БИБЛІЯ

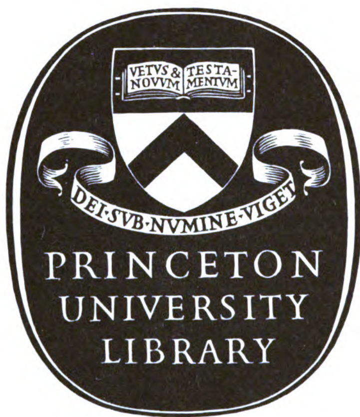
VETVS & TESTA-
NOVVM MENTVM
DEI·SVB·NVMINE·VIGET
PRINCETON
UNIVERSITY
LIBRARY

БИБЛІЯ

СИРѢЧЬ

СВЯЩЕННО-ТО ПИСАНІЕ

НА

ВЕТХЫЙ И НОВЫЙ ЗАВѢТЪ,

Вѣрно и точно прѣведено отъ первообразно-то.

معارف عموميه نظارت جليله سنك ٢٠ جماذى الاول ٣٠٦ و ١٠ كانون ثانى
٣٠٤ تاريخلى و ١٠١٦ نومرولى رخصتنامه سيله نشر اولنمشدر

مصارفى آمريقان بيبل شركتى طرفندن تسويه اولنه رق طبع اولنمشدر

ЦАРИГРАДЪ,

Въ Книгопечатницѫ-тѫ на А. Х. Бояджіяна.

1891.

[redacted]

СЪДЬРЖАНИЕ.

КНИГЫ-ТѢ НА ВЕТХЫЙ ЗАВѢТЪ.

КНИГЫ-ТѢ НА НОВЫЙ ЗАВѢТЪ.

БЫТІЕ.

ГЛАВА 1.

1 Въ начало създаде Богъ небе-то и зе-
2 мж-тж. А земя-та бѣше неустроена и
пуста; и тъмнина бѣ връху бездна-тж, и
Духъ Божій ся носяше върхъ вода-тж.
3 И рече Богъ: Да бѫде видѣлина; и ста-
4 нж видѣлина. И видѣ Богъ видѣлинж-тж
че бѣше добро; и разлѫчи Богъ видѣли-
5 нж-тж отъ тъмнинж-тж. И нарече Богъ
видѣлинж-тж День, а тъмнинж-тж нарече
Нощь: и станж вечеръ, и станж утро,
день първый.
6 И рече Богъ: Да бѫде твърдь по срѣдъ
7 воды-тѣ и да разлѫчи водж отъ водж. И
направи Богъ твърдь-тж, и разлѫчи во-
дж-тж която бѣше подъ твърдь-тж, отъ
водж-тж която бѣше надъ твърдь-тж; и
8 станж така. И нарече Богъ твърдь-тж
Небе: и станж вечеръ, и станж утро,
день вторый.
9 И рече Богъ: Да ся събере вода-та
която е подъ небе-то въ едно мѣсто, и
10 да ся яви суша-та; и станж така. И на-
рече Богъ сушж-тж Землж, и събраніе-то
на водж-тж нарече Моря; и видѣ Богъ
11 че бѣше добро. И рече Богъ: Да про-
расти земя-та зеленж трѣвж, трѣвж коя-
то да дава сѣме и дрьво плодоносно кое-
то да ражда плодъ по видъ-тъ си, на кой-
то сѣме-то да е въ него на землж-тж; и
12 станж така. И произрасти земя-та зеле-
нж трѣвж, трѣвж която да дава сѣме по
видъ-тъ си, и дрьво което да ражда плодъ
на който сѣме-то е въ него по видъ-тъ
13 му; и видѣ Богъ че бѣше добро. И ста-
нж вечеръ, и станж утро, день третій.
14 И рече Богъ: Да бѫдѫтъ свѣтила на
твърдь-тж небеснж, за да разлѫчатъ
день-тъ отъ нощь-тж, и да сж за знаме-
15 нія и за врѣмена и за дни и годины: И
да сж за свѣтила на твърдь-тж небеснж,
за да свѣтятъ на землж-тж; и станж та-
16 ка. И направи Богъ двѣ-тѣ голѣмы свѣ-
тила; голѣмо-то свѣтило за да владѣе на
день-тъ, а малко-то свѣтило за да вла-
дѣе на нощь-тж; *направи* и звѣзды-тѣ.
17 И постави гы Богъ на твърдь-тж небе-
18 снж, за да свѣтятъ на землж-тж; И да
владѣжтъ на день-тъ и на нощь-тж, и да
разлѫчатъ видѣлинж-тж отъ тъмнинж-тж;
19 и видѣ Богъ че бѣше добро. И станж ве-
черъ, и станж утро, день четвъртый.
20 И рече Богъ да произведе вода-та и-
зобилно гадины одушевленны, и птицы
да летятъ надъ землж-тж по твърдь-тж
21 небеснж. И създаде Богъ голѣмы-тѣ кы-
тове, и всяко одушевленно що ся движи,
които произведе вода-та изобилно по
видъ-тъ имъ, и всякж птицж крылатж
по видъ-тъ ѝ; и видѣ Богъ че бѣше до-
22 бро. И благослови гы Богъ и рече: Пло-
дѣте ся и множѣте ся, и напълнѣте во-
дж-тж въ моря-та; нека ся умножатъ и
23 птицы-тѣ по землж-тж. И станж вечеръ,
и станж утро, день петый.
24 И рече Богъ: Да произведе земя-та
животны одушевленны по видъ-тъ имъ,
скотове и гадове, и звѣрове на землж-тж
25 по видъ-тъ имъ; и станж така. И направи
Богъ звѣрове-тѣ на землж-тж по видъ-тъ
имъ, и скотове-тѣ по видъ-тъ имъ, и
всякой гадъ на землж-тж по видъ-тъ му;
и видѣ Богъ че бѣше добро.
26 И рече Богъ: Да направимъ человѣ-
ка по образу нашему и по подобію на-
шему, и да владѣе надъ морскы-тѣ рыбы
и надъ небесны-тѣ птицы, и надъ ското-

ве-тѣ, и надъ всичкѫ-тѫ земѭ, и надъ
всичкы-тѣ гадове, които пълзятъ по зе-
27 мѭ-тѫ. И създаде Богъ человѣка по об-
разу своему, по образу Божію създаде
го: мѫжкый и женскый полъ гы създаде;
28 И благослови гы Богъ, и рече имъ: Пло-
дѣте ся и множѣте ся, и напълнѣте зе-
мѭ-тѫ и обладайте ѭ, и владѣйте надъ
рыбы-тѣ морскы и надъ птицы-тѣ небе-
сны, и надъ всяко животно което ся
29 движи по земѭ-тѫ. И рече Богъ: Ето,
дадохъ ви всякѫ трѣвѫ що дава сѣме,
която е по лице-то на всичкѫ-тѫ земѭ, и
всяко дрьво което има въ себе си плодъ
на дрьво което дава сѣме; тѣ ще ви бѫ-
30 дѫтъ за яденіе; И на всичкы-тѣ живот-
ны на земѭ-тѫ, и на всичкы-тѣ птицы
на небе-то, и на всякой *гадъ* който пъл-
зи по земѭ-тѫ, *и* има въ себе си дыха-
ніе на животъ, *дадохъ* всякѫ зеленѫ трѣ-
31 вѫ за хранѫ; и станѫ така. И видѣ Богъ
всичко което направи, и ето бѣше твър-
дѣ добро. И станѫ вечеръ, и станѫ у-
тро, день шестый.

ГЛАВА 2.

1 И свършихѫ ся небе-то и земя-та, и
2 всичко-то имъ *украшеніе. И свършилъ
бѣше Богъ въ седмый-тъ день дѣла-та
си, които направи; и починѫ си въ сед-
мый-тъ день отъ всичкы-тѣ си дѣла кои-
3 то направи. И благослови Богъ седмый-тъ
день, и освяти го; защото въ него си
починѫ отъ всичкы тѣ си дѣла, които
създаде и направи Богъ.
4 Това е бытіе-то на небе-то и на зе-
мѭ-тѫ, когато ся тѣ създадохѫ, въ който
день направи Господь Богъ земѭ и небе,
5 И всяко растеніе полско, прѣди да ста-
не по земѭ-тѫ, и всякѫ трѣвѫ полскѫ,
прѣди да изникне; защото не бѣше далъ
Господь Богъ дъждь по земѭ-тѫ, и нѣ-
маше человѣкъ за да работи земѭ-тѫ.
6 И вдигаше ся пáра отъ земѭ-тѫ, и напо-
7 яваше всичко-то лице на земѭ-тѫ. И съз-
даде Господь Богъ человѣка *отъ* пърсть
изъ земѭ-тѫ: и вдъхнѫ въ ноздри-тѣ
му дыханіе на животъ, и станѫ чело-
8 вѣкъ жива душа. И насади Господь Богъ
рай въ Едемъ на истокъ, и постави тамъ
9 человѣка когото създаде. И Господь
Богъ произрасти изъ земѭ-тѫ всяко
дрьво красно на гледъ, и добро за яде-
ніе, и дрьво-то на живота по срѣдъ
рай-тъ, и дрьво-то на познаваніе на до-
10 бро и на зло. И рѣка исхождаше изъ
Едемъ да напоява рай-тъ; и отъ тамъ ся
11 раздѣляше на четыри главы. Име-то на
еднѫ-тѫ Фисонъ; тя е която обыкаля
всичкѫ-тѫ Евилатскѫ земѭ, дѣто има
12 злато. И злато-то на онѫзи земѭ е добро;
13 тамъ има вделліонъ и ониксъ камыкъ. И
име-то на вторѫ-тѫ рѣкѫ Гіонъ; тя е
която обыкаля всичкѫ-тѫ Хусскѫ земѭ.
14 И име-то на третѭ-тѫ рѣкѫ, Тигръ; тя е
която тече къмъ истокъ на Ассиріѭ. А
15 четвърта-та рѣка е Евфратъ. И зѣ Гос-
подь Богъ человѣка и насели го въ рай
Едемскый, за да го работи и да го пази.
16 И заповѣда Господь Богъ Адаму и рече:
Отъ всяко дрьво на рай-тъ свободно да
17 ядешь: А отъ дрьво-то на познаваніе на
добро и на зло, да не ядешь отъ него;
защото въ който день ядешь отъ него
18 непрѣмѣнно ще умрешь. И рече Господь
Богъ: Не е добро человѣкъ-тъ да е самъ;
ще му направѭ помощникъ приличенъ
19 нему. И създаде Господь Богъ отъ земѭ-
тѫ всичкы-тѣ полскы животны, и всич-
кы-тѣ небесны птицы, и приведе гы при
Адама, за да види какъ ще гы наимену-
ва; и каквото име дадеше Адамъ на вся-
ко одушевленно, това му станѫ име-то.
20 И тури Адамъ имена на всичкы-тѣ ско-
тове и на птицы-тѣ небесны и на всич-
кы-тѣ звѣрове полскы; но за Адама не
ся намѣри помощникъ приличенъ нему.
21 И нанесе Господь Богъ на Адама из-
стѫпленіе и той заспа; и зѣ едно отъ
ребра-та му, и испълни мѣсто-то му съ
22 плъть. И направи Господь Богъ отъ ре-
бро-то, което зѣ отъ Адама, женѫ, и
23 приведе ѭ при Адама. И рече Адамъ:
Тая е сега кость отъ кости-тѣ ми, и
плъть отъ плъть-тѫ ми: тя ще ся нарече

* *Евр.* воинство.

24 жена, защото отъ мѫжъ-тъ бы зѣта. За-
ради това ще остави человѣкъ бащѫ си
и майкѫ си, и ще ся прилѣпи при же-
нѫ си, и ще бѫдѫтъ двама-та една плъть.
25 И голи бѣхѫ и двама-та, Адамъ и жена
му, и не ся срамувахѫ.

ГЛАВА 3.

1 А змія-та бѣше най хытра отъ всичкы-
тѣ звѣрове полскы, които направи Го-
сподь Богъ: и тя рече на женѫ-тѫ: И-
стинѫ ли рече Богъ да не ядете отъ вся-
2 ко дрьво на рай-тъ? И жена-та рече на
зміѭ-тѫ: Отъ плодъ-тъ на райскы-тѣ дрь-
3 вя можемъ да ядемъ: А отъ плодъ-тъ на
дрьво-то което е въ срѣдъ рай-тъ, рече
Богъ: Да не ядете отъ него, нито да ся
4 прикоснете при него, за да не умрете. И
змія-та рече на женѫ-тѫ: Никакъ нѣма да
5 умрете; Но знае Богъ че въ който день
ядете отъ него, ще ся отворятъ очи-тѣ
ви, и ще бѫдете като богове, да позна-
6 вате добро-то и зло-то. И видѣ жена-та
че дрьво-то бѣше добро за ядение, и че
бѣше угодно на очи-тѣ, и дрьво жела-
телно като що дава знаяніе: и зѣ отъ
плодъ-тъ му, та яде; и съсъ себе си на-
едно даде и на мѫжа си, та яде и той.
7 Тогазь имъ ся отворихѫ очи-тѣ и на два-
ма-та, и познахѫ че бѣхѫ голи: и съши-
хѫ листіе отъ смокынѫ, и направихѫ за
8 себе си прѣпаскы. И чухѫ гласъ-тъ на
Господа Бога, като ходяше въ рай-тъ
надвечеръ: и скрыхѫ ся Адамъ и жена му
отъ лице-то на Господа Бога, между рай-
9 скы-тѣ дрьвя. И повыка Господь Богъ
10 Адама, и рече му: Дѣ си? А той рече:
Чухъ гласъ-тъ ти въ рай-тъ, и убояхъ ся,
11 защото съмъ голъ: и скрыхъ ся. И рече
му Богъ: Кой ти обади че си голъ? ялъ
ли си отъ дрьво-то, отъ което ти запо-
12 вѣдахъ да не ядешь? И рече Адамъ: Же-
на-та която ми си далъ *да е* съ мене,
13 тя ми даде отъ дрьво-то, и ядохъ. И рече
Господь Богъ на женѫ-тѫ: Що е това
което си сторила? И жена-та рече: Змія-
14 та мя измами, и ядохъ. И рече Господь
Богъ на зміѭ-тѫ: Понеже си сторила ты
това, проклѣта да си отъ всичкы-тѣ ско-
тове и отъ всичкы-тѣ животны на поле-
то: по коремъ-тъ си ще ходишь, и пьрсть
ще ядешь прѣзъ всичкы-тѣ дни на жи-
15 вота си: И вражда ще поставѭ между
тебе и женѫ-тѫ, и между твое-то сѣме
и нейно-то сѣме: то ще ти смаже главѫ-
16 тѫ, и ты ще му нараняшь петѫ-тѫ. А
на женѫ-тѫ рече: Ще ти прѣумножѫ
скърбь-тѫ въ чрѣвоношеніе-то ти: съ бо-
лѣзни ще раждашь чада: и къмъ мѫжа
ти *ще бѫде* желаніе-то ти, и той ще тя
17 владѣе. А на Адама рече: Понеже си
послушалъ гласъ-тъ на женѫ си, и си
ялъ отъ дрьво-то, за което ти заповѣ-
дахъ и казахъ: Да не ядешь отъ него,
проклѣта *да е* земя-та поради тебе: съсъ
скърбь ще ядешь *плодове-тѣ* ѝ прѣзъ
18 всичкы-тѣ дни на живота си: Тьрніе и
бодилы ще ти произрастява: и ты ще
19 ядешь на поле-то трѣвѫ-тѫ. Съ потъ-тъ
на лице-то си ще ядешь хлѣбъ-тъ *си*,
додѣ ся върнешь въ земѭ-тѫ, отъ която
си зѣтъ: понеже пьрсть си, и въ пьрсть
ще ся върнешь.
20 И нарече Адамъ име-то на женѫ си
*Ева, защото тя бѣше майка на всичкы-
21 тѣ живущи. И направи Господь Богъ на
Адама и на женѫ му дрехы кожены, и
22 облѣче гы. И рече Господь Богъ: Ето,
Адамъ станѫ като единъ отъ насъ, да
познава добро-то и зло-то: и сега за да
не простре рѫкѫ-тѫ си, та земе и отъ
дрьво-то на живота, и яде, и живѣе вѣч-
23 но; За това Господь Богъ го извади изъ
Едемскый-тъ рай, да работи земѭ-тѫ,
24 изъ която бы зѣтъ. И испади Адама: и
къмъ истокъ на Едемскый-тъ рай поста-
ви Херувимы-тѣ, и пламенный мечъ, кой-
то ся вьртѣше, да пазятъ пѫть-тъ къмъ
дрьво-то на живота.

ГЛАВА 4.

1 И позна Адамъ Евѫ женѫ си; и тя
зачнѫ и роди Каина; и рече: Придобыхъ
2 человѣка отъ Господа. Роди още и брата

* Жизнь.

му Авеля: и Авель бѣше пастырь на ов-
3 цы, а Каинъ бѣше земледѣлецъ. И слѣдъ
нѣколко дни принесе Каинъ отъ плодо-
ве-тѣ на земѭ-тѫ приношеніе Господу.
4 И Авель принесе и той отъ първородны-
тѣ на овцы-тѣ си, и отъ тлъстинѫ-тѫ
имъ. И погледнѫ Господь благосклонно
5 на Авеля и на приношеніе-то му, А на
Каина и на приношеніе-то му не поглед-
нѫ: и разсърди ся Каинъ твърдѣ много,
6 и лице-то му бѣше навъсено. И рече Го-
сподь Каину: Защо си ся разсърдилъ? и
7 защо е лице-то ти навъсено? Ако пра-
вишь ты добро, не е ли пріето? ако ли
не правишь добро, грѣхъ-тъ лежи при
врата-та. И къмъ тебе ще бѫде негово-
то желаніе, и ты ще владѣешь надъ него.
8 И говорѣше Каинъ на брата си Аве-
ля: и когато бѣхѫ на поле-то, дигнѫ ся
Каинъ върхъ брата си Авеля, и го уби.
9 И рече Господь Каину: Дѣ е Авель братъ
ти? а той рече: Не знаѭ: стражъ ли
10 съмь азъ на брата си? И рече *Богъ:* Как-
во си сторилъ? гласъ-тъ на братовѫ-тѫ
ти кръвь выка мъмъ мене отъ земѭ-тѫ.
11 И сега проклѣтъ да си отъ земѭ-тѫ, ко-
ято отвори уста-та си да пріеме кръвь-
12 тѫ на брата ти отъ твоѭ-тѫ рѫкѫ. Ко-
гато работишь земѭ-тѫ, нѣма вече да ти
дава силѫ-тѫ си: скитатель и бѣжанецъ
13 ще бѫдешь на земѭ-тѫ. И рече Каинъ
Господу: Прѣстѫпленіе-то ми е по голѣ-
14 мо отъ колкото да бѫде простено. Ето,
гонишь мя днесь отъ лице-то на земѭ-
тѫ, и отъ лице-то ти ще ся скрыѭ, и ще
бѫдѫ скитатель и бѣжанецъ на земѭ-
тѫ: и всякой който мя намѣри, ще мя
15 убіе. И Господь му рече: За това, който
убіе Каина, нему ще стане седмократно
отмъщеніе. И тури Господь бѣлѣгъ на
Каина, за да го не убіе който го намѣри.
16 И излѣзе Каинъ отъ лице-то Господне,
и насели ся въ земѭ-тѫ Нодъ, къмъ ис-
17 токъ отъ Едемъ. И позна Каинъ женѫ
си, и тя зачнѫ, и роди Еноха: и градѣше
Каинъ градъ, и нарече име-то на градъ-тъ,
18 споредъ име-то на сына си, Енохъ. И
роди ся Еноху Ирадъ: а Ирадъ роди Ме-
хуяила: и Мехуяилъ роди Меѳусаила:
19 а Меѳусаилъ роди Ламеха. И зѣ Ламехъ
за себе си двѣ жены: име-то на еднѫ-тѫ
20 Ада, а име-то на другѫ-тѫ Селла. И ро-
ди Ада Іавала: той бѣше отецъ на онѣзи
които живѣяхѫ въ шатры и имахѫ ско-
21 тове. И име-то на брата му бѣше Ювалъ:
той бѣше отецъ на всичкы-тѣ които сви-
22 ряхѫ съ кытарѫ и съсъ свиркѫ. А Селла
и тя роди Ѳувалъ-Каина, ковачь на вся-
ко мѣдно и желѣзно сѣчиво: а сестра на
23 Ѳувалъ-Каина бѣше Наама. И рече Ла-
мехъ на жены-тѣ си, Адѫ и Селлѫ: Чуй-
те гласъ-тъ ми, жены Ламеховы: послу-
шайте думы-тѣ ми: понеже мѫжъ убихъ
за ранѫ-тѫ си, и юношѫ за струпъ-тъ
24 си. Ако за Каина стане седмократно от-
мъщеніе, то за Ламеха ще стане седмде-
сеть и седмократно.
25 И позна пакъ Адамъ женѫ си, и тя
роди сынъ, и нарече име-то му *Сиѳъ, и
думаше: Даде ми Богъ друго сѣме вмѣ-
26 сто Авеля, когото уби Каинъ. Подобно и
Сиѳу ся роди сынъ: и нарече име-то му
Еносъ. †Тогази начнахѫ да призовавать
име-то Господне.

ГЛАВА 5.

1 Тая е книга-та на родословіе-то Ада-
мово. Въ който день направи Богъ Ада-
2 ма, по образу Божію го направи. Мѫж-
кый и женскый полъ гы направи: и бла-
гослови гы, и нарече име-то имъ Чело-
вѣкъ, въ день-тъ на създаніе-то имъ.
3 И живѣ Адамъ сто и тридесеть лѣта,
и роди *сынъ* по подобіе-то си и по о-
бразъ-тъ си, и нарече име-то му Сиѳъ.
4 И станахѫ дни-тѣ Адамови отъ какъ ро-
ди Сиѳа осмстотинъ лѣта: и роди сыно-
5 ве и дъщери: И станахѫ всичкы-тѣ дни
Адамови колкото живѣ деветстотинъ и
тридесеть лѣта: и умрѣ.
6 И живѣ Сиѳъ сто и петь лѣта, и роди
7 Еноса: И живѣ Сиѳъ отъ какъ роди Ено-
са осмстотинъ и седмь лѣта, и роди сы-

* Намѣстникъ.

† *Или* тогази станѫ начало да ся именуватъ по име-то на Іеова.

8 нове и дъщери: И станахѫ всичкы-тѣ
дни Сиѳови деветстотинъ и дванадесеть
лѣта: и умрѣ.
9 И живѣ Еносъ деветдесеть лѣта, и ро-
10 ди Каинана: И живѣ Еносъ отъ какъ ро-
ди Каинана осмстотинъ и петнадесеть
11 лѣта, и роди сынове и дъщери: И ста-
нахѫ всичкы-тѣ дни Еносови деветсто-
тинъ и петь лѣта: и умрѣ.
12 И живѣ Каинанъ седмдесеть лѣта, и
13 роди Маалаленла: И живѣ Каинанъ отъ
какъ роди Маалаленла осмстотинъ и че-
тыридесеть лѣта, и роди сынове и дъ-
14 щери: И станахѫ всичкы-тѣ дни Каина-
нови деветстотинъ и десеть лѣта: и умрѣ.
15 И живѣ Маалаленлъ шестдесеть и петь
16 лѣта, и роди Іареда: И живѣ Маалаленлъ
отъ какъ роди Іареда осмстотинъ и три-
десеть лѣта, и роди сынове и дъщери:
17 И станахѫ всичкы-тѣ дни Маалаленло-
ви осмстотинъ и деветдесеть и петь лѣта:
и умрѣ.
18 И живѣ Іаредъ сто и шестдесеть и двѣ
19 лѣта, и роди Еноха: И живѣ Іаредъ отъ
какъ роди Еноха осмстотинъ лѣта, и
20 роди сынове и дъщери: И станахѫ всич-
кы-тѣ дни Іаредови деветстотинъ и шест-
десеть и двѣ лѣта: и умрѣ.
21 И живѣ Енохъ шестдесеть и петь лѣ-
22 та, и роди Маѳусала: И ходи Енохъ по
Бога отъ какъ роди Маѳусала триста лѣ-
23 та, и роди сынове и дъщери: И станахѫ
всичкы-тѣ дни Енохови триста и шестде-
24 сеть и петь лѣта. И ходи Енохъ по Бога,
и не ся намѣрваше *вече*: защото Богъ го зѣ.
25 И живѣ Маѳусалъ сто и осмдесеть и
26 седмь лѣта, и роди Ламеха: И живѣ Ма-
ѳусалъ отъ какъ роди Ламеха седмсто-
тинъ и осмдесеть и двѣ лѣта, и роди
27 сынове и дъщери: И станахѫ всичкы-тѣ
дни Маѳусалови деветстотинъ и шестде-
сеть и деветь лѣта: и умрѣ.
28 И живѣ Ламехъ сто и осмдесеть и двѣ
29 лѣта, и роди сынъ: И нарече име-то му
*Ное, и думаше: Той ще ны облегчи отъ
работѫ-тѫ ни и отъ трудъ-тъ на рѫцѣ-
тѣ ни заради земѭ-тѫ коѭто проклѣ
30 Господь. И живѣ Ламехъ отъ какъ роди
Ноя петстотинъ и деветдесеть и петь
31 лѣта, и роди сынове и дъщери: И ста-
нахѫ всичкы-тѣ дни Ламехови седмсто-
тинъ и седмдесеть и седмь лѣта: и умрѣ.
32 А Ное бѣше на възрастъ петстотинъ
лѣта: и роди Ное Сима, Хама и Іафеѳа.

ГЛАВА 6.

1 И когато начнахѫ человѣци-тѣ да ся
умножаватъ по лице-то на земѭ-тѫ, и
2 имъ ся родихѫ дъщери, Тогазъ синове-
тѣ Божіи като гледахѫ дъщери-тѣ чело-
вѣческы че бѣхѫ красны, зѣхѫ си жены
3 отъ всичкы що избрахѫ. И рече Господь:
Духъ-тъ ми нѣма да прѣбѫде вѣчно въ
человѣка, защото е плъть: а дни-тѣ му
4 ще бѫдѫтъ сто и двадесеть години. Въ
онѣзи дни бѣхѫ на земѭ-тѫ исполини-
тѣ, сирѣчь, слѣдъ като бѣхѫ влѣзли сы-
нове-тѣ Божіи при дъщери-тѣ человѣче-
скы, и тѣ имъ родихѫ *сынове*; тѣ бѣхѫ
онѣзи силни, отъ старо врѣме знаменити
5 мѫжіе. И видѣ Господь че ся умножава
злина-та на человѣка по земѭ-тѫ, и че
всичкы-тѣ въображенія на сърдечны-тѣ
му помышленія бѣхѫ само зло всякой
6 день. И раская ся Господь защото на-
прави человѣка на земѭ-тѫ; и огорчи
7 ся въ сърдце-то си. И рече Господь: Ще
истрѣбѭ отъ лице-то на земѭ-тѫ чело-
вѣка когото направихъ, отъ человѣкъ до
скотъ, до гадъ, и даже до небеснѫ пти-
цѫ: понеже ся раскаяхъ защото гы на-
8 правихъ. А Ное намѣри благодать прѣдъ
Господа.
9 Това е родесловіе-то на Ноя: Ное бѣ-
ше человѣкъ праведенъ, съвършенъ ме-
жду съврѣменницы-тѣ си: Ное ходяше
10 по Бога. И роди Ное три сына, Сима,
11 Хама и Іафеѳа. И растлѣ ся земя-та
прѣдъ Бога, и напълни ся земя-та съ
12 неправдѫ. И видѣ Богъ земѭ-тѫ, и ето
бѣ растлѣна: защото всяка плъть бѣше
13 растлила пѫть-тъ си на земѭ-тѫ. И рече
Богъ Ною: Скончаніе-то на всякѫ плъть
дойде прѣдъ мене, защото земя-та ся
испълни съ неправдѫ отъ тѣхъ: и ето,

* Успокоеніе.

ще гы истрѣбѭ съсъ землѭ-тѫ наедно.
14 Направи си ковчегъ отъ гоферово дръво:
обиталища да направишь въ ковчегъ-тъ,
и да го засмолишь извѫтрѣ и извънъ
15 съсъ смолѫ. И така да го направишь:
дължина-та на ковчегъ-тъ триста лакти,
а ширина-та му петдесеть лакти, и вы-
16 сочина-та му тридесеть лакти. *Окно да
направишь на ковчегъ-тъ, и да го иска-
рашь единъ лакъть на горѣ: и врата-та
на ковчегъ-тъ да турищь отъ странѫ: съ
доленъ, срѣденъ, и горенъ катъ да го
17 направишь. А азъ, ето, ще нанесѫ на
землѭ-тѫ потопъ отъ водѫ, за да истрѣ-
бѭ всякѫ плъть подъ небе-то, която има
въ себе си дыханіе на животъ: всичко
18 що е на землѭ-тѫ ще умре. Но съ тебе
ще поставѭ завѣтъ-тъ си: и ще влѣзешь
въ ковчегъ-тъ, ты, и синове-тѣ ти, и
жена ти, и жены-тѣ на синове-тѣ ти съ
19 тебе. И отъ всяко животно отъ всякѫ
плъть, по двѣ отъ всичкы-тѣ ще въве-
дешь въ ковчегъ-тъ, за да упазишь жи-
вотъ-тъ имъ съсъ себе си: мѫжко и жен-
20 ско ще бѫдѫтъ. Отъ птицы-тѣ по видъ-тъ
имъ, и отъ скотове-тѣ по видъ-тъ имъ,
отъ всичкы-тѣ гадове на землѭ-тѫ по
видъ-тъ имъ, по двѣ отъ всичкы-тѣ ще
влѣзѫтъ при тебе, за да *имъ* упазишь
21 животъ-тъ. И ты си земи отъ всякѫ хра-
нѫ която ся яде, и да ѭ съберешь при
себе си, и да бѫде за храна тебѣ, и
22 тѣмъ. И направи Ное всичко както му
заповѣда Богъ: така направи.

ГЛАВА 7.

1 И рече Господь Ною: Влѣзь ты, и
всичкый ти домъ, въ ковчегъ-тъ: защото
тебе видѣхъ праведенъ прѣдъ мене въ
2 тойзи родъ. Отъ всичкы-тѣ чисты ско-
тове земи си по седмь, мѫжко-то и
женско-то му: и отъ нечисты-тѣ ското-
3 ве по двѣ, мѫжко-то и женско-то му. И
отъ птицы-тѣ небесны по седмь, мѫжко
и женско; за да упазишь отъ тѣхъ сѣме
4 по лице-то на всичкѫ-тѫ землѭ. Защото
още слѣдъ седмь дни азъ ще направѭ
да вали дъждь по землѭ-тѫ четыридесеть
дни и четыридесеть нощи: и ще истрѣ-
бѭ отъ лице-то на землѭ-тѫ всичко що
5 сѫществува, което сьмь направилъ. И
направи Ное всичко както му заповѣда
Господь.
6 А Ное бѣше на шестстотинъ годины,
когато станѫ на землѭ-тѫ потопъ-тъ отъ
7 водѫ-тѫ. И влѣзе Ное и синове-тѣ му,
и жена му; и жены-тѣ на синове-тѣ му
съ него въ ковчегъ-тъ, поради воды-тѣ
8 на потопа. Отъ чисты-тѣ скотове и отъ
нечисты-тѣ скотове, и отъ птицы-тѣ и
отъ всичкы-тѣ *гадове* които пълзятъ по
9 землѭ-тѫ, По двѣ по двѣ влѣзоха при
Ноя въ ковчегъ-тъ, мѫжко и женско,
10 както заповѣда Богъ Ною. И слѣдъ
седмь-тѣ дни вода-та на потопа навалѣ
по землѭ-тѫ.
11 Въ шестстотно-то лѣто на Ноевый жи-
вотъ, въ вторый-тъ мѣсецъ, въ седмна-
десетый-тъ день на мѣсеца, въ тойзи
день ся распукнѫхѫ всичкы-тѣ извори
на голѣмѫ-тѫ бездна, и небесны-тѣ хля-
12 би ся растворихѫ. И валѣ дъждь-тъ на
землѭ-тѫ четыридесеть дни и четыриде-
13 сеть нощи. Въ тойзи истый день влѣзе
въ ковчегъ-тъ Ное, и синове-тѣ Ноеви,
Симъ и Хамъ и Іафеѳъ, и жена-та Ное-
ва, и три-тѣ жены на синове-тѣ му на-
14 едно съ тѣхъ; Тѣ, и всичкы-тѣ животны
по видъ-тъ си, и всичкы-тѣ скотове по
видъ-тъ си, и всичкы-тѣ гадове що пъ-
зятъ по землѭ-тѫ по видъ-тъ си, и всич-
кы-тѣ птицы по видъ-тъ си, всяко пер-
15 нато отъ всякой видъ. И влѣзоха при
Ноя въ ковчегъ-тъ по двѣ по двѣ отъ
всякѫ плъть която има дыханіе на жи-
16 вотъ. И които влѣзохѫ, мѫжко и жен-
ско влѣзохѫ отъ всякѫ плъть, както му
бѣше заповѣдалъ Богъ: и затвори Го-
17 сподь *ковчегъ-тъ* слѣдъ него. И държа
потопъ-тъ четыридесеть дни на землѭ-
тѫ: и умножи ся вода-та и подигнѫ ков-
чегъ-тъ, и *той* ся дигнѫ надъ землѭ-тѫ.
18 И усилюше ся вода-та, и умножаваше ся
много на землѭ-тѫ: и ковчегъ-тъ ся но-
19 сяше на повърхность-тѫ на вода-тѫ. И

* *Или* Сводъ.

вода-та ся усиляше твърдѣ много на зе-
мѭ-тѫ: и покрыхѫ ся всичкы-тѣ высо-
кы планины които бѣхѫ подъ всичко-то
20 небе. Петнадесеть лакти по горѣ ся въз-
выси вода-та, и покрыхѫ ся планины-
21 тѣ. И умрѣ всяка плъть, която ся дви-
жаше по земѭ-тѫ, птицы, и скотове, и
звѣрове, и всичкы гадове които пълзять
22 по земѭ-тѫ, и всякой человѣкъ. Всичко
що бѣше на сухо, всичко което *имаше*
дыханіе на животъ въ ноздри-тѣ си, ум-
23 рѣ. И истрѣби ся все що сѫществуваше
по лице-то на земѭ-тѫ, отъ человѣкъ
до скотъ до гадъ, и даже до птицѫ не-
беснѫ. и истрѣбихѫ ся отъ земѭ-тѫ: и
останѫ само Ное, и които бѣхѫ заедно
24 съ него въ ковчегъ-тъ. И удържа ся во-
да-та по земѭ-тѫ сто и петдесеть дни.

ГЛАВА 8.

1 И помянѫ Богъ Ноя, и всичкы-тѣ жи-
вотны, и всичкы-тѣ скотове, що бѣхѫ
наедно съ него въ ковчегъ-тъ: и нанесе
Богъ вѣтръ на земѭ-тѫ, и вода-та прѣ-
2 станѫ. И затворихѫ ся извори-тѣ на
безднѫ-тѫ и хляби-тѣ небесны, и спрѣ
3 ся дъждь-тъ отъ небе-то. И оттегляше
ся вода-та отъ земѭ-тѫ мало по мало: и
подирь сто и петдесеть дни намаляваше
4 вода-та. И въ седмнадесетый-тъ *день* на
седмый-тъ мѣсецъ сѣднѫ ковчегъ-тъ
5 върху планины-тѣ Араратъ. А вода-та
намаляваше непрѣстанно до десетый-тъ
мѣсецъ: и въ първый-тъ *день* на десе-
тый-тъ мѣсецъ появихѫ ся върхове-тѣ
на планины-тѣ.
6 И слѣдъ четыридесеть дни отвори Ное
прозорецъ-тъ на ковчегъ-тъ, що бѣше на-
7 правилъ. И испрати гарванъ-тъ, който
като излѣзе отхождаше и дохождаше,
8 додѣ изсъхнѫ вода-та отъ земѭ-тѫ. По-
слѣ испрати гълѫбъ-тъ отъ при себи си,
за да види да ли е прѣстанѫла вода-та
9 отъ лице-то на земѭ-тѫ. И като не на-
мѣри гълѫбъ-тъ почивкѫ на нозѣ-тѣ си,
върнѫ ся при него въ ковчегъ-тъ, защо-
то вода-та бѣше *още* по лице-то на всич-
кѫ-тѫ земѭ. И той прострѣ рѫкѫ-тѫ
си, и го зѣ, и внесе го при себе си въ
10 ковчегъ-тъ. И почака другы още седмь
дни, и пакъ испрати гълѫбъ-тъ изъ ков-
11 чегъ-тъ. И върнѫ ся при него гълѫбъ-тъ
надвечерь, и ето, имаше въ уста-та си
листъ маслиненъ щомъ откѫснатъ: и
позна Ное че е прѣстанѫла вода-та отъ
12 земѭ-тѫ. И почака още другы седмь
дни, и испрати гълѫбъ-тъ: и той ся не
13 върнѫ вече при него. А въ шестстотинъ
първо-то лѣто *на Ноевъ-тъ животъ*, въ
първый-тъ *день* на първый-тъ мѣсецъ,
изсъхнѫ вода-та отъ земѭ-тѫ: и дигнѫ
Ное покрывъ-тъ на ковчегъ-тъ, и видѣ, и
ето, бѣ изсъхнѫло лице-то на земѭ-тѫ.
14 И въ двадесеть седмый-тъ день на вто-
рый-тъ мѣсецъ изсъхнѫ земя-та.
15 И говори Богъ на Ноя и рече: (16) Из-
лѣзь изъ ковчегъ-тъ, ты, и жена ти, и
сынове-тѣ ти, и жены-тѣ на сынове-тѣ ти
17 съ тебе. Всичкы-тѣ животны които сѫ
съ тебе отъ всякѫ плъть, птицы и ско-
тове, и всичкы-тѣ гадове които пълзять
по земѭ-тѫ, изведи съсъ себе си, и не-
ка ся распространявать по земѭ-тѫ, и не-
ка ся плодять, и нека ся умножавать по
18 земѭ-тѫ. И излѣзе Ное, и сынове-тѣ му
и жена му, и жены-тѣ на сынове-тѣ му
19 съ него: Всичкы-тѣ животны, всичкы-тѣ
гадове, и всичкы-тѣ птицы, всичко що
ся движи по земѭ-тѫ, споредъ родове-
тѣ си, излѣзохѫ изъ ковчегъ-тъ.
20 И съгради Ное олтарь Господу; и зѣ
отъ всякой скотъ чистъ, и отъ всякѫ
чистѫ птицѫ, и принесе всесъжженія на
21 олтарь-тъ. И обоня Господь уханіе бла-
говонно: и рече Господь въ сърдце-то
си: Не щѫ да прокълнѫ вече земѭ-тѫ за-
радь человѣка: по това че помышленіе-
то на человѣческо-то сърдце е зло отъ
младость-тѫ му: нито ще поразѭ вече
другъ пѫть всичко що живѣе, както сто-
22 рихъ. Додѣ сѫществува земя-та, сѣяніе
и жетва, студъ и горѣщина, лѣто и зи-
ма, день и нощь, нѣма да прѣстанѫть.

ГЛАВА 9.

1 И благослови Богъ Ноя, и сынове-тѣ

му , и рече имъ: Плодѣте ся и множѣте
2 ся, и напълнѣте земѭ-тѫ. И страхъ и
трепетъ отъ васъ ще бѫде надъ всичкы-
тѣ животны на земѭ-тѫ, и надъ всич-
кы-тѣ небесны птицы; тѣ, съсъ всичко
което пълзи по земѭ-тѫ, и съсъ всич-
кы-тѣ морскы рыбы, въ рѫцѣ-тѣ ви сѫ
3 прѣдадены. Всичко което ся движи и
живѣе ще ви бѫде за хранѫ: дадохъ ви
4 всичко, както зеленѫ-тѫ трѣвѫ. Месо о-
баче съсъ животъ-тъ му, кръвь-тѫ му,
5 да не ядете. И вашѫ-тѫ кръвь, *кръвь-тѫ*
на живота ви непрѣменно ще придирѭ:
изъ рѫкѫ-тѫ на всяко животно ще ѭ
придирѭ, и изъ рѫкѫ-тѫ на человѣка:
изъ рѫкѫ-тѫ на всякой неговъ братъ ще
6 придирѭ животъ-тъ на человѣка. Който
пролѣе человѣческѫ кръвь, негова-та
кръвь отъ человѣкъ ще ся пролѣе: за-
щото по образу Божію направи *Богъ* че-
7 ловѣка. Но вы плодѣте ся, и множѣте
ся, распространявайте ся на земѭ-тѫ, и
умножавайте ся на неѭ.
8 И говорѝ Богъ Ною, и на синове-тѣ
9 му съ него, и рече: И ето, азъ поста-
вямъ мой-тъ завѣтъ съ васъ и съ ваше-
10 то сѣме подирь васъ, И съсъ всяко о-
душевленно животно, което е съ васъ,
отъ птицы-тѣ, отъ скотове-тѣ, и отъ
всичкы-тѣ животны на земѭ-тѫ които
сѫ съ васъ, отъ всяко което е излѣзло
изъ ковчегъ-тъ, до всяко животно на
11 земѭ-тѫ. И поставямъ съ васъ мой-тъ
завѣтъ, че нѣма да ся истрѣби вече вся-
ка плъть отъ водѫ-тѫ на потопа; нито
ще бѫде вече потопъ за да запусти зе-
12 мѭ-тѫ. И рече Богъ: Това е бѣлѣгъ-тъ
на завѣта, който азъ поставямъ между
мене и васъ, и между всяко одушевлен-
но животно което е съ васъ, въ вѣчны
13 родове. Поставямъ дѫгѫ-тѫ си въ о-
блакъ-тъ, и тя ще бѫде бѣлѣгъ на завѣ-
14 та между мене и земѭ-тѫ. И когато на-
несѫ облакъ на земѭ-тѫ, ще ся яви
15 дѫга-та въ облакъ-тъ. И ще поменѫ за-
вѣтъ-тъ си, който е между мене и васъ,
и между всяко одушевленно животно отъ
всякѫ плъть: и вода-та нѣма да стане
вече въ потопъ, за да истрѣби всякѫ
16 плъть. И дѫга-та ще бѫде въ облакъ-тъ
и ще ѭ гледамъ, за да помнѭ всегдаш-
ный-тъ завѣтъ между Бога и всяко оду-
шевленно животно отъ всякѫ плъть, коя-
17 то е на земѭ-тѫ. И рече Богъ Ною:
Това е бѣлѣгъ-тъ на завѣта който по-
ставихъ между мене и всякѫ плъть, коя-
то е на земѭ-тѫ.
18 И Ноеви-тѣ сынове, които излѣзохѫ
изъ ковчегъ-тъ, бѣхѫ Симъ и Хамъ и
Іафеѳъ: а Хамъ бѣше отецъ на Ханаана.
19 Тѣзи трима-та бѣхѫ сынове Ноеви, и
отъ тѣхъ ся разсѣяхѫ *человѣци* по всич-
кѫ-тѫ земѭ.
20 И начнѫ Ное да работи земѭ-тѫ, и
21 насади лозіе. И пи отъ вино-то, и опи
22 ся, и разголи ся въ шатъръ-тъ си. И
Хамъ, отецъ Ханаановъ, видѣ голотѫ-тѫ
на бащѫ си, и каза *това* на двама-та си
23 братія вънъ. А Симъ и Іафеѳъ зѣхѫ ед-
нѫ дрехѫ, и ѭ турихѫ на двѣ-тѣ си ра-
мена: и отивахѫ задешкомъ та покрыхѫ
голотѫ-тѫ на бащѫ си: и лица-та имъ
гледахѫ назадъ, и голотѫ-тѫ на бащѫ си
24 не видѣхѫ. А като ся истрезви Ное отъ
вино-то си, научи ся за онова което му
25 бѣ направилъ по младый му сынъ. И ре-
че: Проклѣтъ Ханаанъ: рабъ на рабы
26 ще бѫде на братія-та си. И рече: Бла-
гословенъ Господь Богъ Симовъ: и Ха-
27 наанъ да му бѫде рабъ. Богъ да распро-
страни Іафеѳа, и да ся насели въ ша-
тры-тѣ Симовы: а Ханаанъ да му бѫ-
де рабъ.
28 И живѣ Ное слѣдъ потопъ-тъ триста
29 и петдесеть годины. И станахѫ всичкы-
тѣ дни Ноеви деветстотинъ и петдесеть
годины: и умрѣ.

ГЛАВА 10.

1 И тѣзи сѫ родословія-та на Ноевы-тѣ
сынове, Сима, Хама, и Іафеѳа: родихѫ
ся и тѣмъ сынове слѣдъ потопъ-тъ.
2 Сынове-тѣ Іафеѳови бѣхѫ Гомеръ, и
Магогъ, и Мадай, и Іаванъ, и Ѳувалъ, и
3 Мосохъ, и Ѳирасъ. А сынове-тѣ Гоме-
4 рови: Асханазъ, и Рифаѳъ, и Ѳогарма. А
сынове-тѣ Іаванови: Елиса, и Ѳарсисъ,

5 Киттимъ и Доданимъ. Отъ тѣхъ ся раз-
сѣяха по островы-тѣ на народы-тѣ въ
земи-тѣ имъ: всякой по языкъ-тъ си, и
по племе-то си, въ народы-тѣ си.
6 А синове-тѣ Хамови: Хусъ, и Мицра-
7 имъ, и Футъ, и Ханаанъ. А синове-тѣ
Хусови: Сева, и Евила, и Савта, и Раа-
ма, и Савтека: а синове-тѣ Раамови:
8 Шева и Деданъ. И Хусъ роди Нимрода.
Той начнѫ да става силенъ на земѭ-тѫ.
9 Той бѣше силенъ ловецъ прѣдъ Господа:
за това ся говори: Като Нимродъ, силенъ
10 ловецъ прѣдъ Господа. И начало-то на
царство-то му бѣ Вавилонъ и Ерехъ, и
Аккадъ, и Халне, въ земѭ-тѫ Сенааръ.
11 Изъ тазъ земѭ излѣзе въ Ассиріѭ, и
съгради Ниневіѭ, и градъ-тъ Роовоѳъ, и
12 Халахъ, И Ресенъ между Ниневіѭ и Ха-
13 лахъ: (той е голѣмый-тъ градъ.) А Миц-
раимъ роди Лудимы-тѣ, и Анамимы-тѣ,
14 Леавимы-тѣ и Нафтухимы-тѣ, И Патру-
симы-тѣ, и Каслухимы-тѣ, (отъ които
произлѣзохѫ Филистимци-тѣ), и Кафто-
15 римы-тѣ. А отъ Ханаана ся родихѫ, Си-
16 донъ, първородный-тъ му, и Хетъ, И Іе-
вусеяни-тѣ, и Аморрейци-тѣ, и Герге-
17 сейци-тѣ, И Евеяни-тѣ, и Арукеяни-тѣ,
18 и Асенеяни-тѣ, И Арвадци-тѣ, и Цема-
рейци-тѣ, и Амаѳейци-тѣ: и послѣ ся
19 разсѣяхѫ Ханаанскы-тѣ племена. И Ха-
наанскы-тѣ прѣдѣли бѣхѫ отъ Сидонъ
като отхожда нѣкой на Гераръ до Газѫ
и като отхожда нѣкой въ Содомъ и Го-
моррѫ, и Адмѫ, и Цевоимъ, до Лашѫ.
20 Тѣзи сѫ синове-тѣ Хамови, по племена-
та си, по языцы-тѣ си, въ земи-тѣ си,
по народы-тѣ си.
21 И на Сима, отецъ-тъ на всичкы-тѣ сы-
нове Еверовы, по старый-тъ братъ на
22 Іафеѳа, родихѫ ся и нему *синове*. Сино-
ве Симови бѣхѫ Еламъ, и Ассуръ, и Ар-
23 факсадъ, и Лудъ, и Арамъ, А синове А-
рамови: Узъ, и Улъ, и Геѳеръ, и Машъ.
24 И Арфаксадъ роди Салѫ: а Сала роди
25 Евера. И Еверу ся родихѫ два сына: и-
ме-то на единый-тъ Фалекъ (*раздѣленіе*),
защото въ неговы-тѣ дни ся раздѣли зе-
26 мя-та: и име-то на брата му, Іоктанъ. А
Іоктанъ роди Алмодада, и Шалефа, и
27 Хацармавеѳа, и Іараха, И Адорамѫ, и
28 Узала и Диклѫ, И Овала, и Авимаила, и
29 Шевѫ, И Офира, и Евилѫ, и Іовава:
30 всичкы тѣзи бѣхѫ синове Іоктанови. И
населеніе-то имъ бѣше отъ Мешѫ, като
отхожда нѣкой въ Сефаръ, горѫ източ-
31 нѫ. Тѣзи сѫ синове Симови, по племе-
на-та си, по языцы-тѣ си, въ земи-тѣ
32 си, по народы-тѣ си. Тѣзи сѫ племена-
та на синове-тѣ Ноевы, по родове-тѣ
имъ, въ народы-тѣ имъ: и отъ тѣхъ ся
разсѣяхѫ народи-тѣ по земѭ-тѫ слѣдъ
потопъ-тъ.

ГЛАВА 11.

1 И по всичкѫ-тѫ земѭ бѣше единъ я-
2 зыкъ, и единъ гласъ. И когато тръгнахѫ
отъ истокъ, намѣрихѫ поле въ земѭ-тѫ
3 Сенааръ; и населихѫ ся тамъ. И рекохѫ
си единъ на другый: Елате да направимъ
кырпичы, и да *гы* испечемъ въ огнь: и
употрѣбихѫ кырпичы-тѣ вмѣсто каменіе,
4 а смолѫ-тѫ употрѣбихѫ вмѣсто калъ. И
рекохѫ: Елате, да си съградимъ градъ и
стълпъ, на който върхъ-тъ *да стига* до
небе-то: и да си придобыемъ име, за да
ся не разсѣемъ по лице-то на всичкѫ-тѫ
5 земѭ. А Господь слѣзе да види градъ-тъ
и стълпъ-тъ, който градяхѫ человѣче-
6 скы-тѣ синове. И рече Господь: Ето, е-
динъ народъ, и всичкы иматъ единъ я-
зыкъ, и начнахѫ да правятъ това: и сега
не ще може да имъ ся възбрани всичко
7 което сѫ намыслили да направятъ. Ела-
те, да слѣземъ, и да смѣсимъ тамъ я-
зыкъ-тъ имъ, щото единый-тъ да не ра-
8 зумѣва языкъ-тъ на другый-тъ. И разсѣя
гы Господь отъ тамъ по лице-то на
всичкѫ-тѫ земѭ: и прѣстанахѫ да зи-
9 датъ градъ-тъ. За това ся нарече име-то
му Вавилонъ (*смѣшеніе*): защото тамъ
смѣси Господь языкъ-тъ на всичкѫ-тѫ
земѭ: и отъ тамъ гы разсѣя Господь по
лице-то на всичкѫ-тѫ земѭ.
10 Това е родословіе-то Симово: Симъ
бѣше на сто годины, когато роди Арфак-
11 сада, двѣ годины слѣдъ потопъ-тъ: И жи-
вѣ Симъ отъ какъ роди Арфаксада пет-

стотинъ лѣта, и роди сынове и дъщери.
12 И Арфаксадъ живѣ тридесеть и петь лѣ-
13 та, и роди Сала: И живѣ Арфаксадъ отъ
какъ роди Сала четыристотинъ и три
14 лѣта, и роди сынове и дъщери. И Сала
15 живѣ тридесеть лѣта, и роди Евера: И
живѣ Сала отъ какъ роди Евера четы-
ристотинъ и три лѣта, и роди сынове и
16 дъщери. И живѣ Еверъ тридесеть и че-
17 тыри лѣта, и роди Фалека: И живѣ Е-
веръ отъ какъ роди Фалека четыристо-
тинъ и тридесеть лѣта, и роди сынове и
18 дъщери. И живѣ Фалекъ тридесеть лѣта,
19 и роди Рагава: И живѣ Фалекъ отъ какъ
роди Рагава двѣстѣ и деветь лѣта, и ро-
20 ди сынове и дъщери. И живѣ Рагавъ три-
21 десеть и двѣ лѣта, и роди Серуха: И
живѣ Рагавъ отъ какъ роди Серуха двѣ-
стѣ и седмь лѣта, и роди сынове и дъ-
22 щери. И живѣ Серухъ тридесеть лѣта, и
23 роди Нахора: И живѣ Серухъ отъ какъ
роди Нахора двѣстѣ лѣта, и роди сыно-
24 ве и дъщери. И живѣ Нахоръ двадесеть
25 и деветь лѣта, и роди Ѳарж: И живѣ На-
хоръ отъ какъ роди Ѳарж сто и девет-
надесеть лѣта, и роди сынове и дъщери.
26 И живѣ Ѳара седмдесеть лѣта, и роди
Аврама, Нахора и Аррана.
27 И това е родословіе-то на Ѳарж: Ѳара
роди Аврама, Нахора, и Аррана: и Ар-
28 ранъ роди Лота. И умрѣ Арранъ прѣди
Ѳарж отца си въ землж-тж въ кожто ся
29 роди, въ Уръ Халдейскый. И зѣхж си
Аврамъ и Нахоръ жены: име-то на Ав-
рамовж-тж женж бѣ Сара: а име-то на
Нахоровж-тж женж Мелха, дъщеря на
Аррана, отца на Мелхж и отца на Іесхж.
30 А Сара бѣше бездѣткыня, нѣмаше чадо.
31 И зѣ Ѳара Аврама сына си, и Лота, Ар-
рановый-тъ сынъ, внука си, и Сарж снъ-
хж си, женж-тж на сына си Аврама: и
излѣзохж наедно изъ Уръ Халдейскый, да
отидатъ въ Ханаанскж-тж землж: и дой-
дохж до Харранъ, и населихж ся тамъ.
32 И станжхж дни-тѣ на Ѳарж двѣстѣ и
петь лѣта: и умрѣ Ѳара въ Харранъ.

ГЛАВА 12.

1 И рече Господь Авраму: Излѣзь изъ
землж-тж си, и изъ родъ-тъ си, и изъ
домъ-тъ бащинъ си, *и иди* въ землж-тж
2 кожто ще ти покажж: И ще тя направьж
народъ голѣмъ: ще тя благословьж, и ще
възвеличж име-то ти, и ще бждешь въ
3 благословеніе. И ще благословьж онѣзи
които тя благославятъ, и онѣзи които
тя кълнжтъ ще прокълнж: и ще ся бла-
гословятъ въ тебе всичкы-тѣ племена на
4 землж-тж. И отиде Аврамъ, както му ре-
че Господь: и съ него отиде и Лотъ: а
Аврамъ бѣше на възрастъ седмдесеть и
петь лѣта, когато излѣзе изъ Харранъ.
5 И зѣ Аврамъ Сарж женж си, и Лота бра-
товъ-тъ си сынъ, и всичкый-тъ имотъ
колкото бѣхж придобыли, и хора-та що
бѣхж придобыли въ Харранъ, и излѣзохж
да отидатъ въ Ханаанскж-тж землж; и
6 дойдохж въ Ханаанскж-тж землж. И прѣ-
минж Аврамъ онжзь землж до мѣсто-то
Сихемъ, до джбъ-тъ Морѐ: Хананци-тѣ
7 тогазь *живѣяхж* въ тжзь землж. И яви ся
Господь Авраму, и рече: На твое-то сѣ-
ме ще дамъ тжзь землж. И съгради тамъ
8 олтарь Господу който му ся яви. И отъ
тамъ прѣмѣсти ся къмъ горж-тж, която
е на истокъ отъ Веѳиль та постави ша-
търъ-тъ си, *и имаше* Веѳиль къмъ за-
падъ, и Гай къмъ истокъ: и съгради тамъ
олтарь Господу, и призова име-то Го-
9 сподне. И дигнж ся *отъ тамъ* Аврамъ, и
отиваше напрѣдъ къмъ пладне.
10 И станж гладъ въ тжзь землж: и слѣзе
Аврамъ въ Египетъ да поживѣе тамъ,
защото гладъ-тъ бѣше тежъкъ въ *Хана-
анскж*-тж землж. И когато наближи да
11 влѣзе въ Египетъ, рече на женж си Са-
рж: Ето, знаж че си жена хубава на
12 гледъ. И може бы, щомъ тя видятъ Е-
гиптяни-тѣ да рекжтъ, Жена му е тая:
и мене ще убіжтъ, а тебе ще оставятъ
13 живж. Кажи, молж, че ми си сестра, за
да ми бжде добрѣ поради тебе, и да ся
14 упази животъ-тъ ми заради тебе. И ко-
гато влѣзе Аврамъ въ Египетъ, видѣхж

5 Киттимъ и Доданимъ. Отъ тѣхъ ся раз-
сѣяхѫ по островы-тѣ на народы-тѣ въ
земи-тѣ имъ: всякой по языкъ-тъ си, и
по племе-то си, въ народы-тѣ си.
6 А сынове-тѣ Хамови: Хусъ, и Мицра-
7 имъ, и Футъ, и Ханаанъ. А сынове-тѣ
Хусови: Сева, и Евила, и Савта, и Раа-
ма, и Савтека: а сынове-тѣ Раамови:
8 Шева и Деданъ. И Хусъ роди Нимрода.
Той начнѫ да става силенъ на земѭ-тѫ.
9 Той бѣше силенъ ловецъ прѣдъ Господа:
за това ся говори: Като Нимродъ, силенъ
10 ловецъ прѣдъ Господа. И начало-то на
царство-то му бѣ Вавилонъ и Ерехъ, и
Аккадъ, и Халне, въ земѭ-тѫ Сенааръ.
11 Изъ тѫзъ земѭ излѣзе въ Ассиріѭ, и
съгради Ниневіѭ, и градъ-тъ Роовоѳъ, и
12 Халахъ, И Ресенъ между Ниневіѭ и Ха-
13 лахъ: (той е голѣмый-тъ градъ.) А Миц-
раимъ роди Лудимы-тѣ, и Анамимы-тѣ,
14 Леавимы-тѣ и Нафтухимы-тѣ, И Патру-
симы-тѣ, и Каслухимы-тѣ, (отъ които
произлѣзохѫ Филистимци-тѣ), и Кафто-
15 римы-тѣ. А отъ Ханаана ся родихѫ, Си-
16 донъ, първородный-тъ му, и Хетъ, И Іе-
вусеяни-тѣ, и Аморрейци-тѣ, и Герге-
17 сейци-тѣ, И Евеяни-тѣ, и Арукеяни-тѣ,
18 и Асенеяни-тѣ, И Арвадци-тѣ, и Цема-
рейци-тѣ, и Амаѳейци-тѣ: и послѣ ся
19 разсѣяхѫ Ханаанскы-тѣ племена. И Ха-
наанскы-тѣ прѣдѣли бѣхѫ отъ Сидонъ
като отхожда нѣкой на Гераръ до Газѫ
и като отхожда нѣкой въ Содомъ и Го-
моррѫ, и Адмѫ, и Цевоимъ, до Лашѫ.
20 Тѣзи сѫ синове-тѣ Хамови, по племена-
та си, по языцы-тѣ си, въ земи-тѣ си,
по народы-тѣ си.
21 И на Сима, отецъ-тъ на всичкы-тѣ сы-
нове Еверовы, по старый-тъ братъ на
22 Іафеѳа, родихѫ ся и нему *сынове*. Сыно-
ве Симови бѣхѫ Еламъ, и Ассуръ, и Ар-
23 факсадъ, и Лудъ, и Арамъ, А сынове А-
рамови: Узъ, и Улъ, и Геѳеръ, и Машъ.
24 И Арфаксадъ роди Салѫ: а Сала роди
25 Евера. И Еверу ся родихѫ два сына: и-
ме-то на единый-тъ Фалекъ (*раздѣленіе*),
защото въ неговы-тѣ дни ся раздѣли зе-
26 мя-та: и име-то на брата му, Іоктанъ. А
Іоктанъ роди Алмодада, и Шалефа, и
27 Хацармавеѳа, и Іараха, И Адорама, и
28 Узала и Диклѫ, И Овала, и Авимаила, и
29 Шевѫ, И Офира, и Евилѫ, и Іовава:
30 всичкы тѣзи бѣхѫ сынове Іоктанови. И
населеніе-то имъ бѣше отъ Мешѫ, като
отхожда нѣкой въ Сефаръ, горѫ източ-
31 нѫ. Тѣзи сѫ сынове Симови, по племе-
на-та си, по языцы-тѣ си, въ земи-тѣ
32 си, по народы-тѣ си. Тѣзи сѫ племена-
тѫ на сынове-тѣ Ноевы, по родове-тѣ
имъ, въ народы-тѣ имъ: и отъ тѣхъ ся
разсѣяхѫ народи-тѣ по земѭ-тѫ слѣдъ
потопъ-тъ.

ГЛАВА 11.

1 И по всичкѫ-тѫ земѭ бѣше единъ я-
2 зыкъ, и единъ гласъ. И когато тръгнахѫ
отъ истокъ, намѣрихѫ поле въ земѭ-тѫ
3 Сенааръ; и населихѫ ся тамъ. И рекохѫ
си единъ на другый: Елате да направимъ
кырпичы, и да *ги* испечемъ въ огнь: и
употрѣбихѫ кырпичы-тѣ вмѣсто каменіе,
4 а смолѫ-тѫ употрѣбихѫ вмѣсто калъ. И
рекохѫ: Елате, да си съградимъ градъ и
стълпъ, на който връхъ-тъ *да стига* до
небе-то: и да си придобыемъ име, за да
ся не разсѣемъ по лице-то на всичкѫ-тѫ
5 земѭ. А Господь слѣзе да види градъ-тъ
и стълпъ-тъ, който градяхѫ человѣче-
6 скы-тѣ сынове. И рече Господь: Ето, е-
динъ народъ, и всичкы иматъ единъ я-
зыкъ, и начнахѫ да правятъ това: и сега
не ще може да имъ ся възбрани всичко
7 което сѫ намыслили да направятъ. Ела-
те, да слѣземъ, и да смѣсимъ тамъ я-
зыкъ-тъ имъ, щото единый-тъ да не ра-
8 зумѣва языкъ-тъ на другый-тъ. И разсѣя
гы Господь отъ тамъ по лице-то на
всичкѫ-тѫ земѭ: и прѣстанахѫ да зи-
9 датъ градъ-тъ. За това ся нарече име-то
му Вавилонъ (*смѣшеніе*): защото тамъ
смѣси Господь языкъ-тъ на всичкѫ-тѫ
земѭ: и отъ тамъ гы разсѣя Господь по
лице-то на всичкѫ-тѫ земѭ.
10 Това е родословіе-то Симово: Симъ
бѣше на сто годины, когато роди Арфак-
11 сада, двѣ годины слѣдъ потопъ-тъ: И жи-
вѣ Симъ отъ какъ роди Арфаксада пет-

гора-тѫ имъ Сіиръ, до Ел-фаранъ, кой-
7 то е при пустынѭ-тѫ. И като ся вър-
нѫхѫ, дойдохѫ въ Ен-мишпатъ, който е
Кадисъ, и поразихѫ всичко-то мѣсто на
Амаличаны-тѣ, и Аморен-тѣ които жи-
8 вѣяхѫ въ Асасонъ-ѳамаръ. Тогазь излѣзе
царь-тъ Содомскый, и царь-тъ Гоморр-
скый, царь-тъ Адманскый, и царь-тъ
Цевоимскый, и царь-тъ на Валѫ, която
е Сигоръ, и опълчихѫ ся на бой про-
9 тивъ тѣхъ въ долъ-тъ Сиддимъ: Противъ
Ходоллогомора царя Еламскаго, и Ѳидала
царя Гоимскаго, и Амарфала царя Сена-
арскаго, и Аріоха царя Елласарскаго:
10 четыри царіе противъ петь. А долъ-тъ
Сиддимъ бѣше пъленъ съсъ смолны кла-
денцы: и като бѣгахѫ царіе-тѣ Содом-
скый и Гоморрскый, паднѫхѫ тамъ: а о-
11 станали-тѣ убѣгнѫхѫ въ горѫ-тѫ. И *по-
бѣдители-тѣ* зѣхѫ всичкый-тъ имотъ на
Содомъ и Гоморръ, и всичкѫ-тѫ имъ
12 храпѫ, и отидохѫ си. Зѣхѫ и Лота бра-
танецъ-тъ Аврамовъ, който живѣеше въ
Содомъ, и неговъ-тъ имотъ, и отидохѫ.
13 И дойде единъ отъ онѣзи които ся из-
бавихѫ, и извѣсти на Аврама Евреина,
който живѣеше при дѫбове-тѣ на Мам-
врія Амореянина, брата на Есхола, и
брата на Анера, които бѣхѫ съюзници
14 Аврамови. И като чу Аврамъ че бы плѣ-
ненъ братъ му, изведе триста и осмна-
десеть отъ свои-тѣ обучены рабы, които
ся бѣхѫ родили въ домъ-тъ му, и гони
15 *непріятели-тѣ* до Данъ. И, като раздѣли
свои-тѣ си, нападнѫ на тѣхъ нощя той и
раби-тѣ му, и порази гы и гони гы до
16 Ховѫ, която е отлѣво на Дамаскъ. И
върнѫ всичкый-тъ имотъ, върнѫ и Лота
братанеца си, и имотъ-тъ му, а още и
жены-тѣ, и *всичкы-тѣ* людіе.
17 И излѣзе Содомскый-тъ царь да го
посрѣщне, като ся върнѫ отъ пораже-
ніе-то на Ходоллогомора и на царіе-тѣ
които *бѣхѫ* съ него, въ долъ-тъ Сави,
18 който е долъ царскый. И Мелхиседекъ
царь Салимскый изнесе хлѣбъ и вино: а
той бѣше священникъ на Бога Вышня-
19 го. И благослови го, и рече: Благо-
словенъ Аврамъ отъ Бога Вышняго,
20 *Владѣтеля на небе-то и на земѭ-тѫ: И
благословенъ Богъ Вышній, който прѣ-
даде врагове-тѣ ти въ рѫкѫ-тѫ ти. И
Аврамъ му даде десетъкъ отъ всичко.
21 И рече Содомскый-тъ царь Авраму:
Дай ми человѣцы-тѣ, а имотъ-тъ земи за
22 себе си. А Аврамъ рече на Содомскый-тъ
царь: Азъ дигнѫхъ рѫкѫ-тѫ си прѣдъ
Господа Бога Вышняго, Владѣтеля на
23 небе-то и на земѭ-тѫ, *И заклѣхъ ся*, че
нѣма да земѫ отъ всичко що е твое, отъ
жицѫ до ремыкъ на обуща, за да не ре-
24 чешь: Азъ обогатихъ Аврама; Освѣнъ о-
нова, което изѣдохѫ момци-тѣ, и дѣлъ-тъ
на мѫжіе-тѣ които дойдохѫ съ мене, А-
неръ, Есхолъ, и Мамврій: тѣ нека зе-
мѫтъ дѣлъ-тъ си.

ГЛАВА 15.

1 Слѣдъ тѣзи събытія, *быде* слово Го-
сподне Авраму въ видѣніе, и казуваше:
Не бой ся Авраме: Азъ сьмь щитъ твой:
2 мъзда-та ти *ще бѫде* твърдѣ голѣма. И
Аврамъ рече; Господи Іеовà, какво ще
ми дадешь, когато азъ отхождамъ безча-
денъ, а стопанинъ на домъ-тъ ми е той-
зи Еліезеръ, който е отъ Дамаскъ?
3 Рече още Аврамъ: Ето, ты ми не даде
сѣме: и ето домочадецъ-тъ ми ще мя на-
4 слѣди. И, ето, слово Господне му гово-
рѣше: Той нѣма да ти бѫде наслѣдникъ:
но онзи който ще излѣзе изъ утробѫ-тѫ
5 ти, той ще ти бѫде наслѣдникъ. И из-
веде го вънъ, и рече: Погледни сега на
небе-то, и изброй звѣзды-тѣ, ако мо-
жешь гы изброи: и рече му: Така ще
6 бѫде твое-то сѣме. И повѣрува *Аврамъ*
въ Господа: и вмѣни му ся за правдѫ.
7 И рече му: Азъ сьмь Господь, който
тя изведохъ изъ Уръ Халдейскый, за да
8 ти дамъ тѫзь земѭ въ наслѣдіе. А той
рече: Господи Іеовà, какъ да познаѭ
9 че ще ѭ наслѣдѭ? И *Господь* му рече:
Земи ми телицѫ трилѣтнѫ, и козѫ три-
лѣтнѫ, и овенъ трилѣтенъ и гъргорицѫ,
10 и гълѫбче. И зѣ му всичкы тѣзи, и раз-

* *Или* Създатель.

Египтяни-тѣ жена-та че бѣше твърдѣ
15 хубава. И князове-тѣ Фараонови ѭ ви-
дѣхѫ, и похвалихѫ ѭ Фараону: и заве-
дена бы жена-та въ домъ-тъ на Фараона.
16 И поради неѭ стори добро на Аврама:
и той имаше овцы, и говеда, и ослы, и
рабы, и рабыни, и ослицы, и камилы.
17 И порази Господь Фараона, и домъ-тъ
му съ голѣмы язвы, заради Сарѫ, женѫ-
18 тѫ Аврамовѫ. И повыка Фараонъ Авра-
ма, и рече: Що е това *дѣто* ми стори
19 ты? Защо ми не обади че ти е жена?
Защо си реклъ: Сестра ми е? и азъ щѣхъ
да ѭ земѫ за женѫ: и сега, ето, жена
20 ти, земи ѭ, и иди си. И настави му Фа-
раонъ человѣцы: та го испроводихѫ, не-
го, и женѫ му, и всичко що имаше.

ГЛАВА 13.

1 И възлѣзе Аврамъ изъ Египетъ, той и
жена му, и всичко що имаше, и Лотъ
наедно съ него, *и отиде* на южнѫ-тѫ
2 странѫ. И Аврамъ бѣше много богатъ съ
3 добытъкъ, съсъ сребро, и съсъ злато. И
отиде по становища-та си отъ южнѫ-тѫ
странѫ до Веѳиль, до мѣсто-то дѣто бѣ-
ше шатъръ-тъ му отъ по напрѣдъ между
4 Веѳиль и Гай, На мѣсто-то на олтарь-тъ
що бѣше направилъ тамъ изъ начало: и
призова тамъ Аврамъ име-то Господне.
5 И Лотъ още, който ходяше наедно съ
Аврама, имаше овцы, и говеда, и шать-
6 ры: И не гы побираше земя-та да жи-
вѣѭтъ наедно: защото имотъ-тъ имъ бѣ-
ше много, и не можахѫ да живѣѭтъ на-
7 едно. И станѫ прѣпираніе между пасты-
ри-тѣ на Аврамовы-тѣ добытъцы, и па-
стыри-тѣ на Лотовы-тѣ добытъцы: а Ха-
нааныци-тѣ и Ферезейци-тѣ населявахѫ
8 тогазъ тѫѭ земѭ. И Аврамъ рече Лоту: Да
нѣма прѣпираніе между мене и тебе, и
между мои-тѣ пастыри и твои-тѣ пасты-
9 ри, защото ный смы братія. Не е ли
всичка-та земя прѣдъ тебе? Молѭ ти
ся отлѫчи ся отъ мене: ако *идешь ты*
налѣво, азъ да идѫ надесно: ако ли *ты*
10 надесно, азъ да идѫ налѣво. И подигнѫ
Лотъ очи, и видѣ всичкѫ-тѫ околность
на Іорданъ, която, прѣди да разори Го-
сподь Содомъ и Гоморръ, напояваше ся
всичка-та, додѣ да иде нѣкой въ Сигоръ,
както рай Господень, както земя-та на
11 Египетъ. И избра Лотъ за себе си всич-
кѫ-тѫ Іорданскѫ околность: и прѣмѣсти
ся Лотъ къмъ истокъ, и раздѫчихѫ ся е-
12 динъ отъ другый. Аврамъ ся насели въ
Ханаанскѫ-тѫ земѭ: а Лотъ ся насели
между градове-тѣ на околность-тѫ, и
13 постави шатры-тѣ си до Содомъ. А мѫ-
жіе-тѣ Содомскы бѣхѫ твърдѣ зли и
грѣшни прѣдъ Господа.
14 И рече Господь Авраму, слѣдъ като ся
отлѫчи Лотъ отъ него: Подигни сега очи-
тѣ си, отъ мѣсто-то дѣто си, и вижь
къмъ сѣверъ, и югъ, и истокъ, и западъ:
15 Защото всичкѫ-тѫ земѭ, коѭто гледашь,
на тебе ще ѭ дамъ, и на сѣме-то ти до
16 вѣка. И ще направѭ сѣме-то ти като
земный-тъ пѣсъкъ: ако може нѣкой да
изброи земный-тъ пѣсъкъ, ще ся изброи
17 и твое-то сѣме. Стани, обходи дължинѫ-
тѫ и ширинѫ-тѫ на тѫзь земѭ: защото
18 тебѣ ще ѭ дамъ. И вдигнѫ Аврамъ ша-
търъ-тъ *си* и дойде та ся насели при
Мамврієвы-тѣ дѫбове, които сѫ въ Хе-
вронъ: и съгради тамъ олтарь Господу.

ГЛАВА 14.

1 И въ дни-тѣ на Амарфала царя Сена-
арскаго, на Аріоха царя Елласарскаго,
на Ходоллогомора царя Еламскаго, и на
2 Ѳидала царя Гоимскаго, Тѣ направихѫ
бой съ Берѫ царя Содомскаго, и Барсѫ
царя Гоморрскаго, и Сенава царь-тъ на
Адмѫ, и съсъ Симовора царя Цевоимска-
го, и съсъ царь-тъ на Валѫ, която е
3 Сигоръ. Всичкы тѣзи ся събрахѫ въ
долъ-тъ Сиддимъ, който е *сега* Солено-
4 то Море. Дванадесеть годины бѣхѫ под-
чинени на Ходоллогомора: а въ трина-
5 десетѫ-тѫ отстѫпихѫ. И въ четыринаде-
сетѫ-тѫ годинѫ дойде Ходоллогоморъ, и
царіе-тѣ които бѣхѫ наедно съ него, и
поразихѫ Рафаимы-тѣ въ Астароѳ-кар-
наимъ, и Зузимы-тѣ въ Хамъ, и Емимы-тѣ
6 въ Савп-киріаѳаимъ, И Хореяны-тѣ въ

гора-та имъ Сіиръ, до Ел-фаранъ, кой-
7 то е при пустыня-та. И като ся вър-
наха, дойдоха въ Ен-мишпатъ, който е
Кадисъ, и поразиха всичко-то мѣсто на
Амаличаны-тѣ, и Амореи-тѣ които жи-
8 вѣяха въ Асасонъ-ѳамаръ. Тогазь излѣзе
царь-тъ Содомскый, и царь-тъ Гоморр-
скый, царь-тъ Адманскый, и царь-тъ
Цевоимскый, и царь-тъ на Вала, която
е Сигоръ, и опълчиха ся на бой про-
9 тивъ тѣхъ въ долъ-тъ Сиддимъ: Противъ
Ходоллогомора царя Еламскаго, и Ѳидала
царя Гоимскаго, и Амарфала царя Сена-
арскаго, и Аріоха царя Елласарскаго:
10 четыри царіе противъ петь. А долъ-тъ
Сиддимъ бѣше пъленъ съсъ смолны кла-
денцы: и като бѣгаха царіе-тѣ Содом-
скый и Гоморрскый, паднаха тамъ: а о-
11 станали-тѣ убѣгнаха въ гора-та. И *по-
бѣдители-тѣ* зѣха всичкый-тъ имотъ на
Содомъ и Гоморръ, и всичка-та имъ
12 храна, и отидоха си. Зѣха и Лота бра-
танецъ-тъ Аврамовъ, който живѣеше въ
Содомъ, и неговъ-тъ имотъ, и отидоха.
13 И дойде единъ отъ онѣзи които ся из-
бавиха, и извѣсти на Аврама Евреина,
който живѣеше при дѫбове-тѣ на Мам-
врія Амореянина, брата на Есхола, и
брата на Анера, които бѣха съюзници
14 Аврамови. И като чу Аврамъ че бы плѣ-
ненъ братъ му, изведе триста и осмна-
десеть отъ свои-тѣ обучены рабы, които
ся бѣха родили въ домъ-тъ му, и гони
15 *неприятели-тѣ* до Данъ. И, като раздѣли
свои-тѣ си, нападна на тѣхъ нощя той и
раби-тѣ му, и порази гы и гони гы до
16 Хова, която е отлѣво на Дамаскъ. И
върна всичкый-тъ имотъ, върна и Лота
братанеца си, и имотъ-тъ му, а още и
жены-тѣ, и *всичкы-тѣ* людіе.
17 И излѣзе Содомскый-тъ царь да го
посрѣщне, като ся върна отъ пораже-
ніе-то на Ходоллогомора и на царіе-тѣ
които бѣха съ него, въ долъ-тъ Сави,
18 който е долъ царскый. И Мелхиседекъ
царь Салимскый изнесе хлѣбъ и вино: а
той бѣше священникъ на Бога Вышня-
19 го. И благослови го, и рече: Благо-
словенъ Аврамъ отъ Бога Вышняго,
20 *Владѣтеля на небе-то и на земя-та: И
благословенъ Богъ Вышній, който прѣ-
даде врагове-тѣ ти въ рѫка-та ти. И
Аврамъ му даде десетъкъ отъ всичко.
21 И рече Содомскый-тъ царь Авраму:
Дай ми человѣцы-тѣ, а имотъ-тъ земи за
22 себе си. А Аврамъ рече на Содомскый-тъ
царь: Азъ дигнахъ рѫка-та си прѣдъ
Господа Бога Вышняго, Владѣтеля на
23 небе-то и на земя-та, *И заклѣхъ ся*, че
нѣма да земѫ отъ всичко що е твое, отъ
жицѫ до ремыкъ на обуща, за да не ре-
24 чешь: Азъ обогатихъ Аврама; Освѣнъ о-
нова, което изѣдоха момци-тѣ, и дѣлъ-тъ
на мѫжіе-тѣ които дойдоха съ мене, А-
неръ, Есхолъ, и Мамврій: тѣ нека зе-
мать дѣлъ-тъ си.

ГЛАВА 15.

1 Слѣдъ тѣзи събытія, быде слово Го-
сподне Авраму въ видѣніе, и казуваше:
Не бой ся Авраме: Азъ сьмь щитъ твой:
2 мъзда-та ти *ще бѫде* твърдѣ голѣма. И
Аврамъ рече; Господи Іеова, какво ще
ми дадешь, когато азъ отхождамъ безча-
денъ, а стопанинъ на домъ-тъ ми е той-
зи Еліезеръ, който е отъ Дамаскъ?
3 Рече още Аврамъ: Ето, ты ми не даде
сѣме: и ето домочадецъ-тъ ми ще мя на-
4 слѣди. И, ето, слово Господне му гово-
рѣше: Той нѣма да ти бѫде наслѣдникъ:
но онзи който ще излѣзе изъ утробѫ-та
5 ти, той ще ти бѫде наслѣдникъ. И из-
веде го вънъ, и рече: Погледни сега на
небе-то, и изброй звѣзды-тѣ, ако мо-
жешь гы изброи: и рече му: Така ще
6 бѫде твое-то сѣме. И повѣрува *Аврамъ*
въ Господа: и вмѣни му ся за правдѫ.
7 И рече му: Азъ сьмь Господь, който
тя изведохъ изъ Уръ Халдейскый, за да
8 ти дамъ тазь земѭ въ наслѣдіе. А той
рече: Господи Іеова, какъ да познаѭ
9 че ще ѭ наслѣдѭ? И *Господь* му рече:
Земи ми телица трилѣтна, и коза три-
лѣтна, и овенъ трилѣтенъ и гъргорица,
10 и гълѫбче. И зѣ му всичкы тѣзи, и раз-

* *Или* Създатель.

сѣче гы прѣзъ срѣдж-тѫ и положи всякж часть срѣщо подобнж-тѫ ѝ: но пти-
11 цы-тѣ не разсѣче. И слетѣхѫ хыщны птицы на трупове-тѣ, и Аврамъ гы рас-
12 пѫди. А около захожданіе-то на слънце-то, нападнѫ изстапленіе на Аврама; и
ето, голѣмъ, мрачень ужасъ нападнѫ на
13 него. И рече *Господь* Авраму: Знай из-
вѣстно че твое-то сѣме ще ся прѣсели
въ земѭ не своѭ си, и ще бѫдѫтъ тѣмъ
въ порабощеніе и ще гы угнѣтяватъ че-
14 тыристотинъ годины. Но азъ ще сѫдѭ
народъ-тъ, на когото ще бѫдѫтъ въ по-
рабощеніе, а подирь това ще излѣзѫтъ
15 съ голѣмъ имотъ. А ты ще отидешь при
отцы-тѣ си съ миръ: ще бѫдешь погре-
16 бенъ въ добрѫ старость. А въ четвър-
тый-тъ родъ тѣ ще ся върнѫтъ тука: за-
щото още не ся е испълнило беззаконіе-
17 то на Аморрейцы-тѣ. А когато слънце-
то зайде и станѫ гѫста тьмнина, ето,
пещь дымяща, и пламень огненъ, прѣми-
18 нѫ между тѣзи части. Въ тойзи день на-
прави Господь завѣтъ съ Аврама, и ка-
за: На твое-то сѣме дадохъ тѫзь земѭ,
отъ Египетскѫ-тѫ рѣкѫ до голѣмѫ-тѫ
19 рѣкѫ, до рѣкѫ-тѫ Евфратъ: Кенейцы-тѣ
20 и Кенезейцы-тѣ, и Кадмонейцы-тѣ, И
Хеттейцы-тѣ, и Ферезейцы-тѣ, и Рафаи-
21 мы-тѣ, И Аморрейцы-тѣ, и Хананейцы-
тѣ, и Гергесейцы-тѣ, и Іевусейцы-тѣ.

ГЛАВА 16.

1 А Сара, жена-та Аврамова, не ражда-
ше му *чада:* но имаше рабынѭ Египт-
2 тянкѫ, именуемѫ Агарь. И рече Сара А-
враму: Ето, Господь заключи *утробѫ-
тѫ* ми да не раждамъ: влѣзь прочее при
рабынѭ-тѫ ми, може бы да придобыѭ
чадо отъ неѭ. И Аврамъ послуша думѫ-
3 тѫ Саринѫ. И тъй Сара жена-та Авра-
мова зѣ Агарь Египтянкѫ-тѫ, своѭ-тѫ
рабынѭ, подирь десеть лѣта отъ насе-
леніе-то на Аврама въ Ханаанскѫ-тѫ зе-
мѭ, и даде ѭ на мѫжа си Аврама, да му
4 е жена. И влѣзе при Агарь, и тя зачнѫ:
и когато видѣ че зачнѫ, госпожа-та ѝ
5 прѣзирана биваше прѣдъ очи-тѣ ѝ. И
рече Сара Авраму: Заради тебе ми ста-
ва неправда. Дадохъ рабынѭ-тѫ си въ
твои-тѣ обятія, и като видѣ тя че зач-
нѫ, азъ сьмь прѣзрѣна прѣдъ очи-тѣ ѝ:
Господь да сѫди между мене и тебе.
6 А Аврамъ рече на Сарѫ: Ето, рабыня-
та ти е въ твоѭ-тѫ рѫкѫ: стори ѝ как-
то е угодно прѣдъ очи-тѣ ти. И употрѣ-
би ѭ Сара злѣ, и тя побѣгнѫ отъ лице-
7 то ѝ. И намѣри ѭ ангелъ Господень
близу при изворъ-тъ водный, въ пу-
стынѭ-тѫ, близу при изворъ-тъ на пѫтя
8 къмъ Суръ; И рече: Агарь, рабыне Са-
рина, отъ дѣ идешь и кѫдѣ отивашь?
А тя рече: Бѣгамъ отъ лице-то на Сарѫ
9 госпожѫ-тѫ си. И рече ѝ ангелъ Госпо-
день: Върни ся при госпожѫ-тѫ си, и
10 покори ся подъ рѫцѣ-тѣ ѝ. Рече ѝ още
ангелъ Господень: Ще прѣумножѫ сѣме-
то ти, така що да ся не изброява зара-
11 ди множество-то. И рече ѝ ангелъ Го-
сподень: Ето, ты си зачнѫла, и ще ро-
дишь сынъ, и ще наречешь име-то му
Исмаилъ: защото чу Господь скърбь-тѫ
12 ти. И той ще бѫде человѣкъ *като* дивъ
оселъ: рѫка-та му *ще бѫде* противъ вся-
кого, и рѫка-та на всякого противъ не-
го: и прѣдъ лице-то на всичкы-тѣ си
13 братія ще ся насели. И призова *Агарь*
име-то на Господа който ѝ говорѣше:
Ты си Богъ на видѣніе-то ми: защото
рече: Виждамъ ли азъ тукъ подирь ви-
14 дѣніе-то си? За това *тойзи* кладенецъ
ся нaименова кладенецъ Лахай-рои: ето,
15 *той* е между Кадисъ и Варадъ. И роди
Агарь на Аврама сынъ: и Аврамъ нарече
име-то на сына си, когото роди Агарь,
Исмаилъ.
16 А Аврамъ бѣше на осмдесеть и шесть
годины, когато Агарь роди Исмаила А-
враму.

ГЛАВА 17.

1 И като бѣше Аврамъ на деветдесеть и
деветь годины, яви ся Господь Авраму,
и рече му: Азъ сьмь Богъ Всемогущій:
ходи прѣдъ мене, и бѫди съвършенъ.
2 И ще поставѭ завѣтъ-тъ си между мене

и тебе: и ще тя умножѫ твърдѣ много.
3 И паднѫ Аврамъ на лице-то си: и гово-
4 ри му Богъ и рече: Ето мой-тъ завѣтъ
е съ тебе: и ты ще бѫдешь отецъ на
5 множество народы. И име-то ти вече не
ще ся нарича Аврамъ (*отецъ высокъ*), но
ще бѫде име-то ти Авраамъ (*отецъ на
множество*): защото отецъ на множе-
6 ство народы тя направихъ. И ще тя
наплодѭ твърдѣ много, и ще произведѫ
отъ тебе народы, и царіе ще произлѣ-
7 зѫтъ отъ тебе. И ще поставѭ мой-тъ
завѣтъ между мене и тебе, и между по-
томцы-тѣ ти слѣдъ тебе въ родове-тѣ
имъ, за вѣченъ завѣтъ, да сьмь Богъ на
тебе, и на потомство-то ти слѣдъ тебе.
8 И ще дамъ на тебе, и на потомцы-тѣ ти
слѣдъ тебе, земѭ-тѫ на твое-то прѣсе-
леніе, всичкѫ-тѫ Ханаанскѫ земѭ, за
вѣчно притяжаніе: и ще имъ бѫдѫ Богъ.
9 И рече Богъ Авраамy: А ты ще упа-
зишь завѣтъ-тъ ми, ты, и потомци-тѣ ти
10 слѣдъ тебе въ родове-тѣ си. Тойзи е
мой-тъ завѣтъ който ще упазите между
мене и васъ, и между потомцы-тѣ ти
слѣдъ тебе: всякой мѫжкый полъ отъ
11 васъ ще бѫде обрѣзанъ. И ще обрѣжете
краекожіе-то на вашѫ-тѫ плъть, и ще
бѫде бѣлѣгъ на завѣта между мене и
12 васъ. И младенецъ между васъ на осмь
дни ще ся обрѣже, всякой мѫжкый полъ
въ родове-тѣ ви, въ домъ-тъ роденый и
съсъ сребро купеный отъ всякой чужде-
13 нецъ, който не е отъ твое-то сѣме. Не-
прѣмѣнно ще ся обрѣже роденый-тъ въ
домъ-тъ ти, и купеный-тъ съсъ сребро-
то ти: и ще бѫде мой-тъ завѣтъ въ
14 плъть-тѫ ви завѣтъ вѣченъ. А необрѣза-
ный-тъ мѫжкый полъ, комуто краекожіе-
то на плъть-тѫ не ся обрѣже, тя душа
да ся истрѣби отъ людіе-тѣ си: *защото*
15 е нарушила завѣтъ-тъ ми. И рече Богъ
Авраамy: Сарѫ женѫ си, не наричай *вече*
име-то ѝ Сарѫ, но *Сарра *ще бѫде* име-
16 то ѝ. И ще ѭ благословѭ, ще ти дамъ
още и сынъ отъ неѭ, и ще ѭ благосло-
вѭ, и тя ще стане *майка* на народы: ца-
ріе на народы ще произлѣзѫтъ отъ неѭ.
17 И паднѫ Авраамъ на лице-то си, и засмѣ
ся, и рече въ сърдце-то си: На сто го-
диненъ человѣкъ да ли ще ся роди чадо?
и Сарра, жена на деветдесеть годины
18 ще роди ли? И рече Авраамъ Богу: Дано
19 Исмаилъ да е живъ прѣдъ тебе. И рече
Богъ: Наистинѫ жена ти Сарра ще ти
роди сынъ, и ще наречешь име-то му
Исаакъ: и ще поставѭ завѣтъ-тъ си съ
него за вѣченъ завѣтъ, и съ потомство-
20 то му слѣдъ него. И за Исмаила, послу-
шахъ тя: ето, благословихъ го, и ще го
наплодѭ, и ще го умножѫ твърдѣ мно-
го: дванадесеть князове ще ся родятъ
отъ него, и ще го направѭ народъ ве-
21 ликъ. Но завѣтъ-тъ си ще поставѭ съ
Исаака, когото ще ти роди Сарра до
година по това врѣме.
22 И като свърши да говори съ Авраама
23 Богъ, възлѣзе си отъ него. И зѣ Авра-
амъ сына си Исмаила, и всичкы-тѣ ро-
дены въ домъ-тъ му, и всичкы-тѣ купе-
ны съсъ сребро-то му, всякой мѫжкый
полъ отъ человѣцы-тѣ на Авраамовъ-тъ
домъ, и обрѣза краекожіе-то на плъть-
тѫ имъ въ тойзи истый день, както му
24 рече Богъ. А Авраамъ бѣше на деветде-
сеть и деветь годины, когато бы обрѣ-
25 зано краекожіе-то на плъть-тѫ му. А
Исмаилъ сынъ му бѣше на тринадесеть
годины, когато бы обрѣзано краекожіе-
26 то на плъть-тѫ му. Въ истый тойзи день
обрѣза ся Авраамъ, и сынъ му Исмаилъ:
27 И всичкы-тѣ человѣци на домъ-тъ му,
които бѣхѫ родени въ домъ-тъ, и които
бѣхѫ купени съсъ сребро отъ иноплe-
менници, обрѣзахѫ ся съ него.

ГЛАВА 18.

1 И яви му ся Господь въ Мамвріевы-тѣ
дѫбове когато сѣдѣше прѣдъ врата-та на
2 шатъра въ горѣщинѫ-тѫ на день-тъ. И
вдигнѫ очи-тѣ си и видѣ, и ето, трима
мѫжіе стоехѫ при него: и като видѣ,
завтече ся да гы посрѣщне отъ врата-та
на шатъръ-тъ *си*, и поклони ся до земѭ-
3 тѫ, И рече: Господи мой, ако сьмь на-

* Княгыня.

мѣрихъ благодать прѣдъ очи-тѣ ти, не-
4 дѣй заминува рабъ-тъ си. Нека донесѫтъ
малко водѫ и омыйте нозѣ-тѣ си и по-
5 чинѣте си подъ дрьво-то. И азъ ще до-
несѫ малко хлѣбъ, и укрѣпѣте сьрдце-то
си, послѣ щете си заминѫ; понеже за
това и минахте покрай вашій-тъ рабъ.
6 И тѣ рекохѫ: Стори така както си реклъ.
И отиде на бързо Авраамъ въ шатьръ-тъ
при Саррѫ, и рече: Замѣси скоро три
мѣры чисто брашно, и направи потрѣб-
7 ницы. А Авраамъ ся завтече при гове-
да-та, и зѣ едно младо и добро теле, и
даде го на слугѫ-тѫ: който побърза да
8 го сготви. Послѣ зѣ масло и млѣко и
теле-то, което сготви, и прѣдложи прѣдъ
тѣхъ, а той стоеше при тѣхъ подъ дрь-
9 во-то; и тѣ ядохѫ; И рекохѫ му: Дѣ е
Сарра жена ти? И той рече: Ето, въ ша-
10 търъ-тъ е. И рече *Господь:* Азъ непрѣ-
мѣнно ще ся върнѫ при тебе до годинѫ
по това врѣме: и ето, Сарра жена ти ще
има сынъ. А Сарра чу *това* на врата-та
11 на шатьръ-тъ, които бѣхѫ задъ него. А
Авраамъ и Сарра бѣхѫ стари въ прѣмин-
ѫлъ възрастъ: на Саррѫ бѣше прѣста-
12 нѫло обыкновенно-то на жены-тѣ. И за-
смѣ ся Сарра въ себе си, и думаше: Да
ли ще има за мене наслажденіе като о-
13 старѣхъ? и господинъ ми е старъ. И Го-
сподь рече Аврааму: Защо ся засмѣ
Сарра, и каза: Като остарѣхъ азъ, да ли
14 щѫ родѫ наистинѫ? Има ли нѣщо не-
възможно у Господа? въ опрѣдѣлено-то
врѣме ще ся върнѫ при тебе, до годинѫ
по това врѣме, и Сарра ще има сынъ.
15 Тогазъ Сарра ся отрече, и думаше: Не
ся засмѣхъ: защото ѝ дойде страхъ. А
той рече: Не; ты ся засмѣ.
16 Като станѫхѫ отъ тамъ мѫжіе-тѣ о-
бърнѫхѫ ся къмъ Содомъ: и Авраамъ
17 идѣше съ тѣхъ да гы испроводи. И Го-
сподь рече: Ще скрыѭ ли азъ отъ А-
18 враама което ще направѭ? Понеже А-
враамъ непрѣмѣнно ще бѫде народъ ве-
ликъ и силенъ: и ще ся благословятъ
чрѣзъ него всичкы-тѣ народи на земѭ-
19 тѫ: Защото го познавамъ, че ще заповѣ-
да на синове-тѣ си, и на домъ-тъ си
слѣдъ себе си и ще упазятъ пѫть-тъ Го-
сподень, да правятъ правдѫ и сѫдъ, за
да направи Господь да дойде на Авраа-
20 ма онова което е говорилъ за него. И
рече Господь: Понеже голѣмъ станѫ
выкъ-тъ Содомскый и Гоморрскый, и
21 грѣхъ-тъ имъ е твърдѣ тежъкъ, Да слѣзнѫ
сега, да видѭ, да ли сѫ сторили напъл-
но по выкъ-тъ, който дойде до мене; и
22 ако не, да знаѭ. И като тръгнѫхѫ отъ
тамъ мѫжіе-тѣ, отидохѫ къмъ Содомъ: а
Авраамъ стоеше още прѣдъ Господа.
23 И приближи ся Авраамъ, и рече: Ще
погубишь ли праведный-тъ съ нечести-
24 вый-тъ? Може да има петдесеть праве-
дни въ градъ-тъ; да ли ще погубишь
мѣсто-то и да му не простишь за петде-
25 сеть-тѣ праведны които сѫ въ него? Да
не бѫде ты да сторишь таквозъ нѣщо, да
убіешь праведный-тъ съ нечестивый-тъ,
щото праведный-тъ да стане като нече-
стивый-тъ! да не бѫде това отъ тебе!
Сѫдія-та на всичкѫ-тѫ землѭ нѣма ли да
26 направи правосѫдіе? И Господь рече:
Ако намѣрѭ въ Содомъ петдесеть пра-
ведны вѫтрѣ въ градъ-тъ, ще простѭ
27 на всичко-то мѣсто заради тѣхъ. И от-
говори Авраамъ и рече: Ето сега нач-
нѫхъ да говорѭ Господу азъ който съмь
28 прахъ и пепелъ: Може отъ петдесеть-тѣ
праведницы да нѣма петима, ще погу-
бишь ли всичкый-тъ градъ поради пети-
ма-та? И рече: Нѣма да *го* погубѭ, ако
29 намѣрѭ тамъ четыридесеть и петь. И
приложи още *Авраамъ* да му говори, и
рече: Може да ся намѣрятъ четыриде-
сеть. И рече: Нѣма да сторѭ това за-
30 ради четыридесеть-тѣ. И рече *Авраамъ*:
Да ся не разгнѣви Господь, ако *още* го-
ворѭ: Може да ся намѣрятъ тамъ три-
десеть. И рече: Нѣма да сторѭ това,
31 ако намѣрѭ тридесеть. И рече *Авраамъ*:
Ето сега начнѫхъ да говорѭ Господу:
Може да ся намѣрятъ тамъ двадесеть. И
рече: Нѣма да *го* погубѭ заради дваде-
32 сеть-тѣ. И рече *Авраамъ:* Да ся не раз-
гнѣви Господь, ако продумамъ още ед-
нъждь: може да ся намѣрятъ тамъ де-
сеть. И рече: Нѣма да *го* погубѭ заради

33 десеть-тѣ. И отиде Господь, като прѣ-
стана да говори съ Авраама: и Авраамъ
ся върна на мѣсто-то си.

ГЛАВА 19.

1 И дойдоха два-та ангела въ Содомъ
вечерь-та: и Лотъ сѣдѣше при Содом-
ска-та порта, и като видѣ Лотъ, стана
та гы посрѣщна, и поклони ся съ лице
2 до земя-та, И рече: Ето, господіе мои,
свърнѣте въ кѫща-та на вашій-тъ рабъ,
и прѣнощувайте, и омыйте нозѣ-тѣ си;
и станѣте утрѣ, та идѣте на пѫть-тъ си.
А тѣ рѣкоха: Не; на улица-та ще прѣ-
3 нощувамы. И като гы принуди много,
свърнаха къмъ него, и влѣзоха въ кѫ-
ща-та му: и направи имъ угощеніе, и
испече прѣсны хлѣбове, и ядоха.
4 И прѣди да си легнатъ тѣ, градскы-тѣ
мѫжіе, жители-тѣ Содомяни, млади и
стари, всичкы-тѣ людіе отъ всякѫдѣ о-
5 быколиха кѫща-та. И выкаха на Лота,
и говорѣха му: Дѣ сѫ мѫжіе-тѣ които
дойдоха у тебе тѫзь нощь? изведи ни
6 гы, да гы познаемъ. А Лотъ излѣзе при
тѣхъ прѣдъ врата-та, и затвори врата-та
7 задъ себе си, И рече: Моля ви ся, бра-
тіе мои, недѣйте струва *таквозъ* зло.
8 Ето имамъ двѣ дъщери, които мѫжъ не
сѫ познали: да ви изведѫ тѣхъ вънъ, и
сторѣте съ тѣхъ каквото ви е угодно;
само на тѣзи мѫжіе да не сторите ни-
що, понеже за това влѣзоха подъ по-
9 крывъ-тъ на стрѣха-та ми. А тѣ рекоха:
Махни ся татъкъ. И рекоха: Той дойде
тука пришлецъ; иска още и сѫдія да е;
сега ще озлобимъ тебе повече отъ тѣхъ.
И прѣсилуваха прѣмного человѣкъ-тъ
Лота, и приближиха да разбіѭтъ врата-
10 та. А мѫжіе-тѣ прострѣха рѫцѣ, и
дръпнаха Лота при себе си въ кѫщи, и
11 затвориха врата-та. А поразиха съсъ
слѣпота человѣцы-тѣ, които бѣха при
врата-та на кѫща-та, отъ малъкъ до го-
лѣмъ, тъй щото изнемощѣха да търсятъ
врата-та.
12 И рекоха мѫжіе-тѣ Лоту: Имашь ли
тука другыго нѣкого? зеть, или сынове,
или дъщери, или когото другыго имашь
въ градъ-тъ, изведи *гы* изъ това мѣсто:
13 Защото ный ще съсыпемъ това мѣсто,
понеже голѣмъ стана выкъ-тъ имъ прѣдъ
Господа, и проводи ны Господь да го
14 погубимъ. И тъй излѣзе Лотъ, и говори
на зетеве-тѣ си, които щѣха да земѫтъ
дъщери-тѣ му, и рече: Станѣте, и из-
лѣзте изъ това мѣсто: защото ще съсы-
пе Господь градъ-тъ. Но на зетеве-тѣ
му ся видѣ че ся шегува.
15 И когато стана зора, принуждаваха ан-
гели-тѣ Лота, и казуваха: Стани, земи
жена си и двѣ-тѣ си дъщери, които ся
намѣруватъ *тукъ*, за да не погынешь и
16 ты въ беззаконіе-то на тойзи градъ. Но
той като ся бавеше, мѫжіе-тѣ, понеже
го пожали Господь, хванаха за рѫка
него, и жена му, и двѣ-тѣ му дъщери, и
изведоха го, и оставиха го вънъ отъ
17 градъ-тъ. И когато гы изведоха вънъ,
рече *единъ-тъ:* Бѣгай за животъ-тъ си:
да не погледнешь назадъ, и да ся не
спрешь въ всичкѫ тѫзи околность; бѣ-
18 гай на горѫ-тѫ, за да не погынешь. И
19 рече имъ Лотъ: Не, Господи: Ето рабъ
твой намѣри благодать прѣдъ тебе, и
възвеличилъ си милость-тѫ си, коѭто си
направилъ менѣ, че си упазилъ животъ-тъ
ми: но азъ не ще могѫ да побѣгнѫ на
горѫ-тѫ, за да мя не постигне зло-то и
20 умрѫ. Ето, моля, тойзи градъ е близу,
да прибѣгнѫ тамъ, и малъкъ е: нека тамъ
да побѣгнѫ: не е ли малъкъ? и ще ся у-
21 пази животъ-тъ ми. И рече му: Ето, по-
слушахъ тя за това нѣщо, да не разорѭ
22 тойзи градъ, за който ты говорѝ. Побър-
зай да побѣгнешь тамъ: защото азъ не
могѫ да направѭ дѣло-то *си,* додѣ не
стигнешь ты тамъ: за това нарече име-
то на тойзи градъ *Сигоръ.
23 Слънце-то изгрѣя на земя-тѫ, когато
24 Лотъ влѣзе въ Сигоръ. И одъжди Го-
сподь на Содома и Гоморра жупелъ и
25 огнь отъ Господа изъ небе-то. И порази
тѣзи градове, и всичкѫ-тѫ околность, и

* Малъкъ.

всичкы-тѣ жители на градове-тѣ, и ра-
стенія-та на земѭ-тѫ.
26 Но жена му въ слѣдъ него погледнѫ
назадъ, и станѫ стълпъ отъ соль.
27 А на сутринь-тѫ Авраамъ подрани на
това мѣсто дѣто бѣ стоялъ прѣдъ Госпо-
28 да: И като погледнѫ къмъ Содомъ и Го-
морръ, и къмъ всичкѫ-тѫ земѭ наоколо,
видѣ, и ето, дигаше ся дымъ отъ земѭ-
тѫ, като дымъ изъ пещь.
29 И тъй, когато Богъ съсыпа градове-тѣ
на околность-тѫ, помянѫ Богъ Авраама,
и испрати Лота изъ срѣдъ разореніе-то,
когато разори градове-тѣ въ които жи-
вѣеше Лотъ.
30 И възлѣзе Лотъ отъ Сигоръ, и живѣе-
ше въ горѫ-тѫ, и съ него двѣ-тѣ му дъ-
щери, защото ся убоя да сѣди въ Си-
горъ: и живѣеше въ еднѫ пещерѫ, самъ
31 и двѣ-тѣ му дъщери. И рече по стара-
та на по младѫ-тѫ: Баща ни е старъ, и
нѣма человѣкъ на земѭ-тѫ да влѣзе при
насъ по обичай-тъ на всичкѫ-тѫ земѭ:
32 Ела, да напоимъ бащѫ си съ вино, и да
прѣспимъ съ него, и да възставимъ сѣме
33 отъ бащѫ си. И тъй въ онѫзи нощь на-
поихѫ бащѫ си съ вино: и влѣзе по ста-
ра-та, и прѣспа съ бащѫ си: и *той* не
знаеше ни когато легнѫ тя, ни когато
34 станѫ. И на другый-тъ день рече по
стара-та на по младѫ-тѫ: Ето, азъ прѣ-
спахъ вчера съ бащѫ си: да го напоимъ
съ вино и тѫзи нощь, и влѣзь ты, и
прѣспи съ него, и да възставимъ сѣме
35 отъ бащѫ си. И тъй напоихѫ и въ онѫзи
нощь бащѫ си съ вино, и станѫ по мла-
да-та, и прѣспа съ него: и той не знае-
ше ни когато легнѫ тя, ни когато ста-
36 нѫ. И зачнахѫ двѣ-тѣ дъщери Лотовы
37 отъ бащѫ си. И роди по стара-та сынъ,
и нарече име-то му Моавъ: той е отецъ
38 на Моавцы-тѣ до днесь. И роди и по
млада-та сынъ, и нарече име-то му
Бенъ-амми: той е отецъ на Аммоняны-тѣ
до днесь.

ГЛАВА 20.

1 И тръгнѫ Авраамъ отъ тамъ къмъ
южнѫ-тѫ земѭ, и насели ся между Ка-
дисъ и Суръ: и станѫ пришлецъ въ Ге-
2 раръ. И рече Авраамъ за женѫ си Сар-
рѫ: Сестра ми е: и Авимелехъ Герар-
скый-тъ царь прати и зѣ Саррѫ.
3 И дойде Богъ при Авимелеха прѣзъ
нощь-тѫ насънѣ, и рече му: Ето, ты
умирашь поради тѫзъ женѫ, коѭто си
4 зѣлъ: защото тя си има мѫжъ. А Авиме-
лехъ не бѣше ся приближилъ при неѭ:
и рече: Господи, ще убіешь ли и пра-
5 веденъ народъ? Не рече ли ми той: Се-
стра ми е? и тя пакъ, тя рече: Братъ
ми е. Съ незлобіе на сърдце-то си и съ
чистотѫ на рѫцѣ-тѣ си сторихъ азъ то-
6 ва. И рече му Богъ насънѣ: И азъ по-
знахъ че това си сторилъ ты съ незло-
біе на сърдце-то си: и азъ още тя за-
държахъ да не съгрѣшишь прѣдъ мене:
за това не тя оставихъ да ся прикоснешь
7 до неѭ. И сега върни женѫ-тѫ на че-
ловѣка, защото е пророкъ, и ще ся
помоли за тебе, и ще живѣешь; но ако
ѭ не върнешь, знай че непрѣмѣнно ще
умрешь, ты, и всичкы-тѣ твои.
8 И като станѫ рано на сутринь-тѫ, А-
вимелехъ повыка всичкы-тѣ си слугы, и
каза всичкы тѣзи думы въ уши-тѣ имъ: и
9 человѣци-тѣ ся много уплашихѫ. И по-
выка Авимелехъ Авраама, и рече му: Що
стори ты съ насъ? и какво ти съгрѣ-
шихъ, та нанесе на мене, и на царство-
то ми голѣмъ грѣхъ? направилъ си ми
работы които не трѣбува да ся правятъ.
10 И рече Авимелехъ Аврааму: Що си ви-
11 дѣлъ ты, та стори това нѣщо? И рече
Авраамъ: Понеже азъ рѣкохъ: Не ще да
има страхъ Божій въ това мѣсто: и ще
12 мя убіѭтъ заради женѫ-тѫ ми. И наис-
тинѫ сестра ми е, дъщеря на бащѫ ми,
но не дъщеря на майкѫ ми: и станѫ ми
13 жена. И когато мя стори Богъ да стран-
ствувамъ отъ бащинъ-тъ си домъ, рѣкохъ
ѝ: Това добро ще ми сторишь: на всяко
мѣсто дѣто отидемъ, казувай за мене:
14 Той ми е братъ. И зѣ Авимелехъ овцы,
и говеда, и рабы, и рабыни, и даде А-
врааму, и върнѫ му Саррѫ женѫ-тѫ му.
15 И рече Авимелехъ: Ето земя-та ми прѣдъ

16 тебе: насели ся дѣто ти е угодно. И на
Саррѫ рече: Ето дадохъ тысящѫ сре-
бърницы на брата ти: ето, това ти е по-
крывало за очи-тѣ прѣдъ всичкы които
сѫ съ тебе и прѣдъ всичкы *другы*. И
17 така бы тя обличена. И помоли ся А-
враамъ Богу: и исцѣли Богъ Авимелеха,
и женѫ му, и рабыни-тѣ му, и родихѫ
18 чада. Защото Господь бѣше заключилъ
съвсѣмъ всичкы ложесна въ домъ-тъ А-
вимелеховъ, поради Саррѫ, женѫ-тѫ
Авраамовѫ.

ГЛАВА 21.

1 И посѣти Господь Саррѫ, както рече:
и стори Господь на Саррѫ както бѣ ка-
2 залъ. И зачнѫ Сарра, и роди сынъ на
Авраама въ старины-тѣ му, на срокъ-тъ
3 за който му бѣше реклъ Богъ. И нарече
Авраамъ име-то на сына си, който му ся
роди, когото му Сарра роди, *Исаакъ.
4 И обрѣза Авраамъ сына си Исаака въ
осмый-тъ день, както му бѣ заповѣдалъ
5 Богъ. А Авраамъ бѣше на сто годины,
6 когато му ся роди Исаакъ сынъ му. И
рече Сарра: Богъ ми направи смѣхъ:
който чуе, ще ся смѣе съ мене наедно.
7 И рече: Кой бы реклъ Аврааму, че Сар-
ра ще кърми чада? понеже *му* родихъ
8 сынъ въ старины-тѣ му. А дѣте-то по-
растнѫ и отбихѫ го: и направи Авраамъ
голѣмо угощеніе, въ който день отбихѫ
Исаака.
9 И видѣ Сарра сынъ-тъ на Агарь Егып-
тянкѫ-тѫ, когото бѣ родила Аврааму, че
10 ся присмива *на Исаака*. И рече Авра-
аму: Испѫди тѫзи рабынѭ, и сына ѝ:
защото нѣма да наслѣди сынъ-тъ на тѫзи
11 рабынѭ съсъ сына ми Исаака. И тая ду-
ма ся видѣ твърдѣ тежка на Авраама за
12 сына му *Исмаила*. И рече Богъ Аврааму:
Да ти ся не види тежко за момче-то, и
за рабынѭ-тѫ ти: за всичко, което ти
рече Сарра, слушай думѫ-тѫ ѝ: защото
въ Исаака ще ся наименува на тебе сѣ-
13 ме. А и сынъ-тъ на рабынѭ-тѫ ще на-
правѭ да стане народъ; защото е твое
14 сѣме. И станѫ Авраамъ на сутринь-тѫ
рано и зѣ хлѣбъ и мѣхъ съ водѫ, и даде
на Агарь, и тури гы на рамо-то ѝ: *даде ѝ*
и дѣте-то, и ѭ испроводи: а тя отиде и
ся скиташе по пустынѭ-тѫ Вирсавеѐ.
15 И когато ся свърши вода-та въ мѣхъ-тъ,
тя хвърли дѣте-то подъ единъ хврастъ.
16 И отиде та сѣднѫ на срѣщѫ, далечь кол-
кото единъ хвърлей на стрѣлѫ: защото
рече: Да не видѭ смърть-тѫ на дѣте-то.
И сѣднѫ на срѣщѫ, и въздвиси гласъ и
17 плака. И чу Богъ гласъ-тъ на момче-то:
и повика ангелъ Божій къмъ Агарь отъ
небе-то, и рече ѝ: Що ти е, Агарь? не
бой ся; защото чу Богъ гласъ-тъ на мом-
18 че-то отъ мѣсто-то дѣто е. Стани, дигни
момче-то, и укрѣпи го съ рѫкѫ-тѫ си:
защото ще го направѭ да стане народъ
19 великъ. И отвори Богъ очи-тѣ ѝ, и тя
видѣ кладенецъ съ водѫ, и отиде та на-
пълни мѣхъ-тъ съ водѫ, и напои момче-
20 то. И Богъ бѣше съ момче-то, и то по-
растнѫ, и насели ся въ пустынѭ-тѫ, и
21 станѫ стрѣлецъ. И насели ся въ пусты-
нѭ-тѫ Фаранъ: и зѣ му майка му женѫ
изъ Египетскѫ-тѫ землѭ.
22 А въ онова врѣме Авимелехъ, съ Фи-
хола военачалника си, говори на Авраа-
ма и рече: Богъ е съ тебе въ всичко що
23 правишь. И сега закълни ми ся тукъ въ
Бога, че не ще ся покажешь невѣренъ
на мене, ни на сѣме-то ми, нито на
родъ-тъ ми: *но* споредъ милость-тѫ коѭ-
то ти сьмь сторилъ, ще сторишь на ме-
не, и на землѭ-тѫ дѣто ты си пришлецъ.
24 И рече Авраамъ: Азъ ся заклѣвамъ.
25 И обличи Авраамъ Авимелеха за водный-тъ
кладенецъ, който бѣхѫ отнѣли Авиме-
26 леховы-тѣ раби. И рече Авимелехъ: Не
знамъ кой е направилъ тѫзь работѫ;
нито ты ми яви и нито азъ сьмь чулъ,
27 освѣнь днесь. И зѣ Авраамъ овцы и го-
веда, и даде на Авимелеха, и направихѫ
28 двама-та договоръ. И тури Авраамъ на
странѫ седмь женскы агнета отъ стадо-
29 то. И рече Авимелехъ Аврааму: Що сѫ
тѣзи седмь женскы агнета, които си ту-
30 рилъ на странѫ? А той рече: Че *тѣзи*

---

* Смѣхъ.

седмь-тѣ женскы агнета ще земешь ты
отъ ржкж-тж ми, да ми бждатъ за свидѣ-
телство че азъ сьмь ископалъ тойзи кла-
31 денецъ. За това наименова онова мѣсто
Вирсавеѐ (*кладенецъ клятвенный*): за-
32 щото тамъ ся заклѣхж двама-та. И на-
правихж договоръ въ Вирсавеѐ: и ста-
нж Авимелехъ, и Фихолъ военачалникъ-тъ
му, и върнахж ся въ Филистимскж-тж
земіж.
33 И насади *Авраамъ* джбравж въ Вир-
савеѐ: и призва тамъ име-то на Iеова
34 Бога Вѣчнаго. И останж Авраамъ при-
шлецъ въ Филистимскж-тж земіж много
дни.

ГЛАВА 22.

1 А слѣдъ тѣзи събытія, Богъ искуси А-
враама, и рече му: Аврааме, и той рече:
2 Ето мя. И рече *Богъ:* Земи сега сына си
единородный-тъ, когото си възлюбилъ,
Исаака, и иди на мѣсто-то Морія, и при-
несь го тамъ въ всесъжженіе, на еднж
3 отъ горы-тѣ, којато ще ти рекж. И под-
рани Авраамъ на сутринь-тж, та осѣдла
осель-тъ си, и зѣ съсъ себе си двама отъ
рабы-тѣ си, и Исаака сына си: и нацѣпи
дрьва за всесъжженіе-то, и станж та о-
4 тиде на мѣсто-то което му каза Богъ. И
въ третій-тъ день подигнж Авраамъ очи,
5 и видѣ мѣсто-то отъ далечь. И рече А-
враамъ на рабы-тѣ си: Вы останѣте тукъ
съ осель-тъ: а азъ и момче-то ще оти-
демъ до тамъ: и като ся поклонимъ, ще
6 ся върнемъ при васъ. И зѣ Авраамъ дрь-
ва-та за всесъжженіе-то, и натовари *гы*
на сына си Исаака: и зѣ въ ржкж огнь-тъ,
и ножъ-тъ, и отидохж двама-та наедно.
7 Тогазь продума Исаакъ на Авраама отца
си, и рече: Отче мой! и той рече: Ето
мя, чадо мое: и рече *Исаакъ:* Ето огнь-тъ
и дрьва-та: а дѣ е агне-то за всесъжже-
8 ніе-то? И рече Авраамъ: Богъ, чадо
мое, ще си промысли агне-то за все-
9 съжженіе: и отивахж двама-та наедно. И
като пристигнахж на мѣсто-то което му
рече Богъ, съгради тамъ Авраамъ ол-
тарь, и нареди дрьва-та, и като върза
Исаака сына си, тури го на олтарь-тъ
10 врьхъ дрьва-та. И прострѣ Авраамъ ржкж-
тж си, та зѣ ножь-тъ за да заколи
11 сына си. Но ангелъ Господень му выкнж
отъ небе-то и рече: Аврааме, Аврааме!
12 и той рече: Ето мя. И рече: Да не про-
стрешь ржкж-тж си на момче-то и да му
не сторишь нищо: защото сега познахъ
че ты ся боишь отъ Бога, понеже зара-
ди мене не си пожалилъ сына си едино-
13 родный-тъ. И като подигнж Авраамъ очи,
видѣ, и ето задъ него овенъ вплетенъ съ
рога-та си въ единъ хврастъ: и дойде
Авраамъ, и зѣ овенъ-тъ, и принесе го
14 всесъжженіе вмѣсто сына си. И нарече
Авраамъ име-то на онова мѣсто: *Iеова-
прѐ, както ся казува и днесь: На горж-
15 тж Господь ще ся яви. И выкнж вторый
пжть ангелъ Господень Аврааму отъ не-
16 бе-то, И рече: Заклѣхъ ся въ мене си,
казува Господь, понеже си сторилъ това
нѣщо, и не си пожалилъ сына си, еди-
17 нородный-тъ си, Ще тя благословіж и
благословіж, и ще умножж и прѣумножж
сѣме-то ти като звѣзды-тѣ на небе-то, и
като пѣсъкъ-тъ който е край море-то: и
сѣме-то ти ще обладае врата-та на вра-
18 гове-тѣ си: И въ твое-то сѣме ще ся
благословятъ всичкы-тѣ народи на земіж-
19 тж: защото си послушалъ гласъ-тъ ми. И
върнж ся Авраамъ при рабы-тѣ си: и
станахж та отидохж наедно у Вирсавеѐ:
и насели ся Авраамъ у Вирсавеѐ.
20 А слѣдъ тѣзи събытія, казахж Авраа-
му, и рекохж: Ето Мелха роди и тя сы-
21 нове на Нахора брата ти: Уза първород-
ный-тъ му, и Вуза брата му, и Камуила
22 отца Арамова, И Кеседа, и Азава, и
23 Фалдеса, и Едлафа, и Ваеуила. А Ваеуилъ
роди Ревеккж: тѣзи осмина-та роди Мел-
24 ха Нахору брату Авраамову. И наложни-
ца-та му, която ся именуваше Ревма,
роди и тя Тавека и Гаама и Тахаса и
Маахж.

---

* Господь ще промысли.

ГЛАВА 23.

1 И живѣ Сарра сто и двадесеть и седмь
години: *тѣзи сѫ* годины-тѣ на живота
2 Сарринъ. И умрѣ Сарра въ Каріаѳъ-
арвѫ: то е Хевронъ въ Ханаанскѫ-тѫ зе-
мѭ: и дойде Авраамъ да жалѣе Саррѫ, и
3 да ѭ оплаче. И като станѫ Авраамъ отъ
мъртвеца си, говори на сынове-тѣ Хето-
4 вы и рече: Чужденецъ и пришлецъ сьмь
азъ между васъ: дайте ми стяжаніе за
гробъ между васъ, за да погребѫ мър-
5 твецъ-тъ си отъ прѣдъ очи-тѣ си. И от-
говорихѫ сынове-тѣ Хетови Аврааму, и
6 рекохѫ му: Послушай ны, господине:
Ты си между насъ князь отъ Бога: по-
греби мъртвецъ-тъ си въ избранный-тъ
отъ гробове-тѣ ни: никой отъ насъ не
ще да ти възбрани гробъ-тъ си, за да
7 погребешь мъртвецъ-тъ си. Тогава станѫ
Авраамъ, и поклони ся на людіе-тѣ на
8 онѫзь землѭ, на сынове-тѣ Хетовы: И го-
вори имъ и рече: Ако ви е угодно да по-
гребѫ мъртвецъ-тъ си отъ прѣдъ очи-тѣ
си, послушайте мя, и посрѣдствувайте за
9 мене прѣдъ Ефрона сынъ-тъ Сааровъ, И
да ми даде пещерѫ-тѫ си Махпелахъ, въ
край-тъ на нивѫ-тѫ си: съ пълнѫ цѣнѫ
нека ми ѭ даде, въ стяжаніе за гробъ
10 между васъ. А Ефронъ сѣдѣше въ срѣдъ
сынове-тѣ Хетовы: и отговори Ефронъ
Хеттеянинъ-тъ Аврааму при слушаніе-то
на сынове-тѣ Хетовы, на всичкы-тѣ кои-
то влазѣхѫ въ врата-та на градъ-тъ му,
11 и рече: Не, господине мой, послушай мя:
давамъ ти нивѫ-тѫ, давамъ ти и пещерѫ-
тѫ която е въ неѭ; прѣдъ сынове-тѣ на
народа си давамъ ти ѭ: погреби мър-
12 твецъ-тъ си. И поклони ся Авраамъ
13 прѣдъ людіе-тѣ на онѫзь землѭ: И рече
Ефрону при слушаніе-то на людіе-тѣ отъ
онѫзь землѭ, и каза: Ако *щешь*, послу-
шай мя, молѭ: ще дамъ сребро-то за
нивѫ-тѫ; земи *го* отъ мене, и ще погре-
14 бѫ мъртвецъ-тъ си тамъ. А Ефронъ отго-
15 вори Аврааму и рече му: Чуй мя, го-
сподине мой: между мене и тебе що е
земя за четыристотинъ сикли сребърны?
16 погреби мъртвецъ-тъ си. И послуша А-
враамъ Ефрона: и прѣтегли Авраамъ
Ефрону сребро-то, което рече при слу-
шаніе-то на сынове-тѣ Хетовы, четыри-
стотинъ сикли сребърны, каквыто мину-
17 вахѫ между търговцы. И Ефронова-та
нива която бѣше въ Махпелахъ, прѣдъ
Мамврій, нива-та, и пещера-та, която бѣ
въ неѭ, и всичкы-тѣ дрьвя които бѣхѫ
въ нивѫ-тѫ, по всичкы-тѣ прѣдѣлы нао-
18 коло, подтвърдихѫ ся Стяжаніе на Авра-
ама, прѣдъ сынове-тѣ Хетовы, прѣдъ
всичкы-тѣ които влазѣхѫ въ врата-та на
19 градъ-тъ му. И слѣдъ това погребе Авра-
амъ Саррѫ женѫ си въ пещерѫ-тѫ на
нивѫ-тѫ Махпелахъ, прѣдъ Мамврій: той
20 е Хевронъ въ Ханаанскѫ-тѫ землѭ. И
нива-та и пещера-та която бѣше въ неѭ,
подтвърдихѫ ся отъ сынове-тѣ Хетовы
на Авраама въ стяжаніе за гробъ.

ГЛАВА 24.

1 И Авраамъ бѣше старъ, прѣминѫлъ на
възрастъ: и Господь благослови Авраама
2 въ всичко. И рече Авраамъ на рабъ-тъ
си, по старый-тъ въ домъ-тъ му, на на-
стоятель-тъ на всичкый му имотъ: Да
турищь рѫкѫ-тѫ си подъ бедро-то ми,
3 И ще тя закълнѫ въ Господа, Бога на
небе-то и Бога на землѭ-тѫ, че нѣма да
земешь женѫ за сына ми отъ дъщери-тѣ
4 на Хананейцы-тѣ, между които живѣѭ: Но
ще идешь на мѣсто-то ми, и при родъ-тъ
ми и ще земешь женѫ за сына ми Иса-
5 ака. А рабъ-тъ му рече: Може да не ще
жена-та да дойде подирѣ ми въ тѫзи
землѭ: трѣба ли да заведѫ сына ти въ
6 онѫзь землѭ отъ дѣто си излѣзлъ? И ре-
че му Авраамъ: Пази, да не върнешь
7 сына ми тамъ. Господь Богъ небесный
който мя зѣ изъ домъ-тъ на отца ми, и
отъ землѭ-тѫ на рожденіе-то ми, и който
ми говорѝ, и който ми ся заклѣ, и ре-
че: На твое-то сѣме ще дамъ тѫзь зе-
млѭ, той ще испрати ангелъ-тъ си прѣдъ
тебе: и ще земешь женѫ за сына ми отъ
8 тамъ. Ако ли жена-та не ще да дойде
подирѣ ти, тогазь ще бѫдешь свободенъ

отъ това мое заклѣваніе; само сына ми
9 да не върнешь тамъ. И тури рабъ-тъ
рѫкѫ-тѫ си подъ бедро-то на Авраама
господина своего, и заклѣ му ся за това
нѣщо.
10 И зѣ рабъ-тъ отъ камилы-тѣ на госпо-
дина си десеть камилы, и тръгнѫ, и въ
рѫцѣ-тѣ му бѣше всичко-то благо на го-
сподина му: и станѫ та отиде въ Месо-
11 потамія, въ градъ-тъ Нахоровъ. И тури
камилы-тѣ да колѣничатъ вънъ отъ града
при водный-тъ кладенецъ, надвечеръ ко-
гато излазятъ жены-тѣ, да си наливатъ
12 *водѫ*. И рече: Господи, Боже на госпо-
дина моего Авраама, дай ми, молѭ, до-
брѫ срѣщѫ днесь, и стори милость на
13 господина моего Авраама. Ето, азъ стоѭ
при изворъ-тъ на водѫ-тѫ: а дъщери-тѣ
на градскы-тѣ жители излазятъ да нали-
14 ватъ водѫ: И мома-та на коѭто рекѫ:
Я наведи водоносъ-тъ си да піѭ, и тя
рече: Пій, и ще напоѭ и камилы-тѣ ти,
тя нека е оная, *коѭто* си отредилъ за
рабъ-тъ си Исаака: и отъ това ще по-
знаѭ че си сторилъ милость на госпо-
дина моего.
15 И прѣди да прѣстане той да говори,
ето, излазяше Ревекка, която бѣше ся
родила Ваѳуилу, сыну на Мелха, женѫ-
тѫ на Нахора Авраамовъ-тъ братъ, и на
16 рамо-то ѝ водоносъ-тъ ѝ. А мома-та бѣ-
ше твърдѣ красна на гледъ, дѣвица, и
мѫжъ не бѣше познала: и тый като слѣзе
на изворъ-тъ, напълни водоносъ-тъ си, и
17 възлѣзуваше. А рабъ-тъ ся завтече да ѭ
посрѣщне, и рече: Я мя напой малко во-
18 дѫ отъ водоноса си. А тя рече: Пій, го-
сподине мой: и побърза и снѣ водо-
носъ-тъ си на рѫкѫ-тѫ си, и напои го.
19 И като го напои, рече: И за камилы-тѣ
ти ще извадѭ, додѣ ся напіѭтъ всичкы-
20 тѣ. И тутакси излѣ водоносъ-тъ си въ
поило-то, и завтече ся на кладенецъ-тъ
да извади още, и извади за всичкы-тѣ му
21 камилы. А человѣкъ-тъ ся чудеше съ
неѭ, и мълчеше, за да познае да ли е
благоустроилъ Господь пѫть-тъ му, или
22 не. И като прѣстанахѫ камилы-тѣ да
піѭтъ, зѣ человѣкъ-тъ еднѫ златнѫ обѣ-
цѫ тежкѫ половинъ сикль, и двѣ гривны
за рѫцѣ-тѣ ѝ тежкы десеть сикли отъ
23 злато. И рече: Чія дъщеря си ты? я ми
кажи: намѣрува ли ся въ кѫщѫ-тѫ на
бащѫ ти мѣсто за насъ да прѣнощувамы?
24 И тя му рече: Азъ съмь дъщеря на Ва-
ѳуила сынъ-тъ Мелхынъ когото е родила
25 Нахору. Рече му още: Има у насъ и
слама, и храна много, и мѣсто за прѣ-
26 нощуваніе. Тогазь ся наведе человѣкъ-тъ
27 и поклони ся Господу. И рече: Благо-
словенъ Господь Богъ на господина моего
Авраама, който не лиши господина мое-
го отъ милость-тѫ си и истинѫ-тѫ си: въ
пѫть-тъ Господь мя управи въ домъ-тъ
28 на братія-та на мой-тъ господинъ. А
мома-та ся завтече, и расказа въ домъ-тъ
на майкѫ си за тѣзи случаи.
29 И Ревекка имаше братъ на име Ла-
ванъ: и завтече ся Лаванъ при чело-
30 вѣкъ-тъ вънъ при изворъ-тъ. И като ви-
дѣ обѣцѫ-тѫ, и гривны-тѣ на рѫцѣ-тѣ
на сестрѫ си, и като чу рѣчи-тѣ на се-
стрѫ си Ревеккѫ, която казуваше: Така
ми говорѝ тойзи человѣкъ, отиде при
человѣкъ-тъ: и ето той стоеше при ка-
31 милы-тѣ до изворъ-тъ. И рече: Влѣзь,
благословенный отъ Господа; защо стоишь
вънъ? азъ ти приготвихъ кѫщѫ-тѫ, и
32 мѣсто за камилы-тѣ. И влѣзе человѣкъ-тъ
въ кѫщи, и растовари камилы-тѣ му, и
даде сламѫ и хранѫ на камилы-тѣ, и
водѫ за омываніе на нозѣ-тѣ му, и на
нозѣ-тѣ на человѣцы-тѣ, които бѣхѫ съ
33 него. И прѣдложено бы прѣдъ него ястіе:
но той рече: Не щѫ да ямъ додѣ не ка-
жѫ работѫ-тѫ си: и *Лаванъ* рече: Казу-
34 вай. И рече: Азъ съмь рабъ Авраамовъ:
35 И Господь благослови господина моего
прѣмного, и станѫ великъ: и даде му
овцы, и говеда, и сребро, и злато, и
36 рабы, и рабыни, и камилы, и ослы. И
Сарра, жена-та на господина моего, ро-
ди сынъ господину моему, като бѣше ве-
че остарѣла: и даде му той все що има.
37 И заклѣ мя господинъ мой, и рече: Да
не земешь за сына ми женѫ отъ дъще-
ри-тѣ на Хананейцы-тѣ, на които въ зе-
38 мѭ-тѫ азъ живѣѭ: Но да отидешь въ

домъ-тъ на отца ми, и въ родъ-тъ ми, и
39 да земешь женѫ за сына ми. И рѣкохъ
господину моему: Може да не ще жена-
40 та да дойде подирѣ ми. А той ми рече:
Господь прѣдъ когото ходѭ, ще испро-
води ангелъ-тъ си съ тебе и ще благоу-
строи пѫть-тъ ти: и ще земешь женѫ за
сына ми отъ родъ-тъ ми, и отъ домъ-тъ
41 на отца ми. Тогазь ще бѫдешь свобо-
денъ отъ заклѣваніе-то ми: когато оти-
дешь при родъ-тъ ми, и не ти дадѫтъ,
тогазь ще бѫдешь свободенъ отъ заклѣ-
42 ваніе-то ми. И като дойдохъ днесь на
изворъ-тъ, рѣкохъ: Господи, Боже на
господина моего Авраама, молѭ, ако си
благоустроилъ пѫть-тъ ми, по който азъ
43 отхождамъ, Ето, азъ стоѭ при водный-тъ
изворъ: мома-та, която излѣзе да на-
лѣе *водѫ*, и на коѭто рекѫ: Я мя напой
44 съ малко водѫ отъ водоноса си, И тя ми
рече: И ты пій, ще навадѭ още и за ка-
милы-тѣ ти, тя нека е жена-та, коѭто е
отредилъ Господь за сына на мой-тъ го-
45 сподинъ. И прѣди да прѣстанѫ да ду-
мамъ въ сърдце-то си, ето, Ревекка нали-
заше съ водоносъ-тъ на рамо-то си: и
слѣзе на изворъ-тъ, и налѣ: и рѣкохъ ѝ:
46 Я мя напой: И тя побърза и снѣ водо-
носъ-тъ си отъ *рамо-то* си, и рече: Пій,
и ще напоѭ и камилы-тѣ ти: и тъй пихъ
47 азъ, и напой и камилы-тѣ: И попытахъ
ѭ, и рѣкохъ: Чія си дъщеря? и тя ре-
че: Дъщеря съмъ на Ваеуила, сына На-
хорова, когото му роди Мелха: и турихъ
обѣцѫ-тѫ на лице-то ѝ, и гривны-тѣ на
48 рѫцѣ-тѣ ѝ. И наведохъ ся та ся покло-
нихъ Господу: и благословихъ Господа
Бога на господина моего Авраама, кой-
то мя доведе по правый-тъ пѫть, да зе-
мѫ за сына му дъщерѭ-тѫ на брата на
49 господина моего. Сега прочее, ако ис-
кате да сторите милость и истинѫ го-
сподину моему, кажѣте ми: ако ли не,
пакъ ми кажѣте: да ся обърнѫ надесно,
50 или налѣво. А Лаванъ и Ваеуилъ отго-
ворихѫ, и рекохѫ: Отъ Господа стана
това нѣщо: ный не можемъ да ти речемъ
51 ни зло, ни добро. Ето, Ревекка, прѣдъ
тебе: земи ѭ, и иди, и нека бѫде жена
на сынъ-тъ на господина твоего, както
52 е Господь реклъ. И като чу рабъ-тъ А-
враамовъ думы-тѣ имъ, поклони ся до зе-
53 мѭ-тѫ Господу. И извади рабъ-тъ сре-
бърны и златны украшенія и облѣклѫ, та
даде на Ревеккѫ: даде още скѫпы даро-
54 ве на брата ѝ, и на майкѫ ѝ. И ядохѫ и
пихѫ, той и человѣци-тѣ които *бѣхѫ
дошли* съ него и прѣнощувахѫ: и като
станахѫ на сутринь-тѫ, рече: Испрово-
55 дѣте мя къмъ господаря ми. И рекохѫ
братъ ѝ и майка ѝ: Нека посѣди мома-
та съ насъ до десетина дни; послѣ нека
56 иде. И рече имъ: Не мя спирайте, за-
щото Господь благоустрои пѫть-тъ ми:
испроводѣте мя да идѫ при господаря
57 си. И тѣ рекохѫ: да повыкамы момѫ-тѫ,
58 и да попытамы какво ще рече тя. И по-
выкахѫ Ревеккѫ, и рекохѫ ѝ: Отхождашь
59 ли съ тогозь человѣка? И тя рече: От-
хождамъ. И испроводихѫ сестрѫ си Ре-
веккѫ, и кърмилицѫ-тѫ ѝ, и рабъ-тъ А-
60 враамовъ, и человѣцы-тѣ му. И благосло-
вихѫ Ревеккѫ, и рекохѫ ѝ: Сестра наша
си, да ся родѭтъ отъ тебе тысящы на де-
сетотысящы, и потомство-то ти да обла-
61 дае врата-та на врагове-тѣ си. И станѫ
Ревекка, и рабыни-тѣ ѝ, и възсѣднахѫ
на камилы-тѣ, и отхождахѫ слѣдъ чело-
вѣкъ-тъ: и зѣ рабъ-тъ Ревеккѫ, и отиде.
62 А Исаакъ ся връщаше отъ кладенеца
Лахай-рои; защото живѣеше на южнѫ-тѫ
63 землѭ. И излѣзе Исаакъ на прѣговаряніе
въ поле-то надвечеръ: и дигнѫ очи, и
64 видѣ, и ето, камилы приближавахѫ. И
Ревекка дигнѫ очи, и видѣ Исаака, и око-
65 чи долу отъ камилѫ-тѫ. Защото бѣше
рекла на рабъ-тъ: Кой е онзи человѣкъ,
който иде прѣзъ поле-то на срѣщѫ ни?
И рабъ-тъ бѣше реклъ: Той е госпо-
66 дарь-тъ ми. И тя зѣ покрывало, и покры
ся. И каза рабъ-тъ Исааку всичко що бѣ
67 извършилъ. И Исаакъ ѭ въведе въ ша-
търъ-тъ на майкѫ си Саррѫ; и зѣ Ре-
веккѫ, и станѫ му жена, и възлюби ѭ;
и утѣши ся Исаакъ слѣдъ *смърть-тѫ на*
майкѫ си.

ГЛАВА 25.

1 И зѣ Авраамъ и другѫ женѫ, на име
2 Хеттурѫ. И тя му роди Земрана, и Іоксана, и Мадана, и Мадіама, и Іесвока, и
3 Шуаха. И Іоксанъ роди Сава, и Дедана; а сынове на Дедана бѣхѫ Ассуримъ, и
4 Латусіимъ, и Лаомимъ. А сынове-тѣ на Мадіама бѣхѫ Гефа, и Еферъ, и Енохъ, и Авида, и Елдага: всичкы тѣзи бѣхѫ сынове на Хеттурѫ.
5 И даде Авраамъ всичкый си имотъ на
6 Исаака. А на сынове-тѣ отъ наложницы-тѣ си даде Авраамъ дарове, и испрати гы, като бѣше още живъ, далечь отъ сына си Исаака къмъ истокъ, въ всточнѫ-тѫ землѭ.
7 И тѣзи сѫ дни-тѣ на годины-тѣ на живота Авраамовъ, колкото живѣ, сто и
8 седмдесеть и петь годины. И издъхнѫ Авраамъ и умрѣ въ старость добрѫ, старъ, и сытъ *отъ дни* и прибра ся при свои-тѣ
9 людіе. И Исаакъ и Исмаилъ сынове-тѣ му погребохѫ го въ пещерѫ-тѫ Махпелахъ, въ нивѫ-тѫ на Ефрона, сынъ-тъ Сааровъ Хеттеянинъ-тъ, коя то е срѣщѫ
10 Мамврій, Нивѫ-тѫ коѭто купи Авраамъ отъ сынове-тѣ Хетовы: тамъ бы погребенъ Авраамъ, и жена му Сарра.
11 И подирь смърть-тѫ Авраамовѫ, благослови Богъ сына му Исаака: и живѣеше Исаакъ при кладенецъ-тъ Лахай-рои.
12 Това е родословіе-то на Исмаила сынъ-тъ Авраамовъ, когото роди Аврааму Агарь Египтянка-та, рабыня-та Саррина:
13 И тѣзи сѫ имена-та на сынове-тѣ Исмаиловы, имена-та имъ по родословіе-то имъ: първенецъ-тъ Исмаиловъ Наваіоѳъ,
14 послѣ Кидаръ, и Адвеилъ, и Мавсамъ, И
15 Масма, и Дума, и Масса, Ададъ и Ѳема,
16 Іетуръ, Нафисъ, и Кедма: Тѣзи сѫ сынове-тѣ Исмаилови, и тѣзи сѫ имена-та имъ по колибы-тѣ имъ, и споредъ оградены-тѣ имъ села: дванадесеть князове
17 споредъ племена-та имъ. И тѣзи сѫ годины-тѣ на Исмаиловый животъ, годины сто и тридесеть и седмь: и издъхнѫ и умрѣ, и прибра ся при свои-тѣ людіе.
18 А *потомци-тѣ му* ся населихѫ отъ Евилѫ до Суръ, който е срѣщо Египетъ, като отхожда нѣкой къмъ Ассиріѫ: *Исмаилъ* ся насели прѣдъ всичкы-тѣ си братія.
19 И това е родословіе-то на Исаака, сынъ-тъ Авраамовъ: Авраамъ роди Исаа-
20 ка: А Исаакъ бѣше на четыридесеть годины, когато зѣ за женѫ Ревеккѫ, дъщерѭ-тѫ на Ваоуила Сирина отъ Паданъ-
21 арамъ, сестрѫ на Лавана Сирина. И моляше ся Исаакъ Господу за женѫ си, защото бѣше бездѣткыня: и послуша го
22 Господь, и зачнѫ Ревекка жена му. И дѣца-та едно друго ся блъскахѫ вѫтрѣ въ неѭ: и тя рече: Ако е така, защо да сьмь азъ тъй? и отиде да пыта Господа.
23 И рече ѝ Господь: Два народа сѫ въ утробѫ-тѫ ти, и двѣ племена ще ся раздѣлятъ отъ корема ти: и *едно-то* племе ще бѫде по силно отъ *друго-то* племе: и по голѣмый-тъ ще слугува на по малкый-тъ.
24 И когато ся испълнихѫ дни-тѣ ѝ да роди, ето, бѣхѫ близнета въ утробѫ-
25 тѫ ѝ. И първый-тъ излѣзе червенъ, *и* всичкый косматъ като кожена дреха: и
26 нарекохѫ му име-то *Исавъ. И послѣ излѣзе братъ му: и рѫка-та му държеше петѫ-тѫ на Исава: за това ся нарече †Іаковъ: а Исаакъ бѣше на шестдесеть го-
27 дины, когато гы роди. И порастнахѫ дѣца-та и станѫ Исавъ человѣкъ искусенъ на ловъ, полскый человѣкъ: а Іаковъ бѣше человѣкъ незлобивъ и живѣеше въ
28 шатъры. И Исаакъ обичаше Исава, защото ядеше ловъ-тъ му: а Ревекка обычаше Іакова.
29 А Іаковъ си вареше вариво: и Исавъ дойде отъ поле-то, а бѣше изнемощѣлъ:
30 И рече Исавъ Іакову: Я ми дай, да ямъ, отъ червено-то, това червено-то, защото сьмь изнемощѣлъ: за това ся нарече име-
31 то му §Едомъ. И рече Іаковъ: Продай
32 ми днесь първородство-то си. И Исавъ рече: Ето, азъ сьмь на умираніе, и защо

* Косматъ.
† Запинатель.
§ Червенъ.

33 ми е това първородство? И рече Іаковъ:
Закълни ми ся днесь: и заклѣ му ся: и
34 продаде първородство-то си Іакову. То-
газь Іаковъ даде Исаву хлѣбъ, и варило
отъ леща: и яде, и пи, и станѫ та оти-
де: така прѣзрѣ Исавъ първородство-то.

ГЛАВА 26.

1 И станѫ гладъ на земѭ-тѫ, освѣнь
първый-тъ гладъ който станѫ въ Авраа-
мовы-тѣ дни. И отиде Исаакъ при Ави-
мелеха, Филистимскый-тъ царь въ Ге-
2 раръ. И яви му ся Господь, и рече: Не
слѣзвай въ Египетъ; живѣй въ земѭ-тѫ
3 коѭто ще ти рекѫ: Остани като пришлецъ
въ тазь землѭ, и азъ ще бѫдѫ съ тебе,
и ще тя благословѭ: защото на тебе и
на потомство-то ти ще дамъ всичкы тѣзи
мѣста; и ще испълнѭ клѣтвѫ-тѫ, съ ко-
ѭто ся заклѣхъ Аврааму отцу твоему:
4 И ще умножѫ потомство-то ти като не-
бесны-тѣ звѣзды, и ще дамъ на потом-
ство-то ти всичкы тѣзи мѣста, и ще ся
благословятъ въ твое-то сѣме всичкы-тѣ
5 земни народи: Понеже Авраамъ послуша
гласъ-тъ ми, и упази завѣщанія-та ми,
заповѣди-тѣ ми, повелѣнія-та ми, и за-
коны-тѣ ми.
6 И живѣеше Исаакъ въ Гераръ. (7) И
жители-тѣ на това мѣсто попытахѫ за
женѫ му, и рече: Сестра ми е: защото
ся убоя да рече: Жена ми е: *и думаше:*
Да мя не убіѭтъ мѣстни-тѣ жители за
Ревеккѫ: понеже бѣ красна на гледъ.
8 И като прѣсѣдѣ тамъ много дни, Авиме-
лехъ Филистимскый-тъ царь погледнѫ отъ
прозореца и видѣ, и ето Исаакъ играе-
9 ше съсъ женѫ си Ревеккѫ. И выкнѫ А-
вимелехъ Исаака, и рече: Ето, наистинѫ
тя ти е жена: а какъ си рекълъ ты, Се-
стра ми е? И рече му Исаакъ: Защото
10 рѣкохъ, да не умрѫ поради неѭ. И
рече Авимелехъ: Що е това което си
сторилъ намъ? безъ малко щѣше да ле-
жи нѣкой отъ людіе-тѣ съсъ женѫ ти, и
щѣше да нанесешь върху насъ прѣстѫп-
11 леніе. И заповѣда Авимелехъ на всичкы-
тѣ людіе, и рече: Който докачи тогозь
человѣка, или женѫ му, непрѣмѣнно ще
ся умъртви.
12 И посѣя Исаакъ въ оназзи землѭ, и съ-
бра прѣзъ онова лѣто стократно, и бла-
13 гослови го Господь. И увеличаваше ся
той человѣкъ, и напрѣднуваше да става
14 великъ, додѣто станѫ твърдѣ великъ. И
придобы овцы, и говеда, и рабы много: а
15 Филистимци-тѣ му завидѣхѫ. И всичкы-
тѣ кладенцы, които бѣхѫ ископали ра-
би-тѣ бащини му въ дни-тѣ на бащѫ му
Авраама, затулихѫ гы Филистимци-тѣ, и
16 напълнихѫ гы съ пьрсть. И рече Авиме-
лехъ Исааку: Иди си отъ насъ, защото
17 ты станѫ много по силенъ отъ насъ. И
отиде отъ тамъ Исаакъ и постави шатъ-
ры-тѣ си въ Герарскый-тъ долъ, и жи-
вѣеше тамъ.
18 И ископа изново Исаакъ водны-тѣ кла-
денцы, които бѣхѫ ископани въ дни-тѣ
на бащѫ му Авраама, а Филистимци-тѣ
бѣхѫ гы затулили слѣдъ Авраамовѫ-тѫ
смърть: и нарече гы по имена-та, съ
19 които баща му бѣше гы нарекълъ. И ис-
копахѫ Исаакови-тѣ раби въ долъ-тъ, и
намѣрихѫ тамъ кладенецъ на живѫ водѫ.
20 И прѣпирахѫ ся Герарскы-тѣ пастыри
съ Исааковы-тѣ пастыри, и думахѫ: На-
ша е вода-та: и нарече *Исаакъ* кладе-
нецъ-тъ *Есекъ, защото ся прѣпирахѫ съ
21 него. И ископахѫ другъ кладенецъ и
прѣпирахѫ ся и за него: за това го на-
22 рече †Ситна. И прѣмѣсти ся отъ тамъ, и
ископа другъ кладенецъ, и за него не ся
прѣпирахѫ: и нарече го §Роовоѳъ, и ду-
маше: Защото сега ны распространи Го-
сподь, и ще ся наплодимъ на тази землѭ.
23 И отъ тамъ възлѣзе на Вирсавеѐ. (24) И
яви му ся Господь прѣзъ оназзь нощь, и
рече: Азъ сьмь Богъ на отца ти Авраа-
ма: не бой ся, защото азъ сьмь съ тебе,
и ще тя благословѭ, и ще умножѫ твое-
25 то сѣме, заради Авраама раба моего. И
съгради тамъ олтарь, и призова име-то
Господне: и распрострѣ тамъ шатъръ-тъ

* Прѣпираніе.
† Вражда.
§ Пространство или широта.

си: и ископахѫ тамъ Исаакови-тѣ рабы
кладенецъ.
26 Тогазь Авимелехъ дойде при него отъ
Герарь, и Охозаеъ пріятель-тъ му, и
27 Фихолъ военачалникъ-тъ му. И рече имъ
Исаакъ: Защо дойдохте при мене, като
мя възненавидѣхте вы, и испадихте мя
28 отъ васъ си? И тѣ рѣкохѫ: Видѣхмы явно
че Господь е съ тебе, и рекохмы: Да
бѫде сега клѣтва между насъ, между насъ
и тебе, и да направимъ договоръ съ тебе,
29 Че нѣма да ни сторишь зло, както ный
не тя докачихмы, и както само добро
смы ти правили, и тя испратихмы съ миромъ:
сега ты си благословенъ отъ Го-
30 спода. И направи имъ пиръ: и ядохѫ, и
31 пихѫ. И станахѫ на утринь-тѫ, и заклѣ-
хѫ ся единъ на другъ: тогазь Исаакъ гы
испроводи, и отидохѫ си отъ него съ
32 миромъ. И въ истый день дойдохѫ Иса-
аковы-тѣ раби, и му извѣстихѫ за кла-
денецъ-тъ който ископахѫ, и рекохѫ му:
33 Намѣрихмы водѫ. И нарече го Савеѳ: за
това е име-то на градъ-тъ Вирсавеѳ до
днесь.
34 А Исавъ бѣше на четырдесеть годи-
ны, когато зѣ за женѫ Іудиеѫ, дъщерѭ-
тѫ на Веири Хеттеецъ-тъ, и Васемаеѫ,
35 дъщерѭ-тѫ на Елона Хеттеецъ-тъ. И тѣ
бѣхѫ горесть на душѫ-тѫ на Исаака и
Ревеккѫ.

ГЛАВА 27.

1 И като остарѣ Исаакъ, и отпнѣ зрѣ-
ніе-то на очи-тѣ му та не видѣше, по-
вика Исава по голѣмый-тъ си сынъ, и
рече му: Сыне мой; а той му рече: Ето
2 мя. И той рече: Ето, азъ вече остарѣхъ;
3 не знамъ день-тъ на смърть-тѫ си: И
тъй земи, сега, оружія-та си, тулъ-тъ си
и лѫкъ-тъ си, излѣзь на поле-то, и уло-
4 ви ми ловъ; И сготви ми вкусно ястіе,
каквото обичамъ азъ, и донесь ми да
ямъ, за да тя благослови душа-та ми прѣ-
5 ди да умрѫ. А Ревекка чу като говорѣше
Исаакъ на сына си Исава. И отиде Исавъ
на поле-то да улови ловъ, *и да го* донесе.
6 А Ревекка продума на Іакова сына си,
и рече: Ето, азъ чухъ отца ти като го-
7 ворѣше на брата ти Исава, и каза: До-
неси ми ловъ, и направи ми вкусно я-
стіе, да ямъ и да тя благословѭ прѣдъ
8 Господа прѣди смърть-тѫ си. Сега про-
чее, сыне мой, послушай гласъ-тъ ми въ
9 това което ти порѫчвамъ азъ. Иди сега
въ стадо-то, и земи ми отъ тамъ двѣ до-
бры ярета отъ козы-тѣ, да гы направѭ
вкусно ястіе за отца ти, както той обы-
10 ча: И ще *гы* принесешь на отца си да
яде, за да тя благослови прѣди смърть-
11 тѫ си. И рече Іаковъ на Ревеккѫ майкѫ
си: Ето, Исавъ братъ ми е мѫжъ кос-
12 матъ, а азъ сьмь мѫжъ гладъкъ: Може да
мя попипа баща ми, и ще ся явѭ прѣдъ
очи-тѣ му като прѣльстникъ, и ще на-
влѣкѫ на себе си проклѣтіе, а не бла-
13 гословеніе. И рече му майка му: На ме-
не проклѣтіе-то ти, чадо мое: само по-
слушай гласъ-тъ ми, и иди, земи ми *гы*.
14 И той отиде, и зѣ, и донесе *гы* на майкѫ
си: и сготви майка му вкусно ястіе как-
15 то обичаше баща му. И зѣ Ревекка по
добры-тѣ дрехы на Исава по старый-тъ
си сынъ, които имаше той въ кѫщи, и
облѣче *съ тѣхъ* Іакова, сына си по мла-
16 дый-тъ. И съ кожы-тѣ на ярета-та по-
кры рѫцѣ-тѣ му и гладко-то на шіѭ-тѫ
17 му; И даде въ рѫцѣ-тѣ на Іакова сына
си вкусно-то ястіе, и хлѣбъ-тъ който
приготви.
18 И отиде при отца си, и рече: Отче
мой; и той рече: Ето мя; кой си ты, ча-
19 до мое? И рече Іаковъ на бащѫ си: Азъ
сьмь Исавъ първородный твой; сто-
рихъ каквото ми си реклъ: стани сега,
сѣдни и яждь отъ ловъ-тъ ми, за да мя
20 благослови душа-та ти. И рече Исаакъ на
сына си: Какъ бы това, чадо мое, че си
намѣрилъ толкозь скоро? А той рече:
Защото Господь Богъ твой *го* докара
21 прѣдъ мене. И рече Исаакъ Іакову: При-
ближи ся, чадо мое, да тя попипамъ, да
ли си ты истый сынъ мой Исавъ, или не.
22 И приближи ся Іаковъ при бащѫ си И-
саака: и той го попипа, и рече: Гласъ-тъ
е гласъ Іакововъ, а рѫцѣ-тѣ, рѫцѣ И-
23 савовы. И не го позна, защото рѫцѣ-тѣ

му бѣхѫ като ръцѣ-тѣ на брата му Иса-
24 ва, космати: и благослови го. И рече:
Ты ли си истый сынъ мой Исавъ? и той
25 рече: Азъ. И рече: Принесь ми, и ще
ямъ отъ ловъ-тъ на сына си, за да тя
благослови душа-та ми. И принесе му, и
26 яде: донесе му и вино, и пи. И рече му
Исаакъ отецъ му: Приближи ся сега, и
27 цѣлуни мя, чадо мое. И приближи ся, та
го цѣлунѫ: и подуши *Исаакъ* дѫхъ-тъ на
облѣкло-то му, и благослови го и рече:
Ето, дѫхъ-тъ на сына ми е като дѫхъ на
28 поле, което е благословилъ Господь. И
тъй Богъ да ти даде отъ росѫ-тѫ на не-
бе-то, и отъ тлъстинѫ-тѫ на землѭ-тѫ, и
29 изобиліе на жито и на вино: Народи да
ти работятъ, и племена да ти ся покла-
нятъ: да си господарь на братія-та си, и
синове-тѣ на майкѫ ти да ти ся покла-
нятъ; проклѣтъ който тя кълне, и бла-
гословенъ който тя благославя.
30 И като свърши Исаакъ да благославя
Іакова, щомъ Іаковъ бѣше излѣзлъ отъ
лице-то на отца си Исаака, дойде Исавъ
31 братъ му отъ ловъ-тъ си: И сготви и той
вкусно ястіе, и донесе на отца си: и
рече на отца си: Да стане отецъ ми, и
да яде отъ ловъ-тъ на сына си, за да мя
32 благослови душа-та ти. И рече му Исаакъ
отецъ му: Кой си ты? и той рече: Азъ
сьмь сынъ ти, първородный твой Исавъ.
33 И растрепера ся Исаакъ съ твърдѣ голѣ-
мо растреперваніе, и рече: А кой ще е
той, който *ми* улови ловъ, и ми принесе,
та ядохъ отъ всичко прѣди да влѣзнешь
ты, и го благословихъ? и благословенъ
34 ще бѫде. Когато чу Исавъ думы-тѣ ба-
щины си, извыка съ единъ голѣмъ и
твърдѣ горестенъ выкъ; и рече на бащѫ
35 си: Благослови мя, и мене, отче мой. И
той рече: Дойде братъ ти съ измамѫ, и
36 зѣ благословеніе-то ти. И рече *Исавъ*:
Право му сѫ нарекли име-то *Іаковъ, за-
щото сега вторый пѫть мя спъва: зѣ
първородство-то ми, и ето сега зѣ и бла-
гословеніе-то ми: и рече: Не си ли за-
37 държалъ и за мене благословеніе? А И-
саакъ отговори, и рече Исаву: Ето, го-
сподарь го поставихъ надъ тебе, и всич-
кы-тѣ му братія направихъ рабы нему, и
обдарихъ го съсъ жито и вино; и сега
38 що да ти сторѭ, чадо мое? И рече И-
савъ на бащѫ си: Токо едно ли благосло-
веніе имашь, отче мой? благослови мя и
мене, отче мой. И възвыси Исавъ гласъ-тъ
39 си, и плака. И отговори Исаакъ баща
му, и рече му: Ето, твое-то населеніе
ще бѫде въ тлъсты-тѣ мѣста на землѭ-
40 тѫ, наросяваны отъ небе-то горѣ. И съ
ножъ-тъ си ще живѣешь, и на брата си
ще работишь: а когато ся подивишь, ще
строшишь яремъ-тъ му отъ вратъ-тъ си.
41 И враждуваше Исавъ на Іакова, за
благословеніе-то съ което го благослови
баща му: и рече Исавъ въ сърдце-то си:
Скоро ще дойдѫтъ дни-тѣ на плачъ-тъ
за бащѫ ми: тогазь ще убіѭ брата си
42 Іакова. И казахѫ ся на Ревеккѫ думы-тѣ
на Исава по старый-тъ ѝ сынъ: и прати
та повыка Іакова сына си по младый-тъ,
и рече му: Ето, Исавъ братъ ти ся утѣ-
43 шава противъ тебе, че ще тя убіе. Но
сега, чадо мое, послушай гласъ-тъ ми; и
стани, та бѣгай при брата ми Лавана въ
44 Харранъ. И поживѣй при него нѣколко
дни, додѣ прѣмине гнѣвъ-тъ на брата ти:
45 Додѣ прѣмине отъ тебе на брата ти я-
рость-та, и да забрави това което му си
сторилъ: тогазь ще проводѭ, и ще тя
доведѫ отъ тамъ; защо да ся лишѫ и
отъ двама вы въ единъ день?
46 И рече Ревекка Исааку: Омързнѫ ми
животъ-тъ ми отъ Хеттейскы-тѣ дъщери.
Ако Іаковъ земе женѫ отъ Хеттейскы-тѣ
дъщери, както сѫ тѣзи отъ дъщери-тѣ на
тѫзь землѭ, защо ми е тойзи животъ?

ГЛАВА 28.

1 И повыка Исаакъ Іакова, и благослови
го, и му поръча, и каза му: Да не зе-
мешь женѫ отъ Ханаанскы-тѣ дъщери.
2 Стани та иди въ Паданъ-арамъ, въ кѫ-
щѫ-тѫ на Ваѳуила отца на майкѫ ти: и
отъ тамъ земи женѫ, отъ дъщери-тѣ на
3 Лавана братъ-тъ на майкѫ ти. И Богъ

* Запинатель.

Всемогущій да тя благослови, и да тя
наплоди и да тя умножи, щото да ста-
4 натъ отъ тебе множество народи: И да
ти даде Авраамово-то благословеніе, на
тебе, и на потомство-то ти слѣдъ тебе,
да наслѣдишь земля-тѫ на която си при-
5 шлецъ, която даде Богъ Аврааму. И ис-
прати Исаакъ Іакова, и отиде въ Па-
данъ-арамъ при Лавана сынъ-тъ на Ва-
ѳуила Сирина, братъ-тъ на Ревекка май-
кѫ-тѫ на Іакова и на Исава.
6 А Исавъ като видѣ че благослови Иса-
акъ Іакова, и го исправи въ Паданъ-арамъ,
да си земе женѫ отъ тамъ, и като го
благославяше, че му поржча, и каза: Да
не земешь женѫ отъ Ханаанскы-тѣ дъ-
7 щери; И че послуша Іаковъ баща си и
8 майкѫ си, та отиде въ Паданъ-арамъ; И
като видѣ Исавъ че Ханаанскы-тѣ дъще-
ри сѫ омразны въ очи-тѣ на бащѫ му
9 Исаака, Отиде Исавъ при Исмаила, и о-
свѣнь другы-тѣ си жены, зѣ си за женѫ
Маелеѳѫ, дъщерѭ на Исмаила сына А-
враамова, сестра-тѫ на Наваіоѳа.
10 И излѣзе Іаковъ отъ Вирсавеѐ, и оти-
11 де въ Харранъ. И стигнѫ на едно мѣсто,
и прѣнощувѣ тамъ, защото бѣше залѣзло
слънце-то; и зѣ отъ каменіе-тѣ на мѣсто-
то, и тури си възглавницѫ, и заспа на о-
12 нова мѣсто; И видѣ сънъ, и ето стлъба по-
ставена на земля-тѫ, на която връхъ-тъ
стигаше до небе-то: и ето, ангели-тѣ
13 Божіи възлазѣхѫ и слазѣхѫ по неѭ. И
ето, Господь стоеше отгорѣ на неѭ, и
рече: Азъ съмь Господь Богъ на отца ти
Авраама, и Богъ на Исаака: земля-тѫ, на
която лежишь, на тебе щѫ ѭ дамъ, и на
14 потомство-то ти. И ще бѫде твое-то по-
томство като пѣсъкъ-тъ на земля-тѫ, и
ще ся распространишь къмъ западъ, и
къмъ истокъ, и къмъ сѣверъ, и къмъ
югъ: и ще ся благословятъ въ тебе и въ
твое-то сѣме всичкы-тѣ племена на зе-
15 мля-тѫ. И ето, азъ съмь съ тебе, и ще
тя пазѭ всякадѣ дѣто отидешь, и ще тя
върнѫ пакъ въ тазп землѭ; защото нѣма
да тя оставѭ додѣ не направѭ това кое-
16 то ти говорихъ. И събуди ся Іаковъ отъ
съна си, и рече: Наистинѫ Господь е
17 на това мѣсто, а азъ не съмь знаялъ. И
убоя ся и рече: Колко е страшно това
мѣсто! това не е друго, но е домъ Бо-
18 жій, и тѣзи сѫ врата небесны. И като
станѫ Іаковъ на сутринь-тѫ, зѣ камыкъ-тъ
който си бѣше турилъ възглавіе, и ис-
прави го стълпъ, и излѣ елей на връхъ-тъ
19 му. И нарече име-то на онова мѣсто
*Веѳиль: а име-то на онзи градъ бѣше
20 по напрѣдъ Лузъ. И обрече Іаковъ о-
брекъ, и рече: Ако бѫде Богъ съ мене,
и мя упази въ тойзи пѫть по който от-
хождамъ, и ми даде хлѣбъ да ямъ, и о-
21 блѣкло да ся облѣкѫ, И ся върнѫ съ
миромъ въ домъ-тъ на отца си, тогазь
22 Господь ще бѫде Богъ мой: И тойзи ка-
мыкъ, който поставихъ стълпъ, ще бѫде
домъ Божій: и отъ всичко което ми да-
дешь, ще дамъ десетъкъ-тъ на тебе.

ГЛАВА 29.

1 И тръгнѫ Іаковъ, та отиде въ земля-
2 тѫ на въсточны-тѣ жителя. И видѣ, и ето
кладенецъ на поле-то: и тамъ три стада
овцы, които почивахѫ при него, защото
отъ онзи кладенецъ напоявахѫ стада-та:
и голѣмъ камыкъ имаше върху устіе-то на
3 кладенецъ-тъ. И когато ся събирахѫ тамъ
всичкы-тѣ стада, отвалявхѫ камыкъ-тъ
отъ устіе-то на кладенецъ-тъ, и на-
появахѫ стада-та: послѣ турявхѫ пакъ
камыкъ-тъ на мѣсто-то му върху устіе-
4 то на кладенецъ-тъ. И рече имъ Іаковъ:
Братіе, отъ дѣ сте? А тѣ рекохѫ: отъ
5 Харранъ смы. И рече имъ: Познавате ли
Лавана сынъ-тъ Нахоровъ? И тѣ реко-
6 хѫ: Познавамы. И рече имъ: Здравъ ли е?
И тѣ рекохѫ: Здравъ е: и ето, дъщеря
7 му Рахиль иде съ овцы-тѣ: И рече: Ето,
остава още много отъ день-тъ, не е врѣ-
ме да ся съберѫтъ скотове-тѣ: напойте
8 овцы-тѣ, и идѣте та гы насѣте. А тѣ ре-
кохѫ: Не можемъ, додѣ ся не съберѫтъ
всичкы-тѣ стада, и не отвалятъ камыкъ-тъ
отъ устіе-то на кладенецъ-тъ: тогава
9 напоявамы овцы-тѣ. И като имъ говорѣ-

* Домъ Божій.

ше още, дойде Рахыль съ овцы-тѣ на ба-
10 щѫ си: защото тя гы пасѣше. И като
видѣ Іаковъ Рахыль, дъщерѭ-тѫ на Ла-
вана братъ-тъ на майкѫ си, и овцы-тѣ на
Лавана братъ-тъ на майкѫ си, приближи
Іаковъ, и отвали камыкъ-тъ отъ устіе-то
на кладенецъ-тъ, и напои овцы-тѣ на Ла-
11 вана, братъ-тъ на майкѫ си. И цѣлунѫ
Іаковъ Рахыль, и възвыси гласъ-тъ си, и
12 плака. И каза Іаковъ на Рахыль, че е
братъ на бащѫ ѝ, и че е сынъ на Ревек-
кѫ: и тя ся завтече, та каза на бащѫ си.
13 И като чу Лаванъ за Іакова сестринъ-тъ
си сынъ, завтече ся да го посрѣщне:
и прегърнѫ го, и цѣлунѫ го и заведе го
въ домъ-тъ си: и приказа *Іаковъ* Лавану
14 всичко това. И рече му Лаванъ: Наисти-
нѫ ты си кость моя и плъть моя. И жи-
вѣ при него единъ мѣсецъ дни.
15 И рече Лаванъ Іакову: Понеже ми си
братъ, безъ нищо ли ще ми работишь?
16 кажи ми, коя *ще бѫде* заплата-та ти? И
имаше Лаванъ двѣ дъщери: име-то на по
старѫ-тѫ Ліѧ, а име-то на по младѫ-тѫ
17 Рахыль. И на Ліѭ очи-тѣ не бѣхѫ здра-
вы: а Рахыль бѣше прилична и красна
18 на лице. И възлюби Іаковъ Рахылъ: и
рече: Ще ти слугувамъ седмь годины
19 за Рахыль, по малкѫ-тѫ ти дъщерѭ. И
рече Лаванъ: По добрѣ да ѭ дамъ на
тебе, неже да ѭ дамъ на другъ мѫжъ:
20 живѣй при мене. И слугува Іаковъ за
Рахыль седмь годины: и видѣхѫ му ся
малко дни, поради любовь-тѫ му къмъ
неѭ.
21 И рече Іаковъ Лавану: Дай ми женѫ-
тѫ ми, защото ся испълни врѣме-то ми,
22 за да влѣзнѫ при неѭ. И събра Лаванъ
всичкы-тѣ человѣцы на онова мѣсто, и
23 направи пиръ. И вечерь-тѫ вѣ дъщерѭ
си Ліѭ, и му ѭ доведе: и той влѣзе при
24 неѭ. И даде Лаванъ рабынѭ-тѫ си Зел-
25 фѫ, за рабынѭ на дъщерѭ си Ліѭ. И на
утринь-тѫ, ето тя бѣше Ліѧ: и рече
Лавану: Що е това дѣто ми стори ты?
не ти ли слугувахъ за Рахыль? и защо
26 ми излъга ты? А Лаванъ рече: Не бива
така въ наше-то мѣсто, да ся дава по
27 младѫ-тѫ прѣди по старѫ-тѫ. Свърши
седмицѫ-тѫ на тазі; и ще ти дамѣ и о-
назі за слугуваніе-то дѣто ще ми слугу-
28 вашь още седмь годины. И направи Іа-
ковъ така; и свърши седмицѫ-тѫ ѝ: и *Ла-
ванъ* му даде дъщерѭ си Рахыль за же-
29 нѫ. И даде Лаванъ рабынѭ-тѫ си Валлѫ,
30 за рабынѭ на дъщерѭ си Рахыль. И влѣ-
зе *Іаковъ* и при Рахыль: и възлюби Ра-
хыль повече отъ Ліѭ: и работи му още
другы седмь годины.
31 И понеже видѣ Господь че бѣше не-
любима Ліѧ, отвори утробѫ-тѫ ѝ: а Ра-
32 хыль бѣше неплодна. И зачнѫ Ліѧ, и ро-
ди сынъ и нарече име-то му *Рувимъ: за-
щото рече: Наистинѫ пригледа Господь
на смиреніе-то ми: сега прочее ще мя
33 възлюби мѫжъ ми. И зачнѫ пакъ, и роди
сынъ; и рече: Понеже чу Господь че не
есмь любима, за това ми даде и тогозь:
34 и нарече име-то му †Симеонъ. И пакъ
зачнѫ, и роди сынъ; и рече: Сега вече
мѫжъ ми ще ся съедини съ мене, защо-
то му родихъ трима сынове: за това на-
35 рече име-то му §Левій. И зачнѫ пакъ, и
роди сынъ: и рече: Тойзи пѫть ще по-
хвалѭ Господа: за това нарече име-то
му **Іуда: и прѣстанѫ да ражда.

ГЛАВА 30.

1 И когато видѣ Рахыль че не раждаше
чада Іакову, завидѣ Рахыль на сестрѫ
си, и рече Іакову: Дай ми чада: ако ли
2 не, азъ умирамъ. И разгнѣви ся Іаковъ
на Рахыль, и рече: Да ли есмь азъ вмѣ-
сто Бога, който е лишилъ утробѫ-тѫ ти
3 отъ плодъ? И тя рече: Ето рабынѭ-тѫ
ми Валла: влѣзь при неѭ, и ще роди
на колѣнѣ-тѣ ми, за да придобиѭ и азъ
4 чада отъ неѭ. И даде му Валлѫ рабы-
нѭ-тѫ си за женѫ: и влѣзе Іаковъ при
5 неѭ. И зачнѫ Валла, и роди сынъ на Іа-
6 кова. И рече Рахыль: Богъ отсѫди сѫд-
бѫ-тѫ ми и послуша гласъ-тъ ми, и даде

* Ето сынъ.
† Послушваніе.
§ Съединеніе.
** Славословіе.

ми сынъ: за това нарече име-то му *Данъ.
7 И зачнѫ пакъ Валла рабыня-та на Ра-
8 хыль: и роди вторый сынъ на Іакова. И
рече Рахыль: Силнѫ борбѫ ся борихъ
съсъ сестрѫ си, и надвихъ; и нарече и-
ме-то му †Нефѳалимъ.
9 А когато видѣ Лія че прѣстанѫ да раж-
да, зѣ рабынѭ-тѫ си Зелфѫ, и даде ѭ
10 Іакову за женѫ. И Зелфа, рабыня-та Лі-
11 на, роди сынъ на Іакова. И рече Лія: Бла-
гополучіе иде: и нарече име-то му §Гадъ.
12 И роди Зелфа, рабыня-та Ліина, вторый
13 сынъ на Іакова. И рече Лія: Блажена
азъ, защото блаженѫ ще мя именуватъ
жены-тѣ; и нарече име-то му **Асиръ.
14 И прѣзъ дни-тѣ на жетвѫ-тѫ на жито-
то, отиде Рувимъ и намѣри на поле-то
мандрагоры, и донесе гы на майкѫ си
Ліѭ: А Рахыль рече на Ліѭ: Я ми дай
15 отъ мандрагоры-тѣ на сына си. И тя ѝ
рече: Малко ли ти е дѣто си зѣла мѫ-
жа ми? и искашь да земешь и мандра-
горы-тѣ на сына ми? А Рахыль рече:
Като е тъй нека лежи съ тебе тѫзи нощь,
16 за мандрагоры-тѣ на сына ти. И като
дойде Іаковъ вечерь-тѫ отъ поле-то, из-
лѣзе Лія да го посрѣщне, и рече: При
мене ще влѣзнешь, защото тя наемнахъ
наистинѫ съ мандрагоры-тѣ на сына си.
17 И лежа съ неѭ онѫзъ нощь. И послуша
Богъ Ліѭ: и зачнѫ, и роди Іакову петый
18 сынъ. И рече Лія: Даде *ми* Богъ мъздѫ-
тѫ ми, защото дадохъ рабынѭ-тѫ си на
мѫжа си: и нарече име-то му ††Иссахаръ.
19 И зачнѫ пакъ Лія, и роди шестый сынъ
20 Іакову. И рече Лія: Дари мя Богъ съ
добръ даръ: сега ще живѣе съ мене
мѫжъ ми, защото му родихъ шесть сына:
21 и нарече име-то му §§Завулонъ. И послѣ
роди дъщерѭ и нарече име-то ѝ ***Динѫ.
22 И помянѫ Богъ Рахыль, и послуша ѭ

* Садія.
† Борба моя.
§ Благополучіе.
** Блаженъ.
†† Заплата.
§§ Население.
*** Сѫдъ.

23 Богъ, и отвори утробѫ-тѫ ѝ. И зачнѫ, и
роди сынъ, и рече: Отнѣ Богъ укоръ-тъ
24 ми. И нарече име-то му *Іосифъ, и ду-
маше: Приложи ще ми Господь и другъ
сынъ.
25 И като роди Рахыль Іосифа, рече Іа-
ковъ Лавану: Пусни мя да си отидѫ на
26 мое-то мѣсто и на моѭ-тѫ землѭ. Дай
ми жены-тѣ ми, и дѣца-та ми, за които
ти работихъ, да си отидѫ: защото ты
знаешь работѫ-тѫ ми, коѭто ти рабо-
27 тихъ. А Лаванъ му рече: Ако съмь на-
мѣрилъ благодать прѣдъ тебе, *слушай*:
забѣлѣжвамъ, че Господь мя благослови
28 заради тебе. И рече: Опрѣдѣли ми за-
29 платѫ-тѫ си, и ще *ти* ѭ дамъ. А той
му рече: Ты знаешь какъ ти работихъ,
и какъ станѫхѫ скотове-тѣ ти съ мене.
30 Защото колкото имаше прѣди мене бѣхѫ
малко, а *сега* нарастнѫхѫ и много сѫ:
и Господь тя благослови съ мое-то до-
хожданіе: и сега, кога ще работѭ азъ
31 и за мой-тъ домъ? И той рече: Какво
да ти дамъ? а Іаковъ рече: Не ми да-
вай нищо: ако ми направишь това нѣщо,
пакъ ще пасѫ стадо-то ти, и ще *го* пазѭ.
32 Да прѣминѫ днесь прѣзъ всичко-то ти
стадо, и да отлѫчамъ отъ тамъ всякѫ
капчестѫ и пъстрѫ овцѫ, и всяко черни-
каво между агнета-та, и пъстрѫ и кап-
честѫ между козы-тѣ, и тѣ да сѫ за-
33 плата-та ми. И за напрѣдъ правда-та ми
ще свидѣтелствува за мене, когато дойде
да видишь заплатѫ-тѫ ми: всичко което
не е капчесто и пъстро между козы-тѣ,
и черникаво между агнета-та, то е кра-
34 дено у мене. И рече Лаванъ: Ето, нека
35 бѫде по твоѭ-тѫ думѫ. И въ онзи день
отлѫчи *Лаванъ* прѫчкавы-тѣ ярцы, и пъ-
стры-тѣ, и всичкы-тѣ капчесты и пъстры
козы, и всичкы-тѣ на които имаше бѣло,
и всичкы-тѣ черникавы между агнета-та
и даде *гы* въ рѫцѣ-тѣ на синове-тѣ си.
36 И постави три дни пѫть между себе си
и Іакова: а Іаковъ пасѣше останало-то
стадо на Лавана.
37 И зѣ си Іаковъ зелены прѫчкы отъ

* Приложи ще.

тополѫ, и лѣскѫ, и яворъ, и направи на
тѣхъ бѣлы рѣскы, щото ся виждаше бѣ-
38 ло-то по прѫчкы-тѣ. И тѣзи прѫчкы,
които бѣше направилъ съ бѣлы-тѣ рѣскы,
тури гы прѣдъ стада-та въ водопоилны-тѣ
корыта, дѣто дохождахѫ стада-та да пі-
ѭтъ, та да зачеватъ, като дохождахѫ да
39 піѭтъ. И зачевахѫ стада-та при прѫч-
кы-тѣ и раждахѫ стада-та прѫчкавы, кап-
40 честы и пъстры. И отлѫчи Іаковъ агне-
та-та, и обърнѫ лица-та на овцы-тѣ къмъ
прѫчкавы-тѣ, и къмъ всичкы-тѣ черни-
казы отъ Лаваново-то стадо: а свои-тѣ
си стада тури особно, и не гы тури съ
41 Лавановы-тѣ овцы. И въ което врѣме
силны-тѣ овцы зачевахѫ, Іаковъ туряше
прѫчкы-тѣ въ поила-та прѣдъ очи-тѣ на
стадо-то, за да зачеватъ при прѫчкы-тѣ.
42 А когато овцы-тѣ бѣхѫ слабы, не гы ту-
ряше: така слабы-тѣ бѣхѫ на Лавана, а
43 силны-тѣ на Іакова. И разбогатѣ той че-
ловѣкъ твърдѣ много и придобы много
стада, и рабыни, и рабы, и камилы и
ослы.

ГЛАВА 31.

1 И чу *Іаковъ* думы-тѣ на Лавановы-тѣ
сынове, които говорѣхѫ: Іаковъ зѣ всич-
кый-тъ имотъ на бащѫ ни, и отъ ба-
щинъ-тъ ни имотъ придобы всичкѫ тѫзи
2 славѫ. И видѣ Іаковъ лице-то на Лавана,
и ето, не бѣше къмъ него като вчера и
3 завчера. А Господь рече Іакову: Върни
ся въ землѭ-тѫ на отцы-тѣ си, и въ
родъ-тъ си, и ще бѫдѫ съ тебе.
4 Тогазь проводи Іаковъ, и повыкнѫ Ра-
хыль и Лія, въ поле-то при стадо-то си:
5 И рече имъ: Гледамъ на бащѫ ви лице-
то, че не е къмъ мене като вчера и за-
вчера: но Богъ на отца ми е былъ съ
6 мене. И вы знаете че съсъ всичкѫ-тѫ
7 си силѫ работихъ на бащѫ ви. Но баща
ви мя пялъга и десеть пѫти промѣни за-
платѫ-тѫ ми: но Богъ не го остави да
8 ми направи зло. Ако кажеше така: Кап-
честы-тѣ ще бѫдѫтъ заплата-та ти, то-
газь всичко-то стадо раждаше капчесты:
а ако кажеше така: Прѫчкавы-тѣ ще
бѫдѫтъ заплата-та ти, тогазь всичко-то
9 стадо раждаше прѫчкавы. Така отнѣ Богъ
стадо-то на бащѫ ви, и даде го на мене.
10 И въ което врѣме зачеваше стадо-то,
подигнахъ очи, и видѣхъ насънѣ, и ето,
овни-тѣ и пърчове-тѣ, които ся качува-
хѫ на овцы-тѣ и козы-тѣ бѣхѫ прѫчкави,
11 капчести и сиви. И рече ми ангелъ Бо-
жій насънѣ: Іакове, и рѣкохъ: Ето мя.
12 И рече: Подигни сега очи-тѣ си, и
виждь всичкы-тѣ овны и пърчове, които
ся качуватъ на овцы-тѣ и козы-тѣ, че
сѫ прѫчкави, капчести и сиви: защото
13 видѣхъ всичко що ти прави Лаванъ: Азъ
съмъ Богъ на Веѳиль, дѣто ты помаза съ
елей стълпъ-тъ, *и* дѣто ми обрече обрекъ:
стани сега, та излѣзь изъ тѫзь землѭ,
и върни ся въ землѭ-тѫ на родъ-тъ си.
14 И отговорихѫ Рахыль и Лія, и рекохѫ
му: Имамы ли ный още дѣлъ или на-
15 слѣдіе въ домъ-тъ на бащѫ си? Не счете
ли ны той като чужденкы? защото ны
продаде, и даже изѣде всичкы-тѣ ни па-
16 ры: Защото всичко-то богатство което
отнѣ Богъ отъ бащѫ ни, наше е и на на-
ши-тѣ чада: и сега сторѝ което ти е
Богъ реклъ.
17 Тогазь станѫ Іаковъ, и тури дѣца-та
18 си и жены-тѣ си на камилы-тѣ: И по-
кара всичкы-тѣ си скотове, и всичкый-тъ
си имотъ, който бѣ придобылъ, скотове-
тѣ на придобываніе-то си, които бѣ при-
добылъ въ Паданъ-арамъ, за да отиде при
Исаака бащѫ си въ Ханаанскѫ-тѫ землѭ.
19 А Лаванъ бѣше отишелъ да стриже овцы-
тѣ си. И Рахыль открадиѫ домашны-тѣ
20 идолы на бащѫ си. И побѣгнѫ Іаковъ
скрышомъ отъ Лавана Сирина, и не му
21 обади че си отхожда. И побѣгнѫ той
съсъ всичкый-тъ си имотъ, и станѫ та
прѣминѫ рѣкѫ-тѫ, и управи ся кадѣ го-
рѫ-тѫ Галаадъ.
22 И въ третій-тъ день обадихѫ на Лава-
23 на, че побѣгнѫ Іаковъ. И той зѣ братія-
та си съсъ себе си, и гони го седмь дни
пѫть: и стигнѫ го на горѫ-тѫ Галаадъ.
24 А Богъ дойде при Лавана Сирина на-
сънѣ прѣзъ нощь-тѫ, и рече му: Пази ся
да не речешь на Іакова ни зло ни добро.

25 И стигнѫ Лаванъ Іакова: а Іаковъ бѣше
поставилъ шатъръ-тъ си на горѫ-тѫ: и
Лаванъ съ братія-та си постави свой-тъ
26 на горѫ-тѫ Галаадъ. И рече Лаванъ Іа-
кову: Що стори ты? и защо побѣгнѫ
скрышомъ, и отведе дъщери-тѣ ми като
27 заплѣнены съ ножъ? Защо утаи побѣгва-
ніе-то си и ся открадна отъ мене, и не
ми обади за да тя испроводѭ съ веселіе
28 и съ пѣсни, съ тѫпаны и съ кытары; И
не ми остави ты нито синове-тѣ и дъще-
ри-тѣ си да цѣлунѫ? и ты това несмы-
29 сленно си сторилъ. Рѫка-та ми е силна
да ви стори зло: но Богъ на отца ви
нощесь ми говори и рече: Пази ся да
30 не речешь на Іакова ни зло ни добро. И
сега вече си тръгналъ, понеже си много
пожелалъ бащинъ-тъ си домъ: *но* защо
31 си откраднилъ богове-тѣ ми? А Іаковъ
отговори и рече Лавану: *Побѣгнахъ*, по-
неже ся убояхъ; защото рѣкохъ: Да не
бы отнѣлъ ты дъщери-тѣ си отъ мене.
32 Въ когото намѣришь богове-тѣ си, нека
не бѫде живъ: прѣдъ братія-та наши по-
знай какво твое *има* у мене, и си *ги* зе-
ми: защото не знаеше Іаковъ че Рахыль
33 гы бѣ откраднала. И тъй влѣзе Лаванъ
въ шатъръ-тъ на Іакова, и въ шатъръ-тъ
Ліинъ и въ шатры-тѣ на двѣ-тѣ рабыни;
но не намѣри. Тогазь излѣзе изъ ша-
търъ-тъ на Ліѭ и влѣзе въ шатъръ-тъ на
34 Рахыль. А Рахыль бѣше зѣла домашны-
тѣ идолы, и турила гы бѣше въ сѣдло-то
на камилѫ-тѫ, и сѣдѣше на тѣхъ. И като
прѣтърси Лаванъ всичкый-тъ шатъръ, не
35 намѣри. А тя рече на бащѫ си: Да ся не
види тежко господину моему, защото не
могѫ да станѫ прѣдъ тебе, понеже имамъ
обыкновенно-то на жены-тѣ. И търси
той и не намѣри идолы-тѣ.
36 И разсърди ся Іаковъ, и скара ся съ
Лавана: и отговори Іаковъ и рече Лава-
ну: Що е прѣстѫпленіе-то ми? що е
грѣшка-та ми, та си ся завтеклъ слѣдъ
37 мене съ толкозь распаленіе? Като прѣ-
търси всичкѫ-тѫ ми покѫщнинѫ, що на-
мѣри отъ всичкѫ-тѫ покѫщнинѫ на кѫ-
щѫ-та си? тури *го* тукъ прѣдъ братія-та
ми и братія-та си, и да сѫдятъ между
38 двама-та ны. Двадесеть годины сѫ сега.
отъ когато сьмь съ тебе: овцы-тѣ ти и
козы-тѣ ти не изгубихѫ плодъ-тъ си.
и овны-тѣ на стадо-то ти не изѣдохъ.
39 Звѣроядено не ти донесохъ: азъ тегляхъ
пагубѫ-тѫ: отъ рѫкѫ-тѫ ми търсеше ты
което ми ся откраднеше деня, и което
40 ми ся откраднеше нощя. Деня мя пекъ-тъ
изнуряваше, а нощя мразъ-тъ: и бѣгаше
41 сънъ-тъ ми отъ очи-тѣ ми. Ето двадесеть
годины съмъ въ домъ-тъ ти: четырина-
тесеть годины ти работихъ за двѣ-тѣ ти
дъщери, и шесть годины за овцы-тѣ ти:
и десеть пѫти промѣни ты заплатѫ-тѫ
42 ми. Ако не бѣше съ мене Богъ на отца
ми, Богъ на Авраама, и Страхъ-тъ на
Исаака, наистинѫ празденъ бы мя ис-
пратилъ ты сега. Видѣ Богъ мое-то у-
гнѣтеніе, и трудъ-тъ на рѫцѣ-тѣ ми, и
обличи *тя* нощесь.
43 А Лаванъ отговори, и рече Іакову: Тѣ-
зи дъщери сѫ мои дъщери, и тѣзи сыно-
ве мои сынове, и тѣзи стада мои стада,
и всичко що видишь мое е: и какво да
сторѭ днесь на тѣзи мои дъщери, или
на чада-та имъ, които сѫ народилы?
44 Сега прочее ела, да направимъ уговоръ,
азъ и ты, и да бѫде той свидѣтелство
45 между мене и тебе. И зѣ Іаковъ камыкъ,
46 и постави го стълпъ. И рече Іаковъ на
братія-та си: Сберѣте каменіе: и зѣхѫ
каменіе, и направихѫ грамадѫ: и ядохѫ
47 тамъ на грамадѫ-тѫ. И Лаванъ ѭ нарече
*Іегаръ Сахадуеа: а Іаковъ ѭ нарече
48 †Галаадъ. И рече Лаванъ: Тая грамада
е днесь свидѣтелство между мене и тебе.
Заради това ся нарече име-то ѝ Гала-
49 адъ; И §Масфа; защото рече: Да съглед-
ва Господь между мене и тебе, когато ся
50 раздвоимъ единъ отъ другый. Ако озло-
бишь дъщери-тѣ ми, или ако земешь *дру-
гы* жены освѣнъ дъщери-тѣ ми, нѣма ни-
кой съ насъ; гледай, Богъ е свидѣтель
51 между мене и тебе. И рече Лаванъ Іа-
кову: Ето тая грамада, и ето стълпъ-тъ,

---

* Грамада на свидѣтелство, (Халдейскы.)
† Грамада на свидѣтелство, (Еврейскы.)
§ Стражарница.

52 който поставихъ между мене и тебе; Тая
грамада е свидѣтелство, и тойзи стълпъ
свидѣтелство, че азъ нѣма да прѣмина
тази грамада кадѣ тебе, нито ты ще
прѣминешь тази грамада и тойзи стълпъ
53 кадѣ мене за зло. Богъ на Авраама, и
богъ на Нахора, бащинъ-тъ имъ богъ,
нека садятъ между насъ. А Іаковъ ся
заклѣ въ Страхъ-тъ на баща си Исаака.
54 Тогазь пожрѣ Іаковъ жертва на го-
ра-та, и повыка братія-та си да ядатъ
хлѣбъ: и ядоха хлѣбъ, и прѣнощуваха
55 на гора-та. И стана Лаванъ рано на у-
тринь-та, и цѣлуна синове-тѣ си и дъще-
ри-тѣ си, и благослови гы; и тръгна
Лаванъ, та ся върна на мѣсто-то си.

ГЛАВА 32.

1 И отиде Іаковъ въ пать-тъ си: и срѣщ-
2 наха го ангели Божіи. И като гы видѣ
Іаковъ, рече: Това е пълкъ Божій: и
нарече име-то на това мѣсто *Маханаимъ.
3 И проводи Іаковъ вѣстители прѣдъ се-
бе си до брата си Исава въ земя-та
4 Сіиръ, на мѣсто-то Едомъ, И зарача имъ,
и каза: Така да речете на господаря ми
Исава: Така говори рабъ твой Іаковъ:
При Лавана пришлецъ бѣхъ, и бавихъ ся
5 до сега: И придобыхъ говеда, и ослы,
овцы, и рабы, и рабыни: и проводихъ да
извѣстя на господаря си, за да намѣря
6 благодать прѣдъ тебе. И върнаха ся вѣ-
стители-тѣ при Іакова, и казаха: Хо-
дихмы при брата ти Исава, и даже иде
да тя посрѣщне, и четыристотинъ мажіе
съ него.
7 И Іаковъ много ся уплаши и утѣсни
ся, и раздѣли людіе-тѣ, които бѣха съ
него, и стада-та и говеда-та, и камилы-тѣ,
8 на два пълка: И рече: Ако дойде Исавъ
въ единый-тъ пълкъ, и го порази, оста-
9 налый-тъ пълкъ ще ся избави. И рече
Іаковъ: Боже на отца ми Авраама, и
Боже на отца ми Исаака, Господи, който
ми си рекалъ: Върни ся въ твоя-та зе-
мя и въ родъ-тъ си, и ще ти сторя до-
10 бро: По малъкъ сьмь отъ всичкы-тѣ ми-
лости и всичка-та истина, които си на-
правилъ на раба си: защото съ тояга-
та си прѣминахъ тойзи Іорданъ, а сега
11 станахъ два пълка. Избави мя, моля ти
ся, отъ рака-та на брата ми, отъ ра-
ка-та на Исава: защото ся боя отъ
него, като дойде да не бы да мя порази,
12 и майка и чада. А ты рече: Наистина
ще ти направя добро, и ще поставя по-
томство-то ти като пѣсъкъ-тъ на море-
то, който по множество-то си не може
да ся изброи.
13 И прѣнощува тамъ онази нощь: и зѣ
отъ онова което му дойде въ рака-та,
14 за даръ на брата си Исава: Козы двѣстѣ,
и ярцы двадесеть, овцы двѣстѣ, и овны
15 двадесеть, Дойны камилы съ малкы-тѣ
имъ, тридесеть, кравы четыридесеть, и
юнцы десеть, ослицы двадесеть, и ждрѣ-
16 бета десеть. И прѣдаде въ рацѣ-тѣ на
рабы-тѣ си, всяко стадо отдѣлно; и рече
на рабы-тѣ си: Минѣте прѣдъ мене, и
оставѣте разстояніе между стадо и стадо.
17 И на първый-тъ зарача, и каза: Кога тя
срѣщне Исавъ братъ ми, и тя попыта и
рече: Чій си? и кадѣ отхождашь? и чіи
18 са тѣзи прѣдъ тебе? Тогазь ще кажешь:
Тѣзи са на твой-тъ рабъ Іакова, даръ
що проважда на господаря ми Исава: и
19 ето, и той *иде* слѣдъ насъ. Така зарача
и на вторый-тъ, и на третій-тъ, и на всич-
кы-тѣ които вървѣха подирь стада-та, и
казуваше: По тази дума ще говорите
20 Исаву, когато го срѣщнете. И ще речете:
Ето, подирь насъ *иде* и самъ рабъ твой
Іаковъ. Защото думаше: Ще умилости-
вя лице-то му съ тойзи даръ, който прѣд-
иде прѣдъ мене; и послѣ ще видя ли-
це-то му: може бы да пріеме лице-то ми.
21 И тъй даръ-тъ мина прѣдъ него: а той
остана прѣзъ онази нощь въ пълкъ-тъ.
22 И стана прѣзъ нощь-та, и зѣ двѣ-тѣ си
жены, и двѣ-тѣ си рабыни, и единаде-
сеть-тѣ си дѣца, и прѣмина бродъ-тъ на
23 Явокъ. И зѣ гы, и прѣкара гы прѣзъ
потокъ-тъ; прѣкара и всичко що имаше.
24 А Іаковъ остана самъ: и борѣше ся
съ него единъ человѣкъ до зазоряваніе.

* Пълкове.

25 И като видѣ че му не надви, прикосна
ся до ставъ-тъ на бедро-то му, и измѣ-
сти ся ставъ-тъ на Іаковово-то бедро ка-
26 то ся борѣше съ него. И той рече: Оста-
ви мя да си отидѫ, защото ся зазори. А
Іаковъ рече: Нѣма да тя оставѭ да си
27 отидешь ако мя не благословишь. И рече
му: Какъ ти е име-то? И той рече: Іа-
28 ковъ. А той рече: Нѣма да ся казва ве-
че име-то ти Іаковъ, но *Израиль, за-
щото си былъ въ борбѫ съ Бога, и съ
29 человѣцы и си надвилъ. А Іаковъ попы-
та и каза: Обади *ми*, молѭ, име-то си.
А той рече: Защо пыташь за име-то ми?
30 И благослови го тамъ. И нарече Іаковъ
име-то на това мѣсто †Фануилъ, и дума-
ше: Защото видѣхъ Бога лице съ лице,
31 и упазенъ бы животъ-тъ ми. И изгрѣя
сълнце-то на него, като заминуваше Фа-
32 нуилъ: и хромѣше съ бедро-то си. За
това и до днесь не ядѫтъ синове-тѣ Из-
раилеви истрьпналѫ-тѫ жилѫ, която е
връху ставъ-тъ на бедро-то: защото той
ся прикосна до ставъ-тъ на Іаковово-то
бедро при истрьпналѫ-тѫ жилѫ.

ГЛАВА 33.

1 И вдигнѫ Іаковъ очи-тѣ си, и видѣ, и
ето, Исавъ идѣше, и съ него четыристо-
тинъ мѫжіе; и раздѣли дѣца-та *си* на
Ліѭ и на Рахилъ, и на двѣ-тѣ рабыни;
2 И рабыни-тѣ и дѣца-та имъ тури напрѣдъ,
а Ліѭ и дѣца-та ѝ слѣдъ тѣхъ, а Рахиль
3 и Іосифа най-подирь. А самъ замина
прѣдъ тѣхъ, и поклони ся до земѭ-тѫ
седмь пѫти, додѣ да стигне при брата си.
4 И завтече ся Исавъ да го посрѣщне, и
прегърнѫ го, и паднѫ на вратъ-тъ му, и
5 цѣлунѫ го: и плакахѫ. И дигнѫ очи-тѣ
си и видѣ жены-тѣ и дѣца-та, и рече:
Каквы ти сѫ тѣзи? И той рече: тѣ сѫ
дѣца-та, които Богъ дари на твой-тъ рабъ.
6 Тогазь пристѫпихѫ рабыни-тѣ, тѣ и дѣ-
7 ца-та имъ, и поклонихѫ ся. Така при-
стѫпихѫ и Лія и дѣца-та ѝ, и поклонихѫ
ся: и слѣдъ това пристѫпихѫ Іосифъ и
8 Рахиль, и поклонихѫ ся. И рече: Какъвъ
ти е всичкый той пълкъ който срѣщ-
нѫхъ? А той рече: За да намѣрѭ бла-
9 годать прѣдъ господаря си. И рече Исавъ:
Имамъ много, брате мой: имай ты свои-
10 тѣ си. И рече Іаковъ: Не, но молѭ, ако
сьмь намѣрилъ благодать прѣдъ тебе, прі-
ими даръ-тъ ми отъ рѫцѣ-тѣ ми: защото
видѣхъ лице-то ти, като че видѣхъ лице
Божіе, и ты си ся възблагодарилъ отъ
11 мене. Пріими, молѭ, благословеніе-то
ми, което ти е принесено: защото мя
помилува Богъ, и имамъ всичко. И при-
12 нуди го, и прія. И рече: Да тръгнемъ, и
да вървимъ, и азъ ще вървѭ прѣдъ тебе.
13 И рече му *Іаковъ:* Господарь-тъ ми знае
че дѣца-та сѫ слабы, и имамъ съ мене
дойны овцы и говеда: и ако гы прину-
дятъ единъ само день, всичко-то стадо
14 ще измре. Нека замине, молѭ, госпо-
дарь-тъ ми прѣдъ рабъ-тъ си: и азъ ще
карамъ полека споредъ вървежъ-тъ на
скотове-тѣ, които сѫ прѣдъ мене, и спо-
редъ вървежъ-тъ на дѣца-та, додѣ стигнѫ
15 при господаря си въ Сіиръ. И рече Исавъ:
Да оставѭ съ тебе отъ людіе-тѣ, които
сѫ съ мене. А той рече: Защо и това?
Стига да намѣрѭ благодать прѣдъ госпо-
16 даря си. И тъй върнѫ ся Исавъ въ онзи
день на пѫть-тъ си въ Сіиръ.
17 И отиде Іаковъ въ Сокхоѳъ, и съгради
си кѫщѫ, и за скотове-тѣ си направи
кошары; за това нарече име-то на мѣ-
сто-то *Сокхоѳъ.
18 И като ся върнѫ Іаковъ отъ Паданъ-
арамъ, дойде въ Салимъ, градъ Сихе-
мовъ, който е въ Ханаанскѫ-тѫ земѭ; и
19 расположи ся прѣдъ градъ-тъ. И купи
стяжаніе-то на нивѫ-тѫ, дѣто прострѣ
шатъръ-тъ си, отъ синове-тѣ на Еммора,
20 отца Сихемова, за сто сребърницы. И
постави тамъ олтарь, и нарече го †Елъ-
елое-Израиль.

* Крѣпъкъ при Бога.
† Лице Божіе.

* Колибы.
† Богъ, Богъ Израилевъ.

ГЛАВА 34.

1 И излѣзе Дина, дъщеря-та Ліина, коя-
то тя роди Іакову, за да види дъщери-
2 тѣ на мѣсто-то. И като ѭ видѣ Сихемъ
сынъ-тъ на Еммора Евеина, князь-тъ на
мѣсто-то, зѣ ѭ и лежа съ неѭ, и обес-
3 чести ѭ. И душа-та му ся прилѣпи за
Динѫ, Іаковова-тѫ дъщерѭ: и възлюби
момѫ-тѫ, и говори по сърдце-то на мо-
4 мѫ-тѫ. И говори Сихемъ на Еммора от-
ца си, и рече: Земи ми тѫѭ момѫ за
5 женѫ. И чу Іаковъ че осквърнилъ Динѫ
дъщерѭ му: а сынове-тѣ му бѣхѫ съсъ
скотове-тѣ му на поле-то: и замълча Іа-
ковъ додѣ да дойдѫтъ.
6 А Емморъ, отецъ Сихемовъ, излѣзе
7 къмъ Іакова, за да говори съ него. И
дойдохѫ сынове-тѣ Іаковови отъ поле-то,
като чухѫ това; и разсърдихѫ ся мѫжіе-
тѣ, и разгнѣвихѫ ся твърдѣ, че сторп
грозно на Израиля, като лежалъ съ Іако-
вова-тѫ дъщерѭ; което не трѣбаше да
8 бѫде. И говори имъ Емморъ, и рече: Ду-
ша-та на Сихема сына ми ся прилѣпи за
дъщерѭ-тѫ ви: дайте му ѭ, моляѭ, за
9 женѫ. И съсватѣте ся съ насъ: дъщери-
тѣ ваши давайте намъ, и дъщери-тѣ наши
10 земайте за васъ. И живѣйте съ насъ: Ето,
земя-та е прѣдъ васъ: сѣдѣте и търгу-
вайте въ неѭ, и направѣте стяжанія въ
11 неѭ. И рече Сихемъ на отца ѝ, и на
братія-та ѝ: Да найдѫ благодать прѣдъ
12 васъ; и що ми речете ще дамъ. Искайте
отъ мене колкото вѣно щете, и колкото
дарове, и ще гы дамъ, както ми речете:
13 само дайте ми момѫ-тѫ за женѫ. А Іа-
ковови-тѣ сынове отговорихѫ на Сихема,
и на Еммора отца му, съ измамѫ; и, (по-
неже той бѣше осквърнилъ Динѫ сестрѫ
14 имъ,) говорихѫ, И рекохѫ имъ; Не мо-
жемъ да сторимъ това нѣщо, да дадемъ
сестрѫ си на человѣкъ необрѣзанъ: за-
15 щото това е укоръ намъ. Въ това само
ще ся съгласимъ съ васъ: ако станете
вы както ный, ако обрѣзувате всякой
16 мѫжкый полъ между васъ, Тогазь ще да-
демъ наши-тѣ дъщери вамъ, и ваши-тѣ
дъщери ще земемъ за насъ, и ще жи-
вѣемъ съ васъ, и ще бѫдемъ единъ на-
17 родъ. Но, ако ны не послушате да ся о-
брѣжете, тогазь ще земемъ нашѫ-тѫ дъ-
18 щерѭ, и ще си отидемъ. И угодны бы-
хѫ думы-тѣ имъ на Еммора, и на Сихе-
19 ма сынъ-тъ Еммировъ. И не ся забави мо-
мъкъ-тъ да направи това нѣщо, защото
много обичаше Іаковова-тѫ дъщерѭ: и
отъ всичкый-тъ домъ на баща си бѣше
най славный-тъ.
20 И дойде Емморъ и Сихемъ сынъ му
при врата-та на градъ-тъ си, и говорихѫ
на мѫжіе-тѣ на градъ-тъ си, и рекохѫ:
21 Тія человѣци сѫ мирни съ насъ; за това
нека живѣѭтъ въ земѭ-тѫ, и нека тър-
гуватъ въ неѭ: защото земя-та, ето, до-
волно е пространна за тѣхъ: да земамы
за жены дъщери-тѣ имъ, и да имъ дава-
22 мы наши-тѣ дъщери. Въ това само ще
ся съгласятъ съ насъ человѣци-тѣ за да
живѣѭтъ съ насъ, щото да бѫдемъ единъ
народъ, ако ся обрѣже всякой мѫжкый
полъ между насъ, както ся тѣ обрѣзу-
23 ватъ. Стада-та имъ, и имотъ-тъ имъ, и
всичкы-тѣ имъ скотове, не *ще ли да бѫ-
дѫтъ* наши? само да ся съгласимъ съ
24 тѣхъ, и ще живѣѭтъ съ насъ. И послуша-
хѫ Еммора и Сихема сына му всичкы-тѣ
които излазѣхѫ изъ врата-та на градъ-тъ
му: и обрѣза ся всякой мѫжкый полъ,
всичкы-тѣ които излазѣхѫ изъ врата-та
на градъ-тъ му.
25 А третій-тъ день когато бѣхѫ въ бо-
лѣзнь-тѫ, двама отъ Іаковови-тѣ сынове,
Симеонъ и Левій, братія на Динѫ, зѣхѫ
всякой ножъ-тъ си, и влѣзохѫ дързно-
венно въ градъ-тъ, и убихѫ всичкый-тъ
26 мѫжкый полъ. И Еммора и Сихема сына
му убихѫ съ остро-то на ножъ-тъ; и зѣ-
хѫ Динѫ изъ домъ-тъ на Сихема, и из-
27 лѣзохѫ. *А* сынове-тѣ Іаковови ся устре-
михѫ връхъ убієны-тѣ, и разграбихѫ
градъ-тъ, понеже бѣхѫ осквърнили се-
28 стрѫ имъ. Зѣхѫ овцы-тѣ имъ, и говеда-
та имъ, и ослы-тѣ имъ, и що имаше въ
29 градъ-тъ, и по поле-то. И всичко-то имъ
богатство, и всичкы-тѣ имъ дѣца, и же-
ны-тѣ имъ заплѣнихѫ; и всичко що има-

30 ше въ кжщы-тѣ разграбихж. А Іаковъ ре-
чe на Симеона и на Левія: турихте мя
въ смущеніе, понеже мя правите да сьмь
намразенъ между жители-тѣ на тази зе-
мж, между Хананейцы-тѣ и Ферезейцы-
тѣ; и азъ малцина человѣцы имамъ, а тѣ
ще ся съберàтъ върхъ мене, и ще мя по-
разятъ, и ще погынж азъ и домъ-тъ ми.
31 А тѣ рекохж: Като блудницж ли да упо-
трѣбли сестрж ни?

ГЛАВА 35.

1 И рече Богъ Іакову: Стани, възлѣзь на
Веѳиль, и насели ся тамъ; и направи
тамъ олтарь Богу, който ти ся яви ко-
гато бѣгаше ты отъ лице-то на Исава
2 брата си. И рече Іаковъ на домъ-тъ си,
и на всичкы-тѣ които бѣхж съ него: Ис-
хвърлѣте чужды-тѣ богове, които сж ме-
жду васъ, и очистѣте ся и промѣнѣте
3 дрехы-тѣ си: И да станемъ да възлѣземъ
на Веѳиль; и тамъ ще направя олтарь
Богу, който мя послуша въ день-тъ
на оскърбеніе-то ми, и съ мене бѣ по
4 пѫть-тъ по който ходяхъ. И дадохж Іакову
всичкы-тѣ чужды богове, що бѣхж въ
ржцѣ-тѣ имъ и обѣцы-тѣ, които бѣхж на
уши-тѣ имъ; и скры гы Іаковъ подъ те-
5 ревинѳъ-тъ, който бѣ при Сихемъ. Тогазь
си тръгнахж: и нападнж страхъ Божій на
градове-тѣ, които бѣхж наоколо имъ; и
6 не гонихж Іакововы-тѣ сынове. А Іаковъ
дойде въ Лузъ, който е въ Ханаанскж-тж
земж, (то есть Веѳиль,) той и всичкы-
7 тѣ людіе които бѣхж съ него. И съгради
тамъ олтарь, и нарече име-то на мѣсто-
то *Елъ-Веѳиль: защото тамо му ся яви
Богъ, когато бѣгаше отъ лице-то на
брата си.
8 А Девора кърмилица-та на Ревеккж
умрѣ, и погребе ся долу отъ Веѳиль подъ
джбъ-тъ: и наименова ся *джбъ-тъ* Джбъ
на плачъ.
9 И пакъ ся яви Богъ Іакову като ся
върнж отъ Паданъ-арамъ, и благослови
10 го. И рече му Богъ: Име-то ти е Іаковъ:
не ще да ся именувашь вече Іаковъ, но
Израиль ще бжде име-то ти: и нарече и-
11 ме-то му Израиль. И рече му Богъ: Азъ
сьмь Богъ Всемогущій: плоди ся и умно-
жавай ся: народъ, и множество народи
ще бждатъ отъ тебе, и царіе ще излѣ-
12 зжтъ изъ чрѣсла-та ти: И земж-тж, ко-
то дадохъ Авдааму и Исааку, тебѣ ще ж
дамъ; и на сѣме-то ти по тебе ще дамъ
13 земж-тж. И възнесе ся Богъ отъ него,
14 отъ мѣсто-то дѣто говорѝ съ него. И по-
стави Іаковъ стълпъ на мѣсто-то дѣто
говорѝ съ него *Богъ*, стълпъ каменный, и
направи на него възліяніе, и възлія на не-
15 го елей. И нарече Іаковъ име-то на мѣ-
сто-то, дѣто говорѝ Богъ съ него, Веѳиль.
16 Слѣдъ това тръгнж отъ Веѳиль, и като
останж малко разстояніе да стигнжтъ въ
Ефраѳж, Рахыль роди; и прѣтърпѣ голѣ-
17 мж мжкж въ ражданіе-то си. А като ся
намѣрваше въ мжкж-тж на ражданіе-то,
рече ѝ баба-та: Не бой ся, защото и той
18 ти е сынъ. И като прѣдаваше душж, (за-
щото умрѣ.) нарече име-то му **Веноні,
19 а отецъ му нарече го †Веніаминъ. И умрѣ
Рахыль, и погребе ся на пжть-тъ на Ефра-
20 ѳж която е Виѳлеемъ. И постави Іаковъ
стълпъ на гробъ-тъ ѝ: той е стълпъ-тъ на
Рахылиный-тъ гробъ доору до днесь.
21 А тръгнж Израиль, и распрострѣ ша-
22 търъ-тъ си отвждъ Мигдалъ-едеръ. И ко-
гато живѣяше Израиль въ онжзь земж,
отиде Рувимъ и лежа съ Валлж наложни-
цж-тж на отца си: и чу *това* Израиль. А
бѣхж Іаковови-тѣ сынове дванадесеть.
23 Сынове-тѣ на Ліж, Рувимъ първородный
Іакововъ и Симеонъ и Левій и Іуда и
24 Иссахаръ и Завулонъ; Сынове-тѣ на Ра-
25 хыль, Іосифъ и Веніаминъ; А сынове-тѣ
на Валлж Рахылинж-тж рабыня, Данъ и
26 Нефѳалимъ; А сынове-тѣ на Зелфж Ліи-
нж-тж рабыня, Гадъ и Асиръ: тѣзи сж
Іаковови-тѣ сынове, които му ся родихж
въ Паданъ-арамъ.
27 А Іаковъ дойде при Исаака отца си въ
Мамврій, въ Кыріаѳъ-арвж, който е Хе-

* Богъ на Веѳиль.

** Сынъ на скърбь-тж ми.
† Сынъ на десницж.

вронъ, дѣто Авраамъ и Исаакъ бѣхѫ при-
28 шелци. И дни-тѣ на Исаака бѣхѫ сто и
29 осмдесеть лѣта. И издъхнѫ Исаакъ и у-
мрѣ, и прибра ся при свои-тѣ людіе,
старъ и сытъ отъ дни: и погребохѫ го
Исавъ и Іаковъ синове-тѣ му.

ГЛАВА 36.

1 И това е родословіе-то на Исава, кой-
2 то е Едомъ. Исавъ си зѣ жены отъ дъ-
щери-тѣ Хананейскы; Адѫ, дъщерѭ-тѫ на
Елона Хеттеецъ-тъ, и Оливемѫ, Анаевѫ-тѫ
дъщерѭ, внукѫ на Севегона Евеинъ-тъ.
3 И Васемаѳѫ, дъщерѭ-тѫ на Исмаила,
4 сестрѫ на Наваіоѳа. И роди Ада Исаву
5 Елифаза: и Васемаѳа роди Рагуила: И
Оливема роди Іеуса и Іеглома и Корея.
Тѣзи сѫ синове-тѣ на Исава, които му
ся родихѫ въ Ханаанскѫ-тѫ землѭ.
6 А Исавъ зѣ жены-тѣ си и синове-тѣ си
и дъщери-тѣ си и всичкы-тѣ человѣцы
на домъ-тъ си, и стада-та си и всичкы-
тѣ си скотове, и всичкый-тъ си имотъ що
придобы въ Ханаанскѫ-тѫ землѭ, и отиде
на *другѫ* землѭ *далечь* отъ Іакова брата
7 си. Защото имотъ-тъ имъ бѣше толкозь
много, щото не можахѫ да живѣѭтъ на-
едно: и не можаше земя-та на пришел-
ствіе-то имъ да гы вмѣсти, заради ско-
8 тове-тѣ имъ. И насели ся Исавъ на го-
рѫ-тѫ Сіиръ: Исавъ е Едомъ.
9 И това е родословіе-то на Исава, отца
10 на Едомцы-тѣ, въ горѫ-тѫ Сіиръ: Тѣзи
сѫ имена-та на синове-тѣ Исавовы: Ели-
фазъ сынъ-тъ на Адѫ женѫ-тѫ Исавовѫ,
Рагуилъ сынъ-тъ на Васемаѳѫ женѫ-тѫ
11 Исавовѫ. А синове-тѣ на Елифаза бѣхѫ:
Ѳеманъ, Омаръ, Сефо, и Гоѳомъ, и Ке-
12 незъ. А Ѳамна бѣше наложница на Ели-
фаза Исавовъ-тъ сынъ, и роди Елифазу
Амалика: тѣзи бѣхѫ синове-тѣ на Адѫ
13 Исавовѫ-тѫ женѫ. И тѣзи сѫ синове-тѣ
на Рагуила: Нахаѳъ и Зара, Самма и Ми-
за: тѣзи бѣхѫ синове-тѣ на Васемаѳѫ
14 Исавовѫ-тѫ женѫ. И тѣзи бѣхѫ синове-
тѣ на Оливемѫ Анаевѫ-тѫ дъщерѭ, вну-
кѫ-тѫ Севегоновѫ, Исавовѫ-тѫ женѫ: и
роди Исаву Іеуса, и Іеглома, и Корея.

15 Тѣзи бѣхѫ князове-тѣ на Исавовы-тѣ
синове, синове-тѣ на Елифаза Исавовъ-тъ
първороденъ: князь Ѳеманъ, князь О-
16 маръ, князь Сефо, князь Кенезъ, Князь
Корей, князь Гоѳомъ, князь Амаликъ: тѣ-
зи сѫ Елифазови-тѣ князове въ землѭ-тѫ
17 Едомъ; тѣзи бѣхѫ синове-тѣ на Адѫ. И
тѣзи бѣхѫ синове-тѣ на Рагуила Иса-
вовъ-тъ сынъ: князь Нахаѳъ, князь Зара,
князь Самма, князь Миза; тѣзи сѫ Рагу-
илови-тѣ князове въ землѭ-тѫ Едомъ; тѣ-
зи бѣхѫ синове-тѣ на Васемаѳѫ Исаво-
18 вѫ-тѫ женѫ. И тѣзи бѣхѫ синове-тѣ на
Оливемѫ Исавовѫ-тѫ женѫ: князь Іеусъ,
князь Іегломъ, князь Корей; тѣзи бѣхѫ
князове-тѣ отъ Оливемѫ Анаевѫ-тѫ дъ-
19 щерѭ, женѫ-тѫ Исавовѫ. Тѣзи сѫ сино-
ве на Исава, който е Едомъ; и тѣзи сѫ
князове-тѣ имъ.
20 Тѣзи сѫ синове-тѣ на Сіира Хоррея-
нинъ-тъ, които живѣяхѫ въ онѫзъ землѭ:
21 Лотанъ, и Соваль, и Севегонъ, и Ана, И
Дисонъ, и Асаръ, и Дисанъ; тѣзи сѫ
князове-тѣ на Хорреяны-тѣ, Сіирови-тѣ
22 синове, въ землѭ-тѫ Едомъ. А синове-тѣ
на Лотана бѣхѫ Хорріи, и Емамъ: и се-
23 стра Лотанова, Ѳамна. А тѣзи бѣхѫ сы-
нове-тѣ на Совала: Алванъ, и Манахаѳъ,
24 и Гевалъ, Сефо, и Онанъ. А тѣзи бѣхѫ
синове-тѣ на Севегона: Аіа, и Ана; той-
зи е Ана, който намѣри горѣщы-тѣ воды
въ пустынѭ-тѫ, когато пасѣше ослы-тѣ
25 на Севегона отца си. А тѣзи бѣхѫ сыно-
ве-тѣ Анаеви: Дисонъ, и Оливема Анае-
26 ва-та дъщеря. А тѣзи бѣхѫ синове-тѣ на
Дисона: Амаданъ, и Асванъ, и Иѳрамъ, и
27 Харранъ. А тѣзи бѣхѫ синове-тѣ на Аса-
28 ра: Валаанъ, и Заванъ, и Аканъ. А тѣзи
бѣхѫ синове-тѣ на Дисана: Узъ, и А-
29 ранъ. Тѣзи сѫ князове-тѣ на Хорреяны-
тѣ: князь Лотанъ, князь Соваль, князь
30 Севегонъ, князь Ана, Князь Дисонъ,
князь Асаръ, князь Дисанъ; тѣзи сѫ кня-
зове-тѣ на Хорреяны-тѣ споредъ княже-
ства-та имъ въ землѭ-тѫ Сіиръ.
31 А тѣзи сѫ царіе-тѣ, които царувахѫ
въ землѭ-тѫ Едомъ, прѣди да ся воцари
32 царь надъ синове-тѣ Израилевы. И ца-
рува въ Едомъ Вела, сынъ-тъ на Веора:

33 а име-то на градъ-тъ му бѣ Деннава. И
умрѣ Вела, и воцари ся вмѣсто него Іо-
34 вавъ, сынъ-тъ на Заръ, отъ Восоръ. И
умрѣ Іовавъ, и воцари ся вмѣсто него
35 Хусамъ, отъ земѭ-тѫ на Ѳеманяны-тѣ. И
умрѣ Хусамъ, и воцари ся вмѣсто него
Ададъ, сынъ-тъ на Вадада, който порази
Мадіамцы-тѣ на поле-то Моавъ: а име-
36 то на градъ-тъ му бѣ Авиѳъ. И умрѣ
Ададъ, и воцари ся вмѣсто него Самла
37 отъ Масрекъ. И умрѣ Самла, и воцари
ся вмѣсто него Саулъ отъ Роовоѳъ, кой-
38 то е при рѣкѫ-тѫ. И умрѣ Саулъ, и во-
цари ся вмѣсто него Ваалананъ, сынъ-тъ
39 на Аховора. И умрѣ Ваалананъ, Ахово-
ровый сынъ, и воцари ся вмѣсто него
Адаръ: а име-то на градъ-тъ му бѣ Пау:
и име-то на женѫ му, Метавеилъ, дъще-
ря на Матреда, внука Мезаавова.
40 И тѣзи сѫ имена-та на Исавовы-тѣ
князове, споредъ племена-та имъ, спо-
редъ мѣста-та имъ, споредъ имена-та
имъ: князь Ѳамна, князь Алва, князь Іе-
41 ѳеѳъ, Князь Оливема, князь Ила, князь
42 Финонъ, Князь Кенезъ, князь Ѳеманъ,
43 князь Мивсаръ, Князь Магедіилъ, князь
Ирамъ; тѣзи сѫ князове-тѣ на Едома,
споредъ населенія-та имъ въ земѭ-тѫ на
стяжаніе-то имъ: той е Исавъ, отецъ-тъ
на Едомяны-тѣ.

ГЛАВА 37.

1 И насели ся Іаковъ въ земѭ-тѫ, въ
коѭто бѣ пришлецъ отецъ му, въ Хана-
2 анскѫ-тѫ земѭ. Това е родословіе-то на
Іакова. Іосифъ, като бѣ младъ, на седм-
надесеть годинъ, пасѣше овцы-тѣ заедно
съ братія-та си, синове-тѣ на Валлѫ, и
синове-тѣ на Зелфѫ, жены-тѣ на отца
му: и исказа Іосифъ на бащѫ имъ лошо-
3 то имъ поведеніе. А Израиль обичаше
Іосифа повече отъ всичкы-тѣ си сынове,
защото го имаше сынъ на старость-тѫ
си: и направилъ му бѣ пьстрѫ срачицѫ.
4 А като гледахѫ братія-та му, че го обы-
чаше баща имъ повече отъ всичкы-тѣ му
братія, възненавидѣхѫ го, и не можахѫ
да му говорятъ мирно.
5 А Іосифъ видѣ сънъ, и приказа *го* на
братія-та си: и възненавидѣхѫ го още
6 повече. И рече имъ: Послушайте, молѭ,
7 този сънъ който сънувахъ. Ето, ный
вързувахмы снопове въ срѣдъ поле-то: и
ето, станѫ мой-тъ снопъ и въсправи ся
правъ: и ето, вашн-тѣ снопове ся наре-
дихѫ наоколо, и поклонихѫ ся на мой-тъ
8 снопъ. А братія-та му рекохѫ му: Царь
ли ще бѫдешь надъ насъ? или господарь
ще ни бѫдешь? И възненавидѣхѫ го още
повече за сънища-та му, и за думы-тѣ
9 му. И видѣ още и другъ сънъ, и приказа
го на братія-та си, и рече: Ето, видѣхъ
другъ сънъ: и ето, сълнце-то, и луна-та,
и единадесеть звѣзды ми ся поклонихѫ.
10 И приказа това на бащѫ си, и на братія-
та си; и обличи го баща му, и рече му:
Що е той сънъ, който си видѣлъ? на-
истинѫ ли ще дойдемъ, азъ и майка ти,
и братія-та ти, за да ти ся поклонимъ до
11 земѭ-тѫ? И завидѣхѫ му братія-та му: а
баща му съхраняваше слово-то.
12 И отидохѫ братія-та му да пасѫтъ ста-
13 до-то на бащѫ си въ Сихемъ. И рече Из-
раиль Іосифу: Не пасѫтъ ли братія-та
ти въ Сихемъ? ела да тя проводѭ при
14 тѣхъ. А той му рече: Ето мя. И рече му:
Иди да видишь добрѣ ли сѫ братія-та
ти, и стадо-то, и донеси ми извѣстіе. И
проводи го отъ Хевронскый-тъ долъ, и
15 дойде въ Сихемъ. И намѣри го единъ че-
ловѣкъ, като ся скиташе по поле-то, и
попыта го той человѣкъ, и рече: Що
16 търсишь? А той рече: Братія-та си тър-
17 сѭ: кажи ми, дѣ пасѫтъ. И рече онзи
человѣкъ: Отидохѫ отъ тука: защото гы
чухъ да говорятъ: Да идемъ въ Доѳанъ. И
отиде Іосифъ подирь братія-та си, и на-
18 мѣри гы въ Доѳанъ. И тѣ като го видѣхѫ
отъ далечь, прѣди да приближи при тѣхъ,
сдумахѫ ся противъ него да го убіѭтъ.
19 И рекохѫ помежду си: Ето, иде онзи съ-
20 новидецъ. Елате сега, и да го убіемъ, и
да го хвърлимъ въ единъ отъ ровове-тѣ,
и ще речемъ: Лошъ звѣрь го изѣде: и ще
видимъ що ще да излѣзе отъ сънища-та
21 му. И като чу Рувимъ, освободи го отъ
рѫцѣ-тѣ имъ, и рече: Да го не убіемъ.

22 И рече имъ Рувимъ: Да не пролѣете
кръвь: хвърлѣте го въ тоя ровъ, който е
въ пустыня-тѫ и рѫкѫ да не турите на
него: за да го освободи отъ рѫцѣ-тѣ имъ,
и да го върне на бащѫ му.
23 И когато дойде Іосифъ при братія-та
си, съблѣкохѫ отъ Іосифа срачицѫ-тѫ му,
пьстрѫ-тѫ срачицѫ която бѣше на него.
24 И зѣхѫ го, та го хвърлихѫ въ ровъ-тъ: а
ровъ-тъ бѣше празденъ; нѣмаше водѫ.
25 Послѣ сѣднѫхѫ да ядѫтъ хлѣбъ, и като
подигнѫхѫ очи-тѣ си видѣхѫ, и ето една
дружина отъ Исмаиляны идяхѫ отъ Галаадъ
съ камилы-тѣ си натоварены съ ароматы,
балсамъ и смирнѫ, отхождахѫ
26 да гы носятъ долу въ Египетъ. И рече
Іуда на братія-та си: Каква полза, ако
убіемъ брата си, и скрыемъ кръвь-тѫ му?
27 Елате да го продадемъ на Исмаиляны-
тѣ: и рѫка-та наша да не бѫде върхъ
него: защото е нашъ братъ, наша плъть
28 е. И послушахѫ *го* братія-та му. И като
минѫхѫ Мадіамскы-тѣ търговци, извлѣ-
кохѫ и извадихѫ Іосифа изъ ровъ-тъ, и
продадохѫ Іосифа, за двадесеть сребър-
ницы, на Исмаиляны-тѣ: и тѣ заведохѫ
29 Іосифа въ Египетъ. А Рувимъ ся върнѫ
въ ровъ-тъ, и ето, Іосифъ не бѣше въ
30 ровъ-тъ: и раздра дрехы-тѣ си. И върнѫ
ся при братія-та си, и рече: Дѣте-то
нѣма: а азъ, азъ дѣ да идѫ?
31 Тогазь зѣхѫ Іосифовѫ-тѫ срачицѫ, и
заклахѫ ярецъ отъ козы-тѣ, и натопихѫ
32 срачицѫ-тѫ въ кръвь-тѫ: И пратихѫ пь-
стрѫ-тѫ срачицѫ, и принесохѫ ѭ на от-
ца си, и рекохѫ: Намѣрихмы това: по-
знай сега, да ли е срачица-та на сына
33 ти, или не. И той ѭ позна, и рече: Сра-
чица-та е на сына ми: лютъ звѣрь го е
изѣлъ: несумнѣнно Іосифъ е раскѫсанъ.
34 И раздра Іаковъ дрехы-тѣ си, и тури
врѣтище на чрѣсла-та си, и оплакваше
35 сына си много дни. И станѫхѫ всичкы-
тѣ му сынове и всичкы-тѣ му дъщери, за
да го утѣшатъ: но не щѣше да ся у-
тѣши, и думаше: Съ оплакваніе-то си
ще слѣзѫ при сына си въ гробъ-тъ. И
36 плака го баща му. А Мадіамяни-тѣ го
продадохѫ въ Египетъ на Петефрія,
дворникъ Фараоновъ, началникъ на тѣ-
лохранители-тѣ.

ГЛАВА 38.

1 И въ онова врѣме слѣзе Іуда отъ бра-
тія-та си, и отиде при единъ человѣкъ
2 Одолламянинъ на име Ира. И видѣ тамо
Іуда дъщерѭ-тѫ на едного Хананееца
на име Суя: и зѣ ѭ, и влѣзе при неѭ.
3 И тя зачнѫ и роди сынъ: и нарече име-
4 то му Иръ. И зачнѫ пакъ, и роди сынъ:
5 и нарече име-то му Авнанъ. И роди пакъ
и другъ сынъ: и нарече име-то му Ше-
ла: и *Іуда* бѣше въ Ахзивъ, когато роди
тогози.
6 И зѣ Іуда женѫ за Ира първородный-тъ
7 си, на име Ѳамарь. А Иръ първород-
ный на Іудѫ быде лошъ прѣдъ Господа:
8 и уби го Господь. И рече Іуда Авнану:
Влѣзь при женѫ-тѫ братовѫ си, и ожени
ся за неѭ като деверь неинъ, и възста-
9 ви сѣме на брата си. Но Авнанъ знаяше
че сѣме-то нѣмаше да бѫде негово: за
това, когато влазяше при женѫ-тѫ на
брата си, наливаше *сѣме-то* на земѭ-
10 тѫ, за да не даде сѣме на брата си. А
това което правяше бѣ зло прѣдъ Госпо-
11 да: за това уби и него. И рече Іуда на Ѳа-
марь снъхѫ си: сѣди вдовица въ домъ-тъ
на бащѫ си, додѣ стане голѣмъ Шела
сынъ ми; защото думаше: Да не умре и
той, като братія-та си. И отиде Ѳамарь,
та сѣднѫ въ домъ-тъ на отца си.
12 И слѣдъ много дни, умрѣ Іудина-та
жена, дъщеря-та на Суѭ: и като ся у-
тѣши Іуда, възлѣзе при стригачы-тѣ на
овцы-тѣ си въ Ѳамнѫ, той и пріятель-тъ
13 му Ира Одолламянинъ-тъ. И извѣстихѫ на
Ѳамарь, и рекохѫ: Ето, свекъръ ти възли-
за на Ѳамнѫ, за да остриже овцы-тѣ си.
14 А тя съблѣче вдовичкы-тѣ си дрехы, по-
кры ся съ покрывало, и обви ся, и сѣд-
нѫ при прѣходъ-тъ на Енаимъ, който е
при пѫть-тъ на Ѳамнѫ; защото видѣ че
станѫ голѣмъ Шела, а тя не бы дадена
15 нему за женѫ. И като ѭ видѣ Іуда, възмнѣ
ѭ за блудницѫ: защото бѣше по-
16 крыла лице-то си. И на пѫть-тъ ся о-

бърнѫ къмъ неѭ и рече: Остави мя, мо-
лѭ, да влѣзѫ при тебе: защото не позна
че бѣше снъха му. И тя рече: Какво ще
17 ми дадешь, за да влѣзешь при мене? И той
рече: Азъ ще ти проводѭ отъ стадо-то
яре отъ козы-тѣ. И тя рече: Давашь ли
18 *ми* залогъ, додѣ го проводишь? И той
рече: Що да ти дамъ залогъ? И тя ре-
че: Печать-тъ си, и ширить-тъ си, и
тоягѫ-тѫ си, която е въ рѫкѫ-тѫ ти. И
даде ѝ *ги*, и влѣзе при неѭ, и тя зачнѫ
19 отъ него. Послѣ станѫ та си отиде, и
като снѣ покрывало-то си, облѣче ся въ
20 вдовичкы-тѣ си дрехы. А Іуда проводи я-
ре-то отъ козы-тѣ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на прія-
тель-тъ си Одолламянинъ-тъ, за да земе
залогъ-тъ отъ рѫцѣ-тѣ на женѫ-тѫ: но
21 не ѭ намѣри. И попыта человѣцы-тѣ отъ
мѣсто-то ѝ, и рече: Дѣ е блудница-та
която бѣше при Енаимъ на пѫть-тъ? А
тѣ рекохѫ: Не е имало тука блудница.
22 И върнѫ ся при Іудѫ, и рече: Не ѭ на-
мѣрихъ: още и человѣци-тѣ отъ мѣсто-
23 то рекохѫ: Не е имало тука блудница. И
рече Іуда: Нека *ги* има, да не станемъ
за присмѣхъ: ето, азъ пратихъ това яре,
24 но ты не ѭ намѣри. И около три мѣсе-
ца послѣ, извѣстихѫ на Іудѫ и рекохѫ:
Ѳамарь снъха ти блудствова, а още, ето,
непраздна е отъ блудъ-тъ. И рече Іуда:
25 Изведѣте ѭ вънъ, и да ся изгори. И ко-
гато ѭ изводяхѫ вънъ, проводи на све-
кра си и рече: Отъ человѣкъ-тъ, на ко-
гото сѫ тѣзи нѣща, непраздна съмъ; и
рече още: Познай, молѭ, чій е той пе-
26 чать, и ширить-тъ, и тояга-та? И Іуда
гы позна, и рече: Тя е по праведна отъ
мене, защото не ѭ дадохъ на Шела сы-
на ми. И вече не ѭ позна.
27 И въ което врѣме щѣше да роди, ето,
28 близнета въ утробѫ-тѫ ѝ. И като ражда-
ше, *едно-то* прострѣ рѫкѫ: и баба-та
зѣ, та върза на рѫкѫ-тѫ му червенѫ
29 преждѫ и рече: Той излѣзе първый. А
като оттегли надирѣ рѫкѫ-тѫ си, ето
излѣзе братъ му: и тя рече: Какво про-
ломеніе направи ты? на тебе *нека е* про-
ломеніе-то. За това ся нарече име-то му
30 *Фаресъ. И послѣ излѣзе братъ му, кой-
то имаше червенѫ-тѫ преждѫ на рѫкѫ-
тѫ си: и нарече ся име-то му Зара.

ГЛАВА 39.

1 А Іосифа низведохѫ въ Египетъ: и
Петефрій дворникъ Фараоновъ, начал-
никъ на тѣлохранители-тѣ, человѣкъ Е-
гиптянинъ, купи го отъ рѫцѣ-тѣ на И-
смаиляны-тѣ, които го низведохѫ тамъ.
2 И Господь бѣ съ Іосифа, който бѣ че-
ловѣкъ благополученъ, и намираше ся въ
3 домъ-тъ на господаря си Египтянина. И
видѣ господарь-тъ му, че Господь бѣ съ
него, и Господь направи да успѣва въ
4 рѫцѣ-тѣ му всичко що правѣше. И на-
мѣри Іосифъ благодать прѣдъ него, и
слугуваше му; и постави го настойникъ
надъ домъ-тъ си, и всичко що имаше
5 прѣдаде въ рѫцѣ-тѣ му. И отъ онова
врѣме, отъ както го постави настойникъ
надъ домъ-тъ си, и надъ всичко що има-
ше, благослови Господь домъ-тъ на Е-
гиптянина поради Іосифа: и благосло-
веніе-то Господне бѣше на всичко що
6 имаше въ домъ-тъ и по нивы-тѣ. И оста-
ви всичко що имаше въ рѫцѣ-тѣ Іосифо-
вы, и не знаяше нищо отъ колкото бѣше
при него освѣнъ хлѣбъ-тъ що ядеше: а
Іосифъ бѣше доброличенъ и красенъ на
глядъ.
7 И слѣдъ това, жена-та на господаря
му хвърли очи на Іосифа, и рече: Лежь
8 съ мене. Но той не щѣше, и рече на же-
нѫ-тѫ господаровѫ си: Ето, господарь-тъ
мой не знае нищо отъ онова що е съ ме-
не въ домъ-тъ: и всичко що има прѣда-
9 де въ рѫцѣ-тѣ ми: Нѣма въ този домъ
никой по голѣмъ отъ мене, нито ми е за-
прѣтилъ друго нѣщо освѣнъ тебе, защо-
то му си жена: и какъ да сторѭ азъ то-
10 ва голѣмо зло, и да съгрѣшѫ Богу? Но
ако и да говорѣше тя Іосифу всякой
день, той ѭ не послуша да лежи съ неѭ,
11 за да бѫде съ неѭ. И единъ день влѣзе
Іосифъ въ кѫщѫ-тѫ за да върши работѫ-

* *Проломеніе.*

тѫ си, и никой отъ домашны-тѣ человѣ-
12 цы не бѣше тамъ въ домъ-тъ. А тя го
хванѫ за дрехѫ-тѫ му, и думаше: Легни
съ мене: но той остави дрехѫ-тѫ си въ
13 рѫцѣ-тѣ ѝ и побѣгнѫ та излѣзе вънъ. И
като видѣ тя, че остави дрехѫ-тѫ си въ
14 рѫцѣ-тѣ ѝ и побѣгнѫ вънъ, Выкнѫ до-
машны-тѣ си человѣцы, и говори имъ
и думаше: Виждте, доведе ни человѣка
Евреина, за да ся поругае намъ: влѣзе
при мене за да лежи съ мене, и азъ из-
15 выкахъ съ голѣмъ гласъ. И като чу че
възвысихъ гласъ-тъ си и извыкахъ, оста-
ви дрехѫ-тѫ си при мене, и побѣгнѫ та
16 излѣзе вънъ. И удържа дрехѫ-тѫ му при
себе си, додѣ дойде господарь-тъ му въ
17 домъ-тъ си. И говорѣше му споредъ тѣ-
зи думы и рече: Рабъ-тъ, Евреинъ-тъ,
когото ни доведе ты, влѣзе при мене за
18 да ся поругае съ мене. И като възвы-
сихъ гласъ-тъ си и извыкахъ, остави
дрехѫ-тѫ си при мене и побѣгнѫ вънъ.
19 И като чу господарь-тъ му думы-тѣ
на женѫ си, които му каза, и думаше:
Така ми стори рабъ-тъ ти, запали ся
20 гнѣвъ-тъ му. И господарь-тъ Іосифовъ зѣ
и тури го въ крѣпостнѫ-тѫ тъмницѫ, въ
мѣсто-то дѣто цареви-тѣ запрѣни бѣхѫ
затворени: и останѫ тамо въ крѣпостнѫ-
21 тѫ тъмницѫ. Но Господь бѣше съ Іоси-
фа, и показваше къмъ него милость, и
даде му благодать прѣдъ тъмничный-тъ
22 стражарь. И тъмничный-тъ стражарь прѣ-
даде въ рѫцѣ-тѣ Іосифовы всичкы-тѣ за-
прѣни, които бѣхѫ у крѣпостнѫ-тѫ тъм-
ницѫ: и всичко що ся правѣше тамъ,
23 той *го* правѣше. Тъмничный-тъ стражарь
не гледаше нищо отъ онова *което бѣ* въ
рѫцѣ-тѣ му, защото Господь бѣше съ
него: и Господь правѣше да успѣва как-
вото той правѣше.

ГЛАВА 40.

1 И слѣдъ това, виночерпецъ-тъ на Егы-
петскый-тъ царь и хлѣбарь-тъ съгрѣши-
хѫ на господаря си, Египетскый-тъ царь.
2 И разгнѣва ся Фараонъ на двама-тѫ си
дворницы, на началникъ-тъ на виночерп-
цы-тѣ, и на началникъ-тъ на хлѣбари-тѣ.
3 И тури гы подъ стражѫ, въ домъ-тъ на
началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ, у
крѣпостнѫ-тѫ тъмницѫ, въ мѣсто-то дѣто
4 Іосифъ бѣ затворенъ. А началникъ-тъ на
тѣлохранители-тѣ прѣдаде гы Іосифу, и
той имъ слугуваше: и быдохѫ нѣколко
врѣме въ тъмницѫ-тѫ.
5 И виночерпецъ-тъ и хлѣбарь-тъ на Е-
гыпетскый-тъ царь, които бѣхѫ затворе-
ни у крѣпостнѫ-тѫ тъмницѫ, видѣхѫ
сънъ двама-та, всякой съновидѣніе-то си
въ истѫ-тѫ нощь, всякой споредъ тъл-
6 кованіе-то на съновидѣніе-то си. А Іо-
сифъ влѣзе при тѣхъ на утринь-тѫ, и
7 видѣ гы: и ето бѣхѫ смутени. И попыта
Фараоновы-тѣ дворницы, които бѣхѫ за-
едно съ него въ тъмницѫ-тѫ у домъ-тъ
на неговый-тъ господарь, и рече: Защо
8 сѫ лица-та ви скърбны днесь? И тѣ му
рекохѫ: Сънувахмы сънъ, и нѣма никой
който да го истълкува. И рече имъ Іо-
сифъ: Не сѫ ли отъ Бога тълкованія-та?
прикажѣте ми гы, молѭ.
9 И приказа началникъ-тъ на виночерп-
цы-тѣ съновидѣніе-то си Іосифу, и рече
му: *Видѣхъ* въ съновидѣніе-то си, и ето
10 лоза прѣдъ мене: И на лозѫ-тѫ имаше
три прѫчкы, и виждаше ся като че про-
зябваше и цвѣтове-тѣ ѝ процъвтѣхѫ, *и*
11 гроздове-тѣ на гроздіе-то узрѣхѫ. А ча-
ша-та Фараонова бѣше въ рѫкѫ-тѫ ми: и
зѣхъ гроздіе-то и изстискахъ го въ ча-
шѫ-тѫ Фараоновѫ, и дадохъ чашѫ-тѫ въ
12 рѫкѫ-тѫ на Фараона. И рече му Іо-
сифъ: Това е тълкованіе-то му: Три-тѣ
13 прѫчкы сѫ три дни. Слѣдъ три дни, Фа-
раонъ ще възвыси главѫ-тѫ ти, и ще тя
постави пакъ на службѫ-тѫ ти, и ще
дадешь Фараоновѫ-тѫ чашѫ въ рѫкѫ-тѫ
му споредъ първый-тъ обычай, когато му
14 бѣше ты виночерпецъ. Но помени мя,
когато ти стане добро-то: и стори, мо-
лѭ, милость съ мене, и помени за мене
Фараону, и извади мя изъ този домъ.
15 Понеже наистинѫ откраднатъ быдохъ
отъ Еврейскѫ-тѫ землѭ: и тукъ пакъ, не
сьмь сторилъ нищо та да мя турятъ въ
тазы ямѫ.

16 И като видѣ началникъ-тъ на хлѣбари-
тѣ че тълкованіе-то бѣше добро, рече
Іосифу: И азъ *видяхъ* въ съновидѣніе-то
си, и ето, три бѣлы кошницы на главѫ-
17 тѫ ми: И въ горнѭ-тѫ кошницѫ имаше
отъ всичкы-тѣ Фараоновы ястія, напра-
ва хлѣбарска: и птицы-тѣ гы ядѣхѫ отъ
18 кошницѫ-тѫ, отгорѣ на главѫ-тѫ ми. А
Іосифъ отговори, и рече: Това е тълко-
ваніе-то му: три-тѣ кошницы сѫ три
19 дни: Слѣдъ три дни Фараонъ ще отнеме
главѫ-тѫ ти отъ тебе, и ще тя обѣси на
дрьво, и птицы-тѣ ще изѣдѫтъ плъть-тѫ
ти отъ горѣ ти.
20 И третій-тъ день, день на Фараоново-
то рождество, направи пиръ на всичкы-
тѣ си рабы, и възвыси главѫ-тѫ на на-
чалникъ-тъ на виночерпцы-тѣ и главѫ-тѫ
на началникъ-тъ на хлѣбари-тѣ между
21 рабы-тѣ си: И началникъ-тъ на вино-
черпцы-тѣ постави пакъ въ виночерпа-
ніе-то му, и даде чашѫ-тѫ въ рѫкѫ-тѫ
22 Фараоновѫ. А началникъ-тъ на хлѣбари-
тѣ обѣси: както имъ истълкова Іосифъ.
23 А началникъ-тъ на виночерпцы-тѣ не
поменѫ Іосифа, но го забрави.

ГЛАВА 41.

1 И слѣдъ прѣминуваніе-то на двѣ лѣта,
Фараонъ видѣ сънъ: и ето, стояше при
2 рѣкѫ-тѫ. И ето, седмь кравы хубавы и
тлъсты възлѣзвахѫ изъ рѣкѫ-тѫ, та па-
3 сѣхѫ по ситникъ-тъ. И ето, другы седмь
кравы възлизахѫ слѣдъ онѣзи изъ рѣкѫ-
тѫ, грозны и посталы, и стояхѫ при *дру-
4 гы-тѣ* кравы на брѣгъ-тъ на рѣкѫ-тѫ. И
грозны-тѣ посталы кравы изѣдохѫ седмь-
тѣ хубавы и тлъсты кравы. Тогазъ ся
5 събуди Фараонъ. И като заспа сънува
вторый пѫть; и ето, седмь класове тлъ-
сти и добри излѣзохѫ изъ единъ стволъ.
6 И ето, *другы* седмь класове тънкы и при-
горѣли отъ въсточный-тъ вѣтръ, про-
7 никнувахѫ слѣдъ тѣхъ. И тънкы-тѣ кла-
сове погълнахѫ седмь-тѣ тлъсты и пъл-
ны класове. И събуди ся Фараонъ, и е-
8 то, бѣше сънъ. И на утринь-тѫ духъ-тъ
му бѣше смутенъ: и проводи та повыка
всичкы-тѣ магесницы и всичкы-тѣ мудры
Египетскы: и приказа имъ Фараонъ съно-
видѣнія-та си: но нѣмаше никой, който
да гы истълкува Фараону.
9 Тогази началникъ-тъ на виночерпцы-тѣ
говори Фараону, и рече: Грѣхъ-тъ си
10 въспоменувамъ днесь. Фараонъ бѣше ся
разгнѣвалъ на рабы-тѣ си, и тури мя въ
тьмницѫ въ домъ-тъ на началникъ-тъ на
тѣлохранители-тѣ, мене и началникъ-тъ
11 на хлѣбари-тѣ. И видѣхмы сънъ въ истѫ-
тѫ нощь, азъ и той: сънувахмы всякой
12 споредъ тълкованіе-то на сънъ-тъ си. А
бѣше тамъ заедно съ насъ единъ младъ
Евреинъ, рабъ на началникъ-тъ на тѣло-
хранители-тѣ: и приказахмы му, и истъл-
кова ни съница-та ни: на всякого спо-
редъ сънъ-тъ му направи тълкованіе-то:
13 И както ни истълкова, така и станѫ:
мене мя постави пакъ на службѫ-тѫ ми,
а него обѣси.
14 Тогазъ проводи Фараонъ та повыка
Іосифа, и изведохѫ го бърже изъ тьмни-
цѫ-тѫ: и обръснѫ ся и промѣни дрехы-
15 тѣ си, и дойде при Фараона. И рече
Фараонъ Іосифу: Видѣхъ сънъ, и нѣма
кой да го истълкува: и азъ чухъ за тебе
да казуватъ, че разумѣвашь съница-та
16 да гы тълкувашь. И отвѣща Іосифъ Фа-
раону, и рече: Не азъ: Богъ ще даде
Фараону благополученъ отвѣтъ.
17 И рече Фараонъ Іосифу: Въ сънъ-тъ
си, ето, стояхъ при брѣгъ-тъ на рѣкѫ-
18 тѫ: И ето, седмь кравы тлъсты и хубавы
излѣзохѫ изъ рѣкѫ-тѫ, та пасѣхѫ по
19 ситникъ-тъ. И ето, другы седмь кравы
излазѣхѫ слѣдъ тѣхъ слабы, и много
грозны, и посталы, каквыто не сьмь ви-
дѣлъ никога толко грозны въ всичкѫ-тѫ
20 Египетскѫ землѭ. И посталы-тѣ грозны
кравы изѣдохѫ първы-тѣ седмь тлъсты
21 кравы. И като влѣзохѫ въ утробы-тѣ
имъ, не ся познаваше че сѫ влѣзлы въ
утробы-тѣ имъ, но видъ-тъ имъ бѣше гро-
зенъ, както и по напрѣдъ: тогава ся съ-
22 будихъ. Послѣ видѣхъ въ сънъ-тъ си, и
ето, седмь класове въсхождахѫ изъ е-
23 динъ стволъ пълни и добри: И ето, *другы*
седмь класове сухы, тънкы, пригорѣли

отъ въсточный-тъ вѣтръ, проникнувахѫ
24 слѣдъ тѣхъ: И тънкы-тѣ класове погълнахѫ седмь-тѣ добры класове: и казахъ *това* на магесницы-тѣ, но нѣма никой, който да ми *го* истълкува.
25 И рече Іосифъ Фараону: Сънъ-тъ Фараоновъ е единъ: Богъ яви Фараону
26 какво ще направи. Седмь-тѣ добры кравы сѫ седмь лѣта: и седмь-тѣ добри кла-
27 сове сѫ седмь лѣта: сънъ-тъ е единъ. И седмь-тѣ посталы и грозны кравы, които въсхождахѫ слѣдъ тѣхъ, седмь лѣта сѫ: и седмь-тѣ праздни класове, пригорѣли отъ въсточный-тъ вѣтръ, ще бѫдѫтъ
28 седмь лѣта на гладъ. Това е, което казахъ Фараону: Богъ яви Фараону що ще
29 да направи. Ето, идѫтъ седмь лѣта на голѣмо изобиліе по всичкѫ-тѫ Египетскѫ
30 земѭ. И слѣдъ тѣхъ ще дойдѫтъ седмь лѣта на гладъ: и всичко-то изобиліе ще ся забрави въ Египетскѫ-тѫ земѭ, и
31 гладъ-тъ ще опустоши земѭ-тѫ. И нѣма да ся познае изобиліе-то по земѭ-тѫ, поради онзи гладъ, който ще послѣдува:
32 защото ще бѫде твърдѣ тежъкъ. А това че ся повтори сновидѣніе-то Фараону два пѫти, *обявява* че това нѣщо е опрѣдѣлено отъ Бога, и *че* Богъ ще ускори
33 да извърши това. А сега нека промысли Фараонъ человѣка смысленъ и мудръ, и нека го постави надъ Египетскѫ-тѫ зе-
34 мѭ. Нека направи Фараонъ *това*, и нека опрѣдѣли настойницы по земѭ-тѫ: и нека земе петѫ-тѫ часть отъ Египетскѫ-
35 тѫ земѭ въ седмь-тѣ изобилны лѣта. И нека съберѫтъ всичкѫ-тѫ хранѫ на тѣзи добры лѣта които идѫтъ: и жито-то което ще съберѫтъ нека е подъ Фараоновѫ рѫкѫ, за хранѫ въ градове-тѣ, и
36 нека *го* пазятъ. И храна-та ще ся упази за земѭ-тѫ въ седмь-тѣ лѣта на гладъ-тъ, които ще бѫдѫтъ въ Египетскѫ-тѫ земѭ; за да ся не опустоши мѣсто-то отъ гладъ-тъ.
37 И това нѣщо быде угодно на Фараона
38 и на всичкы-тѣ му рабы. И рече Фараонъ на рабы-тѣ си: Можемъ ли намѣри както тогова человѣка, въ когото има Духъ
39 Божій? И рече Фараонъ Іосифу: Понеже ти показа Богъ всичко това, не е никой толко смысленъ и мудръ колкото си
40 ты. Ты ще бѫдешь надъ домъ-тъ ми, и слово-то на уста-та ти ще слушатъ всичкы-тѣ ми людіе: само споредъ прѣстолъ-тъ
41 ще бѫдѫ по горенъ отъ тебе. И рече Фараонъ Іосифу: Ето поставихъ тя надъ
42 всичкѫ-тѫ Египетскѫ земѭ. И извади Фараонъ пьрстень-тъ си отъ рѫкѫ-тѫ си, и тури го на Іосифовѫ-тѫ рѫкѫ, и облѣче го съ дрехы отъ виссонъ, и прѣвърза златенъ ошійникъ около вратъ-тъ
43 му. И въскачи го на вторѫ-тѫ си колесницѫ: и проповѣдувахѫ прѣдъ него: Колѣничѣте: и постави го надъ всичкѫ-
44 тѫ Египетскѫ земѭ. И рече Фараонъ Іосифу: Азъ съмь Фараонъ, и безъ тебе никой нѣма да дигне рѫкѫ или ногѫ по
45 всичкѫ-тѫ Египетскѫ земѭ. И наименова Фараонъ Іосифа *Цафнаѳъ Панеахъ: и даде му за женѫ, Асенеѳѫ, дъщерѭ-тѫ на Потифера Иліополскый-тъ жрецъ. И излѣзе Іосифъ по Египетскѫ-тѫ земѭ.
46 А Іосифъ бѣ на тридесеть годины когато ся прѣдстави прѣдъ Фараона Египетскый-тъ царь: и излѣзе Іосифъ отъ присѫтствіе-то Фараоново, и пройде
47 всичкѫ-тѫ Египетскѫ земѭ. И створи земя-та плодъ богатоданно въ седмь-тѣ лѣ-
48 та на изобиліе-то. И събра всичкѫ-тѫ хранѫ на седмь-тѣ лѣта, които быдохѫ въ Египетскѫ-тѫ земѭ: и тури хранѫ-тѫ въ градове-тѣ: хранѫ-тѫ на нивы-тѣ които бѣхѫ около всякой градъ, тури въ
49 него. И събра Іосифъ жито, както морскый-тъ пѣсъкъ твърдѣ много, щото прѣстанѫ да го смѣта: защото *бѣше* безсмѣтно.
50 И родихѫ ся два сына Іосифу, прѣди да дойдѫтъ лѣта-та на гладъ-тъ: които му роди Асенеѳа, дъщеря-та на Потифе-
51 ра Иліополскый-тъ жрецъ. И нарече Іосифъ име-то на първородный-тъ †Манассія: защото *(рече)* Богъ мя направи да забравѭ всичкы-тѣ си трудове, и
52 всичкый-тъ домъ на отца си. И име-то

* *Спасеніе на вѣкъ-тъ.*
† *Забравяніе.*

на вторый-тъ нарече *Ефремъ: защото
(рече) Богъ мя направи плодоносенъ въ
земя-тѫ на скърбь-тѫ ми.
53 И прѣминахѫ седмь-тѣ лѣта на изоби-
ліе-то, което быде въ Египетскѫ-тѫ зе-
54 мѭ. И начнахѫ да идѫтъ седмь-тѣ лѣта
на гладъ-тъ, както рече Іосифъ: и станѫ
гладъ по всичкы-тѣ мѣста: а по всичкѫ-
55 тѫ Египетскѫ земѭ имаше хлѣбъ. И ко-
гато огладнѣ всичка-та Египетска земя,
извыкахѫ людіе-тѣ къмъ Фараона за
хлѣбъ. И рече Фараонъ на всичкы-тѣ Е-
гиптяны: Идѣте при Іосифа: и каквото
56 ви рече, направѣте. И гладъ-тъ бѣше по
всичко-то лице на земѭ-тѫ. А Іосифъ
отвори всичкы-тѣ житницы, и продаваше
жито на Египтяны-тѣ: и гладъ-тъ на-
57 тегнуваше по Египетскѫ-тѫ земѭ. И
отъ всичкы-тѣ мѣста дохождахѫ въ Еги-
петъ при Іосифа за да купуватъ жито:
защото гладъ-тъ натегнуваше по всич-
кѫ-тѫ земѭ.

ГЛАВА 42.

1 И видѣ Іаковъ че ся намира жито въ
Египетъ, и рече Іаковъ на синове-тѣ
2 си: Защо ся гледате единъ другъ? И ре-
че: Ето, чухъ че ся намира жито въ Е-
гипетъ: слѣзте тамъ, та купѣте за насъ
отъ тамъ, за да живѣемъ, и да не у-
3 премъ. И слѣзохѫ десеть-тѣ Іосифови
братія, за да купятъ жито отъ Египетъ.
4 А Веніамина Іосифовый-тъ братъ не
проводи Іаковъ заедно съ братія-та му:
защото думаше: Да не бы му ся случило
злощастіе.
5 И дойдохѫ синове-тѣ Израилеви, за да
купятъ *жито* между онѣзи, които идѣхѫ
тамо: защото гладъ-тъ бѣше въ Ханаан-
6 скѫ-тѫ земѭ. А Іосифъ бѣше управи-
тель-тъ на мѣсто-то: той продаваше на
всичкы-тѣ людіе на онѫзь земѭ: и дой-
дохѫ Іосифови-тѣ братія и поклонихѫ му
7 ся съ лице до земѭ-тѫ. А Іосифъ, като
видѣ братія-та си, позна гы: но показа
ся чужденецъ на тѣхъ, и говорѣше имъ
жестоко, и рече имъ: Отъ дѣ идете? А
тѣ рекохѫ: Отъ Ханаанскѫ-тѫ земѭ, за
8 да купимъ хранѫ. И позна Іосифъ бра-
9 тія-та си: но тѣ негó не познахѫ. И на-
уми си Іосифъ сънища-та, които бѣше
сънувалъ за тѣхъ, и рече имъ: Съгледа-
тели сте вы: дойдохте да прѣгледате го-
10 лотѫ-тѫ на тѫзи земѭ. А тѣ му рекохѫ:
Не, господине мой: но дойдохѫ раби-тѣ
11 ти да купятъ хранѫ. Ный всичкы смы сы-
нове на едного человѣка: прави *человѣци*
12 смы: раби-тѣ твои не сѫ съгледатели. И
рече имъ: Не, но голотѫ-тѫ на мѣсто-то
13 дойдохте да прѣгледате. А тѣ рекохѫ:
Ный твои-тѣ раби смы дванадесеть бра-
тія, сынове на едного человѣка въ Ха-
наанскѫ-тѫ земѭ, и ето, най младый-тъ
ся намира съ отца ни, и единъ-тъ не
14 сѫществува. И рече имъ Іосифъ: Това е
което ви казахъ и рѣкохъ: Съгледатели
15 сте. Съ това ще ся опытате: тако ми
Фараоновый-тъ животъ, нѣма да излѣзе-
те отъ тукъ, ако не дойде по младый-тъ
16 вашъ братъ тука. Пратѣте едного отъ
васъ, та нека доведе брата ви: а вы ще
останете запрѣни додѣ ся покажѫтъ ду-
мы-тѣ ви, да ли говорите истинѫ: ако
ли не, тако ми Фараоновый-тъ животъ,
17 наистинѫ сте съгледатели. И тури гы
наедно подъ стражѫ три дни.
18 И третій-тъ день имъ рече Іосифъ:
Това сторѣте, и ще живѣете: *защото*
19 азъ ся боѭ отъ Бога. Ако сте прави, е-
динъ отъ братія-та ви нека остане за-
прѣнъ въ затворъ-тъ, дѣто сте: а вы
идѣте, земѣте жито за гладъ-тъ на до-
20 мове-тѣ си: Но доведѣте ми най мла-
дый-тъ си братъ: така ще ся докажѫтъ
думы-тѣ ви истинны, и нѣма да умрете.
21 И сторихѫ така. И рекохѫ си единъ на
другъ: Наистинѫ повинни смы заради
нашій-тъ братъ, защото видѣхмы оскър-
беніе-то на душѫ-тѫ му, когато ни ся
моляше, и *го* не послушахмы: за това
22 ны постигнѫ това оскърбеніе. А Рувимъ
отговори имъ и рече: Не казахъ ли ви,
и рѣкохъ да не съгрѣшите противъ дѣ-
те-то? и не послушахте: за това, ето,
23 кръвь-та му ся изискува. И тѣ не зная-

---

* *Плодоносенъ.*

хѫ че разбираше Іосифъ: защото гово-
реніе-то имъ съ него бѣше чрѣзъ тъл-
24 кователь. И оттегли ся отъ тѣхъ и пла-
ка: и *пакъ* ся върнѫ при тѣхъ, и гово-
рѣше имъ: и зѣ отъ тѣхъ Симеона, и
вързa го прѣдъ тѣхъ.
25 Тогазь заповѣда Іосифъ да напълнятъ
сѫдове-тѣ имъ съсъ жито, и да върнѫтъ
сребро-то имъ всякому въ врѣтище-то
му, и да имъ дадѫтъ хранѫ за пѫть-тъ: и
26 станѫ имъ така. И натовархѫ жито-то
си на ослы-тѣ си, и тръгнахѫ отъ тамъ.
27 И когато единъ отъ тѣхъ развърза врѣ-
тище-то си за да даде на оселъ-тъ си
хранѫ въ гостинницѫ-тѫ, видѣ сребро-
то си, и ето, бѣше въ устіе-то на врѣ-
28 тище-то му. И рече на братія-та си:
Сребро-то ми ся даде назадъ, и наисти-
нѫ ето го въ врѣтище-то ми: и ужасе
ся сърдце-то имъ, и смутихѫ ся, и го-
ворях̂ѫ помежду си: Що е това което
ни стори Богъ.
29 И дойдохѫ при Іакова отца си въ Ха-
наанскѫ-тѫ землѭ и приказахѫ му всич-
30 ко що имъ ся бѣ случило, и рекохѫ: Че-
ловѣкъ-тъ, който е господарь на онѫзь
землѭ, говори ни жестоко, и пріія ны
31 като съгледатели на мѣсто-то. И рекохмы
му: Прави *человѣци* смы, не смы съгле-
32 датели. Дванадесеть братія смы, сынове
на отца си: единъ-тъ не сѫществува: и
най младый-тъ е днесь съ отца ни въ
33 Ханаанскѫ-тѫ землѭ. И рече ни чело-
вѣкъ-тъ, господарь-тъ на онѫзь землѭ:
Съ това ще познаѭ че сте прави *чело-
вѣци:* едного отъ братія-та си оставѣте
съ мене, и земѣте *жито* за гладъ-тъ на
34 домове-тѣ си, та си идѣте. И доведѣте
при мене най младый-тъ си братъ: то-
газь ще познаѭ че не сте съгледатели,
но сте прави: и ще ви отдамъ брата ви,
35 и ще търгувате въ тѫзь землѭ. И когато
испразднувахѫ врѣтища-та си, ето вся-
кому вѫзелъ-тъ на сребро-то бѣше въ
врѣтище-то му: и като видѣхѫ тѣ и о-
тецъ имъ вѫзлы-тѣ на сребро-то си, у-
36 плашихѫ ся. И рече имъ Іаковъ отецъ
имъ: Вы мя обесчадихте: Іосифа нѣма, и
Симеона нѣма, и Веніамина искате да
земете: върхъ мене паднѫ всичко това!
37 А Рувимъ отговори на отца си и рече:
Двама-та ми сына убій, ако го не доведѫ
при тебе: прѣдай го на рѫкѫ-тѫ ми,
38 и азъ ще го доведѫ пакъ при тебе. А
той рече: Нѣма да слѣзе сынъ ми съ
васъ: защото братъ му умрѣ, и той самъ
останѫ: и ако му ся случи нѣкое не-
щастіе по пѫть-тъ дѣто отхождате, то-
гава ще сведете сѣдинѫ-тѫ ми съсъ
скърбь въ гробъ-тъ.

ГЛАВА 43.

1 А гладъ-тъ натегнѫ на землѭ-тѫ.
2 И като свършихѫ да ядѫтъ жито-то ко-
ето донесохѫ изъ Египетъ, рече имъ
отецъ имъ: Идѣте пакъ, та купѣте намъ
3 малко хранѫ. А Іуда му отговори и ре-
че: Строго ни засвидѣтелствова чело-
вѣкъ-тъ и рече: Нѣма да видите лице-то
4 ми, ако не е съ васъ братъ ви. Ако ис-
проводишь брата ни съ насъ, ще слѣ-
5 земъ и ще ти купимъ хранѫ: Но ако *го*
не проводишь, нѣма да слѣземъ: защото
человѣкъ-тъ ни рече: Нѣма да видите
лице-то ми, ако братъ ви не е съ васъ.
6 А Израиль рече: Защо ми сторихте *то-
ва* зло, и казахте на человѣкъ-тъ че и-
7 мате другъ братъ? А тѣ рекохѫ: Чело-
вѣкъ-тъ испыта подробно за насъ и за
родъ-тъ ни и рече: Отецъ ви живъ ли е
още? имате ли *другъ* братъ? И отгово-
рихмы му споредъ тѣзи думы. Отъ дѣ да
знаемъ ный, че щѣше да рече: Доведѣте
8 брата си? И рече Іуда на Израиля отца
си: Проводи дѣте-то съ мене, и да ста-
немъ, да отидемъ, за да бѫдемъ живи, и
да не умремъ, и ный и ты, и челяди-тѣ
9 ни. Азъ ся поручавамъ за него: отъ
рѫкѫ-тѫ ми го искай: ако го не доведѫ
при тебе, и го поставѭ прѣдъ тебе, то-
газь нека съмъ вынагы виноватъ тебѣ.
10 Понеже ако не бѣхмы ся бавили, из-
вѣстно до сега вторый пѫть щѣхмы да
11 ся върнемъ. И рече имъ Израиль отецъ
имъ: Ако е тъй, сторѣте това: земѣте
въ сѫдове-тѣ си отъ по добры-тѣ пло-
дове на *нашѫ*-тѫ землѭ, и отнесѣте даръ

на человѣкъ-тъ, малко балсамъ и малко
медъ, ароматы и смирнъ, фъстъцы и
12 мыгдалы: И земѣте двойно сребро въ
ръцѣ-тѣ си: и сребро-то върнато-то
въ устіе-то на врѣтища-та ви, носѣте
пакъ въ ръцѣ-тѣ си: може да е станъ-
13 ло съ погрѣшкъ. И брата си земѣте, и
14 станѣте та идѣте при человѣкъ-тъ. И
Богъ Всемогущій да ви даде благодать
прѣдъ человѣкъ-тъ, за да проводи съ
васъ другый-тъ ви братъ и Веніамина: а
азъ, ако е да ся обесчадъ, нека ся о-
бесчадъ.

15 А человѣци-тѣ като зѣхъ този даръ,
зѣхъ и двойно сребро въ ръцѣ-тѣ си, и
Веніамина: и станъхъ та слѣзохъ въ
Египетъ, и прѣдставихъ ся прѣдъ Іоси-
16 фа. И когато видѣ Іосифъ Веніамина съ
тѣхъ, рече на домашный-тъ си настой-
никъ: Заведи тѣзи человѣцы у дома и
заколи каквото е за кланіе и приготви,
защото съ мене ще ядътъ тѣзи человѣ-
17 ци на пладне. И стори человѣкъ-тъ как-
то рече Іосифъ: и человѣкъ-тъ въведе
18 человѣцы-тѣ у домъ-тъ на Іосифа. И у-
плашихъ ся человѣци-тѣ, защото ся въ-
ведохъ въ домъ-тъ на Іосифа, и реко-
хъ: Заради сребро-то, върнато-то въ
врѣтища-та ни, първый-тъ пъть, ный ся
водимъ, за да намѣри причинъ противъ
насъ, и да нападне на насъ, и да ны
19 земе рабы, и ослы-тѣ ни. И пристъпихъ
при человѣкъ-тъ настойникъ-тъ на Іоси-
фовъ-тъ домъ, и говорихъ му при врата-
20 та на домъ-тъ, И рекохъ: Молимъ ти ся,
Господине: слѣзохмы първый-тъ пъть
21 за да купимъ хранъ: И когато дойдохмы
въ гостинницъ-тъ, отворихмы врѣтища-
та си, и ето всякому сребро-то бѣ въ
устіе-то на врѣтище-то му, сребро-то
ни напълно: за това го донесохмы на-
22 задъ въ ръцѣ-тѣ си. Донесохмы и друго
сребро въ ръцѣ-тѣ си, за да купимъ
хранъ: не знаемъ кой тури сребро-то ни
23 въ врѣтища-та ни. А той рече: Миръ
на васъ: не бойте ся: Богъ вашъ, и Богъ
на отца ви, даде ви съкровище въ врѣ-
тища-та ви: сребро-то ви дойде у мене.
И изведи имъ Симеона.

24 И человѣкъ-тъ въведе человѣцы-тѣ въ
Іосифовъ-тъ домъ и даде водъ, та омы-
хъ нозѣ-тѣ си: и даде хранъ на ослы-тѣ
25 имъ. А тѣ приготвихъ даръ-тъ, додѣ да
дойде Іосифъ на пладне: защото чухъ че
26 тамъ ще ядътъ хлѣбъ. И когато дойде
Іосифъ въ домъ-тъ, принесохъ му въ
домъ-тъ даръ-тъ, който бѣше въ ръцѣ-
тѣ имъ; и поклонихъ му ся до земъ-тъ.
27 И попыта гы заради здравіе-то *имъ*, и
рече: Здравъ ли е отецъ ви, старый, за
28 когото *ми* рекохте? живъ ли е още? А
тѣ рекохъ: Здравъ е рабъ-тъ ти, на-
шій-тъ отецъ, живъ е още. И наведохъ
29 ся та ся поклонихъ. И подигнъ очи и
видѣ Веніамина брата си единоматер-
ній-тъ, и рече: Той ли е братъ ви най
младый-тъ, за когото ми рекохте? И ре-
30 че: Богъ да тя помилува, чадо мое. И
побърза *да ся оттегли* Іосифъ; защото
ся смущаваше утроба-та му, заради бра-
та му: и търсяше *мѣсто* да плаче: а
като влѣзе въ стаъ-тъ *си*, плака тамъ.
31 Послѣ омы лице-то си, и излѣзе, и като
удържаваше себе си, рече: Сложѣте
32 хлѣбъ. И сложихъ особно за него, и о-
собно за тѣхъ, и за Египтяны-тѣ които
ядѣхъ съ него, особно: защото Египтя-
ни-тѣ не можахъ да ядътъ хлѣбъ съ Е-
врен-тѣ, понеже това е гнусота на Е-
33 гиптяны-тѣ. И сѣднъхъ прѣдъ него, пър-
вородный-тъ споредъ първородство-то
си, и най младый-тъ споредъ младость-тъ
си: и чудяхъ ся человѣци-тѣ по между
34 си. И зѣ отъ прѣдѣ си дѣлове *и про-
води* имъ: а дѣлъ-тъ Веніаминовъ бѣше
петь пъти по голѣмъ отъ дѣлъ-тъ на
всякого отъ тѣхъ. И пихъ и развесели-
хъ ся съ него.

ГЛАВА 44.

1 И заповѣда на домашный-тъ си настой-
никъ, и рече: Напълни врѣтища-та на
человѣцы-тѣ съ хранъ, колкото могътъ
да понесътъ, и тури сребро-то всякому
2 въ устіе-то на врѣтище-то му. И тури
чашъ-тъ ми, сребърнъ-тъ ми чашъ, въ у-
стіе-то на врѣтище-то на най младый-тъ,

и сребро-то на жито-то му. И сторп
споредъ слово-то което рече Іосифъ.
3 На утрипь-тѫ като съвнѫ, испратихѫ
4 ся человѣци-тѣ и осли-тѣ имъ. А когато
излѣзохѫ изъ градъ-тъ, прѣди да ся от-
далечатъ много, рече Іосифъ на домаш-
ный-тъ си настойникъ: Стани та тичай
слѣдъ человѣцы-тѣ: и като гы стигнешь,
речи имъ: Защо въздадохте зло вмѣсто
5 добро? Не е ли тая *чаша-та*, изъ коіѫ-
то піе господарь-тъ мой, и съ коіѫто о-
ще и гадае? злѣ сторихте което сторих-
6 те. И като гы стигнѫ, рече имъ тѣзи ду-
7 мы. А тѣ му рекохѫ: Защо господарь-тъ
нашъ говори таквызь думы? Да не бѫде
8 раби-тѣ ти да сторятъ такова нѣщо. Ето
сребро-то което намѣрихмы въ устіе-то
на врѣтища-та си, върнѫхмы ти го отъ
Ханаанскѫ-тѫ земѭ, и какъ щѣхмы от-
краднѫ изъ домъ-тъ на господаря ти сре-
9 бро или злато? У когото отъ рабы-тѣ
ти ся намѣри, да умре той, и ный още
10 да бѫдемъ раби на господаря си. А той
рече: Сега нека бѫде споредъ думы-тѣ
ви: у когото ся намѣри, той ще ми бѫде
11 рабъ, а вы ще бѫдете неповинни. И по-
бързахѫ, та снѣхѫ всякой врѣтище-то
на земѭ-тѫ, и отвори всякой врѣтище-
12 то си. И търси, като начнѫ отъ най ста-
рый-тъ додѣ свърши до най младый-тъ,
и намѣри ся чаша-та въ врѣтище-то Ве-
ніаминово.
13 Тогава раздрахѫ дрехы-тѣ си, и на-
товарихѫ всякой оселъ-тъ си, и върнѫхѫ
14 ся въ градъ-тъ. И влѣзе Іуда и братія-
та му въ Іосифовъ-тъ домъ, като бѣше
той още тамъ: и паднѫхѫ прѣдъ него
15 на земѭ-тѫ. И рече имъ Іосифъ: Що е
това нѣщо, което сторихте? не знаете ли
че человѣкъ какъвто сьмь азъ непрѣ-
16 мѣнно гадае? И рече Іуда: Що да ре-
чемъ господарю нашему? що да гово-
римъ? или какъ да ся оправдаемъ? Богъ
намѣри неправдѫ-тѫ на рабы-тѣ ти: ето,
раби смы господарю нашему, и ный и
17 онзи у когото ся намѣри чаша-та. А той
рече: Да ми не бѫде да сторѭ това: он-
зи человѣкъ, у когото ся намѣри чаша-
та, той ще ми бѫде рабъ: а вы идѣте
съ миромъ при отца си.
18 Тогава приближи при него Іуда, и ре-
че: Молѭ ти ся, господарю мой: нека
говори рабъ-тъ ти слово въ уши-тѣ на гос-
подаря си, и да ся не распали гнѣвъ-тъ
ти противъ рабъ-тъ ти: защото ты си
19 като Фараонъ. Господарь мой попыта
рабы-тѣ си и рече: Имате ли бащѫ, и-
20 ли брата? И рекохмы господарю моему:
Имамы бащѫ старъ, и дѣте на старость-
тѫ му, малко, а братъ му умрѣ: и то
само останѫ отъ майкѫ си, и баща му
21 го обича. И ты рече на рабы-тѣ си: До-
ведѣте ми го, за да го видѭ съ очи-тѣ
22 си. И рекохмы господарю моему: Дѣте-
то не може да остави отца си: защото
23 ако остави отца си, той ще умре. А ты
рече на рабы-тѣ си: Ако не слѣзе братъ
ви най младый-тъ съ васъ, нѣма да ви-
24 дите вече лице-то ми. И когато отидох-
мы при рабъ-тъ ти отца ми, приказахмы
25 му думы-тѣ на мой-тъ господарь. А отецъ
нашъ рече: Идѣте пакъ, та купѣте за
26 насъ малко хранѫ. И рекохмы: Не мо-
жемъ да слѣземъ: ако най младый-тъ ни
братъ е съ насъ, тогазь ще слѣземъ; за-
щото не можемъ да видимъ лице-то на
человѣкъ-тъ, ако не е съ насъ най мла-
27 дый-тъ ни братъ. И рабъ-тъ ти отецъ ми
рече ни: Вы знаете че два *сына* ми роди
28 жена ми: И единый-тъ излѣзе отъ ме-
не, и рѣкохъ: Извѣстно расксса ся отъ
29 звѣрь; и не видѣхъ го до нынѣ. И ако
земете и тогози отъ лице-то ми и му ся
случи злощастіе, ще сведете сѣдинѫ-тѫ
30 ми съсъ скърбь въ гробъ-тъ. А сега ко-
гато отидѫ при рабъ-тъ ти отца ми, и
дѣте-то не е съ насъ, (понеже душа-та
31 му е свързана съ неговѫ-тѫ душѫ,) Като
види че дѣте-то нѣма, ще умре; и раби-
тѣ ти ще сведѫтъ сѣдинѫ-тѫ на рабъ-тъ
ти отца ни съсъ скърбь въ гробъ-тъ.
32 Защото рабъ-тъ ти станѫхъ поръчникъ
на отца си за дѣте-то, и рѣкохъ: Ако
ти го не доведѫ, тогазь ще бѫдѫ вино-
33 ватъ на отца си завсегда. А сега молѭ
ти ся, да остане рабъ-тъ ти вмѣсто дѣ-
те-то рабъ господарю моему, а дѣте-то

34 да възлѣзе съ братія-та си. Защото какъ
да възлѣзж при отца си, ако дѣте-то не
е съ мене? да не видж зло-то, което
ще намѣри отца ми.

ГЛАВА 45.

1 Тогазъ Іосифъ не може да ся стърпи
прѣдъ всичкы-тѣ които прѣдстояваха
прѣдъ него: и выкнж: Махнѣте всичкы-
тѣ отъ лице-то ми: и не останж никой
съ него, когато Іосифъ ся опозна на
2 братія-та си. И испуснж гласъ съ плачъ:
и чухж Египтяни-тѣ: чу още и Фарао-
3 новый-тъ домъ. И рече Іосифъ на бра-
тія-та си: Азъ съмь Іосифъ: отецъ ми
живѣе ли още? И не могохж братія-та
му да му отговорятъ, защото ся смути-
4 хж отъ присатствіе-то му. И рече Іо-
сифъ на братія-та си: Приближѣте до
мене. И тѣ приближихж. И рече: Азъ
съмь Іосифъ братъ ви, когото продадохте
5 въ Египетъ. И сега не скърбѣте, нито
да ви ся види жестоко, че мя прода-
дохте тукъ: понеже за съхраненіе на
6 животъ проводи мя Богъ прѣдъ васъ. За-
щото тая е втора година на гладъ-тъ по
землж-тж: и *оставатъ* още петь години
въ които не ще да бжде ни ораніе ни
7 жетва. И Богъ мя проводи прѣдъ васъ за
да съхранж у васъ остатъкъ на землж-
тж, и да упазж животъ-тъ ви съ голѣмо
8 избавленіе. Сега не мя проводихте тукъ
вы, но Богъ: и направи мя отецъ на Фа-
раона, и господарь на всичкый-тъ му
домъ, и началникъ на всичкж-тж Еги-
9 петскж землж. Побързайте, та възлѣзте
при бащж ми, и речѣте му: Така дума
сынъ ти Іосифъ: Богъ мя направи да съмь
господарь надъ всичкый-тъ Египетъ:
10 слѣзь при мене, не стой. И ще ся насе-
лишь въ землж-тж Гесенъ, и ще бждешь
близу при мене, ты и сынове-тѣ ти, и
сынове-тѣ на сынове-тѣ ти, стада-та ти
11 и чрѣды-тѣ ти, и всичко що имашь: И
ще тя прѣхранж тамъ, (защото *оставатъ*
още петь години гладъ,) за да не достиг-
нешь въ оскудность, ты и домъ-тъ ти, и
12 всичко що имашь. И ето, очи-тѣ ви, и
очи-тѣ на брата ми Веніамина, видятъ
13 че мои-тѣ уста говорятъ вамъ. И да ка-
жете на бащж ми всичкж-тж ми славж
въ Египетъ, и всичко що видѣхте, и
14 побързайте да доведете отца ми тука. И
паднж на вратъ-тъ на Веніамина брата
си и плака: и Веніаминъ плака на не-
15 говъ-тъ вратъ. И цѣлова всичкы-тѣ си
братія и плака надъ тѣхъ: и слѣдъ това
говорихж братія-та му съ него.
16 И слухъ-тъ ся чу въ домъ-тъ Фарао-
новъ и казахж: Іосифови-тѣ братія дой-
дохж: и угодно бы на Фараона и на ра-
17 бы-тѣ му. И рече Фараонъ Іосифу: Речи
на братія-та си: Това направѣте: нато-
варѣте добитъцы-тѣ си, и тръгнѣте та
18 идѣте въ Ханаанскж-тж землж. И като
земете бащж си, и челяди-тѣ си, дойдѣ-
те при мене: и ще ви дамъ добро-то на
Египетскж-тж землж, и ще ядете тлъ-
19 стинж-тж на тази землж. И тебѣ ся за-
повѣда, *да имъ речешь:* Това сторѣте,
земѣте си кола отъ Египетскж-тж землж
за дѣца-та си и за жены-тѣ си: и земѣ-
20 те бащж си, та дойдѣте. И не жалѣте
сждове-тѣ си: защото добро-то на всич-
кж-тж Египетскж землж ще бжде ваше.
21 И направихж така сынове-тѣ Израи-
леви: и Іосифъ имъ даде кола споредъ
Фараоновж-тж заповѣдь: даде имъ и хра-
22 нж за пжть-тъ. На тѣхъ на всичкы-тѣ
даде всякому дрехы за прѣмѣнж: а на
Веніамина даде триста сребърника, и
23 дрехы за петь прѣмѣны. А на бащж си
проводи това: Десеть ослы натоварены
отъ Египетско-то добро, и десеть осли-
цы натоварены съсъ жито и хлѣбъ, и
24 хранж за бащж си за пжть-тъ. И испро-
води братія-та си, та отидохж: И рече
имъ: Не ся прѣпирайте по пжть-тъ.
25 И възлѣзохж тѣ отъ Египетъ, та дой-
дохж въ Ханаанскж-тж землж при бащж
26 си Іакова. И извѣстихж му, и рекохж:
Іосифъ е живъ още, и началникъ е на
всичкж-тж Египетскж землж: и прѣмрѣ
27 сърдце-то му; защото не гы вѣрваше. И
казахж му всичкы-тѣ Іосифовы думы,
които имъ бѣше реклъ: и като видѣ ко-
ла-та, които бѣ проводилъ Іосифъ за да

го земжтъ, съживи ся духъ-тъ на Іако-
28 ва бащж имъ. И рече Израиль: Доволно
е: Іосифъ сынъ ми живъ е още: ще идж,
и ще го видж, прѣди да умрж.

ГЛАВА 46.

1 И тръгнж Израиль съсъ всичко що и-
маше, и дойде въ Вирсавеѐ, и принесе
2 жьртвы на Бога на отца си Исаака. И
говори Богъ Израилю въ нощно видѣ-
ніе, и рече: Іакове, Іакове. А той рече:
3 Ето мя. И рече: Азъ сьмь Богъ, Богъ
на отца ти: да ся не убоишь да слѣзешь
въ Египетъ: защото народъ голѣмъ ще
4 тя направж тамъ. Азъ ще слѣзж съ тебе
въ Египетъ, и азъ пакъ наистинж ще
тя възведж: и Іосифъ ще тури ржкж-тж
5 си на очи-тѣ ти. И станж Іаковъ отъ
Вирсавеѐ, и зѣхж сынове-тѣ Израилеви
Іакова отца си, и дѣца-та си, и жены-
тѣ си, на кола-та, които проводи Фа-
6 раонъ за да го земжтъ. И зѣхж скотове-
тѣ си, и имотъ-тъ си, който придобыхж
въ Ханаанскж-тж земж, и дойдохж въ
Египетъ, Іаковъ и всичко-то му сѣме съ
7 него. Сынове-тѣ си, и сынове-тѣ на сы-
нове-тѣ си съсъ себе си, дъщери-тѣ си, и
дъщери-тѣ на сынове-тѣ си, и всичко-то
си сѣме доведе съсъ себе си въ Египетъ.
8 И тѣзи сж имена-та на сынове-тѣ И-
зраилевы, които влѣзохж въ Египетъ,
Іаковъ и сынове-тѣ му: Рувимъ, първо-
9 родный на Іакова: А сынове-тѣ Рувимо-
ви: Енохъ и Фаллу, и Есронъ, и Хар-
10 мій. А сынове-тѣ Симеонови: Іемуилъ, и
Іаминъ, и Аодъ, и Іахинъ, и Сохаръ, и
11 Саулъ сынъ на Хананейкж. А сынове-тѣ
12 Левіеви: Гирсонъ, Кааѳъ, и Мераріій. А
сынове-тѣ Іудови: Иръ, и Авнанъ, и
Шела, и Фаресъ, и Зара: но Иръ и Ав-
нанъ умрѣхж въ Ханаанскж-тж земж. И
сынове-тѣ Фаресови бѣхж Есронъ и А-
13 мулъ. А сынове-тѣ Иссахарови: Ѳола, и
14 Фуа, и Іовъ, и Симронъ. А сынове-тѣ
Завулонови: Середъ, и Елонъ, и Іаленлъ.
15 Тѣзи сж Ліини-тѣ сынове, които роди
тя Іакову у Паданъ-арамъ, и Динж дъ-
щерж му. Всичкы-тѣ души, сынове-тѣ
му и дъщери-тѣ му, бѣхж тридесеть и
16 три. А сынове-тѣ Гадови: Сифонъ, и
Аггій, Суній и Есвонъ, Ирій и Ародій, и
17 Арилій. А сынове-тѣ Асирови: Іемна, и
Іесуа, и Іесуій, и Верія, и Серà сестра
имъ. И сынове-тѣ Веріеви: Хеверъ и
18 Малхіелъ. Тѣзи сж сынове-тѣ на Зелфж,
коіято даде Лаванъ на дъщерж си Ліж:
и тѣхъ роди тя Іакову, шестнадесеть ду-
19 ши. А сынове-тѣ на Рахыль Іакововж-тж
20 женж, Іосифъ и Веніаминъ. И на Іосифа
ся родихж въ Египетскж-тж земж Ма-
нассія и Ефремъ, които му роди Асе-
неѳа, дъщеря-та на Потифера Иліопол-
21 скый-тъ жрецъ. А сынове-тѣ Веніамини-
нови: Вела, и Вехеръ, и Асвилъ, Гира
и Нееманъ, Ихый и Росъ, Мупимъ, и У-
22 пимъ, и Аредъ. Тѣзи сж Рахылини-тѣ
сынове, които ся родихж Іакову: всич-
23 кы-тѣ души четыринадесеть. И сынове-
24 тѣ Данови Усимъ. А сынове-тѣ Нефѳа-
лимови: Ясіилъ, и Гуній, и Іесеръ, и
25 Силлимъ. Тѣзи сж сынове-тѣ на Валлж,
коіято даде Лаванъ на дъщерж си Ра-
хыль: и тѣхъ роди тя Іакову: всичкы-тѣ
26 души седмь. Всичкы-тѣ души които влѣ-
зохж съ Іакова въ Египетъ, които излѣ-
зохж изъ чрѣсла-та му, освѣнь жены-тѣ
на Іакововы-тѣ сынове, всичкы-тѣ души
27 бѣхж шестдесеть и шесть. И Іосифови-
тѣ сынове, които му ся родихж въ Егы-
петъ, бѣхж двѣ души: всичкы-тѣ души
на Іакововый домъ, които влѣзохж въ
Египетъ, бѣхж седмдесеть.
28 И проводи *Іаковъ* Іудж прѣдъ себе си
при Іосифа, за да прати той извѣстіе
прѣди него въ Гесенъ: и дойдохж въ
29 земж-тж Гесенъ. А Іосифъ впрѣгнж ко-
лесницж-тж си и възлѣзе да посрѣщне
Израиля отца си въ Гесенъ: и като го
видѣ, паднж на вратъ-тъ му, и плака
30 много врѣме на вратъ-тъ му. И рече И-
зраиль Іосифу: Нека умрж сега като
видѣхъ лице-то ти, защото ты си още
31 живъ. И рече Іосифъ на братія-та си и
на домъ-тъ на отца си: Азъ ще възлѣзж,
и ще извѣстж Фараону, и ще му рекж:
Братія-та ми, и домъ-тъ на отца ми,
които бѣхж въ Ханаанскж-тж земж, дой-

32 доха при мене: А тѣзи человѣци сѫ па-
стыри, защото сѫ мѫжіе скотохраните-
ли: и докарахѫ стада-та и чрѣды-тѣ си
33 и всичко що иматъ. И като вы повыка
Фараонъ, и речѐ: Що е работа-та ви?
34 Ще речете: Мѫжіе скотохранители смы
слугы твои отъ младость-тѫ си до нынѣ,
ный и отци-тѣ ни: за да ся населите въ
земѭ-тѫ Гесенъ: защото е гнусота на
Египтяны-тѣ всякой пастырь на овцы.

ГЛАВА 47.

1 И дойде Іосифъ и извѣсти Фараону, и
рече: Отецъ ми, и братія-та ми, и ста-
да-та имъ, и чрѣды-тѣ имъ, и всичко що
иматъ, дойдохѫ изъ Ханаанскѫ-тѫ земѭ,
2 и ето, сѫ въ земѭ-тѫ Гесенъ. И зѣ отъ
братія-та си петь мѫжіе, и прѣдстави
3 гы прѣдъ Фараона. И рече Фараонъ на
братія-та му: Що е работа-та ви? А тѣ
рекохѫ Фараону: Пастыри на овцы сѫ
4 слугы-тѣ твои, и ный и отци-тѣ ни. Ре-
кохѫ още Фараону: Дойдохмы за да
пришелствувамы въ тѫзи земѭ: защото
нѣма пасище за стада-та на твои-тѣ слу-
гы, понеже натегнѫ гладъ-тъ въ Хана-
анскѫ-тѫ земѭ: и сега, да ся населятъ
5 твои-тѣ слугы въ земѭ-тѫ Гесенъ. И го-
вори Фараонъ Іосифу и рече: Баща ти
6 и братія-та ти дойдохѫ при тебе: Еги-
петска-та земя *е* прѣдъ тебе: на най
добро-то *мѣсто* на тѫзь земѭ насели
баща си и братія-та си: нека ся насе-
лятъ въ земѭ-тѫ Гесенъ: и ако позна-
вашь че ся намѣруватъ между тѣхъ до-
стойни мѫжіе, постави гы настойницы
надъ стада-та ми.
7 А Іосифъ въведе Іакова баща си, и
прѣдстави го прѣдъ Фараона: и благо-
8 слови Іаковъ Фараона. И рече Фараонъ
Іакову: До колко сѫ дни-тѣ на годины-
9 тѣ на животъ-тъ ти? И рече Іаковъ Фа-
раону: Дни-тѣ на годины-тѣ на пришел-
ствованіе-то ми сѫ сто и тридесеть го-
дины: малко и зли быдохѫ дни-тѣ на го-
дины-тѣ на животъ-тъ ми, и не стигнѫ-
хѫ до дни-тѣ на годины-тѣ на животъ-тъ
на отцы-тѣ ми въ дни-тѣ на пришел-
10 ствованіе-то имъ. И благослови Іаковъ
Фараона, и излѣзе отъ присѫтствіе-то
11 Фараоново. И насели Іосифъ баща си и
братія-та си, и даде имъ притяжаніе въ
Египетскѫ-тѫ земѭ, на най добро-то
мѣсто на земѭ-тѫ, въ Рамессійскѫ-тѫ
12 земѭ, както заповѣда Фараонъ. И хра-
нѣше Іосифъ баща си и братія-та си, и
всичкый-тъ домъ на баща си съ хлѣбъ,
споредъ челяди-тѣ *имъ*.
13 А хлѣбъ нѣмаше по всичкѫ-тѫ земѭ:
защото гладъ-тъ бѣше твърдѣ тежькъ,
щото Египетска-та земя и Ханаанска-та
14 земя изнемогохѫ отъ гладъ-тъ. И събра
Іосифъ всичко-то сребро, което ся на-
мѣрваше въ Египетскѫ-тѫ земѭ и въ
Ханаанскѫ-тѫ земѭ, за жито-то което
купувахѫ: и донесе Іосифъ сребро-то у
15 Фараоновъ-тъ домъ. И като оскудѣ сре-
бро-то отъ Египетскѫ-тѫ земѭ и отъ
Ханаанскѫ-тѫ земѭ, дойдохѫ всичкы-тѣ
Египтяни при Іосифа и рекохѫ: Дай ни
хлѣбъ; защо да умремъ прѣдъ лице-то
16 ти? защото оскудѣ сребро-то. А Іосифъ
рече: Докарайте скотове-тѣ си, и ще
ви дамъ *хлѣбъ* за скотове-тѣ ви, ако е
17 сребро-то оскудѣло. И докарахѫ скотове-
тѣ си на Іосифа, и даде Іосифъ хлѣбъ за
коніе-тѣ, и за овцы-тѣ, и за говеда-та, и
за ослы-тѣ: и храни гы съ хлѣбъ въ о-
нѫзь годинѫ за всичкы-тѣ имъ скотове.
18 И като ся свърши онѫзь година, дой-
дохѫ при него вторѫ-тѫ годинѫ, и ре-
кохѫ му: Не ще да скрыемъ отъ госпо-
даря нашего че оскудѣ сребро-то: и
скотове-тѣ станѫхѫ на господаря наше-
го: не остана друго прѣдъ господаря
нашего, освѣнь тѣлеса-та ни и земя-та
19 ни. Защо да погынемъ прѣдъ твои-тѣ о-
чи, и ный и земя-та ни? Купи насъ и
земѭ-тѫ ни за хлѣбъ, и ще бѫдемъ,
ный и земя-та ни, раби Фараону: и дай
ни сѣме, за да останемъ живи, и да не
20 умремъ, и земя-та да не запустѣе. И ку-
пи Іосифъ всичкѫ-тѫ Египетскѫ земѭ
за Фараона: защото Египтяни-тѣ прода-
дохѫ всякой нивѫ-тѫ си, понеже гладъ-тъ
натегнуваше на тѣхъ: така земя-та ста-
21 нѫ Фараонова. И прѣмѣсти народъ-тъ

но градове-тѣ, отъ край до край на Е-
22 гыпетскы-тѣ прѣдѣлы. Само земѭ-тѫ на
жрецы-тѣ не купи: защото жреци-тѣ
имахѫ дѣлъ *опрѣдѣленъ* отъ Фараона: и
ядѣхѫ дѣлъ-тъ си, който имъ даде Фа-
раонъ: за това не продадохѫ земѭ-тѫ
23 си. Тогази рече Іосифъ на народа: Ето,
купихъ васъ и земѭ-тѫ ви днесь за Фа-
24 раона: нà ви сѣме, и сѣйте земѭ-тѫ. И
въ врѣме-то на плодъ-тъ, ще дадете пе-
тѫ-тѫ часть Фараону, а четыри-тѣ ча-
сти ще бѫдѫтъ за васъ, за сѣме на нивя-
тѫ и за хранѫ вамъ, и за онѣзи, които и-
мате въ кѫщы-тѣ, и за хранѫ на дѣца-та
25 ви. И тѣ рекохѫ: Ты упази животъ-тъ ни:
да намѣримъ благодать прѣдъ господаря
26 нашего, и ще бѫдемъ раби Фараону: И
постави Іосифъ това законъ въ Египет-
скѫ-тѫ земѭ, до днесь, да ся дава пета-
та часть Фараону, освѣнь земя-та на
жрецы-тѣ само, *която* не станѫ Фара-
онова.

27 И насели ся Израиль въ Египетскѫ-
тѫ земѭ, въ земѭ-тѫ Гесенъ: и придо-
быхѫ въ неѭ стяжанія, и наплодихѫ ся,
и твърдѣ ся умножихѫ.

28 И поживѣ Іаковъ въ Египетскѫ-тѫ
земѭ седмнадесеть годинъ: и быдохѫ
дни-тѣ на годины-тѣ на животъ-тъ Іако-
вовъ сто и четырдесеть и седмь годи-
29 ны. И приближихѫ дни-тѣ на Израиля да
умре: и повыка сына си Іосифа, и рече
му: Ако намѣрихъ сега благодать прѣдъ
тебе, тури рѫкѫ-тѫ си подъ бедро-то
ми, и сторі ми милость и истинѫ: да
30 мя не погребешь въ Египетъ; Но да по-
чинѫ съ отцы-тѣ си, и да мя прѣнесешь
отъ Египетъ, и да мя погребешь въ
гробъ-тъ имъ. А той рече: Азъ ще на-
31 правѭ споредъ думѫ-тѫ ти. И рече той:
Закълни ми ся: и той му ся заклѣ: и
поклони ся Израиль връху възглавницѫ-
тѫ на одръ-тъ.

ГЛАВА 48.

1 И слѣдъ това рекохѫ Іосифу: Ето,
баща ти е боленъ. И той зѣ съсъ себе
си двама-та си сынове, Манассіѭ, и Е-
2 фрема. И извѣстихѫ Іакову, и рекохѫ:
Ето, сынъ ти Іосифъ иде при тебе: то-
газь ся подкрѣпи Израиль, и сѣднѫ на
3 одръ-тъ. И рече Іаковъ Іосифу: Богъ
Всемогущій ми ся яви въ Лузъ въ Ха-
4 наанскѫ-тѫ земѭ, и благослови мя: И
рече ми: Ето, азъ ще тя наплодѭ, и ще
тя умножѫ, и ще тя направѭ множество
отъ народы: и ще дамъ тѫзи земѭ на
сѣме-то ти слѣдъ тебе, за всегдашно
5 притяжаніе. И сега двама-та ти сынове,
които ти ся родихѫ въ Египетскѫ-тѫ
земѭ, прѣди да дойдѫ азъ при тебе въ
Египетъ, мои сѫ: Ефремъ и Манассія
ще ми бѫдѫтъ като Рувимъ и Симеонъ.
6 А чада-та ти, колкото родишь подирь
тѣхъ, ще бѫдѫтъ твои: въ име-то на
братія-та си ще ся нарекѫтъ въ наслѣ-
7 діе-то си. А когато азъ идѣхъ отъ Па-
данъ, умрѣ ми Рахыль на пѫть-тъ въ
Ханаанскѫ-тѫ земѭ, като оставаше само
едно малко разстояніе за да стигнемъ
въ Ефраѳѫ: и погребохъ ѭ тамъ на
пѫть-тъ на Ефраѳѫ: тя е Виѳлеемъ.

8 И като видѣ Израиль Іосифовы-тѣ сы-
9 нове, рече: Кои сѫ тѣзи? И рече Іо-
сифъ на бащѫ си: Тія сѫ сынове-тѣ ми,
които ми даде Богъ тука. И той рече:
Приведи гы при мене, за да гы благо-
10 словѭ. А очи-тѣ на Израиля бѣхѫ по-
мрачены отъ старость, и не можаше да
види. И приближи гы при него: и той гы
11 цѣлова, и гы прегърнѫ. И рече Израиль
Іосифу: Не ся надѣяхъ да видѭ лице-то
ти: и ето, Богъ ми показа и сѣме-то ти.
12 И отведе гы Іосифъ отъ колѣна-та му, и
13 поклони *му* ся съ лице до земѭ-тѫ. И
зѣ гы Іосифъ двама-та, Ефрема въ де-
сницѫ-тѫ си къмъ лѣвѫ-тѫ на Израиля,
и Манассія въ лѣвѫ-тѫ си къмъ деснѫ-
тѫ на Израиля, и приведе гы при него.
14 А Израиль прострѣ десницѫ-тѫ си и
възложи ѭ на главѫ-тѫ на Ефрема, кой-
то бѣше по младъ, а лѣвѫ-тѫ си на Ма-
нассіевѫ-тѫ главѫ, като промѣни нароч-
но рѫцѣ-тѣ си; защото Манассія бѣше
15 първородный. И благослови Іосифа, и
рече: Богъ, прѣдъ когото ходихѫ отци-
тѣ ми Авраамъ и Исаакъ, Богъ, който

мя е паслъ отъ рожденіе-то ми до тойзи
16 день, Ангелъ-тъ, който мя избави отъ
всичкы-тѣ злины, да благослови тѣзи
дѣца: и да ся нарече на тѣхъ име-то
ми, и име-то на отцы-тѣ ми Авраама и
Исаака, и да ся умножатъ въ голѣмо
17 множество въ срѣдъ земѭ-тѫ. И като
видѣ Іосифъ че възложи отецъ му де-
снѫ-тѫ си рѫкѫ на Ефремовѫ-тѫ главѫ,
станѫ му неугодно: и хванѫ рѫкѫ-тѫ на
бащѫ си, за да ѭ прѣмѣсти отъ Ефре-
мовѫ-тѫ главѫ на Манассіевѫ-тѫ главѫ.
18 И рече Іосифъ на бащѫ си: Не така,
отче мой, защото тойзи е първородный;
положи десницѫ-тѫ си на неговѫ-тѫ
19 главѫ. Но отецъ му не рачи: и рече:
Знаѭ, чадо мое, знаѭ: и той ще стане
народъ, и той ще бѫде голѣмъ: но по
младый-тъ му братъ ще бѫде по голѣмъ
отъ него, и сѣме-то му ще бѫде множе-
20 ство народы. И благослови гы въ онзи
день, и рече: Въ твое-то *име* ще бла-
гославя Израиль и ще казва: Богъ да тя
направи като Ефрема и като Манассіѭ!
и постави Ефрема прѣдъ Манассіѭ.
21 И рече Израиль Іосифу: Ето, азъ уми-
рамъ: и Богъ ще бѫде съ васъ, и ще
вы отведе пакъ въ земѭ-тѫ на отцы-тѣ
22 ви. И азъ давамъ тебѣ единъ дѣлъ пове-
че отъ братія-та ти, който зѣхъ отъ
рѫцѣ-тѣ на Аморрейцы-тѣ чрѣзъ саблѭ-
тѫ си и чрѣзъ лъкъ-тъ си.

ГЛАВА 49.

1 И повыка Іаковъ синове-тѣ си, и рече:
Съберѣте ся за да ви извѣстѭ
Що ще да ся случи вамъ въ послѣдни-
тѣ дни.
2 Съберѣте ся и слушайте, сынове Іако-
вови,
И послушайте Израиля отца си.

3 РУВИМЕ, ты си първородный мой,
Крѣпость моя, и начатъкъ на силѫ-тѫ ми,
Прѣимуществень въ достоинство, и прѣ-
имуществень въ силѫ:
4 Изврѣлъ си като водѫ: не ще да имашь
прѣимущество.
Защото си възлѣзлъ на одръ-тъ на ба-
щѫ си:
Тогава си *го* осквърнилъ. На одръ-тъ ми
е възлѣзлъ!

5 СИМЕОНЪ и ЛЕВІЙ братія-та,
Сѣчива неправедны сѫ ножове-тѣ имъ!
6 Въ съвѣтъ-тъ имъ да не влѣзешь, душе
моя!
Въ събраніе-то имъ да ся не съединишь,
часте моя!
Защото въ гнѣвъ-тъ си убихѫ человѣцы
И въ упорство-то си прѣрѣзахѫ жилы-
тѣ на волове.
7 Проклѣтъ гнѣвъ-тъ имъ, защото бѣ си-
ленъ,
И ярость-та имъ, защото бѣ жестока:
Ще гы раздѣлѭ въ Іакова,
И ще гы распръснѫ въ Израиль.

8 ІУДО, тебе ще похвалятъ братія-та ти:
Рѫка-та ти ще бѫде на вратъ-тъ на вра-
гове-тѣ ти:
Сынове-тѣ на бащѫ ти ще ти ся покла-
нятъ.
9 Щене львово е Іуда:
Отъ ловъ-тъ, сыне мой, си възлѣзлъ:
Легнѫлъ е, и распрострѣлъ ся като львъ,
И като львица: кой ще го събуди?
10 Не ще да оскудѣе скиптръ отъ Іудѫ,
Нито законоположникъ отъ срѣдъ нозѣ-
тѣ му,
Додѣ дойде *СИЛО:
И нему ще ся покорявать народи-тѣ.
11 Върэува за лозѫ-тѫ оселче-то си,
И за избраннѫ-тѫ лозѫ жрѣбе-то на ос-
лицѫ-тѫ си.
Ще опере съ вино дрехѫ-тѫ си,
И съ кръвь-тѫ на гроздіе-то облѣкло-то
си.
12 Очи-тѣ му ще бѫдатъ червены отъ вино,
И зѫби-тѣ му бѣли отъ млѣко.

13 ЗАВУЛОНЪ ще ся насели въ морско
пристанище,
И ще бѫде пристанище на кораби:
И прѣдѣлъ-тъ му до Сидонъ.

* *Мирный.*

14 ИССАХАРЪ е якъ оселъ,
Който ся е распрострѣлъ въ срѣдъ кошары-тѣ.
15 И като видѣ че упокоеніе-то бѣ добро,
И мѣсто-то весело,
Подложи плещы-тѣ си на товаръ,
И станѫ рабъ подданный.

16 ДАНЪ ще сѫди людіе-тѣ си,
Като едно отъ Израилевы-тѣ племена.
17 Данъ ще бѫде змія на пѫть-тъ,
Аспида на пѫтекы-тѣ,
Която хапе петы-тѣ на конь-тъ,
И яздецъ-тъ му ще пада назадъ.
18 Твое-то спасеніе чакахъ, Господи.

19 ГАДА ще разбіѭтъ разбойници,
Но и той най послѣ ще разбіе.

20 Хлѣбъ-тъ на АСИРА ще бѫде тлъстъ,
И той ще дава царскы наслажденія.

21 НЕФѲАЛИМЪ е еленъ пуснѫтъ,
Който дава угодны думы.

22 ІОСИФЪ е плодоносна вѣтвь,
Плодоносна вѣтвь близу при источникъ:
Лѣторасли-тѣ ся простиратъ по стѣнѫ-тѫ.
23 Стрѣлци-тѣ го огорчихѫ,
И стрѣляхѫ *на него*, и враждувахѫ му:
24 Но лѫкъ-тъ му останѫ крѣпъкъ,
И мышцы-тѣ на рѫцѣ-тѣ му ся укрѣпихѫ
Чрѣзъ рѫцѣ-тѣ на Силный-тъ Іаковов:
Отъ тамъ е пастырь-тъ, Израилевый камыкъ.
25 Чрѣзъ Бога на отца ти, който ще ти помага,
И чрѣзъ Всесилный-тъ, който ще тя благославя
Съ небесны благословенія отгорѣ,
Съ благословенія на бездна-тѫ отдолу,
Съ благословенія на съсцы-тѣ и на ложесна-та.
26 Благословенія-та на отца ти ся прѣукрѣпихѫ
Повече отъ благословенія-та на праотцы-тѣ ми,
До высокы-тѣ върхове на вѣчны-тѣ планины:
Ще бѫдѫтъ на Іосифовѫ-тѫ главѫ,
И на върхъ-тъ на прѣвъсходный-тъ между братія-та си.

27 ВЕНІАМИНЪ ще бѫде вълкъ грабитель:
Заранъ ще пояжда грабежъ;
А вечерь ще дѣли корысть.

28 Всичкы тѣзи сѫ дванадесеть-тѣ Израилевы племена, и това е което имъ говори отецъ имъ, и благослови гы: всякого
споредъ благословеніе-то му благослови
29 гы. И заржча имъ, и рече имъ: Азъ ся
прибирамъ при людіе-тѣ си: погребѣте
мя съ отцы-тѣ ми въ пещерѫ-тѫ, която
е въ нивѫ-тѫ на Ефрона Хеттеянинъ-тъ.
30 Въ пещерѫ-тѫ която е въ нивѫ-тѫ
на Махпелахъ, която е срѣщо Мамврій
въ Ханаанскѫ-тѫ земѭ, която Авраамъ
купи заедно съ нивѫ-тѫ отъ Ефрона Хет-
31 теянинъ-тъ за стяжаніе за гробъ. Тамо
погребохѫ Авраама, и Саррѫ женѫ му:
тамо погребохѫ Исаака, и Ревеккѫ же-
32 нѫ му: и тамо погребохъ азъ Ліѭ. Ку-
пуваніе-то на нивѫ-тѫ и на пещерѫ-тѫ
която е въ нея, бѣ отъ сынове-тѣ Хе-
33 товы. И като свърши Іаковъ да заржча
на сынове-тѣ си, притьрглѫ нозѣ-тѣ си
на одръ-тъ, и издъхнѫ, и прибра ся при
людіе-тѣ си.

ГЛАВА 50.

1 И припаднѫ Іосифъ на лице-то на ба-
щѫ си и плака отъ горѣ му, и цѣлова
2 го. И заповѣда Іосифъ на слугы-тѣ си
лѣкари-тѣ да балсамосатъ бащѫ му: и лѣ-
3 кари-тѣ балсамосахѫ Израиля. И испъл-
нихѫ ся за него четыридесеть дни, за-
щото така ся испълняватъ дни-тѣ на бал-
самосваніе-то, и плакахѫ го Египтяни-
4 тѣ седмдесеть дни. И като прѣминахѫ
дни-тѣ на плачъ-тъ му, говори Іосифъ на
Фараоновый-тъ домъ, и рече: Сега ако
намѣрихъ благодать прѣдъ васъ, говорѣ-
те, молѭ ви ся, въ уши-тѣ на Фараона,
5 и речѣте: Баща ми мя закле, и рече:
Ето, азъ умирамъ: въ гробъ-тъ ми що
си ископахъ въ Ханаанскѫ-тѫ земя, тамъ

ще мя погребешь: и сега, да възлѣзѫ,
молѭ, и да погребѫ бащѫ си: и ще ся
6 върнѫ. И рече Фараонъ: Възлѣзь, та
погреби бащѫ си, като тя е заклѣлъ.
7 И възлѣзе Іосифъ да погребе бащѫ си:
и възлѣзохѫ съ него всичкы-тѣ Фараонови
слугы, старѣйшины на домъ-тъ му,
и всичкы-тѣ старѣйшины на Египетскѫ-
8 тѫ землѭ. И всичкый-тъ домъ Іосифовъ
и братія-та му, и домъ-тъ на бащѫ му:
само челяди-тѣ си, и стада-та си, и чрѣ-
ды-тѣ си оставихѫ въ землѭ-тѫ Гесенъ.
9 И възлѣзохѫ съ него и колесницы и кон-
10 ници, щото быде пълкъ много голѣмъ. И
дойдохѫ при гумно-то Атадово, което е
оттатакъ Іорданъ; и тамъ рыдахѫ съ голѣмо
и много силно рыданіе: и направи
11 *Іосифъ* за бащѫ си плачь седмь дни. И
Хананейци-тѣ които живѣехѫ на онова
мѣсто, като видѣхѫ плачь-тъ при
гумно-то Атадово, рекохѫ: Плачь голѣмъ
е това на Египтяны-тѣ: за това
ся нарече име-то му *Авелъ-Мисраимъ,
12 което е оттатакъ Іорданъ. И направихѫ
му сынове-тѣ му, както имъ заповѣда.
13 И прѣнесохѫ го сынове-тѣ му въ Хананскѫ-тѫ
землѭ, та го погребохѫ въ пещерѫ-тѫ
на нивѫ-тѫ Махпелахъ, коѭто
Авраамъ купи съ нивѫ-тѫ за стяжаніе
на гробъ отъ Ефрона Хеттеянинъ-тъ
14 срѣщо Мамврій. И като погребе Іосифъ
бащѫ си, върнѫ ся въ Египетъ, той и
братія-та му, и всичкы-тѣ които възлѣзохѫ
съ него да погребѫтъ бащѫ му.
15 И като видѣхѫ братія-та Іосифови че
умрѣ баща имъ, думахѫ си: Да не бы

* *Рыданіе Египетско.*

Іосифъ злопамятствовалъ на насъ и да не
бы ни въздалъ жестоко за всичко-то зло
16 що му сторихмы. И извѣстихѫ Іосифу и
рекохѫ: Баща ти заповѣда, прѣди да у-
17 мре, и рече: Така ще речете Іосифу:
Прости, молѭ ти ся, прѣстѫпленіе-то
на братія-та си, и грѣхъ-тъ имъ: Защо-
то сторихѫ ти зло: и сега, прости, мо-
лимъ ти ся, прѣстѫпленіе-то на рабы-
тѣ на Бога на отца ти. А Іосифъ плака
18 когато му говорихѫ. И отидохѫ и бра-
тія-та му та припаднѫхѫ прѣдъ него, и
19 рекохѫ: Ето ный смы ти раби. А Іосифъ
имъ рече: Не бойте ся: да ли сымь азъ
20 вмѣсто Бога? Вы наистинѫ намыслихте
зло противъ мене: а Богъ намысли за
добро, за да стори както днесь, щото
21 да спасе животъ-тъ на много народъ. И
сега не бойте ся: азъ ще хранѭ васъ и
челяди-тѣ ви. И утѣши гы, и говори по
сърдце-то имъ.
22 И насели ся Іосифъ въ Египетъ, той
и домъ-тъ на бащѫ му: и живѣ Іосифъ
23 сто и десеть годины. И видѣ Іосифъ ча-
да Ефремовы, до третій-тъ родъ: и дѣ-
ца-та на Махыра, Манассіевъ-тъ сынъ,
ся родихѫ на Іосифовы-тѣ колѣнѣ.
24 И рече Іосифъ на братія-та си: Азъ
умирамъ: а Богъ непрѣмѣнно ще вы по-
сѣти, и ще вы възведе отъ тѫзи землѭ,
въ землѭ-тѫ, за коѭто ся клѣ Авраамy,
25 Исааку и Іакову. И заклѣ Іосифъ сынове-тѣ
Израилевы, и рече: Богъ непрѣ-
мѣнно ще вы посѣти, и ще възнесете
26 кости-тѣ ми отъ тука. И умрѣ Іосифъ
на възрасть сто и десеть годины: и бал-
самосахѫ го, и положихѫ го въ ракѫ въ
Египетъ.

ИСХОДЪ.

ГЛАВА 1.

1 И тѣзи сѫ имена-та на синове-тѣ И-
зраилевы, които влѣзохѫ въ Египетъ на-
едно съ Іакова: всякой наедно съ челядь-
2 тѫ си влѣзохѫ. Рувимъ, Симеонъ, Левій,
3 и Іуда, Иссахаръ, Завулонъ и Веніаминъ,
4 Данъ и Нефѳалимъ, Гадъ и Асиръ. (5) И
всичкы-тѣ души, които излѣзохѫ изъ
чрѣсла-та на Іакова, бѣхѫ души седм-
6 десеть: а Іосифъ бѣше въ Египетъ. И
умрѣ Іосифъ, и всичкы-тѣ му братія, и
7 всичкый онзи родъ. И наплодихѫ ся сы-
нове-тѣ Израилеви, и распространихѫ ся,
и много станѫхѫ, и укрѣпихѫ ся твьр-
дѣ много, до толко щото мѣсто-то ся на-
пълни отъ тѣхъ.
8 А тогазь станѫ новъ царь надъ Египетъ,
9 петъ, който не познаваше Іосифа. И рече
на людіе-тѣ си: Ето, людіе-тѣ на сыно-
ве-тѣ Израилевы сѫ по много, и по якы
10 отъ насъ: Елате да измыслимъ нѣщо
противъ тѣхъ, за да ся не умножатъ, и,
ако ся случи брань, и тѣ ся съединятъ
съ неприятели-тѣ ни, и направятъ брань
противъ насъ и излѣзнѫтъ изъ мѣсто-то.
11 И поставихѫ надъ тѣхъ настойницы на
работы-тѣ, за да гы утѣсняватъ съ теж-
кы-тѣ си работы: и създадохѫ на Фарао-
на градове за житницы, Пиѳомъ и Ра-
12 мессій. Но колкото гы утѣснявахѫ, тол-
козь повече ся умножавахѫ тѣ и нараст-
нувахѫ. И *Египтяни-тѣ* бѣхѫ неспо-
13 койни поради Израилевы-тѣ синове. И
Египтяни-тѣ поробощавахѫ жестоко И-
14 зраилевы-тѣ синове: И огорчавахѫ жи-
вотъ-тъ имъ съ жестоко-то работаніе въ
калъ-тъ, и въ кырпичы-тѣ, и въ всичкы-
тѣ работы на полета-та: всичкы-тѣ имъ
работы, съ които гы порабощавахѫ бѣхѫ
жестокы.
15 И говори Египетскый царь на бабы-тѣ
Еврейскы, (отъ които първа-та ся имену-
16 ваше Шифра, а втора-та Фуа,) И рече
имъ: Когато бабувате на Еврейкы-тѣ, и
видите *гы* че раждатъ, ако е мѫжко, у-
бивайте го: ако ли е женско, тогазь нека
17 живѣе. Но бабы-тѣ ся убояхѫ отъ Бога,
и не правяхѫ каквото имъ рече Египет-
скый царь, но оставяхѫ живы мѫжкы-
18 тѣ. Тогазь повыка Египетскый царь ба-
бы-тѣ, и рече имъ: Защо направихте
това нѣщо, и оставяте живы мѫжкы-тѣ?
19 И бабы-тѣ говорихѫ Фараону: Че Е-
врейкы-тѣ не сѫ както Египетскы-тѣ
жены: защото сѫ здравы, и раждатъ прѣ-
20 ди да влѣзнѫтъ при тѣхъ бабы-тѣ. И
Богъ правяше добро на бабы-тѣ: и умно-
жавахѫ ся людіе-тѣ и укрѣпявахѫ ся
21 твърдѣ много. И понеже ся бояхѫ бабы-
22 тѣ отъ Бога, направи имъ кѫщы. А Фа-
раонъ заповѣда на всичкы-тѣ си людіе и
казуваше: Всяко мѫжко което ся роди,
хвьрляйте го въ рѣкѫ-тѫ, а всяко жен-
ско, оставяйте да живѣе.

ГЛАВА 2.

1 И отиде единъ человѣкъ отъ домъ-тъ
Левіевъ, та зѣ *за женѫ* еднѫ отъ дъще-
2 ри-тѣ Левіевы. И зачнѫ жена-та, и роди
сынъ: и като го видѣ че бѣше прѣкра-
3 сенъ, скры го три мѣсеца. Но понеже не
можаше вече да го крые, зѣ за него ков-
чежецъ рогозенъ и намаза го съсъ смо-
лѫ и катранъ, и тури дѣте-то въ него, и
положи го въ тръсть-тѫ при брѣгъ-тъ на
4 рѣкѫ-тѫ. И сестра му стоеше отъ да-

лечь, за да види що ще да му ся случи.
5 И слѣзе Фараонова-та дъщеря да ся
укапе въ рѣкѫ-тѫ, а служкыни-тѣ ѝ хо-
дяхѫ по брѣгъ-тъ на рѣкѫ-тѫ: и когато
съгледа тя ковчежецъ-тъ въ тръсть-тѫ,
6 проводи служкынѭ-тѫ си и го зѣ. И ка-
то го отвори, видѣ дѣте-то, и ето, мал-
ко-то плачаше: и пожали го, и рече: Отъ
7 дѣца-та Еврейскы е това. Тогазь рече
сестра му на Фараоновѫ-тѫ дъщерѭ: Да
отидѫ ли да ти повыкѫ женѫ кърмили-
цѫ отъ Еврейкы-тѣ, за да ти дои дѣте-
то? и рече ѝ Фараонова-та дъщеря: И-
8 ди. И отиде момиче-то, та повыкѫ май-
9 кѫ-тѫ на дѣте-то. И рече ѝ Фараонова-та
дъщеря: Земи това дѣте, та ми го от-
дой, и азъ ще *ти* дамъ заплатѫ-тѫ ти.
10 И жена-та зѣ дѣте-то, и доеше го. И ко-
гато порастнѫ дѣте-то, донесе го на Фа-
раоновѫ-тѫ дъщерѭ, и станѫ сынъ не-
инъ: и нарече име-то му *Моисей, и ре-
че: понеже изъ водѫ-тѫ го извлѣкохъ.
11 И въ онѣзи дни, когато Моисей по-
растнѫ, излѣзе при братія-та си, и като
гледаше теготы-тѣ имъ, видѣ человѣка
Египтянина че біяше едного Евреина отъ
12 братія-та му. И като разгледа на самъ на
тамъ, и видѣ че нѣмаше никой, уби Е-
гиптянинъ-тъ, и скры го въ пѣсъкъ-тъ.
13 И излѣзе на другый-тъ день, и ето два-
ма мѫжіе Евреи ся карахѫ: и каза на
неправедный-тъ: Защо біешь ближній-тъ
14 си? А той рече: Кой тя постави да си
началникъ и сѫдникъ намъ? Да ли ис-
кашь да мя убіешь, както уби Египтя-
нинъ-тъ? И уплаши ся Моисей, и рече:
15 Явно че това нѣщо станѫ познато. И Фа-
раонъ чу това нѣщо, и търсяше да убіе
Моисея: но Моисей бѣга отъ лице-то
Фараоново, и насели ся въ земѭ-тѫ Ма-
16 діамъ: и сѣднѫ до кладенецъ-тъ. А свя-
щенникъ-тъ Мадіамскый имаше седмь дъ-
щери, които дойдохѫ и начерпахѫ *водѫ*,
и напълнихѫ корыта-та за да напоятъ
17 овцы-тѣ на бащѫ си. И дойдохѫ овчари-
тѣ и испѫдихѫ гы: а Моисей станѫ та
18 имъ помогнѫ, и напои овцы-тѣ имъ. И

* *Извлъченъ изъ водѫ.*

като дойдохѫ при Рагуила бащѫ си, ре-
че *имъ той:* Какъ дойдохте днесь *толко*
19 скоро? А тѣ рекохѫ: Человѣкъ Египтя-
нинъ избави ны отъ рацѣ-тѣ на овчари-
тѣ, и още начерпа ни и водѫ, и напои
20 овцы-тѣ. И той рече на дъщери-тѣ си: А
дѣ е той? защо оставихте человѣкъ-тъ?
21 повыкайте го да яде хлѣбъ. И възблаго-
дари ся Моисей да живѣе наедно съ че-
ловѣкъ-тъ: който даде на Моисея *за же-*
22 *нѫ* Сепфорѫ дъщерѭ си. И роди сынъ,
и нарече име-то му *Герсамъ, и дума-
ше: Пришлецъ станахъ въ чуждѫ земѭ.
23 И подирь много дни умрѣ Египет-
скый-тъ царь: и въздышахѫ синове-тѣ
Израилеви отъ порабощеніе-то, и выкнѫ-
хѫ: и выканіе-то имъ възлѣзе прѣдъ Бо-
га отъ причинѫ-тѫ на порабощеніе-то.
24 И чу Богъ въздыханія-та имъ, и поме-
нѫ Богъ завѣтъ-тъ си съ Авраама, Иса-
25 ака, и Іакова. И погледнѫ Богъ на сы-
нове-тѣ Израилевы, и позна Богъ *свето-
яніе-то имъ.*

ГЛАВА 3.

1 А Моисей пасѣше овцы-тѣ на тестя
си Іоѳора, священника Мадіамскаго: и
докара овцы-тѣ въ заднѭ-тѫ странѫ на
пустынѭ-тѫ, и дойде на горѫ-тѫ Бо-
2 жіѭ Хоривъ. И яви му ся Ангелъ Го-
сподень въ пламень огненъ, отъ срѣдъ
кѫпинѫ-тѫ: и погледнѫ, и ето кѫпина-
та горѣше въ огнь, а кѫпина-та не изга-
3 ряше. И рече Моисей: да ся върнѫ, и да
прѣгледамъ това голѣмо видѣніе, и защо
4 кѫпина-та не изгаря? И като видѣ Го-
сподь *Моисея* че ся върнѫ да прѣгледа,
повыка го Богъ отъ срѣдъ кѫпинѫ-тѫ и
5 рече: Моисее, Моисее. И той рече: Ето
мя. И рече: Да не приближишь тука:
изуй обуща-та отъ нозѣ-тѣ си, защото
мѣсто-то, на което стоишь, земя е свята.
6 И рече *му:* Азъ сьмь Богъ на отца ти,
Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ, и Богъ
Іакововъ. И Моисей затули лице-то си,
защото ся боеше да погледне къмъ Бога.

* *Пришлецъ тука.*

7 И рече Господь: Видѣхъ, видѣхъ злострадание-то на людіе-тѣ ми които сѫ
въ Египетъ, и чухъ выкъ-тъ имъ отъ
причинѫ-тѫ на притѣснители-тѣ имъ: за-
8 щото познахъ болѣзни-тѣ имъ. И слѣзохъ за да гы освободѭ отъ рѫкѫ-тѫ на
Египтяны-тѣ и да гы изведѫ изъ онѫзь
землѭ, въ землѭ добрѫ и пространнѫ, въ
землѭ, дѣто тече млѣко и медъ, на мѣсто-то на Хананейцы-тѣ, и Хеттейцы-тѣ, и Аморрейцы-тѣ, и Ферезейцы-тѣ, и
9 Евейцы-тѣ, и Іевусейцы-тѣ. И сега ето
выканіе-то на синове-тѣ Израилевы стигнѫ при мене: видѣхъ още и утѣсненіе-то, съ което гы утѣсняватъ Египтяни-тѣ.
10 Ела прочее сега, и ще тя проводѭ при
Фараона, и ще извадишь людіе-тѣ ми
синове-тѣ Израилевы изъ Египетъ.
11 И рече Моисей Богу: Кой сьмь азъ да
идѫ при Фараона, и да изведѫ синове-тѣ
12 Израилевы изъ Египетъ? И рече *Богъ:*
Азъ ще бѫдѫ съ тебе наедно: и това *ще
ти бѫде* знаменіе, че азъ тя проваждамъ;
когато изведешь людіе-тѣ ми изъ Египетъ, ще послужите Богу на тѫзи горѫ.
13 И рече Моисей Богу: Ето, *когато* азъ
отидѫ при синове-тѣ Израилевы, и имъ
рекѫ: Богъ на отцы-тѣ ваши проводи мя
при васъ, и тѣ мя попытатъ: Що е име-
14 то му? какво да имъ рекѫ? И рече Богъ
Моисею: Азъ сьмь СЫЙ: и рече: Така
ще речешь на синове-тѣ Израилевы:
15 СЫЙ мя проводи при васъ. И рече Богъ
Моисею още: Така ще речешь на синове-тѣ Израилевы: Господь Богъ на отцы-тѣ ваши, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ,
и Богъ Іаковова, проводи мя при васъ:
това е име-то ми въ вѣкъ, и това е па-
16 мять-та ми изъ родъ въ родъ. Иди и
събери старѣйшины-тѣ Израилевы, и кажи имъ: Господь Богъ на отцы-тѣ ваши,
Богъ Авраамовъ, и Исааковъ, и Іаковова,
яви ми си и рече: Посѣтихъ васъ наистинѫ, и *видѣхъ всичко* онова което ви
17 правятъ въ Египетъ; И рѣкохъ: *Ще вы
избавіѭ* отъ Египетско-то страданіе, *и* ще
вы възведѫ въ землѭ-тѫ на Хананейцы-тѣ, и на Хеттейцы-тѣ, и на Аморрейцы-тѣ, и на Ферезейцы-тѣ, и на Евейцы-тѣ, и на Іевусейцы-тѣ, на землѭ дѣто
18 тече млѣко и медъ. И ще послушатъ
гласъ-тъ ти: и ще идешь ты и старѣйшины-тѣ Израилевы, при Египетскый-тъ
царь, и ще му речете: Іеова Богъ на Евреи-тѣ срѣщнѫ ны: а сега остави ны
да отидемъ на пѫть тридневенъ въ пустынѭ-тѫ, за да принесемъ жьртвѫ на
19 Іеова Бога нашего. А знаѭ азъ че не ще
да вы остави Египетскый-тъ царь да о-
20 тидете, нито съ крѣпкѫ рѫкѫ. И като
прострѫ рѫкѫ-тѫ си, ще поразѭ Египетъ съсъ всичкы-тѣ мои чудеса, които
ще направѭ въ срѣдъ него: послѣ това
21 ще вы испроводи. И ще дамъ благодать
на тѣзи людіе прѣдъ Египтяны-тѣ: и когато трьгнете нѣма да отидете праздни:
22 Но *всяка* жена ще поиска отъ ближнѭ-тѫ си, и отъ съсѣдкѫ-тѫ си сребьрны
нѣща, и златны нѣща, и облѣкла: и ще
гы турите на синове-тѣ си, и на дъщери-тѣ си, и ще оберете Египтяны-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 А Моисей отговори и рече: Но ето,
тѣ не щѫтъ да мя повѣруватъ, нито ще
послушатъ гласъ-тъ ми: защото ще *ми*
рекѫтъ: Не ти ся е явилъ Господь.
2 И рече му Господь: Що е това което
е въ рѫкѫ-тѫ ти? а той рече: Жезлъ.
3 И рече: Хвьрли го на землѭ-тѫ. И хвьрли го на землѭ-тѫ, и станѫ змія: и по-
4 бѣгнѫ Моисей отъ неѭ. И рече Господь
Моисею: простри рѫкѫ-тѫ си, и хвани
ѭ за опашкѫ-тѫ: (И той прострѣ рѫкѫ-тѫ си и хванѫ ѭ, и станѫ жезлъ въ
5 рѫкѫ-тѫ му:) За да повѣруватъ че ти
ся яви Господь Богъ на отцы-тѣ имъ,
Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ, и Богъ
Іаковова.
6 И рече му още Господь: Турѝ сега
рѫкѫ-тѫ си въ пазухѫ-тѫ си. И тури
рѫкѫ-тѫ си въ пазухѫ-тѫ си: и като ѭ
извади, ето, рѫка-та му прокажена *бѣла*
7 като снѣгъ. И рече: Турѝ пакъ рѫкѫ-тѫ си въ пазухѫ-тѫ си. И тури пакъ

рѫкѫ-тѫ си въ пазухѫ-тѫ си: и когато
ѭ извади изъ пазухѫ-тѫ си, ето, ста-
8 нѫ пакъ както *си бѣше* плъть-та му. А
(рече Господь) ако не тя повѣрувать, ни-
то послушать гласъ-тъ на първо-то зна-
меніе, ще повѣрувать заради гласъ-тъ на
9 второ-то знаменіе. Ако ли не повѣрувать
и въ двѣ-тѣ тѣзи знаменія, нито послу-
шать гласъ-тъ ти, ще земешь отъ водѫ-
тѫ на рѣкѫ-тѫ, и ще ѭ изсыпешь на
сухо: и вода-та, която ще земешь изъ
рѣкѫ-тѫ, ще стане кръвь на сухо-то.
10 И рече Моисей Господу: Молѭ ти ся,
Господи, азъ не сьмь благорѣчивъ, нито
отъ вчера, нито отъ завчера, нито отъ
когато си почелъ да говоришь на твой-тъ
рабъ: но тежкоустъ сьмь и тежкоязы-
11 ченъ. И рече му Господь: Кой даде у-
ста на человѣка: или кой направи нѣ-
мый-тъ или глухый-тъ, или оногова който
гледа, или слѣпый-тъ? не азъ ли Господь?
12 А сега иди, и азъ ще бѫдѫ съ уста-та
ти, и ще тя научѫ що ще говоришь.
13 А той рече: Молѭ ти ся, Господи,
проводи оногозь когото искашь да про-
водишь.
14 И распали ся гнѣвъ-тъ Господенъ про-
тивъ Моисея, и рече: Ааронъ Левитинъ-тъ
не е ли твой брать? знаѭ че той може
да говори добрѣ: а найвече, ето, той
излиза да тя посрѣщне, и кога тя види,
15 ще ся зарадува въ сърдце-то си. А ты
ще му говоришь, и ще туришь словеса-
та въ уста-та му: и азъ ще бѫдѫ съ у-
ста-та ти, и съ уста-та негови, и ще
16 вы научѫ що трѣбува да правите. И той
вмѣсто тебе ще говори на людіе-тѣ: и
той ще ти бѫде вмѣсто уста, а ты ще
17 бѫдешь нему вмѣсто Бога. И земи въ
рѫкѫ-тѫ си тозь жезлъ, съ който ще
правишь знаменія-та.
18 И тръгнѫ Моисей, и върнѫ ся при те-
стя си Іоѳора, и рече му: Молѭ ти ся,
да идѫ, и да ся върнѫ при братія-та си,
които сѫ въ Египетъ, и да видѭ, живи
19 ли сѫ още. И рече Іоѳоръ Моисею: Иди
съ миромъ. И рече Господь Моисею въ
Мадіамъ: Иди, върни ся въ Египетъ: за-
щото измрѣхѫ всичкы-тѣ онѣзь человѣ-
20 ци които искахѫ душѫ-тѫ ти. Тогазь зѣ
Моисей женѫ си, и чада-та си, и качи
гы на оселъ-тъ, и върнѫ ся въ Египет-
скѫ-тѫ землѭ: зѣ Моисей и жезлъ-тъ
21 Божій въ рѫкѫ-тѫ си. И рече Господь
Моисею: Кога отидешь и ся върнешь въ
Египетъ, виждь да сторишь прѣдъ Фа-
раона всичкы-тѣ чудеса, които дадохъ
въ рѫкѫ-тѫ ти: но азъ ще ожесточѫ
сърдце-то му, и той не ще да пусне лю-
22 діе-тѣ. И ще речешь Фараону: Така го-
вори Іеова: Израиль ми е сынъ, първо-
23 родный мой: И казувамъ ти: Пусни сы-
на ми, да ми послужи: и ако отречешь
и го не пуснешь, ето, азъ ще умъртвѭ
сына ти, първородный-тъ ти.
24 И когато *Моисей* бѣше на пѫть-тъ у
гостинницѫ-тѫ, посрѣщнѫ го Господь, и
25 искаше да го умъртви. И зѣ Сепфора
камыче остро, и обрѣза краекожіе-то на
сына си, и хвърли го въ нозѣ-тѣ му, и
рече: Наистинѫ ты си ми женихъ на
26 кръвь. И дръпнѫ ся отъ него Господь:
тогазь рече: Ты си ми женихъ на кръвь,
поради обрѣзаніе-то.
27 И рече Господь Аарону: Иди да по-
срѣщнешь Моисея въ пустынѭ-тѫ. И о-
тиде, и посрѣщнѫ го въ горѫ-тѫ Бо-
28 жіѭ, и цѣлова го. И извѣсти Моисей
Аарону всичкы-тѣ Господни словеса, кои-
то му Той зарѫча, и всичкы-тѣ знаменія
които му заповѣда.
29 И отидохѫ Моисей и Ааронъ, и събра-
хѫ всичкы-тѣ старѣйшины на синове-
30 тѣ Израилевы. И говори Ааронъ всичкы-
тѣ словеса, които Господь говори на
Моисея, и направи знаменія-та прѣдъ лю-
31 діе-тѣ. И повѣрувахѫ людіе-тѣ; и кога-
то чухѫ че Господь посѣти Израилевы-
тѣ сынове, и че погледнѫ на оскърбеніе-
то имъ, наведохѫ ся до землѭ-тѫ, и по-
клонихѫ ся.

ГЛАВА 5.

1 Слѣдъ това влѣзохѫ Моисей и Ааронъ,
и рекохѫ Фараону: Така говори Іеова

Богъ Израилевъ: Пусни людіе-тѣ ми, за
да ми направятъ праздникъ въ пусты-
2 ня-тѫ. А Фараонъ рече: Кой *е той*
Іеова, та да послушамъ гласъ-тъ му, да
отпуснѫ Израиля? не познавамъ Іеова, и
3 нито Израиля ще пуснѫ. И тѣ рекохѫ:
Богъ на Евреи-тѣ ны срѣщнѫ: молимъ
ти ся да отидемъ тридневенъ пѫть въ
пустынѭ-тѫ, за да принесемъ жьртвѫ
на Іеова Бога нашего, за да ны не по-
4 стигне съ моръ, или съ ножъ. И рече
имъ Египетскый-тъ царь: Защо, Моисее
и Аароне, спирате людіе-тѣ отъ работы-
тѣ имъ: идѣте на опрѣдѣлены-тѣ си ра-
5 боты. И рече Фараонъ: Ето людіе-тѣ на
мѣсто-то сѫ сега много, а вы гы правите
да прѣставатъ отъ опрѣдѣлены-тѣ си
6 работы. И въ този истый день заповѣ-
да Фараонъ на притѣснители-тѣ на лю-
діе-тѣ и на надзиратели-тѣ имъ, и гово-
7 рѣше: Не давайте вече на *тія* людіе
плѣвѫ както до сега, за да правятъ тух-
лы; нека идѫтъ сами и нека си съберѫтъ
8 плѣвѫ. Но ще гы натоварите, *да
правятъ* опрѣдѣлено-то на тухлы-тѣ чи-
сло, което правѣхѫ до сега: да го не
смалите: защото оставатъ праздни, *и* за
това выкатъ, и казуватъ: Да отидемъ, за
9 да принесемъ жьртвѫ Богу нашему. Не-
ка сѫ тежкы работы-тѣ на *тѣзи* чело-
вѣцы, за да ся занимаватъ въ тѣхъ, и да
не внимаватъ на праздны думы.
10 Излѣзохѫ прочее притѣснители-тѣ на
людіе-тѣ, и надзиратели-тѣ имъ, и гово-
рихѫ на людіе-тѣ, и казувахѫ: Така ре-
11 че Фараонъ: Не ви давамъ плѣвѫ. Вы
сами идѣте, събирайте плѣвѫ за себе си,
дѣто можете да намѣрите: но нѣма да
12 ся смали отъ работы-тѣ ви нищо. И раз-
несохѫ ся людіе-тѣ по всичкѫ-тѫ Еги-
петскѫ землѭ, за да събиратъ сламѫ вмѣ-
13 сто плѣвѫ. И притѣснители-тѣ гы при-
нуждавахѫ, и казувахѫ: Свършувайте ра-
боты-тѣ си, *то есть*, онова което е о-
прѣдѣлено за всякой день, както когато
14 имаше плѣва. И біени быдохѫ надзира-
тели-тѣ на Израилевы-тѣ синове които
бѣхѫ поставени надъ тѣхъ отъ Фараоно-
вы-тѣ притѣснители, които казахѫ: За-
що не свършихте, и вчера и днесь, опрѣ-
дѣлено-то си число на тухлы-тѣ, както
по напрѣдъ?
15 А надзиратели-тѣ на Израилевы-тѣ сы-
нове влѣзохѫ, и навыкахѫ прѣдъ Фара-
она, и рекохѫ: Защо правишь така на
16 рабы-тѣ си? Плѣва не ся дава на рабы-
тѣ ти, а казуватъ ни: Правѣте тухлы: и
ето, біени быдохѫ рабы-тѣ ти: а погрѣш-
17 ка-та е на твои-тѣ людіе. А той отгово-
ри: Лѣниви сте, лѣниви: за това казува-
те: Да отидемъ да принесемъ жьртвѫ
18 Господу. Идѣте сега та работѣте: за-
щото плѣва нѣма да ви ся даде: а ще
давате опрѣдѣлено-то число на тухлы-тѣ.
19 И надзиратели-тѣ на Израилевы-тѣ сы-
нове гледахѫ себе си въ зло състояніе,
като *имъ* ся рече: Нѣма да ся смали ни-
що отъ всякодневно-то ви опрѣдѣлено
20 число на тухлы-тѣ. И като излизахѫ отъ
присѫтствіе-то Фараонове, срѣщнахѫ
Моисея и Аарона, които очакувахѫ да ся
21 срѣщнѫтъ съ тѣхъ: И рекохѫ имъ: Го-
сподь да погледне на васъ, и да *вы* сѫ-
ди: защото вы ны направихте зловонны
прѣдъ Фараона, и прѣдъ слугы-тѣ му, а
дадохте въ рѫцѣ-тѣ имъ мечь да ны у-
біѭтъ.
22 И върнѫ ся Моисей при Господа, и
рече: Господи, защо си прѣоскърбилъ
23 тѣзи людіе? защо си мя проводилъ? За-
щото отъ когато влѣзохъ при Фараона
да говорѭ въ твое име, той прѣогорчи
тѣзи людіе: и ты никакъ не си избавилъ
людіе-тѣ си.

ГЛАВА 6.

1 И рече Господь Моисею: Сега ще ви-
дишь що ще сторѭ Фараону: защото съ
крѣпкѫ рѫкѫ ще гы пусне: и съ крѣпкѫ
рѫкѫ ще гы испади изъ землѭ-тѫ си.
2 Богъ говори още Моисею, и рече му:
3 Азъ съмъ Іеова: И явихъ ся Аврааму,
Исааку и Іакову, съ *име-то* Богъ Все-
държитель, но не имъ ся опознахъ *съ*
4 име-то си Іеова. А още поставихъ съ

тѣхъ завѣтъ-тъ мой, да имъ дамъ Хана-
анскѫ-тѫ земѭ, земѭ-тѫ на пришелство-
5 то имъ, въ коіато бѣхѫ пришелци. И азъ
чухъ още въздыханіе-то на Израилевы-
тѣ сынове, за порабощеніе-то, което имъ
правятъ Египтяни-тѣ: и помянахъ за-
6 вѣтъ-тъ си. За това кажи на Израилевы-
тѣ сынове: Азъ сьмь Іеова: и ще вы
извадѭ изъ подъ Египетскы-тѣ товары,
и ще вы избавѭ отъ работаніе-то имъ,
и ще вы искупѭ съ пространнѫ мышцѫ,
7 и съ голѣмы сѫдбы. И ще вы пріемѫ при
себе си за мои люде, и ще бѫдѫ вашъ
Богъ: и ще познаете че Азъ сьмь Гос-
подь Богъ вашъ, който вы изваждамъ
8 изъ подъ Египетскы-тѣ товары. И ще
вы въведѫ въ земѭ-тѫ, за коіато ся
*клѣхъ че ще ѭ дамъ Аврааму, Исааку
и Іакову: и ще ви ѭ дамъ въ наслѣдіе.
9 Азъ сьмь Господь. И говори Моисей на
Израилевы-тѣ сынове така: но отъ утѣ-
сненіе-то на душы-тѣ *си*, и отъ жестоко-
то порабощеніе тѣ не послушахѫ Моисея.
10 И говори Господь Моисею и рече:
11 Влѣзъ, *и* речи на Фараона, Египетскый-тъ
царь, да пусне Израилевы-тѣ сынове изъ
12 земѭ-тѫ си. И говори Моисей прѣдъ
Господа, и рече: Ето, Израилеви-тѣ сы-
нове не мя послушахѫ: и какъ ще мя
послуша Фараонъ, като сьмь азъ нео-
13 брѣзанъ въ устны-тѣ? И говори Господь
Моисею и Аарону, и проводи гы при Из-
раилевы-тѣ сынове, и при Фараона Еги-
петскый-тъ царь, за да изведѫтъ Израи-
левы-тѣ сынове изъ Египетскѫ-тѫ земѭ.
14 Тѣзи сѫ началници на отечественны-
тѣ имъ домове: Сынове-тѣ на Рувима
първородный-тъ *сынъ* Израилевъ, Енохъ
и Фаллу, Есронъ и Хармій: тѣзи сѫ Ру-
15 вимови-тѣ родове. И сынове-тѣ Симео-
нови, Іемуилъ, и Іаминъ, и Аодъ, и Іа-
хинъ, и Сохаръ, и Саулъ, сынъ на Ха-
нанейскѫ женѫ: тѣзи сѫ Симеонови-тѣ
16 родове. И имена-та на Левіевы-тѣ сыно-
ве, споредъ родословія-та имъ, сѫ тѣзи:
Гирсонъ, и Кааѳъ, и Мерарій: и годи-

* Евр. вдигнахъ рѫкѫ-тѫ си.

ны-тѣ на живота Левіевъ бѣхѫ сто и
17 тридесеть и седмь годины. Сынове-тѣ
Гирсонови сѫ Лівній и Семей, по родо-
18 ве-тѣ имъ. И сынове-тѣ Кааѳови сѫ А-
мрамъ, и Иссааръ, и Хевронъ, и Озіилъ:
и годины-тѣ на живота Кааѳовъ бѣхѫ
19 сто и тридесеть и три годины. И сыно-
ве-тѣ на Мераріѭ бѣхѫ Маалій и Мусій:
тѣзи сѫ Левіеви-тѣ родове, по родосло-
20 вія-та имъ. И зѣ си Амрамъ женѫ лелѭ
си Іохаведѫ: и роди му Аарона и Мои-
сея: и годины-тѣ на живота Амрамовъ
бѣхѫ сто и тридесеть и седмь годины.
21 И сынове-тѣ Иссаарови бѣхѫ Коре, и
22 Нефегъ, и Зехрій. И Озіилови-тѣ сыно-
23 ве, Мисаилъ, и Елисафанъ, и Сиѳрій. И
зѣ си Ааронъ женѫ, Елисаветѫ, дъщерѭ
Аминадавовѫ, сестрѫ Наасоновѫ: и роди
му Надава и Авіуда, Елеазара и Иѳама-
24 ра. И сынове-тѣ Корееви бѣхѫ Ассиръ,
и Елкана, и Авіасафъ: тѣзи сѫ Кореевы-
25 тѣ родове. И Елеазаръ Аароновый сынъ,
зѣ си женѫ *еднѫ* отъ Футіиловы-тѣ дъ-
щери; и роди му Финееса: тѣзи сѫ на-
чалници-тѣ на Левитскы-тѣ отцы, спо-
26 редъ родове-тѣ имъ. Тѣзи сѫ Ааронъ и
Моисей на които рече Господь: Изве-
дѣте Израилевы-тѣ сынове изъ Египет-
скѫ-тѫ земѭ, споредъ пълкове-тѣ имъ.
27 Тѣзи *сѫ* които говорихѫ на Фараона Е-
гипетскый-тъ царь, за да изведѫтъ Из-
раилевы-тѣ сынове изъ Египетъ: тѣзи,
Моисей и Ааронъ.
28 И въ онзи день когато говори Господь
29 Моисею, въ Египетскѫ-тѫ земѭ. Говори
Господь Моисею, и рече: Азъ сьмь Гос-
подь: кажи на Фараона, Египетскый-тъ
30 царь, всичко що ти казувамъ. И рече
Моисей прѣдъ Господа: Ето, азъ сьмь
като необрѣзанъ въ устны-тѣ, и какъ
ще мя послуша Фараонъ?

ГЛАВА 7.

1 И рече Господь Моисею: Ето, азъ тя
поставихъ богъ Фараону: и Ааронъ братъ
2 ти ще ти бѫде пророкъ. Ты ще гово-
ришь всичко което ти заповѣдувамъ: и

Ааронъ братъ ти ще говори Фараону, за
да пусне Израилевы-тѣ сынове изъ зе-
3 мы-тѫ си. А азъ ще ожесточѫ Фарао-
ново-то сърдце, и ще умножѫ знаменія-
тѫ си и чудеса-та си въ Египетскѫ-тѫ
4 земѭ. Но Фараонъ не ще да вы послу-
ша: и ще положѫ рѫкѫ-тѫ си върху Е-
гыпетъ, и ще изведѫ воинства-та си,
. людіе-тѣ си, Израилевы-тѣ сынове, изъ
Египетскѫ-тѫ земѭ, съ голѣмы сѫдбы.
5 И ще познаѭтъ Египтяни-тѣ, че азъ
сымь Господь, кога прострѫ рѫкѫ-тѫ си
върху Египетъ, и изведѫ Израилевы-тѣ
6 сынове отъ срѣдъ тѣхъ. А Моисей и
Ааронъ направихѫ както имъ заповѣда
7 Господь; така направихѫ. И Моисей бѣ
на възрасть осмдесеть годины, и Ааронъ
осмдесеть и три годины, когато говори-
хѫ Фараону.

8 И говорѝ Господь Моисею, и Аарону
9 и рече: Когато ви говори Фараонъ и
речѐ: Покажѣте вы чудо: тогазь ще ре-
чешь Аарону: Земѝ жезлъ-тъ си, и хвър-
ли *го* прѣдъ Фараона: *и* ще стане змія.
10 И влѣзохѫ Моисей и Ааронъ при Фа-
раона, и направихѫ така както заповѣда
Господь: и хвърли Ааронъ жезлъ-тъ си
прѣдъ Фараона, и прѣдъ слугы-тѣ му, и
11 станѫ змія. А Фараонъ призова мудры-
тѣ и омаятели-тѣ: и Египетскы-тѣ ма-
гесници направихѫ и тѣ така съ баянія-
12 та си. Защото хвърлихѫ всякой жезлъ-тъ
си, и станахѫ зміи: но Аароновый жезлъ
13 погълнѫ тѣхны-тѣ жезлы. И ожесточи
ся Фараоново-то сърдце, и не гы по-
слуша, както говори Господь.

14 И рече Господь Моисею: Ожесточи ся
Фараоново-то сърдце толкозь, щото ся от-
15 рича да пусне людіе-тѣ. Иди при Фара-
она утрѣ: ето, той излазя при водѫ-тѫ:
и ще застанешь при брѣгъ-тъ на рѣкѫ-
тѫ, за да го срѣщнешь: и жезлъ-тъ,
който ся бѣше прѣвърналъ въ зміѭ, ще
16 държишь въ рѫкѫ-тѫ си. И ще му ре-
чешь: Господь Богъ Еврейскый мя про-
води при тебе, и говори: пусни людіе-
тѣ ми, за да ми послужатъ въ пустыня-
17 тѫ: но ето, ты не послуша до сега. Та-
ка говори Господь: Съ това ще позна-
ешь, че азъ сымь Господь: ето, съсъ
жезлъ-тъ, който е въ рѫкѫ-тѫ ми, ще
ударѭ върхъ водѫ-тѫ която е въ рѣкѫ-
18 тѫ, и ще ся прѣвърне въ кръвь. И ры-
бы-тѣ, които сѫ въ рѣкѫ-тѫ, ще из-
мрѫтъ, и рѣка-та ще ся осмърди, и Е-
гыптяни-тѣ ще ся погнусятъ да піѭтъ
водѫ отъ рѣкѫ-тѫ.

19 И рече Господь Моисею: Речи Ааро-
ну: Земи жезлъ-тъ си, и простри рѫкѫ-
тѫ си върху Египетскы-тѣ воды, върху
потоцы-тѣ имъ, върху рѣкы-тѣ имъ, вър-
ху езера-та имъ, и върху всяко тѣхно
събраніе отъ водѫ, и ще станѫтъ кръвь:
и ще бѫде кръвь по всичкѫ-тѫ Егы-
петскѫ земѭ, и въ дървены-тѣ и камен-
20 ны-тѣ *сѫдове*. И направихѫ така Моисей
и Ааронъ както заповѣда Господь: и
като дигнѫ *Ааронъ* жезлъ-тъ удари во-
дѫ-тѫ на рѣкѫ-тѫ прѣдъ Фараона, и
прѣдъ рабы-тѣ му: и прѣвърнѫ ся въ
21 кръвь всичка-та вода на рѣкѫ-тѫ. И ры-
бы-тѣ, които бѣхѫ въ рѣкѫ-тѫ, измрѣ-
хѫ, и рѣка-та ся осмърдѣ, щото Египт-
тяни-тѣ не могохѫ да піѭтъ водѫ отъ
рѣкѫ-тѫ: и кръвь-та бѣше по всичкѫ-тѫ
22 Египетскѫ земѭ. Подобно направихѫ и
Египетскы-тѣ магесници съ баянія-та
си: и ожесточи ся Фараоново-то сърдце,
и не гы послуша, както рече Господь.
23 И върнѫ ся Фараонъ, и дойде у дома си,
и не тури сърдце-то си нито въ това.
24 И всичкы-тѣ Египтяни копахѫ около
рѣкѫ-тѫ, за да піѭтъ водѫ; защото не
могохѫ да піѭтъ отъ водѫ-тѫ на рѣкѫ-
25 тѫ. И испълнихѫ ся седмь дни, отъ ко-
гато удари Господь рѣкѫ-тѫ.

ГЛАВА 8.

1 И рече Господь Моисею: Иди при
Фараона, и речи му: Така говори Гос-
подь: Пусни людіе-тѣ ми, за да ми по-
2 служатъ. Ако ли не рачишь да гы пу-
снешь, ето, азъ ще ударѭ всичкы-тѣ ти
3 прѣдѣлы съсъ жабы. И рѣка-та ще кыпне
съсъ жабы, които като излазятъ, ще

навлѣзатъ въ домъ-тъ ти, и въ ложни-
ца-тѫ ти, и на одрове-тѣ ти, и въ ка-
щы-тѣ на слугы-тѣ ти, и върхъ людіе-тѣ
ти, и въ пещи-тѣ ти, и въ кошвы-тѣ ти.
4 И върхъ тебе, и върхъ людіе-тѣ ти, и
върхъ всичкы-тѣ ти слугы, ще възлѣ-
затъ жабы-тѣ.
5 И рече Господь Моисею: Речи на Аа-
рона: Простри рѫка-тѫ си съсъ жезлъ-тъ
си надъ потоцы-тѣ, и надъ рѣкы-тѣ, и
надъ езера-та, и изведи жабы-тѣ по Е-
6 гыпетскѫ-тѫ земѭ. И прострѣ Ааронъ
рѫкѫ-тѫ си надъ Егыпетскы-тѣ воды, и
възлѣзохѫ жабы-тѣ, и покрыхѫ Егыпет-
7 скѫ-тѫ земѭ. И магесници-тѣ направи-
хѫ така, съ бааніе-то си, и изведохѫ
жабы по Егыпетскѫ-тѫ земѭ.
8 Тогазь повыка Фараонъ Моисея и Аа-
рона, и рече: Помолѣте ся Господу да
дигне жабы-тѣ отъ мене, и отъ людіе-тѣ
ми: и ще пуснѭ людіе-тѣ, за да пожър-
9 твуватъ Господу. И рече Моисей Фа-
раону: Опрѣдѣли ми, кога да ся помолѭ
за тебе, и за слугы-тѣ ти, и за людіе-
тѣ ти: за да истрѣби жабы-тѣ отъ тебе,
и отъ домове-тѣ ти, *и* само въ рѣкѫ-тѫ
10 да останатъ. А той рече: Утрѣ. И рече:
Ще бѫде споредъ слово-то ти: за да по-
знаешь, че не е никой както Господь
11 Богъ нашъ. И ще ся дигнатъ жабы-тѣ
отъ тебе, и отъ домове-тѣ ти, и отъ
слугы-тѣ ти, и отъ людіе-тѣ ти: само
въ рѣкѫ-тѫ ще останатъ.
12 Тогазь излѣзохѫ Моисей и Ааронъ отъ
при Фараона и выкнѫ Моисей къмъ Го-
спода за жабы-тѣ които бѣше проводилъ
13 върхъ Фараона. И направи Господь спо-
редъ Моисеево-то слово: и измрѣхѫ жа-
бы-тѣ отъ домове-тѣ, отъ дворове-тѣ, и
14 отъ полета-та. И събирахѫ гы купове
15 купове, и осмърдѣ ся земя-та. А Фа-
раонъ като видѣ че станѫ отрада, о-
жесточи сърдце-то си, и не гы послу-
ша, както говорѝ Господь.
16 И рече Господь Моисею: Речи Ааро-
ну: Простри жезлъ-тъ си, и удари зем-
нѫ-тѫ пърсть, за да стане на скнипы въ
17 всичкѫ-тѫ Егыпетскѫ земѭ. И направи-
хѫ така, защото прострѣ Ааронъ рѫкѫ-
тѫ си съсъ жезлъ-тъ си, и удари земнѫ-
тѫ пърсть, и тя станѫ скнипы по чело-
вѣцы-тѣ, и по скотове-тѣ: всичка-та
земна пърсть станѫ скнипы по всичкѫ-
18 тѫ Егыпетскѫ земѭ. Така направихѫ и
магесници-тѣ съ бааніа-та си, за да из-
вадятъ скнипы, но не могохѫ: а скнипы-
тѣ бѣхѫ по человѣцы-тѣ и по скотове-
19 тѣ. Тогазь рекохѫ магесници-тѣ Фарао-
ну: Божій пърстъ е това. Но сърдце-то
Фараоново ся ожесточи, и той не гы
послуша, както говорѝ Господь.
20 И рече Господь Моисею: Стани утрѣ
рано, та застани прѣдъ Фараона: ето,
той излиза при водѫ-тѫ, и речи му: Та-
ка говори Господь: Пусни людіе-тѣ ми
21 за да ми послужатъ. Защото, ако не пу-
снешь людіе-тѣ ми, ето, ще проводѭ на
тебе, и на слугы-тѣ ти, и на людіе-тѣ
твои, и на домове-тѣ ти, песіи мухы, и
Егыпетскы-тѣ кащы, и земя-та на кои-
то *живѣѭтъ*, ще ся напълнятъ съ песіи
22 мухы. Но ще отдѣлѭ въ онзи день зе-
мѭ-тѫ Гесенъ, въ която живѣѭтъ лю-
діе-тѣ ми, щото да нѣма тамъ песіи му-
хы: за да познаешь, че азъ съмь Гос-
23 подь въ срѣдъ земѭ-тѫ. И ще поставѭ
различіе между людіе-тѣ си, и людіе-тѣ
24 ти: утрѣ ще стане това знаменіе. И на-
прави Господь така: и дойдохѫ множе-
ство песіи мухы на Фараоновъ-тъ домъ,
и на домове-тѣ на слугы-тѣ му, и на
всичкѫ-тѫ Егыпетскѫ земѭ: земя-та ся
повреди отъ песіи-тѣ мухы.
25 И повыка Фараонъ Моисея и Аарона,
и рече: Идѣте, направѣте жъртва на Бо-
26 га вашего въ *тази* земѭ. А Моисей ре-
че: Не е прилично да направимъ така:
защото ный жъртвувамы на Господа Бо-
га нашего жъртвы, отъ които Егыптя-
ни-тѣ ся гнусятъ. Ето, ако жъртвувамы
ный жъртвы отъ които ся гнусятъ Е-
гыптяни-тѣ, прѣдъ очи-тѣ имъ, не щатъ
27 ли ны убѝ съ каменіе? Ще отидемъ три-
дневенъ пѫть въ пустынѭ-тѫ, и ще жърт-
вувамы на Господа Бога нашего както
28 ни речѐ. Тогазь рече Фараонъ: Азъ ще

вы пуснѫ, за да пожъртвувате на Госпо-
да Бога вашего въ пустынѭ-тѫ: само да
не отидете много далечь. Помолѣте ся
29 *Богу* за мене. И рече Моисей: Ето, азъ
излизамъ отъ при тебе, и ще ся помо-
лѭ Господу така щото песiи-тѣ мухы
да ся дигнѫтъ утрѣ отъ Фараона, отъ
слугы-тѣ му, и отъ людiе-тѣ му: но да
не слѣдува Фараонъ да *ны* лъже, и да не
пуща людiе-тѣ за да пожъртвуватъ Гос-
поду.
30 Тогазь излѣзе Моисей отъ Фараона, и
31 помоли ся Господу. И створи Господь по
Моисеево-то слово: и дигнѫ песiи-тѣ
мухы отъ Фараона, отъ слугы-тѣ му, и
32 отъ людiе-тѣ му; не остана ни една. Но
Фараонъ и тойзи пѫть ожесточи сърд-
це-то си, и не пуснѫ народъ-тъ.

ГЛАВА 9.

1 И рече Господь Моисею: Иди при Фа-
раона, и кажи му: Така говори Господь
Богъ Еврейскый: Пусни людiе-тѣ ми, за
2 да ми послужатъ. Защото, ако не ра-
чишь да гы пуснешь, и ако гы държишь
3 още, Ето, рѫка-та Господня ще бѫде на
скотове-тѣ ти, които сѫ по поле-то, на
конiе-тѣ, на ослы-тѣ, на камилы-тѣ, на
говеда-та, и на овцы-тѣ: моръ твърдѣ
4 тежъкъ. И ще направи Господь различiе
между Израилевы-тѣ скотове и Египет-
скы-тѣ скотове: отъ всичкы-тѣ *скотове*
на Израилевы-тѣ сынове, не ще да умре
5 нито единъ. И опрѣдѣли Господь врѣме
и рече: Утрѣ ще створи Господь това
6 нѣщо на земѭ-тѫ. И направи Господь
това нѣщо на утрешнiй-тъ день, и из-
мрѣхѫ всичкы-тѣ Египетскы скотове: а
отъ скотове-тѣ на Израилевы-тѣ сынове
7 не умрѣ нито единъ. И проводи Фараонъ
да видятъ, и ето, отъ Израилевы-тѣ ско-
тове не умрѣлъ нито единъ: и ожесточи
ся сърдце-то Фараоново, и не пуснѫ
людiе-тѣ.
8 Тогазь рече Господь Моисею и Ааро-
ну: Напълнѣте шепы-тѣ си съ пепелъ
отъ пещь, и нека го распръсне Моисей
9 къмъ небе-то прѣдъ Фараона. И ще ста-
не прахъ по всичкѫ-тѫ Египетскѫ зе-
мѭ: и ще стане на человѣцы-тѣ и на
скотове-тѣ въспаленiе, което произвожда
струпеи, по всичкѫ-тѫ Египетскѫ земѭ.
10 И зѣхѫ пепелъ-тъ отъ пещь-тѫ, и за-
станахѫ прѣдъ Фараона: и распръснѫ
го къмъ небе-то Моисей, и станѫ въспа-
ленiе което произвождаше струпеи на
11 человѣцы-тѣ, и на скотове-тѣ. И не мо-
гохѫ магесници-тѣ да стоятъ прѣдъ Мо-
исея, поради въспаленiе-то: защото въс-
паленiе-то бѣше връхъ магесници-тѣ, и
12 връхъ всичкы-тѣ Египтяны. Но Господь
ожесточи сърдце-то на Фараона, и не гы
послуша, както говори Господь Моисею.
13 И рече Господь Моисею: Стани утрѣ
рано, та застани прѣдъ Фараона, и ка-
жи му: Така говори Господь Богъ Еврей-
скый: Пусни людiе-тѣ ми, за да ми по-
14 служатъ. Защото тойзи пѫть азъ про-
важдамъ всичкы-тѣ си язвы на сърдце-то
ти, и на слугы-тѣ ти, и на людiе-тѣ
твои, за да познаешь че нѣма никой по-
15 добенъ менѣ въ всичкѫ-тѫ земѭ. Поне-
же сега ще простра рѫкѫ-тѫ си, и ще
поразѭ тебе и твои-тѣ людiе съ моръ, и
16 ще ся истрѣбишь отъ земѭ-тѫ. И за то-
ва наистинѫ тя повдигнахъ, да покажѫ
въ тебе силѫ-тѫ си, и да ся възвѣсти
17 име-то ми по всичкѫ-тѫ земѭ. Още ли
противостоишь на людiе-тѣ ми, за да гы
18 не пуснешь? Ето, утрѣ около тоизи часъ
ще одъждѭ градъ много тежъкъ, ка-
къвто не е ставалъ никога въ Египетъ
19 отъ както ся е основалъ до днесь. И
сега проводи да съберешь скотове-тѣ
си, и всичко що имашь въ полета-та: *за-
щото* всякой человѣкъ и животно, което
ся намѣри въ полета-та, и не ся доведе
въ кѫщи, градъ-тъ ще падне на тѣхъ, и
20 ще умрѫтъ. Който отъ слугы-тѣ Фарао-
новы ся убоя отъ слово-то Господне,
прибра бърже въ кѫщи рабы-тѣ си и
21 скотове-тѣ си. А който не даде внима-
нiе въ слово-то Господне, остави рабы-
тѣ си и скотове-тѣ си по полета-та.
22 И рече Господь Моисею: Простри

ржкж-тж си къмъ небе-то, и ще бжде
градъ по всичкж-тж Египетскж земіж,
върхъ человѣцы-тѣ, и върхъ скотове-тѣ,
и върхъ всякж полскж трѣвж въ Египет-
23 скж-тж земіж. И прострѣ Моисей жезлъ-тъ
си къмъ небе-то, и Господь проводи
гръмъ и градъ, и течеше огнь по земіж-
тж: и Господь одъжди градъ по Египетскж-тж
24 петскж-тж земіж. Така бѣше градъ, и
огнь размѣсенъ съ градъ-тъ, *градъ* толко
тежъкъ, щото не е бывалъ никога по
всичкж-тж Египетскж земіж, отъ какъ е
25 станжлъ тамъ народъ. И порази градъ-тъ,
въ всичкж-тж Египетскж земіж, всичко
що имаше по полета-та, отъ человѣкъ
до скотъ: и всичкж-тж полскж трѣвж
порази градъ-тъ, и всичкы-тѣ полскы
26 дрьвя испочупи. Само въ земіж-тж Ге-
сенъ, дѣто *бѣхж* Израилеви-тѣ сынове,
не станж градъ.

27 Тогазь Фараонъ проводи, та повыка
Моисея и Аарона, и рече имъ: Тойзи
пжть съгрѣшихъ: Господь е праведенъ:
28 а азъ и людіе-тѣ мои нечестиви смы. По-
молѣте ся Господу за да прѣстанжтъ, и
да не ставатъ Божіи гръмове и градъ:
и азъ ще вы пуснж, и не ще останете
29 вече. И рече му Моисей: Щомъ излѣ-
зж изъ градъ-тъ, ще прострж ржцѣ-тѣ
си къмъ Господа: гръмове-тѣ ще прѣ-
станжтъ, и градъ-тъ не ще да бжде ве-
че: за да познаешь, че земіж-та е Господ-
30 ня. Но знаіж че ты и слугы-тѣ твои о-
ще не ще да ся убоите отъ лице-то на
31 Господа Бога. И ленъ-тъ и ечимыкъ-тъ
непобити быхж, защото ечимыкъ-тъ бѣше
на класове, и ленъ-тъ върэуваше сѣ-
32 ме. Но пшеница-та и бѣло-то жито не
быхж испобиты, защото бѣхж късны.

33 И излѣзе Моисей вънъ изъ градъ-тъ
отъ при Фараона, и прострѣ ржцѣ-тѣ си
къмъ Господа: и гръмове-тѣ и градъ-тъ
прѣстанахж, и дъждь не ся изливаше
34 *вече* по земіж-тж. И като видѣ Фараонъ
че прѣстанахж дъждь-тъ и градъ-тъ и
гръмове-тѣ, слѣдова да грѣши, и ожесто-
35 чи сърдце-то си, той и слугы-тѣ му. И
ожесточи ся Фараоново-то сърдце, и не
пуснж Израилевы-тѣ сынове, както гово-
ри Господь чрѣзъ Моисея.

ГЛАВА 10.

1 И рече Господь Моисею: Влѣзъ при
Фараона: защото азъ ожесточихъ сърд-
це-то му, и сърдце-то на слугы-тѣ му,
за да покажж тѣзи мои знаменія въ срѣдъ
2 тѣхъ: И да приказувашь въ уши-тѣ на
сына си, и на сынъ-тъ на сына ти, това
що направихъ на Египтяны-тѣ, и знаме-
нія-та ми които сторихъ въ срѣдъ тѣхъ,
и да познаете че азъ сьмъ Господь.
3 И влѣзохж Моисей и Ааронъ при Фа-
раона, и рекохж му: Така говори Гос-
подь Богъ Еврейскый: До кога ще ся от-
ричашь да ся смиришь прѣдъ мене? Пу-
сни людіе-тѣ ми за да ми послужатъ.
4 Защото, ако не рачишь да пуснешь лю-
діе-тѣ ми, ето, утрѣ ще докарамъ ска-
5 калцы въ прѣдѣлы-тѣ ти: И ще покры-
жтъ лице-то на земіж-тж, щото да не
може нѣкой да види земіж-тж: и ще по-
ядатъ остатъкъ-тъ на онова което ся из-
бави, колкото ви остави градъ-тъ, и ще
поядатъ всичкы-тѣ дрьвя, които ви рас-
6 тжтъ по полета-та, И ще ся напълнятъ
домове-тѣ ти, и домове-тѣ на всичкы-тѣ
твои слугы, и домове-тѣ на всичкы-тѣ
Египтяны: което не сж видѣли твои-тѣ
отци, нито праотци-тѣ твои, отъ както
сж сжществували на земіж-тж до днесь.
И обърнж ся *Моисей* и излѣзе отъ при
Фараона.
7 И Фараонови-тѣ слугы му рекохж: До
кога ще ни бжде той спънка? Пусни че-
ловѣцы-тѣ, за да послужатъ на Іеова Бо-
га своего. Не знаешь ли още че погынж
8 Египетъ? Тогазь приведохж пакъ Мои-
сея и Аарона при Фараона; и рече имъ:
Идѣте послужѣте на Іеова Бога вашего:
9 *но* кои и кои ще идатъ? А Моисей рече:
Наедно съ млады-тѣ си и стары-тѣ си ще
идемъ, наедно съсъ сынове-тѣ си и дъще-
ри-тѣ си, наедно съ овцы-тѣ си и съ
говеда-та си ще идемъ: защото имамы
10 праздникъ на Іеова. Тогазь имъ рече:

Така нека е Іеова съ васъ, както азъ
ще вы пусня наедно съ челяди-тѣ ви.
11 Внждте: защото зло има прѣдъ васъ. Не
така; идѣте сега вы мжжіе, та послужѣ-
те на Іеова, защото това искахте. И ис-
пяди гы Фараонъ отъ при себе си.
12 Тогазь рече Господь Моисею: Простри
ржкж-тж си надъ Египетскж-тж земж за
скакалцы-тѣ за да възлѣзатъ на Египет-
скж-тж земж, и да поядатъ всичкж-тж
трѣвж на земж-тж, всичко което остави
13 градъ-тъ. И прострѣ Моисей жезлъ-тъ
си надъ Египетскж-тж земж, и Господь
нанесе на земж-тж въ всичкый-тъ онзи
день и въ всичкж-тж нощь, всточный-тъ
вѣтръ: *и* на зарань-тж всточный-тъ
14 вѣтръ нанесе скакалцы-тѣ. И възлѣзохж
скакалци-тѣ на всичкж-тж Египетскж зе-
мж, и нападнахж по всичкы-тѣ Егы-
петскы прѣдѣлы, твърдѣ много: по на-
прѣдъ не сж бывали таквизь скакалци,
15 нито ще бждатъ таквизь слѣдъ тѣхъ: И
покрыхж лице-то на всичкж-тж земж, и
потьмни ся земя-та: и поядохж всичкж-
тж трѣвж на земж-тж, и всичкы-тѣ пло-
дове на дрьвя-та, колкото градъ-тъ о-
стави, и не остана нищо зелено, по
дрьвя-та, нито въ полскж-тж трѣвж, по
всичкж-тж Египетскж земж.
16 Тогазь прибърза Фараонъ да повыка
Моисея и Аарона, и рече: Съгрѣшихъ
17 на Іеова Бога вашего, и вамъ. Но сега
прости, молж, съгрѣшеніе-то ми, само
този пжть, и помолѣте ся на Іеова Бога
вашего за да дигне отъ мене тжзи само
18 смърть. И излѣзе *Моисей* отъ при Фа-
19 раона, и помоли ся Господу. И промѣни
Господь вѣтръ-тъ, и нанесе много си-
ленъ западенъ вѣтръ, който дигнж ска-
калцы-тѣ, и хвърли гы въ Червено-то
море: не остана ни единъ отъ скакал-
цы-тѣ по всичкы-тѣ Египетскы прѣдѣ-
20 лы. Но Господь ожесточи Фараоново-то
сърдце, и не пусна Израилевы-тѣ сынове.
21 И рече Господь Моисею: Простри
ржкж-тж си къмъ небе-то, и ще бжде
тъмнина по Египетскж-тж земж, тъмнина
22 що може да ся пипна. И прострѣ Мои-
сей ржкж-тж си къмъ небе-то, и станж
тъмнина мрачна по всичкж-тж Египетскж
23 земж три дни. Не ся виждахж единъ
другый: нито ся помѣсти нѣкой отъ мѣ-
сто-то си три дни: а всичкы-тѣ Израи-
левы сынове имахж видѣлинж въ жили-
24 ща-тж си. Тогазь повыка Фараонъ Мои-
сея, и рече: Идѣте, послужѣте на Іеова;
само овцы-тѣ ви и говеда-та ви нека
останжтъ: и челяди-тѣ ви нека идатъ
25 заедно съ васъ. И рече Моисей: Но
трѣба ты да ни дадешь въ ржцѣ-тѣ и
жьртвы и всесъжженія за да пожьртву-
26 вамы на Господа Бога нашего. А още
и скотове-тѣ ни ще дойдатъ съ насъ
наедно: не ще да остане подирѣ нито
копыто: защото отъ тѣхъ трѣба да зе-
мемъ, за да пожьртвувамы на Господа
Бога нашего, и ный додѣ пристигнемъ
тамъ, не знаемъ съ какво трѣба да по-
служимъ Господу.
27 Но Господь ожесточи Фараоново-то
28 сърдце, и не рачи да гы пусне. И рече
му Фараонъ: Махни ся отъ мене: пази
ся, да не видишь вече лице-то ми; за-
щото въ който день видишь лице-то ми,
29 ще умрешь. И рече Моисей: Добрѣ си
реклъ; не ще да видж вече лице-то ти.

ГЛАВА 11.

1 И рече Господь Моисею: още еднж
язвж ще нанесж на Фараона, и на Егы-
петъ: послѣ ще вы пусне отъ тука: ка-
то *вы* пусне ще вы испжди съвсѣмъ отъ
2 тука. Говори сега въ уши-тѣ на людіе-
тѣ, и нека поиска *всякой* мжжъ отъ съ-
сѣдъ-тъ си, и *всяка* жена отъ съсѣдкж-
3 тж си, сребърны и златны нѣща. И да-
де Господь благодать на людіе-тѣ прѣдъ
Египтяны-тѣ: а още Моисей бѣше е-
динъ человѣкъ твърдѣ голѣмъ въ Егы-
петскж-тж земж, прѣдъ слугы-тѣ Фара-
оновы, и прѣдъ людіе-тѣ.
4 И рече Моисей: Така говори Господь:
Около полунощь, азъ ще излѣзж въ срѣдъ
5 Египетъ: И всякой първороденъ въ Е-
гыпетскж-тж земж ще умре, отъ първо-

родный-тъ на Фараона, който сѣди на
прѣстолъ-тъ си, до първородный-тъ на
рабынѭ-тѫ, която е на воденицѫ-тѫ, и
6 всичко първородно на скотове-тѣ. И ще
бѫде по всичкѫ-тѫ Египетскѫ землѭ выкъ
голѣмъ, какъвто никога не е бывалъ, ни-
7 то ще бѫде вече такъвъ. А нито куче
нѣма да поклати языкъ-тъ си противъ
синове-тѣ Израилевы, отъ человѣкъ до
скотъ: за да познаете, че Господь на-
прави разликѫ между Египтяны-тѣ и Из-
8 раиляны-тѣ. И всичкы тѣзи твои раби
ще слѣзѫтъ при мене, и ще припаднѫтъ
прѣдъ мене, и ще рекѫтъ: Излѣзь ты,
и всичкы-тѣ люді̂е които ти слѣдуватъ:
и слѣдъ това ще излѣзѫ. И излѣзе *Мои-
сей* отъ присѫтствîе-то на Фараона съ
голѣмъ гнѣвъ.
9 И рече Господь Моисею: Не ще да вы
послуша Фараонъ, за да ся умножатъ
мои-тѣ знаменîя въ Египетскѫ-тѫ землѭ.
10 А Моисей и Ааронъ направихѫ всичкы-
тѣ тѣзи знаменîя прѣдъ Фараона: но
Господь ожесточи Фараоново-то сърдце,
и не пуснѫ Израилевы-тѣ синове изъ
землѭ-тѫ си.

ГЛАВА 12.

1 И говори Господь Моисею и Аарону
2 въ Египетскѫ-тѫ землѭ и рече: Този
мѣсецъ ще бѫде вамъ начало на мѣсе-
цы-тѣ: ще ви бѫде првъ въ мѣсецы-тѣ
на годинѫ-тѫ.
3 Говорѣте на всичко-то Израилево съ-
бранîе, и речѣте: Въ десетый-тъ *день*
на тойзи мѣсецъ нека земѫтъ за себе си
всякой *по едно* агне, споредъ отечествен-
ны-тѣ *си* домове, *по едно* агне за всякой
4 домъ. Но ако сѫ малцина въ домъ-тъ за
агне-то, той и съсѣдъ-тъ му който е по
ближенъ на кѫщѫ-тѫ му нека *го* земѫтъ
споредъ число-то на душы-тѣ; всякой
ще ся счита за агне-то съразмѣрно съ
онова, което му е *доволно* да яде.
5 А агне-то ви или яре-то ще бѫде не-
порочно, мѫжко единолѣтно: отъ овцы-
6 тѣ, или отъ козы-тѣ ще *го* земете. И ще
го пазите до четыринадесетый-тъ день
на истый-тъ мѣсецъ: и *тогазь* всичко-то
множество на събранîе-то Израилево ще
го заколе привечеръ.
7 И ще земѫтъ отъ кръвь-тѫ и турятъ
на два-та стълпа на врата-та, и на гор-
нiй-тъ прагъ на кѫщы-тѣ врата, дѣто
8 ще го ядѫтъ. И ще ядѫтъ мѣсо-то прѣзъ
онѫзь нощь, печено на огнь-тъ: съ бес-
квасенъ хлѣбъ, и съ горчиво зелîе, ще
9 го ядѫтъ. Да не ядете отъ него сурово,
нито варено въ водѫ, но печено на огнь:
главѫ-тѫ му съ крака-та му и съ утро-
10 бѫ-тѫ. И да не оставите остатъкъ отъ
него до утринь-тѫ, и онова що остане до
11 утринь-тѫ изгорѣте го въ огнь. И така
ще го ядете: опасани прѣзъ чрѣсла-та
си, съ обуща-та си на нозѣ-тѣ си, и
тоягы-тѣ си въ рѫцѣ-тѣ си: и ще го я-
дете съ бързотѫ: Пасха е Господня.
12 Защото тая нощь ще заминѫ прѣзъ
Египетскѫ-тѫ землѭ, и ще поразѭ вся-
ко първородно въ Египетскѫ-тѫ землѭ,
отъ человѣкъ до скотъ: и ще направѭ
сѫдбы противъ всичкы-тѣ Египетскы бо-
13 гове: азъ сьмь Господь. И кръвь-та ще
бѫде вамъ за знакъ на кѫщы-тѣ, въ кои-
то сте: и когато видѭ кръвь-тѫ, ще вы
заминѫ, и язва-та не ще да бѫде у васъ
да вы погуби, когато поразѭ Египет-
скѫ-тѫ землѭ.
14 И той день ще ви бѫде за поменъ: и
ще го празднувате *като* праздникъ на
Господа въ родове-тѣ си: за вѣченъ за-
конъ ще го празднувате.
15 Седмь дни да ядете бесквасенъ хлѣбъ:
отъ първый-тъ день ще дигнете квасъ-тъ
отъ кѫщы-тѣ си: защото който яде квас-
но отъ първый-тъ до седмый-тъ день, о-
16 назь душа да ся истрѣби отъ Израиля. И
въ първый-тъ день *ще бѫде* съзванîе свя-
то: и въ седмый-тъ день съзванîе свято
ще ви бѫде: никаква работа да ся не
върши въ тѣхъ, освѣнь онова което трѣ-
ба на всякого человѣка да яде: това са-
17 мо ще вършите: Ще увардите, прочее,
праздникъ-тъ на бесквасны-тѣ; защото
тойзи день изведохъ пълкове-тѣ ви изъ
Египетскѫ-тѫ землѭ: заради това за вѣ-
ченъ законъ ще вардите тойзи день въ

18 родове-тѣ си. Отъ четыринадесетый-тъ
день на пьрвый-тъ мѣсецъ отвечеръ, ще
ядете бесквасны хлѣбове до двадесеть и
пьрвый-тъ день на мѣсецъ-тъ довечеръ.
19 Седмь дни да ся не намѣрува квасъ въ
кящы-тѣ ви: защото който яде квасно,
онази душа ще ся истрѣби изъ Израиле-
во-то събраніе, или былъ пришлецъ, или
20 туземецъ. Нищо квасно да не ядете:
въ всичкы-тѣ си обиталища бесквасны
хлѣбове ще ядете.
21 Тогазь повыкнѫ Моисей всичкы-тѣ
старцы Израилевы, и рече имъ: Изберѣ-
те, и земѣте за себе си *по едно* агне,
споредъ челяди-тѣ си, и заколѣте пасхѫ-
22 тѫ. Послѣ ще земете врьзопъ отъ иссопъ,
и ще го потопите въ кръвь-тѫ, която *ще
бѫде* въ легенъ: и отъ кръвь-тѫ що е въ
легенъ-тъ, ще ударите горній-тъ прагъ и
два-та стълпа на врата-та *кѫщны:* и ни-
кой отъ васъ да не излѣзе изъ кѫщны-
23 тѣ си врата до утринь-тѫ. Защото Гос-
подь ще мине за да порази Египтяны-
тѣ: и когато види кръвь-тѫ на горній-тъ
прагъ, и на два-та стълпа на врата-та,
Господь ще замине врата-та, и не ще да
остави погубитель-тъ да влѣзе въ кѫщы-
24 тѣ ви, за да порази. И ще упазите това
като узаконеніе, за себе си и за сыно-
25 ве-тѣ си довѣка. И когато влѣзете въ зе-
мѭ-тѫ, която Господь ще ви даде както
26 говорѝ, ще упазите тѫзи службѫ. И ко-
гато ви рекѫтъ синове-тѣ ви: Що *значи*
27 у васъ тая служба? Ще отговорите: То-
ва е жьртва на пасхѫ-тѫ за Господа, за-
щото прѣминѫ кѫщы-тѣ на Израилевы-тѣ
сынове въ Египетъ, когато той порази
Египтяны-тѣ, а наши-тѣ кѫщы избави.
Тогазь людіе-тѣ ся наведохѫ, и ся по-
28 клонихѫ. И отидохѫ Израилевы-тѣ сыно-
ве, та направихѫ както заповѣда Господь
Моисею и Аарону: така направихѫ.
29 И около срѣдъ нощь, Господь порази
всяко пьрворoдно въ Египетскѫ-тѫ зе-
мѭ: отъ пьрвородный-тъ на Фараона
който сѣдѣше на прѣстолъ-тъ си до пьр-
вородный-тъ на плѣнникъ-тъ, който бѣ
въ затворъ-тъ: и всичкы-тѣ пьрвородны
30 на скотове-тѣ. И станѫ Фараонъ прѣзъ
нощь-тѫ, той, и всичкы-тѣ му слугы, и
всичкы-тѣ Египтяни: и станѫ голѣмъ
выкъ въ Египетъ; защото нѣмаше кѫща
въ коѭто да нѣма мьртвецъ.
31 И повыка Моисея и Аарона прѣзъ
нощь-тѫ, и рече: Станѣте, излѣзте изъ
срѣдъ людіе-тѣ ми, и вы, и Израилеви-
тѣ сынове: и идѣте, *та* послужѣте на
32 Іеовà, както рекохте: И овцы-тѣ си, и
стада-та си земѣте, както рекохте, та
идѣте: и благословѣте и мене.
33 И Египтяни-тѣ принуждавахѫ людіе-
тѣ, за да гы извадятъ пò скоро изъ зе-
мѭ-тѫ *си:* защото рекохѫ: Ный всич-
34 кы измирамы. И людіе-тѣ дигнахѫ тѣ-
сто-то си прѣди да вкысне, и имахѫ вся-
кой нощвы-тѣ си на рамена-та си, обви-
35 ты въ дрехы-тѣ си. И направихѫ Израи-
леви-тѣ сынове споредъ Моисеево-то сло-
во, и поискахѫ отъ Египтяны-тѣ сре-
36 бьрны и златны нѣща, и дрехы. И Го-
сподь даде на людіе-тѣ благодать прѣдъ
Египтяны-тѣ, и дадохѫ имъ колкото ис-
кахѫ: и обрахѫ Египтяны-тѣ.
37 И дигнахѫ ся Израилевы-тѣ сынове
отъ Рамессы въ Сокхоѳъ, около шест-
стотинъ тысящи мѫжіе пѣшци, освѣнь
38 челяди-тѣ. Още наедно съ тѣхъ възлѣзе и
голѣмо множество смѣсено, и овцы, и
39 говеда, скотове твърдѣ много. И отъ тѣ-
сто-то което носяхѫ изъ Египетъ, ис-
пекохѫ потрѣбници бесквасны: защото
не бѣ вкыснѫло, понеже гы испѫдихѫ
изъ Египетъ, и не можахѫ да ся бавятъ,
40 нито да приготвятъ ястіе за себе си. А
пришелствованіе-то което направихѫ Из-
раилеви-тѣ сынове въ Египетъ, быде че-
41 тыристотинъ и тридесеть годины. И въ
свършеніе-то на четыристотинъ и триде-
сеть годины, въ истый-тъ онзи день, из-
лѣзохѫ всичкы-тѣ Господни пълкове изъ
Египетскѫ-тѫ земѭ.
42 Тази е нощь, която трѣба да ся варди
за Господа, защото гы изведе изъ Еги-
петскѫ-тѫ земѭ: тази е оная нощь Го-
сподня, която трѣба да ся варди отъ
всичкы-тѣ Израилевы сынове въ родове-
тѣ имъ.
43 И рече Господь на Моисея и Аарона:

Тойзи е законъ-тъ на пасхѫ-тѫ: никой
44 иноплеменникъ да не яде отъ неѭ. И
всякой рабъ купенъ съсъ сребро, когато
45 ся обрѣже, тогазь ще яде отъ неѭ. А
пришлецъ и наемникъ да не ядѫтъ отъ
46 неѭ. Въ истѫ-тѫ кѫщѫ ще ся изѣде:
отъ месо-то да не изнесете вънъ изъ
кѫщѫ-тѫ, и кость да не строшите отъ
47 неѭ. Всичко-то събраніе Израилево ще
48 направи това. И ако нѣкой чужденецъ
живѣе както пришлецъ наедно съ тебе,
и иска да направи пасхѫ-тѫ на Господа,
нека ся обрѣжѫтъ всичкы-тѣ му мѫжкы,
и тогазь нека пристѫпи да ѭ направи;
и ще бѫде както туземецъ на мѣсто-то:
защото никой необрѣзанъ не трѣба да
49 яде отъ неѭ. И истый законъ ще бѫде
за туземецъ-тъ, и за чужденецъ-тъ кой-
50 то е пришлецъ между васъ. И направи-
хѫ всичкы-тѣ Израилеви сынове както
заповѣда Господь Моисею и Аарону: та-
ка направихѫ.
51 И въ истый-тъ онзи день изведе Го-
сподь Израилевы-тѣ сынове изъ Египет-
скѫ-тѫ землѭ, споредъ пълкове-тѣ имъ.

ГЛАВА 13.

1 И говори Господь Моисею, и рече:
2 Посвяти ми всяко първородно, всяко кое-
то отваря ложесна между Израилевы-тѣ
сынове, отъ человѣкъ до скотъ: то е мое.
3 И рече Моисей на людіе-тѣ: Помнѣте
тойзи день, въ който излѣзохте изъ Егы-
петъ, изъ домъ-тъ на рабство-то: защо-
то Господь съ крѣпкѫ рѫкѫ вы изведе отъ
4 тамъ: никой да не яде квасно. Днесь
5 излизате въ мѣсецъ-тъ Авивъ: И когато
тя Господь въведе въ землѭ-тѫ Ханаан-
скѫ, и Хеттейскѫ, и Аморрейскѫ, и Е-
вейскѫ, и Іевусейскѫ, коѭто ся клѣ на
отцы-тѣ ти че ще ти ѭ даде, землѭ дѣто
тече млѣко и медъ, тогазь ще напра-
вишь тѫзи службѫ въ тойзи мѣсецъ.
6 Седмь дни ще ядешь безквасны: и въ сед-
мый-тѣ день *ще бѫде* праздникъ Господу.
7 Безквасны ще ся ядѫтъ въ седмь-тѣ де-
на: и да ти ся не появи квасно нито да
ти ся появи квасъ въ всичкы-тѣ твои
8 прѣдѣлы. И въ онзи день ще извѣстишь
на сына си, и ще речешь: *Това правіѭ*
за онова, което ми Господь створи, ко-
9 гато излѣзохъ изъ Египетъ. И *това* ще
ти бѫде за знакъ на рѫкѫ-тѫ ти, и за
поменъ между очи-тѣ ти, за да е за-
конъ-тъ Господенъ въ уста-та ти: защо-
то съ крѣпкѫ рѫкѫ тя изведе Господь изъ
10 Египетъ. И ще вардишь тойзи законъ въ
врѣме-то му, всякѫ годинѫ.
11 И когато тя Господь въведѐ въ Хана-
анскѫ-тѫ землѭ, както ся заклѣ на тебе
и на отцы-тѣ ти, и ѭ дадѐ на тебе:
12 Тогазь ще отдѣлишь за Господа всяко
което отваря ложесна и всяко първород-
но отъ животны-тѣ колкото имашь: мѫж-
13 кы-тѣ *ще бѫдѫтъ* на Господа. И всяко
първородно отъ оселъ ще искупишь съ
овцѫ: Ако ли *го* не искупишь, тогазь
ще му прѣсѣчешь вратъ-тъ: И всяко
първородно человѣческо между сынове-
тѣ си, ще искупувашь.
14 И послѣ, когато тя попыта сынъ ти, и
рече: Що е това? ще му кажешь: Съ
крѣпкѫ рѫкѫ изведе насъ Господь изъ
15 Египетъ, изъ домъ-тъ на рабство-то: И
когато Фараонъ ся съпротиви да ны пу-
сне, Господь умъртви всяко първородно
въ Египетскѫ-тѫ землѭ, отъ първородно
на человѣкъ до първородно на скотъ: за-
ради това жъртвувамъ Господу всяко
мѫжко което отваря ложесна, и всяко
първородно на сынове-тѣ си искупувамъ.
16 И *това* ще бѫде за знакъ на рѫкѫ-тѫ
ти, и за надчеліе между очи-тѣ ти: по-
неже съ крѣпкѫ рѫкѫ ны изведе Гос-
подь изъ Египетъ.
17 И когато Фараонъ пуснѫ людіе-тѣ,
Богъ не гы прѣведе прѣзъ пѫть-тъ на
Филистимскѫ-тѫ землѭ, ако и да бѣше
най ближенъ; защото Богъ рече: Да не
бы ся раскаяли людіе-тѣ като видятъ
18 брань, и ся върнѫтъ въ Египетъ. Но
Богъ развождаше людіе-тѣ да обыкалятъ
прѣзъ пѫть-тъ на пустынѭ-тѫ къмъ Чер-
вено-то море: И възлѣзохѫ сынове-тѣ
Израилеви отъ Египетскѫ-тѫ землѭ о-
19 пълчени. И зѣ съсъ себе си Моисей ко-
сти-тѣ на Іосифа: защото той бѣше за-

клѣлъ съ клѣтвѫ Израилевы-тѣ сынове и
реклъ: Богъ наистинѫ ще вы посѣти: и
ще занесете кости-тѣ ми отъ тука на-
едно съ васъ.
20 И като тръгнахѫ отъ Сокхоѳъ, распо-
ложихѫ ся въ станъ у Еѳамъ, къмъ краи-
21 ща-та на пустынѭ-тѫ. И Господь прѣд-
хождаше прѣдъ тѣхъ, деня въ стълпъ о-
блаченъ, за да гы оправя по пѫть-тъ, а
нощя въ стълпъ огненъ, за да имъ свѣ-
22 ти: та да вървятъ деня и нощя: Не от-
далечаваше отъ очи-тѣ на людіе-тѣ о-
блачный-тъ стълпъ деня, нито огнен-
ный-тъ стълпъ нощя.

ГЛАВА 14.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Кажи на Израилевы-тѣ сынове, да ся
върнѫтъ и да ся расположѫтъ въ станъ
прѣдъ Піаироѳъ, между Мигдолъ и море-
то, срѣщѫ Веелсефонъ ще ся располо-
3 жите въ станъ близу до море-то. Защо-
то Фараонъ ще рече за Израилевы-тѣ
сынове: Тѣ сѫ ся побъркали по земѭ-
4 тѫ: пустыня-та гы е затворила. И азъ
ще ожесточѫ сърдце-то Фараоново, и
ще гы гони отдирѣ: и ще ся прославѭ
надъ Фараона, и надъ всичко-то му во-
инство: и Египтяни-тѣ ще познаѭтъ че
азъ съмь Господь. И направихѫ така.
5 И извѣсти ся на Египетскый-тъ царь
че побѣгнахѫ людіе-тѣ: и Фараоново-то
сърдце и на слугы-тѣ му ся прѣвърнѫ
противъ людіе-тѣ, и рекохѫ: Защо на-
правихмы така, та пуснахмы Израиля,
6 да ни не работи вече? И впрегнѫ коле-
сницѫ-тѫ си, и зѣ людіе-тѣ си съсъ себе
7 си. Зѣ и шестстотинъ избранны коле-
сницы, и всичкы-тѣ Египетскы колесни-
8 цы, и началницы надъ всичкы-тѣ. И о-
жесточи Господь сърдце-то на Фараона,
царя Египетскаго, и погнѫ отдирѣ Изра-
илевы-тѣ сынове: а Израилеви-тѣ сыно-
9 ве исхождахѫ съ высокѫ рѫкѫ. И погна-
хѫ Египтяни-тѣ слѣдъ тѣхъ, всичкы-тѣ
коніе, колесницы-тѣ Фараоновы, и кон-
ници-тѣ му, и воинство-то му: и стигна-
хѫ гы расположены въ станъ близу до
море-то прѣдъ Піаироѳъ, срѣщѫ Веел-
сефонъ.
10 И когато приближи Фараонъ, Израи-
леви-тѣ сынове дигнахѫ очи, и ето, Е-
гыптяни-тѣ идяхѫ слѣдъ тѣхъ: и убояхѫ
ся твърдѣ: и извыкахѫ Израилеви-тѣ сы-
11 нове къмъ Господа. И рекохѫ Моисею:
Ужъ че нѣмаше гробища въ Египетъ, за
това ли ны изведе да умремъ въ пусты-
нѭ-тѫ? Защо ны стори това, и ны изве-
12 де изъ Египетъ? Не е ли това слово-то
което ти казахмы въ Египетъ, и рекох-
мы: Остави ны, и нека работимъ на Е-
гыптяны-тѣ? защото по добрѣ ни бѣше
да работимъ на Египтяны-тѣ нежели да
умремъ въ пустынѭ-тѫ.
13 И рече Моисей на людіе-тѣ: Не бойте
ся, стойте, и гледайте спасеніе-то Гос-
подне, което ще ви направи днесь: защо-
то Египтяны-тѣ които видѣхте днесь,
14 нѣма да гы видите вече довѣка. Господь
ще воюва за васъ: и вы ще останете
мирни.
15 И рече Господь Моисею: Защо выкашь
къмъ мене? Речи на Израилевы-тѣ сы-
16 нове да тръгнѫтъ. И ты дигни жезлъ-тъ
си и простри рѫкѫ-тѫ си надъ море-то,
и раздѣли го, и нека прѣминѫтъ Израи-
леви-тѣ сынове прѣзъ срѣдъ море-то по
17 сухо, И азъ, ето, ще ожесточѫ сърдце-то
на Египтяны-тѣ, и ще влѣзѫтъ слѣдъ
тѣхъ: и ще ся прославѭ надъ Фараона,
и надъ всичко-то му воинство, надъ ко-
лесницы-тѣ му, и надъ конницы-тѣ му.
18 И ще познаѭтъ Египтяни-тѣ че азъ съмь
Господь, когато ся прославѭ надъ Фа-
раона, надъ колесницы-тѣ му, и надъ
конницы-тѣ му.
19 Тогазь ангелъ Божій, който прѣдидя-
ше прѣдъ Израилево-то воинство, дигнѫ
ся та дойде отдирѣ имъ: и облачный-тъ
стълпъ ся дигнѫ отъ лице-то имъ та за-
20 станѫ отдирѣ имъ: И дойде между Егы-
петско-то воинство и Израилево-то: *на
едны-тѣ* бѣше тьменъ облакъ, а *на дру-
гы-тѣ* свѣтлъ прѣзъ нощь-тѫ: за то ед-
но-то *воинство* не приближи до друго-то
прѣзъ всичкѫ-тѫ нощь.
21 И Моисей прострѣ рѫкѫ-тѫ си надъ

море-то: и направи Господь да ся оттегли
море-то всичка-тѫ онѫѭ нощь отъ
силенъ всточенъ вѣтръ, и прѣвърнѫ мо-
22 ре-то въ сушѫ, и вода-та ся раздвои. И
влѣзохѫ Израилеви-тѣ сынове въ срѣдъ
море-то по сухо, и вода-та бѣше имъ
стѣна отъ деснѫ-тѫ и отъ лѣвѫ-тѫ имъ
странѫ.
23 И Египтяни-тѣ гы погнахѫ и влѣзохѫ
слѣдъ тѣхъ, всичкы-тѣ коніе Фараонови,
колесницы-тѣ му, и конницы-тѣ му въ
24 срѣдъ море-то. И въ утреннѭ-тѫ стра-
жѫ, погледнѫ Господь отъ огненный-тъ
и облачный-тъ стълпъ на Египетско-то
воинство, и смути воинство-то на Египтяны-
25 тѣ: И извади колета-та на колесни-
цы-тѣ имъ, и ся теглихѫ мѫчно. И ре-
кохѫ Египтяни-тѣ: да бѣгамы отъ Изра-
иля, защото Iеова воюва заради тѣхъ
26 противъ Египтяны-тѣ. И Господь рече
Моисею: Простри рѫкѫ-тѫ си надъ море-
то, и нека ся възвърне вода-та връхъ
Египтяны-тѣ, върхъ колесницы-тѣ имъ
27 и върхъ конницы-тѣ имъ. И прострѣ
Моисей рѫкѫ-тѫ си надъ море-то: и о-
коло зоры море-то ся върнѫ пакъ на мѣ-
сто-то си: и Египтяни-тѣ като бѣгахѫ
посрѣщнахѫ го: и истърси Господь Е-
28 гиптяны-тѣ въ срѣдъ море-то. Защото
вода-та ся възвърнѫ и покры колесни-
цы-тѣ и конницы-тѣ, всичко-то воинство
Фараоново, което бѣше влѣзло слѣдъ
тѣхъ въ море-то: не останѫ отъ тѣхъ ни
29 единъ. А Израилеви-тѣ сынове минахѫ
прѣзъ срѣдъ море-то по сухо: и вода-та
бѣше имъ стѣна отъ деснѫ-тѫ и отъ лѣ-
вѫ-тѫ имъ странѫ.
30 И избави Господь въ онзи день Изра-
иля отъ рѫкѫ-тѫ на Египтяны-тѣ: и
видѣ Израиль Египтяны-тѣ мьртвы по
31 край море-то. И видѣ Израиль голѣмо-то
онова дѣло, което направи Господь на
Египтяны-тѣ: и убояхѫ ся людiе-тѣ отъ
Господа, и повѣровахѫ Господа, и Мои-
сея слугѫ-тѫ му.

ГЛАВА 15.

1 Тогазь въспѣ Моисей и Израилеви-тѣ
сынове тѫзи пѣснь Господу, и говорихѫ
и рекохѫ:
Ще пѣѭ Господу, защото ся прослави
славно:
Коня и ѣздеца му хвърли въ море-то.
2 Господь е сила моя и пѣніе,
И станѫ ми спасеніе:
Той ми е Богъ, и ще го прославѭ:
Богъ на отца ми, и ще го прѣвъзнесѫ.
3 Господь е силенъ воеватель:
Име-то му е Iеова.
4 Колесницы-тѣ Фараоновы и воинство-то
му хвърли въ море-то:
Избранни-тѣ му пълковница потънахѫ
въ Червено-то море.
5 Бездны-тѣ гы покрыхѫ:
Като камькъ слѣзохѫ въ дълбины-тѣ.
6 Десница-та ти, Господи, прослави ся въ
крѣпость:
Десница-та ти, Господи, смаза непрія-
тель-тъ.
7 И съ величинѫ-тѫ на прѣвъсходство-то си
истрѣбилъ си противницы-тѣ си.
Проводилъ си гнѣвъ-тъ си *и* пояде гы
като сламѫ.
8 И съ дыханіе-то на ноздры-тѣ ти вода-
та ся струпа на купъ:
Волны-тѣ застанахѫ като громадѫ,
Бездны-тѣ ся сгъстихѫ въ срѣдъ море-то.
9 Непріятель-тъ рече: Ще погнѫ, ще
стигнѫ,
Ще раздѣлѭ корысти-тѣ, душа-та ми ще
ся насыти върхъ тѣхъ:
Ще истръгнѫ ножъ-тъ си, рѫка-та ми
ще гы погуби.
10 Подухналъ си съ вѣтръ-тъ си *и* море-то
гы покры:
Потънахѫ като олово въ силнѫ-тѫ водѫ.
11 Кой е подобенъ тебѣ, Господи, между
богове-тѣ?
Кой е подобенъ тебѣ, славенъ въ святость,
Чуденъ въ пѣнія, правящъ чудеса?
12 Прострѣлъ си десницѫ-тѫ си, *и* земя-та
гы погълнѫ.

13 Съ милость-тѫ си водилъ си тыя людіе, *които* си избавилъ:
Наставилъ си *гы* съсъ силѫ-тѫ си въ обиталище-то на святынѭ-тѫ си.
14 Народи-тѣ ще чуѭтъ, *и* ще въстрѣперятъ,
Болѣзни ще обладаѭтъ Палестинскы-тѣ жители.
15 Тогазь ще ся уплашатъ Едомскы-тѣ князове:
Трепетъ ще хване Моавитскы-тѣ началницы:
Всичкы-тѣ жители въ Ханаанъ ще ся стопятъ.
16 Страхъ и трепетъ ще нападне на тѣхъ:
Отъ величинѫ-тѫ на мышцѫ-тѫ ти ще окаменѣѭтъ.
До дѣ замине народъ-тъ ти, Господи,
До дѣ замине този народъ *който* си придобылъ.
17 Ще го въведешъ и насадишь въ горѫ-тѫ на наслѣдіе-то си,
Мѣсто-то, Господи, *което* си приготвилъ за свое обиталище,
Святилище-то, Господи, *което* рѫцѣ-тѣ ти поставихѫ.
18 Господь ще царува въ вѣкы вѣковъ.

19 Защото влѣзохѫ Фараонови-тѣ коніе
въ море-то съ колесницы-тѣ му, и съ
конницы-тѣ му, и Господь върнѫ връхъ
тѣхъ водѫ-тѫ на море-то: а Израилеви-
тѣ сынове прѣминахѫ прѣзъ срѣдъ мо-
20 ре-то по сухо. И пророчица-та Маріамъ
Ааронова-та сестра, зѣ тѫпанъ въ рѫкѫ-
тѫ си, и всичкы-тѣ жены излѣзохѫ слѣдъ
21 неѭ съ тѫпаны и ликованія. И Маріамъ
имъ отвѣтствуваше *и говоряше*:
Пѣйте Господу: защото ся прослави славно:
Коня и ѣздеца му хвьрли въ море-то.
22 Тогазь дигнѫ Моисей Израиляны-тѣ
отъ Червено-то море, и излѣзохѫ къмъ
пустынѭ-тѫ Суръ: и ходихѫ три дни въ
23 пустынѭ-тѫ, и не намѣрвахѫ водѫ. И
отъ тамъ дойдохѫ въ Меррѫ: но не мо-
гохѫ да піѭтъ отъ водѫ-тѫ на Меррѫ,
защото бѣше горчива: за това ся наи-
24 менова Мерра*. И мъмряхѫ людіе-тѣ на
25 Моисея, и говоряхѫ: Що ще піемъ? А
Моисей извыка къмъ Господа: и показа
му Господь дрьво *което* като хвьрли у
водѫ-тѫ, вода-та ся услади. Тамъ имъ
даде заповѣдь и повелѣніе: и тамо гы
26 опыта. И рече: Ако послушашь прилѣ-
жно гласъ-тъ на Господа Бога твоего: и
направишь онова което е угодно прѣдъ
очи-тѣ му, и дадешь слушаніе на запо-
вѣди-тѣ му, и увардишь всичкы-тѣ му
повелѣнія, не щѫ да ти нанесѫ ни еднѫ
отъ болести-тѣ, които нанесохъ върхъ
Египтяны-тѣ: защото азъ съмъ Господь
който тя исцѣлявамъ.
27 Послѣ дойдохѫ въ Елимъ, дѣто *имаше*
дванадесеть водни источници, и седмде-
сеть финиковы дрьвета, и тамъ постави-
хѫ станъ близо при воды-тѣ.

* Горесть.

ГЛАВА 16.

1 И станахѫ отъ Елимъ, всичко-то съ-
браніе на Израилевы-тѣ сынове, та дой-
дохѫ въ пустынѭ-тѫ Синъ, която е ме-
жду Елимъ и Синѫ, въ петнадесетый-тъ
день на вторый-тъ мѣсецъ отъ какъ из-
2 лѣзохѫ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ. И всич-
ко-то събраніе на Израилевы-тѣ сынове
мъмрѣше на Моисея и Аарона въ пу-
3 стынѭ-тѫ. И рекохѫ имъ Израилеви-тѣ
сынове: Подобрѣ да быхмы умрѣли отъ
рѫкѫ-тѫ на Господа въ Египетскѫ-тѫ
землѭ, когато сѣдѣхмы близу до котлы-
тѣ на мѣсо-то *и* когато ядѣхмы хлѣбъ
до сытость! защото изведохте ны въ
тѫзи пустынѭ, за да изморите съ гладъ
всичко това събраніе.
4 Тогазь рече Господь Моисею: Ето, ще
ви одъждѭ хлѣбъ отъ небе-то и ще из-
лѣзватъ людіе-тѣ и всякой день ще съ-
биратъ колкото е доволно за день-тъ, за
да гы опытамъ ще ходятъ ли въ законъ-тъ
5 ми или не. А въ шестый-тъ день нека
приготвятъ онова което ще внесѫтъ, и
да е двойно отъ колкото събиратъ все-
кой день.
6 А Моисей иАаронъ рекохѫ на всич-
кы-тѣ Израилевы сынове: Довечера ще

познаете че Господь вы е извелъ изъ Е-
7 гыпетскѫ-тѫ землѭ. И утрѣ ще видите
славѫ-тѫ Господнѭ, защото чу ропта-
нія-та ви противъ Господа: понеже що
8 смы ный, та да роптаете на насъ? И ре-
че Моисей: *Ще видите* когато ви даде
Господь довечера месо да ядете, и утрѣ
хлѣбъ до сытость: защото чу Господь
роптанія-та ви които роптаете на него:
защото що смы ный? роптанія-та ви не
сѫ противъ насъ, но противъ Господа.
9 И рече Моисей Аарону: Речи на всич-
ко-то събраніе на Израилевы-тѣ сынове:
Приближѣте прѣдъ Господа: защото чу
роптанія-та ви.
10 И когато говорѣше Ааронъ на всичко-
то събраніе на Израилевы-тѣ сынове, о-
бърнахѫ лице-то си къмъ пустынѭ-тѫ,
и ето, слава-та Господня ся яви въ о-
11 блакъ-тъ. И говорѝ Господь Моисею, и
12 рече: Чухъ роптанія-та на Израилевы-тѣ
сынове. Кажи имъ, и речи: Довечера
ще ядете месо, и утрѣ ще ся насытите
съ хлѣбъ, и ще познаете че азъ сьмь
Господь Богъ вашъ.
13 А на вечерь-тѫ долѣтѣхѫ прѣпелицы,
и покрыхѫ станъ-тъ: и на утринь-тѫ, на
всякадѣ около станъ-тъ бѣше ся послало
14 роса. И като ся дигнѫ послана-та роса,
ето, по лице-то на пустынѭ-тѫ имаше
нѣщо дребно като люспы, тънко като
15 слана по землѭ-тѫ. И като видѣхѫ Изра-
илевы-тѣ сынове, рекохѫ си единъ дру-
гому: Що *е* това? защото не знаяхѫ
що бѣше. И Моисей имъ рече: Това е
хлѣбъ-тъ който ви дава Господь да яде-
16 те. Това е което заповѣда Господь: Съ-
берѣте отъ него, всякой колкото му трѣ-
ба да яде, по гоморъ на главѫ, споредъ
число-то на душы-тѣ ви: земѣте всякой
за свои-тѣ които има подъ шатьръ-тъ си.
17 И направихѫ така Израилеви-тѣ сынове;
и събрахѫ единъ много, а другъ малко.
18 И когато измѣрихѫ съ гоморъ-тъ, който
бѣше събралъ много, не бѣше му много:
и който бѣше събралъ малко, не бѣше
му малко: всякой земаше колкото му
19 трѣбаше за хранѫ. И рече имъ Моисей:
Никой да не оставя отъ него до утрѣ.
20 Но, не послушахѫ Моисея: и нѣкои о-
ставихѫ отъ него до утрѣ, и червяса, и
ся усмърдѣ: и разгнѣви ся на тѣхъ Мои-
21 сей. И всякѫ сутринѫ събирахѫ го кой
колкото му трѣбаше за хранѫ: и, когато
припечеше слънце-то, стопяваше ся.
22 И въ шестый-тъ день събрахѫ двойнѫ
хранѫ, по два гомора за едного: дойдо-
хѫ тогазь всичкы-тѣ началници на съ-
23 браніе-то, и извѣстихѫ на Моисея. А той
имъ рече: Това е което рече Господь:
утрѣ е сѫббота, свято упокоеніе Госпо-
ду: опечѣте което имате да опечете, и
сварѣте което имате да сварите: и кол-
кото остане, турѣте го на странѫ за
24 васъ си, за опазваніе до утрѣ. И уварди-
хѫ го до утрѣ, както заповѣда Моисей:
и не ся усмърдѣ, нито ся намѣри червей
25 въ него. И рече Моисей: Яждте го днесь:
защото днесь *е* сѫббота Господу: днесь
26 нѣма да го намѣрите въ поле-то. Шесть
дни ще го събирате: но въ седмый-тъ
день, въ сѫбботѫ-тѫ, въ неѭ нѣма да ся
27 намѣрва. И нѣкои отъ людіе-тѣ излѣзо-
хѫ въ седмый-тъ день да сберѫтъ, но не
28 намѣрихѫ. Тогазь рече Господь Моисею:
До кога ще ся отричате да вардите мои-
29 тѣ заповѣди, и мои-тѣ законы? Виждте
че Господь ви даде сѫбботѫ-тѫ, *и* за то-
ва въ шестый-тъ день ви дава хлѣбъ за
два дена: сѣдѣте всякой на мѣсто-то си:
въ седмый-тъ день да не излиза никой
30 отъ мѣсто-то си. И отпочивахѫ си лю-
31 діе-тѣ въ седмый-тъ день. А домъ-тъ Из-
раилевъ нарече име-то му Манна: и то
бѣ подобно на коріандрово-то сѣме, бѣ-
ло: и вкусъ-тъ му като на пита съ медъ.
32 И рече Моисей: Това е което заповѣ-
да Господь: напълнѣте отъ него единъ
гоморъ, за да ся варди въ родове-тѣ ви,
да гледатъ хлѣбъ-тъ съ който ви исхра-
нихъ въ пустынѭ-тѫ, като ви изведохъ
33 изъ Египетскѫ-тѫ землѭ. И рече Моисей
Аарону: Земи еднѫ стомнѫ, и тури въ
неѭ единъ гоморъ пъленъ съ маннѫ, и
положи ѭ прѣдъ Господа, за да ся у-
34 пазва въ родове-тѣ ви. И положи ѭ Аа-
ронъ прѣдъ свидѣтелство-то, за да ся у-
пазва, както заповѣда Господь Моисею.

35 И четыридесеть години ядѣхѫ Израиле-
ви-тѣ синове маннѫ-тѫ, додѣ дойдохѫ въ
обитаемѫ земѭ: ядѣхѫ маннѫ, додѣ дой-
дохѫ въ прѣдѣлы-тѣ на Ханаанскѫ-тѫ
земѭ. А гоморъ-тъ е десета часть на е-
фѫ-тѫ.

ГЛАВА 17.

1 И тръгнѫ всичко-то събраніе на Изра-
илевы-тѣ сынове, отъ пустынѭ-тѫ Синъ,
и вървяхѫ споредъ Господнѭ-тѫ запо-
вѣдь, и расположихѫ станъ въ Рафидимъ
2 дѣто нѣмаше водѫ да піѭтъ людіе-тѣ. И
карахѫ ся людіе-тѣ съ Моисея, и реко-
хѫ: Дай ни водѫ да піемъ. И рече имъ
Моисей: Защо ся карате съ мене? защо
3 искушавате Господа? А людіе-тѣ бѣхѫ
ожаднѣли тамъ за водѫ: и роптаяхѫ лю-
діе-тѣ на Моисея, и думахѫ: Защо ны
възведе изъ Египетъ, за да ны изморишь,
насъ и чада-та ни, и скотове-тѣ ни съсъ
жаждѫ?
4 И извыка Моисей къмъ Господа, и ка-
за: Какво да правѭ тойзи народъ? още
5 малко и ще мя убіѭтъ съ каменіе. И ре-
че Господь Моисею: Замини прѣдъ ли-
це-то на людіе-тѣ, и земи съсъ себе
си нѣкои отъ Израилевы-тѣ старцы: и
жезлъ-тъ си съ който удари ты рѣкѫ-тѫ,
6 земи въ рѫкѫ-тѫ си, и върви. Ето, азъ
ще застанѫ тамъ прѣдъ тебе на канарѫ-
тѫ въ Хоривъ, и ще ударишь канарѫ-тѫ,
и ще излѣзе вода изъ неѭ да піѭтъ лю-
діе-тѣ. И направи така Моисей прѣдъ о-
7 чи-тѣ на старцы-тѣ Израилевы. И нарече
име-то на мѣсто-то: *Масса и †Мерива,
заради караніе-то на Израилевы-тѣ сыно-
ве, и защото искусихѫ Господа, и казува-
хѫ: Да ли е между насъ Господь, или не?
8 Тогазь дойде Амаликъ, и направи бой
9 съ Израиля въ Рафидимъ. И рече Мои-
сей Іисусу: Избери ни мѫжіе, и излѣзь
да ся біешь съ Амалика: утрѣ азъ ще за-
станѫ на върхъ-тъ на хълма и ще държѫ
10 въ рѫкѫ-тѫ си жезлъ-тъ Божій. И стори
Іисусъ както му рече Моисей, и ся би
съ Амалика. А Моисей, и Ааронъ, и Оръ
11 възлѣзохѫ на върхъ-тъ на хълма. И ко-
гато Моисей въздигаше рѫкѫ-тѫ си, на-
дviваше Израилъ: а когато спущаше рѫ-
12 кѫ-тѫ си, надвиваше Амаликъ. А рѫцѣ-
тѣ Моисеовы натегнувахѫ; за това взѣхѫ
камыкъ и подложихѫ му, и той сѣднѫ на
него: а Ааронъ и Оръ, единъ отъ еднѫ-
тѫ странѫ, и другъ отъ другѫ-тѫ, под-
пирахѫ рѫцѣ-тѣ му: и *така* рѫцѣ-тѣ му
ся подкрѣпявахѫ до захожданіе-то на
13 слънце-то. И погуби Іисусъ Амалика, и
14 людіе-тѣ му, съ остро-то на ножа. И ре-
че Господь Моисею: Пиши това въ кни-
гѫ за поменъ, и прѣдай въ уши-тѣ на
Іисуса: че ще изгладѭ съвсѣмъ поменъ-тъ
15 на Амалика отъ подъ небе-то. И съзида
тамо Моисей олтарь, и нарече име-то му
16 *Іеовà Ниссій: И рече: Понеже **Господь
тури рѫкѫ на прѣстолъ-тъ *си*, *ще бѫде*
Господня брань противъ Амалика отъ
родъ въ родъ.

ГЛАВА 18.

1 И чу Іоѳоръ Мадіамскый-тъ священ-
никъ, тесть-тъ Моисеовъ, всичкы-тѣ дѣ-
ла които направи Богъ на Моисея, и на
людіе-тѣ си Израиля, че изведе Господь
2 Израиля изъ Египетъ: И зѣ Іоѳоръ
тесть-тъ Моисеовъ, Сепфорѫ, Моисеовѫ-
тѫ женѫ, слѣдъ като ѭ бѣше отпратилъ,
3 И двама-та ѝ сынове, отъ които на е-
динъ-тъ име-то бѣ †Гирсомъ: защото
чужденецъ, рече, быхъ въ чуждѫ земѭ:
4 А на другый-тъ име-то §Еліезеръ: защо-
то Богъ на отца ми, *рече*, станѫ ми по-
мощникъ, и избави мя отъ ножъ-тъ Фа-
5 раоновъ. И дойде Іоѳоръ Моисеовый
тесть при Моисея, съсъ сынове-тѣ му, и
съсъ женѫ му, въ пустынѭ-тѫ, дѣто бѣ-
ше расположилъ станъ въ Божіѭ-тѫ го-

---

* Искушеніе.
† Караніе.

* Господь знамя мое.
** *Или,* рѫка *ся подигнѫ* противъ прѣ-
столъ-тъ Господень.
† Пришлецъ тука.
§ Богъ мой помощникъ.

6 ра: И извѣсти Моисею: Азъ Іоөоръ
тесть ти ида при тебе, и жена ти, и два-
7 ма-та й сынове съ неж. И Моисей излѣзе
да посрѣщне тестя си, и поклони ся, и
цѣлуна го: и попытаха ся единъ другъ
за здравіе-то си, и влѣзоха въ шатъръ-тъ.
8 И Моисей расказа на тестя си всичко
що направи Господь на Фараона и на
Егыптяны-тѣ заради Израиля, и всичкы-
тѣ трудове които имъ ся случиха по
9 пжть-тъ, и какъ гы избави Господь. И
зарадова ся Іоөоръ много за всичкы-тѣ
добрины които Господь бѣ направилъ на
Израиля, когото избави отъ ржка-та на
10 Егыптяны-тѣ. И рече Іоөоръ: Благосло-
венъ Господь, който вы избави отъ ржка-та на Егыптяны-тѣ, и отъ Фараоно-
ва-та ржка; който избави людіе-тѣ изъ
11 подъ ржка-та на Егыптяны-тѣ. Сега по-
знавамъ че Господь е великъ надъ всич-
кы-тѣ богове: защото въ това въ което
ся възгордиха тѣ, стана отъ тѣхъ по
12 горенъ. Зѣ тогазъ Іоөоръ, Моисеовый
тесть, всесъжженіе и жьртвы *да принесе*
Богу: и дойде Ааронъ, и всичкы-тѣ
старци Израилеви, да ядатъ хлѣбъ заед-
но съ Моисеовый тесть прѣдъ Бога.
13 И на другый-тъ день сѣдна Моисей да
сади людіе-тѣ: и стояха людіе-тѣ прѣдъ
14 Моисея отъ заранъ-та до вечерь-та. И
като видѣ Моисеовый тесть всичко кое-
то правѣше той на людіе-тѣ, рече: Що
е това което правишь на людіе-тѣ? За-
що ты самъ сѣдишь, и всичкы-тѣ людіе
стоятъ прѣдъ тебе отъ заранъ довечерь?
15 И рече Моисей на тестя си: Защото
людіе-тѣ дохождатъ при мене да пытатъ
16 Бога. Когато иматъ нѣщо, дохождатъ при
мене, и азъ сждж между единый-тъ и
другый-тъ: и показувамъ *имъ* Божіи-тѣ
17 повелѣнія, и законы-тѣ му. И Моисео-
вый тесть му рече: Това което правишь
18 не е добро. Непрѣмѣнно и ты ще за-
прешь, и тойзи народъ, който е съ тебе:
защото това нѣщо е много тежко за те-
19 бе: не можешь върши това самъ. И сега
послушай гласъ-тъ ми: ще тя съвѣту-
вамъ, и Богъ ще бжде съ тебе: ты бжди
отъ страна Божія за народъ-тъ, да от-
20 носишь сждбы-тѣ прѣдъ Бога. И учи гы
на повелѣнія-та и на законы-тѣ, и по-
казувай имъ пжть-тъ по който трѣбува
да ходятъ, и дѣла-та които трѣбва да
21 правятъ. Но избери отъ всичкы-тѣ лю-
діе достойны мжжіе, които ся боятъ отъ
Бога, истинолюбцы мжжіе, които нена-
виждатъ сребролюбіе: и постави *гы* надъ
тѣхъ, тысященачалницы, и стоначални-
цы, и петдесетоначалницы, и десетона-
22 чалницы. И нека тѣ саддятъ людіе-тѣ
всякога: и всяка голѣма сждба, нека до-
носятъ до тебе: а всяка малка сждба
нека сждятъ тѣ: така ще ти олекне, и
23 ще носятъ товаръ-тъ наедно съ тебе. Ако
направишь това (и ако Богъ ти заповѣ-
да), тогазъ ще можешь да ся удьржишь,
още и всичкый тойзи народъ ще стигне
на мѣсто-то си съ миръ.
24 И послуша Моисей гласъ-тъ на тестя
25 си, и стори всичко що му рече. И избра
Моисей отъ всичкый Израиль достойны
мжжіе, и постави гы началницы надъ
народа, тысященачалницы, стоначални-
цы, петдесетоначалницы, и десетоначал-
26 ницы: И сждѣха людіе-то на всяко врѣ-
ме: сждбы-тѣ които бѣха мжчны доно-
сяха Моисею, а всяка малка сждба сж-
27 дѣха тѣ. И испроводи Моисей тестя си,
и отиде въ земля-та си.

ГЛАВА 19.

1 Въ третій-тъ мѣсецъ слѣдъ исходъ-тъ
на Израилевы-тѣ сынове, изъ Египет-
ска-та земля, въ истый-тъ день дойдоха
2 въ Сынайска-та пустыня. И станаха
отъ Рафидимъ, та дойдоха въ Синайска-
та пустыня, и расположиха станъ въ
пустыня-та: и тамъ постави шатры-тѣ
3 си Израиль срѣща гора-та. И Моисей
възлѣзе при Бога: и повыка го Господь
отъ гора-та, и рече: така ще кажешь
на Іакововый домъ, и ще извѣстишь на
4 Израилевы-тѣ сынове: Вы видѣхте що
сторихъ на Египтяны-тѣ, и васъ носихъ
като на орловы крила, и доведохъ вы
5 при себе си. И сега, ако наистина по-
слушате гласъ-тъ ми и упазите завѣтъ-тъ

ми, отъ всичкы-тѣ народы вы ще ми бѫ-
дете собственно стяжаніе: защото моя е
6 всичка-та земя. И вы ще ми бѫдете цар-
ство отъ священницы, и народъ святъ.
Тѣзи сѫ думы-тѣ които ще кажешь на
Израилевы-тѣ сынове.
7 И дойде Моисей и повыка старцы-тѣ
народны, и прѣдстави прѣдъ тѣхъ всичкы
тѣзи думы които му заповѣда Господь.
8 И отговорихѫ съгласно всичкы-тѣ людіе,
и казувахѫ: всичко което рече Господь
ще сторимъ. И отнесе Моисей Господу
9 думы-тѣ на людіе-тѣ. И рече Господь
Моисею: Ето, азъ идѫ при тебе въ гѫстъ
облакъ, за да чуѭтъ людіе-тѣ когато го-
ворѭ съ тебе, и да тя вѣруватъ вече за
всегда. А Моисей каза Господу думы-тѣ
10 на людіе-тѣ. И рече Господь Моисею:
Иди при людіе-тѣ и освяти гы днесь и
11 утрѣ, и да исперѫтъ дрехы-тѣ си, И да
сѫ готови за третій-тъ день: защото въ
третій-тъ день ще слѣзе Господь на Си-
найскѫ-тѫ горѫ, прѣдъ очи-тѣ на всич-
12 кы-тѣ людіе. И ще туришь на около прѣ-
дѣлы за людіе-тѣ и ще кажешь: Пазѣте
ся да не възлѣзете на горѫ-тѫ, нито да
ся допрете до никой неинъ край: който
ся допре до горѫ-тѫ, непрѣмѣнно ще
13 умре: И да ся не допре до нея рѫка,
защото съ каменіе ще ся убіе, или съсъ
стрѣлѫ ще ся устрѣли: или ако е жи-
вотно или человѣкъ, живъ да не остане.
Когато трѫба-та затрѫби, тогазъ ще въз-
лѣзѫтъ на горѫ-тѫ.
14 И слѣзе Моисей отъ горѫ-тѫ при лю-
діе-тѣ, и освяти людіе-тѣ: а тѣ испрахѫ
15 дрехы-тѣ си. И рече на людіе-тѣ: Бѫ-
дѣте готови за третій-тъ день: не ся
приближавайте при женѫ.
16 И сутринь-тѫ въ третій-тъ день ста-
нахѫ гръмове и свѣткавицы, и гѫстъ
облакъ *имаше* на горѫ-тѫ, и много си-
ленъ трѫбенъ гласъ: и треперяхѫ всич-
17 кы-тѣ людіе които бѣхѫ въ станъ-тъ. То-
газъ изведе Моисей людіе-тѣ изъ станъ-тъ
да посрѣщнѫтъ Бога, и застанѫхѫ подъ
18 горѫ-тѫ. А Синайска-та гора бѣше всич-
ка въ дымъ: защото слѣзе Господь въ
огнь на нея: и дигаше ся дымъ-тъ ѝ
като дымъ отъ пещь, и всичка-та гора
19 ся трѣсеше силно. И когато трѫбный-тъ
гласъ ся продължаваше много силно, Мои-
сей говорѣше и Богъ му отговаряше съ
20 гласъ. И слѣзе Господь на Синайскѫ-тѫ
горѫ на върхъ-тъ на горѫ-тѫ: и повыка
Господь Моисея на върхъ-тъ на горѫ-
21 тѫ, и възлѣзе Моисей. И рече Господь
Моисею: Слѣзь, та заръчай на людіе-тѣ,
да ся не устремѭтъ къмъ Господа да гле-
22 датъ, и паднѫтъ мнозина отъ тѣхъ. Така
и священници-тѣ които приближаватъ
при Господа, нека ся освятятъ, за да не
23 нападне Господь върхъ тѣхъ. И рече
Моисей Господу: Людіе-тѣ не могѫтъ да
възлѣзѫтъ на Синайскѫ-тѫ горѫ: защото
ты си ни заповѣдалъ и реклъ: Тури прѣ-
24 дѣлы около горѫ-тѫ, и освяти ѭ. И рече
му Господь: Иди, слѣзь: послѣ ще въ-
злѣзешь ты и Ааронъ наедно съ тебе: а
священници-тѣ и людіе-тѣ да ся не устре-
мятъ да възлѣзѫтъ къмъ Господа, за да
25 не нападне върхъ тѣхъ. И Моисей слѣ-
зе при людіе-тѣ, и каза имъ.

ГЛАВА 20.

1 Тогазъ каза Богъ всичкы тѣзи думы и
говорѣше:
2 Азъ сымъ Іеова̀ Богъ твой, който тя
изведохъ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ, изъ
домъ-тъ на рабстве-то.
3 Да нѣмашь другы богове освѣнь мене.
4 Не си правѝ кумиръ, и никакво подо-
біе на нѣщо, което е на небе-то горѣ, и
което на землѭ-тѫ долу, или което въ во-
5 ды-тѣ подъ землѭ-тѫ: Да не имъ ся по-
клонишь, нито да имъ послужишь: за-
щото азъ Господь Богъ твой сымъ Богъ
ревнивъ, който въздавамъ беззаконіе-то
на бащы-тѣ върхъ чада-та, до третій и
четвьртый родъ на онѣзи които мя не-
6 навиждатъ: И който правѭ милость на
тысящы родове на онѣзи които мя лю-
бятъ, и съхраняватъ мои-тѣ заповѣди.
7 Не зимай име-то на Господа Бога
твоего напраздно: защото Господь нѣма
да оправдае оногозъ който земя на-
праздно име-то му.

8 Помни сѫбботный-тъ день да го освя-
9 щавашь. Шесть дни ще работишь и ще
10 вършишь всичкы-тѣ си дѣла: А седмый-тъ
день е сѫббота на Господа Бога твоего:
да не правишь *въ него* никое дѣло, *ни* ты,
ни сынъ ти, ни дъщеря ти, *ни* слуга-та ти,
нито слугыня-та ти, нито скотъ-тъ ти,
нито чужденецъ-тъ ти, който е отвѫтрѣ
11 врата-та ти. Защото въ шесть дни напра-
ви Господь небе-то и земѭ-тѫ, море-то,
и всичко което е въ тѣхъ: а въ седмый-тъ
день си починѫ: за това благослови Го-
сподь сѫбботный-тъ день, и освяти го.
12 Почитай бащѫ си и майкѫ си, за да
ся продължаватъ дни-тѣ ти на земѭ-тѫ,
коѭто ти дава Господь Богъ твой.
13 Не убивай.
14 Не прѣлюбодѣйствувай.
15 Не кради.
16 Не свидѣтелствувай противъ ближ-
ній-тъ си лъжливо свидѣтелство.
17 Не пожелай домъ-тъ на ближній-тъ си:
не пожелай женѫ-тѫ на ближній-тъ си:
нито слугѫ-тѫ му, нито слугынѭ-тѫ му,
нито волъ-тъ му, нито оселъ-тъ му, нито
нищо, което е на ближній-тъ ти.
18 И всичкы-тѣ людіе гледахѫ гърмежы-
тѣ, свѣткавицы-тѣ, и гласъ-тъ на трѫбѫ-
тѫ, и горѫ-тѫ която димѣше: и като
видѣхѫ людіе-тѣ *това нѣщо* оттеглихѫ
19 ся и застанахѫ отдалечь. И рекохѫ на
Моисея: Ты говори съ насъ, и ный ще
слушамы: и нека не говори съ насъ
20 Богъ, за да не умремъ. И Моисей рече
на людіе-тѣ: Не бойте ся: Богъ дойде
да вы опыта, и да бѫде страхъ-тъ му
прѣдъ васъ, за да не съгрѣшавате.
21 И стояхѫ людіе-тѣ отъ далечь: а Моисей
приближи при мракъ-тъ дѣто бѣше Богъ.
22 И рече Господь Моисею: Така да ка-
жешь на Израилевы-тѣ сынове: Вы ви-
дѣхте че говорихъ съ васъ отъ небе-то.
23 Да не правите при мене *и* сребърни бо-
гове, нито да си правите златны богове.
24 Направи ми олтарь отъ земѭ, и жъртву-
вай на него всесъжженія-та си, и при-
мирителны-тѣ си приношенія, овцы-тѣ
си, и говеда-та си: на всяко мѣсто дѣто
ще турѭ поменъ на име-то си, ще дохо-
ждамъ при тебе, и ще тя благославямъ.
25 Ако ли ми направишь олтарь отъ каме-
ніе, да го не съзидешь отъ дѣланы каме-
ніе: защото, ако дигнешь сѣчиво върхъ
него, ще го осквернишь, И да не възлѣз-
вашь на олтарь-тъ ми по стѫпала, за да
ся не открые върхъ него голота-та ти.

ГЛАВА 21.

1 А тѣзи сѫ сѫдбы-тѣ които ще имъ
прѣдставишь.
2 Ако купишь рабъ Евреинъ, шесть го-
динъ ще работи: а въ седмѫ-тѫ ще из-
3 лѣзе свободенъ, безъ да плати нищо. А-
ко е влѣзлъ самъ, самъ ще излѣзе: ако
е ималъ женѫ, то и жена му ще излѣзе
4 съ него. Ако му е далъ господарь-тъ му
женѫ, и му е родила тя сынове или дъ-
щери, жена-та и чада-та ѝ ще бѫдѫтъ
на господаря ѝ, а той ще излѣзе самъ.
5 Но ако рабъ-тъ отговори и рече: Обы-
чамъ господаря си, женѫ си и чада-та
6 си, не щѫ да излѣзѫ свободенъ: Тогазь
господарь-тъ му ще го заведе прѣдъ *сѫ-
діи-тѣ: и ще го доведе при двери-тѣ,
или до дверостълпъ-тъ, и господарь-тъ
му ще му промуши ухо-то съ шило: и
ще му бѫде рабъ за всегда.
7 И ако нѣкой продаде дъщерѭ си за
рабынѭ, тя нѣма да излѣзе както изла-
зятъ раби-тѣ.
8 Ако ли не бѫде угодна на господаря
си, който ѭ е направилъ своѭ годени-
цѫ, то ще ѭ остави да ся искупи: не ще
има властъ да ѭ продаде на чуждъ на-
родъ, понеже ся е обходилъ съ неѭ не-
9 вѣрно: Но ако ѭ е сгодилъ за сына си,
ще ѝ направи по обыкновеніе-то на дъ-
10 щери-тѣ. Ако земе за себе си другѫ, да
не лиши оназь отъ хранѫ-тѫ ѝ, и отъ
дрехы-тѣ ѝ, и отъ съпружеско съжитіе
11 съ неѭ. Ако ли не ѝ направи тѣзи три-
тѣ, тогазь тя ще излѣзе даромъ безъ
сребро.
12 Който удари человѣка та умре, непрѣ-
13 мѣнно да ся умъртви. Ако ли *го* не е

* *Или* сѫдъ-тъ Божій.

прѣчакувалъ, но Богъ *го* е прѣдалъ въ
рѫцѣ-тѣ му, тогазь азъ ще ти опрѣдѣлѭ
14 мѣсто, дѣто ще прибѣгне. Ако ли нѣкой
отъ злобѫ противъ ближній-тъ си го у-
біе коварно, то *и* изъ олтарь-тъ ми ще
15 го извадишь за да ся умьртви. И който
удари бащѫ си, или майкѫ си непрѣ-
мѣнно да ся умьртви.
16 И който открадне человѣка, и го про-
даде, или ако ся намѣри въ рѫцѣ-тѣ му,
непрѣмѣнно да ся умьртви.
17 И който хули бащѫ си, или майкѫ си,
непрѣмѣнно да ся умьртви.
18 И кога ся каратъ нѣкои человѣци, и
единый-тъ удари другый-тъ съ камыкъ
или съ пестницѫ, и той не умре, но ле-
19 жи на одръ-тъ, Ако стане и ходи по вънъ
съ тоягѫ, тогазь ще е невиненъ онзи
който го е ударилъ, само ще плати за
лежаніе-то му, и ще *го* исцѣри.
20 И ако нѣкой удари рабъ-тъ си, или
рабынѭ-тѫ си съ тоягѫ, и умре подъ
рѫкѫ-тѫ му, непрѣмѣнно да ся накаже.
21 Ако ли поживѣе единъ день, или два, да
ся не наказва; понеже му е сребро.
22 Ако ся біѭтъ нѣкои и ударятъ не-
празднѫ женѫ, и помѣтне дѣте-то, а дру-
га поврѣда не стане: онзи *който ѭ е у-*
дарилъ непрѣмѣнно да заплати глобѫ-тѫ,
коѭто на женѫ-тѫ мѫжъ-тъ наложи не-
му: и ще заплати колкото *опрѣдѣлятъ*
23 сѫдіи-тѣ. И ако стане поврѣда, тогазь
24 ще дадешь животъ за животъ, Око за о-
ко, зѫбъ за зѫбъ, рѫкѫ за рѫкѫ, ногѫ
25 за ногѫ, Изгореніе за изгореніе, ранѫ
за ранѫ, ўдаръ за ўдаръ.
26 Ако нѣкой удари рабъ-тъ си, или ра-
бынѭ-тѫ си въ око-то и го ослѣпи, по-
ради око-то му ще го остави свободенъ.
27 И ако извади зѫбъ-тъ на рабъ-тъ си, и-
ли зѫбъ-тъ на рабынѭ-тѫ си, ще го о-
стави свободенъ поради зѫбъ-тъ му.
28 Ако волъ убоде мѫжъ или женѫ, та
умре, тогазь волъ-тъ да ся убіе съ ка-
меніе, и месо-то му да ся не яде; а на
волъ-тъ стопанинъ-тъ ще е неповиненъ.
29 Но ако волъ-тъ е былъ бодливъ отъ по
напрѣдъ и ся казало на стопанина му, и
го не упазилъ, то ако убіе мѫжъ или
женѫ, волъ-тъ съ каменіе да ся убіе, о-
30 ще и стопанинъ-тъ му да ся умьртви. А-
ко му ся наложи откупъ, за избавленіе-
то на живота си ще даде колкото му ся
31 наложи. Ако убоде сынъ, или убоде дъ-
щерѭ, по тази сѫдбѫ ще му направятъ.
32 Ако волъ-тъ убоде рабъ или рабынѭ, ще
даде на господаря имъ тридесеть сребър-
ны сикли: а волъ-тъ да ся убіе съ каменіе.
33 И ако отвори нѣкой ямѫ, или ископае
ямѫ, и не ѭ покрые, и падне въ неѭ
34 волъ или оселъ, Стопанинъ-тъ на ямѫ-тѫ
ще заплати поврѣдѫ-тѫ, ще даде сребро
на стопанина имъ: а мърша-та да бѫде
негова.
35 И ако на нѣкого си волъ-тъ убоде во-
ла на ближній-тъ му, та умре, тогазь да
продадѫтъ живый-тъ волъ, и да раздѣ-
лятъ на двѣ сребро-то му: така и мършѫ-
36 тѫ да раздѣлятъ на двѣ. Ако ли ся е
знаяло че волъ-тъ е былъ бодливъ отъ по
напрѣдъ, и стопанинъ-тъ му го не упа-
зилъ, непрѣмѣнно ще плати волъ за волъ:
а мърша-та ще бѫде негова.

ГЛАВА 22.

1 Ако нѣкой открадне волъ или овцѫ, та
го заколе или го продаде, то да плати
петь вола вмѣсто волъ-тъ, и четыри ов-
цы вмѣсто овцѫ-тѫ.
2 Ако нѣкой намѣри крадецъ кога под-
копава та го удари, и умре, нѣма *да ся*
3 *пролѣе* кръвь за него. Ако ли е слънце-
то изгрѣяло надъ него, *ще ся пролѣе*
кръвь за него: трѣбва непрѣмѣнно да
плати; ако ли нѣма, то да ся продаде за
4 украдено-то. Ако украдено-то ся намѣри
живо въ рѫцѣ-тѣ му, или волъ или о-
селъ, или овца, ще плати двойно.
5 Ако нѣкой поврѣди нивѫ или лозіе и
остави скотъ-тъ си да ся напасе въ чу-
ждѫ нивѫ, да плати отъ най добрѫ-тѫ
рожбѫ на нивѫ-тѫ си, и отъ най до-
6 брый-тъ *плодъ* на лозіе-то си. Ако излѣ-
зе огнь и намѣри тръніе, и изгорятъ ко-
пни или класове, или нива, който е за-
палилъ огнь-тъ непрѣмѣнно ще плати.
7 Ако нѣкой даде на ближній-тъ си на-

ры, или нѣкаквы сѫдове, да гы пази, и
ся откраднѫтъ отъ кѫщѫ-тѫ на человѣ-
ка, ако ся намѣри крадецъ-тъ, ще пла-
8 ти двойно. Ако ли ся не намѣри кра-
децъ-тъ, тогазь стопанинъ-тъ на кѫщѫ-
тѫ ще ся заведе прѣдъ сѫдіи-тѣ *да ся*
испыта да ли е турилъ рѫкѫ върхъ при-
9 тяжанія-та на ближній-тъ си. За всяка-
къвъ видъ прѣстѫпленіе; за волъ, за о-
селъ, за овцѫ, за дрехѫ, за всяко загу-
бено нѣщо, за което бы реклъ нѣкой че
е негово, сѫдба-та на двоицѫ-тѫ ще дой-
де прѣдъ сѫдіи-тѣ, *и* когото осѫдятъ
сѫдіи-тѣ, той ще плати двойно-то на
ближній-тъ си.
10 Ако нѣкой даде на ближній-тъ си о-
селъ, или волъ, или овцѫ, или какъвъ
годѣ скотъ, за да *го* пази, и умре, или
охромѣе, или ся откара безъ да види нѣ-
11 кой, Клѣтва Господня да бѫде между
двоицѫ-тѫ, че не е турилъ рѫкѫ върхъ
стокѫ-тѫ на ближній-тъ си: и стопа-
нинъ-тъ му ще пріеме *това свидѣтел-*
12 *ство*, а *другый-тъ* да не плати. Но ако
ся открадне отъ него, ще плати на сто-
13 панина му. Ако бѫде *отъ звѣрь* раскѫ-
сано, ще го донесе за свидѣтелство: за
раскѫсано-то нѣма да плати.
14 И ако заеме нѣкой отъ ближній-тъ си
животно и охромѣе, или умре, кога сто-
панинъ-тъ му не е съ него наедно, не-
15 прѣмѣнно ще плати. Ако ли е стопа-
нинъ-тъ му наедно съ него, нѣма да пла-
ти: ако е было наемнато съ пары, ще
отиде за наемъ-тъ си.
16 И ако нѣкой прѣльсти не годенѫ дѣ-
вицѫ и легне съ неѭ, непрѣмѣнно ще ѝ
17 даде вѣно, и ще ѭ земе за женѫ. Ако ли
баща ѝ не рачи да му ѭ даде, ще плати
сребро споредъ вѣно-то на дѣвицы-тѣ.
18 Магесницѫ живѫ да не оставишь.
19 Всякой скотоложникъ, непрѣмѣнно да
ся умъртви.
20 Който жъртвува на богове, а не само-
му Господу, да погыне като проклѣтъ.
21 И чужденецъ-тъ да не притѣснявашь,
нито да го насилствувашь: защото чуж-
22 денци бѣхте въ Египетскѫ-тѫ земѭ. Да
не угнѣтявате ни еднѫ вдовицѫ или си-
23 раче. Ако гы угнѣтете нѣкакъ, и изві-
катъ къмъ мене, непрѣмѣнно ще послу-
24 шамъ гласъ-тъ имъ, И гнѣвъ-тъ ми ще
ся распали, и ще вы убіѭ съ ножъ: и
жены-тѣ ви ще бѫдѫтъ вдовицы, и чада-
та ви сирачета.
25 Ако дадешь на заемъ сребро на съсѣ-
да си сиромаха между мой-тъ народъ, да
не постѫпвашь съ него като лихоимецъ,
26 да му не наложишь лихвѫ. Ако земешь
залогъ дрехѫ-тѫ на ближній-тъ си, до
захожданіе-то на слънце-то да му ѭ вър-
27 нешь: Защото това е само завивка-та му,
това е дреха-та на кожѫ-тѫ му: съ как-
во ще спи? и като выкне къмъ мене ще
чуѭ, защото азъ сьмь милостивъ.
28 Да не злословишь сѫдіи, нито да про-
кълнешь началникъ-тъ на народа си.
29 Начаткы-тѣ на гумно-то си и на
жлебъ-тъ си да не забавишь: първород-
ный-тъ отъ синове-тѣ си ще дадешь на
30 мене. Така ще направишь за говедо-то
си, *и* за овцѫ-тѫ си: седмь дни ще бѫ-
де съ майкѫ си, а въ осмый-тъ день ще
го дадешь на мене.
31 И ще ми бѫдете святи мѫжіе: и месо
раскѫсано *отъ* звѣрове въ поле-то да не
ядете: на псета-та го хвърлѣте.

ГЛАВА 23.

1 Да не разносишь лъжливъ слухъ: да
не туришь рѫкѫ съ неправедный-тъ, за
да бѫдешь свидѣтель въ ползѫ на не-
2 правдѫ-тѫ. Да не отидешь слѣдъ мно-
жество-то да правишь зло: нито да го-
воришь въ сѫдбѫ така, щото да ся увли-
чашь слѣдъ множество-то за да искри-
3 вишь *право-то*. Нито да покажешь лице-
пріятіе на сиромаха въ сѫдбѫ-тѫ му.
4 Ако срѣщнешь на непріятеля си волъ-тъ
или оселъ-тъ му заблудилъ, непрѣмѣнно
5 да му го закарашь. Ако видишь на вра-
ждебника си оселъ-тъ че е падналъ подъ
товаръ-тъ си, и ти ся иска да отбѣгнешь
да му не помогнешь, непрѣмѣнно трѣбва
съ него наедно да помогнешь.
6 Да не искривишь правдѫ-тѫ на ни-
7 щій-тъ си въ сѫдбѫ-тѫ му. Отдалечавай

ся отъ неправеднж работж, и не убивай
неповинный-тъ и праведный-тъ; защото
азъ нѣма да оправдаж нечестивый-тъ.
8 И дарове да не земешь: защото даро-
ве-тѣ правятъ слѣпы тѣзи които иматъ
отворены очи, и извращатъ думы-тѣ на
праведны-тѣ.
9 И да не насилствувашь чужденеца: за-
щото вы познавате какво е на сърдце-то
на чужденеца, понеже сте были чужден-
ци въ Египетскж-тж земж.
10 И шесть лѣта да сѣешь земж-тж си, и
11 да събирашь плодове-тѣ ѝ: А въ седмо-
то да ж оставишь неработенж, и да ж
напустнешь, за да ся хранятъ сиромаси-
тѣ на твой-тъ народъ: и щото остане отъ
тѣхъ да ядатъ полскы-тѣ животны. Та-
ка ще сторишь съ лозіе-то си, и съ ма-
слины-тѣ си.
12 Шесть дни ще работишь работы-тѣ
си: а въ седмый-тъ день ще си ся успо-
коишь, за да си почини волъ-тъ ти, и о-
селъ-тъ ти, и да си отдахне сынъ-тъ на
13 рабынж-тж ти, и чужденецъ-тъ. И да ся
пазите во всичко що ви говорихъ: и име
на другы богове да не поменете, нито
да ся чуе изъ уста-та ви.
14 Три пжти въ годинж-тж ще ми правишь
15 праздникъ. Ще пазишь праздникъ-тъ на
бесквасны-тѣ хлѣбове: седмь дни ще я-
дешь бесквасны хлѣбове, както сьмь ти
заповѣдалъ въ отредено-то врѣме на мѣ-
сецъ-тъ Авивъ: защото въ него си из-
лѣзлъ изъ Египетъ: и никой да ся не яви
16 прѣдъ мене съ праздны ржцѣ: И празд-
никъ-тъ на жетвж-тж, първы-тѣ плодове
на трудъ-тъ ти, които си посѣялъ въ
нивж-тж: и праздникъ-тъ на събираніе-
то на плодове-тѣ, въ свършваніе-то на
годинж-тж, когато съберешь плодове-тѣ
17 си отъ нивж-тж. Три пжти въ годинж-тж
да ся явява всичкый-тъ твой мжжкый
18 полъ прѣдъ Господа Іеовà. Да не прине-
сешь кръвь-тж на жъртвж-тж ми съ ква-
сенъ хлѣбъ: нито да остане тълстина-та
на праздникъ-тъ ми прѣзъ нощь-тж до
19 утрѣ. Начаткы-тѣ на първы-тѣ плодове
отъ земж-тж си ще принесешь въ домъ-тъ
на Господа Бога твоего. Да не сва-
ришь яре въ млѣко-то на майкж му.
20 Ето, азъ проваждамъ Ангелъ прѣдъ
тебе, да тя пази по пжть-тъ, и да тя за-
21 веде на мѣсто-то което приготвихъ. Бж-
ди внимателенъ въ негово-то присжт-
ствіе, и слушай гласъ-тъ му: да му ся
не опирашь, защото нѣма да опрости
прѣстжпленія-та ви: понеже име-то ми
22 е въ него. Но ако слушашь внимателно
гласъ-тъ му, и правишь всичко що гово-
рж, тогазь азъ ще бждж непріятель на
непріятели-тѣ ти, и противникъ на про-
23 тивницы-тѣ твои. Защото Ангелъ-тъ ми
ще върви прѣдъ тебе, и ще тя въведе
при Аморрейцы-тѣ, Хеттейцы-тѣ, и Фе-
резейцы-тѣ, и Хананейцы-тѣ, Евейцы-
тѣ, и Іевусейцы-тѣ: и ще гы истрѣбж.
24 Да ся не поклонишь на богове-тѣ имъ,
нито да имъ послужишь, нито да правишь
по дѣла-та имъ: но да гы довършишь съ-
всѣмъ, и да испотрошишь идолы-тѣ имъ:
25 И да служите на Господа Бога вашего,
и той ще благославя хлѣбъ-тъ ти, и во-
дж-тж ти: и ще отдалечавамъ *всякж* бо-
26 лесть отъ помежду вы. И не ще да има
бесчадна нито неплодна въ земж-тж ти:
число-то на дни-тѣ ти ще направж пъл-
27 но. Ще проводж страхъ-тъ си прѣдъ те-
бе, и ще хвърлж въ смущеніе всичкы-тѣ
народы въ които отидешь, и ще направж
всичкы-тѣ ти непріятели да обърнатъ
28 гърбъ на тебе. И ще проводж стършe-
ны прѣдъ тебе, и ще испаднатъ отъ ли-
це-то ти Евейцы-тѣ, Хананейцы-тѣ, и
29 Хеттейцы-тѣ. Не щж да гы испаджж отъ
лице-то ти въ еднж годинж, за да не за-
пустѣе земя-та, и ся умножатъ противъ
30 тебе на поле-то звѣрове-тѣ. Малко по
малко ще гы испаждамъ отъ лице-то ти,
додѣ нарастешь и обладаешь земж-тж.
31 И ще положж прѣдѣлы-тѣ ти отъ Чер-
вено-то море до Филистимско-то море, и
отъ пустынж-тж до рѣкж-тж *Евфратъ*:
защото на ваши-тѣ ржцѣ ще прѣдамъ
жители-тѣ на мѣсто-то, и ще гы испж-
32 дишь отъ лице-то си. Да не направишь
договоръ съ тѣхъ, нито съ богове-тѣ
33 имъ. Да не живѣжтъ въ земж-тж ти, за
да тя не направятъ да ми съгрѣшишь;

защото ако послужишь на богове-тѣ имъ,
това непрѣмѣнно ще ти бѫде примка.

ГЛАВА 24.

1 И рече Моисею: възлѣзь къмъ Господа, ты и Ааронъ, Надавъ и Авіудъ, и
седмдесеть отъ Израилевы-тѣ старѣйши-
2 ны, и ся поклонѣте отъ далечь: И Моисей самъ ще приближи при Господа, а тѣ да не приближатъ: нито людіе-тѣ да възлѣзатъ съ него заедно.
3 Тогазь Моисей дойде, та каза на людіе-тѣ всичкы-тѣ Господни словеса, и всичкы-тѣ *му* сѫдбы, и всичкы-тѣ людіе съ единъ гласъ отговорихѫ и рекохѫ: Ще сторимъ всичко, което говори
4 Господь. И написа Моисей всичкы-тѣ Господни словеса: и станѫ рано на утриньтѫ та съгради олтарь подъ горѫ-тѫ, и *исправи* дванадесеть стълпа, споредъ дванадесеть-тѣ Израилевы племена.
5 И проводи момцы отъ Израилевы-тѣ сынове, та принесохѫ всесъжженія, и пожъртвувахѫ Господу примирителны жър-
6 твы, телцы. И Моисей зѣ половинѫ-тѫ отъ кръвь-тѫ, и тури ѭ въ тасове, а съ половинѫ-тѫ отъ кръвь-тѫ поръси върху
7 олтарь-тъ. Послѣ зѣ книгѫ-тѫ на завѣть-тъ, и прочете ѭ въ слушаніе-то на людіе-тѣ, и тѣ рекоха: Ще правимъ всичко щото речѐ Господь, и ще бѫ-
8 демъ послушни. Тогазь Моисей зѣ кръвь-тѫ, и поръси людіе-тѣ, и рече: Ето кръвь-та на завѣть-тъ, що направи Господь съ васъ споредъ всичкы тѣзи словеса.
9 И възлѣзохѫ Моисей и Ааронъ, Надавъ и Авіудъ, и седмдесеть отъ Изра-
10 илевы-тѣ старѣйшины. И видѣхѫ Бога Израилева: и подъ нозѣ-тѣ му като нѣщо постлано отъ камыкъ сапфиръ, и по
11 чистотѫ-тѫ като сѫщо небе. И не тури рѫкѫ-тѫ си на избранны-тѣ отъ Израилевы-тѣ сынове: и видѣхѫ Бога, и ядохѫ и пихѫ.
12 И рече Господь Моисею: Възлѣзь при мене на горѫ-тѫ, и бѫди тамъ: и ще ти дамъ каменны-тѣ плочы, и законъ-тъ, и
заповѣди-тѣ които сьмь написалъ да гы
13 поучавашь. И станѫ Моисей наедно съ Іисуса слугѫ-тѫ си, и възлѣзе Моисей
14 на Божіѭ-тѫ горѫ. И рече на старѣйшины-тѣ: Чакайте ны тукъ, додѣ ся върнемъ при васъ: и ето Ааронъ и Оръ сѫ съ васъ: който има сѫдбѫ, нека иде при тѣхъ.
15 И възлѣзе Моисей на горѫ-тѫ, и об-
16 лакъ-тъ покрываше горѫ-тѫ. И слава-та Господня застанѫ на Синайскѫ-тѫ горѫ, и облакъ-тъ ѭ покрываше шесть дни; и въ седмый-тъ день повыка *Господь къмъ*
17 Моисея отъ срѣдъ облака. И видъ-тъ на слава-тѫ Господнѭ по върхъ-тъ на горѫ-тѫ бѣше въ очи-тѣ на Израилевы-тѣ
18 сынове, като огнь пояждающъ. И влѣзе Моисей въ срѣдъ облака, и възлѣзе на горѫ-тѫ, и стоя Моисей на горѫ-тѫ четыридесеть дни и четыридесеть нощи.

ГЛАВА 25.

1 И говорѝ Господь Моисею и рече:
2 Кажи на Израилевы-тѣ сынове да земѫтъ за мене приношеніе: отъ всякого человѣка, който отъ самоволно сърдце *бы далъ*
3 ще пріемете приношеніе-то за мене, И това е приношеніе-то, което ще пріеме-
4 те отъ тѣхъ: злато, и сребро, и мѣдь. И синьо, и багрѣно, и червено, и виссонъ,
5 и козина, И овенскы кожи очервени, и
6 кожи *отъ язовцы, и дрьво ситтимъ, И масло за свѣтеніе, ароматы за масло-то на помазаніе-то, и за благовонно-то ка-
7 деніе, Каменіе ониксови, и каменіе за вложеніе на ефодъ-тъ и на наградникъ-тъ.
8 И да ми направятъ святилище, за да о-
9 битавамъ между тѣхъ. По всичко което ти показувамъ азъ образъ-тъ на скиніѭ-тѫ, и образъ-тъ на всичкы-тѣ ѝ сѫдове, така да направите.
10 И да направятъ ковчегъ отъ дрьво ситтимъ: дължина-та му два лакта и половина, и ширина-та му единъ лакъть и половина, и высочина-та му единъ лакъть
11 и половина. И да го обковешь съ чисто

* *Или* спик.

злато: ще го обковешь отъ вънъ и отъ
вѫтрѣ, и върху него ще направишь златъ
12 вѣнецъ наоколо. И да излѣешь за него
четыри златны колцета, и да *гы* туришь
на четыри-тѣ му ѫгла: двѣ колцета на
еднѫ-тѫ му странѫ, и двѣ колцета на
13 другѫ-тѫ му странѫ. И да направишь
вързины отъ дрьво ситтимъ, и да гы об-
14 ковешь съсъ злато. И да провреш вър-
лины-тѣ прѣзъ колцета-та отъ страны-тѣ
на ковчегъ-тъ, за да ся носи ковчегъ-тъ
15 чрѣзъ тѣхъ. Върлины-тѣ да останѫтъ въ
колцета-та на ковчегъ-тъ: да ся не из-
16 важдатъ отъ него. И да туришь въ ков-
чегъ-тъ свидѣтелство-то което ще ти
дамъ.
17 И да направишь очистилище отъ чи-
сто злато: два лакта и половина дължи-
на-та му, и лакъть и половина ширина-
18 та му. И да направишь два херувима отъ
злато: искованы да гы направишь, на
19 два-та края на очистилище-то. И да на-
правишь единъ херувимъ отъ единый-тъ
край, и единъ херувимъ отъ другый-тъ
край: херувимы-тѣ да направите отъ сѫ-
20 що-то очистилище на два-та му края. И
херувими-тѣ да бѫдѫтъ съ распрострѣны
отгорѣ крила, и ще прикрыватъ съ кри-
ла-та си очистилище-то: и лица-та имъ
ще сѫ едно срещѫ друго; къмъ очисти-
лище-то да бѫдѫтъ лица-та на херуви-
21 ми-тѣ. И да положишь очистилище-то на
ковчегъ-тъ отгорѣ: и да туришь вѫтрѣ
въ ковчегъ-тъ свидѣтелство-то, което ще
22 ти дамъ. И тамъ ще ся виждамъ съ тебе:
и отгорѣ на очистилище-то, отъ срѣдѫ-
тѫ на два-та херувима, които сѫ надъ
ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, ще гово-
рѭ съ тебе за всичко което ще ти за-
повѣдамъ за Израилевы-тѣ сынове.
23 И да направишь тръпезѫ отъ дрьво
ситтимъ: два лакта дължина-та ѝ, и е-
динъ лакъть ширина-та ѝ, а высочина-та
24 ѝ единъ лакъть и половина. И да ѭ об-
ковешь съ чисто злато, и да ѝ направишь
25 златъ вѣнецъ наоколо. И да ѝ направишь
кранщникъ наоколо, една длань *на ширъ*,
и да направишь на кранщникъ-тъ ѝ златъ
26 вѣнецъ наоколо. И да направишь четыри
златны колцета, и да туришь колцета-та
на четыри-тѣ ѫгла, които сѫ на четыри-
27 тѣ ѝ нозѣ. Колцета-та да бѫдѫтъ около
кранщникъ-тъ влагалища на върлины-тѣ,
28 за да ся носи тръпеза-та. И да направишь
върлины-тѣ отъ дрьво ситтимъ, и да гы
обковешь съсъ злато, и да ся носи тръпе-
29 за-та чрѣзъ тѣхъ. И да направишь блюда-
та ѝ, и темянницы-тѣ ѝ, и възливалницы-
тѣ ѝ, и тасове-тѣ ѝ, за да бывашъ чрѣзъ
тѣхъ възліянія-та: отъ чисто злато ще гы
30 направишь. И да полагашь на тръпезѫ-
тѫ хлѣбове за прѣдложеніе прѣдъ мене
всякога.
31 И да направишь свѣтилникъ отъ чи-
сто злато: искованъ да направишь свѣ-
тилникъ-тъ: стебло-то му, и вѣтвы-тѣ
му, чашкы-тѣ му, и яблъчкы-тѣ му, и
32 цвѣтія-та му, да бѫдѫтъ изъ него си. И
отъ страны-тѣ му да исхождатъ шесть
вѣтвы; три вѣтвы на свѣтилникъ-тъ отъ
еднѫ-тѫ странѫ, и три вѣтвы на свѣтил-
33 никъ-тъ отъ другѫ-тѫ странѫ. На еднѫ-
тѫ вѣтвѫ да има три чашкы като на миг-
далы, една яблъчка, и едно цвѣтіе: и
на другѫ-тѫ вѣтвѫ три чашкы като на
мигдалы, една яблъчка, и едно цвѣтіе:
така да има на шесть-тѣ вѣтвы, които
34 исхождатъ изъ свѣтилникъ-тъ. И на *сте-
бло-то на* свѣтилникъ-тъ да има четыри
чашкы като на мигдалы, съ яблъчкы-тѣ
35 имъ, и цвѣтія-та имъ. И на шесть-тѣ вѣт-
вы които исхождатъ изъ свѣтилникъ-тъ
да има подъ двѣ-тѣ му вѣтвы една яблъч-
ка, и подъ двѣ-тѣ му вѣтвы една яблъч-
ка, и подъ двѣ-тѣ му вѣтвы една яблъч-
36 ка. Яблъчкы-тѣ, и вѣтвы-тѣ имъ да бѫ-
дѫтъ отъ него: всичко-то му цѣло искю-
37 вано отъ чисто злато. И свѣтила-та му
да направишь седмь: и да палятъ свѣти-
ла-та му, за да свѣтятъ отъ прѣдѣ му.
38 И щипци-тѣ му, и подносници-тѣ му *да*
39 *бѫдѫтъ* отъ чисто злато. Отъ единъ та-
лантъ чисто злато да ся направи той и
40 всичкы тѣзи сѫдове. И виждь да *гы* на-
правишь по образъ-тъ имъ който ти бы
показанъ на горѫ-тѫ.

ГЛАВА 26.

1 И да направишь скиніѭ-тѫ *съ* десеть
опоны отъ прѣпреденъ виссонъ, и синьо,
и багрѣно, и червено: на тѣхъ да на-
правишь херувимы отъ искуснѫ работѫ.
2 Дължина-та на еднѫ-тѫ опонѫ двадесеть
и осмь лакти, и ширина-та на еднѫ-тѫ
опонѫ четыри лакти: всичкы-тѣ опоны
3 отъ еднѫ мѣркѫ. Петь-тѣ опоны да сѫ
съединены една съ другѫ: и *другы-тѣ*
петь опоны да сѫ съединены една съ
4 другѫ. И да направишь сини запетелкы по
край-тъ на еднѫ-тѫ опонѫ, по краища-
та на съединеніе-то: така да направишь и
по край-тъ на крайнѫ-тѫ опонѫ на вто-
5 ро-то съединеніе. Петдесеть запетелкы
да направишь на еднѫ-тѫ опонѫ, и пет-
десеть запетелкы да направишь по край-тъ
на опонѫ-тѫ която е въ второ-то съеди-
неніе; запетелкы-тѣ да ся спосрѣщатъ
6 една съ другѫ. И да направишь петде-
сеть златны петелкы, и съ петелкы-тѣ
да съединишь опоны-тѣ една съ другѫ:
така скинія-та ще бѫде една.
7 И да направишь опоны отъ козинѫ, за
покрывъ надъ скиніѭ-тѫ: единадесеть да
8 направишь тѣзи опоны. Дължина-та на е-
днѫ-тѫ опонѫ тридесеть лакти, и ширина-
та на еднѫ-тѫ опонѫ четыри лакти: е-
динадесеть-тѣ опоны *да бѫдѫтъ* на еднѫ
9 мѣркѫ. И да съединишь петь-тѣ опоны о-
собно, и шесть-тѣ опоны особно: а шестѫ-
тѫ опонѫ да прѣгънешь двойно къмъ ли-
10 це-то на скиніѭ-тѫ. И да направишь пет-
десеть запетелкы по край-тъ на еднѫ-тѫ
опонѫ, която е крайна въ съединеніе-то,
и петдесеть запетелкы по край-тъ на о-
понѫ-тѫ отъ второ-то съединеніе.
11 И да направишь петдесеть мѣдны пе-
телкы и да запетлѣешь петелкы-тѣ съсъ
запетелкы-тѣ, и да съединишь покрывъ-тъ
12 и ще е единъ. А остатъкъ-тъ, който оста-
ва повече отъ опоны-тѣ на покрывъ-тъ,
височина-та на опонѫ-тѫ, която остава,
ще виси на заднѭ-тѫ странѫ на скиніѭ-
13 тѫ. И единъ лакъть отъ еднѫ-тѫ странѫ,
и единъ лакъть отъ другѫ-тѫ странѫ,
отъ онова което остава повече отъ дъл-
жинѫ-тѫ на опоны-тѣ отъ покрывъ-тъ,
ще виси по страны-тѣ на скиніѭ-тѫ отъ
тукъ и отъ тукъ за да ѭ покрыва.
14 И да направишь покрывъ за скиніѭ-
тѫ отъ овенскы очервены кожы, и при-
крывало отгорѣ отъ язовечкы кожы.
15 И да направишь за скиніѭ-тѫ дъскы
16 отъ дрьво ситтимъ да стоятъ правы. Де-
сеть лакти дължина-та на еднѫ дъскѫ, и
лакъть и половина ширина-та на еднѫ
17 дъскѫ. Два шипа да има въ еднѫ-тѫ дъ-
скѫ спосрѣщани единъ съ другъ: така
да направишь на всичкы-тѣ дъскы на
скиніѭ-тѫ.
18 И да направишь дъскы-тѣ на скиніѭ-
тѫ, двадесеть дъскы отъ южнѫ странѫ
19 къмъ пладне. И отъ долу на двадесеть-тѣ
дъскы да направишь четыридесеть сре-
бърны подложкы: двѣ подложкы отъ до-
лу на еднѫ-тѫ дъскѫ за два-та ѝ шипа,
и двѣ подложкы отъ долу на другѫ-тѫ
дъскѫ за два-та ѝ шипа.
20 И за вторѫ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ
която е къмъ сѣверъ, *ще направишь* два-
21 десеть дъскы; И четыридесеть-тѣ имъ
сребърны подложкы, двѣ подложкы подъ
еднѫ-тѫ дъскѫ, и двѣ подложкы подъ
другѫ-тѫ дъскѫ.
22 И за заднѭ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ
къмъ западъ, да направишь шесть дъскы.
23 Да направишь и двѣ дъскы за ѫглове-тѣ
24 на скиніѭ-тѫ отъ заднѭ-тѫ странѫ. И
да сѫ съединены отъ долу, и отъ горѣ
да сѫ ставены наедно съ едно колце:
така да бѫде за двѣ-тѣ: за два-та ѫгла
25 да бѫдѫтъ. И така да бѫдѫтъ осмь дъскы,
и сребърны-тѣ имъ подложкы шестнаде-
сеть подложкы: двѣ подложкы подъ еднѫ-
тѫ дъскѫ, и двѣ подложкы подъ другѫ-
тѫ дъскѫ.
26 И да направишь вереи отъ дрьво сит-
тимъ: петь за дъскы-тѣ отъ еднѫ-тѫ
27 странѫ на скиніѭ-тѫ, И петь вереи за
дъскы-тѣ отъ другѫ-тѫ странѫ на ски-
ніѭ-тѫ, и петь вереи за дъскы-тѣ отъ
заднѭ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ къмъ за-
28 падъ. И срѣдня-та верея, която е въ
срѣдѫ-тѫ на дъскы-тѣ, да прѣминува

29 отъ край до край. И дъскы-тѣ да обко-
вешь съсъ злато, и колцета-та имъ да на-
правишь златны, *за* влагалища на верен-
тѣ: и да обковешь верен-тѣ съсъ злато.
30 И да въздигнешь скиніѭ-тѫ споредъ
начертаніе-то ѝ, каквото ти бѣ показано
на горѫ-тѫ.
31 И да направишь завѣсѫ отъ синьо, ба-
грѣно, и червено, и прѣпреденъ виссонъ,
съ искуснѫ работѫ: направи на неѭ хе-
32 рувимы. И да ѭ туришь на четыри стълпа
отъ ситтимъ обкованы съсъ злато, съсъ
златны кукы и съ четыри сребърны под-
33 ложкы. И подъ петелкы-тѣ да окачишь
завѣсѫ-тѫ, и да внесешь тамо, отъ вѫтрѣ
завѣсѫ-тѫ, ковчегъ-тъ на свидѣтелство-
то: и тая завѣса ще отдѣля вамъ свято-
34 то мѣсто отъ прѣсвято-то. И да поло-
жишь очистилище-то върхъ ковчегъ-тъ
на свидѣтелство-то, въ прѣсвято-то мѣ-
35 сто. И да положишь трѫпезѫ-тѫ отъ вънъ
завѣсѫ-тѫ, и свѣтилникъ-тъ срѣщѫ трѫ-
пезѫ-тѫ къмъ южнѫ-тѫ странѫ на ски-
ніѭ-тѫ: а трѫпезѫ-тѫ ще положишь къмъ
36 сѣвернѫ-тѫ странѫ. И да направишь за
двери-тѣ на скиніѭ-тѫ закровъ отъ си-
ньо, и багрѣно, и червено, и прѣпре-
37 денъ виссонъ отъ везанѫ работѫ. И да
направишь заради закровъ-тъ петь стъл-
па отъ ситтимъ, и да гы обковешь съсъ
злато, съсъ златы кукы, и да налѣешь за
тѣхъ петь мѣдны подложкы.

ГЛАВА 27.

1 И да направишь олтарь отъ дрьво сит-
тимъ, петь лакти дължина, и петь лакти
ширина: четвьроѫгъленъ да бѫде ол-
2 тарь-тъ: и высочина-та му три лакти. И
да му направишь рогове на четыри-тѣ му
ѫгла: рогове-тѣ да бѫдѫтъ отъ него си:
3 и да го обковешь съ мѣдь. И да му на-
правишь котлы за изсыпваніе на пе-
пель-тъ, и лопаты-тѣ му, и тасове-тѣ му,
и вилицы-тѣ му, и вѫглянницы-тѣ му:
мѣдны да направишь всичкы-тѣ му сѫ-
4 дове. И да направишь за него мѣднѫ рѣ-
шеткѫ, работа *като* на мрѣжѫ, и на мрѣ-
жѫ-тѫ да направишь четыри мѣдны кол-
5 цета на четыри-тѣ ѝ ѫгла. И да ѭ по-
ложишь подъ околность-тѫ на олтарь-тъ
отъ долу, щото мрѣжа-та да е до срѣдѫ-
6 тѫ на олтарь-тъ. И да направишь вьрли-
ны за олтарь-тъ, вьрлины отъ дрьво
7 ситтимъ, и да гы обковешь съ мѣдь. И
вьрлины-тѣ да ся провръѭтъ прѣзъ кол-
цета-та, и да бѫдѫтъ вьрлины-тѣ отъ
двѣ-тѣ страны на олтарь-тъ, за да го но-
8 сятъ. Хралупъ отъ дъскы да го напра-
вишь: както ти ся показа на горѫ-тѫ
така да *го* направишь.
9 И да направишь дворъ-тъ на скиніѭ-
тѫ: отъ южнѫ-тѫ странѫ къмъ пладне
да има за дворъ-тъ привѣсы отъ прѣпре-
денъ виссонъ, дължина-та за еднѫ-тѫ
10 странѫ сто лакти. И двадесеть-тѣ му
стълпа, и тѣхны-тѣ двадесеть подложкы
да бѫдѫтъ мѣдны: кукы-тѣ на стълпове-
11 тѣ и свърскы-тѣ имъ сребърны. Така и
къмъ сѣвернѫ-тѫ странѫ на дължъ да има
привѣсы, дължина сто *лакти*, и за тѣхъ
двадесеть стълпа, и тѣхны-тѣ двадесеть
мѣдны подложкы: *а* кукы-тѣ на стълпо-
12 ве-тѣ и свърскы-тѣ имъ сребърны. И за
ширинѫ-тѫ на дворъ-тъ къмъ западнѫ-тѫ
странѫ да има петдесеть лакти привѣсы:
за тѣхъ стълпове десеть, и тѣхны-тѣ под-
13 ложкы десеть. И ширина-та на дворъ-тъ
къмъ прѣднѭ-тѫ странѫ на истокъ да е
14 петдесеть лакти. И привѣсы-тѣ на еднѫ-
тѫ странѫ *на врата-та да бѫдѫтъ* пет-
надесеть лакти: за тѣхъ три стълпа, и
15 тѣхны-тѣ три подложкы. И на другѫ-тѫ
странѫ да има привѣсы петнадесеть *лак-
ти:* за тѣхъ три стълпа, и тѣхны-тѣ три
16 подложкы. И за врата-та на дворъ-тъ да
има двадесеть лакти закровъ, отъ синьо,
и багрѣно, и червено, и прѣпреденъ
виссонъ, отъ везанѫ работѫ: за тѣхъ че-
тыри стълпа, и тѣхны-тѣ подложкы че-
17 тыри. Всичкы-тѣ стълпове около дворъ-тъ
да бѫдѫтъ свързани съсъ сребро, кукы-
тѣ имъ сребърны, и подложкы-тѣ имъ
18 мѣдны. Дължина-та на дворъ-тъ да е сто
лакти, и ширина-та всякадѣ да е петде-
сеть лакти, и высочина-та петь лакти,
отъ прѣпреденъ виссонъ, и подложкы-тѣ
19 имъ мѣдны. Всичкы-тѣ сѫдове на ски-

нія-тѫ, за всяко служеніе въ нея, и
всичкы-тѣ й коліе, и всичкы-тѣ коліе
на дворъ-тъ да бѫдѫтъ мѣдны.
20 И ты заповѣдай на Израилевы-тѣ сы-
нове да ти доносятъ елей пьрвотокъ,
чисть, за свѣтеніе, за да горятъ вынагы
21 свѣтилѫ-та. Въ скиніѭ-тѫ на сѫбраніе-
то изъ вънъ завѣсѫ-тѫ, която е прѣдъ
свидѣтелство-то, Ааронъ и сынове-тѣ му
да гы нареждатъ *да горятъ* отъ вечерь
до заранъ прѣдъ Господа: *това* да е за
всякога узаконеніе за Израилевы-тѣ сы-
нове въ родове-тѣ имъ.

ГЛАВА 28.

1 И ты приведи при себе си Аарона
брата си, и сынове-тѣ му съ него наедно,
отъ срѣдъ Израилевы-тѣ сынове, за да
ми священствуватъ; Аарона, и Надава, и
Авіуда, Елеазара, и Иѳамара, Аароновы-
2 тѣ сынове. И да направишь святи оде-
жды на брата си Аарона, за славѫ и ве-
3 ликолѣпіе. И ты кажи на всичкы-тѣ о-
строумны които азъ испълнихъ съ духъ
на прѣмудрость, да направятъ одежды на
Аарона, за да го посвятишь да ми свя-
4 щенствува. И одежды-тѣ, които ще на-
правятъ сѫ тѣзи: наградникъ и ефодъ,
мантія, и пьстротканъ хитонъ, кидаръ, и
поясъ: и да направятъ святы одежды на
Аарона брата ти, и на сынове-тѣ му, за
да ми священствуватъ.
5 И да земятъ злато-то, и синьо-то, и
багрѣно-то, и червено-то, и прѣпреде-
6 ный-тъ виссонъ, И да направятъ ефодъ-тъ
отъ злато, отъ синьо, и багрѣно, отъ
червено и прѣпреденъ виссонъ, искуснѫ
7 работѫ. Да има на два-та си края два на-
рамника, които да ся вържатъ, за да ся
8 сързува. И прѣпоясаніе-то на ефодъ-тъ,
което ще е отгорѣ му, да е отъ сѫщій-тъ,
споредъ направѫ-тѫ му: отъ злато, отъ
синьо, и багрѣно, и червено, и прѣпре-
9 денъ виссонъ. И да земешь два ониксовы
камыка, и да изваешь на тѣхъ имена-та
10 на Израилевы-тѣ сынове: Шесть отъ и-
мена-та имъ на единый-тъ камыкъ, и дру-
гы-тѣ шесть имена на другый-тъ камыкъ,
11 по *редъ-тъ на* рожденіе-то имъ. Съ ра-
ботѫ на каменосѣчецъ, споредъ ваяніе
на печать, да изваешь два-та камыка съ
имена-та на Израилевы-тѣ сынове: и да
12 гы вложишь въ златы гнѣздца. И да ту-
ришь тѣзи два камыка на нарамницы-тѣ
на ефодъ-тъ; каменіе за поменъ на Из-
раилевы-тѣ сынове: И Ааронъ ще носи
имена-та имъ прѣдъ Господа на двѣ-тѣ
13 си рамена за поменъ. И да направишь
14 златы гнѣздца: И двѣ верижицы отъ чи-
сто злато; виты отъ плетенѫ работѫ да
гы направишь, и да туришь плетены-тѣ
верижицы на гнѣздца-та имъ.
15 И да направишь сѫдебный-тъ наградь-
никъ искуснѫ работѫ: споредъ направѫ-
тѫ на ефодъ-тъ да го направишь: отъ
злато, синьо, и багрѣно, и червено, и
16 прѣпреденъ виссонъ да го направишь. Да
бѫде четвьрожгъленъ, двоенъ: дължина-
та му една педа, и ширина-та му една
17 педа. И да споишь на него каменіе, че-
тыри реда каменіе: редъ сардъ, топазъ,
18 и смарагдъ, *да е* пьрвый-тъ редъ: И вто-
рый-тъ редъ, анораксъ, сапфиръ, и ада-
19 мантъ: И третій-тъ редъ, лигирій, ахатъ,
20 и амеѳистъ: И четвьртый-тъ редъ, хри-
солитъ, и ониксъ и іасписъ: да бѫдѫтъ
21 споены въ златны-тѣ си гнѣздца. И ка-
меніе-тѣ да бѫдѫтъ по имена-та на Из-
раилевы-тѣ сынове, дванадесеть, споредъ
имена-та имъ, споредъ изваяніе-то на
печать: да бѫдѫтъ всякой съ име-то си
22 споредъ дванадесеть-тѣ племена, И вър-
ху наградникъ-тъ да направишь виты ве-
рижицы плетенѫ работѫ отъ чисто злато.
23 И да направишь на наградникъ-тъ двѣ
златны колцета, и да туришь двѣ-тѣ кол-
24 цета на два-та края на наградникъ-тъ. И
да проврешь двѣ-тѣ плетены златны ве-
рижицы прѣзъ двѣ-тѣ колцета, въ краи-
25 ща-та на наградникъ-тъ. А два-та края
на двѣ-тѣ плетены верижицы да ставишь
съ двѣ-тѣ гнѣздца, и да *гы* туришь на
нарамницы-тѣ на ефодъ-тъ отъ къмъ ли-
26 це-то му. И да направишь двѣ златны
колцета, и да гы туришь върху *другы-тѣ*
два края на наградникъ-тъ отъ тѫзи му
странѫ, която е къмъ ефодъ-тъ отъ вѫ-

27 трѣ. И да направишь *пакъ* двѣ златны
колцета, и да гы турищь отъ долу на два-
та нарамника на ефодъ-тъ, отъ къмъ ли-
це-то му, срѣщѫ съединеніе-то му, надъ
28 прѣпоясаніе-то на ефодъ-тъ. И да вър-
зуватъ наградникъ-тъ съ колцета-та му
за колцета-та на ефодъ-тъ съсъ ширитъ
отъ синьо, за да е надъ прѣпоясаніе-то
на ефодъ-тъ, и наградникъ-тъ да не е от-
29 дѣленъ отъ ефодъ-тъ. И Ааронъ когато
влази въ свято-то мѣсто да носи вынѫгы
имена-та на Израилевы-тѣ сынове върху
сѫдебный-тъ наградникъ на сърдце-то
си, за поменъ прѣдъ Господа.
30 И да положишь на сѫдебный-тъ на-
градникъ Уримъ-тъ и Ѳуммимъ-тъ, и да
бѫдѫтъ на Аароново-то сърдце, когато
влѣзва прѣдъ Господа; и Ааронъ да но-
си вынѫгы сѫдъ-тъ на Израилевы-тѣ сы-
нове на сърдце-то си прѣдъ Господа.
31 И да направишь мантіѭ-тѫ на ефодъ-тъ
32 всичкѫ-тѫ отъ синьо. И кѫдѣ срѣдѫ-тѫ
ѝ на върхъ-тъ ѝ да има отворъ: да има
тъканѫ обтокѫ около отворъ-тъ си, ка-
квото е отворъ-тъ на бронѭ-тѫ, за да ся
33 не съдира. И да направишь по полы-тѣ ѝ
нарове отъ синьо, и багрѣно, и черве-
но, по полы-тѣ ѝ наоколо: и златы
34 звънцы помежду имъ на около. Златъ звъ-
нецъ и наръ, златъ звънецъ и наръ, по
35 полы-тѣ на мантіѭ-тѫ на около. И да
бѫде на Аарона когато служи: и звън-
ченіе-то му да ся чуе, когато влѣзва въ
свято-то мѣсто прѣдъ Господа, и когато
36 излѣзва, за да не умре. И да направишь
плочицѫ отъ чисто злато, и да изваешь
на неѭ, като ваяніе на печать, СВЯТЫ-
37 НЯ ГОСПОДУ. И да ѭ турищь на синь
ширитъ за да е на кидаръ-тъ: въ прѣд-
38 нѭ-тѫ странѫ на кидаръ-тъ да бѫде: И
да бѫде на Аароново-то чело, за да носи
Ааронъ прѣгрѣшенія-та на святы-тѣ нѣ-
ща, които Израилевы-тѣ сынове ще
посвящаватъ въ всичкы-тѣ свои святи
приношенія: и да бѫде вынѫгы на че-
ло-то му, за да сѫ тѣ пріятны прѣдъ
Господа.
39 И да направишь пъстротканный-тъ хи-
тонъ отъ виссонъ, и да направишь ки-
даръ отъ виссонъ, и да направишь поясъ,
работѫ везанѫ.
40 И за Аароновы-тѣ сынове да напра-
вишь хитоны, и поясы да направишь за
тѣхъ, и гѫжвы да направишь за тѣхъ, за
славѫ и великолѣпіе.
41 И да облѣчешь въ тѣхъ Аарона брата
си, и сынове-тѣ му наедно съ него, и да
гы помажешь, и да гы посвятишь, и да
гы освятишь, за дà ми священствуватъ.
42 И да имъ направишь ленены гащы, за да
покрыватъ голотѫ-тѫ на тѣло-то имъ, *и*
43 да сѫ отъ крьстъ-тъ до *подъ* бедра-та. И
да бѫдѫтъ на Аарона и на сынове-тѣ му,
когато влазятъ въ скиніѭ-тѫ на събра-
ніе-то, или когато пристѫпуватъ при ол-
тарь-тъ, за да служатъ въ свято-то мѣ-
сто да не нанесѫтъ *на себе си* прѣстѫ-
пленіе та да умрѫтъ: *това* да е за вся-
кога узаконеніе за него и за сѣме-то му
слѣдъ него.

ГЛАВА 29.

1 И това е което ще направишь на тѣхъ
за да гы освятишь, да ми священству-
ватъ. Земи единъ юнецъ отъ говеда-та,
2 и два овна безъ порокъ, И бесквасенъ
хлѣбъ, и бесквасны питы мѣсены съ е-
лей, и бесквасны коры помазаны съ е-
лей: отъ чисто брашно пшенично да гы
3 направишь. И да гы турищь въ единъ
кошъ, и да гы принесешь въ кошъ-тъ съ
4 юнецъ-тъ и два-та овна. Тогазь да при-
ведешь Аарона и сынове-тѣ му при две-
ри-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и да
5 гы омыешь съ водѫ. Послѣ да земешь о-
дежды-тѣ и да облѣчешь Аарона въ хи-
тонъ-тъ, и въ мантіѭ-тѫ на ефодъ-тъ, и
въ ефодъ-тъ, и въ наградникъ-тъ, и да
го прѣпашешь съ прѣпоясаніе-то на е-
6 фодъ-тъ, И да турищь кидаръ-тъ на гла-
вѫ-тѫ му, и на кидаръ-тъ да турищь
7 святый-тъ вѣнецъ. Тогазь да земешь ма-
сло-то на помазаніе-то, и да го излѣешь
на главѫ-тѫ му, и да го помажешь.
8 Послѣ да приведешь сынове-тѣ му, и
9 да гы облѣчешь въ хитоны. И да гы о-
пашешь съ поясы, Аарона и сынове-тѣ

му, и да имъ туришь глѫвы, и священ-
ство-то ще бѫде тѣхно по вѣчно узако-
неніе: и да посвятишь Аарона и сыно-
ве-тѣ му.
10 И да приведешь юнецъ-тъ прѣдъ ски-
ніѭ-тѫ на събраніе-то, и Ааронъ и сы-
нове-тѣ му да положатъ рѫцѣ-тѣ си на
11 главѫ-тѫ на юнецъ-тъ. И да заколешь
юнецъ-тъ прѣдъ Господа, при двери-тѣ
12 на скиніѭ-тѫ на събраніе-то. И да зе-
мешь отъ кръвь-тѫ на юнецъ-тъ, и съ
пърстъ-тъ си да туришь на рогове-тѣ на
олтарь-тъ: и да излѣешь всичкѫ-тѫ кръвь
13 при основаніе-то на олтарь-тъ. И да зе-
мешь всичкѫ-тѫ тлъстинѫ която покры-
ва вѫтрешности-тѣ, и було-то на дробъ-тъ,
и два-та бѫбрека, и тлъстинѫ-тѫ връхъ
14 тѣхъ, и да гы изгоришь на олтарь-тъ. А
месо-то на юнецъ-тъ, и кожѫ-тѫ му, и
лайна-та му да изгоришь въ огнь вънъ
отъ станъ-тъ: това е жьртва за грѣхъ.
15 И единый-тъ овенъ да земешь, и Ааронъ
и сынове-тѣ му да турятъ рѫцѣ-тѣ си на
16 главѫ-тѫ на овенъ-тъ. И да заколешь о-
венъ-тъ, и да земешь кръвь-тѫ му, та да
17 поръсишь олтарь-тъ наоколо. И да раз-
сѣчешь овенъ-тъ на кѫсове, и да измыешь
вѫтрешности-тѣ му, и нозѣ-тѣ му, и да
гы туришь на кѫсове-тѣ му и на главѫ-
18 тѫ му. И всичкый-тъ овенъ да изгоришь
на олтарь-тъ: това е всесъжженіе Гос-
поду; уханіе благовонно, жьртва Гос-
поду.
19 И да земешь вторый-тъ овенъ: и Аа-
ронъ и сынове-тѣ му да турятъ рѫцѣ-тѣ
20 си на главѫ-тѫ на овенъ-тъ. Тогазь да
заколешь овенъ-тъ, и да земешь отъ
кръвь-тѫ му, и да туришь на край тъ на
десно-то ухо на Аарона, и на край-тъ на
десно-то ухо на сынове-тѣ му, и на па-
лецъ-тъ на деснѫ-тѫ имъ рѫкѫ, и на го-
лѣмий-тъ пърстъ на деснѫ-тѫ имъ ногѫ,
и да поръсишь съ кръвь-тѫ олтарь-тъ на-
21 около. И да земешь отъ кръвь-тѫ, която
е на олтарь-тъ, и отъ масло-то на пома-
заніе-то, и да поръсишь Аарона и оде-
жды-тѣ му, и сынове-тѣ му, и одежды-
тѣ на сынове-тѣ му съ него: и така ще
ся освятятъ, той, и одежды-тѣ му, и сы-
нове-тѣ му, и одежды-тѣ на сынове-тѣ
22 му съ него. И да земешь отъ овенъ-тъ
тлъстинѫ-тѫ и опашкѫ-тѫ, и тлъстинѫ-
тѫ която покрыва вѫтрешности-тѣ, и
було-то на дробъ-тъ, и два-та бѫбрека,
и тлъстинѫ-тѫ която е връхъ тѣхъ, и
десно-то бедро, (защото е овенъ за по-
23 священіе), И единъ хлѣбъ, и еднѫ питѫ
мѣсенѫ съ елей, и еднѫ корѫ изъ кошъ-тъ
на бесквасны тѣ прѣдложены-тѣ прѣдъ
24 Господа: И да туришь всичкы-тѣ на рѫ-
цѣ-тѣ на Аарона, и на рѫцѣ-тѣ на сы-
нове-тѣ му: и да гы подвигнешь за дви-
25 жимо приношеніе прѣдъ Господа. И да
гы земешь отъ рѫцѣ-тѣ имъ, и да гы из-
горишь на олтарь-тъ надъ всесъжженіе-
то, за уханіе благовонно прѣдъ Господа:
26 това е жьртва Господу. И отъ овенъ-тъ
на посвященіе-то, което е за Аарона, да
земешь грады-тѣ, и да гы подвигнешь за
движимо приношеніе прѣдъ Господа, и
27 то да бѫде твой дѣлъ. И да освятишь
грады-тѣ на движимо-то приношеніе, и
бедро-то на възвышаемо-то приношеніе,
което ся е подвигнало, и което ся е въз-
вышило отъ овенъ-тъ на посвященіе-то,
отъ онзи който е за Аарона, и отъ онзи
28 който е за сынове-тѣ му. И това ще бѫ-
де отъ Израилевы-тѣ сынове на Аарона
и на сынове-тѣ му по вѣчно узаконеніе
защото е възвышаемо приношеніе: и ще
бѫде възвышаемо приношеніе отъ Изра-
илевы-тѣ сынове отъ примирителны-тѣ
имъ жъртвы, тѣхно-то възвышаемо при-
ношеніе Господу.
29 И святы-тѣ одежды на Аарона да бѫ-
дѫтъ на сынове-тѣ му слѣдъ него, за да
ся помажатъ въ тѣхъ, и да ся освятятъ
30 въ тѣхъ. Седмь дни да ся облича въ
тѣхъ онзи священникъ отъ сынове-тѣ му,
който е вмѣсто него, който ще влази въ
скиніѭ-тѫ на събраніе-то за да служи
31 въ святилище-то. И да земешь овенъ-тъ
на посвященіе-то, и да сваришь месо-то
32 му на свято мѣсто. И да ядѫтъ Ааронъ
и сынове-тѣ му месо-то на овенъ-тъ, и
хлѣбъ-тъ който е въ кошъ-тъ, при двери-
33 тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то. И да
ядѫтъ онѣзи *приношенія* съ които быде

умилостивеніе за посвященіе и освяще-
ніе на тѣхъ; но чужденецъ да не яде,
34 защото сѫ святи. И ако остане отъ ме-
со-то на посвященіе-то, или отъ хлѣбъ-тъ
до утрѣ, тогазь да изгоришь остатъкъ-тъ
въ огнь; да ся не яде, защото е святъ.
35 И така да направишь на Аарона и на
сынове-тѣ му, по всичко що ти заповѣ-
36 дахъ: въ седмь дни ще гы посвятишь. И
за грѣхъ да приносишь всякой день е-
динъ юнецъ за умилостивеніе: и да очи-
стяшь олтарь-тъ, като правишь умило-
стовеніе за него, и да го помажешь за да
37 го освятишь. Седмь дни да правишь уми-
лостивеніе за олтарь-тъ и да го освяща-
вашь, и да бѫде олтарь прѣсвятъ: всич-
ко що ся прикоснува до олтарь-тъ ще
38 бѫде свято. И това е, което ще прино-
сишь на олтарь-тъ: по двѣ агнета едно-
39 лѣтны на день, вынѫгы. Едно-то агне да
приносишь зарань, а друго-то агне да
40 приносишь привечерь. И съ едно-то агне
еднѫ десетѫ часть *на ефѫ* чисто брашно
смѣсено съ четвьртѫ-тѫ часть на единъ
инъ отъ пьрвотокъ елей: и за възліяніе
четвьртѫ-тѫ часть на единъ инъ отъ ви-
41 но. И второ-то агне да приносишь при-
вечерь: съ приношеніе подобно на утрен-
но-то и съ възліяніе-то му, да направишь
нему, за благовонно уханіе, жьртва Гос-
42 поду. *Това* е всегдашно всесъжженіе въ
родове-тѣ ви, при двери-тѣ на скиніѭ-
тѫ на събраніе-то прѣдъ Господа, дѣто
ще ся виждамъ съ васъ, да говорѭ съ
43 тебе тамъ. И тамъ ще ся виждамъ съ Из-
раилевы-тѣ сынове, и *това мѣсто* ще
44 ся освящава съсъ славѫ-тѫ ми. И ще о-
святѭ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и ол-
тарь-тъ: ще освятѭ и Аарона и сынове-
45 тѣ му, за да ми священствуватъ. И ще ся
населѭ между Израилевы-тѣ сынове, и
46 ще имъ бѫдѫ Богъ. И тѣ ще познаѭтъ,
че азъ сьмь Іеова тѣхный Богъ, който
гы извѣдохъ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ, за
да ся населѭ между тѣхъ: азъ сьмь Іео-
ва тѣхный Богъ.

ГЛАВА 30.

1 И да направишь олтарь за да кадишь
темянъ: отъ дрьво ситтимъ да го напра-
2 вишь. Единъ лакъть дължина-та му, и е-
динъ лакъть ширина-та му: четвьроѫгъ-
ленъ да бѫде: и высочина-та му два
3 лакта: рогове-тѣ му отъ него си. И да го
обковешь съ чисто злато, вьрхъ-тъ му, и
страны-тѣ му наоколо, и рогове-тѣ му: и
да му направишь златъ вѣнецъ наоколо.
4 И подъ вѣнецъ-тъ му да му направишь
двѣ златны колцета: близо при два-та му
ѫгла на двѣ-тѣ му страны да *гы* напра-
вишь, и да бѫдатъ влагалища на вьрли-
5 ны-тѣ, за да го носятъ съ тѣхъ. И да на-
правишь вьрлины-тѣ отъ дрьво ситтимъ,
6 и да гы обковешь съсъ злато. И да го ту-
ришь прѣдъ завѣсѫ-тѫ, която е прѣдъ
ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, срещѫ о-
чистилище-то вьрхъ *ковчегъ-тъ* на свидѣ-
телство-то, дѣто ще ся виждамъ съ тебе.
7 И ще кади Ааронъ надъ него благово-
ненъ темянъ всякѫ зарань: когато у-
8 строява свѣтила-та, ще кади съ него. И
когато пали Ааронъ свѣтила-та вечерь,
ще кади съ него темянъ за всегда прѣдъ
9 Господа въ родове-тѣ ви. На него чуждъ
темянъ да не приносите, нито всесъжже-
ніе, нито хлѣбно приношеніе, нито въз-
10 ліяніе да изливате на него. И надъ ро-
гове-тѣ му единъ пѫть въ година-тѫ да
прави Ааронъ умилостивеніе, съ кръвь-
тѫ на умилостивително-то приношеніе за
грѣхъ: единъ пѫть въ годинѫ-тѫ на него
отгорѣ ще прави умилостивеніе въ ро-
дове-тѣ ви: това е прѣсвято Господу.
11 И говори Господь Моисею и рече:
12 Когато земешь цѣло-то число на Израи-
левы-тѣ сынове при изброеніе-то имъ,
тогазь ще дадѫтъ всякой человѣкъ иску-
пуваніе за душѫ-тѫ си Господу, когато
гы изброявашь, за да не падне язва вьрхъ
13 тѣхъ, когато гы изброявашь. Тогазь ще
даватъ; всякой който минува въ изброе-
ніе-то, половинъ сикль споредъ сикль-тъ
на святилище-то: (единъ сикль е двадe-
сеть геры,) половинъ сикль *ще е* прино-

14 женіе-то Господу. Всякой който минува
въ изброеніе-то отъ двадесеть годины на
горѣ, ще даде това приношеніе Господу.
15 Богатый-тъ да не даде повече, и сиро-
махъ-тъ да не даде по малко отъ поло-
винъ сикль, когато давате това прино-
шеніе Господу, за да направите умило-
16 стивеніе за душы-тѣ си. И да пріимешь
сребро-то на умилостивеніе-то отъ Изра-
илевы-тѣ сынове, и да го употрѣбишь въ
служеніе-то на скиніѭ-тѫ на събраніе-
то, и да бѫде на Израилевы-тѣ сынове
за поменъ прѣдъ Господа, за да бѫде у-
17 милостивеніе за душы-тѣ ви. И говори
18 Господь Моисею и рече: И да направишь
мѣднѫ омивалницѫ, и стояло-то ѝ мѣдно,
за да ся мыѭтъ: и да ѭ поставишь ме-
жду скиніѭ-тѫ на събраніе-то и ол-
19 тарь-тъ, и да турнишь водѫ въ неѭ. И
изъ неѭ да мыѭтъ Ааронъ и сынове-тѣ
20 му рѫцѣ-тѣ си и нозѣ-тѣ си. Когато вли-
затъ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, да ся
мыѭтъ съ водѫ, за да не умрѫтъ: или
когато прихождатъ при олтарь-тъ да слу-
жатъ за да изгорятъ жъртва Господу,
21 Тогазъ ще мыѭтъ рѫцѣ-тѣ си и нозѣ-тѣ
си, за да не умрѫтъ: и това ще имъ бѫ-
де вѣчно узаконеніе, нему и на потом-
цы-тѣ му въ родове-тѣ имъ.
22 И говори Господь Моисею, и рече:
23 И ты земи за себе си избранны арома-
ты, отъ чистѫ смирнѫ петстотинъ *сикли*,
и отъ благовоннѫ корицѫ половинѫ-тѫ
ѝ, *сирѣчь* двѣстѣ и петдесеть *сикли*, и
отъ благовоннѫ тръсть двѣстѣ и петде-
24 сеть *сикли*, И отъ кассіѭ петстотинъ,
споредъ сикль-тъ на святилище-то: и отъ
25 елей единъ инъ: И да го направишь ма-
сло за свято помазаніе, масть варена по
художество-то на мироварецъ: да бѫде
26 масло за свято помазаніе: И да пома-
жешь съ него скиніѭ-тѫ на събраніе-
27 то, и ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, И
трьпеза-тѫ и всичкы-тѣ ѝ сѫдове, и
свѣтилникъ-тъ и сѫдове-тѣ му, и олтарь-тъ
28 за каденіе-то, И олтарь-тъ на всесъжже-
ніе-то заедно съсъ всичкы-тѣ му сѫдове,
29 и омивалницѫ-тѫ и стояло-то ѝ: И да гы
освятишь, за да сѫ прѣсвяты: всичко
що ся прикоснува до тѣхъ ще бѫде свя-
30 то. И Аарона и сынове-тѣ му да пома-
жешь и да гы освятишь, за да ми свя-
31 щенствуватъ. И да говоришь на Израи-
левы-тѣ сынове и да речешь: Това ще
бѫде за мене масло на помазаніе свято
32 въ родове-тѣ ви. Человѣческа плъть да
ся не помаже съ него, и по сложеніе-то
му подобно на него да не правите: то е
33 свято, *и* свято ще бѫде вамъ. Който пра-
ви подобно нему, или който тури отъ
него на иноплеменника, да бѫде истрѣ-
бенъ отъ народа си.
34 И рече Господь Моисею: земи за себе
си ароматы; стакти, и ониксъ, и хал-
ванъ, *тьзи* ароматы наедно съ чисть ли-
35 ванъ, отъ равны части да бѫдѫтъ. И да
гы направишь темянъ, смѣшеніе по ху-
дожество-то на мироварецъ, подправено,
36 чисто, свято: И да счукашь отъ него
много дребно, и да туришь отъ него
прѣдъ свидѣтелство-то въ скиніѭ-тѫ на
събраніе-то, дѣто ще ся виждамъ съ те-
37 бе: *това* ще бѫде вамъ прѣсвято. А
споредъ сложеніе-то на тойзи темянъ
който ще направишь, за себе си да не
правите: то да ти бѫде свято за Госпо-
38 да. Който направи подобно нему, за да
мирише отъ него, да бѫде истрѣбенъ
отъ народа си.

ГЛАВА 31.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Виждь, азъ повыкнахъ на име Веселе-
ила сынъ-тъ на Уріѭ, *който е* сынъ О-
3 ровъ, отъ племе-то Іудино, И испълнихъ
го съ Духъ Божій, съ мудрость, и съ ра-
зумъ, и съсъ знаніе, и съ всичко иску-
4 ство, За да измысля художественны дѣла,
5 да работи злато, и сребро и мѣдь, И да
изрѣзва каменіе за вложеніе, и да дѣла
дьрва, за изработваніе на всяко дѣло.
6 И ето, азъ дадохъ му Еліава Ахисама-
ховий-тъ сынъ отъ Даново-то племе: и
на всякого мудръ сърдцемъ турихъ му-
дрость въ сърдце-то му, за да направятъ
7 всичко което ти заповѣдахъ: Скиніѭ-тѫ
на събраніе-то, и ковчегъ-тъ на свидѣ-

телство-то, и очистилище-то което е от-
горѣ му, и всичкы-тѣ сѫдове на скиніѭ-
8 тѫ, И трѫпеза-тѫ и сѫдове-тѣ ѝ, и чи-
стый-тъ свѣтилникъ съсъ всичкы-нѣ му
9 сѫдове, и олтарь-тъ на каденіе-то, И
олтарь-тъ на всесъжженіе-то съсъ всич-
кы-тѣ му сѫдове, и омывалницѫ-тѫ и сто-
10 яло-то ѝ, И служебны-тѣ одежды, и свя-
ты-тѣ одежды на Аарона священникъ-тъ,
и одежды-тѣ на синове-тѣ му, за да свя-
11 щенствуватъ, И масло-то за помазаніе,
и благовонно-то каденіе за святилище-
то: по всичко що ти заповѣдахъ ще на-
правятъ.
12 И говори Господь Моисею и рече:
13 Говори и ты на Израилевы-тѣ сынове и
речи: Сѫбботы-тѣ ми непрѣмѣнно да па-
зите: защото това е знаменіе между ме-
не и васъ, въ родове-тѣ ви, за да знаете
че азъ съмь Господь, който вы освеща-
14 вамъ. И да пазите сѫбботѫ-тѫ, защото е
свята вамъ: който ѭ оскверни, непрѣ-
мѣнно да ся умъртви: защото всякой
който работи въ неѭ, тя душа да ся ис-
15 трѣби отъ срѣдъ народа си. Шесть дни
да ся работи работа: а въ седмый-тъ
день е сѫббота на почиваніе, свята Го-
споду: всякой който работи въ сѫббот-
ный-тъ день, непрѣмѣнно да ся умъртви.
16 И да пазятъ Израилеви-тѣ сынове сѫб-
ботѫ-тѫ, за да ѭ празднуватъ въ родо-
17 ве-тѣ си, по вѣченъ завѣтъ. Това е зна-
меніе между мене и Израилевы-тѣ сыно-
ве за всегда: защото въ шесть дни на-
прави Господь небе-то и земѭ-тѫ, а въ
седмый-тъ день ся успокои и починѫ си.
18 И даде на Моисея, като прѣстанѫ да
говори съ него на Синайскѫ-тѫ горѫ,
двѣ плочы на свидѣтелство-то, плочы
каменны написаны съ Божій пърстъ.

ГЛАВА 32.

1 И като видяхѫ людіе-тѣ че ся забави
Моисей да слѣзе отъ горѫ-тѫ, събрахѫ
ся людіе-тѣ върхъ Аарона, и говорѣхѫ
му: Стани, та ни направи богове, които да
ходятъ прѣдъ насъ: защото тойзи Мои-
сей человѣкъ-тъ, който ны изведе изъ
Египетскѫ-тѫ земѭ, не знаемъ що му
2 станѫ. И рече имъ Ааронъ: Извадѣте
златны-тѣ обѣцы, които сѫ на уши-тѣ на
жены-тѣ ви, на сынове-тѣ ви, и на дъще-
3 ри-тѣ ви, и донесѣте ми гы. И всичкы-
тѣ людіе извадихѫ златны-тѣ обѣцы кои-
то бѣхѫ на уши-тѣ имъ, и принесохѫ гы
4 Аарону. И като зѣ отъ рѫцѣ-тѣ имъ, да-
де му образъ *въ маткѫ, и направи го
излѣяно теле: и тѣ рекохѫ: О Израилю,
тѣзи сѫ твои-тѣ богове които тя изведо-
5 хѫ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ. И *това* ка-
то видѣ Ааронъ, съгради олтарь прѣдъ
него: и провъзгласи Ааронъ и рече:
6 Утрѣ е праздникъ Господу. И станахѫ
рано на утрешній-тъ день, та пожъртву-
вахѫ всесъжженіе, и принесохѫ прими-
рителны приношенія: послѣ сѣднахѫ лю-
діе-тѣ да ядѫтъ и да піѭтъ, и станахѫ
да играѭтъ.
7 Тогазь рече Господь Моисею: Иди,
слѣзь: защото ся развратихѫ твои-тѣ
людіе, които си извелъ изъ Египетскѫ-
8 тѫ земѭ. Скоро ся уклонихѫ отъ пѫть-тъ
който имъ съмь заповѣдалъ: направихѫ
си излѣяно теле, и поклонихѫ му ся, и
пожъртвувахѫ му, и рекохѫ: О Израи-
лю, тѣзи сѫ твои-тѣ богове които тя из-
9 ведохѫ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ. Рече
пакъ Господь Моисею: Видѣхъ тѣзи лю-
10 діе, и ето, жестоковыйни людіе сѫ: Се-
га прочее, остави мя и ще ся распали
гнѣвъ-тъ ми противъ тѣхъ, и ще гы ис-
трѣбѭ: и ще тя направѭ да станешь
народъ голѣмъ.
11 А Моисей ся помоли на Іеова Бога
своего, и рече: Защо, Господи ся рас-
паля гнѣвъ-тъ ти противъ твои-тѣ людіе,
които си извелъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ,
12 съ голѣмѫ силѫ, и крѣпкѫ рѫкѫ? Защо
да говорятъ Египтяни-тѣ и да рекѫтъ:
За зло гы изведе, да гы измори въ го-
ры-тѣ, и да гы истрѣби отъ лице-тѡ на
земѭ-тѫ? Повърни ся отъ распаленіе-то
на гнѣвъ-тъ си, и раскай ся за зло-то
което си реклъ да направишь на людіе-тѣ

* Или съ рѣзецъ.

13 си. Помени Авраама, Ісаака, и Израиля,
твои-тѣ рабы, на които си ся клѣлъ въ
себе си, и реклъ си имъ: Ще умножѫ
сѣме-то ви както звѣзды-тѣ на небе-то;
и всичкѫ тѫзь землѭ, за коѭто говорихъ,
ще дамъ на сѣме-то ви, и ще ѭ наслѣ-
14 дятъ за всякога. Тогазь ся раская Го-
сподь за зло-то, което бѣ реклъ да на-
прави на людіе-тѣ си.
15 Тогазь Моисей ся обърнѫ, и слѣзе отъ
горѫ-тѫ и двѣ-тѣ плочи на свидѣтел-
ство-то *бяхѫ* въ рѫцѣ-тѣ му, плочи на-
писаны отъ двѣ-тѣ страны: отъ еднѫ-тѫ
странѫ и отъ другѫ-тѫ бѣхѫ написаны.
16 И плочи-тѣ бѣхѫ дѣло Божіе, и написа-
ніе-то бѣше написаніе Божіе, начертано
17 на плочы-тѣ. И като чу Іисусъ гласъ-тъ
на людіе-тѣ които выкахѫ, рече на Мои-
18 сея: Ратенъ гласъ *има* въ станъ-тъ. А
той рече: Не е гласъ отъ выкъ за по-
бѣдѫ, нито гласъ отъ выкъ за бѣганіе,
19 но гласъ на пѣяніе чувамъ азъ. И като
приближи при станъ-тъ, видѣ теле-то, и
ликованія-та: и распали ся гнѣвъ-тъ Мои-
сеевъ, и хвърли плочы-тѣ отъ рѫцѣ-тѣ
20 си, и строши гы подъ горѫ-тѫ. Зѣ то-
газь теле-то, което бѣхѫ направили, и
изгори *го* въ огнь-тъ, и стры го додѣ
станѫ тънъкъ прахъ и распръснѫ *го* по
водѫ-тѫ, и напои Израилевы-тѣ сынове.
21 И рече Моисей Аарону: що ти стори-
хѫ тѣзи людіе, та си навелъ на тѣхъ
22 грѣхъ голѣмъ? И рече Ааронъ: да ся не
распаля гнѣвъ-тъ на господаря ми: ты
23 знаешь людіе-тѣ че клонятъ на зло. За-
щото ми рекохѫ: Направи ни богове,
които да ходятъ прѣдъ насъ: защото той-
зи Моисей, человѣкъ-тъ който ни изведе
изъ Египетскѫ-тѫ землѭ не знаемъ що
24 му станѫ. И рѣкохъ имъ: който има зла-
то нека го снеме отъ себе си, и дадохѫ
ми *го*: тогазь го хвърлихъ въ огнь-тъ, и
излѣзе това теле.
25 И като видѣ Моисей людіе-тѣ че бѣхѫ
*въ раскошество, (защото Ааронъ бѣше
гы оставилъ въ раскошество за посраме-
26 ніе между непріятели-тѣ имъ,) Застанѫ
Моисей при врата-та на станъ-тъ, и ре-
че: Който е Господень, *нека дойде* къмъ
мене. И събрахѫ ся при него всичкы-тѣ
27 Левіеви сынове. И рече имъ: така гово-
ри Господь Богъ Израилевъ: Турѣте вся-
кой мечъ-тъ си на бедро-то си: прѣми-
нѣте отъ врата до врата прѣзъ станъ-тъ,
и върнѣте ся, и убійте всякой брата си,
и всякой пріятеля си, и всякой ближ-
28 ній-тъ си. И направихѫ Левіевы-тѣ сы-
нове споредъ Моисеево-то слово: и пад-
нѫхѫ въ тойзи день отъ людіе-тѣ около
29 три тысящы мѫжіе. Защото рече Мои-
сей: Посвятѣте себе си днесь Господу,
всякой противу сына си, и *всякой* про-
тиву брата си, за да ви ся даде днесь
благословеніе.
30 И на утрешній-тъ день рече Моисей
на людіе-тѣ: Вы сте направили голѣмъ
грѣхъ: но сега ще възлѣзѫ къмъ Го-
спода: Дано быхъ *го* умилостивилъ за
грѣхъ-тъ ви.
31 И върнѫ ся Моисей при Господа, и
рече: Уви! тѣзи людіе сторихѫ голѣмъ
грѣхъ, че направихѫ за себе си златны
32 богове. Но сега ако щешь прости грѣхъ-тъ
имъ, ако ли не, молѭ ся, заличи мя
отъ твоѭ-тѫ книгѫ, коѭто си написалъ.
33 И Господь рече Моисею: Който съгрѣ-
ши прѣдъ мене, него ще заличѫ отъ
34 моѭ-тѫ книгѫ. А ты сега иди, та води
людіе-тѣ кадѣто сымъ ти реклъ: ето, ан-
гелъ-тъ ми ще ходи прѣдъ тебе: но въ
день-тъ на посѣщеніе-то ми, ще посѣтѭ
35 грѣхъ-тъ имъ върхъ тѣхъ. И порази Го-
сподь людіе-тѣ, защото направихѫ теле-
то, което Ааронъ направи.

ГЛАВА 33.

1 И рече Господь Моисею: Иди, възлѣзь
отъ тукъ, ты, и людіе-тѣ които си из-
велъ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ, въ землѭ-
тѫ за коѭто ся клѣхъ на Авраама, на
2 Исаака, и на Іакова, и рѣкохъ: На сѣ-
ме-то ти ще ѭ дамъ: И ще проводѭ
прѣдъ тебе ангелъ, и ще испѫдѭ Хана-
нея, Аморрея, и Хеттея, и Ферезея, Е-

* Или съблѣчени, (защото Ааронъ бѣше гы
съблѣклъ за . . . .)

злато: ще го обковешь отъ вънъ и отъ
вжтрѣ, и върху него ще направишь златъ
12 вѣнецъ наоколо. И да излѣешь за него
четыри златны колцета, и да *гы* турищь
на четыри-тѣ му жгла: двѣ колцета на
еднж-тж му странж, и двѣ колцета на
13 другж-тж му странж. И да направишь
върлины отъ дрьво ситтимъ, и да гы об-
14 ковешь съсъ злато. И да проврешь вър-
лины-тѣ прѣзъ колцета-та отъ страны-тѣ
на ковчегъ-тъ, за да ся носи ковчегъ-тъ
15 чрѣзъ тѣхъ. Върлины-тѣ да останжтъ въ
колцета-та на ковчегъ-тъ: да ся не из-
16 важдатъ отъ него. И да турищь въ ков-
чегъ-тъ свидѣтелство-то което ще ти
дамъ.
17 И да направишь очистилище отъ чи-
сто злато: два лакта и половина джлжи-
на-та му, и лакъть и половина ширина-
18 та му. И да направишь два херувима отъ
злато: искованы да гы направишь, на
19 два-та края на очистилище-то. И да на-
правишь единъ херувимъ отъ единый-тъ
край, и единъ херувимъ отъ другый-тъ
край: херувимы-тѣ да направите отъ сж-
20 що-то очистилище на два-та му края. И
херувими-тѣ да бждатъ съ распрострѣны
отгорѣ крила, и ще прикрыватъ съ кри-
ла-та си очистилище-то: и лица-та имъ
ще сж едно срещж друго; къмъ очисти-
лище-то да бждатъ лица-та на херуви-
21 ми-тѣ. И да положишь очистилище-то на
ковчегъ-тъ отгорѣ: и да турищь вжтрѣ
въ ковчегъ-тъ свидѣтелство-то, което ще
22 ти дамъ. И тамъ ще ся виждамъ съ тебе:
и отгорѣ на очистилище-то, отъ срѣдж-
тж на два-та херувима, които сж надъ
ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, ще гово-
рж съ тебе за всичко което ще ти за-
повѣдамъ за Израилевы-тѣ синове.
23 И да направишь трыпезж отъ дрьво
ситтимъ: два лакта джлжина-та ѝ, и е-
динъ лакъть ширина-та ѝ, а высочина-та
24 ѝ единъ лакъть и половина. И да ж об-
ковешь съ чисто злато, и да ѝ направишь
25 златъ вѣнецъ наоколо. И да ѝ направишь
кранщникъ наоколо, една длань *на ширъ*,
и да направишь на кранщникъ-тъ ѝ златъ
26 вѣнецъ наоколо. И да направишь четыри
златны колцета, и да турищь колцета-та
на четыри-тѣ жгла, които сж на четыри-
27 тѣ ѝ нозѣ. Колцета-та да бждатъ около
кранщникъ-тъ влагалища на върлины-тѣ,
28 за да ся носи трыпеза-та. И да направишь
върлины-тѣ отъ дрьво ситтимъ, и да гы
обковешь съсъ злато, и да ся носи трыпе-
29 за-та чрѣзъ тѣхъ. И да направишь блюда-
та ѝ, и темянницы-тѣ ѝ, и възливалницы-
тѣ ѝ, и тасове-тѣ ѝ, за да бывать чрѣзъ
тѣхъ възліянія-та: отъ чисто злато ще гы
30 направишь. И да полагашь на трыпезж-
тж хлѣбове за прѣдложеніе прѣдъ мене
всякога.
31 И да направишь свѣтилникъ отъ чи-
сто злато: искованъ да направишь свѣ-
тилникъ-тъ: стебло-то му, и вѣтвы-тѣ
му, чашкы-тѣ му, и ябльчкы-тѣ му, и
32 цвѣтія-та му, да бждатъ изъ него си. И
отъ страны-тѣ му да исхождатъ шесть
вѣтвы; три вѣтвы на свѣтилникъ-тъ отъ
еднж-тж странж, и три вѣтвы на свѣтил-
33 никъ-тъ отъ другж-тж странж. На еднж-
тж вѣтвж да има три чашкы като на миг-
далы, една ябльчка, и едно цвѣтіе: и
на другж-тж вѣтвж три чашкы като на
мигдалы, една ябльчка, и едно цвѣтіе:
така да има на шесть-тѣ вѣтвы, които
34 исхождатъ изъ свѣтилникъ-тъ. И на *сте-
бло-то на* свѣтилникъ-тъ да има четыри
чашкы като на мигдалы, съ ябльчкы-тѣ
35 имъ, и цвѣтія-та имъ. И на шесть-тѣ вѣт-
вы които исхождатъ изъ свѣтилникъ-тъ
да има подъ двѣ-тѣ му вѣтвы една ябльч-
ка, и подъ двѣ-тѣ му вѣтвы една ябльч-
ка, и подъ двѣ-тѣ му вѣтвы една ябльч-
36 ка. Ябльчкы-тѣ, и вѣтвы-тѣ имъ да бж-
дтъ отъ него: всичко-то му цѣло иско-
37 вано отъ чисто злато. И свѣтила-та му
да направишь седмь: и да палятъ свѣти-
ла-та му, за да свѣтятъ отъ прѣдѣ му.
38 И щипци-тѣ му, и подносници-тѣ му *да
39 бждатъ* отъ чисто злато. Отъ единъ та-
лантъ чисто злато да ся направи той и
40 всичкы тѣзи сждове. И виждь да *гы* на-
правишь по образъ-тъ имъ който ти бы
показанъ на горж-тж.

ГЛАВА 26.

1 И да направишь скиніѭ-тѫ *съ* десеть
опоны отъ прѣпреденъ виссонъ, и синьо,
и багрѣно, и червено: на тѣхъ да на-
правишь херувимы отъ искуснѫ работѫ.
2 Дължина-та на еднѫ-тѫ опонѫ двадесеть
и осмь лакти, и ширина-та на еднѫ-тѫ
опонѫ четыри лакти: всичкы-тѣ опоны
3 отъ еднѫ мѣркѫ. Петь-тѣ опоны да сѫ
съединены една съ другѫ: и *другы-тѣ*
петь опоны да сѫ съединены една съ
4 другѫ. И да направишь сини запетелкы по
край-тъ на еднѫ-тѫ опонѫ, по краища-
та на съединеніе-то: така да направишь и
по край-тъ на крайнѫ-тѫ опонѫ на вто-
5 ро-то съединеніе. Петдесеть запетелкы
да направишь на еднѫ-тѫ опонѫ, и пет-
десеть запетелкы да направишь по край-тъ
на опонѫ-тѫ която е въ второ-то съеди-
неніе; запетелкы-тѣ да ся спосрѣщатъ
6 една съ другѫ. И да направишь петде-
сеть златны петелкы, и съ петелкы-тѣ
да съединишь опоны-тѣ една съ другѫ:
така скинія-та ще бѫде една.
7 И да направишь опоны отъ козинѫ, за
покрывъ надъ скиніѭ-тѫ: единадесеть да
8 направишь тѣзи опоны. Дължина-та на е-
днѫ-тѫ опонѫ тридесеть лакти, и ширина-
та на еднѫ-тѫ опонѫ четыри лакти: е-
динадесеть-тѣ опоны *да бѫдѫтъ* на еднѫ
9 мѣркѫ. И да съединишь петь-тѣ опоны о-
собно, и шесть-тѣ опоны особно: а шестѫ-
тѫ опонѫ да прѣгънешь двойно къмъ ли-
10 це-то на скиніѭ-тѫ. И да направишь пет-
десеть запетелкы по край-тъ на еднѫ-тѫ
опонѫ, която е крайна въ съединеніе-то,
и петдесеть запетелкы по край-тъ на о-
понѫ-тѫ отъ второ-то съединеніе.
11 И да направишь петдесеть мѣдны пе-
телкы и да запетлѣешь петелкы-тѣ съсъ
запетелкы-тѣ, и да съединишь покрывъ-тъ
12 и ще е единъ. А остатъкъ-тъ, който оста-
ва повече отъ опоны-тѣ на покрывъ-тъ,
половина-та на опонѫ-тѫ, която остава,
ще виси на заднѭ-тѫ странѫ на скиніѭ-
13 тѫ. И единъ лакъть отъ еднѫ-тѫ странѫ,
и единъ лакъть отъ другѫ-тѫ странѫ,
отъ онова което остава повече отъ дъл-
жинѫ-тѫ на опоны-тѣ отъ покрывъ-тъ,
ще виси по страны-тѣ на скиніѭ-тѫ отъ
тукъ и отъ тукъ за да ѭ покрыва.
14 И да направишь покрывъ за скиніѭ-
тѫ отъ овенскы очервены кожы, и при-
крывало отгорѣ отъ язовечкы кожы.
15 И да направишь за скиніѭ-тѫ дъскы
16 отъ дрьво ситтимъ да стоятъ правы. Де-
сеть лакти дължина-та на еднѫ дъскѫ, и
лакъть и половина ширина-та на еднѫ
17 дъскѫ. Два шипа да има въ еднѫ-тѫ дъ-
скѫ спосрѣщани единъ съ другъ: така
да направишь на всичкы-тѣ дъскы на
скиніѭ-тѫ.
18 И да направишь дъскы-тѣ на скиніѭ-
тѫ, двадесеть дъскы отъ южнѫ странѫ
19 къмъ пладне. И отъ долу на двадесеть-тѣ
дъскы да направишь четыридесеть сре-
бьрны подложкы: двѣ подложкы отъ до-
лу на еднѫ-тѫ дъскѫ за два-та ѝ шипа,
и двѣ подложкы отъ долу на другѫ-тѫ
дъскѫ за два-та ѝ шипа.
20 И за вторѫ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ
която е къмъ сѣверъ, *ще направишь* два-
21 десеть дъскы; И четыридесеть-тѣ имъ
сребьрны подложкы, двѣ подложкы подъ
еднѫ-тѫ дъскѫ, и двѣ подложкы подъ
другѫ-тѫ дъскѫ.
22 И за заднѭ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ
къмъ западъ, да направишь шесть дъскы.
23 Да направишь и двѣ дъскы за ѫглове-тѣ
24 на скиніѭ-тѫ отъ заднѭ-тѫ странѫ. И
да сѫ съединены отъ долу, и отъ горѣ
да сѫ ставены наедно съ едно колце:
така да бѫде за двѣ-тѣ: за два-та ѫгла
25 да бѫдѫтъ. И така да бѫдѫтъ осмь дъскы,
и сребьрны-тѣ имъ подложкы шестнаде-
сеть подложкы: двѣ подложкы подъ еднѫ-
тѫ дъскѫ, и двѣ подложкы подъ другѫ-
тѫ дъскѫ.
26 И да направишь верен отъ дрьво сит-
тимъ: петь за дъскы-тѣ отъ еднѫ-тѫ
27 странѫ на скиніѭ-тѫ, И петь верен за
дъскы-тѣ отъ другѫ-тѫ странѫ на ски-
ніѭ-тѫ, и петь верен за дъскы-тѣ отъ
заднѭ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ къмъ за-
28 падъ. И срѣдня-та верея, която е въ
срѣдѫ-тѫ на дъскы-тѣ, да прѣминува

29 отъ край до край. И дъскы-тѣ да обко-
вешь съсъ злато, и колцета-та имъ да на-
правишь златны, *за* влагалища на верен-
тѣ: и да обковешь верен-тѣ съсъ злато.
30 И да въздигнешь скиніж-тж споредъ
начертаніе-то ѝ, каквото ти бѣ показано
на горж-тж.
31 И да направишь завѣсж отъ синьо, ба-
грѣно, и червено, и прѣпреденъ виссонъ,
съ искуснж работж: направи на неж хе-
32 рувимы. И да ж турнишь на четыри стълпа
отъ ситтимъ обкованы съсъ злато, съсъ
златны кукы и съ четыри сребьрны под-
33 ложкы. И подъ петелкы-тѣ да окачишь
завѣсж-тж, и да внесешь тамо, отъ вжтрѣ
завѣсж-тж, ковчегъ-тъ на свидѣтелство-
то: и тая завѣса ще отдѣля вамъ свято-
34 то мѣсто отъ прѣсвято-то. И да поло-
жишь очистилище-то вырхъ ковчегъ-тъ
на свидѣтелство-то, въ прѣсвято-то мѣ-
35 сто. И да положишь трьпезж-тж отъ вънъ
завѣсж-тж, и свѣтилникъ-тъ срѣщж трь-
пезж-тж къмъ южнж-тж странж на ски-
ніж-тж: а трьпезж-тж ще положишь къмъ
36 сѣвернж-тж странж. И да направишь за
двери-тѣ на скиніж-тж закровъ отъ си-
ньо, и багрѣно, и червено, и прѣпре-
37 денъ виссонъ отъ везанж работж. И да
направишь заради закровъ-тъ петь стъл-
па отъ ситтимъ, и да гы обковешь съсъ
злато, съсъ златы кукы, и да излѣешь за
тѣхъ петь мѣдны подложкы.

ГЛАВА 27.

1 И да направишь олтарь отъ дрьво сит-
тимъ, петь лакти дължина, и петь лакти
ширина: четвьрожгъленъ да бжде ол-
2 тарь-тъ: и высочина-та му три лакти. И
да му направишь рогове на четыри-тѣ му
жгла: рогове-тѣ да бждатъ отъ него си:
3 и да го обковешь съ мѣдь. И да му на-
правишь котлы за изсыпваніе на пе-
пель-тъ, и лопаты-тѣ му, и тасове-тѣ му,
и вилицы-тѣ му, и вжглянницы-тѣ му:
мѣдны да направишь всичкы-тѣ му сж-
4 дове. И да направишь за него мѣднж рѣ-
шеткж, работа *като* на мрѣжж, и на мрѣ-
жж-тж да направишь четыри мѣдны кол-
5 цета на четыри-тѣ ѝ жгла. И да ж по-
ложишь подъ околность-тж на олтарь-тъ
отъ долу, щото мрѣжа-та да е до срѣдж-
6 тж на олтарь-тъ. И да направишь вырли-
ны за олтарь-тъ, вырлины отъ дрьво
7 ситтимъ, и да гы обковешь съ мѣдь. И
вырлины-тѣ да ся провржтъ прѣзъ кол-
цета-та, и да бждатъ вырлины-тѣ отъ
двѣ-тѣ страны на олтарь-тъ, за да го но-
8 сятъ. Хралупъ отъ дъскы да го напра-
вишь: както ти ся показа на горж-тж
така да *го* направишь.
9 И да направишь дворъ-тъ на скиніж-
тж: отъ южнж-тж странж къмъ пладне
да има за дворъ-тъ привѣсы отъ прѣпре-
денъ виссонъ, дължина-та за еднж-тж
10 странж сто лакти. И двадесеть-тѣ му
стълпа, и тѣхны-тѣ двадесеть подложкы
да бждатъ мѣдны: кукы-тѣ на стълпове-
11 тѣ и свьрскы-тѣ имъ сребьрны. Така и
къмъ сѣвернж-тж странж на дължъ да има
привѣсы, дължина сто *лакти*, и за тѣхъ
двадесеть стълпа, и тѣхны-тѣ двадесеть
мѣдны подложкы: *а* кукы-тѣ на стълпо-
12 ве-тѣ и свьрскы-тѣ имъ сребьрны. И за
ширинж-тж на дворъ-тъ къмъ западнж-тж
странж да има петдесеть лакти привѣсы:
за тѣхъ стълпове десеть, и тѣхны-тѣ под-
13 ложкы десеть. И ширина-та на дворъ-тъ
къмъ прѣднж-тж странж на истокъ да е
14 петдесеть лакти. И привѣсы-тѣ на еднж-
тж странж *на врата-та да бждатъ* пет-
надесеть лакти: за тѣхъ три стълпа, и
15 тѣхны-тѣ три подложкы. И на другж-тж
странж да има привѣсы петнадесеть *лак-
ти:* за тѣхъ три стълпа, и тѣхны-тѣ три
16 подложкы. И за врата-та на дворъ-тъ да
има двадесеть лакти закровъ, отъ синьо,
и багрѣно, и червено, и прѣпреденъ
виссонъ, отъ везанж работж: за тѣхъ че-
17 тыри стълпа, и тѣхны-тѣ подложкы че-
тыри. Всичкы-тѣ стълпове около дворъ-тъ
да бждатъ свьрзани съсъ сребро, кукы-
тѣ имъ сребьрны, и подложкы-тѣ имъ
18 мѣдны. Дължина-та на дворъ-тъ да е сто
лакти, и ширина-та всякждѣ да е петде-
сеть лакти, и высочина-та петь лакти,
отъ прѣпреденъ виссонъ, и подложкы-тѣ
19 имъ мѣдны. Всичкы-тѣ сждове на ски-

ніѭ-тѫ, за всяко служеніе въ нея, и
всичкы-тѣ и̇ коліе, и всичкы-тѣ коліе
на дворъ-тъ да бѫдѫтъ мѣдны.
20 И ты заповѣдай на Израилевы-тѣ сы-
нове да ти доносятъ елей пьрвотокъ.
чистъ, за свѣтеніе, за да горятъ вынѫгы
21 свѣтила-та. Въ скиніѭ-тѫ на събраніе-
то изъ вънъ завѣсѫ-тѫ, която е прѣдъ
свидѣтелство-то, Ааронъ и сынове-тѣ му
да гы нареждатъ *да горятъ* отъ вечеръ
до зарань прѣдъ Господа: *това* да е за
всякого узаконеніе за Израилевы-тѣ сы-
нове въ родове-тѣ имъ.

ГЛАВА 28.

1 И ты приведи при себе си Аарона
брата си, и сынове-тѣ му съ него наедно,
отъ срѣдъ Израилевы-тѣ сынове, за да
ми священствуватъ; Аарона, и Надава, и
Авіуда, Елеазара, и Иѳамара, Аароновы-
2 тѣ сынове. И да направишь святи оде-
жды на брата си Аарона, за славѫ и ве-
3 ликолѣпіе. И ты кажи на всичкы-тѣ о-
строумны които азъ испълнихъ съ духъ
на прѣмудрость, да направятъ одежды на
Аарона, за да го посвятишь да ми свя-
4 щенствува. И одежды-тѣ, които ще на-
правятъ сѫ тѣзи: наградникъ и ефодъ,
мантія, и пьстроткань хитонъ, кидаръ, и
поясъ: и да направятъ святы одежды на
Аарона брата ти, и на сынове-тѣ му, за
да ми священствуватъ.
5 И да земѫтъ злато-то, и синьо-то, и
багрѣно-то, и червено-то, и прѣпреде-
6 ный-тъ виссонъ, И да направятъ ефодъ-тъ
отъ злато, отъ синьо, и багрѣно, отъ
червено и прѣпреденъ виссонъ, искуснѫ
7 работѫ. Да има на два-та си края два на-
рамника, които да ся вържѫтъ, за да ся
8 сврьзува. И прѣпоясаніе-то на ефодъ-тъ,
което ще е отгорѣ му, да е отъ сѫщій-тъ,
споредъ направѫ-тѫ му: отъ злато, отъ
синьо, и багрѣно, и червено, и прѣпре-
9 денъ виссонъ. И да земешь два ониксовы
камыка, и да изваешь на тѣхъ имена-та
10 на Израилевы-тѣ сынове: Шесть отъ и-
мена-та имъ на единый-тъ камыкъ, и дру-
гы-тѣ шесть имена на другый-тъ камыкъ,
11 по *редъ-тъ на* рожденіе-то имъ. Съ ра-
ботѫ на каменосѣчецъ, споредъ вааніе
на печать, да изваешь два-та камыка съ
имена-та на Израилевы-тѣ сынове: и да
12 гы вложишь въ златы гнѣздца. И да ту-
ришь тѣзи два камыка на нарамницы-тѣ
на ефодъ-тъ; каменіе за поменъ на Из-
раилевы-тѣ сынове: И Ааронъ ще носи
имена-та имъ прѣдъ Господа на двѣ-тѣ
13 си рамена за поменъ. И да направишь
14 златы гнѣздца: И двѣ верижицы отъ чи-
сто злато; виты отъ плетенѫ работѫ да
гы направишь, и да туришь плетены-тѣ
верижицы на гнѣздца-та имъ.
15 И да направишь сѫдебный-тъ наград-
никъ искуснѫ работѫ: споредъ направѫ-
тѫ на ефодъ-тъ да го направишь: отъ
злато, синьо, и багрѣно, и червено, и
16 прѣпреденъ виссонъ да го направишь. Да
бѫде четвьрожгъленъ, двоенъ: дължина-
та му една педа, и ширина-та му една
17 педа. И да спонщь на него каменіе, че-
тыри реда каменіе: редъ сардъ, топазъ,
18 и смарагдъ, *да е* пьрвый-тъ редъ: И вто-
рый-тъ редъ, анораксъ, сапфиръ, и ада-
19 мантъ: И третій-тъ редъ, лигиріи, ахатъ,
20 и амеѳистъ: И четвьртый-тъ редъ, хри-
солцеъ, и ониксъ и іасписъ: да бѫдѫтъ
21 споены въ златны-тѣ си гнѣздца. И ка-
меніе-тѣ да бѫдѫтъ по имена-та на Из-
раилевы-тѣ сынове, дванадесеть, споредъ
имена-та имъ, споредъ изваяніе-то на
печать: да бѫдѫтъ всякой съ име-то си
22 споредъ дванадесеть-тѣ племена, И вър-
ху наградникъ-тъ да направишь виты ве-
рижицы плетенѫ работѫ отъ чисто злато.
23 И да направишь на наградникъ-тъ двѣ
златны колцета, и да туришь двѣ-тѣ кол-
24 цета на два-та края на наградникъ-тъ. И
да провревшь двѣ-тѣ плетены златны ве-
рижицы прѣзъ двѣ-тѣ колцета, въ краи-
25 ща-та на наградникъ-тъ. А два-та края
на двѣ-тѣ плетены верижицы да ставишь
съ двѣ-тѣ гнѣздца, и да *гы* туришь на
нарамницы-тѣ на ефодъ-тъ отъ къмъ ли-
26 це-то му. И да направишь двѣ златны
колцета, и да гы туришь върху *другы-тѣ*
два края на наградникъ-тъ отъ тѫзи му
странѫ, която е къмъ ефодъ-тъ отъ вѫ-

27 трѣ. И да направишь *пакъ* двѣ златны
колцета, и да гы туришь отъ долу на два-
та нарамника на ефодъ-тъ, отъ къмъ ли-
це-то му, срѣщѫ съединеніе-то му, надъ
28 прѣпоясаніе-то на ефодъ-тъ. И да вър-
зуватъ нагрѫдникъ-тъ съ колцета-та му
за колцета-та на ефодъ-тъ съсъ ширитъ
отъ синьо, за да е надъ прѣпоясаніе-то
на ефодъ-тъ, и нагрѫдникъ-тъ да не е от-
29 дѣленъ отъ ефодъ-тъ. И Ааронъ когато
влази въ свято-то мѣсто да носи вынѫгы
имена-та на Израилевы-тѣ синове върху
сѫдебный-тъ нагрѫдникъ на сърдце-то
си, за поменъ прѣдъ Господа.
30 И да положишь на сѫдебный-тъ на-
грѫдникъ Уримъ-тъ и Θуммимъ-тъ, и да
бѫдѫтъ на Аароново-то сърдце, когато
влѣзва прѣдъ Господа; и Ааронъ да но-
си вынѫгы сѫдъ-тъ на Израилевы-тѣ сы-
нове на сърдце-то си прѣдъ Господа.
31 И да направишь мантіѭ-тѫ на ефодъ-тъ
32 всичкѫ-тѫ отъ синьо. И кадѣ срѣдѫ-тѫ
ѝ на върхъ-тъ ѝ да има отворъ: да има
тъканѫ обтокѫ около отворъ-тъ си, ка-
къвто е отворъ-тъ на брониѭ-тѫ, за да ся
33 не съдира. И да направишь по полы-тѣ ѝ
нарове отъ синьо, и багрѣно, и черве-
но, по полы-тѣ ѝ наоколо: и златы
34 звънцы помежду имъ на около. Златъ звъ-
нецъ и наръ, златъ звънецъ и наръ, по
35 полы-тѣ на мантіѭ-тѫ на около. И да
бѫде на Аарона когато служи: и звън-
ченіе-то му да ся чуе, когато влѣзва въ
свято-то мѣсто прѣдъ Господа, и когато
36 излѣзва, за да не умре. И да направишь
плочицѫ отъ чисто злато, и да изваешь
на неѭ, като ваяніе на печать, СВЯТЫ-
37 НЯ ГОСПОДУ. И да ѭ туришь на синь
ширитъ за да е на кидаръ-тъ: въ прѣд-
38 ниѭ-тѫ странѫ на кидаръ-тъ да бѫде: И
да бѫде на Аароново-то чело, за да носи
Ааронъ прѣгрѣшенія-та на святы-тѣ нѣ-
ща, които Израилевы-тѣ сынове ще
посвящаватъ въ всичкы-тѣ свои святи
приношенія: и да бѫде вынѫгы на че-
ло-то му, за да сѫ тѣ пріятны прѣдъ
Господа.
39 И да направишь пъстротканный-тъ хи-
тонъ отъ виссонъ, и да направишь ки-
даръ отъ виссонъ, и да направишь поясъ,
работѫ везанѫ.
40 И за Аароновы-тѣ сынове да напра-
вишь хитоны, и поясы да направишь за
тѣхъ, и глѫвы да направишь за тѣхъ, за
славѫ и великолѣпіе.
41 И да облѣчешь въ тѣхъ Аарона брата
си, и сынове-тѣ му наедно съ него, и да
гы помажешь, и да гы посвятишь, и да
гы освятишь, за дà ми священствуватъ.
42 И да имъ направишь ленены гащы, за да
покрыватъ голотѫ-тѫ на тѣло-то имъ, *и*
43 да сѫ отъ крьстъ-тъ до *подъ* бедра-та. И
да бѫдѫтъ на Аарона и на сынове-тѣ му,
когато влазятъ въ скиніѭ-тѫ на събра-
ніе-то, или когато пристѫпуватъ при ол-
тарь-тъ, за да служатъ въ свято-то мѣ-
сто да не нанесѫтъ *на себе си* прѣстѫ-
пленіе та да умрѫтъ: *това* да е за вся-
кога узаконеніе за него и за сѣме-то му
слѣдъ него.

ГЛАВА 29.

1 И това е което ще направишь на тѣхъ
за да гы освятишь, да ми священству-
ватъ. Земи единъ юнецъ отъ говеда-та,
2 и два овна безъ порокъ, И бесквасенъ
хлѣбъ, и бесквасны питы мѣсены съ е-
лей, и бесквасны коры помазаны съ е-
лей: отъ чисто брашно пшенично да гы
3 направишь. И да гы туришь въ единъ
кошъ, и да гы принесешь въ кошъ-тъ съ
4 юнецъ-тъ и два-та овна. Тогазь да при-
ведешь Аарона и сынове-тѣ му при две-
ри-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и да
5 гы омыешь съ водѫ. Послѣ да земешь о-
дежды-тѣ и да облѣчешь Аарона въ хи-
тонъ-тъ, и въ мантіѭ-тѫ на ефодъ-тъ, и
въ ефодъ-тъ, и въ нагрѫдникъ-тъ, и да
го прѣпашешь съ прѣпоясаніе-то на е-
6 фодъ-тъ, И да туришь кидаръ-тъ на гла-
вѫ-тѫ му, и на кидаръ-тъ да туришь
7 святый-тъ вѣнецъ. Тогазь да земешь ма-
сло-то на помазаніе-то, и да го излѣешь
на главѫ-тѫ му, и да го помажешь.
8 Послѣ да приведешь сынове-тѣ му, и
9 да гы облѣчешь въ хитоны. И да гы о-
пашешь съ поясы, Аарона и сынове-тѣ

му, и да имъ туришь глжвы, и священ-
ство-то ще бжде тѣхно по вѣчно узако-
неніе: и да посвятишь Аарона и сыно-
ве-тѣ му.
10 И да приведешь юнецъ-тъ прѣдъ ски-
ніж-тж на събраніе-то, и Ааронъ и сы-
нове-тѣ му да положжтъ ржцѣ-тѣ си на
11 главж-тж на юнецъ-тъ. И да заколешь
юнецъ-тъ прѣдъ Господа, при двери-тѣ
12 на скиніж-тж на събраніе-то. И да зе-
мешь отъ кръвь-тж на юнецъ-тъ, и съ
пърстъ-тъ си да туришь на рогове-тѣ на
олтарь-тъ: и да излѣешь всичкж-тж кръвь
13 при основаніе-то на олтарь-тъ. И да зе-
мешь всичкж-тж тлъстинж която покры-
ва вжтрешности-тѣ, и було-то на дробъ-тъ,
и два-та бжбрека, и тлъстинж-тж връхъ
14 тѣхъ, и да гы изгоришь на олтарь-тъ. А
месо-то на юнецъ-тъ, и кожж-тж му, и
лайна-та му да изгоришь въ огнь вънъ
отъ станъ-тъ: това е жьртва за грѣхъ.
15 И единый-тъ овенъ да земешь, и Ааронъ
и сынове-тѣ му да турятъ ржцѣ-тѣ си на
16 главж-тж на овенъ-тъ. И да заколешь о-
венъ-тъ, и да земешь кръвь-тж му, та да
17 поръсишь олтарь-тъ наоколо. И да раз-
сѣчешь овенъ-тъ на кжсове, и да измыешь
вжтрешности-тѣ му, и нозѣ-тѣ му, и да
гы туришь на кжсове-тѣ му и на главж-
18 тж му. И всичкый-тъ овенъ да изгоришь
на олтарь-тъ: това е всесъжженіе Гос-
поду; уханіе благовонно, жьртва Гос-
поду.
19 И да земешь вторый-тъ овенъ: и Аа-
ронъ и сынове-тѣ му да турятъ ржцѣ-тѣ
20 си на главж-тж на овенъ-тъ. Тогазь да
заколешь овенъ-тъ, и да земешь отъ
кръвь-тж му, и да туришь на край тъ на
десно-то ухо на Аарона, и на край-тъ на
десно-то ухо на сынове-тѣ му, и на па-
лецъ-тъ на деснж-тж имъ ржкж, и на го-
лѣмый-тъ пърстъ на деснж-тж имъ ногж,
и да поръсишь съ кръвь-тж олтарь-тъ на-
21 около. И да земешь отъ кръвь-тж, която
е на олтарь-тъ, и отъ масло-то на пома-
заніе-то, и да поръсишь Аарона и оде-
жды-тѣ му, и сынове-тѣ му, и одежды-
тѣ на сынове-тѣ му съ него: и така ще
ся освятятъ, той, и одежды-тѣ му, и сы-
нове-тѣ му, и одежды-тѣ на сынове-тѣ
22 му съ него. И да земешь отъ овенъ-тъ
тлъстинж-тж и опашкж-тж, и тлъстинж-
тж която покрыва вжтрешности-тѣ, и
було-то на дробъ-тъ, и два-та бжбрека,
и тлъстинж-тж която е връхъ тѣхъ, и
десно-то бедро, (защото е овенъ за по-
23 священіе), И единъ хлѣбъ, и еднж питж
мѣсенж съ елей, и еднж коржж изъ кошъ-тъ
на бесквасны тѣ прѣдложены-тѣ прѣдъ
24 Господа: И да туришь всичкы-тѣ на рж-
цѣ-тѣ на Аарона, и на ржцѣ-тѣ на сы-
нове-тѣ му: и да гы подвигнешь за дви-
25 жимо приношеніе прѣдъ Господа. И да
гы земешь отъ ржцѣ-тѣ имъ, и да гы из-
горишь на олтарь-тъ надъ всесъжженіе-
то, за уханіе благовонно прѣдъ Господа:
26 това е жьртва Господу. И отъ овенъ-тъ
на посвященіе-то, което е за Аарона, да
земешь гржды-тѣ, и да гы подвигнешь за
движимо приношеніе прѣдъ Господа, и
27 то да бжде твой дѣлъ. И да освятишь
грждьі-тѣ на движимо-то приношеніе, и
бедро-то на възвышаемо-то приношеніе,
което ся е подвигнало, и което ся е въз-
вышило отъ овенъ-тъ на посвященіе-то,
отъ онзи който е за Аарона, и отъ онзи
28 който е за сынове-тѣ му. И това ще бж-
де отъ Израилевы-тѣ сынове на Аарона
и на сынове-тѣ му по вѣчно узаконеніе
защото е възвышаемо приношеніе: и ще
бжде възвышаемо приношеніе отъ Изра-
илевы-тѣ сынове отъ примирителны-тѣ
имъ жьртвы, тѣхно-то възвышаемо при-
ношеніе Господу.
29 И святы-тѣ одежды на Аарона да бж-
джтъ на сынове-тѣ му слѣдъ него, за да
ся помажжтъ въ тѣхъ, и да ся освятятъ
30 въ тѣхъ. Седмь дни да ся облича въ
тѣхъ онзи священникъ отъ сынове-тѣ му,
който е вмѣсто него, който ще влази въ
скиніж-тж на събраніе-то за да служи
31 въ святилище-то. И да земешь овенъ-тъ
на посвященіе-то, и да сваришь месо-то
32 му на свято мѣсто. И да ядjтъ Ааронъ
и сынове-тѣ му месо-то на овенъ-тъ, и
хлѣбъ-тъ който е въ кошъ-тъ, при двери-
33 тѣ на скиніж-тж на събраніе-то. И да
ядjтъ онѣзи *приношенія* съ които быде

умилостивеніе за посвященіе и освященіе на тѣхъ; но чужденецъ да не яде,
34 защото сѫ святи. И ако остане отъ месо-то на посвященіе-то, или отъ хлѣбъ-тъ
до утрѣ, тогазь да изгоришь остатъкъ-тъ
въ огнь; да ся не яде, защото е святъ.
35 И така да направишь на Аарона и на
сынове-тѣ му, по всичко що ти заповѣ-
36 дахъ: въ седмь дни ще гы посвятишь. И
за грѣхъ да приносишь всякой день е-
динъ юнецъ за умилостивеніе: и да очи-
стяшь олтарь-тъ, като правишь умило-
стовеніе за него, и да го помажешь за да
37 го освятишь. Седмь дни да правишь уми-
лостивеніе за олтарь-тъ и да го освяща-
вашь, и да бѫде олтарь прѣсвятъ: всич-
ко що ся прикоснува до олтарь-тъ ще
38 бѫде свято. И това е, което ще прино-
сишь на олтарь-тъ: по двѣ агнета едно-
39 лѣтны на день, вынѫгы. Едно-то агне да
приносишь заранъ, а друго-то агне да
40 приносишь привечерь. И съ едно-то агне
еднѫ десетѫ часть *на ефѫ* чисто брашно
смѣсено съ четвъртѫ-тѫ часть на единъ
инъ отъ първотокъ елей: и за възліяніе
четвъртѫ-тѫ часть на единъ инъ отъ ви-
41 но. И второ-то агне да приносишь при-
вечерь: съ приношеніе подобно на утрен-
но-то и съ възліяніе-то му, да направишь
нему, за благовонно уханіе, жьртва Гос-
42 поду. *Това* е всегдашно всесъжженіе въ
родове-тѣ ви, при двери-тѣ на скиніѭ-
тѫ на събраніе-то прѣдъ Господа, дѣто
ще ся виждамъ съ васъ, да говорѭ съ
43 тебе тамъ. И тамъ ще ся виждамъ съ Из-
раилевы-тѣ сынове, и *това мѣсто* ще
44 ся освящава съсъ славѫ-тѫ ми. И ще о-
святѭ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и ол-
тарь-тъ: ще освятѭ и Аарона и сынове-
45 тѣ му, за да ми священствуватъ. И ще ся
населѭ между Израилевы-тѣ сынове, и
46 ще имъ бѫдѫ Богъ. И тѣ ще познаѭтъ,
че азъ сьмь Іеова тѣхный Богъ, който
гы извѣдохъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, за
да ся населѭ между тѣхъ: азъ сьмь Іео-
ва тѣхный Богъ.

ГЛАВА 30.

1 И да направишь олтарь за да кадишь
темянъ: отъ дрьво ситтимъ да го напра-
2 вишь. Единъ лакътъ дължина-та му, и е-
динъ лакътъ ширина-та му: четвъроѫгъ-
ленъ да бѫде: и высочина-та му два
3 лакта: рогове-тѣ му отъ него си. И да го
обковешь съ чисто злато, върхъ-тъ му, и
страны-тѣ му наоколо, и рогове-тѣ му: и
да му направишь златъ вѣнецъ наоколо.
4 И подъ вѣнецъ-тъ му да му направишь
двѣ златны колцета: близо при два-та му
ѫгла на двѣ-тѣ му страны да *гы* напра-
вишь, и да бѫдѫтъ влагалища на върли-
5 ны-тѣ, за да го носятъ съ тѣхъ. И да на-
правишь върлины-тѣ отъ дрьво ситтимъ,
6 и да гы обковешь съсъ злато. И да го ту-
ришь прѣдъ завѣсѫ-тѫ, която е прѣдъ
ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, срещѫ о-
чистилище-то върхъ *ковчегъ-тъ* на свидѣ-
телство-то, дѣто ще ся виждамъ съ тебе.
7 И ще кади Ааронъ надъ него благово-
ненъ темянъ всякѫ заранъ: когато у-
8 строява свѣтила-та, ще кади съ него. И
когато пали Ааронъ свѣтила-та вечерь,
ще кади съ него темянъ за всегда прѣдъ
9 Господа въ родове-тѣ ви. На него чуждъ
темянъ да не приносите, нито всесъжже-
ніе, нито хлѣбно приношеніе, нито въз-
10 ліяніе да изливате на него. И надъ ро-
гове-тѣ му единъ пѫть въ годинѫ-тѫ да
прави Ааронъ умилостивеніе, съ кръвь-
тѫ на умилостивително-то приношеніе за
грѣхъ: единъ пѫть въ годинѫ-тѫ на него
отгорѣ ще прави умилостивеніе въ ро-
дове-тѣ ви: това е прѣсвято Господу.
11 И говори Господь Моисею и рече:
12 Когато земешь цѣло-то число на Израи-
левы-тѣ сынове при изброеніе-то имъ,
тогазь ще дадѫтъ всякой человѣкъ иску-
пуваніе за душѫ-тѫ си Господу, когато
гы изброявашь, за да не падне язва върхъ
13 тѣхъ, когато гы изброявашь. Тогазь ще
даватъ всякой който минува въ изброе-
ніе-то, половинъ сикль споредъ сикль-тъ
на святилище-то: (единъ сикль е дваде-
сеть геры,) половинъ сикль *ще е* прино-

14 шеніе-то Господу. Всякой който минува
въ изброеніе-то отъ двадесеть годины на
горѣ, ще даде това приношеніе Господу.
15 Богатый-тъ да не даде повече, и сиро-
махъ-тъ да не даде по малко отъ поло-
винъ сикль, когато давате това прино-
шеніе Господу, за да направите умило-
16 стивеніе за души-тѣ си. И да пріимешь
сребро-то на умилостивеніе-то отъ Изра-
илевы-тѣ синове, и да го употрѣбишь въ
служеніе-то на скиніѭ-тѫ на събраніе-
то, и да бѫде на Израилевы-тѣ синове
за поменъ прѣдъ Господа, за да бѫде у-
17 милостивеніе за души-тѣ ви. И говори
18 Господь Моисею и рече: И да направишь
мѣднѫ омивалницѫ, и стояло-то ѝ мѣдно,
за да ся мыѭтъ: и да ѭ поставишь ме-
жду скиніѭ-тѫ на събраніе-то и ол-
19 тарь-тъ, и да турišь водѫ въ неѭ. И
изъ неѭ да мыѭтъ Ааронъ и синове-тѣ
20 му рѫцѣ-тѣ си и нозѣ-тѣ си. Когато вли-
затъ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, да ся
мыѭтъ съ водѫ, за да не умрѫтъ: или
когато приходятъ при олтарь-тъ да слу-
жатъ за да изгорятъ жъртвѫ Господу,
21 Тогазъ ще мыѭтъ рѫцѣ-тѣ си и нозѣ-тѣ
си, за да не умрѫтъ: и това ще имъ бѫ-
де вѣчно узаконеніе, нему и на потом-
ци-тѣ му въ родове-тѣ имъ.
22 И говори Господь Моисею, и рече:
23 И ты земи за себе си избранны арома-
ты, отъ чистѫ смирнѫ петстотинъ *сикли*,
и отъ благовоннѫ корицѫ половинѫ-тѫ
ѝ, *сирѣчь* двѣстѣ и петдесеть *сикли*, и
отъ благовоннѫ тръсть двѣстѣ и петде-
24 сеть *сикли*, И отъ кассіѭ петстотинъ,
споредъ сикль-тъ на святилище-то: и отъ
25 елей единъ инъ: И да го направишь ма-
сло за свято помазаніе, масть варена по
художество-то на мироварецъ: да бѫде
26 масло за свято помазаніе: И да пома-
жешь съ него скиніѭ-тѫ на събраніе-
27 то, и ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, И
трапезѫ-тѫ и всичкы-тѣ ѝ сѫдове, и
свѣтилникъ-тъ и сѫдове-тѣ му, и олтарь-тъ
28 на каденіе-то, И олтарь-тъ на всесъжже-
ніе-то заедно съсъ всичкы-тѣ му сѫдове,
29 и омивалницѫ-тѫ и стояло-то ѝ: И да гы
освятишь, за да сѫ прѣсвяты: всичко
що ся прикоснува до тѣхъ ще бѫде свя-
30 то. И Аарона и синове-тѣ му да пома-
жешь и да гы освятишь, за да ми свя-
31 щенствуватъ. И да говоришь на Израи-
левы-тѣ синове и да речешь: Това ще
бѫде за мене масло на помазаніе свято
32 въ родове-тѣ ви. Человѣческа плъть да
ся не помаже съ него, и по сложеніе-то
му подобно на него да не правите: то е
33 свято, и свято ще бѫде вамъ. Който пра-
ви подобно нему, или който тури отъ
него на иноплеменника, да бѫде истрѣ-
бенъ отъ народа си.
34 И рече Господь Моисею: земи за себе
си ароматы; стакти, и ониксъ, и хал-
ванъ, *тѣзи* ароматы наедно съ чистъ ли-
35 ванъ, отъ равны части да бѫдатъ. И да
гы направишь темянъ, смѣшеніе по ху-
дожество-то на мироварецъ, подправено,
36 чисто, свято: И да счукашь отъ него
много дребно, и да турišь отъ него
прѣдъ свидѣтелство-то въ скиніѭ-тѫ на
събраніе-то, дѣто ще ся виждамъ съ те-
37 бе: *това* ще бѫде вамъ прѣсвято. А
споредъ сложеніе-то на тойзи темянъ
който ще направишь, за себе си да не
правите: то да ти бѫде свято за Госпо-
38 да. Който направи подобно нему, за да
мирише отъ него, да бѫде истрѣбенъ
отъ народа си.

ГЛАВА 31.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Виждь, азъ повыкнахъ на име Веселе-
ила синъ-тъ на Уріѭ, *който е* синъ О-
3 ровъ, отъ племе-то Іудино, И испълнихъ
го съ Духъ Божій, съ мудрость, и съ ра-
зумъ, и съсъ знаніе, и съ всичко иску-
4 ство, За да измысля художественны дѣла,
5 да работи злато, и сребро и мѣдь, И да
изрѣзва каменіе за вложеніе, и да дѣла
дърва, за изработваніе на всяко дѣло.
6 И ето, азъ дадохъ му Еліава Ахисама-
ховый-тъ синъ отъ Даново-то племе: и
на всякого мудръ сърдцемъ турихъ му-
дрость въ сърдце-то му, за да направятъ
7 всичко което ти заповѣдахъ: Скиніѭ-тѫ
на събраніе-то, и ковчегъ-тъ на свидѣ-

телство-то, и очистилище-то което е от-
горѣ му, и всичкы-тѣ сѫдове на скиніѭ-
8 тѫ, И трѫпезѫ-тѫ и сѫдове-тѣ ѝ, и чи-
стый-тъ свѣтилникъ съсъ всичкы-нѣ му
9 сѫдове, и олтарь-тъ на каденіе-то, И
олтарь-тъ на всесъжженіе-то съсъ всич-
кы-тѣ му сѫдове, и омывалницѫ-тѫ и сто-
10 яло-то ѝ, И служебны-тѣ одежды, и свя-
ты-тѣ одежды на Аарона священникъ-тъ,
и одежды-тѣ на сынове-тѣ му, за да свя-
11 щенствуватъ, И масло-то за помазаніе,
и благовонно-то каденіе за святилище-
то: по всичко що ти заповѣдахъ ще на-
правятъ.
12 И говори Господь Моисею и рече:
13 Говори и ты на Израилевы-тѣ сынове и
речи: Сѫбботы-тѣ ми непрѣмѣнно да па-
зите: защото това е знаменіе между ме-
не и васъ, въ родове-тѣ ви, за да знаете
че азъ сьмь Господь, който вы освяща-
14 вамъ. И да пазите сѫбботѫ-тѫ, защото е
свята вамъ: който ѭ осквьрни, непрѣ-
мѣнно да ся умьртви: защото всякой
който работи въ неѭ, тя душа да ся ис-
15 трѣби отъ срѣдъ народа си. Шесть дни
да ся работи работа: а въ седмый-тъ
день е сѫббота на почиваніе, свята Го-
споду: всякой който работи въ сѫббот-
ный-тъ день, непрѣмѣнно да ся умьртви.
16 И да пазятъ Израилеви-тѣ сынове сѫб-
ботѫ-тѫ, за да ѭ празднуватъ въ родо-
17 ве-тѣ си, по вѣченъ завѣтъ. Това е зна-
меніе между мене и Израилевы-тѣ сыно-
ве за всегда: защото въ шесть дни на-
прави Господь небе-то и земѭ-тѫ, а въ
седмый-тъ день ся успокои и починѫ си.
18 И даде на Моисея, като прѣстанѫ да
говори съ него на Синайскѫ-тѫ горѫ,
двѣ плочы на свидѣтелство-то, плочы
каменны написаны съ Божій пьрстъ.

ГЛАВА 32.

1 И като видяхѫ людіе-тѣ че ся забави
Моисей да слѣзе отъ горѫ-тѫ, събрахѫ
ся людіе-тѣ връхъ Аарона, и говорѣхѫ
му: Стани, та ни направи богове, които да
ходятъ прѣдъ насъ: защото тойзи Мои-
сей человѣкъ-тъ, който ны изведе изъ
Египетскѫ-тѫ земѭ, не знаемъ що му
2 станѫ. И рече имъ Ааронъ: Извадѣте
златны-тѣ обѣцы, които сѫ на уши-тѣ на
жены-тѣ ви, на сынове-тѣ ви, и на дъще-
3 ри-тѣ ви, и донесѣте ми гы. И всичкы-
тѣ людіе извадихѫ златны-тѣ обѣцы кои-
то бѣхѫ на уши-тѣ имъ, и принесохѫ гы
4 Аарону. И като зѣ отъ рѫцѣ-тѣ имъ, да-
де му образъ *въ маткѫ, и направи го
излѣяно теле: и тѣ рекохѫ: О Израилю,
тѣзи сѫ твои-тѣ богове които тя изведо-
5 хѫ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ. И *това* ка-
то видѣ Ааронъ, съгради олтарь прѣдъ
него: и провъзгласи Ааронъ и рече:
6 Утрѣ е праздникъ Господу. И станахѫ
рано на утрешній-тъ день, та пожьртву-
вахѫ всесъжженіе, и принесохѫ прими-
рителны приношенія: послѣ сѣднахѫ лю-
діе-тѣ да ядѫтъ и да піѭтъ, и станахѫ
да играѭтъ.
7 Тогазь рече Господь Моисею: Иди,
слѣзь: защото ся развратихѫ твои-тѣ
людіе, които си извелъ изъ Египетскѫ-
8 тѫ земѭ. Скоро ся уклонихѫ отъ пѫть-тъ
който имъ сьмь заповѣдалъ: направихѫ
си излѣяно теле, и поклонихѫ му ся, и
пожьртвувахѫ му, и рекохѫ: О Израи-
лю, тѣзи сѫ твои-тѣ богове които тя из-
9 ведохѫ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ. Рече
пакъ Господь Моисею: Видѣхъ тѣзи лю-
10 діе, и ето, жестоковыйни людіе сѫ: Се-
га прочее, остави мя и ще ся распали
гнѣвъ-тъ ми противъ тѣхъ, и ще гы ис-
трѣбѭ: и ще тя направѭ да станешь
народъ голѣмъ.
11 А Моисей ся помоли на Іеова Бога
своего, и рече: Защо, Господи ся рас-
паля гнѣвъ-тъ ти противъ твои-тѣ людіе,
които си извелъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ,
12 съ голѣмѫ силѫ, и крѣпкѫ рѫкѫ? Защо
да говорятъ Египтяни-тѣ и да рекѫтъ:
За зло гы изведе, да гы измори въ го-
ры-тѣ, и да гы истрѣби отъ лице-тѣ на
земѭ-тѫ? Повърни ся отъ распаленіе-то
на гнѣвъ-тъ си, и раскай ся за зло-то
което си рекль да направишь на людіе-тѣ

* *Или* съ рѣзецъ.

13 си. Помени Авраама, Ісаака, и Израиля,
твои-тѣ рабы, на които си ся клѣлъ въ
себе си, и рекълъ си имъ: Ще умножѫ
сѣме-то ви както звѣзды-тѣ на небе-то;
и всичкѫ тѫзь земѭ, за коѭто говорихъ,
ще дамъ на сѣме-то ви, и ще ѭ наслѣ-
14 дятъ за всякога. Тогазь ся расказ Го-
сподь за зло-то, което бѣ рекълъ да на-
прави на людіе-тѣ си.
15 Тогазь Моисей ся обърнѫ, и слѣзе отъ
горѫ-тѫ и двѣ-тѣ плочи на свидѣтел-
ство-то *бѣхѫ* въ рѫцѣ-тѣ му, плочи на-
писаны отъ двѣ-тѣ страны: отъ еднѫ-тѫ
странѫ и отъ другѫ-тѫ бѣхѫ написаны.
16 И плочи-тѣ бѣхѫ дѣло Божіе, и написа-
ніе-то бѣше написаніе Божіе, начертано
17 на плочы-тѣ. И като чу Іисусъ гласъ-тъ
на людіе-тѣ които выкахѫ, рече на Мои-
18 сея: Ратенъ гласъ *има* въ станъ-тъ. А
той рече: Не е гласъ отъ выкъ за по-
бѣдѫ, нито гласъ отъ выкъ за бѣганіе,
19 но гласъ на пѣяніе чувамъ азъ. И като
приближи при станъ-тъ, видѣ теле-то, и
ликованія-та: и распали ся гнѣвъ-тъ Мои-
сеевъ, и хвърли плочы-тѣ отъ рѫцѣ-тѣ
20 си, и строши гы подъ горѫ-тѫ. Зѣ то-
газь теле-то, което бѣхѫ направили, и
изгори *го* въ огнь-тъ, и стры го додѣ
станѫ тънъкъ прахъ и распръснѫ *го* по
водѫ-тѫ, и напои Израилевы-тѣ сынове.
21 И рече Моисей Аарону: що ти стори-
хѫ тѣзи людіе, та си навелъ на тѣхъ
22 грѣхъ голѣмъ? И рече Ааронъ: да ся не
распаля гнѣвъ-тъ на господаря ми: ты
23 знаешь людіе-тѣ че клонятъ на зло. За-
щото ми рекохѫ: Направи ни богове,
които да ходятъ прѣдъ насъ: защото той-
зи Моисей, человѣкъ-тъ който ни изведе
изъ Египетскѫ-тѫ земѭ не знаемъ що
24 му станѫ. И рѣкохъ имъ: който има зла-
то нека го снеме отъ себе си, и дадохѫ
ми *го*: тогазь го хвърлихъ въ огнь-тъ, и
излѣзе това теле.
25 И като видѣ Моисей людіе-тѣ че бѣхѫ
*въ раскошество, (защото Ааронъ бѣше
гы оставилъ въ раскошество за посраме-
26 ніе между непріятели-тѣ имъ,) Застанѫ
Моисей при врата-та на станъ-тъ, и ре-
че: Който е Господень, *нека дойде* къмъ
мене. И събрахѫ ся при него всичкы-тѣ
27 Левіеви сынове. И рече имъ: така гово-
ри Господь Богъ Израилевъ: Турѣте вся-
кой мечь-тъ си на бедро-то си: прѣми-
нѣте отъ врата до врата прѣзъ станъ-тъ,
и върнѣте ся, и убійте всякой брата си,
и всякой пріятеля си, и всякой ближ-
28 ній-тъ си. И направихѫ Левіевы-тѣ сы-
нове споредъ Моисеево-то слово: и пад-
нѫхѫ въ тойзи день отъ людіе-тѣ около
29 три тысящи мѫжіе. Защото рече Мои-
сей: Посвятѣте себе си днесь Господу,
всякой противу сына си, и *всякой* про-
тиву брата си, за да ви ся даде днесь
благословеніе.
30 И на утрешній-тъ день рече Моисей
на людіе-тѣ: Вы сте направили голѣмъ
грѣхъ: но сега ще възлѣзѫ къмъ Го-
спода: Дано быхъ *го* умилостивилъ за
грѣхъ-тъ ви.
31 И върнѫ ся Моисей при Господа, и
рече: Уви! тѣзи людіе сторихѫ голѣмъ
грѣхъ, че направихѫ за себе си златны
32 богове. Но сега ако щешь прости грѣхъ-тъ
имъ, ако ли не, молѭ ся, заличи мя
отъ твоѭ-тѫ книгѫ, коѭто си написалъ.
33 И Господь рече Моисею: Който съгрѣ-
ши прѣдъ мене, него ще заличѫ отъ
34 моѭ-тѫ книгѫ. А ты сега иди, та води
людіе-тѣ кѫдѣто сьмь ти рекълъ: ето, ан-
гелъ-тъ ми ще ходи прѣдъ тебе: но въ
день-тъ на посѣщеніе-то ми, ще посѣтѭ
35 грѣхъ-тъ имъ върхъ тѣхъ. И порази Го-
сподь людіе-тѣ, защото направихѫ теле-
то, което Ааронъ направи.

ГЛАВА 33.

1 И рече Господь Моисею: Иди, възлѣзь
отъ тукъ, ты, и людіе-тѣ които си из-
велъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, въ земѭ-
тѫ за коѭто ся клѣхъ на Авраама, на
2 Исаака, и на Іакова, и рѣкохъ: На сѣ-
ме-то ти ще ѭ дамъ: И ще проводѭ
прѣдъ тебе ангелъ, и ще испѫдѭ Хана-
нея, Аморрея, и Хеттея, и Ферезея, Е-

* Или съблѣчени, (защото Ааронъ бѣше гы
съблѣкълъ за . . . .)

3 вея, и Іевусея: *И ще вы заведж* въ земля
дѣто тече млѣко и медъ: понеже азъ
нѣма да възлѣзж помежду вы, (защото
сте жестоковыйни людіе), да не бы да
вы довършж на пжть-тъ.
4 И когато чухж людіе-тѣ това лошо из-
вѣстіе, плакахж горко, и никой не тури
5 на себе си украшенія-та си. Защото Го-
сподь рече Моисею: Кажи на Израиле-
вы-тѣ синове: Вый сте жестоковыйни
людіе: еднж минутж ако да възлѣзж по-
между вы, ще вы довършж: а сега сне-
мѣте украшенія-та си отъ васъ, да видж
6 какво ще правж съ васъ. И Израилеви-
тѣ синове махнахж украшенія-та си, при
горж-тж Хоривъ.
7 Тогазь зѣ Моисей скиніж-тж и постави
ж вънъ отъ станъ-тъ, далечь отъ станъ-тъ,
и нарече ж Скиніж на събраніе-то: и
всякой който търсяше Господа, излизаше
при скинія-та на събраніе-то, която бѣ-
8 ше вънъ отъ станъ-тъ. И когато излиза-
ше Моисей къмъ скиніж-тж, всичкы-тѣ
людіе ставахж, та стоехж всякой *при*
врата-та на шатъръ-тъ си, и гледахж
слѣдъ Моисея, додѣ влѣзе въ скиніж-тж.
9 И когато влѣзѣше Моисей въ скиніж-
тж, слизаше стълпъ облачный, и заста-
ваше на врата-та на скиніж-тж: и гово-
10 рѣше *Господь* съ Моисея. И гледахж всич-
кы-тѣ людіе стълпъ-тъ облачный който
стоеше на скиніж-тж на врата-та: и ста-
вахж всичкы-тѣ людіе всякой на врата-
11 та на шатъръ-тъ си та ся кланяхж. И
говорѣше Господь Моисею лице съ лице,
както говори человѣкъ съ пріятеля си.
И връщаше ся *Моисей* въ станъ-тъ: а слу-
га-та му младый, Іисусъ синъ Навіевъ,
не ся отдалечаваше отъ скиніж-тж.
12 И рече Моисей Господу: Виждь, ты
ми казувашь: Изведи тѣзь людіе: но не
си ми явилъ кого ще проводишь съ мене:
и ты ми рече: Тебе знаж по име, още
13 си намѣрилъ и благодать прѣдъ мене. А
сега, ако съмь намѣрилъ благодать прѣдъ
тебе, покажи ми, молж ти ся, пжть-тъ
си за да тя познаж, да намѣрж благо-
дать прѣдъ тебе, и виждь тойзи народъ
14 твои людіе сж. И той рече: Мое-то при-
сжтствіе ще дойде *съ тебе*, и азъ ще тя
15 успокож. И рече му: Ако твое-то при-
сжтствіе не дойде *съ мене*, не ны извож-
16 дай отъ тукъ. Защото какъ ще ся по-
знае сега, че съмь намѣрилъ благодать
прѣдъ тебе, азъ и твои-тѣ людіе? не ли
чрѣзъ твое-то дохожданіе съ насъ? така
ще ся отличимъ азъ и людіе-тѣ твои,
отъ всичкы-тѣ людіе, които сж по лице-
то на земля-тж.
17 И рече Господь Моисею: И това кое-
то си рекълъ ще сторж: защото си на-
мѣрилъ благодать прѣдъ мене, и знаж тя
18 по име. И рече: Покажи ми, молж, сла-
19 вж-тж си. И той рече: Азъ ще сторж
да мине прѣдъ тебе всичка-та моя бла-
гость, и ще провъзгласж име-то Іеовà
прѣдъ тебе, и ще помилувамъ когото ще
помилувамъ, и ще пожалж когото ще
20 пожалж. И рече: Не можешь да видишь
лице-то ми: защото человѣкъ не може
21 да мя види и да остане живъ. И рече Го-
сподь: Ето мѣсто при мене, и ще за-
22 станешь на канарж-тж. И когато минува
слава-та ми, ще тя поставж въ пукноти-
нж-тж на канарж-тж, и ще тя прѣкрыж
23 съ ржкж-тж си додѣ прѣмина. И ще
вдигнж ржкж-тж си и ще видишь задниы-
тѣ ми: но лице-то ми нѣма да ся види.

ГЛАВА 34.

1 И рече Господь Моисею: Издѣлай си
двѣ каменны плочы, като първы-тѣ: и ще
напишж на тѣзи плочы думы-тѣ, които
бѣхж на първы-тѣ плочы, които ты стро-
2 ши. И бжди готовъ за утрѣ, и възлѣзь
утрѣ на Синайскж-тж горж, и застани
прѣдъ мене тамъ на върхъ-тъ на горж-
3 тж. Но никой да не възлѣзе съ тебе на-
едно, нито да ся яви нѣкой по всичка-
тж горж: и овцы-тѣ и говеда-та да не
пасжтъ прѣдъ тази горж.
4 И Моисей издѣла двѣ каменны плочы
като първы-тѣ: и станж рано на утринж-
тж, та възлѣзе на Синайскж-тж горж,
както му заповѣда Господь, и зѣ въ ржк-
5 цѣ-тѣ си двѣ-тѣ каменны плочы. И слѣзе
Господь въ облакъ, и застанж тамъ до

6 него, и провъзгласи име-то Господне. И
замина Господь прѣдъ него, и провъз-
гласи: Господь, Господь Богъ благоу-
тробенъ и милосердъ, дълготърпѣливъ,
7 и многомилостивъ, и истиненъ, Който
съхранява милость въ тысящы *родове*,
прощава беззаконіе, и прѣстжпленіе, и
грѣхъ, а никакъ не обезвинява *повин-
ный-тъ*: въздава беззаконіе-то на отцы-
тѣ върхъ чада-та, и върхъ чада-та на ча-
да-та *имъ*, дору до третій и четвъртый
8 родъ. И прибърза Моисей, и ся наведе
9 до земя-тж и поклони ся. И рече: Ако
сьмь намѣрилъ сега благодать прѣдъ те-
бе, Господи, нека дойде, молж, Господь
мой между насъ: защото тѣзи людіе *сж*
жестоковыйни: прости наше-то беззако-
ніе и грѣхъ-тъ ни, и пріими насъ за на-
слѣдіе твое.
10 И рече: Ето, азъ правж завѣтъ: прѣдъ
всичкый-тъ твой народъ ще направж чу-
деса, които не сж ставали по всичкж-тж
земя, нито въ единъ народъ: и всич-
кы-тѣ твои людіе, между които си ты,
ще видятъ дѣло-то Господне: защото е
страшно това което азъ ще сторж съ
11 васъ. Упази това което ти заповѣдувамъ
азъ днесь: ето, азъ изпжждамъ прѣдъ
тебе Аморрея, и Хананея, и Хеттея, и
12 Ферезея, и Евея, и Іевусея. Пази ся да
не направишь договоръ съсъ жители-тѣ
на тжзи земя въ коятo влизашь, за да
13 не стане примка между васъ. Но олтари-
тѣ имъ да разоришь, и кумиры-тѣ имъ да
строшишь, и ашеры-тѣ имъ да изсѣчешь.
14 Защото ты не ще ся поклонишь на другъ
богъ: понеже Іеова на когото име-то е
15 Ревнивъ, Богъ ревнивъ е. Да не напра-
вишь договоръ съсъ жители-тѣ на тжзи
земя, и, когато блудствуватъ въ слѣдъ
богове-тѣ си, и пожъртвуватъ на бого-
ве-тѣ си, ако тя поканятъ, да не ядешь
16 отъ жъртвы-тѣ имъ: И да не земешь отъ
дъщери-тѣ имъ за синове-тѣ си, та ко-
гато блудствуватъ дъщери-тѣ имъ въ слѣдъ
богове-тѣ си да не направятъ сынове-
тѣ ти да блудствуватъ въ слѣдъ богове-
17 тѣ имъ. Да не направишь за себе си лѣ-
яны богове.
18 Праздникъ-тъ на бесквасны-тѣ да на-
зишь: седмь дни да ядешь бесквасенъ
хлѣбъ, както сьмь ти заповѣдалъ, въ от-
редено-то врѣме на мѣсецъ-тъ Авивъ:
защото въ мѣсецъ-тъ Авивъ излѣзе ты
19 изъ Египетъ. Всяко което отваря ло-
жесна е мое: и всяко мжжко първородно
между скотове-тѣ ти, говедо, или овца.
20 А първородено-то на оселъ-тъ ще искy-
пишь съ овцж: и ако *го* не искупишь,
то да му прѣсѣчешь вратъ-тъ. Всичкы-
тѣ първородны на сынове-тѣ си да ис-
купувашь. И никой да ся не яви прѣдъ
мене съ праздны ржцѣ.
21 Шесть дни да работишь; а въ сед-
мый-тъ день да ся успокоявашь; даже и
по сѣидбж и по жетвж да ся успокоявашь.
22 И да държишь праздникъ-тъ на седми-
цы-тѣ, начаткы-тѣ на жетвж-тж на жи-
то-то, и праздникъ-тъ на плодосъбира-
ніе-то въ свършваніе-то на годинж-тж.
23 Всяко твое мжжко три пжти въ годи-
нж-тж да ся явява прѣдъ Господа, Іеова,
24 Бога Израилева. Защото ще испжджж я-
зычницы-тѣ прѣдъ тебе, и ще разширж
прѣдѣлы-тѣ ти, и никой не ще пожелае
твоя-тж земя, когато възлѣзувашь да ся
прѣдставишь прѣдъ Господа Бога твоего
три пжти въ годинж-тж.
25 Да не принесешь кръвь-тж на жърт-
вж-тж ми съ квасны хлѣбове: и празд-
нична-та жъртва на Пасхж-тж да не о-
26 стане прѣзъ нощь-тж до утрѣ. Начаткы-
тѣ на първы-тѣ плодове отъ земя-тж си
да принесешь въ домъ-тъ на Господа Бо-
га твоего. Да не сваришь яре въ млѣко-
то на майкж му.
27 И рече Господь Моисею: Напиши си
тѣзи думы: защото по тѣзи думы напра-
28 вихъ завѣтъ съ тебе, и съ Израиля. И
четыридесеть дни и четыридесеть нощи
стоя тамъ съ Господа: хлѣбъ не яде, и
водж не пи. И написа на плочы-тѣ ду-
мы-тѣ на завѣтъ-тъ, десеть-тѣ заповѣди.
29 И като слизаше Моисей отъ Синайскж-
тж горж, и двѣ-тѣ плочи на свидѣтел-
ство-то *бѣхж* въ ржкж-тж на Моисея, при
слѣзваніе-то му отъ горж-тж, тогазь Мои-
сей не знаяше че кожа-та на лице-то

му издаваше зары като бѣ говорилъ *Богъ*
30 съ него. И видѣ Ааронъ и всичкы-тѣ
Израилеви синове Моисея, и ето, кожа-та
на лице-то му издаваше зары: и убояхѫ
31 ся да приближатъ при него. И повыка гы
Моисей и върнахѫ ся къмъ него Ааронъ
и всичкы-тѣ началници на събраніе-то,
32 и говори съ тѣхъ Моисей. И слѣдъ това
всичкы-тѣ Израилеви синове приближи-
хѫ: и заповѣда имъ всичко що му гово-
33 ри Господь на Синайскѫ-тѫ горѫ. И свър-
ши Моисей да имъ говори: а имаше на
34 лице-то си покрывало. И когато влѣзва-
ше прѣдъ Господа да говори съ него,
вдигаше покрывало-то, додѣ да излѣзе.
И излизаше, и говорѣше на Израилевы-
тѣ синове онова, което му бѣше запо-
35 вѣдано. И видѣхѫ Израилеви-тѣ синове
лице-то Моисеево, че кожа-та на Мои-
сеево-то лице издаваше зары: и Моисей
туряше пакъ покрывало-то на лице-то
си, додѣ да влѣзе да говори съ него.

ГЛАВА 35.

1 И събра Моисей всичко-то събраніе на
Израилевы-тѣ синове, и рече имъ: Това
е което заповѣда Господь, да правите.
2 Шесть дни да ся работи работа: а сед-
мый день да ви бѫде святъ, сѫббота на
упокоеніе *посвященна* Господу: всякой
който работи въ него *день* да ся умьртви.
3 Въ сѫбботенъ день да не кладете огнь
въ никое отъ жилища-та си.
4 И говори Моисей на всичко-то събра-
ніе отъ Израилевы-тѣ синове, и казува-
ше: Това е слово-то което Господь за-
5 повѣда и рече: Земѣте приношеніе за
Господа отъ каквото имате: всякой, кой-
то има произволеніе въ сърдце-то си, нека
принесе приношеніе-то Господне: злато,
6 и сребро, и мѣдь, И синьо, и багрѣно,
7 и червено, и виссонъ, и козинѫ. И очер-
вены кожы отъ овны, и язовечкы кожы,
8 и дьрво ситтимъ, И масло за свѣтеніе, и
ароматы за масло на помазаніе-то, и за
9 благовонно-то каденіе, И ониксовы каме-
ніе, и каменіе да ся вложатъ на ефодъ-тъ,
10 и на наградникъ-тъ. И всякой мудръ сърд-
цемъ между васъ да дойде, и да направи
11 всичко което заповѣда Господь: Ски-
ніѭ-тѫ, прикровъ-тъ ѝ, покрывало-то ѝ,
петелкы-тѣ ѝ, и дъскы-тѣ ѝ, верен-тѣ ѝ,
12 стълпове-тѣ ѝ, и подложкы-тѣ ѝ, Ков-
чегъ-тъ и върлины-тѣ му, очистилище-то,
13 и закрывателнѫ-тѫ завѣсѫ, Тръпезѫ-тѫ
и върлины-тѣ ѝ, и всичкы-тѣ ѝ сѫдове, и
14 хлѣбъ-тъ на прѣдложеніе-то, И свѣтил-
никъ-тъ за свѣтеніе-то, и сѫдове-тѣ му,
и свѣтила-та му, и масло-то за свѣтеніе-
15 то, И олтарь-тъ на каденіе-то, и върли-
ны-тѣ му, и масло-то за помазаніе, и
благовонно-то каденіе, и закровъ-тъ на
16 входъ-тъ на скиніѭ-тѫ, Олтарь-тъ на
всесъжженіе-то, и мѣднѫ-тѫ за него рѣ-
шеткѫ, върлины-тѣ му, и всичкы-тѣ му
сѫдове, омывалницѫ-тѫ и стояло-то ѝ,
17 Привѣскы-тѣ на дворъ-тъ, стълпове-тѣ
му, и подложкы-тѣ имъ, и закровъ-тъ за
18 двери-тѣ на дворъ-тъ, Коліе-тѣ на ски-
ніѭ-тѫ, и коліе-тѣ на дворъ-тъ, и вѫжя-
19 та имь, Служебны-тѣ одежды за да слу-
жатъ въ святилище-то, святы-тѣ одежды
за Аарона священника, и одежды-тѣ на
синове-тѣ му, за да священствуватъ.
20 Тогазъ всичко-то събраніе на Израи-
левы-тѣ синове си отиде отъ лице-то
21 Моисеево. И дойдохѫ, всякой человѣкъ
когото сърдце тегляше; и всякой на ко-
гото духъ-тъ произволяваше, та прине-
сохѫ приношеніе Господу за дѣло-то на
скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и за всяко
22 нейно служеніе, и за святы-тѣ одежды. И
дойдохѫ, и мѫжіе и жены, които имахѫ
произволно сърдце, та принесохѫ грив-
ны, и обѣцы, и пьрстеніе, и мъниста,
всякаквы златны нѣща: и всичкы които
принесохѫ златно приношеніе *принесохѫ*
23 Господу. И всякой человѣкъ у когото ся
намѣруваше синьо, багрѣно, и червено,
и виссонъ, и козина, и очервены кожы
отъ овны, и язовечкы кожы, принесохѫ
24 *гы*. Всякой който можаше да направи
приношеніе отъ сребро и мѣдь, прине-
сохѫ приношеніе Господу: и всякой у
когото ся нахождаше дрьво ситтимъ за
всякѫ работѫ на служеніе-то, принесохѫ.
25 И всяка жена, която умѣяше, прѣдѣше

съ ржцѣ-тѣ си, и приносяше напредены,
синьо-то, и багрѣно-то, и червено-то, и
26 виссонъ-тъ. И всичкы-тѣ жены, които гы
сърдце тегляше и умѣяхж, предѣхж ко-
27 зинж-тж. И началници-тѣ принесохж о-
никсовы-тѣ каменіе, и каменіе-тѣ за вло-
женіе на ефодъ-тъ и на наградникъ-тъ:
28 И ароматы-тѣ и масло-то за свѣтеніе-
то, и масло-то за помазаніе-то, и за бла-
29 говонно-то каденіе. Израилеви-тѣ сынове
принесохж самоволно приношеніе Госпо-
ду, всякой мжжъ и жена, които имахж
произволно сърдце да принесжтъ за всяко
дѣло, което заповѣда Господь чрѣзъ Мои-
сеевж ржкж да бжде.
30 И рече Моисей на Израилевы-тѣ сы-
нове: Виждте, Господь повыкнж на име
Веселеила сынъ-тъ на Урія, *който е* сынъ
31 Оровъ, отъ Іудино-то племе: И испълни
го съ Духъ Божій, съ мудрость, разумъ,
32 и знаніе, и съ всяко искуство: За да из-
мысля художественны дѣла, да работи
33 злато, и сребро и мѣдь: И да изсича ка-
меніе за вложеніе, и да дѣла дърва за
изработваніе, на всяко художественно
34 дѣло. И даде въ сърдце-то му да поуча-
ва, той, и Еліавъ сынъ-тъ Ахысамаховъ,
35 отъ Даново-то племе. Испълни съ му-
дрость сърдце-то имъ, за да работятъ
всякж работж, на ваятель, и на искусенъ
художникъ, и на везатель въ синьо, и въ
багрѣно, въ червено, и въ виссонъ, и на
ткачь, *сирѣчь* на онѣзи които работятъ
всякж работж, и измыслятъ художествен-
ны дѣла.

ГЛАВА 36.

1 Тогазь Веселеилъ, и Еліавъ, и всякой
който умѣяше, комуто Господь бѣ далъ
мудрость и разумъ, за да знае да работи
всякж работж за служеніе на святили-
ще-то, направихж по всичко което запо-
2 вѣда Господь. Защото повыкнж Моисей
Веселеила, и Еліава, и всякого който у-
мѣяше, комуто въ сърдце-то Господь да-
де мудрость, всякого когото сърдце те-
гляше да дойде при дѣло-то да го на-
3 прави. И зѣхж отъ Моисея всичкы-тѣ
приношенія, които принесохж Израиле-
ви-тѣ сынове за работж-тж въ служеніе
на святилище-то, за да ж работятъ. И
всякж зарань още приносяхж нему само-
волно приношеніе.
4 И дойдохж всичкы-тѣ мудри които ра-
ботяхж всякж работж на святилище-то,
всякой отъ работж-тж си, която рабо-
5 тяше: Та говорихж Моисею и казувахж:
Людіе-тѣ приносятъ повече отъ онова
което е доволно за служеніе-то на тжзи
работж, която Господь заповѣда да ся
6 направи. Тогазь заповѣда Моисей, и про-
гласихж въ станъ-тъ и говоряхж: Никой
мжжъ нито жена, да не работи вече за
приношеніе на святилище-то. И людіе-тѣ
7 прѣстанахж да приносятъ вече. Защото
вещество-то, което имахж, бѣше имъ до-
волно за всичкж-тж работж, за да ж на-
правятъ, и повече бѣ.
8 И всичкы-тѣ искусни отъ онѣзи които
работяхж скиніж-тж, направихж десеть
опоны отъ прѣпреденъ виссонъ и синьо
и багрѣно и червено; направихж на тѣхъ
9 херувимы искуснж работж. Дължина-та
на еднж-тж опонж двадесеть и осмь лак-
ти, ширина-та на еднж-тж опонж четыри
лакти: всичкы-тѣ опоны отъ еднж мѣр-
10 кж. И съедини петь-тѣ опоны еднж съ
другж и *другы-тѣ* петь опоны съедини
11 еднж съ другж. И направи сини запетел-
кы по край-тъ на еднж-тж опонж, въ
кранища-та на съединеніе-то; така напра-
ви по край-тъ на крайнж-тж опонж на
12 второ-то съединеніе. Петдесеть запетел-
кы направи на еднж-тж опонж, и петде-
сеть запетелкы направи по край-тъ на
опонж-тж, която бѣше въ второ-то съе-
диненіе, да ся посрѣщатъ запетелкы-тѣ
13 една съ другж. И направи петдесеть злат-
ны петелкы, и съедини опоны-тѣ еднж
съ другж съ петелкы-тѣ: и станж ски-
нія-та една.
14 Послѣ направи опоны отъ козинж за
покровъ надъ скиніж-тж: единадесеть
15 опоны гы направи. Дължина-та на еднж-
тж опонж тридесеть лакти, и ширина-та
на еднж-тж опонж четыри лакти: едина-
16 десеть-тѣ опоны на еднж мѣркж. И съе-

дини петь-тѣ опоны особно, и шесть-тѣ
17 опоны особно. И направи петдесеть запе-
телкы по край-тъ на крайнѫ-тѫ опонѫ
въ съединеніе-то, и петдесеть запетелкы
направи по край-тъ на опонѫ-тѫ отъ вто-
18 ро-то съединеніе. Направи още петде-
сеть мѣдны петелкы, за да съедини по-
кровъ-тъ, да е единъ.
19 И направи покрывъ за скиніѭ-тѫ отъ
овенскы очервены кожы, и прикрывало
отгорѣ отъ язовечкы кожы.
20 И направи дъскы-тѣ за скиніѭ-тѫ отъ
21 дърво ситтимъ да стоятъ правы. Дължи-
на-та на еднѫ-тѫ дъскѫ десеть лакти, и
ширина-та на еднѫ-тѫ дъскѫ лакъть и
22 половина. Една дъска имаше два шипа
посрѣщаны единъ съ другъ: така направи
23 за всичкы-тѣ дъскы на скиніѭ-тѫ. И на-
прави дъскы-тѣ за скиніѭ-тѫ, двадесеть
дъскы отъ южнѫ-тѫ странѫ къмъ пладне.
24 И подъ двадесеть-тѣ дъскы направи че-
тыридесеть сребърны подложкы; двѣ под-
ложкы отъ долу на еднѫ-тѫ дъскѫ за
два-та ѝ шипа, и двѣ подложкы отъ до-
лу на другѫ-тѫ дъскѫ за два-та ѝ шипа.
25 И за вторѫ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ,
къмъ сѣверъ, направи двадесеть дъскы,
26 И четыридесеть-тѣ имъ подложкы сре-
бърны; двѣ подложкы отъ долу на еднѫ-
тѫ дъскѫ, и двѣ подложкы отъ долу на
27 другѫ-тѫ дъскѫ. И за задніѫ-тѫ странѫ
на скиніѭ-тѫ отъ къмъ западъ направи
28 шесть дъскы. И двѣ дъскы направи за
ѫглове-тѣ на скиніѭ-тѫ на задніѫ-тѫ
29 странѫ. И съединихѫ ся отдолу, и ста-
вихѫ ся наедно отгорѣ, съ едно колце:
така направи и за двѣ-тѣ, на два-та ѫгла.
30 Така станѫхѫ осмь дъскы, и подложкы-
тѣ имъ шестнадесеть подложкы сребър-
ны, по двѣ подложкы подъ всякѫ дъскѫ.
31 И направи верен-тѣ отъ дърво сит-
тимъ: петь за дъскы-тѣ отъ еднѫ-тѫ
32 странѫ на скиніѭ-тѫ, И петь верен за
дъскы-тѣ отъ другѫ-тѫ странѫ на ски-
ніѭ-тѫ, и петь верен за дъскы-тѣ на
скиніѭ-тѫ, отъ задніѫ-тѫ странѫ къмъ
33 западъ. И направи срѣдніѫ-тѫ вереѭ да
прѣминува прѣзъ дъскы-тѣ отъ край до
34 край. И обкова дъскы-тѣ съсъ злато, и
направи колцета-та имъ златны *за* вла-
галища на верен-тѣ; и обкова верен-тѣ
съсъ злато.
35 И направи завѣсѫ-тѫ отъ синьо, багрѣ-
но, и червено, и прѣпреденъ виссонъ:
и съ искуснѫ работѫ направи на неѭ
36 херувимы. И направи за неѭ четыри
стълпа отъ ситтимъ, и обкова гы съсъ
злато: кукы-тѣ имъ бѣхѫ златны: и излѣ
за нихъ четыри сребърны подложкы.
37 И направи закровъ за дверы-тѣ на
скиніѭ-тѫ отъ синьо, и багрѣно, и чер-
вено, и прѣпреденъ виссонъ работа ве-
38 зана: И петь-тѣ му стълпа и кукы-тѣ
имъ: и обкова върхове-тѣ имъ и свърс-
кы-тѣ имъ съсъ злато: а петь-тѣ имъ
подложкы бѣхѫ мѣдны.

ГЛАВА 37.

1 И направи Веселеилъ ковчегъ-тъ отъ
дрьво ситтимъ: два лакта и половина
дължина-та му, и единъ лакъть и поло-
вина ширина-та му, и единъ лакъть и
2 половина высочина-та му. И обкова го съ
чисто злато отвѫтрѣ и отвънъ, и напра-
3 ви му златенъ вѣнецъ наоколо. И излѣ
за него четыри златны колцета за четы-
ри-тѣ му ѫгла: двѣ колцета на еднѫ-тѫ
му странѫ, и двѣ колцета на другѫ-тѫ му
4 странѫ. И направи върлины отъ дрьво
5 ситтимъ, и обкова гы съсъ злато. И про-
врѣ върлины-тѣ прѣзъ колцета-та отъ
страны-тѣ на ковчегъ-тъ, за да ся носи
ковчегъ-тъ.
6 И направи очистилище-то отъ чисто
злато: два лакта и половина дължина-та
му, и единъ лакъть и половина ширина-
7 та му. И направи два херувима отъ зла-
то; искованы гы направи, на два-та края
8 на очистилище-то: Единъ херувимъ отъ
единый-тъ край, и единъ херувимъ отъ
другый-тъ край; отъ сѫщо-то очистили-
ще направи херувимы-тѣ на два-та му
9 края. И херувимы-тѣ бѣхѫ съ распро-
стрѣны отгорѣ крылѣ, и покрывахѫ съ
крылѣ-тѣ си очистилище-то, и лица-та
имъ бѣхѫ едно срѣщѫ друго; къмъ очи-
стилище-то бѣхѫ лица-та на херувимы-тѣ.

10 И направи трьпезѫ-тѫ отъ дрьво сит-
тимъ; два лакта дължина-та ѝ, и единъ
лакъть ширина-та ѝ, и высочина-та ѝ е-
11 динъ лакъть и половина. И обкова ѭ съ
чисто злато, и направи ѝ златъ вѣнецъ
12 наоколо. Направи ѝ и кранщникъ наоко-
ло една длань *на ширъ;* и вьрхъ кранщ-
никъ-тъ ѝ наоколо направи златъ вѣ-
13 нецъ. И излѣ за нея четыри златы кол-
цета, и тури колцета-та на четыри-тѣ
ѫгла, които бѣхѫ на четыри-тѣ ѝ нозѣ.
14 Около кранщникъ-тъ бѣхѫ колцета-та,
влагалища на вьрлины-тѣ, за да носятъ
15 трьпезѫ-тѫ. И направи вьрлины-тѣ отъ
дрьво ситтимъ, и обкова гы съсъ злато,
16 за да носятъ трьпезѫ-тѫ. И направи отъ
чисто злато сѫдове-тѣ които бѣхѫ на
трьпезѫ-тѫ; блюда-та ѝ, и темянницы-тѣ
ѝ, и тасове-тѣ ѝ, и възливалницы-тѣ ѝ,
за да ставатъ съ тѣхъ възліянія-та.
17 И направи свѣтилникъ-тъ отъ чисто
злато; искованъ направи свѣтилникъ-тъ;
стебло-то му, и вѣтвы-тѣ му, чашкы-тѣ
му, яблъчкы-тѣ му, и цвѣтя-та, бѣхѫ изъ
18 него си. И шесть вѣтвы излѣзвахѫ отъ
страны-тѣ му; три вѣтвы на свѣтил-
никъ-тъ отъ една-тѫ му странѫ, и три
вѣтвы на свѣтилникъ-тъ отъ другѫ-тѫ му
19 странѫ: На една-тѫ вѣтвѫ три чашкы
като мигдали, една яблъчка, и едно цвѣ-
те: и на другѫ-тѫ вѣтвѫ три чашкы като
мигдали, една яблъчка, и едно цвѣте: та-
къ и на шесть-тѣ вѣтвы, които излѣзва-
20 хѫ изъ свѣтилникъ-тъ. И на *стебло-то на*
свѣтилникъ-тъ имаше четыри като миг-
дали чашкы, съ яблъчкы-тѣ имъ, и цвѣ-
21 тя-та имъ. И на шесть-тѣ вѣтвы които
исхождахѫ отъ свѣтилникъ-тъ, една яб-
лъчка подъ двѣ-тѣ му вѣтвы, и една яб-
лъчка подъ двѣ-тѣ му вѣтвы, и една яб-
22 лъчка подъ двѣ-тѣ му вѣтвы. Яблъчкы-тѣ
имъ, и вѣтвы-тѣ имъ, бѣхѫ отъ него;
всичко-то му цѣло исковано отъ чисто
23 злато. И направи седмь-тѣ му свѣтила, и
щипцы-тѣ му, и подноскы-тѣ му, отъ чи-
24 сто злато. Отъ единъ талантъ чисто зла-
то направи него и всичкы-тѣ му сѫдове.
25 И направи олтарь-тъ на каденіе-то отъ
дрьво ситтимъ; дължина-та му единъ ла-
къть, и ширина-та му единъ лакъть, че-
твьрожгъленъ; и высочина-та му два лак-
26 та: рогове-тѣ му бѣхѫ отъ него си. И
обкова го съ чисто злато; вьрхъ-тъ му,
и страны-тѣ му наоколо, и рогове-тѣ-му:
27 и направи му златъ вѣнецъ наоколо. И
подъ вѣнецъ-тъ му направи двѣ златы
колцета за него, близу при два-та му
ѫгла, на двѣ-тѣ му страны, за *да сѫ* вла-
галища на вьрлины-тѣ, та да го носятъ
28 съ тѣхъ. И направи вьрлины-тѣ отъ дрь-
29 во ситтимъ, и обкова гы съсъ злато. И
направи свято-то масло на помазаніе-то,
и чистый-тъ благовонный темянъ, по ис-
куство-то на мироварецъ.

ГЛАВА 38.

1 И направи олтарь-тъ на всесъжженіе-
то отъ дрьво ситтимъ; петь лакти дъл-
жина-та му, и петь лакти ширина-та му,
четвьроѫгъленъ; и высочина-та му три
2 лакти. И направи рогове-тѣ му на четы-
ри-тѣ му ѫгла; рогове-тѣ му бѣхѫ отъ
3 истый-тъ: и обкова го съ мѣдь. И напра-
ви всичкы-тѣ сѫдове на олтарь-тъ, ко-
тлы-тѣ, и лопаты-тѣ, и тасове-тѣ, и ви-
лицы-тѣ, и вѫгленицы-тѣ; всичкы-тѣ му
4 сѫдове направи мѣдны. И направи за ол-
тарь-тъ мѣднѫ рѣшеткѫ, работѫ като на
мрѣжѫ, подъ околность-тѫ му отдолу до
5 срѣдѫ-тѫ му. И излѣ четыри колцета за
четыри-тѣ края на мѣднѫ-тѫ рѣшеткѫ,
6 влагалища на вьрлины-тѣ. И направи
вьрлины-тѣ отъ дрьво ситтимъ, и обкова
7 гы съ мѣдь. И проврѣ вьрлины-тѣ прѣзъ
колцета-та отъ страны-тѣ на олтарь-тъ
за да го носятъ съ тѣхъ: направи го отъ
дъскы хралупъ.
8 И направи омывалницѫ-тѫ мѣднѫ, и
стояло-то ѝ мѣдно, отъ огледала-та на
събираемы-тѣ *жены*, които ся събирахѫ
при врата-та на скиніѭ-тѫ на събраніе-то.
9 И направи дворъ-тъ; отъ южнѫ-тѫ
странѫ къмъ пладне, привѣсы-тѣ на
дворъ-тъ *бѣхѫ* отъ прѣпреденъ виссонъ,
10 сто лакти. Стълпове-тѣ имъ *бѣхѫ* дваде-
сеть, и мѣдны-тѣ имъ подложкы дваде-
сеть: кукы-тѣ на стълпове-тѣ, и свьр-

11 скы-тѣ имъ, сребьрны. И за сѣверня-тѫ
странѫ *привѣсы-тѣ бѣхѫ* сто лакти;
стълпове-тѣ имъ двадесеть, и мѣдны-тѣ
имъ подложкы двадесеть; кукы-тѣ на
стълпове-тѣ и свьрскы-тѣ имъ сребьрны.
12 И на западня-тѫ странѫ *бѣхѫ* привѣсы-
тѣ петдесеть лакти; стълпове-тѣ имъ де-
сеть, и подложкы-тѣ имъ десеть; кукы-
тѣ на стълпове-тѣ и свьрскы-тѣ имъ сре-
13 бьрны. И за въсточня-тѫ странѫ право
14 къмъ истокъ, петдесеть лакти. Привѣсы-
тѣ отъ една-тѫ странѫ *на врата-та бѣ-
хѫ* петнадесеть лакти; стълпове-тѣ имъ
15 три, и подложкы-тѣ имъ три,: И на дру-
гѫ-тѫ странѫ (отсамъ и отсамъ на двор-
ны-тѣ врата) привѣсы-тѣ бѣхѫ петнаде-
сеть лакти; стълпове-тѣ имъ три, и под-
16 ложкы-тѣ имъ три. Всичкы-тѣ дворны
привѣсы наоколо отъ прѣпреденъ вис-
17 сонъ. И подложкы-тѣ за стълпове-тѣ
мѣдны: кукы-тѣ на стълпове-тѣ и свьр-
скы-тѣ имъ сребьрны; и вьрхове-тѣ имъ
обкованы съсъ сребро; и всичкы-тѣ стъл-
пове на дворъ-тъ бѣхѫ свьрзани съсъ
18 сребро. И закровъ-тъ на дворны-тѣ вра-
та *бѣше* везана работа, отъ синьо и ба-
грѣно и червено и прѣпреденъ виссонъ;
и двадесеть лакти дължина-та му, а вы-
сочина-та петь лакти широка, както при-
19 вѣсы-тѣ на дворъ-тъ. И стълпове-тѣ имъ
четыри, и мѣдны-тѣ имъ подложкы че-
тыри; кукы-тѣ имъ сребьрны, и вьрхо-
ве-тѣ имъ обкованы *съсъ сребро*, и свьр-
20 скы-тѣ имъ сребьрны. И всичкы-тѣ ко-
ліе на скиніѭ-тѫ и на дворъ-тъ наоколо,
мѣдны.
21 Тѣзи сѫ изброены-тѣ вещи на скиніѭ-
тѫ, сирѣчь на скиніѭ-тѫ на свидѣтел-
ство-то, както, споредъ повелѣніе-то Мои-
сеево, ся изброихѫ съ рѫкѫ-тѫ на Иеа-
мара, сынъ-тъ на Аарона священникъ-тъ,
22 за служеніе-то на Левиты-тѣ. И Весе-
леилъ сынъ-тъ на Урія сына Орова, отъ
племе-то Іудино, направи всичко което
23 заповѣда Богъ Моисею. И съ него Елі-
авъ, сынъ Ахысамаховъ, отъ племе-то
Даново, ваятель, и искусень художникъ,
и везатель на синьо, и на багрѣно, и на
червено, и на виссонъ.
24 Всичко-то злато, което ся употрѣби за
работаніе-то въ всичкѫ-тѫ работѫ на
святилище-то, злато-то на приношеніе-
то, бѣше двадесеть и деветь таланта, и
седмстотинъ и тридесеть сикли, споредъ
сикль-тъ на святилище-то.
25 И сребро-то *отъ дань-тѫ* на изброе-
ны-тѣ отъ събраніе-то, сто таланта и ты-
сяща и седмстотинъ и седмдесеть и петь
сикли, споредъ сикль-тъ на святилище-
26 то. Единъ векахъ на главѫ, сирѣчь по-
ловинъ сикль, споредъ сикль-тъ на святи-
лище-то, за всякого що е миналъ въ из-
броеніе-то, на възрастъ отъ двадесеть
годинъ и на горѣ, за шестстотинъ и три
тысящы и петстотинъ и петдесеть *душы*.
27 И отъ сребро-то на сто-тѣ таланта из-
лѣхѫ ся подложкы-тѣ на святилище-то, и
подложкы-тѣ на завѣсѫ-тѫ; сто подлож-
кы, отъ сто таланта, единъ талантъ за
28 еднѫ подложкѫ. И отъ една-тѫ тысящѫ
и седмстотинъ и седмдесеть и петь *сикли*
направи кукы-тѣ за стълпове-тѣ, и обко-
ва вьрхове-тѣ имъ, и свьрза гы.
29 И мѣдь-та на приношеніе-то *бѣше* седм-
десеть таланта, двѣ тысящы и четыри-
30 стотинъ сикли. И отъ него направи под-
ложкы-тѣ за двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на
събраніе-то, и мѣдный-тъ олтарь, и мѣд-
ня-тѫ рѣшеткѫ за него, и всичкы-тѣ ол-
31 тарскы сѫдове, И подложкы-тѣ за дворъ-тъ
наоколо, и подложкы-тѣ за дворны-тѣ
врата, и всичкы-тѣ коліе на скиніѭ-тѫ,
и всичкы-тѣ коліе за дворъ-тъ наоколо.

ГЛАВА 39.

1 И отъ синьо-то, и багрѣно-то, и чер-
вено-то, направихѫ служебны одежды за
служеніе въ святилище-то, и направихѫ
святы-тѣ одежды за Аарона, както за-
повѣда Господь Моисею.
2 И направи ефодъ-тъ отъ злато, отъ си-
ньо и багрѣно, и червено, и прѣпреденъ
3 виссонъ. И исковахѫ злато-то на тънкы
плочы, и изсѣкохѫ гы на тънкы нишкы,
за да гы работятъ между синьо-то, и ба-
грѣно-то, и червено-то, и виссонъ-тъ *съ*
4 искуснѫ работѫ. Направихѫ му нарам-

ницы които да ся бържатъ; за да ся
5 свързува на два-та края. И прѣпоясаніе-
то на ефодъ-тъ отъ горѣ му отъ сѫщій-тъ
споредъ направа-та му; отъ злато, отъ
синьо, и багрѣно, и червено и прѣпре-
денъ виссонъ, както заповѣда Господь
Моисею.
6 И изработихѫ ониксовы-тѣ камеіе,
споены въ златны гнѣздца, и изваяхѫ на
тѣхъ имена-та на Израилевы-тѣ сынове
7 както ся ваѭтъ печати. И тури гы на
нарамницы-тѣ на ефодъ-тъ, *като* каме-
ніе за поменъ на Израилевы-тѣ сынове,
както заповѣда Господь Моисею.
8 И направи нагрѫдникъ-тъ отъ искусна
работа, споредъ направа-та на ефодъ-тъ,
отъ злато, отъ синьо, и багрѣно, и чер-
9 вено и прѣпреденъ виссонъ. Четвероѫ-
гъленъ бѣ: двоенъ направихѫ тѣ на-
грѫдникъ-тъ; дължина-та му една педа и
10 ширина-та му една педа, двоенъ. И споих-
хѫ на него четыри реда каменіе; редъ,
сардъ, топазъ, и смарагдъ, първый редъ;
11 И вторый редъ анераксъ, сапфиръ, и а-
12 дамантъ; И третій редъ, лигырій, ахатъ,
13 и аметистъ; И четвъртый редъ хрисо-
литъ, ониксъ, и іасписъ; споены въ
14 златны гнѣздца по вложеніе-то имъ. И
каменіе-тѣ бѣхѫ споредъ имена-та на И-
зраилевы-тѣ сынове, тѣ бѣхѫ дванаде-
сеть, споредъ имена-та имъ, и на всякой
отъ тѣхъ бѣ изваяно, *като* на печать, по
15 едно име отъ дванадесеть-тѣ племена. И
върху нагрѫдникъ-тъ направихѫ виты ве-
рижкицы плетенѫ работѫ, отъ чисто зла-
16 то. И направихѫ двѣ златны гнѣздца, и
двѣ златны колцета, и турихѫ двѣ-тѣ кол-
17 цета на два-та края на нагрѫдникъ-тъ. И
провряхѫ двѣ-тѣ плетены златны верижи-
цы прѣзъ двѣ-тѣ колцета по краища-та
18 на нагрѫдникъ-тъ. И *другы-тѣ* два края
на двѣ-тѣ плетены верижицы ставихѫ съ
двѣ-тѣ гнѣздца и турихѫ гы на нарамни-
цы-тѣ на ефодъ-тъ отъ къмъ лице-то му.
19 И направихѫ двѣ златны колцета, и тури-
хѫ гы на два-та края на нагрѫдникъ-тъ,
отъ тази му странѫ която е къмъ е-
20 фодъ-тъ отъ вѫтрѣ. И направихѫ двѣ *дру-
гы* златны колцета и положихѫ гы на
двѣ-тѣ страны на ефодъ-тъ отъ долу,
къмъ лице-то му срещѫ съединеніе-то му
21 надъ прѣпоясаніе-то на ефодъ-тъ. И вър-
захѫ нагрѫдникъ-тъ съ колцета-та му за
колцета-та на ефодъ-тъ съсъ ширитъ отъ
синьо, за да е надъ прѣпоясаніе-то на
ефодъ-тъ, така щото нагрѫдникъ-тъ да
не е отдѣленъ отъ върху ефодъ-тъ; как-
то заповѣда Господь Моисею.
22 И направи мантіѭ-тѫ на ефодъ-тъ,
23 тканѫ работѫ, все отъ синьо. И въ срѣ-
дѫ-тѫ на мантіѭ-тѫ имаше отворъ както
отворъ-тъ на бронѭ, *съ* обтокѫ около
24 отворъ-тъ да ся не дере. И по полы-тѣ на
мантіѭ-тѫ направихѫ нарове, отъ си-
ньо, и багрѣно, и червено, и прѣпреденъ
25 *виссонъ*. И направихѫ звънцы отъ чисто
злато, и турихѫ звънцы-тѣ между наро-
ве-тѣ по полы-тѣ на мантіѭ-тѫ, между
26 нарове-тѣ наоколо: Звънецъ и наръ, звъ-
нецъ и наръ, по полы-тѣ на служебнѫ-
тѫ мантіѭ наоколо; както заповѣда Го-
сподь Моисею.
27 И направихѫ хитоны-тѣ отъ виссонъ,
тканѫ работѫ, за Аарона, и за сынове-
28 тѣ му. И кидаръ-тъ отъ виссонъ и вели-
колѣпны-тѣ глѫвы отъ виссонъ, и лене-
29 ны-тѣ гащы отъ прѣпреденъ виссонъ, И
поясъ-тъ отъ прѣпреденъ виссонъ, и си-
ньо, и багрѣно, и червено, везанѫ рабо-
тѫ; както заповѣда Господь Моисею.
30 И направихѫ плочицѫ-тѫ на святый-тъ
вѣнецъ отъ чисто злато, и писахѫ на
неѭ писмо *като* ваяніе на печать, СВЯ-
31 ТЫНЯ ГОСПОДУ. И привързахѫ ѝ синь
ширитъ, за да ѭ турятъ отъ горѣ на ки-
даръ-тъ; както заповѣда Господь Мои-
32 сею. Така ся свърши всичка-та работа
на скиніѭ-тѫ, *сирѣчь* на шатъръ-тъ на
събраніе-то; и направихѫ Израилеви-тѣ
сынове всичко както заповѣда Господь
Моисею, така направихѫ.
33 И донесохѫ скиніѭ-тѫ Моисею; ски-
ніѭ-тѫ и всичкы-тѣ ѝ сѫдове; петелкы-
тѣ ѝ, дъскы-тѣ ѝ, верен-тѣ ѝ и стълпо-
34 ве-тѣ ѝ, и подложкы-тѣ ѝ, И прикрыва-
ло-то отъ овенскы червены кожы, и при-
крывало-то отъ язовечкы кожы, и закры-
35 вателнѫ-тѫ завѣсѫ, Ковчегъ-тъ на свидѣ-

телство-то, и въряины-тѣ му, и очисти-
36 лище-то, Трѫпеза-та, всичкы-тѣ ѝ сѫдо-
37 ве, и хлѣбове-тѣ на прѣдложеніе-то, Чи-
стый-тъ свѣтилникъ, свѣтила-та му, свѣ-
тила-та за нарежданіе, и всичкы-тѣ му
38 сѫдове, и масло-то за свѣтеніе-то, И
златный-тъ олтарь, и масло-то за пома-
заніе, и благовонный-тъ темянъ, и за-
39 кровъ-тъ за двери-тѣ на скиніѭ-тѫ, Мѣ-
дный-тъ олтарь и мѣднѫ-тѫ му рѣшетка,
и въряины-тѣ му, и всичкы-тѣ му сѫдо-
40 ве, омывалницѫ-тѫ и стояло-то ѝ, При-
вѣсы-тѣ на дворъ-тъ, стълпове-тѣ му, и
подложкы-тѣ му, и закровъ-тъ за дворны-
тѣ врата, вѫжя-та му, и коліе-тѣ му, и
всичкы-тѣ сѫдове за служеніе въ скиніѭ-
тѫ, сирѣчь въ шатъръ-тъ на събраніе-то,
41 Служебны-тѣ одежды, за служеніе въ
святилище-то, *и* святы-тѣ одежды за Аа-
рона священника, и одежды-тѣ на сыно-
42 ве-тѣ му, за да священствуватъ. Всичко
както заповѣда Господь Моисею, така
направихѫ Израилеви-тѣ сынове, всичкы
43 тѣзи работы. И видѣ Моисей всичкѫ-тѫ
работѫ, и ето, бѣхѫ ѭ направили както
заповѣда Господь, така направихѫ; и
благослови гы Моисей.

ГЛАВА 40.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Въ първый-тъ день на първый-тъ мѣсецъ
да поставишь скиніѭ-тѫ, шатъръ-тъ на
3 събраніе-то. И да туришь тамъ ковчегъ-тъ
на свидѣтелство-то, и да закрыешь ков-
4 чегъ-тъ съсъ завѣсѫ-тѫ. И да внесешь
трѫпезѫ-тѫ, и да наредишь което е за
нарежданіе на неѭ: и да внесешь свѣ-
тилникъ-тъ, и да запалишь свѣтила-та
5 му. И да поставишь златный-тъ олтарь
на каденіе-то прѣдъ ковчегъ-тъ на сви-
дѣтелство-то, и да туришь закровъ-тъ на
6 входъ-тъ въ скиніѭ-тѫ, И да туришь ол-
тарь-тъ на всесъжженіе-то прѣдъ входъ-тъ
на скиніѭ-тѫ, шатъръ-тъ на събраніе-то.
7 И да туришь омывалницѫ-тѫ между ша-
търъ-тъ на събраніе-то и между олтарь-тъ,
8 и да налѣешь водѫ въ неѭ. И да поста-
вишь дворъ-тъ изоколо, и да туришь за-
9 кровъ-тъ на дворны-тѣ врата. И да зе-
мешь масло-то за помазаніе-то и да по-
мажешь скиніѭ-тѫ, и всичко що е въ
неѭ, и да ѭ освятишь, и всичкы-тѣ ней-
10 ны сѫдове, и ще бѫде свята. И да пома-
жешь олтарь-тъ на всесъжженіе-то, и
всичкы-тѣ негови сѫдове, и да освятишь
олтарь-тъ и ще бѫде олтарь прѣсвятъ.
11 И да помажешь омывалницѫ-тѫ, и стоя-
12 ло-то ѝ, и да ѭ освятишь. И да приве-
дешь Аарона и сынове-тѣ му при двери-
тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и да гы
13 омыешь съ водѫ. И да облѣчешь Аарона
въ святы-тѣ одежды, и да го помажешь,
и да го освятишь, и ще ми священству-
14 ва. И да приведешь сынове-тѣ му, и да
15 гы облѣчешь въ хитоны. И да гы пома-
жешь, както си помазалъ бащѫ имъ, и
ще ми священствуватъ; и помазаніе-то
имъ ще имъ бѫде за всегдашно священ-
ство въ родове-тѣ имъ.
16 И направи Моисей всичко както му
17 заповѣда Господь: така направи. И въ
първый-тъ мѣсецъ на вторѫ-тѫ годинѫ,
въ първый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ постави
18 ся скинія-та. И постави Моисей скиніѭ-
тѫ, и подложи подложкы-тѣ ѝ, и постави
дъскы-тѣ ѝ, и намѣсти верен-тѣ ѝ, и въс-
19 прави стълпове-тѣ ѝ. И распрострѣ ша-
търъ-тъ върхъ скиніѭ-тѫ, и тури при-
крывало-то на шатъръ-тъ отгорѣ му,
както заповѣда Господь Моисею.
20 И като зѣ свидѣтелство-то положи го
въ ковчегъ-тъ, и вложи въряины-тѣ *въ*
колцета-та на ковчегъ-тъ, и тури очи-
21 стилище-то на ковчегъ-тъ отгорѣ. И вне-
се ковчегъ-тъ въ скиніѭ-тѫ, и окачи
закрывателнѫ-тѫ завѣсѫ, и закры ков-
чегъ-тъ на свидѣтелство-то, както бѣ за-
повѣдалъ Господь Моисею.
22 И положи трѫпезѫ-тѫ въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то къмъ сѣвернѫ-тѫ странѫ
23 на скиніѭ-тѫ, отъ вънъ завѣсѫ-тѫ. И
нареди на неѭ хлѣбове-тѣ прѣдъ Го-
спода, както бѣ заповѣдалъ Господь
Моисею.
24 И тури свѣтилникъ-тъ въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то срещѫ трѫпезѫ-тѫ, къмъ
25 южнѫ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ. И запа-

ли свѣтила-та прѣдъ Господа, както бѣ
заповѣдалъ Господь Моисею.
26 И положи златный-тъ олтарь въ ски-
ніѭ-тѫ на събраніе-то, прѣдъ завѣсѫ-
27 тѫ, И покади надъ него съ благовоненъ
теминъ, както бѣ заповѣдалъ Господь
Моисею.
28 И окачи закровъ-тъ на входъ-тъ въ
29 скиніѭ-тѫ. И олтарь-тъ на всесъжженіе-
то положи при входъ-тъ въ скиніѭ-тѫ,
сирѣчь шатъръ-тъ на събраніе-то и при-
несе на него всесъжженіе-то и хлѣбно-
то приношеніе, както бѣ заповѣдалъ Го-
сподь Моисею.
30 И положи омывалницѫ-тѫ между ша-
търъ-тъ на събраніе-то и олтарь-тъ, и
31 налѣ въ неѭ водѫ, за да ся мыѭтъ: И
Моисей и Ааронъ и синове-тѣ му, мыя-
хѫ отъ неѭ рѫцѣ-тѣ си и нозѣ-тѣ си.
32 Когато влазѣхѫ въ шатъръ-тъ на събра-
ніе-то, и когато приставахѫ при ол-
тарь-тъ мыяхѫ ся, както бѣ заповѣдалъ
Господь Моисею.
33 И постави дворъ-тъ около скиніѭ-тѫ
и олтарь-тъ, и окачи закровъ-тъ на
дворны-тѣ врата. Така свърши Моисей
дѣло-то.
34 Тогазь облакъ-тъ покры шатъръ-тъ на
събраніе-то, и слава-та Господня испълни
35 скиніѭ-тѫ. И не можѣ Моисей да влѣзе
въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, защото о-
блакъ-тъ стоеше надъ него; и слава-та
36 Господня испълни скиніѭ-тѫ. И когато
ся дигаше облакъ-тъ отъ скиніѭ-тѫ, то-
газь Израилеви-тѣ синове тръгнувахѫ на
37 пѫть въ всичкы-тѣ си пѫтуванія; Но ако
облакъ-тъ не ся дигаше, тогазь не тръ-
38 гнувахѫ до день-тъ на диганіе-то му. За-
щото облакъ-тъ Господенъ *бѣше* надъ ски-
ніѭ-тѫ деня, а нощя надъ неѭ бѣше огнь
прѣдъ очи-тѣ на всичкый-тъ домъ Изра-
илевъ, въ всичкы-тѣ имъ пѫтуванія.

ЛЕВИТЪ.

ГЛАВА 1.

1 И повыка Господь Моисея, и говори
му отъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то и ре-
2 че: Говори на Израилевы-тѣ синове, и
кажи имъ: Когато нѣкой отъ васъ при-
несе Господу отъ скотове-тѣ приносъ,
отъ чрѣдѫ-тѫ или отъ стада-та да при-
3 несе приносъ. Приносъ-тъ му за все-
съжженіе ако е отъ чрѣдѫ-тѫ, нека го
принесе мѫжко беспорочно: прѣдъ две-
ри-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то да го
принесе за да е пріето прѣдъ Господа.
4 И да положи рѫкѫ-тѫ си на главѫ-тѫ на
всесъжженіе-то, и ще бѫде пріето за
него, за да бѫде умилостивеніе за него.
5 И да заколе теле-то прѣдъ Господа; и
Ааронови-тѣ синове, священници-тѣ, да
принесѫтъ кръвь-тѫ и да поръсѭтъ съ
кръвь-тѫ наоколо върху олтарь-тъ, кой-
то е прѣдъ двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на
6 събраніе-то. И да одере *животно-то на*
всесъжженіе-то, и да го насѣче на кѫсо-
7 ве. И синове-тѣ на Аарона священника
да турятъ огнь на олтарь-тъ, и да наре-
8 дятъ дърва на огнь-тъ. И Ааронови-тѣ
синове, священници-тѣ, да възложатъ

тѣзи кѫсове, главѫ-тѫ и тлъстинѫ-тѫ, на
дърва-та, които сѫ върху огнь-тъ на ол-
9 тарь-тъ: А вѫтрешности-тѣ му и нозѣ-тѣ
му да измые съ водѫ, и да *ги* изгори
священникъ-тъ всичкы-тѣ на олтарь-тъ,
всесъжженіе, жъртвѫ за уханіе благо-
вонно Господу.
10 И приносъ-тъ му за всесъжженіе ако
е отъ стада-та, отъ овцы-тѣ, или отъ ко-
зы-тѣ, да го принесе мѫжко беспороч-
11 но. И да го заколи прѣдъ Господа въ
страны-тѣ на олтарь-тъ къмъ сѣверъ: и
священници-тѣ, Ааронови-тѣ сынове, да
поръсятъ съ кръвь-тѫ му олтарь-тъ нао-
12 коло. И да го насѣче на кѫсове, и гла-
вѫ-тѫ му, и тлъстинѫ-тѫ му; и да гы
нареди священникъ-тъ на дърва-та, които
13 сѫ върху огнь-тъ, на олтарь-тъ. А вѫ-
трешности-тѣ и нозѣ-тѣ да измые съ во-
дѫ: и да принесе всичкы-тѣ священ-
никъ-тъ, и да *ги* изгори на олтарь-тъ:
това е всесъжженіе, жъртва за уханіе
благовонно Господу.
14 И приносъ-тъ му за всесъжженіе Го-
споду, ако е отъ птицы, тогазь да при-
несе приносъ-тъ си отъ гъргорицы, или
15 отъ гълѫбчета. И да го донесе священ-
никъ-тъ при олтарь-тъ, и да откѫсне гла-
вѫ-тѫ му, и да *го* изгори на олтарь-тъ;
и кръвь-тѫ му да исцѣди до стѣнѫ-тѫ на
16 олтарь-тъ: И да истръгне гушѫ-тѫ му
съ лайна-та му, и да гы хвърли до ол-
тарь-тъ къмъ источнѫ-тѫ странѫ на мѣ-
17 сто-то на пепелъ-тъ. И да го расчекне
между крыла-та му, *но* да *го* не отдѣля; и
священникъ-тъ да го изгори на олтарь-тъ,
върху дърва-та които сѫ на огнь-тъ: то
е всесъжженіе, жъртва за уханіе благо-
вонно Господу.

ГЛАВА 2.

1 И когато нѣкой ще принесе приносъ
Господу, хлѣбно приношеніе, да бѫде при-
носъ-тъ му чисто брашно, и да възлѣе
на него елей, и да тури на него ливанъ.
2 И да го донесе на Аароновы-тѣ сынове,
священницы-тѣ, и священникъ-тъ да земе
отъ чисто-то му брашно и отъ елей-тъ му
единѫ пълнѫ шепѫ, и всичкый му ливанъ;
и да гы изгори на олтарь-тъ за поменъ;
3 жъртва е, уханіе благовонно Господу. А
остатъкъ-тъ отъ хлѣбно-то приношеніе да
бѫде на Аарона и на сынове-тѣ му: то е
прѣсвято отъ Господни-тѣ жъртвы.
4 И когато принесешь приносъ хлѣбно
приношеніе печено въ пещь, да бѫде
бесквасны питы отъ чисто брашно мѣ-
сены съ елей, или бесквасны коры ма-
заны съ елей.
5 И приносъ-тъ ти ако е хлѣбно прино-
шеніе на сковрадѫ; да бѫде бесквасно
6 отъ чисто брашно мѣсено съ елей. Да го
наломишь на уломцы, и да полѣешь на
него елей; то е хлѣбно приношеніе.
7 Ако ли е приносъ-тъ ти хлѣбно при-
ношеніе въ гърне, да бѫде отъ чисто
8 брашно съ елей. И направено-то отъ
тѣхъ хлѣбно приношеніе, да го донесешь
Господу; и когато ся прѣдстави на свя-
щенникъ-тъ, той да го приближи при ол-
9 тарь-тъ. И отъ хлѣбно-то приношеніе да
отдѣли священникъ-тъ колкото е за по-
менъ и да *го* изгори на олтарь-тъ: това
е жъртва за уханіе благовонно Господу.
10 А остатъкъ-тъ отъ хлѣбно-то приношеніе
да бѫде на Аарона и на сынове-тѣ му:
то е прѣсвято отъ Господни-тѣ жъртвы.
11 Никое хлѣбно приношеніе, което при-
носите Господу, да ся не прави съ квасъ;
защото ни квасъ, нито медъ, да не изго-
12 рите въ жъртвѫ Господу. Тѣхъ като
приносъ отъ начаткы-тѣ да гы приноси-
те Господу: но да ся не изгорятъ на ол-
13 тарь-тъ за уханіе благовонно. И отъ хлѣб-
но-то приношеніе всякой приносъ да по-
солишь съсъ соль; да не оставишь да ли-
пса отъ хлѣбно-то ти приношеніе соль-та
на завѣтъ-тъ на Бога твоего: съсъ вся-
кой твой приносъ да приносишь соль.
14 И ако принесешь Господу хлѣбно при-
ношеніе отъ начаткы-тѣ, за хлѣбно-то
приношеніе отъ начаткы-тѣ си, да прино-
сишь класове пържены на огнь, жито
15 очукано отъ прѣсны класове. И да налѣ-
ешь на него елей, и да туришь на него
16 ливанъ: то е хлѣбно приношеніе. И свя-
щенникъ-тъ да изгори колкото е за по-

ненъ отъ очукано-то му жито, и отъ
елей-тъ му, заедно съсъ всичкый-тъ му
ливанъ: това е жьртва Господу.

ГЛАВА 3.

1 И приносъ-тъ му, ако е жьртва при-
мирителнѫ, ако го принесе отъ чрѣдѫ-тѫ,
мѫжко или женско беспорочно да го
2 прѣдстави прѣдъ Господа. И да тури рѫ-
кѫ-тѫ си на главѫ-тѫ на приносъ-тъ си,
и да го заколе при двери-тѣ на скиніѭ-
тѫ на събраніе-то; и Ааронови-тѣ сыно-
ве, священници-тѣ, да поръсятъ съ кръвь-
3 тѫ олтарь-тъ изоколо. И да принеси отъ
примирителнѫ-тѫ жьртвѫ, жьртвѫ Го-
сподү тлъстинѫ-тѫ която покрыва вѫ-
трешности-тѣ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ ко-
4 ято е върху вѫтрешности-тѣ, И два-та бѫ-
брекѫ, и тлъстинѫ-тѫ която е върхъ тѣхъ
къмъ чрѣсла-та, и було-то на дробъ-тъ
5 съ бѫбрецы-тѣ да отнеме: И Ааронови-
тѣ сынове да изгорятъ *всичко* това на
олтарь-тъ, на всесъжженіе-то което е
върхъ дрьва-та на огнь-тъ: жьртва е за
уханіе благовонно Господу.
6 И приносъ-тъ му който *ся приноси* за
примирителнѫ жьртвѫ Господу, ако е
отъ стадо-то, мѫжко, или женско, да го
7 принесе беспорочно. Ако принесе агне за
приносъ-тъ си, нека го прѣдстави прѣдъ
8 Господа. И да тури рѫкѫ-тѫ си на гла-
вѫ-тѫ на приносъ-тъ си, и да го заколе
прѣдъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то; и Аа-
ронови-тѣ сынове да поръсятъ съ кръвь-
9 тѫ му олтарь-тъ изоколо. И отъ прими-
рително-то приношеніе, да принесе жьр-
твѫ Господу; тлъстинѫ-тѫ му, опашкѫ-тѫ
цѣлѫ, коѭто да отнеме отъ гръбнякъ-тъ,
и тлъстинѫ-тѫ коѭто покрыва вѫтрешно-
сти-тѣ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ която е
10 върху вѫтрешности-тѣ, И два-та бѫбре-
кѫ, и тлъстинѫ-тѫ която е върхъ тѣхъ
къмъ чрѣсла-та, и було-то на дробъ-тъ
11 което е съ бѫбрецы-тѣ да отнеме. И свя-
щенникъ-тъ да гы изгори на олтарь-тъ:
това е храна на жьртвѫ Господу.
12 И ако е приносъ-тъ му коза, то да ѭ
13 прѣдстави прѣдъ Господа; И да тури рѫ-
кѫ-тѫ си на главѫ-тѫ ѝ, и да ѭ заколе
прѣдъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то: и Аа-
ронови-тѣ сынове да поръсятъ съ кръвь-
14 тѫ ѝ върху олтарь-тъ изоколо. И да при-
несе отъ неѭ приносъ-тъ си, жьртвѫ Го-
сподү; тлъстинѫ-тѫ която покрыва вѫтре-
шности-тѣ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ, която
15 е върху вѫтрешности-тѣ, И два-та бѫ-
брека и тлъстинѫ-тѫ която е върхъ тѣхъ,
която е къмъ чрѣсла-та, и було-то на
16 дробъ-тъ съ бѫбрецы-тѣ да отнеме: И
священникъ-тъ да гы изгори на олтарь-тъ;
това е храна на жьртвѫ за уханіе бла-
говонно: всичка-та тлъстина принадлежи
17 Господу. Узаконеніе вѣчно да бѫде въ
родове-тѣ ви, въ всичкы-тѣ ви жилища:
да не ядете нито тлъстинѫ нито кръвь.

ГЛАВА 4.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говори на Израилевы-тѣ сынове и кажи:
Ако нѣкой сгрѣши отъ незнаяніе, и на-
прави нѣщо отъ колкото е заповѣдалъ
3 Господь да ся не прави: Ако помазан-
ный-тъ священникъ сгрѣши и направи
съ това да паднатъ въ прѣстѫпленіе лю-
діе-тѣ, тогазъ за грѣхъ-тъ си що е сто-
рилъ, нека принесе отъ говеда-та юнецъ
непороченъ Господу въ приношеніе за
4 грѣхъ. И да приведе юнецъ-тъ при две-
ри-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то прѣдъ
Господа; и да тури рѫкѫ-тѫ си на гла-
вѫ-тѫ на юнецъ-тъ, и да заколе юнецъ-тъ
5 прѣдъ Господа. И да земе помазанный-тъ
священникъ отъ кръвь-тѫ на юнецъ-тъ, и
да ѭ принесе въ скиніѭ-тѫ на събраніе-
6 то. И да натопи священникъ-тъ пьрстъ-тъ
си въ кръвь-тѫ, и да поръси отъ кръвь-
тѫ седмь пѫти прѣдъ Господа, прѣдъ за-
7 вѣсѫ-тѫ на святилище-то: И да тури
священникъ-тъ отъ кръвь-тѫ върхъ ро-
гове-тѣ на олтаря на благовонно-то ка-
деніе, който е прѣдъ Господа въ скиніѭ-
тѫ на събраніе-то; и всичкѫ-тѫ кръвь
на юнецъ-тъ да излѣе въ основаніе-то на
олтаря на всесъжженіе-то, който е при
двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то.
8 И всичкѫ-тѫ тлъстинѫ на юнецъ-тъ въ

приношеніе за грѣхъ да отнеме отъ него;
тлъстина-та която покрыва вѫтрешно-
сти-тѣ, и всичка-та тлъстина която е
9 върху вѫтрешности-тѣ, И два-та бѫбрека
и тлъстина-та която е върхъ тѣхъ къмъ
чрѣсла-та, и було-то на дробъ-тъ, съ бѫ-
10 брецы-тѣ да отнеме, Както ся отнема
отъ юнецъ-тъ на примирителна-та жьр-
тва; и священникъ-тъ да гы изгори на
11 олтарь-тъ на всесъжженіе-то, А кожа-
та на юнецъ-тъ, и всичко-то му месо,
съ глава-та му, и съ нозѣ-тѣ му, и вѫ-
12 трешности-тѣ и лайна-та му, Сирѣчь
всичкый-тъ юнецъ да изнесе вънъ отъ
станъ-тъ, на чисто мѣсто, дѣто ся изсыпва пепелъ-тъ, и да го изгори на дърва-
та съ огнь: дѣто ся изсыпва пепелъ-тъ,
да ся изгори.
13 И ако всичко-то събраніе Израилево
съгрѣши отъ незнаяніе, и това нѣщо ся
укрие отъ очи-тѣ на съборъ-тъ, и напра-
вятъ нѣщо отъ колкото е заповѣдалъ Го-
сподь да ся не прави, и станатъ повин-
14 ни: Когато ся познае грѣхъ-тъ който сѫ
съгрѣшили, тогазъ да принесе съборъ-тъ
юнецъ отъ говеда-та въ приношеніе за
грѣхъ, и да го приведе прѣдъ скинія-та
15 на събраніе-то; И старѣйшины-тѣ на
събраніе-то да положатъ рѫцѣ-тѣ си на
глава-та на юнецъ-тъ прѣдъ Господа; и
16 да заколятъ юнецъ-тъ прѣдъ Господа. И
помазанный-тъ священникъ да внесе отъ
кръвь-та на юнецъ-тъ въ скинія-та на
17 събраніе-то: И священникъ-тъ да натопи
пърстъ-тъ си въ кръвь-та, и да поръси
седмь пѫти прѣдъ Господа, прѣдъ завѣ-
18 са-та. И да тури отъ кръвь-та върхъ
рогове-тѣ на олтаря, който е прѣдъ Го-
спода, въ скинія-та на събраніе-то; и
всичка-та кръвь да излѣе въ основаніе-
то на олтаря на всесъжженіе-то, който е
при двери-тѣ на скинія-та на събраніе-
19 то. И всичка-та му тлъстина да отнеме
отъ него, и да я изгори на олтарь-тъ.
20 И да направи на юнецъ-тъ така както
направи съ онзи юнецъ, който бѣше при-
ношеніе за грѣхъ; така да направи *и* съ
тойзи: и да направи священникъ-тъ уми-
лостивеніе за тѣхъ; и ще имъ ся прости.
21 И да изведе юнецъ-тъ вънъ отъ станъ-тъ,
и да го изгори, както изгори първый-тъ
юнецъ: това е приношеніе за грѣхъ за
събраніе-то.
22 А когато нѣкой князь съгрѣши и на-
прави отъ незнаяніе нѣщо отъ колкото е
заповѣдалъ Господь Богъ неговъ да ся не
23 прави, и стане повиненъ: Ако му ся об-
яви за грѣхъ-тъ му що е направилъ, то
да донесе приношеніе-то си, мѫжко не-
24 порочно, ярецъ отъ козы-тѣ. И да тури
рѫка-та си на глава-та на ярецъ-тъ, и
да го заколе на мѣсто-то дѣто колятъ
всесъжженіе-то прѣдъ Господа: то е при-
25 ношеніе за грѣхъ. И священникъ-тъ да
земе отъ кръвь-та на приношеніе-то за
грѣхъ съ пърстъ-тъ си, и да тури върху
рогове-тѣ на олтаря на всесъжженіе-то,
и да излѣе кръвь-та му въ основаніе-то
26 на олтаря на всесъжженіе-то. И всичка-
та му тлъстина да изгори на олтарь-тъ,
както тлъстина-та на примирителна-та
жьртва: така да направи священникъ-тъ
умилостивеніе за него, за грѣхъ-тъ му,
и ще му ся прости.
27 И ако нѣкой отъ простый-тъ народъ
съгрѣши отъ незнаяніе, и направи нѣщо
отъ колкото е заповѣдалъ Господь да ся
28 не прави, и стане повиненъ; Ако му ся
обяви за грѣхъ-тъ му който е сторилъ,
то да принесе приношеніе-то си коза отъ
козы-тѣ, женско безъ порокъ, за грѣхъ-тъ
29 си, който е съгрѣшилъ: И да тури рѫ-
ка-та си на глава-та на приношеніе-то
за грѣхъ, и да заколе приношеніе-то за
грѣхъ на мѣсто-то на всесъжженіе-то.
30 И да земе священникъ-тъ съ пърстъ-тъ
си отъ кръвь-та му, и да тури върхъ ро-
гове-тѣ на олтаря на всесъжженіе-то, и
всичка-та му кръвь да излѣе при осно-
31 ваніе-то на олтарь-тъ: И всичка-та му
тлъстина да отнеме, както ся отнема
тлъстина-та отъ примирителна-та жьр-
тва: и священникъ-тъ да я изгори на
олтарь-тъ за уханіе благовонно Господу;
и да направи священникъ-тъ умилости-
веніе за него, и ще му ся прости.
32 А ако принесе агне въ приношеніе за
грѣхъ, да го принесе женско, безъ по-

33 ронъ: И да тури рѫка-тѫ си на главѫ-
тѫ на приношеніе-то за грѣхъ, и да го
заколе въ приношеніе за грѣхъ, на мѣсто-
34 то дѣто колятъ всесъжженіе-то. И свя-
щенникъ-тъ да земе отъ кръвь-тѫ на при-
ношеніе-то за грѣхъ съ пърстъ-тъ си, и
да тури върхъ рогове-тѣ на олтаря на
всесъжженіе-то, и да излѣе всичкѫ-тѫ
му кръвь при основаніе-то на олтарь-тъ.
35 И да отнеме всичкѫ-тѫ му тлъстинѫ,
както ся отнема тлъстина-та на агне-то
отъ примирителнѫ-тѫ жъртвѫ: и свещен-
никъ-тъ да гы изгори на олтарь-тъ, как-
то приношенія-та Господу; и да направи
священникъ-тъ умилостивеніе за грѣхъ-тъ
му що е съгрѣшилъ, и ще му ся прости.

ГЛАВА 5.

1 И ако нѣкой съгрѣши и чуе гласъ-тъ
на клѣтвѫ, и е свидѣтель, или е видѣлъ,
или знае: ако не обади, той ще понесе
2 беззаконіе-то си. Ако ся нѣкой допре до
какво да е нечисто нѣщо, или до мършѫ
на нечисто животно, или до мършѫ на
нечистъ скотъ, или до мършѫ на нечистъ
гадъ, и непознато да му е, ще бѫде не-
3 чистъ и повиненъ. Или ако ся прикосне
до человѣческѫ нечистотѫ, каквато и да
е нечистота-та му, чрѣзъ коѭто ся о-
сквернява нѣкой, и непознато да му е,
4 като познае ще бѫде повиненъ. Или ако
нѣкой ся закълне, и произнесе несмы-
сленно съ устны-тѣ *си*, да направи зло
или добро, каквото и да произнесе не-
смисленно человѣкъ съ клѣтвѫ, и му бѫ-
де непознато: когато познае, ще бѫде
5 повиненъ въ едно отъ тѣхъ. И кога е нѣ-
кой повиненъ въ едно отъ тѣхъ, да ис-
6 повѣда онова въ което е съгрѣшилъ. И
да принесе Господу приношеніе за прѣ-
стѫпленіе-то си, заради грѣхъ-тъ си, кой-
то е сторилъ, женско агне отъ овцы-тѣ,
или яре отъ козы-тѣ въ приношеніе за
грѣхъ; и священникъ-тъ да направи у-
милостивеніе за него за грѣхъ-тъ му.
7 А ако му не стига рѫка да принесе
овцѫ или козѫ, нека принесе Господу,
заради грѣхъ-тъ си що е съгрѣшилъ, двѣ
гъргорицы, или двѣ гълѫбчета, едно за
приношеніе за грѣхъ, и едно за всесъж-
8 женіе. И да гы донесе на священникъ-тъ,
който да принесе първо онова прино-
шеніе което е за грѣхъ, и да откѫсне
главѫ-тѫ му отъ шіѭ-тѫ му, но безъ да
9 ѭ отлѫчи. И отъ кръвь-тѫ на приноше-
ніе-то за грѣхъ да поръси стѣнѫ-тѫ на
олтарь-тъ; а останало-то отъ кръвь-тѫ
да исцѣди при основаніе-то на олтарь-тъ:
10 това е приношеніе за грѣхъ: А второ-то
да направи всесъжженіе, споредъ както е
заповѣдано; и да направи священникъ-тъ
умилостивеніе за него, за грѣхъ-тъ му що
е съгрѣшилъ, и ще му ся прости.
11 Но ако му не стига рѫка да донесе двѣ
гъргорицы, или двѣ гълѫбчета, тогазь он-
зи който е съгрѣшилъ да донесе въ при-
ношеніе за себе си еднѫ десетѫ часть на
еднѫ ефѫ чисто брашно въ приношеніе
за грѣхъ; да не налѣе на него елей, ни-
то да тури на него ливанъ, защото е
12 приношеніе за грѣхъ. И да го донесе на
священника: и священникъ-тъ да земе
отъ него еднѫ пълнѫ шепѫ за поменъ, и
да го изгори на олтарь-тъ както прино-
шенія-та Господу: това е приношеніе за
13 грѣхъ. И да направи священникъ-тъ уми-
лостивеніе за него, за грѣхъ-тъ му що е
съгрѣшилъ въ едно отъ тѣхъ, и ще му ся
прости; а *остатъкъ-тъ* да бѫде на свя-
щенника, както хлѣбно-то приношеніе.
14 И говори Господь Моисею и рече:
15 Ако нѣкой направи законопрѣстѫпленіе,
и отъ незнаяніе съгрѣши въ посвятены-
тѣ Господу вещи, то за прѣстѫпленіе-
то си да принесе Господу отъ стадо-то
овенъ непороченъ, споредъ твое-то оцѣ-
неніе въ сребърны сикли, по сикль-тъ на
свѧтилище-то, въ приношеніе за прѣстѫ-
16 пленіе. И каквото е съгрѣшилъ въ посвя-
тены-тѣ вещи да го плати и да притури
на него еднѫ петѫ часть, и да ѭ даде
на священника; и да направи священ-
никъ-тъ умилостивеніе за него чрѣзъ о-
венъ-тъ на приношеніе-то за прѣстѫпле-
ніе, и ще му ся прости.
17 И ако нѣкой съгрѣши, и направи нѣ-
що отъ колкото е заповѣдалъ Господь да

ся не прави, и да го е не позналъ пакъ
ще бѫде повиненъ, и ще понесе беззако-
18 ніе-то си. И да принесе при священни-
ка отъ стадо-то овенъ непороченъ спо-
редъ твое-то оцѣненіе, въ приношеніе
за прѣстѫпленіе, и да направи священ-
никъ-тъ умилостивеніе за него за прѣ-
стѫпленіе-то му, което е прѣстѫпилъ отъ
19 незнаяніе, и ще му ся прости. Това е
приношеніе за прѣстѫпленіе: той е на-
правилъ прѣстѫпленіе противъ Господа.

ГЛАВА 6.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Ако нѣкой съгрѣши, и направи законо-
прѣстѫпленіе противъ Господа, и излъ-
же ближній-тъ си за залогъ, или за нѣ-
що дадено въ рѫцѣ-тѣ му, или за гра-
бежъ, или онеправдува ближній-тъ си,
3 Или намѣри изгубено нѣщо и сълже за
него, или ся закьлне лъжливо за нѣщо;
отъ всичко това що прави человѣкъ та
4 съгрѣшава съ него: Когато съгрѣши, и е
повиненъ, да повърне грабнѫто-то което
е грабнѫлъ, или нѣщо което е взѣлъ съ
измамѫ, или залогъ-тъ който му е зало-
женъ, или изгубено-то нѣщо, което е
5 намѣрилъ той, Или всичко за което ся е
заклѣлъ лъжливо; да отдаде главно-то и
да притури на това единѫ петѫ часть:
комуто принадлежи, нему да го даде въ
день-тъ на приношеніе-то му за прѣстѫ-
6 пленіе. И да принесе Господу приноше-
ніе-то си за прѣстѫпленіе, отъ стадо-то
овенъ безъ порокъ, споредъ твое-то о-
цѣненіе въ приношеніе за прѣстѫпленіе;
7 при священникъ-тъ *да го принесе*. И свя-
щенникъ-тъ да направи умилостивеніе за
него прѣдъ Господа; и ще му ся прости,
за кое да е отъ всичко колкото е напра-
вилъ, и е повиненъ въ него.
8 И говори Господь Моисею и рече:
9 Заповѣдай на Аарона и на синове-тѣ му,
и речи: Тойзи е законъ-тъ на всесъжже-
ніе-то; всесъжженіе-то да гори на ол-
таръ-тъ всичкѫ-тѫ нощь до зарань-тѫ, и
10 огнь-тъ на олтаря да гори на него. И да
ся облѣче священникъ-тъ въ лененѫ-тѫ
си одеждѫ, и ленены гащи да носи на
тѣло-то си, и да дигне пепелъ-тъ на все-
съжженіе-то което е изгорилъ огнь-тъ
на олтаря; и да го тури при олтарь-тъ.
11 И да съблѣче одежды-тѣ си, та да облѣ-
че другы одежды; и да изнесе пепелъ-тъ
12 вънъ отъ станъ-тъ на чисто мѣсто. И
огнь-тъ който е върхъ олтарь-тъ да го-
ри на него: да не угаснува; и священ-
никъ-тъ всякѫ зарань да туря дрьва на
него да горятъ, и да нареди всесъжже-
ніе-то на него, и да тури на него да гори
тлъстинѫ-тѫ на примирителны-тѣ прино-
13 шенія. Огнь-тъ да гори всякога на ол-
тарь-тъ: да не угаснува.
14 И тойзи е законъ-тъ на хлѣбно-то при-
ношеніе: Ааронови-тѣ синове да го при-
носятъ прѣдъ Господа, прѣдъ олтарь-тъ.
15 И да отнеме отъ него единѫ шепѫ отъ
чисто брашно на хлѣбно-то приношеніе
и отъ елей-тъ му, и всичкый-тъ ливанъ
който е на хлѣбно-то приношеніе; и да
гы изгори като неговъ поменъ на ол-
16 тарь-тъ за уханіе благовонно Господу. А
онова което остане отъ него да яде Аа-
ронъ и синове-тѣ му: бесквасно да ся
яде на свято мѣсто; въ дворъ-тъ на ски-
17 ніѭ-тѫ на събраніе-то да го ядѫтъ. Да не
бѫде печено съ квасъ: това *имъ* дадохъ
за дѣлъ отъ мои-тѣ приношенія; прѣ-
свято е, както приношеніе-то за грѣхъ,
18 и за прѣстѫпленіе. Всяко мѫжко отъ Аа-
роновы-тѣ чада да яде отъ него: *това* е
вѣчно узаконеніе въ родове-тѣ ви, отъ
приношенія-та Господу; всякой който ся
прикосне до тѣхъ, ще бѫде святъ.
19 И говори Господь Моисею и рече:
20 Приносъ-тъ отъ Аарона и синове-тѣ му
е тойзи, който ще принесѫтъ Господу,
въ день-тъ на помазаніе-то си: десетѫ-
тѫ часть на единѫ ефѫ отъ чисто брашно
за всякогашно хлѣбно приношеніе, по-
ловинѫ-тѫ зарань, и половинѫ-тѫ вечеръ:
21 На сковрадѫ да ся направи съ елей: сгот-
вено да го донесешь; и печены-тѣ улом-
кы отъ хлѣбно-то приношеніе да прине-
22 сешь за уханіе благовонно Господу. И
помазанный-тъ вмѣсто него священникъ
отъ синове-тѣ му, да го принесе: *това*

е вѣчно узаконеніе заради Господа; цѣ-
23 ло да ся изгаря. И всяко хлѣбно прино-
шеніе отъ священника да ся изгаря цѣ-
ло: да ся не яде.
24 И говори Господь Моисею и рече:
25 Говорѝ на Аарона и на синове-тѣ му и
речи: Тойзи е законъ-тъ на приношеніе-
то за грѣхъ: на мѣсто-то дѣто ся коле
всесъжженіе-то, приношеніе-то за грѣхъ
да ся закала прѣдъ Господа; прѣсвято
26 е. Священникъ-тъ който го приноси за
грѣхъ да го яде: на свято мѣсто да ся
яде, въ дворъ-тъ на скиніѭ-та на събра-
27 ніе-то. Всичко което ся прикосне до ме-
со-то му, ще бѫде свято; и ако ся упръ-
ска отъ кръвь-та му нѣкоя дреха, упръ-
28 скано-то да ся опере на свято мѣсто. А
пръстный съсѫдъ въ който ся е варило
да ся строшава; но ако ся е варило въ
мѣдянъ съсѫдъ, той да ся истрыва, и да
29 ся мые съ водѫ. Всяко мѫжко отъ свя-
щенническый родъ да яде отъ него: то е
30 прѣсвято. И всяко приношеніе за грѣхъ,
на което отъ кръвь-та ся вноси въ ски-
ніѭ-та на събраніе-то за да бѫде уми-
лостивеніе въ святилище-то, да не ся я-
де: съ огнь да ся изгаря.

ГЛАВА 7.

1 И тойзи е законъ-тъ на приношеніе-то
2 за прѣстѫпленіе; то е прѣсвято. На мѣ-
сто-то дѣто колятъ всесъжженіе-то, да
закалятъ приношеніе-то за прѣстѫпле-
ніе; и съ кръвь-та му да ся поръсува
3 олтарь-тъ наоколо. И отъ него да ся при-
носи всичка-та му тлъстина: опашка-та
и тлъстина-та която покрыва вѫтрешно-
4 сти-тѣ, И два-та бѫбрека, и тлъстина-та
която е върхъ тѣхъ къмъ чрѣсла-та, и
було-то на дробъ-тъ, което е заедно съ
5 бѫбрецы-тѣ да ся отнеме; И да гы гори
священникъ-тъ на олтарь-тъ, за жъртвѫ
Господу: това е приношеніе за прѣстѫ-
6 пленіе. Всяко мѫжко отъ священниче-
скый родъ да го яде: на свято мѣсто да
ся яде; то е прѣсвято.
7 Както е приношеніе-то за грѣхъ, така
и приношеніе-то за прѣстѫпленіе: единъ
законъ да бѫде за тѣхъ; то да бѫде на
священника, който прави умилостивеніе
8 чрѣзъ него. А който священникъ прино-
си нѣчіе всесъжженіе, той священникъ
да зема за себе си кожѫ-тѫ на всесъж-
9 женіе-то, което е принеслъ. И всяко
хлѣбно приношеніе, което е въ пещь пе-
чено, и всичко което е стотвено въ гър-
не или на сковрадѫ, да бѫде на священ-
10 ника който го приноси. И всяко хлѣбно
приношеніе съ елей мѣсено, или сухо,
да бѫде на всичкы-тѣ Аароновы синове,
равенъ дѣлъ на всякого.
11 И тойзи е законъ-тъ на примирител-
нѫ-тѫ жъртвѫ, която ще ся приноси Гос-
12 поду. Ако ѭ приноси нѣкой за благода-
реніе, то заедно съ благодарителнѫ-тѫ
жъртвѫ да принесе бесквасны питы мѣ-
сены съ елей, и бесквасны коры маза-
ны съ елей, и чисто брашно направено
13 на питы мѣсены съ елей. Наедно съ бла-
годарителнѫ-тѫ си примирителнѫ жър-
твѫ, освѣнъ питы-тѣ да приноси за при-
14 носъ-тъ си и квасенъ хлѣбъ. И отъ при-
носъ-тъ си отъ всяко по едно да приноси
възвышаемо приношеніе Господу: *това*
да бѫде на священника който ръси съ
кръвь-тѫ на примирително-то приноше-
15 ніе. И месо-то на благодарителнѫ-тѫ му
примирителнѫ жъртвѫ да ся яде въ и-
стый-тъ день въ който ся приноси: да не
16 оставя отъ него до утрѣ. Ако ли жъртва-
та на приносъ-тъ му е обрѣчаніе, или
самоволно приношеніе, то да ся яде въ
истый-тъ день въ който принесе жъртвѫ-
тѫ си: и ако остане нѣщо, да ся яде и
17 на утринь-тѫ. Но колкото отъ месо-то
на жъртвѫ-тѫ остане до третій-тъ день,
18 да ся изгаря на огнь-тъ. Ако ли ся изѣде
нѣщо отъ месо-то на примирителнѫ-тѫ
жъртвѫ въ третій-тъ день, то онзи кой-
то ѭ приноси да не бѫде пріятъ нито
да му ся вмѣни *за жъртвѫ:* скверна ще
бѫде; и онази душа която бы яла отъ
19 неѭ, да понесе беззаконіе-то си. И ме-
со-то до което бы ся прикоснало нечи-
сто нѣщо, да ся не яде: на огнь да ся
изгаря: а за месо-то, всякой който е
20 чистъ да яде месо: И онази душа, която

3 вея, и Іевусея: *И ще вы заведж* въ землѭ
дѣто тече млѣко и медъ: понеже азъ
нѣма да възлѣзѫ помежду вы, (защото
сте жестоковыйни людіе), да не бы да
вы довьршѫ на пѫть-тъ.
4 И когато чухѫ людіе-тѣ това лошо из-
вѣстіе, плакахѫ горко, и никой не тури
5 на себе си украшенія-та си. Защото Го-
сподь рече Моисею: Кажи на Израиле-
вы-тѣ сынове: Вый сте жестоковыйни
людіе: еднѫ минутѫ ако да възлѣзѫ по-
между вы, ще вы довьршѫ: а сега сне-
мѣте украшенія-та си отъ васъ, да видѭ
6 какво ще правѭ съ васъ. И Израилеви-
тѣ сынове махнахѫ украшенія-та си, при
горѫ-тѫ Хоривъ.
7 Тогазъ зѣ Моисей скиніѭ-тѫ и постави
ѭ вънъ отъ станъ-тъ, далечь отъ станъ-тъ,
и нарече ѭ Скиніѭ на събраніе-то: и
всякой който тьрсяше Господа, излизаше
при скинія-та на събраніе-то, която бѣ-
8 ше вънъ отъ станъ-тъ. И когато излиза-
ше Моисей къмъ скиніѭ-тѫ, всичкы-тѣ
людіе ставахѫ, та стоехѫ всякой *при*
врата-та на щатьръ-тъ си, и гледахѫ
слѣдъ Моисея, додѣ влѣзе въ скиніѭ-тѫ.
9 И когато влѣзѣше Моисей въ скиніѭ-
тѫ, слизаше стълпъ облачный, и заста-
ваше на врата-та на скиніѭ-тѫ: и гово-
10 рѣше *Господь* съ Моисея. И гледахѫ всич-
кы-тѣ людіе стълпъ-тъ облачный който
стоеше на скиніѭ-тѫ на врата-та: и ста-
вахѫ всичкы-тѣ людіе всякой на врата-
11 та на шатьръ-тъ си та ся кланяхѫ. И
говорѣше Господь Моисею лице съ лице,
както говори человѣкъ съ пріятеля си.
И вращаше ся *Моисей* въ станъ-тъ: а слу-
га-та му младый, Іисусъ сынъ Навіевъ,
не ся отдалечаваше отъ скиніѭ-тѫ.
12 И рече Моисей Господу: Вижь, ты
ми казувашь: Изведи тѣзъ людіе: но не
си ми явилъ кого ще проводишь съ мене:
и ты ми рече: Тебе знаѭ по име, още
13 си намѣрилъ и благодать прѣдъ мене. А
сега, ако съмь намѣрилъ благодать прѣдъ
тебе, покажи ми, молѭ ти ся, пѫть-тъ
си за да тя познаѭ, да намѣрѭ благо-
дать прѣдъ тебе, и вижь тойзи народъ
14 твой людіе сѫ. И той рече: Мое-то при-
сѫтствіе ще дойде *съ тебе*, и азъ ще тя
15 успокоѭ. И рече му: Ако твое-то при-
сѫтствіе не дойде *съ мене*, не ны извож-
16 дай отъ тукъ. Защото какъ ще ся по-
знае сега, че съмь намѣрилъ благодать
прѣдъ тебе, азъ и твои-тѣ людіе? не ли
чрѣзъ твое-то дохожданіе съ насъ? така
ще ся отличимъ азъ и людіе-тѣ твои,
отъ всичкы-тѣ людіе, които сѫ по лице-
то на землѭ-тѫ.
17 И рече Господь Моисею: И това кое-
то си реклъ ще сторѭ: защото си на-
мѣрилъ благодать прѣдъ мене, и знаѭ тя
18 по име. И рече: Покажи ми, молѭ, сла-
19 вѫ-тѫ си. И той рече: Азъ ще сторѭ
да мине прѣдъ тебе всичка-та моя бла-
гость, и ще провъзгласѭ име-то Іеова̀
прѣдъ тебе, и ще помилувамъ когото ще
помилувамъ, и ще пожалѭ когото ще
20 пожалѭ. И рече: Не можешь да видишь
лице-то ми: защото человѣкъ не може
21 да мя види и да остане живъ. И рече Го-
сподь: Ето мѣсто при мене, и ще за-
22 станешь на канарѫ-тѫ. И когато минува
слава-та ми, ще тя поставѭ въ пукноти-
нѫ-тѫ на канарѫ-тѫ, и ще тя прѣкрыѭ
23 съ рѫкѫ-тѫ си додѣ прѣминѫ. И ще
вдигнѫ рѫкѫ-тѫ си и ще видишь заднины-
тѣ ми: но лице-то ми нѣма да ся види.

ГЛАВА 34.

1 И рече Господь Моисею: Издѣлай си
двѣ каменны плочы, като първы-тѣ: и ще
напишѫ на тѣзи плочы думы-тѣ, които
бѣхѫ на първы-тѣ плочы, които ты стро-
2 ши. И бѫди готовъ за утрѣ, и възлѣзь
утрѣ на Синайскѫ-тѫ горѫ, и застани
прѣдъ мене тамъ на вьрхъ-тъ на горѫ-
3 тѫ. Но никой да не възлѣзе съ тебе на-
едно, нито да ся яви нѣкой по всичкѫ-
тѫ горѫ: и овцы-тѣ и говеда-та да не
пасѫтъ прѣдъ тѫзи горѫ.
4 И Моисей издѣла двѣ каменны плочы
като първы-тѣ: и станѫ рано на утрината-
тѫ, та възлѣзе на Синайскѫ-тѫ горѫ,
както му заповѣда Господь, и зѣ въ рѫ-
5 цѣ-тѣ си двѣ-тѣ каменны плочы. И слѣзе
Господь въ облакъ, и заставѫ тамъ до

6 него, и провъзгласи име-то Господне. И
замина Господь прѣдъ него, и провъз-
гласи: Господь, Господь Богъ благоу-
тробенъ и милосердъ, дълготьрпѣливъ,
7 и многомилостивъ, и истиненъ, Който
съхранява милость въ тысящи *родове*,
прощава беззаконіе, и прѣстѫпленіе, и
грѣхъ, а никакъ не обезвинява *повин-
ный-тъ*: въздава беззаконіе-то на отцы-
тѣ върхъ чада-та, и върхъ чада-та на ча-
да-та *имъ*, дору до третій и четвьртый
8 родъ. И прибьрза Моисей, и ся наведе
9 до земѭ-тѫ и поклони ся. И рече: Ако
сьмь намѣрилъ сега благодать прѣдъ те-
бе, Господи, нека дойде, молѭ, Господь
мой между насъ: защото тѣзи людіе *сѫ*
жестоковыйни: прости наше-то беззако-
ніе и грѣхъ-тъ ни, и пріими насъ за на-
слѣдіе твое.
10 И рече: Ето, азъ правѭ завѣтъ: прѣдъ
всичкый-тъ твой народъ ще направѭ чу-
деса, които не сѫ ставали по всичкѫ-тѫ
земѭ, нито въ единъ народъ: и всич-
кы-тѣ твои людіе, между които си ты,
ще видятъ дѣло-то Господне: защото е
страшно това което азъ ще сторѭ съ
11 васъ. Упази това което ти заповѣдувамъ
азъ днесь: ето, азъ испѫждамъ прѣдъ
тебе Аморрея, и Хананея, и Хеттея, и
12 Ферезея, и Евея, и Іевусея. Пази ся да
не направишь договоръ съсъ жители-тѣ
на тѫзи земѭ въ коѭто влизашь, за да
13 не стане примка между васъ. Но олтари-
тѣ имъ да разоришь, и кумиры-тѣ имъ да
строшишь, и ашеры-тѣ имъ да изсѣчешь.
14 Защото ты не ще ся поклонишь на другъ
богъ: понеже Іеова на когото име-то е
15 Ревнивъ, Богъ ревнивъ е. Да не напра-
вишь договоръ съсъ жители-тѣ на тѫзи
земѭ, и, когато блудствуватъ въ слѣдъ
богове-тѣ си, и пожьртвуватъ на бого-
ве-тѣ си, ако тя поканятъ, да не ядешь
16 отъ жьртвы-тѣ имъ: И да не земешь отъ
дъщери-тѣ имъ за синове-тѣ си, та ко-
гато блудствуватъ дъщери-тѣ имъ въ слѣдъ
богове-тѣ си да не направятъ синове-
тѣ ти да блудствуватъ въ слѣдъ богове-
17 тѣ имъ. Да не направишь за себе си лѣ-
яни богове.

18 Праздникъ-тъ на бесквасны-тѣ да па-
зишь: седмь дни да ядешь бесквасенъ
хлѣбъ, както сьмь ти заповѣдалъ, въ от-
редено-то врѣме на мѣсецъ-тъ Авивъ:
защото въ мѣсецъ-тъ Авивъ излѣзе ты
19 изъ Египетъ. Всяко което отваря ло-
жесна е мое: и всяко мѫжко първородно
между скотове-тѣ ти, говедо, или овца.
20 А първородено-то на оселъ-тъ ще иску-
пишь съ овцѫ: и ако *го* не искупишь,
то да му прѣсѣчешь вратъ-тъ. Всичкы-
тѣ първородны на синове-тѣ си да ис-
купувашь. И никой да ся не яви прѣдъ
мене съ праздны рѫцѣ.
21 Шесть дни да работишь; а въ сед-
мый-тъ день да ся успокоявашь; даже и
по сѣидбѫ и по жетвѫ да ся успокоявашь.
22 И да дьржишь праздникъ-тъ на седми-
цы-тѣ, начаткы-тѣ на жетвѫ-тѫ на жи-
то-то, и праздникъ-тъ на плодосъбира-
ніе-то въ свършваніе-то на годинѫ-тѫ.
23 Всяко твое мѫжко три пѫти въ годи-
нѫ-тѫ да ся явява прѣдъ Господа, Іеова,
24 Бога Израилева. Защото ще испѫдѭ я-
зычници-тѣ прѣдъ тебе, и ще расширѭ
прѣдѣлы-тѣ ти, и никой не ще пожелае
твоѭ-тѫ земѭ, когато възлѣзувашь да ся
прѣдставишь прѣдъ Господа Бога твоего
три пѫти въ годинѫ-тѫ.
25 Да не принесешь кръвь-тѫ на жьрт-
вѫ-тѫ ми съ квасны хлѣбове: и празд-
нична-та жьртва на Пасхѫ-тѫ да не о-
26 стане прѣзь нощь-тѫ до утрѣ. Начаткы-
тѣ на първы-тѣ плодове отъ земѭ-тѫ си
да принесешь въ домъ-тъ на Господа Бо-
га твоего. Да не сваришь яре въ млѣко-
то на майкѫ му.
27 И рече Господь Моисею: Напиши си
тѣзи думы: защото по тѣзи думы напра-
28 вихъ завѣтъ съ тебе, и съ Израиля. И
четыридесеть дни и четыридесеть нощи
стоя тамъ съ Господа: хлѣбъ не яде, и
водѫ не пи. И написа на плочы-тѣ ду-
мы-тѣ на завѣтъ-тъ, десеть-тѣ заповѣди.
29 И като слизаше Моисей отъ Синайскѫ-
тѫ горѫ, и двѣ-тѣ плочи на свидѣтел-
ство-то *бѣхѫ* въ рѫкѫ-тѫ на Моисея, при
слѣзваніе-то му отъ горѫ-тѫ, тогазь Мои-
сей не знаеше че кожа-та на лице-то

му издаваше зары като бѣ говорилъ *Богъ*
30 съ него. И видѣ Ааронъ и всичкы-тѣ
Израилеви сынове Моисея, и ето, кожа-та
на лице-то му издаваше зары: и убояхѫ
31 ся да приближатъ при него. И повыка гы
Моисей и върнахѫ ся къмъ него Ааронъ
и всичкы-тѣ началници на събраніе-то,
32 и говори съ тѣхъ Моисей. И слѣдъ това
всичкы-тѣ Израилеви сынове приближи-
хѫ: и заповѣда имъ всичко що му гово-
33 ри Господь на Синайскѫ-тѫ горѫ. И свър-
ши Моисей да имъ говори: а имаше на
34 лице-то си покрывало. И когато влѣзва-
ше прѣдъ Господа да говори съ него,
вдигаше покрывало-то, додѣ да излѣзе.
И излизаше, и говорѣше на Израилевы-
тѣ сынове онова, което му бѣше запо-
35 вѣдано. И видѣхѫ Израилеви-тѣ сынове
лице-то Моисеево, че кожа-та на Мои-
сеево-то лице издаваше зары: и Моисей
туряше пакъ покрывало-то на лице-то
си, додѣ да влѣзе да говори съ него.

ГЛАВА 35.

1 И събра Моисей всичко-то събраніе на
Израилевы-тѣ сынове, и рече имъ: Това
е което заповѣда Господь, да правите.
2 Шесть дни да ся работи работа: а сед-
мый день да ви бѫде святъ, сѫббота на
упокоеніе *посвященна* Господу: всякой
който работи въ него *день* да ся умъртви.
3 Въ сѫбботенъ день да не кладете огнь
въ никое отъ жилища-та си.
4 И говори Моисей на всичко-то събра-
ніе отъ Израилевы-тѣ сынове, и казува-
ше: Това е слово-то което Господь за-
5 повѣда и рече: Земѣте приношеніе за
Господа отъ каквото имате: всякой, кой-
то има произволеніе въ сърдце-то си, нека
принесе приношеніе-то Господне: злато,
6 и сребро, и мѣдь, И синьо, и багрѣно,
7 и червено, и виссонъ, и козинѫ. И очер-
вены кожы отъ овны, и язовечкы кожы,
8 и дърво ситтимъ, И масло за свѣтеніе, и
ароматы за масло на помазаніе-то, и за
9 благовонно-то каденіе, И ониксовы каме-
ніе, и каменіе да ся вложатъ на ефодъ-тъ,
10 и на нагрѫдникъ-тъ. И всякой мудръ сърд-
цемъ между васъ да дойде, и да направи
11 всичко което заповѣда Господь: Ски-
ніѭ-тѫ, прикровъ-тъ ѝ, покрывало-то ѝ,
петелкы-тѣ ѝ, и дъскы-тѣ ѝ, вереи-тѣ ѝ,
12 стълпове-тѣ ѝ, и подложкы-тѣ ѝ, Ков-
чегъ-тъ и върлины-тѣ му, очистилище-то,
13 и закрывателнѫ-тѫ завѣсѫ, Трѫпезѫ-тѫ
и върлины-тѣ ѝ, и всичкы-тѣ ѝ сѫдове, и
14 хлѣбъ-тъ на прѣдложеніе-то, И свѣтил-
никъ-тъ за свѣтеніе-то, и сѫдове-тѣ му,
и свѣтила-та му, и масло-то за свѣтеніе-
15 то, И олтарь-тъ на каденіе-то, и върли-
ны-тѣ му, и масло-то за помазаніе, и
благовонно-то каденіе, и закровъ-тъ на
16 входъ-тъ на скиніѭ-тѫ, Олтарь-тъ на
всесъжженіе-то, и мѣднѫ-тѫ за него рѣ-
шеткѫ, върлины-тѣ му, и всичкы-тѣ му
сѫдове, омывалницѫ-тѫ и стояло-то ѝ,
17 Привѣскы-тѣ на дворъ-тъ, стълпове-тѣ
му, и подложкы-тѣ имъ, и закровъ-тъ за
18 двери-тѣ на дворъ-тъ, Коліе-тѣ на ски-
ніѭ-тѫ, и коліе-тѣ на дворъ-тъ, и вжя-
19 та имъ, Служебны-тѣ одежды за да слу-
жатъ въ святилище-то, святы-тѣ одежды
за Аарона священника, и одежды-тѣ на
сынове-тѣ му, за да священствуватъ.
20 Тогазь всичко-то събраніе на Изра-
илевы-тѣ сынове си отиде отъ лице-то
21 Моисеево. И дойдохѫ, всякой человѣкъ
когото сърдце тегляше; и всякой на ко-
гото духъ-тъ произволяваше, та прине-
сохѫ приношеніе Господу за дѣло-то на
скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и за всяко
22 нейно служеніе, и за святы-тѣ одежды. И
дойдохѫ, и мѫжіе и жены, които имахѫ
произволно сърдце, та принесохѫ грив-
ны, и обѣцы, и пьрстеніе, и мъниста,
всякаквы златны нѣща: и всичкы които
принесохѫ златно приношеніе *принесохѫ*
23 Господу. И всякой человѣкъ у когото ся
намѣруваше синьо, багрѣно, и червено,
и виссонъ, и козина, и очервены кожы
отъ овны, и язовечкы кожы, принесохѫ
24 *гы*. Всякой който можаше да направи
приношеніе отъ сребро и мѣдь, прине-
сохѫ приношеніе Господу: и всякой у
когото ся нахождаше дрьво ситтимъ за
всякѫ работѫ на служеніе-то, принесохѫ.
25 И всяка жена, която умѣяше, прєдѣше

съ ржцѣ-тѣ си, и приносяше напредены,
синьо-то, и багрѣно-то, и червено-то, и
26 виссонъ-тъ. И всичкы-тѣ жены, които гы
сърдце тегляше и умѣяхж, предѣхж ко-
27 зинж-тж. И началници-тѣ принесохж о-
никсовы-тѣ каменіе, и каменіе-тѣ за вло-
женіе на ефодъ-тъ и на наградникъ-тъ :
28 И ароматы-тѣ и масло-то за свѣтеніе-
то, и масло-то за помазаніе-то, и за бла-
29 говонно-то каденіе. Израилеви-тѣ сынове
принесохж самоволно приношеніе Госпо-
ду, всякой мжжъ и жена, които имахж
произволно сърдце да принесжтъ за всяко
дѣло, което заповѣда Господь чрѣзъ Мои-
сеевж ржкж да бжде.
30 И рече Моисей на Израилевы-тѣ сы-
нове : Виждте, Господь повыкнж на име
Веселеила сынъ-тъ на Урія, *който е* сынъ
31 Оровъ, отъ Іудино-то племе : И испълни
го съ Духъ Божій, съ мудрость, разумъ,
32 и знаніе, и съ всяко искуство : За да из-
мысля художественны дѣла, да работи
33 злато, и сребро и мѣдь : И да изсича ка-
меніе за вложеніе, и да дѣла дърва за
изработваніе, на всяко художественно
34 дѣло. И даде въ сърдце-то му да поуча-
ва, той, и Еліавъ сынъ-тъ Ахысамаховъ,
35 отъ Даново-то племе. Испълни съ му-
дрость сърдце-то имъ, за да работятъ
всякж работж, на ваятель, и на искусенъ
художникъ, и на везатель въ синьо, и въ
багрѣно, въ червено, и въ виссонъ, и на
ткачь, *сирѣчь* на онѣзи които работятъ
всякж работж, и измыслятъ художествен-
ны дѣла.

ГЛАВА 36.

1 Тогазь Веселеилъ, и Еліавъ, и всякой
който умѣяше, комуто Господь бѣ далъ
мудрость и разумъ, за да знае да работи
всякж работж за служеніе на святили-
ще-то, направихж по всичко което запо-
2 вѣда Господь. Защото повыкнж Моисей
Веселеила, и Еліава, и всякого който у-
мѣяше, комуто въ сърдце-то Господь да-
де мудрость, всякого когото сърдце те-
гляше да дойде при дѣло-то да го на-
3 прави. И зѣхж отъ Моисея всичкы-тѣ
приношенія, които принесохж Израиле-
ви-тѣ сынове за работж-тж въ служеніе
на святилище-то, за да ж работятъ. И
всякж зарань още приносяхж нему само-
волно приношеніе.
4 И дойдохж всичкы-тѣ мудри които ра-
ботяхж всякж работж на святилище-то,
всякой отъ работж-тж си, която рабо-
5 тяше : Та говорихж Моисею и казувахж:
Людіе-тѣ приносятъ повече отъ онова
което е доволно за служеніе-то на тжзи
работж, която Господь заповѣда да ся
6 направи. Тогазь заповѣда Моисей, и про-
гласихж въ станъ-тъ и говоряхж : Никой
мжжъ нито жена, да не работи вече за
приношеніе на святилище-то. И людіе-тѣ
7 прѣстанжхж да приносятъ вече. Защото
вещество-то, което имахж, бѣше имъ до-
волно за всичкж-тж работж, за да ж на-
правятъ, и повече бѣ.
8 И всичкы-тѣ искусни отъ онѣзи които
работяхж скиніж-тж, направихж десеть
опоны отъ прѣпреденъ виссонъ и синьо
и багрѣно и червено; направихж на тѣхъ
9 херувимы искусна работж. Дължина-та
на еднж-тж опонж двадесеть и осмь лак-
ти, ширина-та на еднж-тж опонж четыри
лакти : всичкы-тѣ опоны отъ еднж мѣр-
10 кж. И съедини петь-тѣ опоны еднж съ
другж и *другы-тѣ* петь опоны съедини
11 еднж съ другж. И направи сини запетел-
кы по край-тъ на еднж-тж опонж, въ
кранща-та на съединеніе-то ; така напра-
ви по край-тъ на крайнж-тж опонж на
12 второ-то съединеніе. Петдесеть запетел-
кы направи на еднж-тж опонж, и петде-
сеть запетелкы направи по край-тъ на
опонж-тж, която бѣше въ второ-то съе-
диненіе, да ся посрѣщатъ запетелкы-тѣ
13 една съ другж. И направи петдесеть злат-
ны петелкы, и съедини опоны-тѣ еднж
съ другж съ петелкы-тѣ : и станж ски-
нія-та една.
14 Послѣ направи опоны отъ козинж за
покровъ надъ скиніж-тж : единадесеть
15 опоны гы направи. Дължина-та на еднж-
тж опонж тридесеть лакти, и ширина-та
на еднж-тж опонж четыри лакти : едина-
16 десеть-тѣ опоны на еднж мѣркж. И съе-

дини петь-тѣ опоны особно, и шесть-тѣ
17 опоны особно. И направи петдесеть запе-
телкы по край-тъ на крайнѫ-тѫ опонѫ
въ съединеніе-то, и петдесеть запетелкы
направи по край-тъ на опонѫ-тѫ отъ вто-
18 ро-то съединеніе. Направи още петде-
сеть мѣдны петелкы, за да съедини по-
кровъ-тъ, да е единъ.
19 И направи покрывъ за скиніѭ-тѫ отъ
овенскы очервены кожы, и прикрывало
отгорѣ отъ язовечкы кожы.
20 И направи дъскы-тѣ за скиніѭ-тѫ отъ
21 дьрво ситтимъ да стоятъ правы. Дължи-
на-та на еднѫ-тѫ дъскѫ десеть лакти, и
ширина-та на еднѫ-тѫ дъскѫ лакъть и
22 половина. Една дъска имаше два шипа
посрѣщаны единъ съ другъ: така направи
23 за всичкы-тѣ дъскы на скиніѭ-тѫ. И на-
прави дъскы-тѣ за скиніѭ-тѫ, двадесеть
дъскы отъ южнѫ-тѫ странѫ къмъ пладне.
24 И подъ двадесеть-тѣ дъскы направи че-
тыридесеть сребърны подложкы; двѣ под-
ложкы отъ долу на еднѫ-тѫ дъскѫ за
два-та ѝ шипа, и двѣ подложкы отъ до-
лу на другѫ-тѫ дъскѫ за два-та ѝ шипа.
25 И за вторѫ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ,
къмъ сѣверъ, направи двадесеть дъскы,
26 И четыридесеть-тѣ имъ подложкы сре-
бърны; двѣ подложкы отъ долу на еднѫ-
тѫ дъскѫ, и двѣ подложкы отъ долу на
27 другѫ-тѫ дъскѫ. И за задніѭ-тѫ странѫ
на скиніѭ-тѫ отъ къмъ западъ направи
28 шесть дъскы. И двѣ дъскы направи за
ѫглове-тѣ на скиніѭ-тѫ на задніѭ-тѫ
29 странѫ. И съединихѫ ся отдолу, и ста-
вихѫ ся наедно отгорѣ, съ едно колце:
така направи и за двѣ-тѣ, на два-та ѫгла.
30 Така станѫхѫ осмь дъскы, и подложкы-
тѣ имъ шестнадесеть подложкы сребър-
ны, по двѣ подложкы подъ всякѫ дъскѫ.
31 И направи верен-тѣ отъ дьрво сит-
тимъ: петь за дъскы-тѣ отъ еднѫ-тѫ
32 странѫ на скиніѭ-тѫ, И петь верен за
дъскы-тѣ отъ другѫ-тѫ странѫ на ски-
ніѭ-тѫ, и петь верен за дъскы-тѣ на
скиніѭ-тѫ, отъ задніѭ-тѫ странѫ къмъ
33 западъ. И направи срѣдніѭ-тѫ вереѭ да
прѣминува прѣзъ дъскы-тѣ отъ край до
34 край. И обкова дъскы-тѣ съсъ злато, и
направи колцета-та имъ златны *за* вла-
галища на верен-тѣ, и обкова верен-тѣ
съсъ злато.
35 И направи завѣсѫ-тѫ отъ синьо, багрѣ-
но, и червено, и прѣпреденъ виссонъ:
и съ искуснѫ работѫ направи на неѭ
36 херувимы. И направи за неѭ четыри
стълпа отъ ситтимъ, и обкова гы съсъ
злато: кукы-тѣ имъ бѣхѫ златны: и излѣ
за нихъ четыри сребърны подложкы.
37 И направи закровъ за дверы-тѣ на
скиніѭ-тѫ отъ синьо, и багрѣно, и чер-
вено, и прѣпреденъ виссонъ работа ве-
38 зана: И петь-тѣ му стълпа и кукы-тѣ
имъ: и обкова върхове-тѣ имъ и свърс-
кы-тѣ имъ съсъ злато: а петь-тѣ имъ
подложкы бѣхѫ мѣдны.

ГЛАВА 37.

1 И направи Веселеилъ ковчегъ-тъ отъ
дрьво ситтимъ: два лакта и половина
дължина-та му, и единъ лакъть и поло-
вина ширина-та му, и единъ лакъть и
2 половина высочина-та му. И обкова го съ
чисто злато отвѫтрѣ и отвънъ, и напра-
3 ви му златенъ вѣнецъ наоколо. И излѣ
за него четыри златны колцета за четы-
ри-тѣ му ѫгла: двѣ колцета на еднѫ-тѫ
му странѫ, и двѣ колцета на другѫ-тѫ му
4 странѫ. И направи върлины отъ дрьво
5 ситтимъ, и обкова гы съсъ злато. И про-
врѣ върлины-тѣ прѣзъ колцета-та отъ
страны-тѣ на ковчегъ-тъ, за да ся носи
ковчегъ-тъ.
6 И направи очистилище-то отъ чисто
злато: два лакта и половина дължина-та
му, и единъ лакъть и половина ширина-
7 та му. И направи два херувима отъ зла-
то; искованы гы направи, на два-та края
8 на очистилище-то: Единъ херувимъ отъ
единый-тъ край, и единъ херувимъ отъ
другый-тъ край; отъ сѫщо-то очистили-
ще направи херувимы-тѣ на два-та му
9 края. И херувимы-тѣ бѣхѫ съ распро-
стрѣны отгорѣ крылѣ, и покрывахѫ съ
крылѣ-тѣ си очистилище-то, и лица-та
имъ бѣхѫ едно срѣщѫ друго; къмъ очи-
стилище-то бѣхѫ лица-та на херувимы-тѣ.

10 И направи трѫпезѫ-тѫ отъ дрьво сит-
тимъ; два лакта дължина-та ѝ, и единъ
лакъть ширина-та ѝ, и высочина-та ѝ е-
11 динъ лакъть и половина. И обкова ѭ съ
чисто злато, и направи ѝ златъ вѣнецъ
12 наоколо. Направи ѝ и крапщникъ наоко-
ло една длань *на ширъ*; и вьрхъ крапщ-
никъ-тъ ѝ наоколо направи златъ вѣ-
13 нецъ. И излѣ за нея четыри златы кол-
цета, и тури колцета-та на четыри-тѣ
ѫгла, които бѣхѫ на четыри-тѣ ѝ нозѣ.
14 Около крапщникъ-тъ бѣхѫ колцета-та,
влагалища на върлины-тѣ, за да носятъ
15 трѫпезѫ-тѫ. И направи вьрлины-тѣ отъ
дрьво ситтимъ, и обкова гы съсъ злато,
16 за да носятъ трѫпезѫ-тѫ. И направи отъ
чисто злато сѫдове-тѣ които бѣхѫ на
трѫпезѫ-тѫ; блюда-та ѝ, и темянницы-тѣ
ѝ, и тасове-тѣ ѝ, и възливалницы-тѣ ѝ,
за да ставатъ съ тѣхъ възліянія-та.

17 И направи свѣтилникъ-тъ отъ чисто
злато; искованъ направи свѣтилникъ-тъ;
стебло-то му, и вѣтвы-тѣ му, чашкы-тѣ
му, яблъчкы-тѣ му, и цвѣтя-та, бѣхѫ изъ
18 него си. И шесть вѣтвы излѣзвахѫ отъ
страны-тѣ му; три вѣтвы на свѣтил-
никъ-тъ отъ еднѫ-тѫ му странѫ, и три
вѣтвы на свѣтилникъ-тъ отъ другѫ-тѫ му
19 странѫ: На еднѫ-тѫ вѣтвѫ три чашкы
като мигдали, една яблъчка, и едно цвѣ-
те: и на другѫ-тѫ вѣтвѫ три чашкы като
мигдали, една яблъчка, и едно цвѣте: та-
ка и на шесть-тѣ вѣтвы, които излѣзва-
20 хѫ изъ свѣтилникъ-тъ. И на *стебло-то на*
свѣтилникъ-тъ *имаше* четыри като миг-
дали чашкы, съ яблъчкы-тѣ имъ, и цвѣ-
21 тя-та имъ. И на шесть-тѣ вѣтвы които
исхождахѫ отъ свѣтилникъ-тъ, една яб-
лъчка подъ двѣ-тѣ му вѣтвы, и една яб-
лъчка подъ двѣ-тѣ му вѣтвы, и една яб-
22 лъчка подъ двѣ-тѣ му вѣтвы. Яблъчкы-тѣ
имъ, и вѣтвы-тѣ имъ, бѣхѫ отъ него;
всичко-то му цѣло исковано отъ чисто
23 злато. И направи седмь-тѣ му свѣтила, и
щипцы-тѣ му, и подноскы-тѣ му, отъ чи-
24 сто злато. Отъ единъ талантъ чисто зла-
то направи него и всичкы-тѣ му сѫдове.

25 И направи олтарь-тъ на каденіе-то отъ
дрьво ситтимъ; дължина-та му единъ ла-
кътъ, и ширина-та му единъ лакъть, че-
тверожгъленъ: и высочина-та му два лак-
26 та: рогове-тѣ му бѣхѫ отъ него си. И
обкова го съ чисто злато; вьрхъ-тъ му,
и страны-тѣ му наоколо, и рогове-тѣ-му:
27 и направи му златъ вѣнецъ наоколо. И
подъ вѣнецъ-тъ му направи двѣ златы
колцета за него, близу при два-та му
ѫгла, на двѣ-тѣ му страны, за *да сѫ* вла-
галища на вьрлины-тѣ, та да го носятъ
28 съ тѣхъ. И направи вьрлины-тѣ отъ дрь-
29 во ситтимъ, и обкова гы съсъ злато. И
направи свято-то масло на помазаніе-то,
и чистый-тъ благовонный темянъ, по ис-
куство-то на мироварецъ.

ГЛАВА 38.

1 И направи олтарь-тъ на всесъжженіе-
то отъ дрьво ситтимъ; петь лакти дъл-
жина-та му, и петь лакти ширина-та му,
четвероѫгъленъ; и высочина-та му три
2 лакти. И направи рогове-тѣ му на четы-
ри-тѣ му ѫгла; рогове-тѣ му бѣхѫ отъ
3 истый-тъ: и обкова го съ мѣдь. И напра-
ви всичкы-тѣ сѫдове на олтарь-тъ, ко-
тлы-тѣ, и лопаты-тѣ, и тасове-тѣ, и ви-
лицы-тѣ, и вѫгленницы-тѣ; всичкы-тѣ му
4 сѫдове направи мѣдны. И направи за ол-
тарь-тъ мѣднѫ рѣшеткѫ, работѫ като на
мрѣжѫ, подъ околность-тѫ му отдолу до
5 срѣдѫ-тѫ му. И излѣ четыри колцета за
четыри-тѣ края на мѣднѫ-тѫ рѣшеткѫ,
6 влагалища на вьрлины-тѣ. И направи
вьрлины-тѣ отъ дрьво ситтимъ, и обкова
7 гы съ мѣдь. И провpѣ вьрлины-тѣ прѣзъ
колцета-та отъ страны-тѣ на олтарь-тъ
за да го носятъ съ тѣхъ: направи го отъ
дъскы хралупъ.

8 И направи омывалницѫ-тѫ мѣднѫ, и
стояло-то ѝ мѣдно, отъ огледала-та на
събираемы-тѣ *жены*, които ся събирахѫ
при врата-та на скиніѭ-тѫ на събраніе-то.

9 И направи дворъ-тъ; отъ южнѫ-тѫ
странѫ къмъ пладне, привѣсы-тѣ на
дворъ-тъ *бѣхѫ* отъ прѣпреденъ виссонъ,
10 сто лакти. Стълпове-тѣ имъ *бѣхѫ* двадe-
сеть, и мѣдны-тѣ имъ подложкы двадe-
сеть: кукы-тѣ на стълпове-тѣ, и свьр-

11 скы-тѣ имъ, сребьрны. И за сѣверня-тя
страня *привѣсы-тѣ бѣхя* сто лакти;
стълпове-тѣ имъ двадесеть, и мѣдны-тѣ
имъ подложкы двадесеть; кукы-тѣ на
стълпове-тѣ и свьрскы-тѣ имъ сребьрны.
12 И на западня-тя страня *бѣхя* привѣсы-
тѣ петдесеть лакти; стълпове-тѣ имъ де-
сеть, и подложкы-тѣ имъ десеть; кукы-
тѣ на стълпове-тѣ и свьрскы-тѣ имъ сре-
13 бьрны. И за въсточня-тя страня право
14 къмъ истокъ, петдесеть лакти. Привѣсы-
тѣ отъ едня-тя страня *на врата-та бѣ-
хя* петнадесеть лакти; стълпове-тѣ имъ
15 три, и подложкы-тѣ имъ три,: И на дру-
гя-тя страня (отсамъ и отсамъ на двор-
ны-тѣ врата) привѣсы-тѣ бѣхя петнаде-
сеть лакти; стълпове-тѣ имъ три, и под-
16 ложкы-тѣ имъ три. Всичкы-тѣ дворны
привѣсы наоколо отъ прѣпреденъ вис-
17 сонъ. И подложкы-тѣ за стълпове-тѣ
мѣдны: кукы-тѣ на стълпове-тѣ и свьр-
скы-тѣ имъ сребьрны; и върхове-тѣ имъ
обкованы съсъ сребро; и всичкы-тѣ стъл-
пове на дворъ-тъ бѣхя свьрзани съсъ
18 сребро. И закровъ-тъ на дворны-тѣ вра-
та *бѣше* везана работа, отъ синьо и ба-
грѣно и червено и прѣпреденъ виссонъ;
и двадесеть лакти дължина-та му, а вы-
сочина-та петь лакти широка, както при-
19 вѣсы-тѣ на дворъ-тъ. И стълпове-тѣ имъ
четыри, и мѣдны-тѣ имъ подложкы че-
тыри; кукы-тѣ имъ сребьрны, и върхо-
ве-тѣ имъ обкованы *съсъ сребро*, и свьр-
20 скы-тѣ имъ сребьрны. И всичкы-тѣ ко-
ліе на скиніи-тя и на дворъ-тъ наоколо,
мѣдны.
21 Тѣзи ся изброены-тѣ вещи на скиніи-
тя, сирѣчь на скиніи-тя на свидѣтел-
ство-то, както, споредъ повелѣніе-то Мои-
сеево, ся изброихя съ ржкя-тя на Иеа-
мара, сынъ-тъ на Аарона священникъ-тъ,
22 за служеніе-то на Левиты-тѣ. И Весе-
леилъ сынъ-тъ на Урія сына Орова, отъ
племе-то Іудино, направи всичко което
23 заповѣда Богъ Моисею. И съ него Елі-
авъ, сынъ Ахысамаховъ, отъ племе-то
Даново, ваятель, и искусенъ художникъ,
и везатель на синьо, и на багрѣно, и на
червено, и на виссонъ.
24 Всичко-то злато, което ся употрѣби за
работаніе-то въ всичкя-тя работя на
святилище-то, злато-то на приношеніе-
то, бѣше двадесеть и деветь таланта, и
седмстотинъ и трідесеть сикли, споредъ
сикль-тъ на святилище-то.
25 И сребро-то *отъ данъ-тя* на изброе-
ны-тѣ отъ събраніе-то, сто таланта и ты-
сяща и седмстотинъ и седмдесеть и петь
сикли, споредъ сикль-тъ на святилище-
26 то. Единъ векахъ на главя, сирѣчь по-
ловинъ сикль, споредъ сикль-тъ на свя̀ти-
лище-то, за всякого що е миналъ въ из-
броеніе-то, на възрастъ отъ двадесеть
годинъ и на горѣ, за шестстотинъ и три
тысящы и петстотинъ и петдесеть *душы*.
27 И отъ сребро-то на сто-тѣ таланта из-
лѣхя ся подложкы-тѣ на святилище-то, и
подложкы-тѣ на завѣся-тя; сто подлож-
кы, отъ сто таланта, единъ талантъ за
28 едня подложкя. И отъ едня-тя тысящя
и седмстотинъ и седмдесеть и петь *сикли*
направи кукы-тѣ за стълпове-тѣ, и обко-
ва върхове-тѣ имъ, и свьрза гы.
29 И мѣдь-та на приношеніе-то *бѣше* седм-
десеть таланта, двѣ тысящы и четыри-
30 стотинъ сикли. И отъ него направи под-
ложкы-тѣ за двери-тѣ на скиніи-тя на
събраніе-то, и мѣдный-тъ олтарь, и мѣд-
ня-тя рѣшеткя за него, и всичкы-тѣ ол-
31 тарскы сждове, И подложкы-тѣ за дворъ-тъ
наоколо, и подложкы-тѣ за дворны-тѣ
врата, и всичкы-тѣ коліе на скиніи-тя,
и всичкы-тѣ коліе за дворъ-тъ наоколо.

ГЛАВА 39.

1 И отъ синьо-то, и багрѣно-то, и чер-
вено-то, направихя служебны одежды за
служеніе въ святилище-то, и направихя
святы-тѣ одежды за Аарона, както за-
повѣда Господь Моисею.
2 И направи ефодъ-тъ отъ злато, отъ си-
ньо и багрѣно, и червено, и прѣпреденъ
3 виссонъ. И исковахя злато-то на тънкы
плочы, и изсѣкохя гы на тънкы нишкы,
за да гы работятъ между синьо-то, и ба-
грѣно-то, и червено-то, и виссонъ-тъ *съ*
4 искусня работя. Направихя му нарам-

ницы които да ся вържать; за да ся
5 свързува на два-та края. И прѣпоясаніе-
то на ефодъ-тъ отъ горѣ му отъ сащій-тъ
споредъ направа-та му; отъ злато, отъ
синьо, и багрѣно, и червено и прѣпре-
денъ виссонъ, както заповѣда Господь
Моисею.
6 И изработиха ониксовы-тѣ каменіе,
споены въ златны гнѣздца, и изваяха на
тѣхъ имена-та на Израилевы-тѣ сынове
7 както ся ваить печати. И тури гы на
нарамницы-тѣ на ефодъ-тъ, *като* каме-
ніе за поменъ на Израилевы-тѣ сынове,
както заповѣда Господь Моисею.
8 И направи наградникъ-тъ отъ искусна
работа, споредъ направа-та на ефодъ-тъ,
отъ злато, отъ синьо, и багрѣно, и чер-
9 вено и прѣпреденъ виссонъ. Четвероъ-
гъленъ бѣ: двоенъ направиха тѣ на-
градникъ-тъ; дължина-та му една педа и
10 ширина-та му една педа, двоенъ. И споиха
ха на него четыри реда каменіе; редъ,
сардъ, топазъ, и смарагдъ, първый редъ;
11 И вторый редъ анераксъ, сапфиръ, и а-
12 damантъ; И третій редъ, лигирій, ахатъ,
13 и аметистъ; И четвъртый редъ хрисо-
литъ, ониксъ, и іасписъ; споены въ
14 златны гнѣздца по вложеніе-то имъ. И
каменіе-тѣ бѣха споредъ имена-та на И-
зраилевы-тѣ сынове, тѣ бѣха дванаде-
сеть, споредъ имена-та имъ, и на всякой
отъ тѣхъ бѣ изваяно, *като* на печать, по
15 едно име отъ дванадесеть-тѣ племена. И
върху наградникъ-тъ направиха виты ве-
рижицы плетена работа, отъ чисто зла-
16 то. И направиха двѣ златны гнѣздца, и
двѣ златны колцета, и туриха двѣ-тѣ кол-
17 цета на два-та края на наградникъ-тъ. И
провръха двѣ-тѣ плетены златны верижи-
цы прѣзъ двѣ-тѣ колцета по краища-та
18 на наградникъ-тъ. И *другы-тѣ* два края
на двѣ-тѣ плетены верижицы ставиха съ
двѣ-тѣ гнѣздца и туриха гы на нарамни-
цы-тѣ на ефодъ-тъ отъ къмъ лице-то му.
19 И направиха двѣ златны колцета, и тури-
ха гы на два-та края на наградникъ-тъ,
отъ тази му страна която е къмъ е-
20 фодъ-тъ отъ вътрѣ. И направиха двѣ *дру-
гы* златны колцета и положиха гы на
двѣ-тѣ страны на ефодъ-тъ отъ долу,
къмъ лице-то му срѣща съединеніе-то му
21 надъ прѣпоясаніе-то на ефодъ-тъ. И вър-
заха наградникъ-тъ съ колцета-та му за
колцета-та на ефодъ-тъ съсъ ширитъ отъ
синьо, за да е надъ прѣпоясаніе-то на
ефодъ-тъ, така щото наградникъ-тъ да
не е отдѣленъ отъ върху ефодъ-тъ; как-
то заповѣда Господь Моисею.
22 И направи мантія-та на ефодъ-тъ,
23 тъкана работа, все отъ синьо. И въ срѣ-
да-та на мантія-та имаше отворъ както
отворъ-тъ на броня, *съ* обтока около
24 отворъ-тъ да ся не дере. И по полы-тѣ на
мантія-та направиха нарове, отъ си-
ньо, и багрѣно, и червено, и прѣпреденъ
25 *виссонъ*. И направиха звънцы отъ чисто
злато, и туриха звънцы-тѣ между наро-
ве-тѣ по полы-тѣ на мантія-та, между
26 нарове-тѣ наоколо: Звънецъ и наръ, звъ-
нецъ и наръ, по полы-тѣ на служебна-
та мантія наоколо; както заповѣда Го-
сподь Моисею.
27 И направиха хитоны-тѣ отъ виссонъ,
тъкана работа, за Аарона, и за сынове-
28 тѣ му. И кидаръ-тъ отъ виссонъ и вели-
колѣпны-тѣ главы отъ виссонъ, и лене-
29 ны-тѣ гащы отъ прѣпреденъ виссонъ, И
поясъ-тъ отъ прѣпреденъ виссонъ, и си-
ньо, и багрѣно, и червено, везана рабо-
та; както заповѣда Господь Моисею.
30 И направиха плочица-та на святый-тъ
вѣнецъ отъ чисто злато, и писаха на
нея писмо *като* ваяніе на печать, СВЯ-
31 ТЫНЯ ГОСПОДУ. И привързаха ѝ синь
ширитъ, за да я турятъ отъ горѣ на ки-
даръ-тъ; както заповѣда Господь Мои-
32 сею. Така ся свърши всичка-та работа
на скинія-та, *сирѣчь* на шатъръ-тъ на
събраніе-то; и направиха Израилеви-тѣ
сынове всичко както заповѣда Господь
Моисею, така направиха.
33 И донесоха скинія-та Моисею; ски-
нія-та и всичкы-тѣ ѝ сждове; петелкы-
тѣ ѝ, дъскы-тѣ ѝ, верен-тѣ ѝ и стълпо-
34 ве-тѣ ѝ, и подложкы-тѣ ѝ, И прикрыва-
ло-то отъ овенскы червены кожы, и при-
крывало-то отъ язовечкы кожы, и закры-
35 вателна-та завѣса, Ковчегъ-тъ на свидѣ-

телство-то, и вьрлины-тѣ му, и очисти-
36 лище-то, Трьпезѫ-тѫ, всичкы-тѣ ѝ сѫдо-
37 ве, и хлѣбове-тѣ на прѣдложеніе-то, Чи-
стый-тъ свѣтилникъ, свѣтила-та му, свѣ-
тила-та за нарежданіе, и всичкы-тѣ му
38 сѫдове, и масло-то за свѣтеніе-то, И
златный-тъ олтарь, и масло-то за пома-
заніе, и благовонный-тъ темянъ, и за-
39 кровъ-тъ за двери-тѣ на скиніѭ-тѫ, Мѣ-
дный-тъ олтарь и мѣднѫ-тѫ му рѣшеткѫ,
и вьрлины-тѣ му, и всичкы-тѣ му сѫдо-
40 ве, омывалницѫ-тѫ и стояло-то ѝ, При-
вѣсы-тѣ на дворъ-тъ, стълпове-тѣ му, и
подложкы-тѣ му, и закровъ-тъ за дворны-
тѣ врата, вѫжя-та му, и коліе-тѣ му, и
всичкы-тѣ сѫдове за служеніе въ скиніѭ-
тѫ, сирѣчь въ шатьръ-тъ на събраніе-то,
41 Служебны-тѣ одежды, за служеніе въ
святилище-то, *и* святы-тѣ одежды за Аа-
рона священника, и одежды-тѣ на сыно-
42 ве-тѣ му, за да священствуватъ. Всичко
както заповѣда Господь Моисею, така
направихѫ Израилеви-тѣ сынове, всичкы
43 тѣзи работы. И видѣ Моисей всичкѫ-тѫ
работѫ, и ето, бѣхѫ ѭ направили както
заповѣда Господь, така направихѫ; и
благослови гы Моисей.

ГЛАВА 40.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Въ пьрвый-тъ день на пьрвый-тъ мѣсецъ
да поставишь скиніѭ-тѫ, шатьръ-тъ на
3 събраніе-то. И да турищь тамъ ковчегъ-тъ
на свидѣтелство-то, и да закрыешь ков-
4 чегъ-тъ съсъ завѣсѫ-тѫ. И да внесешь
трьпезѫ-тѫ, и да наредишь което е за
нарежданіе на неѭ: и да внесешь свѣ-
тилникъ-тъ, и да запалишь свѣтила-та
5 му. И да поставишь златный-тъ олтарь
на каденіе-то прѣдъ ковчегъ-тъ на сви-
дѣтелство-то, и да турищь закровъ-тъ на
6 входъ-тъ въ скиніѭ-тѫ, И да турищь ол-
тарь-тъ на всесъжженіе-то прѣдъ входъ-тъ
на скиніѭ-тѫ, шатьръ-тъ на събраніе-то.
7 И да турищь омывалницѫ-тѫ между ша-
тьръ-тъ на събраніе-то и между олтарь-тъ,
8 и да налѣешь водѫ въ неѭ. И да поста-
вишь дворъ-тъ изоколо, и да турищь за-
9 кровъ-тъ на дворны-тѣ врата. И да зе-
мешь масло-то за помазаніе-то и да по-
мажешь скиніѭ-тѫ, и всичко що е въ
неѭ, и да ѭ освятишь, и всичкы-тѣ ней-
10 ны сѫдове, и ще бѫде свята. И да пома-
жешь олтарь-тъ на всесъжженіе-то, и
всичкы-тѣ неговы сѫдове, и да освятишь
олтарь-тъ и ще бѫде олтарь прѣсвятъ.
11 И да помажешь омывалницѫ-тѫ, и стоя-
12 ло-то ѝ, и да ѭ освятишь. И да приве-
дешь Аарона и сынове-тѣ му при двери-
тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и да гы
13 омыешь съ водѫ. И да облѣчешь Аарона
въ святы-тѣ одежды, и да го помажешь,
и да го освятишь, и ще ми священству-
14 ва. И да приведешь сынове-тѣ му, и да
15 гы облѣчешь въ хитоны. И да гы пома-
жешь, както си помазалъ бащѫ имъ, и
ще ми священствуватъ; и помазаніе-то
имъ ще имъ бѫде за всегдашно священ-
ство въ родове-тѣ имъ.
16 И направи Моисей всичко както му
17 заповѣда Господь: така направи. И въ
пьрвый-тъ мѣсецъ на вторѫ-тѫ годинѫ,
въ пьрвый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ постави
18 ся скинія-та. И постави Моисей скиніѭ-
тѫ, и подложи подложкы-тѣ ѝ, и постави
дъскы-тѣ ѝ, и намѣсти верей-тѣ ѝ, и въс-
19 прави стълпове-тѣ ѝ. И распрострѣ ша-
тьръ-тъ вьрхъ скиніѭ-тѫ, и тури при-
крывало-то на шатьръ-тъ отгорѣ му,
както заповѣда Господь Моисею.
20 И като зѣ свидѣтелство-то положи го
въ ковчегъ-тъ, и вложи вьрлины-тѣ *въ*
колцета-та на ковчегъ-тъ, и тури очи-
21 стилище-то на ковчегъ-тъ отгорѣ. И вне-
се ковчегъ-тъ въ скиніѭ-тѫ, и окачи
закрывателнѫ-тѫ завѣсѫ, и закры ков-
чегъ-тъ на свидѣтелство-то, както бѣ за-
повѣдалъ Господь Моисею.
22 И положи трьпезѫ-тѫ въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то къмъ сѣвернѫ-тѫ странѫ
23 на скиніѭ-тѫ, отъ вънъ завѣсѫ-тѫ. И
нареди на неѭ хлѣбове-тѣ прѣдъ Го-
спода, както бѣ заповѣдалъ Господь
Моисею.
24 И тури свѣтилникъ-тъ въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то срещѫ трьпезѫ-тѫ, къмъ
25 южнѫ-тѫ странѫ на скиніѭ-тѫ. И запа-

ли свѣтила-та прѣдъ Господа, както бѣ
заповѣдалъ Господь Моисею.
26 И положи златный-тъ олтарь въ ски-
нiѭ-тѫ на събранiе-то, прѣдъ завѣса-
27 тѫ, И покади надъ него съ благовоненъ
темянъ, както бѣ заповѣдалъ Господь
Моисею.
28 И окачи закровъ-тъ на входъ-тъ въ
29 скиниѭ-тѫ. И олтарь-тъ на всесъжженiе-
то положи при входъ-тъ въ скиниѭ-тѫ,
сирѣчь шатьръ-тъ на събранiе-то и при-
несе на него всесъжженiе-то и хлѣбно-
то приношенiе, както бѣ заповѣдалъ Го-
сподь Моисею.
30 И положи омывалницѫ-тѫ между ша-
тьръ-тъ на събранiе-то и олтарь-тъ, и
31 налѣ въ неѭ водѫ, за да ся мыѭтъ: И
Моисей и Ааронъ и синове-тѣ му, мыя-
хѫ отъ неѭ рѫцѣ-тѣ си и нозѣ-тѣ си.
32 Когато влазѣхѫ въ шатьръ-тъ на събра-
нiе-то, и когато пристѫпвахѫ при ол-
тарь-тъ мыяхѫ ся, както бѣ заповѣдалъ
Господь Моисею.
33 И постави дворъ-тъ около скиниѭ-тѫ
и олтарь-тъ, и окачи закровъ-тъ на
дворны-тѣ врата. Така свърши Моисей
дѣло-то.
34 Тогазь облакъ-тъ покры шатьръ-тъ на
събранiе-то, и слава-та Господня испълни
35 скиниѭ-тѫ. И не можѐ Моисей да влѣзе
въ скиниѭ-тѫ на събранiе-то, защото о-
блакъ-тъ стоеше надъ него, и слава-та
36 Господня испълни скиниѭ-тѫ. И когато
ся дигаше облакъ-тъ отъ скиниѭ-тѫ, то-
газь Израилеви-тѣ сынове тръгнувахѫ на
37 пѫть въ всичкы-тѣ си пѫтуванiя; Но ако
облакъ-тъ не ся дигаше, тогазь не тръ-
38 гнувахѫ до день-тъ на диганiе-то му. За-
щото облакъ-тъ Господенъ *бѣше* надъ ски-
нiѭ-тѫ деня, а нощя надъ неѭ бѣше огнь
прѣдъ очи-тѣ на всичкый-тъ домъ Изра-
илевъ, въ всичкы-тѣ имъ пѫтуванiя.

ЛЕВИТЪ.

ГЛАВА 1.

1 И повыка Господь Моисея, и говори
му отъ скиниѭ-тѫ на събранiе-то и ре-
2 че: Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове, и
кажи имъ: Когато нѣкой отъ васъ при-
несе Господу отъ скотове-тѣ приносъ,
отъ чрѣдѫ-тѫ или отъ стада-та да при-
3 несе приносъ. Приносъ-тъ му за все-
съжженiе ако е отъ чрѣдѫ-тѫ, нека го
принесе мѫжко беспорочно: прѣдъ две-
ри-тѣ на скиниѭ-тѫ на събранiе-то да го
принесе за да е прiето прѣдъ Господа.
4 И да положи рѫкѫ-тѫ си на главѫ-тѫ на
всесъжженiе-то, и ще бѫде прiето за
него, за да бѫде умилостивенiе за него.
5 И да заколе теле-то прѣдъ Господа; и
Ааронови-тѣ сынове, священници-тѣ, да
принесѫтъ кръвь-тѫ и да поръсѫтъ съ
кръвь-тѫ наоколо върху олтарь-тъ, кой-
то е прѣдъ двери-тѣ на скиниѭ-тѫ на
6 събранiе-то. И да одере *животно-то на*
всесъжженiе-то, и да го насѣче на кѫсо-
7 ве. И сынове-тѣ на Аарона священника
да турятъ огнь на олтарь-тъ, и да наре-
8 дятъ дърва на огнь-тъ. И Ааронови-тѣ
сынове, священници-тѣ, да възложатъ

тѣзи класове, глава-та и тлъстина-та, на
дърва-та, които сѫ върху огнь-тъ на ол-
9 тарь-тъ: А вѫтрешности-тѣ му и нозѣ-тѣ
му да измые съ водѫ, и да гы изгори
священникъ-тъ всичкы-тѣ на олтарь-тъ,
всесъжженіе, жъртвѫ за уханіе благо-
вонно Господу.
10 И приносъ-тъ му за всесъжженіе ако
е отъ стада-та, отъ овцы-тѣ, или отъ ко-
зы-тѣ, да го принесе мѫжко беспороч-
11 но. И да го заколи прѣдъ Господа въ
страны-тѣ на олтарь-тъ къмъ сѣверъ: и
священницы-тѣ, Аароновы-тѣ сынове, да
поръсятъ съ кръвь-тѫ му олтарь-тъ нао-
12 коло. И да го насѣче на класове, и гла-
вѫ-тѫ му, и тлъстинѫ-тѫ му; и да гы
нареди священникъ-тъ на дърва-та, които
13 сѫ върху огнь-тъ, на олтарь-тъ. А вѫ-
трешности-тѣ и нозѣ-тѣ да измые съ во-
дѫ: и да принесе всичкы-тѣ священ-
никъ-тъ, и да гы изгори на олтарь-тъ:
това е всесъжженіе, жъртва за уханіе
благовонно Господу.
14 И приносъ-тъ му за всесъжженіе Го-
споду, ако е отъ птицы, тогазь да при-
несе приносъ-тъ си отъ гъргорицы, или
15 отъ гълѫбчета. И да го донесе священ-
никъ-тъ при олтарь-тъ, и да откѫсне гла-
вѫ-тѫ му, и да го изгори на олтарь-тъ;
и кръвь-тѫ му да исцѣди до стѣнѫ-тѫ на
16 олтарь-тъ: И да истръгне гушѫ-тѫ му
съ лайна-та му, и да гы хвърли до ол-
тарь-тъ къмъ источнѫ-тѫ странѫ на мѣ-
17 сто-то на пепелъ-тъ. И да го расчекне
между крыла-та му, но да го не отдѣля; и
священникъ-тъ да го изгори на олтарь-тъ,
върху дърва-та които сѫ на огнь-тъ: то
е всесъжженіе, жъртва за уханіе благо-
вонно Господу.

ГЛАВА 2.

1 И когато нѣкой ще принесе приносъ
Господу, хлѣбно приношеніе, да бѫде при-
носъ-тъ му чисто брашно, и да възлѣе
на него елей, и да тури на него ливанъ.
2 И да го донесе на Аароновы-тѣ сынове,
священницы-тѣ, и священникъ-тъ да земе
отъ чисто-то му брашно и отъ елей-тъ му
една пълна шепѫ, и всичкый му ливанъ;
и да гы изгори на олтарь-тъ за поменъ;
3 жъртва е, уханіе благовонно Господу. А
остатъкъ-тъ отъ хлѣбно-то приношеніе да
бѫде на Аарона и на сынове-тѣ му: то е
прѣсвято отъ Господни-тѣ жъртвы.
4 И когато принесешь приносъ хлѣбно
приношеніе печено въ пещь, да бѫде
бесквасни питы отъ чисто брашно мѣ-
сены съ елей, или бесквасны коры ма-
заны съ елей.
5 И приносъ-тъ ти ако е хлѣбно прино-
шеніе на сковрадѫ; да бѫде бесквасно
6 отъ чисто брашно мѣсено съ елей. Да го
наломишь на уломцы, и да полѣешь на
него елей; то е хлѣбно приношеніе.
7 Ако ли е приносъ-тъ ти хлѣбно при-
ношеніе въ гърне, да бѫде отъ чисто
8 брашно съ елей. И направено-то отъ
тѣхъ хлѣбно приношеніе, да го донесешь
Господу; и когато ся прѣдстави на свя-
щенникъ-тъ, той да го приближи при ол-
9 тарь-тъ. И отъ хлѣбно-то приношеніе да
отдѣли священникъ-тъ колкото е за по-
менъ и да го изгори на олтарь-тъ: това
е жъртва за уханіе благовонно Господу.
10 А остатъкъ-тъ отъ хлѣбно-то приношеніе
да бѫде на Аарона и на сынове-тѣ му:
то е прѣсвято отъ Господни-тѣ жъртвы.
11 Никое хлѣбно приношеніе, което при-
носите Господу, да ся не прави съ квасъ;
защото ни квасъ, нито медъ, да не изго-
12 рите въ жъртвѫ Господу. Тѣхъ като
приносъ отъ начаткы-тѣ да гы приноси-
те Господу: но да ся не изгорятъ на ол-
13 тарь-тъ за уханіе благовонно. И отъ хлѣб-
но-то приношеніе всякой приносъ да по-
солишь съсъ соль; да не оставишь да липс-
са отъ хлѣбно-то ти приношеніе соль-та
на завѣтъ-тъ на Бога твоего: съсъ вся-
кой твой приносъ да приносишь соль.
14 И ако принесешь Господу хлѣбно при-
ношеніе отъ начаткы-тѣ, за хлѣбно-то
приношеніе отъ начаткы-тѣ си, да прино-
сишь класове пържены на огнь, жито
15 очукано отъ прѣсны класове. И да налѣ-
ешь на него елей, и да турнишь на него
16 ливанъ: то е хлѣбно приношеніе. И свя-
щенникъ-тъ да изгори колкото е за по-

менъ отъ очукано-то му жито, и отъ
елей-тъ му, заедно съсъ всичкый-тъ му
ливанъ: това е жъртва Господу.

ГЛАВА 3.

1 И приносъ-тъ му, ако е жъртва при-
мирителна, ако го принесе отъ чрѣдѫ-тѫ,
мѫжко или женско беспорочно да го
2 прѣдстави прѣдъ Господа. И да тури рѫ-
кѫ-тѫ си на главѫ-тѫ на приносъ-тъ си,
и да го заколе при двери-тѣ на скиніѭ-
тѫ на събраніе-то; и Аароновитѣ сино-
ве, священници-тѣ, да поръсятъ съ кръвь-
3 тѫ олтарь-тъ изоколо. И да принеси отъ
примирителнѫ-тѫ жъртвѫ, жъртвѫ Го-
споду тлъстинѫ-тѫ която покрыва вѫ-
трешности-тѣ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ ко-
4 ято е върху вѫтрешности-тѣ, И два-та бѫ-
брека, и тлъстинѫ-тѫ която е върхъ тѣхъ
къмъ чрѣсла-та, и було-то на дробъ-тъ
5 съ бѫбрецы-тѣ да отнеме: И Ааронови-
тѣ синове да изгорятъ *всичко* това на
олтарь-тъ, на всесъжженіе-то което е
върхъ дрьва-та на огнь-тъ: жъртва е за
уханіе благовонно Господу.
6 И приносъ-тъ му който *ся приноси* за
примирителнѫ жъртвѫ Господу, ако е
отъ стадо-то, мѫжко, или женско, да го
7 принесе беспорочно. Ако принесе агне за
приносъ-тъ си, нека го прѣдстави прѣдъ
8 Господа. И да тури рѫкѫ-тѫ си на гла-
вѫ-тѫ на приносъ-тъ си, и да го заколе
прѣдъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то; и Аа-
ронови-тѣ синове да поръсятъ съ кръвь-
9 тѫ му олтарь-тъ изоколо. И отъ прими-
рително-то приношеніе, да принесе жър-
твѫ Господу; тлъстинѫ-тѫ му, опашкѫ-тѫ
цѣлѫ, коѭто да отнеме отъ гръбнакъ-тъ,
и тлъстинѫ-тѫ коѭто покрыва вътрешно-
сти-тѣ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ която е
10 върху вѫтрешности-тѣ, И два-та бѫбре-
ка, и тлъстинѫ-тѫ която е върхъ тѣхъ
къмъ чрѣсла-та, и було-то на дробъ-тъ
11 което е съ бѫбрецы-тѣ да отнеме. И свя-
щенникъ-тъ да гы изгори на олтарь-тъ:
това е храна на жъртвѫ Господу.
12 И ако е приносъ-тъ му коза, то да ѭ
13 прѣдстави прѣдъ Господа; И да тури рѫ-
кѫ-тѫ си на главѫ-тѫ ѝ, и да ѭ заколе
прѣдъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то: и Аа-
ронови-тѣ синове да поръсятъ съ кръвь-
14 тѫ ѝ върху олтарь-тъ изоколо. И да при-
несе отъ нея приносъ-тъ си, жъртвѫ Го-
споду; тлъстинѫ-тѫ която покрыва вътре-
шности-тѣ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ, която
15 е върху вѫтрешности-тѣ, И два-та бѫ-
брека и тлъстинѫ-тѫ която е върхъ тѣхъ,
която е къмъ чрѣсла-та, и було-то на
16 дробъ-тъ съ бѫбрецы-тѣ да отнеме: И
священникъ-тъ да гы изгори на олтарь-тъ;
това е храна на жъртвѫ за уханіе бла-
говонно: всичка-та тлъстина принадлежи
17 Господу. Узаконеніе вѣчно да бѫде въ
родове-тѣ ви, въ всичкы-тѣ ви жилища:
да не ядете нито тлъстинѫ нито кръвь.

ГЛАВА 4.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говори на Израилевы-тѣ синове и кажи:
Ако нѣкой съгрѣши отъ незнаяніе, и на-
прави нѣщо отъ колкото е заповѣдалъ
3 Господь да ся не прави: Ако помазан-
ный-тъ священникъ съгрѣши и направи
съ това да паднатъ въ прѣстѫпленіе лю-
діе-тѣ, тогазь за грѣхъ-тъ си що е сто-
рилъ, нека принесе отъ говеда-та юнецъ
непороченъ Господу въ приношеніе за
4 грѣхъ. И да приведе юнецъ-тъ при две-
ри-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то прѣдъ
Господа; и да тури рѫкѫ-тѫ си на гла-
вѫ-тѫ на юнецъ-тъ, и да заколе юнецъ-тъ
5 прѣдъ Господа. И да земе помазанный-тъ
священникъ отъ кръвь-тѫ на юнецъ-тъ, и
да ѭ принесе въ скиніѭ-тѫ на събраніе-
6 то. И да натопи священникъ-тъ пьрстъ-тъ
си въ кръвь-тѫ, и да поръси отъ кръвь-
тѫ седмь пѫти прѣдъ Господа, прѣдъ за-
7 вѣсѫ-тѫ на святилище-то: И да тури
священникъ-тъ отъ кръвь-тѫ върхъ ро-
гове-тѣ на олтаря на благовонно-то ка-
деніе, който е прѣдъ Господа въ скиніѭ-
тѫ на събраніе-то; и всичкѫ-тѫ кръвь
на юнецъ-тъ да излѣе въ основаніе-то на
олтаря на всесъжженіе-то, който е при
двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то.
8 И всичкѫ-тѫ тлъстинѫ на юнецъ-тъ въ

приношеніе за грѣхъ да отнеме отъ него;
тлъстина-тѫ която покрыва ватрешно-
сти-тѣ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ която е
9 върху ватрешности-тѣ, И два-та бѫбрекѫ
и тлъстинѫ-тѫ която е върхъ тѣхъ къмъ
чрѣсла-та, и було-то на дробъ-тъ, съ бѫ-
10 брецы-тѣ да отнеме, Както ся отнема
отъ юнецъ-тъ на примирителнѫ-тѫ жър-
твѫ; и священникъ-тъ да гы изгори на
11 олтарь-тъ на всесъжженіе-то, А кожѫ-
тѫ на юнецъ-тъ, и всичко-то му месо,
съ главѫ-тѫ му, и съ нозѣ-тѣ му, и ва-
12 трешности-тѣ и лайна-та му, Сирѣчь
всичкый-тъ юнецъ да изнесе вънъ отъ
станъ-тъ, на чисто мѣсто, дѣто ся изсып-
ва пепелъ-тъ, и да го изгори на дърва-
тѫ съ огнь: дѣто ся насыпва пепелъ-тъ,
да ся изгори.
13 И ако всичко-то събраніе Израилево
съгрѣши отъ незнаяніе, и това нѣщо ся
укрые отъ очи-тѣ на съборъ-тъ, и напра-
вятъ нѣщо отъ колкото е заповѣдалъ Го-
сподь да ся не прави, и станатъ повин-
14 ни: Когато ся познае грѣхъ-тъ който сѫ
съгрѣшили, тогазь да принесе съборъ-тъ
юнецъ отъ говеда-та въ приношеніе за
грѣхъ, и да го приведе прѣдъ скиніѭ-тѫ
15 на събраніе-то; И старѣйшины-тѣ на
събраніе-то да положатъ рѫцѣ-тѣ си на
главѫ-тѫ на юнецъ-тъ прѣдъ Господа; и
16 да заколятъ юнецъ-тъ прѣдъ Господа. И
помазанный-тъ священникъ да внесе отъ
кръвь-тѫ на юнецъ-тъ въ скиніѭ-тѫ на
17 събраніе-то: И священникъ-тъ да натопи
пърстъ-тъ си въ кръвь-тѫ, и да поръси
седмь пѫти прѣдъ Господа, прѣдъ завѣ-
18 сѫ-тѫ. И да тури отъ кръвь-тѫ върхъ
рогове-тѣ на олтаря, който е прѣдъ Го-
спода, въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то; и
всичкѫ-тѫ кръвь да излѣе въ основаніе-
то на олтаря на всесъжженіе-то, който е
при двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-
19 то. И всичкѫ-тѫ му тлъстинѫ да отнеме
отъ него, и да ѭ изгори на олтарь-тъ.
20 И да направи на юнецъ-тъ така както
направи съ онзи юнецъ, който бѣше при-
ношеніе за грѣхъ; така да направи *и* съ
тойзи: и да направи священникъ-тъ уми-
лостивеніе за тѣхъ; и ще имъ ся прости.
21 И да изведе юнецъ-тъ вънъ отъ станъ-тъ,
и да го изгори, както изгори първый-тъ
юнецъ: това е приношеніе за грѣхъ за
събраніе-то.
22 А когато нѣкой князь съгрѣши и на-
прави отъ незнаяніе нѣщо отъ колкото е
заповѣдалъ Господь Богъ неговъ да ся не
23 прави, и стане повиненъ: Ако му ся об-
яви за грѣхъ-тъ му що е направилъ, то
да донесе приношеніе-то си, мѫжко не-
24 порочно, ярецъ отъ козы-тѣ. И да тури
рѫкѫ-тѫ си на главѫ-тѫ на ярецъ-тъ, и
да го заколе на мѣсто-то дѣто колятъ
всесъжженіе-то прѣдъ Господа: то е при-
25 ношеніе за грѣхъ. И священникъ-тъ да
земе отъ кръвь-тѫ на приношеніе-то за
грѣхъ съ пърстъ-тъ си, и да тури върху
рогове-тѣ на олтаря на всесъжженіе-то,
и да излѣе кръвь-тѫ му въ основаніе-то
26 на олтаря на всесъжженіе-то. И всичкѫ-
тѫ му тлъстинѫ да изгори на олтарь-тъ,
както тлъстинѫ-тѫ на примирителнѫ-тѫ
жъртвѫ: така да направи священникъ-тъ
умилостивеніе за него, за грѣхъ-тъ му,
и ще му ся прости.
27 И ако нѣкой отъ простый-тъ народъ
съгрѣши отъ незнаяніе, и направи нѣщо
отъ колкото е заповѣдалъ Господь да ся
28 не прави, и стане повиненъ; Ако му ся
обяви за грѣхъ-тъ му който е сторилъ,
то да принесе приношеніе-то си козѫ отъ
козы-тѣ, женско безъ порокъ, за грѣхъ-тъ
29 си, който е съгрѣшилъ: И да тури рѫ-
кѫ-тѫ си на главѫ-тѫ на приношеніе-то
за грѣхъ, и да заколе приношеніе-то за
грѣхъ на мѣсто-то на всесъжженіе-то.
30 И да земе священникъ-тъ съ пърстъ-тъ
си отъ кръвь-тѫ му, и да тури върхъ ро-
гове-тѣ на олтаря на всесъжженіе-то, и
всичкѫ-тѫ му кръвь да излѣе при осно-
31 ваніе-то на олтарь-тъ: И всичкѫ-тѫ му
тлъстинѫ да отнеме, както ся отнема
тлъстина-та отъ примирителнѫ-тѫ жър-
твѫ: и священникъ-тъ да ѭ изгори на
олтарь-тъ за уханіе благовонно Господу;
и да направи священникъ-тъ умилости-
веніе за него, и ще му ся прости.
32 А ако принесе агне въ приношеніе за
грѣхъ, да го принесе женско, безъ по-

33 рогъ: И да тури ржка-та си на глава-
та на приношеніе-то за грѣхъ, и да го
заколе въ приношеніе за грѣхъ, на мѣсто-
34 то дѣто колятъ всесъжженіе-то. И свя-
щенникъ-тъ да земе отъ кръвь-та на при-
ношеніе-то за грѣхъ съ пръстъ-тъ си, и
да тури върхъ рогове-тѣ на олтаря на
всесъжженіе-то, и да излѣе всичка-та
му кръвь при основаніе-то на олтарь-тъ.
35 И да отнеме всичка-та му тлъстина,
както ся отнема тлъстина-та на агне-то
отъ примирителна-та жъртва: и священ-
никъ-тъ да гы изгори на олтарь-тъ, как-
то приношенія-та Господу; и да направи
священникъ-тъ умилостивеніе за грѣхъ-тъ
му що е съгрѣшилъ, и ще му ся прости.

ГЛАВА 5.

1 И ако нѣкой съгрѣши и чуе гласъ-тъ
на клѣтва, и е свидѣтель, или е видѣлъ,
или знае: ако не обади, той ще понесе
2 беззаконіе-то си. Ако ся нѣкой допре до
какво да е нечисто нѣщо, или до мърша
на нечисто животно, или до мърша на
нечистъ скотъ, или до мърша на нечистъ
гадъ, и непознато да му е, ще бжде не-
3 чистъ и повиненъ. Или ако ся прикосне
до человѣческа нечистота, каквато и да
е нечистота-та му, чрѣзъ която ся о-
скверннява нѣкой, и непознато да му е,
4 като познае ще бжде повиненъ. Или ако
нѣкой ся закълне, и произнесе несмы-
сленно съ устны-тѣ *си*, да направи зло
или добро, каквото и да произнесе не-
смысленно человѣкъ съ клѣтва, и му бж-
де непознато: когато познае, ще бжде
5 повиненъ въ едно отъ тѣхъ. И кога е нѣ-
кой повиненъ въ едно отъ тѣхъ, да ис-
6 повѣда онова въ което е съгрѣшилъ. И
да принесе Господу приношеніе за прѣ-
стжпленіе-то си, заради грѣхъ-тъ си, кой-
то е сторилъ, женско агне отъ овцы-тѣ,
или яре отъ козы-тѣ въ приношеніе за
грѣхъ; и священникъ-тъ да направи у-
милостивеніе за него за грѣхъ-тъ му.
7 А ако му не стига ржка да принесе
овца или коза, нека принесе Господу,
заради грѣхъ-тъ си що е съгрѣшилъ, двѣ
гъргорицы, или двѣ гълабчета, едно за
приношеніе за грѣхъ, и едно за всесъж-
8 женіе. И да гы донесе на священникъ-тъ,
който да принесе първо онова прино-
шеніе което е за грѣхъ, и да откасне
главж-та му отъ шіж-та му, но безъ да
9 ж отлачи. И отъ кръвь-та на приноше-
ніе-то за грѣхъ да поръси стѣна-та на
олтарь-тъ; а останало-то отъ кръвь-та
да исцѣди при основаніе-то на олтарь-тъ:
10 това е приношеніе за грѣхъ: А второ-то
да направи всесъжженіе, споредъ както е
заповѣдано; и да направи священникъ-тъ
умилостивеніе за него, за грѣхъ-тъ му що
е съгрѣшилъ, и ще му ся прости.
11 Но ако му не стига ржка да донесе двѣ
гъргорицы, или двѣ гълабчета, тогазь он-
зи който е съгрѣшилъ да донесе въ при-
ношеніе за себе си една десетж часть на
една ефа чисто брашно въ приношеніе
за грѣхъ; да не налѣе на него елей, ни-
то да тури на него ливанъ, защото е
12 приношеніе за грѣхъ. И да го донесе на
священника: и священникъ-тъ да земе
отъ него една пълна шепа за поменъ, и
да го изгори на олтарь-тъ както прино-
шенія-та Господу: това е приношеніе за
13 грѣхъ. И да направи священникъ-тъ уми-
лостивеніе за него, за грѣхъ-тъ му що е
съгрѣшилъ въ едно отъ тѣхъ, и ще му ся
прости; а *остатъкъ-тъ* да бжде на свя-
щенника, както хлѣбно-то приношеніе.
14 И говори Господь Моисею и рече:
15 Ако нѣкой направи законопрѣстжпленіе,
и отъ незнаяніе съгрѣши въ посвятены-
тѣ Господу вещи, то за прѣстжпленіе-
то си да принесе Господу отъ стадо-то
овенъ непороченъ, споредъ твое-то оцѣ-
неніе въ сребърны сикли, по сикль-тъ на
свѧтилище-то, въ приношеніе за прѣстж-
16 пленіе. И каквото е съгрѣшилъ въ посвя-
тены-тѣ вещи да го плати и да притури
на него една петж часть, и да ж даде
на священника; и да направи священ-
никъ-тъ умилостивеніе за него чрѣзъ о-
венъ-тъ на приношеніе-то за прѣстжпле-
ніе, и ще му ся прости.
17 И ако нѣкой съгрѣши, и направи нѣ-
що отъ колкото е заповѣдалъ Господь да

ся не прави, и да го е не познал пакъ
ще бѫде повиненъ, и ще понесе беззако-
18 ніе-то си. И да принесе при свещенни-
ка отъ стадо-то овенъ непороченъ спо-
редъ твое-то оцѣненіе, въ приношеніе
за прѣстѫпленіе, и да направи свещен-
никъ-тъ умилостивеніе за него за прѣ-
стѫпленіе-то му, което е прѣстѫпилъ отъ
19 незнаяніе, и ще му ся прости. Това е
приношеніе за прѣстѫпленіе: той е на-
правилъ прѣстѫпленіе противъ Господа.

ГЛАВА 6.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Ако нѣкой съгрѣши, и направи законо-
прѣстѫпленіе противъ Господа, и излъ-
же ближній-тъ си за залогъ, или за нѣ-
що дадено въ рѫцѣ-тѣ му, или за гра-
бежъ, или онеправдува ближній-тъ си,
3 Или намѣри изгубено нѣщо и слъже за
него, или ся закълне лъжливо за нѣщо;
отъ всичко това що прави человѣкъ та
4 съгрѣшава съ него: Когато съгрѣши, и е
повиненъ, да повърне грабнато-то което
е грабналъ, или нѣщо което е взѣлъ съ
измамѫ, или залогъ-тъ който му е зало-
женъ, или изгубено-то нѣщо, което е
5 намѣрилъ той, Или всичко за което ся е
заклѣлъ лъжливо; да отдаде главно-то и
да притури на това единѫ петѫ часть:
комуто принадлежи, нему да го даде въ
день-тъ на приношеніе-то му за прѣстѫ-
6 пленіе. И да принесе Господу приноше-
ніе-то си за прѣстѫпленіе, отъ стадо-то
овенъ безъ порокъ, споредъ твое-то о-
цѣненіе въ приношеніе за прѣстѫпленіе;
7 при свещенникъ-тъ *да го принесе*. И свя-
щенникъ-тъ да направи умилостивеніе за
него прѣдъ Господа; и ще му ся прости,
за кое да е отъ всичко колкото е напра-
вилъ, и е повиненъ въ него.
8 И говори Господь Моисею и рече:
9 Заповѣдай на Аарона и на синове-тѣ му,
и речи: Тойзи е законъ-тъ на всесъжже-
ніе-то; всесъжженіе-то да гори на ол-
тарь-тъ всичкѫ-тѫ нощь до зарань-тѫ, и
10 огнь-тъ на олтаря да гори на него, И да
ся облѣче священникъ-тъ въ лененѫ-тѫ
си одеждѫ, и ленены гащи да носи на
тѣло-то си, и да дигне пепелъ-тъ на все-
съжженіе-то което е изгорилъ огнь-тъ
на олтаря; и да го тури при олтарь-тъ.
11 И да съблѣче одежды-тѣ си, та да облѣ-
че други одежды; и да изнесе пепелъ-тъ
12 вънъ отъ станъ-тъ на чисто мѣсто. И
огнь-тъ който е върхъ олтарь-тъ да го-
ри на него; да не угаснува; и свещен-
никъ-тъ всякѫ зарань да туря дръва на
него да горятъ, и да нареди всесъжже-
ніе-то на него, и да тури на него да гори
тлъстинѫ-тѫ на примирителны-тѣ прино-
13 шенія. Огнь-тъ да гори всякога на ол-
тарь-тъ: да не угаснува.
14 И тойзи е законъ-тъ на хлѣбно-то при-
ношеніе: Аароновн-тѣ синове да го при-
носятъ прѣдъ Господа, прѣдъ олтарь-тъ.
15 И да отнеме отъ него единѫ шепѫ отъ
чисто брашно на хлѣбно-то приношеніе
и отъ елей-тъ му, и всичкый-тъ ливанъ
който е на хлѣбно-то приношеніе; и да
гы изгори като неговъ поменъ на ол-
16 тарь-тъ за уханіе благовонно Господу. А
онова което остане отъ него да яде Аа-
ронъ и синове-тѣ му: бесквасно да ся
яде на свято мѣсто; въ дворъ-тъ на ски-
17 ніѭ-тѫ на събраніе-то да го ядѫтъ. Да не
бѫде печено съ квасъ: това *имъ* дадохъ
за дѣлъ отъ мои-тѣ приношенія; прѣ-
свято е, както приношеніе-то за грѣхъ,
18 и за прѣстѫпленіе. Всяко мѫжко отъ Аа-
роновы-тѣ чада да яде отъ него: *това* е
вѣчно узаконеніе въ родове-тѣ ви, отъ
приношенія-та Господу; всякой който ся
прикосне до тѣхъ, ще бѫде святъ.
19 И говори Господь Моисею и рече:
20 Приносъ-тъ отъ Аарона и синове-тѣ му
е тойзи, който ще принесѫтъ Господу,
въ день-тъ на помазаніе-то си: десетѫ-
тѫ часть на единѫ ефѫ отъ чисто брашно
за всякогашно хлѣбно приношеніе, по-
ловинѫ-тѫ зарань, и половинѫ-тѫ вечерь:
21 На сковрадѫ да ся направи съ елей: сгот-
вено да го донесешь; и печены-тѣ улом-
кы отъ хлѣбно-то приношеніе да прине-
22 сешь за уханіе благовонно Господу. И
помазанный-тъ вмѣсто него священникъ
отъ синове-тѣ му, да го принесе: *това*

е вѣчно узаконеніе заради Господа; цѣ-
23 ло да ся изгаря. И всяко хлѣбно прино-
шеніе отъ священника да ся изгаря цѣ-
ло: да ся не яде.
24 И говори Господь Моисею и рече:
25 Говори на Аарона и на синове-тѣ му и
речи: Тойзи е законъ-тъ на приношеніе-
то за грѣхъ: на мѣсто-то дѣто ся коле
всесъжженіе-то, приношеніе-то за грѣхъ
да ся закала прѣдъ Господа; прѣсвято
26 е. Священникъ-тъ който го приноси за
грѣхъ да го яде: на свято мѣсто да ся
яде, въ дворъ-тъ на скиніи-тѫ на събра-
27 ніе-то. Всичко което ся прикосне до ме-
со-то му, ще бѫде свято; и ако ся упръ-
ска отъ кръвь-тѫ му нѣкоя дреха, упръ-
28 скано-то да ся опере на свято мѣсто. А
прьстный съсѫдъ въ който ся е варило
да ся строшава; но ако ся е варило въ
мѣдянъ съсѫдъ, той да ся истрыва, и да
29 ся мые съ вода. Всяко мѫжко отъ свя-
щеннически родъ да яде отъ него: то е
30 прѣсвято. И всяко приношеніе за грѣхъ,
на което отъ кръвь-тѫ ся вноси въ ски-
ніи-тѫ на събраніе-то за да бѫде уми-
лостивеніе въ святилище-то, да не ся я-
де: съ огнь да ся изгаря.

ГЛАВА 7.

1 И тойзи е законъ-тъ на приношеніе-то
2 за прѣстѫпленіе; то е прѣсвято. На мѣ-
сто-то дѣто колѭтъ всесъжженіе-то, да
закалятъ приношеніе-то за прѣстѫпле-
ніе; и съ кръвь-тѫ му да ся поръсува
3 олтарь-тъ наоколо. И отъ него да ся при-
носи всичка-та му тлъстина: опашка-та
и тлъстина-та която покрыва вѫтрешно-
4 сти-тѣ, И два-та бѫбрека, и тлъстина-та
която е върхъ тѣхъ към чрѣсла-та, и
було-то на дробъ-тъ, което е заедно съ
5 бѫбрецы-тѣ да ся отнеме; И да гы гори
священникъ-тъ на олтарь-тъ, за жъртвѫ
Господу: това е приношеніе за прѣстѫ-
6 пленіе. Всяко мѫжко отъ священниче-
скый родъ да го яде: на свято мѣсто да
ся яде; то е прѣсвято.
7 Както е приношеніе-то за грѣхъ, така
и приношеніе-то за прѣстѫпленіе: единъ
законъ да бѫде за тѣхъ; то да бѫде на
священника, който прави умилостивеніе
8 чрѣзъ него. А който священникъ прино-
си нѣчіе всесъжженіе, той священникъ
да зема за себе си кожа-тѫ на всесъж-
9 женіе-то, което е принеслъ. И всяко
хлѣбно приношеніе, което е въ пещь пе-
чено, и всичко което е сготвено въ гър-
не или на сковрадѫ, да бѫде на священ-
10 ника който го приноси. И всяко хлѣбно
приношеніе съ елей мѣсено, или сухо,
да бѫде на всичкы-тѣ Ааронови синове,
равенъ дѣлъ на всякого.
11 И тойзи е законъ-тъ на примирител-
на-тѫ жъртва, която ще ся приноси Гос-
12 поду. Ако я приноси нѣкой за благода-
реніе, то заедно съ благодарителна-тѫ
жъртвѫ да принесе бесквасны питы мѣ-
сены съ елей, и бесквасны коры маза-
ны съ елей, и чисто брашно направено
13 на питы мѣсены съ елей. Наедно съ бла-
годарителна-тѫ си примирителна жър-
твѫ, освѣнъ питы-тѣ да приноси за при-
14 носъ-тъ си и квасенъ хлѣбъ. И отъ при-
носъ-тъ си отъ всяко по едно да приноси
възвышаемо приношеніе Господу: *това*
да бѫде на священника който ръси съ
кръвь-тѫ на примирително-то приноше-
15 ніе. И месо-то на благодарителна-тѫ му
примирителна жъртва да ся яде въ и-
стый-тъ день въ който ся приноси: да не
16 оставя отъ него до утрѣ. Ако ли жъртва-
та на приносъ-тъ му е обричаніе, или
самоволно приношеніе, то да ся яде въ
истый-тъ день въ който принесе жъртва-
тѫ си: и ако остане нѣщо, да ся яде и
17 на утринь-тѫ. Но колкото отъ месо-то
на жъртва-тѫ остане до третій-тъ день,
18 да ся изгаря на огнь-тъ. Ако ли ся изѣде
нѣщо отъ месо-то на примирителна-тѫ
жъртвѫ въ третій-тъ день, то онзи кой-
то я приноси да не бѫде пріятъ нито
да му ся вмѣни *за жъртвѫ:* скверна ще
бѫде; и онази душа която бы яла отъ
19 нея, да понесе беззаконіе-то си. И ме-
со-то до което бы ся прикоснало нечи-
сто нѣщо, да ся не яде: на огнь да ся
изгаря: а за месо-то, всякой който е
20 чистъ да яде месо: И онази душа, която

като има нечистота на себе си яде отъ
месо-то на примирителнѫ-тѫ жъртвѫ Го-
споднѭ, тази душа да ся истрѣби отъ
21 людіе-тѣ си. И онazъ душа която бы ся
прикоснала до нечисто нѣщо, до человѣ-
ческѫ нечистотѫ, или до скотъ нечистъ,
или до гадъ нечистъ, и яде отъ месо-то
на примирителнѫ-тѫ жъртвѫ Господнѭ,
тя душа да ся истрѣби отъ людіе-тѣ си.
22 И говори Господь Моисею и рече:
23 Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове, и речи:
Да не ядете никаквѫ тлъстинѫ, нито отъ
говедо нито отъ овцѫ нито отъ козѫ.
24 Тлъстина-та на умрѣло, и тлъстина-та на
раскъсано отъ звѣрь, може да ся употрѣ-
би во всякѫ *другѫ* потрѣбѫ; но никакъ
25 да не ядете отъ неѭ. Защото който яде
тлъстинѫ отъ добытъкъ, отъ който ся
приноси жъртва Господу, тя душа, която
бы яла, да ся истрѣби отъ людіе-тѣ си.
26 И ни въ еднѫ отъ кѫщы-тѣ си да не я-
дете никаквѫ кръвь отъ птицѫ или отъ
27 добытъкъ. Всяка душа която бы яла как-
ва да е кръвь, тя душа да ся истрѣби
отъ людіе-тѣ си.
28 И говори Господь Моисею и рече:
29 Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове, и речи:
Който приноси примирителнѫ жъртвѫ
Господу, да донесе приносъ-тъ си Го-
споду отъ примирителнѫ-тѫ си жъртвѫ.
30 Съсъ свои-тѣ си рѫцѣ да донесе Господ-
ни-тѣ приношенія: да донесе тлъстинѫ-
тѫ съ грѫди-тѣ, щото грѫди-тѣ да ся
движатъ за приношеніе движимо прѣдъ
31 Господа. И священникъ-тъ да изгаря тлъ-
стинѫ-тѫ на олтарь-тъ; а грѫди-тѣ да
бѫдатъ на Аарона и на сынове-тѣ му.
32 И десно-то бедро да давате на священ-
никъ-тъ като възвышаемо приношеніе отъ
33 примирителны-тѣ си жъртвы. Който отъ
Аароновы-тѣ сынове принесе кръвь-тѫ на
примирително-то приношеніе, и тлъсти-
нѫ-тѫ, ще има десно-то бедро за свой
34 дѣлъ. Защото азъ зѣхъ отъ Израилевы-тѣ
сынове, отъ примирителны-тѣ имъ жър-
твы, грѫди-тѣ на движимо-то приноше-
ніе, и бедро-то на възвышаемо-то и да-
дохъ гы на Аарона священникъ-тъ, и на
сынове-тѣ му, за вѣчно узаконеніе отъ
35 Израилевы-тѣ сынове. Това е *дѣлъ-тъ на*
Аароново-то помазаніе и *на* помазаніе-то
на сынове-тѣ му, отъ приношенія-та Го-
сподни, въ който день гы прѣдстави за
36 да священствуватъ Господу; Което запо-
вѣда Господь да имъ ся дава отъ Израи-
левы-тѣ сынове, въ който день гы по-
маза; *това* е вѣчно узаконеніе въ родо-
ве-тѣ имъ.
37 Тойзи е законъ-тъ на всесъжженіе-то,
на хлѣбно-то приношеніе и на приноше-
ніе-то за грѣхъ, и на приношеніе-то за
прѣстѫпленіе, и на посвященія-та, и на
38 примирителнѫ-тѫ жъртвѫ, Когото запо-
вѣда Господь Моисею на Синайскѫ-тѫ
горѫ, когато на Синайскѫ-тѫ пустынѭ
заповѣда на Израилевы-тѣ сынове да
приносятъ Господу приносы-тѣ си.

ГЛАВА 8.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Земѝ Аарона и сынове-тѣ му съ него и
одежды-тѣ, и масло-то на помазаніе-то,
и юнецъ-тъ на приношеніе-то за грѣхъ,
и два-та овна, и кошъ-тъ на бесквасны-
3 тѣ; И събери всичкый-тъ съборъ при
двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то.
4 И направи Моисей както му заповѣда
Господь; и събра ся съборъ-тъ прѣдъ
двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то.
5 И рече Моисей на събраніе-то: Това е
6 което заповѣда Господь да направимъ. И
доведе Моисей Аарона, и сынове-тѣ му,
7 и измы гы съ водѫ. И тури хитонъ-тъ на
него, и опаса го съ поясъ-тъ, и облѣче го
въ мантіѭ-тѫ, и тури на него ефодъ-тъ,
и прѣпаса го съ прѣпоясаніе-то на е-
8 фодъ-тъ, и стегнѫ го съ него. И тури на
него наградникъ-тъ; и у наградникъ-тъ
9 тури Уримъ-тъ и Өуммимъ-тъ. И тури
кидаръ-тъ на главѫ-тѫ му; и отпрѣдъ на
кидаръ-тъ му тури златнѫ-тѫ плочѫ, *сирѣчь* святый-тъ вѣнецъ, както бѣ запо-
вѣдалъ Господь Моисею.
10 И зѣ Моисей масло-то на помазаніе-то,
и помаза скиніѭ-тѫ, и всичко въ неѭ,
11 и освяти гы. И поръси съ него върху ол-
тарь-тъ седмь пѫти, и помаза олтарь-тъ

и всичкы-тѣ му съсады, и омывалница-
12 тѫ и стояло-то ѝ, за да гы освяти. И
излѣ отъ масло-то на помазаніе-то на
Аароновѫ-тѫ главѫ, и помаза го, за да го
13 освяти. И приведе Моисей Аароновы-тѣ
сынове, и облѣче гы въ хитоны, и опаса
гы съ поясы, и тури имъ гл жвы както
бѣ заповѣдалъ Господь Моисею.
14 И приведе юнецъ-тъ на приношеніе-то
за грѣхъ; и Ааронъ и сынове-тѣ му турихѫ
рѫцѣ-тѣ си на главѫ-тѫ на юнецъ-тъ
15 приносимый-тъ за грѣхъ. И закла *го*, и
зѣ Моисей кръвь-тѫ, и съ пьрстъ-тъ си
тури на рогове-тѣ на олтарь-тъ изоколо,
и очисти олтарь-тъ, и кръвь-тѫ излѣ въ
основаніе-то на олтарь-тъ и освяти го,
за да направи умилостивеніе върху него.
16 И зѣ всичкѫ-тѫ тлъстинѫ която е върху
вѫтрешности-тѣ, и було-то на дробъ-тъ,
и два-та бѫбрека и тлъстинѫ-тѫ имъ, и
17 изгори *гы* Моисей на олтарь-тъ. А ю-
нецъ-тъ, кожѫ-тѫ му, и месо-то му, и
лайна-та му изгори на огнь вънъ отъ
станъ-тъ, както бѣ заповѣдалъ Господь
Моисею.
18 И приведе овенъ-тъ за всесъжженіе-
то: и Ааронъ и сынове-тѣ му турихѫ
19 рѫцѣ-тѣ си на главѫ-тѫ на овенъ-тъ. И
закла *го*, и поръси Моисей олтарь-тъ из-
20 около съ кръвь-тѫ. И насѣче овенъ-тъ на
кѫсове; и изгори Моисей главѫ-тѫ, и
21 кѫсове-тѣ, и тлъстинѫ-тѫ. А вѫтрешно-
сти-тѣ и нозѣ-тѣ измы съ водѫ; и изгори
Моисей на олтарь-тъ всичкый-тъ овенъ,
и то бѣ всесъжженіе за уханіе благовонно,
жьртва Господу, както бѣ заповѣдалъ
Господь Моисею.
22 И приведе вторый-тъ овенъ, овенъ-тъ
на посвященіе-то; и Ааронъ и сынове-тѣ
му турихѫ рѫцѣ-тѣ си на главѫ-тѫ на
23 овенъ-тъ. И закла *го* и зѣ Моисей отъ
кръвь-тѫ му и тури на край-тъ на де-
сно-то Аароново ухо, и на палецъ-тъ
на деснѫ-тѫ му рѫкѫ, и на голѣмый-тъ
24 пьрстъ на деснѫ-тѫ му ногѫ. И приведе
Аароновы-тѣ сынове, и тури Моисей отъ
кръвь-тѫ на край-тъ на десно-то имъ ухо
и на палцы-тѣ на десны-тѣ имъ рѫцѣ,
и на голѣмы-тѣ пьрсты на десны-тѣ имъ
нозѣ: и поръси Моисей олтарь-тъ наоко-
25 ло съ кръвь-тѫ. И зѣ тлъстинѫ-тѫ, и о-
пашкѫ-тѫ, и всичкѫ-тѫ тлъстинѫ върху
вѫтрешности-тѣ, и було-то на дробъ-тъ,
и два-та бѫбрека и тлъстинѫ-тѫ имъ, и
26 десно-то бедро. И отъ кошъ-тъ на бес-
квасны-тѣ, който бѣше прѣдъ Господа,
зѣ еднѫ бескваснѫ пита и единъ хлѣбъ
мѣсенъ съ елей, и еднѫ корѫ, и тури
гы на тлъстинѫ-тѫ и на десно-то бедро.
27 И тури всичко това въ рѫцѣ-тѣ на Аа-
рона, и въ рѫцѣ-тѣ на сынове-тѣ му, и
двигнѫ гы за приношеніе движимо прѣдъ
28 Господа. И зѣ гы Моисей отъ рѫцѣ-тѣ
имъ и изгори *гы* на олтарь-тъ, върху все-
съжженіе-то; това бѣ посвященіе за у-
ханіе благовонно: то бѣше жьртва Го-
29 споду. И зѣ Моисей грѫди-тѣ, и двигнѫ
гы за приношеніе движимо прѣдъ Го-
спода: *това* бѣше дѣлъ на Моисея отъ
овенъ-тъ на посвященіе-то, както бѣ за-
повѣдалъ Господь Моисею.
30 И зѣ Моисей отъ масло-то на помаза-
ніе-то, и отъ кръвь-тѫ която бѣше на
олтарь-тъ, и поръси Аарона, одежды-тѣ
му, и сынове-тѣ му, и одежды-тѣ на сы-
нове-тѣ му съ него: и освяти Аарона, о-
дежды-тѣ му, и сынове-тѣ му и одежды-
тѣ на сынове-тѣ му съ него.
31 И рече Моисей на Аарона, и на сыно-
ве-тѣ му: Сварѣте месо-то при двери-тѣ
на скиніѭ-тѫ на събраніе-то; и тамъ го
яждте, и хлѣбъ-тъ който е въ кошъ-тъ
на посвященіе-то, както ми бы заповѣда-
но и речено: Ааронъ и сынове-тѣ му да
32 гы ядѫтъ. А остатъкъ-тъ на месо-то и на
33 хлѣбъ-тъ да изгорите въ огнь-тъ. И отъ
двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то
седмь дена да не излѣзете, додѣ ся ис-
пълнятъ дни-тѣ на посвященіе-то ви: за-
щото въ седмь дена ще ся съврьши по-
34 свящeніе-то ви. Както ся направи въ
тойзи день, така заповѣда Господь да ся
съврьшава, за да бывѫ умилостивеніе за
35 васъ. И да сѣдите седмь дена при двери-
тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то, деня и
нощя: и да пазите стражѫ-тѫ Господнѭ,
за да не умрете; защото така ми ся за-
36 повѣда. И направи Ааронъ и сынове-тѣ

му всичко това което заповѣда Господь
чрѣзъ Моисеевѫ рѫкѫ.

ГЛАВА 9.

1 И въ осмый-тъ день Моисей повыкѫ
Аарона и сынове-тѣ му, и Израилевы-тѣ
2 старцы; И рече Аарону: Земи си теле
отъ говеда-та въ приношеніе за грѣхъ, и
овенъ за всесъжженіе, беспорочны; и
3 принесь *гы* прѣдъ Господа. И на Израи-
левы-тѣ сынове да говоришь и да ре-
чешь: Земѣте яре отъ козы-тѣ, въ при-
ношеніе за грѣхъ, и теле, и агне, едно-
4 лѣтны, беспорочны, за всесъжженіе. И
юнецъ и овенъ, за примирително прино-
шеніе да пожьртвувате прѣдъ Господа, и
хлѣбно приношеніе мѣсено съ елей; за-
щото днесь ще ся яви Господь вамъ.
5 И донесохѫ онова което заповѣда Мои-
сей прѣдъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и
приближи всичко-то събраніе, та застанѫ
6 прѣдъ Господа. И рече Моисей: Това е
което заповѣда Господь да направите; и
ще ви ся яви слава-та Господня.
7 И рече Моисей Аарону: Пристѫпи при
олтарь-тъ, и направи приношеніе-то си
за грѣхъ, и всесъжженіе-то си, и на-
прави умилостивеніе за себе си, и за
людіе-тѣ; и принесь приносъ-тъ за лю-
діе-тѣ, и направи умилостивеніе за тѣхъ,
както заповѣда Господь.
8 И пристѫпи Ааронъ при олтарь-тъ, и
закла теле-то на приношеніе-то за грѣхъ,
9 което бѣше за него. И Ааронови-тѣ сы-
нове донесохѫ кръвь-тѫ нему: и натопи
пърстъ-тъ си въ кръвь-тѫ, и тури върхъ
рогове-тѣ на олтарь-тъ, и излѣ кръвь-тѫ
10 въ основаніе-то на олтарь-тъ. А тлъ-
стинѫ-тѫ, и бѫбрецы-тѣ, и було-то на
дробъ-тъ, отъ приношеніе-то за грѣхъ,
изгори на олтарь-тъ както бѣ заповѣдалъ
11 Господь Моисею. А месо-то и кожѫ-тѫ
12 изгори на огнь, вънъ отъ станъ-тъ. И
закла всесъжженіе-то; и Ааронови-тѣ сы-
нове му прѣдставихѫ кръвь-тѫ, и поръси
13 съ неѭ олтарь-тъ изоколо. И донесохѫ
му всесъжженіе-то на кѫсове, и главѫ-
14 тѫ; и изгори *гы* на олтарь-тъ; И измы
вѫтрешности-тѣ и нозѣ-тѣ, и изгори *гы*
на олтарь-тъ върху всесъжженіе-то.
15 И принесе приносъ-тъ за людіе-тѣ; и
вѣ яре-то на приношеніе-то за грѣхъ кое-
то бѣше за людіе-тѣ, и закла го, и при-
16 несе го за грѣхъ, както и първо-то. И
принесе всесъжженіе-то, и направи го
17 споредъ наредбѫ-тѫ. И принесе хлѣбно-
то приношеніе; и напълни рѫкѫ-тѫ си
отъ него, и изгори го на олтарь-тъ, ос-
18 вѣнь утренно-то всесъжженіе. Закла още
юнецъ-тъ и овенъ-тъ на примирителнѫ-
тѫ жьртвѫ, която бѣше за людіе-тѣ:
и Ааронови-тѣ сынове му прѣдставихѫ
кръвь-тѫ, и поръси съ неѭ олтарь-тъ
19 изоколо; И тлъстины-тѣ отъ юнецъ-тъ, и
отъ овенъ-тъ опашкѫ-тѫ, и *тлъстинѫ-
тѫ* която покрыва *вѫтрешности-тѣ*, и
20 бѫбрецы-тѣ и було-то на дробъ-тъ, И ту-
рихѫ тлъстины-тѣ върхъ грѫди-тѣ, и той
21 изгори тлъстины-тѣ върху олтарь-тъ. А
грѫди-тѣ и десно-то бедро двигнѫ Ааронъ
за приношеніе движимо прѣдъ Господа,
както бѣ заповѣдалъ Моисей.
22 И подигнѫ Ааронъ рѫцѣ-тѣ си къмъ
людіе-тѣ, и благослови гы; и като при-
несе приношеніе-то за грѣхъ, и всесъж-
женіе-то, и примирителны-тѣ приноше-
23 нія, слѣзе. И влѣзе Моисей и Ааронъ въ
скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и като излѣ-
зохѫ благословихѫ людіе-тѣ: и яви ся
слава-та Господня на всичкы-тѣ людіе.
24 И излѣзе огнь отъ лице-то Господне,
и пояде всесъжженіе-то, и тлъстины-тѣ
върху олтарь-тъ: и като видѣхѫ *това*
всичкы-тѣ людіе въскликнѫхѫ, и паднѫ-
хѫ на лице.

ГЛАВА 10.

1 И зѣхѫ Ааронови-тѣ сынове, Надавъ и
Авіудъ, всякой кадилницѫ-тѫ си, и ту-
рихѫ въ тѣхъ огнь, и на него турихѫ те-
мянъ, и принесохѫ прѣдъ Господа чуждъ
2 огнь, когото не бѣ имъ заповѣдалъ. И
излѣзе огнь отъ лице-то Господне, и по-
3 яде гы: и умрѣхѫ прѣдъ Господа. То-
газь рече Моисей Аарону: Това е което
рече Господь когато каза: Азъ ще ся

освятж ся онѣзи които ся приближавать
при мене, и ще ся прославж прѣдъ всич-
4 кы-тѣ людіе. И Ааронъ замлъча. И по-
выкнж Моисей Мисаила и Елисафана, сы-
нове-тѣ на Озіила, Аароновый-тъ стры-
къ, и рече имъ: Пристанѣте, земѣте
братія-та си изъ прѣдъ святилище-то, и
5 изнесете гы вънъ отъ станъ-тъ. И тѣ
пристанжхж и изнесохж гы съ хитоны-
тѣ имъ вънъ отъ станъ-тъ, както рече
Моисей.
6 И рече Моисей на Аарона и на сыно-
ве-тѣ му, Елеазара и Иеамара: Главы-тѣ
си да не открыете, и дрехы-тѣ си да не
раздерете, за да не умрете, и да не дой-
де гнѣвъ на всичко-то събраніе; но бра-
тія-та ви, всичкый Израилевъ домъ, нека
плачатъ за изгореніе-то което направи
7 Господь. И да не излѣзете отъ двери-тѣ
на скиніж-тж на събраніе-то, за да не
умрете; защото масло-то на помазаніе-
то Господне е на васъ. И направихж спо-
редъ слово-то Моисеево.
8 И говори Господь Аарону и рече:
9 Вино и сикерж да не піете, ты, и сыно-
ве-тѣ ти съ тебе, когато влазите въ ски-
ніж-тж на събраніе-то, за да не умрете:
това ще бжде вѣчно узаконеніе въ ро-
10 дове-тѣ ви; И за да распознавате между
свято и скверно, и между нечисто и чи-
11 сто; И за да учите Израилевы-тѣ сыно-
ве всичкы-тѣ повелѣнія които имъ гово-
ри Господь чрѣзъ Моисеевж ржкж.
12 И рече Моисей на Аарона и на оста-
налы-тѣ му сынове, Елеазара и Иеама-
ра: Земѣте хлѣбно-то приношеніе което
е останало отъ Господни-тѣ жъртвы, и
яждте го бесквасно при олтарь-тъ; защо-
13 то е прѣсвято. И да го ядете на свято
мѣсто; понеже то е опрѣдѣлено за тебе,
и опрѣдѣлено за сынове-тѣ ти, отъ жър-
твы-тѣ Господни; защото така ми е за-
14 повѣдано. И гради-тѣ на движимо-то при-
ношеніе и бедро-то на възвышаемо-то,
ще ядете на чисто мѣсто, ты, и сынове-
тѣ ти, и дъщери-тѣ ти съ тебе, защото
то е опрѣдѣлено за тебе, и опрѣдѣлено
за сынове-тѣ ти, дадено отъ примирител-
ны-тѣ жъртвы на Израилевы-тѣ сынове.
15 Бедро-то на възвышаемо-то, и гради-тѣ
на движимо-то приношеніе да донесжтъ,
наедно съ приношенія-та на тлъстинж-тж
да ги двигнатъ за движимо приношеніе
прѣдъ Господа; и да бжде твое, и на
сынове-тѣ ти съ тебе по вѣчно узаконе-
ніе, както заповѣда Господь.
16 И търсяше прилѣжно Моисей ярецъ-тъ
на приношеніе-то за грѣхъ; и ето, бѣше
изгоренъ: и разгнѣва ся на Елеазара и
на Иеамара, останалы-тѣ Ааронови сы-
17 нове, и рече: Защо не ядохте приноше-
ніе-то за грѣхъ на свято мѣсто? защото
е прѣсвято; и дадено ви е за да дигате
беззаконіе-то отъ събраніе-то, и да пра-
вите умилостивеніе за тѣхъ прѣдъ Госпо-
18 да. Ето кръвь-та му не ся внесе въ свя-
тилище-то: трѣбваше непрѣмѣнно да го
ядете въ святилище-то, както заповѣдахъ.
19 И рече Ааронъ Моисею: Ето, тѣ при-
несохж днесь приношеніе-то си за грѣхъ
и всесъжженіе-то си, прѣдъ Господа, и
такывъ работы ми ся случихж; и *ако*
быхъ азъ днесь приношеніе-то за грѣхъ,
това ще ли бжде угодно прѣдъ очи-тѣ
20 Господни? И като чу Моисей станж му
угодно това.

ГЛАВА 11.

1 И говори Господь Моисею, и Аарону
2 и рече имъ: Говорѣте на Израилевы-тѣ
сынове и речѣте: Тѣзи сж животны-тѣ
които ще ядете отъ всичкы-тѣ скотове
3 които сж по земж-тж. Отъ скотове-тѣ
всяко що има раздвоеніе въ копыто-то,
и е съ расцѣпены копыта, и прѣгрызва,
4 него да ядете. Но отъ онѣзи които прѣ-
грызватъ, или отъ онѣзи които иматъ
раздвоены копыта, да не ядете тѣзи: ка-
милж-тж, защото прѣгрызва, но нѣма
раздвоены копыта; тя е нечиста за васъ;
5 И кроликъ-тъ, защото прѣгрызва, но нѣ-
ма раздвоены копыта: нечистъ е за васъ;
6 И заяцъ-тъ, защото прѣгрызва, но нѣма
раздвоены копыта; той е нечистъ за васъ;
7 И свиня-тж, защото има раздвоеніе въ
копыто-то, и е съ расцѣпено копыто, но
8 не прѣгрызва; тя е нечиста за васъ: Отъ

месо-то имъ да не ядете, и до мърша-тѫ
имъ да ся не прикоснувате: тѣ сѫ нечи-
сты за васъ.
9 Отъ всичкы-тѣ които сѫ въ воды-тѣ, да
ядете тѣзи: всичкы които иматъ крыла
и люспы въ воды-тѣ, въ морета-та и въ
10 рѣкы-тѣ, тѣхъ да ядете. А отъ всичко
което ся движи въ воды-тѣ, и отъ вся-
ко одушевленно животно което е въ во-
ды-тѣ, всичкы които нѣматъ крыла и
люспы въ морета-та и въ рѣкы-тѣ, гну-
11 сны сѫ за васъ. Тѣ непрѣмѣнно да бѫ-
дѫтъ гнусны за васъ: отъ месо-то имъ да
не ядете, и отъ мърша-тѫ имъ да ся гну-
12 сите. Всичко въ воды-тѣ което нѣма кры-
ла нито люспы, *да бѫде* гнусно за васъ.
13 И отъ птицы-тѣ, да ся гнусите отъ
тѣзи; да не ся ядѫтъ; гнусны сѫ: о-
релъ-тъ, и грифъ-тъ, и морскый орелъ,
14 И хилакъ-тъ, и соколъ-тъ по видъ-тъ му:
15 Всякой вранъ, по видъ-тъ му: (16) И ка-
милоптица-та, и сова-та, и куковица-та,
17 и ястребъ-тъ по видъ-тъ му, И нощный
18 вранъ, и хиликъ-тъ, и ивинъ-тъ, И ле-
19 бедъ-тъ, и неясыть-та, и сипъ-тъ, И
щрькъ-тъ, и чапля-та по видъ-тъ й, и
вдодъ-тъ, и прилѣпъ-тъ.
20 Всичкы-тѣ крылаты пълзящи, които
ходятъ на четыри *нозѣ*, да бѫдѫтъ за васъ
21 гнусны. Но отъ всичкы-тѣ пълзящи кры-
латы, тѣзи можете да ядете които ходятъ
на четыри *нозѣ*, които иматъ голени надъ
нозѣ-тѣ си, за да скачатъ съ тѣхъ по зе-
22 мя-тѫ. Тѣзи да ядете отъ тѣхъ: скака-
лецъ-тъ по видъ-тъ му, и соламъ-тъ по
видъ-тъ му, и харголъ-тъ по видъ-тъ му,
23 и акрида-тѫ, по видъ-тъ й. А всичкы-тѣ
крылаты пълзящи, които иматъ четыри
24 нозѣ, да бѫдѫтъ гнусны за васъ. И отъ
тѣхъ ще бѫдете нечисти: всякой който
ся прикоснува до мърша-тѫ имъ, ще бѫ-
25 де нечистъ до вечеръ. И всякой който
земе отъ мърша-тѫ имъ, да испере дре-
хы-тѣ си, и ще бѫде нечистъ до вечеръ.
26 Отъ скотове-тѣ всичкы що иматъ раз-
двоеніе въ копыто-то, но не сѫ съ рас-
цѣпены копыта нито прѣгрызватъ, *мърши-
тѣ* имъ ще бѫдѫтъ нечисты за васъ: вся-
кой който ся прикоснува до тѣхъ, ще
27 бѫде нечистъ. И отъ всичкы-тѣ четве-
роногы животны, тѣзи които ходятъ на
длани-тѣ си ще ви бѫдѫтъ нечисты: вся-
кой който ся прикоснува до мърша-тѫ
28 имъ, ще бѫде нечистъ до вечеръ. И кой-
то земе мърша-тѫ имъ, да испере дрехы-
тѣ си, и ще бѫде нечистъ до вечеръ: тѣ
сѫ нечисты за васъ.
29 И тѣзи *ще бѫдѫтъ* нечисти за васъ
между пълзящы-тѣ които пълзятъ по зе-
мя-тѫ: невѣстулка-та, и мышка-та, и гу-
30 щеръ-тъ по видъ-тъ му, И ящеръ-тъ, и
ящерица-та, и савра-та, и саміамнеъ-тъ,
31 и хамелеонъ-тъ. Тѣзи сѫ нечисти за васъ
между всичкы-тѣ пълзящи: всякой кой-
то ся прикоснува до мършы-тѣ имъ ще
32 бѫде нечистъ до вечеръ; И всяко нѣщо
върхъ което бы паднали като умрѫтъ,
ще бѫде нечисто: всякой съсѫдъ дрь-
венъ, или дреха, или кожа, или врѣтище,
или какъвъ да е съсѫдъ който ся употрѣ-
бява въ работѫ, да ся тури въ водѫ, и
ще бѫде нечистъ до вечеръ: тогазь ще
33 бѫде чистъ; И всякой пьрстенъ съсѫдъ,
въ който падне *нѣщо* отъ тѣзи, всичко
нѣщо което е вѫтрѣ му, ще бѫде нечи-
34 сто; а него ще строшите: Всяко ястіе
което ся яде, въ което влази вода, ще
бѫде нечисто; и всяко питіе което ся піе
въ какъвъ и да е съсѫдъ, ще бѫде нечи-
35 сто. И всяко *нѣщо* върхъ което бы па-
днало отъ мърша-тѫ имъ, ще бѫде не-
чисто: пещь, или огнище, трѣбва да ся
развалятъ: нечисты сѫ, и нечисты ще
36 бѫдѫтъ за васъ. А изворъ, или кладе-
нецъ дѣто има вода събрана, ще бѫде
чистъ; но каквото ся прикосне до мър-
37 ша-тѫ имъ, ще бѫде нечисто: И ако па-
дне отъ мърша-тѫ имъ върхъ нѣкое сѣ-
ме за сѣяніе, което ще ся посѣе, чисто
38 ще бѫде. Ако ли е сѣме-то полѣяно съ
водѫ, и падне отъ мърша-тѫ имъ на не-
го, нечисто ще бѫде за васъ.
39 И ако умре *нѣкой* отъ скотове-тѣ кои-
то ви сѫ за яденіе, който ся прикосне до
мърша-тѫ му, ще бѫде нечистъ до ве-
40 черъ. И който яде отъ мърша-тѫ му,
трѣбва да испере дрехы-тѣ си, и ще бѫде
нечистъ до вечеръ: и който земе мър-

ма-тѫ му, да испере дрехы-тѣ си, и ще
бѫде нечистъ до вечеръ.
41 И всякой гадъ, който пълзи по земѭ-
тѫ, ще бѫде гнусенъ *за васъ:* да го не я-
42 дете. Всяко което ходи на коремъ-тъ си,
и което ходи на четыри *нозѣ*, или всичко
което има много нозѣ, между всичкы-тѣ
гадове които пълзятъ по земѭ-тѫ, тѣхъ
43 да не ядете, защото сѫ гнусота. Да не
омърсите душы-тѣ си ни съ единъ гадъ
пълзящъ, нито да ся осквернните съ тѣхъ,
44 за да бѫдете нечисти чрѣзъ тѣхъ. Защо-
то азъ съмь Іеова Богъ вашъ: освятѣте
ся прочее, и бѫдѣте святи, защото святъ
съмь азъ: и да не осквернните душы-тѣ си
съ никакъвъ гадъ пълзящъ по земѭ-тѫ.
45 Защото азъ съмь Господь, който вы въз-
ведохъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, за да ви
съмь Богъ: бѫдѣте прочее святи, защото
азъ съмь святъ.
46 Тойзи е законъ-тъ за скотове-тѣ, и за
птицы-тѣ, и за всяко одушевленно което
ся движи въ воды-тѣ, и за всяко одуше-
47 вленно което пълзи по земѭ-тѫ: За да
правите разликѫ между нечисто-то и чи-
сто-то, и между животны-тѣ които ся я-
дѫтъ, и животны-тѣ които не ся ядѫтъ.

ГЛАВА 12.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове, и ка-
жи: Ако нѣкоя жена зачне и роди мѫжко
дѣте, тя ще бѫде нечиста седмь дни: спо-
редъ дни-тѣ когато е въ разлѫченіе за-
ради мѣсечины-тѣ си ще бѫде нечиста.
3 И въ осмый-тъ день ще ся обрѣже крае-
4 кожіе-то му. А тя ще сѣди тридесеть и
три дни въ очищеніе-то отъ кръвь-тѫ
си: до никоѭ святѫ вещь да не допира, и
въ святилище-то да не влѣзе, додѣ ся ис-
5 пълнятъ дни-тѣ на очищеніе-то ѝ. Ако
ли роди женско, то ще бѫде нечиста двѣ
седмицы, както въ разлѫченіе-то си: и
да сѣди въ очищеніе-то отъ кръвь-тѫ си
шестдесеть и шесть дни.
6 И като ся испълнятъ дни-тѣ на очище-
ніе-то ѝ, за сынъ, или за дъщерѭ, да до-
несе агне еднолѣтно за всесъжженіе, и
гълѫбче, или гъргорицѫ, въ приношеніе
за грѣхъ, до двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на
7 събраніе-то, при свещенника: И той да
го принесе прѣдъ Господа, и да направи
умилостивеніе за неѭ, и тя ще бѫде чи-
ста отъ теченіе-то на кръвь-тѫ си. Тойзи
е законъ-тъ за онѫзи която ражда мѫж-
8 ко дѣте или женско. Ако ли не ѝ стига
рѫка да донесе агне, нека донесе двѣ
гъргорицы, или двѣ гълѫбчета, едно за
всесъжженіе, а едно въ приношеніе за
грѣхъ: и свещенникъ-тъ да направи уми-
лостивеніе за неѭ, и ще бѫде чиста.

ГЛАВА 13.

1 И говори Господь Моисею и Аарону и
2 рече: Когато нѣкой человѣкъ има по ко-
жѫ-тѫ на снагѫ-тѫ си отокъ, или кра-
стѫ, или лъскаво пятно, и стане връху
кожѫ-тѫ на снагѫ-тѫ му рана отъ про-
казѫ, да ся заведе при Аарона свещен-
ника, или при едного отъ сынове-тѣ му,
3 свещенницы-тѣ: И свещенникъ-тъ да прѣ-
гледа ранѫ-тѫ на кожѫ-тѫ на снагѫ-тѫ.
И *ако* влакна-та на ранѫ-тѫ сѫ побѣлѣ-
ли, и рана-та ся види по дълбока отъ
кожѫ-тѫ на снагѫ-тѫ му, тя е рана на
проказѫ; и свещенникъ-тъ като го прѣ-
4 гледа, ще го обяви нечистъ. Но ако лъ-
скаво-то пятно е бѣло на кожѫ-тѫ на
снагѫ-тѫ му, и на видъ не е по дълбоко
отъ кожѫ-тѫ, и влакна-та му не сѫ ся
промѣнили въ бѣло, то свещенникъ-тъ да
затвори оногози който има ранѫ-тѫ седмь
5 дни; И въ седмый-тъ день да го прѣгле-
да свещенникъ-тъ; и ако види че рана-
та е въ стояніе, *и* не ся е распространѣла
рана-та по кожѫ-тѫ, тогазь свещенникъ-тъ
6 да го затвори другы седмь дни; И пакъ да
го прѣгледа свещенникъ-тъ въ седмый-тъ
день; и рана-та ако е завѣнѫла, и не ся е
распространѣла рана-та по кожѫ-тѫ, то-
газь свещенникъ-тъ да го обяви чистъ:
то е краста; и да испере дрехы-тѣ си и
7 ще бѫде чистъ. Ако ли ся е распространѣ-
ла много краста-та по кожѫ-тѫ, подиръ
яваніе-то му прѣдъ свещенника за о-
чищеніе-то си, той трѣбва да ся яви пакъ

8 на священника. И ако види священ-
никъ-тъ, че ся е распрострѣла краста-та
по кожѫ-тѫ, тогазь священникъ-тъ ще го
обяви за нечисть: това е проказа.
9 Когато единъ человѣкъ има ранѫ отъ
проказѫ, то да ся заведе той при священ-
10 ника; И священникъ-тъ ще прѣгледа, и
ако отокъ-тъ на кожѫ-тѫ е бѣлъ, влакна-
та сѫ ся промѣнили на бѣлы, и има жи-
11 во месо въ отокъ-тъ, Това е стара про-
каза на кожѫ-тѫ на снагѫ-тѫ му, и свя-
щенникъ-тъ трѣбва да го обяви за не-
чисть. Да го не затвори, защото е не-
12 чисть. Но ако ся е распрострѣла много
проказа-та по кожѫ-тѫ, и е покрыла
всичкѫ-тѫ кожѫ на имущій-тъ ранѫ-тѫ
отъ главѫ-тѫ му до нозѣ-тѣ му, колкото
могѫтъ да видятъ очи-тѣ на священника;
13 Тогазь ще прѣгледа священникъ-тъ, и а-
ко е проказа-та покрыла всичкѫ-тѫ му
снагѫ, да покаже чисть оногози който и-
ма ранѫ-тѫ; тя ся е промѣнила всичка-та
14 въ бѣло: той е чисть. Но въ който день
ся покаже въ него живо месо, да бѫде
15 нечисть. И като прѣгледа священникъ-тъ
живо-то месо, ще го обяви нечисть; жи-
16 во-то месо е нечисто: то е проказа. Или
ако живо-то месо ся промѣни пакъ, и
17 стане бѣло, да дойде при священника; И
ще го прѣгледа священникъ-тъ; и ако ся
е промѣнила рана-та на бѣло, тогазь да
обяви священникъ-тъ чисть оногози, кой-
то има ранѫ-тѫ: той е чисть.
18 Ако снага-та на нѣкого е имала на ко-
19 жѫ-тѫ струпей и е оздравѣлъ, И на мѣ-
сто-то на струпей-тъ ако е станало бѣлъ
отокъ, или лъскаво пятно бѣло, червени-
каво, той да ся покаже на священника;
20 И священникъ-тъ ще прѣгледа, и ако ся
види по дълбоко отъ кожѫ-тѫ, и влакна-
та му сѫ ся промѣнили въ бѣло, то да го
обяви священникъ-тъ за нечисть: това е
рана на проказѫ, която е избухнала въ
21 струпей-тъ. И ако и прѣгледа священ-
никъ-тъ, и ето, нѣма бѣлы влакна въ неѭ,
и не е по дълбока отъ кожѫ-тѫ, и завѣ-
нала е, тогазь священникъ-тъ да го за-
22 твори седмь дни; И ако ся е распрострѣ-
ла по кожѫ-тѫ много, тогазь священ-
никъ-тъ да го обяви за нечисть: то е я-
23 зва. Но ако лъскаво-то пятно остава на
мѣсто-то си, и не ся е распрострѣло, то е
бѣлѣгъ на струпей-тъ; и священникъ-тъ
да го обяви за чисть.
24 Ако ли снага-та на нѣкого има по ко-
жѫ-тѫ си изгорено отъ огнь, и оздравѣ-
ло-то на изгорено-то има лъскаво пятно,
25 бѣло червеникаво, или бѣло, Тогазь ще
го прѣгледа священникъ-тъ; и ако влак-
на-та на лъскаво-то пятно сѫ ся промѣ-
нили въ бѣло, и на видъ е по дълбоко отъ
кожѫ-тѫ, то е проказа която е избухна-
ла въ изгорено-то; и священникъ-тъ да го
26 обяви нечисть: то е язва на проказѫ. А-
ко ли священникъ-тъ го прѣгледа, и ето,
нѣма бѣлы влакна въ лъскаво-то пятно, и
не е по дълбоко отъ кожѫ-тѫ, и завѣнѫ-
ло е; то да го затвори священникъ-тъ
27 седмь дни; И да го прѣгледа священ-
никъ-тъ въ седмый-тъ день; и ако ся е то
распрострѣло много по кожѫ-тѫ, тогазь
да го обяви священникъ-тъ за нечисть:
28 то е язва на проказѫ. Ако ли лъскаво-
то пятно си стои на мѣсто-то, и не ся е
распрострѣло по кожѫ-тѫ, и е завѣнало,
това е отокъ отъ изгорено-то, и священ-
никъ-тъ да го обяви за чисть; понеже е
бѣлѣгъ отъ изгорено-то.
29 И ако мѫжъ или жена има ранѫ на гла-
30 вѫ-тѫ, или на брадѫ-тѫ, То да прѣгледа
священникъ-тъ ранѫ-тѫ; и ако е на видъ
по дълбока отъ кожѫ-тѫ, и въ неѭ има
тънкы влакна русы, то да го обяви свя-
щенникъ-тъ нечисть: то е кель, проказа
31 на главѫ-тѫ, или на брадѫ-тѫ. Ако ли
прѣгледа священникъ-тъ ранѫ-тѫ на
кель-тъ, и ето, на видъ не е по дълбока
отъ кожѫ-тѫ, и нѣма черны влакна въ
неѭ, тогазь священникъ-тъ да затвори
седмь дни оногози който има ранѫ-тѫ на
32 кель-тъ; И да прѣгледа священникъ-тъ
оногози който има ранѫ-тѫ въ седмый-тъ
день; и ако не ся е распрострѣлъ кель-тъ,
и нѣма въ него русы влакна, и на видъ
кель-тъ не е по дълбокъ отъ кожѫ-тѫ,
33 Той да ся обръсне, но келяво-то да не
обръсне; и священникъ-тъ да затвори
34 келявый-тъ другы седмь дни. И въ сед-

мий-тъ день да прѣгледа священникъ-тъ
кель-тъ; и ако кель-тъ не ся е распро-
стрѣлъ по кожѫ-тѫ, и на видъ не е по
длъбокъ отъ кожѫ-тѫ, то да го обяви
священникъ-тъ за чистъ; и той да испере
35 дрехы-тѣ си, и ще бѫде чистъ. Ако ли
подиръ очищеніе-то му ся е распрострѣлъ
36 много кель-тъ по кожѫ-тѫ, То да го прѣ-
гледа священникъ-тъ; и ако кель-тъ ся е
распрострѣлъ по кожѫ-тѫ, священникъ-тъ
да не търси русы влакна: той е нечистъ.
37 Но ако прѣгледа че кель-тъ е въ стоя-
ніе, и сѫ проникнали черны влакна въ
него, кель-тъ е оздравѣлъ, той е чистъ:
и ще го обяви священникъ-тъ за чистъ.
38 И ако мѫжъ, или жена има по кожѫ-
тѫ на снагѫ-тѫ си лъскавы пятна бѣлы,
39 То да прѣгледа священникъ-тъ, и ако
лъскавы-тѣ пятна по кожѫ-тѫ на снагѫ-
тѫ му сѫ бѣлизнавы, лишай е избухналъ
по кожѫ-тѫ: той е чистъ.
40 И ако ся е оскубала глава-та на нѣко-
41 го, той е плѣшивъ, чистъ е. И ако му ся е
оскубала глава-та къмъ лице-то, възлысъ
42 е, чистъ е; Но ако въ плѣшинѫ-тѫ или
въ възлысинѫ-тѫ има бѣла рана, черве-
никава, проказа е която е нагѣвала въ
плѣшинѫ-тѫ му, или въ възлысинѫ-тѫ му.
43 И священникъ-тъ ще го прѣгледа; и ако
отокъ-тъ на ранѫ-тѫ е бѣлъ червени-
кавъ въ плѣшинѫ-тѫ му, или въ възлы-
синѫ-тѫ му, както ся види проказа-та
44 по кожѫ-тѫ на снагѫ-тѫ, Той е прока-
женъ человѣкъ, нечистъ е: священникъ-тъ
да го обяви за нечистъ съвсѣмъ: той и-
ма ранѫ-тѫ си на главѫ-тѫ си.
45 И на прокаженний-тъ който има тѫзи
ранѫ дрехы-тѣ му да ся раздерѫтъ, и
глава-та му да бѫде непокрита, и устны-
тѣ си да покрые, и да вика: Нечистъ,
46 нечистъ. Прѣзъ всичкы-тѣ дни, до кога-
то бѫде рана-та на него ще е нечистъ;
нечистъ е той, и да сѣди отлѫченъ; вънъ
отъ станъ-тъ да бѫде обиталище-то му.
47 И ако бѫде рана-та на проказѫ-тѫ въ
дрехѫ, въ дрехѫ вълненѫ, или въ дрехѫ
48 лененѫ, Или въ основѫ-тѫ, или во вѫ-
тъкъ-тъ, отъ ленъ, или отъ вълнѫ, или въ
кожѫ, или въ всяко нѣщо направено отъ
49 кожѫ, И рана-та е зеленикава, или чер-
веникава, въ дрехѫ-та, или въ кожѫ-тѫ,
или въ основѫ-тѫ, или въ вѫтъкъ-тъ, и-
ли во всякой кожевъ съсѫдъ, то е рана
отъ проказѫ и да ся покаже на священ-
50 ника; И священникъ-тъ да прѣгледа ра-
нѫ-тѫ, и да затвори седмь дена онова
51 което има ранѫ-тѫ. И въ седмый-тъ день
да прѣгледа ранѫ-тѫ: ако ся е распро-
стрѣла рана-та по дрехѫ-тѫ, или по ос-
новѫ-тѫ, или по вѫтъкъ-тъ, или по ко-
жѫ-тѫ, въ каквато работа и да бѫде у-
потрѣбена кожа-та, рана-та е проказа
52 гнилотворна: това е нечисто. И да из-
гори дрехѫ-ѫа, или основѫ-тѫ, или вѫ-
тъкъ-тъ, вълненъ или лененъ, или вся-
кой съсѫдъ коженъ въ който е рана-та;
защото е гнилотворна проказа: съ огнь
да ся изгори.
53 И ако види священникъ-тъ, и ето, ра-
на-та не ся е распрострѣла по дрехѫ-
тѫ, или по основѫ-тѫ, или по вѫтъкъ-тъ,
54 или по какъвъ да е коженъ съсѫдъ, То
да заповѣда священникъ-тъ да исперѫтъ
онова което има ранѫ-тѫ, и да го затво-
55 ри другы седмь дни; И да прѣгледа свя-
щенникъ-тъ ранѫ-тѫ, слѣдъ праніе-то:
и ако рана-та не е промѣнила видъ-тъ
си, и не ся е распрострѣла рана-та, тя е
нечиста; съ огнь да ѭ изгоришь: разя-
дателна е, отъ опако-то, или отъ лице-то.
56 И ако види священникъ-тъ и ето рана-та
слѣдъ праніе-то си е завѣнала, то да ѭ
отдере отъ дрехѫ-тѫ, или отъ кожѫ-тѫ,
или отъ основѫ-тѫ, или отъ вѫтъкъ-тъ.
57 Но ако ся яви още на дрехѫ-тѫ, или на
основѫ-тѫ, или на вѫтъкъ-тъ, или на кой
да е коженъ съсѫдъ, *проказа* е избухнѫ-
ла: съ огнь да изгоришь онова което и-
58 ма ранѫ-тѫ. И дреха-та, или основа-та,
или вѫтъкъ-тъ, или кой да е коженъ съ-
сѫдъ, който ще исперешь, ако ся заличи
рана-та отъ тѣхъ, то да ся испере пакъ,
и ще бѫде чистъ.
59 Тойзи е законъ-тъ за ранѫ-тѫ на про-
казѫ-тѫ въ вълненѫ дрехѫ, или лененѫ,
или въ основѫ-тѫ, или въ вѫтъкъ-тъ, и-
ли въ кой да е коженъ съсѫдъ, за да ся
обявява чистъ, или нечистъ.

ГЛАВА 14.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Тойзи е законъ-тъ на прокаженный-тъ,
въ день-тъ на очищеніе-то му: да ся
3 приведе при священникъ-тъ: И да излѣзе
священникъ-тъ вънъ отъ станъ-тъ, и да
прѣгледа священникъ-тъ, и ако е оздравѣлъ
прокаженный-тъ отъ раны-тѫ на
4 проказа-тѫ, Тогазь да заповѣда священникъ-тъ
да земѫтъ за очищаемый-тъ двѣ
живы чисты птичета, и кедрово дръво,
5 и червенѫ *вълнѫ* и иссопъ: И да заповѣда
священникъ-тъ да заколѭтъ едно-то
птиче въ пърстенъ съсѫдъ, надъ живѫ
6 водѫ: А той да земе живо-то птиче, и
кедрово-то дръво, и червенѫ-тѫ *вълнѫ* и
иссопъ-тъ, и да натопи тѣхъ и живо-то
птиче въ кръвь-тѫ на птиче-то заклано-
7 то надъ живѫ-тѫ водѫ; И да поръси о-
чищаемый-тъ отъ проказѫ-тѫ седмь пати,
и да го обяви чистъ; и да испусне
8 живо-то птиче на поле-то. И очищаемый-тъ
да испере дрехы-тѣ си, и да о-
бръсне всичкы-тѣ си косми, и да ся о-
мые съ водѫ, и ще бѫде чистъ; и слѣдъ
това да дойде въ станъ-тъ; но да остане
9 вънъ отъ шатъръ-тъ си седмь дена. И въ
седмый-тъ день да обръсне всичкы-тѣ си
косми, главѫ-тѫ си, и брадѫ-тѫ си, и
вѣжды-тѣ си, и всичкы-тѣ си косми да
обръсне; и да испере дрехы-тѣ си, и да
омые тѣло-то си съ водѫ, и ще бѫде
чистъ.
10 И въ осмый-тъ день да земе двѣ беспорочны
мѫжкы агнета, и едно беспо-
рочно женско агне еднолѣтно, и три де-
сеты части отъ чисто брашно за хлѣбно
приношеніе, мѣсено съ елей, и единъ
11 логъ елей: И священникъ-тъ който очищава
да прѣдстави очищаемый-тъ человѣкъ
и тѣхъ прѣдъ Господа, въ двери-тѣ
12 на скиніѭ-тѫ на събраніе-то. И да земе
священникъ-тъ едно-то мѫжко агне, и да
го принесе въ приношеніе за прѣстапленіе,
и логъ-тъ елей-тъ, и да гы двигне за
13 движимо приношеніе прѣдъ Господа. И
да заколе агне-то, на мѣсто-то дѣто ко-
лѭтъ приношеніе-то за грѣхъ и всесъжженіе-то,
на свято-то мѣсто; защото
приношеніе-то за прѣстапленіе, както
и приношеніе-то за грѣхъ принадлѣжи
14 на священника: то е прѣсвято. И да земе
священникъ-тъ отъ кръвь-тѫ на приношеніе-то
за прѣстапленіе, и да тури священникъ-тъ
на край-тъ на десно-то ухо
на очищаемый-тъ и на палецъ-тъ на десна-тѫ
му рѫкѫ, и на голѣмый-тъ пърстъ
15 на деснѫ-тѫ му ногѫ; И да земе священникъ-тъ
отъ логъ-тъ елей, и да *го* излѣе
16 въ длань-тѫ на лѣвѫ-тѫ си рѫкѫ: И да
натопи священникъ-тъ десный-тъ си
пърстъ въ елей-тъ който има въ лѣвѫ-тѫ
си длань, и да поръси отъ елей-тъ съ
пърстъ-тъ си седмь пати прѣдъ Господа:
17 И отъ останалый-тъ елей който има въ
длань-тѫ си, да тури священникъ-тъ на
край-тъ на десно-то ухо на очищаемый-тъ,
и на палецъ-тъ на деснѫ-тѫ му рѫкѫ, и
на голѣмый-тъ пърстъ на деснѫ-тѫ му ногѫ,
върху кръвь-тѫ на приношеніе-то за
18 прѣстапленіе; А останалый-тъ елей кой-
то е въ длань-тѫ на священникъ-тъ, да
тури на главѫ-тѫ на очищаемый-тъ и да
направи священникъ-тъ умилостивеніе за
19 него прѣдъ Господа. И да принесе священникъ-тъ
приношеніе-то за грѣхъ, и
да направи умилостивеніе за очищаемый-тъ
отъ нечистотѫ-тѫ си: и послѣ да
20 заколе всесъжженіе-то. И да принесе
священникъ-тъ всесъжженіе-то и хлѣбно-то
приношеніе на олтаръ-тъ; и да
направи умилостивеніе за него священникъ-тъ,
и ще бѫде чистъ.
21 Ако ли е сиромахъ, и не му стига рѫка-та,
то нека земе едно агне въ движимо
приношеніе за прѣстапленіе, за да ся
направи умилостивеніе за него и еднѫ
десетѫ частъ *отъ ефѫ* чисто брашно мѣсено
съ елей за хлѣбно приношеніе, и
22 единъ логъ елей, И двѣ гъргорицы, или
двѣ гълѫбчета, каквото бы намѣрилъ; и
една-та да бѫде приношеніе за грѣхъ, а
23 друга-та всесъжженіе. И въ осмый-тъ
день да гы донесе за очищеніе-то си при
священника, у двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на
24 събраніе-то прѣдъ Господа. И да земе

священникъ-тъ агне-то на приношеніе-
то за прѣстѫпленіе, и логъ-тъ елей-тъ,
и да гы двигне священникъ-тъ за дви-
25 жимо приношеніе прѣдъ Господа. И да
заколе агне-то на приношеніе-то за прѣ-
стѫпленіе; и да земе священникъ-тъ отъ
кръвь-тѫ на приношеніе-то за прѣстѫ-
пленіе, и да тури на край-тъ на десно-
то ухо на очищаемый-тъ, и на палецъ-тъ
на десна-тѫ му рѫкѫ, и на голѣмый-тъ
26 пърстъ на десна-тѫ му ногѫ. И да излѣе
священникъ-тъ елей-тъ въ длань-тѫ на
27 лѣва-тѫ си рѫкѫ; И отъ елей-тъ който
има въ лѣва-тѫ си рѫкѫ, да поръси
священникъ-тъ съ десный-тъ си пърстъ
28 седмь пѫти прѣдъ Господа; И да тури
священникъ-тъ отъ елей-тъ, който има въ
длань-тѫ си, на край-тъ на десно-то ухо
на очищаемый-тъ, и на палецъ-тъ на де-
сна-тѫ му рѫкѫ, и на голѣмый-тъ пърстъ
на десна-тѫ му ногѫ, на туй мѣсто дѣто
е кръвь-тѫ отъ приношеніе-то за прѣ-
29 стѫпленіе; А останало-то отъ елей-тъ,
което е въ длань-тѫ на священника, да
тури на глава-тѫ на очищаемый-тъ, за
да направи умилостивеніе за него прѣдъ
30 Господа. И да принесе една-тѫ отъ гър-
горицы-тѣ, или отъ гълѫбчета-та, как-
31 вото бы намѣрилъ: Каквото бы намѣрилъ,
едно-то приношеніе за грѣхъ, а друго-
то всесъжженіе, наедно съ хлѣбно-то
приношеніе; и да направи священникъ-тъ
умилостивеніе за очищаемый-тъ прѣдъ
Господа.

32 Тойзи е законъ-тъ за оногози който
има ранѫ отъ проказѫ, и му не стига
рѫка за очищеніе-то му.

33 И говори Господь Моисею и Аарону и
34 рече: Когато влѣзете въ Ханаанскѫ-тѫ
земѭ, коѭто ви давамъ азъ за владѣніе,
и турѭ ранѫ отъ проказѫ въ нѣкоѭ кѫ-
щѫ, въ земѭ-тѫ на ваше-то притежа-
35 ніе, И оня на когото е кѫща-та дойде,
та яви на священника и каже: Видѣ ми
36 ся като язва въ кѫщѫ-тѫ; Тогазь да за-
повѣда священникъ-тъ да испразднятъ
кѫщѫ-тѫ, прѣди да влѣзе священникъ-тъ
да прѣгледа язва-тѫ, за да не стане не-
чисто всичко що е въ кѫщѫ-тѫ: и слѣдъ
това да влѣзе священникъ-тъ, да прѣгле-
37 да кѫщѫ-тѫ; И като разгледа язва-тѫ:
ако е язва-та по стѣны-тѣ на кѫщѫ-тѫ
съсъ зеленикавы или червеникавы трап-
чинкы, и видъ-тъ имъ е по дълбокъ отъ
38 *лице-то на* стѣнѫ-тѫ; Тогазь да излѣзе
священникъ-тъ изъ кѫщѫ-тѫ до двери-тѣ
на кѫщѫ-тѫ, и да затвори кѫщѫ-тѫ,
39 седмь дни: И да ся върне священникъ-тъ
въ седмый-тъ день, и да прѣгледа: и ра-
на-та ако ся е распрострѣла по стѣны-тѣ
40 на кѫщѫ-тѫ: То священникъ-тъ да запо-
вѣда да извадятъ каменіе-тѣ, на които е
язва-та, и да гы хвърлятъ вънъ отъ градъ-тъ
41 на нечисто мѣсто. И да направи да о-
стържѫтъ кѫщѫ-тѫ извѫтрѣ околовърстъ
и да хвърлятъ остърганѫ-тѫ пърстъ вънъ
42 отъ градъ-тъ на нечисто мѣсто. И да
земѫтъ другы каменіе, и да гы вложѫтъ
вмѣсто онѣзи каменіе: и да земѫтъ
другѫ пърстъ, и да помажѫтъ кѫщѫ-тѫ.
43 И ако дойде пакъ язва-та и ся покаже
въ кѫщѫ-тѫ, слѣдъ когато извадятъ ка-
меніе-тѣ, и като остържѫтъ кѫщѫ-тѫ, и
44 ѭ помажѫтъ: Тогазь да влѣзе священ-
никъ-тъ, и да прѣгледа: и ако ся е рас-
прострѣла язва-та въ кѫщѫ-тѫ, това е
гнилотворна проказа въ кѫщѫ-тѫ: нечи-
45 ста е. И ще съборятъ кѫщѫ-тѫ, каменіе-
тѣ ѝ, и дрьвіе-то ѝ, и всичкѫ-тѫ пърстъ
на кѫщѫ-тѫ; и да гы изнесѫтъ вънъ отъ
46 градъ-тъ на нечисто мѣсто. И който влѣ-
зе въ кѫщѫ-тѫ прѣзъ всичко-то врѣме
въ което е была затворена, да бѫде не-
47 чистъ до вечерь. И който спи въ кѫщѫ-
тѫ, да испере дрехы-тѣ си: и който яде
въ кѫщѫ-тѫ, да испере дрехы-тѣ си.

48 Но ако влѣзе священникъ-тъ та прѣ-
гледа, и ето, не ся е распрострѣла рана-
та въ кѫщѫ-тѫ, отъ когато ся е помаза-
ла кѫщѫ-тѫ, тогазь священникъ-тъ да о-
бяви кѫщѫ-тѫ за чистѫ, защото е исцѣ-
49 лѣла язва-та. И за да очисти кѫщѫ-тѫ,
нека земе двѣ птичета, и кедрово дрьво,
50 и червенѫ *вълнѫ* и иссопъ. И да заколе
едно-то птиче въ пърстенъ съсѫдъ, надъ
51 живѫ водѫ. И да земе кедрово-то дрьво,
и иссопъ-тъ, и червенѫ-тѫ *вълнѫ*, и жи-
во-то птиче, и да гы натопи въ кръвь-тѫ

на заклано-то птиче и въ жива-тѫ водѫ,
52 и да поръси кѫща-тѫ седмь пѫти. И да
очисти кѫща-тѫ съ кръвь-тѫ на птиче-
то, и съ жива-тѫ водѫ, и съ живо-то
птиче, и съ кедрово-то дрьво, и съ ис-
53 сопъ-тъ, и съ червена-тѫ *вълнѫ*. И да
пусне живо-то птиче вѫнъ отъ градъ-тъ
на поле-то, и на направи умилостивеніе
за кѫща-тѫ : и ще бѫде чиста.
54 Тозъ е законъ-тъ за всякоѭ ранѫ отъ
55 проказѫ, и отъ кель, И за проказѫ на
56 дрехѫ, и на кѫщѫ, И за отокъ и за кра-
57 стѫ, и за лъскавы пятна: За да показва
кога е *нѣщо* нечисто, и кога чисто: тозъ
е законъ-тъ за проказѫ-тѫ.

ГЛАВА 15.

1 И говори Господь Моисею и Аарону и
2 рече: Говорѣте на Израилевы-тѣ синове
и кажѣте имъ: ако нѣкой человѣкъ има
теченіе изъ тѣло-то си, нечистъ е отъ
3 теченіе-то си. И нечистота-та му въ те-
ченіе-то му е тая: или отъ плъть-тѫ тече
теченіе-то му, или въ плъть-тѫ му ся
спре теченіе-то му: негова е нечистота.
4 Всяка постелка на коѭто легне онзи
който има теченіе-то, ще е нечиста: и
всяко нѣщо, на което сѣдне, ще бѫде
5 нечисто. И онзи человѣкъ, който ся до-
пре до постелка-тѫ му, трѣбва да испере
дрехы-тѣ си, и да ся омые съ водѫ, и ще
6 бѫде нечистъ до вечеръ. И който сѣдне
на нѣщо върхъ което е сѣдѣлъ онзи кой-
то има теченіе-то, да испере дрехы-тѣ
си, и да ся омые съ водѫ и ще бѫде не-
7 чистъ до вечеръ. И който ся допре до
тѣло-то на оногози който има теченіе-
то, да испере дрехы-тѣ си, и да ся омые
съ водѫ, и ще бѫде нечистъ до вечеръ.
8 И ако онзи който има теченіе-то плюне
върхъ чистый-тъ, той да испере дрехы-
тѣ си, и да ся омые съ водѫ, и да бѫде
9 нечистъ до вечеръ. И всяко сѣдло, на
което бы сѣдналъ онзи който има тече-
10 ніе-то, ще бѫде нечисто. И който ся
допре до всяко нѣщо което е было подъ
него, да бѫде нечистъ до вечеръ: и кой-
то го земе, да испере дрехы-тѣ си, и
да ся омые съ водѫ, и ще бѫде нечистъ
до вечеръ.
11 И до когото ся допре онзи който има
теченіе-то, безъ да има рѫцѣ-тѣ си о-
мыты съ водѫ, той да испере дрехы-тѣ
си, и да ся омые съ водѫ, и да е нечистъ
12 до вечеръ. И пърстный сѫсѫдъ, до който
бы ся допрѣлъ онзи който има теченіе-
то, да ся строши; и всякой сѫсѫдъ дрь-
13 вень да ся измые съ водѫ. И когато ся
очисти отъ теченіе-то си онзи който и-
ма теченіе, тогазъ да изброи за себе си
седмь дни за очищеніе-то си; и да испе-
ре дрехы-тѣ си, и да омые тѣло-то си
14 съсъ живѫ водѫ, и ще бѫде чистъ. И въ
осмый-тъ день да си земе двѣ гъргори-
цы, или двѣ гѫлѫбчета, и да иде прѣдъ
Господа у двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на съ-
браніе-то, и да гы даде на священника:
15 И да гы принесе священникъ-тъ едно-то
приношеніе за грѣхъ, а друго-то всесъж-
женіе; и да направи священникъ-тъ у-
милостивеніе за него прѣдъ Господа за
теченіе-то му.
16 И онзи человѣкъ, отъ когото излѣзе
сѣме отъ съвъкупленіе, да омые всичко-
то си тѣло съ водѫ, и да е нечистъ до
17 вечеръ. И всяка дреха, и всяка кожа, на
коѭто бы падвало сѣме отъ съвъкупле-
ніе, да ся испере съ водѫ, и да бѫде не-
18 чиста до вечеръ. А жена-та, съ коѭто
бы ся съвъкупилъ мѫжъ, да ся омыѭтъ
съ водѫ, и да бѫдатъ нечисти до вечеръ.
19 И жена-та ако има теченіе и е кръвь
теченіе-то ѝ отъ плъть-тѫ ѝ, да бѫде
раздѫчена седмь дни: и всякой който ся
допре до неѭ ще бѫде нечистъ до ве-
20 черъ. И всяко нѣщо на което е лежала
въ раздѫченіе-то си, ще бѫде нечисто:
и всяко нѣщо на което бы сѣдѣла, ще
21 бѫде нечисто. И всякой който ся допре
до постелка-тѫ ѝ, да испере дрехы-тѣ
си, и да ся омые съ водѫ, и ще бѫде не-
22 чистъ до вечеръ. И всякой който ся допре
до нѣщо на което е тя сѣдѣла, да испе-
ре дрехы-тѣ си, и да ся омые съ водѫ,
23 и ще бѫде нечистъ до вечеръ. И ако бы
имало нѣще върхъ постелка-тѫ или върхъ
това на което бы сѣдѣла тя, та ся допре

той до него, ще бѫде нечистъ до вечеръ.
24 И ако нѣкой легне съ нея, и дойде кръ-
вотеченіе-то ѝ на него, ще бѫде нечистъ
седмь дни, и всяка постелка, на която
бы легналъ той, ще бѫде нечиста.
25 И ако нѣкоя жена има кръвотеченіе
много дни, вънъ отъ врѣме-то на разлѫ-
ченіе-то си, или ако има теченіе по на-
дълго отъ разлѫченіе-то си, всичкы-тѣ
дни на теченіе-то на нечистота-тѫ ѝ ще
бѫдатъ както дни-тѣ на разлѫченіе-то ѝ:
26 ще бѫде нечиста. Всяка постелка, на
която лежи въ всичкы-тѣ дни на тече-
ніе-то си, ще ѝ бѫде както постелка-та
на разлѫченіе-то ѝ: и всяко нѣщо, на
което сѣдне, ще бѫде нечисто, както въ
27 нечистота-тѫ на разлѫченіе-то ѝ. И вся-
кой който ся допре до тѣхъ, ще бѫде
нечистъ, и да испере дрехы-тѣ си, и да
ся омые съ вода, и ще бѫде нечистъ до
28 вечеръ. Но ако ся очисти отъ теченіе-
то си, тогазъ да изброи за себе си седмь
29 дни, и слѣдъ тѣхъ ще бѫде чиста. И въ
осмый-тъ день да си земе двѣ гъргори-
цы, или двѣ гълѫбчета, и да гы донесе
при священника до двери-тѣ на скиніѭ-
30 тѫ на събраніе-то. И да принесе священ-
никъ-тъ едно-то приношеніе за грѣхъ, а
друго-то всесъжженіе; и священникъ-тъ
да направи умилостивеніе заради нея
прѣдъ Господа, за теченіе-то на нечи-
стота-тѫ ѝ.
31 Така да отдѣляте Израилевы-тѣ синове
отъ нечистоты-тѣ имъ: и да не умрѫтъ
поради нечистота-тѫ си, като осквер-
няватъ скиніѭ-тѫ ми, която е въ срѣдъ
тѣхъ.
32 Тозъ е законъ-тъ за оногозъ, който и-
ма теченіе; и за оногозъ отъ когото из-
лѣзва сѣме отъ съвкупленіе и ся ос-
33 квернява чрѣзъ него; И за оназъ която
е болна отъ кръвотеченіе-то си; и за о-
ногозъ който има теченіе, мѫжъ или же-
на, и за оногозъ който легне съ нечиста.

ГЛАВА 16.

1 И говори Господь Моисею, слѣдъ
смърть-тѫ на двама-та Аароновы синове,
когато пристанѫхѫ съ *чуждь огнь* прѣдъ
2 Господа и умрѣхѫ: И рече Господь Мои-
сею: Кажи на Аарона брата си, да не
влази всяко врѣме въ святилище-то, ко-
ето е отвѫтрѣ завѣса-тѫ, прѣдъ очисти-
лище-то което е върху ковчегъ-тъ, за да
не умре; защото въ облакъ ще ся явя-
3 вамъ върхъ очистилище-то. Така да влѣ-
зе Ааронъ въ святилище-то съ юнецъ
отъ говеда-та въ приношеніе за грѣхъ, и
4 овенъ за всесъжженіе. Да ся облѣче въ
ленѣнъ освятенъ хитонъ, и ленены гащи
да има на тѣло-то си, и съ ленѣнъ поясъ
да е опасанъ, и ленѣнъ кидаръ да носи
на глава-та си: тѣ сѫ святы облѣкла; и
да омые съ водѫ тѣло-то си, и да ся о-
5 блѣче въ тѣхъ. И отъ събраніе-то на Из-
раилевы-тѣ синове да земе два ярца отъ
козы-тѣ въ приношеніе за грѣхъ, и е-
динъ овенъ за всесъжженіе.
6 И да приведе Ааронъ юнецъ-тъ на при-
ношеніе-то за грѣхъ, което *ще принесе*
за себе си, и да направи умилостивеніе
7 за себе си и за домъ-тъ си. И да земе
два-та ярца, и да гы постави прѣдъ Гос-
пода, до двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на съ-
8 браніе-то. И да хвърли Ааронъ жрѣбія
за два-та ярца; едно жрѣбіе за Господа,
и едно жрѣбіе за отпущаемый-тъ ярецъ.
9 И да приведе Ааронъ ярецъ-тъ, на който
е паднало жрѣбіе-то Господне, и да го
10 принесе въ приношеніе за грѣхъ. А я-
рецъ-тъ на който е паднало жрѣбіе-
то на отпущеніе, да *го* прѣдстави живъ
прѣдъ Господа, за да направи съ него
умилостивеніе, и да го проводи въ пу-
стынѭ-тѫ на отпущеніе.
11 И да приведе Ааронъ юнецъ-тъ на при-
ношеніе-то за грѣхъ, което *ще принесе*
за себе си, и да направи умилостивеніе
за себе си, и за домъ-тъ си: и да заколе
юнецъ-тъ на приношеніе-то за грѣхъ,
12 което *приноси* за себе си. И да земе ка-
дилница-тѫ пълнѫ съ распалены вѫгли-
ща отъ олтарь-тъ, който е прѣдъ Госпо-
да, и пълны двѣ шепы съ благовоненъ
темянъ стуканъ дребно, и да *го* внесе
13 отъ вѫтрѣ завѣса-тѫ. И да тури темянъ-тъ
на огнь-тъ прѣдъ Господа, и димъ-тъ на

темянъ-тъ да покрые очистилище-то,
което е на свидѣтелство-то, за да не у-
14 мре. И да земе отъ кръвь-тѫ на юнецъ-тъ,
и да поръси съ прьстъ-тъ си очистили-
ще-то къмъ истокъ; и прѣдъ очистили-
ще-то да поръси седмь пѫти отъ кръвь-тѫ
15 съ прьстъ-тъ си. Тогазь да заколе я-
рецъ-тъ на приношеніе-то за грѣхъ, кое-
то е за людіе-тѣ; и да внесе кръвь-тѫ
му отъ вѫтрѣ завѣсѫ-тѫ, и да направи съ
кръвь-тѫ му, както направи съ кръвь-тѫ
на юнецъ-тъ, и да поръси съ неѭ надъ
очистилище-то, и прѣдъ очистилище-то.
16 И да направи умилостивеніе за святили-
ще-то, заради нечистоты-тѣ на Израиле-
вы-тѣ сынове, и заради прѣстѫпленія-та
имъ и всичкы-тѣ имъ грѣхове: така да
направи и за скиніѭ-тѫ на събраніе-то,
която стои по между имъ въ срѣдъ не-
17 чистоты-тѣ имъ. И никой человѣкъ да ся
не намѣри въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то,
когато влази той въ святилище-то да на-
прави умилостивеніе, додѣ излѣзе като
направи умилостивеніе за себе си, и за
домъ-тъ си, и за всичкый-тъ Израилевъ
18 съборъ. Тогазь да излѣзе къмъ олтарь-тъ
който е прѣдъ Господа, и да направи
умилостивеніе за него; и да земе отъ
кръвь-тѫ на юнецъ-тъ, и отъ кръвь-тѫ
на ярецъ-тъ, и да тури наоколо но ро-
19 гове-тѣ на олтарь-тъ. И да поръси вързъ
него отъ кръвь-тѫ съ прьстъ-тъ си седмь
пѫти, и да го очисти отъ нечистоты-тѣ
на Израилевы-тѣ сынове, и да го освяти.
20 И като свърши да прави умилостиве-
ніе за святилище-то, и за скиніѭ-тѫ на
събраніе-то, и за олтарь-тъ, да приведе
21 живый-тъ ярецъ; И да тури Ааронъ двѣ-
тѣ си рѫцѣ на главѫ-тѫ на живый-тъ
ярецъ; и да исповѣда надъ него всичкы-
тѣ беззаконія на Израилевы-тѣ сынове,
и всичкы-тѣ имъ прѣстѫпленія и всич-
кы-тѣ имъ грѣхове; и да гы тури на гла-
вѫ-тѫ на ярецъ-тъ; и да *го* проводи въ
пустынѭ-тѫ съ рѫкѫ-тѫ на приготвенъ
22 человѣкъ. И да понесе ярецъ-тъ на себе
си всичкы-тѣ имъ беззаконія въ ненасе-
ляемѫ земѭ: така да пусне ярецъ-тъ въ
пустынѭ-тѫ.

23 И да влѣзе Ааронъ въ скиніѭ-тѫ на
събраніе-то, и да съблѣче ленены-тѣ о-
дежды, въ които ся е облѣклъ когато е
влѣзалъ въ святилище-то, и да гы остави
24 тамъ: И да омые тѣло-то си съ водѫ на
свято мѣсто, и да облѣче дрехы-тѣ си, и
да излѣзе, и да принесе свое-то си все-
съжженіе, и всесъжженіе-то на людіе-
тѣ, и да направи умилостивеніе за себе
25 си, и за людіе-тѣ. И тлъстина-та на при-
ношеніе-то за грѣхъ да изгори на ол-
тарь-тъ.
26 И онзи който откара отпущаемый-тъ
ярецъ, да испере дрехы-тѣ си, и да о-
мые тѣло-то си съ водѫ; и слѣдъ това
27 да влѣзе въ станъ-тъ. А юнецъ-тъ на
приношеніе-то за грѣхъ, и ярецъ-тъ на
приношеніе-то за грѣхъ, на които кръвь-
та ся е внесла за да бѫде умилостиве-
ніе въ святилище-то, да изнесѫтъ вънъ
отъ станъ-тъ, и да изгорятъ въ огнь-тъ
кожы-тѣ имъ, и месо-то имъ, и лайна-та
28 имъ. И онзи който гы изгори, да испере
дрехы-тѣ си, и да омые тѣло-то си съ
водѫ, и слѣдъ това да влѣзе въ станъ-тъ.
29 И *това* да ви бѫде за вѣчно узаконе-
ніе: въ седмый-тъ мѣсецъ, въ десетый-тъ
день на мѣсецъ-тъ, да смирите душы-тѣ
си, и да не вършите никоѭ работѫ, ни
туземецъ, нито пришлецъ който ся е на-
30 селилъ между васъ; Защото въ тойзи
день *священникъ-тъ* ще направи умило-
стивеніе за васъ, да вы очисти отъ всич-
кы-тѣ ви грѣхове, та да сте чисти прѣдъ
31 Господа. Това ще бѫде за васъ сѫбота
на покой, и да смирите душы-тѣ си: то
32 е узаконеніе вѣчно. И да направи уми-
лостивеніе-то онзи священникъ който е
помазанъ и посвятенъ за да священству-
ва вмѣсто бащѫ си, и да ся облѣче въ
33 ленены-тѣ одежды, святы-тѣ одежды. И
да направи умилостивеніе за свято-то
святилище, и да направи умилостивеніе
за скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и за ол-
тарь-тъ; и да направи умилостивеніе за
священницы-тѣ, и за всичкы-тѣ людіе на
34 съборъ-тъ. И това ще бѫде вамъ вѣчно
узаконеніе да направите умилостивеніе
заради Израилевы-тѣ сынове за всичкы-

тѣ имъ грѣхове, еднѫждь въ годинѫ-тѫ.
И направи така, както заповѣда Господь
Моисею.

ГЛАВА 17.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говори на Аарона, и на синове-тѣ му, и
на всичкы-тѣ Израилевы синове, и кажи
имъ: Това е слово-то което заповѣда Гос-
3 подь и рече: Който человѣкъ отъ домъ-тъ
Израилевъ заколе говедо, или агне, или
козѫ, въ станъ-тъ, или който заколе
4 вънъ отъ станъ-тъ, И го не приведе до
двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то,
за да принесе приношеніе Господу прѣдъ
скиніѭ-тѫ Господнѭ, кръвь ще ся вмѣни
на оногози человѣка; кръвь е пролѣлъ, и
да ся истрѣби онзи человѣкъ отъ срѣдъ
5 людіе-тѣ си; За да приводятъ Израиле-
ви-тѣ синове жъртвы-тѣ си, които ко-
лятъ на поле-то, и да гы приносятъ Го-
споду, до двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на съ-
браніе-то, при священника, и да гы за-
колятъ за примирителны жъртвы Госпо-
6 ду. И да поръси священникъ-тъ съ кръвь-
тѫ олтарь-тъ Господенъ, при двери-тѣ
на скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и да изго-
ри тлъстинѫ-тѫ за уханіе благовонно Го-
7 споду. И да не приносятъ вече жъртвы-
тѣ си на бѣсове-тѣ, слѣдъ които тѣ блуд-
ствуватъ: това да имъ бѫде узаконеніе
вѣчно въ родове-тѣ имъ.
8 И да имъ кажешь: Който человѣкъ отъ
домъ-тъ Израилевъ, или отъ пришелцы-
тѣ прѣселены между васъ, принесе все-
9 съжженіе или жъртвѫ, И ѭ не приведе
до двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-
то, за да ѭ принесе Господу, да ся ис-
трѣби онзи человѣкъ отъ людіе-тѣ си.
10 И ако нѣкой отъ домъ-тъ Израилевъ,
или отъ пришелцы-тѣ прѣселены между
васъ, яде каква да е кръвь, ще турѭ ли-
це-то си противъ онѫзи душѫ, която яде
кръвь-тѫ, и ще ѭ истрѣбѭ отъ срѣдъ
11 людіе-тѣ ѝ. Защото животъ-тъ на плъть-
тѫ е въ кръвь-тѫ; и азъ ви ѭ дадохъ, да
правите умилостивеніе на олтарь-тъ за
души-тѣ си; защото кръвь-та е която
12 прави умилостивеніе за душѫ-тѫ. За това
казахъ азъ на Израилевы-тѣ синове: Ни
една душа отъ васъ да не яде кръвь;
нито пришлецъ-тъ, който е прѣселенъ
между васъ да яде кръвь.
13 И ако нѣкой человѣкъ отъ Израилевы-
тѣ синове, или отъ пришелцы-тѣ прѣсе-
лены между васъ, отиде на ловъ и улови
животно, или птицѫ, която ся яде, да
пролѣе кръвь-тѫ ѝ, и да ѭ покрые съ
14 пръсть. Защото животъ-тъ на всякѫ плъть
е кръвь-та ѝ; тя е животъ-тъ ѝ; за това
казахъ на Израилевы-тѣ синове: Да не
ядете кръвь отъ никоѭ плъть; защото
животъ-тъ на всякѫ плъть е кръвь-та ѝ:
всякой който ѭ яде, ще ся истрѣби.
15 И всякѫ душа която яде мършѫ, или
раскъсаното отъ звѣрь, туземецъ или
пришлецъ, да испере дрехы-тѣ си, и да
ся омые съ водѫ, и ще бѫде нечистъ до
16 вечеръ: а послѣ ще бѫде чистъ. И ако
гы не испере, и не омые тѣло-то си,
тогазъ ще понесе беззаконіе-то си.

ГЛАВА 18.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говори на Израилевы-тѣ синове, и кажи
3 имъ: Азъ съмь Іеова Богъ вашъ. Споредъ
както правятъ въ Египетскѫ-тѫ земѭ,
въ коѭто живѣхте, да не правите: и
споредъ както правятъ въ Ханаанскѫ-тѫ
земѭ, въ коѭто вы Азъ завождамъ, да
не правите: и по тѣхны-тѣ повелѣнія да
4 не ходите. Сѫдбы-тѣ ми да правите, и
повелѣнія-та ми да пазите, за да ходите
5 въ тѣхъ. Азъ съмь Іеова Богъ вашъ. Па-
зѣте повелѣнія-та ми, и сѫдбы-тѣ ми;
които ако прави человѣкъ, ще бѫде
живъ чрѣзъ тѣхъ. Азъ съмь Іеова.
6 Никой человѣкъ да ся не приближи
при никоѭ своѭ сродницѫ по плъть, за
да открые срамотѫ-тѫ ѝ. Азъ съмь Іеова.
7 Срамотѫ-тѫ на отца си, или срамотѫ-тѫ
на майкѫ си, да не открыешь; майка ти
8 е; да не открыешь срамотѫ-тѫ ѝ. Сра-
мотѫ-тѫ на бащинѫ-тѫ си женѫ да не
открыешь; тя е срамота на отца ти.
9 Срамотѫ-тѫ на сестра си, бащинѫ-тѫ

ти дъщерѭ, или майчина-тѫ ти дъще-
рѭ, която ся е родила въ кѫщѫ-тѫ, или
ся е родила вънъ, срамотѫ-тѫ имъ да не
10 открыешь. Срамотѫ-тѫ на синова-тѫ си
дъщерѭ, или на дъщерина-тѫ си дъще-
рѭ, срамотѫ-тѫ имъ да не открыешь;
11 защото тѣхна-та срамота е твоя. Срамо-
тѫ-тѫ на дъщерѭ-тѫ на бащина-тѫ ти
женѫ, роденѫ отъ бащѫ ти, сестра ти
12 е, да не открыешь срамотѫ-тѫ ѝ. Срамо-
тѫ-тѫ на бащина-тѫ си сестрѫ да не
открыешь; ближня родинна е на бащѫ
13 ти. Срамотѫ-тѫ на майчина-тѫ си се-
стрѫ да не открыешь; защото е ближня
14 родинна на майкѫ ти. Срамотѫ-тѫ на ба-
щинъ-тъ си братъ да не открыешь; при
женѫ-тѫ му да ся не приближишь; стры-
15 на ти е. Срамотѫ-тѫ на снъхѫ си да не
открыешь; жена е на сына ти; да не от-
16 крыешь срамотѫ-тѫ ѝ. Срамотѫ-тѫ на
братова-тѫ си женѫ да не открыешь;
17 тя е срамота на брата ти. Срамотѫ-тѫ
на женѫ и на дъщерѭ ѝ да не откры-
ешь, нито да земешь на сына ѝ дъщерѭ-
тѫ, или на дъщерѭ ѝ дъщерѭ-тѫ, за да
открыешь срамотѫ-тѫ ѝ; ближни нейны
18 роднины сѫ: това е нечестіе. И да не
земешь женѫ наедно съсъ сестрѫ ѝ, та да
стане вражда, като открыешь срамотѫ-тѫ
ѝ наедно съ другѫ-тѫ, додѣ е тя жива.
19 И при женѫ, когато е разлѫчена за
нечистотѫ-тѫ си, да не пристанишь да
20 открыешь срамотѫ-тѫ ѝ. И съсъ женѫ-тѫ
на ближній-тъ си да ся не съвъкупишь,
21 за да ся оскверништ съ неѭ. И никого
отъ сѣме-то си да не прѣкарашь *прѣзъ*
огнь за Молоха, и да не осквернишь и-
22 ме-то на Бога твоего. Азъ съмь Іеова. И
съ мѫжкый полъ да не легнешь, като
23 съсъ женѫ: то е мерзость. И съ никой
скотъ да ся не съвъкупишь, за да ся о-
сквернишь съ него, нито жена да заста-
не прѣдъ скотъ за съвъкупленіе съ не-
го: мързота е това.
24 Не ся оскверняйвайте ни съ едно отъ
тѣзи: защото съсъ всичкы тѣзи ся о-
сквернихѫ язычници-тѣ, които азъ ис-
25 паждамъ прѣдъ лице-то ви. И оскверни
ся земя-та; за това въздавамъ беззако-
ніе-то ѝ, връхъ неѭ, и земя-та ще из-
26 бълва жители-тѣ си. А вы пазѣте пове-
лѣнія-та ми, и сѫдбы-тѣ ми, и не правѣте
ни едно отъ всичкы тѣзи гнусоты, тузе-
мецъ, или пришлецъ прѣселенъ между
27 васъ; (Защото всичкы тѣзи гнусоты пра-
вихѫ человѣци-тѣ на тази земѭ, които
бѣхѫ прѣди васъ, и осквернихѫ ся земя-та.)
28 За да вы не избълва земя-та, когато ѭ
осквернявате, както избълва язычницы-
29 тѣ които бѣхѫ прѣди васъ. Защото вся-
кой който прави каква да е отъ тѣзи
гнусоты, душы-тѣ които бы ги направи-
ли, ще ся истрѣбятъ отъ срѣдъ людіе-тѣ
30 си. И тъй пазѣте порѫчванія-та ми, за
да не направите отъ тѣзи гнусны обы-
чаи, които ся правихѫ прѣди васъ, и да
ся не оскверните въ тѣхъ. Азъ съмь Іео-
ва Богъ вашъ.

ГЛАВА 19.

1 И говори Господь Моисею и рече:
Кажи на всичко-то събраніе на Израи-
2 левы-тѣ синове, и речи имъ: Святи да
бѫдете; защото азъ Господь Богъ вашъ
3 съмь святъ. Да ся боите всякой отъ май-
кѫ си, и отъ бащѫ си: и сѫбботи-тѣ ми
да пазите. Азъ съмь Господь Богъ вашъ.
4 Да ся не обърнете къмъ идолы-тѣ, нито
да си направите излѣяны богове. Азъ съмь
Господь Богъ вашъ.
5 И ако принесете жъртва примирител-
нѫ Господу, да ѭ принесете така щото
6 да е пріета за васъ. Въ който день ѭ
принесите трѣбва да ся яде, или въ у-
трешній-тъ: ако ли остане нѣще до тре-
7 тій-тъ день, съ огнь да ся изгори. Ако
ли нѣкой ѭ яде въ третій-тъ день, тя е
8 гнусна: не ще бѫде пріета. За това кой-
то ѭ яде, ще понесе беззаконіе-то си,
защото е осквернилъ святынѭ-та Гос-
поднѭ; и тая душа ще ся истрѣби отъ
людіе-тѣ си.
9 И когато жънете жетва-тѫ на вашѫ-
тѫ земѭ, да не дожънешь краища-та на
нива-тѫ си; и паднали-тѣ въ жетва-тѫ
10 си класове да не събершь. И лозіе-то
си да не повторишь да обирашь, нито

набиръкъ на лозіе-то си да събирашь;
на сиромаха и на чужденеца да го оста-
вишь. Азъ сьмь Господь Богъ вашь.
11 Да не крадете, нито да лъжете, и ни-
12 кой да не налъже ближній-тъ си. И да
ся не кълнете въ име-то ми на лъжа, и
да не осквернявашь име-то на Бога тво-
13 его. Азъ сьмь Господь. Да не направишь
неправда на ближній-тъ си, нито да гра-
бишь: да не прѣнощува заплата-та на
наемника ти у тебе до утрѣ.
14 Да не злословишь глухый-тъ, и прѣдъ
слѣпый-тъ да не турашь кѫщо за прѣ-
пъпваніе, но да ся убоишь отъ Бога
твоего. Азъ сьмь Господь.
15 Да не направишь неправда въ сѫдба;
да не покажешь лицепріятіе на сирома-
ха, нито да ся посвѣнишь отъ лице-то
на голѣмецъ; но правда да сѫдишь бли-
жній-тъ си.
16 Да не ходишь между людіе-тѣ си като
одумникъ: нито да ся подигнешь про-
тивъ кръвь-та на ближній-тъ си. Азъ
17 сьмь Господь. Да не възненавидишь бра-
та си въ сърдце-то си: да обличишь смѣ-
ло ближній-тъ си, и да ся не натоваришь
18 съ грѣхъ поради него. Да не отмьща-
вашь, нито да имашь злоба върхъ сыно-
ве-тѣ на людіе-тѣ си; но да обичашь
ближній-тъ си както себе си. Азъ сьмь
Господь.
19 Повелѣнія-та ми да съхранявате. Да
не сочетавашь скотове-тѣ си съсъ ско-
тове отъ другъ родъ: въ нива-та си да не
сѣешь разнородны сѣмена; нито да ту-
рашь на себе си дреха ткана отъ раз-
новидна прежда.
20 Ако нѣкой ся съвъкупи съсъ жена и
тя е слугыня, годена за мѫжъ, а не е
искупена, нито ѝ ся е дало свобода, да
ся накажатъ, но не съсъ смърть, защото
21 тя не е была свободна. И той да приве-
де Господу приношеніе-то си за прѣ-
стѫпленіе, при двери-тѣ на скиніѭ-та
на събраніе-то, овенъ на приношеніе за
22 прѣстѫпленіе. И да направи священ-
никъ-тъ умилостивеніе за него съ о-
венъ-тъ на приношеніе-то за прѣстѫпле-
ніе прѣдъ Господа, за грѣхъ-тъ му що е
съгрѣшилъ: и ще ся прости грѣхъ-тъ му
що е съгрѣшилъ.
23 И когато влѣзете въ тазь земя, и по-
садите какво да е дрьво що дава плодъ
за яденіе, то ще имате плодъ-тъ му ка-
то необрѣзанъ: три годины ще ви бѫде
24 като необрѣзанъ; да ся не яде. И четвър-
та-та година всичкый-тъ му плодъ ще
25 бѫде святъ, за хвала на Господа. И въ
пета-та година да ядете плодъ-тъ му, за
да ся умножи за васъ произведеніе-то
му. Азъ сьмь Господь Богъ вашь.
26 Да не ядете *нищо* съ кръвь-та *му*; ни-
то да употрѣбявате гатанія, нито про-
27 кобенія. Да не стрыжете косы-тѣ на
глава-та си крѫговидно, нито да разва-
28 ляте краища-та на брады-тѣ си. Да не
правите сѣченія по снага-та си заради
мъртвецъ, нито да начертавате бѣлѣзы
по себе си. Азъ сьмь Господь.
29 Да не оскверняшь дъщеря си, щото
да ѝ допустишь да стане блудница; за
да не падне земя-та въ блудодѣяніе, и
да ся не напълни земя-та съ беззаконіе.
30 Сѫбботы-тѣ ми да пазите, и святили-
ще-то ми да почитате. Азъ сьмь Господь.
31 Да ся необърнете къмъ бѣсовъпроша-
тели-тѣ, нито да ся прилѣпявате къмъ
вълшебницы-тѣ, та да ся осквернявате
чрѣзъ тѣхъ. Азъ сьмь Господь Богъ вашь.
32 Прѣдъ сѣдина-та да ставувашь, и да
почиташь старческо-то лице, и да ся бо-
ишь отъ Бога твоего. Азъ сьмь Господь.
33 И когато *нѣкой* пришлецъ ся засели
при тебе въ ваша-та земя, да го не
34 притѣснявате. Пришлецъ-тъ, който ся е
засѣлилъ при васъ, да ви бѫде като е-
динъ вашь туземецъ, и да го обичашь
като себе си; защото пришелци бѣхте
въ Египетска-та земя. Азъ сьмь Гос-
подь Богъ вашь.
35 Да не направите неправда, въ сѫдба, въ
36 мѣрѫ, въ вѣсы, и въ мѣрило. Вѣсы праве-
дны, теглилкы праведны, ефа праведна, и
инъ праведенъ да имате. Азъ сьмь Господь
Богъ вашь, който вы изведохъ изъ Егы-
37 петска-та земя. Да пазите всичкы-тѣ ми
повелѣнія, и всичкы-тѣ ми сѫдове, и да
гы извършвате. Азъ сьмь Господь.

ГЛАВА 20.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Да кажешь още на Израилевы-тѣ сынове: Който отъ Израилевы-тѣ сынове, или
отъ пришелцы-тѣ прѣселены въ Израиль,
даде отъ сѣме-то си Молоху, непрѣмѣнно да ся умьртви; людіе-тѣ на тази зе-
3 мѭ да го убіѭтъ съ каменіе. И азъ ще
турѭ лице-то си противъ оногозь человѣка, и ще го истрѣбѭ отъ срѣдъ людіе-тѣ му, защото е далъ отъ сѣме-то си
Молоху, за да омьрси святилище-то ми,
4 и да оскверни свято-то ми име. И ако
людіе-тѣ на землѭ-тѫ закрыѭтъ очи-тѣ
си, да не видятъ оногозь человѣка, когато дава отъ сѣме-то си Молоху, и не
5 го убіѭтъ, Тогазь ще турѭ азъ лице-то
си противъ оногозь человѣка, и противъ
родъ-тъ му; и ще истрѣбѭ отъ срѣдъ
людіе-тѣ му него, и всичкы онѣзи които
му послѣдуватъ въ блудство-то, за да
6 блудствуватъ слѣдъ Молоха. И душѫ-тѫ
която послѣдува на бѣсовъпрошатели-тѣ,
и на вълшебницы-тѣ, за да блудствува
слѣдъ тѣхъ, ще турѭ лице-то си противъ
онѫзъ душѫ, и ще ѭ истрѣбѭ отъ срѣдъ
7 людіе-тѣ й. И тъй освятѣте ся, и бѫдѣте святи; защото азъ сьмъ Господь Богъ
8 вашъ. И да пазите повелѣнія-та ми, и
да гы вършите. Азъ сьмъ Господь, който
вы освящавамъ.
9 Всякой человѣкъ, който прокълне отца
си, или майкѫ си, непрѣмѣнно да ся умьртви: отца си, или майкѫ си е проклѣлъ;
кръвь-та му *ще бѫде* върхъ него.
10 И человѣкъ, който направи прѣлюбодѣйство съсъ женѫ-тѫ на нѣкого, който
направи прѣлюбодѣйство съсъ женѫ-тѫ на
ближній-тъ си, непрѣмѣнно да ся умьртви
прѣлюбодѣецъ-тъ, и прѣлюбодѣйца-та.
11 И человѣкъ, който легне съсъ женѫ-тѫ на отца си, на бащѫ си срамотѫ-тѫ
е открылъ; непрѣмѣнно да ся умьртвятъ
и двама-та; кръвь-та имъ *ще бѫде* върхъ
тѣхъ.
12 И ако нѣкой легне съсъ снъхѫ си,
непрѣмѣнно да ся умьртвятъ и двама-та:
мьрсотѫ сѫ направили; кръвь-та имъ *ще
бѫде* върхъ тѣхъ.
13 И ако нѣкой легне съ мѫжкый полъ,
като съсъ женѫ, гнусотѫ сѫ направили
и двама-та: непрѣмѣнно да ся умьртвятъ; кръвь-та имъ *ще бѫде* върхъ тѣхъ.
14 И ако нѣкой земе женѫ и майкѫ й,
беззаконіе е; съ огнь да ся изгорятъ той
и тѣ, да не бѫде беззаконіе между васъ.
15 И ако нѣкой ся съвъкупи съсъ скотъ,
непрѣмѣнно да ся умьртви, и скотъ-тъ
16 да убіете. И жена която ся приближи
при какъвъ да е скотъ, за да ся съвъкупи
съ него, да убіешь женѫ-тѫ, и скотъ-тъ;
непрѣмѣнно да ся умьртвятъ; кръвь-та
имъ *ще бѫде* върхъ тѣхъ.
17 И ако нѣкой земе сестрѫ си, дъщерѭ-тѫ на бащѫ си, или дъщерѭ-тѫ на
майкѫ си, и види срамотѫ-тѫ й, и тя
види срамотѫ-тѫ му, то е нечестіе: да
ся истрѣбятъ прѣдъ очи-тѣ на людіе-тѣ
си: срамотѫ-тѫ на сестрѫ си е открылъ;
18 беззаконіе-то си ще понесе. И онзи человѣкъ, който легне съ женѫ която има
кръвотеченіе, и открые срамотѫ-тѫ й,
той е открылъ теченіе-то й, и тя е открыла теченіе-то на кръвь-тѫ си; за това да ся истрѣбятъ и двама-та отъ срѣдъ
людіе-тѣ си.
19 И на майчинѫ-тѫ си сестрѫ, или на
бащинѫ-тѫ си сестрѫ срамотѫ-тѫ да не
открыешь, защото *който е сторилъ това*, *срамотѫ-тѫ* на тѣло-то си е открылъ; тѣ ще понесѫтъ беззаконіе-то
20 си. И ако нѣкой легне съсъ стрынѫ си,
срамотѫ-тѫ на стрыка си е открылъ:
грѣхъ-тъ си ще понесѫтъ; бесчадни да
21 умрѫтъ. И ако нѣкой земе братовѫ-тѫ си
женѫ, нечистота е: на брата си срамотѫ-тѫ е открылъ; бесчадни да останѫтъ.
22 Пазѣте всичкы-тѣ ми повелѣнія, и
всичкы-тѣ ми сѫдбы, и да гы изврьшвате; за да вы не избълва земя-та, дѣто
вы азъ завождамъ да живѣете въ неѭ.
23 И да не ходите по обычаи-тѣ на языцы-тѣ, които азъ испаждамъ прѣдъ
лице-то ви; защото *тѣ* направихѫ всичкы тѣзи *гнусоты*, и азъ ся възгнусихъ
24 отъ тѣхъ. И рѣкохъ ви: Вы ще наслѣ-

дите земя-та имъ, и азъ ще ж дамъ
вамъ за стяжаніе, земя въ която тече
млѣко и медъ. Азъ сьмь Господь Богъ
вашъ, който вы отдѣлихъ отъ народы-тѣ.
25 За това да правите разлика между
чисты-тѣ скотове и нечисты-тѣ, и между
нечисты-тѣ птицы и чисты-тѣ; и да не
осквернивате души-тѣ си съсъ скотове-
тѣ, или съ птицы-тѣ, или съсъ всяко
което пълзи по земя-тѫ, които ви азъ
26 отличихъ като нечисты. И да ми бѫдете
свети; защото азъ Іеова сьмь святъ, и
отдѣлихъ вы отъ народы-тѣ, за да сте мои.
27 И онзи мѫжъ или онази жена която
има духъ бѣсовъпрошателскый, или е
вълшебникъ, непрѣмѣнно да ся умъртви;
съ каменіе да гы убіѭтъ; кръвь-та имъ
ще бѫде върхъ тѣхъ.

ГЛАВА 21.

1 И рече Господь Моисею: Говорѝ на
священницы-тѣ, Аароновы-тѣ сынове, и
кажи имъ: Никой *отъ тѣхъ* да ся не о-
скверни между людіе-тѣ си поради мърт-
2 вецъ; Освѣнъ за ближній-тъ си сродникъ,
сирѣчь за майка си, или за баща си, и-
ли за сына си, или за дъщеря си, или за
3 брата си; Или за сестра си дѣвица, коя-
то е была при него, и не е была жене-
на; поради нея може да ся оскверни.
4 Като началникъ на людіе-тѣ си, да ся не
оскверни, така щото да стане мърсенъ.
5 Да не оплѣшатъ главѫ-тѫ си, нито да
бръснатъ краища-та на брады-тѣ си, ни-
то да правятъ сѣченіе по снагѫ-тѫ си.
6 Свети да бѫдѫтъ Богу своему, и да не
осквернятъ име-то на Бога своего; за-
щото тѣ приносятъ приношенія-та Гос-
подни, *сирѣчь* хлѣбъ-тъ на Бога своего;
7 заради това да бѫдатъ свети. Женѫ
блудницѫ и оскверненѫ да не земѫтъ,
нито да земѫтъ женѫ напуснатѫ отъ мѫ-
жа си; защото *священникъ-тъ* е святъ
8 Богу своему. Да го направишь да е
святъ; защото той приноси хлѣбъ-тъ на
Бога твоего; святъ да ти бѫде: защото
азъ Господь, който вы освящавамъ, святъ
9 сьмь. И дъщеря-та на нѣкого священни-
ка, ако ся омърси съ блудъ, тя омърсва
бащѫ си: съ огнь да ся изгори.
10 И великый-тъ между братія-та си свя-
щенникъ, комуто на главѫ-тѫ ся е излѣ-
ло масло-то на помазаніе-то, и който ся
е посветилъ за да ся облича въ *священны-тѣ* одежды, да не открыва главѫ-тѫ
11 си, нито да раздира дрехы-тѣ си. И да
не влиза при никой умрѣлъ, нито за ба-
щѫ си или за майкѫ си да бѫде нечистъ.
12 И отъ святилище-то да не излѣзва, и да не
оскверни святилище-то на Бога своего;
защото вѣнецъ-тъ на масло-то на Божіе-
то му помазаніе е на него. Азъ сьмь Го-
13 сподь. И той да земе за женѫ дѣвицѫ:
14 Вдовицѫ, или напуснатѫ, или осквернe-
нѫ, *или* блудницѫ, да не земе; но дѣви-
15 цѫ отъ людіе-тѣ си да земе за женѫ. И
да не оскверни сѣме-то си между людіе-
тѣ си: защото азъ сьмь Господь който
го освящавамъ.
16 И говори Господь Моисею и рече:
17 Говорѝ Аарону, и кажи: Който отъ твое-
то сѣме въ родове-тѣ имъ има порокъ,
да не пристѫпва да приноси хлѣбъ-тъ на
18 Бога своего; Защото никой който има
порокъ, не трѣбва да пристѫпи: чело-
вѣкъ слѣпъ, или хромъ, или съсъ сплe-
сканъ носъ, или ако има нѣщо излишно,
19 Или человѣкъ, който има строшенѫ но-
20 гѫ, или строшенѫ рѫкѫ, Или е гърбавъ,
или завъраликъ, или който има очи по-
врѣдены, или има сухѫ крастѫ, или ли-
21 шаи, или е кылавъ: Ни единъ человѣкъ
отъ сѣме-то на Аарона священника, кой-
то има порокъ, да не пристѫпи за да
принесе приношенія-та Господни: той
има порокъ; не трѣбва да пристѫпи да
22 принесе хлѣбъ-тъ на Бога своего. Хлѣбъ-тъ
на Бога своего отъ прѣсвяты-тѣ, и отъ
23 свяіы-тѣ ще яде; Но до завѣсѫ-тѫ да не
идва, нито при олтарь-тъ да пристѫпва,
защото има порокъ; за да не омърси
святилище-то ми: защото азъ сьмь Гос-
подь, който гы освящавамъ.
24 И говори Моисей това Аарону, и на
сынове-тѣ му, и на всичкы-тѣ сынове
Израилевы.

ГЛАВА 22.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 кажи на Аарона и на синове-тѣ му,
какъ да ся въздържать отъ святы-тѣ *при-
ношенія* на Израилевы-тѣ сынове, за да
нѐ омърсвать свято-то мое име въ това
коѐто мя посвящавать. Азъ сьмь Гос-
3 подь. Кажи имъ: Всякой человѣкъ отъ
всичко-то ваше сѣме, въ родове-тѣ ви,
който има нечистотѫ на себе си, и при-
стѫпи до святы-тѣ, които Израилеви-тѣ
сынове посвящавать Господу, тѫ душа да
ся истрѣби отъ лице-то ми. Азъ сьмь
4 Господь. Който отъ Аароново-то сѣме е
прокаженъ, или има теченіе, да не яде
отъ святы-тѣ додѣ ся очисти. И който
ся прикосне до всяко нечисто отъ мър-
шѫ, или изъ когото излѣзе сѣме отъ съ-
5 въкупленіе, Или който ся прикосне до
какъвъ да е гадъ отъ който може да ста-
не нечисть, или до человѣка отъ когото
може да станѐ нечисть, каквато и да е
6 нечистота-та му; Онази душа, която
ся прикосне до кое да е отъ тѣхъ, да
бѫде нечиста до вечерь; и да не яде
отъ святы-тѣ, но да омые тѣло-то си
7 съ водѫ; И когато залѣзе слънце-то,
ще бѫде чисть, и послѣ да яде отъ
святы-тѣ; защото това му е храна-та:
8 Мъртвечинѫ, или звѣрораздеринѫ да не
яде, та да ся оскверни отъ тѣхъ. Азъ
9 сьмь Господь. Да пазять прочее повеле-
ніята-та ми, за да не понесать грѣхъ,
и умрать поради това, ако бы гы омър-
сили. Азъ сьмь Господь, който гы освя-
щавамъ.

10 И ни единъ чужденецъ да не яде отъ
святы-тѣ: който е гость на священника,
или наемникъ, да не яде отъ святы-тѣ.
11 Ако ли священникъ-тъ купи нѣкого съсъ
сребро, той да яде отъ тѣхъ, както и
онзи който ся е родилъ въ домъ-тъ му;
12 тѣ могать да ядать отъ хлѣбъ-тъ му. И
дъщеря-та на священника ако е оженена
за чужденецъ мѫжъ да не яде отъ свя-
13 ты-тѣ приношенія. Ако ли дъщеря-та на
священника овдовѣе или бѫде напусната
и нѣма дѣте, и ся върне въ бащиний-тъ
си домъ, както е была въ младость-тѫ
си, ще яде отъ хлѣбъ-тъ на отца си:
никой чужденецъ обаче да не яде отъ
14 него. И ако нѣкой человѣкъ по незнаи-
ніе яде нѣще свято, тогазь да притури
въ него петѫ-тѫ му часть и да отдаде
15 на священника свято-то. И тѣ да не упо-
трѣбявать като просто нѣще святы-тѣ
приношенія на Израилевы-тѣ сынове, кои-
16 то приносять Господу: И да не докар-
вать на себе си беззаконіе-то на прѣ-
стѫпленіе, когато ядать тѣхны-тѣ святы
приношенія; защото азъ сьмь Господь,
17 който гы освящавамъ. И говори Господь
18 Моисею и рече: Говори Аарону, и на
сынове-тѣ му, и на всичкы-тѣ Израилевы
сынове и кажи имъ: Всякой человѣкъ
отъ домъ-тъ Израилевъ, или отъ чужден-
цы-тѣ въ Израиль, който принесе при-
носъ-тъ си, по каквы годѣ обричанія,
или по каквы годѣ самоволни приноше-
нія, които принесять Господу за все-
19 съжженіе, За да бѫде пріето за васъ,
трѣба да приносите мѫжко, безъ порокъ,
отъ говеда-та, отъ овцы-тѣ, или отъ ко-
20 зы-тѣ. Което *животно* има порокъ, да
не приносите, защото не ще бѫде пріето
21 за васъ. И който за испълненіе на обри-
чаніе, или за самоволно приношеніе, отъ
говеда-та, или отъ овцы-тѣ, принесе при-
мирителна жертва Господу, да бѫде безъ
порокъ, за *да е* пріета: никакъвъ порокъ
22 да нѣма въ нея. *Животно* слѣпо, или
съсъ строшенъ или невъченъ удъ, или
което има отокъ, или сухѫ красто, или
лишаи, тѣхъ да не приносите Господу,
нито да правите отъ тѣхъ жертва Гос-
23 поду на олтарь-тъ. Юнецъ обаче или ов-
цѫ съ нѣщо излишно, или недостатъчно
въ удове-тѣ можешь да го принесешь за
самоволно приношеніе; но за обричаніе,
24 не ще бѫде пріето. *Животно* прѣвито,
или съсъ смазаны или исторгнаты ятра,
или скопено, да не принесете Господу:
нито да правите *това* въ ваша-тѫ земѧ.
25 Нито отъ иноплеменничкѫ рѫкѫ да при-
носите отъ всичкы тѣзи за храна на ва-
шій-тъ Богъ: защото поврѣденіе-то имъ

е въ тѣхъ: порокъ има на тѣхъ: не ще
бѫдатъ пріеты за васъ.
26 И говори Господь Моисею и рече:
27 Когато ся роди говедо, или овца, или
коза, тогазь да бѫде седмь дни подъ
майкѫ си; а отъ осмый-тъ день нататъкъ
ще бѫде пріето за жьртвоприношеніе
28 Господу. А кравѫ, или овцѫ, и малко-то
ѝ да не заколете въ единъ день.
29 И когато приносите жьртвѫ за благо-
дареніе Господу, да ѭ приносите така
30 щото да бѫде пріета за васъ. Въ истый-тъ
день да ся изяде: да не оставите нищо
отъ неѭ до утрѣ. Азъ сьмь Господь.
31 И тъй да пазите заповѣди-тѣ ми, и да
32 гы вършите. Азъ сьмь Господь. И да не
осквернявате свято-то мое име; и ще
сьмь освященъ между Израилевы-тѣ сы-
нове. Азъ сьмь Господь, който вы освя-
33 щавамъ, Който вы изведохъ изъ Египет-
скѫ-тѫ земѭ, за да бѫдѫ Богъ вашъ.
Азъ сьмь Іеова.

ГЛАВА 23.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове и кажи
имъ: Господни-тѣ праздници, въ които
ще свыквате събранія святы, праздници
3 мои сѫ тѣзи: Шесть дни да ся работи
работа, а въ седмий-тъ день е сѫббота
на почиваніе, свято събраніе; никаквѫ
работѫ да не работите: сѫббота е Гос-
поду въ всичкы-тѣ ви жилища.
4 Тѣзи сѫ Господни-тѣ праздници, свя-
ты събранія, които ще свыквате на врѣ-
5 мена-та имъ. Въ първий-тъ мѣсецъ, въ
четырнадесетий-тъ день на мѣсеца при
6 вечерь, Пасха Господня е. И въ петнаде-
сетый-тъ день на тойзи мѣсецъ, празд-
никъ Господенъ е на бесквасны-тѣ; седмь
7 дни ще ядете бесквасны хлѣбове. Въ
първый-тъ день да бѫде у васъ свято
събраніе; никаквѫ работѫ да не работи-
8 те. И седмь дни да приносите жьртвѫ
Господу; въ седмый-тъ день е свято съ-
браніе: никаквѫ работѫ да не работите.
9 И говори Господь Моисею и рече:
10 Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове и кажи
имъ: Когато влѣзете въ тѫзи земѭ ко-
то ви азъ давамъ и пожьнете жетвѫ-тѫ ѝ,
тогазь да донесете на священника единъ
снопъ отъ начаткы-тѣ на жетвѫ-тѫ си.
11 И да двигне той снопъ-тъ прѣдъ Госпо-
да, за да бѫде пріетъ за васъ: въ утреш-
ный-тъ день на сѫбботѫ-тѫ да го двигне
12 священникъ-тъ. И въ онзи день въ кой-
то двигнете снопъ-тъ да принесете, за
всесъжженіе Господу, еднолѣтно агне
13 безъ порокъ. И хлѣбно-то му приноше-
ніе, двѣ десетны части *отъ ефа*, чисто
брашно мѣсено съ елей, въ жьртвѫ Гос-
поду, за уханіе благовонно: и възліяніе-
то му, еднѫ четвъртѫ часть отъ инъ-тъ
14 вино. И хлѣбъ, или жито пържено, или
прѣсны класове, да не ядете до тозь
день, въ който приносите приносъ-тъ на
вашій-тъ Богъ. Това *да бѫде* вѣчно уза-
коненіе въ родове-тѣ ви по всичкы-тѣ
ви жилища.
15 И да изброите за себе си отъ утреш-
ный-тъ день на сѫбботѫ-тѫ, отъ който
день принесохте снопъ-тъ на движимо-
16 то приношеніе, седмь цѣлы седмици: До
утрешній-тъ день на седмѫ-тѫ сѫбботѫ
да изброите петдесеть дни, тогазь да
принесете ново хлѣбно приношеніе Го-
17 споду. Отъ жилища-та си да донесете за
движимо приношеніе два хлѣба, които да
бѫдатъ двѣ десеты части *отъ ефа* чисто
брашно, испечены съ квасъ, начаткы Го-
18 споду. И да принесете наедно съ хлѣбъ-тъ
седмь агнета еднолѣтны безъ порокъ, и
единъ юнецъ отъ говеда-та и два овна:
да бѫдатъ всесъжженіе Господу, наедно
съ хлѣбно-то имъ приношеніе, и наедно
съ възліянія-та имъ, приношеніе за уха-
19 ніе благовонно Господу. И да принесете
единъ ярецъ отъ козы-тѣ приношеніе за
грѣхъ, и двѣ еднолѣтны агнета за при-
20 мирителнѫ жьртвѫ. И да гы двигне свя-
щенникъ-тъ наедно съ хлѣбъ-тъ на на-
чаткы-тѣ, за приношеніе движимо прѣдъ
Господа, наедно съ двѣ-тѣ агнета: тѣ ще
бѫдатъ святы Господу за священника.
21 И да свыкате въ онзи день събраніе свя-
то за васъ; никаквѫ работѫ да не рабо-
тите: това *да бѫде* вѣчно узаконеніе въ

всичкы-тѣ ваши жилища въ родове-тѣ ви.
22 И когато жънете жетва-та на земѧ-тѫ
си, да не дожънешь краища-та на нивѫ-
тѫ си, и паднѫлы-тѣ въ жетвѫ-тѫ ти
класове да не съберешь; за сиромаха
и за чужденеца да гы оставишь. Азъ
сьмь Господь Богъ вашъ.
23 И говори Господь Моисею и рече:
24 Говори на Израилевы-тѣ сынове и кажи:
Въ седмый-тъ мѣсецъ, въ първый-тъ день
на мѣсецъ-тъ да бѫде вамъ почиваніе,
поменъ съ *трѫбно* въсклицаніе, свято
25 събраніе. Никаква работѫ да не работи-
те и да принесете жъртвѫ Господу.
26 И говори Господь Моисею и рече:
27 И въ десетый-тъ день на този седмый-тъ
мѣсецъ ще бѫде день на умилостивеніе:
свято събраніе да имате; и да смирите
душы-тѣ си, и да принесете жъртва Го-
28 споду. И никаквѫ работѫ да не работите
въ този день; защото е день на умило-
стивеніе, за да бѫде умилостивеніе за
29 васъ прѣдъ Господа Бога вашего. Поне-
же всяка душа, която не ся смири въ
този день, ще ся истрѣби отъ людіе-тѣ
30 си. И всяка душа, която направи каквѫ
годѣ работѫ въ този день, ще истрѣбѭ
31 онази душѫ отъ срѣдъ людіе-тѣ ѝ. Ни-
каквѫ работѫ да не работите: това *да
бѫде* узаконеніе вѣчно въ родове-тѣ ви,
32 по всичкы-тѣ ви жилища. Сѫббота на
почиваніе ще бѫде за васъ, и да смири-
те душы-тѣ си, въ деветый-тъ день на
мѣсецъ-тъ вечеръ-тъ; отъ вечеръ до ве-
черъ да празднувате сѫбботѫ-тѫ си.
33 И говори Господь Моисею и рече:
34 Говори на Израилевы-тѣ сынове, и кажи:
Отъ петнадесетый-тъ день на този сед-
мый-тъ мѣсецъ *ще бѫде* седмь дни Госпо-
35 день праздникъ на шатры-тѣ. Въ пър-
вый-тъ день *да бѫде* свято събраніе: ни-
36 каквѫ работѫ да не работите. Седмь дни
да приносите жъртвѫ Господу; въ ос-
мый-тъ день да имате свято събраніе, и
да принесете жъртвѫ Господу: то е
събраніе тържественно; никаквѫ работѫ
37 да не работите. Тѣзи сѫ Господни празд-
ници, въ които ще свиквате святы събра-
нія, за да приносите жъртвѫ Господу,
всесъжженіе, и хлѣбно приношеніе, жър-
твованіе и възліянія всякой день споредъ
38 опрѣдѣлено-то му, Освѣнъ Господни-тѣ
сѫбботы, и освѣнъ дарове-тѣ си, и ос-
вѣнъ всичкы-тѣ си обричанія, и освѣнъ
всичкы-тѣ си самоволны приношенія, кои-
39 то давате Господу. А въ петнадесетый-тъ
день на седмый-тъ мѣсецъ, като събе-
рете произведенія-та на земѧ-тѫ, да
празднувате праздникъ Господенъ седмь
дни: въ първый-тъ день *да бѫде* почи-
ваніе, и въ осмый-тъ день почиваніе.
40 И въ първый-тъ день да земете за се-
бе си плодъ отъ хубавы дървя, финиковы
вѣтви, и вѣтви отъ широколистны дървя,
и рѣчны върбы; и да ся веселите прѣдъ
41 Господа Бога вашего седмь дни. И да
празднувате този праздникъ за Господа
седмь дни въ година-та: то *ще бѫде* вѣч-
но узаконеніе въ родове-тѣ ви; въ сед-
42 мый-тѣ мѣсецъ да го празднувате. Въ
шатры да сѣдите седмь дни: всичкы-тѣ
туземци Израиляни да сѣдятъ въ шатры;
43 За да познаѭтъ родове-тѣ ви, че въ ша-
тры населихъ Израилевы-тѣ сынове, ка-
то гы изведохъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ.
44 Азъ сьмь Господь Богъ вашъ. И каза
Моисей Господни-тѣ праздницы на Из-
раилевы-тѣ сынове.

ГЛАВА 24.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Заповѣдай на Израилевы-тѣ сынове да
ти доносятъ първотокъ чисто масло, за
освѣтеніе за да горятъ свѣтила-та вся-
3 кога. Отъ вънъ завѣсѫ-тѫ на свидѣтел-
ство-то, въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, да
гы нарежда Ааронъ *да горятъ* отъ вечеръ
до заранъ прѣдъ Господа выняги: това
ще бѫде вѣчно узаконеніе въ родове-тѣ
4 ви. На чистый-тъ свѣтилникъ да пригот-
вува свѣтила-та прѣдъ Господа выняги.
5 И да земешь чисто брашно, и да опе-
чешь отъ него дванадесеть питы: двѣ
десеты части *на ефѫ-тѫ* да бѫде всяка
6 пита. И да гы наредишь на два реда, по
шесть на всякой редъ, връхъ чистѫ-тѫ
7 трѫпеза прѣдъ Господа. И на всякой

редъ да турншь чистъ ливанъ, и то ще
бѫде на хлѣбъ-тъ за поменъ, въ прино-
8 шеніе Господу. Въ всякой сѫбботенъ
день да нарежда това выногы прѣдъ Го-
спода, отъ Израилевы-тѣ сынове: *това е*
9 вѣченъ завѣтъ. И тѣ ще бѫдѫтъ за Аа-
рона и за сынове-тѣ му; и да гы ядѫтъ
на свято мѣсто: защото сѫ прѣсвяты не-
му отъ Господни-тѣ приношенія; *това е*
вѣчно узаконеніе.
10 И сынъ-тъ на една Израилянка, кого-
то имаше отъ Египтянинъ мѫжъ, излѣзе
между Израилевы-тѣ сынове; и караха
ся въ станъ-тъ сынъ-тъ на Израилянка-
11 та и единъ Израилянинъ человѣкъ. И
сынъ-тъ на Израилянка-та жена похули
име-то *Господне* и прокле: и привѣдохѫ
го при Моисея; (а име-то на майка му
бѣше Саломиеа, дъщеря на Даврія, отъ
12 Даново-то племе;) И турихѫ го подъ
стража, додѣ имъ ся обяви воля-та Го-
13 сподня. И говори Господь Моисею и ре-
14 че: Изведи вънъ изъ станъ-тъ оногозъ
който прокле; и всичкы-тѣ които сѫ *го*
чули, да турятъ рѫцѣ-тѣ си на глава-та
му, и нека го убіе съ каменіе всичко-то
15 събраніе. И говорѝ на Израилевы-тѣ сы-
нове и речи: Който прокълне Бога свое-
16 го, ще понесе грѣхъ-тъ си; И който по-
хули име-то Господне, непрѣмѣнно да ся
умъртви: съ каменіе да го убіе всичко-
то събраніе; и ако е чужденецъ, или
туземецъ, когато похули име-то *Господне*,
да ся умъртви.
17 И който убіе нѣкого человѣка, непрѣ-
18 мѣнно да ся умъртви. И който убіе скотъ,
19 да отдаде животно за животно. И ако
нѣкой направи повреждение на ближ-
ній-тъ си, както е направилъ, така да
20 ся направи и нему: Строшеніе за стро-
шеніе, око за око, зѫбъ за зѫбъ; както
направи поврѣжденіе на человѣка, така да
21 ся направи и нему. И който убіе скотъ,
да го плати; а който убіе человѣка, да
22 ся умъртви *и той*. Една сѫдба ще имате,
както за чужденеца, така и за туземеца:
защото азъ съмь Господь Богъ вашъ.
23 И рече Моисей на Израилевы-тѣ сыно-
ве; и изведохѫ вънъ изъ станъ-тъ оно-
гозъ който бѣ проклелъ, и убихѫ го съ
каменіе; и Израилеви-тѣ сынове напра-
вихѫ както заповѣда Господь Моисею.

ГЛАВА 25.

1 И говори Господь Моисею на Синай-
2 ска-та горѫ и рече: Говорѝ на Израи-
левы тѣ сынове, и кажи имъ: Когато
влѣзете въ тѫзъ землѭ, която ви азъ да-
вамъ, тогазъ земя-та да държи една сѫб-
3 бота Господу. Шесть годинъ да сѣешь
нива-тѫ си, и шесть годинъ да рѣжешь
лозіе-то си, и да събирашь плодъ-тъ му;
4 А въ седма-тѫ година да бѫде сѫббота
за почиваніе на землѭ-тѫ, сѫббота Госпо-
ду; нива-тѫ си да не сѣешь; и лозіе-то
5 си да не рѣжешь. Да не жьнешь жетва,
която расте отъ самосебе си, и гроздіе
отъ нерѣзано лозіе да не обирашь: го-
дина на почиваніе да бѫде за землѭ-тѫ.
6 И тая сѫббота на землѭ-тѫ ще ви бѫде
храна; на тебе, и на слуга-тѫ ти, и на
слугынѭ-тѫ ти, и на наемника ти, и на
пришлецъ-тъ който ся е заселилъ при
7 тебе; И на скотове-тѣ ти, и на живот-
ны-тѣ които сѫ въ землѭ-тѫ ти, всичко-
то нейно произведеніе ще бѫде за хранѫ.
8 И да изброишь за себе си седмь сед-
мицы отъ годины, седмь пѫти по седмь
годины; и дни-тѣ на седмь-тѣ седмицы
отъ годины ще ти бѫдѫтъ четыридесеть
9 и деветь годины. Тогазъ да направишь
да възгласятъ трѫбы-тѣ съ въсклицаніе
въ десетый-тъ день на седмый-тъ мѣсецъ:
въ день-тъ на умилостивеніе-то да на-
правите да възгласи трѫба-та по всич-
10 ка-тѫ вашѫ землѭ. И да освятите петде-
сетѫ-тѫ годинѫ, и да прогласите осво-
божденіе по землѭ-тѫ на всичкы-тѣ ѝ
жители: това да бѫде за васъ юбилей: и
да ся върнете всякой на стяжаніе-то си,
и да ся върнете всякой при родъ-тъ си.
11 Петдесета-та година да ви бѫде година
на юбилей: да не сѣете, нито да жьнете
което расте отъ самосебе си по нейѫ, и
12 да не оберете нерѣзано-то ѝ лозіе. За-
щото това е юбилей: святъ да бѫде той
за васъ; отъ поле-то да ядете произве-

13 деніе-то ѝ. Въ тази година на юбилей,
да ся върнете всякой на стяжаніе-то си.
14 И ако продадешь нѣщо на ближній-тъ
си, или купишь отъ ближній-тъ си, да ся
15 не притѣснявате единъ другый: Споредъ
число-то на годины-тѣ слѣдъ юбилей да
купувашь отъ ближній-тъ си и споредъ
число-то на годины-тѣ на плодосъбира-
16 ніе-то да ти продава. Колкото сѫ по мно-
го годины-тѣ ще умножишь цѣнѫ-тѫ му,
и колкото сѫ по малки годины-тѣ ще у-
малишь цѣнѫ-тѫ му: защото споредъ чи-
сло-то на плодосъбиранія-та той ти про-
17 дава. И да ся не притѣснявате единъ
другый, но да ся боишь отъ Бога твое-
го; защото азъ сьмь Іеова Богъ вашъ.
18 И да правите повелѣнія-та ми, и сѫд-
бы-тѣ ми да пазите, и да гы вършите, и
19 да живѣете безбѣдно на земѭ-тѫ. И зе-
мя-та ще дава плодове-тѣ си, и ще яде-
те до насыщеніе, и ще живѣете безбѣ-
дно на неѭ.
20 Ако ли речете: Що ще ядемъ въ сед-
мѫ-тѫ година, като не посѣемъ нито съ-
21 беремъ плодове-тѣ си? Тогазь ще про-
водѭ благословеніе-то си на васъ въ ше-
стѫ-тѫ годинѫ, и ще направи произве-
22 денія за три годины. И ще сѣете въ ос-
мѫ-тѫ годинѫ, и ще ядете отъ ветхы-тѣ
плодове, до деветѫ-тѫ година: докѣто
дойдѫтъ плодове-тѣ ѝ, ще ядете ветхы
жита.
23 И земя-та да ся не продава за вѣчно:
защото земя-та е моя; защото вы сте
24 чужденци и пришелци при мене. За то-
ва въ всичкѫ-тѫ земѭ на ваше-то при-
тяжаніе, да позволявате искупуваніе на
25 земѭ-тѫ. Ако осиромашѣе братъ ти и
продаде отъ стяжаніе-то си, и дойде най
ближній-тъ му сродникъ, нека искупи о-
26 нова което е продалъ братъ му. И ако
человѣкъ-тъ нѣма сродникъ да го искупи,
а му стигне рѫка и намѣри съ какво да
27 го искупи самъ; Тогазь нека смѣтне го-
дины-тѣ на продаваніе-то му, и нека по-
върне останало-то на оногова человѣка,
комуто *го* е продалъ, и нека ся върне на
28 стяжаніе-то си. Но, ако рѫка-та му не
намѣри колкото трѣбва да плати, тогазь
продадено-то да остане въ рѫка-тѫ на
оногозь който го е купилъ, до година-тѫ
на юбилей; и въ юбилей-тъ ще ся освобо-
ди, и той ще ся върне на стяжаніе-то си.
29 И ако нѣкой продаде домъ обитаемъ
въ градъ ограденъ, тогазь може да го ис-
купи въ разстояніе на еднѫ годинѫ отъ
продажбѫ-тѫ му: въ еднѫ годинѫ може
30 да го искупи. Но ако ся не искупи до
свършваніе-то на година-тѫ, тогазь онзи
домъ който е въ ограденъ градъ да ся
подтвърди за всегда на оногозь който го
е купилъ въ родове-тѣ му: въ юбилей да
31 не ся освобождава. Но селскы-тѣ кѫщи,
които нѣматъ наоколо огражденіе да ся
вмѣняватъ както полета-та на земѭ-тѫ:
могѫтъ да ся искупуватъ, и да ся осво-
32 бождаватъ въ юбилей. А за Левитскы-тѣ
градове, домове-тѣ въ градове-тѣ на при-
тяжаніе-то имъ, Левити-тѣ могѫтъ да гы
33 искупятъ всякога. И ако нѣкой купи *домъ*
отъ Левиты-тѣ, тогазь продаденный-тъ
домъ вътрѣ въ градъ-тъ на притяжаніе-
то му ще ся освободи въ юбилей; защо-
то домове-тѣ на Левитскы-тѣ градища сѫ
тѣхно притяжаніе между Израилевы-тѣ
34 синове. А поле-то на прѣдградіе-то на
градове-тѣ имъ да ся не продава; защо-
то то е вѣчно притяжаніе за тѣхъ.
35 И ако осиромашѣе братъ ти, и ослабѣе
рѫка-та му при тебе, тогазь да му по-
могнешь, *като* на чужденецъ или при-
36 шелецъ, за да живѣе наедно съ тебе. Да
не земешь отъ него лихва, или печалбѫ;
но бой ся отъ Бога твоего: и да жи-
37 вѣе братъ ти наедно съ тебе. Сребро-то
си да не му дадешь съ лихва, и за пе-
чалбѫ да не му дадешь храна-тѫ си.
38 Азъ сьмь Господь Богъ вашъ, който вы
изведохъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, за да
ви дамъ Ханаанскѫ-тѫ земѭ, и да бѫдѫ
вашъ Богъ.
39 И ако осиромашѣе братъ ти при тебе,
и ти ся продаде да го не натоваришь съ
40 рабскѫ работѫ. Като наемникъ или при-
шелецъ да бѫде той при тебе: нека ти
41 работи до година-тѫ на юбилей. Тогазь
да си излѣзе отъ тебе, той и чада-та му
съ него, и да ся върне при родъ-тъ си,

и при стяжаніе-то на отцы-тѣ си да ся
42 върне: Защото тѣ сѫ мои раби които
изведохъ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ: да ся
43 не продаватъ както ся продава рабъ. Да
не началствувашь върху него съ жесто-
кость; но да ся боишь отъ Бога твоего.
44 И рабъ-тъ ти и рабыня-та ти които ще
имашь, отъ язычницы-тѣ които сѫ около
васъ, отъ тѣхъ да купувашь рабъ и ра-
45 быня. Още и отъ сынове-тѣ на чужден-
цы-тѣ които сѫ пришелци между васъ,
отъ тѣхъ да купувате, и отъ тѣхный-тъ
родъ който е между васъ, колкото сѫ ся
родили въ землѭ-тѫ ви; и да ви бѫдѫтъ
46 стяжаніе. И да гы имате наслѣдіе за ча-
да-та си: слѣдъ васъ да *гы* наслѣдятъ ка-
то стяжаніе; всегды ваши раби да бѫ-
дѫтъ; но върхъ братія-та си, Израилевы-
тѣ сынове, да не началствувате единъ
надъ другъ съсъ жестокость.
47 И когато чужденецъ-тъ, и пришлецъ-тъ
който живѣе съ тебе ся замогне, а братъ
ти който е съ него осиромашѣе и ся
продаде на чужденеца, който е пришлецъ
при тебе, или на кого да е отъ родъ-тъ
48 на чужденеца: Слѣдъ продажбѫ-тѫ може
да ся искупи; кой годѣ отъ братія-та
49 му да го искупи. Или стрыка му, или
стрыковъ-тъ му сынъ, да го искупи, или
нѣкой ближенъ сродникъ отъ родъ-тъ му
да го искупи; или самъ той ако му стиг-
50 не рѫка да искупи себе си. И да смѣтне
съ тогозь който го бѣ купилъ отъ годи-
нѫ-тѫ въ коѭто му ся е продалъ, до го-
динѫ-тѫ на юбилей; и цѣна-та за коѭто
ся е продалъ да бѫде споредъ число-то
на годины-тѣ: съразмѣрно съ врѣме-то
51 на наемникъ да му ся смѣтне. Ако оста-
ватъ още много годины, съразмѣрно съ
тѣхъ да плати за искупуваніе-то си отъ
52 сребро-то съ което е купенъ. Ако ли о-
ставатъ малко годины, до годинѫ-тѫ на
юбилей, да смѣтне, и споредъ годины-
53 тѣ да плати за искупуваніе-то си. Като
годишенъ наемникъ да бѫде при него, да
не началствува върху му съ жестокость
54 прѣдъ тебе. И ако така ся не искупи,
тогазь да ся излѣзе въ годинѫ-тѫ на ю-
55 билей, той и чада-та му съ него; Защо-
то сынове-тѣ Израилеви мои раби сѫ:
тѣ сѫ мои раби които изведохъ изъ Е-
гипетскѫ-тѫ землѭ. Азъ сьмь Господь
Богъ вашъ.

ГЛАВА 26.

1 Да не направите за себе си идолы, ни-
то истуканы, нито да въздигате балваны
за себе си, нито да поставите въ землѭ-
тѫ си камыкъ съ изображенія, за да му
ся кланяте; защото азъ сьмь Господь
2 Богъ вашъ. Сѫбботы-тѣ ми да пазите, и
святилище-то ми да почитате. Азъ сьмь
Господь.
3 Ако ходите по повелѣнія-та ми, и па-
4 зите заповѣди-тѣ ми, и гы вършите; То-
газь ще дамъ дъждове-тѣ ви въ врѣме-то
имъ, и земя-та ще даде рожбы-тѣ си, и
дърва-та на поле-то ще дадѫтъ плодъ-тъ
5 си. И вършитба-та ще държи до гроздо-
беръ-тъ, и гроздоберъ-тъ ще държи до
сѣитбѫ: и ще ядете хлѣбъ-тъ си до сы-
тость; и ще живѣете безбѣдно въ землѭ-
6 тѫ си. И ще дамъ миръ на землѭ-тѫ, и
ще си легате, и никой нѣма да *вы* у-
страшава; и ще истрѣбѭ злы-тѣ звѣро-
ве отъ землѭ-тѫ, и ножъ нѣма да зами-
7 не прѣзъ землѭ-тѫ ви. И ще погнете не-
пріятели-тѣ си, и ще паднатъ прѣдъ
8 васъ отъ ножъ. И петима отъ васъ ще
погнатъ сто, а сто отъ васъ ще погнатъ
десеть тысящы; и непріятели-тѣ ви ще
9 паднатъ прѣдъ васъ отъ ножъ. И ще по-
гледнѫ къмъ васъ, и ще вы нарастѭ, и
ще вы умножѫ, и ще утвърдѭ завѣтъ-тъ
10 си съ васъ. И ще ядете ветхы жита, и
ще исхвърлите ветхы-тѣ за *да турите*
11 новы-тѣ. И ще поставѭ скиніѭ-тѫ си
между васъ; и душа-та ми не ще ся по-
12 гнуси отъ васъ. И ще ходѭ между васъ,
и ще сьмь Богъ вашъ, и вы ще бѫдете
13 мои людіе. Азъ сьмь Господь Богъ вашъ,
който вы изведохъ изъ землѭ-тѫ на Е-
гиптяны-тѣ, да не имъ сте раби; и стро-
шихъ жегла-та на яремъ-тъ ви, и на-
правихъ вы да ходите прави.
14 Но ако мя не послушате, и не навър-
15 шите всичкы тѣзи заповѣди, И ако прѣ-

зрите повелѣнія-та ми, или ако душа-та
ви ся погнуси отъ сѫдбы-тѣ ми, да не
извършите всичкы-тѣ ми заповѣди, и на-
16 рушите завѣтъ-тъ ми: И азъ ще напра-
вѭ вамъ това: ще проводѭ върхъ васъ
ужасъ, чахоткѫ и трескѫ, които ще по-
губяватъ очи-тѣ *ви*, и ще стопяватъ ду-
шѫ-тѫ ви; и ще сѣете сѣме-то си на-
праздно, защото неприятели-тѣ ви ще го
17 ядѫтъ. И ще турѭ лице-то си противъ
васъ, и ще бѫдете убити прѣдъ неприя-
тели-тѣ си: и тѣзи които ви ненавидятъ
ще владѣѭтъ надъ васъ: и ще бѣгате
18 когато никой не вы гони. И при всичко
това ако не мя послушате, ще приложѫ
на васъ седмократно наказаніе за грѣхо-
19 ве-тѣ ви. И ще строшѫ гордость-тѫ на
силѫ-тѫ ви: и ще направѭ небе-то ви
като желѣзо, и землѭ-тѫ ви като мѣдь.
20 И сила-та ви ще ся изнурява напраздно;
защото земя-та ви нѣма да дава рожбы-
тѣ си, и дървя-та на землѭ-тѫ *ви* нѣма да
21 даватъ плодъ-тъ си. И ако ходите про-
тивно на мене, и не рачите да мя слу-
шате, ще притурѭ на васъ седмократны
22 язвы споредъ грѣхове-тѣ ви. Ще прово-
дѭ върхъ васъ дивы звѣрове, които ще
вы лишатъ отъ чада-та ви, и ще истрѣ-
бятъ скотове-тѣ ви, и ще вы направятъ
да намалѣете и ще запустѣѭтъ пѫтища-
23 та ви. И отъ това ако ся не исправите
къмъ мене, но ходите противно на мене,
24 Тогазь ще пойдѫ и азъ противно на васъ,
и ще вы поразѭ и азъ седмократно за-
25 ради грѣхове-тѣ ви. И ще наведѫ на васъ
ножъ, който ще направи отмыщеніе за
завѣтъ-тъ: и когато ся съберете въ гра-
дища-та си, ще проводѭ между васъ
моръ; и ще бѫдете прѣдадени въ рѫцѣ-
26 тѣ на врагъ-тъ. И когато строшѫ утвърж-
деніе-то отъ хлѣбъ-тъ ви, десеть жены
ще пекѫтъ хлѣбъ-тъ ви въ една пещь, и
ще *ви* отдаватъ хлѣбъ-тъ ви съ теглилкѫ,
и ще ядете, и нѣма да ся насыщате.
27 Но и слѣдъ това ако не мя послуша-
28 те, но ходите противно на мене; То и
азъ ще пойдѫ противно на васъ съ я-
рость, и ще вы накажѫ и азъ седмократ-
29 но за грѣхове-тѣ ви. И ще ядете плъть-
тѫ на синове-тѣ си, и плъть-тѫ на дъ-
30 щери-тѣ си ще ядете. И ще разорѭ трѣ-
бища-та ви, и ще разбіѭ кумиры-тѣ ви,
и трупове-тѣ ви ще хвърлѭ върхъ тру-
нове-тѣ на гнусны-тѣ ви идолы: и ще
31 ся погнуси отъ васъ душа-та ми. И ще
направѭ градове-тѣ ви пустыня, и ще
запустѭ святилища-та ви, и не щѫ да
помиришѫ уханіе-то на благоуханія-та ви.
32 И ще запустѭ азъ землѭ-тѫ *ви*: и ще ся
смаѭтъ за това неприятели-тѣ ви, кои-
33 то живѣѭтъ въ неѭ. А васъ ще разсѣѭ
между языческы-тѣ: и ще истръгнѫ
слѣдъ васъ ножъ: и земя-та ви ще бѫде
34 пуста и градове-тѣ ви пустыня. Тогазь
земя-та ще ся радва на сѫбботы-тѣ си,
въ всичкы-тѣ дни до когато е тя пуста,
и вы сте въ землѭ-тѫ на неприятели-тѣ
си, тогазь ще ся упокои земя-та, и ще
35 ся радва на сѫбботы-тѣ си. Въ всичкы-
тѣ дни на запустеніе-то си ще си почи-
ва, защото не си е почивала въ сѫббо-
36 ты-тѣ ви, когато вы живѣяхте на неѭ. И
на останалы-тѣ отъ васъ ще вложѫ пла-
хость въ сърдце-то имъ въ земи-тѣ на
неприятели-тѣ имъ: и шумъ отъ листъ за-
вѣванъ ще гы погне: и ще бѣгатъ като
бѣгающи отъ ножъ, и ще падатъ когато
37 никой не *гы* гони. И ще падатъ единъ
върхъ другъ, като прѣдъ ножъ, когато
никой *гы* не гони: и не ще можете да
38 стоите прѣдъ неприятели-тѣ си. И ще по-
гынете между языческы-тѣ, и земя-та на
39 неприятели-тѣ ви ще вы поядe. И оста-
налы-тѣ отъ васъ ще ся стопятъ за без-
законія-та си, по земи-тѣ на неприяте-
ли-тѣ си: а още за беззаконія-та на от-
цы-тѣ си, ще ся стопятъ наедно съ тѣхъ.
40 И ако исповѣдатъ беззаконіе-то си, и
беззаконіе-то на отцы-тѣ си, за прѣ-
стѫпленіе-то си което сѫ прѣстѫпили
противъ мене, и още че сѫ ходили про-
41 тивно на мене, И азъ че ходихъ против-
но на тѣхъ, и отведохъ гы въ землѭ-тѫ
на неприятели-тѣ имъ: ако тогазь ся по-
кори необрѣзано-то имъ сърдце, и прiе-
мѫтъ наказаніе-то за беззаконіе-то си,
42 Тогазь ще помянѫ завѣтъ-тъ си съ Іако-
ва, и завѣтъ-тъ си съ Исаака, и за-

вѣтъ-тъ си съ Авраама ще помена, и земя-тж ще помена.
43 И земя-та ще бѫде оставена отъ тѣхъ, и ще ся радва на сѫбботы-тѣ си, като остане пуста отъ тѣхъ: и тѣ ще пріимать наказаніе-то за беззаконіе-то си: защото прѣзрѣхж сѫдбы-тѣ ми, и защото душата имъ ся отвърнж отъ повелѣнія-та ми.
44 Но и така като сж въ земя-тж на неиріятели-тѣ си, не щж да гы отхвърлж, нито ще ся погнусж отъ тѣхъ щото да гы истрѣбж *и* да нарушж завѣтъ-тъ си съ тѣхъ: защото азъ сьмь Господь Богъ
45 тѣхенъ: Но заради тѣхъ ще помена завѣтъ-тъ на отцы-тѣ *имъ*, конто изведохъ изъ Египетскж-тж земж, прѣдъ очи-тѣ на язычницы-тѣ за да бѫдж тѣхенъ Богъ.
46 Азъ сьмь Іеова. Тѣзи сж повелѣнія-та, и сѫдбы-тѣ, и законы-тѣ, които направи Господь между себе си и между сынове-тѣ Израилевы, на Синайскж-тж горж, чрѣзъ Моисеевж рѫкж.

ГЛАВА 27.

1 И говори Господь Моисею и рече: Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове и кажи
2 имъ: Когато нѣкой направи обричаніе, ты да направишь оцѣненіе-то на лица-та
3 за Господа. И оцѣненіе-то ти да бѫде *така*: на мѫжко отъ двадесеть годинъ до шестдесеть годинъ, оцѣненіе-то ти да бѫде петдесеть сребърни сикли, споредъ
4 сикль-тъ на святилище-то. Ако ли е женско, оцѣненіе-то ти да бѫде тридесеть
5 сикли. И ако е отъ петь годинъ до двадесеть годинъ, оцѣненіе-то ти да бѫде за мѫжко-то двадесеть сикли, а за женско-то
6 десеть сикли. Ако ли е отъ единъ мѣсецъ до петь годинъ, оцѣненіе-то ти да бѫде за мѫжко петь сикли сребърни, а за женско оцѣненіе-то ти три сикли сребър-
7 ни. Ако ли е отъ шестдесеть годинъ и нагорѣ, ако е мѫжкый полъ, оцѣненіе-то ти да бѫде петнадесеть сикли; ако ли
8 е женскый полъ, десеть сикли. Но ако е по сиромахъ отъ оцѣненіе-то ти, да ся прѣдстави прѣдъ священника, и священникъ-тъ да го оцѣни: споредъ сила-тж
на оногозь който е направилъ обричаніе-то, священникъ-тъ да го оцѣни.
9 И ако *обричаніе-то е за* скотъ, отъ онѣзи които ся приносять приносъ Господу, отъ тѣхъ всичко що ся дава Гос-
10 поду ще бѫде свято. Да го не промѣни, нито да замѣни добро-то съ лошо или лошо-то съ добро: ако ли нѣкога замѣни скотъ за скотъ, тогазь и той и промѣне-
11 ніе-то му ще бѫдать святи. Ако ли е нѣкой скотъ нечистъ, отъ онѣзи които ся не приносять Господу приносъ, тогазь да прѣдстави скотъ-тъ прѣдъ священни-
12 ка; И да го оцѣни священникъ-тъ, или добръ или лошъ: споредъ оцѣненіе-то ти,
13 о священниче, така ще бѫде. И ако нѣкой поиска да го искупи, то да придаде петж-тж му часть върхъ твое-то оцѣненіе.
14 И когато нѣкой посвяти кѫщж-тж си за посвященіе Господу, то священникъ-тъ да ж оцѣни, была добра или лоша: както оцѣни священникъ-тъ така ще стане.
15 И ако онзи който ж посвяти, поиска да искупи кѫщж-тж си, да придаде петж-тж часть отъ сребро-то на оцѣненіе-то ти, и ще бѫде негова.
16 И ако нѣкой посвяти Господу отъ нивж-тж на стяжаніе-то си, оцѣненіе-то ти да бѫде споредъ посѣваніе-то ѝ, единъ коръ отъ ечимѣно сѣме *ще ся цѣни* за
17 петдесеть сребърны сикли. Ако отъ годинж-тж на юбилей-тъ посвяти нивж-тж
18 си, то по твое-то оцѣненіе ще стане. Но ако слѣдъ юбилей-тъ посвяти нивж-тж си, священникъ-тъ да му смѣтне сребро-то споредъ годины-тѣ които оставать до юбилейнж-тж годинж, и да ся спадне отъ
19 оцѣненіе-то ти. И тойзи който е посвятилъ нивж-тж, ако поиска нѣкога да ж искупи, да ѝ придаде петж-тж часть отъ сребро-то на оцѣненіе-то ти и ще стане
20 негова. И ако не искупи нивж-тж или ако е продалъ нивж-тж другому, да ся не
21 искупува вече. Но когато нива-та ся освободи въ юбилей-тъ, ще бѫде свята Господу, като нивж съ клѣтвж посвященж, ще бѫде стяжаніе на священника.
22 И ако нѣкой посвяти Господу нивж която е купилъ, която не е отъ нивы-тѣ

23 на стяжаніе-то му, Священникъ-тъ да
смѣтне цѣнѫ-тѫ ѝ по твое-то оцѣненіе,
дори до годинѫ-тѫ на юбилей-тъ: и да
даде оцѣненіе-то отъ тебе въ истый-тъ
24 день: то е свято Господу. Въ годинѫ-тѫ
на юбилей-тъ нива-та да ся върне на о-
ногозъ, отъ когото ся е купила, който
25 има стяжаніе-то на тѫзи землѭ. И всич-
кы-тѣ твои оцѣненія да бывать споредъ
сиклъ-тъ на святилище-то: двадесеть ге-
ры да бѫде сиклъ-тъ.
26 Но първородно-то между скотове-тѣ,
което като първородно принадлежи Гос-
поду, никой да го не посвящава: говедо
27 или овца, Господне е. И ако е отъ нечи-
сти скотове, да го искупи споредъ твое-то
оцѣненіе, и да придаде петѫ-тѫ му часть
върхъ него: или ако ся не искупува, да
28 ся продаде споредъ твое-то оцѣненіе. Но
никое посвященіе, което бы посвятилъ
нѣкой съ клѣтвѫ Господу, отъ онева що
има, человѣкъ или скотъ, или нива отъ
стяжаніе-то си нито да ся продаде, нито
искупи: всяко съ клѣтвѫ посвященіе
29 прѣсвято е Господу. Никое посвященіе
посвятено съ клѣтвѫ отъ человѣкъ, да ся
не искупи: непрѣмѣнно ще ся умъртви.
30 И всякой десетъкъ отъ землѭ-тѫ, отъ
сѣме-то на землѭ-тѫ, и отъ плодъ-тъ на
дървя-та, Господенъ е: святъ е Господу.
31 И ако нѣкога поиска нѣкой да искупи
десетъкъ-тъ си, да му придаде петѫ-тѫ му
32 часть. И всякой десетъкъ отъ чрѣдѫ, и отъ
стадо на всяко *животно* което минува *на
четъ* подъ жезлъ-тъ, десетъкъ-тъ ще бѫде
33 святъ Господу. Да не различава или до-
бро или лошо, нито да го промѣни: и а-
ко го нѣкога промѣни, и то и промѣнено-
то му ще бѫде свято: да ся не искупи.
34 Тѣзи сѫ заповѣди-тѣ които заповѣда
Господь Моисею за Израилевы-тѣ сы-
нове на Синайскѫ-тѫ горѫ.

ЧИСЛА.

ГЛАВА 1.

1 И говори Господь Моисею въ Синай-
скѫ-тѫ пустынѭ, въ скиніѭ-тѫ на съ-
браніе-то, въ първый-тъ день на вто-
рый-тъ мѣсецъ, въ вторѫ-тѫ годинѫ отъ
какъ излѣзохѫ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ
2 и рече: Прѣбройте всичко-то събраніе
на Израилевы-тѣ сынове, по родъ-тъ имъ,
по отеческы-тѣ имъ домове, и изброите
по име всякой мѫжкый полъ единъ по е-
3 динъ. Отъ двадесеть годины нагорѣ,
всичкы-тѣ които могѫть въ Израиль да
излѣзвать на бой, ты и Ааронъ изброите
4 гы по войнства-та имъ. И съ васъ да
бѫде по единъ человѣкъ отъ всяко пле-
ме: всякой ще бѫде князь на отече-
скый-тъ си домъ.
5 И тѣзи сѫ имена-та на мѫжіе-тѣ кои-
то ще прѣдстоять съ васъ наедно: отъ
6 Рувима Елисуръ Седіуровый сынъ: Отъ
Симеона, Селуміилъ Сурисадаевый сынъ:
7 Отъ Іудѫ, Наассонъ Аминадавовый сынъ:
8 Отъ Иссахара, Наѳанаилъ Суаровый сынъ:
9 Отъ Завулона, Еліавъ, Хелоновый сынъ:
10 Отъ Іосифовы-тѣ сынове отъ Ефрема, Е-
лисама Аміудовый сынъ, а отъ Манассіѭ,
11 Гамаліилъ Федассуровый сынъ: Отъ Ве-

12 віамина, Авиданъ Гедеоніевый сынъ: Отъ
13 Дана, Ахіезеръ Амисадаевый сынъ: Отъ
14 Асира, Фагеилъ Охрановый сынъ: Отъ
15 Гада, Еліасафъ Деуиловый сынъ: Отъ
16 Нефеалима, Ахирей Енановый сынъ: Тѣ-
зи бѣхѫ избранни-тѣ на събраніе-то,
князове на отечески-тѣ си племена, вой-
воды на Израилевы-тѣ тысящы.
17 И тъй Моисей и Ааронъ зѣхѫ тѣзь
18 мѫжіе, които ся нарекохѫ по име: И
свыкахѫ всичко-то събраніе, въ първый-тъ
день на вторый-тъ мѣсецъ, и написахѫ
ся по родъ-тъ си, по отечески-тѣ си до-
мове, споредъ число-то на имена-та отъ
двадесеть годинъ и нагорѣ, единъ по
19 единъ. Както заповѣда Господь Мои-
сею, така гы изброи въ Синайскѫ-тѫ
пустынѭ.
20 И синове-тѣ на Рувима, който бѣше
първороденъ на Израиля, по потомство-
то имъ, по родове-тѣ имъ, по отечески-
тѣ имъ домове, по число-то на имена-та,
единъ по единъ, всякой мѫжкый полъ
отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-
тѣ които можахѫ да излѣзѫтъ на бой,
21 Които ся изброихѫ отъ Рувимово-то пле-
ме, *бѣхѫ* четыридесеть и шесть тысящи
и петстотинъ.
22 Потомство-то на Симеоновы-тѣ синове
по родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ
домове, които ся изброихѫ по число-то
на имена-та, единъ по единъ, всякой мѫж-
кый полъ отъ двадесеть годинъ и наго-
рѣ, всичкы-тѣ които можахѫ да излѣ-
23 зѫтъ на бой, Които ся изброихѫ отъ
Симеоново-то племе, *бѣхѫ* петдесеть и
деветь тысящи и триста.
24 Потомство-то на Гадовы-тѣ синове, по
родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ до-
мове, по число-то на имена-та, отъ два-
десеть годинъ и нагорѣ, всичкы-тѣ кои-
25 то можахѫ да излѣзѫтъ на бой, Които
ся изброихѫ отъ Гадово-то племе, *бѣхѫ*
четыридесеть и петь тысящи и шестсто-
тинъ и петдесеть.
26 Потомство-то на Іудины-тѣ синове, по
родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ домо-
ве, по число-то на имена-та, отъ дваде-
сеть годинъ и нагорѣ, всичкы-тѣ които
27 можахѫ да излѣзѫтъ на бой, Които ся из-
броихѫ отъ Іудино-то племе, *бѣхѫ* седм-
десеть и четыри тысящи и шестстотинъ.
28 Потомство-то на Иссахаровы-тѣ сино-
ве, по родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ
имъ домове, по число-то на имена-та,
отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-
тѣ които можахѫ да излѣзѫтъ на бой,
29 Които ся изброихѫ отъ Иссахарово-то
племе, *бѣхѫ* петдесеть и четыри тыся-
щи и четыристотинъ.
30 Потомство-то на Завулоновы-тѣ сино-
ве, по родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ
имъ домове, по число-то на имена-та, отъ
двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-тѣ
31 които можахѫ да излѣзѫтъ на бой, Които
ся изброихѫ отъ Завулоново-то племе,
бѣхѫ петдесеть и седмь тысящи и четы-
ристотинъ.
32 Отъ Іосифовы-тѣ синове: потомство-
то на Ефремовы-тѣ синове, по родове-
тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ домове, по
число-то на имена-та, отъ двадесеть го-
динъ и нагорѣ, всичкы-тѣ които можахѫ
33 да излѣзѫтъ на бой, Които ся изброихѫ
отъ Ефремово-то племе, *бѣхѫ* четыри-
десеть тысящи и петстотинъ.
34 Потомство-то на Манассіевы-тѣ сино-
ве, по родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ
домове, споредъ число-то на имена-та,
отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-
тѣ които можахѫ да излѣзѫтъ на бой,
35 Които ся изброихѫ отъ Манассіево-то
племе, *бѣхѫ* тридесеть и двѣ тысящи и
двѣстѣ.
36 Потомство-то на Веніаминовы-тѣ си-
нове, по родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ
имъ домове, споредъ число-то на имена-
та, отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, всич-
кы-тѣ които можахѫ да излѣзѫтъ на бой,
37 Които ся изброихѫ отъ Веніаминово-то
племе, *бѣхѫ* тридесеть и петь тысящи
и четыристотинъ.
38 Потомство-то на Дановы-тѣ синове, по
родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ домо-
ве, споредъ число-то на имена-та, отъ
двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-тѣ
39 които можахѫ да излѣзѫтъ на бой, Които
ся изброихѫ отъ Даново-то племе, *бѣхѫ*

шестдесеть и двѣ тысящи и седмстотинъ.
40 Потомство-то на Асировы-тѣ сынове, по родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ домове, споредъ число-то на имена-та, отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-тѣ които можахѫ да излѣзѫтъ на бой,
41 Които ся изброихѫ отъ Асирово-то племе, *бѣхѫ* тысящи четыридесеть и една и петстотинъ.
42 Потомство-то на Нефѳалимовы-тѣ сынове, по родове-тѣ имъ, по отечески-тѣ имъ домове, споредъ число-то на имената, отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-тѣ които можахѫ да излѣзѫтъ на бой,
43 Които ся изброихѫ отъ Нефѳалимово-то племе, *бѣхѫ* петдесеть и три тысящи и четыристотинъ.
44 Изброени-тѣ сѫ тѣзи, които изброи Моисей и Ааронъ, и Израилеви-тѣ князове, дванадесеть-тѣ мѫжіе: всякой е-
45 динъ за отеческый-тъ си домъ. И всичкы-тѣ бѣхѫ изброени отъ Израилевы-тѣ сынове, споредъ отечески-тѣ си домове, отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, всичкы-тѣ между Израиля които можахѫ да из-
46 лѣзѫтъ на бой, Всичкы-тѣ изброени бѣхѫ шестстотинъ и три тысящи и петстотинъ и петдесеть.
47 А Левити-тѣ, споредъ отеческо-то си племе, не быхѫ изброени помежду имъ.
48 Защото Господь бѣше говорилъ Моисею
49 и рекълъ: Само Левіино-то племе да не изброишь, и исчисленіе-то имъ да не зе-
50 мешь между Израилевы-тѣ сынове. Но да опрѣдѣлишь Левиты-тѣ настоятели на скиніѭ-та на свидѣтелство-то, и на всичкы-тѣ нейны сѫсѫды, и на вси-тѣ *нѣща* които *принадлежѫтъ* ней: тѣ да носятъ скиніѭ-та, и всичкы-тѣ нейны сѫсѫды, и тѣ да ѝ слугуватъ; и да иматъ станъ-тъ
51 *си* около скиніѭ-тѫ. И когато скинія-та трѣбва да ся дигне, Левити-тѣ да ѭ снематъ: и когато скинія-та трѣбва да стои, Левити-тѣ да ѭ поставятъ: а който чужденецъ бы ся приближилъ *до неіѫ*, нека
52 ся умьртви. И Израилеви-тѣ сынове да поставятъ шатъры-тѣ си, всякой въ станъ-тъ си, и всякой при хоругва-тѫ
53 си, споредъ войнства-та си. А Левити-тѣ да поставятъ шатъры-тѣ си около скиніѭ-тѫ на свидѣтелство-то, за да нѣма гнѣвъ върху събраніе-то на Израилевы-тѣ сынове: и Левити-тѣ да пазятъ стража-тѫ на скиніѭ-тѫ на свидѣтелство-то.
54 И направихѫ Израилеви-тѣ сынове по всичко което заповѣда Господь Моисею: така направихѫ.

ГЛАВА 2.

1 И говори Господь Моисею и Аарону и
2 рече: Нека поставятъ шатъры-тѣ си Израилеви-тѣ сынове, всякой при хоругвѫ-тѫ си, съсъ знакове-тѣ на отеческый-тъ си домъ: срещѫ скиніѭ-тѫ на събраніе-то да поставятъ шатъры-тѣ си наоколо.
3 И които поставятъ шатъры-тѣ си напрѣдъ къмъ истокъ *да бѫдѫтъ отъ* хоругвѫ-тѫ на Іудиный-тъ станъ, споредъ пълкове-тѣ си: и князь на Іудины-тѣ сынове *да бѫде* Наассонъ Аминадавовый
4 сынъ: (И войнство-то му, и изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣхѫ* седмдесеть и четыри
5 тысящи и шестстотинъ.) И до него ще поставятъ шатъры-тѣ си Иссахарово-то племе: и князь на Иссахаровы-тѣ сынове *да бѫде* Наѳанаилъ Суаровый сынъ.
6 (А негово-то войнство, и изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣхѫ* петдесеть и четыри ты-
7 сящи и четыристотинъ.) *Слѣдъ него* Завулоново-то племе: и князь на Завулоновы-тѣ сынове *да бѫде* Еліавъ сынъ-тъ
8 Хелоновъ: (И негово-то войнство, и изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣхѫ* петдесеть и
9 седмь тысящи и четыристотинъ. Всичкы-тѣ които ся изброихѫ въ станъ-тъ Іудинъ *бѣхѫ* сто и осмдесеть и шесть тысящи и четыристотинъ, споредъ пълкове-тѣ си:) тѣ да ся дигатъ първи.
10 Къмъ югъ *да бѫде* хоругва-та на Рувимовый-тъ станъ, споредъ пълкове-тѣ имъ; и князь на Рувимовы-тѣ сынове *да*
11 *бѫде* Елисуръ Седіуровый сынъ: (А негово-то войнство, и изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣхѫ* четыридесеть и шесть тыся-
12 щи и петстотинъ.) И до него да поставятъ шатъры-тѣ си Симеоново-то племе: и князь на Симеоновы-тѣ сынове *да бѫде*

13 Селумiилъ Сурисадаевый сынъ: (А него-
во-то войнство, и изброени-тѣ отъ тѣхъ
бѣха петдесеть и деветь тысящи и три-
14 ста.) Послѣ Гадово-то племе: и князь на
Гадовы-тѣ синове *да бѫде* Елiасафъ Деу-
15 иловый сынъ: (А негово-то войнство, и
изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣха* четырьде-
сеть и петь тысящи и шестстотинъ и
16 петдесеть. Всичкы-тѣ които ся изброихѫ
въ Рувимовый-тъ станъ *бѣха* сто и пет-
десеть и една тысяща и четыристотинъ
и петдесеть, споредъ пълкове-тѣ имъ:)
тѣ да ся дигатъ втори.
17 Послѣ да ся дига скинiя-та на събра-
нiе-то, станъ-тъ на Левиты-тѣ въ срѣдъ
станове-тѣ: както сѫ поставили шатъ-
ры-тѣ си, така да ся дигатъ: всякой въ
редъ-тъ си, при хоругва-та си.
18 Къмъ западъ *да бѫде* хоругва-та на Е-
фремовый-тъ станъ, споредъ пълкове-тѣ
имъ: и князь на Ефремовы-тѣ синове *да*
19 *бѫде* Елисамà Амiудовый сынъ: (А него-
во-то войнство и изброени-тѣ отъ тѣхъ,
бѣха четырьдесеть тысящи и петсто-
20 тинъ.) И до него, Манассiево-то племе:
и князь на Манассiевы-тѣ синове *да бѫде*
21 Гамалiилъ Федасуровый сынъ: (А него-
во-то войнство, и изброени-тѣ отъ тѣхъ,
бѣха тридесеть и двѣ тысящи и двѣстѣ.)
22 Послѣ Венiаминово-то племе: и князь на
Венiаминовы-тѣ синове *да бѫде* Авиданъ
23 Гедеонiевый сынъ: (А негово-то войнство,
и изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣха* тридесеть
24 и петь тысящи и четыристотинъ. Всич-
кы-тѣ които ся изброихѫ въ Ефремо-
вый-тъ станъ *бѣха* сто и осемь тысящи и
сто, споредъ пълкове-тѣ си:) тѣ да ся
дигатъ трети.
25 Къмъ сѣверъ *да бѫде* хоругва-та на
Дановый-тъ станъ, споредъ пълкове-тѣ
имъ: и князь на Дановы-тѣ синове *да*
26 *бѫде* Ахiезеръ Амисадаевый сынъ: (А
негово-то войнство, и изброени-тѣ отъ
тѣхъ, *бѣха* шестдесеть и двѣ тысящи и
27 седмстотинъ.) И до него да поставятъ
шатъры-тѣ си Асирово-то племе: и князь
на Асировы-тѣ синове *да бѫде* Фагеилъ
28 Охрановый сынъ: (А негово-то войнство,
и изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣха* четыри-
десеть и една тысяща и петстотинъ.)
29 Послѣ Нефѳалимово-то племе: и князь
на Нефѳалимовы-тѣ синове *да бѫде* Ахи-
30 рей Енановый сынъ: (А негово-то войн-
ство, и изброени-тѣ отъ тѣхъ, *бѣха*
петдесеть и три тысящи и четыристо-
31 тинъ. Всичкы-тѣ които ся изброихѫ въ
Дановый-тъ станъ *бѣха* сто и петдесеть
и седмь тысящи и шестстотинъ:) тѣ да
ся дигатъ послѣдни при хоругвы-тѣ си.
32 Тѣзи сѫ изброени-тѣ отъ Израилевы-
тѣ синове, по отеческы-тѣ си домове:
всичкы-тѣ които ся изброихѫ въ стано-
ве-тѣ, по пълкове-тѣ си, *бѣха* шестсто-
тинъ и три тысящи и петстотинъ и пет-
33 десеть. А Левити-тѣ не ся изброихѫ ме-
жду Израилевы-тѣ синове, както запо-
34 вѣда Господь Моисею. И направихѫ Из-
раилеви-тѣ синове по всичко що запо-
вѣда Господь Моисею: така поставихѫ
шатъры-тѣ си по хоругвы-тѣ си, така ся
и дигахѫ, всякой споредъ родове-тѣ си,
по отеческы-тѣ си домове.

ГЛАВА 3.

1 И тѣзи сѫ родословiя-та на Аарона и
Моисея въ който день говори Господь
2 Моисею на Синайска-та горѫ. И тѣзи сѫ
имена-та на Аароновы-тѣ синове: На-
давъ първородный-тъ *му*, и Авiудъ, Еле-
3 азаръ, и Иѳамаръ. Тѣзи сѫ имена-та на
Аароновы-тѣ синове, помазаны-тѣ свя-
щенницы, които ся посвятихѫ за да свя-
4 щенствуватъ. И умрѣхѫ Надавъ и Авiудъ
прѣдъ Господа, като принесохѫ чуждъ
огнь прѣдъ Господа въ Синайска-та пу-
стыня, и чада нѣмахѫ: и священству-
вахѫ Елеазаръ и Иѳамаръ прѣдъ лице-то
на баща си Аарона.
5 И говори Господь Моисею и рече:
6 Приведи Левiево-то племе, и прѣдстави
гы прѣдъ Аарона священника, за да му
7 слугуватъ. И да пазятъ стражѫ за него,
и стражѫ за всичко-то събранiе прѣдъ
скинiя-тѫ на събранiе-то, и да слугуватъ
8 въ скинiя-тѫ. И да пазятъ всичкы-тѣ
сѫсѫди на скинiя-тѫ на събранiе-то, и
стража-тѫ на Израилевы-тѣ синове, и

9 да слугуватъ въ скиніж-тж. И да дадешь
Левиты-тѣ на Аарона и на синове-тѣ му:
тѣ му сж дадени даръ отъ Израилевы-тѣ
10 синове. А Аарона и синове-тѣ му да по-
ставишь за да вършатъ дѣла-та на свя-
щенничество-то си: а който чуждъ бы
приближилъ, да ся умъртви.
11 И говори Господь Моисею и рече:
12 Его, азъ зѣхъ Левиты-тѣ отъ срѣдъ И-
зраилевы-тѣ синове, вмѣсто всякой пър-
вороденъ отъ Израилевы-тѣ синове, кой-
то отваря ложесна: и Левити-тѣ ще бж-
13 джтъ мои. Защото всяко първородно е
мое: въ день-тъ когато поразихъ всяко
първородно въ Египетскж-тж земж, азъ
освятихъ за себе си всяко първородно
въ Израиля, отъ человѣкъ до скотъ: мои
ще бждатъ. Азъ сьмъ Іеова.
14 И говори Господь Моисею въ Синай-
15 скж-тж пустынж и рече: Изброй Левіе-
вы-тѣ синове споредъ отеческы-тѣ имъ
домове, по родове-тѣ имъ: всичкы-тѣ
мжжкы отъ единъ мѣсецъ и нагорѣ да
16 гы изброишь. И изброи гы Моисей, спо-
редъ слово-то Господне, както *му* бы
17 заповѣдано. А Левіеви-тѣ синове по и-
мена-та си бѣхж тѣзи: Гирсонъ, и Кааѳъ,
18 и Мерарій. И тѣзи *бѣхж* имена-та на
Гирсоновы-тѣ синове, по родове-тѣ имъ:
19 Ливній, и Семей. И Кааѳови-тѣ синове,
по родове-тѣ имъ, Амрамъ и Иесааръ,
20 Хевронъ, и Озіилъ. И Мераріеви-тѣ си-
нове, по родове-тѣ имъ, Маалій, и Мусій.
Тѣзи сж родове-тѣ на Левиты-тѣ, спо-
редъ отеческы-тѣ имъ домове.
21 Отъ Гирсона *бѣше* родъ-тъ Ливніевъ,
и родъ-тъ Семеевъ: тѣзи сж родове-тѣ
22 на Гирсоновцы-тѣ. Изброени-тѣ отъ тѣхъ,
по число-то на всичкы-тѣ мжжкы, отъ е-
динъ мѣсецъ и нагорѣ, които сж изброи-
хж отъ тѣхъ, *бѣхж* седмь тысящи и пет-
23 стотинъ. Родове-тѣ на Гирсоновцы-тѣ да
поставятъ шатры-тѣ си задъ скиніж-тж
24 къмъ западъ. И князь-тъ на отеческый-тъ
домъ на Гирсоновцы-тѣ *да бжде* Еліасафъ
25 Лаиловый сынъ. И подъ пазеніе на Гир-
соновы-тѣ синове въ скиніж-тж на съ-
браніе-то *да бжде* скинія-та, и шатъръ-тъ,
покровъ-тъ му, и дверный-тъ закровъ на
26 скиніж-тж на събраніе-то, И дворны-
тѣ привѣсы, и дверный-тъ закровъ на
дворъ-тъ, който е около скиніж-тж и
олтаръ-тъ, и вжжа-та му за всичкж-тж
му служба.
27 И отъ Кааѳа *бѣше* родъ-тъ на Амра-
мовцы-тѣ, и родъ-тъ на Иесааровцы-тѣ:
и родъ-тъ на Хевроновцы-тѣ, и родъ-тъ
на Озіиловцы-тѣ: тѣзи сж родове-тѣ на
28 Кааѳовцы-тѣ. Всичкы-тѣ мжжкы отъ е-
динъ мѣсецъ и нагорѣ, *бѣхж* числомъ
осмь тысящи и шестстотинъ, които има-
29 хж стражж-тж на святилище-то. Родове-
тѣ на Кааѳовы-тѣ синове да поставятъ
шатры-тѣ си отъ странж-тж на скиніж-
30 тж къмъ югъ. И князь на отеческый-тъ
домъ отъ родове-тѣ на Кааѳовцы-тѣ *да*
31 *бжде* Елисафанъ Озіиловый-тъ сынъ. И
подъ тѣхно пазеніе *да бжде* ковчегъ-тъ,
и трапеза-та, и свѣтилникъ-тъ, и олта-
ри-тѣ, и съсжди-тѣ на святилище-то съ
които служатъ, и закровъ-тъ, и всичко
32 което принадлежи на службж-тж му. И
Еліазаръ сынъ-тъ на Аарона священника
да бжде началникъ надъ Левитскы-тѣ на-
чалницы, *който да има* настоятелство-то
надъ онѣзи които пазятъ стражж на
святилище-то.
33 Отъ Мерарія *бѣше* родъ-тъ на Маалієв-
цы-тѣ, и родъ-тъ на Мусіевцы-тѣ: тѣзи
34 сж родове-тѣ Мераріеви. И които отъ
тѣхъ ся изброихж, по число-то на всич-
кы-тѣ мжжкы отъ единъ мѣсецъ и наго-
35 рѣ, *бѣхж* шесть тысящи и двѣстѣ. И
князь на отеческый-тъ домъ отъ родове-
тѣ на Мераріевцы-тѣ *ба бжде* Суріилъ
Авихаиловый сынъ; тѣ да поставятъ ша-
тры-тѣ си въ странж-тж на скиніж-тж
36 къмъ сѣверъ. И *подъ* настоятелство-то на
стражж-тж отъ Мераріевы-тѣ синове *да*
бждатъ дъскы-тѣ на скиніж-тж, и верен-
тѣ ѝ, и стълпове-тѣ ѝ, и подложкы-тѣ ѝ,
и всичкы-тѣ ѝ съсжди и всичко което
37 принадлежи на службж-тж ѝ: И стълпо-
ве-тѣ на дворъ-тъ изоколо, и подложкы-
тѣ имъ, и коліе-тѣ имъ, и вжжа-та имъ.
38 И тѣзи които ще поставятъ шатры-
тѣ си прѣдъ лице-то на скиніж-тж къмъ
истокъ, прѣдъ шатъръ-тъ на събраніе-то

къмъ истокъ, *да бѫдѫтъ* Моисей и Ааронъ и синове-тѣ му, и тѣ да пазятъ стражѫ на святилище-то за стража отъ Израилевы-тѣ сынове: и който чуждъ бы
39 приближилъ, да ся умъртви. Всичкы-тѣ които ся изброихѫ отъ Левиты-тѣ, които изброихѫ Моисей и Ааронъ съ повелѣніе-то Господне по родове-тѣ имъ, всичкы-тѣ мѫжкы отъ единъ мѣсецъ и нагорѣ, *бѣхѫ* двадесеть и двѣ тысящи.
40 И рече Господь Моисею: Изброй всичкы-тѣ първородны мѫжкы отъ Израилевы-тѣ сынове, отъ единъ мѣсецъ и наго-
41 рѣ, и земи число-то на имена-та имъ. И да земешь Левиты-тѣ за мене, (азъ съмь Господь), вмѣсто всичкы-тѣ първородны отъ Израилевы-тѣ сынове, и скотове-тѣ на Левиты-тѣ вмѣсто всичкы-тѣ първородны отъ скотове-тѣ на Израилевы-тѣ
42 сынове. И изброи Моисей, както му заповѣда Господь всичкы-тѣ първородны
43 отъ Израилевы-тѣ сынове. И всичкы-тѣ първородни мѫжкы като ся изброихѫ по име, отъ единъ мѣсецъ и нагорѣ, споредъ исчисленіе-то имъ, бѣхѫ двадесеть и двѣ тысящи и двѣстѣ и седмдесеть и три.
44 И говори Господь Моисею и рече:
45 Земи Левиты-тѣ вмѣсто всичкы-тѣ първородны отъ Израилевы-тѣ сынове, и скотове-тѣ на Левиты-тѣ вмѣсто скотове-тѣ имъ: и Левити-тѣ ще бѫдѫтъ мои.
46 Азъ съмь Господь. И за искупуваніе на двѣстѣ-тѣ седмдесеть и три отъ първородны-тѣ на Израилевы-тѣ сынове, кои-
47 то сѫ повече отъ Левиты-тѣ, Да земешь по петь сикли на главѫ, споредъ сикль-тъ на святилище-то да *гы* земешь, (единъ
48 сикль прави двадесеть геры): И сребро-то на искупуваніе-то за тѣзи които сѫ повече да го дадешь на Аарона и на сы-
49 нове-тѣ му. И зѣ Моисей сребро-то на искупуваніе-то отъ онѣзи които бѣхѫ повече отъ размѣнены-тѣ съ Левиты-тѣ:
50 Отъ първородны-тѣ на Израилевы-тѣ сынове зѣ сребро-то: единѫ тысящѫ триста и шестдесеть и петь *сикли*, споредъ
51 сикль-тъ на святилище-то: И даде Моисей сребро-то на искупуваніе-то Аарону и на сынове-тѣ му, споредъ слово-то Господне, както заповѣда Господь Моисею.

ГЛАВА 4.

1 И говори Господь Моисею и Аарону и
2 рече: Изброй измежду Левіевы-тѣ сынове, сынове-тѣ на Каа҃ѳа, по родове-тѣ
3 имъ, по отеческы-тѣ имъ домове, Отъ тридесеть годинъ и нагорѣ, до петдесеть годинъ, всичкы които влазятъ въ четѫ-тѫ за да вършатъ работѫ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то.
4 Това е слугуваніе-то на Каа҃ѳовы-тѣ сынове въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то за
5 святая святыхъ. И когато ся дига станъ-тъ да прихождатъ Ааронъ и сынове-тѣ му, и да снематъ закрывалнѫ-тѫ завѣсѫ и да закрыѭтъ съ неѭ ковчегъ-тъ на свидѣ-
6 телство-то: И да турятъ на него покровъ отъ язовечкы кожы, и отгорѣ *му* да распрострѫтъ тканіе всичко-то синьо, и
7 да проврѫтъ вързины-тѣ му. И върхъ трѫпезѫ-тѫ на прѣдложеніе-то да распрострѫтъ тканіе синьо, и да турятъ на неѭ блюда-та, и темянницы-тѣ, и тасове-тѣ, и възливалницы-тѣ за възліяніе-то: и всегдашни-тѣ хлѣбове да бѫдѫтъ
8 на неѭ: И да распрострѫтъ на тѣхъ червено тканіе, и него да покрыѭтъ съ покровъ отъ язовечкы кожы, и да про-
9 врѫтъ върлины-тѣ ѝ. И да земѫтъ синьо тканіе, и да покрыѭтъ свѣтилникъ-тъ на свѣтеніе-то, и свѣтила-та му, и щипцы-тѣ му, и подносницы-тѣ му, и масленицы-тѣ му, които употрѣбявать за служе-
10 ніе около него. И да турятъ него и всичкы-тѣ му съсѫды въ покровъ отъ язовечкы кожы и да *го* турятъ на пържи-
11 нѫ-тѫ. А на златный-тъ олтарь да распрострѫтъ синьо тканіе, и него да покрыѭтъ съ покровъ отъ язовечкы кожы,
12 и да проврѫтъ върлины-тѣ му. И да земѫтъ всичкы-тѣ служебны съсѫды, съ които служатъ въ свято-то мѣсто, и да *гы* вложатъ въ синьо тканіе, и да гы покрыѭтъ съ покровъ отъ язовечкы кожы,
13 и да *гы* турятъ на пържинѫ. И да очистятъ олтарь-тъ отъ пепель-тъ, и да рас-

14 простратъ на него багрѣно тканіе: И да
положатъ на него всичкы-тѣ му съсѫды
които употрѣбяватъ за служеніе около
него: вагленницы-тѣ, вилицы-тѣ, и ло-
паты-тѣ и легены-тѣ, всичкы-тѣ съсѫды
на олтарь-тъ, и да распрострѫтъ на не-
го покровъ отъ язовечкы кожы, и да
15 проврѫтъ върлины-тѣ му. И като свър-
шатъ Ааронъ и сынове-тѣ му да покры-
ватъ святы-тѣ вещи, и всичкы-тѣ свя-
ты съсѫды, когато трѣбва да ся дигне
станъ-тъ, тогазь да пристѫпятъ Кааѳови-
тѣ сынове за да *ы* носятъ: но да ся не
прикоснѫтъ до святы-тѣ, за да не у-
мрѫтъ. Тѣзи *нѣща* отъ скиніѭ-тѫ на съ-
браніе-то ще носятъ Кааѳови-тѣ сынове.
16 И Елеазаръ сынъ-тъ на Аарона свя-
щенника да има настоятелство-то върху
масло-то на свѣтеніе-то и благовонный-тъ
темянъ, и всегдашно-то хлѣбно прино-
шеніе, и масло-то на помазаніе-то; на-
стоятелство-то на всичкѫ-тѫ скиніѭ и
на всичкы-тѣ *нѣща* които сѫ въ неѭ, на
святилище-то, и на съсѫды-тѣ му.
17 И говори Господь Моисею и Аарону
18 и рече: Да не истрѣбите отъ Левиты-тѣ
племе-то на родове-тѣ на Кааѳовцы-тѣ.
19 Но за да бѫдатъ живи, и да не умрѫтъ,
когато прихождатъ при святая святыхъ,
направѣте имъ така: Ааронъ и сынове-
тѣ му да влизатъ, и да гы поставятъ вся-
кого на службѫ-тѫ му и на товаръ-тъ
20 му; Но тѣ да не влизатъ да видятъ, ко-
гато ся обвиватъ святы-тѣ, за да не у-
мрѫтъ.
21 И говори Господь Моисею и рече:
22 Изброй още и Гирсоновы-тѣ сынове, по
отеческы-тѣ имъ домове, по родове-тѣ
23 имъ: Отъ тридесеть годинъ и нагорѣ, до
петдесеть годинъ, да гы изброишь всич-
кы-тѣ които влизатъ въ четѫ-тѫ, да слу-
24 гуватъ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то. То-
ва е слугуваніе-то на родове-тѣ на Гир-
соновцы-тѣ, да слугуватъ, и да носятъ:
25 Ще носятъ опоны-тѣ на скиніѭ-тѫ, и
скиніѭ-тѫ на събраніе-то, покровъ-тъ ѝ,
и покровъ-тъ отъ язовечкы кожы, кой-
то е отгорѣ ѝ, и дверный-тъ закровъ на
26 скиніѭ-тѫ на събраніе-то, И дворны-тѣ
привѣсы, и дверный-тъ закровъ на двор-
ны-тѣ врата, които сѫ около скиніѭ-тѫ
и олтарь-тъ, и важа-та имъ, и всичкы-
тѣ съсѫды на слугуваніе-то имъ, и кое-
то е потрѣбно за тѣзи нѣща; така тѣ да
27 слугуватъ. По повелѣніе-то на Аарона и
на сынове-тѣ му да бѫдатъ всичкы-тѣ
слугуванія на сынове-тѣ на Гирсоновцы-
тѣ, въ всичкы-тѣ имъ товары, и въ всич-
кы-тѣ имъ слугуванія, и вы да имъ опрѣ-
дѣлявате всяко нѣщо което тѣ сѫ длъжни
28 да носятъ. Тая е служба-та на родове-
тѣ на сынове-тѣ на Гирсоновцы-тѣ въ
скиніѭ-тѫ на събраніе-то: и стража-та
имъ *да бѫде* подъ настоятелство-то на И-
ѳамара, сынъ-тъ на Аарона священника.
29 Ще изброишь *така* и Мераріевы-тѣ
сынове, по родове-тѣ имъ, по отеческы-
30 тѣ имъ домове: Отъ тридесеть годинъ и
нагорѣ, до петдесеть годинъ да гы избро-
ишь всичкы-тѣ, които влизатъ въ четѫ-
тѫ за да слугуватъ въ скиніѭ-тѫ на съ-
31 браніе-то. И тѣзи сѫ нѣща-та които сѫ
длъжни да носятъ прѣзъ всичко-то си
слугуваніе въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то,
дъскы-тѣ на скиніѭ-тѫ и верен-тѣ ѝ, и
32 стълпове-тѣ ѝ, и подложкы-тѣ ѝ, И двор-
ны-тѣ стълпове наоколо, и подложкы-тѣ
имъ, и коліе-тѣ имъ, и важа-та имъ,
заедно съсъ всичкы-тѣ имъ съсѫды, и
всичко що имъ принадлежи: и да опрѣ-
дѣлите по име съсѫды-тѣ които тѣ сѫ
33 длъжни да носятъ. Тая е служба-та на
родове-тѣ на Мераріевы-тѣ сынове, въ
всичко-то имъ слугуваніе въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то, подъ настоятелство-то на
Иѳамара, сынъ-тъ на Аарона священника.
34 И тъй Моисей и Ааронъ и князове-тѣ
на събраніе-то изброихѫ сынове-тѣ на
Кааѳовцы-тѣ, по родове-тѣ имъ, и по о-
35 теческы-тѣ имъ домове, Отъ тридесеть
годинъ и нагорѣ до петдесеть годинъ,
всичкы-тѣ които влазѣхѫ въ четѫ-тѫ, за
да слугуватъ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-
36 то: И изброени-тѣ отъ тѣхъ, по родове-
тѣ си бѣхѫ двѣ тысящи и седмстотинъ и
37 петдесеть. Тѣзи сѫ изброени-тѣ отъ ро-
дове-тѣ на Кааѳовцы-тѣ, всичкы-тѣ кои-
то слугувахѫ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-

то, които изброихѫ Моисей и Ааронъ, как-
то заповѣда Господь съ Моисеовѫ рѫкѫ.
38 И изброени-тѣ отъ Гирсоновы-тѣ сы-
нове, по родове-тѣ си, и по отечески-тѣ
39 си домове, Отъ тридесеть годинъ и наго-
рѣ, до петдесеть годинъ, всичкы-тѣ кои-
то влазѣхѫ въ четѫ-тѫ, за да слугуватъ
40 въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, И изброе-
ни-тѣ отъ тѣхъ по родове-тѣ си, по оте-
чески-тѣ си домове, бѣхѫ двѣ тысящи и
41 шестстотинъ и тридесеть. Тѣ сѫ които
ся изброихѫ отъ родове-тѣ на Гирсоно-
вы-тѣ сынове, всичкы-тѣ които слугу-
вахѫ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, кои-
то изброихѫ Моисей и Ааронъ по нове-
лѣніе-то Господне.
42 И изброени-тѣ отъ родове-тѣ на Ме-
раріевы-тѣ сынове, по родове-тѣ си, по
43 отечески-тѣ си домове, Отъ тридесеть
годинъ и нагорѣ до петдесеть годинъ,
всичкы-тѣ които влазѣхѫ въ четѫ-тѫ да
слугуватъ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то,
44 И изброени-тѣ отъ тѣхъ по родове-тѣ
45 си, бѣхѫ три тысящи и двѣстѣ. Тѣ сѫ
които ся изброихѫ отъ родове-тѣ на Ме-
раріевы-тѣ сынове, които изброихѫ Мои-
сей и Ааронъ, както заповѣда Господь
съ Моисеовѫ рѫкѫ.
46 Всичкы-тѣ които быхѫ изброени отъ
Левиты-тѣ, които изброихѫ Моисей и Аа-
ронъ и Израилеви-тѣ князове, по родо-
ве-тѣ имъ, и по отечески-тѣ имъ домо-
47 ве, Отъ тридесеть годинъ и нагорѣ до
петдесеть годинъ, всичкы-тѣ които вла-
зѣхѫ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то за
48 да слугуватъ и да носятъ товары, Онѣзи
отъ тѣхъ които быхѫ изброени, бѣхѫ
осемъ тысящи и петстотинъ и осемдесеть.
49 Изброихѫ ся както заповѣда Господь съ
Моисеовѫ рѫкѫ, всякой по службѫ-тѫ
си, и по товаръ-тъ си. Така ся изброи-
хѫ отъ него, както заповѣда Господь
Моисею.

ГЛАВА 5.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Заповѣдай на Израилевы-тѣ сынове да
проводятъ вънъ изъ станъ-тъ всякого
който е прокаженъ, и всякого който и-
ма теченіе, и всякого който е нечистъ
3 отъ мъртвецъ. Както мѫжкый така и
женскый полъ проводѣте гы, вънъ изъ
станъ-тъ гы проводѣте, за да не мърсятъ
станове-тѣ си, въ срѣдъ които азъ прѣбы-
4 вамъ. И направихѫ така Израилеви-тѣ сы-
нове, и проводихѫ гы вънъ отъ станъ-тъ:
както рече Господь Моисею, така на-
правихѫ Израилеви-тѣ сынове.
5 И говори Господь Моисею и рече:
6 Кажи на Израилевы-тѣ сынове: Когато
мѫжъ или жена, като человѣкъ направи
какъвъ да е грѣхъ и направи прѣстѫпле-
ніе противъ Господа, и стане повинна
7 тя душа, Тогазъ да исповѣда грѣхъ-тъ си
който е направилъ, и да повърне онова
за което е повиненъ и да притури на
него еднѫ петѫ часть, и да го даде на о-
8 ногозъ комуто е повиненъ. Ако ли онзи
человѣкъ нѣма сродникъ за да повърне
нему онова за което е повиненъ, отдае-
мо-то за повинность-тѫ нека е Господу,
священнику, наедно съ овенъ-тъ на у-
милостивеніе-то, съ който ще направи
умилостивеніе за него.
9 И всяко приношеніе отъ всичкы-тѣ о-
священы нѣща на Израилевы-тѣ сынове,
което доносятъ на священника, да бѫде
10 негово. Неговы да бѫдѫтъ и посвящены-
тѣ нѣща отъ всякого человѣка: все що
дава нѣкой на священника, негово да
бѫде.
11 И говори Господь Моисею и рече:
12 Говори на Израилевы-тѣ сынове, и кажи
имъ: Ако жена-та на нѣкого человѣка
прѣгрѣши и направи прѣстѫпленіе про-
13 тивъ него, И лежи съ неѭ нѣкой и из-
лѣе сѣме, и то ся укрые отъ очи-тѣ на
мѫжа ѝ, и тя ся оскверни тайно, и нѣма
14 свидѣтель за неѭ, и не ся хване, И дой-
де на него духъ на ревнованіе, и поре-
внува къмъ женѫ си, и тя е осквернена:
или му дойде духъ-тъ на ревнованіе-то,
и поревнува къмъ женѫ си, и тя не е
15 осквернена: Тогазъ онзи человѣкъ да
доведе женѫ си при священника, и да
принесе приносъ-тъ ѝ за неѭ, десетѫ-
тѫ часть на еднѫ ефѫ ечимѣно брашно:

но съ елей да го не полѣе, нито да тури
върхъ него ливанъ; защото е приноше-
ніе на ревнованіе, приношеніе за по-
менъ, което напомня за беззаконіе.
16 И священникъ-тъ да ѭ приведе и да
17 ѭ постави прѣдъ Господа. Послѣ да земе
священникъ-тъ свѧтѫ водѫ въ пърстенъ
съсѫдъ: и да земе священникъ-тъ отъ
пърсть-тѫ която е по земѭ-тѫ на ски-
18 ніѭ-тѫ, и да тури у водѫ-тѫ. И да по-
стави священникъ-тъ женѫ-тѫ прѣдъ Го-
спода, и да открые главѫ-тѫ на женѫ-
тѫ, и да тури въ рѫцѣ-тѣ ѝ приношеніе-
то за поменъ-тъ, приношеніе-то на рев-
нованіе-то; а въ рѫкѫ-тѫ на священника
да бѫде горчива-та вода, проклинателна-
19 та: И да ѭ закълне священникъ-тъ, и
да рече на женѫ-тѫ: Ако не ся е при-
ближилъ никой при тебе, и ты не си ся
осквернила и прѣгрѣшила противъ мѫжа
си, бѫди неповрѣдена отъ тѫзи горчивѫ
20 проклинателнѫ водѫ. Ако ли си прѣ-
грѣшила противъ мѫжа си и си ся осквер-
нила, и ако е лежалъ съ тебе нѣкой о-
21 свѣнь мѫжъ ти, (Тогазь священникъ-тъ
да закълне женѫ-тѫ съ клѣтвѫ на про-
клѣтіѭ, и да рече священникъ-тъ на
женѫ-тѫ:) Господь да тя тури проклѣ-
тіѭ, и клѣтвѫ въ народъ-тъ ти, и да на-
прави Господь да изсъхне бедро-то ти,
22 и да ся надуе коремъ-тъ ти: И да влѣзе
тая проклинателна вода у вѫтрешности-
тѣ ти и да надуе коремъ-тъ *ти*, и да из-
суши бедро-то *ти*. И нека рече жена-та:
23 Аминь, аминь. Послѣ да напише священ-
никъ-тъ тѣзи клѣтвы на книгѫ, и да *гы*
24 заличи съ горчивѫ-тѫ водѫ: И да даде
на женѫ-тѫ да испіе горчивѫ-тѫ прокли-
нателнѫ водѫ, и да влѣзе въ неѭ про-
клинателна-та вода горчива.
25 И да земе священникъ-тъ отъ рѫкѫ-
тѫ на женѫ-тѫ приношеніе-то на рев-
нованіе-то, и да двигне това приношеніе
прѣдъ Господа, и да го принесе на ол-
26 тарь-тъ: И да земе священникъ-тъ въ
шепѫ-тѫ *си* часть отъ приношеніе-то за
поменъ, и да го изгори на олтарь-тъ, и
слѣдъ това да даде на женѫ-тѫ да испіе
водѫ-тѫ.
27 И когато ѭ напои съ водѫ-тѫ, тогазь
ако е тя осквернена и е направила прѣ-
стѫпленіе противъ мѫжа си, проклина-
телна-та вода ще влѣзе горчива въ неѭ,
и ще надуе коремъ-тъ ѝ, и бедро-то ѝ
ще изсъхне, и тя жена ще бѫде за про-
28 клѣтіѭ въ народъ-тъ си. Ако ли жена-та
не е осквернена и е чиста, тогазь ще
остане неповрѣдена, и ще заченува.
29 Тойзи е законъ-тъ на ревнованіе-то,
когато нѣкоя жена прѣгрѣши на мѫжа
30 си, и ся оскверни; Или когато дойде духъ
на ревнованіе върхъ нѣкого мѫжа, и по-
ревнува към женѫ си. Тогазь нека по-
стави женѫ-тѫ прѣдъ Господа, и свя-
щенникъ-тъ да направи на неѭ споредъ
31 всичкый тозь законъ. Тогазь мѫжъ-тъ
ще бѫде чистъ отъ беззаконіе-то, а же-
на-та ще понесе беззаконіе-то си.

ГЛАВА 6.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говори на Израилевы-тѣ сынове, и кажи
имъ: Когато мѫжъ или жена даде обри-
чаніе на назирейство, за да посвяти
3 себе си Господу; Тогазь е длъженъ той
да ся въздържа отъ вино и отъ сикерѫ,
и да не піе оцетъ отъ вино, или оцетъ
отъ сикерѫ, и никое питіе направено
отъ гроздіе да не піе, и да не яде ни
4 прѣсно ни сухо гроздіе. Прѣзъ всичкы-
тѣ дни на назирейство-то си да не яде
нищо което става отъ лозіе, отъ зърно-
5 то до кожѫ-тѫ. Прѣзъ всичкы-тѣ дни на
назирейско-то си обричаніе да не тури
бръсначъ на главѫ-тѫ си, до дѣто ся
испълнятъ дни-тѣ, които е той обрекълъ
Господу: святъ ще бѫде и ще остави да
6 растѫтъ космы-тѣ на главѫ-тѫ му. Прѣзъ
всичкы-тѣ дни въ обричаніе-то на нази-
рейство-то си Господу, да не пристѫпи
7 при мъртвецъ. Да ся не оскверни пора-
ди бащѫ си, или майкѫ си, брата си, и-
ли сестрѫ си, когато умрѫтъ: понеже
назирейско-то обричаніе Богу своему е
8 на главѫ-тѫ му. Прѣзъ всичкы-тѣ дни на
9 назирейство-то си е святъ Господу. И а-
ко нѣкой умре напрасно при него, и гла-

ва-та на назирейство-то му ся омърси;
тогазь въ день-тъ на очищеніе-то си той
да обръсне главж-тж си: въ седмый-тъ
10 день да ж обръсне. И въ осмый-тъ день
да донесе двѣ гъргорицы, или двѣ гълаб-
чета, при священника, при двери-тѣ на
11 скиніж-тж на събраніе-то: И священ-
никъ-тъ да принесе еднж-тж въ прино-
шеніе за грѣхъ, а другж-тж за всесъжже-
ніе: и да направи умилостивеніе за не-
го, защото е съгрѣшилъ поради мърт-
вецъ-тъ, и да освяти главж-тж му въ он-
12 зи день. И слѣдъ това да посвяти Гос-
поду дни-тѣ на назирейство-то си, и да
донесе едногодишно агне въ приношеніе
за прѣстжпленіе: а прѣдни-тѣ дни нѣма
да ся броятъ, защото ся е омърсило на-
зирейство-то му.
13 И тойзи е законъ-тъ на назиреинъ-тъ,
когато ся испълнятъ дни-тѣ на назирей-
ство-то му: да ся приведе при двери-тѣ
14 на скиніж-тж на събраніе-то; И той да
принесе приносъ-тъ си Господу, едно
мжжко агне еднолѣтно безъ порокъ за
всесъжженіе, и едно женско агне едно-
лѣтно безъ порокъ въ приношеніе за
грѣхъ, и единъ овенъ безъ порокъ за
15 примирително приношеніе, И кошъ съ
бесквасны питы отъ чисто брашно мѣ-
сены съ елей, и бесквасны коры помаза-
ны съ елей, и хлѣбно-то имъ приноше-
16 ніе и възліянія-та имъ. И священикъ-тъ
да гы принесе прѣдъ Господа, и да на-
прави приношеніе-то му за грѣхъ, и все-
17 съжженіе-то му. И да принесе овенъ-тъ
за примирителнж жъртвж Господу, съ
кошъ-тъ на бесквасны-тѣ хлѣбове: да
принесе още священникъ-тъ хлѣбно-то
18 му приношеніе, и възліяніе-то му. И на-
зиреинъ-тъ да обръсне главж-тж на на-
зирейство-то си при двери-тѣ на скиніж-
тж на събраніе-то, и да земе космы-тѣ
на посвященнж-тж си главж, и да гы тури
на огнь-тъ който е подъ примирителнж-
19 тж жъртвж. И священникъ-тъ да земе
свареннж-тж плешкж на овенъ-тъ, и еднж
питж бесквасна отъ кошъ-тъ, и еднж ко-
рж бесквасна, и да гы тури въ ржцѣ-тѣ
на назиреинъ-тъ, слѣдъ това, като о-
бръсне *космы-тѣ на* назирейство-то си;
20 И да гы двигне священникъ-тъ за дви-
жимо приношеніе прѣдъ Господа: това е
свято на священника, наедно съ гржди-
тѣ на движимо-то приношеніе, и наедно
съ бедро-то на възвышаемо-то приноше-
ніе: и послѣ назиреинъ-тъ може да піе
21 вино. Тойзи е законъ-тъ за назиреинъ-тъ,
който е направилъ обричаніе за при-
носъ-тъ си Господу заради назирейство-
то си, освѣнь онова което му дава рж-
ка; съгласно съ обричаніе-то което ся
е обреклъ, така да направи споредъ за-
конъ-тъ на назирейство-то си.
22 И говори Господь Моисею и рече:
23 Говори на Аарона и на синове-тѣ му и
кажи: Така да благославяте Израилевы-
тѣ сынове, и да имъ говорите:
24 Господь да тя благослови, и да тя у-
пази!
25 Господь да просвѣти лице-то си надъ
тебе, и да тя помилува!
26 Господь да възвиси лице-то си надъ
тебе, и да ти даде миръ!
27 Така да възложатъ име-то ми върху
Израилевы-тѣ сынове: и азъ ще гы бла-
гословиж.

ГЛАВА 7.

1 И когато свърши Моисей поставяніе-
то на скиніж-тж, и помаза и освяти неж
и всичкы-тѣ ѝ съсжды, и олтарь-тъ, и
всичкы-тѣ му съсжды, и помаза гы, и о-
2 святи гы: Тогазь Израилеви-тѣ князове,
началници-тѣ на отеческы-тѣ имъ домове,
които бѣхж князове на племена-та, и по-
ставени главни надзиратели въ исчисле-
3 ніе-то, принесохж приношеніе: И прѣд-
ставихж приносы-тѣ си прѣдъ Господа,
шесть покрыти кола и дванадесеть вола,
по едны кола отъ двама князове, и по
единъ волъ отъ всякого, и прѣдставихж
4 гы прѣдъ скиніж-тж. И говори Господь
5 Моисею и рече: Земи *тѣзи нѣща* отъ
тѣхъ, и нека бждатъ за да ся върши ра-
бота-та на скиніж-тж на събраніе-то: и
да гы дадешь на Левиты-тѣ, на всякого
6 споредъ работж-тж му. И зѣ Моисей ко-

не съ елей да го не полѣе, нито да тури
върхъ него ливанъ; защото е приноше-
ніе на ревнованіе, приношеніе за по-
менъ, което напомня за беззаконіе.
16 И священникъ-тъ да ѭ приведе и да
17 ѭ постави прѣдъ Господа. Послѣ да земе
священникъ-тъ свята водѫ въ пьрстенъ
съсѫдъ: и да земе священникъ-тъ отъ
пьрсть-тѫ която е по земѭ-тѫ на ски-
18 ніѭ-тѫ, и да тури у водѫ-тѫ. И да по-
стави священникъ-тъ женѫ-тѫ прѣдъ Го-
спода, и да открые главѫ-тѫ на женѫ-
тѫ, и да тури въ рѫцѣ-тѣ ѝ приношеніе-
то за поменъ-тъ, приношеніе-то на рев-
нованіе-то; а въ рѫкѫ-тѫ на священника
да бѫде горчива-та вода, проклинателна-
19 та: И да ѭ закълне священникъ-тъ, и
да рече на женѫ-тѫ: Ако не ся е при-
ближилъ никой при тебе, и ты не си ся
осквернила и прѣгрѣшила противъ мѫжа
си, бѫдѝ неповрѣдена отъ тѫзи горчивѫ
20 проклинателнѫ водѫ. Ако ли си прѣ-
грѣшила противъ мѫжа си и си ся оскве р-
нила, и ако е лежалъ съ тебе нѣкой о-
21 свѣнь мѫжъ ти, (Тогазь священникъ-тъ
да закълне женѫ-тѫ съ клѣтвѫ на про-
клѣтіѭ, и да рече священникъ-тъ на
женѫ-тѫ:) Господь да тя тури проклѣ-
тіѭ, и клѣтвѫ въ народъ-тъ ти, и да на-
прави Господь да изсъхне бедро-то ти,
22 и да ся надуе коремъ-тъ ти: И да влѣзе
тая проклинателна вода у вѫтрешности-
тѣ ти и да надуе коремъ-тъ *ти*, и да из-
суши бедро-то *ти*. И нека рече жена-та:
23 Аминь, аминь. Послѣ да напише священ-
никъ-тъ тѣзи клѣтвы на книгѫ, и да гы
24 заличи съ горчивѫ-тѫ водѫ: И да даде
на женѫ-тѫ да испіе горчивѫ-тѫ прокли-
нателнѫ водѫ, и да влѣзе въ неѭ про-
клинателна-та вода горчива.
25 И да земе священникъ-тъ отъ рѫкѫ-
тѫ на женѫ-тѫ приношеніе-то на рев-
нованіе-то, и да двигне това приношеніе
прѣдъ Господа, и да го принесе на ол-
26 тарь-тъ: И да земе священникъ-тъ въ
шепѫ-тѫ *си* часть отъ приношеніе-то за
поменъ, и да го изгори на олтарь-тъ, и
слѣдъ това да даде на женѫ-тѫ да испіе
водѫ-тѫ.
27 И когато ѭ напои съ водѫ-тѫ, тогазь
ако е тя осквернена и е направила прѣ-
стѫпленіе противъ мѫжа си, проклина-
телна-та вода ще влѣзе горчива въ неѭ,
и ще надуе коремъ-тъ ѝ, и бедро-то ѝ
ще изсъхне, и тя жена ще бѫде за про-
28 клѣтіѭ въ народъ-тъ си. Ако ли жена-та
не е осквернена и е чиста, тогазь ще
остане неповрѣдена, и ще заченува.
29 Тойзи е законъ-тъ на ревнованіе-то,
когато нѣкоя жена прѣгрѣши на мѫжа
30 си, и ся оскверни; Или когато дойде духъ
на ревнованіе върхъ нѣкого мѫжа, и по-
ревнува къмъ женѫ си. Тогазь нека по-
стави женѫ-тѫ прѣдъ Господа, и свя-
щенникъ-тъ да направи на неѭ споредъ
31 всичкый тозь законъ. Тогазь мѫжъ-тъ
ще бѫде чистъ отъ беззаконіе-то, а же-
на-та ще понесе беззаконіе-то си.

ГЛАВА 6.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говорѝ на Израилевы-тѣ синове, и кажи
имъ: Когато мѫжъ или жена даде обри-
чаніе на назирейство, за да посвяти
3 себе си Господу; Тогазь е длъженъ той
да ся въздържа отъ вино и отъ сикерѫ,
и да не піе оцетъ отъ вино, или оцетъ
отъ сикерѫ, и никое питіе направено
отъ гроздіе да не піе, и да не яде ни
4 прѣсно ни сухо гроздіе. Прѣзъ всичкы-
тѣ дни на назирейство-то си да не яде
нищо което става отъ лозіе, отъ зърно-
5 то до кожѫ-тѫ. Прѣзъ всичкы-тѣ дни на
назирейско-то си обричаніе да не тури
брьсначъ на главѫ-тѫ си, до дѣто ся
исцълнятъ дни-тѣ, които е той обрекълъ
Господу: святъ ще бѫде и ще остави да
6 растѫтъ космы-тѣ на главѫ-тѫ му. Прѣзъ
всичкы-тѣ дни въ обричаніе-то на назн-
рейство-то си Господу, да не пристѫпи
7 при мьртвецъ. Да ся не оскверни пора-
ди бащѫ си, или майкѫ си, брата си, и-
ли сестрѫ си, когато умрѫтъ: понеже
назирейско-то обричаніе Богу своему е
8 на главѫ-тѫ му. Прѣзъ всичкы-тѣ дни на
9 назирейство-то си е святъ Господу. И а-
ко нѣкой умре напрасно при него, и гла-

ва-та на назирейство-то му ся омърси;
тогазъ въ день-тъ на очищеніе-то си той
да обръсне главѫ-тѫ си: въ седмый-тъ
10 день да ѭ обръсне. И въ осмый-тъ день
да донесе двѣ гъргорицы, или двѣ гълѫб-
чета, при священника, при двери-тѣ на
11 скиніѭ-тѫ на събраніе-то: И священ-
никъ-тъ да принесе еднѫ-тѫ въ прино-
шеніе за грѣхъ, а другѫ-тѫ за всесъжже-
ніе: и да направи умилостивеніе за не-
го, защото е съгрѣшилъ поради мърт-
вецъ-тъ, и да освяти главѫ-тѫ му въ он-
12 зи день. И слѣдъ това да посвяти Гос-
поду дни-тѣ на назирейство-то си, и да
донесе едногодишно агне въ приношеніе
за прѣстѫпленіе: а прѣдни-тѣ дни нѣма
да ся броятъ, защото ся е омърсило на-
зирейство-то му.
13 И тойзи е законъ-тъ на назиреинъ-тъ,
когато ся испълнятъ дни-тѣ на назирей-
ство-то му: да ся приведе при двери-тѣ
14 на скиніѭ-тѫ на събраніе-то; И той да
принесе приносъ-тъ си Господу, едно
мѫжко агне еднолѣтно безъ порокъ за
всесъжженіе, и едно женско агне едно-
лѣтно безъ порокъ въ приношеніе за
грѣхъ, и единъ овенъ безъ порокъ за
15 примирително приношеніе, И кошъ съ
бесквасны питы отъ чисто брашно мѣ-
сены съ елей, и бесквасны коры помаза-
ны съ елей, и хлѣбно-то имъ приноше-
16 ніе и възліянія-та имъ. И священникъ-тъ
да *гы* принесе прѣдъ Господа, и да на-
прави приношеніе-то му за грѣхъ, и все-
17 съжженіе-то му. И да принесе овенъ-тъ
за примирителнѫ жъртвѫ Господу, съ
кошъ-тъ на бесквасны-тѣ хлѣбове: да
принесе още священникъ-тъ хлѣбно-то
18 му приношеніе, и възліяніе-то му. И на-
зиреинъ-тъ да обръсне главѫ-тѫ на на-
зирейство-то си при двери-тѣ на скиніѭ-
тѫ на събраніе-то, и да земе космы-тѣ
на посвященнѫ-тѫ си главѫ, и да гы тури
на огнь-тъ който е подъ примирителнѫ-
19 тѫ жъртвѫ. И священникъ-тъ даземе
сваренѫ-тѫ плешкѫ на овенъ-тъ, и еднѫ
питѫ бесквасню отъ кошъ-тъ, и еднѫ ко-
рѫ бесквасню, и да *гы* тури въ рѫцѣ-тѣ
на назиреинъ-тъ, слѣдъ това, като о-
бръсне *космы-тѣ на* назирейство-то си;
20 И да гы двигне священникъ-тъ за дви-
жимо приношеніе прѣдъ Господа: това е
свято на священника, наедно съ гръди-
тѣ на движимо-то приношеніе, и наедно
съ бедро-то на възвышаемо-то приноше-
ніе: и послѣ назиреинъ-тъ може да піе
21 вино. Тойзи е законъ-тъ за назиреинъ-тъ,
който е направилъ обричаніе за при-
носъ-тъ си Господу заради назирейство-
то си, освѣнь онова което му дава рѫ-
ка; съгласно съ обричаніе-то което ся
е обрекълъ, така да направи споредъ за-
конъ-тъ на назирейство-то си.
22 И говори Господь Моисею и рече:
23 Говорѝ на Аарона и на синове-тѣ му и
кажи: Така да благославяте Израилевы-
тѣ синове, и да имъ говорите:
24 Господь да тя благослови, и да тя у-
пази!
25 Господь да просвѣти лице-то си надъ
тебе, и да тя помилува!
26 Господь да възвиси лице-то си надъ
тебе, и да ти даде миръ!
27 Така да възложатъ име-то ми върху
Израилевы-тѣ синове: и азъ ще гы бла-
гослови.

ГЛАВА 7.

1 И когато свърши Моисей поставяніе-
то на скиніѭ-тѫ, и помаза и освяти неѭ
и всичкы-тѣ ѝ съсѫды, и олтарь-тъ, и
всичкы-тѣ му съсѫды, и помаза гы, и о-
2 святи гы: Тогазъ Израилеви-тѣ князове,
началници-тѣ на отеческы-тѣ имъ домове,
които бѣхѫ князове на племена-та, и по-
ставени главни надзиратели въ исчисле-
3 ніе-то, принесохѫ приношеніе: И прѣд-
ставихѫ приносы-тѣ си прѣдъ Господа,
шесть покрыти кола и дванадесеть вола,
по едны кола отъ двама князове, и по
единъ волъ отъ всякого, и прѣдставихѫ
4 гы прѣдъ скиніѭ-тѫ. И говори Господь
5 Моисею и рече: Земи *тѣзи нѣща* отъ
тѣхъ, и нека бѫдѫтъ за да ся върши ра-
бота-та на скиніѭ-тѫ на събраніе-то: и
да гы дадешь на Левиты-тѣ, на всякого
6 споредъ работѫ-тѫ му. И зѣ Моисей ко-

ла-та и волове-тѣ, и даде гы на Левиты-
7 тѣ. Двѣ-тѣ кола и четыри-тѣ вола, даде
на Гирсоновы-тѣ сынове, споредъ рабо-
8 тѫ-тѫ имъ. И четыри-тѣ кола и осмь-тѣ
вола даде на Меряріевы-тѣ сынове, спо-
редъ работѫ-тѫ имъ, подъ рѫкѫ-тѫ на
Иѳамара, сынъ-тъ на священника Аарона.
9 А на Каавовы-тѣ сынове не даде: защо-
то тѣхна-та работа въ святилище-то бѣ
да носятъ на рамена.
10 И принесохѫ князове-тѣ за освяще-
ніе-то на олтарь-тъ въ който день ся по-
маза, и принесохѫ князове-тѣ приносы-
11 тѣ си прѣдъ олтарь-тъ. И рече Господь
Моисею: По единъ князь на день, нека
приносятъ приносы-тѣ си, за освященіе-
то на олтарь-тъ.
12 И тойзи който приносяше приносъ-тъ
си въ пьрвый-тъ день бѣше Наассонъ,
Аминадавовый сынъ, отъ Іудино-то племе:
13 И приносъ-тъ му *бѣше* едно сребьрно
блюдо, тежко сто и тридесеть *сикли*: е-
динъ сребьренъ легенъ отъ седмдесеть
сикли, споредъ сикль-тъ на святилище-
то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто брашно
смѣсено съ елей, за хлѣбно приношеніе:
14 Единъ темянникъ златенъ отъ десеть *си-*
15 *кли*, пъленъ съ темянъ: Единъ юнецъ отъ
говеда-та, единъ овенъ, едно агне едно-
16 лѣтно, за всесъжженіе: Единъ ярецъ отъ
17 козы-тѣ, въ приношеніе за грѣхъ: И за
примирителнѫ жьртвѫ, два вола, петь
овна, петь ярца, петь еднолѣтны агнета.
Това *бѣше* приносъ-тъ на Наассона, А-
минадавовый-тъ сынъ.
18 Въ вторый-тъ день принесе Наѳанаилъ,
Суаровый сынъ, князь-тъ на Иссахаро-
19 во-то *племе*: И принесе приносъ-тъ си
едно сребьрно блюдо тежко сто и три-
десеть *сикли*: единъ сребьренъ легенъ
отъ седмдесеть сикли, споредъ сикль-тъ
на святилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чи-
сто брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно
20 приношеніе: Единъ темянникъ златенъ
21 отъ десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Е-
динъ юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ,
едно агне еднолѣтно, за всесъжженіе:
22 Единъ ярецъ отъ козы-тѣ, въ приноше-
23 ніе за грѣхъ: И за примирителнѫ жьрт-
вѫ, два вола, петь овна, петь ярца, петь
еднолѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ
на Наѳанаила Суаровый-тъ сынъ.
24 Въ третій-тъ день *принесе* князь-тъ на
Завулоновы-тѣ сынове, Еліавъ Хелоно-
25 вый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше* едно
сребьрно блюдо, тежко сто и тридесеть
сикли: единъ сребьренъ легенъ отъ седм-
десеть сикли, споредъ сикль-тъ на свя-
тилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
26 ношеніе: Единъ темянникъ златенъ отъ
27 десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Единъ
юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, едно
28 агне еднолѣтно, за всесъжженіе: Единъ
ярецъ отъ козы-тѣ, въ приношеніе за
29 грѣхъ: И за примирителнѫ жьртвѫ, два
вола, петь овна, петь ярца, петь едно-
лѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ на
Еліава Хелоновый-тъ сынъ.
30 Въ четвьртый-тъ день *принесе* Елисуръ
Седіуровый сынъ, князь-тъ на Рувимо-
31 вы-тѣ сынове: Приносъ-тъ му *бѣше* едно
сребьрно блюдо, тежко сто и тридесеть
сикли, единъ сребьренъ легенъ отъ седм-
десеть сикли, споредъ сикль-тъ на свя-
тилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
32 ношеніе: Единъ златенъ темянникъ отъ
33 десеть *сикли* пъленъ съ темянъ: Единъ
юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, едно
34 агне еднолѣтно, за всесъжженіе: Единъ
ярецъ отъ козы-тѣ, въ приношеніе за
35 грѣхъ: И за примирителнѫ жьртвѫ два
вола, петь овна, петь ярца, петь едно-
лѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ на
Елисура Седіуровый-тъ сынъ.
36 Въ петый-тъ день *принесе* князь-тъ на
Симеоновы-тѣ сынове, Селуміилъ Сури-
37 садаевый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше* едно
сребьрно блюдо, тежко сто и тридесеть
сикли: единъ сребьренъ легенъ отъ седм-
десеть сикли, споредъ сикль-тъ на свя-
тилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
38 ношеніе: Единъ темянникъ златенъ отъ
39 десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Единъ
юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, едно
40 агне еднолѣтно, за всесъжженіе: Единъ

ярецъ отъ козы-тѣ, въ приношеніе за
41 грѣхъ: И за примирителна жьртва, два
вола, петь овна, петь ярца, петь едно-
лѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ на
Селуміила Сурисадаевый-тъ сынъ.
42 Въ шестый-тъ день *принесе* князь-тъ
на Гадовы-тѣ синове, Еліасафъ Деуило-
43 вый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше* едно
сребьрно блюдо, тежко сто и тридесеть
сикли: единъ сребьренъ легенъ отъ седм-
десеть сикли, споредъ сикль-тъ на свя-
тилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
44 ношеніе: Единъ златенъ темянникъ отъ
45 десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Единъ
юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, едно
46 агне еднолѣтно, за всесъжженіе: Единъ
ярецъ отъ козы-тѣ, въ приношеніе за
47 грѣхъ: И за примирителна жьртва, два
вола, петь овна, петь ярца, петь агнета
еднолѣтны. Това *бѣше* приносъ-тъ на
Еліасафа Деуиловый-тъ сынъ.
48 Въ седмый-тъ день *принесе* князь-тъ на
Ефремовы-тѣ сынове, Елисама Аміудо-
49 вый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше* едно
сребьрно блюдо, тежко сто и тридесеть
сикли: единъ сребьренъ легенъ отъ седм-
десеть сикли, споредъ сикль-тъ на свя-
тилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
50 ношеніе: Единъ златенъ темянникъ отъ
51 десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Единъ
юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, едно
52 агне еднолѣтно за всесъжженіе: Единъ
ярецъ отъ козы-тѣ, въ приношеніе за
53 грѣхъ: И за примирителна жьртва, два
вола, петь овна, петь ярца, петь едно-
лѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ на
Елисама Аміудовый-тъ сынъ.
54 Въ осмый-тъ день *принесе* князь-тъ на
Манассіевы-тѣ сынове, Гамаліилъ Федас-
55 суровый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше* едно
сребьрно блюдо, тежко сто и тридесеть
сикли: единъ сребьренъ легенъ отъ седм-
десеть сикли, споредъ сикль-тъ на свя-
тилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
56 ношеніе: Единъ златенъ темянникъ отъ
57 десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Единъ
юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, едно
58 агне еднолѣтно за всесъжженіе: Единъ
ярецъ отъ козы-тѣ, въ приношеніе за
59 грѣхъ: И за примирителна жьртва, два
вола, петь овна, петь ярца, петь едно-
лѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ на
Гамаліила Федассуровый-тъ сынъ.
60 Въ деветый-тъ день *принесе* князь-тъ
на Веніаминовы-тѣ сынове, Авиданъ Ге-
61 деоніевый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше*
едно сребьрно блюдо, тежко сто и три-
десеть *сикли*: единъ сребьренъ легенъ
отъ седмдесеть сикли, споредъ сикль-тъ
на святилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чи-
сто брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно
62 приношеніе: Единъ темянникъ златенъ
63 отъ десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Е-
динъ юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ,
едно агне еднолѣтно, за всесъжженіе:
64 Единъ ярецъ отъ козы-тѣ, въ приноше-
65 ніе за грѣхъ: И за примирителна жьрт-
ва, два вола, петь овна, петь ярца, петь
еднолѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ
на Авидана Гедеоніевый-тъ сынъ.
66 Въ десетый-тъ день *принесе* князь-тъ
на Дановы-тѣ сынове, Ахіезеръ Амиса-
67 даевый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше* едно
сребьрно блюдо, тежко сто и тридесеть
сикли: единъ сребьренъ легенъ отъ седм-
десеть сикли, споредъ сикль-тъ на свя-
тилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
68 ношеніе: Единъ златенъ темянникъ отъ
69 десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Единъ
юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, едно
70 агне еднолѣтно, за всесъжженіе: Единъ
ярецъ отъ козы-тѣ, въ приношеніе за
71 грѣхъ: И за примирителна жьтрва, два
вола, петь овна, петь ярца, петь едно-
лѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ на
Ахіезера, Амисадаевый-тъ сынъ.
72 Въ единадесетый-тъ день *принесе*
князь-тъ на Асировы-тѣ сынове, Фагеилъ
73 Охрановый сынъ: Приносъ-тъ му *бѣше*
едно сребьрно блюдо, тежко сто и три-
десеть *сикли*: единъ сребьренъ легенъ
отъ седмдесеть сикли, споредъ сикль-тъ
на святилище-то; и двѣ-тѣ пълны съ чи-
сто брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно

74 приношеніе: Единъ златенъ темянникъ
75 отъ десеть *сикли*, пъленъ съ темянъ: Е-
динъ юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ,
едно агне еднолѣтно, за всесъжженіе:
76 Единъ ярецъ отъ козы-тѣ, въ приноше-
77 ніе за грѣхъ: И за примирителнѫ жрът-
вѫ, два вола, петь овна, петь ярца, петь
еднолѣтны агнета. Това *бѣше* приносъ-тъ
на Фагеила Охрановый-тъ сынъ.
78 Въ дванадесетній-тъ день *принесе*
князь-тъ на Нефѳалимовы-тѣ сынове, А-
79 хирей Енановый сынъ: Приносъ-тъ му
бѣше едно сребърно блюдо, тежко сто и
тридесеть *сикли*: единъ сребъренъ ле-
генъ отъ седмдесеть сикли, споредъ
сикль-тъ на святилище-то; и двѣ-тѣ пъл-
ны съ чисто брашно смѣсено съ елей,
80 за хлѣбно приношеніе: Единъ златенъ
темянникъ отъ десеть *сикли*, пъленъ съ
81 темянъ: Единъ юнецъ отъ говеда-та, е-
динъ овенъ, едно агне еднолѣтно, за все-
82 съжженіе: Единъ ярецъ отъ козы-тѣ, въ
83 приношеніе за грѣхъ: И за примирител-
нѫ жрътвѫ, два вола, петь овна, петь
ярца, петь еднолѣтны агнета. Това *бѣ-
ше* приносъ-тъ на Ахирея Енановый-тъ
сынъ.
84 Тѣзи бѣхѫ приноси-тѣ отъ Израилевы-
тѣ князове за освященіе-то на олтарь-тъ
въ който день ся помаза: сребърны блю-
да дванадесеть, сребърни легени двана-
десеть, златни темянници дванадесеть:
85 Отъ сто и тридесеть *сикли бѣше* всяко
сребърно блюдо, и седмдесеть *сикли* вся-
кой легенъ: всичко-то сребро на съсѫ-
ды-тѣ *бѣше* двѣ тысящи и четыристо-
тинъ *сикли*, споредъ сикль-тъ на святи-
86 лище-то: Златни темянници дванадесеть,
пълни съ темянъ, всякой темянникъ *бѣ-
ше* отъ десеть *сикли*, споредъ сикль-тъ
на святилище-то: всичко-то злато на те-
мянницы-тѣ *бѣше* сто и двадесеть *сикли*.
87 Всичкы-тѣ говеда за всесъжженіе *бѣхѫ*
дванадесеть юнци, още дванадесеть овна,
дванадесеть еднолѣтны агнета, заедно съ
хлѣбны-тѣ имъ приношенія, и дванаде-
сеть ярци отъ козы-тѣ, въ приношеніе
88 за грѣхъ. И всичкы-тѣ говеда за прими-
рителнѫ жрътвѫ *бѣхѫ* двадесеть и четы-
ри юнца, шестдесеть овна, шестдесеть
ярца, шестдесеть еднолѣтны агнета. Та-
ка станѫ освященіе-то на олтарь-тъ
слѣдъ помазаніе-то му.
89 И когато влѣзе Моисей въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то за да говори съ *Бога*, то-
газь чу гласъ-тъ който му говорѣше от-
горѣ на очистилище-то, което *бѣше*
надъ ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, по-
между два-та херувима, и говорѣше му.

ГЛАВА 8.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говори Аарону, и кажи му: Когато за-
палишь свѣтила-та, седмь-тѣ свѣтила да
3 свѣтятъ къмъ лице-то на свѣтилника. И
Ааронъ направи така: запали къмъ ли-
це-то на свѣтилника свѣтила-та му, как-
4 то заповѣда Господь Моисею. И напра-
ва-та на свѣтилника *бѣше* тая: кованъ
отъ злато, отъ стебло-то си до цвѣтя-та
си бѣше той искованъ: по видъ-тъ кой-
то показа Господь Моисею, така напра-
ви той свѣтилникъ-тъ.
5 И говори Господь Моисею и рече:
6 Земи Левиты-тѣ отъ между Израилевы-
7 тѣ сынове, и да гы очистишь. И така да
имъ направишь за очищеніе-то имъ: по-
ръси гы съ чистителнѫ водѫ, и нека о-
бръснѫтъ всичко-то си тѣло, и да испе-
8 рѫтъ дрехы-тѣ си, и да ся очистятъ. По-
слѣ да земѫтъ единъ юнецъ отъ говеда-
та наедно съ хлѣбно-то му приношеніе
отъ чисто брашно смѣсено съ елей, и
другъ юнецъ отъ говеда-та да земешь
9 въ приношеніе за грѣхъ. И да приведешь
Левиты-тѣ прѣдъ скиніѭ-тѫ на събра-
ніе-то, и да съберешь всичко-то събра-
10 ніе на Израилевы-тѣ сынове: И да при-
ведешь Левиты-тѣ прѣдъ Господа, и да
положѫтъ Израилеви-тѣ сынове рѫцѣ-тѣ
11 си на Левиты-тѣ: И Ааронъ да принесе
Левиты-тѣ прѣдъ Господа приношеніе
отъ Израилевы-тѣ сынове, за да вършѫтъ
12 тѣ служба-та Господнѭ. И Левити-тѣ да
положѫтъ рѫцѣ-тѣ си на главы-тѣ на
юнцы-тѣ, и да принесешь единый-тъ въ
приношеніе за грѣхъ, а другый-тъ за все-

съжженіе Господу: за да направишь у-
милостивеніе за Левиты-тѣ.
13 И да поставишь Левиты-тѣ прѣдъ Аа-
рона, и прѣдъ синове-тѣ му: и да гы
14 принесешь приношеніе Господу. Така да
отдѣлишь Левиты-тѣ отъ между Израиле-
вы-тѣ синове, и Левити-тѣ ще бѫдатъ
15 мои. И слѣдъ това да влѣзатъ Левити-тѣ
да слугуватъ въ скиніѭ-тѫ на събраніе-
то: така да гы очистишь, и да гы при-
16 несешь приношеніе. Понеже тѣ ми сѫ
нарочно дадени отъ между Израилевы-тѣ
синове: вмѣсто всички-тѣ първородни
отъ Израилевы-тѣ синове, всички които
отварятъ ложесна-та, зѣлъ сьмъ гы за
17 себе си. Защото всички-тѣ първородни
между Израилевы-тѣ синове сѫ мои, отъ
человѣкъ до скотъ: въ онзи день когато
поразихъ всички-тѣ първородни въ Египетскѫ-тѫ земѭ, освятихъ гы за себе
18 си. И зѣхъ Левиты-тѣ вмѣсто всички-тѣ
19 първородни отъ Израилевы-тѣ синове. И
нарочно дадохъ Левиты-тѣ на Аарона и
на синове-тѣ му, отъ срѣдъ Израилевы-
тѣ синове, за да вършатъ слугуваніе-то
на Израилевы-тѣ синове въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то, и да правятъ умилости-
веніе за Израилевы-тѣ синове: за да не
стане язва въ Израилевы-тѣ синове, ко-
гато приближаватъ синове-тѣ Израилеви
при святилище-то.
20 И Моисей и Ааронъ и всичко-то събра-
ніе отъ Израилевы-тѣ синове, направи-
хѫ на Левиты-тѣ по всичко както запо-
вѣда Господь Моисею за Левиты-тѣ: та-
ка имъ направихѫ Израилеви-тѣ синове.
21 И очистихѫ ся Левити-тѣ, и испрахѫ дре-
хы-тѣ си: и принесе гы Ааронъ прино-
шеніе прѣдъ Господа, и Ааронъ направи
за тѣхъ умилостивеніе за да гы очисти.
22 И послѣ влѣзохѫ Левити-тѣ за да вър-
шатъ службѫ-тѫ си въ скиніѭ-тѫ на съ-
браніе-то прѣдъ Аарона и прѣдъ синове-
тѣ му: както заповѣда Господь Моисею
за Левиты-тѣ, така имъ направихѫ.
23 И говори Господь Моисею и рече:
24 Това е *опрѣдѣлено-то* за Левиты-тѣ: отъ
двадесеть и петь годинъ и нагорѣ да
влизатъ въ четѫ-тѫ да вършатъ слугува-
25 ніе-то въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то: И
отъ петдесеть годинъ да прѣстанѫтъ да
вършатъ слугуваніе, и да не слугуватъ
26 вече: Но да помагатъ на братія-та си въ
скиніѭ-тѫ на събраніе-то, да пазятъ
стражы-тѣ: а слугуваніе да не правятъ.
Така да направишь на Левиты-тѣ, кол-
кото за стражы-тѣ имъ.

ГЛАВА 9.

1 И говори Господь Моисею, въ Синай-
скѫ-тѫ пустынѭ, въ първый-тъ мѣсецъ
на вторѫ-тѫ годинѫ отъ когато излѣзохѫ
2 изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, и рече: Нека
направятъ Израилеви-тѣ синове пасхѫ-
3 тѫ въ опрѣдѣлено-то ѝ врѣме. Въ четы-
ринадесетый-тъ день на този мѣсецъ,
привечеръ, да ѭ направите, въ опрѣдѣ-
лено-то ѝ врѣме: споредъ всички-тѣ ѝ
узаконенія, и споредъ всички-тѣ ѝ на-
4 редбы, да ѭ направите. И говори Мои-
сей на Израилевы-тѣ синове за да на-
5 правятъ пасхѫ-тѫ. И направихѫ пасхѫ-
тѫ въ четыринадесетый-тъ день на пър-
вый-тъ мѣсецъ, привечеръ, въ Синайскѫ-
тѫ пустынѭ: по всичко както заповѣда
Господь Моисею, така направихѫ Изра-
илеви-тѣ синове.
6 А имаше нѣкои, които бѣхѫ нечисти
поради мъртво человѣческо тѣло, и не
могохѫ да направятъ пасхѫ-тѫ въ онзи
день: и дойдохѫ прѣдъ Моисея и прѣдъ
7 Аарона въ онзи день: И рекохѫ му тѣ
мѫжіе: Ный смы нечисти поради мъртво
человѣческо тѣло: защо да ни е възбра-
нено да принесемъ приносъ-тъ Госпо-
день на врѣме-то му, между Израилевы-
8 тѣ синове? А Моисей имъ рече: Постой-
те, азъ ще чуѭ какво ще заповѣда Гос-
9 подь за васъ. И говори Господь Моисею
10 и рече: Кажи на Израилевы-тѣ синове
и речи: Ако нѣкой человѣкъ отъ васъ,
или отъ родове-тѣ ви, бѫде нечистъ по-
ради мъртво тѣло, или е далеко на пѫть,
11 и той да направи пасхѫ-тѫ Господу: Въ
четыринадесетый-тъ день на вторый-тъ
мѣсецъ, привечеръ, да ѭ направятъ: съ
бесквасны хлѣбове и горчивы трѣвы да

12 ѭ ядатъ. Да не оставятъ отъ неѭ до у-
трѣ, нито да строшатъ кость отъ неѭ:
споредъ всичкы-тѣ узаконенія на пасхѫ-
13 тѫ да ѭ направятъ. А който е чистъ, и
не ся намѣрва на пѫть, ако възнебрѣжи
да направи пасхѫ-тѫ, да бѫде истрѣбена
онազь душа отъ людіе-тѣ си: понеже не
е принесла приносъ-тъ Господенъ на
врѣме-то му, онзи человѣкъ да понесе
14 грѣхъ-тъ си. И ако е нѣкой чужденецъ,
пришлецъ между васъ, и направи пасхѫ-
тѫ Господу, споредъ узаконенія-та на
пасхѫ-тѫ, и споредъ наредбѫ-тѫ ѝ, така
да ѭ направи: единъ законъ ще имате,
и за чужденеца и за туземеца.
15 И въ тойзи день когато ся постави
скинія-та, облакъ покры скиніѭ-тѫ, ша-
търъ-тъ на свидѣтелство-то: и отъ ве-
черъ до заранъ имаше надъ скиніѭ-тѫ
16 като огненно явленіе. Така ставаше вся-
кога: облакъ-тъ ѭ покрываше *деня*, и
17 огненно-то явленіе нощя. И когато о-
блакъ-тъ ся подигаше отъ скиніѭ-тѫ, то-
газъ Израилеви-тѣ синове тръгнувахѫ:
и дѣто заставаше облакъ-тъ, тамъ распо-
18 лагахѫ станъ Израилеви-тѣ сынове. По
повелѣніе Господне тръгнувахѫ Израиле-
ви-тѣ сынове, и по повелѣніе Господне
располагахѫ станъ: прѣзъ всичкы-тѣ дни
когато облакъ-тъ стояше надъ скиніѭ-
19 тѫ, тѣ си оставахѫ въ станъ-тъ. И ко-
гато облакъ-тъ оставаше надъ скиніѭ-
тъ много дни, тогазъ Израилеви-тѣ сы-
нове вардяхѫ стражѫ-тѫ Господнѭ, и не
20 тръгнувахѫ. И когато облакъ-тъ стояше
надъ скиніѭ-тѫ малко дни, по повелѣ-
ніе-то Господне оставахѫ расположени
въ станъ-тъ, и по повелѣніе-то Господне
21 тръгнувахѫ. И когато облакъ-тъ стояше
отъ вечеръ до заранъ, а на заранъ-тѫ ся
дигаше облакъ-тъ, тогазъ и тѣ тръгну-
вахѫ: или деня, или нощя когато ся ди-
гаше облакъ-тъ, тогазъ и тѣ тръгнувахѫ.
22 Два дни, или единъ мѣсецъ, или еднѫ
годинѫ, ако облакъ-тъ продлъжаваше да
стои надъ скиніѭ-тѫ, то и сынове-тѣ
Израилеви оставахѫ въ станъ-тъ си и не
тръгнувахѫ; а когато ся той дигаше,
23 тръгнувахѫ. Споредъ повелѣніе-то Гос-
подне располагахѫ станъ, и споредъ по-
велѣніе-то Господне тръгнувахѫ: варди-
хѫ стражѫ-тѫ Господнѭ, както заповѣ-
да Господь чрѣзъ Моисеовѫ рѫкѫ.

ГЛАВА 10.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Направи си двѣ сребърны трѫбы: иско-
ваны да гы направишь, за да ти служатъ
за свикваніе на събраніе-то, и за дига-
3 ніе на станове-тѣ. И когато затрѫбятъ
съ тѣхъ, всичко-то събраніе да ся събе-
ре при тебе до двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на
4 събраніе-то. И кога затрѫбятъ съ еднѫ-
тѫ, тогазъ да ся събиратъ при тебе кня-
зове-тѣ, тысященачалници-тѣ Израилеви.
5 А кога затрѫбите въсклицателно, тогазъ
да ся дигатъ станове-тѣ които сѫ распо-
6 ложени къмъ истокъ. А когато вторый
пѫть затрѫбите въсклицателно, тогазъ
да ся дигатъ станове-тѣ които сѫ распо-
ложени къмъ югъ; да затрѫбятъ съ въс-
7 клицаніе за да ся дигатъ. А когато ще
съберете събраніе-то, да трѫбите но не
8 съ въсклицаніе. И Аароновы-тѣ сынове
священници-тѣ да трѫбятъ съ трѫбы-тѣ:
това ще ви бѫде за вѣчно узаконеніе въ
9 родове-тѣ ви. И когато пойдете на бранъ
въ землѭ-тѫ си, противъ врагъ-тъ който
бы вы утѣснявалъ, тогазъ да трѫбите
съ въсклицаніе, и ще бѫдете поменати
прѣдъ Господа Бога вашего, и ще ся из-
10 бавите отъ врагове-тѣ си. И въ дни-тѣ на
ваше-то веселіе, и въ ваши-тѣ праздницы,
и въ ваши-тѣ новомѣсечія, да трѫбите съ
трѫбы-тѣ върхъ всесъжженія-та си, и
върхъ примирителны-тѣ си жъртвы, и то
ще бѫде вамъ въспоминаніе прѣдъ Бога
вашего. Азъ сьмъ Іеова Богъ вашъ.
11 И въ вторѫ-тѫ годинѫ, въ двадесе-
тый-тъ день на вторый-тъ мѣсецъ въз-
выси ся облакъ-тъ отъ скиніѭ-тѫ на сви-
12 дѣтелство-то. И Израилеви-тѣ сынове ся
дигнахѫ споредъ пѫтуваніе-то си отъ
Синайскѫ-тѫ пустынѭ, и застанѫ о-
13 блакъ-тъ въ пустынѭ-тѫ Фаранъ. И диг-
нахѫ ся първо, както заповѣда Господь
чрѣзъ Моисеовѫ рѫкѫ.

14 И първо ся дигнѫ онаѧь хоругва която
бѣше въ станъ-тъ на Іудины-тѣ сынове,
споредъ пълкове-тѣ имъ, и надъ пълкъ-тъ
му бѣше Наассонъ Аминадавовый сынъ.
15 И надъ пълкъ-тъ на племе-то на Исса-
харовы-тѣ сынове бѣше Наѳанаилъ Суа-
16 ровый сынъ. И надъ пълкъ-тъ на племе-
то на Завулоновы-тѣ сынове, Еліавъ Хе-
17 лоновый сынъ. И снѣхѫ скиніѭ-тѫ: и
Гирсонови-тѣ сынове и Мераріеви-тѣ сы-
нове ся дигнахѫ, и носяхѫ скиніѭ-тѫ.
18 Послѣ ся дигнѫ хоругва-та на Рувимо-
вый-тъ станъ, споредъ пълкове-тѣ имъ,
и надъ пълкъ-тъ му бѣше Елисуръ Се-
19 діуровый сынъ. И надъ пълкъ-тъ на пле-
ме-то на Симеоновы-тѣ сынове бѣше
20 Селуміилъ Сурисадаевый-тъ сынъ. И надъ
пълкъ-тъ на племе-то на Гадовы-тѣ сы-
нове бѣше Еліасафъ Деуиловый сынъ.
21 Тогазь ся дигнахѫ Кааѳовци-тѣ, които
носяхѫ святилище-то, до пристиганіе-то
22 на които скинія-та ся поставяше. Послѣ
ся дигнѫ хоругва-та на станъ-тъ на Е-
фремовы-тѣ сынове, споредъ пълкове-тѣ
имъ, и надъ пълкъ-тъ му бѣше Елисама
23 Аміудовый сынъ. И надъ пълкъ-тъ на
племе-то на Манассіевы-тѣ сынове бѣше
24 Гамаліилъ Федассуровый сынъ: И надъ
пълкъ-тъ на племе-то на Веніаминовы-тѣ
сынове бѣше Авиданъ Гедеоніевый сынъ.
25 Послѣ ся дигнѫ хоругва-та на станъ-тъ
на Дановы-тѣ сынове, послѣдни отъ
всичкы-тѣ станове споредъ пълкове-тѣ
имъ, и надъ пълкъ-тъ му бѣше Ахіезеръ
26 Амисадаевый сынъ. И надъ пълкъ-тъ на
племе-то на Асировы-тѣ сынове бѣше Фа-
27 геилъ Охрановый сынъ. И надъ пълкъ-тъ
на племе-то на Неѳалимовы-тѣ сынове
28 бѣше Ахирей Енановый сынъ. Така ста-
ваше пѫтуваніе-то на Израилевы-тѣ сы-
нове, споредъ пълкове-тѣ имъ, когато
ся дигахѫ.
29 И рече Моисей на Овава, Рагуило-
вый-тъ сынъ Мадіамецъ-тъ, тесть-тъ Мои-
сеовъ: Ный отивамы на това мѣсто за
което рече Господь: Ще ви го дамъ:
дойди наедно съ насъ и ще ти сторимъ
добро: защото Господь е говорилъ до-
30 бро за Израиля. И рече му: Не щѫ да
дойдѫ, но ще идѫ въ земѭ-тѫ си, и въ
31 родъ-тъ си. И *Моисей* рече: Не ны оста-
вяй, молѭ, понеже ты знаешь дѣ трѣба
да располагамы станъ въ пустыниѭ-тѫ, и
32 ще бѫдешь око за насъ. И ако дойдешь
съ насъ, добро-то което ще направи Го-
сподь намъ, исто-то добро и ный ще на-
правимъ тебѣ.
33 И отидохѫ отъ горѫ-тѫ Господнѭ три
дни пѫть: и ковчегъ-тъ на завѣта Гос-
подень прѣдидяше прѣдъ тѣхъ три дни
пѫть, за да търси упокоително мѣсто за
34 тѣхъ. И облакъ-тъ Господень бѣше надъ
тѣхъ деня, когато тръгнувахѫ отъ станъ-тъ.
35 И когато ся дигаше ковчегъ-тъ на
пѫть, Моисей говоряше: Стани, Госпо-
ди, и да ся распръснѫтъ врагове-тѣ ти,
и да бѣгатъ отъ лице-то ти онѣзи които
36 тя ненавиждатъ. А когато ся спираше,
той казуваше: Върни ся, Господи, при
тмы-тѣ на Израилевы-тѣ тысящы.

ГЛАВА 11.

1 И роптаяхѫ людіе-тѣ злѣ въ уши-тѣ
на Господа: и Господь чу, и пламнѫ
гнѣвъ-тъ му: и запали ся между тѣхъ
огнь отъ Господа, и испояде край-тъ на
2 станъ-тъ. И извыкахѫ людіе-тѣ къмъ
Моисея: и Моисей ся помоли Господу,
3 и прѣстанѫ огнь-тъ. И нарече ся име-то
на онова мѣсто *Тавера: защото ся за-
пали между тѣхъ огнь отъ Господа.
4 И множество-то *другоземци*, които бѣ-
хѫ между тѣхъ, показа силно желаніе: о-
ще и Израилеви-тѣ сынове плакахѫ пакъ,
и рекохѫ: Кой ще ни даде месо да я-
5 демъ? Ный помнимъ рыбѫ-тѫ, коѭто я-
дѣхмы въ Египетъ даромъ, и крастави-
цы-тѣ, и дыни-тѣ, и прасъ-тъ, и черве-
6 ный-тъ и чесновый-тъ лукъ: А сега ду-
ша-та ни е изсъхнала: нѣма въ очи-тѣ
7 ни нищо освѣнь маннѫ-тѫ. А манна-та
бѣ като коріандрово сѣме, и видъ-тъ ѝ
8 като на вделліонъ. И людіе-тѣ ходяхѫ на
около и ѭ събирахѫ, и меляхѫ ѭ въ
мелницы, или ѭ чукахѫ въ кутлы, и ва-

* Запаленіе,

ряхѫ ѩ въ гърнета, и правяхѫ потрѣб-
ницы отъ неѭ: и вкусъ-тъ ѝ бѣше като
9 вкусъ на пръженицы отъ елей. И когато
падаше роса-та въ станъ-тъ нощя, пада-
ше на неѭ манна-та.
10 И чу Моисей людіе-тѣ че плачѫтъ по
родове-тѣ си, всякой на врата-та на ша-
търъ-тъ си: и распали ся силно гнѣвъ-тъ
11 Господень, и станѫ мѫчно на Моисея. И
рече Моисей Господу: Защо си оскър-
билъ рабъ-тъ си? и защо не намѣрихъ
благодать прѣдъ тебе, та си турилъ върхъ
мене товаръ-тъ на всичкы тѣзи людіе?
12 Азъ ли зачнахъ всичкы тѣзи людіе? или
гы сьмь азъ родилъ, та ми говоришь:
Носи гы въ пазухѫ-тѫ си, както носи
доилица-та доимо-то дѣте, до земѭ-тѫ,
за коѭто си ся клѣлъ на отцы-тѣ имъ?
13 Отъ дѣ у мене месо да дамъ на всичкы
тѣзи людіе? защото ми ся оплакуватъ и
14 казуватъ: Дай ни месо да ядемъ. Азъ
самъ не могѫ да носѭ всичкы тѣзи лю-
15 діе, защото сѫ много тежкы за мене. И
ако правишь ты така съ мене, то умър-
тви мя сега, молѭ, ако сьмь намѣрилъ
благодать прѣдъ тебе, за да не гледамъ
злощастіе-то си.
16 Тогазь рече Господь Моисею: Събери
ми седмдесеть мѫжіе отъ Израилевы-тѣ
старѣйшины, които познавашь че сѫ ста-
рѣйшины на людіе-тѣ, и надзиратели
тѣхны: и доведи гы въ скиніѭ-тѫ на съ-
браніе-то, за да застанѫтъ тамъ съ тебе.
17 И азъ ще слѣзѫ, и ще говорѭ тамъ съ
тебе, и ще земѫ отъ духъ-тъ който е на
тебе, и ще турѭ на тѣхъ: и ще носятъ
товаръ-тъ на людіе-тѣ наедно съ тебе,
18 да *го* не носишь ты самъ. И кажи на
людіе-тѣ: Очистѣте себе си за утрѣ, и
ще ядете месо: защото плакахте въ уши-
тѣ на Господа, и казувахте: Кой ще ни
даде месо да ядемъ? защото добрѣ ни
бѣше въ Египетъ. За това ще ви даде
19 Господь месо, и ще ядете. Нѣма да ядете
единъ день, ни два дни, нито петь дена,
20 ни десеть дена, ни двадесеть дена: Но
цѣлъ мѣсецъ, додѣ ви излѣзе изъ ноздри-
тѣ, и ви омързне: защото прѣзрѣхте
Господа който е между васъ, и плакахте
прѣдъ него, и думахте: Защо излѣзохмы
изъ Египетъ?
21 И рече Моисей: Людіе-тѣ всрѣдъ кои-
то сьмь азъ, сѫ шестстотинѫ тысящи
пѣшци, и ты рече: Ще имъ дамъ месо
22 да ядѫтъ цѣлъ мѣсецъ. Да ся исколѭтъ
ли за тѣхъ овцы-тѣ и говеда-та, за да
имъ бѫдѫтъ доволны? или ще ся съби-
рѫтъ ли за тѣхъ всичкы-тѣ морскы ры-
23 бы, за да имъ бѫдѫтъ доволны? И рече
Господь Моисею: Скратила ли ся е рѫ-
ка-та Господня? сега ты ще видишь ще
ся сбѫде ли съ тебе слово-то ми, или не.
24 И Моисей излѣзе та каза на людіе-тѣ
думы-тѣ Господни: и събра седмдесеть-
тѣ мѫжіе отъ старѣйшины-тѣ на людіе-
25 тѣ, и постави гы около скиніѭ-тѫ. То-
газь слѣзе Господь въ облакъ, и говори
съ него, и зѣ отъ духъ-тъ който бѣше
на него, и тури на седмдесеть-тѣ мѫ-
жіе, старѣйшины-тѣ: и като сѣднѫ на
тѣхъ духъ-тъ, пророчествувахѫ, но не по-
26 вторихѫ. Останахѫ обаче двама мѫжіе
въ станъ-тъ, име-то на единый-тъ Ел-
дадъ, и име-то на другый-тъ Модадъ: и
сѣднѫ на тѣхъ духъ-тъ: и тѣ *бѣхѫ* отъ
записаны-тѣ, но не отидохѫ до скиніѭ-
тѫ, и тѣ пророчествувахѫ въ станъ-тъ.
27 И завтече ся едно момче, и обади на
Моисея и рече: Елдадъ и Модадъ про-
28 рочествуватъ въ станъ-тъ. И Іисусъ На-
віевый сынъ, слуга-та на Моисея, единъ
отъ избранны-тѣ негови, отговори и ре-
че: Господине мой Моисее, възбрани
29 имъ. А Моисей му рече: Завиждашь ли
ты за мене? Дано да бѣхѫ всичкы-тѣ
людіе Господни пророци, *и* Господь да
30 тури духъ-тъ си на тѣхъ! И отиде Мои-
сей въ станъ-тъ, той и старѣйшины-тѣ
Израилеви.
31 Тогазь излѣзе вѣтръ отъ Господа, и
докара пренерицы отъ море-то и хвърли
гы върхъ станъ-тъ, до единъ день пѫть
отъ еднѫ-тѫ странѫ, и до единъ день
пѫть отъ другѫ-тѫ странѫ, около станъ-тъ:
и тѣ *бѣхѫ* до два лакта надъ лице-то на
земѭ-тѫ.
32 Тогазь станахѫ людіе-тѣ всичкый-тъ
онзи день, и всичкѫ-тѫ нощь, и всич-

кый-тъ слѣдующій день, та събирахѫ
препелицы-тѣ: онай който събра най
малко, събра десеть корове: и прости-
33 рахѫ ги за себе си около станъ-тъ. А
като бѣше месо-то още въ зѫбы-тѣ имъ
и не бѣше още сдъвкано, распали ся
гнѣвъ-тъ Господень върхъ людіе-тѣ: и
порази Господь людіе-тѣ съ много голѣ-
34 мѫ язвѫ. И нарекохѫ име-то на това мѣ-
сто *Кивроѳъ-аттаава, защото тамо быхѫ
погребени пожелавши-тѣ людіе.
35 И дигнахѫ ся людіе-тѣ отъ Кивроѳъ-
аттаава за Асироѳъ, и останахѫ въ А-
сироѳъ.

ГЛАВА 12.

1 И говори Маріамъ и Ааронъ противъ
Моисея, за Еѳіопянкѫ-тѫ коѭто зѣ; за-
2 щото бѣ взѣлъ женѫ Еѳіопянкѫ; И реко-
хѫ: Само чрѣзъ Моисея ли говори Гос-
3 подь? не говорѝ ли и чрѣзъ насъ? И чу
това Господь. А Моисей бѣше человѣкъ
много кротъкъ, повече отъ всичкы-тѣ
4 человѣцы, които бѣхѫ на земѭ-тѫ. И
рече Господь тутакси на Моисея, и на
Аарона, и на Маріамъ: Излѣзте вы три-
ма къмъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и из-
5 лѣзохѫ трима-та. Тогазъ слѣзе Господь
въ облаченъ стълпъ, и застанѫ при две-
ри-тѣ на скиніѭ-тѫ, и повыка Аарона и
6 Маріамъ: и излѣзохѫ тѣ двама-та. И ре-
че: Слушайте сега думы-тѣ ми. Ако има
между васъ пророкъ, азъ Господь чрѣзъ
видѣніе ще ся опознаѭ нему: на сънъ
7 ще му говорѭ. Но съ рабъ-тъ ми Мои-
сея не е така, той е вѣренъ въ всич-
8 кый-тъ ми домъ; Уста съ уста ще гово-
рѭ азъ съ него, явно а не съ гаданія,
и той ще гледа образъ-тъ Господень:
и какъ вы не ся убояхте да говорите
9 противъ рабъ-тъ ми Моисея? И распали
ся гнѣвъ-тъ Господень противъ тѣхъ, и
10 отиде си. И облакъ-тъ ся оттегли отъ ски-
ніѭ-тѫ, и ето Маріамъ *станѫ* прокаже-
на *и* като снѣгъ *бѣла*: и погледнѫ Аа-
ронъ на Маріамъ, и ето тя бѣше прока-
11 жена. И рече Ааронъ Моисею: Молѭ ти
ся, господине мой, не възлагай грѣхъ-тъ
на насъ, дѣто сторихмы безуміе и съгрѣ-
12 шихмы. И сега да не бѫде тя като мър-
тво *дѣте* на което половина-та отъ сна-
гѫ-тѫ е истлѣла, когато излази изъ утро-
13 бѫ-тѫ на майкѫ си. И выкнѫ Моисей
къмъ Господа, и рече: О, Боже, молѭ
14 ти ся, исцѣли ѭ. И Господь рече Мои-
сею: И отецъ ѝ ако бы ѭ заплюлъ въ
лице, не щѣше ли бы тя посрамена седмь
15 дни? Нека бѫде затворена вънъ отъ
станъ-тъ седмь дни, и послѣ да ся при-
бере. И затворена бы Маріамъ седмь дни
вънъ отъ станъ-тъ; и людіе-тѣ не ся ди-
гнахѫ додѣ ся прибра Маріамъ.
16 И послѣ ся дигнахѫ людіе-тѣ отъ А-
сироѳъ, и расположихѫ станъ въ пусты-
нѭ-тѫ Фаранъ.

ГЛАВА 13.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Проводи отъ себе си мѫжіе за да съгле-
дателствуватъ Ханаанскѫ-тѫ земѭ, коѭ-
то азъ давамъ на Израилевы-тѣ сынове:
отъ всяко племе на отцы-тѣ имъ да про-
водите по единъ мѫжъ, и всичкы да сѫ
3 отъ началницы-тѣ имъ. И споредъ Божіе-
то повелѣніе, испроводи гы Моисей отъ
пустынѭ-тѫ Фаранъ. И всичкы тѣзи мѫ-
жіе бѣхѫ главни между Израилевы-тѣ
4 сынове. И тѣзи сѫ имена-та имъ: Отъ
Рувимово-то племе, Саммуй, сынъ Зак-
5 хуровъ: Отъ Симеоново-то племе, Сафатъ
6 сынъ Хоріевъ: Отъ Іудино-то племе, Ха-
7 левъ сынъ Іефонніевъ: Отъ Иссахаро-
8 во-то племе, Игалъ сынъ Іосифовъ: Отъ
Ефремово-то племе, Осія сынъ Навинъ.
9 Отъ Веніаминово-то племе, Фалтій сынъ
10 Рафуевъ: Отъ Завулоново-то племе, Гад-
11 діилъ сынъ Содіевъ: Отъ Іосифово-то
племе, отъ Манассіево-то племе, Гаддій
12 сынъ Сусіевъ: Отъ Даново-то племе, Ам-
13 міилъ сынъ Гамаліевъ; Отъ Асирово-то
14 племе, Сеѳуръ сынъ Михаиловъ: Отъ
Нефѳалимево-то племе, Наавій сынъ Воп-
15 сіевъ: Отъ Гадово-то племе, Геуилъ сынъ
16 Махіевъ. Тѣзи сѫ имена-та на мѫжіе-тѣ

* Гробища на пожеланіе-то.

които проводи Моисей за да съгледател-
ствуватъ земѭ-тѫ: и наименова Моисей
Осіѫ Навіевъ-тъ сынъ Іисусъ.
17 И проводи гы Моисей да съгледател-
ствуватъ Ханаанскѫ-тѫ земѭ, и рече
имъ: Възлѣзте на южнѫ-тѫ странѫ, и
18 ще възлѣзете на горѫ-тѫ; И виждте зе-
мѭ-тѫ каква е, и людіе-тѣ които живѣ-
ѭтъ въ неѭ, силни ли сѫ или слаби,
19 малко ли сѫ или много: И каква е земя-
та, на коѭто тѣ живѣѭтъ, добра ли е или
лоша: и какви сѫ градове-тѣ, въ които
тѣ живѣѭтъ, отъ шатры ли сѫ или сѫ
20 оградени: И каква е оназь земя, тлъста
ли е или постала, има ли на неѭ дървя
или не: и бѫдѣте смѣли та донесѣте отъ
плодове-тѣ на земѭ-тѫ. А въ това врѣме
бѣше врѣме-то на първозрѣло-то гроздіе.
21 И възлѣзохѫ и съгледателствувахѫ земѭ-
тѫ отъ пустынѭ-тѣ Цинъ до Роовъ, при
22 входъ-тъ въ Емаоъ. Послѣ възлѣзохѫ
къмъ южнѫ-тѫ странѫ, и дойдохѫ до Хе-
вронъ, дѣто живѣяхѫ Ахиманъ, Сесай и
Өалмай, Енакови-тѣ сынове. (А Хевронъ
бѣше съграденъ седмь годины прѣди Е-
23 гыпетскый-тъ Танисъ.) И дойдохѫ до
долинѫ-тѫ Есхолъ, и отрѣзахѫ отъ тамъ
еднѫ прѫчкѫ отъ лозѫ, съ единъ гроздъ,
и носяхѫ го двоица на пaржинѫ: *захѫ*
24 и нарове и смокыни. Онова мѣсто ся
нарече долина *Есхолъ, поради гроздъ-тъ
който отрѣзахѫ отъ тамъ Израилеви-тѣ
25 сынове. И въ свършваніе-то на четыри-
десеть дни върнѫхѫ ся, като съгледа-
телствувахѫ земѭ-тѫ.
26 И ходихѫ и дойдохѫ при Моисея, и
при Аарона, и при всичко-то събраніе
на Израилевы-тѣ сынове, въ пустынѭ-тѫ
Фаранъ, въ Кадисъ; и донесохѫ отвѣтъ
на тѣхъ и на всичко-то събраніе, и по-
27 казахѫ имъ плодъ-тъ на земѭ-тѫ. И о-
бадихѫ му, и рекохѫ: Ходихмы въ земѭ-
тѫ, въ коѭто ны ты проводи, и наистинѫ
тамъ тече млѣко и медъ; и ето плодъ-тъ
28 ѝ; Людіе-тѣ обаче които живѣѭтъ въ о-
нѫзи земѭ сѫ силни, и градове-тѣ огра-
дени, и много голѣми: видѣхмы още тамъ

* *Гроздъ*.

29 и Енаковы-тѣ сынове. Амаличани-тѣ жи-
вѣѭтъ въ тѫзь земѭ къмъ югъ, и Хет-
тейци-тѣ и Іевусейци-тѣ и Аморрейци-тѣ
живѣѭтъ по планины-тѣ, и Хананци-тѣ
живѣѭтъ при море-то, и при брѣгове-тѣ
30 на Іорданъ. И Халевъ утишаваше людіе-
тѣ прѣдъ Моисея, и говоряше: Да въз-
лѣземъ незабавно, и да ѭ завладѣемъ: за-
31 щото можемъ да ѭ обладаемъ. А чело-
вѣци-тѣ, които бѣхѫ възлѣзли заедно съ
него, рекохѫ: Не можемъ да възлѣземъ
противъ тѣзи людіе, защото сѫ по силни
32 отъ насъ. И похулихѫ на Израилевы-тѣ
сынове земѭ-тѫ, коѭто бѣхѫ съгледа-
телствували, и рекохѫ: Земя-та коѭто
прѣминахмы за да ѭ съгледателствувамы
е земя която пояжда жители-тѣ си: и
всичкы-тѣ людіе, които видѣхмы въ неѭ,
33 сѫ мѫжіе прѣвисокы. И тамъ видѣхмы
исполины-тѣ, сынове-тѣ Енаковы, отъ
исполинскый-тъ родъ, и гледахмы себе
си *прѣдъ тѣхъ* като скакалцы, таквызъ
ны гледахѫ и тѣ.

ГЛАВА 14.

1 Тогазь всичко-то събраніе дигнѫ гласъ
та выкаше, и плакахѫ людіе-тѣ прѣзъ о-
2 нѫзи нощь. И всичкы-тѣ Израилеви сы-
нове роптахѫ на Моисея и Аарона, и
рече имъ всичко-то събраніе: Да бѣхмы
умрѣли въ Египетскѫ-тѫ земѭ! или въ
3 тѫзи пустынѭ да бѣхмы умрѣли! И за-
що ны води Господь въ тѫзи земѭ да
паднемъ отъ ножъ, и жены-тѣ ни и ча-
да-та ни да бѫдатъ въ разграбеніе? не
бѣше ли по добрѣ намъ да ся върнемъ
4 въ Египетъ? И говорихѫ си единъ на
другъ: Да си туримъ началникъ, и да
ся върнемъ въ Египетъ.
5 Тогазь Моисей и Ааронъ паднѫхѫ на
лице-то си, прѣдъ всичко-то множество
на събраніе-то отъ Израилевы-тѣ сыно-
6 ве. А Іисусъ Навіевъ-тъ сынъ, и Халевъ
Іефонніевъ-тъ сынъ, отъ онѣзи които съ-
глeдателствувахѫ земѭ-тѫ, раскъсахѫ
7 дрехы-тѣ си; И говорихѫ на всичко-то
събраніе на Израилевы-тѣ сынове, и ре-
кохѫ: Земя-та прѣзъ коѭто минахмы за

да ѫ съгледателствувамы, е земя много
8 добра. Ако благоволи Господь въ насъ,
тогазь той ще ны въведе въ тая земѭ,
и ще даде намъ тазъ земѭ, дѣто тече
9 млѣко и медъ. Само противъ Господа не
въставайте, и не бойте ся отъ людіе-тѣ
на тази земѭ; защото тѣ сѫ ястіе за
насъ; защита-та имъ ся оттегли отъ
връху тѣхъ, и Господь е съ насъ: не
бойте ся отъ тѣхъ.
10 Тогазь всичко-то събраніе рече да гы
убіѭтъ съ каменіе; но слава-та Господня
ся яви въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то,
прѣдъ всичкы-тѣ Израилевы синове.
11 И рече Господь Моисею: До кога ще
мя прѣзиратъ тѣзи людіе? и до кога нѣ-
ма да мя вѣруватъ, при всичкы-тѣ зна-
менія които направихъ по срѣдъ тѣхъ?
12 Ще гы поразѭ съ моръ и ще гы истрѣ-
бѭ, а тебе ще направѭ народъ по го-
13 лѣмъ и по силенъ отъ тѣхъ. И рече Мои-
сей Господу: Тогазь Египтяни-тѣ ще
чуѭтъ, (защото ты възведе тойзи народъ
14 съ твоѭ-тѫ силѫ отъ срѣдъ тѣхъ,) И ще
кажѫтъ *това* на жители-тѣ на тази зе-
мѭ: *понеже* сѫ чули че ты, Господи, си
между тѣзи людіе, че ты, Господи, ся
явявашь лице съ лице, и облакъ-тъ ти
стои надъ тѣхъ, и ты прѣдходишь прѣдъ
тѣхъ деня въ облаченъ стълпъ, а нощя
15 въ огненъ стълпъ. И ако истрѣбишь ты
тѣзи людіе като едного человѣка, тогазь
народи-тѣ които сѫ чули за тебе, ще
16 кажѫтъ и ще рекѫтъ: Іеова като не мо-
жѣ да въведе тѣзи людіе въ земѭ-тѫ, за
коѭто имъ ся клѣ, погуби гы въ пусты-
17 нѭ-тѫ. И сега, молѭ ти ся, нека ся въз-
величи сила-та на Господа моего, както
18 си говорилъ и реклъ: Господь е дълго-
търпѣливъ и многомилостивъ, прощава
беззаконіе и прѣстѫпленіе, и никакъ не
обезвинява *виновный-тъ*, и въздава без-
законіе-то на отцы-тѣ връху чада-та до
19 третій и четвъртый родъ. Прости, молѭ
ся, беззаконіе-то на тѣзи людіе, спо-
редъ твоѭ-тѫ голѣмѫ милость, и спо-
редъ както си прощавалъ тѣзи людіе отъ
Египетъ до тука.
20 И рече Господь: Прощавамъ *имъ* спо-
21 редъ твое-то слово: Но живъ сымъ азъ,
и ще ся напълни всичка-та земя съсъ
22 слава-тѫ Господнѭ. Понеже всичкы тѣ-
зи мѫжіе които видѣхѫ слава-тѫ ми, и
знаменія-та ми, които направихъ въ Е-
гипетъ и въ пустынѭ-тѫ, и мя раздра-
вихѫ до сега десеть пати, и не послу-
23 шахѫ гласъ-тъ ми, Наистинѫ тѣ нѣма
да видятъ земѭ-тѫ, за коѭто ся клѣхъ
на отцы-тѣ имъ: ни единъ отъ онѣзи
24 които мя прѣзрѣхѫ нѣма да ѭ види. Но
раба моего Халева, понеже има въ себе
си другъ духъ, и напълно мя послѣдува,
за то, него ще въведѫ въ земѭ-тѫ въ
коѭто влѣзе, и сѣме-то му ще ѭ наслѣ-
25 ди. (А Амаличани-тѣ и Хананеи-тѣ жи-
вѣѭтъ въ долинѫ-тѫ). Утрѣ ся върнѣте,
та идѣте въ пустынѭ-тѫ къмъ Червено-
то море.
26 И говори Господь Моисею и Аарону,
27 и рече: До кога *ще търпіѫ* на това лу-
каво събраніе, дѣто роптаѭтъ противъ
мене? Чухъ роптанія-та на Израилевы
тѣ синове, които роптаѭтъ противъ ме-
28 не. Кажи имъ: Живъ сымъ азъ, говори
Господь, както вы говорихте въ уши-тѣ
ми, непрѣмѣнно така ще направѭ вамъ.
29 Трупове-тѣ ви ще паднѫтъ въ тази пу-
стынѭ: и всичкы изброени между васъ,
колкото сте на четъ, отъ двадесеть го-
динъ и нагорѣ, които сте роптали про-
30 тивъ мене, Вы нѣма да влѣзете въ земѭ-
тѫ, за коѭто азъ ся клѣхъ да вы насе-
лѭ въ нея, освѣнь Халева Іефонніевъ-тъ
31 сынъ, и Іисуса Навіевъ-тъ сынъ. Но дѣ-
ца-та ваши, за които вы рекохте че ще
бѫдѫтъ въ разграбеніе, тѣхъ ще въведѫ,
и *тамъ* тѣ ще познаѭтъ земѭ-тѫ коѭто
32 вы прѣзрѣхте. А ваши-тѣ трупове ще
33 паднѫтъ въ тази пустынѭ. И чада-та ви
ще *обыкалятъ по пустынѭ-тѫ четыри-
десеть годинъ, и ще теглятъ за ваши-тѣ
блудуванія, додѣ ся довършатъ трупове-
34 тѣ ви въ пустынѭ-тѫ. По число-то на
дни-тѣ въ които съгледателствувахте зе-
мѭ-тѫ, четыридесеть дни, всякой день
за единѫ годинѫ, четыридесеть годинъ ще

* *Евр.* Пасѫтъ.

теглите за беззаконія-та си, и ще познае-
35 те отчужденіе-то ми. Азъ Господь гово-
рихъ: Наистинѫ така ще направѭ на
всичко това лукаво събраніе, което ся е
събрало противъ мене: въ тѫзи пусты-
нѭ ще ся довършатъ и въ нея ще из-
36 мрѫтъ. И онѣзи человѣци които прово-
ди Моисей да съгледателствуватъ земѭ-
тѫ, които, като ся върнахѫ, направихѫ
всичко-то събраніе да роптае противъ
37 него, и похулихѫ земѭ-тѫ, Тѣ человѣци,
които похулихѫ земѭ-тѫ, измрѣхѫ съ
38 язвѫ-тѫ прѣдъ Господа. А Iисусъ Наві-
евъ-тъ сынъ, и Халевъ Iефонніевъ-тъ
сынъ останахѫ живи отъ онѣзь человѣ-
цы които ходихѫ да съгледателствуватъ
земѭ-тѫ.
39 И каза Моисей тѣзи думы на всичкы-
тѣ Израилевы сынове, и горко плакахѫ
40 людіе-тѣ. И като станахѫ сутринь-тѫ ра-
но, възлѣзохѫ на планинскый-тъ връхъ,
и говоряхѫ: Ето ны, и ще възлѣземъ на
това мѣсто за което рече Господь; за-
41 щото съгрѣшихмы. А Моисей рече: За-
що вы така прѣстѫпяте повелѣніе-то
42 Господне? ето това нѣма да успѣе. Не
възлизайте; защото нѣма Господа между
васъ: за да вы не поразятъ врагове-тѣ
43 ви. Защото Амаличани-тѣ и Хананеици-тѣ
сѫ тамъ прѣдъ васъ, и вы ще паднете
отъ ножъ; понеже отстѫпихте отъ Гос-
пода, за това Господь нѣма да бѫде съ
44 васъ. Но тѣ дързнахѫ и възлѣзохѫ на
планинскый-тъ връхъ; а ковчегъ-тъ на
завѣтъ-тъ Господень, и Моисей, не из-
лѣзохѫ отъ срѣдъ станъ-тъ.
45 Тогазь Амаличани-тѣ и Хананеици-тѣ,
които живѣяхѫ на онѫзь планинѫ, слѣ-
зохѫ и ударихѫ гы и поразихѫ гы до
Хормѫ.

ГЛАВА 15.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говори на Израилевы-тѣ сынове, и кажи
имъ: Когато влѣзете въ земѭ-тѫ която
3 ви азъ давамъ за населеніе; И принесе-
те жъртвѫ Господу, всесъжженіе, или
жъртвѫ за испълненіе на обричаніе, или
самоволно, или въ праздницы-тѣ си, за
да направите уханіе благовонно Господу,
4 отъ говеда-та, или отъ овцы-тѣ; Тогазь
онзи който приноси приносъ-тъ си Гос-
поду, да принесе хлѣбно приношеніе е-
днѫ десетѫ часть *отъ ефѫ* чисто брашно,
смѣсенѫ съ четвъртѫ-тѫ часть на единъ
5 инъ елей: И вино за възліяніе еднѫ че-
твъртѫ часть отъ инъ-тъ да притуришь
на всесъжженіе-то или на жъртвѫ-тѫ, за
6 всяко агне. Или за всякой овенъ да при-
туришь хлѣбно приношеніе, двѣ десеты
части *отъ ефѫ-тѫ*, чисто брашно, смѣ-
сено съ еднѫ третѭ часть отъ инъ-тъ е-
7 лей: И вино за възліяніе да принесешь
еднѫ третѭ часть отъ инъ-тъ за уханіе
8 благовонно Господу. Ако ли приносишь
отъ говеда-та за всесъжженіе, или жър-
твѫ за испълненіе на обричаніе, или
9 примирително приношеніе Господу; То-
газь да принесешь съ *жъртвѫ-тѫ* отъ
говеда-та, хлѣбно приношеніе, три десе-
ты части *отъ ефѫ* чисто брашно, смѣсе-
10 но съ половинъ инъ елей: И да прине-
сешь вино за възліяніе половинъ инъ въ
жъртвѫ за уханіе благовонно Господу.
11 Така трѣба да ся прави за всяко говедо,
или за всякой овенъ, или за агне, или за
12 яре. Споредъ число-то което ще прино-
сите, така да направите за всяко, спо-
13 редъ число-то имъ. Всякой туземецъ да
прави така, когато приноси жъртвѫ за
14 уханіе благовонно Господу. И ако има
нѣкой чужденецъ, пришлецъ между васъ,
или какъвгодѣ между васъ въ ваши-тѣ
родове, и принесе жъртвѫ за уханіе бла-
говонно Господу; както правите вы, да
15 направи и той. Единъ законъ *ще бѫде* за
васъ, които сте отъ събраніе-то, и за
чужденеца, който е пришлецъ *между
васъ*, едно узаконеніе вѣчно въ родове-
тѣ ви; както вы, така ще бѫде и чужде-
16 нецъ-тъ прѣдъ Господа. Единъ законъ и
едно правило ще бѫде за васъ, и за чу-
жденеца който е пришлецъ между васъ.
17 И говори Господь Моисею и рече:
18 Говори на Израилевы-тѣ сынове и кажи
имъ: Когато влѣзете въ земѭ-тѫ въ която
19 вы азъ въвождамъ, И ядете отъ хлѣбъ-тъ

на тѫзъ земѭ, тогазъ да принесете Гос-
20 поду приношеніе възвишаемо: Да при-
несете пита отъ първо-то ваше тѣсто
за приношеніе възвишаемо; да го въз-
вишите така, както възвишаемо прино-
21 шеніе отъ гумно. Отъ първо-то ваше
тѣсто да давате Господу приношеніе
възвишаемо, въ родове-тѣ си.
22 Ако ли погрѣшите и не испълните
всичкы тѣзи заповѣди, които говори Го-
23 сподь Моисею, За всичко което ви за-
повѣда Господь чрѣзъ Моисеовѫ рѫка,
отъ който день Господь заповѣда, и по-
24 слѣ въ родове-тѣ ви: То ако е сторено
отъ незнаяніе скрытомъ отъ събраніе-то,
всичко-то събраніе нека принесе единъ
юнецъ отъ говеда-та за всесъжженіе, за
уханіе благовонно Господу, наедно съ
хлѣбно-то му приношеніе и съ възліяніе-
то му, споредъ правило-то, и единъ я-
рецъ отъ козы-тѣ въ приношеніе за грѣхъ.
25 И да направи священникъ-тъ умилости-
веніе за всичко-то събраніе на Израи-
левы-тѣ сынове, и ще имъ ся прости:
защото е станало отъ незнаяніе, и тѣ
сѫ принесли приношеніе-то си въ жър-
твѫ Господу, и приношеніе-то си за
26 грѣхъ прѣдъ Господа за незнаяніе. И ще
ся прости на всичко-то събраніе на И-
зраилевы-тѣ сынове, и на чужденеца
който е пришлецъ между тѣхъ, защото
всичкы-тѣ людіе бѣхѫ съгрѣшили отъ
незнаяніе.
27 Ако ли единъ человѣкъ съгрѣши отъ
незнаяніе, той трѣбва да принесе едно-
28 лѣтнѫ козѫ въ приношеніе за грѣхъ. И
священникъ-тъ да направи умилостиве-
ніе за душѫ-тѫ която е съгрѣшила отъ
незнаяніе; когато съгрѣши отъ незная-
ніе прѣдъ Господа, да направи умилости-
29 веніе за неѭ, и ще ѝ ся опрости. Единъ
законъ да бѫде за васъ, както за тузе-
меца отъ Израилевы-тѣ сынове така и
за чужденеца който е пришлецъ между
тѣхъ, когато съгрѣши отъ незнаяніе.
30 Ако ли нѣкой туземецъ, или чужде-
нецъ съгрѣши съ дързостливѫ рѫка;
той показва прѣзрѣніе къмъ Господа: тая
душа да бѫде истрѣбена отъ людіе-тѣ
31 си. Понеже е прѣзрѣлъ слово-то Гос-
подне и прѣстѫпилъ е заповѣдь-тѫ му, тя
душа непрѣмѣнно да ся истрѣби: безза-
коніе-то ѝ да бѫде върхъ неѭ.
32 И когато Израилеви-тѣ сынове бѣхѫ
въ пустынѭ-тѫ, намѣрихѫ едного чело-
вѣка че събираше дърва въ сѫбботенъ
33 день. И онѣзи които го намѣрихѫ че съ-
бира дърва, доведохѫ го при Моисея и
34 Аарона, и при всичко-то събраніе: И
турихѫ го подъ стражѫ, понеже не бѣше
още явно що трѣбваше да сторятъ съ
35 него. И каза Господь Моисею: Тоя че-
ловѣкъ непрѣмѣнно трѣбва да ся умър-
тви; всичко-то събраніе да го убіе съ
36 каменіе вънъ отъ станъ-тъ. И всичко-то
събраніе изведохѫ го вънъ отъ станъ-тъ,
и убихѫ го съ каменіе, и умрѣ: както
заповѣда Господь Моисею.
37 И говори Господь Моисею и рече:
38 Говори на Израилевы-тѣ сынове, и кажи
имъ да си направятъ ресны по краища-
та на дрехы-тѣ си, въ родове-тѣ си, и
да турятъ на ресны-тѣ на краища-та
39 синь ширитъ. И това ще го имате за ре-
сны, за да го гледате, и да помните всич-
кы-тѣ заповѣди Господни, и да гы ис-
пълнявате, и да не слѣдувате подирь
сърдце-то си и подирь очи-тѣ си, подирь
40 които вы блудувате: Та да помните и
испълняте всичкы-тѣ ми заповѣди, и да
41 сте свети Богу вашему. Азъ сымь Гос-
подь Богъ вашъ, който вы изведохъ изъ
Египетскѫ-тѫ земѭ, за да сымь Богъ
вашъ. Азъ сымь Іеова Богъ вашъ.

ГЛАВА 16.

1 А Корей сынъ-тъ на Исаара, сына на
Кааѳа Левіевъ-тъ сынъ, и Даѳанъ и Ави-
ронъ, синове-тѣ на Еліава, и Онъ сынъ-тъ
на Фалеѳа, Рувимови сынове, прѣдпріе-
2 хѫ, И дигнахѫ ся противъ Моисея, съ
двѣстѣ и петдесеть человѣцы отъ Израи-
левы-тѣ сынове, началницы на събраніе-
то, избранны съвѣтницы, именити мѫ-
3 жіе. Събрахѫ ся прочее противъ Мои-
сея и противъ Аарона, и рекохѫ имъ:
Доста ви е! всичко-то събраніе, всич-

кы-тѣ сѫ святи, и Господь е вердъ
тѣхъ. А защо ся възвышавате вы надъ
съборъ-тъ Господенъ?
4 А Моисей като чу *това*, падна на ли-
5 це-то си: И говори на Корея, и на всич-
ко-то негово събраніе, и рече: Утрѣ ще
покаже Господь кой е неговъ, и святъ,
и *него* ще приближи при себе си. Той
когото избере, него ще приближи при
6 себе си. Това направѣте: Ты Корее, и
всичко-то ти събраніе, земѣте си кадил-
7 ници; И турѣте въ тѣхъ огнь, и утрѣ
турѣте въ тѣхъ темянъ прѣдъ Господа,
и когото избере Господь, той ще бѫде
8 святъ: доста и вамъ, Левіеви сынове. И
рече Моисей Корею: Чуйте сега вы, Ле-
9 віеви сынове: Малко ли ви е това дѣто
Израилевый Богъ отдѣли васъ отъ съ-
браніе-то Израилево, та вы приближи
при себе си, да правите службѫ-тѫ на
скиніѭ-тѫ Господнѭ, и да стоите прѣдъ
10 събраніе-то за да служите за тѣхъ? Той
приближи при *себе си* тебе и наедно съ
тебе всичкы-тѣ ти братія, Левіевы-тѣ
сынове: искате ли вы и священство-то?
11 Така ты и всичко-то твое събраніе съ-
брали сте ся противъ Господа: и Ааронъ
кой е, та да роптаете на него?
12 И проводи Моисей да повыкатъ Даѳа-
на и Авирона, Еліавовы-тѣ сынове: а тѣ
13 рекохѫ: Нѣма да идемъ. Малко ли е то-
ва, дѣто си ны извелъ изъ землѭ въ кож-
то тече млѣко и медъ, за да ны издоришь
въ пустынѭ-тѫ, но още и владѣтель ли
ищешь да направишь себе си надъ насъ?
14 Но ты не си ны довелъ въ землѭ дѣто
тече млѣко и медъ, нито си ни далъ на-
слѣдіе нивя и лозія: ще извадишь ли о-
15 чи-тѣ на тѣзи людіе? нѣма да идемъ. И
разсърди ся Моисей много и рече Гос-
поду: Не поглеждай на приношеніе-то
имъ: азъ не съмь взелъ отъ тѣхъ нито е-
динъ оселъ, и никому отъ тѣхъ зло не
16 съмь направилъ. И рече Моисей Корею:
Утрѣ ты и всичко-то твое събраніе, да
бѫдете прѣдъ Господа, ты, и тѣ, и Аа-
17 ронъ. И земѣте всякой кадилницѫ-тѫ си,
и турѣте въ тѣхъ темянъ, и принесѣте
прѣдъ Господа всякой кадилницѫ-тѫ си,
двѣстѣ и петдесеть кадилницы, и ты, и
Ааронъ, всякой кадилницѫ-тѫ си.
18 И взѣхѫ всякой кадилницѫ-тѫ си, и
турихѫ въ тѣхъ огнь, и турихѫ въ тѣхъ
темянъ, и застанахѫ прѣдъ двери-тѣ на
скиніѭ-тѫ на събраніе-то, наедно съ
19 Моисея и Аарона. И събра противъ тѣхъ
Корей всичко-то събраніе прѣдъ двери-
тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то: и яви
ся слава-та Господня на всичко-то съ-
браніе.
20 И говори Господь Моисею и Аарону и
21 рече: Отдѣлѣте ся отъ срѣдъ това съ-
браніе, и азъ ще гы истрѣбѭ въ едно
22 мъгновеніе. А тѣ паднахѫ на лица-та си,
и рекохѫ: О Боже, Боже на духове-тѣ
на всякѫ плъть! ако единъ человѣкъ е
съгрѣшилъ, ще ся разгнѣвишь ли ты на
23 всичко-то събраніе? И говори Господь
Моисею и рече: Говори на събраніе-то
24 и кажи: Отстанѣте отъ жилища-та на
Корея, Даѳана, и Авирона.
25 И тъй станѫ Моисей та отиде при Да-
ѳана и Авирона, и подирѣ му отидохѫ
26 Израилеви-тѣ старѣйшины. И говори на
събраніе-то и рече: Отстанѣте сега отъ
шатры-тѣ на тѣзи нечестивы человѣцы,
и не ся допирайте до нищо тѣхно, за да
не погинете въ всичкы-тѣ имъ грѣхове.
27 И отстанихѫ отъ около жилища-та на
Корея, Даѳана, и Авирона; а Даѳанъ и
Авиронъ излѣзохѫ, та застанахѫ при
врата-та на шатры-тѣ си, съсъ жены-
тѣ си, и сынове-тѣ си, и съ малкы-тѣ си
28 дѣца. И рече Моисей: Отъ това ще по-
знаете, че Господь мя проводи да на-
правѭ всички тѣзи дѣла, че не правіѭ
29 отъ самосебе си. Ако тѣ умрѫтъ както
умиратъ всичкы-тѣ человѣци, или ако
бѫде върхъ тѣхъ възданіе споредъ въз-
даніе-то на всички-тѣ человѣци; то не
30 ми е Господь проводилъ: Но ако напра-
ви Господь чудо, и земя-та отвори уста-
та си, та погълне тѣхъ, и всичко което
е тѣхно, и слѣзѫтъ тѣ живи въ адъ; то-
газъ ще познаете че тѣзи человѣци прѣ-
зрѣхѫ Господа.
31 И като изговори той всичкы тѣзи ду-
32 мы, распукнѫ ся подъ тѣхъ земя-та. И

отвори земя-та уста-та си, и погълнѫ
тѣхъ, и кѫщы-тѣ имъ, и всичкы-тѣ че-
ловѣцы Кореевы, и всичкый-тъ *имѣ* и-
33 мотъ. И слѣзохѫ живи въ адъ тѣ и всич-
ко тѣхно, и земя-та гы покры; и погы-
34 нахѫ отъ срѣдъ събраніе-то. И всичкый
Израиль които бѣхѫ около тѣхъ побѣг-
нахѫ отъ выкъ-тъ имъ, и думахѫ: Да
35 не погълне земя-та и насъ. И огнь из-
лѣзе отъ Господа, и изяде онѣзи двѣ-
стѣ и петдесеть мѫжіе които принесо-
хѫ темянъ-тъ.
36 И говори Господь Моисею и рече:
37 Кажи на Елеазара, сынъ-тъ на Аарона
священника, да земе кадилницы-тѣ отъ
срѣдъ изгорѣніе-то, и огнь-тъ пръсни
38 тамъ, защото ся освятихѫ: *Да земе*
кадилницы-тѣ на тѣзи человѣцы които
съгрѣшихѫ противъ душы-тѣ си, и нека
гы направятъ на плочы, за обкованіе на
олтаръ-тъ; понеже тѣ гы принесохѫ
прѣдъ Господа, и за това сѫ освящены;
и ще бѫдатъ тѣ за знаменіе на Израи-
39 левы-тѣ синове. И зѣ Елеазаръ священ-
никъ-тъ мѣдны-тѣ кадилницы, които бѣ-
хѫ принесли изгорѣли-тѣ: и направихѫ
гы на плочы, за обкованіе на олтаръ-тъ,
40 (Въ поменъ на Израилевы-тѣ синове,
щото никой чужденецъ, който не е отъ
Аароново-то сѣме, да не пристѫпва да
принесе темянъ прѣдъ Господа, за да не
стане каквото Корей, и събраніе-то му,)
както му рече Господь чрѣзъ Моисеовѫ
рѫкѫ.
41 А на утрешній-тъ день всичко-то съ-
браніе на Израилевы-тѣ сынове възроп-
тахѫ на Моисея и Аарона и рекохѫ: Вы
42 избихте людіе-тѣ Господни. И когато ся
бѣше събрало събраніе-то противъ Мои-
сея и Аарона, погледнахѫ къмъ скиніѭ-
тѫ на събраніе-то, и ето, облакъ-тъ ѭ
43 покры, и яви ся слава-та Господня. И
дойде Моисей и Ааронъ при скиніѭ-тѫ
44 на събраніе-то. И говори Господь Мои-
45 сею, и рече: Оттеглѣте ся отъ срѣдъ
това събраніе, и азъ ще гы погубѭ въ
едно мгновеніе. Но тѣ паднахѫ на лица-
46 та си. И рече Моисей Аарону: Земи
кадилницѫ-тѫ, и тури въ нея огнь отъ
олтаръ-тъ, и тури темянъ, та иди скоро
въ събраніе-то и направи умилостивеніе
за тѣхъ: защото излѣзе гнѣвъ отъ Гос-
47 пода: язва-та начнѫ. И Ааронъ зѣ *ка-*
дилницѫ-тѫ, както рече Моисей, и за-
тече ся въ срѣдъ събраніе-то, и ето
язва-та бѣше начнала въ людіе-тѣ; но
той тури темянъ-тъ; и направи умило-
48 стивеніе за людіе-тѣ. И застанѫ между
мъртвы-тѣ и живы-тѣ, и прѣстанѫ по-
49 раженіе-то. И умрѣли-тѣ въ пораженіе-
то бѣхѫ четыринадесеть тысящи и седи-
стотинъ человѣци, освѣнъ онѣзи които
50 умрѣхѫ отъ Кореевѫ-тѫ причинѫ. И
върнѫ ся Ааронъ при Моисея до двери-
тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и прѣ-
станѫ пораженіе-то.

ГЛАВА 17.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове, и зе-
ми отъ тѣхъ по единъ жезлъ за всякой
домъ, отъ всичкы-тѣ имъ князове спо-
редъ домове-тѣ на отцы-тѣ имъ, двана-
десеть жезлы; и на всякого име-то на-
3 пиши на жезлъ-тъ му. И име-то на Аа-
рона напиши на Левіевъ-тъ жезлъ: по-
неже по единъ жезлъ ще бѫде за начал-
4 ника на отеческы-тѣ имъ домове. И по-
ложи гы въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то
прѣдъ свидѣтелство-то, дѣто азъ ся на-
5 хождамъ съ васъ. И жезлъ-тъ на чело-
вѣка когото изберѫ, ще процъвти и ще
направѭ да прѣстанѫтъ отъ прѣдъ мене
роптанія-та на Израилевы-тѣ сынове,
които тѣ роптаѭтъ противъ васъ.
6 И каза Моисей на Израилевы-тѣ сы-
нове: и дадохѫ му всичкы-тѣ имъ кня-
зове, всякой князь по единъ жезлъ, спо-
редъ отеческы-тѣ си домове, дванадесеть
жезлы: и Аароновый-тъ жезлъ *бѣше*
7 между жезлы-тѣ имъ. И положи Моисей
жезлы-тѣ прѣдъ Господа, въ скиніѭ-тѫ
на свидѣтелство-то.
8 И на утрешній-тъ день влѣзе Моисей
въ скиніѭ-тѫ на свидѣтелство-то: и ето,
Аароновый жезлъ за Левіевъ-тъ домъ,
покаралъ и прорастилъ пъпкы, и цъв-

9 налъ, и завързалъ зрѣлы мигдалы. И из-
несе Моисей всичкы-тѣ жезлы отъ ли-
це-то Господне, при всичкы-тѣ Израи-
левы сынове; и тѣ видѣхѫ това, и зѣхѫ
всякой жезлъ-тъ си.
10 И рече Господь Моисею: Тури пакъ
Аароновъ-тъ жезлъ прѣдъ свидѣтелство-
то, за да ся пази въ знаменіе на мятеж-
ницы-тѣ: и да направишъ да прѣстанѫтъ
роптанія-та имъ прѣдъ мене, за да не
11 умрѫтъ. И Моисей направи както му
заповѣда Господь, така направи.
12 Тогазъ сынове-тѣ Израилеви говорихѫ
на Моисея и рекохѫ: Ето, ний умира-
мы, погынувамы, всинца погынувамы;
13 Всякой който ся приближава, който при-
ближи до скиніѭ-тѫ Господнѭ, умира:
така ли всинца ще измремъ?

ГЛАВА 18.

1 И рече Господь Аарону: Ты и сыно-
ве-тѣ ти, и домъ-тъ на отца ти съ тебе,
ще понесете повинность-тѫ за святили-
ще-то: и ты и сынове-тѣ ти съ тебе ще
носятъ повинность-тѫ за священство-то
2 ви. А братія-та си, Левіево-то племе,
колѣно-то на отца ти приближи при себе
си; да сѫ съединени съ тебе, и да ти
слугуватъ; а ты и сынове-тѣ ти съ тебе
да сте при скиніѭ-тѫ на свидѣтелство-
3 то. И *Левити-тѣ* ще пазятъ стражѫ за
тебе и стражѫ за всичкѫ-тѫ скиніѭ;
само до съсѫды-тѣ на святилище-то и
до олтарь-тъ да ся не приближаватъ, за
4 да не умрѫтъ, и тѣ и вы. Нека бѫдѫтъ
съединени съ тебе, и да пазятъ стражѫ-
тѫ за скиніѭ-тѫ на събраніе-то въ вся-
ко слугуваніе на скиніѭ-тѫ: и чужде-
5 нецъ да ся не приближи при васъ. Така
ще пазите стражѫ за святилище-то, и
стражѫ за олтарь-тъ, за да не бѫде вече
6 гнѣвъ върху Израилевы-тѣ сынове. И
ето, Азъ зѣхъ братія-та ви Левиты-тѣ
отъ срѣдъ Израилевы-тѣ сынове; *тѣ* сѫ
дадени вамъ даръ заради Господа, да
вършатъ слугуваніе-то за скиніѭ-тѫ на
7 събраніе-то. А ты и сынове-тѣ ти съ
тебе пазѣте священство-то си, во всичко
което принадлежи на олтарь-тъ, и което
е отъ вѫтрѣ на завѣсѫ-тѫ, и да служите;
вамъ дадохъ даръ службѫ-тѫ на священ-
ство-то; и който чужденецъ ся прибли-
жи, да ся умъртви.
8 И рече Господь Аарону: Ето, Азъ да-
дохъ тебѣ настоятелство-то на мои-тѣ
приношенія, *сирѣчь* на всичкы-тѣ по-
священія отъ Израилевы-тѣ сынове; на
тебе гы дадохъ за помазаніе-то и на сы-
9 нове-тѣ ти по вѣчно узаконеніе. Това ще
бѫде твое отъ прѣсвяты-тѣ нѣща колкото
не ся тури на огнь-тъ; всичкы-тѣ имъ
приноси, всички-тѣ имъ хлѣбны прино-
шенія, всички-тѣ имъ приношенія за
грѣхъ, и всичкы-тѣ имъ приношенія за
прѣстѫпленіе, които тѣ даватъ менѣ,
прѣсвяти ще бѫдѫтъ за тебе и за сыно-
10 ве-тѣ ти. На прѣсвято мѣсто да гы яде-
те; всякой мѫжкый полъ ще яде отъ
11 тѣхъ: святы ще бѫдѫтъ. И това е твое,
възвышаемо-то приношеніе отъ приносы-
тѣ имъ съсъ всичкы-тѣ движимы прино-
шенія на Израилевы-тѣ сынове давамъ
гы на тебе, и на сынове-тѣ ти, и на дъ-
щери-тѣ ти съ тебе, по вѣчно узаконе-
ніе. Всякой чистъ въ домъ-тъ ти да гы
12 яде. Всичко най добро отъ елей-тъ, и
всичко най добро отъ вино-то и отъ жи-
то-то, начаткы-тѣ имъ, които тѣ даватъ
13 Господу, тебѣ гы давамъ. Начаткы-тѣ на
всичкы-тѣ *плодове* на земѭ-тѫ имъ, кои-
то тѣ ще донесѫтъ Господу, твои ще
бѫдѫтъ: всякой чистъ въ домъ-тъ ти да
14 гы яде. Всяко съ клѣтвѫ посвященіе въ
15 Израиль ще бѫде твое. Все което отваря
ложесна отъ всякѫ плъть, което прино-
сятъ Господу, отъ человѣкъ или скотъ,
твое ще бѫде: но за първородно отъ че-
ловѣка непрѣмѣнно ще земашъ искупъ,
и за първородно отъ нечисты скотове ще
16 земашъ искупъ. Които ще ся искупуватъ,
като станатъ на единъ мѣсецъ да земашъ
искупъ по твое-то оцѣненіе, петь сикли
сребърны, споредъ сикль-тъ на святили-
17 ще-то, който е двадесеть гери. А за
първородны-тѣ отъ говеда-та, или за пър-
вородны-тѣ отъ овцы-тѣ, и за първород-
ны-тѣ отъ козы-тѣ, да не земашъ искупъ;

тѣ сѫ святы; съ кръвь-тѫ имъ ще по-
ръсвашь олтарь-тъ, и тлъстинѫ-тѫ имъ
ще изгаряшь като жъртвѫ за уханіе бла-
18 говонно Господу. А месо-то имъ ще бѫде
твое, както сѫ твои движимы-тѣ гръди
19 и дѣсно-то бедро. Всичкы-тѣ възвышае-
мы приношенія на святы-тѣ нѣща, които
приносятъ Израилеви-тѣ сынове Госпо-
ду, давамъ тебѣ, и на сынове-тѣ ти, и
на дъщери-тѣ ти съ тебе, по вѣчно уза-
коненіе. Това е вѣченъ завѣтъ на соль
прѣдъ Господа, *даденъ* на тебе и на сѣ-
ме-то ти съ тебе.
20 И рече Господь Аарону: Въ тѣхнѫ-тѫ
землѭ ты да нѣмашь наслѣдіе, нито да
имашь дѣлъ между тѣхъ: Азъ сьмь дѣлъ
твой и наслѣдіе твое, между Израилевы-
21 тѣ сынове. А на Левіевы-тѣ сынове, ето,
Азъ давамъ всичкы-тѣ десетъцы въ И-
зраиль въ наслѣдіе, заради слугуваніе-то
що вършатъ, слугуваніе-то въ скиніѭ-тѫ
22 на събраніе-то. И да не пристѫпятъ ве-
че Израилеви-тѣ сынове при скиніѭ-тѫ
на събраніе-то, за да не понесѫтъ грѣхъ
23 и умрѫтъ. Но Левити-тѣ ще вършатъ
слугуваніе-то въ скиніѭ-тѫ на събраніе-
то, и тѣ ще носятъ повинность-тѫ си:
това е вѣчно узаконеніе въ родове-тѣ
ви; да нѣматъ между Израилевы-тѣ сы-
24 нове наслѣдіе. Защото десетъцы-тѣ на
Израилевы-тѣ сынове, които приносятъ
възвышаемо приношеніе Господу, давамъ
наслѣдіе на Левиты-тѣ; за това рѣкохъ
за тѣхъ: Между Израилевы-тѣ сынове
не ще да имать наслѣдіе.
25 И говори Господь Моисею и рече:
26 Говорѝ на Левиты-тѣ, и кажи имъ: Ко-
гато земате отъ Израилевы-тѣ сынове
десетъкъ-тъ, който ви дадохъ отъ тѣхъ
за наслѣдіе ваше, тогазь да приносите
отъ тѣхъ приношеніе възвышаемо Гос-
27 поду, десетъкъ отъ десетъкъ-тъ. И *тъзи*
възвышаемы ваши приношенія ще ся смѣ-
татъ вамъ като жито отъ гумно-то, и
28 като изобиліе на вино отъ жлебъ-тъ. Та-
ка и вы да приносите приношеніе възъ-
вышаемо Господу отъ всичкы-тѣ си де-
сетъцы, които земате отъ Израилевы-тѣ
сынове: и отъ тѣхъ да давате възвышае-
мо-то приношеніе Господне на Аарона
29 священника. Отъ всичкы-тѣ си дарове
да приносите всяко възвышаемо прино-
шеніе Господу, отъ всичко най добро
30 отъ тѣхъ, освященѫ-тѫ имъ часть. И да
имъ речешь: Когато принесете отъ тѣхъ
най добрѫ-тѫ имъ часть, ще ся смѣта
останѫло-то за Левиты-тѣ като доходъ
отъ гумно-то, и като доходъ отъ жлебъ-тъ.
31 И ще го ядете на всяко мѣсто, вы и че-
ляди-тѣ ви; защото това е вамъ заплата
за слугуваніе-то ви въ скиніѭ-тѫ на съ-
32 браніе-то. Тогазь за това нѣма да поне-
сете грѣхъ, когато принесете най добрѫ-
тѫ часть отъ тѣхъ: и да не оскверните
святы-тѣ нѣща на Израилевы-тѣ сынове,
за да не умрете.

ГЛАВА 19.

1 И говори Господь Моисею и Аарону и
2 рече: Това е заповѣдь-та на законъ-тъ,
който Господь заповѣда и каза: Говорѝ
на Израилевы-тѣ сынове да ти доведѫтъ
червеникавѫ юницѫ безъ порокъ, която
да нѣма поврѣдѫ, и на коѭто не е ту-
3 рянъ яремъ: И да ѭ дадете на Елеазара
священника, и той да ѭ изведе вънъ отъ
станъ-тъ, и да ѭ заколятъ прѣдъ него.
4 И да земе Елеазаръ священникъ-тъ отъ
кръвь-тѫ ѝ съ пьрстъ-тъ си, и да поръси
седмь пѫти отъ кръвь-тѫ ѝ прѣдъ лице-
5 то на скиніѭ-тѫ на събраніе-то. И да
изгорятъ юницѫ-тѫ прѣдъ него: кожѫ-
тѫ ѝ, и месо-то ѝ, и кръвь-тѫ ѝ, съ лай-
6 на-та ѝ да изгорятъ. И священникъ-тъ
да земе кедрово дьрво, и иссопъ, и чер-
венѫ *прежджѫ* и да *гы* хвърли въ срѣдъ
7 *огнь-тъ* дѣто гори юница-та. Тогазь да
испере священникъ-тъ дрехы-тѣ си, и да
омые тѣло-то си съ водѫ, и послѣ да
влѣзе въ станъ-тъ, и да бѫде нечистъ
8 священникъ-тъ до вечеръ. Така и онзи
който ѭ е горилъ да испере дрехы-тѣ си
съ водѫ, и да омые тѣло-то си съ водѫ, и
9 да бѫде нечистъ до вечеръ. Тогазь единъ
чистъ человѣкъ да събере пепель-тъ на
юницѫ-тѫ, и да *го* тури вънъ отъ станъ-тъ
на чисто мѣсто: и да ся пази за събо-

рище-то на Израилевы-тѣ сынове, като
10 водѫ за очищеніе отъ грѣхъ. И онзи кой-
то събере пепель-тъ на юницѫ-тѫ да
испере дрехы-тѣ си, и да бѫде нечистъ
до вечерь: и това ще бѫде за Израилевы-
тѣ сынове, и за пришелцы-тѣ които жи-
вѣѭтъ между тѣхъ, вѣчно узаконеніе.
11 Който ся допре до нѣкое мьртво че-
ловѣческо тѣло, ще бѫде нечистъ седмь
12 дни. Той ще ся очисти съ тѫзи *водѫ* въ
третій-тъ день, и въ седмый-тъ день ще
бѫде чистъ: ако ли ся не очисти въ тре-
тій-тъ день, и въ седмый-тъ день не ще
13 бѫде чистъ. Който ся допре до мьртво
тѣло на умрѣлъ человѣкъ, и не ся очи-
сти, осквернява скиніѭ-тѫ Господнѭ: и
тя душа да ся истрѣби изъ Израиля: по-
неже той не е поръсенъ съ очистител-
нѫ-тѫ водѫ, той ще бѫде нечистъ; не-
14 чистота-та му е още върхъ него. Тойзи е
законъ-тъ когато нѣкой человѣкъ умре
въ шатъръ; всичкы онѣзи които влазятъ
въ шатъръ-тъ, и все що има въ шатъръ-тъ,
15 ще бѫдѫтъ нечисти седмь дни: И вся-
кой съсѫдъ непокрытъ, който нѣма по-
16 крывъ вързанъ отгорѣ си, нечистъ е. И
който на поле-то ся допре до нѣкого у-
битъ съ ножъ, или до мьртво тѣло, или
до человѣческѫ кость, или до гробъ, ще
бѫде нечистъ седмь дни.
17 И за *очищеніе на* нечистый-тъ нека
земѫтъ отъ пепель-тъ на изгоренѫ-тѫ *ю-
ницѫ* въ жьртвѫ за грѣхъ, и да полѣѭтъ
18 на него живѫ водѫ въ съсѫдъ. И чистъ
человѣкъ да земе иссопъ, и като *го* на-
топи въ водѫ-тѫ, да поръси шатъръ-тъ,
и всичкы-тѣ съсѫды, и человѣцы-тѣ кои-
то ся намѣрватъ тамъ, и оногози който
ся е допрѣлъ до кость, или до убитъ
человѣкъ, или до мьртъвъ, или до гробъ.
19 И чистый-тъ да поръси нечистый-тъ въ
третій-тъ день и въ седмый-тъ день: и
ще го очисти въ седмый-тъ день. Тогазь
нека испере дрехы-тѣ си, и нека ся омые
20 съ водѫ, и вечерь-тѫ ще бѫде чистъ. И
този който е нечистъ и не ся очисти, тя
душа да ся истрѣби отъ срѣдъ съборъ-тъ;
понеже е осквернилъ святилище-то Гос-
подне: той не е поръсенъ съ очисти-
21 телнѫ водѫ, нечистъ е. И това ще бѫде
за тѣхъ вѣчно узаконеніе, че тойзи който
е поръсилъ съ очистителнѫ-тѫ водѫ ще
испере дрехы-тѣ си, и който ся допре
до очистителнѫ-тѫ водѫ ще бѫде нечистъ
22 до вечерь. И всичко до което ся допре
нечистый-тъ, ще бѫде нечисто: и тойзи
който ся допре *до това нѣщо*, ще бѫде
нечистъ до вечерь.

ГЛАВА 20.

1 И дойдохѫ Израилеви-тѣ сынове, всич-
ко-то събраніе, въ пустынѭ-тѫ Цинъ въ
първый-тъ мѣсецъ; и останѫхѫ людіе-тѣ
въ Кадисъ; и умрѣ тамъ Маріамъ, и по-
гребена бы тамъ.
2 И вода нѣмаше за събраніе-то; и съ-
брахѫ ся противъ Моисея, и противъ
3 Аарона. И скарахѫ ся людіе-тѣ съ Мои-
сея, та говоряхѫ и думахѫ: О да бѣхмы
умрѣли и ный когато братія-та ни умрѣ-
4 хѫ прѣдъ Господа! И защо възведохте
събраніе-то Господне въ тѫзи пустынѭ,
да умремъ въ неѭ ный и скотове-тѣ ни?
5 И защо ны възведохте изъ Египетъ, за
да ны доведете на това лощо мѣсто?
това не е мѣсто за сѣяніе, ни за смоквы,
ни за лозія, ни за нарове: нито вода и-
ма да піемъ.
6 И отидохѫ Моисей и Ааронъ отъ лице-
то на събраніе-то при двери-тѣ на ски-
ніѭ-тѫ на събраніе-то, и паднѫхѫ на
лица-та си; и слава-та Господня имъ ся
7 яви. И говори Господь Моисею и рече:
8 Земи жезлъ-тъ, и свыкай събраніе-то,
ты и Ааронъ братъ ти, и прѣдъ очи-тѣ
имъ речѣте на канарѫ-тѫ; и ще даде
водѫ-тѫ си: така ще имъ извадишь водѫ
изъ канарѫ-тѫ; и ще напоишь събраніе-
то и скотове-тѣ имъ.
9 И зѣ Моисей жезлъ-тъ който бѣше
прѣдъ Господа, както му заповѣда той;
10 И свыкахѫ Моисей и Ааронъ събраніе-
то прѣдъ канарѫ-тѫ; и рече имъ: Чуй-
те сега вы мятежници; да ви извадимъ
11 ли водѫ изъ тѫзи канарѫ? Тогазь диг-
нѫ Моисей рѫкѫ-тѫ си и удари съсъ
жезлъ-тъ си канарѫ-тѫ два пѫти; и по-

тече много вода; и пи събраніе-то, и
скотове-тѣ имъ.
12 И рече Господь Моисею и Аарону:
Понеже не мя повѣрвахте, да мя освя-
тите прѣдъ Израилевы-тѣ сынове, за то-
ва вы нѣма да въведете това събраніе
13 въ земя-тѫ, която имъ давамъ. Тая е
вода-та на *Мерива; защото Израилеви-
тѣ сынове ся прѣпирахѫ съ Господа, и
той ся освяти всрѣдъ тѣхъ.
14 И проводи Моисей посланницы отъ
Кадисъ до Едомскый-тъ царь *да му ка-
жѫтъ:* Така говори братъ ти Израиль:
Ты знаешь всичкый-тъ трудъ, който ны
15 намѣри: Какъ слѣзохѫ отци-тѣ ни въ Е-
гыпетъ, и живѣхмы много врѣме въ Е-
гыпетъ: и Егыптяни-тѣ озлобихѫ насъ
16 и отцы-тѣ ни: И ный извыкахмы къмъ
Господа, и той чу гласъ-тъ ни, и про-
води едного ангела та ны изведе изъ Е-
гыпетъ; и ето смы въ Кадисъ, градъ въ
17 край-тъ на твои-тѣ прѣдѣлы. Да минемъ,
молѭ, прѣзъ твоѭ-тѫ земѭ; нѣма да
минемъ прѣзъ нивя-та или прѣзъ лозія-
та, нито ще піемъ водѫ отъ кладенцы-
тѣ; но ще вървимъ прѣзъ царскый-тъ
пѫть: нѣма да свърнемъ ни надѣсно, ни
налѣво, додѣ прѣминемъ твои-тѣ прѣдѣ-
18 лы. Но Едомъ му рече: Нѣма да минешь
прѣзъ *земѭ-тѫ* ми; за да не излѣзѫ съ
19 ножъ на срещѫ ти. А Израилеви-тѣ сы-
нове му рекохѫ: Ный ще минемъ прѣзъ
друмъ-тъ; и ако азъ и скотове-тѣ ни пі-
емъ отъ вода-тѫ ти, ще ѭ платимъ; да
прѣминѫ само съ нозѣ-тѣ си, и нищо
20 друго. А той рече: Нѣма да минешь. И
излѣзе Едомъ противъ него съ много
21 людіе, и съсъ силнѫ рѫкѫ. Така не рачи
Едомъ да пусне Израиля да мине прѣзъ
прѣдѣлы-тѣ му: и оттегли ся Израиль
отъ него.
22 И дигнахѫ ся Израилеви-тѣ сынове,
всичко-то събраніе отъ Кадисъ, и дой-
дохѫ при горѫ-тѫ Оръ.
23 И говори Господь Моисею и Аарону
на горѫ-тѫ Оръ, при прѣдѣлы-тѣ на зе-
24 мѭ-тѫ Едомъ и рече: Ааронъ ще ся
прибере при людіе-тѣ си; защото нѣма
да влѣзе въ земѭ-тѫ, коѭто давамъ на
Израилевы-тѣ сынове; понеже не ся по-
корихте на думѫ-тѫ ми при водѫ-тѫ на
25 Меривѫ. Земи Аарона и Елеазара сына
26 му, и възведи гы на горѫ-тѫ Оръ: И съ-
блѣчи отъ Аарона одежды-тѣ му, и облѣ-
чи въ тѣхъ Елеазара сына му; и Ааронъ
ще ся прибере *при людіе-тѣ си*, и ще
27 умре тамъ. И стори Моисей както запо-
вѣда Господь, и възлѣзохѫ на горѫ-тѫ
Оръ прѣдъ очи-тѣ на всичко-то събраніе.
28 И съблѣче Моисей отъ Аарона одежды-
тѣ му, и облѣче въ тѣхъ Елеазара сына
му; и умрѣ Ааронъ тамъ на върхъ горѫ-
тѫ: и слѣзохѫ Моисей и Елеазаръ отъ
29 горѫ-тѫ. И видѣ всичко-то събраніе че
умрѣ Ааронъ: и оплаковахѫ Аарона три-
десеть дни всичкый Израилевъ домъ.

ГЛАВА 21.

1 И чу Хананей Арадскый-тъ царь, кой-
то живѣяше къмъ пладнѣ, че иде Изра-
иль прѣзъ пѫть-тъ Аѳаримъ, и направи
бой противъ Израиля, и хванѫ отъ тѣхъ
2 плѣнницы. И направи Израиль обричаніе
Господу, и рече: Ако наистинѫ прѣ-
дадешь тѣзи людіе въ рѫкѫ-тѫ ми, съ-
3 всѣмъ ще погубѭ градове-тѣ имъ. И Го-
сподь послуша гласъ-тъ на Израиля, и
прѣдаде Хананейцы-тѣ *въ рѫцѣ-тѣ му;*
и погубихѫ и тѣхъ и градове-тѣ имъ; и
нарече име-то на мѣсто-то *Хормѫ.
4 И дигнахѫ ся отъ горѫ-тѫ Оръ въ
пѫть-тъ отъ кадѣ Червено-то море, за
да обыколятъ земѭ-тѫ Едомъ; и людіе-
5 тѣ по пѫть-тъ станахѫ малодушни. И
говорихѫ людіе-тѣ противъ Бога, и про-
тивъ Моисея *и рекохѫ:* Защо ны възве-
де изъ Егыпетъ за да умремъ въ пусты-
нѭ-тѫ? защото нѣма хлѣбъ, ни вода, и
душа-та ни има отвращеніе отъ тойзи ни-
6 какъвъ хлѣбъ. И проводи Господь върхъ
людіе-тѣ горителны зміи, които хапѣхѫ
людіе-тѣ, и измрѣхѫ много людіе отъ
7 Израиля. И дойдохѫ людіе-тѣ при Мои-

* Караніе.

* Проклѣтія *или* погыбель.

сея, и рекохѫ: Съгрѣшихмы, защото го-
ворихмы противъ Господа, и противъ
тебе, помоли ся Господу да махне змiи-
8 тѣ отъ насъ. И помоли ся Моисей за
людiе-тѣ. И рече Господь Моисею: На-
прави си еднѫ горителнѫ змiѭ; и тури
ѭ на хоругвенѫ вьрлинѫ, и всякой уха-
панъ като погледне на неѭ, ще остане
9 живъ. И направи Моисей мѣднѫ змiѭ, и
тури ѭ на хоругвенѫ-тѫ вьрлинѫ; и ко-
гато ухапѣше нѣкого змiя, той като по-
гледнѣше на мѣднѫ-тѫ змiѭ оставаше
живъ.
10 И дигнахѫ ся Израилеви-тѣ сынове, и
расположихѫ станъ въ Овоѳъ.
11 И като ся дигнахѫ отъ Овоѳъ, распо-
ложихѫ станъ въ Iѐ-Аваримъ, въ пусты-
нѭ-тѫ която е къмъ Моавъ, къмъ истокъ
на слънце-то.
12 Отъ тамъ ся дигнахѫ, и расположихѫ
13 станъ въ долинѫ-тѫ Заредъ. Отъ тамъ
ся дигнахѫ и расположихѫ станъ отъ
другѫ-тѫ странѫ на Арнонъ, който е въ
пустынѭ-тѫ и излази отъ прѣдѣлы-тѣ
на Аморрейцы-тѣ; защото Арнонъ е прѣ-
дѣлъ на Моавъ, между Моавцы-тѣ и А-
14 моррейцы-тѣ. За това ся и говори въ
книгѫ-тѫ на брани-тѣ Господни:
Ваевъ у Суфѫ,
И потоци-тѣ на Арнонъ,
15 И теченiе-то на потоцы-тѣ,
Което ся простира до селенiе-то Аръ,
И досегнува до прѣдѣлъ-тъ на Моавъ.
16 И отъ тамъ *дойдохѫ* при †Виръ: тойзи
е кладенецъ-тъ, за който рече Господь
Моисею: Събери людiе-тѣ, и ще имъ дамъ
17 водѫ. Тогазь испѣ Израиль тази пѣснь:
Възлѣзь, о кладенче, пѣйте за него:
18 Кладенецъ ископахѫ князове-тѣ,
Благородни-тѣ отъ людiе-тѣ ископахѫ,
Чрѣзъ *заповѣдь на* законодателя, съсъ
жезлы-тѣ си.
И отъ пустынѭ-тѫ *отидохѫ* въ Мат-
19 танѫ, И отъ Маттанѫ въ Нааліилъ, и отъ
20 Нааліилъ въ Вамоѳъ, И отъ Вамоѳъ въ
долинѫ-тѫ, която е въ Моавово-то поле
при върхъ-тъ на Фасгѫ, която гледа
къмъ **Iесимонъ.
21 И проводи Израиль посланницы при
22 Сиона Аморрейскый-тъ царь и рече: Да
заминемъ прѣзъ твоѭ-тѫ земѭ; нѣма да
свърщамы по нивя-та нито по лозiя-та;
не щемъ да пiемъ водѫ отъ кладенцы-тѣ;
прѣзъ царскый-тъ пѫть ще вървимъ, до-
23 дѣ заминемъ твои-тѣ прѣдѣлы. А Сионъ
не пуснѫ Израиля да мине прѣзъ прѣ-
дѣлы-тѣ му; но събра Сионъ всичкы-тѣ
си людiе, и излѣзе та ся опълчи про-
тивъ Израиля въ пустынѭ-тѫ, и дойде
въ Яссѫ та направи бой противъ Израи-
24 ля. И порази го Израиль съ остро-то на
ножъ-тъ, и облада земѭ-тѫ му отъ Ар-
нонъ до Явокъ, до Аммоновы-тѣ сынове;
понеже прѣдѣли-тѣ на Аммоновы-тѣ сы-
25 нове бѣхѫ крѣпкы. И облада Израиль
всичкы тѣзи градове: и насели ся Изра-
иль въ всичкы-тѣ градове на Аморрей-
цы-тѣ, въ Есевонъ, и въ всичкы-тѣ не-
26 говы села. Понеже Есевонъ бѣ градъ на
Аморрейскый-тъ царь Сиона, който бѣ-
ше направилъ бой съ прѣдишнiй-тъ Мо-
авскый царь, и зѣлъ бѣ отъ рѫкѫ-тѫ му
27 всичкѫ-тѫ му земѭ до Арнонъ. За това
които говорятъ съ притчы казуватъ:
Елате въ Есевонъ;
Да ся съгради и да ся утвърди градъ-тъ
на Сиона.
28 Защото огнь излѣзе изъ Есевонъ,
Пламень изъ градъ-тъ Сионовъ;
Пояде Аръ Моавовъ,
И князове-тѣ на высокы-тѣ мѣста на
Арнонъ.
29 Горко ти, Моаве!
Погынѫ ты, народе Хамосовъ!
Даде избѣгнѫлы-тѣ си сынове,
И дъщери-тѣ си, плѣнницы
На Сиона Аморрейскый-тъ царь.
30 Ный гы устрѣлихмы:
Есевонъ погынѫ до Девонъ:
И запустихмы *гы* до Нофѫ,
Която *ся простира* до Медевѫ.
31 И насели ся Израиль въ земѭ-тѫ на
32 Аморрейцы-тѣ. Послѣ проводи Моисей

† Кладенецъ.

** *Или* пустынѭ-тѫ.

да съгледателствуватъ Язиръ: и прѣзѣ-
хж села-та му, и испѫдихж Аморрейцы-
тѣ които бѣхж въ тѣхъ.
33 Тогазъ ся върнахж и възлѣзохж по
пѫть-тъ къмъ Васанъ: а Огъ Васанскый-тъ
царь излѣзе на срещж имъ, той и всич-
34 кы-тѣ му людіе, на брань въ Едраи. И
рече Господь Моисею: Не бой ся отъ
него; защото азъ ще прѣдамъ въ рѫцѣ-
тѣ ви него и всичкы-тѣ му людіе, и зе-
мж-тж му; и да му направишь така, как-
то направи на Сиона Аморрейскый-тъ
35 царь, който живѣяше у Есевонъ. И по-
разихж него, и синове-тѣ му, и всичкы-
тѣ му людіе, додѣто му не остана ни е-
динъ остатъкъ; и завладѣхж земж-тж му.

ГЛАВА 22.

1 И дигнахж ся Израилеви-тѣ сынове,
и расположихж станъ на Моавовы-тѣ по-
лета отсамъ Іорданъ, *срещж* Іерихонъ.
2 И Валакъ Сепфоровый сынъ видѣ всичко
3 що стори Израиль на Аморрейцы-тѣ. И
убоя ся много Моавъ отъ людіе-тѣ, за-
щото бѣхж многочисленни; и Моавъ бѣ-
ше въ недоумѣніе поради Израилевы-тѣ
4 сынове. И рече Моавъ на Мадіамскы-тѣ
старѣйшины: Сега *това* множество ще
пояде всичко около насъ, както говедо
пояжда трѣвж-тж въ поле-то. И Валакъ
сынъ Сепфоровъ бѣше царь на Моавяны-
5 тѣ въ това врѣме. И проводи посланни-
цы до Валаама, сына Веорова въ Фа-
оуръ, който бѣше при рѣкж-тж *Евфратъ*
въ земж-тж на сынове-тѣ на людіе-тѣ
му, за да го повыка, и *заржча* да *му* ка-
жжтъ: Ето, людіе излѣзохж изъ Егы-
петъ; ето покрыватъ лице-то на земж-
6 тж, и сѣдятъ срещж мене. И сега ела,
молж ти ся, прокълни ми тѣзи людіе, за-
щото сж по силни отъ мене: негли быхъ
моглъ да гы поразж и да гы испѫдж
изъ земж-тж; понеже знаж че ты кого-
то благословишь, благословенъ е, а ко-
7 гото прокълнешь, проклѧтъ е. И отидохж
Моавови-тѣ старѣйшины, и Мадіамскы-
тѣ старѣйшины съ дарове за вълхвова-
ніе-то въ рѫцѣ; и дойдохж при Валаама,
8 и казахж му Валаковы-тѣ думы. А той
имъ рече: Останѣте тука тази нощь, и
ще ви дамъ отвѣтъ, както ми каже Го-
сподь. И останахж Моавови-тѣ князове
у Валаама.
9 И дойде Богъ при Валаама и рече:
10 Що сж тѣзи человѣци у тебе? И рече
Валаамъ Богу: Валакъ Сепфоровъ-тъ
сынъ царь-тъ на Моавяны-тѣ, пратилъ
11 *гы* е до мене *и ми казува:* Ето людіе-
тѣ които излѣзохж изъ Егыпетъ и по-
крыхж лице-то на земж-тж; ела сега,
прокълни ми гы: негли быхъ моглъ да
12 ся біж съ тѣхъ, и да гы испѫдж. И ре-
че Богъ Валааму: Да не идешь съ тѣхъ,
нито да прокълнешь людіе-тѣ, защото сж
благословени.
13 И като стана Валаамъ сутринь-тж, ре-
че на Валаковы-тѣ князове: Идѣте въ
земж-тж си: защото не рачи да мя пу-
14 сне Господь, да дойдж съ васъ. И ста-
нахж Моавови-тѣ князове, та дойдохж
при Валака, и рекохж: Валаамъ не рачи
да дойде съ насъ.
15 А Валакъ проводи пакъ князове, по
16 много и по почтени отъ онѣзи: И дой-
дохж при Валаама та му рекохж: Така
говори Валакъ сынъ Сепфоровъ: Молж
ти ся, нищо да тя не въспре да дойдешь
17 до мене; Защото ще тя почтж съ голѣмы
почести, и ще сторж все що ми речешь:
И тъй, ела, молж, прокълни ми тѣзи
18 людіе. А Валаамъ отговори, и рече на
Валаковы-тѣ слугы: Ако бы ми далъ Ва-
лакъ и домъ-тъ си пъленъ съсъ сребро
и злато, не могж да прѣстѫпж слово-то
на Господа Бога моего, и да направж
19 ни по малко ни по много: За това, мо-
лж, останѣте тукъ и вы тази нощь, за
да видж какво още ще ми каже Господь.
20 И дойде Богъ при Валаама прѣзъ
нощь-тж, та му рече: Ако дойдѫтъ че-
ловѣци-тѣ да тя повыкатъ, стани, иди
съ тѣхъ: но каквото ти рекж, него да
направишь.
21 И стана Валаамъ на сутринь-тж, осѣ-
дла ослицж-тж си, и отиде съ Моавовы-
22 тѣ князове. И распали ся гнѣвъ-тъ Бо-
жій защото отиде; и застана ангелъ Го-

сподень на пѫть-тъ *прѣдъ Валаама*, за
да му ся съпротиви; (и той ѣздѣше на
ослицѫ-тѫ си, и двама негови слугы бѣ-
23 хѫ съ него;) И понеже ослица-та видѣ
ангела Господень че стояше на пѫть-тъ,
съ голъ ножъ въ рѫкѫ, свърнѫ ослица-та
отъ пѫть-тъ, и отиваше къмъ поле-то:
а Валаамъ удари ослицѫ-тѫ, за да ѭ у-
24 прави въ пѫть-тъ. И застанѫ ангелъ-тъ
Господень на единъ тѣсенъ пѫть между
лозіѧ-та, *дѣто имаше* ограда отъ самъ,
25 и ограда отъ тамъ. И понеже ослица-та
видѣ ангелъ-тъ Господень, притиснѫ ся
къмъ стѣнѫ-тѫ, и притиснѫ Валаамовѫ-
тѫ ногѫ къмъ стѣнѫ-тѫ: а той ѭ удари
26 пакъ. И ангелъ-тъ Господень отиде на
напрѣдъ, и застанѫ на едно тѣсно мѣ-
сто, дѣто нѣмаше пѫть да свърне ни на-
27 дѣсно ни налѣво. И понеже ослица-та
видѣ ангелъ-тъ Господень, паднѫ подъ
Валаама: а Валаамъ ся разгнѣви, и уда-
28 ри ослицѫ-тѫ съ тоягѫ-тѫ. Тогазь Гос-
подь отвори уста-та на ослицѫ-тѫ: и тя
рече Валааму: Що ти сьмь сторила, та
29 мя біешь сега третій пѫть? А Валаамъ
рече на ослицѫ-тѫ: Защото си ся поди-
грала съ мене; ахъ, да имахъ ножъ въ
30 рѫкѫ-тѫ си, сега быхъ тя убилъ. И осли-
ца-та рече Валааму: Не сьмь ли азъ
твоя-та ослица, на коѭто си ѣздилъ отъ
когато си, до тойзи день? Имала ли сьмь
навыкновеніе другъ пѫть да ти правѭ
31 така? А той рече: Не. Тогазь отвори
Господь на Валаама очи-тѣ, и видѣ ан-
гелъ-тъ Господень че стояше на пѫть-тъ,
и голъ ножъ въ рѫкѫ-тѫ му: и прѣкло-
32 ни ся и паднѫ на лице-то си. И рече му
ангелъ-тъ Господень: Защо би ты осли-
цѫ-тѫ си сега три пати? Ето азъ из-
лѣзохъ да *ти* ся съпротивѭ, защото
33 пѫть-тъ *ти* не е правъ прѣдъ мене: И
ослица-та мя видѣ и свърнѫ отъ мене ето
три пати; ако да не свърнѣше тя отъ
мене, азъ сега щѣхъ да тя убіѭ, а неѭ
34 да оставѭ живѫ. Тогазь рече Валаамъ
на ангела Господень: Съгрѣшихъ, защо-
то не знаяхъ, че ты стояше на пѫть-тъ
противъ мене; и сега, ако не ти е угод-
35 но, азъ ще ся върнѫ. А ангелъ-тъ Гос-
подень рече Валааму: Иди съ человѣцы-
тѣ; но каквото ти рекѫ, него да гово-
ришь. И отиде Валаамъ съ Валаковы-тѣ
князове.
36 И като чу Валакъ че иде Валаамъ,
излѣзе да го посрѣщне, до единъ Моав-
скый градъ въ прѣдѣлы-тѣ на Арнонъ,
37 който е най крайнъ прѣдѣлъ. Тогазь Ва-
лакъ рече Валааму: Не проводихъ ли до
тебе нарочно да тя повыкамъ? защо не
дойде при мене? не могѫ ли да ти сто-
38 рѭ почесть? А Валаамъ рече Валаку:
Ето, дойдохъ при тебе; имамъ ли сега
власть да говорѭ нѣщо? Което слово ту-
ри Богъ въ уста-та ми, него ще говорѭ.
39 И отиде Валаамъ наедно съ Валака, и
40 дойдохѫ въ Киріаѳузоѳъ. И жъртвува
Валакъ говеда и овцы, и проводи Валаа-
му и па князове-тѣ които бѣхѫ съ не-
41 го. И на сутринь-тѫ зѣ Валакъ Валаама,
и възведе го на высокы-тѣ Вааловы мѣ-
ста, и отъ тамъ видѣ той край-тъ на
людіе-тѣ.

ГЛАВА 23.

1 И рече Валаамъ Валаку: Съгради ми
тукъ седмь олтари, и приготви ми тукъ
2 седмь юнца и седмь овна. И направи
Валакъ както рече Валаамъ; и принесо-
хѫ Валакъ и Валаамъ по юнецъ и овенъ
3 на *всякой* олтарь. И рече Валаамъ Ва-
лаку: Застани близу при всесъжженіе-
то си, и азъ ще идѫ; може бы да излѣзе
Господь на срещѫ ми, и каквото ми по-
каже, азъ ще ти обявѭ. И отиде на вы-
4 соко мѣсто. И срѣщнѫ Богъ Валаама; и
рече му *Валаамъ*: Приготвихъ седмь-тѣ
олтари, и принесохъ по юнецъ и овенъ
5 на *всякой* олтарь. И Богъ тури слово въ
уста-та на Валаама, и рече: Върни ся
6 при Валака, и така да questa: И върнѫ
ся при него, и ето, стояше при всесъж-
женіе-то си, той и всичкы-тѣ Моавови
7 князове. Тогазь начнѫ притчѫ-тѫ си, и
рече:

Валакъ Моавскый царь мя доведе отъ
Арамъ,
Отъ въсточны-тѣ горы, *и каза ми:*

Ела прокълни ми Іакова:
И ела кълни Израиля.
8 Какъ да прокълнѫ когото Богъ не проклѣва:
Или какъ да кълнѫ когото Богъ не кълне?
9 Защото отъ върхъ канары-тѣ го видѣх,
И отъ хълмы-тѣ го гледамъ:
Ето народъ, който ще ся насели отдѣлно,
И нѣма да ся счете между языцы-тѣ.
10 Кой може да изброи пѣсъкъ-тъ Іакововъ,
И число-то на четвъртѫ-тѫ часть отъ Израиля?
Дано умрѫ, както умиратъ праведни-тѣ,
И сетнины-тѣ ми да бѫдѫтъ както тѣхны-тѣ.
11 И рече Валакъ Валааму: Що ми направи ты? зѣхъ тя за да прокълнешь
неприятели-тѣ ми: и ето, ты съвсѣмъ си
12 гы благословилъ. А той отговори и рече: Не трѣбва ли да внимавамъ въ онова
което Господь тури въ уста-та ми, него
да рекѫ?
13 И рече му Валакъ: Ела, молѭ, заедно
съ мене на друго мѣсто, отъ дѣто ще гы
видишь: само край-тъ имъ ще видишь, а
всичкы тѣхъ нѣма да видишь: и про-
14 кълни ми гы отъ тамъ. И доведе го на
поле-то Зофимъ, на върхъ-тъ на Фасгѫ,
и съгради седмь олтари, и принесе по
15 юнецъ и овенъ на всякой олтарь. Тогазь
рече *Валаамъ* Валаку: Застани тука при
всесъжженіе-то си, а азъ ще срѣщнѫ
16 тамъ *Господа*. И срѣщнѫ Господь Валаама и тури слово въ уста-та му и рече:
17 Върни ся при Валака, и речи така. И
той дойде при него: и ето стояше той
при всесъжженіе-то си, и Моавови-тѣ
князеве наедно съ него. И рече му Ва-
18 лакъ: Що говори Господь? Тогазь той
начнѫ притчѫ-тѫ си, и рече:
Стани, Валаче, та слушай:
Дай ми ухо, ты сыне Сепфоровъ!
19 Богъ не е человѣкъ та да лъже,
Нито человѣческый сынъ та да ся раскае:
Той рече и нѣма ли да направи?
Той говори и нѣма ли да го тури въ дѣйствіе?
20 Ето азъ благословеніе зѣхъ:
И той като благослови, азъ не могѫ да го повърнѫ.
21 Не гледа беззаконіе въ Іакова,
Нито вижда прѣстѫпленіе въ Израиля:
Господь Богъ неговый съ него е,
И царско въсклицаніе има между него.
22 Богъ гы изведе изъ Египетъ:
Има силѫ както *единорогъ.
23 Наистинѫ нѣма чародѣяніе противъ Іакова,
И нѣма вълхвованіе противъ Израиля:
На врѣме ще ся говори за Іакова
И за Израиля, Що е направилъ Богъ?
24 Ето людіе-тѣ ще въстанѫтъ като лѣвица,
И ще ся дигнѫтъ като львъ:
Нѣма да легнѫтъ додѣ не изѣдѫтъ ловъ-тъ,
И испіѭтъ кръвь-тѫ на убиты-тѣ.
25 Тогазь рече Валакъ Валааму: Нито да
гы прокълнешь съвсѣмъ, нито да гы бла-
26 гословишь съвсѣмъ. А Валаамъ отговори
Валаку и рече: Не говорихъ ли ти и казахъ: Всичко което *ми* рече Господь,
това ще направѭ?
27 Рече още Валакъ Валааму: Ела, молѭ,
ще тя заведѫ на друго мѣсто; негли ще
бѫде угодно Богу да ми гы прокълнешь
28 отъ тамъ. И заведе Валакъ Валаама на
върхъ-тъ на Фегоръ, който гледа къмъ
29 Іесимонъ. И рече Валаамъ Валаку: Съгради ми тукъ седмь олтари, и пригот-
30 ви ми тукъ седмь юнца и седмь овна. И
направи Валакъ, както рече Валаамъ,
и принесе по юнецъ и овенъ на *всякой*
олтарь.

ГЛАВА 24.

1 И понеже видѣ Валаамъ, че бѣше угодно прѣдъ Господа да благослови Израиля, не отиде, както другъ пѫть, да потърси гатанія, но обърнѫ лице-то си
2 къмъ пустынѭ-тѫ. И дигнѫ Валаамъ очи,
и видѣ Израиля който бѣше населенъ по
племена-та си; и дойде на него Духъ
3 Божій. И начнѫ притчѫ-тѫ си и рече:

* *Евр.* РЕЕМЪ, диво животно отъ непознатъ видъ.

Валаамъ сынъ Веоровъ рече,
4 И человѣкъ-тъ който има отворени очи
рече :
Рече онзи, който чу Божіи-тѣ думы,
Който видѣ видѣніе-то на Всесилнаго,
Той падна *като въ сънь*, но имаше очи-
тѣ *си* отворены :
5 Колко сѫ красни твои-тѣ шатри, Іакове,
Твои-тѣ скиніи, Израилю !
6 Като долины сѫ распрострѣны,
Като градины по рѣчны брѣгове,
Като алоины дрьвета които е Господь
насадилъ,
Като кедри по край воды-тѣ.
7 Ще ся излива вода изъ ведра-та му,
И сѣме-то му *ще бѫде* въ много воды,
И царь-тъ му ще бѫде по высокъ отъ
Агага,
И царство-то му ще ся възвеличи.
8 Богъ го изведе изъ Египетъ :
Има сила както еднорогъ :
Ще пояде язычницы-тѣ, врагове-тѣ си,
И ще строши кости-тѣ имъ, и ще *ги* у-
стрѣли съсъ стрѣлы-тѣ си.
9 Легналъ е и лежи като львъ,
И като львица : кой ще го събуди ?
Благословенъ който тя благославя !
И проклѣтъ който тя проклѣва !
10 Тогазь ся распали гнѣвъ-тъ на Валака
противъ Валаама, и исплеска съ рѫцѣ ;
и рече Валакъ Валааму : Азъ тя повы-
кахъ да прокълнешь врагове-тѣ ми : а
ето, ты все гы благославяшь три пѫти.
11 И сега бѣгай на мѣсто-то си ; рѣкохъ
ще тя почьтѫ съ почести ; но ето Гос-
12 подь тя лиши отъ почесть. И рече Ва-
лаамъ Валаку : Не говорихъ ли азъ и на
твои-тѣ посланницы, които бѣше ми пра-
13 тилъ ты, и рѣкохъ : Ако ще ми даде Ва-
лакъ и домъ-тъ си пъленъ съсъ сребро и
злато, не могѫ да прѣстѫпѭ повелѣніе-
то Господне, за да направѭ добро или
зло отъ себе си, *но* онова което Господь
14 проговори, него ще рекѫ ? И сега, ето,
азъ отивамъ при свои-тѣ си людіе, ела,
да ти кажѫ какво ще да направятъ тѣзи
людіе на твои-тѣ людіе въ послѣдни-тѣ
15 дни. И начнѫ притчѫ-та си и рече :
Валаамъ сынъ Веоровъ рече,
И человѣкъ-тъ който има отворены очи
рече :
16 Рече онзи който чу Божіи-тѣ думы,
Който има познаніе-то на Всевышняго,
Който видѣ видѣніе-то на Всесилнаго.
Той падна *като въ сънь*, но имаше очи-
тѣ си отворены :
17 Ще го видѭ, но не сега ;
Ще го гледамъ, но не отъ близу :
Ще излѣзе звѣзда отъ Іакова,
И ще ся въздигне скиптръ отъ Израиля,
И ще порази Моавскы-тѣ князове,
И ще погуби всичкы-тѣ *Ситовы сынове.
18 И Едомъ ще бѫде притяжаніе,
И Сіиръ ще бѫде притяжаніе на враго-
ве-тѣ си :
И Израиль ще дѣйствува съ крѣпость.
19 И *който происльзе* отъ Іакова ще за-
владѣе,
И ще погуби останалы-тѣ отъ градъ-тъ.
20 И като видѣ Амалика, почнѫ притчѫ-
тѫ си и рече :
Амаликъ е начало на народы-тѣ :
Но най сетнѣ съвсѣмъ ще ся истрѣби :
21 И като видѣ Кенейцы-тѣ, почнѫ прит-
чѫ-та си, и рече :
Силно е твое-то жилище,
И положилъ си гнѣздо-то си на канарѫ-тѫ;
22 Но Кенейци-тѣ ще ся разорятъ,
Додѣ тя заплѣни Ассуръ.
23 И продължи притчѫ-та си, и рече :
О ! кой ще остане живъ,
Когато Богъ извърши това !
24 И корабы *ще дойдѫтъ* отъ приморіи-тѣ
на Киттимъ,
И ще смирятъ Ассура, и ще смирятъ
Евера :
Но и тѣ съвсѣмъ ще ся истрѣбятъ.
25 И стана Валаамъ и тръгнѫ, и върнѫ
ся на мѣсто-то си ; а Валакъ отиде и
той на пѫть-тъ си.

ГЛАВА 25.

1 И остана Израиль въ Ситтимъ : и
почнахѫ людіе-тѣ да блудствуватъ съ
2 Моавскы-тѣ дъщери, Които поканихѫ

* *Или* мятежни.

людіе-тѣ на жъртвы-тѣ на богове-тѣ си;
и ядохѫ людіе-тѣ, и поклонихѫ ся на
3 богове-тѣ имъ. И прилѣпи ся Израиль
при Ваалфегора: и распали ся гнѣвъ-тъ
4 Господень противъ Израиля. И рече Го-
сподь Моисею: Земи всичкы-тѣ князове
на людіе-тѣ, и обѣси гы прѣдъ Господа
срещѫ слънце-то, за да ся дигне отъ И-
зраиля ярость-та на гнѣвъ-тъ Господень.
5 И Моисей рече на Израилевы-тѣ сѫдіи:
Убійте всякой человѣцы-тѣ си, конто ся
6 прилѣпихѫ при Ваалфегора. И ето, единъ
отъ Израилевы-тѣ сынове дойде и водя-
ше на братія-та си Мадіамкѫ женѫ,
прѣдъ очи-тѣ на Моисея, и прѣдъ всич-
ко-то събраніе на Израилевы-тѣ сынове,
когато тѣ плачахѫ прѣдъ двери-тѣ на
7 скиніѭ-тѫ на събраніе-то. А Финеесъ
сынъ-тъ на Елеазара, сынъ на Аарона
священникъ-тъ, като видѣ, станѫ изъ
срѣдъ събраніе-то, и зѣ въ рѫкѫ-тѫ си
8 копіе, И влѣзе слѣдъ человѣкъ-тъ И-
зраилянинъ-тъ въ ложницѫ-тѫ, и пробо-
де и двамата, и человѣкъ-тъ Израиля-
нинъ-тъ, и женѫ-тѫ въ коремъ-тъ ѝ. И
прѣстанѫ язва-та отъ Израилевы-тѣ сы-
9 нове. И умрѣли-тѣ отъ язвѫ-тѫ бѣхѫ
двадесеть и четыри тысящи.
10 И говори Господь Моисею и рече:
11 Финеесъ, сынъ-тъ на Елеазара, сынъ на
Аарона священникъ-тъ, отвърнѫ ярость-
тѫ ми отъ Израилевы-тѣ сынове, поне-
же показа въ срѣдъ тѣхъ ревность за
мене, и азъ не истрѣбихъ Израилевы-тѣ
12 сынове въ ревность-тѫ си. За това, ка-
жи: Ето, азъ му давамъ мирный-тъ мой
13 завѣтъ: И ще бѫде нему и на сѣме-то
му слѣдъ него, завѣтъ на вѣчно священ-
ство; защото быде ревнитель за Бога
своего, и направи умилостивеніе за И-
14 зраилевы-тѣ сынове. А име-то на уби-
тый-тъ Израилянинъ, който бы убитъ
наедно съ Мадіамкѫ-тѫ женѫ, бѣше Зи-
мрій сынъ на Салу князь-тъ на единъ о-
15 теческый домъ отъ Симеоновцы-тѣ. И и-
ме-то на Мадіамкѫ-тѫ женѫ, убитѫ-тѫ,
бѣше Хазвія, дъщеря на Сура, начал-
никъ на людіе-тѣ, на единъ отеческый
домъ въ Мадіамъ.
16 И говори Господь Моисею и рече:
17 Гонѣте Мадіамцы-тѣ, и поразѣте гы:
18 Защото тѣ вы гонятъ съ коварства-та
си, съ конто вы прѣльстихѫ чрѣзъ Фе-
гора, и чрѣзъ Хазвіѭ сестрѫ си, дъще-
рѭ-тѫ на единъ Мадіамскый князь, коя-
то быде убита въ день-тъ на язвѫ-тѫ
поради Фегора.

ГЛАВА 26.

1 И слѣдъ язвѫ-тѫ говори Господь Мои-
сею и Елеазару сыну Ааронову священ-
2 нику, и рече: Прѣбройте всичко-то съ-
браніе на Израилевы-тѣ сынове, отъ
двадесеть годинъ нагорѣ, по отеческы-
тѣ имъ домове, всичкы-тѣ въ Израиль
3 конто могѫтъ да излѣзѫтъ на бой. И Мои-
сей и Елеазаръ священникъ-тъ говорихѫ
имъ на Моавовы-тѣ полета, при Іорданъ
4 срещѫ Іерихонъ, и рекохѫ: *Избройте людіе-тѣ* отъ двадесеть годинъ нагорѣ,
както заповѣда Господь Моисею, и на
Израилевы-тѣ сынове, конто излѣзохѫ
изъ Египетскѫ-тѫ земѭ.
5 Рувимъ първородный-тъ на Израиля.
Рувимови-тѣ сынове бѣхѫ, отъ Еноха,
родъ-тъ на Еноховцы-тѣ; отъ Фаллу,
6 родъ-тъ на Фаллуевцы-тѣ; Отъ Есрона,
родъ-тъ на Есроновцы-тѣ; отъ Хармія.
7 родъ-тъ на Харміевцы-тѣ. Тѣзи сѫ родо-
ве-тѣ на Рувимовцы-тѣ: и изброени-тѣ
отъ тѣхъ бѣхѫ четыридесеть и три ты-
8 сящи и седмстотинъ и тридесеть. И сы-
9 нове-тѣ на Фаллу бѣхѫ Еліавъ: И сыно-
ве-тѣ на Еліава Намуилъ, и Даѳанъ, и
Авиронъ. Тѣзи сѫ Даѳанъ и Авиронъ,
избранни-тѣ отъ събраніе-то, конто ся
подигнахѫ противъ Моисея и противъ
Аарона въ събраніе-то на Корея, когато
10 ся подигнахѫ противъ Господа: И рас-
твори земя-та уста-та си, та гы погълнѫ
наедно съ Корея въ истрѣбленіе-то на
събраніе-то *му* когато огнь-тъ пояде
двѣстѣ-тѣ и петдесеть человѣцы: и ста-
11 нахѫ за знаменіе. А сынове-тѣ на Ко-
рея не умрѣхѫ.
12 Симеонови-тѣ сынове, по родъ-тъ си,
бѣхѫ отъ Намуила, родъ-тъ на Намуи-

ловцы-тѣ; отъ Ямина, родъ-тъ на Яминовцы-тѣ; отъ Яхина, родъ-тъ на Яхи-
18 новцы-тѣ; Отъ Зарѫ, родъ-тъ на Заровцы-тѣ; отъ Саула, родъ-тъ на Саулов-
14 цы-тѣ. Тѣзи сѫ родове-тѣ на Симеоновцы-тѣ; двадесеть и двѣ тысящи и двѣстѣ *души*.
15 Гадови-тѣ сынове, по родове-тѣ си, бѣхѫ, отъ Сафона, родъ-тъ на Сафоновцы-тѣ; отъ Аггія, родъ-тъ на Аггіевцы-тѣ; отъ Сунія, родъ-тъ на Суніевцы-тѣ;
16 Отъ Азенія, родъ-тъ на Азеніевцы-тѣ;
17 отъ Ирія, родъ-тъ на Иріевцы-тѣ; Отъ Арода, родъ-тъ на アродовцы-тѣ; отъ А-
18 рилія, родъ-тъ на Ариліевцы-тѣ. Тѣзи сѫ родове-тѣ на Гадовы-тѣ сынове; и изброени-тѣ отъ тѣхъ, четырдесеть тысящи и петстотинъ.
19 Іудини-тѣ сынове бѣхѫ Иръ и Авнанъ: но Иръ и Авнанъ умрѣхѫ въ Ханаанскѫ-
20 тѫ землѭ. И Іудини-тѣ сынове, по родове-тѣ си бѣхѫ отъ Селѫ, родъ-тъ на Селаевцы-тѣ; отъ Фареса, родъ-тъ на Фаресовцы-тѣ; отъ Зарѫ, родъ-тъ на
21 Заровцы-тѣ: И Фаресови-тѣ сынове бѣхѫ, отъ Есрона, родъ-тъ на Есроновцы-тѣ; отъ Амула, родъ-тъ на Амуловцы-тѣ.
22 Тѣзи сѫ Іудины-тѣ родове, и изброени-тѣ отъ тѣхъ, седмдесеть и шесть тысящи и петстотинъ.
23 Иссахарови-тѣ сынове, по родове-тѣ си, бѣхѫ, *отъ* Θолѫ, родъ-тъ на Θоловцы-тѣ; отъ Фуа, родъ-тъ на Фуевцы-тѣ;
24 Отъ Іасува, родъ-тъ на Іасувовцы-тѣ; отъ Симрона, родъ-тъ на Симроновцы-тѣ.
25 Тѣзи сѫ Иссахарови-тѣ родове: и изброени-тѣ отъ тѣхъ, шестдесеть и четыри тысящи и триста.
26 Завулонови-тѣ сынове, споредъ родове-тѣ си, бѣхѫ, отъ Середа, родъ-тъ на Середовцы-тѣ; отъ Елона, родъ-тъ на Елоновцы-тѣ; отъ Яленла, родъ-тъ на
27 Яленловцы-тѣ. Тѣзи сѫ родове-тѣ на Завулоновцы-тѣ; и изброени-тѣ отъ тѣхъ, шестдесеть тысящи и петстотинъ.
28 Іосифови-тѣ сынове, споредъ родове-
29 тѣ си, бѣхѫ, Манассія и Ефремъ. Манассіеви-тѣ сынове бѣхѫ, отъ Махира, родъ-тъ на Махировцы-тѣ. И Махиръ
роди Галаада; *а* отъ Галаада, родъ-тъ на
30 Галаадовцы-тѣ. Тѣзи сѫ Галаадови сынове: отъ Ахіезера, родъ-тъ на Ахіезеровцы-тѣ; отъ Хелека, родъ-тъ на Хе-
31 лековцы-тѣ; И *отъ* Асріила, родъ-тъ на Асріиловцы-тѣ; *отъ* Сихема, родъ-тъ на Сихемовцы-тѣ; и *отъ* Семида, родъ-тъ
32 на Семидовцы-тѣ; И *отъ* Ефера, родъ-тъ
33 на Еферовцы-тѣ: И Салпаадъ, Еферовый сынъ, нѣмаше сынове, но дъщери: а имена-та на Салпаадовы-тѣ дъщери *бѣхѫ* Маала, и Нуа, Егла, Мелха, и Θерса.
34 Тѣзи сѫ Манассіеви-тѣ родове: и изброени-тѣ отъ тѣхъ, петдесеть и двѣ тысящи и седмстотинъ.
35 Тѣзи сѫ Ефремови-тѣ сынове, по родове-тѣ си, отъ Суθалѫ, родъ-тъ на Суθаловцы-тѣ; отъ Вехера, родъ-тъ на Вехеровцы-тѣ; отъ Тахана, родъ-тъ на Та-
36 хановцы-тѣ; И тѣзи сѫ Суθалови сынове: отъ Ерана, родъ-тъ на Ерановцы-тѣ.
37 Тѣзи сѫ родове-тѣ на Ефремовы-тѣ сынове: и изброени-тѣ отъ тѣхъ тридесеть и двѣ тысящи и петстотинъ. Тѣзи сѫ Іосифови сынове, споредъ родове-тѣ си.
38 Веніаминови-тѣ сынове, по родове-тѣ си, бѣхѫ, отъ Белѫ, родъ-тъ на Беловцы-тѣ; отъ Асвила, родъ-тъ на Асвиловцы-тѣ; отъ Ахирама, родъ-тъ на Ахира-
39 мовцы-тѣ; Отъ Суфама, родъ-тъ на Суфамовцы-тѣ; отъ Уфама, родъ-тъ на У-
40 фамовцы-тѣ. И Белови-тѣ сынове бѣхѫ Аредъ и Нееманъ: *отъ Ареда*, родъ-тъ на Аредовцы-тѣ; отъ Неемана, родъ-тъ
41 на Неемановцы-тѣ. Тѣзи сѫ Веніаминови-тѣ сынове, по родове-тѣ си; и изброени-тѣ отъ тѣхъ бѣхѫ четырдесеть и петь тысящи и шестстотинъ.
42 Тѣзи сѫ Данови-тѣ сынове, по родове-тѣ си: отъ Суама, родъ-тъ на Суамовцы-тѣ; тѣзи сѫ Данови-тѣ родове, спо-
43 редъ родове-тѣ си. Изброени-тѣ отъ всичкы-тѣ родове на Суамовцы-тѣ бѣхѫ шестдесеть и четыри тысящи и четыристотинъ.
44 Асирови-тѣ сынове, по родове-тѣ си, бѣхѫ, отъ Іемнѫ, родъ-тъ на Іемновцы-тѣ; отъ Іесуи, родъ-тъ на Іесуіевцы-тѣ;
45 отъ Веріѭ, родъ-тъ на Веріевцы-тѣ. Отъ

Веріевы-тѣ сынове бѣхѫ, отъ Хевера,
родъ-тъ на Хеверовцы-тѣ; отъ Малхіила,
46 родъ-тъ на Малхіиловцы-тѣ. И име-то
47 на Асирова-тѫ дъщерѧ бѣше Сара. Тѣзи
сѫ родове-тѣ на Асировы-тѣ сынове, и
изброени-тѣ отъ тѣхъ, петдесеть и три
тысящи и четыристотинъ.
48 Нефѳалимови-тѣ сынове, по родове-тѣ
си, бѣхѫ, отъ Ясіила, родъ-тъ на Ясі-
иловцы-тѣ; отъ Гунія, родъ-тъ на Гуніев-
49 цы-тѣ; Отъ Іесера, родъ-тъ на Іесеров-
цы-тѣ; отъ Силлима, родъ-тъ на Силли-
50 мовцы-тѣ. Тѣзи сѫ Нефѳалимови родове,
по родове-тѣ си: изброени-тѣ отъ тѣхъ
бѣхѫ четыридесеть и петь тысящи и че-
тыристотинъ.
51 Това е изброеніе-то на Израилевы-тѣ
сынове, шестстотинъ и една тысяща и
седмстотинъ и тридесеть.
52 И говори Господь Моисею и рече:
53 Тѣмъ да ся раздѣли земя-та за наслѣ-
54 діе, по число-то на имена-та *имъ*. На по
многина-та дай по голѣмо наслѣдіе, а на
по малцина-та дай по малко наслѣдіе;
всякому да ся даде наслѣдіе-то му спо-
55 редъ изброеніе-то му. А земя-та да ся
раздѣли съсъ жрѣбіе: по имена-та на о-
течески-тѣ си племена, да иматъ наслѣ-
56 діе. По жрѣбіе да ся раздѣли наслѣдіе-
то имъ между многина-та и малцина-та.
57 А изброеніе-то на Левиты-тѣ по родо-
ве-тѣ имъ е това: Отъ Гирсона, родъ-тъ
на Гирсоновцы-тѣ; отъ Кааѳа, родъ-тъ
на Кааѳовцы-тѣ; отъ Мерарія, родъ-тъ
58 на Мераріевцы-тѣ. Тѣзи сѫ родове-тѣ
на Левиты-тѣ: родъ-тъ на Левіевцы-тѣ,
родъ-тъ на Хевроновцы-тѣ, родъ-тъ на
Маалліевцы-тѣ, родъ-тъ на Мусіевцы-тѣ,
родъ-тъ на Кореовцы-тѣ: а Кааѳъ роди
59 Амрама. Име-то на Амрамова-тѫ женѫ
бѣше Іохаведъ, дъщеря Левіева, която ся
роди Левію въ Египетъ: и роди Амраму
Аарона, и Моисея, и Маріамъ сестрѫ
60 имъ. И Аарону ся родихѫ Надавъ и А-
61 віудъ, Елеазаръ и Иѳамаръ. Но Надавъ и
Авіудъ умрѣхѫ, когато принесохѫ чуждъ
62 огнь прѣдъ Господа. И изброени-тѣ отъ
тѣхъ бѣхѫ двадесеть и три тысящи,
всичкы-тѣ мѫжкы отъ единъ мѣсецъ и
нагорѣ; защото не ся изброихѫ помежду
Израилевы-тѣ сынове, понеже тѣмъ ся
не даде наслѣдіе между Израилевы-тѣ
сынове.
63 Тѣзи сѫ изброени-тѣ чрѣзъ Моисея и
Елеазара священникъ-тъ, които изброи-
хѫ Израилеви-тѣ сынове на Моавовы-тѣ
64 полета, при Іорданъ, *срещѫ* Іерихонъ. Но
между тѣхъ не ся намѣрваше человѣкъ,
отъ онѣзи които ся изброихѫ отъ Мои-
сея и Аарона священникъ-тъ, когато тѣ
изброихѫ Израилевы-тѣ сынове въ Си-
65 найскѫ-тѫ пустынѭ; Защото Господь
рече за тѣхъ: Непрѣмѣнно ще умрѫтъ
въ пустынѭ-тѫ. И не останѫ отъ тѣхъ
ни единъ освѣнъ Халева сына Іефоніева,
и Іисуса сына Навіева.

ГЛАВА 27.

1 И дойдохѫ дъщери-тѣ на Салпаада *кой-
то бѣше* Еферовъ сынъ, а *Еферъ* Галаа-
довъ сынъ, *а Галаадъ* Махировъ сынъ, *а
Махиръ* Манассіевъ сынъ, отъ родове-тѣ
на Манассіѭ сына Іосифова. И имена-та
на дъщери-тѣ му сѫ тѣзи: Мяала, Нуа,
2 и Егла, и Мелха, и Ѳерса. И застанахѫ
прѣдъ Моисея, и прѣдъ Елеазара свя-
щенника, и прѣдъ князове-тѣ и всич-
ко-то събраніе, при двери-тѣ на ски-
3 ніѭ-тѫ на събраніе-то, и рекохѫ: Отецъ
ни умрѣ въ пустынѭ-тѫ; а той не бѣше
отъ събраніе-то на онѣзи които ся бѣхѫ
събрали противъ Господа въ събраніе-то
Кореево, но умрѣ за свой-тъ си грѣхъ, и
4 нѣмаше сынове. Защо да угасне име-то
на отца ни отъ срѣдъ родове-тѣ му, по-
неже нѣма сынъ? Дайте ни наслѣдіе
между братія-та на отца ни.
5 И принесе Моисей сѫдъ-тъ имъ прѣдъ
6 Господа. И говори Господь Моисею и
7 рече: Право говорятъ Салпаадови-тѣ дъ-
щери: непрѣмѣнно да имъ дадешь стя-
жаніе за наслѣдіе между братія-та на
отца имъ: и да направишь да мине върхъ
8 тѣхъ наслѣдіе-то на отца имъ. И говори
на Израилевы-тѣ сынове и кажи: Ако
нѣкой человѣкъ умре, и нѣма сынъ, то-
газь да прѣминете наслѣдіе-то му на дъ-

9 щеря му. Ако ли нѣма дѣщеря, тогазь
да дадете наслѣдіе-то му на братія-та му.
10 Ако ли нѣма братія, тогазь да дадете
наслѣдіе-то му на братія-та на отца му.
11 Ако ли отецъ му нѣма братія, тогазь да
дадете наслѣдіе-то му на по ближній-тъ
му сродникъ изъ родъ-тъ му, и той да
го наслѣди. И *това* да бѫде на Израи-
левы-тѣ синове правило за сѫдъ, както
заповѣда Господь Моисею.
12 И рече Господь Моисею: Възлѣзь на
тѫзь горѫ Аваримъ, и виждь землѭ-тѫ
коѭто дадохъ на Израилевы-тѣ сынове:
13 И като ѭ видишь, ще ся приберешь и
ты при людіе-тѣ си, както ся прибра А-
14 аронъ братъ ти: Защото вы не ся поко-
рихте на повелѣніе-то ми, въ пустынѭ-
тѫ Цинъ, въ противорѣчіе-то на събра-
ніе-то, да мя освятите при водѫ-тѫ прѣдъ
тѣхъ. (Това е вода-та на Меривѫ при
Кадисъ въ пустынѭ-тѫ Цинъ.)
15 И говори Моисей Господу и рече:
16 Господь, Богъ на духове-тѣ на всякѫ
плъть, нека опрѣдѣли человѣка надъ съ-
17 браніе-то, Който да излазя прѣдъ тѣхъ,
и който да влазя прѣдъ тѣхъ, и който
да гы извожда и който да гы въвожда,
за да не бѫде събраніе-то Господне ка-
то овцы които нѣматъ пастырь.
18 И рече Господь Моисею: Земи при
себе си Іисуса сына Навіевъ, человѣкъ,
който има Духъ, и положи на него рѫ-
19 кѫ-тѫ си: И прѣдстави го прѣдъ Еле-
азара священника, и прѣдъ всичко-то
събраніе, и дай му заповѣди прѣдъ тѣхъ.
20 И да положишь на него отъ твоѭ-тѫ
славѫ, за да *го* слушатъ всичко-то събра-
21 ніе на Израилевы-тѣ сынове. И да прѣд-
стане прѣдъ Елеазара священника, *и
да попыта него по сѫдъ-тъ на Уримъ-тъ
прѣдъ Господа: и по негово-то слово
да исхождатъ, и по слово-то му да вхо-
ждатъ, той и всичкы-тѣ Израилеви сы-
нове съ него, и всичко-то събраніе.
22 И направи Моисей както му заповѣда
Господь: и зѣ Іисуса, и прѣдстави го
прѣдъ Елеазара священника, и прѣдъ
23 всичко-то събраніе: И положи рѫцѣ-тѣ
си на него, и даде му заповѣди, както
заповѣда Господь чрѣзъ Моисеевѫ рѫкѫ.

* *Или* който ще попыта за него.

ГЛАВА 28.

1 И говори Господь Моисею и рече: За-
повѣдай на Израилевы-тѣ сынове, и ка-
2 жи имъ: Приносы-тѣ ми, хлѣбъ-тъ ми
за жъртвѫ въ уханіе благовонно менѣ,
внимайте да ми *гы* приносите въ опрѣ-
дѣленно-то имъ врѣме.
3 И кажи имъ: Това е приношеніе-то
което ще приносите Господу: двѣ агне-
та на день, еднолѣтны, непорочны за
4 всегдашно всесъжженіе. Едно-то агне да
приносишь зарань, а друго-то агне да
5 приносишь вечеръ. И за хлѣбно-то при-
ношеніе да приносишь чисто брашно
еднѫ десетѫ часть отъ ефѫ-тѫ, смѣсено
съ еднѫ четвъртѫ часть на единъ инъ
6 първотокъ елей. *Това* е всегдашно все-
съжженіе, опрѣдѣлено на Синайскѫ-тѫ
горѫ, за уханіе благовонно въ жьртвѫ
7 Господу. И възліяніе-то му *да бѫде* една
четвърта часть отъ инъ-тъ за едно-то
агне: въ святилище-то да възливашь си-
8 керѫ за възліяніе Господу. А друго-то
агне да приносишь при вечеръ: както
утренно-то хлѣбно приношеніе, и както
възліяніе-то му, да *го* принесешь жьртвѫ
9 за уханіе благовонно Господу. А въ сѫб-
ботенъ день *да приносите* двѣ агнета
еднолѣтны безъ порокъ, и двѣ десеты
части чисто брашно смѣсено съ елей за
хлѣбно приношеніе, и възліяніе-то му.
10 *Това е* всесъжженіе-то на всякѫ сѫббо-
тѫ, освѣнь всегдашно-то всесъжженіе,
и възліяніе-то му.
11 И въ новомѣсечія-та си да приносите
всесъжженіе Господу, два юнца отъ го-
веда-та, единъ овенъ, седмь агнета едно-
12 лѣтны, безъ порокъ. И за всякой юнецъ
три десеты части чисто брашно смѣсено
съ елей, за хлѣбно приношеніе, и за
единъ овенъ двѣ десеты части чисто
брашно смѣсено съ елей, за хлѣбно при-
13 ношеніе, И по еднѫ десетѫ часть чисто
брашно смѣсено съ елей за хлѣбно при-

ношеніе за всяко агне. *Това е* всесъж-
жение, жъртва за уханіе благовонно Гос-
14 поду. И възліяніе-то имъ да бѫде вино,
половинъ инъ за юнецъ-тъ, и една третя
часть отъ инъ-тъ за овенъ-тъ, и една
четвърта часть отъ инъ-тъ за агне-то.
Това е всесъжженіе на всякой мѣсецъ,
15 по мѣсецы-тѣ на година-та. И освѣнь
всегдашно-то всесъжженіе, единъ ярецъ
отъ козы-тѣ ще ся приноси Господу въ
приношеніе за грѣхъ, и възліяніе-то му.
16 И въ четырнадесетый-тъ день на пър-
17 вый-тъ мѣсецъ е Пасха-та Господня. И
въ петнадесетый-тъ день на тойзи мѣ-
сецъ е праздникъ; седмь дни да ся яде
18 бесквасенъ *хлѣбъ*. Въ първый-тъ день да
бѫде съзваніе свято: да не работите ни-
19 каквѫ работѫ. И да принесете жъртвѫ
за всесъжженіе Господу, два юнца отъ
говеда-та, и единъ овенъ, и седмь агне-
та еднолѣтны: непорочны да ви бѫдатъ.
20 И хлѣбно-то имъ приношеніе да бѫде
отъ чисто брашно смѣсено съ елей, три
десеты части да приносите за юнецъ-тъ,
21 и двѣ десеты части за овенъ-тъ. По еднѫ
десетѫ часть да приносишь за всяко а-
22 гне отъ седмь-тѣ агнета. И единъ ярецъ
въ приношеніе за грѣхъ, за да бѫде у-
23 милостивеніе за васъ. Освѣнь утренно-то
всесъжженіе, което е всесъжженіе все-
24 гдашно, тыя да приносите. Така да при-
носите всякой день, въ седмь-тѣ дни,
хранѫ-та, жъртвѫ за уханіе благовонно
Господу: освѣнь всегдашно-то всесъж-
женіе, *това* да ся приноси и възліяніе-
25 то му. И въ седмый-тъ день да имате
съзваніе свято: да не работите никаквѫ
работѫ.
26 И въ день-тъ на начатки-тѣ, когато
принесете ново хлѣбно приношеніе Го-
споду, въ *край-тъ на* седмицы-тѣ ваши,
да имате съзваніе свято: да не работите
27 никаквѫ работѫ. И да приносите все-
съжженіе за уханіе благовонно Господу,
два юнца отъ говеда-та, единъ овенъ,
28 седмь еднолѣтны агнета. И хлѣбно-то имъ
приношеніе да бѫде отъ чисто брашно
смѣсено съ елей, три десеты части за
всякой юнецъ, двѣ десеты части за единъ
29 овенъ, По еднѫ десетѫ часть за всяко
30 агне, отъ седмь-тѣ агнета: Единъ ярецъ
отъ козы-тѣ, за да бѫде умилостивеніе
31 за васъ. Освѣнь всегдашно-то всесъжже-
ніе и хлѣбно-то му приношеніе, *тѣхъ*
ще приносите, (безъ порокъ да ви бѫ-
датъ), и възліянія-та имъ.

ГЛАВА 29.

1 И въ седмый-тъ мѣсецъ, въ първый-тъ
день на мѣсецъ-тъ, да имате съзваніе
свято: да не работите никаквѫ работѫ:
да бѫде *той* у васъ день на *тржбно* въс-
2 клицаніе. И да приносите всесъжженіе,
за уханіе благовонно Господу, единъ ю-
нецъ отъ говеда-та, единъ овенъ, седмь
3 агнета еднолѣтны, безъ порокъ: И хлѣбно-
то имъ приношеніе да бѫде чисто брашно
смѣсено съ елей, три десеты части за
юнецъ-тъ, двѣ десеты части за овенъ-тъ,
4 И една десета часть за всяко агне, отъ
5 седмь-тѣ агнета: И единъ ярецъ отъ
козы-тѣ въ приношеніе за грѣхъ, за да
6 бѫде умилостивеніе за васъ: Освѣнь но-
вомѣсечно-то всесъжженіе, и хлѣбно-то
му приношеніе, и всегдашно-то всесъж-
женіе, и хлѣбно-то му приношеніе, и
възліянія-та имъ, по опрѣдѣлено-то за
тѣхъ, жъртвѫ за уханіе благовонно Гос-
поду.
7 И въ десетый-тъ день на седмый-тъ
тойзи мѣсецъ да имате съзваніе свято; и
да смирите душы-тѣ си: никаквѫ работѫ
8 да не работите: И да приносите всесъж-
женіе Господу за уханіе благовонно, е-
динъ юнецъ отъ говеда-та, единъ овенъ,
седмь агнета еднолѣтны: непорочны да
9 ви бѫдатъ. И хлѣбно-то имъ приноше-
ніе да бѫде чисто брашно смѣсено съ е-
лей, три десеты части за юнецъ-тъ, двѣ
10 десеты части за единый-тъ овенъ, По е-
днѫ десетѫ часть за всяко агне, отъ
11 седмь-тѣ агнета: Единъ ярецъ отъ козы-
тѣ въ приношеніе за грѣхъ, освѣнь при-
ношеніе-то въ умилостивеніе за грѣхъ,
и всегдашно-то всесъжженіе, негово-то
хлѣбно приношеніе, и възліянія-та имъ.
12 И въ петнадесетый-тъ день на седмый-тъ

мѣсецъ да имате съзваніе свято: да не
работите никаквѫ работѫ: и да празд-
13 нувате праздникъ Господу седмь дни. И
да приносите всесъжженіе, жьртвѫ за
уханіе благовонно Господу, тринадесеть
юнцы отъ говеда-та, два овна, четыри-
надесеть агнета еднолѣтны: безъ порокъ
14 да бѫдѫтъ. И хлѣбно-то имъ приноше-
ніе да бѫде чисто брашно смѣсено съ е-
лей, три десеты части за всякой юнецъ
отъ тринадесеть-тѣ юнца, двѣ десеты
части за всякой овенъ отъ два-та овна,
15 И по еднѫ десетѫ часть за всяко агне
16 отъ четыринадесеть-тѣ агнета: И единъ
ярецъ отъ козы-тѣ въ приношеніе за
грѣхъ, освѣнь всегдашно-то всесъжженіе,
негово-то хлѣбно приношеніе, и възлія-
ніе-то му.
17 И въ вторый-тъ день *да принесете* два-
надесеть юнца, отъ говеда-та, два овна,
четыринадесеть агнета еднолѣтны, непо-
18 рочны: И хлѣбно-то имъ приношеніе, и
възліянія-та имъ, за юнцы-тѣ, за овны-
тѣ, и за агнета-та споредъ число-то имъ,
19 както е опрѣдѣлено: И единъ ярецъ отъ
козы-тѣ въ приношеніе за грѣхъ, освѣнь
всегдашно-то всесъжженіе, негово-то
хлѣбно приношеніе, и възліянія-та имъ.
20 И въ третій-тъ день, единадесеть юн-
ца, два овна, четыринадесеть агнета ед-
21 нолѣтны, непорочны: И хлѣбно-то имъ
приношеніе, и възліянія-та имъ, за юн-
цы-тѣ, за овны-тѣ, и за агнета-та, спо-
редъ число-то имъ, както е опрѣдѣлено:
22 И единъ ярецъ въ приношеніе за грѣхъ,
освѣнь всегдашно-то всесъжженіе, и не-
гово-то хлѣбно приношеніе, и възлія-
ніе-то му.
23 И въ четвьртый-тъ день, десеть юнца,
два овна, четыринадесеть агнета едно-
24 лѣтны, непорочны: Хлѣбно-то имъ при-
ношеніе, и възліянія-та имъ, за юнцы-тѣ,
за овны-тѣ, и за агнета-та, по число-то
25 имъ, както е опрѣдѣлено: И единъ я-
рецъ отъ козы-тѣ въ приношеніе за
грѣхъ, освѣнь всегдашно-то всесъжже-
ніе, негово-то хлѣбно приношеніе, и
възліяніе-то му.
26 И въ петый-тъ день, деветь юнца, два
овна, четыринадесеть еднолѣтны агнета,
27 непорочны: И хлѣбно-то имъ приноше-
ніе и възліянія-та имъ, за юнцы-тѣ, за
овны-тѣ, и за агнета-та, споредъ число-
28 то имъ, както е опрѣдѣлено: И единъ
ярецъ въ приношеніе за грѣхъ, освѣнь
всегдашно-то всесъжженіе, негово-то
хлѣбно приношеніе, и възліяніе-то му.
29 И въ шестый-тъ день, осмь юнца, два
овна, четыринадесеть еднолѣтны агнета,
30 непорочны: И хлѣбно-то имъ приноше-
ніе, и възліянія-та имъ, за юнцы-тѣ, за
овны-тѣ, и за агнета-та, споредъ число-
31 то имъ, както е опрѣдѣлено: И единъ
ярецъ въ приношеніе за грѣхъ, освѣнь
всегдашно-то всесъжженіе, негово-то
хлѣбно приношеніе, и възліянія-та му.
32 И въ седмый-тъ день, седмь юнца, два
овна, четыринадесеть еднолѣтны агнета,
33 непорочны: И хлѣбно-то имъ приноше-
ніе, и възліянія-та имъ, за юнцы-тѣ, за
овны-тѣ, и за агнета-та, споредъ число-
34 то имъ, както е опрѣдѣлено за тѣхъ: И
единъ ярецъ въ приношеніе за грѣхъ, о-
свѣнь всегдашно-то всесъжженіе, него-
во-то хлѣбно приношеніе, и възліяніе-
то му.
35 Въ осмый-тъ день да имате тьржe-
ственно събраніе; никаквѫ работѫ да
36 не работите: И да приносите всесъж-
женіе, жьртвѫ за уханіе благовонно Го-
споду, единъ юнецъ, единъ овенъ, седмь
37 еднолѣтны агнета, непорочны: Хлѣбно-
то имъ приношеніе, и възліянія-та имъ,
за юнецъ-тъ, за овенъ-тъ, и за агнета-та,
споредъ число-то имъ, както е опрѣдѣ-
38 лено: И единъ ярецъ въ приношеніе за
грѣхъ, освѣнь всегдашно-то всесъжже-
ніе, и негово-то хлѣбно приношеніе, и
възліяніе-то му.
39 Това да правите Господу въ ваши-тѣ
праздницы, освѣнь обричанія-та си, и
произволны-тѣ си приношенія, за все-
съжженія-та ваши, и за хлѣбы-тѣ ваши
приношенія, и за възліянія-та ваши, и
за примирителны-тѣ ваши приношенія.
40 И говори Моисей на Израилевы-тѣ сы-
нове, по всичко що заповѣда Господь
Моисею.

ГЛАВА 30.

1 И говори Моисей на князове-тѣ отъ
племена-та на Израилевы-тѣ сынове, и
2 рече: Това е което заповѣда Господь:
Когато нѣкой человѣкъ направи обричаніе Господу, или ся закълне съ клѣтвж за да върже душж-тж си съ обязателство, да не наруши думж-тж си, но да стори по всичко що е излѣзло изъ уста-та му.
3 И ако нѣкоя жена направи обричаніе
Господу, и върже *себе си* съ обязателство въ бащинъ-тъ си домъ, въ мла-
4 дость-тж си, И чуе баща й обричаніе-то
й, и обязателство-то й съ което върза
душж-тж си, и прѣмълчи й баща й, тогазь всичкы-тѣ й обричанія ще си останжтъ; и всяко нейно обязателство съ
което е вързала душж-тж си, ще си о-
5 стане. Ако ли й възбрани баща й, въ
който день чуе, то всичкы-тѣ й обричанія или обязателства-та й съ които е вързала душж-тж си, не ще да си останжтъ:
и Господь ще й прости, защото й е възбранилъ баща й.
6 Ако ли ся ожени, и има на себе си о-
бричаніе-то си или нѣщо несмысленно
изговорено съ устны-тѣ си, съ което е
7 вързала душж-тж си, И чуе мжжъ й, и
прѣмълчи й, въ който день чуе, тогазь
обричанія-та й ще си останжтъ; и обязателства-та й, съ които е вързала душж-
8 тж си, ще си останжтъ. Ако ли й възбрани мжжъ й въ който день чуе, тогазь
ще уницожи обричаніе-то й което е зѣла
върху си, и онова което е несмысленно
продумала съ устны-тѣ си, съ което е
вързала душж-тж си; и Господь ще й
прости.
9 Но обричаніе направено отъ вдовицж,
или отъ напустнатж женж, всичко съ
което бы вързала душж-тж си, ще си о-
стане върху й.
10 Ако ли е направила обричаніе въ кж-
щж-тж на мжжа си, или е вързала ду-
11 шж-тж си съ клѣтвенно обязателство, И
е чулъ мжжъ й, и прѣмълчалъ й, *и* не й
възбранилъ, тогазь всичкы-тѣ й обричанія ще си останжтъ; и всичкы-тѣ обязателства, съ които е вързала душж-тж си,
12 ще си останжтъ. Ако ли гы е мжжъ й
съвсѣмъ уницожилъ, въ който день е
чулъ, всичко онова което е излѣзло изъ
устны-тѣ й за обричанія-та й, и за вързваніе-то на душж-тж й, не ще да остане:
мжжъ й гы е уницожилъ, и Господь ще й
13 прости. Всяко обричаніе и всяко съ клѣ-
твж обязателство за смиреніе на душж-
тж й, мжжъ й може да утвърди, и мжжъ й
14 може да уницожи: Ако ли мжжъ й слѣдува
да мълчи день за день, тогазь подтвърждава всичкы-тѣ й обричанія, и всичкы-тѣ
й обязателства, които сж върхъ неж;
той гы е подтвърдилъ, защото й е замъл-
15 чалъ въ който день е чулъ. Ако ли гы у-
ницожи нѣкакъ послѣ отъ какъ е чулъ,
тогазь той ще понесе грѣхъ-тъ й.
16 Тѣзи сж повелѣнія-та, които заповѣда
Господь Моисею, между мжжъ и женж
му, и между баща и дъщерж му въ младость-тж й въ бащинъ-тъ й домъ.

ГЛАВА 31.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Отмъсти на Мадіамцы-тѣ за Израилевы-
тѣ сынове, и послѣ ще ся прибережь
при людіе-тѣ си.
3 И говори Моисей на людіе-тѣ и рече:
Нека ся оржжатъ отъ васъ мжжіе за бой,
и нека идатъ противъ Мадіама, за да
направятъ за Господа отмыщеніе про-
4 тивъ Мадіама. По еднж тысящж отъ всяко племе, отъ всичкы-тѣ племена на И-
5 зраиля, да проводите на войскж-тж. И
изброихж ся отъ тысящы-тѣ на Израиля,
тысящж отъ *всяко* племе, дванадесеть
6 тысящи оржжени за бой. И проводи гы
Моисей на войскж-*тж*, тысящж отъ *всяко* племе, тѣхъ и Финееса сынъ-тъ на
Елеазара священника, заедно съсъ святы-тѣ съсѫды, и съ трѫбы-тѣ за възкли-
7 цаніе въ рѫцѣ-тѣ му. И направихж бой
противъ Мадіама, както заповѣда Гос-
8 подь Моисею, и убихж всяко мжжко. И
наедно съ убиты-тѣ, убихж и царіе-тѣ

Мадіамскы, Евія, и Рекема, и Сура, и
Ура, и Рева, петь царіе Мадіамскы: и
Валаама сына Веорова убихѫ съ ножъ.
9 И плѣнихѫ Израилеви-тѣ сынове жены-
тѣ на Мадіамцы-тѣ, и дѣца-та имъ, и
всичкы-тѣ имъ скотове, и всичкы-тѣ имъ
стада, и всичкый-тъ имъ имотъ разграби-
10 хѫ. И всичкы-тѣ имъ градове въ жили-
ща-та имъ, и всичкы-тѣ имъ оградены
11 села, изгорихѫ съ огнь. И зѣхѫ всичкы-
тѣ користи, и всичкый-тъ грабежъ отъ
12 человѣкъ до скотъ. И донесохѫ Мои-
сею, и Елеазару священнику, и на съ-
браніе-то на Израилевы-тѣ сынове, плѣ-
нницы-тѣ, и грабежъ-тъ, и користи-тѣ,
въ станъ-тъ, на Моавовы-тѣ полета, при
Іорданъ *срещѫ* Іерихонъ.
13 Тогазъ излѣзохѫ Моисей и Елеазаръ
священникъ-тъ, и всичкы-тѣ князове на
събраніе-то, да гы посрѣщнатъ, вънъ
14 отъ станъ-тъ. И Моисей ся разгнѣви на
военачалницы-тѣ, на тысящницы-тѣ, и на
стотницы-тѣ, които дойдохѫ отъ воен-
15 ный-тъ походъ; И рече имъ Моисей: О-
16 ставихте ли живы всичкы-тѣ жены? Ето
тѣ по съвѣтъ-тъ на Валаама, станахѫ
причина на Израилевы-тѣ сынове, та без-
законнувахѫ противъ Господа въ дѣло-то
на Фегора, и станѫ язва-та въ събра-
17 ніе-то Господне. И сега умъртвѣте отъ
дѣца-та всичкы-тѣ мѫжкы, и умъртвѣте
всякѫ женѫ която е познала мѫжъ, и
18 лежала съ него. А всичкы-тѣ момичета,
колкото не сѫ познали мѫжко легло, о-
19 ставѣте живы за себе си. И вы останѣ-
те вънъ отъ станъ-тъ седмь дни; който
е умъртвилъ человѣка, и който ся е до-
прѣлъ до убитъ, очистѣте ся вы и плѣ-
нници-тѣ ви въ третій-тъ день, и въ сед-
20 мый-тъ день: И очистѣте всичкы-тѣ дре-
хы, и всичкы-тѣ кожены съсѫды, и всич-
ко което е направено отъ козинѫ, и
всичкы-тѣ дървены съсѫды.
21 И рече Елеазаръ священникъ-тъ на
ратницы-тѣ, които бѣхѫ ходили на вой-
скѫ: Това е законно-то повелѣніе, което
22 заповѣда Господь Моисею: Само злато-то
и сребро-то, мѣдь-тѫ, желѣзо-то, олово-
23 то и свинецъ-тъ, Всичко което може да
влѣзе въ огнь-тъ ще прѣминете прѣзъ
огнь, и ще бѫде чисто; но трѣбва да ся
очисти и съ очистителнѫ-тѫ водѫ; и
всичко що не влазя въ огнь, да прѣми-
24 нете прѣзъ водѫ: И да изперете дрехы-тѣ
си въ седмый-тъ день, и ще бѫдете чис-
ти; и послѣ да влѣзете въ станъ-тъ.
25 И говори Господь Моисею и рече:
26 Прѣброй грабежъ-тъ и плѣнницы-тѣ, отъ
человѣкъ до скотъ, ты и Елеазаръ свя-
щенникъ-тъ, и началници-тѣ на родове-
27 тѣ отъ събраніе-то: И раздѣли грабежъ-тъ
на двѣ, между ратницы-тѣ които хо-
дихѫ на бой-тъ, и между всичко-то съ-
28 браніе: И отъ *дѣлъ-тъ* на ратницы-тѣ,
които ходихѫ на бой-тъ, отдѣли за Го-
спода дань по еднѫ душѫ отъ петсто-
тинъ, отъ человѣцы, и отъ говеда, и отъ
29 ослы, и отъ овцы: Отъ тѣхнѫ-тѫ поло-
винѫ да земешь това, и да го дадешь Е-
леазару священнику въ приношеніе Го-
30 сподү. И отъ половинѫ-тѫ *която прина-
длежи* на Израилевы-тѣ сынове да зе-
мешь по единъ дѣлъ отъ петдесеть, отъ
человѣцы, отъ говеда, отъ ослы, и отъ
овцы, отъ всякой скотъ, и да гы дадешь
на Левиты-тѣ, които пазятъ стражѫ-тѫ
31 на скиніѭ-тѫ Господнѭ. И направихѫ
Моисей и Елеазаръ священникъ-тъ както
заповѣда Господь Моисею.
32 И грабежъ-тъ, изобиліе-то на плѣнъ-тъ,
който плѣнихѫ ратни-тѣ людіе, бѣше ов-
цы шестстотинъ и седмдесеть и петь
33 тысящи, И говеда седмдесеть и двѣ тыся-
34 щи, И осли шестдесеть и една тысяща,
35 И человѣческы души, отъ жены-тѣ кои-
то не бѣхѫ познали мѫжко легло, всич-
кы-тѣ души тридесеть и двѣ тысящи.
36 И половина-та, дѣлъ-тъ на онѣзи кои-
то бѣхѫ ходили на бой-тъ, бѣше на четъ,
овцы триста и тридесеть и седмь тыся-
37 щи и петстотинъ. И данъкъ-тъ за Гос-
пода отъ овцы-тѣ бѣше шестстотинъ и
38 седмдесеть и петь. И говеда-та тридесеть
и шесть тысящи, и данъкъ-тъ за Господа
39 отъ тѣхъ, седмдесеть и двѣ. И осли-тѣ
тридесеть тысящи и петстотинъ, и да-
нъкъ-тъ за Господа отъ тѣхъ, шестсто-
40 тинъ и единъ. И человѣческы души *бѣхѫ*

шестнадесеть тысящи, и данькъ-тъ за
Господа отъ тѣхъ, тридесеть и двѣ души.
41 И даде Моисей данькъ-тъ, приношеніе
Господу, на Елеазара священника, както
заповѣда Господь Моисею.
42 И отъ половина-та *която принадлеже-*
ше на Израилевы-тѣ синове, която отдѣ-
ли Моисей отъ ратны-тѣ мѫжіе, *за Гос-*
43 *подній-тъ данькъ*, И *тая* половина за
събраніе-то бѣше, овцы триста и триде-
44 сеть и седмь тысящи и петстотинъ; И
45 говеда тридесеть и шесть тысящи, И
46 осли, тридесеть тысящи и петстотинъ, И
человѣчески души шестнадесеть тыся-
47 щи, И зѣ Моисей отъ тази половина за
Израилевы-тѣ синове по единъ дѣлъ отъ
петдесеть, отъ человѣцы, и отъ скотове,
и даде гы на Левиты-тѣ, които пазятъ
стражѫ-тѫ на скиніѭ-тѫ Господнѭ,
както заповѣда Господь Моисею.
48 И приближиха при Моисея началници-тѣ,
които бѣхѫ надъ тысящы-тѣ на
войскѫ-тѫ, тысященачалници и стона-
49 чалници, И рекохѫ на Моисея: Слугы-тѣ
ти прѣброихѫ ратны-тѣ мѫжіе които сѫ
подъ рѫкѫ-тѫ ни, и не е загыналъ ни
50 единъ отъ насъ. И принесохмы даръ Го-
споду, всякой каквото намѣри златны
нѣща, чепочки и гривны, пьрстеніе,
обѣцы и мониста, за да бѫде умилости-
51 веніе за душы-тѣ ни прѣдъ Господа. И зѣ
Моисей и Елеазаръ священникъ-тъ зла-
то-то отъ тѣхъ, всичко въ направены
52 украшенія. И всичко-то злато на прино-
шеніе-то отъ тысященачалницы-тѣ и сто-
началницы-тѣ, което принесохѫ Господу,
бѣше шестнадесеть тысящи и седмсто-
53 тинъ и петдесеть сикли. *Защото* ратни-тѣ
мѫжіе бѣхѫ грабили, всякой за себе си.
54 И зѣ Моисей и Елеазаръ священникъ-тъ
злато-то отъ тысященачалницы-тѣ и сто-
началницы-тѣ, и донесохѫ го въ ски-
ніѭ-тѫ на събраніе-то, за поменъ на
Израилевы-тѣ синове прѣдъ Господа.

ГЛАВА 32.

1 А Рувимови-тѣ синове и Гадови-тѣ си-
нове имахѫ твърдѣ много добитъкъ; и
когато видѣхѫ землѭ-тѫ Язиръ и Галаадскѫ-тѫ
землѭ, и ето, мѣсто-то бѣше
2 мѣсто за добитъкъ; Гадови-тѣ синове и
Рувимови-тѣ синове дойдохѫ та казахѫ
Моисею и Елеазару священнику, и на
3 князове-тѣ на събраніе-то и рекохѫ: А-
тароѳъ, и Девонъ, и Язиръ, и Нимра, и
Есевонъ, и Елеала, и Севама, и Нево, и
4 Веонъ, Земя-та която порази Господь
прѣдъ събраніе-то на Израиля, земя е за
добитъкъ; а слугы-тѣ ти иматъ добы-
5 тъкъ, За това, рекохѫ, ако смы намѣри-
ли благодать прѣдъ тебе, нека ся даде
тая земя на слугы-тѣ ти за притяжаніе;
не ны прѣвождай прѣзъ Іорданъ.
6 А Моисей рече на Гадовы-тѣ синове,
и на Рувимовы-тѣ синове: Братія-та ви
ще идатъ на бой, а вы тукъ ли ще сѣди-
7 те? И защо разслабяте сьрдце-то на Из-
раилевы-тѣ синове, да не прѣминатъ въ
8 землѭ-тѫ която имъ даде Господь? Така
сторихѫ отци-тѣ ви, когато гы прово-
дихъ отъ Кадисъ-варни за да видятъ
9 землѭ-тѫ: И възлѣзохѫ до долинѫ-тѫ
Есхолъ, и като видѣхѫ землѭ-тѫ, разсла-
бихѫ сьрдце-то на Израилевы-тѣ синове,
да не влѣзатъ въ землѭ-тѫ която имъ
10 даде Господь; И распали ся гнѣвъ-тъ Го-
сподень въ онзи день, и заклѣ ся и каза:
11 Онѣзи мѫжіе които възлѣзохѫ изъ Еги-
петъ, отъ двадесеть годинъ и нагорѣ,
нѣма да видятъ землѭ-тѫ за която ся
клѣхъ на Авраама, Исаака, и Іакова: за-
12 щото не мя послѣдувахѫ напълно: Ос-
вѣнь Халева сына на Іефонніа Кенезовъ,
и Іисуса сына Навіева; защото тѣ на-
13 пълно послѣдувахѫ Господа. И распали
ся гнѣвъ-тъ Господень върхъ Израиля, и
направи гы да ся скитатъ въ пустынѭ-тѫ
четыридесеть годины, додѣ ся довърши
всичкый онзи родъ, който бѣше сторилъ
14 зло прѣдъ Господа. И ето повдигнахте
ся вмѣсто отцы-тѣ си, вы родъ на грѣ-
шны человѣцы, за да распалите повече
пламыкъ-тъ на гнѣвъ-тъ Господень върхъ
15 Израиля. Понеже ако ся върнете отъ
него, пакъ ще гы остави още еднъждь
въ пустынѭ-тѫ, и ще станете причина
да погыпатъ всичкы-тѣ тія людіе.

16 А тѣ пристанихѫ при него, и рекохѫ:
Ще съградимъ тука огради за добы-
тъкъ-тъ си, и градове за челяди-тѣ си:
17 И ный смы готови да вървимъ орѫжени
прѣдъ Израилевы-тѣ сынове, додѣ гы
заведемъ до мѣсто-то имъ: а челяди-тѣ
ни ще сѣдятъ въ оградены-тѣ градове,
за безопасность отъ жители-тѣ на мѣ-
18 сто-то. Нѣма да ся върнемъ въ домове-тѣ
си, додѣ Израилеви-тѣ сынове не наслѣ-
19 дятъ всякой наслѣдіе-то си. Защото ный
нѣма да наслѣдимъ съ тѣхъ оттамъ Іор-
данъ, и по нататакъ; защото наслѣдіе-то
наше ся паднѫ намъ отсамъ Іорданъ къмъ
истокъ.
20 И рече имъ Моисей: Ако направите
това, ако пойдете орѫжени на бой прѣдъ
21 Господа, Ако всичкы орѫжени прѣмине-
те Іорданъ прѣдъ Господа, додѣ нагони
22 врагове-тѣ си отъ лице-то си, И ся по-
кори земя-та прѣдъ Господа, и послѣ ся
върнете, то ще бѫдете неповинни прѣдъ
Господа, и прѣдъ Израиля, и ще имате
тѫзъ земѭ притяжаніе прѣдъ Господа.
23 Ако ли не направите така, ето ще съ-
грѣшите прѣдъ Господа; и да знаете че
24 грѣхъ-тъ ви ще вы намѣри. Съградѣте
градове за челяди-тѣ си, и огради за ов-
цы-тѣ си, и сторѣте това което излѣзе
изъ уста-та ви.
25 И говорихѫ Гадови-тѣ сынове и Рувимо-
ви-тѣ сынове Моисею, и рекохѫ: Слугы-
тѣ ти ще направятъ както господарь-тъ
26 ни заповѣдува, Дѣца-та ни, жены-тѣ ни, и
стада-та ни, и всичкы-тѣ ни скотове, ще
останѫтъ тукъ въ Галаадскы-тѣ градо-
27 ве: А слугы-тѣ ти всичкы орѫжени *и*
наредени ще пойдѫтъ прѣдъ Господа
на бой, както говори господарь-тъ ни.
28 Тогазъ Моисей даде повелѣніе за тѣхъ
на Елеазара священника, и на Іисуса
Навина, и на началницы-тѣ на родове-тѣ
отъ племена-та на Израилевы-тѣ сынове.
29 И рече имъ Моисей: Гадови-тѣ сынове
и Рувимови-тѣ сынове ако прѣминѫтъ
съ васъ Іорданъ, всичкы орѫжени за
бой прѣдъ Господа, и ся завладѣе зе-
мя-та прѣдъ васъ, тогазъ ще имъ дадете
30 Галаадскѫ-тѫ земѭ за притяжаніе. Ако
ли не щѫтъ да прѣминѫтъ съ васъ орѫ-
жени, тогазъ да земѫтъ наслѣдіе между
31 васъ въ земѭ-тѫ Ханаанъ. И отговори-
хѫ Гадови-тѣ сынове и Рувимови-тѣ сы-
нове и рекохѫ: Както рече Господь на
32 слугы-тѣ ти, така ще направимъ. Ный ще
заминемъ орѫжени прѣдъ Господа въ зе-
мѭ-тѫ Ханаанъ, за да имамы притяжа-
ніе-то на наслѣдіе-то си отсамъ Іорданъ.
33 И даде имъ Моисей (на Гадовы-тѣ сыно-
ве, и на Рувимовы-тѣ сынове, и на по-
ловинѫ-тѫ отъ племе-то на Іосифовъ-тъ
сынъ Манассіѭ), царство-то на Сиона
Аморрейскый-тъ царь, и царство-то на
Ога Васанскый-тъ царь, земѭ-тѫ, наедно
съ градове-тѣ й въ прѣдѣлы-тѣ, градове-
тѣ на околнѫ-тѫ земѭ.
34 И Гадови-тѣ сынове съградихѫ Де-
35 вонъ, и Атароѳъ, и Ароиръ, И Атроѳ-
36 софанъ, и Язиръ, и Іогвеѫ, И Веѳнимрѫ
и Веѳаранъ, градове укрѣпены, и огра-
ды за овцы.
37 И Рувимови-тѣ сынове съградихѫ Есе-
38 вонъ, и Елеалѫ, и Киріаѳаимъ, И Нево,
и Ваалмеонъ, (съ промѣнены имена), и
Севамѫ: и турихѫ имена на градове-тѣ,
които съградихѫ.
39 И сынове-тѣ на Махира сына Манас-
сіева отидохѫ въ Галаадъ, и завладѣхѫ
го, и испѫдихѫ Аморреанинъ-тъ, който
40 бѣше въ него. И даде Моисей Галаадъ
на Махира Манассіевъ-тъ сынъ; и насе-
41 ли ся той въ него. А Іаиръ Манассіевъ-тъ
сынъ отиде та завладѣ паланкы-тѣ му;
42 и наименова гы *Авоѳъ-Іаиръ. И Нова
отиде та прѣвзѣ Кенаѳъ и села-та му, и
наименова го Новѫ отъ име-то си.

ГЛАВА 33.

1 Тѣзи сѫ пѫтуванія-та на Израилевы-тѣ
сынове, които излѣзохѫ изъ Египетскѫ-
тѫ земѭ, съ пълкове-тѣ си, подъ Моисео-
2 вѫ и Аароновѫ рѫкѫ. И написа Моисей
исходы-тѣ имъ, споредъ пѫтуванія-та
имъ, съ повелѣніе Господне: и пѫтуванія-
та имъ сѫ тѣзи споредъ исходы-тѣ имъ.

* Паланкы Іаировы.

3 И дигнахѫ ся отъ Рамессій въ пър-
вый-тъ мѣсецъ, въ петнадесетый-тъ день
на първый-тъ мѣсецъ: на утрнь-тѫ на
пасхѫ-тѫ излѣзохѫ Израилеви-тѣ синове
съ высокѫ рѫкѫ прѣдъ очи-тѣ на всич-
4 кы-тѣ Египтяны: Когато Египтяни-тѣ
погребвахѫ онѣзи които Господь порази
помежду имъ, всичкы-тѣ първородны; и
надъ богове-тѣ имъ направи Господь
5 сѫдъ. И като ся дигнахѫ Израилеви-тѣ
синове отъ Рамессій, расположихѫ станъ
6 въ Сокхооъ. И като ся дигнахѫ отъ
Сокхооъ, расположихѫ станъ въ Еѳамъ,
7 който е въ край-тъ на пустынѭ-тѫ. И
като ся дигнахѫ отъ Еѳамъ, върнахѫ ся
къмъ Піаироѳъ, който е срещѫ Веелсе-
фонъ; и расположихѫ станъ срещѫ Миг-
8 долъ. А когато ся дигнахѫ отъ Піаи-
роѳъ, прѣминахѫ прѣзъ море-то въ пу-
стынѭ-тѫ, та пѫтувахѫ три дни пѫть
прѣзъ пустынѭ-тѫ Еѳамъ, и располо-
9 жихѫ станъ въ Меррѫ. И дигнахѫ ся отъ
Меррѫ, и дойдохѫ въ Елимъ; и *имаше*
въ Елимъ дванадесеть водни источници,
и седмдесеть финиковы дървета; и тамъ
10 расположихѫ станъ. И като ся дигнахѫ
отъ Елимъ, расположихѫ станъ при Чер-
11 вено-то море. И като ся дигнахѫ отъ
Червено-то море, расположихѫ станъ въ
12 пустынѭ-тѫ Синъ. И като ся дигнахѫ
отъ пустынѭ-тѫ Синъ, расположихѫ
13 станъ въ Дофкѫ. И като ся дигнахѫ отъ
14 Дофкѫ, расположихѫ станъ въ Елусъ. И
като ся дигнахѫ отъ Елусъ, расположи-
хѫ станъ въ Рафидинъ, дѣто нѣмаше во-
15 дѫ да піѭтъ людіе-тѣ. И като ся дигнѫ-
хѫ отъ Рафидинъ, расположихѫ станъ
16 въ Синайскѫ-тѫ пустынѭ. И като ся
дигнахѫ отъ Синайскѫ-тѫ пустынѭ, рас-
17 положихѫ станъ въ Кивроѳъ-аттаавѫ. И
като ся дигнахѫ отъ Кивроѳъ-аттаавѫ
18 расположихѫ станъ въ Асироѳъ. И като
ся дигнахѫ отъ Асироѳъ, расположихѫ
19 станъ въ Риѳмѫ. И като ся дигнахѫ отъ
Риѳмѫ, расположихѫ станъ въ Риммонъ-
20 фаресъ. И като ся дигнахѫ отъ Риммонъ-
фаресъ, расположихѫ станъ въ Ливнѫ.
21 И като ся дигнахѫ отъ Ливнѫ, распо-
22 ложихѫ станъ въ Рисса. И като ся диг-
нахѫ отъ Риссѫ, расположихѫ станъ въ
23 Кеелаѳѫ. И като ся дигнахѫ отъ Кеела-
ѳѫ, расположихѫ станъ въ горѫ-тѫ Са-
24 феръ. И като ся дигнахѫ отъ горѫ-тѫ
Саферъ, расположихѫ станъ въ Харадѫ.
25 И като ся дигнахѫ отъ Харадѫ, распо-
26 ложихѫ станъ въ Макилоѳъ. И като ся
дигнахѫ отъ Макилоѳъ, расположихѫ
27 станъ въ Тахаоъ. И като ся дигнахѫ отъ
28 Тахаоъ, расположихѫ станъ въ Ѳарѫ. И
като ся дигнахѫ отъ Ѳарѫ, расположи-
29 хѫ станъ въ Миокѫ. И като ся дигнахѫ
отъ Миокѫ, расположихѫ станъ въ Асе-
30 монѫ. И като ся дигнахѫ отъ Асемонѫ,
31 расположихѫ станъ въ Мосироѳъ. И ка-
то ся дигнахѫ отъ Мосироѳъ, располо-
32 жихѫ станъ въ Венеяканъ. И като ся
дигнахѫ отъ Венеяканъ, расположихѫ
33 станъ въ Хоргадгадъ. И като ся дигнахѫ
отъ Хоргадгадъ, расположихѫ станъ въ
34 Іотваѳѫ. И като ся дигнахѫ отъ Іотва-
ѳѫ, расположихѫ станъ въ Евронѫ. И
35 като ся дигнахѫ отъ Евронѫ, располо-
36 жихѫ станъ въ Есіонъ-гаверъ. И като ся
дигнахѫ отъ Есіонъ-гаверъ, расположи-
хѫ станъ въ пустынѭ-тѫ Цинъ, която е
37 Кадисъ. И като ся дигнахѫ отъ Кадисъ,
расположихѫ станъ въ горѫ-тѫ Оръ, при
край-тъ на землѭ-тѫ Едомъ.
38 И възлѣзе Ааронъ священникъ-тъ съ
повелѣніе Господне на горѫ-тѫ Оръ, и
умрѣ тамъ, въ четыридесетѫ-тѫ годинѫ
отъ исходъ-тъ на Израилевы-тѣ синове
изъ Египетскѫ-тѫ землѭ, въ петый-тъ
39 мѣсецъ, въ първый-тъ день на мѣсеца. И
Ааронъ бѣше на сто и двадесеть и три
годины, когато умрѣ на горѫ-тѫ Оръ.
40 И чу Хананей, Арадскый царь, който
живѣеше на югъ, въ Ханаанскѫ-тѫ зе-
млѭ, за иденіе-то на Израилевы-тѣ сино-
41 ве. И като ся дигнахѫ отъ горѫ-тѫ Оръ,
42 расположихѫ станъ въ Салмонѫ. И като
ся дигнахѫ отъ Салмонѫ, расположихѫ
43 станъ въ Финонъ. И като ся дигнахѫ
отъ Финонъ, расположихѫ станъ въ О-
44 воѳъ. И като ся дигнахѫ отъ Овоѳъ,
расположихѫ станъ въ Іе-аваримъ, въ
45 прѣдѣлы-тѣ на Моавъ. И като ся дигнѫ-
хѫ отъ Іимъ, расположихѫ станъ въ Де-

46 вонъ-гадъ. И като ся дигнахѫ отъ Де-
вонъ-гадъ, расположихѫ станъ въ Ал-
47 монъ-дивлаѳаимъ. И като ся дигнахѫ отъ
Алмонъ-дивлаѳаимъ, расположихѫ станъ
48 на горы-тѣ Аваримъ, срещѫ Нево. И ка-
то ся дигнахѫ отъ горы-тѣ Аваримъ,
расположихѫ станъ на Моавовы-тѣ по-
49 лета, при Іорданъ, *срещѫ* Іерихонъ. И
расположихѫ станъ при Іорданъ, отъ
Веѳіесимоѳъ до Авелъ-ситтимъ, на Моа-
вовы-тѣ полета.
50 И говори Господь Моисею на Моаво-
вы-тѣ полета, при Іорданъ, срещѫ Іери-
51 хонъ и рече: Говори на Израилевы-тѣ
сынове, и кажи имъ: Като прѣминете
52 Іорданъ, къмъ земѭ-тѫ Ханаанъ, Да из-
гоните отъ лице-то ваше всичкы-тѣ жи-
тели на земѭ-тѫ, и да истрѣбите всич-
кы-тѣ имъ изображенія, и да истрѣбите
всичкы-тѣ имъ лѣяны истуканы, и събо-
53 рите всичкы-тѣ имъ трѣбища. И да за-
владѣете земѭ-тѫ, и да ся населите въ
неѭ: защото вамъ дадохъ тѫзи земѭ за
54 наслѣдіе. И да раздѣлите земѭ-тѫ съсъ
жрѣбіе между родове-тѣ си за наслѣдіе:
на по мнозина-та да дадете по много на-
слѣдіе, а на по малцина-та да дадете по
малко наслѣдіе. Всякому *наслѣдіе-то* да
бѫде въ странѫ-тѫ дѣто падне жрѣбіе-
то му: по отеческы-тѣ си племена да
55 наслѣдите. Ако ли не изгоните жители-
тѣ на земѭ-тѫ отъ ваше-то лице, то кои-
то оставите отъ тѣхъ, ще бѫдѫтъ трънiе
въ очи-тѣ ви, и бодли въ ребра-та ви, и
ще вы утѣсняватъ на мѣсто-то въ което
56 живѣете. И още, което мысляхъ да сто-
рѭ тѣмъ, ще *го* сторѭ вамъ.

ГЛАВА 34.

1 И говори Господь Моисею и рече:
2 Заповѣдай на Израилевы-тѣ сынове, и
кажи имъ: Когато влѣзете въ земѭ-тѫ
Ханаанъ, тя е земя-та която ще ви ся
падне наслѣдіе, земя-та Ханаанъ съ прѣ-
дѣлы-тѣ си.
3 Тогазъ южна-та ви страна ще бѫде
отъ пустынѭ-тѫ Цинъ, до страны-тѣ на
Едомъ; и южни-тѣ ви прѣдѣли ще бѫ-
дѫтъ отъ край-тъ на Солено-то море
4 къмъ истокъ. И южный-тъ ви прѣдѣлъ
ще ся завраща къмъ въсходъ-тъ Акрав-
вимъ, и ще минува до Цинъ; и ще ся
продължава отъ южнѫ-тѫ странѫ до Ка-
дисъ-варни, и ще излазя до Асаръ-ад-
5 даръ, и ще минува до Асмонъ. И ще
ся завраща прѣдѣлъ-тъ отъ Асмонъ до
Египетскый-тъ потокъ, и ще стига до
море-то.
6 А западенъ прѣдѣлъ ще имате голѣ-
мо-то море; то ще ви бѫде западенъ
прѣдѣлъ.
7 И сѣверни-тѣ прѣдѣли ще ви бѫдѫтъ
тѣзи: отъ голѣмо-то море да положите
8 *прѣдѣлъ* горѫ-тѫ Оръ: Отъ горѫ-тѫ Оръ
да положите *прѣдѣлъ* до Емаѳъ, и ще ся
9 продължава прѣдѣлъ-тъ до Седадъ. И ще
ся продължава прѣдѣлъ-тъ до Зифронъ,
и ще излазя до Асаренанъ: той ще ви
бѫде сѣверенъ прѣдѣлъ.
10 И да положите въсточны-тѣ си прѣ-
11 дѣлы отъ Асаренанъ до Шефамъ. И ще
слазя прѣдѣлъ-тъ отъ Шефамъ до Ривлѫ,
къмъ истокъ на Аинъ; и ще слазя прѣ-
дѣлъ-тъ, и ще досѣга до брѣгъ-тъ на
12 море-то Хиннероѳъ къмъ истокъ. И ще
слазя прѣдѣлъ-тъ къмъ Іорданъ, и ще
излазя въ Солено-то море. Тая ще бѫде
земя-та ви, споредъ прѣдѣлы-тѣ си на-
около.
13 И заповѣда Моисей на Израилевы-тѣ
сынове и рече: Тая е земя-та, коѭто ще
наслѣдите съсъ жрѣбіе, която Господь
заповѣда да ся даде на деветь-тѣ и полъ
14 племена. Защото племе-то на Рувимовы-
тѣ сынове по отеческый-тъ си домъ, и
племе-то на Гадовы-тѣ сынове по отече-
скый-тъ си домъ, зѣ *наслѣдіе-то си;* и
половина-та на Манассіево-то племе зѣ
15 наслѣдіе-то си. Двѣ-тѣ и полъ племена
зѣхѫ наслѣдіе-то си отсамъ Іорданъ *сре-*
щѫ Іерихонъ, къмъ истокъ.
16 И говори Господь Моисею и рече;
17 Тѣзи сѫ имена-та на мѫжіе-тѣ, които
ще ви дадѫтъ земѭ-тѫ за наслѣдіе: Е-
леазаръ священникъ-тъ, и Іисусъ Навіе-
18 вый сынъ. И да земете по единъ князь
отъ *всяко* племе, за да раздѣлятъ земѭ-тѫ

19 за наслѣдіе. И имена-та на мѫжіе-тѣ сѫ
тія: Отъ племе-то Іудино, Халевъ Іе-
20 фонніевый сынъ: И отъ племе-то на Си-
меоновы-тѣ сынове, Самуилъ Аміудовый
21 сынъ: Отъ Веніаминово-то племе, Елі-
22 дадъ Хислоновый сынъ. Отъ племе-то на
Дановы-тѣ сынове, князь Вуккый Іогліе-
23 вый сынъ. Отъ Іосифовы-тѣ сынове, отъ
племе-то на Манассіевы-тѣ сынове, князь
24 Аніилъ Ефодовый сынъ: И отъ племе-то
на Ефремовы-тѣ сынове, князь Камуилъ
25 Сафтановый сынъ: И отъ племе-то на
Завулоновы-тѣ сынове, князь Елисафанъ
26 Фарнаховый сынъ: И отъ племе-то на
Иссахаровы-тѣ сынове, князь Фалтіилъ
27 Азановый сынъ: И отъ племе-то на Аси-
ровы-тѣ сынове, князь Ахіудъ Шеломі-
28 евый сынъ: И отъ племе-то на Нефоали-
мовы-тѣ сынове, князь Федаилъ Аміудо-
вый сынъ.
29 Тія сѫ на които заповѣда Господь да
дадѫтъ наслѣдіе на Израилевы-тѣ сыно-
ве въ земѭ-тѫ Ханаанъ.

ГЛАВА 35.

1 И говори Господь Моисею въ Моавскы-
тѣ полета, при Іорданъ *срещѫ* Іерихонъ,
2 и рече: Заповѣдай на Израилевы-тѣ сы-
нове да дадѫтъ на Левиты-тѣ, отъ на-
слѣдственно-то си притяжаніе, градове
за да ся населятъ; и прѣдградія ще да-
дете на Левиты-тѣ за градове-тѣ имъ
3 наоколо. И градове-тѣ да имъ бѫдатъ за
да ся населяватъ *въ тѣхъ:* а прѣдгра-
дія-та да имъ бѫдатъ за говеда-та имъ,
и за стада-та имъ, и за всичкы-тѣ имъ
4 животны. И прѣдградія-та на градове-тѣ,
които ще дадете на Левиты-тѣ, *да бѫдатъ*
отъ градскѫ-тѫ стѣнѫ на вънъ тысяща
5 лакти наоколо. И да измѣрите изъ вънъ
градъ-тъ къмъ въсточнѫ-тѫ странѫ двѣ
тысящы лакти, и къмъ южнѫ-тѫ странѫ
двѣ тысящы лакти, и къмъ западнѫ-тѫ
странѫ двѣ тысящы лакти, и къмъ сѣ-
вернѫ-тѫ странѫ двѣ тысящы лакти; и
градъ-тъ *да бѫде* въ срѣдѫ-тѫ. Таквызь
ще бѫдатъ прѣдградія-та на градове-тѣ
6 имъ. И отъ градове-тѣ, които ще дадете
на Левиты-тѣ, шесть градове *да сѫ* за
прибѣгнуваніе, които да опрѣдѣлите за
да може убійца-та да побѣгне тамъ; и на
тѣхъ да притурите още четыридесеть и
7 два града. Всичкы-тѣ градове, които ще
дадете на Левиты-тѣ, *да бѫдатъ* четы-
ридесеть и осмь градове: тѣхъ *дайте*
8 наедно съ прѣдградія-та имъ. И когато
дадете градове отъ притяжаніе-то на
Израилевы-тѣ сынове, отъ много-то, дайте
много, а отъ малко-то, дайте малко: вся-
кой споредъ наслѣдіе-то което е наслѣ-
дилъ, да даде отъ градове-тѣ си на Ле-
виты-тѣ.
9 И говори Господь Моисею и рече:
10 Говорѝ на Израилевы-тѣ сынове, и кажи
имъ: Когато прѣминете Іорданъ къмъ
11 земѭ-тѫ Ханаанъ, Тогазь да си опрѣдѣ-
лите градове, които да ви сѫ градове за
прибѣжище, за да може да побѣгне тамъ
убійца-та, който убіе человѣка по по-
12 грѣшкѫ. И да ви бѫдатъ градове за из-
бѣгнуваніе отъ сродника мьстителя, за
да не умре убійца-та, додѣ ся прѣдстави
13 на сѫдъ прѣдъ събраніе-то. И отъ градо-
ве-тѣ, които ще дадете, шесть градове
14 да ви бѫдатъ за прибѣгнуваніе. Три
градове да дадете отсамъ Іорданъ, и три
градове да дадете въ земѭ-тѫ Ханаанъ,
15 да бѫдатъ градове за прибѣгнуваніе. Тѣ-
зи шесть градове да бѫдатъ прибѣжище
за Израилевы-тѣ сынове, и за чуждене-
ца, и за оногозь който е пришлецъ по-
между имъ; за да може да побѣгне тамъ
всякой който бы убилъ человѣка по по-
грѣшкѫ.
16 И ако нѣкой удари нѣкого съ желѣз-
но орѫдіе, та умре, убійца е: убійца-та
17 непрѣмѣнно да ся умьртви, И ако го е
ударилъ съ камыкъ изъ рѫкѫ-тѫ *си*, отъ
който може да умре, и умре, убійца е:
18 убійца-та непрѣмѣнно да ся умьртви. Или
ако го е ударилъ съ дьрвено орѫдіе изъ
рѫкѫ-тѫ *си*, отъ което може да умре, и
умре, убійца е: убійца-та непрѣмѣнно
19 да ся умьртви. Отмьститель-тъ за кръвь-
тѫ, той да умьртви убійцѫ-тѫ: когато го
20 срѣщне, да го умьртви. И ако го блъсне
отъ омразѫ, или отъ навѣтъ хвърли *нѣщо*

21 върхъ него, и умре, Или отъ омразѫ го
удари съ рѫкѫ-тѫ си, и умре, този кой-
то е ударилъ непрѣмѣнно да ся умъртви:
убійца е; отмъститель-тъ за кръвь-тѫ да
умъртви убійцѫ-тѫ, когато го срѣщне.
22 Ако ли го блъсне внезапно безъ враж-
дѫ, или хвърли нѣщо върхъ него безъ
23 навѣтованіе, Или нѣкакъвъ камыкъ, отъ
който може да умре, и безъ да съгледа,
свали на него та умре, и не му е былъ
врагъ, нито е искалъ да му стори зло,
24 Тогазъ събраніе-то да сѫди помежду у-
бійцѫ-тѫ и отмъститель-тъ за кръвь-тѫ,
25 по тѣзи сѫдове: И събраніе-то да осво-
боди убійцѫ-тѫ отъ рѫкѫ-тѫ на отмъ-
стителя за кръвь-тѫ, и събраніе-то да го
върне въ градъ-тъ на прибѣжище-то му,
дѣто бѣ прибѣгнялъ; и да живѣе въ не-
го до смърть-тѫ на великый-тъ свещен-
никъ, който е помазанъ съсъ свято-то
масло.
26 Ако ли убійца-та излѣзе нѣкакъ вънъ
отъ прѣдѣлы-тѣ на прибѣжищный-тъ си
27 градъ, въ който бѣ прибѣгнялъ, И отмъ-
ститель-тъ за кръвь-тѫ го намѣри вънъ
отъ прѣдѣлы-тѣ на прибѣжищный-тъ му
градъ, и отмъститель-тъ за кръвь-тѫ
умъртви убійцѫ-тѫ, нѣма да бѫде пови-
28 ненъ за кръвопролитіе. Защото трѣбваше
да остане у градъ-тъ на прибѣжище-то
си до смърть-тѫ на великый-тъ свещен-
никъ: а слѣдъ смърть-тѫ на великый-тъ
свещенникъ, убійца-та да ся върне въ зе-
29 мѭ-тѫ на притяжаніе-то си. И това ще
ви бѫде правило за сѫдъ, во всичкы-тѣ
ви родове, по всичкы-тѣ ви селенія.
30 Който убіе нѣкого, този убійца да ся
умъртви чрѣзъ уста-та на свидѣтели: но
единъ само свидѣтель не може да напра-
ви свидѣтелство противъ нѣкого за да ся
31 умъртви. И да не земате никакъвъ искупъ
за животъ-тъ на убійцѫ-тѫ, който е по-
виненъ за смърть; но непрѣмѣнно да ся
32 умъртви. И да не земате искупъ за оно-
гозъ който е побѣгнялъ въ прибѣжищ-
ный-тъ си градъ, за да ся върне да жи-
вѣе на мѣсто-то *си*, прѣди смърть-тѫ на
33 священника. И да не осквернявате зе-
мѭ-тѫ въ коѭто сте; защото кръвь-та,
тя осквернява земѭ-тѫ; и земя-та не
може да ся очисти отъ кръвь-тѫ която ся
е пролѣла на неѭ, освѣнь съ кръвь-тѫ
34 на оногозъ който ѭ е пролѣлъ. Да не на-
правите нечистѫ земѭ-тѫ, въ коѭто жи-
вѣете, въ срѣдъ коѭто азъ обитавамъ;
защото азъ Іеова обитавамъ въ срѣдъ
Израилевы-тѣ сынове.

ГЛАВА 36.

1 И пристанихѫ началници-тѣ на отцы-тѣ
отъ родове-тѣ на сынове-тѣ на Галаада,
сынъ-тъ на Махира, Манассіевъ-тъ сынъ,
отъ родове-тѣ на Іосифовы-тѣ сынове, та
говорихѫ прѣдъ Моисея и прѣдъ князо-
ве-тѣ, началницы-тѣ на отцы-тѣ на Из-
2 раилевы-тѣ сынове; И рекохѫ: Господь
заповѣда на господаря ни да даде земѭ-тѫ
за наслѣдіе на Израилевы-тѣ сынове по
жрѣбіе, и господарь-тъ ни зѣ заповѣдь
отъ Господа да даде наслѣдіе-то на бра-
3 та ни Салпаада, на неговы-тѣ дъщери. И
ако ся оженятъ за нѣкого отъ сынове-тѣ
на *другы-тѣ* племена на Израилевы-тѣ
сынове, тогазъ наслѣдіе-то имъ ще ся
отнеме отъ наслѣдіе-то на наши-тѣ отцы,
и ще ся притури въ наслѣдіе-то на онова
племе което ще гы земе *за жены:* така
ще ся отнеме отъ жрѣбіе-то на наше-то
4 наслѣдіе. И когато дойде юбилей-тъ на
Израилевы-тѣ сынове, тогазъ наслѣдіе-то
имъ ще ся приложи на наслѣдіе-то на с-
нова племе което ще гы земе; и наслѣ-
діе-то имъ ще ся отнеме отъ наслѣдіе-то
на отеческо-то ни племе.
5 И заповѣда Моисей на Израилевы-тѣ
сынове, по слово-то Господне, и рече:
Племе-то на Іосифовы-тѣ сынове говори
6 право. Това е което заповѣда Господь за
Салпаадовы-тѣ дъщери и рече: Нека ся
оженятъ за когото имъ е драго: само да
ся оженятъ за *мѫжіе отъ* родъ-тъ на о-
7 теческо-то си племе: И да не прѣхожда
наслѣдіе-то на Израилевы-тѣ сынове отъ
племе на племе; защото всякой отъ И-
зраилевы-тѣ сынове ще бѫде прилѣпенъ
за наслѣдіе-то на племе-то на отцы-тѣ си:
8 И всяка дъщеря, която има наслѣдіе въ

нѣкое племе на Израилевы-тѣ сынове, да
бжде жена на едного отъ родъ-тъ на о-
теческо-то си племе: за да наслѣдуватъ
Израилеви-тѣ сынове всякой наслѣдіе-то
9 на отцы-тѣ си. И да не прѣхожда наслѣ-
діе-то отъ племе въ друго племе, но вся-
кой отъ племена-та на Израилевы-тѣ сы-
нове да бжде прилѣпенъ за наслѣдіе-то си.
10 Както заповѣда Господь Моисею, така
11 направихж Салпаадовы-тѣ дъщери; За-
щото Маала, Ѳерса, и Егла, и Мелха, и
Нуа, Салпаадовы-тѣ дъщери ся ожених
12 за сынове-тѣ на стрыкы-тѣ си: Ожених
ся *за мжжіе* отъ родове-тѣ на сынове-тѣ
на Манассіж сына Іосифова; и наслѣ-
діе-то имъ остана въ племе-то на отече-
скый-тъ имъ родъ.
13 Тѣзи сж повелѣнія-та и сждове-тѣ,
конто заповѣда Господь на Израилевы-тѣ
сынове чрѣзъ Моисеовж ржкж, на Моа-
вовы-тѣ полета, при Іорданъ, *срещж* Іе-
рихонъ.

ВТОРОЗАКОНІЕ.

ГЛАВА 1.

1 Тѣзи сж думы-тѣ, които говори Мои-
сей на всичкый Израиль, отсамъ Іорданъ,
въ пустынж-тж, на поле-то срещж Суфъ,
между Фаранъ, и Тофолъ, и Лаванъ, и
2 Асироѳъ, и Дизаавъ. (Единадесеть дни
сж отъ Хоривъ, прѣзъ пжть-тъ на горж-тж
3 Сиръ до Кадисъ-варни.) И на четыри-
десето-то лѣто, на единадесетый-тъ мѣ-
сецъ, въ първый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ,
говори Моисей на Израилевы-тѣ сынове,
по всичко що му заповѣда Господь за
4 тѣхъ; Когато бѣше поразилъ Сиона А-
моррейскый-тъ царь, който живѣеше въ
Есевонъ, и Ога Васанскый-тъ царь, кой-
то живѣеше въ Астароѳъ въ Едраи.
5 Отсамъ Іорданъ, въ Моавскж-тж земж,
начнж Моисей да изяснява тойзи законъ,
и рече: Господь Богъ нашъ говори намъ
6 на Хоривъ, и рече: Стига колкото сѣ-
7 дѣхте на тази горж: Обърнѣте ся и тър-
гнѣте въ пжть-тъ си, та идѣте къмъ го-
рж-тж на Аморрейцы-тѣ и къмъ всич-
кы-тѣ имъ съсѣды, въ равнины-тѣ, въ
горы-тѣ, и въ долины-тѣ и къмъ югъ, и
къмъ приморія-та, въ земж-тж на Хана-
нейцы-тѣ, и къмъ Ливанъ, до голѣмж-тж
8 рѣкж, рѣкж-тж Евфратъ. Ето, азъ прѣда-
вамъ вамъ тжзи земж; влѣзте та завла-
дѣйте земж-тж, за коіжто ся клѣ Господь
на отцы-тѣ ви, на Авраама, Исаака, и
Іакова, да имъ ж даде, и на сѣме-то
имъ слѣдъ тѣхъ.
9 И казахъ ви въ онова врѣме, и рѣкохъ:
10 Не могж азъ самъ да вы носж. Господь
Богъ вашъ вы умножи, и ето, на днеш-
ный день по множество сте като звѣз-
11 ды-тѣ на небе-то. Господь Богъ на от-
цы-тѣ ви да вы умножи тысящж пжти
повече отъ колкото сте *сега*, и да вы бла-
12 гослови, както говори вамъ! Какъ ще
могж азъ самъ да носж теготж-тж ви, и
13 товаръ-тъ ви, и прѣпиранія-та ви? Зе-
мѣте отъ между племена-та си мжжіе
мждры и разумны и познаты, и азъ ще гы
14 поставж началницы надъ васъ. И отго-
ворихте ми и рекохте: Добра е тая дума

15 които рече да направимъ. Тогазь зѣхъ
началницы-тѣ на племена-та ви, мѫдры
мѫжіе и познаты, и поставихъ гы на-
чалницы надъ васъ, тысященачалницы, и
стоначалницы, и петдесетоначалницы, и
десетоначалницы, и надзиратели въ пле-
16 мена-та ви. И заповѣдахъ на сѫдіи-тѣ ви
въ онова врѣме, и рѣкохъ: Слушайте
сѫдбы-тѣ на братія-та си, и сѫдѣте пра-
ведно между человѣка и брата му и
17 чуждый-тъ му. Въ сѫдъ-тъ да не гледа-
те на лица; да слушате малкый-тъ както
голѣмый-тъ; да нѣмате страхъ отъ чело-
вѣческо лице; защото сѫдъ-тъ е Божій;
и всякѫ работѫ която е мѫчна за васъ,
отнасяйте до мене, и азъ ще ѭ слушамъ.
18 И заповѣдахъ ви въ онова врѣме всичко
което трѣбваше да правите.
19 И като ся дигнахмы отъ Хоривъ, прѣ-
минахмы всичкѫ-тѫ оназѫ голѣмѫ и
страшнѫ пустынѭ, коѭто видѣхте, и пѫ-
тувахмы къмъ Аморрейскѫ-тѫ горѫ,
както Господь Богъ нашъ заповѣда намъ,
20 и дойдохмы до Кадисъ-варни. И рѣкохъ
ви: Дойдохте до Аморрейскѫ-тѫ горѫ,
21 коѭто ни дава Господь Богъ нашъ. Ето
Господь Богъ твой туря прѣдъ тебе тѫзь
земѭ; възлѣзь, завладѣй ѭ както ти го-
вори Господь, Богъ на отцы-тѣ ти: не
22 бой ся и да не тя е страхъ. И дойдохте
при мене всичкы вы, и рекохте: Да про-
водимъ мѫжіе прѣдъ насъ, и да съгле-
дателствуватъ за насъ земѭ-тѫ, и да ни
донесѫтъ отвѣтъ по кой пѫть да възлѣ-
земъ въ неѭ, и въ кои градове да идемъ.
23 Тая дума ми бы угодна, и зѣхъ отъ васъ
дванадесеть мѫжіе, по единъ мѫжъ отъ
24 всяко племе. И като тръгнахѫ възлѣзохѫ
на горѫ-тѫ, и дойдохѫ до долинѫ-тѫ
25 Есхолъ, и съгледателствувахѫ ѭ. И зѣхѫ
въ рѫцѣ-тѣ си отъ плодове-тѣ на зе-
мѭ-тѫ, та ни донесохѫ, и донесохѫ ни
отвѣтъ, и казахѫ: Земя-та е добра, коѭ-
то Господь Богъ нашъ дава намъ.
26 Но вы не рачихте да възлѣзете и въс-
противихте ся на повелѣніе-то на Господа
27 Бога вашего. И роптахте въ шатры-тѣ
си и рекохте: Понеже ны мразяше Го-
сподь, изведе ны изъ Египетскѫ-тѫ зе-
мѭ, за да ны прѣдаде въ рѫцѣ-тѣ на А-
28 моррейцы-тѣ, и да ны истрѣби. Дѣ ще
възлѣземъ ный? братія-та наши ны обез-
сърдчихѫ и рекохѫ: Людіе-тѣ сѫ по го-
лѣми и по высокы отъ насъ, градове-тѣ
голѣми, и оградени до небе-то; още и
29 Енаковы-тѣ синове видѣхмы тамъ. И азъ
ви рѣкохъ: Да ся не ужасавате и да ся
30 не боите отъ тѣхъ. Господь Богъ вашъ,
който върви прѣдъ васъ, той ще ся біе
за васъ, по всичко както направи той за
31 васъ въ Египетъ прѣдъ очи-тѣ ви: И въ
пустынѭ-тѫ, дѣто видѣ ты какъ Господь
Богъ твой тя е носилъ, както носи че-
ловѣкъ сына си, въ всичкый-тъ пѫть по
който ходихте додѣ дойдохте на това мѣ-
32 сто. И въ това не повѣрвахте Господа
33 Бога вашего, Който вървѣше прѣдъ васъ
въ пѫть-тъ, за да ви тръси мѣсто дѣ да
турите станъ-тъ, нощя съ огнь, за да ви
показува пѫть-тъ по който трѣбваше да
вървите, а деня съ облакъ.
34 И чу Господь гласъ-тъ на думы-тѣ ви,
35 и разгнѣви ся, и заклѣ ся, и рече: Ни
единъ отъ тѣзи человѣцы на тойзи зълъ
родъ нѣма да види добрѫ-тѫ земѭ, коѭ-
то ся клѣхъ азъ да дамъ на отцы-тѣ ви:
36 Освѣнь Халевъ, сынъ-тъ Іефонніевъ; той
ще ѭ види, и нему ще дамъ земѭ-тѫ
въ коѭто стѫпи, и на синове-тѣ му; за-
37 щото напълно послѣдова Господа. И на
мене ся разгнѣви Господь за васъ, и ре-
38 че: Нито ты ще влѣзешь тамъ: Іисусъ
сынъ-тъ Навіевъ, който прѣдстои прѣдъ
тебе, той ще влѣзе тамъ. Насърдчи го,
защото той ще ѭ даде за наслѣдіе на
39 Израиля. И дѣца-та ви за които гово-
рихте че ще бѫдѫтъ разграбены, и сино-
ве-тѣ ви, които на днешній день не по-
знаватъ добро или зло, тѣ ще влѣзѫтъ
тамъ, и на тѣхъ ще ѭ дамъ, и тѣ ще ѭ
40 наслѣдятъ: А вы ся върнѣте та идѣте
въ пустынѭ-тѫ, по пѫть-тъ на Червено-
то море.
41 Тогазь отговорихте, и рекохте ми: Съ-
грѣшихмы противъ Господа; ный ще въз-
лѣземъ и ще направимъ бой, по всичко
както ни заповѣда Господь Богъ нашъ. И
прѣпасахте всякой воинскы-тѣ си орѫ-

жія, и съ лекомысліе възлѣзохте на го-
42 рж-тж. И Господь ми рече: Кажи имъ:
Да не възлѣзете нито да направите бой,
(защото азъ не сьмь въ срѣдъ васъ,) за
да ся не истрыете прѣдъ врагове-тѣ си.
43 Така ви говорихъ, и не послушахте; но
прѣстанихте повелѣніе-то Господне, и
44 съ дързость възлѣзохте на гора-тж. И
излѣзохж на срещж ви Аморрейци-тѣ,
които живѣяхж на онази горж, и гонихж
вы както правятъ пчелы-тѣ, и поразихж
45 вы въ Сиіръ до Ормж. Тогазь ся върнахте
та плакахте прѣдъ Господа; но Го-
сподь не послуша гласъ-тъ ви, нито даде
46 ухо на васъ. И останахте въ Кадисъ
много дни, колкото дни останахте.

ГЛАВА 2.

1 Тогазь ся върнахмы та пжтувахмы въ
пустыня-тж прѣзъ пжть-тъ на Червено-
то море, както ми говори Господь; и
много дни ходихмы около горж-тж Сиіръ.
2 И каза ми Господь и рече: (3) Стига ви
да ходите около тази горж: върнѣте ся
4 къмъ сѣверъ: И заповѣдай на людіе-тѣ
и кажи: Ще заминете прѣзъ прѣдѣлы-тѣ
на братія-та си синове-тѣ Исавовы, кои-
то живѣжтъ въ Сиіръ; и тѣ ще ся убо-
5 ятъ отъ васъ; за то внимайте добрѣ: Да
не сторите брань съ тѣхъ; понеже нѣма
да ви дамъ отъ земж-тж имъ нито еднж
стжпкж на погж; защото на Исава да-
6 дохъ горж-тж Сиіръ въ наслѣдіе. Съсъ
сребро ще купувате отъ тѣхъ хранж да
ядете; още и водж съсъ сребро ще ку-
7 пувате отъ тѣхъ да піете: Защото Го-
сподь Богъ твой благослови тя во всич-
кы-тѣ дѣла на ржцѣ-тѣ ти; познава пж-
тувапіе-то ти прѣзъ тази голѣмж пусты-
нж; въ тѣзи четыридесеть годины Го-
сподь Богъ твой бѣше съ тебе; не си о-
сталъ оскуденъ отъ нищо.
8 И като минахмы по край наши-тѣ
братія, Исавовы-тѣ сынове, които живѣ-
яхж въ Сиіръ, прѣзъ пжть-тъ на поле-то
отъ Елаотъ, и отъ Есіонъ-гаверъ, вър-
нахмы ся, та минахмы прѣзъ пжть-тъ
9 на Моавовж-тж пустыня. И рече ми Го-
сподь: Да не досадите на Моавцы-тѣ,
нито да направите брань съ тѣхъ; защо-
то нѣма да ти дамъ отъ земж-тж имъ
наслѣдіе; понеже на Лотовы-тѣ сынове
10 дадохъ Аръ за наслѣдіе. (А понапрѣдъ
живѣяхж въ нея Емими-тѣ, людіе ве-
ликы и многочисленни, и высокы, като
11 Енакими-тѣ: *Които* и тѣ ся считахж ис-
полини, както Енакими-тѣ; но Моавци-
12 тѣ гы именуватъ Емимы. И въ Сиіръ
живѣяхж Хореяни-тѣ понапрѣдъ; но И-
савови-тѣ сынове гы прѣзѣхж, и истрѣ-
бихж гы отъ лице-то си, и населихж ся
вмѣсто тѣхъ; както направи Израиль въ
земж-тж на свое-то наслѣдіе, която имъ
13 даде Господь.) Станѣте сега, та прѣми-
нѣте потокъ-тъ Зередъ. И прѣминахмы
потокъ-тъ Зередъ.
14 И дни-тѣ, въ които пжтувахмы отъ
Кадисъ-варни, додѣ прѣминахмы по-
токъ-тъ Зередъ, *бѣхж* тридесеть и осмь
годины, додѣ исчезнж всичкый родъ на
ратницы-тѣ мжжіе отъ срѣдъ станъ-тъ,
15 както имъ ся клѣ Господь. Още ржка-
та Господня бѣше противъ тѣхъ, за да
гы истрѣби отъ срѣдъ станъ-тъ додѣ
исчезнахж.
16 И като исчезнахж всичкы-тѣ ратни
мжжіе, които умирахж отъ срѣдъ людіе-
17 тѣ, Говори ми Господь и рече: (18) Ты
ще прѣминешь днесь Аръ, Моавовъ-тъ
19 прѣдѣлъ, И ще приближишь срещж Ам-
моновы-тѣ сынове: не имъ досаждай,
нито да направишь брань съ тѣхъ; за-
щото нѣма да ти дамъ отъ земж-тж на
Аммоновы-тѣ сынове наслѣдіе; понеже
ж дадохъ на Лотовы-тѣ сынове за наслѣ-
20 діе. (Тя ся считаше земя на исполины-
тѣ; исполини живѣяхж тамъ по напрѣдъ:
а Аммоняни-тѣ гы именуватъ Замзумми-
21 мы: Людіе великы, и многочисленни, и
высокы, като Енакими-тѣ; но Господь
гы истрѣби отъ лице-то имъ, и тѣ гы
прѣзѣхж, и населихж ся на мѣсто-то
22 имъ: Както направи на Исавовы-тѣ сы-
нове, които живѣяхж въ Сиіръ, когато
истрѣби Хореяны-тѣ отъ лице-то имъ, и
тѣ гы прѣзѣхж, и населихж ся на мѣсто-
23 то имъ до тойзи день. И Авейцы-тѣ, кои-

то живѣяхѫ въ села до Газѫ, Кафоорци-
тѣ излѣзохѫ изъ Кафооръ та гы истрѣ-
бихѫ, и населихѫ ся на мѣсто-то имъ.)
24 Станѣте, тръгнѣте та прѣминѣте по-
токъ-тъ Арнонъ; ето, прѣдавамъ въ твои-
тѣ рацѣ Сиона Аморреецъ-тъ, царь-тъ
на Есевонъ, и земѭ-тѫ му; начни да ѭ
владѣешь, и направи брань съ него.
25 Днесь ще начнѫ да турямъ трепетъ-тъ
ти и страхъ-тъ ти върхъ *всичкы*-тѣ на-
роды подъ всичко-то небе; *и* които чу-
ѭтъ за тебе, ще ся растреперятъ, и ще
паднѫтъ въ ужасъ отъ тебе.
26 И проводихъ посланницы отъ пустынѭ-
тѫ Кедемоѳъ при Сиона Есевонскый-тъ
27 царь съ мирны думы и рѣкохъ: Да замин-
нѫ прѣзъ земѭ-тѫ ти; право въ пѫть-тъ
ще вървѭ; нѣма да свърнѫ ни на дѣсно,
28 ни на лѣво. Ще ми продадешь хранѫ
съсъ сребро за да ямъ, и съсъ сребро
ще ми дадешь водѫ да пиѭ; само ще за-
29 миннѫ съ нозѣ-тѣ си, (Както ми направи-
хѫ Исавови-тѣ сынове които живѣѭтъ въ
Сиръ, и Моавци-тѣ които живѣѭтъ въ
Аръ) додѣ прѣминнѫ Іорданъ, къмъ земѭ-
тѫ коѭто Господь Богъ нашъ дава намъ.
30 Но Сионъ Есевонскый царь не рачи да
заминнемъ прѣзъ *земѭ-тѫ* му; понеже
Господь Богъ твой ожесточи духъ-тъ му,
и окамени сърдце-то му, за да го прѣ-
даде въ твои-тѣ рацѣ, както днесь.
31 И рече ми Господь: Ето, начнахъ да
ти прѣдавамъ Сиона и земѭ-тѫ му; нач-
ни да прѣземашь за да наслѣдишь зе-
32 мѭ-тѫ му. Тогазь излѣзе Сионъ срещѫ
насъ, той и всичкы-тѣ му людіе на бой
33 въ Яссѫ. И Господь Богъ нашъ прѣдаде
го въ рацѣ-тѣ ни; и поразихмы него, и
34 сынове-тѣ му, и всичкы-тѣ му людіе. И
прѣзѣхмы всичкы-тѣ му градове въ о-
нова врѣме, и истрѣбихмы во всякой
градъ, мѫжіе и жены, и дѣца; не оста-
35 вихмы никакъвъ остатъкъ. Само скотове-
тѣ плѣнихмы за себе си, и корысти-тѣ
36 на градове-тѣ които прѣзѣхмы. Отъ
Ароиръ, при устіе-то на потокъ-тъ Ар-
нонъ, и на градъ-тъ който е при по-
токъ-тъ, и до Галаадъ, не ся намѣри
градъ който да може да ни ся съпроти-
ви: Господь Богъ нашъ прѣдаде всичкы-
37 тѣ въ рацѣ-тѣ ни. Само къмъ земѭ-тѫ
на Аммоновы-тѣ сынове не си приближ-
жилъ ты, ни къмъ мѣста-та при по-
токъ-тъ Явокъ, ни къмъ планинскы-тѣ
градове, ни къмъ никоѭ странѫ, дѣто не
ни повелѣ Господь Богъ нашъ.

ГЛАВА 3.

1 Тогазъ свърнахмы та възлѣзохмы къмъ
Васанъ: и излѣзе Огъ Васанскый царь
на срещѫ ни, той и всичкы-тѣ му лю-
2 діе, на бой въ Едрай. И рече ми Гос-
подь: Не бой ся отъ него; защото прѣ-
дадохъ въ рѫкѫ-тѫ ти него, и всичкы-
тѣ му людіе, и земѭ-тѫ му; и да му на-
правишь, както направи на Сиона Амор-
рейскый-тъ царь, който живѣяше въ Е-
3 севонъ. И прѣдаде Господь Богъ нашъ
въ рѫкѫ-тѫ ни и Ога Васанскый-тъ царь,
и всичкы-тѣ му людіе; и поразихмы
го, додѣ не оставихмы у него никакъвъ
4 остатъкъ. И прѣзѣхмы всичкы-тѣ му
градове въ онова врѣме; не ся намѣри
градъ, който не прѣзѣхмы отъ тѣхъ;
шестдесеть градове, всичкѫ-тѫ область
на Арговъ; царство-то на Ога у Васанъ.
5 Тѣзи градове бѣхѫ всичкы-тѣ укрѣпени
съ высокы стѣны, съ врата и верен, и
освѣнь тѣхъ твърдѣ много неоградены
6 градове. И истрѣбихмы гы както напра-
вихмы на Сиона Есевонскый-тъ царь,
истрѣбихмы всякой градъ, мѫжіе, жены,
7 и дѣца. А всичкы-тѣ скотове, и корыс-
ти-тѣ на градове-тѣ, разграбихмы за
8 себе си. И зѣхмы въ онова врѣме, отъ
рацѣ-тѣ на двама-та Аморрейскы царіе,
земѭ-тѫ която е отсамъ Іорданъ, отъ
потокъ-тъ Арнонъ до горѫ-тѫ Ермонъ:
9 (Ермонъ наричатъ Сидонци-тѣ Сиріонъ,
а Аморрейци-тѣ го наричатъ Сениръ.)
10 Всичкы-тѣ градове на поле-то, и всич-
кый Галаадъ, и всичкый Васанъ, до
Салхѫ и Едрай, градове отъ царство-то
11 на Ога у Васанъ. Защото самъ Огъ Ва-
санскый царь бѣше осталъ отъ оста-
тъкъ-тъ на исполины-тѣ: ето, одръ-тъ
му бѣше одръ желѣзенъ; не е ли той

въ Раввѫ у Аммоновы-тѣ синове? де-
веть лакти дължина-та му, и четыри
лакти ширина-та му, съ мѫжкый лакъть.
12 И тази землѭ коѭто прѣзѣхмы въ о-
нова врѣме, отъ Ароиръ, който е при
потокъ-тъ Арнонъ, и половинѫ-тѫ отъ
горѫ-тѫ Галаадъ, и градове-тѣ му, да-
дохъ на Рувимовцы-тѣ и на Гадовцы-тѣ.
13 И остатъкъ-тъ на Галаадъ, и всичкый-тъ
Васанъ, царство-то на Ога, дадохъ на по-
ловинѫ-тѫ отъ племе-то Манассіино, всич-
кѫ-тѫ область на Арговъ, съсъ всичкый-
тъ Васанъ, който ся нарича исполинска
14 земя. Іаиръ сынъ-тъ Манассіинъ зѣ всич-
кѫ-тѫ область на Арговъ до прѣдѣлы-
тѣ на Гесурій и Маахаѳій, и нарече гы
по име-то си, Васанъ-авоѳъ-іаиръ, до
15 тойзи день. И Махиру дадохъ Галаадъ.
16 А на Рувимцы-тѣ, и на Гадцы-тѣ дадохъ
отъ Галаадъ до потокъ-тъ Арнонъ, до
срѣдъ потокъ-тъ прѣдѣлъ-тъ, и до по-
токъ-тъ Явокъ, прѣдѣлъ-тъ на Аммоно-
17 вы-тѣ синове: И равнинѫ-тѫ, и Іорданъ,
прѣдѣлъ-тъ отъ Хиннероѳъ до море-то на
равнинѫ-тѫ, до Солено-то море, подъ
18 Асдоѳъ-фасгѫ къмъ истокъ. И заповѣдахъ
ви въ онова врѣме, и рѣкохъ: Господь
Богъ вашъ даде ви тазъ землѭ да ѭ прѣ-
земете: *Но* всичкы вы силни мѫжіе,
минѣте оржжени прѣдъ братія-та си И-
19 зраилевы-тѣ синове. Само жены-тѣ ви и
дѣца-та ви, и скотове-тѣ ви, (защото
знаѭ че имате скотове много), нека ос-
танѫть въ градове-тѣ ви, които ви да-
20 дохъ: Додѣ даде Господь покой на бра-
тія-та ви, както и вамъ, и да прѣземѫть
и тѣ землѭ-тѫ коѭто ще имъ даде Го-
сподь Богъ вашъ оттатакъ Іорданъ; и
тогазь ще ся върнете всякой въ наслѣ-
діе-то си, което ви дадохъ.
21 И въ онова врѣме заповѣдахъ азъ на
Іисуса, и рѣкохъ: Очи-тѣ ти видѣхѫ
всичко що направи Господь Богъ вашъ
на тѣзи двама-та царіе: така ще на-
прави Господь на всичкы-тѣ царства,
22 прѣзъ които минувашь. Да имъ ся не
убоите; защото Господь Богъ вашъ, той
ратува за васъ.
23 И молихъ ся Господу въ онова врѣ-
24 ме и рѣкохъ: Господи Іеова, ты си нач-
налъ да показувашь на свой-тъ рабъ
величіе-то си, и крѣпкѫ-тѫ си рѫкѫ:
защото кой Богъ има на небе-то или на
землѭ-тѫ, който може да направи по
25 твои-тѣ дѣла, и по твоѭ-тѫ силѫ? Мо-
лѭ ся да прѣминѫ, и да видѭ добрѫ-тѫ
землѭ, оттатакъ Іорданъ, онази добрѫ
26 горѫ, и Ливанъ. Но Господь ся разгнѣ-
ви на мене за васъ, и не мя послуша;
и рече ми Господь: Стига ти; да ми не
27 продумашь вече за това. Възлѣзь на
връхъ-тъ на Фасгѫ, и дигни очи къмъ
западъ, и сѣверъ, и югъ, и истокъ, та
виждь съ очи-тѣ си; защото нѣма да
28 прѣминешь този Іорданъ. И заръчай Іи-
сусу, и укрѣпи го, и утвърди го; защо-
то той ще мине прѣдъ тѣзи людіе, и той
ще имъ раздѣли за наслѣдіе землѭ-тѫ,
29 коѭто ще видишь. И сѣдѣхмы въ доли-
нѫ-тѫ срещѫ Веѳъ-фегоръ.

ГЛАВА 4.

1 И сега слушай, Израилю, повелѣнія-та
и сѫдове-тѣ които азъ вы учѫ да пра-
вите, за да живѣете, и да влѣзете и на-
слѣдите землѭ-тѫ, коѭто Господь Богъ
2 на отцы-тѣ ви дава вамъ. Да не приту-
ряте върхъ слово-то което ви азъ запо-
вѣдувамъ, нито да отнемате отъ него: да
пазите заповѣди-тѣ на Господа Бога ва-
3 шего, които ви азъ заповѣдувамъ. Очи-
тѣ ви видѣхѫ що направи Господь зара-
ди Ваалфегора, защото всичкы-тѣ чело-
вѣцы, които ся поведохѫ по Ваалфего-
ра, Господь Богъ вашъ гы истрѣби отъ
4 срѣдъ васъ. А вы, които сте ся прилѣ-
пили при Господа Бога вашего, всичкы
5 сте живи днесь. Ето азъ вы научихъ по-
велѣнія и сѫдове, както ми заповѣда
Господь Богъ мой, да правите така въ
землѭ-тѫ въ коѭто влазяте да ѭ наслѣ-
6 дите. И тъй пазѣте и правѣте гы; защо-
то това е мѫдрость-та ви, и разумъ-тъ ви
прѣдъ очи-тѣ на народы-тѣ, които ще
чуѭть за всичкы тѣзи повелѣнія, и ще
рекѫть: Ето мѫдри и разумни людіе сѫ
7 великый той народъ. Защото кой е той-

зи великъ народъ къмъ когото богове-тѣ
му сѫ близу при него, както е всякога
Іеова Богъ нашъ когато го призывамы?
8 Или кой е тойзи голѣмъ народъ, който има
таквызи праведны повелѣнія и сѫдове,
какъвто е всичкый той законъ, когото
9 полагамъ прѣдъ васъ днесь. Само внимай
на себе си и пази добрѣ душѫ-тѫ си, да
не забравишь дѣла-та които видѣхѫ очи-
тѣ ти, и да ся не отдѣлятъ отъ сърдце-
то ти, прѣзъ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ
ти; но казувай гы на синове-тѣ си, и на
10 сынове-тѣ на сынове-тѣ си: День-тъ въ
който застанѫ ты прѣдъ Господа Бога
твоего въ Хоривъ, когато ми рече Го-
сподь: Събери ми людіе-тѣ, и ще гы
направѭ да чуѭтъ думы-тѣ ми, за да ся
научатъ да ми ся боятъ въ всичкы-тѣ дни
колкото живѣѭтъ на землѭ-тѫ, и да учатъ
11 сынове-тѣ си. И вы приближихте и за-
станахте подъ горѫ-тѫ; и гора-та го-
рѣше съ огнь до срѣдъ небе-то, *и има-*
12 *ше* тьмнина, облакъ и мракъ. И говори
Господь вамъ отъ срѣдъ огнь-тъ; вы
чухте гласъ-тъ на думы-тѣ, но не ви-
дѣхте никакво подобіе; само гласъ
13 *чухте*. И ви яви завѣтъ-тъ си, който ви
заповѣда да вършите, *сирѣчь* десеть-тѣ
заповѣди: и написа гы на двѣ камены
14 плочы. И заповѣда ми Господь въ онова
врѣме да вы научѫ повелѣнія и сѫдове,
да гы правите въ тѫзи землѭ, въ коѭто
вы влѣзувате да ѭ наслѣдите.
15 Сега внимайте добрѣ въ душы-тѣ си,
защото въ день-тъ въ който Господь го-
ворі вамъ въ Хоривъ отъ срѣдъ огнь-тъ,
16 вы не видѣхте никакво подобіе: Да не
бы да ся развратите и си направите и-
долъ, подобіе на нѣкой образъ, подобіе
17 на мѫжъ или на жена, Подобіе на нѣ-
кой скотъ който е на землѭ-тѫ, подобіе на
нѣкоѭ крылата птица която лѣти подъ
18 небе-то, Подобіе на нѣщо което пълзи
по землѭ-тѫ, подобіе на нѣкоѭ рыба, коя-
19 то е у воды-тѣ подъ землѭ-тѫ: И да не
бы като дигнешь очи къмъ небе-то, и
видишь слънце-то, и луна-та, и звѣзды-
тѣ, всичко-то воинство небесно, да ся
прѣлъстишь та да имъ ся поклонишь,

и да послужишь на тѣхъ, които Гос-
подь Богъ твой раздѣли на всичкы-тѣ
народы които сѫ подъ всичко-то небе.
20 А васъ зѣ Господь, и изведе вы изъ
желѣзнѫ-тѫ пещь, изъ Египетъ, да бѫ-
дете людіе за негово наслѣдіе, както и
сте днесь.
21 И разгнѣви ся Господь на мене зара-
ди васъ, и заклѣ ся да не прѣминѫ Іор-
данъ, и да не влѣзнѫ въ онѫзи добрѫ
землѭ, коѭто Господь Богъ твой ти дава
22 за наслѣдіе: Но азъ ще умрѫ въ тѫзь
землѭ, азъ нѣма да прѣминѫ Іорданъ; а
вы ще прѣминете, и ще наслѣдите онѫзи
23 добрѫ землѭ. Внимайте на себе си, да
не забравите завѣтъ-тъ на Господа Бога
вашего, който направи съ васъ, та си
направите идолъ, подобіе на нѣщо, кое-
24 то запрѣти Господь Богъ твой: Защото
Господь Богъ твой е огнь пояждающъ,
Богъ ревнивъ.
25 Ако ли ти ся родятъ сынове, и сыно-
ве на сынове, и живѣете много врѣме на
землѭ-тѫ и ся развратите, и направите
идолъ, образъ на нѣщо, и направите то-
ва зло прѣдъ Господа Бога твоего, и го
26 разгнѣвите, Выкамъ свидѣтели небе-то и
землѭ-тѫ противъ васъ днесь, че непрѣ-
мѣнно скоро ще ся изгубите отъ землѭ-тѫ
за коѭто прѣхождате Іорданъ да ѭ прѣ-
земете: нѣма да живѣете много врѣме
въ неѭ, но съвсѣмъ ще ся истрѣбите.
27 И ще вы распърсне Господь между на-
роды-тѣ, и ще останете малцина числомъ
между язычницы-тѣ, въ които ще вы въ-
28 веде Господь. И ще послужите тамъ на
богове, на дѣла отъ человѣческы рѫцѣ,
на дърво и камыкъ, които нито видятъ,
нито чуѭтъ, нито ядатъ, нито обоня-
29 ватъ. И отъ тамъ ще потърсите Господа
Бога вашего, и ще *го* найдете, когато го
потърсите съсъ всичко-то си сърдце, и
30 съсъ всичкѫ-тѫ си душѫ. Когато ся на-
мѣришь въ скърбь, и тя постигне всичко
това въ послѣдни-тѣ дни, ако ся обър-
нешь къмъ Господа Бога твоего, и по-
31 слушашь гласъ-тъ му; Понеже Господь
Богъ твой е Богъ милостивъ, нѣма да ти
остави, нито ще ти истрѣби, нито ще за-

брави завѣтъ-тъ на отцы-тѣ ти, за който
имъ ся клѣ.
32 Защото попытай сега за първы-тѣ дни
които бѣхѫ прѣди тебе, отъ който день
направи Богъ человѣка на земѭ-тѫ, и
попытай отъ край небе-то до край небе-
то, ставало ли е *нѣщо* такова като голѣ-
мо-то това дѣло, или чувало ли ся е по-
33 добно на него. Чули ли сѫ *нѣкоги* людіе
Божій-тъ гласъ да говори отъ срѣдъ огнь,
както ты си чулъ, и да останѫтъ живи?
34 Или прѣдпріелъ ли е Богъ да дойде да
земе за себе си народъ изъ срѣдъ *другъ*
народъ, съ опытованія, знаменія и чуде-
са, и съ брань, и съсъ силнѫ рѫкѫ, и съ
прострѣнѫ мышцѫ, и съ голѣмы ужасы,
по всичко колкото Господь Богъ вашъ
направи за васъ въ Египетъ прѣдъ очи-тѣ
35 ти? Тебѣ ся даде да видишь *това* за да
познаешь че Іеова, той е Богъ: нѣма
36 другъ освѣнь него. Направи тя да чуешь
гласъ-тъ му отъ небе-то, да тя научи, и
на земѭ-тѫ показа ти великый-тъ си
огнь, и ты чу думы-тѣ му изъ срѣдъ
37 огнь-тъ. И понеже обычаше той отцы-тѣ
ти, за това избра тѣхно-то сѣме слѣдъ
тѣхъ, и изведе тя прѣдъ себе си изъ Е-
38 гыпетъ съ крѣпкѫ-тѫ своѭ силѫ, За да
изгони отъ лице-то ти по голѣмы и по
силны отъ тебе народы, да тя въведе, да
ти даде земѭ-тѫ имъ въ наслѣдіе, както
днесь.
39 Познай прочее днесь, и тури на сърд-
це-то си че Іеова е Богъ, на небе-то го-
40 рѣ, и на земѭ-тѫ долу: нѣма другъ. И
пази повелѣнія-та му и заповѣди-тѣ му,
които ти азъ днесь заповѣдувамъ: за да
благоденствувашь ты и синове-тѣ ти по
тебе, и да дългоденствувашь на земѭ-тѫ,
коѭто Господь Богъ твой ти дава за
всегда.
41 Тогазь Моисей отдѣли три града от-
42 самъ Іорданъ къмъ истокъ слъньца: За
да прибѣгне тамъ онзи убіецъ, който у-
біе ближняго си безъ намѣреніе, безъ да
го е ненавиждалъ попапрѣдъ, и като по-
бѣгне въ единъ отъ тѣзи градове да жи-
43 вѣе: Восоръ въ пустынѭ-тѫ, въ полян-
скѫ-тѫ земѭ на Рувимовцы-тѣ, и Ра-
моѳъ въ Галаадъ на Гадовцы-тѣ, и Го-
ланъ у Васанъ на Манассіевцы-тѣ.
44 И той е законъ-тъ, който положи Мои-
45 сей прѣдъ Израилевы-тѣ синове: Тѣзи
сѫ свидѣтелства-та, и повелѣнія-та и сѫ-
дове-тѣ, които говори Моисей на Израи-
левы-тѣ синове, когато излѣзохѫ изъ Е-
46 гыпетъ, Отсамъ Іорданъ въ долъ-тъ сре-
щѫ Веѳъ-фегоръ, въ земѭ-тѫ на Сиона
Аморрейскый-тъ царь, който живѣяше
въ Есевонъ, когото поразихѫ Моисей
и Израилеви-тѣ синове, като излѣзохѫ
47 изъ Египетъ: И прѣзѣхѫ земѭ-тѫ му,
и земѭ-тѫ на Ога Васанскый-тъ царь,
на двама Аморрейскы царіе, които бѣхѫ
отсамъ Іорданъ къмъ истокъ слънца,
48 Отъ Ароиръ, който е при устіе-то на
рѣкѫ-тѫ Арнонъ, до горѫ-тѫ Сіонъ, тя
49 е Ермонъ: И всичкѫ-тѫ равнинѫ отсамъ
Іорданъ, къмъ истокъ, до море-то на
равнинѫ-тѫ подъ Асдоѳъ-фасгѫ.

ГЛАВА 5.

1 И повыка Моисей всичкый-тъ Израиль
и рече имъ: Слушай, Израилю, повелѣ-
нія-та и сѫдове-тѣ, които азъ казувамъ
въ уши-тѣ ви днесь, за да гы научите и
2 да внимаете да гы вършите. Господь
Богъ нашъ направи завѣтъ съ насъ въ
3 Хоривъ. Тоя завѣтъ не направи Господь
съ отцы-тѣ ни, но съ насъ които всичкы
4 смы тукъ днесь живи. Лице съ лице го-
вори Господь съ васъ на горѫ-тѫ изъ
5 срѣдъ огнь-тъ, (А азъ стояхъ между Го-
спода и васъ въ онова врѣме, за да ви
извѣстѭ думѫ-тѫ Господнѭ: защото ся
убояхте отъ огнь-тъ, и не възлѣзохте
на горѫ-тѫ), и говорѣше:
6 Азъ сьмь Іеова Богъ твой, който тя
изведохъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, изъ
домъ-тъ на рабство-то.
7 Да нѣмашь другы богове освѣнь мене.
8 Не си направи кумиръ, нито подобіе
на нѣщо, което е на небе-то горѣ, и което
е на земѭ-тѫ долу, или което е въ воды-
9 тѣ подъ земѭ-тѫ: Да не имъ ся покло-
нишь, нито да имъ послужишь: защото
азъ Господь Богъ твой сьмь Богъ ре-

внивъ, който въздавамъ беззаконіе-то на
бащы-тѣ върхъ чада-та, до третій и че-
твъртый родъ на онѣзи които мя нена-
10 виждатъ; И който правѫ милость на ты-
сящы родове на онѣзи които мя любятъ,
и съхранявать мои-тѣ заповѣди.
11 Не земай име-то на Господа Бога тво-
его напраздно; защото Господь нѣма да
оправдае оногозь който зема напраздно
име-то му.
12 Пази сѫбботный-тъ день, да го освя-
щавашь както ти заповѣда Господь Богъ
13 твой. Шесть дни ще работишь, и ще вър-
14 шишь всичкы-тѣ си дѣла. А седмый-тъ
день е сѫббота на Господа Бога твоего:
да не направишь *въ него* никое дѣло, *ни*
ты, ни сынъ ти, ни дъщеря ти, ни слуга-
та ти, ни слугыня-та ти, ни волъ-тъ ти,
ни оселъ-тъ ти, нито нѣкой отъ скотове-
тѣ ти, ни чужденецъ-тъ ти който е отъ
вѫтрѣ врата-та ти; за да си почини слу-
15 га-та ти и слугыня-та ти, както ты. И
помни че ты бѣше рабъ въ Египетскѫ-тѫ
земѭ, и Господь Богъ твой тя изведе отъ
тамъ съ крѣпкѫ рѫкѫ и прострѣнѫ
мышцѫ; за това Господь Богъ твой ти
заповѣда да пазишь сѫбботный-тъ день.
16 Почитай бащѫ си и майкѫ си, както
ти заповѣда Господь Богъ твой: за да
ся продължать дни-тѣ ти, и да благо-
денствувашь на земѭ-тѫ, която ти дава
Господь Богъ твой.
17 Не убивай.
18 И не прѣлюбодѣйствувай.
19 И не кради.
20 И не свидѣтелствувай противъ бли-
жній-тъ си лъжливо свидѣтелство.
21 И не пожелай женѫ-тѫ на ближній-тъ
си; ни да пожелаешь домъ-тъ на бли-
жній-тъ си, *ни* нивѫ-тѫ му, ни рабъ-тъ
му, ни рабынѭ-тѫ му, *ни* волъ-тъ му,
ни оселъ-тъ му, нито нищо което е на
ближній-тъ ти.
22 Тыя думы говорѣ Господь на всичко-
то събраніе ваше на горѫ-тѫ, изъ срѣдъ
огнь-тъ, облакъ-тъ, и мракъ-тъ, съ гласъ
великъ, и друго не притури; и написа
гы на двѣ каменны плочы, и даде гы на
23 мене. И като чухте гласъ-тъ изъ срѣдъ
тъмнинѫ-тѫ, (и гора-та горѣше съ огнь),
тогазь вы дойдохте при мене, всичкы-тѣ
началници на племена-та ви, и старѣй-
24 шины-тѣ ваши, И думахте: Ето, Господь
Богъ нашъ показа намъ славѫ-тѫ си, и
величинѫ-тѫ си, и чухмы гласъ-тъ му
изъ срѣдъ огнь-тъ; тоя день видѣхмы че
Богъ говори съ человѣка, и той остава
25 живъ. А сега защо да умирамы? Поне-
же тойзи голѣмъ огнь ще ни поядѐ: ако
чуемъ ный още еднъждь гласъ-тъ на Го-
26 спода Бога нашего, ще умремъ. Защо-
то кой отъ всичкы-тѣ смъртны е чулъ
гласъ-тъ на живый-тъ Богъ говорящь
изъ срѣдъ огнь-тъ, както ный, и е оста-
27 налъ живъ? Пристѫпи ты, и слушай
всичко каквото ще рече Господь Богъ
нашъ; и ты ни казвай все що ти говори
Господь Богъ нашъ, и ный ще слушамы,
и ще правимъ.
28 И чу Господь гласъ-тъ на думы-тѣ ви,
когато ми говорихте: и рече ми Гос-
подь: Чухъ гласъ-тъ на думы-тѣ на тыя
людіе, които ти говорихѫ: добрѣ рекохѫ
29 всичко що говорихѫ. Дано бы было у
тѣхъ такова сърдце, за да ми ся боятъ,
и да пазятъ всякога всичкы-тѣ ми запо-
вѣди, за да благоденствуватъ вѣчно, тѣ
30 и чада-та имъ. Иди, речи имъ: Върнѣте
31 ся въ шатры-тѣ си. А ты остани тукъ
съ мене, и ще ти кажѫ всичкы-тѣ запо-
вѣди, и повелѣнія, и сѫдове, на които
ще гы научишь, да *гы* правятъ въ земѭ-
тѫ която имъ азъ давамъ за наслѣдіе.
32 Да внимаете да правите така, както ви
заповѣда Господь Богъ вашъ: да не свър-
33 щате ни надѣсно ни налѣво. Да ходите
по всичкы-тѣ пѫтища, които Господь
Богъ вашъ заповѣда вамъ, за да живѣе-
те, и да благоденствувате, и да ся про-
дължатъ дни-тѣ ви, на земѭ-тѫ която
ще наслѣдите.

ГЛАВА 6.

1 И тѣзи сѫ заповѣди-тѣ, повелѣнія-та
и сѫдове-тѣ, които заповѣда Господь
Богъ вашъ, да вы научѫ, да *гы* правите
въ земѭ-тѫ въ която прѣминувате за да

2 я наслѣдите: За да ся боишь отъ Гос-
пода Бога твоего, да съхранявашь всич-
кы-тѣ му повелѣнія, и заповѣди-тѣ му,
конто ти азъ заповѣдувамъ, ты, и сынъ
ти, и сынъ-тъ на сына ти прѣзъ всичкы-
тѣ дни на живота ти, за да ти ся про-
3 дължатъ дни-тѣ. Чуй сега, Израилю, и
внимай да гы правишь, за да ти бжде
добрѣ, и да ся умножите много, както
Господь Богъ на отцы-тѣ ти е говорилъ
на тебе, въ землж-тж дѣто тече млѣко и
медъ.
4 Слушай, Израилю: Іеова Богъ нашъ е
5 единъ Господь. И да обичашь Господа
Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, и
съсъ всичкж-тж си душа, и съсъ всич-
6 кж-тж си сила. И тѣзи думы, конто ти
азъ заповѣдувамъ днесь, да бждатъ въ
7 сърдце-то ти: И да учишь съ тѣхъ при-
лежно чада-та си, и за тѣхъ да говоришь
когато сѣдишь въ домъ-тъ си, и когато
ходишь по пжть-тъ, и когато лѣгашь, и
8 когато ставашь. И да гы вържешь за бѣ-
лѣгъ на ржкж-тж си, и да бждатъ като
9 надчелія между очи-тѣ ти. И да гы на-
пишешь надъ прагове-тѣ на домъ-тъ си,
и надъ врата-та си.
10 И когато Господь Богъ твой ти въведе
въ землж-тж за кожто си клѣ на отцы-тѣ
ти, на Авраама, на Исаака, и на Іакова,
да ти даде голѣмы и хубавы градове,
11 конто не си съградилъ, И домове пълны
съсъ всякакво добро, конто не си напъл-
нилъ, и кладенцы ископаны, конто не си
ископалъ, лозія и маслины, конто не си
насадилъ: като ядешь, и ся наситишь,
12 Внимай на себе си, да не забравишь
Господа, който ти изведе изъ Египет-
скж-тж землж, изъ домъ-тъ на рабство-
13 то. Отъ Господа Бога твоего да ся боишь,
и нему да служишь, и въ негово-то име
14 да ся кълнешь. Да не ходите слѣдъ дру-
гы богове, отъ богове-тѣ на народы-тѣ,
15 конто сж около васъ; (Защото Господь
Богъ твой е Богъ ревнивъ въ срѣдъ те-
бе) да ся не распали гнѣвъ-тъ на Гос-
пода Бога твоего противъ тебе, и тя
истрѣби отъ лице-то на землж-тж.
16 Да не искушавате Господа Бога ва-
17 шего, както го искусихте въ Массж. Да
съхранявате прилежно заповѣди-тѣ на
Господа Бога вашего, и заржчванія-та
му, и повелѣнія-та му, конто ти заповѣ-
18 да. И да правишь право-то и добро-то
прѣдъ Господа: за да ти бжде добрѣ, и
да влѣзешь, и наслѣдишь добрж-тж зе-
млж, за кожто Господь ся клѣ на отцы-
19 тѣ ти; Да изгонишь всичкы-тѣ си враго-
ве отъ лице-то си, както рече Господь.
20 Когато тя попыта сынъ ти отъ сега на
тамъ, и рече: Що значатъ заржчванія-
та, и повелѣнія-та, и сждове-тѣ, конто
21 Господь Богъ нашъ заповѣда вамъ? То-
газь да речешь на сына си: Раби бѣхмы
на Фараона въ Египетъ, и Господь ны
изведе изъ Египетъ съ крѣпкж ржкж:
22 И показа Господь знаменія и чудеса го-
лѣмы и страшны, надъ Египетъ, надъ
Фараона, и надъ всичкый-тъ му домъ
23 прѣдъ очи-тѣ ни. А насъ изведе отъ
тамъ, за да ны въведе, и да ни даде зе-
млж-тж, за кожто ся клѣ на отцы-тѣ ни.
24 И заповѣда намъ Господь да правимъ
всичкы тѣзи повелѣнія, да ся боимъ отъ
Господа Бога нашего, за да бждемъ до-
брѣ всякога, за да пази животъ-тъ ни,
25 както и днесь. И ще бжде намъ правда,
ако внимаемъ да правимъ всичкы тѣзи
заповѣди прѣдъ Господа Бога нашего,
както ни заповѣда.

ГЛАВА 7.

1 Когато Господь Богъ твой тя въведе
въ землж-тж, въ кожто отхождашь да ж
наслѣдишь, и изгони много народы отъ
лице-то ти, Хеттейцы-тѣ, и Гергесейцы-
тѣ, и Аморрейцы-тѣ, и Хананейцы-тѣ, и
Ферезейцы-тѣ, и Евейцы-тѣ, и Іевусейцы-
тѣ, седмь народы по голѣмы и по силны
2 отъ тебе; И когато Господь Богъ твой
гы прѣдаде на тебе, да гы поразишь; съ
проклѣтіж да гы истрѣбишь: да не на-
правишь уговоръ съ тѣхъ, нито да гы по-
3 жалишь: Нито да направишь сватовство
съ тѣхъ; да не дадешь дъщерж си на
сына му, нито да земешь дъщерж му за
4 сына си: Защото ще отвърнжтъ сынове-

тѣ ти отъ слѣдъ мене, за да служатъ на
другы богове; и ще ся распали гнѣвъ-тъ
Господень на васъ, и скоро ще тя ис-
5 трѣби. Но така да направите съ тѣхъ:
жьртвенницы-тѣ имъ да разорите, и ку-
миры-тѣ имъ да истрошите, и Ашеры-тѣ
имъ да изсѣчете, и истуканы-тѣ имъ съ
6 огнь да изгорите: Понеже вы сте людіе
святи Господу Богу вашему: избра васъ
Господь Богъ вашъ да бѫдете собственъ
нему народъ отъ всичкы-тѣ народы кои-
7 то сѫ по лице-то на земѭ-тѫ. Не вы
прѣдпочете Господь нито вы избра за то-
ва че сте по многочисленни отъ всич-
кы-тѣ народы, защото вы сте най мало-
8 численни отъ всичкы-тѣ народы: Но по-
неже вы възлюби Господь, и за да упа-
зи клѣтвѫ-тѫ съ коѭто ся клѣ на отцы-тѣ
ви, изведе вы Господь съ крѣпкѫ рѫкѫ,
и вы избави отъ домъ-тъ на рабство-то,
отъ рѫкѫ-тѫ на Фараона, царя Египет-
9 скаго. И тъй да знаешь че Господь Богъ
твой, той е Богъ, Богъ вѣрный, който
съхранява завѣтъ-тъ и милость-тѫ къмъ
онѣзи които го обичатъ и пазятъ запо-
10 вѣди-тѣ му, до тысящѫ родове: А на
онѣзи които го ненавидятъ, въздава имъ
въ лице, и гы истрѣбя: нѣма да забавя
на оногозь който го ненавиди; ще му
въздаде въ лице-то му.
11 За то пази заповѣди-тѣ и повелѣнія-та,
и сѫдове-тѣ, които азъ ти заповѣдвамъ
12 днесь, да гы правишь. И ако слушате
тѣзи сѫдове, и гы пазите и вършите, ще
упази Господь Богъ твой за тебе завѣтъ-
тъ и милость-тѫ, за които ся клѣ на от-
13 цы-тѣ ти: И ще тя възлюби, и ще тя
благослови, и ще тя умножи, и ще бла-
гослови плодъ-тъ на утробѫ-тѫ ти, и
плодъ-тъ на земѭ-тѫ ти, жито-то ти, и
вино-то ти, и масло-то ти, и чѣрды-тѣ
на говеда-та ти, и стада-та на овцы-тѣ
ти, въ земѭ-тѫ коѭто ся клѣ на отцы-тѣ
14 ти да даде тебѣ. Ще бѫдешь благосло-
венъ повече отъ всичкы-тѣ народы; не
ще да има неплоденъ или неплодна въ
15 тебе и въ скотове-тѣ ти. И ще оттегли
Господь отъ тебе всякѫ болесть, и нѣма
да наведе на тебе ни еднѫ отъ злы-тѣ
Египетскы болести, които познавашь;
но ще гы положи върхъ всичкы онѣзь
които тя ненавидятъ.
16 И да истрѣбишь всичкы-тѣ народы,
които Господь Богъ твой ти прѣдава: о-
ко-то ти да гы не пожали; и на богове-
тѣ имъ да не служишь; защото това *ще*
17 ти *бѫде* примка. Ако ли речешь въ сърд-
це-то си: Тія народи сѫ по многочис-
ленни отъ мене; какъ ще могѫ да гы
18 изгонѭ? Да ся не убоишь отъ тѣхъ:
помни добрѣ що направи Господь Богъ
твой на Фараона, и на всичкы-тѣ Егип-
19 тяны: Голѣмы-тѣ опытованія, които ви-
дѣхѫ очи-тѣ ти, и знаменія-та, и чудеса-
та, и крѣпкѫ-тѫ рѫкѫ, и простряна-тѫ
мышцѫ, съ които тя Господь Богъ твой
изведе: така ще направи Господь Богъ
твой на всичкы-тѣ народы отъ които ся
20 ты боишь. Още и стършены ще проводи
Господь Богъ твой на тѣхъ, додѣ ся ис-
трѣбятъ които сѫ останали и сѫ ся
21 скрыли отъ лице-то ти. Да ся не убоишь
отъ тѣхъ: защото Господь Богъ твой е
въ срѣдъ тебе, Богъ великъ и страшенъ.
22 И ще искорени Господь Богъ твой малко
по малко тѣзи народы отъ лице-то ти:
не можешь гы ты истрѣби скоро, за да
ся не умножатъ върхъ тебе полскы-тѣ
23 звѣрове. Но Господь Богъ твой ще ти
гы прѣдаде, и ще гы докара въ голѣмо
24 смятеніе, така що тѣ ще погынатъ. И
ще прѣдаде царіе-тѣ имъ въ рѫкѫ-тѫ ти,
и ще погубишь име-то имъ отъ подне-
беснѫѭ: никой не ще може да устоя
25 прѣдъ тебе, додѣ гы истрѣбишь. Куми-
ры-тѣ на богове-тѣ имъ изгорѣте съ
огнь: да не пожелаешь да земешь за
себе си сребро-то или злато-то което е
върхъ тѣхъ, за да ся не впримчишь въ
него: понеже то е мерзость Господу Бо-
26 гу твоему. И да не внесешь гнусота въ
домъ-тъ си, за да не станешь проклѧтъ,
както него: да имашь съвършенно от-
вращеніе отъ него, и да ти бѫде съсѣмъ
гнусно; защото е проклѧтія.

ГЛАВА 8.

1 Всичкы-тѣ заповѣди, които ви заповѣ-
дувамъ азъ днесь, да внимаете да гы вър-
шите, за да живѣете, и да ся умножите,
и да влѣзете и наслѣдите земѭ-тѫ, за
2 коѭто ся клѣ Господь на отцы-тѣ ви. И
да помнишь всичкый-тъ пѫть по който
тя води Господь Богъ твой въ тыя че-
тыридесеть годины по пустынѭ-тѫ, за
да тя смири, да тя опыта, за да познае
що има въ сърдце-то ти, да ли ще упа-
3 зишь заповѣди-тѣ му, или не. И смири
тя, и остави тя да огладнѣешь, и храни
тя съ маннѫ, (коѭто ты не знаяше, и
отцы-тѣ ти не знаяхѫ), за да ти покаже
че человѣкъ не живѣе само съ хлѣбъ,
но съсъ всяко слово което исхожда изъ
4 уста-та Господни живѣе человѣкъ. Облѣ-
кла-та ти не овехтѣхѫ на тебе, нито но-
га-та ти е отекла въ тѣзи четыридесеть
5 годины. Ще познаешь прочее въ сърд-
це-то си, че както человѣкъ наказува
сына си, така Господь Богъ твой тя на-
6 казува, За това да пазишь заповѣди-тѣ
на Господа Бога твоего, да ходишь въ
пѫтища-та му и да ся боишь отъ него.
7 Защото Господь Богъ твой тя завожда
въ земѭ добрѫ, въ земѭ на водны рѣ-
кы, на источницы и бездны, които изви-
8 ратъ въ долове и планины: Въ земѭ на
жито и ечимыкъ, и лозія, и смоквы, и
нарове; въ земѭ на маслины и медъ:
9 Въ земѭ дѣто ще ядешь хлѣбъ не съсъ
скудость, не ще да си лишенъ отъ нищо
въ неѭ; въ земѭ на коѭто каменіе-тѣ
сѫ желѣзо, и отъ горы-тѣ ѝ ще иско-
паешь мѣдь.
10 Когато ядешь и ся насытишь, да бла-
гословишь Господа Бога твоего за доб-
11 рѫ-тѫ земѭ, коѭто ти е далъ. Внимай
да не забравишь Господа Бога твоего,
и да не прѣстѫпишь заповѣди-тѣ му, и
сѫдове-тѣ му, и повелѣнія-та му, които
12 ти азъ заповѣдвамъ днесь. Да не бы *ка-
то* ядешь и ся насытишь, и съградишь
13 добры кѫщы, и ся населишь, И говеда-та
ти, и овцы-тѣ ти ся умножатъ, и ся у-
множи сребро-то ти и злато-то ти, и
14 всичко що имашь ся умножи, Да не бы
ся тогазь прѣвъзнесло сърдце-то ти, та
забравишь Господа Бога твоего, който
тя изведе изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, изъ
15 домъ-тъ на рабство-то: Който тя прѣве-
де прѣзъ тази голѣмѫ и страшнѫ пусты-
нѭ *дѣто имаше* горителны зміи, скор-
піи, и суша, дѣто нѣмаше вода; който
ти извади водѫ изъ твърдый-тъ камыкъ:
16 Който тя храни въ пустынѭ-тѫ съ ман-
нѫ, коѭто не знаяхѫ отцы-тѣ ти, за да
тя смири, и да тя опыта, да ти направи
17 добро въ сетнины-тѣ ти: И да не бы да
речешь въ сърдце-то си: Сила-та ми, и
крѣпость-та на рѫкѫ-тѫ ми, спечелихѫ
18 ми това богатство. Но да помнишь Го-
спода Бога твоего; защото той е който
ти дава силѫ да придобывашь богатство,
за да утвърди завѣтъ-тъ си, за който ся
клѣ на отцы-тѣ ти, както днесь.
19 Ако ли забравишь Господа Бога твое-
го, и отидешь слѣдъ другы богове, и
служишь имъ, и поклонишь имъ ся, сви-
дѣтелствувамъ на васъ днесь, че съвсѣмъ
20 ще ся истрѣбите: Както народи-тѣ кои-
то Господь истрѣбва отъ лице-то ви,
така ще ся истрѣбите: защото не по-
слушахте гласъ-тъ на Господа Бога ва-
шего.

ГЛАВА 9.

1 Слушай, Израилю: ты прѣминувашь
днесь Іорданъ за да влѣзешь да наслѣ-
дишь народы по голѣмы и по силны отъ
тебе, градове голѣмы и оградены до не-
2 бе-то, Людіе великы и высокы, Енако-
вы-тѣ синове, които познавашь: и си
чулъ, Кой може да устои прѣдъ Енако-
3 вы-тѣ сынове? Знай прочее днесь че
Іеова Богъ твой е прѣдходящій прѣдъ
тебе: огнь пояждающій е, той ще гы
истрѣби, и той ще гы низложи прѣдъ
тебе, и ще гы изгонишь, и скоро ще гы
4 погубишь, както ти рече Господь. Кога-
то Господь Богъ твой гы изгони отъ ли-
це-то ти, да не думашь въ сърдце-то си
и да не речешь: За моѭ-тѫ правдѫ мя

въведе Господь да наслѣдыж тази земых:
но за нечестіе-то на тѣзи народы гы
5 изгонва Господь отъ лице-то ти. Не за
твоя-тж правдж, нито за правость-тж на
сьрдце-то ти, влазяшь да наслѣдишь зе-
мых-тж имъ; но за нечестіе-то на тѣзи
народы Господь Богъ твой гы изгонва
отъ лице-то ти, и да увѣрп думж-тж за
коижто ся клѣ Господь на отцы-тѣ ти,
на Авраама, Исаака и Іакова.
6 Знай прочее че Господь Богъ твой ти
дава тжзи добрж земых да ы наслѣдишь
не за твоя-тж правдж; защото сте лю-
7 діе жестоковыйни. Помни, да не забра-
вишь, колко си раздражавалъ Господа
Бога твоего въ пустынж-тж: отъ който
день излѣзохте изъ Египетскж-тж земых,
додѣто стигнахте до това мѣсто, вы сте
были непокорни Господу.
8 И въ Хоривъ раздражихте Господа, и
прогнѣви ся на васъ Господь да вы ис-
9 трѣби. Когато азъ възлѣзохъ на горж-
тж да земж каменны-тѣ плочы, плочы-тѣ
на завѣтъ-тъ който направи Господь съ
васъ, тогазь останахъ на горж-тж че-
тыридесеть дни и четыридесеть нощи:
10 хлѣбъ не ядохъ, и водж не пихъ. И даде
ми Господь двѣ-тѣ каменны плочы, на-
писаны съ Божій пьрстъ; и на тѣхъ *бѣ-
хж написаны* всичкы-тѣ думы, конто го-
вори вамъ Господь на горж-тж изъ срѣдъ
11 огнь-тъ въ день-тъ на събраніе-то. И въ
свьршваніе-то на четыридесеть-тѣ дни и
четыридесеть-тѣ нощи, даде ми Господь
двѣ-тѣ каменны плочы, плочы-тѣ на за-
12 вѣтъ-тъ. И рече ми Господь: Стани,
слѣзь скоро отъ тукъ; защото твои-тѣ
людіе, конто изведе ты изъ Египетъ,
развратихж ся: скоро ся уклонихж отъ
пжть-тъ който имъ заповѣдахъ: напра-
13 вихж си идолъ излѣянъ. Говори ми още
Господь и рече: Видѣхъ тѣзи людіе, и
14 ето, людіе жестоковыйни сж: Остави
мя да гы истрѣбых, и да погубых име-то
имъ отъ поднебесныж; а тебе ще на-
правых народъ по силенъ и по голѣмъ
15 отъ тѣхъ. И обърнахъ ся, и слѣзохъ отъ
горж-тж, и горж-тж горѣше съ огнь, и
двѣ-тѣ плочи на завѣтъ-тъ бѣхж въ двѣ-
16 тѣ ми ржцѣ. И видѣхъ, и ето бѣхте съ-
грѣшили противъ Господа Бога вашего,
бѣхте си направили теле лѣяно; бѣхте
ся уклонили скоро отъ пжть-тъ, който
17 ви заповѣда Господь. И зѣхъ двѣ-тѣ пло-
чы, та гы хвьрлихъ изъ двѣ-тѣ си ржцѣ,
18 и строшихъ гы прѣдъ очи-тѣ ви. И при-
паднахъ прѣдъ Господа, както пона-
прѣдъ, четыридесеть дни и четыридесеть
нощи; хлѣбъ не ядохъ, и водж не пихъ,
за всичкый-тъ ви грѣхъ що съгрѣшихте,
и направихте зло-то прѣдъ Господа, за
19 да го раздражавате. Защото ся уплашихъ
отъ гнѣвъ-тъ и ярость-тж съ коижто Го-
сподь ся бѣше разгнѣвилъ на васъ да вы
истрѣби. Но Господь мя послуша и тозь
20 пжть. И бѣше Господь разяренъ много
на Аарона *щото* да го погуби; и помо-
21 лихъ ся и за Аарона въ онова врѣме. И
зѣхъ грѣхъ-тъ ви, теле-то което напра-
вихте, и изгорихъ го съ огнь, и счукахъ
го, и стрыхъ *го*, додѣ станж дребно ка-
то прахъ; и хвьрлихъ прахъ-тъ му въ
потокъ-тъ който тече отъ горж-тж.
22 И въ Таверж, и въ Массж, и въ Ки-
23 вроѳъ-аттаавж, разгнѣвихте Господа. И
когато Господь вы испроводи отъ Ка-
дисъ-варни и рече: Възлѣзте та наслѣ-
дѣте земых-тж коижто ви давамъ. тогазь
вы ся не покорихте на повелѣніе-то на
Господа Бога вашего, и не повѣрувахте
въ него, нито послушахте гласъ-тъ му.
24 Непокорливи быдохте Господу, отъ кой-
то день вы познавамъ.
25 И припаднахъ прѣдъ Господа прѣзъ
четыридесеть-тѣ дни и четыридесеть-тѣ
нощи въ конто бѣхъ припадналъ, защо-
26 то Господь рече да вы истрѣби. И мо-
лихъ ся Господу и рѣкохъ: Господи Іео-
ва, не истрѣбвай людіе-тѣ си и наслѣ-
діе-то си, конто си избавилъ съ величіе-
то си, конто си извелъ изъ Египетъ съ
27 крѣпкж ржкж. Помени рабы-тѣ си, Авра-
ама, Исаака и Іакова: не ся призирай на
жестокость-тж на тѣзи людіе, нито на
нечестіе-то имъ, нито на грѣхъ-тъ имъ:
28 За да не рекжтъ *жители-тѣ на* тжжь
земых, изъ коижто си ны извелъ: Понеже
Господь не може да гы въведе въ земых-

тѫ, за коѭто имъ ся бѣ обѣщалъ, и по-
неже гы ненавидяше, изведе гы за да гы
29 погуби въ пустынѭ-тѫ. И тѣ сѫ твои
людіе, и твое наслѣдіе, които си извелъ
съ голѣмѫ-тѫ си силѫ, и съ прострѣнѫ-
тѫ си мышцѫ.

ГЛАВА 10.

1 Въ онова врѣме рече ми Господь: Из-
дѣлай си двѣ каменны плочы като пьр-
вы-тѣ, и възлѣзь при мене на горѫ-тѫ, и
2 направи си дьрвенъ ковчегъ. И азъ ще
напишѫ на плочы-тѣ думы-тѣ които бѣ-
хѫ на пьрвы-тѣ плочы, които строши
3 ты, и да гы туришь въ ковчегъ-тъ. И
направихъ ковчегъ отъ дьрво ситтимъ, и
издѣлахъ двѣ каменны плочы като пьр-
вы-тѣ, и възлѣзохъ на горѫ-тѫ съ двѣ-
4 тѣ плочы въ рѫцѣ-тѣ си. И написа той
на плочы-тѣ, както бѣ написано пона-
прѣдъ, десеть-тѣ заповѣди, които говори
вамъ Господь на горѫ-тѫ, изъ срѣдъ
огнь-тъ, въ день-тъ на събраніе-то; и
5 даде гы Господь менѣ. И обърнахъ ся
и слѣзохъ отъ горѫ-тѫ, и турихъ пло-
чы-тѣ въ ковчегъ-тъ, който направихъ,
за да бѫдѫтъ тамъ, както ми заповѣда
Господь.
6 И дигнѫхѫ ся Израилеви-тѣ синове
отъ Вироѳъ Венеяканъ въ Мосерѫ. Тамъ
умрѣ Ааронъ, тамъ ся и погребе; и свя-
щенствова Елеазаръ сынъ му вмѣсто не-
7 го. Отъ тамъ ся дигнѫхѫ въ Гадгадъ, и
отъ Гадгадъ въ Іотваѳѫ, земѭ на водны
рѣкы.
8 Въ онова врѣме отдѣли Господь Левій-
но-то племе, да носи ковчегъ-тъ на за-
вѣта Господень, да стои прѣдъ Господа
за да му слугува, и да благославя въ име-
9 то му до днесь. За това нѣматъ Левити-
тѣ дѣлъ или наслѣдіе между братія-та
си: Господь е тѣхно-то наслѣдіе, както
Господь Богъ твой имъ ся обѣща.
10 И азъ стояхъ на горѫ-тѫ, както по-
напрѣдъ, четыридесеть дни и четыриде-
сеть нощи; и послуша мя Господь и
тозь пѫть, *и* не рачи Господь да тя по-
11 губи. И рече ми Господь: Стани прѣд-
иди прѣдъ тѣзи людіе, за да влѣзѫтъ и
наслѣдятъ земѭ-тѫ, за коѭто ся клѣхъ
на отцы-тѣ имъ да ѭ дамъ на тѣхъ.
12 И сега, Израилю, що иска Господь
Богъ твой отъ тебе, ако не да ся боишь
отъ Господа Бога твоего, да ходишь по
всичкы-тѣ му пѫтища, и да го обичашь,
и да служишь на Господа Бога твоего
съсъ всичко-то си сьрдце, и съсъ всич-
13 кѫ-тѫ си душѫ, Да пазишь заповѣди-тѣ
на Господа, и повелѣнія-та му, които
азъ ти заповѣдвамъ днесь за добро-то ти?
14 Ето небе-то, и небе-то на небеса-та,
земя-та, и всичко-то що е на неѭ е на
15 Господа Бога твоего. Но само отцы-тѣ
ти прѣдпочете Господь, и гы възлюби, и
избра васъ сѣме-то имъ по тѣхъ, отъ
всичкы-тѣ людіе, както *видите* днесь.
16 Обрѣжѣте прочее краекожіе-то на сьрд-
це-то си, и не бывайте вече жестоко-
17 выйни. Защото Іеова Богъ вашъ е Богъ
на богове-тѣ, и Господь на Господари-
тѣ, Богъ великый, крѣпкый и страшный,
който не гледа на лице, и не пріема
18 даръ; Който прави сѫдъ на сираче-то и
на вдовицѫ-тѫ, и обича чужденецъ-тъ,
19 комуто дава хранѫ и облѣкло. Обичайте
прочее чужденецъ-тъ; защото и вы бѣх-
те чужденци въ Египетскѫ-тѫ земѭ.
20 Отъ Господа Бога твоего да ся боишь;
нему да служишь, и при него да бѫдешь
прилѣпенъ, и въ име-то му да ся кль-
21 нешь. Той е хвала твоя, и Той е Богъ
твой, който е направилъ за тебе тыя го-
лѣмы и страшны дѣла, които видѣхѫ о-
22 чи-тѣ ти. Съсъ седмдесеть души слѣзо-
хѫ отци-тѣ ти въ Египетъ, а сега Гос-
подь Богъ твой направи тя многочисленъ
като звѣзды-тѣ на небе-то.

ГЛАВА 11.

1 Обичай прочее Господа Бога твоего,
и пази зарѫчванія-та му, и повелѣнія-та
му, и сѫдове-тѣ му, и заповѣди-тѣ му,
прѣзъ всичкы-тѣ *си* дни.
2 И знайте днесь, защото не *говорѭ* на
чада-та ваши, които не познахѫ, и кои-
то не видѣхѫ наказаніе-то на Господа

Бога вашего, величества-та му, крѣпкѫ-
тѫ му рѫкѫ, и прострѣнѫ-тѫ му мышцѫ,
3 И знаменія-та му, и дѣла-та му, които
направи въ срѣдъ Египетъ противъ Фа-
раона Египетскый-тъ царь и противъ
4 всичкѫ-тѫ му земѭ, И що направи на
войнство-то на Египтяны-тѣ, на коніе-
тѣ имъ, и на колесницы-тѣ имъ, когато
вы гоняхѫ отдиръ, какъ направи да гы
потопятъ воды-тѣ на Червено-то море, и
5 Господь гы погуби до днесь, И що на-
прави вамъ въ пустынѭ-тѫ, додѣ да дой-
6 дете до това мѣсто, И що направи на
Даѳана и Авирона синове-тѣ на Еліава
сына Рувимова, какъ отвори уста-та си
земя-та, та гы погълнѫ, и домородія-та
имъ, и шатры-тѣ имъ, и всичкый-тъ имъ
имотъ, въ срѣдъ всичкый-тъ Израиль:
7 Но ваши-тѣ очи видѣхѫ всичкы-тѣ го-
лѣмы дѣла Господни, които той напра-
8 ви. За това да пазите всичкы-тѣ заповѣ-
ди, които вы азъ заповѣдвамъ днесь: за
да бѫдете дерзновенни, и да влѣзете, и
наслѣдите земѭ-тѫ, въ коѭто отхожда-
9 те за да ѭ наслѣдите: И да ся продъл-
жатъ дни-тѣ ви на земѭ-тѫ, за коѭто ся
клѣ Господь на отцы-тѣ ви да ѭ даде
на тѣхъ, и на сѣме-то имъ, земѭ въ ко-
ѭто тече млѣко и медъ.
10 Защото земя-та, въ коѭто влазяшь да
ѭ наслѣдишь, не е както Египетскѫ-тѫ
земѭ, изъ коѭто излѣзохте, дѣто сѣяше
сѣме-то си, и напояваше съ ногѫ-тѫ си,
11 като градинѫ на зеліе: Но земя-та, въ
коѭто прѣминувате да ѭ наслѣдите,
земя е на горы и долове; отъ дъждь-тъ
12 на небе-то піе водѫ: Земя, за коѭто Го-
сподь Богъ твой ся грыжи; очи-тѣ на
Господа Бога твоего сѫ всякога върху
неѭ, отъ начало-то на годинѫ-тѫ и до
свършъкъ-тъ на годинѫ-тѫ.
13 И ако прилежно послушате заповѣди-
тѣ ми, които ви азъ заповѣдувамъ днесь,
да обичате Господа Бога вашего, и да
му служите съсъ всичко-то си сърдце, и
14 съсъ всичкѫ-тѫ си душѫ, Тогазь ще
дамъ дъждь-тъ на земѭ-тѫ ви на врѣме-
то му, ранный-тъ и късный-тъ, и ще
съберешь жито-то си, и вино-то си, и е-
15 лей-тъ си. И *ще* дамъ трѣвѫ на твои-тѣ
полета за скотове-тѣ ти, и ще ядешь и
ще ся наситишь.
16 Внимайте на себе си, да не ся прѣлъ-
сти сърдце-то ви, и прѣстѫпите, и по-
служите на другы богове, и имъ ся по-
17 клоните: Та ся распали гнѣвъ-тъ на
Господа противъ васъ, и той затвори
небе-то, да не иде дъждь, и земя-та да
не даде плодъ-тъ си: и ся истрѣбите
скоро отъ добрѫ-тѫ земѭ, коѭто ви дава
Господь.
18 Турѣте прочее тѣзи мои думы въ сърд-
це-то си, и въ душѫ-тѫ си; и вържѣте
гы въ знакъ на рѫкѫ-тѫ си, и да бѫдѫтъ
19 като надчелія между очи-тѣ ви. И да
учите на тѣхъ чада-та си, и да говорите
за тѣхъ, когато сѣдишь въ кѫщѫ-тѫ си,
и когато ходишь по пѫть-тъ, и когато
20 лѣгашь, и когато ставашь. И да гы на-
пишешь на прагове-тѣ на кѫщѫ-тѫ си,
21 и на врата-та си: За да ся умножатъ
дни-тѣ ви, и дни-тѣ на чада-та ви, на
земѭ-тѫ за коѭто ся клѣ Господь на
отцы-тѣ ви да даде на тѣхъ, колкото
небесны-тѣ дни на земѭ-тѫ.
22 Понеже ако упазите прилежно всич-
кы-тѣ тыя заповѣди, които ви азъ запо-
вѣдвамъ, да гы вършите, да обичате Го-
спода Бога вашего, да ходите во всич-
кы-тѣ неговы пѫтища, и да сте прилѣ-
23 пени нему, Тогазь ще изгони Господь
всичкы тѣзи народы отъ лице-то ви, и
ще наслѣдите народы по голѣмы и по
24 силны отъ васъ. Всяко мѣсто, дѣто стѫпи
стѫпка-та на нозѣ-тѣ ви, ваше ще бѫде:
отъ пустынѭ-тѫ и Ливанъ, отъ рѣкѫ-тѫ,
рѣкѫ-тѫ Евфратъ, и дору до западно-то
25 море, ще бѫде прѣдѣлъ-тъ ви. Никой не
ще може да устои прѣдъ васъ: Господь
Богъ вашъ ще тури страхъ и трепетъ
отъ васъ по лице-то на всичкѫ-тѫ земѭ
на коѭто стѫпите, както ви рече.
26 Ето азъ полагамъ днесь прѣдъ васъ
27 благословеніе и клѣтвѫ: Благословеніе-то
ако послушате заповѣди-тѣ на Господа
Бога вашего, които ви азъ заповѣдувамъ
28 днесь, И клѣтвѫ-тѫ, ако не послушате
заповѣди-тѣ на Господа Бога вашего,

но кръшнете отъ пжть-тъ който ви азъ
заповѣдувамъ днесь, та да послѣдувате
другы богове, които не сте познавали.
29 И когато Господь Богъ твой тя въве-
де въ земж-тж, въ коятo отхождашь за
да ж наслѣдишь, да положишь благосло-
веніе-то на горж-тж Гаризинъ, а клѣт-
30 вж-тж на горж-тж Гевалъ. Не сж ли тѣ
отъ тамъ Іорданъ, при пжть-тъ който е
къмъ западъ на слънце-то, въ земж-тж
на Хананейцы-тѣ, които живѣжтъ въ
поле-то срещж Галгалъ, при джбове-тѣ
31 Море? Защото вы прѣминувате Іорданъ
за да влѣзете да наслѣдите земж-тж,
коятo Господь Богъ вашъ ви дава, и ще
ж наслѣдите, и ще ся населите въ нея.
32 И да внимаете да вършите всичкы-тѣ
повелѣнія и сждове-тѣ, които азъ ту-
рямъ прѣдъ васъ днесь.

ГЛАВА 12.

1 Тія сж повелѣнія-та и сждове-тѣ кои-
то ще внимаете да правите въ тази зе-
мж която Господь Богъ на отцы-тѣ ти
дава тебѣ да ж наслѣдишь, въ всичкы-тѣ
дни въ които живѣете на земж-тж.
2 Да разорите всичкы-тѣ мѣста, дѣто
народи-тѣ, които ще завладѣете, служи-
хж на богове-тѣ си, по высокы-тѣ горы,
и по хълмове-тѣ, и подъ всяко зелено
3 дърво: И да съсыпете жъртвенницы-тѣ
имъ, и строшите стълпове-тѣ имъ, и из-
горите съ огнь Ашеры-тѣ имъ, и съсѣ-
чете идолы-тѣ на богове-тѣ имъ, и по-
губите имена-та имъ отъ онова мѣсто.
4 Вы да не направите такыва нѣща за
5 Господа Бога вашего: Но на мѣсто-то,
което Господь Богъ вашъ избере отъ
всичкы-тѣ ваши племена, за да положи
име-то си тамъ, жилище-то му да търси-
6 те и тамъ да идете: И тамъ да приноси-
те всесъжженіе-то си, и жъртвы-тѣ си,
и десетъцы-тѣ си, и възвышаемы-тѣ при-
ношенія на ржцѣ-тѣ си, и обричанія-та
си, и самоволны-тѣ си приношенія, и
първородны-тѣ отъ говеда-та си и отъ
7 овцы-тѣ си: И тамъ да ядете прѣдъ Го-
спода Бога вашего, и да ся веселите,
вы и челяди-тѣ ви, въ всичко на каквото
турите ржцѣ, въ каквото тя е благосло-
вилъ Господь Богъ твой.
8 Да не правите споредъ всичко което
правимъ ный днесь тукъ, всякой онова
9 което му ся вижда за добро. Защото не
сте дошли още въ упокоеніе-то и въ на-
слѣдіе-то, което ви дава Господь Богъ
10 вашъ. Но когато прѣйдете Іорданъ, и ся
населите на земж-тж която ви Господь
Богъ вашъ дава да наслѣдите, и ви дадѐ
упокоеніе отъ всичкы-тѣ ви непріятели
11 наоколо, та ся населите безопасно, То-
газь на мѣсто-то, което избере Господь
Богъ вашъ, да насели тамъ име-то си,
тамъ да приносите всичко що ви запо-
вѣдувамъ: всесъжженія-та си, и жър-
твы-тѣ си, десетъцы-тѣ си, и възвы-
шаемы-тѣ приношенія на ржцѣ-тѣ си, и
всичкы-тѣ си избранны обричанія, които
12 сте обрекли Господу: И да ся веселите
прѣдъ Господа Бога вашего, вы, и сы-
нове-тѣ ви, и дъщери-тѣ ви, и раби-тѣ
ви, и рабыни-тѣ ви, и Левитинъ-тъ кой-
то е отъ вжтрѣ врата-та ви: защото той
нѣма дѣлъ нито наслѣдіе съ васъ.
13 Внимай на себе си, да не бы да прине-
сешь всесъжженія-та си на всяко мѣсто
14 което видишь: Но на това мѣсто, което
избере Господь въ едно отъ племена-та
ти, тамъ да приносишь всесъжженія-та
си, и тамъ да правишь всичко що ти
заповѣдувамъ.
15 Можешь обаче въ всичкы-тѣ твои жи-
лища да колешь, и да ядешь месо, по
всичко-то желаніе на душа-та ти, спо-
редъ благословеніе-то, което ти е далъ
Господь Богъ твой: нечистый и чистый
могжтъ да ядатъ отъ него, както отъ
16 сърнж, и както отъ елень. Само кръвь-
тж да не ядете; на земж-тж да ж из-
ливате като водж.
17 Не можешь да ядешь отъ вжтрѣ вра-
та-та си, десетъкъ-тъ на жито-то си, или
на вино-то си, или на елей-тъ си, или
първородны-тѣ на говеда-та си, или на
овцы-тѣ си, нито нѣкое отъ обричанія-та
си които си обрекълъ, нито самоволны-тѣ
си приношенія, или възвышаемы-тѣ при-

18 ношенія на рѫцѣ-тѣ си. Но тѣхъ да я-
дешь прѣдъ Господа Бога твоего, на
мѣсто-то което избере Господь Богъ
твой, ты и сынъ ти, и дъщеря ти, и слу-
га-та ти, и слугыня-та ти, и Левитинъ-тъ
който е отъ вѫтрѣ врата-та ти; и да ся
веселишь прѣдъ Господа Бога твоего,
19 въ всичко на каквото турищь рѫкѫ. Вни-
май на себе си да не оставишь нѣкога
Левитинъ-тъ, колкото врѣме живѣешь на
земѭ-тѫ си.
20 Когато разшири Господь Богъ твой
прѣдѣлы-тѣ ти, както ти ся обѣща, и
речешь: Ще ямъ месо, (защото желае
душа-та ти да яде месо,) можешь да я-
дешь месо, по всичко-то желаніе на ду-
21 шѫ-тѫ ти. Ако мѣсто-то, което Господь
Богъ твой избра да положи тамъ име-то
си, отстои много далечь отъ тебе, тогазь
да колешь отъ говеда-та си, и отъ овцы-тѣ
си, които ти е далъ Господь, както ти
заповѣдахъ, и да ядешь въ жилища-та си
по всичко-то желаніе на душѫ-тѫ ти.
22 Както ся яде сърна и елень, така ще гы
ядешь: нечистый и чистый могѫтъ да я-
23 дѫтъ отъ тѣхъ безъ разликѫ. Само стро-
го да ся вардишь да не ядешь кръвь:
защото кръвь-та е животъ-тъ; и не бы-
24 ва да ядешь животъ-тъ съ месо-то. Да ѭ
не ядешь; на земѭ-тѫ да ѭ изливашь
25 като водѫ. Да ѭ не ядешь; за да ти бѫ-
де добрѣ, на тебе и на чада-та ти слѣдъ
тебе когато правишь право-то прѣдъ Го-
спода.
26 Но посвященія-та си колкото имашь,
и обричанія-та си, да земешь, та да и-
дешь на мѣсто-то което избере Господь,
27 И да принесешь всесъжженія-та си, ме-
со-то и кръвь-тѫ, върхъ олтарь-тъ на
Господа Бога твоего: кръвь-та на жър-
твы-тѣ ти ще ся излѣе върхъ олтарь-тъ
на Господа Бога твоего, а месо-то ще
изѣдешь.
28 Внимай и слушай всичкы-тѣ тыя думы
които ти заповѣдувамъ; за да ти бѫде
добрѣ, на тебе и на чада-та ти слѣдъ
тебе во вѣкъ, когато правишь добро-то
и право-то прѣдъ Господа Бога твоего.
29 Когато Господь Богъ твой истрѣби на-
роды-тѣ отъ лице-то ти, дѣто отхождашь
да гы наслѣдишь, и когато гы наслѣдишь,
30 и ся населишь въ земѭ-тѫ имъ. Внимай
на себе си, да ся не впримчишь да гы по-
слѣдувашь, когато ся истрѣбѭтъ отъ ли-
це-то ти; и да не издирувашь за богове-
тѣ имъ и говоришь: Както служахѫ тія
народи на богове-тѣ си, така и азъ ще
31 направѭ. Да не направишь така Госпо-
ду Богу твоему; защото всякѫ гнусотѫ
коѭто Господь ненавиди, направихѫ тѣ
на богове-тѣ си; понеже и синове-тѣ си
и дъщери-тѣ си изгаряхѫ съ огнь за бо-
32 гове-тѣ си. Всичко що ви заповѣдувамъ
азъ, внимайте това да правите: да не
притуришь на него, нито да отнемешь
отъ него.

ГЛАВА 13.

1 Ако въстане въ срѣдъ тебе пророкъ,
или съновидецъ, и даде ти знаменіе или
2 чудо, И ся сбѫде знаменіе-то, или чудо-
то, за което ти говорѝ, и рече: Да и-
демъ слѣдъ другы богове, които ты не
3 знаешь, и да имъ служимъ, Да не слу-
шашь думы-тѣ на онзи пророкъ, или на
онзи съновидецъ; защото вы искушава
Господь Богъ вашъ, за да познае да ли
обичате Господа Бога вашего, отъ всич-
ко-то си сърдце, и отъ всичкѫ-тѫ си ду-
4 шѫ. Господу Богу вашему да послѣдува-
те, и нему да ся боите, и заповѣди-тѣ
му да пазите, и гласъ-тъ му да слушате,
и нему да служите, и при него да сте
5 прилѣпени. А онзи пророкъ, или онзи
сьновидецъ да ся умъртви; защото е го-
ворилъ отстапленіе отъ Господа Бога
вашего, който вы изведе изъ Египетскѫ-
тѫ земѭ, и вы избави отъ домъ-тъ на
рабство-то, за да ти отбіе отъ пѫть-тъ,
по който ти заповѣда Господь Богъ твой
да ходишь: така да истрѣбишь зло-то
отъ срѣдъ си.
6 Ако ти убѣждава скрытомъ братъ ти,
сынъ-тъ на майкѫ ти, или сынъ ти, или
дъщеря ти, или жена-та на пазухѫ-тѫ
ти, или пріятель-тъ ти който е като ду-
ша-та ти, и рече: Да идемъ и да слу-

жимъ на другы богове, които не си знаялъ
7 ты, нито отци-тѣ ти, (Отъ богове-тѣ на
тѣзи народы, които сѫ около васъ, или
близу при тебе, или далечь отъ тебе,
отъ единый-тъ край на земіѭ-тѫ до дру-
8 гый-тъ) ; Да му не съизволишь, нито да
го слушашь, нито да го пощади око-то
ти, нито да *го* пожалишь, нито да го скры-
9 ешь : Но непрѣмѣнно да го умъртвишь ;
рѫка-та ти да бѫде първа върхъ него за
да го умъртвишь, и послѣ рѫка-та на
10 всичкы-тѣ людіе. И да го убіешь съ ка-
меніе, да умре ; защото поиска да тя
отбіе отъ Господа Бога твоего, който
тя изведе изъ Египетскѫ-тѫ земіѭ, изъ
11 домъ-тъ на рабство-то. И всичкый Изра-
иль като чуѭтъ ще ся убоятъ ; и не ще
да направятъ вече въ срѣдъ тебе тако-
ва зло.
12 Ако чуешь въ нѣкой отъ градове-тѣ,
които Господь Богъ твой ти дава за да
13 ся населишь тамъ, че ся говори : Лоши
человѣци сѫ излѣзли отъ срѣдъ тебе, и
отбихѫ жители-тѣ на градъ-тъ си и ре-
кохѫ : Да идемъ, да служимъ на другы
14 богове, които не знаешь, Тогази да ра-
зыскашь, и испыташь, и добрѣ да изди-
ришь, и това нѣщо ако е истинно *и* вѣр-
но, ако таквая гнусота е сторена въ
15 срѣдъ тебе, Непрѣмѣнно да поразишь
жители-тѣ на онзи градъ съ остро-то на
ножъ-тъ, и да истрѣбишь като проклѣто
нѣщо него, и всичкы-тѣ що сѫ въ него,
и скотове-тѣ му, съ остро-то на ножъ-тъ.
16 И да съберешь всичкы-тѣ му корысти въ
срѣдъ стъгдѫ-тѫ му, и да изгоришь съ
огнь градъ-тъ, и всичкы-тѣ му корысти
съвсѣмъ *да изгоришь* за Господа Бога
твоего ; и да бѫде вѣчно той развалины ;
17 вече да ся не съгради. И да ся не залѣ-
пи за рѫкѫ-тѫ ти нищо отъ проклѣтіѭ-
тѫ; за да ся върне Господь отъ ярость-
тѫ на гнѣвъ-тъ си, и да ти даде милость,
и да тя помилува, и да тя умножи, както
18 ся клѣ на отцы-тѣ ти, Ако послушашь
гласъ-тъ на Іеова Бога твоего, за да па-
зишь всичкы-тѣ му заповѣди, които ти
заповѣдувамъ днесь, да правишь право-
то прѣдъ Господа Бога твоего.

ГЛАВА 14.

1 Вы сте сынове на Господа Бога ва-
шего : да не правите *по тѣло-то си* на-
рѣзванія, нито да правите плѣшивость
2 между очи-тѣ си за мъртвецъ. Защото
сте людіе святи на Господа Бога ваше-
го; и избра васъ Господь, за да сте на-
родъ собственъ нему, отъ всичкы-тѣ на-
роды които сѫ по лице-то на земіѭ-тѫ.
3 Да не ядешь нищо гнусно. (4) Тія сѫ
скотове-тѣ, които ще ядете : говедо-то,
5 овца-та, и коза-та, Елень-тъ, и сърна-
та, и сайгакъ-тъ, и дивый-тъ ярецъ, и пи-
гаргъ-тъ, и орикс-тъ, и камилопардъ-тъ.
6 И всяко четвероного което има когѫ
раздвоенѫ, и копыто расцѣпено на два
нокта *и* прѣгрызва помежду четвероно-
7 гы-тѣ, тѣхъ да ядете. Но отъ които прѣ-
грызватъ, или отъ които иматъ копыто
раздвоено *и* разцѣпено да не ядете тыя :
камилѫ-тѫ, и заяцъ-тъ, и кроликъ-тъ ;
защото прѣгрызватъ, но нѣматъ раздво-
8 ено копыто : тѣ сѫ за васъ нечисты : И
свиніѭ-тѫ, защото има копыто раздвое-
но, но не прѣгрызва ; нечиста е за васъ;
отъ месо-то имъ да не ядете, нито до
трупове-тѣ имъ да ся прикоснете.
9 Отъ всичкы-тѣ що сѫ у воды-тѣ, тыя
да ядете : всичкы-тѣ които иматъ крыла
10 и люспы да ядете ; Но всичкы които нѣ-
матъ крыла и люспы, да не ядете ; не-
чисты сѫ за васъ.
11 Всякѫ птицѫ чистѫ да ядете. (12) А
тыя сѫ които нѣма да ядете : орелъ-тъ,
13 и грифъ-тъ, и морскый-тъ орелъ, И пи-
лякъ-тъ, и соколъ-тъ, и сапъ-тъ по
14 видъ-тъ му, И всякой вранъ по видъ-тъ
15 му, И камилоптица-та, и сова-та, и ку-
ковица-та, и ястребъ-тъ по видъ-тъ му,
16 И нощный-тъ вранъ, и ивинъ-тъ, и ле-
17 бедъ-тъ, И неясыть-та, и сипъ-тъ, и ли-
18 ликъ-тъ, И щръкъ-тъ, и цапля-та по
19 видъ-тъ ѝ, и вдодъ-тъ, и прилѣпъ-тъ. И
всичкы-тѣ крылаты пълзящи нечисты сѫ
20 за васъ ; не ще да ся ядѫтъ. Всякѫ пти-
цѫ чистѫ ще ядете.
21 Никаквѫ мършѫ да не ядете ; (на чу-

жденецъ-тъ, който е отъ вѫтрѣ врата-та
ти, можешь да ѭ давашь, да ѭ яде; или
да ѭ продавашь на другоземецъ); защо-
то вы сте людіе святи на Господа Бога
вашего. Да не сваришь яре въ млѣко-то
на майкѫ му.
22 Давай непрѣмѣнно десетъкъ-тъ отъ
всичкы-тѣ си произведенія които си по-
сѣялъ, които произвожда нива-та *ти* вся-
23 кѫ годинѫ. И да ядешь десетъкъ-тъ на
жито-то си, на вино-то си, и на масло-
то си, и първородны-тѣ отъ говеда-та
си, и отъ овцы-тѣ си, прѣдъ Господа
Бога твоего, на мѣсто-то, което избере
за да положи име-то си тамъ; за да ся
научишь да ся боишь всякога отъ Гос-
пода Бога твоего.
24 Ако ли е пѫть-тъ много далечь за те-
бе щото да не можешь да гы занесешь,
понеже е много далечь отъ тебе мѣсто-
то, което избере Господь Богъ твой за
да положи тамъ име-то си, когато тя
25 благослови Господь Богъ твой, Тогазь
да *гы* размѣнишь за сребро, и да вър-
жешь сребро-то въ рѫкѫ-тѫ си, и да и-
дешь на мѣсто-то което избере Господь
26 Богъ твой: И да дадешь сребро-то за
каквото нѣщо пожелае душа-та ти, за
говеда, или за овцы, или за вино, или за
сикерѫ, или за какво да е което бы по-
желала душа-та ти: и да ядешь тамъ
прѣдъ Господа Бога твоего, и да ся раз-
27 веселишь, ты и домъ-тъ ти, И Леви-
тинъ-тъ който е отъ вѫтрѣ врата-та ти;
да го не оставишь; защото той нѣма
дѣлъ нито наслѣдіе съ тебе.
28 Въ свършъкъ-тъ на третіѭ-тѫ годинѫ
да извадишь всичкый-тъ десетъкъ отъ
произведеніе-то си прѣзъ онѭѫ годинѫ,
и да го турищь отъ вѫтрѣ врата-та си:
29 И Левитинъ-тъ, (защото нѣма дѣлъ нито
наслѣдіе съ тебе), и чужденецъ-тъ, и си-
раче-то, и вдовица-та, които сѫ отъ вѫ-
трѣ врата-та ти, да дохождатъ и да я-
дѫтъ, и да ся насытятъ; за да тя благо-
слови Господь Богъ твой въ всичкы-тѣ
дѣла на рѫцѣ-тѣ ти, които ще работишь.

ГЛАВА 15.

1 Въ свършъкъ-тъ на седмь годины да
2 направишь оставяніе. И това е правило-
то на оставяніе-то; всякой заимодавецъ,
който даденазаемъ на ближній-тъ си, да
го остави; да *го* не иска отъ ближній-тъ
си, или отъ брата си; защото ся провъз-
3 гласява оставяніе за Господа. Отъ чу-
жденецъ-тъ можешь да *го* искашь; но
каквото има твое у брата ти, рѫка-та ти
4 да *го* оставя: Додѣ да ся не намѣрва си-
ромахъ между васъ; защото Господь ще
тя благослови много въ земѭ-тѫ, коѭто
ти Господь Богъ твой дава въ наслѣдіе
5 за да ѭ владѣешь. Ако само съ приле-
жаніе слушашь гласъ-тъ на Господа Бо-
га твоего, за да внимаешь да правишь
всичкы-тѣ тыя заповѣди, които ти азъ
6 заповѣдувамъ днесь, То Господь Богъ
твой ще тя благослови, както ти ся о-
бѣща; и ще давашь назаемъ на много
народы, но ты не ще да земашь назаемъ;
и ще владѣешь надъ много народы, но
надъ тебе нѣма да владѣѭтъ.
7 Ако има у тебе сиромахъ отъ братія-
та ти, отъ вѫтрѣ въ нѣкой отъ врата-та
ти, въ земѭ-тѫ ти, коѭто Господь Богъ
твой ти дава, да не ожесточавашь сърд-
це-то си, нито да затворишь рѫкѫ-тѫ си
8 отъ брата си сиромахъ-тъ: Но непрѣ-
мѣнно да отворишь рѫкѫ-тѫ си къмъ не-
го, и непрѣмѣнно да му дадешь на заемъ
доволно за нуждѫ-тѫ му, за каквото има
9 потрѣбѫ. Внимай на себе си, да не влѣзе
лоша мысль въ сърдце-то ти, та речешь:
Приближава седма-та година, година-та
на оставяніе-то: и да не стане лукаво
око-то ти противъ брата ти сиромахъ-тъ,
и му не дадешь, и извыка къмъ Господа
10 противъ тебе, и бѫде ти грѣхъ. Да му
дадешь непрѣмѣнно, и сърдце-то ти да
не скърби когато му давашь; понеже за
това ще тя благослови Господь Богъ твой
въ всичкы-тѣ ти дѣла, и въ всичкы-тѣ ти
11 прѣдпріятія. Защото нѣма да исчезне
сиромахъ отъ срѣдъ земѭ-тѫ *ти*; за то-
ва ти азъ заповѣдувамъ, и казувамъ:

Непрѣмѣнно да отваряшь ржкж-тж си
къмъ брата си, къмъ сиромахъ-тъ си, и
къмъ оскудный-тъ си на земж-тж си.
12 Ако ти ся продаде братъ ти, Евреинъ
или Еврейка, да ти слугува шесть годи-
ны, а въ седмж-тж годинж да го испра-
13 тишь свободенъ отъ себе си. И когато
го испратишь свободенъ отъ себе си, да
14 го не испратишь праздень: Непрѣмѣнно
да го даруваш съ нѣщо отъ стадо-то си,
и отъ гумно-то си, и отъ жлебъ-тъ си;
отъ каквото тя е Господь Богъ твой
15 благословилъ да му дадешь. И да си на-
помнишь че и ты бѣше рабъ въ Египет-
скж-тж земж, и Господь Богъ твой тя
избави; за това и азъ ти заповѣдувамъ
това нѣщо днесь.
16 Ако ли ти рече: Не излизамъ изъ те-
бе; понеже обича тебе и домъ-тъ ти,
17 защото е благополученъ съ тебе: Тогазь
да земешь шило, и да промушишь ухо-то
му на врата-та, и ще ти бжде рабъ за
вынагы; и на рабынж-тж си да напра-
18 вишь така. Да ти ся не види жестоко
когато го испратишь свободенъ отъ се-
бе си; защото ти е слугувалъ двойно
отъ колкото уцѣненъ слуга, шесть го-
дины; и Господь Богъ твой ще тя бла-
гослови въ всичко що правишь.
19 Всичкы-тѣ първородны, които ся ра-
ждать отъ говеда-та ти и овцы-тѣ ти кои-
то сж мжжкы, да посвящавашь на Го-
спода Бога твоего; да не употрѣбишь въ
работаніе първородно-то на говедо-то си,
нито острижешь първородно-то на овцы-
20 тѣ си. Прѣдъ Господа Бога твоего да го
ядешь всякж годинж, ты и домъ-тъ ти,
на мѣсто-то което избере Господь.
21 Ако ли има нѣкой порокъ, *ако е* хро-
мо, или слѣпо, *или има* нѣкой порокъ
лошъ, да го не принесешь жъртвж на
22 Господа Бога твоего. Отъ вжтрѣ врата-та
си да го ядешь като сърнж и като еленъ;
безъ разликж, нечистый и чистый *да я-*
23 *джть.* Но кръвь-тж му да не ядешь: на
земж-тж да ж излѣешь като водж.

ГЛАВА 16.

1 Пази мѣсецъ-тъ Авивъ, и прави па-
схж-тж на Господа Бога твоего; понеже
въ мѣсецъ Авивъ тя изведе Господь Богъ
2 твой изъ Египетъ прѣзъ нощь. И да
жъртвувашь пасхж-тж на Господа Бога
твоего, отъ овцы и говеда, на мѣсто-то
което избере Господь за да насели тамъ
3 име-то си. Да не ядешь съ неж нищо
квасно: седмь дни да ядешь съ неж бес-
квасны *хлѣбове*, хлѣбъ на оскърбеніе,
(защото на бързомъ излѣзе ты изъ Египетскж-тж земж;) за да помнишь день-
тъ на излизаніе-то си изъ Египетскж-тж
земж прѣзъ всичкы-тѣ дни на живота си.
4 И да ся не види квасъ, въ всичкы-тѣ ти
прѣдѣлы, седмь дни; и отъ месо-то, кое-
то ще жъртвувашь на първый-тъ день
надъ вечерь, да не остане нищо до су-
5 тринь-тж. Не можешь да жъртвувашь
пасхж-тж въ кой да е отъ градове-тѣ ти,
6 които ти дава Господь Богъ твой: Но на
онова мѣсто, което избере Господь Богъ
твой за да насели тамъ име-то си, да
жъртвувашь пасхж-тж вечерь около за-
хожданіе-то на слънце-то, въ врѣме-то
7 въ което си излѣзлъ изъ Египетъ, И да ж
испечешь и ядешь на мѣсто-то което
избере Господь Богъ твой: и на сутринь-
тж да ся върнешь, и да идешь въ кжщж-
8 тж си. Шесть дни да ядешь бесквасны, и
въ седмый-тъ день *да бжде* тържественно
събраніе на Господа Бога твоего: да не
работишь *никаквж* работж.
9 Седмь седмицы да изброишь за себе
си: начни да броишь седмь-тѣ седмицы,
отъ когато първъ пжть турншь сърпъ на
10 жетвж-тж. И да направишь праздникъ-тъ
на седмицы-тѣ Господу Богу твоему, съ
възможно-то отъ ржкж-тж ти самоволно
приношеніе, което ще приносишь, спо-
редъ колкото тя е благословилъ Господь
11 Богъ твой. И да ся веселишь прѣдъ Го-
спода Бога твоего, ты и сынъ ти, и дъ-
щеря ти, и слуга-та ти, и слугыня-та ти,
и Левитинъ-тъ който е отъ вжтрѣ вра-
та-та ти, и чужденецъ-тъ, и сираче-то,

и вдовица-та, конто сѫ въ срѣдъ васъ,
на онова мѣсто което избере Господь
Богъ твой, за да насели тамъ име-то си.
12 И да помнишь че си былъ ты рабъ въ
Египетъ: и внимай да вършишь тыя по-
велѣнія.
13 Да правишь праздникъ-тъ на шатры-
тѣ седмь дни като съберешь жито-то си
14 и вино-то си: И да ся веселишь на празд-
никъ-тъ си, ты, и сынъ ти, и дъщеря ти,
и слуга-та ти, и слугыня-та ти, и Леви-
тинъ-тъ, и чужденецъ-тъ, и сираче-то,
и вдовица-та, конто сѫ отъ вѫтрѣ врата-
15 та ти. Седмь дни да празднувашь Госпо-
ду Богу твоему, на мѣсто-то което из-
бере Господь; защото Господь Богъ
твой ще тя благослови въ всичкы-тѣ ти
произведенія и въ всичкы-тѣ дѣла на рѫ-
цѣ-тѣ ти; и ты само ще ся веселишь.
16 Три пѫти въ годинѫ-тѫ да ся явява
всякой твой мѫжкый полъ прѣдъ Госпо-
да Бога твоего, на мѣсто-то което избе-
ре той, въ праздникъ-тъ на бесквасны-
тѣ, и въ праздникъ-тъ на седмицы-тѣ, и
въ праздникъ-тъ на шатры-тѣ: и да ся
не явяватъ прѣдъ Господа съ праздны
17 рѫцѣ. Всякой *да дава* по силѫ-тѫ си,
споредъ благословеніе-то на Господа
Бога твоего, което ти е далъ.
18 Да си поставишь сѫдіи и надзиратели
по всичкы-тѣ си градове, които ти дава
Господь Богъ твой по племена-та ти; и
19 да сѫдятъ людіе-тѣ съ правосѫдіе. Да
не развратишь сѫдъ; да не гледашь на
лице, нито да земашь даръ; защото
даръ-тъ заслѣпява очи-тѣ на мѫдры-тѣ,
и прѣвраща думы-тѣ на праведны-тѣ.
20 Правдѫ-тѫ, правдѫ-тѫ да диришь; за да
поживѣешь, и да наслѣдишь землѭ-тѫ,
коѭто ти дава Господь Богъ твой.
21 Да не насадишь за себе си *дѫбравѫ
отъ каквы годѣ дървета при олтарь-тъ на
Господа Бога твоего, който ще си на-
22 правишь; Нито да си поставишь идолъ,
нѣщо което ненавиди Господь Богъ твой.

---

* *Евр*. Ашера, т. е. идолъ на Астартѫ
наедно съ дървета, подъ сѣнкѫ-тѫ на
които стоеше.

ГЛАВА 17.

1 Да не принесешь Господу Богу твое-
му говедо или овцѫ, което има порокъ,
или какъвъ годѣ недостатъкъ; понеже
то е гнусота Господу Богу твоему.
2 Ако ся намѣри въ срѣдъ васъ, въ нѣ-
кой отъ градове-тѣ ти които Господь
Богъ твой ти дава, мѫжъ или жена, кой-
то стори зло прѣдъ Господа Бога твое-
3 го, и прѣстѫпи завѣта му, И отиде и
послужи на другы богове, и имъ ся по-
клони, на слънце-то, или на лунѫ-тѫ,
или на какво годѣ отъ небесно-то воин-
ство, нѣщо което не съмь заповѣдалъ:
4 И ти ся извѣсти и чуешь, и добрѣ ис-
пыташь, и ето е истина, извѣстно е това,
сторила ся е таквая мерзость въ Изра-
5 иль: Тогазь да изведешь вънъ при вра-
та-та си мѫжъ-тъ или женѫ-тѫ, които сѫ
сторили това зло: мѫжъ-тъ или женѫ-тѫ
да гы убіете съ каменіе, и да умрѫтъ.
6 Чрѣзъ уста-та на двама или на трима
свидѣтели, да ся умъртвява който е за
смърть; чрѣзъ уста-та *само* на единъ
7 свидѣтель, да не ся умъртвява. Рѫцѣ-тѣ
на свидѣтели-тѣ да бѫдѫтъ първы на не-
го, за да го умъртвятъ, и послѣ рѫцѣ-тѣ
на всичкы-тѣ людіе: така ще отмахнешь
зло-то отъ срѣдъ си.
8 Ако ти ся случи нѣкоя работа много
мѫчна за тебе да ѭ отсѫдишь, между
кръвь и кръвь, между сѫдъ и сѫдъ, и
между біеніе и біеніе, прѣпирателны ра-
боты вѫтрѣ въ селенія-та ти, тогазь, да
станешь и да възлѣзешь на мѣсто-то
9 което избере Господь Богъ твой; И да
идешь при священницы-тѣ Левиты-тѣ, и
при сѫдіѭ-тѫ който ще бѫде въ онья
дни, и да попыташь; и ще ти кажѫтъ
10 рѣшеніе-то на сѫдъ-тъ: И да направишь
споредъ думѫ-тѫ, коѭто ти кажѫтъ отъ
онова мѣсто което избере Господь; и да
внимаешь да сторишь по всичко, както
11 тя научатъ. И по изреченіе-то на за-
конъ-тъ, както тя научатъ, и по сѫдъ-тъ
който ти рекѫтъ, да направишь; да ся
не уклонявашь отъ думѫ-тѫ коѭто ти

12 кажатъ, на дѣсно, или на лѣво. А чело-
вѣкъ-тъ който постапи дързостливо, и
не послуша священникъ-тъ който прѣд-
стои да служи тамъ *прѣдъ* Господа Бога
твоего, или на сѫдіж-тж, той человѣкъ
да умре; и да отмахнешь зло-то отъ Из-
13 раиля. И всичкы-тѣ людіе като чужтъ,
ще ся убоятъ, и не ще бѫдѫтъ вече дър-
зостливи.

14 Като влѣзешь въ земж-тж коыто ти
дава Господь Богъ твой, и ж наслѣдишь
и ся населишь въ нея, и речешь: Ще
си поставя царь, както всичкы-тѣ на-
15 роди които сѫ около мене: Тогазь да си
поставишь царь когото избере Господь
Богъ твой; отъ братія-та си да си по-
ставишь царь; не можешь да поставишь
надъ себе си чуждъ человѣкъ, който не
16 ти е братъ. Но да не трупа много коніе
за себе си, нито да върне людіе-тѣ въ
Египетъ за умноженіе на коніе; защото
Господь ви рече: Да ся не върнете ве-
17 че прѣзъ онзи пѫть. Нито да зема много
жены за себе си, за да не отстѫпи сърд-
це-то му; нито да трупа твърдѣ много
18 сребро и злато за себе си. И когато сѣ-
дне на царскый-тъ си прѣстолъ, да прѣ-
пише въ една книгж за себе си прѣписъ
на тоя законъ, отъ *оныя който е* прѣдъ
19 священницы-тѣ Левиты-тѣ. И той да бѫ-
де при него, и да прочита въ него прѣзъ
всичкы-тѣ дни на животъ-тъ си: за да ся
научи да ся бои отъ Господа Бога свое-
го, да пази всичкы-тѣ думы на тоя за-
конъ, и тыя повелѣнія, и да гы вър-
20 ши: За да ся не прѣвъзнесе сърдце-то
му надъ братія-та му, и да ся не укло-
нява отъ заповѣдь-тж на дѣсно или на
лѣво; за да бѫде многолѣтенъ на цар-
ство-то си, той и чада-та му, въ срѣдъ
Израиля.

ГЛАВА 18.

1 Священницы-тѣ Левити, и всичко-то
Левійно племе, да нѣмать дѣлъ нито на-
слѣдіе наедно съ Израиля: жъртвопри-
ношенія-та Господу, и негово-то наслѣ-
2 діе да ядѫтъ. За това не ще иматъ наслѣ-
діе между братія-та си: тѣхно-то наслѣ-
діе е Господь, както имъ рече.
3 И това ще бѫде правдина-та на свя-
щенницы-тѣ отъ людіе-тѣ, отъ онѣзи
които приносятъ въ жъртва, или говедо,
или овца: да даватъ на священникъ-тъ
плешкж-тж, и челюсти-тѣ, и търбухъ-тъ.
4 Начаткы-тѣ на жито-то си, на вино-то
си и на елей-тъ си, и начатъкъ-тъ на
стриженіе-то на овцы-тѣ си, да давашь
5 нему. Защото него избра Господь Богъ
твой отъ всичкы-тѣ ти племена, за да
прѣдстои да служи въ име-то на Госпо-
да, той и синове-тѣ му вынагы.
6 И ако дойде Левитинъ, изъ нѣкой отъ
градове-тѣ ти, отъ всичкый Израиль, дѣ-
то е былъ пришлецъ, и дойде съсъ всич-
ко-то желаніе на душж-тж си на мѣсто-
7 то което избере Господь; Тогазь ще
служи въ име-то на Господа Бога свое-
го, както всичкы-тѣ му братія Левити-тѣ,
които прѣдстоятъ тамъ прѣдъ Господа.
8 Равны дѣлове да ядатъ, освѣнъ проис-
ходящо-то отъ *продажбж-тж на отече-
скый-тъ му *имотъ*.
9 Като влѣзешь въ землж-тж която ти
дава Господь Богъ твой, не ся учи да
правишь по гнусоты-тѣ на оныя народы.
10 Да ся не намѣрва въ тебе никой който
да прѣкарва сына си или дъщерж си
прѣзъ огнь, чародѣй, *или* прокобитель,
11 или гататель, или омаятель, Или обая-
тель, или бѣсовъпрошатель, или вълшеб-
12 никъ, или мъртвовъпрошатель; Защото
всякой който прави тыя дѣла гнусенъ е
Господу: и за тыя гнусоты Господь Богъ
13 твой гы изгонва отъ лице-то ти. Съвър-
шенъ да бѫдешь прѣдъ Господа Бога
14 твоего. Защото тія народи, които ще на-
слѣдишь, слушатъ прокобители-тѣ и ча-
родѣи-тѣ; а на тебе така не е далъ Го-
сподь Богъ твой.
15 Господь Богъ твой ще ти въздигне
отъ срѣдъ тебе, отъ братія-та ти, про-
16 рокъ както мене; него да слушате: По
всичко както просяше отъ Господа Бога
твоего при Хоривъ въ день-тъ на събра-

* Или имѣнъ-тъ.

ніе-то, и говорѣше ты: Да не чуѭ вече
гласъ-тъ на Господа Бога моего, и да не
видѭ вече тоя голѣмъ огнь, за да не
17 умрѫ. И рече ми Господь: Добрѣ е
18 каквото говорихѫ. Азъ ще имъ въздигнѫ
отъ срѣдъ братія-та имъ пророкъ, както
тебе, и ще турѭ думы-тѣ си въ уста-та
му, и ще имъ говори всичко каквото му
19 азъ заповѣдувамъ. А който не послуша
думы-тѣ ми, които той ще говори въ мое
име, азъ ще искамъ отвѣтъ отъ него.
20 Но пророкъ който дързне и говори въ
мое име думѫ коѭто азъ не му сьмь за-
повѣдалъ да говори, или който говори
въ име-то на другы богове, той пророкъ
21 да ся умьртви. Ако ли речешь въ сьрд-
це-то си: Какъ ще познаемъ думѫ-тѫ,
22 коѭто Господь не е говорилъ? Когато
нѣкой пророкъ говори въ име-то на Го-
спода, и дума-та не ся сбѫде, нито ся
случи, тая е дума-та коѭто Господь не
е говорилъ: пророкъ-тъ ѭ е говорилъ
отъ дързостъ: да ся не убоишь отъ него.

ГЛАВА 19.

1 Когато Господь Богъ твой погуби на-
роды-тѣ, на които землѭ-тѫ дава тебѣ
Господь Богъ твой, и гы наслѣдишь и
ся населишь въ градове-тѣ имъ, и въ
2 кѫщы-тѣ имъ: Тогазь да си отдѣлишь
три града въ срѣдъ землѭ-тѫ си, коѭто
ти Господь Богъ твой дава да ѭ наслѣ-
3 дишь. Да си приготвишь пѫть-тъ; и да
раздѣлишь на три части прѣдѣлы-тѣ на
землѭ-тѫ си, коѭто ти Господь Богъ
твой дава да наслѣдишь, за да бѣга тамъ
всякой убійца.
4 И това е правило-то за убійцѫ-тѫ,
който може да побѣгне тамъ, и да оста-
не живъ: Който удари ближный-тъ си
безъ намѣреніе, когото по напрѣдъ не е
5 мразилъ, Както когато отхожда нѣкой
заедно съ другарь-тъ си въ лѣсъ-тъ за
да сѣче дърва, и рѫка-та му като удари
съсъ сѣкырѫ-тѫ за да прѣсѣче дърво-то,
искочи желѣзо-то изъ топорище-то, и
улучи другарь-тъ му, и той умре, такъвъ
нека бѣга въ единъ отъ тыя градове, и
6 ще бѫде живъ: Да не бы отмьститель-тъ
за кръвь-тѫ въ распаленіе на сьрдце-то
си да ся завтече слѣдъ убійцѫ-тѫ и го
пристигне, (ако е пѫть-тъ далеченъ), и
го убіе, безъ да е достоинъ за смьрть,
понеже го не мразѣше отъ понапрѣдъ.
7 За това азъ ти заповѣдвамъ и казвамъ:
Три градове да си отдѣлишь.
8 А когато Господь Богъ твой разшири
прѣдѣлы-тѣ ти, както ся клѣ на отцы-тѣ
ти, и ти даде всичкѫ-тѫ землѭ, коѭто
9 ся обѣща да даде на отцы-тѣ ти, Ако
пазишь и вършишь всичкы тыя заповѣ-
ди, които ти заповѣдвамъ днесь, да обы-
чашь Господа Бога твоего, и да ходишь
всякога въ неговы-тѣ пѫтища, тогазь
при тыя три-тѣ ще си притуришь още
10 три града: За да ся не пролѣе неповинна
кръвь въ твоѭ-тѫ землѭ, коѭто ти Го-
сподь Богъ твой дава наслѣдіе, и да нѣ-
11 ма върхъ тебе повинность на кръвь. Но
ако има нѣкой ненависть на ближній-тъ
си, и го прѣчака и ся устреми на него
та го удари, и умре, и побѣгне въ единъ
12 отъ тыя градове, Тогазь старѣйшины-тѣ
на градъ-тъ му да проводятъ и да го зе-
матъ отъ тамъ, и да го прѣдадатъ въ рѫ-
кѫ-тѫ на отмьститель-тъ за кръвь-тѫ за
13 да умре. Око-то ти да го не пожали, но
да отмахнешь отъ Израиля *проливаніе на*
неповиннѫ кръвь, за да ти бѫде добрѣ.
14 Да не помѣстишь межды-тѣ на ближ-
ній-тъ си, които дѣды-тѣ ти сѫ постави-
ли въ твое-то наслѣдіе, което ще наслѣ-
дишь въ землѭ-тѫ коѭто Господь Богъ
твой ти дава за да ѭ наслѣдишь.
15 Единъ свидѣтель да ся не подигне
противъ нѣкого человѣка, за какво да е
беззаконіе, или за какво да е сгрѣше-
ніе, каквото сгрѣшеніе бы сгрѣшилъ:
чрѣзъ уста-та на двама свидѣтели, или
чрѣзъ уста-та на трима свидѣтели, да
ся увѣрява *всяка* дума.
16 Ако ся подигне неправеденъ свидѣ-
тель противъ человѣка, за да свидѣтел-
17 ствува противъ него за неправда, Тогазъ
и двама-та человѣци, между които е
прѣніе-то, да застанатъ прѣдъ Господа,
прѣдъ священницы-тѣ и прѣдъ сѫдіи-тѣ,

18 които сѫ въ оныя дни: И сѫдіи-тѣ да
испытатъ потънко, и ако е свидѣтель-тъ
лъжесвидѣтель, и свидѣтелствува лъжли-
19 во противъ брата си, Тогазъ да му на-
правите това което той бѣ намыслилъ да
направи на брата си: и да отмахнешь
20 зло-то отъ срѣдъ си. И другы-тѣ ще чу-
ятъ и ще ся убоятъ, и не ще направятъ
21 за напрѣдъ такова зло въ срѣдъ тебе. Да
го не пожали око-то ти: животъ за жи-
вотъ, око за око, зѫбъ за зѫбъ, рѫка за
рѫкѫ, нога за ногѫ.

ГЛАВА 20.

1 Когато излѣзешь на бой противъ не-
пріятели-тѣ си, и видишь коніе, и ко-
лесницы, *и* людіе повече отъ тебе, да
не ся убоишь отъ тѣхъ: защото съ тебе
е Господь Богъ твой, който тя изведе
2 изъ Египетскѫ-тѫ землѭ. И когато при-
ближишь при бой-тъ, священникъ-тъ да
3 пристѫпи и говори на людіе-тѣ, И да
имъ рече: Слушай, Израилю; вы при-
ближавате днесь при бой-тъ противъ
непріятели-тѣ си; да не ослабне сърд-
це-то ви: не бойте ся, нито ся смуща-
вайте, нито ся ужасавайте отъ тѣхъ;
4 Защото Господь Богъ вашъ е който хо-
ди съ васъ, да ся біе за васъ противъ
врагове-тѣ ви, за да вы спасе.
5 И надзиратели-тѣ да говорятъ на лю-
діе-тѣ, и да рекѫтъ: Кой человѣкъ е съ-
градилъ новъ домъ, и не го е обновилъ?
Нека иде, и да ся върне въ домъ-тъ си,
да не бы да умре въ бой-тъ и го обнови
6 другъ человѣкъ. И кой человѣкъ е на-
садилъ лозіе, и не е ялъ първы-тѣ му
плодове? Нека иде, и нека ся върне въ
домъ-тъ си, да не бы да умре въ бой-тъ,
и яде другъ человѣкъ първы-тѣ му пло-
7 дове. И кой человѣкъ ся е сгодилъ за
женѫ, и не ѭ е зѣлъ? Нека иде, и не-
ка ся върне въ домъ-тъ си, да не бы да
умре на бой-тъ, и ѭ земе другъ чело-
8 вѣкъ. И надзиратели-тѣ да говорятъ още
на людіе-тѣ, и да рекѫтъ: Кой человѣкъ
е бозаливъ и безсърдченъ? Нека иде, и
нека ся върне въ домъ-тъ си, да не бы
ослабнѫло сърдце-то на братія-та му,
9 като негово-то сърдце. И като свършатъ
надзиратели-тѣ да говорятъ на людіе-тѣ,
да поставятъ воеводы на пълкове-тѣ, за
началницы на людіе-тѣ.
10 Когато приближишь при градъ за да го
11 завоювашь, прѣдложи му миръ. И ако
ти оттовори мирно, и ти отворя, тогазъ
всичкы-тѣ людіе които ся намѣрватъ въ
него ще ти бѫдатъ поддании, и ще ти
12 работятъ: Ако ли не направи миръ съ
тебе, но воюва противъ тебе, тогазъ да
13 го обсадишь; И като го прѣдаде Го-
сподь Богъ твой въ рѫцѣ-тѣ ти, тогазъ
да поразишь всичкы-тѣ му мѫжкы съ
14 остро-то на ножъ-тъ: А жены-тѣ, и дѣ-
ца-та, и скотове-тѣ, и всичко що ся
намѣрва въ градъ-тъ, всичкы-тѣ му ко-
рысти, да земешь за себе си: и да ядешь
корысти-тѣ на врагове-тѣ си, които Го-
15 сподь Богъ твой ти даде. Така да пра-
вишь на всичкы-тѣ градове които сѫ
много далечь отъ тебе, които не сѫ отъ
16 градове-тѣ на тыя народы: А отъ гра-
дове-тѣ на тыя людіе, които Господь
Богъ твой ти дава за наслѣдіе, да не
оставишь живо нищо което има дыханіе:
17 Но да гы истрѣбишь, като проклѣто нѣ-
що: Хеттейцы-тѣ, и Аморрейцы-тѣ, Ха-
нанейцы-тѣ, и Ферезейцы-тѣ, Евейцы-тѣ,
и Іевусейцы-тѣ, както ти заповѣда Го-
18 сподь Богъ твой; За да не вы научатъ
да правите по всичкы-тѣ имъ гнусоты
които сѫ правили на богове-тѣ си, и
съгрѣшите противъ Господа Бога вашего.
19 Когато обсаждашь нѣкой градъ много
дни, и воювашь го за да го прѣземешь,
да не истрѣбишь дървя-та му, и да не
дигашь на тѣхъ топоръ; Защото отъ тѣхъ
можешь да ся хранишь, и да не гы из-
сѣчешь. Человѣкъ ли е дърво-то на по-
ле-то, та да влѣзе отъ лице-то ти въ об-
20 садѫ-тѫ? Само дървя-та които знаешь че
не сѫ дървя за хранѫ, тѣхъ можешь да
истрѣбишь и изсѣчешь; и да направишь
окопъ противъ градъ-тъ, който ти ся
противи, додѣ ся прѣдаде.

ГЛАВА 21.

1 Ако въ земѭ-тѫ, коѭто ти Господь
Богъ твой дава да наслѣдишь, ся намѣри
убитъ нѣкой падналъ на поле-то *и* не ся
2 знае кой го е убилъ, Тогазь да излѣзѫтъ
старѣйшины-тѣ ти и сѫдіи-тѣ ти, и да
измѣрятъ *разстояніе-то* до градове-тѣ
3 които сѫ около убитый-тъ; И старѣйши-
ны-тѣ на градъ-тъ който е най близу до
убитый-тъ, да земѫтъ юницѫ, съ коѭто
не е работено, нито е теглила яремъ;
4 И старѣйшины-тѣ на онзи градъ да до-
каратъ юницѫ-тѫ въ единъ долъ камен-
ливъ, който не е оранъ, нито е сѣянъ;
и тамъ въ долъ-тъ да прѣсѣкѫтъ вратъ-тъ
5 на юницѫ-тѫ. И да пристѫпятъ священ-
ници-тѣ синове-тѣ Левіеви; (понеже
тѣхъ избра Господь Богъ твой да му
служатъ, и да благославятъ въ име-то
Господне, и по думѫ-тѫ имъ да ся сѫди
6 веяко прѣпираніе, и всяко біеніе:) И
всичкы-тѣ старѣйшины отъ онзи градъ
който е най близу до убитый-тъ, да
омыѭтъ рѫцѣ-тѣ си надъ закланѫ-тѫ ю-
7 ницѫ въ долъ-тъ; И да отговорятъ и ре-
кѫтъ: Рѫцѣ-тѣ ни не сѫ пролѣли тази
8 кръвь, нито очи-тѣ ни сѫ видѣли: Бѫди
милостивъ, Господи, на людіе-тѣ си Из-
раиля, които си избавилъ, и не считай
на людіе-тѣ си Израиля кръвь неповин-
9 нѫ. И ще имъ ся прости кръвь-та. Така
ще изгладишь изъ срѣдъ себе си непо-
виннѫ-тѫ кръвь, когато направишь пра-
во-то прѣдъ очи-тѣ на Господа.
10 Когато излѣзешь да воювашь противъ
врагове-тѣ си, и Господь Богъ твой гы
прѣдаде въ рѫцѣ-тѣ ти, и земешь отъ
11 тѣхъ плѣнницы, И видишь между плѣн-
ницы-тѣ женѫ добролична, и ѭ възлю-
12 бишь, да ѭ земешь за своѭ женѫ, То-
газь да ѭ заведешь у дома си, и тя да
обръсне главѫ-тѫ си и отрѣже нокты-тѣ
13 си; И да съблѣче отъ себе си дрехы-тѣ
на плѣненіе-то си, и да сѣди въ домъ-тъ
ти, и да оплаква бащѫ си и майкѫ си
цѣлъ мѣсецъ; и послѣ това да влѣзешь
при нея, и да ѝ бѫдешь мѫжъ, и тя да
14 ти бѫде жена. Ако ли не ся благода-
ришь отъ нея, тогазь да ѭ испрово-
дишь свободнѫ: и да не ѭ продадешь
за сребро, да не ѭ направишь рабинѭ,
защото си ѭ смирилъ.
15 Ако има нѣкой двѣ жены, еднѫ-тѫ лю-
бимѫ, а другѫ-тѫ нелюбимѫ, и му наро-
дятъ чада, любима-та и нелюбима-та, и
първородный-тъ сынъ е на нелюбимѫ-
16 тѫ, Тогазь въ който день дѣли на сыно-
ве-тѣ си имотъ-тъ си, не може да на-
прави първороденъ сынъ-тъ на любимѫ-
тѫ, и да прѣзре сынъ-тъ на нелюбимѫ-
17 тѫ, първородный-тъ: Но да припознае
за първороденъ сынъ-тъ на нелюбимѫ-
тѫ, и да му даде двоенъ дѣлъ отъ всич-
кый-тъ си имотъ; защото е начатъкъ на
силѫ-тѫ му; нему принадлежи право-то
на първородство-то.
18 Ако има нѣкой сынъ упоритъ и непо-
корливъ, който не слуша гласъ-тъ на
отцѫ си, или гласъ-тъ на майкѫ си, и тѣ
сѫ го наказували, но той не гы е слу-
19 шалъ, Тогазь отецъ му и майка му да го
хванѫтъ и да го заведѫтъ при старѣй-
шины-тѣ на градъ-тъ му, и при портѫ-
20 тѫ на мѣсто-то му: И да рекѫтъ на ста-
рѣйшины-тѣ на градъ-тъ му: Тоя нашъ
сынъ е упоритъ и непокорливъ; не слу-
ша гласъ-тъ ни: раскошенъ е и піяница:
21 Тогазь всичкы-тѣ человѣци отъ градъ-тъ
му да го убіѭтъ съ каменіе, и да умре:
и да отмахнешь зло-то отъ срѣдъ си; и
всичкый Израиль да чуе и да ся убои.
22 И ако нѣкой стори съгрѣшеніе до-
стойно за смърть, и *осѫдено* бѫде на
23 смърть, и го обѣсишь на дърво, Да не
остане тѣло-то му всичкѫ-тѫ нощь на
дърво-то, но непрѣмѣнно да го погрѣ-
бешь въ истый-тъ день, (защото е про-
клѣтъ отъ Бога обѣсеный;) и да не ос-
квернишь земѭ-тѫ си, коѭто Господь
Богъ твой ти дава въ наслѣдіе.

ГЛАВА 22.

1 Когато видишь говедо-то на брата си
или овцѫ-тѫ му загубены, да гы не прѣ-
небрѣгнишь; непрѣмѣнно да гы върнешь

2 при брата си. И ако братъ ти не е бли-
зу при тебе, или ако го не познавашь,
тогазъ прибери гы у дома си, и да бѫ-
дѫтъ при тебе додѣ гы потърси братъ
3 ти; и тогазъ да му гы дадешь. Така да
правишь и за оселъ-тъ му; така да пра-
вишь и за дрехѫ-тѫ му; така да правишь
и за всяко изгубено нѣщо на брата си,
което е изгубилъ, и ты го намѣришь; не
4 бива да ге прѣнебрѣжишь. Когато ви-
дишь оселъ-тъ на брата си или говедо-
то му паднало на пѫть-тъ, да гы не прѣ-
небрѣжишь; непрѣмѣнно да гы дигнешь
съ него.
5 Жена да не носи мѫжко облѣкло, ни-
то мѫжъ да ся облѣче въ женскѫ дрехѫ;
понеже всичкы-тѣ които правятъ така
гнусота сѫ на Господа Бога твоего.
6 Ако ти ся случи на пѫть-тъ птичіе
гнѣздо на нѣкое дърво, или на земѭ-тѫ,
и *въ него* пилета, или яйца, и майка-та
лежи на пилета-та или на яйца-та, да не
7 земешь майкѫ-тѫ съ чада-та. Непрѣмѣн-
но да пустишь майкѫ-тѫ, а чада-та да
земешь за себе си; за да ти бѫде добрѣ,
и да ся продължаватъ дни-тѣ ти.
8 Когато съградишь новѫ кѫщѫ, да на-
правишь огражденіе около стрѣхы-тѣ си
за да не направишь кѫщѫ-тѫ си повин-
нѫ на кръвь, ако падне нѣкой человѣкъ
отъ неѭ.
9 Да не насѣешь лозіе-то си съ разно-
родны сѣмена: за да ся не оскверни
произведеніе-то на сѣме-то което си на-
10 сѣялъ, и плодъ-тъ на лозіе-то. Да не о-
11 решь съ волъ и оселъ наедно. Да не о-
блѣчешь дрехѫ смѣсенѫ отъ вълнѫ и
ленъ заедно.
12 Да си направишь ресны въ четыри-тѣ
краища на дрехѫ-тѫ си, съ коѭто ся
покрывашь.
13 Ако нѣкой земе женѫ, и влѣзе при
14 неѭ, и ѭ възненавиди, И даде причинѫ
да ѭ злословятъ, и нанесе на неѭ лошо
име, и рече: Зѣхъ тѫѭ женѫ, и като
приближихъ при неѭ, не ѭ намѣрихъ
15 дѣвицѫ, Тогазъ на момѫ-тѫ бащѫ ѝ, и
майка ѝ, да зематъ и занесѫтъ *бѣлезы-
тѣ отъ* дѣвичеството-то на момѫ-тѫ при
старѣйшины-тѣ градскы, въ порта-тѫ:
16 И на момѫ-тѫ баща ѝ да рече на ста-
рѣйшины-тѣ: Дадохъ дъщерѭ си на то-
гози человѣка за женѫ, а той ѭ нена-
17 види: И ето, даде причинѫ да ѭ злосло-
вятъ, и казува: Не намѣрихъ дъщерѭ ти
дѣвицѫ; но ето дѣвичества-та на дъще-
рѭ ми. И да разгънатъ ризѫ-тѫ прѣдъ
18 старѣйшины-тѣ градскы. Тогазъ старѣй-
шины-тѣ на онзи градъ да зематъ чело-
19 вѣкъ-тъ, и да го накажѫтъ; И да го гло-
бятъ сто *сикли* сребърны, и да гы даде
на бащѫ-тѫ на момѫ-тѫ; защото нанесе
лошо име на Израилскѫ дѣвицѫ: и да му
бѫде жена; не бива да ѭ напусне въ
20 всичкый-тъ си животъ. Ако ли е това
нѣщо истинно, *и* не ся намѣри дѣвиче-
21 ство у момѫ-тѫ; Тогазъ да извадятъ мо-
мѫ-тѫ прѣдъ врата-та на бащинъ-тъ ѝ
домъ, и человѣци-тѣ отъ градъ-тъ ѝ да
ѭ убіѭтъ съ каменіе, и да умре; защото
е сторила бесчестіе въ Израиль, като е
блудствувала въ бащинъ-тъ си домъ: та-
ка да отмахнешь зло-то отъ срѣдъ си.
22 Ако ся намѣри нѣкой лежащъ съ о-
жененѫ женѫ, тогазъ и двама-та да бѫ-
дѫтъ убити, мѫжъ-тъ който е лежалъ
съ женѫ-тѫ и жена-та: така да отмах-
23 нешь зло-то отъ Израиль. Ако нѣкоя
млада дѣвица е годена за мѫжъ, и ѭ
намѣри нѣкой въ градъ-тъ, и лежи съ
24 неѭ, Тогазъ да гы изведите двама-та
прѣдъ врата-та на онзи градъ, и да гы
убіете съ каменіе, и да умрѫтъ: момѫ-тѫ,
защото не извикала *като е была* въ
градъ-тъ: и мѫжъ-тъ, защото е смирилъ
женѫ-тѫ на ближній-тъ си: така да от-
махнешь зло-то отъ срѣдъ си.
25 Но ако нѣкой намѣри на поле-то
момѫ годенѫ и ѭ насили, и лежи съ
неѭ, тогазъ само человѣкъ-тъ, който е
26 лежалъ съ неѭ, да бѫде убитъ: А на
момѫ-тѫ да не направишь нищо: нѣма
въ момѫ-тѫ грѣхъ за смърть; защото
като кога ся нѣкой устреми на ближ-
ній-тъ си и го убіе, така е това нѣщо.
27 Защото на поле-то ѭ намѣри, извика
годена-та мома, но нѣмаше който да ѭ
отърве.

28 Ако нѣкой намѣри млада дѣвицѫ, не-
годенѫ, и ѭ хване, та лежи съ неѭ и
29 гы намѣрятъ: Тогазь онзи человѣкъ
който е лежалъ съ неѭ да даде на ба-
щѫ-тѫ на момѫ-тѫ петдесеть *сикли* сре-
бърны, и тя да му бѫде жена; понеже
ѭ е смирилъ, не быва да ѭ напусне въ
всичкый си животъ.
30 Никой да неземе женѫ-тѫ на бащѫ
си, нито да открые покрывкѫ-тѫ на от-
ца си.

ГЛАВА 23.

1 Онзи който е подвитъ или има отрѣ-
занъ дѣтородный си удъ да не влѣзе въ
2 събраніе-то Господне. Копеличищъ да
не влѣзе въ събраніе-то Господне; и до
десетый-тъ си родъ да не влѣзе въ съ-
3 браніе-то Господне. Аммонецъ и Моа-
вецъ да не влѣзе въ събраніе-то Го-
подне; и до десетый-тъ си родъ да не
влѣзатъ въ събраніе-то Господне нико-
4 га. Защото не вы посрѣщнахѫ съ хлѣбъ
и водѫ на пѫть-тъ, когато излазѣхте изъ
Египетъ; и защото цѣнихѫ противъ те-
бе Валаама сына Веорова отъ Фаѳуръ
5 Месопотамскый за да тя прокълне. Но
Господь Богъ твой не рачѝ да послуша
Валаама: но Господь Богъ твой промѣ-
ни клѣтвѫ-тѫ на благословеніе тебѣ, по-
6 неже Господь Богъ твой тя обыча. Да
не поискашь миръ-тъ имъ, нито благо-
получіе-то имъ, прѣзъ всичкы-тѣ си дни
7 до вѣка, Да ся не гнусишь отъ Едомецъ;
защото е братъ твой; да ся не гнусишь
отъ Египтянинъ, защото си былъ приш-
8 лецъ въ землѭ-тѫ му. Дѣца-та които ся
родятъ отъ тѣхъ, въ третій-тъ си родъ
да влѣзатъ въ събраніе-то Господне.
9 Когато излѣзешь на войскѫ, противъ
неприятели-тѣ си, пази ся отъ всякѫ ло-
10 шѫ работѫ. Ако има въ срѣдъ тебе че-
ловѣкъ нечистъ, отъ нѣщо което *му* ся
е случило прѣзъ нощь-тѫ, да излѣзе
вънъ отъ станъ-тъ, и да не влѣзе въ
11 станъ-тъ: А привечеръ да ся омые съ
водѫ; и когато зайде слънце-то нека
12 влѣзе съ станъ-тъ. Да имашь мѣсто вънъ
отъ станъ-тъ, дѣто да излазишь тамъ по
13 вънъ. И да имашь лопаткѫ малкѫ между
орѫжія-та си; и когато клекнешь вънъ,
да изровишь съ неѭ, и си повърнешь,
да заровишь онова което излиза изъ те-
14 бе. Защото Господь Богъ твой ходи
прѣзъ срѣдъ станъ-тъ ти, за да тя из-
бавя, и да прѣдава врагове-тѣ ти прѣдъ
тебе; за това станъ-тъ ти трѣбва да бѫ-
де святъ; за да не види нѣщо нечисто
въ тебе, и ся отвърне отъ тебе.
15 Рабъ който е прибѣгналъ отъ госпо-
даря си при тебе, да го не прѣдадешь
16 на господаря му: При тебе да живѣе,
въ срѣдъ васъ, на мѣсто-то което избе-
ре отъ вѫтрѣ врата-та ти дѣто му е у-
годно; да го не притѣснявашь.
17 Да нѣма блудницѫ отъ дъщери-тѣ И-
зраилевы, нито да има мѫжеложникъ отъ
18 Израилевы-тѣ сынове. Да не приносишь
заплатѫ отъ блудницѫ, нито цѣнѫ отъ
куче, въ домъ-тъ на Господа Бога твоего
за никакво обѣщаніе; защото и двѣ-тѣ
тія сѫ гнусота Господу Богу твоему.
19 Да не заемнешь на брата си за лихвѫ
пары, ни хранѫ, нито друго което ся
20 заемнува. На чужденецъ можешь да да-
вашь съ лихвѫ; на брата си обаче да
не дадешь съ лихвѫ; за да тя благо-
славя Господь Богъ твой въ всичкы-тѣ
ти прѣдпріятія, на землѭ-тѫ въ коѭто
отхождашь за да ѭ наслѣдишь.
21 Когато обречешь обричаніе Господу
Богу твоему, да не забавишь да го да-
дешь; защото Господь Богъ твой непрѣ-
мѣнно ще го прѣдири отъ тебе, и ще
22 бѫде грѣхъ на тебе. Но ако не щешь да
ся обречешь, нѣма да ти бѫде грѣхъ.
23 Каквото излѣзе изъ устны-тѣ ти, да го
пазишь и да го вършишь, както си об-
рѣклъ Господу Богу твоему, самовол-
но-то приношеніе, което си обрекълъ съ
уста-та си.
24 Когато влѣзешь въ лозіе-то на ближ-
ній-тъ си, можешь да ядешь гроздіе кол-
кото искашь, додѣ ся насытишь; но въ
25 съсадъ-тъ си да не туришь. Когато влѣ-
зешь въ сѣитбы-тѣ на ближній-тъ си,
можешь да откѫснешь съ рѫкѫ-тѫ си

класове; но сърпъ не бива да туришь
въ сѣитбы-тѣ на ближній-тъ си.

ГЛАВА 24.

1 Когато нѣкой земе жена, и ся ожени
за неѭ, и ако бы че не намѣри тя бла-
годать въ очи-тѣ му, защото намѣрва
той въ неѭ грозно нѣщо, тогазь да ѝ
напише разводно писмо, и да *го* даде въ
ржкж-тж ѝ, и да ѭ отпрати изъ кжщж-
2 тж си. И като излѣзе изъ кжщж-тж му,
може да иде и да ся ожени за другъ
3 мжжъ. И ако ѭ възненавиди вторый-тъ
мжжъ, та ѝ напише разводно писмо, и
го даде въ ржкж-тж ѝ, и ѭ отпрати отъ
домъ-тъ си, или ако умре вторый-тъ ѝ
мжжъ, който ѭ е зѣлъ за своѭ женж;
4 Първый-тъ ѝ мжжъ, който ѭ е напуст-
налъ, не може да ѭ земе пакъ за женж
за себе си, като е осквернена; защото
това е гнусота прѣдъ Господа; и да не
нанесешь грѣхъ на земѭ-тж, коѭто Го-
сподь Богъ твой ти дава наслѣдіе.
5 Ако нѣкой е зѣлъ женж наскоро, да
не отиде на брань, и да ся не натовари
на него нищо; да бжде свободенъ въ
кжщж-тж си еднж годинж, и да весели
женж-тж си коѭто е зѣлъ.
6 Да не земе никой въ залогъ ржкомел-
ницж, нито горній-тъ камыкъ; защото
животъ зема въ залогъ.
7 Ако ся съгледа нѣкой че е открадналъ
нѣкого отъ братіа-та си, отъ Израиле-
вы-тѣ сынове, та го е направилъ робъ,
или го е продалъ, тогазь тоя крадецъ да
ся умъртви; и да отмахнешь зло-то отъ
срѣдъ си.
8 Внимай на ранж-тж на проказж-тж, да
пазишь прилежно, и да правишь по всич-
ко каквото вы научатъ священници-тѣ
Левити-тѣ: Както имъ заповѣдахъ, да
9 внимаете да правите. Помни що напра-
ви на Маріамъ Господь Богъ твой на
пжть-тъ, когато излѣзохте изъ Египетъ.
10 Когато дадешь на заемъ нѣщо на бли-
жній-тъ си, да не влѣзешь въ кжщж-тж
11 му за да земешь залогъ отъ него. Вънъ да
застанешь, и онзи человѣкъ, комуто зае-
12 машь, да ти изнесе залогъ-тъ. Ако ли е
человѣкъ-тъ сиромахъ, да не лѣгашь да
13 спишь съсъ залогъ-тъ му. Непрѣмѣнно да
му върнешь залогъ-тъ около захожданіе-
то на слънце-то, за да спи съ дрехж-тж
си, и да тя благослови; и да ти бжде
правда прѣдъ Господа Бога твоего.
14 Да не онеправдавашь нѣкого цѣненъ,
сиромахъ и нищъ, отъ братіа-та си, или
отъ чужденцы-тѣ които сж въ земѭ-тж
15 ти, отъ вжтрѣ врата-та ти. Въ истый-тъ
день дай заплатж-тж му, прѣди да зайде
слънце-то на неѭ; защото е сиромахъ,
и има надеждж-тж си на неѭ; за да не
извыка противъ тебе къмъ Господа, и ти
бжде грѣхъ.
16 Бащи-тѣ да ся не умъртвяватъ за ча-
да-та, нито чада-та да ся умъртвяватъ за
бащы-тѣ: всякой да ся умъртвява за
свой-тъ си грѣхъ.
17 Да не извърнешь сждъ-тъ на чужде-
нецъ-тъ, на сираче-то, нито да земешь
18 дрехж-тж на вдовицж-тж въ залогъ: Но
да помнишь че ты си былъ рабъ въ Е-
гипетъ, и Господь Богъ твой тя избави
отъ тамъ; за това азъ ти заповѣдувамъ
да правишь това нѣщо.
19 Когато жънешь жетвж-тж си на нивж-тж
си, и забравишь нѣкой снопъ на ни-
вж-тж, да не ся върнешь да го земешь;
за чужденецъ-тъ ще бжде, за сираче-то,
и за вдовицж-тж: за да тя благослови
Господь Богъ твой въ всичкы-тѣ дѣла
20 на ржцѣ-тѣ ти. Като брулишь маслины-тѣ
си, да не прѣтресувашь пакъ вѣтвы-тѣ:
нека бжде за чужденецъ-тъ, за сираче-
21 то, и за вдовицж-тж. Като оберешь ло-
зіе-то си, да ся не връщашь да го прѣ-
бирашь; да бжде за чужденецъ-тъ, за
22 сираче-то, и за вдовицж-тж: И да пом-
нишь че рабъ си былъ ты въ Египет-
скж-тж земѭ; за това азъ ти заповѣду-
вамъ да правишь това нѣщо.

ГЛАВА 25.

1 Ако стане прѣпираніе между человѣ-
цы, и дойдатъ на сждъ-тъ, и гы сждятъ,
тогазь *сждіи-тѣ* да оправдаѭтъ праве-

2 дный-тъ, и осѫдятъ повинный-тъ. И ако
повинный-тъ е достоинъ за бой, сѫдія-
та да заповѣда да го свалятъ долу, и
прѣдъ него, споредъ прѣстѫпленіе-то му
да му ударятъ нѣколко удары съ четъ.
3 Четырдесеть удара може да му уда-
рятъ, а не повече; да не бы като при-
тури да му удари много повече отъ тыя
удары, да стане братъ ти прѣзрѣнъ
прѣдъ очи-тѣ ти.
4 Да не обвържешь уста-та на вола ко-
гато вършее.
5 Ако живѣѭтъ братія наедно, и умре
единъ отъ тѣхъ, и нѣма чада, жена-та
на умрѣлый-тъ да не ся ожени за чуждъ:
братъ-тъ на мѫжъ-тъ ѝ да влѣзе при
неѭ, и да ѭ земе за себе си женѫ, и да
испълни къмъ неѭ длъжность-тѫ на де-
6 веръ. И първородный-тъ когото тя роди,
да ся наименува на име-то на умрѣ-
лый-тъ му братъ, за да ся не изглади и-
7 ме-то му отъ Израиль. Ако ли человѣкъ-тъ
не ся благодари да земе на брата си
женѫ-тѫ, тогазь братова-та му жена
да възлѣзе на градскы-тѣ порты при
старѣйшины-тѣ, и да рече: Деверъ ми
ся отрича да възстави име-то на брата
си въ Израиль; не ще да испълни къмъ
8 мене длъжность-тѫ на деверъ. Тогазь
старѣйшины-тѣ на градъ-тъ му да го по-
выкатъ, и да му говорятъ: и *ако* той по-
стоянствува, и казва: Нѣмамъ благода-
9 реніе да ѭ земѫ, Тогазь жена-та на бра-
та му да пристѫпи при него прѣдъ ста-
рѣйшины-тѣ, и да изуе калеврѫ-тѫ му
отъ ногѫ-тѫ му, и да плюне на лице-то
му, послѣ да отговори и рече: Така ще
ся прави на человѣкъ, който не ще да
10 съзиде домъ-тъ на брата си. И да ся и-
менува име-то му въ Израиль, домъ-тъ
на изутый-тъ.
11 Ако ся біѭтъ человѣци помежду си,
и на единый-тъ жена-та пристѫпи да о-
свободи мѫжа си отъ рѫкѫ-тѫ на тогова
който го біе, и простре рѫкѫ-тѫ си та
12 го хване за срамны-тѣ му уды, Тогазь
да отсѣчешь рѫкѫ-тѫ ѝ; око-то ти да ѭ
не пожали.
13 Да нѣмашь въ врѣтище-то си различ-
14 ны теглилкы тежкы и лекы. Да нѣмашь
въ кѫщѫ-тѫ си различны ефы, голѣмѫ и
15 малкѫ. Истиннѫ и праведнѫ теглилкѫ
да имашь; истиннѫ и праведнѫ ефѫ да
имашь; за да ся продължатъ дни-тѣ ти
на земѭ-тѫ, коѭто Господь Богъ твой
16 ти дава: Защото всичкы-тѣ които пра-
вятъ това, всичкы-тѣ които правятъ не-
правдѫ, гнусота сѫ на Господа Бога
твоего.
17 Помни що ти направи Амаликъ на
пѫть-тъ когато излѣзохте изъ Египетъ:
18 Какъ ти ся противи на пѫть-тъ, и посѣ-
че задній-тъ твой пълкъ, всичкы-тѣ о-
слабнѫлы задъ тебе, като бѣше ты за-
прѣлъ и уморенъ; и не ся убоя отъ Бо-
19 га. Заради това когато тя успокои Гос-
подь Богъ твой отъ всичкы-тѣ ти непрія-
тели наоколо, въ земѭ-тѫ коѭто Гос-
подь Богъ твой ти дава наслѣдіе да ѭ
наслѣдишь, изглади поменъ-тъ на Амали-
ка отъ подъ небе-то; да не забравишь.

ГЛАВА 26.

1 И когато влѣзешь въ земѭ-тѫ, коѭто
ти дава Господь Богъ твой наслѣдіе, и
ѭ наслѣдишь, и ся населишь въ неѭ,
2 Тогазь да земешь отъ начаткы-тѣ на
всичкы-тѣ земны плодове, които съберешь
решь отъ земѭ-тѫ си, коѭто ти дава
Господь Богъ твой, и да гы турищь въ
кошницѫ, и да идешь на мѣсто-то, кое-
то избере Господь Богъ твой за да насе-
3 ли тамъ име-то си: И да идешь при свя-
щенника, който е въ оныя дни, и да му
речешь: Исповѣдувамъ днесь Господу
Богу твоему, че влѣзохъ въ земѭ-тѫ, за
коѭто Господь ся клѣ на отцы-тѣ ни да
4 даде намъ. И священникъ-тъ да земе
кошницѫ-тѫ отъ рѫкѫ-тѫ ти, и да ѭ
тури прѣдъ олтарь-тъ на Господа Бога
5 твоего: И да говоришь, и речешь прѣдъ
Господа Бога твоего: Отецъ ми бѣше е-
динъ Сиріанинъ скытающъ ся, и слѣзе
въ Египетъ, и пришелствува тамъ съ
малко человѣцы, и стана тамъ народъ
6 голѣмъ, силенъ, и многочисленъ: А Е-
гиптяны-тѣ ны злоупотрѣбихѫ и утѣсни-

ха ны, и възложиха на насъ тежка ра-
7 бота: И викнахмы къмъ Господа Бога на
отцы-тѣ ни, и послуша Господь гласъ-тъ
ни, и видѣ униженіе-то ни, и трудъ-тъ
8 ни, и угнетеніе-то ни: И изведе ны Го-
сподь изъ Египетъ съ крѣпка ржка, и
съ простръна мышца, и съ голѣмъ у-
9 жасъ, и съсъ знаменія, и съ чудеса; И
въведе ны въ това мѣсто, и даде ни тжа
10 земж, земж дѣто тече млѣко и медъ. И
сега ето, донесохъ начаткы-тѣ на пло-
дове-тѣ на земж-тж която ми ты, Го-
споди, даде. И да гы поставишь прѣдъ
Господа Бога твоего, и да ся поклонишь
11 прѣдъ Господа Бога твоего. И да ся
развеселишь въ всичкы-тѣ благости, кои-
то Господь Богъ твой даде на тебе и на
твой-тъ домъ, ты, и Левитинъ-тъ, и при-
шлецъ-тъ, който е въ срѣдъ васъ.
12 Когато свършишь да отдѣляшь всичкы-
тѣ десетъцы на рожбы-тѣ си, въ третьо-
то лѣто, въ лѣто-то на десетъцы-тѣ, и
гы дадешь на Левитина, на пришлеца, на
сираче-то, и на вдовица-тж, и ядатъ отъ
13 вжтрѣ врата-та ти, и ся наситятъ, То-
газъ да речешь прѣдъ Господа Бога твое-
го: Очистихъ отъ кжща-тж *си* посвя-
щенія-та, и дадохъ гы на Левитина, и на
пришлеца, на сираче-то, и на вдовица-
тж, по всичкы-тѣ твои заповѣди които
ми си заповѣдалъ; азъ не прѣстапихъ
14 заповѣди-ти ти, нито *гы* забравихъ; Не
съмъ ялъ отъ тѣхъ въ плачь-тъ си, нито
съмъ гы иждивилъ за нечисто нѣщо, ни-
то съмъ далъ отъ тѣхъ за мъртвецъ; по-
слушахъ гласъ-тъ на Господа Бога мое-
го; направихъ по всичко колкото ми си
15 заповѣдалъ. Погледни отъ свято-то си
жилище, отъ небе-то, и благослови лю-
діе-тѣ си Израиля, и земж-тж която си
далъ намъ, както си ся клѣлъ на отцы-
тѣ ни, земж дѣто тече млѣко и медъ.
16 Днесь ти заповѣдува Господь Богъ твой
да правишь тыя повелѣнія и сждове; за
това да гы пазишь и да гы правишь съсъ
всичко-то си сърдце, и съсъ всичка-тж
17 си душа. Рекълъ си днесь Іеова да е Богъ
твой, и да ходишь по неговы-тѣ пати-
ща, и да пазишь повелѣнія-та му, и за-
повѣди-тѣ му, и сждове-тѣ му, и да слу-
18 шашь неговъ-тъ гласъ: И Господь рече
днесь ты да си нему собственъ народъ,
както ти е говорилъ той, и да пазишь
19 всичкы-тѣ неговы заповѣди: И да тя на-
прави высокъ надъ всичкы-тѣ народы
които е направилъ той, за похвалж, и за
име, и за славж; и да си народъ святъ Го-
споду Богу твоему, както е той говорилъ.

ГЛАВА 27.

1 И заповѣда Моисей, съ Израилевы-тѣ
старѣйшины на людіе-тѣ, и рече: Пазѣ-
те всичкы-тѣ заповѣди, които ви азъ
2 днесь заповѣдвамъ. И въ день-тъ въ кой-
то прѣминете Іорданъ, къмъ земж-тж
която Господь Богъ твой ти дава, да
поставишь за себе си голѣмы каменіе, и
3 да гы измажешь съ варь: И да напишешь
на тѣхъ всичкы-тѣ думы на тоя законъ,
като заминешь *Юрдана*, за да влѣзешь
въ земж-тж която ти Господь Богъ твой
дава, въ земж-тж дѣто тече млѣко и
медъ, както ти ся е обѣщалъ Господь
4 Богъ на отцы-тѣ ти. За това като прѣ-
минете Іорданъ, да поставите тыя каме-
ніе които ви азъ днесь заповѣдвамъ, въ
горж-тж Гевалъ, и да гы измажешь съ
5 варь. И да съзидешь тамъ олтарь Госпо-
ду Богу твоему, олтарь отъ каменіе: же-
6 лѣзо да не подигнешь върхъ тѣхъ. Да съ-
зидешь олтарь-тъ Господу Богу твоему
отъ цѣлы каменіе; и да принесешь на
него всесъжженія Господу Богу твоему:
7 И да принесешь примирителны жъртвы,
и да ядешь тамъ, и да ся развеселишь
8 прѣдъ Господа Бога твоего: И да напи-
шешь на каменіе-тѣ всичкы-тѣ думы на
9 тоя законъ твърдѣ ясно. И говори Мои-
сей съсъ священницы-тѣ, Левиты-тѣ, на
всичкый Израиль и рече: Мълчи и слу-
шай, Израилю: въ тоя день сте станали
10 людіе на Господа Бога вашего. За то
слушай гласъ-тъ на Господа Бога твоего,
и върши заповѣди-тѣ му, и повелѣнія-та
му, които азъ днесь ти заповѣдвамъ.
11 И заповѣда Моисей на людіе-тѣ въ
12 онзи день и рече: Тія да застанатъ на

горж-тж Гаризинъ за да благославятъ лю-
діе-тѣ, като прѣминете Іорданъ; Симе-
онъ, и Левій, и Іуда, и Иссахаръ, и Іо-
13 сифъ, и Веніаминъ. И тія да застанжтъ
на горж-тж Гевалъ за проклинаніе; Ру-
вимъ, Гадъ, и Асиръ, и Завулонъ, Данъ,
14 и Нефѳалимъ. И да възгласятъ Левити-
тѣ и рекжтъ на всичкы-тѣ Израилевы
человѣцы съ высокъ гласъ:
15 Проклѣтъ онзи человѣкъ, който на-
прави изваянъ или излѣянъ кумиръ, мер-
зость Господу, дѣло отъ ржцѣ на худо-
жникъ, и *го* тури въ скрыто мѣсто. И
всичкы-тѣ людіе да отговорятъ и ре-
16 кжтъ: Аминь. Проклѣтъ който похули
бащж си или майкж си. И всичкы-тѣ лю-
17 діе да рекжтъ: Аминь. Проклѣтъ който
прѣмѣсти межды-тѣ на ближній-тъ си. И
18 всичкы-тѣ людіе да рекжтъ: Аминь. Про-
клѣтъ който отбіе слѣпый-тъ отъ пжть-тъ.
И всичкы-тѣ людіе да рекжтъ: Аминь.
19 Проклѣтъ който искрывява сждъ-тъ на
пришлецъ-тъ, на сираче-то, и на вдови-
цж-тж. И всичкы-тѣ людіе да рекжтъ:
20 Аминь. Проклѣтъ който лежи съсъ же-
нж-тж на отца си; защото открыва по-
крывало-то на отца си. И всичкы-тѣ лю-
21 діе да рекжтъ: Аминь. Проклѣтъ кой-
то лежи съ какъвъ годѣ скотъ. И всич-
22 кы-тѣ людіе да рекжтъ: Аминь. Про-
клѣтъ който лежи съсъ сестрж си, дъ-
щерж-тж на бащж си, или дъщерж-тж на
майкж си. И всичкы-тѣ людіе да рекжтъ;
23 Аминь. Проклѣтъ който лежи съ тъщж си.
И всичкы-тѣ людіе да рекжтъ: Аминь.
24 Проклѣтъ който скрытомъ удари ближ-
ній-тъ си. И всичкы-тѣ людіе да рекжтъ:
25 Аминь. Проклѣтъ който земе дарове за
да убіе человѣка *и пролѣе* кръвь непо-
виннж. И всичкы-тѣ людіе да рекжтъ: А-
26 минь. Проклѣтъ който не прѣбжде въ ду-
мы-тѣ на тоя законъ, да гы прави. И
всичкы-тѣ людіе да рекжтъ: Аминь.

ГЛАВА 28.

1 И ако слушашь добрѣ гласъ-тъ на Го-
спода Бога твоего, и внимаешь да пра-
вишь всичкы-тѣ негови заповѣди, които
ти азъ днесь заповѣдувамъ, ще тя въз-
выши Господь Богъ твой надъ всичкы-тѣ
2 народы на земж-тж. И ще дойдатъ на
тебе всичкы-тѣ тѣзи благословенія, и ще
почиватъ на тебе, ако послушашь гласъ-
3 тъ на Господа Бога твоего. Благосло-
венъ ще бждешь въ градъ-тъ, и благо-
4 словенъ ще бждешь въ поле-то. Благо-
словенъ плодъ-тъ на утробж-тж ти, и
плодъ-тъ на земж-тж ти, и плодъ-тъ на
скотове-тѣ ти, чърды-тѣ на говеда-та ти,
5 и стада-та на овцы-тѣ ти. Благословенъ
6 кошъ-тъ ти, и нощвы-тѣ ти. Благосло-
венъ ще бждешь въ входъ-тъ си, и бла-
гословенъ ще бждешь въ исходъ-тъ си.
7 Врагове-тѣ ти, които ся дигатъ върхъ
тебе, Господь ще даде да бждатъ пора-
зени прѣдъ тебе; отъ единъ пжть ще
излѣзатъ тѣ върхъ тебе, а отъ седмь
пжтища ще побѣгнатъ отъ лице-то ти.
8 Господь ще ти проводи благословеніе въ
житницы-тѣ ти, и въ всичко на каквото
туришь ржкж-тж си; и ще тя благосло-
ви на земж-тж която ти дава Господь
9 Богъ твой. Господь ще тя постави за
себе си народъ святъ, както ся клѣ те-
бѣ, ако пазишь заповѣди-тѣ на Господа
Бога твоего, и ходишь по неговы-тѣ пж-
10 тища. И всичкы-тѣ людіе на земж-тж ще
видятъ, че ты ся наричашь по име-то
11 Господне, и ще ся убоятъ отъ тебе, И
Господь ще тя умножи въ благости, въ
плодъ-тъ на утробж-тж ти, и въ плодъ-тъ
на скотове-тѣ ти, и въ плодъ-тъ на зе-
мж-тж ти, върхъ земж-тж която ся клѣ
Господь на твои-тѣ отцы да ти даде.
12 Ще ти отвори Господь добро-то си съ-
кровище, небе-то, за да дава дъждь на
земж-тж ти на врѣме-то му, и да благо-
славя всичкы-тѣ дѣла на ржцѣ-тѣ ти; и
ще давашь на заемъ на много народы,
13 а ты нѣма да земешь на заемъ. И ще тя
постави Господь глава, а не опашка; и
ще бждешь само отгорѣ, и нѣма да
бждешь отдолу; ако слушашь заповѣ-
ди-тѣ на Господа Бога твоего, които
ти азъ днесь заповѣдувамъ, да пазишь
14 и да вършишь. И отъ думы-тѣ, които ви
азъ днесь заповѣдувамъ, да не отстжп-

вашь на дѣсно или на лѣво, за да идешь
вслѣдъ другы богове да имъ служишь.
15 Ако ли не послушашь гласъ-тъ на Го-
спода Бога твоего, и не внимаешь да
правишь всичкы-тѣ му заповѣди, и пове-
лѣнія-та му, които ти азъ днесь заповѣ-
дувамъ, всичкы тыя клѣтвы ще дойдѫтъ
16 на тебе, и ще тя постигнѫтъ. Проклѣтъ
ще бѫдешь въ градъ-тъ, и проклѣтъ ще
17 бѫдешь въ поле-то. Проклѣтъ кошъ-тъ
18 ти, и нощвы-тѣ ти. Проклѣтъ плодъ-тъ
на утробѫ-тѫ ти, и плодъ-тъ на земѭ-тѫ
ти, чѣрды-тѣ на говеда-та ти, и стада-
19 та на овцы-тѣ ти. Проклѣтъ ще бѫдешь
въ входъ-тъ си, и проклѣтъ ще бѫдешь
20 въ исходъ-тъ си. Господь ще прати върхъ
тебе проклѣтіѭ, смятеніе, и разореніе,
въ всичко, на каквото туришь рѫкѫ да
направишь, додѣ ся истрѣбишь и погы-
нешь скоро, за злы-тѣ си дѣла, защото
21 си мя оставилъ ты. Господь ще направи
да ся залѣпи за тебе моръ, додѣ тя до-
върши отъ земѭ-тѫ, въ коѭто отивашь
22 да ѭ наслѣдишь. Господь ще тя порази
съ чахоткѫ, и съ трескѫ, и съ огницѫ,
и съ възпаленіе, и съсъ *сушѫ, и съ
вѣтротлѣніе, и съ ръждѫ; и ще тя го-
23 нѭтъ додѣ погынешь. И небе-то ти надъ
главѫ-тѫ ти ще бѫде мѣдь, и земя-та
24 подъ тебе желѣзо. Господь ще обърне
дъждь-тъ на земѭ-тѫ ти на прахъ и на
пепелъ; отъ небе-то ще слази на тебе,
25 додѣ ся истрѣбишь. Господь ще направи
да бѫдешь поразенъ прѣдъ врагове-тѣ
си; отъ единъ пѫть ще излѣзешь про-
тивъ тѣхъ, а отъ седмь пѫтища ще по-
бѣгнешь отъ лице-то имъ; и ще бѫдешь
тласканъ по всичкы-тѣ царства на зе-
26 мѭ-тѫ. И трупъ-тъ ти ще бѫде храна
на всичкы-тѣ птицы небесны, и на зем-
ны-тѣ звѣрове, и не ще има никой да
27 гы отпѫжда. Господь ще тя порази съ
Египетскый струпей, и съ кръвотече-
нія, и съ крастѫ, и съсъ сърбежъ, отъ
които да не можешь да ся исцѣлишь.
28 Господь ще тя порази съ несвѣстность,
и съсъ слѣпотѫ и съсъ смаюваніе на

* *Или* ножъ.

29 сърдце-то: И ще ходишь пипающь въ
срѣдъ пладнинѫ, както слѣпый пипа въ
тъмнинѫ-тѫ, и не ще да имашь успѣхъ
въ пѫтища-та си, и ще бѫдешь само
утѣсняванъ и обиранъ всякой день, и не
30 ще да има който да тя избави. Ще ся
сгодишь за женѫ, и другъ мѫжъ ще лежи
съ неѭ; кѫщѫ ще съградишь, но нѣма
да живѣешь въ неѭ; лозіе ще насадишь,
31 и нѣма да ядешь отъ плодъ-тъ му. Го-
ведо-то ти ще бѫде заклано прѣдъ очи-тѣ
ти, и нѣма да ядешь отъ него; оселъ-тъ
ти ще бѫде грабнѫтъ прѣдъ лице-то ти,
и нѣма да ти ся върне; овцы-тѣ ти ще
бѫдѫтъ прѣдадены на врагове-тѣ ти, и
32 не ще имашь кой да гы избави. Сынове-тѣ
ти и дъщери-тѣ ти ще бѫдѫтъ прѣдаде-
ни на другъ народъ, и очи-тѣ ти ще гле-
дѫтъ, и ще чезнѫтъ за тѣхъ всякой день;
и не ще да има сила въ рѫкѫ-тѫ ти.
33 Плодъ-тъ на земѭ-тѫ ти, и всичкы-тѣ
ти трудове, ще изѣде народъ когото не
познавашь; и ты ще бѫдешь само притѣ-
сняванъ и мѫченъ прѣзъ всичкы-тѣ дни.
34 И ще бѫдешь изуменъ като гледашь
35 това което ще видятъ очи-тѣ ти. Господь
ще тя порази съ лошо възпаленіе въ ко-
лѣна-та и въ голѣни-тѣ, щото да не мо-
жешь да ся исцѣлишь, отъ плесны-тѣ на
36 нозѣ-тѣ ти дори до тѣме-то ти. Ще за-
веде Господь тебе, и царь-тъ ти, когото
поставишь надъ себе си, при народъ ко-
гото не си позналъ ни ты, нито отци-тѣ
ти; и тамъ ще служишь на другы бого-
37 ве, на дърво и камыкъ. И ще бѫдешь за
учудваніе, за притчѫ, и за поруганіе, на
всичкы-тѣ народы, дѣто тя отведе Го-
38 сподь. Много сѣме ще износишь на по-
ле-то, а малко ще събирашь; защото ще
39 го поядѫтъ скакалци-тѣ. Лозія ще наса-
дишь и обработишь, а вино нѣма да пі-
ешь, нито ще съберешь гроздіе; защото
40 червій ще гы изѣде. Маслины ще имашь
въ всичкы-тѣ си прѣдѣлы, а съ елей нѣ-
ма да ся помажешь; защото маслины-тѣ
41 ти ще окапѫтъ. Сынове и дъщери ще ро-
дишь, но тѣ не ще бѫдѫтъ при тебе;
42 защото ще отидѫтъ въ плѣнъ. Всичкы-тѣ
ти дървя, и плодъ-тъ на земѭ-тѫ ти, ще

43 владѣе щурецъ-тъ. Чужденецъ-тъ, кой-
то е въ срѣдъ тебе, ще възлиза надъ те-
бе, горѣ и по горѣ, а ты ще слизашь
44 долу и по долу. Той ще ти заема, а ты
не ще да му заемашь; той ще бѫде гла-
ва, а ты ще бѫдешь опашка.
45 И ще дойдѫтъ върхъ тебе всичкы тія
проклѣтія, и ще тя гонятъ, и ще тя сти-
гнѫтъ додѣ ся истрѣбишь; защото не
послуша ты гласъ-тъ на Господа Бога
твоего, за да пазишь заповѣди-тѣ му, и
46 повелѣнія-та му, които ти заповѣда. И
това ще бѫде върхъ тебе, и върхъ сѣме-
47 то ти, знаменіе и чудо за винагы. По-
неже не си служилъ на Господа Бога
твоего съ веселіе, и съсъ сърдечнѫ ра-
дость, поради изобиліе-то на всичко:
48 Заради това ще служишь на врагъ-тъ си,
когото Господь ще проводи върхъ тебе,
въ гладъ, и въ жедность, и въ голотѫ, и
въ скудость отъ всичко: и ще тури на
шіѭ-тѫ ти яремъ желѣзенъ, додѣ тя по-
49 губи. Ще проводи върхъ тебе Господь
народъ отъ далечь, отъ край земѭ-тѫ,
като съ орлово летѣніе; народъ на ко-
50 гото языкъ-тъ не разумѣвашь: Народъ
съсъ свирѣпъ погледъ, който не ще да
51 почьте старъ, нито да пожали младъ: И
ще яде плодъ-тъ на скотове-тѣ ти, и
плодъ-тъ на земѭ-тѫ ти, додѣ погынешь;
който не ще ти остави ни жито, ни ви-
но, ни масло, ни чѣрды-тѣ на говеда-та
ти, ни стада-та на овцы-тѣ ти, додѣ тя
52 погуби. И ще тя обсади по всичкы-тѣ ти
градове, додѣ по всичкѫ-тѫ ти земѭ па-
днѫтъ высокы-тѣ и крѣпкы-тѣ ти стѣны,
на които ся ты надѣешь; и ще тя обса-
ди по всичкы-тѣ ти градове, въ всичкѫ-
тѫ ти земѭ, коѭто ти даде Господь Богъ
53 твой. И тогазь плодъ-тъ на утробѫ-тѫ
си, плъть-тѫ на синове-тѣ си, и на дъ-
щери-тѣ си които ти даде Господь Богъ
твой, ще ядешь въ обсажденіе-то, и въ
утѣсненіе-то, съ което ще тя утѣсни
54 врагъ-тъ ти: Мѫжъ тънкый между васъ
и изнѣженный, ще гледа съ безжалостно
око на брата си, и на женѫ-тѫ на пазу-
хѫ-тѫ си и на останалы-тѣ си чада, кои-
55 то му оставатъ: И нѣма да даде нито на
едного отъ тѣхъ отъ плъть-тѫ на чада-та
си които ще яде: защото не ще му о-
стане нищо въ обсажденіе-то, и въ утѣ-
сненіе-то съ което врагъ-тъ ти ще тя у-
56 тѣсни въ всичкы-тѣ ти градове. Истън-
чена-та и изнѣжена-та между васъ *жена*,
на коѭто нога-та отъ тъничинѫ и изнѣ-
женность не е навыкнала да стѫпи на
земѭ-тѫ, ще гледа съ безжалостно око
на мѫжъ-тъ на пазухѫ-тѫ си, и на сына
57 си, и на дъщерѭ си, И на послѣдъ-тъ си
който е излѣзалъ изъ срѣдъ нозѣ-тѣ ѝ, и
на чада-та си които е родила; защото
ще гы яде тайно, въ скудость-тѫ отъ
всичко, въ обсажденіе-то, и въ утѣсне-
ніе-то, съ което врагъ-тъ ти ще тя у-
тѣсни въ градове-тѣ ти.
58 Ако не внимаешь да правишь всичкы-
тѣ думы на тоя законъ, които сѫ напи-
саны въ тѫѭ книгѫ, и не ся убоишь
отъ това славно и страшно име, ІЕОВА
59 БОГЪ ТВОЙ; Тогазь Господь ще на-
прави ужасны твои-тѣ язвы, и язвы-тѣ
на сѣме-то ти, язвы големы и непрѣстан-
60 ны, и болести злы и непрѣстанны. И ще
обърне върхъ тебе всичкы-тѣ Египетскы
немощи, отъ които ты ся бояше; и тѣ
61 ще прилѣпнѫтъ на тебе: Още всякѫ бо-
лесть, и всякѫ язвѫ, коѭто не е написа-
на въ книгѫ-тѫ на тоя законъ, тѣхъ Го-
сподь ще нанесе на тебе, додѣ ся истрѣ-
62 бишь. И ще останете малцина числомъ,
а бѣхте както звѣзды-тѣ на небе-то по
множество-то; защото ты не послуша
63 гласъ-тъ на Господа Бога твоего. И как-
то бѣ драго на Господа да ви струва до-
бро, и да вы умножава, така ще бѫде
драго на Господа да вы истрѣби, и да
вы погуби; и ще бѫдете искоренени отъ
земѭ-тѫ, коѭто отхождате да наслѣдите.
64 И ще тя разсѣе Господь по всичкы-тѣ
народы, отъ край земѭ-тѫ дори до край
земѭ-тѫ; и ще служишь тамъ на другы
богове, (които ты не си позналъ, нито
65 отци-тѣ ти,) на дърво и камыкъ. Но и въ
срѣдъ тыя народы не ще да найдешь по-
кой, нито ще има мѣсто дѣто да стѫпи
нога-та ти; но ще ти даде Господь тамъ
трепераніе на сърдце-то и помраченіе на

66 очи-тѣ, и таяніе на душѫ-тѫ. И животъ-тъ
ти ще виси прѣдъ тебе: и ще ся боишь
деня и нощя, и не ще да си увѣренъ за
67 живота си. Зарань ще думашь: О, да
мръкнѣше! и вечерь ще думашь: О, да
съмнѣше! поради страхъ-тъ на сърдце-
то ти, отъ който ще ся страхувашь, и
поради гледанія-та на очи-тѣ ти, които
68 ще гледашь. И ще тя върне Господь въ
Египетъ съ корабы прѣзъ той пѫть за
който ти рѣкохъ: Нѣма да го видишь
вече другъ пѫть; и тамъ ще ся продавате
на врагове-тѣ си въ рабы и въ ра-
быни, и не ще да има никой който да
вы купува.

ГЛАВА 29.

1 Тыя сѫ думы-тѣ на завѣта, който за-
повѣда Господь Моисею да направи съ
Израилевы-тѣ сынове въ Моавскѫ-тѫ зе-
мѭ, освѣнь завѣтъ-тъ който направи съ
тѣхъ въ Хоривъ.
2 И повыка Моисей всичкый-тъ Израиль,
и рече имъ: Вы видѣхте всичко що на-
прави Господь прѣдъ очи-тѣ ви въ Египетскѫ-тѫ
земѭ, на Фараона, и на всич-
кы-тѣ му рабы, и на всичкѫ-тѫ му зе-
3 мѭ; Голѣмы-тѣ опытованія които видѣ-
хѫ очи-тѣ ти, знаменія-та, и голѣмы-тѣ
4 оныя чудеса: Но Господь не ви даде
сърдце за да разумѣете, и очи за да гле-
дате, и уши за да слушате дори до той-
5 зи день. И водихъ вы четыридесеть го-
дины по пустынѭ-тѫ; дрехи-тѣ ви не о-
вехтѣхѫ на васъ, и обуща-та ти не о-
6 вехтѣхѫ на ногѫ-тѫ ти. Хлѣбъ не ядох-
те, и вино и сикерѫ не пихте; за да зна-
7 ете че азъ съмь Господь Богъ вашъ. И
когато дойдохте на това мѣсто, Сионъ
Есевонскый-тъ царь, и Огъ Васанскый-тъ
царь, излѣзохѫ срещѫ насъ на бой, и
8 ный гы поразихмы: И обладахмы земѭ-
тѫ имъ, и дадохмы ѭ въ наслѣдіе на Ру-
вимовцы-тѣ, и на Гадовцы-тѣ, и на по-
9 ловинѫ-тѫ отъ Манассіево-то племе. Па-
зѣте сега слова-та на тоя завѣтъ, и пра-
вѣте гы, за да успѣвате въ всичко що
правите.

10 Вы всичкы стоите днесь прѣдъ Гос-
пода Бога вашего, началници-тѣ на пле-
мена-та ви, старѣйшины-тѣ ви, и надзи-
рателя-тѣ ви, всичкы-тѣ мѫжіе Израи-
11 левы, Чада-та ви, жены-тѣ ви, и при-
шлецъ-тъ ти който е въ срѣдъ станъ-тъ
ти, отъ дървосѣчецъ-тъ ти дори до во-
12 доносецъ-тъ ти: За да влѣзешь въ за-
вѣтъ-тъ на Господа Бога твоего, и въ
клѣтвѫ-тѫ му, която Господь Богъ твой
13 прави съ тебе днесь: За да тя постави
днесь народъ за себе си, и той да ти е
Богъ, както рече тебѣ, и както ся клѣ
на отцы-тѣ ти, на Авраама, на Исаака, и
14 на Іакова. И азъ не правѭ тоя завѣтъ,
15 и тѫѭ клѣтвѫ само съ васъ; Но *и* съ о-
ныя които днесь стоятъ тукъ съ насъ
прѣдъ Господа Бога нашего, и съ оныя
16 които днесь не сѫ тукъ съ насъ: (Защо-
то вы знаете какъ живѣяхмы въ Египет-
скѫ-тѫ земѭ, и какъ минахмы посрѣдъ
17 народы-тѣ, прѣзъ които прѣйдохте: И
видѣхте мерзости-тѣ имъ, и кумиры-тѣ
имъ, дървены и каменны, сребърни и
18 златны, които сѫ между тѣхъ:) За да
нѣма между васъ мѫжъ, или жена, или
родъ, или племе, на които сърдце-то да
ся уклонява днесь отъ Господа Бога на-
шего, та да иде да служи на богове-тѣ
на оныя народы; за да нѣма между васъ
19 корень който да ражда ядъ и пелинь: И
когато чуе думы-тѣ на тѫѭ клѣтвѫ, да
ласкае себе си въ сърдце-то си, и да ре-
че: Азъ ще имамъ миръ, ако и да ходѭ
въ жестокость-тѫ на сърдце-то си, и
20 притурямъ піянство на жаждѫ-тѫ: Не ще
да ся умилостиви Господь на него, но
тутакси гнѣвъ-тъ Господень и ревность-
та му ще ся распалятъ върхъ оногова
человѣка; и всяка клѣтва която е напи-
сана въ тѫѭ книгѫ ще падне на него, и
Господь ще изглади име-то му отъ подъ
21 небе-то. И ще го отдѣли Господь за по-
гыбель отъ всичкы-тѣ Израилевы пле-
мена, споредъ всичкы-тѣ клѣтвы на за-
вѣтъ-тъ написаный-тъ въ тѫѭ книгѫ на
22 законъ-тъ: И идущій-тъ родъ, сынове-
тѣ ви, които ще настанѫтъ подиръ васъ,
и чужденецъ-тъ който дойде отъ далеч_

нж земиж, ще рекжтъ когато видятъ язвы-
тѣ на онжж земиж, и болести-тѣ които
23 Господь е нанеслъ на нея: Че всичка-
та земя е изгорена съ жупелъ и съсъ
соль, и нито ся сѣе, нито прорастява,
и никаква трѣва не изникнува на нея,
споредъ съсипваніе-то на Содомъ и Го-
моръ, и Адмж и Севоимъ, които съсыпа
Господь въ гнѣвъ-тъ си и въ ярость-тж
24 си, И ще рекжтъ всичкы-тѣ народи: За-
що Господь направи така на тжж земиж?
Що е ярость-та на тоя голѣмъ гнѣвъ?
25 Тогазь ще рекжтъ: Защото оставихж за-
вѣтъ-тъ на Господа Бога на отцы-тѣ си,
що направи съ тѣхъ, когато гы изведе
26 изъ Египетскж-тж земиж, И отидохж та
служихж на другы богове, и поклонихж
имъ ся, богове които не знаяхж, нито бѣ
27 имъ *гы* далъ: За това ся распали ярость-
та на Господа върху онжж земиж, за да
наведе на неж всичкы-тѣ проклѣтіи кои-
28 то сж написаны въ тжж книгж: И иско-
рени гы Господь отъ земиж-тж имъ съ
гнѣвъ, и съ ярость, и съ голѣмо негодо-
ваніе; и хвърли гы въ другж земиж, как-
29 то *сж* днесь. Скрыто-то *принадлежи* на
Господа Бога нашего; а открыто-то намъ
и на чада-та ни до вѣка, за да правимъ
всичкы-тѣ думы на тоя законъ.

ГЛАВА 30.

1 И когато дойдатъ на тебе всичкы тыя,
благословеніе-то и проклѣтія-та които
положихъ прѣдъ тебе, и *гы* помянешь
въ сърдце-то си въ срѣдъ всичкы-тѣ на-
роды, дѣто ще тя изгони Господь Богъ
2 твой, И ся обърнешь къмъ Господа Бога
твоего, и послушашь гласъ-тъ му, по
всичко що ти азъ заповѣдувамъ днесь,
ты и чада-та ти, съ всичко-то си сърдце,
3 и съсъ всичкж-тж си душж, Тогазь Гос-
подь Богъ твой ще тя върне отъ плѣнъ-тъ,
и ще тя помилува, и пакъ ще тя събере
отъ всичкы-тѣ народы, дѣто ще тя рас-
4 пръсне Господь Богъ твой: И до край
небе-то ако си ты изгоненъ, и отъ тамъ
ще тя събере Господь Богъ твой, и отъ
5 тамъ ще тя земе: И ще тя въведе Гос-
подь Богъ твой въ земиж-тж, която на-
слѣдихж отци-тѣ ти, и ще ж наслѣдишь;
и ще ти стори добро, и ще тя умножи
6 повече отъ отцы-тѣ ти. И ще обрѣже
Господь Богъ твой сърдце-то ти, и сърд-
це-то на сѣме-то ти, за да обичашь Гос-
пода Бога твоего отъ всичко-то си сърд-
це, и отъ всичкж-тж си душж, за да бж-
7 дешь живъ. И ще наведе Господь Богъ
твой всичкы-тѣ тыя клѣтвы върхъ вра-
гове-тѣ ти, и върхъ оныя които тя нена-
8 видятъ, и тя гонятъ. И ты ще ся обър-
нешь и послушашь гласъ-тъ на Господа
и ще правишь всичкы-тѣ му заповѣди,
9 които ти азъ заповѣдувамъ днесь. И ще
тя умножи съ благость Господь Богъ
твой въ всичкы-тѣ дѣла на ржцѣ-тѣ ти, въ
плодъ-тъ на утробж-тж ти, и въ плодъ-тъ
на добытъцы-тѣ ти, и въ рожбы-тѣ на
земиж-тж ти; защото Господь пакъ ще
ся зарадува за тебе да ти прави добро,
10 както ся зарадувà за отцы-тѣ ти, Ако
послушашь гласъ-тъ на Господа Бога
твоего, и пазишь заповѣди-тѣ му, и по-
велѣнія-та му, написаны-тѣ въ книгж-тж
на тоя законъ; ако ся обърнешь къмъ
Господа Бога твоего съсъ всичко-то си
сърдце, и съ всичкж-тж си душж.
11 Понеже тая заповѣдь, която ти азъ
заповѣдувамъ днесь, не е много длъбока
12 за тебе, нито е далечь. Не е на небе-то,
за да речешь: Кой ще възлѣзе за насъ на
небе-то, и ще ни ж донесе, за да ж чу-
13 емъ, и да ж извършвамы? Нито е отъ
онжж странж на море-то, за да речешь:
Кой ще прѣмине море-то за насъ, и ще
ни ж донесе, за да ж чуемъ, и да ж из-
14 вършвамы? Но дума-та е много близу
при тебе въ уста-та ти, и въ сърдце-то
ти, за да ж извършвашь.
15 Ето, азъ положихъ днесь прѣдъ тебе
животъ-тъ и добро-то, и смърть-тж, и
16 зло-то: Както ти азъ заповѣдувамъ днесь,
да обичашь Господа Бога твоего, да хо-
дишь по неговы-тѣ пжтища, и да пазишь
заповѣди-тѣ му, и повелѣнія-та му, и сж-
дове-тѣ му, за да живѣешь и да ся умно-
жавашь; и да тя благослови Господь Богъ
твой въ земиж-тж, въ която влазяшь за

17 да ѭ наслѣдишь. Ако ли ся отвърне
сърдце-то ти, та не послушашь, но ся за-
блудишь, та ся поклонишь на другы бо-
18 гове, и имъ послужишь, Азъ ви извѣстя-
вамъ днесь, че непрѣмѣнно ще погыне-
те; нѣма да ся продължатъ дни-тѣ ви на
земѭ-тѫ, къмъ коѭто прѣминувате Іор-
19 данъ за да влѣзете да ѭ наслѣдите. Вы-
камъ свидѣтель противъ васъ днесь не-
бе-то и земѭ-тѫ, че положихъ прѣдъ
васъ животъ-тъ и смърть-тѫ, благосло-
веніе-то и проклѣтіѭ-тѫ; за това избе-
рѣте животъ-тъ, за да живѣете, ты и
20 сѣме-то ти: Да обычашь Господа Бога
твоего, да слушашь гласъ-тъ му, и да си
прилѣпенъ нему; защото това е жи-
вотъ-тъ ти, и дължина-та на дни-тѣ ти;
за да живѣешь на земѭ-тѫ, за коѭто ся
клѣ Господь на отцы-тѣ ти, Авраама, И-
саака, и Іакова, да имъ ѭ даде.

ГЛАВА 31.

1 И отиде Моисей та говори тыя думы
2 на всичкый Израиль. И рече имъ: Сто
и двадесеть годинъ съмъ азъ днесь: не
могѫ вече да излазямъ и да влазямъ; и
Господь ми рече: Нѣма да прѣминешь
3 тоя Іорданъ. Господь Богъ твой, той ще
прѣдиде прѣдъ тебе, Той ще истрѣби
тыя народы отъ лице-то ти, и ты ще гы
наслѣдишь; Іисусъ, той ще прѣдиде прѣдъ
4 тебе, както говорѝ Господь. И ще имъ
направи Господь така, както направи на
Сиона и на Ога, Аморрейскы-тѣ царіе,
5 и на земѭ-тѫ имъ, които истрѣби. И ще
гы прѣдаде Господь вамъ, и ще имъ сто-
рите по всичкы-тѣ заповѣди които ви
6 заповѣдахъ. Бѫдѣте крѣпкы и дързно-
венни, не бойте ся, нито да ся страху-
вате отъ лице-то имъ; защото Господь
Богъ твой, Той е който прѣдиде прѣдъ
тебе; не ще отстѫпи отъ тебе нито ще
тя остави.
7 И повыка Моисей Іисуса, и рече му
прѣдъ всичкый Израиль; Бѫди крѣпъкъ
и мѫжественъ; защото ты ще въведешь
тѣзи людіе въ земѭ-тѫ, за коѭто ся клѣ
Господь на отцы-тѣ имъ да даде на тѣхъ,
и ты ще имъ ѭ расподѣлишь за наслѣ-
8 діе. И Господь, той е който ходи прѣдъ
тебе; той ще бѫде съ тебе: не ще от-
стѫпи отъ тебе, нито ще тя остави; не
бой ся, нито ся страхувай.
9 И написа Моисей тоя законъ, и прѣ-
даде го на священницы-тѣ Левіевы-тѣ
сынове, които носяхѫ ковчегъ-тъ на за-
вѣтъ-тъ Господень, и на всичкы-тѣ ста-
10 рѣйшины Израилевы. И заповѣда имъ
Моисей, и рече: Въ свършъкъ-тъ на *вся-
кѭ* седмѫ годинѫ, въ опрѣдѣленѫ-тѫ го-
динѫ на оставяніе-то, въ праздникъ-тъ
11 на шатры-тѣ, Когато ся събере всичкый
Израиль за да ся яви прѣдъ Господа Бо-
га твоего, на мѣсто-то което избере, ще
прочиташь тоя законъ, прѣдъ всичкый
12 Израиль въ слушаніе-то имъ. Събери лю-
діе-тѣ, мѫжіе-тѣ, и жены-тѣ, и дѣца-та, и
чужденецъ-тъ си който е отъ вѫтрѣ вра-
та-та ти, за да чуѭтъ, и да ся научатъ,
и да ся боятъ отъ Господа Бога ваше-
го, и да внимаѭтъ да правятъ всичкы-
13 тѣ словеса на тоя законъ: И да чуѭтъ
чада-та имъ, които не знаѭтъ, и да ся
научатъ да ся боятъ отъ Господа Бога
вашего въ всичкы-тѣ дни, колкото жи-
вѣете на земѭ-тѫ, къмъ коѭто прѣми-
нувате Іорданъ за да ѭ наслѣдите.
14 И рече Господь Моисею: Ето, при-
ближаватъ дни-тѣ на смърть-тѫ ти; по-
выкай Іисуса, и застанѣте въ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то, за да му дамъ заповѣди.
И отиде Моисей и Іисусъ, и застанахѫ
15 въ скиніѭ-тѫ на събраніе-то. И яви ся
Господь въ скиніѭ-тѫ въ стълпъ обла-
ченъ; и застанѫ облачный-тъ стълпъ
16 надъ двери-тѣ на скиніѭ-тѫ. И рече Го-
сподь Моисею: Ето ты ще заспишь съ
отцы-тѣ си, и ще станатъ тія людіе да
блудствуватъ въ слѣдъ чужды богове на
земѭ-тѫ, въ коѭто тѣ влазятъ, и ще мя
оставятъ, и ще прѣстѫпятъ завѣтъ-тъ
17 ми, който направихъ съ тѣхъ. И ще ся
распали ярость-та ми противъ тѣхъ въ
онзи день, и ще гы оставиѭ, и ще скрыѭ
лице-то си отъ тѣхъ, и ще бѫдѫтъ въ
изнуреніе; и ще гы намѣрятъ много злы-
ни и скърби, и ще рекѫтъ въ онзи день:

Не намѣрихѫ ли ны тыя злини, понеже
18 Богъ нашъ не е въ срѣдѫ насъ? И азъ
непрѣмѣнно ще скрыѭ *отъ тѣхъ* лице-
то си въ онзи день, за всичкы-тѣ злини
които сторихѫ, защото ся обърнахѫ къмъ
19 чужды богове. И сега напишѣте за себе
си тая пѣснь, и научѣте Израилевы-тѣ
сынове на неѭ; турѣте ѭ въ уста-та
имъ, да ми бѫде тая пѣснь за свидѣтел-
20 ство противъ Израилевы-тѣ сынове. За-
щото като гы въведѫ въ земѭ-тѫ, за
коѭто ся клѣхъ на отцы-тѣ имъ, *земіѭ*
дѣто тече млѣко и медъ, и тѣ ядатъ и
ся наситятъ, и отлъстѣѭтъ, тогазъ ще ся
обърнатъ къмъ чужды богове, и ще имъ
служатъ, и ще мя отхвърлятъ съ прѣзрѣ-
21 ніе, и ще нарушатъ завѣтъ-тъ ми. И ка-
то гы стигнатъ много злини и скърби,
тая пѣснь ще отговори противъ тѣхъ
като свидѣтель; защото не ще да ся за-
брави отъ уста-та на сѣме-то имъ; по-
неже азъ познавамъ размышленія-та имъ,
които правятъ още отъ днесь, прѣди да
гы въведѫ въ земѭ-тѫ за коѭто ся клѣхъ.
22 И написа Моисей тая пѣснь въ истый-тъ
день, и научи Израилевы-тѣ сынове на
23 неѭ. И заповѣда на Іисуса Навіевъ-тъ
сынъ, и рече: Бѫди крѣпъкъ и дързай;
защото ты ще въведешь Израилевы-тѣ
сынове въ земѭ-тѫ за коѭто имъ ся
клѣхъ, и азъ ще бѫдѫ съ тебе.
24 И когато Моисей свърши да писува
словеса-та на тоя законъ въ книгѫ, до-
25 ри до край, Тогазъ Моисей заповѣда на
Левиты-тѣ, които носяхѫ ковчегъ-тъ на
26 завѣтъ-тъ Господень, и рече: Земѣте
тая книгѫ на законъ-тъ, и турѣте ѭ
отъ странѫ-тѫ на ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ
на Господа Бога вашего, и ще бѫде тамъ
27 за свидѣтелство противъ тебе: Защото
азъ знаѭ непокорство-то ти, и жесто-
кый-тъ ти вратъ. Ето, додѣ съмъ още
живъ съ васъ днесь, вы ся не покорих-
те Господу; а колко повече като умрѫ?
28 Съберѣте при мене всичкы-тѣ старцы
на племена-та си, и князове-тѣ си, за да
говорѭ тыя словеса въ слушаніе тѣмъ,
и да призовѫ небе-то и земѭ-тѫ свидѣ-
29 тели противъ тѣхъ. Понеже знаѭ че по-
диръ смърть-тѫ ми непрѣмѣнно ще ся
развратите и уклоните отъ пѫть-тъ кой-
то ви заповѣдахъ; и въ послѣдни-тѣ дни
ще вы стигнатъ злини-тѣ, понеже ще
сторите зло прѣдъ Господа, и ще го раз-
гнѣвите съ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ си.
30 И говори Моисей, въ слушаніе на всич-
ко-то Израилево събраніе словеса-та на
тая пѣснь до край.

ГЛАВА 32.

1 Слушай, небе, и ще говорѭ:
И да чуе земя-та думы-тѣ на уста-та ми.
2 Ученіе-то ми ще покапе като дъждь,
Дума-та ми ще слѣзе като роса,
Като дребенъ дъждь на зеленище,
И като пороенъ дъждь на трѣвѫ:
3 Защото ще провъзгласѭ име-то на Го-
спода.
Дайте величіе Богу нашему.
4 *Той е* Канара: дѣла-та неговы сѫ съвър-
шенны;
Защото всичкы-тѣ му пѫтища сѫ пра-
ведны;
Богъ на истинѫ-тѫ, и нѣма неправда въ
него.
Праведенъ и правъ е Той.
5 Тія ся развратихѫ;
Порокъ-тъ имъ не е на сынове-тѣ му;
Тѣ сѫ родъ строптивъ и кривъ.
6 Това ли въздавате Господу,
Людіе глупави и неразумни?
Не е ли той Отецъ ти, който тя усвои?
Той който тя създаде, и тя утвърди?
7 Помени прѣдишни-тѣ дни,
Смысли лѣта-та на много родове:
Попытай бащѫ си, и той ще ти извѣсти,
Старцы-тѣ си, и тѣ ще ти кажатъ:
8 Когато Всевышній даваше наслѣдіе на
народы-тѣ,
Когато разсѣя Адамовы-тѣ сынове,
Постави прѣдѣлы-тѣ на народы-тѣ
По число-то на Израилевы-тѣ сынове.
9 Защото жрѣбіе на Господа сѫ негови-
тѣ людіе;
Іаковъ е дѣлъ-тъ на наслѣдіе-то му.
10 Намѣри го въ пустѫ земѭ,
И въ пустынѭ на дивость и рыканіе;

Отради го, настави го,
Упази го като зѣница-та на око-то си.
11 Както орелъ побужда гнѣздо-то си,
Трепти надъ пилета-та си,
Распрестира крила-та си,
Та гы покма, и вдига гы на крыла-та си,
12 *Така* Господь самъ гы води,
И нѣмаше съ него чуждъ богъ.
13 Възнесе гы на высокы-тѣ страны на земя-та,
И ядохѫ произведенія-та на нивы-тѣ,
И кърми гы съ медъ отъ камыкъ,
И съ елей отъ скалѫ кремеклива.
14 Съ кравіе масло, и съ овчо млѣко,
Съ тлъстинѫ отъ агнета,
И отъ овны Васански, и отъ ярцы,
Съ тлъстинѫ отъ пшеницѫ:
И ты пи вино, кръвь гроздова.
15 А Іесурунъ отлъстѣ, и отритнѫ:
Отлъстѣлъ си, огоилъ си ся,
Надебелѣлъ си;
Тогазъ забрави Бога който го създаде,
И прѣзрѣ Канарѫ-тѫ на спасеніе-то си.
16 Съ чужды *богове* го раздразнихѫ на ревнованіе;
Съ гнусоты го раздразнихѫ на гнѣвъ.
17 Пожъртвувахѫ на бѣсове, а не Богу:
На богове които не знаяхѫ,
На новы *богове* въведены наскоро,
Отъ които отци-тѣ ви не ся бояхѫ;
18 А Канарѫ-тѫ, която тя роди, ты остави,
И забрави Бога създателя твоего.
19 И видѣ Господь, и огорчи ся,
Защото *го* разгнѣвихѫ синове-тѣ му и дъщери-тѣ му.
20 И рече: Ще скрыѭ лице-то си отъ тѣхъ,
Ще видѭ каква *ще бѫде* сетнина-та имъ;
Защото тѣ сѫ родъ развратенъ,
Сынове въ които нѣма вѣрность.
21 Тѣ ми раздразнихѫ на ревнованіе съ *онова което* не е Богъ;
Съ кумиры-тѣ си мя разгнѣвихѫ;
И азъ ще гы раздразнѭ на ревнованіе съ *людіе които* не сѫ народъ;
Съ народъ несмысленъ ще гы разгнѣвѭ.
22 Защото огнь ся распали въ гнѣвъ-тъ ми,
И ще пламне дори до ада прѣисподняго,
И ще пояде земѭ-тѫ съ произведенія-та ѝ,
И ще изгори основанія-та на планины-тѣ.
23 Ще съберѫ на тѣхъ зло,
Всичкы-тѣ си стрѣлы ще испърлѭ върхъ тѣхъ.
24 Ще истаѭтъ отъ гладъ,
И ще бѫдѫтъ испоядены отъ въспалителнѫ болесть
И отъ лютъ моръ;
И звѣрскы зѫбы ще испроводѭ върхъ тѣхъ,
И ядъ отъ пълзящы-тѣ по земѭ-тѫ.
25 Извънъ ножъ, а извѫтрѣ ужасъ,
Ще погуби дѣца-та имъ,
И младый-тъ и дѣвица-та,
Дѣте на цица и сѣдинавый старецъ.
26 Рѣкохъ, расъпрснѫлъ быхъ гы,
Изгладилъ быхъ помень-тъ имъ отъ срѣдъ человѣцы-тѣ,
27 Ако не ся бояхъ отъ гнѣвъ-тъ на непріятель-тъ,
За да не *ся отричатъ противници-тѣ имъ,
И рекѫтъ: Высока-та наша рѫка
Направи всичко това, а не Господь.
28 Защото е народъ оскудѣлъ отъ съвѣты,
И нѣма въ тѣхъ разумъ.
29 О, да бѣхѫ мѫдри, да разумѣвахѫ това,
Да смыслѧхѫ сетнина-та си!
30 Какъ бы моглъ единъ да прогне тысящѫ,
И двама да обърнѫтъ въ бѣгъ тмы,
Ако Канара-та имъ не бы гы продала,
И Господь не бы гы прѣдалъ?
31 Защото канара-та имъ не е като наша-та Канара:
И сами-тѣ ни непріятели нека сѫдятъ.
32 Понеже лоза-та имъ е отъ Содомскѫ-тѫ лозѫ,
И отъ Гоморрскы-тѣ нивя:
Гроздіе-то имъ е гроздіе ядовито,
Гроздове-тѣ имъ сѫ горчивы:
33 Вино-то имъ е отрова зміина,
И неисцѣлимъ ядъ аспидовъ.
34 Това не е ли скрыто у мене?
Не е ли запечатано въ съкровища-та ми?
35 Мое ѐ отмъщеніе-то, и въздаяніе-то:
Нога-та имъ съ врѣме ще ся подхлъзне:
Защото близу е день-тъ на погынуваніе-то имъ,

* *Или* высокоумствуватъ.

И което е готово за тѣхъ бърза.
36 Защото Господь ще сѫди людіе-тѣ си,
И ще пожали слугы-тѣ си,
Когато види че погынѫ сила-та *имъ*,
И не останѫ никой затворенъ, нито оставенъ.
37 И ще рече: Дѣ сѫ богове-тѣ имъ,
Канара-та на коіѭто имахѫ упованіе-то си,
38 Които ядѣхѫ тлъстинѫ-тѫ на жъртвы-тѣ имъ,
Піяхѫ вино-то на възліянія-та имъ?
Нека станѫтъ и нека ви помогнѫтъ,
Нека ви бѫдѫтъ покровъ.
39 Вижте сега че Азъ съмь, Азъ,
И освѣнъ мене нѣма Богъ;
Азъ умъртвявамъ и съживявамъ;
Азъ наранявамъ и исцѣлявамъ:
И нѣма кой да избавя отъ рѫкѫ-тѫ ми.
40 Защото азъ дигамъ рѫкѫ-тѫ си къмъ небе-то,
И говорѭ: Живъ съмь азъ въ вѣкъ:
41 Ако изострѭ свѣткавый-тъ си мечъ,
И турѭ рѫкѫ-тѫ си на сѫдъ,
Ще отмъстѭ на врагове-тѣ си,
И ще въздамъ на ненавистницы-тѣ си.
42 Ще упоѭ стрѣлы-тѣ си съ кръвь,
И мечъ-тъ ми ще яде меса, *ще ся насыти*
Отъ кръвь-тѫ на убиты-тѣ и на плѣненыі-тѣ,
Отъ главѫ-тѫ на непріятелскы-тѣ князове.
43 Възвеселѣте ся, язычници, съ людіе-тѣ му:
Защото ще отмъсти за кръвь-тѫ на слугы-тѣ си,
И отдаде отмъщеніе на противницы-тѣ си,
И ще направи умилостивеніе на землѭ-тѫ си, на людіе-тѣ си.
44 И дойде Моисей, та говори всичкы-тѣ
думы на тѫѭ пѣснь въ уши-тѣ на лю-
45 діе-тѣ, той и Іисусъ Навіевый сынъ. И
свърши Моисей да говори всичкы-тѣ тыя
46 думы на всичкый Израиль: И рече имъ:
Положѣте сърдца-та си на всичкы-тѣ
тыя думы, които азъ днесь ви засвидѣ-
телствувамъ; които ще зарѫчате на ча-
да-та си да внимаѭтъ за да правятъ
47 всичкы-тѣ думы на тоя законъ. Защото
това не е за васъ суетно нѣщо; понеже
това е животъ-тъ ви; и съ това нѣщо
ще ся продължи животъ-тъ ви на земѭ-
тѫ, къмъ коіѫто прѣминувате Іорданъ
за да ѭ наслѣдите.
48 И говори Господь Моисею въ истый
49 той день, и рече: Възлѣзь на тѫѭ го-
рѫ Аваримъ, горѫ-тѫ Нево, която е въ
Моавовѫ-тѫ землѭ, срѣщѫ Іерихонъ: и
виждь землѭ-тѫ Ханаанъ, коіѫто азъ да-
вамъ на Израилевы-тѣ сынове за притя-
50 жаніе. И умри на горѫ-тѫ дѣто възлѣ-
звашь, и прибери ся при людіе-тѣ си,
както братъ ти Ааронъ умрѣ на горѫ-
тѫ Оръ, и ся прибра при людіе-тѣ си;
51 Защото не ми ся покорихте между И-
зраилевы-тѣ сынове при воды-тѣ на *Ме-
рива Кадисъ, въ пустынѭ-тѫ Цинъ; по-
неже не освятихте мене вѫтрѣ Израи-
52 левы-тѣ сынове. За това отъ срѣщѫ ще
видишь землѭ-тѫ, но тамъ нѣма да влѣ-
зешь, въ землѭ-тѫ коіѫто азъ давамъ на
Израилевы-тѣ сынове.

ГЛАВА 33.

1 И това е благословеніе-то съ което
Моисей, Божій человѣкъ, благослови И-
зраилевы-тѣ сынове прѣди смърть-тѫ си:
2 И рече: Господь дойде отъ Синай,
И яви имъ ся отъ Сіиръ;
Осія отъ горѫ-тѫ Фаранъ,
И дойде съ тмы святы;
Отъ десницѫ-тѫ му излѣзе огненъ законъ за тѣхъ.
3 Ей, възлюби людіе-тѣ;
Всичкы-тѣ негови святи сѫ подъ рѫкѫ-тѫ ти:
И сѣдѣхѫ при нозѣ-тѣ ти
За да пріимѫтъ думы-тѣ ти.
4 Законъ заповѣда намъ Моисей,
Наслѣдіе-то на Іаковово-то събраніе.
5 И той бѣше царь въ Іесурунъ,
Когато князове-тѣ на людіе-тѣ ся събрахѫ
Съ Израилевы-тѣ племена.
6 Да е живъ Рувимъ, и да не умре,
И да бѫдѫтъ людіе-тѣ му многочисленни.
7 И това е Іудино-то *благословеніе*; и
рече:

---

* Прѣпираніе.

Послушай, Господи, гласъ-тъ на Іуда,
И доведи го при людіе-тѣ му.
Рацѣ-тѣ му да бѫдатъ доволны за него;
И бѫди *му* помощь противъ врагове-тѣ му.
8 И за Левія рече:
Ѳуммимъ-тъ ти и Уримъ-тъ ти
Да бѫдатъ съ прѣподобный-тъ ти человѣкъ,
Когото си искусилъ въ Масса,
И съ когото си ся прѣпиралъ при воды-тѣ на Мерива:
9 Който рече за отца си и за майкѫ си:
Не гледамъ на тѣхъ.
И който не припозна братія-та си,
И не позна синове-тѣ си.
Защото съхраниха твоѭ-та думѫ,
И упазиха завѣтъ-тъ твой.
10 Ще учатъ Іакова на сѫдбы-тѣ ти,
И Израиля на законъ-тъ ти.
Ще турятъ темянъ прѣдъ тебе,
И всесъжженія на олтарь-тъ ти.
11 Благослови, Господи, силѫ-тѫ му,
И благоволи въ дѣла-та на рацѣ-тѣ му.
Порази чрѣсла-та на тыя които възставатъ противъ него,
И на тыя които го мразятъ, та да ся не вдигнатъ вече.
12 За Веніамина рече:
Възлюбленный Господу ще живѣе безбѣдно при него.
Господь ще го закрыва всякой день,
И ще почива между рамена-та му.
13 И за Іосифа рече:
Благословена да бѫде отъ Господа земя-та му,
Съ многоцѣнны небесны дарове,
Съ росѫ, и *съ дарове* отъ лежащѫ-тѫ долу бездна,
14 И съ многоцѣнны плодове отъ слънце-то,
И съ многоцѣнны произведенія отъ мѣсецы-тѣ,
15 И съ изрядны нѣща отъ стары-тѣ горы,
И съ многоцѣнны нѣща отъ вѣчны-тѣ планины,
16 И съ многоцѣнны нѣща отъ земѭ-тѫ и испълненіе-то ѝ;
И благоволеніе-то на Оногова който ся яви въ кѫпинѫ-тѫ,
Да дойде на главѫ-тѫ Іосифова,
И на тѣме-то на избранный-тъ между братія-та си.
17 Слава та му е *като* на първородный му юнецъ,
И рогове-тѣ му *като* рогове-тѣ на единорогъ;
Съ тѣхъ ще избоде народы-тѣ до крайща-та на земѭ-тѫ:
И тѣ сѫ Ефремовы-тѣ тмы,
И тѣ Манассіевы-тѣ тысящи.
18 И за Завулона рече:
Весели ся, Завулоне, въ исходъ-тъ си;
И ты, Иссахаре, въ шатры-тѣ си.
19 Ще повикатъ людіе-тѣ на горѫ-тѫ;
Тамъ ще принесѫтъ жъртвы праведны;
Защото ще сучѫтъ изобиліе-то на море-то,
И скрыты-тѣ въ пѣсъкъ-тъ съкровища.
20 И за Гада рече:
Благословенъ който разширява Гада.
Сѣди като львъ, и расжѫснува мышцѫ и главѫ.
21 И промысли за себе си първый-тъ дѣлъ;
Защото ся упази тамъ въ дѣлъ-тъ *даденъ* отъ законоположителя;
А дойде *съ* князове-тѣ на людіе-тѣ,
Та направи правдѫ-тѫ Господнѭ
И неговы-тѣ сѫдове съ Израиля.
22 И за Дана рече:
Данъ е младъ львъ,
Ще скочи отъ Васанъ.
23 И за Нефѳалима рече:
О Нефѳалиме, насыщенный отъ благоволеніе,
И испълненный съ благоволеніе Господне,
Наслѣди ты западъ и югъ.
24 И за Асира рече:
Благословенъ да е съ чада Асиръ;
Нека е благоугоденъ на братія-та си,
И да натопи ногѫ-тѫ си въ елей.
25 Желѣзо и мѣдь да бѫдатъ *обуща-та ти.
И сила-та ти *да расте* като дни-тѣ ти.
26 Нѣма подобенъ на Іесуруноваго Бога,
Който ся носи на небеса въ помощь тебѣ,
И на облацы-тѣ въ великолѣпіе-то си.
27 Богъ вѣчный е *твое* прибѣжище,

---

* *Или* верен-тѣ.

И подпоръ *ти* сѫ вѣчны-тѣ мышцы :
И ще изгони врагъ-тъ отъ лице-то ти,
И ще рече : Истрѣби !
28 Тогазъ Израиль ще ся насели самъ въ
безбѣдствiе.
Источникъ-тъ Iаковъ *ще бѫде* въ зе-
мѭ на жито и на вино :
И небеса-та му ще капатъ росѫ.
29 Блаженъ си ты, Израилю :
Кой е подобенъ тебѣ, народе спасаемый
Отъ Господа, който е щитъ на помощь-
тѫ ти,
И мечъ на прѣвъсходство-то ти ?
И ще ти ся покорятъ врагове-тѣ ти,
И ты ще стѫпишь на высокы-тѣ имъ
мѣста.

ГЛАВА 34.

1 И възлѣзе Моисей отъ Моавовы-тѣ по-
лета на горѫ-тѫ Нево, *на* върхъ-тъ Фас-
гѫ, който е срещѫ Iерихонъ. И показа
му Господь всичкѫ-тѫ Галаадскѫ земѭ
2 дори до Данъ, И всичкѫ-тѫ Нефеалимо-
вѫ *земiѭ* и земѭ-тѫ Ефремовѫ, и Ма-
нассiинѫ, и всичкѫ-тѫ Iудинѫ земѭ, до-
3 ри до послѣдньо-то море, И полудень,
и околность-тѫ на долъ-тъ на Iерихонъ,
4 градъ на финицы, дори до Сигоръ. И
рече му Господь: Тая е земя-та за коѭ-
то ся клѣхъ на Авраама, на Исаака, и на
Iакова, и рѣкохъ : На сѣме-то ти ще ѭ
дамъ; азъ тя направихъ да ѭ видишь съ
очи-тѣ си, но тамъ нѣма да минешь.
5 И умрѣ тамъ Моисей, рабъ-тъ Госпо-
день, въ Моавовѫ-тѫ земѭ, споредъ ду-
6 мѫ-тѫ Господнѭ. И погребе го въ долъ-тъ
въ Моавовѫ-тѫ земѭ, срещѫ Веѳъ-Фе-
горъ; и никой не знае гробъ-тъ му дори
7 до днесь. И Моисей бѣше на сто и два-
десеть годинѣ когато умрѣ : очи-тѣ му
8 не запрѣхѫ, и сила-та му не намалѣ. И
плакахѫ Израилевы-тѣ сынове за Моисея
въ Моавовы-тѣ полета тридесеть дни ; и
свършихѫ ся дни-тѣ на плачъ-тъ и жа-
лѣнiе-то за Моисея.
9 И Iисусъ сынъ-тъ Навiевъ бѣше пъленъ
съ духъ на мѫдрость ; защото Мои-
сей бѣше възложилъ рѫцѣ-тѣ си на не-
го, и слушахѫ го Израилевы-тѣ сынове,
и правѣхѫ както заповѣда Господь Мои-
сею.
10 И не ся въздигнѫ вече въ Израиль
пророкъ като Моисея, когото позна Го-
11 сподь лице съ лице, Въ всичкы-тѣ зна-
менiя и чудеса, които Господь го прати
да направи въ Египетскѫ-тѫ земѭ, на
Фараона, и на всичкы-тѣ му слугы, и на
12 всичкѫ-тѫ му земѭ, И въ всичкѫ-тѫ
крѣпкѫ рѫкѫ, и въ всичкы-тѣ голѣмы и
удивителны дѣла, които направи Моисей
прѣдъ очи-тѣ на всичкый Израиль.

КНИГА НА IИСУСЪ НАВИНЪ.

ГЛАВА 1.

1 И подиръ смърть-тѫ на Моисея рабъ-тъ
Господень, говори Господь на Iисуса
Навiевъ-тъ сынъ, слуга-тѫ Моисеовъ, и
2 рече : Рабъ-тъ ми Моисей умрѣ ; сега
прочее стани та мини тоя Iорданъ, ты
и всичкы-тѣ тiя людiе, въ земѭ-тѫ кои-
то азъ давамъ на тѣхъ, на Израилевы-тѣ
3 сынове. Всяко мѣсто на което стѫпи

станка-та на нозѣ-тѣ ви, давамъ го вамъ,
4 както казахъ Моисею: Отъ пустыня-тѫ
и отъ този Ливанъ до голѣма-тѫ рѣка,
рѣка-тѫ Евфратъ, всичка-тѫ земя на
Хеттейцы-тѣ, и до голѣмо-то море къмъ
западъ на слънце-то, ще бѫдѫтъ прѣдѣ-
5 ли-тѣ ви. Никой нѣма да устои прѣдъ
тебе въ всичкы-тѣ дни на живота ти:
както бѣхъ съ Моисея, така ще бѫдѫ и
съ тебе: нѣма да ти оставя, нито да тя
6 напустнѫ. Бѫди крѣпъкъ и мѫжественъ;
защото ты ще раздѣлишь, въ наслѣдіе
на тыя людіе, земя-тѫ, коѭто ся клѣхъ
7 на отцы-тѣ имъ да дамъ на тѣхъ. Само
бѫди крѣпъкъ и твърдѣ мѫжественъ, за
да правишь прилежно по всичкый-тъ за-
конъ, който ти заповѣда рабъ-тъ ми
Моисей; не ся уклонявай ни на дѣсно
ни на лѣво, * за да имашь добръ успѣхъ
кѫдѣто и да идешь.
8 Да ся не отдалечи тазъ книга на за-
кона отъ уста-та ти; но нея да прѣго-
варяшь деня и нощя, за да правишь при-
лежно по всичко каквото е написано въ
нея; защото тогазь ще напрѣднувашь
въ пѫть-тъ си, и тогазь ще имашь добръ
9 успѣхъ. Ето, заповѣдувамъ ти: Бѫди
крѣпъкъ и мѫжественъ; да не ся упла-
шишь и да не ся страхувашь; защото е
съ тебе Господь Богъ твой дѣ и да и-
10 дешь. И заповѣда Іисусъ на надзирате-
11 ли-тѣ на людіе-тѣ и рече: Прѣминѣте
прѣзъ срѣдъ станъ-тъ, и заповѣдайте на
людіе-тѣ и речѣте: Приготвѣте си храна
за пѫть; защото още три дни и вы ще
прѣминете този Іорданъ, за да влѣзете
да наслѣдите земя-тѫ, коѭто Господь
12 Богъ вашъ дава да ѭ наслѣдите. И на
Рувимовцы-тѣ, и на Гадовцы-тѣ, и на
половина-тѫ отъ племе-то Манассіево;
13 говорѝ Іисусъ и рече: Помнѣте думѫ-тѫ
коѭто ви заповѣда Моисей рабъ Госпо-
день и рече: Господь Богъ вашъ вы упо-
14 кои, и даде ви тѫзъ землѭ. Жены-тѣ ви,
чада-та ви, и добытъкъ-тъ ви, да оста-
нѫтъ въ земя-тѫ коѭто ви Моисей да-
де отъ самъ Іорданъ: а вы всичкы сил-
ни юнаци да прѣминете прѣдъ братія-та
15 си орѫжени, и да имъ помогнете; До-
дѣ успокои Господь братія-та ви както
и васъ, и наслѣдятъ и тѣ земя-тѫ, коѭ-
то Господь Богъ вашъ имъ дава: тогазь
да ся върнете въ земя-тѫ на наслѣдіе-то
си, и да ѭ наслѣдите, коѭто Моисей
рабъ-тъ Господень ви даде, отъ самъ
Іорданъ, къмъ истокъ на слънце-то.
16 И отговорихѫ Іисусу, и казахѫ: Всич-
ко що ни заповѣдувашь, ще направимъ;
17 и кѫдѣто ны проводишь ще идемъ. Как-
то слушахмы въ всичко Моисея, така ще
слушамы и тебе; само Господь Богъ
твой да е съ тебе, както бѣше съ Мои-
18 сея. Всякой человѣкъ който ся съпро-
тиви на твои-тѣ заповѣди, и не послуша
думы-тѣ ти по всичко що му заповѣду-
вашь, да ся умъртви; само ты бѫди крѣ-
пъкъ и мѫжественъ.

ГЛАВА 2.

1 И проводи Іисусъ синъ-тъ Навіевъ отъ
Ситтимъ двама человѣцы да съгледатъ
тайно, и рече: Идѣте, вижте земя-тѫ,
и Іерихонъ. И тѣ отидохѫ, и влѣзохѫ въ
кѫщѫ-тѫ на еднѫ женѫ блудницѫ име-
2 нуемѫ Раавъ, и привитахѫ тамъ. Тогазь
извѣстихѫ на Іерихонскый-тъ царь и
рекохѫ: Ето дойдохѫ тукъ нощесь мѫ-
жіе отъ Израилевы-тѣ сынове, за да
3 съгледатъ земя-тѫ. И проводи Іерихон-
скый царь при Раавъ и рече: Изведи
мѫжіе-тѣ които дойдохѫ при тебе, и
които влѣзохѫ въ кѫщѫ-тѫ ти; защото
сѫ дошли да съгледатъ всичкѫ-тѫ землѭ.
4 И жена-та зѣ двама-та человѣцы, та гы
скры, и рече: Наистинѫ дойдохѫ при
мене человѣци-тѣ, но не знаяхъ отъ дѣ
5 бѣхѫ: И когато щѣхѫ да ся затворятъ
врата-та, като ся смрачи, человѣцы-тѣ
излѣзохѫ; не знаѭ кѫдѣ отидохѫ чело-
вѣци-тѣ; тичайте скоро слѣдъ тѣхъ, и
ще гы стигнете.
6 Но тя гы бѣше въскачила на кѫщный-
тъ покрывъ, и скрыла гы бѣ въ ленены-
тѣ гръстіе които имаше наредены на
7 кѫщный-тъ покрывъ. И мѫжіе-тѣ ся за-

* *Или* да постѫпвашь благоразумно.

втекохѫ слѣдъ тѣхъ по пѫть-тъ който о-
тива къмъ Іорданъ, дори до бродове-тѣ,
и щомъ тръгнахѫ тѣзи които гы погнa-
8 хѫ, затворихѫ ся врата-та. И прѣди да
си легнѫтъ тѣ, възлѣзе тя при тѣхъ на
9 кѫщный-тъ покрывъ, И рече на человѣ-
цы-тѣ: Знаѭ че Господь ви даде тѫзи
земѭ, и страхъ-тъ ви нападнѫ на насъ,
и всичкы-тѣ жители на тѫзи земѭ ся
10 стопихѫ прѣдъ васъ: Понеже чухмы
какъ изсуши Господь водѫ-тѫ на Черве-
но-то море прѣдъ васъ, когато излѣзохте
изъ Египетъ; и какъ направихте на два-
ма-та Аморрейскы царіе, които бѣхѫ от-
татъкъ Іорданъ, на Сиона и на Ога, кои-
11 то истрѣбихте: И като чухмы, стопи
ся сърдце-то ни, и не остана вече духъ
въ никого отъ лице-то ви; защото Го-
сподь Богъ вашъ, той е Богъ на небе-то
12 горѣ, и на земѭ-тѫ долу. И сега закъл-
нѣте ми ся, молѭ, въ Господа, че, как-
то азъ направихъ милость на васъ, ще
направите и вы милость на домъ-тъ на
отца ми; и дайте ми знакъ на вѣрность,
13 Че ще увардите животъ-тъ на отца ми
и на майкѫ ми, и на братія-та ми, и на
сестры-тѣ ми, и всичко що иматъ, и ще
14 избавите душы-тѣ ни отъ смърть. И от-
говорихѫ ѝ мѫжіе-тѣ: Душа-та ни на
смърть *нека бѫде* вмѣсто васъ само ако
не изявите тѫзь нашѫ работѫ: и когато
Господь прѣдадѐ намъ земѭ-тѫ, ще ти
15 покажемъ милость и вѣрность. Тогазь
гы спуснѫ съ вѫже прѣзъ прозорецъ-тъ;
защото кѫща-та ѝ бѣше на стѣнѫ-тѫ на
градъ-тъ, и на стѣнѫ-тѫ живѣеше.
16 И рече имъ: Идѣте въ горѫ-тѫ, за да
не вы срѣщнѫтъ гонящи-тѣ; и скрыйте
ся тамъ три дни, додѣ ся върнѫтъ гоня-
щи-тѣ; и послѣ ще отидете на пѫть-тъ
17 си. И рекохѫ ѝ мѫжіе-тѣ: *Така* ще бѫ-
демъ чисти отъ тѫзи твоѭ клѣтвѫ, съ
коѭто ны направи ты да ся закълнемъ:
18 Ето, когато ный влѣземъ въ земѭ-тѫ,
да вържешь вѫже-то отъ тѫзи червенѫ
преждѫ за прозорецъ-тъ, отъ който ны
спуснѫ ты, а отца си и майкѫ си, и
братія-та си, и всичкый-тъ домъ на отца
си да съберешь при себе си въ кѫщѫ-
19 тѫ *си*. И всякой който излѣзе изъ вра-
та-та на кѫщѫ-тѫ ти, кръвь-та му ще
бѫде на главѫ-тѫ му, а ный ще бѫдемъ
чисти; а който остане съ тебе въ кѫщѫ-
тѫ, кръвь-та му ще бѫде на главѫ-тѫ
20 ни, ако ся дигне рѫка на него. Но ако
изявишь тѫзи нашѫ работѫ, тогазь ще
бѫдемъ чисти отъ твоѭ-тѫ клѣтвѫ, съ
коѭто ны направи ты да ся закълнемъ.
21 И рече: Да бѫде споредъ думы-тѣ ви.
И испроводи гы и отидохѫ си; и тя
вързa червено-то вѫже за прозорецъ-тъ.
22 И пойдохѫ, и отидохѫ въ горѫ-тѫ, и ос-
танахѫ тамъ три дни, додѣ ся върнахѫ
гонящи-тѣ; и търсихѫ *гы* гонящи-тѣ по
23 всичкый-тъ пѫть, и не *гы* намѣрихѫ. То-
газь ся върнахѫ двама-та мѫжіе, и слѣ-
зохѫ отъ горѫ-тѫ, и прѣминахѫ, и дой-
дохѫ при Ісуса сына Навіева, и казахѫ
24 му всичко що имъ ся бѣ случило. И ре-
кохѫ на Ісуса: Наистинѫ Господь прѣ-
даде въ рѫцѣ-тѣ ни всичкѫ-тѫ земѭ; а
найвече всичкы-тѣ жители на мѣсто-то
ся стопихѫ отъ лице-то ни.

ГЛАВА 3.

1 И станѫ Ісусъ рано; и дигнахѫ ся
отъ Ситтимъ, и дойдохѫ до Іорданъ, той
и всичкы-тѣ Израилеви сынове, и прѣ-
2 нощувахѫ тамъ прѣди да прѣминѫтъ. И
слѣдъ три дни прѣминахѫ прѣзъ станъ-
3 тъ надзиратели-тѣ, Та заповѣдахѫ на
людіе-тѣ и рекохѫ: Кога видите ков-
чегъ-тъ на завѣта на Господа Бога ва-
шего, и священницы-тѣ Левиты-тѣ че го
носятъ, тогазь вы да ся дигнете отъ мѣс-
4 та-та си, и да идете слѣдъ него. Но да
има разстояніе между васъ и него, до
двѣ тысящи лакты въ мѣрѫ; да ся не
приближите при него, за да знаете пѫть-
тъ по който трѣбва да вървите; защото
не сте минували прѣзъ тозь пѫть вчера
и завчера.
5 И рече Ісусъ на людіе-тѣ: Освятѣте
ся, защото утрѣ ще направи Господь въ
6 срѣдъ васъ чудны дѣла. И говори Ісусъ
на священницы-тѣ, и рече: Дигнете ков-
чегъ-тъ на завѣта, и заминѣте прѣдъ лю-

діе-тѣ. И дигнахѫ ковчегъ-тъ на завѣта
7 и вървѣхѫ прѣдъ людіе-тѣ. И рече Го-
сподь Іисусу: Днесь почнувамъ да тя у-
величавамъ прѣдъ всичкый Израиль, за
да познаѭтъ че както бѣхъ съ Моисея,
8 ще бѫдѫ *и* съ тебе. А ты заповѣдай на
священницы-тѣ, които носятъ ковчегъ-тъ
на завѣта, и речи: Когато стигнете при
край-тъ на Іорданска-тѫ водѫ, ще за-
станете въ Іорданъ.
9 И рече Іисусъ на Израилевы-тѣ сыно-
ве: Приближѣте ся тукъ, и слушайте
10 думы-тѣ на Господа Бога вашего. И рече
Іисусъ: Отъ това ще познаете че Богъ
живый е въ срѣдъ васъ, и че съвсѣмъ
ще изгони отъ лице-то ви Ханаанцы-тѣ,
Хеттейцы-тѣ, и Евейцы-тѣ, и Ферезей-
цы-тѣ, и Гергесейцы-тѣ, и Аморрейцы-
11 тѣ, и Іевусейцы-тѣ. Ето, ковчегъ-тъ на
завѣта на Господа на всичкѫ-тѫ земѭ,
прѣйде прѣдъ васъ въ Іорданъ.
12 И сега изберѣте си дванадесеть мѫжіе
отъ Израилевы-тѣ племена, по единъ
13 мѫжъ отъ всяко племе. И стѫпкы-тѣ на
нозѣ-тѣ на священницы-тѣ, които но-
сятъ ковчегъ-тъ на Іеова, Господа на
всичкѫ-тѫ земѭ, щомъ стѫпятъ въ во-
дѫ-тѫ на Іорданъ, вода-та Іорданска ще
ся прѣсѣче, вода-та която слазя отъ
14 горѣ, и ще застане въ единъ купъ. И
щомъ ся дигнахѫ людіе-тѣ изъ шатры-
тѣ си, за да прѣминѫтъ Іорданъ, и свя-
щенници-тѣ които носяхѫ ковчегъ-тъ на
15 завѣта прѣдъ людіе-тѣ; И щомъ дойдохѫ
които носяхѫ ковчегъ-тъ до Іорданъ, и
нозѣ-тѣ на священницы-тѣ които нося-
хѫ ковчегъ-тъ ся намокрихѫ въ край-тъ
на водѫ-тѫ, (защото Іорданъ наводнява
всичкы-тѣ си брѣгове прѣзъ всичкы-тѣ
16 дни на жетвѫ-тѫ,) Застанѫ вода-та коя-
то слазѣше отъ горѣ, *и* възвыси ся въ
единъ купъ много далечь отъ градъ-тъ
Адамъ, който е отъ страны-тѣ на Царе-
оанъ; а *вода-та* която слазѣше долу
къмъ море-то на поле-то, къмъ Солено-то
море, свърши ся и исчезнѫ: и людіе-тѣ
17 прѣминахѫ срещѫ Іерихонъ. А священ-
ници-тѣ, които носяхѫ ковчегъ-тъ на
завѣта Господень, стоехѫ твърди на су-
хо въ срѣдъ Іорданъ: и всичкы-тѣ Из-
раиляни прѣминувахѫ по сухо, додѣ
свършихѫ всичкы-тѣ людіе да прѣмину-
ватъ Іорданъ.

ГЛАВА 4.

1 И когато всичкы-тѣ людіе свършихѫ
да прѣминуватъ Іорданъ, говори Господь
2 Іисусу, и рече: Земѣте си дванадесеть
человѣцы отъ людіе-тѣ, по единъ чело-
3 вѣкъ отъ всяко племе, И заповѣдайте
имъ и речѣте: Земѣте си отъ тукъ отъ
срѣдъ Іорданъ, отъ мѣсто-то дѣто на
священницы-тѣ нозѣ-тѣ стоехѫ твърди,
дванадесеть каменіе; и да гы прѣнесете
съсъ себе си, и да гы турите на мѣсто-то,
дѣто ще прѣнощувате тѫзи нощь.
4 Тогазь Іисусъ повыка дванадесеть-тѣ
человѣцы, които бѣше опрѣдѣлилъ отъ
Израилевы-тѣ сынове, по единъ человѣкъ
5 отъ всяко племе: И рече имъ Іисусъ:
Заминѣте прѣдъ ковчегъ-тъ на Господа
Бога вашего въ срѣдъ Іорданъ, и дигнѣ-
те си всякой отъ васъ по единъ камыкъ
на рамена-та си, споредъ число-то на
6 племена-та на Израилевы-тѣ сынове: За
да бѫде това знаменіе между васъ: *и*
утрѣ когато попытатъ сынове-тѣ си и
7 рекѫтъ: Защо ви сѫ тѣзи каменіе? То-
газь ще имъ отговорите: че ся прѣсѣче
вода-та на Іорданъ прѣдъ ковчегъ-тъ на
завѣта Господень, когато прѣминуваше
Іорданъ, вода-та на Іорданъ ся прѣсѣче;
и тѣзи каменіе ще бѫдѫтъ на Израиле-
8 вы-тѣ сынове за поменъ до вѣка. И на-
правихѫ Израилеви-тѣ сынове така как-
то заповѣда Іисусъ; и зѣхѫ дванадесеть
каменіе отъ срѣдъ Іорданъ, както рече
Господь Іисусу, по число-то на племе-
на-та на Израилевы-тѣ сынове, и доне-
сохѫ гы съсъ себе си на мѣсто-то дѣто
9 нощувахѫ, и положихѫ гы тамъ. И *другы*
дванадесеть каменіе постави Іисусъ въ
срѣдъ Іорданъ, на мѣсто-то дѣто стоехѫ
нозѣ-тѣ на священницы-тѣ които носяхѫ
ковчегъ-тъ на завѣта; и тѣ сѫ тамъ дори
10 до днесь. А священници-тѣ които нося-
хѫ ковчегъ-тъ стоехѫ въ срѣдъ Іорданъ,

додѣ ся свърши всичко що заповѣда Господь Іисусу да речѐ на людіе-тѣ, по всичко както заповѣда Моисей Іисусу; и побързахѫ людіе-тѣ та прѣминахѫ.
11 И като свършихѫ всичкы-тѣ людіе да прѣминуватъ, минѫ и ковчегъ-тъ Господенъ, и священници-тѣ прѣдъ людіе-тѣ.
12 И синове-тѣ Рувимови, и синове-тѣ Гадови, и половина-та отъ племе-то Манассіево, прѣминахѫ оржжени прѣдъ Израилевы-тѣ сынове, както имъ рече
13 Моисей. До четыридесеть тысящи оржжени ратници прѣминахѫ прѣдъ Господа на брань, къмъ полета-та на Іерихонъ.
14 Въ онзи день възвеличи Господь Іисуса прѣдъ очи-тѣ на всичкый Израиль, и бояхѫ му ся, както ся бояхѫ на Моисея, въ всичкы-тѣ дни на живота му. И
15 сея, въ всичкы-тѣ дни на живота му. И
16 говори Господь Іисусу и рече: Заповѣдай на священницы-тѣ които носятъ ковчегъ-тъ на свидѣтелство-то, да излѣ-
17 зжтъ изъ Іорданъ. И заповѣда Іисусъ на священницы-тѣ, и рече: Излѣзте изъ
18 Іорданъ. И священници-тѣ които носяхѫ ковчегъ-тъ на завѣта Господенъ, като излѣзохѫ изъ срѣдъ Іорданъ, и стжпкы-тѣ на нозѣ-тѣ священническы стжпихѫ на сухо, вода-та на Іорданъ ся върнѫ на мѣсто-то си, и прѣлѣ всичкы-тѣ му
19 брѣгове, както понапрѣдъ. И възлѣзохѫ людіе-тѣ отъ Іорданъ въ десетый-тъ день на първый-тъ мѣсецъ, и расположихѫ станъ въ Галгалъ, къмъ всточна-тѫ
20 странѫ на Іерихонъ. И онѣзи дванадесеть-тѣ каменіе, които зѣхѫ отъ Іорданъ,
21 постави Іисусъ въ Галгалъ. И говори на Израилевы-тѣ сынове, и рече: Утрѣ когато попытатъ сынове-тѣ ви отцы-тѣ си
22 и рекжтъ: Що сж тѣзи каменіе? Тогазь ще извѣстите на сынове-тѣ си, и ще речете: По сухо прѣминѫ Израиль този
23 Іорданъ. Защото изсуши Господь Богъ вашъ Іорданскѫ-тѫ водѫ прѣдъ васъ, додѣ прѣминахте, както направи Господь Богъ вашъ въ Червено-то море, което изсуши прѣдъ насъ додѣ прѣминахмы:
24 За да знаѭтъ всичкы-тѣ народи на земѭ-тѫ ржкѫ-тѫ Господнѭ, че е крѣпка: та да ся боите отъ Господа Бога вашего прѣзъ всичкы-тѣ дни.

ГЛАВА 5.

1 И когато чухѫ всичкы-тѣ царіе Аморрейскы които бѣхѫ отсамъ Іорданъ, къмъ западъ, и всичкы-тѣ царіе Ханаанскы, които бѣхѫ при море-то, че Господь изсуши водѫ-тѫ на Іорданъ прѣдъ Израилевы-тѣ сынове додѣ прѣминахѫ, стопихѫ ся сърдца-та имъ; и не останѫ въ тѣхъ духъ, отъ лице-то на Израилевы-тѣ сынове.
2 Въ онова врѣме рече Господь Іисусу: направи си *каменны ножове и обрѣжи Израилевы-тѣ сынове пакъ, вторый пжть.
3 И направи си Іисусъ каменны ножове, и обрѣза Израилевы-тѣ сынове на хълмъ-
4 тъ на краекожія-та. И това бѣше причина-та за коѭто Іисусъ направи обрѣзаніе-то: всичкы-тѣ людіе които излѣзохѫ изъ Египетъ, мжжкы-тѣ, всичкы-тѣ ратни мжжіе, измрѣхѫ въ пустынѭ-тѫ по пжть-тъ, като излѣзохѫ изъ Египетъ.
5 И всичкы-тѣ людіе които излѣзохѫ бѣхѫ обрѣзани; а всичкы-тѣ людіе които ся родихѫ въ пустынѭ-тѫ по пжть-тъ, като излѣзохѫ изъ Египетъ, не бѣхѫ об-
6 рѣзани; Защото четыридесеть годины ходихѫ Израилеви-тѣ сынове по пустынѭ-тѫ, додѣ ся скончахѫ всичкы-тѣ людіе, ратни мжжіе, излѣзли-тѣ изъ Египетъ, които не послушахѫ гласъ-тъ Господенъ; на които Господь ся клѣ, че не ще гы остави да видятъ землѭ-тѫ за коѭто ся клѣ Господь на отцы-тѣ имъ че ще ѭ даде намъ, земѭ дѣто тече млѣ-
7 ко и медъ. А вмѣсто тѣхъ постави сынове-тѣ имъ, които Іисусъ обрѣза; защото бѣхѫ необрѣзани, понеже не гы
8 бѣхѫ обрѣзали по пжть-тъ. И като свършихѫ да обрѣзуватъ всичкы-тѣ людіе, сѣдѣхѫ на мѣста-та си въ станъ-тъ, додѣ
9 оздравѣхѫ. И рече Господь Іисусу: Днесь оттърколихъ отъ васъ Египетско-то поношеніе. За това ся наименова

* *Или* остры.

онова мѣсто *Галгалъ дори до днесь.
10 И Израилеви-тѣ синове положиха
станъ-тъ въ Галгалъ, и направиха пас-
ха-та въ четиринадесетый-тъ день на
мѣсецъ-тъ, привечеръ, на Іерихонскы-тѣ
11 полета. И на утринь-та на пасха-та я-
доха бесквасны хлѣбове отъ жито-то на
земя-та и *жито* испръжено, въ истый-
12 тъ день. И на утринь-та като ядоха отъ
жито-то на земя-та прѣстана манна-та:
и нѣмаха вече манна Израилеви-тѣ сы-
нове, но прѣзъ тази година ядѣха отъ
рожбы-тѣ на Ханаанска-та земя.
13 И когато бѣше Іисусъ при Іерихонъ,
подигна очи-тѣ си и видѣ, и ето стоеше
срещя му человѣкъ съ ножъ измъкнатъ
въ ряка-та му: и пристапи Іисусъ при
него и рече му: Нашъ ли си, или отъ
14 противницы-тѣ наши? А той рече: Не;
но азъ сега дойдохъ военачалникъ на
сила-та Господня. И Іисусъ падна съ
лице-то си на земя-та и поклони ся: и
рече му: Що заповѣдува Господарь-тъ
15 ми на рабъ-тъ си? А Военачалникъ-тъ
на сила-та Господня рече Іисусу: И-
зуй обуща-та си отъ нозѣ-тѣ си; защо-
то мѣсто-то на което стоишь, свято е.
И Іисусъ направи така.

ГЛАВА 6.

1 А Іерихонъ бѣше заключенъ и затво-
ренъ отъ лице-то на Израилевы-тѣ сы-
нове: никой не излазѣше, и никой не
2 влазѣше. И рече Господь Іисусу: Ето,
прѣдадохъ въ ряка-та ти Іерихонъ, и
3 царь-тъ му, и силны-тѣ съ крѣпость. И
да идете около градъ-тъ, всичкы ратни
мяжіе, да обиколите градъ-тъ еднъждь:
4 така да правишь шесть дни. И седмь
священници да носятъ прѣдъ ковчегъ-тъ
седмь въсклицателны тряби: и на сед-
мый-тъ день да обиколите градъ-тъ
седмь пяти: и священници-тѣ да тряб ятъ
5 съ тряби-тѣ. И когато въстрябятъ съ
въсклицателный-тъ рогъ продължающе,
като чуете гласъ-тъ на тряба-та, всичкы
людіе да въскликнатъ съ голѣмо въскли-
кновеніе, и ще падне градска-та стѣна
на мѣсто-то си, и людіе-тѣ ще възлѣ-
затъ всякой прѣдъ себе си.
6 И повика Іисусъ синъ-тъ Навіевъ свя-
щенницы-тѣ, и рече имъ: Земѣте ков-
чегъ-тъ на завѣта, и седмь священници
нека държатъ седмь въсклицателны тря-
7 би прѣдъ ковчегъ-тъ Господенъ. И рече
на людіе-тѣ: Прѣминѣте, и обиколѣте
градъ-тъ, а оряжени-тѣ нека заминатъ
прѣдъ ковчегъ-тъ Господенъ.
8 И като говори Іисусъ на людіе-тѣ,
седмь-тѣ священници които държѣха
седмь-тѣ въсклицателны тряби прѣдъ
Господа прѣминаха, и трябѣха съ тря-
битѣ: и ковчегъ-тъ на завѣта Господенъ
9 вървѣше подирѣ имъ. И оряжени-тѣ
вървѣха прѣдъ священницы-тѣ, които
трябѣха съ тряби-тѣ, и задня-та стра-
жа слѣдуваше задъ ковчегъ-тъ, когато
священници-тѣ прѣдидѣха и трябѣха
10 съ тряби-тѣ. И заповѣда Іисусъ на лю-
діе-тѣ, и рече: Да не въскликнете, ни-
то да ся чуе гласъ-тъ ви, нито да излѣзе
дума изъ уста-та ви, дори до день-тъ въ
който ще ви река да въскликнете; то-
11 газъ да въскликнете. И ковчегъ-тъ Го-
поденъ обиколи градъ-тъ наоколо ед-
нъждь: и дойдоха въ станъ-тъ, и прѣ-
нощуваха въ станъ-тъ.
12 И стана Іисусъ рано на утринь-та, и
священници-тѣ дигнаха ковчегъ-тъ Го-
13 споденъ: И седмь-тѣ священници, които
държѣха седмь-тѣ въсклицателны тря-
би, прѣдидѣха прѣдъ ковчегъ-тъ Госпо-
денъ, ходяще и трябяще съ тряби-тѣ;
и прѣдъ тѣхъ вървѣха оряжени-тѣ; а
задня-та стража слѣдуваше подиръ ков-
чегъ-тъ Господенъ, и *священници-тѣ*
14 прѣдидѣха и трябѣха съ тряби-тѣ. И
въ вторый-тъ день обиколиха градъ-тъ
еднъждь, и върнаха ся въ станъ-тъ: та-
ка направиха шесть дни.
15 И въ седмый-тъ день станаха рано, при
появеніе-то на зора-та, и обиколиха
градъ-тъ седмь пяти по истый-тъ начинъ;
само тойзи день обиколиха градъ-тъ
16 седмь пяти. И въ седмый-тъ пять, ка-

* Търкаляніе.

то тръбѣхѫ священници-тѣ съ тръбы-
тѣ, рече Іисусъ на людіе-тѣ: Въсклинкнѣ-
те; защото Господь прѣдаде вамъ градъ-тъ.
17 И градъ-тъ и всичко що е въ него ще
бѫде проклѣтія Господу; само Раавъ
блудница-та да остане жива, тя и всич-
кы-тѣ които сѫ въ кѫщѫ-тѫ съ нея; за-
щото скры вѣстители-тѣ, които прово-
18 дихмы. Но вы пазѣте ся отъ проклѣтіѭ-
тѫ, за да не бѫдете проклѣтія, като зе-
мате отъ проклѣтіѭ-тѫ и наведете про-
клѣтіѭ въ станъ-тъ на Израиля, и го
19 докарате въ смятеніе. А всичко-то сре-
бро и злато, и мѣдни-тѣ и желѣзни-тѣ
съсѫди, посвященни сѫ Господу: да ся
внесѫтъ въ съкровище-то Господне.
20 И въсклинкнахѫ людіе-тѣ, когато за-
тръбихѫ съ тръбы-тѣ; и като чухѫ лю-
діе-тѣ тръбный-тъ гласъ, въсклинкнахѫ
людіе-тѣ съ голѣмо въсклинкновеніе, и
падна стѣна-та на мѣсто-то си, и възлѣ-
зохѫ людіе-тѣ въ градъ-тъ, всякой прѣдъ
21 себе си, и прѣзѣхѫ градъ-тъ. И истрѣ-
бихѫ съ остро-то на ножъ-тъ всичкы-тѣ
въ градъ-тъ, мѫжіе и жены, млады и
стары, и говеда, и овцы, и ослы.
22 И рече Іисусъ на два-та мѫжа, които
изгледахѫ землѭ-тѫ: Влѣзте въ кѫщѫ-тѫ
на блудницѫ-тѫ, и изведѣте отъ тамъ
женѫ-тѫ, и всичко каквото има, както
23 ѝ ся заклѣхте. И влѣзохѫ млади-тѣ, съ-
гледатели-тѣ и изведохѫ Раавъ, и бащѫ
ѝ, и майкѫ ѝ, и братія-та ѝ, и всичко
що имаше: изведохѫ всичкы-тѣ ѝ род-
нины, и турихѫ гы вънъ отъ станъ-тъ
на Израиля.
24 И изгорихѫ градъ-тъ съ огнь, и всич-
ко-то въ него: само сребро-то и злато-
то, и мѣдны-тѣ и желѣзны-тѣ съсѫды
турихѫ въ съкровище-то на домъ-тъ Го-
сподень.
25 И Раавъ блудница-тѫ, и домородіе-то
на отца ѝ, и всичко що имаше тя, Іи-
сусъ остави живы; и обитава въ срѣдъ
Израиля дори до днесь; защото скры
съгледатели-тѣ които прати Іисусъ за да
изгледатъ Іерихонъ.
26 И заклѣ ся Іисусъ въ онова врѣме и
рече: Проклѣтъ прѣдъ Господа оня че-
ловѣкъ, който стане да съгради тоя градъ
Іерихонъ; съсъ *смърть-тѫ на* перво-
родный-тъ си *сынъ* ще тури основанія-
та му, и съсъ *смърть-тѫ на* най мла-
дый-тъ си *сынъ* ще постави врата-та му.
27 И Господь бѣше съ Іисуса, и прочу
ся име-то му по всичкѫ-тѫ землѭ.

ГЛАВА 7.

1 А Израилеви-тѣ сынове направихѫ
прѣстѫпленіе въ проклѣтіѭ-тѫ; защото
Аханъ, сынъ-тъ на Хармія, *който бѣше*
сынъ на Завдія, *а Завдій* сынъ на Зарѫ,
отъ Іудино-то племе, зѣ отъ проклѣтіѭ-
тѫ; и распали ся гнѣвъ-тъ Господень
връхъ Израилевы-тѣ сынове.
2 И прати Іисусъ человѣцы отъ Іери-
хонъ въ Гай, който е близу при Виеа-
венъ, къмъ въсточнѫ-тѫ странѫ на Ве-
еиль; и говори имъ, и рече: Възлѣзте
та изгледайте землѭ-тѫ. И человѣци-тѣ
3 възлѣзохѫ та изгледахѫ Гай. И като ся
върнахѫ при Іисуса, рекохѫ му: Да не
възлѣзватъ всичкы-тѣ людіе, *но* да въз-
лѣзѫтъ до двѣ или три тысящи мѫжіе, и
да поразятъ Гай; да не туришь всичкы-
тѣ людіе въ трудъ до тамъ; защото сѫ
4 малцина. И възлѣзохѫ тамъ отъ людіе-
тѣ до три тысящи мѫжіе; и побѣгнѫ-
5 хѫ отъ лице-то на Гайскы-тѣ мѫжіе; И
Гайскы-тѣ мѫжіе поразихѫ отъ тѣхъ до
тридесеть и шесть мѫжіе; и прогонихѫ
гы отъ врата-та дори до Сиваримъ, и
поразихѫ гы въ нисходъ-тъ; за което
сърдца-та на людіе-тѣ ся стопихѫ и ста-
нахѫ като вода.
6 И раздра Іисусъ дрехы-тѣ си, и падна
на землѭ-тѫ на лице-то си прѣдъ ков-
чегъ-тъ Господень дори до вечерь-тѫ,
той и старѣйшины-тѣ Израилеви, и ту-
7 рихѫ пьрсть на главы-тѣ си. И рече Іи-
сусъ: Ахъ! Господи Іеова, защо прѣве-
де тыя людіе прѣзъ Іорданъ, за да ны
прѣдадешь въ рѫцѣ-тѣ на Аморрейцы-
тѣ, да ны погубятъ? О! да бѣхмы были
благодарни да си сѣдѣхмы оттатъкъ Іор-
8 данъ! О Господи, що да рекѫ, като И-
зраиль обърнѫ гърбъ прѣдъ врагове-тѣ

9 си? И като чуіятъ Хананейци-тѣ, и всич-
кы-тѣ жители на земіѫ-тѫ, ще ны обы-
колятъ, и ще исчезне име-то ни отъ зе-
міѫ-тѫ; и що ще направишь за велико-
то си име?
10 И рече Господь Іисусу: Стани; защо
11 падна така на лице-то си? Съгрѣши И-
зраиль, а найвече прѣстанихѫ завѣтъ-тъ
ми, който имъ заповѣдахъ; още и зѣхѫ
отъ проклѣтіѭ-тѫ, още и откраднахѫ,
още и излъгахѫ, още и турихѫ *откра-*
12 *днѫто* въ свои-тѣ съсѫды. За това не
ще могѫтъ Израилеви-тѣ сынове да за-
станѫтъ прѣдъ врагове-тѣ си, *но* ще о-
бърнѫтъ гърбъ-тъ си прѣдъ врагове-тѣ,
защото станахѫ проклѣтія; и азъ не ще
бѫдѫ вече съ васъ, ако не истрѣбите
13 проклѣтый-тъ отъ срѣдъ васъ. Стани та
освяти людіе-тѣ, и речи: Освятѣте ся за
утрѣ; защото така говори Господь Богъ
Израилевъ: Проклѣтія *има* въ срѣдъ те-
бе, Израилю; не можешь да застанешь
прѣдъ врагове-тѣ си, додѣ не отнемете
14 проклѣтіѭ-тѫ отъ срѣдъ васъ. И тъй у-
трѣ да ся приближите споредъ племена-
та си; и племе-то, което хване Господь, да
ся приближи по родове-тѣ *си*: и родъ-тъ,
който хване Господь, да ся приближи по
домочадія-та; и домочадіе-то, което хва-
не Господь, да ся приближи споредъ мѫ-
15 жіе-тѣ. И който ся хване съ проклѣ-
тіѭ-тѫ, ще ся изгори съ огнь, той и
всичко що има; защото прѣстапи за-
вѣтъ-тъ Господень, и защото стори бе-
зуміе въ Израиль.
16 И като станѫ Іисусъ рано на утриньтѫ,
приведе Израиля по племена-та имъ:
17 и хванѫ ся Іудино-то племе: И приведе
родове-тѣ Іудины, и хванѫ ся родъ-тъ
на Зарийцы-тѣ; и приведе родъ-тъ на
Зарийцы-тѣ по мѫжіе, и хванѫ ся Завдій.
18 И приведе домочадіе-то му по мѫжіе, и
хванѫ ся Аханъ, сынъ-тъ на Хармія, *кой-*
то бѣше сынъ на Завдія, *а Завдій* сынъ
на Зарѫ отъ Іудино-то племе.
19 И рече Іисусъ Ахану: Чадо мое, дай
сега славѫ на Господа Бога Израилева и
исповѣдай му ся, и кажи ми що си сто-
20 рилъ, не скрывай отъ мене. И отговори
Аханъ Іисусу, и рече: Наистинѫ азъ съ-
грѣшихъ на Господа Бога Израилева, и
21 сторихъ така и така: Като видѣхъ между
корысти-тѣ еднѫ добрѫ Вавилонскѫ дре-
хѫ, и двѣстѣ сикли сребьрны, и златнѫ
плочѫ тежкѫ петдесеть сикли, пожелахъ
гы, и зѣхъ гы; и ето, скрыты сѫ въ зе-
міѫ-тѫ, въ срѣдъ шатъръ-тъ ми, и сре-
22 бро-то подъ неѭ. И прати Іисусъ вѣ-
стители; и притекохѫ ся въ шатъръ-тъ,
и ето, бѣше скрыта въ шатъръ-тъ му,
23 и сребро-то подъ неѭ. И зѣхѫ гы отъ
срѣдъ шатъръ-тъ, и донесохѫ гы при
Іисуса и при всичкы-тѣ Израилевы сы-
нове, и положихѫ гы прѣдъ Господа.
24 Тогазь Іисусъ, и всичкый Израиль съ
него, хванахѫ Ахана сынъ-тъ Заринъ, и
сребро-то, и дрехѫ-тѫ, и златнѫ-тѫ пло-
чѫ, и сынове-тѣ му, и дъщери-тѣ му, и
говеда-та му, и ослы-тѣ му, и овцы-тѣ
му, и шатъръ-тъ му, и всичко каквото
имаше, и приведохѫ гы въ долъ-тъ А-
25 хоръ. И рече Іисусъ: Защо ны смути?
Господь ще тя смути тоя день. И всич-
кый Израиль убихѫ него съ каменіе, и
изгорихѫ гы съ огнь, и убихѫ гы съ
26 каменіе. И турихѫ на него каменіе го-
лѣмѫ грамадѫ, *която стои* и до днесь:
така прѣстанѫ Господь отъ распаленіе-
то на гнѣвъ-тъ си; за това ся нарича
име-то на онова мѣсто дори до днесь
Долъ *Ахоръ.

ГЛАВА 8.

1 И рече Господь Іисусу: Не бой ся,
нито да ся ужаснишь; земи съсъ себе си
всичкы-тѣ ратны мѫжіе, и стани, и въз-
лѣзь въ Гай: ето, азъ прѣдадохъ въ рѫ-
кѫ-тѫ ти Гайскый-тъ царь, и людіе-тѣ
2 му, и градъ-тъ му, и земіѫ-тѫ му; И да
направишь на Гай, и на царя му, както
направи на Іерихонъ и на царя му; са-
мо корысти-тѣ му, и скотове-тѣ му, да
заплѣните за себе си: тури си противъ
градъ-тъ засадѫ задъ него.
3 И станѫ Іисусъ, и всичкы-тѣ ратни

* Смущеніе.

люде, за да възлѣзатъ на Гай; и избра
Іисусъ тридесеть тысящы мѫжіе силны
4 съ крѣпость, и проводи гы нощя, И за-
повѣда имъ, и рече: Ето, вы да на-
правите засадѫ противъ градъ-тъ, задъ
градъ-тъ: да ся не отдалечите много отъ
5 градъ-тъ, и да сте всичкы готови: А азъ,
и всичкы-тѣ люде които сѫ съ мене,
ще ся приближимъ при градъ-тъ; и когато
излѣзатъ противъ насъ, както първо,
тогазъ ный ще бѣгамы отъ лице-то имъ;
6 И ще излѣзатъ слѣдъ насъ, додѣ гы от-
далечимъ отъ градъ-тъ, защото ще ре-
кѫтъ: Тѣ бѣгатъ отъ лице-то ни, както
прѣди: и ный ще бѣгамы отъ лице-то
7 имъ. Тогазъ вы станѣте отъ засадѫ-тѫ,
и прѣземѣте градъ-тъ; защото Господь
Богъ вашъ ще го прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ ви.
8 И като прѣземете градъ-тъ да турите
огнь въ градъ-тъ; да направите споредъ
повелѣніе-то Господне: ето ви заповѣ-
9 дахъ. И тъй гы испроводи Іисусъ, и о-
тидохѫ въ засадѫ, и сѣднахѫ между Ве-
ѳиль и Гай, къмъ западнѫ-тѫ странѫ на
Гай; а Іисусъ останѫ онѫзи нощь въ
срѣдъ людіе-тѣ.
10 И като станѫ Іисусъ на утринь-тѫ
рано, прѣгледа людіе-тѣ, и възлѣзе, той
и старци-тѣ Израилеви, прѣдъ людіе-тѣ на
11 Гай. И всичкы-тѣ ратни людіе, които бѣ-
хѫ съ него, възлѣзохѫ и ся приближихѫ,
и дойдохѫ срещѫ градъ-тъ, и положихѫ
станъ къмъ сѣвернѫ-тѫ странѫ на Гай:
12 а между тѣхъ и Гай *имаше* долъ. И зѣ
до петь тысящы мѫжіе, и тури гы въ
засадѫ между Веѳиль и Гай къмъ запад-
13 нѫ-тѫ странѫ на градъ-тъ. И като наре-
дихѫ людіе-тѣ, всичко-то войнство кое-
то бѣше къмъ сѣверъ на градъ-тъ, и
засадѫ-тѫ му къмъ западъ на градъ-тъ,
отиде Іисусъ прѣзъ онѫѫ нощь въ срѣдъ
14 долъ-тъ. И като видѣ Гайскый царь, при-
бърза той и всичкы-тѣ негови людіе,
мѫжіе-тѣ на градъ-тъ, и станахѫ рано,
и излѣзохѫ противъ Израиля на брань,
въ опрѣдѣленъ часъ, на поле-то; но той
не знаеше че *имаше* засада противъ не-
15 го задъ градъ-тъ. А Іисусъ и всичкый
Израиль прѣсторихѫ ся *ужь като* раз-
бити прѣдъ тѣхъ, и бѣгахѫ прѣзъ пѫть-
16 тъ на пустынѭ-тѫ. И свыкахѫ ся всич-
кы-тѣ людіе които бѣхѫ въ Гай, за да
гы прогнатъ; и прогнахѫ Іисуса, и от-
17 далечихѫ ся отъ градъ-тъ. И не останѫ
человѣкъ въ Гай и Веѳиль, който не и-
злѣзе слѣдъ Израиля; и оставихѫ отво-
ренъ градъ-тъ, и гонихѫ Израиля.
18 Тогазъ рече Господь Іисусу: Простри
копіе-то, което държишь въ рѫкѫ-тѫ
си, къмъ Гай; защото ще го прѣдамъ
въ рѫкѫ-тѫ ти. И прострѣ Іисусъ ко-
піе-то, което държѣше въ рѫкѫ-тѫ си,
19 къмъ градъ-тъ. И засада-та станѫ скоро
отъ мѣсто-то си, и затекохѫ ся тутакси
щомъ прострѣ рѫкѫ-тѫ си; и влѣзохѫ
въ градъ-тъ, и прѣзѣхѫ го, и прибър-
20 захѫ и прѣдадохѫ градъ-тъ на огнь. И
когато ся обзрѣхѫ отдирѣ си Гайскы-тѣ
мѫжіе, видѣхѫ, и ето, възлѣзваше дымъ
отъ градъ-тъ къмъ небе-то, и нѣмахѫ дѣ
да бѣгатъ ни тукъ ни тамъ; понеже лю-
діе-тѣ които бѣгахѫ къмъ пустынѭ-тѫ,
обърнахѫ ся назадъ противъ гонители-
21 тѣ. А Іисусъ и всичкый Израиль, ка-
то видѣхѫ че засада-та бѣше прѣзѣла
градъ-тъ, и че възлѣзваше дымъ отъ
градъ-тъ, обърнахѫ ся назадъ, и пора-
22 зихѫ Гайскы-тѣ мѫжіе. И другы-тѣ из-
лѣзохѫ изъ градъ-тъ противъ тѣхъ, и тъй
ся намѣрихѫ въ срѣдъ Израилцы-тѣ,
които бѣхѫ едни отъ самъ а едни отъ
тамъ; и поразихѫ гы, щото направихѫ
да не остане отъ тѣхъ никой нито да
23 побѣгне. А Гайскый-тъ царь хванахѫ
живъ, и доведохѫ го при Іисуса.
24 И като испотреби Израиль всичкы-тѣ
жители на Гай въ поле-то у пустынѭ-тѫ,
дѣто гы гонихѫ, и паднахѫ всичкы-тѣ
отъ остро-то на ножъ-тъ, додѣ ся ис-
трѣбихѫ, тогазъ ся върнѫ всичкый Из-
раиль въ Гай, и поразихѫ го съ остро-то
25 на ножъ-тъ. И всичкы-тѣ паднали въ
онзи день, и мѫжіе и жены, бѣхѫ два-
надесеть тысящи, всичкы-тѣ Гайскы че-
26 ловѣци. И не оттегли Іисусъ рѫкѫ-тѫ
си, която прострѣ съ копіе-то, додѣ *не*
27 истрѣби всичкы-тѣ жители на Гай. Само
скотове-тѣ, и користи-тѣ на онзи градъ,

плѣни Израиль за себе си, по слово-то
28 на Господа, което заповѣда Іисусу. И
изгори Іисусъ Гай, и направи го всегда-
шенъ купъ отъ развалины, дори до този
29 день. А Гайскый-тъ царь обѣси на дър-
во *да виси* до вечерь-тѫ: и като зайде
слънце-то, заповѣда Іисусъ, та снѣхѫ
трупъ-тъ му отъ дърво-то, и хвърлихѫ
го въ входъ-тъ на градскы-тѣ врата, и
въздигнахѫ на него голѣмѫ грамадѫ ка-
меніе, *която стои* дори до днесь.
30 Тогазъ съгради Іисусъ олтарь на Го-
спода Бога Израилева на горѫ-тѫ Ге-
31 валъ, Както Моисей рабъ-тъ Господень
заповѣда на Израилевы-тѣ синове, по
написано-то въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ
Моисеовъ, олтарь отъ цѣлы каменіе,
върхъ които желѣзо не ся бѣ дигало: и
принесохѫ на него всесъжженія Госпо-
ду, и пожъртвувахѫ примирителны прино-
32 шенія. И написа тамъ на каменіе-тѣ прѣ-
писъ-тъ на Моисеовый-тъ законъ, кой-
то написа прѣдъ Израилевы-тѣ синове.
33 И всичкый Израиль, и старѣйшины-тѣ
имъ, и князове-тѣ, и сѫдіи тѣ имъ, за-
станахѫ отъ тукъ и отъ тукъ на ков-
чегъ-тъ срещѫ священницы-тѣ Левиты-
тѣ, които държѣхѫ ковчегъ-тъ на завѣта
Господень, и чужденецъ, и туземецъ:
половина-та имъ къмъ горѫ-тѫ Гаризинъ,
и половина-та имъ къмъ горѫ-тѫ Гевалъ:
както по напрѣдъ бѣ заповѣдалъ Мои-
сей рабъ-тъ Господень, за да благосло-
34 вятъ Израилевы-тѣ людіе. И слѣдъ това
прочете всичкы-тѣ слова на законъ-тъ,
благословенія-та и клѣтвы-тѣ, споредъ
всичко-то написано въ книгѫ-тѫ на за-
35 конъ-тъ. Не бѣше слово, отъ всичко
що заповѣда Моисей, което Іисусъ не
прочете прѣдъ всичко-то Израилево съ-
браніе, съсъ жены-тѣ и дѣца-та, и
чужденцы-тѣ които ся намѣрвахѫ ме-
жду тѣхъ.

ГЛАВА 9.

1 И когато чухѫ всичкы-тѣ царіе отсамъ
Іорданъ, въ планинскы-тѣ, и въ полян-
скы-тѣ, и въ всичкы-тѣ приморія на го-
лѣмо-то море, дори до срещѫ Ливанъ,
Хеттейци-тѣ, и Аморрейци-тѣ, Ханаан-
ци-тѣ, Ферезейци-тѣ, Евейци-тѣ, и Іеву-
2 сейци-тѣ, Събрахѫ ся единомысленно да
ся біѭтъ съ Іисуса и Израиля.
3 А жители-тѣ на Гаваонъ чухѫ онова
което стори Іисусъ на Іерихонъ и на
4 Гай. И направихѫ и тѣ съ коварство, и
отидохѫ та си приготвихѫ хранѫ, и зѣ-
хѫ ветхы врѣтища на ослы-тѣ си, и за
вино мѣхове ветхы и раздраны и върза-
5 ны, И на нозѣ-тѣ си обуща ветхы и
кърпены, и ветхы дрехы на себе си; и
всичкый хлѣбъ на хранѫ-тѫ имъ бѣше
6 сухъ и плесенясалъ. И дойдохѫ при Іи-
суса въ станъ-тъ въ Галгалъ, та рекохѫ
нему и на мѫжіе-тѣ Израилевы: Отъ да-
лечнѫ землѭ смы дошли; сега прочее
7 направѣте уговоръ съ насъ. И рекохѫ
Израилеви-тѣ мѫжіе на Евейцы-тѣ: Вы
може бы да живѣете въ срѣдъ насъ, и
какъ ще направимъ уговоръ съ васъ? А
8 тѣ рекохѫ Іисусу: Раби смы твои. И Іи-
сусъ имъ рече: Кои сте? и отъ дѣ иде-
9 те? А тѣ му рекохѫ: Отъ много далечнѫ
землѭ дойдохѫ раби-тѣ ти, за име-то на Іе-
ова Бога твоего: защото чухмы слухъ-тъ
му, и всичко що направи въ Египетъ,
10 И всичко що направи на двама-та Амор-
рейскы царіе, които бѣхѫ оттамъ Іор-
данъ, на Сиона Есевонскый-тъ царь, и на
Ога Васанскый-тъ царь, който живѣяше
11 въ Астароѳъ. За това ни рекохѫ старей-
шины-тѣ ни, и всичкы-тѣ жители на на-
шѫ-тѫ землѭ, и казахѫ: Земѣте въ рѫ-
кѫ-тѫ си хранѫ за пѫть-тъ, та идѣте да
гы посрѣщнете, и речѣте имъ: Раби
ваши смы. И тъй сега направѣте уговоръ
12 съ насъ. Този нашъ хлѣбъ топлъ зѣхмы
за пѫть отъ кѫщы-тѣ си, въ който день
излѣзохмы за да дойдемъ при васъ; сега,
13 ето, сухъ е и плесенясалъ: И тѣзи мѣ-
хове за вино, които напълнихмы новы,
ето, сѫ съдрани; и тѣзи наши дрехы и
обуща-та ни овехтѣхѫ отъ многодалеч-
14 ный-тъ пѫть. И пріяхѫ мѫжіе-тѣ по при-
чинѫ на хранѫ-тѫ, а Господа не попы-
15 тахѫ. И направи Іисусъ миръ съ тѣхъ,
и свърза уговоръ съ тѣхъ да упази жи-

вотъ-тъ имъ; и началници-тѣ на събра-
ніе-то ся заклѣхѫ тѣмъ.
16 И подиръ три дни, отъ какъ свързахѫ
уговоръ съ тѣхъ, чухѫ че имъ бѣхѫ съ-
17 сѣди, и живѣяхѫ между тѣхъ. И станахѫ
Израилеви-тѣ сынове та отидохѫ въ гра-
дове-тѣ имъ на третій-тъ день; а градо-
ве-тѣ имъ бѣхѫ Гаваонъ, и Хефира, и
18 Вирооъ, и Киріаѳіаримъ. И не гы пора-
зихѫ Израилеви-тѣ сынове, защото на-
чалници-тѣ на събраніе-то бѣхѫ имъ ся
заклѣли въ Господа Бога Израилева: и
всичко-то събраніе роптаеше на начал-
19 ницы-тѣ. Всичкы-тѣ началници обаче
рекохѫ на всичко-то събраніе: Ный имъ
ся заклѣхмы въ Господа Бога Израилева;
и тъй сега не можемъ да ся прикоснемъ
20 до тѣхъ. Това ще направимъ съ тѣхъ;
ще упазимъ животъ-тъ имъ, да не бѫде
гнѣвъ *Божій* на насъ, за клѣтвѫ-тѫ, съ
21 коѭто имъ ся заклѣхмы. И началници-тѣ
имъ рекохѫ: Нека живѣѭтъ; но да бѫ-
дѫтъ дървосѣчци и водоносци на всич-
ко-то събраніе; както имъ ся обѣщахѫ
началници-тѣ.
22 И свыка гы Іисусъ та имъ говори и
рече: Защо ны излъгахте и рекохте:
Много далечь смы отъ васъ, когато вы
23 сте были живѣяли между насъ? Сега
прочее проклѣти сте, и не ще оскудѣе
отъ васъ рабъ, и дървосѣчецъ, и водоно-
24 сецъ, за домъ-тъ на Бога моего. И отго-
ворихѫ на Іисуса, и рекохѫ: Понеже ра-
би-тѣ ти ся добрѣ извѣстихѫ за онова кое-
то Іеова Богъ твой заповѣда на рабъ-тъ
си Моисея, да даде вамъ всичкѫ-тѫ зе-
мѭ, и да истрѣби отъ лице-то ви всич-
кы-тѣ жители на землѭ-тѫ, за това ся
уплашихмы много отъ васъ за животъ-тъ
25 си, и направихмы това нѣщо. И сега,
ето, въ рацѣ-тѣ ти смы; което ти ся
види добро и право да ни направишь,
26 направи. И стори съ тѣхъ така, и избави
гы отъ рѫкѫ-тѫ на Израилевы-тѣ сынове,
27 и не гы убихѫ. И въ онзи день направи
гы Іисусъ дървосѣчцы и водоносцы на
събраніе-то, и на олтарь-тъ на Господа,
до днешній-тъ день на мѣсто-то което
бы избралъ.

ГЛАВА 10.

1 И като чу Адониседекъ Іерусалимскый
царь че Іисусъ прѣзѣ Гай, и го истрѣби,
както направи на Іерихонъ и на царя
му, така направи на Гай и на царя му,
и че жители-тѣ на Гаваонъ направихѫ
миръ съ Израиля, и останахѫ между
2 тѣхъ, Уплашихѫ ся много, защото Гава-
онъ бѣше голѣмъ градъ, като единъ отъ
царскы-тѣ градове, и защото бѣше по
голѣмъ отъ Гай, и всичкы-тѣ му мѫжіе
3 силни, За това прати Адониседекъ Іеру-
салимскый царь на Оама Хевронскый-тъ
царь, и на Пирама Іармуѳскый-тъ царь,
и на Яфія Лахисскый-тъ царь, и на Де-
4 вира Еглонскый-тъ царь, и рече: Въз-
лѣзте при мене, та ми помогнѣте, да по-
разимъ Гаваонъ; защото направи миръ
съ Іисуса, и съ Израилевы-тѣ сынове.
5 И събрахѫ ся петь-тѣ Аморрейскы ца-
ріе, Іерусалимскый царь, Хевронскый
царь, Іармуѳскый царь, Лахисскый царь,
Еглонскый царь, та възлѣзохѫ тѣ и всич-
кы-тѣ имъ войнства, и расположихѫ
станъ-тъ си прѣдъ Гаваонъ, и ратувахѫ
противъ него.
6 А Гаваоняни-тѣ пратихѫ до Іисуса
въ станъ-тъ въ Галгалъ, и рекохѫ: Да
не оттеглишь рѫкѫ-тѫ си отъ рабы-тѣ
си; възлѣзъ при насъ скоро, и избави
ны, и помогни ни; защото ся събрахѫ
противъ насъ всичкы-тѣ Аморрейскы ца-
ріе, които живѣѭтъ въ планинскы-тѣ
7 мѣста. И възлѣзе Іисусъ отъ Галгалъ,
той и всичкы-тѣ ратници людіе съ него,
8 и всичкы-тѣ силни съ крѣпость. И рече
Господь Іисусу: Да ся не убоишь отъ
тѣхъ; защото гы прѣдадохъ въ рѫкѫ-тѫ
ти; не ще устои прѣдъ тебе никой отъ
9 тѣхъ. И тъй Іисусъ като възлѣзваше цѣ-
лѫ нощь отъ Галгалъ, внезапно дойде
10 при тѣхъ. И тури гы въ смятеніе Господь
прѣдъ Израиля, и поразихѫ гы съ голѣ-
мо пораженіе въ Гаваонъ, и прогонихѫ
гы по пѫть-тъ по който възлѣзвахѫ во
Веѳоронъ, и поразихѫ гы дори до Азик-
11 кѫ и до Маккидѫ. И като бѣгахѫ отъ

лице-то на Израиля, и бѣхѫ въ нисходъ-тъ
на Веѳоронъ, Господь хвърли отъ небе-
то на тѣхъ голѣмы каменіе дори до
Азикѫ, и умрѣхѫ; умрѣли-тѣ отъ каме-
ніе-тѣ на градушкѫ-тѫ бѣхѫ по много
отъ колкото Израилеви-тѣ сынове убихѫ
съ ножъ.
12 Тогазь говори Іисусъ Господу, въ
който день Господь прѣдаде Аморрей-
цы-тѣ прѣдъ лице-то на Израилевы-тѣ
сынове, и рече прѣдъ очи-тѣ на Изра-
иля: Застани слънце надъ Гаваонъ, и
13 ты луно, надъ долъ-тъ Еалонъ. И слънце-
то застанѫ и луна-та ся спрѣ, додѣто
си отмъстихѫ людіе-тѣ на непріятели-тѣ
си. Не е ли това написано въ книгѫ-тѫ
на Праведный-тъ? И застанѫ слънце-то
въ срѣдъ небе-то, и не побърза да зайде
14 почти цѣлъ день. И такъвъ день не е
былъ понапрѣдъ, ни послѣ въ който да
послуша Господь человѣческый гласъ;
защото Господь ратуваше за Израиля.
15 И върнѫ ся Іисусъ, и всичкый Израиль
съ него въ станъ-тъ въ Галгалъ.
16 А онѣзи петь-тѣ царіе бѣгахѫ, та ся
17 скрыхѫ въ пещерѫ-тѫ въ Маккидѫ. И
извѣстихѫ на Іисуса, и рекохѫ: Петь-тѣ
царіе ся намѣрихѫ скрыти въ пещерѫ-тѫ
18 въ Маккидѫ. И рече Іисусъ: Привалѣте
голѣмы каменіе на устіе-то на пещерѫ-
тѫ, и да поставите человѣцы при нея
19 да гы пазятъ: А вы не стойте; гонѣте
врагове-тѣ си, и поразѣте заднинѫ-тѫ
имъ: не гы оставяйте да влѣзатъ въ гра-
дове-тѣ си; защото Господь Богъ вашъ
20 гы прѣдаде въ рѫцѣ-тѣ ви. И когато Іи-
сусъ и Израилеви-тѣ сынове гы порази-
хѫ съ пораженіе твърдѣ голѣмо, додѣ
ся истрѣбихѫ, и останѫли-тѣ отъ тѣхъ,
колкото ся избавихѫ, влѣзохѫ въ огра-
21 дены градове, Тогазь всичкы-тѣ людіе
ся върнахѫ въ станъ-тъ при Іисуса въ
Маккидѫ съ миръ; и не поклати нѣкой
языкъ противъ нѣкого отъ Израилевы-
тѣ сынове.
22 И рече Іисусъ: отворѣте устіе-то на
пещерѫ-тѫ, та изведѣте при мене онѣзь
23 петь-тѣ царіе изъ пещерѫ-тѫ. И напра-
вихѫ така, и изведохѫ при него онѣзь
петь-тѣ царіе изъ пещерѫ-тѫ, Іеруса-
лимскый-тѣ царь, Хевронскый-тъ царь,
Іармуѳскый-тъ царь, Лахисскый-тъ царь
24 и Еглонскый-тъ царь. И като изведохѫ
при Іисуса онѣзи царіе, повыка Іисусъ
всичкы-тѣ Израилевы человѣцы, и рече
на началницы-тѣ на ратницы-тѣ които
дойдохѫ съ него: Приближѣте ся, турѣте
нозѣ-тѣ си на вратове-тѣ на тѣзи царіе.
И тѣ ся приближихѫ и турихѫ нозѣ-тѣ си
25 на вратове-тѣ имъ. И рече имъ Іисусъ: Не
бойте ся, нито да ся страхувате; бѫдѣте
крѣпкы и мѫжественни: понеже така
ще направи Господь на всичкы-тѣ ви
26 непріятели, противъ които ратувате. И
послѣ гы порази Іисусъ, и уби гы, и
обѣси гы на петь дървета; и висѣхѫ на
27 дървета-та до вечерь-тѫ. А при захож-
даніе-то на слънце-то, заповѣда Іисусъ,
и снѣхѫ гы отъ дървета-та, и хвърлихѫ
гы въ пещерѫ-тѫ, дѣто ся бѣхѫ скрыли,
и турихѫ голѣмы каменіе въ устіе-то на
пещерѫ-тѫ, *които стоятъ* тамъ до днеш-
ній-тъ день.
28 И въ този день прѣзѣ Іисусъ Макки-
дѫ, и порази ѭ съ остро-то на ножъ-тъ,
и царь-тъ ѝ; истрѣби гы, и всичкы-тѣ
души които бѣхѫ въ неѭ; не остави
остатъкъ; и направи на Маккидскый-тъ
царь, както направи на Іерихонскый-тъ
царь.
29 И прѣминѫ Іисусъ, и всичкый Израиль
съ него, отъ Маккидѫ въ Ливнѫ, и рату-
30 ваше Ливнѫ. И прѣдаде Господь и неѭ
и царя ѝ въ рѫкѫ-тѫ на Израиля; и по-
рази съ остро-то на ножъ-тъ неѭ, и
всичкы-тѣ души които бѣхѫ въ неѭ: не
остави въ неѭ остатъкъ; и направи на
царя ѝ, както направи на Іерихонскый-тъ
царь.
31 И прѣминѫ Іисусъ, и всичкый Изра-
иль съ него, отъ Ливнѫ въ Лахисъ, и
тури станъ-тъ срещѫ него, и ратуваше
32 противъ него. И прѣдаде Господь Ла-
хисъ въ рѫкѫ-тѫ на Израиля, и прѣзѣ-
хѫ го вторый-тъ день, и поразихѫ съ
остро-то на ножъ-тъ него, и всичкы-тѣ
души които бѣхѫ въ него, по всичко
що направихѫ на Ливнѫ.

33 Тогазь възлѣзе Орамъ Гезерскый царь
за да помогне на Лахисъ; и Іисусъ по-
рази него и людіе-тѣ му, додѣ му не
остави остатъкъ.
34 И прѣмина Іисусъ, и всичкый Изра-
иль съ него, отъ Лахисъ въ Еглонъ, и
турихѫ станъ срещѫ него, и ратувахѫ
35 противъ него: И прѣзѣхѫ го въ тойзи
день, и поразихѫ го съ остро-то на
ножъ-тъ; и истрѣби въ той день всич-
кы-тѣ душы които бѣхѫ въ него, по
всичко що направи на Лахисъ.
36 И възлѣзе Іисусъ, и всичкый Израиль
съ него, отъ Еглонъ въ Хевронъ, и ра-
37 тувахѫ противъ него: И прѣзѣхѫ го, и
поразихѫ го съ остро-то на ножъ-тъ, и
царя му, и всичкы-тѣ му градове, и
всичкы-тѣ душы които бѣхѫ въ него:
не остави остатъкъ, по всичко що на-
прави на Еглонъ, и истрѣби го, и всич-
кы-тѣ душы които бѣхѫ въ него.
38 И обърнѫ ся Іисусъ и всичкый Изра-
иль съ него, въ Девиръ, и ратува про-
39 тивъ него: И прѣзѣ го, и царя му, и
всичкы-тѣ му градове; и поразихѫ гы
съ остро-то на ножъ-тъ, и истрѣбихѫ
всичкы-тѣ душы които бѣхѫ въ него;
не остави остатъкъ: както направи на
Хевронъ, така направи на Девиръ и на
царя му; и както направи на Ливна и
на царя ѝ.
40 Така порази Іисусъ всичкѫ-тѫ пла-
нинскѫ, и южнѫ, и полянскѫ земѭ, и
подгорія-та, и всичкы-тѣ имъ царіе: не
остави остатъкъ, но истрѣби всяко ды-
ханіе, както заповѣда Господь Богъ на
41 Израиля. И порази гы Іисусъ отъ Ка-
дисъ-варни дори до Газѫ, и всичкѫ-тѫ
42 земѭ Гесенъ, дори до Гаваонъ. И всич-
кы тѣзи царіе и земѭ-тѫ имъ прѣзѣ
Іисусъ заеднъждь: защото Господь Богъ
43 Израилевъ ратуваше за Израиля. И вър-
нѫ ся Іисусъ и всичкый Израиль съ не-
го въ станъ-тъ въ Галгалъ.

ГЛАВА 11.

1 И като чу *това* Іавинъ Асорскый царь,
прати на Іовава Мадонскый-тъ царь, и
на Симвронскый-тъ царь, и на Ахсаф-
2 скый-тъ царь, И на царіе-тѣ които бѣ-
хѫ къмъ сѣверъ въ планинскѫ-тѫ *стра-
нѫ* и полянскѫ-тѫ, къмъ югъ на Хинне-
роо̂ъ, и въ долъ-тъ, и въ *Нафатъ-доръ
3 къмъ западъ, И на Хананейцы-тѣ които
бѣхѫ къмъ истокъ и къмъ западъ, и на
Аморрейцы-тѣ, и Хеттейцы-тѣ, и Фере-
зейцы-тѣ, и Іевусейцы-тѣ въ горѫ-тѫ,
и на Евейцы-тѣ подъ Ермонъ въ земѭ-тѫ
4 Масфѫ. И излѣзохѫ, тѣ и всичкы-тѣ имъ
войнства заедно съ тѣхъ, людіе много,
както е пѣсъкъ-тъ който е по край море-
то по множество, съ коніе и колесницы
5 твърдѣ много. И като ся събрахѫ всич-
кы тѣзи царіе, дойдохѫ и расположихѫ
заедно станъ-тъ си близу при водѫ-тѫ
Мером̂ъ, за да ся біѭтъ съ Израиля.
6 И рече Господь Іисусу: Да ся не у-
боишь отъ лице-то имъ; защото утрѣ, о-
коло тозн часъ, азъ ще гы прѣдамъ всич-
кы-тѣ убиты прѣдъ Израиля: на коніе-
тѣ имъ ще прѣрѣжешь жилы-тѣ, и ко-
лесницы-тѣ имъ ще изгоришь съ огнь.
7 И отиде внезапно Іисусъ, и съ него
всичкы-тѣ ратни людіе, противъ тѣхъ
при водѫ-тѫ Мером̂ъ, и нападнахѫ върхъ
8 тѣхъ. И прѣдаде гы Господь въ рѫкѫ-тѫ
на Израиля, и поразихѫ гы, и прогнахѫ
гы дори до голѣмый Сидонъ, и дори до
Мисрефоѳъ-маимъ, и дори до долъ-тъ на
Масфѫ къмъ истокъ; и поразихѫ гы,
9 додѣ не оставихѫ отъ тѣхъ остатъкъ. И
направи имъ Іисусъ както му заповѣда
Господь: на коніе-тѣ имъ прѣрѣза жи-
лы-тѣ, и колесницы-тѣ имъ изгори съ
огнь.
10 И върнѫ ся Іисусъ въ исто-то врѣме,
и прѣзѣ Асоръ, и порази царя му съ
ножъ; защото Асоръ бѣше напрѣдъ
първенствующій на всичкы тѣзи царства.
11 И всичкы-тѣ душы които бѣхѫ въ него,
поразихѫ съ остро-то на ножъ-тъ, *и*
истрѣбихѫ гы: не остана нищо което и-
12 маше дыханіе; и изгори Асоръ съ огнь. И
всичкы-тѣ градове на онѣзи царіе, и всич-
кы-тѣ имъ царіе хванѫ Іисусъ, и порази

* Хрыдове, *или* область на Доръ.

гы съ остро-то на ножъ-тъ; истрѣби гы,
както заповѣда Моисей рабъ Господень.
13 А всичкы-тѣ градове които стоехѫ върхъ
хълмове-тѣ си, тѣхъ не изгори Израиль,
14 освѣнь единъ Асоръ изгори Іисусъ. И
всичкы-тѣ корысти на тѣзи градове, и
скотове-тѣ, плѣнихѫ за себе си Израиле-
ви-тѣ сынове; и всичкы-тѣ человѣцы
поразихѫ съ остро-то на ножъ-тъ, додѣ
гы истрѣбихѫ: не оставихѫ нищо което
15 имаше дыханіе. Както заповѣда Господь
на Моисея рабъ-тъ си, така заповѣда
Моисей на Іисуса, и така направи Іи-
сусъ: не прѣстави нищо отъ всичко що
заповѣда Господь Моисею.
16 И прѣзѣ Іисусъ всичкѫ-тѫ онѫзь
планинскѫ землѭ и всичкѫ-тѫ южнѫ, и
всичкѫ-тѫ землѭ Гесенъ, и равнинѫ-тѫ
и поле-то, и горѫ-тѫ на Израиль, и рав-
17 нинѫ-тѫ му, Отъ горѫ-тѫ Алакъ която
въсходи къмъ Сіиръ, дори до Ваалгадъ
въ долъ-тъ на Ливанъ, подъ горѫ-тѫ
Ермонъ; и хванѫ всичкы-тѣ имъ царіе
18 и порази гы, и умъртви гы. Много врѣ-
ме ратуваше Іисусъ противъ всичкы тѣ-
зи царіе.
19 Нѣмаше градъ който направилъ миръ
съ Израилевы-тѣ сынове, освѣнь Е-
вейцы-тѣ които живѣехѫ въ Гаваонъ:
20 всичкы-тѣ прѣзѣхѫ съ брань. Защото
отъ Господа станѫ да ся ожесточатъ
сърдца-та имъ, да срѣщнатъ съ бой И-
зраиля, за да гы истрѣби той, да нѣма
помилуваніе за тѣхъ, но да гы истрѣ-
бятъ, както заповѣда Господь Моисею.
21 И дойде Іисусъ въ онова врѣме, и ис-
трѣби Енакимы-тѣ отъ горы-тѣ, отъ Хе-
вронъ, отъ Девиръ, отъ Анавъ, и отъ
всичкы-тѣ горы Іудины и отъ всичкы-тѣ
горы Израилевы; истрѣби гы Іисусъ
22 заедно съ градове-тѣ имъ. Не останахѫ
Енакими въ землѭ-тѫ на Израилевы-тѣ
сынове: само въ Газѫ, въ Геѳъ, и въ
23 Азотъ останахѫ. И прѣзѣ Іисусъ всич-
кѫ-тѫ землѭ, по всичко що рече Гос-
подь Моисею; и даде ѭ Іисусъ на Изра-
иля за наслѣдіе, споредъ раздѣленіе-то
имъ по племена-та имъ. И земя-та ся у-
тиши отъ брань.

ГЛАВА 12.

1 А царіе-тѣ на тѫзи землѭ сѫ тѣзи,
които Израилеви-тѣ сынове поразихѫ, и
прѣзѣхѫ землѭ-тѫ имъ, оттамъ Іорданъ
къмъ истокъ на слънце-то, отъ потокъ-тъ
Арнонъ до горѫ-тѫ Ермонъ, и всичко-
2 то поле къмъ истокъ: Сиона Аморрей-
скый-тъ царь, който живѣеше въ Есе-
вонъ, и който владѣеше отъ Ароиръ,
който е при устіе-то на потокъ-тъ Ар-
нонъ, и срѣдѫ-тѫ на потокъ-тъ, и поло-
винѫ-тѫ на Галаадъ до потокъ-тъ Явокъ,
който е прѣдѣлъ на Аммоновы-тѣ сыно-
3 ве; И отъ поле-то до море-то Хиннероѳъ
къмъ истокъ, и до море-то на поле-то,
сирѣчь Солено-то море къмъ истокъ, до
пать-тъ къмъ Веѳъ-іесимоѳъ, и отъ юж-
4 нѫ-тѫ странѫ подъ Асдоѳъ-фасгѫ: И
прѣдѣлы-тѣ на Ога Васанскый-тъ царь,
който бѣше останалъ отъ исполины-тѣ,
и живѣеше въ Астароѳъ и въ Едраи;
5 Който владѣеше въ горѫ-тѫ Ермонъ, и
въ Салхѫ, и въ всичкый-тъ Васанъ, до
прѣдѣлы-тѣ на Гесурцы-тѣ и на Маа-
ханцы-тѣ, и половинѫ-тѫ на Галаадъ,
прѣдѣлъ на Сиона Есевонскый-тъ царь.
6 Тѣхъ порази Моисей рабъ Господень, и
Израилеви-тѣ сынове, и даде *землѭ-тѫ
имъ* Моисей рабъ Господень наслѣдіе на
Рувимовцы-тѣ, и на Гадовцы-тѣ, и на
половинѫ-тѫ отъ Манассіево-то племе.
7 И тѣзи сѫ царіе-тѣ на землѭ-тѫ, кои-
то порази Іисусъ и Израилеви-тѣ сынове
отсамъ Іорданъ къмъ западъ, отъ Ваал-
гадъ въ долъ-тъ на Ливанъ, дори до го-
рѫ-тѫ Халакъ, която възлиза въ Сіиръ:
и даде ѭ Іисусъ на Израилевы-тѣ племе-
на наслѣдіе, споредъ раздѣленія-та имъ:
8 Въ горы-тѣ и въ равнины-тѣ, и въ по-
лета-та, и въ подгорія-та, и въ пусты-
нѭ-тѫ, и въ южнѫ-тѫ странѫ: Хеттей-
цы-тѣ, Аморрейцы-тѣ, и Хананейцы-тѣ,
Ферезейцы-тѣ, Евейцы-тѣ, и Іевусейцы-
9 цы-тѣ: Іерихонскый царь, единъ; царь-тъ
на Гай *градъ близу* при Веѳиль, единъ;
10 Іерусалимскый царь, единъ; Хевронскый
11 царь единъ; Іармуѳскый царь, единъ; Ла-

12 хисскый царь, единъ; Еглонскый царь,
13 единъ; Гезерскый царь, единъ; Девир-
скый царь, единъ; Гедерскый царь, е-
14 динъ; Царь-тъ на Хормѫ, единъ; Арад-
15 скый царь, единъ; Ливнанскый царь, е-
16 динъ; Одолламскый царь, единъ; Мак-
кидскый царь, единъ; Веѳилскый царь,
17 единъ; Ѳапфускый царь, единъ; Еферскый
18 царь, единъ; Афекскый царь, единъ; Ла-
19 саронскый царь, единъ; Мадонскый царь,
20 единъ; Асорскый царь, единъ; Симронъ-
меронскый царь, единъ; Ахсафскый царь,
21 единъ; Ѳаанахскый царь, единъ; Магед-
22 донскый царь, единъ; Кедесскый царь,
единъ; Іокнеамскый царь въ Кармилъ,
23 единъ; Дорскый царь въ Нафаѳъ-доръ,
единъ; царь-тъ на Гоимъ въ Галгалъ, е-
24 динъ; Царь-тъ на Ѳирсѫ, единъ: всич-
кы-тѣ царіе, тридесеть и единъ.

ГЛАВА 13.

1 А Іисусъ бѣше старъ, и прѣминалъ
на възрастъ; и рече му Господь: Ты си
старъ, прѣминалъ на възрастъ, а остава
2 още много земя да ся прѣземе. Тая е
земя-та, която остава още: Всичкы-тѣ
околности на Филистимцы-тѣ, и всичка-
3 та Гесурска *земя*, Отъ Сіоръ, който е
срещѫ Египетъ, до прѣдѣлы-тѣ на Ак-
каронъ къмъ сѣверъ, *които* ся считатъ
на Ханаанцы-тѣ; петь-тѣ войводства на
Филистимцы-тѣ, на Газяны-тѣ, на Азо-
тяны-тѣ, на Аскалонцы-тѣ, на Геѳцы-тѣ
и на Аккаронцы-тѣ; и *земя-та* която е
4 на Авейцы-тѣ: Отъ южнѫ-тѫ странѫ,
всичка-та земя на Ханаанцы-тѣ, и Меа-
ра, която е на Сидонцы-тѣ до Афекъ, до
5 Аморрейскы-тѣ прѣдѣлы: И земя-та на Ге-
валцы-тѣ, и всичкый Ливанъ, къмъ истокъ
на слънце-то, отъ Ваалгадъ подъ горѫ-
6 тѫ Ермонъ, до входъ-тъ Емаѳъ: Всичкы-
тѣ горскы жители, отъ Ливанъ до Мисре-
фоѳъ-маимъ, всичкы-тѣ Сидонци: тѣхъ
азъ ще истрѣбѭ отъ лице-то на Изра-
левы-тѣ сынове; а ты ѭ раздѣли за на-
слѣдіе на Израиляны-тѣ, както ти запо-
вѣдахъ.
7 Сега прочее раздѣли тѫзи земѭ, за
наслѣдіе, на деветь-тѣ племена и на по-
8 ловинѫ-тѫ отъ Манассіево-то племе. Ру-
вимовцы-тѣ и Гадовцы-тѣ, съ *другѫ-тѫ*
му *половинѫ* зѣхѫ наслѣдіе-то си, което
имъ даде Моисей, оттамъ Іорданъ къмъ
истокъ, както Моисей рабъ Господенъ
9 имъ даде, Отъ Ароиръ, който е при у-
стіе-то на потокъ-тъ Арнонъ, и градъ-тъ,
който е въ срѣдѫ-тѫ на потокъ-тъ, и
всичкѫ-тѫ равнинѫ Медевѫ до Девонъ.
10 И всичкы-тѣ градове на Сиона Аморрей-
скый-тъ царь, който царуваше въ Есе-
вонъ до прѣдѣлы-тѣ на Аммоновы-тѣ
11 сынове, И Галаадъ, и прѣдѣлы-тѣ на Ге-
сурцы-тѣ и на Маахаицы-тѣ, и всичкѫ-
тѫ горѫ Ермонъ, и всичкый-тъ Васанъ
12 до Салхѫ, Всичко-то царство на Ога въ
Васанъ, който царуваше въ Астароѳъ и
въ Едраи, който останѫ отъ остатъцы-
тѣ на исполины-тѣ; защото тѣхъ Мои-
13 сей порази, и гы изгони. Израилеви-тѣ
сынове обаче не изгонихѫ Гесурцы-тѣ
и Маахаици-тѣ, но Гесурци-тѣ и Маа-
хаици-тѣ живѣѭтъ между Израиля дори
14 до днесь. Само на Левіино-то племе не
даде наслѣдіе; жъртвы-тѣ Господу Богу
Израилеву сѫ тѣхно-то наслѣдіе, както
имъ рече.
15 И даде Моисей на племе-то на Руви-
мовы-тѣ сынове *наслѣдіе*, споредъ ро-
16 дове-тѣ имъ: И прѣдѣли-тѣ имъ бѣхѫ
отъ Ароиръ, който е при устіе-то на по-
токъ-тъ Арнонъ, и градъ-тъ който е въ
срѣдъ потокъ-тъ, и всичка-та равнина
17 до Медевѫ, Есевонъ, и всичкы-тѣ му
градове въ равнинѫ-тѫ, Девонъ, и Ва-
18 моѳъ-ваалъ, и Веѳъ-ваалмеонъ, И Іасса,
19 и Кедимоѳъ, и Мафааѳъ, И Киріаѳаимъ,
и Сивма, и Зареѳъ-сааръ въ горѫ-тѫ на
20 Емакъ. И Веѳъ-фегоръ, и Асдоѳъ-фасга,
21 и Веѳъ-іесимоѳъ, И всичкы-тѣ градове
на равнинѫ-тѫ, и всичко-то царство на
Сиона Аморрейскый-тъ царь, който ца-
руваше въ Есевонъ, когото порази Мои-
сей, него и князове-тѣ на Мадіамъ, Е-
вія, и Рекема, и Сура, и Ура, и Ревѫ,
князове на Сиона, които живѣехѫ въ о-
22 нѫзь земѭ. И Валаама сынъ-тъ Веоровъ
чародѣй-тъ, убихѫ Израилеви-тѣ сынове

23 съ ножъ между убити-тѣ отъ тѣхъ. И на
Рувимовы-тѣ сынове, прѣдѣлъ-тъ имъ
бѣше Іорданъ. Това е наслѣдіе-то на
Рувимовы-тѣ сынове, споредъ родове-тѣ
имъ, градове-тѣ и села-та имъ.
24 И даде Моисей *наслѣдіе* на Гадово-то
племе, на Гадовы-тѣ сынове, споредъ
25 родове-тѣ имъ: И прѣдѣлъ-тъ имъ бѣше
Іазиръ, и всичкы-тѣ Галаадскы градове,
и половина-та отъ земѭ-тѫ на Аммоно-
вы-тѣ сынове до Ароиръ, срещѫ Раввѫ,
26 И отъ Есевонъ до Рамаѳъ-масфѫ и Ве-
тонимъ, и отъ Маханаимъ до прѣдѣлы-
27 тѣ на Девиръ, И въ долъ-тъ Веѳарамъ и
Веѳнимра, и Сокхоѳъ, и Сафонъ, оста-
тъкъ-тъ отъ царство-то на Сиона Есе-
вонскый-тъ царь, и прѣдѣлъ-тъ Іорданъ
до край-тъ на море-то Хиннероѳъ от-
28 тамъ Іорданъ къмъ истокъ. Това е на-
слѣдіе-то на Гадовы-тѣ сынове споредъ
родове-тѣ имъ, градове-тѣ и села-та имъ.
29 И даде Моисей *наслѣдіе* на половинѫ-
тѫ отъ Манассіево-то племе: и станѫ
стяжаніе на половинѫ-тѫ отъ племе-то
на Манассіевы-тѣ сынове споредъ ро-
30 дове-тѣ имъ. И прѣдѣлъ-тъ имъ бѣше отъ
Маханаимъ всичкый-тъ Васанъ, всичко-
то царство на Ога Васанскый-тъ царь,
и всичкы-тѣ паланкы на Іаиръ, които сѫ
31 у Васанъ, шестдесеть градове: И поло-
вина-та отъ Галаадъ, и Астароѳъ, и Ед-
раи, градове на Огово-то царство въ
Васанъ, *дадохѫ сѧ* на сынове-тѣ на Ма-
хира сынъ-тъ Манассіевъ, на половинѫ-
тѫ отъ Махировы-тѣ сынове споредъ
32 родове-тѣ имъ. Тѣзи сѫ *мѣста-та* кои-
то Моисей даде за наслѣдіе въ Моаво-
вы-тѣ полета оттамъ Іорданъ, *срещѫ*
33 Іерихонъ, къмъ истокъ. А на Левіево-то
племе не даде наслѣдіе Моисей: Го-
сподь Богъ Израилевъ, той бѣше наслѣ-
діе-то имъ, както имъ рече.

ГЛАВА 14.

1 И тѣзи сѫ *мѣста-та* които Израиле-
ви-тѣ сынове зѣхѫ за наслѣдіе въ Ха-
наанскѫ-тѫ земѭ, които имъ раздѣлихѫ
за наслѣдіе Елеазаръ священникъ-тъ, и
Іисусъ сынъ-тъ Навіевъ, и началници-тѣ
на отцы-тѣ отъ племена-та на Израиле-
2 вы-тѣ сынове. Съсъ жрѣбіе станѫ на-
слѣдіе-то на тѣзи деветь племена и по-
ловинѫ, както заповѣда Господь чрѣзъ
3 Моисея. Защото Моисей бѣше далъ на-
слѣдіе-то на двѣ-тѣ и половинѫ племена
оттамъ Іорданъ: но на Левиты-тѣ не
4 даде наслѣдіе между тѣхъ. Защото Іо-
сифови-тѣ сынове бѣхѫ двѣ племена, на
Манассіѭ и на Ефрема, и не дадохѫ на
Левиты-тѣ дѣлъ въ тѫзъ земѭ, само
градове за да обитаватъ, съ околности-
тѣ имъ, за добытъкъ-тъ имъ и за сто-
5 кѫ-тѫ имъ. Както заповѣда Господь
Моисею, така направихѫ Израилеви-тѣ
сынове, и раздѣлихѫ земѭ-тѫ.
6 И приближихѫ сѧ Іудини-тѣ сынове при
Іисуса въ Галгалъ, и рече му Халевъ
сынъ-тъ на Іефонніа Кенезовъ: Ты зна-
ешь слово-то което говори Господь Мои-
сею, человѣку Божію, за мене и за тебе
7 въ Кадисъ-варни. Азъ бѣхъ на четыри-
десеть годинъ, когато мя прати Моисей
рабъ Господень отъ Кадисъ-варни за да
прѣгледамъ земѭ-тѫ; и донесохъ му из-
вѣстіе споредъ както ми бѣше на сърд-
8 це. Братія-та ми обаче, които възлѣзо-
хѫ съ мене, обезсърдчихѫ людіе-тѣ: но
азъ послѣдовахъ напълно Господу Богу
9 моему. И заклѣ сѧ Моисей въ тойзи день,
и рече: Непрѣмѣнно земя-та, на коѭто
сѫ стѫпили нозѣ-тѣ ти, ще бѫде твое
наслѣдіе, и на сынове-тѣ ти за всегда;
защото напълно послѣдова ты Господу
10 Богу моему. И сега, ето, Господь мя
упази живъ, както рече, тѣзъ четыри-
десеть и петь лѣта, отъ който день го-
вори Господь това слово Моисею, кога-
то Израиль ходяше по пустынѭ-тѫ; и
сега, ето, азъ сьмь днесь на осмдесеть
11 и петь годины. Още и днесь сьмь си-
ленъ, като въ день-тъ когато мя прати
Моисей: както бѣше тогазь сила-та ми,
така е и сега сила-та ми, за брань, и
12 да излазямъ, и да влазямъ, Сега про-
чее дай ми тѫзи горѫ, за коѭто говори
Господь въ оный день; защото ты чу въ
оный день, че имаше тамъ Енакими и

голѣми укрѣпени градове; само Господь
да е съ мене, азъ ще гы изгонѭ, както
рече Господь.
13 И благослови го Іисусъ, и даде на Ха-
лева Іефонніевый-тъ сынъ Хевронъ за
14 наслѣдіе. За това Хевронъ станѫ наслѣ-
діе на Халева сынъ-тъ на Іефоннія Ке-
незовъ дори до днесь, защото напълно
15 послѣдова Господу Богу Израилеву. А
име-то на Хевронъ първо бѣше Киріаѳъ-
арва: *а Арва бѣше* голѣмъ человѣкъ
между Енакимы-тѣ. И земя-та ся утиши
отъ брань.

ГЛАВА 15.

1 А жрѣбіе-то за племе-то на Іудины-тѣ
сынове по родове-тѣ имъ бѣше при Иду-
мейскый-тъ прѣдѣлъ: пустыня-та Цинъ,
къмъ югъ, бѣше полуденный край.
2 И южный прѣдѣлъ имъ бѣше отъ при-
морія-та на солено-то море, отъ залива,
3 който ся протака къмъ югъ: И прости-
раше ся къмъ южнѫ-тѫ странѫ въ въс-
ходъ-тъ на Акраввимъ, и прѣминуваше
въ Цинъ, и възлазяше отъ южнѫ-тѫ
странѫ въ Кадисъ-варни, и минуваше Е-
сронъ, и възлазяше въ Аддаръ, и враща-
4 ше ся къмъ Каркѫ: И минуваше въ А-
смонъ, и излазяше до потокъ-тъ на Е-
гыпетъ, и свършваше ся прѣдѣлъ-тъ въ
море-то. Това ще ви бѫде южень прѣ-
дѣлъ.
5 А въсточный прѣдѣлъ бѣше солено-то
море, до край Іорданъ. И прѣдѣлъ-тъ
къмъ сѣвернѫ-тѫ странѫ *почнуваше* отъ
заливъ-тъ на море-то къмъ край-тъ на
6 Іорданъ: И възлазяше прѣдѣлъ-тъ до
Веѳаглѫ и минуваше къмъ сѣверъ на
Веѳаравѫ; и възлазяше прѣдѣлъ-тъ до
камыкъ-тъ на Воана Рувимовый-тъ сынъ:
7 И възлазяше прѣдѣлъ-тъ къмъ Девиръ
отъ долъ-тъ Ахоръ, и къмъ сѣверъ по-
вращаше ся къмъ Галгалъ, срещѫ въс-
ходъ-тъ на Адуммимъ, който е къмъ юж-
нѫ-тѫ странѫ на потокъ-тъ; послѣ прѣ-
минуваше прѣдѣлъ-тъ върху водѫ-тѫ на
Енсемесъ, и свършваше ся до источникъ-
8 тъ Рогилъ: И възлазяше прѣдѣлъ-тъ
прѣзъ долъ-тъ на Енномовый-тъ сынъ
къмъ южнѫ-тѫ странѫ на Іевусъ; (това
е Іерусалимъ:) и възлазяше прѣдѣлъ-тъ
на върхъ-тъ на горѫ-тѫ, която е срѣщѫ
долъ-тъ на Енномъ къмъ западъ, който
е въ край-тъ на долъ-тъ на Рафаимы-тѣ
9 къмъ сѣверъ: И прѣминуваше прѣдѣлъ-
тъ отъ върхъ-тъ на горѫ-тѫ до источ-
никъ-тъ на водѫ-тѫ Нефѳоя, и излазя-
ше въ градове-тѣ на горѫ-тѫ Ефронъ:
и управяше ся прѣдѣлъ-тъ къмъ Ваалѫ,
10 която е Киріаѳіаримъ: И вращаше ся
прѣдѣлъ-тъ отъ Ваалѫ къмъ западъ въ
горѫ-тѫ Сіиръ, и минуваше къмъ сѣверъ
въ странѫ-тѫ на горѫ-тѫ Іаримъ, коя-
то е Хасалонъ; и слазяше у Веѳсемесъ,
11 и минуваше въ Ѳамнѫ: Послѣ излазяше
прѣдѣлъ-тъ въ странѫ-тѫ на Аккаронъ
къмъ сѣверъ; и управяше ся прѣдѣлъ-тъ
въ Сикронъ, и минуваше въ горѫ-тѫ на
Ваалѫ и излазяше въ Іавнеилъ, и свър-
шваше ся прѣдѣлъ-тъ въ море-то.
12 И западный прѣдѣлъ бѣше голѣмо-то
море, и приморія-та. Тѣзи бѣхѫ прѣдѣ-
ли-тѣ на Іудины-тѣ сынове наоколо,
споредъ родове-тѣ имъ.
13 И на Халева Іефонніевый-тъ сынъ да-
де дѣлъ между Іудины-тѣ сынове, спо-
редъ повелѣніе-то Господне на Іисуса,
градъ-тъ на Арвѫ отца Енакова, който
14 е Хевронъ. И испади отъ тамъ Халевъ
трима-та Енаковы сынове, Сесая, и А-
15 химана, и Ѳалмая, Енаковы-тѣ чада. И
отъ тамъ възлѣзе противъ жители-тѣ на
Девиръ: а име-то на Девиръ по напрѣдъ
16 бѣше Киріаѳъ-сеферъ. И рече Халевъ:
Който порази Киріаѳъ-сеферъ, и го прѣ-
земе, нему ще дамъ Ахсѫ дъщерѭ си за
17 женѫ. И прѣзѣ го Гоѳоніилъ сынъ-тъ
на Кенеза братъ-тъ Халевовъ; и даде му
18 Ахсѫ дъщерѭ си за женѫ. И тя, кога-
то отхождаше, подсторі го да иска отъ
бащѫ ѝ нивѫ; и слѣзе отъ оселъ-тъ, и
19 рече ѝ Халевъ: Що ти е? А тя рече:
Дай ми благословеніе; понеже ми си
далъ южнѫ земѭ, дай ми и водны ис-
точницы. И даде ѝ горни-тѣ источницы,
и долни-тѣ источницы.
20 Това е наслѣдіе-то на племе-то на Іу-

диiы-тѣ сынове споредъ родове-тѣ имъ.
21 И най крайны-тѣ градове въ племе-то
на Іудины-тѣ сынове къмъ прѣдѣлы-тѣ
на Едомъ къмъ пладне бѣхѫ, Кавсеилъ
22 и Едаръ, и Іагуръ, И Кина, и Димона,
23 и Адада, И Кадесъ, и Асоръ, и Иенанъ,
24 Зифъ, и Телемъ, и Ваалоѳъ, (25) И Асоръ-
адатта, и Киріоѳъ, Есронъ, който е А-
26 соръ, Аманъ, и Сема, и Молада, (27) И
28 Асаргадда, и Есемонъ, и Веѳфалеѳъ, И
29 Асаръ-суалъ, и Вирсавее, и Визіотія, Ва-
30 ала, и Іимъ, и Асемъ, И Елеоладъ, и Хе-
31 силъ, и Хорма, И Сиклагъ, и Мадманна,
32 и Сансанна, И Леваоѳъ, и Силеимъ, и
Аинъ, и Риммонъ: всичкы-тѣ градове
двадесеть и деветь, и села-та имъ.
33 Въ равнина-та бѣхѫ Есѳаолъ, и Са-
34 раа, и Асна, И Заноа, и Енганимъ, Ѳап-
35 фуа, и Инамъ, Іармуѳъ, и Одолламъ, Со-
36 хо, и Азика, И Сагаримъ, и Адиѳаимъ,
и Гедира, (и Гедироѳаимъ,) градове че-
37 тыринадесеть, и села-та имъ; Сенанъ, и
38 Адаса, и Мигдалгадъ, И Далаанъ, и Мас-
39 фа, и Іокѳеилъ, Лахисъ, и Васкаѳъ, и Ег-
40 лонъ, И Хаввонъ, и Лахмасъ, и Хиѳлисъ,
41 И Гедироѳъ, Веѳъ-дагонъ, и Наама, и
Маккида, градове шестнадесеть, и села-та
42 имъ; Ливна, и Еѳеръ, и Асанъ, (43) И
44 Іефѳа, и Асена, и Несивъ, И Кеила, и
Ахзивъ, и Мариса, градове деветь, и се-
45 ла-та имъ: Аккаронъ, и паланкы-тѣ му,
46 и села-та му: Отъ Аккаронъ до море-то,
всичкы-тѣ които сѫ близу при Азотъ, и
47 села-та имъ: Азотъ, паланкы-тѣ му и се-
ла-та му, Газа, паланкы-тѣ ѝ, и села-та
ѝ, до Египетскый-тъ потокъ и голѣмо-
то море съ прѣдѣлъ-тъ *му*.
48 И въ планински-тѣ мѣста, Самиръ, и
49 Іаѳиръ, и Сохо, И Данна, и Киріаѳъ-сан-
50 на, която е Девиръ, И Анавъ, и Есѳемо,
51 и Анимъ, И Госенъ, и Олонъ, и Гило,
52 градове единадесеть, и села-та имъ: А-
53 равъ, и Дума, и Есанъ, И Іанумъ, и Веѳъ-
54 ѳапфуа, и Афека, И Хумата, и Киріаѳъ-
арва, който е Хевронъ, и Сіоръ, градове
55 деветь, и села-та имъ: Маонъ, Кармилъ,
56 и Зифъ, и Іута, И Іезраель, и Іокдеамъ,
57 и Заноа, Акаинъ, Гаваа, и Ѳамна, градо-
58 ве десеть, и села-та имъ: Алулъ, Веѳ-
59 суръ, и Гедоръ, И Маараѳъ, и Веѳаноѳъ,
и Елтеконъ, градове шесть, и села-та
60 имъ: Киріаѳъ-ваалъ, който е Киріаѳіа-
римъ, и Равва, градове два, и села-та
имъ.
61 Въ пустынѭ-тѫ, Веѳарава, Миддинъ,
62 и Сехаха, И Нивсанъ, и градъ-тъ на
соль-тѫ, и Енгадди, градове шесть, и
села-та имъ.
63 А Іудини-тѣ сынове не могохѫ да из-
гонятъ Іевусейцы-тѣ, които населявахѫ
Іерусалимъ, но живѣѭтъ Іевусейци-тѣ
съ Іудины-тѣ сынове въ Іерусалимъ до
този день.

ГЛАВА 16.

1 И паднѫ жрѣбіе на Іосифовы-тѣ сыно-
ве отъ Іорданъ *при* Іерихонъ, дори до
воды-тѣ на Іерихонъ къмъ истокъ, къмъ
пустынѭ-тѫ която възлазя отъ Іерихонъ
2 прѣзъ горѫ-тѫ Веѳиль, И простираше ся
отъ Веѳиль до Лузъ, и минуваше прѣзъ
3 прѣдѣлъ-тъ на Архіатароѳъ: И слазяше
отъ западъ въ прѣдѣлъ-тъ на Іафлети,
до прѣдѣлъ-тъ на долный-тъ Веѳоронъ,
и до Гезеръ, и излазяше въ море-то.
4 И зѣхѫ наслѣдіе-то си Іосифови-тѣ
5 сынове, Манассія и Ефремъ: И прѣдѣлъ-
тъ на Ефремовы-тѣ сынове споредъ ро-
дове-тѣ имъ бѣше *този:* прѣдѣлъ-тъ
на наслѣдіе-то имъ къмъ въсточнѫ-тѫ
странѫ бѣше Атароѳъ-аддаръ, до гор-
6 ній-тъ Веѳоронъ: И простираше ся прѣ-
дѣлъ-тъ къмъ море-то въ Михмеѳаѳъ кѫ-
дѣ сѣверъ; и прѣдѣлъ-тъ ся вращаше
къмъ истокъ до Танаѳъ-сило, и отъ тамъ
прѣминуваше къмъ истокъ въ Іанохъ:
7 И слазяше отъ Іанохъ въ Атароѳъ, и въ
Наараѳъ, и достигаше въ Іерихонъ, и
8 излазяше въ Іорданъ. Прѣдѣлъ-тъ отхо-
ждаше отъ Ѳапфуѫ къмъ западъ до по-
токъ-тъ Канѫ, и свършваше ся въ море-
то. Това е наслѣдіе-то на племе-то на
Ефремовы-тѣ сынове споредъ родове-тѣ
9 имъ. Имаше и градове отдѣлени за Е-
фремовы-тѣ сынове между наслѣдіе-то
на Манассіевы-тѣ сынове, всичкы-тѣ
10 градове и села-та имъ. И не изгонихѫ

Хананацы-тѣ които живѣяхѫ въ Гезеръ;
но Хананци-тѣ живѣѭтъ между Ефрем-
цы-тѣ дори до този день, и станахѫ
раби подданни.

ГЛАВА 17.

1 И *това* бѣше жрѣбіе-то за племе-то
на Манассіѭ, (защото той бѣше първо-
родный на Іосифа,) за Махира първород-
ный-тъ Манассіевъ който е отецъ на
Галаада; понеже той бѣше мѫжъ рат-
никъ, за това Галаадъ и Васанъ бѣхѫ
2 негови. Имаше *жрѣбіе* и за другы-тѣ
Манассіевы сынове споредъ родове-тѣ
имъ, за сынове-тѣ на Авіезера, и за
сынове-тѣ на Хелека, и за сынове-тѣ
на Асріиля, и за сынове-тѣ на Сихема,
и за сынове-тѣ на Ефера, и за сынове-тѣ
на Семида. Тія бѣхѫ мѫжкы-тѣ чада на
Манассіѭ Іосифовъ-тъ сынъ, споредъ
3 родове-тѣ имъ. Салпаадъ обаче (сынъ-тъ
на Ефера, *който бѣше* сынъ на Галаада,
а Галаадъ сынъ на Махира, *а Махиръ*
сынъ на Манассіѭ,) нѣмаше сынове, но
дъщери; и тѣзи сѫ имена-та на дъще-
ри-тѣ му, Маала, и Нуа, Егла, Мелха,
4 и Θерса. И дойдохѫ прѣдъ Елеазара
священникъ-тъ, и прѣдъ Іисуса сынъ-тъ
Навіевъ, и прѣдъ князове-тѣ, та рекохѫ:
Господь заповѣда Моисею да ни даде
наслѣдіе между братія-та ни. И даде имъ
споредъ повелѣніе-то Господне наслѣдіе
5 между братія-та на отца имъ. И паднѫ-
хѫ ся на Манассіѭ десеть дѣлове, освѣнь
землѭ-тѫ Галаадъ и Васанъ, които сѫ
6 оттамъ Іорданъ; Защото дъщери-тѣ на
Манассіѭ зѣхѫ наслѣдіе между сыно-
ве-тѣ му: а Галаадска-та земя бѣше на
другы-тѣ сынове на Манассіѭ.
7 И прѣдѣлъ-тъ на Манассіѭ бѣше отъ
Асиръ до Михмеѳаѳъ който е срещѫ Си-
хемъ: и простираше ся прѣдѣлъ-тъ на
8 дѣсно до жители-тѣ на Енѳапфуѭ. Ма-
нассія имаше землѭ-тѫ Θапфуѭ: а Θапфуа
надъ Манассіевъ-тъ прѣдѣлъ, *принадлѣ-*
9 *жеше* на Ефремовы-тѣ сынове. И слазя-
ше прѣдѣлъ-тъ до потокъ-тъ Канѫ, къмъ
пладне на потокъ-тъ: тѣзи Ефремови
градове бѣхѫ между градове-тѣ на Ма-
нассіѭ, и прѣдѣлъ-тъ на Манассіѭ бѣ-
ше къмъ сѣверъ на потокъ-тъ, и свър-
10 шваше ся въ море-то. Къмъ пладне бѣше
на Ефрема, а къмъ сѣверъ на Манассіѭ;
и море-то бѣше прѣдѣлъ-тъ му; и допи-
рахѫ къмъ сѣверъ до Асиръ, и къмъ ис-
11 токъ до Иссахаръ. И имаше Манассія,
въ *землѭ-тѫ* Иссахаръ и Асиръ, Веѳ-
санъ, и паланкы-тѣ му, и Ивлеамъ и па-
ланкы-тѣ му, и жители-тѣ на Доръ и па-
ланкы-тѣ му, и жители-тѣ на Ендоръ и
паланкы-тѣ му, и жители-тѣ на Θаанахъ
и паланкы-тѣ му, и жители-тѣ на Ма-
геддонъ и паланкы-тѣ му, три области.
12 А Манассіеви-тѣ сынове не могохѫ да
изгонятъ *жители-тѣ на* тѣзи градове,
но Ханаанци-тѣ упорствувахѫ да жи-
13 вѣѭтъ въ онѭзь землѭ. Но като ся укрѣ-
пихѫ Израилеви-тѣ сынове, турихѫ Ха-
наанцы-тѣ подъ данъкъ, но съвсѣмъ не
гы изгонихѫ.
14 И говорихѫ Іосифови-тѣ сынове на
Іисуса, и рекохѫ: Защо ни даде ты е-
дно *само* жрѣбіе и единъ дѣлъ да наслѣ-
димъ, като смы много людіе, както ны
15 благослови Господь до сега? А Іисусъ
имъ рече: Ако сте много людіе, вълѣзѣ-
те на дѫбравѫ-тѫ, и насѣчѣте еднѫ
странѫ отъ неѭ за себе си въ землѭ-тѫ
на Ферезейцы-тѣ, и на Рафаимы-тѣ, по-
неже е тѣсна за васъ гора-та Ефремъ.
16 И рекохѫ Іосифови-тѣ сынове: Не ще ся
падне намъ тая гора; и всичкы-тѣ Ха-
наанци, които живѣѭтъ въ землѭ-тѫ на
долъ-тъ, иматъ желѣзны колесницы, *и*
онѣзи които сѫ въ Веѳсанъ и въ палан-
кы-тѣ му, и *онѣзи* които *сѫ* въ долъ-тъ
17 Іезраель. И говори Іисусъ на Іосифовъ-тъ
домъ, на Ефрема и на Манассіѭ, и ре-
че: Вы сте много людіе, и имате голѣ-
мѫ силѫ; вы не ще да имате *само* едно
18 жрѣбіе; Но гора-та ще бѫде ваша; по-
неже е дѫбрава, и ще ѭ изсѣчете; и до
крайща-та си ще бѫде ваша; понеже ще
испадите Хананцы-тѣ, ако и да иматъ
желѣзны колесницы и да сѫ силни.

ГЛАВА 18.

1 И събра ся всичко-то събраніе на Из-
раилевы-тѣ сынове въ Сило, и постави-
хѫ тамъ скиніѭ-тѫ на събраніе-то; и
покори имъ ся земя-та.
2 И останахѫ между Израилевы-тѣ сы-
нове седмь племена които не бѣхѫ взѣли
3 наслѣдіе-то си. И рече Іисусъ на Израи-
левы-тѣ сынове: До кога вы ще бѫдете
нерадиви за да идете да обладаете зе-
мѭ-тѫ, коиато Господь Богъ на отцы-тѣ
4 ви даде вамъ? Изберѣте си по трима
мѫжіе отъ племе: и ще гы пратѭ, и ка-
то станатъ ще минатъ прѣзъ тази земѭ,
и ще ѭ опишатъ споредъ наслѣдія-та
5 си, и ще дойдѫтъ при мене. И ще ѭ
раздѣлятъ на седмь дѣлове: Іуда ще ос-
тане въ прѣдѣлы-тѣ си къмъ пладне, и
Іосифовый домъ ще остане въ прѣдѣлы-тѣ
6 си къмъ сѣверъ. И тый ще опишете зе-
мѭ-тѫ на седмь дѣлове, и ще донесете
тукъ при мене *описаніе-то*, и азъ ще
хвърлѭ жрѣбіе за васъ тукъ прѣдъ Го-
7 спода Бога нашего. Защото Левити-тѣ
нѣматъ дѣлъ между васъ: защото свя-
щенство-то Господне е наслѣдіе тѣмъ;
и Гадъ и Рувимъ и половина-та отъ пле-
ме-то Манассіево взѣхѫ наслѣдіе-то си
оттамъ Іорданъ къмъ истокъ, което Мои-
сей рабъ-тъ Господенъ имъ даде.
8 И станахѫ мѫжіе-тѣ та отидохѫ; и
заповѣда Іисусъ на онѣзи които отидохѫ
за да опишатъ земѭ-тѫ, и рече; Идѣте
и обходѣте земѭ-тѫ, за да ѭ опишете,
и върнѣте ся при мене, и азъ ще хвър-
лѭ жрѣбіе за васъ тукъ прѣдъ Господа
9 въ Сило. И отидохѫ мѫжіе-тѣ и обходи-
хѫ земѭ-тѫ, и описахѫ ѭ въ книгѫ по
градове на седмь дѣла, и дойдохѫ при
10 Іисуса въ станъ-тъ въ Сило. И хвърли
Іисусъ жрѣбіе за тѣхъ въ Сило прѣдъ
Господа; и раздѣли Іисусъ тамъ зе-
мѭ-тѫ на Израилевы-тѣ сынове споредъ
раздѣленія-та имъ.
11 И излѣзе жрѣбіе за племе-то на Ве-
ніаминовы-тѣ сынове по родове-тѣ имъ,
и падна ся прѣдѣлъ-тъ на наслѣдіе-то
имъ между Іудины-тѣ сынове и Іосифо-
вы-тѣ сынове.
12 И прѣдѣлъ-тъ имъ бѣше къмъ сѣверъ
отъ Іорданъ, и възлазяше прѣдѣлъ-тъ
къмъ странѫ-тѫ на Іерихонъ кадѣ сѣ-
веръ, и възлазяше прѣзъ горы-тѣ къмъ
западъ, и свършваше ся въ пустынѭ-тѫ
13 Веѳавенъ. И отъ тамъ минуваше прѣ-
дѣлъ-тъ къмъ Лузъ, кадѣ южна-тѫ стра-
нѫ на Лузъ, която е Веѳиль; и слазяше
прѣдѣлъ-тъ въ Атароѳъ-аддаръ, на го-
рѫ-тѫ която е къмъ пладне на дол-
ный-тъ Веѳоронъ.
14 И прѣдѣлъ-тъ ся простираше *отъ
тамъ*, и завращаше ся на западнѫ стра-
нѫ къмъ пладне, отъ горѫ-тѫ която е
срещѫ Веѳоронъ къмъ пладне; и свър-
шваше ся въ Киріаѳъ-ваалъ, който е Ки-
ріаѳіаримъ, градъ на Іудины-тѣ сынове:
това бѣше западна-та страна.
15 И южна-та страна бѣше отъ край-тъ
на Киріаѳіаримъ и минуваше прѣдѣлъ-тъ
къмъ западъ, и свършваше ся до источ-
16 никъ-тъ на водѫ-тѫ Нефѳоѫ; И слазяше
прѣдѣлъ-тъ въ край-тъ на горѫ-тѫ коя-
то е срещѫ дебрь-тъ на Енномовый-тъ
сынъ, който е въ долинѫ-тѫ на Рафаи-
мы-тѣ къмъ сѣверъ, и слазяше прѣзъ
дебрь-тъ на Еннома, въ южнѫ-тѫ странѫ
на Іевусъ, и слазяше при источникъ-тъ
17 Рогилъ, И като ся распростираше отъ
сѣверъ, минуваше въ Енсемесъ, и ис-
хождаше въ Галилоѳъ, който е срещѫ
въсходъ-тъ на Адумимъ, и слазяше
при камыкъ-тъ на Воана Рувимовый-тъ
18 сынъ, И минуваше въ странѫ-тѫ, която е
срещѫ Аравѫ къмъ сѣверъ, и слазяше въ
19 Аравѫ: И минуваше прѣдѣлъ-тъ къмъ
сѣвернѫ-тѫ странѫ на Веѳаглѫ; и свър-
шваше ся прѣдѣлъ-тъ въ сѣверный за-
ливъ на Солено-то море, къмъ южный-тъ
край на Іорданъ: той бѣше южный прѣ-
20 дѣлъ. А прѣдѣлъ-тъ му къмъ въсточнѫ-
тѫ странѫ бѣше Іорданъ. Това бѣше,
споредъ прѣдѣлъ-тъ си изоколо, наслѣ-
діе-то на Веніаминовы-тѣ сынове, по
родове-тѣ имъ.
21 А градове-тѣ за племе-то на Веніами-
новы-тѣ сынове по родове-тѣ имъ бѣхѫ

22 Іерихонъ, и Веѳагла, и Емекъ-кесисъ, И
23 Веѳарава, и Семараимъ, и Веѳиль, И А-
24 вимъ, и Фара, и Офра, И Хефаръ-аммо-
на, и Афни, и Гава, дванадесеть градове,
25 и села-та имъ: Гаваонъ, и Рама, и Ви-
26 роѳъ, И Масфа, и Хефира, и Моса, (27) И
28 Рекемъ, и Іерфаилъ, и Ѳарала, И Сила,
Елефъ, и Іевусъ, който е Іерусалимъ,
Гавааѳъ, и Киріаѳъ, четыринадесеть гра-
дове, и села-та имъ. Това е наслѣдіе-то
на Веніаминовы-тѣ сынове по родове-
тѣ имъ.

ГЛАВА 19.

1 И излѣзе второ-то жрѣбіе Симеону,
за племе-то на Симеоновы-тѣ сынове по
родове-тѣ имъ; и наслѣдіе-то имъ бѣше
вжтрѣ въ наслѣдіе-то на Іудины-тѣ сы-
2 нове. И зѣхж за наслѣдіе свое Вирсавеѳ,
3 (и Савеѳ,) и Моладж, И Асаръ-суалъ, и
4 Валж, и Асемъ, И Елѳоладъ, и Веѳулъ,
5 и Хормж. И Сиклагъ и Веѳъ-маркавоѳъ,
6 и Асаръ-суса, И Веѳлеваоѳъ, и Саруенъ,
7 градове тринадесеть, и села-та имъ; А-
инъ, Риммонъ, и Еѳеръ, и Асанъ, гра-
8 дове четыри и села-та имъ; И всичкы-тѣ
села които бѣхж около тѣзи градове до
Ваалаѳъ-виръ, южный Рамаѳъ. Това е
наслѣдіе-то за племе-то на Симеоновы-тѣ
9 сынове по родове-тѣ имъ. Отъ дѣлъ-тъ
на Іудины-тѣ сынове *ся даде* наслѣдіе-то
на Симеоновы-тѣ сынове, защото дѣлъ-тъ
на Іудины-тѣ сынове бѣше голѣмъ за
тѣхъ; за това Симеонови-тѣ сынове зѣ-
хж наслѣдіе-то си вжтрѣ въ тѣхно-то
наслѣдіе.
10 И излѣзе третьо-то жрѣбіе на Завуло-
новы-тѣ сынове по родове-тѣ имъ; и прѣ-
дѣлъ-тъ на наслѣдіе-то имъ бѣше до Са-
11 ридъ: И възлазяше прѣдѣлъ-тъ имъ къмъ
море-то, и Маралж, и досѣгаше до Да-
васеѳъ, и досѣгаше до потокъ-тъ кой-
12 то е срещж Іокнеамъ: И обращаше ся
отъ Саридъ къмъ истокъ слънца въ прѣ-
дѣлъ-тъ на Кислоѳъ-ѳаворъ, и излазяше
13 въ Давраѳъ, и възлазяше въ Іафіж: И
отъ тамъ минуваше къмъ истокъ въ Ге-
ѳеферъ, въ Итта-касинъ, и излазяше въ
14 Риммонъ-меѳоаръ, къмъ Нуж; И враща-
ше ся прѣдѣлъ-тъ отъ сѣверня-та странж
въ Анаѳонъ и свършваше ся въ долъ-тъ
15 Іефѳаилъ: И *обземаше* Каттаѳъ, и Наа-
далъ, и Симронъ и Идалж, и Виѳлеемъ:
16 градове дванадесеть и села-та имъ. То-
ва е наслѣдіе-то на Завулоновы-тѣ сы-
нове по родове-тѣ имъ, тѣзи градове и
села-та имъ.
17 Четвърто-то жрѣбіе излѣзе на Иссаха-
ра, за Иссахаровы-тѣ сынове по родове-
18 тѣ имъ. И прѣдѣлъ-тъ имъ бѣше Іезраель,
19 и Кесуллоѳъ, и Сунамъ, И Афераимъ, и
20 Сеонъ, и Анахараѳъ, И Равиѳъ, и Ки-
21 сіонъ, и Авесъ, И Ремеѳъ, и Енганнимъ,
22 и Енадда, и Веѳъ-фасисъ: И досѣгаше
прѣдѣлъ-тъ до Ѳаворъ, и Сахасимж, и
Веѳсемесъ, и прѣдѣлъ-тъ имъ ся свърш-
ваше въ Іорданъ: градове шестнадесеть,
23 и села-та имъ. Това е наслѣдіе-то за
племе-то на Иссахаровы-тѣ сынове, по
родове-тѣ имъ, градове-тѣ и села-та имъ.
24 И излѣзе пето-то жрѣбіе за племе-то
на Асировы-тѣ сынове споредъ родове-
25 тѣ имъ. И прѣдѣлъ-тъ имъ бѣше Хелкаѳъ,
26 и Али, и Ветенъ, и Ахсафъ, И Аламе-
лехъ, и Амадъ, и Мисалъ; и досѣгаше до
Кармилъ къмъ западъ, и въ Сихоръ-лив-
27 наѳъ: И обращаше ся къмъ истокъ слън-
ца въ Веѳъ-дагонъ, и досѣгаше до Заву-
лонъ и до долъ-тъ Іефѳаилъ къмъ сѣвер-
ня-та странж на Веѳемекъ, и Наилъ, и
28 излазяше въ Хаулъ на лѣво. И Евронъ, и
Роовъ, и Аммонъ, и Кана, до голѣмый-тъ
29 Сидонъ: И обращаше ся прѣдѣлъ-тъ въ
Рамж, и до укрѣпенный-тъ градъ Тиръ,
и обращаше ся прѣдѣлъ-тъ въ Осж, и
свършваше ся при море-то кждѣ странж-
30 тж на Ахзивъ: И Амма, и Афекъ, и Ро-
овъ: градове двадесеть и два, и села-та
31 имъ. Това е наслѣдіе-то за племе-то на
Асировы-тѣ сынове по родове-тѣ имъ,
тѣзи градове и села-та имъ.
32 Шесто-то жрѣбіе излѣзе на Нефѳали-
мовы-тѣ сынове, за Нефѳалимовы-тѣ сы-
33 нове по родове-тѣ имъ. И прѣдѣлъ-тъ
имъ бѣше отъ Елефъ, отъ Аллонъ близу
при Саананимъ, и Адами-некевъ, и Іав-
неилъ, до Лаккумъ, и свършваше ся при

34 Іорданъ: И обращаше ся прѣдѣлъ-тъ отъ
западъ въ Азноѳъ-ѳаворъ, и отъ тамъ
излазяше въ Уккокъ, и досѣгаше до За-
вулонъ къмъ югъ, и досѣгаше до Асиръ
къмъ западъ, и до Іуда къмъ истокъ
слънца при Іорданъ.
35 И оградени-тѣ градове бѣха Сиддимъ,
Серъ, и Аммаѳъ, Раккаѳъ, и Хиннероѳъ,
36 И Адама, и Рама, и Асоръ, (37) И Ке-
38 десъ, и Едраи, и Енасоръ, И Иронъ, и
Мигдалилъ, Орамъ, и Веѳанаѳъ, и Веѳ-
семесъ: градове деветнадесеть, и села-
39 та имъ. Това е наслѣдіе-то за племе-то
на Нефѳалимовы-тѣ сынове по родове-
тѣ имъ, градове-тѣ и села-та имъ.
40 Седмо-то жрѣбіе излѣзе за племе-то
на Дановы-тѣ сынове по родове-тѣ имъ.
41 И прѣдѣлъ-тъ на наслѣдіе-то имъ бѣше
42 Сараа, и Есѳаолъ, и Ерсемесъ, И Сала-
43 виинъ и Еалонъ, и Іеѳла, И Елонъ, и Ѳам-
44 наѳа, и Аккаронъ, И Елтеко, и Гивве-
45 ѳонъ, и Ваалаѳъ, И Іудъ, и Вани-варакъ,
46 и Геѳриммонъ, И Меіарконъ, и Ракконъ,
47 съ прѣдѣлъ-тъ който е срещу Іоппия. А
прѣдѣлъ-тъ на Дановы-тѣ сынове не имъ
стигаше; за това Данови-тѣ сынове въз-
лѣзохѫ и воювахѫ противъ Лесемъ, и
прѣзѣхѫ го, и поразихѫ го съ остро-то
на ножъ-тъ, и зѣхѫ го за наслѣдіе, и на-
селихѫ ся въ него, и Лесемъ наименова-
хѫ Данъ, по име-то на отца си Дана.
48 Това е наслѣдіе-то за племе-то на Дано-
вы-тѣ сынове по родове-тѣ имъ, тѣзи
49 градове и села-та имъ. А като свършихѫ
да дѣлятъ земѭ-тѫ споредъ прѣдѣлы-тѣ
ѝ, Израилеви-тѣ сынове дадохѫ помежду
си наслѣдіе на Іисуса Навіевъ-тъ сынъ:
50 Споредъ слово-то Господне дадохѫ му
градъ-тъ, който поиска, Ѳамнаѳъ-сарахъ
въ Ефремова-тѫ горѫ; и съгради градъ-тъ
и насели ся въ него.
51 Тѣзи сѫ наслѣдія-та, които Елеазаръ
священникъ-тъ и Іисусъ Навіевый сынъ
и началници-тѣ на отечественны-тѣ пле-
мена на Израилевы-тѣ сынове, раздѣли-
хѫ съсъ жрѣбіе въ Сило, прѣдъ Госпо-
да при двери-тѣ на скиніѭ-тѫ на събра-
ніе-то. И свършихѫ раздѣленіе-то на зе-
мѭ-тѫ.

ГЛАВА 20.

1 И говори Господь Іисусу и рече: Ка-
жи на Израилевы-тѣ сынове, и речи *имъ*:
2 Опрѣдѣлѣте си градове-тѣ за прибѣгну-
ваніе, за които ви рѣкохъ чрѣзъ Мои-
3 сея: За да прибѣгнува тамъ онзи убійца,
който убіе человѣка безъ намѣреніе, по
незнаяніе; и тѣ да ви бѫдатъ за прибѣ-
4 жище отъ отмъстителя на кръвь-тѫ. И
когато онзи който побѣгне въ единъ отъ
тѣзи градове застане въ входъ-тъ на
градскы-тѣ врата, и си каже работѫ-тѫ
въ слушаніе на старѣйшины-тѣ отъ онзи
градъ, тѣ да го пріематъ въ градъ-тъ
при себе си, и да му дадатъ мѣсто, и да
5 живѣе у тѣхъ. И ако отмъститель-тъ на
кръвь-тѫ го погне, тѣ да не прѣдадатъ
убійцѫ-тѫ въ рѫкѫ-тѫ му; защото по
незнаяніе е поразилъ ближній-тъ си, и
6 не го е мразилъ отъ понапрѣдъ. И да
живѣе въ онзи градъ, додѣ ся прѣдстави
прѣдъ събраніе-то на сѫдъ, до смърть-тѫ,
на великый-тъ священникъ, който е въ
онѣзи дни: тогазь убійца-та да ся върне,
и да отиде въ градъ-тъ си, и въ домъ-тъ
си, въ градъ-тъ отъ който е побѣгналъ.
7 И отдѣлихѫ Кадесъ въ Галилеѭ въ
Нефѳалимовѫ-тѫ горѫ, и Сихемъ въ Ефре-
мовѫ-тѫ горѫ, и Киріаѳъ-арва (която е
Хевронъ), въ Іудинѫ-тѫ горѫ.
8 А оттамъ Іорданъ срещу Іерихонъ,
къмъ истокъ, опрѣдѣлихѫ Восоръ въ пу-
стынѭ-тѫ на поле-то отъ Рувимово-то
племе, и Рамоѳъ въ Галаадъ отъ Гадово-
то племе, и Голанъ въ Васанъ отъ Ма-
насіево-то племе.
9 Тѣзи бѣхѫ опрѣдѣлени-тѣ градове за
всичкы-тѣ Израилевы сынове, и за чуж-
денцы-тѣ които живѣѭтъ между тѣхъ,
щото всякой който бы убилъ нѣкого
безъ намѣреніе, да бѣга тамъ, и да ся
не убіе отъ рѫкѫ-тѫ на отмъстителя на
кръвь-тѫ, додѣ да ся прѣдстави прѣдъ
събраніе-то.

ГЛАВА 21.

1 И дойдоха началници-тѣ на отцы-тѣ
Левитскы при Елеазара священника, и
при Іисуса Навіевъ-тъ сынъ, и при на-
чалницы-тѣ на отцы-тѣ отъ племена-та
2 на Израилевы-тѣ сынове, Та имъ гово-
риха въ Сило въ земя-тѫ Ханаанъ, и
рекоха: Господь заповѣда чрѣзъ Моисея
да ни ся дадѫтъ градове да обитавамы и
3 околности-тѣ имъ за скотове-тѣ ни. И
дадоха Израилеви-тѣ сынове на Леви-
ты-тѣ отъ наслѣдіе-то си, споредъ сло-
во-то Господне, тѣзи градове съ окол-
ности-тѣ имъ.
4 И излѣзе жрѣбіе за родове-тѣ на Каа-
ѳовцы-тѣ; и сынове-тѣ на Аарона свя-
щенника, които бѣхѫ отъ Левиты-тѣ,
зѣхѫ чрѣзъ жрѣбіе отъ Іудино-то племе,
и отъ Симеоново-то племе, и отъ Веніа-
миново-то племе, тринадесеть градове.
5 А останали-тѣ Кааѳови сынове *зѣхѫ*
чрѣзъ жрѣбіе отъ родове-тѣ на Ефремо-
во-то племе, и отъ Даново-то племе, и
отъ половинѫ-тѫ на Манассіево-то пле-
ме, десеть градове.
6 И Гирсонови-тѣ сынове *зѣхѫ* чрѣзъ
жрѣбіе отъ родове-тѣ на Иссахарово-то
племе, и отъ Асирово-то племе, и отъ
Нефѳалимово-то племе, и отъ половинѫ-
тѫ на Манассіево-то племе у Васанъ,
тринадесеть градове.
7 Мераріеви-тѣ сынове споредъ родове-
тѣ си *зѣхѫ* отъ Рувимово-то племе, и
отъ Гадово-то племе, и отъ Завулоно-
во-то племе, дванадесеть градове.
8 И дадохѫ Израилеви-тѣ сынове чрѣзъ
жрѣбіе на Левиты-тѣ тѣзи градове, и
прѣдградія-та имъ, както заповѣда Го-
сподь чрѣзъ Моисея.
9 И дадохѫ отъ племе-то на Іудины-тѣ
сынове, и отъ племе-то на Симеоновы-тѣ
сынове, тѣзи градове, които ся споме-
10 нувать *тукъ* по име: И зѣхѫ гы Аа-
ронови-тѣ сынове, които бѣхѫ отъ ро-
дове-тѣ на Кааѳовцы-тѣ, които сѫ отъ
Левіевы-тѣ сынове; защото пьрво-то
11 жрѣбіе станѫ за тѣхъ. И дадохѫ имъ
градъ-тъ на Арвѫ Енаковый-тъ отецъ,
(който е Хевронъ) въ Іудинѫ-тѫ горѫ, и
12 прѣдградія-та му около него. А нивы-тѣ
на градъ-тъ, и села-та му, дадохѫ на Ха-
лева Іефонніевъ-тъ сынъ за притяжаніе
13 нему. И дадохѫ на сынове-тѣ на Ааро-
на священника градъ-тъ на прибѣжище
за убійца, Хевронъ, и прѣдградія-та му,
14 и Ливнѫ, и прѣдградія-та ѝ, И Іаѳиръ
и прѣдградія-та му, и Естемой и прѣд-
15 градія-та му, И Олонъ и прѣдградія-та
16 му, и Девиръ и прѣдградія-та му, И А-
инъ и прѣдградія-та му, и Іуттѫ и прѣд-
градія-та ѝ, и Веесемесъ и прѣдградія-та
му: деветь градове отъ тѣзи двѣ-тѣ пле-
17 мена; И отъ Веніаминово-то племе, Га-
ваонъ и прѣдградія-та му, Гавѫ и прѣд-
18 градія-та ѝ, Анаѳоѳъ и прѣдградія-та му,
и Алмонъ и прѣдградія-та му: четыри
19 градове. Всичкы-тѣ градове на Аароно-
вы-тѣ сынове священницы-тѣ, тринаде-
сеть градове, и прѣдградія-та имъ.
20 И родове-тѣ на Кааѳовы-тѣ сынове,
на Левиты-тѣ които оставахѫ отъ Каа-
ѳовы-тѣ сынове, зѣхѫ градове-тѣ на
свое-то жрѣбіе отъ Ефремово-то племе.
21 И дадохѫ имъ градъ-тъ на прибѣжище
за убійца, Сихемъ и прѣдградія-та му
въ Ефремовѫ-тѫ горѫ, и Гезеръ и прѣд-
22 градія-та му, И Кивцаимъ и прѣдградія-та
му, и Веѳоронъ и прѣдградія-та му: че-
23 тыри градове; И отъ Даново-то племе,
Елтеко и прѣдградія-та му, Гиввеѳонъ
24 и прѣдградія-та му, Еалонъ и прѣдгра-
дія-та му, Геѳриммонъ и прѣдградія-та
25 му; четыри градове: И отъ половинѫ-тѫ
на Манассіево-то племе, Ѳаанахъ и прѣд-
градія-та му, и Геѳриммонъ и прѣдгра-
26 дія-та му: два града. Всичкы-тѣ градове
бѣхѫ десеть, и прѣдградія-та имъ, за
родове-тѣ на останалы-тѣ Кааѳовы сы-
нове.
27 А на Гирсоновы-тѣ сынове, отъ родо-
ве-тѣ на Левиты-тѣ *дадохѫ* отъ *дру-
гѫ-тѫ* половинѫ на Манассіево-то пле-
ме, градъ-тъ на прибѣжище за убійца,
Голанъ у Васанъ и прѣдградія-та му, и
Веесѳерѫ и прѣдградія-та ѝ; два града:
28 И отъ Иссахарово-то племе, Кисіонъ и

29 прѣдградія-та му, Давраѳъ, и прѣдгра-
дія-та му, Іармуѳъ и прѣдградія-та му,
Енганимъ и прѣдградія-та му; четыри
30 града: И отъ Асирово-то племе, Ми-
саалъ и прѣдградія-та му, Авдонъ и
31 прѣдградія-та му, Хелкаѳъ и прѣдгра-
дія-та му, Роовъ и прѣдградія-та му;
32 четыри града: И отъ Нефѳалимово-то
племе, градъ-тъ на прибѣжище за убій-
цѫ, Кедесъ въ Галилеѭ и прѣдградія-та
му, и Аммоѳъ-доръ и прѣдградія-та му,
и Карѳанъ и прѣдградія-та му; три гра-
33 да. Всичкы-тѣ градове на Гирсонов-
цы-тѣ, споредъ родове-тѣ имъ, бѣхѫ
тринадесеть градове и прѣдградія-та имъ.
34 И на родове-тѣ на Мераріевы-тѣ сы-
нове, останалы-тѣ отъ Левиты-тѣ, *да-
дохѫ* отъ Завулоново-то племе, Іокнеамъ
и прѣдградія-та му, *и* Карѳѫ и прѣд-
35 градія-та ѝ, Димнѫ и прѣдградія-та ѝ,
Наалолъ и прѣдградія-та му; четыри
36 града: И отъ Рувимово-то племе *дадо-
хѫ* Восоръ и прѣдградія-та му, и Іассѫ
37 и прѣдградія-та ѝ, Кедимоѳъ и прѣд-
градія-та му, и Мефааѳъ и прѣдградія-та
38 му; четыри града: И отъ Гадове-то пле-
ме *дадохѫ* градъ-тъ на прибѣжище за
убійцѫ, Рамоѳъ въ Галаадъ и прѣдгра-
дія-та му, и Маханаимъ и прѣдградія-та
39 му, Есевонъ и прѣдградія-та му, Іазиръ
и прѣдградія-та му; всичкы-тѣ четыри
40 градове. Всичкы-тѣ градове *които да-
дохѫ* чрѣзъ жрѣбіе на Мераріевы-тѣ
сынове, споредъ родове-тѣ имъ, на ос-
таналы-тѣ отъ родове-тѣ на Левиты-тѣ,
бѣхѫ дванадесеть градове.
41 Всичкы-тѣ градове на Левиты-тѣ ме-
жду притяжаніе-то на Израилевы-тѣ сы-
нове, бѣхѫ четырдесеть и осмь градо-
42 ве съ прѣдградія-та имъ. Тѣзи градове
бѣхѫ всякой съ прѣдградія-та си наоко-
ло; така бѣхѫ всичкы тѣзи градове.
43 И даде Господь на Израиля всичкѫ-тѫ
землѭ, коіято ся заклѣ да даде на от-
цы-тѣ имъ, и обладахѫ ѭ, и населихѫ
44 ся въ неѭ. И даде имъ Господь упоко-
еніе отъ всякадѣ, по всичко що ся клѣ
на отцы-тѣ имъ: и никой отъ всичкы-тѣ
имъ врагове не можѐ да застане срещѫ
лице-то имъ; всичкы-тѣ имъ врагове
45 прѣдаде Господь въ рѫкѫ-тѫ имъ. Не
пропаднѫ нито една отъ всичкы-тѣ доб-
ры думы, които Господь говори на Из-
раилевый-тъ домъ: всичкы-тѣ ся сбѫ-
днахѫ.

ГЛАВА 22.

1 Тогазь повыка Іисусъ Рувимовцы-тѣ,
и Гадовцы-тѣ, и половинѫ-тѫ отъ Ма-
2 нассіево-то племе, Та имъ рече: Вы
упазихте всичко що ви заповѣда Моисей
рабъ-тъ Господень, и послушахте
гласъ-тъ ми по всичко що ви заповѣдахъ.
3 Не оставихте братія-та си въ тѣзи мно-
го-то дни дори до днесь, но упазихте
съвършенно заповѣдь-тѫ на Господа Бо-
4 га вашего. И сега Господь Богъ вашъ
успокои братія-та ви, както имъ ся обѣ-
ща: сега прочее върнѣте ся, та идѣте
въ кѫщы-тѣ си, въ землѭ-тѫ на ваше-то
притяжаніе, което Моисей рабъ-тъ Го-
5 сподень даде вамъ оттамъ Іорданъ. Но
пазѣте добрѣ да вършите заповѣди-тѣ и
законъ-тъ, който ви заповѣда Моисей
рабъ-тъ Господень, да обичате Господа
Бога вашего, и да ходите въ всичкы-тѣ
му пѫтища, и да пазите заповѣди-тѣ му,
и да сте прилѣпени нему, и да му слу-
жите съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ
6 всичкѫ-тѫ си душѫ. И благослови гы
Іисусъ, и отпуснѫ гы; и отидохѫ въ
7 кѫщы-тѣ си. И на половинѫ-тѫ отъ Ма-
нассіево-то племе даде Моисей *наслѣ-
діе* въ Васанъ; а на *другѫ-тѫ* му поло-
винѫ даде Іисусъ *наслѣдіе* между бра-
тія-та имъ отсамъ Іорданъ къмъ западъ.
И когато гы проводи Іисусъ въ кѫщы-тѣ
8 имъ, благослови гы: И говори имъ и ка-
за: Върнѣте ся съ много богатство въ
кѫщы-тѣ си, и съ твърдѣ много ското-
ве, съсъ сребро и злато, и съ мѣдь и съ
желѣзо, и съ твърдѣ много дрехы; раз-
дѣлѣте корысти-тѣ на неприятели-тѣ си
съ братія-та си.
9 И Рувимови-тѣ сынове, и Гадови-тѣ
сынове и половина-та отъ Манассіево-то
племе ся върнахѫ и тръгнахѫ отъ Изра-

влевы-тѣ синове отъ Сило, който е въ
земя-та Ханаанъ, за да идатъ въ земя-
та Галаадъ, въ земя-та на стяжаніе-то
си, която придобихж споредъ слово-то
Господне чрѣзъ Моисея.
10 И като дойдохж въ околность-тж на
Іорданъ, която е въ Ханаанскж-тж зе-
мя, Рувимови-тѣ сынове, и Гадови-тѣ
сынове, и половина-та отъ Манассіево-то
племе, съзидахж тамъ олтарь при Іор-
11 данъ, олтарь голѣмъ на глєдъ. И чухж
Израилеви-тѣ сынове да ся говори: Ето
Рувимови-тѣ сынове, и Гадови-тѣ сыно-
ве, и половина-та отъ Манассіево-то
племе, съзидахж олтарь отъ странж-тж
на земя-тж Ханаанъ, въ околность-тж
на Іорданъ, до прѣходъ-тъ на Израиле-
12 вы-тѣ сынове. И когато чухж Израиле-
ви-тѣ сынове, събра ся всичко-то съ-
браніе на Израилевы-тѣ сынове въ Сило,
за да възлѣзатъ да ратуватъ противъ
13 тѣхъ. И пратихж Израилеви-тѣ сынове
на Рувимовы-тѣ сынове, и на Гадовы-тѣ
сынове, и на половинж-тж отъ Манас-
сіево-то племе, въ земя-тж Галаадъ,
Финееса сынъ-тъ на Елеазара священ-
14 ника, И съ него десеть князове *по* е-
динъ князь на отеческый-тъ домъ, отъ
всяко Израилево племе, и всякой бѣше
глава на отеческый-тъ си домъ, надъ
15 Израилевы-тѣ тысящы. И отидохж при
Рувимовы-тѣ сынове, и при Гадовы-тѣ
сынове, и при половинж-тж отъ Манас-
сіево-то племе въ земя-тж Галаадъ, та
16 имъ говорихж, и казахж: Така говори
всичко-то събраніе Господне: Какво е
това прѣстапленіе което сторихте про-
тивъ Бога Израилевъ, да ся върнете
днесь да не слѣдувате Господа и сте си
съградили олтарь, за да отстапите днесь
17 отъ Господа? Малко ли быде за насъ
съгрѣшеніе-то Фегорово, отъ което до-
ри до днесь не смы ся очистили, и ста-
18 нж язва въ събраніе-то Господне, И вы
ще ся върнете ли днесь отъ подирѣ Го-
спода? И ще бѫде че ако отстапите вы
днесь отъ Господа, утрѣ ще ся разгнѣви
противъ всичко-то Израилево събраніе.
19 Ако ли земя-та на стяжаніе-то ви е не-
чиста, минѣте въ земя-тж на стяжаніе-то
Господне, дѣто стои скинія-та Господня,
и земѣте стяжаніе между насъ; и не от-
стапвайте отъ Господа, нито отъ насъ
да отстапите и да си съградите олтарь
освѣнь олтарь-тъ на Господа Бога на-
20 шего. Не сторн ли прѣстапленіе Аханъ
Зараевый сынъ въ проклѣтіж-тж, и пад-
нж гнѣвъ върхъ всичко-то Израилево съ-
браніе? И той человѣкъ не погинж самъ
въ беззаконіе-то си.
21 Тогазь отговорихж Рувимови-тѣ сыно-
ве, и Гадови-тѣ сынове, и половина-та
отъ Манассіево-то племе, та рекохж на
22 Израилевы-тѣ тысященачалницы: Крѣп-
кый Богъ Іеова, крѣпкый Богъ Іеова,
той знае, и Израиль самъ ще узнае: ако
смы сторили това за отстапленіе, или
ако, за прѣстапленіе противъ Господа,
да ны не избавишъ, *Господи*, тозь день.
23 Ако смы си съградили олтарь за да ся
върнемъ да не слѣдуваме Господа, или
ако за да принесемъ върху него всесъж-
женіе или приношенія, или ако за да
принесемъ върхъ него примирителны
жъртвы, самъ Господь нека издири *то-*
24 *ва*. И ако не сторихмы това отъ страхъ,
като думахмы: Утрѣ могатъ чада-та ви
да говорятъ на чада-та ни, и да рекатъ:
Що имате вы да правите съ Господа Бо-
25 га Израилева? Защото Господь положи
Іорданъ прѣдѣлъ между насъ и васъ, Ру-
вимови сынове и Гадови сынове; нѣма-
те дѣлъ въ Господа; и сынове-тѣ ви
направятъ сынове-тѣ ни да прѣстанатъ
26 да ся боятъ отъ Господа. За това ре-
кохмы: Да земемъ да си съградимъ този
олтарь, не за всесъжженіе, нито за
27 жъртвж, Но за да е свидѣтелство между
насъ и васъ, и между родове-тѣ ни по-
дирѣ насъ, че ный можемъ да правимъ
службж-тж Господнж прѣдъ него съсъ
всесъжженія-та си и съ жъртвы-тѣ си, и
съ примирителны-тѣ си приношенія; за
да не рекатъ утрѣ чада-та ви на чада-та
28 ни: Вы нѣмате дѣлъ въ Господа. За то-
ва рекохмы: Ако ся случи да говорятъ
така намъ, или на родове-тѣ ни утрѣ,
тогазь ще отговоримъ: Ето подобіе-то

на олтарь-тъ Господенъ, който съградихѫ отци-тѣ ни, не за всесъжженіе, нито
за жъртвѫ, но за да е свидѣтелство меж-
29 ду насъ и васъ. Да не бѫде, да отстанимъ ный отъ Господа, и да ся върнемъ
днесь да не слѣдувамы Господа да съградимъ олтарь за всесъжженіе, за приношеніе, и за жъртвѫ, освѣнь олтарь-тъ на Господа Бога нашего, който е прѣдъ скиніѭ-тѫ му.
30 И като чухѫ Финеесъ священникъ-тъ и князове-тѣ на събраніе-то, и тысященачалници-тѣ Израилеви, които бѣхѫ съ него, думы-тѣ които говорихѫ Рувимови-тѣ сынове, и Гадови-тѣ сынове, и Манассіеви-тѣ сынове, възблагодарихѫ
31 ся. И рече Финеесъ, сынъ-тъ Елеазаровъ священникъ-тъ, на Рувимовы-тѣ сынове, и на Гадовы-тѣ сынове, и на Манассіевы-тѣ сынове: Днесь познахмы че Господь е въ срѣдъ насъ, защото не направихте това прѣстѫпленіе противъ Господа; чрѣзъ това избавихте Израилевы-тѣ сынове отъ рѫкѫ-тѫ Господнѭ.
32 Тогазь Финеесъ сынъ-тъ Елеазаровъ священникъ-тъ съ князове-тѣ върнахѫ ся отъ Рувимовы-тѣ сынове. и отъ Гадовы-тѣ сынове, отъ землѭ-тѫ Галаадъ, въ землѭ-тѫ Ханаанъ, при Израилевы-тѣ сы-
33 нове, и донесохѫ имъ отвѣтъ. И това нѣщо угодно быде на Израилевы-тѣ сынове; и благословихѫ Бога Израилеви-тѣ сынове, и не рекохѫ *вече* да възлѣзѫтъ противъ тѣхъ на бой, за да разорятъ землѭ-тѫ дѣто живѣехѫ Рувимови-тѣ сынове и Гадови-тѣ сынове.
34 И нарекохѫ Рувимови-тѣ сынове и Гадови-тѣ сынове олтарь-тъ *Едъ; защото *думахѫ:* Това ще бѫде свидѣтелство между насъ, че Іеова е Богъ.

ГЛАВА 23.

1 И слѣдъ много врѣме отъ както успокои Господь Израиля отъ всичкы-тѣ му непріятели наоколо, и Іисусъ бѣше ос-
2 тарѣлъ и прѣминѫлъ на възрастъ, Свыка Іисусъ всичкый Израиль, старѣйшины-тѣ имъ и началницы-тѣ имъ, и сѫдіи-тѣ имъ, и надзиратели-тѣ имъ, та имъ рече: Азъ остарѣхъ, и прѣминѫлъ съмь на възрастъ.
3 А вы видѣхте всичко що направи за васъ Господь Богъ вашъ на всичкы тѣзи народы; защото Господь Богъ
4 вашъ, той е който ратува за васъ. Ето, азъ раздѣлихъ съсъ жрѣбіе вамъ за наслѣдіе на племена-та ви тѣзи останали народы, съсъ всичкы-тѣ народы които погубихъ, отъ Іорданъ дори до голѣмо-то
5 море, къмъ западъ слънца. И Господь Богъ вашъ, той ще гы испѫди отъ лице-то ви, и ще гы изгони отъ лице-то ви; и ще завладѣете землѭ-тѫ имъ, както Господь Богъ вашъ ся обѣща вамъ.
6 Бѫдѣте много крѣпкы да пазите и да вършите всичко що е написано въ книгѫ-тѫ на Моисеовый-тъ законъ, безъ да ся уклонявате отъ него на дѣсно или на
7 лѣво: За да ся не смѣсите съ тѣзи народы, които останахѫ по между вы, нито да поменувате имена-та на богове-тѣ имъ, нито да ся закълнете *въ тѣхъ*, нито да имъ послужите, нито да имъ ся
8 поклоните: Но при Господа Бога вашего да сте прилѣпени, както сте были до
9 този день. Защото Господь изгони отъ лице-то ви народы голѣмы и силны; и никой не можѐ до днешній день да устои
10 прѣдъ васъ. Единъ отъ васъ ще погне тысящѫ; защото Господь Богъ вашъ, той е който ратува за васъ, както ся обѣща вамъ.
11 За това внимайте добрѣ на себе си,
12 да любите Господа Бога вашего. Понеже ако ся върнете нѣкога назадъ, та ся прилѣпите при остатъкъ-тъ на тѣзи народы, при тѣзи останалы-тѣ между васъ, и направите съ тѣхъ сватовство, и ся
13 смѣсите съ тѣхъ, и тѣ съ васъ, Да знаете добрѣ че Господь Богъ вашъ не ще вече да изгони отъ лице-то ви тѣзи народы, но ще ви бѫдѫтъ сѣти и примкы, и бичове по ребра-та ви, и тръніе въ очи-тѣ ви, додѣ исчезнете изъ тази добрѫ землѭ, която ви Господь Богъ вашъ да-
14 де. И ето, азъ днесь отхождамъ въ

* Свидѣтелство.

нать-тъ на всичкж-тж земіж, и вы позна-
вате съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ
всичкж-тж си душж, че не паднж на-
празно нито една отъ тѣзи добры ду-
мы, които Господь Богъ вашъ говори за
вас: всичкы-тѣ ся сбаднахж на васъ, ни
15 една отъ тѣхъ не паднж напраздно. За
това както ся сбаднахж на васъ всичкы-
тѣ добры думы които говори вамъ Господь
Богъ вашъ, така Господь ще нанесе на
васъ всичкы-тѣ злы думы, додѣ вы ис-
трѣби отъ тази добрж земіж, коіжто ви
16 даде Господь Богъ вашъ. Когато прѣ-
стжпите завѣтъ-тъ на Господа Бога ва-
шего, който заповѣда вамъ, и отидете
та послужите на другы богове, и имъ ся
поклоните, тогазь гнѣвъ-тъ Господень
ще ся запали противъ васъ, и ще ис-
чезнете скоро изъ добрж-тж земіж, коіж-
то ви даде.

ГЛАВА 24.

1 И събра Іисусъ всичкы-тѣ Израилевы
племена въ Сихемъ, и свыка старѣйши-
ны-тѣ на Израиля, и началницы-тѣ имъ,
и садіи-тѣ имъ, и надзиратели-тѣ имъ;
та застанахж прѣдъ Бога.
2 И рече Іисусъ на всичкы-тѣ людіе:
Така говори Господь Богъ Израилевъ;
Оттамъ рѣкж-тж обитавахж въ старо
врѣме отци-тѣ ви, Ѳарра, Авраамовый
отецъ и Нахоровый отецъ, и служихж
3 на другы богове. И взѣхъ отца ви Авраа-
ма, отъ оназь странж на рѣкж-тж, и во-
дихъ го прѣзъ всичкж-тж Ханаанскж зе-
між, и умножихъ сѣме-то му, и дадохъ
4 му Исаака; И на Исаака дадохъ Іакова
и Исава; и дадохъ на Исава горж-тж
Сіиръ, да ж наслѣди; а Іаковъ и сыно-
5 ве-тѣ му слѣзохж въ Египетъ. И пра-
тихъ Моисея и Аарона, и поразихъ Е-
гипетъ съ язвы, които направихъ въ
6 срѣдъ него, и послѣ вы изведохъ. И ка-
то изведохъ отцы-тѣ ви изъ Египетъ,
дойдохте въ море-то; и погнахж Египт-
тяни-тѣ вслѣдъ отцы-тѣ ви съ колесни-
7 цы и коніе въ Червено-то море: И вик-
нахж къмъ Господа, и той тури мракъ
между васъ и Египтяны-тѣ, и наведе
върхъ тѣхъ море-то, и покры гы; и очи-
тѣ ви видѣхж що направихъ въ Египетъ;
8 и живѣхте въ пустынж-тж много дни. И
доведохъ вы въ земіж-тж на Аморрейцы-
тѣ, които живѣехж оттамъ Іорданъ, и
ратувахж противъ васъ, и прѣдадохъ гы
въ ржцѣ-тѣ ви, и наслѣдихте земіж-тж
имъ, и истрѣбихъ гы отъ лице-то ви.
9 И станж Валакъ Сепфоровый сынъ,
Моавскый царь, и ратува противъ Изра-
иля; и прати та повыка Валаама Вео-
10 ровъ-тъ сынъ за да вы прокълне; Но
азъ не рачихъ да послушамъ Валаама; и
той даже вы и благослови, и избавихъ
11 вы отъ ржкж-тж му. И прѣминахте Іор-
данъ, та дойдохте въ Іерихонъ; и рату-
вахж противъ васъ, Іерихонскы-тѣ мж-
жіе, Аморрейци-тѣ, и Ферезейци-тѣ, и
Хананеи-тѣ, и Хеттейци-тѣ, и Герге-
сейци-тѣ, и Евейци-тѣ, и Іевусейци-тѣ:
12 и прѣдадохъ гы въ ржцѣ-тѣ ви. И пра-
тихъ прѣдъ васъ стършени-тѣ, които гы
изгонихж отъ лице-то ви, двама-тж А-
морейскы царіе: не съ твой-тъ ножъ,
13 нито съ твой-тъ лжкъ. И дадохъ ви зе-
між, въ коіжто ся не трудихте, и градове,
които вы не сте съградили, и живѣете
въ тѣхъ; и ядете отъ лозіж и маслины,
които не сте садили.
14 Сега прочее бойте ся отъ Господа, и
служѣте му съсъ цѣлость и истинж; и
отхвърлѣте богове-тѣ на които послу-
жихж отци-тѣ ви оттамъ рѣкж-тж, и въ
15 Египетъ, и служѣте Господу. Но ако не
ви е угодно да служите Господу, избе-
рѣте днесь кому искате да служите, на
онѣзи ли богове на които служихж от-
ци-тѣ ви оттамъ рѣкж-тж, или на тѣзи
богове на Аморрейцы-тѣ, на които въ
земіж-тж живѣете; но азъ и домъ-тъ ми
ще служимъ Господу.
16 И отговорихж людіе-тѣ, и рекохж: Да
не бжде да оставимъ Господа, за да си
17 поклонимъ на другы богове! Защото Го-
сподь е Богъ нашъ, той възведе насъ и
отцы-тѣ ни изъ Египетскж-тж земіж, отъ
домъ-тъ на рабство-то, и той направи
прѣдъ насъ голѣмы-тѣ онѣзи знаменія, и

упази ны въ всичкый-тъ пать който пх-
тувахмы, и между всичкы-тѣ народы,
18 прѣзъ които прѣминахмы: И изгони Го-
сподь отъ лице-то ни всичкы-тѣ наро-
ды, и Аморрейцы-тѣ които живѣехл въ
тазь земл. И ный ще служимъ Господу;
защото той е Богъ нашъ.
19 И рече Іисусъ на людіе-тѣ: Не ще мо-
жете да служите Господу: защото той е
Богъ прѣсвятъ; Богъ ревнивъ е; не ще да
прости прѣстапленія-та и грѣхове-тѣ ви.
20 Защото когато оставите Господа, и ся
поклоните на чужды-тѣ богове; тогазь
ще ся обърне и ще ви створи зло, и ще
вы истрѣби, подиръ добро-то което ви
е сторилъ.
21 И рекохл людіе-тѣ Іисусу: Не, но
Господу ще служимъ.
22 И рече Іисусъ на людіе-тѣ: Вы сте
свидѣтели за себе си, че вы избрахте за
себе си Господа, да му служите. И тѣ
рекохл: Свидѣтели смы.
23 Сега прочее отхвърлѣте чужды-тѣ бо-
гове, които сл въ срѣдъ васъ, и прѣкло-
нѣте сърдце-то си къмъ Господа Бога
Израилева.
24 И рекохл людіе-тѣ Іисусу: На Гос-
пода Бога нашего ще служимъ, и него-
вый-тъ гласъ ще слушамы.
25 И направи Іисусъ завѣтъ съ людіе-тѣ
въ онзи день, и тури имъ законъ и садъ
26 въ Сихемъ. И написа Іисусъ тѣзи думы
въ книгл-тл на Божій-тъ законъ; и зѣ
голѣмъ камыкъ, та го постави тамъ подъ
теревинѳъ-тъ, който е близу при святи-
27 лище-то Господне. И рече Іисусъ на
всичкы-тѣ людіе: Ето, този камыкъ ще
бжде намъ за свидѣтелство, защото той
чу всичкы-тѣ Господни думы, които го-
вори той намъ; и тъй ще бжде за сви-
дѣтелство вамъ, за да ся не отречете
28 отъ Бога вашего. И испрати Іисусъ лю-
діе-тѣ всякого въ наслѣдіе-то му.
29 И слѣдъ това, умрѣ Іисусъ сынъ На-
виевъ, рабъ Господенъ, на възрастъ сто
30 и десеть годинъ. И погребохл го въ
прѣдѣлъ-тъ на наслѣдіе-то му въ Ѳамнаѳ-
сарахъ, който е въ горл-тл Ефремъ,
къмъ сѣверъ на горл-тл Гаасъ.
31 И служи Израиль Господу прѣзъ всич-
кы-тѣ дни на Іисуса, и прѣзъ всичкы-тѣ
дни на старцы-тѣ, на които животъ-тъ
ся продължи подиръ Іисуса, и които
бѣхл познали всичкы-тѣ Господни дѣла,
колкото направи за Израиля.
32 И кости-тѣ Іосифовы, които изнесохл
Израилеви-тѣ сынове изъ Египетъ, по-
гребохл гы въ Сихемъ въ прѣдѣлъ-тъ на
нива-тл която купи Іаковъ отъ сынове-
тѣ на Еммора, отца Сихемова, за сто
сребърницы, и станл наслѣдіе на Іоси-
фовы-тѣ сынове.
33 И умрѣ Елеазаръ Аароновый-тъ сынъ,
и погребохл го на хълмъ-тъ на сына му
Финееса, който му ся даде въ горл-тл
Ефремъ.

КНИГА НА СЖДІИ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 И по смърть-тл на Іисуса, попытахл
Израилеви-тѣ сынове Господа, и рекохл:
Кой ще възлѣзе за насъ първый противъ
Ханаанцы-тѣ, да ратува противъ тѣхъ?
2 И рече Господь: Іуда ще възлѣзе; ето,
3 прѣдадохъ мѣсто-то въ ржкл-тл му. И

рече Іуда на Симеона брата си: Възлѣзь
съ мене въ мое-то жрѣбіе, да ратувамы
противъ Ханаанцы-тѣ, и азъ ще дойдѫ
съ тебе въ твое-то жрѣбіе; и отиде съ
4 него Симеонъ. И възлѣзе Іуда; и прѣда-
де Господь Ханаанцы-тѣ и Ферезейцы-тѣ
въ рѫкѫ-тѫ имъ; и поразихѫ отъ тѣхъ
5 въ Везекъ десеть тысящы мѫжіе. И на-
мѣрихѫ Адонивезека въ Везекъ, и рату-
вахѫ противъ него, и поразихѫ Ханаан-
6 цы-тѣ и Ферезейцы-тѣ. А Адонивезекъ
побѣгнѫ; и тѣ ся затекохѫ подирѣ му,
и хванахѫ го, и отсѣкохѫ палцы-тѣ на
7 рѫцѣ-тѣ му и на нозѣ-тѣ му. И рече А-
донивезекъ: Седемдесеть царіе, съ отсѣ-
чены палцы на рѫцѣ-тѣ и на нозѣ-тѣ
имъ, събирахѫ *трохы* подъ трапезѫ-тѫ
ми; както азъ направихъ, така ми възда-
де Богъ. И доведохѫ го въ Іерусалимъ и
умрѣ тамъ.
8 И Іудини-тѣ сынове направихѫ бой
противъ Іерусалимъ, и обладахѫ го; и
поразихѫ го съ остро-то на ножъ-тъ, и
9 градъ-тъ прѣдадохѫ на огнь. И подиръ
това слѣзохѫ Іудини-тѣ сынове за да на-
правятъ бой противъ Ханаанцы-тѣ, кои-
то живѣехѫ въ планинскѫ-тѫ, и въ ю-
10 жнѫ-тѫ, и въ полянскѫ-тѫ странѫ. И о-
тиде Іуда противъ Ханаанцы-тѣ, които
живѣехѫ въ Хевронъ; а име-то на Хе-
вронъ бѣше понапрѣдъ Киріаѳъ-арва: и
11 убихѫ Сесая, и Ахимана, и Ѳалмая. И
отъ тамъ отидохѫ противъ жители-тѣ на
Девиръ: а име-то на Девиръ бѣше пона-
12 прѣдъ Киріаѳъ-сеферъ: И рече Халевъ:
Който удари Киріаѳъ-сеферъ, и го завла-
дѣе, нему ще дамъ дъщерѭ си Ахсѫ за
13 женѫ. И завладѣ го Гоѳоніилъ сынъ-тъ
на Кенеза, по малкый-тъ братъ на Хале-
ва; и даде му дъщерѭ си Ахсѫ за же-
14 нѫ. И тя когато отхождаше, подбуди го
да иска отъ бащѫ ѝ нивѫ; и слѣзе отъ
оселъ-тъ, а Халевъ ѝ рече: Що ти е?
15 А тя му рече: Дай ми благословеніе:
понеже ми си далъ южнѫ землѭ, дай ми и
водны источницы. И даде ѝ Халевъ гор-
ни-тѣ источницы и долны-тѣ источницы.
16 И възлѣзохѫ сынове-тѣ на Кенеецъ-тъ,
Моисеовый-тъ тесть, отъ градъ-тъ на
Финицы-тѣ, съ Іудины-тѣ сынове въ Іу-
динѫ-тѫ пустынѭ, която е къмъ пладне
на Арадъ; и отидохѫ та ся населихѫ съ
людіе-тѣ.
17 И отиде Іуда съсъ Симеона брата си,
та поразихѫ Ханаанцы-тѣ, които живѣе-
хѫ въ Сефаѳъ, и съсыпахѫ го като про-
18 клѣтъ, и нарекохѫ градъ-тъ Ормѫ. Іуда
завладѣ и Газѫ и прѣдѣлы-тѣ ѝ, и Аска-
лонъ, и прѣдѣлы-тѣ му, и Аккаронъ, и
19 прѣдѣлы-тѣ му. И Господь бѣше съ Іу-
дѫ; и завладѣ горѫ-тѫ; но не *можѐ* да
изгони жители-тѣ на долъ-тъ, защото и-
20 махѫ желѣзны колесницы. И дадохѫ Хе-
вронъ на Халева, както рече Моисей;
и изгони отъ тамъ трима-та Енаковы
сынове.
21 А Веніаминови-тѣ сынове не изгони-
хѫ Іевусейцы-тѣ, които живѣехѫ въ Іе-
русалимъ; за това Іевусейци-тѣ ся на-
селихѫ съ Веніаминовы-тѣ сынове въ Іе-
русалимъ до този день.
22 И домъ-тъ Іосифовъ възлѣзохѫ и тѣ
23 въ Веѳиль: и Господь бѣше съ тѣхъ. И
прати домъ-тъ Іосифовъ да съглѣдател-
ствуватъ Веѳиль: а име-то на градъ-тъ
24 бѣше понапрѣдъ Лузъ. И видѣхѫ пазa-
чи-тѣ едного человѣка който излѣзува-
ше изъ градъ-тъ: и рекохѫ му: Покажи
ни, молимъ, входъ-тъ на градъ-тъ, и ще
25 сторимъ милость на тебе. И показа имъ
входъ-тъ на градъ-тъ, и поразихѫ градъ-тъ
съ остро-то на ножъ-тъ: а человѣкъ-тъ
26 и всичкый-тъ му родъ испратихѫ. И о-
тиде человѣкъ-тъ въ землѭ-тѫ на Хет-
тейцы-тѣ, и съгради градъ, и нарече го
Лузъ: това е име-то му до този день.
27 Нито Манассія изгони жители-тѣ на
Веѳсанъ и на села-та му, нито на Ѳаа-
нахъ и на села-та му, нито жители-тѣ
на Доръ и на села-та му, нито жители-
тѣ на Ивлеамъ и на села-та му, нито жи-
тели-тѣ на Магеддонъ и на села-та му;
но Ханаанци-тѣ ся рѣшихѫ да живѣѭтъ
28 въ онова мѣсто. И когато станѫ Израиль
силенъ, тури Ханаанцы-тѣ подъ данъкъ,
29 но да гы изгони не гы изгони. Нито Е-
фремъ изгони Ханаанцы-тѣ които живѣе-
хѫ въ Гезеръ; но Ханаанци-тѣ живѣе-

30 ха въ Гезеръ помежду имъ. Нито Завулонъ изгони жители-тѣ на Китронъ, нито жители-тѣ на Наалолъ; но Ханананци-тѣ живѣеха помежду имъ и станаха под-
31 данници. Нито Асиръ изгони жители-тѣ на Акхо, нито жители-тѣ на Сидонъ, нито на Ахлавъ, нито на Ахзивъ, нито на Хелва, нито на Афекъ, нито на Ро-
32 овъ: Но Асиръ живѣеше населеніе-то си между Ханаанцы-тѣ жители-тѣ на мѣсто-
33 то; защото не гы изгони. Нито Нефѳалимъ изгони жители-тѣ на Веѳсемесъ, нито жители-тѣ на Веѳанаѳъ, но живѣеше между Хананнцы-тѣ, жители-тѣ на мѣсто-то; а жители-тѣ на Веѳсемесъ и на
34 Веѳанаѳъ му станаха подданници. И утѣсниха Аморрейци-тѣ Дановы-тѣ синове въ гора-та; защото не гы оставиха
35 да слизатъ въ долъ-тъ: И Аморрейци-тѣ ся рѣшиха да живѣятъ въ гора-та Ересъ, въ Еалонъ и въ Саалвимъ; но рака-та на Іосифовый-тъ домъ прѣодолѣ, за
36 това станаха подданници. А прѣдѣлъ-тъ на Аморрейцы-тѣ бѣше отъ въсходъ-тъ на Акравимъ, отъ камыкъ-тъ и нагорѣ.

ГЛАВА 2.

1 И възлѣзе ангелъ Господенъ отъ Галгалъ у Бохимъ, та рече: Възведохъ вы изъ Египетъ, и доведохъ вы въ земя-та за която ся клѣхъ на отцы-тѣ ви; и рѣкохъ: Не щя да наруша завѣтъ-тъ си съ
2 васъ въ вѣкъ. И вы да не направите уговоръ съсъ жители-тѣ на тази земя: олтари-тѣ имъ да съсыпете; но вы не послушахте гласъ-тъ ми. Защо сторихте
3 това? И тъй и азъ рѣкохъ: Не щя да гы изгоня отъ лице-то ви; но ще бадатъ противници вамъ, и богове-тѣ имъ ще
4 ви бадатъ примка. И като говори ангелъ Господенъ тѣзи думы на всичкы-тѣ Израилевы сынове, людіе-тѣ възвишиха
5 гласъ-тъ си, и плакаха. И нарекоха име-то на онова мѣсто *Бохимъ; и принесоха тамъ жьртва Господу.
6 И когато отпусна Іисусъ людіе-тѣ, Израилеви-тѣ сынове отидоха всякой въ наслѣдіе-то си, за да наслѣдятъ земя-
7 та. И служиха людіе-тѣ Господу въ всичкы-тѣ дни на Іисуса, и въ всичкы-тѣ дни на старѣйшины-тѣ що поживѣха по Іисуса, които бѣха видѣли всичкы-тѣ голѣмы Господни дѣла, що направи за-
8 ради Израиля. И умрѣ Іисусъ, сынъ-тъ Навіевъ, рабъ Господенъ, на възрастъ
9 сто и десеть лѣта. И погребоха го въ прѣдѣлъ-тъ на наслѣдіе-то му въ Ѳамнаѳаресъ, въ гора-та Ефремъ, къмъ сѣвер-
10 на-та страна на гора-та Гаасъ. И всичкый още онзи родъ ся прибра при отцы-тѣ си. И настана другъ родъ слѣдъ тѣхъ, който не знаяше Господа нито дѣла-та които направи заради Израиля.
11 И направиха Израилеви-тѣ сынове зло прѣдъ Господа, и поклониха ся на Ваа-
12 лимы-тѣ: И оставиха Господа Бога на отцы-тѣ си, който гы изведе изъ Египетска-та земя, та отидоха слѣдъ другы богове, отъ богове-тѣ на народы-тѣ които бѣха около тѣхъ, и поклониха имъ
13 ся, и разгнѣвиха Господа. И оставиха Господа, та служиха на Ваала и на А-
14 стартины-тѣ *идолы*. И распали ся гнѣвъ-тъ Господенъ върхъ Израиля, и прѣдаде гы въ рака-та на грабители-тѣ, и разграбиха гы; и прѣдаде гы въ рака-та на околны-тѣ имъ непріятели щото не могоха вече да устоятъ прѣдъ лице-то на
15 непріятели-тѣ си. На всякадѣ дѣто излизаха, рака-та Господня бѣше противъ тѣхъ за зло, както говори Господь, и както имъ ся клѣ; и достигнаха до голѣмо утѣсненіе.
16 Тогазь въстави Господь садіи, които гы избавиха отъ рака-та на грабители-
17 тѣ имъ. Но тѣ и садіи-тѣ си не послушаха, а блудуваха слѣдъ другы богове, и поклониха имъ ся: уклониха ся скоро отъ пать-тъ, въ който ходиха отци-тѣ имъ, които слушаха заповѣди-тѣ Го-
18 сподни: тѣ не направиха така: И когато Господь имъ въставяше садіи, тогазь бѣше Господь съсъ садія-та, и избавяше гы отъ рака-та на непріятели-тѣ имъ въ всичкы-тѣ дни на садія-та;

* Плачуще.

защото ся смиляваше Господь за въздыханія-та имъ, поради онѣзи които гы у-
19 гнетяваха и притѣсняваха. А когато умираше сѫдія-та, повращахѫ ся и развращавахѫ ся по злѣ отъ отцы-тѣ си, понеже отхождахѫ слѣдъ другы богове, за да имъ служѫтъ, и да имъ ся кланятъ: не прѣставахѫ отъ дѣянія-та си, нито отъ строптивый-тъ си пѫть.
20 И распали ся гнѣвъ-тъ Господень върхъ Израиля, и рече: Понеже тѣзи людіе прѣстѫпихѫ завѣтъ-тъ ми, който заповѣдахъ на отцы-тѣ имъ, и не послу-
21 шахѫ гласъ-тъ ми, И азъ не щѫ да изгонѭ вече отъ лице-то имъ ни едного отъ народы-тѣ, които остави Іисусъ когато
22 умрѣ, За да искусѭ Израиля чрѣзъ тѣхъ, да ли пазятъ пѫть-тъ Господень, и ходятъ въ него, както *го* пазѣхѫ отци-тѣ
23 имъ, или не. И остави Господь тѣзи народы безъ да гы изгони скоро: и не гы прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на Іисуса.

ГЛАВА 3.

1 И тѣзи сѫ народи-тѣ, които остави Господь, за да опыта Израиля чрѣзъ тѣхъ, всичкы онѣзи които не знаяхѫ всичкы-
2 тѣ боеве на Ханаанъ: Поне да знаѭтъ родове-тѣ на Израилевы-тѣ сынове и да ся научатъ на бой-тъ, поне тѣзи които
3 понапрѣдъ не бѣхѫ гы познали: Петь-тѣ войводства на Филистимцы-тѣ, и всичкы-тѣ Ханананци, и Сидонци, и Евейци които живѣѭтъ въ горѫ-тѫ Ливанъ, отъ горѫ-тѫ Ваалъ-ермонъ до входъ-тъ на
4 Емаѳъ. И тѣ бѣхѫ за да опыта Израиля чрѣзъ тѣхъ; за да познае ще ли слушатъ заповѣди-тѣ Господни, които заповѣда на отцы-тѣ имъ чрѣзъ Моисея.
5 И населихѫ ся Израилеви-тѣ сынове между Хананцы-тѣ, Хеттейцы-тѣ, и Аморрейцы-тѣ, и Ферезейцы-тѣ, и Евей-
6 цы-тѣ, и Іевусейцы-тѣ. И зѣхѫ за себе си дъщери-тѣ имъ за жены, и дъщери-тѣ си дадохѫ на сынове-тѣ имъ, и служихѫ
7 на богове-тѣ имъ. И сторихѫ Израилеви-тѣ сынове зло прѣдъ Господа, и забравихѫ Господа Бога своего, и служи-
8 хѫ на Ваалимы-тѣ и на *Ашеры-тѣ. За това ся распали гнѣвъ-тъ Господень върхъ Израиля, и продаде гы въ рѫкѫ-тѫ на Хусанрисаѳаима Месопотамскый-тъ царь: и работихѫ Израилеви-тѣ сынове на Хусанрисаѳаима осмь годины.
9 И когато выкнахѫ Израилеви-тѣ сынове къмъ Господа, Господь въздстави избавитель на Израилевы-тѣ сынове, който гы избави, Гоѳоніила сынъ-тъ на Ке-
10 неза, по младый-тъ братъ на Халева. И върху него бѣше Духъ Господень, и сѫди Израиля; и излѣзе на бой, и прѣдаде Господь въ рѫкѫ-тѫ му Хусанрисаѳаима Месопотамскый-тъ царь; и рѫка-та му
11 ся укрѣпи противъ Хусанрисаѳаима. И земя-та бѣше въ покой четыридесеть годины; и умрѣ Гоѳоніилъ Кенезовый сынъ.
12 И Израилеви-тѣ сынове пакъ направихѫ зло прѣдъ Господа; и укрѣпи Господь Еглона Моавскый-тъ царь противъ Израиля, защото направихѫ зло прѣдъ
13 Господа. И събра при себе си сынове-тѣ на Аммона и на Амалика, и отиде та порази Израиля, и облада градъ-тъ на
14 Финицы-тѣ. И работихѫ Израилеви-тѣ сынове на Еглона Моавскый-тъ царь осмнадесеть годины.
15 И выкнахѫ Израилеви-тѣ сынове къмъ Господа; и въздстави имъ Господь избавитель, Аода сынъ-тъ на Гирѫ Веніаминовъ, мѫжъ лѣвакъ. И пратихѫ Израилеви-тѣ сынове чрѣзъ рѫкѫ-тѫ му даръ
16 на Еглона Моавскый-тъ царь. И направи си Аодъ мечъ и отъ двѣ-тѣ страны остръ, дългъ единъ лакътъ: и опаса го подъ горнѭ-тѫ си дрехѫ на дѣсно-то си
17 бедро. И принесе даръ-тъ на Еглона Моавскый-тъ царь: а Еглонъ бѣше человѣкъ твърдѣ тлъстъ.
18 И като свърши да приноси даръ-тъ, и испроводи человѣцы-тѣ които държѣхѫ
19 даръ-тъ, Тогазъ той ся върнѫ отъ †сѣчены-тѣ каменіе, които сѫ при Галгалъ, та рече: Тайнѫ думѫ имамъ къмъ тебе, царю. А той рече: Мълчи. И излѣзохѫ

---

* *Или* Астарты.
† *Или* истуканы-тѣ.

отъ него всичкы-тѣ които стоехѫ при
20 него. И влѣзе при него Аодъ: а той сѣ-
дѣше въ лѣтнѫ-тѫ си горницѫ самъ. И
рече Аодъ: Имамъ думѫ отъ Бога къмъ
21 тебе: тогазь станѫ отъ прѣстолъ-тъ. А
Аодъ прострѣ лѣвѫ-тѫ си рѫкѫ, и из-
мъкнѫ мечь-тъ отъ дѣсно-то си бедро, и
22 заби го въ коремъ-тъ му, Щото и дръж-
ка-та още влѣзе слѣдъ желѣзо-то; и
тлъстина-та стиснѫ толкось желѣзо-то,
щото не можаше да изтъргне мечь-тъ изъ
23 коремъ-тъ му; и излѣзе *лайно. Тогазь
излѣзе Аодъ прѣзъ притворъ-тъ, и за-
твори слѣдъ себе си врата-та на горни-
цѫ-тѫ, и гы заключи.
24 И когато излѣзе той, дойдохѫ раби-тѣ
на *Еглона*; и като видѣхѫ че, ето, вра-
та-та на горницѫ-тѫ бѣхѫ заключены,
рекохѫ; Несумнѣнно **нозѣ-тѣ си по-
25 крыва въ лѣтнѫ-тѫ стаѭ. И чакахѫ додѣ
ся посрамихѫ; и ето, не отваряше врата-
та на горницѫ-тѫ; и тъй зѣхѫ ключъ-тъ,
та отворихѫ; и ето, господарь-тъ имъ
лежеше на земѭ-тѫ мъртъвъ.
26 А додѣ тѣ ся бавѣхѫ, Аодъ избѣгнѫ; и
прѣминѫ сѣчены-тѣ камение, та ся отър-
27 ва въ Сеироѳѫ. И когато дойде, затрѫ-
би съ трѫбѫ-тѫ въ горѫ-тѫ Ефремъ, та
слѣзохѫ съ него Израилеви-тѣ сынове
28 отъ горѫ-тѫ, и той прѣдъ тѣхъ. И рече
имъ: Вървѣте подирѣ ми; защото Гос-
подь прѣдаде врагове-тѣ ви Моавцы-тѣ
въ рѫкѫ-тѫ ви. И слѣзохѫ слѣдъ него,
и прѣзѣхѫ прѣдъ Моавцы-тѣ бродове-тѣ
на Іорданъ, и не оставихѫ да прѣмине
29 человѣкъ. И поразихѫ отъ Моавцы-тѣ въ
онова врѣме, около десеть тысящы мѫ-
жіе, всичкы-тѣ едры, и всичкы-тѣ якы;
30 и не ся избави ни единъ. Такá ся сми-
ри Моавъ въ онзи день подъ рѫкѫ-тѫ
на Израиля. И земя-та бѣше въ покой
осмдесеть лѣта.
31 И по него настанѫ Самегаръ сынъ-тъ
Анаѳовъ, който порази отъ Филистимцы-
тѣ шестстотинъ мѫжіе съ единъ волскый
остенъ; и избави и той Израиля.

* *Или* въ заднѭ-тѫ часть.
** *Или* по нуждѫ-тѫ си е.

ГЛАВА 4.

1 И подиръ смърть-тѫ на Аода Израиле-
ви-тѣ сынове направихѫ пакъ зло прѣдъ
2 Господа. И продаде гы Господь въ рѫ-
кѫ-тѫ на Іавина Ханаанскый-тъ царь,
който царуваше въ Асоръ; и войвода на
войнства-та му бѣше Сисара, който жи-
3 вѣеше въ Аросеѳъ на языччицы-тѣ. И
выкнахѫ къмъ Господа Израилеви-тѣ сы-
нове; защото той имаше деветстотинъ
желѣзны колесницы; и жестоко притѣ-
сни Израилевы-тѣ сынове двадесеть лѣта.
4 И Девора, жена пророчица, жена на
Лафидоѳа, тя сѫдѣше Израиля въ онова
5 врѣме. И тя живѣеше подъ финикъ-тъ на
Деворѫ, между Рамѫ и Веѳиль, въ го-
рѫ-тѫ Ефремъ; и възлизахѫ къмъ неѭ
6 Израилеви-тѣ сынове за сѫдъ. И прати
та повыка Варака Авиноамовый-тъ сынъ
отъ Нефѳалимовый Кадисъ, и му рече:
Не заповѣда ли Господь Богъ Израилевъ,
и рече: Иди та ся оттегли въ горѫ-тѫ
Ѳаворъ, и земи съсъ себе си десеть ты-
сящы мѫжіе отъ Нефѳалимовы-тѣ сыно-
7 ве, и отъ Завулоновы-тѣ сынове. И ще
привлѣкѫ при тебе, въ рѣкѫ-тѫ Кисонъ,
Сисарѫ, войводѫ-тѫ на Іавиново-то вой-
нство, и колесницы-тѣ му, и множество-
то му, и ще го прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ ти.
8 А Баракъ ѝ рече: Ако дойдешь ты съ
мене, ще идѫ; но ако не дойдешь съ ме-
9 не, не щѫ да идѫ. А тя рече: Ще дойдѫ
непрѣмѣнно съ тебе; но нѣма да земешь
честь на пѫть-тъ въ който отхождашь;
защото въ рѫкѫ-тѫ на женѫ ще прѣда-
де Господь Сисарѫ. И Девора станѫ та
10 отиде съ Варака въ Кадисъ. И свыка Ва-
ракъ Завулона и Нефѳалима въ Кадисъ,
и пойдохѫ слѣдъ него десеть тысящи
мѫжіе; и Девора възлѣзе съ него.
11 А Хеверъ Кенеецъ-тъ, отъ сынове-тѣ
на Овава Моисеовый-тъ тесть, бѣше ся
раздвоилъ отъ Кенейцы-тѣ, та бѣше по-
ставилъ шатъръ-тъ си до дѫбъ-тъ на За-
анаима, който е близу при Кадисъ.
12 И възвѣстихѫ на Сисарѫ, че Баракъ
Авиноамовый-тъ сынъ възлѣзлъ на горѫ-

13 та Θаворъ. И свыка Сисара всичкы-тѣ
си колесницы, деветстотинъ желѣзны ко-
лесницы, и всичкы-тѣ людіе които бѣхѫ
съ него, отъ Аросеѳъ на язычницы-тѣ
въ рѣкѫ-тѫ Кисонъ.
14 И рече Девора на Варака: Стани; за-
щото този е день-тъ, въ който Господь
прѣдаде Сисарѫ въ рѫкѫ-тѫ ти: не из-
лѣзе ли Господь прѣдъ тебе? И слѣзе
Варакъ отъ горѫ-тѫ Θаворъ, и десеть
15 тысящи мѫжіе слѣдъ него. И разби Го-
сподь Сисарѫ, и всичкы-тѣ колесницы,
и всичко-то войнство, съ остро-то на
ножъ-тъ, прѣдъ Варака: и слѣзе Сисара
16 изъ колесницѫ-тѫ, та побѣгнѫ пѣшь. И
тича Варакъ слѣдъ колесницы-тѣ и слѣдъ
войнство-то, до Аросеѳъ на язычницы-
тѣ: и надинѫ всичко-то войнство на Си-
сарѫ чрѣзъ остро-то на ножъ-тъ: не о-
17 станѫ нито единъ. И побѣгнѫ Сисара
пѣшь въ шатъръ-тъ на Іаиль женѫ-тѫ на
Хевера Кенеецъ-тъ; защото бѣше миръ
между Іавина Асорскый-тъ царь, и между
18 домъ-тъ на Хевера Кенеецъ-тъ. И излѣзе
Іаиль да посрѣщне Сисарѫ, и рече му:
Влѣзъ, Господине мой, влѣзъ при мене;
не бой ся. И когато влѣзе при неѭ въ
19 шатъръ-тъ, покры го съ губеръ. И рече ѝ:
Напой мя, молѭ, съ малко водѫ, защото
20 ожаднѣхъ. И развърза мѣхъ съ млѣко, та
го напои, и покры го. И рече ѝ: Заста-
ни при врата-та на шатъръ-тъ, и ако дой-
де нѣкой та тя попыта, и рече: Има ли
21 нѣкой тукъ? речи: Нѣма. И зѣ Іаиль
Хеверова-та жена колъ-тъ на шатъръ-тъ,
зѣ и чукъ въ рѫкѫ-тѫ си, та отиде тихо
при него, и заби колъ-тъ въ слѣпы-тѣ му
очи, щото ся закова въ земѭ-тѫ; а той
като бѣше уморенъ, спѣше дълбоко; и
22 умрѣ. И ето, Варакъ гоняше Сисарѫ; а
Іаиль излѣзе да го посрѣщне, и рече
му: Ела, и ще ти покажѫ мѫжъ-тъ ко-
гото търсишь. И когато влѣзе при неѭ,
ето, Сисара лежеше мъртъвъ, и колъ-тъ
въ слѣпы-тѣ му очи.
23 И покори Богъ въ онзи день Іавина
Ханаанскый-тъ царь прѣдъ Израилевы-
24 тѣ сынове. И укрѣпяваше ся рѫка-та на
Израилевы-тѣ сынове непрѣстанно надъ
Іавина Ханаанскый-тъ царь, додѣ истрѣ-
бихѫ Іавина Ханаанскый-тъ царь.

ГЛАВА 5.

1 И пѣхѫ Девора и Варакъ Авиноамо-
вый сынъ въ онзи день и говорѣхѫ:
2 За войводство-то на войводы-тѣ въ И-
зраиля,
За самоволно-то слѣдуваніе на людіе-тѣ,
Хвалѣте Господа.
3 Чуйте царіе; дайте ухо, князове;
Азъ Господу, азъ ще пѣѭ;
На Господа Бога Израилева ще псалмо-
пѣѭ.
4 Господи, когато излѣзе ты отъ Сіиръ,
Когато тръгнѫ ты отъ поле-то Едомъ,
Земя-та ся потресе, и небеса-та пока-
пахѫ,
И облаци-тѣ покапахѫ водѫ.
5 Горы-тѣ ся растопихѫ отъ лице-то Го-
сподне;
Самый-тъ Синай, отъ лице-то на Господа
Бога Израилева.
6 Въ дни-тѣ на Самегара Анаѳовый-тъ
сынъ,
Въ дни-тѣ на Іаиль прѣстанахѫ пѫти-
ща-та,
И пѫтници-тѣ вървѣхѫ по кривы пѫтища.
7 Не останахѫ князове-тѣ въ Израиля, не
останахѫ,
Додѣ въстанахъ азъ Девора,
Въстанахъ майка въ Израиля.
8 Избрахѫ новы богове:
Тогазь станѫ бой въ врата-та:
Яви ли ся щитъ или копіе
Между четыридесеть тысящы въ Израиля?
9 Сърдце-то ми е къмъ началницы-тѣ на
Израиля,
Които между людіе-тѣ принесохѫ себе
си самоволно:
Хвалѣте Господа.
10 Вы които ѣздите на бѣлы ослы,
Които сѣдите, въ *сѫдилище,
И които ходите по пѫть, говорѣте.
11 *Избавени* отъ гласъ-тъ на †стрѣлцы-тѣ

* *Или* на сѣдалище-то.
† *Или* дѣлящы-тѣ *корысть.*

На мѣста-та дѣто наливать вода,
Тамъ ще въсхваливать правды-тѣ Господни,
Правды-тѣ на князове-тѣ му между Израиля.
Тогазъ людiе-тѣ Господни слѣзоха въ врата-та.
12 Събуди ся, събуди ся, Деворо:
Събуди ся, събуди ся, изрѣчи пѣснь:
Стани, Вараче,
И оплѣни плѣнницы-тѣ си, сынъ Авиноамовъ.
13 Тогазъ слѣзоха остатъкъ отъ людiе-тѣ противъ благородны-тѣ:
Господь слѣзе съ мене противъ крѣпкы-тѣ.
14 Които сѫ отъ корень-тъ на Ефрема, *слѣзоха* противъ Амалика,
Вслѣдъ тебе, Венiамине, между твои-тѣ людiе:
Отъ Махира слѣзоха началници,
И отъ Завулона онѣзи които държать жезлъ на писецъ.
15 И князове-тѣ Иссахарови съ Девора,
Иссахаръ еще съ Варака:
Слѣдъ него тичаха въ долъ-тъ.
Въ раздѣленiя-та Рувимовы
Подигнахѫ ся голѣмы сърдечны съвѣщанiя.
16 Защо си сѣднalъ между огради-тѣ
За да слушашь *блѣянiя-та на стада-та?
Въ раздѣленiя-та Рувимовы
Подигнахѫ ся голѣмы сърдечны разысканiя.
17 Галаадъ мируваше оттамъ Iорданъ:
И Данъ защо оставаше въ корабы-тѣ?
Асиръ сѣдѣше въ краеморiя-та,
И мируваше въ пристанища-та си.
18 Завулонъ сѫ людiе които принесоха живота-тъ си на смърть,
И Нефеалимъ, по высочины-тѣ на поле-то.
19 Дойдохѫ царiе-тѣ, ратувахѫ:
Тогазъ ратувахѫ Ханаанскы-тѣ царiе
Въ Өаанахъ близу при воды-тѣ на Магеддонъ,
Корысть отъ сребро не зѣхѫ.
20 Отъ небе-то ратувахѫ,
Звѣзды-тѣ отъ пѫтища-та си ратувахѫ противъ Сисарѫ.
21 Рѣка-та Кисонъ гы завлѣче,
Стара-та рѣка, рѣка-та Кисонъ.
Потѫпкала си, душе моя, силѫ.
22 Тогазъ ся строшихѫ конскы-тѣ копыта
Отъ устремително-то тичанiе, устремително-то тичанiе на крѣпкы-тѣ имъ.
23 Кълнѣте Мироза, рече ангелъ Господень,
Кълнѣте съ клѣтвѫ жители-тѣ му;
Защото не дойдохѫ на помощь Господу,
На помощь Господу противъ силны-тѣ.
24 Благословена нека е повече отъ жены-тѣ
Iаиль жена-та на Хевера Кенеецъ-тъ,
Надъ жены-тѣ въ шатры-тѣ, нека е благословена.
25 Водѫ поиска той, тя *му* млѣко даде;
Масло принесе въ великолѣпнѫ чашѫ.
26 Рѫка-та си прострѣ къмъ колъ-тъ,
И десница-тѫ си къмъ чукъ-тъ на работницы-тѣ;
И съ чукъ-тъ удари Сисарѫ и расцѣпи му главѫ-тѫ,
И проби и прониза слѣпы-тѣ му очи.
27 Между нозѣ-тѣ ѝ ся повали, падна, прострѣ ся:
Между нозѣ-тѣ ѝ ся повали, падна:
Дѣто ся повали, тамъ и падна погыналъ.
28 Сисарова-та майка надничаше прѣзъ прозорецъ-тъ,
И выкаше прѣзъ решеткѫ-тѫ:
Защо ся бави колесница-та му да дойде?
Защо закъснѣхѫ колела-та на колесницы-тѣ му?
29 Мѫдры-тѣ нейны госпожи ѝ отговаряхѫ:
Даже и тя даваше отвѣтъ на себе си:
30 Да ли не сѫ намѣрили и дѣлятъ корысти?
По момѫ, по двѣ момы на всякой мѫжъ?
На Сисарѫ корысти пъстрошарны,
Корысти пъстрошарны, везаны,
Пъстрошарны везаны и отъ двѣ-тѣ страны,
Корысть отъ огърлiя?
31 Така да погыната вси-тѣ твои врази, Господи!
А онѣзи които Го обычатъ *нека сѫ* както слънце-то което изгрѣва въ силѫ-тѫ си.
И земя-та бѣше въ покой четырдесеть лѣта.

* *Или* свиренiе-то при

ГЛАВА 6.

1 И сторихѫ Израилеви-тѣ сынове зло
прѣдъ Господа; и прѣдаде гы Господь
2 въ рѫкѫ-тѫ на Мадіама седмь годины. И
укрѣпи ся рѫка-та на Мадіама върху И-
зраиля: поради Мадіамцы-тѣ направихѫ
си Израилеви-тѣ сынове онѣзи дупкы,
които сѫ по горы-тѣ, и пещеры-тѣ, и
3 твърдыни-тѣ. И когато сѣеше Израиль,
възлизахѫ Мадіамци-тѣ, и Амаличани-тѣ,
и всточни-тѣ жители, та дохождахѫ
4 противъ него: И като ся опълчавахѫ
противъ тѣхъ, разваляхѫ рожбы-тѣ на
земѭ-тѫ дори до входъ-тъ на Газѫ, и
не оставяхѫ хранѫ на Израиля, нито ов-
5 ца, нито говедо, нито оселъ. Защото
възлѣзувахѫ тѣ и стада-та имъ, та до-
хождахѫ съ шатры-тѣ си на четъ много
като скакалци: безбройни бѣхѫ и тѣ и
камилы-тѣ имъ; и влизахѫ въ земѭ-тѫ
6 за да ѭ разорятъ. И осиромашѣ Израиль
много поради Мадіамцы-тѣ; за това И-
зраилеви-тѣ сынове извыкахѫ къмъ Го-
спода.
7 И когато извыкахѫ къмъ Господа И-
зраилеви-тѣ сынове заради Мадіамцы-тѣ,
8 Тогазь прати Господь на Израилевы-тѣ
сынове единого мѫжа пророка, та имъ
рече: Така говори Господь Богъ Изра-
илевъ: Азъ вы възведохъ отъ Египетъ, и
изведохъ вы изъ домъ-тъ на рабство-то,
9 И избавихъ вы отъ Египетскѫ-тѫ рѫкѫ,
и отъ рѫкѫ-тѫ на всичкы онѣзи които
вы насилствувахѫ, и испѫдихъ гы отъ
лице-то ви, и дадохъ ви земѭ-тѫ имъ:
10 И рекохъ ви: Азъ съмь Господь Богъ
вашъ; да не почтете богове-тѣ на А-
моррейцы-тѣ, въ земѭ-тѫ на които жи-
вѣете; и не послушахте гласъ-тъ ми.
11 И дойде ангелъ Господень, та сѣднѫ
подъ теревинѳъ-тъ, който е въ Офрѫ, и
принадлежеше на Іоаса Авіезерецъ-тъ:
а синъ му Гедеонъ млатѣше жито въ
жлебъ-тъ, за да *го* скрые отъ Мадіам-
12 цы-тѣ. И яви му ся ангелъ Господень,
и рече му: Господь е съ тебе, силне съ
13 крѣпость. А Гедеонъ му рече: О! Го-
споди мой, ако е Господь съ насъ, то
защо ны сниэмѣри всичко това? и дѣ сѫ
всичкы-тѣ му чудеса, които ни казахѫ
отци-тѣ ни, и говорѣхѫ: Не възведе ли
ны Господь отъ Египетъ? но сега ны о-
стави Господь, и прѣдаде ны въ рѫкѫ-тѫ
14 на Мадіамцы-тѣ. И погледнѫ къмъ него
Господь, и рече му: Иди съ тѫзи твоѭ
силѫ, и ще освободишь Израиля отъ рѫ-
кѫ-тѫ на Мадіама; не пратихъ ли тя
15 Азъ? А той му рече: О! Господи мой,
съсъ що ще освободіѭ азъ Израиля? ето,
тысяща-та ми е най долня между Ма-
нассіѭ, и азъ съмь най малъкъ въ домъ-тъ
16 на отца си. И рече му Господь: Но азъ
ще бѫдѫ съ тебе, и ще поразишь Ма-
17 діамцы-тѣ както единого человѣка. А той
му рече: Молѭ ти ся, ако съмь намѣ-
рилъ благодать прѣдъ очи-тѣ ти, покажи
ми знаменіе че ты си който говоришь
18 съ мене. Молѭ ти ся, не си отивай отъ
тукъ, додѣ дойдѫ при тебе, и изнесѫ
приношеніе-то си, и *го* положѫ прѣдъ
тебе. И той му рече: Ще чакамъ додѣ
ся върнешь.
19 И влѣзе Гедеонъ, та приготви яре отъ
козы-тѣ, и прѣсны питы отъ единѫ ефѫ
брашно: месо-то тури въ кошницѫ, а
юхѫ-тѫ тури въ гърне, и изнесе му вънъ
20 подъ теревинѳъ-тъ, та принесе. И рече
му ангелъ Божій: Земи месо-то и прѣ-
сны-тѣ питы, та тури на този камыкъ,
21 и юхѫ-тѫ налѣй. И направи така. И
простре ангелъ Господень край-тъ на
жезлъ-тъ, който бѣше въ рѫкѫ-тѫ му, та
досегнѫ месо-то и прѣсны-тѣ питы; и
възлѣзе огнь изъ камыкъ-тъ, и пояде
месо-то и прѣсны-тѣ питы. Тогазь си
отиде ангелъ-тъ Господень отъ очи-тѣ му.
22 И като видѣ Гедеонъ че това бѣ ан-
гелъ Господень, рече Гедеонъ: Горко
ми, Господи Іеова! защото видѣхъ ан-
23 гела Господня лице съ лице. И рече му
Господь: Миръ тебѣ; не бой ся; нѣма
да умрешь.
24 И съгради тамъ Гедеонъ олтарь Го-
споду, и нарече го * Іеова-шаломъ: той

* Господь на миръ.

е до този день въ Офрѫ на Авіезерцы-
25 тѣ. И въ тѫѭ нощь рече му Господь:
Земи волъ-тъ на отца си, вторый-тъ волъ
седмолѣтный-тъ, та съсыпи Вааловъ-тъ
олтарь който има отецъ ти, и Ашерѫ-тѫ
26 коѭто е при него изсѣчи: И съгради ол-
тарь на Господа Бога твоего на върхъ-тъ
на тѫзи скалѫ, споредъ наредбѫ-тѫ; и
земи вторый-тъ волъ, та принесь все-
съжженіе съ дърва-та на Ашерѫ-тѫ коѭ-
27 то ще изсѣчешь. И зѣ Гедеонъ десеть
мѫжіе отъ рабы-тѣ си, та направи както
му рече Господь; и понеже ся убоя отъ
домъ-тъ на отца си, и отъ жители-тѣ
градскы да направи *това* деня, направи
го нощя.
28 И когато градскы-тѣ жители станахѫ
на утринь-тѫ, ето олтарь-тъ Вааловъ съ-
боренъ, и Ашера-та коѭто бѣше при не-
го изсѣчена, и вторый-тъ волъ всесъж-
29 женъ на съграденый-тъ олтарь. И реко-
хѫ си единъ на другъ: Кой направи тѫзи
работѫ? И като испытахѫ и прѣдирихѫ,
рекохѫ: Гедеонъ сынъ-тъ Іоасовъ е на-
30 правилъ тѫзи работѫ. Тогазь жители-тѣ
градскы рекохѫ Іоасу: Изведи сына си
да ся умъртви, понеже събори Ваа-
ловъ-тъ олтарь, и понеже изсѣче Аше-
31 ра-тѫ коѭто бѣше при него. И рече Іоасъ
на всичкы-тѣ що бѣхѫ ся подигнали про-
тивъ него: Вы ли ще защитите сѫдбѫ-тѫ
на Ваала? или вы ще го спасете? който
защити негова-тѫ сѫдбѫ ще бѫде умър-
твенъ до утрѣ: ако е той Богъ нека за-
щити сѫдбѫ-тѫ си, защото сѫ съборили
32 олтарь-тъ му. За това въ онзи день го
нарече *Іеровааль, и говорѣше: Нека
ся сѫди съ него Вааль, защото е събо-
рилъ олтарь-тъ му.
33 Тогазь ся събрахѫ заедно всичкы-тѣ
Мадіамци, и Амаличани, и въсточни-тѣ
жители, та прѣминахѫ, и расположихѫ
34 станъ въ долъ-тъ Іезраель. И Духъ Го-
сподень облѣче Гедеона, и въстрѫби съ
трѫбѫ, и събрахѫ ся Авіезерци-тѣ слѣдъ
35 него. И испрати вѣстители на всичкый
Манассіѭ, и събра ся и той слѣдъ него:
прати още вѣстители на Асира, и на
Завулона, и на Нефѳалима; и тѣ дойдо-
хѫ та гы посрѣщнахѫ.
36 И рече Гедеонъ Богу: Ако ще осво-
бодишь Израиля съ моѭ-тѫ рѫкѫ, както
37 си казалъ, Ето азъ ще турѭ на гумно-
то руно вълнѫ: ако стане роса само на
руно-то, а по всичкѫ-тѫ землѭ суша, то-
газь ще познаѭ, че ще освободишь И-
зраиля съ моѭ-тѫ рѫкѫ, както си реклъ.
38 Така и быде; защото като станѫ на у-
тринь-тѫ рано, истиска руно-то, и ис-
тече роса изъ руно-то, легенъ пъленъ съ
39 водѫ. И рече Гедеонъ Богу: Да ся не
распали гнѣвъ-тъ ти на мене, и ще про-
думамъ само този пѫть: Да опытамъ,
молѭ ся, само този пѫть съ руно-то:
нека бѫде сега суша само на руно-то, а
40 по всичкѫ-тѫ землѭ нека е роса. И на-
прави Богъ така, прѣзъ онѫзи нощь; и
станѫ суша само на руно-то а по всич-
кѫ-тѫ землѭ бѣше роса.

ГЛАВА 7.

1 Тогазь Іеровааль (който е Гедеонъ),
станѫ рано, и всичкы-тѣ людіе които
бѣхѫ съ него, та расположихѫ станъ-тъ
си при источникъ-тъАродъ; а станъ-тъ
на Мадіамцы-тѣ бѣше къмъ сѣверъ отъ
него при хълмъ-тъ Море въ долинѫ-тѫ.
2 И рече Господь Гедеону: Твърдѣ много
сѫ людіе-тѣ които сѫ съ тебе за да прѣ-
дамъ Мадіамцы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ имъ, да
не бы ся похвалилъ Израиль противъ ме-
не, и реклъ: Моя-та рѫка мя избави.
3 Сега прочее провъзгласи въ уши-тѣ на
людіе-тѣ и кажи: Който е боязливъ и
страшливъ, нека ся върне, и да си отиде
отъ гора-тѫ Галаадъ. И върнахѫ ся отъ
людіе-тѣ двадесеть и двѣ тысящи; и
4 останахѫ десеть тысящи. И рече Го-
сподь Гедеону: Пакъ сѫ много людіе-тѣ;
низведи гы при водѫ-тѫ, и тамъ ще ти
гы прѣчистѭ; и за когото ти рекѫ: То-
зи ще дойде съ тебе, той да дойде съ
тебе; а за когото ти рекѫ: Този нѣма
5 да дойде съ тебе, той да не дойде. И
низведе людіе-тѣ при водѫ-тѫ; и рече

* Нека ся сѫди Вааль.

Господь Гедеону; Всякой който полоче
съ языкъ-тъ си отъ вода-та, както лоче
куче, него да поставишь особно, така и
всякого който колѣничи на колѣнѣ-тѣ
6 си за да пiе. И число-то на онѣзи които
полокахѫ отъ рѫкѫ-тѫ си въ уста-та си,
бѣше триста мѫжiе; а всичкый остатъкъ
на людiе-тѣ колѣничи на колѣнѣ-тѣ си
7 за да пiе водѫ. И рече Господь Гедеону;
Чрѣзъ тѣзи триста-та мѫжiе които по-
локахѫ ще вы избавѭ, и ще прѣдамъ
Мадiамцы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ ти; а всич-
кы-тѣ *другы* людiе нека идѫтъ всякой
8 на мѣсто-то си. И тъй зѣхѫ людiе-тѣ
хранѫ въ рѫцѣ-тѣ си и трѫбы-тѣ си; и
проводи всичкы-тѣ Израилевы человѣцы
всякого въ шатъръ-тъ му, и удържа три-
ста-та мѫжiе. А станъ-тъ на Мадiама
бѣше подъ него въ долъ-тъ.
9 И въ истѫ-тѫ нощь му рече Господь:
Стани, слѣзь въ станъ-тъ; защото го прѣ-
10 дадохъ въ рѫкѫ-тѫ ти. Но ако ся боишь
да слѣзешь, слѣзь ты и Фура слуга-та
11 ти въ станъ-тъ; И ще чуешь що гово-
рятъ; и слѣдъ това рѫцѣ-тѣ ти ще ся у-
крѣпятъ, и ще слѣзешь въ станъ-тъ. И
слѣзе той съ Фурѫ слугѫ-тѫ си до прѣд-
12 нѭ-тѫ стражѫ на станъ-тъ. А Мадiамъ, и
Амаликъ, и всичкы-тѣ въсточни жители
бѣхѫ ся распрострѣли въ долинѫ-тѫ по
множество-то си като скакалци: иками-
лы-тѣ имъ по множество-то си безброй-
13 ны като пѣсъкъ-тъ по край море-то. И
като дойде Гедеонъ, ето, единъ человѣкъ
приказуваше на другаря си сънъ, и го-
ворѣше: Ето, сънувахъ сънъ, и ето, пита
отъ ечимичень хлѣбъ ся търкаляше въ
станъ-тъ на Мадiама, и дойде до ша-
търъ-тъ, та го удари, и падна; и прѣ-
14 върнѫ го, и паднѫ шатъръ-тъ. И отгово-
ри другарь-тъ му, и рече: Това не е *дру-
го* тъкмо сабля-та на Гедеона, сынъ-тъ
Iоасовъ, мѫжъ Израилянинъ: Богъ прѣ-
даде въ рѫкѫ-тѫ му Мадiама, и всич-
кый-тъ станъ.
15 И като чу Гедеонъ приказванiе-то на
сънъ-тъ, и тълкуванiе-то му, поклони ся,
и върнѫ ся въ Израилевый-тъ станъ, и
рече: Станѣте; защото Господь прѣдаде
16 въ рѫкѫ-тѫ ви Мадiамскый-тъ станъ. И
раздѣли триста-та мѫжiе на три тѣла, и
даде трѫбы въ рѫцѣ-тѣ на всичкы тѣзи,
и праздны водоносы, и свѣщи въ водо-
17 носы-тѣ. И рече имъ: Гледайте мене, и
правѣте подобно; и ето, когато азъ сти-
гнѫ при край-тъ на станъ-тъ, каквото
направѭ *азъ* така ще направите *и вы*.
18 Когато затрѫбѭ съ трѫбѫ-тѫ, азъ и всич-
кы-тѣ които сѫ съ мене, тогазь ще за-
трѫбите и вы съ трѫбы-тѣ около всич-
кый-тъ станъ, и ще речете: *Сабля* Гос-
подня и Гедеонова.
19 И тъй Гедеонъ, и сто-тѣ мѫжiе които
бѣхѫ съ него, дойдохѫ при край-тъ на
станъ-тъ около начало-то на срѣднѭ-тѫ
стражѫ: едва бѣхѫ поставили стражы-
тѣ; и въстрѫбихѫ съ трѫбы-тѣ, и стро-
шихѫ водоносы-тѣ които бѣхѫ въ рѫцѣ-
20 тѣ имъ. И три-тѣ тѣла въстрѫбихѫ съ
трѫбы-тѣ, и строшихѫ водоносы-тѣ, и
държѣхѫ свѣщи-тѣ въ лѣвы-тѣ си рѫцѣ,
и трѫбы-тѣ въ дѣсны-тѣ си рѫцѣ, за да
трѫбятъ; и выкахѫ: Сабля Господня и
21 Гедеонова. И застанѫ всякой на мѣсто-
то си около станъ-тъ; и всичкый станъ
22 ся растича, и выкахѫ, и бѣгахѫ. И три-
ста-та души въстрѫбихѫ съ трѫбы-тѣ: и
обърнѫ Господь саблѭ-тѫ на всякого
противъ другаря му въ всичкый станъ: и
войнство-то побѣгнѫ въ Веѳасеттѫ къмъ
Зерераѳъ, дори до прѣдѣлъ-тъ на Авел-
меолѫ къмъ Таваѳъ.
23 И събрахѫ ся Израилеви-тѣ мѫжiе отъ
Нефѳалима, и отъ Асира, и отъ всичкый
24 Манассiѭ, та тичахѫ вслѣдъ Мадiама. И
прати Гедеонъ вѣстители по всичкѫ-тѫ
горѫ Ефремъ, и думаше: Слѣзте да по-
срѣщнете Мадiама, и захванѣте прѣдъ
тѣхъ воды-тѣ дори до Веѳъ-варѫ и Iор-
данъ. Тогазь ся събрахѫ всичкы-тѣ Ефре-
мови мѫжiе, та захванахѫ воды-тѣ до-
25 ри до Веѳъ-варѫ и Iорданъ. И хванахѫ
двама началницы на Мадiама, Орива, и
Зива; и умъртвихѫ Орива при скалѫ-тѫ
Оривъ, а Зива умъртвихѫ при жлебъ-тъ
Зивъ; и гонихѫ Мадiама, и донесохѫ
главы-тѣ на Орива и Зива Гедеону от-
тамъ Iорданъ.

ГЛАВА 8.

1 И рекохѫ му Ефремови-тѣ мѫжіе: Що
е това, дѣто ни направи ты, че ны не
повыкнѫ, когато отиде да ратувашь про-
тивъ Мадіама? и прѣпирахѫ ся силно съ
2 него. А той имъ рече: Що направихъ
азъ въ сравненіе съ васъ сега? не е ли по
добръ пабиркъ-тъ на Ефрема отъ гроз-
3 доберъ-тъ на Авіезера? Прѣдаде Богъ
въ рѫцѣ-тѣ ви Мадіамскы-тѣ началницы,
Орива и Зива; и що можахъ азъ да на-
правѭ въ сравненіе съ васъ? тогазь ся
утиши духъ-тъ имъ къмъ него, когато
рече това слово.
4 И като дойде Гедеонъ на Іорданъ, прѣ-
минѫ той и триста-та мѫжіе които бѣ-
5 хѫ съ него, уморени но пакъ гоняхѫ. И
рече на Сокхоескы-тѣ жители: Дайте,
молѭ, нѣколко хлѣба на людіе-тѣ които
мя слѣдуватъ; защото сѫ изнемощѣли, а
азъ гонѭ Зевея и Салмана, Мадіамскы-
6 тѣ царіе. А Сокхоескы-тѣ началници
отговорихѫ: Да ли сѫ рѫцѣ-тѣ на Зевея
и на Салмана сега въ рѫкѫ-тѫ ти, та да
7 дадемъ хлѣбъ на войскѫ-тѫ ти? А Ге-
деонъ рече: Заради това, когато прѣда-
де Господь Зевея и Салмана въ рѫкѫ-тѫ
ми, тогазь азъ ще сдробѭ плъть-тѫ ви
съ трьніе-тѣ на пустынѭ-тѫ, и съ гло-
8 гове-тѣ. И възлѣзе отъ тамъ въ Фануилъ,
и говори имъ исто-то; и отговорихѫ му
Фануилскы-тѣ мѫжіе, както отговорихѫ
9 Сокхоескы-тѣ мѫжіе. А той говори и на
Фануилскы-тѣ мѫжіе, и рече: Когато
ся върнѫ съ миромъ, ще съборѭ този
стълпъ.
10 А Зевей и Салманъ бѣхѫ въ Каркоръ,
и войнства-та имъ съ тѣхъ, до петнаде-
сеть тысящы, всичкы що бѣхѫ останѫ-
ли отъ всичко-то войнство на въсточны-
тѣ жители; защото паднахѫ сто и двадe-
сеть тысящи мѫжіе които теглѣхѫ ножъ.
11 И възлѣзе Гедеонъ прѣзъ пѫть-тъ на о-
нѣзи които живѣехѫ въ шатры, отъ ис-
токъ на Нова и на Іогвеѫ, та порази
станъ-тъ, когато станъ-тъ бѣше въ без-
12 грыжіе. А Зевей и Салманъ побѣгнахѫ,
и той гы погнѫ и хванѫ двама-та Ма-
діамскы царіе Зевея и Салмана, и раз-
вали всичкый-тъ станъ.
13 И върнѫ ся Гедеонъ сынъ-тъ Іоасовъ
отъ войнѫ-тѫ *прѣди изгрѣваніе-то на
14 слънце-то. И като хванѫ *единъ* момъкъ
отъ мѫжіе-тѣ на Сокхоеъ, попыта го: и
той му написа началницы-тѣ на Сокхоеъ,
и старѣйшины-тѣ му, седмдесеть и седмь
15 мѫжіе. И дойде *Гедеонъ* при Сокхоескы-
тѣ мѫжіе, та рече: Ето Зевей и Сал-
манъ, за които мя укорихте, и говорѣх-
те: Да ли сѫ рѫцѣ-тѣ на Зевея и на
Салмана сега въ рѫкѫ-тѫ ти, та да да-
демъ хлѣбъ на человѣцы-тѣ ти, които
16 сѫ изнемощѣли? И зѣ старѣйшины-тѣ
градскы, и тьрніе-тѣ отъ пустынѭ-тѫ и
глогове-тѣ, та наказа съ тѣхъ Сокхое-
17 скы-тѣ мѫжіе. И стълпъ-тъ на Фануила
събори, и умъртви градскы-тѣ мѫжіе.
18 Тогазь рече на Зевея и на Салмана:
Какви бѣхѫ онѣзи человѣци които убих-
те въ Ѳаворъ? И тѣ рекохѫ: Какъвто
си ты, таквизь бѣхѫ; всякой приличаше
19 на царскый сынъ. А той рече: Братія
мои, сынове на майкѫ ми бѣхѫ: живъ е
Господь, ако бѣхте упазили животъ-тъ
20 имъ, азъ не быхъ вы умъртвилъ. И рече
на Іеѳера пьрворѡдный-тъ си: Стани, у-
бій гы: но младый-тъ не извлѣче мечъ-тъ
си, защото ся боеше, понеже бѣше о-
ще младъ.
21 Тогазь рече Зевей и Салманъ: Стани
ты, та нападни върхъ насъ; защото спо-
редъ человѣка *и* сила-та му. И станѫ
Гедеонъ та уби Зевея и Салмана, и зѣ
лунницы-тѣ които бѣхѫ около вратове-тѣ
на камилы-тѣ имъ.
22 И рекохѫ Израилеви-тѣ мѫжіе Гедео-
ну: Владѣй надъ насъ, и ты, и сынъ ти,
и сынъ-тъ на сына ти, защото ты ны о-
23 свободи отъ рѫкѫ-тѫ на Мадіама. А Ге-
деонъ имъ рече: Не щѫ да владѣѭ азъ
надъ васъ, но нито сынъ ми ще владѣе
надъ васъ: Господь ще владѣе надъ васъ.
24 И рече имъ Гедеонъ: Ще поискамъ отъ
васъ едно исканіе; да ми дадете всякой

* *Или* прѣзъ въсходъ-тъ.

колцета-та отъ плѣнъ-тъ си; защото *неприятели-тѣ* имахѫ златны колцета, по-
25 неже бѣхѫ Исмаиляни. И отговорихѫ:
Съ радость ще *гы* дадемъ. И прострѣхѫ
дрехѫ, и хвърляше тамъ всякой колце-
26 та-та отъ плѣнъ-тъ си. И тежина-та на
златны-тѣ колцета, които поиска, бѣше
една тысяща и седмстотинъ златни *сикли:* освѣнъ лунницы-тѣ, и обѣцы-тѣ, и
багрены-тѣ дрехы, които бѣхѫ на Мадіамскы-тѣ царіе, и освѣнъ огърлія-та
които бѣхѫ на вратове-тѣ на камилы-тѣ
27 имъ. И направи Гедеонъ ефодъ отъ тѣхъ,
и положи го въ градъ-тъ си, въ Офрѫ:
и блудува всичкый Израиль слѣдъ него
тамъ; и станѫ примка на Гедеона и на
домъ-тъ му.
28 И смири ся Мадіамъ прѣдъ Израилевы-тѣ сынове, и не подигнѫ вече главѫ.
И земя-та бѣше въ покой четырдесеть
29 лѣта въ дни-тѣ на Гедеона. Тогазъ отиде Іероваалъ Іоасовый сынъ и сѣднѫ въ
30 домъ-тъ си. И Гедеонъ имаше седмдесеть сынове които излѣзохѫ отъ чрѣсла-
31 та му; защото имаше много жены. И
наложница-та му, която бѣше въ Сихемъ,
и тя му роди сынъ, когото той нарече
32 Авимелехъ. И умрѣ Гедеонъ Іоасовый
сынъ въ добрѫ старость, и погребе ся
въ гробъ-тъ на Іоаса отца си, въ Офрѫ
на Авіезерцы-тѣ.
33 А когато умрѣ Гедеонъ, върнахѫ ся Израилеви-тѣ сынове, и блудувахѫ вслѣдъ
Ваалимы-тѣ, и поставихѫ си за богъ
34 Ваалвериеа. И не поменахѫ Израилеви-
тѣ сынове Господа Бога своего, който
гы избави отъ рѫкѫ-тѫ на всичкы-тѣ
35 имъ околны неприятели. И не направихѫ
милость на домъ-тъ на Іероваала Гедеона, споредъ всичкы-тѣ добрины, които
направи той на Израиля.

ГЛАВА 9.

1 И отиде Авимелехъ сынъ-тъ Іероваа-
ловъ въ Сихемъ при братія-та на майкѫ си, та говори тѣмъ, и на всичкый-тъ
родъ отъ отеческый-тъ домъ на майкѫ
2 си, и рече: Говорѣте, молѭ, въ уши-тѣ
на всичкы-тѣ Сихемскы мѫжіе: Що е
по добрѣ вамъ, да владѣѭтъ надъ васъ
всичкы-тѣ Іероваалови сынове, седмдесеть мѫжіе, или да владѣе надъ васъ е-
динъ мѫжъ? помнѣте още че азъ съмь
3 ваша кость, и ваша плъть. И говорихѫ
за него братія-та на майкѫ му въ уши-
тѣ на всичкы-тѣ Сихемскы мѫжіе, всичкы тѣзи думы; и склони ся сърдце-то
имъ слѣдъ Авимелеха; защото рекохѫ:
4 Той е братъ нашъ. И дадохѫ му седмдесеть сребърницы отъ домъ-тъ на Ваалвериеа, и съ тѣхъ нае Авимелехъ мѫжіе никакви и развращены, които отидохѫ слѣдъ него. И влѣзе въ домъ-тъ на
5 дохѫ слѣдъ него. И влѣзе въ домъ-тъ на
отца си въ Офрѫ та изби братія-та си
сынове-тѣ на Іероваала, седмдесеть мѫжіе, върху единъ камыкъ: останѫ само
Іоеамъ най младый-тъ Іероваалов сынъ,
защото ся скры.
6 И събрахѫ ся всичкы-тѣ Сихемскы
мѫжіе, и всичкый домъ Милловъ, и дойдохѫ та направихѫ Авимелеха царь, близу при дѫбъ-тъ на стражѫ-тѫ въ Си-
7 хемъ. И когато ся извѣсти *това* на Іоеама, отиде та застанѫ на върхъ-тъ на
горѫ-тѫ Гаризинъ, и възвыси гласъ-тъ
си, и выкнѫ, и говори имъ: Послушайте мя, мѫжіе Сихемскы, и ще вы послуша Богъ.
8 Отидохѫ нѣкога си дървета-та да помажѭтъ царь надъ себе си; и рекохѫ на
маслинено-то дърво: Царувай надъ насъ.
9 Но маслинено-то дърво имъ рече: Да оставѭ ли азъ тълстинѫ-тѫ си, чрѣзъ
коѭто ся почитатъ Богъ и человѣцы-тѣ,
та да идѫ да *началствувамъ надъ дървета-
10 та? И рекохѫ дървета-та на смоковни-
11 цѫ-тѫ: Ела ты, и царувай надъ насъ. Но
смоковница-та имъ рече: Да оставѭ ли
сладость-тѫ си, и добрый-тъ си плодъ, та
да идѫ да началствувамъ надъ дървета-та?
12 И рекохѫ дървета-та на лозѫ-тѫ: Ела
13 ты, та царувай надъ насъ. И лоза-та имъ
рече: Да оставѭ ли вино-то си, което
весели Бога и человѣцы-тѣ, та да идѫ и да
14 началствувамъ надъ дървета-та? Тогазъ

* *Евр.* да ся клатѭ надъ.

рекохѫ всичкы-тѣ дьрвета на тьрнъ-тъ:
15 Ела ты, та царувай надъ насъ. И рече
тьрнъ-тъ на дьрвета-та: Ако наистинѫ
вы мя помазувате царь надъ васъ, елате,
прибѣгнѣте подъ сѣнкѫ-тѫ ми; ако ли
не, огнь да излѣзе изъ тьрнъ-тъ, и да
испояде Ливанскы-тѣ кедры?
16 Сега прочее, ако направихте по истинѫ
и правдѫ, като турихте Авимелеха
царь, и ако ся обходихте добрѣ съ Іеро-
ваала и съ домъ-тъ му, и ако му напра-
вихте споредъ достойнство-то на рѫ-
17 цѣ-тѣ му: (Защото отецъ ми ратува за-
ради васъ, и хвьрли животъ-тъ си въ
бѣдѫ, та вы избави отъ рѫкѫ-тѫ на Ма-
18 діама: А вы станѫхте днесь противъ
домъ-тъ на отца ми, и избихте синове-тѣ
му, седмдесеть мѫжіе върху единъ ка-
мыкъ, и направихте Авимелеха, сынъ-тъ
на рабынѭ-тѫ му, царь на Сихемскы-тѣ
19 мѫжіе, защото ви е братъ:) Ако прочее
направихте днесь по истинѫ и правдѫ,
съ Іероваала и съ домъ-тъ му, радувайте
ся на Авимелеха, и нека ся радува и той
20 на васъ. Ако ли не, огнь да излѣзе изъ
Авимелеха, и да испояде Сихемскы-тѣ
мѫжіе, и Милловый-тъ домъ; и огнь да
излѣзе изъ Сихемскы-тѣ мѫжіе и изъ
Милловый-тъ домъ, и да испояде Авиме-
21 леха! Тогазь побѣгнѫ Іоѳамъ и отърва
ся та отиде въ Виръ, и насели ся тамъ,
отъ лице-то на Авимелеха брата си.
22 И началствува Авимелехъ надъ Израи-
23 ля три годины. И проводи Богъ лукавъ
духъ между Авимелеха и Сихемскы-тѣ
мѫжіе: и станѫхѫ невѣрни Сихемскы-тѣ
24 мѫжіе на Авимелеха: За да дойде на-
силство-то *което станѫ* на седмдесеть-тѣ
Іеровааловы синове, и да ся върне
кръвь-та имъ върхъ Авимелеха брата
имъ, който гы искла, и върхъ Сихем-
скы-тѣ мѫжіе, които укрѣпихѫ рѫцѣ-тѣ
25 му, за да исколе братія-та си. И турихѫ
противъ него Сихемскы-тѣ мѫжіе заса-
ды по върхове-тѣ на горы-тѣ, та съблѝ-
чахѫ всичкы които прѣминувахѫ близу
при тѣхъ по пѫть-тъ; и извѣсти ся на
26 Авимелеха. И дойде Гаалъ Еведовый сынъ
и братія-та му, та заминѫхѫ въ Сихемъ,
и повѣрихѫ ся нему Сихемскы-тѣ мѫжіе.
27 И излѣзохѫ въ поле-то и обрахѫ лозія-та
си, и истапкахѫ, и развеселихѫ ся, и
отидохѫ въ домъ-тъ на свой-тъ богъ, и
28 ядохѫ и пихѫ и проклѣхѫ Авимелеха. И
рече Гаалъ Еведовый сынъ: Кой е Ави-
мелехъ, и кой Сихемъ, та да му рабо-
тимъ? не *е ли той* сынъ Іероваалов?
и не е ли Зевулъ настойникъ-тъ му? ра-
ботѣте на мѫжіе-тѣ на Еммора Сихемо-
вый-тъ отецъ: а нему защо да работимъ
29 ный? Дано ся дадѣхѫ тѣзи людіе подъ
рѫкѫ-тѫ ми, и азъ быхъ изгонилъ Ави-
мелеха. И рече на Авимелеха: Умножи
войскѫ-тѫ си, и излѣзь.
30 И чу Зевулъ, управитель-тъ на градъ-тъ,
думы-тѣ на Гаала Еведовъ-тъ сынъ, и
31 распали ся гнѣвъ-тъ му: И прати скры-
шно вѣстители Авимелеху и рече: Ето,
Гаалъ Еведовый сынъ и братія-та му
дойдохѫ въ Сихемъ: и ето тѣ подигатъ
32 градъ-тъ противъ тебе. За това прочее
стани прѣзъ нощь, ты и людіе-тѣ които
сѫ съ тебе, та тури засады по поле-то.
33 И на утриньтѫ, щомъ изгрѣе слънце-то,
ще станешь рано, и ще ся устремишь
върхъ градъ-тъ: и ето, той и людіе-тѣ
които сѫ съ него ще излѣзѫтъ противъ
тебе, и ты ще му направишь както ти
дойде отъ рѫкѫ.
34 И станѫ Авимелехъ, и всичкы-тѣ лю-
діе които бѣхѫ съ него, прѣзъ нощь-тѫ,
и турихѫ въ засадѫ противъ Сихемъ че-
35 тыри пълка. И излѣзе Гаалъ сынъ-тъ Е-
ведовъ, та застанѫ у входъ-тъ на град-
скы-тѣ врата: и станѫ Авимелехъ, и
людіе-тѣ които бѣхѫ съ него отъ заса-
36 дѫ-тѫ. И когато видѣ Гаалъ людіе-тѣ
рече Зевулу: Ето, людіе слизатъ отъ
върхове-тѣ на горы-тѣ. А Зевулъ му ре-
че: Сѣнка-та на горы-тѣ ти ся види ка-
37 то мѫжіе. И говорѝ пакъ Гаалъ и рече:
Ето людіе слизатъ отъ высочины-тѣ на
мѣсто-то, и единъ пълкъ иде прѣзъ
38 пѫть-тъ на дѫбъ-тъ Маоненимъ. Тогазь
Зевулъ му рече: Дѣ сѫ сега уста-та ти,
съ които рече ты: Кой е Авимелехъ, та
да му работимъ? Не сѫ ли тѣзи людіе,
които ты прѣзираше? Излѣзь прочее се-

39 га, та ся бій съ тѣхъ. И излѣзе Гаалъ
прѣдъ Сихемскы-тѣ мѫжіе, та ся би съ
40 Авимелеха: И погнѫ го Авимелехъ, и
побѣгнѫ той прѣдъ него, и паднахѫ мно-
зина смьртно ранени до входъ-тъ на
41 врата-та. И сѣднѫ Авимелехъ въ Арумѫ:
а Зевулъ испади Гаала и братія-та му,
42 да не живѣѭтъ въ Сихемъ. И на утринь-тѫ
излѣзохѫ людіе-тѣ на поле-то: и извѣсти
43 ся това на Авимелеха. Тогазь зѣ той
людіе-тѣ *си*, та гы раздѣли на три пълка
и тури засады на поле-то: и видѣ, и
ето, людіе-тѣ излазяхѫ изъ градъ-тъ: и
44 станѫ противъ тѣхъ, та гы порази. И
Авимелехъ, и пълкъ-тъ който бѣше съ
него, устремихѫ ся, та застанахѫ въ
входъ-тъ на градскы-тѣ врата: а два-та
пълка ся устремихѫ върхъ всичкы-тѣ
които бѣхѫ по поле-то, та гы поразихѫ.
45 И ратуваше Авимелехъ противъ градъ-тъ
прѣзъ всичкый-тъ онзи день: и облада
градъ-тъ, и уби людіе-тѣ които бѣхѫ въ
него, и разори градъ-тъ, и посѣя го съсъ
соль.
46 И като чухѫ това всичкы-тѣ мѫжіе на
Сихемскый-тъ стълпъ, влѣзохѫ въ твър-
дѣль-тъ на домъ-тъ на бога *си* Вериѳа.
47 И извѣсти ся на Авимелеха, че ся съ-
брахѫ всичкы-тѣ мѫжіе въ Сихемовый-тъ
48 стълпъ. И възлѣзе Авимелехъ на горѫ-тѫ
Салмонъ, той и всичкы-тѣ людіе които
бѣхѫ съ него; и зѣ Авимелехъ топоръ
въ рѫкѫ, та отсѣче вѣтвѫ отъ дърво, и
дигнѫ ѭ, и тури ѭ на рамо-то си; и
рече на людіе-тѣ които бѣхѫ съ него:
Каквото видѣхте че направихъ азъ, по-
бързайте да направите и вы както азъ.
49 И отсѣкохѫ всичкы-тѣ людіе всякой вѣ-
твѫ-тѫ си, и като отидохѫ слѣдъ Ави-
мелеха, турихѫ *гы* на твърдѣль-тъ и надъ
тѣхъ запалихѫ твърдѣль-тъ съ огнь; и
умрѣхѫ купно всичкы-тѣ мѫжіе на Си-
хемскый-тъ стълпъ; до тысящѫ мѫжіе
и жены.
50 Тогазь отиде Авимелехъ въ Ѳевесъ:
та расположи станъ противъ Ѳевесъ, и
51 облада го. Но имаше крѣпъкъ стълпъ въ
срѣдъ градъ-тъ, и прибѣгнахѫ тамъ
всичкы-тѣ мѫжіе и жены, и всичкы-тѣ
градскы жители, та ся затворихѫ, и въз-
52 лѣзохѫ на покрывъ-тъ на стълпъ-тъ. И
стигнѫ Авимелехъ дори до стълпъ-тъ, и
ратуваше го, и ся приближи дори до вра-
та-та на стълпъ-тъ за да го изгори съ
53 огнь. Тогазь една жена хвърли часть отъ
воденичень камыкъ на Авимелеховѫ-тѫ
54 главѫ, та му строши теме-то. И той из-
выкѫ скоро къмъ момъка оржѫженосеца
си, и рече му: Исторгни мечъ-тъ си, та
мя убій, да не рекѫтъ за мене: Жена го
уби. И прободе го момъкъ-тъ му и умрѣ.
55 И когато видѣхѫ Израилеви-тѣ мѫжіе че
умрѣ Авимелехъ, отидохѫ си всякой на
мѣсто-то си.
56 Така въздаде Богъ зло-то на Авимеле-
ха, което направи на отца си, понеже уби
57 седмдесеть-тѣ си братія. И всичко-то зло
на Сихемскы-тѣ мѫжіе, Богъ въздаде на
главы-тѣ имъ: и дойде на тѣхъ клѣтва-
та на Іоѳама Іеровааловый-тъ сынъ.

ГЛАВА 10.

1 И слѣдъ Авимелеха въстанѫ да избави
Израиля Ѳола сынъ-тъ на Фуѫ сынъ-тъ
на Додо, Иссахаровъ мѫжъ; и той жи-
вѣеше въ Самиръ въ горѫ-тѫ Ефремъ.
2 И сѫди Израиля двадесеть и три годи-
ны; и умрѣ, и погребе ся въ Самиръ.
3 А подиръ него настанѫ Іаиръ Галаа-
децъ-тъ, и сѫди Израиля двадесеть и двѣ
4 годины. И имаше тридесеть сынове, кои-
то ѣздѣхѫ на тридесеть ослови жрѣбета,
и имахѫ тридесеть града, называемы Іаи-
ровы паланкы дори до днесь, които сѫ
5 въ земѭ-тѫ Галаадъ. И умрѣ Іаиръ, и
погребе ся въ Камонъ.
6 И сторихѫ пакъ Израилеви-тѣ сынове
зло прѣдъ Господа, и служихѫ на Ва-
алимы-тѣ, и на Астарты-тѣ, и на бого-
ве-тѣ на Сиріѭ и на богове-тѣ на Си-
донъ, и на богове-тѣ на Моавъ, и на
богове-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове, и на
богове-тѣ на Филистимцы-тѣ, и остави-
7 хѫ Господа, и не служихѫ нему. И ра-
спали ся гнѣвъ-тъ Господень противъ И-
зраиля, и прѣдаде гы въ рѫцѣ-тѣ на Фи-
листимцы-тѣ, и въ рѫцѣ-тѣ на Аммоно-

8 вы-тѣ сынове. И отъ тазь година, озлобихѫ и утѣснихѫ Израилевы-тѣ сынове
осмнадесеть годины, всичкы-тѣ Израилевы сынове които бѣхѫ оттамъ Іорданъ,
въ земѭ-тѫ на Аммoрейцы-тѣ, която е въ
9 Галаадъ. И прѣминахѫ Аммонови-тѣ сынове Іорданъ, за да ратуватъ противъ
Іудѫ, и противъ Веніамина, и противъ
Ефремовый-тъ домъ: и Израиль бѣше въ
крайно утѣсненіе.
10 И выкнахѫ Израилеви-тѣ сынове къмъ
Господа, и говорѣхѫ: Съгрѣшихмы ти,
защото оставихмы Бога нашего, та слу-
11 жихмы на Ваалимы-тѣ. И рече Господь
на Израилевы-тѣ сынове: Не *избавихъ
ли вы* отъ Египтяны-тѣ, и отъ Аморрей-
цы-тѣ, и отъ Аммоновы-тѣ сынове, и
12 отъ Филистимцы-тѣ? И Сидонци-тѣ о-
ще, и Амаличани-тѣ, и Маоняни-тѣ вы
притѣснихѫ; и выкнахте къмъ мене, и
13 азъ вы избавихъ отъ рѫкѫ-тѫ имъ. Но
вы мя оставихте, та служихте на другы
богове: заради това не щѫ да вы изба-
14 вѭ вече. Идѣте та выкайте къмъ богове-тѣ които избрахте: тѣ нека вы изба-
15 вятъ въ врѣме-то на утѣсненіе-то ви. И
рекохѫ Господу Израилеви-тѣ сынове:
Съгрѣшихмы: направи ни ты както е
угодно прѣдъ очи-тѣ ти: но, молимъ ти
16 ся, избави ны днесь. И исхвърлихѫ чу-
ждыи-тѣ богове изъ срѣдъ себе си, та
служихѫ Господу: и съжали ся душа-та
му за оскърбеніе-то на Израиля.
17 Тогазь ся събрахѫ Аммонови-тѣ сынове, та расположихѫ станъ-тъ си въ
Галаадъ. И събрахѫ ся Израилеви-тѣ сынове, та расположихѫ станъ-тъ си въ
18 Масфѫ. И рекохѫ людіе-тѣ *и* началници-тѣ на Галаадъ едни на другы: Който
захване да ся біе съ Аммоновы-тѣ сынове, той ще бѫде началникъ на всичкы-тѣ
жители въ Галаадъ.

ГЛАВА 11.

1 И Іефоай Галаадецъ-тъ бѣше силенъ
въ крѣпость: и той бѣше сынъ на блу-
дницѫ женѫ, а отецъ Іефоаевъ бѣше Га-
2 лаадъ. И жена-та на Галаада роди му
сынове: и порастнахѫ сынове-тѣ на жена-тѫ, и испѫдихѫ Іефоая, и рекохѫ му:
Ты нѣма да наслѣдишъ въ домъ-тъ на
отца ни; защото си сынъ на чуждѫ же-
3 нѫ. И побѣгнѫ Іефоай отъ лице-то на
братія-та си, та ся насели въ земѭ-тѫ
Товъ: и събрахѫ ся при Іефоая человѣ-
4 ци бездѣлници та излазяхѫ съ него. И
слѣдъ нѣколко врѣме Аммонови-тѣ сы-
5 нове направихѫ бой противъ Израиля. И
като ся біяхѫ Аммонови-тѣ сынове противъ Израиля, Галаадскы-тѣ старѣйшины
отидохѫ да земѭтъ съсъ себе си Іефоая
6 отъ земѭ-тѫ Товъ. И рекохѫ на Іефоая:
Ела, та ни стани началникъ, за да ся
7 біемъ противъ Аммоновы-тѣ сынове. И
рече Іефоай на Галаадскы-тѣ старѣйшины: Не възненавидѣхте ли мя вы, и не
мя ли испѫдихте изъ домъ-тъ на бащѫ
ми? А сега защо сте дошли при мене,
8 като сте въ утѣсненіе? И рекохѫ Галаадскы-тѣ старѣйшины на Іефоая: За това
ся върнахмы сега при тебе, за да дойдешь съ насъ, и да ся біешь противъ
Аммоновы-тѣ сынове, и да си князь надъ
насъ, надъ всичкы които живѣѭтъ въ
9 Галаадъ. И рече Іефоай на Галаадскы-тѣ
старѣйшины: Ако мя заведете пакъ вы
да ратувамъ противъ Аммоновы-тѣ сынове, и Господь гы прѣдаде менѣ, азъ
10 ще бѫдѫ ли князь надъ васъ? И рекохѫ
Галаадскы-тѣ старѣйшины на Іефоая:
Господь нека е свидѣтель между насъ,
ако не направимъ споредъ думѫ-тѫ ти.
11 Тогазь отиде Іефоай съ Галаадскы-тѣ
старѣйшины, и поставихѫ го людіе-тѣ
надъ себе си главѫ и князь: и говори
Іефоай всичкы-тѣ си слова прѣдъ Господа въ Масфѫ.
12 И проводи Іефоай посланницы до царя
на Аммоновы-тѣ сынове, и рече: Що и-
машь да правишь съ мене, та си дошелъ
противъ мене да ся біешь въ земѭ-тѫ
13 ми? И царь-тъ на Аммоновы-тѣ сынове
отговори на Іефоаевы-тѣ посланницы:
Защото Израиль, когато възлизаше изъ
Египетъ, зѣ земѭ-тѫ ми отъ Арнонъ до
Явокъ и до Іорданъ: сега прочее върни
тѣзи *мѣста* съ миръ.

14 И прати пакъ Іефѳай посланницы до
15 царя на Аммоновы-тѣ сынове, Та му ре-
че: Така говори Іефѳай: Израиль не е
зѣлъ Моавскѫ-тѫ земѭ, нито земѭ-тѫ на
16 Аммоновы-тѣ сынове; Но като възлѣзе
Израиль изъ Египетъ, и отиде прѣзъ
пустынѭ-тѫ при Червено-то море, и
17 дойде въ Кадисъ, Тогазь Израиль прати
посланницы на Едомскый-тъ царь, и ре-
че: Да прѣминѫ, молѭ, прѣзъ земѭ-тѫ
ти: а Едомскый-тъ царь не послуша.
Прати още и на Моавскый-тъ царь: но
и той не склони, и сѣднѫ Израиль въ
18 Кадисъ. Тогазь отиде прѣзъ пустынѭ-тѫ,
та обиколи Едомскѫ-тѫ земѭ, и Моав-
скѫ-тѫ земѭ, и дойде отъ истокъ на
Моавскѫ-тѫ земѭ, та расположи станъ-тъ
си оттамъ Арнонъ, и не влѣзе въ Моа-
вовы-тѣ прѣдѣлы: защото Арнонъ бѣше
19 прѣдѣлъ на Моава. И прати Израиль по-
сланницы при Сиона Аморрейскый-тъ
царь, Есевонскый-тъ царь: та му рече
Израиль: Да прѣминемъ, молимъ тя,
20 прѣзъ земѭ-тѫ ти до наше-то мѣсто. Но
Сионъ не ся увѣри на Израиля *да го
пусне* да мине прѣзъ прѣдѣлъ-тъ му: за
това събра Сионъ всичкы-тѣ си людіе,
та расположи станъ-тъ си въ Яссѫ, и
21 ратува противъ Израиля. И прѣдаде Го-
сподь Богъ Израилевъ Сиона и всичкы-тѣ
му людіе въ рѫкѫ-тѫ на Израиля, та гы
поразихѫ: и Израиль наслѣди всичкѫ-тѫ
земѭ на Аморрейцы-тѣ, които живѣяхѫ
22 въ онѫзь земѭ, И наслѣдихѫ всичкы-тѣ
прѣдѣлы на Аморрейцы-тѣ, отъ Арнонъ
до Явокъ, и отъ пустынѭ-тѫ дори до
23 Іорданъ. И сега, като изгони Господь
Богъ Израилевъ Аморрейцы-тѣ отъ ли-
це-то на людіе-тѣ си Израиля, ты ли ще
24 гы наслѣдишь? Не наслѣдвашь ли ты
онова което ти е далъ за наслѣдіе богъ
твой Хамосъ? и ный, всичко що ни е
далъ за наслѣдіе Іеова Богъ нашъ, него
25 ще наслѣдимъ. И сега да ли си ты въ
нѣщо по добръ отъ Валака Сепфоровый-тъ
сынъ Моавскый-тъ царь? прѣпиралъ ли
ся е той нѣкога съ Израиля, или напра-
вилъ ли е нѣкога брань противъ него?
26 Отъ както ся е населилъ Израиль въ
Есевонъ и въ села-та му, и въ Ароиръ
и въ села-та му, и въ всичкы-тѣ градо-
ве, които сѫ близу при Арнонъ, триста
годины сѫ: защо въ това разстояніе не
27 сте *гы* отървали? И тъй азъ не ти сьмь
съгрѣшилъ: но ты ми правишъ неправ-
дѫ, като ратувашь противъ мене. Господь
Сѫдія нека сѫди днесь между Израиле-
вы-тѣ сынове и Аммоновы-тѣ сынове.
28 Но царь-тъ на Аммоновы-тѣ сынове
не послуша Іефѳаевы-тѣ думы, които му
29 проводи. Тогазь дойде на Іефѳая Духъ
Господень, и минѫ той прѣзъ Галаадъ и
Манассіѭ, минѫ и прѣзъ Галаадскѫ-тѫ
Масфѫ, и отъ Галаадскѫ-тѫ Масфѫ ми-
30 нѫ противъ Аммоновы-тѣ сынове. И о-
брече Іефѳай обричаніе Господу, и ре-
че: Ако наистинѫ прѣдадешь Аммоно-
31 вы-тѣ сынове въ рѫкѫ-тѫ ми, Тогазь о-
нова което излѣзе изъ врата-та на домъ-тъ
ми да мя посрѣщне, когато ся върнѫ съ
миръ отъ Аммоновы-тѣ сынове, ще бѫде
Господу, и ще го принесѫ вессъжженіе.
32 Тогазь заминѫ Іефѳай къмъ Аммоно-
вы-тѣ сынове да ратува противъ тѣхъ: и
33 прѣдаде гы Господь въ рѫкѫ-тѫ му, Та
гы порази отъ Ароиръ, дори до Миниѳъ,
двадесеть градове, и до Авелъ-керамимъ,
съ пораженіе твърдѣ голѣмо. И покори-
хѫ ся Аммонови-тѣ сынове прѣдъ Израи-
левы-тѣ сынове.
34 И дойде Іефѳай въ Масфѫ у домъ-тъ
си: и ето, дъщеря му излазяше да го
посрѣщне съ тапаны и ликованія; и тя
му бѣ единородна: освѣнь неѭ, нѣма-
35 ше нито сынъ, нито дъщерѭ. И като ѭ
видѣ раздра дрехы-тѣ си, и рече: Горко
ми, дъщи моя! ты съвсѣмъ си мя зако-
пала, и ты си отъ онѣзи които мя сму-
щаватъ: защото азъ отворихъ уста-та си
къмъ Господа, и не могѫ да ся повър-
36 нѫ. А тя му рече: Отче мой, *ако* си о-
творилъ уста-та си къмъ Господа, стори
съ мене онова което е излѣзло изъ ус-
та-та ти: понеже Господь направи за
тебе отмъщеніе на неприятели-тѣ ти, Ам-
37 моновы-тѣ сынове. И рече на отца си:
Това нека ми бѫде: остави мя два мѣ-
сеца, да идѫ да ходѭ по горы-тѣ, и да

оплачѫ дѣвство-то си, азъ и другаркы-тѣ
38 ми. И той рече: Иди; и пусня ѭ за два
мѣсеца, и отиде тя съ другаркы-тѣ си,
39 та плака дѣвство-то си по горы-тѣ. И
въ свършеніе-то на два-та мѣсеца ся вър-
нѫ при отца си, и направи съ неѭ по
обричаніе-то си което обрече: и тя не
40 позна мѫжъ. И станѫ обычай въ Изра-
иль: Да ходятъ дъщери-тѣ Израилеви отъ
врѣме на врѣме, да оплакватъ дъщерѭ-
тѫ на Іефоая Галаадецъ-тъ, четыри дни
въ годинѫ-тѫ.

ГЛАВА 12.

1 И събрахѫ ся Ефремови-тѣ мѫжіе та
прѣминѫхѫ къмъ сѣверъ, и рекохѫ на
Іефоая: Защо прѣминѫ ты да ратувашь
противъ Аммоновы-тѣ сынове, и не ны
повыкнѫ да дойдемъ съ тебе? ный ще
изгоримъ домъ-тъ ти отгорѣ ти съ огнь.
2 А Іефоай имъ рече: Азъ и людіе-тѣ ми
имахмы голѣмо прѣпираніе съ Аммоно-
вы-тѣ сынове; и повыкахъ вы, и не мя
3 избавихте отъ рѫкѫ-тѫ имъ. И като ви-
дѣхъ че не *мя* избавихте, хвърляхъ въ
бѣдѫ животъ-тъ си, та прѣминахъ про-
тивъ Аммоновы-тѣ сынове, и Господь гы
прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ ми: И сега вы защо
сте възлѣзли къмъ мене днесь да мя у-
дарите?
4 Тогазь събра Іефоай всичкы-тѣ Гала-
адскы мѫжіе, та удари Ефрема: и пора-
зихѫ Галаадскы-тѣ мѫжіе Ефремцы-тѣ
защото рекохѫ: Бѣжанци отъ Ефрема
сте вы, Галаадци, между Ефремцы-тѣ *и*
5 между Манассійцы-тѣ. И захванахѫ Га-
лаадци-тѣ бродове-тѣ на Іорданъ прѣдъ
Ефремцы-тѣ: и когато нѣкой отъ Еф-
ремцы-тѣ бѣжанцы говорѣше: Оставѣте
да прѣминѫ, тогазь Галаадскы-тѣ мѫжіе
му казувахѫ; Ефремецъ ли си ты? Ако
6 речеше той: Не сьмь, Тогазь му думахѫ:
Речи * Шибболеѳъ; а той казуваше Сиб-
болеѳъ; защото не можаше да пронзнесе
право. Тогазь го хващахѫ, та го закол-
вахѫ, въ бродове-тѣ на Іорданъ. И пад-
нахѫ въ онова врѣме четыридесеть и
двѣ тысящи отъ Ефрема.
7 И сѫди Іефоай Израиля шесть годи-
ны. И умрѣ Іефоай Галаадецъ-тъ, и погре-
бе ся въ *единъ отъ* Галаадскы-тѣ гра-
дове.
8 А подиръ него станѫ сѫдія въ Изра-
9 иль Ивцанъ отъ Виолеемъ. Той имаше
тридесеть сынове, и тридесеть дъщери,
които ожени на вънъ; и зѣ изъ вънъ
тридесеть *чужды* дъщери за сынове-тѣ
10 си. И сѫди Израиля седмь годины. И
умрѣ Ивцанъ, и погребе ся въ Виолеемъ.
11 А слѣдъ него станѫ сѫдія въ Израиль
Елонъ Завулонецъ-тъ; и сѫди Израиля
12 десеть годины. И умрѣ Елонъ Завуло-
нецъ-тъ, и погребе ся въ Еалонъ, въ зе-
млѭ-тѫ Завулоновѫ.
13 А слѣдъ него станѫ сѫдія въ Израиль
Авдонъ, сынъ-тъ Иллеловъ, Пираѳо-
14 нецъ-тъ. Той имаше четыридесеть сы-
нове, и тридесеть внуцы, които ѣздѣхѫ
на седидесеть ослета; и сѫди Израиля
15 осмь годины. И умрѣ Авдонъ сынъ-тъ
Иллеловъ Пираѳонецъ-тъ, и погребе ся
въ Пираѳонъ, въ землѭ-тѫ Ефремовѫ, на
горѫ-тѫ Амаликъ.

ГЛАВА 13.

1 И направихѫ пакъ Израилеви-тѣ сы-
нове зло прѣдъ Господа: и прѣдаде гы
Господь въ рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ
четыридесеть лѣта.
2 И имаше единъ человѣкъ отъ Сарaѫ,
отъ Даново-то племе, и име-то му Ма-
ное: и жена-та му бѣ неплодна, и не
3 раждаше. И яви ся ангелъ Господень на
женѫ-тѫ, и рече ѝ: Ето, сега си не-
плодна, и не раждашь: но ще зачнешь
4 и ще родишь сынъ. И сега ты да ся па-
зишь да не піешь вино, или сикерѫ, и
5 не ядешь нищо нечисто. Защото, ето,
ще зачнешь, и ще родишь сынъ: и бръ-
сначъ да не възлѣзе на главѫ-тѫ му, за-
щото дѣте-то ще бѫде Назирей Богу отъ
утробѫ-тѫ *на майкѫ си;* и той ще начне
да избавя Израиля отъ рѫкѫ-тѫ на Фи-
листимцы-тѣ.

* Класъ *или* порой.

14 И прати пакъ Іефѳай посланницы до
15 царя на Аммоновы-тѣ сынове, Та му рече: Така говори Іефѳай: Израиль не е
зѣлъ Моавскѫ-тѫ землѭ, нито землѭ-тѫ на
16 Аммоновы-тѣ сынове; Но като възлѣзе
Израиль изъ Египетъ, и отиде прѣзъ
пустынѭ-тѫ при Червено-то море, и
17 дойде въ Кадисъ, Тогазь Израиль прати
посланницы на Едомскый-тъ царь, и рече: Да прѣминѫ, молѭ, прѣзъ землѭ-тѫ
ти: а Едомскый-тъ царь не послуша.
Прати още и на Моавскый-тъ царь: но
и той не склони, и сѣднѫ Израиль въ
18 Кадисъ. Тогазь отиде прѣзъ пустынѭ-тѫ,
та обиколи Едомскѫ-тѫ землѭ, и Моавскѫ-тѫ землѭ, и дойде отъ истокъ на
Моавскѫ-тѫ землѭ, та расположи станъ-тъ
си оттамъ Арнонъ, и не влѣзе въ Моавовы-тѣ прѣдѣлы: защото Арнонъ бѣше
19 прѣдѣлъ на Моава. И прати Израиль посланницы при Сиона Аморрейскый-тъ
царь, Есевонскый-тъ царь: та му рече
Израиль: Да прѣминемъ, молимъ тя,
20 прѣзъ землѭ-тѫ ти до наше-то мѣсто. Но
Сионъ не ся увѣри на Израиля *да го
пусне* да мине прѣзъ прѣдѣлъ-тъ му: за
това събра Сионъ всичкы-тѣ си людіе,
та расположи станъ-тъ си въ Яссѫ, и
21 ратува противъ Израиля. И прѣдаде Господь Богъ Израилевъ Сиона и всичкы-тѣ
му людіе въ рѫкѫ-тѫ на Израиля, та гы
поразихѫ: и Израиль наслѣди всичкѫ-тѫ
землѭ на Аморрейцы-тѣ, които живѣяхѫ
22 въ онѫзь землѭ, И наслѣдихѫ всичкы-тѣ
прѣдѣлы на Аморрейцы-тѣ, отъ Арнонъ
до Явокъ, и отъ пустынѭ-тѫ дори до
23 Іорданъ. И сега, като изгони Господь
Богъ Израилевъ Аморрейцы-тѣ отъ лице-то на людіе-тѣ си Израиля, ты ли ще
24 гы наслѣдишь? Не наслѣдвашь ли ты
онова което ти е далъ за наслѣдіе богъ
твой Хамосъ? и ный, всичко що ни е
далъ за наслѣдіе Іеова Богъ нашъ, него
25 ще наслѣдимъ. И сега да ли си ты въ
нѣщо по добръ отъ Валака Сепфоровый-тъ
сынъ Моавскый-тъ царь? прѣпиралъ ли
ся е той нѣкога съ Израиля, или направилъ ли е нѣкога брань противъ него?
26 Отъ както ся е населилъ Израиль въ
Есевонъ и въ села-та му, и въ Ароиръ
и въ села-та му, и въ всичкы-тѣ градове, които сѫ близу при Арнонъ, триста
годины сѫ: защо въ това разстояніе не
27 сте *гы* отървали? И тъй азъ не ти сьмь
съгрѣшилъ: но ты ми правишъ неправдѫ, като ратувашь противъ мене. Господь
Сѫдія нека сѫди днесь между Израилевы-тѣ сынове и Аммоновы-тѣ сынове.
28 Но царь-тъ на Аммоновы-тѣ сынове
не послуша Іефѳаевы-тѣ думы, които му
29 проводи. Тогазь дойде на Іефѳая Духъ
Господень, и минѫ той прѣзъ Галаадъ и
Манассіѭ, минѫ и прѣзъ Галаадскѫ-тѫ
Масфѫ, и отъ Галаадскѫ-тѫ Масфѫ ми-
30 нѫ противъ Аммоновы-тѣ сынове. И обрече Іефѳай обричаніе Господу, и рече: Ако наистинѫ прѣдадешь Аммоно-
31 вы-тѣ сынове въ рѫкѫ-тѫ ми, Тогазь онова което излѣзе изъ врата-та на домъ-тъ
ми да мя посрѣщне, когато ся върнѫ съ
миръ отъ Аммоновы-тѣ сынове, ще бѫде
Господу, и ще го принесѫ всесъжженіе.
32 Тогазь заминѫ Іефѳай къмъ Аммоновы-тѣ сынове да ратува противъ тѣхъ: и
33 прѣдаде гы Господь въ рѫкѫ-тѫ му, Та
гы порази отъ Ароиръ, дори до Миниѳъ,
двадесеть градове, и до Авелъ-керамимъ,
съ пораженіе тврьдѣ голѣмо. И покорихѫ ся Аммонови-тѣ сынове прѣдъ Израилевы-тѣ сынове.
34 И дойде Іефѳай въ Масфѫ у домъ-тъ
си: и ето, дъщеря му излазяше да го
посрѣщне съ тѫпаны и ликованія; и тя
му бѣ единородна: освѣнь неѭ, нѣма-
35 ше нито сынъ, нито дъщерѭ. И като ѭ
видѣ раздра дрехы-тѣ си, и рече: Горко
ми, дъщи моя! ты съвсѣмъ си мя закопала, и ты си отъ онѣзи които мя смущаватъ: защото азъ отворихъ уста-та си
къмъ Господа, и не могѫ да ся повър-
36 нѫ. А тя му рече: Отче мой, *ако* си отворилъ уста-та си къмъ Господа, стори
съ мене онова което е излѣзло изъ уста-та ти: понеже Господь направи за
тебе отмъщеніе на неприятели-тѣ ти, Ам-
37 моновы-тѣ сынове. И рече на отца си:
Това нека ми бѫде: остави мя два мѣсеца, да идѫ да ходѭ по горы-тѣ, и да

оплачѫ дѣвство-то си, азъ и другаркы-тѣ
38 ми. И той рече: Иди; и пусна ѭ за два
мѣсеца, и отиде тя съ другаркы-тѣ си,
39 та плака дѣвство-то си по горы-тѣ. И
въ свършеніе-то на два-та мѣсеца ся вър-
нѫ при отца си, и направи съ неѭ по
обричаніе-то си което обрече: и тя не
40 позна мѫжъ. И станѫ обычай въ Изра-
иль: Да ходятъ дъщери-тѣ Израилеви отъ
врѣме на врѣме, да оплакватъ дъщерѭ-
тѫ на Іефеая Галаадецъ-тъ, четыри дни
въ годинѫ-тѫ.

ГЛАВА 12.

1 И събрахѫ ся Ефремови-тѣ мѫжіе та
прѣминѫхѫ къмъ сѣверъ, и рекохѫ на
Іефеая: Защо прѣминѫ ты да ратувашь
противъ Аммоновы-тѣ сынове, и не ны
повыкнѫ да дойдемъ съ тебе? ный ще
изгоримъ домъ-тъ ти отгорѣ ти съ огнь.
2 А Іефеай имъ рече: Азъ и людіе-тѣ ми
имахмы голѣмо прѣпираніе съ Аммоно-
вы-тѣ сынове; и повыкахъ вы, и не мя
3 избавихте отъ рѫкѫ-тѫ имъ. И като ви-
дѣхъ че не *мя* избавихте, хвърлихъ въ
бѣдѫ животъ-тъ си, та прѣминахъ про-
тивъ Аммоновы-тѣ сынове, и Господь гы
прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ ми: И сега вы защо
сте възлѣзли къмъ мене днесь да мя у-
дарите?
4 Тогазь събра Іефеай всичкы-тѣ Гала-
адскы мѫжіе, та удари Ефрема: и пора-
зихѫ Галаадскы-тѣ мѫжіе Ефремцы-тѣ
защото рекохѫ: Бѣжанци отъ Ефрема
сте вы, Галаадци, между Ефремцы-тѣ *и*
5 между Манассійцы-тѣ. И захванахѫ Га-
лаадци-тѣ бродове-тѣ на Іорданъ прѣдъ
Ефремцы-тѣ: и когато нѣкой отъ Еф-
ремцы-тѣ бѣжанцы говорѣше: Оставѣте
да прѣминѫ, тогазь Галаадскы-тѣ мѫжіе
му казувахѫ; Ефремецъ ли си ты? Ако
6 речеше той: Не сьмь, Тогазь му думахѫ:
Речи *Шибболееъ; а той казуваше Сиб-
болееъ; защото не можаше да пронзнесе
право. Тогазь го хващахѫ, та го закол-
вахѫ, въ бродове-тѣ на Іорданъ. И пад-
нахѫ въ онова врѣме четыридесеть и
двѣ тысящи отъ Ефрема.
7 И сѫди Іефеай Израиля шесть годи-
ны. И умрѣ Іефеай Галаадецъ-тъ, и погре-
бе ся въ *единъ отъ* Галаадскы-тѣ гра-
дове.
8 А подиръ него станѫ сѫдія въ Изра-
9 иль Ивцанъ отъ Виелеемъ. Той имаше
тридесеть сынове, и тридесеть дъщери,
които ожени на вънъ; и зѣ изъ вънъ
тридесеть *чужды* дъщери за сынове-тѣ
10 си. И сѫди Израиля седмь годины. И
умрѣ Ивцанъ, и погребе ся въ Виелеемъ.
11 А слѣдъ него станѫ сѫдія въ Израиль
Елонъ Завулонецъ-тъ; и сѫди Израиля
12 десеть годины. И умрѣ Елонъ Завуло-
нецъ-тъ, и погребе ся въ Еалонъ, въ зе-
млѭ-тѫ Завулоновѫ.
13 А слѣдъ него станѫ сѫдія въ Израиль
Авдонъ, сынъ-тъ Иллеловъ, Пираео-
14 нецъ-тъ. Той имаше четыридесеть сы-
нове, и тридесеть внуцы, които ѣздѣхѫ
на седмдесеть ослета; и сѫди Израиля
15 осмь годины. И умрѣ Авдонъ сынъ-тъ
Иллеловъ Пираеонецъ-тъ, и погребе ся
въ Пираеонъ, въ землѭ-тѫ Ефремовѫ, на
горѫ-тѫ Амаликъ.

ГЛАВА 13.

1 И направихѫ пакъ Израилеви-тѣ сы-
нове зло прѣдъ Господа: и прѣдаде гы
Господь въ рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ
четыридесеть лѣта.
2 И имаше единъ человѣкъ отъ Сараѭ,
отъ Даново-то племе, и име-то му Ма-
ное: и жена-та му бѣ неплодна, и не
3 раждаше. И яви ся ангелъ Господень на
женѫ-тѫ, и рече ѝ: Ето, сега си не-
плодна, и не раждашь: но ще зачнешь
4 и ще родишь сынъ. И сега ты да ся па-
зишь да не піешь вино, или сикерѫ, и
5 не ядешь нищо нечисто. Защото, ето,
ще зачнешь, и ще родишь сынъ: и брь-
сначъ да не възлѣзе на главѫ-тѫ му, за-
щото дѣте-то ще бѫде Назирей Богу отъ
утробѫ-тѫ *на майкѫ си*; и той ще начне
да избавя Израиля отъ рѫкѫ-тѫ на Фи-
листимцы-тѣ.

---
* Класъ *или* порой.

6 И отиде жена-та та обади на мѫжа си,
и рече: Человѣкъ Божій дойде при ме-
не, и видъ-тъ му бѣше като видъ на ан-
гелъ Божій, страшенъ много: но азъ го
не попытахъ отъ дѣ е, и той ми не яви
7 име-то си. И рече ми: Ето, ще зачнешь,
и ще родишь сынъ; и сега да не піешь
вино, нито сикерѫ, и да не ядешь нищо
нечисто; защото дѣте-то ще бѫде На-
зирей Богу отъ утробѫ-тѫ *на майкѫ си*
дори до день-тъ на смьрть-тѫ си.
8 Тогазь ся помоли Маное Господу, и
рече: Молѭ ся, Господи мой, нека дой-
де пакъ при насъ онзи Божій человѣкъ,
когото си пратилъ, и нека ны научи що
да сторимъ съ дѣте-то, което ще ся ро-
9 ди. И послуша Богъ гласъ-тъ Маноевъ:
и дойде пакъ ангелъ Божій при женѫ-тѫ,
като сѣдѣше тя на нивѫ-тѫ: а Маное
10 мѫжъ ѝ не бѣше съ неѭ. И завтече ся
жена-та на бързо, та яви на мѫжа си и
рече му: Ето, яви ми ся онзи человѣкъ,
11 който дойде при мене онзи день. И ста-
нѫ Маное та отиде подиръ женѫ си, и
дойде при человѣка, та му рече: Ты ли
си онзи человѣкъ който си говорилъ на
12 тѫзи женѫ? И той рече: Азъ. И рече
Маное: Сега когато ся сбѫде слово-то
ти: що трѣбва за дѣте-то, и *то що да
13 прави? И рече ангелъ Господень на Ма-
ноя: Отъ всичко що рѣкохъ на женѫ-тѫ,
14 нека ся пази; Отъ всичко що излиза
отъ лозіе да не яде, и вино и сикерѫ да
не піе; и нищо нечисто да не яде:
всичко що ѝ заржчахъ, нека упази.
15 И рече Маное на ангелъ-тъ Господень:
Да тя задържимъ, молѭ, и да ти при-
16 готвимъ яре отъ козы-тѣ. И рече ан-
гелъ-тъ Господень Маною: Ако и да мя
задържишь, не щѫ да ямъ отъ хлѣбъ-тъ
ти; но ако ще направишь всесъжженіе,
принесь го Господу. Защото не позна
17 Маное че бѣше ангелъ Господень; И
рече Маное на ангелъ-тъ Господень:
Какъ ти е име-то, за да тя прославимъ,
18 когато ся сбѫде слово-то ти? А ан-
гелъ-тъ Господень му рече: Защо пы-
ташь ты за име-то ми? а то е чудно.
19 Тогазь зѣ Маное яре-то отъ козы-тѣ и
хлѣбно-то приношеніе, та принесе Гос-
поду на камыкъ-тъ: и *ангелъ-тъ* напра-
ви чудо: а Маное и жена му гледахѫ.
20 Защото като въсхождаше пламыкъ-тъ
надъ олтарь-тъ къмъ небе-то, възлѣзе и
ангелъ-тъ Господень въ пламыкъ-тъ на
олтарь-тъ, а Маное и жена му гледахѫ;
21 и паднахѫ съ лице-то на земѭ-тѫ. И не
ся яви вече ангелъ-тъ Господень на Ма-
ноя и на женѫ му. Тогазь позна Маное
22 че бѣше ангелъ Господень. И рече Ма-
ное на женѫ си: Непрѣмѣнно ще умремъ,
23 защото видѣхмы Бога. А жена му рече:
Ако Господь искаше да ны умори, не
щѣше да пріеме всесъжженіе и прино-
шеніе отъ рѫкѫ-тѫ ни, нито щѣше да
ни покаже всичко това, нито бы ни на-
правилъ да чуемъ таквызь нѣща въ това
врѣме.
24 И роди жена-та сынъ, и нарече име-то
му Самсонъ: и порастнѫ дѣте-то, и бла-
25 гослови го Господь. И Духъ Господень
начнѫ да го подбужда въ Дановый-тъ
станъ между Сараѫ и Есѳаолъ.

ГЛАВА 14.

1 И слѣзе Самсонъ въ Ѳамнаѳъ, и видѣ
женѫ въ Ѳамнаѳъ отъ дъщери-тѣ на Фи-
2 листимцы-тѣ. И възлѣзе та възвѣсти на
бащѫ си и на майкѫ си, и казваше: Ви-
дѣхъ женѫ въ Ѳамнаѳъ отъ дъщери-тѣ
на Филистимцы-тѣ: и сега земѣте ми ѭ за
3 женѫ. А баща му и майка му рекохѫ му:
Нѣма ли между дъщери-тѣ на братія-та
ти, и между всичкы-тѣ ми людіе жена,
та отхождашь ты да земешь женѫ отъ
необрѣзаны-тѣ Филистимцы? А Самсонъ
рече на бащѫ си: Неѭ ми земи; защото
4 тя е угодна на очи-тѣ ми. Но баща му
и майка му не познахѫ че отъ Господа
бѣше това, че той търсѣше причинѫ
противъ Филистимцы-тѣ; защото въ о-
нова врѣме Филистимци-тѣ владѣехѫ надъ
5 Израиля. Тогазь слѣзе Самсонъ съ бащѫ
си и съ майкѫ си въ Ѳамнаѳъ, та дой-
дохѫ до лозія-та на Ѳамнаѳъ: и ето, е-

* *Или* какво да му правимъ?

дивъ младъ львъ който рыкаеше срещѫ
6 него. И дойде на него Духъ Господень,
и раскѫсня го като че бѣше раскѫсналъ
яре, и нѣмаше нищо въ рѫцѣ-тѣ си; но
не обяви на бащѫ си или на майкѫ си
7 що бѣ направилъ. И слѣзе, та говори на
женѫ-тѫ: и тя быде угодна прѣдъ о-
чи-тѣ на Самсона.
8 И върнѫ ся слѣдъ *нѣколко* дни да ѭ
земе; и свърнѫ *отъ пѫть-тъ* за да ви-
ди трупъ-тъ на львъ-тъ: и ето, рой пче-
9 лы въ трупъ-тъ львовъ, и медъ. И зѣ отъ
него въ рѫцѣ-тѣ си, и вървѣше напрѣдъ
и ядѣше, и дойде при бащѫ си и при
майкѫ си, и даде имъ, та ядохѫ; но не
имъ каза че отъ трупъ-тъ львовъ зѣ
медъ-тъ.
10 И слѣзе баща му при женѫ-тѫ; и на-
прави тамъ Самсонъ пиръ; защото така
11 правѣхѫ млади-тѣ. И като го видѣхѫ,
зѣхѫ тридесеть другары за да бѫдатъ
12 съ него. И рече имъ Самсонъ: Сега ще
ви прѣдложѫ гатанкѫ: ако можете да
ми ѭ кажете въ седмь-тѣ дни на пиръ-тъ,
и да ѭ намѣрите, тогазъ азъ ще ви дамъ
тридесеть ризы ленены и тридесеть дре-
13 хы за прѣмѣнѫ; Но ако не можете да
ми ѭ кажете, тогазъ вы ще ми дадете
тридесеть ризы ленены и тридесеть дре-
14 хы за прѣмѣнѫ. И рекохѫ му: Прѣдложи
гатанкѫ-тѫ си, да ѭ чуемъ. И рече имъ:
Отъ ядущій-тъ излѣзе ястіе,
И отъ крѣпкый-тъ излѣзе сладость.
15 И тѣ не могохѫ да истълкуватъ га-
танкѫ-тѫ за три дни. И въ седмый-тъ
день, рекохѫ на Самсоновѫ-тѫ женѫ:
Прѣдумай мѫжа си, и нека ни каже га-
танкѫ-тѫ, за да не изгоримъ тебе и
домъ-тъ на бащѫ ти съ огнь: за да ны
оберете ли ны поканихте? не е ли *та-*
16 *ка*? И жена-та Самсонова плака прѣдъ
него и рече: Ты само мя мразишь, и не
мя обичашь; прѣдложи гатанкѫ на сы-
нове-тѣ на людіе-тѣ ми, а на мене не си
ѭ казалъ. А той ѝ рече: Ето, на бащѫ
си и на майкѫ си не ѭ казахъ; та на
17 тебе ли ще ѭ кажѫ? Но тя плачеше
прѣдъ него седмь-тѣ дена въ които бѣ-
ше пируваніе-то имъ: а въ седмый-тъ
день ѝ ѭ каза, защото му много досади:
и тя каза гатанкѫ-тѫ на сынове-тѣ на
18 людіе-тѣ си. Тогазь въ седмый-тъ день
прѣди да зайде слънце-то, градскы-тѣ
мѫжіе му рекохѫ:
Що е по сладко отъ медъ?
И що е по яко отъ львъ?
А той имъ рече: Ако не быхте орали съ
моѭ-тѫ юницѫ, не щѣхте да намѣрите
19 гатанкѫ-тѫ ми. И дойде на него Духъ
Господень: и слѣзе въ Аскалонъ, та из-
би тридесеть мѫжіе отъ тѣхъ, и зѣ о-
блѣкла-та имъ, и даде прѣмѣны-тѣ на о-
нѣзи които казахѫ гатанкѫ-тѫ. И рас-
пали ся гнѣвъ-тъ му, и възлѣзе въ ба-
щинъ-тъ си домъ.
20 А жена-та Самсонова ся ожени за дру-
гаря му, който му бѣше пріятель.

ГЛАВА 15.

1 И слѣдъ нѣколко врѣме, въ дни-тѣ на
жетвѫ-тѫ на пшеницѫ-тѫ, посѣти Сам-
сонъ женѫ-тѫ си, съ едно яре отъ козы-
тѣ; и рече: Да влѣзѫ при женѫ си въ
ложницѫ-тѫ. Но баща ѝ не го остави да
2 влѣзе. И рече баща ѝ: наистинѫ азъ рѣ-
кохъ че ты съвсѣмъ си ѭ намразилъ:
за това ѭ дадохъ на другаря ти: по мал-
ка-та ѝ сестра не е ли по хубава отъ
неѭ? земи ѭ сега, вмѣсто неѭ.
3 А Самсонъ рече за тѣхъ: Сега ще бѫ-
дѫ неповиненъ къмъ Филистимцы-тѣ, а-
ко имъ правѭ зло *и* азъ.
4 И отиде Самсонъ та хванѫ триста ли-
сицы, и зѣ свѣщи, и обърнѫ опашкѫ
къмъ опашка, и тури по единѫ свѣщь
5 въ срѣдѫ-тѫ между двѣ-тѣ опашкы. И
като запали свѣщи-тѣ, пуснѫ гы по сѣ-
идбы-тѣ на Филистимцы-тѣ, и изгори
копны-тѣ, дори и непожънаты-тѣ класо-
6 ве, даже и лозіа-та, *и* маслины-тѣ. То-
газь Филистимци-тѣ рекохѫ: Кой направи
това? И отговорихѫ: Самсонъ, зеть-тъ
на Ѳамнаеецъ-тъ; защото зѣ женѫ му, та
ѭ даде на другаря му. И възлѣзохѫ Фи-
листимци-тѣ та изгорихѫ неѭ и бащѫ ѝ
съ огнь.
7 И рече имъ Самсонъ: Ако и да сто-

рихте вы това, но азъ ще отмьстѭ вамъ,
8 и послѣ ще прѣстанѫ. И порази гы, въ
голень и въ бедро, съ голѣмо пораже-
ніе; и слѣзе та сѣднѫ въ разсѣлинѫ-тѫ
на канарѫ-тѫ Иоамъ.
9 А Филистимци-тѣ възлѣзохѫ та рас-
положихѫ станъ-тъ си въ Іудѫ, и рас-
10 пространихѫ ся въ Лехій. И рекохѫ Іу-
днни-тѣ человѣци: Защо възлѣзохте про-
тивъ насъ? И тѣ отговорихѫ: Възлѣзох-
мы да вържемъ Самсона да му напра-
11 вимъ както направи той намъ. И слѣзо-
хѫ три тысящи мѫжіе изъ Іудѫ въ раз-
сѣлинѫ-тѫ на канарѫ-тѫ Иоамъ, та ре-
кохѫ Самсону: Не знаешь ли че Фили-
стимци-тѣ владѣѭтъ надъ насъ? що е
прочее това *което* ни стори ты? А той
имъ рече: Както ми направихѫ така имъ
12 направихъ. И рекохѫ му: Ный смы слѣ-
зли да тя вържемъ, за да тя прѣдадемъ
въ рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ. И рече
имъ Самсонъ: Закълнѣте ми ся че вы не
13 ще нападнете на мене. А тѣ му говори-
хѫ и рекохѫ: Не, но ще тя вържемъ
само, и ще тя прѣдадемъ въ рѫкѫ-тѫ
имъ; а да тя умъртвимъ не щемъ. И тъй
вързахѫ го съ двѣ новы вѫжя, и възве-
дохѫ го вънъ отъ канарѫ-тѫ.
14 *И* когато дойде въ Лехій, Филистим-
ци-тѣ го посрѣщнахѫ съ въсклицаніе. И
дойде на него Духъ Господень: и вѫжя-
та които бѣхѫ на мышцы-тѣ му, станѫ-
хѫ като ленъ прѣгоренъ съ огнь, и вър-
скы-тѣ му ся раскасахѫ отъ рѫцѣ-тѣ
15 му. И намѣри челюсть отъ оселъ прѣснѫ
още, и прострѣ рѫкѫ-тѫ си, та ѭ зѣ, и
уби съ неѭ тысящѫ мѫжіе.
16 И рече Самсонъ: Съ ословѫ челюсть
купове купове *гы направихъ*, съ ословѫ
17 челюсть убихъ тысящѫ мѫжіе. И като
прѣстанѫ да говори, хвърли челюсть-тѫ
отъ рѫкѫ-тѫ си; и нарече онова мѣсто
*Рамаѳъ-лехій.
18 И ожаднѣ прѣмного, и выкнѫ къмъ
Господа, и рече: Ты даде чрѣзъ рѫкѫ-
тѫ на рабъ-тъ си това голѣмо спасеніе;
а сега да умрѫ ли отъ жаждѫ, и да па-
днѫ ли въ рѫкѫ-тѫ на необрѣзаны-тѣ?
19 И расцѣпи Богъ трапъ-тъ който е въ Ле-
хій и излѣзе вода изъ него: и като пи,
съвѣ ся духъ-тъ му, и съживи ся; за то-
ва нарече име-то му †Ен-аккоре който
е въ Лехій до тойзи день.
20 И той сѫди Израиля въ дни-тѣ на Фи-
листимцы-тѣ двадесеть годины.

ГЛАВА 16.

1 И отиде Самсонъ въ Газѫ, и видѣ тамъ
2 женѫ блудницѫ и влѣзе при неѭ. И каза
ся на Газяны-тѣ: Самсонъ дойде тукъ. А
тѣ го обыколихѫ и сѣдѣхѫ цѣлѫ нощь за
него въ засадѫ при градскы-тѣ врата: и
таехѫ ся цѣлѫ нощь, и говорѣхѫ: Додѣ
3 съвне утрѣ ще го убіемъ. А Самсонъ
спа до срѣдъ нощь: и като станѫ въ по-
лунощь, хванѫ двери-тѣ на градскѫ-тѫ
портѫ, и двата двеpостълпа, та гы и-
скърти съсъ запоръ-тъ, тури *гы* на ра-
мена-та си, и гы изнесе на връхъ-тъ на
горѫ-тѫ, която е срещѫ Хевронъ.
4 И слѣдъ това залюби единѫ женѫ въ
5 долъ-тъ Сорикъ, име-то ѝ Далида. И въз-
лѣзохѫ при неѭ Филистимскы-тѣ вой-
воды, та ѝ рекохѫ: Измами го, и виждь
въ що е голѣма-та му сила, и какъ мо-
жемъ му надви, та да го вържемъ, за да
го смиримъ; а ный ще ти дадемъ вся-
кой по тысящѫ и сто сребърника.
6 И рече Далида Самсону: Яви ми, мо-
лѭ, въ що е голѣма-та ти сила, и съ ка-
7 кво да тя вържѫтъ та да ся смиришь. И
рече ѝ Самсонъ: Ако мя вържѫтъ съсъ
седмь прѣсны тетивы, които не сѫ още
изсъхнали, тогазь ще станѫ безсиленъ,
и ще бѫдѫ както единъ отъ человѣцы-
8 тѣ. Тогазь ѝ донесохѫ Филистимскы-
тѣ войводы седмь прѣсны тетивы, кои-
то още не бѣхѫ изсъхнали, и върза
9 го съ тѣхъ. (А засада-та сѣдѣше съ
неѭ въ ложница-тѫ.) И тя му рече: Фи-
листимци-тѣ връхъ тебе, Самсоне. А той
скѫса тетивы-тѣ, както бы ся скѫсала
връвь отъ кълчищa когато помиришe

* Хвърляніе-то и хълмъ-тъ на челюсть-тѫ.

† Источникъ-тъ на выкающій-тъ.

огнь-тъ. И не ся позна сила-та му.
10 И рече Далида Самсону: Ето, ты мя
излъга, и лъжы ми си казалъ; кажи ми
сега, молѭ, съ какво да тя вържѫтъ?
11 А той ѝ рече: Ако мя вържѫтъ яко съ
новы вѫжя, които не сѫ още употрѣбе-
ны, тогазъ ще станѫ безсиленъ, и ще
12 бѫдѫ като единъ отъ человѣцы-тѣ. Зѣ
прочее Далида новы вѫжя, та го върза съ
тѣхъ, и рече му: Филистимци-тѣ върхъ
тебе, Самсоне. (А засада-та сѣдѣше въ
ложница-та.) И скъса гы отъ мышцы-тѣ
си като нишкѫ.
13 И рече Далида Самсону: До сега си
мя лъгалъ, и казалъ ми си лъжы; кажи
ми съсъ що да тя вържѫтъ. И рече ѝ:
Ако втъчешь седмь-тѣ плетеницы на гла-
14 вѫ-тѫ ми въ тканіе-то. И тя *гы втъка и*
уврѣ и колче-то, и рече му: Филистим-
ци-тѣ върхъ тебе, Самсоне. И събуди ся
отъ сънъ-тъ си, и истръгнѫ колче-то на
станъ-тъ съ тканіе-то.
15 Тогазъ му рече: Какъ думашь: Обы-
чамъ тя, като сърдце-то ти не е съ ме-
не? ето ты мя излъга три пѫти, и не ми
16 яви въ що е голѣма-та ти сила. И поне-
же му досаждаше всякой день съ думы-
тѣ си, и принуждаваше го толкозъ, щото
душа-та му ся утѣсни до смърть, откры
17 ѝ всичко-то си сърдце, и рече ѝ: Бръ-
сначъ не е възлѣзвалъ на главѫ-тѫ ми;
защото азъ съмь Назирей Богу отъ утро-
бѫ-тѫ на майкѫ си. Ако ся обръснѫ, то-
газъ сила-та ми ще ся оттегли отъ мене,
и ще станѫ безсиленъ, и ще бѫдѫ като
всичкы-тѣ человѣци.
18 И като видѣ Далида, че ѝ откры всич-
ко-то си сърдце, прати та повыка вой-
воды-тѣ Филистимскы, и говорѣше: Въз-
лѣзте този пѫть; защото ми откры
всичко-то си сърдце. Тогазъ възлѣзохѫ
при неѭ войводы-тѣ Филистимскы, та
19 донесохѫ и сребро-то въ рѫцѣ-тѣ си. И
приспа го на колѣнѣ-тѣ си; и повыка
человѣкъ, та обръснѫ седмь-тѣ плетени-
цы на главѫ-тѫ му; и начнѫ да го сми-
рява, и сила-та му ся оттегли отъ него.
20 И тя рече: Филистимци-тѣ върхъ тебе,
Самсоне. И той ся събуди отъ сънъ-тъ
си, и рече: Ще излѣзѫ като другъ пѫть,
и ще ся отърсѭ. Но той не позна че
21 Господь бѣше ся оттеглилъ отъ него. И
хванахѫ го Филистимци-тѣ, и избодохѫ
очи-тѣ му, и снѣхѫ го въ Газѫ, и върза-
хѫ го съ оковы: и мелѣше въ тъмницѫ-тѫ.
22 И косми-тѣ на главѫ-тѫ му начнахѫ
да порастуватъ *пакъ* отъ както бѣ обръ-
23 снѫтъ. И събрахѫ ся войводы-тѣ Фили-
стимскы за да принесѫтъ голѣмѫ жъртвѫ
на Дагона богъ-тъ си, и да ся възвесе-
лятъ; защото рекохѫ: Нашій богъ прѣ-
даде въ рѫкѫ-тѫ ни Самсона непріятеля
24 нашъ. И когато го видѣхѫ людіе-тѣ, хва-
ляхѫ богъ-тъ си, и говорѣхѫ: Нашій
богъ прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ ни непріятеля
ни и разорителя на землѭ-тѫ ни, който
25 уби множество отъ насъ. И когато ся
възвеселп сърдце-то имъ, рекохѫ: Повы-
кайте Самсона, за да ни поиграе. И по-
выкахѫ Самсона изъ тъмницѫ-тѫ, та игра
прѣдъ тѣхъ; и поставихѫ го между стъл-
26 пове-тѣ. И рече Самсонъ на дѣте-то,
което го държеше за рѫкѫ-тѫ: Остави
мя да напипамъ стълпове-тѣ, на които
стои домъ-тъ, за да ся подпрѫ на тѣхъ.
27 А домъ-тъ бѣше пъленъ съ мѫжіе и же-
ны: и тамъ бѣхѫ всичкы-тѣ войводы
Филистимскы: и на покрывъ-тъ около
три тысящи мѫжіе и жены, които гле-
28 дахѫ Самсона като играеше. И извыка
Самсонъ къмъ Господа, и рече: Господи
Іеова, помени мя, молѭ; и укрѣпи мя,
молѭ, само този пѫть, Боже, за да си от-
мъстѭ противъ Филистимцы-тѣ еднъждь,
29 за двѣ-тѣ си очи. И пригърнѫ Самсонъ
срѣдни-тѣ два стълпа, на които стоеше
домъ-тъ, и опрѣ ся на тѣхъ, на единый-тъ
съ дѣснѫ-тѫ си рѫкѫ, и на другый-тъ
30 съ лѣвѫ-тѫ си. И рече Самсонъ: Нека
умре душа-та ми съ Филистимцы-тѣ: и
наведе ся съсъ силѫ: и домъ-тъ паднѫ
върхъ войводы-тѣ, и върхъ всичкы-тѣ
людіе които бѣхѫ въ него. А умрѣли-тѣ
които умъртви на умираніе-то си, бѣхѫ
повече отъ онѣзи които бѣ умъртвилъ въ
животъ-тъ си.
31 Тогазъ слѣзохѫ братія-та му, и всич-
кый домъ на отца му, та го зѣхѫ, и за-

несохѫ та го погребохѫ между Сарая и
Есѳаолъ, въ гробъ-тъ на отца му Маноя.
И сѫди той Израиля двадесеть годины.

ГЛАВА 17.

1 И имаше единъ человѣкъ отъ горѫ-тѫ
2 Ефремъ, име-то му Михей. И рече на
майкѫ си: Тысяща-та и сто сребърника
които ти ся зѣхѫ, *за които* и ты клѣ,
още говори и въ уши-тѣ ми, ето, сребро-то
е у мене: азъ го зѣхъ. А майка
му рече: Благословенъ *да си*, сыне мой,
3 отъ Господа, И върнѫ тысящѫ-тѫ и сто
сребърника на майкѫ си, и рече майка
му: Посвящение посвятихъ сребро-то
Господу отъ рѫкѫ-тѫ си, за сына ми, за
да направи истуканъ и кумиръ лѣянъ: и
4 сега ще го върнѫ на тебе. А той върнѫ
сребро-то на майкѫ си: и майка му зѣ
двѣстѣ сребърника, и даде гы на златаря,
който направи отъ тѣхъ истуканъ и
кумиръ лѣянъ: и тѣ бѣхѫ въ домъ-тъ на
5 Михея. И той человѣкъ Михей имаше
домъ божій, и направи ефодъ и ѳерафимъ:
и посвяти единого одъ синове-тѣ
6 си, и станѫ му священникъ. Въ онѣзи
дни нѣмаше царь въ Израиль: всякой
правѣше що му ся виждаше угодно.
7 И имаше единъ момъкъ отъ Виѳлеемъ
Іудинъ, отъ родъ-тъ Іудинъ, който бѣше
Левитинъ, и той бѣше пришлецъ тамъ.
8 И отиде человѣкъ-тъ отъ градъ-тъ Виѳлеемъ
Іудинъ да пришелствува дѣто намѣри;
и дойде въ горѫ-тѫ Ефремъ до
домъ-тъ Михеевъ, и слѣдуваше пѫть-тъ
9 си. И рече му Михей: Отъ дѣ идешь?
А той му рече: Азъ съмь Левитинъ отъ
Виѳлеемъ Іудинъ, и отхождамъ да при-
10 шелствувамъ дѣто намѣрѭ. И рече му
Михей: Сѣди съ мене, и бѫди ми отецъ
и священникъ, и азъ ще ти давамъ десеть
сребърника на годинѫ-тѫ, и еднѫ
11 прѣмѣнѫ дрехы, и хранѫ-тѫ ти. И Левитинъ-тъ
влѣзе *при него*. И благодаренъ
бѣше Левитинъ-тъ да сѣди съ человѣка:
и този момъкъ му бѣше като единъ отъ
12 синове-тѣ му. И посвяти Михей Левитина:
и той момъкъ му станѫ священ-
13 никъ, и останѫ въ домъ-тъ Михеевъ. Тогазь
рече Михей: Сега знаѭ че Господь
ще ми створи добро, защото имамъ Левитина
за священникъ.

ГЛАВА 18.

1 Въ онѣзи дни нѣмаше царь въ Израиль:
и въ онѣзи дни Даново-то племе
търсѣше за себе си наслѣдіе за да ся
насели; защото до тогазь не бѣше имъ
ся паднало наслѣдіе между Израилевы-тѣ
2 племена. И пратихѫ Данови-тѣ синове
отъ родъ-тъ си петь мѫжа, отъ прѣдѣлы-тѣ
си, силны мѫжіе, отъ Сарая и
и отъ Есѳаолъ, за да съгледателствуватъ
мѣсто-то, и да го изслѣдятъ: и рекохѫ
имъ: Идѣте изслѣдѣте мѣсто-то. И дойдохѫ
въ горѫ-тѫ Ефремъ, до Михеевъ-тъ
3 домъ, и прѣнощувахѫ тамъ. *Защото*, като
ся приближихѫ до Михеевъ-тъ домъ,
познахѫ гласъ-тъ на младый-тъ Левитинъ;
и свърнахѫ тамъ, и му рекохѫ:
Кой тя доведе тукъ? и що правишь ты
4 на това *мѣсто*? и защо си тукъ? А той
имъ рече: Така и така ми направи Михей,
и уцѣни мя, та му съмь священ-
5 никъ. И рекохѫ му: Молимъ, попытай
Бога, да познаемъ ще бѫде ли благополученъ
пѫть-тъ ни въ който отхождамы.
6 А священникъ-тъ имъ рече: Идѣте съ
миромъ: *угоденъ* е прѣдъ Господа
пѫть-тъ ви, въ който отхождате.
7 Тогазь тръгнахѫ петь-тѣ мѫжа, та дойдохѫ
въ Лаисъ, и видѣхѫ людіе-тѣ които
живѣехѫ въ него безгрыжно, по обычай-тъ
на Сидонцы-тѣ, спокойни, и живѣюще
безъ страхъ: и нѣмаше въ това мѣсто нѣкой
да гы утѣснява въ нѣщо или да има
власть, и тѣ бѣхѫ далечь отъ Сидонцы-тѣ,
8 и нѣмахѫ съобщеніе съ никого. И върнахѫ
ся при братія-та си въ Сарая и Есѳаолъ:
и рекохѫ имъ братія-та имъ: Какво
9 *ще кажете* вы? А тѣ рекохѫ: Станѣте,
и да възлѣземъ противъ тѣхъ; защото
видѣхмы мѣсто-то, и ето, твърдѣ е добро:
и вы сѣдите ли? да ся не облѣните да
идете, да влѣзете за да наслѣдите мѣсто-
10 то. Като отидете ще найдете людіе кои-

то живѣѭтъ безгрыжно, и на широко
мѣсто; защото Богъ го даде въ рѫкѫ-тѫ
ви: мѣсто въ което нѣма скудость отъ
нищо каквото има на землѭ-тѫ.
11 И тръгнахѫ отъ тамъ, отъ Дановъ-тъ
родъ, отъ Сарак и отъ Есѳаолъ шест-
стотинъ мѫжіе прѣпасани съ воински о-
12 рѫжія. И възлѣзохѫ, та расположихѫ
станъ у Киріаѳіаримъ, въ Іуда; за това
нарекохѫ онова мѣсто *Махане-данъ,
дори до този день: *а* лежи задъ Киріа-
13 ѳіаримъ. И отъ тамъ прѣминахѫ въ го-
рѫ-тѫ Ефремъ, та дойдохѫ до Михеевъ-тъ
14 домъ. Тогазь петь-тѣ мѫжіе, които бѣ-
хѫ ходили да съглѣдателствуватъ мѣс-
то-то Лаисъ, отговорихѫ и рекохѫ на
братія-та си: Знаете ли че има въ тѣзи
домове ефодъ, и ѳерафимъ, и истуканъ,
и кумиръ лѣянъ? И сега размыслѣте
15 какво ще направите. И свърнахѫ тамъ,
та отидохѫ въ домъ-тъ на младый-тъ Ле-
витинъ, въ Михеевъ-тъ домъ, и го по-
16 здравихѫ. И шесть-тѣ стотинъ мѫжа,
прѣпасани-тѣ съ воинскы-тѣ си орѫжія,
които бѣхѫ отъ Дановы-тѣ сынове, за-
17 станахѫ въ входъ-тъ на врата-та. И въз-
лѣзохѫ петь-тѣ мѫжа, които бѣхѫ хо-
дили да съглѣдателствуватъ мѣсто-то, *и*
влѣзохѫ тамъ, *та* зѣхѫ истуканъ-тъ, и
ефодъ-тъ, и ѳерафимъ-тъ, и лѣяный-тъ
кумиръ: а священникъ-тъ стоеше въ
входъ-тъ на врата-та съсъ шесть-тѣ сто-
тинъ мѫжа, които бѣхѫ прѣпасани съ
18 воински орѫжія. И като влѣзохѫ тѣ въ
Михеевъ-тъ домъ, и зѣхѫ истуканъ-тъ,
ефодъ-тъ, и ѳерафимъ-тъ, и лѣяный-тъ
кумиръ, священникъ-тъ имъ рече: Що
19 правите вы? И тѣ му рекохѫ: Мълчи,
тури рѫкѫ-тѫ си на уста-та си, та ела
съ насъ, и бѫди ни отецъ и священникъ:
но добрѣ ли ти е да си священникъ на
домъ-тъ на единъ человѣкъ, или да си
священникъ на едно племе и на единъ
20 родъ въ Израиль? И зарадва ся сърд-
це-то на священника; и зѣ ефодъ-тъ, и
ѳерафимъ-тъ, и истуканъ-тъ, та отиде
21 между людіе-тѣ. И върнахѫ ся та тръг-
нахѫ, и турихѫ прѣдъ себе си дѣца-та,
и скотове-тѣ, и по скѫпы-тѣ си нѣща.
22 Като ся отдалечихѫ тѣ отъ Михеевъ-тъ
домъ, человѣци-тѣ въ домове-тѣ които
бѣхѫ ближни съ Михеевъ-тъ домъ съ-
брахѫ ся, и стигнахѫ Дановы-тѣ сыно-
23 ве. И выкнахѫ на Дановы-тѣ сынове. И
тѣ обърнахѫ лице-то си та рекохѫ на
Михея: Що ти е та си налѣзалъ *съ тол-*
24 *ко* множество? А той рече: Зѣхте ми
богове-тѣ които си направихъ, и свя-
щенника и тръгнахте: и що ми *остава*
25 вече? и защо ми казувате: Що ти е? И
рекохѫ му Данови-тѣ сынове: Да ся не
чуе гласъ-тъ ти между насъ, да не бы
да нападнѫтъ на васъ мѫжіе яростливи
та изгубишь животъ-тъ си и животъ-тъ
26 на домъ-тъ си. И вървѣхѫ Данови-тѣ сы-
нове въ пѫть-тъ си: и като видѣ Михей
че тѣ бѣхѫ по силни отъ него, върнѫ ся
та дойде у дома си.
27 И тѣ зѣхѫ това що бѣше направилъ
Михей, и священникъ-тъ когото имаше,
та дойдохѫ въ Лаисъ при людіе които
бѣхѫ спокойни и живѣехѫ безъ страхъ:
и поразихѫ гы съ остро-то на ножъ-тъ,
28 и градъ-тъ изгорихѫ съ огнь. И нѣмаше
никой да *го* избави, защото ся намираше
далечь отъ Сидонъ, и нѣмахѫ съобщеніе
съ никого: и той бѣше въ долъ-тъ на
Веѳъ-реовъ. И съградихѫ градъ-тъ, и
населихѫ ся въ него.
29 И нарекохѫ име-то на градъ-тъ Данъ,
по име-то на Дана отца си, който ся
роди Израилю: а име-то на градъ-тъ бѣ-
30 ше по напрѣдъ Лаисъ. И поставихѫ за
себе си Данови-тѣ сынове истуканъ-тъ:
а Іонаѳанъ сынъ-тъ на Гирсона, сынъ
на Манассіѭ, той и сынове-тѣ му бѣхѫ
священници на Даново-то племе, до
день-тъ на плѣненіе-то на онѫзь землѭ.
31 И поставихѫ си истуканъ-тъ който на-
прави Михей, прѣзъ всичко-то време въ
което домъ-тъ Божій бѣ въ Сило.

ГЛАВА 19.

1 И въ онѣзи дни нѣмаше царь въ Из-
раиль: и имаше единъ Левитинъ който

* Дановъ станъ.

живѣеше въ страны-тѣ на горѫ-тѫ Еф-
ремъ, и зѣ за себе си наложницѫ женѫ
2 отъ Виѳлеемъ Іудинъ. И наложница-та му
сторп блудъ противъ него, и отиде си
отъ него въ домъ-тъ на отца си въ Ви-
ѳлеемъ Іудинъ, и останѫ тамъ около че-
тыри мѣсеца.
3 И станѫ мѫжъ ѝ та отиде слѣдъ неѭ,
за да ѝ говори съ добро и да ѭ върне;
и имаше съсъ себе си слугѫ-тѫ си, и
два осла: и тя го въведе въ домъ-тъ на
бащѫ си: и когато го видѣ на младѫ-тѫ
4 баща ѝ, зарадва ся че го посрѣщнѫ. И
удържа го тесть му, на младѫ-тѫ баща ѝ,
та сѣдѣ съ него три дни: и ядохѫ и пи-
5 хѫ, и прѣнощувахѫ тамъ. И четвъртый-тъ
день, когато станѫхѫ на ранинѫ, той
ся дигнѫ да си иде: но баща-та на мла-
дѫ-тѫ рече на зетя си: Укрѣпи сърд-
це-то си съ малко хлѣбъ, и послѣ ще си
6 отидете. И сѣднѫхѫ, та ядохѫ и пихѫ
двама-та наедно: и на младѫ-тѫ баща ѝ
рече на мѫжъ-тъ: Склони, молѭ, да прѣ-
нощувашь, и нека ся развесели сърдце-то
7 ти. И когато ся дигнѫ человѣкъ-тъ да
си иде, тесть-тъ му го принуди: за това
8 останѫ та прѣнощува тамъ. И станѫ ра-
но въ петый-тъ день за да си иде: и на
младѫ-тѫ баща ѝ рече: Укрѣпи, молѭ,
сърдце-то си. И останѫхѫ додѣ день-тъ
9 ся прѣклони, и ядохѫ двама-та. И ко-
гато станѫ человѣкъ-тъ да си отиде, той
и наложница-та му, и слуга-та му, рече
му тесть му, на младѫ-тѫ баща ѝ: Ето,
сега день-тъ ся прѣклонява къмъ вечерь:
прѣнощувайте, молѭ: ето день-тъ е на
свършеніе: прѣнощувай тукъ, и нека ся
развесели сърдце-то ти: и утрѣ ставате
рано за пѫть-тъ си, и ще си отидешь на
10 жилище-то си. Но человѣкъ-тъ не рачи
да прѣнощува; но станѫ и тръгнѫ, и о-
тиде до срещѫ Іевусъ, който е Іеруса-
лимъ: и *имаше* съсъ себе си два осла осѣ-
дланы, и наложница-та му бѣше съ него.
11 И когато ся приближихѫ до Іевусъ,
день-тъ бѣше много прѣминалъ: и рече
слуга-та на господаря си: Я ела, и да
свърнемъ въ тойзи градъ на Іевусцы-тѣ,
12 за да прѣнощувамы въ него. И рече му го-
сподарь-тъ му: Да не свращамы въ чуждъ
градъ, който не е отъ Израилевы-тѣ сы-
13 нове; но да заминемъ до Гаваѫ. И рече
на слугѫ-тѫ си: Ела, и да ся приближимъ
при едно отъ тѣзи мѣста, за да прѣно-
14 щувамы въ Гаваѫ, или въ Рамѫ. И за-
минѫхѫ та вървѣхѫ: зайде гы слънце-то
близу при Гаваѫ, който принадлежи на
15 Веніамина. И свърнѫхѫ тамъ, за да влѣ-
зѫтъ да прѣнощуватъ въ Гаваѫ; и кога-
то влѣзе, сѣднѫ на стъгдѫ-тѫ въ градъ-тъ:
и нѣмаше человѣкъ да гы прибере въ
кѫщѫ-тѫ *си* за да прѣнощуватъ.
16 И ето единъ старъ человѣкъ идѣше
отъ работѫ-тѫ си отъ поле-то вечерь-та,
и той человѣкъ бѣше отъ горѫ-тѫ Е-
фремъ: и бѣше пришлецъ въ Гаваѫ; а
человѣци-тѣ на мѣсто-то бѣхѫ Веніамин-
17 ци. И като подигнѫ очи-тѣ си видѣ чело-
вѣка, пѫтника на стъгдѫ-тѫ въ градъ-тъ;
и рече старецъ-тъ: Дѣ отивашь? и отъ
18 дѣ идешь? А той му рече: Ный замину-
вамы отъ Виѳлеемъ Іудинъ, до страны-
тѣ на горѫ-тѫ Ефремъ, отъ кѫдѣто сымь
азъ; и ходихъ до Виѳлеемъ Іудинъ, а *се-
га* отивамъ въ домъ-тъ Господенъ: и нѣ-
ма никой да мя прибере въ кѫщѫ-тѫ *си*.
19 А ный си имамы плѣвѫ и храни за ослы-
тѣ си, още и хлѣбъ и вино за мене, и
за рабынѭ-тѫ ти, и за момче-то, *което е*
съ рабы-тѣ ти: не смы оскудни отъ ни-
20 що. И рече старый-тъ человѣкъ: Миръ
тебѣ; и всичка-та ти оскѫдность да бѫ-
де на мене; само на стъгдѫ-тѫ да не
21 прѣнощувашь. И въведе го въ домъ-тъ
си и даде храни на ослы-тѣ: и омыхѫ
нозѣ-тѣ си, и ядохѫ и пихѫ.
22 Като веселяхѫ сърдца-та си, ето,
градскы-тѣ мѫжіе, человѣци беззаконни,
обыколихѫ кѫщѫ-тѫ и тропахѫ на врата-
та, и говорѣхѫ на старый-тъ человѣкъ
домакинъ-тъ и думахѫ: Изведи чело-
вѣкъ-тъ, който влѣзе въ домъ-тъ ти, за
23 да го познаемъ. И излѣзе при тѣхъ че-
ловѣкъ-тъ, домакинъ-тъ, та имъ рече:
Не дѣйте, братіе мои, молѭ, не дѣйте
прави *това* зло: като е влѣзлъ тоя че-
ловѣкъ въ домъ-тъ ми, не дѣйте струва
24 това безуміе. Ето дъщеря ми дѣвица-та,

и наложница-та му: сега ще гы изведѫ
вънъ, и смирѣте гы и направѣте имъ
щото ви є угодно; но на тогозъ человѣ-
ка да не сторите едно таквозъ дѣло на
25 безуміе. Но мѫжіе-тѣ не рачихѫ да го
послушатъ: и зѣ человѣкъ-тъ наложни-
цѫ-тѫ си, та имъ ѭ изведе вънъ: и по-
знахѫ ѭ, и ругахѫ ся надъ неѭ всичкѫ-
тѫ нощь дори до утринь-тѫ: и като ся
яви зора-та пустнахѫ ѭ.
26 И въ зазоряваніе-то на день-тъ, дойде
жена-та и паднѫ при врата-та на кѫщѫ-
тѫ на человѣка, дѣто бѣше господинъ ѝ,
27 додѣ съмнѫ. И станѫ господинъ ѝ на у-
тринь-тѫ, та отвори врата-та на кѫщѫ-
тѫ и излѣзе за да отиде въ пѫть-тъ си:
и ето жена-та наложница-та му паднѫла
при врата-та на кѫщѫ-тѫ и рѫцѣ-тѣ ѝ
28 на прагъ-тъ. И рече ѝ: Стани и да си
идемъ. Но нѣмаше кой да отговори. То-
газъ человѣкъ-тъ ѭ дигнѫ на оселъ-тъ, и
станѫ та отиде на мѣсто-то си.
29 И като дойде въ домъ-тъ си, зѣ ножъ,
и хванѫ наложницѫ-тѫ си, та ѭ разсѣ-
че съ кости-тѣ ѝ на дванадесеть части,
и прати гы въ всичкы-тѣ прѣдѣлы на
30 Израиля. И всичкы които гледахѫ, дума-
хѫ: Не е ставало нито ся е виждало та-
квозъ нѣщо, отъ който день Израилеви-
тѣ сынове възлѣзохѫ изъ Египетскѫ-тѫ
земѭ, дори до този день; размыслѣте
за това, съвѣтувайте ся, и кажѣте.

ГЛАВА 20.

1 Тогазъ излѣзохѫ всичкы-тѣ Израилеви
сынове, и събра ся *всичко-то* събраніе,
като единъ человѣкъ, отъ Данъ до Вир-
савее, и земя-та Галаадъ, прѣдъ Госпо-
2 да въ Масфѫ. И прѣдставихѫ ся въ съ-
браніе-то на людіе-тѣ Божіи, началници-
тѣ на всичкы-тѣ людіе, всичкы-тѣ пле-
мена Израилевы, четыри стотинъ тыся-
щи мѫжіе пѣшци, които тегляхѫ мечъ.
3 И чухѫ Веніаминови-тѣ сынове, че въз-
лѣзохѫ Израилеви-тѣ сынове въ Масфѫ.
И рекохѫ Израилеви-тѣ сынове: Кажѣ-
те, какъ станѫ това зло.
4 И отговори Левитинъ-тъ, мѫжъ-тъ на
убитѫ-тѫ женѫ, и рече: Дойдохъ въ Га-
ваѫ, който е *градъ* Веніаминовъ, азъ и
5 наложница-та ми, за да прѣнощувамы. И
подигнѫхѫ ся върхъ мене мѫжіе тѣ на
Гаваѫ, и обыколихѫ прѣзъ нощь-тѫ кѫ-
щѫ-тѫ противъ мене; мене искахѫ да у-
біѭтъ; а наложницѫ-тѫ ми насилувахѫ,
6 та умрѣ. За това зѣхъ наложницѫ-тѫ си,
и разсѣкохъ ѭ, та ѭ распратихъ по
всичкы-тѣ прѣдѣлы на Израилево-то на-
слѣдіе; защото направихѫ беззаконіе и
7 безуміе въ Израиль. Ето, всичкы вы сте
Израилеви сынове; поговорѣте си тукъ
помежду си, и дайте мнѣніе-то си.
8 И станѫхѫ всичкы-тѣ людіе, като е-
динъ человѣкъ, и говорѣхѫ: Нѣма да о-
тиде никой въ шатъръ-тъ си, нито ще ся
9 върне нѣкой въ домъ-тъ си: Но сега то-
ва е което ще направимъ на Гаваѫ: *ще*
10 *възлѣземъ* противъ неѭ по жрѣбіе: И ще
земемъ десеть мѫжа отъ сто отъ всич-
кы-тѣ Израилевы племена, и сто отъ ты-
сящѫ, и тысящѫ отъ тмѫ, за да донесѫтъ
хранѫ на людіе-тѣ, щото като стигнѫтъ
въ Гаваѫ Веніаминовѫ, да *имъ* напра-
вятъ по всичко-то безуміе което тѣ на-
правихѫ въ Израиль.
11 И събрахѫ ся противъ градъ-тъ всич-
кы-тѣ Израилеви мѫжіе, съединени ку-
12 пно като единъ человѣкъ. И пратихѫ
Израилеви-тѣ племена мѫжіе въ всичко-
то Веніаминово племе, та рекохѫ: Кое е
това зло, което ся стори помежду ви?
13 И сега прѣдайте человѣцы-тѣ, онѣзи без-
законницы които сѫ въ Гаваѫ, за да гы
умъртвимъ, и да отмахнемъ зло-то отъ
Израиля. Но не рачихѫ да послушатъ
Веніаминови-тѣ сынове гласъ-тъ на бра-
14 тія-та си Израилевы-тѣ сынове. И съ-
брахѫ ся Веніаминови-тѣ сынове, отъ
градове-тѣ въ Гаваѫ, за да излѣзѫтъ на
15 бой противъ Израилевы-тѣ сынове. И из-
броихѫ ся Веніаминови-тѣ сынове въ он-
зи день отъ градове-тѣ двадесеть и шесть
тысящи мѫжіе които тегляхѫ мечъ, о-
свѣнь жители-тѣ на Гаваѫ, *които* ся из-
броихѫ седмь стотинъ избранни мѫжіе.
16 Между всичкы тѣзи людіе *имаше* седмь
стотинъ избранни мѫжіе лѣваци; тѣ всич-

кы хвърляхѫ каменіе съ пращы на ко-
17 сьмъ, безъ да погрѣшатъ. И Израилеви-
тѣ мѫжіе ся изброихѫ, освѣнь Веніами-
на, четырнстотинъ тысящи мѫжіе които
теглянхѫ мечъ: всичкы тѣзи военни мѫжіе.
18 И станахѫ Израилеви-тѣ сынове, и
възлѣзохѫ въ Веѳиль, та попытахѫ Бо-
га, и рекохѫ: Кой отъ насъ да възлѣзе
първъ противъ Веніаминовы-тѣ сынове?
А Господь рече: Іуда първый.
19 И станахѫ Израилеви-тѣ сынове на у-
тринь-тѫ та расположихѫ станъ про-
20 тивъ Гаваѫ. И излѣзохѫ Израилеви-тѣ
мѫжіе на бой противъ Веніамина; и о-
пълчихѫ ся Израилеви-тѣ мѫжіе на бой
21 противъ тѣхъ, въ Гаваѫ. И излѣзохѫ Ве-
ніаминови-тѣ сынове изъ Гаваѫ та про-
стрѣхѫ на земѭ-тѫ въ онзи день отъ И-
зраиля двадесеть и двѣ тысящы мѫжіе.
22 Но людіе-тѣ, Израилеви-тѣ мѫжіе ся
ободрихѫ и опълчихѫ ся пакъ за бой,
на мѣсто-то, дѣто бѣхѫ ся опълчили пър-
23 вый-тъ день. И възлѣзохѫ Израилеви-тѣ
сынове, та плакахѫ прѣдъ Господа дори
до вечерь-тѫ и попытахѫ Господа, и ре-
кохѫ: Да възлѣземъ ли пакъ на бой про-
тивъ сынове-тѣ на брата ни Веніамина?
24 И Господь рече: Възлѣзте противъ не-
го. И приближихѫ ся Израилеви-тѣ сы-
нове при Веніаминовы-тѣ сынове, вто-
25 рый-тъ день. И излѣзе Веніаминъ про-
тивъ тѣхъ вторый-тъ день изъ Гаваѫ, та
прострѣ пакъ на земѭ-тѫ отъ Израиле-
вы-тѣ сынове осмнадесеть тысящы мѫ-
жіе: всичкы тѣзи теглянхѫ мечъ.
26 Тогазь всичкы-тѣ Израилеви сынове,
и всичкы-тѣ людіе, възлѣзохѫ та дойдохѫ
въ Веѳиль, и плакахѫ, и сѣднахѫ тамъ
прѣдъ Господа, и постихѫ въ онзи день
дори до вечерь-тѫ, и принесохѫ всесъж-
женія и примирителны жьртвы прѣдъ
27 Господа. И попытахѫ Израилеви-тѣ сы-
нове Господа, (защото ковчегъ-тъ на
Божій-тъ завѣтъ бѣше тамъ прѣзъ онѣзи
28 дни. И Финеесъ сынъ-тъ на Елеазара,
Аароновъ-тъ сынъ, стоеще прѣдъ него
прѣзъ онѣзи дни,) и рекохѫ: Да излѣ-
земъ ли пакъ на бой противъ сынове-тѣ
на брата ни Веніамина? или да прѣста-
немъ? И Господь рече: Възлѣзте; защо-
то утрѣ ще гы прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ ви.
29 И постави Израиль засадѫ около Га-
30 ваѫ. И възлѣзохѫ Израилеви-тѣ сынове
въ третій-тъ день противъ Веніаминовы-
тѣ сынове, та ся опълчихѫ противъ Га-
ваѫ, както първый-тъ и вторый-тъ пѫть.
31 И излѣзохѫ Веніаминови-тѣ сынове про-
тивъ людіе-тѣ, отдѣлихѫ ся отъ градъ-тъ,
и начнахѫ както първый и вторый пѫть
да поразяватъ отъ людіе-тѣ по пѫти-
ща-та, (отъ които единый-тъ възлиза
къмъ Веѳиль, а другый-ть къмъ Гаваѫ
въ поле-то,) и убихѫ около тридесеть
32 мѫжіе отъ Израиля. И рекохѫ Веніами-
нови-тѣ сынове: Тѣ падатъ прѣдъ насъ,
както понапрѣдъ. А Израилеви-тѣ сыно-
ве рекохѫ: Да побѣгнемъ и да гы поот-
33 дѣлимъ отъ градъ-тъ въ пѫтища-та. И
станахѫ отъ мѣсто-то си всичкы-тѣ И-
зраилеви мѫжіе та ся опълчихѫ въ Ва-
алъ-ѳамаръ: и засада-та на Израиля и-
скокнѫ отъ мѣсто-то си, отъ ливадѫ-тѫ
34 на Гаваѫ: Та дойдохѫ противъ Гаваѫ
десеть тысящи избрани мѫжіе отъ всич-
кый Израиль, и битва-та бѣше тежка:
но тѣ не знаяхѫ че зло-то гы присти-
35 гаше. И порази Господь Веніамина прѣдъ
Израиля, и погубихѫ Израилеви-тѣ сы-
нове онзи день отъ Веніаминовцы-тѣ два-
десеть и петь тысящи и сто мѫжіе: всич-
36 кы тѣзи теглянхѫ мечъ. И видѣхѫ Веніа-
минови-тѣ сынове че ся поразихѫ: за-
щото Израилеви-тѣ мѫжіе дадохѫ мѣсто
на Веніаминовцы-тѣ, понеже ся уповава-
хѫ на засадѫ-тѫ, които бѣхѫ турили
37 противъ Гаваѫ. И засада-та прибърза та
нападнѫ на Гаваѫ: и распрострѣ ся за-
сада-та, и поразихѫ всичкый-тъ градъ съ
38 остро-то на ножъ-тъ. И Израилеви-тѣ
мѫжіе бѣхѫ опрѣдѣлили знакъ съ тѣзи
които бѣхѫ въ засадѫ-тѫ, да направятъ
да ся възвыши пламыкъ голѣмъ съ дымъ
39 отъ градъ-тъ. И когато устѫпихѫ Изра-
илеви-тѣ сынове въ бой-тъ, Веніаминъ
начнѫ да поразява, и уби отъ Израиля-
ны-тѣ около тридесеть мѫжіе; защото
рекохѫ: Наистинѫ пакъ падатъ прѣдъ
40 насъ, както въ първый-тъ бой. Но кога-

то хванѫ да ся възвышава пламыкъ-тъ съ
дыменъ стълпъ отъ градъ-тъ, Веніами-
новци-тѣ погледнахѫ назадъ, и ето, по-
жаръ-тъ на градъ-тъ възлизаше къмъ не-
41 бе-то. И когато ся повърнахѫ Израиле-
ви-тѣ мѫжіе, смутихѫ ся Веніаминови-тѣ
мѫжіе; защото видѣхѫ че зло-то гы по-
42 стигнѫ. И обърнахѫ ся прѣдъ Израиле-
вы-тѣ мѫжіе къмъ пѫть-тъ на пусты-
нѭ-тѫ; но бой-тъ гы притиснѫ; защото
онѣзи които *излязяхѫ* изъ градове-тѣ
43 погубвахѫ гы въ срѣдѫ тѣхъ. Заобыколи-
хѫ Веніаминовцы-тѣ, гонихѫ гы, станка-
хѫ гы лесно доря до срѣщѫ Гаваѫ къмъ
44 истокъ на слънце-то. И паднахѫ отъ Ве-
ніамина мѫжіе осмнадесеть тысящи;
45 всичкы-тѣ силни мѫжіе. Тогазь ся вър-
нахѫ та побѣгнахѫ къмъ пустынѭ-тѫ въ
канарѫ-тѫ Риммонъ: а *Израилеви-тѣ
сынове* обрахѫ пабиръкъ отъ тѣхъ въ
пѫтища-та мѫжіе петь тысящы; и гони-
хѫ гы до Гидомъ, и убихѫ отъ тѣхъ двѣ
46 тысящы мѫжіе. Така всичкы-тѣ които
паднахѫ въ онзи день отъ Веніамина бѣ-
хѫ двадесеть и петь тысящи мѫжіе кои-
то теглях мечь; всичкы-тѣ силни мѫ-
47 жіе. А шестотинъ мѫжіе ся обърнахѫ та
побѣгнахѫ въ пустынѭ-тѫ въ канарѫ-тѫ
Риммонъ, и сѣдѣхѫ въ канарѫ-тѫ Рим-
монъ четыри мѣсецы.
48 И върнахѫ ся Израилеви-тѣ мѫжіе
къмъ Веніаминовы-тѣ сынове, та гы по-
разихѫ съ остро-то на ножъ-тъ отъ че-
ловѣкъ на *всякой* градъ до скотъ, и всич-
ко що ся намираше: и всичкы-тѣ градо-
ве които ся намирахѫ прѣдадохѫ на огнь.

ГЛАВА 21.

1 И Израилеви-тѣ мѫжіе бѣхѫ ся заклѣ-
ли въ Масфѫ, и казали: Ни единъ отъ
насъ да не даде дъщерѭ си на Веніами-
2 на за женѫ. И дойдохѫ людіе-тѣ въ Ве-
еилъ, та сѣдѣхѫ тамъ до вечерь-тѫ прѣдъ
Бога и възвысихѫ гласъ-тъ си, та пла-
3 кахѫ съ голѣмъ плачь: И рекохѫ: Защо,
Господи Боже Израилевъ, станѫ това въ
Израиля, да оскудѣе днесь отъ Израиля
4 едно племе? И на утрешній-тъ день ста-
нахѫ людіе-тѣ рано, та съзидахѫ тамъ
олтарь, и принесохѫ всесъжженія и при-
мирителны жъртвы.
5 И рекохѫ Израилеви-тѣ сынове: Кой
отъ всичкы-тѣ Израилевы племена не
възлѣзе въ събраніе-то при Господа?
Защото бѣхѫ направили голѣмѫ клѣтвѫ
противъ оногозь който не бы възлѣзлъ
при Господа въ Масфѫ, и рекли бѣхѫ:
6 Непрѣмѣнно да ся умъртви. И раскаяхѫ
ся Израилеви-тѣ сынове за Веніамина
брата си, и рекохѫ: Днесь ся отсѣче
7 едно племе отъ Израиля. Какво ще на-
правимъ за жены за останалы-тѣ, като
ся заклѣхмы въ Господа да имъ не да-
8 демъ жены отъ дъщери-тѣ си? Иреко-
хѫ: Кой отъ Израилевы-тѣ племена, не
9 е възлѣзлъ въ Масфѫ при Господа? И
ето, отъ Іависъ Галаадскый не бѣше до-
шелъ никой на събраніе-то въ станъ-тъ;
защото прѣгледахѫ людіе-тѣ, и ето, нѣ-
маше тамъ ни единъ отъ жители-тѣ на
10 Іависъ Галаадскый. И прати тамъ събра-
ніе-то дванадесеть тысящы мѫжіе отъ
най силны-тѣ, и заповѣда имъ, и рече:
Идѣте та поразѣте жители-тѣ на Іависъ
Галаадскый съ остро-то на ножъ-тъ, и
11 жены-тѣ и дѣца-та. И това е което ще
направите: всяко мѫжко, и всякѫ женѫ
която е познала мѫжко лѣгло, ще погу-
12 бите съвсѣмъ. И намѣрихѫ между жите-
ли-тѣ на Іависъ Галаадскый четыристо-
тинъ млады дѣвицы, които не бѣхѫ по-
знали мѫжъ нито лѣжали съ мѫжъ: и
доведохѫ гы въ станъ-тъ въ Сило, който
е въ земѭ-тѫ Ханаанъ.
13 И прати всичко-то събраніе, та гово-
рихѫ на Веніаминовы-тѣ сынове, които
бѣхѫ въ канарѫ-тѫ Риммонъ, и повыка-
14 хѫ гы съ миръ. И върнѫ ся Веніаминъ
въ онова врѣме: и дадохѫ имъ жены-тѣ,
които бѣхѫ оставили живы отъ жены-тѣ
на Іависъ Галаадскый: но и така не имъ
15 стигнахѫ. И смилихѫ ся людіе-тѣ за Ве-
ніамина, защото Господь направи про-
ломъ въ Израилевы-тѣ племена.
16 Тогазь рекохѫ старѣйшины-тѣ на съ-
браніе-то: Що да направимъ за жены
за останалы-тѣ? понеже погынахѫ же-

17 ны-тѣ отъ Веніамина. И рекохѫ: *Трѣбува да остане* наслѣдіе-то на уцѣлѣлы-тѣ отъ Веніамина, за да не исчезне
18 *едно* племе отъ Израиля. Но ный не можемъ да имъ дадемъ жены отъ дъщери-тѣ си: защото Израилеви-тѣ сынове ся заклѣхѫ и говорихѫ: Проклѣтъ който даде женѫ на Веніамина.
19 Тогазь рекохѫ: Ето, всякѫ годинѫ *става* праздникъ Господу въ Сило, който е къмъ сѣверъ на Веѳиль, къмъ истокъ на пѫть-тъ що възлиза отъ Веѳиль
20 въ Сихемъ, и къмъ югъ на Левонѫ. И тъй заповѣдахѫ на Веніаминовы-тѣ сынове, и рекохѫ: Идѣте та направѣте за-
21 садѫ въ лозія-та: И гледайте, и ето, ако дъщери-тѣ на Сило излѣзѫтъ да играѭтъ въ ликове, тогазь излѣзте изъ лозія-та, та си грабнѣте всякой за себе си женѫ отъ дъщери-тѣ на Сило, и идѣ-
22 те въ землѭ-тѫ на Веніамина. И когато бащи-тѣ имъ или братія-та имъ дойдѫтъ при насъ за да ся оплачѫтъ, ный ще имъ речемъ: Сторѣте съ тѣхъ милость заради насъ, понеже въ бой-тъ не задържахмы женѫ за всякого: а вы сега не сте имъ
23 дали че да сте повинни. И направихѫ така Веніаминови-тѣ сынове, и зѣхѫ жены споредъ число-то си отъ играющы-тѣ въ ликове, които грабнѫхѫ; и тръгнѫхѫ си, и върнѫхѫ ся въ наслѣдіе-то си, и съградихѫ градове-тѣ, и населихѫ ся въ тѣхъ.
24 И въ онова врѣме тръгнѫхѫ отъ тамъ Израилеви-тѣ сынове, всякой въ племе-то си и въ родъ-тъ си; и излѣзохѫ отъ тамъ,
25 всякой въ наслѣдіе-то си. Въ онѣзи дни нѣмаше царь въ Израиль: всякой правѣше що му ся виждаше угодно.

РУѲЬ.

ГЛАВА 1.

1 И въ дни-тѣ въ които сѫдіи-тѣ сѫдѣхѫ, станѫ гладъ въ землѭ-тѫ. И отиде единъ человѣкъ отъ Виѳлеемъ Іудинъ да пришелствува въ Моавскѫ-тѫ землѭ, той
2 и жена му, и двама-та му сынове. А име-то на человѣка бѣше Елимелехъ, и име-то на женѫ му Ноеминь, и име-то на двама-та му сынове Маалонъ и Хелеонъ: тѣ бѣхѫ Ефраѳци отъ Виѳлеемъ Іудинъ. И дойдохѫ въ Моавскѫ-тѫ землѭ, и живѣехѫ тамъ.
3 И умрѣ Елимелехъ мѫжъ-тъ на Ноеминь: и останѫ тя и двама-та ѝ сынове.
4 И тѣ си зѣхѫ жены Моавкы: име-то на еднѫ-тѫ, Орфа, а име-то на другѫ-тѫ, Руѳь: и живѣхѫ тамъ до десеть годины.
5 И умрѣхѫ и двама-та, Маалонъ и Хелеонъ: и лиши ся жена-та отъ двама-та си
6 сынове, и отъ мѫжа си. Тогазь станѫ тя съсъ снъхы-тѣ си, и ся върнѫ отъ Моавскѫ-тѫ землѭ: защото чу въ Моавскѫ-тѫ землѭ, че посѣти Господь людіе-тѣ си,
7 и даде имъ хлѣбъ. И излѣзе отъ мѣсто-то дѣто бѣше тя, и двѣ-тѣ ѝ снъхы съ неѭ, и вървѣхѫ въ пѫть-тъ да ся върнѫтъ въ
8 Іудинѫ-тѫ землѭ. И рече Ноеминь на двѣ-тѣ си снъхы: Идѣте, върнѣте ся всяка въ домъ-тъ на майкѫ си. Господь да стори съ васъ милость, както вы сто-
9 рихте съ умрѣлы-тѣ, и съ мене. Господь да ви даде да намѣрите успокоеніе, всяка въ домъ-тъ на мѫжа си. И цѣлунѫ

гы: а тѣ възвышихѫ гласъ-тъ си, та
10 плакахѫ. И рекохѫ ѝ: Не; но съ тебе
ще ся възвърнемъ при твои-тѣ людіе.
11 И рече Ноеминь: Върнѣте ся, дъщери
мои; защо да дойдете съ мене? имамъ
ли още сынове въ утробѫ-тѫ си, за да
12 ви станѫтъ мѫжіе? Върнѣте ся, дъщери
мои, идѣте си; защото остарѣхъ *и* не
сьмь вече за мѫжъ. Ако быхъ и рекла:
Имамъ надежда, даже ако ся и оженѣхъ
13 тази нощь, още и родѣхъ сынове, Вы
быхте ли гы чакали додѣ порастѫтъ?
Быхте ли ся държали и да ся не ожените?
Не, дъщери мои; понеже сьмь въ голѣ-
мо огорченіе за васъ, защото рѫка-та
14 Господня налѣзе противъ мене. А тѣ
възвышихѫ гласъ-тъ си, та плакахѫ пакъ;
и цѣлунѫ Орфа свекървѫ си; а Руѳь ся
прилѣпи при нея.
15 И рече *Ноеминь:* Ето, ятърва ти ся
върнѫ при людіе-тѣ си, и при богове-тѣ
си: върни ся *и ты* подиръ ятървѫ си.
16 А Руѳь рече: Не мя принуждавай да тя
оставѭ, и да не идѫ подирѣ ти; защото
дѣто идешь ты, *и* азъ ще идѫ: и дѣто
останешь, *и* азъ ще останѫ: твои-тѣ
людіе ще бѫдѫтъ людіе мои, и Богъ твой,
17 Богъ мой. Дѣто умрешь ты, ще умрѫ и
азъ, и тамъ ще ся погребѫ; така да ми
направи Господь, и така да приложи, ако
освѣнь смърть-тѫ друго мя раздвои отъ
18 тебе. И като видѣ *Ноеминь* че тя упор-
ствува за да иде съ нея, прѣстанѫ да ѝ
говори.
19 И вървѣхѫ двѣ-тѣ, додѣ дойдохѫ въ
Виѳлеемъ. И когато дойдохѫ въ Виѳле-
емъ, всичкый градъ ся поклати заради
тѣхъ, и *жены-тѣ* думахѫ; Тая ли е
20 Ноеминь? А тя имъ рече: Не мя нари-
чайте *Ноеминь: наричайте мя †Марѫ; за-
щото Вседържитель-тъ мя твърдѣ огорчи.
21 Азъ пълна тръгнахъ, и праздна мя доведе
Господь: защо мя наричате Ноеминь?
като Господь направи свидѣтелство про-
тивъ мене, и Вседържитель-тъ мя оскърби.
22 И тъй върна ся Ноеминь съ Руѳь Мо-
авкѫ-тѫ снъхѫ си, която дойде отъ Мо-
авскѫ-тѫ землѭ. И тѣ стигнахѫ въ Ви-
ѳлеемъ въ начало-то на жетвѫ-тѫ на
ечимыкъ-тъ.

* Благоугодность.
† Горесть.

ГЛАВА 2.

1 И Ноеминь имаше едного сродника на
мѫжа си человѣкъ многоимотенъ отъ
родъ-тъ на Елимелеха; и име-то му Во-
2 озъ. И рече Руѳь Моавка-та на Ноеминь:
Да отидѫ на нивѫ-тѫ, да съберѫ класове
подиръ оногозь, прѣдъ очи-тѣ на когото
3 намѣрѭ благодать: и тя ѝ рече: Иди,
дъщи моя. И отиде, и като стигнѫ,
събираше класове въ нивѫ-тѫ слѣдъ же-
твари-тѣ: и случи ѝ ся да е въ нивѫ-тѫ
на Вооза, който бѣше отъ родъ-тъ на
Елимелеха.
4 И ето, Воозъ дойде отъ Виѳлеемъ та
рече на жетвари-тѣ: Господь съ васъ.
И отговорихѫ му: Господь да тя благо-
5 слови. Тогазь рече Воозъ на слугѫ-тѫ
си, на настойникъ-тъ на жетвари-тѣ:
6 Чія е тая млада жена? И слуга-та, на-
стойникъ-тъ на жетвари-тѣ отговори, и
рече: Тая млада жена е Моавка-та, коя-
то ся върнѫ съ Ноеминь отъ Моавскѫ-тѫ
7 землѭ: И тя рече: Да берѫ, молѭ, кла-
сове, и да съберѫ *нѣщо* между снопо-
ве-тѣ подиръ жетвари-тѣ: и дойде, та
стоя отъ сутринь-тѫ дори до този часъ;
8 *сега* само си починѫ малко въ кѫщи. И
рече Воозъ на Руѳь: Чуешь ли, дъщи
моя? не ходи да събирашь класове на
другѫ нивѫ, и да си не отидешь отъ
тукъ, но стой тукъ съ момичета-та ми.
9 *Нека сѫ* очи-тѣ ти въ нивѫ-тѫ дѣто жь-
нѫтъ, и ходи подиръ тѣхъ: ето, азъ за-
повѣдахъ на момчета-та, да ся не при-
коснѫтъ при тебе: и когато ожаднѣешь,
иди при съсѫды-тѣ, та пій отъ онова
10 което наливатъ момчета-та. А тя падна
на лице, та ся поклони до землѭ-тѫ, и
рече му: Какъ намѣрихъ азъ благодать
прѣдъ очи-тѣ ти, та да мя пригледашь,
11 като сьмь чужденка? А Воозъ отговори,
и рече ѝ: Извѣсти ми ся добрѣ всичко
което си направила на свекървѫ си слѣдъ

смърть-та на мжжа си; и *че* си остави-
ла бащж си и майкж си, и земіж-тж на
рожденіе-то си, та си дошла въ людіе
които ты до вчера и завчера не позна-
12 ваше. Господь да *ти* въздаде за дѣло-то
ти, и мьзда-та ти да е пълна отъ Госпо-
да Бога Израилева, подъ крыла-та на
13 когото си дошла да ся покрывашь. И тя
рече: Да намѣрж благодать прѣдъ о-
чи-тѣ ти, господарю мой; понеже мя
утѣши, и понеже говорй благосклонно
на рабыніж-тж си, ако и да не съмь азъ
14 *нито* като една отъ рабыни-тѣ ти. И ре-
че ѝ Воозъ въ часъ-тъ на яденіе-то: Ела
тука та яждь отъ хлѣбъ-тъ, и натопи
уломъкъ-тъ си въ оцетъ-тъ. И тя сѣднж
до жетвари-тѣ: и той ѝ даде пръженж
пшеницж, та яде, и ся насыти, и остави
15 остатъкъ. И станж да бере класове, и
заповѣда Воозъ на момчета-та си, и го-
ворѣше: И помежду снопове-тѣ нека
16 събира класове, и не ж обличавайте: И
даже подхвърляйте отъ ржкойкы-тѣ за
неж, и оставяйте да събира това, и не
17 ѝ възбранявайте, И бра класове въ ни-
вж-тж дори до вечерь-тж, и очука колкото
събра; и то бѣше до еднж ефа ечимыкъ.
18 И зѣ това та влѣзе въ градъ-тъ: и ви-
дѣ свекърва ѝ колко класове бѣ събра-
ла: и извади *Руѳь* та ѝ даде онова кое-
то бѣше оставила, слѣдъ като ся бѣ на-
19 сытила. И рече ѝ свекърва ѝ, Дѣ събира
ты днесь класове? и дѣ работи? благо-
словенъ да е онзи който тя пригледа. И
тя яви на свекървж си въ чіж *нивж* бѣ
работила, и рече: Име-то на человѣка,
20 комуто работихъ днесь, е Воозъ. И рече
Ноеминь на снъхж си: Благословенъ отъ
Господа онзи който не лиши отъ ми-
лость-тж си ни живы-тѣ, ни умрѣлы-тѣ.
И рече ѝ Ноеминь: Този человѣкъ е
отъ нашій-тъ родъ, ближенъ намъ сро-
21 дникъ. И рече Руѳь Моавка-та: Той ми
рече още: Ты да не ся дѣлишь отъ мом-
чета-та ми, додѣ свършатъ всичка-тж ми
22 жетвж. И рече Ноеминь на Руѳь снъхж
си: Добрѣ е, дъщи моя, да излазяшь
съ момичета-та му, и да ти не срѣщнатъ
23 въ другж нивж. И прилѣпи ся при моми-
чета-та на Вооза за да бере класове до-
дѣ ся свърши жетва-та на ечимыкъ-тъ,
и жетва-та на пшеницж-тж: и сѣдѣше
съсъ свекървж си.

ГЛАВА 3.

1 И рече ѝ Ноеминь свекърва ѝ: Дъщи
моя, да не поискамъ ли успокоеніе за
2 тебе та да благоденствувашь? И сега
не е ли отъ нашій-тъ родъ Воозъ, съ мо-
мичета-та на когото бѣше ты? Ето, той
вѣе тази нощь на гумно-то ечимыкъ-тъ.
3 Омый ся прочее, и намажи ся, и облѣчи
ся въ дрехы-тѣ си, та слѣзь на гумно-то;
да ся не покажешь на человѣкъ-тъ, до-
4 дѣ не свърши да яде и піе; И като си
лѣга, съгледай мѣсто-то дѣто лѣга, и
иди та подигни покрывкж-тж изъ къмъ
позѣ-тѣ му, и лѣгни: и той ще ти каже
5 що ще да направишь. А тя ѝ рече: Всич-
ко що ми говоришь, ще направж.
6 И слѣзе на гумно-то, та направи всич-
7 ко що ѝ заповѣда свекърва ѝ. И Воозъ
като яде и пи, и ся развесели сърдце-то
му, отиде да *си* лѣгне край купъ-тъ: а
тя дойде скрышно, та подигнж покрыв-
8 кж-тж отъ позѣ-тѣ му, и лѣгнж. И около
полунощь человѣкъ-тъ ся стреснж и възви
ся; и ето, жена лѣжеше при позѣ-тѣ му.
9 И рече: Коя си ты? и тя отговори. Азъ
съмь Руѳь рабыня-та ти: простри про-
чее крыло-то си надъ рабыніж-тж си: за-
10 щото *ми* си ближенъ сродникъ. А той
рече: Благословена да си отъ Господа,
дъщи: тая послѣдня-та добрина кож-
то си показала, е по голѣма отъ по на-
прѣжниж-тж, понеже не отиде ты слѣдъ
11 млады, сиромасы или богаты. И сега,
дъщи, не бой ся: ще сторж за тебе
всичко що речешь; защото всичкый
градъ на людіе-тѣ ми знае че си добро-
12 дѣтелна жена. И сега истина е че азъ
съмь ближенъ сродникъ; има обаче другъ
13 сродникъ по ближенъ отъ мене. Остани
тази нощь: и утрѣ ако иска той да ти
испълни длъжность-тж на сродникъ,
добро; нека ж испълни; но ако не ще
да ти испълни длъжность-тж на срод-

никъ, тогазъ азъ ще испълня към тебе
тхзъ длъжность; живъ Господь: прѣ-
лѣжь до зори.
14 И лѣжа при нозѣ-тѣ му до утринь-та:
и станх прѣди да распознава человѣкъ
человѣка. И той рече: Нека ся не знае
15 че е дохождала жена на гумно-то. Рече
още: Донесь прѣкрывкх-тх която е от-
горѣ ти, и дързъ я. И тя я държеше,
а той прѣмѣри шесть *мѣры* ечмыкъ та
възложи на нея: и отиде си въ градъ-тъ.
16 И като отиде при свекърва си, тя ѝ
рече: Що ти *станх*, дъщи моя? И тя
ѝ извѣсти всичко що ѝ направи чело-
17 вѣкъ-тъ: И рече: Даде ми тѣзи шесть
мѣры ечмикъ; защото ми рече: Да
18 не идешь праздна при свекървх си. И
тя рече: Сѣди, дъщи моя, додѣ видишь
какъ ще ся свърши *тази* работа; защо-
то человѣкъ-тъ не ще прѣстане, додѣ не
свърши тази работх днесь.

ГЛАВА 4.

1 И възлѣзе Воозъ на врата-та, та сѣднх
тамъ: и ето замннуваше сродникъ-тъ,
за когото говорѝ Воозъ. И рече: Госпо-
2 дине, върни ся, сѣдни тукъ. И върнх ся
той и сѣднх. И зѣ *Воозъ* десеть мхжіе
отъ градскы-тѣ старѣйшины и рече: Сѣ-
3 днѣте тукъ. И сѣднахх. Тогазъ рече на
сродника: Ноеминь, която ся върнх отъ
Моавскх-тх земя, продава дѣлъ-тъ на
нивх-тх, която бѣше на брата ни Ели-
4 мелеха: А азъ рѣкохъ да ти извѣстія,
и *да ти* кажх: Купи *го* прѣдъ жители-тѣ,
и прѣдъ старѣйшины-тѣ на людіе-тѣ
ми: ако щешь да *го* искупишь като сро-
дникъ, искупи *го*, но ако не щешь да
го искупишь, кажи ми, за да знаж; за-
щото нѣма другъ да *го* искупи като срод-
никъ освѣнь тебе: и азъ сьмь подиръ
5 тебе. И той рече: Азъ ще *го* искупя. И
рече Воозъ: Въ който день купишь ни-
вх-тх отъ ржкх-тх на Ноеминь, трѣбу-
ва да *я* купишь и отъ Руѳь Моавкх-тх,
женх-тх на умрѣлый-тъ, за да въздиг-
нешь име-то на умрѣлый-тъ надъ наслѣ-
6 діе-то му. И рече сродникъ-тъ: Не могж
да испълнж длъжность-тх на сродникъ,
за да не развалж наслѣдіе-то си: испъл-
ни ты моіх-тх длъжность на сродникъ,
7 защото не могж азъ да я испълнж. А въ
старо врѣме въ Израиль за искупуваніе-
то и отчужденіе-то за да ся утвърдява
всяка работа, *обычай-тъ бѣше* този:
человѣкъ-тъ изуваше калеврх-тх си, та
я даваше на ближній-тъ си; и това бѣ-
8 ше свидѣтелство въ Израиль. За това
рече сродникъ-тъ Воозу: Купи *го ты* за
себе си. И изу калеврх-тх си.
9 Тогазъ рече Воозъ на старѣйшины-тѣ
и на всичкы-тѣ людіе: Свидѣтели сте
днесь че купихъ отъ ржкх-тх на Ное-
минь всичко що е Елимелехово и всичко
10 що е Хелеоново и Маалоново. А още,
Руѳь Моавкх-тх, женх-тх Маалоновх,
зѣхъ за себе си за женх, за да въздигнх
име-то на умрѣлый-тъ надъ наслѣдіе-то
му, за да ся не загради име-то на умрѣ-
лый-тъ отъ братія-та му, и отъ врата-та
на обитаніе-то му: свидѣтели сте днесь.
11 И всичкы-тѣ людіе които бѣхх на врата-
та, и старѣйшины-тѣ рекохх: Свидѣтели
смы: Господь да направи женх-тх, коя-
то влазя въ домъ-тъ ти, като Рахиль и
като Лія, които двѣ-тѣ съградихх Изра-
илевый-тъ домъ: и да намѣришь крѣ-
пость въ Ефраѳх, и да бхдешь знаме-
12 нитъ въ Виѳлеемъ; И нека бхде домъ-тъ
ти като домъ-тъ на Фареса, когото роди
Ѳамарь на Іудх отъ сѣме-то което Гос-
подь ще ти даде отъ тхзи младх женх.
13 И зѣ Воозъ Руѳь, и станх му жена:
и като влѣзе при нея, Господь ѝ даде
14 зачатіе, и роди сынъ. И рекохх жены-
тѣ на Ноеминь: Благословенъ Господь,
който днесь не тя лиши отъ сродникъ,
щото негово-то име да ся нарича въ И-
15 зраиль. И този *сынъ* ще бхде обновле-
ніе на животъ-тъ ти, и прѣхрана на ста-
рины-тѣ ти; защото го роди снъха ти,
която тя обича, която е за тебе по добра
16 отъ седмь сынове. И зѣ Ноеминь дѣте-
то, и тури го на лоно-то си, и станх му
17 питателница. И дадохх му съсѣдкы-тѣ
име, и казувахх: Сынъ ся роди на Ное-
минь: и нарекохх име-то му Овидъ: той

е отецъ на Іессея, Давидовъ-тъ отецъ.
18 И това е родословіе-то Фаресово: Фа-
19 ресъ роди Есрона, А Есронъ роди Ара-
20 ма, а Арамъ роди Аминадава, А Амина-
давъ роди Наасона, а Наасонъ роди Сал-
21 мона, А Салмонъ роди Вооза, а Воозъ
22 роди Овида, А Овидъ роди Іессея, а Іес-
сей роди Давида.

ПЬРВА КНИГА НА ЦАРІЕ-ТѢ,

ИЛИ

Първа Книга на Самуила.

ГЛАВА 1.

1 Имаше единъ человѣкъ отъ Рамаѳаимъ-
софимъ, отъ горѫ-тѫ Ефремъ, и име-то
му Елкана, сынъ Іероамовъ, *а Іероамъ*
сынъ Еліуевъ, *а Еліу* сынъ Ѳоуевъ, *а*
2 *Ѳоу* сынъ Суфовъ Ефраѳецъ. И той и-
маше двѣ жены: име-то на еднѫ-тѫ Анна,
а име-то на другѫ-тѫ Фенинна: и Фе-
нинна имаше чада, а Анна нѣмаше чада.
3 И този человѣкъ всякѫ годинѫ въз-
лизаше изъ градъ-тъ си, за да ся покло-
ни и да принесе жьртвѫ Господу Савао-
ѳу въ Сило. И тамо бѣхѫ двама-та сы-
нове на Илія, Офній и Финеесъ, священ-
4 ници Господни. И дойде день-тъ, въ кой-
то принесе жьртвѫ Елкана, и даде дѣ-
лове на женѫ си Фениннѫ, и на всичкы-
5 тѣ ѝ сынове и на дъщери-тѣ ѝ: А на
Аннѫ даде двоенъ дѣлъ; защото обича-
ше Аннѫ: но Господь бѣше заключилъ
6 ложесна-та ѝ. И противница-та ѝ ѭ драз-
няше много, за да ѭ прави да тѫжи, за-
щото Господь бѣше затворилъ ложесна-та
7 ѝ. И така правѣше всякѫ годинѫ: колко-
то пѫти възлазяше въ домъ-тъ Господень,
така ѭ дразняше: а тя плачеше, и не
8 ядѣше. И рече ѝ мѫжъ ѝ Елкана: Анно,
защо плачешь? и защо не ядешь? и за-
що е сърдце-то ти наскърбено? не съмь
ли ти азъ по добръ отъ десеть сынове.
9 И станѫ Анна, като ядохѫ въ Сило, и
като пихѫ: а Илій священникъ-тъ сѣдѣ-
ше на столъ, близу при дверостълпъ-тъ
10 на храмъ-тъ Господень. И тя бѣше прѣ-
огорчена духомъ, и моляше ся Господу
11 и плачеше твърдѣ много. И направи о-
брекъ и рече: Господи на силы-тѣ, ако
наистинѫ приглѣдашь на смиреніе-то на
рабынѭ-тѫ си, и мя поменешь, и не за-
бравишь рабынѭ-тѫ си, но дадешь на
рабынѭ-тѫ си мѫжко чадо, то ще го
дамъ Господу въ всичкы-тѣ дни на жи-
вотъ-тъ му, и бръсначь не ще възлѣзе
на главѫ-тѫ му.
12 И като слѣдуваше тя да ся моли прѣдъ
13 Господа, Илій ѭ гледаше въ уста-та. Но
Анна говорѣше въ сърдце-то си: само
устны-тѣ ѝ мърдахѫ, а гласъ-тъ ѝ ся не
чуеше: за това на Илія ся стори че бѣ-
14 ше піяна. И рече ѝ Илій: До кога ще си
15 піяна? остави ся отъ вино-то си. А Анна
отговори и рече: Не, господине мой,
азъ съмь жена прѣскърбна духомъ: ни
вино, ни сикерѫ не съмь пила, но излѣхъ
16 душѫ-тѫ си прѣдъ Господа. Не считай

рабыня-та си за лошѫ женѫ: защото отъ
много-то си оплакуваніе и отъ скърбь-
17 тѫ си думахъ до сега. Тогазь отговори
Илій и рече: Иди съ миромъ: и Богъ
Израилевъ нека *ти* даде прошеніе-то ти,
18 което си просила отъ него. И тя рече:
Дано рабыня-та ти да намѣри благодать
прѣдъ очи-тѣ ти. Тогазь отиде жена-та
на пѫть-тъ си, и яде, и лице-то ѝ не ся
развали вече.
19 И на утринь-тѫ станахѫ рано, та ся
поклонихѫ прѣдъ Господа, и върнахѫ
ся, та отидохѫ въ домъ-тъ си у Рамѫ: и
Елкана позна Аннѫ женѫ-тѫ си: и Гос-
20 подь ѭ помянѫ. И когато ся испълнихѫ
дни-тѣ отъ когато Анна зачнѫ, роди
сынъ, и нарече име-то му *Самуилъ; За-
щото отъ Господа го испросихъ, *рече*.
21 И възлѣзе человѣкъ-тъ Елкана, и всич-
кый-тъ му домъ, за да принесе Господу
22 годишнѫ-тѫ жъртвѫ, и обричаніе-то си.
Но Анна не възлѣзе; защото рече на мѫ-
жа си: *Не щѫ да възлѣзѫ* додѣ ся отдои
дѣте-то: и *тогазь* ще го занесѫ, да ся
яви прѣдъ Господа, и да живѣе тамъ
23 вынагы. И рече ѝ Елкана мѫжъ ѝ: Сто-
ри каквото ти ся види за добро: сѣди
додѣ го отдоишь: само Господь да утвър-
ди слово-то си! И сѣдѣ жена-та, та дое-
ше сына си додѣ го отдои.
24 И когато го отдои, възведе го съсъ
себе си, наедно съ три юнеца, и съ еднѫ
ефѫ брашно, и съ единъ мѣхъ вино, и
донесе го въ домъ-тъ Господень въ Сило:
25 а дѣте-то бѣше малко. И заклахѫ ю-
нецъ-тъ, и донесохѫ дѣте-то при Илія
26 *священника*. И рече *Анна*: О, господине
мой! жива е душа-та ти, господине мой,
азъ есмь жена-та, която бѣхъ застанѫла
тукъ близу при тебе, та ся молихъ Го-
27 споду. За това дѣте ся молихъ: и Го-
сподь ми даде прошеніе-то ми, което
28 испросихъ отъ него. За това и азъ го
†посвящавамъ Господу: въ всичкы-тѣ дни
на живота си ще бѫде заемнато Госпо-
ду. И поклони ся тамъ Господу.

* Изисканъ отъ Бога.
† *Евр.* дадохъ на заемъ.

ГЛАВА 2.

1 И помоли ся Анна, и рече:
Възвесели ся сърдце-то ми въ Господа;
Въздигнѫ ся рогъ-тъ ми чрѣзъ Господа:
Расширихѫ ся уста-та ми противъ не-
пріятели-тѣ ми:
Защото ся възвеселихъ въ спасеніе-то ти.
2 Нѣма святъ както е Господь:
Защото нѣма *другъ* освѣнь тебе:
Нито канара като нашій-тъ Богъ.
3 Не продължавайте да говорите гордѣливо:
Да не излѣзе велерѣчіе изъ уста-та ви:
Защото Господь е Богъ на знанія,
И отъ него ся прѣтеглюватъ дѣла-та.
4 Лѫкове-тѣ на силны-тѣ ся стрыхѫ:
А немощни-тѣ ся прѣпасахѫ съсъ силѫ.
5 Сыти-тѣ ся цѣнихѫ за хлѣбъ:
А гладни-тѣ прѣстанахѫ:
Даже и неплодна-та роди седмь,
А многочадна-та изнемощѣ.
6 Господь умъртвява, и съживява:
Низводи въ адъ, и възводи.
7 Господь осиромашава, и обогатява:
Смирява, и възвышава.
8 Въздига бѣдный-тъ отъ пърсть-тѫ,
И възвышава сиромахъ-тъ отъ гной-тъ,
За да *гы* направи да сѣднатъ между
князове-тѣ.
И да гы направи да наслѣдятъ славенъ
прѣстолъ:
Защото сѫ Господни стълпове-тѣ на зе-
мѭ-тѫ,
И тури вселеннѫ-ѭ на тѣхъ.
9 Ще пази нозѣ-тѣ на святы-тѣ си:
А нечестиви-тѣ ще погынатъ въ тьмни-
нѫ-тѫ:
Понеже съсъ силѫ не ще ся прѣукрѣпи
человѣкъ.
10 Противници-тѣ на Господа ще ся стрыщатъ,
Ще гръмне отъ небе-то върхъ тѣхъ:
Господь ще сѫди крайща-та на земѭ-тѫ,
И ще даде крѣпость на царя си,
И ще възвыши рогъ-тъ на помазанни-
ка си.
11 Тогазь си отиде Елкана въ Рамѫ у
домъ-тъ си. А дѣте-то слугуваше Госпо-
12 ду прѣдъ Илія священника. А Иліеви-тѣ

сынове бѣхѫ лоши человѣци: не позна-
13 вахѫ Господа. И обычай-тъ на священ-
ницы-тѣ къмъ людіе-тѣ *бъше таквзъ:*
когато нѣкой приносѣше жьртвѫ, като
ся варѣше месо-то, дохождаше слуга-та
на священника, съ тризѫбнѫ вилицѫ въ
14 рѫкѫ: И задълбаваше ѭ въ конобъ-тъ,
или въ котелъ-тъ, или въ котле-то, или
въ гърне-то, и каквото издигнѣше вили-
ца-та, земаше *го* священникъ-тъ за себе
си. Така правѣхѫ въ Сило на всичкы-тѣ
15 Израиляны които дохождахѫ тамъ. Още
и прѣди да изгорятъ тлъстинѫ-тѫ, до-
хождаше слуга-та на священника, та ка-
зваше на человѣка който приносѣше
жьртвѫ-тѫ: Дай на священника месо за
печеніе; защото не ще да земе отъ тебе
16 месо варено, но сурово. И *ако* му рече-
ше человѣкъ-тъ: Нека изгорятъ първо
тлъстинѫ-тѫ, и *сетнѣ* си земи колкото
желае душа-та ти: Тогазь му отговаря-
ше: *Не,* но сега ще дадешь, ако ли не,
17 ще земѫ съсъ силѫ. Така грѣхъ-тъ на
млады-тѣ бѣше твърдѣ голѣмъ прѣдъ Го-
спода; защото человѣци-тѣ ся отвраща-
хѫ отъ жьртвѫ-тѫ Господнѭ.
18 А Самуилъ служуваше прѣдъ Господа,
19 дѣте прѣпасано съ лененъ ефодъ. И
майка му правѣше му горнѭ дрехѫ мал-
кѫ, та му доносѣше всякѫ годинѫ, ко-
гато възлазяше съ мѫжа си за да при-
20 несе годишнѫ-тѫ жьртвѫ. И благослови
Илій Елкана и женѫ му, и говорѣше:
Господь да ти въздаде сѣме отъ тѫзи
женѫ, вмѣсто заемъ-тъ който си заем-
налъ Господу! И отидохѫ на мѣсто-то
21 си. И посѣти Господь Аннѫ: и зачнѫ, и
роди три сына и двѣ дъщери. А дѣте-то
Самуилъ порастнѫ прѣдъ Господа.
22 А Илій бѣше много старъ: и чу всич-
ко що правѣхѫ сынове-тѣ му на всич-
кый Израиль; и че лѣжехѫ съ жены-тѣ,
които ся събирахѫ на четы при двери-
23 тѣ на скиніѭ-тѫ на събраніе-то. И рече
имъ: Защо правите такывзь работы? по-
неже азъ слушамъ лошы работы за васъ
24 отъ всичкы тѣзи людіе. Не дѣйте, чада
мои; защото не е добръ слухъ-тъ, който
азъ слушамъ: вы правите людіе-тѣ Го-
25 сподни да ставатъ прѣстѫпници. Ако
съгрѣши человѣкъ на человѣка, *Богъ
ще го сѫди, но ако съгрѣши нѣкой Го-
споду, кой ще ся моли за него? Но тѣ не
ся покоряваха на гласъ-тъ на отца си:
защото Господь искаше да гы умъртви.
26 А дѣте-то Самуилъ растѣше, и благоу-
гождаваше и Господу и на человѣцы-тѣ.
27 И дойде единъ Божій человѣкъ при
Илія та му рече: Така говори Господь:
Не открыхъ ли ся явно на отеческый-тъ
ти домъ, когато бѣхѫ тѣ въ Египетъ у
28 Фараоновъ-тъ домъ? И *не* избрахъ ли не-
го отъ всичкы-тѣ племена на Израиля за
священникъ менѣ, за да приноси *жьртвы*
на олтарь-тъ ми, да гори темянъ, да носи
ефодъ прѣдъ мене? и *не* дадохъ ли на
домъ-тъ на отца ти всичкы-тѣ приноше-
29 нія отъ Израилевы-тѣ сынове? Защо ри-
тате жьртвѫ-тѫ мя и приношеніе-то ми,
което заповѣдахъ *да правятъ* въ жили-
ще-то *ми,* и славишь сынове-тѣ си по-
вече отъ мене, за да ся тълстите съ по
добро-то отъ всичкы-тѣ приношенія на
30 Израиля людіе-тѣ ми? За това Господь
Богъ Израилевъ говори: Азъ думахъ на-
истинѫ че домъ-тъ ти, и домъ-тъ на от-
ца ти, щѣхѫ да ходятъ прѣдъ мене до
вѣка; но сега Господь говори: Далечь
отъ мене; защото онѣзи които мя сла-
вятъ, ще гы прославѭ, а онѣзи които мя
31 прѣзиратъ ще ся обесчестятъ. Ето, и-
дѫтъ дни-тѣ, когато ще прѣсѣкѫ мыш-
цѫ-тѫ ти, и мышцѫ-тѫ на отеческый-тъ
ти домъ, щото не ще да има старъ че-
32 ловѣкъ въ домъ-тъ ти. И ще видишь въ
жилище-то *ми* † утѣсненіе, между всич-
кы-тѣ благости които ще ся даватъ на
Израиля: и не ще да има старецъ въ
33 домъ-тъ ти въ вѣкъ: И онзи отъ твои-тѣ
когото не отсѣкѫ отъ олтарь-тъ си, *ще
бѫде* за да изнурява очи-тѣ ти, и да пра-
ви да исталва душа-та ти: и всичкы-тѣ
внуци на домъ-тъ ти ще ся скончаватъ
34 въ срѣдень възрастъ. И това *ще ти бѫде*
знаменіе което ще дойде върхъ двама-та

* *Или* ще бѫде моленіе Богу за него.
† *Или* противникъ

ти сынове, върхъ Офнія и Финееса: въ
35 единъ день ще умрятъ и двама-та. И ще
въздигнѫ за себе си вѣренъ священникъ,
да прави споредъ сърдце-то ми, и спо-
редъ душѫ-тѫ ми: и ще му съградѫ не-
поколебимъ домъ: и ще ходи прѣдъ по-
36 мазанника ми въ вѣкъ. И всякой който
остане въ домъ-тъ ти ще дохожда да
припада нему за малко сребро и за единъ
хлѣбъ, и ще говори: Опрѣдѣли мя, мо-
лѭ, въ нѣкоѭ отъ священническы-тѣ
службы за да ямъ единъ уломъкъ хлѣбъ.

ГЛАВА 3.

1 И дѣте-то Самуилъ слугуваше Господу
прѣдъ Илія. А слово-то Господне бѣ
редко въ онѣзи дни: явно видѣніе нѣма-
2 ше. И въ онова врѣме, когато Илій лѣ-
жеше на мѣсто-то си, и зрѣніе-то на о-
чи-тѣ му бѣше начнало да затапѣва, *та*
3 не можеше да гледа, И Самуилъ лѣжеше
въ храмъ-тъ Господенъ, дѣто бѣ ков-
чегъ-тъ Божій, прѣди да угасне свѣтил-
4 никъ-тъ Божій, Выкнѫ Господь Самуи-
5 ла: и той отговори: Ето мя, И завтече
ся при Илія, та рече: Ето мя; защото
си мя выкналъ. А той рече: Не съмь *тя*
выкналъ: върни ся та си лѣгни. И оти-
6 де и си лѣгнѫ. А Господь выкнѫ пакъ
вторый пѫть: Самуиле. И станѫ Саму-
илъ, та отиде при Илія, и рече: Ето мя;
защото си мя выкналъ, А той рече: Не
съмь *тя* выкналъ, чадо мое: върни ся
7 та си лѣгни. И Самуилъ не знаяше още
Господа, и слово-то Господне не бѣше
8 му ся още открывало. И выкнѫ Господь
Самуила пакъ третій пѫть. И станѫ та
отиде при Илія, и рече: Ето мя; защо-
то си мя выкналъ. И разумѣ Илій че Го-
9 сподь е който е выкналъ дѣте-то. И ре-
че Илій Самуилу: Иди та си лѣгни: и
ако тя повыкне, ще речешь: Говорѝ,
Господи; защото слуга-та ти слуша. И
10 Самуилъ отиде та си лѣгнѫ на мѣсто-то
си. И дойде Господь, та застанѫ и по-
выка както по напрѣдъ: Самуиле, Са-
муиле. Тогазь Самуилъ отговори: Гово-
рѝ, защото слуга-та ти слуша.

11 И рече Господь Самуилу: Ето, азъ ще
направѭ въ Израиля едно дѣло, щото
всякой който го чуе ще му писнятъ двѣ-
12 тѣ уши. Въ онзи день ще свършѫ про-
тивъ Илія всичко що говорихъ за домъ-тъ
13 му; ще начнѫ, и ще свършѫ. Защото му
извѣстихъ, че азъ ще сѫдѭ домъ-тъ му
до вѣка, за беззаконіе-то, което знае
той; понеже сынове-тѣ му нанесохѫ
клѣтвѫ на себе си, а той гы не възбра-
14 ни. И за това ся заклѣхъ за Иліевъ-тъ
домъ, че беззаконіе-то на Иліевъ-тъ домъ
нѣма да ся очисти въ вѣкъ съ жьртвѫ,
нито съ приношенія.
15 И лѣгнѫ си Самуилъ до утриньта-тѫ:
послѣ отвори двери-тѣ на домъ-тъ Го-
сподень. И боеше ся Самуилъ да каже
16 видѣніе-то на Илія. А Илій повыка Са-
муила, та рече: Самуиле, чадо мое. А
17 той отговори: Ето мя. И рече: Кое е
слово-то, което ти говорѝ *Господь*; не
крый *го*, молѭ, отъ мене: така да ти
направи Богъ, и така да приложи, ако
скрыешь отъ мене нѣкоѭ отъ всичкы-тѣ
18 думы които ти говорѝ. И каза му Саму-
илъ всичкы-тѣ думы, и не скры отъ не-
го *ни еднѫ*. И рече *Илій:* Господь е;
нека направи онова което е угодно прѣдъ
очи-тѣ му.
19 И растѣше Самуилъ: и Господь бѣ съ
него, и не оставаше да пада ни едно отъ
20 слова-та му на земѭ-тѫ. И всичкый Из-
раиль, отъ Данъ до Виръ-савее, позна
че Самуилъ бѣше * опрѣдѣленъ за да е
21 пророкъ Господенъ. И пакъ захванѫ Го-
сподь да ся явява въ Сило; защото ся
открываше Господь Самуилу въ Сило
чрѣзъ слово-то Господне. И † расчу ся
слово-то Самуилово по всичкый Израиль.

ГЛАВА 4.

1 И излѣзе Израиль противъ Филистим-
цы-тѣ на бой, и расположи станъ-тъ си
близу при Евенъ-езеръ: а Филистимци-тѣ
2 расположихѫ станъ-тъ си въ Афекъ. И

* *Или* вѣренъ.
† *Евр.* быде.

ополчихѫ ся Филистимци-тѣ противъ И-
зраиля: и когато ся распрострѣ бой-тъ,
поразенъ бѣ Израиль прѣдъ Филистим-
цы-тѣ: и быдохѫ убити на поле-то въ
сраженіе-то до четыри тысящы мѫжіе.
3 А като дойдохѫ людіе-тѣ въ станъ-тъ,
рекохѫ Израилеви-тѣ старѣйшины: Защо
ны порази Господь днесь прѣдъ Фили-
стимцы-тѣ? нека земемъ при себе си отъ
Сило ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень,
и като дойде въ срѣдъ насъ ще ны из-
бави отъ рѫкѫ-тѫ на неприятели-тѣ ни.
4 И пратихѫ людіе-тѣ въ Сило, та дигнѫ-
хѫ отъ тамъ ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ на
Господа на силы-тѣ, който сѣди *на* Хе-
рувимы-тѣ: и двама-та Иліеви синове,
Офній и Финеесъ, бѣхѫ тамъ съ ков-
5 чегъ-тъ на Божій-тъ завѣтъ. И като дой-
де ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень въ
станъ-тъ, всичкый Израиль въсклинкнѫ съ
6 голѣмъ гласъ, щото поекте земя-та. И
като чухѫ Филистимци-тѣ гласъ-тъ на
въсклицаніе-то, рекохѫ: Що *значи*
гласъ-тъ на това голѣмо въсклицаніе въ
станъ-тъ на Евреи-тѣ? И научихѫ ся че
ковчегъ-тъ Господень дошелъ въ станъ-тъ.
7 И уплашихѫ ся Филистимци-тѣ, защото
говорѣхѫ: Богъ дойде въ станъ-тъ. И
рекохѫ: Горко намъ! защото не е ста-
8 вало такова нѣщо вчера и завчера. Гор-
ко намъ! кой ще ны избави отъ рѫкѫ-тѫ
на тѣзи крѣпкы богове? тѣ сѫ богове-тѣ
които поразихѫ Египтяны-тѣ съсъ вся-
9 каквѫ язвѫ въ пустынѭ-тѫ. Укрѣпѣте ся
Филистимци, бѫдѣте като мѫжіе, за да
не станете раби на Евреи-тѣ, както тѣ
станахѫ раби вамъ: бѫдѣте мѫжіе, та
ся бійте *съ тѣхъ*.
10 Тогазъ ся бихѫ Филистимци-тѣ: и пора-
зенъ бѣ Израиль, и побѣгнѫ всякой въ
шатъръ-тъ си: и станѫ пораженіе много
голѣмо; защото паднахѫ отъ Израиля
11 тридесетъ тысящи пѣшци. И ковчегъ-тъ
Божій быде хванатъ: и двама-та Иліеви
синове, Офній и Финеесъ, умрѣхѫ.
12 И завтече ся отъ бой-тъ единъ чело-
вѣкъ отъ Веніамина, та отиде въ Сило,
въ истый-тъ день, и дрехы-тѣ му раздра-
13 ны, и пьрсть на главѫ-тѫ му. И като
стигнѫ, ето, Илій сѣдѣше на столъ-тъ,
при странѫ-тѫ на пѫть-тъ, та гледаше:
защото сърдце-то му треперѣше за Бо-
жій-тъ ковчегъ. И като дойде чело-
вѣкъ-тъ въ градъ-тъ та извѣсти *това*,
14 извыка всичкый-тъ градъ. И чу Илій
гласъ-тъ на выкъ-тъ, и рече: Що е
гласъ-тъ на този гълчъ? И человѣкъ-тъ
15 дойде на бързо, та извѣсти на Илія. То-
газъ *бѣше* Илій на деветдесеть и осмь
годинъ; и очи-тѣ му бѣхѫ отпѣлы, та
16 не можаше да вижда. И рече человѣкъ-тъ
на Илія: Азъ съмь който дойдохъ отъ
бой-тъ, и побѣгнахъ азъ отъ бой-тъ
17 днесь. И рече: Що станѫ, чадо мое? И
отговори вѣститель-тъ, и рече: Побѣгнѫ
Израиль прѣдъ Филистимцы-тѣ, и още
голѣмо пораженіе станѫ въ людіе-тѣ: и
още и двама-та ти синове, Офній и Фи-
неесъ, умрѣхѫ: и ковчегъ-тъ Божій ся
18 хванѫ. И щомъ поменѫ за ковчегъ-тъ
Божій, *Илій* паднѫ отъ столъ-тъ възнакъ
отъ къмъ врата-та, и строши ся вратъ-тъ
му, и умрѣ; защото бѣше старъ чело-
вѣкъ-тъ, и тежъкъ. И той сѫди Израиля
четыридесеть годины.
19 И снъха му, жена-та на Финееса, по-
неже бѣше непраздна *готова* да роди,
щомъ чу извѣстіе-то, че ковчегъ-тъ Бо-
жій ся хванѫ, и че свекъръ ѝ и мѫжъ ѝ
умрѣхѫ, прѣгърби ся и роди; защото
20 дойдохѫ на неѭ болѣзни-тѣ ѝ. И въ кое-
то врѣме умираше, *жены-тѣ* които сто-
ехѫ около неѭ рекохѫ ѝ: Не бой ся,
защото си родила сынъ. Но тя не отго-
21 вори, нито даде вниманіе. И нарече дѣ-
те-то *Ихаводъ, и говорѣше: Слава-та
побѣгнѫ отъ Израиля: (защото ковчегъ-тъ
Божій ся хванѫ, и защото свекъръ ѝ и
22 мѫжъ ѝ *умрѣхѫ*.) И рече: Слава-та по-
бѣгнѫ отъ Израиля; защото ковчегъ-тъ
Божій ся хванѫ.

ГЛАВА 5.

1 А Филистимци-тѣ взехѫ Божій-тъ ков-
чегъ та го донесохѫ отъ Евенъ-езеръ въ

* Неславенъ.

2 Азотъ. И зѣхѫ Филистимци-тѣ Божій-тъ
ковчегъ, та го донесохѫ въ домъ-тъ на
Дагона, и поставихѫ го близу при Даго-
3 на. И когато Азотяни-тѣ станѫхѫ рано
на утрѣшный-тъ день, ето Дагонъ пад-
нѫлъ на лице-то си на земѭ-тѫ прѣдъ
ковчегъ-тъ Господень. И зѣхѫ Дагона,
4 та го поставихѫ на мѣсто-то му. И на у-
тринь-тѫ като станѫхѫ рано, ето Дагонъ
падналъ на лице-то си на земѭ-тѫ прѣдъ
ковчегъ-тъ Господень: и глава-та на Да-
гона и двѣ-тѣ длани на рѫцѣ-тѣ му из-
сѣчены връхъ прагъ-тъ: само *трупъ-тъ*
5 *на* Дагона бѣше останѫлъ. За това и Да-
гонови-тѣ священници, и всичкы-тѣ кои-
то вхождатъ въ Дагоновъ-тъ домъ, не
стѫпатъ на прагъ-тъ на Дагона въ Азотъ,
дори до този день.
6 И натегнѫ рѫка-та Господня на Азо-
тяны-тѣ, и истрѣби гы, и порази гы съ
почечуи *(маясълъ)*, и Азотъ и прѣдѣлы-
7 тѣ му. И като видѣхѫ Азотскы-тѣ мѫжіе
че *стана* така, рекохѫ: Ковчегъ-тъ на
Бога Израилевъ да не прѣбывае съ насъ,
защото рѫка-та му ся ожесточи върхъ
8 насъ и върхъ Дагона нашій-тъ богъ. За
това пратихѫ та събрахѫ при себе си
всичкы-тѣ войводы на Филистимцы-тѣ, и
рекохѫ: Що да направимъ за ковчегъ-тъ
на Израилевъ-тъ Богъ? А тѣ рекохѫ:
Ковчегъ-тъ на Израилевъ-тъ Богъ нека
ся прѣнесе въ Геѳъ. И прѣнесохѫ *въ Геѳъ*
9 ковчегъ-тъ на Израилевъ-тъ Богъ. И ка-
то го прѣнесохѫ, рѫка-та Господня бѣ-
ше противъ градъ-тъ съ ужасъ много го-
лѣмъ; и порази градскы-тѣ мѫжіе отъ ма-
лъкъ до голѣмъ, и избухнѫхѫ по тѣхъ
10 почечуи. За това пратихѫ Божій-тъ ков-
чегъ въ Аккаронъ. И като дойде ков-
чегъ-тъ Божій въ Аккаронъ, Аккароняни-
тѣ выкнѫхѫ, и рекохѫ: Донесохѫ ков-
чегъ-тъ на Израилевъ-тъ Богъ у насъ, за
11 да измори насъ и людіе-тѣ нащи. И пра-
тихѫ та събрахѫ всичкы-тѣ войводы на
Филистимцы-тѣ, и рекохѫ: Проводѣте
ковчегъ-тъ на Израилевъ-тъ Богъ, и не-
ка ся върне на мѣсто-то си, за да не из-
мори насъ и людіе-тѣ нащи; защото бѣ-
ше смъртенъ ужасъ по всичкый-тъ градъ:
рѫка-та Божія бѣше тамъ твърдѣ тежка.
12 И мѫжіе-тѣ които не умрѣхѫ, наранихѫ
ся отъ почечуи: и градскый-тъ выкъ
възлѣзе до небе-то.

ГЛАВА 6.

1 И стоя ковчегъ-тъ Господень въ зе-
мѭ-тѫ на Филистимцы-тѣ седмь мѣсеца.
2 И повыкахѫ Филистимци-тѣ священницы-
тѣ и чародѣи-тѣ, и рекохѫ: Що да на-
правимъ за ковчегъ-тъ Господень? ка-
жѣте ни какъ да го пратимъ на мѣсто-то
3 му. А тѣ рекохѫ: Ако пратите ковчегъ-тъ
на Израилевъ-тъ Богъ, не пращайте го
празденъ, но непрѣмѣнно отдайте му при-
ношеніе за прѣстѫпленіе: тогазъ ще ся
излѣкувате, и ще познаете за какво рѫ-
4 ка-та му не ся оттегли отъ васъ. И ре-
кохѫ: Кое е приношеніе-то за прѣстѫ-
пленіе, което ще му отдадемъ? А *тѣ* ре-
кохѫ: *Споредъ* число-то на Филистим-
скы-тѣ войводы, петь златны почечуи, и
петь златны мышкы; защото иста-та язва
бѣше върхъ всинца вы, и върхъ войво-
5 ды-тѣ ви. За това ще направите подобія
на почечуи-тѣ си, и подобія на мышкы-
тѣ си, които поврѣждатъ земѭ-тѫ: и ще
дадете слава Богу Израилеву: негли о-
легчи рѫка-тѫ си отъ васъ и отъ бого-
6 ве-тѣ ви, и отъ земѭ-тѫ ви. Защо про-
чее ожесточавате сърдца-та си, както Е-
гиптяны-тѣ и Фараонъ ожесточихѫ сърд-
ца-та си? когато направи чудеса въ срѣдъ
тѣхъ, не оставихѫ ли гы да идѫтъ, и о-
7 тидохѫ? И тъй сега земѣте та приготвѣ-
те едны новы кола, и двѣ дойны кра-
вы, на които яремъ не ся е турялъ, и
впрегнѣте кравы-тѣ въ кола-та, а телцы-
тѣ имъ отъ подиръ тѣхъ върнѣте у дома.
8 И земѣте ковчегъ-тъ Господень та го ту-
рѣте на кола-та: и златны-тѣ нѣща,
които му отдавате въ приношеніе за
прѣстѫпленіе, турѣте въ ковчежецъ отъ
9 странѫ-тѫ му, и испратѣте го да иде. И
гледайте ако възлѣзе по пѫть-тъ на прѣ-
дѣлы-тѣ си у Веѳсемесъ, той е напра-
вилъ намъ това голѣмо зло: ако ли не,
тогазъ ще познаемъ че не ны е порази-

ла ржка-та му, *но* това е станало намъ
по случай.
10 И направихж така мжжіе-тѣ, и взѣхж
двѣ дойны кравы, та гы впрегнахж въ
кола-та, а телцы-тѣ имъ затворихж у до-
11 ма. И положихж ковчегъ-тъ Господенъ
на кола-та, и ковчежецъ-тъ съсъ златны-
тѣ мышкы и подобія-та на почечуи-тѣ
12 си. И управихж ся кравы-тѣ по пжть-тъ
въ Веѳсемесъ: все въ друмъ-тъ вървѣхж,
и ревѣхж като отхождахж, и не ся обра-
щахж ни на дѣсно ни на лѣво: а Фили-
стимскы-тѣ войводы идѣхж слѣдъ тѣхъ
13 дори до прѣдѣлы-тѣ на Веѳсемесъ. А
Веѳсемесци-тѣ жьнѣхж пшеницж-тж *си*
въ долъ-тъ: и като подигнахж очи, ви-
дѣхж ковчегъ-тъ, и като видѣхж зарaду-
14 вахж ся. И влѣзохж кола-та въ нивж-тж
на Іисуса Веѳсемесецъ-тъ, та застанахж
тамъ, дѣто имаше голѣмъ камыкъ: и на-
цѣпихж дърва-та на кола-та, та принесо-
15 хж кравы-тѣ всесъжженіе Господу. И
Левити-тѣ снѣхж ковчегъ-тъ Господенъ,
и ковчежецъ-тъ който бѣше съ него, въ
който бѣхж златны-тѣ нѣща, и положи-
хж гы на голѣмый-тъ камыкъ: и Веѳсе-
месскы-тѣ мжжіе принесохж всесъжже-
нія, и пожьртвувахж жъртвы Господу въ
16 истый-тъ день. И като видѣхж петь-тѣ
Филистимскы войводы, върнахж ся въ
Аккаронъ въ истый-тъ день.
17 А златны-тѣ почечуи, които Фили-
стимци-тѣ отдадохж Господу въ прино-
шеніе за прѣстжпленіе, бѣхж тѣзи: За
Азотъ единъ, за Газж единъ, за Аска-
лонъ единъ, за Геѳъ единъ, за Аккаронъ
18 единъ: И златны-тѣ мышкы *споредъ* чи-
сло-то на всичкы-тѣ Филистимскы гра-
дове на петь-тѣ войводы, отъ оградены-
тѣ градове, и неоградены-тѣ села, дори
до голѣмый-тъ *камыкъ, на който поло-
жихж ковчегъ-тъ Господенъ; *който сж-
ществува* дори до този день въ нивж-
тж на Іисуса Веѳсемесецъ-тъ.
19 И порази *Господь* Веѳсемесскы-тѣ мж-
жіе, защото погледнахж въ ковчегъ-тъ
Господенъ: и порази отъ людіе-тѣ петь-
десеть тысящы *и* седмдесеть мжжіе; и
плакахж людіе-тѣ, защото порази Гос-
20 подь людіе-тѣ съ голѣмж язвж. И реко-
хж Веѳсемесскы-тѣ мжжіе: Кой може да
застане прѣдъ Господа, прѣдъ святый-тъ
този Богъ? и отъ насъ къмъ кого ще
21 възлѣзе? И пратихж вѣстители на Ки-
ріаѳіаримскы-тѣ жители, и рекохж: Фи-
листимци-тѣ донесохж назадъ ковчегъ-тъ
Господенъ: слѣзте, и възнесете го при
себе си.

* *Или* Авелъ.

ГЛАВА 7.

1 И дойдохж Киріаѳіаримскы-тѣ мжжіе,
та възнесохж ковчегъ-тъ Господенъ, и
донесохж го въ Авинадавовъ-тъ домъ на
хълмъ-тъ; и Елеазара сына му освятихж,
за да пази ковчегъ-тъ Господенъ.
2 И отъ който день ся положи ковчегъ-тъ
въ Киріаѳіаримъ, мина ся много врѣме:
и станахж двадесеть годины: и всич-
кый домъ Израилевъ въздышаше вслѣдъ
3 Господа. И говори Самуилъ на всичкый
домъ Израилевъ, и рече: Ако ся обръ-
щате вы отъ все сърдце къмъ Господа,
махнѣте отъ срѣдъ васъ чужды-тѣ богo-
ве, и Астарты-тѣ, та приготвѣте сърд-
ца-та си къмъ Господа, и нему самому
служѣте: и ще вы избави отъ ржкж-тж
4 на Филистимцы-тѣ, Тогазь Израилеви-тѣ
синове махнахж Ваалимы-тѣ и Астарты-
5 тѣ, та служихж на самаго Господа. И
рече Самуилъ: Съберѣте всичкый Изра-
иль въ Масфж, и ще ся помолж за васъ
6 Господу. И събрахж ся въ Масфж, и на-
лѣхж водж, и излѣхж прѣдъ Господа, и
постихж прѣзъ онзи день, и рекохж тамъ:
Съгрѣшихмы Господу. И сждѣше Саму-
илъ Израилевы-тѣ сынове въ Масфж.
7 А като чухж Филистимци-тѣ че ся съ-
брахж Израилеви-тѣ сынове въ Масфж,
възлѣзохж Филистимскы-тѣ войводы про-
тивъ Израиля. А Израилеви-тѣ синове
чухж, и уплашихж ся отъ лице-то на Фи-
8 листимцы-тѣ. И рекохж Израилеви-тѣ
сынове Самуилу: Не прѣмълчавай да вы-
кашь за насъ къмъ Господа Бога наше-
го, за да ны избави отъ ржкж-тж на Фи-

9 листимцы-тѣ. И зѣ Самуилъ едно млѣч-
ниче агне, та го принесе цѣло всесъж-
женіе Господу: и выкнѫ Самуилъ къмъ
Господа заради Израиля: и послуша го
10 Господь. И като приносяше Самуилъ все-
съжженіе-то, приближихѫ ся Филистим-
ци-тѣ да ся біѭтъ съ Израиля: и гръмнѫ
Господь съ великъ гласъ, въ онзи день,
върхъ Филистимцы-тѣ, и смути гы, и по-
11 разени быдохѫ прѣдъ Израиля. И излѣ-
зохѫ Израилеви-тѣ мѫжіе изъ Масфѫ, та
погнахѫ Филистимцы-тѣ, и поразихѫ гы
12 до подъ Веѳъ-харъ. Тогазъ зѣ Самуилъ
единъ камыкъ, та постави между Масфѫ
и Сенъ, и нарече име-то му *Евенъ-е-
зеръ, и рече: До тука ни помогнѫ Гос-
13 подь. И смирихѫ ся Филистимци-тѣ и не
дойдохѫ вече въ прѣдѣлы-тѣ на Израиля:
и рѫка-та Господня бѣше противъ Фи-
листимцы-тѣ въ всичкы-тѣ дни Самуило-
14 вы. И градове-тѣ които бѣхѫ прѣзѣли
Филистимци-тѣ отъ Израиля, дадохѫ ся
назадъ на Израиля, отъ Аккаронъ до Геѳъ:
и освободи Израиль прѣдѣлы-тѣ имъ отъ
рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ. И бѣше
миръ между Израиля и Аморрейцы-тѣ.
15 И сѫдѣше Самуилъ Израиля въ всич-
16 кы-тѣ дни на живота си. И идѣше всякѫ
годинѫ та обхождаше Веѳиль, и Галгалъ,
и Масфѫ, и сѫдѣше Израили по всичкы-
17 тѣ тѣзи мѣста. А възвращеніе-то му бѣ-
ше въ Рамѫ; защото домъ-тъ му бѣше
тамъ, и тамъ сѫдѣше Израиля; тамъ съ-
гради и олтарь Господу.

ГЛАВА 8.

1 И когато остарѣ Самуилъ, постави сы-
2 нове-тѣ си сѫдіи надъ Израиля. И име-то
на първородный-тъ му сынъ бѣше Іоиль,
а име-то на вторый-тъ му Авія: тѣ бѣхѫ
3 сѫдіи въ Виръ-савее. Но синове-тѣ му
не ходѣхѫ въ неговы-тѣ пѫтища, но у-
клонихѫ ся слѣдъ лихоимство, та земахѫ
дарове, и извращахѫ сѫдъ-тъ.
4 И събрахѫ ся всичкы-тѣ старѣйшины
Израилеви, та дойдохѫ при Самуила въ
5 Рамѫ, И му рекохѫ: Ето, ты остарѣ, а
сынове-тѣ ти не ходятъ въ твои-тѣ пѫ-
тища: постави ни прочее царь за да ны
сѫди, както *имать* всичкы-тѣ народи.
6 Това нѣщо обаче не бѣ угодно Самуи-
лу дѣто рекохѫ: Дай ни царь за да ны
7 сѫди. И помоли ся Самуилъ Господу. И
рече Господь Самуилу: Послушай гласъ-тъ
на людіе-тѣ, за всичко що ти говорятъ;
защото не отхвърлихѫ тебе, но мене от-
хвърлихѫ за да не царувамъ надъ тѣхъ.
8 Споредъ всичкы-тѣ дѣла които тѣ сто-
рихѫ, отъ който день гы съмь възвелъ
отъ Египетъ дори до този день, като
мя оставихѫ, и служихѫ на другы бого-
9 ве, така правятъ и на тебе. Сега прочее
послушай гласъ-тъ имъ: но засвидѣтел-
ствувай имъ явно, и покажи имъ обы-
чай-тъ на царь-тъ, който ще царува
надъ тѣхъ.
10 И говори Самуилъ всичкы-тѣ Господни
словеса на людіе-тѣ, които искахѫ царь
11 отъ него: И рече: Такъвъ ще бѫде о-
бычай-тъ на царя, който ще ся въцари
надъ васъ: сынове-тѣ ви ще зема, и ще
си *гы* опрѣдѣля за колесницы-тѣ си, и
за конницы свои, и за да тичатъ прѣдъ
12 колесницы-тѣ му. И ще си опрѣдѣля ты-
сященачалницы, и петдесетоначалницы:
и да работятъ землѭ-тѫ му, и да жьнатъ
жетвѫ-тѫ му, и да правятъ воинскы-тѣ
му орѫдія, и потрѣбны-тѣ за колесницы-
13 тѣ му. И дъщери-тѣ ви ще зема за миро-
14 варицы, и готвачкы, и хлѣбаркы: И ни-
вы-тѣ ви, и лозія-та ви, и маслины-тѣ
ви, по добры-тѣ ще земе, и ще *гы* даде
15 на рабы-тѣ си. И десетъкъ-тъ на сѣянія-
та ви, и на лозія-та ще зема, и ще гы
дава на скопцы-тѣ си, и на рабы-тѣ си.
16 И рабы-тѣ ви, и рабыни-тѣ ви, и по до-
бры-тѣ ви момчета, и ослы-тѣ ви, ще зе-
ма, и ще *гы* употрѣбява въ работы-тѣ
17 си. Стада-та ви ще одесетствува: и вы
18 ще му бѫдете раби. И ще выкате въ он-
зи день отъ царя си когото сте си вы
избрали; но Господь не ще да вы послу-
ша въ онзи день.
19 Людіе-тѣ обаче не рачихѫ да послу-
шатъ Самуиловъ-тъ гласъ; и рекохѫ: Не,

* Камень на помощь.

20 но царь ще бѫде надъ насъ: За да смы
и ный както всичкы-тѣ народы: и да ны
сѫди нашій-тъ царь, и да излазя прѣдъ
21 насъ, и да ратува въ боиове-тѣ ни. И чу
Самуилъ всичкы-тѣ думы на людіе-тѣ, и
22 каза гы въ уши-тѣ на Господа. И рече
Господь Самуилу: Послушай гласъ-тъ
имъ, и постави имъ царь. И рече Са-
муилъ на мѫжіе-тѣ Израилевы: Идѣте
всякой въ градъ-тъ си.

ГЛАВА 9.

1 И имаше единъ мѫжъ отъ Веніамина,
на име Кисъ, сынъ на Авіила, *който бѣ-
ше* сынъ на Серора, *а Серорь* сынъ на
Вехораѳа, *а Вехораѳь* сынъ на Афіѧ,
мѫжъ Веніаминецъ, силенъ съ крѣпость.
2 А той имаше сынъ, на име Саулъ, из-
бранъ, и прѣкрасенъ: и нѣмаше между
Израилевы-тѣ сынове человѣкъ по кра-
сенъ отъ него: отъ рамена-та си и наго-
рѣ бѣше по высокъ отъ всичкы-тѣ людіе.
3 И ослицы-тѣ на Киса Сауловъ-тъ о-
тецъ ся загубихѫ: и рече Кисъ на сына
си Саула: Земи сега съсъ себе си едно-
го отъ слугы-тѣ, и стани та иди да тър-
4 сишь ослицы-тѣ. И минѫ прѣзъ горѫ-тѫ
Ефремъ, и минѫ прѣзъ земѭ-тѫ Салиса,
но не *гы* намѣрихѫ; и минѫ и прѣзъ зе-
мѭ-тѫ Саалимъ, но нѣмаше *гы тамъ*: и
заминахѫ прѣзъ земѭ-тѫ Веніаминовѫ,
5 но не *гы* намѣрихѫ. *А* когато дойдохѫ
въ земѭ-тѫ Суфъ, рече Саулъ на слугѫ-
тѫ си който бѣше съ него: Ела да ся
вѫрнемъ, да не бы отецъ ми да остави
грыжѫ-тѫ за ослицы-тѣ, и хване да
6 мысли за насъ. А той му рече: Ето, въ
този градъ има человѣкъ Божій, и че-
ловѣкъ-тъ е славенъ; всичко що рече
става непрѣмѣнно: Да идемъ прочее
тамъ: негли ни каже пѫть-тъ ни, по кой-
7 то да идемъ. И рече Саулъ на слугѫ-тѫ
си: Но ако отидемъ, какво да занесемъ
на человѣкъ-тъ? защото хлѣбъ-тъ ся
свърши изъ съсѫды-тѣ ни: и нѣма даръ
да занесемъ на человѣка Божій: що и-
8 мамы? И отговори пакъ слугѫ-тѫ на Са-
ула, и рече: Ето, намѣрва ся въ рѫкѫ-
тѫ ми единъ четвъртъ сребъренъ сикль,
който ще дамъ на Божій-тъ человѣкъ, за
9 да ни каже пѫть-тъ ни. (Въ старо врѣме
въ Израиля, когато нѣкой отиваше да
попыта Бога, думаше така: Елате, да и-
демъ при гледачъ-тъ; защото сегашній
пророкъ ся называше въ старинѫ гле-
10 дачъ.) Тогазь рече Саулъ на слугѫ-тѫ
си: Добра е дума-та ти: Ела да идемъ.
И тъй отидохѫ въ градъ-тъ, дѣто бѣше
человѣкъ-тъ Божій.
11 *И* като възлазяхѫ възъ въсходъ-тъ на
градъ-тъ, намѣрихѫ момы които излазя-
хѫ да налѣятъ водѫ, и рекохѫ имъ:
12 Тукъ ли е гледачъ-тъ? И тѣ имъ отгово-
рихѫ, и рекохѫ: Тукъ е; ето го прѣдъ
тебе: сега побързай; защото днесь дой-
де въ градъ-тъ, понеже людіе-тѣ *иматъ*
13 днесь жьртвѫ на высоко-то мѣсто. И ту-
такси като влѣзете въ градъ-тъ, ще го
намѣрите, прѣди да възлѣзе на высоко-то
мѣсто да яде; защото людіе-тѣ не ядѫтъ
додѣто не дойде той, понеже той благо-
славя жьртвѫ-тѫ: послѣ ядѫтъ поканени-
тѣ. И тъй сега възлѣзте; защото около
14 този часъ ще го намѣрите; И възлѣзо-
хѫ въ градъ-тъ; *а* като влазяхѫ въ
градъ-тъ, ето, Самуилъ излазяше прѣдъ
тѣхъ, за да възлѣзе на высоко-то мѣсто.
15 И Господь бѣше открылъ въ ухо-то
Самуилу, единъ день прѣди да дойде Са-
16 улъ, и реклъ *бѣ*: Утрѣ, около този
часъ, ще пратѭ при тебе человѣка отъ
земѭ-тѫ Веніаминѭ, и ще го помажешь
князь надъ людіе-тѣ ми Израиля, и ще
избави людіе-тѣ ми отъ рѫкѫ-тѫ на Фи-
листимцы-тѣ; защото пригледнахъ на
людіе-тѣ си, понеже вызкъ-тъ имъ дойде
17 до мене. И когато Самуилъ видѣ Саула,
Господь му рече: Ето, человѣкъ-тъ, за
когото ти рѣкохъ: той ще началствува
надъ людіе-тѣ ми.
18 Тогазь пристани Саулъ при Самуила
въ врата-та, и рече: Покажи ми, молѭ,
19 дѣ е домъ-тъ на гледачъ-тъ. И отговори
Самуилъ на Саула, и рече: Азъ съмь
гледачъ-тъ: възлѣзь прѣдъ мене на вы-
соко-то мѣсто: и ще ядете днесь съ мене
заедно, и утрѣ ще тя испратѭ, и ще ти

явѭ всичко що имашь на сърдце-то си.
20 А за ослицы-тѣ, които си загубилъ днесь
три дни, нѣмай грыжѫ за тѣхъ, защото
ся намѣрихѫ. И къмъ кого е всичко-то
желаніе на Израиля? не е ли къмъ тебе,
21 и къмъ всичкый-тъ домъ на отца ти? А
Саулъ отговори, и рече; Не сьмь ли азъ
Веніаминецъ, отъ най малко-то на Изра-
илевы-тѣ племена? и домородіе-то ми
най малко отъ всичкы-тѣ домородія на
Веніаминово-то племе? защо прочее ми
думашь такава думѫ?
22 И зѣ Самуилъ Саула и слугѫ-тѫ му, та
гы въведе въ кѫщѫ-тѫ, и даде имъ пър-
во-то мѣсто между поканены-тѣ, които
23 бѣхѫ почти тридесеть мѫжіе. И рече
Самуилъ на готвачъ-тъ: Донесь дѣлъ-тъ
който ти дадохъ, за който ти рѣкохъ:
24 Пази това при себе си. И подигнѫ го-
твачъ-тъ бедро-то и онова що бѣше връхъ
него, та сложи прѣдъ Саула. И рече
Самуилъ: Ето, оставено-то: тури *го*
прѣдъ себе си, яждь; защото за тозь
часъ ся упази то за тебе, когато рѣкохъ:
Поканихъ людіе-тѣ. И яде Саулъ съсъ
Самуила въ онзи день.
25 И като слѣзохѫ отъ высоко-то мѣсто
въ градъ-тъ, разговори ся *Самуилъ* съсъ
26 Саула, на кѫщный-тъ покрывъ. И ста-
нахѫ рано, и около зазоряваніе-то на
день-тъ, повыка Самуилъ Саула на кѫщ-
ный-тъ покрывъ, и рече: Стани да тя
испроводѭ. И станѫ Саулъ, та излѣзохѫ
двама-та, той и Самуилъ до вънъ.
27 А като слазяхѫ къмъ край-тъ на гра-
да, рече Самуилъ Саулу: Заповѣдай на
слугѫ-тѫ да замине прѣдъ насъ: (и той
заминѫ:) но ты постой малко, и ще ти
извѣстѭ Божіе-то слово.

ГЛАВА 10.

1 Тогазь зѣ Самуилъ съсѫдъ-тъ съ е-
лей-тъ, та излѣ на главѫ-тѫ му, и цѣлунѫ
го, и рече: Не помаза ли тя Господь
2 князь надъ наслѣдіе-то си? Като трь-
гнешь днесь отъ мене, ще намѣришь два-
ма человѣцы близу при Рахилинъ-тъ
гробъ, въ прѣдѣлъ-тъ на Веніамина у
Селса: и ще ти рекѫтъ: Намѣрихѫ ся
ослицы-тѣ, които отиде ты да търсишь:
и ето, баща ти остави грыжѫ-тѫ на ос-
лицы-тѣ, та скърби много за васъ, и ка-
3 зва: Какво да сторѭ за сына си? И
като идешь отъ тамъ по нататакъ, ще
дойдешь до дѫбъ-тъ на Фаворъ, и тамъ
ще тя намѣрятъ трима человѣци, които
възлѣзватъ къмъ Бога въ Веоиль, и е-
динъ-тъ носи три ярета, а другый-тъ
носи три хлѣба, и другый-тъ носи мѣхъ
4 съ вино: И ще тя поздравятъ, и ще ти
дадѫтъ два хлѣба, които ще пріемешь
5 отъ рѫцѣ-тѣ имъ. Послѣ ще отидешь на
Божій-тъ хълмъ, дѣто е стража-та на
Филистимцы-тѣ: и като отидешь тамъ
въ градъ-тъ, ще срѣщнешь ликъ проро-
цы които слазятъ отъ высоко-то мѣсто,
съ псалтырь, и тѫпанъ, и свыркѫ, и ки-
тарѫ прѣдъ тѣхъ, които и ще проро-
6 чествуватъ. И ще дойде връхъ тебе Духъ
Господень, и ще пророчествувашь съ
тѣхъ наедно, и ще ся промѣнишь въ
7 другъ человѣкъ. И когато тѣзи знаменія
дойдѫтъ на тебе, прави каквото намѣри
8 рѫка-та ти; защото Богъ е съ тебе. И
ще слѣзешь прѣди мене въ Галгалъ: и
ето, азъ ще слѣзѫ при тебе, за да при-
несѫ всесъжженія, да пожьртвувамъ при-
мирителны жьртвы: чакай седмь дни,
додѣто дойдѫ при тебе, и ще ти кажѫ
що да направишь.
9 И когато обърнѫ плещы-тѣ си да пой-
де отъ Самуила, Богъ му даде друго сърд-
це: и дойдохѫ всичкы онѣзи знаменія въ
10 онзи день. И като дойдохѫ тамъ на
хълмъ-тъ, ето, ликъ пророци го посрѣщ-
нахѫ: и дойде връхъ него Духъ Божій,
11 и пророчествува между тѣхъ. И като ви-
дѣхѫ всичкы които го познавахѫ пона-
прѣдъ, и ето, пророчествуваше между
пророцы-тѣ, тогазь говорѣхѫ людіе-тѣ
всякой къмъ ближній-тъ си: Що е това
което станѫ на Кисовый-тъ сынъ? и
12 Саулъ ли е между пророцы-тѣ? А единъ
отъ онѣзи що бѣхѫ тамъ отговори, и
рече: Но кой е тѣхный-тъ отецъ? За
това станѫ пословица: И Саулъ ли е
13 между пророцы-тѣ? И като свърши да

пророчествува, дойде на высоко-то мѣсто.
14 И рече Сауловый стрыка нему и на
слуга-тѫ му: Кждѣ ходихте? И рече: Да
търсимъ ослицы-тѣ: и когато видѣхмы
15 че гы нѣма, отидохмы при Самуила. И
рече Сауловый стрыка: Я ми кажи, що
16 ви рече Самуилъ. И рече Саулъ на стры-
кѫ си: Каза ни на здраво че ся намѣ-
рихѫ ослицы-тѣ. Но думѫ-тѫ за цар-
ство-то, коѭто рече Самуилъ, не му о-
бади.
17 И събра Самуилъ людiе-тѣ при Госпо-
18 да въ Масфѫ: И рече на Израилевы-тѣ
сынове: Така говори Господь Богъ И-
зраилевъ: Азъ възведохъ Израиля отъ
Египетъ, и избавихъ вы отъ ржкѫ-тѫ на
Египтяны-тѣ, и отъ ржкѫ-тѫ на всич-
19 кы-тѣ царства, които вы утѣсняваха. А
вы днесь отхвърлихте Бога вашего, кой-
то вы избави отъ всичкы-тѣ ви злини и
скърби, и рекохте му: Какъ и да е, по-
стави царь надъ насъ. Сега прочее прѣд-
станѣте прѣдъ Господа, споредъ племе-
на-та си, и споредъ тысящы-тѣ си.
20 И когато направи Самуилъ да ся при-
ближатъ всичкы-тѣ Израилевы племена,
21 хванѫ ся Венiаминново-то племе. И като
направи да ся приближи Венiаминново-то
племе споредъ родове-тѣ си, хванѫ ся
родъ-тъ на Матри, и хванѫ ся Саулъ
сынъ-тъ Кисовъ: и потърсихѫ го, но не
ся намѣри.
22 За това попытахѫ пакъ Господа, Да
ли вече иде человѣкъ-тъ тукъ? И рече
Господь: Ето той е скрытъ между съсѫ-
23 ды-тѣ. Тогазь ся завтекохѫ та го зѣхѫ
отъ тамъ: и като застанѫ между лю-
дiе-тѣ, надминуваше всичкы-тѣ людiе,
отъ рамена-та си и нагорѣ.
24 И рече Самуилъ на всичкы-тѣ людiе;
Видите ли оногозь, когото избра Гос-
подь, че нѣма подобенъ нему между всич-
кы-тѣ людiе? И всичкы-тѣ людiе выкнѫ-
25 хѫ и рекохѫ: Да е живъ царь-тъ. И ка-
за Самуилъ на людiе-тѣ уставъ-тъ на
царство-то, и написа *го* въ книгѫ, и по-
ложи *го* прѣдъ Господа. И отпустнѫ Са-
муилъ всичкы-тѣ людiе, всякого въ
домъ-тъ му.
26 Така и Саулъ отиде въ домъ-тъ си въ
Гаваѫ: и отиде съ него *тамъ* пълкъ
отъ силны мѫжiе, на които сърдца-та
27 бѣше склонилъ Богъ. Но лоши человѣци
рекохѫ: Какъ ще ны избави той? И
прѣзирахѫ го, и не му приносѣхѫ даро-
ве: а той ся правѣше глухъ.

ГЛАВА 11.

1 И възлѣзе Наасъ Аммонецъ-тъ, та рас-
положи станъ-тъ си срещѫ Iависъ-гала-
адъ: и рекохѫ всичкы-тѣ Iависскы мѫ-
жiе Наасу: направи завѣтъ съ насъ, и
2 ще ти бѫдемъ раби. И рече имъ Наасъ
Аммонецъ-тъ: Съ това ще направѭ *за-
вѣтъ* съ васъ, да ви извъртѭ на всинца
ви дѣсны-тѣ очи, и да положѫ това по-
ношенiе върху всичкый Израиль.
3 И рекохѫ му Iависскы-тѣ старѣйшины:
Дай ни седмь дни врѣме, за да пратимъ
вѣстители въ всичкы-тѣ прѣдѣлы на И-
зраиля: и тогазь, ако нѣма нѣкой да ны
4 избави, ще излѣземъ къмъ тебе. И тъй
дойдохѫ вѣстители-тѣ въ Гаваѫ *градъ*
Сауловъ, та казахѫ тѣзи думы въ ушы-
тѣ на людiе-тѣ: и възвыснѫхѫ всичкы-тѣ
5 людiе гласъ-тъ си, та плакахѫ. И ето,
Саулъ идѣше слѣдъ стадо-то отъ поле-то:
и рече Саулъ: Що иматъ тѣзи людiе та
плачатъ? И казахѫ му думы-тѣ на Iа-
6 висскы-тѣ мѫжiе. И дойде Духъ Божiй
върхъ Саула, като чу онѣзи думы: и ра-
7 спали ся гнѣвъ-тъ му твърдѣ много. И зѣ
двѣ говеда, и като гы нарѣза на части,
прати *гы* по всичкы-тѣ прѣдѣлы на Изра-
иля съ ржкѫ-тѫ на вѣстители-тѣ и ду-
маше: Който не излѣзе слѣдъ Саула и
слѣдъ Самуила, така ще бѫде на гове-
да-та му. И нападнѫ страхъ Господенъ на
людiе-тѣ, и излѣзохѫ като единъ чело-
8 вѣкъ. И като гы изброи у Везекъ, И-
зраилеви-тѣ сынове бѣхѫ триста тыся-
щи, и Iудини-тѣ мѫжiе тридесеть тысящи.
9 И рекохѫ на вѣстители-тѣ що бѣхѫ
дошли: Така ще речете на Iависъ-гала-
адскы-тѣ мѫжiе: Утрѣ, като припече
слънце-то, ще имате избавленiе. И дой-
дохѫ вѣстители-тѣ и извѣстихѫ на Iа-

висскы-тѣ мажіе: и тѣ ся зарадваха;
10 И рекоха Іависскы-тѣ мажіе: Утрѣ ще
излѣземъ при васъ, и ще ни направите
всичко що ви ся види добро.
11 И на утрина-та раздѣли Саулъ людіе-тѣ
на три пълка: и на утренна-та стража
влѣзоха въ срѣдъ станъ-тъ, и додѣ ся
стопли день-тъ поразиха Аммонцы-тѣ:
останали-тѣ ся расьрсыаха толкозь,
щото нито двама отъ тѣхъ не останаха
наедно.
12 И рекоха людіе-тѣ Самуилу: Кой е
онзи що рече: Саулъ ли ще ся въцари
надъ насъ? прѣдайте мажіе-тѣ, да гы
13 убіемъ. И рече Саулъ: Да ся не убіе
никой този день; защото днесь напра-
ви Господь избавленіе въ Израиля.
14 Тогазь рече Самуилъ на людіе-тѣ: Е-
лате да идемъ въ Галгалъ, и да обновимъ
15 тамъ царство-то. И отидоха всичкы-тѣ
людіе въ Галгалъ: и направиха тамо Са-
ула царь прѣдъ Господа въ Галгалъ: и
пожъртвуваха тамо примирителны жър-
твы прѣдъ Господа: и развеселиха ся
тамо Саулъ и всичкы-тѣ Израилеви ма-
жіе твърдѣ много.

ГЛАВА 12.

1 И рече Самуилъ на всичкый Израиль:
Ето, послушахъ гласъ-тъ ви за всичко
що ми рекохте: и поставихъ царь надъ
2 васъ. И сега, ето, царь-тъ прѣдходи
прѣдъ васъ: а азъ сьмь старъ и сѣди-
навъ: и синове-тѣ ми, ето, сѫ съ васъ:
и азъ ходихъ прѣдъ васъ отъ младость-та
3 си до този день. Ето мя: отговорѣте
противъ мене прѣдъ Господа, и прѣдъ
помазанника му: Кому сьмь зѣлъ волъ-тъ?
или кому сьмь зѣлъ оселъ-тъ? или кому
сьмь сторилъ неправда? кого сьмь у-
тѣснилъ? или изъ рѫка-та на кого сьмь
зѣлъ дарове за да ослѣпиѫ очи-тѣ си съ
4 тѣхъ? та да ви гo върнѫ. И тѣ рекоха:
Не си ни направилъ неправдѫ, нито си
ны утѣснилъ, нито си зѣлъ нѣщо отъ
5 рѫка-та на нѣкого. И рече имъ: Сви-
дѣтель вамъ Господь, свидѣтель и по-
мазанникъ-тъ неговъ този день, че не
намѣрихте въ рѫка-та ми нищо. И от-
говориха: Свидѣтель е.
6 И рече Самуилъ на людіе-тѣ: Господь
е който постави Моисея и Аарона, и
възведе отцы-тѣ ви отъ Египетска-та
7 земя. Сега прочее прѣдстанѣте да ся
разговорѭ съ васъ прѣдъ Господа, за
всичкы-тѣ правдины Господни, които
8 направи вамъ и на отцы-тѣ ви. Когато
Іаковъ дойде въ Египетъ; и отцы-тѣ ви
выкнаха къмъ Господа, тогазь прати
Господь Моисея и Аарона, та изведоха
отцы-тѣ ви изъ Египетъ, и населиха гы
9 на това мѣсто. Забравиха обаче Госпо-
да Бога своего: за това гы прѣдаде въ
рѫка-та на Сисарѫ Асорскый-тъ воепа-
чалникъ, и въ рѫка-та на Филистим-
цы-тѣ, и въ рѫка-та на Моавскый-тъ
царь, та направиха брань противъ тѣхъ.
10 И выкнаха къмъ Господа, и рекоха:
Съгрѣшихмы понеже оставихмы Госпо-
да, та служихмы на Ваалимы-тѣ и на
Астарты-тѣ: но сега избави ны отъ рѫ-
ка-та на непріятели-тѣ ни, и ще ти слу-
11 жимъ. И испрати Господь, Іероваала и
Ведана, и Іефеая, и Самуила, та вы из-
бави отъ рѫка-та на непріятели-тѣ ви
отъ всякадѣ, и населихте ся въ безо-
12 пасность. Но когато видѣхте че дойде
противъ васъ Наасъ царь-тъ на Аммоно-
вы-тѣ синове, рекохте ми: Не, но царь
да царува надъ насъ: тогазь когато Го-
13 сподь Богъ вашъ ви бѣше царь. Сега
прочее ето, царь-тъ, когото избрахте,
когото искахте! и ето, Господь постави
14 царь надъ васъ. Ако ся боите отъ Гос-
пода, и му служите, и слушате гласъ-тъ
му, и не ся подигате противъ повелѣ-
ніе-то Господне, тогазь и вы, и онзи
царь, който царува надъ васъ, ще хо-
15 дите слѣдъ Господа Бога вашего. Ако
ли не слушате гласъ-тъ Господенъ, но
ся подигнете противъ повелѣніе-то Го-
сподне, тогазь рѫка-та Господня ще бѫ-
де противъ васъ, и противъ отцы-тѣ ви.
16 Сега прочее, прѣдстанѣте, та вижте то-
ва велико дѣло, което Господь ще на-
17 прави прѣдъ очи-тѣ ви. Не е ли жетва
на пшеница-та днесь? Ще призовѫ Го-

спода, и ще прати грьмове и дъждь:
за да познаете и видите че е голѣмо
зло-то ви, което направихте прѣдъ Го-
спода, като поискахте за себе си царь.
18 Тогазь призва Самуилъ Господа: и
прати Господь грьмове и дъждь прѣзъ
онзи день: и всичкы-тѣ людіе ся упла-
шихѫ твърдѣ много отъ Господа и отъ
19 Самуила, И рекохѫ всичкы-тѣ людіе Са-
муилу: Помоли ся за рабы-тѣ си на Го-
спода Бога твоего, за да не умремъ; за-
щото вьрхъ всичкы-тѣ си грѣхове при-
турихмы *това* зло, да искамы за себе си
20 царь. И рече Самуилъ на народъ-тъ: Не
бойте ся; вы сторихте всичко това зло;
но да ся не уклоните отъ вслѣдъ Госпо-
да, а служѣте Господу съсъ все сьрдце:
21 И да ся не уклоните; защото *тогазь ще
идете* вслѣдъ суетны-тѣ, които не мо-
гѫтъ да дадѫтъ ползѫ, нито да избавятъ,
22 понеже сѫ суетни. Защото нѣма да о-
стави Господь людіе-тѣ си заради голѣ-
мо-то си име, понеже благоизволи Гос-
23 подь да вы направи свои людіе. А мене
да ми не бѫде да съгрѣшѫ Господу, да
прѣстанѫ да ся молѭ за васъ! но ще вы
24 учѫ добрый-тъ и правый-тъ пѫть. Само
бойте ся отъ Господа и служѣте му съ
истинѫ отъ все сьрдце; защото видѣхте
25 колко величія направи за васъ. Но ако
слѣдувате да правите зло-то, и вы, и
царь-тъ ви ще погынете.

ГЛАВА 13.

1 Саулъ *тогазь* бѣше царувалъ еднѫ го-
динѫ: а като царува двѣ годины надъ
2 Израиля, Избра Саулъ за себе си три
тысящы отъ Израиля: и двѣ тысящи *отъ
тѣхъ* бѣхѫ съсъ Саула въ Михмасъ и въ
горѫ-тѫ Веѳилъ, а тысяща бѣхѫ съ Іо-
наѳана въ Гаваѫ *градъ*-тъ Веніаминовъ:
а остатъкъ-тъ на людіе-тѣ испрати вся-
кого въ шатьръ-тъ му.
3 И порази Іонаѳанъ стражѫ-тѫ на Фи-
листимцы-тѣ, която бѣше въ Гавѫ: и
чухѫ Филистимци-тѣ. И въстрѫби Саулъ
съ трѫбѫ-тѫ по всичкѫ-тѫ землѭ, и го-
4 ворѣше: Нека чуѭтъ Евреи-тѣ. И всич-
кый Израиль чу да говорятъ: Порази
Саулъ стражѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ, и
даже Израиль станѫ омразенъ на Фили-
стимцы-тѣ. И събра ся народъ-тъ вслѣдъ
5 Саула въ Галгалъ. А Филистимци-тѣ ся
събрахѫ за да направятъ бой съ Изра-
иля тридесеть тысящи колесницы и
шесть тысящи конници, и людіе много
като пѣсъкъ-тъ по брѣгъ-тъ на море-то:
и възлѣзохѫ та расположихѫ етанъ въ
Михмасъ, къмъ истокъ на Веѳавенъ.
6 Когато Израилеви-тѣ мѫжіе видѣхѫ че
бѣхѫ въ утѣсненіе защото людіе-тѣ бѣ-
хѫ утѣснени, тогазь ся скрыхѫ людіе-тѣ
въ пещеры-тѣ, и въ гѫстацы-тѣ и въ
скалы-тѣ, и въ твърдѣли-тѣ, и въ рово-
7 ве-тѣ. И *нѣкои* Евреи прѣминахѫ Іор-
данъ, къмъ землѭ-тѫ Гадъ и Галаадъ. А
Саулъ, той бѣше още въ Галгалъ: и
всичкы-тѣ людіе го слѣдвахѫ съ трепетъ.
8 И чака седмь дни, споредъ опрѣдѣле-
но-то отъ Самуила врѣме: но Самуилъ
не бѣше дошелъ въ Галгалъ: и людіе-тѣ
9 ся распрѣснувахѫ отъ при него. И рече
Саулъ: Донесѣте тука при мене всесъж-
женіе-то, и примирителны-тѣ приноше-
нія. И принесе всесъжженіе.
10 И като свърши приношеніе-то на все-
съжженіе-то, ето, Самуилъ дойде: и из-
лѣзе Саулъ да го посрѣщне, и да го по-
11 здрави. И рече Самуилъ: Що стори ты?
И отговори Саулъ: Понеже видѣхъ че
людіе-тѣ ся распрѣснувахѫ отъ мене, и
ты не дойде въ опрѣдѣлены-тѣ дни, а
Филистимци-тѣ ся събирахѫ въ Мих-
12 масъ. За това рѣкохъ: Сега ще слѣзѫтъ
Филистимци-тѣ противъ мене въ Гал-
галъ, а пакъ азъ не съмь направилъ мол-
бѫ къмъ Господа: и тъй дързнахъ, и
13 принесохъ всесъжженіе-то. И рече Са-
муилъ Саулу; Безуміе си сторилъ ты:
не упази повелѣніе-то на Господа Бога
твоего, което ти заповѣда; защото сега
Господь щѣше да укрѣпи царство-то ти
14 надъ Израиля до вѣка. Но сега цар-
ство-то ти нѣма да ся утвърди: Господь
потърси за себе си человѣка споредъ
сьрдце-то си, и опрѣдѣли го *да е* князь
надъ людіе-тѣ му, понеже ты не упази

онова, което ти заповѣда Господь.
15 И стана Самуилъ, та възлѣзе отъ Гал-
галъ въ Гаваа Веніаминова. А Саулъ
изброи людіе-тѣ които ся намирахѫ съ
16 него, около шестстотинъ мѫжіе. А Са-
улъ, и Іонаѳанъ сынъ му, и людіе-тѣ
които ся намѣрихѫ съ тѣхъ, сѣдѣхѫ въ
Гаваа Веніаминова: а Филистимци-тѣ
бѣхѫ расположили станъ въ Михмасъ.
17 И излѣзохѫ грабители изъ станъ-тъ на
Филистимцы-тѣ въ три тѣла: едно-то тѣ-
ло ся върнѫ по пѫть-тъ на Офрѫ, къмъ
18 землѭ-тѫ Согалъ: А друго-то тѣло ся
върнѫ по пѫть-тъ Веѳоронъ: а друго-то
тѣло ся върнѫ по пѫть-тъ на прѣдѣлъ-тъ,
който гледа къмъ долъ-тъ Севоимъ, кѫ-
дѣ пустынѭ-тѫ.
19 И не ся намираше ковачъ въ всичкѫ-тѫ
землѭ Израилевѫ; защото Филистимци-тѣ
рекохѫ: Да не бы направили нѣкога
20 Евреи-тѣ мечове или копія; Но всич-
кы-тѣ Израилтяни слазяхѫ при Фили-
стимцы-тѣ за да острятъ всякой търно-
копъ-тъ си, и палечникъ-тъ си, и сѣкы-
21 рѫ-тѫ си, и мотыкѫ-тѫ си. Но имахѫ пи-
лѫ за търнокопы-тѣ, и палечницы-тѣ, и
тризѫбцы-тѣ, и сѣкыры-тѣ, и да ост-
22 рятъ остены-тѣ. За това въ день-тъ на
бой-тъ, не ся намираше нито ножъ, ни-
то копіе, въ рѫкѫ-тѫ на нѣкого отъ лю-
діе-тѣ които бѣхѫ съсъ Саула и Іонаѳа-
на: въ Саула обаче, и въ Іонаѳана сы-
23 на му, намѣрихѫ ся. А стража-та на
Филистимцы-тѣ излѣзе къмъ прѣходъ-тъ
на Михмасъ.

ГЛАВА 14.

1 А единъ день рече Іонаѳанъ, Саулo-
вый сынъ, на момъка който носѣше о-
рѫжія-та му: Ела да прѣминемъ къмъ
стражѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ, която е
2 на срещѫ. Но на бащѫ си не каза *то-
ва*. А Саулъ сѣдѣше при край Гаваѫ,
подъ нарово-то дърво което е въ Ми-
гронъ: и людіе-тѣ които бѣхѫ съ него,
3 бѣхѫ до шестстотинъ мѫжіе: И Ахія,
сынъ-тъ на Ахитова, братъ-тъ на Иха-
вода, сынъ-тъ на Финееса, сынъ-тъ на
Илія бѣ священникъ Господенъ въ Сило,
и носѣше ефодъ. И людіе-тѣ не знаехѫ
4 че е отишелъ Іонаѳанъ. А между прѣ-
ходы-тѣ, прѣзъ които Іонаѳанъ искаше
да прѣмине къмъ стражѫ-тѫ на Филис-
тимцы-тѣ, имаше остра скала отъ еднѫ-тѫ
странѫ, и остра скала отъ другѫ-тѫ
странѫ: и име-то на еднѫ-тѫ Восесъ, а
5 име-то на другѫ-тѫ Сене. Чело-то на
еднѫ-тѫ скалѫ бѣше къмъ сѣверъ сре-
щѫ Михмасъ, а на другѫ-тѫ къмъ югъ
6 срѣщѫ Гаваѫ. И рече Іонаѳанъ на мо-
мъка който носѣше орѫжія-та му: Ела
да прѣминемъ къмъ стражѫ-тѫ на тѣзи
необрѣзаны: негли Господь подѣйствува
за насъ; защото нищо не възбранява
Господа да спасе съ множина или съ
7 малцина. И рече му орѫженосецъ-тъ му:
Направи все що ти е на сърдце; върви
напрѣдъ; ето, азъ сьмь съ тебе споредъ
8 сърдце-то ти. Тогазь рече Іонаѳанъ: Е-
то, ный ще прѣминемъ къмъ мѫжіе-тѣ, и
9 ще имъ ся покажемъ. Ако ни рекѫтъ та-
ка: Стойте додѣ да дойдемъ при васъ,
тогазь ще застанемъ на наше-то мѣсто,
10 и нѣма да възлѣземъ при тѣхъ. Ако ли
рекѫтъ така: Възлѣзте къмъ насъ: то-
газь ще възлѣземъ: защото Господь гы
прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ ни: и това *ще бѫде*
намъ знаменіе.
11 И тъй показахѫ ся и двама-та на стра-
жѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ: и Филистим-
ци-тѣ рекохѫ: Ето, Евреи-тѣ излазятъ
12 изъ дупкы-тѣ, дѣто бѣхѫ ся скрыли. И
говорихѫ мѫжіе-тѣ отъ стражѫ-тѫ на
Іонаѳана и на орѫженосеца му, и реко-
хѫ: възлѣзте при насъ, и ще ви обявимъ
нѣщо. И рече Іонаѳанъ на орѫженосеца
си: Възлѣзь слѣдъ мене; защото гы
прѣдаде Господь въ Израилевѫ-тѫ рѫ-
13 кѫ. И въспълзѣ на горѣ Іонаѳанъ съ рѫ-
цѣ-тѣ си и съ нозѣ-тѣ си, и орѫжено-
сецъ-тъ му вслѣдъ него: и паднахѫ прѣдъ
Іонаѳана: и орѫженосецъ-тъ му *гы* уби-
14 ваше вслѣдъ него. И първо-то *това* по-
раженіе, което направихѫ Іонаѳанъ и
орѫженосецъ-тъ му, бѣше около двадe-
сеть мѫжіе, въ разстояніе половинъ у-
вратъ землѭ.

15 И станѫ трепетъ въ станъ-тъ, по ни-
вы-тѣ, и по всичкы-тѣ людіе: стража-та,
и грабители-тѣ, и тѣ потреперахѫ, и зе-
мя-та ся тресеше: така що бѣше като
трепетъ отъ Бога.
16 И видѣхѫ Саулови-тѣ пазачи въ Га-
ваѫ Веніаминовѫ, и ето, множество-то
ся губѣше, и постепенно ся распръсну-
17 ваше. Тогазъ рече Саулъ на людіе-тѣ съ
него: Прѣглѣдайте сега, та вижте кой
отъ насъ е отишелъ. И когато прѣгледа-
хѫ, ето Іонаѳана и орѫженосеца му *гы*
18 нѣмаше. И рече Саулъ на Ахіѫ: донесь
тукъ ковчегъ-тъ Божій. Защото ков-
чегъ-тъ Божій бѣше тогазъ съ Израиле-
19 вы-тѣ сынове. И като говорѣше Саулъ
на священника, мятежъ-тъ въ станъ-тъ
на Филистимцы-тѣ напрѣдуваше повече
и умножаваше ся: а Саулъ рече на свя-
щенника: Потегли назадъ рѫкѫ-тѫ си.
20 И събрахѫ ся Саулъ и всичкы-тѣ людіе
що бѣхѫ съ него, та дойдохѫ дори до
бой-тъ: и ето, мечь-тъ на всякого мѫжа
бѣ противъ другаря му; смущеніе бѣше
21 твърдѣ голѣмо. И Евреи-тѣ които отъ
понапрѣдъ бѣхѫ заедно съ Филистим-
цы-тѣ, *и* тѣзи отъ околны-тѣ страны
които бѣхѫ възлѣзли съ тѣхъ въ станъ-тъ,
още и тѣ ся съединихѫ съ Израиляны-тѣ,
22 които бѣхѫ съсъ Саула и Іонаѳана. И
всичкы-тѣ Израилеви мѫжіе които ся
крыяхѫ въ горѫ-тѫ Ефремъ, като чухѫ
че Филистимци-тѣ бѣгахѫ, завтекохѫ ся
23 и тѣ вслѣдъ тѣхъ, на бой. И избави Го-
сподь Израиля въ онзи день: и бой-тъ
прѣминѫ въ Веѳавенъ.
24 А Израилеви-тѣ мѫжіе ся утѣснихѫ въ
онзи день; защото Саулъ бѣше заклѣлъ
людіе-тѣ, и реклъ: Проклѣтъ онзи че-
ловѣкъ, който бы ялъ хлѣбъ до вечеръ,
додѣ отмьстѭ на непріятели-тѣ си. За
това не вкусихѫ хлѣбъ всичкы-тѣ людіе.
25 И всичко-то множество дойде въ единъ
гѫстакъ, дѣто имаше медъ по земѭ-тѫ.
26 И когато влѣзохѫ людіе-тѣ въ гѫстакъ-тъ,
ето, медъ-тъ покапа; но никой не при-
ближи рѫкѫ-тѫ си до уста-та си; защо-
то ся боехѫ людіе-тѣ отъ клѣтвѫ-тѫ.
27 Іонаѳанъ обаче не бѣше чулъ, че отецъ
му заклѣ людіе-тѣ: за това прострѣ
край-тъ на жезлъ-тъ си, който бѣше въ
рѫкѫ-тѫ му, та го натопи въ сотъ-тъ,
и тури рѫкѫ-тѫ си въ уста-та си, и свѣт-
28 нѫ му на очи-тѣ. И отговори единъ отъ
людіе-тѣ, и рече: Баща ти заклѣ съ
клѣтвѫ людіе-тѣ, и каза: Проклѣтъ онзи
человѣкъ, който яде хлѣбъ днесь; и лю-
29 діе-тѣ бѣхѫ изнемощѣли. А Іонаѳанъ ре-
че: Баща ми смути свѣтъ-тъ: Я вижте,
какъ ми свѣтнѫ на очи-тѣ, защото вку-
30 сихъ малко отъ тойзи медъ. Колко пове-
че, ако людіе-тѣ бѣхѫ яли днесь свобо-
дно отъ корысти-тѣ на непріятели-тѣ си
които намѣрихѫ! защото не щѣше ли да
стане сега по голѣмо пораженіе между
Филистимцы-тѣ?
31 И прѣзъ онзи день поразихѫ Фили-
стимцы-тѣ отъ Михмасъ дори до Еалонъ:
32 и людіе-тѣ бѣхѫ много изнемощѣли. За-
ради това ся хвърлихѫ людіе-тѣ върху
корысти-тѣ, та зѣхѫ овцы, и говеда, и
телцы, та заклахѫ по земѭ-тѫ: и ядо-
33 хѫ людіе-тѣ съ кръвь-тѫ. И извѣстихѫ
Саулу, и му казахѫ: Ето, людіе-тѣ съ-
грѣшаватъ Господу, защото ядѫтъ съ
кръвь-тѫ. И рече: Прѣстѫпници ста-
нахте; търколѣте къмъ мене днесь го-
34 лѣмъ камыкъ. И рече Саулъ: Распръснѣ-
те ся между людіе-тѣ та имъ речѣте:
Донесте ми тукъ всякой говедо-то си, и
всякой овцѫ-тѫ си, та заколѣте тукъ, и
яжте: и не съгрѣшавайте Господу, да я-
дете съ кръвь-тѫ. И донесохѫ всичкы-тѣ
людіе всякой говедо-то си съсъ себе си
35 онязи нощь, та заклахѫ тамъ. И съгради
Саулъ олтарь Господу: този бѣше пръвъ
олтарь, що съгради *Саулъ* Господу.
36 И рече Саулъ: Да слѣземъ изотзадъ
на Филистимцы-тѣ прѣзъ нощь, и да гы
разграбимъ додѣ ся развидѣли день-тъ,
и да не оставимъ нито едного отъ тѣхъ.
И рекохѫ: Направи всичко що ти ся
види добро. Тогазъ рече священникъ-тъ:
37 Да ся приближимъ тукъ къмъ Бога. И
попыта Саулъ Бога: Да слѣзѫ ли изот-
задъ на Филистимцы-тѣ? ще гы прѣда-
дешь ли въ рѫкѫ-тѫ на Израиля: Но не
му отговори прѣзъ онзи день.

38 И рече Саулъ: Приближѣте ся тукъ,
всичкы началници на людіе-тѣ: та ся
научѣте, и вижте, въ кого быде това съ-
39 грѣшеніе днесь. Защото живъ Господь,
който избави Израиля, че и въ Іонаѳана
сына ми ако бѫде, непрѣмѣнно ще ся у-
мьртви. И не ся намѣри ни единъ между
всичкы-тѣ людіе, който да му отговори.
40 И рече на всичкый Израилъ: Застанѣте
вы отъ еднѫ-тѫ странѫ, а азъ и Іона-
ѳанъ сынъ ми ще застанемъ отъ другѫ-тѫ
странѫ. И рекохѫ людіе-тѣ Саулу: Сто-
41 ри каквото ти ся види добро. Тогазь ре-
че Саулъ на Господа Бога Израилева:
Покажи истинѫ-тѫ. И хванѫ ся Іонаѳанъ
42 и Саулъ: а людіе-тѣ ся пустнахѫ И ре-
че Саулъ: Хвьрлѣте *жрѣбій* между мене
и сына ми Іонаѳана. И хванѫ ся Іона-
43 ѳанъ. Тогазь рече Саулъ на Іонаѳана:
Кажи ми що си направилъ. И каза му
Іонаѳанъ, и рече: Наистинѫ вкусихъ
малко медъ съ край-тъ на жезлъ-тъ, кой-
то имахъ въ рѫкѫ-тѫ си: ето, азъ уми-
44 рамъ. И отговоря Саулъ: Така да на-
прави Богъ, и така да приложи: навѣст-
45 но ще умрешь, Іонаѳане. А людіе-тѣ ре-
кохѫ Саулу: Іонаѳанъ ли ще умре, кой-
то направи това голѣмо спасеніе въ И-
зраиля? Да не бѫде! Живъ Господь, нито
единъ косъмъ отъ главѫ-тѫ му не ще да
падне на земѭ-тѫ; защото подѣйствува
съ Бога този день. И избавихѫ лю-
46 діе-тѣ Іонаѳана, та не умрѣ. Тогазь въз-
лѣзе Саулъ отъ гоненіе-то на Филистим-
цы-тѣ: и Филистимци-тѣ отидохѫ на мѣ-
47 сто-то си. И зѣ Саулъ царуваніе-то надъ
Израиля та ратува противъ всичкы-тѣ си
непріятели наоколо: противъ Моава, и
противъ Аммоновы-тѣ сынове, и противъ
Едома, и противъ Совскы-тѣ царіе, и
противъ Филистимцы-тѣ: и противъ всич-
кы-тѣ на кѫдѣто ся обращаше побѣжда-
48 ваше. И подѣйствува съсъ силѫ и по-
рази Амалика, и избави Израиля отъ
рѫкѫ-тѫ на онѣзи които гы разграбяхѫ.
49 А сынове-тѣ Саулови бѣхѫ Іонаѳанъ
и Іисуй и Мелхисуе: и имена-та на двѣ-
тѣ му дъщери, име-то на пьрворождѫ-тѫ
Мерава, и име-то на по младѫ-тѫ Ми-
50 хала: А име-то на Сауловѫ-тѫ женѫ бѣ-
ше Ахиноама дъщеря Ахимаасова. И и-
ме-то на военачалника му Авениръ, сынъ
51 на Нира, стрыкѫ-тѫ Сауловъ. А Кисъ
на Саула баща му, и Ниръ на Авенира
баща му, бѣхѫ Авіилови сынове.
52 И имаше силна брань противъ Фили-
стимцы-тѣ въ всичкы-тѣ дни на Саула: и
когато видѣше Саулъ нѣкого мѫжъ си-
ленъ, или юнакъ, земаше го при себе си.

ГЛАВА 15.

1 И рече Самуилъ Саулу: Господь мя
проводи да тя помажѫ царь надъ людіе-
тѣ му, надъ Израиля: сега прочее по-
слушай гласъ-тъ на словеса-та Господни.
2 Така говори Господь Саваоѳъ: Помнѭ
онова което направи Амаликъ на Изра-
иля, защото му ся противи на пѫть-тъ
3 когато възлазяше отъ Египетъ: Иди се-
га та порази Амалика, и истрѣби всичко
що има, и да го не пожалишь; но умьр-
тви отъ мѫжъ до женѫ, отъ дѣте до су-
чащо, отъ говедо до овцѫ, отъ камилѫ
до оселъ.
4 И Саулъ повыка людіе-тѣ, та гы из-
брои въ Телаимъ, двѣстѣ тысящы пѣш-
5 цы, и десеть тысящы Іудины мѫжіе. И
дойде Саулъ до единъ Амаликовъ градъ,
6 и тури засадѫ въ долъ-тъ. И рече Саулъ
на Кенейцы-тѣ: Идѣте, оттеглѣте ся,
слѣзте отъ срѣдъ Амаличаны-тѣ, за да
вы це прѣмахнѫ съ тѣхъ: защото вы по-
казахте милость на всичкы-тѣ Израиле-
вы сынове, когато възлазяхѫ отъ Еги-
петъ. И оттеглихѫ ся Кенейци-тѣ отъ
7 срѣдъ Амаличаны-тѣ. И порази Саулъ А-
маличаны-тѣ отъ Евила *до* входъ-тъ на
8 Суръ, срещѫ Египетъ. И хванѫ живъ А-
гага, царя на Амаличаны-тѣ, а всичкы-
тѣ людіе истрѣби съ остро-то на ножъ-тъ.
9 Саулъ обаче и людіе-тѣ пожалихѫ Агага,
и по добры-тѣ отъ овцы-тѣ, и отъ говеда-
та, и *тлъсты-тѣ, и агнета-та, и всичко
благо, и не рачиха да гы истрѣбятъ; но
всичко худо и ничтожно, него истрѣбихѫ.

* *Или* тѣзи на второ качество.

10 Тогазь быде слово Господне къмъ Са-
11 муила, и рече: Раскаяхъ ся защото на-
правихъ Саула царь; понеже ся отвърнѫ
отъ слѣдъ мене, и повелѣнія-та ми не
извърши. И това оскърби Самуила, и
12 выкà къмъ Господа цѣлѫ нощь. И като
станѫ Самуилъ рано на утринь-тѫ за да
иде да посрѣщне Саула, извѣстихѫ Са-
муилу, и рекохѫ: Саулъ дойде въ Кар-
милъ, и ето, въздигнѫ за себе си † по-
бѣдоносный знакъ, сетнѣ ся върнѫ та
прѣминѫ, и слѣзе въ Галгалъ.
13 И отиде Самуилъ при Саула: и рече
му Саулъ: Благословенъ да си отъ Гос-
14 пода! извършихъ слово-то Господне. А
Самуилъ рече: А кой е този гласъ на
овцы въ уши-тѣ ми, и гласъ на говеда
15 що слушамъ? И рече Саулъ: Отъ Ама-
личаны-тѣ гы доведохѫ; защото людіе-
тѣ пожалихѫ онова що бѣше по добро
отъ овцы-тѣ, и отъ говеда-та, за да по-
жъртвуватъ на Господа Бога твоего: а
16 другы-тѣ истрѣбихмы. Тогазь рече Са-
муилъ Саулу: Потърпи, и ще ти извѣстѭ
що ми говорѝ Господь нощесь. А той
му рече: Кажи.
17 И рече Самуилъ: Като *бѣше* ты ма-
лъкъ прѣдъ очи-тѣ си, не станѫ ли гла-
ва на Израилевы-тѣ племена, и помаза
18 тя Господь царь надъ Израиля? И про-
води тя Господь на пѫть, и рече: Иди
та истрѣби грѣшны-тѣ Амаличаны, и ра-
тувай противъ тѣхъ додѣ гы истрѣбишь.
19 Защо прочее не послуша ты гласъ-тъ на
Господа, но ся устреми на корысти-тѣ,
20 та стори това зло прѣдъ Господа? И рече
Саулъ Самуилу: Ей, послушахъ гласъ-тъ
на Господа, и отидохъ въ пѫть-тъ въ
който мя Господь проводи, и доведохъ
Агага царя Амаличкаго, а Амаличаны-тѣ
21 истрѣбихъ. Но людіе-тѣ зѣхѫ отъ коры-
сти-тѣ овцы, и говеда, по добры-тѣ отъ
прокълнаты-тѣ, за да пожъртвуватъ на
22 Господа Бога твоего въ Галгалъ. И рече
Самуилъ: Да ли сѫ угодны Господу все-
съжженія-та и жъртвы-тѣ, както послу-
шаніе-то на гласъ-тъ Господень? Ето
послушаніе-то е по добро отъ жъртвѫ-
тѫ: покореніе-то, отъ тлъстинѫ-тѫ на
23 овны. Защото непокореніе-то е *като*
грѣхъ-тъ на чародѣяніе-то: и упорство-
то, *като* нечестіе-то и идолопоклонство-
то. Понеже ты отхвърли слово-то Гос-
подне, и той тя отхвърли да не си царь.
24 И рече Саулъ Самуилу: Съгрѣшихъ; за-
щото прѣстѫпихъ повелѣніе-то Господне,
и твои-тѣ думы, понеже ся убояхъ отъ
людіе-тѣ, и послушахъ тѣхный-тъ гласъ.
25 Сега прочее, прости, молѭ, съгрѣшеніе-
то ми, и върни ся съ мене, за да ся по-
26 клонѭ Господу. А Самуилъ рече Саулу:
Не щѫ да ся върнѫ съ тебе; защото ты
отхвърли слово-то Господне, и Господь
тя отхвърли да не си царь надъ Израиля.
27 И като ся обърнѫ Самуилъ за да си оти-
де, той *го* хванѫ за полѫ-тѫ на мантіѭ-
28 тѫ му, и тя ся раздра. И рече му Саму-
илъ: Раздра Господь Израилево-то цар-
ство отъ тебе днесь, и даде го на ближ-
ній-тъ ти, на по добрый-тъ отъ тебе.
29 Нито ще ся излъже Крѣпкый Израилевъ,
нито ще ся раскае; защото той не е че-
30 ловѣкъ та да ся раскае. А той рече: Съ-
грѣшихъ: *но* стори ми честь сега, мо-
лѭ, прѣдъ старѣйшины-тѣ на людіе-тѣ
ми, и прѣдъ Израиля, и върни ся съ ме-
не, за да ся поклонѭ на Господа Бога
31 твоего. И върнѫ ся Самуилъ вслѣдъ Са-
ула, и поклони ся Саулъ Господу.
32 Тогазь рече Самуилъ: Доведѣте ми
тукъ Агага Амаличкый-тъ царь. И дойде
при него Агагъ весело; защото казу-
ваше Агагъ: Несъмнѣнно горчина-та на
33 смърть-тѫ е прѣминала. А Самуилъ ре-
че: Както обесчади жены мечь-тъ ти,
така ще ся обесчади между жены-тѣ
майка ти. И съсѣче Самуилъ Агага прѣдъ
Господа въ Галгалъ.
34 Тогазь си отиде Самуилъ въ Рамѫ: а
Саулъ възлѣзе въ домъ-тъ си, въ Саулo-
35 вѫ Гаваѫ. И Самуилъ не видѣ вече Са-
ула дори до день-тъ на смърть-тѫ си;
плачеше обаче Самуилъ за Саула: и
Господь ся раская защото направи Сау-
ла царь надъ Израиля.

† *Евр.* ракѫ.

ГЛАВА 16.

1 И рече Господь Самуилу: До кога ще
плачешь за Саула, понеже азъ го от-
хвърлихъ да не царува надъ Израиля?
Напълни рогъ-тъ си съ елей, та иди:
азъ тя проваждамъ при Іессея Виѳлее-
мецъ-тъ; защото промыслихъ за себе си
2 царь между синове-тѣ му. И рече Са-
муилъ: Какъ да идѫ? ако чуе Саулъ, у-
бива мя. И рече Господь: Земи съ себе
си юницѫ, та речи: Дойдохъ да пожър-
3 твувамъ Господу. И повикай Іессея на
жъртвѫ-тѫ, и азъ ще ти кажѫ какво ще
правишь: и ще ми помажешь когото ти
рекѫ.
4 И направи Самуилъ онова което рече
Господь, и дойде въ Виѳлеемъ. А ста-
рѣйшины-тѣ на градъ-тъ ся стреснахѫ
въ посрѣщаніе-то му, и рекохѫ: Съ миръ
5 ли идешь? И той рече: Съ миръ; идѫ да
пожъртвувамъ Господу: освятѣте ся, и
дойдѣте съ мене на жъртвѫ-тѫ. И освя-
ти Іессея и синове-тѣ му, и покани гы
6 на жъртвѫ-тѫ. И като влѣзохѫ, видѣ Е-
ліава, и рече: Несъмнѣнно прѣдъ Гос-
7 пода е помазанникъ-тъ неговъ. И рече
Господь Самуилу: Не гледай на лице-то
му, или на высокый-тъ му растъ, поне-
же съмь го отхвърлилъ; защото не е
както гледа человѣкъ; понеже человѣкъ
гледа на лице, а Господь гледа на сърд-
8 це. Тогазь повика Іессей Авинадава, та
го прѣдстави прѣдъ Самуила. И рече: И
тогози не избра Господь. Тогазь прѣд-
9 стави Іессей Саммѫ. А *Самуилъ* рече:
10 Нито тогова избра Господь. И прѣдста-
ви Іессей седмь-тѣ си синове прѣдъ
Самуила. И рече Самуилъ Іессею: Гос-
11 подь не избра тѣзи. И рече Самуилъ на
Іессея: Свършихѫ ли ся дѣца-та? И ре-
че: Остава още най младый-тъ: и ето,
пасе овцы-тѣ. И рече Самуилъ Іессею:
Проводи та го доведи; защото нѣма да
сѣднемъ на трѣпезѫ-тѫ додѣ не дойде
12 тукъ. И прати та го доведе. И той бѣ-
ше русъ, доброокъ, и красенъ на гледъ.
И рече Господь: Стани, та го помажи;
13 защото е той: Тогазь зѣ Самуилъ рогъ-тъ
съ елей-тъ, та го помаза всрѣдъ братія-
та му: и дойде Духъ Господень на Да-
вида отъ онзи день и послѣ. Тогазь ста-
нѫ Самуилъ та си отиде въ Рамѫ.
14 И Духъ-тъ Господень ся оттегли отъ
Саула, и духъ лукавъ отъ Господа го
15 смущаваше. А Саулови-тѣ раби рекохѫ
нему: Ето сега, лукавъ духъ отъ Бога тя
16 смущава. Нека заповѣда сега господарь-тъ
ни на рабы-тѣ си които сѫ прѣдъ не-
го, да потърсятъ человѣкъ който знае
да свири съ китарѫ: и когато лукавый
духъ отъ Бога е на тебе, да свири съ рѫ-
17 кѫ-тѫ си, и ще ти бѫде добрѣ. И рече
Саулъ на рабы-тѣ си: Намѣрѣте ми чело-
вѣкъ който свири добрѣ, и доведѣте *го*
18 при мене, Тогазь отговори единъ отъ ра-
бы-тѣ и рече: Ето, видѣхъ едного сына
на Іессея Виѳлеемецъ-тъ, който знае да
свири, и е силенъ юнакъ, и ратникъ
мѫжъ, и въ слово разуменъ, и человѣкъ
19 красенъ, и Господь е съ него. И прати
Саулъ вѣстители на Іессея, и рече: Про-
води ми Давида сына си, който е съ ов-
20 цы-тѣ: И зѣ Іессей оселъ *натоваренъ*
съ хлѣбъ, и мѣхъ съ вино, и едно яре
отъ козы-тѣ, та *гы* проводи Саулу съ
21 Давида сына си. И дойде Давидъ при
Саула, та застанѫ прѣдъ него: и обикнѫ
22 го много: и станѫ му орѫженосецъ. И
проводи Саулъ Іессею, и каза: Давидъ
нека стои, молѭ, прѣдъ мене; защото
23 намѣри благодать прѣдъ очи-тѣ ми. И
когато духъ-тъ отъ Бога бѣше на Саула,
Давидъ земаше китарѫ-тѫ, и свирѣше съ
рѫкѫ-тѫ си: тогазь олекнуваше на Сау
ла, и ставаше му добрѣ, и оттеглюваше
ся отъ него лукавый-тъ духъ.

ГЛАВА 17.

1 И събрахѫ Филистимци-тѣ войнства-та
си за бой, и събрали ся бѣхѫ въ Сокхоѳъ
Іудинъ, и расположихѫ станъ-тъ си,
между Сокхоѳъ и Азикѫ, въ Ефесъ-дам-
2 минъ. А Саулъ и Израилеви-тѣ мѫжіе
ся събрахѫ та расположихѫ станъ-тъ си
въ долъ-тъ Илѫ, и ся опълчихѫ на бой

3 противъ Филистимцы-тѣ. И Филистимци-
тѣ стоехѫ на горѫ-тѫ отсамъ, а Израиль
стоеше на горѫ-тѫ оттамъ: долъ-тъ бѣше
4 помежду имъ. И излѣзе мѫжъ поборникъ
изъ станъ-тъ на Филистимцы-тѣ на име
Голіаѳъ, отъ Геѳъ, высокъ шесть лакти
5 и еднѫ педѫ. И *имаше* мѣденъ шлемъ
на главѫ-тѫ си, и облѣченъ бѣ въ бро-
нѭ люспатѫ: и тежина-та на бронѭ-тѫ
6 бѣше петь тысящы мѣдны сикли: И
мѣдны поножи на голени-тѣ му, и мѣдна
7 *сулица между рамена-та му. И държа-
ло-то на копіе-то му *бѣше* като кросно
на тъкачъ: и желѣзо-то на копіе-то му
тегнѣше шесть стотинъ сикли желѣзо:
и единъ щитоносецъ вървѣше прѣдъ не-
8 го. И застанѫ та выкнѫ къмъ Израиле-
вы-тѣ пълкове, и рече имъ: Защо изла-
зяте да ся опълчите на бой? не сьмь ли
азъ Филистимецъ, и вы Саулови раби?
изберѣте си единъ мѫжъ, та нека слѣзе
9 къмъ мене. Ако може да ся біе съ ме-
не, и да мя убіе, тогазь ный ще бѫдемъ
вамъ раби: ако ли му азъ надвіѭ, та го
убіѭ, тогазь вы ще бѫдете раби намъ,
10 и ще ни работите. И рече Филисти-
мецъ-тъ: азъ унищожихъ Израилевы-тѣ
пълкове този день: дайте ми мѫжъ да
11 ся біемъ двама. Когато чу Саулъ и всич-
кый Израиль тѣзи думы на Филисти-
мецъ-тъ, смаяхѫ ся и уплашихѫ ся твър-
дѣ много.
12 А Давидъ бѣше сынъ на оногозь Е-
фраѳянина отъ Виѳлеемъ Іудинъ, който
ся именуваше Іессей: и имаше осмь сы-
нове: и този человѣкъ въ дни-тѣ на
Саула имаше чинъ на старѣйшинѫ меж-
13 ду человѣцы-тѣ. И отидохѫ трима-та
Іессеевы сынове по голѣми-тѣ да слѣду-
ватъ Саула въ бой-тъ: и имена-та на
трима-та му сынове които отидохѫ на
бой-тъ бѣхѫ; Еліавъ, първородный, и
вторый му Авинадавъ, и третій Самма.
14 А Давидъ бѣше най младый: и трима-та
15 по голѣми-тѣ слѣдувахѫ Саула. И Давидъ
бѣше ся върнѫлъ отъ Саула, за да пасе
16 овцы-тѣ на баща си въ Виѳлеемъ. А Фи-
листимецъ-тъ ся приближаваше зарань
и вечерь, и прѣдставяше ся четыриде-
сеть дни.
17 И рече Іессей на сына си Давида: Зе-
ми сега за братія-та си еднѫ ефѫ пър-
жено *жито*, и тѣзи десеть хлѣбове, та
18 тичай въ станъ-тъ при братія-та си: И
тѣзи десеть питы сыреніе занесь на
тысященачалника, и виждь здрави ли сѫ
братія-та ти, и земи бѣлѣгъ отъ тѣхъ.
19 А Саулъ, и тѣ, и всичкы-тѣ Израилеви
мѫжіе, бѣхѫ въ долъ-тъ Илѫ и біехѫ ся
20 съ Филистимцы-тѣ. И станѫ Давидъ ра-
но на сутринь-тѫ, и остави овцы-тѣ подъ
пазачъ, и зѣ, и отиде, както му заповѣда
Іессей: и дойде при оплотъ-тъ отъ ко-
лата, като излазяше войнство-то на о-
пълченіе и въсклинкнахѫ къмъ бой-тъ.
21 Защото ся опълчихѫ Израиль и Филис-
22 тимци-тѣ, войнство срещѫ войнство. А
Давидъ снѣ отъ себе си съсѫды-тѣ, оста-
ви гы въ рѫкѫ-тѫ на съсѫдопазителя, и
завтече ся къмъ войнство-то, и дойде
23 та попыта братія-та си какъ сѫ. И като
ся разговоряше съ тѣхъ, ето, възлазя-
ше поборникъ-тъ, Филистимецъ-тъ отъ
Геѳъ, Голіаѳъ на име, отъ Филистим-
скы-тѣ войнства, та говори пакъ спо-
24 редъ исты-тѣ думы: и чу Давидъ. А
всичкы-тѣ Израилеви мѫжіе, като видѣ-
хѫ тогози мѫжа, побѣгнахѫ отъ лице-то
25 му и уплашихѫ ся много. И говорѣхѫ
Израилеви-тѣ мѫжіе: Видѣхте ли тогозь
мѫжа който възлазя? Наистинѫ, той
възлѣзе да унищожи Израиля: и който
го убіе, него ще обогати царь-тъ съ го-
лѣмо богатство, и ще му даде дъщерѭ
си, и бащинъ-тъ му домъ ще направи
26 свободенъ въ Израиль. И говори Давидъ
на мѫжіе-тѣ които стоехѫ при него, и
рече: що ще да бѫде на този мѫжъ,
който порази тогози Филистимеца, и
отмахне укоръ-тъ отъ Израиля? защото
кой е този необрѣзанъ Филистимецъ,
та да унищожава войнства-та на Бога
27 живаго? И отговорихѫ му людіе-тѣ спо-
редъ иста-тѫ думѫ, и рекохѫ: Така ще
бѫде на този мѫжъ, който бы го пора-
28 зилъ; И чу Еліавъ братъ му най голѣ-

* *Или* щитъ.

ный-тъ, като говорѣше на мѫжіе-тѣ, и
распали ся гнѣвъ-тъ на Еліава противъ
Давида, и рече: Защо си слѣзалъ тукъ?
и кому остави малко-то онѣзь овцы въ
пустынѭ-тѫ? азъ знаѭ гордость-тѫ ти,
и лукавство-то на сърдце-то ти; несъм-
нѣнно за да видишь бой-тъ си слѣзалъ ты.
29 И рече Давидъ: Що направихъ сега?
30 †не е ли дума? И върнѫ ся отъ него
къмъ другыго, и говори исты-тѣ думы:
и людіе-тѣ му отговорихѫ пакъ споредъ
31 първо-то слово. И когато ся чухѫ ду-
мы-тѣ които говори Давидъ, извѣстихѫ
Саулу: и пріе го.
32 И рече Давидъ Саулу: Нека не осла-
бѣва сърдце-то на никого человѣка за
тогози; рабъ-тъ ти ще иде и ще са біе
33 съ тогозь Филистимеца. И рече Саулъ
Давиду: Не можешь ты да идешь про-
тивъ тогозь Филистимеца да ся біешь съ
него; защото ты си дѣте, а той е мѫжъ
34 ратникъ още отъ младость-тѫ си. И ре-
че Давидъ Саулу: Рабъ-тъ ти като па-
сѣше овцы-тѣ на отца си, и дохождаше
львъ или мечка та' грабваше овцѫ отъ
35 стадо-то, Излазяхъ въ слѣдъ него, та го
поразявахъ, и отървавахъ ѭ отъ уста-та
му: и като ся повдигнѣше върхъ мене,
хващахъ го за брадѫ-тѫ, и поразявахъ
36 го, и убивахъ го. Рабъ-тъ ти е убилъ
и львъ и мечкѫ: и този необрѣзанный
Филистимецъ ще бѫде като едно отъ
тѣхъ, понеже унищожи войнства-та на
37 Бога живаго. И рече Давидъ: Господь
който мя отърва отъ рѫкѫ-тѫ на льва,
и отъ рѫкѫ-тѫ на мечкѫ-тѫ, Той ще мя
отърве и отъ рѫкѫ-тѫ на тогози Фили-
стимеца. И рече Саулъ Давиду: Иди, и
Господь да бѫде съ тебе.
38 И облѣче Саулъ Давида съ облѣкло-то
си, и тури мѣденъ шлемъ на главѫ-тѫ
39 му: и облѣче го въ бронѭ. И прѣпаса
Давидъ неговъ-тъ мечь отгорѣ на облѣк-
ло-то му, и поиска да походи: защото
не бѣше навыкналъ. И рече Давидъ Сау-
лу: Не могѫ да ходѭ съ тѣзи *орѫжія*;
защото не съмь навыкналъ. И съблѣче

40 гы Давидъ. И зѣ тоягѫ-тѫ си въ рѫкѫ,
и избра си петь камыка гладкы отъ по-
токъ-тъ, и като гы тури въ пастыр-
скый-тъ си мѣшецъ, (тоболецъ-тъ,) и
пращѫ-тѫ си въ рѫкѫ-тѫ си, приближа-
41 ваше ся къмъ Филистимеца. А Филисти-
мецъ-тъ вървѣше и ся приближаваше
къмъ Давида: и мѫжъ-тъ щитоносецъ-тъ
прѣдъ него.
42 И когато погледнѫ Филистимецъ-тъ,
и видѣ Давида, прѣзрѣ го; защото бѣше
43 дѣте, и русъ, и красенъ на лице. И ре-
че Филистимецъ-тъ Давиду: Куче ли
сьмъ азъ, та идешь противъ мене съ тоя-
гѫ? И проклѣ Филистимецъ-тъ Давида
44 съ богове-тѣ си. И рече Филистимецъ-тъ
Давиду: Ела при мене, и ще дамъ
плъть-тѫ ти на небесны-тѣ птицы, и на
45 земны-тѣ звѣрове. И рече Давидъ на
Филистимеца: Ты идешь противъ мене
съ мечь и копіе и сулицѫ; а азъ идѫ
противъ тебе съ име-то на Господа Са-
ваооа, Бога на Израилевы-тѣ войнства,
46 които ты унищожи. Въ този день ще
тя прѣдаде Господь въ рѫкѫ-тѫ ми: и
ще тя поразѭ и ще отнемѫ отъ тебе
главѫ-тѫ ти: и ще прѣдамъ трупове-тѣ
на Филистимскый-тъ станъ този день
на небесны-тѣ птицы, и на земны-тѣ
звѣрове: за да познае всичка-та земя
47 че има Богъ въ Израиля. И ще познае
всичко-то това множество че Господь
не избавя съ мечь и копіе: защото
бой-тъ е на Господа, и той ще вы прѣ-
даде въ нашѫ-тѫ рѫкѫ.
48 И когато станѫ Филистимецъ-тъ та и-
дѣше и ся приближаваше да посрѣщне
Давида, Давидъ прибърза, и ся завтече
къмъ опълченіе-то противъ Филистиме-
49 ца. И прострѣ Давидъ рѫкѫ-тѫ си въ
мѣшецъ-тъ, та зѣ отъ тамъ камыкъ, и
хвърли съ пращѫ-тѫ, та удари Филисти-
меца въ чело-то му, щото камыкъ-тъ ся
заби въ чело-то му: и паднѫ на лице-то
50 си на землѭ-тѫ. Така ся прѣукрѣпи Да-
видъ надъ Филистимеца съ пращѫ-тѫ и
съ камыкъ-тъ, и удари Филистимеца и
го уби. Но нѣмаше мечь въ рѫкѫ-тѫ на
51 Давида: За това завтече ся Давидъ, та

† *Или нѣма ли причина?*

застанѫ надъ Филистимеца и зѣ мечь-тъ
му, и истрьгнѫ го изъ ножница-тѫ му,
и като го уби, отсѣче главѫ-тѫ му съ
него. А Филистимци-тѣ като видѣхѫ, че
52 умрѣ юнакъ-тъ имъ, побѣгнахѫ. Тогазь
станахѫ Израилеви-тѣ мѫжіе, и Іуди-
ни-тѣ, та извыкахѫ, и погнахѫ Фили-
стимцы-тѣ, дори до входъ-тъ на долъ-тъ,
и дори до порты-тѣ на Аккаронъ. И
паднахѫ наранени-тѣ Филистимци по
пѫть-тъ Саараимъ, до Геѳъ, и до Акка-
53 ронъ. И върнахѫ ся Израилеви-тѣ сы-
нове отъ гоненіе-то на Филистимцы-тѣ
54 та разграбихѫ станъ-тъ имъ. И Давидъ
зѣ главѫ-тѫ на Филистимеца, та ѭ доне-
се въ Іерусалимъ: а орѫжія-та му тури
въ шатьръ-тъ си.
55 А когато видѣ Саулъ Давида че изла-
зяше противъ Филистимеца, рече на А-
венира началника на войнство-то: Аве-
нире, чій е сынъ този момъкъ? И Аве-
ниръ рече: Да е жива душа-та ти, царю,
56 не знаѭ. И рече царь-тъ: Попытай ты,
57 чій сынъ е този момъкъ. И като ся
върнѫ Давидъ, слѣдъ като порази Фили-
стимеца, зѣ го при себе си Авениръ, та
го приведе прѣдъ Саула: и глава-та на
58 Филистимеца бѣше въ рѫкѫ-тѫ му. И
рече му Саулъ: Чій си сынъ, юноше?
И отговори Давидъ: Сынъ на рабъ-тъ ти
Іессея Виѳлеемецъ-тъ.

ГЛАВА 18.

1 И като свърши да говори Саулу, душа-
та на Іонаѳана ся свърза съ душѫ-тѫ
на Давида, и възлюби го Іонаѳанъ как-
2 то истѫ-тѫ си душѫ. И зѣ го при себе
си Саулъ онзи день, и го не остави да ся
3 върне *вече* въ бащинъ-тъ си домъ. Тогазь
Іонаѳанъ направи уговоръ съ Давида, за-
щото го обичаше като истѫ-тѫ си ду-
4 шѫ. И съблѣче Іонаѳанъ мантіѭ-тѫ си
коѭто имаше на себе си, та ѭ даде Да-
виду, и дрехы-тѣ си, дори до самый-тъ
си мечь, и лѫкъ-тъ си, и поясъ-тъ си.
5 И излазяше Давидъ на всякадѣ дѣто
го пращаше Саулъ, *и* обхождаше ся ра-
зумно: и постави го Саулъ надъ ратны-
тѣ мѫжіе, и той бѣше угоденъ прѣдъ о-
чи-тѣ на всичкы-тѣ людіе, а още и прѣдъ
очи-тѣ на Сауловы-тѣ служители.
6 А като идѣхѫ, когато ся връщаше Да-
видъ, отъ пораженіе-то на Филистимеца,
излазяхѫ жены-тѣ отъ всичкы-тѣ Изра-
илевы градове, та пѣехѫ и хоро играе-
хѫ, въ посрѣщаніе на царя Саула, съ
7 тѫпаны, съ радость, и съ кимвалы: И
жены-тѣ които играехѫ отговаряхѫ *една
на другѫ*, и думахѫ:

Саулъ порази тысящы-тѣ си,
А Давидъ тмы-тѣ си:

8 А Саулъ ся разсьрди много, и това сло-
во ся видѣ неугодно прѣдъ очи-тѣ му и
рече: Давиду отдадохѫ тмы, а менѣ от-
дадохѫ тысящы: и що му *остава* вече о-
9 свѣнь царство-то? И отъ онзи день и по-
слѣ, Саулъ гледаше Давида съ лошо око.
10 И на утрѣшный-тъ день нападнѫ духъ
лукавъ отъ Бога на Саула, и пророче-
ствуваше всрѣдъ домъ-тъ *си:* и Давидъ
свирѣше съ рѫкѫ-тѫ си, както всякой
день: а копіе-то бѣше въ рѫкѫ-тѫ на
11 Саула. И хвърли Саулъ копіе-то и рече:
Ще поразѭ Давида дори до стѣнѫ-тѫ.
Но Давидъ ся уклони отъ прѣдъ него
два пѫти.
12 И убоя ся Саулъ отъ Давидово-то ли-
це, понеже Господь бѣше съ него, а отъ
13 Саула бѣше ся отдалечилъ. За това го
отдалечаваше Саулъ отъ при себе си и
постави го тысященачалникъ: и излазя-
14 ше и влазяше прѣдъ людіе-тѣ. И обхо-
ждаше ся Давидъ разумно въ всичкы-тѣ
15 си пѫтища: и Господь бѣше съ него. За
това Саулъ, като гледаше че *Давидъ* ся
обхождаше съ голѣмъ разумъ, боеше ся
16 отъ него. А всичкый Израиль и Іуда о-
бичахѫ Давида, понеже излазяше и вла-
зяше прѣдъ тѣхъ.
17 И рече Саулъ Давиду: Ето по голѣма-
та ми дъщеря Мерава: неѭ ще ти дамъ
за женѫ: само бѫди ми юнакъ, и рату-
вай въ брани-тѣ Господни. Защото рече
Саулъ: Нека не бѫде рѫка-та ми върхъ
него, но рѫка-та на Филистимцы-тѣ не-
18 ка бѫде върхъ него. И рече Давидъ Сау-
лу: Кой сьмь азъ? и кой е животъ-тъ

ми, и кое е домородіе-то на отца ми ме-
жду Израиля, та да станѫ царскый зеть?
19 Но въ което врѣме Мерава Саулова-та
дъщеря трѣбваше да ся даде Давиду, тя ся
даде на Адріила Меолаѳянина за женѫ.
20 А Михала Саулова-та дъщеря обичаше
Давида: и извѣстихѫ това Саулу: и това
21 нѣщо му быде угодно. И рече Саулъ:
Ще му ѭ дамъ, за да му бѫде примка, и
да бѫде върху му рѫка-та на Филистим-
цы-тѣ. Заради това рече Саулъ Давиду:
Днесь ще ми бѫдешь зеть за вторѫ-тѫ.
22 И заповѣда Саулъ на рабы-тѣ си, и ре-
че: Говорѣте тайно Давиду, и речѣте:
Ето, царь-тъ тя има въ благоволеніе-то
си, и всичкы-тѣ му служители тя обы-
чатъ: сега прочее стани зеть на царя.
23 И говорихѫ Саулови-тѣ служители тѣзи
думы въ уши-тѣ на Давида. И рече Да-
видъ: Просто нѣщо ли ви ся види да
стане нѣкой царскый зеть? А азъ сьмь
24 человѣкъ сиромахъ, и нищоженъ. И Сау-
лови-тѣ служители му извѣстихѫ и ре-
25 кохѫ: Това казва Давидъ. И рече Са-
улъ: Така ще речете Давиду: Царь-тъ
не ще вѣно, но сто Филистимскы крае-
кожія, за да си отмьсти царь-тъ про-
тивъ непріятели-тѣ си. Но Саулъ мыслѣ-
ше да направи Давида да падне въ рѫцѣ-
26 тѣ на Филистимцы-тѣ. И когато негови-
тѣ служители извѣстихѫ Давиду тѣзи
думы, угодно быде Давиду да стане зеть
на царя: за това и прѣди да ся испъл-
27 нятъ дни-тѣ, Станѫ Давидъ та отиде,
той и мѫжіе-тѣ му, и уби отъ Филистим-
цы-тѣ двѣстѣ мѫжіе: и донесе Давидъ
краекожія-та имъ, и даде гы на пълно на
царя, за да стане царскый зеть. И даде
му Саулъ дъщерѭ си Михалѫ за женѫ.
28 И видѣ Саулъ и позна че Господь бѣше
съ Давида: и обичаше го Михала Сау-
29 лова-та дъщеря. И тъй още повече ся
бояше Саулъ отъ Давида: и станѫ Са-
30 улъ вынѫгы врагъ на Давида. И излѣзо-
хѫ Филистимскы-тѣ князове *на брань*:
и отъ какъ излѣзохѫ, Давидъ ся обхо-
ждаше по разумно отъ всичкы-тѣ Сау-
ловы служители: за това име-то му при-
добы голѣмѫ почесть.

ГЛАВА 19.

1 И рече Саулъ на Іонаѳана сына си, и
на всичкы-тѣ си служители да умьртвятъ
2 Давида. Но Іонаѳанъ, Сауловый сынъ, и-
маше Давида въ голѣмо благоволеніе, и
извѣсти Іонаѳанъ Давиду, и рече: Саулъ
баща ми иска да тя умьртви: и тъй се-
га пази ся, молѭ, до утрѣ, и стой на
3 тайно мѣсто и крый ся: А азъ ще излѣ-
зѫ и ще застанѫ при бащѫ си на нивѫ-
тѫ дѣто ще бѫдешь ты, и ще говорѭ за
тебе на бащѫ си: и ще видѭ що е, и ще
4 ти извѣстѭ. И говори Іонаѳанъ добрѣ за
Давида на бащѫ си Саула, и рече му: Не-
ка не съгрѣши царь-тъ противъ рабъ-тъ
си, противъ Давида; понеже не ти е съ-
грѣшилъ, и дѣла-та му бѣхѫ тебѣ много
5 добры: Защото хвърли животъ-тъ си въ
бѣдѫ, та уби Филистимеца, и Господь
направи голѣмо спасеніе на всичкый
Израиль: ты видѣ и ся зарадва; защо
прочее искашь да съгрѣшишь противъ
неповиннѫ кръвь, и да умьртвишь Дави-
6 да безъ причинѫ? И послуша Саулъ Іо-
наѳановъ-тъ гласъ, и заклѣ ся Саулъ:
Живъ Господь, нѣма да ся умьртви *Да-
7 видъ*. И повыка Іонаѳанъ Давида, и из-
вѣсти му Іонаѳанъ всичко това. И дове-
де Іонаѳанъ Давида при Саула, и бѣше
прѣдъ него както понапрѣдъ.
8 И станѫ пакъ бой: и излѣзе Давидъ,
та ся би съ Филистимцы-тѣ, и порази гы
съ голѣмо пораженіе, и бѣгахѫ отъ ли-
9 це-то му. И лукавый духъ отъ Госпо-
да дойде върхъ Саула, като сѣдѣше въ
домъ-тъ си съ копіе-то въ рѫкѫ-тѫ си:
10 а Давидъ свирѣше съ рѫкѫ-тѫ *си*. И по-
иска Саулъ да удари съ копіе-то Давида
и да го *забіе* въ стѣнѫ-тѫ: Но той ся
уклони отъ лице-то на Саула, и удари
стѣнѫ-тѫ съ копіе-то; а Давидъ побѣгнѫ,
11 та ся избави прѣзъ онѫзи нощь. И про-
води Саулъ вѣстители въ домъ-тъ на Да-
вида, за да го пазятъ, и да го умьртвятъ
на утринь-тѫ: и извѣсти на Давида же-
на му Михала и рече: Ако не избавишь
животъ-тъ си тѫзи нощь, утрѣ ще си у-

12 мьртвенъ. И спусня Михала Давида прѣзъ
прозорецъ-тъ: и отиде, и побѣгнѫ, и
13 избави ся. Тогазь зѣ Михала единъ *терафимъ, та положи на постелкѫ-тѫ, и
тури на главѫ-тѫ му възглавіе отъ козинѫ и покры го съ дрехѫ. И когато пра-
14 ти Саулъ вѣстители за да хванатъ Дави-
15 да, тя рече: Боленъ е. И *пакъ* прати
Саулъ вѣстители за да видятъ Давида, и
каза: Донесете ми го на постелкѫ-тѫ, за
16 да го умьртвѭ. И когато влѣзохѫ вѣстители-тѣ, ето, терафимъ-тъ бѣше на по-
стелкѫ-тѫ, и възглавіе па главѫ-тѫ му
17 отъ козинѫ. И рече Саулъ на Михала:
Защо мя излъга ты така, и пустнѫ врагъ-тъ
ми, та ся отърва? И отговори Михала
Саулу: Той ми рече: Пустни мя: защо
да ся умьртвѭ.
18 И побѣгнѫ Давидъ, та ся отърва, и
дойде при Самуила въ Рамѫ, та му извѣсти всичко що му бѣше сториль Саулъ:
и отидохѫ, той и Самуилъ, та сѣдѣхѫ въ
19 Навіоѳъ. При това извѣстихѫ Саулу, и
рекохѫ: Ето, Давидъ е въ Навіоѳъ въ
20 Рамѫ. И прати Саулъ вѣстители да хванатъ Давида: и като видѣхѫ събраніето на пророцы-тѣ които пророчествувахѫ, и Самуила който настояваше надъ
тѣхъ, дойде Духъ Божій на Сауловы-тѣ
21 вѣстители, и пророчествувахѫ и тѣ. И
като ся извѣсти Саулу, прати други вѣстители: и тѣ подобно пророчествувахѫ.
22 И прати пакъ Саулъ, третій пѫть вѣстители, и тѣ подобно пророчествувахѫ. Тогазь отиде и самъ въ Рамѫ, и дойде до
голѣмый-тъ кладенецъ въ Сокхо: и попыта, и рече: Дѣ сѫ Самуилъ и Давидъ?
23 И рекохѫ: Ето, въ Навіоѳъ въ Рамѫ. И
отиде тамъ въ Навіоѳъ който е въ Рамѫ:
и Духъ Божій дойде и на него: и като
вървѣше въ пѫть-тъ си пророчествуваше,
24 додѣ дойде въ Навіоѳъ въ Рамѫ. И съблѣче и той дрехы-тѣ си, и пророчествуваше и той прѣдъ Самуила, и лѣжеше
голъ прѣзъ всичкый-тъ онзи день и
всичкѫ-тѫ нощь. За това казватъ: И
Саулъ ли е между пророцы-тѣ?

* Домашенъ идолъ.

ГЛАВА 20.

1 И побѣгнѫ Давидъ отъ Навіоѳъ *който
е* въ Рамѫ, та дойде, и рече прѣдъ Іонаѳана: Що сторихъ? коя е неправда-та
ми, и кой е грѣхъ-тъ ми прѣдъ бащѫ ти,
2 за който иска душѫ-тѫ ми? А той му рече: Да не бѫде: ты нѣма да умрешь:
ето, баща ми нѣма да направи нищо, ни
голѣмо ни малко, което да ми не обади:
и защо бы скрылъ баща ми това нѣщо
3 отъ мене? не е така. И заклѣ ся Давидъ
още, и рече: Баща ти знае извѣстно че
азъ намѣрихъ благодать прѣдъ тебе; за
това дума: Нека не знае това Іонаѳанъ,
за да ся не оскърби; но живъ Господь,
и жива душа-та ти, само единъ раскрачъ
4 има между мене и смърть-тѫ. Тогазь
рече Іонаѳанъ Давиду: Каквото желае
душа-та ти ще ти направѭ.
5 И рече Давидъ Іонаѳану: Ето, утрѣ е
новъ мѣсецъ, въ който азъ имамъ обычай да сѣдѭ съ царя заедно да ямъ: остави мя прочее да идѫ, да ся скрыѭ
на поле-то до вечерь-тѫ на третій-тъ
6 *день*. Ако баща ти съзре че мя нѣма,
тогазь речи: Давидъ поиска убѣдително
отъ мене дозволеніе да отиде за скоро
въ градъ-тъ си Виѳлеемъ; защото става
тамъ годишна жьртва, за всичкый-тъ *му*-
7 родъ. Ако рече така: Добрѣ: *ще бѫде*
миръ на рабъ-тъ ти: ако ли ся разгнѣви
много, да знаешь че зло-то е рѣшено
8 отъ него. И тъй ты ще направишь милость на рабъ-тъ си; защото си въвелъ
ты рабъ-тъ си въ завѣтъ Господенъ съсъ
себе си. Но ако има неправда въ мене,
умьртви мя ты: защо да мя доведешь при
9 баща си? И рече Іонаѳанъ: Да ти не
бѫде никога *това*: щото да знаехъ азъ
наистина че зло-то е рѣшено отъ бащѫ
ми да дойде връхъ тебе, и да ти не извѣстѭ това.
10 И рече Давидъ Іонаѳану: Кой ще ми
обади, ако ти отговори баща ти жесто-
11 ко? А Іонаѳанъ рече Давиду: Ела да
12 излѣземъ на поле-то. И излѣзохѫ двама-та на поле-то. И рече Іонаѳанъ Да-

виду: Господь Богъ Израилевъ *е свидѣтель* ако, около тоя часъ утрѣ, *или*
въ третій-тъ день, като испытамъ баща
си, и ето, *има нѣщо* добро за Давида,
не испратя тогазъ до тебе да ти го из-
13 вѣстя, Така да направи Господь Іона-
ѳану, и така да приложи! Ако ли баща
ми е рѣшилъ зло-то противъ тебе, ще
ти извѣстя *това,* и ще тя испроводя,
и ще отидешь съ миръ: и Господь да
бѫде съ тебе, както бѣше съ баща ми!
14 И не само додѣ сьмь живъ ще покажешь
къмъ мене милость-тѫ Господнѭ, за да
15 не умрѫ, Но и въ вѣкъ нѣма да отсѣ-
чешь милость-тѫ си отъ домъ-тъ ми: и
тогазъ даже когато Господь истрѣби отъ
лице-то на земѭ-тѫ всякого отъ Дави-
16 довы-тѣ врагове. И направи Іонаѳанъ
уговоръ съ Давидовый-тъ домъ, и *рече:*
Господь да наыска *отмьщеніе* отъ Да-
17 видовы-тѣ врагове. И направи още Іо-
наѳанъ Давида да ся закълне, поради
любовь-тѫ му, коѭто имаше къмъ него;
защото го обичаше както обичаше ис-
тѫ-тѫ си душа.
18 И рече му Іонаѳанъ: Утрѣ е новъ мѣ-
сецъ: и ще видятъ че тя нѣма, защото
19 сѣдалище-то ти ще бѫде праздно. И *ка-
то* стоишь три дни, да слѣзешь по ско-
ро и да дойдешь на мѣсто-то, дѣто бѣше
ся скрылъ въ день-тъ на онази работѫ,
20 и да сѣднешь при камыкъ-тъ Езилъ. И
азъ ще устрѣлѭ три стрѣлы отъ стра-
21 нѫ, като че стрѣлямъ въ цѣль. И ето,
ще пратя момче-то *и ще му кажѫ:*
Иди, намѣри стрѣлы-тѣ. Ако рекѫ на-
рочно на момче-то: Ето, стрѣлы-тѣ сѫ
отсамъ тебе, земи гы: тогазъ ты ела,
защото е миръ тебѣ, и нѣма никаква
22 поврѣда, живъ Господь: Ако ли рекѫ
на момче-то така: Ето, стрѣлы-тѣ сѫ
оттатакъ тебе: иди въ пѫть-тъ си, за-
23 щото Господь тя е испроводилъ. А за
слово-то което смы говорили азъ и ты,
ето, Господь *нека е свидѣтель* между
мене и тебе въ вѣкъ.
24 И тъй скры ся Давидъ на поле-то: и
когато дойде новомѣсечіе-то, царь-тъ
25 сѣднѫ на трапезѫ-тѫ да яде. И сѣднѫ
царь-тъ на сѣдалище-то си както выни-
гы, на сѣдалище при стѣнѫ-тѫ: а Іона-
ѳанъ станѫ, и сѣднѫ Авениръ при Сау-
ла, а Давидово-то мѣсто бѣше праздно.
Саулъ обаче не каза нищо прѣзъ онзи
26 день: защото рече въ себе си: Нѣщо
му ся е случило та не е чистъ; нечистъ
27 ще да е. И на утринь-тѫ, вторый-тъ день
на мѣсецъ-тъ, *пакъ* Давидово-то мѣсто
бѣше праздно: и рече Саулъ на Іона-
ѳана сына си: Защо не дойде Іессе-
евъ-тъ сынъ на трапезѫ-тѫ, нито вчера,
28 нито днесь? И отговори Іонаѳанъ Сау-
лу: Давидъ поиска убѣдително отъ мене
29 дозволеніе *да иде* до Виѳлеемъ, И рече:
Пустни мя, молѭ, защото родъ-тъ ни
прави жъртвѫ въ градъ-тъ: и братъ ми,
той ми заржча *да ся намѣрѭ:* сега про-
чее, ако сьмь намѣрилъ благодать прѣдъ
очи-тѣ ти, остави мя, молѭ, да идѫ, и
да видѭ братія-та си. За това не дойде
на царскѫ-тѫ трапезѫ.
30 Тогазъ ся распали гнѣвъ-тъ на Саула
върхъ Іонаѳана, и рече му: Сыне раз-
вращенный и отстѫпный, не знаѭ ли че
ты си избралъ Іессеевъ-тъ сынъ за срамъ
на тебе, и за срамъ на майчинѫ-тѫ ти
31 голотѫ? Защото до дѣто Іессеевъ-тъ
сынъ живѣе на земѭ-тѫ, ни ты, ни цар-
ство-то ти не ще ся утвърди. Сега про-
чее прати та го доведи при мене, защо-
32 то непрѣмѣнно ще умре. И отговори Іо-
наѳанъ на баща си Саула, та му рече:
33 Защо да ся умъртви? що е сторилъ? А
Саулъ хвърли копіе-то на него, за да го
удари: тогазъ позна Іонаѳанъ, че бѣше
рѣшено отъ баща му да умъртви Дави-
34 да. И станѫ Іонаѳанъ отъ трапезѫ-тѫ
разяренъ отъ гнѣвъ и не яде хлѣбъ вто-
рый-тъ день на мѣсецъ-тъ; защото бѣше
оскърбенъ за Давида, понеже го обес-
чести баща му.
35 И на утринь-тѫ излѣзе Іонаѳанъ на
поле-то въ врѣме-то което бѣхѫ опрѣ-
дѣлили съ Давида, и имаше съсъ себе
36 си едно малко момче. И рече на мом-
че-то си; Тичай, намѣри стрѣлы-тѣ,
коите азъ стрѣлямъ. *И* като тичаше
момче-то, той устрѣли стрѣлѫ-тѫ по

37 нататакъ отъ него. И като дойде мом-
че-то на мѣсто-то на стрѣла-та, коꙗто
бѣше Іонаѳанъ устрѣлилъ, выкнѫ Іона-
ѳанъ вслѣдъ момче-то и рече: Не е ли
38 стрѣла-та по нататакъ отъ тебе? И вык-
нѫ Іонаѳанъ вслѣдъ момче-то: Скоро,
прибързай, не стой. И събра Іонаѳано-
во-то момче стрѣлы-тѣ, и дойде при
39 господаря си. Но момче-то не знаеше
нищо: само Іонаѳанъ и Давидъ знаехѫ
40 работѫ-тѫ. И даде Іонаѳанъ оржжія-та
си на момче-то което бѣше съ него, и
рече му: Иди, занесь *гы* въ градъ-тъ.
41 *А* когато отиде момче-то, станѫ Да-
видъ отъ южнѫ-тѫ странѫ, та паднѫ на
лице-то си на земѫ-тѫ, и поклони ся
три пѫти: и цѣлувахѫ ся единъ другъ,
и плакахѫ и двама-та; но Давидъ твьрдѣ
42 много. И рече Іонаѳанъ Давиду: Иди съ
миромъ, както ся заклѣхмы ный двама
въ име-то Господне, и рекохмы: Го-
сподь нека е между мене и тебе, и
между мое-то сѣме и твое-то сѣме въ
вѣкъ! И станѫ та отиде: а Іонаѳанъ
влѣзе въ градъ-тъ.

ГЛАВА 21.

1 И дойде Давидъ въ Нобъ, при Ахиме-
леха священника: и Ахимелехъ съ тре-
петъ посрѣщнѫ Давида, и рече му: За-
що си ты самъ, и нѣма никой съ тебе?
2 И рече Давидъ на Ахимелеха священни-
ка: Царь-тъ ми заповѣда еднѫ работѫ,
и рече ми: Нека не знае никой за тѫзи
работѫ за коꙗто тя азъ испращамъ, нито
що ти сьмъ заповѣдалъ: и опрѣдѣлихъ
3 на рабы-тѣ едикое и едикое мѣсто. И
сега що имашь подъ ржкѫ? дай ми петь
хлѣба въ ржкѫ, или каквото ся намира.
4 И отговори священникъ-тъ Давиду, и ре-
че: Нѣмамъ подъ ржкѫ ни единъ общъ
хлѣбъ, но има освященни хлѣбове; ако
момци-тѣ сѫ ся упазили *чисти* поне отъ
5 жены. И отговори Давидъ на священни-
ка, и рече му: Ей, жены-тѣ сѫ далечь
отъ насъ въ тѣзи три дни, отъ когато
сьмъ излѣзлъ, и съсѫди-тѣ на момцы-тѣ
сѫ чисти: и тойзи *хлѣбъ* е нѣкакъ общъ,
и още понеже днесь има *другъ* освя-
6 щенъ въ съсѫдъ-тъ. И тъй даде му свя-
щенникъ-тъ святы-тѣ *хлѣбове:* защото
нѣмаше тамъ хлѣбъ, освѣнь хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то, които бѣхѫ дигнѫти
отъ прѣдъ Господа, за да положѫтъ то-
плы хлѣбове въ който день ся дигнѫхѫ
7 онѣзи. И имаше тамъ единъ человѣкъ
отъ Сауловы-тѣ рабы, задьржанъ прѣзъ
онзи день прѣдъ Господа: и име-то му
Доикъ, Едомянинъ, началникъ на Сауло-
8 вы-тѣ овчари. И рече Давидъ Ахимеле-
ху: А нѣмашь ли тукъ подъ ржкѫ нѣ-
кое копіе, или мечъ? защото нито
мечъ-тъ си, нито оржжія-та си зѣхъ въ
ржкѫ-тѫ си, понеже царска-та работа
9 бѣше принудителна. И рече священ-
никъ-тъ: Мечъ-тъ на Голіаѳа Филисти-
меца, когото ты порази въ долъ-тъ Илѫ,
ето, обвитъ е въ дрехѫ задъ ефодъ-тъ:
ако искашь да го земешь,земи *го:* за-
щото тукъ нѣма другъ освѣнь него. И
рече Давидъ: Нѣма другъ като него:
дай ми го.
10 И станѫ Давидъ, та побѣгнѫ въ онзи
день отъ лице-то на Саула, и отиде при
11 Анхуса Геѳскый-тъ царь. И рекохѫ Ан-
хусови-тѣ раби нему: Не е ли този Да-
видъ царь на мѣсто-то? не е ли *той*, ко-
муто взаимно пѣехѫ въ ликованія-та, и
говорѣхѫ: Саулъ порази тысящы-тѣ си,
12 а Давидъ тмы-тѣ си? И тури Давидъ
тѣзи думы въ сьрдце-то си, и уплаши ся
13 много отъ Анхуса Геѳскый-тъ царь. И
измѣни образъ-тъ си прѣдъ тѣхъ, и прѣ-
стори ся на лудъ между рѫцѣ-тѣ имъ, и
правѣше бѣлѣзы по врата-та на две-
ри-тѣ, и оставяше лигы-тѣ си да текѫтъ
14 по брадѫ-тѫ му. Тогазь рече Анхусъ на
рабы-тѣ си: Ето, вы видите че е лудъ
този человѣкъ; защо го доведохте при
15 мене? Луди ли ми сѫ потрѣбали, та сте
довели тогози да прави лудины прѣдъ
мене? той ли ще влѣзе въ домъ-тъ ми?

ГЛАВА 22.

1 И трьгнѫ Давидъ отъ тамъ, та ся о-
тьрва въ пещерѫ-тѫ Одолламъ: и кога-

то чуха братія-та му, и всичкый му ба-
2 щинъ домъ, слѣзоха тамъ при него. И
събраха ся при него всякой който бѣ-
ше въ утѣсненіе, и всякой длъжникъ, и
всякой оскърбенъ: и стана началникъ
надъ тѣхъ: и така бѣха съ него до че-
тыристотинъ мѫжіе.
3 И отиде Давидъ отъ тамъ въ Масфѫ
на Моавъ: та рече на Моавскый-тъ царь:
Нека дойдѫтъ, молѭ, баща ми и майка
ми при васъ, додѣ познаѭ що ще стори
4 съ мене Богъ. И изведе гы прѣдъ Моав-
скый-тъ царь: та живѣехѫ съ него прѣзъ
всичко-то врѣме въ което Давидъ бѣше
5 въ крѣпость-тѫ. А пророкъ Гадъ рече
Давиду: Не оставай въ крѣпость-тѫ: иди,
та влѣзъ въ Іудинѫ-тѫ земѭ. Тогазъ отиде
Давидъ, та влѣзе въ дѫбравѫ-тѫ Ареѳъ.
6 А като чу Саулъ че ся яви Давидъ, и
мѫжіе-тѣ които бѣхѫ съ него, (а Саулъ
сѣдѣше въ Гаваѫ подъ дьрво-то въ Ра-
мѫ и имаше копіе-то си въ рѫкѫ-тѫ си,
и всичкы-тѣ му раби стоехѫ прѣдъ не-
7 го:) Тогазъ рече Саулъ на рабы-тѣ си
които стоехѫ прѣдъ него: Чуйте сега,
Веніаминци: да ли ще Іессеевый-тъ сынъ
на всиица ви да даде нивы и лозія, *и*
всиица вы ще направи ли тысящници
8 и сотници, Та да направите всиица вы
заговоръ противъ мене, и да нѣма никой
да ми каже на ухо-то че сынъ ми е на-
правилъ уговоръ съ Іессеевый-тъ сынъ,
и да нѣма ни единъ отъ васъ да го боли
сьрдце-то за мене, или да ми каже на
ухо-то, че сынъ ми подигнѫ рабъ-тъ ми
противъ мене да тури засадѫ, както
днесь?
9 И отговори Доикъ Едомянинъ-тъ, кой-
то бѣше опрѣдѣленъ надъ Сауловы-тѣ
рабы, и рече: Видѣхъ Іессеевъ-тъ сынъ
че дойде въ Нобъ при Ахимелеха Ахи-
10 товъ-тъ сынъ: Който попыта Господа за
него, и даде му хранѫ, и му даде мечъ-тъ
на Голіаѳа Филистимецъ-тъ.
11 Тогазъ прати царь-тъ да выкнѫтъ А-
химелеха Ахитовъ-тъ сынъ, священника,
и всичкый-тъ му бащинъ домъ, священ-
ницы-тѣ които бѣхѫ въ Нобъ: и дойдо-
12 хѫ всичкы-тѣ при царя. И рече Саулъ:
Чуй сега, сыне Ахитововъ. А той отго-
13 вори: Ето мя, господарю мой. И рече
му Саулъ: Защо направихте заговоръ
противъ мене, ты и Іессеевый-тъ сынъ,
та си му далъ хлѣбъ, и мечъ, и си по-
пыталъ Бога за него, да ся подигне про-
тивъ мене, и да тури засадѫ, както днесь?
14 И отговори Ахимелехъ на царя и рече:
И кой е между всичкы-тѣ ти рабы като
Давида вѣренъ, и зеть царевъ, и *има
свободенъ входъ при тебе, и почитаемъ
15 въ домъ-тъ ти? Днесь ли начнахъ да пы-
тамъ Бога за него? Да не бѫде! нека
не възложи царь-тъ нищо връхъ рабъ-тъ
си, *нито* връхъ всичкый-тъ ми бащинъ
домъ; защото рабъ-тъ ти не знае нищо
16 за всичко това, ни малко ни много. И
рече царь-тъ: Непрѣмѣнно ще умрешь,
Ахимелехе, ты и всичкый ти бащинъ
17 домъ. И рече царь-тъ на скороходцы-тѣ
които стоехѫ прѣдъ него: Обърнѣте ся,
та умьртвѣте священницы-тѣ Господни;
понеже имать и тѣ рѫкѫ-тѫ си съ Да-
вида, и понеже познахѫ че той бѣгаше,
и не ми извѣстихѫ *това*. Но царевы-тѣ
раби не рачихѫ да прострѫтъ рѫцѣ-тѣ
си за да нападнѫтъ връхъ священницы-тѣ
18 Господни. И рече царь-тъ на Доика, О-
бърни ся ты, та нападни на священни-
цы-тѣ. И обърнѫ ся Доикъ Едомянинъ-тъ,
и нападнѫ на священницы-тѣ, та уби
прѣзъ онзи день осмдесеть и петь мѫжіе
19 които носѣхѫ лененъ ефодъ. И Нобъ,
градъ-тъ на священницы-тѣ порази съ
остро-то на ножъ-тъ, мѫжіе и жены, дѣца
и младенцы на цицѫ, и говеда, и ослы,
и овцы, съ остро-то на ножъ-тъ.
20 И избави ся единъ отъ сынове-тѣ на
Ахимелеха Ахитовъ-тъ сынъ, на име А-
21 віаѳаръ, та побѣгнѫ въ слѣдъ Давида. И
извѣсти Авіаѳаръ Давиду, че изби Саулъ
22 священницы-тѣ Господни. И рече Да-
видъ Авіаѳару: Знаяхъ въ онзи день,
въ който Доикъ Едомянинъ-тъ бѣше
тамъ, че непрѣмѣнно щѣше да обади на
Саула: азъ станахъ причина за смьрть-тѫ
на всичкы-тѣ человѣцы отъ бащинъ-тъ

* *Или* ходящъ по твои-тѣ повелѣнія.

23 ти домъ. Сѣди съ мене, не бой ся; за-
щото онзи който иска мой-тъ животъ,
иска и твой-тъ; но ты ще бѫдешь съ
мене въ безопасность.

ГЛАВА 23.

1 И извѣстихѫ Давиду, и рекохѫ: Ето,
Филистимци-тѣ ратуватъ противъ Кеи-
2 лѫ, и разграбятъ гумна-та. И попыта
Давидъ Господа, и рече: Да идѫ ли, и
да поразѭ тѣзи Филистимцы? И рече
Господь Давиду: Иди, та порази Фили-
3 стимцы-тѣ, и избави Кеилѫ. И рекохѫ
Давидови-тѣ мѫжіе нему: Ето, ный тукъ
въ Іудеѭ ся боимъ; а колко повече, ако
отидемъ въ Кеилѫ противъ Филистим-
4 скы-тѣ войнства? За то пакъ попыта
Давидъ Господа. И отговори му Господь,
и рече: Стани, слѣзь въ Кеилѫ; защото
ще прѣдамъ Филистимцы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ
5 ти. Тогазь дойде Давидъ и мѫжіе-тѣ му
въ Кеилѫ и ратува съ Филистимцы-тѣ,
и зѣ скотове-тѣ имъ, и порази гы съ
голѣмо пораженіе. И избави Давидъ Кеил-
6 скы-тѣ жители. (А когато Авіаѳаръ А-
химелеховъ-тъ сынъ побѣгнѫ при Дави-
да въ Кеилѫ, той бѣше слѣзалъ съ ефодъ
въ рѫкѫ-тѫ си).
7 И извѣсти ся Саулу че дойде Давидъ
въ Кеилѫ. И рече Саулъ: Богъ го прѣ-
даде въ рѫкѫ-тѫ ми: Защото влѣзе и ся
затвори въ градъ, който има врата и
8 верен. И свыка Саулъ всичкы-тѣ людіе
на брань, да слѣзатъ въ Кеилѫ, да об-
9 садятъ Давида и неговы-тѣ мѫжіе. И Да-
видъ ся научи че Саулъ кроеше зло про-
тивъ него: и рече на Авіаоара священ-
10 ника: Донеси тукъ ефодъ-тъ. И рече Да-
видъ: Господи Боже Израилевъ, рабъ-тъ
ти чу наздраво че Саулъ иска да дойде
въ Кеилѫ, да съсыпе градъ-тъ заради
11 мене. Ще мя прѣдадатъ ли Кеилскы-тѣ
мѫжіе въ рѫкѫ-тѫ му? ще слѣзе ли Са-
улъ както чу рабъ-тъ ти? Господи Боже
Израилевъ, обяви, молѭ ся, на рабъ-тъ
12 си. И рече Господь: Ще слѣзе. Рече
пакъ Давидъ: Ще прѣдадатъ ли Кеил-
скы-тѣ мѫжіе мене и мѫжіе-тѣ ми въ
рѫкѫ-тѫ на Саула? И рече Господь: Ще
13 прѣдадатъ. Тогазь Давидъ и мѫжіе-тѣ
му, до шестстотинъ души, дигнахѫ ся
та излѣзохѫ изъ Кеилѫ и отидохѫ дѣто
могохѫ. И извѣсти ся Саулу, че ся из-
бави Давидъ отъ Кеилѫ: за това ся ос-
14 тави да не излѣзе. А Давидъ сѣднѫ въ
пустынѭ-тѫ, въ крѣпкы мѣста, и сѣдѣ-
ше на еднѫ горѫ въ пустынѭ-тѫ Зифъ.
И търсѣше го Саулъ всякой день: но
15 Богъ не го прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ му. И
видѣ Давидъ че излѣзе Саулъ за да иска
животъ-тъ му: и Давидъ бѣше въ пусты-
нѭ-тѫ Зифъ, вътрѣ въ дѫбравѫ-тѫ.
16 Тогазь станѫ Іонаѳанъ, Сауловый сынъ,
та отиде при Давида въ дѫбравѫ-тѫ, и
17 укрѣпи рѫкѫ-тѫ му въ Бога. И рече му:
Не бой ся; защото нѣма да тя намѣри
рѫка-та на бащѫ ми Саула: и ты ще
царувашь надъ Израиля, а азъ ще бѫдѫ
вторый по тебе: ей, Саулъ баща ми
18 знае това. И направихѫ двама-та завѣтъ
прѣдъ Господа: и сѣдѣше Давидъ вътрѣ
въ дѫбравѫ-тѫ, а Іонаѳанъ си отиде въ
домъ-тъ си.
19 А Зифци-тѣ възлѣзохѫ при Саула въ
Гаваѫ, и рекохѫ: Не е ли скрытъ Да-
видъ у насъ въ крѣпкы мѣста вътрѣ въ
дѫбравѫ-тѫ, на хълмъ-тъ Ехелѫ, който
20 е къмъ югъ отъ Іесимонъ? Сега про-
чее, царю, слѣзь, споредъ всичко-то
желаніе на душѫ-тѫ си за да слѣзешь:
а наше дѣло ще бѫде, да го прѣдадемъ
21 въ рѫкѫ-тѫ на царя. И рече Саулъ:
Благословени вы отъ Господа, защото
22 мя пожалихте. Идѣте прочее, увѣрѣте
ся по точно, научѣте ся и вижте мѣс-
то-то му, дѣто стапа нога-та му, кой го
е видѣлъ тамъ? защото ми казахѫ че е
23 много коваренъ. И тъй вижте и научѣте
ся въ кое отъ всичкы-тѣ скрышни мѣс-
та е скрытъ, и като ся извѣстите вър-
нѣте ся при мене: и ще идѫ съ васъ:
и ако е въ тази земѭ, непрѣмѣнно ще
го издирѭ между всичкы-тѣ тысящы
24 Іудины. И станахѫ, та отидохѫ въ Зифъ
прѣди Саула. А Давидъ и мѫжіе-тѣ му
бѣхѫ въ пустынѭ-тѫ Маонъ, на поле-то
къмъ югъ отъ Іесимонъ.

25 И тъй отиде Саулъ и мѫжіе-тѣ му да
го търсятъ. И извѣсти ся това Давиду:
заради това слѣзе въ камыкъ-тъ, и сѣ-
дѣше въ пустыня-тѫ Маонъ. И като чу
Саулъ, завтече ся слѣдъ Давида въ пу-
26 стыня-тѫ Маонъ. И Саулъ ходѣше отъ
едня-тѫ странѫ на горѫ-тѫ, а Давидъ и
мѫжіе-тѣ му отъ другѫ-тѫ странѫ на
горѫ-тѫ: и побърза Давидъ да побѣгне
отъ лице-то на Саула: но Саулъ и мѫ-
жіе-тѣ му заобыколихѫ Давида и него-
27 вы-тѣ мѫжіе, да гы хванѫтъ. И дойде
вѣститель при Саула, та рече: Побър-
зай та ела, защото Филистимци-тѣ на-
надпахѫ на землѭ-тѫ. За това ся върнѫ
Саулъ да не гони Давида, та отиде про-
тивъ Филистимцы-тѣ: за това нарекохѫ
онова мѣсто *Села-аммалекоѳъ.

ГЛАВА 24.

1 Слѣдъ това Давидъ възлѣзе отъ тамъ
та сѣднѫ въ крѣпкы-тѣ мѣста на Енъ-
2 гадди. И като ся върнѫ Саулъ отъ да
гони Филистимцы-тѣ, извѣстихѫ му, и
рекохѫ: Ето, Давидъ е въ пустыня-тѫ
3 Енъ-гадди. Тогазь зѣ Саулъ три тысящы
мѫжіе, избранны отъ всичкый Израиль,
та отиде да търси Давида и мѫжіе-тѣ
4 му по скалы-тѣ на дивы-тѣ козы. И дой-
де въ огради-тѣ на овцы-тѣ при пѫть-тъ,
дѣто имаше пещера: и влѣзе Саулъ за
†нужда-тѫ си: а Давидъ и мѫжіе-тѣ му
5 сѣдѣхѫ понавѫтрѣ въ пещерѫ-тѫ. И ре-
кохѫ мѫжіе-тѣ Давидови нему: Ето
день-тъ, за който ти говорѝ Господь, и
рече: Ето, азъ ще прѣдамъ неприятеля
ти въ рѫкѫ-тѫ ти, и ще му направишь
както ти ся види добро. Тогазь станѫ
Давидъ, та отрѣза скрышно полѫ-тѫ на
6 Сауловѫ-тѫ мантіѭ. И слѣдъ това, сърд-
це-то на Давида ся растрепера, понеже
7 отрѣза полѫ-тѫ на Саула. И рече на
мѫжіе-тѣ си: Да ми не даде Господь,
да направѭ това нѣщо на господаря си,
помазанникъ-тъ Господень, да турѭ рѫ-
кѫ-тѫ си на него; защото е помазан-
никъ Господень.
8 И възбрани Давидъ мѫжіе-тѣ си съ
тѣзи рѣчи, и не гы остави да станѫтъ
противъ Саула. А Саулъ станѫ отъ пе-
9 щерѫ-тѫ, та отиде по пѫть-тъ си. И
слѣдъ това станѫ Давидъ, та излѣзе изъ
пещерѫ-тѫ, и извыка отзадъ Саула и
рече: Господарю мой царю. И когато
погледнѫ Саулъ отзадѣ си, Давидъ ся
наведе съ лице-то си до землѭ-тѫ, та му
10 ся поклони. И рече Давидъ Саулу: За-
що слушашь думы-тѣ на человѣцы, кои-
11 то думатъ: Ето, Давидъ иска зло-то ти?
Ето този день видѣхѫ очи-тѣ ти, какъ
тя прѣдаде Господь въ рѫкѫ-тѫ ми днесь
въ пещерѫ-тѫ: и едни рекохѫ да тя у-
біѭ: но око-то ми тя пожали; и рѣкохъ:
Не щѫ да турѭ рѫкѫ върхъ господаря
си; защото е помазанникъ Господень.
12 Виждь още, отче мой, виждь даже по-
лѫ-тѫ на мантіѭ-тѫ си въ рѫкѫ-тѫ ми:
и отъ това че отрѣзахъ полѫ-тѫ на ман-
тіѭ-тѫ ти, а не тя убихъ, познай и
виждь, че нѣма злобѫ нито прѣстѫпле-
ніе въ рѫкѫ-тѫ ми, и не сьмь съгрѣ-
шилъ противъ тебе: но ты гонишь жи-
13 вотъ-тъ ми за да го отнемешь. Нека сѫ-
ди Господь между мене и тебе, и да ми
отмьсти Господь отъ тебе: но моя-та
14 рѫка не ще да бѫде на тебе. Както го-
вори пословица-та на древни-тѣ: Отъ
беззаконни-тѣ излазя беззаконіе: но
моя-та рѫка не ще да бѫде върхъ тебе.
15 Подиръ кого е излѣзлъ Израилевый царь?
подиръ кого тичашь ты? подиръ умрѣло
куче ли, подиръ еднѫ бълхѫ ли?
16 Господь прочее нека е сѫдія, и нека
сѫди между мене и тебе: и нека види,
и нека мя защити, и нека мя избави отъ
17 рѫкѫ-тѫ ти. И като свърши Давидъ да
говори тѣзи думы Саулу, рече Саулъ:
Твой-тъ ли гласъ е този, чадо мое Да-
виде? И възвыси Саулъ гласъ-тъ си, и
18 плака: И рече Давиду: Ты си по пра-
веденъ отъ мене; защото ты ми въздаде
19 добро, а азъ ти въздадохъ зло. И ты по-
каза днесь колко добро ми си напра-
вилъ; защото като мя заключи Господь

* Камыкъ на дѣленія.
† *Евр.* да покрые нозѣ-тѣ си.

20 въ ржцѣ-тѣ ти, ты мя не уби. И кой ка-
то намѣри врагъ-тъ си, бы го оставилъ
да отиде по пжть-тъ си безъ поврѣдж?
Господь прочее да ти въздаде добро, за
онова което ми ты направи този день.
21 И сега, ето, познавамъ че наистинж
ты ще ся въцаришь, и царство-то Израи-
22 лево ще ся утвьрди въ ржкж-тж ти. Сега
прочее закълни ми ся въ Господа, че
нѣма да истрѣбишь сѣме-то ми слѣдъ
мене, и че нѣма да погубишь име-то ми
отъ домъ-тъ на отца ми. И заклѣ ся Да-
23 видъ Саулу. И отиде си Саулъ въ домъ-тъ
си: а Давидъ и мжжіе-тѣ му възлѣзохж
въ крѣпость-тж.

ГЛАВА 25.

1 И умрѣ Самуилъ: и събрахж ся всичкый
Израиль, та го оплакахж, и погребохж го
въ домъ-тъ му въ Рамж. И станж Давидъ,
та слѣзе въ пустынж-тж Фаранъ.
2 И имаше единъ человѣкъ въ Маонъ,
на когото работа-та бѣше на Кармилъ,
и този человѣкъ бѣше много голѣмъ, и
имаше три тысящы овцы, и тысящж ко-
зы: и стрижеше овцы-тѣ си на Кармилъ.
3 И име-то на человѣка бѣше Навалъ, а
име-то на женж му Авигея: и жена-та
бѣше благоразумна, и краснолична, а че-
ловѣкъ-тъ жестокъ, и лукавъ въ рабо-
ты-тѣ *си*, и той бѣше * отъ родъ-тъ на
4 Халева. И чу Давидъ въ пустынж-тж, че
5 Навалъ стрижеше овцы-тѣ си. И прово-
ди Давидъ десеть момъка, и рече Давидъ
на момцы-тѣ: Възлѣзте на Кармилъ, та
идѣте при Навала, и поздравѣте го въ
6 име-то ми. И да речете: Да си живъ!
миръ и на тебе, миръ и на домъ-тъ ти,
7 миръ и на всичко що имашь! И сега
чухъ че имашь стригачы: ето, овчари-тѣ
ти, които бѣхж съ насъ, не гы поврѣ-
дихмы, нито имъ ся нѣщо изгуби, прѣзъ
всичко-то врѣме въ което бѣхж на Кар-
8 милъ. Попытай момцы-тѣ си, и ще ти
кажжтъ. И сега нека намѣрятъ *тѣзи*
момци благодать прѣдъ очи-тѣ ти, защо-
то въ добръ день дойдохмы: дай, моля,
каквото ти дава ржка, на рабы-тѣ си, и
9 на сына си Давида. И дойдохж Давидо-
ви-тѣ момци та говорихж Навалу, спо-
редъ всичкы тѣзи думы въ име-то на
10 Давида, и прѣстанахж. Но Навалъ отго-
вори на Давидовы-тѣ рабы, и рече; Кой
е Давидъ? и кой е Іессеевъ-тъ сынъ?
много сж станали днесь раби-тѣ, които
11 бѣгатъ всякой отъ господаря си. И тъй
ще земж ли хлѣбъ-тъ си, и водж-тж си,
и заклано-то си, което заклахъ за стри-
гачы-тѣ си, та да *гы* дамъ на человѣцы
12 които не познавамъ отъ кадѣ сж? И вър-
нахж ся Давидови-тѣ момци на пжть-тъ
си, та си отидохж, и като дойдохж из-
13 вѣстихж му всичкы тѣзи думы. И рече
Давидъ на мжжіе-тѣ си: Прѣпашѣте вся-
кой мечъ-тъ си: и прѣпасахж всякой
мечъ-тъ си: така и Давидъ прѣпаса
мечъ-тъ си; и възлѣзохж вслѣдъ Давида
до четыри стотинъ мжжіе: а двѣстѣ о-
станахж при съсады-тѣ.
14 А единъ отъ момцы-тѣ извѣсти на А-
вигеж, Навалова-тж женж, и рече: Е-
то, Давидъ прати вѣстители отъ пусты-
нж-тж за да поздрави нашій-тъ госпо-
15 дарь, а той * люто имъ говори. Но тѣзи
мжжіе бѣхж много добри къмъ насъ, и
не ся поврѣдихмы, нито изгубихмы нѣ-
що, колкото врѣме ся дружихмы съ тѣхъ,
16 когато бѣхмы въ поле-то: Бѣхж като
стѣна около насъ и нощя и деня, прѣзъ
всичко-то врѣме въ което бѣхмы съ тѣхъ,
17 и пасѣхмы овцы-тѣ. И сега, познай и
виждь ты какво ще направишь; защото
зло-то ся изрече противъ господаря ни,
и противъ всичкый-тъ му домъ; понеже
е человѣкъ толкозь лошъ, щото никой
18 не може да му продума. Тогазь побърза
Авигея, та зѣ двѣстѣ хлѣба, и два мѣха
вино, и петь овцы приготвены, и петь
мѣры жито пържено, и сто грозда сухо
гроздіе, и двѣстѣ низанипцы смоквы, и
19 тури *гы* на ослы. И рече на момчета-та
си: Вървѣте прѣдъ мене: ето, азъ идж
слѣдъ васъ. Но на Навала, мжжа си, не

* *Или* кучешкый.

* *Евр.* нападнж връзъ тѣхъ.

20 обади. И като сѣдѣше тя на оселъ-тъ,
и слазяше подъ покровъ-тъ на горж-тж,
ето, Давидъ и мжжіе-тѣ му слазяхж къмъ
21 нея: и срѣщнж гы. А Давидъ бѣше реклъ:
Напраздно наистинж упазихъ всичко що
имаше той въ пустынж-тж, и не ся из-
туби ни едно отъ всичко що имаше: и
22 въздаде ми зло за добро. Така да напра-
ви Богъ на Давидовы-тѣ непріятели, и
така да приложи, ако до утрѣшнж-тж
зорж оставж отъ всичко що е негово
† единъ кракъ.
23 И като видѣ Авигея Давида, побърза,
та слѣзе отъ оселъ-тъ, и паднж прѣдъ
Давида на лице, та ся поклони доземи.
24 И припаднж на нозѣ-тѣ му, и рече: На
мене, *нека е* тая неправда, господарю
мой: и нека говори, моля, рабыня-та ти
въ уши-тѣ ти, и послушай слова-та на
25 рабынж-тж си. Нека не даде господарь-тъ
ми, моля, никакво вниманіе на този
лошъ человѣкъ, Навала: защото споредъ
име-то си, такъвъ е: ** Навалъ е име-то
му, и безуміе е съ него: а пакъ азъ
твоя-та рабыня, не видѣхъ момцы-тѣ на
26 господаря си, които си проводилъ. Сега
прочее, Господарю мой, живъ Господь
и жива душа-та ти, Господь тя удържа
отъ да влѣзешь въ кръвь, и да отмъстишь
съ ржкж-тж си: а сега врази-тѣ ти, и
тѣзи които искатъ зло на господаря ми,
27 нека сж като Навала. И сега този
†† подарокъ, който донесе твоя-та рабы-
ня на господаря си, нека ся даде на мом-
цы-тѣ които слѣдуватъ господаря ми.
28 Прости, моля, съгрѣшеніе-то на ра-
бынж-тж си: защото Господь несъмнѣнно
ще направи на господаря ми домъ твърдъ,
понеже господарь-тъ ми ратува бранн-тѣ
Господни, и зло не ся намѣри въ тебе
29 никога. Ако и да ся е дигналъ человѣкъ,
да тя гони, и да иска душж-тж ти, ду-
шж-та обаче на господаря ми ще бжде
вързана въ вързаницж-тж на живота при
Господа Бога твоего: а души-тѣ на не-
пріятели-тѣ ти, тѣхъ ще захвърли като
30 отъ срѣдъ пращж. И когато направи Гос-
подь на господаря ми по всичкы-тѣ бла-
гости които е говорилъ за тебе, и тя
31 постави управитель надъ Израиля, То-
газъ това да ти не бжде съблазнь, нито
прѣпъваніе сърдечно на господаря ми,
че си пролѣлъ неповиннж кръвь, или че
господарь-тъ ми е отмъстилъ самъ за
себе си: но когато Господь направи
добро на господаря ми, тогазъ помни
рабынж-тж си.
32 И рече Давидъ на Авигеж: Благосло-
венъ Господь Богъ Израилевъ, който тя
33 прати този день да мя посрѣщнешь. И
благословенъ съвѣтъ-тъ ти, и благосло-
вена ты, която мя упази този день да
не влѣзж въ кръвь и да си отмъстж съ
34 ржкж-тж си. Защото наистинж, живъ е
Господь Богъ Израилевъ, който мя въз-
брани отъ да ти сторж зло, ако не бѣ-
ше побързала да дойдешь да мя посрѣщ-
нешь, нѣмаше да остане Навалу до у-
трѣшнж-тж зорж нито единъ кракъ нѣ-
35 що. И зѣ Давидъ отъ ржкж-тж ѝ онова
що му бѣ донесла: и рече ѝ: Възлѣзь
въ домъ-тъ си съ миръ: виждь, послу-
шахъ гласъ-тъ ти, и пріехъ лице-то ти.
36 И дойде Авигея при Навала: и ето,
той имаше пиръ въ домъ-тъ си, като
пиръ царскый: и сърдце-то Навалово *бѣ-
ше* весело въ него, и той бѣше крайно
піянъ: заради това му не извѣсти нищо,
ни мало ни голѣмо до утрѣшнж-тж зорж.
37 Но на утрипь-тж като ся истрѣзви На-
валъ, исказа му жена-та му тѣзи рабо-
ты: и примрѣ сърдце-то му въ него, и
38 станж като камыкъ. И *слѣдъ* десеть дни
почти, порази Господь Навала и умрѣ.
39 И когато чу Давидъ че умрѣ Навалъ,
рече: Благословенъ Господь, който сж-
ди сждъ-тъ ми *за* поношеніе-то ми отъ
Навала, и възбрани рабъ-тъ си отъ зло-
то: и Навалова-тж злобж обърнж Гос-
подь на главж-тж му! И прати Давидъ
та говори на Авигеж, да ж земе за же-
40 нж за себе си. И дойдохж Давидови-тѣ
раби при Авигеж, въ Кармилъ, та ѝ го-
ворихж и рекохж: Давидъ ны прати при

---

† *Евр.* пикающій въ стѣнж.
** Безуменъ.
†† Благословеніе.

41 тебе, да тя земе за женѫ за себе си. И
станѫ та ся поклони съ лице-то си до-
земи, и рече: Ето, *нека е* рабыня-та ти
слугыня да мые нозѣ-тѣ на рабы-тѣ на
42 господаря си. И побърза Авигея, та ста-
нѫ и качи ся на осел-тъ, заедно съ петь
нейны момичета които отивахѫ вслѣдъ
неѭ: и отиде вслѣдъ Давидовы-тѣ вѣ-
43 стители, и станѫ му жена. Давидъ зѣ о-
ще и Ахиноамъ отъ Іезраель: и тѣзи
44 двѣ-тѣ бѣхѫ му жены. А Саулъ бѣше
далъ Михалѫ, дъщерѭ си, Давидовѫ-тѫ
женѫ, на Фалтія Лаисовъ-тъ сынъ, кой-
то бѣше отъ Галлимъ.

ГЛАВА 26.

1 А дойдохѫ Зифци-тѣ при Саула въ
Гаваѫ, и рекохѫ: Не крые ли ся Да-
видъ въ хълмъ-тъ Ехелѫ, срещѫ Іеси-
2 монъ? И станѫ Саулъ, та слѣзе въ Зиф-
скѫ-тѫ пустынѭ, и имаше съсъ себе си
три тысящи избранны мѫжіе отъ Изра-
иля, да търси Давида въ Зифскѫ-тѫ пу-
3 стынѭ. И расположи станъ-тъ си Саулъ
на хълмъ-тъ Ехелѫ, който е срещѫ Іе-
симонъ, при пѫть-тъ. А Давидъ сѣдѣше
въ пустынѭ-тѫ, и видѣ че Саулъ идѣше
4 отдирѣ му въ пустынѭ-тѫ. За това пра-
ти Давидъ съгледатели, та ся научи че
Саулъ наистинѫ дойде.
5 И станѫ Давидъ та дойде на мѣсто-то
дѣто Саулъ бѣше расположилъ станъ-тъ
си: и съгледа Давидъ мѣсто-то дѣто лѣ-
жеше Саулъ, и Авениръ Нировый сынъ
военачалникъ-тъ му. А Саулъ лѣжеше въ
оплотъ-тъ отъ кола-та, и людіе-тѣ бѣхѫ
6 расположени около него. Тогазь отго-
вори Давидъ и рече на Ахимелеха Хет-
теецъ-тъ, и на Ависея сынъ-тъ Саруинъ,
братъ-тъ на Іоава: Кой ще слѣзе съ ме-
не при Саула въ станъ-тъ? И рече Ави-
7 сей: Азъ ще слѣзѫ съ тебе. И тъй дой-
дохѫ Давидъ и Ависей прѣзъ нощь при
людіе-тѣ: и ето, Саулъ лѣжеше заспалъ
въ оплотъ-тъ отъ кола-та, и копіе-то му
забито въ земѭ-тѫ при главѫ-тѫ му: а
Авениръ и людіе-тѣ лѣжехѫ около него.
8 Тогазь рече Ависей Давиду: Богъ заклю-
чи днесь врагъ-тъ ти въ рѫкѫ-тѫ ти: и
сега да го поразѭ съ копіе-то дори до
земѭ-тѫ за еднъжь и нѣма да повторѭ
9 върхъ него. А Давидъ рече на Ависея:
Да го не погубишь: защото кой може
тури рѫкѫ на помазанника Господенъ и
10 да е неповиненъ? И рече още Давидъ:
Живъ Господь, Господь ще го порази:
или день-тъ му ще дойде, и ще умре:
или ще влѣзе въ брань, и ще ся свърши.
11 Да ми не бѫде отъ Господа, да турѭ
рѫкѫ на помазанника Господенъ! Но зе-
ми сега, молѭ, копіе-то което е при
главѫ-тѫ му, и кърчагъ-тъ съ водѫ-тѫ та
12 да си отидемъ. И тъй зѣ Давидъ копіе-
то и кърчагъ-тъ съ водѫ-тѫ отъ при гла-
вѫ-тѫ на Саула: та си отидохѫ, и ни-
кой не видѣ, и никой не усѣти, и никой
не ся събуди; защото всичкы-тѣ спѣхѫ,
понеже дълбокъ сънъ отъ Господа бѣ
падналъ на тѣхъ.
13 Тогазь минѫ Давидъ на срещѫ, та за-
станѫ на върхъ-тъ на горѫ-тѫ отъ да-
лечь: между тѣхъ имаше голѣмо раасто-
14 яніе. И извыка Давидъ къмъ людіе-тѣ, и
къмъ Авенира Нировъ-тъ сынъ, и гово-
рѣше: Не отговаряшь ли, Авенире? И
отговори Авениръ та рече: Кой си ты
15 дѣто выкашь къмъ царя? И рече Давидъ
Авениру: Не си ли мѫжъ ты? и кой е
подобенъ тебѣ между Израиля? а защо
не пазишь господаря си царь-тъ? поне-
же влѣзе единъ отъ людіе-тѣ да погуби
16 царя господарь-тъ ти. Не е добро това
нѣщо което стори ты: живъ Господь, вы
сте достойни за смърть, понеже не упа-
зихте господаря си, помазанникъ-тъ Го-
споденъ. И сега, вижте дѣ е копіе-то
на царя, и кърчагъ-тъ съ водѫ-тѫ които
17 бѣхѫ при главѫ-тѫ му: И позна Саулъ
гласъ-тъ Давидовъ, и рече: Твой-тъ
18 гласъ ли е, чадо мое Давиде? И Давидъ
рече: Мой-тъ гласъ е, господарю мой
царю. И рече: Защо господарь-тъ ми го-
ни така рабъ-тъ си? какво съмь сторилъ?
19 или какво зло *има* въ рѫкѫ-тѫ ми? И
сега нека чуе, молѭ, господарь-тъ ми
царь-тъ думы-тѣ на рабъ-тъ си: Ако
Господь тя подигнѫ противъ мене, нека

пріеме жъртвѫ; но ако сѫ человѣческы
синове, тѣ *нека бѫдѫтъ* проклѣти прѣдъ
Господа: защото мя испаднѫхѫ днесь да
нѣмамъ съобщеніе въ наслѣдіе-то Гос-
подне, и казватъ *ми:* Иди, служи на
20 други богове. И сега, нека не падне
кръвь-та ми на земѭ-тѫ прѣдъ Господа;
защото царь-тъ Израилевъ е излѣзлъ да
търси единѫ бълхѫ, като кога гони нѣкой
еребицѫ въ горы-тѣ.
21 И рече Саулъ: Съгрѣшихъ: върни ся,
чадо мое Давиде: защото нѣма вече да
ти сторѭ зло, понеже душа-та ми быде
днесь многоцѣнна прѣдъ твои-тѣ очи:
ето, безуміе сторихъ и голѣмѫ погрѣшкѫ
22 направихъ. И отговори Давидъ, и рече:
Ето царско-то копіе: и нека мине единъ
23 отъ момцы-тѣ и да го земе. А Господь
да отдаде всякому споредъ правда-тѫ
му, и споредъ вѣрность-тѫ му; защото
тя прѣдаде Господь днесь въ рѫкѫ-тѫ
ми, но азъ не рачихъ да турѭ рѫкѫ-тѫ
24 си на помазанника Господенъ. Ето про-
чее, както животъ-тъ ти быде днесь мно-
гоцѣненъ прѣдъ очи-тѣ ми, така и мой-тъ
животъ нека бѫде многоцѣненъ прѣдъ
очи-тѣ на Господа, и той да мя избави
25 отъ всичкы-тѣ скърби. Тогазъ рече Са-
улъ Давиду: Да си благословенъ, чадо
мое Давиде! ты непрѣмѣнно ще извър-
шишь *великы дѣла*, и наистинѫ ще ся
прѣукрѣпишь. И Давидъ си отиде въ
пѫть-тъ си, а Саулъ ся върнѫ на мѣ-
сто-то си.

ГЛАВА 27.

1 И рече Давидъ въ сърдце-то си: Най
сетнѣ ще погынѫ единъ день отъ рѫкѫ-
тѫ на Саула: нѣма по добро за мене, о-
свѣнь да ся отървѫ поскоро въ Филис-
тимскѫ-тѫ земѭ: тогазъ ще ся отчае
Саулъ отъ мене, *и ще ся напусти* да
мя не търси вече по всичкы-тѣ прѣдѣлы
на Израиль: така ще ся отървѫ отъ рѫ-
2 кѫ-тѫ му. И станѫ Давидъ, та прѣминѫ
той и шесть-тѣ стотинъ мѫжіе конто
бѣхѫ съ него, при Анхуса Маоховъ-тъ
3 сынъ, царя на Геѳъ. И останѫ Давидъ
съ Анхуса въ Геѳъ, той и мѫжіе-тѣ му,
всякой съ домородіе-то си, *и* Давидъ съ
двѣ-тѣ си жены, Ахиноамъ Іезраелянкѫ-
тѫ, и Авигеѭ Кармилчанкѫ-тѫ Наваловѫ-
4 тѫ женѫ. И извѣстихѫ Саулу че побѣгнѫ
Давидъ въ Геѳъ: за това не го потърси
вече.
5 И рече Давидъ Анхусу: Ако съмь на-
мѣрилъ сега благодать прѣдъ очи-тѣ ти,
нека ми ся даде мѣсто въ нѣкой отъ пол-
скы-тѣ градове, да сѣдѭ тамъ: и защо
да сѣди рабъ-тъ ти съ тебе въ царскый-тъ
6 градъ? И даде му Анхусъ въ този день
Сиклагъ: за това Сиклагъ останѫ на Іу-
7 дины-тѣ царіе *и* до днесь. А число-то
на дни-тѣ, колкото сѣдѣ Давидъ въ зе-
мѭ-тѫ на Филистимцы-тѣ, бѣ една го-
дина и четыри мѣсеца.
8 А възлазяше Давидъ и мѫжіе-тѣ му,
та нападахѫ върхъ Гессурійцы-тѣ, Ге-
зрейцы-тѣ, и Амаличаны-тѣ: защото тѣ
бѣхѫ отъ старо врѣме жители на земѭ-
тѫ, отъ входъ-тъ на Суръ, и дори до Е-
9 гипетскѫ-тѫ земѭ. И поразяваше Да-
видъ земѭ-тѫ, и не оставяше живъ ни
мѫжъ ни женѫ: и земаше овцы, и гове-
да, и ослы, и камилы, и дрехы: и като
10 ся връщаше, дохождаше при Анхуса. И
говорѣше Анхусъ *Давиду:* Дѣ напра-
вихте нападеніе днесь? И отговаряше
Давидъ: Къмъ югъ на Іудѫ, и къмъ югъ
на Іераменлцы-тѣ, и къмъ югъ на Кеней-
11 цы-тѣ. И ни мѫжъ нито женѫ не оста-
вяше Давидъ живъ, да донесѫтъ въ Геѳъ,
и думаше: Да не бы да възвѣстятъ про-
тивъ насъ, и кажѫтъ: Така прави Да-
видъ. И такъвъ бѣше обычай-тъ му,
прѣзъ всичкы-тѣ дни колкото сѣдѣ въ
12 Филистимскѫ-тѫ земѭ. И вѣрваше Ан-
хусъ Давида, и казуваше: Той направи
себе си съвсѣмъ омразенъ на людіе-тѣ
си Израиля; заради това ще ми бѫде
рабъ выняги.

ГЛАВА 28.

1 Въ онѣзи дни събрахѫ Филистимци-тѣ
войнства-та си за да излѣзѫтъ да напра-
вятъ бой противъ Израиля. И рече Ан-

хусъ Давиду: Да знаешь извѣстно, че ще
излѣзешь съ мене на бой-тъ, ты и мж-
2 жіе-тѣ ти. И рече Давидъ Анхусу: Ты на-
истина ще познаешь що ще да направи
рабъ-тъ ти: И рече Анхусъ Давиду: За-
ради това ще тя направя стражъ на
главж-тж ми за всегда.
3 А Самуилъ умрѣ, и всичкый Израиль го
оплака, и погребе го въ Рама градъ-тъ
му. И испадиль бѣ Саулъ отъ мѣсто-то
бѣсовъпрошатели-тѣ и вълшебницы-тѣ.
4 И тъй събрахж ся Филистимци-тѣ купно
и дойдохж та расположихж станъ-тъ си
въ Сунамъ: и събра Саулъ всичкый И-
зраиль, та расположихж станъ-тъ си въ
5 Гелвуѐ. И когато видѣ Саулъ станъ-тъ
на Филистимцы-тѣ, уплаши ся, и растре-
6 пера ся сърдце-то му твърдѣ много. И
попыта Саулъ Господа; но Господь не
му отговори, нито чрѣзъ съница, нито
чрѣзъ Уримъ-тъ, нито чрѣзъ пророцы.
7 Тогазь рече Саулъ на рабы-тѣ си: По-
търсѣте ми женж бѣсовъпрошателкж, за
да идж при нея, и да ж попытамъ. И
раби-тѣ му рекохж му: Ето, *има* въ Ен-
доръ една жена бѣсовъпрошателка.
8 И прѣлячи ся Саулъ, и облѣче другы
дрехы, и отиде той и двама мжжіе съ
него та дойдохж при женж-тж прѣзъ
нощь: и рече: Почародѣйствувай ми,
молж, чрѣзъ бѣсовъпрошеніе, и възведи
9 ми когото ти рекж. И рече му жена-та:
Ето, ты знаешь що направи Саулъ, какъ
истрѣби бѣсовъпрошатели-тѣ и вълшеб-
ницы-тѣ отъ мѣсто-то: защо сега вприм-
10 чашь животъ-тъ ми, да ми умъртвятъ? И
заклѣ ѝ ся Саулъ въ Господа, и рече:
Живъ Господь, нѣма да ти ся случи ни-
11 какво зло за това. Тогазь рече жена-та:
Кого да ти възведж? И рече: Самуила
ми възведи.
12 И когато видѣ жена-та Самуила, из-
выка съ голѣмъ гласъ: и говори жена-та
Саулу, и рече: Защо мя излъга ты? и
13 ты си Саулъ. И рече ѝ царь-тъ: Не бой
ся; но какво видѣ ты? И рече жена-та
Саулу: Богове видѣхъ които излазяхж
14 изъ земж-тж. И рече ѝ: Какъвъ е о-
бразъ-тъ му: А тя рече: Единъ старецъ
възлазя, и е обвитъ съ мантіж, И позна
Саулъ че бѣше Самуилъ, и наведе ся съ
15 лице-то доземи, та ся поклони: И рече
Самуилъ Саулу: Защо ми досади ты, и
мя направи да възлѣзж? И рече Саулъ:
Нахождамъ ся въ голѣмо утѣсненіе; за-
щото Филистимци-тѣ ратуватъ противъ
мене, а Богъ ся отдалечи отъ мене, и
не ми отговаря вече, нито чрѣзъ про-
роцы, нито чрѣзъ съница: за това тя
повыкнахъ да ми обадишь що да правж.
16 Тогазь рече Самуилъ: А защо мя пы-
ташь, като Господь ся е отдалечилъ отъ
17 тебе, и тя е станалъ непріятель? Ето,
Господь си направи, както бѣ говорилъ
чрѣзъ мене; защото раздра Господь
царство-то отъ ржкж-тж ти, и го даде
18 на ближній-тъ ти Давида. Понеже ты ся
не покори на гласъ-тъ Господень, нито
извърши голѣмый-тъ неговъ гнѣвъ върхъ
Амалика, заради това Господь ти напра-
19 ви това нѣщо въ този день. И ще прѣ-
даде Господь Израиля съ тебе въ ржк-
кж-тж на Филистимцы-тѣ: и утрѣ ты и
синове-тѣ ти *ще бждете* съ мене: и
станъ-тъ Израилевъ ще прѣдаде Господь
въ ржкж-тж на Филистимцы-тѣ.
20 Тогазь падна Саулъ тутакси цѣлъ про-
стрѣнъ на земж-тж; защото ся много у-
плаши отъ Самуиловы-тѣ думы и сила
нѣмаше въ него, понеже не бѣ ялъ хлѣбъ
21 всичкый-тъ день, и всичкж-тж нощь. И
дойде жена-та при Саула и видѣ го че
бѣше много смутенъ, и рече му: Ето ра-
быня-та ти послуша гласъ-тъ ти, турихъ
животъ-тъ си въ ржкж-тж си, и поко-
рихъ ся на твои-тѣ думы, които ми ты
22 говори. Сега прочее послушай и ты, мо-
лж, гласъ-тъ на рабынж-тж си, и нека
турж малко хлѣбъ прѣдъ тебе: та яждь,
за да пріемешь силж, понеже отивашь
23 на пжть. Но не щѣше, и думаше: Не щж
да ямъ. Раби-тѣ му обаче съ женж-тж на-
едно принудихж го, та послуша гласъ-тъ
имъ: и станж отъ земж-тж, та сѣднж на
24 постелкж-тж. А жена-та имаше хранена
юницж въ кжщж-тж: и побърза, та ж
закла: и зѣ брашно, та замѣси, и испе-
25 че отъ него бесквасны питы: И донесе

прѣдъ Саула и прѣдъ рабы-тѣ му, та я-
доха. И станаха та си отидоха прѣзъ
оназм нощь.

ГЛАВА 29.

1 И събраха Филистимци-тѣ всичкы-тѣ
си войнства въ Афекъ: а Израиляни-тѣ
расположиха станъ-тъ си при изворъ-тъ
2 който е въ Іезраель. И Филистимскы-тѣ
войводы заминуваха съсъ стотины и съ
тысящы: а Давидъ и мѫжіе-тѣ му идѣха
3 отзирѣ съ Анхуса. И рекоха Филистим-
скы-тѣ началници: Що щатъ *тука* тѣзи
Евреи? И рече Анхусъ на Филистим-
скы-тѣ началницы: Не е ли тойзи Да-
видъ рабъ-тъ на Саула царя Израилевъ,
който быде съ мене прѣзъ тѣзи дни, или
годины? и не намѣрихъ въ него никаква
грѣшка отъ както е припадналъ *при*
4 *мене* до този день. И негодуваха про-
тивъ него Филистимскы-тѣ началници и
рекоха му Филистимскы-тѣ началници:
Испроводи тогозь человѣка, и нека ся
върне на мѣсто-то си което му си опрѣ-
дѣлилъ, и да не слѣзе съ насъ въ бой-тъ,
да не бы да ни стане въ бой-тъ против-
никъ, защото какъ бы ся примирилъ той
съ господаря си? не съ главы-тѣ ли на
5 тѣзи мѫжіе? Не е ли той Давидъ, за ко-
гото пѣеха взаимно въ ликове-тѣ, и го-
ворѣха: Саулъ порази тысящы-тѣ си, а
Давидъ тмы-тѣ си?
6 Тогазь повыка Анхусъ Давида, та му
рече: Живъ Господь, наистина ты быде
правъ, и исходъ-тъ ти и входъ-тъ ти съ
мене въ стана-тъ е угоденъ прѣдъ очи-
тѣ ми; защото зло не намѣрихъ въ тебе,
отъ който день си дошелъ при мене до-
ри до този день; но прѣдъ очи-тѣ на
7 войводы-тѣ не си ты угоденъ. Сега про-
чее върни ся та иди съ миръ, за да не
нанесешь неугодность въ Филистимскы-тѣ
8 войводы. И рече Давидъ Анхусу: Но що
сымь направилъ? и що намѣри ты въ
рабъ-тъ си отъ който день сымь прѣдъ
тебе до този день, та да не ида да ра-
тувамъ противъ непріятели-тѣ на госпо-
9 даря си царь-тъ? И отговори Анхусъ и
рече Давиду: Зная че си угоденъ прѣдъ
очи-тѣ ми, като ангелъ Божій: но Фи-
листимскы-тѣ началници рекоха: Да не
10 възлѣзе той съ насъ въ бой-тъ. Сега про-
чее стани утрѣ рано, съ рабы-тѣ на го-
сподаря си, които дойдоха съ тебе: и
като станете утрѣ рано, тутакси като ви
ся разсъмне, идѣте си.
11 И стана рано на утриньта Давидъ, и
мѫжіе-тѣ му, за да си идѫтъ, да ся вър-
нѫтъ въ Филистимска-та земя. А Фи-
листимци-тѣ възлѣзоха въ Іезраель.

ГЛАВА 30.

1 И когато Давидъ и мѫжіе-тѣ му влѣ-
зоха въ Сиклагъ въ третій-тъ день, А-
маличани-тѣ бѣха направили нападеніе
въ южна-та страна, и въ Сиклагъ, и
поразили бѣха Сиклагъ и изгорили го
2 бѣха съ огнь. И заплѣнили бѣха жены-тѣ
които бѣха въ него: отъ мало до голѣ-
мо не умъртвиха никого, но зѣха *ты*,
3 та отидоха въ пѫть-тъ си. А Давидъ и
мѫжіе-тѣ му дойдоха въ градъ-тъ, и е-
то, *бѣше* изгоренъ съ огнь: и жены-тѣ
имъ, и синове-тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ
4 заплѣнены. Тогазь Давидъ и людіе-тѣ
които бѣха съ него възвысиха гласъ-тъ
си та плакаха, додѣ не имъ остана вече
5 сила да плачѫтъ. Така и двѣ-тѣ жены
на Давида быдоха заплѣнены, Ахиноамъ
Іезраелянка-та, и Авигея жена-та на На-
6 вала Кармилецъ-тъ. И оскърби ся Да-
видъ много, защото людіе-тѣ говорѣха
съ каменіе да го убіѭтъ, понеже душа-та
на всичкы-тѣ людіе бѣше прѣогорчена,
всякой за синове-тѣ си и за дъщери-тѣ
си: а Давидъ ся укрѣпи въ Господа Бо-
га своего.
7 И рече Давидъ на Авіаеара священ-
ника, Ахимелеховый-тъ сынъ: Донеси
ми тукъ, моля, ефодъ-тъ. И донесе А-
8 віаеаръ ефодъ-тъ при Давида. И попыта
Давидъ Господа, и рече: Да гоня ли
слѣдъ този пълкъ? ще гы стигна ли?
А той му рече: Гони; защото наистина
ще стигнешь, и непрѣмѣнно ще отър-
9 вешь *всичко*. Тогазь отиде Давидъ, той

и шесть-тѣ стотинъ мѫжіе които бѣхѫ
съ него, та дойдохѫ до потокъ-тъ Во-
10 соръ, дѣто останали-тѣ ся спрѣхѫ: А
Давидъ самъ и четырстотинъ мѫжіе
гонихѫ; понеже останахѫ назадъ двѣстѣ,
които уморени не можахѫ да прѣминѫтъ
потокъ-тъ Восоръ.
11 И намѣрихѫ человѣкъ Египтянинъ въ
поле-то, и доведохѫ го при Давида: и
дадохѫ му хлѣбъ, и яде, и напоихѫ го
12 съ водѫ; И дадохѫ му единѫ часть отъ
низанницѫ смоквы, и два грозда сухо гро-
здіе, та яде и върнѫ ся духъ-тъ му въ
него; защото не бѣше ялъ хлѣбъ нито
бѣше пилъ водѫ, три дни и три нощи.
13 И рече му Давидъ: Чій си? и отъ дѣ си?
И рече: Отрокъ сьмь Египтянинъ, рабъ
на единъ Амаликчанинъ: и остави мя го-
сподарь-тъ ми, понеже ся разболѣхъ три
14 дни сега. Ный направихмы нападеніе въ
южнѫ-тѫ странѫ на Хереѳцы-тѣ, и въ
страны-тѣ на Іудѫ, и въ южнѫ-тѫ стра-
нѫ на Халева: и исгорихмы Сиклагъ съ
15 огнь. И рече му Давидъ: Можешь ли да
мя низведешь къмъ този пълкъ? А той
рече: Закълни ми ся въ Бога, че нѣма
да мя умъртвишь, нито ще мя прѣдадешь
въ рѫкѫ-тѫ на господаря ми, и ще тя
низведѫ при този пълкъ.
16 И когато го низведе, ето, тѣ *бѣхѫ*
распърснати по лице-то на всичко-то
мѣсто, та ядѣхѫ, и піяхѫ, и веселѣхѫ ся,
заради всичкы-тѣ голѣмы користи които
зѣхѫ отъ Филистимскѫ-тѫ земіѫ, и отъ
17 Іудинѫ-тѫ земіѫ. И удари гы Давидъ отъ
зорѫ-тѫ дори до вечерь-тѫ на утрѣш-
ный-тъ день: и не ся избави нито единъ
отъ тѣхъ, освѣнь четырстотинъ момци,
които сѣдѣхѫ на камилы, и побѣгнахѫ.
18 И отърва Давидъ все що бѣхѫ зѣли А-
маликчани-тѣ: и двѣ-тѣ си жены отърва
19 Давидъ. И не имъ ся изгуби ни мало ни
голѣмо, ни синове ни дъщери, ни ко-
рысть, ни нищо отъ колкото бѣхѫ зѣли
20 отъ тѣхъ: всичко-то върнѫ Давидъ. И зѣ
Давидъ всичкы-тѣ овцы и говеда, *и ка-
то гы* карахѫ прѣдъ другы-тѣ скотове,
говорѣхѫ: Тѣзи сѫ Давидовы-тѣ корысти.
21 И дойде Давидъ при двѣстѣ-тѣ мѫжіе,
които бѣхѫ изнемощѣли та не могохѫ да
идѫтъ слѣдъ Давида, за това гы бѣ оста-
вилъ на потокъ-тъ Восоръ: и излѣзохѫ
да посрѣщнѫтъ Давида и да посрѣщнѫтъ
людіе-тѣ които бѣхѫ съ него; и когато ся
приближи Давидъ при людіе-тѣ, поздра-
22 ви гы. И отговорихѫ всичкы-тѣ лоши и
развращенни мѫжіе отъ които бѣхѫ хо-
дили съ Давида, и рекохѫ: Понеже тѣ
не дойдохѫ съ насъ, не щемъ да имъ да-
демъ отъ корысти-тѣ които отървахмы,
освѣнь на всякого женѫ-тѫ му, и чада-
та му: и нека *гы* земѫтъ, та нека си о-
23 тидѫтъ. Но Давидъ рече: Не правѣте
така, братіе мои, за онѣзи нѣща, които
ни даде Господь, който ны упази, и прѣ-
даде въ рѫкѫ-тѫ ни пълкъ-тъ който бѣ
24 дошелъ противъ насъ. И кой ще вы по-
слуша въ тази работѫ? но споредъ
дѣлъ-тъ на слазящій-тъ въ бой-тъ, така
ще бѫде и дѣлъ-тъ на сѣдящій-тъ при
25 съсѫды-тѣ: равно ще ся дѣлятъ. И ста-
нѫ *така* отъ онзи день и послѣ: и на-
прави това законъ и повелѣніе въ Изра-
иля до този день.
26 А когато дойде Давидъ въ Сиклагъ,
проводи отъ тѣзи корысти на Іудины-тѣ
старѣйшины, на пріятели-тѣ си, и рече:
Ето вамъ благословеніе, отъ корысти-тѣ
27 на врагове-тѣ Господни: *Проводи* на о-
нѣзи които *живѣѣхѫ* въ Веѳиль, и на
онѣзи въ южній Рамоѳъ, и на онѣзи въ
28 Іаѳиръ, И на онѣзи въ Ароиръ, и на о-
нѣзи въ Сифмоѳъ, и на онѣзи въ Есѳе-
29 мо, И на онѣзи въ Рахалъ, и на онѣзи
въ градища-та на Іерамеилцы-тѣ, и на
30 онѣзи въ градища-та на Кенейцы-тѣ, И
на онѣзи въ Хормѫ, и на онѣзи въ Хо-
31 расанъ, и на онѣзи въ Аоахъ, И на о-
нѣзи въ Хевронъ, и на всичкы-тѣ мѣ-
ста, по които Давидъ ходѣше, той и мѫ-
жіе-тѣ му.

ГЛАВА 31.

1 А Филистимци-тѣ правѣхѫ брань про-
тивъ Израиля: и побѣгнахѫ Израилеви-
тѣ мѫжіе, отъ лице-то на Филистимцы-
тѣ, и паднахѫ убити въ гора-тѫ Гелвуѐ.

2 И стигнахѫ Филистимци-тѣ Саула и сы-
нове-тѣ му: и поразихѫ Филистимци-тѣ
Іонаѳана, и Авинадава, и Мелхисуя, Са-
3 уловы-тѣ сынове. И натегнуваше битва-
та върхъ Саула, и получихѫ го стрѣлци-
тѣ мѫжіе: и ранни ся тежко отъ стрѣл-
4 цы-тѣ. И рече Саулъ на орѫженосеца
си: Истъргни мечь-тъ си, та мя прободи
съ него: за да не дойдѫтъ тѣзи необрѣ-
зани та мя прободѫтъ, и ся поругаѭтъ
съ мене. Но орѫженосецъ-тъ му не ра-
чеше, защото много ся боеше. За това
зѣ Саулъ мечь-тъ, та падна върхъ него.
5 И като видѣ орѫженосецъ-тъ му че умрѣ
Саулъ, падна и той на мечь-тъ си, и у-
6 мрѣ съ него. Така умрѣ Саулъ, и три-
ма-та му сынове, и орѫженосецъ-тъ му,
и всичкы-тѣ му мѫжіе наедно въ са-
мый-тъ онзи день.
7 И Израилеви-тѣ мѫжіе, които бѣхѫ от-
татакъ долъ-тъ и оттатакъ Іорданъ, като
видѣхѫ че бѣгахѫ Израилеви-тѣ мѫжіе, и
че Саулъ и сынове-тѣ му измрѣхѫ, остави-
хѫ градове-тѣ та побѣгнахѫ: а Филистим-
ци-тѣ дойдохѫ и ся населихѫ въ тѣхъ.
8 И на утрѣшный-тъ день, когато дой-
дохѫ Филистимци-тѣ да съблѣкѫтъ уби-
ты-тѣ, намѣрихѫ Саула и трима-та му
9 сынове паднали на гора-та Гелвуѐ. И
отсѣкохѫ глава-та му, и извадихѫ орѫ-
жія-та му, и распратихѫ по Филистим-
ска-та земѧ наоколо, за да раздадѫтъ
извѣстіе въ домъ-тъ на идолы-тѣ си, и
10 между людіе-тѣ. И турихѫ орѫжія-та му
въ домъ-тъ на Астарты-тѣ, и обѣсихѫ
тѣло-то му на стѣнѫ-тѫ на Веѳсанъ.
11 А като чухѫ жители-тѣ на Іависъ-га-
лаадъ за това, което направихѫ Фили-
12 стимци-тѣ Саулу, Станахѫ всичкы-тѣ
силни мѫжіе, та ходихѫ всичкѫ-тѫ нощь,
и зѣхѫ тѣло-то на Саула и тѣла-та на
сынове-тѣ му отъ стѣнѫ-тѫ на Веѳсанъ,
и дойдохѫ въ Іависъ, та гы изгорихѫ
13 тамо. И зѣхѫ кости-тѣ имъ та гы зако-
пахѫ подъ дърво-то въ Іависъ, и пости-
хѫ седмь дни.

ВТОРА КНИГА НА ЦАРІЕ-ТѢ,

ИЛИ

Втора Книга на Самуила.

ГЛАВА 1.

1 А слѣдъ смърть-тѫ на Саула, като ся
върнѫ Давидъ отъ пораженіе-то на Ама-
личаны-тѣ, сѣдѣ Давидъ въ Сиклагъ два
2 дни. А въ третій-тъ день, ето, дойде че-
ловѣкъ изъ станъ-тъ, отъ при Саула съ
раздраны дрехы, и прьсть на главѫ-тѫ
му: и като влѣзе при Дадида, падна на
3 земѧ-тѫ, та ся поклони. И рече му Да-
видъ: Отъ дѣ идешь? А той му рече:
Азъ ся отървахъ отъ Израилевый-тъ
4 станъ. И рече му Давидъ: Какво станѫ?
кажи ми, молѭ. И отговори: Побѣгнѫ-
хѫ людіе-тѣ отъ бой-тъ, и мнозина даже
отъ людіе-тѣ паднѫхѫ, и умрѣхѫ; умрѣ-
5 хѫ още и Саулъ и Іонаѳанъ сынъ му. И
рече Давидъ на момъка който му извѣ-

стяваше: Какъ знаешь че умрѣ Саулъ и
6 Іонаөанъ сынъ му? И рече онзи момъкъ
който му извѣстяваше: Намѣрихъ ся по
случаю въ гора-та Гелвуѐ, и ето, Саулъ
бѣше ся подпрѣлъ на копіе-то си, и е-
то, колесницы-тѣ и конници-тѣ го при-
7 стигнуваха. И като погледна отдирѣ си,
видѣ мя, и повыка мя. И отговорихъ:
8 Ето мя. И рече ми: Кой си ты? И от-
говорихъ му: Амаличанинъ сьмь азъ.
9 Пакъ ми рече: Нападни на мене, моля,
та мя убій; защото помраченіе мя обзѣ,
понеже животъ-тъ ми е още всичкый въ
10 мене. И тъй застанахъ върхъ него, и го
убихъ: понеже бѣхъ увѣренъ че не мо-
жаше да живѣе като падна: и взехъ вѣ-
нецъ-тъ, който бѣше на глава-та му, и
гривна-та която бѣше на рака-та му,
та гы донесохъ тукъ при господаря си.
11 Тогазь хвана Давидъ дрехы-тѣ си, та
гы раздра: така и всичкы-тѣ мажіе кои-
12 то бѣха съ него. И жалиха, и плакаха,
и постиха до вечерь-та за Саула, и за
Іонаөана сына му, и за людіе-тѣ Госпо-
дни, и за домъ-тъ Израилевъ, защото
паднаха отъ мечъ.
13 А Давидъ рече на момъка който му извѣ-
стяваше: Отъ дѣ си ты? И отговори: Азъ
сьмь сынъ на единъ пришлецъ Амалича-
14 нинъ. И рече му Давидъ: Какъ ся не убоя
ты, да прострешь рака-та си за да убіешь
15 помазанника Господень? И повыка Да-
видъ едного отъ момцы-тѣ и рече: При-
стапи, нападни върхъ него. И порази го,
16 и умрѣ. И рече му Давидъ: Кръвь-та ти
на глава-та ти; защото уста-та ти сви-
дѣтелствуваха противъ тебе, като рече:
Азъ убихъ помазанника Господень.
17 И плака Давидъ този плачъ за Сау-
18 ла, и за сына му Іонаөана. (И заржча да
научатъ Іудины-тѣ синове *тази пѣснь
на* Лжкъ-тъ: ето, писана е въ книга-та
на Праведный-тъ.)
19 О Израилева славо, на высокы-тѣ си
мѣста устрѣлена!
Какъ паднаха силни-тѣ!
20 Не възвѣстявайте въ Геөъ,
Не проповѣдвайте по улицы-тѣ на Аска-
лонъ,
За да ся не зарадватъ Филистимскы-тѣ
дъщери,
За да ся не развеселятъ дъщери-тѣ на
необрѣзаны-тѣ.
21 Горы, които сте въ Гелвуѐ, *нека* нѣма
роса, нито дъждь, на васъ,
Нито нивы които даватъ начаткы:
Защото тамъ бѣ захвърленъ щитъ-тъ на
крѣпкы-тѣ,
Сауловый-тъ щитъ, *като* че не е былъ
помазанъ съ елей.
22 Отъ кръвь-та на убиты-тѣ,
Отъ лой-тъ на крѣпкы-тѣ,
Лжкъ-тъ Іонаөановъ не ся връщаше на-
задъ,
И мечъ-тъ Сауловъ не ся връщаше празд-
денъ.
23 Саулъ и Іонаөанъ,
Любезни-тѣ и рачители-тѣ въ жи-
вотъ-тъ си,
И въ смърть-та си не ся раздвоиха:
Бѣха по лекы отъ орлы-тѣ,
По силни отъ львове-тѣ.
24 Израилевы дъщери, плачѣте за Саула,
Който вы облачаше въ червено съ укра-
шенія,
Който туряше златны украшенія по дре-
хы-тѣ ви.
25 Какъ паднаха силни-тѣ всрѣдъ бой-тъ!
Іонаөане, удареный на высокы-тѣ си
мѣста!
26 Прѣскърбенъ сьмь за тебе, брате мой
Іонаөане!
Рачителенъ ми бѣше ты:
Твоя-та любовь къмъ мене бѣше чу-
десна:
Прѣвъсхождаше любовь-та на жены-тѣ.
27 Какъ паднаха силни-тѣ,
И погынаха оржжія-та на бой-тъ!

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ това попыта Давидъ Господа,
и рече: Да възлѣза ли въ нѣкой отъ
Іудины-тѣ градове? И Господь рече:
Възлѣзь. И рече Давидъ: Дѣ да възлѣ-
2 за? А той му рече: Въ Хевронъ. И тъй
възлѣзе тамъ Давидъ и двѣ-тѣ му жены,
Ахиноамъ Іезраелянка-та, и Авигея же-

3 жена-та на Навала Кармилецъ-тъ. И мѫ-
жіе-тѣ които бѣхѫ съ него възведе Да-
видъ, всякого съ домородіе-то му: и на-
4 селихѫ ся въ Хевронскы-тѣ градове. И
дойдохѫ Іудини-тѣ мѫжіе, та помазахѫ
тамъ Давида за царь надъ Іудиный-тъ
домъ.
И извѣстихѫ Давиду, и рекохѫ: мѫ-
жіе-тѣ на Іависъ-галаадъ бѣхѫ, които
5 погребохѫ Саула. И прати Давидъ вѣс-
тители при мѫжіе-тѣ на Іависъ-галаадъ,
и рече имъ: Да сте благословени отъ
Господа, защото направихте тази ми-
лость на господаря си, на Саула, и по-
6 гребохте го! Сега прочее да направи
Господь вамъ милость и истинѫ! така и
азъ ще ви въздамъ тази добринѫ, поне-
7 же направихте това нѣщо. Сега прочее,
нека ся укрѣпятъ рѫцѣ-тѣ ви и бѫдѣте
мѫжественни; защото господарь-тъ ви
Саулъ умрѣ, а Іудиный домъ помазахѫ
8 мене царь надъ себе си. Но Авениръ,
Нировый сынъ, Сауловъ-тъ военачал-
никъ, зѣ Исвосоея, Сауловъ-тъ сынъ,
9 та го заведе въ Маханаимъ, И направи го
царь надъ Галаадъ, и надъ Асурцы-тѣ,
и надъ Іезраелцы-тѣ, и надъ Ефрема,
надъ Веніамина, и надъ всичкый Израиль.
10 На четыридесеть годинъ бѣше Исво-
сеей Сауловый сынъ, когато станѫ царь
надъ Израиля: и царува двѣ годины: но
11 Іудиный домъ послѣдува Давида. И чи-
сло-то на дни-тѣ, въ които царува Да-
видъ въ Хевронъ, надъ Іудиный домъ,
бѣхѫ седмь годины и шесть мѣсеци.
12 И тъй излѣзе Авениръ Нировый сынъ,
и раби-тѣ на Исвосеея, сына Саулова,
13 изъ Маханаимъ, въ Гаваонъ. И Іоавъ Са-
руиный сынъ, и раби-тѣ Давидови, из-
лѣзохѫ та ся посрѣщнахѫ близу при во-
доемъ-тъ на Гаваонъ: и сѣднахѫ едни-тѣ
отсамъ водоемъ-тъ, а другы-тѣ оттатакъ
14 водоемъ-тъ. И рече Авениръ Іоаву: Не-
ка станатъ сега момци-тѣ, и да поигра-
ѭтъ прѣдъ насъ. И рече Іоавъ: Нека
15 станатъ. И тъй станахѫ та прѣминахѫ
на четъ, дванадесеть отъ Веніамина, отъ
странѫ-тѫ на Исвосеея, сына Саулова,
16 и дванадесеть отъ Давидовы-тѣ рабы. И
хванахѫ всякой ближній-тъ си за гла-
вѫ-тѫ, та прѣкара ножъ-тъ си въ ре-
бро-то на ближній-тъ си, и паднахѫ за-
едно: за то онова мѣсто ся нарече,
17 *Хелкаеъ-ассуримъ, което е Гаваонъ. И
станѫ сраженіе-то много жестоко въ он-
зи день: и Авениръ и Израилеви-тѣ мѫ-
жіе ся побѣдихѫ отъ Давидовы-тѣ рабы.
18 И тамо бѣхѫ трима-тѫ Саруини сыно-
ве: Іоавъ и Висей и Асаилъ: а Аса-
илъ бѣ лекъ въ нозѣ-тѣ, като една отъ
19 полскы-тѣ сърны. И погнѫ Асаилъ слѣдъ
Авенира: и като тичаше, не свърнѫ ни
на дѣсно, ни на лѣво, отъ слѣдъ Аве-
20 нира. И погледнѫ Авениръ отзадѣ си, и
рече: Ты ли си, Асаиле? А той отго-
21 вори: Азъ. И рече му Авениръ: Свърни
ты на дѣсно или на лѣво, та хвани нѣкого
отъ момцы-тѣ, и земи за себе си всеору-
жіе-то му. Но не рачи Асаилъ да свър-
22 не отъ слѣдъ него. И пакъ рече Авениръ
Асаилу: Върни ся отъ слѣдъ мене: защо
да тя ударѭ до земѭ-тѫ? какъ ще дигнѫ
тогазь лице-то си къмъ Іоава брата ти?
23 Но не рачи да ся върне: за това го по-
рази Авениръ съсъ задньо-то на копіе-
то *си* въ коремъ-тъ, и излѣзе копіе-то
отъ задницы-тѣ му, и паднѫ тамъ и у-
мрѣ на само-то мѣсто: и колко-то до-
хождахѫ на мѣсто-то, дѣто паднѫ та
24 умрѣ Асаилъ, спирахѫ ся. А Іоавъ и А-
висей гонихѫ слѣдъ Авенира: и слън-
це-то захождаше когато тѣ дойдохѫ до
хълмъ-тъ Амма, който е срещѫ Гіѫ, при
пѫть-тъ на Гаваонскѫ-тѫ пустинѭ.
25 И събрахѫ ся Веніаминови-тѣ сынове
отдиръ Авенира, и станахѫ едно тѣло,
и застанахѫ на върхъ-тъ на единъ хълмъ.
26 Тогазь Авениръ извыка къмъ Іоава, и ре-
че: Ще пояжда ли непрѣстанно мечъ-тъ?
не знаешь ли че сетнина-та ще бѫде
горчива, и до кога не щешь да заповѣ-
дашь на людіе-тѣ да ся върнатъ отъ да
27 гонятъ братія-та си? И рече Іоавъ:
Живъ Богъ, ако не бы говорилъ ты, не-
прѣмѣнно тогазь людіе-тѣ щѣхѫ да въ-
злѣзатъ въ зоры, всякой отъ гоненіе-то

* Нива на Ножеве-тѣ.

28 на брата си. И въстраби Іоавъ съ тръ-
ба-тѫ та застанахѫ всичкы-тѣ людіе и
не гонихѫ вече слѣдъ Израиля, нито ся
біяхѫ вече.
29 И вървѣхѫ Авениръ и мѫжіе-тѣ му
прѣзъ поле-то всичкѫ-тѫ онѫзи нощь, и
прѣминахѫ Іорданъ, та минахѫ прѣзъ
всичкый-тъ Виѳронъ, и дойдохѫ въ Ма-
30 ханаимъ. А Іоавъ ся върнѫ отъ гоне-
ніе-то на Авенира: и като събра всич-
кы-тѣ людіе, недоставахѫ отъ Давидо-
вы-тѣ рабы деветнадесеть мѫжіе и Аса-
31 илъ. Но Давидови-тѣ раби поразихѫ отъ
Веніаминцы-тѣ, и отъ Авенировы-тѣ мѫ-
жіе триста и шестдесеть мѫжіе *които*
32 умрѣхѫ. И дигнахѫ Асаила, та го заро-
вихѫ въ гробъ-тъ на бащѫ му, който бѣ
въ Виѳлеемъ. А Іоавъ и мѫжіе-тѣ му
вървѣхѫ цѣлѫ нощь, и стигнахѫ въ Хе-
вронъ около зазоряваніе.

ГЛАВА 3.

1 И държа много бой-тъ между Сауло-
вый-тъ домъ, и Давидовый-тъ домъ. И
Давидъ непрѣстанно ся укрѣпяваше, а
Сауловый домъ непрѣстанно изнемогва-
2 ше. И родихѫ ся Давиду сынове въ Хе-
вронъ: и първородный-тъ му бѣше А-
3 мнонъ отъ Ахиноамъ Іезраелянкѫ-тѫ. А
вторый му, *Хилеавъ, отъ Авигеѭ, женѫ-
тѫ на Навала Кармилецъ-тъ: а третій А-
вессаломъ, сынъ-тъ на Маахѫ, дъщерѭ на
4 Ѳалмая, Гесоурскый-тъ царь: А четвър-
тый, Адонія, сынъ на Агтиѭ: и петый,
5 Сефатія, сынъ на Авиталѫ: И шестый
Іеораамъ, отъ Еглѫ, Давидова-тѫ женѫ.
Тѣ ся родихѫ Давиду въ Хевронъ.
6 И като слѣдваше бой-тъ между Сау-
ловъ-тъ домъ и Давидовъ-тъ домъ, Аве-
ниръ бѣше подпорка-та на Сауловъ-тъ
7 домъ. А Саулъ имаше наложницѫ на име
Ресфа, дъщеря на Аіѫ. И рече *Исво-
сеей* на Авенира: Защо влѣзе ты при
8 наложницѫ-тѫ на бащѫ ми? И разяри ся
много Авениръ за думы-тѣ на Исвосеея,
и рече: Кучешкѫ глава ли съмъ азъ, кой-
то правѭ днесь милость къмъ домъ-тъ
на бащѫ ти Саула, къмъ братія-та му, и
къмъ пріятели-тѣ му, противъ Іудѫ, и
не тя прѣдадохъ въ рѫкѫ-тѫ на Давида,
та да мя обвинявашь днесь за тѫзи же-
9 нѫ? Така да направи Богъ Авениру, и
така да му приложи, ако, както ся клѣ
Господь Давиду, не направѭ така нему:
10 Да прѣведѫ царство-то отъ Сауловъ-тъ
домъ, и да поставѭ прѣстолъ-тъ Дави-
довъ надъ Израиля, и надъ Іудѫ отъ
11 Данъ до Вирсавее. И не можеше вече
Исвосеей да отговори ни рѣчь Авениру,
понеже му ся боеше.
12 Тогазъ проводи Авениръ вѣстители
Давиду отъ своѭ странѫ, и рече: Чія е
земя-та? и думаше *още:* Направи уго-
воръ съ мене, и ето, рѫка-та ми ще бѫде
съ тебе щото да доведѫ подъ власть-тѫ
13 ти всичкый Израиль. А той рече: Добрѣ;
азъ ще направѭ уговоръ съ тебе; но е-
дно нѣщо искамъ азъ отъ тебе: и рече:
Нѣма да видишь лице-то ми, ако не до-
ведешь прѣдъ мене Михалѫ Саулова-тѫ
дъщерѭ, когато дойдешь да видишь ли-
14 це-то ми. И прати Давидъ вѣстители на
Исвосеея Сауловъ-тъ сынъ, и рече: Дай
женѫ-тѫ ми Михалѫ, коѭто взѧхъ женѫ
за себе си за сто Филистимскы краеко-
15 жія. И прати Исвосеей та ѭ взѧ отъ мѫ-
жа ѝ, отъ Фалтіила Лаисовъ-тъ сынъ.
16 И дойде съ неѭ мѫжъ ѝ, та вървѣше и
плачеше слѣдъ неѭ до Вауримъ. Тогазъ
му рече Авениръ: Иди, върни ся; и
върнѫ ся.
17 А Авениръ ся разговори съсъ старѣй-
шины-тѣ на Израиля, и рече: И вчера,
и завчера искахте Давида да царува
18 надъ васъ. Сега прочее направѣте *това:*
защото Господь говорѝ за Давида, и ре-
че: Чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Давида рабъ-тъ
си ще избавѭ людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-тѫ
на Филистимцы-тѣ, и отъ рѫкѫ-тѫ на
19 всичкы-тѣ имъ неприятели. И говорѝ
още Авениръ въ уши-тѣ на Веніамин-
цы-тѣ: и отиде Авениръ да говори и въ
уши-тѣ на Давида въ Хевронъ, всичко
що бѣ угодно на Израиля, и на всичкый
20 Веніаминовъ домъ. И тъй дойде Авениръ

* Даніилъ, 1 Лѣт. 3; 1.

при Давида въ Хевронъ, и съ него два-
десеть мжіе. И направи Давидъ на А-
венира, и на мжіе-тѣ които бѣхж съ
21 него, пиръ. И рече Авениръ Давиду:
Ще станж и ще идж, и ще съберж всич-
кый Израиль при господаря си царя, за
да направятъ уговоръ съ тебе, та да
царувашь споредъ всичко-то желаніе на
душж-тж си. И проводи Давидъ Авенира
та отиде съ миръ.
22 И ето, Давидовы-тѣ раби и Іоавъ идѣ-
хж отъ едно нашествіе, и носѣхж съсъ
себе си много корысти: но Авениръ не
бѣ съ Давида въ Хевронъ, защото го бѣ
23 испроводилъ, и отишелъ бѣ съ миръ. А
като дойде Іоавъ и всичко-то войнство съ
него, извѣстихж Іоаву, и рекохж: Аве-
ниръ Нировый сынъ дойде при царя, и
24 испроводи го, та си отиде съ миръ. То-
газь влѣзе Іоавъ при царя, и рече: Що
направи ты? ето, Авениръ дойде при те-
25 бе; защо го испрати, та си отиде? Зна-
ешь *добрѣ* Авенира Нировъ-тъ сынъ, че
дойде за да ти измами, и да научи ис-
ходъ-тъ ти и входъ-тъ ти, и да научи
всичко що правишь.
26 И като излѣзе Іоавъ отъ Давида, пра-
ти вѣстители слѣдъ Авенира, и върнахж
го отъ кладенецъ-тъ Сирж: Давидъ оба-
27 че не знаеше. И когато ся върнж Аве-
ниръ въ Хевронъ, Іоавъ го свърнж при
единж-тж странж на врата-та, за да му
говори ужъ тайно; и тамъ го удари въ
коремъ-тъ, и умрѣ, за кръвь-тж на бра-
та му Асаила.
28 И слѣдъ това като чу Давидъ, рече:
Неповиненъ сьмь азъ, и царство-то ми,
прѣдъ Господа во вѣкъ, отъ кръвь-тж на
29 Авенира сына Нирова: И нека остане
на Іоавовж-тж главж, и на всичкый му
бащинъ домъ: и да не оскудѣе отъ Іоа-
вовъ-тъ домъ такъвъ който има сѣмете-
ченіе, или прокаженъ, или който ся под-
пира на тоягж, или пада отъ мечь, или
30 лишенъ отъ хлѣбъ. Така Іоавъ и Ависей
братъ му убихж Авенира, защото бѣ
убилъ Асаила брата имъ у Гаваонъ въ
сраженіе-то.
31 И рече Давидъ на Іоава, и на всичкы-
тѣ людіе които бѣхж съ него: Раздерѣ-
те дрехы-тѣ си, и прѣпашѣте ся съ врѣ-
тище, та плачѣте прѣдъ Авенира. И царь
32 Давидъ идѣше слѣдъ носило-то. И по-
грѣбохж Авенира въ Хевронъ: и възвы-
си царь-тъ гласъ-тъ си, и плака надъ
Авенировъ-тъ гробъ: и всичкы-тѣ людіе
33 плакахж. И плака царь-тъ надъ Авени-
ра, и рече:

Умрѣ ли Авениръ, както умира бе-
зуменъ?
34 Рацѣ-тѣ ти не ся връзахж,
Нито позѣ-тѣ ти ся турихж въ желѣза.
Ты падна както пада нѣкой
Прѣдъ синове-тѣ на неправдж-тж.

И всичкы-тѣ людіе плакахж какъ надъ
35 него. И дойдохж сетнѣ всичкы-тѣ людіе
за да прѣдуматъ Давида да яде хлѣбъ,
като бѣше още день: но Давидъ ся за-
клѣ, и рече: Така да ми направи Богъ,
и така да приложи, ако вкусиж хлѣбъ,
или каквогодѣ нѣщо, прѣди да зайде
36 слънце-то. И научихж *това* всичкы-тѣ
людіе, и угодно имъ бысть; както бѣше
угодно на всичкы-тѣ людіе всичко което
37 правѣше царь-тъ. Защото всичкы-тѣ лю-
діе и всичкый Израиль познахж въ онзи
день, че не бѣше отъ царя да ся умъртви
38 Авениръ Нировый сынъ. И рече царь-тъ
на рабы-тѣ си: Не знаете ли че войвода
39 великъ падна този день въ Израиль? А
азъ сьмь днесь слабъ, ако и да сьмь по-
мазанъ царь: и тѣзи мжіе Саруини-тѣ
синове много сж жестокы за мене: Го-
сподь ще направи въздаяніе на дѣлателя
на злинж-тж, споредъ злинж-тж му.

ГЛАВА 4.

1 И когато чу Сауловый сынъ че Аве-
ниръ умрѣ въ Хевронъ, рацѣ-тѣ му о-
слабнахж, и всичкы-тѣ Израиляни ся
2 смутихж. А Сауловый сынъ имаше двама
мжіе, *които бѣхж* пълководци, име-то
на единый-тъ Ваана, а име-то на дру-
гый-тъ Рихавъ, синове на Римона Ви-
роеянинъ-тъ отъ Веніаминовы-тѣ сыно-
ве; (защото Вироеѳъ ся вмѣняваше на
3 Веніамина: А Вироеяни-тѣ бѣхж побѣ-

гнали въ Геѳаимъ, и тамъ бѣха пришел-
ци до този день.)
4 А Іонаѳанъ Сауловый сынъ, имаше
сынъ поврѣденъ въ нозѣ-тѣ. Бѣше на
петь годинъ на възрасть когато дойде
извѣстіе отъ Іезраель за Саула и Іонаѳа-
на, и дигна го питателка-та му та бѣгà:
и като бързаше да бѣга, падна той, и о-
хромѣ: а име-то му бѣше Мемфивосѳей.
5 И отидоха синове-тѣ на Римона Би-
роѳянинъ-тъ, Рихавъ и Ваана, и въ горе-
щина-та на день-тъ влѣзоха въ домъ-тъ
на Исвосѳея, който лѣжеше на одръ-тъ
6 въ пладнина: И влѣзоха тамъ дори до
срѣдъ домъ-тъ, *като* че ще земать жи-
то; и удариха го въ коремъ-тъ; и Ри-
7 хавъ и Ваана братъ му ся избавиха. За-
щото, когато влѣзоха въ домъ-тъ, той
лѣжеше на одръ-тъ си въ ложница-та
си: и удариха го, и умъртвиха го, и от-
сѣкоха му глава-та, и като зѣха гла-
ва-та му, отидоха и вървѣха прѣзъ по-
8 ле-то всичка-та нощь. И донесоха гла-
ва-та на Исвосѳея при Давида въ Хе-
вронъ, и рекоха на царя: Ето глава-та
на Исвосѳея, сынъ-тъ на врагъ-тъ ти
Саула, който искаше животъ-тъ ти: и
Господь даде днесь на господаря ни ца-
ря този день отмъщеніе, отъ Саула и
отъ сѣме-то му.
9 А Давидъ отговори на Рихава и на
Ваана брата му, синове-тѣ на Римона
Бироѳянинъ-тъ, та имъ рече: Живъ Го-
сподь, който избави душа-та ми отъ
10 всичко утѣсненіе: Оногози, който ми
извѣсти, и рече: Ето умрѣ Саулъ, и
мыслѣше себе си вѣститель на добро
извѣстіе, хванахъ го, та го убихъ въ
Сиклагъ, вмѣсто мъзда за извѣстіе-то му;
11 А колко новече человѣцы лукавы, които
сѫ убили мѫжъ праведенъ въ кѫща-та
му, на одръ-тъ му? сега прочее не щѫ
12 ли да вы истрѣбѭ отъ земя-та? И за-
повѣда Давидъ на момцы-тѣ и гы убиха,
и отсѣкоха рѫцѣ-тѣ имъ и нозѣ-тѣ имъ,
та гы обѣсиха надъ водоемъ-тъ въ Хе-
вронъ: а глава-та на Исвосѳея зѣха, та
ѭ заровиха въ Авенировъ-тъ гробъ въ
Хевронъ.

ГЛАВА 5.

1 И дойдоха всичкы-тѣ Израилевы пле-
мена при Давида, въ Хевронъ, и говори-
ха и рекоха: Ето, кость твоя и плъть
2 твоя смы ный. И напрѣдъ още, когато
Саулъ царуваше надъ насъ, ты бѣше
който извождаше и въвождаше Израиля;
и на тебе рече Господь: Ты ще упа-
сешь людіе-тѣ ми Израиля, и ты ще бѫ-
3 дешь вождь надъ Израиля. И дойдоха
всичкы-тѣ старѣйшины Израилеви при
царя въ Хевронъ: и направи царь Да-
видъ завѣтъ съ тѣхъ въ Хевронъ прѣдъ
Господа: и помазаха Давида царь надъ
4 Израиля. Давидъ бѣше на тридесеть го-
дины когато стана царь, и царува четы-
5 ридесеть годины. Въ Хевронъ царува
надъ Іуда седмь годины и шесть мѣсецы;
а въ Іерусалимъ царува тридесеть и три
годины надъ всичкый Израиль и Іуда.
6 И отиде царь-тъ и мѫжіе-тѣ му въ Іе-
русалимъ при Іевусцы-тѣ които живѣе-
ха въ тазь земя; които говориха Да-
виду и рекоха: Нѣма да влѣзешь тукъ
ако не извадишь слѣпы-тѣ и хромы-тѣ:
защото думаха че Давидъ не ще може
7 да влѣзе тука. Но Давидъ прѣзѣ твър-
дѣлъ-тъ Сіонъ: той е Давидовъ-тъ градъ.
8 И рече Давидъ въ онзи день: Който стиг-
не при водоводъ-тъ, та удари Іевусцы-
тѣ и слѣпы-тѣ и хромы-тѣ, които нена-
види душа-та Давидова, *ще бѫде воена-
чалникъ.* За това казуватъ: Слѣпъ и
9 хромъ нѣма да влѣзатъ въ домъ-тъ. И
насели ся Давидъ въ твърдѣлъ-тъ, и на-
рече го градъ Давидовъ. И направи Да-
10 видъ зданія около Милло и вѫтрѣ. И на-
прѣдваше Давидъ, и увеличаваше ся, и
Господь Богъ Саваоѳъ бѣ съ него.
11 И прати Хирамъ Тирскый-тъ царь,
посланницы при Давида, и кедровы дръ-
ва, и дърводѣлцы, и зидари, та съгради-
12 ха домъ Давиду. И позна Давидъ, че Го-
сподь го утвърди царь надъ Израиля, и
че въздигна царство-то му заради лю-
діе-тѣ си Израиля.
13 И зѣ Давидъ още наложницы и жены

отъ Іерусалимъ, когато дойде отъ Хе-
вронъ: и родихѫ ся Давиду още сынове
14 и дъщери. А имена-та на онѣзи които му
ся родихѫ въ Іерусалимъ сѫ тѣзи: Сам-
муа, и Совавъ, и Наѳанъ, и Соломонъ,
15 И Іеваръ, и Елисуа, и Нефегъ, и Іафія,
16 И Елисама, и Еліада, и Елифалетъ.
17 А когато чухѫ Филистимци-тѣ че по-
мазахѫ Давида за царь надъ Израиля,
възлѣзохѫ всичкы-тѣ Филистимци, да
търсятъ Давида: и Давидъ чу *за това*,
18 и слѣзе въ твърдѣлъ-тъ. И дойдохѫ
Филистимци-тѣ, та ся распрострѣхѫ въ
19 долъ-тъ Рафаимъ. И попыта Давидъ Го-
спода, и рече: Да възлѣзѫ ли къмъ Фи-
листимцы-тѣ? ще гы прѣдадешь ли въ
рѫкѫ-тѫ ми? И рече Господь Давиду:
Възлѣзъ: защото непрѣмѣнно ще прѣдамъ
20 Филистимцы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ ти. И дойде
Давидъ въ Ваалъ-ферасимъ, и гы порази
тамъ Давидъ, и рече: Господь проломи
между врагове-тѣ ми прѣдъ мене, както
проломятъ воды-тѣ. Заради това ся на-
рече име-то на онова мѣсто *Ваалъ-фе-
21 расимъ. И тамъ оставихѫ идолы-тѣ си, и
22 дигнахѫ гы Давидъ и мѫжіе-тѣ му. И
възлѣзохѫ пакъ Филистимци-тѣ та ся
23 распрострѣхѫ по долъ-тъ Рафаимъ. И
когато попыта Давидъ Господа, той ре-
че: Не възлизай: обърни ся отзадѣ имъ
та нападни върхъ тѣхъ отъ срещѫ чер-
24 ницы-тѣ. И когато чуешь шумъ като отъ
прѣхожданіе по върхове-тѣ на черницы-
тѣ, тогазъ ще прибързашь: защото тогазъ
Господь ще излѣзе прѣдъ тебе, да по-
25 рази Филистимскый-тъ станъ. И направи
Давидъ както му заповѣда Господь, и
порази Филистимцы-тѣ отъ Гава дори
до входъ-тъ въ Гезеръ.

ГЛАВА 6.

1 И пакъ събра Давидъ всичкы-тѣ из-
бранны отъ Израиля, тридесеть тысящы.
2 И станѫ Давидъ, та отиде, и всичкы-тѣ
людіе съ него, отъ Ваалѫ Іудинѫ, за да
възнесе отъ тамъ Божій-тъ ковчегъ, надъ
който ся призыва име-то на Господа
Саваоѳа, който сѣди на херувимы-тѣ.
3 И турихѫ Божій-тъ ковчегъ на новѫ
колесницѫ, и дигнахѫ го отъ домъ-тъ
на Авинадава, който бѣ на хълмъ-тъ: и
возѣхѫ новѫ-тѫ колесницѫ Оза и Ахіо,
4 сынове-тѣ Авинадавови. И дигнахѫ го
(Божій-тъ ковчегъ) отъ Авинадавовъ-тъ
домъ, който бѣ на хълмъ-тъ: и Ахіо и-
5 дѣше прѣдъ ковчегъ-тъ. А Давидъ и
всичкый Израилевъ домъ свирѣхѫ прѣдъ
Господа съсъ всякаквы видове *органы*
отъ дърво елхѫ, съ китары и съ псал-
тыри, и съ тѫпаны, и съсъ систры, и
съ кимвалы.
6 И когато дойдохѫ до гумно-то на На-
хона, прострѣ Оза *рѫкѫ-тѫ си* къмъ
Божій-тъ ковчегъ, та го придържа; за-
7 щото *го* потресохѫ волове-тѣ. И распа-
ли ся гнѣвъ-тъ Господень противъ Озѫ,
и порази го Богъ тамъ за грѣшкѫ-ту *му*:
8 и умрѣ тамъ при Божій-тъ ковчегъ. И
оскърби ся Давидъ, че Господь напра-
ви пораженіе на Озѫ: и нарече име-то
на мѣсто-то *Фаревъ-Оза, дори до този
9 день. И уплаши ся Давидъ отъ Господа
въ онзи день, и рече: Какъ ще влѣзе
10 при мене ковчегъ-тъ Господень? И не
рачи Давидъ да прѣмѣсти ковчегъ-тъ
Господень при себе си въ Давидовъ-тъ
градъ, но върнѫ го Давидъ въ домъ-тъ
11 на Овидъ-едома Геѳецъ-тъ. И стоя ков-
чегъ-тъ Господень въ домъ-тъ на Овидъ-
едома Геѳецъ-тъ три мѣсецы: и благо-
слови Господь Овидъ-едома, и всичкый
му домъ.
12 И извѣстихѫ на царь Давида, и реко-
хѫ: Господь благослови домъ-тъ на О-
видъ-едома, и всичкый-тъ му имотъ, по-
ради ковчегъ-тъ Божій. Тогазъ отиде
Давидъ, та възведе Божія-тъ ковчегъ отъ
домъ-тъ на Овидъ-едома въ градъ-тъ Да-
13 видовъ съ веселіе. И когато прѣминахѫ
шесть стѫпкы тѣзи които носѣхѫ ко-
вчегъ-тъ Господень, пожъртвува говеда
14 и огоены *телцы*. И играеше Давидъ
прѣдъ Господа съсъ всичкѫ силѫ; и

* Мѣсто на проломы-тѣ.

* Пораженіе (проломъ) на Озѫ.

Давидъ бѣше прѣпасанъ съ лененъ е-
15 фодъ. И Давидъ и всичкый Израилевъ
домъ възведохѫ ковчегъ-тъ Господень съ
въсклицаніе и съ трѫбенъ гласъ.
16 А като влазяше ковчегъ-тъ Господень
въ градъ-тъ Давидовъ, Михала, Саулова-та
дъщеря, погледнѫ отъ прозо-
рецъ-тъ, и, като видѣ царь Давида че
скача и играе прѣдъ Господа, унищожи
го въ сърдце-то си.
17 И донесохѫ ковчегъ-тъ Господенъ, та
го положихѫ на мѣсто-то му, всрѣдъ
скиніѭ-тѫ коѭто постави Давидъ за
него: и принесе Давидъ всесъжженія
и примирителны приношенія прѣдъ Го-
18 спода. И когато свърши Давидъ да при-
носи всесъжженія-та, и примирителны-тѣ
приношенія, благослови народъ-тъ въ
19 име-то на Господа Саваоѳа. И раздаде
на всичкы-тѣ людіе, и на всичко-то И-
зраилево множество, отъ мѫжь до же-
нѫ, на всякого человѣка по единъ хлѣбъ,
и по единѫ мръвкѫ месо, и по едно млин-
че. Тогазъ всичкы-тѣ людіе си отидохѫ,
всякой въ кѫщѫ-тѫ си.
20 И върнѫ ся Давидъ за да благослови
домъ-тъ си. И излѣзе Михала, Саулова-та
дъщеря, да посрѣщне Давида, и рече:
Колко славенъ бѣше днесь царь-тъ И-
зраилевъ, който ся съблѣче днесь прѣдъ
очи-тѣ на рабыни-тѣ на служители-тѣ
си, както ся съблича безстыдно единъ
21 отъ никаквы-тѣ человѣцы! И рече Да-
видъ на Михалѫ: Прѣдъ Господа, който
мя избра повече отъ баща ти, и повече
отъ всичкый-тъ неговъ домъ, да мя по-
стави вождь надъ людіе-тѣ Господни,
надъ Израиля, ей, прѣдъ Господа играхъ.
22 И ще ся унищожѫ още повече, и ще ся
смирѭ въ очи-тѣ си: и съ рабыни-тѣ,
за които ты рече, съ тѣхъ ще ся про-
23 славѭ. За това Михала, Саулова-та дъ-
щеря, не роди чадо дори до день-тъ на
смърть-тѫ си.

ГЛАВА 7.

1 И като сѣднѫ царь-тъ въ домъ-тъ си,
и успокои го Господь отъ всякадѣ, отъ
2 всичкы-тѣ му врагове, Рече царь-тъ На-
ѳану: Виждь, сега азъ живѣѭ въ ке-
дровъ домъ, а ковчегъ-тъ Божій стои
3 всрѣдъ опоны. И рече Наѳанъ на царя:
Иди, и направи всичко което е въ сърд-
це-то ти; защото Господь е съ тебе.
4 И прѣзъ онази нощь быде слово Го-
сподне къмъ Наѳана, и рече: Иди та ка-
5 жи на рабъ-тъ ми Давида: Така говори
Господь: Ты ли ще ми съградишь домъ
6 за да обитавамъ? Защото не обитахъ въ
домъ, отъ който день възведохъ Израи-
левы-тѣ сынове отъ Египетъ, дори до
този день, но ходѣхъ въ шатъръ и въ
7 скиніѭ. Всякадѣ дѣто ходихъ съсъ всич-
кы-тѣ Израилевы сынове, говорихъ ли
нѣкога нѣкому отъ Израилевы-тѣ племе-
на, на когото заповѣдахъ да пасе лю-
діе-тѣ ми Израиля, да кажѫ: Защо ми не
8 съградихте кедровъ домъ? Сега прочее,
така ще речешь на рабъ-тъ ми Давида:
Така говори Господь Саваоѳъ: Азъ тя
взехъ отъ оградѫ-тѫ, отъ подиръ стадо-
то, за да си вождь надъ людіе-тѣ ми,
9 надъ Израиля: И съ тебе бѣхъ всякадѣ
дѣто ходи ты, и истрѣбихъ всичкы-тѣ
ти врагове отъ прѣдъ тебе, и направихъ
ти имени̇тъ споредъ име-то на голѣмы-тѣ
10 които сѫ на землѭ-тѫ. И ще опрѣдѣлѭ
мѣсто за людіе-тѣ си Израиля, и ще гы
насадѭ та ще обитаватъ на свое особно
мѣсто, и нѣма да ся прѣмѣстятъ вече:
и сынове-тѣ на неправдѫ-тѫ нѣма да гы
11 притѣсняватъ вече, както попапрѣдъ, И
както отъ дни-тѣ въ които поставихъ
сѫдіи надъ людіе-тѣ си Израиля. И ще
ти успокоѭ отъ всичкы-тѣ ти врагове.
Господь ти още възвѣщава, че Господь
12 ще ти съгради домъ. Като ся испълнятъ
дни-тѣ ти и заспишь съ отцы-тѣ си, ще
въздигнѫ сѣме-то ти слѣдъ тебе, което
ще излѣзе изъ утробѫ-тѫ ти, и ще утвър-
13 дѭ царство-то му. Той ще съгради домъ
за име-то ми: и азъ ще утвърдѭ прѣ-
14 столъ-тъ на царство-то му въ вѣкъ. Азъ
ще му бѫдѫ отецъ, и той ще ми бѫде
сынъ: ако стори беззаконіе, ще го на-
кажѫ съ тоягѫ на мѫжіе, и съ біенія на
15 человѣчески сынове: Но милость-та ми

нѣма да ся отнеме отъ него, както и
отнѣхъ отъ Саула, когото отмахнахъ
16 отъ лице-то ти. И ще ся утвьрди домъ-тъ
ти и царство-то ти прѣдъ тебе до вѣка:
прѣстолъ-тъ ти ще бѫде утвьрденъ въ
17 вѣкъ. По всичкы тѣзи думы и по всичко
това видѣніе, така говорѝ Наѳанъ Да-
виду.
18 Тогазъ влѣзе царь Давидъ, та сѣдна
прѣдъ Господа, и рече: Кой сьмь азъ,
Господи Іеова? и кой е домъ-тъ ми, та
19 мя доведе ты до това? Но и това още
быде малко прѣдъ очи-тѣ ти, Господи
Іеова: и говорилъ си ты още за дългѫ
бѫдѫщность, заради домъ-тъ на рабъ-тъ
си. И той ли е способъ-тъ на человѣ-
20 цы-тѣ, Господи Іеова? И що може да
ти рече вече Давидъ? защото ты позна-
21 вашь рабъ-тъ си, Господи Іеова. За сло-
во-то си, и споредъ сьрдце-то си, на-
правилъ си ты всичкы тѣзи величія, за
да *гы* направишь извѣстны на рабъ-тъ
22 си. За това си великъ, Господи Боже:
защото нѣма подобенъ тебѣ: нито има
богъ освѣнь тебе, споредъ всичко кол-
23 кото смы чули съ уши-тѣ си. И кой е
другъ народъ на земѭ-тѫ както твои-тѣ
людіе, както Израиль, когото Богъ дойде
да искупи за свои людіе, и да гы напра-
ви имениты, и да направи заради тѣхъ
голѣмы и чудны дѣла, заради земѭ-тѫ
ти, прѣдъ твои-тѣ людіе, които избави
ты за себе си отъ Египетъ, отъ наро-
24 ды-тѣ, и отъ богове-тѣ имъ. Защото си
утвьрдилъ ты за себе си людіе-тѣ си И-
зраиля, за да ти сѫ людіе въ вѣкъ: и ты,
25 Господи, имъ станѫ Богъ. И сега, Го-
споди Боже, слово-то което си говорилъ
ты за рабъ-тъ си, и за домъ-тъ му, у-
твьрди въ вѣкъ, и направи както си го-
26 ворилъ ты. И да ся възвеличи име-то ти
до вѣка, та да говорятъ: Господь на си-
лы-тѣ е Богъ надъ Израиля: и домъ-тъ
на рабъ-тъ ти Давида да е утвьрденъ
27 прѣдъ тебе. Защото ты, Господи на си-
лы-тѣ, Боже Израилевъ, откры на рабъ-
тъ си, и рече: Домъ ще ти съградѭ: за
това рабъ-тъ ти намѣри сьрдце-то си
готово да ти ся помоли тѫзи молитвѫ.
28 И сега, Господи Іеова, ты си Богъ, и
думы-тѣ ти ще бѫдатъ истинны, и ты си
обѣщалъ тѣзи благости на рабъ-тъ си:
29 Сега прочее благоволи да благословишь
домъ-тъ на рабъ-тъ си, за да е прѣдъ
тебе въ вѣкъ: защото ты, Господи Іео-
ва, си говорилъ: и подъ благословеніе-то
ти нека е домъ-тъ на рабъ-тъ ти благо-
словенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

1 И слѣдъ това порази Давидъ Фили-
стимцы-тѣ, и побѣди гы: и зѣ Давидъ
Меѳегъ-аммѫ отъ рѫкѫ-тѫ на Филистим-
цы-тѣ.
2 И порази Моавцы-тѣ, и размѣри гы
съ вѫжя, като гы распрострѣ на зе-
мѭ-тѫ; и размѣри съ двѣ вѫжя за да у-
мьртви, и съ едно цѣло вѫже за да ос-
тави живы. Така Моавци-тѣ станахѫ ра-
би на Давида поддании.
3 Порази още Давидъ Ададезера, сынъ-
тъ на Реова царь-тъ на Сова, като от-
хождаше да постави власть-тѫ си на рѣ-
4 кѫ-тѫ Евфратъ. И зѣ Давидъ отъ него
тысящѫ и седмстотинъ конницы, и два-
десеть тысящы пѣшцы: и прѣсѣче Да-
видъ жилы-тѣ на всичкы-тѣ коніе на ко-
лесницы-тѣ, и упази отъ тѣхъ сто коніе.
5 И когато дойдохѫ Дамаскови-тѣ Сирійци
за да помогнатъ на Ададезера, царь-тъ
на Сова, Давидъ порази отъ Сирійцы-тѣ
6 двадесеть и двѣ тысящы мѫжіе. И тури
Давидъ стражы въ Дамасковѫ-тѫ Сиріѭ
и Сирійци-тѣ станахѫ раби поддании
Давиду. И упазваше Господь Давида вся-
7 кадѣ дѣто отхождаше. И зѣ Давидъ зла-
тны-тѣ щитове, които бѣхѫ вьрху рабы-
тѣ на Ададезера, та гы донесе въ Іеру-
8 салимъ. И отъ Ветахъ, и отъ Вероѳай,
градове-тѣ Ададезеровы зѣ царь Давидъ
твьрдѣ много мѣдь.
9 Чу прочее Ѳой, Емаѳскый-тъ царь, че
Давидъ порази всичкѫ-тѫ силѫ на Ада-
10 дезера, Прати Ѳой Іорама, сына си, при
царь Давида, за да го поздрави, и да го
благослови, че побѣдилъ Ададезера, и го
поразилъ; защото Ададезеръ бѣ непрія-

и шесть-тѣ стотинъ мѫжіе които бѣхѫ
съ него, та дойдохѫ до потокъ-тъ Во-
10 соръ, дѣто останали-тѣ ся спрѣхѫ: А
Давидъ самъ и четырстотинъ мѫжіе
гонихѫ; понеже останахѫ назадъ двѣстѣ,
които уморени не можахѫ да прѣминѫтъ
потокъ-тъ Восоръ.
11 И намѣрихѫ человѣкъ Египтянинъ въ
поле-то, и доведохѫ го при Давида: и
дадохѫ му хлѣбъ, и яде, и напоихѫ го
12 съ водѫ; И дадохѫ му една часть отъ
низаницѫ смоквы, и два грозда сухо гро-
здіе, та яде и върнѫ ся духъ-тъ му въ
него; защото не бѣше ялъ хлѣбъ нито
бѣше пилъ водѫ, три дни и три нощи.
13 И рече му Давидъ: Чій си? и отъ дѣ си?
И рече: Отрокъ съмь Египтянинъ, рабъ
на единъ Амаличанинъ: и остави мя го-
сподарь-тъ ми, понеже ся разболѣхъ три
14 дни сега. Ный направихмы нападеніе въ
южнѫ-тѫ странѫ на Хереѳоцы-тѣ, и въ
страны-тѣ на Іудѫ, и въ южнѫ-тѫ стра-
нѫ на Халева: и изгорихмы Сиклагъ съ
15 огнь. И рече му Давидъ: Можешь ли да
мя низведешь къмъ този пълкъ? А той
рече: Закълни ми ся въ Бога, че нѣма
да мя умъртвишь, нито ще мя прѣдадешь
въ рѫкѫ-тѫ на господаря ми, и ще тя
низведѫ при този пълкъ.
16 И когато го низведе, ето, тѣ *бѣхѫ*
распърснѫти по лице-то на всичко-то
мѣсто, та ядѣхѫ, и піяхѫ, и веселѣхѫ ся,
заради всичкы-тѣ голѣмы корысти които
зѣхѫ отъ Филистимскѫ-тѫ земѭ, и отъ
17 Іудинѫ-тѫ земѭ. И удари гы Давидъ отъ
зорѫ-тѫ дори до вечерь-тѫ на утрѣш-
ный-тъ день: и не ся избави нито единъ
отъ тѣхъ, освѣнь четырстотинъ момци,
които сѣдѣхѫ на камилы, и побѣгнахѫ.
18 И отърва Давидъ все що бѣхѫ зѣли А-
маличани-тѣ: и двѣ-тѣ си жены отърва
19 Давидъ. И не имъ ся изгуби ни мало ни
голѣмо, ни синове ни дъщери, ни ко-
рысть, ни нищо отъ колкото бѣхѫ зѣли
20 отъ тѣхъ: всичко-то върнѫ Давидъ. И зѣ
Давидъ всичкы-тѣ овцы и говеда, *и ка-*
то гы карахѫ прѣдъ другы-тѣ скотове,
говорѣхѫ: Тѣзи сѫ Давидовы-тѣ корысти.
21 И дойде Давидъ при двѣстѣ-тѣ мѫжіе,
които бѣхѫ изнемощѣли та не могохѫ да
идѫтъ слѣдъ Давида, за това гы бѣ оста-
вилъ на потокъ-тъ Восоръ: и излѣзохѫ
да посрѣщнѫтъ Давида и да посрѣщнѫтъ
людіе-тѣ които бѣхѫ съ него; и когато ся
приближи Давидъ при людіе-тѣ, поздра-
22 ви гы. И отговорихѫ всичкы-тѣ лоши и
развращени мѫжіе отъ които бѣхѫ хо-
дили съ Давида, и рекохѫ: Понеже тѣ
не дойдохѫ съ насъ, не щемъ да имъ да-
демъ отъ корысти-тѣ които отървахмы,
освѣнь на всякого женѫ-тѫ му, и чада-
та му: и нека *гы* земѫтъ, та нека си о-
23 тидѫтъ. Но Давидъ рече: Не правѣте
така, братіе мои, за онѣзи нѣща, които
ни даде Господь, който ны упази, и прѣ-
даде въ рѫкѫ-тѫ ни пълкъ-тъ който бѣ
24 дошелъ противъ насъ. И кой ще вы по-
слуша въ тази работѫ? но споредъ
дѣлъ-тъ на слазящій-тъ въ бой-тъ, така
ще бѫде и дѣлъ-тъ на сѣдящій-тъ при
25 съсѫды-тѣ: равно ще ся дѣлятъ. И ста-
нѫ *така* отъ онзи день и послѣ: и на-
прави това законъ и повелѣніе въ Изра-
иля до този день.
26 А когато дойде Давидъ въ Сиклагъ,
проводи отъ тѣзи корысти на Іудины-тѣ
старѣйшины, на пріятели-тѣ си, и рече:
Ето вамъ благословеніе, отъ корысти-тѣ
27 на врагове-тѣ Господни: *Проводи* на о-
нѣзи които *живѣехѫ* въ Веѳиль, и на
онѣзи въ южній Рамоѳъ, и на онѣзи въ
28 Іаѳиръ, И на онѣзи въ Ароиръ, и на о-
нѣзи въ Сифмоѳъ, и на онѣзи въ Есѳе-
29 мо, И на онѣзи въ Рахалъ, и на онѣзи
въ градища-та на Іерамеилцы-тѣ, и на
30 онѣзи въ градища-та на Кенейцы-тѣ. И
на онѣзи въ Хормѫ, и на онѣзи въ Хо-
31 расанъ, и на онѣзи въ Аѳахъ, И на о-
нѣзи въ Хевронъ, и на всичкы-тѣ мѣ-
ста, по които Давидъ ходѣше, той и мѫ-
жіе-тѣ му.

ГЛАВА 31.

1 А Филистимци-тѣ правѣхѫ брань про-
тивъ Израиля: и побѣгнахѫ Израилеви-
тѣ мѫжіе, отъ лице-то на Филистимци-
тѣ, и паднахѫ убити въ горѫ-тѫ Гелвуѐ.

2 И стигнахѫ Филистимци-тѣ Саула и сы-
нове-тѣ му: и поразихѫ Филистимци-тѣ
Іонаѳана, и Авинадава, и Мелхисуя, Са-
3 уловы-тѣ синове. И натегнуваше битва-
та връхъ Саула, и получихѫ го стрѣлци-
тѣ мѫжіе: и парани ся тежко отъ стрѣл-
4 цы-тѣ. И рече Саулъ на орѫженосеца
си: Истъргни мечъ-тъ си, та мя прободи
съ него: за да не дойнатъ тѣзи необрѣ-
зани та мя прободатъ, и ся поругаятъ
съ мене. Но орѫженосецъ-тъ му не ра-
чеше, защото много ся боеше. За това
зѣ Саулъ мечъ-тъ, та падна връхъ него.
5 И като видѣ орѫженосецъ-тъ му че умрѣ
Саулъ, падна и той на мечъ-тъ си, и у-
6 мрѣ съ него. Така умрѣ Саулъ, и три-
ма-та му сынове, и орѫженосецъ-тъ му,
и всичкы-тѣ му мѫжіе наедно въ са-
мый-тъ онзи день.
7 И Израилеви-тѣ мѫжіе, които бѣхѫ от-
татакъ долъ-тъ и оттатакъ Іорданъ, като
видѣхѫ че бѣгахѫ Израилеви-тѣ мѫжіе, и
че Саулъ и сынове-тѣ му измрѣхѫ, остави-
хѫ градове-тѣ та побѣгнахѫ: а Филистим-
ци-тѣ дойдохѫ и ся населихѫ въ тѣхъ.
8 И на утрѣшный-тъ день, когато дой-
дохѫ Филистимци-тѣ да съблѣкатъ убн-
ты-тѣ, намѣрихѫ Саула и трима-та му
9 сынове паднали на горѫ-тѫ Гелвуè. И
отсѣкохѫ главѫ-тѫ му, и извадихѫ орѫ-
жія-та му, и распратихѫ по Филистим-
скѫ-тѫ земѭ наоколо, за да раздадатъ
извѣстіе въ домъ-тъ на идолы-тѣ си, и
10 между людіе-тѣ. И турихѫ орѫжія-та му
въ домъ-тъ на Астарты-тѣ, и обѣсихѫ
тѣло-то му на стѣнѫ-тѫ на Веѳсанъ.
11 А като чухѫ жители-тѣ на Іависъ-га-
лаадъ за това, което направихѫ Фили-
12 стимци-тѣ Саулу, Станахѫ всичкы-тѣ
силни мѫжіе, та ходихѫ всичкѫ-тѫ нощь,
и зѣхѫ тѣло-то на Саула и тѣла-та на
сынове-тѣ му отъ стѣнѫ-тѫ на Веѳсанъ,
и дойдохѫ въ Іависъ, та гы изгорихѫ
13 тамо. И зѣхѫ кости-тѣ имъ та гы зако-
пахѫ подъ дърво-то въ Іависъ, и пости-
хѫ седмь дни.

ВТОРА КНИГА НА ЦАРІЕ-ТѢ,

ИЛИ

Втора Книга на Самуила.

ГЛАВА 1.

1 А слѣдъ смъртъ-тѫ на Саула, като ся
върнѫ Давидъ отъ пораженіе-то на Ама-
личаны-тѣ, сѣдѣ Давидъ въ Сиклагъ два
2 дни. А въ третій-тъ день, ето, дойде че-
ловѣкъ изъ станъ-тъ, отъ при Саула съ
раздраны дрехы, и прьсть на главѫ-тѫ
му: и като влѣзе при Дадида, падна на
3 земѭ-тѫ, та ся поклони. И рече му Да-
видъ: Отъ дѣ идешь? А той му рече:
Азъ ся отървахъ отъ Израилевый-тъ
4 станъ. И рече му Давидъ: Какво станѫ?
кажи ми, молѭ. И отговори: Побѣгнѫ-
хѫ людіе-тѣ отъ бой-тъ, и мнозина даже
отъ людіе-тѣ паднахѫ, и умрѣхѫ; умрѣ-
5 хѫ още и Саулъ и Іонаѳанъ сынъ му. И
рече Давидъ на момъка който му извѣ-

стяваше: Какъ знаешь че умрѣ Саулъ и
6 Іонаѳанъ сынъ му? И рече онзи момъкъ
който му извѣстяваше: Намѣрихъ ся по
случаю въ гора-та Гелвуѐ, и ето, Саулъ
бѣше ся подпрѣлъ на копіе-то си, и е-
то, колесницы-тѣ и конници-тѣ го при-
7 стигнуваха. И като погледна отдирѣ си,
видѣ мя, и повыка мя. И отговорихъ:
8 Ето мя. И рече ми: Кой си ты? И от-
говорихъ му: Амаличанинъ сьмь азъ.
9 Пакъ ми рече: Нападни на мене, моля,
та мя убій; защото помраченіе мя обзѣ,
понеже животъ-тъ ми е още всичкый въ
10 мене. И тъй застанахъ върхъ него, и го
убихъ: понеже бѣхъ увѣренъ че не мо-
жаше да живѣе като падна: и взѣхъ вѣ-
нецъ-тъ, който бѣше на глава-та му, и
гривна-та която бѣше на ръка-та му,
та гы донесохъ тукъ при господаря си.
11 Тогазь хвана Давидъ дрехы-тѣ си, та
гы раздра: така и всичкы-тѣ мѫжіе кои-
12 то бѣха съ него. И жалиха, и плакаха,
и постиха до вечерь-та за Саула, и за
Іонаѳана сына му, и за людіе-тѣ Госпо-
дни, и за домъ-тъ Израилевъ, защото
паднаха отъ мечъ.
13 А Давидъ рече на момъка който му извѣ-
стяваше: Отъ дѣ си ты? И отговори: Азъ
сьмь сынъ на единъ пришлецъ Амалича-
14 нинъ. И рече му Давидъ: Какъ ся не убоя
ты, да прострешь ръка-та си за да убіешь
15 помазанника Господенъ? И повыка Да-
видъ едного отъ момцы-тѣ и рече: При-
стъпи, нападни върхъ него. И порази го,
16 и умрѣ. И рече му Давидъ: Кръвь-та ти
на глава-та ти; защото уста-та ти сви-
дѣтелствуваха противъ тебе, като рече:
Азъ убихъ помазанника Господенъ.
17 И плака Давидъ този плачь за Сау-
18 ла, и за сына му Іонаѳана. (И заръча да
научатъ Іудины-тѣ синове *тѫзи пѣснь
на* Лакъ-тъ: ето, писана е въ книга-та
на Праведный-тъ.)
19 О Израилева славо, на высокы-тѣ си
мѣста устрѣлена!
Какъ паднаха силни-тѣ!
20 Не възвѣстявайте въ Геѳъ,
Не проповѣдвайте по улицы-тѣ на Аска-
лонъ,
За да ся не зарадватъ Филистимскы-тѣ
дъщери,
За да ся не развеселятъ дъщери-тѣ на
необрѣзаны-тѣ.
21 Горы, които сте въ Гелвуѐ, *нека* нѣма
роса, нито дъждь, на васъ,
Нито нивы които даватъ начаткы:
Защото тамъ бѣ захвърленъ щитъ-тъ на
крѣпкы-тѣ,
Сауловый-тъ щитъ, *като* че не е былъ
помазанъ съ елей.
22 Отъ кръвь-та на убиты-тѣ,
Отъ лой-тъ на крѣпкы-тѣ,
Лъкъ-тъ Іонаѳановъ не ся връщаше на-
задъ,
И мечь-тъ Сауловъ не ся връщаше праз-
денъ.
23 Саулъ и Іонаѳанъ,
Любезни-тѣ и рачители-тѣ въ жи-
вотъ-тъ си,
И въ смьрть-та си не ся раздвоиха:
Бѣха по лекы отъ орлы-тѣ,
По силни отъ львове-тѣ.
24 Израилевы дъщери, плачѣте за Саула,
Който вы облачаше въ червено съ укра-
шенія,
Който туряше златны украшенія по дре-
хы-тѣ ви.
25 Какъ паднаха силни-тѣ всрѣдъ бой-тъ!
Іонаѳане, ударенный на высокы-тѣ си
мѣста!
26 Прѣскърбенъ сьмь за тебе, брате мой
Іонаѳане!
Рачителенъ ми бѣше ты:
Твоя-та любовь къмъ мене бѣше чу-
десна:
Прѣвъсхождаше любовь-та на жены-тѣ.
27 Какъ паднаха силни-тѣ,
И погынаха оръжія-та на бой-тъ!

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ това попыта Давидъ Господа,
и рече: Да възлѣза ли въ нѣкой отъ
Іудины-тѣ градове? И Господь рече:
Възлѣзь. И рече Давидъ: Дѣ да възлѣ-
2 за? А той му рече: Въ Хевронъ. И тъй
възлѣзе тамъ Давидъ и двѣ-тѣ му жены,
Ахиноамъ Іезраелянка-та, и Авигея же-

3 на-та на Навала Кармилецъ-тъ. И мѫ-
жіе-тѣ конто бѣхѫ съ него възведе Да-
видъ, всякого съ домородіе-то му: и на-
4 селихѫ ся въ Хевронскы-тѣ градове. И
дойдохѫ Іудини-тѣ мѫжіе, та помазахѫ
тамъ Давида за царь надъ Іудиный-тъ
домъ.
И извѣстихѫ Давиду, и рекохѫ: мѫ-
жіе-тѣ на Іависъ-галаадъ бѣхѫ, конто
5 погребохѫ Саула. И прати Давидъ вѣс-
тители при мѫжіе-тѣ на Іависъ-галаадъ,
и рече имъ: Да сте благословени отъ
Господа, защото направихте тази ми-
лость на господаря си, на Саула, и по-
6 гребохте го! Сега прочее да направи
Господь вамъ милость и истинѫ! така и
азъ ще ви въздамъ тази добринѫ, поне-
7 же направихте това нѣщо. Сега прочее,
нека ся укрѣпятъ рѫцѣ-тѣ ви и бѫдѣте
мѫжественни; защото господарь-тъ ви
Саулъ умрѣ, а Іудиный домъ помазахѫ
8 мене царь надъ себе си. Но Авениръ,
Нировый сынъ, Сауловъ-тъ военачал-
никъ, зѣ Исвосеея, Сауловъ-тъ сынъ,
9 та го заведе въ Маханаимъ, И направи го
царь надъ Галаадъ, и надъ Асурцы-тѣ,
и надъ Іезраелцы-тѣ, и надъ Ефрема,
надъ Веніамина, и надъ всичкый Израиль.
10 На четырядесеть годинъ бѣше Исво-
сеей Сауловый сынъ, когато станѫ царь
надъ Израиля: и царува двѣ години: но
11 Іудиный домъ послѣдува Давида. И чи-
сло-то на дни-тѣ, въ които царува Да-
видъ въ Хевронъ, надъ Іудиный домъ,
бѣхѫ седмь годины и шесть мѣсеци.
12 И тъй излѣзе Авениръ Нировый сынъ,
и раби-тѣ на Исвосеея, сына Саулова,
13 изъ Маханаимъ, въ Гаваонъ. И Іоавъ Са-
руиный сынъ, и раби-тѣ Давидови, из-
лѣзохѫ та ся посрѣщнахѫ близу при во-
доемъ-тъ на Гаваонъ: и сѣднахѫ едни-тѣ
отсамъ водоемъ-тъ, а другы-тѣ оттатакъ
14 водоемъ-тъ. И рече Авениръ Іоаву: Не-
ка станѫтъ сега момци-тѣ, и да поигра-
ѭтъ прѣдъ насъ. И рече Іоавъ: Нека
15 станѫтъ. И тъй станахѫ та прѣминахѫ
на четъ, дванадесеть отъ Веніамина, отъ
странѫ-тѫ на Исвосеея, сына Саулова,
16 и дванадесеть отъ Давидовы-тѣ рабы. И
хванахѫ всякой ближній-тъ си за гла-
вѫ-тѫ, та прѣкара ножъ-тъ си въ ре-
бро-то на ближній-тъ си, и паднахѫ за-
едно: за то онова мѣсто ся нарече,
17 *Хелкаеъ-ассуримъ, което е Гаваонъ. И
станѫ сраженіе-то много жестоко въ он-
зи день: и Авениръ и Израилеви-тѣ мѫ-
жіе ся побѣдихѫ отъ Давидовы-тѣ рабы.
18 И тамо бѣхѫ трима-та Саруини сино-
ве: Іоавъ и Ависей и Асаилъ: а Аса-
илъ бѣ лекъ въ нозѣ-тѣ, като една отъ
19 полскы-тѣ сърны. И погнѫ Асаилъ слѣдъ
Авенира: и като тичаше, не свърнѫ ни
на дѣсно, ни на лѣво, отъ слѣдъ Аве-
20 нира. И погледнѫ Авениръ отзадѣ си, и
рече: Ты ли си, Асаиле? А той отго-
21 вори: Азъ. И рече му Авениръ: Свърни
ты на дѣсно или на лѣво, та хвани нѣкого
отъ момцы-тѣ, и земи за себе си всеору-
жіе-то му. Но не рачѝ Асаилъ да свър-
22 не отъ слѣдъ него. И пакъ рече Авениръ
Асаилу: Върни ся отъ слѣдъ мене: защо
да тя ударѭ до земѭ-тѫ? какъ ще дигнѫ
тогазъ лице-то си къмъ Іоава брата ти?
23 Но не рачѝ да ся върне: за това го по-
рази Авениръ съсъ задньо-то на копіе-
то *си* въ коремъ-тъ, и излѣзе копіе-то
отъ задниный-тѣ му, и падна тамъ и у-
мрѣ на само-то мѣсто: и колко-то до-
хождахѫ на мѣсто-то, дѣто паднѫ та
24 умрѣ Асаилъ, спирахѫ ся. А Іоавъ и А-
висей гонѣхѫ слѣдъ Авенира: и слън-
це-то захождаше когато тѣ дойдохѫ до
хълмъ-тъ Амма, който е срещѫ Гіа, при
пѫть-тъ на Гаваонскѫ-тѫ пустынѭ.
25 И събрахѫ ся Веніаминови-тѣ синове
отдиръ Авенира, и станахѫ едно тѣло,
и застанахѫ на върхъ-тъ на единъ хълмъ.
26 Тогазъ Авениръ извыка къмъ Іоава, и ре-
че: Ще поѣжда ли непрѣстанно мечъ-тъ?
не знаешь ли че сетнина-та ще бѫде
горчива, и до кога не щешь да заповѣ-
дашь на людіе-тѣ да ся върнѫтъ отъ да
27 гонятъ братія-та си? И рече Іоавъ:
Живъ Богъ, ако не бы говорилъ ты, не-
прѣмѣнно тогазъ людіе-тѣ щѣхѫ да въ-
злѣзѫтъ въ зоры, всякой отъ гоненіе-то

* Нива на Ножеве-тѣ.

20 въ ржцѣ-тѣ ти, ты мя не уби. И кой ка-
то намѣри врагъ-тъ си, бы го оставилъ
да отиде по пжть-тъ си безъ поврѣда?
Господь прочее да ти въздаде добро, за
онова което ми ты направи този день.
21 И сега, ето, познавамъ че наистинж
ты ще ся въцаришь, и царство-то Израи-
22 лево ще ся утвьрди въ ржкж-тж ти, Сега
прочее закълни ми ся въ Господа, че
нѣма да истрѣбишь сѣме-то ми слѣдъ
мене, и че нѣма да погубишь име-то ми
отъ домъ-тъ на отца ми. И заклѣ ся Да-
23 видъ Саулу. И отиде си Саулъ въ домъ-тъ
си: а Давидъ и мжжіе-тѣ му възлѣзохж
въ крѣпость-тж.

ГЛАВА 25.

1 И умрѣ Самуилъ: и събрахж ся всичкый
Израиль, та го оплакахж, и погребохж го
въ домъ-тъ му въ Рамж. И станж Давидъ,
та слѣзе въ пустынж-тж Фаранъ.
2 И имаше единъ человѣкъ въ Маонъ,
на когото работа-та бѣше на Кармилъ,
и този человѣкъ бѣше много голѣмъ, и
имаше три тысящы овци, и тысящж ко-
зы: и стрижеше овцы-тѣ си на Кармилъ.
3 И име-то на человѣка бѣше Навалъ, а
име-то на женж му Авигея: и жена-та
бѣше благоразумна, и красноличпа, а че-
ловѣкъ-тъ жестокъ, и лукавъ въ рабо-
ты-тѣ *си*, и той бѣше *отъ родъ-тъ на
4 Халева. И чу Давидъ въ пустынж-тж, че
5 Навалъ стрижеше овцы-тѣ си. И прово-
ди Давидъ десеть момъка, и рече Давидъ
на момцы-тѣ: Възлѣзте на Кармилъ, та
идѣте при Навала, и поздравѣте го въ
6 име-то ми. И да речете: Да си живъ!
миръ и на тебе, миръ и на домъ-тъ ти,
7 миръ и на всичко що имашь! И сега
чухъ че имашь стригачы: ето, овчари-тѣ
ти, които бѣхж съ насъ, не гы поврѣ-
дихмы, нито имъ ся нѣщо изгуби, прѣзъ
всичко-то врѣме въ което бѣхж на Кар-
8 милъ. Попытай момцы-тѣ си, и ще ти
кажжтъ. И сега нека намѣрятъ *тѣзи*
момци благодать прѣдъ очи-тѣ ти, защо-
то въ добръ день дойдохмы: дай, молж,
каквото ти дава ржка, на рабы-тѣ си, и
9 на сына си Давида. И дойдохж Давидо-
ви-тѣ момци та говорихж Навалу, спо-
редъ всичкы тѣзи думы въ име-то на
10 Давида, и прѣстанахж. Но Навалъ отго-
вори на Давидовы-тѣ рабы, и рече; Кой
е Давидъ? и кой е Іессеевъ-тъ сынъ?
много сж станали днесь раби-тѣ, които
11 бѣгатъ всякой отъ господаря си. И тъй
ще земж ли хлѣбъ-тъ си, и водж-тж си,
и заклано-то си, което заклахъ за стри-
гачы-тѣ си, та да *гы* дамъ на человѣцы
12 които не познавамъ отъ кадѣ сж? И вър-
нахж ся Давидови-тѣ момци на пжть-тъ
си, та си отидохж, и като дойдохж из-
13 вѣстихж му всичкы тѣзи думы. И рече
Давидъ на мжжіе-тѣ си: Прѣпашѣте вся-
кой мечъ-тъ си: и прѣпасахж всякой
мечъ-тъ си: така и Давидъ прѣпаса
мечъ-тъ си; и възлѣзохж вслѣдъ Давида
до четыри стотинъ мжжіе: а двѣстѣ о-
станахж при съсады-тѣ.
14 А единъ отъ момцы-тѣ извѣсти на А-
вигеж, Наваловж-тж женж, и рече: Е-
то, Давидъ прати вѣстители отъ пусты-
нж-тж за да поздрави нашій-тъ госпо-
15 дарь, а той *люто имъ говори. Но тѣзи
мжжіе бѣхж много добри къмъ насъ, и
не ся поврѣдихмы, нито изгубихмы нѣ-
що, колкото врѣме ся дружихмы съ тѣхъ,
16 когато бѣхмы въ поле-то: Бѣхж като
стѣна около насъ и нощя и деня, прѣзъ
всичко-то врѣме въ което бѣхмы съ тѣхъ,
17 и пасѣхмы овцы-тѣ. И сега, познай и
виждь ты какво ще направишь; защото
зло-то ся изрече противъ господаря ни,
и противъ всичкый-тъ му домъ; понеже
е человѣкъ толкозь лошъ, щото никой
18 не може да му продума. Тогазь побърза
Авигея, та зѣ двѣстѣ хлѣба, и два мѣха
вино, и петь овцы приготвены, и петь
мѣры жито пържено, и сто грозда сухо
гроздіе, и двѣстѣ низаницы смоквы, и
19 тури *гы* на ослы. И рече на момчета-та
си: Вървѣте прѣдъ мене: ето, азъ идж
слѣдъ васъ. Но на Навала, мжжа си, не

* *Или* кучешкый.

* *Евр.* нападнж върху тѣхъ.

20 обади. И като сѣдѣше тя на осель-тъ,
и слазяше подъ покровъ-тъ на горж-тж,
ето, Давидъ и мжжіе-тѣ му слазяхж къмъ
21 нея: и срѣщнж гы. А Давидъ бѣше рекль:
Напраздно наистинж упазихъ всичко що
имаше той въ пустынж-тж, и не ся из-
губи ни едно отъ всичко що имаше: и
22 въздаде ми зло за добро. Така да напра-
ви Богъ на Давидовы-тѣ непріятели, и
така да приложи, ако до утрѣшнж-тж
зорж оставж отъ всичко що е негово
† единъ кракъ.
23 И като видѣ Авигея Давида, побърза,
та слѣзе отъ осель-тъ, и паднж прѣдъ
Давида на лице, та ся поклони доземи.
24 И припаднж на нозѣ-тѣ му, и рече: На
мене, *нека е* тая неправда, господарю
мой: и нека говори, молж, рабыня-та ти
въ уши-тѣ ти, и послушай слова-та на
25 рабынж-тж си. Нека не даде господарь-тъ
ми, молж, никакво вниманіе на този
лошъ человѣкъ, Навала: защото споредъ
име-то си, таквъ е: **Навалъ е име-то
му, и безуміе е съ него: а пакъ азъ
твоя-та рабыня, не видѣхъ момцы-тѣ на
26 господаря си, които си проводилъ. Сега
прочее, Господарю мой, живъ Господь
и жива душа-та ти, Господь тя удържа
отъ да влѣзешь въ кръвь, и да отмъстишь
съ ржкж-тж си: а сега врази-тѣ ти, и
тѣзи които искатъ зло на господаря ми,
27 нека сж като Навала. И сега този
†† подарокъ, който донесе твоя-та рабы-
ня на господаря си, нека ся даде на момцы-тѣ
които слѣдуватъ господаря ми.
28 Прости, молж, съгрѣшеніе-то на ра-
бынж-тж си: защото Господь несъмнѣнно
ще направи на господаря ми домъ твърдъ,
понеже господарь-тъ ми ратува брани-тѣ
Господни, и зло не ся намѣри въ тебе
29 никога. Ако и да ся е дигналъ человѣкъ,
да тя гони, и да иска душж-тж ти, ду-
ша-та обаче на господаря ми ще бжде
вързана въ вързаницж-тж на живота при
Господа Бога твоего: а души-тѣ на не-
пріятели-тѣ ти, тѣхъ ще захвърли като
30 отъ срѣдъ праща. И когато направи Гос-
подь на господаря ми по всичкы-тѣ бла-
гости които е говорилъ за тебе, и тя
31 постави управитель надъ Израиля, То-
гавь това да ти не бжде съблазнь, нито
прѣпъваніе сърдечно на господаря ми,
че си пролѣлъ неповиннж кръвь, или че
господарь-тъ ми е отмъстилъ самъ за
себе си: но когато Господь направи
добро на господаря ми, тогавь помни
рабынж-тж си.
32 И рече Давидъ на Авигеж: Благосло-
венъ Господь Богъ Израилевъ, който тя
33 прати този день да мя посрѣщнешь. И
благословенъ съвѣтъ-тъ ти, и благосло-
вена ты, която мя упази този день да
не влѣзж въ кръвь и да си отмъстж съ
34 ржкж-тж си. Защото наистинж, живъ е
Господь Богъ Израилевъ, който мя въз-
брани отъ да ти сторж зло, ако не бѣ-
ше побързала да дойдешь да мя посрѣщ-
нешь, нѣмаше да остане Навалу до у-
трѣшнж-тж зорж нито единъ кракъ нѣ-
35 що. И зѣ Давидъ отъ ржкж-тж ѝ онова
що му бѣ донесла: и рече ѝ: Възлѣзь
въ домъ-тъ си съ миръ: виждь, послу-
шахъ гласъ-тъ ти, и пріехъ лице-то ти.
36 И дойде Авигея при Навала: и ето,
той имаше пиръ въ домъ-тъ си, като
пиръ царскый: и сърдце-то Навалово *бѣ-
ше* весело въ него, и той бѣше крайно
піянъ: заради това му не извѣсти нищо,
ни мало ни голѣмо до утрѣшнж-тж зорж.
37 Но на утринь-тж като ся истрѣзви На-
валъ, исказа му жена-та му тѣзи рабо-
ты: и примрѣ сърдце-то му въ него, и
38 станж като камыкъ. И *слѣдъ* десеть дни
почти, порази Господь Навала и умрѣ.
39 И когато чу Давидъ че умрѣ Навалъ,
рече: Благословенъ Господь, който сж-
ди сждъ-тъ ми *за* поношеніе-то ми отъ
Навала, и възбрани рабъ-тъ си отъ зло-
то: и Наваловж-тж злобж обърнж Гос-
подь на главж-тж му! И прати Давидъ
та говори на Авигеж, да ж земе за же-
40 нж за себе си. И дойдохж Давидови-тѣ
раби при Авигеж, въ Кармилъ, та ѝ го-
ворихж и рекохж: Давидъ ны прати при

† *Евр.* пикающій въ стѣнж.
** Безуменъ.
†† Благословеніе.

41 тебе, да тя земе за женѫ за себе си. И
станѫ та ся поклони съ лице-то си до-
земи, и рече: Ето, *нека е* рабыня-та ти
слугыня да мые нозѣ-тѣ на рабы-тѣ на
42 господаря си. И побързa Авигея, та ста-
нѫ и качи ся на оселъ-тъ, заедно съ петь
нейны момичета които отивахѫ вслѣдъ
неѭ: и отиде вслѣдъ Давидовы-тѣ вѣ-
43 стители, и станѫ му жена. Давидъ зѣ о-
ще и Ахиноамъ отъ Іезраель: и тѣзи
44 двѣ-тѣ бѣхѫ му жены. А Саулъ бѣше
далъ Михалѫ, дъщерѭ си, Давидовѫ-тѫ
женѫ, на Фалтія Лаисовъ-тъ сынъ, кой-
то бѣше отъ Галлимъ.

ГЛАВА 26.

1 А дойдохѫ Зифци-тѣ при Саула въ
Гаваѫ, и рекохѫ: Не крые ли ся Да-
видъ въ хълмъ-тъ Ехелѫ, срещѫ Іеси-
2 монъ? И станѫ Саулъ, та слѣзе въ Зиф-
скѫ-тѫ пустынѭ, и имаше съсъ себе си
три тысящы избранны мѫжіе отъ Изра-
иля, да търси Давида въ Зифскѫ-тѫ пу-
3 стынѭ. И расположи станъ-тъ си Саулъ
на хълмъ-тъ Ехелѫ, който е срещѫ Іе-
симонъ, при пѫтъ-тъ. А Давидъ сѣдѣше
въ пустынѭ-тѫ, и видѣ че Саулъ идѣше
4 отзирѣ му въ пустынѭ-тѫ. За това пра-
ти Давидъ съгледатели, та ся научи че
Саулъ наистинѫ дойде.
5 И станѫ Давидъ та дойде на мѣсто-то
дѣто Саулъ бѣше расположилъ станъ-тъ
си: и съгледа Давидъ мѣсто-то дѣто лѣ-
жеше Саулъ, и Авениръ Нировый сынъ
военачалникъ-тъ му. А Саулъ лѣжеше въ
оплотъ-тъ отъ кола-та, и людіе-тѣ бѣхѫ
6 расположени около него. Тогазь отго-
вори Давидъ и рече на Ахимелеха Хет-
теецъ-тъ, и на Ависея сынъ-тъ Саруинъ,
братъ-тъ на Іоава: Кой ще слѣзе съ ме-
не при Саула въ станъ-тъ? И рече Ави-
7 сей: Азъ ще слѣзѫ съ тебе. И тъй дой-
дохѫ Давидъ и Авиоей прѣзъ нощь при
людіе-тѣ: и ето, Саулъ лѣжеше заспалъ
въ оплотъ-тъ отъ кола-та, и копіе-то му
забито въ земѭ-тѫ при главѫ-тѫ му: а
Авениръ и людіе-тѣ лѣжехѫ около него.
8 Тогазь рече Ависей Давиду: Богъ заклю-
чи днесь врагъ-тъ ти въ рѫкѫ-тѫ ти: и
сега да го поразѭ съ копіе-то дори до
земѭ-тѫ за еднъждь и нѣма да повторѭ
9 върхъ него. А Давидъ рече на Ависея:
Да го не погубишь: защото кой може
тури рѫкѫ на помазанника Господень и
10 да е неповиненъ? И рече още Давидъ:
Живъ Господь, Господь ще го порази:
или день-тъ му ще дойде, и ще умре:
или ще влѣзе въ брань, и ще ся свърши.
11 Да ми не бѫде отъ Господа, да турѭ
рѫкѫ на помазанника Господень! Но зе-
ми сега, молѭ, копіе-то което е при
главѫ-тѫ му, и кърчагъ-тъ съ водѫ-тѫ та
12 да си отидемъ. И тъй зѣ Давидъ копіе-
то и кърчагъ-тъ съ водѫ-тѫ отъ при гла-
вѫ-тѫ на Саула: та си отидохѫ, и ни-
кой не видѣ, и никой не усѣти, и никой
не ся събуди; защото всичкы-тѣ спѣхѫ,
понеже дълбокъ сънъ отъ Господа бѣ
падналъ на тѣхъ.
13 Тогазь минѫ Давидъ на срещѫ, та за-
станѫ на върхъ-тъ на горѫ-тѫ отъ да-
лечь: между тѣхъ имаше голѣмо разсто-
14 яніе. И извыка Давидъ къмъ людіе-тѣ, и
къмъ Авенира Нировъ-тъ сынъ, и гово-
рѣше: Не отговаряшь ли, Авенире? И
отговори Авениръ та рече: Кой си ты
15 дѣто выкашь къмъ царя? И рече Давидъ
Авениру: Не си ли мѫжъ ты? и кой е
подобенъ тебѣ между Израиля? а защо
не пазишь господаря си царь-тъ? поне-
же влѣзе единъ отъ людіе-тѣ да погуби
16 царя господарь-тъ ти. Не е добро това
нѣщо което стори ты: живъ Господь, вы
сте достойни за смърть, понеже не упа-
зихте господаря си, помазанникъ-тъ Го-
сподень. И сега, виждте дѣ е копіе-то
на царя, и кърчагъ-тъ съ водѫ-тѫ които
17 бѣхѫ при главѫ-тѫ му: И позна Саулъ
гласъ-тъ Давидовъ, и рече: Твой-тъ
18 гласъ ли е, чадо мое Давиде? И Давидъ
рече: Мой-тъ гласъ е, господарю мой
царю. И рече: Защо господарь-тъ ми го-
ни така рабъ-тъ си? какво съмь сторилъ?
19 или какво зло *има* въ рѫкѫ-тѫ ми? И
сега нека чуе, молѭ, господарь-тъ ми
царь-тъ думы-тѣ на рабъ-тъ си: Ако
Господь тя подигнѫ противъ мене, нека

пріеме жъртва; но ако сѫ человѣческы
сынове, тѣ *нека бѫдѫтъ* проклѣти прѣдъ
Господа: защото мя испѫдихѫ днесь да
нѣмамъ съобщеніе въ наслѣдіе-то Гос-
подне, и казватъ *ми:* Иди, служи на
20 другы богове. И сега, нека не падне
кръвь-та ми на земя-тѫ прѣдъ Господа;
защото царь-тъ Израилевъ е излѣзлъ да
търси еднѫ бълхѫ, като кога гони нѣкой
еребицѫ въ горы-тѣ.
21 И рече Саулъ: Съгрѣшихъ: върни ся,
чадо мое Давиде: защото нѣма вече да
ти сторѭ зло, понеже душа-та ми быде
днесь многоцѣнна прѣдъ твои-тѣ очи:
ето, безуміе сторихъ и голѣмѫ погрѣшкѫ
22 направихъ. И отговори Давидъ, и рече:
Ето царско-то копіе: и нека мине единъ
23 отъ момцы-тѣ и да го земе. А Господь
да отдаде всекому споредъ правда-тѫ
му, и споредъ вѣрность-тѫ му; защото
тя прѣдаде Господь днесь въ рѫкѫ-тѫ
ми, но азъ не рачихъ да турѭ рѫкѫ-тѫ
24 си на помазанника Господень. Ето про-
чее, както животъ-тъ ти быде днесь мно-
гоцѣненъ прѣдъ очи-тѣ ми, така и мой-тъ
животъ нека бѫде многоцѣненъ прѣдъ
очи-тѣ на Господа, и той да мя избави
25 отъ всичкы-тѣ скърби. Тогазь рече Са-
улъ Давиду: Да си благословенъ, чадо
мое Давиде! ты непрѣмѣнно ще извър-
шишь *велики дѣла*, и наистинѫ ще ся
прѣукрѣпишь. И Давидъ си отиде въ
пѫть-тъ си, а Саулъ ся върнѫ на мѣ-
сто-то си.

ГЛАВА 27.

1 И рече Давидъ въ сърдце-то си: Най
сетнѣ ще погынѫ единъ день отъ рѫкѫ-
тѫ на Саула: нѣма по добро за мене, о-
свѣнъ да ся отървѫ поскоро въ Филис-
тимскѫ-тѫ земѭ: тогазь ще ся отчае
Саулъ отъ мене, *и ще ся напустне* да
мя не търси вече по всичкы-тѣ прѣдѣлы
на Израиль: така ще ся отървѫ отъ рѫ-
2 кѫ-тѫ му. И станѫ Давидъ, та прѣминѫ
той и шесть-тѣ стотинъ мѫжіе които
бѣхѫ съ него, при Анхуса Маоховъ-тъ
3 сынъ, царя на Геѳъ. И останѫ Давидъ
съ Анхуса въ Геѳъ, той и мѫжіе-тѣ му,
всякой съ домородіе-то си, *и* Давидъ съ
двѣ-тѣ си жены, Ахиноамъ Іезраелянкѫ-
тѫ, и Авигеѭ Кармилчанкѫ-тѫ Наваловѫ-
4 тѫ женѫ. И извѣстихѫ Саулу че побѣгнѫ
Давидъ въ Геѳъ: за това не го потърси
вече.
5 И рече Давидъ Анхусу: Ако съмь на-
мѣрилъ сега благодать прѣдъ очи-тѣ ти,
нека ми ся даде мѣсто въ нѣкой отъ пол-
скы-тѣ градове, да сѣдѭ тамъ: и защо
да сѣди рабъ-тъ ти съ тебе въ царскый-тъ
6 градъ? И даде му Анхусъ въ този день
Сиклагъ: за това Сиклагъ останѫ на Іу-
7 дины-тѣ царіе *и* до днесь. А число-то
на дни-тѣ, колкото сѣдѣ Давидъ въ зе-
мѭ-тѫ на Филистимцы-тѣ, бѣ една го-
дина и четыри мѣсеца.
8 А въЗлазяше Давидъ и мѫжіе-тѣ му,
та нападахѫ върхъ Гессурійцы-тѣ, Ге-
зрейцы-тѣ, и Амаликчаны-тѣ: защото тѣ
бѣхѫ отъ старо врѣме жители на земѭ-
тѫ, отъ входъ-тъ на Суръ, и дори до Е-
9 гыпетскѫ-тѫ земѭ. И поразяваше Да-
видъ земѭ-тѫ, и не оставяше живъ ни
мѫжъ ни женѫ: и земаше овцы, и гове-
да, и ослы, и камилы, и дрехы: и като
10 ся връщаше, дохождаше при Анхуса. И
говорѣше Анхусъ *Давиду:* Дѣ напра-
вихте нападеніе днесь? И отговаряше
Давидъ: Къмъ югъ на Іудѫ, и къмъ югъ
на Іерамеилцы-тѣ, и къмъ югъ на Кеней-
11 цы-тѣ. И ни мѫжъ нито женѫ не оста-
вяше Давидъ живъ, да донесѫтъ въ Геѳъ,
и думаше: Да не бы да възвѣстятъ про-
тивъ насъ, и кажѫтъ: Така прави Да-
видъ. И такъвъ бѣше обычай-тъ му,
прѣзъ всичкы-тѣ дни колкото сѣдѣ въ
12 Филистимскѫ-тѫ земѭ. И вѣрваше Ан-
хусъ Давида, и казуваше: Той направи
себе си съвсѣмъ омразенъ на людіе-тѣ
си Израиля; заради това ще ми бѫде
рабъ вынагы.

ГЛАВА 28.

1 Въ онѣзи дни събрахѫ Филистимци-тѣ
войнства-та си за да излѣзѫтъ да напра-
вятъ бой противъ Израиля. И рече Ан-

хусъ Давиду: Да знаешь извѣстно, че ще
излѣзешь съ мене на бой-тъ, ты и мѫ-
2 жіе-тѣ ти. И рече Давидъ Анхусу: Ты на-
истинѫ ще познаешь що ще да направи
рабъ-тъ ти: И рече Анхусъ Давиду: За-
ради това ще тя направѭ стражъ на
главѫ-тѫ ми за всегда.
3 А Самуилъ умрѣ, и всичкый Израиль го
оплака, и погребе го въ Рамѫ градъ-тъ
му. И испѫдилъ бѣ Саулъ отъ мѣсто-то
бѣсовъпрошатели-тѣ и вълшебницы-тѣ.
4 И тъй сбрахѫ ся Филистимци-тѣ купно
и дойдохѫ та расположихѫ станъ-тъ си
въ Сунамъ: и събра Саулъ всичкый И-
зраиль, та расположихѫ станъ-тъ си въ
5 Гелвуѐ. И когато видѣ Саулъ станъ-тъ
на Филистимцы-тѣ, уплаши ся, и растре-
6 пера ся сърдце-то му твърдѣ много. И
попыта Саулъ Господа; но Господь не
му отговори, нито чрѣзъ сънища, нито
чрѣзъ Уримъ-тъ, нито чрѣзъ пророцы.
7 Тогазь рече Саулъ на рабы-тѣ си: По-
търсѣте ми женѫ бѣсовъпрошателкѫ, за
да идѫ при неѭ, и да ѭ попытамъ. И
раби-тѣ му рекохѫ му: Ето, *има* въ Ен-
доръ една жена бѣсовъпрошателка.
8 И прѣличи ся Саулъ, и облѣче други
дрехы, и отиде той и двама мѫжіе съ
него та дойдохѫ при женѫ-тѫ прѣзъ
нощь: и рече: Почародѣйствувай ми,
молѭ, чрѣзъ бѣсовъпрошеніе, и възведи
9 ми когото ти рекѫ. И рече му жена-та:
Ето, ты знаешь що направи Саулъ, какъ
истрѣби бѣсовъпрошатели-тѣ и вълшеб-
ницы-тѣ отъ мѣсто-то: защо сега впримь-
10 чашь животъ-тъ ми, да мя умъртвятъ? И
заклѣ ѝ ся Саулъ въ Господа, и рече:
Живъ Господь, нѣма да ти ся случи ни-
11 какво зло за това. Тогазь рече жена-та:
Кого да ти възведѫ? И рече: Самуила
ми възведи.
12 И когато видѣ жена-та Самуила, из-
выка съ голѣмъ гласъ: и говори жена-та
Саулу, и рече: Защо мя излъга ты? и
13 ты си Саулъ. И рече ѝ царь-тъ: Не бой
ся; но какво видѣ ты? И рече жена-та
Саулу: Богове видѣхъ които излазяхѫ
14 изъ земѭ-тѫ. И рече ѝ: Какъвъ е о-
бразъ-тъ му: А тя рече: Единъ старецъ
възлазя, и е обвитъ съ мантіѭ. И позна
Саулъ че бѣше Самуилъ, и наведе ся съ
15 лице-то доземи, та ся поклони: И рече
Самуилъ Саулу: Защо ми досади ты, и
мя направи да възлѣзѫ? И рече Саулъ:
Нахождамъ ся въ голѣмо утѣсненіе; за-
щото Филистимци-тѣ ратуватъ противъ
мене, а Богъ ся отдалечи отъ мене, и
не ми отговаря вече, нито чрѣзъ про-
роцы, нито чрѣзъ сънища: за това тя
повыкнахъ да ми обадишь що да правѭ.
16 Тогазь рече Самуилъ: А защо мя пы-
ташь, като Господь ся е отдалечилъ отъ
17 тебе, и ти е станалъ непріятель? Ето,
Господь си направи, както бѣ говорилъ
чрѣзъ мене; защото раздра Господь
царство-то отъ рѫкѫ-тѫ ти, и го даде
18 на ближній-тъ ти Давида. Понеже ты ся
не покори на гласъ-тъ Господенъ, нито
извърши голѣмый-тъ неговъ гнѣвъ върхъ
Амалика, заради това Господь ти напра-
19 ви това нѣщо въ този день. И ще прѣ-
даде Господь Израиля съ тебе въ рѫ-
кѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ: и утрѣ ты и
сынове-тѣ ти *ще бѫдете* съ мене: и
станъ-тъ Израилевъ ще прѣдаде Господь
въ рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ.
20 Тогазь падна Саулъ тутакси цѣлъ про-
стрѣнъ на земѭ-тѫ; защото ся много у-
плаши отъ Самуиловы-тѣ думы и сила
нѣмаше въ него, понеже не бѣ ялъ хлѣбъ
21 всичкый-тъ день, и всичкѫ-тѫ нощь. И
дойде жена-та при Саула и видѣ го че
бѣше много смутенъ, и рече му: Ето ра-
быня-та ти послуша гласъ-тъ ти, турихъ
животъ-тъ си въ рѫкѫ-тѫ си, и поко-
рихъ ся на твои-тѣ думы, които ми ты
22 говори. Сега прочее послушай и ты, мо-
лѭ, гласъ-тъ на рабынѭ-тѫ си, и нека
турѭ малко хлѣбъ прѣдъ тебе: та яждь,
за да пріемешь силѫ, понеже отивашь
23 на пѫть. Но не щѣше, и думаше: Не щѫ
да ямъ. Раби-тѣ му обаче съ женѫ-тѫ на-
едно принудихѫ го, та послуша гласъ-тъ
имъ: и станѫ отъ земѭ-тѫ, та сѣднѫ на
24 постелкѫ-тѫ. А жена-та имаше хранена
юница въ кѫщѫ-тѫ: и побърза, та ѭ
закла: и зѣ брашно, та замѣси, и испе-
25 че отъ него бесквасны питы: И донесе

прѣдъ Саула и прѣдъ рабы-тѣ му, та я-
доха. И станахѫ та си отидохѫ прѣзъ
онѫзи нощь.

ГЛАВА 29.

1 И събрахѫ Филистимци-тѣ всичкы-тѣ
си войнства въ Афекъ: а Израиляни-тѣ
расположихѫ станъ-тъ си при изворъ-тъ
2 който е въ Іезраель. И Филистимскы-тѣ
войводы заминувахѫ съсъ стотины и съ
тысящы: а Давидъ и мѫжіе-тѣ му идѣхѫ
3 отзирѣ съ Анхуса. И рекохѫ Филистим-
скы-тѣ началници: Що щѫтъ *тука* тѣзи
Евреи? И рече Анхусъ на Филистим-
скы-тѣ началницы: Не е ли тойзи Да-
видъ рабъ-тъ на Саула царя Израилевъ,
който быде съ мене прѣзъ тѣзи дни, или
годины? и не намѣрихъ въ него никаквѫ
грѣшкѫ отъ както е принадналъ *при*
4 *мене* до този день. И негодувахѫ про-
тивъ него Филистимскы-тѣ началници и
рекохѫ му Филистимскы-тѣ началници:
Испроводи тогозь человѣка, и нека ся
върне на мѣсто-то си което му си опрѣ-
дѣлилъ, и да не слѣзе съ насъ въ бой-тъ,
да не бы да ни стане въ бой-тъ против-
никъ, защото какъ бы ся примирилъ той
съ господаря си? не съ главы-тѣ ли на
5 тѣзи мѫжіе? Не е ли той Давидъ, за ко-
гото пѣехѫ взаимно въ ликове-тѣ, и го-
ворѣхѫ: Саулъ порази тысящы-тѣ си, а
Давидъ тмы-тѣ си?
6 Тогазь повыка Анхусъ Давида, та му
рече: Живъ Господь, наистинѫ ты быде
правъ, и исходъ-тъ ти и входъ-тъ ти съ
мене въ станъ-тъ е угоденъ прѣдъ очи-
тѣ ми; защото зло не намѣрихъ въ тебе,
отъ който день си дошелъ при мене до-
ри до този день; но прѣдъ очи-тѣ на
7 войводы-тѣ не си ты угоденъ. Сега про-
чее върни ся та иди съ миръ, за да не
нанесешь неугодность въ Филистимскы-тѣ
8 войводы. И рече Давидъ Анхусу: Но що
сымь направилъ? и що намѣри ты въ
рабъ-тъ си отъ който день сымь прѣдъ
тебе до този день, та да не идѫ да ра-
тувамъ противъ непріятели-тѣ на госпо-
9 даря си царь-тъ? И отговори Анхусъ и
рече Давиду: Знаѭ че си угоденъ прѣдъ
очи-тѣ ми, като ангелъ Божій: но Фи-
листимскы-тѣ началници рекохѫ: Да не
10 възлѣзе той съ насъ въ бой-тъ. Сега про-
чее стани утрѣ рано, съ рабы-тѣ на го-
сподаря си, които дойдохѫ съ тебе: и
като станете утрѣ рано, тутакси като ви
ся разсъмне, идѣте си.
11 И станѫ рано на утрина-тѫ Давидъ, и
мѫжіе-тѣ му, за да си идѫтъ, да ся вър-
нѫтъ въ Филистимскѫ-тѫ земѭ. А Фи-
листимци-тѣ възлѣзохѫ въ Іезраель.

ГЛАВА 30.

1 И когато Давидъ и мѫжіе-тѣ му влѣ-
зохѫ въ Сиклагъ въ третій-тъ день, А-
маличани-тѣ бѣхѫ направили нападеніе
въ южнѫ-тѫ странѫ, и въ Сиклагъ, и
поразили бѣхѫ Сиклагъ и изгорили го
2 бѣхѫ съ огнь. И заплѣнили бѣхѫ жены-тѣ
които бѣхѫ въ него: отъ мало до голѣ-
мо не умъртвихѫ никого, но зѣхѫ *гы*,
3 та отидохѫ въ пѫть-тъ си. А Давидъ и
мѫжіе-тѣ му дойдохѫ въ градъ-тъ, и е-
то, *бѣше* изгоренъ съ огнь: и жены-тѣ
имъ, и синове-тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ
4 заплѣнены. Тогазь Давидъ и людіе-тѣ
които бѣхѫ съ него възвысихѫ гласъ-тъ
си та плакахѫ, додѣ не имъ останѫ вече
5 сила да плачѫтъ. Така и двѣ-тѣ жены
на Давида быдохѫ заплѣнены, Ахиноамъ
Іезраелянка-та, и Авигея жена-та на На-
6 вала Кармилецъ-тъ. И оскърби ся Да-
видъ много, защото людіе-тѣ говорѣхѫ
съ каменіе да го убіѭтъ, понеже душа-та
на всичкы-тѣ людіе бѣше нрѣогорчена,
всякой за синове-тѣ си и за дъщери-тѣ
си: а Давидъ ся укрѣпи въ Господа Бо-
га своего.
7 И рече Давидъ на Авіаѳара священ-
ника, Ахимелеховый-тъ сынъ: Донеси
ми тукъ, молѭ, ефодъ-тъ. И донесе А-
8 віаѳаръ ефодъ-тъ при Давида. И попыта
Давидъ Господа, и рече: Да гонѭ ли
слѣдъ този пълкъ? ще гы стигнѫ ли?
А той му рече: Гони; защото наистинѫ
ще стигнешь, и непрѣмѣнно ще отър-
9 вешь *всичко*. Тогазь отиде Давидъ, той

28 на брата си. И възтраби Іоавъ съ тръ-
бѫ-тѫ та застанахѫ всичкы-тѣ людіе и
не гонихѫ вече слѣдъ Израиля, нито ся
біяхѫ вече.
29 И вървѣхѫ Авениръ и мѫжіе-тѣ му
прѣзъ поле-то всичкѫ-тѫ оназы нощь, и
прѣминахѫ Іорданъ, та минахѫ прѣзъ
всичкый-тъ Виеронъ, и дойдохѫ въ Ма-
30 хананмъ. А Іоавъ ся върнѫ отъ гоне-
ніе-то на Авенира: и като събра всич-
кы-тѣ людіе, недоставахѫ отъ Давидо-
вы-тѣ рабы деветнадесеть мѫжіе и Аса-
31 илъ. Но Давидови-тѣ раби поразихѫ отъ
Веніаминцы-тѣ, и отъ Авенировы-тѣ мѫ-
жіе триста и шестдесеть мѫжіе *които*
32 умрѣхѫ. И дигнахѫ Асаила, та го заро-
вихѫ въ гробъ-тъ на бащѫ му, който бѣ
въ Виелеемъ. А Іоавъ и мѫжіе-тѣ му
вървѣхѫ цѣлѫ нощь, и стигнахѫ въ Хе-
вронъ около зазоряваніе.

ГЛАВА 3.

1 И държа много бой-тъ между Сауло-
вый-тъ домъ, и Давидовый-тъ домъ. И
Давидъ непрѣстанно ся укрѣпяваше, а
Сауловый домъ непрѣстанно изнемогва-
2 ше. И родихѫ ся Давиду синове въ Хе-
вронъ: и първородный-тъ му бѣше А-
3 мнонъ отъ Ахиноамъ Іезраелянкѫ-тѫ. А
вторый му, *Хилеавъ, отъ Авигеѭ, женѫ-
тѫ на Навала Кармилецъ-тъ: а третій А-
вессаломъ, сынъ-тъ на Маахѫ, дъщерѭ на
4 Θалмая, Гессурскый-тъ царь: А четвър-
тый, Адонія, сынъ на Аггиѳѫ: и петый,
5 Сефатія, сынъ на Авиталѫ: И шестый
Іераамъ, отъ Еглѫ, Давидовѫ-тѫ женѫ.
Тѣ ся родихѫ Давиду въ Хевронъ.
6 И като слѣдваше бой-тъ между Сау-
ловъ-тъ домъ и Давидовъ-тъ домъ, Аве-
ниръ бѣше подпорка-та на Сауловъ-тъ
7 домъ. А Саулъ имаше наложницѫ на име
Ресфа, дъщеря на Аія. И рече *Исво-
сеей* на Авенира: Защо влѣзе ты при
8 наложницѫ-тѫ на бащѫ ми? И разяри ся
много Авениръ за думы-тѣ на Исвосеея,
и рече: Кучешка глава ли съмъ азъ, кой-
то правѭ днесь милость къмъ домъ-тъ
на бащѫ ти Саула, къмъ братія-та му, и
къмъ пріятели-тѣ му, противъ Іудѫ, и
не тя прѣдадохъ въ рѫкѫ-тѫ на Давида,
та да мя обвиняваш днесь за тази же-
9 нѫ? Така да направи Богъ Авениру, и
така да му приложи, ако, както ся клѣ
Господь Давиду, не направѭ така нему:
10 Да прѣведѫ царство-то отъ Сауловъ-тъ
домъ, и да поставѭ прѣстолъ-тъ Дави-
довъ надъ Израиля, и надъ Іудѫ отъ
11 Данъ до Вирсавее. И не можеше вече
Исвосеей да отговори ни рѣчь Авениру,
понеже му ся боеше.
12 Тогазь проводи Авениръ вѣстители
Давиду отъ своѭ странѫ, и рече: Чія е
земя-та? и думаше *още:* Направи уго-
воръ съ мене, и ето, рѫка-та ми ще бѫде
съ тебе щото да доведѫ подъ власть-тѫ
13 ти всичкый Израиль. А той рече: Добрѣ;
азъ ще направѭ уговоръ съ тебе; но е-
дно нѣщо искамъ азъ отъ тебе: и рече:
Нѣма да видишь лице-то ми, ако не до-
ведешь прѣдъ мене Михалѫ Сауловѫ-тѫ
дъщерѭ, когато дойдешь да видишь ли-
14 це-то ми. И прати Давидъ вѣстители на
Исвосеея Сауловъ-тъ сынъ, и рече: Дай
женѫ-тѫ ми Михалѫ, коиѭто зѣхъ женѫ
за себе си за сто Филистимскы краеко-
15 жія. И прати Исвосеей та ѭ зѣ отъ мѫ-
жа ѝ, отъ Фалтіила Лаисовъ-тъ сынъ.
16 И дойде съ неѭ мѫжъ ѝ, та вървѣше и
плачеше слѣдъ неѭ до Ваурима. Тогазь
му рече Авениръ: Иди, върни ся; и
върнѫ ся.
17 А Авениръ ся разговори съсъ старѣй-
шины-тѣ на Израиля, и рече: И вчера,
и завчера искахте Давида да царува
18 надъ васъ. Сега прочее направѣте *това*:
защото Господь говорѝ за Давида, и ре-
че: Чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Давида рабъ-тъ
си ще избавѭ людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-тѫ
на Филистимцы-тѣ, и отъ рѫкѫ-тѫ на
19 всичкы-тѣ имъ неприятели. И говорѝ
още Авениръ въ уши-тѣ на Веніаминцы-
тѣ: и отиде Авениръ да говори и въ
уши-тѣ на Давида въ Хевронъ, всичко
що бѣ угодно на Израиля, и на всичкый
20 Веніаминовъ домъ. И тъй дойде Авениръ

* Даніилъ, 1 Лѣт. 3; 1.

при Давида въ Хевронъ, и съ него два-
десеть мѫжіе. И направи Давидъ на А-
венира, и на мѫжіе-тѣ които бѣхѫ съ
21 него, миръ. И рече Авениръ Давиду:
Ще станѫ и ще идѫ, и ще съберѫ всич-
кый Израиль при господаря си царя, за
да направятъ уговоръ съ тебе, та да
царувашь споредъ всичко-то желаніе на
душѫ-тѫ си. И проводи Давидъ Авенира
та отиде съ миръ.
22 И ето, Давидови-тѣ раби и Іоавъ идѣ-
хѫ отъ едно нашествіе, и носѣхѫ съсъ
себе си много користи: но Авениръ не
бѣ съ Давида въ Хевронъ, защото го бѣ
23 испроводилъ, и отишелъ бѣ съ миръ. А
като дойде Іоавъ и всичко-то войнство съ
него, извѣстихѫ Іоаву, и рекохѫ: Аве-
ниръ Нировый сынъ дойде при царя, и
24 испроводи го, та си отиде съ миръ. То-
газъ влѣзе Іоавъ при царя, и рече: Що
направи ты? ето, Авениръ дойде при те-
25 бе; защо го испрати, та си отиде? Зна-
ешь *добрѣ* Авенира Нировъ-тъ сынъ, че
дойде за да ти измами, и да научи ис-
ходъ-тъ ти и входъ-тъ ти, и да научи
всичко що правишь.
26 И като излѣзе Іоавъ отъ Давида, пра-
ти вѣстители слѣдъ Авенира, и върнахѫ
го отъ кладенецъ-тъ Сира: Давидъ оба-
27 че не знаеше. И когато ся върнѫ Аве-
ниръ въ Хевронъ, Іоавъ го свърнѫ при
единѫ-тѫ странѫ на врата-та, за да му
говори ужъ тайно; и тамъ го удари въ
коремъ-тъ, и умрѣ, за кръвь-тѫ на бра-
та му Асаила.
28 И слѣдъ това като чу Давидъ, рече:
Невиненъ сьмъ азъ, и царство-то ми,
прѣдъ Господа во вѣкъ, отъ кръвь-тѫ на
29 Авенира сына Нирова: И нека остане
на Іоавова-та глава, и на всичкый му
бащинъ домъ: и да не оскудѣе отъ Іоа-
вовъ-тъ домъ такъвъ който има сѣмете-
ченіе, или прокаженъ, или който ся под-
пира на тоягѫ, или пада отъ мечъ, или
30 лишенъ отъ хлѣбъ. Така Іоавъ и Авісей
братъ му убихѫ Авенира, защото бѣ
убилъ Асаила брата имъ у Гаваонъ въ
сраженіе-то.
31 И рече Давидъ на Іоава, и на всичкы-
тѣ людіе които бѣхѫ съ него: Раздерѣ-
те дрехы-тѣ си, и прѣпашѣте ся съ врѣ-
тище, та плачѣте прѣдъ Авенира. И царь
32 Давидъ идѣше слѣдъ носило-то. И по-
грѣбохѫ Авенира въ Хевронъ: и възвы-
си царь-тъ гласъ-тъ си, и плака надъ
Авенировъ-тъ гробъ: и всичкы-тѣ людіе
33 плакахѫ. И плака царь-тъ надъ Авени-
ра, и рече:

Умрѣ ли Авениръ, както умира бе-
зуменъ?
34 Рацѣ-тѣ ти не ся връзахѫ,
Нито нозѣ-тѣ ти ся турихѫ въ желѣза.
Ты падна както пада нѣкой
Прѣдъ сынове-тѣ на неправдѫ-тѫ.

И всичкы-тѣ людіе плакахѫ пакъ надъ
35 него, И дойдохѫ сетнѣ всичкы-тѣ людіе
за да прѣдуматъ Давида да яде хлѣбъ,
като бѣше още день: но Давидъ ся за-
клѣ, и рече: Така да ми направи Богъ,
и така да приложи, ако вкусіѫ хлѣбъ,
или каквогодѣ нѣщо, прѣди да зайде
36 слънце-то. И научихѫ *това* всичкы-тѣ
людіе, и угодно имъ быде; както бѣше
угодно на всичкы-тѣ людіе всичко което
37 правѣше царь-тъ. Защото всичкы-тѣ лю-
діе и всичкый Израиль познахѫ въ онзи
день, че не бѣше отъ царя да ся умъртви
38 Авениръ Нировый сынъ. И рече царь-тъ
на рабы-тѣ си: Не знаете ли че войвода
39 великъ падна тозп день въ Израиль? А
азъ сьмъ днесь слабъ, ако и да сьмъ по-
мазанъ царь: и тѣзи мѫжіе Саруини-тѣ
сынове много сѫ жестокы за мене: Го-
сподь ще направи въздаяніе на дѣлателя
на злинѫ-тѫ, споредъ злинѫ-тѫ му.

ГЛАВА 4.

1 И когато чу Сауловый сынъ че Аве-
ниръ умрѣ въ Хевронъ, рацѣ-тѣ му о-
слабнахѫ, и всичкы-тѣ Израиляни ся
2 смутихѫ. А Сауловый сынъ имаше двама
мѫжіе, *които бѣхѫ* пълководци, име-то
на единый-тъ Ваана, а име-то на дру-
гый-тъ Рихавъ, сынове на Римона Ви-
роѳянинъ-тъ отъ Веніаминовы-тѣ сыно-
ве; (защото Вироѳъ ся вмѣняваше на
3 Веніамина: А Вироѳяни-тѣ бѣхѫ побѣ-

гнали въ Геѳаимъ, и тамъ бѣха пришел-
ци до този день.)
4 А Іонаѳанъ Сауловый сынъ, имаше
сынъ поврѣденъ въ нозѣ-тѣ. Бѣше на
петь годинъ на възрасть когато дойде
извѣстіе отъ Іезраель за Саула и Іонаѳа-
на, и дигна го питателка-та му та бѣгà:
и като бързаше да бѣга, падна той, и о-
хромѣ: а име-то му бѣше Мемфивосѳей.
5 И отидохѫ синове-тѣ на Риммона Ви-
роѳянинъ-тъ, Рихавъ и Ваана, и въ горе-
щина-тѫ на день-тъ влѣзохѫ въ домъ-тъ
на Исвосеея, който лѣжеше на одръ-тъ
6 въ пладнина: И влѣзохѫ тамъ дори до
срѣдъ домъ-тъ, *като* че ще земать жи-
то; и удариха го въ коремъ-тъ; и Ри-
7 хавъ и Ваана братъ му ся избавихѫ. За-
щото, когато влѣзохѫ въ домъ-тъ, той
лѣжеше на одръ-тъ си въ ложница-тѫ
си: и удариха го, и умъртвиха го, и от-
сѣкохѫ му глава-тѫ, и като зѣхѫ гла-
ва-тѫ му, отидохѫ и вървѣхѫ прѣзъ по-
8 ле-то всичка-тѫ нощь. И донесохѫ гла-
ва-тѫ на Исвосеея при Давида въ Хе-
вронъ, и рекохѫ на царя: Ето глава-та
на Исвосеея, сынъ-тъ на врагъ-тъ ти
Саула, който искаше живота-тъ ти: и
Господь даде днесь на господаря ни ца-
ря този день отмъщеніе, отъ Саула и
отъ сѣме-то му.
9 А Давидъ отговори на Рихава и на
Ваана брата му, синове-тѣ на Риммона
Вироѳянинъ-тъ, та имъ рече: Живъ Го-
сподь, който избави душа-тѫ ми отъ
10 всичко утѣсненіе: Оногози, който ми
извѣсти, и рече: Ето умрѣ Саулъ, и
мыслѣше себе си вѣститель на добро
извѣстіе, хванахъ го, та го убихъ въ
Сиклагъ, вмѣсто мъздѫ за извѣстіе-то му;
11 А колко повече человѣцы лукавы, които
сѫ убили мѫжъ праведенъ въ кѫщѫ-тѫ
му, на одръ-тъ му? сега прочее не щѫ
12 ли да вы истрѣбѭ отъ земя-тѫ? И за-
повѣда Давидъ на момцы-тѣ и гы убихѫ,
и отсѣкохѫ рѫцѣ-тѣ имъ и нозѣ-тѣ имъ,
та гы обѣсихѫ надъ водоемъ-тъ въ Хе-
вронъ: а глава-тѫ на Исвосеея зѣхѫ, та
ѭ заровихѫ въ Авенировъ-тъ гробъ въ
Хевронъ.

ГЛАВА 5.

1 И дойдохѫ всичкы-тѣ Израилевы пле-
мена при Давида, въ Хевронъ, и говори-
хѫ и рекохѫ: Ето, кость твоя и плъть
2 твоя смы ный. И понапрѣдъ още, когато
Саулъ царуваше надъ насъ, ты бѣше
който изваждаше и въваждаше Израиля;
и на тебе рече Господь: Ты ще упа-
сешь людіе-тѣ ми Израиля, и ты ще бѫ-
3 дешь вождь надъ Израиля. И дойдохѫ
всичкы-тѣ старѣйшины Израилеви при
царя въ Хевронъ: и направи царь Да-
видъ завѣтъ съ тѣхъ въ Хевронъ прѣдъ
Господа: и помазахѫ Давида царь надъ
4 Израиля. Давидъ бѣше на тридесеть го-
дины когато стана царь, и царува четы-
5 ридесеть години. Въ Хевронъ царува
надъ Іудѫ седмь години и шесть мѣсецы;
а въ Іерусалимъ царува тридесеть и три
години надъ всичкый Израиль и Іудѫ.
6 И отиде царь-тъ и мѫжіе-тѣ му въ Іе-
русалимъ при Іевусеи-тѣ които живѣе-
хѫ въ тѫзъ земя; които говорихѫ Да-
виду и рекохѫ: Нѣма да влѣзешь тукъ
ако не извадишь слѣпы-тѣ и хромы-тѣ:
защото думахѫ че Давидъ не ще може
7 да влѣзе тука. Но Давидъ прѣзѣ твър-
дѣлъ-тъ Сіонъ: той е Давидовъ-тъ градъ.
8 И рече Давидъ въ онзи день: Който сти-
гне при водоводъ-тъ, та удари Іевусеи-
тѣ и слѣпы-тѣ и хромы-тѣ, които нена-
види душа-та Давидова, *ще бѫде военa-
чалникъ*. За това казуватъ: Слѣпъ и
9 хромъ нѣма да влѣзатъ въ домъ-тъ. И
насели ся Давидъ въ твърдѣлъ-тъ, и на-
рече го градъ Давидовъ. И направи Да-
10 видъ зданія около Милло и вътрѣ. И на-
прѣдваше Давидъ, и увеличаваше ся, и
Господь Богъ Саваоѳъ бѣ съ него.
11 И прати Хирамъ Тирскый-тъ царь,
посланницы при Давида, и кедровы дръ-
ва, и дърводѣлцы, и зидари, та съгради-
12 хѫ домъ Давиду. И позна Давидъ, че Го-
сподь го утвърди царь надъ Израиля, и
че въздигна царство-то му заради лю-
діе-тѣ си Израиля.
13 И зѣ Давидъ още наложницы и жены

отъ Іерусалимъ, когато дойде отъ Хе-
вронъ: и родихѫ ся Давиду още сынове
14 и дъщери. А имена-та на онѣзи които му
ся родихѫ въ Іерусалимъ сѫ тѣзи: Сам-
муа, и Совавъ, и Наѳанъ, и Соломонъ,
15 И Іеваръ, и Елисуа, и Нефегъ, и Іафія,
16 И Елисама, и Еліада, и Елифалетъ.
17 А когато чухѫ Филистимци-тѣ че по-
мазахѫ Давида за царь надъ Израиля,
възлѣзохѫ всичкы-тѣ Филистимци, да
търсятъ Давида: и Давидъ чу *за това*,
18 и слѣзе въ твърдѣлъ-тъ. И дойдохѫ
Филистимци-тѣ, та ся распрострѣхѫ въ
19 долъ-тъ Рафаимъ. И попыта Давидъ Го-
спода, и рече: Да възлѣзѫ ли къмъ Фи-
листимцы-тѣ? ще гы прѣдадешь ли въ
рѫкѫ-тѫ ми? И рече Господь Давиду:
Възлѣзь: защото непрѣмѣнно ще прѣдамъ
20 Филистимцы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ ти. И дойде
Давидъ въ Ваалъ-ферасимъ, и гы порази
тамъ Давидъ, и рече: Господь проломи
между врагове-тѣ ми прѣдъ мене, както
проломятъ воды-тѣ. Заради това ся на-
рече име-то на онова мѣсто *Ваалъ-фе-
21 расимъ. И тамъ оставихѫ идолы-тѣ си, и
22 дигнахѫ гы Давидъ и мѫжіе-тѣ му. И
възлѣзохѫ пакъ Филистимци-тѣ та ся
23 распрострѣхѫ по долъ-тъ Рафаимъ. И
когато попыта Давидъ Господа, той ре-
че: Не възлизай: обърни ся отзадѣ имъ
та нападни върхъ тѣхъ отъ срещѫ чер-
24 ницы-тѣ. И когато чуешь шумъ като отъ
прѣхожданіе по върхове-тѣ на черницы-
тѣ, тогазъ ще прибързашь: защото тогазъ
Господь ще излѣзе прѣдъ тебе, да по-
25 рази Филистимскый-тъ станъ. И направи
Давидъ както му заповѣда Господь, и
порази Филистимцы-тѣ отъ Гавѫ дори
до входъ-тъ въ Гезеръ.

ГЛАВА 6.

1 И пакъ събра Давидъ всичкы-тѣ из-
бранны отъ Израиля, тридесеть тысящы.
2 И станѫ Давидъ, та отиде, и всичкы-тѣ
людіе съ него, отъ Ваалѫ Іудинѫ, за да
възнесе отъ тамъ Божій-тъ ковчегъ, надъ
който ся призыва име-то на Господа
Саваоѳа, който сѣди на херувимы-тѣ.
3 И турихѫ Божій-тъ ковчегъ на новѫ
колесницѫ, и дигнахѫ го отъ домъ-тъ
на Авинадава, който бѣ на хълмъ-тъ: и
вовѣхѫ новѫ-тѫ колесницѫ Оза и Ахіо,
4 синове-тѣ Авинадавови. И дигнахѫ го
(Божій-тъ ковчегъ) отъ Авинадавовъ-тъ
домъ, който бѣ на хълмъ-тъ: и Ахіо и-
5 дѣше прѣдъ ковчегъ-тъ. А Давидъ и
всичкый Израилевъ домъ свирѣхѫ прѣдъ
Господа съсъ всякаквы видове *органы*
отъ дърво елхѫ, съ китары и съ псал-
тыри, и съ тъпаны, и съсъ систры, и
съ кимвалы.
6 И когато дойдохѫ до гумно-то на На-
хона, прострѣ Оза *рѫкѫ-тѫ си* къмъ
Божій-тъ ковчегъ, та го придържа; за-
7 щото *го* потресохѫ волове-тѣ. И распа-
ли ся гнѣвъ-тъ Господень противъ Озѫ,
и порази го Богъ тамъ за грѣшкѫ-ту *му:*
8 и умрѣ тамъ при Божій-тъ ковчегъ. И
оскърби ся Давидъ, че Господь напра-
ви пораженіе на Озѫ: и нарече име-то
на мѣсто-то *Фарезъ-Оза, дори до този
9 день. И уплаши ся Давидъ отъ Господа
въ онзи день, и рече: Какъ ще влѣзе
10 при мене ковчегъ-тъ Господень? И не
рачи Давидъ да прѣмѣсти ковчегъ-тъ
Господень при себе си въ Давидовъ-тъ
градъ, но върнѫ го Давидъ въ домъ-тъ
11 на Овидъ-едома Геѳеецъ-тъ. И стоя ков-
чегъ-тъ Господень въ домъ-тъ на Овидъ-
едома Геѳеецъ-тъ три мѣсецы: и благо-
слови Господь Овидъ-едома, и всичкый
му домъ.
12 И извѣстихѫ на царь Давида, и реко-
хѫ: Господь благослови домъ-тъ на О-
видъ-едома, и всичкый-тъ му имотъ, по-
ради ковчегъ-тъ Божій. Тогазъ отиде
Давидъ, та възведе Божія-тъ ковчегъ отъ
домъ-тъ на Овидъ-едома въ градъ-тъ Да-
13 видовъ съ веселіе. И когато прѣминахѫ
шесть стѫпкы тѣзи които носѣхѫ ко-
вчегъ-тъ Господень, пожъртвува говеда
14 и огоены *телцы.* И играеше Давидъ
прѣдъ Господа съсъ всичкѫ силѫ; и

* Мѣсто на проломы-тѣ.

* Пораженіе (проломъ) на Озѫ.

Давидъ бѣше прѣпасанъ съ лененъ е-
15 фодъ. И Давидъ и всичкый Израилевъ
домъ възведохѫ ковчегъ-тъ Господенъ съ
въсклицаніе и съ трѫбенъ гласъ.
16 А като влазяше ковчегъ-тъ Господенъ
въ градъ-тъ Давидовъ, Михала, Сауло-
ва-та дъщеря, погледнѫ отъ прозо-
рецъ-тъ, и, като видѣ царь Давида че
скача и играе прѣдъ Господа, унищожи
го въ сърдце-то си.
17 И донесохѫ ковчегъ-тъ Господенъ, та
го положихѫ на мѣсто-то му, всрѣдъ
скиніѭ-тѫ коѭто постави Давидъ за
него: и принесе Давидъ всесъжженія
и примирителны приношенія прѣдъ Го-
18 спода. И когато свърши Давидъ да при-
носи всесъжженія-та, и примирителны-тѣ
приношенія, благослови народъ-тъ въ
19 име-то на Господа Саваоѳа. И раздаде
на всичкы-тѣ людіе, и на всичко-то И-
зраилево множество, отъ мѫжъ до же-
нѫ, на всякого человѣка по единъ хлѣбъ,
и по единѫ мрьвкѫ месо, и по едно млин-
че. Тогазъ всичкы-тѣ людіе си отидохѫ,
всякой въ кѫщѫ-тѫ си.
20 И върнѫ ся Давидъ за да благослови
домъ-тъ си. И излѣзе Михала, Саулова-та
дъщеря, да посрѣщне Давида, и рече:
Колко славенъ бѣше днесь царь-тъ И-
зраилевъ, който ся съблѣче днесь прѣдъ
очи-тѣ на рабыни-тѣ на служители-тѣ
си, както ся съблича безстыдно единъ
21 отъ никакыы-тѣ человѣцы! И рече Да-
видъ на Михалѫ: Прѣдъ Господа, който
мя избра повече отъ бащѫ ти, и повече
отъ всичкый-тъ неговъ домъ, да мя по-
стави вождь надъ людіе-тѣ Господни,
надъ Израиля, ей, прѣдъ Господа играхъ.
22 И ще ся унищожѫ още повече, и ще ся
смирѭ въ очи-тѣ си: и съ рабыни-тѣ,
за които ты рече, съ тѣхъ ще ся про-
23 славѭ. За това Михала, Саулова-та дъ-
щеря, не роди чадо дори до день-тъ на
смърть-тѫ си.

ГЛАВА 7.

1 И като сѣднѫ царь-тъ въ домъ-тъ си,
и успокои го Господь отъ всякадѣ, отъ
2 всичкы-тѣ му врагове, Рече царь-тъ На-
ѳану: Виждь, сега азъ живѣѭ въ ке-
дровъ домъ, а ковчегъ-тъ Божій стои
3 всрѣдъ опоны. И рече Наѳанъ на царя
Иди, и направи всичко което е въ сърд-
це-то ти; защото Господь е съ тебе.
4 И прѣзъ онѭзи нощь быде слово Го-
сподне къмъ Наѳана, и рече: Иди та ка-
5 жи на рабъ-тъ ми Давида: Така говори
Господь: Ты ли ще ми съградишь домъ
6 за да обитавамъ? Защото не обитахъ въ
домъ, отъ който день възведохъ Израи-
левы-тѣ сынове отъ Египетъ, дори до
този день, но ходѣхъ въ шатъръ и въ
7 скиніѭ. Всякадѣ дѣто ходихъ съсъ всич-
кы-тѣ Израилевы сынове, говорихъ ли
нѣкога нѣкому отъ Израилевы-тѣ племе-
на, на когото заповѣдахъ да пасе лю-
діе-тѣ ми Израиля, да кажѫ: Защо ми не
8 съградихте кедровъ домъ? Сега прочее,
така ще речешь на рабъ-тъ ми Давида:
Така говори Господь Саваоѳъ: Азъ тя
взѣхъ отъ оградѫ-тѫ, отъ подиръ стадо-
то, за да си вождь надъ людіе-тѣ ми,
9 надъ Израиля: И съ тебе бѣхъ всякадѣ
дѣто ходи ты, и истрѣбихъ всичкы-тѣ
ти врагове отъ прѣдъ тебе, и направихъ
ти именитъ споредъ име-то на голѣмы-тѣ
10 които сѫ на земѭ-тѫ. И ще опрѣдѣлѭ
мѣсто за людіе-тѣ си Израиля, и ще гы
насадѭ та ще обитаватъ на свое особно
мѣсто, и нѣма да ся прѣмѣстятъ вече:
и сынове-тѣ на неправдѫ-тѫ нѣма да гы
11 притѣсняватъ вече, както понапрѣдъ, И
както отъ дни-тѣ въ които поставихъ
сѫдіи надъ людіе-тѣ си Израиля. И ще
тя успокоѭ отъ всичкы-тѣ ти врагове.
Господь ти още възвѣщава, че Господь
12 ще ти съгради домъ. Като ся испълнятъ
дни-тѣ ти и заспишь съ отцы-тѣ си, ще
въздигнѫ сѣме-то ти слѣдъ тебе, което
ще излѣзе изъ утробѫ-тѫ ти, и ще утвър-
13 дѭ царство-то му. Той ще съгради домъ
за име-то ми: и азъ ще утвърдѭ прѣ-
14 столъ-тъ на царство-то му въ вѣкъ. Азъ
ще му бѫдѫ отецъ, и той ще ми бѫде
сынъ: ако стори беззаконіе, ще го на-
кажѫ съ тоягѫ на мѫжіе, и съ біенія на
15 человѣческы сынове: Но милость-та ми

нѣма да ся отнеме отъ него, както я
отнѣхъ отъ Саула, когото отмахнахъ
16 отъ лице-то ти. И ще ся утвърди домъ-тъ
ти и царство-то ти прѣдъ тебе до вѣка:
прѣстолъ-тъ ти ще бѫде утвърденъ въ
17 вѣкъ. По всичкы тѣзи думы и по всичко
това видѣніе, така говорѝ Наѳанъ Да-
виду.
18 Тогазъ влѣзе царь Давидъ, та сѣднѫ
прѣдъ Господа, и рече: Кой съмь азъ,
Господи Іеова? и кой е домъ-тъ ми, та
19 мя доведе ты до това? Но и това още
бысть малко прѣдъ очи-тѣ ти, Господи
Іеова: и говорилъ си ты още за дългѫ
бѫдѫщность, заради домъ-тъ на рабъ-тъ
си. И той ли е способъ-тъ на человѣ-
20 цы-тѣ, Господи Іеова? И що може да
ти рече вече Давидъ? защото ты позна-
21 вашь рабъ-тъ си, Господи Іеова. За сло-
во-то си, и споредъ сърдце-то си, на-
правилъ си ты всичкы тѣзи величія, за
да *гы* направишь извѣстны на рабъ-тъ
22 си. За това си великъ, Господи Боже:
защото нѣма подобенъ тебѣ: нито има
богъ освѣнь тебе, споредъ всичко кол-
23 кото смы чули съ уши-тѣ си. И кой е
другъ народъ на земѭ-тѫ както твои-тѣ
людіе, както Израиль, когото Богъ дойде
да искупи за свои людіе, и да гы напра-
ви имениты, и да направи заради тѣхъ
голѣмы и чудны дѣла, заради земѭ-тѫ
ти, прѣдъ твои-тѣ людіе, които избави
ты за себе си отъ Египетъ, отъ наро-
24 ды-тѣ, и отъ богове-тѣ имъ. Защото си
утвърдилъ ты за себе си людіе-тѣ си И-
зраиля, за да ти сѫ людіе въ вѣкъ: и ты,
25 Господи, имъ сталъ Богъ. И сега, Го-
споди Боже, слово-то което си говорилъ
ты за рабъ-тъ си, и за домъ-тъ му, у-
твърди въ вѣкъ, и направи както си го-
26 ворилъ ты. И да ся възвеличи име-то ти
до вѣка, та да говорятъ: Господь на си-
лы-тѣ е Богъ надъ Израиля: и домъ-тъ
на рабъ-тъ ти Давида да е утвърденъ
27 прѣдъ тебе. Защото ты, Господи на си-
лы-тѣ, Боже Израилевъ, откры на рабъ-
тъ си, и рече: Домъ ще ти съградиѫ: за
това рабъ-тъ ти намѣри сърдце-то си
готово да ти ся помоли тѫзи молитвѫ.
28 И сега, Господи Іеова, ты си Богъ, и
думы-тѣ ти ще бѫдѫтъ истинны, и ты си
обѣщалъ тѣзи благости на рабъ-тъ си:
29 Сега прочее благоволи да благословишь
домъ-тъ на рабъ-тъ си, за да е прѣдъ
тебе въ вѣкъ: защото ты, Господи Іео-
ва, си говорилъ: и подъ благословеніе-то
ти нека е домъ-тъ на рабъ-тъ ти благо-
словенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

1 И слѣдъ това порази Давидъ Фили-
стимцы-тѣ, и побѣди гы: и зѣ Давидъ
Меѳегъ-аммѫ отъ рѫкѫ-тѫ на Филистим-
цы-тѣ.
2 И порази Моавцы-тѣ, и размѣри гы
съ вѫжя, като гы распрострѣ на зе-
мѭ-тѫ; и размѣри съ двѣ вѫжя за да у-
мъртви, и съ едно цѣло вѫже за да ос-
тави живы. Така Моавци-тѣ станахѫ ра-
би на Давида подданни.
3 Порази още Давидъ Ададезера, сынъ-
тъ на Реова царь-тъ на Совѫ, като от-
хождаше да постави власть-тѫ си на рѣ-
4 кѫ-тѫ Евфратъ. И зѣ Давидъ отъ него
тысящѫ и седмстотинъ конницы, и два-
десеть тысящы пѣшцы: и прѣсѣче Да-
видъ жилы-тѣ на всичкы-тѣ коніе на ко-
лесницы-тѣ, и упази отъ тѣхъ сто коніе.
5 И когато дойдохѫ Дамасковци-тѣ Сирійци
за да помогнѫтъ на Ададезера, царь-тъ
на Совѫ, Давидъ порази отъ Сирійцы-тѣ
6 двадесеть и двѣ тысящы мѫжіе. И тури
Давидъ стражы въ Дамасковѫ-тѫ Сиріѭ
и Сирійци-тѣ станахѫ раби подданни
Давиду. И упазваше Господь Давида вся-
7 кадѣ дѣто отхождаше. И зѣ Давидъ зла-
тны-тѣ щитове, които бѣхѫ върху рабы-
тѣ на Ададезера, та гы донесе въ Іеру-
8 салимъ. И отъ Ветахъ, и отъ Вероѳай,
градове-тѣ Ададезеровы зѣ царь Давидъ
твърдѣ много мѣдь.
9 Чу прочее Ѳой, Емаѳскый-тъ царь, че
Давидъ порази всичкѫ-тѫ силѫ на Ада-
10 дезера, Прати Ѳой Іорама, сына си, при
царь Давида, за да го поздрави, и да го
благослови, че побѣдилъ Ададезера, и го
поразилъ; защото Ададезеръ бѣ непрія-

тель на Ѳоя. И донесе Іорамъ съсъ себе
си сребърны съсѫды, и златны съсѫды,
11 и мѣдны съсѫды: И тѣхъ посвяти царь
Давидъ Господу, съсъ сребро-то и зла-
то-то, което бѣше посвятилъ отъ всич-
12 кы-тѣ народы, които покори; Отъ Си-
рія, и отъ Моавъ, отъ Аммоновы-тѣ сы-
нове, и отъ Филистимцы-тѣ, и отъ Ама-
личаны-тѣ, и отъ корысти-тѣ на Ададе-
зера сынъ-тъ на Реова, царя на Сова.
13 И придобы Давидъ име, когато ся връ-
щаше отъ пораженіе-то на осмнадесеть-
тѣ тысящи Сирійцы въ долъ-тъ на соль-
14 тѫ, И тури стражы въ Едомъ: въ всич-
кый Едомъ тури стражы: и всичкы-тѣ
Едомци станахѫ раби Давиду. И упаз-
ваше Господь Давида всякадѣ дѣто от-
хождаше.
15 И царува Давидъ надъ всичкый Изра-
иль: и правѣше Давидъ сѫдъ и правдѫ
16 на всичкы-тѣ си людіе. А Іоавъ, сынъ-тъ
Саруинъ, бѣше надъ войнство-то: а Іо-
сафатъ, сынъ-тъ Ахилудовъ, паметопи-
17 сецъ: А Садокъ, сынъ-тъ Ахитововъ, и
Ахимелехъ, сынъ-тъ Авіаѳаровъ, священ-
18 ници: а Сараія, писецъ: А Ванаія, Іо-
даевъ-тъ сынъ, бѣше *надъ* Хереѳцы-тѣ и
надъ Фелеѳцы-тѣ: а Давидови-тѣ сыно-
ве бѣхѫ дворуначалници.

ГЛАВА 9.

1 И рече Давидъ: Остава ли още нѣкой
отъ Сауловъ-тъ домъ, да му направіѫ
2 милость заради Іонаѳана? И имаше единъ
рабъ отъ Сауловъ-тъ домъ, на име Си-
ва. И повыкахѫ го при Давида, и рече
му царь-тъ: Ты ли си Сива? И той ре-
3 че: Рабъ-тъ ти е. И рече царь-тъ: Не
остава ли още нѣкой отъ Сауловъ-тъ
домъ, за да му направіѫ милость Бо-
жіѭ? И рече Сива на царя: *Има* още
единъ сынъ Іонаѳановъ, повреденъ въ
4 нозѣ-тѣ. И рече му царь-тъ: Дѣ е той?
А Сива рече на царя: Ето го, въ домъ-тъ
на Махира, Амміиловъ-тъ сынъ, въ Ло-
5 даваръ. Тогазь проводи царь Давидъ, та
го зѣ отъ домъ-тъ на Махира, сынъ-тъ
на Амміила, отъ Ло-деваръ.
6 И когато дойде при Давида Мемфиво-
сѳей, сынъ-тъ на Іонаѳана Сауловъ-тъ
сынъ, падна на лице та ся поклони. И
рече Давидъ: Мемфивосѳее! А той ре-
7 че: Ето, рабъ-тъ ти. И рече му Давидъ:
Не бой ся: защото непрѣмѣнно ще сто-
рѭ милость съ тебе, заради Іонаѳана
отца ти, и ще ти отдамъ всичкы-тѣ стя-
жанія на отца ти Саула, и ты ще ядешь
8 хлѣбъ на трѫпезѫ-тѫ ми всякога. А той
му ся поклони, и рече: Кой е рабъ-тъ
ти та да пригледашь таквозь умрѣло псе,
9 като мене? И повыка царь-тъ Сивѫ, Сау-
ловъ-тъ рабъ, та му рече: Всичко що
имаше Саулъ, и всичкый-тъ му домъ, да-
10 дохъ на сынъ-тъ на господаря ти. И тъй
ты ще работишь землѭ-тѫ за него, ты и
сынове-тѣ ти, и раби-тѣ ти, и ще доно-
сишь *доходы-тѣ*, за да има сынъ-тъ на
господаря ти хранѫ да яде; но Мемфи-
восѳей, сынъ-тъ на господаря ти ще яде
всякога хлѣбъ на трѫпезѫ-тѫ ми. А Сива
имаше петнадесеть сынове и двадесеть
11 рабы. И Сива рече на царя: Всичко що
заповѣда господарь-тъ ми царь-тъ на
рабъ-тъ си, така ще направи рабъ-тъ
ти, а Мемфивосѳей, *рече царь-тъ*, ще
яде на трѫпезѫ-тѫ ми, като единъ отъ
12 царскы-тѣ сынове. И имаше Мемфиво-
сѳей сынъ малъкъ, на име Миха. А всич-
кы-тѣ които живѣехѫ въ домъ-тъ на Си-
13 ва бѣхѫ раби на Мемфивосѳея. А Мем-
фивосѳей живѣеше въ Іерусалимъ: за-
щото ядѣше выпагы на царскѫ-тѫ трѫ-
пезѫ: и хромъ бѣ той съ двѣ-тѣ си нозѣ.

ГЛАВА 10.

1 И слѣдъ това умрѣ царь-тъ на Аммо-
новы-тѣ сынове, и въцари ся вмѣсто
2 него сынъ му Анунъ. И рече Давидъ:
Ще направіѫ милость на Ануна, Наа-
совъ-тъ сынъ, понеже баща му ми на-
прави милость. И прати Давидъ да го у-
тѣши заради отца му, чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на
рабы-тѣ си. И дойдохѫ Давидови-тѣ раби
3 въ землѭ-тѫ на Аммоновы-тѣ сынове. А
началници-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове
рекохѫ на господаря си Ануна: Да ли

за честь на отца ти прѣдъ очи-тѣ ти
прати Давидъ при тебе утѣшители? Не
прати ли Давидъ рабы-тѣ си при тебе,
за да испыта градъ-тъ, и да го съгледа,
4 та да го съсыпе? И хванѫ Анунъ Дави-
довы-тѣ рабы, та обръснѫ половинѫ-тѫ
отъ брадѫ-тѫ имъ, и отсѣче до половинѫ
дрехы-тѣ имъ, до бедра-та имъ, и испра-
5 ти гы. Когато извѣстихѫ *това* Давиду,
той испрати *вѣститель* да гы посрѣщне,
(понеже мѫжіе-тѣ бѣхѫ крайно обесчес-
тени): и рече царь-тъ: Сѣдѣте въ Іери-
хонъ, додѣ порастатъ брады-тѣ ви, и
върнѣте ся.
6 А като гледахѫ Аммонови-тѣ сынове
че бѣхѫ омразни Давиду, пратихѫ Ам-
монови-тѣ сынове, та наехѫ отъ Веоъ-
реовскы-тѣ Сирійцы, и Совскы-тѣ Си-
рійцы, двадесеть тысящи пѣшцы, и отъ
царя на Маахѫ тысящѫ мѫжіе, и отъ
Истова дванадесеть тысящи мѫжіе.
7 И когато чу *това* Давидъ, прати Іоа-
ва, и всичко-то войнство на силны-тѣ.
8 И излѣзохѫ Аммонови-тѣ сынове, та ся
опълчихѫ на бой при входъ-тъ на вра-
та-та: а Сирійци-тѣ отъ Совѫ, и Реовъ,
и Истовъ, и Маахѫ бѣхѫ сами на поле-то.
9 А Іоавъ като гледаше че сраженіе-то
ся опълчи противъ него отпрѣдъ и от-
задъ, избра отъ всичкы-тѣ избранны И-
зраилевы, та *гы* опълчи противъ Сирій-
10 цы-тѣ: А остатъкъ-тъ отъ людіе-тѣ даде
въ рѫкѫ-тѫ на Ависея брата си, и о-
пълчи *гы* противъ Аммоновы-тѣ сынове.
11 И рече: Ако ся прѣукрѣпятъ Сирійци-тѣ
противъ мене, тогазь ты ще ми помо-
гнешь: ако ли Аммонови-тѣ сынове ся
прѣукрѣпятъ противъ тебе, тогазь азъ
12 ще дойдѫ да ти помогнѫ. Укрѣпи ся, и
да бѫдемъ мѫжественни за людіе-тѣ си,
и за градове-тѣ на Бога нашего: а Го-
сподь нека направи което е угодно
прѣдъ очи-тѣ му.
13 И приближихѫ ся Іоавъ и людіе-тѣ съ
него въ сраженіе противъ Сирійцы-тѣ:
14 а тѣ побѣгнахѫ отъ лице-то му. И ко-
гато видѣхѫ Аммонови-тѣ сынове че Си-
рійци-тѣ побѣгнахѫ, тогазь побѣгнѫхѫ
и тѣ отъ лице-то на Ависея, та влѣзохѫ
въ градъ-тъ. И Іоавъ ся върнѫ отъ Ам-
моновы-тѣ сынове, та дойде въ Іеруса-
лимъ.
15 А като видѣхѫ Сирійци-тѣ че бѣхѫ
побѣдени отъ Израиля, събрахѫ ся на
16 купъ. И прати Адарезеръ, та изведе Си-
рійцы-тѣ оттатакъ рѣкѫ-тѫ: и дойдохѫ
въ Еламъ: и Совакъ, войвода-та на Ада-
17 резера *вървъше* прѣдъ тѣхъ. И когато
ся извѣсти Давиду, събра всичкый Изра-
иль, и прѣминѫ Іорданъ та дойде въ Е-
ламъ. А Сирійци-тѣ ся опълчихѫ про-
18 тивъ Давида, и бихѫ ся съ него. И по-
бѣгнѫхѫ Сирійци-тѣ отъ Израиля: и ис-
трѣби Давидъ отъ Сирійци-тѣ, седмсто-
тинъ колесницы, и четыридесеть тыся-
щы конницы, и Совака войводѫ-тѫ имъ
19 порази, и умрѣ тамъ. И като видѣхѫ
всичкы-тѣ царіе, раби-тѣ на Адарезера
че ся побѣдихѫ отъ Израиля, направихѫ
миръ съ Израиля, и станѫхѫ имъ раби.
И Сирійци-тѣ ся боехѫ да помогнѫтъ
вече на Аммоновы-тѣ сынове.

ГЛАВА 11.

1 И на друго-то лѣто, въ което врѣме
излазятъ царіе-тѣ на бой, прати Давидъ
Іоава, и рабы-тѣ си съ него, и всичкый
Израиль; и разбихѫ Аммоновы-тѣ сыно-
ве, и обсадихѫ Раввѫ. А Давидъ останѫ
въ Іерусалимъ.
2 И надвечеръ, когато станѫ Давидъ отъ
одръ-тъ си, расхождаше ся по покрывъ-тъ
на царскый-тъ домъ: и видѣ отъ по-
крывъ-тъ женѫ която ся кѫпѣше: и же-
на-та бѣ много красна на гледъ. И пра-
3 ти Давидъ та распыта за женѫ-тѫ. И ре-
че *единъ*: Не е ли тя Виосавее, дъщеря-
та на Еліама, жена-та на Урія Хеттее-
4 ецъ-тъ? И прати Давидъ вѣстители та ѭ
зѣ, и когато дойде при него, лѣжа съ
неѭ, (защото ся бѣ очистила отъ нечи-
стотѫ-тѫ си:) и върнѫ ся тя у дома си.
5 И зачнѫ жена-та: и прати та извѣсти
6 Давиду, и рече: Непраздна съмь, И пра-
ти Давидъ на Іоава, и каза: Испрати ми
Урія Хеттеецъ-тъ. И испрати Іоавъ У-
рія при Давида.

7 И когато дойде при него Урія, попы-
та *го* Давидъ какъ е Іоавъ, и какъ сѫ
8 людіе-тѣ, и какъ отива бой-тъ. И рече
Давидъ на Урія: Слѣзъ въ домъ-тъ си,
та омый нозѣ-тѣ си. И излѣзе Урія изъ
царевъ-тъ домъ: и слѣдъ него отиде дѣлъ
9 отъ царева-тѫ *трѣпезѫ*. Но Урія спа
при врата-та на царскый-тъ домъ съсъ
всичкы-тѣ рабы на господаря си, и не
10 слѣзе у домъ-тъ си. И когато извѣстихѫ
Давиду, и рекохѫ: Не слѣзе Урія у до-
ма си, рече Давидъ на Урія: Не си ли
дошелъ отъ пѫтуваніе? защо не слѣзе у
11 домъ-тъ си? И рече Урія Давиду: Ков-
чегъ-тъ, и Израиль, и Іуда обитаватъ въ
шатры: и господарь-тъ ми Іоавъ, и ра-
би-тѣ на господаря ми сѫ расположени
въ станъ по лице-то на поле-то: а азъ
ли да идѫ у домъ-тъ си, за да ямъ, и да
пія, и да спя съ женѫ си? Живъ си, и
жива е душа-та ти, не направямъ азъ
12 това нѣщо. И рече Давидъ на Урія: Прѣ-
стой тука и днесь, и утрѣ ще тя испро-
водѭ. И прѣстоя Урія въ Іерусалимъ
13 прѣзъ онзи день, и прѣзъ другый-тъ. И
повыка го Давидъ, та яде прѣдъ него, и
пи: и опи го: и вечерь-та излѣзе да спи
на одръ-тъ си съ рабы-тѣ на господаря
си; а у домъ-тъ си не слѣзе.
14 И на утринь-тѫ писа Давидъ писмо
Іоаву, и прати *го* чрѣзъ Уріинѫ рѫкѫ.
15 И писа въ писмо-то, и рече: Турѣте
Урія тамъ дѣто бой-тъ е най силенъ:
сетнѣ ся оттеглѣте отъ него, за да ся
удари той, и да умре.
16 И като държеше Іоавъ градъ-тъ подъ
стражѫ, опрѣдѣли Урія на едно мѣсто,
17 дѣто знаеше че *има* силни мѫжіе: И
излѣзохѫ мѫжіе-тѣ отъ градъ-тъ, та ся
бихѫ съ Іоава: и паднахѫ *нѣколцина*
отъ людіе-тѣ, отъ Давидовы-тѣ рабы; у-
мрѣ още и Урія Хеттеецъ-тъ.
18 И прати Іоавъ, та извѣсти Давиду
19 всичкы-тѣ случаи на бой-тъ. И заповѣда
на вѣстителя, и рече: Като свършишь
да казувашь на царя всичкы-тѣ случаи
20 на бой-тъ, Ако ся распали гнѣвъ-тъ на
царя, и ти рече: Защо ся приближихте
при градъ-тъ да ся біете? не знаехте ли
21 че щѣхѫ да стрѣлятъ отъ стѣнѫ-тѫ? Кой
порази Авимелеха сынъ-тъ на *Іерувесе-
ѳа? не хвърли ли една жена отъ стѣнѫ-
тѫ часть отъ воденичен камыкъ върхъ
него, та умрѣ въ Ѳевесъ? защо ся при-
ближихте при стѣнѫ-тѫ? тогазь ты ре-
чи: Умрѣ и рабъ-тъ ти Урія Хеттеецъ-тъ.
22 И отиде вѣститель-тъ, и дойде та из-
вѣсти Давиду всичко-то, за което го ис-
23 прати Іоавъ. И рече вѣститель-тъ Дави-
ду: Прѣукрѣпихѫ ся противъ насъ мѫ-
жіе-тѣ, та излѣзохѫ къмъ насъ на поле-
то, и прогонихмы гы дори до входъ-тъ
24 на врата-та. Но стрѣлцы-тѣ стрѣляхѫ
отъ стѣнѫ-тѫ върхъ рабы-тѣ ти, и умрѣ-
хѫ едни отъ рабы-тѣ на царя, още и
25 рабъ-тъ ти Урія Хеттеецъ-тъ умрѣ. То-
газь рече Давидъ на вѣстителя: Така ще
речешь Іоаву: Да тя не смущава това
нѣщо, защото мечъ-тъ пояжда нѣкогашь
едного, и нѣкогашь другыго: укрѣпи
бой-тъ си противъ градъ-тъ, и съсыпи
го: и ты го насърдчи.
26 И като чу Уріева-та жена, че умрѣлъ
27 мѫжъ ѝ Урія, плака за мѫжа си. И като
прѣминѫ плачъ-тъ, проводи Давидъ та ѭ
зѣ въ домъ-тъ си: и станѫ му жена, и
роди му сынъ. Но дѣло-то което напра-
ви Давидъ, видѣ ся зло прѣдъ очи-тѣ на
Господа.

ГЛАВА 12.

1 И проводи Господь Наѳана при Дави-
да. И дойде при него, та му рече: Има-
ше двама мѫжіе въ единъ градъ, еди-
ный-тъ богатъ, а другый-тъ сиромахъ.
2 Богатый-тъ имаше овцы и говеда твърдѣ
3 много. А сиромахъ-тъ нѣмаше друго, о-
свѣнь едно малко агне женско, което бѣ
купилъ, и храняше *го*, и порастнѫ то
съ него, и съ чада-та му наедно: отъ
хлѣбъ-тъ му ядеше, и отъ чашѫ-тѫ му
піеше, и на лоно-то му лѣжеше, и то му
4 бѣше като дъщеря. И дойде единъ пѫт-
никъ при богатый-тъ, и посвидѣ му ся
да земе отъ овцы-тѣ си, и отъ говеда-та

* Сѫд. 6: Іеровааль.

си, да приготви на пятника който бѣ до-
шелъ при него, но зѣ на сиромаха агне-
то та го приготви за человѣка, който бѣ
5 дошелъ при него. И распали ся много
гнѣвъ-тъ на Давида противъ тогозь че-
ловѣка: и рече Наѳану: Живъ Господь,
достойнъ е за смърть той человѣкъ, кой-
6 то е сторилъ това: И ще плати агне-то
четверократно, понеже е сторилъ това
дѣло, и понеже не ся е смилилъ.
7 И рече Наѳанъ Давиду: Ты си той че-
ловѣкъ. Така говори Господь Богъ Изра-
илевъ: Азъ тя помазахъ царь надъ Изра-
иля, и азъ тя избавихъ отъ Сауловѫ-тѫ
8 рѫкѫ: И дадохъ ти домъ-тъ на господа-
ря ти, и жены-тѣ на господаря ти въ
лоно-то ти, и дадохъ ти Израилевъ-тъ и
Іудинъ-тъ домъ, и ако бѣше малко *то-*
9 *ва,* приложилъ быхъ ти това и това. За-
що прѣзрѣ ты слово-то Господне, та
стори зло-то прѣдъ очи-тѣ му? ты по-
рази съ мечъ Урія Хеттеецъ-тъ, и зѣ
си за женѫ, женѫ му, а него умъртви
ты съ мечъ-тъ на Аммоновы-тѣ сынове.
10 Сега прочее нѣма да ся оттегли никога
мечъ отъ домъ-тъ ти; понеже мя прѣзрѣ
ты, та зѣ женѫ-тѫ на Урія Хеттеецъ-тъ
11 за да ти е жена. Така говори Господь:
Ето, ще подигнѫ противъ тебе злины
отъ домъ-тъ ти, и ще земѫ жены-тѣ ти
прѣдъ очи-тѣ ти, та ще гы дамъ на бли-
жній-тъ ти, и ще лѣжи съ жены-тѣ ти
12 прѣдъ това слънце. Защото ты направи
тайно; но азъ ще направя това нѣщо
прѣдъ всичкый Израиль, и прѣдъ слън-
13 це-то. И рече Давидъ Наѳану: Съгрѣ-
шихъ Господу. А Наѳанъ рече Давиду:
И Господь отнѣ съгрѣшеніе-то ти: нѣ-
14 ма да умрешь. Но понеже съ това нѣщо
ты даде голѣмѫ причинѫ на врагове-тѣ
Господни да хулятъ, за това дѣте-то
което ти ся роди непрѣмѣнно ще умре.
15 И отиде си Наѳанъ въ домъ-тъ си. А
Господь порази дѣте-то, което роди У-
16 ріева-та жена Давиду, и разболѣ ся. И
моли ся Давидъ Богу за дѣте-то: и по-
сти Давидъ, и влѣзе та прѣнощува лѣ-
17 гнѫлъ на земѭ-тѫ. И станѫхѫ старѣй-
шины-тѣ на домъ-тъ му, *та дойдохѫ* при
него за да го дигнѫтъ отъ земѭ-тѫ: но
18 не рачи, нито яде хлѣбъ съ тѣхъ. И въ
седмый-тъ день умрѣ дѣте-то. И упла-
шихѫ ся Давидови-тѣ раби да му оба-
дятъ че е умрѣло дѣте-то; защото дума-
хѫ: Ето, додѣ бѣ живо още дѣте-то, го-
ворѣхмы му, и не послушваше глась-тъ
ни: а какъ да му кажемъ че е умрѣло
19 дѣте-то, та да си направи зло? Но като
видѣ Давидъ че раби-тѣ му шепнѣхѫ по-
между си, разумѣ Давидъ че е умрѣло
дѣте-то: за това рече Давидъ на рабы-
тѣ си: Умрѣ ли дѣте-то? и тѣ рекохѫ:
20 Умрѣ. Тогазь станѫ Давидъ отъ земѭ-
тѫ, и омы ся и помаза ся, и промѣни
дрехы-тѣ си, и влѣзе въ домъ-тъ Госпо-
день, та ся поклони: Послѣ влѣзе въ
домъ-тъ си: и поиска *да яде,* и турихѫ
21 прѣдъ него хлѣбъ да яде. И рекохѫ му
раби-тѣ му: Що е това което стори ты?
ты пости и плака за дѣте-то, до когато
бѣше живо: а като умрѣ дѣте-то, ты
22 станѫ и яде хлѣбъ. И рече: До когато
още дѣте-то бѣше живо, постихъ и пла-
кахъ, защото рѣкохъ: Кой знае? може
да мя помилува Богъ, и да остане дѣте-
23 то живо. Но сега умрѣ: защо да постя?
могѫ ли да го повърнѫ пакъ? азъ ще и-
дѫ при него, а то не ще да ся върне
при мене.
24 И утѣши Давидъ женѫ си Виѳсавее, и
влѣзе при неія, та лѣжа съ неія, и ро-
ди сынъ, и нарече име-то му Соломонъ:
25 и Господь го възлюби. И проводи чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ на Наѳана пророка, та нарече
име-то му *Іедидія, заради Господа.
26 А Іоавъ ратува противъ Раввѫ на Ам-
моновы-тѣ сынове, и облада царскый-тъ
27 градъ. И прати Іоавъ вѣстители Давиду,
и рече: Ратувахъ противъ Раввѫ, и прѣ-
зѣлъ сьмь даже градъ-тъ на воды-тѣ:
28 Сега прочее събери остатъкъ-тъ на лю-
діе-тѣ та расположи станъ-тъ си про-
тивъ градъ-тъ, и обладай го, за да не о-
бладаія азъ градъ-тъ, и ся нарече име-
29 то ми надъ него. И събра Давидъ всич-
кы-тѣ людіе, та отиде въ Раввѫ, и ся би

* Любезенъ Господу.

30 противъ него, и облада го: И зѣ вѣ-
нецъ-тъ на царя имъ отъ главѫ-тѫ му, на
който тежина-та бѣше единъ златенъ та-
лантъ съ многоцѣнны каменіе: и положи
ся на Давидовѫ-тѫ главѫ. И изнесе изъ
31 градъ-тъ користи твърдѣ много. И лю-
діе-тѣ които бѣхѫ въ него изведе, та гы
тури подъ тріоны, и подъ желѣзны ди-
кани, и подъ желѣзны сѣкыры, и прѣве-
32 де гы прѣзъ пещь-тѫ на кырпичы-тѣ. И
така направи въ всичкы-тѣ градове на Ам-
моновы-тѣ сынове. Тогазь ся върнѫ Да-
видъ, и всичкы-тѣ людіе, въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 13.

1 И слѣдъ това Авессаломъ Давидовъ-тъ
сынъ имаше сестрѫ хубавѫ на име Ѳа-
марь, и възлюби ѭ Амнонъ сынъ-тъ Да-
2 видовъ. И страдаше Амнонъ *толкозь*,
щото ся разболѣ за сестрѫ си Ѳамарь:
защото бѣше дѣвица, и видѣше ся на А-
3 мнона твърдѣ мѫчно да ѝ стори нѣщо. И
имаше Амнонъ единъ пріятель, име-то
му Іонадавъ, сынъ на Саммѫ, Дави-
довъ-тъ братъ: а Іонадавъ бѣше человѣкъ
4 много хытръ. И рече му: Защо ты, сыне
царевъ, слабѣешь толкозь изъ день въ
день? не щешь ли да ми явишь *това*?
И рече му Амнонъ: Обычамъ Ѳамарь,
5 сестрѫ-тѫ на брата ми Авессалома. А Іо-
надавъ му рече: Лѣгни на лѣгло-то си,
та ся прѣстори боленъ: и когато дойде
отецъ ти да тя види, речи му: Нека дой-
де, молѭ, Ѳамарь, сестра ми, и нека ми
донесе да ямъ, и нека сготви прѣдъ ме-
не ястіе-то, да видѭ и да ямъ отъ рѫ-
6 кѫ-тѫ ѝ. И лѣгнѫ Амнонъ та ся прѣсто-
ри боленъ: и като дойде царь-тъ да го
види, рече Амнонъ на царя: Нека дой-
де, молѭ, сестра ми Ѳамарь, и нека на-
прави прѣдъ мене двѣ мекыцы за да ямъ
отъ рѫкѫ-тѫ ѝ.
7 И проводи Давидъ въ домъ-тъ при Ѳа-
марь и каза: Иди сега въ домъ-тъ на
8 брата си Амнона, та му сготви ястіе. И
отиде Ѳамарь въ домъ-тъ на брата си А-
мнона, който бѣше лѣгналъ: и зѣ тѣсто,
та замѣси и направи мекыцы прѣдъ него,
9 и сготви мекыцы-тѣ. Сетнѣ зѣ сковрадѫ-
тѫ та гы изсыпа прѣдъ него: но не рачѝ
да яде. И рече Амнонъ: Извадѣте всич-
кы-тѣ человѣцы що сѫ при мене. И из-
10 лѣзохѫ отъ при него всичкы. И рече А-
мнонъ на Ѳамарь: Донеси ястіе-то въ
ложницѫ-тѫ за да ямъ отъ рѫкѫ-тѫ ти.
И Ѳамарь зѣ мекыцы-тѣ които направи
та гы донесе въ ложницѫ-тѫ при Амно-
11 на брата си. И като *гы* донесе близу при
него да яде, хванѫ ѭ, та ѝ рече: Ела,
12 лѣжь съ мене, сестро моя. А тя му рече:
Не, брате мой, не мя насилувай; защо-
то не прилича таквозь нѣщо да стане
13 въ Израиль: да не направишь това без-
уміе. И азъ дѣ да скрыѭ укоръ-тъ си?
но и ты ще бѫдешь като единъ отъ без-
умны-тѣ въ Израиль. Сега прочее, мо-
лѭ, говори на царя; защото не ще мя
14 отрече на тебе. Но той не рачѝ да по-
слуша гласъ-тъ ѝ; и понеже бѣ по якъ
отъ неѭ, насили ѭ, и лѣжа съ неѭ.
15 Тогазь Амнонъ ѭ възненавидѣ съ не-
нависть много голѣмѫ: щото нена-
висть-та, съ коѭто ѭ възненавидѣ, бѣ
по голѣма отъ любовь-тѫ, съ коѭто ѭ
бѣ възлюбилъ. И рече ѝ Амнонъ: Стани,
16 иди си. А тя му рече: Нѣма причина:
това зло, дѣто да мя испѫдишь, е по го-
лѣмо отъ друго-то, което ми стори. Но
17 той не рачи да ѭ послуша. И выкнѫ мо-
мъкъ-тъ, който му слугуваше, и рече:
Отпрати сега тѫзи вънъ отъ мене и за-
18 ключи врата-та слѣдъ неѭ. И тя бѣ о-
блѣчена въ пъстрѫ дрехѫ; защото цар-
скы-тѣ дъщери, дѣвицы-тѣ, въ таквызь
дрехы ся обличахѫ. И извади ѭ вънъ
слуга-та му, та заключи врата-та слѣдъ
неѭ.
19 Тогазь Ѳамарь зѣ пепелъ на главѫ-тѫ
си, и раздра пъстрѫ-тѫ дрехѫ, която
бѣ на неѭ, и като тури рѫцѣ-тѣ си на
главѫ-тѫ си, отхождаше, вървѣше и вы-
20 каше. И рече ѝ Авессаломъ братъ ѝ:
Амнонъ ли братъ ти ся сходи съ тебе?
но мълчи сега, сестро моя: братъ ти е:
не оскърбявай сърдце-то си за това нѣ-
21 що. И тъй Ѳамарь сѣдѣше като вдовица,
въ домъ-тъ на брата си Авессалома.

22 И когато чу царь Давидъ всичкы тѣзи
работы, много ся разгнѣви. А Авесса-
ломъ не говори съ Амнона, ни зло, ни
добро; защото ненавиждаше Авессаломъ
Амнона, понеже насили сестрѫ му Ѳа-
23 марь. И слѣдъ цѣлы двѣ годины, Авес-
саломъ имаше стригачи въ Ваалъ-асоръ,
който е близу при Ефремъ, и покани
Авессаломъ всичкы-тѣ царскы сынове.
24 И дойде Авессаломъ при царя, та рече:
Ето сега, рабъ-тъ ти има стригачы: нека
дойде, молѭ, царь-тъ и раби-тѣ му, съ
25 рабъ-тъ ти. И рече царь-тъ на Авесса-
лома: Не, сыне мой, да не идемъ сега
всичкы за да не смы ти тегота. И при-
нуди го, но не рачи да иде, и го благо-
26 слови. Тогазь рече Авессаломъ: Ако
не, нека дойде съ насъ поне Амнонъ
братъ ми. И рече му царь-тъ: Защо да
27 дойде съ тебе? Но Авессаломъ го прину-
ди, та проводи съ него Амнона, и всич-
28 кы-тѣ царскы сынове. И заповѣда Авес-
саломъ на слугы-тѣ си, и рече: Гле-
дайте, когато ся развесели сърдце-то
на Амнона отъ вино-то, и ви рекѫ: По-
разѣте Амнона, тогазь го убійте; не
бойте ся; не сьмь ли азъ който ви за-
повѣдувамъ? Укрѣпѣте ся, и бѫдѣте сы-
29 нове на силѫ. И направихѫ Авессало-
мови-тѣ слугы на Амнона, както запо-
вѣда Авессаломъ. Тогазь станѫхѫ всич-
кы-тѣ царскы сынове, и възсѣднѫхѫ
всякой мьска-тѫ си та побѣгнѫхѫ.
30 И като бѣхѫ тѣ на пѫть-тъ, слухъ
стигнѫ до Давида, и казваше ся: Авес-
саломъ порази всичкы-тѣ царскы сыно-
31 ве, и не остана отъ тѣхъ ни единъ. То-
газь станѫ царь-тъ, раздра дрехы-тѣ си
и лѣгнѫ на земѭ-тѫ: и всичкы-тѣ му
раби които прѣдстояхѫ раздрахѫ дре-
32 хы-тѣ *си*. И отговори Іонадавъ, сынъ-тъ
на Саммѫ братъ-тъ Давидовъ, и рече:
Да не речѐ господарь-тъ ми че сѫ убити
всичкы-тѣ момци, царскы сынове; за-
щото само Амнонъ е умрѣлъ; понеже
Авессаломъ бѣше рѣшилъ това, отъ кой-
33 то день насили сестрѫ му Ѳамарь. Сега
прочее, нека не тури господарь-тъ ми
царь-тъ нѣщо въ сърдце-то си, и речѐ
че всичкы-тѣ царскы сынове сѫ умрѣли;
34 защото само Амнонъ е умрѣлъ. А Авес-
саломъ побѣгнѫ. И стражъ-тъ момъкъ-тъ
дигнѫ очи-тѣ си, та видѣ, и ето, людіе
много вървѣхѫ по пѫть-тъ задъ него отъ
35 кѫдѣ странѫ-тѫ на горѫ-тѫ. И рече Іо-
надавъ на царя: Ето, царскы-тѣ сынове
идѫтъ: споредъ думѫ-тѫ на рабъ-тъ ти,
36 така е станѫло. И като свърши да го-
вори, ето, царскы-тѣ сынове дойдохѫ,
и дигнѫхѫ гласъ-тъ си, та плакахѫ: и
царь-тъ още, и всичкы-тѣ му раби, пла-
кахѫ съ плачъ много голѣмъ.
37 А Авессаломъ побѣгнѫ, и отиде при
Ѳалмая, Амміудовъ-тъ сынъ царь-тъ на
Гессуръ: и жали *Давидъ* за сына си
38 всичкы-тѣ дни. Авессаломъ прочее по-
бѣгнѫ, та отиде въ Гессуръ, и тамо бѣ
39 три годины. А царь Давидъ имаше силно
желаніе да излѣзе къмъ Авессалома, за-
щото бѣше ся утѣшилъ за Амноновѫ-тѫ
смърть.

ГЛАВА 14.

1 И позна Іоавъ Саруиный сынъ, че
сърдце-то на царя бѣше къмъ Авессало-
2 ма. И проводи Іоавъ въ Ѳекое, та доведе
отъ тамо еднѫ умнѫ женѫ, и рече ѝ:
Прѣстори ся, молѭ, че си въ сѣтованіе,
и облѣчи дрехы на сѣтованіе, и не ся
помазувай съ елей, но бѫди като жена
3 сѣтующа много дни за мъртвецъ: И иди
при царя та му говори споредъ тѣзи ду-
мы. И тури Іоавъ думы-тѣ въ уста-та ѝ.
4 И като говорѝ Ѳекойка-та жена на
царя, паднѫ на лице до земѭ-тѫ, та ся
5 поклони, и рече: Помогни *ми*, царю. И
рече ѝ царь-тъ: Що имашь? А тя рече:
Охъ! азъ сьмь жена вдовица, и умрѣ
6 мѫжъ ми. И рабыня-та ти имаше двама
сынове, които ся сбихѫ и двама-та на
поле-то и нѣмаше нѣкой да гы раздвои,
но удари единый-тъ другый-тъ, и го уби.
7 И ето, станѫхѫ всичкы-тѣ родиины про-
тивъ рабынѭ-тѫ ти, та рекохѫ: Прѣдай
оногози който удари брата си, за да го
умъртвимъ за живота-тъ на брата му ко-
гото уби, и да истрѣбимъ купно наслѣ-

дника: и така ще угасять вжглѣнъ-тъ
който ми е останжлъ, та да не оставятъ
на мжжа ми име, нито остатъкъ, по ли-
8 це-то на земж-тж. И рече царь-тъ на
женж-тж: Иди въ домъ-тъ си, а азъ ще
9 заповѣдамъ за тебе. И рече Θекойка-та
жена на царя: Господарю мой царю,
нека е на мене беззаконіе-то, и на оте-
ческый-тъ ми домъ: а царь-тъ и прѣ-
10 столъ-тъ му да сж неповинни. И рече
царь-тъ: Който проговори противъ те-
бе, доведи го при мене, и нѣма вече да
11 тя докачи. И тя рече: Нека помене,
молж, царь-тъ Господа Бога своего, и
нека не остави да ся умножатъ отмъсти-
тели-тѣ на кръвь-тж за истрѣбленіе, и
да погубятъ сына ми. А той рече: Живъ
Господь, нито единъ косъмъ на сына ти
не ще да падне на земж-тж.
12 Тогазь рече жена-та: Нека говори,
молж, рабыня-та ти слово на госпо-
13 даря си царя. И рече: Говори. И рече
жена-та: Защо си помыслилъ ты таквозь
нѣщо противъ Божіи-тѣ людіе? понеже
царь-тъ говори това като повиненъ че-
ловѣкъ, когато царь-тъ не възвръща за-
14 точенный-тъ си. Защото непрѣмѣнно ще
умремъ, и смы като вода разлѣна по зе-
мж-тж, която ся не събира пакъ: и Богъ
не отнема душж, но намѣрва срѣдства,
щото заточенный-тъ да не остане отда-
15 леченъ отъ него. Сега за това дойдохъ
да проговорж това на господаря си
царь-тъ, защото людіе-тѣ мя уплашихж
и рабыня-та ти рече: Ще говорж сега
на царя: може бы царь-тъ да испълни
16 прошеніе-то на рабынж-тж си. Защото
царь-тъ ще послуша, за да избави ра-
бынж-тж си отъ ржкж-тж на человѣка
който иска да погуби мене и сына ми
17 купно, отъ Божіе-то наслѣдіе. Рече даже
рабыня-та ти: Рѣчь-та на господаря ми
царь-тъ ще бжде сега утѣшителна; за-
щото както е ангелъ Божій, така е го-
сподарь-тъ ми царь-тъ, за да разсжжда-
ва за добро-то и зло-то: и Господь Богъ
твой ще бжде съ тебе.
18 Тогазь отговори царь-тъ и рече на
женж-тж: Да не скрыешь отъ мене сега
това, за което ще тя попытамъ азъ: а
рече жена-та: Нека проговори, молж,
19 господарь-тъ ми царь-тъ. И рече царь-тъ:
Съ тебе ли е въ всичко това ржка-та на
Іоава? И жена-та отговори и рече:
Жива е душа-та ти, господарю мой ца-
рю, отъ всичко това що изрече госпо-
дарь-тъ ми царь-тъ никой не може ся
уклони ни на дѣсно, ни на лѣво; защо-
то рабъ-тъ ти Іоавъ, той ми заповѣда,
и той тури всичкы тѣзи думы въ уста-та
20 на рабынж-тж ти. Рабъ-тъ ти Іоавъ
направи това, за да обърне лице-то на
тжзи думж: и господарь-тъ ми е
мждръ, като мждрость-та на ангелъ
Божій, за да познава всичко що е на
земж-тж.
21 И рече царь-тъ на Іоава: Ето, сега
направихъ това нѣщо: иди прочее, до-
22 веди младый-тъ Авессалома. И падна
Іоавъ съ лице на земж-тж, та ся покло-
ни, и благослови царя: и рече Іоавъ:
Днесь познава рабъ-тъ ти че намѣрихъ
благодать прѣдъ очи-тѣ ти, господарю
мой царю, защото царь-тъ створи спо-
23 редъ думж-тж на рабъ-тъ си. Тогазь
станж Іоавъ та отиде въ Гессуръ, и до-
24 веде Авессалома въ Іерусалимъ. И рече
царь-тъ: Да ся върне въ домъ-тъ си, и
да не види лице-то ми. И върнж ся А-
вессаломъ въ домъ-тъ си, и не видѣ ли-
це-то на царя.
25 А въ всичкый Израиль нѣмаше чело-
вѣкъ толкозь много похваленъ заради
красотж-тж си, както Авессаломъ; отъ
петж-тж на ногж-тж му, дори до върхъ-тъ
26 му, нѣмаше въ него порокъ. И когато
стрижеше главж-тж си, (защото всякж
година ія стрижеше; понеже *косми-тѣ*
му натегнуваха, за това гы стрижеше:)
прѣтегляше власы-тѣ на главж-тж си, и
тежехж двѣстѣ сикли споредъ царскж-
27 тж теглилкж. И родихж ся Авессалому
трима синове, и една дъщеря именуема
Θамарь: тя бѣ прѣкрасна жена.
28 И сѣдѣ Авессаломъ въ Іерусалимъ двѣ
годины цѣлы, а лице-то на царя не ви-
29 дѣ. За това проводи Авессаломъ до Іоа-
ва за да го проводи при царя; но той

не рачи да дойде при него: прати пакъ
30 вторый пѫть, но не рачи да дойде. То-
газь рече на рабы-тѣ си: Виждте ни-
ва-та на Іоава е близу при моѭ-тѫ, и
има ечимыкъ тамъ: идѣте та го изгорѣ-
те съ огнь: и изгорихѫ Авессаломови-тѣ
31 раби нивѫ-тѫ съ огнь. И станѫ Іоавъ,
та дойде при Авессалома въ кѫщѫ-тѫ,
и рече му: Защо изгорихѫ слугы-тѣ ти
32 нивѫ-тѫ ми съ огнь? А Авессаломъ от-
говори Іоаву: Ето, пратихъ при тебе,
и рѣкохъ: Ела тукъ, за да тя проводѭ
при царя да речешь: Защо сьмь дошелъ
отъ Гессуръ? по добрѣ щѣше да е за
мене да бѣхъ още тамъ; сега прочее
нека видѭ лице-то на царя: и ако има
33 неправда въ мене, нека мя умъртви. То-
газь Іоавъ дойде при царя, та му извѣс-
ти *това:* и повыкнѫ Авессалома, та
дойде при царя, и поклони ся съ лице-то
до землѭ-тѫ прѣдъ царя: и царь-тъ цѣ-
лунѫ Авессалома.

ГЛАВА 15.

1 И слѣдъ това приготви си Авессаломъ
колесницы и коніе, и петдесеть мѫжіе,
2 за да тичатъ прѣдъ него. И ставаше А-
вессаломъ рано, та стоеше при пѫть-тъ
на портѫ-тѫ: и когато нѣкой имаше
нѣкоѭ прѣпирнѭ, та дохождаше при
царя за сѫдъ, тогазь Авессаломъ го вы-
каше *при себе си,* и думаше: Отъ кой
си градъ? А той отговаряше: Слуга-та
3 ти е отъ едикое племе на Израиля. И
говорѣше му Авессаломъ: Виждь, твоя-та
работа е добра и права; не нѣма кой
4 да тя слуша отъ странѫ на царя. Гово-
рѣше още Авессаломъ: Кой да мя опрѣ-
дѣлѣше сѫдіѭ на тѫзь земѭ, за да иде
при мене всякой който има прѣпирнѭ
5 или сѫдъ, та да го оправдавамъ! И ко-
гато нѣкой ся приближаваше за да му ся
поклони, простираше рѫкѫ-тѫ си, та го
6 хващаше, и го цѣлуваше. И така правѣ-
ше Авессаломъ на всякого Израилянина
който дохождаше при царя за сѫдъ: и
подкрадуваше Авессаломъ сърдца-та на
Израилевы-тѣ мѫжіе.

7 И въ свършъкъ-тъ на *четыридесеть
годины, рече Авессаломъ на царя: Да
идѫ, молѭ, за да испълнѭ въ Хевронъ
обричаніе-то си, което обрѣкохъ Госпо-
8 ду: Защото рабъ-тъ ти обрече обрича-
ніе, когато обитаваше въ Гессуръ, въ
Сиріѭ, и казахъ: Ако мя върне наис-
тинѫ Господь въ Іерусалимъ, тогазь ще
9 послужѫ Господу. И рече му царь-тъ:
Иди съ миръ. И станѫ та отиде въ Хев-
ронъ.
10 А Авессаломъ распрати съгледатели
по всичкы-тѣ Израилевы племена, и ка-
за: Като чуете гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ,
ще речете: Авессаломъ ся въцари въ
11 Хевронъ. И отидохѫ съ Авессалома двѣ-
стѣ мѫжіе отъ Іерусалимъ, поканени: и
отидохѫ съ незлобіе, и не знаехѫ нищо.
12 И покани Авессаломъ Ахитофела Гило-
нецъ-тъ, Давидовъ-тъ съвѣтникъ, отъ
градъ-тъ му, отъ Гило, като принасяше
жъртвы-тѣ. И съзаклѣтіе-то бѣ яко: и
людіе-тѣ ся умножавахѫ непрѣстанно
при Авессалома.
13 И дойде вѣститель при Давида, и ре-
че: Сърдца-та на Израилевы-тѣ мѫжіе
ся обърнахѫ слѣдъ Авессалома. И рече
Давидъ на всичкы-тѣ си слугы, които
14 бѣхѫ съ него въ Іерусалимъ: Станѣте
да бѣгамы; защото не ще можемъ да ся
упазимъ отъ лице-то на Авессалома;
побързайте да отидемъ, за да не ускори
та ны стигне, и докара зло-то върхъ
насъ, и порази градъ-тъ съ остро-то на
15 ножъ-тъ. И царскы-тѣ слугы рекохѫ на
царя: Всичко що избере господарь-тъ
ни царь-тъ, ето ный раби-тѣ ти.
16 И излѣзе царь-тъ, и всичкый-тъ му
домъ слѣдъ него. И остави царь-тъ де-
сеть жены наложницы за да пазятъ
17 домъ-тъ. И излѣзе царь-тъ, и всичкы-тѣ
людіе слѣдъ него, и застанахѫ на едно
18 мѣсто далечь. И всичкы-тѣ му слугы
вървѣхѫ близу до него: и всичкы-тѣ Хе-
реоци, и всичкы-тѣ Фелеоци, и всич-
кы-тѣ Геоци, шестстотинъ мѫжіе, които

* *По Сирскый-тъ и Арабскый-тъ прѣ-
водъ* четыри.

дойдохѫ слѣдъ него отъ Геѳъ, вървѣхѫ
19 прѣдъ царя. Тогазь рече царь-тъ на
Иттая Геѳецъ-тъ: Защо идешь и ты съ
насъ? върни ся та обитавай съ царя,
защото си чужденецъ, и прѣселенъ отъ
20 мѣсто-то си. Вчера дойде, и днесь да
тя направѭ ли да ся скыташь съ насъ?
ето азъ ще идѫ кѫдѣто могѫ: ты ся
върни, земи още и братія-та си: ми-
21 лость и истина съ тебе! А Иттай отго-
вори на царя и рече: Живъ Господь, и
живъ господарь-тъ ми царь-тъ, дѣто и
да е господарь-тъ ми царь-тъ, или въ
смьрть, или въ животъ, непрѣмѣнно тамъ
22 ще бѫде и рабъ-тъ ти. И рече Давидъ
на Иттая: Ела та прѣмини. И прѣминѫ
Иттай Геѳецъ-тъ, и всичкы-тѣ му мѫ-
жіе, и всичкы-тѣ дѣца що бѣхѫ съ не-
23 го. А всичко-то мѣсто плачеше съ го-
лѣмъ гласъ, и прѣминувахѫ всичкы-тѣ
людіе: прѣминѫ и царь-тъ потокъ-тъ
Кедронъ: и всичкы-тѣ людіе прѣминахѫ
прѣзъ пѫть-тъ на пустынѭ-тѫ.
24 И ето и Садокъ, и съ него всичкы-тѣ
Левити, които носяхѫ ковчегъ-тъ на Бо-
жій-тъ завѣтъ: и поставихѫ Божій-тъ
ковчегъ: и Авіаѳаръ приносяше жъртвѫ
додѣ свършихѫ всичкы-тѣ людіе да прѣ-
25 минуватъ отъ градъ-тъ. И рече царь-тъ
на Садока: Върни Божій-тъ ковчегъ въ
градъ-тъ: ако намѣрѭ благодать прѣдъ
очи-тѣ на Господа, ще мя направи да ся
върнѫ, и да видѭ него и обиталище-то
26 му: Ако ли рече така: Нѣмамъ благо-
воленіе въ тебе, ето азъ, нека ми на-
прави каквото е угодно прѣдъ очи-тѣ
27 му. Рече царь-тъ още на Садока свя-
щенникъ-тъ: Не си ли ты гледающій?
върни ся въ градъ-тъ съ миръ, ты и А-
химаасъ сынъ ти, и Іонаѳанъ сынъ-тъ
Авіаѳаровъ, двама-та ви сынове съ васъ.
28 Виждте, азъ ще ся забавѭ по полета-та
на пустынѭ-тѫ, додѣ дойде рѣчь отъ
29 васъ за да ми извѣсти. И тъй Садокъ и
Авіаѳаръ върнахѫ Божій-тъ ковчегъ въ
Іерусалимъ, и останахѫ тамъ.
30 А Давидъ въсхождаше прѣзъ въс-
ходъ-тъ на маслинена-тѫ горѫ, въсхож-
даше и плачеше, и имаше главѫ-тѫ си
покрытѫ, и вървѣше босъ: и всичкы-тѣ
людіе що бѣхѫ съ него имахѫ всякой
главѫ-тѫ си покрытѫ, и възлазяхѫ и
31 плачехѫ. И извѣстихѫ Давиду, и реко-
хѫ: Ахитофелъ е между съзаклѣтници-тѣ
съ Авессалома. И рече Давидъ: Госпо-
ди, молѭ ти ся, осуети съвѣтъ-тъ на
Ахитофела.
32 И когато дойде Давидъ на върхъ-тъ
на горѫ-тѫ, дѣто ся поклони Богу, ето,
посрѣщнѫ го Хусай Архіецъ-тъ, и има-
ше раздранѫ дрехѫ-тѫ си, и прьсть на
33 главѫ-тѫ си. И Давидъ му рече: Ако ми-
нешь съ мене, то ще ми бѫдешь товаръ.
34 Ако ли ся върнешь въ градъ-тъ, та ре-
чешь на Авессалома: Царю, ще ти бѫдѫ
рабъ: *както* бѣхъ рабъ на бащѫ ти до
сега, така ще бѫдѫ сега на тебе рабъ;
тогазь можешь заради мене да прѣвър-
35 нешь съвѣтъ-тъ на Ахитофела. И не сѫ
ли тамъ съ тебе Садокъ и Авіаѳаръ,
священници-тѣ? всичко прочее каквото
бы чулъ отъ домъ-тъ на царя, ще из-
вѣстишь на Садока и Авіаѳара, священ-
36 ницы-тѣ: Ето, тамо съ тѣхъ двама-та
имъ сынове, Ахимаасъ Садоковъ, и Іо-
наѳанъ Авіаѳаровъ: и чрѣзъ тѣхъ ще ми
37 испращате всичко каквото чуете. И ка-
то влѣзе въ градъ-тъ Хусай Давидовъ-тъ
пріятель, Авессаломъ влѣзе въ Іеруса-
лимъ.

ГЛАВА 16.

1 И когато прѣминѫ Давидъ малко
върхъ-тъ, ето, Сива, слуга-та на Мемфи-
восѳея, срѣщнѫ го, съ два осла осѣдла-
ны, и имаше на тѣхъ двѣстѣ хлѣба, и
сто грозда сухо гроздіе, и сто низаницы
2 лѣтны овощія, и мѣхъ вино. И рече
царь-тъ на Сивѫ: Защо носишь това?
А Сива рече: Осли-тѣ сѫ за домородіе-то
на царя за да ѣздятъ, а хлѣбове-тѣ и
лѣтны-тѣ овощія да ядатъ момци-тѣ: а
вино-то, да піятъ които изнемощѣятъ
3 въ пустынѭ-тѫ. Тогазь рече царь-тъ:
А дѣ е сынъ-тъ на господаря ти? И ре-
че Сива на царя: Ето, сѣди въ Іеруса-
лимъ; защото рече: Днесь Израилевый

домъ ще възвърне на мене царство-то
4 на отца ми. И рече царь-тъ на Сива:
Ето, твой е всичкый имотъ Мемфивос-
оеевъ. И рече Сива: Кланямъ ти ся; не-
ка намѣрѭ благодать прѣдъ очи-тѣ ти,
господарю мой царю.
5 И когато дойде царь Давидъ у Вау-
римъ, ето, излазяше отъ тамъ человѣкъ
отъ родъ-тъ на Сауловъ-тъ домъ, на име
Семей, сынъ Гирaевъ; и излѣзе та вър-
6 вѣше и кълнѣше; И хвърляше каменіе
върхъ Давида, и върхъ всичкы-тѣ слугы
на царь Давида: а всичкы-тѣ людіе и
всичкы-тѣ силни бѣхѫ му отъ дѣсно, и
7 отъ лѣво. И така говорѣше Семей и кл-
нѣше: Излѣзь, излѣзь, мѫжу кръвниче,
8 и мѫжу злотворниче! Върнѫ ти Господь
всичкѫ-тѫ кръвь на Сауловъ-тъ домъ,
вмѣсто когото ся въцари ты: и прѣдаде
Господь царство-то въ рѫкѫ-тѫ на А-
вессалома сына ти: и ето, ты *ся хванѫ* въ
зло-то си, защото си мѫжъ кръвникъ.
9 Тогазь Ависей Саруинъ-тъ сынъ рече на
царя: Защо това мъртво псе да кълне
господаря ми царь-тъ? остави, молѭ,
да прѣминѫ и да му отсѣкѫ главѫ-тѫ.
10 А царь-тъ рече: Що *има* между мене и
васъ, сынове Саруини? нека кълне, за-
щото Господь му рече: Прокълни Да-
вида. А кой ще рече: Защо направи ты
11 така? И рече Давидъ на Ависея, и на
всичкы-тѣ си слугы: Ето, сынъ ми, който
е излѣзлъ изъ утробѫ-тѫ ми, иска жи-
вотъ-тъ ми: колко повече сега този Ве-
ніаминецъ? оставѣте го, нека кълне, за-
12 щото Господь му заповѣда. Негли при-
гледа Господь оскърбеніе-то ми, и ми
въздаде Господь добро вмѣсто клѣтвѫ-тѫ
13 на тогози днесь. И вървѣше Давидъ и мѫ-
жіе-тѣ му по пѫть-тъ, а Семей вървѣше по
край горѫ-тѫ срещѫ него, та кълнѣше
като вървѣше, и хвърляше каменіе на
14 него, и пращеше съ пръсть. И дойде
царь-тъ, и всичкы-тѣ людіе що бѣхѫ съ
него, уморени, та си починѫхѫ тамъ.
15 А Авессаломъ, и всичкы-тѣ людіе, и
Израилеви-тѣ мѫжіе, дойдохѫ въ Іеру-
16 салимъ, и Ахитофелъ съ него. И когато
дойде при Авессалома Хусай Архіецъ-тъ,
пріятель-тъ Давидовъ, рече Хусай на
Авессалома: Да е живъ царь-тъ! Да е
17 живъ царь-тъ! А Авессаломъ, рече на
Хусая: Тая ли е милость-та ти къмъ прі-
ятеля ти? Защо не отиде съ пріятеля
18 си? И рече Хусай Авессалому: Не; но
на *оногозь*, когото избра Господь, и тѣзи
людіе, и всичкы-тѣ Израилеви мѫжіе,
19 неговъ ще бѫдѫ, и съ него ще живѣѭ. И
послѣ, кому ще слугувамъ азъ? не прѣдъ
сына му ли? както слугувахъ прѣдъ
отца ти, така ще бѫдѫ прѣдъ тебе.
20 Тогазь рече Авессаломъ на Ахитофе-
ла: Сдумайте ся помежду си що ще да
21 правимъ. И рече Ахитофелъ на Авесса-
лома: Влѣзь при наложницы-тѣ на отца
си, които е оставилъ да пазятъ домъ-тъ:
и ще чуе всичкый Израиль, че си ста-
нѫлъ ты омразенъ на отца си; и ще ся
усилятъ рѫцѣ-тѣ на всичкы-тѣ които сѫ
22 съ тебе. И поставихѫ на Авессалома ша-
търъ върхъ кѫщный-тъ покрывъ, та влѣ-
зе Авессаломъ при наложницы-тѣ на от-
23 ца си, прѣдъ всичкый Израиль. И съ-
вѣтъ-тъ на Ахитофела, който даваше въ
онѣзи дни бѣше както кога бы търсилъ
нѣкой съвѣтъ отъ Бога: така *ся имаше*
всякой Ахитофеловъ съвѣтъ, и прѣдъ
Давида и прѣдъ Авессалома.

ГЛАВА 17.

1 И рече Ахитофелъ на Авессалома: Да
изберѫ сега дванадесеть тысящи мѫжіе, и
да станѫ да погнѫ слѣдъ Давида прѣзъ
2 нощь-тѫ: И ще идѫ върхъ него, като е
утруденъ и ослабѣли рѫцѣ-тѣ му, и ще
го уплашѫ; и всичкы-тѣ людіе що сѫ съ
него ще побѣгнѫтъ, и ще поразѭ само
3 царя: И ще върнѫ всичкы-тѣ людіе къмъ
тебе: мѫжъ-тъ, когото ты търсишь,
струва колкото връщаніе-то на всичкы-
тѣ; всичкы-тѣ людіе ще бѫдѫтъ въ миръ.
4 И угодно быде това слово на Авессало-
ма, и на всичкы-тѣ Израилевы старѣй-
5 шины. Тогазь рече Авессаломъ: Повы-
кай сега и Хусая Архіецъ-тъ, и нека
чуемъ що ще да рече и той.
6 И когато влѣзе Хусай при Авессало-

ма, говори му Авессаломъ и рече: Ахи-
тофелъ говорѝ по този начинъ: трѣбва
ли да направимъ *споредъ* негово-то сло-
7 во? ако ли не, говорѝ *и* ты. И рече Ху-
сай на Авессалома: Не е добръ този
съвѣтъ, който даде Ахитофелъ тозь пжть.
8 И рече Хусай: Ты знаешь бащж си и
неговы-тѣ мжжіе, че сж силни, и прѣо-
горчени въ душж-тж, както мечка лишена
на отъ чада-та си въ поле-то: и баща
ти е ратникъ мжжъ, и не ще да остане
9 прѣзъ нощь-тж съ людіе-тѣ. Ето, сега е
скрытъ въ нѣкой ровъ, или въ *друго* нѣ-
кое мѣсто: и ако паднжтъ нѣкои отъ тѣ-
зи въ начало, всякой който чуе ще ре-
че: Съкрушеніе станж въ людіе-тѣ кои-
10 то слѣдуватъ Авессалома: Тогазь и ю-
начный-тъ, комуто сърдце-то е като сърд-
це-то на львъ, съвсѣмъ ще прѣмре; за-
щото всичкый Израиль знае че баща ти
е юнакъ, и които сж съ него, силни мж-
11 жіе сж. Заради това азъ съвѣтувамъ да
ся събере при тебе всичкый Израиль,
отъ Данъ до Виръ-савее, на множество
както пѣсъкъ-тъ по край море-то, и да
12 идешь лично врѣдъ тѣхъ. Така ще и-
демъ върхъ него въ което мѣсто ся на-
мѣри, и ще нападнемъ на него, както па-
да роса-та на земж-тж: щото отъ него,
и отъ всичкы-тѣ человѣцы които сж съ
13 него, не ще остане нито единъ. А ако
прибѣгне въ нѣкой градъ, тогазь всич-
кый Израиль ще донесе противъ онзи
градъ вжжя, та ще го завлѣчемъ дори до
потокъ-тъ, тъй що да не остане тамъ ни-
14 то камыче. И рече Авессаломъ, и всич-
кы-тѣ Израилеви мжжіе: Съвѣтъ-тъ на
Хусая Архіецъ-тъ е по добръ отъ съ-
вѣтъ-тъ на Ахитофела. Защото Господь
изрече да развали добрый-тъ Ахитофе-
ловъ съвѣтъ, за да наведе Господь зло-
то на Авессалома.
15 И рече Хусай на Садока и на Авіаѳа-
ра, священницы-тѣ: Така и така съвѣту-
ва Ахитофелъ Авессалома и Израилевы-
тѣ старѣйшины, и така и така съвѣту-
16 вахъ азъ. Сега прочее пратѣте скоро, та
извѣстѣте Давиду, и речѣте: Не оставай
тжзи нощь въ полета-та на пустынж-тж,
но побързай да прѣминешь, за да не бж-
де погълнжтъ царь-тъ, и всичкы-тѣ лю-
17 діе които сж съ него. А Іонаѳанъ и А-
химаасъ стоехж при источникъ-тъ Ро-
гиль, защото не смѣехж да ся явятъ че
влазяхж въ градъ-тъ: и отиде една слу-
гыня та имъ извѣсти *това нѣщо:* и тѣ
отидохж та извѣстихж на царь Давида.
18 А единъ момъкъ като гы видѣ, каза на
Авессалома; но двама-та отидохж скоро,
та влѣзохж въ кжщж-тж на едного чело-
вѣка въ Ваурим, който имаше кладенецъ
19 въ дворъ-тъ си, и слѣзохж тамъ. И же-
на-та зѣ еднж покрывкж та прострѣ вър-
ху устіе-то на кладенецъ-тъ, и насыпа
върхъ него грухано жито; щото не ся
20 позна това нѣщо. И като дойдохж Авес-
саломови-тѣ раби въ кжщж-тж при женж-
тж, рекохж: Дѣ сж Ахимаасъ и Іонаѳанъ?
А жена-та имъ рече: Заминжхж барж-
тж на водж-тж. И като търсихж и не *гы*
21 намѣрихж, върнжхж ся въ Іерусалимъ. А
когато си отидохж тѣ, они възлѣзохж
отъ кладенецъ-тъ, и отидохж та извѣсти-
хж на царь Давида, и рекохж Давиду:
Станѣте та прѣминѣте скоро водж-та:
защото така съвѣтува противъ васъ Ахи-
22 тофелъ. Тогазь станж Давидъ, и всич-
кы-тѣ людіе що бѣхж съ него, та прѣ-
минжхж Іорданъ: до зазоряваніе-то на
день-тъ, не останж нито единъ *отъ
тѣхъ,* който да не прѣминж Іорданъ.
23 А Ахитофелъ, като видѣ че съвѣтъ-тъ
му не ся сбжде, осѣдла оселъ-тъ си, и
станж, та отиде на кжщж-тж си, въ
градъ-тъ си: и като нареди кжщны-тѣ
си работы, обѣси ся, и умрѣ, и погре-
бенъ бѣ въ гробъ-тъ на отца си.
24 И Давидъ дойде въ Маханаимъ: а А-
вессаломъ прѣминж Іорданъ, той и всич-
25 кы-тѣ Израилеви мжжіе съ него. И по-
стави Авессаломъ военачалникъ Амасж
вмѣсто Іоава. (А Амаса бѣ сынъ на мж-
жа който ся именуваше Иора, *Израиля-
нинъ, който влѣзе при Авигеж, Наасо-
вж-тж дъщерж, сестрж-тж на Саруіж,
26 Іоавовж-тж майкж.) И расположихж

* Исмаилянинъ, 1 Лѣт. 2; 17.

станѫ-тъ ся Израиль и Авессаломъ въ
земѭ-тѫ Галаадъ.
27 А когато дойде Давидъ въ Маханаимъ,
Совей Наасовый сынъ, отъ Раввѫ на
Аммоновы-тѣ синове, и Махиръ, Амииловый сынъ отъ Ло-деваръ, и Берзеллай
28 Галаадецъ-тъ отъ Рогелимъ, Донесохѫ
постелкы, и легены, и прьстены сѫдове, и жито, и ечимикъ, и брашно, и
пържено *жито*, и бобъ, и лещѫ, и пър-
29 жены *сочива*, И медъ, и масло, и овци,
и говеждо сиреніе, на Давида, и на людіе-тѣ съ него за да ядѫтъ; защото рекохѫ: Людіе-тѣ сѫ гладни, и изнемощѣли, и жедни въ пустынѭ-тѫ.

ГЛАВА 18.

1 И прѣгледа Давидъ людіе-тѣ които бѣхѫ съ него, и постави надъ тѣхъ тыся-
2 щеначалници и стотници, И проводи Давидъ людіе-тѣ, еднѫ третинѫ подъ рѫкѫ-тѫ на Іоава, и еднѫ третинѫ подъ рѫкѫ-тѫ на Ависея, Саруинъ-тъ сынъ, Іоавовъ-тъ братъ, и еднѫ третинѫ подъ рѫкѫ-тѫ на Иттая Геѳецъ-тъ. И рече царь-тъ на людіе-тѣ: Непрѣмѣнно ще
3 излѣзѫ и азъ съ васъ. Людіе-тѣ обаче отговорихѫ: Да не излѣзешь; защото, ако ся обърнемъ въ бѣгъ, не ще да иматъ грыжѫ за насъ: ако щѫтъ умрѣ и половина-та отъ насъ, не ще да иматъ грыжѫ за насъ; понеже сега *ты си* като десеть тысящи отъ насъ: за това сега е по добрѣ да ни си помощникъ отъ
4 градъ-тъ. И рече имъ царь-тъ: Каквото ви ся види добро, ще направѭ. И заставѫ царь-тъ отъ еднѫ-тѫ странѫ на портѫ-тѫ: и всичкы-тѣ *военни* людіе излѣзохѫ по стотини и по тысящи.
5 И заповѣда царь-тъ на Іоава и на Ависея, и на Иттая, и рече: Пощадѣте ми отрока Авессалома. И всичкы-тѣ людіе чухѫ, когато царь-тъ заповѣдуваше
6 на всичкы-тѣ князове за Авессалома. И тъй излѣзохѫ людіе-тѣ въ поле-то противъ Израиля: и сраженіе-то станѫ въ
7 дѫбравѫ-тѫ Ефремъ. И разбихѫ ся тамъ Израилеви-тѣ людіе отъ Давидовы-тѣ ра-
бы: и станѫ тамъ въ онзи день сѫкру-
8 шеніе голѣмо, до двадесеть тысящи: Защото сраженіе-то станѫ тамъ разсѣяно по лице-то на всичко-то мѣсто: и дѫбрава-та пояде повече людіе, отъ колкото
9 пояде ножъ-тъ, въ онзи день. И срѣщнѫ Авессаломъ Давидовы-тѣ рабы. И сѣдѣше Авессаломъ на мьскѫ, и влѣзе мьска-та подъ гѫсты-тѣ вѣтви на единъ голѣмъ теревинѳъ, и хванѫ ся глава-та му въ теревинѳъ-тъ, та увиснѫ между небе-то и земѭ-тѫ: а мьска-та изминѫ подъ него.
10 И като видѣ единъ мѫжъ, извѣсти на Іоава, и рече: Ето, видѣхъ Авессалома
11 че висѣше на теревинѳъ. И рече Іоавъ на мѫжа който му извѣсти: И ето, ты го видѣ, а защо *го* не удари тамъ на земѭ-тѫ? и азъ быхъ ти далъ десеть сре-
12 бърны *сикли*, и единъ поясъ. А мѫжъ-тъ рече Іоаву: И тысящѫ сребърны *сикли* ако быхѫ ся наброили въ длань-тѫ ми не быхъ турилъ рѫкѫ-тѫ си на царскый-тъ сынъ; защото при уши-тѣ ни заповѣда царь-тъ на тебе и на Ависея и на Иттая, и рече: Внимавайте всякой за отрока
13 Авессалома. А то инакъ азъ быхъ сторилъ лъжѫ противъ животъ-тъ си; а отъ царя ся нищо не укрыва: и ты бы ми
14 стоялъ противенъ. Тогазь рече Іоавъ: Не трѣба да губѭ врѣме тукъ съ тебе. И зѣ въ рѫкѫ-тѫ си три стрѣлы, та прониза съ тѣхъ сърдце-то на Авессалома, като бѣше още живъ той всрѣдъ тере-
15 винѳъ-тъ. И десеть момци, които носяхѫ орѫжія-та на Іоава, заобиколихѫ та ударихѫ Авессалома, и умъртвихѫ го.
16 И въструби Іоавъ съ трѫбѫ-тѫ, и върнахѫ ся людіе-тѣ отъ да гонятъ слѣдъ Израиля; защото въспрѣ Іоавъ людіе-тѣ.
17 И зѣхѫ Авессалома, та го хвърлихѫ въ единъ голѣмъ ровъ вѫтрѣ у дѫбравѫ-тѫ: и натрупахѫ на него купъ каменіе много голѣмъ: и всичкый Израиль побѣгнѫ
18 всякой въ шатъръ-тъ си. А Авессаломъ като бѣше живъ, зѣ та постави за себе си стълпъ, който е въ царевъ-тъ долъ; защото рече: Нѣмамъ сынъ за да упази паметь-тѫ на име-то ми: и нарече стълпъ-тъ съ име-то си: и нарича ся

до този день: Авессаломовъ стълпъ.
19 Тогазь рече Ахимаасъ Садоковый сынъ:
Да ся завтекѫ сега та да занесѫ на
царь-тъ извѣстіе, че Господь му отмьсти
20 отъ рѫкѫ-тѫ на врагове-тѣ му. А Іоавъ
му рече: Нѣма да бѫдешь вѣститель
този день, но другъ день ще занесешь
извѣстія: а този день нѣма да занесешь
извѣстія; понеже царскый-тъ сынъ ум-
21 рѣ. Тогазь рече Іоавъ Хусію: Иди из-
вѣсти на царя което си видѣлъ. И Хусій
22 ся поклони Іоаву, и завтече ся. Тогазь
Ахимаасъ Садоковый сынъ рече пакъ
Іоаву: Но каквото и да е, нека тичамъ
и азъ, молѭ, вслѣдъ Хусія. А Іоавъ ре-
че: Защо искашь да тичашь, чадо мое,
23 като нѣмашь пріятны извѣстія? Но как-
во и да е, (*рече*) нека ся завтекѫ. То-
газь му рече: Тичай. И завтече ся А-
химаасъ прѣзъ пѫть-тъ на поле-то, и
заминѫ Хусія.
24 А Давидъ сѣдѣше между двѣ-тѣ пор-
ты: и възлѣзе стражъ-тъ на горницѫ-тѫ
на портѫ-тѫ, на стѣнѫ-тѫ, и подигнѫ
очи-тѣ си, и видѣ, и ето человѣкъ ти-
25 чаше самъ. И извыка стражъ-тъ, и из-
вѣсти на царя. И царь-тъ рече: Ако е
26 самъ, има извѣстія въ уста-та си. И идѣ-
ше и наближаваше. И видѣ стражъ-тъ
че тича другъ человѣкъ; и извыка
стражъ-тъ къмъ вратаря, и рече: Ето
другъ человѣкъ който тича самъ. И рече
27 царь-тъ: И той е вѣститель; И рече
стражъ-тъ: Тичаніе-то на първый-тъ ми
ся види като тичаніе-то на Ахимааса,
Садоковъ-тъ сынъ. И рече царь-тъ:
Добръ человѣкъ е той, и иде съ добры
извѣстія.
28 И выкнѫ Ахимаасъ, та рече на царя:
Радуй ся; и поклони ся на царя съ ли-
це-то до землѭ-тѫ; и рече: Благосло-
венъ Господь Богъ твой, който прѣдаде
человѣцы-тѣ, които подигнахѫ рѫкѫ-тѫ
29 си противъ господаря ми царь-тъ. И ре-
че царь-тъ: Здравъ ли е отрокъ-тъ А-
вессаломъ? И отговори Ахимаасъ: Ко-
гато Іоавъ прати царскый-тъ рабъ, и
мене рабъ-тъ ти, видѣхъ голѣмо-то сму-
30 щеніе, но не знаяхъ що бѣше. И рече
царь-тъ: Върни ся та застани тамъ. И
31 върнѫ ся та застанѫ. И ето, дойде Ху-
сій; и рече Хусій: Извѣстія, господа-
рю мой царю! защото Господь отмьсти
за тебе въ този день отъ рѫкѫ-тѫ на
всичкы, които ся подигнахѫ върхъ тебе.
32 И рече царь-тъ на Хусія: Здравъ ли е
отрокъ-тъ Авессаломъ? И отговори Ху-
сій: Дано станѫтъ като онзи отрокъ
врагове-тѣ на господаря ми царь-тъ, и
всичкы които ся подигатъ върхъ тебе
33 за зло! И смути ся царь-тъ и възлѣзе
въ горницѫ-тѫ на портѫ-тѫ, та плака;
и като ходѣше, говорѣше така: Сыне
мой Авессаломе, сыне мой, сыне мой
Авессаломе! да бѣхъ умрѣлъ азъ вмѣсто
тебе, Авессаломе, сыне мой, сыне мой!

ГЛАВА 19.

1 И извѣсти ся на Іоава: Ето, царь-тъ
2 плаче и жали за Авессалома. И въ онзи
день побѣда-та ся обърнѫ въ печаль въ
всичкый-тъ народъ; защото чу народъ-тъ
да говорятъ въ онзи день: Царь-тъ е
3 печаленъ за сына си. И влазяхѫ людіе-тѣ
въ градъ-тъ прѣзъ онзи день скрытомъ,
както людіе които ся крыѭтъ посраме-
4 ни когато бѣгатъ въ сраженіе-то. А
царь-тъ покры лице-то си, и выкаше
царь-тъ съ голѣмъ гласъ: Сыне мой А-
вессаломе, Авессаломе, сыне мой, сы-
не мой!
5 И влѣзе Іоавъ въ домъ-тъ при царя,
та рече: Ты посрами днесь лица-та на
всичкы-тѣ си рабы, които упазихѫ днесь
животъ-тъ ти, и животъ-тъ на сынове-тѣ
ти, и на дъщери-тѣ ти, и животъ-тъ на
жены-тѣ ти, и животъ-тъ на наложни-
6 цы-тѣ ти. Понеже обичашь онѣзи които
тя ненавидятъ, а ненавидишь онѣзи,
които тя обичатъ; защото ты показа
днесь, че за тебе не сѫ нищо князове
и раби; защото днесь познахъ, че ако
бы Авессаломъ да останѣше живъ, а ный
всинца да измрѣхмы днесь, тогазь щѣше
7 да ти е угодно. Сега прочее стани, из-
лѣзъ, та говори по сърдце-то на рабы-тѣ
си; защото ся кълнѫ въ Господа, че ако

не излѣзешь, не ще да остане съ тебе
тази нощь нито единъ: и това ще ти
стане по лошо отъ всичкы-тѣ злины, кол-
кото сѫ дошли върхъ тебе отъ младость-тѫ
8 ти до сега. Тогазь станѫ царь-тъ, та
сѣднѫ при портѫ-тѫ. И извѣстихѫ на
всичкы-тѣ людіе и казахѫ: Ето царь-тъ
сѣди при портѫ-тѫ. И дойдохѫ всичкы-тѣ
людіе при царя: а Израиль побѣгнѫ,
всякой въ шатъръ-тъ си.
9 И всичкы-тѣ людіе въ всичкы-тѣ Из-
раилевы племена, бѣхѫ въ прѣпираніе и
говорѣхѫ: Царь-тъ ны избави отъ рѫ-
кѫ-тѫ на непріятели-тѣ ни: и той ны
освободи отъ рѫкѫ-тѫ на Филистим-
цы-тѣ: а сега побѣгнѫ отъ мѣсто-то по-
10 ради Авессалома. А Авессаломъ когото
помазахмы *за царь* надъ насъ, умрѣ въ
сраженіе-то. Сега прочее защо не го-
ворите да върнемъ царя?
11 И прати царь Давидъ на Садока и на
Авіаѳара, священницы-тѣ, и рече: Го-
ворѣте на Іудины-тѣ старѣйшины, и ка-
жѣте: Защо сте вы послѣдни за да по-
върнете царя въ домъ-тъ му? (защото
думы-тѣ на всичкый Израиль стигнѫхѫ
12 при царя въ домъ-тъ му.) Вы сте ми
братія, вы кости мои, и плъть моя: защо
прочее сте послѣдни за да върнете царя?
13 А найвече на Амасѫ речѣте: Не си ли
ты кость моя и плъть моя? така да ми
направи Богъ, и така да приложи, ако
не бѫдешь ты военачалникъ вынѫгы
14 прѣдъ мене вмѣсто Іоава. И прѣклони
сърдце-то на всичкы-тѣ Іудины мѫжіе
като на единого человѣка: и проводихѫ
на царя да му кажѫтъ: Върни ся ты, и
15 всичкы-тѣ твои раби. И тъй върнѫ ся
царь-тъ та дойде до Іорданъ. И дой-
де Іуда до Галгалъ, за да иде да по-
срѣщне царя, да прѣведе царя прѣзъ
Іорданъ.
16 Тогазь побърза Семей сынъ-тъ Гира-
евъ, Веніаминецъ-тъ, отъ Вауримъ, та
слѣзе съ Іудины-тѣ мѫжіе да посрѣщне
17 царь Давида. И имаше съ него тысящѫ
мѫжіе отъ Веніамина, и Сива рабъ-тъ
на Сауловъ-тъ домъ, петнадесеть-тѣ му
сынове, и двадесеть негови раби съ не-
го: и *стигнѫхѫ на Іорданъ прѣди царя.
18 Послѣ прѣминѫ ладія-та за да прѣведе
царско-то домородіе, и да направи как-
вото бы му ся видѣло угодно. И Семей
сынъ-тъ Гираевъ паднѫ прѣдъ царя,
19 като прѣминуваше Іорданъ; И рече на
царя: Нека не вмѣни господарь-тъ ми
беззаконіе въ мене, и нека не помни
беззаконіе-то което стори рабъ-тъ ти
въ день-тъ когато излазяше господарь-тъ
ми царь-тъ изъ Іерусалимъ, щото да тури
20 *това* царь-тъ въ сърдце-то си; Защото
азъ рабъ-тъ ти познахъ че съгрѣшихъ:
и ето, азъ дойдохъ днесь попапрѣдъ отъ
всичкый Іосифовъ домъ, за да слѣзѫ да
21 посрѣщнѫ господаря си царь-тъ. И от-
говори Ависей Саруинъ-тъ сынъ, и ре-
че: Не трѣбва ли Семей да ся умъртви
за това, защото проклѣ помазанника
22 Господень? А Давидъ рече: Що *има*
между мене и васъ, Саруини сынове, та
ми ставате днесь противници? трѣбва
ли този день да ся умъртви человѣкъ въ
Израиль? защото не знамъ ли азъ днесь
23 че съмь царь надъ Израиль? И рече
царь-тъ на Семея: Нѣма да умрешь. И
заклѣ му ся царь-тъ.
24 И Мемфивосоей, Сауловъ-тъ сынъ,
слѣзе да посрѣщне царя: и нито нозе-тѣ
си бѣше омылъ, нито брадѫ-тѫ си сгла-
дилъ, нито дрехы-тѣ си бѣше испралъ,
отъ който день царь-тъ тръгнѫ дори до
25 день-тъ въ който ся върнѫ съ миръ. И
когато дойде въ Іерусалимъ да посрѣщне
царя, царь-тъ му рече: Защо не дойде
26 съ мене, Мемфивосоее? А той отговори:
Господарю мой царю, рабъ-тъ ми мя из-
мами; защото рабъ-тъ ти рече: Да о-
сѣдлаѭ за себе си оселъ-тъ, и ще ся
качѫ на него, та да идѫ при царя; за-
27 щото рабъ-тъ ти е хромъ. И наклевети
той рабъ-тъ ти на господаря ми царь-тъ:
но господарь-тъ ми царь-тъ е като ан-
гелъ Божій: направи прочее това що е
28 угодно прѣдъ очи-тѣ ти. Защото всич-
кый домъ на отца ми не бѣ освѣнь мѫ-
жіе за смърть прѣдъ господаря ми царь-тъ;

* *Или* прѣминѫхѫ Іорданъ.

но ты нареди рабъ-тъ си между онѣзи
които ядѣхѫ на трьпезѫ-тѫ ти. И каквѫ
правдѫ имамъ азъ вече, и *защо* да ся
29 оплаквамъ още на царя? И рече му
царь-тъ: Защо говоришь още за нѣща-та
си? азъ рѣкохъ: Ты и Сива раздѣлѣте
30 си нивы-тѣ. И рече Мемфивосеей на
царя: И всичкы-тѣ нека земе, като господарь-тъ
ми царь-тъ ся върнѫ въ
домъ-тъ си съ миръ.
31 И Верзеллай Галаадецъ-тъ слѣзе отъ
Рогелимъ та прѣминѫ Iорданъ съ царя,
32 за да го испроводи до оттатакъ Iорданъ. И
Верзеллай бѣше много старъ, осмдесеть
годинъ на възрастъ: и прѣхранваше царя,
когато сѣдѣше въ Маханаимъ; защо-
33 то бѣше человѣкъ много голѣмъ. И рече
царь-тъ на Верзеллая: Прѣмини ты съ мене,
и ще тя хранѭ съ мене въ Iерусалимъ.
34 А Верзеллай рече на царя: Колко
сѫ дни-тѣ на годины-тѣ на животъ-тъ
ми, та да възлѣзѫ съ царь-тъ въ Iерусалимъ?
35 Днесь сьмь осмдесеть годинъ на
възрастъ: могѫ ли да направѭ разсѫжденiе
между добро и зло? може ли
рабъ-тъ ти да усѣти що яде, или що пiе?
могѫ ли да чуѭ вече гласъ-тъ на пѣвцитѣ
или на пѣвачкы-тѣ? защо прочее рабъ-
тъ ти да е още товаръ на господаря ми
36 царь-тъ? Рабъ-тъ ти ще прѣмине Iорданъ
съ царя до малко разстоянiе: а за-
що бы ми направилъ царь-тъ това въз-
37 даянiе? Нека ся върне рабъ-тъ ти, мо-
лѭ, за да умрѫ въ градъ-тъ си при
гробъ-тъ на отца ми и майкѫ ми; но е-
то, рабъ-тъ ти Хамаамъ нека прѣмине съ
господаря ми царь-тъ: и стори съ него
38 както бѫде угодно прѣдъ очи-тѣ ти. И
рече царь-тъ: Съ мене ще прѣмине Хамаамъ,
и азъ ще му сторѭ каквото *ся
види* угодно прѣдъ очи-тѣ ти: и на тебе
ще направѭ всичко каквото поискашь
39 отъ мене. И прѣминахѫ всичкы-тѣ людiе
Iорданъ. И когато прѣминѫ царь-тъ,
цѣлунѫ царь-тъ Верзеллая, и благослови
го: и той ся върнѫ на мѣсто-то си.
40 Тогазь заминѫ царь-тъ въ Галгалъ, и
Хамаамъ заминѫ съ него: и всичкы-тѣ
Iудини людiе, още и половина-та отъ
Израилевы-тѣ людiе, прѣведохѫ царя.
41 И ето, всичкы-тѣ Израилеви мѫжiе
дойдохѫ при царя, та рекохѫ на царя:
Защо тя откраднахѫ братiя-та ни, Iуди-
ни-тѣ мѫжiе, та прѣведохѫ царя и до-
мородiе-то му прѣзъ Iорданъ, и всичкы-
42 тѣ Давидови мѫжiе съ него? И отговорихѫ
всичкы-тѣ Iудини мѫжiе на Израилевы-тѣ
мѫжiе: Защото царь-тъ ни е
сродникъ: и защо ся сърдите за това
нѣщо? да ли изѣдохмы нѣщо отъ царя?
43 или ни даде даръ? И отговорихѫ Израилеви-тѣ
мѫжiе на Iудины-тѣ мѫжiе, и
рекохѫ: Ный имамы десеть части въ царя,
и даже имамы въ Давида повече не-
жели вы: защо прочее ны прѣзрѣхте, и
не станѫ първо съвѣтъ между насъ за
връщанiе-то на царя ни? И думы-тѣ на
Iудины-тѣ мѫжiе бѣхѫ по жестокы отъ
думы-тѣ на Израилевы-тѣ мѫжiе.

ГЛАВА 20.

1 А случи ся да има тамъ единъ лошъ
человѣкъ, на име Савей, сынъ Вихрiевъ,
Вениаминецъ: и въстрѫби съ трѫбѫ-тѫ,
и рече: Нѣмамы ный дѣлъ въ Давида,
нито имамы наслѣдiе въ Iесеевъ-тъ сынъ:
2 Израилю, въ кѫщы-тѣ си всякой. И всич-
кы-тѣ Израилеви мѫжiе оттеглихѫ ся
отъ Давида, та послѣдвахѫ Савея Вихрiевъ-тъ
сынъ: а Iудины-тѣ мѫжiе оста-
нахѫ прилѣпени при царя си, отъ Iорданъ
до Iерусалимъ.
3 И дойде Давидъ въ домъ-тъ си въ Iерусалимъ:
и зѣ царь-тъ десеть-тѣ жены
наложницы-тѣ, които бѣ оставилъ да па-
зятъ домъ-тъ, та гы тури въ домъ подъ
стражѫ, и хранѣше гы; но не влазяше
при тѣхъ: и останахѫ затворены до
день-тъ на смърть-тѫ си, живѣюще като
вдовицы.
4 И царь-тъ рече на Амасѫ: Събери ми
Iудины-тѣ мѫжiе въ три дни, и ты да ся
5 намѣришь тукъ. И отиде Амаса да събере
Iудѫ: забави ся обаче повече отъ о-
прѣдѣлено-то врѣме, което бѣ му опрѣ-
6 дѣлилъ. И рече Давидъ на Ависеля: Сега
Савей Вихрiевый сынъ ще ни направи

по голѣмо зло нежели Авессаломъ. Земи
ты рабы-тѣ на господаря си, та гони
слѣдъ него, за да не намѣри за себе си
укрѣпены градове, и ся избави отъ очи-
7 тѣ ни. И излѣзохѫ подирѣ му Іоавови-
тѣ мѫжіе, и Хереѳци-тѣ, и Фелеѳци-тѣ
и всичкы-тѣ силни: и излѣзохѫ отъ Іе-
русалимъ, за да гонятъ слѣдъ Савея, Ви-
хріевъ-тъ сынъ.
8 Когато стигнахѫ при голѣмый-тъ ка-
мыкъ, въ Гаваонъ, Амаса дойде да гы
посрѣщне. А Іоавъ имаше прѣпасанѫ
дрехѫ-тѫ, съ коѭто бѣше облѣченъ, и
върхъ неѭ прѣпасанъ мечь, върванъ о-
коло чрѣсла-та му въ ножницѫ-тѫ си: и
9 като излѣзе той, падна *мечь-тъ*, И рече
Іоавъ на Амасѫ: Здравъ ли си, брате
мой? И хванѫ Іоавъ Амасѫ съ дѣснѫ-тѫ
си рѫкѫ за брадѫ-тѫ, за да го цѣлуне.
10 А Амаса не ся упази отъ мечъ-тъ, който
бѣ въ рѫкѫ-тѫ на Іоава: и *Іоавъ* го у-
дари въ коремъ-тъ, и излѣ чрева-та му
на землѭ-тѫ, безъ да го удари вторый
пѫть: и умрѣ. Тогазь Іоавъ и Ависей
братъ му гонихѫ слѣдъ Савея Вихріевъ-тъ
11 сынъ. А единъ отъ момцы-тѣ Іоавовы
застанѫ при *Амасѫ* и рече: Който обы-
чѫ Іоава, и който е Давидовъ, нека слѣ-
12 дува Іоава. А Амаса лѣжеше увалянъ въ
кръвь-тѫ си на срѣдъ пѫть-тъ. И когато
видѣ този мѫжъ че всичкы-тѣ людіе ся
спирахѫ, отвлѣче Амасѫ отъ пѫть-тъ въ
нивѫ-тѫ, и хвърли върхъ него дрехѫ,
понеже видѣ че всякой който идѣше при
13 него ся спираше. Като ся прѣмѣсти отъ
пѫть-тъ, всичкы-тѣ людіе прѣминахѫ
слѣдъ Іоава, за да гонятъ Савея, Ви-
хріевъ-тъ сынъ.
14 А той прѣмина прѣзъ всичкы-тѣ Изра-
илевы племена въ Авелъ и въ Веѳъ-маа-
хѫ, съсъ всичкы-тѣ Вирцы, които ся съ-
брахѫ купно, та го послѣдвахѫ и тѣ.
15 Тогазь дойдохѫ та го обсадихѫ въ Авель
на Веѳъ-маахѫ, и дигнахѫ окопъ про-
тивъ градъ-тъ, като *го* поставихѫ при
прѣдстѣніе-то, и всичкы-тѣ людіе, кои-
то бѣхѫ съ Іоава, копаехѫ стѣнѫ-тѫ за
16 да ѭ съсыпятъ. Тогазь една умна жена
извыка изъ градъ-тъ: Слушайте, слу-
шайте: речѣте, молѭ, Іоаву: Приближи
17 ся до тукъ, и ще ти говорѭ. И когато
ся приближи при неѭ, жена-та рече:
Ты ли си Іоавъ? И той отговори: Азъ.
Тогазь му рече: Слушай думы-тѣ на ра-
18 быньѫ-тѫ си. И отговори: Слушамъ. И
продума и рече: Имахѫ обычай да гово-
рятъ въ старо врѣме, и казвахѫ: Нека
идѫтъ да ся допытатъ въ Авель, и така
19 да свършатъ *работѫ-тѫ*. Азъ съмь отъ
мирны-тѣ, *и* вѣрны-тѣ на Израиля: ты
искашь да съсыпешь градъ, и даже сто-
лицѫ въ Израиль: защо искашь да погу-
20 бишь наслѣдіе-то Господне? И отговори
Іоавъ, и рече: Да не бѫде, да ми не бѫ-
21 де, да погубѭ, или да съсыпѭ! Работа-
та не е така; но единъ мѫжъ отъ горѫ-
тѫ Ефремъ, на име Савей, сынъ Ви-
хріевъ подигнѫ рѫкѫ-тѫ си противъ ца-
ря, противъ Давида: прѣдайте него са-
мо, и ще си отидѫ отъ градъ-тъ. И рече
жена-та Іоаву: Ето, глава-та му ще ти
22 ся хвърли отъ стѣнѫ-тѫ. И дойде жена-
та при всичкы-тѣ людіе, *та говори* съ
мѫдрость-тѫ си. И отсѣкохѫ главѫ-тѫ на
Савея Вихріевъ-тъ сынъ, та ѭ хвърлихѫ
Іоаву. Тогазь той затрѫби съ трѫбѫ-тѫ,
и разнесохѫ ся отъ градъ-тъ, всякой въ
шатъръ-тъ си. И Іоавъ ся върнѫ въ Іе-
русалимъ, при царя.
23 И Іоавъ бѣше надъ всичко-то Израи-
левo войнство: а Ванаія, Іодаевый сынъ,
24 надъ Хереѳцы-тѣ, и надъ Фелеѳцы-тѣ: А
Адорамъ бѣше надъ данъкъ-тъ: а Іоса-
25 фатъ, Ахилудовый сынъ памятописецъ: А
Сева писецъ: а Садокъ и Авіаѳаръ, свя-
26 щенници: Още и Ирасъ Іаирецъ-тъ бѣ-
ше велможа при Давида.

ГЛАВА 21.

1 И станѫ гладъ въ дни-тѣ на Давида
три годины наредъ: и попыта Давидъ
Господа. И Господь отговори: *Това ста-
нѫ* поради Саула, и поради убійствен-
ный-тъ *му* домъ, защото умъртви Гава-
2 онцы-тѣ. И повыкнѫ царь-тъ Гаваонцы-
тѣ, та имъ рече: (а Гаваонци-тѣ не бѣ-
хѫ отъ Израилевы-тѣ сынове, но отъ о-

станалы-тѣ Аморрейцы: и Израилеви-тѣ
сынове бѣхѫ имъ ся заклѣли: а Саулъ
поиска да гы умьртви, отъ ревность-тѫ
си къмъ Израилевы-тѣ и Іудины-тѣ сы-
3 нове.) Давидъ прочее рече на Гаваонцы-
тѣ: Що да ви направѭ? и съ какво да
направѭ умилостивеніе за да благосло-
4 вите наслѣдіе-то Господне? А Гаваон-
ци-тѣ му рѣкохѫ: Ный нито за сребро
нито за злато работѫ имамы съсъ Саула,
или съ домъ-тъ му: нито искамы да у-
мьртвишь за насъ человѣкъ отъ Израиль.
5 И рече: Каквото речете ще ви напра-
вѭ. И отговорихѫ на царя: На человѣ-
ка който ны погуби, и който ухытри да
ны истрѣби, щото да не сѫществувамы
въ никой отъ прѣдѣлы-тѣ на Израиль,
6 Нека ся прѣдадѫтъ намъ седмь человѣцы
отъ сынове-тѣ му, и ще гы обѣсимъ прѣдъ
Господа въ Гаваѫ *градъ-тъ* на Саула из-
бранный-тъ Господень. И рече царь-тъ:
Азъ ще *гы* прѣдамъ.
7 Мемфивосеея обаче, сынъ-тъ на Іона-
еана, Сауловъ-тъ сынъ, пожали царь-тъ
заради клѣтвѫ-тѫ Господнѭ помежду
имъ, между Давида и Іонаеана Сау-
8 ловъ-тъ сынъ. И зѣ царь-тъ двама-та сы-
нове на Ресфѫ, дъщерѭ-тѫ на Аіѫ, кои-
то роди Саулу, Армонія и Мемфивосеея:
и петина-та сынове на Михалѫ, дъще-
рѭ-тѫ на Саула, които роди на Адріила
Верзеллаевъ-тъ сынъ Меолаеянинъ-тъ:
9 Та гы прѣдаде въ рѫцѣ-тѣ на Гаваонцы-
тѣ, и обѣсихѫ гы на хълмъ-тъ прѣдъ
Господа, и паднахѫ купно и седмь-тѣ, та
ся умьртвихѫ въ пьрвы-тѣ дни на жетвѫ-
тѫ, въ начало-то на жетвѫ-тѫ на ечи-
10 мыкъ-тъ. А Ресфѫ, дъщеря-та на Аіѫ,
зѣ врѣтище, та си го постла на канарѫ-
тѫ, отъ начало на жетвѫ-тѫ додѣ капнѫ
на тѣхъ вода отъ небе-то, и не оставяше
небесны-тѣ птицы да ся прикоснѫтъ до
тѣхъ деня, нито горскы-тѣ звѣрове нощя.
11 И извѣсти ся Давиду онова което на-
прави Ресфа, дъщеря-та на Аіѫ Сауло-
12 вѫ-тѫ наложницѫ. И отиде Давидъ, та зѣ
Сауловы-тѣ кости, и кости-тѣ на Іона-
еана сына му, отъ мѫжіе-тѣ на Іависъ-
галаадъ, които гы бѣхѫ откраднѫли отъ
улицѫ-тѫ на Веесанъ, дѣто гы бѣхѫ о-
бѣсили Филистимци-тѣ, въ който день
Филистимци-тѣ бѣхѫ умьртвили Саула въ
13 Гелвуѐ: И възведе отъ тамъ кости-тѣ на
Саула, и кости-тѣ на Іонаеана сына му:
14 и събрахѫ кости-тѣ на обѣсены-тѣ. И
заровихѫ кости-тѣ на Саула и на Іона-
еана сына му въ Веніаминовѫ-тѫ земѭ
въ Силѫ, въ гробъ-тъ на Киса, отца му, и
направихѫ всичко що заповѣда царь-тъ.
И слѣдъ това умилостиви ся Богъ къмъ
15 земѭ-тѫ. И направихѫ пакъ бой Фили-
стимци-тѣ противъ Израиля: и слѣзе
Давидъ, и раби-тѣ му съ него, та напра-
вихѫ бой противъ Филистимцы-тѣ, и у-
16 мори ся Давидъ. А Исви-веновъ, който
бѣше отъ чада-та на Рафѫ на когото ко-
піе-то тежеше триста мѣдны сикли, кой-
то бѣше прѣпасанъ съ новъ *мечь*, имаше
17 намѣреніе да умьртви Давида. Помогнѫ му
обаче Ависей, Саруинный сынъ, та порази
Филистимеца, и го умьртви. Тогазь мѫжіе-
тѣ на Давида клѣхѫ му ся, и рекохѫ:
Да не излѣзешь вече съ насъ на бой, за
да не угасишь свѣтило-то на Израиль.
18 И слѣдъ това станѫ пакъ бой съ Фи-
листимцы-тѣ въ Говъ, въ който Сивве-
хай Хусаеецъ-тъ умьртви Сафа, който бѣ
19 отъ чада-та на Рафѫ. И пакъ станѫ бой
въ Говъ, съ Филистимцы-тѣ, и Елхананъ
сынъ-тъ на Іаре-орегима, Виелеемецъ-тъ,
умьртви *братъ-тъ на* Голіаеа Геѳецъ-тъ,
и дьрво-то на копіе-то му бѣ като кро-
20 сно на тъкачь. Станѫ пакъ бой въ Геѳъ,
и имаше единъ мѫжъ великотѣлесенъ и
пьрсти-тѣ на рѫцѣ-тѣ му, и пьрсти-тѣ
на нозѣ-тѣ му бѣхѫ шесть и шесть,
двадесеть и четыри на четъ: още и той
21 бѣ роденъ на Рафѫ. И унищожи Изра-
иля: а Іонаеанъ сынъ-тъ на Самаѫ
22 братъ-тъ на Давида го порази. Тѣзи че-
тырма-та ся родихѫ на Рафѫ въ Геѳъ,
и паднахѫ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Давида и
чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабы-тѣ му.

ГЛАВА 22.

1 И говори Давидъ Господу думы-тѣ на
тѫзи пѣснь, въ день-тъ когато го изба-

ви Господь отъ рѫкѫ-тѫ на всичкы-тѣ
му непріятели, и отъ рѫкѫ-тѫ на Сау-
2 лѫ: И рече:
Господь е канара моя, и твърдыня
моя, и избавитель мой:
3 Богъ е скала моя: на него ще ся надѣѭ:
Щитъ мой и рогъ на спасеніе-то ми,
Высокъ мой стълпъ е, и прибѣжище ми е,
Спаситель мой е: ты мя избавяшь отъ
насиліе-то.
4 Ще призовѫ Господа хвалимаго,
И ще ся избавѭ отъ врагове-тѣ си.
5 Защото вълны-тѣ на смърть-тѫ мя окру-
жихѫ,
Порои на беззаконіе мя устрашихѫ:
6 Адовы болѣзни мя обыколихѫ,
Смъртны примкы мя стигнахѫ.
7 Въ утѣсненіе-то си призвахъ Господа,
И къмъ Бога моего выкнахъ:
И чу отъ храмъ-тъ си гласъ-тъ ми,
И выканіе-то ми *стигнѫ* въ уши-тѣ му.
8 Тогазь ся поклати и потресе земя-та:
Основанія-та небесны ся разлюлѣхѫ,
И поклатихѫ ся, защото ся разгнѣви той.
9 Дымъ въсхождаше изъ ноздри-тѣ му,
И огнь пояждающь изъ уста-та му:
Вѫглища ся распалихѫ отъ него.
10 И прѣклони небеса-та, и слѣзе,
И мракъ бѣ подъ нозѣ-тѣ му.
11 И възлѣзе на херувимы, и летѣ,
И яви ся на вѣтренны крыла.
12 И положи за скиніѭ около си тьмни-
нѫ-тѫ,
Тьмны воды, гѫсты облацы на въздухъ-тъ.
13 Отъ свѣтканіе-то прѣдъ него,
Огненны вѫглища ся разгорѣхѫ.
14 Грьмнѫ Господь отъ небе-то,
И вышній даде гласъ-тъ си.
15 И проводи стрѣлы, и распрьснѫ гы:
Свѣткавицы, и смути гы.
16 И явихѫ ся морскы-тѣ дълбины,
Открыхѫ ся основанія-та на вселеннѫѭ,
Въ запрѣщеніе-то на Господа,
Отъ духаніе-то на дыхъ-тъ на ноздри-
тѣ му.
17 Проводи отъ высочинѫ-тѫ, зѣ мя:
Извлѣче мя изъ много воды.
18 Избави мя отъ силный-тъ ми врагъ,
И отъ онѣзи конто мя ненавидятъ,
Защото бѣхѫ по силни отъ мене.
19 Стигнахѫ мя въ день-тъ на скърбь-тѫ ми:
Но Господь ми станѫ подпорка,
20 И изведе мя на ширинѫ:
И избави мя, защото благоволи въ мене.
21 Въздава ми Господь споредъ правдѫ-тѫ
ми:
Споредъ чистотѫ-тѫ на рѫцѣ-тѣ ми въз-
мьздява мя.
22 Защото упазихъ пѫтища-та Господни,
И не ся уклонихъ отъ Бога моего въ не-
честіе.
23 Защото всичкы-тѣ му сѫдбы бѣхѫ прѣдъ
мене:
И отъ повелѣнія-та му не ся отдалечихъ.
24 И непорочѣнъ быдохъ прѣдъ него,
И упазихъ ся отъ беззаконіе-то си.
25 И въздаде ми Господь споредъ прав-
дѫ-тѫ ми,
Споредъ чистотѫ-тѫ ми прѣдъ очи-тѣ си.
26 Съ прѣподобенъ прѣподобенъ ще бѫ-
дешь:
Съ мѫжъ непороченъ, непороченъ ще
бѫдешь.
27 Съ чистъ, чистъ ще бѫдешь:
А съ развратенъ, противно ще ся по-
ведешь.
28 И ще спасешь ты оскърбены людіе:
А върхъ гордѣливы-тѣ сѫ очи-тѣ ти за
да гы смиришь.
29 Защото ты си свѣтилникъ мой, Господи:
И Господь ще просвѣти тьмнинѫ-тѫ ми.
30 Защото чрѣзъ тебе ще разбіѭ пълкъ:
Чрѣзъ Бога моего ще прѣскочѫ стѣнѫ.
31 На Бога пѫть-тъ му е непороченъ,
Слово-то Господне е опитано:
Той е щитъ на всичкы-тѣ конто ся на-
дѣѭтъ на него.
32 Защото кой е Богъ, освѣнь Господа?
И кой е крѣпость, освѣнь Бога нашего?
33 Богъ е крѣпко-то ми утвърждение:
И поставя непороченъ пѫть-тъ ми.
34 Прави нозѣ-тѣ ми като на елени-тѣ,
И поставя мя на высокы-тѣ ми мѣста.
35 Учи рѫцѣ-тѣ ми на брань,
И мышцы-тѣ ми запъватъ мѣденъ лѫкъ.
36 И далъ си ми щитъ-тъ на спасеніе-то си,
И благость-та ти мя възвеличи.
37 Ты си разширилъ стѫпкы-тѣ ми подъ мене,

дника: и така ще угасятъ вжглѣнъ-тъ
който ми е останалъ, та да не оставятъ
на мжжа ми име, нито остатъкъ, по ли-
8 це-то на земж-тж. И рече царь-тъ на
женж-тж: Иди въ домъ-тъ си, а азъ ще
9 заповѣдамъ за тебе. И рече Ѳекойка-та
жена на царя: Господарю мой царю,
нека е на мене беззаконіе-то, и на оте-
ческый-тъ ми домъ: а царь-тъ и прѣ-
10 столъ-тъ му да сж неповинни. И рече
царь-тъ: Който проговори противъ те-
бе, доведи го при мене, и нѣма вече да
11 тя докачи. И тя рече: Нека помене,
молж, царь-тъ Господа Бога своего, и
нека не остави да ся умножатъ отмъсти-
тели-тѣ на кръвь-тж за истрѣбленіе, и
да погубятъ сына ми. А той рече: Живъ
Господь, нито единъ косъмъ на сына ти
не ще да падне на земж-тж.
12 Тогазь рече жена-та: Нека говори,
молж, рабыня-та ти слово на госпо-
13 даря си царя. И рече: Говори. И рече
жена-та: Защо си помыслилъ ты таквозь
нѣщо противъ Божіи-тѣ людіе? понеже
царь-тъ говори това като повиненъ че-
ловѣкъ, когато царь-тъ не възвръща за-
14 точенный-тъ си. Защото непрѣмѣнно ще
умремъ, и смы като вода разлѣна по зе-
мж-тж, която ся не събира пакъ: и Богъ
не отнема душж, но намѣрва срѣдства,
щото заточенный-тъ да не остане отда-
15 леченъ отъ него. Сега за това дойдохъ
да проговорж това на господаря си
царь-тъ, защото людіе-тѣ мя уплашихж
и рабыня-та ти рече: Ще говорж сега
на царя: може бы царь-тъ да испълни
16 прошеніе-то на рабынж-тж си. Защото
царь-тъ ще послуша, за да избави ра-
бынж-тж си отъ ржкж-тж на человѣка
който иска да погуби мене и сына ми
17 купно, отъ Божіе-то наслѣдіе. Рече даже
рабыня-та ти: Рѣчь-та на господаря ми
царь-тъ ще бжде сега утѣшителна; за-
щото както е ангелъ Божій, така е го-
сподарь-тъ ми царь-тъ, за да разсжжда-
ва за добро-то и зло-то: и Господь Богъ
твой ще бжде съ тебе.
18 Тогазь отговори царь-тъ и рече на
женж-тж: Да не скрыешь отъ мене сега
това, за което ще тя попытамъ азъ: и
рече жена-та: Нека проговори, молж,
19 господарь-тъ ми царь-тъ. И рече царь-тъ:
Съ тебе ли е въ всичко това ржка-та на
Іоава? И жена-та отговори и рече:
Жива е душа-та ти, господарю мой ца-
рю, отъ всичко това що изрече госпо-
дарь-тъ ми царь-тъ никой не може ся
уклони ни на дѣсно, ни на лѣво; защо-
то рабъ-тъ ти Іоавъ, той ми заповѣда,
и той тури всичкы тѣзи думы въ уста-та
20 на рабынж-тж ти. Рабъ-тъ ти Іоавъ
направи това, за да обърне лице-то на
тжзи думж: и господарь-тъ ми е
мждръ, като мждрость-та на ангелъ
Божій, за да познава всичко що е на
земж-тж.
21 И рече царь-тъ на Іоава: Ето, сега
направихъ това нѣщо: иди прочее, до-
22 веди младый-тъ Авессалома. И падиж
Іоавъ съ лице на земж-тж, та ся покло-
ни, и благослови царя: и рече Іоавъ:
Днесь познава рабъ-тъ ти че намѣрихъ
благодать прѣдъ очи-тѣ ти, господарю
мой царю, защото царь-тъ створи спо-
23 редъ думж-тж на рабъ-тъ си. Тогазь
станж Іоавъ та отиде въ Гессуръ, и до-
24 веде Авессалома въ Іерусалимъ. И рече
царь-тъ: Да ся върне въ домъ-тъ си, и
да не види лице-то ми. И върнж ся А-
вессаломъ въ домъ-тъ си, и не видѣ ли-
це-то на царя.
25 А въ всичкый Израиль нѣмаше чело-
вѣкъ толкозь много похваленъ заради
красотж-тж си, както Авессаломъ; отъ
петж-тж на ногж-тж му, дори до върхъ-тъ
26 му, нѣмаше въ него порокъ. И когато
стрижеше главж-тж си, (защото всякж
годинж ѭ стрижеше; понеже *косми-тѣ*
му натегнувахж, за това гы стрижеше:)
прѣтегляше власы-тѣ на главж-тж си, и
тежехж двѣстѣ сикли споредъ царскж-
27 тж теглилкж. И родихж ся Авессалому
трима сынове, и една дъщеря именуема
Ѳамарь: тя бѣ прѣкрасна жена.
28 И сѣдѣ Авессаломъ въ Іерусалимъ двѣ
годины цѣлы, а лице-то на царя не ви-
29 дѣ. За това проводи Авессаломъ до Іоа-
ва за да го проводи при царя; но той

не рачи да дойде при него: прати пакъ
30 вторый пѫть, но не рачи да дойде. Тогазъ
рече на рабы-тѣ си: Виждте нива-та на Іоава е близу при моѭ-тѫ, и
има ечмыкъ тамъ: идѣте та го изгорѣте
съ огнь: и изгорихѫ Авессаломови-тѣ
31 раби нивѫ-тѫ съ огнь. И станѫ Іоавъ,
та дойде при Авессалома въ кѫщѫ-тѫ,
и рече му: Защо изгорихѫ слугы-тѣ ти
32 нивѫ-тѫ ми съ огнь? А Авессаломъ отговори
Іоаву: Ето, пратихъ при тебе,
и рѣкохъ: Ела тукъ, за да тя проводѭ
при царя да речешь: Защо сьмь дошелъ
отъ Гессуръ? по добрѣ щѣше да е за
мене да бѣхъ още тамъ: сега прочее
нека видѭ лице-то на царя: и ако има
33 неправда въ мене, нека мя умьртви. Тогазъ
Іоавъ дойде при царя, та му извѣсти
това: и повыкнѫ Авессалома, та
дойде при царя, и поклони ся съ лице-то
до земѭ-тѫ прѣдъ царя: и царь-тъ цѣлунѫ
Авессалома.

ГЛАВА 15.

1 И слѣдъ това приготви си Авессаломъ
колесницы и коніе, и петдесеть мѫжіе,
2 за да тичатъ прѣдъ него. И ставаше Авессаломъ
рано, та стоеше при пѫть-тъ
на порта-тѫ: и когато нѣкой имаше
нѣкоѭ прѣпирнѭ, та дохождаше при
царя за сѫдъ, тогазъ Авессаломъ го выкаше
при себе си, и думаше: Отъ кой
си градъ? А той отговаряше: Слуга-та
3 ти е отъ едикое племе на Израиля. И
говорѣше му Авессаломъ: Виждь, твоя-та
работа е добра и права; но нѣма кой
4 да тя слуша отъ странѫ на царя. Говорѣше
още Авессаломъ: Кой да мя опрѣдѣлѣше
сѫдія на тазь земѭ, за да иде
при мене всякой който има прѣпирнѭ
5 или сѫдъ, та да го оправдавамъ! И когато
нѣкой ся приближаваше за да му ся
поклони, простираше рѫкѫ-тѫ си, та го
6 хващаше, и го цѣлуваше. И така правѣше
Авессаломъ на всякого Израилянина
който дохождаше при царя за сѫдъ: и
подкраднуваше Авессаломъ сърдца-та на
Израилевы-тѣ мѫжіе.

7 И въ свършъкъ-тъ на *четыридесеть
годины, рече Авессаломъ на царя: Да
идѫ, молѭ, за да испълнѭ въ Хевронъ
обричаніе-то си, което обрѣкохъ Госпо-
8 ду: Защото рабъ-тъ ти обрече обричаніе,
когато *обитаваше въ Гессуръ, въ
Сиріѭ, и казахъ: Ако мя върне наистинѫ
Господь въ Іерусалимъ, тогазь ще
9 послужѫ Господу. И рече му царь-тъ:
Иди съ миръ. И станѫ та отиде въ Хевронъ.
10 А Авессаломъ распрати съгледатели
по всичкы-тѣ Израилевы племена, и каза:
Като чуете гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ,
ще речете: Авессаломъ ся въцари въ
11 Хевронъ. И отидохѫ съ Авессалома двѣстѣ
мѫжіе отъ Іерусалимъ, поканени: и
отидохѫ съ незлобіе, и не знаехѫ нищо.
12 И покани Авессаломъ Ахитофела Гилонецъ-тъ,
Давидовъ-тъ съвѣтникъ, отъ
градъ-тъ му, отъ Гило, като приносяше
жьртвы-тѣ. И съзаклѣтіе-то бѣ яко: и
людіе-тѣ ся умножавахѫ непрѣстанно
при Авессалома.
13 И дойде вѣститель при Давида, и рече:
Сърдца-та на Израилевы-тѣ мѫжіе
ся обърнахѫ слѣдъ Авессалома. И рече
Давидъ на всичкы-тѣ си слугы, които
14 бѣхѫ съ него въ Іерусалимъ: Станѣте
да бѣгамы; защото не ще можемъ да ся
упазимъ отъ лице-то на Авессалома;
побързайте да отидемъ, за да не ускори
та ны стигне, и докара зло-то върхъ
насъ, и порази градъ-тъ съ остро-то на
15 ножъ-тъ. И царскы-тѣ слугы рекохѫ на
царя: Всичко що избере господарь-тъ
ни царь-тъ, ето ный раби-тѣ ти.
16 И излѣзе царь-тъ, и всичкый-тъ му
домъ слѣдъ него. И остави царь-тъ десеть
жены наложницы за да пазятъ
17 домъ-тъ. И излѣзе царь-тъ, и всичкы-тѣ
людіе слѣдъ него, и застанахѫ на едно
18 мѣсто далечь. И всичкы-тѣ му слугы
вървѣхѫ близу до него: и всичкы-тѣ Хереоци,
и всичкы-тѣ Фелеоци, и всичкы-тѣ
Геоци, шестстотинъ мѫжіе, които

* *По Сирскый-тъ и Арабскый-тъ прѣводъ* четыри.

гнали въ Гееаимъ, и тамъ бѣха пришел-
ци до този день.)
4 А Іонаѳанъ Сауловый сынъ, имаше
сынъ поврѣденъ въ нозѣ-тѣ. Бѣше на
петь годинъ на възрасть когато дойде
извѣстіе отъ Іезраель за Саула и Іонаѳа-
на, и дигнѫ го питателка-та му та бѣгà:
и като бързаше да бѣга, паднѫ той, и о-
хромѣ: а име-то му бѣше Мемфивосѳей.
5 И отидохѫ сынове-тѣ на Риммона Ви-
роеянинъ-тъ, Рихавъ и Ваана, и въ горе-
щина-тѫ на день-тъ влѣзохѫ въ домъ-тъ
на Исвосѳея, който лѣжеше на одръ-тъ
6 въ пладнина: И влѣзохѫ тамъ дори до
срѣдъ домъ-тъ, *като* че ще земѫтъ жи-
то; и удариxѫ го въ коремъ-тъ; и Ри-
7 хавъ и Ваана братъ му ся избавихѫ. За-
щото, когато влѣзохѫ въ домъ-тъ, той
лѣжеше на одръ-тъ си въ ложница-тѫ
си: и удариxѫ го, и умъртвихѫ го, и от-
сѣкохѫ му главѫ-тѫ, и като зѣхѫ гла-
ва-тѫ му, отидохѫ и вървѣхѫ прѣзъ но-
8 ле-то всичкѫ-тѫ нощь. И донесохѫ гла-
вѫ-тѫ на Исвосѳея при Давида въ Хе-
вронъ, и рекохѫ на царя: Ето глава-та
на Исвосѳея, сынъ-тъ на врагъ-тъ ти
Саула, който искаше животъ-тъ ти: и
Господь даде днесь на господаря ни ца-
ря този день отмъщеніе, отъ Саула и
отъ сѣме-то му.
9 А Давидъ отговори на Рихава и на
Ваана брата му, сынове-тѣ на Риммона
Вироеянинъ-тъ, та имъ рече: Живъ Го-
сподь, който избави душа-тѫ ми отъ
10 всичко утѣсненіе: Оногози, който ми
извѣсти, и рече: Ето умрѣ Саулъ, и
мыслѣше себе си вѣститель на добро
извѣстіе, хванахъ го, та го убихъ въ
Сиклагъ, вмѣсто мъздѫ за извѣстіе-то му;
11 А колко новече человѣцы лукавы, които
сѫ убили мѫжъ праведенъ въ кѫщѫ-тѫ
му, на одръ-тъ му? сега прочее не щѫ
12 ли да вы истрѣбѭ отъ земѭ-тѫ? И за-
повѣда Давидъ на момцы-тѣ и гы убихѫ,
и отсѣкохѫ рацѣ-тѣ имъ и нозѣ-тѣ имъ,
та гы обѣсихѫ надъ водоемъ-тъ въ Хе-
вронъ: а главѫ-тѫ на Исвосѳея зѣхѫ, та
ѭ заровихѫ въ Авенировъ-тъ гробъ въ
Хевронъ.

ГЛАВА 5.

1 И дойдохѫ всичкы-тѣ Израилевы пле-
мена при Давида, въ Хевронъ, и говори-
хѫ и рекохѫ: Ето, кость твоя и плъть
2 твоя смы ный. И понапрѣдъ още, когато
Саулъ царуваше надъ насъ, ты бѣше
който извождаше и въвождаше Израиля;
и на тебе рече Господь: Ты ще упа-
сешь людіе-тѣ ми Израиля, и ты ще бѫ-
3 дешь вождь надъ Израиля. И дойдохѫ
всичкы-тѣ старѣйшины Израилеви при
царя въ Хевронъ: и направи царь Да-
видъ завѣтъ съ тѣхъ въ Хевронъ прѣдъ
Господа: и помазахѫ Давида царь надъ
4 Израиля. Давидъ бѣше на тридесеть го-
дины когато станѫ царь, и царува четы-
5 ридесеть години. Въ Хевронъ царува
надъ Іудѫ седмь години и шесть мѣсецы;
а въ Іерусалимъ царува тридесеть и три
години надъ всичкый Израиль и Іудѫ.
6 И отиде царь-тъ и мѫжіе-тѣ му въ Іе-
русалимъ при Іевусцы-тѣ които живѣе-
хѫ въ тѫзъ земѭ; които говорихѫ Да-
виду и рекохѫ: Нѣма да влѣзешь тукъ
ако не извадишь слѣпы-тѣ и хромы-тѣ:
защото думахѫ че Давидъ не ще може
7 да влѣзе тука. Но Давидъ прѣзѣ твър-
дѣлъ-тъ Сіонъ: той е Давидовъ-тъ градъ.
8 И рече Давидъ въ онзи день: Който сти-
гне при водоводъ-тъ, та удари Іевусцы-
тѣ и слѣпы-тѣ и хромы-тѣ, които нена-
види душа-та Давидова, *ще бѫде военa-
чалникъ*. За това казуватъ: Слѣпъ и
9 хромъ нѣма да влѣзатъ въ домъ-тъ. И
насели ся Давидъ въ твърдѣлъ-тъ, и на-
рече го градъ Давидовъ. И направи Да-
10 видъ зданія около Милло и вѫтрѣ. И на-
прѣдваше Давидъ, и увеличаваше ся, и
Господь Богъ Саваоѳъ бѣ съ него.
11 И прати Хирамъ Тирскый-тъ царь,
пословницы при Давида, и кедровы дръ-
ва, и дърводѣлцы, и зидари, та съгради-
12 хѫ домъ Давиду. И позна Давидъ, че Го-
сподь го утвърди царь надъ Израиля, и
че въздигнѫ царство-то му заради лю-
діе-тѣ си Израиля.
13 И зѣ Давидъ още наложницы и жены

отъ Іерусалимъ, когато дойде отъ Хе-
вронъ: и родихѫ ся Давиду още сынове
14 и дъщери. А имена-та на онѣзи които му
ся родихѫ въ Іерусалимъ сѫ тѣзи: Сам-
муа, и Совавъ, и Наѳанъ, и Соломонъ,
15 И Іеваръ, и Елисуа, и Нефегъ, и Іафія,
16 И Елисама, и Еліада, и Елифалетъ.
17 А когато чухѫ Филистимци-тѣ че по-
мазахѫ Давида за царь надъ Израиля,
възлѣзохѫ всичкы-тѣ Филистимци, да
търсятъ Давида: и Давидъ чу *за това*,
18 и слѣзе въ твърдѣлъ-тъ. И дойдохѫ
Филистимци-тѣ, та ся распрострѣхѫ въ
19 долъ-тъ Рафаимъ. И попыта Давидъ Го-
спода, и рече: Да възлѣзѫ ли къмъ Фи-
листимцы-тѣ? ще гы прѣдадешь ли въ
ржкѫ-тѫ ми? И рече Господь Давиду:
Възлѣзь: защото непрѣмѣнно ще прѣдамъ
20 Филистимцы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ ти. И дойде
Давидъ въ Ваалъ-ферасимъ, и гы порази
тамъ Давидъ, и рече: Господь проломи
между врагове-тѣ ми прѣдъ мене, както
проломятъ воды-тѣ. Заради това ся на-
рече име-то на онова мѣсто *Ваалъ-фе-
21 расимъ. И тамъ оставихѫ идолы-тѣ си, и
22 дигнахѫ гы Давидъ и мѫжіе-тѣ му. И
възлѣзохѫ пакъ Филистимци-тѣ та ся
23 распрострѣхѫ по долъ-тъ Рафаимъ. И
когато попыта Давидъ Господа, той ре-
че: Не възлизай: обърни ся отзадѣ имъ
та нападни върхъ тѣхъ отъ срещѫ чер-
24 ницы-тѣ. И когато чуешь шумъ като отъ
прѣхожданіе по върхове-тѣ на черницы-
тѣ, тогазъ ще прибързашь: защото тогазъ
Господь ще излѣзе прѣдъ тебе, да по-
25 рази Филистимскый-тъ станъ. И направи
Давидъ както му заповѣда Господь, и
порази Филистимцы-тѣ отъ Гавѫ дори
до входъ-тъ въ Гезеръ.

ГЛАВА 6.

1 И пакъ събра Давидъ всичкы-тѣ из-
бранны отъ Израиля, тридесеть тысящы.
2 И станѫ Давидъ, та отиде, и всичкы-тѣ
людіе съ него, отъ Ваалѫ Іудинѫ, за да
възнесе отъ тамъ Божій-тъ ковчегъ, надъ

* Мѣсто на проломы-тѣ.

който ся призыва име-то на Господа
Саваоѳа, който сѣди на херувимы-тѣ.
3 И турихѫ Божій-тъ ковчегъ на новѫ
колесницѫ, и дигнахѫ го отъ домъ-тъ
на Авинадава, който бѣ на хълмъ-тъ: и
возѣхѫ новѫ-тѫ колесницѫ Оза и Ахіо,
4 сынове-тѣ Авинадавови. И дигнахѫ го
(Божій-тъ ковчегъ) отъ Авинадавовъ-тъ
домъ, който бѣ на хълмъ-тъ: и Ахіо и-
5 дѣше прѣдъ ковчегъ-тъ. А Давидъ и
всичкый Израилевъ домъ свирѣхѫ прѣдъ
Господа съсъ всякаквы видове *органы*
отъ дърво елхѫ, съ китары и съ псал-
тыри, и съ тѫпаны, и съсъ систры, и
съ кимвалы.
6 И когато дойдохѫ до гумно-то на На-
хона, прострѣ Оза *рѫкѫ-тѫ си* къмъ
Божій-тъ ковчегъ, та го придържа; за-
7 щото *го* потресохѫ волове-тѣ. И распа-
ли ся гнѣвъ-тъ Господень противъ Озѫ,
и порази го Богъ тамъ за грѣшкѫ-ту *му:*
8 и умрѣ тамъ при Божій-тъ ковчегъ. И
оскърби ся Давидъ, че Господь напра-
ви пораженіе на Озѫ: и нарече име-то
на мѣсто-то *Фарезъ-Оза, дори до този
9 день. И уплаши ся Давидъ отъ Господа
въ онзи день, и рече: Какъ ще влѣзе
10 при мене ковчегъ-тъ Господень? И не
рачи Давидъ да прѣмѣсти ковчегъ-тъ
Господень при себе си въ Давидовъ-тъ
градъ, но върнѫ го Давидъ въ домъ-тъ
11 на Овидъ-едома Геѳецъ-тъ. И стоя ков-
чегъ-тъ Господень въ домъ-тъ на Овидъ-
едома Геѳецъ-тъ три мѣсецы: и благо-
слови Господь Овидъ-едома, и всичкый
му домъ.
12 И извѣстихѫ на царь Давида, и реко-
хѫ: Господь благослови домъ-тъ на О-
видъ-едома, и всичкый-тъ му имотъ, по-
ради ковчегъ-тъ Божій. Тогазъ отиде
Давидъ, та възведе Божія-тъ ковчегъ отъ
домъ-тъ на Овидъ-едома въ градъ-тъ Да-
13 видовъ съ веселіе. И когато прѣминахѫ
шесть стѫпкы тѣзи които носѣхѫ ко-
вчегъ-тъ Господень, пожъртвува говеда
14 и огоены *телцы*. И играеше Давидъ
прѣдъ Господа съсъ всичкѫ силѫ; и

* Пораженіе (проломъ) на Озѫ.

Давидъ бѣше прѣпасанъ съ лененъ е-
15 фодъ. И Давидъ и всичкый Израилевъ
домъ възведохѫ ковчегъ-тъ Господень съ
въсклицаніе и съ трѫбенъ гласъ.
16 А като влазяше ковчегъ-тъ Господень
въ градъ-тъ Давидовъ, Михала, Саулова-та
дъщеря, погледнѫ отъ прозо-
рецъ-тъ, и, като видѣ царь Давида че
скача и играе прѣдъ Господа, унищожи
го въ сърдце-то си.
17 И донесохѫ ковчегъ-тъ Господень, та
го положихѫ на мѣсто-то му, всрѣдъ
скиніѭ-тѫ коѭто постави Давидъ за
него: и принесе Давидъ всесъжженія
и примирителны приношенія прѣдъ Го-
18 спода. И когато свърши Давидъ да при-
носи всесъжженія-та, и примирителны-тѣ
приношенія, благослови народъ-тъ въ
19 име-то на Господа Саваоѳа. И раздаде
на всичкы-тѣ людіе, и на всичко-то И-
зраилево множество, отъ мѫжъ до же-
нѫ, на всякого человѣка по единъ хлѣбъ,
и по еднѫ мръвкѫ месо, и по едно млин-
че. Тогазъ всичкы-тѣ людіе си отидохѫ,
всякой въ кѫщѫ-тѫ си.
20 И върнѫ ся Давидъ за да благослови
домъ-тъ си. И излѣзе Михала, Саулова-та
дъщеря, да посрѣщне Давида, и рече:
Колко славенъ бѣше днесь царь-тъ И-
зраилевъ, който ся съблѣче днесь прѣдъ
очи-тѣ на рабыни-тѣ на слугите-тѣ
си, както ся съблича безстыдно единъ
21 отъ никаквы-тѣ человѣцы! И рече Да-
видъ на Михалѫ: Прѣдъ Господа, който
мя избра повече отъ баща ти, и повече
отъ всичкый-тъ неговъ домъ, да мя по-
стави вождь надъ людіе-тѣ Господни,
надъ Израиля, ей, прѣдъ Господа играхъ.
22 И ще ся унищожѫ още повече, и ще ся
смирѭ въ очи-тѣ си: и съ рабыни-тѣ,
за които ты рече, съ тѣхъ ще ся про-
23 славѭ. За това Михала, Саулова-та дъ-
щеря, не роди чадо дори до день-тъ на
смърть-тѫ си.

ГЛАВА 7.

1 И като сѣднѫ царь-тъ въ домъ-тъ си,
и успокои го Господь отъ всякадѣ, отъ
2 всичкы-тѣ му врагове, Рече царь-тъ На-
ѳану: Виждь, сега азъ живѣѭ въ ке-
дровъ домъ, а ковчегъ-тъ Божій стои
3 всрѣдъ опоны. И рече Наѳанъ на царя:
Иди, и направи всичко което е въ сърд-
це-то ти; защото Господь е съ тебе.
4 И прѣзъ оназя нощь быде слово Го-
сподне къмъ Наѳана, и рече: Иди та ка-
5 жи на рабъ-тъ ми Давида: Така говори
Господь: Ты ли ще ми съградишь домъ
6 за да обитавамъ? Защото не обитахъ въ
домъ, отъ който день възведохъ Изра-
илевы-тѣ синове отъ Египетъ, дори до
този день, но ходѣхъ въ шатъръ и въ
7 скиніѭ. Всякадѣ дѣто ходихъ съсъ всич-
кы-тѣ Израилевы сынове, говорихъ ли
нѣкога нѣкому отъ Израилевы-тѣ племе-
на, на когото заповѣдахъ да пасе лю-
діе-тѣ ми Израиля, да кажѫ: Защо ми не
8 съградихте кедровъ домъ? Сега прочее,
така ще речешь на рабъ-тъ ми Давида:
Така говори Господь Саваоѳъ: Азъ тя
взѣхъ отъ оградѫ-тѫ, отъ подиръ стадо-
то, за да си вождь надъ людіе-тѣ ми,
9 надъ Израиля: И съ тебе бѣхъ всякадѣ
дѣто ходи ты, и истрѣбихъ всичкы-тѣ
ти врагове отъ прѣдъ тебе, и направихъ
ти имениты споредъ име-то на голѣмы-тѣ
10 които сѫ на земѭ-тѫ. И ще опрѣдѣлѭ
мѣсто за людіе-тѣ си Израиля, и ще гы
насадѭ та ще обитаватъ на свое особно
мѣсто, и нѣма да ся прѣмѣстятъ вече:
и сынове-тѣ на неправдѫ-тѫ нѣма да гы
11 притѣсняватъ вече, както понапрѣдъ, И
както отъ дни-тѣ въ които поставихъ
сѫдіи надъ людіе-тѣ си Израиля. И ще
тя успокоѭ отъ всичкы-тѣ ти врагове.
Господь ти още възвѣщава, че Господь
12 ще ти съгради домъ. Като ся испълнятъ
дни-тѣ ти и заспишь съ отцы-тѣ си, ще
въздигнѫ сѣме-то ти слѣдъ тебе, което
ще излѣзе изъ утробѫ-тѫ ти, и ще утвър-
13 дѭ царство-то му. Той ще съгради домъ
за име-то ми: и азъ ще утвърдѭ прѣ-
14 столъ-тъ на царство-то му въ вѣкъ. Азъ
ще му бѫдѫ отецъ, и той ще ми бѫде
сынъ: ако стори беззаконіе, ще го на-
кажѫ съ тоягѫ на мѫжіе, и съ біенія на
15 человѣческы сынове: Но милость-тѫ ми

нѣма да ся отнеме отъ него, както я
отнѣхъ отъ Саула, когото отмахнахъ
16 отъ лице-то ти. И ще ся утвьрди домъ-тъ
ти и царство-то ти прѣдъ тебе до вѣка:
прѣстолъ-тъ ти ще бѫде утвьрденъ въ
17 вѣкъ. По всичкы тѣзи думы и по всичко
това видѣніе, така говорѝ Наѳанъ Да-
виду.
18 Тогазъ влѣзе царь Давидъ, та сѣднѫ
прѣдъ Господа, и рече: Кой сьмь азъ,
Господи Іеова? и кой е домъ-тъ ми, та
19 мя доведе ты до това? Но и това още
быде малко прѣдъ очи-тѣ ти, Господи
Іеова: и говорилъ си ты още за дьлгѫ
бѫдѫщность, заради домъ-тъ на рабъ-тъ
си. И той ли е способъ-тъ на человѣ-
20 цы-тѣ, Господи Іеова? И що може да
ти рече вече Давидъ? защото ты позна-
21 вашь рабъ-тъ си, Господи Іеова. За сло-
во-то си, и споредъ сьрдце-то си, на-
правилъ си ты всичкы тѣзи величія, за
да *гы* направишь извѣстны на рабъ-тъ
22 си. За това си великъ, Господи Боже:
защото нѣма подобенъ тебѣ: нито има
богъ освѣнь тебе, споредъ всичко кол-
23 кото смы чули съ уши-тѣ си. И кой е
другъ народъ на земѭ-тѫ както твои-тѣ
людіе, както Израиль, когото Богъ дойде
да искупи за свои людіе, и да гы напра-
ви именниты, и да направи заради тѣхъ
голѣмы и чудны дѣла, заради земѭ-тѫ
ти, прѣдъ твои-тѣ людіе, които избави
ты за себе си отъ Египетъ, отъ наро-
24 ды-тѣ, и отъ богове-тѣ имъ. Защото си
утвьрдилъ ты за себе си людіе-тѣ си И-
зраиля, за да ти сѫ людіе въ вѣкъ: и ты,
25 Господи, имъ станѫ Богъ. И сега, Го-
споди Боже, слово-то което си говорилъ
ты за рабъ-тъ си, и за домъ-тъ му, у-
твьрди въ вѣкъ, и направи както си го-
26 ворилъ ты. И да ся възвеличи име-то ти
до вѣка, та да говорятъ: Господь на си-
лы-тѣ е Богъ надъ Израиля: и домъ-тъ
на рабъ-тъ ти Давида да е утвьрденъ
27 прѣдъ тебе. Защото ты, Господи на си-
лы-тѣ, Боже Израилевъ, откры на рабъ-
тъ си, и рече: Домъ ще ти съградѭ: за
това рабъ-тъ ти намѣри сьрдце-то си
готово да ти ся помоли тѫзи молитвѫ.
28 И сега, Господи Іеова, ты си Богъ, и
думы-тѣ ти ще бѫдѫтъ истинны, и ты си
обѣщалъ тѣзи благости на рабъ-тъ си:
29 Сега прочее благоволи да благословишь
домъ-тъ на рабъ-тъ си, за да е прѣдъ
тебе въ вѣкъ: защото ты, Господи Іео-
ва, си говорилъ: и подъ благословеніе-то
ти нека е домъ-тъ на рабъ-тъ ти благо-
словенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

1 И слѣдъ това порази Давидъ Фили-
стимцы-тѣ, и побѣди гы: и зѣ Давидъ
Меѳегъ-аммѫ отъ рѫкѫ-тѫ на Филистим-
цы-тѣ.
2 И порази Моавцы-тѣ, и размѣри гы
съ вѫжя, като гы распрострѣ на зе-
мѭ-тѫ; и размѣри съ двѣ вѫжя за да у-
мьртви, и съ едно цѣло вѫже за да ос-
тави живы. Така Моавци-тѣ станѫхѫ ра-
би на Давида подданици.
3 Порази още Давидъ Ададезера, сынъ-
тъ на Реова царь-тъ на Совѫ, като от-
хождаше да постави власть-тѫ си на рѣ-
4 кѫ-тѫ Евфратъ. И зѣ Давидъ отъ него
тысящѫ и седмстотинъ конницы, и два-
десеть тысящи пѣшцы: и прѣсѣче Да-
видъ жилы-тѣ на всичкы-тѣ коніе на ко-
лесницы-тѣ, и упази отъ тѣхъ сто коніе.
5 И когато дойдохѫ Дамасковци-тѣ Сирійци
за да помогнѫтъ на Ададезера, царь-тъ
на Совѫ, Давидъ порази отъ Сирійцы-тѣ
6 двадесеть и двѣ тысящи мѫжіе. И тури
Давидъ стражи въ Дамасковѫ-тѫ Сиріѭ
и Сирійци-тѣ станѫхѫ раби поддании
Давиду. И упазваше Господь Давида вся-
7 кадѣ дѣто отхождаше. И зѣ Давидъ зла-
тны-тѣ щитове, които бѣхѫ вьрху рабы-
тѣ на Ададезера, та гы донесе въ Іеру-
8 салимъ. И отъ Ветахъ, и отъ Вероѳай,
градове-тѣ Ададезеровы зѣ царь Давидъ
твьрдѣ много мѣдь.
9 Чу прочее Ѳой, Емаѳскый-тъ царь, че
Давидъ порази всичкѫ-тѫ силѫ на Ада-
10 дезера, Прати Ѳой Іорама, сына си, при
царь Давида, за да го поздрави, и да го
благослови, че побѣдилъ Ададезера, и го
поразилъ; защото Ададезеръ бѣ непрія-

тель на Ѳоя. И донесе Іорамъ съсъ себе
си сребърны съсяды, и златны съсяды,
11 и мѣдны съсяды: И тѣхъ посвяти царь
Давидъ Господу, съсъ сребро-то и зла-
то-то, което бѣше посвятилъ отъ всич-
12 кы-тѣ народы, които покори; Отъ Си-
рія, и отъ Моавъ, отъ Аммоновы-тѣ сы-
нове, и отъ Филистимцы-тѣ, и отъ Ама-
личаны-тѣ, и отъ корысти-тѣ на Ададе-
зера сынъ-тъ на Реова, царя на Сова.
13 И придобы Давидъ име, когато ся връ-
щаше отъ пораженіе-то на осмнадесеть-
тѣ тысящы Сирійцы въ долъ-тъ на соль-
14 тя, И тури стражы въ Едомъ: въ всич-
кый Едомъ тури стражы: и всичкы-тѣ
Едомци станахя раби Давиду. И упаз-
ваше Господь Давида всякадѣ дѣто от-
хождаше.
15 И царува Давидъ надъ всичкый Изра-
иль: и правѣше Давидъ сядъ и правдя
16 на всичкы-тѣ си людіе. А Іоавъ, сынъ-тъ
Саруинъ, бѣше надъ войнство-то: а Іо-
сафатъ, сынъ-тъ Ахилудовъ, паметопи-
17 сецъ: А Садокъ, сынъ-тъ Ахитововъ, и
Ахимелехъ, сынъ-тъ Авіаѳаровъ, священ-
18 ници: а Сараія, писецъ: А Ванаія, Іо-
даевъ-тъ сынъ, бѣше *надъ* Хереѳцы-тѣ и
надъ Фелеѳцы-тѣ: а Давидови-тѣ сыно-
ве бѣхя двороначалници.

ГЛАВА 9.

1 И рече Давидъ: Остава ли още нѣкой
отъ Сауловъ-тъ домъ, да му направя
2 милость заради Іонаѳана? И имаше единъ
рабъ отъ Сауловъ-тъ домъ, на име Си-
ва. И повыкахя го при Давида, и рече
му царь-тъ: Ты ли си Сива? И той ре-
3 че: Рабъ-тъ ти е. И рече царь-тъ: Не
остава ли още нѣкой отъ Сауловъ-тъ
домъ, за да му направя милость Бо-
жія? И рече Сива на царя: *Има* още
единъ сынъ Іонаѳановъ, поврѣденъ въ
4 нозѣ-тѣ. И рече му царь-тъ: Дѣ е той?
А Сива рече на царя: Ето го, въ домъ-тъ
на Махира, Аммииловъ-тъ сынъ, въ Ло-
5 даваръ. Тогазь проводи царь Давидъ, та
го зѣ отъ домъ-тъ на Махира, сынъ-тъ
на Аммиила, отъ Ло-деваръ.
6 И когато дойде при Давида Мемфиво-
сеѳй, сынъ-тъ на Іонаѳана Сауловъ-тъ
сынъ, падня на лице та ся поклони. И
рече Давидъ: Мемфивосеѳе! А той ре-
7 че: Ето, рабъ-тъ ти. И рече му Давидъ:
Не бой ся: защото непрѣмѣнно ще сто-
ря милость съ тебе, заради Іонаѳана
отца ти, и ще ти отдамъ всичкы-тѣ стя-
жанія на отца ти Саула, и ты ще ядешь
8 хлѣбъ на трѣпезя-тя ми всякога. А той
му ся поклони, и рече: Кой е рабъ-тъ
ти та да пригледашь таквозь умрѣло псе,
9 като мене? И повыка царь-тъ Сива, Сау-
ловъ-тъ рабъ, та му рече: Всичко що
имаше Саулъ, и всичкый-тъ му домъ, да-
10 дохъ на сынъ-тъ на господаря ти. И тъй
ты ще работишь земля-тя за него, ты и
сынове-тѣ ти, и раби-тѣ ти, и ще доно-
сишь *доходы-тѣ*, за да има сынъ-тъ на
господаря ти храня да яде; но Мемфи-
восеѳй, сынъ-тъ на господаря ти ще яде
всякога хлѣбъ на трѣпезя-тя ми. А Сива
имаше петнадесеть сынове и двадесеть
11 рабы. И Сива рече на царя: Всичко що
заповѣда господарь-тъ ми царь-тъ на
рабъ-тъ си, така ще направи рабъ-тъ
ти, а Мемфивосеѳй, *рече царь-тъ*, ще
яде на трѣпезя-тя ми, като единъ отъ
12 царскы-тѣ сынове. И имаше Мемфиво-
сеѳй сынъ малъкъ, на име Миха. А всич-
кы-тѣ които живѣехя въ домъ-тъ на Си-
13 вя бѣхя раби на Мемфивосеѳя. А Мем-
фивосеѳй живѣеше въ Іерусалимъ: за-
щото ядѣше всякогы на царскя-тя трѣ-
пезя: и хромъ бѣ той съ двѣ-тѣ си нозѣ.

ГЛАВА 10.

1 И слѣдъ това умрѣ царь-тъ на Аммо-
новы-тѣ сынове, и въцари ся вмѣсто
2 него сынъ му Анунъ. И рече Давидъ:
Ще направя милость на Ануна, Наа-
совъ-тъ сынъ, понеже баща му ми на-
прави милость. И прати Давидъ да го у-
тѣши заради отца му, чрѣзъ рякя-тя на
рабы-тѣ си. И дойдохя Давидови-тѣ раби
3 въ земля-тя на Аммоновы-тѣ сынове. А
началници-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове
рекохя на господаря си Ануна: Да ли

за честь на отца ти прѣдъ очи-тѣ ти
прати Давидъ при тебе утѣшители? Не
прати ли Давидъ рабы-тѣ си при тебе,
за да испыта градъ-тъ, и да го съгледа,
4 та да го съсыпе? И хванѫ Анунъ Дави-
довы-тѣ рабы, та обрѣснѫ половинѫ-тѫ
отъ брадѫ-тѫ имъ, и отсѣче до половинѫ
дрехы-тѣ имъ, до бедра-та имъ, и испра-
5 ти гы. Когато извѣстихѫ *това* Давиду,
той испрати *вѣститель* да гы посрѣщне,
(понеже мѫжіе-тѣ бѣхѫ крайно обесчес-
тени): и рече царь-тъ: Сѣдѣте въ Іери-
хонъ, додѣ порастѫтъ брады-тѣ ви, и
вѫрнѣте ся.
6 А като гледахѫ Аммонови-тѣ сынове
че бѣхѫ омразни Давиду, пратихѫ Ам-
монови-тѣ сынове, та наехѫ отъ Веоъ-
реовскы-тѣ Сирійцы, и Совскы-тѣ Си-
рійцы, двадесеть тысящы пѣшцы, и отъ
царя на Маахѫ тысящѫ мѫжіе, и отъ
Истова дванадесеть тысящы мѫжіе.
7 И когато чу *това* Давидъ, прати Іоа-
ва, и всичко-то войнство на силны-тѣ.
8 И излѣзохѫ Аммонови-тѣ сынове, та ся
опълчихѫ на бой при входъ-тъ на вра-
та-та: а Сирійци-тѣ отъ Совѫ, и Реовъ,
и Истовъ, и Маахѫ бѣхѫ сами на поле-то.
9 А Іоавъ като гледаше че сраженіе-то
ся опълчи противъ него отпрѣдъ и от-
задъ, избра отъ всичкы-тѣ избранны И-
зраилевы, та *гы* опълчи противъ Сирій-
10 цы-тѣ: А остатъкъ-тъ отъ людіе-тѣ даде
въ рѫкѫ-тѫ на Ависея брата си, и о-
пълчи *гы* противъ Аммоновы-тѣ сынове.
11 И рече: Ако ся прѣукрѣпятъ Сирійци-тѣ
противъ мене, тогазь ты ще ми помо-
гнешь: ако ли Аммонови-тѣ сынове ся
прѣукрѣпятъ противъ тебе, тогазь азъ
12 ще дойдѫ да ти помогнѫ. Укрѣпи ся, и
да бѫдемъ мѫжественни за людіе-тѣ си,
и за градове-тѣ на Бога нашего: а Го-
сподь нека направи което е угодно
прѣдъ очи-тѣ му.
13 И приближихѫ ся Іоавъ и людіе-тѣ съ
него въ сраженіе противъ Сирійцы-тѣ:
14 а тѣ побѣгнахѫ отъ лице-то му. И ко-
гато видѣхѫ Аммонови-тѣ сынове че Си-
рійци-тѣ побѣгнахѫ, тогазь побѣгнахѫ
и тѣ отъ лице-то на Ависея, та влѣзохѫ
въ градъ-тъ. И Іоавъ ся вѫрнѫ отъ Ам-
моновы-тѣ сынове, та дойде въ Іеруса-
лимъ.
15 А като видѣхѫ Сирійци-тѣ че бѣхѫ
побѣдени отъ Израиля, събрахѫ ся на
16 купъ. И прати Адарезеръ, та изведе Си-
рійцы-тѣ оттатакъ рѣкѫ-тѫ: и дойдохѫ
въ Еламъ: и Совакъ, войвода-та на Ада-
17 резера *вървѣше* прѣдъ тѣхъ. И когато
ся извѣсти Давиду, събра всичкый Изра-
иль, и прѣминѫ Іорданъ та дойде въ Е-
ламъ. А Сирійци-тѣ ся опълчихѫ про-
18 тивъ Давида, и бихѫ ся съ него. И по-
бѣгнахѫ Сирійци-тѣ отъ Израиля: и ис-
трѣби Давидъ отъ Сирійци-тѣ, седмсто-
тинъ колесницы, и четыридесеть тыся-
щы конницы, и Совака войводѫ-тѫ имъ
19 порази, и умрѣ тамъ. И като видѣхѫ
всичкы-тѣ царіе, раби-тѣ на Адарезера
че ся побѣдихѫ отъ Израиля, направихѫ
миръ съ Израиля, и станѫхѫ имъ раби.
И Сирійци-тѣ ся боехѫ да помогнѫтъ
вече на Аммоновы-тѣ сынове.

ГЛАВА 11.

1 И на друго-то лѣто, въ което врѣме
излазятъ царіе-тѣ на бой, прати Давидъ
Іоава, и рабы-тѣ си съ него, и всичкый
Израиль; и разбихѫ Аммоновы-тѣ сыно-
ве, и обсадихѫ Раввѫ. А Давидъ останѫ
въ Іерусалимъ.
2 И надвечеръ, когато станѫ Давидъ отъ
одръ-тъ си, расхождаше ся по покрывъ-тъ
на царскый-тъ домъ: и видѣ отъ по-
крывъ-тъ женѫ която ся кѫпѣше: и же-
на-та бѣ много красна на гледъ. И пра-
3 ти Давидъ та распыта за женѫ-тѫ. И ре-
че *единъ*: Не е ли тя Виосавее, дъщеря-
та на Еліама, жена-та на Урія Хетте-
4 ецъ-тъ? И прати Давидъ вѣстители та ѭ
зѣ, и когато дойде при него, лѣжа съ
неѭ, (защото ся бѣ очистила отъ нечи-
стотѫ-тѫ си:) и вѫрнѫ ся тя у дома си.
5 И зачнѫ жена-та: и прати та извѣсти
6 Давиду, и рече: Непраздна сьмь, И пра-
ти Давидъ на Іоава, и каза: Испрати ми
Урія Хеттеецъ-тъ. И испрати Іоавъ У-
рія при Давида.

7 И когато дойде при него Урія, попы-
та *го* Давидъ какъ е Іоавъ, и какъ сѫ
8 людіе-тѣ, и какъ отива бой-тъ. И рече
Давидъ на Урія: Слѣзъ въ домъ-тъ си,
та омый нозѣ-тѣ си. И излѣзе Урія изъ
царевъ-тъ домъ: и слѣдъ него отиде дѣлъ
9 отъ царевѫ-тѫ *трѣпезѫ*. Но Урія спа
при врата-та на царскый-тъ домъ съсъ
всичкы-тѣ рабы на господаря си, и не
10 слѣзе у домъ-тъ си. И когато извѣстихѫ
Давиду, и рекохѫ: Не слѣзе Урія у до-
ма си, рече Давидъ на Урія: Не си ли
дошелъ отъ пѫтуваніе? защо не слѣзе у
11 домъ-тъ си? И рече Урія Давиду: Ков-
чегъ-тъ, и Израиль, и Іуда обитаватъ въ
шатры: и господарь-тъ ми Іоавъ, и ра-
би-тѣ на господаря ми сѫ расположени
въ станъ по лице-то на поле-то: а азъ
ли да идѫ у домъ-тъ си, за да ямъ, и да
пія, и да спѭ съ женѫ си? Живъ си, и
жива е душа-та ти, не направямъ азъ
12 това нѣщо. И рече Давидъ на Урія: Прѣ-
стой тука и днесь, и утрѣ ще тя испро-
водѭ. И прѣстоя Урія въ Іерусалимъ
13 прѣзъ онзи день, и прѣзъ другый-тъ. И
повыка го Давидъ, та яде прѣдъ него, и
пи: и опи го: и вечерь-та излѣзе да спи
на одръ-тъ си съ рабы-тѣ на господаря
си; а у домъ-тъ си не слѣзе.
14 И на утринь-тѫ писа Давидъ писмо
Іоаву, и прати *го* чрѣзъ Уріинѫ рѫкѫ.
15 И писа въ писмо-то, и рече: Турѣте
Урія тамъ дѣто бой-тъ е най силенъ:
сетнѣ ся оттеглѣте отъ него, за да ся
удари той, и да умре.
16 И като държеше Іоавъ градъ-тъ подъ
стражѫ, опрѣдѣли Урія на едно мѣсто,
17 дѣто знаеше че *има* силни мѫжіе: И
излѣзохѫ мѫжіе-тѣ отъ градъ-тъ, та ся
бихѫ съ Іоава: и паднахѫ *нѣколцина*
отъ людіе-тѣ, отъ Давидовы-тѣ рабы; у-
мрѣ още и Урія Хеттеецъ-тъ.
18 И прати Іоавъ, та извѣсти Давиду
19 всичкы-тѣ случаи на бой-тъ. И заповѣда
на вѣстителя, и рече: Като свършишь
да казувашь на царя всичкы-тѣ случаи
20 на бой-тъ, Ако ся распали гнѣвъ-тъ на
царя, и ти рече: Защо ся приближихте
при градъ-тъ да ся біете? не знаехте ли
21 че щѣхѫ да стрѣлятъ отъ стѣнѫ-тѫ? Кой
порази Авимелеха сынъ-тъ на *Іерувесе-
ѳа? не хвърли ли една жена отъ стѣнѫ-
тѫ часть отъ воденичень камыкъ върхъ
него, та умрѣ въ Ѳевесъ? защо ся при-
ближихте при стѣнѫ-тѫ? тогазь ты ре-
чи: Умрѣ и рабъ-тъ ти Урія Хеттеецъ-тъ.
22 И отиде вѣститель-тъ, и дойде та из-
вѣсти Давиду всичко-то, за което го ис-
23 прати Іоавъ. И рече вѣститель-тъ Дави-
ду: Прѣукрѣпихѫ ся противъ насъ мѫ-
жіе-тѣ, та излѣзохѫ къмъ насъ на поле-
то, и прогонихмы гы дори до входъ-тъ
24 на врата-та. Но стрѣлцы-тѣ стрѣляхѫ
отъ стѣнѫ-тѫ върхъ рабы-тѣ ти, и умрѣ-
хѫ едни отъ рабы-тѣ на царя, още и
25 рабъ-тъ ти Урія Хеттеецъ-тъ умрѣ. То-
газь рече Давидъ на вѣстителя: Така ще
речешь Іоаву: Да тя не смущава това
нѣщо, защото мечъ-тъ пояжда нѣкогашь
едного, и нѣкогашь другыго: укрѣпи
бой-тъ си противъ градъ-тъ, и съсыпи
го: и ты го насърдчи.
26 И като чу Уріева-та жена, че умрѣлъ
27 мѫжъ ѝ Урія, плака за мѫжа си. И като
прѣминѫ плачъ-тъ, проводи Давидъ та ѭ
зѣ въ домъ-тъ си: и станѫ му жена, и
роди му сынъ. Но дѣло-то което напра-
ви Давидъ, видѣ ся зло прѣдъ очи-тѣ на
Господа.

ГЛАВА 12.

1 И проводи Господь Наѳана при Дави-
да. И дойде при него, та му рече: Има-
ше двама мѫжіе въ единъ градъ, еди-
ный-тъ богатъ, а другый-тъ сиромахъ.
2 Богатый-тъ имаше овцы и говеда твърдѣ
3 много. А сиромахъ-тъ нѣмаше друго, о-
свѣнь едно малко агне женско, което бѣ
купилъ, и храняше *го*, и порастнѫ то
съ него, и съ чада-та му наедно: отъ
хлѣбъ-тъ му ядеше, и отъ чашѫ-тѫ му
піеше, и на лоно-то му лѣжеше, и то му
4 бѣше като дъщеря. И дойде единъ пѫт-
никъ при богатый-тъ, и посвидѣ му ся
да земе отъ овцы-тѣ си, и отъ говеда-та

* Сѫд. 6: Іероваалъ.

си, да приготви на пятника който бѣ до-
шелъ при него, но зѣ на сиромаха агне-
то та го приготви за человѣка, който бѣ
5 дошелъ при него. И распали ся много
гнѣвъ-тъ на Давида противъ тогозь че-
ловѣка: и рече Наѳану: Живъ Господь,
достоинъ е за смърть той человѣкъ, кой-
6 то е сторилъ това: И ще плати агне-то
четверократно, понеже е сторилъ това
дѣло, и понеже не ся е смилилъ.
7 И рече Наѳанъ Давиду: Ты си той че-
ловѣкъ. Така говори Господь Богъ Изра-
илевъ: Азъ тя помазахъ царь надъ Изра-
иля, и азъ тя избавихъ отъ Сауловѫ-тѫ
8 рѫкѫ: И дадохъ ти домъ-тъ на господа-
ря ти, и жены-тѣ на господаря ти въ
лоно-то ти, и дадохъ ти Израилевъ-тъ и
Іудинъ-тъ домъ, и ако бѣше малко *то-*
9 *ва,* приложилъ быхъ ти това и това. За-
що прѣзрѣ ты слово-то Господне, та
сторя зло-то прѣдъ очи-тѣ му? ты по-
рази съ мечъ Урія Хеттеецъ-тъ, и зѣ
си за женѫ, женѫ му, а него умъртви
ты съ мечъ-тъ на Аммоновы-тѣ сынове.
10 Сега прочее нѣма да ся оттегли никога
мечъ отъ домъ-тъ ти; понеже мя прѣзрѣ
ты, та зѣ женѫ-тѫ на Урія Хеттеецъ-тъ
11 за да ти е жена. Така говори Господь:
Ето, ще подигнѫ противъ тебе злины
отъ домъ-тъ ти, и ще земѫ жены-тѣ ти
прѣдъ очи-тѣ ти, та ще гы дамъ на бли-
жній-тъ ти, и ще лѣжи съ жены-тѣ ти
12 прѣдъ това слънце. Защото ты направи
тайно; но азъ ще направѭ това нѣщо
прѣдъ всичкый Израиль, и прѣдъ слън-
13 це-то. И рече Давидъ Наѳану: Съгрѣ-
шихъ Господу. А Наѳанъ рече Давиду:
И Господь отнѣ съгрѣшеніе-то ти: нѣ-
14 ма да умрешь. Но понеже съ това нѣщо
ты даде голѣмѫ причинѫ на врагове-тѣ
Господни да хулятъ, за това дѣте-то
което ти ся роди непрѣмѣнно ще умре.
15 И отиде си Наѳанъ въ домъ-тъ си. А
Господь порази дѣте-то, което роди У-
16 ріева-та жена Давиду, и разболѣ ся. И
моли ся Давидъ Богу за дѣте-то: и по-
сти Давидъ, и влѣзе та прѣнощува лѣ-
17 гнѫлъ на земѭ-тѫ. И станѫхѫ старѣй-
шины-тѣ на домъ-тъ му, *та дойдохѫ* при
него за да го дигнатъ отъ земѭ-тѫ: но
18 не рачи, нито яде хлѣбъ съ тѣхъ. И въ
седмый-тъ день умрѣ дѣте-то. И упла-
шихѫ ся Давидови-тѣ раби да му оба-
дятъ че е умрѣло дѣте-то; защото дума-
хѫ: Ето, додѣ бѣ живо още дѣте-то, го-
ворѣхмы му, и не послушваше гласъ-тъ
ни: а какъ да му кажемъ че е умрѣло
19 дѣте-то, та да си направи зло? Но като
видѣ Давидъ че раби-тѣ му шепнѣхѫ по-
между си, разумѣ Давидъ че е умрѣло
дѣте-то: за това рече Давидъ на рабы-
тѣ си: Умрѣ ли дѣте-то? и тѣ рекохѫ:
20 Умрѣ. Тогазь станѫ Давидъ отъ земѭ-
тѫ, и омы ся и помаза ся, и промѣни
дрехы-тѣ си, и влѣзе въ домъ-тъ Госпо-
день, та ся поклони: Послѣ влѣзе въ
домъ-тъ си: и поиска *да яде,* и турихѫ
21 прѣдъ него хлѣбъ да яде. И рекохѫ му
раби-тѣ му: Що е това което стори ты?
ты пости и плака за дѣте-то, до когато
бѣше живо: а като умрѣ дѣте-то, ты
22 станѫ и яде хлѣбъ. И рече: До когато
още дѣте-то бѣше живо, постихъ и пла-
кахъ, защото рѣкохъ: Кой знае? може
да мя помилува Богъ, и да остане дѣте-
23 то живо. Но сега умрѣ: защо да постѭ?
могѫ ли да го повърнѫ пакъ? азъ ще и-
дѫ при него, а то не ще да ся върне
при мене.
24 И утѣши Давидъ женѫ си Виѳсавее, и
влѣзе при неѭ, та лѣжа съ неѭ, и ро-
ди сынъ, и нарече име-то му Соломонъ:
25 и Господь го възлюби. И проводи чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ на Наѳана пророка, та нарече
име-то му *Іедидіѫ, заради Господа.
26 А Іоавъ ратува противъ Раввѫ на Ам-
моновы-тѣ сынове, и облада царскый-тъ
27 градъ. И прати Іоавъ вѣстители Давиду,
и рече: Ратувахъ противъ Раввѫ, и прѣ-
зѣлъ сьмь даже градъ-тъ на воды-тѣ:
28 Сега прочее събери остатъкъ-тъ на лю-
діе-тѣ та расположи станъ-тъ си про-
тивъ градъ-тъ, и обладай го, за да не о-
бладаѭ азъ градъ-тъ, и ся нарече име-
29 то ми надъ него. И събра Давидъ всич-
кы-тѣ людіе, та отиде въ Раввѫ, и ся би

* Любезенъ Господу.

30 противъ него, и облада го: И зѣ вѣ-
нецъ-тъ на царя имъ отъ главѫ-тѫ му, на
който тежина-та бѣше единъ златенъ та-
лантъ съ многоцѣнны каменіе: и положи
ся на Давидовѫ-тѫ главѫ. И изнесе изъ
31 градъ-тъ корысти твърдѣ много. И лю-
діе-тѣ които бѣхѫ въ него изведе, та гы
тури подъ тріоны, и подъ желѣзны ди-
кани, и подъ желѣзны сѣкыры, и прѣве-
32 де гы прѣзъ пещь-тѫ на кырпичы-тѣ. И
така направи въ всичкы-тѣ градове на Ам-
моновы-тѣ синове. Тогазъ ся върнѫ Да-
видъ, и всичкы-тѣ людіе, въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 13.

1 И слѣдъ това Авессаломъ Давидовъ-тъ
сынъ имаше сестрѫ хубавѫ на име Ѳа-
маръ, и възлюби ѭ Амнонъ сынъ-тъ Да-
2 видовъ. И страдаше Амнонъ *толкозь*,
щото ся разболѣ за сестрѫ си Ѳамарь:
защото бѣше дѣвица, и видѣше ся на А-
3 мнона твърдѣ мѫчно да ѝ стори нѣщо. И
имаше Амнонъ единъ пріятель, име-то
му Іонадавъ, сынъ на Саммѫ, Дави-
довъ-тъ братъ: а Іонадавъ бѣше человѣкъ
4 много хытръ. И рече му: Защо ты, сыне
царевъ, слабѣешь толкозь изъ день въ
день? не щешь ли да ми явишь *това*?
И рече му Амнонъ: Обичамъ Ѳамарь,
5 сестрѫ-тѫ на брата ми Авессалома. А Іо-
надавъ му рече: Лѣгни на лѣгло-то си,
та ся прѣстори боленъ: и когато дойде
отецъ ти да тя види, речи му: Нека дой-
де, молѭ, Ѳамарь, сестра ми, и нека ми
донесе да ямъ, и нека сготви прѣдъ ме-
не ястіе-то, да видѭ и да ямъ отъ рѫ-
6 кѫ-тѫ ѝ. И лѣгнѫ Амнонъ та ся прѣсто-
ри боленъ: и като дойде царь-тъ да го
види, рече Амнонъ на царя: Нека дой-
де, молѭ, сестра ми Ѳамарь, и нека на-
прави прѣдъ мене двѣ мекыцы за да ямъ
отъ рѫкѫ-тѫ ѝ.
7 И проводи Давидъ въ домъ-тъ при Ѳа-
марь и каза: Иди сега въ домъ-тъ на
8 брата си Амнона, та му сготви ястіе. И
отиде Ѳамарь въ домъ-тъ на брата си А-
мнона, който бѣше лѣгнѫлъ: и зѣ тѣсто,
та замѣси и направи мекыцы прѣдъ него,
9 и сготви мекыцы-тѣ. Сетнѣ зѣ сковрадѫ-
тѫ та гы изсыпа прѣдъ него: но не рачѝ
да яде. И рече Амнонъ: Извадѣте всич-
кы-тѣ человѣцы що сѫ при мене. И из-
10 лѣзохѫ отъ при него всичкы. И рече А-
мнонъ на Ѳамарь: Донеси ястіе-то въ
ложницѫ-тѫ за да ямъ отъ рѫкѫ-тѫ ти.
И Ѳамарь зѣ мекыцы-тѣ които направи
та гы донесе въ ложницѫ-тѫ при Амно-
11 на брата си. И като *гы* донесе близу при
него да яде, хванѫ ѭ, та ѝ рече: Ела,
12 лѣжь съ мене, сестро моя. А тя му рече:
Не, брате мой, не мя насилувай; защо-
то не прилича таквозь нѣщо да стане
13 въ Израиль: да не направишь това без-
уміе. И азъ дѣ да скрыѭ укоръ-тъ си?
но и ты ще бѫдешь като единъ отъ без-
умны-тѣ въ Израиль. Сега прочее, мо-
лѭ, говори на царя; защото не ще мя
14 отрече на тебе. Но той не рачѝ да по-
слуша гласъ-тъ ѝ; и понеже бѣ по якъ
отъ неѭ, насили ѭ, и лѣжа съ неѭ.
15 Тогазъ Амнонъ ѭ възненавидѣ съ не-
нависть много голѣмѫ: щото нена-
висть-та, съ коѭто ѭ възненавидѣ, бѣ
по голѣма отъ любовь-тѫ, съ коѭто ѭ
бѣ възлюбилъ. И рече ѝ Амнонъ: Стани,
16 иди си. А тя му рече: Нѣма причина:
това зло, дѣто да мя испѫдишь, е по го-
лѣмо отъ друго-то, което ми стори. Но
17 той не рачи да ѭ послуша. И выкнѫ мо-
мъкъ-тъ, който му слугуваше, и рече:
Отпрати сега тази вънъ отъ мене и за-
18 ключи врата-та слѣдъ неѭ. И тя бѣ о-
блѣчена въ пъстрѫ дрехѫ; защото цар-
скы-тѣ дъщери, дѣвицы-тѣ, въ таквызь
дрехы ся обличахѫ. И изведи ѭ вънъ
слуга-та му, та заключи врата-та слѣдъ
неѭ.
19 Тогазъ Ѳамарь зѣ пепелъ на главѫ-тѫ
си, и раздра пъстрѫ-тѫ дрехѫ, която
бѣ на неѭ, и като тури рѫцѣ-тѣ си на
главѫ-тѫ си, отхождаше, вървѣше и вы-
20 каше. И рече ѝ Авессаломъ братъ ѝ:
Амнонъ ли братъ ти ся сходи съ тебе?
но мълчи сега, сестро моя: братъ ти е:
не оскърбявай сърдце-то си за това нѣ-
21 що. И тъй Ѳамарь сѣдѣше като вдовица,
въ домъ-тъ на брата си Авессалома.

22 И когато чу царь Давидъ всичкы тѣзи
работы, много ся разгнѣви. А Авесса-
ломъ не говори съ Амнона, ни зло, ни
добро; защото ненавиждаше Авессаломъ
Амнона, понеже насили сестрѫ му Ѳа-
23 марь. И слѣдъ цѣлы двѣ годины, Авес-
саломъ имаше стригачи въ Ваалъ-асоръ,
който е близу при Ефремъ, и покани
Авессаломъ всичкы-тѣ царскы сынове.
24 И дойде Авессаломъ при царя, та рече:
Ето сега, рабъ-тъ ти има стригачы: нека
дойде, молѭ, царь-тъ и раби-тѣ му, съ
25 рабъ-тъ ти. И рече царь-тъ на Авесса-
лома: Не, сыне мой, да не идемъ сега
всичкы за да не смы ти тегота. И при-
нуди го, но не рачи да иде, и го благо-
26 слови. Тогазь рече Авессаломъ: Ако
не, нека дойде съ насъ поне Амнонъ
братъ ми. И рече му царь-тъ: Защо да
27 дойде съ тебе? Но Авессаломъ го прину-
ди, та проводи съ него Амнона, и всич-
28 кы-тѣ царскы сынове. И заповѣда Авес-
саломъ на слугы-тѣ си, и рече: Гле-
дайте, когато ся развесели сърдце-то
на Амнона отъ вино-то, и ви рекѫ: По-
разѣте Амнона, тогазь го убійте; не
бойте ся; не съмь ли азъ който ви за-
повѣдувамъ? Укрѣпѣте ся, и бѫдѣте сы-
29 нове на силѫ. И направихѫ Авессало-
мови-тѣ слугы на Амнона, както запо-
вѣда Авессаломъ. Тогазь станахѫ всич-
кы-тѣ царскы сынове, и възсѣднахѫ
всякой мъскѫ-тѫ си та побѣгнахѫ.
30 И като бѣхѫ тѣ на пѫть-тъ, слухъ
стигнѫ до Давида, и казваше ся: Авес-
саломъ порази всичкы-тѣ царскы сыно-
31 ве, и не остана отъ тѣхъ ни единъ. То-
газь станѫ царь-тъ, раздра дрехы-тѣ си
и лѣгнѫ на земѭ-тѫ: и всичкы-тѣ му
раби които прѣдстояхѫ раздрахѫ дре-
32 хы-тѣ *си*. И отговори Іонадавъ, сынъ-тъ
на Самаѫ братъ-тъ Давидовъ, и рече:
Да не речѐ господарь-тъ ми че сѫ убити
всичкы-тѣ момци, царскы сынове; за-
щото само Амнонъ е умрѣлъ; понеже
Авессаломъ бѣше рѣшилъ това, отъ кой-
33 то день насили сестрѫ му Ѳамарь. Сега
прочее, нека не тури господарь-тъ ми
царь-тъ нѣщо въ сърдце-то си, и речѐ
че всичкы-тѣ царскы сынове сѫ умрѣли;
34 защото само Амнонъ е умрѣлъ. А Авес-
саломъ побѣгнѫ. И стражъ-тъ момъкъ-тъ
дигнѫ очи-тѣ си, та видѣ, и ето, людіе
много вървѣхѫ по пѫть-тъ задъ него отъ
35 кѫдѣ странѫ-тѫ на горѫ-тѫ. И рече Іо-
надавъ на царя: Ето, царскы-тѣ сынове
идатъ: споредъ думѫ-тѫ на рабъ-тъ ти,
36 така е станѫло. И като свърши да го-
вори, ето, царскы-тѣ сынове дойдохѫ,
и дигнѫхѫ гласъ-тъ си, та плакахѫ: и
царь-тъ още, и всичкы-тѣ му раби, пла-
кахѫ съ плачъ много голѣмъ.
37 А Авессаломъ побѣгнѫ, и отиде при
Ѳалмая, Амміудовъ-тъ сынъ царь-тъ на
Гессуръ: и жали *Давидъ* за сына си
38 всичкы-тѣ дни. Авессаломъ прочее по-
бѣгнѫ, та отиде въ Гессуръ, и тамо бѣ
39 три годины. А царь Давидъ имаше силно
желаніе да излѣзе къмъ Авессалома, за-
щото бѣше ся утѣшилъ за Амноновѫ-тѫ
смърть.

ГЛАВА 14.

1 И позна Іоавъ Саруинный сынъ, че
сърдце-то на царя бѣше къмъ Авессало-
2 ма. И проводи Іоавъ въ Ѳекое, та доведе
отъ тамо еднѫ умнѫ женѫ, и рече ѝ:
Прѣстори ся, молѭ, че си въ сѣтованіе,
и облѣчи дрехы на сѣтованіе, и не ся
помазувай съ елей, но бѫди като жена
3 сѣтующа много дни за мъртвецъ: И иди
при царя та му говори споредъ тѣзи ду-
мы. И тури Іоавъ думы-тѣ въ уста-та ѝ.
4 И като говорѝ Ѳекойка-та жена на
царя, паднѫ на лице до земѭ-тѫ, та ся
5 поклони, и рече: Помогни *ми*, царю. И
рече ѝ царь-тъ: Що имашь? А тя рече:
Охъ! азъ съмь жена вдовица, и умрѣ
6 мѫжъ ми. И рабыня-та ти имаше двама
сынове, които ся сбихѫ и двама-та на
поле-то и нѣмаше нѣкой да гы раздвои,
но удари единый-тъ другый-тъ, и го уби.
7 И ето, станѫхѫ всичкы-тѣ родnины про-
тивъ рабынѭ-тѫ ти, та рекохѫ: Прѣдай
оногози който удари брата си, за да го
умъртвимъ за животъ-тъ на брата му ко-
гото уби, и да истрѣбимъ купно наслѣ-

дника: и така ще угасятъ вжглѣнъ-тъ
който ми е останалъ, та да не оставятъ
на мжжа ми име, нито остатъкъ, по ли-
8 це-то на земж-тж. И рече царь-тъ на
женж-тж: Иди въ домъ-тъ си, а азъ ще
9 заповѣдамъ за тебе. И рече Ѳекойка-та
жена на царя: Господарю мой царю,
нека е на мене беззаконіе-то, и на оте-
ческый-тъ ми домъ: а царь-тъ и прѣ-
10 столъ-тъ му да сж неповинни. И рече
царь-тъ: Който проговори противъ те-
бе, доведи го при мене, и нѣма вече да
11 тя докачи. И тя рече: Нека помене,
молж, царь-тъ Господа Бога своего, и
нека не остави да ся умножатъ отмъсти-
тели-тѣ на кръвь-тж за истрѣбленіе, и
да погубятъ сына ми. А той рече: Живъ
Господь, нито единъ косъмъ на сына ти
не ще да падне на земж-тж.
12 Тогазь рече жена-та: Нека говори,
молж, рабыня-та ти слово на госпо-
13 даря си царя. И рече: Говори. И рече
жена-та: Защо си помыслилъ ты таквозь
нѣщо противъ Божіи-тѣ людіе? понеже
царь-тъ говори това като повиненъ че-
ловѣкъ, когато царь-тъ не възвръща за-
14 точенный-тъ си. Защото непрѣмѣнно ще
умремъ, и смы като вода разлѣна по зе-
мж-тж, която ся не събира пакъ: и Богъ
не отнема душж, но намѣрва срѣдства,
щото заточенный-тъ да не остане отда-
15 леченъ отъ него. Сега за това дойдохъ
да проговорж това на господаря си
царь-тъ, защото людіе-тѣ мя уплашихж
и рабыня-та ти рече: Ще говорж сега
на царя: може бы царь-тъ да испълни
16 прошеніе-то на рабынж-тж си. Защото
царь-тъ ще послуша, за да избави ра-
бынж-тж си отъ ржкж-тж на человѣка
който иска да погуби мене и сына ми
17 купно, отъ Божіе-то наслѣдіе. Рече даже
рабыня-та ти: Рѣчь-та на господаря ми
царь-тъ ще бжде сега утѣшителна; за-
щото както е ангелъ Божій, така е го-
сподарь-тъ ми царь-тъ, за да разсжжда-
ва за добро-то и зло-то: и Господь Богъ
твой ще бжде съ тебе.
18 Тогазъ отговори царь-тъ и рече на
женж-тж: Да не скрыешь отъ мене сега
това, за което ще тя попытамъ азъ: я
рече жена-та: Нека проговори, молж,
19 господарь-тъ ми царь-тъ. И рече царь-тъ:
Съ тебе ли е въ всичко това ржка-та на
Іоава? И жена-та отговори и рече:
Жива е душа-та ти, господарю мой ца-
рю, отъ всичко това що изрече госпо-
дарь-тъ ми царь-тъ никой не може ся
уклони ни на дѣсно, ни на лѣво; защо-
то рабъ-тъ ти Іоавъ, той ми заповѣда,
и той тури всичкы тѣзи думы въ уста-та
20 на рабынж-тж ти. Рабъ-тъ ти Іоавъ
направи това, за да обърне лице-то на
тази думж: и господарь-тъ ми е
мждръ, като мждрость-та на ангелъ
Божій, за да познава всичко що е на
земж-тж.
21 И рече царь-тъ на Іоава: Ето, сега
направихъ това нѣщо: иди прочее, до-
22 веди младый-тъ Авессалома. И падна
Іоавъ съ лице на земж-тж, та ся покло-
ни, и благослови царя: и рече Іоавъ:
Днесь познава рабъ-тъ ти че намѣрихъ
благодать прѣдъ очи-тѣ ти, господарю
мой царю, защото царь-тъ стори спо-
23 редъ думж-тж на рабъ-тъ си. Тогазь
станж Іоавъ та отиде въ Гессуръ, и до-
24 веде Авессалома въ Іерусалимъ. И рече
царь-тъ: Да ся върне въ домъ-тъ си, и
да не види лице-то ми. И върнж ся А-
вессаломъ въ домъ-тъ си, и не видѣ ли-
це-то на царя.
25 А въ всичкый Израиль нѣмаше чело-
вѣкъ толкозь много похваленъ заради
красотж-тж си, както Авессаломъ; отъ
петж-тж на ногж-тж му, дори до върхъ-тъ
26 му, нѣмаше въ него порокъ. И когато
стрижеше главж-тж си, (защото всякж
годинж ѭ стрижеше; понеже *косми-тѣ*
му натегнувахж, за това гы стрижеше:)
прѣтегляше власы-тѣ на главж-тж си, и
тежехж двѣстѣ сикли споредъ царскж-
27 тж теглилкж. И родихж ся Авессалому
трима сынове, и една дъщеря именуема
Ѳамарь: тя бѣ прѣкрасна жена.
28 И сѣдѣ Авессаломъ въ Іерусалимъ двѣ
годины цѣлы, а лице-то на царя не ви-
29 дѣ. За това проводи Авессаломъ до Іоа-
ва за да го проводи при царя; но той

не рачи да дойде при него: прати пакъ
30 вторый пѫть, но не рачи да дойде. То-
газь рече на рабы-тѣ си: Виждте ни-
вѫ-та на Іоава е близу при моѭ-тѫ, и
има ечмыкъ тамъ: идѣте та го изгорѣ-
те съ огнь: и изгорихѫ Авессаломови-тѣ
31 рабы нивѫ-тѫ съ огнь. И станѫ Іоавъ,
та дойде при Авессалома въ кѫщѫ-тѫ,
и рече му: Защо изгорихѫ слугы-тѣ ти
32 нивѫ-тѫ ми съ огнь? А Авессаломъ от-
говори Іоаву: Ето, пратихъ при тебе,
и рѣкохъ: Ела тукъ, за да тя проводѭ
при царя да речешь: Защо сьмь дошелъ
отъ Гессуръ? по добрѣ щѣше да е за
мене да бѣхъ още тамъ: сега прочее
нека видѭ лице-то на царя: и ако има
33 неправда въ мене, нека мя умьртви. То-
газь Іоавъ дойде при царя, та му извѣс-
ти *това*: и повыкнѫ Авессалома, та
дойде при царя, и поклони ся съ лице-то
до землѭ-тѫ прѣдъ царя: и царь-тъ цѣ-
лунѫ Авессалома.

ГЛАВА 15.

1 И слѣдъ това приготви си Авессаломъ
колесницы и коніе, и петдесеть мѫжіе,
2 за да тичатъ прѣдъ него. И ставаше А-
вессаломъ рано, та стоеше при пѫть-тъ
на порта-тѫ: и когато нѣкой имаше
нѣкоѭ прѣпирнѭ, та дохождаше при
царя за сѫдъ, тогазь Авессаломъ го вы-
каше *при себе си*, и думаше: Отъ кой
си градъ? А той отговаряше: Слуга-та
3 ти е отъ едикое племе на Израиля. И
говорѣше му Авессаломъ: Виждь, твоя-та
работа е добра и права; но нѣма кой
4 да тя слуша отъ странѫ на царя. Гово-
рѣше още Авессаломъ: Кой да мя опрѣ-
дѣлѣше сѫдіѭ на тазь землѭ, за да иде
при мене всякой който има прѣпирнѭ
5 или сѫдъ, та да го оправдавамъ! И ко-
гато нѣкой ся приближаваше за да му ся
поклони, простираше рѫкѫ-тѫ си, та го
6 хващаше, и го цѣлуваше. И така правѣ-
ше Авессаломъ на всякого Израилянина
който дохождаше при царя за сѫдъ: и
подкрадуваше Авессаломъ сърдца-та на
Израилевы-тѣ мѫжіе.

7 И въ свършекъ-тъ на *четырдесеть
години, рече Авессаломъ на царя: Да
идѫ, молѭ, за да изпълнѭ въ Хевронъ
обричаніе-то си, което обрѣкохъ Госпо-
8 ду: Защото рабъ-тъ ти обрече обрича-
ніе, когато обитаваше въ Гессуръ, въ
Сиріѭ, и казахъ: Ако мя върне наис-
тинѫ Господь въ Іерусалимъ, тогазь ще
9 послужѫ Господу. И рече му царь-тъ:
Иди съ миръ. И станѫ та отиде въ Хев-
ронъ.
10 А Авессаломъ распрати съгледатели
по всичкы-тѣ Израилевы племена, и ка-
за: Като чуете гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ,
ще речете: Авессаломъ ся въцари въ
11 Хевронъ. И отидохѫ съ Авессалома двѣ-
стѣ мѫжіе отъ Іерусалимъ, поканени: и
отидохѫ съ незлобіе, и не знаехѫ нищо.
12 И покани Авессаломъ Ахитофела Гило-
нецъ-тъ, Давидовъ-тъ съвѣтникъ, отъ
градъ-тъ му, отъ Гило, като приносяше
жьртвы-тѣ. И съзаклѣтіе-то бѣ яко: и
людіе-тѣ ся умножавахѫ непрѣстанно
при Авессалома.
13 И дойде вѣститель при Давида, и ре-
че: Сърдца-та на Израилевы-тѣ мѫжіе
ся обърнахѫ слѣдъ Авессалома. И рече
Давидъ на всичкы-тѣ си слугы, които
14 бѣхѫ съ него въ Іерусалимъ: Станѣте
да бѣгамы; защото не ще можемъ да ся
упазимъ отъ лице-то на Авессалома;
побързайте да отидемъ, за да не ускори
та ны стигне, и докара зло-то върхъ
насъ, и порази градъ-тъ съ остро-то на
15 ножъ-тъ. И царскы-тѣ слугы рекохѫ на
царя: Всичко що избере господарь-тъ
ни царь-тъ, ето ный раби-тѣ ти.
16 И излѣзе царь-тъ, и всичкый-тъ му
домъ слѣдъ него. И остави царь-тъ де-
сеть жены наложницы за да пазятъ
17 домъ-тъ. И излѣзе царь-тъ, и всичкы-тѣ
людіе слѣдъ него, и застанѫхѫ на едно
18 мѣсто далечь. И всичкы-тѣ му слугы
вървѣхѫ близу до него: и всичкы-тѣ Хе-
реоци, и всичкы-тѣ Фелеоци, и всич-
кы-тѣ Геоци, шестстотинъ мѫжіе, които

* *По Сирскый-тъ и Арабскый-тъ прѣводъ* четыри.

дойдохѫ слѣдъ него отъ Геѳъ, вървѣхѫ
19 прѣдъ царя. Тогазь рече царь-тъ на
Иттая Геѳецъ-тъ: Защо идешь и ты съ
насъ? върни ся та обитавай съ царя,
защото си чужденецъ, и прѣселенъ отъ
20 мѣсто-то си. Вчера дойде, и днесь да
тя направѭ ли да ся скиташь съ насъ?
ето азъ ще идѫ кѫдѣто могѫ: ты ся
върни, земи още и братія-та си: ми-
21 лость и истина съ тебе! А Иттай отго-
вори на царя и рече: Живъ Господь, и
живъ господарь-тъ ми царь-тъ, дѣто и
да е господарь-тъ ми царь-тъ, или въ
смърть, или въ животъ, непрѣмѣнно тамъ
22 ще бѫде и рабъ-тъ ти. И рече Давидъ
на Иттая: Ела та прѣмини. И прѣминѫ
Иттай Геѳецъ-тъ, и всичкы-тѣ му мѫ-
жіе, и всичкы-тѣ дѣца що бѣхѫ съ не-
23 го. А всичко-то мѣсто плачеше съ го-
лѣмъ гласъ, и прѣминувахѫ всичкы-тѣ
людіе: прѣминѫ и царь-тъ потокъ-тъ
Кедронъ: и всичкы-тѣ людіе прѣминахѫ
прѣзъ пѫть-тъ на пустынѭ-тѫ.
24 И ето и Садокъ, и съ него всичкы-тѣ
Левити, които носяхѫ ковчегъ-тъ на Бо-
жій-тъ завѣтъ: и поставихѫ Божій-тъ
ковчегъ: и Авіаѳаръ приносяше жъртвѫ
додѣ свършихѫ всичкы-тѣ людіе да прѣ-
25 минуватъ отъ градъ-тъ. И рече царь-тъ
на Садока: Върни Божій-тъ ковчегъ въ
градъ-тъ: ако намѣрѭ благодать прѣдъ
очи-тѣ на Господа, ще мя направи да ся
върнѫ, и да видѭ него и обиталище-то
26 му: Ако ли рече така: Нѣмамъ благо-
воленіе въ тебе, ето азъ, нека ми на-
прави каквото е угодно прѣдъ очи-тѣ
27 му. Рече царь-тъ още на Садока свя-
щенникъ-тъ: Не си ли ты гледающій?
върни ся въ градъ-тъ съ миръ, ты и А-
химаасъ синъ ти, и Іонаѳанъ синъ-тъ
Авіаѳаровъ, двама-та ви сынове съ васъ.
28 Виждте, азъ ще ся забавѭ по полета-та
на пустынѭ-тѫ, додѣ дойде рѣчь отъ
29 васъ за да ми извѣсти. И тъй Садокъ и
Авіаѳаръ върнахѫ Божій-тъ ковчегъ въ
Іерусалимъ, и останахѫ тамъ.
30 А Давидъ въсхождаше прѣзъ въс-
ходъ-тъ на маслинenѫ-тѫ горѫ, въсхож-
даше и плачеше, и имаше главѫ-тѫ си
покрытѫ, и вървѣше босъ: и всичкы-тѣ
людіе що бѣхѫ съ него имахѫ всякой
главѫ-тѫ си покрытѫ, и възлазяхѫ и
31 плачехѫ. И извѣстихѫ Давиду, и реко-
хѫ: Ахитофелъ е между съзаклѣтницы-тѣ
съ Авессалома. И рече Давидъ: Госпо-
ди, молѭ ти ся, осуети съвѣтъ-тъ на
Ахитофела.
32 И когато дойде Давидъ на върхъ-тъ
на горѫ-тѫ, дѣто ся поклони Богу, ето,
посрѣщнѫ го Хусай Архіецъ-тъ, и има-
ше раздранѫ дрехѫ-тѫ си, и пръсть на
33 главѫ-тѫ си. И Давидъ му рече: Ако ми-
нешь съ мене, то ще ми бѫдешь товаръ.
34 Ако ли ся върнешь въ градъ-тъ, та ре-
чешь на Авессалома: Царю, ще ти бѫдѫ
рабъ: *както* бѣхъ рабъ на бащѫ ти до
сега, така ще бѫдѫ сега на тебе рабъ;
тогазь можешь заради мене да прѣвър-
35 нешь съвѣтъ-тъ на Ахитофела. И не сѫ
ли тамъ съ тебе Садокъ и Авіаѳаръ,
священници-тѣ? всичко прочее каквото
бы чулъ отъ домъ-тъ на царя, ще из-
вѣстишь на Садока и Авіаѳара, священ-
36 ницы-тѣ: Ето, тамо съ тѣхъ двама-та
имъ сынове, Ахимаасъ Садоковъ, и Іо-
наѳанъ Авіаѳаровъ: и чрѣзъ тѣхъ ще ми
37 испращате всичко каквото чуете. И ка-
то влѣзе въ градъ-тъ Хусай Давидовъ-тъ
пріятель, Авессаломъ влѣзе въ Іеруса-
лимъ.

ГЛАВА 16.

1 И когато прѣминѫ Давидъ малко
върхъ-тъ, ето, Сива, слуга-та на Мемфи-
восеея, срѣщнѫ го, съ два осла осѣдла-
ны, и имаше на тѣхъ двѣстѣ хлѣба, и
сто грозда сухо гроздіе, и сто иманицы
2 лѣтны овощія, и мѣхъ вино. И рече
царь-тъ на Сива: Защо носишь това?
А Сива рече: Осли-тѣ сѫ за домородіе-то
на царя за да ѣздятъ, а хлѣбове-тѣ и
лѣтны-тѣ овощія да ядатъ момци-тѣ: а
вино-то, да піятъ които изнемощѣятъ
3 въ пустынѭ-тѫ. Тогазь рече царь-тъ:
А дѣ е сынъ-тъ на господаря ти? И ре-
че Сива на царя: Ето, сѣди въ Іеруса-
лимъ; защото рече: Днесь Израилевый

домъ ще възвърне на мене царство-то
4 на отца ми. И рече царь-тъ на Сива:
Ето, твой е всичкый имотъ Мемфивос-
ѳеевъ. И рече Сива: Кланямъ ти ся; не-
ка намѣрѭ благодать прѣдъ очи-тѣ ти,
господарю мой царю.
5 И когато дойде царь Давидъ у Вау-
римъ, ето, излазяше отъ тамъ человѣкъ
отъ родъ-тъ на Сауловъ-тъ домъ, на име
Семей, сынъ Гираевъ; и излѣзе та вър-
6 вѣше и кълнѣше; И хвърляше каменіе
върхъ Давида, и върхъ всичкы-тѣ слугы
на царь Давида: а всичкы-тѣ людіе и
всичкы-тѣ силни бѣхѫ му отъ дѣсно, и
7 отъ лѣво. И така говорѣше Семей и къл-
нѣше: Излѣзъ, излѣзъ, мѫжу кръвниче,
8 и мѫжу злотворниче! Върнѫ ти Господь
всичкѫ-тѫ кръвь на Сауловъ-тъ домъ,
вмѣсто когото ся въцари ты: и прѣдаде
Господь царство-то въ рѫкѫ-тѫ на А-
вессалома сына ти: и ето, ты *ся хванѫ* въ
зло-то си, защото си мѫжъ кръвникъ.
9 Тогазь Авесей Саруинъ-тъ сынъ рече на
царя: Защо това мъртво псе да кълне
господаря ми царь-тъ? остави, молѭ,
да прѣминѫ и да му отсѣкѫ главѫ-тѫ.
10 А царь-тъ рече: Що *има* между мене и
васъ, сынове Саруинн? нека кълне, за-
щото Господь му рече: Прокълни Да-
вида. А кой ще рече: Защо направи ты
11 така? И рече Давидъ на Авесея, и на
всичкы-тѣ си слугы: Ето, сынъ ми, който
е излѣзлъ изъ утробѫ-тѫ ми, иска жи-
вотъ-тъ ми: колко повече сега този Ве-
ніаминецъ? оставѣте го, нека кълне, за-
12 щото Господь му заповѣда. Негли при-
гледа Господь оскърбеніе-то ми, и ми
въздаде Господь добро вмѣсто клѣтвѫ-тѫ
13 на тогози днесь. И вървѣше Давидъ и мѫ-
жіе-тѣ му по пѫть-тъ, а Семей вървѣше по
край горѫ-тѫ срещѫ него, та кълнѣше
като вървѣше, и хвърляше каменіе на
14 него, и прашеше съ пръсть. И дойде
царь-тъ, и всичкы-тѣ людіе що бѣхѫ съ
него, уморени, та си починѫхѫ тамъ.
15 А Авессаломъ, и всичкы-тѣ людіе, и
Израилеви-тѣ мѫжіе, дойдохѫ въ Іеру-
16 салимъ, и Ахитофелъ съ него. И когато
дойде при Авессалома Хусай Архіецъ-тъ,
пріятель-тъ Давидовъ, рече Хусай на
Авессалома: Да е живъ царь-тъ! Да е
17 живъ царь-тъ! А Авессаломъ, рече на
Хусая: Тая ли е милость-та ти къмъ прі-
ятеля ти? Защо не отиде съ пріятеля
18 си? И рече Хусай Авессалому: Не; но
на *оногозь*, когото избра Господь, и тѣзи
людіе, и всичкы-тѣ Израилеви мѫжіе,
19 неговъ ще бѫдѫ, и съ него ще живѣѭ. И
послѣ, кому ще слугувамъ азъ? не прѣдъ
сына му ли? както слугувахъ прѣдъ
отца ти, така ще бѫдѫ прѣдъ тебе.
20 Тогазь рече Авессаломъ на Ахитофе-
ла: Сдумайте ся помежду си що ще да
21 правимъ. И рече Ахитофелъ на Авесса-
лома: Влѣзь при наложницы-тѣ на отца
си, които е оставилъ да пазятъ домъ-тъ:
и ще чуе всичкый Израиль, че си ста-
нѫлъ ты омразенъ на отца си; и ще ся
усилятъ рѫцѣ-тѣ на всичкы-тѣ които сѫ
22 съ тебе. И поставихѫ на Авессалома ша-
търъ върхъ кѫщный-тъ покрывъ, та влѣ-
зе Авессаломъ при наложницы-тѣ на от-
23 ца си, прѣдъ всичкый Израиль. И съ-
вѣтъ-тъ на Ахитофела, който даваше въ
онѣзи дни бѣше както кога бы търсилъ
нѣкой съвѣтъ отъ Бога: така *ся имаше*
всякой Ахитофеловъ съвѣтъ, и прѣдъ
Давида и прѣдъ Авессалома.

ГЛАВА 17.

1 И рече Ахитофелъ на Авессалома: Да
изберѫ сега двадесеть тысящи мѫжіе, и
да станѫ да погнѫ слѣдъ Давида прѣзъ
2 нощь-тѫ: И ще идѫ върхъ него, като е
утруденъ и ослабѣли рѫцѣ-тѣ му, и ще
го уплашѫ; и всичкы-тѣ людіе що сѫ съ
него ще побѣгнѫтъ, и ще поразѭ само
3 царя: И ще върнѫ всичкы-тѣ людіе къмъ
тебе: мѫжъ-тъ, когото ты търсишь,
струва колкото връщаніе-то на всичкы-
тѣ; всичкы-тѣ людіе ще бѫдѫтъ въ миръ.
4 И угодно быде това слово на Авессало-
ма, и на всичкы-тѣ Израилевы старѣй-
5 шины. Тогазь рече Авессаломъ: Повы-
кай сега и Хусая Архіецъ-тъ, и нека
чуемъ що ще да рече и той.
6 И когато влѣзе Хусай при Авессало-

ма, говори му Авессаломъ и рече: Ахи-
тофелъ говорѝ по този начинъ: трѣбва
ли да направимъ *споредъ* негово-то сло-
7 во? ако ли не, говорѝ *и* ты. И рече Ху-
сай на Авессалома: Не е добръ този
съвѣтъ, който даде Ахитофелъ тозь пѫть.
8 И рече Хусай: Ты знаешь баща си и
неговы-тѣ мѫжіе, че сѫ силни, и прѣо-
горчени въ душѫ-тѫ, както мечка лише-
на отъ чада-та си въ поле-то: и баща
ти е ратникъ мѫжъ, и не ще да остане
9 прѣзъ нощь-тѫ съ людіе-тѣ. Ето, сега е
скрытъ въ нѣкой ровъ, или въ *друго* нѣ-
кое мѣсто: и ако паднѫтъ нѣкои отъ тѣ-
зи въ начало, всякой който чуе ще ре-
че: Съкрушеніе станѫ въ людіе-тѣ кои-
10 то слѣдуватъ Авессалома: Тогазь и ю-
начный-тъ, комуто сърдце-то е като сърд-
це-то на львъ, съвсѣмъ ще прѣмре; за-
щото всичкый Израиль знае че баща ти
е юнакъ, и които сѫ съ него, силни мѫ-
11 жіе сѫ. Заради това азъ съвѣтувамъ да
ся събере при тебе всичкый Израиль,
отъ Данъ до Виръ-савее, на множество
както пѣсъкъ-тъ по край море-то, и да
12 идешь лично всрѣдъ тѣхъ. Така ще и-
демъ върхъ него въ което мѣсто ся на-
мѣри, и ще нападнемъ на него, както па-
да роса-та на землѭ-тѫ: щото отъ него,
и отъ всичкы-тѣ человѣцы които сѫ съ
13 него, не ще остане нито единъ. А ако
прибѣгне въ нѣкой градъ, тогазь всич-
кый Израиль ще донесе противъ онзи
градъ вѫжя, та ще го завлѣчемъ дори до
потокъ-тъ, тъй що да не остане тамъ ни-
14 то камыче. И рече Авессаломъ, и всич-
кы-тѣ Израилеви мѫжіе: Съвѣтъ-тъ на
Хусая Архіецъ-тъ е по добръ отъ съ-
вѣтъ-тъ на Ахитофела. Защото Господь
изрече да развали добрый-тъ Ахитофе-
ловъ съвѣтъ, за да наведе Господь зло-
то на Авессалома.
15 И рече Хусай на Садока и на Авіаѳа-
ра, священницы-тѣ: Така и така съвѣту-
ва Ахитофелъ Авессалома и Израилевы-
тѣ старѣйшины, и така и така съвѣту-
16 вахъ азъ. Сега прочее пратѣте скоро, та
извѣстѣте Давиду, и речѣте: Не оставай
тѫзи нощь въ полета-та на пустынѭ-тѫ,
но побързай да прѣминешь, за да не бѫ-
де погълнѫтъ царь-тъ, и всичкы-тѣ лю-
17 діе които сѫ съ него. А Іонаѳанъ и А-
химаасъ стоехѫ при источникъ-тъ Ро-
гиль, защото не смѣехѫ да ся явятъ че
влазяхѫ въ градъ-тъ: и отиде една слу-
гыня та имъ извѣсти *това нѣщо:* и тѣ
отидохѫ та извѣстихѫ на царь Давида.
18 А единъ момъкъ като гы видѣ, каза на
Авессалома; но двама-та отидохѫ скоро,
та влѣзохѫ въ кѫщѫ-тѫ на едного чело-
вѣка въ Вауримъ, който имаше кладенецъ
19 въ дворъ-тъ си, и слѣзохѫ тамъ. И же-
на-та зѣ еднѫ покрывкѫ та прострѣ вър-
ху устіе-то на кладенецъ-тъ, и насыпа
върхъ него грухано жито; щото не ся
20 позна това нѣщо. И като дойдохѫ Авес-
саломови-тѣ раби въ кѫщѫ-тѫ при женѫ-
тѫ, рекохѫ: Дѣ сѫ Ахимаасъ и Іонаѳанъ?
А жена-та имъ рече: Заминѫхѫ барѫ-
тѫ на водѫ-тѫ. И като търсихѫ и не *гы*
21 намѣрихѫ, върнѫхѫ ся въ Іерусалимъ. А
когато си отидохѫ тѣ, они възлѣзохѫ
отъ кладенецъ-тъ, и отидохѫ та извѣсти-
хѫ на царь Давида, и рекохѫ Давиду:
Станѣте та прѣминѣте скоро водѫ-тѫ:
защото така съвѣтува противъ васъ Ахи-
22 тофелъ. Тогазь станѫ Давидъ, и всич-
кы-тѣ людіе що бѣхѫ съ него, та прѣ-
минѫхѫ Іорданъ: до зазоряваніе-то на
день-тъ, не останѫ нито единъ *отъ*
тѣхъ, който да не прѣминѫ Іорданъ.
23 А Ахитофелъ, като видѣ че съвѣтъ-тъ
му не ся сбѫде, осѣдла оселъ-тъ си, и
станѫ, та отиде на кѫщѫ-тѫ си, въ
градъ-тъ си: и като нареди кѫщны-тѣ
си работы, обѣси ся, и умрѣ, и погре-
бенъ бѣ въ гробъ-тъ на отца си.
24 И Давидъ дойде въ Маханаимъ: а А-
вессаломъ прѣминѫ Іорданъ, той и всич-
25 кы-тѣ Израилеви мѫжіе съ него. И по-
стави Авессаломъ военачалникъ Амасѫ
вмѣсто Іоава. (А Амаса бѣ сынъ на мѫ-
жа който ся именуваше Иора, *Израиля-
нинъ, който влѣзе при Авигеѭ, Наасо-
вѫ-тѫ дъщерѭ, сестрѫ-тѫ на Саруіѭ,
26 Іоавовѫ-тѫ майкѫ.) И расположихѫ

* Исмаилянинъ, 1 Лѣт. 2; 17.

станѫ-тъ ся Израиль и Авессаломъ въ
земѭ-тѫ Галаадъ.
27 А когато дойде Давидъ въ Маханаимъ,
Совей Наасовый синъ, отъ Раввѫ на
Аммоновы-тѣ синове, и Махиръ, Аміиловый
сынъ отъ Ло-деваръ, и Берзеллай
28 Галаадецъ-тъ отъ Рогелимъ, Донесохѫ
постелкы, и легены, и прьстены сѫдове,
и жито, и ечмикъ, и брашно, и
пържено *жито*, и бобъ, и леща, и пържены
29 *сочива*, И медъ, и масло, и овцы,
и говеждо сыреніе, на Давида, и на людіе-тѣ
съ него за да ядѫтъ; защото рекохѫ:
Людіе-тѣ сѫ гладни, и изнемощѣли,
и жедни въ пустынѭ-тѫ.

ГЛАВА 18.

1 И прѣгледа Давидъ людіе-тѣ които бѣхѫ
съ него, и постави надъ тѣхъ тысященачалницы
2 и стотницы, И проводи Давидъ
людіе-тѣ, една третинѫ подъ рѫкѫ-тѫ
на Іоава, и една третинѫ подъ
рѫкѫ-тѫ на Авися, Саруинъ-тъ сынъ,
Іоавовъ-тъ братъ, и една третинѫ подъ
рѫкѫ-тѫ на Иттая Геѳецъ-тъ. И рече
царь-тъ на людіе-тѣ: Непрѣмѣнно ще
3 излѣзѫ и азъ съ васъ. Людіе-тѣ обаче отговорихѫ:
Да не излѣзешь; защото, ако
ся обърнемъ въ бѣгъ, не щѫ да иматъ
грыжѫ за насъ: ако щѫтъ умрѣ и половина-та
отъ насъ, не ще да иматъ грыжѫ
за насъ; понеже сега *ты си* като
десеть тысящи отъ насъ: за това сега
е по добрѣ да ни си помощникъ отъ
4 градъ-тъ. И рече имъ царь-тъ: Каквото
ви ся види добро, ще направѭ. И застанѫ
царь-тъ отъ еднѫ-тѫ странѫ на портѫ-тѫ:
и всичкы-тѣ *военни* людіе излѣзохѫ
по стотины и по тысящы.
5 И заповѣда царь-тъ на Іоава и на Авися,
и на Иттая, и рече: Пощадѣте
ми отрока Авессалома. И всичкы-тѣ людіе
чухѫ, когато царь-тъ заповѣдуваше
6 на всичкы-тѣ князове за Авессалома. И
тъй излѣзохѫ людіе-тѣ въ поле-то противъ
Израиля: и сраженіе-то станѫ въ
7 дѫбравѫ-тѫ Ефремъ. И разбихѫ ся тамъ
Израилеви-тѣ людіе отъ Давидовы-тѣ рабы:
8 и станѫ тамъ въ онзи день съкрушеніе
голѣмо, до двадесеть тысящы: Защото
сраженіе-то станѫ тамъ разсѣяно
по лице-то на всичко-то мѣсто: и дѫбрава-та
пояде повече людіе, отъ колкото
9 пояде ножъ-тъ, въ онзи день. И срѣщнѫ
Авессаломъ Давидовы-тѣ рабы. И сѣдѣше
Авессамомъ на мьскѫ, и влѣзе мьска-та
подъ гѫсты-тѣ вѣтви на единъ голѣмъ
теревиноъ, и хванѫ ся глава-та му въ теревиноъ-тъ,
та увиснѫ между небе-то и
земѭ-тѫ: а мьска-та изминѫ подъ него.
10 И като видѣ единъ мѫжъ, извѣсти на
Іоава, и рече: Ето, видѣхъ Авессалома
11 че висѣше на теревиноъ. И рече Іоавъ
на мѫжа който му извѣсти: И ето, ты го
видѣ, а защо *го* не удари тамъ на земѭ-тѫ?
и азъ быхъ ти далъ десеть сре-
12 бърны *сикли*, и единъ поясъ. А мѫжъ-тъ
рече Іоаву: И тысящѫ сребърны *сикли*
ако быхѫ ся наброили въ длань-тѫ ми не
быхъ турилъ рѫкѫ-тѫ си на царскый-тъ
сынъ; защото при уши-тѣ ни заповѣда
царь-тъ на тебе и на Авися и на Иттая,
и рече: Внимавайте всякой за отрока
13 Авессалома. А то инакъ азъ быхъ сторилъ
лъжѫ противъ животъ-тъ си; а отъ
царя ся нищо не укрыва: и ты бы ми
14 стоялъ противенъ. Тогазъ рече Іоавъ:
Не трѣба да губѭ врѣме тукъ съ тебе.
И зѣ въ рѫкѫ-тѫ си три стрѣлы, та прониза
съ тѣхъ сърдце-то на Авессалома,
като бѣше още живъ той всрѣдъ тере-
15 виноъ-тъ. И десеть момци, които носяхѫ
орѫжія-та на Іоава, заобиколихѫ та
ударихѫ Авессалома, и умъртвихѫ го.
16 И вътрѫби Іоавъ съ трѫбѫ-тѫ, и върнахѫ
ся людіе-тѣ отъ да гонятъ слѣдъ
Израиля; защото въспрѣ Іоавъ людіе-тѣ.
17 И зѣхѫ Авессалома, та го хвърлихѫ въ
единъ голѣмъ ровъ вѫтрѣ у дѫбравѫ-тѫ:
и натрупахѫ на него купъ каменіе много
голѣмъ: и всичкый Израиль побѣгнѫ
18 всякой въ шатъръ-тъ си. А Авессаломъ
като бѣше живъ, зѣ та постави за себе си
стълпъ, който е въ царевъ-тъ долъ; защото
рече: Нѣмамъ сынъ за да упази
память-тѫ на име-то ми: и нарече
стълпъ-тъ съ име-то си: и нарича ся

до този день: Авессаломовъ стълпъ.
19 Тогазь рече Ахимаасъ Садоковый сынъ:
Да ся завтекѫ сега та да занесѫ на
царь-тъ извѣстіе, че Господь му отмьсти
20 отъ рѫкѫ-тѫ на врагове-тѣ му. А Іоавъ
му рече: Нѣма да бѫдешь вѣститель
този день, но другъ день ще занесешь
извѣстія: а този день нѣма да занесешь
извѣстія; понеже царскый-тъ сынъ ум-
21 рѣ. Тогазь рече Іоавъ Хусію: Иди из-
вѣсти на царя което си видѣлъ. И Хусій
22 ся поклони Іоаву, и завтече ся. Тогазь
Ахимаасъ Садоковый сынъ рече пакъ
Іоаву: Но каквото и да е, нека тичамъ
и азъ, молѭ, вслѣдъ Хусія. А Іоавъ ре-
че: Защо искашь да тичашь, чадо мое,
23 като нѣмашь пріятны извѣстія? Но как-
во и да е, (*рече*) нека ся завтекѫ. То-
газь му рече: Тичай. И завтече ся А-
химаасъ прѣзъ пѫть-тъ на поле-то, и
замина Хусія.
24 А Давидъ сѣдѣше между двѣ-тѣ пор-
ты: и възлѣзе стражъ-тъ на горницѫ-тѫ
на портѫ-тѫ, на стѣнѫ-тѫ, и подигнѫ
очи-тѣ си, и видѣ, и ето человѣкъ ти-
25 чаше самъ. И извыка стражъ-тъ, и из-
вѣсти на царя. И царь-тъ рече: Ако е
26 самъ, има извѣстія въ уста-та си. И идѣ-
ше и наближаваше. И видѣ стражъ-тъ
че тича другъ человѣкъ; и извыка
стражъ-тъ къмъ вратаря, и рече: Ето
другъ человѣкъ който тича самъ. И рече
27 царь-тъ: И той е вѣститель; И рече
стражъ-тъ: Тичаніе-то на първый-тъ ми
ся види като тичаніе-то на Ахимааса,
Садоковъ-тъ сынъ. И рече царь-тъ:
Добръ человѣкъ е той, и иде съ добры
извѣстія.
28 И выкнѫ Ахимаасъ, та рече на царя:
Радуй ся; и поклони ся на царя съ ли-
це-то до землѭ-тѫ; и рече: Благосло-
вень Господь Богъ твой, който прѣдаде
человѣцы-тѣ, които подигнахѫ рѫкѫ-тѫ
29 си противъ господаря ми царь-тъ. И ре-
че царь-тъ: Здравъ ли е отрокъ-тъ А-
вессаломъ? И отговори Ахимаасъ: Ко-
гато Іоавъ прати царскый-тъ рабъ, и
мене рабъ-тъ ти, видѣхъ голѣмо-то сму-
30 щеніе, но не знаяхъ що бѣше. И рече
царь-тъ: Върни ся та застани тамъ. И
31 върнѫ ся та застанѫ. И ето, дойде Ху-
сій; и рече Хусій: Извѣстія, господа-
рю мой царю! защото Господь отмьсти
за тебе въ този день отъ рѫкѫ-тѫ на
всичкы, които ся подигнахѫ върхъ тебе.
32 И рече царь-тъ на Хусія: Здравъ ли е
отрокъ-тъ Авессаломъ? И отговори Ху-
сій: Дано станѫтъ като онзи отрокъ
врагове-тѣ на господаря ми царь-тъ, и
всичкы които ся подигатъ върхъ тебе
33 за зло! И смути ся царь-тъ и възлѣзе
въ горницѫ-тѫ на портѫ-тѫ, та плака;
и като ходѣше, говорѣше така: Сыне
мой Авессаломе, сыне мой, сыне мой
Авессаломе! да бѣхъ умрѣлъ азъ вмѣсто
тебе, Авессаломе, сыне мой, сыне мой!

ГЛАВА 19.

1 И извѣсти ся на Іоава: Ето, царь-тъ
2 плаче и жали за Авессалома. И въ онзи
день побѣда-та ся обърнѫ въ печаль въ
всичкый-тъ народъ; защото чу народъ-тъ
да говорятъ въ онзи день: Царь-тъ е
3 печаленъ за сына си. И влазяхѫ людіе-тѣ
въ градъ-тъ прѣзъ онзи день скрытомъ,
както людіе които ся крыѭтъ посраме-
4 ни когато бѣгатъ въ сраженіе-то. А
царь-тъ покры лице-то си, и выкаше
царь-тъ съ голѣмъ гласъ: Сыне мой А-
вессаломе, Авессаломе, сыне мой, сы-
не мой!
5 И влѣзе Іоавъ въ домъ-тъ при царя,
та рече: Ты посрами днесь лица-та на
всичкы-тѣ си рабы, които упазихѫ днесь
животъ-тъ ти, и животъ-тъ на синове-тѣ
ти, и на дъщери-тѣ ти, и животъ-тъ на
жены-тѣ ти, и животъ-тъ на наложни-
6 цы-тѣ ти. Понеже обичашь онѣзи които
тя ненавидятъ, а ненавидишь онѣзи,
които тя обичатъ; защото ты показа
днесь, че за тебе не сѫ нищо князове
и раби; защото днесь познахъ, че ако
бы Авессаломъ да останѣше живъ, а ный
всинца да измрѣхмы днесь, тогазь щѣше
7 да ти е угодно. Сега прочее стани, из-
лѣзь, та говори по сърдце-то на рабы-тѣ
си; защото ся кълнѫ въ Господа, че ако

не излѣзешь, не ще да остане съ тебе
тази нощь нито единъ: и това ще ти
стане по лошо отъ всичкы-тѣ злины, колкото
сѫ дошли върхъ тебе отъ младость-тѫ
8 ти до сега. Тогазь станѫ царь-тъ, та
сѣднѫ при портѫ-тѫ. И извѣстихѫ на
всичкы-тѣ людіе и казахѫ: Ето царь-тъ
сѣди при портѫ-тѫ. И дойдохѫ всичкы-тѣ
людіе при царя: а Израиль побѣгнѫ,
всякой въ шатьръ-тъ си.
9 И всичкы-тѣ людіе въ всичкы-тѣ Израилевы
племена, бѣхѫ въ прѣпираніе и
говорѣхѫ: Царь-тъ ны избави отъ рѫкѫ-тѫ
на непріятели-тѣ ни: и той ны
освободи отъ рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ:
а сега побѣгнѫ отъ мѣсто-то по-
10 ради Авессалома. А Авессаломъ когото
помазахмы *за царь* надъ насъ, умрѣ въ
сраженіе-то. Сега прочее защо не говорите
да върнемъ царя?
11 И прати царь Давидъ на Садока и на
Авіаѳара, священницы-тѣ, и рече: Говорѣте
на Іудины-тѣ старѣйшины, и кажѣте:
Защо сте вы послѣдни за да повърнете
царя въ домъ-тъ му? (защото
думы-тѣ на всичкый Израиль стигнахѫ
12 при царя въ домъ-тъ му.) Вы сте ми
братія, вы кости мои, и плъть моя: защо
прочее сте послѣдни за да върнете царя?
13 А найвече на Амасѫ речѣте: Не си ли
ты кость моя и плъть моя? така да ми
направи Богъ, и така да приложи, ако
не бѫдешь ты военачалникъ выпагы
14 прѣдъ мене вмѣсто Іоава. И прѣклони
сърдце-то на всичкы-тѣ Іудины мѫжіе
като на едного человѣка: и проводихѫ
на царя да му кажѫтъ: Върни ся ты, и
15 всичкы-тѣ твои раби. И тъй върнѫ ся
царь-тъ та дойде до Іорданъ. И дойде
Іуда до Галгалъ, за да иде да посрѣщне
царя, да прѣведе царя прѣзъ
Іорданъ.
16 Тогазь побърза Семей сынъ-тъ Гираевъ,
Веніаминецъ-тъ, отъ Ваурнмъ, та
слѣзе съ Іудины-тѣ мѫжіе да посрѣщне
17 царь Давида. И имаше съ него тысящѫ
мѫжіе отъ Веніамина, и Сива рабъ-тъ
на Сауловъ-тъ домъ, петнадесеть-тѣ му
сынове, и двадесеть негови раби съ него:
и *стигнахѫ на Іорданъ прѣди царя.
18 Послѣ прѣминѫ ладія-та за да прѣведе
царско-то домородіе, и да направи каквото
бы му ся видѣло угодно. И Семей
сынъ-тъ Гираевъ паднѫ прѣдъ царя,
19 като прѣминуваше Іорданъ; И рече на
царя: Нека не вмѣни господарь-тъ ми
беззаконіе въ мене, и нека не помни
беззаконіе-то което стори рабъ-тъ ти
въ день-тъ когато излазяше господарь-тъ
ми царь-тъ изъ Іерусалимъ, щото да тури
20 *това* царь-тъ въ сърдце-то си; Защото
азъ рабъ-тъ ти познахъ че съгрѣшихъ:
и ето, азъ дойдохъ днесь понапрѣдъ отъ
всичкый Іосифовъ домъ, за да слѣзѫ да
21 посрѣщнѫ господаря си царь-тъ. И отговори
Авиcей Саруинъ-тъ сынъ, и рече:
Не трѣбва ли Семей да ся умьртви
за това, защото проклѣ помазанника
22 Господень? А Давидъ рече: Що *има*
между мене и васъ, Саруини сынове, та
ми ставате днесь противници? трѣбва
ли този день да ся умьртви человѣкъ въ
Израиль? защото не знамъ ли азъ днесь
23 че сьмь царь надъ Израиль? И рече
царь-тъ на Семея: Нѣма да умрешь. И
заклѣ му ся царь-тъ.
24 И Мемфивосоей, Сауловъ-тъ сынъ,
слѣзе да посрѣщне царя: и нито нозе-тѣ
си бѣше омылъ, нито брадѫ-тѫ си сгладилъ,
нито дрехы-тѣ си бѣше испралъ,
отъ който день царь-тъ трьгнѫ дори до
25 день-тъ въ който ся върнѫ съ миръ. И
когато дойде въ Іерусалимъ да посрѣщне
царя, царь-тъ му рече: Защо не дойде
26 съ мене, Мемфивосѳее? А той отговори:
Господарю мой царю, рабъ-тъ ми мя измами;
защото рабъ-тъ ти рече: Да осѣдлаѭ
за себе си оселъ-тъ, и ще ся
качѫ на него, та да идѫ при царя; за-
27 щото рабъ-тъ ти е хромъ. И наклевети
той рабъ-тъ ти на господаря ми царь-тъ:
но господарь-тъ ми царь-тъ е като ангелъ
Божій: направи прочее това що е
28 угодно прѣдъ очи-тѣ ти. Защото всичкый
домъ на отца ми не бѣ освѣнь мѫжіе
за смърть прѣдъ господаря ми царь-тъ;

* *Или* прѣминахѫ Іорданъ.

но ты нареди рабъ-тъ си между онѣзи
които ядѣхѫ на трѫпезѫ-тѫ ти. И каквѫ
правдѫ имамъ азъ вече, и *защо* да ся
29 оплаквамъ още на царя? И рече му
царь-тъ: Защо говоришь още за нѣща-та
си? азъ рѣкохъ: Ты и Сива раздѣлѣте
30 си нивы-тѣ. И рече Мемфивосѳей на
царя: И всичкы-тѣ нека земе, като го-
сподарь-тъ ми царь-тъ ся върнѫ въ
домъ-тъ си съ миръ.
31 И Верзеллай Галаадецъ-тъ слѣзе отъ
Рогелимъ та прѣминѫ Іорданъ съ царя,
32 за да го испроводи до оттатакъ Іорданъ. И
Верзеллай бѣше много старъ, осмдесеть
годинъ на възрастъ: и прѣхранваше ца-
ря, когато сѣдѣше въ Маханаимъ; защо-
33 то бѣше человѣкъ много голѣмъ. И рече
царь-тъ на Верзеллая: Прѣмини ты съ ме-
не, и ще тя хранѭ съ мене въ Іеруса-
34 лимъ. А Верзеллай рече на царя: Колко
сѫ дни-тѣ на годины-тѣ на животъ-тъ
ми, та да възлѣзѫ съ царь-тъ въ Іеруса-
35 лимъ? Днесь сьмь осмдесеть годинъ на
възрастъ: могѫ ли да направѭ разсѫ-
жденіе между добро и зло? може ли
рабъ-тъ ти да усѣти що яде, или що піе?
могѫ ли да чуѭ вече гласъ-тъ на пѣвци-
тѣ или на пѣвачкы-тѣ? защо прочее рабъ-
тъ ти да е още товаръ на господаря ми
36 царь-тъ? Рабъ-тъ ти ще прѣмине Іор-
данъ съ царя до малко разстояніе: а за-
що бы ми направилъ царь-тъ това въз-
37 дааніе? Нека ся върне рабъ-тъ ти, мо-
лѭ, за да умрѫ въ градъ-тъ си при
гробъ-тъ на отца ми и майкѫ ми; но е-
то, рабъ-тъ ти Хамаамъ нека прѣмине съ
господаря ми царь-тъ: и стори съ него
38 както бѫде угодно прѣдъ очи-тѣ ти. И
рече царь-тъ: Съ мене ще прѣмине Ха-
маамъ, и азъ ще му сторѭ каквото *ся
види* угодно прѣдъ очи-тѣ ти: и на тебе
ще направѭ всичко каквото поискашь
39 отъ мене. И прѣминахѫ всичкы-тѣ лю-
діе Іорданъ. И когато прѣминѫ царь-тъ,
цѣлунѫ царь-тъ Верзеллая, и благосло-
ви го: и той ся върнѫ на мѣсто-то си.
40 Тогазь заминѫ царь-тъ въ Галгалъ, и
Хамаамъ заминѫ съ него: и всичкы-тѣ
Іудини людіе, още и половина-та отъ
Израилевы-тѣ людіе, прѣведохѫ царя.
41 И ето, всичкы-тѣ Израилеви мѫжіе
дойдохѫ при царя, та рекохѫ на царя:
Защо тя откраднахѫ братія-та ни, Іуди-
ни-тѣ мѫжіе, та прѣведохѫ царя и до-
мородіе-то му прѣзъ Іорданъ, и всичкы-
42 тѣ Давидови мѫжіе съ него? И отгово-
рихѫ всичкы-тѣ Іудини мѫжіе на Изра-
илевы-тѣ мѫжіе: Защото царь-тъ ни е
сродникъ: и защо ся сърдите за това
нѣщо? да ли изѣдохмы нѣщо отъ царя?
43 или ни даде даръ? И отговорихѫ Изра-
илеви-тѣ мѫжіе на Іудины-тѣ мѫжіе, и
рекохѫ: Ный имамы десеть части въ ца-
ря, и даже имамы въ Давида повече не-
жели вы: защо прочее ны прѣзрѣхте, и
не станѫ първо съвѣтъ между насъ за
врѫщаніе-то на царя ни? И думы-тѣ на
Іудины-тѣ мѫжіе бѣхѫ по жестокы отъ
думы-тѣ на Израилевы-тѣ мѫжіе.

ГЛАВА 20.

1 А случи ся да има тамъ единъ лошъ
человѣкъ, на име Савей, сынъ Вихріевъ,
Веніаминецъ: и въстрѫби съ трѫбѫ-тѫ,
и рече: Нѣмамы ный дѣлъ въ Давида,
нито имамы наслѣдіе въ Іесеевъ-тъ сынъ:
2 Израилю, въ кѫщы-тѣ си всякой. И всич-
кы-тѣ Израилеви мѫжіе оттеглихѫ ся
отъ Давида, та послѣдвахѫ Савея Вихрі-
евъ-тъ сынъ: а Іудины-тѣ мѫжіе оста-
нахѫ прилѣпени при царя си, отъ Іор-
данъ до Іерусалимъ.
3 И дойде Давидъ въ домъ-тъ си въ Іе-
русалимъ: и зѣ царь-тъ десеть-тѣ жены
наложницы-тѣ, които бѣ оставилъ да па-
зятъ домъ-тъ, та гы тури въ домъ подъ
стражѫ, и хранѣше гы; но не влазяше
при тѣхъ: и останахѫ затворены до
день-тъ на смърть-тѫ си, живѣюще като
вдовицы.
4 И царь-тъ рече на Амасѫ: Събери ми
Іудины-тѣ мѫжіе въ три дни, и ты да ся
5 намѣришь тукъ. И отиде Амаса да събе-
ре Іудѫ: забави ся обаче повече отъ о-
прѣдѣлено-то врѣме, което бѣ му опрѣ-
6 дѣлилъ. И рече Давидъ на Ависея: Сега
Савей Вихріевый сынъ ще ни направи

по голѣмо зло нежели Авессаломъ. Земи
ты рабы-тѣ на господаря си, та гони
слѣдъ него, за да не намѣри за себе си
укрѣпены градове, и ся избави отъ очи-
7 тѣ ни. И излѣзохѫ подирѣ му Іоавови-
тѣ мѫжіе, и Хереѳци-тѣ, и Фелеѳци-тѣ
и всичкы-тѣ силни: и излѣзохѫ отъ Іе-
русалимъ, за да гонятъ слѣдъ Савея, Ви-
хріевъ-тъ сынъ.
8 Когато стигнахѫ при голѣмый-тъ ка-
мыкъ, въ Гаваонъ, Амаса дойде да гы
посрѣщне. А Іоавъ имаше прѣпасанѫ
дрехѫ-тѫ, съ които бѣше облѣченъ, и
върхъ неѧ прѣпасанъ мечъ, вързанъ о-
коло чрѣсла-та му въ ножницѫ-тѫ си: и
9 като излѣзе той, паднѫ *мечъ-тъ*, И рече
Іоавъ на Амасѫ: Здравъ ли си, брате
мой? И хванѫ Іоавъ Амасѫ съ дѣснѫ-тѫ
си рѫкѫ за брадѫ-тѫ, за да го цѣлуне.
10 А Амаса не ся упази отъ мечъ-тъ, който
бѣ въ рѫкѫ-тѫ на Іоава: и *Іоавъ* го у-
дари въ коремъ-тъ, и излѣ чрева-та му
на земѭ-тѫ, безъ да го удари вторый
пѫть: и умрѣ. Тогазь Іоавъ и Ависей
братъ му гонихѫ слѣдъ Савея Вихріевъ-тъ
11 сынъ. А единъ отъ момцы-тѣ Іоавовы
застанѫ при *Амасѫ* и рече: Който обы-
ча Іоава, и който е Давидовъ, нека слѣ-
12 дува Іоава. А Амаса лѣжеше уваляиъ въ
кръвь-тѫ си на срѣдъ пѫть-тъ. И когато
видѣ този мѫжъ че всичкы-тѣ людіе ся
спирахѫ, отвлѣче Амасѫ отъ пѫть-тъ въ
нивѫ-тѫ, и хвърли върхъ него дрехѫ,
понеже видѣ че всякой който идѣше при
13 него ся спираше. Като ся прѣмѣсти отъ
пѫть-тъ, всичкы-тѣ людіе прѣминахѫ
слѣдъ Іоава, за да гонятъ Савея, Ви-
хріевъ-тъ сынъ.
14 А той прѣминѫ прѣзъ всичкы-тѣ Изра-
илевы племена въ Авелъ и въ Веѳъ-маа-
хѫ, съсъ всичкы-тѣ Вирцы, които ся съ-
брахѫ купно, та го послѣдвахѫ и тѣ.
15 Тогазь дойдохѫ та го обсадихѫ въ Авель
на Веѳъ-маахѫ, и дигнахѫ окопъ про-
тивъ градъ-тъ, като *го* поставихѫ при
прѣдстѣніе-то, и всичкы-тѣ людіе, кои-
то бѣхѫ съ Іоава, копаехѫ стѣнѫ-тѫ за
16 да ѭ съсыпятъ. Тогазь една умна жена
извыка изъ градъ-тъ: Слушайте, слу-
шайте: речѣте, молѭ, Іоаву: Приближи
17 ся до тукъ, и ще ти говорѭ. И когато
ся приближи при неѭ, жена-та рече:
Ты ли си Іоавъ? И той отговори: Азъ.
Тогазь му рече: Слушай думы-тѣ на ра-
18 бынѭ-тѫ си. И отговори: Слушамъ. И
продума и рече: Имахѫ обычай да гово-
рятъ въ старо врѣме, и казвахѫ: Нека
идѫтъ да ся допытатъ въ Авель, и така
19 да свършатъ *работѫ-тѫ*. Азъ сьмь отъ
мирны-тѣ, *и* вѣрны-тѣ на Израиля: ты
искашь да съсыпешь градъ, и даже сто-
лицѫ въ Израиль: защо искашь да погу-
20 бишь наслѣдіе-то Господне? И отговори
Іоавъ, и рече: Да не бѫде, да ми не бѫ-
21 де, да погубѭ, или да съсыпѫ! Работа-
та не е така; но единъ мѫжъ отъ горѫ-
тѫ Ефремъ, на име Савей, сынъ Ви-
хріевъ подигнѫ рѫкѫ-тѫ си противъ ца-
ря, противъ Давида: прѣдайте него са-
мо, и ще си отидѫ отъ градъ-тъ. И рече
жена-та Іоаву: Ето, глава-та му ще ти
22 ся хвърли отъ стѣнѫ-тѫ. И дойде жена-
та при всичкы-тѣ людіе, *та говори* съ
мѫдрость-тѫ си. И отсѣкохѫ главѫ-тѫ на
Савея Вихріевъ-тъ сынъ, та ѭ хвърлихѫ
Іоаву. Тогазь той затрѫби съ трѫбѫ-тѫ,
и разнесохѫ ся отъ градъ-тъ, всякой въ
шатъръ-тъ си. И Іоавъ ся върнѫ въ Іе-
русалимъ, при царя.
23 И Іоавъ бѣше надъ всичко-то Израи-
лево войнство: а Ванаія, Іодаевый сынъ,
24 надъ Хереѳцы-тѣ, и надъ Фелеѳцы-тѣ: А
Адорамъ бѣше надъ данькъ-тъ: а Іоса-
25 фатъ, Ахилудовый сынъ памятописецъ: А
Сева писецъ: а Садокъ и Авіаѳаръ, свя-
26 щенници: Още и Ирасъ Іаирецъ-тъ бѣ-
ше велможа при Давида.

ГЛАВА 21.

1 И станѫ гладъ въ дни-тѣ на Давида
три годины наредъ: и попыта Давидъ
Господа. И Господь отговори: *Това ста-
нѫ* поради Саула, и поради убійствен-
ный-тъ *му* домъ, защото умъртви Гава-
2 онцы-тѣ. И повыкнѫ царь-тъ Гаваонцы-
тѣ, та имъ рече: (а Гаваонци-тѣ не бѣ-
хѫ отъ Израилевы-тѣ сынове, но отъ о-

станалы-тѣ Аморрейцы: и Израилеви-тѣ
сынове бѣхѫ имъ ся заклѣли: а Саулъ
поиска да гы умьртви, отъ ревность-тѫ
си къмъ Израилевы-тѣ и Іудины-тѣ сы-
3 нове.) Давидъ прочее рече на Гаваонцы-
тѣ: Що да ви направѭ? и съ какво да
направѭ умилостивеніе за да благосло-
4 вите наслѣдіе-то Господне? А Гаваон-
ци-тѣ му рѣкохѫ: Ный нито за сребро
нито за злато работѫ имамы съсъ Саула,
или съ домъ-тъ му: нито искамы да у-
мьртвишь за насъ человѣкъ отъ Израиль.
5 И рече: Каквото речете ще ви напра-
вѭ. И отговорихѫ на царя: На человѣ-
ка който ны погуби, и който ухытри да
ны истрѣби, щото да не сѫществувамы
въ никой отъ прѣдѣлы-тѣ на Израиль,
6 Нека ся прѣдадѫтъ намъ седмь человѣцы
отъ сынове-тѣ му, и ще гы обѣсимъ прѣдъ
Господа въ Гаваѫ *градъ-тъ* на Саула из-
бранный-тъ Господень. И рече царь-тъ:
Азъ ще *гы* прѣдамъ.
7 Мемфивосѳея обаче, сынъ-тъ на Іона-
ѳана, Сауловъ-тъ сынъ, пожали царь-тъ
заради клѣтвѫ-тѫ Господнѭ помежду
имъ, между Давида и Іонаѳана Сау-
8 ловъ-тъ сынъ. И зѣ царь-тъ двама-та сы-
нове на Ресфѫ, дъщерѭ-тѫ на Аіѫ, кои-
то роди Саулу, Армонія и Мемфивосѳея:
и петина-та сынове на Михалѫ, дъще-
рѭ-тѫ на Саула, които роди на Адріила
Верзеллаевъ-тъ сынъ Меолаѳянинъ-тъ:
9 Та гы прѣдаде въ рѫцѣ-тѣ на Гаваонцы-
тѣ, и обѣсихѫ гы на хълмъ-тъ прѣдъ
Господа, и паднахѫ купно и седмь-тѣ, та
ся умьртвихѫ въ първы-тѣ дни на жетвѫ-
тѫ, въ начало-то на жетвѫ-тѫ на ечи-
10 мыкъ-тъ. А Ресфѫ, дъщеря-та на Аіѫ,
зѣ врѣтище, та си го постла на канарѫ-
тѫ, отъ начало на жетвѫ-тѫ додѣ капнѫ
на тѣхъ вода отъ небе-то, и не оставяше
небесны-тѣ птицы да ся прикоснѫтъ до
тѣхъ деня, нито горскы-тѣ звѣрове нощя.
11 И извѣсти ся Давиду онова което на-
прави Ресфа, дъщеря-та на Аіѫ Сауло-
12 вѫ-тѫ наложницѫ. И отиде Давидъ, та зѣ
Саулевы-тѣ кости, и кости-тѣ на Іона-
ѳана сына му, отъ мѫжіе-тѣ на Іависъ-
галаадъ, които гы бѣхѫ откраднѫли отъ
улицѫ-тѫ на Веѳсанъ, дѣто гы бѣхѫ о-
бѣсили Филистимци-тѣ, въ който день
Филистимци-тѣ бѣхѫ умьртвили Саула въ
13 Гелвуе: И възведе отъ тамъ кости-тѣ на
Саула, и кости-тѣ на Іонаѳана сына му:
14 и събрахѫ кости-тѣ на обѣсены-тѣ. И
заровихѫ кости-тѣ на Саула и на Іона-
ѳана сына му въ Веніаминовѫ-тѫ землѭ
въ Силѫ, въ гробъ-тъ на Киса, отца му, и
направихѫ всичко що заповѣда царь-тъ.
И слѣдъ това умилостиви ся Богъ къмъ
15 землѭ-тѫ. И направихѫ пакъ бой Фили-
стимци-тѣ противъ Израиля: и слѣзе
Давидъ, и раби-тѣ му съ него, та напра-
вихѫ бой противъ Филистимцы-тѣ, и у-
16 мори ся Давидъ. А Исви-веновъ, който
бѣше отъ чада-та на Рафѫ на когото ко-
піе-то тежеше триста мѣдны сикли, кой-
то бѣше прѣпасанъ съ новъ *мечь*, имаше
17 намѣреніе да умьртви Давида. Помогнѫ му
обаче Ависей, Саруиный сынъ, та порази
Филистимеца, и го умьртви. Тогазь мѫжіе-
тѣ на Давида клѣхѫ му ся, и рекохѫ:
Да не излѣзешь вече съ насъ на бой, за
да не угасишь свѣтило-то на Израиль.
18 И слѣдъ това станѫ пакъ бой съ Фи-
листимцы-тѣ въ Говъ, въ който Сивве-
хай Хусаѳецъ-тъ умьртви Сафа, който бѣ
19 отъ чада-та на Рафѫ. И пакъ станѫ бой
въ Говъ, съ Филистимцы-тѣ, и Елхананъ
сынъ-тъ на Іаре-орегима, Виѳлеемецъ-тъ,
умьртви *братъ-тъ на* Голіаѳа Геѳецъ-тъ,
и дърво-то на копіе-то му бѣ като кро-
20 сно на тъкачь. Станѫ пакъ бой въ Геѳъ,
и имаше единъ мѫжъ великотѣлесенъ и
пьрсти-тѣ на рѫцѣ-тѣ му, и пьрсти-тѣ
на нозѣ-тѣ му бѣхѫ шесть и шесть,
двадесеть и четыри на четъ: още и той
21 бѣ роденъ на Рафѫ. И уницожи Изра-
иля: а Іонаѳанъ сынъ-тъ на Самаѫ
22 братъ-тъ на Давида го порази. Тѣзи че-
тырма-та ся родихѫ на Рафѫ въ Геѳъ,
и паднахѫ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Давида и
чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабы-тѣ му.

ГЛАВА 22.

1 И говори Давидъ Господу думы-тѣ на
тази пѣснь, въ день-тъ когато го изба-

ви Господь отъ ржкж-тж на всичкы-тѣ
му непріятели, и отъ ржкж-тж на Сау-
2 ла: И рече:
Господь е канара моя, и твърдыня
моя, и избавитель мой:
3 Богъ е скала моя: на него ще ся надѣіж:
Щитъ мой и рогъ на спасеніе-то ми,
Высокъ мой стълпъ е, и прибѣжище ми е,
Спаситель мой е: ты мя избавяшь отъ
насиліе-то.
4 Ще призовж Господа хвалимаго,
И ще ся избавіж отъ врагове-тѣ си.
5 Защото вълны-тѣ на смърть-тж мя окру-
жихж,
Порои на беззаконіе мя устрашихж:
6 Адовы болѣзни мя обыколихж,
Смъртны примкы мя стигнахж.
7 Въ утѣсненіе-то си призвахъ Господа,
И къмъ Бога моего выкнахъ:
И чу отъ храмъ-тъ си гласъ-тъ ми,
И выканіе-то ми *стигнж* въ уши-тѣ му.
8 Тогазь ся поклати и потресе земя-та:
Основанія-та небесны ся разлюлѣхж,
И поклатихж ся, защото ся разгнѣви той.
9 Дымъ въсхождаше изъ ноздри-тѣ му,
И огнь пояждающь изъ уста-та му:
Вѫглища ся распалихж отъ него.
10 И прѣклони небеса-та, и слѣзе,
И мракъ бѣ подъ нозѣ-тѣ му.
11 И въздѣзе на херувимы, и лѣтѣ,
И яви ся на вѣтренны крыла.
12 И положи за скиніж около си тьмни-
нж-тж,
Тьмны воды, гжсты облаци на въздухъ-тъ.
13 Отъ свѣтканіе-то прѣдъ него,
Огненны вѫглища ся разгорѣхж.
14 Грьмнж Господь отъ небе-то,
И вышній даде гласъ-тъ си.
15 И проводи стрѣлы, и расирьснж гы:
Свѣткавицы, и смути гы.
16 И явихж ся морскы-тѣ длъбины,
Открыхж ся основанія-та на вселеннжж,
Въ запрѣщеніе-то на Господа,
Отъ духаніе-то на дыхъ-тъ на ноздри-
тѣ му.
17 Проводи отъ высочинж-тж, зѣ мя:
Извлѣче мя изъ много воды.
18 Избави мя отъ силный-тъ ми врагъ,
И отъ онѣзи които мя ненавидятъ,
Защото бѣхж по силни отъ мене.
19 Стигнахж мя въ день-тъ на скърбь-тж ми:
Но Господь ми станж подпорка,
20 И изведе мя на ширинж:
И избави мя, защото благоволи въ мене.
21 Въздава ми Господь споредъ правдж-тж
ми:
Споредъ чистотж-тж на ржцѣ-тѣ ми въз-
мьздява мя.
22 Защото упазихъ пжтища-та Господни,
И не ся уклонихъ отъ Бога моего въ не-
честіе.
23 Защото всичкы-тѣ му сждбы бѣхж прѣдъ
мене:
И отъ повелѣнія-та му не ся отдалечихъ.
24 И непороченъ быдохъ прѣдъ него,
И упазихъ ся отъ беззаконіе-то си.
25 И въздаде ми Господь споредъ прав-
дж-тж ми,
Споредъ чистотж-тж ми прѣдъ очи-тѣ си.
26 Съ прѣподобенъ прѣподобенъ ще бж-
дешь:
Съ мжжъ непороченъ, непороченъ ще
бждешь.
27 Съ чистъ, чистъ ще бждешь:
А съ развратенъ, противно ще ся по-
ведешь.
28 И ще спасешь ты оскърбены людіе:
А върхъ гордѣливы-тѣ сж очи-тѣ ти за
да гы смиришь.
29 Защото ты си свѣтилникъ мой, Господи:
И Господь ще просвѣти тьмнинж-тж ми.
30 Защото чрѣзъ тебе ще разбіж пълкъ:
Чрѣзъ Бога моего ще прѣскочж стѣнж.
31 На Бога пжть-тъ му е непороченъ,
Слово-то Господне е опытано:
Той е щитъ на всичкы-тѣ които ся на-
дѣжтъ на него.
32 Защото кой е Богъ, освѣнь Господа?
И кой е крѣпость, освѣнь Бога нашего?
33 Богъ е крѣпко-то ми утвържденіе:
И поставя непороченъ пжть-тъ ми.
34 Прави нозѣ-тѣ ми като на елени-тѣ,
И поставя мя на высокы-тѣ ми мѣста.
35 Учи ржцѣ-тѣ ми на брань,
И мышцы-тѣ ми запъватъ мѣденъ лжкъ.
36 И далъ си ми щитъ-тъ на спасеніе-то си,
И благость-та ти мя възвеличи.
37 Ты си разширилъ стжпкы-тѣ ми подъ мене,

И нозѣ-тѣ ми не ся подплъзнахѫ.
38 Гонихъ врагове-тѣ си, и истрѣбихъ гы:
И не ся върнахъ додѣ гы не свършихъ.
39 И свършихъ гы, и сътрыхъ гы, и не можахѫ да ся подигнатъ:
И паднахѫ подъ нозѣ-тѣ ми.
40 И прѣпасалъ си мя съсъ силѫ за брань:
Завалилъ си подъ мене въстающы-тѣ върхъ мене.
41 И обърналъ си къмъ мене гърбъ-тъ на врагове-тѣ ми;
И азъ истрѣбихъ непріятели-тѣ си.
42 Извыкахѫ, но нѣмаше кой да избавя;
Къмъ Господа, и не гы послуша.
43 И стрыхъ гы както земный-тъ прахъ:
Истънчихъ гы както калъ-тъ на патища-та и стѫпкахъ гы.
44 И избавилъ си мя отъ противленія-та на народъ-тъ ми:
Поставилъ си мя главѫ на язычницы-тѣ:
Народъ, *който* не познахъ, работи ми.
45 Чужденци ми ся покорихѫ:
Щомъ чухѫ, и послушахѫ мя.
46 Чужденци ослабнахѫ
И растреперахѫ ся изъ мѣста-та дѣто сѫ ся затворили.
47 Живъ Господь:
И благословена Твърдыня-та ми:
И да ся възвыси Богъ, крѣпость-та на спасеніе-то ми.
48 Богъ е който отмыщава за мене,
И покорява народы подъ мене:
49 И който мя изведе изъ врагове-тѣ ми:
Ей, възвышавашь мя надъ въстающы-тѣ върхъ мене:
Избавилъ си мя отъ насилникъ мѫжъ.
50 За то ще тя хвалѭ, Господи, между язычницы-тѣ,
И на име-то ти ще въспѣѭ.
51 *Ты си* който величишь спасенія-та на царя си:
И правишь милость на помазанника си,
На Давида, и на сѣме-то му до вѣка.

ГЛАВА 23.

1 И тѣзи сѫ послѣдни-тѣ Давидовы слова:
Давидъ, Іесеевый-тъ сынъ, рече,
И мѫжъ-тъ който ся възведе на высоко,
Помазанникъ-тъ на Бога Іакововъ,
И сладкый-тъ Израилевъ псалмопѣвецъ, рече:
2 Духъ Господень говори чрѣзъ мене,
И слово-то му *дойде* на языкъ-тъ ми.
3 Богъ Израилевъ ми рече:
Скала-та Израилева говори:
Тойзи който владѣе надъ человѣцы, *нека е* праведенъ,
Който владѣе съсъ страхъ Божій:
4 И ще е като видѣлина въ зорѫ,
Когато изгрѣва слънце-то,
Въ безоблачнѫ зорѫ,
Както зеліе *що никне* изъ земѭ-тѫ,
Отъ блѣскость-тѫ която става слѣдъ дъждь.
5 Ако домъ-тъ ми и да не е такъвъ прѣдъ Бога,
Но той направи съ мене завѣтъ вѣченъ,
Нареденъ въ всичко и твърдъ:
Отъ това е всичко-то ми спасеніе, и всичко-то желаніе:
*И не ще ли направи да прозябне?
6 А беззаконни-тѣ, тѣ всичкы *ще бѫдѫтъ* като търніе исхвърлени,
Защото съ рѫцѣ не ся хващатъ:
7 И който ся прикосне до тѣхъ,
Трѣбва да е орѫженъ съ желѣзо, и съ дърво на копіе:
И ще ся изгорятъ съ огнь на исто-то мѣсто.
8 Тѣзи сѫ имена-та на крѣпкы-тѣ конто имаше Давидъ: Іосевъ-васевеѳъ Тахмонецъ-тъ, първый чиноначалникъ: той бѣше Адиновъ Асонецъ-тъ, който умърт-
9 ви осемстотинъ въ единъ бой. И по него, Елеазаръ сынъ-тъ на Додо сынъ Ахохіевъ, *единъ* отъ трима-та крѣпкы съ Давида, когато тѣ укорихѫ Филистимцы-тѣ, събраны-тѣ тамъ на бой, а Израи-
10 леви-тѣ мѫжіе ся оттеглихѫ: Той станѫ та порази Филистимцы-тѣ додѣ изнемощѣ рѫка-та му, и прилѣпнѫ рѫка-та му за ножъ-тъ: и направи Господь голѣмо спасеніе въ онзи день, и людіе-тѣ ся върнахѫ слѣдъ него само за да съберѫтъ корысти.
11 И по него Самма, сынъ-тъ Агеевъ, А-

---

* *Или* ако и да не.

рарецъ-тъ: и Филистимци-тѣ ся бѣхѫ
събрали въ тѣло, дѣто имаше часть ни-
ва пълна съ лещѫ, а людіе-тѣ побѣгнѫ-
12 хѫ отъ лице-то на Филистимцы-тѣ. А той
ся исправи срѣдъ нивѫ-тѫ, та ѭ защи-
ти, и порази Филистимцы-тѣ: и Господь
направи голѣмо спасеніе.
13 Слѣзохѫ още трима отъ тридесеть-тѣ
началницы, та дойдохѫ при Давида въ
жетвенно врѣме, въ Одолламскѫ-тѫ пе-
щерѫ: а станъ-тъ на Филистимцы-тѣ ся
14 расположи въ Рафаимскый-тъ долъ. И
Давидъ бѣ тогазъ въ твърдѣль-тъ, а стра-
жа-та на Филистимцы-тѣ бѣ тогазъ въ
15 Виѳлеемъ. И пожела Давидъ *водѫ*, и ре-
че: Кой бы ми далъ да піѭ водѫ отъ
Виѳлеемскый-тъ кладенецъ, който е при
16 портѫ-тѫ? И процѣпихѫ трима-та крѣ-
пкы Филистимскый-тъ станъ, та налѣ-
хѫ водѫ отъ Виѳлеемскый-тъ кладенецъ,
който е при портѫ-тѫ, и зѣхѫ та доне-
сохѫ Давиду; но не рачи да ѭ піе, а
17 направи ѭ възліяніе Господу; И рече:
Да не бѫде отъ мене, Господи, да сторѭ
това! Кръвь-тѫ ли на мѫжіе-тѣ, които
ходихѫ съ опасность на животъ-тъ си
да піѭ азъ? И не рачи да ѭ піе. Това
направихѫ трима-та крѣпкы.
18 И Ависей, Іоавовый братъ, Саруинъ-тъ
сынъ, бѣше първый отъ трима-та: и той
като махаше съ копіе-то си противъ
триста, умъртви *гы*, и придобы име ме-
19 жду трима-та. Не станѫ ли той по сла-
венъ отъ трима-та? Заради това имъ
станѫ началникъ; но не стигнѫ до три-
ма-та *първы-тѣ*.
20 И Ванаія, Іодаевъ-тъ сынъ, сынъ на
силенъ мѫжъ, отъ Кавсеилъ, който бѣше
направилъ много храбрости, той пора-
зи двама-та львовидны Моавскы мѫжіе:
той още слѣзе, та порази львъ всрѣдъ
21 ровъ-тъ въ снѣженъ день. Той още по-
рази мѫжъ-тъ Египтянинъ, красенъ мѫжъ:
и въ рѫкѫ-тѫ на Египтянина *имаше* ко-
піе: а той слѣзе при него съ тоягѫ, и
грабнѫ копіе-то отъ рѫкѫ-тѫ на Египт-
янина, та го уби съ исто-то му копіе.
22 Това направи Ванаія, Іодаевъ-тъ сынъ,
та придобы име между трима-та крѣпкы.
23 По славенъ бѣ отъ тридесеть-тѣ; но не
достигнѫ до трима-та *първы-тѣ*: и по-
стави го Давидъ надъ таинницы-тѣ си.
24 Асаилъ, братъ-тъ на Іоава, *бѣше* ме-
жду тридесеть-тѣ: *които бѣхѫ*, Елха-
нанъ сынъ-тъ на Додо, отъ Виѳлеемъ:
25 СаммаАродецъ-тъ: Елика Ародецъ-тъ:
26 Хелисъ Фалтянинъ-тъ: Ирасъ сынъ-тъ
27 Еккисовъ, Ѳекоецъ-тъ: Авіезеръ Анаѳо-
28 оецъ-тъ: Мевунай Хусаѳецъ-тъ: Салмонъ
29 Ахохіецъ-тъ: Маарай Нетофаѳецъ-тъ: Хе-
левъ, сынъ-тъ на Ваанѫ Нетофаѳецъ-тъ:
Иттай, сынъ-тъ на Ривая, отъ Гаваѫ на
30 Веніаминовы-тѣ синове: Ванаія Пираѳо-
нецъ-тъ: Иддай, отъ долове-тѣ Гаасъ:
31 Ави-алвонъ Арваѳецъ-тъ: Азмавеѳъ Ва-
32 румецъ-тъ: Еліава Саалвонецъ-тъ: Іона-
33 ѳанъ, отъ Іасиновы-тѣ синове: Самма А-
рарецъ-тъ: Ахіамъ, Сараровый сынъ, А-
34 рарецъ-тъ: Елифелеѳъ, сынъ-тъ на Аасве,
сынъ на Маахаѳецъ-тъ: Еліамъ, сынъ-тъ
35 на Ахитофела Гилонецъ-тъ: Есрай Кар-
36 милецъ-тъ: Фаарай Арвіецъ-тъ: Игалъ,
37 Наѳановый сынъ отъ Совѫ: Ваній Га-
децъ-тъ: Селекъ Аммонецъ-тъ: Наарай
Вироѳецъ-тъ, орѫженосецъ-тъ на Іоава,
38 Саруинъ-тъ сынъ: Ирасъ Іеѳерецъ-тъ:
39 Гаривъ Іеѳерецъ-тъ: Урія Хеттеецъ-тъ:
всичкы-тѣ тридесеть и седмь.

ГЛАВА 24.

1 И распали ся пакъ гнѣвъ-тъ Госпо-
денъ противъ Израиля, и *подигнѫ Дави-
да противъ тѣхъ да рече: Иди, изброй
2 Израиля и Іудѫ. И рече царь-тъ на Іоа-
ва, началникъ-тъ на войнство-то, който
бѣ съ него: Прѣмини сега прѣзъ всич-
кы-тѣ Израилевы племена, отъ Данъ до
Вирсавее, та избройте людіе-тѣ, за да
3 научѫ число-то на людіе-тѣ. И рече Іо-
авъ на царя: Дано приложи Господь
Богъ твой на людіе-тѣ стократно отъ
колкото сѫ, и да видятъ очи-тѣ на гос-
подаря ми царь-тъ; но защо господарь-тъ
4 ми царь-тъ желае това нѣщо? Но сло-
во-то царево прѣвъзмогнѫ надъ Іоава,

* Виж. 1 Лѣт. 21; 1. Іак. 1; 13, 14.

и надъ началницы-тѣ на войнство-то.
И излѣзе Іоавъ, и началници-тѣ на
войнство-то отъ при царя, за да избро-
5 ятъ Израилевы-тѣ людіе. И прѣминахѫ
Іорданъ, та расположихѫ станъ-тъ си въ
Ароиръ, отъ дѣсно на градъ-тъ, който е
6 всрѣдъ долъ-тъ Гадъ, и къмъ Іазиръ. По-
слѣ дойдохѫ въ Галаадъ, и въ земѭ-тѫ
Тахтимъ-одси: и дойдохѫ въ Данъ-янъ,
7 и на около, дори до Сидонъ: И дойдохѫ
въ Тирскѫ-тѫ крѣпость, и въ всичкы-тѣ
градове на Евейцы-тѣ и на Хананейцы-
тѣ: и излѣзохѫ къмъ югъ на Іудѫ въ
8 Вирсавее. И тъй като прѣминахѫ всич-
кѫ-тѫ земѭ, дойдохѫ въ Іерусалимъ, въ
свършекъ-тъ на деветь мѣсецы и дваде-
9 сеть дни. И даде Іоавъ на царя смѣткѫ-
тѫ отъ исчисленіе-то на людіе-тѣ: и бѣ-
хѫ Израиль осмстотинъ тысящи мѫжіе
силни тегляще ножъ: и Іудини-тѣ мѫ-
жіе петстотинъ тысящи.
10 И като изброи людіе-тѣ Давидъ, удари
го сърдце-то му. И рече Давидъ Госпо-
ду: Съгрѣшихъ тежко като сторихъ то-
ва нѣщо: и сега, молѭ ти ся, Господи,
отнеми беззаконіе-то на рабъ-тъ си, за-
11 щото направихъ голѣмѫ глупость. И
като станѫ Давидъ на утринь-тѫ, быде
слово-то Господне къмъ Гада пророка,
12 гледачъ-тъ Давидовъ и рече: Иди, та ка-
жи Давиду: Така говори Господь: Три
нѣща ти прѣдставямъ азъ: избери си е-
13 дно отъ тѣхъ, и ще ти *го* направѭ. Дой-
де прочее Гадъ при Давида, та му извѣ-
сти, и рече му: Да ли седмь годины
гладъ да нападне на тебе по земѭ-тѫ ти?
или три мѣсецы да бѣгашь отъ врагове-
тѣ си, и да тя гонятъ? или три дни да е
моръ въ земѭ-тѫ ти? размысли сега, та
виждь кой отвѣтъ ще носѭ на оногозь
14 който мя е пратилъ. И рече Давидъ Га-
ду: Тѣсно ми е много; нека прочее па-
днемъ въ рѫкѫ-тѫ на Господа, (защото
сѫ много милости-тѣ му): а въ рѫкѫ на
человѣка да не паднѫ.
15 И тъй прати Господь моръ въ Израиль,
отъ сутринь-тѫ дори до опрѣдѣлено-то
врѣме: и умрѣхѫ отъ людіе-тѣ, отъ Данъ
до Вирсавее, седмдесеть тысящи мѫжіе.
16 И когато ангелъ-тъ прострѣ рѫкѫ-тѫ си
противъ Іерусалимъ, за да го погуби,
раская ся Господь за зло-то, и рече на
ангелъ-тъ който правѣше погубленіе-то
въ людіе-тѣ: Стига вече: тегли рѫкѫ-тѫ
си. А ангелъ-тъ Господень бѣ близу при
17 гумно-то на Орнѫ Іевусецъ-тъ. И говорѝ
Давидъ Господу, когато видѣ ангелъ-тъ
който поразяваше людіе-тѣ, и рече: Е-
то, азъ съгрѣшихъ и азъ беззаконіе сто-
рихъ; но тѣзи овцы, що сѫ сторили?
на мене прочее нека е рѫка-та ти, и на
домъ-тъ на отца ми.
18 И дойде Гадъ въ онзи день при Давида,
та му рече: Възлѣзь, постави олтарь Го-
споду въ гумно-то на Орнѫ Іевусецъ-тъ.
19 И възлѣзе Давидъ споредъ слово-то Гадо-
20 во, както заповѣда Господь. И погледнѫ
Орна, и видѣ царя и рабы-тѣ му че и-
дѫтъ къмъ него: и излѣзе Орна, та ся
21 поклони на царя съ лице до земѭ-тѫ. И
рече Орна: Защо дойде господарь-тъ ми
царь-тъ при рабъ-тъ си? И рече Давидъ:
Да купѭ гумно-то отъ тебе, та да съгра-
дѭ олтарь Господу, за да прѣстане язва-
22 та отъ людіе-тѣ. И рече Орна Давиду:
Нека земе господарь-тъ ми царь-тъ, и не-
ка принесе въ жъртвѫ каквото е угодно
прѣдъ очи-тѣ му: ето волове-тѣ за все-
съжженіе, и дикани-тѣ и орадія-та на во-
23 лове-тѣ за дърва. Всичкы-тѣ даде Орна,
като царь, на царя. И рече Орна на царя:
Господь Богъ твой да благоволи въ тебе.
24 И рече царь-тъ на Орнѫ: Не, но непрѣ-
мѣнно ще *го* купѭ отъ тебе съсъ заплатѫ;
защото не щѫ да принесѫ всесъжженія на
Господа Бога моего безъ да платѭ. И ку-
пи Давидъ гумно-то и волове-тѣ за петде-
25 сеть сикли сребърны. И съгради тамъ Да-
видъ олтарь Господу, и принесе всесъж-
женія и примирителны приношенія. И
пріе Господь молбѫ-тѫ за земѭ-тѫ, та
прѣстанѫ язва-та отъ Израиля.

ТРЕТЯ КНИГА НА ЦАРІЕ-ТѢ,

КОЯТО СЯ ИМЕНУВА И

Пьрва Книга на Царіе-тѣ.

ГЛАВА 1.

1 А царь Давидъ бѣ старъ, прѣминалъ
на възрасть: и покрывахѫ го съ дрехы,
2 но не ся стопляваше. И рекохѫ му ра-
би-тѣ му: Нека потърсятъ за госпо-
даря ни царь-тъ младѫ дѣвицѫ, за да
прѣдстоява прѣдъ царя, и да му при-
годява, и да спи въ нѣдро-то му, за да
3 ся топли господарь-тъ ни царь-тъ: И
търсихѫ по всичкы-тѣ прѣдѣлы на Изра-
иль дѣвицѫ краснѫ, и намѣрихѫ Ависагѫ
Сунамянкѫ-тѫ, и доведохѫ ѭ при царя.
4 А дѣвица-та бѣ много красна, и приго-
дяваше на царя, и слугуваше му; но
царь-тъ не ѭ позна.
5 Тогазь Адонія, сынъ-тъ на Аггиѳѫ на-
дигнѫ ся въ себе си, и каза: Азъ ще
царувамъ; и приготви си колесницы, и
конницы, и петдесеть мѫжіе за да ти-
6 чатъ прѣдъ него. И отецъ му не бѣше
го огорчавалъ никога, да каже: Защо
струвашь ты това? а той бѣше и много
хубавецъ на гледъ: и *майка му* бѣше го
7 родила слѣдъ Авесалома. И сдума ся съ
Іоава Саруинъ-тъ сынъ, и съ Авіаѳара
священникъ-тъ: и тѣ послѣдвахѫ Адо-
8 ніѭ, и помагахѫ *му*. Но Садокъ священ-
никъ-тъ, и Ванаія Іодаевъ-тъ сынъ, и
Наѳанъ пророкъ-тъ, и Семей, и Реій, и
силни-тѣ Давидови, не бѣхѫ съ Адоніѭ.
9 И закла Адонія овцы, и говеда и огоены
телцы при камыкъ-тъ на Зоелеѳъ, кой-
то е при источникъ-тъ Рогилъ, и покани
всичкы-тѣ си братія царскы-тѣ сынове,
и всичкы-тѣ Іудины мѫжіе царскы-тѣ
10 слугы. Наѳана обаче пророкъ-тъ, и Ва-
наіѭ, и силны-тѣ, и Соломона брата си
не покани.
11 И говори Наѳанъ на Виѳсавее Соло-
моновѫ-тѫ майкѫ, и рече: Не чу ли ты
че ся въцари Адонія Аггиѳинъ-тъ сынъ?
и господарь-тъ ни Давидъ не знае *това*.
12 Сега прочее ела, молѭ, да ти дамъ съ-
вѣтъ, за да избавишь животъ-тъ си, и
13 животъ-тъ на сына си Соломона. Иди,
та влѣзь при царь Давида, и речи му:
Господарю мой царю, не заклѣ ли ся ты
на рабынѭ-тѫ си, и каза: Соломонъ сынъ
ти ще ся въцари слѣдъ мене, и той ще
сѣдне на прѣстолъ-тъ ми? защо прочее
14 ся въцари Адонія? Ето, ты още като го-
воришь тамъ съ царя, ще дойдѫ и азъ
слѣдъ тебе, и ще допълнѭ думы-тѣ ти.
15 И влѣзе Виѳсавее при царя въ ложни-
цѫ-тѫ: а царь-тъ бѣше много старъ: и
Ависага Сунамянка-та слугуваше на ца-
16 ря. И прѣклони ся Виѳсавее, та ся по-
клони на царя. И царь-тъ рече: Що и-
17 машь? А тя му рече: Господарю мой,
ты ся заклѣ въ Господа Бога твоего на
рабынѭ-тѫ си, *и каза:* Соломонъ сынъ
ти, ще ся въцари слѣдъ мене, и той ще
18 сѣдне на прѣстолъ-тъ ми. Но сега, ето,
Адонія ся въцари: и ты сега, господарю
19 мой царю, не знаешь *това*. И закла го-
веда, и огоены *телцы*, и овцы съ изо-
биліе, и покани всичкы-тѣ царскы сы-
нове, и Авіаѳара священникъ-тъ, и Іоава
военачалникъ-тъ: рабъ-тъ ти обаче Со-

20 ломона не покани. Но на тебе, госпо-
дарю мой царю, на тебе *гледатъ* очи-тѣ
на всичкый Израиль, да имъ извѣстишь
кой ще сѣдне на прѣстолъ-тъ на госпо-
21 даря ми царь-тъ слѣдъ него. Ако ли не,
когато господарь-тъ ми царь-тъ заспи съ
отцы-тѣ си, азъ и сынъ ми Соломонъ
виновни ще ся считамы.
22 И ето, додѣ още говорѣше тя съ царя,
23 дойде и Наѳанъ пророкъ-тъ. И извѣсти-
хѫ на царя и рекохѫ: Ето, Наѳанъ про-
рокъ-тъ. И като влѣзе той прѣдъ царя,
поклони ся на царя съ лице до земѭ-тѫ.
24 И рече Наѳанъ: Господарю мой царю,
рекълъ ли си ты: Адонія ще ся въцари
слѣдъ мене, и той ще сѣдне на прѣ-
25 столъ-тъ ми? Защото той слѣзе днесь,
та закла говеда, и огоены *телцы*, и ов-
цы изобилно, и покани всичкы-тѣ цар-
скы синове, и войводы-тѣ, и Авіаѳара
священникъ-тъ: и ето, ядѫтъ и піѭтъ
прѣдъ него, и думатъ: Да е живъ царь
26 Адонія. А мене, мене рабъ-тъ ти, и Са-
дока священникъ-тъ, и Ванаіѭ Іода-
евъ-тъ сынъ, и Соломона рабъ-тъ ти, не
27 покани. Отъ господаря ми царь-тъ ли
станѫ това нѣщо, и не си обявилъ ты
на рабъ-тъ си, кой ще сѣдне на прѣ-
столъ-тъ на господаря ми царь-тъ слѣдъ
него?
28 И отговори царь Давидъ, и рече: По-
выкайте ми Виѳсавее. И влѣзе при царя,
29 та застанѫ прѣдъ царя. И заклѣ ся
царь-тъ, и рече: Живъ Господь, който
избави душѫ-тѫ ми отъ всичко утѣсне-
30 ніе, Непрѣмѣнно както ти ся заклѣхъ въ
Господа Бога Израилева, и рѣкохъ: Че
Соломонъ сынъ ти ще ся въцари слѣдъ
мене, и той ще сѣдне вмѣсто мене на
прѣстолъ-тъ ми, така ще направѭ въ
31 този день. Тогазь Виѳсавее наведе ся
съ лице-то до земѭ-тѫ, та ся поклони
на царя, и рече: Да е живъ господарь-тъ
ми царь Давидъ въ вѣкъ.
32 И рече царь Давидъ: Повыкайте ми
Садока священникъ-тъ, и Наѳана про-
рокъ-тъ, и Ванаіѭ Іодаевъ-тъ сынъ. И
33 дойдохѫ прѣдъ царя. И рече имъ царь-тъ:
Земѣте съсъ себе си рабы-тѣ на вашій-тъ
господарь, та турѣте Соломона сына ми
да сѣдне на мьскѫ-тѫ ми, и низведѣте
34 го въ Гіонъ: И нека го помажѫтъ тамъ
Садокъ священникъ-тъ, и Наѳанъ про-
рокъ-тъ, за царь надъ Израиля: и за-
трѫбѣте съ трѫбѫ-тѫ, и речѣте: Да е
35 живъ царь Соломонъ. Тогазь ще възлѣ-
зете слѣдъ него, да дойде и да сѣдне на
прѣстолъ-тъ ми: и той ще царува вмѣ-
сто мене, и нему заповѣдахъ да е князь
36 надъ Израиля, и надъ Іуда. И отговори
Ванаія Іодаевъ-тъ сынъ, на царя, и ре-
че: Аминь: Господь Богъ на господаря
37 ми царь-тъ така нека заповѣда. Както
быде Господь съ господаря ми царь-тъ,
така да е *и* съсъ Соломона, и да увеличи
прѣстолъ-тъ му повече отъ прѣстолъ-тъ
на господаря ми царь Давида.
38 Тогазь слѣзе Садокъ священникъ-тъ, и
Наѳанъ пророкъ-тъ, и Ванаія Іодаевъ-тъ
сынъ, и Хереѳци-тѣ, и Фелеѳци-тѣ, та
турихѫ Соломона на мьскѫ-тѫ на царь
39 Давида, и доведохѫ го въ Гіонъ. И зѣ
Садокъ священникъ-тъ рогъ-тъ съ елей-тъ
отъ скиніѭ-тѫ, та помаза Соломона.
И въстрѫбихѫ съ трѫбѫ-тѫ: и рекохѫ
всичкы-тѣ людіе: Да е живъ царь Соло-
40 монъ. И възлѣзохѫ всичкы-тѣ людіе
слѣдъ него: и свирѣхѫ людіе-тѣ съсъ
свиркы, и веселяхѫ ся съ голѣмо весе-
ліе, и земя-та ся разсѣдаше отъ гла-
сове-тѣ имъ.
41 И чу Адонія, и всичкы-тѣ му поканени,
като свършихѫ да ядѫтъ. И когато
чу Іоавъ трѫбный-тъ гласъ, рече: Ка-
къвъ *е този* гласъ отъ гълчъ въ градъ-тъ?
42 Като още говорѣше, ето, Іонаѳанъ,
сынъ-тъ на Авіаѳара священникъ-тъ,
дойде: и рече Адонія: Влѣзь; защото
ты си храбръ мѫжъ, и носишь добры
43 вѣсти. И отговори Іонаѳанъ и рече на
Адоніѭ: Наистина господарь-тъ ни царь
44 Давидъ направи Соломона царь: И про-
води съ него царь-тъ Садока священ-
никъ-тъ, и Наѳана пророкъ-тъ, и Ва-
наіѭ Іодаевъ-тъ сынъ, и Хереѳцы-тѣ, и
Фелеѳцы-тѣ, та го турихѫ на царскѫ-тѫ
45 мьскѫ: И помазахѫ го Садокъ священ-
никъ-тъ и Наѳанъ пророкъ-тъ въ Гіонъ

за царь: и възлѣзохѫ отъ тамъ веселяще
ся, и градъ-тъ екнѫ. Тойзи е гласъ-тъ,
46 който чухте. Още и Соломонъ сѣднѫ на
47 царскый-тъ прѣстолъ. И влѣзохѫ даже
слугы-тѣ на царя да честитѧтъ на госпо-
даря ни царь Давида, и рекохѫ: Богъ да
освѣтли име-то на Соломона повече отъ
твое-то име, и да увеличи прѣстолъ-тъ
му повече отъ твой-тъ прѣстолъ: и по-
48 клони ся царь-тъ върху одръ-тъ. И рече
още царь-тъ така: Благословенъ Господь
Богъ Израилевъ, който *ми* даде днесь
наслѣдникъ сѣднѫлъ на прѣстолъ-тъ ми,
и очи-тѣ ми видятъ *това*.
49 Тогазь всичкы-тѣ поканени, които бѣ-
хѫ съ Адонія, уплашихѫ ся, и станахѫ,
та си отидохѫ всякой въ пѫть-тъ си.
50 А Адонія ся уплаши отъ Соломоново-то
лице, и станѫ та отиде, и ся хванѫ за
51 рогове-тѣ на олтарь-тъ. И извѣстихѫ на
Соломона, и рекохѫ: Ето, Адонія ся
бои отъ царь Соломона: и ето, ся хва-
нѫ за рогове-тѣ на олтарь-тъ, и говори:
Нека ми ся закълне днесь царь Соломонъ,
че не ще да умъртви рабъ-тъ си съ мечь.
52 И рече Соломонъ: Ако бѫде добръ мѫжъ,
нито единъ косъмъ отъ космы-тѣ му нѣ-
ма да падне на земѭ-тѫ; но ако ся на-
53 мѣри зло въ него, ще ся умъртви. И
проводи царь Соломонъ, та го сведохѫ
отъ олтарь-тъ: и дойде, та ся поклони
на царь Соломона: и рече му Соломонъ:
Иди въ домъ-тъ си.

ГЛАВА 2.

1 И приближихѫ ся дни-тѣ на Давида
да умре: и заръча на Соломона сына си,
2 и каза: Азъ отивамъ въ пѫть-тъ на
всичкѫ-тѫ земѭ: а ты ся крѣпи, и бѫ-
3 ди мѫжъ: И пази поръчанія-та на Гос-
пода Бога твоего, и ходи въ пѫтища-та
му, и пази повелѣнія-та му, и заповѣди-
тѣ му, и сѫдбы-тѣ му, и свидѣтелства-та
му, както е писано въ Моисеевъ-тъ за-
конъ, за да благоденствувашь въ всичко
каквото правишь, и всякадѣ дѣто и да
4 ся обърнешь: За да утвърди Господь
слово-то си, което говорѝ за мене, и ре-
че: Ако внимаватъ синове-тѣ ти въ
пѫть-тъ си, да ходятъ прѣдъ мене съ и-
стинѫ, съсъ всичко-то си сърдце и съсъ
всичкѫ-тѫ си душѫ, непрѣмѣнно нѣма
да оскудѣе отъ тебе мѫжъ върху прѣ-
5 столъ-тъ Израилевъ. А още ты знаешь
това което ми направи Іоавъ Саруинъ-тъ
сынъ, що направи на двама-та войводы
на Израилевы-тѣ войнства, на Авенира
Нировъ-тъ сынъ, и на Амасѫ Іеоеровъ-тъ
сынъ, които уби, и илѣ кръвь-тѫ на
бой-тъ въ миръ, и тури кръвь-тѫ на
бой-тъ въ поясъ-тъ си който бѣ около
чрѣсла-та му, и въ обуща-та си които
6 бѣхѫ на нозѣ-тѣ му. Направи прочее
споредъ мѫдрость-тѫ си, и да не оста-
вишь да слѣзе сѣдина-та му съ миръ въ
7 гробъ-тъ. Но на синове-тѣ на Варзеллая
Галаадецъ-тъ направи милость, и нека
сѫ отъ тѣзи които ядѫтъ на трѣпезѫ-тѫ
ти; защото така ся приближихѫ тѣ при
мене, когато бѣгахъ отъ лице-то на бра-
8 та ти Авессалома. И ето, съ тебе Семей
Гираевъ-тъ сынъ, Веніаминецъ-тъ, отъ
Ваурима, който мя проклѣ съ горкѫ
клѣтвѫ въ който день отивахъ въ Маха-
наимъ: слѣзе обаче да мя посрѣщне въ
Іорданъ, и заклѣхъ му ся въ Господа, и
рѣкохъ: Нѣма да тя умъртвѭ съ мечь.
9 Сега прочее да го не обезвинишь; за-
щото си мѫжъ мѫдръ, и знаешь що да
му направишь, и да сведешь сѣдинѫ-тѫ
му съ кръвь въ гробъ-тъ.
10 И заспа Давидъ съ отцы-тѣ си, и по-
11 гребе ся въ Давидовъ-тъ градъ. А дни-
тѣ, въ които царува Давидъ надъ Изра-
иль, *бѣхѫ* четыридесеть годинъ: седмь
годинъ царува въ Хевронъ, и тридесеть
и три годинъ царува въ Іерусалимъ.
12 И сѣднѫ Соломонъ на прѣстолъ-тъ на
отца си Давида: и укрѣпи ся царство-
13 то му много. А Адонія Аггиеинъ-тъ сынъ
дойде при Вирсавее, Соломоновѫ-тѫ май-
14 кѫ. И тя рече: Съ миръ ли идешь? И
рече: Съ миръ. Послѣ рече: Имамъ еднѫ
15 думѫ да ти рекѫ. И тя рече: Говори. И
рече: Ты знаешь че менѣ принадлеже-
ше царство-то, и на мене бѣше турилъ
всичкый Израиль лице-то си, за да ца-

рувамъ; но царство-то ся обърнѫ та
станѫ на брата ми; защото отъ Господа
16 му станѫ. Сега прочее искамъ едно ис-
каніе отъ тебе: не ми *го* отричай. И тя
17 му рече: Говорѝ. И каза: Речѝ, молѭ,
на Соломона царь-тъ, (защото не ще да
ти отрече *това*,) да ми даде Ависагѫ Су-
18 намянкѫ-тѫ, за женѫ. И рече Виесавее:
Добрѣ: азъ ще говорѭ за тебе на царя.
19 И влѣзе Виесавее при царь Соломона,
за да му говори за Адоніѭ. И станѫ
царь-тъ да ѭ посрѣщне, и поклони ѝ ся:
сетнѣ сѣднѫ на прѣстолъ-тъ си, положи
и прѣстолъ за царскѫ-тѫ майкѫ, която
20 сѣднѫ отъ дѣсно му. И рече: Едно мал-
ко прошеніе просѭ отъ тебе: не ми *го*
отричай. И рече ѝ царь-тъ: Проси, май-
21 ко моя; защото не ще да ти отрекѫ. И
тя рече: Нека ся даде Ависага Суна-
22 мянка-та на Адоніѭ брата ти за женѫ. И
отговори царь Соломонъ и рече на май-
кѫ си: А защо ты просишь Ависагѫ Су-
намянкѫ-тѫ за Адоніѭ? испроси за не-
го и царство-то, (защото ми е по голѣмъ
братъ:) и за него, и за Авіаѳара свя-
щенникъ-тъ, и за Іоава Саруинъ-тъ сынъ.
23 И заклѣ ся царь Соломонъ въ Господа,
и рече: Така да ми направи Богъ, и та-
ка да приложи, ако Адонія не говорѝ
24 това слово противъ животъ-тъ си. И се-
га, живъ Господь, който мя подтвърди, и
тури мя да сѣднѫ на прѣстолъ-тъ на отца
ми Давида, и който ми направи домъ,
както ся обѣща, днесь ще ся умъртви
25 Адонія. И проводи царь Соломонъ чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ на Ванаіѭ Іодаевъ-тъ сынъ, та
нападнѫ на него, и умрѣ.
26 А на Авіаѳара священникъ-тъ рече
царь-тъ: Иди въ Анаѳоѳъ, на нивы-тѣ
си; защото си достойнъ за смърть; но
въ този день не щѫ да тя умъртвѭ, по-
неже ты дигнѫ ковчегъ-тъ на Господа
Іеова прѣдъ Давида отца ми, и понеже
злострада ты въ всичко колкото злостра-
27 да отецъ ми. И отмѣтнѫ Соломонъ Авіа-
ѳара да не е священникъ Господу: за да
ся испълни слово-то Господне, което
говорѝ за Иліевъ-тъ домъ въ Сило.
28 И този слухъ дойде до Іоава; (защо-
то Іоавъ клонѣше слѣдъ Адоніѭ, ако и
да не клонѣше слѣдъ Авессалома:) И по-
бѣгнѫ Іоавъ въ скиніѭ-тѫ Господнѭ, та
29 ся хванѫ за рогове-тѣ на олтарь-тъ. И
извѣсти ся на царь Соломона че Іоавъ
побѣгнѫлъ въ скиніѭ-тѫ Господнѭ: и
ето *го* при олтарь-тъ. Тогазь проводи
Соломонъ Ванаіѭ Іодаевъ-тъ сынъ, и ре-
30 че: Иди нападни на него. И дойде Ва-
наія въ скиніѭ-тѫ Господнѭ, та му ре-
че: Така говори царь-тъ: Излѣзь. А той
рече: Не, но тукъ ще умрѫ. И донесе
Ванаія отвѣтъ на царя, и каза: Така ре-
31 че Іоавъ, и така ми отговори. А царь-тъ
му рече: Направи както рече той; и на-
падни на него, и погреби го: за да из-
гладишь неповиннѫ-тѫ кръвь, коѭто про-
лѣ Іоавъ, отъ мене, и отъ домъ-тъ на
32 отца ми. И Господь да възвърне кръвь-тѫ
му на главѫ-тѫ му, който нападнѫ върхъ
двама мѫжіе по праведны и по добры
отъ него, та гы умъртви съ мечъ, безъ
да знае отецъ ми Давидъ, Авенира Ни-
ровъ-тъ сынъ, военачалникъ-тъ на Изра-
иля, и Амасѫ Іеѳеровъ-тъ сынъ војена-
33 чалникъ-тъ на Іудѫ. И да ся възвърне
кръвь-та имъ на Іоавовѫ-тѫ главѫ, и на
главѫ-тѫ на сѣме-то му въ вѣкъ: а на
Давида, и на сѣме-то му, и на домъ-тъ
му, и на прѣстолъ-тъ му, да бѫде миръ
34 отъ Господа до вѣка. Тогазь възлѣзе
Ванаія Іодаевъ-тъ сынъ, та нападнѫ на
него, и го умъртви: и заровенъ бы въ
35 домъ-тъ си въ пустынѭ-тѫ. И постави
царь-тъ вмѣсто него Ванаіѭ Іодаевъ-тъ
сынъ надъ войнство-то: и Садока священ-
никъ-тъ постави царь-тъ вмѣсто Авіаѳара.
36 И прати царь-тъ та повыка Семея, и
рече му: Сътради си домъ въ Іеруса-
лимъ, та сѣди тамъ, и да не излѣзешь
37 отъ тамъ на никѫдѣ; Защото въ който
день излѣзешь, и прѣминешь потокъ-тъ
Кедронъ, знай извѣстно че непрѣмѣнно
ще ся умъртвишь: кръвь-та ти ще бѫде
38 на главѫ-тѫ ти. И рече Семей на царя:
Добро е слово-то: както рече госпо-
дарь-тъ ми царь-тъ, така ще направи
рабъ-тъ ти. И сѣдѣ Семей въ Іерусалимъ
много дни.

39 И слѣдъ три години, двама отъ слу-
гы-тѣ на Семея прибѣгнахѫ при Анхуса
сынъ-тъ на Маахѫ, Геескый-тъ царь; и
извѣстихѫ на Семея, и казахѫ: Ето, слу-
40 гы-тѣ ти сѫ въ Геѳъ. И Семей станѫ та
осѣдла оселъ-тъ си, и отиде въ Геѳъ при
Анхуса, за да иска слугы-тѣ си: и отиде
Семей, та доведе слугы-тѣ си отъ Геѳъ.
41 И извѣсти ся Соломону, че Семей хо-
дилъ отъ Іерусалимъ въ Геѳъ, и ся вър-
42 налъ. И проводи царь-тъ та повыка Се-
мея, и рече му: Не заклѣхъ ли тя въ
Господа, и засвидѣтелствувахъ ти и рѣ-
кохъ: Знай извѣстно, че въ който день
излѣзешь, та отидешь вънъ дѣ и да е,
непрѣмѣнно ще умрешь? и ты ми рече:
43 Добро е слово-то *което* чухъ. Защо про-
чее не упази ты клѣтвѫ-тѫ Господнѭ,
44 и заповѣдь-тѫ коѭто ти заповѣдахъ? И
рече царь-тъ на Семея: Ты знаешь всич-
кѫ-тѫ злинѫ, коѭто познава сърдце-то
ти, що стори на баща ми Давида: за то-
ва ще възвърне Господь злинѫ-тѫ ти на
45 главѫ-тѫ ти: А царь Соломонъ ще е бла-
гословенъ, и Давидовый прѣстолъ у-
46 твърденъ прѣдъ Господа до вѣка. Тогазь
царь-тъ заповѣда на Ванаіѭ Іодаевъ-тъ
сынъ, който излѣзе та нападнѫ на него,
и той умрѣ. И царство-то ся утвърди въ
рѫкѫ-тѫ на Соломона.

ГЛАВА 3.

1 А Соломонъ направи сватовство съ
Фараона, Египетскый-тъ царь, и зѣ дъ-
щерѭ-тѫ на Фараона: и доведе ѭ въ
Давидовъ-тъ градъ, додѣ свърши съгра-
жденіе-то на домъ-тъ си, и на домъ-тъ
Господень, и на стѣнѫ-тѫ около Іеруса-
2 лимъ. Но людіе-тѣ жъртвувахѫ на высо-
кы-тѣ мѣста, понеже до онѣзи дни нѣ-
маше домъ съграденъ на име-то Госпо-
3 дне. И възлюби Соломонъ Господа, и
ходѣше въ повелѣнія-та на отца си Да-
вида: само жъртвуваше и кадѣше на
высокы-тѣ мѣста.
4 И отиде царь-тъ въ Гаваонъ, за да
принесе жертвѫ тамъ; защото той бѣ го-
лѣмо-то высоко мѣсто: тысящѫ всесъж-
женія принесе Соломонъ на онзи олтарь.
5 А Господь ся яви въ Гаваонъ Соломо-
ну въ сънъ прѣзъ нощь; и рече Богъ:
6 Искай що да ти дамъ. А Соломонъ ре-
че: Ты направи голѣмѫ милость на
рабъ-тъ си Давида отца ми, понеже хо-
дѝ прѣдъ тебе съ истинѫ, и съ правдѫ,
и съсъ сърдечнѫ правотѫ съ тебе: и ты
за него упази тѫзи голѣмѫ милость, и
даде му сынъ да сѣдне на прѣстолъ-тъ
7 му, както този день. И сега, Господи
Боже мой, ты направи рабъ-тъ си царь
вмѣсто Давида отца ми: и азъ сьмь мом-
че малко: не знаѭ какъ да излизамъ и
8 да влизамъ. И рабъ-тъ ти е всрѣдъ твои-тѣ
людіе които си ты избралъ, людіе мно-
го, които отъ множество не могѫтъ да
9 ся изброѭтъ нито да ся смѣтнѫтъ. Дай
прочее на рабъ-тъ си сърдце разумно,
за да сѫди людіе-тѣ ти, за да различава
между добро и зло; защото кой може
да сѫди този голѣмъ твой народъ?
10 И угодно быде това слово Господу, че
11 Соломонъ поиска това нѣщо. И рече му
Богъ: Понеже ты поиска това нѣщо, и
не поиска за себе си много дни, и не
поиска за себе си богатство, и не пои-
ска смърть-тѫ на непріятели-тѣ си, но
поиска за себе си разумъ за да разумѣ-
12 вашь сѫдъ, Ето, направихъ споредъ сло-
во-то ти: ето, дадохъ ти сърдце мѫдро
и разумно, щото не е былъ прѣди тебе
подобенъ тебѣ, нито подиръ тебе ще въ-
13 стане подобенъ тебѣ. А още ти дадохъ
каквото не си искалъ, и богатство и
славѫ, щото между царіе-тѣ не ще да и-
ма подобенъ тебѣ въ всичкы-тѣ ти дни.
14 И ако ходишь въ пѫтища-та ми, и па-
зишь повелѣнія-та ми, и заповѣди-тѣ ми,
както ходѝ отецъ ти Давидъ, тогазь ще
15 продължѫ дни-тѣ ти. И събуди ся Соло-
монъ: и ето, бѣ съновидѣніе. И дойде
въ Іерусалимъ, и застанѫ прѣдъ ков-
чегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень, и при-
несе всесъжженія, и направи примири-
телны приношенія, и направи пиръ на
всичкы-тѣ си рабы.
16 Тогазь дойдохѫ при царя двѣ жены
17 блудницы, та застанахѫ прѣдъ него. И

рече една-та жена: О, господарю мой!
азъ и тая жена живѣемъ въ една кащѫ,
и родихъ *като живѣехъ* въ кащѫ-тѫ съ
18 него. А въ третій-тъ день отъ какъ ро-
дихъ азъ, роди и тази жена: и живѣех-
мы заедно: нѣмаше чужденецъ съ насъ
въ кащѫ-тѫ: само ный двѣ-тѣ бѣхмы въ
19 кащѫ-тѫ: И прѣзъ нощь-тѫ умира сынъ-тъ
на тази жена, понеже лѣгнала върхъ
20 него. А тя като станала въ полунощь,
зѣла сына ми отъ до мене, като спѣше
рабыня-та ти, та го турила въ лоно-то
си, а сына си мъртвый-тъ турила на ло-
21 но-то ми. И като станахъ на утринь-тѫ,
за да накърмѭ сына си, ето, той бѣ
мъртъвъ: но на утринь-тѫ като го съгле-
дахъ, ето, не бѣ сынъ ми когото родихъ.
22 А друга-та жена рече: Не, но живый-тъ
е мой-тъ сынъ, а мъртвый-тъ е твой-тъ
сынъ. А тя рече: Не, но мъртвый-тъ е
твой-тъ сынъ, а живый-тъ е мой-тъ сынъ.
23 Така говорихѫ прѣдъ царя. И рече
царь-тъ: Една-та казва: Този живый-тъ
е мой-тъ сынъ, а мъртвый-тъ е твой-тъ
сынъ: а друга-та казва: Не, но мър-
твый-тъ е твой-тъ сынъ, а живый-тъ е
24 мой-тъ сынъ. И рече царь-тъ: Донесѣте
ми ножъ. И донесохѫ ножъ-тъ прѣдъ ца-
25 ря. И рече царь-тъ: Раздѣлѣте на двѣ
живо-то дѣте, та дайте половинѫ-тѫ на
еднѫ-тѫ, и половинѫ-тѫ на другѫ-тѫ.
26 Тогазь онази жена, на коьто бѣше жи-
вый-тъ сынъ, говорѝ на царя, (защото
утроба-та ѝ ѭ заболѣ за сына ѝ) и ре-
че: О, господарю мой! дай ѝ живо-то
дѣте, и недѣй го умъртвява. А друга-та
рече: Нито мое да е, нито твое: раздѣ-
27 лѣте го. Тогазь отговори царь-тъ и ре-
че: Дайте на тази живо-то дѣте, и не-
28 дѣйте го умъртвява: тя е майка му. И
чу всичкый Израиль за сѫдъ-тъ който
царь-тъ сѫди, и уплашихѫ ся отъ царя;
защото видѣхѫ че мѫдрость Божія бѣ въ
него, за да прави сѫдъ.

ГЛАВА 4.

1 А царь Соломонъ царуваше надъ
2 всичкый Израиль. И тѣзи бѣхѫ начални-
ци-тѣ които имаше: Азарія Садоковый
сынъ, священникъ: Еліорефъ и Ахія, сы-
3 нове-тѣ на Сисѫ, писци: Іосафатъ, Ахи-
4 лудовый сынъ памятописецъ: И Ванаія
Іодаевый сынъ надъ войнство-то: а Са-
5 докъ и Авіаѳаръ, священници-тѣ. И Аза-
рія, сынъ-тъ на Наѳана, надъ надзира-
тели-тѣ *на храни-тѣ:* и Завудъ Наѳа-
новый сынъ, велможа, другарь на царя:
И Ахисаръ, строитель: и Адонирамъ,
сынъ-тъ на Авдѫ надъ данъцы-тѣ.
7 А имаше Соломонъ дванадесеть надзи-
ратели надъ всичкый Израиль, и промы-
шляваха храны-тѣ за царя и за домъ-тъ
му: Всякой правѣше въ годинѫ-тѫ за е-
8 динъ мѣсецъ промышленіе. И имена-та
имъ сѫ тѣзи: Оровый сынъ *надзиратель*
9 въ горѫ-тѫ Ефремъ: Декеровый сынъ,
въ Макасъ, и въ Саавимъ, и Веѳсемесъ,
10 и Елонъ на Веѳананъ: Еседовый сынъ,
въ Арувоѳъ: подъ него бѣ Сохо, и всич-
11 ка-та земя Еферъ: Авинадавовый сынъ,
въ всичкый-тъ Нафаѳъ-доръ: той имаше
женѫ Тафаѳа, Соломоновѫ-тѫ дъщерѭ:
12 Ваана, Ахилудовый сынъ, *въ* Ѳаанахъ и
Мегеддонъ, и *въ* всичкый-тъ Веѳсанъ,
който е при Цареѳанъ подъ Іезраель,
отъ Веѳсанъ до Авелъ-меола, до ноната-
13 такъ отъ Іокмеамъ: Геверовый сынъ, въ
Рамоѳъ-галаадъ: той имаше паланкы-тѣ
на Іаира Манассіинъ-тъ сынъ, които сѫ
въ Галаадъ: той имаше и область-тѫ Ар-
говъ, която е въ Васанъ, шестдесеть го-
лѣмы градове съсъ стѣны и мѣдны ве-
14 реи: Ахинадавъ, Иддовый сынъ, въ Ма-
15 хананимъ: Ахимаасъ въ Нефѳалимъ: и той
зѣ за женѫ Васемаѳѫ, Соломоновѫ-тѫ
16 дъщерѭ: Ваана, Хусаевый сынъ, въ А-
17 сиръ и въ Алоѳъ: Іосафатъ, Фаруевый
18 сынъ, въ Иссахаръ: Семей Илаевый
19 сынъ, въ Веніаминъ: Геверъ, Уріевый
сынъ, въ земѭ-тѫ Галаадъ, въ земѭ-тѫ
на Сиона Аморрейскый-тъ царь, и на
Ога Васанскый-тъ царь: и той *бѣ* самъ
надзиратель въ тази земѭ.
20 Іуда и Израиль бѣхѫ многочисленни,
както пѣсъкъ-тъ край море-то въ множе-
21 ство, ядѣхѫ и піѣхѫ, и веселяха ся. И
владѣеше Соломонъ надъ всичкы-тѣ цар-

ства, отъ рѣка-та *дори до* Филистимска-
та земя, и дори до прѣдѣлы-тѣ на Египетъ: и приносяха дарове, и *бѣха* раби
на Соломона прѣзъ всичкы-тѣ дни на
животъ-тъ му.
22 А храна-та на Соломона за единъ день
бѣ тридесеть корове чисто брашно, и
23 шестдесеть корове брашно, Десеть огоены говеда, и двадесеть напасены говеда, и сто овцы, освѣнь елены, и сьрны,
24 и сайгацы, и тлъсты птицы. Защото
владѣеше надъ всичка-та *земя*, отсамъ
рѣка-та надъ Θанса дори до Газа, надъ
всичкы-тѣ царіе отсамъ рѣка-та: и и-
25 маше миръ отъ всякадѣ наоколо си. И
живѣеха Іуда и Израиль безопасно, всякой подъ лоза-та си и подъ смоква-та
си, отъ Данъ до Вирсавее, въ всичкы-
тѣ дни на Соломона.
26 И имаше Соломонъ четыридесеть ты-
сящы оборы консы за колесницы-тѣ си,
27 и дванадесеть тысящы конницы. И онѣзи надзиратели промышляваха храна за
царь Соломона, и за всичкы-тѣ що прихождаха на трьпеза-та на царь Соломона, всякой въ мѣсецъ-тъ си: не оста-
28 вяха да става никаква скудость. Доносяха още ечмикъ и слама за коніе-тѣ
и рыстатели-тѣ, на мѣсто-то дѣто бѣха
всякой споредъ опрѣдѣлено-то нему.
29 И даде Богъ Соломону мадрость и разумъ много голѣмъ, и пространство на
духъ-тъ, като пѣсъкъ-тъ който е край
30 море-то. И Соломонова-та мадрость прѣвъсходи мадрость-та на всичкы-тѣ въсточны жители, и всичка-та Египетска
31 мадрость; Защото бѣ отъ всичкы-тѣ человѣцы по мадръ, отъ Еоана Езраецъ-тъ,
и отъ Емана, и отъ Халкола, и отъ Дарда, сынове-тѣ на Маола: и прочу ся и-
ме-то му по всичкы-тѣ народи наоколо.
32 И изрече три тысящы притчы: и пѣсни-
33 тѣ му бѣха тысяща и петь. И говорѝ
за дървета, отъ кедръ-тъ който е въ
Ливанъ, дори до иссопъ-тъ, който изниква изъ стѣна-та: говорѝ още за скотове-тѣ, и за птицы-тѣ, и за гадове-тѣ,
34 и за рыбы-тѣ. И дохождаха отъ всичкы-
тѣ народы да чуятъ Соломонова-та мадрость, отъ всичкы-тѣ царіе на земя-та, които слушаха *за* мадрость-та му.

ГЛАВА 5.

1 И проводи Хирамъ Тирскый-тъ царь
рабы-тѣ си при Соломона, като чу че
го помазаха за царь вмѣсто отца му;
защото Хирамъ бѣ всякога пріятель Да-
2 виду. И проводи Соломонъ Хираму, и
3 рече: Ты знаешь че Давидъ отецъ ми не
можѐ да съгради домъ въ име-то на Господа Бога своего, отъ бойове-тѣ, които го обыкаляхѫ отъ всякадѣ, додѣ Господь гы тури подъ стапкы-тѣ на нозѣ-
4 тѣ му. Но сега Господь Богъ мой ми даде успокоеніе отъ всякадѣ: нѣма про-
5 тивникъ, нито зълъ случай. И ето, азъ
казувамъ да съградя домъ въ име-то на
Господа Бога моего, както Господь говорѝ на Давида отца ми, и рече: Сынъ
ти, когото ще туря вмѣсто тебе на прѣстолъ-тъ ти, той ще съгради домъ-тъ на
6 име-то ми. Сега прочее заповѣдай да ми
отсѣкатъ кедры отъ Ливанъ: и мои-тѣ
слугы ще бѫдатъ съ твои-тѣ слугы: и
ще ти дамъ заплатѫ за рабы-тѣ ти, по
всичко колкото речешь; защото ты знаешь че между насъ нѣма ни единъ толкозь искусенъ да сѣче дърва, както Сидонци-тѣ.
7 И като чу Хирамъ Соломоновы-тѣ думы, зарадва ся много, и рече: Благословенъ Господь днесь, който даде Давиду
8 мадръ сынъ върху тѣзи много людіе. И
проводи Хирамъ Соломону, и рече: Чухъ
за всичко що ми извѣсти ты: азъ ще
направя всичко що искашь за кедро-
9 вы-тѣ дърва и за елховы-тѣ дърва. Раби-тѣ ми ще *гы* снемятъ отъ Ливанъ до
море-то: и азъ ще направя да гы носятъ
въ плоты (*салове*) прѣзъ море-то до мѣсто-то което ми извѣстишь, и да гы развържатъ тамъ: а ты ще *гы* прибережь:
и ще сторишь и ты което искамъ, да
давашь храна за домъ-тъ ми.
10 И тъй Хирамъ даваше Соломону кедровы дърва и елховы дърва, колкото
11 искаше. А Соломонъ даде Хираму два-

десеть тысящы корове пшеница за храна на домъ-тъ му, и двадесеть корове
първотокъ елей: така даваше Соломонъ
12 Хираму всяка година. И даде Господь
Соломону мждрость, както му рече: и
миръ имаше между Хирама и Соломона:
и направиха завѣтъ двама-та.
13 И събра царь Соломонъ мжжіе отъ
всичкый Израиль, и събрани-тѣ бѣха
14 тридесеть тысящи мжжіе. И проводи гы
въ Ливанъ, десеть тысящы въ мѣсецъ съ
промѣняваніе: единъ мѣсецъ бѣха въ Ливанъ, *и* два мѣсеца въ домове-тѣ си: а
15 надъ събираніе-то бѣше Адонирамъ. И
имаше Соломонъ седмдесеть тысящы
брѣменосцы, и осмдесеть тысящы ка-
16 меносѣчцы въ гора-та: Освѣнь настойницы-тѣ опрѣдѣлены-тѣ отъ Соломона,
които бѣха надъ работы-тѣ, три тысящы и триста, които настояваха надъ
людіе-тѣ които работѣха тази работа.
17 И заповѣда царь-тъ, та извадиха голѣмы
каменіе, каменіе великолѣпны, дѣланы
18 каменіе, за основанія-та на домъ-тъ. И
издѣлаха Соломонови-тѣ зидатели, и
Хирамови-тѣ зидатели, и Гевалци-тѣ, и
приготвиха дърва-та, и каменіе-тѣ, за
да съградятъ домъ-тъ.

ГЛАВА 6.

1 И въ четыристотно-то и осмдесето лѣто, отъ исходъ-тъ на Израилевы-тѣ сынове изъ Египетска-та земя, въ четвърто-то лѣто на Соломоново-то царуваніе надъ Израиля, въ мѣсецъ Зивъ, който е вторый мѣсецъ, начна да гради домъ-тъ Господень.
2 И на домъ-тъ, който царь Соломонъ съгради Господу, дължина-та му бѣше шестдесеть лакти, и ширина-та му двадесеть, а высочина-та му тридесеть лакти.
3 А притворъ-тъ, къмъ лице-то на храмъ-тъ на домъ-тъ, имаше дължина двадесеть лакти, споредъ ширина-та на домъ-тъ: *а* ширина десеть лакти прѣдъ домъ-тъ.
4 И направи на домъ-тъ рѣшетчесты про-
5 зорцы затворены. И съгради ярусы околоврьзъ до стѣна-та на домъ-тъ, околоврьзъ до стѣны-тѣ на домъ-тъ, на
храмъ-тъ и на *давиръ-тъ: така направи
6 бочны стаи околоврьзъ. На по долный-тъ
ярусъ ширина-та *бѣ* петь лакти, и на
срѣдній-тъ шесть лакти ширина-та, и на
третій-тъ седмь лакти ширина-та; защото изъ вънъ домъ-тъ направи стѣсненія
на стѣня-тя наоколо, за да не влазятъ
7 *греды-тѣ* въ стѣны-тѣ на домъ-тъ. И
домъ-тъ, като ся градѣше, съгради ся
съ каменіе приготвены прѣди да ся прѣнесатъ тамъ: щото ни чукъ, ни топоръ,
нито никакво желѣзно сѣчиво, не ся чу
8 въ домъ-тъ, като ся градѣше. Двери-тѣ
на срѣдни-тѣ стаи бѣха въ дѣсно-то
ребро на домъ-тъ: и възлизаха въ срѣдній-тъ ярусъ чрѣзъ витловидна сълба,
9 и отъ срѣдній-тъ въ третій-тъ. Така съгради домъ-тъ, и свърши го: и покры
домъ-тъ съ дъскы кедровы направены въ
10 *хралупавы* редове. И съгради ярусы-тѣ
прилѣпены до всичкый-тъ домъ, петь
лакти въ высочина-та, и държеха ся съ
домъ-тъ съ кедровы дърва.
11 И быде слово Господне къмъ Соло-
12 мона, и рече: *За* този домъ, който ты
градишь, ако ходишь въ повелѣнія-та
ми, и вършишь сждбы-тѣ ми, и пазишь
всичкы-тѣ ми заповѣди, и ходишь въ
тѣхъ, тогазь ще утвърдя съ тебе слово-то си, което говорихъ на Давида от-
13 ца ти: И ще обитавамъ всрѣдъ Израилевы-тѣ сынове, и нѣма да оставя лю-
14 діе-тѣ си Израиля. Така съгради Соломонъ домъ-тъ, и свърши го.
15 И направи стѣны-тѣ на домъ-тъ отвжтрѣ съ кедровы дъскы, отъ подъ-тъ
на домъ-тъ до стѣны-тѣ на покривъ-тъ
съ дърво *гы* покры извжтрѣ: и покры
подъ-тъ на домъ-тъ съ елховы дъскы.
16 Направи още съ кедровы дъскы двадесеть лакти, въ по вжтрѣшно-то на домъ-тъ,
отъ подъ-тъ до стѣны-тѣ: и направи го
извжтрѣ за давиръ-тъ, най свято-то мѣ-
17 сто. А домъ-тъ, то есть храмъ-тъ от-
18 прѣдъ, бѣ четыридесеть лакти. И кедровы-тѣ дърва на домъ-тъ извжтрѣ бѣха

* Прорицалище.

ваяны съ папкы, и съ развиты цвѣтове:
всичко бѣ кедрово: не ся виждаше ка-
19 мыкъ. И приготви давиръ-тъ въ по вѫ-
трѣшно-то на домъ-тъ, за да положи тамъ
20 ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господенъ. И
лице-то на давиръ-тъ имаше двадесеть
лакти дължинѫ, и двадесеть лакти шири-
нѫ, и двадесеть лакти высочинѫ: и об-
кова го съ чисто злато: и обкова и кедро-
21 вый-тъ олтарь. И обкова Соломонъ
домъ-тъ извѫтрѣ съ чисто злато: и про-
кара *завѣсѫ-тѫ* съсъ златны цѣпи прѣдъ
22 давиръ-тъ и покры ѭ съсъ злато. И
всичкый-тъ домъ обкова съсъ злато, до-
дѣ свърши всичкый-тъ домъ: обкова още
съсъ злато всичкый-тъ олтарь, който е
при давиръ-тъ.
23 И извѫтрѣ на давиръ-тъ направи два
херувима отъ маслено дърво, десеть ла-
24 кти въ высочинѫ-тѫ. И едно-то крыло
на единъ-тъ херувимъ бѣше петь лакти,
и петь лакти друго-то крыло на единъ-тъ
херувимъ: отъ край-тъ на едно-то му
крыло до край-тъ на друго-то му крыло,
25 десеть лакти. И другый-тъ херувимъ бѣ-
ше десеть лакти: отъ истѫ-тѫ мѣркѫ и
отъ истѫ-тѫ направѫ бѣхѫ два-та херу-
26 вима. Высочина-та на единъ-тъ херувимъ
десеть лакти, така и на другый-тъ херу-
27 вимъ. И положи херувимы-тѣ въ срѣ-
дѫ-тѫ на вѫтрѣшній-тъ домъ: и имахѫ
херувими-тѣ крыла-та си распрострѣны,
щото крыло-то на единъ-тъ досѣгаше е-
днѫ-тѫ стѣнѫ, и крыло-то на другый-тъ
херувимъ досѣгаше другѫ-тѫ стѣнѫ: и
крыла-та имъ ся допирахѫ едно съ дру-
28 го, въ срѣдѫ-тѫ на домъ-тъ. И обкова
херувимы-тѣ съсъ злато.
29 И всичкы-тѣ стѣны на домъ-тъ наоко-
ло издълба съ ваяны образы на херуви-
мы, и финицы, и развиты цвѣтове, из-
30 вѫтрѣ и извънъ. И подъ-тъ на домъ-тъ
обкова съсъ злато, извѫтрѣ и извънъ.
31 И за входъ-тъ въ давиръ-тъ направи
двери отъ маслено дърво: и горній-тъ
прагъ *и* двеpостълпи-тѣ бѣхѫ една пета
32 часть. И двѣ-тѣ двери *бѣхѫ* отъ масле-
но дърво: и издълба по тѣхъ изваяны
херувимы и финицы, и развиты цвѣтове,
и обкова *гы* съсъ злато, като растла
злато-то върху херувимы-тѣ, и върху
33 финицы-тѣ. Така направи и при врата-та
на храмъ-тъ двеpостълпы отъ маслено
34 дърво, една четвърта часть. И двѣ-тѣ
двери *бѣхѫ* отъ елхово дърво: два-та
листа на еднѫ-тѫ дверь ся сгъвахѫ, и
два-та листа на другѫ-тѫ дверь ся сгъ-
35 вахѫ. И извая *на тѣхъ* херувимы и фи-
ницы и развиты цвѣтове: и покры *гы*
съсъ злато приспособено върху изваяно-
36 но-то дѣланіе. И съгради вѫтрѣшній-тъ
дворъ съ три реда дѣланы каменіе, и съ
единъ редъ кедровы греды.
37 Четвърто-то лѣто, въ мѣсецъ Зивъ,
положихѫ ся основанія-та на домъ-тъ
38 Господенъ. И единадесето-то лѣто, въ
мѣсецъ Вулъ, който е осмый мѣсецъ,
свърши ся домъ-тъ въ всичкы-тѣ си час-
ти, и въ всичкѫ-тѫ си направѫ. Така въ
седмь годины го съгради.

ГЛАВА 7.

1 И домъ-тъ си съгради Соломонъ въ
тринадесеть годины, и свърши всич-
кый-тъ си домъ.
2 И съгради домъ-тъ на Ливанскѫ-тѫ
дѫбравѫ: дължина-та му бѣ сто лакти,
и ширина-та му петдесеть лакти, и вы-
сочина-та му тридесеть лакти, на четы-
ри реда отъ кедровы стълпове, съ ке-
3 дровы греды върху стълпове-тѣ. И по-
крытъ бы съ кедръ отъ горѣ на греды-тѣ,
които *ся подпирахѫ* на четыридесеть и
петь стълпа, по петнадесеть въ единъ
4 редъ. И имаше рѣшетки *въ* три реда, и
срѣщаше ся прозорецъ съ прозорецъ *въ*
5 три реда. И всичкы-тѣ двери и дверо-
стълпи бѣхѫ четвърожгълни съ прозор-
цы-тѣ, и срѣщаше ся прозорецъ съ про-
6 зорецъ *въ* три реда. И направи притворъ
отъ стълпове: дължинѫ-тѫ му петдесеть
лакти, а ширинѫ-тѫ му тридесеть лакти:
и притворъ-тъ бѣше отъ прѣдъ на *стъл-
пове-тѣ на домъ-тъ*, щото стълпове-тѣ
и стѫпала-та бѣхѫ къмъ лице-то имъ.
7 Направи още притворъ за прѣстолъ-тъ,
дѣто щѣше да сѫди, притворъ-тъ на

сѫдъ-тъ: и той бѣ постланъ съ кедръ
8 отъ подъ-тъ до върхъ-тъ. И домъ-тъ му,
въ който сѣдѣше, имаше единъ другъ
дворъ извѫтрѣ на притворъ-тъ; който
бѣ отъ истѫ-тѫ направѫ.
Соломонъ направи още домъ за Фара-
оновѫ-тѫ дъщерѭ, коѭто бѣ зѣлъ, по-
добенъ на този притворъ.
9 Всичкы тѣзи бѣхѫ отъ великолѣпны
каменіе, споредъ мѣркы-тѣ на дѣланы-тѣ
каменіе, прѣтрыты съ тріонъ, извѫтрѣ
и извънъ, отъ основаніе-то дори до
върхъ-тъ на зидъ-тъ, и извънъ дори до
10 голѣмый-тъ дворъ. И основаніе-то бѣ
отъ великолѣпны каменіе, отъ голѣмы
каменіе, отъ каменіе десетлакътны, и
11 отъ каменіе осмлакътны. И отъ горѣ и-
маше великолѣпны каменіе, споредъ
мѣркѫ-тѫ на дѣланы-тѣ каменіе, и кедры.
12 И голѣмый-тъ дворъ изоколо бѣше отъ
три-реда каменіе дѣланы, и отъ единъ
редъ кедровы греды, както и вѫтрѣш-
ній-тъ дворъ на домъ-тъ Господень, и
както притворъ-тъ на домъ-тъ.
13 И проводи царь Соломонъ та зѣ Хи-
14 рама отъ Тиръ. Той *бѣ* сынъ на вдови-
цѫ женѫ отъ Нефѳалимово-то племе, и
отецъ му мѫжъ Тирянинъ, който рабо-
тѣше мѣдь: и той бѣ пъленъ съ художе-
ство, и съ разумъ, и съ знаніе за да ра-
боти всякѫ работѫ отъ мѣдь. И дойде
при царь Соломона, та направи всич-
кѫ-тѫ му работѫ.
15 Защото излѣ два-та мѣдны стълпа,
осемнадесеть лакти высокъ всякой стълпъ:
и съ еднѫ връвь отъ дванадесеть лакти
ся измѣрваше окрѫжность-та на всякой
16 стълпъ. И направи отъ лѣянѫ мѣдь двѣ
наглавія, за да *гы* тури на главы-тѣ на
стълпове-тѣ: высочина-та на едно-то
наглавіе петь лакти, и высочина-та на
17 друго-то наглавіе петь лакти: *Направи*
още мрѣжы отъ плетенѫ работѫ, *и* че-
повидны украшенія, за наглавія-та кои-
то бѣхѫ на главы-тѣ на стълпове-тѣ:
седмь за едно-то наглавіе, и седмь за
18 друго-то наглавіе. И направи стълпо-
ве-тѣ, и два реда *нарове* наоколо върху
еднѫ-тѫ мрѣжѫ, за да покрые съ нарове
наглавія-та които бѣхѫ на главѫ-тѫ *на*
стълпове-тѣ: и направи исто-то на дру-
19 го-то наглавіе. И наглавія-та, които бѣ-
хѫ на главѫ-тѫ на стълпове-тѣ въ при-
творъ-тъ, бѣхѫ изработены въ видъ на
20 кринове отъ четыри лакти. И наглавія-та
които бѣхѫ на два-та стълпа имахѫ и
отъ горѣ *нарове*, близу до коремъ-тъ,
който бѣ при мрежовидно-то; и тѣзи
нарове *бѣхѫ* двѣстѣ на редъ изоколо
21 върху всяко наглавіе. И въсправи стъл-
пове-тѣ въ притворъ-тъ на храмъ-тъ: и
въсправи дѣсный-тъ стълпъ, и нарече
име-то му *Іахинъ: и въсправи лѣвый-тъ
22 стълпъ, и нарече име-то му †Воазъ. И
на главѫ-тѫ на стълпове-тѣ имаше из-
работены кринове: така ся свърши на-
права-та на стълпове-тѣ.
23 Направи още лѣяно-то море, десеть
лакти отъ устіе до устіе, крѫгло наоко-
ло: и высочина-та му петь лакти: и
връвь отъ тридесеть лакти го измѣрваше
24 наоколо. И подъ устіе-то му наоколо и-
маше папкы, които го обыкаляхѫ, де-
сеть въ лакъть, обыкаляхѫ море-то на-
около. Два реда бѣхѫ папкы-тѣ излѣаны
25 заедно съ него. И стоеше на дванаде-
сеть вола: три гледахѫ къмъ сѣверъ, и
три гледахѫ къмъ западъ, и три гледахѫ
къмъ югъ, и три гледахѫ къмъ истокъ,
и море-то върху тѣхъ: и всичкы-тѣ имъ
26 заднины бѣхѫ къмъ вѫтрѣ. И дебелина-
та му *бѣше* една длань, и устіе-то му
направено като устіе на чашѫ, *като*
цвѣтъ отъ кринъ: *и* вмѣщаваше двѣ ты-
27 сящы ваѳы (*мѣры*). Направи още десеть
мѣдны подставы: четыри лакти дължи-
на-та на еднѫ подставѫ, и четыри лакти
ширина-та ѝ, и три лакти высочина-та ѝ.
28 А изработаніе-то на подставы-тѣ бѣше
таквозъ: имахѫ крайщницы, и крайщни-
29 ци-тѣ *бѣхѫ* между стълповцы. И върху
крайщницы-тѣ които бѣхѫ между стъл-
повцы-тѣ *имаше* львове, волове, и хе-
рувими: и върху стълповцы-тѣ отгорѣ
бѣ поддържало-то: а отдолѣ на львове-тѣ

* Ще утвърди.
† Въ него сила.

и волове-тѣ *имаше* рѣсны направены
30 като высящи. И всяка подстава имаше
четыри мѣдны колела, и мѣдны ости: и
четыри-тѣ ѝ нозѣ имахѫ рамена: подъ
омывалницѫ-тѫ бѣхѫ рамена-та лѣяны,
31 всяко срещѫ рѣсны-тѣ. И уста-та ѝ, из-
вѫтрѣ на наглавіе-то и отгорѣ, бѣхѫ е-
динъ лакъть: а уста-та ѝ бѣхѫ крѫглы,
направены у поддьржало-то, единъ ла-
къть и полъ: и още върхъ *тѣзи* ѝ уста
имаше ваянія съсъ крайщницы-тѣ имъ,
32 четвъртиты а не крѫглы. И подъ крайщ-
ницы-тѣ *имаше* четыри колела: и ос-
ти-тѣ на колела-та ся съединявахѫ съ
подставѫ-тѫ: и высочина-та на всяко
33 колело *бѣ* единъ лакъть и полъ. И на-
права-та на колела-та бѣ като направа-та
на колело отъ колесницѫ: ости-тѣ имъ,
и наплаты-тѣ имъ, и спицы-тѣ имъ, и
главины-тѣ имъ всичкы-тѣ бѣхѫ лѣяны.
34 И *имаше* четыри рамена въ четыри-тѣ
ѫгла на всякѫ подставѫ: и рамена-та
35 бѣхѫ съдьржаніе на подставѫ-тѫ. И на
върхъ-тъ на подставѫ-тѫ *имаше* крѫгло
прѣпасаніе половинъ лакъть на высочи-
нѫ: и на върхъ-тъ на подставѫ-тѫ устны-
тѣ ѝ и крайщници-тѣ ѝ *бѣхѫ* отъ неѭ.
36 И на плочы-тѣ на устны-тѣ ѝ, и на
крайщницы-тѣ ѝ издълба херувимы, и
львове, и финицы, съразмѣрно на всякѫ,
37 и рѣсны наоколо. Така направи де-
сеть-тѣ подставы: всичкы-тѣ имахѫ ис-
то-то лѣяніе, истѫ-тѫ мѣркѫ, исто-то
38 начертаніе. Направи още десеть мѣдны
омывалницы: всяка омывалница вмѣща-
ваше четыридесеть ваѳы: всяка омы-
валница бѣ четыри лакти: *и* върху вся-
кѫ отъ десеть-тѣ подстави *тури ся* една
39 омывалница. И тури подставы-тѣ, петь
отъ дѣснѫ-тѫ странѫ на домъ-тъ, и петь
отъ лѣвѫ-тѫ странѫ на домъ-тъ: и тури
море-то отъ дѣснѫ-тѫ странѫ на домъ-тъ,
къмъ истокъ срещѫ южнѫ-тѫ странѫ.
40 И направи Хирамъ омывалницы-тѣ и
лопаты-тѣ, и легены-тѣ. Така свърши
Хирамъ да прави всичкы-тѣ дѣла, които
направи царь Соломону за домъ-тъ Го-
41 сподень: Два-та стълпа, и ядра-та на
наглавія-та, които бѣхѫ на главѫ-тѫ на
два-та стълпа: и двѣ-тѣ мрѣжы, за да
покрывать двѣ-тѣ ядра на наглавія-та
които бѣхѫ на главѫ-тѫ на стълпове-тѣ:
42 И четыристотинъ нарове за двѣ-тѣ мрѣ-
жы, два реда нарове за всякѫ мрѣжѫ,
за да покрывать двѣ-тѣ ядра на нагла-
вія-та, които бѣхѫ върху стълпове-тѣ:
43 И десеть-тѣ подставы, и десеть-тѣ омы-
44 валницы върху подставы-тѣ: И едно-то
море, и дванадесеть-тѣ вола подъ мо-
45 ре-то: И котлы-тѣ, и лопаты-тѣ, и ле-
гены-тѣ: а всичкы тѣзи сѫсѫди, които
Хирамъ направи царь Соломону за домъ-тъ
46 Господень, бѣхѫ отъ свѣтлѫ мѣдь. Въ
поле-то на Іорданъ гы излѣя царь-тъ,
въ земѭ глинянѫ, между Сокхоѳъ и Ца-
47 реѳанъ. И Соломонъ остави всичкы-тѣ
сѫсѫды *непрѣмеглены*, защото бѣхѫ
твърдѣ много: тежина-та на мѣдь-тѫ не
можеше да ся смѣтне.
48 И направи Соломонъ всичкы-тѣ сѫсѫ-
ды които бѣхѫ на домъ-тъ Господень,
златный-тъ олтарь, и златнѫ-тѫ трапе-
зѫ, на коѭто *ся полагахѫ* хлѣбове-тѣ
49 на прѣдложеніе-то, И свѣтилницы-тѣ,
петь отъ дѣсно, и петь отъ лѣво, прѣдъ
давиръ-тъ, отъ чисто злато, и цвѣтія-та, и
50 свѣтила-та, и клещи-тѣ отъ злато. И ча-
шы-тѣ, и щипцы-тѣ, и легены-тѣ, и темян-
ницы-тѣ, и кадилницы-тѣ отъ чисто зла-
то, и резета-та отъ злато, за двери-тѣ на
най вѫтрѣшный-тъ домъ, святая святыхъ,
и за двери-тѣ на домъ-тъ, на храмъ-тъ.
51 И свърши ся всичко-то дѣло, което
направи царь Соломонъ за домъ-тъ Го-
сподень. И внесе Соломонъ посвяще-
нія-та на Давида отца си: сребро-то, и
злато-то, и сѫсѫды-тѣ положи въ съкро-
вища-та на домъ-тъ Господень.

ГЛАВА 8.

1 Тогазь събра Соломонъ при себе си
въ Іерусалимъ старѣйшины-тѣ Израиле-
вы, и всичкы-тѣ началницы на племе-
на-та, началницы-тѣ на отечествія-та на
Израилевы-тѣ сынове, за да възнесѫть
ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень, отъ
Давидовъ-тъ градъ, който е Сіонъ.

2 И събрахѫ ся всичкы-тѣ Израилеви
мѫжіе при царь Соломона на празд-
никъ-тъ въ мѣсецъ Еѳанимъ, който е
3 седмый мѣсецъ. И дойдохѫ всичкы-тѣ
старѣйшины Израилеви, и священни-
4 ци-тѣ дигнахѫ ковчегъ-тъ. И вънесохѫ
ковчегъ-тъ Господенъ, и скиніѭ-тѫ на
събраніе-то, и всичкы-тѣ святы съсѫды,
които бѣхѫ въ скиніѭ-тѫ: священни-
5 ци-тѣ и Левити-тѣ гы вънесохѫ. И царь
Соломонъ, и всичко-то събраніе на Из-
раиля, които ся бѣхѫ събрали при него,
бѣхѫ съ него, прѣдъ ковчегъ-тъ, и жър-
твувахѫ овцы и говеда, *толкозь* много,
щото не бѣ възможно да ся смѣтнатъ и
6 да ся изброятъ. И внесохѫ священни-
ци-тѣ ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Госпо-
день на мѣсто-то му, въ давиръ-тъ на
домъ-тъ, въ святая святыхъ, отъ долѣ
7 подъ крыла-та на херувимы-тѣ. Защото
херувими-тѣ бѣхѫ распрострѣли крыла
надъ мѣсто-то на ковчегъ-тъ, и херу-
вими-тѣ покрывахѫ ковчегъ-тъ и върли-
8 ны-тѣ му отгорѣ. И истеглихѫ върли-
ны-тѣ та ся виждахѫ крайща-та на вър-
лины-тѣ отъ свято-то *мѣсто* прѣдъ да-
виръ-тъ, но извънъ не ся виждахѫ: и
9 тамъ сѫ дори до днесь. Нѣмаше въ ков-
чегъ-тъ друго освѣнь двѣ-тѣ каменны
плочы, които Моисей положи тамъ въ
Хоривъ, дѣто Господь направи завѣтъ
съ Израилевы-тѣ сынове, когато излѣ-
зохѫ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ.
10 И като излѣзохѫ священници-тѣ изъ
святилище-то, облакъ-тъ испълни домъ-тъ
11 Господенъ: И не можахѫ священници-тѣ
да застанатъ за да служатъ, отъ об-
лакъ-тъ; защото слава-та Господня ис-
пълни домъ-тъ Господенъ.
12 Тогазь говорѝ Соломонъ: Господь ре-
13 че че ще обитава въ мракъ: Съградихъ
ти домъ за обитаніе, мѣсто за да оби-
14 тавашь вѣчно. И обърнѫ царь-тъ ли-
це-то си, та благослови всичко-то Из-
15 раилево събраніе: И всичко-то Израи-
лево събраніе стоеше. И рече: Благо-
словенъ Господь Богъ Израилевъ, който
съвърши чрѣзъ рѫкѫ-тѫ си онова което
говори съ уста-та си на Давида отца ми,
16 и рече: Отъ който день изведохъ лю-
діе-тѣ си Израиля изъ Египетъ, не из-
брахъ отъ всичкы-тѣ Израилевы племена
ни единъ градъ за да ся съгради домъ,
щото да е име-то ми тамъ; но избрахъ
Давида, за да е надъ людіе-тѣ ми Из-
17 раиля. И дойде въ сърдце-то на Давида
отца ми да съгради домъ на име-то на
18 Господа Бога Израилева. Но Господь
рече на Давида отца ми: Понеже дойде
въ сърдце-то ти да съградишь домъ на
име-то ми, добрѣ си направилъ че е
19 дошло *това* въ сърдце-то ти; Ты обаче
нѣма да съградишь домъ-тъ; но сынъ ти,
който ще излѣзе изъ чрѣсла-та ти, той
20 ще съгради домъ-тъ на име-то ми. Го-
сподь прочее испълни слово-то си, кое-
то говори: и азъ възстанахъ вмѣсто
Давида отца си, и сѣднахъ на Израи-
левъ-тъ прѣстолъ, както говорѝ Господь,
и съградихъ домъ-тъ на име-то на Го-
21 спода Бога Израилева. И приготвихъ
тамъ мѣсто за ковчегъ-тъ, въ който е
завѣтъ-тъ Господенъ, когото направи съ
отцы-тѣ ни, когато гы изведе изъ Егы-
петскѫ-тѫ земѭ.
22 И застанѫ Соломонъ прѣдъ олтарь-тъ
Господенъ, прѣдъ всичко-то Израилево
събраніе, и распрострѣ рѫцѣ-тѣ си къмъ
23 небе-то, И рече: Господи Боже Израилевъ,
нѣма Богъ подобенъ тебѣ, на небе-то го-
рѣ, и на земѭ-тѫ долу, ты който пазишь
завѣтъ-тъ и милость-тѫ къмъ рабы-тѣ си,
които ходятъ прѣдъ тебе съсъ всичко-то
24 си сърдце; Ты който си упазилъ къмъ
рабъ-тъ си Давида отца ми това което му
си говорилъ; и говорилъ си съ уста-та си,
и свършилъ съ рѫкѫ-тѫ си, както въ този
25 день. И сега, Господи Боже Израилевъ,
упази къмъ рабъ-тъ си Давида отца ми
онова което си говорилъ ты нему, и
реклъ: Нѣма да ти оскудѣе мѫжъ който
да сѣди прѣдъ мене на Израилевъ-тъ прѣ-
столъ, само ако внимаватъ сынове-тѣ ти
въ пѫть-тъ си, за да ходятъ прѣдъ мене,
26 както ты ходи прѣдъ мене. Сега прочее,
Боже Израилевъ, нека ся утвърди, мо-
лѭ, слово-то ти, което говори ты на
рабъ-тъ си Давида отца ми.

27 Но ще обитава ли наистинѫ Богъ на
земѭ-тѫ? ето, небе-то и небе-то на не-
беса-та не сѫ доволны да тя вмѣстятъ:
колко по малко този домъ, който съгра-
28 дихъ! Но пригледии къмъ молитвѫ-тѫ на
рабъ-тъ си, и къмъ моленіе-то му, Го-
споди Боже мой, щото да послушашь
викание-то и молитвѫ-тѫ, съ коѭто
рабъ-тъ ти ся моли прѣдъ тебе днесь:
29 За да сѫ очи-тѣ ти нощя и деня отво-
рены къмъ този домъ, къмъ мѣсто-то за
което ты рече: Име-то ми ще бѫде тамъ:
за да слушашь молитвѫ-тѫ, съ коѭто
30 рабъ-тъ ти ся моли на това мѣсто. И
слушай моленіе-то на рабъ-тъ си, и на
людіе-тѣ си Израиль, когато ся молятъ
на това мѣсто: и слушай ты отъ мѣсто-
то на обиталище-то си, отъ небе-то; и
като слушашь, бывай милостивъ.
31 Ако съгрѣши нѣкой человѣкъ на бли-
жній-тъ си, и *ближній-тъ* поиска клѣ-
твѫ отъ него за да направи да ся закълне,
и клѣтва-та дойде прѣдъ олтарь-тъ ти въ
32 този домъ, Тогазь послушай ты отъ не-
бе-то, и подѣйствувай, и направи сѫдъ на
рабы-тѣ си, и осѫждай беззаконный-тъ,
щото да върнешь връхъ главѫ-тѫ му дѣя-
ніе-то му, а оправдай праведный-тъ, да
му отдадешь споредъ правдѫ-тѫ му.
33 Когато людіе-тѣ ти Израиль бѫдѫтъ
ударени прѣдъ непріятеля, защото сѫ ти
съгрѣшили, и ся върнѫтъ къмъ тебе, та
прославятъ име-то ти, и направятъ мо-
литвѫ, и ся помолятъ прѣдъ тебе въ то-
34 зи домъ, Тогазь ты послушай отъ небе-
то, и прости грѣхъ-тъ на людіе-тѣ си
Израиля, и възвърни гы въ земѭ-тѫ,
коѭто си далъ на отцы-тѣ имъ.
35 Когато ся небе-то затвори, та не ста-
ва дъждь, защото сѫ ти съгрѣшили, ако
ся помолятъ на това мѣсто и прославятъ
име-то ти, и ся обърнѫтъ отъ грѣхове-
36 тѣ си, като гы смиришь; Тогазь ты по-
слушай отъ небе-то, и прости грѣхъ-тъ
на рабы-тѣ си, и на людіе-тѣ си Израи-
ля, и покажи имъ благый-тъ пѫть въ
който трѣбва да ходятъ, и дай дъждь на
земѭ-тѫ си, коѭто си далъ на людіе-тѣ
си за наслѣдіе.

37 Гладъ ако стане въ земѭ-тѫ, моръ ако
стане, вѣтротлѣніе, ръжда, скакалци, и-
ли гѫсеницы ако станѫтъ, непріятель-тъ
имъ ако гы обсади въ мѣсто-то на обита-
ніе-то имъ, каквагодѣ язва, каквагодѣ
38 болесть *ако стане*, Всякѫ молитвѫ, всяко
моленіе що бива отъ всякой человѣкъ, отъ
всичкы-тѣ ти людіе Израиля, когато по-
знае всякой ранѫ-тѫ на сърдце-то си, и
39 простре рѫцѣ-тѣ си къмъ този домъ; То-
газь ты послушай отъ небе-то, отъ мѣсто-
то на обитаніе-то си, и прости, и подѣй-
ствувай, та дай всякому споредъ всичкы-
тѣ му пѫтища, както познавашь сърдце-
то му, защото ты, само ты познавашь
сърдца-та на всичкы-тѣ человѣческы сы-
40 нове; За да ти ся боятъ въ всичкы-тѣ
дни които живѣѭтъ по лице-то на земѭ-
тѫ, коѭто си далъ на отцы-тѣ ни.
41 И чужденецъ-тъ още, който не е отъ
людіе-тѣ ти Израиля, но иде отъ далеч-
42 нѫ земѭ заради име-то ти, (Защото ще
чуѭтъ велико-то твое име, и държавнѫ-
тѫ твоѭ рѫкѫ, и распрострѣнѫ-тѫ ти
мышцѫ,) когато дойде та ся помоли въ
43 този домъ, Ты послушай отъ небе-то,
отъ мѣсто-то на обитаніе-то си, и подѣй-
ствувай въ всичко за което чужденецъ-тъ
тя призове: за да познаѭтъ всичкы-тѣ
людіе на земѭ-тѫ име-то ти, да ти ся
боятъ, както людіе-тѣ ти Израиль: и да
познаѭтъ че твое-то име ся призова
връху този домъ, който съградихъ.
44 Когато людіе-тѣ ти излѣзнѫтъ на бой
противъ непріятели-тѣ си, дѣто гы про-
водишь, и ся помолятъ Господу, къмъ
странѫ-тѫ на градъ-тъ който ты избра,
и домъ-тъ който съградихъ на твое-то
45 име, Тогазь послушай отъ небе-то мо-
литвѫ-тѫ имъ, и моленіе-то имъ, и за-
46 щити право-то имъ. Когато ти съгрѣ-
шатъ, (защото никой человѣкъ не е без-
грѣшенъ,) и имъ ся разгнѣвишь, та гы
прѣдадешь на непріятеля, и плѣнители-
тѣ имъ гы заведѫтъ плѣнницы въ земѭ-
47 тѫ на непріятеля, далечь или близу, И
дойдѫтъ въ себе си въ земѭ-тѫ, дѣто сѫ
отведени плѣнници, та ся обърнѫтъ, и
ся помолятъ тебѣ въ земѭ-тѫ на онѣзи

които сѫ гы заплѣнили, и рекатъ: Съ-
грѣшихмы, беззаконнувахмы, неправду-
48 вахмы, И ся обърнатъ къмъ тебе съсъ
всичко-то си сърдце, и съсъ всичкѫ-тѫ
си душѫ, въ землѭ-тѫ на непріятели-тѣ
си които сѫ гы заплѣнили, и ся помо-
лятъ тебѣ къмъ землѭ-тѫ си, която си
далъ на отцы-тѣ имъ, къмъ градъ-тъ кой-
то си избралъ, и къмъ домъ-тъ който
49 съградихъ на име-то ти; Тогазь послу-
шай отъ небе-то, отъ мѣсто-то на оби-
таніе-то си, молитвѫ-тѫ имъ, и моленіе-
50 то имъ, и защити право-то имъ, И про-
сти на людіе-тѣ си, които сѫ ти съгрѣ-
шили, и *остави* всичкы-тѣ имъ прѣстѫ-
пленія, чрѣзъ които станахѫ прѣстѫпни-
ци противъ тебе, и прѣклони въ милость
къмъ тѣхъ тѣзи които сѫ гы плѣнили, за
51 да гы помилуватъ; Защото тѣ сѫ людіе
твои, и наслѣдіе твое сѫ, които си из-
велъ ты изъ Египетъ, отъ срѣдъ желѣ-
52 знѫ-тѫ пещь. Нека сѫ прочее очи-тѣ ти
отворени къмъ моленіе-то на рабъ-тъ ти
и къмъ моленіе-то на людіе-тѣ ти Израи-
ля, за да гы послушвашь за каквото тя
53 призоватъ: Защото ты гы отлѫчи отъ
всичкы-тѣ народы на землѭ-тѫ, за *да сѫ*
наслѣдіе твое, както говори ты чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ на Моисея рабъ-тъ си, когато
изведе отцы-тѣ ни изъ Египетъ, Господи
ди Іеова.
54 И като свърши Соломонъ да прави
всичкѫ-тѫ тази молитвѫ и това моленіе
къмъ Господа, станѫ отъ прѣдъ ол-
тарь-тъ Господень, дѣто бѣ колѣничилъ
съ рѫцѣ прострѣны къмъ небе-то.
55 И застанѫ, та благослови всичко-то
събраніе на Израиля съ голѣмъ гласъ, и
56 рече: Благословенъ Господь, който даде
упокоеніе на людіе-тѣ си Израиля, по
всичко колкото ся обѣща: не паднѫ ни-
то едно отъ всичкы-тѣ добры слова,
които говорѝ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Моисея
57 рабъ-тъ си. Дано бѫде Господь Богъ
нашъ съ насъ, както бѣ съ отцы-тѣ ни,
да ны не остави, нито да ны отхвърли!
58 Да прѣклони сърдца-та ни къмъ себе си,
щото да ходимъ по всичкы-тѣ му пати-
ща, и да пазимъ заповѣди-тѣ му, и по-
велѣнія-та му, и сѫдбы-тѣ му, които за-
59 повѣда на отцы-тѣ ни! И тѣзи мои ду-
мы, съ които ся помолихъ прѣдъ Госпо-
да, да сѫ деня и нощя близу при Госпо-
да Бога нашего, за да защити право-то
на рабъ-тъ си, и право-то на людіе-тѣ
си Израиля, споредъ нуждѫ-тѫ на вся-
60 кой день: За да познаѭтъ всичкы-тѣ на-
роди на землѭ-тѫ, че Іеова той е Богъ,
61 нѣма другъ. Нека прочее бѫде сърдце-
то ви съвършенно къмъ Господа Бога
нашего, за да ходите въ повелѣнія-та му,
и да съхранявате заповѣди-тѣ му както
въ този день.
62 И царь-тъ, и всичкый Израиль съ не-
го, принесохѫ жъртвы прѣдъ Господа.
63 И пожъртвува Соломонъ примирителны
жъртвы, които принесе Господу, двадесеть
и двѣ тысящы говеда, и сто и два-
десеть тысящы овцы. Така обновихѫ
домъ-тъ Господень царь-тъ и всичкы-тѣ
64 Израилеви синове. Въ истый-тъ день о-
святи царь-тъ срѣдѫ-тѫ на дворъ-тъ,
който е къмъ лице-то на домъ-тъ Госпо-
день; защото тамъ принесе всесъжже-
ніе-то, и хлѣбно-то приношеніе, и тлъ-
стинѫ-тѫ на примирителны-тѣ прино-
шенія: понеже мѣдный олтарь, който бѣ
прѣдъ Господа, бѣ малъкъ, за да вмѣсти
всесъжженіе-то, и хлѣбно-то приноше-
ніе, и тлъстинѫ-тѫ на примирителны-тѣ
приношенія.
65 И въ онова врѣме направи Соломонъ
праздникъ-тъ, и всичкый Израиль съ не-
го, съборъ голѣмъ, отъ входъ-тъ Емаоъ,
дори до Египетскый-тъ потокъ, прѣдъ
Господа Бога нашего, седмь дни, и седмь
66 дни, четыринадесеть дни. Въ осмый-тъ
день отпустнѫ людіе-тѣ: и благословихѫ
царь-тъ, и отидохѫ си въ шатры-тѣ си
съ радостно и весело сърдце, за всичко-
то добро което Господь направи на Дави-
да рабъ-тъ си, и на Израиля людіе-тѣ си.

ГЛАВА 9.

1 И като свърши Соломонъ да гради
домъ-тъ Господень, и царскый-тъ домъ,
и всичко което желаеше Соломонъ да

2 направи, Яви ся Господь Соломону вто-
рый пать, както му ся яви въ Гаваонъ.
3 И рече му Господь: Чухъ молитва-
тѫ ти и моленіе-то ти, съ което ся по-
моли ты прѣдъ мене. Освятихъ този
домъ, който ты съгради, за да турѭ
тамъ име-то си въ вѣкъ; и ще бѫдѫтъ
очи-тѣ ми и сьрдце-то ми тамъ за всегда.
4 И ты ако ходишь прѣдъ мене, както хо-
ди Давидъ отецъ ти, съ цѣло сьрдце, и
съ правотѫ, щото да правишь по всич-
ко което ти заповѣдахъ, да съхранявашь
5 повелѣнія-та ми и сѫдбы-тѣ ми; Тогазь
ще утвьрдѭ прѣстолъ-тъ на царство-то
ти надъ Израиля въ вѣкъ, както ся о-
бѣщахъ на Давида отца ти, и рѣкохъ:
Нѣма да ти оскудѣе мѫжъ отъ вврху
6 прѣстолъ-тъ Израилевъ. Ако нѣкога ся
уклоните отъ мене, вы или чада-та ви,
и не упазите заповѣди-тѣ ми, повелѣ-
нія-та ми които положихъ прѣдъ васъ,
но отидете та послужите на другы бо-
7 гове, и имъ ся поклоните, Тогазь ще
искоренѭ Израиля отъ лице-то на зе-
мѭ-тѫ коѭто имъ дадохъ: и този домъ,
който освятихъ за име-то си, ще от-
хвьрлѭ отъ лице-то си: и Израиль ще
бѫде въ притчѫ и въ поруганіе, между
8 всичкы-тѣ народы. А за този домъ,
който станѫ толкозь высокъ, всякой
който минува по край него ще остане
зачуденъ и ще подсвирнува: и ще го-
ворятъ: Защо Господь направи така
9 на тазь земѭ, и на този домъ? И ще
отговарятъ: Понеже оставихѫ Господа
Бога своего, който изведе отцы-тѣ имъ
изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, та ся прилѣ-
пихѫ при другы богове, и имъ ся по-
клонихѫ и имъ послужихѫ, за това Гос-
подь наведе на тѣхъ всичко това зло.
10 И въ свършекъ-тъ на двадесеть-тѣ го-
дины, въ които Соломонъ съгради два-та
дома, домъ-тъ Господенъ, и царскый-тъ
11 домъ, (А Хирамъ Тирскый-тъ царь бѣ
помогналъ Соломону съ кедровы дьрва,
и съ елховы дьрва, и съсъ злато, спо-
редъ всичко-то му желаніе,) тогазь царь
Соломонъ даде на Хирама двадесеть гра-
12 да въ Галилейскѫ-тѫ земѭ. И излѣзе
Хирамъ отъ Тиръ за да види градове-тѣ,
които му даде Соломонъ: и не му ся
13 видѣхѫ угодни. И рече: Що сѫ тѣзи
градове които ми си далъ, брате? И
нарече гы земѭ Хавулъ дори до този
14 день: И проводи Хирамъ на царя сто и
двадесеть таланта злато.
15 А тая е причина-та на дань-тѫ, коѭ-
то тури царь Соломонъ; за да съгради
домъ-тъ Господень, и домъ-тъ си, и Мил-
ло, и стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, и Асоръ,
16 и Магеддонъ, и Гезеръ. *Защото* Фара-
онъ Египетскый царь бѣ възлѣзълъ и о-
бладалъ Гезеръ, и изгорилъ го бѣ съ
огнь, и убилъ бѣ Хананцы-тѣ които
живѣехѫ въ градъ-тъ, и далъ го бѣ даръ
на дъщерѭ си, Соломоновѫ-тѫ женѫ.
17 И съгради Соломонъ Гезеръ, и долный-тъ
18 Веѳоронъ, И Ваалаѳъ, и Ѳадморъ въ
19 пустынѭ-тѫ на земѭ-тѫ, И всичкы-тѣ
градове на житницы-тѣ които имаше
Соломонъ, и градове-тѣ на колесни-
цы-тѣ, и градове-тѣ на конницы-тѣ, и
все що пожела Соломонъ да съгради въ
Іерусалимъ, и въ Ливанъ, и въ всичкѫ-тѫ
20 земѭ на царство-то си. *И* всичкы-тѣ лю-
діе които останѫхѫ отъ Аморрейцы-тѣ,
Хеттейцы-тѣ, Ферезейцы-тѣ, Евейцы-тѣ,
и Іевусейцы-тѣ, които не бѣхѫ отъ Из-
21 раилевы-тѣ сынове, Чада-та на онѣзи
които останѫхѫ въ земѭ-тѫ, *и* които И-
зраилеви-тѣ сынове не могохѫ да истрѣ-
бятъ, тѣхъ Соломонъ направи рабы под-
22 данны дори до този день. А отъ Изра-
илевы-тѣ сынове Соломонъ не направи
никого рабъ; защото бѣхѫ мѫжіе рат-
ници, и негови слугы, и негови князо-
ве, и негови чиноначалници, и началл-
ници на колесницы-тѣ му и на конни-
23 цы-тѣ му. А началници-тѣ на тѣзи кои-
то настоявахѫ надъ дѣла-та на Соломо-
на, бѣхѫ петстотинъ и петдесеть, и на-
чалствувахѫ надъ людіе-тѣ които рабо-
тѣхѫ въ дѣла-та.
24 А дъщеря-та на Фараона възлѣзе отъ
Давидовъ-тъ градъ въ домъ-тъ си, който
съгради *Соломонъ* за неѭ: тогазь той
съгради Милло.
25 И принесе Соломонъ три пѫти въ годи-

нѫ-тѫ всесъжженія и примирителны приношенія на олтарь-тъ който съгради Господу, и кадѣше върху онзи *олтарь* който бѣ прѣдъ Господа: така свърши домъ-тъ.
26 И направи царь Соломонъ кораби въ Есіонъ-гаверъ, който е при Елоѳъ, на устіе-то на Червено-то море, въ землѭ-тѫ
27 Едомъ. И прати Хирамъ въ кораби-тѣ отъ рабы-тѣ си искусни по море-то ко-
28 рабницы, съсъ Соломоновы-тѣ рабы. И отидохѫ въ Офиръ, та зѣхѫ отъ тамъ четыристотинъ и двадесеть таланта злато, и донесохѫ *го* на царь Соломона.

ГЛАВА 10.

1 И като чу *Савска-та царица слухъ-тъ Соломоновъ, за имe-то Господне, дойде
2 за да го искуси съ гатанкы. И дойде въ Іерусалимъ съ едно твърдѣ голѣмо множество, съ камилы натоварены съ ароматы, и съ твърдѣ много злато, и съ многоцѣнны каменіе: и като дойде при Соломона, говори съ него за всичко що
3 имаше на сърдце-то си. И истълкува ѝ Соломонъ всичкы-тѣ ѝ въпросы: не быде нищо скрыто отъ царя което да не ѝ
4 истълкува. И като видѣ Савска-та царица всичкѫ-тѫ Соломоновѫ мѫдрость,
5 и домъ-тъ който съгради, И ястія-та на трѣпезѫ-тѫ му, и сѣданіе-то на рабы-тѣ му, и стояніе-то на служители-тѣ му, и облѣкло-то имъ, и виночерпци-тѣ му, и възлѣзваніе-то съ което възлѣзваше въ домъ-тъ Господень, не останѫ духъ въ
6 неѭ: И рече на царя: Истинны сѫ думы-тѣ които чухъ въ землѭ-тѫ си, за твое-то състояніе и за мѫдрость-тѫ ти.
7 Но не вѣрувахъ на тѣзи думы, додѣ дойдохъ, и очи-тѣ ми видѣхѫ: и ето, нито половина-та не бѣше ми извѣстено: мѫдрость-та ти и благоденствіе-то ти
8 надминуватъ слухъ-тъ който чухъ: Блажени мѫжіе-тѣ ти, блажени раби-тѣ ти, тѣзи които стоятъ всякога прѣдъ
9 тебе, та слушатъ мѫдрость-тѫ ти. Нека бѫде благословенъ Господь Богъ твой, който благоволи за тебе да тя тури на Израилевъ-тъ прѣстолъ. Понеже Господь възлюби въ вѣкъ Израиля, заради това тя постави царь, за да правишь сѫдъ и
10 правдѫ. И даде на царя сто и двадесеть таланта злато, и твърдѣ много ароматы, и многоцѣнны каменіе: не дойде вече толко изобиліе отъ ароматы, колкото онѣзи които Савска-та царица даде на царь Соломона.
11 Още и кораби-тѣ на Хирама, които донесохѫ злато отъ Офиръ, донесохѫ отъ Офиръ и голѣмо множество алмуго-
12 вы дърва, и многоцѣнны каменіе. И направи царь-тъ отъ алмуговы-тѣ дърва перила въ домъ-тъ Господень, и въ царскый-тъ домъ, и китары и псалтири за пѣвцы-тѣ: таквызь алмуговы дърва не бѣхѫ дохождали нито бѣхѫ ся явявали
13 до този день. И даде царь Соломонъ на Савскѫ-тѫ царицѫ всичко що желаеше, каквото поиска, освѣнь онова което ѝ даде отъ волѭ-тѫ си царь Соломонъ. И върнѫ ся та си отиде въ своѭ-тѫ си землѭ, тя и раби-тѣ ѝ.
14 А тежина-та на злато-то, което дохождаше на Соломона всякѫ годинѫ, бѣше шестстотинъ и шестдесеть и шесть та-
15 ланта злато, Освѣнь онова което *събираше* отъ купцы-тѣ, и отъ товары-тѣ на търговцы-тѣ, и отъ всичкы-тѣ Арабскы царіе, и отъ войводы-тѣ на землѭ-тѫ.
16 И направи царь Соломонъ двѣстѣ щита отъ ковано злато: шестстотинъ *сикли* злато ся иждивяваше за всякой щитъ;
17 И триста щитчета отъ ковано злато: три литры злато ся иждивявахѫ за всяко щитче: и тури гы царь-тъ въ домъ-тъ на Ливанскѫ-тѫ дѫбравѫ.
18 Направи още царь-тъ великъ слоновенъ прѣстолъ, и позлати го съ чисто
19 злато. И прѣстолъ-тъ имаше шесть стѫпала, и връхъ-тъ на прѣстолъ-тъ бѣше крѫглъ отзадѣ, и мышцы отъ тукъ и отъ тукъ на сѣдалище-то, и два льва стоехѫ
20 отъ страны-тѣ на мышцы-тѣ. А върху шесть-тѣ стѫпала, тамъ стоехѫ дванадесеть льва отъ тукъ и отъ тукъ: таквозь
21 не ся е направило въ никое царство. И

* *Евр.* Шевска.

всичкы-тѣ съсѫди за питіе на царь Со-
ломона бѣхѫ златни, и всичкы-тѣ съсѫ-
ди въ домъ-тъ на Ливанскѫ-тѫ дѫбравѫ
отъ чисто злато: ни единъ отъ сребро:
сребро-то ся вмѣняваше за нищо въ дни-
22 тѣ на Соломона. Защото имаше царь-тъ
на море-то Өарсійскы кораби съ кора-
би-тѣ на Хирама: еднъждь въ три годи-
ны дохождахѫ кораби-тѣ отъ Өарсисъ,
та доносяхѫ злато и сребро, слоновы
зѫбы, и обезяны, и пауны.
23 И възвеличи ся царь Соломонъ повече
отъ всичкы-тѣ земны царіе съ богатство
24 и прѣмѫдрость. И всичка-та земя търсѣ-
ше Соломоново-то лице, за да чуѭтъ мѫ-
дрость-тѫ му, коѭто Богъ даде въ сърд-
25 це-то му. И доносяхѫ всякой отъ тѣхъ
даръ-тъ си, сребърны съсѫды, и златны
съсѫды, и облѣкла, и орѫжія, и арома-
ты, коніе и мьскы, всякѫ годинѫ.
26 И събра Соломонъ колесницы и кон-
ницы: и имаше тысящѫ и четыристотинъ
колесницы, и дванадесеть тысящы конни-
цы, конто тури въ градове-тѣ на коле-
сницы-тѣ, и при царя въ Іерусалимъ.
27 И направи царь-тъ въ Іерусалимъ сре-
бро-то като каменіе, и кедры-тѣ на-
прави като черницы-тѣ въ поле-то, по
28 множество-то. И за Соломона докарвахѫ
коніе изъ Египетъ: и корванъ отъ цар-
скы търговцы земахѫ съ *опрѣдѣленѫ* цѣ-
29 нѫ стада *коніе*. А всяка колесница въс-
хождаше и исхождаше изъ Египетъ за
шестстотинъ сребърны *сикли*, и всякой
конь за сто и петдесеть: и така за всич-
кы-тѣ Хеттейскы царіе, и за Сирійскы-
тѣ царіе, докарваніе-то ставаше чрѣзъ
тѣхнѫ рѫкѫ.

ГЛАВА 11.

1 А възлюби царь Соломонъ освѣнъ Фа-
раоновѫ-тѫ дъщерѭ, много чужды же-
ны, Моавкы, Аммонкы, Едомкы, Сидон-
2 кы, Хеттейкы: Отъ народы-тѣ *за* конто
Господь рече на Израилевы-тѣ синове:
Не влазяйте при тѣхъ, нито тѣ да вла-
зятъ при васъ, за да не прѣклонятъ
сърдца-та ви слѣдъ богове-тѣ си. При
тѣхъ Соломонъ ся прилѣпи съ раченіе.
3 И имаше седмстотинъ жены княгыни, и
триста наложницы: и жены-тѣ му обър-
4 нѫхѫ сърдце-то му; Защото когато о-
старѣ Соломонъ, жены-тѣ му обърнѫхѫ
сърдце-то му слѣдъ другы богове: и
сърдце-то му не бѣше съвършенно съ
Господа неговъ-тъ Богъ, както сърдце-
5 то на отца му Давида. И ходи Соломонъ
слѣдъ Астартѫ, богынѭ-тѫ на Сидонцы-
тѣ, и слѣдъ *Мелхома, мързость-тѫ на Ам-
6 монцы-тѣ. И стори Соломонъ зло прѣдъ
Господа, и не ходи съвършенно вслѣдъ
7 Господа, както Давидъ отецъ му. Тогазь
съгради Соломонъ высоко мѣсто на Ха-
моса, мързость-тѫ на Моава, въ горѫ-тѫ
която е срещѫ Іерусалимъ, и на Моло-
ха, мързость-тѫ на Аммоновы-тѣ сыно-
8 ве. И така направи за всичкы-тѣ си чу-
жды жены, конто кадѣхѫ и жъртвувахѫ
на богове-тѣ си.
9 И разгнѣви ся Господь на Соломона,
понеже сърдце-то му ся отвърнѫ отъ
Господа Бога Израилева, който му ся
10 яви два пѫти, Та му заповѣда за това
нѣщо, да не отхожда никакъ слѣдъ дру-
гы богове; но той не упази онова, кое-
11 то Господь заповѣда. За това рече Го-
сподь Соломону: Понеже ся намѣри то-
ва въ тебе, и ты не упази завѣтъ-тъ ми
и повелѣнія-та ми, конто ти заповѣдахъ,
непрѣмѣнно ще откѫснѫ царство-то отъ
12 тебе, и ще го дамъ на рабъ-тъ ти. Но
въ твои-тѣ дни не щѫ да направѭ това
заради Давида отца ти: отъ рѫкѫ-тѫ на
13 сына ти ще го откѫснѫ. Не щѫ обаче
да откѫснѫ всичко-то царство: едно
племе ще дамъ на сына ти, заради Да-
вида рабъ-тъ ми, и заради Іерусалимъ,
който избрахъ.
14 И подигнѫ Господь противникъ на
Соломона, Адада Едомецъ-тъ: той бѣ
15 отъ царско сѣме въ Едомъ. Защото, ко-
гато бѣ Давидъ въ Едомъ, и Іоавъ вое-
началникъ-тъ възлѣзе да погребе изби-
ты-тѣ, и порази всяко мѫжко въ Едомъ,
16 (Понеже шесть мѣсецы сѣдѣ тамъ Іоавъ

* Молохъ Ст. 7.

съсъ всичкый-тъ Израиль, додѣ истрѣби
17 всяко мжжко въ Едомъ;)Ададъ побѣгнж,
той, и съ него нѣколко Едомцы отъ ра-
бы-тѣ на отца му, за да отидатъ въ Е-
18 гыпетъ; аАдадъ *бѣ* малко дѣте. И ста-
нахж отъ Мадіамъ, та дойдохж въ Фа-
ранъ: и зѣхж съсъ себе си мжжіе отъ
Фаранъ, та дойдохж въ Египетъ, при
Фараона Египетскый-тъ царь: който му
даде кжщж, и опрѣдѣли му хранж, и да-
19 де му земля. И намѣри Ададъ голѣмж бла-
годать прѣдъ Фараона, щото му даде за
женж сестрж-тж на женж-тж си, сестрж-
20 тж на царицж-тж Тахпенесж. И роди му
сестра-та Тахпенесина сына му Генува-
ѳа, когото Тахпенеса отдои вжтрѣ у Фа-
раоновъ-тъ домъ: и Генуваѳъ бѣ въ
домъ-тъ на Фараона, между Фараоновы-
21 тѣ сынове. И когато чу Ададъ въ Егы-
петъ че заспа Давидъ съ отцы-тѣ си, и
че умрѣ Іоавъ военачалникъ-тъ, рече
Ададъ Фараону: Отпусти мя, да си оти-
22 дж въ моіж-тж земля. И рече му Фараонъ:
Но отъ що си лишенъ при мене, та ис-
кашь да отидешь въ земля-тж си? И от-
говори: Нищо; но отпусти мя, молж.
23 И подигнж Богъ нему *и другъ* против-
никъ, Резона, Еліадаевъ-тъ сынъ, който
бѣ побѣгнжлъ отъ господаря си Ададе-
24 зера, Совскый-тъ царь: И като събра
при себе си мжжіе, станж началникъ на
четж, когато порази Давидъ онѣзи *кои-
то бѣхж отъ Совж:* и отидохж въ Да-
маскъ, та ся населихж тамъ, и царувахж
25 въ Дамаскъ: И той бѣ противникъ на
Израиля прѣзъ всичкы-тѣ дни на Соло-
мона, освѣнь злины-тѣ които *направи*
Ададъ: и досаждаше на Израиля, като
царуваше надъ Сиріж.
26 И Іеровоамъ, Наватовый сынъ, Ефра-
ѳеецъ отъ Саридж, Соломоновъ рабъ, на
когото майка му ся наричаше Серуа, же-
на вдовица, и *той* подигнж ржкж про-
27 тивъ царя. А тази бѣ причина-та, за
коіжто подигнж ржкж противъ царя: Со-
ломонъ съгради Милло, *и* поправяше
развалж-тж на стѣнж-тж на градъ-тъ на
28 Давида отца си: И человѣкъ-тъ Іерово-
амъ бѣ силенъ съ крѣпость: и видѣ Со-
ломонъ момъка че бѣше способенъ за
работж, и постави го настоятель надъ
всичкы-тѣ товары на Іосифовъ-тъ домъ.
29 И въ онова врѣме, когато Іеровоамъ
излѣзе изъ Іерусалимъ, намѣри го на
пжть-тъ пророкъ Ахія Силонецъ-тъ, о-
блѣченъ въ новж дрехж: и двама-та бѣ-
30 хж сами на поле-то. И хванж Ахія новж-
тж дрехж коіжто носяше, и расклса іж
31 на дванадесеть части: И рече на Іеро-
воама: Земи за себе си десеть части:
защото така говори Господь Богъ Изра-
илевъ: Ето, ще отксснж царство-то отъ
Соломоновж-тж ржкж, и ще дамъ на те-
32 бе десеть-тѣ племена: (Ще остане оба-
че нему едно племе, заради рабъ-тъ ми
Давида, и заради Іерусалимъ, градъ-тъ
който избрахъ отъ всичкы-тѣ Израилевы
33 племена:) Защото мя оставихж, та по-
служихж на Астартж богынж-тж на Си-
доицы-тѣ, на Хамоса богъ-тъ на Моав-
цы-тѣ, и на Мелхома богъ-тъ на Аммо-
новы-тѣ сынове: и не ходихж въ пжти-
ща-та ми, за да правятъ право-то прѣдъ
мене, и *да съхранявать* повелѣнія-та ми
и сждбы-тѣ ми, както Давидъ отецъ му.
34 Не ще обаче да земж всичко-то царство
отъ ржкж-тж му, но ще го поставж князь
въ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ му, за-
ради Давида рабъ-тъ ми, когото избрахъ,
защото пазѣше заповѣди-тѣ ми и пове-
35 лѣнія-та ми. Ще земж обаче царство-то
отъ ржкж-тж на сына му, и ще го дамъ
36 на тебе, десеть-тѣ племена. А на сына
му ще дамъ едно племе, за да има Да-
видъ рабъ-тъ ми свѣтилникъ всякога
прѣдъ мене въ Іерусалимъ, въ градъ-тъ
който избрахъ за себе си за да положж
37 име-то си тамъ: А тебе ще земж, и ще
царувашь споредъ всичко което душа-та
ти желае, и ще бждешь царь надъ Изра-
38 иля. И ако послушашь всичко което ти
заповѣдвамъ, и ходишь въ пжтища-та ми,
и правишь което е право прѣдъ мене, и
пазишь повелѣнія-та ми и заповѣди-тѣ
ми, както правѣше Давидъ рабъ-тъ ми,
тогазь ще бждж съ тебе, и ще ти съгра-
джж безопасенъ домъ, както съградихъ
39 на Давида, и ще ти дамъ Израиля. И ще

оскърбіѫ за това Давидово-то сѣме, но
40 не за всегда. Заради това поиска Соло-
монъ да убіе Іеровоама. И станѫ Іеро-
воамъ, та побѣгнѫ въ Египетъ при Си-
сака Египетскый-тъ царь, и останѫ въ
Египетъ додѣ умрѣ Соломонъ.
41 А другы-тѣ отъ Соломоновы-тѣ дѣянія,
и всичко което направи, и мѫдрость-та
му, не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на Со-
42 ломоновы-тѣ дѣянія? А дни-тѣ колкото
царувà Соломонъ въ Іерусалимъ надъ
всичкый Израиль, бѣхѫ четыридесеть
43 годины. И заспа Соломонъ съ отцы-тѣ
си, и погребе ся въ градъ-тъ на отца си
Давида: и възцари ся вмѣсто него Ро-
воамъ сынъ му.

ГЛАВА 12.

1 И отиде Ровоамъ въ Сихемъ; защото
въ Сихемъ идѣше всичкый Израиль за да
го направи царь.
2 А когато чу това Іеровоамъ Навато-
вый сынъ, който бѣше още въ Египетъ,
дѣто бѣ побѣгнѫлъ отъ лице-то на царь
Соломона, останѫ още Іеровоамъ въ Е-
гыпетъ: проводихѫ обаче, та го повыка-
3 хѫ. Тогазь дойде Іеровоамъ и всичко-то
събраніе на Израиля, та говорихѫ Рово-
4 аму, и рекохѫ: Отецъ ти ожесточи я-
ремъ-тъ ни: сега прочее олекчи ты же-
стоко-то работаніе на отца ти, и теж-
кый-тъ му яремъ, който наложи върхъ
5 насъ, и ще ти работимъ. А той имъ рече:
Идѣте си до три дни: послѣ ся върнѣте
при мене. И отидохѫ си людіе-тѣ.
6 И съвѣтува ся царь Ровоамъ съсъ ста-
рѣйшины-тѣ, които прѣдстоявахѫ прѣдъ
отца му Соломона, като бѣ още живъ, и
говорѣше: Какъ мя съвѣтувате вы да от-
7 говорѭ на тѣзи людіе? И говорихѫ му
и рекохѫ: Ако станешь днесь рабъ на
тѣзи людіе, и имъ работишь, и имъ от-
говоришь, и имъ продумашь добры думы,
тогазь ще ти бѫдѫтъ раби за всегда.
8 Но той отхвърли съвѣтъ-тъ на старѣй-
шины-тѣ, що му дадохѫ, та ся съвѣтува
съ млады-тѣ въспитаны-тѣ съ него, и
9 прѣдстоящы-тѣ прѣдъ него. И рече имъ:
Какъ *мя* съвѣтувате вы да отговорѭ на
тѣзи людіе, които ми говорихѫ и реко-
хѫ: Олекчи яремъ-тъ, който отецъ ти на-
10 ложи върхъ насъ? И говорихѫ му мла-
ди-тѣ, въспитани-тѣ съ него, и рекохѫ:
така ще говоришь на тѣзи людіе, които
ти говорихѫ и рекохѫ: Отецъ ти напра-
ви тежъкъ яремъ-тъ ни, но ты *го* олекчи
намъ: така ще имъ речешь: Малкый-тъ
ми прьстъ ще бѫде по-дебелъ отъ чрѣ-
11 сла-та на отца ми. Сега прочее, отецъ
ми натовари на васъ тежъкъ яремъ, а
азъ ще направѭ по тежъкъ яремъ-тъ ви:
отецъ ми вы наказа съ бичеве, а азъ ще
вы накажѫ съсъ скорпіи.
12 И дойде Іеровоамъ и всичкы-тѣ людіе
при Ровоама въ третій-тъ день както бѣ
говорилъ царь-тъ, и рекълъ: Върнѣте ся
13 при мене въ третій-тъ день. И отговори
царь-тъ на людіе-тѣ жестоко, и остави
съвѣтъ-тъ на старѣйшины-тѣ, който му
14 дадохѫ: И говори имъ споредъ съвѣтъ-тъ
на млады-тѣ и рече: Отецъ ми напра-
ви тежъкъ яремъ-тъ ви; но азъ ще при-
ложѫ на яремъ-тъ ви: отецъ ми вы на-
каза съ бичеве; но азъ ще вы накажѫ
съсъ скорпіи.
15 И не послуша царь-тъ людіе-тѣ; за-
щото това нѣщо быде отъ Господа, за
да испълни слово-то си, което Господь
говори чрѣзъ Ахіѭ Силонецъ-тъ на Іеро-
16 воама Наватовъ-тъ сынъ. И като видѣ
всичкый Израиль че царь-тъ не гы по-
слуша, отговорихѫ людіе-тѣ на царя и
рекохѫ: Какъвъ дѣлъ имамы ный въ Да-
вида? никакво наслѣдіе *нѣмамы* въ Іес-
сеевъ-тъ сынъ: въ шатры-тѣ си, Изра-
илю: промысли сега, Давиде, за домъ-тъ
си. И отиде Израиль въ шатры-тѣ си.
17 А за Израилевы-тѣ сынове които жи-
вѣехѫ въ Іудины-тѣ градове, Ровоамъ
царуваше надъ тѣхъ.
18 И проводи царь Ровоамъ Адорама,
който бѣ надъ дань-тѫ: и бихѫ го съ ка-
меніе всичкый Израиль, и умрѣ. Заради
това прибърза царь Ровоамъ да възлѣзе
на колесницѫ-тѫ, за да побѣгне въ Іе-
19 русалимъ. Така отстѫпи Израиль отъ
Давидовъ-тъ домъ дори до този день.

20 И когато чу всичкый Израиль че Іеро-
воамъ ся върнѫ, пратихѫ та го повыка-
хѫ въ събраніе-то, и направихѫ го царь
надъ всичкый Израиль: освѣнь Іуди-
но-то племе другъ не послѣдува Дави-
довъ-тъ домъ.
21 И като дойде Ровоамъ въ Іерусалимъ,
събра всичкый Іудинъ домъ, и Веніами-
ново-то племе, сто и осмдесеть тысящи
избранны ратници, за да направятъ брань
противъ Израилевъ-тъ домъ, за да въз-
върнатъ царство-то подъ Ровоама сынъ-тъ
22 Соломоновъ. Но слово Божіе быде къмъ
23 Семаія человѣка Божія, и рече: Гово-
рѝ на Ровоама Соломоновъ-тъ сынъ,
царя Іудинъ, и на всичкый Іудинъ и Ве-
ніаминовъ домъ, и на остатъкъ-тъ на
24 людіе-тѣ и кажи: Така говори Господь:
Не възлѣзвайте, нито правѣте брань
противъ братія-та си Израилевы-тѣ сы-
нове: върнѣте ся всякой въ домъ-тъ си;
защото отъ мене станѫ това нѣщо. И
послушахѫ слово-то Господне, та ся
върнахѫ да си идатъ, споредъ слово-то
Господне.
25 Тогазь съгради Іеровоамъ Сихемъ на
горѫ-тѫ Ефремъ, и насели ся въ него:
послѣ излѣзе отъ тамъ, та съгради Фа-
26 нуилъ. И рече Іеровоамъ въ сърдце-то
си: Сега ще ся върне царство-то въ Да-
27 видовъ-тъ домъ: Ако тѣзи людіе възлѣ-
затъ да приносятъ жъртвы въ домъ-тъ
Господенъ въ Іерусалимъ, тогазь сърд-
це-то на тѣзи людіе ще ся обърне къмъ
господаря имъ Ровоама, Іудинъ-тъ царь,
а мене ще убіятъ, и ще ся обърнатъ
28 къмъ Ровоама Іудинъ-тъ царь. И съвѣту-
ва ся царь-тъ, и направи двѣ златны
телета, и рече имъ: Стига ви да въс-
хождате въ Іерусалимъ: ето, богове-тѣ
ти, Израилю, които тя изведохѫ изъ Е-
29 гипетскѫ-тѫ земѭ. И тури единъ-тъ *и-
долъ* въ Веѳиль, а другый-тъ тури въ
30 Данъ. И това нѣщо станѫ грѣхъ; защо-
то отивахѫ людіе-тѣ дори до Данъ, *за
31 да ся кланятъ* прѣдъ единный-тъ. И на-
прави домове на высокы-тѣ мѣста, и на-
прави священницы отъ най долны-тѣ лю-
діе, които не бѣхѫ отъ Левіины-тѣ сы-
32 нове. И направи Іеровоамъ праздникъ въ
осмый-тъ мѣсецъ, въ петнадесетый-тъ
день на мѣсецъ-тъ, както праздникъ-тъ
който става въ Іудѫ, и приносяше жър-
твѫ на олтарь-тъ. Така направи въ Ве-
ѳиль, и жъртвуваше на телета-та които
направи: и настани въ Веѳиль священ-
ницы-тѣ на высокы-тѣ мѣста които на-
33 прави. И приносяше жъртвѫ на олтарь-тъ
който направи въ Веѳиль, въ петнадесе-
тый-тъ день на осмый-тъ мѣсецъ, въ
мѣсецъ-тъ който измысли отъ сърдце-то
си: и направи праздникъ на Израилевы-тѣ
сынове, и принесе жъртвѫ на олтарь-тъ
и кадѣше.

ГЛАВА 13.

1 И ето, дойде человѣкъ Божій отъ Іу-
дѫ въ Веѳиль съсъ слово Господне: а
Іеровоамъ стоеше на олтарь-тъ, за да
2 покади. И извыка къмъ олтарь-тъ съсъ
слово Господне, и рече: Олтарю, олта-
рю, така говори Господь: Ето, сынъ ще
ся роди на Давидовъ-тъ домъ, Іосія и-
ме-то му, и ще заколе върхъ тебе свя-
щенницы-тѣ на высокы-тѣ мѣста, които
кадятъ върхъ тебе, и человѣчески кости
3 ще ся изгорятъ върхъ тебе. И даде зна-
меніе въ истый-тъ день, и рече: Това
е знаменіе-то, което говори Господь:
ето, олтарь-тъ ще ся разсѣдне, и пе-
пелъ-тъ който е на него ще ся разсыпе.
4 И когато чу царь Іеровоамъ слово-то
на Божій-тъ человѣкъ, което извыка
къмъ олтарь-тъ въ Веѳиль, простре рѫ-
кѫ-тѫ си отъ олтарь-тъ, и рече: Хванѣ-
те го. И изсъхнѫ рѫка-та му, която
простре върхъ него, щото не можѐ да
5 ѭ повърне къмъ себе си. И разсѣднѫ ся
олтарь-тъ, и разсыпа ся пепелъ-тъ отъ
олтарь-тъ, споредъ знаменіе-то което
даде человѣкъ-тъ Божій чрѣзъ слово-то
6 Господне. И отговори царь-тъ и рече
на Божій-тъ человѣкъ: Помоли ся, мо-
лѭ, на Господа Бога твоего, и направи
моленіе за мене, за да ся повърне рѫ-
ка-та ми къмъ мене. И помоли ся чело-
вѣкъ-тъ Божій Господу, и повърнѫ ся

ржка-та на царя къмъ него, и стана
7 както понапрѣдъ. И рече царь-тъ на
Божій-тъ человѣкъ: Влѣзь съ мене у
дома, и обѣдувай, и ще ти дамъ даръ.
8 Но человѣкъ-тъ Божій рече на царя:
Ако ще ми дадешь половина-тж отъ
домъ-тъ си, не щж да влѣзж съ тебе;
нито ще ямъ хлѣбъ, нито ще пія водж,
9 на това мѣсто. Защото така ми е запо-
повѣдано чрѣзъ слово-то Господне, кое-
то ми каза: Не яждь хлѣбъ, и не пій
водж, и не ся врыщай прѣзъ пжть-тъ
10 прѣзъ който си дошелъ. И трьгнж си по
другъ пжть, и не ся върнж прѣзъ пжть-
тъ по който дойде въ Веѳиль.
11 И живѣеше въ Веѳиль единъ старъ
пророкъ: и дойдохж синове-тѣ му, та
му приказахж всичкы-тѣ дѣла, които
направи человѣкъ-тъ Божій *прѣзъ* онзи
день въ Веѳиль: приказахж още на отца
12 си и слова-та, които говорѝ на царя. И
рече имъ отецъ имъ: Прѣзъ кой пжть
трьгнж? А синове-тѣ му бѣхж видѣли
прѣзъ кой пжть трьгнж человѣкъ-тъ Бо-
13 жій, който бѣше дошелъ отъ Іудж. И
рече на синове-тѣ си: Приготвѣте ми
оселъ-тъ. И приготвихж му оселъ-тъ: и
14 сѣднж на него, Та отиде слѣдъ Божій-тъ
человѣкъ, и намѣри го че сѣди подъ
единъ теревинѳъ: и рече му: Ты ли си
человѣкъ-тъ Божій, който си дошелъ
15 отъ Іудж? И той рече: Азъ. И рече му:
Дойди съ мене въ кжщж-тж *ми*, та яждь
16 хлѣбъ. А той рече: Не могж да ся вър-
нж съ тебе, нито да дойдж съ тебе, ни-
то ще ямъ хлѣбъ, нито ще пія водж съ
17 тебе, на това мѣсто; Защото ми ся го-
ворѝ чрѣзъ слово-то Господне: Да не
ядешь хлѣбъ, нито да піешь водж тамъ,
нито да ся върнешь та да отидешь прѣзъ
18 пжть-тъ прѣзъ който си дошелъ. И рече
му: И азъ сьмь пророкъ, както ты: и
ангелъ ми говорѝ чрѣзъ слово Господне,
и рече: Върни го съ тебе въ кжщж-тж
си, за да яде хлѣбъ и да піе водж. Сльга
19 го. И върнж ся съ него, та яде хлѣбъ
въ кжщж-тж му, и пи водж.
20 И като сѣдѣше на трьпезж-тж, быде
слово Господне къмъ пророка който бѣ-
21 ше го върналъ: Та извыка къмъ Бо-
жій-тъ человѣкъ що бѣ дошелъ отъ Іу-
дж, и рече: Така говори Господь: По-
неже не послуша ты гласъ-тъ Госпо-
день, и не упази заповѣдь-тж, която ти
22 заповѣда Господь Богъ твой, Но ся вър-
нж, та яде хлѣбъ и пи водж, на мѣсто-то
за което ти рече: Да не ядешь хлѣбъ,
нито да піешь водж: тѣло-то ти нѣма да
влѣзе въ гробъ-тъ на отцы-тѣ ти.
23 И като яде хлѣбъ, и като пи, осѣдла
онзи оселъ-тъ на пророка когото вър-
24 нж, И отиде си: но намѣри го львъ на
пжть-тъ, и го умьртви: и тѣло-то му бѣ
прострѣно на пжть-тъ: а оселъ-тъ сто-
еше при него, и львъ-тъ стоеше при
25 тѣло-то. И ето, мжжіе които минувахж,
видѣхж тѣло-то прострѣно на пжть-тъ,
и львъ-тъ че стои при тѣло-то: и дой-
дохж та извѣстихж *това* въ градъ-тъ,
26 дѣто живѣеше старый-тъ пророкъ. И
когато чу онзи пророкъ, който го върнж
отъ пжть-тъ, рече: Тойзи е человѣкъ-тъ
Божій, който не послуша гласъ-тъ Го-
сподень: за това го прѣдаде Господь на
львъ-тъ, та го раскжса и го умьртви,
споредъ слово-то Господне, което му
27 говорі. И говори на синове-тѣ си, и
28 рече: Осѣдлайте за мене оселъ-тъ. И
осѣдлахж. И отиде та намѣри тѣло-то му
прострѣно на пжть-тъ, и оселъ-тъ и
львъ-тъ че стоехж при тѣло-то: львъ-тъ
не бѣ изѣлъ тѣло-то, нито раскжсалъ
29 оселъ-тъ. И дигнж пророкъ-тъ тѣло-то
на Божій-тъ человѣкъ, та го тури на
оселъ-тъ, и занесе го: и дойде въ
градъ-тъ старый-тъ пророкъ, за да го
30 оплаче и да го погребе. И тури тѣло-то
му въ гробъ-тъ си: и плакахж надъ не-
31 го, *и казвахж:* Горко! брате мой! И
като го погребе, говори на синове-тѣ
си, и рече: Като умрж, погребѣте и
мене въ гробъ-тъ, дѣто е погребенъ че-
ловѣкъ-тъ Божій: турѣте кости-тѣ ми
32 при кости-тѣ му; Защото непрѣмѣнно
ще ся испълни това нѣщо, което извыка
чрѣзъ слово-то Господне противъ ол-
тарь-тъ въ Веѳиль, и противъ всичкы-тѣ
домове на высокы-тѣ мѣста, които сж

33 въ Самарійскы-тѣ градове. Слѣдъ това
Іеровоамъ не ся повърнѫ отъ лошій-тъ
си пѫть, но направи пакъ отъ най дол-
ны-тѣ людіе священницы на высокы-тѣ
мѣста: който искаше посвящаваше го,
и бываше священникъ на высокы-тѣ
34 мѣста. И станѫ това нѣщо грѣхъ на
домъ-тъ Іеровоамовъ, за да *го* истрѣби
и погуби отъ лице-то на земѧ-тѫ.

ГЛАВА 14.

1 Въ онова врѣме разболѣ ся Авія Іеро-
2 воамовъ-тъ сынъ. И рече Іеровоамъ на
женѫ си: Стани, молѭ, и прѣличи ся,
щото да не познаѭтъ че си жена на Іе-
ровоама, и иди въ Сило: ето тамъ е А-
хія пророкъ-тъ, който ми рече че ще
3 царувамъ надъ тѣзи людіе. И земи въ
рѫкѫ-тѫ си десеть хлѣба, и сухари, и
стомнѫ съ медъ, та иди при него, той
ще ти обади какво ще стане на дѣте-то.
4 И направи така Іеровоамова-та жена: и
станѫ та отиде въ Сило, и дойде въ
домъ-тъ на Ахіѭ. А Ахія не можеше
да гледа; защото очи-тѣ му бѣхѫ отѫ-
5 пѣли отъ старость-тѫ му. А Господь бѣ-
ше реклъ на Ахіѭ: Ето, жена-та на Іе-
ровоама иде да иска отъ тебе слово за
сына си, защото е боленъ: така и така
ще ѝ речешь; защото, когато влѣзе, ще
ся пристори че е друга.
6 И като чу Ахія шумъ-тъ на нозѣ-тѣ ѝ
като влазяше въ врата-та, рече: Влѣзь,
Іеровоамова жено: защо ся преструвашь
че си друга? но азъ сьмь пратенъ при
7 тебе съ жестокы *извѣстія*. Иди, кажи на
Іеровоама: Така говори Господь Богъ
Израилевъ: Понеже азъ тя възвысихъ отъ
срѣдъ людіе-тѣ, и тя поставихъ вождь
8 надъ людіе-тѣ си Израиля, И като раз-
драхъ царство-то отъ Давидовъ-тъ домъ,
дадохъ го на тебе, а ты не быде както
рабъ-тъ ми Давидъ, който съхрани запо-
вѣди-тѣ ми, и който мя послѣдва съсъ
всичко-то си сърдце, да прави само кое-
9 то е право прѣдъ мене; Но ты надминѫ
въ зло-то всичкы които сѫ были прѣди
тебе, защото отиде ты та си направи
другы богове, и лѣяны идолы, за да ми
прогнѣвишь, и да мя отхвърлишь задъ
10 гърбъ-тъ си: Заради това, ето, ще дока-
рамъ зло на Іеровоамовъ-тъ домъ, и ще
истрѣбѭ отъ Іеровоамовы-тѣ всичкю до
кракъ, затвореный-тъ и оставеный-тъ въ
Израиль, и ще пометѫ вслѣдъ Іеровоа-
мовъ-тъ домъ, както помита нѣкой гной-тъ,
11 додѣ не остане. Който Іеровоамовъ умре
въ градъ-тъ, псета-та ще *го* изѣдѫтъ:
и който умре въ поле-то, птицы-тѣ не-
бесны ще *го* изѣдѫтъ; защото Господь
12 говорѝ. Ты прочее стани, та иди въ
домъ-тъ си: като влѣзѫтъ нозѣ-тѣ ти
13 въ градъ-тъ, дѣте-то ще умре. И ще го
оплаче всичкый Израиль, и ще го погре-
бѫтъ; защото само оно отъ Іеровоама
ще дойде въ гробъ, понеже въ него ся
намѣри нѣщо добро прѣдъ Господа Бога
14 Израилева, въ домъ-тъ на Іеровоама. И
ще си въздигне Господь царь надъ И-
зраиля, който ще истрѣби домъ-тъ на Іе-
15 ровоама въ онзи день; но що? и сега. И
ще порази Господь Израиля, като трьсть
която ся клати у водѫ-тѫ, и ще иско-
рени Израиля изъ тѫзи добрѫ земѭ,
коѭто даде на отцы-тѣ имъ, и ще гы
распрьсне оттатакъ рѣкѫ-тѫ; понеже
направихѫ Ашеры-тѣ си, за да прогнѣ-
16 вѫтъ Господа. И ще прѣдаде Израиля за-
ради грѣхове-тѣ на Іеровоама, който
съгрѣши, и който направи Израиля да
съгрѣши.
17 И станѫ Іеровоамова-та жена, та си
отиде, и дойде въ Ѳерсѫ: и като стѫпи
18 на прагъ-тъ на врата-та, умрѣ дѣте-то. И
погребохѫ го: и оплака го всичкый Из-
раиль, споредъ слово-то Господне, кое-
то говори чрѣзъ рабъ-тъ си Ахіѭ про-
рокъ-тъ.
19 А останалы-тѣ отъ дѣянія-та на Іеро-
воама, какъ прави бой, и какъ царувà,
ето, тѣ сѫ писаны въ книгѫ-тѫ на лѣ-
20 товницы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе. И
дни-тѣ въ които царувà Іеровоамъ *бѣхѫ*
двадесеть и двѣ годины: и заспа съ от-
цы-тѣ си, и въцари ся вмѣсто него На-
давъ сынъ му.
21 А Ровоамъ Соломоновый сынъ царувà

надъ Іуда. На четыридесеть и една го-
дина бѣ Ровоамъ когато станѫ царь, и
царува седмнадесеть годины въ Іеруса-
лимъ, въ градъ-тъ който Господь избра
отъ всичкы-тѣ Израилевы племена за да
тури име-то си тамъ. И име-то на май-
22 кѫ му бѣ Наама Аммонка. А Іуда стори
зло прѣдъ Господа, и раздразнихѫ го
въ ревнованіе съ грѣхове-тѣ си, съ които
съгрѣшихѫ повече отъ всичко що напра-
23 вихѫ отци-тѣ имъ. Защото и тѣ си съгра-
дихѫ высокы мѣста, и *направихѫ* ку-
миры и Ашеры на всякой высокъ хълмъ,
24 и подъ всяко зелено дърво. А имаше
още въ земѭ-тѫ мѫжеложци *и* правѣхѫ
споредъ всичкы-тѣ мързости на языч-
ници-тѣ, които Господь изгони отъ лице-
то на Израилевы-тѣ сынове.
25 И въ пето-то лѣто на Ровоамово-то
царуваніе, възлѣзе Сисакъ Египетскый
26 царь противъ Іерусалимъ: Та зѣ съкро-
вища-та на домъ-тъ Господень, и съкро-
вища-та на царскый-тъ домъ; зѣ всичко;
зѣ още всичкы-тѣ златны щитове, които
27 бѣ направилъ Соломонъ. А вмѣсто тѣхъ
направи царь Ровоамъ мѣдны щитове, и
прѣдаде *гы* въ рѫцѣ-тѣ на началницы-тѣ
на тѣлохранители-тѣ, които пазѣхѫ две-
28 ри-тѣ на царскый-тъ домъ. И когато вла-
зяше царь-тъ въ домъ-тъ Господень, дър-
жехѫ гы тѣлохранители-тѣ: послѣ гы за-
носяхѫ пакъ въ жилище-то на тѣлохра-
нители-тѣ.
29 А останѫлы-тѣ отъ дѣянія-та на Ро-
воама, и всичко що направи, не сѫ ли
писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на
30 Іудины-тѣ царіе? А имаше бой между
Ровоама и Іеровоама въ всичкы-тѣ дни.
31 И заспа Ровоамъ съ отцы-тѣ си, и по-
гребе ся съ отцы-тѣ си въ Давидовъ-тъ
градъ. И име-то на майкѫ му бѣ Наама
Аммонка. А въцари ся вмѣсто него Авія
сынъ му.

ГЛАВА 15.

1 И въ осмнадесето-то лѣто на царува-
ніе-то на Іеровоама Наватовъ-тъ сынъ,
2 въцари ся Авія надъ Іудѫ: Три годины
царува въ Іерусалимъ. И име-то на май-
кѫ му бѣ Мааха, дъщеря на Авессалома.
3 И ходи въ всичкы-тѣ грѣхове на отца
си, които стори прѣдъ него: и не бѣ
сърдце-то му съвършенно съ Господа Бо-
га неговъ, както сърдце-то на Давида от-
4 ца му. Но заради Давида даде му Гос-
подь Богъ неговъ свѣтилникъ въ Іеруса-
лимъ, понеже възстави сына му подиръ
5 него, и утвърди Іерусалимъ; Защото Да-
видъ направи което бѣ право прѣдъ Го-
спода, и не ся уклони въ всичкы-тѣ дни
на животъ-тъ си отъ всичко което му
заповѣда, освѣнь дѣло-то на Урія Хет-
6 теецъ-тъ. И имаше бой между Ровоама
и Іеровоама въ всичкы-тѣ дни на жи-
вотъ-тъ му.
7 А останѫлы-тѣ дѣянія на Авіѭ, и всич-
ко що направи, не сѫ ли писаны въ кни-
гѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ ца-
ріе? И имаше бой между Авіѭ и Іеро-
8 воама. И заспа Авія съ отцы-тѣ си, и
погребохѫ го въ Давидовъ-тъ градъ: и
въцари ся вмѣсто него Аса сынъ му.
9 И въцари ся Аса надъ Іудѫ, въ дваде-
сето-то лѣто на Іеровоама царя Израи-
10 левъ. И царувà въ Іерусалимъ четыриде-
сеть и еднѫ годинѫ. А име-то на майкѫ
11 му бѣ Мааха Авессаломова дъщеря. И на-
прави Аса което бѣ право прѣдъ Господа,
12 както Давидъ отецъ му. И отмахнѫ отъ
земѭ-тѫ мѫжеложцы-тѣ, и дигнѫ всичкы-
тѣ идолы които направихѫ отци-тѣ му.
13 А още и майкѫ си Маахѫ, и неѭ отхвър-
ли отъ да е царица, понеже направи и-
долъ на Ашерѫ: и насѣче Аса нейный-тъ
идолъ, та *го* изгори при потокъ-тъ Ке-
14 дронъ. Но высокы-тѣ мѣста не ся отма-
хнѫхѫ: сърдце-то обаче на Асѫ бѣ съ-
вършенно съ Господа въ всичкы-тѣ му
15 дни. И донесе въ домъ-тъ Господень по-
священія-та на отца си, и свои-тѣ си
посвященія, сребро, и злато, и сѫсѫды.
16 И имаше бой между Асѫ и Ваасѫ И-
зраилевъ-тъ царь въ всичкы-тѣ имъ дни.
17 И възлѣзе Вааса Израилевый царь про-
тивъ Іудѫ, та съгради Рамѫ, за да не
оставя никого да излязя, нито да влазя
при Асѫ Іудинъ-тъ царь.

18 Тогазъ зѣ Аса всичко-то сребро и зла-
то което бѣ останало въ съкровища-та
на домъ-тъ Господень, и въ съкровища-та
на царскый-тъ домъ, та гы даде въ ръ-
цѣ-тѣ на рабы-тѣ си; и прати гы царь
Аса при Венадада, сынъ-тъ на Тавримо-
на, сынъ-тъ на Есіона, Сирійскый-тъ
царь, който живѣеше въ Дамаскъ, и ре-
19 че: Уговоръ *има* между мене и тебе, *и*
между отца ми и отца ти: ето, пратихъ
ти даръ сребро и злато: иди, развали
уговоръ-тъ си съ Вааса Израилевъ-тъ
царь, за да ся оттегли отъ мене.
20 И послуша Венададъ царь Аса та пра-
ти началницы-тѣ на силы-тѣ си противъ
градове-тѣ на Израиля, и порази Ііонъ, и
Данъ, и Авелъ-веѳъ-мааха, и всичкый-тъ
Хиннероѳъ, съсъ всичка-та Нефоалимо-
21 ва земя. И като чу Вааса, прѣстана да
гради Рама, и сѣдна въ Ѳерса.
22 Тогазъ свыка царь Аса всичкый Іуда,
безъ никакво исключеніе: та дигнаха ка-
меніе-тѣ на Рама, и дьрва-та му, съ кои-
то Вааса градѣше: и съгради царь Аса
съ тѣхъ Гава Веніаминова, и Масфа.
23 А всичкы-тѣ останалы дѣянія на Аса,
и всичко-то му юначество, и всичко що
створи, и градове-тѣ които съгради, не
са ли писаны въ книга-та на лѣтовни-
цы-тѣ на Іудины-тѣ царіе? А въ врѣме-
то на старость-та си хвана го болесть въ
24 нозѣ-тѣ. И заспа Аса съ отцы-тѣ си, и
погребе ся съ отцы-тѣ си въ градъ-тъ на
Давида отца си: а вмѣсто него въцари
ся Іосафатъ сынъ му.
25 И въцари ся Надавъ Іеровоамовъ-тъ
сынъ надъ Израиля въ второ-то лѣто на
Аса царя на Іуда, и царува надъ Изра-
26 иля двѣ годины. И створи зло прѣдъ Го-
спода, и ходи въ пать-тъ на отца си, и
въ грѣхъ-тъ му, чрѣзъ който направи
Израиля да съгрѣши.
27 И направи съзаклѣтіе противъ него
Вааса Ахіевъ-тъ сынъ, отъ Иссаха-
ровъ-тъ домъ: и порази го Вааса въ
Гиввеѳонъ, който *бѣ* на Филистимцы-тѣ;
защото Надавъ и всичкый Израиль об-
28 садиха Гиввеѳонъ. А Вааса го уби въ
трете-то лѣто на Аса Іудинъ-тъ царь,
29 и въцари ся вмѣсто него. И като ся
въцари, порази всичкый Іеровоамовъ
домъ: не остави на Іеровоама нищо жи-
во, додѣ го не истрѣби, споредъ сло-
во-то Господне, което говори чрѣзъ
30 рабъ-тъ си Ахія Силонецъ-тъ, За грѣ-
хове-тѣ на Іеровоама, които съгрѣши,
и чрѣзъ които направи Израиля да съ-
грѣши, *и* заради прогнѣвеніе-то съ кое-
то прогнѣви Господа Бога Израилева.
31 А останалы-тѣ дѣянія на Надава, и всич-
ко що направи, не са ли писаны въ кни-
га-та на лѣтовницы-тѣ на Израилевы-тѣ
32 царіе? И имаше бой между Аса и Вааса
Израилевъ-тъ царь въ всичкы-тѣ имъ дни.
33 Въ трете-то лѣто на Аса Іудинъ-тъ
царь въцари ся Вааса Ахіевъ-тъ сынъ
надъ всичкый Израиль въ Ѳерса: *и ца-*
34 *рува* двадесеть и четыри годины. И на-
прави зло прѣдъ Господа, и ходи въ
пать-тъ на Іеровоама, и въ грѣхъ-тъ му
чрѣзъ който направи Израиля да съ-
грѣши.

ГЛАВА 16.

1 И дойде слово Господне къмъ Іиуя А-
наніевъ-тъ сынъ противъ Вааса, и ре-
2 че: Понеже, като тя възвысихъ отъ
прьсть-та, и тя поставихъ вождь надъ
людіе-тѣ си Израиля, ты ходи въ пать-тъ
на Іеровоама, и направи людіе-тѣ ми
Израиля да съгрѣшатъ, за да мя прогнѣ-
3 ватъ съ грѣхове-тѣ си, Ето, истрѣбямъ
съвършенно Вааса, и домъ-тъ му: и ще
направя домъ-тъ ти както домъ-тъ на
4 Іеровоама Наватовъ-тъ сынъ. Който Ваа-
совъ умре въ градъ-тъ, псета-та ще *го*
изѣдатъ: и който неговъ умре въ поле-
та-та, небесны-тѣ птицы ще *го* изѣдатъ.
5 А останалы-тѣ дѣянія на Вааса, и
което направи, и юначество-то му, не
са ли писаны въ книга-та на лѣтовни-
6 цы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе? И заспа
Вааса съ отцы-тѣ си, и погребе ся въ
Ѳерса: и въцари ся вмѣсто него Ила
сынъ му.
7 И чрѣзъ Іиуя пророка, Ананіевъ-тъ
сынъ, быде слово Господне противъ Ва-

асѫ, и противъ домъ-тъ му, и поради
всичкы-тѣ злины които направи прѣдъ
Господа, понеже го прогнѣви съ дѣла-та
на рѫцѣ-тѣ си, та станѫ както домъ-тъ
на Іеровоама; още и защото го порази.
8 Въ двадесеть и шесто-то лѣто на Асѫ,
Іудинъ-тъ царь, въцари ся Ила сынъ-тъ
на Ваасѫ надъ Израиля въ Ѳерсѫ, *и ца-*
9 *рува* двѣ годины. И направи съзаклѣ-
тіе противъ него рабъ-тъ му Зимрій, на-
чалникъ-тъ на половинѫ-тѫ на войнскы-
тѣ колесницы, като бѣше въ Ѳерсѫ, та
піеше *и* ся опиваше въ домъ-тъ на Ар-
10 сѫ, домостроитель-тъ *си* въ Ѳерсѫ. И
влѣзе Зимрій, та го порази, и уби го,
въ двадесеть и седмо-то лѣто на Асѫ
Іудинъ-тъ царь, и въцари ся вмѣсто него.
11 И като ся въцари, тутакси щомъ сѣднѫ
на прѣстолъ-тъ му, порази всичкый-тъ
домъ на Ваасѫ: не остави му нищо до
кракъ: нито сродницы неговы, нито
12 пріятели неговы. И истрѣби Зимрій
всичкый-тъ домъ на Ваасѫ, споредъ сло-
во-то Господне, което говорѝ противъ
13 Ваасѫ чрѣзъ Іиуя пророка, За всичкы-тѣ
грѣхове на Ваасѫ, и за грѣхове-тѣ на
сына му Илѫ, които съгрѣшихѫ, и чрѣзъ
които направихѫ Израиля да съгрѣши,
понеже разгнѣвихѫ Господа Бога Изра-
14 илева съсъ суеты-тѣ си. А останѫлы-тѣ
дѣянія на Илѫ, и всичко що направи, не
сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтовни-
цы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе?
15 Въ двадесеть и седмо-то лѣто на Асѫ
Іудинъ-тъ царь, царува Зимрій седмь
дни въ Ѳерсѫ. А людіе-тѣ бѣхѫ ся рас-
положили въ станъ противъ Гиввеѳонъ,
16 който *бѣ* на Филистимцы-тѣ. И като чу-
хѫ людіе-тѣ които бѣхѫ расположили
станъ, че говорѣхѫ: Зимрій направи
съзаклѣтіе, още порази царя, всичкый
Израиль прѣзъ онзи день въ станъ-тъ,
направи царь надъ Израиля Амрія войво-
17 дѫ-тѫ на войнство-то. И възлѣзе Амрій, и
всичкый Израиль съ него, отъ Гиввеѳонъ,
18 та обсадихѫ Ѳерсѫ. И като видѣ Зимрій
че ся облада градъ-тъ, влѣзе въ вѫтрѣш-
ній-тъ царскый домъ, та изгори върхъ
себе си царскый-тъ домъ съ огнь и умрѣ.
19 За грѣхове-тѣ си които съгрѣши, поне-
же стори зло прѣдъ Господа, и ходи въ
пѫть-тъ на Іеровоама, и въ грѣхъ-тъ му,
що стори той като направи Израиля да
20 съгрѣши. А останѫлы-тѣ дѣянія на Зи-
мрія, и съзаклѣтіе-то му което направи,
не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтов-
ницы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе?
21 Тогазь ся раздѣлихѫ Израилеви-тѣ
людіе на двѣ части: половина-та на лю-
діе-тѣ слѣдувахѫ Ѳивнія Гинаѳовъ-тъ
сынъ, за да направятъ него царь: а по-
22 ловина-та слѣдувахѫ Амрія. Но людіе-тѣ
които слѣдувахѫ Амрія, прѣвъзмогохѫ
върхъ людіе-тѣ които слѣдувахѫ Ѳивнія
Гинаѳовъ-тъ сынъ: и умрѣ Ѳивній, и
въцари ся Амрій.
23 Въ тридесеть и първо-то лѣто на Асѫ
Іудинъ-тъ царь, царува Амрій надъ Из-
раиля, дванадесеть годины: шесть го-
24 дины царува въ Ѳерсѫ. И купи Сама-
рійскый-тъ хълмъ отъ Семера за два та-
ланта сребро, и съгради *градъ* на хълмъ-
тъ, и нарече име-то на градъ-тъ, който
съгради, Самарія, споредъ име-то на
25 Семера, господаря на хълмъ-тъ. И стори
Амрій зло прѣдъ Господа, и стори по
зло отъ всичкы-тѣ що бѣхѫ прѣди него:
26 И ходи въ всичкы-тѣ пѫтища на Іеро-
воама, Наватовъ-тъ сынъ, и въ неговъ-тъ
грѣхъ, чрѣзъ който направи Израиля да
съгрѣши, понеже разгнѣвихѫ Господа
27 Бога Израилева, съсъ суеты-тѣ си. А о-
станѫлы-тѣ дѣянія на Амрія които на-
прави, и юначества-та му които извър-
ши, не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на
лѣтовницы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе?
28 И заспа Амрій съ отцы-тѣ си, и погре-
бе ся въ Самарія: и въцари ся вмѣсто
него Ахаавъ сынъ му.
29 А Ахаавъ Амріевъ-тъ сынъ ся въцари
надъ Израиля въ тридесеть и осмо-то
лѣто на Асѫ Іудинъ-тъ царь: и царува
Ахаавъ Амріевъ-тъ сынъ надъ Израиля
30 въ Самарія двадесеть и двѣ годины. И
стори Ахаавъ Амріевъ-тъ сынъ зло прѣдъ
Господа, повече отъ всичкы-тѣ които
31 быдохѫ прѣди него. И като че бѣше
малко това, дѣто да дохи въ грѣхове-тѣ

на Іеровоама Наватовъ-тъ сынъ, зѣ още
за женѫ Іезавель, дъщерѭ-тѫ на Еѳваа-
ла Сидонскый-тъ царь, и отиде та служи
32 на Ваала, и му ся поклони. И възстави
требище на Ваала, вѫтрѣ въ Вааловъ-тъ
33 домъ, който съгради въ Самаріѭ. И на-
прави Ахаавъ Ашерѫ: и отъ всичкы-тѣ
Израилевы царіе, които быдохѫ прѣди
него, Ахаавъ направи повече за да про-
гнѣви Господа Бога Израилева.
34 Въ неговы-тѣ дни Хіилъ Веѳилецъ-тъ
съгради Іерихонъ: тури основанія-та му
съсъ *смърть-тѫ на* Авирона първород-
ный-тъ си, и тури врата-та му съсъ
смърть-тѫ на Сегува по младый-тъ си
сынъ, споредъ слово-то Господне което
говорѝ чрѣзъ Іисуса сынъ-тъ Навіевъ.

ГЛАВА 17.

1 И Илія Ѳесвіецъ-тъ, който бѣ отъ Га-
лаадскы-тѣ жители, рече Ахааву: Живъ
Господь Богъ Израилевъ прѣдъ когото
прѣдстоѭ, нѣма да бѫде прѣзъ тѣзи го-
дины роса, и дъждь, освѣнь чрѣзъ мое-
то слово.
2 И быде слово Господне къмъ него, и
3 рече: Иди отъ тукъ, и обърни ся къмъ
истокъ, и скрый ся при потокъ-тъ Хе-
4 риѳъ, който е срещѫ Іорданъ. И ще пі-
ешь отъ потокъ-тъ: и заповѣдахъ на
5 враны-тѣ, да тя хранятъ тамъ. И отиде,
та направи споредъ слово-то Господне;
защото отиде, та сѣднѫ при потокъ-тъ
6 Хериѳъ, който е срещѫ Іорданъ. И до-
носяхѫ му врани-тѣ хлѣбъ и месо за-
рань, и хлѣбъ и месо вечерь: и піеше
7 отъ потокъ-тъ. А слѣдъ нѣколко дни из-
съхнѫ потокъ-тъ, понеже не станѫ дъждь
по земѭ-тѫ.
8 И быде слово Господне къмъ него, и
9 рече: Стани та иди въ Сарептѫ Сидон-
скѫ, и сѣди тамъ: ето, заповѣдахъ тамъ
10 на еднѫ вдовицѫ женѫ да тя храни. И
станѫ та отиде въ Сарептѫ. И като оти-
де при портѫ-тѫ на градъ-тъ, ето, тамъ
една вдовица жена която събираше дър-
ва, и выкнѫ къмъ неѭ и рече: Донесь
ми, молѭ, малко водѫ въ съсѫдъ да
11 піѭ. И като отиде да донесе, выкнѫ
слѣдъ неѭ, и рече: Донесь ми, молѭ,
12 уломъкъ хлѣбъ въ рѫкѫ-тѫ си. А тя ре-
че: Живъ Господь Богъ твой, нѣмамъ ни
еднѫ питѫ, но само еднѫ шепѫ брашно
въ делвѫ-тѫ, и малко елей въ кърчагъ-тъ;
и ето събирамъ двѣ дръвцета, за да идѫ
и да го направѭ за мене, и за сына ми,
13 та да го изѣдемъ, и да умремъ. А Илія
ѝ рече: Не бой ся: иди, направи както
рече ты; но отъ него направи първо за
мене единъ малъкъ потрѣбникъ, та ми
донесь, и послѣ направи за себе си, и
14 за сына си; Защото така говори Господь
Богъ Израилевъ: Делва-та на брашно-то
не ще да ся испразднп, нито кърчагъ-тъ
на елей-тъ ще оскудѣе, до день-тъ *въ кой-
то* Господь ще даде дъждь по лице-то на
15 земѭ-тѫ. И тя отиде, та направи споредъ
Иліево-то слово: и ядѣше тя и той, и
16 домъ-тъ ѝ, *много* дни: Делва-та на бра-
шно-то не ся испраздни, нито кърчагъ-тъ
на елей-тъ оскудѣ, споредъ слово-то Го-
сподне, което говори чрѣзъ Иліѭ.
17 И слѣдъ това разболѣ ся сынъ-тъ на
женѫ-тѫ, на госпожѫ-тѫ на домъ-тъ: и
болесть-та му бѣ силна много, щото не
18 останѫ дыханіе въ него. И рече на И-
ліѭ: Що имашь съ мене, человѣче Бо-
жій? Да ли си дошелъ при мене да дока-
рашь на память беззаконія-та ми, и да
19 уморишь сына ми? А той ѝ рече: Дай
ми сына си. И зѣ го отъ пазухѫ-тѫ ѝ,
та го изнесе на горницѫ-тѫ, дѣто сѣдѣ-
20 ше, и положи го на одръ-тъ си. И извы-
ка къмъ Господа, и рече: Господи Бо-
же мой! нанеслъ ли си зло и на вдови-
цѫ-тѫ, при която азъ живѣѭ да умо-
21 ришь сына ѝ? И прострѣ ся три пѫти
връхъ дѣте-то, и извыка къмъ Господа,
и рече: Господи Боже мой, нека ся
върне, молѭ ся, душа-та на това дѣте
22 въ него. И послуша Господь Иліинъ-тъ
гласъ, та ся върнѫ душа-та на дѣте-то
23 въ него, и оживѣ. И зѣ Илія дѣте-то, та
го снѣ отъ горницѫ-тѫ въ кѫщѫ-тѫ, и
даде го на майкѫ му. И рече Илія: Виждь,
24 живъ е сынъ ти. И рече жена-та на И-
ліѭ: Сега познавамъ отъ това че си

Божій человѣкъ, и слово-то Господне въ
уста-та ти е истина.

ГЛАВА 18.

1 И слѣдъ много дни быде слово Гос-
подне къмъ Иліѫ въ трете-то лѣто, и
рече: Иди, яви ся Ахааву: и ще дамъ
2 дъждь по лице-то на земѭ-тѫ, И отиде
Илія да ся яви Ахааву. А гладъ-тъ бѣ
тежъкъ въ Самаріѭ.
3 И повыка Ахаавъ Авдіѭ домострои-
тель-тъ. (А Авдія ся боеше много отъ
4 Господа; Защото когато Іезавель истрѣ-
би пророцы-тѣ Господни, Авдія зѣ сто
пророцы, та гы скры, петдесеть въ еднѫ
пещерѫ и петдесеть въ другѫ, и хранѣ-
5 ше гы съ хлѣбъ и водѫ.) И рече Ахаавъ
на Авдіѭ: Обыколи земѭ-тѫ, *и иди* къмъ
всичкы-тѣ водны источницы, и къмъ
всичкы-тѣ потоцы: негли намѣримъ трѣ-
вѫ, за да упазимъ животъ-тъ на коніе-
тѣ и на мьскы-тѣ, и да ся не лишимъ
6 отъ скотове-тѣ. И тъй раздѣлихѫ земѭ-
тѫ по между си, за да ѭ обыколятъ:
Ахаавъ отиде по единъ пѫть особенъ, и
Авдія отиде по другъ пѫть особенъ.
7 И като бѣше Авдія на пѫть-тъ, ето,
Илія го срѣщнѫ: и той го позна и паднѫ
на лице, и рече: Ты ли си, Господине
8 мой Иліе? И той му рече: Азъ; иди,
9 кажи на господаря си: Ето, Илія. А той
рече: Що сьмь съгрѣшилъ, та искашь
да прѣдадешь рабъ-тъ си въ рѫкѫ-тѫ на
10 Ахаава, за да мя убіе? Живъ Господь
Богъ твой, нѣма народъ или царство, дѣ-
то да не е проваждалъ господарь-тъ ми
да тя търси: и когато казвахѫ: Нѣма го,
той заклѣваше царство-то и народъ-тъ,
11 че не сѫ тя намѣрили. А сега ты каз-
вашь: Иди, кажи на господаря си: Ето,
12 Илія: И като ся отдѣлѭ азъ отъ тебе,
Духъ Господенъ ще тя отведе дѣто не
знаѭ: и когато отидѫ та извѣстѭ *това*
Ахааву, и не тя намѣри, ще мя убіе. Но
рабъ-тъ ти ся бои отъ Господа отъ мла-
13 дость-тѫ си. Не извѣсти ли ся на госпо-
даря ми що сторихъ азъ, когато Іезавель
убиваше Господни-тѣ пророцы, какъ
скрыхъ сто мѫжіе отъ Господни-тѣ про-
роцы, петдесеть въ еднѫ пещерѫ, и
петдесеть въ другѫ пещерѫ, и хранихъ
14 гы съ хлѣбъ и водѫ? А сега ты казвашь:
Иди, кажи на господаря си: Ето, Илія;
15 но той ще мя убіе. И рече Илія: Живъ
Господь на силы-тѣ, прѣдъ когото прѣд-
стоѭ че днесь ще ся явѭ нему.
16 И тъй отиде Авдія да посрѣщне Ахаа-
ва, и извѣсти му. И Ахаавъ отиде да по-
17 срѣщне Иліѭ. И като видѣ Ахаавъ И-
ліѭ, рече му Ахаавъ: Ты ли си който
18 смущавашь Израиля? А той рече: Не
смущавамъ азъ Израиля, но ты, и твой-тъ
бащинъ домъ; защото вы оставихте за-
повѣди-тѣ Господни, и отиде ты слѣдъ
19 Ваалимы-тѣ. Сега прочее проводи, и съ-
бери при мене всичкый Израиль на го-
рѫ-тѫ Кармилъ, и пророцы-тѣ Вааловы
четыристотинъ и петдесеть, и четыри-тѣ
стотинъ пророцы на Ашерѫ, които я-
20 дѫтъ на Іезавелинѫ-тѫ трьпезѫ. И про-
води Ахаавъ до всичкы-тѣ Израилевы
сынове, та събра пророцы-тѣ на горѫ-тѫ
Кармилъ.
21 И дойде Илія при всичкы-тѣ людіе, та
рече: До кога ще хромите между двѣ
мѫдрованія? Іеова ако е Богъ слѣдувай-
те го: ако ли е Ваалъ, слѣдувайте него.
А людіе-тѣ не му отговорихѫ ни рѣчь.
22 Тогазь рече Илія на людіе-тѣ: Азъ
самъ останахъ пророкъ Господенъ: а
Ваалови-тѣ пророцы сѫ четыристотинъ
23 и петдесеть мѫжіе. Нека ни дадѫтъ два
юнца: и нека изберѫтъ единый-тъ ю-
нецъ за тѣхъ си, и нека го раздробятъ,
и нека *го* турятъ на дьрва-та, и огнь да
не турятъ: и азъ ще приготвѭ дру-
гый-тъ юнецъ, и ще *го* турѭ на дьрва-
24 та, и огнь нѣма да турѭ. И призовѣте
име-то на богъ-тъ си, и азъ ще призовѫ
име-то на Господа: и онзи Богъ, който
отговори чрѣзъ огнь, той нека е Богъ.
И отговорихѫ всичкы-тѣ людіе та реко-
хѫ: Добро е това слово.
25 И рече Илія на Вааловы-тѣ пророцы:
Изберѣте си единый-тъ юнецъ, та *го* при-
готвѣте вы първо; защото сте много: и
призовѣте име-то на богъ-тъ си, огнь

26 обаче да не турите. И зѣхѫ юнецъ-тъ
който имъ ся даде, та го приготвихѫ, и
призовавахѫ име-то на Ваала отъ у-
тринь-тѫ дори до пладне, и выкахѫ: По-
слушай насъ, Ваале; но нѣмаше гласъ,
и нѣмаше слушаніе: и скачахѫ около
27 олтарь-тъ, който бѣхѫ съзидали. А око-
ло пладне Илія имъ ся присмиваше, и
казуваше: Выкайте съ голѣмъ гласъ: за-
щото богъ е: или ся разговаря, или има
нѣщо работѫ, или е на пѫть, или може
28 бы да спи, и ще ся събуди. И выкахѫ съ
голѣмъ гласъ и рѣжехѫ ся споредъ обы-
чай-тъ си съ ножове и съ копія, додѣ
29 ся излѣ кръвь на тѣхъ. И като прѣминѫ
пладне, и тѣ пророчествувахѫ дори до
часъ-тъ да приношеніе-то, не бѣ гласъ,
и не бѣ слушаніе, и не бѣ вниманіе.
30 Тогазь рече Илія на всичкы-тѣ людіе:
Приближѣте ся при мене. И всичкы-тѣ
людіе ся приближихѫ при него. И напра-
ви олтарь-тъ Господень, който бѣше съ-
31 боренъ. И зѣ Илія дванадесеть каменіе
споредъ число-то на племена-та на сы-
нове-тѣ на Іакова, къмъ когото быде
слово Господне, и рече: Израиль ще
32 бѫде име-то ти: И съзида съ каменіе-тѣ
олтарь въ име-то Господне: и направи
браздѫ около олтарь-тъ която вмѣщава-
33 ше двѣ саты сѣме. И нареди дьрва-та, и
насѣче юнецъ-тъ на кѫсове, та го тури
34 на дьрва-та. И рече: Напълнѣте съ во-
дѫ четыри водоносы, та излѣйте на все-
съжженіе-то и на дьрва-та. И рече: По-
вторѣте: и повторихѫ. И рече: Потре-
35 тѣте: и потретихѫ. И обыкаляше вода-
та около олтарь-тъ: още и бразда-та ся
36 напълни съ водѫ. И въ часъ-тъ на прино-
шеніе-то приближи ся Илія пророкъ-тъ,
и рече: Господи, Боже Авраамовъ, и И-
сааковъ и Израилевъ, нека бѫде извѣстно
днесь, че Ты си Богъ въ Израиля, и азъ
рабъ твой, и че споредъ твое-то слово
37 направихъ всичкы тѣзи дѣла: Послушай
мя Господи, послушай мя, за да позна-
ѭтъ тѣзи людіе че ты, Господи, си Богъ,
и ты си обърнѫлъ сьрдца-та имъ назадъ.
38 Тогазь падна огнь отъ Господа, та поя-
де всесъжженіе-то, и дьрва-та, и каме-
ніе-тѣ и прьсть-та, и облиза водѫ-тѫ
която бѣ въ браздѫ-тѫ.
39 И когато видѣхѫ това всичкы-тѣ лю-
діе, паднахѫ на лице, и рекохѫ: Іеова,
40 той е Богъ: Іеова, той е Богъ. И рече
имъ Илія: Хванѣте Вааловы-тѣ проро-
цы: никой отъ тѣхъ да не избѣгне. И
хванахѫ гы: и изведе гы Илія при по-
токъ-тъ Кисонъ, и искла гы тамъ.
41 И рече Илія на Ахаава: Възлѣзь, яждь
и пій, защото *иде* гласъ на много дъждь.
42 И възлѣзе Ахаавъ да яде и да піе: а И-
лія възлѣзе на вьрхъ Кармилъ, и наведе
ся на земѭ-тѫ та тури лице-то си ме-
43 жду колѣнѣ-тѣ си: И рече на слугѫ-тѫ
си: Възлѣзь сега, погледни къмъ море-
то. И възлѣзе, та погледнѫ, и рече: Нѣ-
ма нищо. А той рече: Иди пакъ, до седмь
44 пѫти. И седмый-тъ пѫть рече: Ето ма-
лъкъ облакъ, колкото человѣческа длань,
възлѣзва отъ море-то. И рече Възлѣзь,
кажи Ахааву: Впрегни *колесницѫ-тѫ си*
45 та слѣзь, за да тя не хване дъждь-тъ. И
между това небе-то ся помрачи отъ о-
блацы и вѣтръ, и станѫ голѣмъ дъждь.
И качи ся Ахаавъ на колесницѫ-тѫ си
46 та отиде въ Іезраель. И рѫка-та Гос-
подня быде вьрху Илія: и стегнѫ чрѣ-
сла-та си, та тичаше прѣдъ Ахаава дори
до входъ-тъ на Іезраель.

ГЛАВА 19.

1 И възвѣсти Ахаавъ на Іезавель всичко
що направи Илія, и какъ изби съ мечь
2 всичкы-тѣ пророцы. И проводи Іезавель
вѣститель на Илія, и рече: Така да на-
правятъ богове-тѣ, и така да притурятъ,
ако утрѣ около този часъ не направѭ
животъ-тъ ти както животъ-тъ на едно-
3 го отъ тѣхъ. И *като видѣ *това Илія*,
станѫ, и отиде заради животъ-тъ си, и
дойде въ Вирсавее Іудинъ, и остави
тамъ слугѫ-тѫ си.
4 А той отиде въ пустынѭ-тѫ единъ
день пѫть, и отиде та сѣднѫ подъ едно
смерчіе: и пожела въ себе си да умре, и

* *Или* убоя ся и

рече: Стига: сега, Господи, земи душа-
тѫ ми, защото не сьмь по добръ отъ от-
5 цы-тѣ си. И лѣгнѫ та заспа подъ едно
смерчіе, и ето, ангелъ ся допрѣ до него,
6 и рече му: Стани, яждь. И погледнѫ, и
ето, при глава-тѫ му потрѣбникъ *печенъ*
въ жарава-тѫ, и кърчагъ съ вода. И яде
7 и пи, и пакъ лѣгнѫ. И върнѫ ся ангелъ
Господенъ пакъ, та ся допрѣ до него, и
рече: Стани, яждь; защото много ти е
8 пѫть-тъ. И станѫ та яде и пи, и съ крѣ-
пость-тѫ на онова ястіе пѫтува четыри-
десеть дни и четырдесеть нощи, дори
до Хоривъ горѫ-тѫ Божіѭ.
9 И влѣзе тамъ въ пещерѫ, и насели ся
тамъ: и ето, *быде* слово Господне къмъ
него, та му рече: Що правишь тукъ, И-
10 ліе? А той рече: Поревнувахъ много за
Господа, Бога на силы-тѣ; защото Изра-
илеви-тѣ сынове оставихѫ завѣтъ-тъ ти,
олтари-тѣ ти съборихѫ, и пророцы-тѣ ти
избихѫ съ мечь: и останахъ азъ самъ,
и искатъ животъ-тъ ми, да го отнематъ.
11 И рече: Излѣзь, та застани на горѫ-тѫ,
прѣдъ Господа. И ето, Господь минува
и вѣтръ голѣмъ и силенъ цѣпѣше горы-
тѣ и стрываше скалы-тѣ прѣдъ Госпо-
да: *а* Господь не бѣ въ вѣтръ-тъ: и по-
диръ вѣтръ-тъ трусъ: Господь не бѣ въ
12 трусъ-тъ: И подиръ трусъ-тъ огнь:
Господь не бѣ въ огнь-тъ: и подиръ
13 огнь-тъ, тихъ и тънъкъ гласъ. И като чу
Илія, покры лице-то си съ кожухъ-тъ си,
та излѣзе, и застанѫ въ входъ-тъ на пе-
щерѫ-тѫ. И ето, гласъ къмъ него: и
14 рече: Що правишь тукъ, Иліе? И рече:
Поревнувахъ много за Господа, Бога на
силы-тѣ; защото Израилеви-тѣ сынове
оставихѫ завѣтъ-тъ ти, олтари-тѣ ти
съборихѫ, и пророцы-тѣ ти избихѫ съ
мечь: и останахъ азъ самъ, и искатъ
15 животъ-тъ ми да го отнематъ. И рече му
Господь: Иди, върни ся въ пѫть-тъ си
къмъ пустынѭ-тѫ на Дамаскъ: и когато
отидешь, помажи Азаила за царь надъ
16 Сиріѭ: А Іиуя Намессіевъ-тъ сынъ ще
помажешь за царь надъ Израиля: и Е-
лиссея Сафатовъ-тъ сынъ, отъ Авелмео-
лѫ, ще помажешь за пророкъ вмѣсто те-
17 бе. И ще бѫде, щото оногози, който ся
избави отъ мечь-тъ на Азаила, ще *го* у-
мъртви Іиуй: и оногози, който ся изба-
ви отъ мечь-тъ на Іиуя, ще го умъртви
18 Елиссей. Оставихъ обаче въ Израиль
седмь тысящы, всичкы-тѣ които не сѫ
прѣклонили колѣна Ваалу, и всякы уста
които не сѫ го цѣлунали.
19 И тръгнѫ отъ тамъ, та намѣри Елис-
сея, Сафатовъ-тъ сынъ, като орѣше *съ*
дванадесеть чифта волове прѣдъ себе си,
и той бѣ съ дванадесетый-тъ: и минѫ
Илія близу край него, та хвърли връхъ
20 него кожухъ-тъ си. А той остави во-
лове-тѣ, та ся завтече слѣдъ Иліѭ, и
рече: Нека цѣлунѫ, молѭ, отца си и
майкѫ си, и *тогазь* ще тя послѣдувамъ.
И рече му: Иди, върни ся; защото що
21 ти сьмь направилъ? И върнѫ ся отъ по-
дирѣ му та зѣ единъ чифтъ волове, и
закла гы, и опече месо-то имъ съ орѫ-
діа-та на волове-тѣ, и даде на людіе-тѣ,
та ядохѫ. Тогазь станѫ та отиде слѣдъ
Иліѭ, и слугуваше му.

ГЛАВА 20.

1 Тогазь Венададъ Сирійскый царь събра
всичкѫ-тѫ си силѫ: (а *имаше* съ него
тридесеть и два царіе, и коніе, и колесни-
цы:) и възлѣзе, та обсади Самаріѭ, и
2 ратуваше противъ неѭ. И проводи вѣсти-
тели на Ахаава Израилевъ-тъ царь въ
3 градъ-тъ, и рече му: Така говори Вена-
дадъ: Сребро-то ти и злато-то ти е мое:
и жены-тѣ ти и красны-тѣ ти чада сѫ
4 мои. И отговори Израилевый царь и ре-
че: Споредъ слово-то ти, господарю мой
царю, твой сьмь азъ, и всичко каквото
5 имамъ. И дойдохѫ пакъ вѣстители-тѣ, та
рекохѫ: Така говори Венададъ, и казва:
Понеже испроводихъ къмъ тебе и рѣ-
кохъ: Сребро-то си, и злато-то си, и
жены-тѣ си, и чада-та си, ще дадешь
6 менѣ; Но утрѣ, около този часъ ще
пратѭ рабы-тѣ си при тебе и ще прѣ-
дирятъ домъ-тъ ти, и домове-тѣ на ра-
бы-тѣ ти: и каквото е желателно прѣдъ
очи-тѣ ти, ще турятъ въ рѫцѣ-тѣ си, и

7 ще *го* земать. Тогазь повыкна Израилевый царь всичкы-тѣ старѣйшины на мѣсто-то, та рече: Размыслѣте, моля, и виждте че той зло иска; защото проводи до мене за жены-тѣ ми, и за чада-та ми, и за сребро-то ми, и за злато-то ми,
8 и не му отрѣкохъ *нищо*. И рекоха му всичкы-тѣ старѣйшины и всичкы-тѣ людіе: Да не послушашь, нито да склонишь.
9 За то рече на Венададовы-тѣ вѣстители: Кажѣте на господаря ми царь-тъ: Всичко каквото заржча ты на рабъ-тъ си най напрѣдъ, ще направя; но това нѣщо не могж да направя. И вѣстители-тѣ си отидохж, та му отнесохж отвѣтъ.
10 И пакъ му проводи Венададъ, и рече: Така да ми направятъ богове-тѣ, и така да приложатъ, ако прьсть-та на Самарія бжде доволна за по една шепа на
11 всичкы-тѣ людіе, които мя слѣдуватъ. И отговори Израилевый царь и рече: Кажѣте *му:* Който ся опасва *съ оржжія*, нека ся не хвали, както който *гы* распа-
12 сва. А когато *Венададъ* чу това слово, піеше той и царіе-тѣ *що бѣхж съ него* въ шатры-тѣ, и рече на рабы-тѣ си: Опълчѣте ся. И опълчихж ся противъ градъ-тъ.
13 И ето дойде при Ахаава Израилевъ-тъ царь единъ пророкъ, и рече: Така говори Господь: Видишь ли всичко това голѣмо множество? ето, азъ го прѣдавамъ въ ржцѣ-тѣ ти днесь: и ще познаешь че
14 азъ сьмъ Господь. И рече Ахаавъ: Чрѣзъ кого? А той отговори: Така говори Господь: Чрѣзъ слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ. Тогазь рече: Кой ще начне сраженіе-то? И отвѣща: Ты.
15 Тогазь изброи слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ, и тѣ бѣхж двѣстѣ и тридесеть и два; и слѣдъ тѣхъ, изброи всичкы-тѣ людіе, всичкы-тѣ Израилевы
16 синове, седмь тысящы. И излѣзохж около пладне. А Венададъ піеше *и* опиваше ся въ шатры-тѣ, той, и царіе-тѣ, тридесеть-тѣ и два царіе, союзници-тѣ
17 му. И излѣзохж первы слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ: и проводи Венададъ *да ся научи:* и възвѣстихж му, и рекохж: Мжжіе излѣзохж изъ Самарія.
18 А той рече: Ако сж излѣзли мирно, хванѣте гы живы: а ако сж излѣзли за бой,
19 *пакъ* гы живы хванѣте. Излѣзохж прочее изъ градъ-тъ тѣзи слугы на князове-тѣ на области-тѣ, и войнство-то което гы
20 слѣдуваше. И порази всякой человѣкъ-тъ си: и Сирійци-тѣ побѣгнахж: и гони гы Израиль: а Венададъ Сирійскый царь ся
21 отърва на конь съ конницы-тѣ. И излѣзе Израилевый царь, та порази конницы-тѣ и колесницы-тѣ, и направи на Сирійцы-
22 тѣ голѣмо пораженіе. И дойде пророкъ-тъ при Израилевъ-тъ царь, та му рече: Иди, укрѣпи ся, и размысли, та виждь що ще да направишь; защото въ завръщаніе-то на годинж-тж Сирійскый царь ще възлѣзе противъ тебе.
23 А раби-тѣ на Сирійскый-тъ царь рекохж му: Тѣхни-тѣ богове сж богове планински: заради това ся прѣукрѣпихж противъ насъ; но ако направимъ бой съ тѣхъ въ поле-то, непрѣмѣнно ще ся прѣ-
24 укрѣпимъ ный противъ тѣхъ. Направи прочее това нѣщо; извади царіе-тѣ всякого отъ мѣсто-то му, та тури вмѣсто
25 тѣхъ войводы. И ты си събери войскж, колкото войска ти загынж, и конь вмѣсто конь, и колесницж вмѣсто колесницж: и нека направимъ бой съ тѣхъ въ поле-то, и непрѣмѣнно ще ся прѣукрѣпимъ противъ тѣхъ. И послуша гласъ-тъ имъ, та направи така.
26 И въ завръщаніе-то на годинж-тж, изброи Венададъ Сирійцы-тѣ, и възлѣзе въ Афекъ, за да направи бой противъ Изра-
27 иля. И Израилеви-тѣ сынове ся изброихж, и ся приготвихж та отидохж да гы посрѣщнатъ; и расположихж станъ-тъ си Израилеви-тѣ сынове срещж тѣхъ като двѣ малкы козіи стада: а Сирійци-
28 тѣ испълнихж земж-тж. И дойде Божій-тъ человѣкъ, та говори на Израилевъ-тъ царь, и рече: Така говори Господь: Понеже Сирійци-тѣ рекохж: Іеова е Богъ на планины-тѣ, а не Богъ на долове-тѣ, заради това ще прѣдамъ въ ржкж-тж ти всичко това голѣмо множество, и ще познаете че азъ сьмъ Іеова.
29 И бѣхж расположени въ станъ едни сре-

щѫ другы седмь дни. И въ седмый-тъ
день станѫ сраженіе: и поразихѫ Изра-
илеви-тѣ сынове Сирійцы-тѣ сто тыся-
30 щы пѣшцы въ единъ день. А останали-
тѣ побѣгнахѫ въ Афекъ, къмъ градъ-тъ:
и паднѫ стѣна-та върхъ двадесеть и седмь
тысящы отъ останали-тѣ мѫжіе. И по-
бѣгнѫ Венададъ, та влѣзе въ градъ-тъ, *и
скры ся* изъ клѣть въ клѣть.
31 И рекохѫ му раби-тѣ му: Ето сега чу-
хмы че царіе-тѣ на Израилевый-тъ домъ
сѫ милостиви царіе: Да туримъ прочее
врѣтища на чрѣсла-та си, и вѫжя на гла-
вы-тѣ си, и да излѣземъ прѣдъ Израи-
левъ-тъ царь: негли бы ти подарилъ жи-
32 вотъ-тъ. И прѣпасахѫ ся съ врѣтища о-
коло чрѣсла-та си, и съ вѫжя на главы-
тѣ си дойдохѫ при Израилевъ-тъ царь,
та рекохѫ: Рабъ-тъ ти Венададъ говори:
Нека живѣе душа-та ми, молѭ. И рече:
33 Живъ ли е още? братъ ми е. И мѫжіе-
тѣ зѣхѫ *това* за добръ знакъ, и побър-
захѫ да *повторятъ това що излѣзе изъ
уста-та му: и рекохѫ: Братъ ти Вена-
дадъ. И рече: Идѣте, доведѣте го. И ко-
гато дойде при него Венададъ, той го
34 въскачи на колесницѫ-тѫ *си*. И рече му
Венададъ: Градове-тѣ, които зѣ баща
ми отъ бащѫ ти, ще ти гы отдамъ: и
ще си направишь стъгды въ Дамаскъ,
както направи баща ми въ Самаріѭ. И
азъ, *рече Ахаавъ*, ще тя пустнѫ съ то-
зи уговоръ. Така направи уговоръ съ
него, и пустнѫ го.
35 А единъ человѣкъ отъ синове-тѣ на
пророцы-тѣ рече на ближній-тъ си съсъ
слово Господне: Удари мя, молѭ. Но не
36 рачи человѣкъ-тъ да го удари. И рече
му: Понеже не послуша ты гласъ-тъ
Господень, ето, като тръгнешь отъ мене,
львъ ще тя порази. И като тръгнѫ отъ
37 него, намѣри го львъ, и порази го. На-
мѣри сетнѣ другыго человѣка и рече: У-
дари мя, молѭ. И человѣкъ-тъ го удари,
38 и съ ударъ-тъ направи ранѫ. Тогазь си
отиде пророкъ-тъ, та чакаше на пѫть-тъ
за царя, прѣличенъ съ покровъ на очи-
39 тѣ си. И като минуваше царь-тъ, той
извыка къмъ царя и рече: Рабъ-тъ ти
излѣзе всрѣдъ сраженіе-то: и ето, единъ
человѣкъ като свърнѫ на странѫ, дове-
де едного при мене и рече: Пази то-
гозь человѣка: ако побѣгне нѣкакъ, то-
газь животъ-тъ ти ще бѫде вмѣсто жи-
вотъ-тъ му, или ще платишь единъ та-
40 лантъ сребро: И като ся упражняваше
рабъ-тъ ти тукъ и тамъ, той ся изгуби.
И рече му Израилевый царь: Този е
41 сѫдъ-тъ ти: ты си *го* самъ изреклъ. То-
газь ускори та дигнѫ покровъ-тъ отъ
очи-тѣ си: и позна го Израилевый царь
42 че бѣше отъ пророцы-тѣ: И рече му:
Така говори Господь: Понеже ты пустнѫ
отъ рѫкѫ-тѫ *си* человѣка, когото азъ
бѣхъ опрѣдѣлилъ за истрѣбленіе, заради
това животъ-тъ ти ще бѫде вмѣсто не-
говъ-тъ животъ, и людіе-тѣ ти вмѣсто
43 людіе-тѣ му. И отиде Израилевый царь
въ домъ-тъ си дряхлъ и огорченъ, и
дойде въ Самаріѭ.

ГЛАВА 21.

1 И слѣдъ тѣзи събытія, Навуѳей Іезра-
елецъ-тъ имаше лозіе въ Іезраель, близу
до домъ-тъ на Ахаава Самарійскый-тъ
2 царь. И говорѝ Ахаавъ на Навуѳея, и
рече: Дай ми лозіе-то си да го имамъ за
градинѫ на зеліе, понеже е близу до
домъ-тъ ми: и ще ти дамъ вмѣсто него
по добро лозіе отъ него: *или*, ако ти е
угодно, ще ти дамъ цѣнѫ-тѫ въ сребро.
3 И Навуѳей рече Ахааву: Да ми не да-
де Господь, да ти дамъ бащино-то си
наслѣдіе.
4 И дойде Ахаавъ въ домъ-тъ си дряхлъ
и огорченъ, за тѫзи думѫ коѭто му ка-
за Навуѳей Іезраелецъ-тъ и рече: Не
щѫ да ти дамъ бащино-то си наслѣдіе.
И лѣгнѫ на одръ-тъ си, та отвърнѫ ли-
5 це-то си, и не яде хлѣбъ. И дойде при
него Іезавель жена му, та му рече: Защо
е духъ-тъ ти дряхлъ, та не ядешь хлѣбъ?
6 А той ѝ рече: Понеже говорихъ на На-
вуѳея Іезраелецъ-тъ, и рѣкохъ му: Дай
ми лозіе-то си съсъ сребро: или, ако

* *Евр.* грабнатъ що изъ него.

обычашь, ще ти дамъ *друго* лозіе вмѣсто
него; а той отговори: Не щѫ да ти дамъ
7 лозіе-то си. И рече му Іезавель жена
му: Ты ли сега царувашь надъ Израиля?
стани, яждь хлѣбъ, и нека е весело
сърдце-то ти: азъ ще ти дамъ лозіе-то
8 на Навуѳея Іезраелецъ-тъ. Тогазь писа
писма въ Ахаавово име, и запечата съ
печатъ-тъ му, та проводи писма-та на
старѣйшины-тѣ и на благородны-тѣ, кои-
то бѣхѫ въ градъ-тъ му, които живѣехѫ
9 съ Навуѳея. И пишеше въ писма-та и
казуваше: Прогласѣте постъ, и турѣте
10 Навуѳея на чело на людіе-тѣ. И турѣте
двама лошы человѣцы срещѫ него, за
да засвидѣтелствуватъ противъ него, и
да рекѫтъ: Ты похули Бога и царя. То-
газь изведѣте го и убійте го съ каменіе,
и нека умре.
11 И направихѫ мѫжіе-тѣ отъ градъ-тъ
му, старѣйшины-тѣ и благородни-тѣ кои-
то живѣехѫ въ градъ-тъ му, както имъ
бѣ проводила Іезавель, споредъ написа-
12 но-то въ писма-та които имъ прати. Про-
гласихѫ постъ, и турихѫ Навуѳея на
13 чело на людіе-тѣ: И влѣзохѫ двама ло-
ши человѣци, та сѣднахѫ срещѫ него:
и свидѣтелствувахѫ лоши-тѣ человѣци
противъ него, противъ Навуѳея, прѣдъ
людіе-тѣ, и рекохѫ: Навуѳей похули
Бога и царя. Тогазь го изведохѫ вънъ
отъ градъ-тъ, та го убихѫ съ каменіе, и
14 умрѣ. И пратихѫ на Іезавель, и казахѫ:
Навуѳей е убитъ съ каменіе и умрѣ.
15 И като чу Іезавель че Навуѳей бѣ у-
битъ съ каменіе, и умрѣ, рече Іезавель
Ахааву: Стани, наслѣди лозіе-то на На-
вуѳея, Іезраелецъ-тъ, което не рачеше
да ти даде съсъ сребро; защото Наву-
16 ѳей не е живъ, но умрѣ. И като чу А-
хаавъ че Навуѳей умрѣ, станѫ Ахаавъ
да слѣзе въ лозіе-то на Навуѳея Іезра-
елецъ-тъ за да го наслѣди.
17 И быде слово Господне къмъ Иліѭ
18 Ѳесвіецъ-тъ, и рече: Стани, слѣзь да
посрѣщнешь Ахаава, Израилевъ-тъ царь,
който *живѣе* въ Самаріѭ: ето, той е
въ лозіе-то на Навуѳея, дѣто слѣзе да
19 го наслѣди: И ще му говоришь, и ре-
чешь: Така говори Господь: Уби ли ты,
а още наслѣдува ли ты? И ще му гово-
ришь и речешь: Така говори Господь:
На мѣсто-то, дѣто псета-та лизахѫ
кръвь-тѫ на Навуѳея, ще лижѫтъ псе-
20 та-та кръвь-тѫ ти, ей, твоѭ-тѫ. И рече
Ахаавъ Илію: Намѣри ли мя ты, враже
мой? И отговори: Намѣрихъ тя; защото
продаде ты себе си за да правишь зло
21 прѣдъ Господа. Ето, *говори Господь,*
Азъ ще докарамъ зло връхъ тебе, и ще
пометѫ вслѣдъ тебе, и ще истрѣбѭ на А-
хаава всичко до кракъ, и затвореный-тъ и
22 оставеный-тъ въ Израиль: И ще направѭ
домъ-тъ ти както домъ-тъ на Іеровоама
Наватовъ-тъ сынъ, и както домъ-тъ на
Ваасѫ Ахіинъ-тъ сынъ, заради прогнѣ-
веніе-то съ което мя ты прогнѣви, и
23 направи ты Израиля да съгрѣши. И за
Іезавель още говорѝ Господь, и каза:
Псета-та ще изѣдѫтъ Іезавель при прѣд-
24 стѣніе-то на Іезраель. Който Ахаавовъ
умре въ градъ-тъ, псета-та ще *го* изѣ-
дѫтъ: и който умре въ поле-то, пти-
цы-тѣ небесны ще *го* изѣдѫтъ.
25 Никой наистинѫ не быде подобенъ А-
хааву, който продаде себе си за да пра-
ви което е лошо прѣдъ Господа, както
26 го подбуждаше Іезавель жена му. И на-
прави много мързости, като слѣдуваше
идолы-тѣ, по всичко както правѣхѫ А-
моррейци-тѣ, които Господь изгони отъ
лице-то на Израилевы-тѣ синове.
27 И като чу Ахаавъ тѣзи думы, раздра
дрехы-тѣ си, и тури врѣтище на сна-
гѫ-тѫ си, и пости, и лѣжеше облѣченъ въ
28 врѣтище, и ходѣше внимателно. И быде
слово Господне къмъ Иліѭ Ѳесвіецъ-тъ,
29 и рече: Видѣ ли какъ ся смири Ахаавъ
прѣдъ мене? Понеже ся смири прѣдъ
мене, не щѫ да докарамъ зло-то въ дни-тѣ
му: въ дни-тѣ на сына му ще докарамъ
зло-то на домъ-тъ му.

ГЛАВА 22.

1 И минахѫ ся три годины безъ бой ме-
2 жду Сиріѭ и Израиля. А въ трети-тѫ
годинѫ слѣзе Іосафатъ Іудиный царь,

3 при Израилевъ-тъ царь. И рече Израи-
левый царь на рабы-тѣ си: Знаете ли
че Рамоѳъ-галаадъ е нашъ, а ный *не-
брѣжнимъ да го земемъ отъ ржка-тж на
4 Сирійскый-тъ царь? И рече на Іосафа-
та: Дохождашь ли съ мене на бой въ
Рамоѳъ-галаадъ? И рече Іосафатъ на
Израилевъ-тъ царь: Азъ сымь както ты,
людіе-тѣ ми както людіе-тѣ ти, коніе-тѣ
ми както коніе-тѣ ти.
5 И рече Іосафатъ на Израилевъ-тъ царь:
Допытайте ся, молж, отъ слово-то Го-
6 сподне днесь, И събра Израилевый царь
пророцы-тѣ, почти четыристотинъ мж-
жіе, та имъ рече: Да идж ли противъ
Рамоѳъ-галаадъ на бой, или да не идж?
А тѣ рекохж: Възлѣзь, и Господь ще го
прѣдаде въ ржка-тж на царя.
7 И рече Іосафатъ: Нѣма ли тукъ още
единъ пророкъ Господень, да попытамы
8 чрѣзъ него? И рече Израилевый царь
на Іосафата: Има още единъ человѣкъ
Михей, сынъ на Іемлж, чрѣзъ когото мо-
жемъ да попытамы Господа; но азъ го
мразж; защото не пророчествува добро
за мене, но зло. И рече Іосафатъ: Нека
9 не говори царь-тъ така. И повыка Изра-
илевый царь единъ скопецъ, та рече:
Доведи скоро Михея сынъ-тъ на Іемлж.
10 А Израилевый царь и Іосафатъ Іуди-
ный царь сѣдѣхж, всякой на прѣстолъ-тъ
си, облѣчени въ одежды, на открыто
мѣсто при входъ-тъ на Самарійскж-тж
портж: и всичкы-тѣ пророци пророку-
11 вахж прѣдъ тѣхъ. И Седекія сынъ-тъ на
Ханаана бѣше си направилъ желѣзны
рогове; и рече: Така говори Господь:
Съ тѣзи ще избодешь Сирійцы-тѣ, додѣ
12 гы свършишь. И всичкы-тѣ пророци
пророкувахж така, и казувахж: Възлѣзь
въ Рамоѳъ-галаадъ, и ще имашь добръ
успѣхъ; защото Господь ще *го* прѣдаде
въ ржка-тж на царя.
13 А вѣститель-тъ който отиде да повы-
ка Михея, говори му, и рече: Ето сега
думы-тѣ на пророцы-тѣ изъ едны уста
сж добры за царя: молж прочее и
твое-то слово да е така както слово-то
на едного отъ тѣхъ, и говори добро-то.
14 А Михей рече: Живъ Господь, което ми
рече Господь, него ще говорж.
15 И тъй дойде при царя. И рече му
царь-тъ: Михее, да идемъ ли въ Ра-
моѳъ-галаадъ на бой, или да не идемъ?
А той му отговори: Възлѣзь, и ще и-
машь добръ успѣхъ; защото Господь ще
16 *го* прѣдаде въ ржка-тж на царя. И рече
му царь-тъ: До колко пжти ще тя за-
клѣвамъ да ми не говоришь друго о-
17 свѣнь истинж-тж въ име Господне? А
той рече: Видѣхъ всичкый Израиль рас-
пьрснжтъ по горы-тѣ, като овцы които
нѣматъ овчарь. И рече Господь: Тѣ нѣ-
матъ господарь: нека ся върнжтъ вся-
18 кой въ домъ-тъ си съ миръ. И рече Из-
раилевый царь Іосафату: Не рѣкохъ ли
ти че не ще прорече добро за мене, но
19 зло? И *Михей* рече: Чуй прочее сло-
во-то Господне. Видѣхъ Господа че сѣ-
ди на прѣстолъ-тъ си, и всичко-то не-
бесно войнство че прѣдстои около него,
20 отъ дѣсно му и отъ лѣво. И рече Господь:
Кой ще прѣльсти Ахаава, за да възлѣзе
и да падне въ Рамоѳъ-галаадъ? И единъ
21 рече така а другъ рече така. И излѣзе
единъ духъ, та застанж прѣдъ Господа,
22 и рече: Азъ ще го прѣльстж. И рече му
Господь: Какъ? И рече: Ще излѣзж,
и ще бждж лъжливъ духъ въ уста-та на
всичкы-тѣ му пророцы. И рече *Господь:*
Ще прѣльстишь, още и ще сполучишь:
23 излѣзь, та направи така. Сега прочее,
ето, Господь тури духъ лъжливъ въ у-
ста-та на всичкы-тѣ тѣзи твои проро-
цы, но Господь говорѝ зло за тебе.
24 Тогазь ся приближи Седекія сынъ-тъ
на Ханаанж, та плеснж Михея въ ланитж-
тж, и рече: Прѣзъ кой пжть прѣминж
Духъ-тъ Господень отъ мене, за да го-
25 вори на тебе? И рече Михей: Ето ще
видишь *въ* който день ще влазяшь изъ
клѣть въ клѣть за да ся укрыешь.
26 И рече Израилевый царь: Хванѣте
Михея, та го върнѣте при Амона град-
скый-тъ князь, и при Іоаса царскый-тъ
27 сынъ, И речѣте: Така говори царь-тъ:

* *Евр.* мълчимъ.

Турѣте тогозь въ тъмница-тѫ, и хранѣте
го съ хлѣбъ печаленъ, и съ водѫ печал-
28 нѫ, додѣ ся върнѫ съ миръ. И рече Ми-
хей: Ако наистинѫ ся върнешь съ миръ,
то Господь не е говорилъ чрѣзъ мене.
И рече: Чуйте вы всичкы людіе.
29 И възлѣзе Израилевъ-тъ царь, и Іоса-
фатъ Іудинъ-тъ царь въ Рамоѳъ-галаадъ.
30 И рече Израилевый царь на Іосафата:
Азъ ще ся прѣлича и ще влѣзѫ въ сра-
женіе-то: а ты облѣчи одежды-тѣ си. И
прѣличи ся Израилевый царь, та влѣзе
31 въ сраженіе-то. А Сирійскый царь бѣ
заповѣдалъ на тридесеть и два-та свои
колесниценачалници, и реклъ: Не ся
бійте *нито* съ малъкъ нито съ голѣмъ,
32 но само съ Израилевъ-тъ царь. И като
видѣхѫ колесниценачалници-тѣ Іосафа-
та, тогазь тѣ рекохѫ: Несъмнѣнно той-
зи е Израилевъ-тъ царь, И заобыколихѫ
33 да го ударятъ; но Іосафатъ извыка. И
като видѣхѫ колесниценачалници-тѣ че
не бѣше Израилевъ-тъ царь, върнахѫ
34 ся отъ да го гонятъ. А единъ человѣкъ
устрѣли *безъ да мѣри, и удари Изра-
илевъ-тъ царь между ставы-тѣ на бро-
ня-тѫ: а той рече на колесничника си:
Завърни рѫкѫ-тѫ си, та мя изведи изъ
35 войнство-то; защото ся ранихъ. И сра-
женіе-то станѫ голѣмо въ онзи день: а
царь-тъ ся удържа на колесницѫ-тѫ сре-
щѫ Сирійцы-тѣ, и привечеръ умрѣ: и
кръвь-та течеше отъ ранѫ-тѫ въ нѣдро-то
36 на колесницѫ-тѫ. И около захожданіе-то
на слънце-то, станѫ прогласеніе въ
станъ-тъ, и казваше: Всякой *да си иде*
въ градъ-тъ си, и всякой на мѣсто-то
37 си. И умрѣ царь-тъ, и донесе ся въ Са-
марія: и погребохѫ царя въ Самарія.
38 И измыхѫ колесницѫ-тѫ въ водоемъ-тъ
на Самарія: измыхѫ още и орѫжія-та
му: и лизахѫ псета-та кръвь-тѫ му спо-
рѣдъ слово-то Господне което говори.
39 А останалы-тѣ дѣянія на Ахаава, и
всичко що направи, и слоновый-тъ домъ
който съгради, и всичкы-тѣ градове
които направи, не сѫ ли писаны въ кни-
гѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Израилевы-тѣ
40 царіе? И заспа Ахаавъ съ отцы-тѣ си,
и въцари ся вмѣсто него Охозія сынъ му.
41 А Іосафатъ сынъ-тъ на Асѫ въцари ся
надъ Іудѫ въ четвърто-то лѣто на Аха-
42 ава Израилевъ-тъ царь. Іосафатъ бѣ на
възрастъ тридесеть и петь годинъ кога-
то ся въцари: и царува двадесеть и петь
годины въ Іерусалимъ: а име-то на май-
43 кѫ му бѣше Азува, дъщеря на Силея. И
ходи въ всичкы-тѣ пѫтища на Асѫ от-
ца си: не ся уклони отъ тѣхъ, и правѣ-
44 ше което бѣ право прѣдъ Господа. Вы-
сокы-тѣ обаче мѣста не ся отмахнахѫ:
людіе-тѣ жъртвувахѫ още и кадѣхѫ по
45 высокы-тѣ мѣста. И имаше миръ Іоса-
фатъ съ Израилевъ-тъ царь.
46 А останалы-тѣ дѣянія на Іосафата, и
юначества-та му които направи, и бойо-
ве-тѣ му, не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ
47 на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ царіе? И
остатъкъ-тъ на мѫжеложцы-тѣ, който
бѣ останалъ въ дни-тѣ на Асѫ отца му,
48 той *го* истрѣби отъ земѭ-тѫ. Тогазь
нѣмаше царь въ Едомъ, *но* намѣстникъ
царевъ.
49 Іосафатъ направи Ѳарсійскы кораби,
за да идатъ въ Офиръ за злато; но не
отидохѫ, защото кораби-тѣ ся строшихѫ
50 въ Есіонъ-гаверъ. Тогазь рече Охозія
Ахаавовый сынъ Іосафату: Нека оти-
дѫтъ мои-тѣ рабы съ твои-тѣ рабы въ
кораби-тѣ; но Іосафатъ не рачи.
51 И заспа Іосафатъ съ отцы-тѣ си, и
погребе ся съ отцы-тѣ си въ градъ-тъ
на Давида отца си: и въцари ся вмѣсто
него Іорамъ сынъ му.
52 Охозія Ахаавовый сынъ ся въцари
надъ Израиля въ Самарія въ седмнаде-
сето-то лѣто на Іосафата Іудинъ-тъ
царь, и царува двѣ годины надъ Изра-
53 иля. И стори зло прѣдъ Господа, и ходи
въ пѫть-тъ на отца си, и въ пѫть-тъ на
майкѫ си, и въ пѫть-тъ на Іеровоама
Наватовъ-тъ сынъ, който направи Изра-
54 иля да съгрѣши; Защото служи Ваалу,
и поклони му ся, и прогнѣви Господа
Бога Израилева по всичко що стори о-
тецъ му.

* *Или* съсъ всичкѫ-тѫ си силѫ.

ЧЕТВЬРТА КНИГА НА ЦАРІЕ-ТѢ,

ИЛИ

Втора Книга на Царіе-тѣ.

ГЛАВА 1.

1 А слѣдъ смърть-тѫ на Ахаава подиг-
2 нѫ ся Моавъ противъ Израиля. И пад-
нѫ Охозія прѣзъ рѣшеткѫ-тѫ на горни-
цѫ-тѫ си, която бѣ въ Самаріѭ, и раз-
болѣ ся: и прати вѣстители, и имъ ре-
че: Идѣте, попытайте Ваалъ-зевува Ак-
каронскый-тъ богъ, да ли ще оздравѣѭ
3 отъ тъзи болесть. Но ангелъ Господенъ
рече на Илія Ѳесвіецъ-тъ: Стани, въз-
лѣзь, да посрѣщнешь вѣстители-тѣ на
Самарійскый-тъ царь, и речи имъ: Нѣ-
ма ли Богъ въ Израиль, та отивате да
попытате Ваалъ-зевува, Аккаронскый-тъ
4 богъ? Сега прочее така говори Господь:
Нѣма да слѣзешь отъ одръ-тъ, на който
си възлѣзлъ, но непрѣмѣнно ще умрешь.
И отиде си Илія.
5 И върнахѫ ся при него вѣстители-тѣ:
6 а той имъ рече: Защо ся върнахте? И
рекохѫ му: Единъ человѣкъ възлѣзе да
ны посрѣщне, и рече ни: Идѣте, вър-
нѣте ся при царя, който вы е прово-
дилъ, та му кажѣте: Така говори Го-
сподь: Нѣма ли Богъ въ Израиль, та
пращашь ты да попыташь Ваалъ-зевува,
Аккаронскый-тъ богъ? Нѣма прочее да
слѣзешь отъ одръ-тъ, на който си въз-
лѣзлъ, но непрѣмѣнно ще умрешь.
7 И рече имъ: Какъвъ видъ *имаше* че-
ловѣкъ-тъ, който възлѣзе да вы посрѣщ-
8 не, та ви говорѝ тѣзи думы? И отго-
ворихѫ му: Человѣкъ космать, и прѣ-
пасанъ около чрѣсла-та си съ коженъ
поясъ. И рече: Илія е Ѳесвіецъ-тъ.
9 Тогазь проводи *царь-тъ* при него пет-
десетоначалникъ съ петдесеть-тѣ му. И
възлѣзе при него: и ето той сѣдѣше на
върхъ горѫ-тѫ. И рече му: Человѣче Бо-
10 жій, царь-тъ рече: Слѣзь. И отговори
Илія и рече на петдесетоначалника: Ако
сьмь азъ человѣкъ Божій, нека слѣзе
огнь отъ небе-то, та нека изѣде тебе и
петдесеть-тѣ ти. И слѣзе огнь отъ не-
бе-то, та изѣде него и петдесеть-тѣ му.
11 И прати пакъ при него другъ петдесе-
тоначалникъ съ петдесеть-тѣ му. И го-
вори той и рече му: Человѣче Божій,
12 така говори царь-тъ: Скоро слѣзь. И
отговори Илія та имъ рече: Ако сьмь
азъ человѣкъ Божій, нека слѣзе огнь
отъ небе-то, та нека изѣде тебе и пет-
десеть-тѣ ти. И слѣзе огнь Божій отъ
небе-то, та изѣде него и петдесеть-тѣ
13 му. И пакъ прати третій петдесетона-
чалникъ съ петдесеть-тѣ му. И възлѣзе
третій-тъ петдесетоначалникъ, и дойде
та колѣничи прѣдъ Иліѭ, и моли го и
рече му: Человѣче Божій, нека бѫде,
молѭ ся, многоцѣненъ прѣдъ очи-тѣ ти
животъ-тъ ми и животъ-тъ на тѣзи пет-
14 десеть твои рабы: Ето, слѣзе огнь отъ
небе-то та изѣде пьрвы-тѣ двама петде-
сетоначалницы съ петдесеть-тѣ имъ: не-
ка бѫде прочее животъ-тъ ми многоцѣ-
15 ненъ прѣдъ очи-тѣ ти. И рече ангелъ
Господенъ на Иліѭ: Слѣзь съ него; да
16 ся не убоишь отъ лице-то му. И станѫ
та слѣзе съ него при царя. И рече му:
Така говори Господь: Понеже си пра-
тилъ вѣстители да попытать Ваалъ-зеву-

ва, Аккаронскый-тъ богъ, (като че нѣ-
маше Богъ въ Израиль за да искашь сло-
во-то му,) за това нѣма да слѣзешь отъ
одръ-тъ, на който си възлѣзлъ, но не-
прѣмѣнно ще умрешь.
17 И умрѣ споредъ слово-то Господне,
което говорі̀ Илія: и въцари ся вмѣсто
него Іорамъ въ второ-то лѣто на Іорама,
Іосафатовъ-тъ сынъ, царь-тъ Іудинъ;
18 понеже нѣмаше сынъ. А останалы-тѣ
дѣянія на Охозіѭ, които направи, не сѫ
ли писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ
на Израилевы-тѣ царіе?

ГЛАВА 2.

1 И когато щѣше Господь да възведе И-
ліѭ на небе-то съ вихрушкѫ, отиде И-
2 лія съ Елиссея отъ Галгалъ. И рече Илія
Елиссею: Сѣди тукъ, молѭ; защото Го-
сподь мя проводи до Веѳиль. И рече Е-
лиссей: Живъ Господь, и жива душа-та
ти, нѣма да тя оставѭ. И слѣзохѫ въ
3 Веѳиль. И излѣзохѫ сынове-тѣ на проро-
цы-тѣ които бѣхѫ въ Веѳиль при Елис-
сея, та му рекохѫ: Знаешь ли че Гос-
подь днесь зема господаря ти отъ върху
главѫ-тѫ ти? И рече: И азъ знаѭ *това*:
4 мълчѣте. И рече му Илія: Елиссее, сѣди
тукъ, молѭ, защото Господь мя проводи
въ Іерихонъ. А той рече: Живъ Гос-
подь, жива и душа-та ти, нѣма да тя о-
5 ставѭ. И дойдохѫ въ Іерихонъ. И дой-
дохѫ сынове-тѣ на пророцы-тѣ, които
бѣхѫ въ Іерихонъ, при Елиссея, та му
рекохѫ: Знаешь ли че Господь днесь зе-
ма господаря ти отъ върху главѫ-тѫ ти?
6 И рече: И азъ знаѭ *това*: мълчѣте. И
рече му Илія: Сѣди тукъ, молѭ; защото
Господь мя проводи до Іорданъ. А той
рече: Живъ Господь, жива и душа-та ти,
нѣма да тя оставѭ: и отидохѫ двама-та.
7 И отидохѫ петдесеть мѫжіе отъ сынове-
тѣ на пророцы-тѣ, та застанахѫ на сре-
щѫ отъ далечь: а тѣ двама-та застанахѫ
8 при Іорданъ. И зѣ Илія кожухъ-тъ си,
та го сгънѫ, и удари водѫ-тѫ, и раздѣ-
ли ся отъ тукъ и отъ тукъ, и прѣминѫ-
хѫ двама--та по сухо.
9 И когато прѣминахѫ, рече Илія Е-
лиссею: Искай що да ти направѭ прѣди
да ся земѫ отъ тебе. И рече Елиссей:
Двойна часть на духъ-тъ ти, да бѫде,
10 молѭ, въ мене. А той рече: Мѫчно нѣ-
що поиска ты; *но*, ако мя видишь кога-
то ся вземамъ отъ тебе, ще ти бѫде та-
ка: ако ли не, не ще да бѫде.
11 И като ходѣхѫ тѣ още и говорѣхѫ, е-
то огненна колесница, и огненни коніе,
и раздвоихѫ гы единъ отъ другъ: и въз-
12 лѣзе Илія съ вихрушкѫ на небе-то: А Е-
лиссей гледаше, и викаше: Отче мой,
отче мой, колесница Израилева, и кон-
ница негова! И не го видѣ вече: и хванѫ
дрехы-тѣ си та гы раскѫса на два кѫса.
13 И като дигнѫ Иліевъ-тъ кожухъ, който
паднѫ отъ него, върнѫ ся, и застанѫ на
14 брѣгъ-тъ на Іорданъ. И зѣ Иліевъ-тъ ко-
жухъ, който паднѫ отъ него, та удари
водѫ-тѫ и рече: Дѣ е Господь Богъ И-
ліевъ? И като удари и той водѫ-тѫ,
раздѣли ся отъ тукъ и отъ тукъ: и прѣ-
минѫ Елиссей.
15 И като го видѣхѫ сынове-тѣ на про-
роцы-тѣ, които бѣхѫ въ Іерихонъ отъ
срещѫ, рекохѫ: Иліевый духъ почива на
Елиссея. И дойдохѫ да го посрѣщнѫтъ,
16 и му ся поклонихѫ дòземи. И рекохѫ
му: Ето сега, има петдесеть силни мѫ-
жіе съ рабы-тѣ ти: нека отидѫтъ, мо-
лимъ, да потърсѭтъ господаря ти, да го
не е дигналъ Духъ-тъ Господень, и го е
хвърлилъ на нѣкоѭ горѫ, или въ нѣкой
17 долъ. И рече: Не испращайте. Но като
го принудихѫ толкозь, щото ся посрами,
рече: Испратѣте. Испратихѫ прочее
петдесеть мѫжіе, та търсихѫ три дни, но
18 го не намѣрихѫ. И когато си върнахѫ при
него, (защото останѫ въ Іерихонъ,) рече
имъ: Не рѣкохъ ли ви, Не отивайте?
19 И рекохѫ градскы-тѣ мѫжіе Елиссею:
Ето сега, положеніе-то на градъ-тъ е
добро, както господарь-тъ ни види; но
воды-тѣ сѫ лоши, и земя-та е бесплодна.
20 И рече: Донесете ми ново блюдо, и ту-
21 рѣте соль въ него. И донесохѫ му. И
излѣзе при источникъ-тъ на водѫ-тѫ, та
хвърли соль-тѫ тамъ, и рече: Така го-

вори Господь: Исцѣлихъ тѣзи воды: не
ще да бѫде вече отъ тѣхъ смърть, или
22 бесплодіе. И исцѣлихѫ ся воды-тѣ дори
до този день, споредъ Елиссеево-то сло-
во, което говорй.
23 И възлѣзе отъ тамъ въ Веѳилъ: и ка-
то възлизаше по пѫть-тъ, излѣзохѫ изъ
градъ-тъ малкы дѣца, та му ся присми-
вахѫ, и казувахѫ му: Възлизай плѣши-
24 ве, възлизай плѣшиве! А той ся обърнѫ
назадъ, и като гы видѣ, проклѣ гы въ и-
ме-то Господне. И излѣзохѫ изъ дѫбра-
вѫ-тѫ двѣ мечкы, та раскѫсахѫ отъ тѣхъ
25 четыридесеть и двѣ дѣца. И отиде отъ
тамъ въ горѫ-тѫ Кармилъ: и отъ тамъ
ся върнѫ въ Самаріѭ.

ГЛАВА 3.

1 А Іорамъ Ахаавовъ-тъ сынъ ся вцари
надъ Израиля въ Самаріѭ, въ осмнадесе-
то-то лѣто на Іосафата Іудинъ-тъ царь:
2 и царува дванадесеть годины. И стори
зло прѣдъ Господа, но не както баща му
и майка му; защото дигнѫ кумиръ-тъ на
3 Ваала, който бѣ направилъ баща му. Но
бѣше прилѣпенъ у грѣхове-тѣ на Іеро-
воама Наватовъ-тъ сынъ, който направи
Израиля да съгрѣши: не ся отдалечи
отъ тѣхъ.
4 А Миса Моавскый-тъ царь имаше ста-
да, и даваше на Израилевъ-тъ царь сто
тысящы агнета, и сто тысящы овны съ
5 вълнѫ-тѫ *имъ*. Но като умрѣ Ахаавъ,
Моавскый-тъ царь ся подигнѫ противъ
Израилевъ-тъ царь.
6 И излѣзе царь Іорамъ изъ Самаріѭ въ
онова врѣме, та изброи всичкый Изра-
7 иль. И отиде та проводи на Іосафата Іу-
динъ-тъ царь, и рече: Моавскый-тъ царь
ся подигнѫ противъ мене: дохождашь ли
съ мене противъ Моава на бой? И той
рече: Ще възлѣзѫ; азъ сымъ както си
ты, людіе-тѣ ми сѫ както людіе-тѣ ти,
8 коніе-тѣ ми сѫ както коніе-тѣ ти. И ре-
че: Прѣзъ кой пѫть ще възлѣземъ? А
той отговори: Прѣзъ пѫть-тъ на Едом-
9 скѫ-тѫ пустынѭ. И отиде Израилевый
царь, и Іудиный царь, и Едомскый царь;
и обиколихѫ седмь дни пѫть: и нѣмаше
вода за станъ-тъ и за скотове-тѣ които
бѣхѫ съ тѣхъ.
10 И рече Израилевый царь: Охъ! наи-
стинѫ че свыка Господь тѣзи трима ца-
ріе, за да гы прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на Мо-
11 ава! А Іосафатъ рече: Нѣма ли тука
пророкъ Господень, за да попытамы Го-
спода чрѣзъ него? И отговори единъ
отъ рабы-тѣ на Израилевый царь, и ре-
че: Тукъ е Елиссей Сафатовый сынъ,
който поливаше водѫ на Иліевы-тѣ рѫ-
12 цѣ. И рече Іосафатъ: Има слово Гос-
подне съ него. И слѣзохѫ при него И-
зраилевъ-тъ царь, и Іосафатъ, и Едом-
13 скый-тъ царь. И рече Елиссей на Изра-
илевъ-тъ царь: Що има между мене и
тебе? Иди при пророцы-тѣ на бащѫ си,
и при пророцы-тѣ на майкѫ си. И рече
му Израилевый царь: Не; защото Гос-
подь свыка тѣзи трима царіе, за да гы
14 прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на Моава. И рече
Елиссей: Живъ Господь на силы-тѣ,
прѣдъ когото прѣдстоѭ, наистинѫ ако
не почитахъ азъ лице-то на Іосафата Іу-
динъ-тъ царь, не щѣхъ да погледнѫ на
15 тебе, нито щѣхъ да тя видѭ; Но сега,
доведѣте ми свирецъ. И като свирѣше
свирецъ-тъ, дойде на него рѫка-та Гос-
16 подня. И рече: Така говори Господь:
17 Направи този долъ трапове трапове; За-
щото така говори Господь: Нѣма да ви-
дите вѣтръ, и нѣма да видите дъждь: а
този долъ ще ся напълни съ водѫ, и ще
піете вы, и стада-та ви, и скотове-тѣ ви.
18 Но това е малко нѣщо прѣдъ очи-тѣ на
Господа: ще прѣдаде Моава въ рѫкѫ-тѫ
19 ви: И ще поразите всякой оградень
градъ, и всякой избранъ градъ, и ще
свалите всяко добро дърво, и ще загра-
дите всичкы-тѣ водны источницы, и ще
развалите съ каменіе всякѫ добрѫ часть
землѭ.
20 И на утринь-тѫ, като ставаше прино-
шеніе-то, ето, дойдохѫ воды отъ пѫть-тъ
на Едомъ, и напълни ся земя-та съ во-
21 дѫ. И като чухѫ всичкы-тѣ Моавци че
възлѣзохѫ царіе-тѣ за да ся біѭтъ съ
тѣхъ, събрахѫ ся всичкы, които можахѫ

да прѣпасватъ ножъ, та застанахѫ на
22 прѣдѣлы-тѣ. И станахѫ на утрынь-та, и
като изгрѣ слънце-то върху воды-тѣ, ви-
дѣхѫ Моавци-тѣ воды-тѣ отъ срещѫ чер-
23 вены като кръвь: И рекохѫ: Това е
кръвь: несъмнѣнно царіе-тѣ сѫ направи-
ли бой, и ударили сѫ ся едни съ другы:
24 сега прочее на корысти-тѣ, Моаве. И ко-
гато дойдохѫ въ Израилевъ-тъ станъ, ста-
нахѫ Израиляни-тѣ та поразихѫ Моавцы-
тѣ тъй, щото побѣгнахѫ отъ лице-то имъ;
и біюще Моавцы-тѣ влѣзохѫ въ землѭ-тѫ
25 *имъ:* И градове-тѣ съсыпахѫ; и въ
всякѫ добрѫ часть землѭ хвърляхѫ вся-
кой камыкъ-тъ си, та ѭ напълняхѫ: и
всичкы-тѣ водны источницы затыкнахѫ,
и всяко добро дърво отсѣкохѫ: само въ
Киръ-арасеѳъ оставихѫ каменіе-тѣ му,
и заобыколихѫ *го* пращници-тѣ та го
26 поразихѫ. И когато Моавскый-тъ царь
видѣ че сраженіе-то ся прѣукрѣпяваше
противъ него, зѣ съсъ себе си седмсто-
тинъ мѫжіе сабленосцы, за да разсѣ-
кѫтъ *войнство-то* дори до Едомскый-тъ
27 царь; но не могохѫ. Тогазь зѣ първоро-
дный-тъ си сынъ, който щеше да ся въ-
цари вмѣсто него, та го принесе всесъж-
женіе на стѣнѫ-тѫ. И станѫ голѣмо не-
годуваніе върхъ Израиля: и оттеглихѫ ся
отъ него, и ся върнахѫ въ землѭ-тѫ си.

ГЛАВА 4.

1 А една жена отъ жены-тѣ на проро-
ческы-тѣ сынове выкаше къмъ Елиссея,
и казуваше: Рабъ-тъ ти мѫжъ ми умрѣ:
и ты знаешь че рабъ-тъ ти ся боеше отъ
Господа: а заимодавецъ-тъ дойде да земе
двама-та ми сынове при себе си за рабы.
2 И рече ѝ Елиссей: Що да ти направѭ?
Кажи ми, що имашь въ домъ-тъ *си*? А
тя рече: Рабыня-та ти нѣма нищо
въ домъ-тъ, освѣнь една масленицѫ съ
3 елей. И рече: Иди, земи назаемъ отъ
вънъ сѫдове, отъ всичкы-тѣ си съсѣды
сѫдове праздны: земи на заемъ не мал-
4 ко. Сетнѣ влѣзь, та затвори врата-та
слѣдъ себе си, и слѣдъ сынове-тѣ си, и
налѣй *отъ елей-тъ* въ всичкы-тѣ онѣзь
5 сѫдове, и пълны-тѣ тури на странѫ. И
тя си тръгнѫ отъ него, та затвори вра-
та-та слѣдъ себе си, и слѣдъ сынове-тѣ
си; *и* тѣ приближавахѫ при неѭ сѫдо-
6 ве-тѣ, а тя наливаше. И като ся напъл-
нихѫ сѫдове-тѣ, рече на сына си: До-
несь ми и другъ сѫдъ. А той ѝ рече:
7 Нѣма другъ сѫдъ. И прѣстанѫ елей-тъ.
Тогазь дойде та обади на Божій-тъ че-
ловѣкъ. И той рече: Иди продай е-
лей-тъ, та плати дългъ-тъ си, и живѣй
съ остатъкъ-тъ, ты *и* чада-та ти.
8 И единъ день замина Елиссей въ Су-
намъ, дѣто имаше една голѣма жена, и
тя го задържа да яде хлѣбъ. И колкото
пати заминуваше, свращаше тамъ за да
9 яде хлѣбъ. И рече *жена-та* на мѫжа си:
Ето сега познавамъ че той е святъ Бо-
жій человѣкъ, който всякога заминува у
10 насъ. Да направимъ, молѭ, малкѫ гор-
ничкѫ на стѣнѫ-тѫ: и да туримъ тамъ
за него одръ, и трапезѫ, и сѣдалище, и
свѣтилникъ, за да свраща тамъ, когато
11 дохожда при насъ. И единъ день дойде
тамъ, и свърнѫ въ горницѫ-тѫ, та спа
тамъ. И рече на Гіезія слугѫ-тѫ си:
12 Повыкай тѫзи Сунамкѫ. И повыка ѭ и
13 тя застанѫ прѣдъ него. И рече му: Ре-
чи ѝ сега: Ето, ты зѣ всичкы тѣзи гры-
жы за насъ: що да ти направимъ? имашь
ли нѣщо да речешь на царя, или на вое-
началника? А тя отговори: Азъ живѣѭ
14 между людіе-тѣ си. И рече: Що да на-
правимъ за неѭ? А Гіезій отговори:
Наистинѫ тя нѣма чадо, а мѫжъ ѝ е
15 старъ. И рече: Повыкай ѭ. И когато ѭ
16 повыка, тя застанѫ при врата-та. И *Е-
лиссей* рече: До годинѫ въ това врѣме
ще имашь сынъ въ обятія-тѫ си. А тя
рече: Не, господине мой, человѣче Бо-
17 жій, не лъжи рабынѭ-тѫ си. И жена-та
зачнѫ, и роди сынъ до годинѫ-тѫ въ о-
нова врѣме което ѝ рече Елиссей.
18 И когато порастнѫ дѣте-то, излѣзе въ
единъ день къмъ баща си, при жетвари-
19 тѣ. И рече на баща си: Глава-та ми,
глава-та ми! А той рече на момче-то:
20 Занесь го при майкѫ му. И зѣ го, та го
занесе при майкѫ му, и сѣдѣ на колѣ-

21 на-та й до пладне, и умрѣ. И възлѣзе,
та го тури да лѣжи на одръ-тъ на Бо-
жій-тъ человѣкъ, и затвори го, и излѣзе.
22 И повыка мѫжа си, и рече; Проводи ми,
молѭ, едного отъ момчета-та, и еднѫ
отъ ослицы-тѣ, за да тичамъ при Бо-
23 жій-тъ человѣкъ, и да ся върнѫ. А той
рече: Защо отивашь ты днесь при него?
не е новъ мѣсецъ, нито сѫббота. А тя
24 рече: Миръ. Тогазь осѣдла ослицѫ-тѫ,
и рече на рабъ-тъ си: Върви, и напрѣ-
дувай: не забавяй поради мене кара-
25 ніе-то, освѣнь ако ти заповѣдамъ. И
тръгнѫ та отиде при Божій-тъ человѣкъ
въ горѫ-тѫ Кармилъ. И като ѭ видѣ
Божій-тъ человѣкъ отъ далечь, рече на
Гіезія слугѫ-тѫ си: Ето оная Сунамка!
26 Сега прочее, тичай да ѭ посрѣщнешь:
и речи й: Добрѣ ли си? Добрѣ ли е
27 мѫжъ ти? Добрѣ ли е дѣте-то? А тя ре-
че: Добрѣ. А когато дойде при Божій-тъ
человѣкъ въ горѫ-тѫ, хванѫ ся за но-
зѣ-тѣ му: а Гіезій ся приближи за да ѭ
оттегли. Но человѣкъ-тъ Божій рече:
Остави ѭ; защото душа-та й е прѣо-
горчена въ неѭ: и Господь скры *това*
28 отъ мене, и не ми яви. А тя рече: Да
ли искахъ сынъ отъ господаря си? не
29 рѣкохъ ли: Не мя лъжи? Тогазь рече
на Гіезія: Прѣпаши чрѣсла-та си и земи
тоягѫ-тѫ ми въ рѫкѫ, та иди: ако срѣщ-
нешь человѣкъ, да го не поздравишь:
и ако тя поздрави нѣкой, да му не от-
говоришь: и тури тоягѫ-тѫ ми върхъ
30 лице-то на дѣте-то. А майка-та на дѣ-
те-то рече: Живъ Господь, и жива ду-
31 ша-та ти, не щѫ да тя оставѭ. И станѫ
та отиде слѣдъ неѭ. А Гіезій отиде
прѣди тѣхъ, и тури тоягѫ-тѫ върхъ ли-
це-то на дѣте-то; но ни гласъ, нито
слушаніе. За това ся върнѫ да го по-
срѣщне, и му извѣсти, и рече: Не ся
32 събуди дѣте-то. И когато влѣзе Елиссей
въ домъ-тъ, ето дѣте-то мъртво, поло-
33 жено на одръ-тъ му. Влѣзе прочее, та
затвори врата-та слѣдъ тѣхъ си двами-
34 на-та и помоли ся Господу. И възлѣзе,
та лѣгнѫ върхъ дѣте-то, и тури уста-та
си върхъ уста-та му, и очи-тѣ си върхъ
очи-тѣ му, и рѫцѣ-тѣ си върхъ рѫцѣ-тѣ
му: и прострѣ ся върхъ него: и стопли
35 ся плъть-та на дѣте-то. Послѣ ся от-
тегли, та ходѣше въ домъ-тъ кога тукъ
и кога тамъ: и възлѣзе *пакъ*, та ся про-
стрѣ върхъ него: и дѣте-то кыхнѫ до
седмь пѫти, и отвори дѣте-то очи-тѣ си.
36 Тогазь выкнѫ Гіезія, и рече: Повыкай
тѫзи Сунамкѫ. И повыка ѭ: и когато
влѣзе при него, рече *й:* Земи сына си.
37 И тя влѣзе, и паднѫ на нозѣ-тѣ му, та
ся поклони до земѭ-тѫ, и дигнѫ сына
си, та излѣзе.
38 А Елиссей ся върнѫ въ Галгалъ: и
имаше гладъ въ земѭ-тѫ: и синове-тѣ
на пророцы-тѣ сѣдѣхѫ прѣдъ него: и
рече на слугѫ-тѫ си: Тури голѣмый-тъ
котелъ, та свари вариво за синове-тѣ на
39 пророцы-тѣ. И излѣзе единъ на поле-то
за да набере зеленище, и намѣри диво
растеніе, и набра отъ него дивы тык-
вички та напълни дрехѫ-тѫ си, и като
ся върнѫ срѣза *гы* въ котелъ-тъ на ва-
40 риво-то, понеже не *гы* познахѫ. Послѣ
насыпахѫ на человѣцы-тѣ да ядѫтъ: и
като ядохѫ отъ вариво-то, извыкахѫ, и
рекохѫ: Человѣче Божій, смърть има въ
41 котелъ-тъ. И не могохѫ да ядѫтъ. А той
рече: Донесте брашно. И хвърли *го* въ
котелъ-тъ. Сетнѣ рече: Сыпи на лю-
діе-тѣ, да ядѫтъ. И нѣмаше нищо лошо
въ котелъ-тъ.
42 И дойде единъ человѣкъ отъ Ваалса-
лисѫ та донесе на Божій-тъ человѣкъ
хлѣбъ отъ начаткы-тѣ, двадесеть ечиме-
ны хлѣба, и прѣсны класове жито, въ
врѣтище-то си. И рече: Дай на людіе-тѣ
43 да ядѫтъ. И слуга-та му рече: Що? да
турѭ ли това прѣдъ сто человѣцы? А
той рече: Дай на людіе-тѣ да ядѫтъ;
защото така говори Господь: Ще ядѫтъ,
44 и остатъкъ ще оставятъ. Тогазь тури
прѣдъ тѣхъ, та ядохѫ, и оставихѫ оста-
тъкъ, споредъ слово-то Господне.

ГЛАВА 5.

1 А Нееманъ, войвода-та на Сирій-
скый-тъ царь, бѣ мѫжъ великъ прѣдъ

господаря си, и почитаемъ, понеже Го-
сподь чрѣзъ него даде спасеніе на Си-
ріѭ: и человѣкъ-тъ бѣше силенъ съ крѣ-
2 пость, *но* прокаженъ. И излѣзохѫ Си-
рійци-тѣ съ пълкове, та доведохѫ плѣн-
ницѫ отъ Израилевѫ-тѫ земѭ еднѫ мал-
кѫ момѫ: и слугуваше на Нееманов̂ѫ-тѫ
3 женѫ. И рече на господаркѫ-тѫ си: Да-
но да бѣше господарь-тъ ми прѣдъ про-
рокъ-тъ, който е въ Самаріѭ, и той бы
го исцѣлилъ отъ проказѫ-тѫ му!
4 И *Нееманъ* слѣзе та извѣсти на госпо-
даря си, и рече: Така и така говори
мома-та която е отъ Израилевѫ-тѫ зе-
5 мѭ. И рече Сирійскый царь: Стани, и-
ди, и ще проводѭ писмо на Израилевъ-тъ
царь. И отиде, и зѣ въ рѫкѫ-тѫ си де-
сеть таланта сребро, и шесть тысящи
6 златицы, и десеть прѣмѣны дрехы. И
донесе писмо-то на Израилевъ-тъ царь,
което казуваше: И сега като дойде то-
ва писмо при тебе, ето, проводихъ при
тебе Неемана рабъ-тъ си, да го исцѣ-
7 лишь отъ проказѫ-тѫ му. И като прочете
те Израилевый царь писмо-то, раздра
дрехы-тѣ си, и рече: Богъ ли съмь азъ,
за да умьртвявамъ и да оживявамъ, та
проважда той до мене да исцѣліѭ чело-
вѣка отъ проказѫ-тѫ му? разумѣйте про-
чее, молѭ, и вижте че той търси при-
чинѫ противъ мене.
8 А като чу Елиссей, Божій-тъ чело-
вѣкъ, че Израилевъ-тъ царь раздралъ
дрехы-тѣ си, проводи до царя, и рече:
Защо си раздралъ дрехы-тѣ си? нека
дойде сега при мене, и ще познае че
9 има пророкъ въ Израиль. Тогазь дойде
Нееманъ съ коніе-тѣ си и съ колесни-
цѫ-тѫ си, та застанѫ при врата-та на
10 Елиссеевъ-тъ домъ. И проводи при него
Елиссей вѣститель, и рече: Иди, та ся
окѫпи седмь пѫти въ Іорданъ, и ще ти
ся възвърне плъть-та ти, и ще ся очис-
11 тишь. А Нееманъ ся разгнѣви, та си о-
тиде, и рече: Ето, азъ говорѣхъ, че
непрѣмѣнно ще излѣзе при мене, и ще
застане, та ще призове име-то на Го-
спода Бога своего, и ще дигне рѫкѫ-тѫ
си върхъ мѣсто-то, и ще исцѣли прока-
12 женный-тъ. Авана и Фарфаръ, рѣкы-тѣ
на Дамаскъ, не сѫ ли по добры отъ
всичкы-тѣ воды на Израиля? не можахъ
ли да ся окѫпѭ въ тѣхъ, и да ся очис-
тѭ? И върнѫ ся, та си отиде съ гнѣвъ.
13 А раби-тѣ му ся приближихѫ, та му гово-
рихѫ, и рекохѫ: Отче мой, *ако* бы ти
пророкъ-тъ казалъ нѣщо голѣмо, не бы
ли *го* направилъ? колко повече сега,
когато ти казува: Окѫпи ся, и очисти
14 ся? Тогазь слѣзе, та ся потопи седмь
пѫти въ Іорданъ, споредъ слово-то на
Божій-тъ человѣкъ: и плъть-та му ся
възвърнѫ, като плъть на малко дѣте, и
очисти ся.
15 И върнѫ ся при Божій-тъ человѣкъ,
той и всичко-то му спатство, и дойде,
та застанѫ прѣдъ него, и рече: Ето,
сега познахъ че нѣма Богъ въ всичкѫ-тѫ
земѭ, освѣнь въ Израиль: за това сега,
пріими, молѭ, благословеніе отъ рабъ-
16 тъ си. А той рече: Живъ Господь, прѣдъ
когото прѣдстоѭ, не щѫ да пріемѫ. А
той го принуждаваше да пріеме, но не
17 рачи. И Нееманъ рече: Ако ли не, то
нека ся даде, молѭ, на рабъ-тъ ти за
двѣ мьскы товаръ отъ *тѫзи* пръсть, за-
щото рабъ-тъ ти не ще да приноси отъ
днесь на такакъ всесъжженіе, нито
жьртвѫ на други богове, но само Го-
18 споду. Това нѣщо нека прости Господь
на рабъ-тъ ти, дѣто, когато влазя го-
сподарь-тъ ми въ домъ-тъ на Риммона за
да ся поклони тамъ, и ся подпира на
рѫкѫ-тѫ ми, и азъ ся кланямъ въ домъ-тъ
на Риммона, като ся кланямъ въ домъ-тъ
на Риммона, Господь нека прости рабъ-
19 тъ ти за това нѣщо! И рече му: Иди
съ миръ. И отиде отъ него едно малко
разстояніе.
20 Тогазь Гіезій, слуга-та на Елиссея Бо-
жій-тъ человѣкъ, рече: Ето, госпо-
дарь-тъ ми пожали Неемана тогозь Си-
рійеца, та не зѣ отъ рѫкѫ-тѫ му онова
което донесе; но живъ Господь, азъ ще
ся завтекѫ вслѣдъ него, и ще земѫ нѣ-
21 що отъ него. И завтече ся Гіезій вслѣдъ
Неемана. И когато *го* видѣ Нееманъ че
тича вслѣдъ него, скокнѫ отъ колесни-

ия-тя да го посрѣщне, и рече: Добрѣ
22 ли сте? А той рече: Добрѣ. Господарь-тъ
ми мя проводи, и рече: Ето, този часъ
дойдохя при мене, отъ горя-тя Ефремъ,
двама млади отъ синове-тѣ на проро-
цы-тѣ: дай имъ, моля, единъ талантъ
23 сребро, и двѣ прѣмѣны дрехы. И рече
Неемань: благоволи да земешь два та-
ланта. И принуди го, и върза два-та та-
ланта сребро въ два мѣшца, съ двѣ прѣ-
мѣны дрехы: и тури *гы* на двама отъ
рабы-тѣ си, та *гы* носяхя прѣдъ него.
24 И когато дойде до хълмъ-тъ, зѣ *гы* отъ
ряцѣ-тѣ имъ, та *гы* скры въ домъ-тъ:
25 и отпусня мяжіе-тѣ, та си отидохя. А
той влѣзе та застаня прѣдъ господаря
си. И рече му Елиссей: Отъ дѣ, Гіе-
зіе? А той рече: Рабъ-тъ ти не е ходилъ
26 никждѣ. И рече му: Не бѣ ли отишло
сърдце-то ми *съ тебе,* когато ся вър-
ня человѣкъ-тъ отъ колесниця-тя си да
тя посрѣщне? Врѣме ли е да земешь
сребро, и да земешь дрехы, и маслины,
и лозія, и овцы, и говеда, и рабы, и
27 рабыни? Заради това проказа-та на
Неемана ще ся залѣпи у тебе, и у сѣ-
ме-то ти въ вѣкъ. И излѣзе отъ лице-то
му прокаженъ като снѣгъ.

ГЛАВА 6.

1 И рекохя пророческы-тѣ синове на
Елиссея: Ето сега, мѣсто-то, въ кое-
то ный живѣемъ прѣдъ тебе, тѣсно е за
2 насъ. Нека отидемъ, молимъ, до Іорданъ,
и отъ тамъ да земемъ всякой по единя
гредя, и да си направимъ тамъ мѣсто
3 дѣто да живѣемъ. А той рече: Идѣте. И
рече единый: Благоволи, моля, да дой-
дешь съ рабы-тѣ си. И рече: Ще дойдя.
4 И отиде съ тѣхъ. И като отидохя при Іор-
5 данъ, сѣчехя дърва. И като сваляше единъ-
тъ гредя-тя, падня желѣзо-то въ водя-
тя: и извыка, и рече: О, господарю! и
6 то бѣше заемнято! А человѣкъ-тъ Божій
рече: Дѣ падня? И показа му мѣсто-то.
Тогазь отсѣче едно дърво, та хвърли
7 тамъ: и желѣзо-то исплава. И рече: Земи
си го. И прострѣ рякя-тя си, та го зѣ.

8 А Сирійскый-тъ царь ратуваше про-
тивъ Израиля, и направи съвѣтъ съ ра-
бы-тѣ си, и рече: На едикое и на еди-
9 кое мѣсто ще расположя станъ-тъ си. И
проводи человѣкъ-тъ Божій на Израи-
левъ-тъ царь, и рече: Пази ся да не прѣ-
минешь това мѣсто, защото Сирійци-тѣ
10 нападнахя тамъ. И проводи Израилевый
царь на мѣсто-то, което му рече чело-
вѣкъ-тъ Божій и заржча за него; и у-
пази ся отъ тамъ не единъждь, нито
дваждь.
11 И смути ся сърдце-то на Сирійскый-тъ
царь за това нѣщо: и свыка рабы-тѣ
си, та имъ рече: Не щете ли да ми извѣ-
стите, кой отъ наши-тѣ е къмъ Израи-
12 левъ-тъ царь? И рече единъ отъ рабы-
тѣ му: Никой, господарю мой царю; но
Елиссей пророкъ-тъ, който е въ Израиль,
извѣстява на Израилевъ-тъ царь думы-
тѣ, които говоришь въ клѣть-тя на ло-
13 жниця-тя си. И рече: Идѣте, та виждте
дѣ е, за да проводя да го хванятъ. И из-
вѣстихя му, и рекохя: Ето, въ Доѳанъ
14 е. И проводи тамъ коніе, и колесницы, и
велико войнство, които дойдохя прѣзъ
15 нощь, та обыколихя градъ-тъ. И когато
станя на утринь-тя слуга-та на чело-
вѣкъ-тъ Божій, та излѣзе, ето, войска
бѣше обыколила градъ-тъ съ коніе и ко-
лесницы: и рече му слуга-та му: Ахъ,
16 господарю! какво ще правимъ? А той
рече: Не бой ся; защото повече ся о-
нѣзи които ся съ насъ нежели онѣзи
17 които ся съ тѣхъ. И помоли ся Елиссей,
и рече: Господи, отвори, моля ся, очи-
тѣ му, за да види. И отвори Господь о-
чи-тѣ на слугя-тя, та видѣ: и ето, гора-
та бѣ пълна съ коніе и колесницы огнен-
18 ны около Елиссея. И когато слѣзохя
къмъ него *Сирійци-тѣ*, помоли ся Елис-
сей Господу, и рече: Порази, моля ся,
тѣзи людіе съсъ слѣпотя. И порази гы
съ невидѣніе, споредъ слово-то на Елис-
19 сея. И рече имъ Елиссей: Не е този
пять, нито този градъ: дойдѣте вслѣдъ
мене, и ще вы заведя при человѣкъ-тъ
когото търсите. И отведе гы въ Сама-
20 рія. И когато дойдохя въ Самарія, ре-

обичашь, ще ти дамъ *друго* лозіе вмѣсто
него; а той отговори: Не щѫ да ти дамъ
7 лозіе-то си. И рече му Iезавель жена
му: Ты ли сега царувашь надъ Израиля?
стани, яждь хлѣбъ, и нека е весело
сьрдце-то ти: азъ ще ти дамъ лозіе-то
8 на Навуѳея Iезраелецъ-тъ. Тогазь писа
писма въ Ахаавово име, и запечата съ
печатъ-тъ му, та проводи писма-та на
старѣйшины-тѣ и на благородны-тѣ, кои-
то бѣхѫ въ градъ-тъ му, които живѣехѫ
9 съ Навуѳея. И пишеше въ писма-та и
казуваше: Прогласѣте постъ, и турѣте
10 Навуѳея на чело на людіе-тѣ. И турѣте
двама лошы человѣцы срещѫ него, за
да засвидѣтелствуватъ противъ него, и
да рекѫтъ: Ты похули Бога и царя. То-
газь изведѣте го и убійте го съ каменіе,
и нека умре.
11 И направихѫ мѫжіе-тѣ отъ градъ-тъ
му, старѣйшины-тѣ и благородни-тѣ кои-
то живѣехѫ въ градъ-тъ му, както имъ
бѣ проводила Iезавель, споредъ написа-
12 но-то въ писма-та които имъ прати. Про-
гласихѫ постъ, и турихѫ Навуѳея на
13 чело на людіе-тѣ: И влѣзохѫ двама ло-
шии человѣци, та сѣднахѫ срещѫ него:
и свидѣтелствувахѫ лоши-тѣ человѣци
противъ него, противъ Навуѳея, прѣдъ
людіе-тѣ, и рекохѫ: Навуѳей похули
Бога и царя. Тогазь го изведохѫ вънъ
отъ градъ-тъ, та го убихѫ съ каменіе, и
14 умрѣ. И пратихѫ на Iезавель, и казахѫ:
Навуѳей е убитъ съ каменіе и умрѣ.
15 И като чу Iезавель че Навуѳей бѣ у-
битъ съ каменіе, и умрѣ, рече Iезавель
Ахааву: Стани, наслѣди лозіе-то на На-
вуѳея, Iезраелецъ-тъ, което не рачеше
да ти даде съсъ сребро; защото Наву-
16 ѳей не е живъ, но умрѣ. И като чу А-
хаавъ че Навуѳей умрѣ, станѫ Ахаавъ
да слѣзе въ лозіе-то на Навуѳея Iезра-
елецъ-тъ за да го наслѣди.
17 И быде слово Господне къмъ Илія
18 Ѳесвіецъ-тъ, и рече: Стани, слѣзь да
посрѣщнешь Ахаава, Израилевъ-тъ царь,
който *живѣе* въ Самарія: ето, той е
въ лозіе-то на Навуѳея, дѣто слѣзе да
19 го наслѣди: И ще му говоришь, и ре-
чешь: Така говори Господь: Уби ли ты,
а още наслѣдува ли ты? И ще му гово-
ришь и речешь: Така говори Господь:
На мѣсто-то, дѣто псета-та лизахѫ
кръвь-тѫ на Навуѳея, ще лижатъ псе-
20 та-та кръвь-тѫ ти, ей, твоѭ-тѫ. И рече
Ахаавъ Илію: Намѣри ли мя ты, враже
мой? И отговори: Намѣрихъ тя; защото
продаде ты себе си за да правишь зло
21 прѣдъ Господа. Ето, *говори Господь*,
Азъ ще докарамъ зло върхъ тебе, и ще
пометѫ вслѣдъ тебе, и ще истрѣбѭ на А-
хаава всичко до кракъ, и затвореный-тъ и
22 оставеный-тъ въ Израиль: И ще направѭ
домъ-тъ ти както домъ-тъ на Iеровоама
Наватовъ-тъ сынъ, и както домъ-тъ на
Ваасѫ Ахіинъ-тъ сынъ, заради прогнѣ-
веніе-то съ което мя ты прогнѣви, и
23 направи ты Израиля да съгрѣши. И за
Iезавель още говорѝ Господь, и каза:
Псета-та ще изѣдатъ Iезавель при прѣд-
24 стѣніе-то на Iезраель. Който Ахаавовъ
умре въ градъ-тъ, псета-та ще *го* изѣ-
дятъ: и който умре въ поле-то, пти-
ци-тѣ небесны ще *го* изѣдятъ.
25 Никой наистинѫ не быде подобенъ А-
хааву, който продаде себе си за да пра-
ви което е лошо прѣдъ Господа, както
26 го подбуждаше Iезавель жена му. И на-
прави много мързости, като слѣдуваше
идолы-тѣ, по всичко както правѣхѫ А-
моррейци-тѣ, които Господь изгони отъ
лице-то на Израилевы-тѣ сынове.
27 И като чу Ахаавъ тѣзи думы, раздра
дрехы-тѣ си, и тури врѣтище на сна-
гѫ-тѫ си, и пости, и лѣжеше обвитъ въ
28 врѣтище, и ходѣше внимателно. И быде
слово Господне къмъ Илія Ѳесвіецъ-тъ,
29 и рече: Видѣ ли какъ ся смири Ахаавъ
прѣдъ мене? Понеже ся смири прѣдъ
мене, не щѫ да докарамъ зло-то въ дни-тѣ
му: въ дни-тѣ на сына му ще докарамъ
зло-то на домъ-тъ му.

ГЛАВА 22.

1 И минахѫ ся три годины безъ бой ме-
2 жду Сирія и Израиля. А въ третѭ-тѫ
годинѫ слѣзе Iосафатъ Iудиный царь,

3 при Израилевъ-тъ царь. И рече Израи-
левый царь на рабы-тѣ си: Знаете ли
че Рамоѳъ-галаадъ е нашъ, а ный *не-
брѣжимъ да го земемъ отъ ржкж-тж на
4 Сирійскый-тъ царь? И рече на Іосафа-
та: Дохождашь ли съ мене на бой въ
Рамоѳъ-галаадъ? И рече Іосафатъ на
Израилевъ-тъ царь: Азъ сьмь както ты,
людіе-тѣ ми както людіе-тѣ ти, коніе-тѣ
ми както коніе-тѣ ти.
5 И рече Іосафатъ на Израилевъ-тъ царь:
Допытайте ся, молж, отъ слово-то Го-
6 сподне днесь, И събра Израилевый царь
пророцы-тѣ, почти четыристотинъ мж-
жіе, та имъ рече: Да идж ли противъ
Рамоѳъ-галаадъ на бой, или да не идж?
А тѣ рекохж: Възлѣзь, и Господь ще го
прѣдаде въ ржкж-тж на царя.
7 И рече Іосафатъ: Нѣма ли тукъ още
единъ пророкъ Господень, да попытамы
8 чрѣзъ него? И рече Израилевый царь
на Іосафата: Има още единъ человѣкъ
Михей, сынъ на Іемлж, чрѣзъ когото мо-
жемъ да попытамы Господа; но азъ го
мразж; защото не пророчествува добро
за мене, но зло. И рече Іосафатъ: Нека
9 не говори царь-тъ така. И повыка Изра-
илевый царь единъ скопецъ, та рече:
Доведи скоро Михея сынъ-тъ на Іемлж.
10 А Израилевый царь и Іосафатъ Іуди-
ный царь сѣдѣхж, всякой на прѣстолъ-тъ
си, облѣчени въ одежды, на открыто
мѣсто при входъ-тъ на Самарійскж-тж
портж: и всичкы-тѣ пророци пророку-
11 вахж прѣдъ тѣхъ. И Седекія сынъ-тъ на
Ханаана бѣше си направилъ желѣзны
рогове; и рече: Така говори Господь:
Съ тѣзи ще избодешь Сирійцы-тѣ, додѣ
12 гы свършишь. И всичкы-тѣ пророци
пророкувахж така, и казувахж: Възлѣзь
въ Рамоѳъ-галаадъ, и ще имашь добръ
успѣхъ; защото Господь ще *го* прѣдаде
въ ржкж-тж на царя.
13 А вѣститель-тъ който отиде да повы-
ка Михея, говори му, и рече: Ето сега
думы-тѣ на пророцы-тѣ изъ едны уста
сж добры за царя: молж прочее и

---

* *Евр.* мълчимъ.

твое-то слово да е така както слово-то
на едного отъ тѣхъ, и говори добро-то.
14 А Михей рече: Живъ Господь, което ми
рече Господь, него ще говорж.
15 И тъй дойде при царя. И рече му
царь-тъ: Михее, да идемъ ли въ Ра-
моѳъ-галаадъ на бой, или да не идемъ?
А той му отговори: Възлѣзь, и ще и-
машь добръ успѣхъ; защото Господь ще
16 *го* прѣдаде въ ржкж-тж на царя. И рече
му царь-тъ: До колко пжти ще тя за-
клѣвамъ да ми не говоришь друго о-
17 свѣнь истинж-тж въ име Господне? А
той рече: Видѣхъ всичкый Израиль рас-
пьрснатъ по горы-тѣ, като овцы които
нѣматъ овчарь. И рече Господь: Тѣ нѣ-
матъ господарь: нека ся върнжтъ вся-
18 кой въ домъ-тъ си съ миръ. И рече Из-
раилевый царь Іосафату: Не рѣкохъ ли
ти че не ще пророче добро за мене, но
19 зло? И *Михей* рече: Чуй прочее сло-
во-то Господне. Видѣхъ Господа че сѣ-
ди на прѣстолъ-тъ си, и всичко-то не-
бесно войнство че прѣдстои около него,
20 отъ дѣсно му и отъ лѣво. И рече Господь:
Кой ще прѣльсти Ахаава, за да възлѣзе
и да падне въ Рамоѳъ-галаадъ? И единъ
21 рече така а другъ рече така. И излѣзе
единъ духъ, та застанж прѣдъ Господа,
22 и рече: Азъ ще го прѣльстя. И рече му
Господь: Какъ? И рече: Ще излѣзж,
и ще бждж лъжливъ духъ въ уста-та на
всичкы-тѣ му пророцы. И рече *Господь:*
Ще прѣльстишь, още и ще сполучишь:
23 излѣзь, та направи така. Сега прочее,
ето, Господь тури духъ лъжливъ въ у-
ста-та на всичкы-тѣ тѣзи твои проро-
цы, но Господь говорй зло за тебе.
24 Тогазь ся приближи Седекія сынъ-тъ
на Ханаана, та плеснж Михея въ ланитж-
тж, и рече: Прѣзъ кой пжть прѣминж
Духъ-тъ Господень отъ мене, за да го-
25 вори на тебе? И рече Михей: Ето ще
видишь *въ* който день ще влазяшь изъ
клѣть въ клѣть за да ся укрыешь.
26 И рече Израилевый царь: Хванѣте
Михея, та го върнѣте при Амона град-
скый-тъ князь, и при Іоаса царскый-тъ
27 сынъ, И речѣте: Така говори царь-тъ:

26 обаче да не турите. И взехѫ юнецъ-тъ
който имъ ся даде, та го приготвихѫ, и
призовавахѫ име-то на Ваала отъ у-
тринь-тѫ дори до пладне, и выкахѫ: По-
слушай насъ, Ваале; но нѣмаше гласъ,
и нѣмаше слушаніе: и скачахѫ около
27 олтарь-тъ, който бѣхѫ създали. А око-
ло пладне Илія имъ ся присмиваше, и
казуваше: Выкайте съ голѣмъ гласъ: за-
щото богъ е: или ся разговаря, или има
нѣщо работѫ, или е на пѫть, или може
28 бы да спи, и ще ся събуди. И выкахѫ съ
голѣмъ гласъ и рѣжехѫ ся споредъ обы-
чай-тъ си съ ножове и съ копія, додѣ
29 ся излѣ кръвь на тѣхъ. И като прѣминѫ
пладне, и тѣ пророчествувахѫ дори до
часъ-тъ да приношеніе-то, не бѣ гласъ,
и не бѣ слушаніе, и не бѣ вниманіе.
30 Тогазь рече Илія на всичкы-тѣ людіе:
Приближѣте ся при мене. И всичкы-тѣ
людіе ся приближихѫ при него. И попра-
ви олтарь-тъ Господень, който бѣше съ-
31 боренъ. И зѣ Илія дванадесеть каменіе
споредъ число-то на племена-та на сы-
нове-тѣ на Іакова, къмъ когото быде
слово Господне, и рече: Израиль ще
32 бѫде име-то ти: И създа съ каменіе-тѣ
олтарь въ име-то Господне: и направи
браздѫ около олтарь-тъ която вмѣщава-
33 ше двѣ саты сѣме. И нареди дърва-та, и
насѣче юнецъ-тъ на кѫсове, та го тури
34 на дърва-та. И рече: Напълнѣте съ во-
дѫ четыри водоносы, та излѣйте на все-
съжженіе-то и на дърва-та. И рече: По-
вторѣте: и повторихѫ. И рече: Потре-
35 тѣте: и потретихѫ. И обыкаляше вода-
та около олтарь-тъ: още и бразда-та ся
36 напълни съ водѫ. И въ часъ-тъ на прино-
шеніе-то приближи ся Илія пророкъ-тъ,
и рече: Господи, Боже Авраамовъ, и И-
сааковъ и Израилевъ, нека бѫде извѣстно
днесь, че Ты си Богъ въ Израиля, и азъ
рабъ твой, и че споредъ твое-то слово
37 направихъ всичкы тѣзи дѣла: Послушай
мя Господи, послушай мя, за да позна-
ѭтъ тѣзи людіе че ты, Господи, си Богъ,
и ты си обърнѫлъ сърдца-та имъ назадъ.
38 Тогазь паднѫ огнь отъ Господа, та поя-
де всесъжженіе-то, и дърва-та, и каме-
ніе-тѣ и прьсть-та, и облиза вода-тѫ
която бѣ въ бразда-тѫ.
39 И когато видѣхѫ това всичкы-тѣ лю-
діе, паднахѫ на лице, и рекохѫ: Іеова,
40 той е Богъ: Іеова, той е Богъ. И рече
имъ Илія: Хванѣте Вааловы-тѣ проро-
цы: никой отъ тѣхъ да не избѣгне. И
хванахѫ гы: и низведе гы Илія при по-
токъ-тъ Кисонъ, и искла гы тамъ.
41 И рече Илія на Ахаава: Възлѣзь, яждь
и пій, защото *иде* гласъ на много дъждь.
42 И възлѣзе Ахаавъ да яде и да піе: а И-
лія възлѣзе на върхъ Кармилъ, и наведе
ся на землѭ-тѫ та тури лице-то си ме-
43 жду колѣнѣ-тѣ си: И рече на слугѫ-тѫ
си: Възлѣзь сега, погледни къмъ море-
то. И възлѣзе, та погледнѫ, и рече: Нѣ-
ма нищо. А той рече: Иди пакъ, до седмь
44 пѫти. И седмый-тъ пѫть рече: Ето ма-
лъкъ облакъ, колкото человѣческа длань,
възлѣзва отъ море-то. И рече Възлѣзь,
кажи Ахааву: Впрегни *колесницѫ-тѫ си*
45 та слѣзь, за да тя не хване дъждь-тъ. И
между това небе-то ся помрачи отъ о-
блацы и вѣтръ, и станѫ голѣмъ дъждь.
И качи ся Ахаавъ на колесница-тѫ си
46 та отиде въ Іезраель. И рѫка-та Гос-
подня быде върху Иліѭ: и стегнѫ чрѣ-
сла-та си, та тичаше прѣдъ Ахаава дори
до входъ-тъ на Іезраель.

ГЛАВА 19.

1 И извѣсти Ахаавъ на Іезавель всичко
що направи Илія, и какъ изби съ мечь
2 всичкы-тѣ пророцы. И проводи Іезавель
вѣститель на Иліѭ, и рече: Така да на-
правятъ богове-тѣ, и така да притурятъ,
ако утрѣ около тоя часъ не направѭ
животъ-тъ ти както животъ-тъ на едно-
3 го отъ тѣхъ. И *като видѣ *това Илія*,
станѫ, и отиде заради животъ-тъ си, и
дойде въ Вирсавее Іудинъ, и остави
тамъ слугѫ-тѫ си.
4 А той отиде въ пустынѭ-тѫ единъ
день пѫть, и отиде та сѣднѫ подъ едно
смерчіе: и пожела въ себе си да умре, и

* *Или* убоя ся и

рече: Стига: сега, Господи, земи душа-
та ми, защото не сьмь по добръ отъ от-
5 цы-тѣ си. И легнѫ та заспа подъ едно
смерчіе, и ето, ангелъ ся допрѣ до него,
6 и рече му: Стани, яждь. И погледнѫ, и
ето, при глава-та му потрѣбникъ *печенъ*
въ жарава-та, и кърчагъ съ водѫ. И яде
7 и пи, и пакъ легнѫ. И върнѫ ся ангелъ
Господень пакъ, та ся допрѣ до него, и
рече: Стани, яждь; защото много ти е
8 пѫть-тъ. И станѫ та яде и пи, и съ крѣ-
пость-тѫ на онова ястіе пѫтува четыри-
десеть дни и четыридесеть нощи, дори
до Хоривъ горѫ-тѫ Божіѭ.
9 И влѣзе тамъ въ пещерѫ, и населя ся
тамъ: и ето, *быде* слово Господне къмъ
него, та му рече: Що правишь тукъ, И-
10 ліе? А той рече: Поревнувахъ много за
Господа, Бога на силы-тѣ; защото Изра-
илеви-тѣ сынове оставихѫ завѣтъ-тъ ти,
олтари-тѣ ти съборихѫ, и пророцы-тѣ ти
избихѫ съ мечь: и останахъ азъ самъ,
и искатъ животъ-тъ ми, да го отнемѫтъ.
11 И рече: Излѣзь, та застани на горѫ-тѫ,
прѣдъ Господа. И ето, Господь минува
и вѣтръ голѣмъ и силенъ цѣпѣше горы-
тѣ и стрываше скалы-тѣ прѣдъ Госпо-
да: *но* Господь не бѣ въ вѣтръ-тъ: и по-
диръ вѣтръ-тъ трѫсъ: Господь не бѣ въ
12 трѫсъ-тъ: И подиръ трѫсъ-тъ огнь:
Господь не бѣ въ огнь-тъ: и подиръ
13 огнь-тъ, тихъ и тънъкъ гласъ. И като чу
Илія, покры лице-то си съ кожухъ-тъ си,
та излѣзе, и застанѫ въ входъ-тъ на пе-
щерѫ-тѫ. И ето, гласъ къмъ него: и
14 рече: Що правишь тукъ, Иліе? И рече:
Поревнувахъ много за Господа, Бога на
силы-тѣ; защото Израилеви-тѣ сынове
оставихѫ завѣтъ-тъ ти, олтари-тѣ ти
съборихѫ, и пророцы-тѣ ти избихѫ съ
мечь: и останахъ азъ самъ, и искатъ
15 животъ-тъ ми да го отнемѫтъ. И рече му
Господь: Иди, върни ся въ пѫть-тъ си
къмъ пустынѭ-тѫ на Дамаскъ: и когато
отидешь, помажи Азаила за царь надъ
16 Сиріѭ: А Іиуя Намессіевъ-тъ сынъ ще
помажешь за царь надъ Израиля: и Е-
лиссея Сафатовъ-тъ сынъ, отъ Авелмео-
ла, ще помажешь за пророкъ вмѣсто те-
17 бе. И ще бѫде, щото оногози, който ся
избави отъ мечь-тъ на Азаила, ще *го* у-
мъртви Іиуй: и оногози, който ся изба-
ви отъ мечь-тъ на Іиуя, ще го умъртви
18 Елиссей. Оставихъ обаче въ Израиль
седмь тысящи, всичкы-тѣ които не сѫ
прѣклонили колѣна Ваалу, и всякы уста
които не сѫ го цѣлунали.
19 И тръгнѫ отъ тамъ, та намѣри Елис-
сея, Сафатовъ-тъ сынъ, като орѣше *съ*
дванадесеть чифта волове прѣдъ себе си,
и той бѣ съ дванадесетый-тъ: и минѫ
Илія близу край него, та хвърли върхъ
20 него кожухъ-тъ си. А той остави во-
лове-тѣ, та ся завтече слѣдъ Иліѭ, и
рече: Нека цѣлунѫ, молѭ, отца си и
майкѫ си, и *тогазь* ще тя послѣдувамъ.
И рече му: Иди, върни ся; защото що
21 ти сьмь направилъ? И върнѫ ся отъ по-
дирѣ му та зѣ единъ чифтъ волове, и
закла гы, и опече месо-то имъ съ орѫ-
дія-та на волове-тѣ, и даде на людіе-тѣ,
та ядохѫ. Тогазь станѫ та отиде слѣдъ
Иліѭ, и слугуваше му.

ГЛАВА 20.

1 Тогазь Венададъ Сирійскый царь събра
всичкѫ-тѫ си силѫ: (а *имаше* съ него
тридесеть и два царіе, и коніе, и колесни-
цы:) и възлѣзе, та обсади Самаріѭ, и
2 ратуваше противъ нея. И проводи вѣсти-
тели на Ахаава Израилевъ-тъ царь въ
3 градъ-тъ, и рече му: Така говори Вена-
дадъ: Сребро-то ти и злато-то ти е мое:
и жены-тѣ ти и красны-тѣ ти чада сѫ
4 мои. И отговори Израилевый царь и ре-
че: Споредъ слово-то ти, господарю мой
царю, твой сьмь азъ, и всичко каквото
5 имамъ. И дойдохѫ пакъ вѣстители-тѣ, та
рекохѫ: Така говори Венададъ, и казва:
Понеже испроводихъ къмъ тебе и рѣ-
кохъ: Сребро-то си, и злато-то си, и
жены-тѣ си, и чада-та си, ще дадешь
6 менѣ; Но утрѣ, около този часъ ще
пратѭ рабы-тѣ си при тебе и ще прѣ-
дирятъ домъ-тъ ти, и домове-тѣ на ра-
бы-тѣ ти: и каквото е желателно прѣдъ
очи-тѣ ти, ще турятъ въ рѫцѣ-тѣ си, и

7 ще *го* земать. Тогазъ повыкнѫ Израилевый царь всичкы-тѣ старѣйшины на мѣсто-то, та рече: Размыслѣте, молѭ, и виждте че той зло иска; защото проводи до мене за жены-тѣ ми, и за чада-та ми, и за сребро-то ми, и за злато-то ми,
8 и не му отрѣкохъ *нищо*. И рекохѫ му всичкы-тѣ старѣйшины и всичкы-тѣ людіе: Да не послушашь, нито да склонишь.
9 За то рече на Венададовы-тѣ вѣстители: Кажѣте на господаря ми царь-тъ: Всичко каквото заръча ты на рабъ-тъ си най напрѣдъ, ще направѭ; но това нѣщо не могѫ да направѭ. И вѣстители-тѣ си отидохѫ, та му отнесохѫ отвѣтъ.
10 И пакъ му проводи Венададъ, и рече: Така да ми направятъ богове-тѣ, и така да приложатъ, ако прьсть-та на Самаріѭ бѫде доволна за по еднѫ шепѫ на
11 всичкы-тѣ людіе, които мя слѣдуватъ. И отговори Израилевый царь и рече: Кажѣте *му:* Който ся опасва *съ орѫжія*, нека ся не хвали, както който *гы* распа-
12 сва. А когато *Венададъ* чу това слово, піеше той и царіе-тѣ *що бѣхѫ съ него* въ шатры-тѣ, и рече на рабы-тѣ си: Опълчѣте ся. И опълчихѫ ся противъ градъ-тъ.
13 И ето дойде при Ахаава Израилевъ-тъ царь единъ пророкъ, и рече: Така говори Господь: Видишь ли всичко това голѣмо множество? ето, азъ го прѣдавамъ въ рѫцѣ-тѣ ти днесь: и ще познаешь че
14 азъ сьмъ Господь. И рече Ахаавъ: Чрѣзъ кого? А той отговори: Така говори Господь: Чрѣзъ слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ. Тогазъ рече: Кой ще начне сраженіе-то? И отвѣща: Ты.
15 Тогазъ изброи слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ, и тѣ бѣхѫ двѣстѣ и тридесеть и два; и слѣдъ тѣхъ, изброи всичкы-тѣ людіе, всичкы-тѣ Израилевы
16 сынове, седмь тысящы. И излѣзохѫ около пладне. А Венададъ піеше *и* опиваше ся въ шатры-тѣ, той, и царіе-тѣ, тридесеть-тѣ и два царіе, союзници-тѣ
17 му. И излѣзохѫ първи слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ: и проводи Венададъ *да ся научи:* и възвѣстихѫ му, и рекохѫ: Мѫжіе излѣзохѫ изъ Самаріѭ.
18 А той рече: Ако сѫ излѣзли мирно, хванѣте гы живы: а ако сѫ излѣзли за бой,
19 *пакъ* гы живы хванѣте. Излѣзохѫ прочее изъ градъ-тъ тѣзи слугы на князове-тѣ на области-тѣ, и войнство-то което гы
20 слѣдуваше. И порази всякой человѣкъ-тъ си: и Сирійци-тѣ побѣгнахѫ: и гони гы Израиль: а Венададъ Сирійскый царь ся
21 отърва на конь съ конници-тѣ. И излѣзе Израилевый царь, та порази конници-тѣ и колесници-тѣ, и направи на Сирійцы-
22 тѣ голѣмо пораженіе. И дойде пророкъ-тъ при Израилевъ-тъ царь, та му рече: Иди, укрѣпи ся, и размысли, та виждь що ще да направишь; защото въ завръщаніе-то на годинѫ-тѫ Сирійскый царь ще възлѣзе противъ тебе.
23 А раби-тѣ на Сирійскый-тъ царь рекохѫ му: Тѣхни-тѣ богове сѫ богове планински: заради това ся прѣукрѣпихѫ противъ насъ; но ако направимъ бой съ тѣхъ въ поле-то, непрѣмѣнно ще ся прѣ-
24 укрѣпимъ ный противъ тѣхъ. Направи прочее това нѣщо; изважди царіе-тѣ всякого отъ мѣсто-то му, та турй вмѣсто
25 тѣхъ войводы. И ты си събери войскѫ, колкото войска ти загынѫ, и конь вмѣсто конь, и колесницѫ вмѣсто колесницѫ: и нека направимъ бой съ тѣхъ въ поле-то, и непрѣмѣнно ще ся прѣукрѣпимъ противъ тѣхъ. И послуша гласъ-тъ имъ, та направи така.
26 И въ завръщаніе-то на годинѫ-тѫ, изброи Венададъ Сирійцы-тѣ, и възлѣзе въ Афекъ, за да направи бой противъ Изра-
27 иля. И Израилеви-тѣ сынове ся изброихѫ, и ся приготвихѫ та отидохѫ да гы посрѣщнатъ; и расположихѫ станъ-тъ си Израилеви-тѣ сынове срещѫ тѣхъ като двѣ малкы козіи стада: а Сирійци-
28 тѣ испълнихѫ земѭ-тѫ. И дойде Божій-тъ человѣкъ, та говорй на Израилевъ-тъ царь, и рече: Така говори Господь: Понеже Сирійци-тѣ рекохѫ: Іеова е Богъ на планины-тѣ, а не Богъ на долове-тѣ, заради това ще прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ ти всичко това голѣмо множество, и ще познаете че азъ сьмъ Іеова.
29 И бѣхѫ расположени въ станъ едни сре-

щѫ другы седмь дни. И въ седмый-тъ
день станѫ сраженіе: и поразихѫ Изра-
илевы-тѣ сынове Сирійцы-тѣ сто тыся-
30 щы пѣшцы въ единъ день. А останали-
тѣ побѣгнахѫ въ Афекъ, къмъ градъ-тъ:
и паднѫ стѣна-та върхъ двадесеть и седмь
тысящы отъ останали-тѣ мѫжіе. И по-
бѣгнѫ Венададъ, та влѣзе въ градъ-тъ, *и
скры ся* изъ клѣть въ клѣть.
31 И рекохѫ му раби-тѣ му: Ето сега чу-
хмы че царіе-тѣ на Израилевый-тъ домъ
сѫ милостиви царіе: Да туримъ прочее
врѣтища на чрѣсла-та си, и вѫжя на гла-
вы-тѣ си, и да излѣземъ прѣдъ Изра-
левъ-тъ царь: негли бы ти подарилъ жи-
32 вотъ-тъ. И прѣпасахѫ ся съ врѣтища о-
коло чрѣсла-та си, и съ вѫжя на главы-
тѣ си дойдохѫ при Израилевъ-тъ царь,
та рекохѫ: Рабъ-тъ ти Венададъ говори:
Нека живѣе душа-та ми, молѭ. И рече:
33 Живъ *ли* е още? братъ ми е. И мѫжіе-
тѣ зѣхѫ *това* за добръ знакъ, и побър-
захѫ да *повторятъ това що излѣзе изъ
уста-та му: и рекохѫ: Братъ ти Вена-
дадъ. И рече: Идѣте, доведѣте го. И ко-
гато дойде при него Венададъ, той го
34 въскачи на колесницѫ-тѫ *си*. И рече му
Венададъ: Градове-тѣ, които зѣ баща
ми отъ бащѫ ти, ще ти гы отдамъ: и
ще си направишь стъгды въ Дамаскъ,
както направи баща ми въ Самаріѭ. И
азъ, *рече Ахаавъ*, ще тя пустнѫ съ то-
зи уговоръ. Така направи уговоръ съ
него, и пустнѫ го.
35 А единъ человѣкъ отъ сынове-тѣ на
пророцы-тѣ рече на ближній-тъ си съсъ
слово Господне: Удари мя, молѭ. Но не
36 рачи человѣкъ-тъ да го удари. И рече
му: Понеже не послуша ты гласъ-тъ
Господень, ето, като тръгнешь отъ мене,
львъ ще тя порази, И като тръгнѫ отъ
37 него, намѣри го львъ, и порази го. На-
мѣри сетнѣ другыго человѣка и рече: У-
дари мя, молѭ. И человѣкъ-тъ го удари,
38 и съ ударъ-тъ направи ранѫ. Тогазь си
отиде пророкъ-тъ, та чакаше на пѫть-тъ
за царя, прѣличенъ съ покровъ на очи-
39 тѣ си. И като минуваше царь-тъ, той
извыка къмъ царя и рече: Рабъ-тъ ти
излѣзе всрѣдъ сраженіе-то: и ето, единъ
человѣкъ като свърнѫ на странѫ, дове-
де едного при мене и рече: Пази то-
гозь человѣка: ако побѣгне нѣкакъ, то-
газь животъ-тъ ти ще бѫде вмѣсто жи-
вотъ-тъ му, или ще платишь единъ та-
40 лантъ сребро: И като ся упражняваше
рабъ-тъ ти тукъ и тамъ, той ся изгуби.
И рече му Израилевый царь: Този е
41 сѫдъ-тъ ти: ты си *го* самъ изрекълъ. То-
газь ускори та дигнѫ покровъ-тъ отъ
очи-тѣ си: и позна го Израилевый царь
42 че бѣше отъ пророцы-тѣ: И рече му:
Така говори Господь: Понеже ты пустнѫ
отъ рѫкѫ-тѫ *си* человѣка, когото азъ
бѣхъ опрѣдѣлилъ за истрѣбленіе, заради
това животъ-тъ ти ще бѫде вмѣсто не-
говъ-тъ животъ, и людіе-тѣ ти вмѣсто
43 людіе-тѣ му. И отиде Израилевый царь
въ домъ-тъ си дряхлъ и огорченъ, и
дойде въ Самаріѭ.

ГЛАВА 21.

1 И слѣдъ тѣзи събытія, Навуѳей Іезра-
елецъ-тъ имаше лозіе въ Іезраель, близу
до домъ-тъ на Ахаава Самарійскый-тъ
2 царь. И говорѝ Ахаавъ на Навуѳея, и
рече: Дай ми лозіе-то си да го имамъ за
градинѫ на зеліе, понеже е близу до
домъ-тъ ми: и ще ти дамъ вмѣсто него
по добро лозіе отъ него: *или*, ако ти е
угодно, ще ти дамъ цѣнѫ-тѫ въ сребро.
3 И Навуѳей рече Ахааву: Да ми не да-
де Господь, да ти дамъ бащино-то си
наслѣдіе.
4 И дойде Ахаавъ въ домъ-тъ си дряхлъ
и огорченъ, за тази думѫ която му ка-
за Навуѳей Іезраелецъ-тъ и рече: Не
щѫ да ти дамъ бащино-то си наслѣдіе.
И лѣгнѫ на одръ-тъ си, та отвърнѫ ли-
5 це-то си, и не яде хлѣбъ. И дойде при
него Іезавель жена му, та му рече: Защо
е духъ-тъ ти дряхлъ, та не ядешь хлѣбъ?
6 А той ѝ рече: Понеже говорихъ на На-
вуѳея Іезраелецъ-тъ, и рекохъ му: Дай
ми лозіе-то си съсъ сребро: или, ако

* *Евр.* грабнѫтъ що изъ него.

обичашь, ще ти дамъ *друго* лозіе вмѣсто
него; а той отговори: Не щѫ да ти дамъ
7 лозіе-то си. И рече му Іезавель жена
му: Ты ли сега царувашь надъ Израиля?
стани, яждь хлѣбъ, и нека е весело
сърдце-то ти: азъ ще ти дамъ лозіе-то
8 на Навуѳея Іезраелецъ-тъ. Тогазь писа
писма въ Ахаавово име, и запечата съ
печатъ-тъ му, та проводи писма-та на
старѣйшины-тѣ и на благородны-тѣ, кои-
то бѣхѫ въ градъ-тъ му, които живѣехѫ
9 съ Навуѳея. И пишеше въ писма-та и
казуваше: Прогласѣте постъ, и турѣте
10 Навуѳея на чело на людіе-тѣ. И турѣте
двама лошы человѣцы срещѫ него, за
да засвидѣтелствуватъ противъ него, и
да рекѫтъ: Ты похули Бога и царя. То-
газь изведѣте го и убійте го съ каменіе,
и нека умре.
11 И направихѫ мѫжіе-тѣ отъ градъ-тъ
му, старѣйшины-тѣ и благородни-тѣ кои-
то живѣехѫ въ градъ-тъ му, както имъ
бѣ проводила Іезавель, споредъ написа-
12 но-то въ писма-та които имъ прати. Про-
гласихѫ постъ, и турихѫ Навуѳея на
13 чело на людіе-тѣ: И влѣзохѫ двама ло-
ши человѣци, та сѣднахѫ срещѫ него:
и свидѣтелствувахѫ лоши-тѣ человѣци
противъ него, противъ Навуѳея, прѣдъ
людіе-тѣ, и рекохѫ: Навуѳей похули
Бога и царя. Тогазь го изведохѫ вънъ
отъ градъ-тъ, та го убихѫ съ каменіе, и
14 умрѣ. И пратихѫ на Іезавель, и казахѫ:
Навуѳей е убитъ съ каменіе и умрѣ.
15 И като чу Іезавель че Навуѳей бѣ у-
битъ съ каменіе, и умрѣ, рече Іезавель
Ахааву: Стани, наслѣди лозіе-то на На-
вуѳея, Іезраелецъ-тъ, което не рачеше
да ти даде съсъ сребро; защото Наву-
16 ѳей не е живъ, но умрѣ. И като чу А-
хаавъ че Навуѳей умрѣ, станѫ Ахаавъ
да слѣзе въ лозіе-то на Навуѳея Іезра-
елецъ-тъ за да го наслѣди.
17 И быде слово Господне къмъ Иліѭ
18 Ѳесвіецъ-тъ, и рече: Стани, слѣзь да
посрѣщнешь Ахаава, Израилевъ-тъ царь,
който *живѣе* въ Самаріѭ: ето, той е
въ лозіе-то на Навуѳея, дѣто слѣзе да
19 го наслѣди: И ще му говоришь, и ре-
чешь: Така говори Господь: Уби ли ты,
а още наслѣдува ли ты? И ще му гово-
ришь и речешь: Така говори Господь:
На мѣсто-то, дѣто псета-та лизахѫ
кръвь-тѫ на Навуѳея, ще лижѫтъ псе-
20 та-та кръвь-тѫ ти, ей, твоѭ-тѫ. И рече
Ахаавъ Илію: Намѣри ли мя ты, враже
мой? И отговори: Намѣрихъ тя; защото
продаде ты себе си за да правишь зло
21 прѣдъ Господа. Ето, *говори Господь*,
Азъ ще докарамъ зло върхъ тебе, и ще
пометѫ вслѣдъ тебе, и ще истрѣбѭ на А-
хаава всичко до кракъ, и затвореный-тъ и
22 оставеный-тъ въ Израиль: И ще направѭ
домъ-тъ ти както домъ-тъ на Іеровоама
Наватовъ-тъ сынъ, и както домъ-тъ на
Вааса Ахіинъ-тъ сынъ, заради прогнѣ-
веніе-то съ което мя ты прогнѣви, и
23 направи ты Израиля да съгрѣши. И за
Іезавель още говорѝ Господь, и каза:
Псета-та ще изѣдѫтъ Іезавель при прѣд-
24 стѣніе-то на Іезраель. Който Ахааовъ
умре въ градъ-тъ, псета-та ще *го* изѣ-
дѫтъ: и който умре въ поле-то, пти-
ци-тѣ небесны ще *го* изѣдѫтъ.
25 Никой наистинѫ не быде подобенъ А-
хааву, който продаде себе си за да пра-
ви което е лошо прѣдъ Господа, както
26 го подбуждаше Іезавель жена му. И на-
прави много мързости, като слѣдуваше
идолы-тѣ, по всичко както правѣхѫ А-
моррейци-тѣ, които Господь изгони отъ
лице-то на Израилевы-тѣ синове.
27 И като чу Ахаавъ тѣзи думы, раздра
дрехы-тѣ си, и тури врѣтище на сна-
гѫ-тѫ си, и пости, и лѣжеше обвитъ въ
28 врѣтище, и ходѣше внимателно. И быде
слово Господне къмъ Иліѭ Ѳесвіецъ-тъ,
29 и рече: Видѣ ли какъ ся смири Ахаавъ
прѣдъ мене? Понеже ся смири прѣдъ
мене, не щѫ да докарамъ зло-то въ дни-тѣ
му: въ дни-тѣ на сына му ще докарамъ
зло-то на домъ-тъ му.

ГЛАВА 22.

1 И минахѫ ся три годины безъ бой ме-
2 жду Сиріѭ и Израиля. А въ третѭ-тѫ
годинѫ слѣзе Іосафатъ Іудиный царь,

3 при Израилевъ-тъ царь. И рече Израи-
левый царь на рабы-тѣ си: Знаете ли
че Рамоѳъ-галаадъ е нашъ, а ный *не-
брѣжнимъ да го земемъ отъ рѫкѫ-тѫ на
4 Сирійскый-тъ царь? И рече на Іосафа-
та: Дохождашь ли съ мене на бой въ
Рамоѳъ-галаадъ? И рече Іосафатъ на
Израилевъ-тъ царь: Азъ съмь както ты,
людіе-тѣ ми както людіе-тѣ ти, коніе-тѣ
ми както коніе-тѣ ти.
5 И рече Іосафатъ на Израилевъ-тъ царь:
Допытайте ся, молѭ, отъ слово-то Го-
6 сподне днесь, И събра Израилевый царь
пророцы-тѣ, почти четыристотинъ мѫ-
жіе, та имъ рече: Да идѫ ли противъ
Рамоѳъ-галаадъ на бой, или да не идѫ?
А тѣ рекохѫ: Възлѣзь, и Господь ще го
прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на царя.
7 И рече Іосафатъ: Нѣма ли тукъ още
единъ пророкъ Господень, да попытамы
8 чрѣзъ него? И рече Израилевый царь
на Іосафата: Има още единъ человѣкъ
Михей, сынъ на Іемлѫ, чрѣзъ когото мо-
жемъ да попытамы Господа; но азъ го
мразѭ; защото не пророчествува добро
за мене, но зло. И рече Іосафатъ: Нека
9 не говори царь-тъ така. И повыка Изра-
илевый царь единъ скопецъ, та рече:
Доведи скоро Михея сынъ-тъ на Іемлѫ.
10 А Израилевый царь и Іосафатъ Іуди-
ный царь сѣдѣхѫ, всякой на прѣстолъ-тъ
си, облѣчени въ одежды, на открыто
мѣсто при входъ-тъ на Самарійскѫ-тѫ
портѫ: и всичкы-тѣ пророци пророку-
11 вахѫ прѣдъ тѣхъ. И Седекія сынъ-тъ на
Ханаана бѣше си направилъ желѣзны
рогове; и рече: Така говори Господь:
Съ тѣзи ще избодешь Сирійцы-тѣ, додѣ
12 гы свършишь. И всичкы-тѣ пророци
пророкувахѫ така, и казувахѫ: Възлѣзь
въ Рамоѳъ-галаадъ, и ще имашь добръ
успѣхъ; защото Господь ще *го* прѣдаде
въ рѫкѫ-тѫ на царя.
13 А вѣститель-тъ който отиде да повы-
ка Михея, говори му, и рече: Ето сега
думы-тѣ на пророцы-тѣ изъ едны уста
сѫ добры за царя: молѭ прочее и
твое-то слово да е така както слово-то
на едного отъ тѣхъ, и говори добро-то.
14 А Михей рече: Живъ Господь, което ми
рече Господь, него ще говорѭ.
15 И тъй дойде при царя. И рече му
царь-тъ: Михее, да идемъ ли въ Ра-
моѳъ-галаадъ на бой, или да не идемъ?
А той му отговори: Възлѣзь, и ще и-
машь добръ успѣхъ; защото Господь ще
16 *го* прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на царя. И рече
му царь-тъ: До колко пѫти ще тя за-
клѣвамъ да ми не говоришь друго о-
17 свѣнь истинѫ-тѫ въ име Господне? А
той рече: Видѣхъ всичкый Израиль рас-
пьрснатъ по горы-тѣ, като овцы които
нѣматъ овчарь. И рече Господь: Тѣ нѣ-
матъ господарь: нека ся върнѫтъ вся-
18 кой въ домъ-тъ си съ миръ. И рече Из-
раилевый царь Іосафату: Не рѣкохъ ли
ти че не ще прорече добро за мене, но
19 зло? И *Михей* рече: Чуй прочее сло-
во-то Господне. Видѣхъ Господа че сѣ-
ди на прѣстолъ-тъ си, и всичко-то не-
бесно воинство че прѣдстои около него,
20 отъ дѣсно му и отъ лѣво. И рече Господь:
Кой ще прѣльсти Ахаава, за да възлѣзе
и да падне въ Рамоѳъ-галаадъ? И единъ
21 рече така а другъ рече така. И излѣзе
единъ духъ, та застанѫ прѣдъ Господа,
22 и рече: Азъ ще го прѣльстѭ. И рече му
Господь: Какъ? И рече: Ще излѣзѫ,
и ще бѫдѫ лъжливъ духъ въ уста-та на
всичкы-тѣ му пророцы. И рече *Господь:*
Ще прѣльстишь, още и ще сполучишь:
23 излѣзь, та направи така. Сега прочее,
ето, Господь тури духъ лъжливъ въ у-
ста-та на всичкы-тѣ тѣзи твои проро-
цы, но Господь говорй зло за тебе.
24 Тогазь ся приближи Седекія сынъ-тъ
на Ханаанѫ, та плеснѫ Михея въ ланитѫ-
тѫ, и рече: Прѣзъ кой пѫть прѣминѫ
Духъ-тъ Господень отъ мене, за да го-
25 вори на тебе? И рече Михей: Ето ще
видишь *въ* който день ще влазяшь изъ
клѣть въ клѣть за да ся укрыешь.
26 И рече Израилевый царь: Хванѣте
Михея, та го върнѣте при Амона град-
скый-тъ князь, и при Іоаса царскый-тъ
27 сынъ, И речѣте: Така говори царь-тъ:

* *Евр.* мъчимъ.

Турѣте тогозь въ тъмница-та, и хранѣте
го съ хлѣбъ печаленъ, и съ вода печал-
28 на, додѣ ся върна съ миръ. И рече Ми-
хей: Ако наистина ся върнешь съ миръ,
то Господь не е говорилъ чрѣзъ мене.
И рече: Чуйте вы всичкы людіе.
29 И възлѣзе Израилевъ-тъ царь, и Іоса-
фатъ Іудинъ-тъ царь въ Рамоѳъ-галаадъ.
30 И рече Израилевый царь на Іосафата:
Азъ ще ся прѣлича и ще влѣза въ сра-
женіе-то: а ты облѣчи одежды-тѣ си. И
прѣличи ся Израилевый царь, та влѣзе
31 въ сраженіе-то. А Сирійскый царь бѣ
заповѣдалъ на тридесеть и два-та свои
колесниценачалницы, и рекль: Не ся
бійте *нито* съ малъкъ нито съ голѣмъ,
32 но само съ Израилевъ-тъ царь. И като
видѣха колесниценачалници-тѣ Іосафа-
та, тогазь тѣ рекоха: Несъмнѣнно той-
зи е Израилевъ-тъ царь, И заобыколиха
33 да го ударятъ; но Іосафатъ извыка. И
като видѣха колесниценачалници-тѣ че
не бѣше Израилевъ-тъ царь, върнаха
34 ся отъ да го гонятъ. А единъ человѣкъ
устрѣли *безъ да мѣри, и удари Изра-
илевъ-тъ царь между ставы-тѣ на бро-
ня-та: а той рече на колесничника си:
Завърни ржка-та си, та мя изведи изъ
35 войнство-то; защото ся ранихъ. И сра-
женіе-то стана голѣмо въ онзи день: а
царь-тъ ся удържа на колесница-та сре-
щх Сирійцы-тѣ, и привечеръ умрѣ: и
кръвь-та течеше отъ рана-та въ нѣдро-то
36 на колесница-та. И около захожденіе-то
на слънце-то, стана прогласеніе въ
станъ-тъ, и казваше: Всякой *да си иде*
въ градъ-тъ си, и всякой на мѣсто-то
37 си. И умрѣ царь-тъ, и донесе ся въ Са-
марія: и погребоха царя въ Самарія.
38 И измыха колесница-та въ водоемъ-тъ
на Самарія: измыха още и оржжія-та
му: и лизаха псета-та кръвь-та му спо-
редъ слово-то Господне което говорѝ.
39 А останалы-тѣ дѣянія на Ахаава, и
всичко що направи, и слоновый-тъ домъ
който съгради, и всичкы-тѣ градове
които направи, не сж ли писаны въ кни-

га-та на лѣтовницы-тѣ на Израилевы-тѣ
40 царіе? И заспа Ахаавъ съ отцы-тѣ си,
и въцаря ся вмѣсто него Охозія сынъ му.
41 А Іосафатъ сынъ-тъ на Аса въцари ся
надъ Іуда въ четвърто-то лѣто на Аха-
42 ава Израилевъ-тъ царь. Іосафатъ бѣ на
възрастъ тридесеть и петь годинъ кога-
то ся въцари: и царува двадесеть и петь
годины въ Ierусалимъ: а име-то на май-
43 ка му бѣше Азува, дъщеря на Силея. И
ходи въ всичкы-тѣ пжтища на Аса от-
ца си: не ся уклони отъ тѣхъ, и правѣ-
44 ше което бѣ право прѣдъ Господа. Вы-
сокы-тѣ обаче мѣста не ся отмахнаха:
людіе-тѣ жьртвуваха още и кадѣха по
45 высокы-тѣ мѣста. И имаше миръ Іоса-
фатъ съ Израилевъ-тъ царь.
46 А останалы-тѣ дѣянія на Іосафата, и
юначества-та му които направи, и бойо-
ве-тѣ му, не сж ли писаны въ книга-та
47 на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ царіе? И
остатъкъ-тъ на мжжеложцы-тѣ, който
бѣ останалъ въ дни-тѣ на Аса отца му,
48 той *го* истрѣби отъ земля-та. Тогазь
нѣмаше царь въ Едомъ, *но* намѣстникъ
царевъ.
49 Іосафатъ направи Ѳарсійскы корабы,
за да идатъ въ Офиръ за злато; но не
отидоха, защото кораби-тѣ ся строшиха
50 въ Есіонъ-гаверъ. Тогазь рече Охозія
Ахаавовый сынъ Іосафату: Нека оти-
датъ мои-тѣ раби съ твои-тѣ рабы въ
кораби-тѣ; но Іосафатъ не рачѝ.
51 И заспа Іосафатъ съ отцы-тѣ си, и
погребе ся съ отцы-тѣ си въ градъ-тъ
на Давида отца си: и въцари ся вмѣсто
него Іорамъ сынъ му.
52 Охозія Ахаавовый сынъ ся въцари
надъ Израиля въ Самарія въ седмнаде-
сето-то лѣто на Іосафата Іудинъ-тъ
царь, и царува двѣ годины надъ Изра-
53 иля. И стори зло прѣдъ Господа, и ходи
въ пжть-тъ на отца си, и въ пжть-тъ на
майка си, и въ пжть-тъ на Іеровоама
Наватовъ-тъ сынъ, който направи Изра-
54 иля да съгрѣши; Защото служи Ваалу,
и поклони му ся, и прогнѣви Господа
Бога Израилева по всичко що стори о-
тецъ му.

* *Или* съсъ всичка-та си сила.

ЧЕТВЬРТА КНИГА НА ЦАРІЕ-ТѢ,

ИЛИ

Втора Книга на Царіе-тѣ.

ГЛАВА 1.

1 А слѣдъ смьрть-тж на Ахаава подп-
2 гнж ся Моавъ противъ Израиля. И пад-
нж Охозія прѣзъ рѣшеткж-тж на горни-
цж-тж си, която бѣ въ Самаріж, и раз-
болѣ ся: и прати вѣстители, и имъ ре-
че: Идѣте, попытайте Ваалъ-зевува Ак-
каронскый-тъ богъ, да ли ще оздравѣж
3 отъ тжзи болесть. Но ангелъ Господень
рече на Илія Ѳесвіецъ-тъ: Стани, въз-
лѣзъ, да посрѣщнешь вѣстители-тѣ на
Самарійскый-тъ царь, и речи имъ: Нѣ-
ма ли Богъ въ Израиль, та отивате да
попытате Ваалъ-зевува, Аккаронскый-тъ
4 богъ? Сега прочее така говори Господь:
Нѣма да слѣзешь отъ одръ-тъ, на който
си възлѣзалъ, но непрѣмѣнно ще умрешь.
И отиде си Илія.
5 И върнахж ся при него вѣстители-тѣ:
6 а той имъ рече: Защо ся върнахте? И
рекохж му: Единъ человѣкъ възлѣзе да
ны посрѣщне, и рече ни: Идѣте, вър-
нѣте ся при царя, който вы е прово-
дилъ, та му кажѣте: Така говори Го-
сподь: Нѣма ли Богъ въ Израиль, та
пращашь ты да попыташь Ваалъ-зевува,
Аккаронскый-тъ богъ? Нѣма прочее да
слѣзешь отъ одръ-тъ, на който си въз-
лѣзалъ, но непрѣмѣнно ще умрешь.
7 И рече имъ: Какъвъ видъ *имаше* че-
ловѣкъ-тъ, който възлѣзе да вы посрѣщ-
8 не, та ви говори тѣзи думы? И отго-
ворихж му: Человѣкъ космать, и прѣ-
пасанъ около чрѣсла-та си съ коженъ
поясъ. И рече: Илія е Ѳесвіецъ-тъ.
9 Тогазъ проводи *царь-тъ* при него пет-
десетоначалникъ съ петдесеть-тѣ му. И
възлѣзе при него: и ето той сѣдѣше на
върхъ горж-тж. И рече му: Человѣче Бо-
10 жій, царь-тъ рече: Слѣзъ. И отговори
Илія и рече на петдесетоначалника: Ако
сьмь азъ человѣкъ Божій, нека слѣзе
огнь отъ небе-то, та нека изѣде тебе и
петдесеть-тѣ ти. И слѣзе огнь отъ не-
бе-то, та изѣде него и петдесеть-тѣ му.
11 И прати пакъ при него другъ петдесе-
тоначалникъ съ петдесеть-тѣ му. И го-
вори той и рече му: Человѣче Божій,
12 така говори царь-тъ: Скоро слѣзъ. И
отговори Илія та имъ рече: Ако сьмь
азъ человѣкъ Божій, нека слѣзе огнь
отъ небе-то, та нека изѣде тебе и пет-
десеть-тѣ ти. И слѣзе огнь Божій отъ
небе-то, та изѣде него и петдесеть-тѣ
13 му. И пакъ прати третій петдесетона-
чалникъ съ петдесеть-тѣ му. И възлѣзе
третій-тъ петдесетоначалникъ, и дойде
та колѣничи прѣдъ Иліж, и моли го и
рече му: Человѣче Божій, нека бѫде,
моля ся, многоцѣненъ прѣдъ очи-тѣ ти
животъ-тъ ми и животъ-тъ на тѣзи пет-
14 десеть твои рабы: Ето, слѣзе огнь отъ
небе-то та изѣде първы-тѣ двама петде-
сетоначалницы съ петдесеть-тѣ имъ: не-
ка бѫде прочее животъ-тъ ми многоцѣ-
15 ненъ прѣдъ очи-тѣ ти. И рече ангелъ
Господень на Иліж: Слѣзъ съ него; да
16 ся не убоишь отъ лице-то му. И станж
та слѣзе съ него при царя. И рече му:
Така говори Господь: Понеже си пра-
тилъ вѣстители да попытатъ Ваалъ-зеву-

ва, Аккаронскый-тъ богъ, (като че нѣ-
маше Богъ въ Израиль за да искашь сло-
во-то му,) за това нѣма да слѣзешь отъ
одръ-тъ, на който си възлѣзлъ, но не-
прѣмѣнно ще умрешь.
17 И умрѣ споредъ слово-то Господне,
което говорѝ Илія: и въцари ся вмѣсто
него Іорамъ въ второ-то лѣто на Іорама,
Іосафатовъ-тъ сынъ, царь-тъ Іудинъ;
18 понеже нѣмаше сынъ. А останалы-тѣ
дѣянія на Охозія, които направи, не сѫ
ли писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ
на Израилевы-тѣ царіе?

ГЛАВА 2.

1 И когато щѣше Господь да възведе И-
лія на небе-то съ вихрушкѫ, отиде И-
2 лія съ Елиссея отъ Галгалъ. И рече Илія
Елиссею: Сѣди тукъ, молѭ; защото Го-
сподь мя проводи до Веѳиль. И рече Е-
лиссей: Живъ Господь, и жива душа-та
ти, нѣма да тя оставѭ. И слѣзохѫ въ
3 Веѳиль. И излѣзохѫ сынове-тѣ на проро-
цы-тѣ които бѣхѫ въ Веѳиль при Елис-
сея, та му рекохѫ: Знаешь ли че Гос-
подь днесь зема господаря ти отъ върху
главѫ-тѫ ти? И рече: И азъ знаѭ *това*:
4 мълчѣте. И рече му Илія: Елиссее, сѣди
тукъ, молѭ, защото Господь мя проводи
въ Іерихонъ. А той рече: Живъ Гос-
подь, жива и душа-та ти, нѣма да тя о-
5 ставѭ. И дойдохѫ въ Іерихонъ. И дой-
дохѫ сынове-тѣ на пророцы-тѣ, които
бѣхѫ въ Іерихонъ, при Елиссея, та му
рекохѫ: Знаешь ли че Господь днесь зе-
ма господаря ти отъ върху главѫ-тѫ ти?
6 И рече: И азъ знаѭ *това:* мълчѣте. И
рече му Илія: Сѣди тукъ, молѭ; защото
Господь мя проводи до Іорданъ. А той
рече: Живъ Господь, жива и душа-та ти,
нѣма да тя оставѭ: и отидохѫ двама-та.
7 И отидохѫ петдесеть мѫжіе отъ сынове-
тѣ на пророцы-тѣ, та застанахѫ на сре-
щѫ отъ далечь: а тѣ двама-та застанахѫ
8 при Іорданъ. И зѣ Илія кожухъ-тъ си,
та го сгънѫ, и удари водѫ-тѫ, и раздѣ-
ли ся отъ тукъ и отъ тукъ, и прѣминахѫ
двама--та по сухо.
9 И когато прѣминахѫ, рече Илія Е-
лиссею: Искай що да ти направѭ прѣди
да ся земѫ отъ тебе. И рече Елиссей:
Двойна часть на духъ-тъ ти, да бѫде,
10 молѭ, въ мене. А той рече: Мѫчно нѣ-
що поиска ты; *но*, ако мя видишь кога-
то ся земамъ отъ тебе, ще ти бѫде та-
ка: ако ли не, не ще да бѫде.
11 И като ходѣхѫ тѣ още и говорѣхѫ, е-
то огненна колесница, и огненни коніе,
и раздвоихѫ гы единъ отъ другъ: и въз-
12 лѣзе Илія съ вихрушкѫ на небе-то: А Е-
лиссей гледаше, и выкаше: Отче мой,
отче мой, колесница Израилева, и кон-
ница негова! И не го видѣ вече: и хванѫ
дрехы-тѣ си та гы раскѫса на два кѫса.
13 И като дигнѫ Иліевъ-тъ кожухъ, който
паднѫ отъ него, върнѫ ся, и застанѫ на
14 брѣгъ-тъ на Іорданъ. И зѣ Иліевъ-тъ ко-
жухъ, който паднѫ отъ него, та удари
водѫ-тѫ и рече: Дѣ е Господь Богъ И-
ліевъ? И като удари и той водѫ-тѫ,
раздѣли ся отъ тукъ и отъ тукъ: и прѣ-
минѫ Елиссей.
15 И като го видѣхѫ сынове-тѣ на про-
роцы-тѣ, които бѣхѫ въ Іерихонъ отъ
срещѫ, рекохѫ: Иліевый духъ почива на
Елиссея. И дойдохѫ да го посрѣщнѫтъ,
16 и му ся поклонихѫ дòземи. И рекохѫ
му: Ето сега, има петдесеть силни мѫ-
жіе съ рабы-тѣ ти: нека отидѫтъ, мо-
лимъ, да потърсятъ господаря ти, да го
не е дигналъ Духъ-тъ Господень, и го е
хвърлилъ на нѣкоѭ горѫ, или въ нѣкой
17 долъ. И рече: Не испращайте. Но като
го принудихѫ толкозъ, щото ся посрами,
рече: Испратѣте. Испратихѫ прочее
петдесеть мѫжіе, та търсихѫ три дни, но
18 го не намѣрихѫ. И когато ся върнахѫ при
него, (защото останѫ въ Іерихонъ,) рече
имъ: Не рѣкохъ ли ви, Не отивайте?
19 И рекохѫ градскы-тѣ мѫжіе Елиссею:
Ето сега, положеніе-то на градъ-тъ е
добро, както господарь-тъ ни види; но
воды-тѣ сѫ лоши, и земя-та е бесплодна.
20 И рече: Донесте ми ново блюдо, и ту-
21 рѣте соль въ него. И донесохѫ му. И
излѣзе при источникъ-тъ на водѫ-тѫ, та
хвърли соль-тѫ тамъ, и рече: Така го-

вори Господь: Исцѣлихъ тѣзи воды: не
ще да бѫде вече отъ тѣхъ смьрть, или
22 беспладіе. И исцѣлихѫ ся воды-тѣ дори
до този день, споредъ Елисеево-то сло-
во, което говори.
23 И възлѣзе отъ тамъ въ Веѳиль: и ка-
то възлизаше по пѫть-тъ, излѣзохѫ изъ
градъ-тъ малкы дѣца, та му ся присми-
вахѫ, и казувахѫ му: Възлизай плѣши-
24 ве, възлизай плѣшиве! А той ся обърнѫ
назадъ, и като гы видѣ, проклѣ гы въ и-
ме-то Господне. И излѣзохѫ изъ дѫбра-
вѫ-тѫ двѣ мечкы, та раскѫсахѫ отъ тѣхъ
25 четыридесеть и двѣ дѣца. И отиде отъ
тамъ въ горѫ-тѫ Кармилъ: и отъ тамъ
ся върнѫ въ Самаріѭ.

ГЛАВА 3.

1 А Іорамъ Ахаавовъ-тъ сынъ ся въцари
надъ Израиля въ Самаріѭ, въ осмнадесе-
то-то лѣто на Іосафата Іудинъ-тъ царь:
2 и царува дванадесеть годины. И стори
зло прѣдъ Господа, но не както баща му
и майка му; защото дигнѫ кумиръ-тъ на
3 Ваала, който бѣ направилъ баща му. Но
бѣше прилѣпенъ у грѣхове-тѣ на Іеро-
воама Наватовъ-тъ сынъ, който направи
Израиля да съгрѣши: не ся отдалечи
отъ тѣхъ.
4 А Миса Моавскый-тъ царь имаше ста-
да, и даваше на Израилевъ-тъ царь сто
тысящы агнета, и сто тысящы овны съ
5 вълнѫ-тѫ *имъ*. Но като умрѣ Ахаавъ,
Моавскый-тъ царь ся подигнѫ противъ
Израилевъ-тъ царь.
6 И излѣзе царь Іорамъ изъ Самаріѭ въ
онова врѣме, та изброи всичкый Изра-
7 иль. И отиде та проводи на Іосафата Іу-
динъ-тъ царь, и рече: Моавскый-тъ царь
ся подигнѫ противъ мене: дохождашь ли
съ мене противъ Моава на бой? И той
рече: Ще възлѣзѫ; азъ сьмь както си
ты, людіе-тѣ ми сѫ както людіе-тѣ ти,
8 коніе-тѣ ми сѫ както коніе-тѣ ти. И ре-
че: Прѣзъ кой пѫть ще възлѣземъ? А
той отговори: Прѣзъ пѫть-тъ на Едом-
9 скѫ-тѫ пустынѭ. И отиде Израилевый
царь, и Іудиный царь, и Едомскый царь;
и обыколихѫ седмь дни пѫть: и нѣмаше
вода за станъ-тъ и за скотове-тѣ които
бѣхѫ съ тѣхъ.
10 И рече Израилевый царь: Охъ! наи-
стинѫ че свыка Господь тѣзи трима ца-
ріе, за да гы прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на Мо-
11 ава! А Іосафатъ рече: Нѣма ли тука
пророкъ Господенъ, за да попытамы Го-
спода чрѣзъ него? И отговори единъ
отъ рабы-тѣ на Израилевый царь, и ре-
че: Тукъ е Елиссей Сафатовый сынъ,
който поливаше водѫ на Иліевы-тѣ рѫ-
12 цѣ. И рече Іосафатъ: Има слово Гос-
подне съ него. И слѣзохѫ при него И-
зраилевъ-тъ царь, и Іосафатъ, и Едом-
13 скый-тъ царь. И рече Елиссей на Изра-
илевъ-тъ царь: Що има между мене и
тебе? Иди при пророцы-тѣ на бащѫ си,
и при пророцы-тѣ на майкѫ си. И рече
му Израилевый царь: Не; защото Гос-
подь свыка тѣзи трима царіе, за да гы
14 прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на Моава. И рече
Елиссей: Живъ Господь на силы-тѣ,
прѣдъ когото прѣдстоѭ, наистинѫ ако
не почитахъ азъ лице-то на Іосафата Іу-
динъ-тъ царь, не щѣхъ да погледнѫ на
15 тебе, нито щѣхъ да тя видѭ; Но сега,
доведѣте ми свирецъ. И като свирѣше
свирецъ-тъ, дойде на него рѫка-та Гос-
16 подня. И рече: Така говори Господь:
17 Направи този долъ трапове трапове; За-
щото така говори Господь: Нѣма да ви-
дите вѣтръ, и нѣма да видите дъждь: а
този долъ ще ся напълни съ водѫ, и ще
піете вы, и стада-та ви, и скотове-тѣ ви.
18 Но това е малко нѣщо прѣдъ очи-тѣ на
Господа: ще прѣдаде Моава въ рѫкѫ-тѫ
19 ви: И ще поразите всякой граденъ
градъ, и всякой избранъ градъ, и ще
свалите всяко добро дьрво, и ще загра-
дите всичкы-тѣ водны источницы, и ще
развалите съ каменіе всякѫ добрѫ часть
земѭ.
20 И на утринь-тѫ, като ставаше прино-
шеніе-то, ето, дойдохѫ воды отъ пѫть-тъ
на Едомъ, и напълни ся земя-та съ во-
21 дѫ. И като чухѫ всичкы-тѣ Моавци че
възлѣзохѫ царіе-тѣ за да ся біѭтъ съ
тѣхъ, събрахѫ ся всичкы, които можахѫ

да прѣпасвать ножъ, та застанахѫ на
22 прѣдѣлы-тѣ. И станахѫ на утринь-тѫ, и
като изгрѣ слънце-то върху воды-тѣ, ви-
дѣхѫ Моавци-тѣ воды-тѣ отъ срещѫ чер-
23 вены като кръвь: И рекохѫ: Това е
кръвь: несъмнѣнно царіе-тѣ сѫ направи-
ли бой, и ударили сѫ ся едни съ други:
24 сега прочее на користи-тѣ, Моаве. И ко-
гато дойдохѫ въ Израилевъ-тъ станъ, ста-
нахѫ Израиляни-тѣ та поразихѫ Моавцы-
тѣ тъй, щото побѣгнахѫ отъ лице-то имъ;
и біюще Моавцы-тѣ влѣзохѫ въ землѭ-тѫ
25 *имъ:* И градове-тѣ съсыпахѫ; и въ
всякѫ добрѫ часть землѭ хвърлихѫ вся-
кой камыкъ-тъ си, та ѭ напълнихѫ: и
всичкы-тѣ водны источницы затыкнахѫ,
и всяко добро дърво отсѣкохѫ: само въ
Киръ-арасеѳъ оставихѫ каменіе-тѣ му,
и заобыколихѫ *го* прашници-тѣ та го
26 поразихѫ. И когато Моавскый-тъ царь
видѣ че сраженіе-то ся прѣукрѣпяваше
противъ него, зѣ съсъ себе си седмсто-
тинъ мѫжіе сабленосцы, за да разсѣ-
кѫтъ *войнство-то* дори до Едомскый-тъ
27 царь; но не могохѫ. Тогазь зѣ първоро-
дный-тъ си сынъ, който щеше да ся въ-
царн вмѣсто него, та го принесе всесъж-
женіе на стѣнѫ-тѫ. И станѫ голѣмо не-
годуваніе върхъ Израиля: и оттеглихѫ ся
отъ него, и ся върнахѫ въ землѭ-тѫ си.

ГЛАВА 4.

1 А една жена отъ жены-тѣ на проро-
ческы-тѣ синове выкаше къмъ Елиссея,
и казуваше: Рабъ-тъ ти мѫжъ ми умрѣ:
и ты знаешь че рабъ-тъ ти ся боеше отъ
Господа: а заимодавецъ-тъ дойде да земе
двама-та ми синове при себе си за рабы.
2 И рече ѝ Елиссей: Що да ти направѭ?
Кажи ми, що имашь въ домъ-тъ *си?* А
тя рече: Рабыня-та ти нѣма нищо
въ домъ-тъ, освѣнь една масленицѫ съ
3 елей. И рече: Иди, земи назаемъ отъ
вънъ сѫдове, отъ всичкы-тѣ си съсѣды
сѫдове праздны: земи на заемъ не мал-
4 ко. Сетнѣ влѣзь, та затвори врата-та
слѣдъ себе си, и слѣдъ синове-тѣ си, и
налѣй *отъ елей-тъ* въ всичкы-тѣ онѣзь
5 сѫдове, и пълны-тѣ тури на странѫ. И
тя си тръгнѫ отъ него, та затвори вра-
та-та слѣдъ себе си, и слѣдъ синове-тѣ
си; *и* тѣ приближавахѫ при неѭ сѫдо-
6 ве-тѣ, а тя наливаше. И като ся напъл-
нихѫ сѫдове-тѣ, рече на сына си: До-
несь ми и другъ сѫдъ. А той ѝ рече:
7 Нѣма другъ сѫдъ. И прѣстанѫ елей-тъ.
Тогазь дойде та обади на Божій-тъ че-
ловѣкъ. И той рече: Иди продай е-
лей-тъ, та плати дългъ-тъ си, и живѣй
съ остатъкъ-тъ, ты *и* чада-та ти.
8 И единъ день заминѫ Елиссей въ Су-
намъ, дѣто имаше една голѣма жена, и
тя го задържа да яде хлѣбъ. И колкото
пѫти заминуваше, свращаше тамъ за да
9 яде хлѣбъ. И рече *жена-та* на мѫжа си:
Ето сега познавамъ че той е святъ Бо-
жій человѣкъ, който всякога заминува у
10 насъ. Да направимъ, молѭ, малкѫ гор-
ничкѫ на стѣнѫ-тѫ: и да туримъ тамъ
за него одръ, и трапезѫ, и сѣдалище, и
свѣтилникъ, за да свраща тамъ, когато
11 дохожда при насъ. И единъ день дойде
тамъ, и свърнѫ въ горницѫ-тѫ, та спа
тамъ. И рече на Гіезія слугѫ-тѫ си:
12 Повыкай тази Сунамкѫ. И повыка ѭ и
13 тя застанѫ прѣдъ него. И рече му: Ре-
чи ѝ сега: Ето, ты зѣ всичкы тѣзи гры-
жы за насъ: що да ти направимъ? имашь
ли нѣщо да речешь на царя, или на вое-
началника? А тя отговори: Азъ живѣѭ
14 между людіе-тѣ си. И рече: Що да на-
правимъ за неѭ? А Гіезій отговори:
Наистинѫ тя нѣма чадо, а мѫжъ ѝ е
15 старъ. И рече: Повыкай ѭ. И когато ѭ
16 повыка, тя застанѫ при врата-та. И *Е-
лиссей* рече: До годинѫ въ това врѣме
ще имашь сынъ въ обятія-та си. А тя
рече: Не, господине мой, человѣче Бо-
17 жій, не лъжѝ рабынѭ-тѫ си. И жена-та
зачнѫ, и роди сынъ до годинѫ-тѫ въ о-
нова врѣме което ѝ рече Елиссей.
18 И когато порастнѫ дѣте-то, излѣзе въ
единъ день къмъ бащѫ си, при жетвари-
19 тѣ. И рече на бащѫ си: Глава-та ми,
глава-та ми! А той рече на момче-то:
20 Занесь го при майкѫ му. И зѣ го, та го
занесе при майкѫ му, и сѣдѣ на колѣ-

21 на-та ѝ до пладне, и умрѣ. И възлѣзе,
та го тури да лѣжи на одръ-тъ на Бо-
жій-тъ человѣкъ, и затвори го, и излѣзе.
22 И повыка мѫжа си, и рече; Проводи ми,
молѭ, едного отъ момчета-та, и еднѫ
отъ ослицы-тѣ, за да тичамъ при Бо-
23 жій-тъ человѣкъ, и да ся върнѫ. А той
рече: Защо отивашь ты днесь при него?
не е новъ мѣсецъ, нито сѫббота. А тя
24 рече: Миръ. Тогазь осѣдла ослицѫ-тѫ,
и рече на рабъ-тъ си: Върви, и напрѣ-
дувай: не забавяй поради мене кара-
25 ніе-то, освѣнь ако ти заповѣдамъ. И
тръгнѫ та отиде при Божій-тъ человѣкъ
въ горѫ-тѫ Кармилъ. И като ѭ видѣ
Божій-тъ человѣкъ отъ далечь, рече на
Гіезія слугѫ-тѫ си: Ето оная Сунамка!
26 Сега прочее, тичай да ѭ посрѣщнешь:
и речи ѝ: Добрѣ ли си? Добрѣ ли е
27 мѫжъ ти? Добрѣ ли е дѣте-то? А тя ре-
че: Добрѣ. А когато дойде при Божій-тъ
человѣкъ въ горѫ-тѫ, хванѫ ся за но-
зѣ-тѣ му: а Гіезій ся приближи за да ѭ
оттегли. Но человѣкъ-тъ Божій рече:
Остави ѭ; защото душа-та ѝ е прѣо-
горчена въ неѭ: и Господь скры *това*
28 отъ мене, и не ми яви. А тя рече: Да
ли искахъ сынъ отъ господаря си? не
29 рѣкохъ ли: Не мя лъжи? Тогазь рече
на Гіезія: Прѣпаши чрѣсла-та си и земи
тоягѫ-тѫ ми въ рѫкѫ, та иди: ако срѣщ-
нешь человѣкъ, да го не поздравишь:
и ако тя поздрави нѣкой, да му не от-
говоришь: и тури тоягѫ-тѫ ми върхъ
30 лице-то на дѣте-то. А майка-та на дѣ-
те-то рече: Живъ Господь, и жива ду-
31 ша-та ти, не щѫ да тя оставѭ. И станѫ
та отиде слѣдъ неѭ. А Гіезій отиде
прѣди тѣхъ, и тури тоягѫ-тѫ върхъ ли-
це-то на дѣте-то; но ни гласъ, нито
слушаніе. За това ся върнѫ да го по-
срѣщне, и му извѣсти, и рече: Не ся
32 събуди дѣте-то. И когато влѣзе Елиссей
въ домъ-тъ, ето дѣте-то мъртво, поло-
33 жено на одръ-тъ му. Влѣзе прочее, та
затвори врата-та слѣдъ тѣхъ си двами-
34 на-та и помоли ся Господу. И възлѣзе,
та лѣгнѫ върхъ дѣте-то, и тури уста-та
си върхъ уста-та му, и очи-тѣ си върхъ
очи-тѣ му, и рѫцѣ-тѣ си върхъ рѫцѣ-тѣ
му: и прострѣ ся върхъ него: и стопли
35 ся плъть-та на дѣте-то. Послѣ ся от-
тегли, та ходѣше въ домъ-тъ кога тукъ
и кога тамъ: и възлѣзе *пакъ*, та ся про-
стрѣ върхъ него: и дѣте-то кыхнѫ до
седмь пѫти, и отвори дѣте-то очи-тѣ си.
36 Тогазь выкнѫ Гіезія, и рече: Повыкай
тѫзи Сунамкѫ. И повыка ѭ: и когато
влѣзе при него, рече ѝ: Земи сына си.
37 И тя влѣзе, и паднѫ на нозѣ-тѣ му, та
ся поклони до земѭ-тѫ, и дигнѫ сына
си, та излѣзе.
38 А Елиссей ся върнѫ въ Галгалъ: и
имаше гладъ въ земѭ-тѫ: и синове-тѣ
на пророцы-тѣ сѣдѣхѫ прѣдъ него: и
рече на слугѫ-тѫ си: Тури голѣмый-тъ
котелъ, та свари вариво за синове-тѣ на
39 пророцы-тѣ. И излѣзе единъ на поле-то
за да набере зеленище, и намѣри диво
растеніе, и набра отъ него дивы тык-
вички та напълни дрехѫ-тѫ си, и като
ся върнѫ срѣза *гы* въ котелъ-тъ на ва-
40 риво-то, понеже не *гы* познахѫ. Послѣ
насыпахѫ на человѣцы-тѣ да ядѫтъ: и
като ядохѫ отъ вариво-то, извыкахѫ, и
рекохѫ: Человѣче Божій, смърть има въ
41 котелъ-тъ. И не могохѫ да ядѫтъ. А той
рече: Донесте брашно. И хвърли *го* въ
котелъ-тъ. Сетнѣ рече: Сыпи на лю-
діе-тѣ, да ядѫтъ. И нѣмаше нищо лошо
въ котелъ-тъ.
42 И дойде единъ человѣкъ отъ Ваалса-
лисѫ та донесе на Божій-тъ человѣкъ
хлѣбъ отъ начаткы-тѣ, двадесеть ечиме-
ны хлѣба, и прѣсны класове жито, въ
врѣтище-то си. И рече: Дай на людіе-тѣ
43 да ядѫтъ. И слуга-та му рече: Що? да
туріѭ ли това прѣдъ сто человѣцы? А
той рече: Дай на людіе-тѣ да ядѫтъ;
защото така говори Господь: Ще ядѫтъ,
44 и остатъкъ ще оставятъ. Тогазь тури
прѣдъ тѣхъ, та ядохѫ, и оставихѫ оста-
тъкъ, споредъ слово-то Господне.

ГЛАВА 5.

1 А Нееманъ, войвода-та на Сирій-
скый-тѣ царь, бѣ мѫжъ великъ прѣдъ

господаря си, и почитаемъ, понеже Го-
сподь чрѣзъ него даде спасеніе на Си-
рія: и человѣкъ-тъ бѣше силенъ съ крѣ-
2 пость, *но* прокаженъ. И излѣзохѫ Си-
рійци-тѣ съ пълкове, та доведохѫ плѣн-
ницѫ отъ Израилевѫ-тѫ землѭ единѫ мал-
кѫ момѫ: и слугуваше на Нееманова-тѫ
3 женѫ. И рече на господаркѫ-тѫ си: Да-
но да бѣше господарь-тъ ми прѣдъ про-
рокъ-тъ, който е въ Самарія, и той бы
го исцѣлилъ отъ проказѫ-тѫ му!
4 И *Нееманъ* слѣзе та извѣсти на госпо-
даря си, и рече: Така и така говори
мома-та която е отъ Израилевѫ-тѫ зе-
5 млѭ. И рече Сирійскый царь: Стани, и-
ди, и ще проводѭ писмо на Израилевъ-тъ
царь. И отиде, и зѣ въ рѫкѫ-тѫ си де-
сеть таланта сребро, и шесть тысящы
6 златицы, и десеть прѣмѣны дрехы. И
донесе писмо-то на Израилевъ-тъ царь,
което казуваше: И сега като дойде то-
ва писмо при тебе, ето, проводихъ при
тебе Неемана рабъ-тъ си, да го исцѣ-
7 лишь отъ проказѫ-тѫ му. И като проче-
те Израилевый царь писмо-то, раздра
дрехы-тѣ си, и рече: Богъ ли сьмь азъ,
за да умьртвявамъ и да оживявамъ, та
проважда той до мене да исцѣлѭ чело-
вѣка отъ проказѫ-тѫ му? разумѣйте про-
чее, молѭ, и виждте че той търси при-
чинѫ противъ мене.
8 А като чу Елиссей, Божій-тъ чело-
вѣкъ, че Израилевъ-тъ царь раздралъ
дрехы-тѣ си, проводи до царя, и рече:
Защо си раздралъ дрехы-тѣ си? нека
дойде сега при мене, и ще познае че
9 има пророкъ въ Израиль. Тогазь дойде
Нееманъ съ коніе-тѣ си и съ колесни-
цѫ-тѫ си, та застанѫ при врата-та на
10 Елиссеевъ-тъ домъ. И проводи при него
Елиссей вѣститель, и рече: Иди, та ся
окѫпи седмь пѫти въ Іорданъ, и ще ти
ся възвърне плъть-та ти, и ще ся очис-
11 тишь. А Нееманъ ся разгнѣви, та си о-
тиде, и рече: Ето, азъ говорѣхъ, че
непрѣмѣнно ще излѣзе при мене, и ще
застане, та ще призове име-то на Го-
спода Бога своего, и ще дигне рѫкѫ-тѫ
си върхъ мѣсто-то, и ще исцѣли прока-
12 женный-тъ. Авана и Фарфаръ, рѣкы-тѣ
на Дамаскъ, не сѫ ли по добры отъ
всичкы-тѣ воды на Израиля? не можахъ
ли да ся окѫпѫ въ тѣхъ, и да ся очис-
тѭ? И върнѫ ся, та си отиде съ гнѣвъ.
13 А раби-тѣ му ся приближихѫ, та му гово-
рихѫ, и рекохѫ: Отче мой, *ако* бы ти
пророкъ-тъ казалъ нѣщо голѣмо, не бы
ли *го* направилъ? колко повече сега,
когато ти казува: Окѫпи ся, и очисти
14 ся? Тогазь слѣзе, та ся потопи седмь
пѫти въ Іорданъ, споредъ слово-то на
Божій-тъ человѣкъ: и плъть-та му ся
възвърнѫ, като плъть на малко дѣте, и
очисти ся.
15 И върнѫ ся при Божій-тъ человѣкъ,
той и всичко-то му спѫтство, и дойде,
та застанѫ прѣдъ него, и рече: Ето,
сега познахъ че нѣма Богъ въ всичкѫ-тѫ
землѭ, освѣнь въ Израиль: за това сега,
пріими, молѭ, благословеніе отъ рабъ-
16 тъ си. А той рече: Живъ Господь, прѣдъ
когото прѣдстоѭ, не щѫ да пріемѫ. А
той го принуждаваше да пріеме, но не
17 рачи. И Нееманъ рече: Ако ли не, то
нека ся даде, молѭ, на рабъ-тъ ти за
двѣ мьскы товаръ отъ *тѫзи* пръсть, за-
щото рабъ-тъ ти не ще да приноси отъ
днесь на татакъ всесъжженіе, нито
жьртвѫ на другы богове, но само Го-
18 сподy. Това нѣщо нека прости Господь
на рабъ-тъ ти, дѣто, когато влазя го-
сподарь-тъ ми въ домъ-тъ на Риммона за
да ся поклони тамъ, и ся подпира на
рѫкѫ-тѫ ми, и азъ ся кланямъ въ домъ-тъ
на Риммона, като ся кланямъ въ домъ-тъ
на Риммона, Господь нека прости рабъ-
19 тъ ти за това нѣщо! И рече му: Иди
съ миръ. И отиде отъ него едно малко
разстояніе.
20 Тогазь Гіезій, слуга-та на Елиссея Бо-
жій-тъ человѣкъ, рече: Ето, госпо-
дарь-тъ ми пожали Неемана тогозь Си-
рійеца, та не зѣ отъ рѫкѫ-тѫ му онова
което донесе; но живъ Господь, азъ ще
ся завтекѫ вслѣдъ него, и ще земѫ нѣ-
21 що отъ него. И завтече ся Гіезій вслѣдъ
Неемана. И когато *го* видѣ Нееманъ че
тича вслѣдъ него, скокнѫ отъ колесни-

нѫ-тѫ да го посрѣщне, и рече: Добрѣ
22 ли сте? А той рече: Добрѣ. Господарь-тъ
ми мя проводи, и рече: Ето, този часъ
дойдохѫ при мене, отъ горѫ-тѫ Ефремъ,
двама млади отъ синове-тѣ на проро-
цы-тѣ: дай имъ, молѭ, единъ талантъ
23 сребро, и двѣ прѣмѣны дрехы. И рече
Неемань: благоволи да земешь два та-
ланта. И принуди го, и върза два-та та-
ланта сребро въ два мѣшца, съ двѣ прѣ-
мѣны дрехы: и тури *гы* на двама отъ
рабы-тѣ си, та *гы* носяхѫ прѣдъ него.
24 И когато дойде до хълмъ-тъ, зѣ *гы* отъ
рѫцѣ-тѣ имъ, та *гы* скры въ домъ-тъ:
25 и отпуснѫ мѫжіе-тѣ, та си отидохѫ. А
той влѣзе та застанѫ прѣдъ господаря
си. И рече му Елиссей: Отъ дѣ, Гіе-
зіе? А той рече: Рабъ-тъ ти не е ходилъ
26 никѫдѣ. И рече му: Не бѣ ли отишло
сърдце-то ми *съ тебе*, когато ся вър-
нѫ человѣкъ-тъ отъ колесницѫ-тѫ си да
тя посрѣщне? Врѣме ли е да земешь
сребро, и да земешь дрехы, и маслины,
и лозія, и овцы, и говеда, и рабы, и
27 рабыни? Заради това проказа-та на
Неемана ще ся залѣпи у тебе, и у сѣ-
ме-то ти въ вѣкъ. И излѣзе отъ лице-то
му прокаженъ като снѣгъ.

ГЛАВА 6.

1 И рекохѫ пророческы-тѣ синове на
Елиссея: Ето сега, мѣсто-то, въ кое-
то ный живѣемъ прѣдъ тебе, тѣсно е за
2 насъ. Нека отидемъ, молимъ, до Іорданъ,
и отъ тамъ да земемъ всякой по еднѫ
гредѫ, и да си направимъ тамъ мѣсто
3 дѣто да живѣемъ. А той рече: Идѣте. И
рече единый: Благоволи, молѭ, да дой-
дешь съ рабы-тѣ си. И рече: Ще дойдѫ.
4 И отиде съ тѣхъ. И като отидохѫ при Іор-
5 данъ, сѣчехѫ дърва. И като сваляше единъ-
тъ гредѫ-тѫ, паднѫ желѣзо-то въ водѫ-
тѫ: и извыка, и рече: О, господарю! и
6 то бѣше заемнято! А человѣкъ-тъ Божій
рече: Дѣ паднѫ? И показа му мѣсто-то.
Тогазь отсѣче едно дърво, та хвърли
7 тамъ: и желѣзо-то исплава. И рече: Земи
си го. И прострѣ рѫкѫ-тѫ си, та го зѣ.
8 А Сирійскый-тъ царь ратуваше про-
тивъ Израиля, и направи съвѣтъ съ ра-
бы-тѣ си, и рече: На едикое и на еди-
9 кое мѣсто ще расположѫ станъ-тъ си. И
проводи человѣкъ-тъ Божій на Израи-
левъ-тъ царь, и рече: Пази ся да не прѣ-
минешь това мѣсто, защото Сирійци-тѣ
10 нападнѫхѫ тамъ. И проводи Израилевый
царь на мѣсто-то, което му рече чело-
вѣкъ-тъ Божій и зарѫча за него; и у-
пази ся отъ тамъ не единъждь, нито
дважды.
11 И смути ся сърдце-то на Сирійскый-тъ
царь за това нѣщо: и свыка рабы-тѣ
си, та имъ рече: Не щете ли да ми извѣ-
стите, кой отъ нашн-тѣ е къмъ Израи-
12 левъ-тъ царь? И рече единъ отъ рабы-
тѣ му: Никой, господарю мой царю; но
Елиссей пророкъ-тъ, който е въ Израиль,
извѣстява на Израилевъ-тъ царь думы-
тѣ, които говоришь въ клѣть-тѫ на ло-
13 жницѫ-тѫ си. И рече: Идѣте, та виждте
дѣ е, за да проводѭ да го хванѫтъ. И из-
вѣстихѫ му, и рекохѫ: Ето, въ Доеанъ
14 е. И проводи тамъ коніе, и колесницы, и
велико войнство, които дойдохѫ прѣзъ
15 нощь, та обыколихѫ градъ-тъ. И когато
станѫ на утринь-тѫ слуга-та на чело-
вѣкъ-тъ Божій, та излѣзе, ето, войска
бѣше обыколила градъ-тъ съ коніе и ко-
лесницы: и рече му слуга-та му: Ахъ,
16 господарю! какво ще правимъ? А той
рече: Не бой ся; защото повече сѫ о-
нѣзи които сѫ съ насъ нежели онѣзи
17 които сѫ съ тѣхъ. И помоли ся Елиссей,
и рече: Господи, отвори, молѭ ся, очи-
тѣ му, за да види. И отвори Господь о-
чи-тѣ на слугѫ-тѫ, та видѣ: и ето, гора-
та бѣ пълна съ коніе и колесницы огнен-
18 ны около Елиссея. И когато слѣзохѫ
къмъ него *Сирійци-тѣ*, помоли ся Елис-
сей Господу, и рече: Порази, молѭ ся,
тѣзи людіе съсъ слѣпотѫ. И порази гы
съ невидѣніе, споредъ слово-то на Елис-
19 сея. И рече имъ Елиссей: Не е този
пѫть, нито този градъ: дойдѣте вслѣдъ
мене, и ще вы заведѫ при человѣкъ-тъ
когото търсите. И отведе гы въ Сама-
20 рія. И когато дойдохѫ въ Самарія, ре-

че Елиссей: Отвори, Господи, очи-тѣ
на тѣзи, да гледатъ. И отвори Господь
очи-тѣ имъ, та видѣхѫ: и ето, бѣхѫ
всрѣдъ Самарїѭ.
21 И като гы видѣ Израилевъ-тъ царь,
рече на Елиссея: Да поразѭ ли, да по-
22 разѭ ли, отче мой? А той рече: Не по-
разявай: поразилъ ли бы гы онѣзи кои-
то си плѣнилъ съ мечъ-тъ си и съ лѫкъ-тъ
си? Тури хлѣбъ и водѫ прѣдъ тѣхъ, и
да ядѫтъ, и да пїѭтъ, и да отидѫтъ при
23 господаря си. И тури прѣдъ тѣхъ много
ястїе: и като ядохѫ и пихѫ, пусти гы,
та отидохѫ при господаря си. И не дой-
дохѫ вече Сирїйскы-тѣ пълкове въ зе-
мѭ-тѫ на Израиля.
24 А слѣдъ това, Венададъ Сирїйскый царь
събра всичко-то си войнство, и възлѣ-
25 зе, та обсади Самарїѭ. И станѫ голѣмъ
гладъ въ Самарїѭ: и ето, обсадихѫ ѭ,
додѣто глава ослова ся продаде за осмде-
сеть сребърника, и четвьрть-та на единъ
кавъ *харейонимъ за петь сребърника.
26 И като заминуваше Израилевъ-тъ царь
по стѣнѫ-тѫ, една жена извыка къмъ не-
го, и казваше: Помогни, господарю мой
27 царю. А той рече: Ако ти Господь не
помогне, отъ дѣ ще ти помогнѫ азъ? да
28 ли отъ гумно-то, или отъ жлебъ-тъ? И
рече ѝ царь-тъ: Що имашь? А тя рече:
Тая жена ми рече: Дай сына си, да го
изѣдемъ днесь, а утрѣ ще изѣдемъ мой-тъ
29 сынъ. И сварихмы мой-тъ сынъ, та го
изѣдохмы: и рекохъ ѝ на утрѣшный-тъ
день: Дай сына си, да го изѣдемъ: а тя
30 скры сына си. И като чу царь-тъ думы-
тѣ на жена-тѫ, раздра дрехы-тѣ си: и
като минуваше вьрху стѣнѫ-тѫ, людїе-тѣ
видѣхѫ, и ето, врѣтище извѫтрѣ вьрху
31 снагѫ-тѫ му. И рече: Така да ми напра-
ви Богъ, и така да приложи, ако глава-
та на Елиссея Сафатовъ-тъ сынъ остане
на него днесь.
32 А Елиссей сѣдѣше въ домъ-тъ си, и
старци-тѣ сѣдѣхѫ съ него: и проводи
царь-тъ мѫжъ отъ себе си; но прѣди
да дойде при него вѣститель-тъ, той ре-
че на старцы-тѣ: Не видите ли че този
сынъ-тъ на убїйцѫ-тѫ проводи да отне-
ме главѫ-тѫ ми? гледайте, като дой-
де вѣститель-тъ, затворѣте врата-та, и
спрѣте го при врата-та: тропотъ-тъ на
нозѣ-тѣ на господаря му не е ли вслѣдъ
33 него? И още като говорѣше съ тѣхъ, е-
то слѣзе при него вѣститель-тъ: и ре-
че: Ето, отъ Господа е това зло: какво
вече да ся надѣѭ на Господа?

ГЛАВА 7.

1 И рече Елиссей: Чуйте слово-то Го-
сподне: така говори Господь: Утрѣ, о-
коло този часъ, една сата чисто брашно
ще ся продаде за единъ сикль, и двѣ са-
ты ечмыкъ за единъ сикль, при портѫ-
2 тѫ на Самарїѭ. И князь-тъ, на когото
на рѫкѫ-тѫ ся подпираше царь-тъ отго-
вори на Божїй-тъ человѣкъ, та рече: И
прозорцы ако бы направилъ Господь на
небе-то, можеше ли това нѣщо да ста-
не? А той рече: Ето, ще видишь съ о-
чи-тѣ си, но нѣма да ядешь отъ него.
3 А въ входъ-тъ на портѫ-тѫ имаше че-
тырма мѫжїе прокажени, и рекохѫ си
единъ на другъ: Защо *да* сѣдимъ ный
4 тукъ додѣ умремъ? Ако речемъ, да влѣ-
земъ въ градъ-тъ, гладъ-тъ е въ градъ-тъ,
и ще умремъ тамъ: ако сѣдимъ тукъ,
пакъ ще умремъ. Сега прочее, да идемъ,
та да припаднемъ въ Сирїйскый-тъ станъ.
Ако ны оставятъ живы, ще живѣемъ, а-
5 ко ли ны умьртвятъ, ще умремъ. И ста-
нахѫ като мръкнуваше, за да влѣзѫтъ въ
Сирїйскый-тъ станъ: и когато дойдохѫ
до край-тъ на Сирїйскый-тъ станъ, ето,
6 нѣмаше человѣкъ тамъ. Защото Господь
бѣше направилъ да ся чуе въ станъ-тъ
на Сирїйцы-тѣ тропотъ отъ колесницы,
и тропотъ отъ конїе, тропотъ отъ голѣ-
мѫ войскѫ: и рекохѫ си единъ на другъ:
Ето, Израилевъ-тъ царь е наемнѫлъ про-
тивъ насъ Хеттейскы-тѣ царїе и Егы-
петскы-тѣ царїе, за да дойдѫтъ вьрхъ
7 насъ. Заради това станахѫ та побѣгнѫ-
хѫ въ тьмнинѫ-тѫ, и оставихѫ шатры-

* Гълъбовъ гной, *вѣроятно единъ видъ сочиво.*

тѣ си, и коніе-тѣ си, и ослы-тѣ си,
станъ-тъ както бѣше, и побѣгнахѫ за
животъ-тъ си.
8 И когато тѣзи прокажени отидохѫ до
край-тъ на станъ-тъ, влѣзохѫ въ единъ
шатъръ, та ядохѫ, и пихѫ, и зѣхѫ отъ
тамъ сребро и злато и дрехы, и отидохѫ
та *ги* скрыхѫ: и върнахѫ ся та влѣзо-
хѫ въ другъ шатъръ, и зѣхѫ *другы* отъ
9 тамъ, и отидохѫ та скрыхѫ *и тѣхъ*. То-
газь рекохѫ помежду си: Ный не пра-
вимъ добрѣ: този день е день на добры
извѣстія, а ный мълчимъ: ако чакамы до
развидѣленіе-то на зорѫ-тѫ, нѣкоя бѣда
ще ны сполѣти: нека прочее отидемъ
да исвѣстимъ *това* въ домъ-тъ царевъ.
10 И тъй отидохѫ, та извыкахѫ на град-
скый-тъ вратарь: и извѣстихѫ имъ, и
рекохѫ: Отидохмы въ станъ-тъ на Си-
рійцы-тѣ, и ето, нѣмаше тамъ человѣкъ,
нито гласъ отъ человѣкъ, само коніе
вързани, и ослы вързани, и шатри както
11 ся намирахѫ. И извыкахѫ портари-тѣ, и
тѣ извѣстихѫ *това* въ домъ-тъ на царя.
12 И станѫ царь-тъ прѣзъ нощь-тѫ, та
рече на рабы-тѣ си: Сега ще ви извѣстѭ
що направихѫ намъ Сирійци-тѣ: познахѫ
че смы гладны, и излѣзохѫ изъ станъ-тъ,
за да ся скрыѭтъ по нивы-тѣ, и казу-
ватъ: Когато излѣзѫтъ изъ градъ-тъ,
ще гы хванемъ живы, и ще влѣземъ въ
13 градъ-тъ. А единъ отъ рабы-тѣ му отго-
вори и рече: Нека земѫтъ, молѭ, петь
отъ останалы-тѣ коніе, които останахѫ
въ градъ-тъ, (ето, тѣ сѫ както всичко-
то множество на Израиля което останѫ
въ него; ето, тѣ сѫ както всичко-то
множество на Израилтяни-тѣ които ся
изнурихѫ:) и нека проводимъ да видимъ.
14 И зѣхѫ двѣ колесницы съ коніе: и про-
води царь-тъ задъ Сирійскый-тъ станъ, и
15 рече: Идѣте, та вижте. И отидохѫ вслѣдъ
тѣхъ дори до Іорданъ: и ето, всичкый
пѫть пъленъ съ дрехы и съсѫды, които
Сирійци-тѣ бѣхѫ хвърлили въ бързаніе-
то си. И върнахѫ ся вѣстители-тѣ та
извѣстихѫ *това* на царя.
16 И излѣзохѫ людіе-тѣ, та разграбихѫ
станъ-тъ на Сирійцы-тѣ. И продаде ся
една сата чисто брашно за единъ сикль,
и двѣ саты ечимыкъ за единъ сикль, спо-
17 редъ слово-то Господне. И тури царь-тъ
на портѫ-тѫ князя, на когото на рѫкѫ-
тѫ ся подпираше: и стѫпкахѫ го людіе-
тѣ въ портѫ-тѫ, и умрѣ: както рече че-
ловѣкъ-тъ Божій, който говорѝ когато
18 царь-тъ слѣзе при него. И както говорѝ
человѣкъ-тъ Божій на царя, и рече: Двѣ
саты ечимыкъ за сикль, и една сата чи-
сто брашно за сикль ще бѫдѫтъ утрѣ,
около този часъ въ портѫ-тѫ на Сама-
19 ріѭ, А князь-тъ отговори на человѣка
Божій, и рече: Ако бы Господь напра-
вилъ и прозорцы на небе-то, можеше ли
таквозь нѣщо да стане? А той рече: Е-
то, ще видишь *това* съ очи-тѣ си, но
20 не ще да ядешь отъ него, Така му и
станѫ: защото людіе-тѣ го стѫпкахѫ въ
портѫ-тѫ, и умрѣ.

ГЛАВА 8.

1 И говорѝ Елиссей на женѫ-тѫ, на
коѭто съживи сынъ-тъ, и рече: Стани
та иди, ты и домъ-тъ ти, и пришелству-
вай дѣто можешь пришелствувà; защото
Господь повыка гладъ-тъ, и ще дойде
2 връхъ землѭ-тѫ седмь годины. И станѫ
жена-та, та направи споредъ слово-то
на Божій-тъ человѣкъ: и отиде, тя и
домъ-тъ ѝ, та пришелствува въ землѭ-тѫ
на Филистимцы-тѣ седмь годины.
3 А слѣдъ свършъкъ-тъ на седмь-тѣ го-
дины, върнѫ ся жена-та отъ землѭ-тѫ
на Филистимцы-тѣ: и излѣзе да извыка
къмъ царя за кѫщѫ-тѫ си, и за нивы-тѣ
4 си. И говорѝ царь-тъ на Гіезія, слу-
гѫ-тѫ на человѣка Божій, и рече: Я ми
прикажи всичкы-тѣ голѣмы дѣла, които
5 направи Елиссей. И като приказваше на
царя какъ бѣ съживилъ мъртвый-тъ, ето
жена-та, на коѭто сынъ-тъ бѣше съжи-
вилъ той, извыка къмъ царя за кѫщѫ-тѫ
си, и за нивы-тѣ си. И рече Гіезій: Го-
сподарю мой царю, тая е жена-та, и
този е сынъ ѝ, когото съживи Елис-
6 сей. И попыта царь-тъ женѫ-тѫ, и тя
му приказа *работѫ-тѫ*. Тогазь ѝ даде

царь-тъ единъ скопецъ, и рече: Повърни всичкы-тѣ ѝ нѣща, и всичкы-тѣ произведенія отъ нивы-тѣ *ѝ*, отъ който день е оставила земя-тѫ до сега.
7 А Елиссей отиде въ Дамаскъ. А Венададъ Сирійскый-тъ царь бѣ боленъ: и извѣстихѫ му, и рекохѫ: Человѣкъ-тъ
8 Божій дойде до тукъ. И рече царь-тъ Азаилу: Земи въ рѫкѫ-тѫ си даръ, та иди да посрѣщнешь человѣкѫ Божій, и попытай чрѣзъ него Господа: Ще ся
9 съземѫ ли отъ тѫзи болесть? И отиде Азаилъ да го посрѣщне, като зѣ даръ въ рѫкѫ-тѫ си, и отъ всяко добро отъ Дамаскъ, четыридесеть камилы товаръ: и отиде та застанѫ прѣдъ него, и рече: Сынъ ти Венададъ Сирійскый-тъ царь, прати мя при тебе, и казува: Ще ся съ-
10 земѫ ли отъ тѫзи болесть? И рече му Елиссей: Иди, кажи му: Ей, ще ся съземешь; но Господь ми яви че непрѣ-
11 мѣнно ще умре. И утвърди лице-то си *на него* безъ да мрьдне, додѣ ся засрами
12 той: и плака человѣкъ-тъ Божій. И рече Азаилъ: Защо плачешь, господине мой? А той отговори: Защото знаѭ колко зло ще сторишь на Израилевы-тѣ сынове: твърдыни-тѣ имъ ще прѣдадешь на огнь, и юношы-тѣ имъ ще избіешь съ мечъ, и младенцы-тѣ имъ ще съкрушишь, и непразднытѣ имъ ще распо-
13 решь. И рече Азаилъ: Но що е рабъ-тъ ти, псе-то, та да направи това голѣмо нѣщо? И рече Елиссей: Господь ми показа че ты ще ся въцаришь надъ Си-
14 ріѭ. Тогазь тръгнѫ отъ Елиссея, та дойде при господаря си: а той му рече: Що ти каза Елиссей? И отговори: Ре-
15 че ми: Ей ще ся съземешь: А на другый-тъ день, зѣ завивкѫ-тѫ, и като ѭ натопи въ водѫ, распрострѣ по лице-то му: и умрѣ: а вмѣсто него въцари ся Азаилъ.
16 И въ пето-то лѣто на Іорама, сынъ-тъ на Ахаава Израилевъ-тъ царь, когато царуваше Іосафатъ надъ Іудѫ, въцари ся Іорамъ, сынъ-тъ на Іосафата Іудинъ-тъ
17 царь. На възрасть тридесеть и двѣ годинъ бѣ когато ся въцари: и царува
18 осмь годины въ Іерусалимъ. И ходи въ пѫть-тъ на Израилевы-тѣ царіе, както направи Ахаавовъ-тъ домъ; защото Ахаавова дъщеря бѣше жена му: и на-
19 прави зло прѣдъ Господа. Но Господь не рачѝ да истрѣби Іудѫ, заради Давида рабъ-тъ си, както му рече, че ще му даде свѣтилникъ, *и* на сынове-тѣ му въ вѣкъ.
20 Въ неговы-тѣ дни отстѫпи Едомъ отъ подъ рѫкѫ-тѫ на Іудѫ, и поставихѫ царь
21 надъ себе си. За това заминѫ Іорамъ въ Саиръ, и всичкы-тѣ колесницы съ него: и като станѫ прѣзъ нощь, порази Едомцы-тѣ които бѣхѫ около него, и колесниценачалницы-тѣ: а людіе-тѣ по-
22 бѣгнѫхѫ въ шатры-тѣ си. Но Едомъ отстѫпи отъ подъ рѫкѫ-тѫ на Іудѫ, дори до тозн день. Тогазь въ исто-то врѣме отстѫпи и Ливна.
23 А останалы-тѣ дѣянія на Іорама, и всичко каквото стори той, не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на
24 Іудины-тѣ царіе? И заспа Іорамъ съ отцы-тѣ си, и погребе ся съ отцы-тѣ си въ Давидовъ-тъ градъ: и въцари ся вмѣсто него Охозія сынъ му.
25 Въ дванадесето-то лѣто на Іорама, Ахаавовъ-тъ сынъ Израилевъ-тъ царь, въцари ся Охозія сынъ-тъ на Іорама Іу-
26 динъ-тъ царь. На възрасть двадесеть и двѣ годинъ бѣ Охозія когато ся въцари: и царува единѫ годинѫ въ Іерусалимъ. И име-то на майкѫ му бѣ Гоеолія, дъщеря
27 на Амрія Израилевъ-тъ царь. И ходи въ пѫть-тъ на Ахаавовъ-тъ домъ, и направи той зло прѣдъ Господа, както Ахаавовъ-тъ домъ; защото бѣ зеть на А-
28 хаавовъ-тъ домъ. И отиде съ Іорама Ахаавовъ-тъ сынъ на бой противъ Азаила Сирійскый-тъ царь въ Рамоеъ-галаадъ:
29 и наранихѫ Сирійци-тѣ Іорама. И върнѫ ся царь Іорамъ за да ся исцѣли въ Іезраель отъ раны-тѣ *си* които му направихѫ Сирійци-тѣ въ *Рамѫ, когато ратуваше противъ Азаила Сирійскый-тъ царь. И Охозія Іорамовъ-тъ сынъ, Іу-

* Т. е. Рамоеъ.

динъ-тъ царь, слѣзе за да види Іорама
Ахаавовъ-тъ сынъ въ Іезраелъ, защото
бѣ боленъ.

ГЛАВА 9.

1 А пророкъ Елиссей повыка едного
отъ пророческы-тѣ синове, та му рече:
Прѣпаши чрѣсла-та си, и земи въ рѫ-
кѫ-тѫ си този съсѫдъ съ елей-тъ, та
2 иди въ Рамоѳъ-галаадъ: И когато влѣ-
зешь тамъ, ще видишь тамъ Іиуя, сынъ-
тъ на Іосафата, Намессіевъ-тъ сынъ; и
ще влѣзешь, та ще го дигнешь отъ срѣдъ
братія-та му, и ще го въведешь въ по
3 вѫтрѣшнѫ-тѫ стаѭ. И земи съсѫдъ-тъ
съ елей-тъ, та излѣй на главѫ-тѫ му, и
речи: Така говори Господь: Помазахъ
тя царь надъ Израиля. Тогазь отвори
4 врата-та, и бѣгай, и не ся бави. И оти-
де юноша-та, младый-тъ пророкъ, въ
Рамоѳъ-галаадъ.
5 И когато дойде, ето, началници-тѣ на
войнство-то сѣдѣхѫ: и рече: Имамъ
слово къмъ тебе, о началниче. И рече
Іиуй: Къмъ кого отъ всичкы насъ? А
6 той рече: Къмъ тебе, началниче. И ста-
нѫ та влѣзе въ домъ-тъ: и излѣ елей-тъ
на главѫ-тѫ му, и рече му: Така говори
Господь Богъ Израилевъ: Помазахъ тя
царь надъ людіе-тѣ Господни, надъ Из-
7 раиля: И ще поразишь домъ-тъ на го-
сподаря си Ахаава, за да отмьстѭ кръвь-
тѫ на рабы-тѣ си, пророцы-тѣ, и кръвь-
тѫ на всичкы-тѣ рабы Господни, отъ
8 рѫкѫ-тѫ на Іезавель; Защото всичкый
Ахаавовъ домъ ще ся истрѣби: и ще
погубѭ отъ Ахаава всичко до кракъ, и
затвореный-тъ и оставеный-тъ въ Изра-
9 иль: И ще направѭ домъ-тъ на Ахаава
както домъ-тъ на Іеровоама Наватовъ-тъ
сынъ, и както домъ-тъ на Вааса, Ахі-
10 инъ-тъ сынъ: И Іезавель псета-та ще
ѭ изѣдѫтъ въ нивѫ-тѫ на Іезраелъ, и
не ще да има кой да ѭ погребе. И като
отвори врата-та, побѣгнѫ.
11 И излѣзе Іиуй при рабы-тѣ на госпо-
даря си: и рече му *единъ*: Миръ ли?
Защо дойде при тебе този безуменъ?
А той имъ рече: Вы познавате чело-
12 вѣкъ-тъ, и говореніе-то му. И рекохѫ:
Лъжливо е: кажи ни, молимъ. А той ре-
че: Така и така ми говори и рече: Та-
ка говори Господь: Помазахъ тя царь
13 надъ Израиля. Тогазь побързахѫ, и като
зѣхѫ всякой дрехѫ-тѫ си, турихѫ гы
подъ него на върхъ-тъ на стѫпала-та: и
въстрѫбихѫ съ трѫбѫ, и рекохѫ: Въца-
14 ри ся Іиуй. И Іиуй, сынъ-тъ на Іосафата
Намессіевъ-тъ сынъ направи съзаклѣтіе
противъ Іорама. (А Іорамъ пазѣше Ра-
моѳъ-галаадъ, той и всичкый Израиль,
отъ лице-то на Азаила Сирійскый-тъ
15 царь. И върналъ ся бѣше царь Іорамъ
за да ся исцѣли въ Іезраелъ отъ раны-тѣ,
които Сирійци-тѣ му направихѫ, когато
ратуваше противъ Азаила Сирійскый-тъ
царь). И рече Іиуй: Ако е ваше-то мнѣ-
ніе *съ мене*, то нека не излѣзе *никой* да
бѣга изъ градъ-тъ, за да отиде да извѣ-
16 сти *това* въ Іезраелъ. И възсѣднѫ Іиуй,
та отиде въ Іезраелъ; защото Іорамъ
лѣжеше тамъ. И Охозія Іудинъ-тъ царь
17 бѣ слѣзалъ да види Іорама. И стоеше
стражъ-тъ на стълпъ-тъ въ Іезраелъ, и,
като видѣ четѫ-тѫ на Іиуя който идѣ-
ше, рече: Четѫ гледамъ. И рече Іорамъ:
Земи всадникъ, и проводи да гы по-
срѣщнешь: и нека попыта: Миръ ли?
18 Отиде прочее всадникъ на конь да го
посрѣщне, и рече: Така говори царь-тъ:
Миръ ли? И рече Іиуй: Що имашь ты
съ миръ-тъ? завърни ся слѣдъ мене. И
извѣсти стражъ-тъ, и рече: Вѣститель-тъ
19 отиде до тѣхъ, и не ся върнѫ. И про-
води вторый всадникъ на конь, който
отиде при тѣхъ, та рече: Така говори
царь-тъ: Миръ ли? И отговори Іиуй:
Що имашь ты съ миръ-тъ? завърни ся
20 слѣдъ мене. И извѣсти стражъ-тъ и ре-
че: Отиде до тѣхъ, и не ся върнѫ: а
ходеніе-то е както ходеніе-то на Іиуя,
Намессіевъ-тъ сынъ; защото ходи като
21 неистовъ. И рече Іорамъ: Впрѣгнѣте. И
впрѣгнахѫ колесницѫ-тѫ му. И излѣзо-
хѫ Іорамъ Израилевый царь, и Охозія
Іудиный царь, всякой въ колесницѫ-тѫ
си, та отидохѫ да посрѣщнѫтъ Іиуя, и

намѣрихѫ го въ нивѫ-тѫ на Навуѳея
Іезраелецъ-тъ.
22 И като видѣ Іорамъ Іиуя, рече: Миръ
ли Іиуе? А той отговори: Какъвъ миръ,
додѣ ся умножаватъ блудове-тѣ на Іеза-
23 вель майкѫ ти, и чарованія-та ѝ? И за-
върнѫ Іорамъ рѫцѣ-тѣ си, та побѣгнѫ,
24 и думаше на Охозіѭ; Льсть, Охозіе. А
Іиуй дрьпнѫ лѫкъ-тъ си та порази Іора-
ма между мышцы-тѣ му: и стрѣла-та
излѣзе прѣзъ сърдце-то му. А той ся прѣ-
25 гърби въ колесницѫ-тѫ си. И рече *Іиуй*
на Видкара, войводѫ-тѫ си: Земи *та* го
хвърли въ часть-тѫ на нивѫ-тѫ на Наву-
ѳея Іезраелецъ-тъ; защото напомни си,
когато азъ и ты бѣхмы яхнали слѣдъ
Ахаава отца му, че Господь произнесе
26 противъ него това изреченіе: Ей, видѣхъ
вчера кръвь-тѫ на Навуѳея, и кръвь-тѫ
на сынове-тѣ му, говори Господь: и ще
ти направѭ въздаяніе въ тѫзи часть, го-
вори Господь. Сега прочее дигни, хвър-
ли го въ *тѫзи* часть, споредъ слово-то
Господне.
27 А Охозія Іудинъ-тъ царь, като видѣ
това, побѣгнѫ прѣзъ пѫть-тъ на кѫщѫ-
тѫ на градинѫ-тѫ. И погна слѣдъ него
Іиуй, и рече: Поразѣте и тогози въ коле-
сницѫ-тѫ. *И поразихѫ го*, въ въсходъ-тъ
на Гуръ, близу до Ивлеамъ. И побѣгнѫ
28 въ Магеддонъ, и умрѣ тамъ. И донесохѫ
го раби-тѣ му на колесницѫ въ Іеруса-
лимъ, и погребохѫ го въ гробъ-тъ му, съ
отцы-тѣ му, въ Давидовъ-тъ градъ.
29 А вѣцарилъ ся бѣ Охозія надъ Іудѫ
въ единадесето-то лѣто на Іорама Ахаа-
вовъ-тъ сынъ.
30 И дойде Іиуй въ Іезраель, и като чу
Іезавель тегли стивіе на очи-тѣ си, и
украси главѫ-тѫ си, та надникнѫ прѣзъ
31 прозорецъ-тъ. И, като влизаше въ пор-
тѫ-тѫ Іиуй, тя рече: Имà ли миръ Зим-
32 рій, убійца-та на господаря си? А той
подигнѫ лице-то си къмъ прозорецъ-тъ,
и рече: Кой е съ мене? кой? И надни-
кнахѫ къмъ него двама трима скопци.
33 И рече: Хвърлѣте ѭ долу: и хвърлихѫ
ѭ долу; и пръснѫ отъ кръвь-тѫ ѝ по
стѣнѫ-тѫ и по коніе-тѣ: и той ѭ стъпка.
34 И като влѣзе, та яде и пи, рече: Идѣте
да видите сега тѫзи проклѣтѫ, и ѭ по-
35 гребѣте; защото е царска дъщеря. И о-
тидохѫ да ѭ погребѫтъ; но не намѣри-
хѫ отъ неѭ освѣнь лобь-тъ, и нозѣ-тѣ,
36 и длани-тѣ на рѫцѣ-тѣ. И върнахѫ ся
та му извѣстихѫ. А той рече: Това е
слово-то Господне, което говорѝ чрѣзъ
рабъ-тъ си Иліѭ Ѳесвіецъ-тъ и рече: Въ
нивѫ-тѫ на Іезраель ще изѣдѫтъ псета-
37 та плъть-тѫ на Іезавель: И трупъ-тъ на
Іезавель ще бѫде като гной по лице-то
на поле-то въ нивѫ-тѫ на Іезраель, що-
то да не рекѫтъ: Тая е Іезавель.

ГЛАВА 10.

1 А имаше Ахаавъ седмдесеть сынове въ
Самаріѭ. И писа Іиуй писма, та прово-
ди въ Самаріѭ, на Іезраелскы-тѣ на-
чалницы, на старѣйшины-тѣ, и на дѣто-
2 въспитатели-тѣ на Ахаава, и рече: Сега
като пристигне у васъ това посланіе,
понеже имате сынове-тѣ на господаря
си, и имате колесницы-тѣ, и коніе-тѣ, и
3 градъ утвърденъ, и орѫжія, Виждте, кой
е по добрый-тъ и по угодный-тъ поме-
жду сынове-тѣ на господаря ви, та *го*
поставѣте на отеческый-тъ му прѣстолъ,
и ратувайте за домъ-тъ на господаря си.
4 Но тѣ ся уплашихѫ твърдѣ много, и ре-
кохѫ: Ето, двама царіе не устояхѫ прѣдъ
5 лице-то му: и какъ ще устоимъ ный? И
попечитель-тъ на домъ-тъ, и попечи-
тель-тъ на градъ-тъ, и старѣйшины-тѣ,
и дѣтовъспитатели-тѣ проводихѫ на Іиуя,
и рекохѫ: Ный смы ти раби, и ще на-
правимъ всичко каквото ни речешь: нѣ-
ма да направимъ никого царь: направи
каквото е угодно прѣдъ очи-тѣ ти.
6 Тогазь имъ писа второ посланіе, и ре-
че: Ако сте мои, и слушате гласъ-тъ ми,
земѣте главы-тѣ на человѣцы-тѣ, на сы-
нове-тѣ на господаря си, та дойдѣте при
мене въ Іезраель утрѣ въ този часъ. (А
царскы-тѣ сынове, седмдесеть человѣ-
ци, бѣхѫ съ градскы-тѣ голѣмцы, които
7 гы въспитавахѫ.) И като стигнѫ посла-
ніе-то при тѣхъ, хванахѫ царскы-тѣ сы-

нове та гы заклахѫ, седмдесеть человѣ-
цы, и турихѫ главы-тѣ имъ въ кошницы,
8 та му гы пратихѫ въ Іезраель. И дойде
вѣститель-тъ та му извѣсти, и рече: До-
несохѫ главы-тѣ на царскы-тѣ сынове.
И той рече: Турѣте гы на два купа, въ
9 входъ-тъ на портѫ-тѫ до утрѣ. И на у-
трпнь-тѫ излѣзе та застанѫ и рече на
всичкы-тѣ людіе: Вы сте праведни: ето
азъ направихъ съзаклѣтіе противъ гос-
подаря си, та го умъртвихъ; но кой по-
10 рази всичкы тѣзи? Познайте сега, че
нѣма да падне на землѭ-тѫ *нищо* отъ сло-
во-то Господне, което говорѝ Господь
противъ домъ-тъ на Ахаава; защото
свърши Господь което говорѝ чрѣзъ
11 рабъ-тъ си Иліѭ. И порази Іиуй всич-
кы-тѣ останѫлы отъ домъ-тъ на Ахаава
въ Іезраель, и всичкы-тѣ му голѣмцы, и
домашны-тѣ му, и священницы-тѣ му,
щото не му остави остатъкъ.
12 Сетнѣ станѫ та тръгнѫ, и дойде въ
Самаріѭ. *И* въ пѫть-тъ като бѣше бли-
13 зу при Веоакадъ на овчари-тѣ, Намѣри
Іиуй братія-та на Охозіѭ Іудинъ-тъ
царь, и рече: Кои сте? А тѣ рекохѫ:
Братія смы на Охозіѭ и слизамы да по-
здравимъ сынове-тѣ на царя и сынове-тѣ
14 на царицѫ-тѫ. И рече: Хванѣте гы жи-
вы. И хванахѫ гы живы, та гы заклахѫ
при кладенецъ-тъ на Веоакадъ четыри-
десеть и два человѣка: не оставихѫ ни
едного отъ тѣхъ.
15 И като тръгнѫ отъ тамъ, намѣри Іо-
надава Рихавовъ-тъ сынъ, *който идѣше*
да го посрѣщне: и поздрави го, и рече
му: Право ли е сърдце-то ти, както е
мое-то сърдце съ твое-то сърдце? и от-
говори Іонадавъ: Право е. Ако е, дай
рѫкѫ-тѫ си. И даде рѫкѫ-тѫ си: та го
въскачи при себе си на колесницѫ-тѫ.
16 И рече: Дойди съ мене, та виждь рев-
ность-тѫ ми заради Господа. И качихѫ
го въ колесницѫ-тѫ му.
17 И когато дойде въ Самаріѭ, порази
всичкы-тѣ останѫли отъ Ахаава въ Са-
маріѭ, додѣ го погуби, споредъ слово-то
18 Господне, което говорѝ на Иліѭ. Тогазь
събра Іиуй всичкы-тѣ людіе, та имъ ре-
че: Ахаавъ работи на Ваала малко: Іи-
19 уй ще му работи много. Сега прочее
повикайте ми всичкы-тѣ пророцы на
Ваала, всичкы-тѣ му служители, и всич-
кы-тѣ му жрецы: нека не отсѫтствува
никой; защото имамъ голѣмѫ жъртвѫ на
Ваала: всякой който отсѫтствува нѣма
да остане живъ. Но Іиуй направи *това*
съ измамѫ, съ намѣреніе да истрѣби
Вааловы-тѣ служители. И рече Іиуй:
20 Прогласѣте тържество за Ваала. И про-
21 гласихѫ. И проводи Іиуй по всичкый
Израиль: та дойдохѫ всичкы-тѣ Ваалови
служители: и не останѫ никой да не
дойде. И дойдохѫ въ домъ-тъ на Ваала:
и напълни ся Вааловъ-тъ домъ отъ край
22 до край. И рече на одеждохранителя:
Извади одежды за всичкы-тѣ Вааловы
23 служители. И извади имъ одежды. И
влѣзе Іиуй, и Іонадавъ Рихавовъ-тъ сынъ,
у Вааловъ-тъ домъ: и рече на Ваало-
вы-тѣ служители: Испытайте, та виждте
да нѣма съ васъ никой отъ рабы-тѣ на
Іеова, но само служители-тѣ на Ваала.
24 И когато влѣзохѫ за да принесѫтъ жър-
твы и всесъжженія, Іиуй нареди вънъ
осмдесеть мѫжіе, и рече: Който остави
да избѣгне нѣкой отъ человѣцы-тѣ, които
азъ приведохъ въ рѫцѣ-тѣ ви, животъ-тъ
му *ще бѫде* вмѣсто неговъ-тъ животъ.
25 И като свърши да принося всесъжже-
ніе-то, рече Іиуй на тѣлохранители-тѣ,
и на пълковницы-тѣ: Влѣзте, поразѣте
гы: никой да не излѣзе. И поразихѫ гы
тѣлохранители-тѣ и пълковници-тѣ съ
остро-то на ножъ-тъ, и хвърлихѫ *гы*
вънъ: и отидохѫ до градъ-тъ на Baa-
26 ловъ-тъ домъ. И извадихѫ кумиры-тѣ на
27 Вааловъ-тъ домъ, та гы изгорихѫ. И
строшихѫ идолъ-тъ на Ваала, и съсыпа-
хѫ Вааловъ-тъ домъ, и направихѫ го
гноище дори до този день.
28 Така истрѣби Іиуй Ваала отъ Изра-
29 иля. Но не ся отдалечи Іиуй отъ грѣхо-
ве-тѣ на Іеровоама Наватовъ-тъ сынъ,
който направи Израиля да съгрѣши, *си-
рѣчь отъ* златны-тѣ телета които бѣхѫ
въ Веоиль и въ Данъ.
30 И рече Господь на Іиуя: Понеже сто-

ри ты добро, че свьрши онова което е
угодно прѣдъ очи-тѣ ми, *и* направи ты
на Ахаавовъ-тъ домъ споредъ всичко
което *бѣ* въ сьрдце-то ми, синове-тѣ ти
до четвьртый родъ ще сѣдятъ на Изра-
31 илевъ-тъ прѣстолъ. Но не внима Іиуй да
ходи съсъ всичко-то си сьрдце въ за-
конъ-тъ на Господа Бога Израилева: не
ся отдалечи отъ грѣхове-тѣ на Іеровоа-
ма, който направи Израиля да съгрѣши.
32 Въ онѣзи дни начнѫ Господь да кастри
Израиля: и порази гы Азаилъ въ всич-
33 кы-тѣ Израилевы прѣдѣлы: Отъ Іорданъ
кьмъ истокъ на слънце-то, всичкѫ-тѫ
Галаадскѫ земѭ, Гадцы-тѣ, и Рувимцы-
тѣ, и Манассіійцы-тѣ отъ Ароиръ, на по-
токъ-тъ Арнонъ, и Галаадъ, и Васанъ.
34 А останалы-тѣ дѣянія на Іиуя, и
всичко що направи, и всичкы-тѣ му ю-
начества, не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ
на лѣтовиницы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе?
35 И заспа Іиуй съ отцы-тѣ си: и погре-
бохѫ го въ Самарія. И въцари ся вмѣ-
36 сто него Іоахазъ сынъ му. И врѣме-то,
въ което Іиуй царува надъ Израиль въ
Самарія *бѣ* двадесеть и осмь годины.

ГЛАВА 11.

1 А Гоѳолія Охозіева-та майка, като
видѣ че умрѣ сынъ ѝ, станѫ та погуби
2 всичко-то царско сѣме. Но Іосавееѳа,
дъщеря-та на царь Іорама, сестра на
Охозія, зѣ Іоаса Охозіевъ-тъ сынъ, та го
открадни отъ срѣдъ царскы-тѣ синове,
като гы убивахѫ, него и доилкѫ-тѫ му,
и тури го въ ложницѫ-тѫ, и скрыхѫ го
отъ лице-то на Гоѳолія, та не быде у-
3 битъ. И съ неѭ бѣ скрытъ въ домъ-тъ
Господенъ шесть годины: и Гоѳолія ца-
руваше въ тѫзи земѭ.
4 И въ седмо-то лѣто Іодай проводи, и
като зѣ стоначалницы-тѣ, съ чинона-
чалницы-тѣ и тѣлохранители-тѣ, доведе
гы при себе си въ домъ-тъ Господень, и
направи уговоръ съ тѣхъ, и заклѣ гы въ
домъ-тъ Господень и показа имъ цар-
5 скый-тъ сынъ. И заповѣда имъ, и рече:
Това е дѣло-то което ще направите:
Третина-та отъ васъ, които влазяте въ
сѫбботѫ, ще пазите стражѫ-тѫ на цар-
6 скый-тъ домъ: И третина-та *ще бѫде*
при врата-та Суръ: и третина-та при
врата-та които сѫ задъ тѣлохранителе-
ли-тѣ: така ще пазите стражѫ-тѫ на
7 домъ-тъ, за да ся не насилствува. И два
пълка отъ васъ, всичкы които излазятъ
въ сѫбботѫ, ще пазятъ стражѫ-тѫ на
8 домъ-тъ Господень около царя. И ще
забыкаляте царя наоколо, всякой да има
орѫжія-та си въ рѫкѫ-тѫ си, и който
влѣзе въ редове-тѣ, да ся умьртви: и ще
бѫдете съ царя, когато излазя, и кога-
то влазя.
9 И направихѫ стоначалници-тѣ по всич-
ко що заповѣда Іодай священникъ-тъ и
зѣхѫ всякой мѫжіе-тѣ си, които влазя-
хѫ въ сѫбботѫ, съ тѣзи които излазяхѫ
въ сѫбботѫ, та дойдохѫ при Іодая свя-
10 щенникъ-тъ. И даде священникъ-тъ на
стоначалницы-тѣ копія-та и щитове-тѣ
на царь Давида, които бѣхѫ въ домъ-тъ
11 Господень. И тѣлохранители-тѣ имахѫ
всякой орѫжія-та си въ рѫкѫ-тѫ си, и
прѣдстанахѫ около царя отъ дѣснѫ-
тѫ странѫ на домъ-тъ дори до лѣвѫ-
12 тѫ, при олтарь-тъ и при храмъ-тъ. То-
газь изведе царскый-тъ сынъ та по-
ложи на него вѣнецъ-тъ и свидѣтел-
ство-то: и направихѫ го царь, и пома-
захѫ го: тогазь исплескахѫ съ рацѣ, и
13 рекохѫ: Да е живъ царь-тъ! И като чу
Гоѳолія гласъ-тъ на людіе-тѣ които ся
стичахѫ, дойде при людіе-тѣ въ домъ-тъ
14 Господень. И видѣ, и ето, царь-тъ сто-
еше при стълпъ-тъ по обичаю, и начал-
ници-тѣ и трѫбы-тѣ при царя: и всич-
кы-тѣ людіе отъ земѭ-тѫ ся радвахѫ, и
трѫбѣхѫ съ трѫбы-тѣ. И раздра Гоѳолія
дрехы-тѣ си, и извыка: Съзаклѣтіе, съ-
15 заклѣтіе! И заповѣда Іодай священ-
никъ-тъ на стоначалницы-тѣ, на начал-
ницы-тѣ на войнство-то, та имъ рече:
Извадѣте ѭ вънъ отъ редове-тѣ: и кой-
то отиде слѣдъ неѭ, умьртвѣте го съ
мечъ. Защото священникъ-тъ бѣше
реклъ: Да ся не умьртви вѫтрѣ въ домъ-тъ
16 Господень. Така турихѫ рацѣ на неѭ:

и когато дойде на пѫть-тъ, прѣзъ който
коніе-тѣ дохождатъ въ царскый-тъ домъ,
быде убита тамъ.
17 И направи Іодай завѣтъ помежду Го-
спода и царя и людіе-тѣ, че ще бѫдатъ
людіе Господни: и помежду царя и лю-
18 діе-тѣ. И влѣзохѫ всичкы-тѣ людіе отъ
земя-тѫ въ домъ-тъ на Ваала, та го съ-
борихѫ: олтари-тѣ му и кумиры-тѣ му
испотрошихѫ съвсѣмъ, и Матеана жрецъ-
тъ на Ваала убихѫ прѣдъ олтари-тѣ. И
священникъ-тъ постави надзиратели надъ
19 домъ-тъ Господень. И зѣ стоначални-
цы-тѣ, и чиноначалницы-тѣ, и тѣлохра-
нители-тѣ и всичкы-тѣ людіе отъ зе-
мя-тѫ: та снѣхѫ царя отъ домъ-тъ Го-
сподень, и дойдохѫ въ царскый-тъ домъ
прѣзъ пѫть-тъ на врата-та на тѣлохра-
нители-тѣ, и сѣднѫ на царскый-тъ прѣ-
20 столъ. И зарадвахѫ ся всичкы-тѣ людіе
отъ земя-тѫ и градъ-тъ ся умири: а Го-
eолія убихѫ съ мечь *при* царскый-тъ
21 домъ. На седмь годинъ бѣше Іоасъ ко-
гато ся въцари.

ГЛАВА 12.

1 Въ седмо-то лѣто на Іиуя въцари ся
Іоасъ: и царува четыридесеть годины
въ Іерусалимъ: и име-то на майка му бѣ
2 Савія отъ Вирсавее. И правѣше Іоасъ
което бѣ право прѣдъ Господа, въ всич-
кы-тѣ си дни въ които го наставляваше
3 Іодай священникъ-тъ. Высокы-тѣ обаче
мѣста не ся отмахнахѫ: людіе-тѣ жър-
твувахѫ още и кадѣхѫ по высокы-тѣ
мѣста.
4 И рече Іоасъ на священницы-тѣ: Всич-
ко-то сребро на посвященія-та що ся
внося въ домъ-тъ Господень, сребро-то
на всякого що минува *въ изброены-тѣ*,
сребро-то на всякого споредъ уцѣне-
ніе-то му, всичко-то сребро което бы
дошло въ сърдце-то нѣкому да принесе
5 въ домъ-тъ Господень, Священници-тѣ
нека *го* земѫтъ у себе си, всякой отъ
познатый-тъ си: и нека поправятъ раз-
валенія-та на домъ-тъ, дѣто ся намѣри
развaленіе.
6 Но въ двадесеть и трето-то лѣто на
царь Іоаса священници-тѣ не бѣхѫ по-
7 правили развaленія-та на домъ-тъ. Зара-
ди това повыкнѫ царь Іоасъ Іодая свя-
щенникъ-тъ, и священницы-тѣ, та имъ
рече: Защо не поправихте развaленія-та
на домъ-тъ? Сега прочее не земайте *ве-
че* сребро отъ познаты-тѣ си, но давай-
те го за развaленія-та на домъ-тъ.
8 И склонихѫ священници-тѣ да не зе-
матъ *вече* сребро отъ людіе-тѣ, и да не
9 поправятъ развaленія-та на домъ-тъ. И
зѣ Іодай священникъ-тъ единъ ковче-
жецъ, и отвори дупкѫ връхъ покровъ-тъ
му, та го тури при олтарь-тъ отъ дѣсно
на входъ-тъ въ домъ-тъ Господень; и
священници-тѣ които пазѣхѫ двери-тѣ,
туряхѫ въ него всичко-то сребро, вно-
симо-то въ домъ-тъ Господень.
10 И когато гледахѫ че бѣше много сре-
бро-то което бѣ въ ковчежецъ-тъ, цар-
скый-тъ писецъ и великый-тъ священ-
никъ възлизахѫ, та врьзвахѫ въ мѣшцы
и броехѫ сребро-то, намѣрено-то въ
11 домъ-тъ Господень. И давахѫ изброе-
но-то сребро въ рѫцѣ-тѣ на онѣзи които
правѣхѫ дѣло-то, които имахѫ настоя-
телство-то на домъ-тъ Господень: а тѣ
го иждивявахѫ по дърводѣлцы-тѣ и гра-
дители-тѣ, които работѣхѫ въ домъ-тъ
12 Господень, И по зидари-тѣ, и по каме-
носѣчцы-тѣ, за да купуватъ дърва, и дѣ-
ланы каменіе, та да поправятъ развaле-
нія-та на домъ-тъ Господень, и за всич-
ко що трѣбваше за поправяніе-то на
13 домъ-тъ. Но отъ сребро-то що ся вносяше
ше въ домъ-тъ Господень не ся напра-
вихѫ сребърны чаши, щипци, легени,
трѫбы, ни единъ златенъ съсѫдъ или
14 сребъренъ съсѫдъ. Но давахѫ го на ра-
ботницы-тѣ, и поправяхѫ съ него домъ-тъ
15 Господень. И не търсѣхѫ смѣткѫ отъ
человѣцы-тѣ, на които давахѫ сребро-то
за да ся расподѣли на работницы-тѣ, за-
16 щото работѣхѫ вѣрно: Сребро-то което
бѣ за прѣстѫпленіе и сребро-то което
бѣ за грѣхъ, не ся носяше въ домъ-тъ
Господень: *то* бѣше на священницы-тѣ.
17 Тогазъ възлѣзе Азаилъ Сирійскый-тъ

царь, та ратува противъ Геѳъ, и облада
го: сетнѣ обърнѫ Азаилъ лице-то си за
18 да възлѣзе противъ Іерусалимъ. И зѣ
Іоасъ Іудинъ-тъ царь всичкы-тѣ посвя-
щенія които Іосафатъ, и Іорамъ, и Охо-
зія, отци-тѣ му, Іудини-тѣ царіе бѣхѫ
посвятили, и свои-тѣ си посвященія, и
всичко-то злато което ся намѣри въ съ-
кровища-та на домъ-тъ Господень, и на
царскый-тъ домъ, та *гы* прати на Аза-
ила Сирійскый-тъ царь: и оттегли ся
отъ Іерусалимъ.
19 А останѫлы-тѣ дѣянія на Іоаса, и
всичко що стори, не сѫ ли писаны въ
книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ
20 царіе? И станѫхѫ раби-тѣ му та напра-
вихѫ съзаклѣтіе, и поразихѫ Іоаса въ
домъ-тъ Милло, въ нисходъ-тъ Силлѫ.
21 Защото Іозахаръ Симеаѳовъ-тъ сынъ, и
Іозавадъ Сомировъ-тъ сынъ, слугы-тѣ
му, поразихѫ го, и умрѣ: и погребохѫ
го съ отцы-тѣ му въ Давидовъ-тъ градъ:
и въцари ся вмѣсто него Амасія сынъ му.

ГЛАВА 13.

1 Въ двадесеть и трете-то лѣто на Іоаса
Охозіевъ-тъ сынъ Іудинъ-тъ царь, въца-
ри ся Іоахазъ, Іиуевъ-тъ сынъ, надъ И-
зраиля въ Самаріѭ *и царува* седмнаде-
2 сеть годины. И направи зло прѣдъ Го-
спода, и послѣдува грѣхове-тѣ на Іеро-
воама Наватовъ-тъ сынъ, който напра-
ви Израиля да съгрѣши: не ся отда-
3 лечи отъ тѣхъ. И распали ся гнѣвъ-тъ
Господень противъ Израиля, и прѣдаде
го въ рѫкѫ-тѫ на Азаила Сирійскый-тъ
царь, и въ рѫкѫ-тѫ на Венадада Азаи-
4 ловъ-тъ сынъ, въ всичкы-тѣ дни. И по-
моли ся Господу Іоахазъ, и послуша го
Господь; защото видѣ притѣсненіе-то
на Израиля, понеже Сирійскый-тъ царь
5 гы притѣсняваше. (И даде Господь на
Израиля избавитель, та излѣзохѫ отъ
подъ рѫкѫ-тѫ на Сирійцы-тѣ: и насе-
лихѫ ся Израилеви-тѣ синове въ оби-
6 талища-та си, както понапрѣдъ. Но не
ся отдалечихѫ отъ грѣхове-тѣ на Іеро-
воамовъ-тъ домъ, който направи Израиля
да съгрѣши: въ тѣхъ ходихѫ: и още
7 стоеше Ашера-та въ Самаріѭ.) И не ос-
тави на Іоахаза людіе, освѣнь петдесеть
конницы, и десеть колесницы, и десеть
тысящы пѣшцы; защото гы погуби Си-
рійскый-тъ царь, и направи гы като
прьсть стапкана.
8 А останѫлы-тѣ дѣянія на Іоахаза, и
всичко що направи, и юначества-та му,
не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтов-
9 ницы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе? И за-
спа Іоахазъ съ отцы-тѣ си, и погребохѫ
го въ Самаріѭ: а въцари ся вмѣсто не-
го Іоасъ сынъ му.
10 Въ тридесеть и седмо-то лѣто на Іоа-
са Іудинъ-тъ царь, въцари ся Іоасъ Іоа-
хазовъ-тъ сынъ надъ Израиля въ Сама-
11 ріѭ *и царува* шестнадесеть годины. И
направи зло прѣдъ Господа: не ся от-
далечи отъ всичкы-тѣ грѣхове на Іеро-
воама Наватовъ-тъ сынъ, който направи
12 Израиля да съгрѣши: въ тѣхъ ходи. А
останѫлы-тѣ дѣянія на Іоаса, и всичко
що направи, и юначества-та му, какъ
ратува противъ Амасіѭ Іудинъ-тъ царь,
не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на лѣтов-
13 ницы-тѣ на Израилевы-тѣ царіе? И за-
спа Іоасъ съ отцы-тѣ си: а на прѣ-
столъ-тъ му сѣднѫ Іеровоамъ: и погре-
бе ся Іоасъ въ Самаріѭ съ Израиле-
вы-тѣ царіе.
14 А Елиссей ся разболѣ отъ болесть-тѫ
си отъ коѭто умрѣ. И слѣзе при него
Іоасъ Израилевый царь, та плака надъ
лице-то му, и рече: Отче мой, отче мой,
колесница Израилева, и конница негова!
15 И рече му Елиссей: Земи лѫкъ и стрѣ-
16 лы. И зѣ лѫкъ и стрѣлы. И рече на И-
зраилевъ-тъ царь: Тури рѫкѫ-тѫ си на
лѫкъ-тъ. И тури рѫкѫ-тѫ си: и положи
Елиссей рацѣ-тѣ си вьрхъ рацѣ-тѣ на
17 царя: И рече: Отвори прозорецъ-тъ
къмъ истокъ. И отвори. И рече Елиссей:
Стрѣляй. И устрѣли. И рече: Стрѣла-
та на спасеніе-то Господне, и стрѣла-
та на спасеніе-то отъ Сирійцы-тѣ! и ще
поразишь Сирійцы-тѣ въ Афекъ, додѣ *гы*
18 свьршишь. И рече: Земи стрѣлы-тѣ. И
зѣ *гы*. И рече на Израилевъ-тъ царь: У-

дари на земля-тж. И удари три пжтя, и
19 прѣстанж. И разгнѣви ся на него человѣкъ-тъ Божій, и рече: Трѣбуваше да
ударишь петь пжти или шесть пжти:
тогазь щѣше да удариш Сирійцы-тѣ додѣ гы свършишь; но сега *само* три пжти ще поразишь Сирійцы-тѣ.
20 И умрѣ Елиссей и погребохж го. А въ
слѣдующе-то лѣто нѣкакви Моавскы пълкове направихж нападеніе на земля-тж:
21 И като погребвахж едного человѣка, ето,
видѣхж пълкъ: и хвърлихж человѣкъ-тъ
въ гробъ-тъ на Елиссея: и като стигнж
человѣкъ-тъ та досегнж кости-тѣ на Елиссея, оживѣ, и станж на нозѣ-тѣ си.
22 И Азаилъ Сирійскый-тъ царь притѣсняваше Израиля въ всичкы-тѣ дни на
23 Іоахаза. Но Господь гы помилува, и пожали гы, и пригледнж на тѣхъ, заради
завѣтъ-тъ си съ Авраама, Исаака, и Іакова; и не рачи да гы истрѣби, и не гы
24 отхвърли отъ лице-то си до нынѣ. И умрѣ Азаилъ Сирійскый-тъ царь, и въца-
25 ри ся вмѣсто него Венададъ сынъ му. И
зѣ пакъ Іоасъ Іоахазовъ-тъ сынъ отъ
ржкж-тж на Венадада Азаиловъ-тъ сынъ
градове-тѣ конто *Азаилъ* бѣше зѣлъ отъ
ржкж-тж на бащж му Іоахаза въ бой-тъ.
Три пжти го порази Іоасъ, и зѣ пакъ
Израилевы-тѣ градове.

ГЛАВА 14.

1 Въ второ-то лѣто на Іоаса, Іоахазовъ-тъ
сынъ царь-тъ Израилевъ, въцари ся Ама-
2 сія, сынъ-тъ Іоасовъ Іудинъ-тъ царь. Двадесеть и петь годинъ на възрастъ бѣ когато ся въцари, и царува двадесеть и
деветь годины въ Іерусалимъ. И име-то
на майкж му бѣ Іоадана отъ Іерусалимъ.
3 И направи което бѣ право прѣдъ Господа, но не както Давидъ отецъ му: направи по всичко що бѣ направилъ баща
4 му Іоасъ. Высокы-тѣ обаче мѣста не ся
отмахнахж: людіе-тѣ жъртвувахж още и
5 кадѣхж по высокы-тѣ мѣста. И като ся
утвърди царство-то въ ржкж-тж му, уби
слугы-тѣ си конто бѣхж убили царя ба-
6 щж му. Чада-та обаче на убійцы-тѣ не
умъртви: споредъ писано-то въ книгж-тж на Моисеевъ-тъ законъ, дѣто заповѣда Господь, и каза: Бащи-тѣ да ся не
умъртвяватъ за чада-та, нито чада-та да
ся умъртвяватъ за бащы-тѣ, но всякой
да ся умъртвява за съгрѣшеніе-то си.
7 Той порази отъ Едома десеть тысящы
въ долъ-тъ на соль-тж, и прѣзѣ *градъ-тъ*
Селж съ бой, и нарече име-то му Іокееилъ до този день.
8 Тогазь проводи Амасія вѣстители на
Іоаса, сынъ-тъ на Іоахаза, Іиуевъ-тъ
сынъ, Израилевъ-тъ царь, и рече: Ела
9 да ся видимъ лице съ лице, И проводи
Іоасъ Израилевый царь на Амасіж Іудинъ-тъ царь, и рече: Трънъ-тъ Ливанскый проводилъ на кедръ-тъ Ливанскый,
та рекълъ: Дай дъщерж си на сына ми за
женж; но заминалъ единъ дивъ звѣрь който былъ въ Ливанъ, та стжпкалъ трънъ-тъ.
10 Ты порази наистинж Едома, и възвыси тя
сърдце-то ти: радвай ся на славж-тж си
и сѣди въ домъ-тъ си: защо да ся еплиташь въ зло, за което бы падналъ ты, и
11 Іуда съ тебе? Но Амасія не послуша.
Прѣминж прочее Іоасъ Израилевъ-тъ царь,
та ся видѣхж лице съ лице, той и Амасія Іудинъ-тъ царь, въ Веесемесъ, който
12 принадлѣжи на Іудж. И поразенъ бы Іуда
прѣдъ Израиля: и побѣгнахж всякой въ
13 шатры-тѣ си. И Іоасъ Израилевъ-тъ царь
хванж Амасіж Іудинъ-тъ царь, сынъ-тъ
на Іоаса Охозіевъ-тъ сынъ въ Веесемесъ:
и дойде въ Іерусалимъ, та съсыпа стѣнж-тж на Іерусалимъ отъ портж-тж Ефремъ дори до портж-тж на жгълъ-тъ, че-
14 тиристотинъ лакти. И като зѣ всичко-то
злато и сребро, и всичкы-тѣ сжсжды
конто ся намѣрихж въ домъ-тъ Господень, и въ съкровища-та на царскый-тъ
домъ, и человѣцы залогъ, върнж ся въ
Самаріж.
15 А останалы-тѣ дѣянія на Іоаса конто
направи, и юначества-та му, и какъ ратува съ Амасіж Іудинъ-нъ царь, не сж
ли писаны въ книгж-тж на лѣтовницы-тѣ
16 на Израилевы-тѣ царіе? И заспа Іоасъ
съ отцы-тѣ си, и погребе ся въ Самаріж съ Израилевы-тѣ царіе: и въца-

ри ся вмѣсто него Іеровоамъ сынъ му.
17 А Амасія Іоасовъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ
царь, живѣ слѣдъ смьрть-тѫ на Іоаса
Іоахазовъ-тъ сынъ, Израилевъ-тъ царь,
18 петнадесеть годины. А останалы-тѣ дѣя-
нія на Амасіѭ не сѫ ли писаны въ кни-
гѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ ца-
19 ріе? И направихѫ съзаклѣтіе противъ
него въ Іерусалимъ, и побѣгнѫ въ Ла-
хисъ; но пратихѫ слѣдъ него въ Лахисъ,
20 та го убихѫ тамъ. И донесохѫ го на ко-
ніе, та ся погребе въ Іерусалимъ съ от-
цы-тѣ си въ Давидовъ-тъ градъ.
21 А всичкы-тѣ Іудины людіе зѣхѫ Аза-
ріѭ, който бѣ на шестнадесеть годинъ
на възрастъ, та го направихѫ царь вмѣ-
22 сто бащѫ му Амасіѭ. Той съгради Е-
лаѳъ, и възвърнѫ го на Іудѫ, когато за-
спа *баща му* царь-тъ съ отцы-тѣ си.
23 Въ петнадесето-то лѣто на Амасіѭ,
сынъ-тъ на Іоаса Іудинъ-тъ царь, въцари
ся въ Самаріѭ Іеровоамъ, сынъ-тъ на Іо-
аса, Израилевъ-тъ царь, *и царува* годи-
24 ны четыридесеть и единѫ. И направи зло
прѣдъ Господа: не ся отдалечи отъ всич-
кы-тѣ грѣхове на Іеровоама Наватовъ-тъ
сынъ, който направи Израиля да съгрѣ-
25 ши. Той постави пакъ прѣдѣлъ-тъ на Из-
раиля, отъ входъ-тъ на Емаѳъ, до море-то
на поле-то, споредъ слово-то на Госпо-
да Бога Израилева, което говори чрѣзъ
рабъ-тъ си Іонѫ, Амаѳіевъ-тъ сынъ, про-
26 рокъ-тъ който бѣ отъ Геѳеферъ. Защото
видѣ Господь притѣсненіе-то на Израиля
горко много, че нѣмаше ни затворенъ,
нито оставенъ, нито имаше кой да по-
27 могне на Израиля. И Господь не рече да
изглади отъ подъ небе-то име-то на Из-
раиля, но гы избави чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на
Іеровоама Іоасовъ-тъ сынъ.
28 А останалы-тѣ дѣянія на Іеровоама, и
всичко що направи, и юначества-та му,
какъ ратува, и какъ зѣ пакъ Дамаскъ и
Емаѳъ на Іудѫ въ Израиля, не сѫ ли пи-
саны въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на
29 Израилевы-тѣ царіе? И заспа Іеровоамъ
съ отцы-тѣ си, Израилевы-тѣ царіе: и
въцари ся вмѣсто него Захарія сынъ му.

ГЛАВА 15.

1 Въ двадесеть и седмо-то лѣто на Іеро-
воама Израилевъ-тъ царь, въцари ся Аза-
рія, сынъ-тъ на Амасіѭ, Іудинъ-тъ царь.
2 Шестнадесеть годинъ на възрастъ бѣше
когато ся въцари и царува петдесеть и
двѣ годины въ Іерусалимъ: и име-то на
3 майкѫ му бѣ Іехолія, отъ Іерусалимъ. И
направи което бѣ право прѣдъ Господа,
по всичко що бѣше сторилъ баща му А-
4 масія. Но высокы-тѣ мѣста не ся отмах-
нахѫ: людіе-тѣ още жьртвувахѫ и ка-
дѣхѫ по высокы-тѣ мѣста.
5 И порази Господь царя, и той бѣше
прокаженъ до день-тъ на смьрть-тѫ си,
и живѣеше въ отдѣлнѫ кѫщѫ. А надъ
домъ-тъ бѣ Іоѳамъ царевъ-тъ сынъ, и той
сѫдѣше людіе-тѣ на земѭ-тѫ.
6 А останалы-тѣ дѣянія на Азаріѭ, и
всичко що направи, не сѫ ли писаны въ
книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ
7 царіе? И заспа Азарія съ отцы-тѣ си: и
погребохѫ го съ отцы-тѣ му въ Дави-
довъ-тъ градъ: и въцари ся вмѣсто него
Іоѳамъ сынъ му.
8 Въ тридесеть и осмо-то лѣто на Аза-
ріѭ Іудинъ-тъ царь, Захарія Іеровоа-
мовъ-тъ сынъ ся въцари надъ Израиля
9 въ Самаріѭ *и царува* шесть мѣсецы. И
направи зло прѣдъ Господа, както напра-
вихѫ отци-тѣ му: не ся отдалечи отъ
грѣхове-тѣ на Іеровоама Наватовъ-тъ
сынъ, който направи Израиля да съгрѣ-
10 ши. И направи противъ него съзаклѣтіе
Саллумъ Іависовъ-тъ сынъ, и порази го
прѣдъ людіе-тѣ, и уби го, и въцари ся
вмѣсто него.
11 А останалы-тѣ дѣянія на Захаріѭ, ето,
писаны сѫ въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ
12 на Израилевы-тѣ царіе. Това е слово-то
Господне, което говори на Іиуя, и ре-
че: Синове-тѣ ти ще сѣдѭтъ на Израи-
левъ-тъ прѣстолъ до четвьртый родъ.
13 И станѫ така. *И* въцари ся Саллумъ Іа-
висовъ-тъ сынъ въ тридесеть и девето-то
лѣто на Озіѭ Іудинъ-тъ царь, и царува
14 единъ мѣсецъ въ Самаріѭ. И възлѣзе

Манаимъ Гадіинъ-тъ сынъ отъ Ѳерсѫ, та
дойде въ Самарія, и порази Саллума Іа-
висовъ-тъ сынъ въ Самарія, и уби го,
та ся въцари вмѣсто него.
15 А останалы-тѣ дѣянія на Саллума, и
съзаклѣтіе-то му, което направи, ето, пи-
саны сѫ въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ
16 на Израилевы-тѣ царіе. Тогазь порази
Манаимъ Ѳапсѫ, и всичко що бѣ въ неѭ,
и прѣдѣлы-тѣ ѝ отъ Ѳерсѫ; понеже
му не отворихѫ, за това ѭ порази: *и*
всичкы-тѣ въ неѭ непраздны жены
расирѫ.
17 Въ тридесеть и девето-то лѣто на Аза-
рія Іудинъ-тъ царь, Манаимъ Гадіинъ-тъ
сынъ ся въцари надъ Израиля, *и царува*
18 десеть годины въ Самарія. И направи
зло прѣдъ Господа: не ся отдалечи въ
всичкы-тѣ си дни отъ грѣхове-тѣ на
Іеровоама Наватовъ-тъ сынъ, който на-
19 прави Израиля да съгрѣши. *Тогазь* дойде
Фулъ Ассирійскый-тъ царь противъ зе-
мѭ-тѫ: и даде Манаимъ на Фула тыся-
щѫ таланта сребро, за да е съ него рѫ-
ка-та му, та да укрѣпи царство-то въ
20 рѫкѫ-тѫ му. И прибра Манаимъ сребро-
то отъ Израиля, отъ всичкы-тѣ силны съ
богатство, петдесеть сиклы сребърны отъ
всякого, за да даде на Ассирійскый-тъ
царь. И върнѫ ся Ассирійскый-тъ царь,
и не стоя тамъ въ земѭ-тѫ.
21 А останалы-тѣ дѣянія на Манаима, и
всичко що направи, не сѫ ли писаны
въ книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Изра-
22 илевы-тѣ царіе? И засна Манаимъ съ
отцы-тѣ си: и въцари ся вмѣсто него
Факія сынъ му.
23 Въ петдесето-то лѣто на Азарія Іу-
динъ-тъ царь, Факія Манаимовъ-тъ сынъ
ся въцари надъ Израиля въ Самарія *и*
24 *царува* двѣ годины. И направи зло прѣдъ
Господа: не ся отдалечи отъ грѣхове-тѣ
на Іеровоама Наватовъ-тъ сынъ, който
25 направи Израиля да съгрѣши. И направи
противъ него съзаклѣтіе Факей Роме-
ліевъ-тъ сынъ, пълководецъ-тъ му, та го
порази въ Самарія, въ вѫтрѣшный-тъ
царскый домъ, съ Аргова и Аріе, като
имаше съсъ себе си *и* петдесеть мѫжіе
отъ Галаадцы-тѣ: и уби го, та ся въца-
ри вмѣсто него.
26 А останалы-тѣ дѣянія на Факія, и
всичко що направи, ето, писаны сѫ въ
книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Израиле-
вы-тѣ царіе.
27 Въ петдесеть и второ-то лѣто на Аза-
рія Іудинъ-тъ царь, Факей Ромеліевъ-тъ
сынъ ся въцари надъ Израиля въ Сама-
28 рія *и царува* двадесеть годины. И напра-
ви зло прѣдъ Господа: не ся отдалечи
отъ грѣхове-тѣ на Іеровоама Наватовъ-тъ
сынъ, който направи Израиля да съгрѣши.
29 Въ дни-тѣ на Факея Израилевъ-тъ царь,
дойде Ѳеглаѳъ-феласаръ Ассирійскый-тъ
царь, та прѣзе Іюнъ, и Авелъ-веѳъ-
мааха, и Янохъ, и Кадесъ, и Асоръ, и
Галаадъ, и Галилеѭ, всичкѫ-тѫ Неѳѳа-
лимовѫ земѭ, и заведе гы плѣнницы въ
30 Ассирія. И направи Осія, сынъ-тъ на
Илѫ, съзаклѣтіе противъ Факея Роме-
ліевъ-тъ сынъ, та го порази, и го уби,
и въцари ся вмѣсто него, въ двадесето-
то лѣто на Іоѳама Озіевъ-тъ сынъ.
31 А останалы-тѣ дѣянія на Факея, и
всичко що направи, ето писаны сѫ въ
книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Израиле-
вы-тѣ царіе.
32 Въ второ-то лѣто на Факея Ромеліевъ-тъ
сынъ Израилевъ-тъ царь, въцари ся Іо-
ѳамъ сынъ-тъ на Озія Іудинъ-тъ царь.
33 Двадесеть и петь годинъ на възрастъ бѣ-
ше когато ся въцари, и царува шестна-
десеть годины въ Іерусалимъ, и име-то
на майкѫ му бѣ Іеруса, Садокова дъще-
34 ря. И направи което бѣ право прѣдъ Го-
спода: направи по всичко каквото бѣ
35 направилъ Озія баща му. Но высокы-тѣ
мѣста не ся отмахнахѫ: людіе-тѣ още
жъртвувахѫ и кадѣхѫ по высокы-тѣ мѣ-
ста. Той съгради высокы-тѣ двери на
домъ-тъ Господенъ.
36 А останалы-тѣ дѣянія на Іоѳама, и
всичко що направи, не сѫ ли писаны въ
книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ
37 царіе? Въ онѣзи дни начнѫ Господь да
проважда противъ Іуда Расина Сирій-
скый-тъ царь, и Факея Ромеліевъ-тъ сынъ.
38 А Іоѳамъ засна съ отцы-тѣ си, и погре-

бе ся съ отцы-тѣ си въ градъ-тъ на Давида
отца си: и въцари ся вмѣсто него
Ахазъ сынъ му.

ГЛАВА 16.

1 Въ седмнадесето-то лѣто на Факея Ромеліевъ-тъ
сынъ, въцари ся Ахазъ сынъ-тъ
2 на Іоѳама Іудинъ-тъ царь. Двадесеть години
на възрастъ бѣ Ахазъ когато ся
въцари и царува шестнадесеть години,
въ Іерусалимъ; но не направи което бѣ
право прѣдъ Господа Бога своего, както
3 Давидъ отецъ му; Но ходи въ пжть-тъ на
Израилевы-тѣ царіе, и даже прѣведе сына
си прѣзъ огнь-тъ споредъ мерзости-тѣ
на язычницы-тѣ, които испади Господь
4 отъ лице-то на Израилевы-тѣ синове. И
жьртвуваше и кадѣше по высокы-тѣ мѣста,
и по върхове-тѣ, и подъ всяко зелено
дьрво.
5 Тогазь възлѣзохж въ Іерусалимъ на
бой, Расинъ Сирійскый-тъ царь, и Факей
Ромеліевъ-тъ сынъ, Израилевъ-тъ царь,
та обсадихж Ахаза, но не можехж да *му*
6 надвіжтъ. Въ онова врѣме Расинъ Сирійскый-тъ
царь тури пакъ Елаѳъ подъ
власть-тж на Сиріж и испади Іудеи-тѣ
изъ Елаѳъ: и дойдохж Сирійци-тѣ въ
Емаѳъ, та ся населихж тамъ дори до тоя
7 ви день. А Ахазъ проводи вѣстители на
Ѳеглахъ-феласара, Ассирійскый-тъ царь,
и рече: Азъ сьмь рабъ твой и сынъ твой:
възлѣзь та мя избави отъ ржкж-тж на
Сирійскый-тъ царь и отъ ржкж-тж на
Израилевъ-тъ царь които станахж върхъ
8 мене. И зѣ Ахазъ сребро-то и злато-то
което ся намѣри въ домъ-тъ Господень, и
въ съкровища-та на царскый-тъ домъ, та
гы проводи даръ на Ассирійскый-тъ царь.
9 И послуша го Ассирійскый-тъ царь, и
възлѣзе Ассирійскый-тъ царь въ Дамаскъ,
та го прѣзѣ, и прѣсели *народъ-тъ* му
въ Киръ, и Расина уби.
10 И отиде царь Ахазъ въ Дамаскъ да посрѣщне
Ѳеглаѳъ-феласара, Ассирійскый-тъ
царь, и видѣ олтарь-тъ въ Дамаскъ:
и проводи царь Ахазъ на Уріж священникъ-тъ
подобіе-то на олтарь-тъ, и образъ-тъ
му, споредъ всичкж-тж му направж.
11 И съгради Урія священникъ-тъ олтарь-тъ,
по всичко що проводи царь Ахазъ
отъ Дамаскъ. Така направи Урія
священникъ-тъ, додѣ дойде царь Ахазъ
12 отъ Дамаскъ. И когато дойде царь-тъ отъ
Дамаскъ, видѣ царь-тъ олтарь-тъ: и приближи
ся царь-тъ при олтарь-тъ, та на-
13 прави приношеніе върху него. И изгори
всесъжженіе-то си и хлѣбно-то си приношеніе,
и излѣ възліяніе-то си, и поръси
кръвь-тж на примирителны-тѣ си при-
14 ношенія по олтарь-тъ. И мѣдный-тъ олтарь,
който бѣ прѣдъ Господа прѣнесе
отъ лице-то на домъ-тъ, което е между
олтарь-тъ и домъ-тъ Господень, та го тури
къмъ сѣверна-тж страна на олтарь-тъ.
15 И заповѣда царь Ахазъ на Уріж священникъ-тъ,
и рече: На великый-тъ олтарь
принасяй утрѣнно-то всесъжженіе,
и вечерно-то хлѣбно приношеніе, и всесъжженіе-то
на царя, и хлѣбно-то негово
приношеніе съсъ всесъжженіе-то на
всичкы-тѣ людіе на земля-тж, и хлѣбно-то
имъ приношеніе, и възліянія-тж имъ,
и поръси по него всичкж-тж кръвь на
всесъжженіе-то, и всичкж-тж кръвь на
жьртвж-тж: а мѣдный-тъ олтарь ще бж-
16 де за мене за да пытамъ *Господа*. И направи
Урія священникъ-тъ, по всичко
17 каквото *му* заповѣда царь Ахазъ. И отсѣче
царь Ахазъ крайщницы-тѣ на подставы-тѣ,
и дигнж изъ отгорѣ имъ омывалница-тж:
и снѣ море-то изъ отгорѣ
на мѣдны-тѣ волове които бѣхж отдолу
подъ него, та го тури на каменен по-
18 мостъ. И сжбботный-тъ покрывъ който
бѣхж съградили въ домъ-тъ, и външній-тъ
входъ на царя, прѣмѣсти въ
домъ-тъ Господень, заради Ассирійскый-тъ
царь.
19 А останалы-тѣ дѣянія на Ахаза които
стори, не сж ли писаны въ книга-тж на
20 лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ царіе? И
заспа Ахазъ съ отцы-тѣ си, и погребе
ся съ отцы-тѣ си въ Давидовъ-тъ
градъ: и въцари ся вмѣсто него Езекія
сынъ му.

ГЛАВА 17.

1 Въ дванадесето-то лѣто на Ахаза Іу-
динъ-тъ царь, въцари ся Осія сынъ-тъ
на Илѫ въ Самаріѭ надъ Израиля, *и ца-*
2 *рува* деветь годины. И направи зло
прѣдъ Господа, но не както Израилеви-
3 тѣ царіе които бѣхѫ прѣди него. Про-
тивъ него възлѣзе Салманасаръ, Асси-
рійскый-тъ царь: и станѫ му Осія рабъ,
и даваше му данькъ.
4 А намѣри Ассирійскый-тъ царь съза-
клѣтіе въ Осіѭ, защото проводи вѣстит-
тели на Сова Египетскый-тъ царь, и не
даде данъкъ на Ассирійскый-тъ царь,
както *даваше* всякѫ годинѫ: за това го
затвори въ тъмницѫ Ассирійскый-тъ царь,
5 и го върза. И възлѣзе Ассирійскый-тъ
царь прѣзъ всичкѫ-тѫ землѭ, и възлѣзе
6 въ Самаріѭ та ѭ обсади три годины. *И*
въ девето-то лѣто на Осіѭ, Ассирій-
скый-тъ царь прѣзѣ Самаріѭ, и отведе
Израиля въ плѣнъ въ Ассиріѭ, и насели
гы въ Алѫ, и въ Аворъ, *при* рѣкѫ-тѫ
Гозанъ, и въ Мидскы-тѣ градове.
7 А *това* станѫ защото Израилеви-тѣ
сынове съгрѣшихѫ на Господа Бога сво-
его, който гы възведе изъ Египетскѫ-тѫ
землѭ, изъ подъ рѫкѫ-тѫ на Фараона Е-
гипетскый-тъ царь, и почетохѫ други
8 богове; *И* ходихѫ въ узаконеніѭ-тѫ на
язычницы-тѣ, които испѫди Господь отъ
лице-то на Израилевы-тѣ сынове, и *въ*
узаконенія-та на Израилевы-тѣ царіе,
9 които узаконихѫ. И правѣхѫ Израилеви-
тѣ сынове скрышно работы които не бѣ-
хѫ правы прѣдъ Господа тѣхный-тъ Богъ,
и съградихѫ си высокы мѣста въ всич-
кы-тѣ си градове, отъ стълпъ на стражы
10 до утвърденъ градъ. И въздигнахѫ си
кумиры и Ашеры върху всякой высокъ
11 хълмъ, и подъ всяко зелено дърво: И
тамъ кадѣхѫ по всичкы-тѣ высокы мѣ-
ста, както язычници-тѣ които испѫди
Господь отъ лице-то имъ: и правѣхѫ ло-
шы работы за да прогнѣвяватъ Господа:
12 И служехѫ на идолы-тѣ, за които имъ
рече Господь: Не правѣте това дѣло.
13 И засвидѣтелствува Господь противъ
Израиля, и противъ Іуда, чрѣзъ рѫкѫ-
тѫ на всичкы-тѣ пророцы, на всичкы-тѣ
гледачи, и рече: Върнѣте ся отъ лошы-
тѣ си пѫтища, и пазѣте заповѣди-тѣ ми,
и повелѣнія-та ми, споредъ всичкый-тъ
законъ, който заповѣдахъ на отцы-тѣ ви,
и който ви проводихъ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ
14 на рабы-тѣ ми пророцы-тѣ. Но тѣ не
послушахѫ, но ожесточихѫ вратъ-тъ си,
както вратъ-тъ на отцы-тѣ имъ, които
не повѣрвахѫ въ Господа Бога своего.
15 И отхвърлихѫ повелѣнія-та му, и за-
вѣтъ-тъ му, който направи съ отцы-тѣ
имъ, и засвидѣтелствуванія-та му, които
засвидѣтелствува противъ тѣхъ: и отп-
дохѫ слѣдъ суетѫ-тѫ, и осуетихѫ ся, и
слѣдъ язычницы-тѣ които бѣхѫ около
тѣхъ, за които имъ Господь заповѣда да
16 не правятъ както тѣ. И оставихѫ всич-
кы-тѣ заповѣди на Господа Бога своего,
та си направихѫ двѣ лѣяны телета, и
направихѫ Ашеры, и поклонихѫ ся на
всичко-то небесно войнство, и служихѫ
17 Ваалу. И прѣвождахѫ сынове-тѣ си и
дъщери-тѣ си прѣзъ огнь, и употрѣбя-
вахѫ чародѣянія и гаданія, и продадохѫ
себе си за да правятъ зло прѣдъ Госпо-
18 да да го прогнѣвяватъ. Заради това Гос-
подь ся разгнѣви много противъ Израиля,
и отхвърли гы отъ лице-то си: не останѫ
19 освѣнь едно-то Іудино племе. Но и Іуда
не упази заповѣди-тѣ на Господа Бога
своего, но ходихѫ въ повелѣнія-та на
Израиля, които тѣ направихѫ.
20 И отхвърли Господь всичко-то Израи-
лево сѣме, и унижи гы, и прѣдаде гы
въ рѫкѫ-тѫ на разграбители-тѣ, додѣ гы
21 отхвърли отъ лице-то си. Защото отцѣ-
пи Израиля отъ Давидовъ-тъ домъ: и тѣ
направихѫ царь Іеровоама Наватовъ-тъ
сынъ: и Іеровоамъ оттегли Израиля отъ
слѣдъ Господа, и направи гы да съгрѣ-
22 шатъ грѣхъ голѣмъ. Защото Израиле-
ви-тѣ сынове ходихѫ въ всичкы-тѣ грѣ-
хове на Іеровоама, които той стори: не
23 ся отдалечихѫ отъ тѣхъ: Додѣ Господь
отмѣтнѫ Израиля отъ лице-то си, както
говорѝ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на всичкы-тѣ си

рабы, пророцы-тѣ. И прѣсели ся Изра-
илъ отъ земѧ-тѫ си въ Ассиріѭ, дори
до този день.
24 И доведе Ассирійскый-тъ царь *чело-
вѣцы* отъ Вавилонъ, и отъ Хуѳѫ, и отъ
Авѫ, и отъ Емаѳъ, и отъ Сефаруимъ, та
гы насели въ градове-тѣ на Самаріѭ
вмѣсто Израилевы-тѣ сынове, та наслѣ-
дихѫ тѣ Самаріѭ, и населихѫ ся въ гра-
25 дове-тѣ ѝ. И въ начало-то на населе-
ніе-то си тамо, не ся убояхѫ отъ Госпо-
да: и проводи Господь львове помежду
26 имъ, които убивахѫ отъ тѣхъ. И гово-
рихѫ на Ассирійскый-тъ царь, и реко-
хѫ: Народи-тѣ които ты прѣсели и на-
сели въ градове-тѣ на Самаріѭ, не зна-
ѭтъ законъ-тъ на мѣстный-тъ Богъ: за
това прати львове между тѣхъ, и ето,
убиватъ гы, понеже не знаѭтъ законъ-тъ
27 на мѣстный-тъ Богъ. Тогазь Ассирій-
скый-тъ царь заповѣда, и рече: Заве-
дѣте тамъ едного отъ священницы-тѣ,
които плѣнихте отъ тамъ: и нека и-
дѫтъ, и нека ся населятъ тамъ, и нека
гы научи священникъ-тъ на законъ-тъ
28 на мѣстный-тъ Богъ. И единъ отъ
священницы-тѣ, които тѣ бѣхѫ заплѣ-
нили отъ Самаріѭ, дойде та ся насе-
ли въ Веѳиль, и поучаваше гы какъ да
29 ся боятъ отъ Господа. Всякой обаче на-
родъ направихѫ си богове, и турихѫ въ
домове-тѣ на высокы-тѣ мѣста, които
Самаряни-тѣ направихѫ, всякой народъ
30 въ градове-тѣ си, дѣто живѣехѫ. И Ва-
вилонскы-тѣ мѫжіе направихѫ Сокхоѳъ-
веноѳъ, а Хуѳайскы-тѣ мѫжіе направи-
хѫ Нергалъ, и Емаѳскы-тѣ мѫжіе на-
31 правихѫ Асима, И Авци-тѣ направихѫ
Нивазъ и Тартакъ, и Сефаруимци-тѣ го-
рѣхѫ сынове-тѣ си съ огнь на Адрамме-
леха и Анаммелеха, Сефаруимскы-тѣ бо-
32 гове. Така ся боехѫ отъ Господа: и на-
правихѫ си отъ най долни-тѣ помежду
си священницы за высокы-тѣ мѣста,
които служахѫ за тѣхъ въ домове-тѣ на
33 высокы-тѣ мѣста. Боехѫ ся отъ Госпо-
да, но на свои-тѣ си богове служахѫ,
споредъ обычай-тъ на народы-тѣ отъ
дѣто быхѫ прѣселени.
34 Дори до този день правятъ споредъ
по напрѣжни-тѣ обычаи: не ся боятъ
отъ Господа, и нито правятъ споредъ
свои-тѣ си повелѣнія, и споредъ сѫд-
бы-тѣ си, нито споредъ законъ-тъ и за-
повѣдь-тѫ коѭто заповѣда Господь на
сынове-тѣ на Іакова, когото нарече Из-
35 раиль: И направи съ тѣхъ Господь завѣтъ,
и заповѣда имъ, и рече: Да ся не убоите
отъ другы богове, и да не имъ ся покло-
ните, нито да имъ служите, нито да имъ
36 жьртвувате: Но Господу, който вы въз-
веде изъ Египетскѫ-тѫ земѭ съ голѣ-
мѫ крѣпость и съ прострѣнѫ мышцѫ,
нему ще ся боите, и нему ще ся кланя-
37 те, и нему ще приносите жьртвѫ. И по-
велѣнія-та, и сѫдбы-тѣ, и законъ-тъ, и
заповѣдь-тѫ, коѭто писа за васъ, да
внимаете да вършите всякога: а отъ
38 другы богове да ся не убоите. И за-
вѣтъ-тъ, който направихъ съ васъ, да
не забравите: и да не ся боите отъ дру-
39 гы богове. Но отъ Господа Бога вашего
да ся боите: и той ще вы избави изъ
рѫкѫ-тѫ на всичкы-тѣ ви непріятели.
40 Тѣ обаче не послушахѫ, но правѣхѫ
споредъ пьрвы-тѣ си обычаи.
41 И тѣзи народи ся боехѫ отъ Госпо-
да, но служахѫ на идолы-тѣ си: и сы-
нове-тѣ имъ, и сынове-тѣ на сынове-тѣ
имъ, както правѣхѫ отци-тѣ имъ, така
правятъ тѣ дори до този день.

ГЛАВА 18.

1 И въ трете-то лѣто на Осіѭ сынъ-тъ
на Илѫ, Израилевъ-тъ царь, въцари ся
Езекія сынъ-тъ на Ахаза, Іудинъ-тъ
2 царь. Двадесеть и петь годинъ бѣше на
възрасть когато ся въцари: и царува
двадесеть и деветь годины въ Іеруса-
лимъ. И име-то на майкѫ му бѣше Авія,
3 Захаріева дъщеря. И направи което бѣ
право прѣдъ Господа, по всичко що на-
4 прави Давидъ отецъ му. Той съсыпа вы-
сокы-тѣ мѣста, и истроши кумиры-тѣ;
и изсѣче Ашеры-тѣ, и съкруши мѣд-
нѫ-тѫ зміѭ, коѭто направи Моисей;
защото дори до онѣзи дни сынове-тѣ

Израилеви ѝ кадѣхѫ: и нарече ѭ *Не-
5 хущанъ. На Господа Бога Израилева ся
упова: и не быде слѣдъ него подобенъ
нему между всичкы-тѣ Іудины царіе, но
нито между онѣзи които бѣхѫ прѣди
6 него; Защото ся прилѣпи при Господа:
не ся отдалечи отъ слѣдъ него, но упа-
зи заповѣди-тѣ му, които Господь запо-
вѣда Моисею.
7 И Господь бѣ съ него: добрѣ успѣ-
ваше на кадѣто излазяше: и подигнѫ
ся противъ Ассирійскый-тъ царь, и му
8 не работи. Той порази Филистимцы-тѣ
дори до Газѫ, и прѣдѣлы-тѣ ѝ, отъ стълпъ
9 на стражѫ до утвърдень градъ. А въ
четвърто-то лѣто на царь Езекіѭ, кое-
то бѣ седмо-то лѣто на Осіѭ сынъ-тъ
на Илѫ, Израилевъ-тъ царь, Салмана-
саръ Ассирійскый царь възлѣзе върхъ
10 Самаріѭ, и ѭ обсаждаше. И въ свър-
шъкъ-тъ на три годины ѭ прѣзѣ: въ
шесто-то лѣто на Езекіѭ, което бѣ де-
вето-то лѣто на Осіѭ Израилевъ-тъ царь,
11 прѣзѣ ся Самарія. И отведе Ассирій-
скый-тъ царь Израиля въ плѣнь въ Ас-
сиріѭ, и тури гы въ Алѫ, и въ Аворъ
при рѣкѫ-тѫ Гозанъ, и въ Мидскы-тѣ
12 градове; Защото не послушахѫ гласъ-тъ
на Господа Бога своего, но прѣстѫпихѫ
завѣтъ-тъ му, всичко което заповѣда
Моисей рабъ-тъ Господень, и не послу-
шахѫ, нито *го* направихѫ.
13 А въ четыринадесето-то лѣто на царь
Езекіѭ възлѣзе Сеннахиримъ Ассирій-
скый-тъ царь върхъ всичкы-тѣ оградены
14 Іудины градове, и гы прѣзѣ. И проводи
Езекія Іудинъ-тъ царь на Ассирійскый-тъ
царь въ Лахисъ, и рече: Съгрѣшихъ:
върни ся отъ мене: каквото туришь
върхъ мене, ще *го* носіѭ. И тури Асси-
рійскый-тъ царь на Езекіѭ, Іудинъ-тъ
царь, триста таланта сребро и триде-
15 сеть таланта злато. И даде *му* Езекія
всичко-то сребро колкото ся намѣри въ
домъ-тъ Господень, и въ съкровища-та
16 на царскый-тъ домъ. Въ онова врѣме
раскова Езекія *злато-то отъ* двери-тѣ
на храмъ-тъ Господень, и *отъ* стълпо-
ве-тѣ които той Езекія Іудинъ-тъ царь,
бѣ покрылъ *съсъ злато*, та го даде на
Ассирійскый-тъ царь.
17 И проводи Ассирійскый-тъ царь Тар-
тана, и Рапсариса, и Рапсака, отъ Ла-
хисъ при царь Езекіѫ, съ голѣмѫ силѫ
въ Іерусалимъ. А тѣ възлѣзохѫ та дой-
дохѫ въ Іерусалимъ. И когато възлѣзо-
хѫ, дойдохѫ та застанахѫ при водо-
водъ-тъ на горній-тъ водоемъ, който е
въ друмъ-тъ на нивѫ-тѫ на тепавичаря.
18 И извыкахѫ къмъ царя, и излѣзохѫ при
тѣхъ Еліакимъ, Хелкіевъ-тъ сынъ, до-
мостроитель-тъ, и Шевна писецъ-тъ, и
Іоахъ, Асафовъ-тъ сынъ, памятопи-
сецъ-тъ.
19 И рече имъ Рапсакъ: Кажѣте сега на
Езекіѭ: Тѫка говори великый-тъ царь,
Ассирійскый-тъ царь: Кое е това упо-
20 ваніе въ което ся уповавашь? Ты гово-
ришь: *Имамъ* съвѣтъ и силѫ за брань;
но това е *само* думы на устны. Сега на
кого ся надѣешь, та си ся подигналъ
21 противъ мене? Сега, ето, ты ся надѣ-
ешь на жезлъ-тъ на строшенѫ-тѫ онѭзи
тръсть, на Египетъ, на койжто ако ся
нѣкой подпре, ще ся втыкне въ рѫкѫ-тѫ
му, та ще ѭ промуши. Такъвъ е Фара-
онъ Египетскый-тъ царь къмъ всичкы
22 които ся надѣѭтъ на него. Но ако ми
речете: На Господа Бога нашего ся
уповаемъ: не е ли той на когото высо-
кы-тѣ мѣста и олтари-тѣ отнѣ Езекія,
и рече на Іудѫ и на Іерусалимъ: Прѣдъ
този олтарь ще ся поклоните въ Іеру-
23 салимъ? Сега прочее, дай залозы на го-
сподаря ми Ассирійскый-тъ царь, а азъ
ще ти дамъ двѣ тысящы коніе, ако мо-
жешь отъ твоѭ странѫ да дадешь всад-
24 ницы върхъ тѣхъ. И какъ ще върнешь
ты назадъ лице-то на единъ мѣстона-
чалникъ отъ най малкы-тѣ рабы на го-
сподаря ми, та си ся уповалъ на Егы-
25 петъ за колесницы и за конницы? Сега
безъ Господа ли възлѣзохъ на това мѣ-
сто за да го съсыпѭ? Господь ми рече:
Възлѣзь върхъ тази земѭ та ѭ съсыпи.
26 Тогазь Еліакимъ Хелкіевъ-тъ сынъ, и

* Парче мѣдь.

Шевна, и Іоахъ рекохѫ на Рапсака: Го-
ворѝ, молимъ, на рабы-тѣ си по Сирій-
скый языкъ; защото *го* разумѣвамы: и
не ни говори Іудейскы, да чуѭтъ лю-
27 діе-тѣ които сѫ на стѣнѫ-тѫ. Но Рапсакъ
имъ рече: Да ли само при господаря ти,
и при тебе мя проводи господарь-тъ ми
да говорѭ тѣзи думы? не при мѫжіе-тѣ
ли които сѣдятъ на стѣнѫ-тѫ, да ядѫтъ
съ васъ наедно лайна-та си, и да піѭтъ
пикочь-тѫ си?
28 Тогазь Рапсакъ застанѫ та извыка Іу-
дейскы съ голѣмъ гласъ, и говорѝ и ре-
че: Слушайте думѫ-тѫ на великый-тъ
29 царь, Ассирійскый-тъ царь: Така гово-
ри царь-тъ: Да вы не прѣльстява Езе-
кія: защото не ще може да вы избави
30 отъ рѫкѫ-тѫ му; И да вы не прави Е-
зекія да ся уповавате на Господа, като
казува: Господь непрѣмѣнно ще ны из-
бави, и този градъ нѣма да бѫде прѣ-
даденъ въ рѫкѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ
31 царь: Не слушайте Езекіѫ; защото та-
ка говори Ассирійскый-тъ царь: Напра-
вѣте съгласіе съ мене, и излѣзте при
мене: и яждте всякой отъ лозіе-то си,
и всякой отъ смоковницѫ-тѫ си, и пійте
всякой отъ водѫ-тѫ на щернѫ-тѫ си:
32 Додѣ дойдѫ, та вы земѫ въ земѭ по-
добнѫ на вашѫ-тѫ земѭ, земѭ на жито
и вино, земѭ на хлѣбъ и лозія, земѭ
на елей и медъ, за да живѣете, и да не
умрете: и не слушайте Езекіѫ, защото
33 вы прѣльщава, като казува: Господь ще
ны избави. Има ли да е избавилъ нѣкой
отъ богове-тѣ на народы-тѣ земѭ-тѫ си
отъ рѫкѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ царь?
34 Дѣ сѫ богове-тѣ на Емаѳъ и Арфадъ?
Дѣ сѫ богове-тѣ на Сефаруимъ, на Енѫ,
и на Авѫ? избавихѫ ли тѣ Самаріѭ отъ
35 рѫкѫ-тѫ ми? Кои между всичкы-тѣ мѣ-
стны богове избавихѫ земѭ-тѫ си отъ
рѫкѫ-тѫ ми, та *и* Іеова да избави Іеру-
салимъ отъ рѫкѫ-тѫ ми?
36 А людіе-тѣ мълчахѫ, и нищо не му
отговорихѫ; защото царь-тъ бѣше за-
повѣдалъ, и реклъ: Да му не отговорите.
37 Тогазь Еліакимъ, Хелкіевъ-тъ сынъ,
домостроитель-тъ, и Шевна писецъ-тъ, и
Іоахъ, Асафовъ-тъ сынъ, памятопи-
сецъ-тъ, дойдохѫ при Езекіѫ съ раз-
драны дрехы та му извѣстихѫ думы-тѣ
на Рапсака.

ГЛАВА 19.

1 И когато чу царь Езекія, раздра дре-
хы-тѣ си, и ся покры съ врѣтище, и
влѣзе въ домъ-тъ Господенъ.
2 И проводи Еліакима домостроителя, и
Шевнѫ писеца, и старѣйшины-тѣ на свя-
щенницы-тѣ покрыты съ врѣтища, при
3 пророкъ Исаіѭ Амосовъ-тъ сынъ. И
рекохѫ му: Така говори Езекія: День
на скърбь, и на обличеніе, и на хулѫ е
този день; защото настанѫ часъ-тъ да
ся родятъ дѣца-та, но сила нѣма за рѫж-
4 даніе. Може бы Господь Богъ твой да
чуе всичкы-тѣ думы на Рапсака, когото
Ассирійскый-тъ царь господарь-тъ му
проводи за да укорява Бога живаго, и
да обличи думы-тѣ които чу Господь
Богъ твой: за това възвыси моленіе за
остатъкъ-тъ що е останалъ.
5 И отидохѫ при Исаіѭ раби-тѣ на царь
6 Езекіѫ. И рече имъ Исаія: Така ще
речете на господаря си: Така говори
Господь: Не бой ся отъ думы-тѣ които
си чулъ, съ които раби-тѣ на Ассирій-
7 скый-тъ царь мя похулихѫ. Ето, азъ ще
турѭ въ него *такъвъ* духъ, щото като
чуе слухъ, ще ся върне въ земѭ-тѫ си:
и ще го направѭ да падне чрѣзъ ножъ
въ земѭ-тѫ си.
8 И върнѫ ся Рапсакъ, и намѣри Асси-
рійскый-тъ царь че ратуваше противъ
Ливнѫ; защото чу че бѣше тръгналъ
9 отъ Лахисъ. И *царь-тъ*, когато чу че
говорятъ за Ѳиракѫ Еѳіопскый-тъ царь:
Ето, излѣзе да ратува противъ тебе,
проводи пакъ посланницы Езекію, и ка-
10 за: Така ще говорите на Езекіѫ Іу-
динъ-тъ царь, и ще речете: Богъ твой,
на когото ся уповавашь, да тя не прѣль-
стява като казува: Іерусалимъ нѣма да
бѫде прѣдаденъ въ рѫкѫ-тѫ на Ассирій-
11 скый-тъ царь. Ето ты чу що направихѫ
Ассирійскы-тѣ царіе на всичкы-тѣ мѣ-

ста, какъ гы истрѣбиха: и ты ли ще ся
12 избавишь? Богове-тѣ на народы-тѣ из-
бавиха ли онѣзи които отци-тѣ ми ис-
трѣбиха, Гозанъ, и Харранъ, и Ресефъ
и Еденовы-тѣ сынове които бѣха въ Ѳа-
13 лассаръ? Дѣ е царь-тъ на Емаѳъ, и
царь-тъ на Арфадъ, и царь-тъ на градъ-тъ
Сефаруимъ, Ена, и Ава?
14 И зѣ Езекія писмо-то отъ ржка-та
на посланницы-тѣ, та го прочете: и въз-
лѣзе Езекія въ домъ-тъ Господень, та
15 го разгъна прѣдъ Господа. И помоли ся
прѣдъ Господа Езекія, и рече: Господи
Боже Израилевъ, който сѣдишь на Хе-
рувимы-тѣ, ты си самъ Богъ единъ, на
всичкы-тѣ царства на земя-та: ты си
16 направилъ небе-то и земя-та. Прикло-
ни, Господи, ухо-то си, и чуй: отвори,
Господи, очи-тѣ си и виждь: и чуй ду-
мы-тѣ на Сеннахирима, който проводи
17 тогозь за да укори Бога живаго. Наис-
тина, Господи, Ассирійскы-тѣ царіе за-
18 пустиха народы-тѣ, и земя-та имъ, И
хвърлиха въ огнь богове-тѣ имъ; защо-
то не бѣха богове, но дѣло на человѣ-
ческы ржцѣ, дърва и каменіе: за това
19 гы погубиха. Сега прочее, Господи Бо-
же нашъ, отърви ны, моля ся, отъ ржка-та му: за да познаятъ всичкы-тѣ
царства на земя-та, че ты си Господь
Богъ единъ.
20 Тогазь проводи Исаія Амосовый сынъ
до Езекія, и рече: Така говори Го-
сподь Богъ Израилевъ: Чухъ което си
ся помолилъ менѣ противъ Сеннахирима
21 Ассирійскый-тъ царь. Това е слово-то
което Господь говорѝ за него.
Уничижи тя, присмѣя ти ся, дѣвица-
та, дъщеря-та Сіонова:
Задъ тебе кывна съ глава Іерусалим-
ска-та дъщеря.
22 Кого си укорилъ и похулилъ ты?
И противъ кого си възвысилъ гласъ,
И си надигналъ высоко очи-тѣ си?
Противъ Святаго Израилева.
23 Господа си укорилъ ты чрѣзъ послан-
ницы-тѣ си, и рекълъ си:
Съ множество-то на колесницы-тѣ си
възлѣзохъ азъ
Върхъ высочина-та на горы-тѣ,
Върхъ ребра-та на Ливанъ:
И ще изсѣкж высокы-тѣ му кедры,
Избраны-тѣ му елхы:
И ще влѣзж въ крайны-тѣ му обиталища,
Въ дъбрава-та на неговъ-тъ Кармилъ:
24 Азъ ископахъ, и пихъ чужды воды:
И съсъ стапка-та на нозѣ-тѣ си
Изсушихъ всичкы-тѣ рѣкы на *обсаде-
ны-тѣ.
25 Не си ли чулъ че азъ направихъ това
отдавна, и отъ древни дни опрѣ-
дѣлихъ това?
А сега свършихъ това,
Така щото ты да обръщашь утвърдены
градове *въ* купове на развалины.
26 За това жители-тѣ имъ станаха без-
силни.
Уплашиха ся, и посрамиха ся:
Бѣха трѣва на поле-то, и злакъ,
И трѣва на кащный покрывъ,
И *жито* прѣпърлено прѣди да стане
тръсть.
27 Но азъ знаж жилище-то ти,
И исходъ-тъ ти, и входъ-тъ ти,
И буйство-то ти противъ мене.
28 Понеже буйство-то ти противъ мене,
И надменность-та ти, възлѣзоха въ уши-
тѣ ми,
За това ще турж кука-та си въ ноз-
дри-тѣ ти,
И узда-та си въ устны-тѣ ти,
Та ще тя върнж прѣзъ пжть-тъ прѣзъ
който си дошелъ.
29 И то *ще* ти *бжде* знаменіе:
Това лѣто ще ядете което е саморасло:
И второ-то лѣто, което прораства отъ
исто-то:
А трете-то лѣто, посѣйте, и пожьнѣте,
И насадѣте лозія, и яждте плодъ-тъ имъ.
30 И упазено-то отъ Іудинъ-тъ домъ
Което е останало, ще пусне корени
пакъ долу,
И ще даде горѣ плодъ.
31 Защото изъ Іерусалимъ ще излѣзе оста-
тъкъ-тъ,
И изъ гора-та Сіонъ упазено-то:

---

* *Или* Египетъ.

Ревность-та на Господа Саваоѳа ще
свьрши това.
32 Заради това така говори Господь за Ас-
сирійскый-тъ царь:
Нѣма да влѣзе въ този градъ,
Нито ще хвьрли тамъ стрѣлѫ,
Нито ще излѣзе прѣдъ него съсъ щитъ,
Нито ще въздигне противъ него окопъ.
33 По пѫть-тъ по който е дошелъ, по него
ще ся върне,
И въ този градъ нѣма да влѣзе, говори
Господь.
34 Защото ще защитѭ този градъ, да го
спасѭ,
Заради мене, и заради раба ми Давида.
35 И въ онѫзи нощь излѣзе ангелъ Го-
споденъ, та порази въ Ассирійскый-тъ
станъ сто и осмдесеть и петь тысящы:
и когато станѫхѫ на утринь-тѫ, ето,
36 всичкы онѣзи бѣхѫ мьртви трупове. И
тръгнѫ Сеннахиримъ Ассирійскый-тъ
царь, та отиде, и върнѫ ся, и живѣеше
37 въ Ниневіѭ. И като ся кланяше въ
домъ-тъ на Нисроха богъ-тъ си, Адра-
мелехъ и Сарасаръ синове-тѣ му пора-
зихѫ го съ ножъ, и тѣ побѣгнѫхѫ въ
Араратскѫ-тѫ землѭ, а вмѣсто него въ-
цари ся Есараддонъ сынъ му.

ГЛАВА 20.

1 Въ онѣзи дни разболѣ ся Езекія до
смьрть: и дойде при него пророкъ И-
саія, Амосовый сынъ, та му рече: Така
говори Господь: Нареди за домъ-тъ си,
понеже ще умрешь, и нѣма да живѣешь.
2 Тогазь обърнѫ лице-то си къмъ стѣнѫ-
3 тѫ, та ся помоли Господу, и рече: Мо-
лѭ ся, Господи, помни сега, какъ хо-
дихъ прѣдъ тебе съ истинѫ, и съ цѣло
сьрдце, и направихъ угодно-то прѣдъ
тебе. И плака Езекія съ голѣмъ плачъ.
4 И прѣди да излѣзе Исаія въ срѣдный-тъ
дворъ, быде слово Господне къмъ него,
5 и рече: Върни ся, та кажи на Езекіѭ
вождь-тъ на людіе-тѣ ми: Господь Богъ
на Давида отца ти така говори: Чухъ
молитвѫ-тѫ ти, видѣхъ сьлзы-тѣ ти: ето,
азъ ще тя исцѣлѭ: на третій-тъ день ще
6 възлѣзешь въ домъ-тъ Господенъ. И ще
приложѫ на дни-тѣ ти петнадесеть годи-
ны: и ще освободѭ тебе и този градъ
отъ рѫкѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ царь: и
ще защитѭ този градъ заради мене, и
7 заради раба ми Давида. И рече Исаія:
Земѣте низаницѫ смоквы. И зѣхѫ, та
8 турихѫ на въспаленіе-то, и оздравѣ. И
рече Езекія Исаію: Кое е знаменіе-то
че Господь ще мя исцѣли, и че на тре-
тій-тъ день ще възлѣзѫ въ домъ-тъ Го-
9 споденъ? И рече Исаія: Това ще ти бѫ-
де знаменіе отъ Господа, че ще направи
Господь това нѣщо което говорѝ: да
напрѣдне ли сѣнка-та десеть стѫпала,
10 или да ся върне десеть стѫпала? И от-
говори Езекія: Леко нѣщо е да слѣзе
сѣнка-та десеть стѫпала: не, но нека
ся върне назадъ десеть стѫпала сѣнка-
11 та. И извыка пророкъ Исаія къмъ Госпо-
да, и върнѫ назадъ сѣнкѫ-тѫ десеть стѫ-
пала, прѣзъ стѫпала-та по които слѣзе
връху сълнечный-тъ часовникъ на Аха-
12 за. Въ онова врѣме *Веродахъ-валаданъ,
сынъ-тъ на Валадана, Вавилонскый-тъ
царь, проводи писма и даръ Езекію: за-
щото чу че бѣше ся разболѣлъ Езекія.
13 И послуша гы Езекія и показа имъ всич-
кый-тъ домъ на многоцѣнны-тѣ си вещи,
сребро-то, злато-то, и ароматы-тѣ, и
многоцѣнны-тѣ масла, и всичкѫ-тѫ си
орѫжница, и всичко каквото ся намира-
ше въ съкровища-та му: не останѫ нѣ-
що въ домъ-тъ му, нито подъ всичко-то
му владѣніе, което Езекія не имъ показа.
14 Тогазь дойде пророкъ Исаія при царь
Езекіѭ та му рече: Що говорятъ тѣзи
человѣци? и отъ дѣ дойдохѫ при тебе?
И рече Езекія: Отъ далечнѫ землѭ идѫтъ,
15 отъ Вавилонъ. А той рече: Що видѣхѫ
въ домъ-тъ ти? И отговори Езекія: Ви-
дѣхѫ всичко що има въ домъ-тъ ми: нѣ-
ма нѣщо въ съкровища-та ми което не
16 имъ показахъ. Тогазь рече Исаія Езе-
17 кію: Слушай слово-то Господне: Ето,
идѫтъ дни, въ които всичко що е въ
домъ-тъ ти, и каквото отци-тѣ ти сѫ

* *Или* Меродахъ-валаданъ.

събрали до този день ще ся прѣнесе у
Вавилонъ: нѣма да остане нищо, говори
18 Господь. И отъ синове-тѣ ти които ще
излѣзжтъ отъ тебе, които ще родишь,
ще земжтъ, и ще станжтъ скопци въ
19 домъ-тъ на Вавилонскый-тъ царь. Тогазь
рече Езекія Исаію: Добро е слово-то
Господне, което каза ты. Рече още: Не
е ли *добро,* понеже ще бжде миръ и и-
стина въ мои-тѣ дни?
20 А останалы-тѣ дѣянія на Езекія, и
всичко-то му юначество, и какъ напра-
ви водоемъ-тъ, и водоводъ-тъ та доведе
водж-тж въ градъ-тъ, не сж ли писаны въ
книгж-тж на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ
21 царіе? И заспа Езекія съ отцы-тѣ си: и
въцари ся вмѣсто него Манассія сынъ му.

ГЛАВА 21.

1 Дванадесеть годинъ на възрастъ бѣ
Манассія, когато ся въцари: и царува
петдесеть и петь годины въ Іерусалимъ:
2 и име-то на майкж му бѣ Ефсива. И сто-
ри зло прѣдъ Господа, споредъ мерзости-
тѣ на язычницы-тѣ, които испжди Господь
3 отъ лице-то на Израилевы-тѣ сынове. И
съгради пакъ высокы-тѣ мѣста, които
баща му Езекія бѣ разорилъ, и въздигнж
олтари Ваалу, и направи Ашерж, както
направи Ахавъ Израилевъ-тъ царь: и
поклони ся на всичко-то небесно войн-
4 ство, и служи имъ. И съгради олтари въ
домъ-тъ Господень за който Господь ре-
че: Въ Іерусалимъ ще турж име-то си.
5 И съгради олтари на всичко-то небес-
но войнство, вжтрѣ въ два-тѣ двора на
6 домъ-тъ Господень. И прѣведе сына си
прѣзъ огнь-тъ, още правѣше прокобенія,
и гатанія, и употрѣбяваше бѣсовъпро-
шатели и вълшебницы: той направи го-
лѣмо зло прѣдъ Господа, та *го* прогнѣви.
7 И постави ваяно-то на Ашерж-тж, което
направи, въ домъ-тъ, за който Господь
рече на Давида, и на Соломона сына му:
Въ този домъ и въ Іерусалимъ, който из-
брахъ отъ всичкы-тѣ Израилевы племе-
8 на, ще положж име-то си въ вѣкъ: И не
щж да поклатж Израилевж-тж ногж отъ
земж-тж, които дадохъ на отцы-тѣ имъ:
само ако внимаватъ да правятъ по всич-
ко що имъ заповѣдахъ, споредъ всич-
кый-тъ законъ който слуга-та ми Моисей
9 имъ заповѣда. Но не послушахж: и прѣ-
льсти гы Манассія да правятъ по-лошо
отъ язычницы-тѣ, които Господь погуби
отъ лице-то на Израилевы-тѣ сынове.
10 И говори Господь чрѣзъ ржкж-тж на
11 рабы-тѣ си пророцы-тѣ, и рече: Поне-
же Манассія Іудинъ-тъ царь стори тѣзи
мерзости, по-лошы отъ всичко което на-
правихж Аморрейци-тѣ които бѣхж прѣ-
ди него, и чрѣзъ идолы-тѣ си направи
12 още и Іудж да съгрѣши, За това така го-
вори Господь Богъ Израилевъ: Ето, азъ
навождамъ *таквозъ* зло на Іерусалимъ, и
на Іуда, щото всякой който чуе за него,
13 ще писнжтъ и двѣ-тѣ му уши. И ще про-
стрж връху Іерусалимъ правило-то на
Самарія, и мѣрило-то на Ахаавовъ-тъ
домъ, и ще избършж Іерусалимъ, както
избърсува *нѣкой* блюдо, и като го из-
14 бърше, обръща *го* на опакы. И ще оста-
вж остатъкъ-тъ на наслѣдіе-то си, и ще
гы прѣдамъ въ ржкж-тж на врагове-тѣ
имъ: и ще бждатъ въ разграбеніе и плѣнъ
15 отъ всичкы-тѣ си врагове: Защото сто-
рихж зло прѣдъ мене, и прогнѣвихж мя,
отъ който день отци-тѣ имъ излѣзохж
16 изъ Египеть, дори до този день. Още и
кръвь неповиннж излѣ Манассія твърдѣ
много, додѣто напълни Іерусалимъ отъ
край до край: освѣнь грѣхъ-тъ му съ
който направи да съгрѣши Іуда, като сто-
ри той зло прѣдъ Господа.
17 А останалы-тѣ дѣянія на Манассія и
всичко що стори, и грѣхъ-тъ му който
съгрѣши, не сж ли писаны въ книгж-тж
на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ царіе?
18 Заспа, прочее Манассія съ отцы-тѣ си,
и погребе ся въ градинж-тж на домъ-тъ
си, въ градинж-тж на Озж: и въцари ся
вмѣсто него Амонъ сынъ му.
19 Двадесеть и двѣ годинъ на възрастъ
бѣ Амонъ, когато ся въцари, и царува
двѣ годины въ Іерусалимъ: и име-то на
майкж му бѣ Месуллемеѳа, дъщеря на
20 Аруса отъ Іотевж. И стори зло прѣдъ

Господа, както сторя баща му Манассія.
21 И ходи въ всичкы-тѣ пжтища, въ които
ходи баща му: и служи на идолы-тѣ, на
които служаше баща му, и поклони имъ
22 ся. И остави Господа Бога на отцы-тѣ
23 си, и не ходи въ пжть-тъ Господень. И
направихж съзаклѣтіе Амонови-тѣ раби
противъ него: та убихж царя въ домъ-тъ
24 му. А людіе-тѣ на земля-тж избихж всичкы-тѣ
що бѣхж ся съзаклѣли противъ
царь Амона: и людіе-тѣ на земля-тж направихж
Іосія сына му царь вмѣсто него.
25 А останалы-тѣ дѣянія на Амона колкото
направи, не сж ли писаны въ книгж-тж
на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ
26 царіе? И погребохж го въ гробъ-тъ му,
въ градинж-тж на Оза: и въцари ся вмѣсто
него Іосія сынъ му.

ГЛАВА 22.

1 Осмь годинъ на възрастъ бѣ Іосія, когато
ся въцари, и царува въ Іерусалимъ
тридесеть и еднж годинж: и име-то на
майкж му бѣ Іедида, дъщеря на Адаія,
2 отъ Васкаөъ. И стори което бѣ право
прѣдъ Господа, и ходи въ всичкы-тѣ пжтища
на Давида отца си, и не ся уклони
на дѣсно или на лѣво.
3 И въ осмнадесето-то лѣто на царь Іосія,
царь-тъ проводи въ домъ-тъ Господень,
Сафана сынъ-тъ на Азалія сына
Месулламова, писецъ-тъ, и рече *му*:
4 Възлѣзь до Хелкія Великый-тъ священникъ,
та *речи* да изброи сребро-то що е
внесено въ домъ-тъ Господень, което пазачи-тѣ
на двери-тѣ събрахж отъ людіе-
5 тѣ. И нека го прѣдадатъ въ ржкж-тж
на тѣзи които правятъ работж-тж, които
настояватъ въ домъ-тъ Господень: а тѣ
нека го дадатъ на тѣзи които работятъ
работы-тѣ въ домъ-тъ Господень, за да
6 поправятъ развалениія-та на домъ-тъ, На
дърводѣлцы-тѣ, и градители-тѣ, и зидари-тѣ,
и за да купятъ дърва и дѣланы ка-
7 меніе, за да поправятъ домъ-тъ. Но не
правѣхж съ тѣхъ никаквж смѣткж за сребро-то
що имъ давахж въ ржцѣ-тѣ, защото
работѣхж вѣрно.
8 И рече Хелкія великый-тъ священникъ
на Сафана писецъ-тъ: Намѣрихъ книгж-тж
на законъ-тъ въ домъ-тъ Господень.
И даде Хелкія книгж-тж на Сафана, та
9 я прочете. И отиде Сафанъ писецъ-тъ
при царя, и занесе думж на царя, и рече:
Раби-тѣ ти събрахж сребро-то което
намѣрихж въ домъ-тъ, и го прѣдадохж въ
ржкж-тж на онѣзи които правятъ работж-тж
които настояватъ въ домъ-тъ Гос-
10 подень. И извѣсти Сафанъ писецъ-тъ на
царя, и рече: Хелкія священникъ-тъ ми
даде книгж. И прочете я Сафанъ прѣдъ
11 царя. И като чу царь-тъ думы-тѣ на
книгж-тж на законъ-тъ, раздра дрехы-тѣ
12 си. И заповѣда царь-тъ на Хелкія священникъ-тъ,
и на Ахикама Сафановъ-тъ
сынъ, и на Ахоьора Михеинъ-тъ сынъ, и
на Сафана писецъ-тъ, и на Асаія цар-
13 скый-тъ слугж, и рече: Идѣте, попытайте
Господа за мене, и за людіе-тѣ, и
за всичкый Іуда, заради думы-тѣ на тжзи
книгж, която ся намѣри, защото е голѣмъ
гнѣвъ-тъ Господень распаленный-тъ
противъ насъ, понеже отци-тѣ ни не послушахж
думы-тѣ на тжзи книгж, та да
правятъ споредъ всичко-то що е писано
заради насъ.
14 Тогазь Хелкія священникъ-тъ, и Ахикамъ,
и Аховоръ, и Сафанъ, и Асаія, отидохж
при Олдж пророчицж-тж, женж-тж
на Селлума, сынъ-тъ на Өекуя, сына
Арасова одеждохранителя, (и тя живѣеше
въ Іерусалимъ, въ Масена,) та го-
15 ворихж съ неж. И рече имъ: Така говори
Господь Богъ Израилевъ: Кажѣте на
человѣка който вы е проводилъ при ме-
16 не: Така говори Господь: Ето, азъ докарвамъ
зло на това мѣсто, и на жители-тѣ
му, *и* всичкы-тѣ думы на книгж-
17 тж, която Іудинъ-тъ царь прочете: Защото
мя оставихж, та кадихж на другы
богове, за да мя прогнѣватъ съсъ всичкы-тѣ
дѣла на ржцѣ-тѣ си: за това ще
ся распали гнѣвъ-тъ ми върхъ това мѣ-
18 сто, и нѣма да угасне. Но на Іудинъ-тъ
царь, който вы проводи да попытате Господа,
така ще му кажете: Така говори
Господь Богъ Израилевъ: *За* думы-тѣ

19 които чу ты; Понеже сърдце-то ти омекнѫ, и ты си ся смирилъ прѣдъ Господа, когато чу ты което говорихъ противъ това мѣсто, и противъ жители-тѣ му че ще станатъ запустѣніе и проклѣтія, и раздра ты дрехы-тѣ си, и плака прѣдъ мене; заради това и азъ послушахъ, го-
20 вори Господь. Ето, прочее, азъ ще тя приберѫ при отцы-тѣ ти, и ще ся приберешь въ гробъ-тъ си съ миръ: и нѣма да видятъ очи-тѣ ти всичко-то зло, което азъ ще докарамъ на това мѣсто. И донесохѫ отвѣтъ на царя.

ГЛАВА 23.

1 Тогазь проводи царь-тъ, та събрахѫ при него всичкы-тѣ Іудины и Іерусалим-
2 скы старѣйшины. И възлѣзе царь-тъ въ домъ-тъ Господень, и всичкы-тѣ Іудини мѫжіе, и всичкы-тѣ Іерусалимскы жители съ него, и священници-тѣ и пророци-тѣ, и всичкый народъ отъ малъкъ до голѣмъ: и прочете въ слушаніе-то имъ всичкы-тѣ думы на книгѫ-тѫ на завѣтъ-тъ, която ся намѣри въ домъ-тъ Господень.
3 И застанѫ царь-тъ при стълпъ-тъ, та направи завѣтъ прѣдъ Господа, да ходи слѣдъ Господа, да пази заповѣди-тѣ му, и свидѣтелства-та му, и повелѣнія-та му, съсъ всичко сърдце и съсъ всичкѫ душѫ, та да връшатъ слова-та на този завѣтъ, които сѫ писаны въ тази книгѫ. И всичкый народъ утвърди завѣтъ-тъ.
4 И заповѣда царь-тъ на Хелкіѫ великый-тъ священникъ, и на священницы-тѣ отъ вторый-тъ чинъ, и на дверни-тѣ стражы, да извадятъ изъ храмъ-тъ Господень всичкы-тѣ съсѫды, що бѣхѫ направены за Ваала, и за Ашерѫ, и за всичко-то небесно воинство, и изгори гы вънъ отъ Іерусалимъ, въ полета-та на Кедронъ, и
5 прѣнесе пепелъ-тъ имъ въ Веѳилъ. И отмахнѫ священницы-тѣ идолопоклонницы, които Іудины-тѣ царіе бѣхѫ опрѣдѣляли да кадятъ по высокы-тѣ мѣста, въ Іудины-тѣ градове, и въ околности-тѣ на Іерусалимъ: и тѣзи които кадѣхѫ на Ваала, на слънце-то, и на лунѫ-тѫ, и на зодіи-тѣ, и на всичко-то небесно воинство.
6 И изнесе Ашерѫ-тѫ изъ домъ-тъ Господень, вънъ отъ Іерусалимъ, на потокъ-тъ Кедронъ, та ѭ изгори въ потокъ-тъ Кедронъ, и стры ѭ въ прахъ, и хвърли прахъ-тъ ѝ по гробища-та на синове-тѣ
7 на народъ-тъ. И съсыпа домове-тѣ на мѫжеложцы-тѣ, които бѣхѫ въ домъ-тъ Господень дѣто жены-тѣ тъчехѫ покро-
8 вы за Ашерѫ. И доведе всичкы-тѣ священницы отъ Іудины-тѣ градове, и оскверни высокы-тѣ мѣста, въ които жреци-тѣ кадѣхѫ, отъ Гевѫ, дори до Вирсавее, и съсыпа высокы-тѣ мѣста на портѫ-тѫ които бѣхѫ въ входъ-тъ на дверн-тѣ на Іисуса началника на градъ-тъ, кой-
9 то бѣше отъ лѣво на градскѫ-тѫ портѫ. А священници-тѣ на высокы-тѣ мѣста не възлѣзохѫ при олтарь-тъ Господень въ Іерусалимъ но ядѣхѫ бесквасны между
10 братія-та си. И оскверни Тофеѳа, който бѣ въ долъ-тъ на Енномовы-тѣ синове, за да не може никой да прѣведе сына си, или дъщерьѭ си, прѣзъ огнь-тъ Моло-
11 ху. И отмахнѫ коніе-тѣ които Іудини-тѣ царіе поставихѫ на слънце-то, въ входъ-тъ на домъ-тъ Господень при жилище-то на Наѳанъ-мелеха скопецъ-тъ, което бѣ въ Карваримъ, и изгори съ огнь колесни-
12 цы-тѣ на слънце-то. И олтари-тѣ които бѣхѫ върхъ покривъ-тъ на Ахазовѫ-тѫ горницѫ, които направихѫ Іудини-тѣ царіе, и олтари-тѣ които направи Манассіѧ въ два-та двора на домъ-тъ Господень, съсбори гы царь-тъ и свали гы отъ тамъ и хвърли прахъ-тъ имъ въ потокъ-тъ
13 Кедронъ. И высокы-тѣ мѣста които бѣхѫ прѣдъ Іерусалимъ, които бѣхѫ отъ дѣсно на горѫ-тѫ на развращеніе-то, които съгради Соломонъ Израилевъ-тъ царь, за Астартѫ мерзость-тѫ на Сидонцы-тѣ, и за Хамоса мерзость-тѫ на Моавцы-тѣ, и за Мелхома мерзость-тѫ на Аммоновы-
14 тѣ синове, оскверни царь-тъ. И съкруши истуканы-тѣ, и изсѣче Ашеры-тѣ, и напълни мѣста-та имъ съ человѣческы кости.
15 И олтарь-тъ който бѣ въ Веѳиль, *и* высоко-то мѣсто което направи Іерово-

амъ Наватовъ-тъ сынъ, който направи
Израиля да съгрѣши, и онзи олтарь и
высоко-то мѣсто развали, и изгори высо-
ко-то мѣсто, *и* стры *гы* въ прахъ и Аше-
16 ра-тѫ изгори. И когато ся обърнѫ Іосія
и видѣ гробища-та които бѣхѫ тамъ въ
горѫ-тѫ, проводи та зѣ кости-тѣ изъ
гробища-та, и изгори *гы* на олтарь-тъ, и
оскверни го, споредъ слово-то Господне,
което прогласи человѣкъ-тъ Божій, кой-
17 то прогласи тѣзи думы. Тогазь рече:
Каква е тая могила коіѫто азъ гледамъ?
И градскы-тѣ мѫжіе му рекохѫ: Тя е
гробъ-тъ на человѣка Божій, който дой-
де отъ Іудѫ та прогласи тѣзи дѣла, кои-
то ты направи противъ Веѳилскый-тъ ол-
18 тарь. И рече: Оставѣте го; да не по-
клати никой кости-тѣ му. И упазихѫ ко-
сти-тѣ му, съ кости-тѣ на пророка който
дойде отъ Самаріѭ.
19 Всичкы-тѣ още домове на высокы-тѣ
мѣста които бѣхѫ въ градове-тѣ на Са-
маріѭ, които направихѫ Израилеви-тѣ
царіе за да прогнѣвятъ *Господа*, Іосія *гы*
отмахнѫ, и направи имъ споредъ всичкы-
20 тѣ дѣла които направи въ Веѳиль. И за-
кла на олтари-тѣ всичкы-тѣ жрецы отъ
высокы-тѣ мѣста които бѣхѫ тамъ, и из-
гори върхъ тѣхъ человѣческы кости: и
върнѫ ся въ Іерусалимъ.
21 Тогазь заповѣда царь-тъ на всичкы-тѣ
людіе и рече: Направѣте пасхѫ-тѫ Го-
споду Богу вашему, както е писано въ
22 тѫзи книгѫ на завѣтъ-тъ; Защото не
станѫ таквазь пасха отъ дни-тѣ на сѫ-
діи-тѣ които сѫдихѫ Израиля, нито въ
всичкы-тѣ дни на Израилевы-тѣ царіе, и
23 на Іудины-тѣ царіе, Каквато станѫ Го-
споду въ Іерусалимъ тая пасха, въ осм-
надесето-то лѣто на царь Іосіѭ.
24 Отмахнѫ още Іосія и бѣсовъпрошате-
ли-тѣ, и вълшебницы-тѣ, домашны-тѣ и-
долы, и кумиры-тѣ, и всичкы-тѣ мерзо-
сти които ся видѣхѫ въ Іудинѫ-тѫ земѭ
и въ Іерусалимъ, за да свърши думы-тѣ
на законъ-тъ, писаны-тѣ въ книгѫ-тѫ,
коіѫто намѣри Хелкія священникъ-тъ въ
25 домъ-тъ Господенъ. И подобенъ нему не
е былъ прѣди него царь, който да ся е
обърналъ къмъ Господа съсъ всичко-то
си сърдце, и съсъ всичкѫ-тѫ си душѫ,
и съсъ всичкѫ-тѫ си силѫ, споредъ всич-
кый-тъ Моисеевъ законъ: нито настанѫ
26 слѣдъ него подобенъ нему. Но Господь
не ся повърнѫ отъ ярость-тѫ на голѣ-
мый-тъ си гнѣвъ, защото ся распали
гнѣвъ-тъ му противъ Іудѫ, заради всич-
кы-тѣ прогнѣвенія, съ които го прогнѣ-
27 ви Манассія. И рече Господь: И Іудѫ
ще отметнѫ отъ лице-то си както отмет-
нахъ Израиля, и ще отхвърлѭ този градъ
Іерусалимъ, който избрахъ, и домъ-тъ за
който рѣкохъ: Име-то ми ще бѫде тамъ.
28 А останалы-тѣ дѣянія на Іосіѭ и всич-
ко що направи не сѫ ли писаны въ кни-
гѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ
царіе?
29 Въ неговы-тѣ дни, възлѣзе Фараонъ
Нехао, Египетскый-тъ царь, противъ Ас-
сирійскый-тъ царь при рѣкѫ-тѫ Евфратъ.
И отиде царь Іосія да го посрѣщне, а
той като го видѣ, уби го въ Магеддонъ.
30 И слугы-тѣ му го възведохѫ мъртъвъ въ
колесницѫ-тѫ отъ Магеддонъ, и донесо-
хѫ го въ Іерусалимъ, и заровихѫ го въ
гробъ-тъ му. А людіе-тѣ на тѫзи земѭ
зѣхѫ Іоахаза Іосіинъ-тъ сынъ, та го по-
мазахѫ и направихѫ го царь вмѣсто ба-
щѫ му.
31 Двадесеть и три годинъ на възрасть
бѣ *Іоахазъ, когато ся въцари: и царува
три мѣсецы въ Іерусалимъ. А име-то на
майкѫ му бѣше Амитала, дъщеря на Іе-
32 реміѭ отъ Ливнѫ. И створи зло прѣдъ
Господа, споредъ всичко що направихѫ
33 отци-тѣ му. И затвори го Фараонъ Не-
хао въ Ривлѫ въ земѭ-тѫ Емаѳъ, за да
не царува въ Іерусалимъ: и осади зе-
мѭ-тѫ на глобѫ сто таланта сребро, и
34 единъ талантъ злато. И направи Фараонъ
Нехао Еліакима Іосіинъ-тъ сынъ царь
вмѣсто бащѫ му Іосіѭ, и промѣни име-
то му въ Іоакимъ: а Іоахаза зѣ та го за-
35 веде въ Египетъ, и умрѣ тамъ. А Іоакимъ
даде Фараону сребро-то и злато-то: рас-
писа обаче дань на земѭ-тѫ, за да даде

* 1 Лѣт. 3; 15. Іер. 22; 11 Селлумъ.

среброто-то споредъ заповѣдь-тѫ на Фараона; изыска сребро-то и злато-то отъ
людіе-тѣ на земѭ-тѫ, отъ всякого споредъ расписаніе-то му, за да даде на
Фараона Нехао.
36 Двадесеть и петь годинъ бѣ на възрастъ Іоакимъ когато ся въцари: и царува единадесеть годины въ Іерусалимъ.
И име-то на майкѫ му бѣ Зевуда, дъще-
37 ря на Федаіѫ отъ Румѫ. И направи зло
прѣдъ Господа, споредъ всичко що направихѫ отци-тѣ му.

ГЛАВА 24.

1 Въ неговы-тѣ дни възлѣзе Навуходоносоръ Вавилонскый царь, и Іоакимъ му
станѫ рабъ три годины: сетнѣ ся отвър-
2 нѫ и подигнѫ ся противъ него. И проводи Господь противъ него Халдейскы-тѣ
пълкове, и Сирійскы-тѣ пълкове, и Моавскы-тѣ пълкове, и пълкове-тѣ на Амоновы-тѣ сынове, и прати гы противъ
Іудѫ, за да го съсыпать, споредъ слово-то Господне, което говорѝ чрѣзъ рѫ-
3 кѫ-тѫ на рабы-тѣ си, пророцы-тѣ. Наистинѫ съсъ заповѣдь Господнѭ станѫ
това на Іудѫ, за да *го* отметне отъ лице-то си, поради грѣхове-тѣ на Манас-
4 сіѭ, по всичко що бѣ направилъ. А още
заради неповиннѫ-тѫ кръвь коѭто бѣ
пролѣлъ, (защото испълни Іерусалимъ
съ неповиннѫ кръвь:) и не рачѝ Господь да *му* прости.
5 А останалы-тѣ дѣянія на Іоакима, и
всичко що направи, не сѫ ли писаны въ
книгѫ-тѫ на лѣтовницы-тѣ на Іудины-тѣ
царіе?
6 И заспа Іоакимъ съ отцы-тѣ си, и въцари ся вмѣсто него Іоахинъ сынъ му.
7 А Египетскый-тъ царь не излѣзе вече
изъ земѭ-тѫ си; защото Вавилонскый
царь зѣ, отъ Египетскѫ-тѫ рѣкѫ до рѣ-
кѫ-тѫ Евфратъ, всичко което бѣше *подъ властьтѫ* на Египетскый-тъ царь.
8 Осмнадесеть годинъ бѣ на възрастъ
*Іоахинъ, когато ся въцари: и царува
три мѣсецы въ Іерусалимъ. И име-то на
майкѫ му бѣ Неусеа, дъщеря на Елнаеа-
9 на отъ Іерусалимъ. И направи зло прѣдъ
Господа, по всичко що направи баща му.
10 Въ онова врѣме, възлѣзохѫ раби-тѣ
на Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь
върхъ Іерусалимъ, та обсадихѫ градъ-тъ.
11 И дойде Навуходоносоръ Вавилонскый-тъ
царь, противъ градъ-тъ, и раби-тѣ му го
12 обсаждахѫ. И излѣзе Іоахинъ Іудинъ-тъ
царь къмъ Вавилонскый-тъ царь, той и
майка му, и раби-тѣ му, и началници-тѣ
му, и скопци-тѣ му: и хванѫ го Вавилонскый-тъ царь, въ осмо-то лѣто на
13 царство-то си. И изведи отъ тамъ всичкы-тѣ съкровища на домъ-тъ Господень,
и съкровища-та на царскый-тъ домъ, и
съсѣче всичкы-тѣ златны съсуды, които направи Соломонъ Израилевъ-тъ царь
въ храмъ-тъ Господень, както говорѝ
14 Господь. И прѣсели всичкый-тъ Іерусалимъ, и всичкы-тѣ князове, и всичкы-тѣ
силны юнацы, десеть тысящы плѣнницы, и всичкы-тѣ дърводѣлцы и ковачы:
не останѫ освѣнь но сиромашка-та часть
15 отъ людіе-тѣ на земѭ-тѫ. И прѣсели Іоахина у Вавилонъ: и майкѫ-тѫ на царя,
и жены-тѣ царевы, и скопцы-тѣ му, и
силны-тѣ на земѭ-тѫ, заведе плѣнницы
16 отъ Іерусалимъ у Вавилонъ: И всичкы-тѣ
силны мѫжіе седмь тысящы, и дърводѣлцы-тѣ и ковачы-тѣ тысящѫ, всичкы-тѣ юнацы ратницы: и заведе гы Вавилонскый-тъ царь плѣнницы у Вави-
17 лонъ. И Вавилонскый-тъ царь направи
Матфаніѭ братъ-тъ на бащѫ му, царь
вмѣсто него, и промѣни име-то му въ
Седекіѭ.
18 Двадесеть и една година бѣ на възрастъ Седекія, когато ся въцари: и царува единадесеть годины въ Іерусалимъ.
И име-то на майкѫ му бѣ Амитала дъ-
19 щеря на Іереміѭ отъ Ливнѫ. И стори
зло прѣдъ Господа, по всичко що на-
20 прави Іоакимъ. Защото отъ гнѣвъ-тъ на
Господа *който ся разгнѣви* на Іерусалимъ, и на Іудѫ, додѣ гы отхвърли отъ
лице-то си, станѫ това да ся подигне
Седекія противъ Вавилонскый-тъ царь.

* 1 Лѣт. 3; 16. Іер. 24; 1 Іехенія.

ГЛАВА 25.

1 И въ девето-то лѣто на царство-то му,
въ десетый-тъ мѣсецъ, въ десетый-тъ
день на мѣсецъ-тъ дойде Навуходоно-
соръ Вавилонскый-тъ царь, той, и всич-
ко-то му войнство, противъ Іерусалимъ,
и расположи станъ-тъ си противъ него:
и съгради наоколо бойницы противъ не-
2 го. И градъ-тъ ся обсаждаше дори до
единадесето-то лѣто на царь Седекіѧ.
3 И въ деветый-тъ *день* на *четвьртый-тъ*
мѣсецъ гладъ-тъ ся прѣукрѣпи въ градъ-тъ,
и нѣмаше хлѣбъ за людіе-тѣ на мѣсто-то.
4 И тъй градъ-тъ ся развали, и всичкы-тѣ
ратны мѫжіе *побѣгнахѫ* прѣзъ нощь,
прѣзъ пать-тъ на врата-та които сѫ ме-
жду двѣ-тѣ стѣны, при царскѫ-тѫ гра-
динѫ: (а Халдейци-тѣ бѣхѫ близу при
градъ-тъ наоколо:) и *царь-тъ* отиде по
5 пать-тъ на поле-то. А Халдейско-то во-
йнство погна царя та го стигнахѫ въ
полета-та на Іерихонъ: а всичко-то му
6 войнство ся распрьснѫ отъ него. И хва-
нахѫ царя, та го заведохѫ при Вавилон-
скый-тъ царь въ Ривлѫ: и изрекохѫ о-
7 сѫжденіе противъ него. И посѣкохѫ сы-
нове-тѣ на Седекіѧ прѣдъ очи-тѣ му, и
избодохѫ очи-тѣ на Седекіѧ, и като го
вързахѫ съ оковы, заведохѫ го у Ва-
вилонъ.
8 А въ петый-тъ мѣсецъ, въ седмый-тъ
день на мѣсецъ-тъ, на деветнадесето-то
лѣто на Навуходоносора, Вавилонскый-тъ
царь, дойде въ Іерусалимъ Навузарданъ,
началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ, рабъ
9 на Вавилонскый-тъ царь: Та изгори
домъ-тъ Господень, и царскый-тъ домъ,
и всичкы-тѣ домове на Іерусалимъ, и
10 всякой голѣмъ домъ изгори съ огнь. И
всичко-то войнство на Халдейцы-тѣ,
което бѣ съ началникъ-тъ на тѣлохра-
нители-тѣ, съсыпа Іерусалимскы-тѣ стѣ-
11 ны наоколо. И остатъкъ-тъ на людіе-тѣ,
който бѣше останалъ въ градъ-тъ, и бѣ-
жанцы-тѣ, които прибѣгнахѫ при Вави-
лонскый-тъ царь, и останало-то мно-
жество, заведе плѣнницы Навузарданъ
12 началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ. А
началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ ос-
тави отъ сиромаси-тѣ на землѭ-тѫ за
лозари и земледѣлцы.
13 А мѣдны-тѣ стълпове, които бѣхѫ въ
домъ-тъ Господень, и подставы-тѣ, и
мѣдно-то море което бѣше въ домъ-тъ
Господень, Халдейци-тѣ изломихѫ, та
прѣнесохѫ мѣдь-тѫ имъ у Вавилонъ;
14 Зѣхѫ още и котлы-тѣ, и лопаты-тѣ, и
щипцы-тѣ, и темянницы-тѣ и всичкы-тѣ
мѣдны съсѫды, съ които ставаше служ-
15 ба-та. Зѣ още началникъ-тъ на тѣло-
хранители-тѣ и кадилницы-тѣ, и тасо-
ве-тѣ, каквото бѣше златно *като* злато,
16 и каквото сребърно *като* сребро: Два-та
стълпа, едно-то море, и подставы-тѣ
които Соломонъ направи за домъ-тъ Го-
сподень: мѣдь-та на всичкы тѣзи съсѫды
17 бѣше безъ теглилкѫ. Высочина-та на
единъ-тъ стълпъ бѣше осмнадесеть лак-
ти, и наглавіе-то което бѣ върхъ него
мѣдно: а высочина-та на наглавіе-то три
лакти: а мрѣжа-та и нарове-тѣ върхъ
наглавіе-то наоколо, бѣхѫ всичкы-тѣ мѣ-
дны: исто-то имаше и вторый-тъ стълпъ,
съ мрѣжѫ-тѫ.
18 И зѣ началникъ-тъ на тѣлохраните-
ли-тѣ Сараіѧ първый-тъ священникъ, и
Софоніѧ вторый-тъ священникъ, и три-
19 ма-та двѣрницы. И отъ градъ-тъ зѣ ед-
ного скопца, който бѣше настоятель на
ратны-тѣ мѫжіе, и петь мѫжіе отъ прѣд-
стоящи-тѣ прѣдъ царя които ся намѣ-
рихѫ въ градъ-тъ, и писецъ-тъ, глав-
ный-тъ на войнства-та, който правѣше
войскосъбраніе-то отъ народъ-тъ на мѣ-
сто-то, и шестдесеть мѫжіе отъ лю-
діе-тѣ на землѭ-тѫ, които ся намѣрихѫ
20 въ градъ-тъ. И зѣ гы Навузарданъ на-
чалникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ, та гы
заведе при Вавилонскый-тъ царь въ
21 Ривлѫ. И порази гы Вавилонскый-тъ
царь, и уби гы въ Ривлѫ, въ землѭ-тѫ
Емаѳъ. Така бы плѣненъ Іуда отъ зе-
млѭ-тѫ си.
22 А за людіе-тѣ които останахѫ въ Іу-
динѫ-тѫ землѭ, които остави Навуходо-
носоръ Вавилонскый царь, постави надъ

тѣхъ Годолія сынъ-тъ на Ахикама Са-
23 фановъ-тъ сынъ. И като чуха всичкы-тѣ
началници на войнства-та, тѣ и мѫжіе-тѣ
имъ, че Вавилонскый царь постави Го-
долія, дойдохѫ при Годолія въ Масфѫ,
и Исмаилъ сынъ-тъ на Наѳанія, и Іоа-
нанъ сынъ-тъ на Карія, и Сараія сынъ-тъ
на Танумеѳа Нетофатецъ-тъ, и Язанія,
сынъ-тъ на единъ Маахаѳецъ, тѣ и мѫ-
24 жіе-тѣ имъ. И закле ся Годолія на тѣхъ,
и на мѫжіе-тѣ имъ, и рече имъ: Не
бойте ся да сте раби на Халдейцы-тѣ:
населѣте ся въ землѭ-тѫ, та работѣте на
Вавилонскый-тъ царь: и ще ви бѫде
добрѣ.
25 И въ седмый-тъ мѣсецъ, Исмаилъ
сынъ-тъ на Наѳанія, сынъ-тъ на Елиса-
мѫ, отъ царско-то сѣме, дойде и имаше
съсъ себе си десеть мѫжіе, та поразихѫ
Годолія, и умрѣ, и Іудеи-тѣ и Халдей-
26 ци-тѣ, които бѣхѫ съ него въ Масфѫ. И
станахѫ всичкы-тѣ людіе, отъ малкъ до
голѣмъ, и началници-тѣ на войнства-та,
та отидохѫ въ Египетъ; защото ся у-
плашихѫ отъ лице-то на Халдейцы-тѣ.
27 А въ тридесеть и седмо-то лѣто отъ
плѣненіе-то на Іоахина Іудинъ-тъ царь,
въ дванадесетый-тъ мѣсецъ, двадесеть и
седмый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ, Евилъ-ме-
родахъ Вавилонскый царь, въ лѣто-то въ
което ся въцари, възвиси отъ тъмницѫ-
тѫ главѫ-тѫ на Іоахина Іудинъ-тъ царь:
28 И говорѝ благосклонно съ него, и тури
прѣстолъ-тъ му отгорѣ на прѣстолъ-тъ
на царіе-тѣ, които бѣхѫ съ него у Ва-
29 вилонъ: И промѣни тъмничны-тѣ му дре-
хы: и ядѣше той хлѣбъ всякога прѣдъ
него прѣзъ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ
30 си: И храна-та му бѣ всякогашна хра-
на, давана нему отъ царя, дѣлъ за вся-
кой день прѣзъ всичкы-тѣ дни на жи-
вотъ-тъ му.

ПЪРВА КНИГА НА ЛѢТОВНИЦЫ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 АДАМЪ, Сиѳъ, Еносъ, (2) Каинанъ,
3 Маалалеилъ, Іаредъ, Енохъ, Маѳусалъ,
4 Ламехъ, Ное: Симъ, Хамъ, и Іафеѳъ.
5 Сынове на Іафеѳа: Гомеръ, и Магогъ, и
Мадай, и Іаванъ, и Ѳувалъ, и Мосохъ, и
6 Ѳирасъ: А Гомерови сынове, Асханазъ, и
7 Рифаѳъ, и Ѳогарма: А Іаванови сынове,
Елиса, и Ѳарсисъ, Кеттимъ, и Доданимъ.
8 Хамови сынове: Хусъ, и Мицраимъ,
9 Футъ, и Ханаанъ: А Хусови сынове, Се-
ва и Евила, и Савѳа, и Раама, и Савѳе-
ка; а сынове на Раама: Шева, и Ле-
10 данъ. И Хусъ роди Нимрода: той начнѫ
11 да е силенъ на землѭ-тѫ. И Мицраимъ
роди Лудимы-тѣ, и Анамимы-тѣ, и Леа-
12 вимы-тѣ, и Нафтухимы-тѣ, И Патруси-
мы-тѣ, и Касухимы-тѣ, (отъ които про-
излѣзохѫ Филистимци-тѣ,) и Кафторимы-
13 тѣ. А Ханаанъ роди Сидона първород-
14 ный-тъ си, и Хета, И Іевусейцы-тѣ и А-
15 моррейцы-тѣ, и Гергесейцы-тѣ, И Евей-
цы-тѣ, и Арукейцы-тѣ, и Асенейцы-тѣ,
16 И Арвадцы-тѣ, и Цемарейцы-тѣ, и А-
маѳейцы-тѣ.
17 Симови сынове: Еламъ, и Ассуръ, и
Арфаксадъ, и Лудъ и Арамъ: а *Арамови*

сынове, Узъ, и Улъ, и Геѳеръ, и *Мо-
18 сохъ. А Арфаксадъ роди Салѫ, а Сала
19 роди Евера. И Еверу ся родихѫ два сы-
на: име-то на единый-тъ †Фалекъ; защото
въ дни-тѣ му ся раздѣли земя-та: а име-
20 то на брата му, Іоктанъ. А Іоктанъ роди
Алмодада, и Шалефа, и Хацармавеѳа, и
21 Іараха, И Адорама, и Узала, и Диклѫ,
22 И Гевала, и Авимаила, и Шевѫ, (23) И
Офира, и Евилѫ, и Іовава: всичкы тѣзи
бѣхѫ сынове на Іоктана.
24 Симъ, Арфаксадъ, Сала, (25) Еверъ,
26 Фалекъ, Рагавъ, Серухъ, Нахоръ, Ѳара,
27 Аврамъ, който е Авраамъ,
28 А сынове на Авраама, Исаакъ, и Ис-
маилъ.
29 Тѣзи сѫ родове-тѣ имъ: първород-
ный-тъ на Исмаила, Наваіоѳъ: послѣ Ки-
30 даръ, и Адвеилъ, и Мавсамъ, Масма, и
31 Дума: Масса, Ададъ, и Ѳема, Іетуръ,
Нафисъ, и Кедмѫ: тѣзи бѣхѫ сынове-тѣ
на Исмаила.
32 А сынове-тѣ на Хеттурѫ, Авраамова-
тѫ наложницѫ, бѣхѫ тѣзи: тя роди Зе-
мрана, и Іоксана, и Мадана, и Мадіама,
и Іесвока, и Шуаха: а сынове на Іок-
33 сана, Шева и Деданъ: А сынове на Ма-
діама, Гефа, и Еферъ, и Енохъ, и Авид-
да и Елдага; всичкы тѣзи бѣхѫ сынове
на Хеттурѫ.
34 И роди Авраамъ Исаака: сынове на
Исаака, Исавъ, и Израиль.
35 Сынове на Исава: Елифазъ, Рагуилъ,
36 и Іеусъ, и Іегломъ, и Корей: Сынове на
Елифаза, Ѳеманъ, и Омаръ, Сефо, и Го-
37 ѳомъ, Кенезъ и Ѳамна, и Амаликъ. Сы-
нове на Рагуила, Нахаѳъ, Зара, Самма,
38 и Миза. А сынове на Сіира: Лотанъ, и
Соваль, и Севегонъ, и Ана, и Дисонъ, и
39 Асаръ, и Дисанъ. А сынове на Лотана,
Хорри и Емманъ: а сестра на Лотана,
40 Ѳамна. Сынове на Совала: Алванъ, и
Манахаѳъ, и Гевалъ, Сефо, и Онамъ: а
41 сынове на Севегона, Аіа, и Ана: Сынъ
на Анѫ, Дисонъ: а сынове на Дисона:
Амаданъ, и Асванъ, и Иеранъ, и Харранъ.
42 Сынове на Асара: Валаанъ, и Заванъ, и
Аканъ: сынове на Дисана, Узъ, и Аранъ.
43 А царіе-тѣ бѣхѫ тѣзи, които царувахѫ
въ земѭ-тѫ Едомъ, прѣди да ся въцари
царь надъ Израилевы-тѣ сынове: Вела,
сынъ-тъ Веоровъ: и име-то на градъ-тъ
44 му Деннава. И умрѣ Вела, и въцари ся
вмѣсто него Іовавъ, сынъ-тъ на Зарѫ,
45 отъ Восорѫ. И умрѣ Іовавъ, и въцари
ся вмѣсто него Хусамъ, отъ земѭ-тѫ на
46 Ѳеманцы-тѣ. И умрѣ Хусамъ, и въцари
ся вмѣсто него Ададъ сынъ-тъ на Вада-
да, който порази Мадіамцы-тѣ на Моа-
вово-то поле: а име-то на градъ-тъ му
47 Авиѳъ. И умрѣ Ададъ, и въцари ся вмѣ-
сто него Самла, който бѣше отъ Мас-
48 рекѫ. И умрѣ Самла, и въцари ся вмѣсто
него Саулъ, който бѣше отъ Роовоѳъ,
49 при рѣкѫ-тѫ. И умрѣ Саулъ, и въцари
ся вмѣсто него Ваалананъ, сынъ-тъ А-
50 хоборовъ. И умрѣ Ваалананъ, и въцари
ся вмѣсто него Ададъ: а име-то на
градъ-тъ му бѣ Пау, а име-то на женѫ
му Метавеиль, дъщеря на Матреда, вну-
51 ка Мезаавова. А като умрѣ Ададъ, ста-
нахѫ Едомскы князове, Князь Ѳамна,
52 князь Алва, князь Іеѳеѳъ, Князь Оливе-
53 ма, князь Ила, князь Финонъ, Князь
Кенезъ, князь Ѳеманъ, князь Мивсаръ,
54 Князь Магедіилъ, князь Ирамъ: тѣзи
быдохѫ Едомскы князове.

ГЛАВА 2.

1 Тѣзи сѫ Израилеви-тѣ сынове: Ру-
вимъ, Симеонъ, Левій, и Іуда, Исса-
2 харъ, и Завулонъ, Данъ, Іосифъ, и Ве-
ніаминъ, Нефѳалимъ, Гадъ, и Асиръ.
3 Сынове на Іудѫ, Иръ, и Авнанъ, и
Шела: трима-тѫ му ся родихѫ отъ дъ-
щерѭ-тѫ на Сушѫ Хананейкѫ-тѫ. А Иръ
първородный-тъ на Іудѫ бѣ лошъ прѣдъ
4 Господа; и уби го. И Ѳамарь, снъха му,
роди му Фареса и Зарѫ. Всичкы-тѣ сы-
нове на Іудѫ бѣхѫ петима.
5 Сынове на Фареса, Есронъ и Амулъ.
6 А сынове на Зарѫ, *Зимрій, и Еѳанъ, и

* Быт. 10; 23. Машъ.
† Раздѣленіе. Быт. 10; 25.

* Іис. Нав. 7; 1 Завдій.

Еманъ, и Халколъ, и †Дара: всичкы-тѣ
петина.
7 А синове на Хармія, §Ахаръ, който
смути Израиля, който направи прѣста-
8 пленіе въ проклѣтіѧ-тѫ. А сынъ на Е-
9 ѳана, Азарія. А сынове на Есрона, които
му ся родихѫ, Іерамеилъ, и Арамъ, и
Халевъ.
10 И Арамъ роди Аминадава, а Аминадавъ роди Наассона, князь на Іудины-тѣ
11 сынове. А Наассонъ роди Салмона, а
12 Салмонъ роди Вооза, А Воозъ роди Ови-
13 да, а Овидъ роди Іессея: А Іессей роди
Еліава първородный-тъ си, и Авинадава
14 вторый-тъ, и Саммѫ третій-тъ, Наѳана-
15 ила четвъртый-тъ, Раддая петый-тъ, О-
16 сема шестый-тъ, Давида седмый-тъ. А
сестры имъ бѣхѫ Саруія, и Авигея. А
Саруини сынове, Ависей, и Іоавъ, и А-
17 саилъ, трима. И Авигея роди Амасѫ, а
отецъ на Амасѫ бѣше **Іеѳеръ Исмаилецъ-тъ.
18 И Халевъ Есроновъ-тъ сынъ роди *сынове* отъ Азувѫ женѫ *си*, и отъ Іеріоѳѫ:
сынове-тѣ ѝ бѣхѫ: Іесеръ, и Совавъ, и
19 Ардонъ. И като умрѣ Азува, Халевъ зѣ
при себе си Ефраѳѫ, която му роди О-
20 ра. А Оръ роди Урія, а Урій роди Ве-
21 селеила. И послѣ влѣзе Есронъ при дъ-
щерѭ-тѫ на Махира Галаадовъ-тъ бащѫ:
и зѣ ѭ той като бѣше на възрастъ шест-
22 десеть годинъ: и роди му Сегува, А Се-
гувъ роди Іаира, който имаше двадесеть
23 и три града въ землѭ-тѫ Галаадъ. И зѣ
отъ тѣхъ Гессуръ и Арамъ Іаировы па-
ланкы, Кенаѳъ и села-та му, шестдесеть
града. Всичкы тѣзи бѣхѫ на сынове-тѣ
24 на Махира, Галаадовъ-тъ бащѫ. И когато умрѣ Есронъ въ Халевъ-ефраѳѫ, Авія
Есронова-та жена му роди Асхора, ба-
щѫ-тѫ на Ѳекуе.
25 И сынове-тѣ на Іерамеила, първородный-тъ на Есрона, бѣхѫ Арамъ първо-
родный, и Вуна, и Оренъ, и Осемъ, *и*
26 Ахія. Іерамеилъ зѣ и другѫ женѫ, на
която име-то бѣ Атара: тя бѣ майка на
27 Онама. И сынове-тѣ на Арама, първо-
родный-тъ на Іерамеила, бѣхѫ Маасъ, и
28 Іаминъ, и Екеръ. А сынове-тѣ на Онама
бѣхѫ Саммай, и Іадай. А сынове-тѣ на
29 Саммая, Надавъ, и Ависуръ. И име-то на
Ависурова-тѫ женѫ бѣ Авихаила, и ро-
30 ди му Аавана, и Молида. А сынове-тѣ
Надавови бѣхѫ Селедъ, и Аппаимъ: и
31 Селедъ умрѣ бесчаденъ. А сынъ-тъ на
Аппаима, Іесій. А сынъ-тъ на Іесія, Си-
32 санъ. А сынъ-тъ на Сисана, Аалай. А
сынове-тѣ на Іадая, братъ-тъ на Саммая,
Іеѳеръ, и Іонаѳанъ: и Іеѳеръ умрѣ бес-
33 чаденъ. А сынове-тѣ на Іонаѳана, Фа-
леѳъ, и Заза: тѣзи бѣхѫ сынове-тѣ на
Іерамеила.
34 А Сисанъ нѣмаше сынове, но дъщери.
И имаше Сисанъ рабъ Египтянинъ, на
35 име Іараа: И даде Сисанъ дъщерѭ си на
Іараа, рабъ-тъ си, за женѫ: и роди му
36 Аттая. А Аттай роди Наѳана, а Наѳанъ
37 роди Завада. А Завадъ роди Ефлала, а
38 Ефлалъ роди Овида, А Овидъ роди Іиуя,
39 а Іиуй роди Азаріѭ, А Азарія роди Хе-
40 лиса, а Хелисъ роди Елеаса, А Елеасъ
роди Сисамая, а Сисамай роди Селлума,
41 А Селлумъ роди Іекаміѭ, а Іекамія ро-
ди Елисамѫ.
42 А сынове-тѣ на Халева, братъ-тъ на
Іерамеила, бѣхѫ Миса първородный-тъ
му, който бѣ отецъ на Зифъ: и сынъ-тъ
43 на Марисѫ отецъ-тъ на Хеврона. А сы-
нове-тѣ на Хеврона: Корей, Ѳапфуа, и
44 Рекемъ, и Сема. А Сема роди Раама, о-
тецъ-тъ на Іоркоама: а Рекемъ роди Сам-
45 мая. И сынъ на Саммая бѣше Маонъ, а
46 Маонъ бѣше отецъ на Веѳсуръ. А Гефа,
наложница-та на Халева, роди Харрана,
и Мосѫ, и Газеза, а Харранъ роди Газе-
47 за. А сынове-тѣ на Іадая: Регемъ, и Іо-
ѳамъ, и Гисанъ, и Фелетъ, и Гефа, и Са-
48 гафъ. Мааха наложница-та на Халева
49 роди Севера, и Ѳирхана. Роди още Са-
гафа отецъ-тъ на Мадманнѫ, Сева отецъ-тъ
на Махвинѫ, и отецъ-тъ на Гаваѫ: а дъ-
щеря-та на Халева бѣ Ахса.
50 Тѣзи бѣхѫ сынове-тѣ на Халева, сынъ-тъ
на Ора, първородный-тъ на Ефраѳѫ: Со-

† 3 Цар. 4; 31 Дарда.
§ Іис. Нав. 7; 1 Аханъ.
** 2 Цар. 17; 25 Іефа Израилянинъ.

51 валъ отецъ-тъ на Киріаѳіаримъ, Салма
отецъ-тъ на Виѳлеемъ, Арефъ отецъ-тъ
52 на Веѳъ-гадеръ. А на Совала отецъ-тъ
на Киріаѳіаримъ, быдохѫ сынове, *Арое,
53 *и* половина-та на Манахаецы-тѣ. А ро-
дове-тѣ Киріаѳіаримови бѣхѫ Іеѳерци-
тѣ, и Фуеци-тѣ, и Сумаѳци-тѣ, и Мисрай-
ци-тѣ. Отъ тѣхъ произлѣзохѫ Сарайци-
54 тѣ, и Есѳаолци-тѣ. Сынове-тѣ на Салмѫ
Виѳлеемъ, и Нетофаеци-тѣ, Атароѳъ, отъ
домъ-тъ на Іоава, и половина-та отъ Ма-
55 нахаецы-тѣ, *и* Сарайци-тѣ, И родове-тѣ
на Писцы-тѣ, конто живѣѭтъ въ Іависъ,
Ѳираеци-тѣ, Симеаеци-тѣ, *и* Сухаеци-
тѣ. Тѣзи сѫ Кенейци-тѣ конто излѣзохѫ
отъ Аммаѳа, отецъ-тъ на Рихавовъ-тъ
домъ.

ГЛАВА 3.

1 А тѣзи бѣхѫ сынове-тѣ на Давида,
конто му ся родихѫ въ Хевронъ: пьрво-
родный-тъ, Амнонъ, отъ Ахиноамѫ Іез-
раелянкѫ-тѫ: вторый **Даніилъ, отъ Ави-
2 геѭ Кармилчанкѫ-тѫ: Третій, Авесса-
ломъ, сынъ-тъ на Маахѫ, дъщеря-тѫ на
Ѳалмая Гессурскый-тъ царь: четвъртый,
3 Адонія, сынъ-тъ на Аггиѳѫ: Петый, Се-
фатія, отъ Авиталѫ: шестый, Иѳраамъ,
4 отъ женѫ му Еглѫ. Шестина му ся ро-
дихѫ въ Хевронъ: и царува тамъ седмь
годины и шесть мѣсецы: а въ Іеруса-
5 лимъ царува тридесеть и три годины. А
тѣзи му ся родихѫ въ Іерусалимъ: †Сам-
ма, и Сововъ, и Наѳанъ, и Соломонъ,
четырма, отъ Виѳсавее, дъщеря-тѫ на
6 §Аммііла: И Іеваръ, и §§Елисама, и Е-
7 лифалетъ, И Ногахъ, и Нефегъ, и Іафія,
8 И Елисама, и Еліада, и Елифалетъ, де-
9 веть. Всичкы-тѣ Давидови сынове, о-
свѣнь сынове-тѣ на наложницы-тѣ, и
Ѳамарь сестра имъ.
10 А сынъ на Соломона бѣ Ровоамъ, сынъ
неговъ Авія, сынъ неговъ Аса, сынъ
11 неговъ Іосафатъ, Сынъ неговъ Іорамъ,
сынъ неговъ †Охозія, сынъ неговъ Іо-
12 асъ, Сынъ неговъ Амасія, сынъ неговъ
13 §Азарія, сынъ неговъ Іоѳамъ, Сынъ не-
говъ Ахазъ, сынъ неговъ Езекія, сынъ
14 неговъ Манассія, Сынъ неговъ Амонъ,
сынъ неговъ Іосія.
15 А сынове-тѣ на Іосіѭ бѣхѫ пьрвород-
ный *му* Іоананъ, вторый Іоакимъ, тре-
тій Седекія, четвьртый Селлумъ.
16 А сынове на Іоакима, Іехонія сынъ
му, Седекія сынъ неговъ.
17 А сынъ на Іехоніѭ бѣ Ассиръ. Сала-
18 ѳіилъ сынъ неговъ, И Малхирамъ, и Фе-
даія, и Сенасаръ, Іекамія, Осама, и Не-
давія.
19 А сынове на Федаіѭ, Зоровавель, и
Семей; а сынове на Зоровавеля, Месул-
ламъ, и Ананія, и Саломиѳа сестра имъ:
20 И Ассува, и Оелъ, и Варахія, и Асадія,
и Іусавъ-еседъ, петина.
21 А сынове на Ананіѭ, Фелатія, и И-
саія: сынове-тѣ на Рафаіѭ, сынове-тѣ
на Арнана, сынове-тѣ на Авдіѭ, сыно-
ве-тѣ на Сеханіѭ.
22 А сынъ на Сеханіѭ, Семаія, а сынове
на Семаіѭ, Хаттусъ, и Игалъ, и Варія,
и Неарія, и Сафатъ, шестина.
23 А сынове на Неаріѭ, Еліоинай, и Е-
зекія, и Азрикамъ, трима.
24 А сынове на Еліоиная, Одаія, и Еліа-
сивъ, и Фелаія, и Аккувъ, и Іоананъ, и
Далаія, и Ананій, седмина.

ГЛАВА 4.

1 СЫНОВЕ Іудины, Фаресъ, Есронъ, и
2 Хармій, и Оръ, и Совалъ. И Реаія, сынъ-тъ
на Совала, роди Іаава: а Іааѳъ роди А-
хумая, и Лаада. Тѣзи сѫ родове-тѣ на
3 Сарайцы-тѣ. И тѣзи бѣхѫ *сынове-тѣ* на
отецъ-тъ на Итамъ: Іезраель, и Іесма, и
Іедвасъ, и име-то на сестрѫ имъ Асе-
4 лелфонія: И Фануилъ отецъ-тъ на Ге-
доръ, и Езеръ отецъ-тъ на Хусѫ. Тѣзи

---

* Гл. 4; 2 Реаія.
** 2 Цар. 3; 3 Хилеавъ.
† 2 Цар. 5; 14 Самуа.
§ 2 Цар. 11; 3 Еліамъ.
§§ 2 Цар. 5; 15 Елисуа.

† 2 Лѣт. 21; 17 Іоахазъ.
§ 4 Цар. 15; 30 Озія.

сѫ синове-тѣ на Ора, първородный-тъ
на Ефраѳа, отецъ-тъ на Виѳлеемъ.
5 И Асхоръ отецъ-тъ на Ѳекуе имаше
6 двѣ жены, Хала, и Наара. И Наара му
роди Ахузама, и Ефера, и Ѳеманія, и А-
7 хастара. Тѣзи бѣхѫ синове на Наара. А
синове-тѣ на Хала, Сереѳъ, и Іесуаръ, и
8 Еѳнанъ. И Косъ роди Анува, и Совива, и
родове-тѣ на Ахарила, синъ-тъ на Аррума.
9 А Іависъ бѣше по славенъ отъ братія-
та си: и майка му нарече име-то му *Іа-
висъ, и думаше: Понеже *го* родихъ въ
10 скърбь: И призова Іависъ Бога Израи-
лева, и рече: Дано мя благословишь съ
благословеніе, и дано распространишь
прѣдѣлы-тѣ ми, и рѫка-та ти да е съ ме-
не, и да *мя* пазишь отъ зло, та да нѣмамъ
скърбь. И даде му Богъ което поиска.
11 А Хелувъ, братъ на Суѩ, роди Махи-
12 ра: той бѣ отецъ на Есѳона. А Есѳонъ
роди Веерафа, и Фасея, и Ѳехинна, о-
тецъ-тъ на градъ-тъ Наасъ: Тѣзи сѫ мѫ-
13 жіе-тѣ на Риха. И синове-тѣ на Кене-
за, Гоѳоніиль, и Сараія: а синъ-тъ на Го-
14 ѳоніила, Аѳаѳъ. А Меоноѳай роди Офра:
а Сараія роди Іоава, отецъ-тъ на долъ-тъ
на дърводѣлцы-тѣ, защото бѣхѫ дърво-
15 дѣлци. А синове-тѣ на Халева синъ-тъ
Іефонніевъ, Иру, Ила, и Наамъ: а синъ-тъ
16 на Ила, Кенезъ. И синове-тѣ на Іалеле-
ила, Зифъ, и Зифа, Ѳирія, и Асареилъ.
17 А синове-тѣ на Езра, Іеѳеръ, и Мередъ,
и Еферъ, и Іалонъ: а *жена-та на Мере-
да* роди Маріама, и Саммая, и Іесва о-
18 тецъ-тъ на Есѳемо: А *друга-та* му же-
на Іудея, роди Іареда отецъ-тъ на Ге-
доръ, и Хевера отецъ-тъ на Сохо, и Іе-
куѳиила отецъ-тъ на Заноѩ. И тѣзи сѫ
синове-тѣ на Виѳіѩ Фараонова-та дъ-
19 щерѩ, коѭто зѣ Мередъ: И синове-тѣ
на женѫ *му* Одіѩ, сестра-та на Наха-
ма, отецъ-тъ на Кеила, Гармій и Есѳемо
20 Маахаѳецъ-тъ. И синове-тѣ на Симона
бѣхѫ, Амнонъ, и Ринна, Венананъ, и
Ѳилонъ. И синове-тѣ на Іесія, Зохеѳъ,
и Венъ-зохеѳъ.
21 Синове-тѣ на Шела, синъ-тъ на Іуда,
бѣхѫ Иръ отецъ-тъ на Лиха, и Лаада
отецъ-тъ на Мариса, и родове-тѣ на
домъ-тъ на тѣзи които работѣхѫ виссонъ,
22 въ домъ-тъ на Асвеѩ, И Іоакимъ, и мѫ-
жіе-тѣ на Хозива, и Іоасъ, и Сарафъ,
които владѣехѫ въ Моавъ, и въ Іасуви-
23 лехемъ. Но *тѣзи сѫ* древни нѣща. Тѣ
бѣхѫ грънчари-тѣ и които живѣехѫ въ
Нееаимъ, и въ Гедира: тамъ живѣехѫ съ
царя, за да му работятъ.
24 Синове-тѣ на Симеона бѣхѫ, †На-
муилъ, и Іаминъ, Іаривъ, Зара и Саулъ:
25 Синъ неговъ Селлумъ, синъ неговъ Мав-
26 самъ, синъ неговъ Масма. А синове-тѣ
на Масма: синъ му Амуилъ, синъ не-
27 говъ Закхуръ, синъ неговъ Семей. А Се-
мей роди шестнадесеть синове, и шесть
дъщери: братія-та му обаче нѣмахѫ мно-
го синове, нито ся умножи всичкый-тъ
28 имъ родъ както на Іудины-тѣ синове. И
населихѫ ся въ Вирсавее, и Молада, и
29 Асаръ-суалъ, И въ Вала, и въ Есемъ, и
30 въ §Ѳоладъ, И въ Ваоуилъ, и въ Хорма
31 и въ Сиклагъ, И въ Веѳъ-мархавоѳъ, и
въ Асаръ-сусимъ, и въ Веѳъ-вирей, и въ
Саараимъ. Тѣзи бѣхѫ градове-тѣ имъ до
32 царствуваніе-то на Давида. И села-та имъ
бѣхѫ, Итамъ, и Аинъ, Риммонъ, и Ѳохенъ,
33 и Асанъ, петь града: И всичкы-тѣ имъ
села които бѣхѫ около тѣзи градове,
дори до *Ваалъ. Тѣзи бѣхѫ населенія-
34 та имъ, и родословія-та имъ. И Месовавъ
35 и Іамлихъ, и Іоса Амасіевъ-тъ синъ, И
Іоилъ, и Іиуй синъ-тъ на Іосивіѩ, синъ
36 на Сараіѩ, синъ на Асіила, И Еліоинай,
и Якова, и Іесохаія, и Асаія, и Адіилъ,
37 и Іесиміилъ, и Ванаія, И Зиза синъ-тъ
на Сифія, синъ на Аллона, синъ на Іе-
даіѩ, синъ на Симрія, синъ на Семаіѩ:
38 Тѣзи именно поменати-тѣ бѣхѫ князове
на родове-тѣ имъ: и домъ-тъ на отци-тѣ
имъ нарастнѫ прѣмного.
39 И отидохѫ дори до входъ-тъ на Ге-
доръ къмъ истокъ на долина-та, за да
40 търсятъ пашѫ на стада-та си: И намѣ-

* Скърбенъ.

† Быт. 46; 10 Іемуилъ.
§ Іис. Нав. 19; 4 Елѳоладъ.
* Іис. Нав. 19; 8 Ваалаѳъ-виръ.

рихѫ паша тлъста и добра, и земя-та
бѣ широка, спокойна и мирна; защото
тѣзи които по напрѣдъ живѣехѫ тамъ
41 бѣхѫ отъ Хама. И тѣзи писани-тѣ по име
дойдохѫ въ дни-тѣ на Езекіѧ Іудинъ-тъ
царь, та поразихѫ шатры-тѣ имъ, и Ма-
онцы-тѣ които намѣрихѫ тамъ, и погу-
бихѫ гы дори до този день, и вмѣсто
тѣхъ населихѫ ся *тѣ;* защото имаше
42 тамъ паша за стада-та имъ. И отъ тѣхъ,
отъ Симеоновы-тѣ сынове петстотинъ
мѫжіе отидохѫ въ горѫ-тѫ Сіиръ, като
си имахѫ за главѫ Фелатіѧ, и Неаріѧ, и
43 Рафаіѧ, и Озіила, сынове на Іесія, Та
поразихѫ остатъкъ-тъ на Амаличаны-тѣ
що бѣ останалъ, и населихѫ ся тамъ
дори до този день.

ГЛАВА 5.

1 И сынове-тѣ на Рувима пьрвородный-тъ
на Израиля, (защото той бѣ пьрвород-
ный; но понеже оскверни ложе-то на
отца си, пьрвородство-то му ся даде на
сынове-тѣ на Іосифа сына Израилева: и
не влѣзе въ родословіе-то споредъ пьр-
2 вородство-то *си;* Защото Іуда ся прѣу-
крѣпи повече отъ братія-та си, щото отъ
него *излизаше* вождь-тъ: пьрвородство-то
3 обаче бѣше на Іосифа:) Сынове-тѣ на
Рувима пьрвородный-тъ на Израиля бѣ-
хѫ, Енохъ, и Фаллу, Есронъ, и Хармій.
4 Сынове на Іоиля: сынъ неговъ Самаія,
сынъ неговъ Гогъ, сынъ неговъ Семей,
5 Сынъ неговъ Михей, сынъ неговъ Реаія,
6 сынъ неговъ Ваалъ, Сынъ неговъ Вее-
ра, когото прѣсели Ѳеглаѳъ-феласаръ
Ассирійскый-тъ царь: той бѣ князь на
Рувимцы-тѣ.
7 И на братія-та му споредъ родове-тѣ
имъ, когато родословіе-то на родове-тѣ
имъ ся изброи, началници-тѣ бѣхѫ, Іеі-
8 илъ, и Захарія. И Вела сынъ-тъ на Аза-
за, сынъ на Семѫ, сынъ на Іоиля: той
ся насели въ Ароиръ, и до Нево и Ваалъ-
9 меонъ: И къмъ истокъ ся насели до
входъ-тъ на пустынѭ-тѫ отъ Евфраѳъ
рѣкѫ; защото скотове-тѣ имъ бѣхѫ ся
10 умножили въ земѭ-тѫ Галаадъ. А въ
дни-тѣ на Саула направихѫ брань про-
тивъ Агаряны-тѣ, които паднахѫ чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ имъ: и населихѫ ся въ шатъ-
ры-тѣ имъ по всичка-тѫ въсточнѫ стра-
11 нѫ на Галаадъ. И Гадови-тѣ сынове ся
населихѫ срещѫ тѣхъ, въ земѭ-тѫ Ва-
12 санъ до Салха: Іоилъ началникъ-тъ, и
Сафамъ, вторый, и Іанай, и Сафатъ въ
13 Васанъ. И братія-та имъ отъ домъ-тъ на
отцы-тѣ имъ бѣхѫ Михаилъ, и Месул-
ламъ, и Сева, и Іорай, и Іаханъ, и Ѳія,
14 и Еверъ, седмь. Тѣзи сѫ сынове-тѣ на
Авихаила сынъ-тъ на Урія, сынъ на Іа-
роѧ, сынъ на Галаада, сынъ на Миха-
ила, сынъ на Іеспсая, сынъ на Іадо,
15 сынъ на Вуза. Ахій сынъ-тъ на Авдіила,
сына Гуніева, бѣше началникъ на домъ-тъ
16 на отцы-тѣ имъ. И населихѫ ся въ Га-
лаадъ, въ Васанъ, и въ села-та му, и въ
всичкы-тѣ околности на Саронъ, дори
17 до прѣдѣлы-тѣ имъ. Всичкы тѣзи ся из-
броихѫ споредъ родословіе-то си въ
дни-тѣ на Іоѳама царя Іудинъ, и въ
дни-тѣ на Іеровоама царя Израилевъ.
18 Рувимови-тѣ сынове, и Гадци-тѣ, и
половина-та отъ Манассіино-то племе,
отъ силны-тѣ мѫжіе, които носяхѫ щитъ
и ножъ, и запъвахѫ лѫкъ, и бѣхѫ обу-
чени на бой, бѣхѫ четыридесеть и че-
тыри тысящи и седмстотинъ и шестде-
19 сеть, които излазяхѫ на брань. И пра-
вѣхѫ брань противъ Агаряны-тѣ и Іе-
туряны-тѣ и Нафисцы-тѣ, и Нодавцы-тѣ.
20 И укрѣпихѫ ся противъ тѣхъ, и Агаря-
ни-тѣ ся прѣдадохѫ въ рѫцѣ-тѣ имъ, и
всичкы които бѣхѫ съ тѣхъ; защото из-
выкахѫ къмъ Бога въ бой-тъ, и послуша
21 гы, понеже ся уповахѫ на него. И оплѣ-
нихѫ скотове-тѣ имъ, камилы-тѣ имъ
петдесеть тысящы, и овцы двѣстѣ и
петдесеть тысящы, и ослы двѣ тысящы,
22 и души человѣческы сто тысящы; За-
щото много паднахѫ умьртвени, понеже
бой-тъ бѣ отъ Бога. И населихѫ ся вмѣ-
сто тѣхъ дори до плѣненіе-то.
23 А сынове-тѣ на половинѫ-тѫ Манас-
сіино племе ся населихѫ въ онази земѭ:
тѣ нарастнахѫ отъ Васанъ до Ваалъ-ер-
монъ, и Саниръ, и до горѫ-тѫ Ермонъ.

24 А началници-тѣ на отеческый-тъ имъ
домъ бѣхѫ тѣзи: Еферъ, и Іесій, и Елі-
илъ, и Азріилъ, и Іеремія, и Одуія, и
Іадіилъ, мѫжіе силни съ крѣпость, мѫ-
жіе имените, началници на домъ-тъ на
25 отцы-тѣ си: И станѫхѫ прѣстѫпници
противъ Бога на отцы-тѣ си, и блудува-
хѫ слѣдъ богове-тѣ на народы-тѣ на о-
нѣзи землѭ, конто погуби Богъ отъ ли-
26 це-то имъ. За това Богъ Израилевъ по-
дигнѫ духъ-тъ на Фула Ассирійскый-тъ
царь, и духъ-тъ на Ѳеглаѳъ-феласара
Асеирійскый-тъ царь, та плѣни Рувим-
цы-тѣ и Гадцы-тѣ, и половинѫ-тѫ отъ
Манассіино-то племе, и заведе гы въ Алѫ
и въ Аворъ, и въ Арѫ, и на рѣкѫ-тѫ Го-
занъ, дори до този день.

ГЛАВА 6.

1 Сынове-тѣ на Левія бѣхѫ Гирсонъ,
2 Кааѳъ, и Мерарій. И сынове-тѣ на Каа-
ѳа: Амрамъ, Иссааръ, и Хевронъ, и О-
3 зіилъ. А чада-та на Амрама: Ааронъ, и
Моисей, и Маріамъ. А сынове-тѣ на Аа-
рона: Надавъ, и Авіудъ, Елеазаръ, и
4 Иѳамаръ. Елеазаръ роди Финееса, Фи-
5 неесъ роди Висуя. А Висуй роди Вук-
6 кія, а Вуккій роди Озія, А Озій роди
7 Зараіѭ, а Зараія роди Мераіоѳа: Мера-
іоѳъ роди Амаріѭ, а Амарія роди Ахи-
8 това, А Ахитовъ роди Садока, а Садокъ
9 роди Ахимааса, А Ахимаасъ роди Аза-
10 ріѭ, а Азарія роди Іоанана, А Іоананъ
роди Азаріѭ, (той е който священству-
ва въ храмъ-тъ който съгради Соломонъ
11 въ Іерусалимъ:) А Азарія роди Амаріѭ,
12 а Амарія роди Ахитова, А Ахитовъ роди
13 Садока, а Садокъ роди *Селлума, А Сел-
лумъ роди Хелкіѭ, а Хелкія роди Аза-
14 ріѭ, А Азарія роди Сараіѭ, а Сараія
15 роди Іоседека. А Іоседекъ отиде въ плѣ-
неніе-то, когато Господь направи да бѫ-
де плѣненъ Іуда и Іерусалимъ чрѣзъ рѫ-
кѫ-тѫ на Навуходоносора.
16 Левіини-тѣ сынове, Гирсонъ, Кааѳъ,
17 и Мерарій. А имена-та на Гирсоновы-тѣ
18 сынове сѫ тѣзи: Ливній, и Семей. А Ка-
аѳови-тѣ сынове бѣхѫ Амрамъ, и Исса-
аръ, и Хевронъ, и Озіилъ. Мераріеви-тѣ
19 сынове: Маалій, и Мусій. И тѣзи сѫ
родове-тѣ на Левиты-тѣ споредъ оте-
20 ческы-тѣ имъ домове: На Гирсона, сынъ
неговъ Ливній, сынъ неговъ Іааѳъ, сынъ
21 неговъ Зимма, Сынъ неговъ Іоахъ, сынъ
неговъ Иддо, сынъ неговъ Зара, сынъ
22 неговъ Іеѳрай. Кааѳови-тѣ сынове, сынъ
му †Амминадавъ, сынъ неговъ Корей,
23 сынъ неговъ Асиръ, Сынъ неговъ Елка-
на, сынъ неговъ Авіасафъ, сынъ неговъ
24 Асиръ, Сынъ неговъ Тахаѳъ, сынъ не-
говъ Уріилъ, сынъ неговъ Озія, и сынъ
25 неговъ Саулъ. А Елканови-тѣ сынове,
26 Амасай, и Ахимоѳъ, *И* Елкана: Елкано-
ви-тѣ сынове, сынъ неговъ Суфъ, и сынъ
27 неговъ Нахаѳъ, Сынъ неговъ Еліавъ,
сынъ неговъ Іероамъ, сынъ неговъ Ел-
28 кана. А Самуилови-тѣ сынове, първород-
29 ный †*Іоиль*, и вторый Авія. Мераріеви-
тѣ сынове, Маалій, сынъ неговъ Ливній,
сынъ неговъ Семей, сынъ неговъ Оза,
30 Сынъ неговъ Самма, сынъ неговъ Аггія,
сынъ неговъ Асаія.
31 И тѣзи сѫ които постави Давидъ надъ
службѫ-тѫ на пѣснопѣяніе-то въ домъ-тъ
Господень, когато ковчегъ-тъ ся успо-
32 кои. И слугувахѫ прѣдъ скиніѭ-тѫ, ша-
търъ-тъ на събраніе-то съ пѣснопѣнія,
додѣ Соломонъ съгради домъ-тъ Госпо-
день въ Іерусалимъ: и тогазъ тѣ стоехѫ
въ службѫ-тѫ си, споредъ чинъ-тъ си.
33 И тѣзи сѫ които стоехѫ съ чада-та си.
Отъ Кааѳовы-тѣ сынове, Еманъ пѣ-
вецъ-тъ, сынъ на Іоиля, *а Іоиль* сынъ на
34 Самуила, *Самуилъ* сынъ на Елканѫ, *Ел-
кана* сынъ на Іероама, *Іероамъ* сынъ на
35 Еліила, *Еліилъ* сынъ на Ѳоя, *Ѳой* сынъ
на Суфа, *Суфъ* сынъ на Елканѫ, *Елкана*
сынъ на Мааѳа, *Мааѳъ* сынъ на Амасая,
36 *Амасай* сынъ на Елканѫ, *Елкана* сынъ
на Іоиля, *Іоиль* сынъ на Азаріѭ, *Азарія*
37 сынъ на Софоніѭ, *Софонія* сынъ на Та-
хаѳа, *Тахаѳъ* сынъ на Ассира, *Ассиръ*

* Гл. 9; 11 Месулламъ.

* Ст. 2, 18 Иссааръ.

† Ст. 33 и 1 Цар. 8; 2.

сынъ на Авіасафа, *Авіасафъ* сынъ на
38 Корея, *Корей* сынъ на Иссаара, *Исса-
аръ* сынъ на Каавъ, *Каавъ* сынъ на Ле-
39 вія, сынъ-тъ на Израиля. И братъ му
Асафъ, който стоеше отъ дѣсно нему:
Асафъ сынъ на Варахіѧ, *Варахія* сынъ
40 на Саммѧ, *Самма* сынъ на Михаила,
Михаилъ сынъ на Ваасіѧ, *Ваасія* сынъ
на Малхіѧ, *Малхія* сынъ на Ѳѳнія,
41 *Ѳѳній* сынъ на Зарѧ, *Зара* сынъ на А-
42 даіѧ, *Адаія* сынъ на Ѳѳана, *Ѳѳанъ* сынъ
43 на Зиммѧ, *Зимма* сынъ на Семея, *Семей*
сынъ на Іаава, *Іаавъ* сынъ на Гирсона,
44 *Гирсонъ* сынъ на Левія. И братія-та имъ,
Мераріеви-тѣ сынове, които бѣхѫ отъ
лѣво: Ѳѳанъ, сынъ на Кисія, *Кисій* сынъ
45 на Авдія, *Авдій* сынъ на Маллуха, *Мал-
лухъ* сынъ на Асавіѧ, *Асавія* сынъ на
Амасіѧ, *Амасія* сынъ на Хелкіѧ, *Хел-
46 кія* сынъ на Амсія, *Амсій* сынъ на Ва-
47 нія, *Ваній* сынъ на Самира, *Самиръ*
сынъ на Маалія, *Маалій* сынъ на Мусія,
Мусій сынъ на Мерарія, *Мерарій* сынъ
48 на Левія: И братія-та имъ Левити-тѣ,
които бѣхѫ опрѣдѣлени за всичкѫ-тѫ
службѫ въ скиніѧ-тѫ на Божій-тъ домъ.
49 А Ааронъ и сынове-тѣ му правѣхѫ
приношеніе върху олтарь-тъ на всесъж-
женіе-то, и върху олтарь-тъ на темянъ-тъ
като опрѣдѣлени за всичкѫ-тѫ службѫ
на святая святыхъ, и да правятъ умило-
стивеніе за Израиля, по всичко що за-
50 повѣда Моисей рабъ Божій. И тѣзи сѫ
Ааронови-тѣ сынове: сынъ неговъ Елеа-
зарь, сынъ неговъ Финеесъ, сынъ неговъ
51 Ависуй, Сынъ неговъ Вуккій, сынъ не-
52 говъ Озій, сынъ неговъ Зараія, Сынъ
неговъ Мераіоѳъ, сынъ неговъ Амарія,
53 сынъ неговъ Ахитовъ, Сынъ неговъ Са-
докъ, сынъ неговъ Ахимаасъ.
54 И тѣзи сѫ жилища-та имъ споредъ
оградены-тѣ имъ села въ прѣдѣлы-тѣ
имъ, на Аароновы-тѣ сынове: отъ
родъ-тъ на Кааѳцы-тѣ; защото тѣмъ
55 паднѫ жрѣбіе-то: И дадохѫ имъ Хев-
ронъ въ Іудинѫ-тѫ земѭ, и прѣдгра-
56 дія-та му около него. Нивы-тѣ обаче на
градъ-тъ и села-та му дадохѫ на Халева
57 Іефонніевъ-тъ сынъ. А на Аароновы-тѣ
сынове дадохѫ тѣзи Іудины градове:
Хевронъ *градъ-тъ* на прибѣжище-то, и
Ливнѫ и прѣдградія-та ѝ, и Іаѳиръ, и
58 Есѳемо и прѣдградія-та му. И Олонъ и
прѣдградія-та му, Девиръ и прѣдгра-
59 дія-та му, И §Асанъ и прѣдградія-та му,
60 и Веѳсемесъ и прѣдградія-та му, И отъ
Веніаминово--то племе, Гавѫ и прѣдгра-
дія-та ѝ, и **Алемеѳъ и прѣдградія-та
му, и Анаѳоѳъ и прѣдградія-та му: всич-
кы-тѣ имъ градове, споредъ родове-тѣ
61 имъ, тринадесеть града. И на Кааѳо-
вы-тѣ сынове, които оставахѫ отъ
родъ-тъ на племе-то, *дадохѫ ся* съсъ
жрѣбіе десеть града отъ половинѫ-тѫ
62 Манассіино племе; И на Гирсоновы-тѣ
сынове споредъ родове-тѣ имъ: отъ Ис-
сахарово-то племе, и отъ Асирово-то
племе, и отъ Нефѳалимово-то племе, и
отъ Манассіино-то племе въ Васанъ, три-
63 надесеть града. На Мераріевы-тѣ сынове,
споредъ родове-тѣ имъ, *дадохѫ ся* съсъ
жрѣбіе отъ Рувимово-то племе, и отъ
Гадово-то племе, и отъ Завулоново-то
64 племе, дванадесеть града. И Израилеви-
тѣ сынове дадохѫ на Левиты-тѣ *тѣзи*
65 градове и околности-тѣ имъ. И дадохѫ
споредъ жрѣбіе отъ племе-то на Іуди-
ны-тѣ сынове, и отъ племе-то на Симео-
новы-тѣ сынове, и отъ племе-то на Ве-
ніаминовы-тѣ сынове, тѣзи градове, спо-
менѫты-тѣ споредъ имена-та *имъ*.
66 И *нѣкои* отъ родове-тѣ на Кааѳовы-тѣ
сынове зѣхѫ градове на прѣдѣлы-тѣ си
67 отъ Ефремово-то племе. И дадохѫ имъ
градове-тѣ на прибѣжище-то: Сихемъ и
прѣдградія-та му, въ горѫ-тѫ Ефремъ, и
68 Гезеръ и прѣдградія-та му, И †Іокмеамъ
и прѣдградія-та му, и Веѳоронъ и прѣд-
69 градія-та му, И Еалонъ и прѣдградія-та
70 му, и Геѳримонъ и прѣдградія-та му: И,
отъ половинѫ-тѫ на Манассіино-то пле-
ме, Анилъ и прѣдградія-та му, Вилеамъ и

§ Іис. Нав. 21; 16 Аинъ.
** Іис. Нав. 21; 18 Алмонъ.
† Вижъ Іис. Нав. 21; 22—35.
(Дѣто нѣкои отъ тѣзи градове иматъ
други имена.)

прѣдградія-та му: *тѣхъ дадохѫ* на родове-тѣ на останалы-тѣ Каафовы сынове.
71 На Гирсоновы-тѣ сынове *дадохѫ* отъ родове-тѣ на половинѫ-тѫ Манассіино племе, Голанъ во Васанъ и прѣдградія-
72 та му, и Астароѳъ и прѣдградія-та му, И отъ Иссахарово-то племе, Кедесъ и прѣдградія-та му, Давраѳъ и прѣдградія-та
73 му; Рамоѳъ и прѣдградія-та му, и Анимъ
74 и прѣдградія-та му: И отъ Асирово-то племе, Масалъ и прѣдградія-та му, и Ав-
75 донъ и прѣдградія-та му, И Хукокъ и прѣдградія-та му, и Роовъ и прѣдградія-
76 та му: И, отъ Нефѳалимово-то племе, Кедесъ въ Галилеѭ и прѣдградія-та му, и Аммонъ и прѣдградія-та му, и Киріаѳаимъ и прѣдградія-та му.
77 А на Мераріевы-тѣ сынове, които оставахѫ, *дадохѫ* отъ Завулоново-то племе Риммонъ и прѣдградія-та му, Ѳаворъ
78 и прѣдградія-та му: А оттатакъ Іорданъ *при* Іерихонъ, къмъ истокъ на Іорданъ, *дадохѫ* отъ Рувимово-то племе Восоръ въ пустынѭ-тѫ и прѣдградія-та му: и
79 Іассѫ и прѣдградія-та ѝ, И Кедимоѳъ, и прѣдградія-та му, и Мефааѳъ и прѣдгра-
80 дія-та му: И отъ Гадово-то племе, Рамоѳъ въ Галаадъ и прѣдградія-та му, и
81 Маханаимъ и прѣдградія-та му, И Есевонъ и прѣдградія-та му, и Іазиръ и прѣдградія-та му.

ГЛАВА 7.

1 А сынове-тѣ на Иссахара бѣхѫ Ѳола, и
2 Фуа, Іасувъ, и Симронъ, четырма. А сынове-тѣ на Ѳолѫ: Озій, и Рафаія, и Іеріилъ, и Іамай, и Іевсамъ, и Самуилъ, началници на отеческый-тъ имъ домъ отъ Ѳолѫ силни съ крѣпость въ родове-тѣ имъ: число-то имъ въ дни-тѣ на Давида бѣ двадесеть и двѣ тысящи и шестсто-
3 тинъ: А Озіеви-тѣ сынове: Іезраія и сынове-тѣ на Іезраіѭ Михаилъ и Авдія и Іоилъ и Іесія, петима, всичкы-тѣ началници.
4 И съ тѣхъ, споредъ родове-тѣ имъ, споредъ отеческы-тѣ имъ домове, *имаше* пълкове на войскѫ за бой, тридесеть и шесть тысящи *мѫжіе;* защото имахѫ
5 много жены и сынове. А братія-та имъ всичкы-тѣ Иссахаровы домородія силни съ крѣпость, всичкы-тѣ изброены споредъ родословія-та си, бѣхѫ осмдесеть и седмь тысящи.
6 Веніаминови-тѣ *сынове:* Вела, и Ве-
7 херъ, и Іедіилъ, трима. А сынове-тѣ на Вела: Есвонъ, и Озій, и Озіилъ, и Іеримоѳъ, и Ирій, петима, началници на отеческы домове, силни съ крѣпость, които ся изброихѫ споредъ родословія-та си, и бѣхѫ двадесеть и двѣ тыся-
8 щи и тридесеть и четыри. А сынове-тѣ на Вехера: Земира, и Іоасъ, и Еліезеръ, и Еліоинай, и Амрій, и Іеримоѳъ, и Авія, и Анаѳоѳъ, и Алемеѳъ: всичкы тѣзи
9 бѣхѫ сынове на Вехера. А исчисленіе-то на родословіе-то имъ споредъ родове-тѣ имъ, бѣ двадесеть тысящи и двѣстѣ началници на отеческы-тѣ имъ
10 домове, силни съ крѣпость. А сынъ-тъ на Іедіила, Валаанъ: а сынове-тѣ на Валаана: Іеусъ, и Веніаминъ, и Аодъ, и Ханаана, и Зиѳанъ, и Ѳарсисъ, и А-
11 хисааръ: Всичкы тѣзи сынове на Іедіила, началници на отечествія, силни съ крѣпость, бѣхѫ седмнадесеть тысящи и двѣстѣ, които можахѫ да излазять на
12 бой. А Суфамъ и Уфамъ, сынове на Ира: *а* Ахировъ сынъ Усимъ.
13 Сынове-тѣ на Нефѳалима: Іасіилъ и Гуній и Іесеръ, и Селлумъ, сынове на Валлѫ.
14 Сынове-тѣ на Манассіѭ: Асріилъ, когото *жена-та му* роди: (*а* наложница-та му Сиріянка-та роди Махира Га-
15 лаадовъ-тъ отецъ: А Махиръ зѣ за женѫ *сестрѫ-тѫ* на Уфама и Суфама: и име-то на сестрѫ имъ бѣ Мааха:) а на вторый-тъ име-то бѣ Салпаадъ: и Салпаадъ
16 роди дъщери. А Мааха Махирова-та жена роди сынъ, и нарече име-то му Фаресъ: а име-то на брата му бѣ Саресъ:
17 а сынове-тѣ му: Уламъ, и Ракимъ. И сынъ-тъ на Улама, Веданъ. Тѣзи бѣхѫ сынове-тѣ на Галаада, сынъ-тъ на Ма-
18 хира, Манассіевъ-тъ сынъ. А сестра му Аммолехеѳъ роди Исуда, и Авіезера, и

19 Маала. А синове-тѣ на Семида бѣхѫ:
Ахіанъ, и Сихемъ, и Ликхій, и Аніамъ.
20 А синове-тѣ на Ефрема: Суѳала и не-
говъ сынъ Вередъ, и неговъ сынъ Та-
хаѳъ, и неговъ сынъ Елеада, и неговъ
21 сынъ Тахаѳъ. И неговъ сынъ Завадъ, и
неговъ сынъ Суѳала, и Езеръ, и Елеадъ:
а убихѫ гы Геѳскы-тѣ мѫжіе, които ся
родихѫ въ това мѣсто, защото слѣзохѫ
22 да земѫтъ скотове-тѣ имъ. А Ефремъ
отецъ имъ жали много дни, и дойдохѫ
23 братія-та му да го утѣшатъ. Сетнѣ влѣзе
при женѫ си, която зачнѫ, и роди сынъ,
и нарече име-то му Верія, понеже *ся
роди* въ скърбь която ся случи въ домъ-тъ
24 му. (А дъщеря му бѣ Сеера, която съ-
гради Веѳоронъ, долній-тъ и горній-тъ,
25 и Узенъ-сеера.) И неговъ сынъ *бѣ* Ре-
фа, и негови синове Ресефъ и Ѳела, и
26 неговъ сынъ Таханъ, Неговъ сынъ Ла-
данъ, неговъ сынъ Амміудъ, неговъ сынъ
27 Елисама, Неговъ сынъ Нави, неговъ
сынъ Іисусъ.
28 А стяжанія-та имъ и жилища-та имъ
бѣхѫ, Веѳиль и села-та му, и къмъ
истокъ Нааранъ, и къмъ западъ Ге-
зеръ и села-та му, и Сихемъ и села-та
29 му, дори до Газѫ и села-та ѝ: А, въ
прѣдѣлы-тѣ на Манассіины-тѣ синове,
Веѳсанъ и села-та му, Ѳаанахъ и села-та
му, Магеддонъ и села-та му, Доръ и се-
ла-та му. Въ тѣхъ ся населихѫ сино-
ве-тѣ на Іосифа сынъ-тъ на Израиля.
30 Асирови-тѣ синове: Іемна, и Іесуа,
и Іесуій, и Ворія, и Сера̀ сестра имъ.
31 А синове-тѣ на Веріѭ: Хеверъ, и Мал-
32 хіилъ, който е отецъ на Вирзаиѳъ. А
Хеверъ роди Іафлета, и Сомира, и Хо-
33 ѳама, и Суѫ сестрѫ имъ. А синове-тѣ
на Іафлета, Фасахъ, и Вималъ, и Асуаѳъ:
34 тѣзи сѫ Іафлетови синове. А Сомиро-
35 ви-тѣ синове: Ахій, и Рога, Іехува, и
Арамъ. А синове-тѣ на Елема брата му:
36 Софа, и Іемна, и Селлисъ, и Амалъ. Сы-
нове-тѣ на Софа: Суа, и Арнеферъ, и
37 Согалъ, и Верій. и Іемра, Восоръ, и
Одъ, и Самма, и Силса, и Иеранъ, и
Веера.
38 А синове-тѣ на Іеѳера: Іефонній, и
39 Фасфа, и Ара. А синове-тѣ на Уллѫ:
Арахъ, и Аниилъ и Рисія.
40 Всичкы тѣзи бѣхѫ Асирови синове,
началници на отеческы домове, избран-
ни, силни съ крѣпость, главни князове.
И исчисленіе-то имъ, споредъ родосло-
віе-то имъ, за опълченіе на бой, бѣше
двадесеть и шесть тысящи мѫжіе.

ГЛАВА 8.

1 А Веніаминъ роди Белѫ първород-
ный-тъ си, Асвила вторый-тъ, и Аарѫ
2 третій-тъ, Ноѫ четвъртый-тъ, и Рафѫ
3 петый-тъ. А синове-тѣ на Белѫ бѣхѫ
4 *Аддаръ, и Гира, и Авіудъ, И Ависсуй, и
5 Нееманъ, и Ахоа, И Гира, и †Сефуфанъ,
6 и Урамъ. И тѣзи сѫ Аодови синове, кои-
то бѣхѫ началници на отечествія-та на
живущы-тѣ въ Гавѫ, и ся прѣселихѫ
7 въ Манахаѳъ: И Нееманъ, и Ахія, и
Гира, който гы прѣсели, и роди Оза,
и Ахіуда.
8 А Саарамъ роди *синове* въ земѭ-тѫ
Моавъ, като гы отпрати; Усима и Ваара
9 бѣхѫ му жены: И роди, отъ Одесѫ же-
нѫ-тѫ си, Іовава, и Савіѫ, и Мисѫ, и
10 Малхама, И Іеуса, и Сахіѫ, и Мирмѫ:
тѣзи бѣхѫ синове-тѣ му, началници на
11 отечествія. А отъ Усимѫ бѣше родилъ А-
12 витова, и Елфаала. А Елфаалови-тѣ сы-
нове бѣхѫ: Еверъ, и Мисаамъ, и Са-
меръ, който съгради Оно, и Лодъ, и села-
13 та му: А Верія, и Сема, тѣ бѣхѫ начал-
ници на отечествія на живущы-тѣ въ Еа-
лонъ: тѣ испадихѫ Геѳскы-тѣ жители:
14 И Ахіо, Сасакъ, и Іеримоѳъ, (15) И Зе-
16 вадія, и Арадъ, и Адеръ, И Михаилъ, и
17 Іеспа, и Іоха, Веріеви синове: И Зева-
18 дія, и Месулламъ, и Езекій, и Хеверъ, И
Есмерай, и Іезлія, и Іовавъ, Елфаалови
19 синове: И Іакимъ и Зехрій, и Завдій,
20 И Еліинай, и Силаѳай, и Еліилъ, (21) И
Адаія, и Вераія, и Симраѳъ синове на
22 Семея: И Іесфанъ, и Еверъ, и Еліилъ,
23 И Авдонъ, и Зехрій, и Ананъ, (24) И А-

* Быт. 46; 21 Аредъ.
† Числ. 26; 39 Суфамъ.

25 нанія, и Еламъ, и Анаѳоѳія, И Іефадія,
26 и Фануилъ, Сасакови сынове: И Самсе-
27 рай, и Сеарія, и Гоѳолія, И Іаресія, и
28 Илія, и Зехрій, Іероамовы сынове: Тѣ
бѣхѫ началници на отечествія; начални-
ци споредъ родове-тѣ имъ. Тѣ ся насе-
29 лихѫ въ Іерусалимъ. А въ Гаваонъ ся
насели Гаваоновый отецъ, и име-то на
30 женѫ му бѣ Мааха: А първородный му
сынъ бѣ Авдонъ, сетнѣ Суръ, и Кисъ, и
31 Ваалъ, и Надавъ, И Гедоръ, и Ахіо, и
32 Захеръ, И Макелоѳъ *който* роди Саммѫ.
И тѣ ся още населихѫ съ братія-та си
33 въ Іерусалимъ, срещѫ братія-та си. А
Ниръ роди Киса, а Кисъ роди Саула, а
Саулъ роди Іонаѳана, и Мелхисуе, и А-
34 винадава, и Есъ-ваала. А Іонаѳановъ сынъ
бѣ §Меривъ-ваалъ: а Меривъ-ваалъ роди
35 Михея. А сынове-тѣ на Михея бѣхѫ: Фи-
36 ѳонъ, и Мелехъ, и Ѳарея, и Ахазъ. А
Ахазъ роди Іоада: а Іоада роди Алеме
ѳа, и Азмавеѳа, и Зимрія: а Зимрій роди
37 Моса: А Моса роди Винеѫ: сынъ не-
говъ Рафа, сынъ неговъ Елеаса, сынъ
38 неговъ Асилъ. А Асилъ имаше шестина
сынове, на които имена-та сѫ тѣзи: Аз-
рикамъ, Вохеру, и Исмаилъ, и Сеарія, и
Авдія, и Ананъ: всичкы тѣзи бѣхѫ Аси-
39 лови сынове. А сынове-тѣ на Исека бра-
та му бѣхѫ: Уламъ първородный му, Іе-
40 усъ вторый, и Елифалетъ третій. А Ула-
мови-тѣ сынове бѣхѫ мѫжіе силни съ
крѣпость, които запънувахѫ лѫкъ, и и-
махѫ много сынове, и сынове на сыно-
ве, сто и петдесеть. Всичкы тѣзи бѣхѫ
отъ Веніаминовы-тѣ сынове.

ГЛАВА 9.

1 Така всичкый Израиль ся изброи по
родословія: и ето писани сѫ въ книгѫ-
тѫ на Израилевы-тѣ и Іудины-тѣ царіе.
И плѣнени быхѫ у Вавилонъ поради без-
законія-та си.
2 И първи-тѣ жители които бѣхѫ въ стя-
жанія-та имъ, въ градове-тѣ имъ, бѣхѫ
Израиляни-тѣ, священници-тѣ, Левити-
3 тѣ, и *Неѳиними-тѣ. И въ Іерусалимъ ся
населихѫ отъ Іудины-тѣ сынове, и отъ
Веніаминовы-тѣ сынове, и отъ Ефремо-
4 вы-тѣ и Манассіины-тѣ сынове. Уѳай
сынъ на Аммiуда, сынъ-тъ на Амрія,
който бѣ сынъ на Имрія, сына Ваніева,
отъ сынове-тѣ на Фареса Іудинъ-тъ сынъ,
5 И отъ Шелаевцы-тѣ: Асаія първородный,
6 и сынове-тѣ му, И отъ сынове-тѣ на За-
рѫ: Іеуилъ, и братія-та имъ, шестсто-
тинъ и деветдесеть.
7 И отъ Веніаминовы-тѣ сынове: Саллу
сынъ на Месуллама, сынъ-тъ на Одуія
8 сына Асенуева, И Іевнія сынъ на Іеро-
ама, и Ила сынъ на Озія, сына Михріева,
и Месулламъ сынъ на Сефатіѫ, сынъ-тъ
9 на Рагуила, сына Іевніева: И братія-та
имъ, споредъ родове-тѣ имъ деветстотинъ
и петдесеть и шесть: всичкы тѣзи мѫ-
жіе бѣхѫ началници на отечествія спо-
редъ отеческы-тѣ имъ домове.
10 А отъ священницы-тѣ: Іедаія, и Іоіа-
11 ривъ, и Іахинъ, И Азарія сынъ на Хел-
кіѫ, сынъ-тъ на Месуллама, който бѣ
сынъ на Садока, сынъ-тъ на Мераіоѳа,
сына Ахитовова, началникъ на домъ-тъ
12 Божій: И Адаія сынъ на Іероама, сынъ-тъ
на Пасхора, сына Мелхіева, и Маасай
сынъ на Адіила, сынъ-тъ на Іазирѫ кой-
то бѣ сынъ на Месуллама, сынъ-тъ на
13 Месиллемиѳа, сына Еммирова: И бра-
тія-та имъ началници на отеческы-тѣ имъ
домове, тысяща и седмстотинъ и шест-
десеть силни съ крѣпость, за дѣло-то на
службѫ-тѫ въ домъ-тъ Божій.
14 И отъ Левиты-тѣ: Семаія сынъ на Ас-
сува, сынъ-тъ на Азрикама, сына Аса-
15 віева, отъ сынове-тѣ на Мерарія: И
Ваквакаръ, Ересъ, и Галалъ, и Матѳанія
сынъ на Михея, сынъ-тъ на Зехрія, сы-
16 на Асафова: И Авдія сынъ на Семаіѫ,
сынъ-тъ на Галала, сына Іедуѳунова, и
Варахія сынъ на Асѫ, сынъ-тъ на Ел-
канѫ, който ся насели въ села-та на
17 Нетофаѳцы-тѣ. А вратари-тѣ бѣхѫ: Сел-
лумъ, и Аккувъ, и Талмонъ, и Ахиманъ,
18 и братія-та имъ: Селлумъ бѣше начал-

§ 2 Цар. 4; 4. 9; 6 и 10 Мемфивосѳея.

* *Или* посвящени-тѣ.

никъ-тъ: тѣ дори до нынѣ бѣхѫ въ
царскы-тѣ врата къмъ истокъ вратари,
споредъ пълкове-тѣ на Левіины-тѣ сы-
19 нове. А Селлумъ сынъ-тъ на Коре, който
бѣ сынъ на Авіасафа, сына Кореева, и
братія-та му отъ домъ-тъ на отца му, Ко-
реовци-тѣ бѣхѫ надъ работѫ-тѫ на служ-
бѫ-тѫ, стражи на врата-та на скиніѭ-тѫ:
и отци-тѣ имъ, въ станъ-тъ Господень,
20 бѣхѫ стражи на входъ-тъ. И началникъ
надъ тѣхъ понапрѣдъ бѣше Финеесъ
сынъ-тъ на Елеазара, съ когото бѣ Го-
21 сподь. Захарія сынъ на Меселеміѭ бѣ-
ше вратарь на врата-та на скиніѭ-тѫ на
22 събраніе-то. Всичкы тѣзи, избрани-тѣ
за да сѫ вратари на врата-та, бѣхѫ
двѣстѣ и дванадесеть. Тѣ бѣхѫ изброени
по родословія въ села-та си, които Давидъ
и Самуилъ гледачъ-тъ бѣхѫ поставили въ
23 службѫ-тѫ имъ, И тѣ и синове-тѣ имъ
имахѫ настоятелство-то на врата-та на
домъ-тъ Господень, на домъ-тъ на скиніѭ-
24 тѫ, за да вардятъ по редъ. Къмъ четыри-
тѣ вѣтрища бѣхѫ вратари-тѣ: къмъ истокъ,
къмъ западъ, къмъ сѣверъ, и къмъ югъ.
25 А братія-та имъ, които бѣхѫ по села-та
имъ, *трѣбваше* да дохождатъ по седмь
дни въ опрѣдѣлены-тѣ врѣмена съ тѣхъ.
26 Защото тѣзи Левити, четырма-та главни
вратари, оставахѫ въ службѫ-тѫ *си*, и
имахѫ настоятелство-то на обиталища-та
27 и на съкровища-та на домъ-тъ Божій. И
нощувахѫ около домъ-тъ Божій, защото
стража-та бѣ вьрхъ тѣхъ, и тѣ трѣбваше
28 да го отварятъ всякѫ заранъ. И *нѣкои*
отъ тѣхъ бѣхѫ надъ служебны-тѣ съсѫ-
ды, защото по число гы вносяхѫ, и по
29 число гы износяхѫ. Отъ тѣхъ още бѣхѫ
опрѣдѣлени надъ *другы-тѣ* съсѫды, и
надъ всичкы-тѣ священны съсѫды и надъ
чисто-то брашно, и вино-то, и елей-тъ,
30 и ливанъ-тъ, и ароматы-тѣ. А *нѣкои* отъ
синове-тѣ на священницы-тѣ правѣхѫ
31 благовонно-то миро. А Маттаѳія, който
бѣ отъ Левиты-тѣ, пьрвородный на Сел-
лума Кореецъ-тъ, имаше настоятелство-то
надъ пьржены-тѣ въ сковрадѫ *жьртвы*.
32 И *другы* отъ братія-та имъ, отъ сыно-
ве-тѣ на Кааѳцы-тѣ, бѣхѫ надъ хлѣбо-
ве-тѣ на прѣдложеніе-то за да гы при-
33 готвятъ всякѫ сѫббота. И *отъ* тѣхъ бѣ-
хѫ пѣвци-тѣ началници на отечествія-та
на Левиты-тѣ, *които оставахѫ* въ оби-
талища-та свободни; защото ся упраж-
34 нявахѫ въ *това* дѣло деня и нощя. Тѣзи
бѣхѫ началници на отечествія-та на Ле-
виты-тѣ, началници споредъ родове-тѣ
имъ: тѣ обитавахѫ въ Іерусалимъ.
35 А въ Гаваонъ ся насели Гаваоновъ-тъ
отецъ Іеиль, и име-то на женѫ му бѣ
36 Мааха. А пьрворордный му сынъ бѣ Ав-
донъ, послѣ Суръ, и Кисъ, и Ваалъ, и
37 Ниръ, и Надавъ, И Гедоръ, и Ахіо, и
Захарія, и Макелоѳъ: а Макелоѳъ роди
38 Симеама. Още и тѣ ся населихѫ съ бра-
тія-та си въ Іерусалимъ, срещѫ братія-та
39 си. А Ниръ роди Киса, а Кисъ роди
Саула, а Саулъ роди Іонаѳана, и Мел-
40 хисуя и Авинадава, и Есваала. А сынъ-тъ
на Іонаѳана бѣ Меривъ-ваалъ: а Ме-
41 ривъ-ваалъ роди Михея. А сынове-тѣ на
Михея бѣхѫ: Фиѳонъ, и Мелехъ, и Ѳа-
42 рея, И Ахазъ *който* роди Іарѫ: а Іара
роди Алемеѳа, и Азмавеѳа, и Зимрія: а
43 Зимрій роди Моса: А Моса роди Винеѫ:
а неговъ сынъ бѣ Рафаія, неговъ сынъ
44 Елеаса, неговъ сынъ Асилъ. А Асилъ
имаше шестина сынове, на които име-
на-та сѫ тѣзи: Азрикамъ, Вохеру, и Ис-
маилъ, и Сеарія, и Авдія, и Ананъ: тѣ
бѣхѫ Асилови сынове.

ГЛАВА 10.

1 А Филистимци-тѣ ратувахѫ противъ
Израиля: и побѣгнахѫ Израилеви-тѣ
мѫжіе отъ лице-то на Филистимцы-тѣ, и
2 паднахѫ ранени въ горѫ-тѫ Гелвуе. И
въ гоненіе-то пристигнахѫ Филистим-
ци-тѣ Саула, и сынове-тѣ му, и ударихѫ
Филистимци-тѣ Іонаѳана, и Авинадава,
3 и Мелхисуя, Сауловы-тѣ сынове. И на-
тегваше бой-тъ вьрхъ Саула, и получи-
хѫ го стрѣлци-тѣ, и нарани ся отъ стрѣл-
4 цы-тѣ. И рече Саулъ на орѫженосеца
си: Истьргни мечь-тъ си, та мя прободи
съ него, за да не дойдѫтъ тѣзи необрѣ-
зани и ся поругаѭтъ съ мене. Но орѫ-

женосецъ-тъ му не рачй; защото ся бое-
ше много. За това зѣ Саулъ мечъ-тъ, та
5 паднѫ върхъ него. И като видѣ оржже-
носецъ-тъ му че умрѣ Саулъ, паднѫ и
6 той на мечъ-тъ *си*, та умрѣ. Така умрѣ
Саулъ, и трима-та му сынове: и всич-
7 кый му домъ умрѣ заедно. И всичкы-тѣ
Израилеви мѫжіе, които бѣхѫ въ долъ-тъ,
като видѣхѫ че побѣгнѫхѫ, и че Саулъ
и сынове-тѣ му умрѣхѫ, тогазь оставихѫ
градове-тѣ си, та побѣгнѫхѫ: а Фили-
стимци-тѣ дойдохѫ та ся населихѫ въ
тѣхъ.
8 И на утрешній-тъ день, когато дойдо-
хѫ Филистимци-тѣ за да съблѣкѫтъ уби-
ты-тѣ, намѣрихѫ Саула и сынове-тѣ му
9 паднѫлы на горѫ-тѫ Гелвуе. И съблѣкохѫ
го, и зѣхѫ главѫ-тѫ му, и оржжія-та
му, и распратихѫ наоколо въ Филистим-
скѫ-тѫ земѭ, за да раздадѫтъ извѣстіе
10 на идолы-тѣ си, и на людіе-тѣ. И поло-
жихѫ оржжія-та му въ домъ-тъ на бого-
ве-тѣ си: и въ Дагоновъ-тъ храмъ при-
ковахѫ главѫ-тѫ му.
11 А когато чухѫ всичкы-тѣ *жители* на
Іависъ-галаадъ всичко що направихѫ
12 Филистимци-тѣ на Саула, Подигнѫхѫ ся
всичкы-тѣ силни мѫжіе, та дигнѫхѫ тѣ-
ло-то на Саула, и тѣла-та на сынове-тѣ
му, и донесохѫ гы въ Іависъ, и погре-
бохѫ кости-тѣ имъ подъ теревинѳъ-тъ
13 въ Іависъ, и постихѫ седмь дни. Така
умрѣ Саулъ за беззаконіе-то си което
стори Господу, противъ слово-то Го-
сподне което не упази: а още защото
бѣ потърсилъ бѣсовъпрошатель, за да ся
14 допыта, А Господа не попыта: за това
го умъртви, и върнѫ царство-то къмъ
Давида Іессеевъ-тъ сынъ.

ГЛАВА 11.

1 Тогазь ся събра всичкый Израиль при
Давида въ Хевронъ, и рекохѫ: Ето,
2 кость твоя и плъть твоя смы. И пона-
прѣдъ още, когато Саулъ царуваше, ты
бѣше който извождаше и въвождаше
Израиля и на тебе рече Господь Богъ
твой: Ты ще пасешь людіе-тѣ ми Изра-
иля, и ты ще бѫдешь вождь надъ лю-
3 діе-тѣ ми Израиля. И дойдохѫ всичкы-тѣ
Израилеви старѣйшины при царя въ
Хевронъ: и направи Давидъ уговоръ съ
тѣхъ въ Хевронъ прѣдъ Господа: и по-
мазахѫ Давида за царь надъ Израиля,
споредъ слово-то Господне чрѣзъ Са-
муила.
4 И отидохѫ Давидъ и всичкый Израиль
въ Іерусалимъ, (който бѣ Іевусъ,) дѣто
бѣхѫ Іевусци-тѣ които живѣехѫ въ зе-
5 мѭ-тѫ. А жители-тѣ на Іевусъ рекохѫ
Давиду: Нѣма да влѣзешь тукъ. Но Да-
видъ прѣзѣ твърдѣль-тъ Сіонъ: той е
6 Давидовъ-тъ градъ. И рече Давидъ:
Който първый удари Іевусцы-тѣ, той ще
бѫде началникъ и войвода. И първый
възлѣзе Іоавъ Саруинъ-тъ сынъ, и стаѫ
7 началникъ. И насели ся Давидъ въ твър-
дѣль-тъ: за това ся нарече Давидовъ
8 градъ. И съгради градъ-тъ околовърсть
отъ Милло, и наоколо: и поднови Іоавъ
9 остатъкъ-тъ на градъ-тъ. И Давидъ на-
прѣдуваше, и увеличаваше ся: и Го-
сподь на силы-тѣ бѣ съ него.
10 А тѣзи бѣхѫ началници-тѣ на крѣп-
кы-тѣ които имаше Давидъ, които ся
подвизахѫ съ него за царство-то му,
съсъ всичкый-тъ Израиль, за да го на-
правятъ царь, споредъ слово-то Господ-
11 не което быде за Израиля. И това е чи-
сло-то на крѣпкы-тѣ които имаше Да-
видъ: Іасовеамъ Ахмоновый сынъ, пър-
вый чиноначалникъ: той като ратуваше
и махаше копіе-то си противъ триста,
12 уби гы въ единъ бой. И по него Елеа-
заръ Додовый сынъ, Ахохіецъ-тъ, който
13 бѣ *единъ* отъ трима-та крѣпкы. Той бѣ
съ Давида въ *Фасдаммимъ, и Филистим-
ци-тѣ ся събрахѫ тамъ за бой, дѣто и-
маше часть нивѫ пълна съ ечмыкъ: и
людіе-тѣ побѣгнѫхѫ отъ лице-то на Фи-
14 листимцы-тѣ. А тѣ ся въспрявихѫ всрѣдъ
нивѫ-тѫ, та ѭ освободихѫ, и поразихѫ
Филистимцы-тѣ: и направи Господь го-
лѣмо спасеніе.
15 Слѣзохѫ още трима отъ тридесеть-тѣ

* 1 Цар. 17; 1 Ефесъ-даммимъ.

началницы въ камыкъ-тъ при Давида, въ
Одолламскж-тж пещерж: а станъ-тъ на
Филистимцы-тѣ бѣ расположенъ въ Ра-
16 фаимскый-тъ долъ. И Давидъ бѣ тогазь
въ твьрдѣль-тъ: а стража-та на Фили-
17 стимцы-тѣ бѣ тогазь въ Виѳлеемъ. И
пожела Давидъ *водж*, и рече: Кой бы ми
далъ да піж водж отъ Виѳлеемскый-тъ
18 кладенецъ, който е при портж-тж? И
трима-та процѣпихж станъ-тъ на Фили-
стимцы-тѣ, та налѣхж водж отъ Виѳле-
емскый-тъ кладенецъ, който е при пор-
тж-тж, и зѣхж та донесохж на Давида:
но Давидъ не рачи да піе *отъ неіж*, а
19 направи ж възліяніе Господу, И рече:
Да ми не бжде отъ Бога моего да сторж
това! кръвь-тж ли на тѣзи мжжіе да піж,
които турихж животъ-тъ си въ опасность?
защото съ опасность-тж на животъ-тъ
си ж донесохж. За това не рачи да піе
отъ неж. Това направихж трима-та
крѣпкы.
20 И Ависей Іоавовъ-тъ братъ бѣше пьр-
вый отъ трима-та: и той като махаше
съ копіе-то си противъ триста, уби гы,
21 и придобы име между трима-та. Отъ
трима-та бѣ по славенъ надъ двама-та,
и станж имъ началникъ; но не стигнж
до *пьрвы-тѣ* трима.
22 Ванаія Іодаевъ-тъ сынъ, сынъ на си-
ленъ мжжъ отъ Кавсеилъ, който направи
много храбрости, той порази двама-та
львовидны Моавскы мжжіе: той още
слѣзе, та порази львъ всрѣдъ ровъ-тъ въ
23 снѣженъ день. Той още порази мжжа
Египтянина, мжжа съ голѣмъ расть, петь
лакти: и въ ржкж-тж на Египтянина и-
маше копіе като кросно на тъкачъ: и
слѣзе при него съ тоягж, и като грабнж
копіе-то отъ ржкж-тж на Египтянина,
24 уби го съ исто-то му копіе. Това напра-
ви Ванаія Іодаевъ-тъ сынъ, и придобы
25 име между трима-та крѣпкы. Ето, той
быде по славенъ отъ тридесеть-тѣ, но
не стигнж до *пьрвы-тѣ* трима: и по-
стави го Давидъ надъ таинницы-тѣ си.
26 А крѣпкы-тѣ на войнства-та бѣхж:
Асаилъ Іоавовъ-тъ братъ, Елхананъ,
27 сынъ-тъ на Додо отъ Виѳлеемъ, Саммоѳъ
28 Арорецъ-тъ, Хелисъ Фелонецъ-тъ, И-
расъ Еккисовъ-тъ сынъ Ѳекоецъ-тъ, А-
29 віезеръ Анаѳоѳецъ-тъ, Сивнехай Хуса-
30 ѳецъ-тъ, Илай Ахохіецъ-тъ, Маарай Не-
тофаѳецъ-тъ, Хеледъ сынъ-тъ на Ваанж
31 Нетофаѳецъ-тъ, Иттай сынъ-тъ на Ривая
отъ Гаваж на Веніаминовы-тѣ синове,
32 Ванаія Пираѳонецъ-тъ, Урай отъ доло-
33 ве-тѣ Гаасъ, Авіилъ Арваѳецъ-тъ, Азма-
веѳъ Варумецъ-тъ, Еліава Саалвонецъ-тъ,
34 Сынове-тѣ на Асима Гизонецъ-тъ, Іона-
35 ѳанъ сынъ-тъ на Сагія Арарецъ-тъ. Ахі-
амъ Сахаровъ-тъ сынъ Арарецъ-тъ, Ели-
36 фалъ Уровъ-тъ сынъ, Еферъ Мехира-
37 ѳецъ-тъ, Ахія Фелонецъ-тъ, Есро Кар-
38 милецъ-тъ, Наарай Есвеовъ-тъ сынъ, Іо-
илъ Наѳановъ-тъ братъ, Миваръ Агрі-
39 евъ-тъ сынъ, Селекъ Аммонецъ-тъ, На-
харай Вироѳецъ-тъ, оржженосецъ-тъ на
40 Іоава Саруинъ-тъ сынъ, Ирасъ Іеѳе-
41 рецъ-тъ, Гаривъ Іеѳерецъ-тъ, Урія Хет-
42 теецъ-тъ, Завадъ Аалаевъ-тъ сынъ, Ади-
на сынъ-тъ на Сизж Рувимецъ-тъ, на-
чалникъ на Рувимцы-тѣ, и тридесеть съ
43 него. Ананъ сынъ-тъ на Маахж, и Іо-
44 сафатъ Миѳнецъ-тъ, Озія Астероѳецъ-тъ,
Сама, и Іеіилъ сынове-тѣ на Хоѳама А-
45 роирецъ-тъ, Іедіилъ сынъ-тъ на Симрія,
46 и Іоха братъ му Ѳисецъ-тъ, Еліилъ Маа-
вецъ-тъ, и Іеривай, и Іосавія, Елнаамо-
47 ви-тѣ сынове, и Іеѳема Моавецъ-тъ, Е-
ліилъ, и Овидъ, и Іасіилъ Месоваецъ-тъ.

ГЛАВА 12.

1 И тѣзи сж които дойдохж при Давида
въ Сиклагъ, когато още бѣше затворенъ
поради Саула Кисовъ-тъ сынъ, и тѣ бѣ-
хж отъ крѣпкы-тѣ, които помагахж въ
2 бой-тъ, Оржжени съ лжкове, и употрѣ-
бявахж и дѣснж-тж и лѣвж-тж ржкж за
каменіе и стрѣлы съ лжкъ-тъ, които бѣ-
хж отъ братія-та Сауловы, отъ Веніами-
3 на: Началникъ-тъ Ахіезеръ, послѣ Іо-
асъ, сынове на Саммж Гавааѳецъ-тъ: и
Іезіилъ и Фелетъ, Азмавеѳови сынове:
4 и Вераха, и Іиуй Анаѳоѳецъ-тъ, И Ис-
маія Гаваонецъ-тъ крѣпъкъ между три-
десеть-тѣ, и надъ тридесеть-тѣ: и Іе-

ремія, и Іаазіилъ, и Іоананъ, и Іозавадъ
5 Гедироѳецъ-тъ, Елузай, и Іеримоѳъ, и
Ваалія, и Семарія, и Сафатія Аруфецъ-тъ,
6 Елкана, и Іесія, и Азареилъ, и Іоезеръ,
7 и Іасовеамъ, Кореовци-тѣ, И Іоила, и
Зевадія, Іероамови-тѣ синове отъ Гедоръ.
8 И отъ Гадцы-тѣ ся отдѣлихѫ *нѣкои та*
дойдохѫ при Давида у твърдѣль-тъ въ
пустынѭ-тѫ, силни съ крѣпость, мѫжіе
за опълченіе на бой, щитоносци и ко-
піеносци, и лица-та имъ лица львовы,
а въ бързаніе-то като сърны-тѣ по го-
9 ры-тѣ: Езеръ първый, Авдія вторый,
10 Еліавъ третій, Мисмана четвъртый, Іе-
11 ремія петый, Аттай шестый, Еліилъ
12 седмый, Іоананъ осмый, Елзавадъ деве-
13 тый, Іеремія десетый, Махванай едина-
14 десетый. Тѣзи бѣхѫ отъ Гадовы-тѣ сы-
нове, началници на войнство-то, единъ
по малъкъ върху сто, а по голѣмъ върху
15 тысяща. Тѣзи бѣхѫ които прѣминахѫ
Іорданъ въ първый-тъ мѣсецъ, когато
наводняваше всичкы-тѣ си брѣгове: и
распръснахѫ всичкы-тѣ *жители* на
долъ-тъ къмъ истокъ и къмъ западъ.
16 Дойдохѫ още въ твърдѣль-тъ при Да-
вида отъ Веніаминовы-тѣ и Іудины-тѣ
17 сынове. И Давидъ излѣзе да гы по-
срѣщне, и отговори и рече имъ: Ако
идете при мене съ миръ за да ми по-
могнете, сърдце-то ми ще бѫде съеди-
нено съ васъ; но ако, за да мя прѣда-
дете на непріятели-тѣ ми, като нѣма
неправда въ рѫцѣ-тѣ ми, Богъ на от-
цы-тѣ ни да види, и да обличи *това*.
18 И духъ облѣче Амасая, главатарь-тъ на
началницы-тѣ, *и рече:* Твои смы, Дави-
де, и съ тебе, Іессеевый сыне. Миръ,
миръ тебѣ, миръ и на помощницы-тѣ ти!
защото Богъ твой ти помага. Тогазь гы
пріе Давидъ и постави гы началницы на
пълкъ-тъ *си*.
19 И отъ Манассіѭ припаднахѫ при Да-
вида, когато дойде съ Филистимцы-тѣ
противъ Саула, за да ся біе, но не имъ
помогнахѫ; защото войводы-тѣ на Фи-
листимцы-тѣ ся съвѣтувахѫ и върнахѫ го,
понеже думахѫ: Ще припадне при Сау-
ла господаря си за *бѫдѫ на* главы-тѣ ни.
20 Като ся връщаше въ Сиклагъ, припаднѫ-
хѫ при него отъ Манассіѭ: Адна, и Іо-
завадъ, и Іедіилъ, и Михаилъ, и Іозавадъ,
и Еліу, и Силаѳай, началници на Манас-
21 сіины-тѣ тысящы: И тѣ помогнахѫ Дави-
ду противъ разбойницы-тѣ; защото бѣхѫ
всичкы-тѣ силни съ крѣпость, и станѫхѫ
22 началници на войнство-то. Защото то-
газь, отъ день на день дохождахѫ при
Давида за да му помогнѫтъ, додѣ *станѫ*
станъ голѣмъ, като станъ Божій.
23 И тѣзи сѫ изброенія-та на начални-
цы-тѣ орѫжены-тѣ за бой, които дойдохѫ
при Давида въ Хевронъ, за да възвър-
нѫтъ нему царство-то Саулово, споредъ
24 слово-то Господне. Іудини-тѣ сынове
щитоносци и копіеносци, шесть тысящи
25 и осмстотинъ, орѫжени за бой. Отъ Си-
меоновы-тѣ сынове, силни съ крѣпость,
26 за бой, седмь тысящи и сто. Отъ Левіи-
ны-тѣ сынове, четыри тысящи и шест-
27 стотинъ. И Іодай бѣше началникъ на
Аароновцы-тѣ, и съ него бѣхѫ три ты-
28 сящи и седмстотинъ: И Садокъ, младъ,
силенъ съ крѣпость, и отъ домъ-тъ на
29 отца му двадесеть и двама началници. И
отъ Веніаминовы-тѣ сынове, Саулови-тѣ
братія, три тысящи; защото до тогазь
но голѣма-та имъ часть защищаваше Сау-
30 ловъ-тъ домъ. И отъ Ефремовы-тѣ сыно-
ве, двадесеть тысящи и осмстотинъ, сил-
ни съ крѣпость, именити мѫжіе на оте-
31 ческый-тъ имъ домъ. И отъ половинѫ-тѫ
Манассіино племе, осмнадесеть тысящи,
които ся нарекохѫ по име, за да дой-
32 дѫтъ да направятъ Давида царь. И отъ
Иссахаровы-тѣ сынове, *мѫжіе* разумни
въ знаніе-то на врѣмена-та, щото да по-
знаватъ що трѣбуваше да прави Израиль:
началници-тѣ имъ бѣхѫ двѣстѣ: и всич-
кы-тѣ имъ братія подъ повелѣніе-то имъ.
33 Отъ Завулона, колкото излѣзохѫ на брань,
опълчаеми на бой съсъ всичкы-тѣ вой-
нскы орѫжія, петдесеть тысящи, за опъл-
34 ченіе, не съ непостоянно сърдце. И отъ
Нефѳалима, тысяща началници, и съ тѣхъ
щитоносци и копіеносци тридесеть и
35 седмь тысящи. И отъ Дановцы-тѣ, *мѫ-*
жіе опълчаеми на бой, двадесеть и осмь

36 тысящи и шестстотинъ. И отъ Асира,
колкото излѣзохѫ на брань, за опълче-
37 ніе на бой, четыридесеть тысящи. И
оттатакъ Іорданъ, отъ Рувимовцы-тѣ, и
отъ Гадовцы-тѣ, и отъ половинѫ-тѫ пле-
ме на Манассіѭ, съсъ всичкы-тѣ войн-
скы орѫжія за бой, сто и двадесеть ты-
38 сящи. Всичкы тѣзи ратници мѫжіе, на-
реждани въ опълченіе, дойдохѫ съ пълно
сьрдце въ Хевронъ, за да направятъ Да-
вида царь надъ всичкый Израиль: и
всичкый още остатъкъ отъ Израиля бѣ-
хѫ едно сьрдце, за да направятъ Давида
39 царь. И тамъ бѣхѫ съ Давида три дни,
и ядѣхѫ и піяхѫ; защото братія-та имъ
40 бѣхѫ приготвили за тѣхъ. А още които
бѣхѫ близу при тѣхъ, дори до Иссахара,
и Завулона, и Неѳалима, донесохѫ *имъ*
хранѫ съ ослы, и съ камилы, и съ мьс-
кы, и съ волове, хранѫ брашно, низа-
ницы смоквы, и сухо гроздіе, и вино,
и елей, и говеда, и овцы изобилно; за-
щото бѣше веселіе въ Израиль.

ГЛАВА 13.

1 И съвѣтува ся Давидъ съ тысященачал-
ницы-тѣ и стоначалницы-тѣ, съсъ всич-
2 кы-тѣ началницы. И рече Давидъ на всич-
ко-то Израилево събраніе: Ако ви е уго-
дно, и е отъ Господа Бога нашего, да про-
водимъ всякадѣ на братія-та си, остана-
лы-тѣ по всичкѫ-тѫ Израилевѫ земѭ, и
съ тѣхъ на священницы-тѣ и на Левиты-
тѣ въ градове-тѣ имъ и околности-тѣ, за
3 да ся съберѫтъ при насъ: И да донесемъ
при насъ ковчегъ-тъ на Бога нашего; за-
щото го не потърсихмы въ дни-тѣ на Са-
4 ула. И всичко-то събраніе рекохѫ да на-
правятъ така; защото това нѣщо бѣше
угодно прѣдъ очи-тѣ на всичкы-тѣ людіе.
5 Тогазь Давидъ събра всичкый Израиль,
отъ Египетскый Сихоръ дори до входъ-тъ
Емаѳъ за да донесѫтъ ковчегъ-тъ Божій
6 отъ Киріаѳіаримъ. И възлѣзе Давидъ, и
всичкый Израиль въ Ваалѫ, въ Іудинъ
Киріаѳіаримъ за да дигне отъ тамъ ков-
чегъ-тъ на оногозь комуто име-то ся на-
рича Господь Богъ който сѣди *на* хе-
7 рувимы-тѣ. И турихѫ ковчегъ-тъ Божій
на новѫ колесницѫ, отъ Авинадавовъ-тъ
домъ: и Оза и Ахіо возѣхѫ колесницѫ-
8 тѫ. А Давидъ и всичкый Израиль играя-
хѫ прѣдъ Бога, съсъ всичкѫ силѫ, и съ
пѣсни, и съ китары, и съ псалтири, и
съ тѫпаны, и съ кимвалы, и съ трѫбы.
9 И като стигнахѫ до гумно-то на *Хидо-
на, Оза простръ рѫкѫ-тѫ си, за да при-
дьржи ковчегъ-тъ; защото волове-тѣ *го*
10 потресохѫ. И распали ся гнѣвъ-тъ Гос-
подень противъ Озѫ, и порази го, за-
щото простръ рѫкѫ-тѫ си върхъ ков-
11 чегъ-тъ: и умрѣ тамъ прѣдъ Бога. И
оскърби ся Давидъ, че Господь направи
пораженіе на Озѫ: и нарече това мѣсто
12 †Фарезъ-оза дори до този день. И уплаши
ся Давидъ отъ Бога онзи день, и го-
ворѣше: Какъ ще донесѫ при себе си
13 ковчегъ-тъ Божій? И не прѣмѣсти Да-
видъ ковчегъ-тъ при себе си въ Дави-
довъ-тъ градъ, но го върнѫ въ домъ-тъ
14 на Овидъ-едома Геѳецъ-тъ. И стоя ков-
чегъ-тъ Божій три мѣсецы съ доморо-
діе-то на Овидъ-едома въ домъ-тъ му. И
благослови Господь домъ-тъ на Овидъ-
едома, и всичко каквото имаше.

ГЛАВА 14.

1 И Хирамъ Тирскый-тъ царь проводи
посланницы Давиду, и кедровы дьрва, и
зидари, и дьрводѣлцы, за да му съгра-
2 дятъ домъ. И позна Давидъ че Господь
го постави царь надъ Израиля; защото
царство-то му ся възвыси на высоко, по-
ради людіе-тѣ му Израиля.
3 И зѣ Давидъ още жены въ Іерусалимъ:
4 и роди Давидъ още синове и дъщери. И
тѣзи сѫ имена-та на чада-та му, които
му ся родихѫ въ Іерусалимъ: Саммуа, и
5 Совавъ, Наѳанъ, и Соломонъ, И Іеваръ,
6 и Елисуа, и Елфалетъ, И Ногахъ, и Не-
7 фегъ, и Іафія, И Елисама, и **Вееліада,
и Елифалетъ.

---

* 2 Цар. 6; 6 Нахонъ.
† Пораженіе на Озѫ.
** 2 Цар. 5; 16 Еліада.

8 А като чухѫ Филистимци-тѣ че Давидъ
ся помаза за царь надъ всичкый Изра-
иль, възлѣзохѫ всичкы-тѣ Филистимци
да търсятъ Давида. И Давидъ като чу
9 излѣзе противъ тѣхъ. И дойдохѫ Фили-
стимци-тѣ та ся распрострѣхѫ въ долъ-тъ
10 Рафаимъ. И попыта Давидъ Бога и рече:
Да възлѣзѫ ли противъ Филистимцы-тѣ?
и ще гы прѣдадешь ли въ рѫкѫ-тѫ ми?
И Господь му отговори: Възлѣзь; защо-
11 то ще гы прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ ти. И въз-
лѣзохѫ на Ваалъ-ферасимъ; и тамъ гы
порази Давидъ. Тогазь рече Давидъ:
Богъ ся устреми върхъ непріятели-тѣ ми
чрѣзъ рѫкѫ-тѫ ми, както ся устремяватъ
воды-тѣ; заради това ся нарече име-то
12 на онова мѣсто †Ваалъ-ферасимъ. И тамъ
оставихѫ богове-тѣ си, а Давидъ запо-
13 вѣда, та *гы* изгорихѫ съ огнь. А Фили-
стимци-тѣ пакъ ся распрострѣхѫ въ
14 долъ-тъ; Заради това пакъ попыта Да-
видъ Бога: и Богъ му рече: Не възли-
зай подиръ тѣхъ; *но* заобыколи гы, та
нападни върхъ тѣхъ отъ срещѫ черни-
15 цы-тѣ. И когато чуешь шумъ като отъ
прѣхожданіе по върхове-тѣ на черницы-
тѣ, тогазь ще излѣзешь въ бой-тъ; за-
щото Богъ ще излѣзе прѣдъ тебе, за да
16 поразишь Филистимскый-тъ станъ. И на-
прави Давидъ както му заповѣда Богъ:
и поразихѫ Филистимскый-тъ станъ отъ
17 Гаваонъ до Гезеръ. И име-то на Давида
излѣзе по всичкы-тѣ мѣста: и Господь
нанесе страхъ-тъ му върхъ всичкы-тѣ
народы.

ГЛАВА 15.

1 И направи си *Давидъ* домове въ Дави-
довъ-тъ градъ, и приготви мѣсто за ков-
чегъ-тъ Божій, и постави шатъръ за не-
2 го. Тогазь рече Давидъ: Не трѣбва да
дигнатъ ковчегъ-тъ Божій другы освѣнь
Левиты-тѣ; защото тѣхъ избра Господь
за да дигатъ ковчегъ-тъ Божій, и да му
слугуватъ за всегда.
3 И събра Давидъ всичкый-тъ Израиль
въ Іерусалимъ, за да възведатъ ков-
чегъ-тъ Господень на мѣсто-то му, кое-
4 то приготви за него. И събра Давидъ
5 Аароновы-тѣ сынове, и Левиты-тѣ: Отъ
Каавовы-тѣ сынове: Уріила началникъ-тъ,
6 и братія-та му, сто и двадесеть: Отъ
Мераріевы-тѣ сынове: Асаіѫ начал-
никъ-тъ, и братія-та му, двѣстѣ и два-
7 десеть: Отъ Гирсоновы-тѣ сынове: Іои-
ля началникъ-тъ, и братія-та му, сто и
8 тридесеть: Отъ Елисафановы-тѣ сынове:
Семаріѫ началникъ-тъ, и братія-та му,
9 двѣстѣ: Отъ Хевроновы-тѣ сынове: Елі-
ила началникъ-тъ, и братія-та му, осмде-
10 сеть: Отъ Озіиловы-тѣ сынове: Амми-
надава началникъ-тъ, и братія-та му, сто
и двападесеть.
11 И повыка Давидъ Садока и Авіаѳара,
священницы-тѣ, и Левиты-тѣ: Уріила, А-
саіѫ, и Іоиля, Семаіѫ, и Еліила, и Ам-
12 минадава, Та имъ рече: Вы сте начал-
ници на отечествія-та на Левиты-тѣ; о-
святѣте ся вы и братія-та ви, и възве-
дѣте ковчегъ-тъ на Господа Бога Израи-
13 лева дѣто сьмь приготвилъ за него. За-
щото, понеже вы испърво не присѫтству-
вахте, Господь Богъ нашъ направи по-
раженіе върхъ насъ, защото не го тър-
сихмы споредъ както е заповѣдано.
14 И священници-тѣ и Левити-тѣ ся освя-
тихѫ, за да възведѫтъ ковчегъ-тъ на Го-
15 спода Бога Израилева. И дигнѫхѫ Левіи-
ни-тѣ сынове ковчегъ-тъ Божій на раме-
на, съ пѫржины-тѣ отгорѣ си, както запо-
вѣда Моисей споредъ слово-то Господне.
16 И рече Давидъ на Левитскы-тѣ начал-
ницы да поставятъ братія-та си пѣвцы-
тѣ съ музикалны орѫдія, псалтири и ки-
тары и кимвалы, за да свирятъ възвы-
17 шающе гласъ съ веселіе. И поставихѫ
Левити-тѣ Емана Іоилевъ-тъ сынъ: а отъ
братія-та му, Асафа Варахіинъ-тъ сынъ:
а отъ Мераріевы-тѣ сынове братія-та
18 имъ: Еѳана Кисіевъ-тъ сынъ: И съ тѣхъ
отъ вторый-тъ чинъ братія-та имъ: За-
харіѫ, Вена, и Іаазіила, и Семирамоѳа,
и Іехіила, и Унніія, Еліава, и Ванаіѫ, и
Маасіѫ, и Маттаѳіѫ, и Елифалея, и Ми-
кнеіѫ, и Овидъ-едома, и Іеіила врата-

† Мѣсто на устремленія.

19 ри-тѣ. Така пѣвци-тѣ, Еманъ, Асафъ и
Еѳанъ, *ся опрѣдѣлихѫ* за да дрънкатъ
20 съ мѣдни кимвали: А Захарія, и Азіилъ
и Семирамоѳъ, и Іехіилъ, и Унній, и Е-
ліавъ, и Маасія, и Ванаія, съ псалтири
21 надъ Аламоѳъ: А Маттаѳія, и Елифалей,
и Микнеія, и Овидъ-едомъ, и Іеіилъ, и
Азазія, съ китары надъ Семиниѳъ, за да
управятъ гласъ-тъ.
22 А Хананія бѣ първопѣвецъ на Левиты-
тѣ, който първенствуваше въ пѣснопѣя-
23 ніе-то, понеже бѣ искусенъ. А Варахія
и Елкана бѣхѫ вратари на ковчегъ-тъ.
24 А Севанія, и Іосафатъ, и Наѳанаилъ, и
Амасай, и Захарія, и Ванаія, и Еліе-
зеръ, священници-тѣ, трѫбѣхѫ съ трѫ-
бы-тѣ прѣдъ ковчегъ-тъ Божій: а Овидъ-
едомъ и Іехія бѣхѫ вратари на ковчегъ-тъ.
25 И отидохѫ Давидъ, и Израилеви-тѣ
старѣйшины, и тысященачалници-тѣ да
дигнѫтъ ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Госпо-
день отъ домъ-тъ Овидъ-едомовъ съ ве-
26 селіе. И когато Богъ укрѣпяваше Левиты-тѣ
които носяхѫ ковчегъ-тъ на за-
вѣтъ-тъ Господень, пожьртвувахѫ седмь
27 юнца, и седмь овна. И Давидъ бѣ облѣ-
ченъ съ одеждѫ отъ виссонъ, и всичкы-
тѣ Левити които носяхѫ ковчегъ-тъ, и
пѣвци-тѣ, и Хананія, пѣсноначалникъ на
пѣвцы-тѣ: и носяше Давидъ ефодъ ле-
28 ненъ. Така всичкый Израиль възводяше
ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень съ
всклицаніе, и съ гласъ отъ рогъ, и съ
трѫбы, и съ кимвалы, свиряще съ псал-
29 тири, и съ китары. И ковчегъ-тъ на за-
вѣтъ-тъ Господень като влазяше въ Да-
видовъ-тъ градъ, Михала Саулова-та дъ-
щеря ся наведе прѣзъ прозорецъ-тъ, и,
като видѣ царь Давида че ликуваще и
играеше, уничтожи го въ сьрдце-то си.

ГЛАВА 16.

1 И донесохѫ ковчегъ-тъ Божій, та го
положихѫ въ срѣдъ скиніѭ-тѫ, коѭто
постави за него Давидъ: и принесохѫ
всесъжженія и примирителны приноше-
2 нія прѣдъ Бога. И като свърши Давидъ
да приноси всесъжженія-та и примири-
телны-тѣ приношенія, благослови людіе-
3 тѣ въ име-то Господне. И раздаде на
всякой человѣкъ отъ Израиля отъ мѫжъ
до женѫ, на всякого по единъ хлѣбъ, и
по еднѫ мрьвкѫ месо, и по едно мляче.
4 И опрѣдѣли отъ Левиты-тѣ да служатъ
прѣдъ ковчегъ-тъ Господень, да поме-
нуватъ и да благодарятъ, и да хвалятъ
5 Господа Бога Израилева. Асафъ бѣ пър-
вый-тъ, и вторый нему Захарія, *послѣ*
Іеіилъ, и Семирамоѳъ, и Іехіилъ, и Мат-
таѳія, и Еліавъ, и Ванаія, и Овидъ-е-
домъ, и Іеилъ, свирѣхѫ съ псалтири и
6 китары, а Асафъ съ кимвалы: А Ванаія и
Іаазіилъ священници-тѣ, съ трѫбы всяко-
га прѣдъ ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Божій.
7 Тогазъ първо прѣзъ онзи день прѣда-
де Давидъ въ рѫкѫ-тѫ на Асафа и на
братія-та му *този псаломъ*, за да сла-
вословятъ Господа.
8 Славословѣте Господа: призывайте и-
ме-то му.
Възвѣщавайте въ народы-тѣ дѣла-та му.
9 Пѣйте му: пѣснопѣйте му:
Говорѣте за всичкы-тѣ му чудеса.
10 Хвалѣте ся въ свято-то негово име:
Да ся весели сьрдце-то на онѣзи които
търсятъ Господа.
11 Търсѣте Господа и неговѫ-тѫ силѫ:
Търсѣте лице-то му вынѫгы.
12 Поменувайте чудеса-та му, които е на-
правилъ,
Знаменія-та му, и сѫдбы-тѣ на уста-та му,
13 Вы сѣме на неговъ-тъ рабъ Израиля,
Сынове Іаковови, избрани негови.
14 Той е Господь Богъ нашъ:
Сѫдбы-тѣ му сѫ въ всичкѫ-тѫ землѭ.
15 Помнѣте всякога завѣтъ-тъ му,
Слово-то което заповѣда на тысящы ро-
дове:
16 Което завѣща Аврааму,
И клѣтвѫ-тѫ му къмъ Исаака:
17 И утвърди го Іакову за законъ,
Израилю *за* вѣченъ завѣтъ,
18 И рече: Тебѣ ще дамъ Ханаанскѫ-тѫ
землѭ,
Дѣлъ на наслѣдіе-то ви,
19 Като бѣхте малцина на число,
Малцина и пришелци въ неѭ.

20 И прѣхождахѫ отъ народъ въ народъ,
И отъ царство въ другы людіе.
21 Не остави никого да гы озлоби:
И заради тѣхъ царіе обличи,
22 *И казуваше:* Да не докачите помазанны-тѣ ми,
И да не сторите зло на пророцы-тѣ ми.
23 Пѣйте Господу, всичка земя:
Благовѣствувайте изъ день въ день спасеніе-то му.
24 Възвѣстѣте между язычницы-тѣ славѫ-тѫ му,
Въ всичкы-тѣ народы чудеса-та му.
25 Защото е великъ Господь, и много достохваленъ,
И страшенъ е надъ всичкы-тѣ богове.
26 Защото всичкы-тѣ богове на язычницы-тѣ сѫ суетни,
А Господь направи небеса-та.
27 Слава и великолѣпіе е прѣдъ него;
Сила и радость на мѣсто-то му.
28 Принесѣте Господу, вы отечествія на народы-тѣ,
Принесѣте Господу славѫ и силѫ.
29 Принесѣте Господу славѫ-тѫ на име-то му;
Донесѣте приношенія, и влѣзте прѣдъ него;
Поклонѣте ся Господу съ великолѣпіе свято.
30 Бойте ся отъ лице-то му, всичка земя:
Вселенная наистинѫ ще е утвърдена, нѣма да ся поклати.
31 Да ся веселятъ небеса-та, и да ся радува земя-та;
И да говорятъ между язычницы-тѣ: Господь царува.
32 Да шуми море-то, и испълненіе-то му;
Нека ся радуватъ полета-та, и всичко що е въ тѣхъ.
33 Тогазь ще ся радуватъ дървета-та на дѫбравѫ-тѫ,
Прѣдъ лице-то на Господа; защото иде да сѫди земѭ-тѫ.
34 Славословѣте Господа, защото е благъ,
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
35 И речѣте: Спаси ны, Боже на спасеніе-то ни,
И събери ны, и избави ны отъ язычницы-тѣ,
За да славословимъ свято-то твое име,
И да ся хвалимъ съ твоѭ-тѫ хвалѫ.
36 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ,
Отъ вѣка и до вѣка.
И всичкы-тѣ людіе рекохѫ, Аминь, и похвалихѫ Господа.
37 Тогазь остави тамъ прѣдъ ковчегъ-тъ
на завѣтъ-тъ Господенъ Асафа и братія-та му, за да служатъ прѣдъ ковчегъ-тъ всякога, споредъ както трѣбаше
38 за всякой день; И Овидъ-едома и братія-та му, шестдесеть и осмь, а Овидъ-едома сынъ-тъ на Іедуѳуна, и Осѫ, за вра-
39 тари: А Садока священникъ-тъ, и братія-та му священницы-тѣ, прѣдъ скиніѭ-тѫ Господниѭ на высоко-то мѣсто което бѣ
40 въ Гаваонъ, За да приносятъ всесъжженіе Господу на олтарь-тъ на всесъжженія-та всякога заранъ и вечерь, и *да правятъ* споредъ всичко що бѣ писано въ законъ-тъ Господенъ, който заповѣда на
41 Израиля: И съ тѣхъ Емана и Іедуѳуна, и другы-тѣ избраны, които ся опрѣдѣлихѫ по име, да славословятъ Господа, защото
42 негова-та милость е въ вѣкъ: И съ тѣхъ, *съ* Емана и Іедуѳуна, трѫбы и кимвалы, за онѣзи които трѣбваше да издаватъ гласъ, и орѫдія за Божіи-тѣ пѣсни. А
43 синове-тѣ Іедуѳунови бѣхѫ вратари. И отидохѫ си всичкы-тѣ людіе, всякой въ домъ-тъ си: и върнѫ ся Давидъ за да благослови домъ-тъ си.

ГЛАВА 17.

1 А като сѣднѫ Давидъ въ домъ-тъ си,
рече Давидъ на Наѳана пророкъ-тъ: Ето, азъ живѣѭ въ кедровъ домъ, а ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господенъ подъ о-
2 поны. И рече Наѳанъ Давиду: Направи всичко що е въ сърдце-то ти; защото
3 Богъ е съ тебе. И прѣзъ онази нощь быде слово Господне къмъ Наѳана, и
4 рече: Иди та кажи на Давида рабъ-тъ ми: Така говори Господь: Ты нѣма да ми съградишь домъ-тъ за да обитавамъ;
5 Защото не обитахъ въ домъ, отъ който день възведохъ Израиля *отъ Египетъ*, дори до този день, но бѣхъ изъ шатъръ

6 въ шатьръ и изъ скиніѭ *въ скиніѭ*. На
всякадѣ дѣто ходѣхъ съсъ всичкый Из-
раиль, говорихъ ли нѣкога нѣкому отъ
Израилевы-тѣ садіи, на които заповѣ-
дахъ да пасѫтъ людіе-тѣ ми, да кажѫ:
Защо не ми съградихте кедровъ домъ?
7 Сега прочее така ще речешь на рабъ-тъ
ми Давида: Така говори Господь Сава-
оѳъ: Азъ тя зѣхъ отъ оградѫ-тѫ, отъ
подиръ стадо-то, за да си вождь надъ
8 людіе-тѣ ми Израиля: И съ тебе бѣхъ
всякадѣ дѣто си ходилъ, и истрѣбихъ
всичкы-тѣ ти врагове отъ прѣдъ тебе,
и направихъ ти име, споредъ име-то на
9 голѣмы-тѣ които сѫ по земѭ-тѫ. И ще
опрѣдѣлѭ мѣсто за людіе-тѣ си Изра-
иля, и ще гы насадѭ, та ще обитаватъ
на свое особно мѣсто, и нѣма да ся прѣ-
носятъ вече: и синове-тѣ на неправ-
дѫ-тѫ нѣма да гы озлобяватъ вече, как-
10 то понапрѣдъ, И както отъ дни-тѣ въ
които поставихъ садіи върху людіе-тѣ
си Израиля. И ще смирѭ всичкы-тѣ ти
врагове. Извѣстявамъ ти още, че Го-
11 сподь ще съгради за тебе домъ. И като
ся испълнятъ дни-тѣ ти, за да отидешь
съ отцы-тѣ си, ще въздигнѫ подиръ те-
бе сѣме-то ти, което ще бѫде отъ сы-
нове-тѣ ти, и ще утвърдѭ царство-то му.
12 Той ще ми съгради домъ, и ще утвърдѭ
13 прѣстолъ-тъ му въ вѣкъ. Азъ ще му бѫ-
дѫ отецъ, и той ще ми бѫде сынъ: и
нѣма да отнемѫ милость-тѫ си отъ него,
както ѭ отнѣхъ отъ оногозь който бѣ
14 прѣди тебе: Но ще го поставѭ въ домъ-тъ
си и въ царство-то си до вѣка: и прѣ-
столъ-тъ му ще бѫде утвърденъ въ вѣкъ.
15 Споредъ всичкы тѣзи думы, и по всич-
ко това видѣніе, така говорѝ Наѳанъ
Давиду.
16 Тогазь влѣзе царь Давидъ, та сѣднѫ
прѣдъ Господа, и рече: Кой съмь азъ,
Господи Боже, и кой е домъ-тъ ми, та
17 си мя довелъ ты до това? Но и това бы-
де малко прѣдъ очи-тѣ ти, Боже: и го-
ворилъ си заради домъ-тъ на рабъ-тъ си
за дългѫ бѫдѫщность, и погледнѫлъ си
на мене както на человѣка отъ высокъ
18 степень, Господи Боже. Що може *да
рече* вече Давидъ на тебе, за честь-тѫ
къмъ рабъ-тъ ти? защото ты познавашь
19 рабъ-тъ си. Господи, заради рабъ-тъ си,
и споредъ сьрдце-то си, направилъ си
всичко това величіе, за да направишь
20 извѣстны всичкы *тѣзи* величія. Госпо-
ди, нѣма подобенъ тебѣ, нито има Богъ
освѣнь тебе, споредъ всичко що смы
21 чули съ уши-тѣ си. И кой е другъ на-
родъ на земѭ-тѫ както твои-тѣ людіе
Израиль, когото Богъ искупи за свои
людіе, за да си направишь име величе-
ственно и ужасно, като испѫди ты я-
зычницы-тѣ отъ лице-то на людіе-тѣ си,
22 които си избавилъ отъ Египетъ: Защо-
то людіе-тѣ си Израиля направилъ си
людіе свои въ вѣкъ: и ты, Господи, имъ
23 станѫ Богъ. И сега, Господи, слово-то
което си говорилъ за рабъ-тъ си, и за
домъ-тъ му, нека ся утвърди въ вѣкъ, и
24 направѝ както ся говорилъ: И да ся
възвеличи име-то ти до вѣка, *щото* да
говорятъ: Господь на силы-тѣ, Богъ Из-
раилевъ, е Богъ на Израиля: и домъ-тъ
на Давида рабъ-тъ ти *да е* утвърденъ
25 прѣдъ тебе. Защото ты, Боже мой, ты
откры на рабъ-тъ си че ще му съградишь
домъ; за това рабъ-тъ ти намѣри *сърд-
це-то си готово* да ся помоли прѣдъ
26 тебе. И сега, Господи, ты си Богъ, и
обѣщалъ си тѣзи благости на рабъ-тъ
27 си. Сега прочее, благоволи да благосло-
вишь домъ-тъ на рабъ-тъ си, за да е
прѣдъ тебе въ вѣкъ; защото ты, Госпо-
ди, ты си благословилъ, и *ще бѫде* бла-
гословенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 18.

1 А слѣдъ това удари Давидъ Филистим-
цы-тѣ и побѣди гы, и зѣ Геѳъ и села-та
му отъ рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ.
2 И порази Моавцы-тѣ, и станѫхѫ Мо-
авци-тѣ раби подданици Давиду.
3 Порази още Давидъ Ададезера Сов-
скый-тъ царь, въ Емаѳъ, когато отхож-
даше да постави власть-тѫ си надъ рѣ-
4 кѫ-тѫ Евфратъ. И зѣ Давидъ отъ него
тысящѫ колесницы, и седмь тысящы

конницы, и двадесеть тысящы пѣшцы:
и прѣсѣче Давидъ жилы-тѣ на всич-
кы-тѣ *коніе на* колесницы-тѣ, и упази
отъ тѣхъ сто коніе.
5 И когато дойдохѫ Дамаскови-тѣ Си-
рійци да помогнѫтъ на Ададезера Сов-
скый-тъ царь, Давидъ погуби отъ Сирій-
цы-тѣ двадесеть и двѣ тысящы мѫжіе.
6 И туря Давидъ *стражы* въ Дамасковѫ-тѫ
Сиріѫ; и Сирійци-тѣ станѫхѫ раби под-
данни Давиду. И упазваше Господь Да-
7 вида, всякадѣ дѣто отхождаше. И зѣ Да-
видъ златны-тѣ щитове които бѣхѫ вър-
ху рабы-тѣ на Ададезера, та гы донесе
8 въ Іерусалимъ. И отъ Тиваѳъ, и отъ
Хунъ, градове на Ададезера, зѣ Давидъ
мѣдь твърдѣ много, отъ коѭто Соломонъ
направи мѣдно-то море, и стълпове-тѣ
9 и мѣдны-тѣ съсѫды. А като чу Ѳой Е-
маѳскый царь че порази Давидъ всичкѫ-тѫ
силѫ на Ададезера Совскый-тъ царь,
10 Проводи Адорама сына си при царь Да-
вида, да го поздрави, и да го благослови,
че ся е билъ съ Ададезера и го поразилъ:
защото Ададезеръ бѣше неприятель на
Ѳоя: и *да занесе* всякакъвъ видъ съсѫ-
11 ды, златны, и сребърны, и мѣдны. И тѣхъ
посвяти царь Давидъ Господу, съсъ сре-
бро-то и злато-то което донесе отъ
всичкы-тѣ народы, отъ Едомъ, и отъ
Моавъ и отъ Аммоновы-тѣ сынове, и отъ
Филистимцы-тѣ, и отъ Амалика.
12 И Ависей Саруинъ-тъ сынъ порази Е-
домцы-тѣ, въ долъ-тъ на соль-тѫ, осмна-
13 десеть тысящы. И тури стражы въ Е-
домъ: и всичкы-тѣ Едомци станѫхѫ ра-
би Давиду. И упазваше Господь Давида,
всякадѣ дѣто отхождаше.
14 И царуваше Давидъ надъ всичкый И-
зраиль, и правѣше сѫдъ и правдѫ на
15 всичкы-тѣ си людіе. А Іоавъ Саруинъ-тъ
сынъ бѣ надъ войнство-то: а Іосафатъ
16 Ахилудовъ-тъ сынъ, памятописецъ: А Са-
докъ Ахитововъ-тъ сынъ, и Авимелехъ
Авіаѳаровъ-тъ сынъ, священници: а Су-
17 са, писецъ. А Ванаія Іодаевъ-тъ сынъ бѣ
надъ Хереѳцы-тѣ и Фелеѳцы-тѣ: а Да-
видови-тѣ сынове, први около царя.

ГЛАВА 19.

1 А слѣдъ това умрѣ Наасъ царь-тъ на
Аммоновы-тѣ сынове, и въцари ся вмѣ-
2 сто него сынъ му *Анунъ*. И рече Да-
видъ: Ще направѭ милость на Ануна,
Наасовъ-тъ сынъ, понеже баща му ми
направи милость. И проводи Давидъ по-
сланницы да го утѣшатъ заради бащѫ му.
И дойдохѫ Давидови-тѣ раби въ земѭ-тѫ
на Аммоновы-тѣ сынове, при Ануна, за
3 да го утѣшатъ. А князове-тѣ на Аммо-
новы-тѣ сынове рекохѫ на Ануна: Да ли
за честь на отца ти прѣдъ очи-тѣ ти
пратй Давидъ при тебе утѣшители? не
дойдохѫ ли раби-тѣ му при тебе, за да
испытатъ и да съсыпѭтъ като съгледатъ
4 мѣсто-то? И хванѫ Анунъ Давидовы-тѣ
рабы, та гы обръснѫ, и отсѣче до поло-
винѫ дрехы-тѣ имъ, до бедра-та, и про-
5 води гы. И отидохѫ та явихѫ Давиду за
мѫжіе-тѣ. И проводи да гы посрѣщнѫтъ;
понеже мѫжіе-тѣ бѣхѫ много обесчесте-
ни. И рече царь-тъ: Сѣдѣте въ Іерихонъ
додѣ ви порастѫтъ брады-тѣ, и върнѣте ся.
6 А като гледахѫ Аммонови-тѣ сынове
че бѣхѫ омразни Давиду, проводихѫ А-
нунъ и Аммонови-тѣ сынове тысящѫ та-
ланта сребро, за да си наемѫтъ колесни-
цы и конницы отъ Месопотаміѫ, и отъ
7 Сиріѫ-маахѫ, и отъ Совѫ. И наехѫ си
тридесеть и двѣ тысящы колесницы, и
наехѫ царя на Маахѫ съ людіе-тѣ му,
които дойдохѫ та разположихѫ станъ
срещѫ Медевѫ. И като ся събрахѫ Ам-
монови-тѣ сынове отъ градове-тѣ си,
дойдохѫ да направятъ брань.
8 И когато чу *това* Давидъ, проводи
Іоава, и всичко-то войнство на силны-
9 тѣ. И излѣзохѫ Аммонови-тѣ сынове та
ся опълчихѫ на брань при градскѫ-тѫ
портѫ: а царіе-тѣ що бѣхѫ дошли, бѣхѫ
10 особно на поле-то. А Іоавъ като гледа-
ше че лице-то на брань-тѫ бѣше про-
тивъ него отпрѣдъ и отзадъ, избра отъ
всичкы-тѣ избраны Израилевы, та *гы*
11 опълчи противъ Сирійцы-тѣ. А оста-
тъкъ-тъ отъ людіе-тѣ даде въ рѫкѫ-тѫ на

брата си Ависея, и опълчихѫ ся противъ
12 Аммоновы-тѣ сынове. И рече: Ако ся
прѣукрѣпятъ Сирійци-тѣ противъ мене,
тогазь ты ще ми помогнешь: ако ли Ам-
монови-тѣ сынове ся прѣукрѣпятъ про-
тивъ тебе, тогазь азъ ще ти помогнѫ.
13 Укрѣпи ся, и да бѫдемъ мѫжественни за
людіе-тѣ си, и за градове-тѣ на Бога
нашего: а Господь да направи което е
угодно прѣдъ очи-тѣ му.
14 И приближихѫ ся Іоавъ, и людіе-тѣ
които бѣхѫ съ него, въ сраженіе про-
тивъ Сирійцы-тѣ: а тѣ побѣгнахѫ отъ
15 лице-то му. И когато видѣхѫ Аммонови-
тѣ сынове че Сирійци-тѣ побѣгнахѫ, по-
бѣгнахѫ и тѣ отъ лице-то на Ависея
брата му, та влѣзохѫ въ градъ-тъ. И Іо-
авъ дойде въ Іерусалимъ.
16 А като видѣхѫ Сирійци-тѣ че ся по-
бѣдихѫ прѣдъ Израиля, проводихѫ вѣ-
стители, та изведохѫ Сирійцы-тѣ които
бѣхѫ оттатъкъ рѣкѫ-тѫ: и Совакъ, вое-
началникъ-тъ на Ададезера, прѣдъ тѣхъ.
17 И когато ся извѣсти Давиду, събра всич-
кый Израиль, и прѣминѫ Іорданъ, та
дойде върхъ тѣхъ, и опълчи ся противъ
тѣхъ. И като ся опълчи Давидъ на брань
противъ Сирійцы-тѣ, бихѫ ся съ него.
18 И побѣгнахѫ Сирійци-тѣ отъ лице-то на
Израиля: и истрѣби Давидъ отъ Сирій-
цы-тѣ седмь тысящы колесницы, и че-
тыридесеть тысящы пѣшцы: и Совака
19 военачалникъ-тъ уби. И като видѣхѫ ра-
би-тѣ на Ададезера че ся обърнахѫ въ
бѣгъ прѣдъ Израиля, направихѫ миръ съ
Давида, и станахѫ му раби: и не рачи-
хѫ вече Сирійци-тѣ да помогнатъ на
Аммоновы-тѣ сынове.

ГЛАВА 20.

1 А въ слѣдующе-то лѣто, въ което врѣ-
ме исхождатъ царіе-тѣ на брань, Іоавъ
потегли *всичкѫ-тѫ* силѫ на войнство-
то, и разори землѭ-тѫ на Аммоновы-тѣ
сынове, и дойде та обсади Раввѫ: а Да-
2 видъ останѫ въ Іерусалимъ. И удари Іо-
авъ Раввѫ, и съсыпа ѭ. И зѣ Давидъ вѣ-
нецъ-тъ на царя имъ отъ главѫ-тѫ му: и
намѣри ся тежина-та му единъ талантъ
злато: и *имаше* на него многоцѣнни ка-
меніе: и положи ся на Давидовѫ-тѫ гла-
вѫ: и изнесе изъ градъ-ть користи твър-
3 дѣ много. И людіе-тѣ които бѣхѫ въ не-
го изведе, та *гы* прѣтры съ тріоны, и съ
желѣзны дикани, и съ топоры. И така
направи Давидъ на всичкы-тѣ градове на
Аммоновы-тѣ сынове. Тогазь ся върнѫ
Давидъ и всичкы-тѣ людіе въ Іерусалимъ.
4 А слѣдъ това, станѫ бой въ Гезеръ съ
Филистимцы-тѣ: тогазь Сиввехай Хуса-
ѳецъ-тъ порази Сиффая, отъ чада-та на
5 Рафѫ; и побѣдихѫ ся. И пакъ станѫ бой
съ Филистимцы-тѣ: и Елхананъ Іаи-
ровъ-тъ сынъ порази Лаамія братъ-тъ на
Голіаѳа Геѳецъ-тъ, и дърво-то на копіе-
то му бѣ като кросно на тъкачъ.
6 И пакъ станѫ бой въ Геѳъ, дѣто има-
ше мѫжъ великотѣлесенъ, и пръсти-тѣ
му бѣхѫ шесть и шесть, двадесеть и че-
тыри, още и той бѣ роденъ отъ Рафѫ.
7 И унищожи Израиля, а Іонаѳанъ сынъ-тъ
на Саммѫ, Давидовъ-тъ братъ, го пора-
8 зи. Тѣзи ся родихѫ на Рафѫ въ Геѳъ:
и паднахѫ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Давида, и
чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабы-тѣ му.

ГЛАВА 21.

1 Но Сатана ся подигнѫ противъ Изра-
иля, и подигнѫ Давида да изброи Изра-
2 иля. И рече Давидъ на Іоава и на кня-
зове-тѣ на людіе-тѣ: Идѣте избройте Из-
раиля, отъ Виръ-савее до Данъ, и донесе-
те при мене, за да научѫ число-то имъ.
3 А Іоавъ отговори: Господь да притури
на людіе-тѣ си стократно отъ колкото
сѫ! *но,* господарю мой царю, не сѫ ли
всичкы-тѣ раби на господаря ми? защо
господаръ-тъ ми желае това? защо да
4 стане *това* грѣхъ на Израиля? Слово-то
обаче на царя прѣвъзмогнѫ надъ Іоава.
И тръгнѫ Іоавъ, и, като обходи всичкый
5 Израиль, върнѫ ся въ Іерусалимъ. И да-
де Іоавъ число-то на изброены-тѣ людіе
Давиду. И всичкый Израиль бѣхѫ тыся-
ща тысящи и сто тысящи мѫжіе които
теглѣхѫ ножъ: а Іуда, четырстотинъ и

седмдесеть тысящи мѫжіе които теглѣ-
6 хѫ ножъ. А Левиты-тѣ и Веніаминцы-тѣ
не брои между тѣхъ; защото слово-то
царево бѣше гнусно Іоаву.
7 И видѣ ся зло прѣдъ очи-тѣ на Бога
това нѣщо: заради това порази Израиля.
8 Тогазь рече Давидъ Богу: Тежко съгрѣ-
шихъ, защото сторихъ това нѣщо; но
сега, молѭ ся, отнеми беззаконіе-то на
рабъ-тъ си; защото сторихъ голѣмѫ глу-
9 пость. И говорѝ Господь на Гада гле-
10 дачъ-тъ Давидовъ, и рече: Иди, говорѝ
Давиду, и кажи: Така говори Господь:
Три нѣща ти прѣдставямъ азъ: избери
си едно отъ тѣхъ, и ще ти го направѭ.
11 Дойде прочее Гадъ при Давида, та му
рече: Така говори Господь: Избери си,
12 Или три годины гладъ, или три мѣсецы
да тлѣешь прѣдъ неприятели-тѣ си, и да
тя пристигне ножъ-тъ на врагове-тѣ ти,
или три дни мечъ-тъ Господень, и моръ
по земѭ-тѫ, и ангелъ Господень да пра-
ви погубленіе по всичкы-тѣ прѣдѣлы на
Израиля. Сега прочее виждь кой отвѣтъ
ще занесѫ на оногози който мя е прово-
13 дилъ. И рече Давидъ Гаду: Тѣсно ми е
много: нека паднѫ прочее въ рѫкѫ-тѫ
на Господа, защото неговы-тѣ милости
сѫ твърдѣ много; а въ человѣческѫ рѫ-
кѫ да не паднѫ.
14 И тъй проводи Господь моръ върхъ
Израиля: и паднѫхѫ отъ Израиля седм-
15 десеть тысящи мѫжіе. И проводи Богъ
ангела въ Іерусалимъ, за да го истрѣби,
и като истрѣбваше, видѣ Господь, и ра-
ская ся за зло-то, и рече на ангела кой-
то правѣше погубленіе: Стига вече:
тегли рѫкѫ-тѫ си. А ангелъ-тъ Госпо-
день стоеше при гумно-то на Орнѫ Іе-
16 вусецъ-тъ. И като подигнѫ Давидъ очи,
видѣ ангела Господень, че стоеше между
земѭ-тѫ и небе-то, и имаше въ рѫкѫ-тѫ
си мечъ-тъ си голъ, прострѣнъ надъ Іе-
русалимъ. И паднѫхѫ Давидъ и старѣй-
шины-тѣ, облѣчени съ врѣтища, на ли-
17 це-то си. И рече Давидъ Богу: Не сьмь
ли азъ който заповѣдахъ да изброятъ лю-
діе-тѣ? наистинѫ азъ сьмь който съгрѣ-
шихъ и сторихъ зло-то: а тѣзи овцы що
сѫ сторили? Върхъ мене прочее, Гос-
поди Боже мой, и върхъ отеческый-тъ
ми домъ, нека е рѫка-та ти, а не върхъ
твои-тѣ людіе за поразеніе.
18 Тогазь ангелъ Господень заповѣда Га-
ду да рече Давиду, да възлѣзе Давидъ *та*
да постави олтарь Господу въ гумно-то
19 на Орнѫ Іевусецъ-тъ. И възлѣзе Давидъ
споредъ слово-то Гадово, което говорѝ
20 въ име-то Господне. И обърнѫ ся Орна
та видѣ ангела: и скрыхѫ ся четырма-
та му сынове съ него. А Орна вършѣеше
21 жито. И като дойде Давидъ при Орнѫ,
погледнѫ Орна та видѣ Давида, и излѣзе
изъ гумно-то, та ся поклони Давиду съ
22 лице до земѭ-тѫ. И рече Давидъ на Ор-
нѫ: Дай ми мѣсто-то на гумно-то, за да
съградѭ на него олтарь Господу: дай
ми го съ пълнѫ цѣнѫ: за да прѣстане
23 язва-та отъ людіе-тѣ. И рече Орна Да-
виду: Земи *го* за себе си, и нека напра-
ви господарь-тъ ми царь-тъ което е у-
годно прѣдъ очи-тѣ му: ето, давамъ во-
лове-тѣ за всесъжженіе, и дикани-тѣ за
дьрва, и жито-то за приношеніе; всичко-
24 то давамъ. А царь Давидъ рече на Орнѫ:
Не, но непрѣмѣнно ще *го* купѭ съ пъл-
нѫ цѣнѫ; защото не щѫ да земѫ твое-то
за Господа, нито ще принесѫ всесъж-
25 женіе безъ да платѭ. И даде Давидъ на
Орнѫ за мѣсто-то злато шестстотинъ
26 сикли прѣтеглено. И съгради тамъ Да-
видъ олтарь Господу, и принесе всесъж-
женія и примирителны приношенія, и
призова Господа, който му и отговори
отъ небе-то съ огнь върхъ олтарь-тъ на
27 всесъжженіе-то. И заповѣда Господь на
ангела, та върнѫ мечъ-тъ си въ ножни-
цѫ-тѫ му.
28 Въ онова врѣме, когато видѣ Давидъ
че Господь го послуша въ гумно-то на
Орнѫ Іевусецъ-тъ, принесе жьртвѫ тамъ.
29 Защото скинія-та Господня, коѭто на-
прави Моисей въ пустынѭ-тѫ, и ол-
тарь-тъ на всесъжженіе-то, бѣхѫ въ о-
нова врѣме на высоко-то мѣсто въ Га-
30 ваонъ. И не можеше Давидъ да иде прѣдъ
негѫ да попыта Бога, понеже ся боеше
отъ мечъ-тъ на ангела Господень.

ГЛАВА 22.

1 Тогазь рече Давидъ: Този е домъ-тъ
на Господа Бога, и този олтарь-тъ на
всесъжженіе-то за Израиля.
2 И заповѣда Давидъ да съберѫтъ чу-
жденцы-тѣ които бѣхѫ въ Израилевѫ-тѫ
земѭ: и постави каменосѣчцы за да из-
сѣкѫтъ дѣланы каменіе, за съграденіе-то
3 на домъ-тъ Божій. Давидъ приготви и
желѣзо много за гвоздіе за двери-тѣ на
врата-та и за скобы-тѣ: и мѣдь много
4 нетегленѫ: И кедровы дърва бесчетны;
защото Сидонци-тѣ и Тиряни-тѣ доне-
5 сохѫ Давиду много кедровы дърва. И
рече Давидъ: Соломонъ сынъ ми е младъ
и нѣженъ; и домъ-тъ, който ще ся съ-
гради Господу, трѣбва да е крайно ве-
ликолѣпенъ, именитъ и славенъ въ всич-
кѫ вселеннѫѭ: ще направѭ прочее при-
готвеніе за него. И направи Давидъ го-
лѣмо приготвеніе прѣди смърть-тѫ си.
6 Тогазь повика Соломона сына си, та
му заповѣда да съгради домъ-тъ на Го-
7 спода Бога Израилева. И рече Давидъ
Соломону: Сыне мой, азъ пожелахъ въ
сърдце-то си да съградѭ домъ за име-то
8 на Господа Бога моего; Но дойде ми
слово Господне, и рече: Много кръвь
си пролѣлъ, и голѣмы бойеве си напра-
вилъ: ты нѣма да съградишь домъ за и-
ме-то ми, защото си пролѣлъ много
9 кръвь на земѭ-тѫ прѣдъ мене. Ето, ще
ти ся роди сынъ, който ще бѫде мѫжъ
на спокойствіе: и ще го успокоѭ отъ
всичкы-тѣ му непріятели наоколо; за-
щото *Соломонъ ще бѫде име-то му, и
въ неговы-тѣ дни ще дамъ миръ и тиши-
10 нѫ на Израиля. Той ще съгради домъ за
име-то ми: и той ще ми бѫде сынъ, и
азъ нему отецъ: и ще утвърдѭ прѣ-
столъ-тъ на царство-то му надъ Израиля
11 до вѣка. Сега, сыне мой, Господь да е
съ тебе: и да благоуспѣешь, та да съ-
градишь домъ-тъ на Господа Бога твое-
12 го, както говорѝ за тебе. Само Господь
да ти даде мѫдрость и разумъ, и да тя
постави надъ Израиля, за да съхраня-
вашь законъ-тъ на Господа Бога твоего.
13 Тогазь ще благоуспѣешь, ако внимавашь
да вършишь повелѣнія-та и сѫдбы-тѣ,
които Господь заповѣда на Моисея за
Израиля: бѫди крѣпъкъ и мѫжественъ:
не бой ся, и не ся страхувай.
14 И ето, азъ въ бѣдствія-та си пригот-
вихъ за домъ-тъ Господень сто тысящы
таланта злато, и тысящѫ тысящы талан-
та сребро: а мѣдь и желѣзо нетеглено,
защото е много: и приготвихъ и дърва
15 и каменіе: и ты придай на тѣхъ. А и-
машь и работницы доста много, камено-
сѣчцы и зидари и дърводѣлцы, и вся-
16 какъвъ видъ искусны въ всяко дѣло. Зла-
то-то, сребро-то, и мѣдь-та, и желѣзо-то,
сѫ безбройны. Стани та прави, и Го-
сподь да е съ тебе!
17 Заповѣда още Давидъ на всичкы-тѣ
Израилевы князове да помогнѫтъ на Со-
18 ломона сына му, и рече: Не е ли съ
васъ Господь Богъ вашъ, и не даде ли
ви успокоеніе отъ всякѫдѣ? защото прѣ-
даде въ рѫкѫ-тѫ ми жители-тѣ на тѫзи
земѭ: и земя-та ся покори прѣдъ Го-
19 спода, и прѣдъ неговы-тѣ людіе. Дайте
прочее сърдце-то си и душѫ-тѫ си за
да търсите Господа Бога вашего: и ста-
нѣте, та съградѣте святилище-то на Го-
спода Бога, за да донесете ковчегъ-тъ
на завѣтъ-тъ Господень, и святы-тѣ Бо-
жіи сѫсѫды, въ домъ-тъ който ще ся
съгради за име-то на Господа.

ГЛАВА 23.

1 И Давидъ като остарѣ, и ся насыти съ
дни, направи Соломона сына си царь
надъ Израиля.
2 И събра всичкы-тѣ Израилевы князо-
3 ве, и священницы-тѣ, и Левиты-тѣ. А
Левити-тѣ бѣхѫ изброени отъ тридесеть
годины и нагорѣ: и като ся изброихѫ
мѫжіе-тѣ единъ по единъ, число-то имъ
4 бѣ тридесеть и осмь тысящи. Отъ тѣхъ,
рече Давидъ, двадесеть и четыри тыся-
щи да сѫ настоятели въ дѣло-то на домъ-тъ

* Миренъ.

Господень; а шесть тысящи надзирате-
5 ли и сѫдіи: И четыри тысящи вратари;
и четыри тысящи които да пѣятъ Го-
споду съ орѫдія-та, които направихъ,
6 за да хвалятъ *Господа*. И раздѣли гы Да-
видъ на отдѣленія споредъ Левіины-тѣ
сынове: Гирсона, Кааѳа, и Мерарія.
7 Отъ Гирсоновцы-тѣ бѣхѫ: Ладанъ, и
8 Семей. Ладанови-тѣ сынове бѣхѫ: Іехі-
илъ князь-тъ, и Зеѳамъ, и Іоилъ, трима.
9 Семееви-тѣ сынове: Селомиѳъ, и Азі-
илъ, и Арранъ, трима. Тѣ бѣхѫ начал-
10 ници-тѣ на Ладановы-тѣ отечествія. А
Семееви-тѣ сынове: Іааѳъ, Зиза, и Іе-
усъ, и Верія. Тѣ бѣхѫ Семееви сынове,
11 четырма. А Іааѳъ бѣ началникъ-тъ, и
Зиза вторый: а Іеусъ и Верія нѣмахѫ
много сынове: за това ся изброихѫ
купно, като едно отечествіе.
12 Каааѳови-тѣ сынове: Амрамъ, Иссааръ,
13 Хевронъ, и Озіилъ, четырма. Амрамо-
ви-тѣ сынове: Ааронъ и Моисей: и Аа-
ронъ бѣ отдѣленъ, той и сынове-тѣ му,
за да освятявать прѣсвяты-тѣ нѣща вся-
кога, за да кадятъ прѣдъ Господа, да му
служатъ, и да благославятъ въ име-то му
14 за всегда. А сынове-тѣ на Моисея Бо-
жій-тъ человѣкъ ся счислихѫ съ Левіин-
15 но-то племе. Сынове-тѣ на Моисея бѣхѫ
16 Гирсамъ и Еліезеръ. Отъ Гирсамовы-тѣ
17 сынове, Суваилъ бѣ началникъ-тъ. И Е-
ліезеровъ-тъ сынъ бѣше Равія начал-
никъ-тъ: и нѣмаше Еліезеръ другы сы-
нове; а на Равіѭ сынове-тѣ бѣхѫ прѣ-
18 много. Отъ Иссааровы-тѣ сынове, Се-
19 ломиѳъ бѣ началникъ-тъ. Хевронови-тѣ
сынове бѣхѫ: Іерія пьрвый, Амарія
вторый, Яазіилъ третій, и Іекамеамъ
20 четвьртый. Озіилови-тѣ сынове: Михей
пьрвый, и Іессія вторый.
21 Мераріеви-тѣ сынове: Маалій и Му-
сій. Мааліеви-тѣ сынове: Елеазаръ и
22 Кисъ. А Елеазаръ умрѣ, и нѣмаше сы-
нове, но дъщери: и зѣхѫ гы братія-та
23 имъ Кисови-тѣ сынове. Мусіини-тѣ сы-
нове: Маалій, и Едеръ, и Іеримоѳъ,
трима.
24 Тѣ бѣхѫ Левіини сынове споредъ о-
теческы-тѣ си домове, началници на о-
течествія-та си, споредъ изброеніе-то
си, изброени по име, единъ по единъ,
които правѣхѫ дѣла-та на службѫ-тѫ на
домъ-тъ Господень, отъ двадесеть годи-
25 ны и нагорѣ. Защото Давидъ рече; Го-
сподь Богъ Израилевъ даде спокойствіе
на людіе-тѣ си, и ще обитавать въ Іе-
26 русалимъ за всегда. А Левити-тѣ не
щѫтъ *вече* да носятъ скиніѭ-тѫ, и всич-
кы-тѣ нейны съсѫды за служба-тѫ ѝ.
27 Заради това споредъ послѣдни-тѣ думы
на Давида, Левіини-тѣ сынове бѣхѫ из-
броени отъ двадесеть годины и нагорѣ;
28 Понеже тѣхна-та работа бѣ да прѣдстоя-
вать на Аароновы-тѣ сынове, въ слугу-
ваніе-то на домъ-тъ Господень, надъ дво-
рове-тѣ, и надъ обиталища-та, и надъ
очищеніе-то на всичкы-тѣ святы нѣща,
и за да вършатъ слугуваніе-то на домъ-тъ
29 Божій, И за хлѣбове-тѣ на прѣдложе-
ніе-то, и за чисто-то брашно на хлѣб-
ны-тѣ приношенія, и за бесквасны-тѣ
коры, и за нѣща-та въ сковрадѫ *пърже-
ны*, и за прѣпържены-тѣ, и за всякакъвъ
30 видъ мѣрѫ: И да стоятъ всякѫ заранъ
за да славятъ и да хвалятъ Господа, по-
31 добно и вечерь: И да приносятъ Го-
споду всичкы-тѣ всесъжженія въ сѫббо-
ты-тѣ, и въ новомѣсечія-та, и въ празд-
ницы-тѣ, споредъ число-то, споредъ о-
прѣдѣлено-то имъ, всякога прѣдъ Го-
32 спода: И да пазятъ стражѫ-тѫ на ски-
ніѭ-тѫ на събраніе-то, и стражѫ-тѫ на
святилище-то, и стражѫ-тѫ на братія-та
си Аароновы-тѣ сынове въ слугуваніе-то
на домъ-тъ Господень.

ГЛАВА 24.

1 И *тѣзи бѣхѫ* отдѣленія-та на Ааро-
новы-тѣ сынове: Ааронови-тѣ сынове:
Надавъ, и Авіудъ, Елеазаръ, и Иѳамаръ.
2 И умрѣхѫ Надавъ и Авіудъ прѣди отца
си, и нѣмахѫ сынове; за това священ-
3 ствувахѫ Елеазаръ и Иѳамаръ. И раздѣ-
ли гы Давидъ и Садокъ отъ Елеазаро-
вы-тѣ сынове, и Ахимелехъ отъ Иѳама-
ровы-тѣ сынове, споредъ исчисленіе-то
имъ въ служба-тѫ имъ.

4 А намѣрихѫ ся повече началници отъ
Елеазаровы-тѣ сынове, нежели отъ Иѳа-
маровы-тѣ сынове; и раздѣлихѫ ся *така*:
отъ Елеазаровы-тѣ сынове бѣхѫ шестна-
десеть началници на отеческый домъ, а
отъ Иѳамаровы-тѣ сынове осмь *начални-*
5 *ци* на отеческый домъ. И раздѣлихѫ гы
съсъ жрѣбіе помежду имъ; защото у-
правители на святилище-то и управители
на *домъ-тъ* Божій бѣхѫ отъ Елеазаровы-
тѣ сынове и отъ Иѳамаровы-тѣ сынове.
6 И Семаія Наѳанаиловъ-тъ сынъ пи-
сецъ-тъ, който бѣ отъ Левиты-тѣ, напи-
са гы прѣдъ царя, и князове-тѣ, и Са-
дока священникъ-тъ, и Ахимелеха Авіа-
ѳаровъ-тъ сынъ, и *прѣдъ* началницы-тѣ
на отечествія-та на священницы-тѣ, и на
Левиты-тѣ, и земаше ся едно отечествіе
отъ Елеазара, и едно отъ Иѳамара.
7 А първо жрѣбіе излѣзе на Іоіарива,
8 второ на Іедаіѫ, Трете на Харима, че-
9 твърто на Сеорима, Пето на Мелхіѫ,
10 шесто на Меіамина, Седмо на Аккоса,
11 осмо на Авіѫ, Девето на Ісусуя, десето
12 на Сеханіѫ, Единадесето на Еліасива,
13 дванадесето на Іакима, Тринадесето на
14 Уффѫ, четыринадесето на Іесевава, Пет-
надесето на Велгѫ, шестнадесето на Ем-
15 мира, Седмнадесето на Изира, осмнаде-
16 сето на Афсиса, Деветнадесето на Пе-
17 ѳаіѫ, двадесето на Іезекіиля, Двадесеть
и първо на Іахина, двадесеть и второ на
18 Гамула, Двадесеть и трете на Делаіѫ,
двадесеть и четвърто на Маазіѫ.
19 Тѣзи бѣхѫ нарежданія-та имъ въ служ-
бѫ-тѫ имъ, за да влазятъ въ домъ-тъ Гос-
подень, споредъ опрѣдѣлено-то имъ чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ на Аарона отца имъ, както му
заповѣда Господь Богъ Израилевъ.
20 А за останѫлы-тѣ Левіины сынове:
отъ Амрамовы-тѣ сынове бѣ Суваилъ,
21 отъ Суваиловы-тѣ сынове Іадаія. За Ра-
віѫ отъ Равіины-тѣ сынове, първый бѣ
22 Іессіѫ. Отъ Иссаарцы-тѣ, Селомоѳъ:
23 отъ Селомоѳовы-тѣ сынове, Іааѳъ. А
Хевронови-тѣ сынове *бѣхѫ* Іерія *пър-*
вый, Амарія вторый, Язіилъ третій, Іе-
24 камеамъ четвъртый. Отъ Озіиловы-тѣ сы-
нове Михей: отъ Михеевы-тѣ сынове,
25 Самиръ. Михеевъ братъ бѣ Іессія: отъ
26 Іессіины-тѣ сынове, Захарія. Мераріе-
ви-тѣ сынове бѣхѫ Маалій и Мусій: Яа-
27 зіинъ-тъ сынъ, Вено. Мераріеви-тѣ сы-
нове чрѣзъ Яазіѫ, Вено, и Соамъ, и Зак-
28 хуръ, и Иврій. Отъ Маалія бѣ Елеазаръ,
29 който нѣмаше сынове. И за Киса: Ки-
30 совъ сынъ, Іерамеилъ. И Мусиини-тѣ сы-
нове, Маалій и Едеръ и Іеримоѳъ. Тѣзи
бѣхѫ сынове на Левиты-тѣ споредъ оте-
31 ческы-тѣ имъ домове. Хвърлихѫ и тѣ
жрѣбія, както братія-та имъ Ааронови-
тѣ сынове, прѣдъ царь Давида, и прѣдъ
Садока, и Ахимелеха, и началницы-тѣ на
отечествія-та на священницы-тѣ и на
Левиты-тѣ, колкото за първы-тѣ си отцы,
толкозъ и за по млады-тѣ си братія.

ГЛАВА 25.

1 А Давидъ, и князове-тѣ на воинство-
то, опрѣдѣлихѫ въ службѫ-тѫ отъ Аса-
фовы-тѣ и Емановы-тѣ и Іедуѳуновы-тѣ
сынове, да пророчествуватъ съ китары
и съ псалтири, и съ кимвалы: а число-то
на тѣзи които ся занимавахѫ въ службѫ-
2 тѫ си бѣше, Отъ Асафовы-тѣ сынове
Закхуръ, и Іосифъ, и Наѳанія, и Асарие-
ла, Асафови сынове, подъ наставленіе-то
на Асафа, който пророчествуваше подъ
3 рѫкѫ-тѫ на царя: Отъ Іедуѳуна, Іедуѳу-
нови-тѣ сынове: Годолія, и Іезрій, и И-
саія, *Семей*, Асавія, и Маттаѳія, шести-
на подъ наставленіе-то на отца си Іеду-
ѳуна, който пророчествуваше съ китары
4 и славословѣше Господа: Отъ Емана, Е-
манови-тѣ сынове: Вуккія, Матѳанія, О-
зіилъ, Суваилъ, и Іеримоѳъ, Ананія, А-
наній, Еліаѳа, Гиддалѳій, и Ромамѳіе-
зеръ, Іосвекаса, Маллоѳій, Ѳѳиръ, и Ма-
5 азіоѳъ: Всичкы тѣзи бѣхѫ сынове на Е-
мана царскый-тъ гледачъ въ Божіи-тѣ
слова, *опрѣдѣленъ* да възвышава рогъ-тъ.
И даде Богъ на Емана четыринадесеть
6 сынове и три дъщери. Всичкы тѣзи подъ
наставленіе-то на отца си бѣхѫ пѣсно-
пѣвци въ домъ-тъ Господень съ кимвалы,
псалтири, и китары, за службѫ-тѫ на
домъ-тъ Божій; а Асафъ, Іедуѳунъ, и Е-

7 манъ бѣхѫ подъ рѫкѫ-тѫ на царя. И ста-
нѫ число-то имъ съ братія-та имъ, изучены-тѣ въ пѣянія-та Господни, двѣстѣ и
осмдесеть и осмь, всичкы-тѣ искусны.
8 И хвьрлихѫ жрѣбія за редъ-тъ на
службѫ-тѫ малъкъ и голѣмъ, искусенъ
9 и ученикъ наедно. И първо жрѣбіе излѣзе на Іосифа за Асафа: второ на Годо-
лія: той и братія-та му, и синове-тѣ
10 му бѣхѫ дванадесеть. Трете Закхуру:
той, синове-тѣ му и братія-та му два-
11 надесеть. Четвърто Іезрію: *той*, сыно-
12 ве-тѣ му и братія-та му дванадесеть. Пе-
то на Наѳанаія: *той*, синове-тѣ му и
13 братія-та му дванадесеть. Шесто на Вук-
кія: *той*, синове-тѣ му и братія-та му
14 дванадесеть. Седмо на Асарилѫ: *той*,
синове-тѣ му и братія-та му дванаде-
15 сеть. Осмо на Исаія: *той*, синове-тѣ
16 му и братія-та му дванадесеть. Девето
на Матѳанія: *той*, синове-тѣ му и бра-
17 тія-та му дванадесеть. Десето Семею:
той, синове-тѣ му и братія-та му два-
18 надесеть. Единадесето Азареилу: *той*,
синове-тѣ му и братія-та му дванаде-
19 сеть. Дванадесето на Асавія: *той*, сы-
нове-тѣ му и братія-та му дванадесеть.
20 Тринадесето Суваилу: *той*, синове-тѣ
21 му и братія-та му дванадесеть. Четыри-
надесето на Маттаѳія: *той*, синове-тѣ
22 му и братія-та му дванадесеть. Петна-
десето Іеримоѳу: *той*, синове-тѣ му и
23 братія-та му дванадесеть. Шестнадесето
на Ананія: *той*, синове-тѣ му и бра-
24 тія-та му дванадесеть. Седмнадесето на
Іосвекасѫ: *той*, синове-тѣ му и братія-
25 та му дванадесеть. Осмнадесето Ананію:
той, синове-тѣ му и братія-та му два-
26 надесеть. Деветнадесето Маллоѳію: *той*,
синове-тѣ му и братія-та му дванаде-
27 сеть. Двадесето на Еліаѳа: *той*, сыно-
ве-тѣ му и братія-та му дванадесеть.
28 Двадесеть и първо Оѳиру: *той*, синове-
29 тѣ му и братія-та му дванадесеть. Два-
десеть и второ Гиддалѳію: *той*, синове-
30 тѣ му и братія-та му дванадесеть. Два-
десеть и трете Маазіоѳу: *той*, сыно-
ве-тѣ му и братія-та му дванадесеть.
31 Двадесеть и четвърто Ромамоіезеру:
той, синове-тѣ му и братія-та му два-
надесеть.

ГЛАВА 26.

1 За отдѣленія-та на вратари-тѣ: отъ
Кореовцы-тѣ бѣ Меселемія Кореевъ-тъ
2 сынъ, отъ Асафовы-тѣ синове. И синове
на Меселемія бѣхѫ: Захарія първородный, Іедіилъ вторый, Зевадія третій, Іао-
3 ніилъ четвъртый, Еламъ петый, Іоананъ
4 шестый, Еліоинай седмый. И Овидъ-едо-
мови-тѣ синове: Семаія първородный,
Іозавадъ вторый, Іоахъ третій, и Сахаръ
5 четвъртый, и Наѳанаилъ петый, Аммиилъ
шестый, Иссахаръ седмый, Феуллаѳай
6 осмый; защото го Богъ благослови. А на
сына му Семаія родихѫ ся синове, кои-
то имахѫ власть на отеческый-тъ си домъ;
7 защото *бѣхѫ* силни съ крѣпость. Семаі-
ини-тѣ синове: Офній, и Рафаилъ, и О-
видъ, *и* Елзавадъ, *Ахіо, Венхаилъ, Еліу,
8 и Семахія. Всички тѣзи отъ Овидъ-едо-
мовы-тѣ синове, тѣ и синове-тѣ имъ и
братія-та имъ, отъ Овидъ-едома, крѣпкы
и достойни за службѫ-тѫ, бѣхѫ шестде-
9 сеть и два. А Меселемія имаше синове
10 и братія крѣпкы осмнадесеть. А сыно-
ве-тѣ на Осѫ, отъ Мераріины-тѣ синове
бѣхѫ: Симрій първый-тъ, (защото не бѣ-
ше първороденъ, но отецъ му го напра-
11 ви първъ:) Хелкія вторый, Тевалія тре-
тій, Захарія четвъртый: всички-тѣ сы-
нове и братія на Осѫ бѣхѫ тринадесеть.
12 Помежду имъ станахѫ отдѣленія-та на
вратари-тѣ: началницы-тѣ на силны-тѣ
държехѫ наредъ стражѫ-тѫ равно съ бра-
тія-та си, за да слугуватъ въ домъ-тъ
13 Господенъ. А хвърлихѫ жрѣбіе, малъкъ и
голѣмъ наедно, споредъ отеческый-тъ си
14 домъ, за всяка врата. И паднѫ жрѣбіе-
то на Селемія къмъ истокъ. Тогазь
хвърлихѫ жрѣбіе за сина му Захарія,
мѫдръ съвѣтникъ, и жрѣбіе-то му излѣзе
15 къмъ сѣверъ. Овидъ-едому къмъ югъ: а
16 на синове-тѣ му, Петасуппимъ. На Суфи-
ма, и Осѫ, къмъ западъ, съ врата-та Са-

* *Или* на които братія-та бѣхѫ крѣпкы.

лехеоъ, при пать-тъ на възлизаніе-то,
17 стража срещж стража. Към истокъ бѣ-
хж шестина Левити, къмъ сѣверъ четыр-
ма на день, къмъ югъ четырма на день, и
18 къмъ Асупимъ по двама. Въ Парваръ къмъ
западъ, четырма къмъ пать-тъ *на възлиза-*
19 *ніе-то, и* двама въ Парваръ. Тѣзи сж от-
дѣленія-та на вратари-тѣ между Кореевы-тѣ сынове, и Мераріины-тѣ сынове.
20 А отъ Левиты-тѣ, Ахія бѣ надъ съкро-
вища-та из домъ-тъ Божій, и надъ съ-
21 кровища-та на посвященія-та. Ладанови-
тѣ сынове: сынове-тѣ на Ладана Гирсо-
нецъ-тъ, началници на отечествія-та на
22 Ладана Гирсонецъ-тъ, бѣхж Іехіилъ: Іе-
хіилови-тѣ сынове, Зеѳанъ и братъ му Іо-
иль бѣхж надъ съкровища-та на домъ-тъ
23 Господень. Отъ Амрамовцы-тѣ, Иссаа-
ровцы-тѣ, Хевроновцы-тѣ, *и* Озііловцы-
24 тѣ: Суваилъ сынъ-тъ на Гирсама Моп-
сеевъ-тъ сынъ, бѣ настоятель надъ съ-
25 кровища-та, А братія-та му, отъ Еліезе-
ра, на когото сынъ бѣ Равія, а сынъ не-
говъ Исаія, а сынъ неговъ Іорамъ, а
сынъ неговъ Зехрій, а сынъ неговъ Се-
26 ломиѳъ. Този Селомиѳъ и братія-та му
бѣхж надъ всичкы-тѣ съкровища на по-
священія-та, които посвятихж царь Да-
видъ, и князове-тѣ на отечествія-та, ты-
сященачалници-тѣ, и стоначалници-тѣ, и
27 началници-тѣ на войнство-то. Отъ бое-
ве-тѣ и отъ корысти-тѣ бѣхж направили
посвященіе, за устроеніе-то на домъ-тъ
28 Господень. И всичко което посвятихж
Самуилъ гледачъ-тъ, и Саулъ Кисовъ-тъ
сынъ, и Авениръ Нировъ-тъ сынъ, и
Іоавъ Саруинъ-тъ сынъ, всичко-то по-
священіе бѣ подъ ржкж-тж на Селомиѳа
и на братія-та му.
29 Отъ Иссааровцы-тѣ: Хананія и сыно-
ве-тѣ му бѣхж за външни-тѣ дѣла надъ
30 Израиля, надзиратели и сждіи. Отъ Хе-
вроновцы-тѣ: Асавіа и братія-та му, мж-
жіе крѣпкы тысяща и седмстотинъ, бѣ-
хж надзиратели на Израиля отсамъ Іор-
данъ къмъ западъ, за всичкы-тѣ Госпо-
дни дѣла, и за слугуваніе-то на царя.
31 Между Хевроновцы-тѣ началникъ бѣше
Іерія, между Хевроновцы-тѣ, споредъ
родове-тѣ имъ, споредъ отечествія-та.
Въ четыридесето-то лѣто на Давидово-
то царуваніе, испытахж ся и намѣрихж
ся между тѣхъ силни съ крѣпость, въ
32 Іазиръ Галаадъ. И братія-та му, мжжіе
крѣпкы, бѣхж двѣ тысящи и седмсто-
тинъ началници на отечествія, които
постави царь Давидъ надъ Рувимцы-тѣ,
и Гадцы-тѣ, и *надъ* половинж-тж Манас-
сіино племе, за всяко Божіе дѣло, и
царско дѣло.

ГЛАВА 27.

1 А Израилеви-тѣ сынове споредъ исчи-
сленіе-то имъ, началници-тѣ на отече-
ствія-та и тысященачалници-тѣ, и сто-
началници-тѣ, и чиновници-тѣ имъ кои-
то слугувахж на царя, по всичко що
принадлежи на отдѣленія-та, които вхо-
ждахж и исхождахж отъ мѣсецъ на мѣ-
сецъ, прѣзъ всичкы-тѣ мѣсецы на го-
динж-тж, бѣхж двадесеть и четыри тыс-
ящи въ всяко отдѣленіе.
2 Надъ пьрво-то отдѣленіе, за пьрвый-тъ
мѣсецъ, бѣ Іасовеамъ Завдіиловъ-тъ
сынъ; и въ отдѣленіе-то му бѣхж два-
3 десеть и четыри тысящи. *Той бѣше* отъ
Фаресовы-тѣ сынове, князь на всичкы-тѣ
началницы на войнства-та, за пьрвый-тъ
4 мѣсецъ. И надъ отдѣленіе-то на вторый-тъ
мѣсецъ бѣше Додай Ахохецъ-тъ: а на
отдѣленіе-то му князь Макелоѳъ: въ не-
гово-то отдѣленіе бѣхж подобно дваде-
5 сеть и четыри тысящи. Третій начал-
никъ на войнство-то за третій-тъ мѣсецъ
бѣше Ванаія сынъ на Іодая священника
пьрвъ: и въ отдѣленіе-то му бѣхж два-
6 десеть и четыри тысящи. Този Ванаія,
е силный-тъ между тридесеть-тѣ, и надъ
тридесеть-тѣ: а надъ отдѣленіе-то му
7 бѣше Аммизавадъ сынъ му. Четвьртый за
четвьртый-тъ мѣсецъ Асаилъ Іоавовъ-тъ
братъ, и съ него Зевадія сынъ му: и въ
отдѣленіе-то му двадесеть и четыри ты-
8 сящи. Петый началникъ за петый-тъ мѣ-
сецъ Саммоѳъ Іезраецъ-тъ: и въ отдѣле-
ніе-то му двадесеть и четыри тысящи.
9 Шестый за шестый-тъ мѣсецъ Ирасъ Ек-

кисовъ-тъ сынъ Ѳекоецъ-тъ: и въ отдѣ-
леніе-то му двадесеть и четыри тысящи.
10 Седмый за седмый-тъ мѣсецъ Хелисъ
Фелонецъ-тъ, отъ Ефремовы-тѣ сынове:
и въ отдѣленіе-то му двадесеть и четыри
11 тысящи. Осмый за осмый-тъ мѣсецъ Сив-
вехай Хусаѳецъ-тъ, отъ Заровцы-тѣ: и
въ отдѣленіе-то му двадесеть и четыри
12 тысящи. Деветый за деветый-тъ мѣсецъ
Авіезеръ Анаѳоѳецъ-тъ, отъ Веніамин-
цы-тѣ: и въ отдѣленіе-то му двадесеть
13 и четыри тысящи. Десетый за десе-
тый-тъ мѣсецъ Маарай Нетофаѳецъ-тъ,
отъ Заровцы-тѣ: и въ отдѣленіе-то му
14 двадесеть и четыри тысящи. Единадесе-
тый за единадесетый-тъ мѣсецъ Ванаія
Пираѳонецъ-тъ, отъ Ефремовы-тѣ сыно-
ве: и въ отдѣленіе-то му двадесеть и
15 четыри тысящи. Дванадесетый за двана-
десетый-тъ мѣсецъ Хелдай Нетофа-
ѳецъ-тъ, отъ Гоѳоніила: и въ отдѣленіе-
то му двадесеть и четыри тысящи.
16 А надъ Израилевы-тѣ племена, князь
на Рувимовцы-тѣ бѣ Еліезеръ Зехрі-
евъ-тъ сынъ: на Симеоновцы-тѣ, Сафа-
17 тія сынъ-тъ на Мааха: На Левиты-тѣ,
Асавія Кемуиловъ-тъ сынъ: на Ааронов-
18 цы-тѣ Садокъ: На Іуда, Еліу, отъ Да-
видовы-тѣ братія: на Иссахара, Амрій
19 Михаиловъ-тъ сынъ: На Завулона, Ис-
маія Авдіевъ-тъ сынъ: на Нефѳалима,
20 Іеримоѳъ Азріиловъ-тъ сынъ: На Ефре-
мовы-тѣ сынове, Осія Азазіевъ-тъ сынъ:
на половина-тѫ Манассіино племе, Іоиль
21 Ѳедаіевъ-тъ сынъ: На половина-тѫ Ма-
нассіино *племе* въ Галаадъ, Иддо Заха-
ріевъ-тъ сынъ: на Веніамина, Іасіилъ
22 Авенировъ-тъ сынъ: На Дана, Азареилъ
Іероамовъ-тъ сынъ. Тѣзи бѣхѫ князове
на Израилевы-тѣ племена.
23 Но Давидъ не зѣ число-то имъ отъ
двадесеть годинъ и по долу на възрастъ;
защото Господь рече, че ще умно-
жава Израиля както звѣзды-тѣ на небе-
24 то. Іоавъ Саруинъ-тъ сынъ начнѫ да
брои, но не свърши, защото паднѫ за
това гнѣвъ надъ Израиля: заради това
не ся внесе число-то между повѣствува-
нія-та на лѣтовницы-тѣ за царь Давида.
25 А надъ царскы-тѣ съкровища бѣ Аз-
маveѳъ Адіиловъ-тъ сынъ: и надъ съкро-
вища-та на полета-та, на градове-тѣ, и
на села-та, и на твърдѣли-тѣ, Іонаѳанъ
26 Озіевъ-тъ сынъ: А надъ тѣзи които ра-
ботѣхѫ на поле-то, за земледѣліе, Езрій,
27 Хелувовъ-тъ сынъ: А надъ лозія-та,
Семей Рамаѳецъ-тъ: а надъ приходъ-тъ
на лозія-та, за влагалища на вино, Зав-
28 дій Сифаміевъ: А надъ маслины-тѣ и
черницы-тѣ, които бѣхѫ въ поле-то,
Ваалананъ Гедерецъ-тъ: а надъ влагали-
29 ща-та на елей-тъ, Іоасъ: А надъ гове-
да-та които пасѣхѫ въ Саронъ, Ситрай
Саронецъ-тъ: а надъ говеда-та които бѣ-
хѫ въ долове-тѣ, Сафатъ Адлаіевъ-тъ
30 сынъ: А надъ камилы-тѣ, Овилъ Исмаи-
лецъ-тъ; а надъ ослы-тѣ, Іадаія Меро-
31 ноѳецъ-тъ: А надъ овцы-тѣ, Іазизъ А-
гарецъ-тъ. Всичкы тѣзи бѣхѫ настойни-
ци на имотъ-тъ на царь Давида.
32 А Іонаѳанъ, Давидовъ-тъ стрыка, бѣ-
ше съвѣтникъ, мѫжъ разуменъ, и книж-
никъ: а Іехіилъ, Ахмоніевъ-тъ сынъ,
33 бѣше съ царскы-тѣ сынове: А Ахито-
фелъ царскый съвѣтникъ: а Хусай Ар-
34 хіецъ-тъ, пріятель на царя: А по Ахи-
тофела, Іодай Ванаіевъ-тъ сынъ, и Авіа-
ѳаръ: а военачалникъ царевъ, Іоавъ.

ГЛАВА 28.

1 И свыка Давидъ всичкы-тѣ Израилевы
князове: князове-тѣ на племена-та, и
князове-тѣ на отдѣленія-та които слу-
гувахѫ на царя, и тысященачалницы-тѣ,
и стоначалницы-тѣ, и настоятели-тѣ на
всичкый-тъ имотъ и стяжанія на царя
и на сынове-тѣ му, съсъ скопцы-тѣ, и
юнацы-тѣ, и всичкы-тѣ силны съ крѣ-
пость, въ Іерусалимъ.
2 И станѫ царь Давидъ на нозѣ-тѣ си,
та рече: Чуйте мя, братіе мои, и людіе
мои: азъ имахъ въ сърдце-то си да съ-
градѭ упокоителенъ домъ за ковчегъ-тъ
на завѣтъ-тъ Господень, и за подно-
жіе-то на нозѣ-тѣ на Бога нашего: и
направихъ приготовленіе за съграде-
3 ніе-то. Но Богъ ми рече: Ты нѣма да

съградишь домъ-тъ на име-то ми, защо-
то си мѫжъ на боеве, и много кръвь
4 си пролѣлъ. А Господь Богъ Израилевъ
избра мене отъ всичкый-тъ ми бащинъ
домъ, за да сьмь царь надъ Израиля въ
вѣкъ; защото избра Іудѫ князь: а отъ
домъ-тъ Іудинъ *избра* домъ-тъ на отца
ми: и между синове-тѣ на отца ми бла-
гоизволи да направи мене царь надъ
5 всичкый Израиль: И отъ всичкы-тѣ ми
сынове, (защото Господь ми даде много
сынове,) избра Соломона сына ми, за
да сѣдне на прѣстолъ-тъ на царство-то
6 Господне, надъ Израиля. И рече ми:
Соломонъ сынъ ти, той ще съгради
домъ-тъ ми и дворове-тѣ ми; защото го
избрахъ да ми е сынъ, и азъ ще му бѫдѫ
7 отецъ: И ще утвърдѭ царство-то му до
вѣка, ако остане постоянъ за да върши
заповѣди-тѣ ми и сѫдбы-тѣ ми, както въ
8 този день. Сега прочее, прѣдъ всич-
кый Израиль *прѣдъ* събраніе-то Госпо-
дне, и въ уши-тѣ на Бога нашего, *гово-
рѭ ви:* пазѣте и търсѣте всичкы-тѣ за-
повѣди на Господа Бога вашего, да на-
слѣдите *тѫзи* добрѫ землѭ, и да ѭ ос-
тавите послѣ отъ васъ наслѣдіе на сы-
нове-тѣ си за всегда.
9 И ты, Соломоне сыне мой, познай
Бога на отца си, и служи му съ цѣло
сърдце и съ доброволнѫ душѫ; защото
Господь испытва всичкы-тѣ сърдца, и
знае всичкы-тѣ помысли на умъ-тъ: ако
го търсишь, ще ти ся намѣрва, ако ли
го оставишь, ще тя отхвърли за всегда.
10 Виждь сега, че Господь тя избра за да
съградишь домъ за святилище; бѫди
крѣпъкъ, и върши.
11 И даде Давидъ на Соломона сына си
начертаніе-то на прѣдхраміе-то, и на
домове-тѣ му, и на съкровищницы-тѣ му,
и на горницы-тѣ му, и на вѫтрѣшни-тѣ
му стаи, и на домъ-тъ на очистилище-то,
12 И начертаніе-то на всичко колкото зѣ
чрѣзъ Духъ-тъ, за дворове-тѣ на домъ-тъ
Господенъ, и за всичкы-тѣ наоколо оби-
талища, за съкровищницы-тѣ на домъ-тъ
Божій, и съкровищницы-тѣ на посвяще-
13 нія-та: И за отдѣленія-та на священни-
цы-тѣ и Левиты-тѣ, и за всяко дѣло на
службѫ-тѫ въ домъ-тъ Господенъ, и за
всичкы-тѣ съсѫды на службѫ-тѫ въ
14 домъ-тъ Господенъ: За злато съ теглил-
кѫ за златны-тѣ, за всичкы-тѣ съсѫды
на всякакъвъ видъ службѫ, *и за сребро*
съ теглилкѫ за всичкы-тѣ сребърны съ-
сѫды, за всичкы-тѣ съсѫды на всяка-
15 къвъ видъ службѫ: И тежинѫ-тѫ за
златны-тѣ свѣтилницы, и за златны-тѣ
имъ свѣтила, съ теглилкѫ за всякой свѣ-
тилникъ, и за свѣтила-та му: и за сре-
бърны-тѣ свѣтилницы съ теглилкѫ, за
свѣтилникъ-тъ и за свѣтила-та му, спо-
редъ употрѣбеніе-то на всякой свѣтил-
16 никъ. И злато съ теглилкѫ за трѫпезы-тѣ
на хлѣбове-тѣ на прѣдложеніе-то, за
всякѫ трѫпезѫ: и сребро за сребърны-тѣ
17 трѫпезы: И чисто злато за вилицы-тѣ,
и за легены-тѣ, и за възливалницы-тѣ:
и за златны-тѣ крондиры съ теглилкѫ за
всякой крондиръ: подобно съ теглилкѫ
18 за всякой сребърнъ крондиръ. И за ол-
тарь-тъ на каденіе-то, очистено злато
съ теглилкѫ: и злато за начертаніе-то
на колесницѫ-тѫ на херувимы-тѣ, които
распростиратъ *крыла,* та покрыватъ ков-
19 чегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господенъ. Всичко
това, *рече Давидъ,* Господь ми даде да
разумѣѭ чрѣзъ написаніе съ рѫкѫ-тѫ
си, всичкы-тѣ дѣла на начертаніе-то.
20 И рече Давидъ на Соломона сына си:
Бѫди крѣпъкъ и мѫжественъ, и върши:
не бой ся, нито да имашь страхъ; за-
щото Господь Богъ, Богъ мой, е съ те-
бе: нѣма да тя остави, нито ще тя на-
пуене, додѣ свършишь всичко-то дѣло за
21 службѫ-тѫ на домъ-тъ Господенъ. И ето,
отдѣленія-та на священницы-тѣ и Леви-
ты-тѣ, за всякѫ службѫ на домъ-тъ Бо-
жій; и за всяко дѣло *ще бѫдѫтъ* съ тебе
всякой усерденъ въ мѫдрость за всякак-
вѫ работѫ; така и князове-тѣ и всичкы-
тѣ людіе, въ всичкы-тѣ твои заповѣди.

ГЛАВА 29.

1 Тогазъ рече царь Давидъ на всичко-
то събраніе: Соломонъ сынъ ми, когото

самъ Богъ избра, *още* е младъ и нѣженъ:
а дѣло-то голѣмо; защото тая палата не
2 е за человѣка, но е за Господа Бога. Азъ
прочее приготвихъ споредъ всичкѫ-тѫ
си силѫ за домъ-тъ на Бога моего, зла-
то-то за златны-тѣ, и сребро-то за сре-
бърны-тѣ, и мѣдь-тѫ за мѣдны-тѣ, желѣ-
зо-то за желѣзны-тѣ, и дърва за дърве-
ны-тѣ, оникcовы каменіе, и *каменіе* за
спояваніе, каменіе стивіевидны и пъстро-
шарны, и всякаквы скапоцѣнны каменіе,
3 и множество мраморы. И още за жела-
ніе-то ми къмъ домъ-тъ на Бога моего,
освѣнь всичко що приготвихъ за свя-
тый-тъ домъ, дадохъ *и* отъ свой-тъ си и-
мотъ повече злато и сребро за домъ-тъ
4 на Бога моего: Три тысящы таланта зла-
то, отъ Офирско-то злато, и седмь ты-
сящы таланта очистено сребро, за да по-
5 крыѭтъ стѣны-тѣ на домове-тѣ: Злато-
то за златны-тѣ, и сребро-то за сребър-
ны-тѣ, и за всичко работаніе съ рѫцѣ-
тѣ на художницы-тѣ. Кой прочее ще
направи днесь доброволно приношеніе
Господу?
6 Тогазь князове-тѣ на отечествія-та, и
князове-тѣ на Израилевы-тѣ племена, и
тысященачалницы-тѣ, и стоначалницы-тѣ,
и настоятели-тѣ на царскы-тѣ дѣла, по-
7 казахѫ усердіе, И дадохѫ за дѣло-то на
домъ-тъ Божій, злато петь тысящы та-
ланта и десеть тысящы драхмы, и сребро
десеть тысящы таланта, и мѣдь осмнаде-
сеть тысящы таланта, и сто тысящы та-
8 ланта желѣзо. И у които ся намѣрихѫ
каменіе, дадохѫ *гы* на съкровищницѫ-тѫ
на домъ-тъ Господенъ, съ рѫкѫ-тѫ на
9 Іехіила Гирсонецъ-тъ. И зарадвахѫ ся
людіе-тѣ, защото имахѫ усердіе, понеже
съ пълно сърдце приносяхѫ доброволно
Господу; още и царь Давидъ ся зарадва
съ голѣмѫ радость.
10 И благослови Давидъ Господа прѣдъ
всичко-то събраніе; и рече Давидъ: Бла-
гословенъ си, Господи Боже на Израиля
11 отца нашего, отъ вѣка и до вѣка. Твоя е,
Господи, величина-та, и сила-та, и веле-
лѣпіе-то, и сіяніе-то, и слава-та; защото
е *твое* всичко що е на небе-то и на зе-
мѭ-тѫ: твое е царство-то, Господи, и ты
ся възвышавашь като глава надъ всичко:
12 И богатство-то и слава-та отъ тебе сѫ, и
ты владѣешь надъ всичко: и въ рѫкѫ-тѫ
ти е крѣпость-та и сила-та: и въ рѫкѫ-
тѫ ти е да възвеличавашь и да укрѣпя-
13 вашь всичко. Сега прочее, Боже нашъ,
ный ти благодаримъ, и хвалимъ твое-то
14 славно име. Но кой съмь азъ, и кои сѫ
людіе-тѣ ми, та да можемъ да ти прино-
симъ доброволно приношеніе както това?
защото всичко-то е отъ тебе, и отъ твое-
15 то даваме тебѣ. Защото смы чужденци
прѣдъ тебе, и пришелци, както всичкы-
тѣ ни отци: дни-тѣ ни па земѭ-тѫ сѫ
16 като сѣнка, и трайность нѣма. Господи
Боже нашъ, всичко това множество, кое-
то приготвихмы да ти съградимъ домъ за
свято-то твое име, отъ твоѭ-тѫ рѫкѫ
17 иде, и твое е всичко. И познавамъ, Боже
мой, че си ты който испытвашь сърдце-
то, и благоволишь въ правдѫ-тѫ. Азъ съ
правотѫ-тѫ на сърдце-то си принесохъ
доброволно всичко това: и сега съ ра-
дость видѣхъ твои-тѣ людіе, които при-
сѫтствуватъ тукъ, че доброволно ти при-
18 носятъ. Господи Боже на отцы-тѣ наши,
Авраама, Исаака, и Израиля, съхрани
това за всегда въ сърдечны-тѣ размыш-
ленія на людіе-тѣ си, и управи сърдце-
19 то имъ къмъ тебе: И дай на Соломона
сына ми съвършенно сърдце, за да съ-
хранява заповѣди-тѣ ти, и свидѣтелства-
та ти, и повелѣнія-та ти, и да върши
всичко, и да направи палатѫ-тѫ, за коѭ-
то направихъ приготовленіе.
20 И рече Давидъ на всичко-то събраніе:
Благословѣте сега Господа Бога вашего.
И всичко-то събраніе благослови Госпо-
да Бога на отцы-тѣ си, и като ся наве-
дохѫ, поклонихѫ ся Господу и на царя.
21 И въ слѣдующій-тъ день пожрѣхѫ жър-
твы Господу, и принесохѫ всесъжженія
Господу, тысящѫ юнцы, тысящѫ овны,
тысящѫ агнета, и възліянія-та имъ, и
жъртвы множество за всичкый Израиль:
22 И ядохѫ и пихѫ прѣдъ Господа въ онзи
день, съ голѣмѫ радость. И прогласихѫ
вторый пѫть Соломона Давидовъ-тъ сынъ

за царь, и помазахѫ *го* Господу за князь,
и Садока за священникъ.
23 Тогазъ Соломонъ сѣднѫ на прѣстолъ-тъ
Господень царь вмѣсто Давида отца си,
и благоуспѣваше: и всичкый Израиль му
24 ся покори. И всичкы-тѣ князове, и сил-
ни-тѣ, още и всичкы-тѣ царь Давидови
сынове ся покорихѫ на царь Соломона.
25 И възвеличи Господь крайно Соломона
прѣдъ всичкый Израиль, и тури на него
царско величество, което не бѣ ималъ
ни единъ царь прѣди него въ Израиль.
26 Така Давидъ Іессеевъ-тъ сынъ царува
27 надъ всичкый Израиль; И врѣме-то въ
което царува надъ Израиля бѣ четыри-
десеть годины. Седмь годины царува въ
Хевронъ, и тридесеть и три царува въ
28 Іерусалимъ. И умрѣ въ добрѫ старость,
сытъ отъ дни, богатство, и славѫ: и въ-
цари ся вмѣсто него Соломонъ сынъ му.
29 А дѣянія-та на царь Давида, пръвы-тѣ и
послѣдни-тѣ, ето сѫ писаны въ книгѫ-тѫ
на Самуила гледачъ-тъ, и въ книгѫ-тѫ на
Наѳана пророкъ-тъ, и въ книгѫ-тѫ на Га-
30 да гледачъ-тъ, Съсъ всичко-то му царство,
и съ силѫ-тѫ му, и врѣмена-та които
прѣминахѫ върхъ него и върхъ Израи-
ля, и върхъ всичкы-тѣ царства земны.

ВТОРА КНИГА НА ЛѢТОВНИЦЫ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 И укрѣпи ся Соломонъ Давидовъ-тъ
сынъ на царство-то си: и Господь Богъ
неговъ бѣ съ него, и крайно го възвели-
2 чи. И говорѝ Соломонъ на всичкый Из-
раиль, на тысященачалницы-тѣ и стона-
чалницы-тѣ, и на сѫдія-тѣ, и на всич-
кы-тѣ князове отъ всичкый Израиль, на-
3 чалницы-тѣ на отечествія-та: И отидохѫ
Соломонъ, и всичко-то събраніе съ него,
на высоко-то мѣсто, което е въ Гаваонъ;
защото тамъ бѣше скинія-та на събра-
ніе-то Божіе, коѭто Моисей, рабъ-тъ
4 Господень, направи въ пустынѭ-тѫ. А
Давидъ бѣше вънеслъ ковчегъ-тъ Божій
отъ Киріаѳіаримъ, дѣто му бѣ пригот-
вилъ Давидъ; защото бѣ поставилъ ша-
5 търъ за него въ Іерусалимъ. И мѣдный-тъ
олтарь който бѣ направилъ Веселеилъ
сынъ-тъ на Урія, сына Орова, бѣ тамъ
прѣдъ скиніѭ-тѫ Господнѭ: и потърси-
6 хѫ го Соломонъ, и събраніе-то. И въз-
лѣзе Соломонъ тамъ на мѣдный-тъ олтарь
прѣдъ Господа, който бѣ прѣдъ скині-
ѭ-тѫ на събраніе-то, та принесе на не-
го тысящѫ всесъжженія.
7 Въ онѫзи нощь яви ся Богъ Соломо-
8 ну и рече му: Искай що да ти дамъ. А
Соломонъ рече Богу: Ты си направилъ
голѣмѫ милость на Давида отца ми, и
9 поставилъ си мя царь вмѣсто него. Сега,
Господи Боже, да ся утвърди слово-то
ти *което си реклъ* на Давида отца ми;
защото ты мя направи царь надъ людіе
10 много както пърсть-та на землѭ-тѫ. Дай
ми сега мѫдрость и разумъ, за да излѣ-
замъ и да влизамъ прѣдъ тѣзи людіе;
защото кой може да сѫди този голѣмъ
твой народъ?
11 И рече Богъ Соломону: Понеже си и-
малъ това въ сърдце-то си, и не си про-
силъ богатство, имѣнія, и славѫ, нито
животъ-тъ на тѣзи които тя ненавидятъ,

нито си просилъ много дни, но си про-
силъ за себе си мждрость и разумъ, за
да сждишь людіе-тѣ ми, надъ конто тя
12 направихъ царь: Даватъ ти ся мждрость
и разумъ: и богатство, и имѣнія, и сла-
вж, ще ти дамъ, както не е было на
царіе-тѣ конто бѣхж прѣди тебе, нито
13 слѣдъ тебе ще бжде подобно. Тогазь ся
върнж Соломонъ въ Іерусалимъ, отъ вы-
соко-то мѣсто което е въ Гаваонъ, отъ
скиніж-тж на събраніе-то, и царуваше
надъ Израиля.
14 И събра Соломонъ колесницы и кон-
ницы, и имаше тысящж и четыристотинъ
колесницы, и двадесеть тысящы конни-
цы, конто тури въ градове-тѣ на колес-
ницы-тѣ, и при царя въ Іерусалимъ.
14 И направи царь-тъ въ Іерусалимъ сре-
бро-то и злато-то като каменіе, и кедры-
тѣ направи като черницы-тѣ въ поле-то,
16 по множество-то. И за Соломона докар-
вахж коніе, изъ Египетъ: и кервани отъ
царскы търговцы земахж съ *опрѣдѣленж*
17 цѣнж стада *коніе*. А възвождахж и до-
карвахж изъ Египетъ еднж колесницж за
шестстотинъ сребърны *сикли*, и единъ
конь за сто и петдесеть: така и за всич-
кы-тѣ Хеттейскы царіе, и за Сирійскы-
тѣ царіе, извозваніе-то ставаше чрѣзъ
тѣхнж ржкж.

ГЛАВА 2.

1 И рѣши Соломонъ да съгради домъ
на име-то Господне, и царскый домъ за
2 себе си. И изброи Соломонъ седмдесеть
тысящы мжжіе брѣменосцы, и осмдесеть
тысящы *каменосѣчцы въ горж-тж: и
три тысящы и шестстотинъ настойницы
надъ тѣхъ.
3 И проводи Соломонъ до Хирама Тир-
скый-тъ царь, и рече: Както си напра-
вилъ на Давида отца ми, и си му пра-
тилъ кедры за да си съгради домъ да жи-
4 вѣе въ него, *направи така и менѣ*. Ето,
азъ градж домъ на име-то на Господа
Бога моего, да *го* посвятж нему, за да
ся приноси прѣдъ него благовоненъ те-
мянъ, и всегдашни-тѣ *хлѣбове* на прѣд-
ложеніе-то, и всесъжженія-та утренни
и вечерни, въ сжбботы-тѣ, и въ новомѣ-
сечія-та, и въ праздницы-тѣ на Господа
Бога нашего. Това е длъжность на Из-
5 раиля за вынагы. А домъ-тъ който гра-
джъ е голѣмъ; защото е голѣмъ нашій
6 Богъ надъ всичкы-тѣ богове. Но кой
може да му съгради домъ, когато небе-то
и небе-то на небеса-та не сж доволни да
го вмѣстятъ? А кой съмь азъ, та да му
съградж домъ? но само да кадж прѣдъ
7 него. Сега прочее проводи ми мжжъ ис-
кусенъ за да работи въ злато, и въ сре-
бро, и въ мѣдь, и въ желѣзо, и въ багрѣ-
но, и въ червено, и въ синьо, и който
знае да вае ваянія, съ искусны-тѣ конто
сж съ мене въ Іудеж, и въ Іерусалимъ,
8 конто Давидъ отецъ ми приготви. Про-
води ми и кедровы дърва, и елховы дър-
ва, и алмуговы дърва, отъ Ливанъ; за-
щото азъ знаж че твои-тѣ раби знажитъ
да сѣкжтъ дърва въ Ливанъ: и ето, мои-
9 тѣ раби ще бждатъ съ твои-тѣ рабы, За
да ми приготвятъ дърва изобилно; за-
щото домъ-тъ който азъ градж ще бжде
10 голѣмъ и чуденъ. И ето, ще дамъ на
твои-тѣ рабы дървосѣчцы-тѣ двадесеть
тысящы корове жито чукано, и дваде-
сеть тысящы корове ечимикъ, и дваде-
сеть тысящы ваоы вино, и двадесеть
тысящы ваоы елей.
11 И отговори Хирамъ Тирскый царь съ
писмо, което проводи Соломону: Поне-
же Господь възлюби людіе-тѣ си, по-
12 стави тя царь надъ тѣхъ. Рече още Хи-
рамъ: Благословенъ Господь Богъ Из-
раилевъ, Създатель-тъ на небе-то и на
земж-тж, който даде на царь Давида
мждръ синъ, който има остроуміе и ра-
зумъ, който ще съгради домъ Господу,
13 и царскый домъ за себе си. Провождамъ
прочее сега человѣкъ искусенъ и разу-
14 менъ, мастора си Хирама, Сынъ на *еднж*
женж отъ Дановы-тѣ дъщери, и на отца
Тирянинъ, художникъ за да работи въ
злато, и въ сребро, въ мѣдь, въ желѣзо,
въ каменіе, и въ дърва, въ багрѣно, въ

* *Или* дървосѣчцы.

4 А намѣрихѫ ся повече началници отъ
Елеазаровы-тѣ сынове, нежели отъ Иѳа-
маровы-тѣ сынове; и раздѣлихѫ ся *така:*
отъ Елеазаровы-тѣ сынове бѣхѫ шестна-
десеть началници на отеческый домъ, а
отъ Иѳамаровы-тѣ сынове осмь *начални-*
5 *ци* на отеческый домъ. И раздѣлихѫ гы
съсъ жрѣбіе помежду имъ; защото у-
правители на святилище-то и управители
на *домъ-тъ* Божій бѣхѫ отъ Елеазаровы-
тѣ сынове и отъ Иѳамаровы-тѣ сынове.
6 И Семаія Наѳанаиловъ-тъ сынъ пи-
сецъ-тъ, който бѣ отъ Левиты-тѣ, напи-
са гы прѣдъ царя, и князове-тѣ, и Са-
дока священникъ-тъ, и Ахимелеха Авіа-
ѳаровъ-тъ сынъ, и *прѣдъ* началницы-тѣ
на отечествія-та на священницы-тѣ, и на
Левиты-тѣ, и земаше ся едно отечествіе
отъ Елеазара, и едно отъ Иѳамара.
7 А пьрво жрѣбіе излѣзе на Іоіарива,
8 второ на Іедаіѭ, Трете на Харима, че-
9 твьрто на Сеорима, Пето на Мелхіѭ,
10 шесто на Меіамина, Седмо на Аккоса,
11 осмо на Авіѭ, Девето на Іисуя, десето
12 на Сеханіѭ, Единадесето на Еліасива,
13 дванадесето на Іакима, Тринадесето на
14 Уффѫ, четыринадесето на Іесевава, Пет-
надесето на Велгѫ, шестнадесето на Ем-
15 мира, Седмнадесето на Изира, осмнаде-
16 сето на Афисиса, Деветнадесето на Пе-
17 ѳаіѭ, двадесето на Іезекіиля, Двадесеть
и пьрво на Іахина, двадесеть и второ на
18 Гамула, Двадесеть и трете на Делаіѭ,
двадесеть и четвьрто на Маазіѭ.
19 Тѣзи бѣхѫ нарежданія-та имъ въ служ-
бѫ-тѫ имъ, за да влазятъ въ домъ-тъ Гос-
подень, споредъ опрѣдѣлено-то имъ чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ на Аарона отца имъ, както му
заповѣда Господь Богъ Израилевъ.
20 А за останѫлы-тѣ Левіины сынове:
отъ Амрамовы-тѣ сынове бѣ Суваилъ,
21 отъ Суваиловы-тѣ сынове Іадаія. За Ра-
віѭ отъ Равіины-тѣ сынове, пьрвый бѣ
22 Іессіѭ. Отъ Иссаарцы-тѣ, Селомоѳъ:
23 отъ Селомоѳовы-тѣ сынове, Іааѳъ. А
Хевронови-тѣ сынове *бѣхѫ* Іерія *пьр-
вый,* Амарія вторый, Язіилъ третій, Іе-
24 камеамъ четвьртый. Отъ Озіиловы-тѣ сы-
нове Михей: отъ Михеевы-тѣ сынове,
25 Самиръ. Михеевъ братъ бѣ Іессія: отъ
26 Іессіины-тѣ сынове, Захарія. Мераріе-
ви-тѣ сынове бѣхѫ Маалій и Мусій: Яа-
27 зіинъ-тъ сынъ, Вено. Мераріеви-тѣ сы-
нове чрѣзъ Язіѭ, Вено, и Соамъ, и Зак-
28 хуръ, и Иврій. Отъ Маалія бѣ Елеазаръ,
29 който нѣмаше сынове. И за Киса: Ки-
30 совъ сынъ, Іерамеилъ. И Мусиии-тѣ сы-
нове, Маалій и Едеръ и Іеримоѳъ. Тѣзи
бѣхѫ сынове на Левиты-тѣ споредъ оте-
31 ческы-тѣ имъ домове. Хвьрлихѫ и тѣ
жрѣбія, както братія-та имъ Ааронови-
тѣ сынове, прѣдъ царь Давида, и прѣдъ
Садока, и Ахимелеха, и началницы-тѣ на
отечествія-та на священницы-тѣ и на
Левиты-тѣ, колкото за пьрвы-тѣ си отцы,
толкозь и за по млады-тѣ си братія.

ГЛАВА 25.

1 А Давидъ, и князове-тѣ на войнство-
то, опрѣдѣлихѫ въ службѫ-тѫ отъ Аса-
фовы-тѣ и Емановы-тѣ и Іедуѳуновы-тѣ
сынове, да пророчествуватъ съ китары
и съ псалтири, и съ кимвалы: а число-то
на тѣзи които ся занимавахѫ въ службѫ-
2 тѫ си бѣше, Отъ Асафовы-тѣ сынове
Закхуръ, и Іосифъ, и Наѳанія, и Асари-
ла, Асафови сынове, подъ наставленіе-то
на Асафа, който пророчествуваше подъ
3 рѫкѫ-тѫ на царя: Отъ Іедуѳуна, Іедуѳу-
нови-тѣ сынове: Годолія, и Іезрій, и И-
саія, *Семей,* Асавія, и Маттаѳія, шести-
на подъ наставленіе-то на отца си Іеду-
ѳуна, който пророчествуваше съ китары
4 и славословѣше Господа: Отъ Емана, Е-
манови-тѣ сынове: Вуккія, Матѳанія, О-
зіилъ, Суваилъ, и Іеримоѳъ, Ананія, А-
наній, Еліаѳа, Гиддалѳій, и Ромамѳіе-
зеръ, Іосвекаса, Маллоѳій, Оѳиръ, и Ма-
5 азіоѳъ: Всичкы тѣзи бѣхѫ сынове на Е-
мана царскый-тъ гледачъ въ Божіи-тѣ
слова, *опрѣдѣленъ* да възвышава рогъ-тъ.
И даде Богъ на Емана четыринадесеть
6 сынове и три дъщери. Всичкы тѣзи подъ
наставленіе-то на отца си бѣхѫ пѣсно-
пѣвци въ домъ-тъ Господень съ кимвалы,
псалтири, и китары, за службѫ-тѫ на
домъ-тъ Божій; а Асафъ, Іедуѳунъ, и Е-

7 манъ бѣхѫ подъ ржкѫ-тѫ на царя. И ста-
нѫ число-то имъ съ братія-та имъ, изучены-тѣ въ пѣянія-та Господни, двѣстѣ и
осмдесеть и осмь, всичкы-тѣ искусны.
8 И хвьрлихѫ жрѣбія за редъ-тъ на
службѫ-тѫ малъкъ и голѣмъ, искусенъ
9 и ученикъ наедно. И първо жрѣбіе излѣзе на Іосифа за Асафа: второ на Годо-
ліѫ: той и братія-та му, и синове-тѣ
10 му бѣхѫ дванадесеть. Трете Закхуру:
той, синове-тѣ му и братія-та му два-
11 надесеть. Четвърто Іезрію: *той*, сыно-
12 ве-тѣ му и братія-та му дванадесеть. Пе-
то на Наѳанаіѫ: *той*, сынове-тѣ му и
13 братія-та му дванадесеть. Шесто на Вук-
кіѫ: *той*, сынове-тѣ му и братія-та му
14 дванадесеть. Седмо на Асарилѫ: *той*,
сынове-тѣ му и братія-та му дванаде-
15 сеть. Осмо на Исаіѫ: *той*, сынове-тѣ
16 му и братія-та му дванадесеть. Девето
на Матѳаніѫ: *той*, сынове-тѣ му и бра-
17 тія-та му дванадесеть. Десето Семею:
той, сынове-тѣ му и братія-та му два-
18 надесеть. Единадесето Азареилу: *той*,
сынове-тѣ му и братія-та му дванаде-
19 сеть. Дванадесето на Асавіѫ: *той*, сы-
нове-тѣ му и братія-та му дванадесеть.
20 Тринадесето Суваилу: *той*, сынове-тѣ
21 му и братія-та му дванадесеть. Четыри-
надесето на Маттаѳіѫ: *той*, сынове-тѣ
22 му и братія-та му дванадесеть. Петна-
десето Іеримоѳу: *той*, сынове-тѣ му и
23 братія-та му дванадесеть. Шестнадесето
на Ананіѫ: *той*, сынове-тѣ му и бра-
24 тія-та му дванадесеть. Седмнадесето на
Іосвекасѫ: *той*, сынове-тѣ му и братія-
25 та му дванадесеть. Осмнадесето Ананію:
той, сынове-тѣ му и братія-та му два-
26 надесеть. Деветнадесето Маллоѳію: *той*,
сынове-тѣ му и братія-та му дванаде-
27 сеть. Двадесето на Еліаѳа: *той*, сыно-
ве-тѣ му и братія-та му дванадесеть.
28 Двадесеть и първо Оѳиру: *той*, сынове-
29 тѣ му и братія-та му дванадесеть. Два-
десеть и второ Гиддалѳію: *той*, сынове-
30 тѣ му и братія-та му дванадесеть. Два-
десеть и трете Маазіоѳу: *той*, сыно-
ве-тѣ му и братія-та му дванадесеть.
31 Двадесеть и четвърто Ромамоіезеру:
той, сынове-тѣ му и братія-та му два-
надесеть.

ГЛАВА 26.

1 За отдѣленія-та на вратари-тѣ: отъ
Кореовцы-тѣ бѣ Меселемія Кореевъ-тъ
2 сынъ, отъ Асафовы-тѣ сынове. И сынове
на Меселеміѫ бѣхѫ: Захарія първородный, Іедіилъ вторый, Зевадія третій, Іао-
3 ніилъ четвъртый, Еламъ петый, Іоананъ
4 шестый, Еліоинай седмый. И Овидъ-едомови-тѣ сынове: Семаія първородный,
Іозавадъ вторый, Іоахъ третій, и Сахаръ
5 четвъртый, и Наѳанаилъ петый, Амміилъ
шестый, Иссахаръ седмый, Феуллаѳай
6 осмый; защото го Богъ благослови. А на
сына му Семаіѫ родихѫ ся сынове, кои-
то имахѫ власть на отеческый-тъ си домъ;
7 защото *бѣхѫ* силни съ крѣпость. Семаіини-тѣ сынове: Офній, и Рафаилъ, и О-
видъ, *и* Елзавадъ, *Ахіо, Венханилъ, Еліу,
8 и Семахія. Всичкы тѣзи отъ Овидъ-едомовы-тѣ сынове, тѣ и сынове-тѣ имъ и
братія-та имъ, отъ Овидъ-едома, крѣпкы
и достойни за службѫ-тѫ, бѣхѫ шестде-
9 сеть и два. А Меселемія имаше сынове
10 и братія крѣпкы осмнадесеть. А сыно-
ве-тѣ на Осѫ, отъ Мераріины-тѣ сынове
бѣхѫ: Симрій първый-тъ, (защото не бѣ-
ше първороденъ, но отецъ му го напра-
11 ви първъ:) Хелкія вторый, Тевалія тре-
тій, Захарія четвъртый: всички-тѣ сы-
нове и братія на Осѫ бѣхѫ тринадесеть.
12 Помежду имъ станѫхѫ отдѣленія-та на
вратари-тѣ: началницы-тѣ на силны-тѣ
държехѫ наредъ стражѫ-тѫ равно съ бра-
тія-та си, за да слугуватъ въ домъ-тъ
13 Господенъ. А хвърлихѫ жрѣбіе, малъкъ и
голѣмъ наедно, споредъ отеческый-тъ си
14 домъ, за всяка врата. И паднѫ жрѣбіе-
то на Селеміѫ къмъ истокъ. Тогазь
хвърлихѫ жрѣбіе за сына му Захаріѫ,
мѫдръ съвѣтникъ, и жрѣбіе-то му излѣзе
15 къмъ сѣверъ. Овидъ-едому къмъ югъ: а
16 на сынове-тѣ му, Иетасупимъ. На Суфи-
ма, и Осѫ, къмъ западъ, съ врата-та Са-

* *Или* на които братія-та бѣхѫ крѣпкы.

лехеевъ, при пѫть-тъ на възлизаніе-то,
17 стража срещѫ стражѫ. Къмъ истокъ бѣ-
хѫ шестина Левити, къмъ сѣверъ четыр-
ма на день, къмъ югъ четырма на день, и
18 къмъ Асупимъ по двама. Въ Парваръ къмъ
западъ, четырма къмъ пѫть-тъ *на възлиза-*
19 *ніе-то, и* двама въ Парваръ. Тѣзи сѫ от-
дѣленія-та на вратари-тѣ между Кореевы-тѣ сынове, и Мераріины-тѣ сынове.
20 А отъ Левиты-тѣ, Ахія бѣ надъ съкро-
вища-та из домъ-тъ Божій, и надъ съ-
21 кровища-та на посвященія-та. Ладанови-
тѣ сынове: синове-тѣ на Ладана Гирсо-
нецъ-тъ, началници на отечествія-та на
22 Ладана Гирсонецъ-тъ, бѣхѫ Іехіилъ: Іе-
хіилови-тѣ сынове, Зеѳанъ и братъ му Іо-
илъ бѣхѫ надъ съкровища-та на домъ-тъ
23 Господень. Отъ Амрамовцы-тѣ, Иссаа-
ровцы-тѣ, Хевроновцы-тѣ, *и* Озіиловцы-
24 тѣ: Суваилъ сынъ-тъ на Гирсама Мои-
сеевъ-тъ сынъ, бѣ настоятель надъ съ-
25 кровища-та. А братія-та му, отъ Еліезе-
ра, на когото сынъ бѣ Равія, а сынъ не-
говъ Исаія, а сынъ неговъ Іорамъ, а
сынъ неговъ Зехрій, а сынъ неговъ Се-
26 ломиѳъ. Този Селомиѳъ и братія-та му
бѣхѫ надъ всичкы-тѣ съкровища на по-
священия-та, които посвятихѫ царь Да-
видъ, и князове-тѣ на отечествія-та, ты-
сященачалници-тѣ, и стоначалници-тѣ, и
27 началници-тѣ на войнство-то. Отъ бое-
ве-тѣ и отъ корысти-тѣ бѣхѫ направили
посвященіе, за устроеніе-то на домъ-тъ
28 Господень. И всичко което посвятихѫ
Самуилъ гледачъ-тъ, и Саулъ Кисовъ-тъ
сынъ, и Авениръ Нировъ-тъ сынъ, и
Іоавъ Саруинъ-тъ сынъ, всичко-то по-
священіе бѣ подъ рѫкѫ-тѫ на Селомиѳа
и на братія-та му.
29 Отъ Иссааровцы-тѣ: Хананія и сыно-
ве-тѣ му бѣхѫ за вънишни-тѣ дѣла надъ
30 Израиля, надзиратели и сѫдіи. Отъ Хе-
вроновцы-тѣ: Асавіа и братія-та му, мѫ-
жіе крѣпкы тысяща и седмстотинъ, бѣ-
хѫ надзиратели на Израиля отсамъ Іор-
данъ къмъ западъ, за всичкы-тѣ Госпо-
дни дѣла, и за слугуваніе-то на царя.
31 Между Хевроновцы-тѣ началникъ бѣше
Іерія, между Хевроновцы-тѣ, споредъ
родове-тѣ имъ, споредъ отечествія-та.
Въ четыридесето-то лѣто на Давидово-
то царуваніе, испытахѫ ся и намѣрихѫ
ся между тѣхъ силни съ крѣпость, въ
32 Іазиръ Галаадъ. И братія-та му, мѫжіе
крѣпкы, бѣхѫ двѣ тысящи и седмсто-
тинъ началници на отечествія, които
постави царь Давидъ надъ Рувимцы-тѣ,
и Гадцы-тѣ, и *надъ* половинѫ-тѫ Манас-
сіино племе, за всяко Божіе дѣло, и
царско дѣло.

ГЛАВА 27.

1 А Израилеви-тѣ сынове споредъ исчи-
сленіе-то имъ, началници-тѣ на отече-
ствія-та и тысященачалници-тѣ, и сто-
началници-тѣ, и чиновници-тѣ имъ кои-
то слугувахѫ на царя, по всичко що
принадлежи на отдѣленія-та, които вхо-
ждахѫ и исхождахѫ отъ мѣсецъ на мѣ-
сецъ, прѣзъ всичкы-тѣ мѣсецы на го-
динѫ-тѫ, бѣхѫ двадесеть и четыри тыс-
ящи въ всяко отдѣленіе.
2 Надъ пьрво-то отдѣленіе, за пьрвый-тъ
мѣсецъ, бѣ Іасовеамъ Завдіиловъ-тъ
сынъ; и въ отдѣленіе-то му бѣхѫ два-
3 десеть и четыри тысящи. *Той* бѣше отъ
Фаресовы-тѣ сынове, князь на всичкы-тѣ
началницы на войнства-та, за пьрвый-тъ
4 мѣсецъ. И надъ отдѣленіе-то на вторый-тъ
мѣсецъ бѣше Додай Ахохецъ-тъ: а на
отдѣленіе-то му князь Макелоѳъ: въ не-
гово-то отдѣленіе бѣхѫ подобно дваде-
5 сеть и четыри тысящи. Третій начал-
никъ на войнство-то за третій-тъ мѣсецъ
бѣше Ванаія сынъ на Іодая священника
пьрвъ: и въ отдѣленіе-то му бѣхѫ два-
6 десеть и четыри тысящи. Този Ванаія,
е силный-тъ между тридесеть-тѣ, и надъ
тридесеть-тѣ: а надъ отдѣленіе-то му
7 бѣше Аммизавадъ сынъ му. Четвьртый за
четвьртый-тъ мѣсецъ Асаилъ Іоавовъ-тъ
братъ, и съ него Зевадія сынъ му: и въ
отдѣленіе-то му двадесеть и четыри ты-
8 сящи. Петый началникъ за петый-тъ мѣ-
сецъ Саммоѳъ Іезраецъ-тъ: и въ отдѣле-
ніе-то му двадесеть и четыри тысящи.
9 Шестый за шестый-тъ мѣсецъ Ирасъ Ек-

кисовъ-тъ сынъ Ѳекоецъ-тъ: и въ отдѣ-
леніе-то му двадесеть и четыри тысящи.
10 Седмый за седмый-тъ мѣсецъ Хелисъ
Фелонецъ-тъ, отъ Ефремовы-тѣ синове:
и въ отдѣленіе-то му двадесеть и четыри
11 тысящи. Осмый за осмый-тъ мѣсецъ Сив-
вехай Хусаѳецъ-тъ, отъ Заровцы-тѣ: и
въ отдѣленіе-то му двадесеть и четыри
12 тысящи. Деветый за деветый-тъ мѣсецъ
Авіезеръ Анаѳоѳецъ-тъ, отъ Веніамин-
цы-тѣ: и въ отдѣленіе-то му двадесеть
13 и четыри тысящи. Десетый за десе-
тый-тъ мѣсецъ Маарай Нетофаѳецъ-тъ,
отъ Заровцы-тѣ: и въ отдѣленіе-то му
14 двадесеть и четыри тысящи. Единадесе-
тый за единадесетый-тъ мѣсецъ Ванаія
Пираѳонецъ-тъ, отъ Ефремовы-тѣ сино-
ве: и въ отдѣленіе-то му двадесеть и
15 четыри тысящи. Дванадесетый за двана-
десетый-тъ мѣсецъ Хелдай Нетофа-
ѳецъ-тъ, отъ Гоѳоніила: и въ отдѣленіе-
то му двадесеть и четыри тысящи.
16 А надъ Израилевы-тѣ племена, князь
на Рувимовцы-тѣ бѣ Еліезеръ Зехрі-
евъ-тъ сынъ: на Симеоновцы-тѣ, Сафа-
17 тія сынъ-тъ на Мааха: На Левиты-тѣ,
Асавія Кемуиловъ-тъ сынъ: на Ааронов-
18 цы-тѣ Садокъ: На Іуда, Еліу, отъ Да-
видовы-тѣ братія: на Иссахара, Амрій
19 Михаиловъ-тъ сынъ: На Завулона, Ис-
маія Авдіевъ-тъ сынъ: на Неѳалима,
20 Іеримоѳъ Азріиловъ-тъ сынъ: На Ефре-
мовы-тѣ синове, Осія Азазіевъ-тъ сынъ:
на половина-та Манассіино племе, Іоиль
21 Ѳедаіевъ-тъ сынъ: На половина-та Ма-
нассіино *племе* въ Галаадъ, Иддо Заха-
ріевъ-тъ сынъ: на Веніамина, Іасіилъ
22 Авенировъ-тъ сынъ: На Дана, Азареилъ
Іероамовъ-тъ сынъ. Тѣзи бѣхж князове
на Израилевы-тѣ племена.
23 Но Давидъ не зѣ число-то имъ отъ
двадесеть годинъ и по долу на възрастъ;
защото Господь рече, че ще умно-
жава Израиля както звѣзды-тѣ на небе-
24 то. Іоавъ Саруинъ-тъ сынъ начнж да
брои, но не свърши, защото паднж за
това гнѣвъ надъ Израиля: заради това
не ся внесе число-то между повѣствува-
нія-та на лѣтовницы-тѣ за царь Давида.
25 А надъ царскы-тѣ съкровища бѣ Аз-
маveѳъ Адііловъ-тъ сынъ: и надъ съкро-
вища-та на полета-та, на градове-тѣ, и
на села-та, и на твърдѣли-тѣ, Іонаѳанъ
26 Озіевъ-тъ сынъ: А надъ тѣзи които ра-
ботѣхж на поле-то, за земледѣліе, Езрій,
27 Хелубовъ-тъ сынъ: А надъ лозія-та,
Семей Рамаѳецъ-тъ: а надъ приходъ-тъ
на лозія-та, за влагалища на вино, Зав-
28 дій Сифаміевъ: А надъ маслины-тѣ и
черницы-тѣ, които бѣхж въ поле-то,
Ваалананъ Гедерецъ-тъ: а надъ влагали-
29 ща-та на елей-тъ, Іоасъ: А надъ гове-
да-та които пасѣхж въ Саронъ, Ситрай
Саронецъ-тъ: а надъ говеда-та които бѣ-
хж въ долове-тѣ, Сафатъ Адлаіевъ-тъ
30 сынъ: А надъ камилы-тѣ, Овилъ Исмаи-
лецъ-тъ; а надъ ослы-тѣ, Іадаія Меро-
31 ноѳецъ-тъ: А надъ овцы-тѣ, Іазизъ А-
гарецъ-тъ. Всичкы тѣзи бѣхж настойни-
ци на имотъ-тъ на царь Давида.
32 А Іонаѳанъ, Давидовъ-тъ стрыка, бѣ-
ше съвѣтникъ, мжжъ разуменъ, и книж-
никъ: а Іехіилъ, Ахмоніевъ-тъ сынъ,
33 бѣше съ царскы-тѣ синове: А Ахито-
фелъ царскый съвѣтникъ: а Хусай Ар-
34 хіецъ-тъ, пріятель на царя: А по Ахи-
тофела, Іодай Ванаіевъ-тъ сынъ, и Авіа-
ѳаръ: а военачалникъ царевъ, Іоавъ.

ГЛАВА 28.

1 И свыка Давидъ всичкы-тѣ Израилевы
князове: князове-тѣ на племена-та, и
князове-тѣ на отдѣленія-та които слу-
гувахж на царя, и тысященачалницы-тѣ,
и стоначалницы-тѣ, и настоятели-тѣ на
всичкый-тъ имотъ и стяжанія на царя
и на синове-тѣ му, съсъ скопцы-тѣ, и
юнацы-тѣ, и всичкы-тѣ силны съ крѣ-
пость, въ Іерусалимъ.
2 И станж царь Давидъ на нозѣ-тѣ си,
та рече: Чуйте мя, братіе мои, и людіе
мои: азъ имахъ въ сърдце-то си да съ-
градж упокоителенъ домъ за ковчегъ-тъ
на завѣтъ-тъ Господень, и за подно-
жіе-то на нозѣ-тѣ на Бога нашего: и
направихъ приготовленіе за съграде-
3 ніе-то. Но Богъ ми рече: Ты нѣма да

съградишь домъ-тъ на име-то ми, защо-
то си мѫжъ на боеве, и много кръвь
4 си пролѣлъ. А Господь Богъ Израилевъ
избра мене отъ всичкый-тъ ми бащинъ
домъ, за да сьмь царь надъ Израиля въ
вѣкъ; защото избра Іудѫ князь: а отъ
домъ-тъ Іудинъ *избра* домъ-тъ на отца
ми: и между синове-тѣ на отца ми бла-
гоизволи да направи мене царь надъ
5 всичкый Израиль: И отъ всичкы-тѣ ми
сынове, (защото Господь ми даде много
сынове,) избра Соломона сына ми, за
да сѣдне на прѣстолъ-тъ на царство-то
6 Господне, надъ Израиля. И рече ми:
Соломонъ сынъ ти, той ще съгради
домъ-тъ ми и дворове-тѣ ми; защото го
избрахъ да ми е сынъ, и азъ ще му бѫдѫ
7 отецъ: И ще утвърдѭ царство-то му до
вѣка, ако остане постоянъ за да върши
заповѣди-тѣ ми и сѫдбы-тѣ ми, както въ
8 този день. Сега прочее, прѣдъ всич-
кый Израиль *прѣдъ* събраніе-то Госпо-
дне, и въ уши-тѣ на Бога нашего, *гово-
рѭ ви:* пазѣте и търсѣте всичкы-тѣ за-
повѣди на Господа Бога вашего, да на-
слѣдите *тѫзи* добрѫ земѭ, и да ѭ ос-
тавите послѣ отъ васъ наслѣдіе на сы-
нове-тѣ си за всегда.
9 И ты, Соломоне сыне мой, познай
Бога на отца си, и служи му съ цѣло
сърдце и съ доброволнѫ душѫ; защото
Господь испытва всичкы-тѣ сърдца, и
знае всичкы-тѣ помисли на умъ-тъ: ако
го търсишь, ще ти ся намѣрва, ако ли
го оставишь, ще тя отхвърли за всегда.
10 Виждь сега, че Господь тя избра за да
съградишь домъ за святилище; бѫди
крѣпъкъ, и върши.
11 И даде Давидъ на Соломона сына си
начертаніе-то на прѣдхраміе-то, и на
домове-тѣ му, и на съкровищницы-тѣ му,
и на горницы-тѣ му, и на вътрѣшни-тѣ
му стаи, и на домъ-тъ на очистилище-то,
12 И начертаніе-то на всичко колкото зѣ
чрѣзъ Духъ-тъ, за дворове-тѣ на домъ-тъ
Господень, и за всичкы-тѣ наоколо оби-
талища, за съкровищницы-тѣ на домъ-тъ
Божій, и съкровищницы-тѣ на посвяще-
13 нія-та: И за отдѣленія-та на священни-
цы-тѣ и Левиты-тѣ, и за всяко дѣло на
службѫ-тѫ въ домъ-тъ Господень, и за
всичкы-тѣ съсѫды на службѫ-тѫ въ
14 домъ-тъ Господень: За злато съ теглил-
кѫ за златны-тѣ, за всичкы-тѣ съсѫды
на всякакъвъ видъ службѫ, *и за сребро*
съ теглилкѫ за всичкы-тѣ сребърны съ-
сѫды, за всичкы-тѣ съсѫды на всяка-
15 къвъ видъ службѫ: И тежинѫ-тѫ за
златны-тѣ свѣтилницы, и за златны-тѣ
имъ свѣтила, съ теглилкѫ за всякой свѣ-
тилникъ, и за свѣтила-та му: и за сре-
бърны-тѣ свѣтилницы съ теглилкѫ, за
свѣтилникъ-тъ и за свѣтила-та му, спо-
редъ употрѣбеніе-то на всякой свѣтил-
16 никъ. И злато съ теглилкѫ за тръпезы-тѣ
на хлѣбове-тѣ на прѣдложеніе-то, за
всякѫ тръпезѫ: и сребро за сребърны-тѣ
17 тръпезы: И чисто злато за вилицы-тѣ,
и за легены-тѣ, и за възливалницы-тѣ:
и за златны-тѣ крондиры съ теглилкѫ за
всякой крондиръ: подобно съ теглилкѫ
18 за всякой сребъренъ крондиръ. И за ол-
тарь-тъ на каденіе-то, очистено злато
съ теглилкѫ: и злато за начертаніе-то
на колесницѫ-тѫ на херувимы-тѣ, които
распростиратъ *крыла*, та покрыватъ ков-
19 чегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень. Всичко
това, *рече Давидъ*, Господь ми даде да
разумѣѭ чрѣзъ написаніе съ рѫкѫ-тѫ
си, всичкы-тѣ дѣла на начертаніе-то.
20 И рече Давидъ на Соломона сына си:
Бѫди крѣпъкъ и мѫжественъ, и върши:
не бой ся, нито да имашь страхъ; за-
щото Господь Богъ, Богъ мой, е съ те-
бе: нѣма да тя остави, нито ще тя на-
пусне, додѣ свършишь всичко-то дѣло за
21 службѫ-тѫ на домъ-тъ Господень. И ето,
отдѣленія-та на священницы-тѣ и Леви-
ты-тѣ, за всякѫ службѫ на домъ-тъ Бо-
жій; и за всяко дѣло *ще бѫдѫтъ* съ тебе
всякой усерденъ въ мѫдрость за всякак-
вѫ работѫ; така и князове-тѣ и всичкы-
тѣ люде, въ всичкы-тѣ твои заповѣди.

ГЛАВА 29.

1 Тогазъ рече царь Давидъ на всичко-
то събраніе: Соломонъ сынъ ми, когото

самъ Богъ избра, още е младъ и нѣженъ:
а дѣло-то голѣмо; защото тая палата не
2 е за человѣка, но е за Господа Бога. Азъ
прочее приготвихъ споредъ всичкѫ-тѫ
си силѫ за домъ-тъ на Бога моего, зла-
то-то за златны-тѣ, и сребро-то за сре-
бърны-тѣ, и мѣдь-тѫ за мѣдны-тѣ, желѣ-
зо-то за желѣзны-тѣ, и дърва за дърве-
ны-тѣ, ониксовы каменіе, и *каменіе* за
спояваніе, каменіе стивіевидны и пъстро-
шарны, и всякаквы скапоцѣнны каменіе,
3 и множество мраморы. И още за жела-
ніе-то ми къмъ домъ-тъ на Бога моего,
освѣнъ всичко що приготвихъ за свя-
тый-тъ домъ, дадохъ *и* отъ свой-тъ си и-
мотъ повече злато и сребро за домъ-тъ
4 на Бога моего: Три тысящы таланта зла-
то, отъ Офирско-то злато, и седмь ты-
сящы таланта очистено сребро, за да по-
5 крыѭтъ стѣны-тѣ на домове-тѣ: Злато-
то за златны-тѣ, и сребро-то за сребър-
ны-тѣ, и за всичко работаніе съ рѫцѣ-
тѣ на художницы-тѣ. Кой прочее ще
направи днесь доброволно приношеніе
Господу?
6 Тогазь князове-тѣ на отечествія-та, и
князове-тѣ на Израилевы-тѣ племена, и
тысященачалници-тѣ, и стоначалници-тѣ,
и настоятели-тѣ на царскы-тѣ дѣла, по-
7 казахѫ усердіе, И дадохѫ за дѣло-то на
домъ-тъ Божій, злато петь тысящы та-
ланта и десеть тысящы драхмы, и сребро
десеть тысящы таланта, и мѣдь осмнаде-
сеть тысящы таланта, и сто тысящы та-
8 ланта желѣзо. И у които ся намѣрихѫ
каменіе, дадохѫ *гы* на съкровищницѫ-тѫ
на домъ-тъ Господень, съ рѫкѫ-тѫ на
9 Іехіила Гирсонецъ-тъ. И зарадвахѫ ся
людіе-тѣ, защото имахѫ усердіе, понеже
съ пълно сърдце приносяхѫ доброволно
Господу; още и царь Давидъ ся зарадва
съ голѣмѫ радость.
10 И благослови Давидъ Господа прѣдъ
всичко-то събраніе; и рече Давидъ: Бла-
гословенъ си, Господи Боже на Израиля
11 отца нашего, отъ вѣка и до вѣка. Твоя е,
Господи, величина-та, и сила-та, и веле-
лѣпіе-то, и сіяніе-то, и слава-та; защото
е *твое* всичко що е на небе-то и на зе-
мѭ-тѫ: твое е царство-то, Господи, и ты
ся възвышавашь като глава надъ всичко:
12 И богатство-то и слава-та отъ тебе сѫ, и
ты владѣешь надъ всичко: и въ рѫкѫ-тѫ
ти е крѣпость-та и сила-та: и въ рѫкѫ-
тѫ ти е да възвеличавашь и да укрѣпя-
13 вашь всичко. Сега прочее, Боже нашъ,
ный ти благодаримъ, и хвалимъ твое-то
14 славно име. Но кой съмь азъ, и кои сѫ
людіе-тѣ ми, та да можемъ да ти прино-
симъ доброволно приношеніе както това?
защото всичко-то е отъ тебе, и отъ твое-
15 то давамы тебѣ. Защото смы чужденци
прѣдъ тебе, и пришелци, както всичкы-
тѣ ни отци: дни-тѣ ни на земѭ-тѫ сѫ
16 като сѣнка, и трайность нѣма. Господи
Боже нашъ, всичко това множество, кое-
то приготвихмы да ти съградимъ домъ за
свято-то твое име, отъ твоѭ-тѫ рѫкѫ
17 иде, и твое е всичко. И познавамъ, Боже
мой, че си ты който испытвашь сърдце-
то, и благоволишь въ правдѫ-тѫ. Азъ съ
правотѫ-тѫ на сърдце-то си принесохъ
доброволно всичко това: и сега съ ра-
дость видѣхъ твои-тѣ людіе, които при-
сѫтствуватъ тукъ, че доброволно ти при-
18 носятъ. Господи Боже на отцы-тѣ наши,
Авраама, Исаака, и Израиля, съхрани
това за всегда въ сърдечны-тѣ размыш-
ленія на людіе-тѣ си, и управи сърдце-
19 то имъ къмъ тебе: И дай на Соломона
сына ми съвършенно сърдце, за да съ-
хранява заповѣди-тѣ ти, и свидѣтелства-
та ти, и повелѣнія-та ти, и да върши
всичко, и да направи палатѫ-тѫ, за коѭ-
то направихъ приготовленіе.
20 И рече Давидъ на всичко-то събраніе:
Благословѣте сега Господа Бога вашего.
И всичко-то събраніе благослови Госпо-
да Бога на отцы-тѣ си, и като ся наве-
дохѫ, поклонихѫ ся Господу и на царя.
21 И въ слѣдующій-тъ день пожрѣхѫ жър-
твы Господу, и принесохѫ всесъжженія
Господу, тысящѫ юнцы, тысящѫ овны,
тысящѫ агнета, и възліянія-та имъ, и
жъртвы множество за всичкый Израиль:
22 И ядохѫ и пихѫ прѣдъ Господа въ онзи
день, съ голѣмѫ радость. И прогласихѫ
вторый пѫть Соломона Давидовъ-тъ сынъ

за царь, и помазахѫ *го* Господу за князь,
и Садока за священникъ.
23 Тогазь Соломонъ сѣднѫ на прѣстолъ-тъ
Господень царь вмѣсто Давида отца си,
и благоуспѣваше: и всичкый Израиль му
24 ся покори. И всичкы-тѣ князове, и силни-тѣ,
още и всичкы-тѣ царь Давидови
сынове ся покорихѫ на царь Соломона.
25 И възвеличи Господь крайно Соломона
прѣдъ всичкый Израиль, и туря на него
царско величество, което не бѣ ималъ
ни единъ царь прѣди него въ Израиль.
26 Така Давидъ Іессеевъ-тъ сынъ царува
27 надъ всичкый Израиль; И врѣме-то въ
което царува надъ Израиля бѣ четыридесеть
години. Седмь години царува въ
Хевронъ, и тридесеть и три царува въ
28 Іерусалимъ. И умрѣ въ добрѫ старость,
сытъ отъ дни, богатство, и славѫ: и въцари
ся вмѣсто него Соломонъ сынъ му.
29 А дѣянія-та на царь Давида, първы-тѣ и
послѣдни-тѣ, ето сѫ писаны въ книгѫ-тѫ
на Самуила гледачъ-тъ, и въ книгѫ-тѫ на
Наѳана пророкъ-тъ, и въ книгѫ-тѫ на Га-
30 да гледачъ-тъ, Съсъ всичко-то му царство,
и съ силѫ-тѫ му, и врѣмена-та които
прѣминахѫ върхъ него и върхъ Израиля,
и върхъ всичкы-тѣ царства земны.

ВТОРА КНИГА НА ЛѢТОВНИЦЫ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 И укрѣпи ся Соломонъ Давидовъ-тъ
сынъ на царство-то си: и Господь Богъ
неговъ бѣ съ него, и крайно го възвели-
2 чи. И говорѝ Соломонъ на всичкый Израиль,
на тысященачалницы-тѣ и стоначалницы-тѣ,
и на сѫдіи-тѣ, и на всичкы-тѣ
князове отъ всичкый Израиль, на-
3 чалницы-тѣ на отечествія-та: И отидохѫ
Соломонъ, и всичко-то събраніе съ него,
на высоко-то мѣсто, което е въ Гаваонъ;
защото тамъ бѣше скинія-та на събраніе-то
Божіе, коѭто Моисей, рабъ-тъ
4 Господень, направи въ пустынѭ-тѫ. А
Давидъ бѣше възнеслъ ковчегъ-тъ Божій
отъ Киріаѳіаримъ, дѣто му бѣ приготвилъ
Давидъ; защото бѣ поставилъ ша-
5 търъ за него въ Іерусалимъ. И мѣдный-тъ
олтарь който бѣ направилъ Везелеилъ
сынъ-тъ на Урія, сына Орова, бѣ тамъ
прѣдъ скиніѭ-тѫ Господнѭ: и потърси-
6 хѫ го Соломонъ, и събраніе-то. И възлѣзе
Соломонъ тамъ на мѣдный-тъ олтарь
прѣдъ Господа, който бѣ прѣдъ скиніѭ-тѫ
на събраніе-то, та принесе на него
тысящѫ всесъжженія.
7 Въ онѫзи нощь яви ся Богъ Соломо-
8 ну и рече му: Искай що да ти дамъ. А
Соломонъ рече Богу: Ты си направилъ
голѣмѫ милость на Давида отца ми, и
9 поставилъ си мя царь вмѣсто него. Сега,
Господи Боже, да ся утвърди слово-то
ти *което си реклъ* на Давида отца ми;
защото ты мя направи царь надъ людіе
10 много както пърсть-та на земѭ-тѫ. Дай
ми сега мѫдрость и разумъ, за да излизамъ
и да влизамъ прѣдъ тѣзи людіе;
защото кой може да сѫди този голѣмъ
твой народъ?
11 И рече Богъ Соломону: Понеже си ималъ
това въ сърдце-то си, и не си просилъ
богатство, имѣнія, и славѫ, нито
живоտъ-тъ на тѣзи които ти ненавидятъ,

нито си просилъ много дни, но си про-
силъ за себе си мѫдрость и разумъ, за
да сѫдишь людіе-тѣ ми, надъ които тя
12 направихъ царь: Даватъ ти ся мѫдрость
и разумъ: и богатство, и имѣнія, и сла-
вѫ, ще ти дамъ, както не е было на
царіе-тѣ които бѣхѫ прѣди тебе, нито
13 слѣдъ тебе ще бѫде подобно. Тогазь ся
вьрнѫ Соломонъ въ Іерусалимъ, отъ вы-
соко-то мѣсто което е въ Гаваонъ, отъ
скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и царуваше
надъ Израиля.
14 И събра Соломонъ колесницы и кон-
ницы, и имаше тысящѫ и четыристотинъ
колесницы, и двадесеть тысящы конни-
цы, които тури въ градове-тѣ на колес-
ницы-тѣ, и при царя въ Іерусалимъ.
14 И направи царь-тъ въ Іерусалимъ сре-
бро-то и злато-то като каменіе, и кедры-
тѣ направи като чсрницы-тѣ въ поле-то,
16 по множество-то. И за Соломона докар-
вахѫ коніе, изъ Египетъ: и кервани отъ
царскы търговцы земахѫ съ *опрѣдѣленѫ*
17 цѣнѫ стада *коніе*. А възвождахѫ и до-
карвахѫ изъ Египетъ еднѫ колесницѫ за
шестстотинъ сребърны *сикли*, и единъ
конь за сто и петдесеть: така и за всич-
кы-тѣ Хеттейскы царіе, и за Сирійскы-
тѣ царіе, извозваніе-то ставаше чрѣзъ
тѣхнѫ рѫкѫ.

ГЛАВА 2.

1 И рѣши Соломонъ да съгради домъ
на име-то Господне, и царскый домъ за
2 себе си. И изброи Соломонъ седмдесеть
тысящы мѫжіе брѣменосцы, и осмдесеть
тысящы *каменосѣчцы въ горѫ-тѫ: и
три тысящы и шестстотинъ настойницы
надъ тѣхъ.
3 И проводи Соломонъ до Хирама Тир-
скый-тъ царь, и рече: Както си напра-
вилъ на Давида отца ми, и си му пра-
тилъ кедры за да си съгради домъ да жи-
4 вѣе въ него, *направи така и менѣ*. Ето,
азъ градѭ домъ на име-то на Господа
Бога моего, да *го* посвятѭ нему, за да
ся приноси прѣдъ него благовоненъ те-
мянъ, и всегдашни-тѣ *хлѣбове* на прѣд-
ложеніе-то, и всесъжженія-та утренни
и вечерни, въ сѫбботы-тѣ, и въ новомѣ-
сечія-та, и въ праздницы-тѣ на Господа
Бога нашего. Това е длъжность на Из-
5 раиля за вынагы. А домъ-тъ който гра-
дѭ е голѣмъ; защото е голѣмъ нашій
6 Богъ надъ всичкы-тѣ богове. Но кой
може да му съгради домъ, когато небе-то
и небе-то на небеса-та не сѫ доволни да
го вмѣстятъ? А кой сьмь азъ, та да му
съградѭ домъ? но само да кадѭ прѣдъ
7 него. Сега прочее проводи ми мѫжъ ис-
кусенъ за да работи въ злато, и въ сре-
бро, и въ мѣдь, и въ желѣзо, и въ багрѣ-
но, и въ червено, и въ синьо, и който
знае да вае ваянія, съ искусны-тѣ които
сѫ съ мене въ Іудеѭ, и въ Іерусалимъ,
8 които Давидъ отецъ ми приготви. Про-
води ми и кедровы дьрва, и елховы дьр-
ва, и алмуговы дьрва, отъ Ливанъ; за-
щото азъ знаѭ че твои-тѣ раби знаѭтъ
да сѣкѫтъ дьрва въ Ливанъ: и ето, мои-
9 тѣ раби ще бѫдѫтъ съ твои-тѣ рабы, За
да ми приготвятъ дьрва изобилно; за-
щото домъ-тъ който азъ градѭ ще бѫде
10 голѣмъ и чуденъ. И ето, ще дамъ на
твои-тѣ рабы дьрвосѣчцы-тѣ двадесеть
тысящы корове жито чукано, и дваде-
сеть тысящы корове ечимыкъ, и дваде-
сеть тысящы ваѳы вино, и двадесеть
тысящы ваѳы елей.
11 И отговори Хирамъ Тирскый царь съ
писмо, което проводи Соломону: Поне-
же Господь възлюби людіе-тѣ си, по-
12 стави тя царь надъ тѣхъ. Рече още Хи-
рамъ: Благословенъ Господь Богъ Из-
раилевъ, Създатель-тъ на небе-то и на
земѭ-тѫ, който даде на царь Давида
мѫдръ сынъ, който има остроуміе и ра-
зумъ, който ще съгради домъ Господу,
13 и царскый домъ за себе си. Проваждамъ
прочее сега человѣкъ искусенъ и разу-
14 менъ, мастора си Хирама, Сынъ на *еднѫ*
женѫ отъ Дановы-тѣ дъщери, и на отца
Тирянинъ, художникъ за да работи въ
злато, и въ сребро, въ мѣдь, въ желѣзо,
въ каменіе, и въ дьрва, въ багрѣно, въ

* *Или* дьрвосѣчцы.

синьо, и въ виссонъ, и въ червено: и
да вае всякакъвъ видъ ваяніе, и да из-
намѣрва всяко изнамѣрваніе каквото му
ся прѣдстави, наедно съ твои-тѣ мѫдры,
и съ мѫдры-тѣ на господаря ми Давида
15 отца ти. Сега прочее нека проводи на
рабы-тѣ си жито-то, и ечимыкъ-тъ, е-
лей-тъ, и вино-то, което господарь-тъ
16 ми рече: А ный ще насѣчемъ дьрва
отъ Ливанъ, за всичкѫ-тѫ ти потрѣбѫ,
и ще ти гы донесемъ съ плотове прѣзъ
море-то въ Іоппіѫ: и ты ще гы възво-
зишь въ Іерусалимъ.
17 И изброи Соломонъ всичкы-тѣ чужды
мѫжіе конто бѣхѫ въ Израилевѫ-тѫ зе-
мѭ подиръ изброеніе-то съ което Да-
видъ отецъ му гы изброи: и намѣрихѫ
ся сто и петдесеть и три тысящи и шест-
18 стотинъ. И отъ тѣхъ направи седмдесеть
тысящы брѣменосцы и осмдесеть тыся-
щы каменосѣчцы въ горѫ-тѫ и три ты-
сящы и шестстотинъ настойницы върху
дѣла-та на людіе-тѣ.

ГЛАВА 3.

1 И начнѫ Соломонъ да гради домъ-тъ
Господень въ Іерусалимъ на хълмъ-тѣ
Моріа, дѣто ся яви *Господь* на Давида
отца му, на мѣсто-то което приготви
Давидъ въ гумно-то на Орнѫ Іевусецъ-тъ.
2 И начнѫ да гради въ вторый-тъ день на
вторый-тъ мѣсецъ, въ четвърто-то лѣто
на царуваніе-то си.
3 А основаніе-то което тури Соломонъ
за да съгради домъ-тъ Божій бѣ това:
дължина-та въ лакти, споредъ ветхѫ-тѫ
мѣркѫ, бѣ шестдесеть лакти, а ширина-
4 та двадесеть лакти. А притворъ-тъ който
бѣ къмъ лице-то *на домъ-тъ*, имаше дъл-
жинѫ, споредъ ширинѫ-тѫ на домъ-тъ,
двадесеть лакти, и высочинѫ сто и двадe-
сеть: и обкова го извѫтрѣ съ чисто злато.
5 И покры великый-тъ домъ съ елховы
дьрва, които и обкова съ чисто злато, и
6 извая по него финицы и верижицы. И у-
краси домъ-тъ съсъ скѫпоцѣнны каменіе
за красотѫ: а злато-то бѣ злато отъ Фа-
7 руимъ. Обкова още съсъ злато домъ-тъ,
греды-тѣ, двеpостълпы-тѣ, и стѣны-тѣ
му: и извая херувимы по стѣны-тѣ.
8 И направи домъ-тъ на святая святыхъ,
дължинѫ-тѫ му споредъ ширинѫ-тѫ на
домъ-тъ, двадесеть лакти, и ширинѫ-тѫ
му двадесеть лакти: и обкова го съ чисто
9 злато, отъ шестстотинъ таланта. А тежи-
на-та на гвоздіе-тѣ бѣше петдесеть сикли
злато. И обкова горницы-тѣ съсъ злато.
10 И въ домъ-тъ на святая святыхъ на-
прави два херувима дѣло ваяно, и обко-
11 ва гы съсъ злато. А крыла-та на херуви-
мы-тѣ имахѫ дължинѫ двадесеть лакти:
едно-то крыло петь лакти, и досегаше
стѣнѫ-тѫ на домъ-тъ: и друго-то крыло
петь лакти, и досегаше крыло-то на дру-
12 гый-тъ херувимъ. И *едно-то* крыло на
другый-тъ херувимъ петь лакти, и досе-
гаше стѣнѫ-тѫ на домъ-тъ: и друго-то
крыло петь лакти, и досегаше крыло-то
13 на другый-тъ херувимъ. Крыла-та на
тѣзи херувимы ся простирахѫ двадесеть
лакти: и тѣ стоехѫ на нозѣ-тѣ си, и ли-
14 ца-та имъ гледахѫ къмъ домъ-тъ. И на-
прави завѣсѫ-тѫ отъ синьо, и багрѣно,
и червено, и виссонъ, и истъкà на неѭ
херувимы.
15 Направи още прѣдъ домъ-тъ два стъл-
па, тридесеть и петь лакти на высочинѫ,
и наглавіе-то което бѣ на главѫ-тѫ на
16 всякой, петь лакти. И направи верижицы
както въ давиръ-тъ, и тури *гы* на главы-
тѣ на стълпове-тѣ: и направи сто нара,
17 и тури *гы* на верижицы-тѣ: И постави
стълпове-тѣ прѣдъ лице-то на храмъ-тъ,
единъ отъ дѣсно, а единъ отъ лѣво: и
нарече име-то на онзи отъ дѣсно *Іахинъ,
а име-то на онзи отъ лѣво †Воазъ.

ГЛАВА 4.

1 И направи мѣденъ олтарь, дължинѫ-тѫ
му двадесеть лакти, и ширинѫ-тѫ му два-
десеть лакти, и высочинѫ-тѫ му десеть
лакти.
2 Направи още море-то лѣяно, десеть

* Ще утвърди.
† Въ него сила.

лакти отъ устіе до устіе, кругло наоколо,
и высочина-та му петь лакти: и вървь
отъ тридесеть лакти го измѣрваше нао-
3 коло. И подъ *устіе-то* му имаше подо-
біе на волове, които го окружавахѫ на-
около, десеть въ лакъть окружавахѫ
море-то наоколо. Два-та реда на волове-
4 тѣ бѣхѫ излѣяни заедно съ него. И сто-
еше на дванадесеть вола: три гледахѫ
къмъ сѣверъ, и три гледахѫ къмъ за-
падъ, и три гледахѫ къмъ югъ, и три
гледахѫ къмъ истокъ: и море-то връхъ
тѣхъ: и всичкы-тѣ имъ задници бѣхѫ
5 къмъ вѫтрѣ. И дебелина-та му бѣ една
длань, и устіе-то му направено като у-
стіе на чашѫ, като цвѣтъ отъ кринъ: *и*
събираше, когато бѣ пълно, три тисящи
6 ваѳы. Направи още десеть омывалници,
и тури петь отъ дѣсно, и петь отъ лѣво,
за да мыѭтъ въ тѣхъ: тамъ мыяхѫ това
което бѣше за всесъжженіе: море-то
обаче бѣ за да ся мыѭтъ въ него свя-
щенници-тѣ.
7 И направи златны-тѣ свѣтилници де-
сеть, споредъ наредено-то за тѣхъ, и
тури *гы* въ храмъ-тъ, петь отъ дѣсно, и
петь отъ лѣво.
8 И направи десеть трѫпезы, и тури *гы*
въ храмъ-тъ, петь отъ дѣсно, и петь отъ
лѣво. И направи сто златны легена.
9 И направи дворъ-тъ на священницы-
тѣ, и голѣмый-тъ дворъ, и двери за
дворъ-тъ, и покры двери-тѣ имъ съ мѣдь.
10 И тури море-то отъ дѣснѫ-тѫ странѫ
къмъ истокъ, срещѫ южнѫ-тѫ странѫ.
11 И направи Хирамъ котлы-тѣ, и лопа-
ты-тѣ, и легены-тѣ. И свърши Хирамъ
да прави дѣло-то което правѣше на царь
12 Соломона, за домъ-тъ Божій: Два-та
стълпа, и ядра-та, и двѣ-тѣ наглавія
които бѣхѫ на главѫ-тѫ на стълпове-тѣ,
и двѣ-тѣ мрѣжы за да покрыватъ двѣ-тѣ
ядра на наглавія-та които бѣхѫ на гла-
13 вѫ-тѫ на стълпове-тѣ: И четыристотинъ
нарове за двѣ-тѣ мрѣжы, два реда наро-
ве за всякѫ мрѣжѫ, да покрыватъ двѣ-
тѣ ядра на наглавія-та които бѣхѫ на
14 стълпове-тѣ. Направи още подставы-тѣ,
и направи омывалницы-тѣ върхъ подста-
15 вы-тѣ: Едно-то море, и дванадесеть-тѣ
16 вола подъ него, И котлы-тѣ, и лопаты-
тѣ, и вилицы-тѣ, и всичкы-тѣ имъ съсѫ-
ды, Хирамъ масторъ му направи на царь
Соломона, за домъ-тъ Господень, отъ
17 свѣтлѫ мѣдь. Въ поле-то на Іорданъ гы
излѣ царь-тъ, въ глинянѫ земѭ, между
Сокхоѳъ и Саридаѳѫ.
18 Така направи Соломонъ всичкы тѣзи
съсѫды твърдѣ много, щото не можаше
19 да ся смѣтне тежина-та на мѣдь-тѫ. И
направи Соломонъ всичкы-тѣ съсѫды,
които бѣхѫ за домъ-тъ Божій, и злат-
ный-тъ олтарь, и трѫпезы-тѣ, и на тѣхъ
ся полагахѫ хлѣбове-тѣ на прѣдложе-
20 ніе-то: И свѣтилницы-тѣ и свѣтила-та
имъ, за да горятъ споредъ наредено-то
21 прѣдъ давиръ-тъ, отъ чисто злато: И цвѣ-
тове-тѣ, и свѣтила-та, и клещы-тѣ, отъ
22 злато, *и* то чисто злато: И щипцы-тѣ, и
легены-тѣ, и темяницы-тѣ, и кадилницы-
тѣ, отъ чисто злато: и входъ-тъ на
домъ-тъ, вѫтрѣшни-тѣ му двери за свя-
тая святыхъ, и двери-тѣ на домъ-тъ на
храмъ-тъ, бѣхѫ отъ злато.

ГЛАВА 5.

1 И свърши ся всичко-то дѣло което
направи Соломонъ за домъ-тъ Господень:
и внесе Соломонъ посвященія-та на Да-
вида отца си: и сребро-то и злато-то, и
всичкы-тѣ съсѫды, положи въ съкрови-
ща-та на домъ-тъ Божій.
2 Тогазь събра Соломонъ въ Іерусалимъ
Израилевы-тѣ старѣйшины, и всичкы-тѣ
началницы на племена-та, началницы-тѣ
на отечествія-тя на Израилевы-тѣ сыно-
ве, за да възнесѫтъ ковчегъ-тъ на завѣта
Господень отъ Давидовъ-тъ градъ, който
е Сіонъ.
3 И събрахѫ ся всичкы-тѣ Израилеви
мѫжіе при царя, въ праздникъ-тъ на
4 седмый-тъ мѣсецъ. И дойдохѫ всичкы-
тѣ Израилеви старѣйшины: и дигнѫхѫ
5 Левити-тѣ ковчегъ-тъ. И възнесохѫ ков-
чегъ-тъ, и скиніѭ-тѫ на събраніе-то, и
всичкы-тѣ святы съсѫды които бѣхѫ въ
скиніѭ-тѫ, священници-тѣ *и* Левити-тѣ

6 гы възнесохѫ. И царь Соломонъ и всич-
ко-то Израилево събраніе, що бѣхѫ ся
събрали при него прѣдъ ковчегъ-тъ, жър-
твувахѫ овцы и говеда толкозь много
щото не бѣше възможно да ся смѣтнѫтъ
7 нито да ся изброятъ. И внесохѫ священ-
ници-тѣ ковчегъ-тъ на завѣта Господенъ
на мѣсто-то му, въ давиръ-тъ на домъ-тъ,
въ святая святихъ, подъ крыла-та на хе-
8 рувимы-тѣ. Защото херувими-тѣ имахѫ
распрострѣны крыла-та *си* върху мѣсто-
то на ковчегъ-тъ, и херувими-тѣ покры-
вахѫ ковчегъ-тъ и върлины-тѣ му отго-
9 рѣ. И истеглихѫ върлины-тѣ та ся вижда-
дахѫ крайща-та на върлины-тѣ вънъ отъ
ковчегъ-тъ прѣдъ давиръ-тъ; но извънъ
не ся виждахѫ. И тамъ сѫ дори до днесь.
10 Нѣмаше въ ковчегъ-тъ *друго* освѣнь двѣ-
тѣ плочы, които тури Моисей *тамъ* въ
Хоривъ, дѣто Господь направи завѣтъ съ
Израилевы-тѣ сынове, когато излѣзохѫ
изъ Египетъ.
11 И като излѣзохѫ священници-тѣ изъ
святилище-то, (защото всичкы-тѣ свя-
щенници които ся намирахѫ, освятихѫ
ся безъ да чакатъ редъ-тъ на отдѣленія-
12 та: И Левити-тѣ, всичкы-тѣ пѣвцы съ
Асафа, Емана, Іедуоуна и синове-тѣ имъ
и братія-та имъ, облѣчени въ виссонъ,
съ кимвалы и псалтири и китары, стое-
хѫ къмъ истокъ на олтарь-тъ, и съ тѣхъ
сто и двадесеть священници трѫбяще съ
13 трѫбы:) Тогазь, като възгласихѫ трѫба-
чи-тѣ и пѣвци-тѣ купно съ единъ гласъ,
пѣяще и славословяще Господа, и като
подигнахѫ гласъ съ трѫбы и кимвалы
и музикалны орѫдія, та хваляхѫ Госпо-
да: Защото е благъ, защото е въ вѣкъ
милость-та му, домъ-тъ ся испълни съ
14 облакъ, домъ-тъ Господенъ, И отъ о-
блакъ-тъ не можахѫ священници-тѣ да
стоятъ за да служатъ; защото слава-та
Господня испълни Божій-тъ домъ.

ГЛАВА 6.

1 Тогазь каза Соломонъ: Господь рече
2 че ще обитава въ мракъ; Но азъ ти съ-
градихъ домъ за обитаніе, и мѣсто за
3 да обитавашь вѣчно. И обърнѫ царь-тъ
лице-то си, та благослови всичко-то Из-
раилево събраніе: и всичко-то събраніе
Израилево стоеше на крака.
4 И рече: Благословенъ Господь Богъ
Израилевъ, който свърши съ рѫцѣ-тѣ си
онова което говорѝ съ уста-та си на
5 Давида отца ми, и рече: Отъ който день
изведохъ людіе-тѣ си изъ Египетскѫ-тѫ
земѭ, не избрахъ отъ всичкы-тѣ Израи-
левы племена ни единъ градъ, за да ся
съгради домъ, та да е име-то ми тамъ:
нито избрахъ мѫжъ, за да е управитель
6 надъ людіе-тѣ ми Израиля: Но избрахъ
Іерусалимъ, за да е име-то ми тамъ: и
избрахъ Давида, за да е надъ людіе-тѣ
7 ми Израиля. И дойде въ сърдце-то на
Давида отца ми да съгради домъ на име-
8 то на Господа Бога Израилева. Но Го-
сподь рече на Давида отца ми: Понеже
дойде въ сърдце-то ти да съградишь домъ
на име-то ми, добрѣ си направилъ че е
9 дошло *това* въ сърдце-то ти; Ты обаче
нѣма да съградишь домъ-тъ; но сынъ ти,
който ще излѣзе изъ чрѣсла-та ти, той
10 ще съгради домъ-тъ на име-то ми. Го-
сподь прочее испълни слово-то си което
говорѝ: и азъ възстанѫхъ вмѣсто Давида
отца си, и сѣднѫхъ на Израилевъ-тъ прѣ-
столъ, както говорѝ Господь, и съградихъ
домъ-тъ на име-то на Господа Бога Из-
11 раилева. И турихъ тамъ ковчегъ-тъ, въ
който е завѣтъ-тъ Господенъ, който на-
прави съсъ Израилевы-тѣ сынове.
12 И застанѫ *Соломонъ* прѣдъ олтарь-тъ
Господенъ, срещѫ всичко-то Израилево
13 събраніе, и прострѣ рѫцѣ-тѣ си; Защо-
то Соломонъ направи мѣденъ подставъ
който имаше петь лакти дължинѫ, и петь
лакти ширинѫ, и три лакти высочинѫ: и
положи го въ срѣдъ дворъ-тъ, и застанѫ
на него, та падна на колѣнѣ-тѣ си прѣдъ
всичко-то Израилево събраніе, и прострѣ
рѫцѣ-тѣ си къмъ небе-то.
14 И рече: Господи Боже Израилевъ, нѣ-
ма на небе-то и на земѭ-тѫ Богъ подо-
бенъ на Тебе, който пазишь завѣтъ-тъ и
милость-тѫ къмъ рабы-тѣ си, които хо-
дятъ прѣдъ тебе съсъ всичко-то си сърд-

15 це, Който си упазилъ къмъ рабъ-тъ си
Давида отца ми това което му си гово-
рилъ, а говорилъ си съ уста-та си, и
свършилъ си съ ржка-тж си, както въ
16 този день. И сега, Господи Боже Израи-
левъ, упази къмъ рабъ-тъ си Давида от-
ца ми онова което си говорилъ нему, и
реклъ: Нѣма да ти оскудѣе мжжъ кой-
то да сѣди прѣдъ мене на Израилевъ-тъ
прѣстолъ, само ако внимаватъ синове-тѣ
ти въ пжть-тъ си, за да ходятъ въ за-
конъ-тъ ми, както ходи ты прѣдъ мене.
17 Сега прочее, Господи Боже Израилевъ,
нека ся утвьрди слово-то ти, което си
говорилъ на рабъ-тъ си Давида.
18 Но ще обитава ли наистина Богъ съ
человѣка на земьж-тж? ето, небе-то и
небе-то на небеса-та не сж доволны да
тя вмѣстятъ: колко по малко този домъ
19 който съградихъ! Но пригледни къмъ
молитвж-тж на рабъ-тъ си, и къмъ моле-
ніе-то му, Господи Боже мой, щото да
послушашь выканіе-то и молитвж-тж съ
кожто рабъ-тъ ти ся моли прѣдъ тебе:
20 За да сж очи-тѣ ти отворены къмъ този
домъ деня и нощя, къмъ мѣсто-то за кое-
то си реклъ че ще турнишь име-то си
тамъ, за да послушашь молитвж-тж съ
кожто рабъ-тъ ти ще ся моли на товя
21 мѣсто. И слушай моленія-та на рабъ-тъ
си, и на людіе-тѣ си Израиля когато ся
молятъ на това мѣсто: и слушай ты отъ
мѣсто-то на обиталище-то си, отъ небе-
то; и като слушашь, бывай милостивъ.
22 Ако съгрѣши нѣкой человѣкъ на ближ-
ній-тъ си, и *ближній-тъ* поиска клѣтвж
отъ него за да го направи да ся закъл-
не, и клѣтва-та дойде прѣдъ олтарь-тъ ти
23 въ този домъ, Тогазь послушай ты отъ
небе-то, и подѣйствувай, и направи сждъ
на рабы-тѣ си, като въздавашь на безза-
конный-тъ и обращашь на главж-тж му
дѣяніе-то му, а оправдавашь праведный-тъ
и му отдавашь споредъ правдж-тж му.
24 И ако бждатъ ударени людіе-тѣ ти Из-
раиль прѣдъ неприятеля, защото сж ти
съгрѣшили, и ся обърнатъ та прославятъ
име-то ти, и направятъ молитвж, и ся по-
25 молятъ прѣдъ тебе въ този домъ, То-
газь ты послушай отъ небе-то, и прости
грѣхъ-тъ на людіе-тѣ си Израиля, и въз-
върни гы въ земьж-тж кожто си далъ на
тѣхъ и на отцы-тѣ имъ.
26 Когато ся затвори небе-то та не става
дъждь, защото сж ти съгрѣшили, ако ся
помолятъ на това мѣсто, и прославятъ
име-то ти, *и* ся обърнатъ отъ грѣхове-
27 тѣ си, като гы смиришь, Тогазь ты по-
слушай отъ небе-то, и прости грѣхъ-тъ
на рабы-тѣ си, и на людіе-тѣ си Израи-
ля, и покажи имъ благый-тъ пжть по
който трѣбва да ходятъ: и дай дъждь на
земьж-тж си, кожто си далъ на людіе-тѣ
си за наслѣдіе.
28 Гладъ ако стане въ земьж-тж, моръ ако
стане, вѣтротлѣніе, ръжда, скакалци, и-
ли гжсеницы ако станжтъ, неприятели-
тѣ имъ ако гы обсадятъ въ мѣсто-то на
обитаніе-то имъ, каква годѣ язва, каква
29 годѣ болесть *ако стане*, Всякж молитвж,
всяко моленіе що быва отъ всякой че-
ловѣкъ, и отъ всичкы-тѣ ти людіе Из-
раиля, когато познае всякой ранж-тж си
и болкж-тж си, и простре ржцѣ-тѣ си
30 къмъ този домъ, Тогазь ты послушай отъ
небе-то, отъ мѣсто-то на обитаніе-то
си, и прости, и дай всякому споредъ
всичкы-тѣ му пжтища, както познавашь
сърдце-то му, защото ты, самъ ты позна-
вашь сърдца-та на человѣческы-тѣ сы-
31 нове: За да ти ся боятъ, и да ходятъ въ
твои-тѣ пжтища прѣзъ всичкы-тѣ дни
колкото живѣжтъ по лице-то на земь-
тж, кожто си далъ на отцы-тѣ ни.
32 И чужденецъ-тъ още, който не е отъ
людіе-тѣ ти Израиля, но иде отъ далеч-
нж земьж заради велико-то твое име, и
заради държавнж-тж твож ржкж, и зара-
ди прострѣнж-тж твож мышцж: ако дой-
33 дятъ, та ся помолятъ въ този домъ, То-
газь послушай отъ небе-то, отъ мѣсто-
то на обитаніе-то си, и подѣйствувай въ
всичко за което чужденецъ-тъ тя при-
зове, за да познажтъ всичкы-тѣ людіе
на земьж-тж име-то ти, и да ти ся боятъ
както людіе-тѣ ти Израиль, и да позна-
жтъ че твое-то име ся призова върху
този домъ, който съградихъ.

34 Когато людіе-тѣ ти излѣзнатъ на бой
противъ непріятели-тѣ си, прѣзъ пжть-тъ
прѣзъ който гы проводишь, и ти ся по-
молятъ къмъ странж-тж на този градъ
който ты избра, и домъ-тъ който съгра-
35 дихъ на твое-то име, Тогазь послушай
отъ небе-то молитвж-тж имъ и моленіе-
то имъ, и защити право-то имъ.
36 Когато ти съгрѣшатъ, (защото никой
человѣкъ не е безгрѣшенъ,) и имъ ся
разгнѣвишь, та гы прѣдадешь прѣдъ не-
пріятеля, и плѣнители-тѣ имъ гы заве-
джтъ плѣнницы въ земля далечня или
37 ближня, И дойджтъ въ себе си въ земж-
тж дѣто сж отведени плѣнници, та ся о-
бърнжтъ и помолятъ тебѣ въ земж-тж на
плѣненіе-то си, и рекжтъ: Съгрѣшихмы,
38 беззаконнувахмы, и неправдувахмы: И
ся обърнжтъ къмъ тебе, съсъ всичко-то
си сърдце, и съсъ всичкж-тж си душж, въ
земж-тж на плѣненіе-то си дѣто сж заве-
дени плѣнници и ся помолятъ къмъ стра-
нж-тж на земж-тж си, която си далъ на
отцы-тѣ имъ, и къмъ градъ-тъ който си
избралъ, и къмъ домъ-тъ който съградихъ
39 на име-то ти, Тогазь послушай отъ небе-
то, отъ мѣсто-то на обитаніе-то си, мо-
литвж-тж имъ и моленія-та имъ, и защи-
ти право-то имъ, и прости на людіе-тѣ
си които сж ти съгрѣшили.
40 Сега, Боже мой, да сж отворены, мо-
лж, очи-тѣ ти, и внимателны уши-тѣ ти,
въ молитвж-тж която ся прави на това
41 мѣсто. И сега, стани, Господи Боже, и
влѣзь въ упокоеніе-то си, ты, и ков-
чегъ-тъ на силж-тж ти: священници-тѣ
ти, Господи Боже, да ся облѣкжтъ въ
спасеніе, и прѣподобни-тѣ твои да ся
42 веселятъ въ благости. Господи Боже, да
не отхвърлишь лице-то на помазанника
си: помни *свои-тѣ* милости къмъ Дави-
да рабъ-тъ си.

ГЛАВА 7.

1 И като свърши Соломонъ да ся моли,
слѣзе огнь отъ небе-то, та испояде все-
съжженія-та и жъртвы-тѣ: и слава Гос-
2 подня испълни домъ-тъ. И не можахж
священници-тѣ да влѣзжтъ въ домъ-тъ
Господенъ, защото слава Господня ис-
3 пълни домъ-тъ Господенъ. А всичкы-тѣ
Израилеви сынове, като гледахж огнь-тъ
че слази и славж-тж Господнж надъ
домъ-тъ, прѣклонихж лице до земж-тж,
върхъ помостъ-тъ, та ся поклонихж, и
прославихж Господа; защото е благъ;
защото е въ вѣкъ милость-та му.
4 Тогазь царь-тъ и всичкы-тѣ людіе при-
5 несохж жьртвы прѣдъ Господа. И пожрѣ
царь Соломонъ жьртвж, двадесеть и двѣ
тысящы говеда, и сто и двадесеть тыся-
щы овцы: така царь-тъ и всичкы-тѣ лю-
6 діе обновихж домъ-тъ Божій. И стоехж
священници-тѣ въ службы-тѣ си, и Ле-
вити-тѣ съ музикалны-тѣ орждія Госпо-
дни, които царь Давидъ направи да сла-
вословятъ Господа, защото е въ вѣкъ
милость-та му, *като имахж въ ржцѣ-тѣ
си Давидовы-тѣ пѣсни: а священници-
тѣ тржбѣхж срещж тѣхъ, и всичкый Из-
7 раиль стоеше. Освяти още Соломонъ
срѣдж-тж на дворъ-тъ, която бѣ прѣдъ
лице-то на домъ-тъ Господенъ; защото
тамъ принесе всесъжженія-та, и тлъсти-
нж-тж на примирителны-тѣ приношенія;
понеже мѣдный-тъ олтарь, който бѣ на-
правилъ Соломонъ, не можаше да събе-
ре всесъжженія-та, и хлѣбно-то прино-
шеніе, и тлъстинж-тж.
8 И въ онова врѣме направи Соломонъ
праздникъ-тъ седмь дни, и всичкый Из-
раиль съ него, събраніе твърдѣ голѣмо,
отъ входъ-тъ на Емаѳъ до Египетскж-тж
9 рѣкж. И въ осмый-тъ день направихж
всенародно събраніе; защото направихж
обновеніе-то на олтарь-тъ седмь дни, и
10 праздникъ-тъ седмь дни. И въ двадесеть
и третій-тъ день на седмый-тъ мѣсецъ
отпустнж людіе-тѣ въ шатры-тѣ имъ ра-
достны и веселы въ сърдце за благости-
тѣ които Господь направи на Давида, и
на Соломона, и на людіе-тѣ си Израиля.
11 И свърши Соломонъ домъ-тъ Госпо-
денъ, и царскый-тъ домъ: и всичко ка-

* *Евр.* когато Давидъ чрѣзъ тѣхнж ржкж
хвалѣше.

квото дойде въ сърдце-то на Соломона
да направи въ домъ-тъ Господень, и въ
домъ-тъ си, свърши го съ успѣхъ.
12 И яви ся Господь Соломону прѣзъ
нощь, и рече му: Послушахъ молитвѫ-
тѫ ти, и избрахъ това мѣсто менѣ за
13 домъ на жъртвѫ. Ако заключѫ небе-то
да не става дъждь, или ако заповѣдамъ
на скакалцы-тѣ да испоядѫтъ земѭ-тѫ,
или ако проводѭ моръ между людіе-тѣ
14 си; И людіе-тѣ ми, надъ които ся при-
зова име-то ми, смирятъ себе си, та ся
помолятъ, и потърсятъ лице-то ми, и ся
върнѫтъ отъ лукавы-тѣ си пѫтища, то-
газь азъ ще послушамъ отъ небе-то, и
ще простѭ грѣхъ-тъ имъ, и исцѣлѭ зе-
15 мѭ-тѫ имъ. Сега очи-тѣ ми ще бѫдѫтъ
отворены, и уши-тѣ ми внимателны въ
молитвѫ-тѫ която ся прави на това мѣ-
16 сто. Защото сега избрахъ и освятихъ
този домъ, за да е име-то ми тамъ до
вѣка: и очи-тѣ ми и сърдце-то ми ще
17 бѫдѫтъ тамъ въ всичкы-тѣ дни. И ты,
ако ходишь прѣдъ мене, както ходи Да-
видъ отецъ ти, и правишь всичко спо-
редъ колкото ти сьмь заповѣдалъ, и па-
зишь повелѣнія-та ми и сѫдбы-тѣ ми,
18 Тогазь ще утвърдѭ прѣстолъ-тъ на цар-
ство-то ти, както направихъ завѣтъ съ
Давида отца ти, и рѣкохъ: Нѣма да ти
оскудѣе мѫжъ управитель надъ Израиля.
19 Ако ли ся отвърнете вы, и оставите
повелѣнія-та ми и заповѣди-тѣ ми които
турихъ прѣдъ васъ, и отидете та служи-
те на другы богове, и имъ ся поклоните,
20 Тогазь ще гы искоренѭ отъ земѭ-тѫ си
коѭто имъ дадохъ: и този домъ, който
освятихъ за име-то си, ще *го* отхвърлѭ
отъ лице-то си, и ще го направѭ притчѫ
21 и поруганіе между всичкы-тѣ народы. А
за този домъ, който станѫ толкозь вы-
сокъ, всякой който минува покрай него
ще остане учуденъ: и ще рече: Защо
Господь направи така на тѫзь земѭ, и
22 на този домъ? И ще отговарятъ: Поне-
же оставихѫ Господа Бога на отцы-тѣ
си, който гы изведе изъ Египетскѫ-тѫ
земѭ, та ся прилѣпихѫ при другы бо-
гове, и имъ ся поклонихѫ, и служихѫ
имъ: за това наведе на тѣхъ всичко то-
ва зло.

ГЛАВА 8.

1 А въ свършъкъ-тъ на двадесеть-тѣ го-
дины, въ които Соломонъ съгради домъ-тъ
2 Господень, и домъ-тъ си, Градове-тѣ
които Хирамъ бѣ далъ Соломону, съгра-
ди гы Соломонъ, и насели тамъ отъ Из-
раилевы-тѣ сынове.
3 И отиде Соломонъ въ Емаѳъ-совѫ, и
4 прѣукрѣпи ся противъ него. И съгради
Ѳадморъ въ пустынѭ-тѫ, и всичкы-тѣ
градове на житницы-тѣ, които съгради
5 въ Емаѳъ. Съгради още горній Веѳоронъ,
и долній Веѳоронъ, градове укрѣпены
6 съсъ стѣны, порты, и верен: И Ваа-
лаѳъ, и всичкы-тѣ градове на житницы-тѣ
които имаше Соломонъ, и всичкы-тѣ
градове на колесницы-тѣ, и градове-тѣ
на конницы-тѣ и все що пожела Соломонъ
да съгради въ Іерусалимъ, и въ Ливанъ,
и по всичкѫ-тѫ земѭ на царство-то си.
7 И всичкы-тѣ людіе които бѣхѫ оста-
нѫли отъ Хеттейцы-тѣ, и Аморрейцы-тѣ,
и Ферезейцы-тѣ, и Евейцы-тѣ, и Іеву-
сейцы-тѣ, които не бѣхѫ отъ Израиль,
8 Но отъ чада-та на онѣзи, които оста-
нѫхѫ въ земѭ-тѫ подиръ онѣзь, които
Израилеви-тѣ сынове не истрѣбихѫ,
тѣхъ Соломонъ направи подданницы, до-
9 ри до този день. А отъ Израилевы-тѣ
сынове Соломонъ не направи рабы за
работѫ-тѫ си, защото бѣхѫ мѫжіе рат-
ници, и князове на чиновницы-тѣ му, и
началници на колесницы-тѣ му, и на
конницы-тѣ му.
10 И тѣзи бѣхѫ началници-тѣ на настоя-
тели-тѣ, които имаше царь Соломонъ,
двѣстѣ и петдесеть, които началствува-
хѫ надъ людіе-тѣ.
11 И възведе Соломонъ Фараоновѫ-тѫ дъ-
щерѭ отъ Давидовъ-тъ градъ, въ домъ-тъ
който съгради за неѭ; защото рече:
Жена ми да не живѣе въ домъ-тъ на Да-
вида Израилевъ-тъ царь; понеже мѣ-
ста-та, дѣто е влѣзвалъ ковчегъ-тъ Бо-
жій святы сѫ.

12 Тогазъ принесе Соломонъ всесъжже-
нія Господу на олтарь-тъ Господень,
13 който съгради прѣдъ притворъ-тъ, И
приносяше, споредъ както трѣбаше за
всякой день, по заповѣди-тѣ на Моисея,
въ сабботы-тѣ, и въ новомѣсечія-та, и
въ праздницы-тѣ, които ставахѫ три
пѫти въ годинѫ-тѫ, въ праздникъ-тъ на
безквасны-тѣ, и въ праздникъ-тъ на сед-
мицы-тѣ, и въ праздникъ-тъ на шатры-
14 тѣ. И постави споредъ наредбѫ-тѫ на
Давида отца си, отдѣленія-та на свя-
щенницы-тѣ въ службѫ-тѫ имъ, и Леви-
ты-тѣ въ стражы-тѣ имъ, за да пѣсно-
пѣѭтъ и служатъ прѣдъ священницы-тѣ,
споредъ както трѣбаше за всякой день:
и вратари-тѣ споредъ отдѣленія-та имъ,
въ всяка врата; защото таквазь бѣ за-
повѣдь-та отъ Давида Божій-тъ чело-
15 вѣкъ. И не ся уклонихѫ отъ царскѫ-тѫ
заповѣдь за священницы-тѣ и Левиты-тѣ
16 въ нищо, нито за съкровища-та. А всич-
ко-то дѣло на Соломона ся приготвяше,
отъ който день ся основа домъ-тъ Го-
сподень, додѣ ся свърши. Така ся свър-
ши домъ-тъ Господень.
17 Тогазъ отиде Соломонъ въ Есіонъ-га-
веръ, и въ Елоѳъ, върху брѣгъ-тъ на
18 море-то въ Едомскѫ-тѫ земѭ. И прово-
ди му Хирамъ, прѣзъ рѫкѫ-тѫ на ра-
бы-тѣ си, корабы и рабы искусны по
море: та отидохѫ съсъ Соломоновы-тѣ
рабы въ Офиръ, и зѣхѫ отъ тамъ четы-
ристотинъ и петдесеть таланта злато,
та *го* донесохѫ на царь Соломона.

ГЛАВА 9.

1 А като чу Савска-та царица слухъ-тъ
Соломоновъ, дойде въ Іерусалимъ да ис-
куси Соломона съ гатанкы, и имаше
едно твърдѣ голѣмо множество, и ка-
милы натоварены съ ароматы, и съ мно-
го злато, и многоцѣнны каменіе: и ко-
гато дойде при Соломона, говорѝ съ
него за всичко що имаше на сърдце-то
2 си. И истълкува ѝ всичкы-тѣ ѝ въпросы:
и не быде нищо скрыто отъ Соломона,
което да не ѝ истълкува.
3 И като видѣ Савска-та царица Соло-
моновѫ-тѫ мѫдрость, и домъ-тъ който
4 съгради, И ястія-та на трьпезѫ-тѫ му,
и сѣданія-та на рабы-тѣ му, и стояніе-то
на служители-тѣ му, и облѣкло-то имъ,
и виночерпцы-тѣ му, и облѣкло-то имъ,
и възлизаніе-то му въ което възлизаше
въ домъ-тъ Господень, не останѫ духъ
5 въ неѭ: И рече на царя: Истинны сѫ
были думы-тѣ, които чухъ въ земѭ-тѫ
си, за твое-то състояніе, и за мѫдрость-тѫ
6 ти. Но не вѣрвахъ на думы-тѣ имъ, до-
дѣ дойдохъ, и очи-тѣ ми видѣхѫ: и е-
то, нито половина-та отъ множество-то
на мѫдрость-тѫ ти не бѣше ми ся извѣ-
стило: ты надминувашь слухъ-тъ, който
7 чухъ. Блажени мѫжіе-тѣ ти, и блажени
раби-тѣ ти, тѣзи които стоятъ всякога
прѣдъ тебе, та слушатъ мѫдрость-тѫ ти.
8 Господь Богъ твой да е благословенъ,
който благоволи за тебе, да тя тури на
прѣстолъ-тъ си, царь на Господа Бога
твоего; понеже Богъ твой възлюби И-
зраиля, за да го утвърди въ вѣкъ, заради
това тя постави царь надъ тѣхъ, за да
9 правишь сѫдъ и правдѫ. И даде на царя
сто и двадесеть таланта злато, и твърдѣ
много ароматы, и многоцѣнны каменіе:
и не сѫ были никога таквызь ароматы,
каквыто Савска-та царица даде на царь
Соломона.
10 Още и Хирамови-тѣ раби, и Соломо-
нови-тѣ раби, които донесохѫ злато отъ
Офиръ, донесохѫ и алмуговы дърва, и
11 многоцѣнны каменіе. И направи царь-тъ
отъ алмуговы-тѣ дърва въсхожденія въ
домъ-тъ Господень, и въ царскый-тъ
домъ, и китары и псалтыри за пѣвцы-тѣ:
и таквызь не бѣхѫ ся явявали понапрѣдъ
12 въ Іудинѫ-тѫ земѭ. И даде царь Соло-
монъ на Савскѫ-тѫ царицѫ всичко що
желаеше, каквото поиска, освѣнь онова
което донесе тя на царя. И върнѫ ся,
та си отиде въ земѭ-тѫ си, тя и ра-
би-тѣ ѝ.
13 А тежина-та на злато-то, което дохо-
ждаше на Соломона всякѫ годинѫ, бѣше
шестстотинъ и шестдесеть и шесть та-
14 ланта злато, Освѣнь онова отъ купцы-тѣ

и отъ това що вносяхѫ търговци-тѣ, и
отъ всичкы-тѣ Арабскы царіе, и отъ
войводы-тѣ на земѭ-тѫ, които доносяхѫ
злато и сребро Соломону.
15 И направи царь Соломонъ двѣстѣ щита
отъ ковано злато: шестстотинъ *сикли*
ковано злато ся иждивихѫ за всякой
16 щитъ: И триста щитчета отъ ковано
злато: триста *сикли* злато ся иждивихѫ
за всяко щитче: и тури гы царь-тъ въ
домъ-тъ на Ливанскѫ-тѫ дѫбравѫ.
17 Направи още царь-тъ великъ слоновенъ
прѣстолъ, и позлати го съ чисто
18 злато. И прѣстолъ-тъ имаше шесть стѫпала
и златно подножіе, съединены съ
прѣстолъ-тъ, и мышцы отъ тукъ и отъ
тамъ на сѣдалище-то, и два льва стоящы
19 отъ страны-тѣ на мышцы-тѣ: И дванадесеть
львове стоехѫ тамъ, отъ двѣ-тѣ
страны върхъ шесть-тѣ стѫпала. Таквозь
не ся е направило въ никое царство.
20 И всичкы-тѣ съсѫди за піеніе на царь
Соломона бѣхѫ отъ злато, и всичкы-тѣ
съсѫди на домъ-тъ на Ливанскѫ-тѫ дѫбравѫ,
отъ чисто злато: ни единъ отъ
сребро: *сребро-то* ся вмѣняваше за нищо
21 въ дни-тѣ на Соломона. Защото
царь-тъ имаше кораби които отивахѫ въ
Ѳарсисъ съ Хирамовы-тѣ рабы: еднъждь
въ три годины дохождахѫ кораби-тѣ отъ
Ѳарсисъ, та доносяхѫ злато, и сребро,
слоновы зѫбы, и обезяны и пауны.
22 И възвеличи ся царь Соломонъ повече
отъ всичкы-тѣ царіе на земѭ-тѫ съ бо-
23 гатство и съ мѫдрость. И всичкы-тѣ царіе
на земѭ-тѫ търсѣхѫ лице-то Соломоново,
за да чуѭтъ мѫдрость-тѫ му,
24 коѭто Богъ тури въ сърдце-то му. И
доносяхѫ всякой отъ тѣхъ даръ-тъ си,
сребърны съсѫды, и златны съсѫды, и
облѣкла, орѫжія, и ароматы, коніе, и
мъскы, всякѫ годинѫ.
25 И имаше Соломонъ четыри тысящы
оборы за коніе и за колесницы, и дванадесеть
тысящы конницы, които тури
въ градове-тѣ на колесницы-тѣ, и при
царя въ Іерусалимъ.
26 И царуваше надъ всичкы-тѣ царіе отъ
рѣкѫ-тѫ до Филистимскѫ-тѫ земѭ, и до
27 прѣдѣлы-тѣ на Египетъ. И направи
царь-тъ сребро-то въ Іерусалимъ като
каменіе, и кедры-тѣ направи като черницы-тѣ
които сѫ въ поле-то, по мно-
28 жество-то. И докарвахѫ Соломону коніе
отъ Египетъ, и отъ всичкы-тѣ мѣста.
29 А останѫлы-тѣ дѣянія на Соломона,
първы и послѣдни, не сѫ ли писаны въ
книгѫ-тѫ на Наѳана пророкъ-тъ, и въ
пророчество-то на Ахіѭ Силонецъ-тъ,
и въ видѣнія-та на Иддо гледачъ-тъ, про-
30 тивъ Іеровоама Наватовъ-тъ сынъ? И
царува Соломонъ въ Іерусалимъ, надъ
всичкый Израиль, четыридесеть годины.
31 И заспа Соломонъ съ отцы-тѣ си: и погребохѫ
го въ градъ-тъ на Давида отца
му: и въцари ся вмѣсто него Ровоамъ
сынъ му.

ГЛАВА 10.

1 И отиде Ровоамъ въ Сихемъ; защото
въ Сихемъ идѣше всичкый Израиль за
да го направятъ царь.
2 И като чу *това* Іеровоамъ Наватовъ-тъ
сынъ, който бѣ въ Египетъ, дѣто бѣ
побѣгнѫлъ отъ лице-то на царь Соломо-
3 на, върнѫ ся Іеровоамъ отъ Египетъ. И
проводихѫ та го повыкахѫ. Тогазь дойдохѫ
Іеровоамъ и всичкый Израиль, та
4 говорихѫ Ровоаму, и рекохѫ: Отецъ ти
ожесточи яремъ-тъ ни: сега прочее облегчи
ты жестоко-то работаніе на отца
ти, и тежкый-тъ яремъ, който наложи
5 върхъ насъ, и ще ти работимъ. А той
имъ рече: Върнѣте ся при мене слѣдъ
три дни. И отидохѫ си людіе-тѣ.
6 И съвѣтува ся царь Ровоамъ съсъ старѣйшины-тѣ
които прѣдстояваха прѣдъ
Соломона отца му, като бѣ още живъ,
и говорѣше: Какъ *мя* съвѣтувате вы да
7 отговорѭ на тѣзи людіе? И говорихѫ
му и рекохѫ: Ако ся поведешь благосклонно
къмъ тѣзи людіе, и имъ угодишь,
и имъ говоришь добры думы, то-
8 газь ще ти бѫдѫтъ раби завсегда. Но
той отхвърли съвѣтъ-тъ на старѣйшины-тѣ,
що му дадохѫ, и съвѣтува ся съ
млады-тѣ, въспитаны-тѣ съ него, и прѣд-

9 стоящы-тѣ прѣдъ него. И рече имъ:
Що *мя* съвѣтувате вы да отговорѭ на
тѣзи людіе, които ми говорихѫ, и ре-
кохѫ: Олегчи яремъ-тъ който отецъ ти
10 наложи връхъ насъ? И говорихѫ му мла-
ди-тѣ, въспитани-тѣ съ него, и рекохѫ:
Така ще говоришь на тѣзи людіе които
ти говорихѫ, и рекохѫ: Отецъ ти на-
прави тежькъ яремъ-тъ ни, но ты *го* о-
легчи намъ: така ще имъ речешь: Мал-
кый-тъ ми прьстъ ще бѫде по дебелъ
11 отъ чрѣсла-та на отца ми. Сега прочее,
отецъ ми натовари на васъ тежькъ я-
ремъ, а азъ ще направѭ по тежькъ я-
ремъ-тъ ви: отецъ ми вы наказа съ би-
чеве, а азъ *ще вы накажѫ* съсъ скорпія.
12 И дойде Іеровоамъ и всичкы-тѣ людіе
при Ровоама въ третій-тъ день, както бѣ
говорилъ царь-тъ и реклъ: Върнѣте ся
13 при мене въ третій-тъ день. И отговори
имъ царь-тъ жестоко, и остави царь
Ровоамъ съвѣтъ-тъ на старѣйшины-тѣ.
14 И говори имъ споредъ съвѣтъ-тъ на
млады-тѣ, и рече: Отецъ ми направи
тежькъ яремъ-тъ ви, но азъ ще приложѫ
на него: отецъ ми вы наказа съ бичеве,
но азъ *ще вы накажѫ* съсъ скорпіи.
15 И не послуша царь-тъ людіе-тѣ; защо-
то това нѣщо быде отъ Бога за да ис-
пълни Господь слово-то си, което говорѝ
чрѣзъ Ахіѭ Силонецъ-тъ на Іеровоама
16 Наватовъ-тъ сынъ. И като видѣ всичкый
Израиль че царь-тъ не гы послуша, от-
говорихѫ людіе-тѣ на царя, и рекохѫ:
Какъвъ дѣлъ имамы ный въ Давида? ни-
какво наслѣдіе *нѣмамы* въ Іессеевъ-тъ
сынъ: всякой въ шатры-тѣ си, Израилю:
промысли сега, Давиде, за домъ-тъ си.
И отиде всичкый Израиль въ шатры-тѣ
17 си. А за Израилевы-тѣ сынове които
живѣехѫ въ Іудины-тѣ градове, Ровоамъ
царуваше надъ тѣхъ.
18 И проводи царь Ровоамъ Адорама, кой-
то бѣ надъ даньцы-тѣ; а Израилеви-тѣ
сынове го бихѫ съ камеціе, и умрѣ. Зара-
ди това прибърза царь Ровоамъ да въз-
лѣзе на колесницѫ-тѫ, за да побѣгне въ
19 Іерусалимъ. Така отстѫпи Израиль отъ
Давидовъ-тъ домъ дори до този день.

ГЛАВА 11.

1 И като дойде Ровоамъ въ Іерусалимъ,
събра Іудинъ-тъ и Веніаминовъ-тъ домъ
сто и осмдесеть тысящы избраны рат-
ницы, за да направятъ бой противъ Из-
раиля, за да възвърнѫтъ царство-то Ро-
2 воаму. Быде обаче слово Господне къмъ
3 Семаіѭ, человѣка Божія, и рече: Гово-
рѝ на Ровоама Соломоновъ-тъ сынъ, Іу-
динъ-тъ царь, и на всичкый Израиль въ
4 Іудѫ и въ Веніаминъ, и кажи: Така го-
вори Господь: Не възлизайте, нито ра-
тувайте противъ братія-та си: върнѣте
ся всякой въ домъ-тъ си, защото отъ
мене станѫ това нѣщо. И послушахѫ
слова-та Господни, та ся върнахѫ и не
отидохѫ противъ Іеровоама.
5 И насели ся Ровоамъ въ Іерусалимъ,
и съгради градове съсъ стѣны въ Іудѫ.
6 И съгради Виѳлеемъ, и Итамъ, и Ѳекуе,
7 И Веѳсуръ, и Сохо, и Одолламъ, (8) И
9 Геѳъ, и Мариса, и Зифъ, И Адораимъ,
10 и Лахисъ, и Азика, И Сараѫ, и Еалонъ,
и Хевронъ, които сѫ въ Іудѫ и въ Ве-
11 ніаминъ, оградены градове. И укрѣпи
стражы-тѣ, и тури въ тѣхъ войводы, и
12 влагалища за храна и елей и вино. И
въ всякой градъ *тури* щитове и копія,
и укрѣпи гы твърдѣ много. И подъ него
бѣхѫ Іуда и Веніаминъ.
13 И священници-тѣ и Левити-тѣ които
бѣхѫ въ всичкый Израиль събрахѫ ся
14 при него, отъ всичкы-тѣ си прѣдѣлы. За-
щото Левити-тѣ оставихѫ прѣдградія-та
си и стяжанія-та си, та дойдохѫ въ Іудѫ
и въ Іерусалимъ: (понеже Іеровоамъ и
сынове-тѣ му бѣхѫ гы испѫдили отъ да
15 священствуватъ Господу: И постави си
той священницы за высокы-тѣ мѣста и
за бѣсове-тѣ, и за телета-та които на-
16 прави:) И слѣдъ тѣхъ, колкото отъ
всичкы-тѣ Израилевы племена дадохѫ
сьрдца-та си да търсятъ Господа Бога
Израилева, дойдохѫ въ Іерусалимъ, за да
жьртвуватъ Господу Богу на отцы-тѣ си.
17 И укрѣпихѫ Іудино-то царство, и укрѣ-
пихѫ Ровоама Соломоновъ-тъ сынъ, три

години; защото три години ходихѫ въ
пѫть-тъ на Давида и на Соломона.
18 И зѣ си Ровоамъ женѫ Маелеѳѫ, дъ-
щерѭ на Іеримоѳа Давидовъ-тъ сынъ, *и*
Авихаилѫ дъщерѭ на Еліава Іессеевъ-тъ
19 сынъ: Която му роди сынове: Іеуса, и
20 Самаріѭ, и Заама. А подиръ неѭ зѣ
Маахѫ Авессаломовѫ-тѫ дъщерѭ, която
му роди Авіѭ, и Аттая, и Зизѫ, и Село-
21 миѳа. И възлюби Ровоамъ Маахѫ Авес-
саломовѫ-тѫ дъщерѭ повече отъ всич-
кы-тѣ си жены и отъ наложницы-тѣ си;
(защото зѣ осмнадесеть жены, и шест-
десеть наложницы: и роди двадесеть и
22 осмь сынове, и шестдесеть дъщери:) И
постави Ровоамъ Авіѭ сынъ-тъ на Маа-
хѫ князь да началствува надъ братія-та
си; защото *мыслѣше* да го направи царь.
23 И разумно като правѣше, разсѣя всич-
кы-тѣ си сынове по всичкы-тѣ Іудины
и Веніаминовы мѣста, въ всякой огра-
денъ градъ, и даде имъ хранѫ съ изоби-
ліе: и поиска много жены.

ГЛАВА 12.

1 И като утвърди Ровоамъ царство-то
си и ся укрѣпи, остави законъ-тъ Гос-
поденъ, и всичкый Израиль съ него.
2 И въ пето-то лѣто на Ровоамово-то
царство, Сисакъ Египетскый-тъ царь
възлѣзе противъ Іерусалимъ, (понеже
3 направихѫ беззаконіе прѣдъ Господа,) Съ
тысящѫ и двѣстѣ колесницы, и шестде-
сеть тысящы конницы: и людіе-тѣ кои-
то дойдохѫ съ него отъ Египетъ бѣхѫ
безбройни, Ливійци, *Суккіяни, и Еѳіо-
4 пяни. И като прѣзѣ Іудины-тѣ оградены
5 градове, дойде до Іерусалимъ. Тогазь
пророкъ Семаія дойде при Ровоама, и
при князове-тѣ на Іудѫ що бѣхѫ ся съ-
брали въ Іерусалимъ поради страхъ-тъ
отъ Сисака, та имъ рече: Така говори
Господь: Вы мя оставихте: за това вы
оставямъ и азъ въ рѫкѫ-тѫ на Сисака.
6 И смирихѫ ся Израилеви-тѣ князове и
царь-тъ, и говорѣхѫ: Праведенъ е Гос-
7 подь. И когато видѣ Господь че ся сми-
рихѫ, быде слово Господне къмъ Семаіѭ
и казваше: Тѣ ся смирихѫ: нѣма да
гы истрѣбѭ, но ще имъ дамъ нѣкакво
избавленіе: и ярость-та ми нѣма да ся
излѣе върхъ Іерусалимъ чрѣзъ Сисако-
8 вѫ-тѫ рѫкѫ. Но ще му станѫтъ раби, за
да познаѭтъ слугуваніе-то на мене, и
9 слугуваніе-то на земны-тѣ царства. И
възлѣзе Сисакъ Египетскый-тъ царь про-
тивъ Іерусалимъ, та зѣ съкровища-та на
домъ-тъ Господенъ, и съкровища-та на
царскый-тъ домъ; всичко зѣ; зѣ още
златны-тѣ щитове, които направи Соло-
10 монъ. А вмѣсто тѣхъ направи царь Ро-
воамъ мѣдны щитове, и прѣдаде гы въ
рѫцѣ-тѣ на началницы-тѣ на тѣлохрани-
тели-тѣ, които вардѣхѫ входъ-тъ на цар-
11 скый-тъ домъ. И когато влазяше царь-тъ
въ домъ-тъ Господенъ, тѣлохранители-тѣ
дохождахѫ та гы земахѫ, и пакъ гы до-
носяхѫ въ жилище-то на тѣлохранители-
12 тѣ. И като ся смири, повърнѫ ся отъ
него гнѣвъ-тъ Господенъ, за да го не ра-
зори конечно; защото имаше още добры
нѣща въ Іудѫ.
13 И укрѣпи ся царь Ровоамъ въ Іеруса-
лимъ, и царуваше; защото Ровоамъ бѣ
на възрастъ четыридесеть и еднѫ годи-
ны когато ся въцари, и царува седмна-
десеть години въ Іерусалимъ, въ градъ-тъ
който Господь избра отъ всичкы-тѣ Из-
раилевы племена, за да положи име-то
си тамъ. И име-то на майкѫ му бѣ Наа-
14 ма Аммонка. И стори зло, понеже не о-
прави сърдце-то си за да търси Господа.
15 А дѣянія-та на Ровоама, първы-тѣ и
послѣдни-тѣ, не сѫ ли писаны въ книгѫ-
тѫ на Семаіѭ пророкъ-тъ, и на Иддо
гледачъ-тъ, въ родословія-та? а имаше
всякога боеве между Ровоама и Іерово-
16 ама. И заспа Ровоамъ съ отцы-тѣ си, и
погребе ся въ Давидовъ-тъ градъ; и въ-
цари ся вмѣсто него Авія сынъ му.

ГЛАВА 13.

1 И въцари ся Авія надъ Іудѫ въ осм-
2 надесето-то лѣто на царь Іеровоама. Три

* *Или* троглодиты.

години царува въ Іерусалимъ. А име-то
на майкѫ му бѣ Михаія дъщеря на Урі-
ила отъ Гаваа. И имаше брань между
Авіѫ и Іеровоама.
3 И опълчи ся Авія на бой съ войскѫ
отъ силны ратницы, четыристотинъ ты-
сящи избраны мѫжіе: а Іеровоамъ ся
опълчи на бой противъ него съ осмсто-
тинъ тысящи избраны мѫжіе силны съ
крѣпость.
4 И застанѫ Авія на хълмъ-тъ Семара-
имъ, който е въ горѫ-тѫ Ефремъ, и ре-
че: Чуйте мя, Іеровоаме, и всичкый Из-
5 раилю: Не трѣбва ли да познаете, че
Господь Богъ Израилевъ даде царство-то
надъ Израиля за всегда Давиду, нему и
на синове-тѣ му съсъ завѣтъ на соль?
6 А Іеровоамъ Наватовъ-тъ сынъ, рабъ-тъ
на Соломона Давидовъ-тъ сынъ, станѫ и
7 подигнѫ ся противъ господаря си. И съ-
брахѫ ся при него нищожни и лоши че-
ловѣци, та ся укрѣпихѫ противъ Ровоа-
ма Соломоновъ-тъ сынъ, когато бѣ Ро-
воамъ младъ и съ меко сърдце, и не мо-
8 жаше да устои противъ тѣхъ. И сега вы
казвате да станете противъ царство-то
на Господа, което е въ рацѣ-тѣ на Да-
видовы-тѣ синове, защото сте голѣмо
множество, и *имате* съсъ себе си злат-
ны телета, които Іеровоамъ ви направи
9 за богове. Не отхвърлихте ли священни-
цы-тѣ Господни, Аароновы-тѣ синове, и
Левиты-тѣ, и не направихте ли си свя-
щенницы споредъ народы-тѣ на *другы-
мъ* земли? всякой който прихожда да ся
освяти съ теле отъ говедо и седмь овна,
става священникъ на онѣзи които не сѫ
10 богове. А за насъ Іеова е Богъ нашъ, и
не оставихмы го: и священници-тѣ, кои-
то служатъ Господу, сѫ Ааронови сыно-
11 ве: и Левити-тѣ, вырхъ служеніе-то: И
всякѫ зарань и всякѫ вечерь горятъ
прѣдъ Господа всесъжженія и благово-
ненъ темянъ: и *нареждатъ* хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то върху чистѫ-тѫ тръ-
пезѫ, и златный-тъ свѣтилникъ, и свѣ-
тила-та му, за да гори всякѫ вечерь;
защото ный пазимъ стражѫ-тѫ на Гос-
пода Бога нашего; вы обаче го оставих-
12 те. И ето, Богъ самъ е съ насъ глава, и
священници-тѣ му съ въсклицателны трѫ-
бы, за да въсклицаватъ противъ васъ.
Синове Израилеви, не ратувайте про-
тивъ Господа Бога на отцы-тѣ си; за-
щото нѣма да успѣете.
13 А Іеровоамъ направи засадѫ-тѫ да о-
быколи за да иде изъ отзадѣ имъ: и тѣ
бѣхѫ прѣдъ лице-то на Іудѫ, а засада-
14 та задъ тѣхъ. И като разгледа Іуда, ето,
бой-тъ бѣ отпрѣдъ и отзадъ: и извыка-
хѫ къмъ Господа, и священници-тѣ въ-
15 стрѫбихѫ съ трѫбы-тѣ. Тогазь Іудини-тѣ
мѫжіе въсклинахѫ: и като въсклинахѫ
хѫ Іудини-тѣ мѫжіе, Богъ порази Іеро-
воама, и всичкый Израиль, прѣдъ Авіѫ
16 и Іудѫ. И бѣгахѫ Израилеви-тѣ синове
отъ лице-то на Іудѫ: и прѣдаде гы Богъ
17 въ рѫкѫ-тѫ имъ. И направихѫ Авія и не-
гови-тѣ людіе голѣмо пораженіе въ тѣхъ:
и паднахѫ смъртно ранени отъ Израиля
18 петстотинъ тысящи избрани мѫжіе. И
смирихѫ ся Израилеви-тѣ синове въ о-
нова врѣме, а Іудини-тѣ синове ся прѣ-
укрѣпихѫ, понеже турихѫ надеждѫ на
19 Господа Бога на отцы-тѣ си. И погнѫ
Авія слѣдъ Іеровоама, и зѣ отъ него
градове: Веѳиль и села-та му, и Іесанѫ
20 и села-та ѝ, и Ефронъ и села-та му. И
въ дни-тѣ на Авіѫ не придобы вече си-
лѫ Іеровоамъ; но порази го Господь и
умрѣ.
21 И укрѣпи ся Авія: и зѣ си четырина-
десеть жены, и роди двадесеть и два сы-
22 на, и шестнадесеть дъщери. А останѫ-
лы-тѣ дѣянія на Авіѫ, и дѣла-та му, и
слова-та му, сѫ писаны въ повѣсти-тѣ
на пророкъ Иддо.

ГЛАВА 14.

1 И заспа Авія съ отцы-тѣ си, и погре-
бохѫ го въ Давидовъ-тъ градъ: а вмѣ-
сто него ся въцари Аса сынъ му. Въ не-
говы-тѣ дни земя-та *му* ся утиши десеть
години.
2 И направи Аса което бѣ добро и пра-
3 во прѣдъ Господа Бога своего. Защото
махнѫ олтари-тѣ на чуждьт-тѣ *богове*, и

высокы-тѣ мѣста, и истроши идолы-тѣ,
4 и изсѣче Ашеры-тѣ. И рече на Іуда да
търсятъ Господа Бога на отцы-тѣ си, и
да испълняватъ законъ-тъ и заповѣди-тѣ
5 *му*. Махна още отъ всичкы-тѣ Іудины
градове высокы-тѣ мѣста, и кумиры-тѣ
на слънце-то: и утихи ся царство-то
прѣдъ него.
6 И съгради крѣпкы градове въ Іуда:
защото ся утиши земя-та, и нѣмаше той
брань въ онѣзи годины, понеже му даде
7 Господь покой. За това рече на Іуда:
Да съградимъ тѣзи градове, и да направимъ
за тѣхъ стѣны, и стълпове, порты,
и вереи, додѣ смы господари на тазь
земя, понеже потърсихмы Господа Бога
нашего: потърсихмы *го*, и даде ни покой
8 отъ всякадѣ. И съградихѫ и успѣхѫ. А
имаше Аса войнство отъ Іуда триста
тысящи, които носяхѫ щитове и копія:
а отъ Веніамина двѣстѣ и осмдесеть тысящи
стрѣлцы, които носяхѫ щитчета:
всичкы тѣзи бѣхѫ силни съ крѣпость.
9 А излѣзе противъ тѣхъ Зара Еѳіоплянинъ-тъ,
съ войнство сто тмы, и съ триста
колесницы, и дойде дори до Мари-
10 сѫ. И излѣзе Аса противъ него, та ся
опълчихѫ на бой въ долъ-тъ Сефаѳѫ, при
11 Марисѫ. И извыка Аса къмъ Господа Бога
своего, и рече: Господи, не е нищо
прѣдъ тебе да помагашь на тѣзи които
сѫ многина, или на тѣзи които нѣматъ
никаквѫ силѫ: помогни намъ, Господи
Боже нашъ; защото на тебе уповахмы,
и съ твое-то име идемъ противъ това
множество. Господи, ты си Богъ нашъ:
да ся не прѣукрѣпи человѣкъ противъ
12 тебе. И порази Господь Еѳіопяны-тѣ
прѣдъ Аса, и прѣдъ Іуда; и побѣгнахѫ
13 Еѳіопяни-тѣ. А Аса и людіе-тѣ които
бѣхѫ съ него гонихѫ гы дори до Гераръ:
и паднахѫ отъ Еѳіопяны-тѣ толкозь,
щото не могохѫ вече да ся съвзематъ;
защото ся истрыхѫ прѣдъ Господа, и
прѣдъ негово-то войнство: и зѣхѫ ко-
14 рысти твърдѣ много. И поразихѫ всичкы-тѣ
градове около Гераръ; защото
страхъ-тъ Господенъ нападнѫ върхъ
тѣхъ: и оплѣнихѫ всичкы-тѣ градове;
защото имаше въ тѣхъ корысти много.
15 Поразихѫ още и шатры-тѣ на скотове-тѣ,
и зѣхѫ много овцы и камилы, и
върнахѫ ся въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 15.

1 Тогазь дойде Духъ Божій на Азарія
2 Одидовъ-тъ сынъ: И излѣзе да посрѣщне
Аса, и рече му: Чуйте мя, Асо и всичкый
Іудо и Веніамине: Господь е съ
васъ, когато вы сте съ него: и ако го
търсите, ще ся намѣри у васъ: ако ли
3 го оставите, ще вы остави. Много врѣме
стоя Израиль безъ истиннаго Бога,
и безъ священникъ поучающъ, и безъ
4 законъ; Но когато въ утѣсненіе-то си
ся обърнахѫ къмъ Господа Бога Израилева,
и го потърсихѫ, намѣри имъ ся.
5 И въ онѣзи врѣмена, нѣмаше миръ на
исходящій-тъ и на входящій-тъ но бѣхѫ
голѣми мятежи между всичкы-тѣ жи-
6 тели на мѣста-та: И съкрушаваше ся
народъ отъ народъ, и градъ отъ градъ;
защото Богъ гы смущаваше съсъ вся-
7 какво утѣсненіе. А вы ся укрѣпявайте,
и да не ослабнуватъ рѫцѣ-тѣ ви; защото
ще има мъзда за дѣло-то ви.
8 И когато чу Аса тѣзи думы, и пророчество-то
на Одида пророкъ-тъ, укрѣпи
ся и отмахнѫ мерзости-тѣ отъ всичкѫ-тѫ
землѭ на Іуда и на Веніамина, и отъ градове-тѣ
които бѣ зѣлъ отъ горѫ-тѫ Ефремъ,
и поднови олтарь-тъ Господень,
който е отпрѣдъ на прѣдхраміе-то Го-
9 сподне. И събра всичкый-тъ Іуда и Веніамина,
и които живѣехѫ съ тѣхъ, пришелцы
отъ Ефрема и Манассія, и отъ
Симеона; защото мнозина отъ Израиля
прибѣгнахѫ при него, като видѣхѫ че
10 Господь неговый Богъ бѣ съ него. И
събрахѫ ся въ Іерусалимъ, въ третій-тъ
мѣсецъ, въ петнадесето-то лѣто на ца-
11 руваніе-то на Аса. И принесохѫ жъртвы
Господу, въ онзи день, отъ корысти-тѣ
които донесохѫ, седмстотинъ
12 говеда, и седмь тысящи овцы. И влѣзохѫ
въ завѣтъ да потърсятъ Господа
Бога на отцы-тѣ си, съсъ всичко-то си

13 сьрдце и съсъ всичкж-тж си душж. И
всякой който не потърси Господа Бога
Израилева да ся умьртвява отъ малъкъ
14 до голѣмъ, отъ мжжь до женж. И заклѣ-
хж ся Господу съ голѣмъ гласъ, и съ
въсклицаніе, и съ трѫбы, и съ рогове.
15 И всичкый Іуда ся развесели заради
клѣтвж-тж; защото ся заклѣхж съсъ всич-
ко-то си сьрдце, и потърсихж го съсъ
всичкж-тж си волж: и намѣри имъ ся:
и даде имъ Господь покой отъ всякждѣ.
16 А още и майкж си Маахж отхвърли
царь Аса отъ да е царица, понеже на-
прави идолъ на Ашерж: и насѣче Аса
идолъ-тъ й, и стри *го*, и изгори *го* въ
17 потокъ-тъ Кедронъ. Но высокы-тѣ мѣ-
ста не ся отмахнхж отъ Израиля: сьрд-
це-то обаче на Асж бѣ съвършенно прѣзъ
18 всичкы-тѣ му дни. И донесе въ домъ-тъ
Божій посвященія-та на отца си, и
свои-тѣ си посвященія, сребро, и злато,
19 и съсжды. И не станж брань до триде-
сеть и пето-то лѣто на царуваніе-то
на Асж.

ГЛАВА 16.

1 Въ тридесеть и шесто-то лѣто на ца-
руваніе-то на Асж, Вааса Израилевъ-тъ
царь възлѣзе противъ Іудж, та съгради
Рамж, за да не оставя никого да излиза
нито да влиза при Асж Іудинъ-тъ царь.
2 Тогазь Аса изведи сребро и злато изъ
съкровища-та на домъ-тъ Господень, и
на царскый-тъ домъ, та проводи на Ве-
нададж Сирійскый-тъ царь, който жи-
3 вѣеше въ Дамаскъ, и рече: Уговоръ *има*
между мене и тебе, и между отца ми и
отца ти: ето, пратихъ ти сребро и зла-
то: иди, развали уговоръ-тъ си съ Ваа-
сж Израилевъ-тъ царь, за да ся оттегли
4 отъ мене. И послуша Венададъ царь А-
сж, та проводи началници-тѣ на силы-тѣ
си противъ градове-тѣ на Израиля: и
поразихж Іонъ, и Данъ, и Авелъ-маимъ,
и всичкы-тѣ житници на Нефѳалимо-
вы-тѣ градове.
5 И като чу Вааса, прѣстанж да гради
6 Рамж, и остави дѣло-то си. А царь Аса
зѣ съсъ себе си всичкый Іудж, та диг-
нахж каменіе-тѣ на Рамж, и дьрва-та й,
съ които градѣше Вааса: и съ тѣхъ съ-
гради Гавж и Масфж.
7 А въ онова врѣме Ананій гледачъ-тъ
отиде при Асж Іудинъ-тъ царь, та му
рече: Понеже си уповалъ на Сирій-
скый-тъ царь, и не си уповалъ на Гос-
пода Бога твоего, за това избѣгнж вой-
ство-то на Сирійскый-тъ царь изъ ржж-
8 кж-тж ти. Еѳіопяни-тѣ и Ливіани-тѣ не
бѣхж ли голѣмо войнство, съ многочис-
ленни колесници и конници? и понеже
упова ты на Господа, прѣдаде гы въ ржж-
9 кж-тж ти. Защото очи-тѣ Господни прѣ-
тичатъ прѣзъ всичкж-тж землж, за да ся
покаже силенъ за онѣзи които иматъ
сьрдце-то си съвършенно къмъ Него. Въ
това си сторилъ безуміе: за това отъ
10 нынѣ ще имашь боеве. И разгнѣви ся
Аса на гледача, и тури го въ тьмницж;
защото ся разсърди противъ него за то-
ва. И утѣсни Аса *нѣколко* отъ людіе-тѣ
въ онова врѣме.
11 И ето, дѣянія-та на Асж, първы-тѣ и
послѣдни-тѣ, ето, писаны сж въ книгж-тж
на царіе-тѣ на Іудж и на Израиля.
12 А въ тридесеть и девето-то лѣто на
царуваніе-то на Асж, хвана го болесть
въ нозѣ-тѣ додѣто станж болесть-та му
твърдѣ тежка; нито въ болесть-тж си
обаче потърси Господа, но лѣкари-тѣ.
13 И заспа Аса съ отцы-тѣ си: и умрѣ въ
четыридесеть и първо-то лѣто на цару-
14 ваніе-то си. И погребохж го въ гробъ-тъ
му, който си изкопа въ Давидовъ-тъ
градъ, и турихж го на одръ пълненъ съ
благовоніе и различны мироварены аро-
маты: и направихж за него много голѣ-
мо горѣніе *отъ ароматы*.

ГЛАВА 17.

1 А въцари ся вмѣсто него Іосафатъ
сынъ му, и укрѣпи ся противъ Израиля.
2 И тури силы въ всичкы-тѣ оградены Іу-
дины градове, и постави стражы въ Іу-
динж-тж землж, и въ Ефремовы-тѣ гра-
дове, които бѣ прѣзѣлъ Аса баща му.

3 И Господь бѣ съ Іосафата, понеже ходи
въ първы-тѣ пѫтища на Давида отца си,
4 и не потърси Ваалимы-тѣ; Но Бога на
отца си потърси, и въ неговы-тѣ запо-
вѣди ходи, а не споредъ дѣла-та на Из-
5 раиля. За това утвърди Господь цар-
ство-то въ рѫкѫ-тѫ му: и всичкый Іуда
даде дарове на Іосафата: и придобы бо-
6 гатство и голѣмѫ славѫ. И възвыси ся
сърдце-то му въ пѫтища-та Господни: и
още отнахнѫ высокы-тѣ мѣста и Аше-
ры-тѣ отъ Іудѫ.
7 А въ третье-то лѣто на царуваніе-то си,
проводи началницы-тѣ си, Венхаила, и
Авдіѭ, и Захаріѭ, и Наѳанаила, и Ми-
хаіѭ, за да поучаватъ въ Іудины-тѣ
8 градове: И съ тѣхъ Левиты-тѣ, Семаіѭ,
и Наѳанаіѭ, и Зевадіѭ, и Асаила, и Се-
мирамоѳа, и Іонаѳана, и Адоніѭ, и То-
віѭ, и Товадоніѭ, Левиты-тѣ, и съ тѣхъ
9 Елисамѫ и Іорама, священницы-тѣ. И
поучавахѫ въ Іуда, имающе съсъ себе
си книга-тѫ на законъ-тъ Господень, и
обхождахѫ всичкы-тѣ Іудины градове,
та поучавахѫ людіе-тѣ.
10 И нападнѫ страхъ Господенъ на всич-
кы-тѣ царства на земи-тѣ които бѣхѫ
около Іудѫ, и не ратувахѫ противъ Іо-
11 сафата. И отъ Филистимцы-тѣ донесохѫ
дарове на Іосафата, и данъ сребро: А-
равяни-тѣ още му докарахѫ стада, овны
седмь тысящы и седмстотинъ, и ярцы
12 седмь тысящы и седмстотинъ. И на-
прѣдваше Іосафатъ и ся увеличаваше
твърдѣ много: и съгради въ Іудѫ твър-
13 дѣли и градове на житницы. И имаше
много работѫ въ Іудины-тѣ градове: и
мѫжіе ратницы, силны съ крѣпость, въ
Іерусалимъ.
14 А исчисленіе-то имъ бѣ това, споредъ
домове-тѣ на отечествія-та имъ: Отъ
Іудѫ, тысященачалници: Адна начал-
никъ-тъ, и съ него, силни съ крѣпость,
15 триста тысящи. И слѣдъ него Іоананъ
началникъ-тъ, и съ него двѣстѣ и осм-
16 десеть тысящи. И слѣдъ него Амасія
Зехріевъ-тъ сынъ, който доброволно
принесе себе си Господу: и съ него
17 двѣстѣ тысящи силни съ крѣпость. А
отъ Веніамина, силенъ съ крѣпость, Е-
ліада, и съ него двѣстѣ тысящи орѫже-
18 ни съ лѫкове и щитчета. И слѣдъ него
Іозавадъ, и съ него сто и осмдесеть тыс-
19 ящи орѫжени за брань. Тѣзи бѣхѫ кои-
то слугувахѫ на царя, освѣнь онѣзи кои-
то тури царь-тъ въ оградены-тѣ градове
въ всичкый-тъ Іудѫ.

ГЛАВА 18.

1 И имаше Іосафатъ богатство и славѫ
много: и направи сватовство съ Ахаава.
2 И слѣдъ годины слѣзе при Ахаава въ
Самаріѭ. И закла Ахаавъ овцы и говеда
изобилно за него, и за людіе-тѣ които
бѣхѫ съ него: и прѣдума го да възлѣзе
3 въ Рамоѳъ-галаадъ. И рече Ахаавъ Из-
раилевъ-тъ царь на Іосафата Іудинъ-тъ
царь: Дохождашь ли съ мене въ Рамоѳъ-
галаадъ? И той му отговори: Азъ сьмь
както ты, и людіе-тѣ ми както твои-тѣ
людіе: и *ще бѫдемъ* съ тебе въ бой-тъ.
4 И рече Іосафатъ на Израилевъ-тъ царь:
Попытай днесь, молѭ, слово-то Господ-
5 не. И събра Израилевъ-тъ царь проро-
цы-тѣ, четыристотинъ мѫжіе, та имъ ре-
че: Да идемъ ли въ Рамоѳъ-галаадъ за
да ратувамы? или да не идѫ? А тѣ ре-
кохѫ: Възлѣзь, и ще *го* прѣдаде Богъ въ
рѫкѫ-тѫ на царя.
6 И рече Іосафатъ: Нѣма ли тукъ още
нѣкой пророкъ Господенъ, за да попы-
7 тамы чрѣзъ него? И рече Израилевъ-тъ
царь на Іосафата: Има още единъ чело-
вѣкъ, чрѣзъ когото можемъ да попытамы
Господа; но азъ го мразѭ; защото не
пророчествува добро за мене, но всяко-
га зло: Михей е, сынъ-тъ на Іемлѫ. И
рече Іосафатъ: Да не дума царь-тъ така.
8 И повыка Израилевъ-тъ царь единъ
скопецъ, та рече: Доведи скоро Михея
9 сынъ-тъ на Іемлѫ. А Израилевъ-тъ царь
и Іосафатъ Іудинъ-тъ царь сѣдѣхѫ, вся-
кой на прѣстолъ-тъ си, облѣчени въ о-
дежды, и сѣдѣхѫ на открыто мѣсто при
входъ-тъ на Самарійскѫ-тѫ портѫ: и
всичкы-тѣ пророци пророкувахѫ прѣдъ
10 тѣхъ. И Седекія сынъ-тъ на Ханаанѫ бѣ-

ше си направилъ желѣзны рогове, и ре-
че: Така говори Господь: Съ тѣзи ще
избодешь Сирійци-тѣ додѣ гы свършишь.
11 И всичкы-тѣ пророци пророкуваха та-
ка, и казваха: Възлѣзь въ Рамоѳъ-га-
лаадъ, и ще имашь добръ успѣхъ; за-
щото Господь ще *го* прѣдаде въ ржкж-
тж на царя.
12 А вѣститель-тъ, който отиде да повыка
Михея, говорй му и рече: Ето, думы-тѣ
на пророцы-тѣ изъ едны уста сж добры
за царя: молж прочее, и твое-то слово
да е, както на едного отъ тѣхъ, и говорй
13 добро-то. А Михей рече: Живъ Господь,
което речѐ Богъ мой, него ще говорж.
14 И тъй дойде при царя, и рече му
царь-тъ: Михее, да идемъ ли въ Рамоѳъ-
галаадъ на бой? или да не идж? А той
рече: Възлѣзте, и ще имате добръ у-
спѣхъ, защото ще ся прѣдаде въ ржкж-
15 тж ви. И рече му царь-тъ: До колко пж-
ти ще тя заклѣвамъ, да ми не говоришь
друго освѣнь истинж-тж въ име Господ-
16 не? А той рече: Видѣхъ всичкый Изра-
иль распрьснжтъ по горы-тѣ, като овцы
които нѣматъ овчарь: и рече Господь:
Тѣ нѣматъ господарь: нека ся върнжтъ
17 всякой въ домъ-тъ си съ миръ. И рече
Израилевый царь Іосафату: Не рекохъ
ли ти *че* не ще да прорече добро за ме-
18 не, но зло? И *Михей* рече: Чуйте про-
чее слово-то Господне: Видѣхъ Господа
че сѣди на прѣстолъ-тъ си, и всичко-то
небесно войнство че прѣдстои около не-
19 го отъ дѣсно му и отъ лѣво му. И рече
Господь: Кой ще прѣльсти Ахаава Из-
раилевъ-тъ царь, за да възлѣзе и да па-
дне въ Рамоѳъ-галаадъ? И единъ говорй
20 и рече така, а другъ инакъ. И излѣзе е-
динъ духъ, та застанж прѣдъ Господа, и
21 рече: Азъ ще го прѣльстж. И рече му
Господь: Какъ? И рече: Ще излѣзж, и
ще бждж лъжливъ духъ въ уста-та на
всичкы-тѣ му пророцы. И рече *Господь:*
Ще прѣльстишь, още и ще сполучишь:
22 излѣзь, та направи така. И сега, ето,
Господь тури духъ лъжливъ въ уста-та
на тѣзи твои пророцы, но Господь го-
ворй зло за тебе.
23 Тогазь ся приближи Седекія сынъ-тъ
на Ханаанж, та плеснж Михея въ ланитж-
тж, и рече: Прѣзъ кой пжть прѣминж
Духъ-тъ Господень отъ мене, за да го-
24 вори на тебе? И рече Михей: Ето, ще
видишь, въ който день ще влязешь изъ
клѣть въ клѣть, за да ся укриешь.
25 И рече Израилевый царь: Хванѣте
Михея та го върнѣте при Амона град-
скый-тъ началникъ, и при Іоаса цар-
26 скый-тъ сынъ, И речете: Така говори
царь-тъ: Турѣте тогозь въ тъмницж-тж,
и хранѣте го съ хлѣбъ печаленъ и съ
водж печалнж, додѣ ся върнж съ миръ.
27 И рече Михей: Ако наистинж ся вър-
нешь съ миръ, то Господь не е гово-
рилъ чрѣзъ мене. И рече: Чуйте вы,
всичкы людіе.
28 И възлѣзе Израилевъ-тъ царь, и Іоса-
фатъ Іудинъ-тъ царь, въ Рамоѳъ-галаадъ.
29 И рече Израилевый царь Іосафату: Азъ
ще ся прѣличж, и ще влѣзж въ сраже-
ніе-то: а ты облѣчи одежды-тѣ си. И
прѣличи ся Израилевый царь, та влѣзохж
30 въ сраженіе-то. А Сирійскый царь бѣ
заповѣдалъ на началницы-тѣ на колесни-
цы-тѣ си, и рекълъ: Не ся бійте *нито* съ
малъкъ нито съ голѣмъ, но само съ Из-
31 раилевъ-тъ царь. И като видѣхж начал-
ници-тѣ на колесницы-тѣ Іосафата, то-
газь тѣ рекохж: Тойзи е Израилевъ-тъ
царь: и обиколихж го за да *го* ударятъ;
но Іосафатъ извыка и помогнж му Гос-
32 подь: и отвърнж гы Богъ отъ него. И
като видѣхж началници-тѣ на колесни-
цы-тѣ че не бѣше Израилевъ-тъ царь,
33 върнжхж ся отъ да го гонятъ. А единъ
человѣкъ, устрѣли безъ да мѣри, и уда-
ри Израилевъ-тъ царь между ставы-тѣ на
бронж-тж: а той рече на колесничникъ-тъ:
Завърни ржкж-тж си, и мя изведи изъ
34 войнство-то, защото ся ранихъ. И сра-
женіе-то станж голѣмо въ онзи день: а
Израилевый царь ся удържа на колесни-
цж-тж срещж Сирійцы-тѣ дори до ве-
черь-тж: и около захожданіе-то на слън-
це-то умрѣ.

ГЛАВА 19.

1 И върнѫ ся Іосафатъ Іудинъ-тъ царь
въ домъ-тъ си съ миръ, въ Іерусалимъ.
2 И излѣзе Іиуй Ананіевъ-тъ сынъ, гле-
дачь-тъ да го посрѣщне, и рече на царь
Іосафата: На нечестивый-тъ ли пома-
гашь, и тѣзи ли които мразятъ Господа
обычашь? поради това гнѣвъ отъ Госпо-
3 да има върхъ тебе. Но намѣрихѫ ся въ
тебе добры работы, защото отмахнѫ ты
Ашеры-тѣ отъ земѭ-тѫ, и оправи сърд-
це-то си за да търсишь Бога.
4 И насели ся Іосафатъ въ Іерусалимъ:
сетнѣ излѣзе пакъ при людіе-тѣ отъ Вир-
савее до горѫ-тѫ Ефремъ, та гы обърнѫ
5 къмъ Господа Бога на отцы-тѣ имъ. И
постави сѫдіи въ земѭ-тѫ, въ всичкы-
тѣ оградены Іудины градове, въ всякой
6 градъ. И рече на сѫдіи-тѣ: Гледайте що
правите вы; защото не сѫдите за чело-
вѣка, но за Господа, който е съ васъ
7 въ сѫдбѫ-тѫ. За това нека е върху васъ
страхъ-тъ Господенъ: внимайте въ дѣя-
нія-та си; защото нѣма неправда при
Господа Бога нашего, нито лицепріятіе,
8 нито даропріятіе. Още и въ Іерусалимъ
постави Іосафатъ отъ Левиты-тѣ и свя-
щенницы-тѣ, и отъ началницы-тѣ на Из-
раилевы-тѣ отечествія, за сѫдъ-тъ Гос-
подень, и за прѣпиранія-та: и върнѫхѫ
9 ся въ Іерусалимъ. И заповѣда имъ, и ре-
че: Така ще правите съсъ страхъ Гос-
подень, вѣрно, и съсъ съвършенно сърд-
10 це. И какво годѣ прѣпираніе ако дойде
при васъ отъ братія-та ви, които живѣ-
ѭтъ въ градове-тѣ си, между кръвь и
кръвь, между законъ и заповѣдь, пове-
лѣнія и узаконенія, ще гы увѣщавате, да
не ставатъ повинни Господу, та дойде
гнѣвъ върхъ васъ, и върхъ братія-та ви:
така правѣте и нѣма да станете повин-
11 ни. И ето, Амарія първосвященникъ-тъ
ще бѫде надъ васъ въ всяко дѣло Гос-
подне, и Зевадія Исмаиловъ-тъ сынъ, на-
чалникъ-тъ на Іудинъ-тъ домъ, въ всяко
царско дѣло: а Левити-тѣ ще бѫдатъ
надзиратели прѣдъ васъ. Бѫдѣте мѫже-
ственни, и дѣйствувайте, и Господь ще
бѫде съ добрый-тъ.

ГЛАВА 20.

1 А слѣдъ това дойдохѫ противъ Іоса-
фата Моавови-тѣ сынове, и Аммонови-тѣ
сынове, и съ тѣхъ отъ *Аммонцы-тѣ, за
2 да ратуватъ. И дойдохѫ та извѣстихѫ
Іосафату, и рекохѫ: Голѣмо множество
иде противъ тебе, изъ оттатъкъ море-
то, отъ Сиріѭ: и ето, сѫ въ Асасонъ-
3 ѳамаръ, който е Енгадди. И устраши ся
Іосафатъ, и даде себе си за да търси Го-
спода, и прогласи постъ по всичкый Іу-
4 дѫ. И събрахѫ ся Іудини-тѣ мѫжіе, за
да искатъ *помощь* отъ Господа: още и
отъ всичкы-тѣ Іудины градове дойдохѫ
за да търсятъ Господа.
5 И застанѫ Іосафатъ всрѣдъ Іудино-то
и Іерусалимско-то събраніе въ домъ-тъ
6 Господень прѣдъ новый-тъ дворъ, Та
рече: Господи Боже на отцы-тѣ ни, не
си ли ты Богъ който си на небе-то? и
не си ли ты който владѣешь надъ всич-
кы-тѣ царства на народы-тѣ, и не е ли
въ рѫкѫ-тѫ ти сила-та и крѣпость-та, и
7 никой не може да ти ся съпротиви? Не
си ли ты Богъ нашъ, който си испѫдилъ
жители-тѣ на тази земѭ прѣдъ людіе-тѣ
си Израиля, и далъ си ѭ на сѣме-то на
8 възлюбленнаго си Авраама въ вѣкъ? И
населихѫ ся въ неѭ, и съградихѫ ти
святилище въ неѭ за име-то ти, и реко-
9 хѫ: Ако нападне върхъ насъ зло, мечъ,
сѫдъ, или моръ, или гладъ, та застанемъ
прѣдъ този домъ, и прѣдъ тебе, (защото
име-то ти е въ този домъ,) и възопіемъ
къмъ тебе въ скърбь-тѫ си, тогазь ще
10 послушашь, и помогнешь. И сега, ето,
Аммонови-тѣ и Моавови-тѣ сынове, и о-
нѣзи отъ горѫ-тѫ Сіиръ, къмъ които не
си оставилъ Израиля да отиде, когато и-
дѣхѫ отъ Египетскѫ-тѫ земѭ, но ся у-
клонихѫ отъ тѣхъ, и не гы истрѣбихѫ,
11 И ето какъ ни въздаватъ, и идатъ да ны
испѫдятъ отъ наслѣдіе-то ти, което си

* *Или* Маонцы. Виж. Ст. 10.

12 далъ да наслѣдимъ. Боже нашъ, не щешь
ли да гы сядишь? защото нѣма сила въ
насъ за да противостоимъ на това го-
лѣмо множество което иде върхъ насъ,
и не знаемъ що да правимъ; но къмъ
тебе сѫ очи-тѣ ни.
13 И стоеше всичкый Іуда прѣдъ Господа
съ челяди-тѣ си, жены-тѣ си и сыно-
14 ве-тѣ си. Тогазъ дойде Духъ Господень
на Язіила Захаріинъ-тъ сынъ, *(а За-
харія* сынъ на Венаія, *а Венаія* сынъ
на Іеііла, *а Іеіилъ* сынъ на Матеа-
нія,) Левитина, отъ Асафовы-тѣ сынове,
15 всрѣдъ събраніе-то, Та рече: Слушайте,
всичкый Іудо, и жители Іерусалимскы,
и ты царю Іосафате: така говори Го-
сподь вамъ: Не бойте ся вы, нито да
ся устрашите отъ лице-то на това голѣ-
мо множество; защото бой-тъ не е вашъ,
16 но Божій. Слѣзте утрѣ противъ тѣхъ:
ето въсхождатъ прѣзъ въсходъ-тъ Ас-
сисъ, и ще гы намѣрите при край-тъ
на потокъ-тъ, прѣдъ пустыня-та Іеру-
17 илъ. Нѣма да ся біете вы въ този *бой:*
прѣдстанѣте, стойте, и виждте спасе-
ніе-то Господне съ васъ, Іудо и Іеруса-
лиме: не бойте ся, нито да ся устраши-
те: утрѣ излѣзте противъ тѣхъ, и Го-
18 сподь е съ васъ: И наведе ся Іосафатъ
съ лице до земя-та: и всичкый Іуда и
Іерусалимскы-тѣ жители паднахѫ прѣдъ
19 Господа, та ся поклонихѫ Господу. И
станахѫ Левити-тѣ, отъ сынове-тѣ на
Каафовцы-тѣ и отъ сынове-тѣ на Коре-
овцы-тѣ, да хвалятъ Господа Бога Из-
раилева съ гласъ много възвышенъ.
20 И станахѫ на утринь-та та излѣзохѫ
къмъ пустыня-та Ѳекуе: и когато излѣ-
зохѫ застанѫ Іосафатъ, та рече: Слу-
шайте мя, Іудо, и жители Іерусалимскы:
вѣрувайте въ Господа Бога вашего, и
ще ся утвърдите: вѣрувайте пророцы-тѣ
21 му, и ще имате добръ успѣхъ. И като
ся съвѣтува съ люде-тѣ, нареди пѣвцы
да пѣіатъ Господу, и да пѣснословятъ
великолѣпіе-то на святыня-та *му*, като
излѣзатъ прѣдъ войнство-то, и да гово-
рятъ: Славословѣте Господа, защото
милость-та му е въ вѣкъ.

22 И когато начнахѫ да пѣятъ и да пѣ-
снословятъ, Господь постави засады про-
тивъ Аммоновы-тѣ и Моавовы-тѣ сыно-
ве, и противъ онѣзи отъ горѫ-тѫ Сіиръ,
що бѣхѫ дошли върхъ Іуда, и ся удари-
23 хѫ. Защото станахѫ Аммонови-тѣ и Мо-
авови-тѣ сынове върхъ жители-тѣ на го-
ра-та Сіиръ, за да гы истрѣбятъ и за-
личатъ: и като свършихѫ жители-тѣ на
Сіиръ, помогнахѫ си помежду си да ся
истрѣбятъ.
24 А Іуда като отиде до стража-та на пу-
стыня-та, погледнѫ къмъ множество-то,
и ето, бѣхѫ мъртвы тѣла паднали на зе-
мя-та, и никой не бѣше ся избавилъ.
25 И когато дойдохѫ Іосафатъ и люде-тѣ
му за да гы оберѫтъ, намѣрихѫ между
мъртвы-тѣ имъ тѣла твърдѣ много богат-
ство, и скѫпы съсѫды, и зѣхѫ си тол-
коаь, щото не можахѫ да гы прѣносятъ:
и три дни обирахѫ, защото корысти-тѣ
26 бѣхѫ много. И въ четвъртый-тъ день ся
събрахѫ въ Долъ-тъ на Благословеніе-то;
защото тамъ благословихѫ Господа; за
това ся нарече име-то на онова мѣсто
Долъ на Благословеніе, дори до този день.
27 Тогазъ всичкы-тѣ Іудини и Іерусалим-
скы мѫжіе, и Іосафатъ прѣдъ тѣхъ, тръ-
гнахѫ да ся върнатъ въ Іерусалимъ съ
веселіе; защото гы развесели Господь
28 за неприятели-тѣ имъ. И дойдохѫ въ Іе-
русалимъ съ псалтири и китары и трѫбы,
29 въ домъ-тъ Господень. И нападнѫ страхъ
Божій на всичкы-тѣ царства на *онѣзъ* мѣ-
ста, когато чухѫ че Господь ратува про-
30 тивъ неприятели-тѣ на Израиля. И умири
ся царство-то Іосафатово; защото него-
вый Богъ му даде покой отъ всякадѣ.
31 И царува Іосафатъ надъ Іуда: триде-
сеть и петь годинъ на възрастъ бѣ кога-
то ся въцари, и царува двадесеть и петь
годины въ Іерусалимъ. И име-то на май-
32 ка му бѣ Азува дъщеря на Силея. И ходи
въ пѫть-тъ на Аса отца си, и не ся у-
клони отъ него, и правѣше което бѣ
33 право прѣдъ Господа. Но высокы-тѣ мѣ-
ста не ся отмахнахѫ; защото люде-тѣ
не бѣхѫ още оправили сърдца-та си
къмъ Бога на отцы-тѣ си.

34 А останалы-тѣ дѣянія на Іосафата,
първы-тѣ и послѣдни-тѣ, ето, писаны сѫ
въ слова-та на Іиуя Ананіевъ-тъ сынъ,
който ся споменува въ книгѫ-тѫ на Из-
раилевы-тѣ царіе.
35 А слѣдъ това съедини ся Іосафатъ
Іудинъ-тъ царь съ Охозіѭ Израилевъ-тъ
царь, на когото дѣла-та бѣхѫ нечести-
36 вы. И съедини ся съ него, за да напра-
вятъ кораби които да идѫтъ въ Өарсисъ:
и направихѫ кораби-тѣ въ Есіонъ-га-
37 веръ. Тогазь Еліезеръ Додовъ-тъ сынъ
отъ Марисѫ пророчествува противъ Іо-
сафата, и рече: Понеже си ся съеди-
нилъ съ Охозіѭ, Господь сътры дѣла-та
ти. И строшихѫ ся кораби-тѣ, и не мо-
гохѫ да идѫтъ въ Өарсисъ.

ГЛАВА 21.

1 И заспа Іосафатъ съ отцы-тѣ си, и
погребе ся съ отцы-тѣ си въ Дави-
довъ-тъ градъ: и въцари ся вмѣсто него
Іорамъ сынъ му.
2 И имаше братія, Іосафатовы сынове:
Азаріѭ, и Іехіила, и Захаріѭ, и Азарі-
ѭ, и Михаила, и Сафатіѭ: всичкы тѣзи
бѣхѫ сынове на Іосафата Израилевъ-тъ
3 царь. И даде имъ баща имъ много даро-
ве, сребро и злато, и многоцѣнны нѣ-
щѫ, съ градове оградены въ Іудѫ; но
царство-то даде на Іорама, понеже бѣ
4 първороденъ. А когато ся възвыси Іо-
рамъ въ царство-то на отца си, и ся
утвърди, уби всичкы-тѣ си братія съ
мечь, и *нѣколцина* още отъ Израиле-
вы-тѣ началницы.
5 Тридесеть и двѣ годинъ на възрастъ
бѣ Іорамъ когато ся въцари, и царува
6 осмь годины въ Іерусалимъ. И ходи въ
пѫть-тъ на Израилевы-тѣ царіе, както
направи Ахаавовъ-тъ домъ; защото же-
на му бѣше Ахаавова дъщеря: и стори
7 зло прѣдъ Господа. Но Господь не рачи
да истрѣби Давидовъ-тъ домъ, заради
завѣтъ-тъ който направи съ Давида, и
защото рече че ще даде свѣтилникъ не-
му и на сынове-тѣ му за всегда.
8 Въ неговы-тѣ дни отстѫпи Едомъ отъ
подъ рѫкѫ-тѫ на Іудѫ, та постави царь
9 надъ себе си. И заминѫ Іорамъ съ на-
чалницы-тѣ си, и всичкы-тѣ колесницы
съ него: и станѫ прѣзъ нощь, та пора-
зи Едомцы-тѣ които бѣхѫ го заобико-
лили, и началницы-тѣ на колесницы-тѣ.
10 Така отстѫпи Едомъ отъ подъ рѫкѫ-тѫ
на Іудѫ дори до този день. Тогазь въ
исто-то врѣме отстѫпи *и* Ливна отъ
подъ рѫкѫ-тѫ му, понеже остави Го-
спода Бога на отцы-тѣ си.
11 Той направи и высокы мѣста по го-
ры-тѣ на Іудѫ, и направи Іерусалим-
скы-тѣ жители да блудствуватъ, и раз-
12 врати Іудѫ. И дойде до него писмо отъ
Иліѭ пророкъ-тъ, което казваше: Така
говори Господь Богъ на Давида отца ти:
Понеже не ходи ты въ пѫтища-та на ба-
щѫ си Іосафата, и въ пѫтища-та на А-
13 сѫ Іудинъ-тъ царь, Но ходи въ пѫть-тъ
на Израилевы-тѣ царіе, и направи Іудѫ
и Іерусалимскы-тѣ жители да блудству-
ватъ, по блудове-тѣ на Ахаавовъ-тъ домъ,
още си избилъ и братія-та си, домъ-тъ
14 на отца си, по добры-тѣ отъ тебе, Ето
Господь ще порази съ голѣмѫ язвѫ твои-
тѣ людіе, и чада-та ти, и жены-тѣ ти,
15 и всичкый-тъ ти имотъ: И ты *ще бѫдешь
поразенъ* съ голѣмы болести, съ болесть
въ чрѣва-та си, додѣто ти излѣзѫтъ чрѣ-
ва-та отъ болесть-тѫ отъ день на день.
16 Подигнѫ още Господь противъ Іора-
ма духъ-тъ на Филистимцы-тѣ, и на А-
равяны-тѣ, които сѫ близу до Еѳіопя-
17 ны-тѣ: Та възлѣзохѫ противъ Іудѫ, и ся
устремихѫ на него, и разграбихѫ всич-
кый-тъ имотъ що ся намѣри въ царскый-тъ
домъ, и сынове-тѣ му още, и жены-тѣ
му: щото не му останѫ *другъ* сынъ ос-
вѣнь Іоахаза, най младый-тъ отъ сыно-
18 ве-тѣ му. И слѣдъ всичко това порази го
Господь въ чрѣва-та му съ болесть не-
19 исцѣлимѫ: И като ся минѫ врѣме слѣдъ
истеченіе-то на двѣ годины, излѣзохѫ му
чрѣва-та, отъ болесть-тѫ му, и умрѣ въ
люты болѣдуванія. А людіе-тѣ му не му
направихѫ горѣніе *отъ ароматы,* спо-
20 редъ горѣніе-то за отцы-тѣ му. Триде-
сеть и двѣ годинъ на възрастъ бѣ когато

ся въцари: и царува въ Іерусалимъ осмь
годины, и отиде нежелаемъ: и погре-
бохѫ го въ градъ-тъ Давидовъ, но не въ
царскы-тѣ гробища.

ГЛАВА 22.

1 И Іерусалимскы-тѣ жители направихѫ
царь вмѣсто него Охозія най младый-тъ
му сынъ; защото пълкове-тѣ, които дой-
дохѫ съ Аравяны-тѣ въ станъ-тъ бѣхѫ
убили всичкы-тѣ по стары. И въцари ся
Охозія сынъ-тъ на Іорама Іудинъ-тъ царь.
2 Четыридесеть и двѣ годинъ на възрастъ
бѣ Охозія когато ся въцари, и царува
еднѫ годинѫ въ Іерусалимъ. И име-то
на майкѫ му бѣ Гоѳолія, дъщеря на Ам-
3 рія. И той ходи въ пѫтища-та на Аха-
авовъ-тъ домъ; защото съвѣтница му
4 бѣше майка му за да нечествува. И сто-
ри зло прѣдъ Господа, както Ахаавовъ-тъ
домъ; защото слѣдъ смърть-тѫ на бащѫ
му, тѣ му бѣхѫ съвѣтници за погубле-
5 ніе-то му. И чрѣзъ тѣхны-тѣ съвѣты о-
тиде съ Іорама, сынъ-тъ на Ахаава Из-
раилевъ-тъ царь, на бой противъ Азаила
Сирійскый-тъ царь въ Рамоѳъ-галаадъ: и
6 поразихѫ Сирійци-тѣ Іорама. И върнѫ
ся за да ся исцѣли въ Іезраель, отъ ра-
ны-тѣ що бѣхѫ го ранили въ Рамѫ, ко-
гато ратуваше противъ Азаила Сирій-
скый-тъ царь. И слѣзе *Азарія Іора-
мовъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ царь, за да види
Іорама Ахаавовъ-тъ сынъ въ Іезраель,
7 понеже бѣ боленъ. И отъ Бога станѫ
погынваніе-то на Охозія съ идваніе-то
му при Іорама; защото, когато дойде,
излѣзе съ Іорама противъ Іиуя Намес-
сіевъ-тъ сынъ, когото помаза Господь
8 да истрѣби Ахаавовъ-тъ домъ. И когато
правѣше Іиуй отмъщеніе-то противъ А-
хаавовъ-тъ домъ, намѣри Іудины-тѣ на-
чалницы, и сынове-тѣ на Охозіевы-тѣ
братія, които слугувахѫ на Охозіѭ, и
9 гы уби: И потърси Охозіѭ: и хванахѫ
го като бѣ скрытъ въ Самаріѭ, и дове-
дохѫ го при Іиуя: и убихѫ го, и погре-
бохѫ го; защото рекохѫ: Сынъ е на
Іосафата, който потърси Господа съсъ
всичко-то си сърдце. И Охозіевъ-тъ домъ
нѣмаше силѫ да удържи вече царство-то.
10 А Гоѳолія, Охозіева-та майка, като
видѣ че умрѣ сынъ ѝ, станѫ та истрѣби
всичко-то царско сѣме на Іудинъ-тъ домъ.
11 Но Іосавееѳа дъщеря-та на царя, зѣ Іо-
аса Охозіевъ-тъ сынъ та го откраднѫ
отъ срѣдъ царскы-тѣ сынове като гы у-
бивахѫ, и тури него и доилкѫ-тѫ му
въ ложницѫ-тѫ. Така Іосавееѳа дъще-
ря-та на царь Іорама, жена-та на Іодая
священникъ-тъ, (защото бѣ сестра на
Охозіѭ,) скры го отъ лице-то на Гоѳо-
12 ліѭ, та го не уби. И съ тѣхъ бѣ скрытъ
въ домъ-тъ Божій шесть годины: а Го-
ѳолія царуваше върху землѭ-тѫ.

ГЛАВА 23.

1 А въ седмо-то лѣто, укрѣпи ся Іодай,
като зѣ стоначалницы-тѣ, Азаріѭ Іеро-
амовъ-тъ сынъ, и Исмаила Іоанановъ-тъ
сынъ, и Азаріѭ Овидовъ-тъ сынъ, и Ма-
асіѭ Адаіевъ-тъ сынъ, и Елисафата Зе-
хріевъ-тъ сынъ, та направи завѣтъ съ
2 тѣхъ. И обходихѫ Іудѫ, та събрахѫ Ле-
виты-тѣ отъ всичкы-тѣ Іудины градове,
и началницы-тѣ на Израилевы-тѣ оте-
3 чествія, и дойдохѫ въ Іерусалимъ. И
всичко-то събраніе направи завѣтъ съ
царя въ домъ-тъ Божій. И рече имъ: Е-
то, сынъ-тъ на царя ще ся въцари, как-
то говорѝ Господь за Давидовы-тѣ сы-
4 нове. Това е дѣло-то което ще напра-
вите: Третя-та часть отъ васъ, отъ свя-
щенницы-тѣ и отъ Левиты-тѣ, които
влазяте въ сѫббота, *ще стоятъ* на пра-
5 гове-тѣ вратари. И третя-та часть въ
царскый-тъ домъ: и третя-та часть въ
врата-та на основаніе-то: а всичкы-тѣ
людіе, въ дворове-тѣ на домъ-тъ Госпо-
6 день. И никой да не влазя въ домъ-тъ
Господень, само священници-тѣ, и кои-
то отъ Левиты-тѣ служатъ, тѣ ще вла-
зятъ; защото сѫ святи: а всичкы-тѣ
людіе да вардятъ стражѫ-тѫ Господнѭ.
7 И Левити-тѣ да обыколятъ царя, всякой

---

* Охозія, Ст. 1. Іоахазъ, Гл. 21; 17.

да има оражія-та си въ ржка-тѫ си: и
който влѣзе въ домъ-тъ да ся умьртви:
и ще бѫдете съ царя, когато влазя, и
когато излазя.
8 И направихѫ Левити-тѣ и всичкый Іу-
да по всичко което заповѣда Іодай свя-
щенникъ-тъ, и зѣхѫ всякой мѫжіе-тѣ си
които влазахѫ въ сѫббота, съ тѣзи кои-
то излазяхѫ въ сѫббота; защото Іодай
священникъ-тъ не распущаше отдѣле-
9 нія-та. И даде Іодай священникъ-тъ на
стоначалницы-тѣ копія-та и щитчета-та
и щитове-тѣ на царь Давида, които бѣ-
10 хѫ въ домъ-тъ Божій. И постави всич-
кы-тѣ людіе, всякой мѫжъ съ оражія-та
му въ ржка-тѫ му, отъ дѣснѫ-тѫ странѫ
на домъ-тъ дори до лѣвѫ-тѫ странѫ на
домъ-тъ, при олтарь-тъ и храмъ-тъ, око-
11 ло царя. Тогазь изведохѫ царскый-тъ
сынъ, и положихѫ на него вѣнецъ-тъ, и
свидѣтелство-то, и направихѫ го царь.
И помазахѫ го Іодай и синове-тѣ му, и
казвахѫ: Да е живъ царь-тъ.
12 И като чу Гоѳолія гласъ-тъ на людіе-
тѣ които тичахѫ и хвалявхѫ царя, дой-
де при людіе-тѣ въ домъ-тъ Господень,
13 Та видѣ, и ето, царь-тъ стоеше при
стълпъ-тъ си въ входъ-тъ, и началници-тѣ
и трѫбы-тѣ при царя: и всичкы-тѣ людіе
отъ земіѭ-тѫ ся радвахѫ, и трѫбѣхѫ съ
трѫбы-тѣ, и *пѣехѫ* съ музикалны-тѣ о-
рѫдія пѣвци-тѣ, и онѣзи които бѣхѫ ис-
кусни да пѣснопѣятъ: тогазь раздра Го-
ѳолія дрехы-тѣ си, и рече: Съзаклѣтіе!
14 съзаклѣтіе! А Іодай священникъ-тъ из-
веде стоначалницы-тѣ, началницы-тѣ на
войнство-то, та имъ рече: Извадѣте іѫ
вънъ отъ редове-тѣ: и който іѫ послѣ-
дува, да ся умьртви съ мечъ. Защото
священникъ-тъ бѣ реклъ: Да іѫ не у-
15 мьртвите въ домъ-тъ Господень. И ту-
рихѫ ржцѣ на неіѫ: и когато отиде въ
входъ-тъ на врата-та на коніе-тѣ, въ
царскый-тъ домъ, убихѫ іѫ тамъ.
16 И направи Іодай завѣтъ между себе си
и всичкы-тѣ людіе и царя че ще бѫдѫтъ
17 людіе Господни. И влѣзохѫ всичкы-тѣ
людіе въ домъ-тъ на Ваала, та го събо-
рихѫ, и олтари-тѣ му и кумиры-тѣ му
истрошихѫ: И Матѳана жрецъ-тъ на
18 Ваала убихѫ прѣдъ олтари-тѣ. И нареди
Іодай службы-тѣ на домъ-тъ Господень
въ ржцѣ-тѣ на священницы-тѣ, Леви-
ты-тѣ, които бѣше Давидъ раздѣлилъ
надъ домъ-тъ Господень, за да прино-
сятъ всесъжженія-та Господни, както е
писано въ законъ-тъ на Моисея, съ ве-
селіе и съ пѣсни споредъ Давидовѫ-тѫ
19 наредбѫ. И постави вратари-тѣ въ вра-
та-та на домъ-тъ Господень, да не влазя
никой нечистъ отъ каквѫ да е работѫ.
20 И зѣ стоначалницы-тѣ, и кметове-тѣ, и
началницы-тѣ на людіе-тѣ, и всичкы-тѣ
людіе отъ земіѭ-тѫ, та снѣхѫ царя отъ
домъ-тъ Господень и заминахѫ прѣзъ
высокы-тѣ врата въ царскый-тъ домъ, и
турихѫ да сѣдне царь-тъ на царскый-тъ
21 прѣстолъ. И възвеселихѫ ся всичкы-тѣ
людіе отъ земіѭ-тѫ: и градъ-тъ си уми-
ри: а Гоѳолія убихѫ съ мечъ.

ГЛАВА 24.

1 Седмь годинъ на възрастъ бѣ Іоасъ
когато ся въцари, и царува четыриде-
сеть години въ Іерусалимъ: и име-то на
2 майкѫ му бѣ Савія, отъ Вирсавее. И
стори Іоасъ което бѣ право прѣдъ Го-
спода, въ всичкы-тѣ дни на Іодая свя-
3 щенникъ-тъ. И зѣ му Іодай двѣ жены,
и роди сынове и дъщери.
4 И слѣдъ това дойде въ сърдце-то на
5 Іоаса да поднови домъ-тъ Господень. И
събра священницы-тѣ и Левиты-тѣ, та
имъ рече: Излѣзте въ Іудины-тѣ градо-
ве та съберѣте отъ годинѫ до годинѫ
отъ всичкый Израиль сребро, за попра-
вяніе на домъ-тъ на Бога вашего, и по-
бързайте за това нѣщо: Левити-тѣ оба-
че не побързахѫ.
6 И повыка царь-тъ Іодая началникъ-тъ
та му рече: Защо не си изыскалъ отъ
Левиты-тѣ, да съберѫтъ отъ Іудѫ и отъ
Іерусалимъ данъкъ-тъ на Моисея рабъ-тъ
Господень, и на събраніе-то Израилево,
7 за скиніѭ-тѫ на свидѣтелство-то? Защо-
то нечестива-та Гоѳолія, *и* сынове-тѣ ѝ,
развалихѫ домъ-тъ Божій: още и всич-

кы-тѣ посвященія на домъ-тъ Господень
посвятихѫ на Ваалимы-тѣ.
8 Направихѫ прочее по царскѫ запо-
вѣдь единъ ковчежецъ, и турихѫ го при
врата-та на домъ-тъ Господень извънъ.
9 И прогласихѫ въ Іудѫ и въ Іерусалимъ
да приносятъ Господу данъкъ-тъ нало-
женый-тъ отъ Моисея рабъ-тъ Божій
10 върху Израиля въ пустынѭ-тѫ. И за-
радвахѫ ся всичкы-тѣ князове и всич-
кы-тѣ людіе, и вносяхѫ, и туряхѫ въ
11 ковчежецъ-тъ, додѣ ся напълни. И кога-
то ся доносяше ковчежецъ-тъ при цар-
скы-тѣ настоятели съ рѫкѫ-тѫ на Леви-
ты-тѣ, и когато тѣ виждахѫ че е много
сребро-то, дохождаше царскый-тъ пи-
сецъ, и настоятель-тъ на първый-тъ свя-
щенникъ, та испразднувахѫ ковчежецъ-тъ,
и доносяхѫ та го поставяхѫ пакъ на мѣ-
сто-то му. Така правѣхѫ отъ день на
12 день, и събрахѫ много сребро, И дава-
ше го царь-тъ и Іодай на тѣзи които
правѣхѫ дѣло-то на работаніе-то на
домъ-тъ Господень, и наемахѫ зидари и
дърводѣлцы за да подновяватъ домъ-тъ
Господень: още и ковачи и мѣдоковачи,
13 за да поправятъ домъ-тъ Господень. И
работѣхѫ работници-тѣ дѣло-то, и съ
рѫкѫ-тѫ имъ успѣ дѣло-то на поправя-
ніе-то: и докарахѫ домъ-тъ Божій въ
първо-то му състояніе, и утвърдихѫ го.
14 И като свършихѫ, донесохѫ останѫло-то
сребро прѣдъ царя и Іодая, и отъ него
направихѫ съсѫды за домъ-тъ Госпо-
день, съсѫды за служеніе и всесъжже-
ніе, и темянницы, и златны и сребърны
съсѫды. И приносяхѫ всесъжженія въ
домъ-тъ Господень непрѣстанно прѣзъ
всичкы-тѣ дни на Іодая.
15 *И* остарѣ Іодай, и сытъ бѣ отъ дни, и
умрѣ: сто и тридесеть годинъ на въз-
16 растъ бѣ когато умрѣ. И погребохѫ го
въ Давидовъ-тъ градъ, съ царіе-тѣ; по-
неже стори добро въ Израиля, и къмъ
Бога и домъ-тъ му.
17 А слѣдъ смърть-тѫ на Іодая дойдохѫ
началници-тѣ Іудины, та ся поклонихѫ
на царя. Тогазъ царь-тъ гы послуша:
18 Та оставихѫ домъ-тъ на Господа Бога
на отцы-тѣ си, и служихѫ на Ашеры-тѣ
и идолы-тѣ: и дойде гнѣвъ върхъ Іудѫ
и Іерусалимъ, за това тѣхно прѣстѫпле-
19 ніе. И проводи имъ пророцы, за да гы
обърнатъ къмъ Господа, и засвидѣтел-
ствувахѫ противъ тѣхъ; но не дадохѫ
20 слушаніе. И дойде Духъ Божій на Заха-
рія сынъ-тъ на Іодая священникъ-тъ, и
застанѫ надъ людіе-тѣ, и рече имъ: Та-
ка говори Богъ: Защо прѣстѫпвате вы
заповѣди-тѣ Господни? нѣма да успѣе-
те; понеже вы оставихте Господа, и той
21 васъ остави. И направихѫ съзаклѣтіе
противъ него, та го убихѫ съ каменіе,
съсъ заповѣдь отъ царя, въ дворъ-тъ на
22 домъ-тъ Господень. И не си науми царь
Іоасъ милость-тѫ която му направи Іодай
отецъ му, но уби сына му: и той като уми-
раше, рече: Господь да види, и да издири.
23 И въ свършваніе-то на годинѫ-тѫ въз-
лѣзе Сирійско-то войнство противъ не-
го: и дойдохѫ върхъ Іудѫ и върхъ Іе-
русалимъ, и истрѣбихѫ всичкы-тѣ на-
чалницы на людіе-тѣ отъ срѣдъ лю-
діе-тѣ, и проводихѫ всичкы-тѣ имъ ко-
24 рысти до царя на Дамаскъ. Ако и да дой-
де Сирійско-то войнство съ малко мѫ-
жіе, Господь обаче прѣдаде войнство
твърдѣ голѣмо въ рѫкѫ-тѫ имъ, понеже
бѣхѫ оставили Господа Бога на отцы-тѣ
си; така *Сирійци-тѣ* извършихѫ сѫдъ
противъ Іоаса.
25 А като тръгнахѫ отъ него, и го оста-
вихѫ въ голѣмы болести, раби-тѣ му на-
правихѫ съзаклѣтіе противъ него за
кръвь-тѫ на сынове-тѣ на Іодая священ-
никъ-тъ, и убихѫ го на одръ-тъ му, и
умрѣ: и погребохѫ го въ Давидовъ-тъ
градъ, но го не погребохѫ въ царскы-
26 тѣ гробища. А онѣзь които бѣхѫ напра-
вили съзаклѣтіе противъ него бѣхѫ тѣ-
зи: Завадъ сынъ-тъ на Симеаѳ Аммон-
кѫ-тѫ, и Іозавадъ сынъ-тъ на Самариѳ
27 Моавкѫ-тѫ. А за сынове-тѣ му, и за мно-
жество-то на товары-тѣ при него, и за
поправяніе-то на домъ-тъ Божій, ето
писано е въ повѣсти-тѣ на книгѫ-тѫ на
царіе-тѣ. И въцари ся вмѣсто него Ама-
сія сынъ му.

ГЛАВА 25.

1 На двадесеть и петь годинѫ бѣ Ама-
сія като ся въцари, и царува двадесеть
и деветь годины въ Іерусалимъ. И име-
то на майкѫ му бѣ Іоадана отъ Іеруса-
2 лимъ. И направи което бѣ право прѣдъ
Господа, но не съсъ съвършенно сърдце.
3 А като ся утвърди царство-то въ рѫцѣ-
тѣ му, умъртви рабы-тѣ си които убихѫ
4 царя бащѫ му: Чада-та имъ обаче не у-
мъртви, споредъ писано-то въ законъ-тъ,
въ книгѫ-тѫ на Моисея, дѣто Господь
заповѣда, и рече: Бащи-тѣ да не уми-
ратъ за чада-та, нито чада-та да уми-
ратъ за бащы-тѣ; но всякой да умира за
съгрѣшеніе-то си.
5 И събра Амасія Іудѫ, та постави отъ
тѣхъ тысященачалницы, и стоначалницы
споредъ домове-тѣ на отечествія-та, по
всичкый Іудѫ и Веніамина: и наброи гы
отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, и намѣ-
ри гы триста тысящы, избраны, които
да излѣзвать на бой и да държатъ копіе и
6 щитъ. Нае отъ Израиля още сто тысящы
силны съ крѣпость, за сто таланта сребро.
7 А дойде при него человѣкъ Божій, и
рече: Царю, да не отиде съ тебе Изра-
илево-то войнство; защото Господь не е
съ Израиля, *съсъ* всичкы-тѣ Ефремовы
8 сынове. Но ако искашь да идешь, напра-
ви *това:* укрѣпи ся за бой-тъ: Богъ
обаче ще тя направи да паднешь прѣдъ
врагъ-тъ; защото Богъ има сила да по-
9 могне, и да свали. А Амасія рече на че-
ловѣка Божій: Но какво ще направимъ
за сто-тѣ таланта, които дадохъ на Из-
раилево-то войнство? А человѣкъ-тъ Бо-
жій отговори: Господь е силенъ да ти
даде повече отъ тѣхъ.
10 Тогазь гы отлѫчи Амасія, (войнство-то
което бѣ дошло при него отъ Ефрема,)
за да ся върнѫтъ на мѣсто-то си: и рас-
пали ся зѣло гнѣвъ-тъ имъ върхъ Іудѫ,
и върнахѫ ся на мѣсто-то съ распаленъ
11 гнѣвъ. А Амасія ся укрѣпи, и изведе лю-
діе-тѣ си, и отиде въ долъ-тъ на Соль-
тѫ, та порази Сіировы-тѣ сынове десеть
12 тысящы. И десеть тысящы живы заплѣ-
нихѫ Іудины-тѣ сынове, и закарахѫ гы
на върхъ-тъ на скалѫ-тѫ та гы изринѫ-
хѫ отъ върхъ-тъ на скалѫ-тѫ, и всичкы-
13 тѣ ся строшихѫ. Но тѣзи мѫжіе отъ войн-
ство-то които върнѫ Амасія, за да не и-
дѫтъ съ него на брань, нападнахѫ върхъ
Іудины-тѣ градове, отъ Самаріѭ дори до
Веоронъ, та поразихѫ три тысящы отъ
тѣхъ, и зѣхѫ много корысти.
14 А Амасія като ся върнѫ отъ поразе-
ніе-то на Едомцы-тѣ, донесе богове-тѣ
на Сіировы-тѣ сынове, та гы постави за
себе си богове, и кланяше ся прѣдъ
15 тѣхъ, и приносяше имъ темянъ. За това
ся распали гнѣвъ-тъ Господень върху
Амасіѭ: и проводи при него пророкъ
та му рече: Защо потърси ты богове-тѣ
на тези народъ, които не могохѫ да о-
свободятъ свой-тъ си народъ отъ рѫкѫ-тѫ
16 ти? И като му говорѣше той, *царь-тъ*
му рече: Съвѣтникъ ли тя поставихѫ на
царя? прѣстани: защо да ся умъртвишь?
И прѣстанѫ пророкъ-тъ като рече: Знаѭ
че Богъ е турилъ намѣреніе да тя ис-
трѣби, понеже направи ты това, и не
послуша мой-тъ съвѣтъ.
17 Тогазь ся съвѣтува Амасія Іудинъ-тъ
царь, и проводи на Іоаса сынъ-тъ на
Іоахаза, Іиуевъ-тъ сынъ, Израилевъ-тъ
царь, и рече: Ела да ся видимъ лице съ
18 лице. И проводи Іоасъ Израилевъ-тъ
царь на Амасіѭ Іудинъ-тъ царь та ре-
че: Трънъ-тъ Ливанскый проводилъ на
кедръ-тъ Ливанскый и казалъ: Дай дъ-
щерѭ си на сына ми за женѫ; но замина-
лъ единъ горскый звѣрь който былъ
19 въ Ливанъ, и стапкалъ трънъ-тъ. Ты го-
воришь: Ето, поразихъ Едома: и сърд-
це-то ти тя надигнѫ да ся хвалишь: сѣ-
ди сега въ домъ-тъ си: защо да ся спли-
ташь въ зло, за което бы паднѫлъ ты, и
20 Іуда съ тебе? Но Амасія не послуша;
защото отъ Бога бѣ това, за да гы прѣ-
даде въ рѫкѫ-тѫ *на непріятели-тѣ,* по-
неже потърсихѫ Едомскы-тѣ богове.
21 Възлѣзе прочее Іоасъ Израилевый царь:
та ся видѣхѫ лице съ лице, той и Ама-
сія Іудинъ-тъ царь, въ Веесемесъ, който

22 принадлежи на Іудѫ. И поразенъ бы Іу-
да прѣдъ Израиля, и побѣгнахѫ всякой
23 въ шатры-тѣ си. И хванѫ Іоасъ Израи-
левъ-тъ царь Амасіѭ Іудинъ-тъ царь,
сынъ-тъ на Іоаса Іоахазовъ-тъ сынъ, въ
Веѳсемесъ, и доведе го въ Іерусалимъ и
съсыпа стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, отъ
портѫ-тѫ Ефремъ дори до портѫ-тѫ на
24 ѫгълъ-тъ, четыристотинъ лакти. И *като*
зѣ всичко-то злато и сребро, и всичкы-
тѣ съсѫды които ся намѣрихѫ въ домъ-тъ
Божій при Овидъ-едома, и съкровища-та
на царскый-тъ домъ, и человѣцы залогъ,
върнѫ ся въ Самаріѭ.
25 И поживѣ Амасія Іоасовъ-тъ сынъ Іу-
динъ-тъ царь, слѣдъ смьрть-тѫ на Іоаса
Іоахазовъ-тъ сынъ Израилевъ-тъ царь,
26 петнадесеть годины. А останалы-тѣ дѣ-
янія на Амасіѭ, първы-тѣ и послѣдни-
тѣ, ето, писаны сѫ въ книгѫ-тѫ на Іу-
27 дины-тѣ и Израилевы-тѣ царіе. И слѣдъ
като ся уклони Амасія отъ Господа, на-
правихѫ съзаклѣтіе противъ него въ Іе-
русалимъ: и побѣгнѫ въ Лахисъ; но про-
водихѫ слѣдъ него въ Лахисъ, та го у-
28 бихѫ тамъ. И донесохѫ го на коніе, та
го погребохѫ съ отцы-тѣ му въ *градъ-тъ
Іудинъ.

ГЛАВА 26.

1 А всичкы-тѣ Іудини людіе зѣхѫ †О-
зія, който бѣ на шестнадесеть годинъ,
та го направихѫ царь вмѣсто бащѫ му
2 Амасіѭ. Той съгради Елоѳъ, и възвърнѫ
го на Іудѫ, като заспа *баща му* царь-тъ
съ отцы-тѣ си.
3 Шестнадесеть годинъ на възрасть бѣ
Озія когато ся въцари, и царува петде-
сеть и двѣ годины въ Іерусалимъ: и и-
ме-то на майкѫ му бѣ Іехолія отъ Іеру-
4 салимъ. И направи което бѣ право прѣдъ
Господа, по всичко що бѣше сторилъ о-
5 тецъ му Амасія. И търсѣше Бога въ дни-
тѣ на Захаріѭ, който бѣше вѣщъ въ Бо-
жіи-тѣ видѣнія: и колкото врѣме тър-
сѣше Господа, Богъ му даваше успѣхъ.
6 И излѣзе та направи брань противъ
Филистимцы-тѣ, и съсыпа стѣнѫ-тѫ на
Геѳъ, и стѣнѫ-тѫ на Іавни, и стѣнѫ-тѫ
на Азотъ, и съгради градове въ Азотъ,
7 и въ Филистимцы-тѣ. И помогнѫ му Богъ
противъ Филистимцы-тѣ, и противъ Ара-
вяны-тѣ които живѣехѫ въ Гуръ-ваалъ,
8 и Маонцы-тѣ. И дадохѫ Аммонци-тѣ да-
рове на Озіѭ: и прочу ся име-то му
дори до входъ-тъ на Египетъ: защото
ся укрѣпи крайно.
9 И съгради Озія стълпове въ Іерусалимъ,
върху портѫ-тѫ на ѫгълъ-тъ, и върху
портѫ-тѫ на долъ-тъ, и върху кать-тъ
10 *на стѣнѫ-тѫ*, и укрѣпи гы. Съгради о-
ще и стълпове въ пустынѭ-тѫ, и иско-
па много кладенцы; защото имаше много
скотове, и въ нискы-тѣ мѣста и въ полета-
та: *и* орачы и лозари, въ горы-тѣ и въ
Кармилъ; защото обичаше земледѣліе-то.
11 И имаше Озія войнство ратницы, ко-
ито излазяхѫ на бой съ пълкове, споредъ
число-то на исчисленіе-то имъ чрѣзъ
Іеиила писецъ-тъ и Маасіѭ настоятель-тъ,
подъ рѫкѫ-тѫ на Ананіѭ, *единъ* отъ цар-
12 скы-тѣ военачалницы. Всичко-то число
на началницы-тѣ на отечествія-та си-
лны-тѣ съ крѣпость бѣше двѣ тысящи и
13 шестстотинъ. И подъ рѫкѫ-тѫ имъ има-
ше военна сила, триста и седмь тысящи
и петстотинъ, силни и юначни на бой,
за да помагатъ на царя противъ непрія-
14 тели-тѣ. И приготви имъ Озія за всич-
ко-то войнство, щитове, и копія, и шле-
мове, и брони, и лъкове, и пращы за ка-
15 меніе. И направи въ Іерусалимъ маши-
ны, измыслены отъ машинистъ, да сто-
ятъ на стълпове-тѣ и на ѫглы-тѣ, за да
хвърлятъ *съ тѣхъ* стрѣлы и голѣмы ка-
меніе: и прочу ся име-то му на далечь;
защото чудно му ся помагаше, додѣто
ся укрѣпи.
16 Но като ся укрѣпи, надигнѫ ся сърд-
це-то му въ растлѣніе: и направи прѣ-
стѫпленіе противъ Господа Бога своего,
и влѣзе въ храмъ-тъ Господенъ, за да
17 покади надъ олтарь-тъ на темянъ-тъ. И
влѣзе слѣдъ него Азарія священникъ-тъ,

* Виж. 4 Цар. 14; 20.
† *Или* Азарія.

и съ него осмдесеть священници Госпо-
18 дни, храбри мѫжіе: И съпротивихѫ ся на
царь Озіѭ, и рекохѫ му: Не принадле-
жи на тебе, Озіе, да кадишь Господу, но
на священницы-тѣ, Аароновы-тѣ сыно-
ве, освящены-тѣ да кадятъ: излѣзь изъ
святилище-то; защото си направилъ прѣ-
стѫпленіе: и това не *ще ти бѫде* за
славѫ отъ Господа Бога.
19 А Озія, като имаше въ рѫкѫ-тѫ си
кадилницѫ за да кади, разяри ся: и ка-
то ся разяри на священницы-тѣ, излѣзе
проказа-та на чело-то му прѣдъ священ-
ницы-тѣ въ домъ-тъ Господень, близу
20 при олтарь-тъ на темянъ-тъ. И погледнѫ
на него Азарія първосвященникъ-тъ, и
всичкы-тѣ священници, и ето, бѣ про-
каженъ на чело-то си: и побързахѫ да
го извадятъ отъ тамъ: и даже самъ той
побърза да излѣзе, защото го порази Го-
21 сподь. И прокаженъ бѣше царь Озія до-
ри до день-тъ на смърть-тѫ си: и живѣе-
ше въ отдѣленѫ кѫщѫ прокаженъ; по-
неже бѣше отбыть отъ домъ-тъ Госпо-
день: а надъ царскый-тъ домъ бѣ Іоѳамъ
сынъ му, и сѫдѣше людіе-тѣ на земѭ-тѫ.
22 А останалы-тѣ дѣянія на Озіѭ, пър-
вы-тѣ и послѣдни-тѣ, писа пророкъ И-
23 саія Амосовъ-тъ сынъ. И заспа Озія съ
отцы-тѣ си, и погребохѫ го съ отцы-тѣ
му въ оградѫ-тѫ на царскы-тѣ гробища;
защото рекохѫ: Прокаженъ е. И въцари
ся вмѣсто него Іоѳамъ сынъ му.

ГЛАВА 27.

1 На двадесеть и петь годинъ бѣ Іоѳамъ
когато ся въцари: и царува шестнаде-
сеть годины въ Іерусалимъ. А име-то на
майкѫ му бѣ Іеруса, Садокова дъщеря.
2 И направи което бѣ право прѣдъ Госпо-
да, по всичко що стори баща му Озія;
не влѣзе обаче въ храмъ-тъ Господень.
3 И людіе-тѣ бѣхѫ още развращени. Той
съгради высокы-тѣ врата на домъ-тъ Го-
сподень: и съгради много върхъ стѣнѫ-
тѫ на Офилъ.
4 Съгради още и градове въ Іудины-тѣ
горы, и въ дѫбравы-тѣ съгради твърдѣли
5 и стълпове. И като направи брань съ
царя на Аммоновы-тѣ сынове, прѣукрѣ-
пи ся противъ тѣхъ. И въ онова лѣто
Аммонови-тѣ сынове му дадохѫ сто та-
ланта сребро, и десеть тысящи корове
жито, и десеть тысящи ечимикъ. Тол-
козъ му платихѫ Аммоновы-тѣ сынове, и
6 вторѫ-тѫ годинѫ, и третѭ-тѫ. И укрѣпи
ся Іоѳамъ, понеже управяше пѫтища-та
си прѣдъ Господа Бога своего.
7 А останалы-тѣ дѣянія на Іоѳама, и
всичкы-тѣ му боеве, и пѫтища-та му,
ето, писаны сѫ въ книгѫ-тѫ на Израи-
8 левы-тѣ и Іудины-тѣ царіе. На двадесеть
и петь годинъ бѣ когато ся въцари, и
царува шестнадесеть годины въ Іеруса-
9 лимъ. И заспа Іоѳамъ съ отцы-тѣ си, и
погребохѫ го въ Давидовъ-тъ градъ: а
вмѣсто него ся въцари Ахазъ сынъ му.

ГЛАВА 28.

1 На двадесеть годинъ бѣ Ахазъ когато
ся въцари, и царува шестнадесеть годи-
ны въ Іерусалимъ; не направи обаче кое-
то бѣ право прѣдъ Господа, както Да-
2 видъ отецъ му; Но ходи въ пѫтища-та
на Израилевы-тѣ царіе, и направи още
3 на Ваалимы-тѣ лѣяны идолы. И той по-
кади въ долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ,
и прѣведе чада-та си прѣзъ огнь-тъ,
споредъ мерзости-тѣ на языччницы-тѣ,
които испѫди Господь отъ лице-то на
4 Израилевы-тѣ сынове. И жъртвуваше и
кадѣше на высокы-тѣ мѣста, и на хъл-
мове-тѣ, и подъ всяко зелено дърво.
5 За това Господь неговый Богъ прѣдаде
го въ рѫкѫ-тѫ на Сирійскый-тъ царь: и
поразихѫ го *Сирійци-тѣ*, и взѣхѫ плѣн-
ницы голѣмо множество отъ него, и от-
ведохѫ *гы* въ Дамаскъ. Още и прѣдаденъ
быде въ рѫкѫ-тѫ на Израилевъ-тъ царь,
който го порази съ голѣмо пораженіе.
6 Защото Факей Ромеліевъ-тъ сынъ уби отъ
Іудѫ сто и двадесеть тысящи въ единъ
день, всичкы-тѣ силны съ крѣпость;
понеже бѣхѫ оставили Господа Бога на
отцы-тѣ си.
7 И Зехрій, мѫжъ силенъ отъ Ефрема,

22 принадлежи на Іуда. И поразенъ бы Іу-
да прѣдъ Израиля, и побѣгнахѫ всякой
23 въ шатры-тѣ си. И хванѫ Іоасъ Израи-
левъ-тъ царь Амасіѭ Іудинъ-тъ царь,
сынъ-тъ на Іоаса Іоахазовъ-тъ сынъ, въ
Веѳсемесъ, и доведе го въ Іерусалимъ и
съсыпа стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, отъ
портѫ-тѫ Ефремъ дори до портѫ-тѫ на
24 ѫглъ-тъ, четырістотинъ лакти. И *като
зѣ* всичко-то злато и сребро, и всичкы-
тѣ съсѫды които ся намѣрихѫ въ домъ-тъ
Божій при Овидъ-едома, и съкровища-та
на царскый-тъ домъ, и человѣцы залогъ,
върнѫ ся въ Самаріѭ.
25 И поживѣ Амасія Іоасовъ-тъ сынъ Іу-
динъ-тъ царь, слѣдъ смьрть-тѫ на Іоаса
Іоахазовъ-тъ сынъ Израилевъ-тъ царь,
26 петнадесеть годины. А останалы-тѣ дѣ-
янія на Амасіѭ, първы-тѣ и послѣдни-
тѣ, ето, писаны сѫ въ книгѫ-тѫ на Іу-
27 дины-тѣ и Израилевы-тѣ царіе. И слѣдъ
като ся уклони Амасія отъ Господа, на-
правихѫ съзаклѣтіе противъ него въ Іе-
русалимъ: и побѣгнѫ въ Лахисъ; но про-
водихѫ слѣдъ него въ Лахисъ, та го у-
28 бихѫ тамъ. И донесохѫ го на коніе, та
го погребохѫ съ отцы-тѣ му въ *градъ-тъ
Іудинъ.

ГЛАВА 26.

1 А всичкы-тѣ Іудини людіе зѣхѫ †О-
зія, който бѣ на шестнадесеть годинъ,
та го направихѫ царь вмѣсто бащѫ му
2 Амасіѭ. Той съгради Елоѳъ, и възвърнѫ
го на Іуда, като заспа *баща му* царь-тъ
съ отцы-тѣ си.
3 Шестнадесеть годинъ на възрастъ бѣ
Озія когато ся въцари, и царува петде-
сеть и двѣ годины въ Іерусалимъ: и и-
ме-то на майкѫ му бѣ Іехолія отъ Іеру-
4 салимъ. И направи което бѣ право прѣдъ
Господа, по всичко що бѣше сторилъ о-
5 тецъ му Амасія. И търсѣше Бога въ дни-
тѣ на Захаріѭ, който бѣше вѣщъ въ Бо-
жіи-тѣ видѣнія: и колкото врѣме тър-
сѣше Господа, Богъ му даваше успѣхъ.
6 И излѣзе та направи брань противъ
Филистимцы-тѣ, и съсыпа стѣнѫ-тѫ на
Геѳъ, и стѣнѫ-тѫ на Іавни, и стѣнѫ-тѫ
на Азотъ, и съгради градове въ Азотъ,
7 и въ Филистимцы-тѣ. И помогнѫ му Богъ
противъ Филистимцы-тѣ, и противъ Ара-
вяны-тѣ които живѣехѫ въ Гуръ-ваалъ,
8 и Маонцы-тѣ. И дадохѫ Аммонци-тѣ да-
рове на Озіѭ: и прочу ся име-то му
дори до входъ-тъ на Египетъ: защото
ся укрѣпи крайно.
9 И съгради Озія стълпове въ Іерусалимъ,
връху портѫ-тѫ на ѫглъ-тъ, и връху
портѫ-тѫ на долъ-тъ, и връху кѫтъ-тъ
10 *на стѣнѫ-тѫ*, и укрѣпи гы. Съгради о-
ще и стълпове въ пустынѭ-тѫ, и иско-
па много кладенцы; защото имаше много
скотове, и въ нискы-тѣ мѣста и въ полета-
та: *и* орачы и лозари, въ горы-тѣ и въ
Кармилъ; защото обичаше земледѣліе-то.
11 И имаше Озія войнство ратницы, кои-
то излазяхѫ на бой съ пълкове, споредъ
число-то на исчисленіе-то имъ чрѣзъ
Іеіила писецъ-тъ и Маасіѭ настоятель-тъ,
подъ рѫкѫ-тѫ на Ананіѭ, *единъ* отъ цар-
12 скы-тѣ военачалницы. Всичко-то число
на началницы-тѣ на отечествія-та сил-
ны-тѣ съ крѣпость бѣше двѣ тысящи и
13 шестстотинъ. И подъ рѫкѫ-тѫ имъ има-
ше военна сила, триста и седмь тысящи
и петстотинъ, силни и юначни на бой,
за да помагатъ на царя противъ непрія-
14 тели-тѣ. И приготви имъ Озія за всич-
ко-то войнство, щитове, и копія, и шле-
мове, и брони, и лѫкове, и пращы за ка-
15 меніе. И направи въ Іерусалимъ маши-
ны, измыслены отъ машинистъ, да сто-
ятъ на стълпове-тѣ и на ѫглы-тѣ, за да
хвърлятъ *съ тѣхъ* стрѣлы и голѣмы ка-
меніе: и прочу ся име-то му на далечь;
защото чудно му ся помагаше, додѣто
ся укрѣпи.
16 Но като ся укрѣпи, издигнѫ ся сърд-
це-то му въ растлѣніе: и направи прѣ-
стѫпленіе противъ Господа Бога своего,
и влѣзе въ храмъ-тъ Господенъ, за да
17 покади надъ олтарь-тъ на темянъ-тъ. И
влѣзе слѣдъ него Азарія священникъ-тъ,

* Виж. 4 Цар. 14; 20.
† *Или* Азарія.

и съ него осмдесеть священници Госпо-
18 дни, храбри мѫжіе: И съпротивихѫ ся на
царь Озіѭ, и рекохѫ му: Не принадле-
жи на тебе, Озіе, да кадишь Господу, но
на священницы-тѣ, Аароновы-тѣ сыно-
ве, освященны-тѣ да кадятъ: излѣзь изъ
святилище-то; защото си направилъ прѣ-
стѫпленіе: и това не *ще ти бѫде* за
славѫ отъ Господа Бога.
19 А Озія, като имаше въ рѫкѫ-тѫ си
кадилницѫ за да кади, разяри ся: и ка-
то ся разяри на священницы-тѣ, излѣзе
проказа-та на чело-то му прѣдъ священ-
ницы-тѣ въ домъ-тъ Господень, близу
20 при олтарь-тъ на темянъ-тъ. И погледнѫ
на него Азарія първосвященникъ-тъ, и
всичкы-тѣ священници, и ето, бѣ про-
каженъ на чело-то си: и побързахѫ да
го извадятъ отъ тамъ: и даже самъ той
побърза да излѣзе, защото го порази Го-
21 сподь. И прокаженъ бѣше царь Озія до-
ри до день-тъ на смърть-тѫ си: и живѣе-
ше въ отдѣленѫ кѫщѫ прокаженъ; по-
неже бѣше отбытъ отъ домъ-тъ Госпо-
день: а надъ царскый-тъ домъ бѣ Іоѳамъ
сынъ му, и сѫдѣше людіе-тѣ на земѭ-тѫ.
22 А останалы-тѣ дѣянія на Озіѭ, пър-
вы-тѣ и послѣдни-тѣ, писа пророкъ И-
23 саія Амосовъ-тъ сынъ. И заспа Озія съ
отцы-тѣ си, и погребохѫ го съ отцы-тѣ
му въ оградѫ-тѫ на царскы-тѣ гробища;
защото рекохѫ: Прокаженъ е. И въцари
ся вмѣсто него Іоѳамъ сынъ му.

ГЛАВА 27.

1 На двадесеть и петь годинъ бѣ Іоѳамъ
когато ся въцари: и царува шестнаде-
сеть годины въ Іерусалимъ. А име-то на
майкѫ му бѣ Іеруса, Садокова дъщеря.
2 И направи което бѣ право прѣдъ Госпо-
да, по всичко що стори баща му Озія;
не влѣзе обаче въ храмъ-тъ Господень.
3 И людіе-тѣ бѣхѫ още развращени. Той
съгради высокы-тѣ врата на домъ-тъ Го-
сподень: и съгради много върхъ стѣнѫ-
тѫ на Офилъ.
4 Съгради още и градове въ Іудины-тѣ
горы, и въ дѫбравы-тѣ съгради твърдѣли
5 и стлъпове. И като направи брань съ
царя на Аммоновы-тѣ сынове, прѣукрѣ-
пи ся противъ тѣхъ. И въ онова лѣто
Аммонови-тѣ сынове му дадохѫ сто та-
ланта сребро, и десеть тысящы корове
жито, и десеть тысящы ечимыкъ. Тол-
козъ му платихѫ Аммоновы-тѣ сынове, и
6 вторѫ-тѫ годинѫ, и третѭ-тѫ. И укрѣпи
ся Іоѳамъ, понеже управяше пѫтища-та
си прѣдъ Господа Бога своего.
7 А останалы-тѣ дѣянія на Іоѳама, и
всичкы-тѣ му боеве, и пѫтища-та му,
ето, писаны сѫ въ книгѫ-тѫ на Израи-
8 левы-тѣ и Іудины-тѣ царіе. На двадесеть
и петь годинъ бѣ когато ся въцари, и
царува шестнадесеть годины въ Іеруса-
9 лимъ. И заспа Іоѳамъ съ отцы-тѣ си, и
погребохѫ го въ Давидовъ-тъ градъ: а
вмѣсто него ся въцари Ахазъ сынъ му.

ГЛАВА 28.

1 На двадесеть годинъ бѣ Ахазъ когато
ся въцари, и царува шестнадесеть годи-
ны въ Іерусалимъ; не направи обаче кое-
то бѣ право прѣдъ Господа, както Да-
2 видъ отецъ му; Но ходи въ пѫтища-та
на Израилевы-тѣ царіе, и направи още
3 на Ваалимы-тѣ лѣяны идолы. И той по-
кади въ долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ,
и прѣведе чада-та си прѣзъ огнь-тъ,
споредъ мерзости-тѣ на язычници-тѣ,
които испѫди Господь отъ лице-то на
4 Израилевы-тѣ сынове. И жъртвуваше и
кадѣше на высокы-тѣ мѣста, и на хъл-
мове-тѣ, и подъ всяко зелено дърво.
5 За това Господь неговый Богъ прѣдаде
го въ рѫкѫ-тѫ на Сирійскый-тъ царь: и
поразихѫ го *Сирійци-тѣ,* и взѣхѫ плѣн-
ницы голѣмо множество отъ него, и от-
ведохѫ *гы* въ Дамаскъ. Още и прѣдаденъ
быде въ рѫкѫ-тѫ на Израилевъ-тъ царь,
който го порази съ голѣмо пораженіе.
6 Защото Факей Ромеліевъ-тъ сынъ уби отъ
Іудѫ сто и двадесеть тысящы въ единъ
день, всичкы-тѣ силны съ крѣпость;
понеже бѣхѫ оставили Господа Бога на
отцы-тѣ си.
7 И Зехрій, мѫжъ силенъ отъ Ефрема,

убн Маасіж царскый-тъ сынъ, и Азри-
кама настоятеля на палатъ-тъ, и Елкана
8 вторый-тъ слѣдъ царя. И плѣнихж Из-
раилевы-тѣ синове отъ братія-та си двѣ-
стѣ тысящы жены, сынове, и дъщери.
зѣхж още и много корысти отъ тѣхъ, и
отнесохж корысти-тѣ въ Самаріж.
9 А имаше тамъ пророкъ Господенъ, на
име Одидъ: и излѣзе да посрѣщне войн-
ство-то което идѣше въ Самаріж, та имъ
рече: Ето, понеже Господь Богъ на от-
цы-тѣ ви ся разгнѣви на Іуда, прѣдаде
гы въ ржкж-тж ви: и вы гы убихте съ
10 ярость която стигнж до небе-то: И се-
га казвате да покорите Іудины-тѣ и Іе-
русалимскы-тѣ сынове за рабы и рабы-
ни на себе си. Нѣма ли у васъ, у самы
васъ, прѣстжпленія противъ Господа Бо-
11 га вашего? Сега прочее послушайте мя,
и върнѣте плѣнницы-тѣ, които заробих-
те отъ братія-та си; защото гнѣвъ на
12 ярость Господня лежи върхъ васъ. И
станахж нѣкои отъ князове-тѣ на Ефре-
мовы-тѣ сынове, Азарія Іоанановъ-тъ
сынъ, Варахія Месиллемоѳовъ-тъ сынъ,
и Езекія Селлумовъ-тъ сынъ, и Амаса
Адлаевъ-тъ сынъ, противъ идущы-тѣ отъ
13 бой-тъ, Та имъ рекохж: Не въвождайте
тукъ плѣнницы-тѣ; защото като вече
беззаконнуваме Господу, вы искате да
притурите на грѣхове-тѣ ни, и на прѣ-
стжпленія-та ни; защото прѣстжпленіе-то
ни е голѣмо, и яростенъ гнѣвъ лежи
14 върхъ Израиля. И войни-тѣ оставихж
плѣнницы-тѣ и корысти-тѣ прѣдъ кня-
15 зове-тѣ и прѣдъ всичко-то събраніе. И
станахж мжже-тѣ наименувани-тѣ по и-
ме, та зѣхж плѣнницы-тѣ, и всичкы-тѣ
голы между тѣхъ облѣкохж отъ корыс-
ти-тѣ: и облѣкохж гы, и обухж гы, и
дадохж имъ да ядатъ и да піжтъ, и по-
мазахж гы, и всичкы-тѣ немощны отъ
тѣхъ прѣнесохж на ослы, та гы заведо-
хж въ Іерихонъ, градъ-тъ на Финицы-тѣ,
при братія-та имъ: и върнахж ся въ
Самаріж.
16 Въ онова врѣме царь Ахазъ проводи
до Ассирійскы-тѣ царіе да му помогнатъ.
17 Защото дойдохж пакъ Едомци-тѣ та по-
18 разихж Іуда, и зѣхж плѣнницы. И Фи-
листимци-тѣ нападнахж на полянскы-тѣ
градове, и въ южнж-тж странж на Іуда,
та прѣзѣхж Ветсемесъ, и Еалонъ, и Ге-
дироѳъ, и Сокхо и села-та му, и Ѳамнж
и села-та й, и Гимзо и села-та му: и ся
19 населихж тамъ. Защото Господь смири
Іуда, заради Ахаза Израилевъ-тъ царь;
понеже развърати Іуда, и нечествува
20 много противъ Господа. И дойде при
него Ѳеглаѳъ-феласаръ Ассирійскый-тъ
царь, и го утѣсни а го не подкрѣпи.
21 Защото Ахазъ като ограби домъ-тъ Го-
сподень, и царскый-тъ домъ, и начал-
ницы-тѣ, даде на Ассирійскый-тъ царь
всичко-то; но не му быде за помощь.
22 И въ врѣме-то на утѣсненіе-то си още
повече нечествува противъ Господа; та-
къвъ бѣ царь Ахазъ.
23 И жъртвуваше на Дамасковы-тѣ бо-
гове, които го поразихж: и думаше: По-
неже богове-тѣ на Сирійскы-тѣ царіе
имъ помагатъ, на тѣхъ ще принесж жър-
твж, за да помогнжтъ и на мене. Но тѣ
станахж причина на паденіе нему и на
24 всичкый Израиль. И събра Ахазъ съсж-
ды-тѣ на домъ-тъ Божій, и съсѣче съ-
сжды-тѣ на домъ-тъ Божій, и затвори
двери-тѣ на домъ-тъ Господень, и на-
прави си олтари въ всякой жгълъ въ Іе-
25 русалимъ. И въ всякой Іудинъ градъ на-
прави высокы мѣста, да кади на другы
богове, и прогнѣви Господа Бога на
отцы-тѣ си.
26 А останалы-тѣ негови дѣянія, и всич-
кы-тѣ му пжтища, първы-тѣ и послѣд-
ни-тѣ, ето, писаны сж въ книгж-тж на
27 Іудины-тѣ и Израилевы-тѣ царіе. И за-
спа Ахазъ съ отцы-тѣ си, и погребохж
го въ градъ-тъ, въ Іерусалимъ; но го не
занесохж въ гробища-та на Израилевы-тѣ
царіе: а мѣсто него ся въцари Езекія
сынъ му.

ГЛАВА 29.

1 Езекія като ся въцари бѣше на два-
десеть и петь годинъ, и царува дваде-
сеть и деветь годины въ Іерусалимъ. И

име-то на майкѫ му бѣ Авія, Захаріина
2 дъщеря. И направи което бѣ право прѣдъ
Господа, по всичко що направи Давидъ
отецъ му.
3 Въ първо-то лѣто на царуваніе-то си,
въ първый-тъ мѣсецъ, той отвори две-
ри-тѣ на домъ-тъ Господенъ, и гы по-
4 прави. И въведе священницы-тѣ и Ле-
виты-тѣ, и събра гы на въсточнѫ-тѫ
5 стъгдѫ, Та имъ рече: Чуйте мя, Левити:
освятѣте ся сега, и освятѣте храмъ-тъ
на Господа Бога на отцы-тѣ си, и из-
вадѣте нечистотѫ-тѫ отъ свято-то мѣсто.
6 Защото отци-тѣ ни отстѫпихѫ, и стори-
хѫ зло прѣдъ Господа Бога нашего, и
оставихѫ го, и отвърнѫхѫ лице-то си
отъ жилище-то Господне, и обърнѫхѫ
7 гърбъ. И затворихѫ двери-тѣ на прѣд-
храміе-то, и угасихѫ свѣтилницы-тѣ, и
темянъ не кадѣхѫ и всесъжженія не при-
носяхѫ на Бога Израилева въ свято-то
8 мѣсто: Заради това гнѣвъ-тъ Господенъ
дойде върхъ Іудѫ и Іерусалимъ, и прѣ-
даде гы на утѣсненіе, на смятеніе, и на
звиздание, както видите съ очи-тѣ си.
9 Защото, ето, отци-тѣ ни паднѫхѫ отъ
ножъ: и синове-тѣ ни, и дъщери-тѣ ни,
10 и жены-тѣ ни сѫ за това въ плѣнъ. Сега
прочее имамъ на сърдце да направимъ
завѣтъ съ Господа Бога Израилева, за
да отвърне гнѣвъ-тъ на ярость-тѫ си отъ
11 насъ. Чада мои, не бывайте небрежливи
сега; защото Господь вы избра да прѣд-
стоявате прѣдъ него, да му слугувате, и
да му сте служители и да кадите.
12 Тогазь станѫхѫ Левити-тѣ, Мааѳъ А-
масаевъ-тъ синъ, и Іоилъ Азаріевъ-тъ
синъ, отъ синове-тѣ на Кааѳовцы-тѣ: а
отъ Мераріевы-тѣ синове, Кисъ Авді-
евъ-тъ синъ и Азарія Іалелеиловъ-тъ
синъ: а отъ Герсоновцы-тѣ, Іоахъ синъ-тъ
13 на Земмѫ и Еденъ синъ-тъ на Іоаха: А
отъ Елисафановы-тѣ синове, Симрій и
Іеіилъ: а отъ Асафовы-тѣ синове, За-
14 харія и Матѳанія: А отъ Емановы-тѣ
синове, Іехіилъ и Семей: а отъ Іедуѳу-
15 новы-тѣ синове, Семаія и Озіилъ: И съ-
брахѫ братія-тѫ си, та ся освятихѫ, и
дойдохѫ, както заповѣда царь-тъ, спо-
редъ слово-то Господне, да очистятъ
16 домъ-тъ Господенъ. И влѣзохѫ священ-
ници-тѣ въ по вѫтрѣшно-то на домъ-тъ
Господенъ, за да *го* очистятъ: и всич-
кѫ-тѫ нечистотѫ коѭто намѣрихѫ въ
храмъ-тъ Господенъ извадихѫ въ дворъ-тъ
на домъ-тъ Господенъ: а Левити-тѣ зѣ-
хѫ, та ѭ изнесохѫ вънъ въ потокъ-тъ
17 Кедронъ. И начнѫхѫ да освящаватъ въ
първый-тъ день на първый-тъ мѣсецъ, и
въ осмый-тъ день на мѣсецъ-тъ влѣзохѫ
въ прѣдхраміе-то Господне. И освятихѫ
домъ-тъ Господенъ въ осмь дни, и въ
шестнадесетый-тъ день на първый-тъ мѣ-
сецъ свършихѫ.
18 Тогазь влѣзохѫ вѫтрѣ при царь Езе-
кіѭ, та рекохѫ: Очистихмы всичкый-тъ
домъ Господенъ, и олтарь-тъ на всесъж-
женіе-то, и всичкы-тѣ му съсѫды, и тръ-
пезѫ-тѫ на прѣдложеніе-то, и всичкы-тѣ
19 ѝ съсѫды: И всичкы-тѣ съсѫды, които
оскверни царь Ахазъ, въ царуваніе-то
си когато отстѫпи, приготвихмы и освя-
тихмы: и ето гы прѣдъ олтарь-тъ Го-
сподень.
20 Тогазь станѫ рано царь Езекія, и съ-
бра градскы-тѣ началницы, та възлѣзе
21 въ домъ-тъ Господенъ. И докарахѫ седмь
юнцы, и седмь овны, и седмь агнета, и
седмь ярци въ приношеніе за грѣхъ за
царство-то и за святилище-то и за Іудѫ.
И рече на священницы-тѣ, синове-тѣ
Аароновы, да *гы* принесѫтъ на олтарь-тъ
22 Господенъ. И заклахѫ юнцы-тѣ: и зѣхѫ
священници-тѣ кръвь-тѫ, та попръскахѫ
по олтарь-тъ: подобно заклахѫ овцы-тѣ
и попръскахѫ кръвь-тѫ по олтарь-тъ.
23 Сетнѣ прикарахѫ ярцы-тѣ, които бѣхѫ
приношеніе за грѣхъ прѣдъ царя и съ-
браніе-то, и положихѫ рѫцѣ-тѣ си на
24 тѣхъ. И заклахѫ гы священници-тѣ и
попръскахѫ по олтарь-тъ кръвь-тѫ имъ
въ приношеніе за грѣхъ, за да направятъ
умилостивеніе за всичкый Израиль; за-
щото царь-тъ заповѣда да стане всесъж-
женіе-то и приношеніе-то за грѣхъ за
25 всичкый Израиль. И постави Левиты-тѣ
въ домъ-тъ Господенъ съ кимвалы, съ
псалтири, и съ китары, споредъ запо-

вѣданіе-то на Давида, и на Гада гле-
дачъ-тъ царевъ, и на пророка Наѳана;
защото заповѣданіе-то бѣ отъ Господа,
26 чрѣзъ пророцы-тѣ му. И станѫхѫ Левити-тѣ
ти-тѣ съ Давидовы-тѣ *музикалны* орѫ-
27 дія, и священници-тѣ съ трѫбы-тѣ. И
рече Езекія да принесѫтъ всесъжже-
ніе-то на олтарь-тъ. И когато начнѫ все-
съжженіе-то, начнѫ пѣніе-то Господне,
съ трѫбы-тѣ, и съ орѫдія-та на Давида
28 царя Израилева. И кланяше ся всичко-то
събраніе, и пѣвци-тѣ все пѣехѫ, и трѫ-
бы-тѣ трѫбѣхѫ додѣ ся свърши всесъж-
29 женіе-то. И като свършихѫ да прино-
сятъ, прѣклонихѫ колѣна царь-тъ и всич-
кы-тѣ които ся намирахѫ съ него, та ся
30 поклонихѫ. И рече на Левиты-тѣ Езе-
кія царь-тъ и князове-тѣ, да пѣсносло-
вятъ Господа съ думы-тѣ на Давида, и на
Асафа гледачъ-тъ. И пѣехѫ съ веселія,
и наведохѫ ся та ся поклонихѫ.
31 Тогазь отговори Езекія и рече: Сега
сте освящени Господу: пристѫпѣте та
принесете жьртвы и благодарителны при-
ношенія въ домъ-тъ Господень. И при-
несе събраніе-то жьртвы и благодари-
телны приношенія, и всякой който и-
32 маше усердіе, всесъжженія. И станѫ чи-
сло-то на всесъжженія-та които принесе
събраніе-то, седмдесеть юнци, сто овни,
двѣстѣ агнета: всичкы тѣзи бѣхѫ за все-
33 съжженіе Господу. А посвященія-та бѣ-
хѫ шестстотинъ говеда и три тысящи
34 овцы. Священници-тѣ обаче бѣхѫ мал-
цина, и не можахѫ да одерѫтъ всичкы-тѣ
всесъжженія: за това братія-та имъ Ле-
вити-тѣ помогнѫхѫ имъ, додѣ ся свърши
работа-та, и додѣ ся осветихѫ священ-
ници-тѣ; защото Левити-тѣ бѣхѫ по у-
сердни за да ся осветятъ, нежели священ-
35 ници-тѣ. А пакъ всесъжженія-та бѣхѫ
много, наедно съ тлъстины-тѣ на при-
мирителны-тѣ приношенія, и съ възлія-
нія-та за *всяко* всесъжженіе. Така ся
нареди служба-та на домъ-тъ Господень.
36 И развесели ся Езекія, и всичкы-тѣ лю-
діе, че Богъ прѣдуготови людіе-тѣ; по-
неже това нѣщо станѫ внезапно.

ГЛАВА 30.

1 И проводи Езекія по всичкый Израиль
и Іудѫ; писа още и писма на Ефрема и
Манассіѭ, за да дойдѫтъ въ домъ-тъ Го-
сподень въ Іерусалимъ, да направятъ
2 пасхѫ на Господа Бога Израилева. За-
щото ся съвѣтува царь-тъ, и князове-тѣ
му, и всичко-то събраніе въ Іерусалимъ,
да направятъ пасхѫ-тѫ въ вторый-тъ мѣ-
3 сецъ. Понеже не могохѫ да ѭ напра-
вятъ въ онова врѣме, защото нѣмаше
доволно священници освящени, и лю-
діе-тѣ не бѣхѫ ся събрали въ Іерусалимъ.
4 И това нѣщо ся видѣ угодно на царя, и
5 на всичко-то събраніе. За това рѣшихѫ
да прогласятъ по всичкый Израиль, отъ
Вирсавее до Данъ, да дойдѫтъ за да на-
правятъ пасхѫ на Господа Бога Израи-
лева въ Іерусалимъ; защото отъ много
врѣме не бѣхѫ направили споредъ пи-
сано-то.
6 И отидохѫ скороходци-тѣ съ писма-та
отъ царя и князове-тѣ му по всичкый
Израиль и Іудѫ, споредъ заповѣдь-тѫ на
царя, и говорѣхѫ: Синове Израилеви,
обърнѣте ся къмъ Господа Бога на Авраа-
ма, на Исаака, и на Израиля: и той ще
ся обърне къмъ останѫлы-тѣ отъ васъ,
колкото ся избавихте отъ рѫкѫ-тѫ на
7 Ассирійскы-тѣ царіе. И не ставайте
както отци-тѣ ви, и както братія-та ви,
които нечествувахѫ на Господа Бога на
отцы-тѣ си: и прѣдаде гы въ запусте-
8 ніе както видите. Сега не ожесточа-
вайте вратъ-тъ си, както отци-тѣ ви:
покорѣте ся Господу, и влѣзте въ свя-
тилище-то му, което освяти за вынагы:
и работѣте на Господа Бога вашего, за
да отвърне ярость-тѫ на гнѣвъ-тъ си
9 отъ васъ. Защото ако ся обърнете къмъ
Господа, братія-та ви и чада-та ви *ще
намѣрятъ* милость прѣдъ тѣзи които
сѫ гы плѣнили и ще ся повърнѫтъ въ
тѫзь земѭ; защото щедръ и милостивъ
е Господь Богъ вашъ, и нѣма да отвър-
не лице-то си отъ васъ, ако ся обърне-
те къмъ него.

10 И прѣминахѫ скороходци-тѣ изъ градъ
въ градъ, прѣзъ Ефремовѫ-тѫ и Манас-
сіинѫ-тѫ земѭ, и до Завулона; но тѣ
имъ ся присмѣхѫ и подиграхѫ ся съ
11 тѣхъ. Но нѣкои отъ Асира и Манассіѭ
и Завулона смирихѫ ся и дойдохѫ въ
12 Іерусалимъ. А надъ Іудѫ бѣ рѫка Бо-
жія, за да имъ даде едно сърдце, да на-
правятъ по заповѣдь-тѫ на царя и на
князове-тѣ споредъ слово-то Господне.
13 И събрахѫ ся въ Іерусалимъ много
народъ, за да направятъ праздникъ-тъ на
бесквасны-тѣ въ вторый-тъ мѣсецъ, съ-
14 браніе твърдѣ голѣмо. И станахѫ та от-
махнахѫ олтари-тѣ които бѣхѫ въ Іе-
русалимъ: и всичкы-тѣ олтари на те-
мянъ-тъ отмахнахѫ, та *гы* хвърлихѫ въ
15 потокъ-тъ Кедронъ. И заклахѫ *агнета-
та на* пасхѫ-тѫ въ четыринадесетый-тъ
день на вторый-тъ мѣсецъ; и засрамихѫ ся
священници-тѣ и Левити-тѣ, та ся освя-
тихѫ, и внесохѫ всесъжженія въ домъ-тъ
16 Господень. И застанахѫ на мѣсто-то си
споредъ чинъ-тъ си, споредъ законъ-тъ
на Моисея Божій-тъ человѣкъ: *и* пръ-
скахѫ священници-тѣ кръвь-тѫ, *като*
ѭ земахѫ отъ рѫкѫ-тѫ на Левиты-тѣ.
17 Защото бѣхѫ мнозина въ събраніе-то,
които не бѣхѫ ся освятили: за това зѣ-
хѫ Левити-тѣ *товаръ-тъ* да заколятъ
агнета-та на пасхѫ-тѫ за всякого кой-
то не бѣше чистъ, за да гы освятятъ Го-
18 споду. Понеже голѣма часть отъ лю-
діе-тѣ, мнозина отъ Ефрема, и Манас-
сіѭ, Иссахара, и Завулона не бѣхѫ ся
очистили, но ядохѫ пасхѫ-тѫ не споредъ
писано-то. Но Езекія ся помоли за тѣхъ,
и рече: Благый Господь да бѫде мило-
19 стивъ на всякого, *Който* управя сърдце-
то си за да търси Бога, Господа Бога
на отцы-тѣ си, ако и не споредъ очи-
20 щеніе-то на святилище-то. И послуша
Господь Езекія, та *прости людіе-тѣ.
21 И направихѫ Израилеви-тѣ сынове,
които ся намирахѫ въ Іерусалимъ, празд-
никъ-тъ на бесквасны-тѣ седмь дни съ
голѣмо веселіе: и славословѣхѫ Леви-
ти-тѣ и священници-тѣ Господа всякой
день съ орѫдія звучаще прѣдъ Господа.
22 И говорй Езекія споредъ сърдце-то на
всичкы-тѣ Левиты, които имахѫ добро
знаніе за Господа: и ядѣхѫ прѣзъ празд-
никъ-тъ седмь дни, жъртвующе прими-
рителны жъртвы, и славословяще Го-
спода Бога на отцы-тѣ си.
23 И съвѣтува ся всичко-то събраніе да
празднуватъ другы седмь дни: и празд-
24 нувахѫ *другы* седмь дни съ веселіе. За-
щото принесе Езекія Іудинъ-тъ царь
на събраніе-то тысящѫ юнцы и седмь
тысящы овцы; и князове-тѣ принесохѫ
на събраніе-то тысящѫ юнцы и десеть
тысящы овцы: и освятихѫ ся много
25 священници. И възвеселн ся всичко-то
Іудино събраніе, и священници-тѣ и Ле-
вити-тѣ, и всичко-то събраніе което ся
стече отъ Израиля, и чужденци-тѣ кои-
то дойдохѫ отъ Израилевѫ-тѫ земѭ, и
26 които живѣехѫ въ Іудѫ. И станѫ голѣмо
веселіе въ Іерусалимъ; защото отъ дни-
тѣ на Соломона Давидовъ-тъ сынъ, Из-
раилевъ-тъ царь, не бѣ *ставало* таквозь
27 нѣщо въ Іерусалимъ. Слѣдъ това станѫ-
хѫ Левити-тѣ, священници-тѣ, та благо-
словихѫ людіе-тѣ: и послуша ся гласъ-тъ
имъ *отъ Господа,* и отиде молитва-та
имъ на небе-то, свято-то негово жилище.

ГЛАВА 31.

1 А като ся свърши всичко това, всич-
кый Израиль които ся намѣрихѫ излѣ-
зохѫ по Іудины-тѣ градове, та истро-
шихѫ кумиры-тѣ и изсѣкохѫ Ашеры-тѣ,
и съсыпахѫ высокы-тѣ мѣста и олтари-тѣ
отъ всичкый Іудѫ и Веніамина: *тъй* и
въ Ефрема и Манассіѭ, додѣ свършихѫ.
Тогазь ся върнахѫ всичкы-тѣ Израиле-
ви сынове, всякой въ стяжаніе-то си,
въ градове-тѣ си.
2 И нареди Езекія отдѣленія-та на свя-
щенницы-тѣ и на Левиты-тѣ, споредъ
отдѣленія-та имъ, всякого споредъ слу-
женіе-то му, священницы-тѣ и Левиты-тѣ
за всесъжженія-та и примирителны-тѣ
приношенія, за да служатъ и да славо-

* *Евр.* исцѣли.

словятъ и да пѣснословятъ, въ врата-та
3 на станъ-тъ Господень. *Нареди* и цар-
скый-тъ дѣлъ отъ имотъ-тъ си за всесъж-
женія-та, за утренни-тѣ и вечерни-тѣ
всесъжженія, и за всесъжженія-та на
сжбботы-тѣ и на новомѣсечія-та и на
праздницы-тѣ, споредъ писано-то въ
законъ-тъ Господень.
4 Рече още на людіе-тѣ които живѣехж
въ Іерусалимъ, да даватъ дѣлъ-тъ на свя-
щенницы-тѣ и на Левиты-тѣ, за да ся
5 укрѣпяватъ въ законъ-тъ Господень. И
като ся издаде тая заповѣдь, Израилеви-
тѣ сынове донесохж много начаткы отъ
жито, вино и елей, и медъ, и отъ всич-
кы-тѣ земны плодове: донесохж още из-
обилно и десетъцы-тѣ отъ всяко нѣщо.
6 И Израилеви-тѣ и Іудини-тѣ сынове, кои-
то живѣехж въ Іудины-тѣ градове, и тѣ
донесохж десетъцы-тѣ отъ говеда и ов-
цы, и десетъцы-тѣ на святы-тѣ нѣща по-
святены-тѣ на Господа тѣхный-тъ Богъ,
7 и туряхж *гы* на купове. Въ третій-тъ
мѣсецъ начнахж да правятъ купове-тѣ, и
8 въ седмый-тъ мѣсецъ свършихж. И ко-
гато дойдохж Езекія и князове-тѣ, та ви-
дѣхж купове-тѣ, благословихж Господа
9 и неговы-тѣ людіе Израиля. Сетнѣ попы-
та Езекія священницы-тѣ и Левиты-тѣ
10 за купове-тѣ. И отговори му Азарія пър-
вый-тъ священникъ, отъ домъ-тъ Садо-
ковъ, и рече: Отъ както начнахж да
доносятъ приносы-тѣ въ домъ-тъ Госпо-
день, яли смы до насыщеніе, и останж
твърдѣ много; защото Господь благо-
слови людіе-тѣ си, и останало-то е то-
ва изобиліе.
11 Тогазь рече Езекія да приготвятъ клѣ-
тове въ домъ-тъ Господень: и приготви-
12 хж, И внесохж вѣрно приносы-тѣ, и десе-
тъцы-тѣ, и посвященія-та: а върху тѣхъ
бѣ настоятель Хоненія Левитинъ-тъ, и
13 слѣдъ него Семей братъ му. А Іехіилъ,
и Азазія, и Нахаеъ, и Асаилъ, и Іери-
моеъ, и Іозавадъ, и Еліилъ, и Исмахія,
и Мааеъ, и Ванаія бѣхж надзиратели,
подъ ржкж-тж на Хоненія и Семея брата
му, чрѣзъ заповѣдь на Езекія царь-тъ,
и на Азарія настоятель-тъ на домъ-тъ
14 Божій. А Коре сынъ-тъ на Іемна Леви-
тинъ-тъ, вратарь-тъ къмъ истокъ, бѣ надъ
самоволны-тѣ приносы Богу, за да раз-
дава приносы-тѣ Господни и прѣсвяты-
15 тѣ нѣща. А слѣдъ него Еденъ, и Миніа-
минъ, и Іисусъ, и Семаія, *и* Амарія, и
Сеханія въ градове-тѣ на священницы-
тѣ, на които бѣ прѣпоржчено да разда-
ватъ на братія-та си споредъ отдѣленія-
та *имъ*, равно на голѣмый-тъ и на мал-
16 кый-тъ, На всякого, който влазяше въ
домъ-тъ Господень, повседневный-тъ му
дѣлъ за служеніе-то имъ въ службж-тж
имъ, споредъ отдѣленія-та имъ, освѣнь
мжжкы-тѣ имъ, които ся изброихж спо-
редъ родословіе на възрастъ отъ три го-
17 динъ и на горѣ. А изброеніе-то на свя-
щенницы-тѣ и на Левиты-тѣ *станж*, спо-
редъ домъ-тъ на отечествія-та имъ, на
възрастъ отъ двадесеть годинъ и на го-
рѣ, споредъ службы-тѣ имъ, споредъ от-
18 дѣленія-та имъ: И на всичкы-тѣ имъ че-
ляди, на жены-тѣ имъ и на сынове-тѣ
имъ и на дъщери-тѣ имъ, въ всичко-то
събраніе, които ся изброихж по родосло-
віе; защото вѣрно ся освятихж въ освя-
19 щеніе. А за Аароновы-тѣ сынове, свя-
щенницы-тѣ въ полета-та на градскы-тѣ
имъ прѣдградія, имаше въ всякой градъ
человѣци опрѣдѣлени по име за да да-
ватъ дѣлове на всичкы-тѣ мжжкы между
священницы-тѣ и на всичкы-тѣ изброе-
ны между Левиты-тѣ.
20 И така направи Езекія въ всичкый Іу-
дж: и створи което бѣ добро и право и
21 истинно прѣдъ Господа Бога своего. И
въ всяко дѣло, което начнж въ служе-
ніе-то на домъ-тъ Божій и въ законъ-тъ
и въ заповѣди-тѣ, като търсѣше Бога
своего, отъ все сърдце *го* вършаше и
успѣваше.

ГЛАВА 32.

1 Слѣдъ тѣзи дѣла и *тая* истина, дой-
де Сеннахиримъ Ассирійскый-тъ царь,
та влѣзе въ Іудж, и расположи станъ-тъ
си противъ крѣпкы-тѣ градове, и рече
да гы покори на себе си.

2 И като видѣ Езекія, че Сеннахиримъ
дойде, и намѣреніе-то му бѣ да рату-
3 ва противъ Іерусалимъ, Съвѣтува ся съ
князове-тѣ си, и съсъ силы-тѣ си, да
затыкне воды-тѣ на источницы-тѣ които
сѫ вънъ отъ градъ-тъ; и помогнахѫ му.
4 И събрахѫ ся много людіе, та затыкнахѫ
всичкы-тѣ источницы, и потокъ-тъ кой-
то тече прѣзъ срѣдъ земѭ-тѫ, защото
казвахѫ: Ассирійскы-тѣ царіе като дой-
5 дѫтъ, защо да намѣрятъ много водѫ? И
укрѣпи ся *Езекія* и съгради пакъ всич-
кѫ-тѫ стѣнѫ която бѣ разсыпана, и въз-
выси стълпове-тѣ, и другѫ стѣнѫ извънъ,
и поправи Милло на Давидовъ-тъ градъ,
6 и направи много копія и щитове. И ту-
ри войводы надъ людіе-тѣ, и събра гы
при себе си въ стъгдѫ-тѫ на градскѫ-тѫ
портѫ, и говорѝ споредъ сърдце-то имъ
7 и рече: Бѫдѣте крѣпкы и мѫжественни,
не бойте ся, нито да ся устрашите отъ
лице-то на Ассирійскый-тъ царь и отъ
лице-то на всичко-то множество което е
съ него; защото по многина сѫ съ насъ
8 нежели съ него. Съ него сѫ плътскы мыш-
цы; а съ насъ е Господь Богъ нашъ, за
да ни помогне и да ся біе въ боеве-тѣ
ни. И укрѣпихѫ ся людіе-тѣ отъ думы-
тѣ на Езекіѭ Іудинъ-тъ царь.
9 Слѣдъ това проводи Сеннахиримъ Ас-
сирійскый-тъ царь рабы-тѣ си въ Іеру-
салимъ, (а той, като имаше съсъ себе си
всичкы-тѣ си началницы, обсаждаше Ла-
хисъ,) до Езекіѭ Іудинъ-тъ царь, и до
всичкый Іуда който бѣ въ Іерусалимъ,
10 и рече: Така говори Сеннахиримъ Ас-
11 сирійскый-тъ царь: На що ся надѣете та
сѣдите обсадени въ Іерусалимъ? Не прѣ-
лъщава ли вы Езекія за да вы прѣдаде
на смърть отъ гладъ и отъ жаждѫ, като
казва: Господь Богъ нашъ ще ны осво-
боди отъ рѫкѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ
12 царь? Не е ли този Езекія който махнѫ
высокы-тѣ му мѣста, и олтари-тѣ му, и
говори на Іудѫ и на Іерусалимъ, и каза:
Прѣдъ единъ *само* олтарь ще ся кланя-
13 те, и върху него ще кадите? Не знаете
ли що сторихъ азъ, и отцы-тѣ ми, на
всичкы-тѣ людіе на земи-тѣ? могохѫ ли
богове-тѣ на народы-тѣ на тѣзь земи
да избавятъ земѭ-тѫ си отъ рѫкѫ-тѫ ми?
14 Кой отъ всичкы-тѣ богове на онѣзи на-
роды, които отци-тѣ ми истрѣбихѫ, е
могълъ да избави людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-
тѫ ми, та да може *и* вашій Богъ да вы
15 избави отъ рѫкѫ-тѫ ми? Сега прочее да
вы не мами Езекія, и да вы не прѣлъща-
ва така, и не вѣрвайте го; защото ни-
кой богъ на никой народъ или царство
не можѐ да избави людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-
тѫ ми, и отъ рѫкѫ-тѫ на отцы-тѣ ми:
та вашій ли Богъ ще може да вы избави
16 отъ рѫкѫ-тѫ ми? И още *повече* говори-
хѫ раби-тѣ му противъ Господа Бога, и
противъ рабъ-тъ му Езекіѭ.
17 И писа писма за да укори Господа
Бога Израилева, и да говори противъ не-
го и да каже: Както богове-тѣ на наро-
ды-тѣ на тѣзи земи не избавихѫ свои-
тѣ людіе отъ рѫкѫ-тѫ ми, така и Езе-
кіинъ-тъ Богъ нѣма да избави людіе-тѣ
18 си отъ рѫкѫ-тѫ ми. Тогазь извыкахѫ на
Іудейскы, съ голѣмъ гласъ, къмъ Іеруса-
лимскы-тѣ людіе които бѣхѫ по стѣнѫ-
тѫ, за да гы устрашатъ и да гы смутятъ,
19 та да прѣземѫтъ градъ-тъ: И говорихѫ
противъ Бога Іерусалимскаго, както про-
тивъ богове-тѣ на народы-тѣ на земѭ-тѫ,
които сѫ дѣла на человѣческы рѫцѣ.
20 И за това ся помоли Езекія царь-тъ,
и Исаія пророкъ-тъ, Амосовъ-тъ сынъ, и
21 выкнахѫ къмъ небе-то. И проводи Го-
сподь ангела, който погуби всичкы-тѣ
силны съ крѣпость, и князове-тѣ, и вой-
воды-тѣ въ станъ-тъ на Ассирійскый-тъ
царь. И върнѫ ся съ посрамено лице въ
земѭ-тѫ си. И когато влѣзе въ домъ-тъ
на бога си, тѣзи що бѣхѫ излѣзли изъ
утробѫ-тѫ му убихѫ го тамъ съ ножъ.
22 Така избави Господь Езекіѭ и Іеруса-
лимскы-тѣ жители отъ рѫкѫ-тѫ на Сен-
нахирима Ассирійскый-тъ царь, и отъ
рѫкѫ-тѫ на всичкы-тѣ, и утвърди гы
23 отъ всякѫдѣ. И многина донесохѫ даро-
ве Господу въ Іерусалимъ, и многоцѣн-
ны нѣща на Езекіѭ Іудинъ-тъ царь: и
възвеличи ся отъ тогазь прѣдъ всичкы-
тѣ народы.

24 Въ онѣзи дни разболѣ ся Езекія до
смьрть, и помоли ся Господу: и говори
25 му *Господь*, и даде му знаменіе. Но не
въздаде Езекія споредъ станало-то нему
благодѣяніе; защото ся прѣвъзнесе
сьрдце-то му: за това нападнѫ гнѣвъ на
26 него, и на Іудѫ и Іерусалимъ. Но смири
ся Езекія за прѣвъзнесеніе-то на сьрдце-то
си, той и Іерусалимскы-тѣ жители,
и не дойде на тѣхъ гнѣвъ-тъ Господень
27 въ Езекіины-тѣ дни. И придобы Езекія
богатство и славѫ много голѣмѫ;
и направи си съкровища за сребро и
злато, и за многоцѣнны каменіе, и за ароматы,
и за щитове, и за всякакъвъ
28 видъ избраны съсѫды: И житницы за
доходъ-тъ на жито-то, и на вино-то, и
на елей-тъ: и оборы за всякакъвъ видъ
скотове, и ограды за стада-та.
29 И направи си градове, и придобы овцы
и говеда множество; защото Богъ му
даде имотъ твьрдѣ много.
30 Той Езекія затыкнѫ още и горній-тъ
изворъ на вода-тѫ на Гіонъ, и управи ѭ
долу къмъ западъ на Давидовъ-тъ градъ.
31 И успѣ Езекія въ всичкы-тѣ си дѣла. Но
въ работа-тѫ на посланницы-тѣ, които
му проводихѫ Вавилонскы-тѣ князове да
испытатъ за знаменіе-то което станѫ въ
землѭ-тѫ, остави го Богъ, за да го искуси,
и да познае всичко що бѣше на
сьрдце-то му.
32 А другы-тѣ дѣянія на Езекіѭ, и добрины-тѣ
му, ето, писаны сѫ въ видѣніе-то
на пророкъ Исаіѭ Амосовъ-тъ сынъ,
въ книгѫ-тѫ на Іудины-тѣ и Израилевы-тѣ
33 царіе. И заспа Езекія съ отцы-тѣ
си, и погребохѫ го въ по высокый-тъ
отъ градове-тѣ на Давидовы-тѣ синове:
и всичкый Іудѫ и Іерусалимскы-тѣ
жители му направихѫ честь въ смьрть-тѫ
му: а вмѣсто него ся въцари Манассія
сынъ му.

ГЛАВА 33.

1 На дванадесеть години бѣ Манассія
когато ся въцари, и царува петдесеть и
2 петь години въ Іерусалимъ. И створи зло
прѣдъ Господа споредъ мерзости-тѣ на
язычницы-тѣ, които испѫди Господь отъ
3 лице-то на Израилевы-тѣ синове: И съгради
пакъ высокы-тѣ мѣста, които Езекія
отецъ му бѣ съсыпалъ, и въздигнѫ
олтари на Ваалимы-тѣ, и направи Ашеры,
и поклони ся на всичко-то небесно
4 войнство, и служи имъ. И съгради олтари
въ домъ-тъ Господень, за който Господь
рече: Въ Іерусалимъ ще бѫде име-то
5 ми въ вѣкъ. И съгради олтари на
всичко-то небесно войнство, въ два-та
6 двора на домъ-тъ Господень. И той прѣведе
синове-тѣ си прѣзъ огнь-тъ въ
долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ: и употрѣбяваше
прокобенія, гатанія и омаянія,
и имаше бѣсовъпрошатели и вълшебницы:
много зло створи прѣдъ Господа,
7 та го раздражи. И постави изваяно-то,
образъ-тъ който направи, въ
домъ-тъ Божій, за който Богъ рече на
Давида и на Соломона сына му: Въ тоя
домъ, и въ Іерусалимъ, който избрахъ
отъ всичкы-тѣ Израилевы племена,
8 ще турѭ име-то си въ вѣкъ: И не щѫ
да поклатѭ нога-тѫ на Израиля отъ землѭ-тѫ
коѭто опрѣдѣлихъ за отцы-тѣ
ви: ако само внимаѭтъ да правятъ
всичко що имъ заповѣдахъ, споредъ
всичкый-тъ законъ и повелѣнія-та и
9 сѫдове-тѣ *дадены* чрѣзъ Моисея. И
измами Манассія Іудѫ и Іерусалимскы-тѣ
жители, да правятъ по лошо отъ
язычницы-тѣ, които Господь истрѣби
10 отъ лице-то на Израилевы-тѣ синове. И
говорѝ Господь на Манассіѭ и на людіе-тѣ
11 му, но не послушахѫ. За това доведе
противъ тѣхъ Господь главатари-тѣ
на войнство-то на Ассирійскый-тъ царь
та хванахѫ Манассіѭ съ куки, и вързахѫ
го съ вериги, та го заведохѫ у Ва-
12 вилонъ. И като бѣше въ скърбь, помоли
ся на Господа Бога своего, и смири
ся много прѣдъ Бога на отцы-тѣ си,
13 И помоли му ся. Тогазь го помилува,
и послуша моленіе-то му, та го доведе
пакъ въ Іерусалимъ, въ царство-то
му. Тогазь позна Манассія че Господь
той е Богъ.

14 И слѣдъ това съгради стѣна вънъ отъ
Давидовъ-тъ градъ, къмъ западъ на Гі-
онъ, въ долъ-тъ, дори до рыбна-та пор-
та, та обыколи Офилъ, и дигна я много
высоко, и тури военачалницы въ всич-
15 кы-тѣ оградены Іудины градове. И мах-
на чужды-тѣ богове, и образъ-тъ отъ
домъ-тъ Господень, и всичкы-тѣ олта-
ри, които бѣ съградилъ на хълмъ-тъ на
домъ-тъ Господень, и въ Іерусалимъ, и
16 хвърли гы вънъ отъ градъ-тъ. И поправи
олтарь-тъ Господень, и пожъртвува на
него примирителны и благодарителны
жъртвы, и заповѣда на Іуда да служи на
17 Господа Бога Израилева. Людіе-тѣ обаче
жрѣхж още по высокы-тѣ мѣста, но са-
мо на Господа Бога своего.
18 А другы-тѣ дѣянія на Манассіж, и
молитва-та му къмъ неговъ-тъ Богъ, и
думы-тѣ на гледачи-тѣ които му говори-
хж въ име-то на Господа Бога Израиле-
ва, ето, *писаны* сж въ лѣтовницы-тѣ на
19 Израилевы-тѣ царіе. И молитва-та му, и
*как*о ся послуша, и всичкы-тѣ му грѣ-
хове; и отстапленіе-то му, и страны-тѣ
дѣто съгради высокы мѣста, и постави
Ашеры-тѣ и истуканы-тѣ прѣди да ся
смири, ето, писаны сж въ слова-та на
20 *Хозая. И заспа Манассія съ отцы-тѣ си,
и погребохж го въ домъ-тъ му: а вмѣсто
него ся въцари Амонъ сынъ му.
21 На двадесеть и двѣ годинъ бѣ Амонъ
когато ся въцари, и царува двѣ години
22 въ Іерусалимъ. И стори зло прѣдъ Гос-
пода, както стори Манассія отецъ му: и
жрѣше Амонъ на всичкы-тѣ истуканы
които Манассія отецъ му бѣ направилъ,
23 и служаше имъ: И не ся смири прѣдъ
Господа, както ся смири Манассія отецъ
му; но този Амонъ направи твърдѣ мно-
24 го прѣстапленія. И направихж съзаклѣ-
тіе рабы-тѣ му противъ него, та го уби-
хж въ домъ-тъ му. А людіе-тѣ на земж-
тж *Іудинж* убихж всичкы-тѣ що бѣхж ся
съзаклѣли противъ царь Амона: и напра-
вихж людіе-тѣ на земж-тж царь вмѣсто
него Іосіж сына му.

* *Или* гледачи.

ГЛАВА 34.

1 На осмь годинъ бѣ Іосія когато ся
въцари: и царува въ Іерусалимъ години
2 тридесеть и една. И направи което бѣ
право прѣдъ Господа, и ходи въ пати-
ща-та на Давида отца си, и не ся уклони
3 на дѣсно или на лѣво. И въ осмо-то лѣто
на царуваніе-то си, като бѣ още младъ,
начна да търси Бога на Давида отца си;
и въ дванадесето-то лѣто начна да чисти
Іуда и Іерусалимъ отъ высокы-тѣ мѣста,
и отъ Ашеры-тѣ, и отъ ваяны-тѣ и отъ
4 лѣяны-тѣ. И съсыпахж прѣдъ лице-то му
олтари-тѣ на Ваалимы-тѣ: и кумиры-тѣ
на слънце-то които бѣхж отгорѣ имъ
строши; и Ашеры-тѣ, и ваяны-тѣ, и лѣ-
яны-тѣ стры, и истънчи въ прахъ, та го
хвърли върхъ гробища-та на тѣзи които
5 бѣхж имъ жъртвували. И кости-тѣ на
жрецы-тѣ изгори на олтари-тѣ имъ, и
6 очисти Іуда и Іерусалимъ. И *направи
исто-то* въ градове-тѣ на Манассіж, и
Ефрема, и Симеона, и до Нефѳалима, о-
7 коло запустены-тѣ имъ мѣста. И като съ-
сыпа олтари-тѣ и Ашеры-тѣ, и истънчи
въ прахъ ваяны-тѣ, и строши всичкы-тѣ
кумиры на слънце-то по всичкж-тж Из-
раилевж земж, върнж ся въ Іерусалимъ.
8 А въ осмнадесето-то лѣто на царуваніе-
то си, като очисти земж-тж и храмъ-тъ,
проводи Сафана Азаліевъ-тъ сынъ, и Ма-
асія градскый-тъ началникъ, и Іоаха
сынъ-тъ на Іоахаза памятописецъ-тъ, за
да поправятъ домъ-тъ на Господа не-
9 говъ-тъ Богъ. И отидохж при Хелкіж
великый-тъ священникъ, та прѣдадохж
сребро-то което бѣ внесено въ домъ-тъ
Божій, което Левити-тѣ които пазѣхж
двери-тѣ събрахж отъ ржкж-тж на Ма-
нассіж и Ефрема, и отъ всичкый-тъ ос-
татъкъ на Израиля, и отъ всичкый Іуда
и Веніамина и които живѣехж въ Іеру-
10 салимъ. И дадохж *го* въ ржкж-тж на о-
нѣзи които правѣхж дѣло-то и имахж на-
стоятелство-то на домъ-тъ Господень; а
тѣ го прѣдадохж на работницы-тѣ кои-
то работѣхж въ домъ-тъ Господень, за

12 далъ да наслѣдимъ. Боже нашъ, не щешь
ли да гы садишь? защото нѣма сила въ
насъ за да противостоимъ на това го-
лѣмо множество което иде вьрхъ насъ,
и не знаемъ що да правимъ; но къмъ
тебе сѫ очи-тѣ ни.
13 И стоеше всичкый Іуда прѣдъ Господа
съ челяди-тѣ си, жены-тѣ си и сыно-
14 ве-тѣ си. Тогазь дойде Духъ Господень
на Яазіила Захаріинъ-тъ сынъ, *(а За-
харія* сынъ на Венаія, *а Венаія* сынъ
на Іеіила, *а Іеіилъ* сынъ на Матта-
ніж,) Левитина, отъ Асафовы-тѣ сынове,
15 всрѣдъ събраніе-то, Та рече: Слушайте,
всичкый Іудо, и жители Іерусалимскы,
и ты царю Іосафате: така говори Го-
сподь вамъ: Не бойте ся вы, нито да
ся устрашите отъ лице-то на това голѣ-
мо множество; защото бой-тъ не е вашъ,
16 но Божій. Слѣзте утрѣ противъ тѣхъ:
ето възхождатъ прѣзъ въсходъ-тъ Ас-
сисъ, и ще гы намѣрите при край-тъ
на потокъ-тъ, прѣдъ пустынѭ-та Іеру-
17 илъ. Нѣма да ся біете вы въ този *бой:*
прѣдстанѣте, стойте, и виждте спасе-
ніе-то Господне съ васъ, Іудо и Іеруса-
лиме: не бойте ся, нито да ся устраши-
те: утрѣ излѣзте противъ тѣхъ, и Го-
18 сподь е съ васъ: И наведе ся Іосафатъ
съ лице до земѭ-та: и всичкый Іуда и
Іерусалимскы-тѣ жители паднахѫ прѣдъ
19 Господа, та ся поклонихѫ Господу. И
станахѫ Левити-тѣ, отъ сынове-тѣ на
Каафовцы-тѣ и отъ сынове-тѣ на Коре-
овцы-тѣ, да хвалятъ Господа Бога Из-
раилева съ гласъ много възвышенъ.
20 И станахѫ на утринь-та та излѣзохѫ
къмъ пустынѭ-та Ѳекуе: и когато излѣ-
зохѫ застанѫ Іосафатъ, та рече: Слу-
шайте мя, Іудо, и жители Іерусалимскы:
вѣрувайте въ Господа Бога вашего, и
ще ся утвьрдите: вѣрувайте пророцы-тѣ
21 му, и ще имате добрь успѣхъ. И като
ся съвѣтува съ людіе-тѣ, нареди пѣвцы
да пѣіятъ Господу, и да пѣснословятъ
великолѣпіе-то на святынѭ-та *му*, като
излѣзатъ прѣдъ войнство-то, и да гово-
рятъ: Славословѣте Господа, защото
милость-та му е въ вѣкъ.
22 И когато начнахѫ да пѣятъ и да пѣ-
снословятъ, Господь постави засады про-
тивъ Аммоновы-тѣ и Моавовы-тѣ сыно-
ве, и противъ онѣзи отъ гора-та Сиръ,
що бѣхѫ дошли вьрхъ Іуда, и сѫ удари-
23 хѫ. Защото станахѫ Аммонови-тѣ и Мо-
авови-тѣ сынове вьрхъ жители-тѣ на го-
ра-та Сіиръ, за да *гы* изтрѣбятъ и за-
личатъ: и като свьршихѫ жители-тѣ на
Сіиръ, помогнахѫ си помежду си да ся
истрѣбятъ.
24 А Іуда като отиде до стража-та на пу-
стынѭ-та, погледнѫ къмъ множество-то,
и ето, бѣхѫ мьртвы тѣла паднали на зе-
мѭ-та, и никой не бѣше ся избавилъ.
25 И когато дойдохѫ Іосафатъ и людіе-тѣ
му за да гы оберѫтъ, намѣрихѫ между
мьртвы-тѣ имъ тѣла твьрдѣ много богат-
ство, и скѫпы съсѫды, и зѣхѫ си тол-
козь, щото не можахѫ да *гы* прѣносятъ:
и три дни обирахѫ, защото користи-тѣ
26 бѣхѫ много. И въ четвьртый-тъ день ся
събрахѫ въ Долъ-тъ на Благословеніе-то;
защото тамъ благословихѫ Господа; за
това ся нарече име-то на онова мѣсто
Долъ на Благословеніе, дори до този день.
27 Тогазь всичкы-тѣ Іудини и Іерусалим-
скы мѫжіе, и Іосафатъ прѣдъ тѣхъ, трь-
гнахѫ да ся вьрнатъ въ Іерусалимъ съ
веселіе; защото гы развесели Господь
28 за неприятели-тѣ имъ. И дойдохѫ въ Іе-
русалимъ съ псалтири и китары и трѫбы,
29 въ домъ-тъ Господень. И нападнѫ страхъ
Божій на всичкы-тѣ царства на *онѣзь* мѣ-
ста, когато чухѫ че Господь ратува про-
30 тивъ неприятели-тѣ на Израиля. И умири
ся царство-то Іосафатово; защото него-
вый Богъ му даде покой отъ всякадѣ.
31 И царува Іосафатъ надъ Іуда: триде-
сеть и петь годинъ на възрасть бѣ кога-
то ся въцари, и царува двадесеть и петь
годины въ Іерусалимъ. И име-то на май-
32 ка му бѣ Азува дъщеря на Силея. И ходи
въ пѫть-тъ на Аса отца си, и не ся у-
клони отъ него, и правѣше което бѣ
33 право прѣдъ Господа. Но высокы-тѣ мѣ-
ста не ся отмахнахѫ; защото людіе-тѣ
не бѣхѫ още оправили сьрдца-та си
къмъ Бога на отцы-тѣ си.

34 А останалы-тѣ дѣянія на Іосафата,
първы-тѣ и послѣдни-тѣ, ето, писаны сѫ
въ слова-та на Іиуя Ананіевъ-тъ сынъ,
който ся споменува въ книгѫ-тѫ на Из-
раилевы-тѣ царіе.
35 А слѣдъ това съедини ся Іосафатъ
Іудинъ-тъ царь съ Охозія Израилевъ-тъ
царь, на когото дѣла-та бѣхѫ нечести-
36 вы. И съедини ся съ него, за да напра-
вятъ корабя които да идѫтъ въ Ѳарсисъ:
и направихѫ кораби-тѣ въ Есіонъ-га-
37 верѣ. Тогазь Еліезеръ Додовъ-тъ сынъ
отъ Марисѫ пророчествува противъ Іо-
сафата, и рече: Понеже си ся съеди-
нилъ съ Охозія, Господь сътры дѣла-та
ти. И строшихѫ ся кораби-тѣ, и не мо-
гохѫ да идѫтъ въ Ѳарсисъ.

ГЛАВА 21.

1 И заспа Іосафатъ съ отцы-тѣ си, и
погребе ся съ отцы-тѣ си въ Дави-
довъ-тъ градъ: и въцари ся вмѣсто него
Іорамъ сынъ му.
2 И имаше братія, Іосафатовы синове:
Азарія, и Іехіила, и Захарія, и Азарі-
я, и Михаила, и Сафатія: всичкы тѣзи
бѣхѫ синове на Іосафата Израилевъ-тъ
3 царь. И даде имъ баща имъ много даро-
ве, сребро и злато, и многоцѣнны нѣ-
ща, съ градове оградены въ Іудѫ; но
царство-то даде на Іорама, понеже бѣ
4 първороденъ. А когато ся възвыси Іо-
рамъ въ царство-то на отца си, и ся
утвърди, уби всичкы-тѣ си братія съ
мечъ, и *нѣколцина* още отъ Израиле-
вы-тѣ началницы.
5 Тридесеть и двѣ годинъ на възрасть
бѣ Іорамъ когато ся въцари, и царува
6 осемь годины въ Іерусалимъ. И ходи въ
пѫть-тъ на Израилевы-тѣ царіе, както
направи Ахаавовъ-тъ домъ; защото же-
на му бѣше Ахаавова дъщеря: и стори
7 зло прѣдъ Господа. Но Господь не рачи
да истрѣби Давидовъ-тъ домъ, заради
завѣтъ-тъ който направи съ Давида, и
защото рече че ще даде свѣтилникъ не-
му и на синове-тѣ му за всегда.
8 Въ неговы-тѣ дни отстапи Едомъ отъ
подъ рѫкѫ-тѫ на Іудѫ, та постави царь
9 надъ себе си. И заминѫ Іорамъ съ на-
чалницы-тѣ си, и всичкы-тѣ колесницы
съ него: и станѫ прѣзъ нощь, та пора-
зи Едомцы-тѣ които бѣхѫ го заобико-
лили, и началницы-тѣ на колесницы-тѣ.
10 Така отстѫпи Едомъ отъ подъ рѫкѫ-тѫ
на Іудѫ дори до този день. Тогазь въ
исто-то врѣме отстѫпи *и* Лівна отъ
подъ рѫкѫ-тѫ му, понеже остави Го-
спода Бога на отцы-тѣ си.
11 Той направи и высокы мѣста по го-
ры-тѣ на Іудѫ, и направи Іерусалим-
скы-тѣ жители да блудствуватъ, и раз-
12 врати Іудѫ. И дойде до него писмо отъ
Илія пророкъ-тъ, което казваше: Така
говори Господь Богъ на Давида отца ти:
Понеже не ходи ты въ пѫтища-та на ба-
щѫ си Іосафата, и въ пѫтища-та на А-
13 сѫ Іудинъ-тъ царь, Но ходи въ пѫть-тъ
на Израилевы-тѣ царіе, и направи Іудѫ
и Іерусалимскы-тѣ жители да блудству-
ватъ, по блудове-тѣ на Ахаавовъ-тъ домъ,
още си избилъ и братія-та си, домъ-тъ
14 на отца си, по добры-тѣ отъ тебе, Ето
Господь ще порази съ голѣмѫ язвѫ твои-
тѣ людіе, и чада-та ти, и жены-тѣ ти,
15 и всичкый-тъ ти имотъ: И ты *ще бѫдешь
поразенъ* съ голѣмы болести, съ болесть
въ чрѣва-та си, додѣто ти излѣзатъ чрѣ-
ва-та отъ болесть-тѫ отъ день на день.
16 Подигнѫ още Господь противъ Іора-
ма духъ-тъ на Филистимцы-тѣ, и на А-
равяны-тѣ, които сѫ близу до Еѳіопя-
17 ны-тѣ: Та възлѣзохѫ противъ Іудѫ, и ся
устремихѫ на него, и разграбихѫ всич-
кый-тъ имотъ що ся намѣри въ царскый-тъ
домъ, и синове-тѣ му още, и жены-тѣ
му: щото не му останѫ *другъ* сынъ ос-
вѣнь Іоахаза, най младый-тъ отъ сыно-
18 ве-тѣ му. И слѣдъ всичко това порази го
Господь въ чрѣва-та му съ болесть не-
19 исцѣлимѫ: И като ся минѫ врѣме слѣдъ
истеченіе-то на двѣ годины, излѣзохѫ му
чрѣва-та, отъ болесть-тѫ му, и умрѣ въ
люты болѣдуванія. А людіе-тѣ му не му
направихѫ горѣніе *отъ ароматы*, спо-
20 редъ горѣніе-то за отцы-тѣ му. Триде-
сеть и двѣ годинъ на възрасть бѣ когато

ся въцари: и царува въ Іерусалимъ осмь
годины, и отиде нежелаемъ: и погре-
бохѫ го въ градъ-тъ Давидовъ, но не въ
царскы-тѣ гробища.

ГЛАВА 22.

1 И Іерусалимскы-тѣ жители направихѫ
царь вмѣсто него Охозіѭ най младый-тъ
му сынъ; защото пълкове-тѣ, които дой-
дохѫ съ Аравяны-тѣ въ станъ-тъ бѣхѫ
убили всичкы-тѣ по стары. И въцари ся
Охозія сынъ-тъ на Іорама Іудинъ-тъ царь.
2 Четыридесеть и двѣ годинѫ на възрастъ
бѣ Охозія когато ся въцари, и царува
еднѫ годинѫ въ Іерусалимъ. И име-то
на майкѫ му бѣ Гоѳолія, дъщеря на Ам-
3 рія. И той ходи въ пѫтища-та на Аха-
авовъ-тъ домъ; защото съвѣтница му
4 бѣше майка му за да нечествува. И сто-
ри зло прѣдъ Господа, както Ахаавовъ-тъ
домъ; защото слѣдъ смърть-тѫ на бащѫ
му, тѣ му бѣхѫ съвѣтници за погубле-
5 ніе-то му. И чрѣзъ тѣхны-тѣ съвѣты о-
тиде съ Іорама, сынъ-тъ на Ахаава Из-
раилевъ-тъ царь, на бой противъ Азаила
Сирійскый-тъ царь въ Рамоѳъ-галаадъ: и
6 поразихѫ Сирійци-тѣ Іорама. И върнѫ
ся за да ся исцѣли въ Іезраель, отъ ра-
ны-тѣ що бѣхѫ го ранили въ Рамѫ, ко-
гато ратуваше противъ Азаила Сирій-
скый-тъ царь. И слѣзе *Азарія Іора-
мовъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ царь, за да види
Іорама Ахаавовъ-тъ сынъ въ Іезраель,
7 понеже бѣ боленъ. И отъ Бога станѫ
погынваніе-то на Охозія съ идваніе-то
му при Іорама; защото, когато дойде,
излѣзе съ Іорама противъ Іиуя Намес-
сіевъ-тъ сынъ, когото помаза Господь
8 да истрѣби Ахаавовъ-тъ домъ. И когато
правѣше Іиуй отмъщеніе-то противъ А-
хаавовъ-тъ домъ, намѣри Іудины-тѣ на-
чалницы, и сынове-тѣ на Охозіевы-тѣ
братія, които слугувахѫ на Охозіѭ, и
9 гы убя: И потърси Охозіѭ: и хванахѫ
го като бѣ скрытъ въ Самаріѭ, и дове-
дохѫ го при Іиуя: и убихѫ го, и погре-
бохѫ го; защото рекохѫ: Сынъ е на
Іосафата, който потърси Господа съсъ
всичко-то си сърдце. И Охозіевъ-тъ домъ
нѣмаше силѫ да удържи вече царство-то.
10 А Гоѳолія, Охозіева-та майка, като
видѣ че умрѣ сынъ ѝ, станѫ та истрѣби
всичко-то царско сѣме на Іудинъ-тъ домъ.
11 Но Іосавеѳеа дъщеря-та на царя, зѣ Іо-
аса Охозіевъ-тъ сынъ та го открадиѫ
отъ срѣдъ царскы-тѣ сынове като гы у-
биваxѫ, и тури него и доилкѫ-тѫ му
въ ложница-тѫ. Така Іосавеѳеа дъще-
ря-та на царь Іорама, жена-та на Іодая
священникъ-тъ, (защото бѣ сестра на
Охозіѭ,) скры го отъ лице-то на Гоѳо-
12 ліѭ, та го не уби. И съ тѣхъ бѣ скрытъ
въ домъ-тъ Божій шесть годины: а Го-
ѳолія царуваше върху земѭ-тѫ.

ГЛАВА 23.

1 А въ седмо-то лѣто, укрѣпи ся Іодай,
като зѣ стоначалницы-тѣ, Азаріѭ Іеро-
амовъ-тъ сынъ, и Исмаила Іоанановъ-тъ
сынъ, и Азаріѭ Овидовъ-тъ сынъ, и Ма-
асіѭ Адаіевъ-тъ сынъ, и Елисафата Зе-
хріевъ-тъ сынъ, та направи завѣтъ съ
2 тѣхъ. И обходихѫ Іудѫ, та събрахѫ Ле-
виты-тѣ отъ всичкы-тѣ Іудины градове,
и началницы-тѣ на Израилевы-тѣ оте-
3 чествія, и дойдохѫ въ Іерусалимъ. И
всичко-то събраніе направи завѣтъ съ
царя въ домъ-тъ Божій. И рече имъ: Е-
то, сынъ-тъ на царя ще ся въцари, как-
то говорѝ Господь за Давидовы-тѣ сы-
4 нове. Това е дѣло-то което ще напра-
вите: Третя-та часть отъ васъ, отъ свя-
щенницы-тѣ и отъ Левиты-тѣ, които
влазяте въ сѫббота, *ще стоятъ* на пра-
5 гове-тѣ вратари. И третя-та часть въ
царскый-тъ домъ: и третя-та часть въ
врата-та на основаніе-то: а всичкы-тѣ
людіе, въ дворове-тѣ на домъ-тъ Госпо-
6 день. И никой да не влазя въ домъ-тъ
Господень, само священницы-тѣ, и кои-
то отъ Левиты-тѣ служатъ, тѣ ще вла-
зятъ; защото сѫ святи: а всичкы-тѣ
людіе да вардятъ стражѫ-тѫ Господнѭ.
7 И Левити-тѣ да обыколятъ царя, всякой

* Охозія, Ст. 1. Іоахазъ, Гл. 21; 17.

да има орѫжія-та си въ рѫкѫ-тѫ си: и
който влѣзе въ домъ-тъ да ся умъртви:
и ще бѫдете съ царя, когато влазя, и
когато излазя.
8 И направихѫ Левити-тѣ и всичкый Іу-
да по всичко което заповѣда Іодай свя-
щенникъ-тъ, и зѣхѫ всякой мѫжіе-тѣ си
които влазяхѫ въ сѫбботѫ, съ тѣзи кои-
то излазяхѫ въ сѫбботѫ; защото Іодай
священникъ-тъ не распущаше отдѣле-
9 нія-та. И даде Іодай священникъ-тъ на
стоначалницы-тѣ копія-та и щитчета-та
и щитове-тѣ на царь Давида, които бѣ-
10 хѫ въ домъ-тъ Божій. И постави всич-
кы-тѣ людіе, всякой мѫжъ съ орѫжія-та
му въ рѫкѫ-тѫ му, отъ дѣснѫ-тѫ странѫ
на домъ-тъ дори до лѣвѫ-тѫ странѫ на
домъ-тъ, при олтарь-тъ и храмъ-тъ, око-
11 ло царя. Тогазь изведохѫ царскый-тъ
сынъ, и положихѫ на него вѣнецъ-тъ, и
свидѣтелство-то, и направихѫ го царь.
И помазахѫ го Іодай и сынове-тѣ му, и
казвахѫ: Да е живъ царь-тъ.
12 И като чу Гоѳолія гласъ-тъ на людіе-
тѣ които тичахѫ и хвалятѫ царя, дой-
де при людіе-тѣ въ домъ-тъ Господень,
13 Та видѣ, и ето, царь-тъ стоеше при
стълпъ-тъ си въ входъ-тъ, и началници-тѣ
и трѫбы-тѣ при царя: и всичкы-тѣ людіе
отъ землѭ-тѫ ся радвахѫ, и трѫбѣхѫ съ
трѫбы-тѣ, и *пѣехѫ* съ музикалны-тѣ о-
рѫдія пѣвци-тѣ, и онѣзи които бѣхѫ ис-
кусни да пѣснопѣятъ: тогазь раздра Го-
ѳолія дрехы-тѣ си, и рече: Съзаклѣтіе!
14 съзаклѣтіе! А Іодай священникъ-тъ из-
веде стоначалницы-тѣ, началницы-тѣ на
войнство-то, та имъ рече: Извадѣте ѭ
вънъ отъ редове-тѣ: и който ѭ послѣ-
дува, да ся умъртви съ мечъ. Защото
священникъ-тъ бѣ реклъ: Да ѭ не у-
15 мъртвите въ домъ-тъ Господень. И ту-
рихѫ рѫцѣ на неѭ: и когато отиде въ
входъ-тъ на врата-та на коніе-тѣ, въ
царскый-тъ домъ, убихѫ ѭ тамъ.
16 И направи Іодай завѣтъ между себе си
и всичкы-тѣ людіе и царя че ще бѫдѫтъ
17 людіе Господни. И влѣзохѫ всичкы-тѣ
людіе въ домъ-тъ на Ваала, та го съборихѫ, и олтари-тѣ му и кумиры-тѣ му
истрошихѫ: И Матѳана жрецъ-тъ на
18 Ваала убихѫ прѣдъ олтари-тѣ. И нареди
Іодай службы-тѣ на домъ-тъ Господень
въ рѫцѣ-тѣ на священницы-тѣ, Леви-
ты-тѣ, които бѣше Давидъ раздѣлилъ
надъ домъ-тъ Господень, за да прино-
сятъ всесъжженія-та Господни, както е
писано въ законъ-тъ на Моисея, съ ве-
селіе и съ пѣсни споредъ Давидовѫ-тѫ
19 наредбѫ. И постави вратари-тѣ въ вра-
та-та на домъ-тъ Господень, да не влазя
никой нечистъ отъ каквѫ да е работѫ.
20 И зѣ стоначалницы-тѣ, и кметове-тѣ, и
началницы-тѣ на людіе-тѣ, и всичкы-тѣ
людіе отъ землѭ-тѫ, та снѣхѫ царя отъ
домъ-тъ Господень и заминахѫ прѣзъ
высокы-тѣ врата въ царскый-тъ домъ, и
турихѫ да сѣдне царь-тъ на царскый-тъ
21 прѣстолъ. И възвеселихѫ ся всичкы-тѣ
людіе отъ землѭ-тѫ: и градъ-тъ си уми-
ри: а Гоѳолія убихѫ съ мечъ.

ГЛАВА 24.

1 Седмь годинъ на възрастъ бѣ Іоасъ
когато ся въцари, и царува четыриде-
сеть годины въ Іерусалимъ: и име-то на
2 майкѫ му бѣ Савія, отъ Вирсавее. И
стори Іоасъ което бѣ право прѣдъ Го-
спода, въ всичкы-тѣ дни на Іодая свя-
3 щенникъ-тъ. И зѣ му Іодай двѣ жены,
и роди сынове и дъщери.
4 И слѣдъ това дойде въ сърдце-то на
5 Іоаса да поднови домъ-тъ Господень. И
събра священницы-тѣ и Левиты-тѣ, та
имъ рече: Излѣзте въ Іудины-тѣ градо-
ве та съберѣте отъ годинѫ до годинѫ
отъ всичкый Израиль сребро, за попра-
вяніе на домъ-тъ на Бога вашего, и по-
бързайте за това нѣщо: Левити-тѣ оба-
че не побързахѫ.
6 И повыка царь-тъ Іодая началникъ-тъ
та му рече: Защо не си изыскалъ отъ
Левиты-тѣ, да съберѫтъ отъ Іудѫ и отъ
Іерусалимъ данъкъ-тъ на Моисея рабъ-тъ
Господень, и на събраніе-то Израилево,
7 за скиніѭ-тѫ на свидѣтелство-то? Защо-
то нечестива-та Гоѳолія, *и* сынове-тѣ ѝ,
развалихѫ домъ-тъ Божій: още и всич-

кы-тѣ посвященія на домъ-тъ Господень
посвятихѫ на Ваалимы-тѣ.
8 Направихѫ прочее по царскѫ запо-
вѣдь единъ ковчежецъ, и турихѫ го при
врата-та на домъ-тъ Господень извънъ.
9 И прогласихѫ въ Іудѫ и въ Іерусалимъ
да приносятъ Господу данъкъ-тъ нало-
женый-тъ отъ Моисея рабъ-тъ Божій
10 върху Израиля въ пустынѭ-тѫ. И за-
радвахѫ ся всичкы-тѣ князове и всич-
кы-тѣ людіе, и вносяхѫ, и туряхѫ въ
11 ковчежецъ-тъ, додѣ ся напълни. И кога-
то ся доносяше ковчежецъ-тъ при цар-
скы-тѣ настоятели съ рѫкѫ-тѫ на Леви-
ты-тѣ, и когато тѣ виждахѫ че е много
сребро-то, дохождаше царскый-тъ пи-
сецъ, и настоятель-тъ на първый-тъ свя-
щенникъ, та испразднувахѫ ковчежецъ-тъ,
и доносяхѫ та го поставяхѫ пакъ на мѣ-
сто-то му. Така правѣхѫ отъ день на
12 день, и събрахѫ много сребро, И дава-
ше го царь-тъ и Іодай на тѣзи които
правѣхѫ дѣло-то на работаніе-то на
домъ-тъ Господень, и наемахѫ зидари и
дърводѣлцы за да подновяватъ домъ-тъ
Господень: още и ковачи и мѣдоковачи,
13 за да поправятъ домъ-тъ Господень. И
работѣхѫ работници-тѣ дѣло-тô, и съ
рѫкѫ-тѫ имъ успѣ дѣло-то на поправя-
ніе-то: и докарахѫ домъ-тъ Божій въ
първо-то му състояніе, и утвърдихѫ го.
14 И като свършихѫ, донесохѫ останало-то
сребро прѣдъ царя и Іодая, и отъ него
направихѫ съсѫды за домъ-тъ Госпо-
день, съсѫды за служеніе и всесъжже-
ніе, и темянницы, и златны и сребърны
съсѫды. И приносяхѫ всесъжженія въ
домъ-тъ Господень непрѣстанно прѣзъ
всичкы-тѣ дни на Іодая.
15 *И* остарѣ Іодай, и сытъ бѣ отъ дни, и
умрѣ: сто и тридесеть годинъ на въз-
16 растъ бѣ когато умрѣ. И погребохѫ го
въ Давидовъ-тъ градъ, съ царіе-тѣ; по-
неже стори добро въ Израиля, и къмъ
Бога и домъ-тъ му.
17 А слѣдъ смърть-тѫ на Іодая дойдохѫ
началници-тѣ Іудини, та ся поклонихѫ
на царя. Тогазь царь-тъ гы послуша:
18 Та оставихѫ домъ-тъ на Господа Бога
на отцы-тѣ си, и служихѫ на Ашеры-тѣ
и идолы-тѣ: и дойде гнѣвъ върхъ Іудѫ
и Іерусалимъ, за това тѣхно прѣстѫпле-
19 ніе. И проводи имъ пророцы, за да гы
обърнатъ къмъ Господа, и засвидѣтел-
ствувахѫ противъ тѣхъ; но не дадохѫ
20 слушаніе. И дойде Духъ Божій на Заха-
рія сынъ-тъ на Іодая священникъ-тъ, и
застанѫ надъ людіе-тѣ, и рече имъ: Та-
ка говори Богъ: Защо прѣстѫпвате вы
заповѣди-тѣ Господни? нѣма да успѣе-
те; понеже вы оставихте Господа, и той
21 васъ остави. И направихѫ съзаклѣтіе
противъ него, та го убихѫ съ каменіе,
съсъ заповѣдь отъ царя, въ дворъ-тъ на
22 домъ-тъ Господень. И не си науми царь
Іоасъ милость-тѫ която му направи Іодай
отецъ му, но уби сына му: и той като уми-
раше, рече: Господь да види, и да издири.
23 И въ свършваніе-то на годинѫ-тѫ въз-
лѣзе Сирійско-то войнство противъ не-
го: и дойдохѫ върхъ Іудѫ и върхъ Іе-
русалимъ, и истрѣбихѫ всичкы-тѣ на-
чалницы на людіе-тѣ отъ срѣдъ лю-
діе-тѣ, и проводихѫ всичкы-тѣ имъ ко-
24 рысти до царя на Дамаскъ. Ако и да дой-
де Сирійско-то войнство съ малко мѫ-
жіе, Господь обаче прѣдаде войнство
твърдѣ голѣмо въ рѫкѫ-тѫ имъ, понеже
бѣхѫ оставили Господа Бога на отцы-тѣ
си; така *Сирійци-тѣ* извършихѫ сѫдъ
противъ Іоаса.
25 А като тръгнахѫ отъ него, и го оста-
вихѫ въ голѣмы болести, раби-тѣ му на-
правихѫ съзаклѣтіе противъ него за
кръвь-тѫ на синове-тѣ на Іодая священ-
никъ-тъ, и убихѫ го на одръ-тъ му, и
умрѣ: и погребохѫ го въ Давидовъ-тъ
градъ, но го не погребохѫ въ царскы-
26 тѣ гробища. А онѣзь които бѣхѫ напра-
вили съзаклѣтіе противъ него бѣхѫ тѣ-
зи: Завадъ сынъ-тъ на Симеаѳѫ Аммон-
кѫ-тѫ, и Іозавадъ сынъ-тъ на Самариѳѫ
27 Моавкѫ-тѫ. А за синове-тѣ му, и за мно-
жество-то на товары-тѣ при него, и за
поправяніе-то на домъ-тъ Божій, ето
писано е въ повѣсти-тѣ на книга-тѫ на
царіе-тѣ. И въцари ся вмѣсто него Ама-
сія сынъ му.

ГЛАВА 25.

1 На двадесеть и петь годинъ бѣ Ама-
сія като ся въцари, и царува двадесеть
и деветь годины въ Іерусалимъ. И име-
то на майкж му бѣ Іоадана отъ Іеруса-
2 лимъ. И направи което бѣ право прѣдъ
Господа, но не съсъ съвършеннж сърдце.
3 А като ся утвърди царство-то въ ржцѣ-
тѣ му, умъртви рабы-тѣ си които убихж
4 царя бащж му: Чада-та имъ обаче не у-
мъртви, споредъ писано-то въ законъ-тъ,
въ книгж-тж на Моисея, дѣто Господь
заповѣда, и рече: Бащи-тѣ да не уми-
ратъ за чада-та, нито чада-та да уми-
ратъ за бащы-тѣ; но всякой да умира за
съгрѣшеніе-то си.
5 И събра Амасія Іудж, та постави отъ
тѣхъ тысященачалницы, и стоначалницы
споредъ домове-тѣ на отечествія-та, по
всичкый Іудж и Веніамина: и изброи гы
отъ двадесеть годинъ и нагорѣ, и намѣ-
ри гы триста тысящы, избраны, които
да излѣзватъ на бой и да държатъ копіе и
6 щитъ. Нае отъ Израиля още сто тысящы
силны съ крѣпость, за сто таланта сребро.
7 А дойде при него человѣкъ Божій, и
рече: Царю, да не отиде съ тебе Изра-
илево-то войнство; защото Господь не е
съ Израиля, *съсъ* всичкы-тѣ Ефремовы
8 сынове. Но ако искашь да идешь, напра-
ви *това:* укрѣпи ся за бой-тъ: Богъ
обаче ще тя направи да паднешь прѣдъ
врагъ-тъ; защото Богъ има силж да по-
9 могне, и да свали. А Амасія рече на че-
ловѣка Божій: Но какво ще направимъ
за сто-тѣ таланта, които дадохъ на Из-
раилево-то войнство? А человѣкъ-тъ Бо-
жій отговори: Господь е силенъ да ти
даде повече отъ тѣхъ.
10 Тогазь гы отлжчи Амасія, (войнство-то
което бѣ дошло при него отъ Ефрема,)
за да ся вържтъ на мѣсто-то си: и рас-
пали ся върло гнѣвъ-тъ имъ върхъ Іудж,
и върнахж ся на мѣсто-то съ распаленъ
11 гнѣвъ. А Амасія ся укрѣпи, и изведе лю-
діе-тѣ си, и отиде въ долъ-тъ на Соль-
тж, та порази Сіировы-тѣ сынове десеть
12 тысящы. И десеть тысящы живы заплѣ-
нихж Іудины-тѣ сынове, и закарахж гы
на върхъ-тъ на скалж-тж та гы низринж-
хж отъ върхъ-тъ на скалж-тж, и всичкы-
13 тѣ ся строшихж. Но тѣзи мжжіе отъ войн-
ство-то които върнж Амасія, за да не и-
дзтъ съ него на брань, нападнахж върхъ
Іудины-тѣ градове, отъ Самаріж дори до
Веоронъ, та поразихж три тысящы отъ
тѣхъ, и зѣхж много корысти.
14 А Амасія като ся върнж отъ поразе-
ніе-то на Едомцы-тѣ, донесе богове-тѣ
на Сіировы-тѣ сынове, та гы постави за
себе си богове, и кланяше ся прѣдъ
15 тѣхъ, и приносяше имъ темянъ. За това
ся распали гнѣвъ-тъ Господень върху
Амасіж: и проводи при него пророкъ
та му рече: Защо потърси ты богове-тѣ
на тѣзи народъ, които не могохж да о-
свободятъ свой-тъ си народъ отъ ржкж-тж
16 ти? И като му говорѣше той, *царь-тъ*
му рече: Съвѣтникъ ли тя поставихж на
царя? прѣстани: защо да ся умъртвишь?
И прѣстанж пророкъ-тъ като рече: Знаж
че Богъ е турилъ намѣреніе да тя ис-
трѣби, понеже направи ты това, и не
послуша мой-тъ съвѣтъ.
17 Тогазь ся съвѣтува Амасія Іудинъ-тъ
царь, и проводи на Іоаса сынъ-тъ на
Іоахаза, Іиуевъ-тъ сынъ, Израилевъ-тъ
царь, и рече: Ела да ся видимъ лице съ
18 лице. И проводи Іоасъ Израилевъ-тъ
царь на Амасіж Іудинъ-тъ царь та ре-
че: Трънъ-тъ Ливанскый проводилъ на
кедръ-тъ Ливанскый и казалъ: Дай дъ-
щерьж си на сына ми за женж; но замин-
нялъ единъ горскый звѣрь който былъ
19 въ Ливанъ, и стжпкалъ трънъ-тъ. Ты го-
воришь: Ето, поразихъ Едома: и сърд-
це-то ти тя надигнж да ся хвалишь: сѣ-
ди сега въ домъ-тъ си: защо да ся спли-
ташь въ зло, за което бы паднялъ ты, и
20 Іуда съ тебе? Но Амасія не послуша;
защото отъ Бога бѣ това, за да гы прѣ-
даде въ ржкж-тж *на неприятели-тѣ,* по-
неже потърсихж Едомскы-тѣ богове.
21 Възлѣзе прочее Іоасъ Израилевый царь:
та ся видѣхж лице съ лице, той и Ама-
сія Іудинъ-тъ царь, въ Веесемесъ, който

22 принадлежи на Іуда. И поразенъ бы Іу-
да прѣдъ Израиля, и побѣгнахж всякой
23 въ шатры-тѣ си. И хванж Іоасъ Израи-
левъ-тъ царь Амасія Іудинъ-тъ царь,
сынъ-тъ на Іоаса Іоахазовъ-тъ сынъ, въ
Веѳсемесъ, и доведе го въ Іерусалимъ и
съсыпа стѣнж-тж на Іерусалимъ, отъ
портж-тж Ефремъ дори до портж-тж на
24 жгхлъ-тъ, четырястотинъ лакти. И *като*
зе всичко-то злато и сребро, и всичкы-
тѣ съсжды конто ся намѣрихж въ домъ-тъ
Божій при Овидъ-едома, и съкровища-та
на царскый-тъ домъ, и человѣцы залогъ,
върнж ся въ Самарія.
25 И поживѣ Амасія Іоасовъ-тъ сынъ Іу-
динъ-тъ царь, слѣдъ смьрть-тж на Іоаса
Іоахазовъ-тъ сынъ Израилевъ-тъ царь,
26 петнадесеть годины. А останалы-тѣ дѣ-
янія на Амасія, пьрвы-тѣ и послѣдни-
тѣ, ето, писаны сж въ книгж-тж на Іу-
27 дины-тѣ и Израилевы-тѣ царіе. И слѣдъ
като ся уклони Амасія отъ Господа, на-
правихж съзаклѣтіе противъ него въ Іе-
русалимъ: и побѣгнж въ Лахисъ; но про-
водихж слѣдъ него въ Лахисъ, та го у-
28 бихж тамъ. И донесохж го на коніе, та
го погребохж съ отцы-тѣ му въ *градъ-тъ
Іудинъ.

ГЛАВА 26.

1 А всичкы-тѣ Іудини людіе зѣхж †О-
зія, който бѣ на шестнадесеть годинъ,
та го направихж царь вмѣсто бащж му
2 Амасія. Той съгради Елоѳъ, и възвърнж
го на Іуда, като заспа *баща му* царь-тъ
съ отцы-тѣ си.
3 Шестнадесеть годинъ на възрастъ бѣ
Озія когато ся въцари, и царува петде-
сеть и двѣ годины въ Іерусалимъ: и и-
ме-то на майкж му бѣ Іехолія отъ Іеру-
4 салимъ. И направи което бѣ право прѣдъ
Господа, по всичко що бѣше сторилъ о-
5 тецъ му Амасія. И търсѣше Бога въ дни-
тѣ на Захарія, който бѣше вѣщъ въ Бо-
жіи-тѣ видѣнія: и колкото врѣме тър-
сѣше Господа, Богъ му даваше успѣхъ.
6 И излѣзе та направи брань противъ
Филистимцы-тѣ, и съсыпа стѣнж-тж на
Геѳъ, и стѣнж-тж на Іавни, и стѣнж-тж
на Азотъ, и съгради градове въ Азотъ,
7 и въ Филистимцы-тѣ. И помогнж му Богъ
противъ Филистимцы-тѣ, и противъ Ара-
вяны-тѣ които живѣехж въ Гуръ-ваалъ,
8 и Маонцы-тѣ. И дадохж Аммонци-тѣ да-
рове на Озія: и прочу ся име-то му
дори до входъ-тъ на Египетъ: защото
ся укрѣпи крайно.
9 И съгради Озія стълпове въ Іерусалимъ,
върху портж-тж на жгхлъ-тъ, и върху
портж-тж на долъ-тъ, и върху кжтъ-тъ
10 *на стѣнж-тж*, и укрѣпи гы. Съгради о-
ще и стълпове въ пустынж-тж, и иско-
па много кладенцы; защото имаше много
скотове, и въ нискы-тѣ мѣста и въ полета-
та: *и* орачы и лозари, въ горы-тѣ и въ
Кармилъ; защото обичаше земледѣліе-то.
11 И имаше Озія войнство ратницы, кои-
то излазяхж на бой съ пълкове, спорѣдъ
число-то на нечисленіе-то имъ чрѣзъ
Іеиила писецъ-тъ и Маасія настоятель-тъ,
подъ ржкж-тж на Ананія, *единъ* отъ цар-
12 скы-тѣ военачалницы. Всичко-то число
на началницы-тѣ на отечествія-та си-
лны-тѣ съ крѣпость бѣше двѣ тысящи и
13 шестстотинъ. И подъ ржкж-тж имъ има-
ше военна сила, триста и седмь тысящи
и петстотинъ, силни и юначни на бой,
за да помагатъ на царя противъ непрія-
14 тели-тѣ. И приготви имъ Озія за всич-
ко-то войнство, щитове, и копія, и шле-
мове, и брони, и лжкове, и працы за ка-
15 меніе. И направи въ Іерусалимъ маши-
ны, измыслены отъ машинистъ, да сто-
ятъ на стълпове-тѣ и на жгхлы-тѣ, за да
хвърлятъ *съ тѣхъ* стрѣлы и голѣмы ка-
меніе: и прочу ся име-то му на далечь;
защото чудно му ся помагаше, додѣто
ся укрѣпи.
16 Но като ся укрѣпи, надигнж ся сърд-
це-то му въ растлѣніе: и направи прѣ-
стжпленіе противъ Господа Бога своего,
и влѣзе въ храмъ-тъ Господень, за да
17 покади надъ олтарь-тъ на темянъ-тъ. И
влѣзе слѣдъ него Азарія священникъ-тъ,

* Виж. 4 Цар. 14; 20.
† *Или* Азарія.

и съ него осмдесеть священници Госпо-
18 дни, храбри мѫжіе: И съпротивихѫ ся на
царь Озіѭ, и рекохѫ му: Не принадле-
жи на тебе, Озіе, да кадишь Господу, но
на священницы-тѣ, Аароновы-тѣ сыно-
ве, освящены-тѣ да кадятъ: излѣзь изъ
святилище-то; защото си направилъ прѣ-
стѫпленіе: и това не *ще ти бѫде* за
славѫ отъ Господа Бога.
19 А Озія, като имаше въ рѫкѫ-тѫ си
кадилницѫ за да кади, разяри ся: и ка-
то ся разяри на священницы-тѣ, излѣзе
проказа-та на чело-то му прѣдъ священ-
ницы-тѣ въ домъ-тъ Господень, близу
20 при олтарь-тъ на темянъ-тъ. И погледнѫ
на него Азарія първосвященникъ-тъ, и
всичкы-тѣ священници, и ето, бѣ про-
каженъ на чело-то си: и побързахѫ да
го извадятъ отъ тамъ: и даже самъ той
побърза да излѣзе, защото го порази Го-
21 сподь. И прокаженъ бѣше царь Озія до-
ри до день-тъ на смьрть-тѫ си: и живѣе-
ше въ отдѣленѫ кѫщѫ прокаженъ; по-
неже бѣше отбыть отъ домъ-тъ Госпо-
день: а надъ царскый-тъ домъ бѣ Іоѳамъ
сынъ му, и сѫдѣше людіе-тѣ на земѭ-тѫ.
22 А останалы-тѣ дѣянія на Озіѭ, пър-
вы-тѣ и послѣдни-тѣ, писа пророкъ И-
23 саія Амосовъ-тъ сынъ. И заспа Озія съ
отцы-тѣ си, и погребохѫ го съ отцы-тѣ
му въ оградѫ-тѫ на царскы-тѣ гробищѫ;
защото рекохѫ: Прокаженъ е. И въцари
ся вмѣсто него Іоѳамъ сынъ му.

ГЛАВА 27.

1 На двадесеть и петь годинъ бѣ Іоѳамъ
когато ся въцари: и царува шестнаде-
сеть годины въ Іерусалимъ. А име-то на
майкѫ му бѣ Іеруса, Садокова дъщеря.
2 И направи което бѣ право прѣдъ Госпо-
да, по всичко що стори баща му Озія;
не влѣзе обаче въ храмъ-тъ Господень.
3 И людіе-тѣ бѣхѫ още развращени. Той
съгради высокы-тѣ врата на домъ-тъ Го-
сподень: и съгради много вьрхъ стѣнѫ-
тѫ на Офилъ.
4 Съгради още и градове въ Іудины-тѣ
горы, и въ дѫбравы-тѣ съгради твърдѣли
5 и стълпове. И като направи брань съ
царя на Аммоновы-тѣ сынове, прѣуврѣ-
пи ся противъ тѣхъ. И въ онова лѣто
Аммонови-тѣ сынове му дадохѫ сто та-
ланта сребро, и десеть тысящы корове
жито, и десеть тысящы ечимыкъ. Тол-
козъ му платихѫ Аммоновы-тѣ сынове, и
6 вторѫ-тѫ годинѫ, и третѭ-тѫ. И укрѣпи
ся Іоѳамъ, понеже управяше пѫтища-та
си прѣдъ Господа Бога своего.
7 А останалы-тѣ дѣянія на Іоѳама, и
всичкы-тѣ му боеве, и пѫтища-та му,
ето, писаны сѫ въ книгѫ-тѫ на Израи-
8 левы-тѣ и Іудины-тѣ царіе. На двадесеть
и петь годинъ бѣ когато ся въцари, и
царува шестнадесеть годины въ Іеруса-
9 лимъ. И заспа Іоѳамъ съ отцы-тѣ си, и
погребохѫ го въ Давидовъ-тъ градъ: а
вмѣсто него ся въцари Ахазъ сынъ му.

ГЛАВА 28.

1 На двадесеть годинъ бѣ Ахазъ когато
ся въцари, и царува шестнадесеть годи-
ны въ Іерусалимъ; не направи обаче кое-
то бѣ право прѣдъ Господа, както Да-
2 видъ отецъ му; Но ходи въ пѫтища-та
на Израилевы-тѣ царіе, и направи още
3 на Ваалимы-тѣ лѣяны идолы. И той по-
кади въ долъ-тъ на Еннономъ-тъ сынъ,
и прѣведе чада-та си прѣзъ огнь-тъ,
споредъ мерзости-тѣ на язычницы-тѣ,
които испѫди Господь отъ лице-то на
4 Израилевы-тѣ сынове. И жьртвуваше и
кадѣше на высокы-тѣ мѣста, и на хъл-
мове-тѣ, и подъ всяко зелено дьрво.
5 За това Господь неговый Богъ прѣдаде
го въ рѫкѫ-тѫ на Сирійскый-тъ царь: и
поразихѫ го *Сирійци-тѣ*, и взѣхѫ плѣн-
ницы голѣмо множество отъ него, и от-
ведохѫ *ги* въ Дамаскъ. Още и прѣдаденъ
быде въ рѫкѫ-тѫ на Израилевъ-тъ царь,
който го порази съ голѣмо пораженіе.
6 Защото Факей Ромеліевъ-тъ сынъ уби отъ
Іудѫ сто и двадесеть тысящы въ единъ
день, всичкы-тѣ силны съ крѣпость;
понеже бѣхѫ оставили Господа Бога на
отцы-тѣ си.
7 И Зехрій, мѫжъ силенъ отъ Ефрема,

убн Маасіж царскый-тъ сынъ, и Азри-
кама настоятеля на палатъ-тъ, и Елкана
8 вторый-тъ слѣдъ царя. И плѣнихж Из-
раилевы-тѣ сынове отъ братія-та си двѣ-
стѣ тысящы жены, сынове, и дъщери,
зѣхж още и много корысти отъ тѣхъ, и
отнесохж корысти-тѣ въ Самаріж.
9 А имаше тамъ пророкъ Господенъ, на
име Одидъ: и излѣзе да посрѣщне войн-
ство-то което идѣше въ Самаріж, та имъ
рече: Ето, понеже Господь Богъ на от-
цы-тѣ ви ся разгнѣви на Іудж, прѣдаде
гы въ ржкж-тж ви: и вы гы убихте съ
10 ярость *която* стигнж до небе-то: И се-
га казвате да покорите Іудины-тѣ и Іе-
русалимски-тѣ сынове за рабы и рабы-
ни на себе си. Нѣма ли у васъ, у самы
васъ, прѣстжпленія противъ Господа Бо-
11 га вашего? Сега прочее послушайте мя,
и върнѣте плѣнницы-тѣ, които заробих-
те отъ братія-та си; защото гнѣвъ на
12 ярость Господня *лежи* върхъ васъ. И
станахж нѣкои отъ князове-тѣ на Ефре-
мовы-тѣ сынове, Азарія Іоанановъ-тъ
сынъ, Варахія Месиллемоѳовъ-тъ сынъ,
и Езекія Селлумовъ-тъ сынъ, и Амаса
Адлаевъ-тъ сынъ, противъ идущы-тѣ отъ
13 бой-тъ, Та имъ рекохж: Не въвождайте
тукъ плѣнницы-тѣ; защото като *вече*
беззаконнувахмы Господу, вы искате да
притурите на грѣхове-тѣ ни, и на прѣ-
стжпленія-та ни; защото прѣстжпленіе-то
ни е голѣмо, и яростенъ гнѣвъ *лежи*
14 върхъ Израиля. И войни-тѣ оставихж
плѣнницы-тѣ и корысти-тѣ прѣдъ кня-
15 зове-тѣ и прѣдъ всичко-то събраніе. И
станахж мжжіе-тѣ наименувани-тѣ по и-
ме, та зѣхж плѣнницы-тѣ, и всичкы-тѣ
голы между тѣхъ облѣкохж отъ корыс-
ти-тѣ: и облѣкохж гы, и обухж гы, и
дадохж имъ да ядатъ и да піжтъ, и по-
мазахж гы, и всичкы-тѣ немощны отъ
тѣхъ прѣнесохж на ослы, та гы заведо-
хж въ Іерихонъ, градъ-тъ на Финицы-тѣ,
при братія-та имъ: и върнахж ся въ
Самаріж.
16 Въ онова врѣме царь Ахазъ проводи
до Ассирійскы-тѣ царіе да му помогнатъ.
17 Защото дойдохж пакъ Едомци-тѣ та по-
18 разихж Іудж, и зѣхж плѣнницы. И Фи-
листимци-тѣ нападнахж на полянскы-тѣ
градове, и въ южна-тж странж на Іудж,
та прѣзѣхж Веѳсемесъ, и Еалонъ, и Ге-
дироѳъ, и Сокхо и села-та му, и Ѳамна
и села-та ѝ, и Гимзо и села-та му: и ся
19 населихж тамъ. Защото Господь смири
Іудж, заради Ахаза Израилевъ-тъ царь;
понеже разврати Іудж, и нечествува
20 много противъ Господа. И дойде при
него Ѳеглаѳъ-фелласаръ Ассирійскый-тъ
царь, и го утѣсни а го не подкрѣпи.
21 Защото Ахазъ като оголи домъ-тъ Го-
сподень, и царскый-тъ домъ, и начал-
ницы-тѣ, даде на Ассирійскый-тъ царь
всичко-то; но не му быде за помощь.
22 И въ врѣме-то на утѣсненіе-то си още
повече нечествува противъ Господа; та-
къвъ бѣ царь Ахазъ.
23 И жъртвуваше на Дамасковы-тѣ бо-
гове, които го поразихж: и думаше: По-
неже богове-тѣ на Сирійскы-тѣ царіе
имъ помагатъ, на тѣхъ ще принесж жър-
твж, за да помогнатъ и на мене. Но тѣ
станахж причина на паденіе нему и на
24 всичкый Израиль. И събра Ахазъ сжсж-
ды-тѣ на домъ-тъ Божій, и сѣсѣче сж-
сжды-тѣ на домъ-тъ Божій, и затвори
двери-тѣ на домъ-тъ Господень, и на-
прави си олтари въ всякой жгълъ въ Іе-
25 русалимъ. И въ всякой Іудинъ градъ на-
прави высокы мѣста, да кади на другы
богове, и прогнѣви Господа Бога на
отцы-тѣ си.
26 А останалы-тѣ негови дѣянія, и всич-
кы-тѣ му пжтища, първы-тѣ и послѣд-
ни-тѣ, ето, писаны сж въ книгж-тж на
27 Іудины-тѣ и Израилевы-тѣ царіе. И за-
спа Ахазъ съ отцы-тѣ си, и погребохж
го въ градъ-тъ, въ Іерусалимъ; но го не
занесохж въ гробища-та на Израилевы-тѣ
царіе: а вмѣсто него ся въцари Езекія
сынъ му.

ГЛАВА 29.

1 Езекія като ся въцари бѣше на два-
десеть и петь годинъ, и царува дваде-
сеть и деветь годины въ Іерусалимъ. И

име-то на майка му бѣ Авія, Захаріина
2 дъщеря. И направи което бѣ право прѣдъ
Господа, по всичко що направи Давидъ
отецъ му.
3 Въ първо-то лѣто на царуваніе-то си,
въ първый-тъ мѣсецъ, той отвори двери-тѣ
ри-тѣ на домъ-тъ Господенъ, и гы по-
4 прави. И въведе священницы-тѣ и Ле-
виты-тѣ, и събра гы на восточнѫ-тѫ
5 стъгдѫ, Та имъ рече: Чуйте мя, Левити:
освятѣте ся сега, и освятѣте храмъ-тъ
на Господа Бога на отцы-тѣ си, и из-
вадѣте нечистотѫ-тѫ отъ свято-то мѣсто.
6 Защото отци-тѣ ни отстѫпихѫ, и сторихѫ
хѫ зло прѣдъ Господа Бога нашего, и
оставихѫ го, и отвърнахѫ лице-то си
отъ жилище-то Господне, и обърнахѫ
7 гърбъ. И затворихѫ двери-тѣ на прѣд-
храміе-то, и угасихѫ свѣтилницы-тѣ, и
темянъ не кадѣхѫ и всесъжженія не при-
носяхѫ на Бога Израилева въ свято-то
8 мѣсто: Заради това гнѣвъ-тъ Господенъ
дойде върхъ Іудѫ и Іерусалимъ, и прѣ-
даде гы на утѣсненіе, на смятеніе, и на
звизданіе, както видите съ очи-тѣ си.
9 Защото, ето, отци-тѣ ни паднахѫ отъ
ножъ: и синове-тѣ ни, и дъщери-тѣ ни,
10 и жены-тѣ ни сѫ за това въ плѣнъ. Сега
прочее имамъ на сърдце да направимъ
завѣтъ съ Господа Бога Израилева, за
да отвърне гнѣвъ-тъ на ярость-тѫ си отъ
11 насъ. Чада мои, не бывайте небрежливи
сега; защото Господь вы избра да прѣд-
стоявате прѣдъ него, да му слугувате, и
да му сте служители и да кадите.
12 Тогазь станахѫ Левити-тѣ, Маа̇ѳъ А-
масаевъ-тъ сынъ, и Іоилъ Азаріевъ-тъ
сынъ, отъ синове-тѣ на Каа̇овцы-тѣ: а
отъ Мераріевы-тѣ синове, Кисъ Авдіевъ-тъ
евъ-тъ сынъ и Азарія Іалелеиловъ-тъ
сынъ: а отъ Герсоновцы-тѣ, Іоахъ сынъ-тъ
13 на Земмѫ и Еденъ сынъ-тъ на Іоаха: А
отъ Елисафановы-тѣ синове, Симрій и
Іеіилъ: а отъ Асафовы-тѣ синове, За-
14 харія и Матѳанія: А отъ Емановы-тѣ
синове, Іехіилъ и Семей: а отъ Іедуѳу-
15 новы-тѣ синове, Семаія и Озіилъ: И съ-
брахѫ братія-тѫ си, та ся освятихѫ, и
дойдохѫ, както заповѣда царь-тъ, спо-
редъ слово-то Господне, да очистятъ
16 домъ-тъ Господенъ. И влѣзохѫ священ-
ници-тѣ въ по вѫтрѣшно-то на домъ-тъ
Господенъ, за да *го* очистятъ: и всич-
кѫ-тѫ нечистотѫ която намѣрихѫ въ
храмъ-тъ Господенъ извадихѫ въ дворъ-тъ
на домъ-тъ Господенъ: а Левити-тѣ зѣ-
хѫ, та ѭ изнесохѫ вънъ въ потокъ-тъ
17 Кедронъ. И начнахѫ да освящаватъ въ
първый-тъ день на първый-тъ мѣсецъ, и
въ осмый-тъ день на мѣсецъ-тъ влѣзохѫ
въ прѣдхраміе-то Господне. И освятихѫ
домъ-тъ Господенъ въ осмь дни, и въ
шестнадесетый-тъ день на първый-тъ мѣ-
сецъ свършихѫ.
18 Тогазь влѣзохѫ вѫтрѣ при царь Езе-
кіѫ, та рекохѫ: Очистихмы всичкый-тъ
домъ Господенъ, и олтарь-тъ на всесъж-
женіе-то, и всичкы-тѣ му съсѫды, и трѣ-
пезѫ-тѫ на прѣдложеніе-то, и всичкы-тѣ
19 ѝ съсѫды: И всичкы-тѣ съсѫды, които
оскверни царь Ахазъ, въ царуваніе-то
си когато отстѫпи, приготвихмы и освя-
тихмы: и ето гы прѣдъ олтарь-тъ Го-
споденъ.
20 Тогазь станѫ рано царь Езекія, и съ-
бра градскы-тѣ началницы, та възлѣзе
21 въ домъ-тъ Господенъ. И докарахѫ седмь
юнцы, и седмь овны, и седмь агнета, и
седмь ярцы въ приношеніе за грѣхъ за
царство-то и за святилище-то и за Іудѫ.
И рече на священницы-тѣ, синове-тѣ
Аароновы, да *гы* принесатъ на олтарь-тъ
22 Господенъ. И заклахѫ юнцы-тѣ: и зѣхѫ
священници-тѣ кръвь-тѫ, та попръскахѫ
по олтарь-тъ: подобно заклахѫ овцы-тѣ
и попръскахѫ кръвь-тѫ по олтарь-тъ.
23 Сетнѣ прикарахѫ ярцы-тѣ, които бѣхѫ
приношеніе за грѣхъ прѣдъ царя и съ-
браніе-то, и положихѫ рѫцѣ-тѣ си на
24 тѣхъ. И заклахѫ гы священници-тѣ и
попръскахѫ по олтарь-тъ кръвь-тѫ имъ
въ приношеніе за грѣхъ, за да направятъ
умилостивеніе за всичкый Израиль; за-
щото царь-тъ заповѣда да стане всесъж-
женіе-то и приношеніе-то за грѣхъ за
25 всичкый Израиль. И постави Левиты-тѣ
въ домъ-тъ Господенъ съ кимвалы, съ
псалтири, и съ китары, споредъ запо-

вѣданіе-то на Давида, и на Гада гле-
дачъ-тъ царевъ, и на пророка Наѳана;
защото заповѣданіе-то бѣ отъ Господа,
26 чрѣзъ пророцы-тѣ му. И станѫхѫ Левп-
ти-тѣ съ Давидовы-тѣ *музикалны* орѫ-
27 дія, и священници-тѣ съ трѫбы-тѣ. И
рече Езекія да принесѫтъ всесъжже-
ніе-то на олтарь-тъ. И когато начнѫ все-
съжженіе-то, начнѫ пѣніе-то Господне,
съ трѫбы-тѣ, и съ орѫдія-та на Давида
28 царя Израилева. И кланяше ся всичко-то
събраніе, и пѣвци-тѣ все пѣехѫ, и трѫ-
бы-тѣ трѫбѣхѫ додѣ ся свърши всесъж-
29 женіе-то. И като свършихѫ да прино-
сѧтъ, прѣклонихѫ колѣна царь-тъ и всич-
кы-тѣ които ся намирахѫ съ него, та ся
30 поклонихѫ. И рече на Левиты-тѣ Езе-
кія царь-тъ и князове-тѣ, да пѣсносло-
вятъ Господа съ думы-тѣ на Давида, и на
Асафа гледачъ-тъ. И пѣехѫ съ веселія,
и наведохѫ ся та ся поклонихѫ.
31 Тогазь отговори Езекія и рече: Сега
сте освящени Господу: пристѫпѣте та
принесете жьртвы и благодарителны при-
ношенія въ домъ-тъ Господень. И при-
несе събраніе-то жьртвы и благодари-
телны приношенія, и всякой който и-
32 маше усердіе, всесъжженія. И станѫ чи-
сло-то на всесъжженія-та които принесе
събраніе-то, седмдесеть юнци, сто овни,
двѣстѣ агнета: всичкы тѣзи бѣхѫ за все-
33 съжженіе Господу. А посвященія-та бѣ-
хѫ шестстотинъ говеда и три тысящи
34 овцы. Священници-тѣ обаче бѣхѫ мал-
цина, и не можахѫ да одерѫтъ всичкы-тѣ
всесъжженія: за това братія-та имъ Ле-
вити-тѣ помогнахѫ имъ, додѣ ся свърши
работа-та, и додѣ ся освятихѫ священ-
ници-тѣ; защото Левити-тѣ бѣхѫ по у-
сердии за да ся освятятъ, нежели священ-
35 ници-тѣ. А пакъ всесъжженія-та бѣхѫ
много, наедно съ тлъстины-тѣ на при-
мирителны-тѣ приношенія, и съ възлія-
нія-та за *всяко* всесъжженіе. Така ся
нареди служба-та на домъ-тъ Господень.
36 И развесели ся Езекія, и всичкы-тѣ лю-
діе, че Богъ прѣдуготови людіе-тѣ; по-
неже това нѣщо станѫ внезапно.

ГЛАВА 30.

1 И проводи Езекія по всичкый Израиль
и Іудѫ; писа още и писма на Ефрема и
Манассіѭ, за да дойдѫтъ въ домъ-тъ Го-
споденъ въ Іерусалимъ, да направятъ
2 пасхѫ на Господа Бога Израилева. За-
щото ся съвѣтува царь-тъ, и князове-тѣ
му, и всичко-то събраніе въ Іерусалимъ,
да направятъ пасхѫ-тѫ въ вторый-тъ мѣ-
3 сецъ. Понеже не могохѫ да ѭ напра-
вятъ въ онова врѣме, защото нѣмаше
доволно священници освящени, и лю-
діе-тѣ не бѣхѫ ся събрали въ Іерусалимъ.
4 И това нѣщо ся видѣ угодно на царя, и
5 на всичко-то събраніе. За това рѣшихѫ
да прогласятъ по всичкый Израиль, отъ
Вирсавее до Данъ, да дойдѫтъ за да на-
правятъ пасхѫ на Господа Бога Израи-
лева въ Іерусалимъ; защото отъ много
врѣме не бѣхѫ направили споредъ пи-
сано-то.
6 И отидохѫ скороходци-тѣ съ писма-та
отъ царя и князове-тѣ му по всичкый
Израиль и Іудѫ, споредъ заповѣдь-тѫ на
царя, и говорѣхѫ: Синове Израилеви,
обърнѣте ся къмъ Господа Бога на Авраа-
ма, на Исаака, и на Израиля: и той ще
ся обърне къмъ останѫлы-тѣ отъ васъ,
колкото ся избавихте отъ рѫкѫ-тѫ на
7 Ассирійскы-тѣ царіе. И не ставайте
както отци-тѣ ви, и както братія-та ви,
които нечествувахѫ на Господа Бога на
отцы-тѣ си: и прѣдаде гы въ запусте-
8 ніе както видите. Сега не ожесточа-
вайте вратъ-тъ си, както отци-тѣ ви:
покорѣте ся Господу, и влѣзте въ свя-
тилище-то му, което освяти за выпагы:
и работѣте на Господа Бога вашего, за
да отвърне ярость-тѫ на гнѣвъ-тъ си
9 отъ васъ. Защото ако ся обърнете къмъ
Господа, братія-та ви и чада-та ви *ще
намѣрятъ* милость прѣдъ тѣзи които
сѫ гы плѣнили и ще ся повърнѫтъ въ
тѫзъ земѭ; защото щедръ и милостивъ
е Господь Богъ вашъ, и нѣма да отвър-
не лице-то си отъ васъ, ако ся обърне-
те къмъ него.

10 И прѣминахѫ скороходци-тѣ изъ градъ
въ градъ, прѣзъ Ефремова-та и Манас-
сіина-та земѭ, и до Завулона; но тѣ
имъ ся присмѣхѫ и подиграхѫ ся съ
11 тѣхъ. Но нѣкои отъ Асира и Манассіѭ
и Завулона смирихѫ ся и дойдохѫ въ
12 Іерусалимъ. А надъ Іудѫ бѣ рѫка Бо-
жія, за да имъ даде едно сърдце, да на-
правятъ по заповѣдь-тѫ на царя и на
князове-тѣ споредъ слово-то Господне.
13 И събрахѫ ся въ Іерусалимъ много
народъ, за да направятъ праздникъ-тъ на
бесквасны-тѣ въ вторый-тъ мѣсецъ, съ-
14 браніе твърдѣ голѣмо. И станахѫ та от-
махнахѫ олтари-тѣ които бѣхѫ въ Іе-
русалимъ: и всичкы-тѣ олтари на те-
мянъ-тъ отмахнахѫ, та *гы* хвърлихѫ въ
15 потокъ-тъ Кедронъ. И заклахѫ *агнета-
та на* пасхѫ-тѫ въ четыринадесетый-тъ
день на вторый-тъ мѣсецъ: и засрамихѫ ся
священници-тѣ и Левити-тѣ, та ся освя-
тихѫ, и внесохѫ всесъжженія въ домъ-тъ
16 Господенъ. И застанахѫ на мѣсто-то си
споредъ чинъ-тъ си, споредъ законъ-тъ
на Моисея Божій-тъ человѣкъ: *и* пръ-
скахѫ священници-тѣ кръвь-тѫ, *като
ѭ земахѫ* отъ рѫкѫ-тѫ на Левиты-тѣ.
17 Защото бѣхѫ мнозина въ събраніе-то,
които не бѣхѫ ся освятили: за това зѣ-
хѫ Левити-тѣ *товаръ-тъ* да заколятъ
агнета-та на пасхѫ-тѫ за всякого кой-
то не бѣше чистъ, за да гы освятятъ Го-
18 споду. Понеже голѣма часть отъ лю-
діе-тѣ, мнозина отъ Ефрема, и Манас-
сіѭ, Иссахара, и Завулона не бѣхѫ ся
очистили, но ядохѫ пасхѫ-тѫ не споредъ
писано-то. Но Езекія ся помоли за тѣхъ,
и рече: Благый Господь да бѫде мило-
19 стивъ на всякого, *Който* управя сърдце-
то си за да търси Бога, Господа Бога
на отцы-тѣ си, ако и не споредъ очи-
20 щеніе-то на святилище-то. И послуша
Господь Езекія, та *прости людіе-тѣ.
21 И направихѫ Израилеви-тѣ синове,
които ся намирахѫ въ Іерусалимъ, празд-
никъ-тъ на бесквасны-тѣ седмь дни съ
голѣмо веселіе: и славословѣхѫ Леви-
ти-тѣ и священници-тѣ Господа всякой
день съ орѫдія звучаще прѣдъ Господа.
22 И говорѝ Езекія споредъ сърдце-то на
всичкы-тѣ Левиты, които имахѫ добро
знаніе за Господа: и ядѣхѫ прѣзъ празд-
никъ-тъ седмь дни, жъртвующе прими-
рителны жъртвы, и славословяще Го-
спода Бога на отцы-тѣ си.
23 И съвѣтува ся всичко-то събраніе да
празднуватъ другы седмь дни: и празд-
24 нувахѫ *другы* седмь дни съ веселіе. За-
щото принесе Езекія Іудинъ-тъ царь
на събраніе-то тысящѫ юнцы и седмь
тысящы овцы; и князове-тѣ принесохѫ
на събраніе-то тысящѫ юнцы и десеть
тысящы овцы: и освятихѫ ся много
25 священници. И възвесели ся всичко-то
Іудино събраніе, и священници-тѣ и Ле-
вити-тѣ, и всичко-то събраніе което ся
стече отъ Израиля, и чужденци-тѣ кои-
то дойдохѫ отъ Израилева-тѫ земѭ, и
26 които живѣехѫ въ Іудѫ. И станѫ голѣмо
веселіе въ Іерусалимъ; защото отъ дни-
тѣ на Соломона Давидовъ-тъ синъ, Из-
раилевъ-тъ царь, не бѣ *ставало* таквозь
27 нѣщо въ Іерусалимъ. Слѣдъ това станѫ-
хѫ Левити-тѣ, священници-тѣ, та благо-
словихѫ людіе-тѣ: и послуша ся гласъ-тъ
имъ *отъ Господа*, и отиде молитва-та
имъ на небе-то, свято-то негово жилище.

ГЛАВА 31.

1 А като ся свърши всичко това, всич-
кый Израиль които ся намѣрихѫ излѣ-
зохѫ по Іудины-тѣ градове, та истро-
шихѫ кумиры-тѣ и изсѣкохѫ Ашеры-тѣ,
и съсыпахѫ высокы-тѣ мѣста и олтари-тѣ
отъ всичкый Іуда и Веніамина: *тъй* и
въ Ефрема и Манасеіѭ, додѣ свършихѫ.
Тогазь ся върнахѫ всичкы-тѣ Израиле-
ви сынове, всякой въ стяжаніе-то си,
въ градове-тѣ си.
2 И нареди Езекія отдѣленія-та на свя-
щенницы-тѣ и на Левиты-тѣ, споредъ
отдѣленія-та имъ, всякого споредъ слу-
женіе-то му, священницы-тѣ и Левиты-тѣ
за всесъжженія-та и примирителны-тѣ
приношенія, за да служатъ и да славо-

* *Евр.* исцѣли.

словятъ и да нѣсנословятъ, въ врата-та
3 на станъ-тъ Господенъ. *Нареди* и цар-
скый-тъ дѣлъ отъ имотъ-тъ си за всесъж-
женія-та, за утренни-тѣ и вечерни-тѣ
всесъжженія, и за всесъжженія-та на
сабботы-тѣ и на новомѣсечія-та и на
праздницы-тѣ, споредъ писано-то въ
законъ-тъ Господенъ.
4 Рече още на людіе-тѣ които живѣехѫ
въ Іерусалимъ, да даватъ дѣлъ-тъ на свя-
щенницы-тѣ и на Левиты-тѣ, за да ся
5 укрѣпяватъ въ законъ-тъ Господенъ. И
като ся издаде тая заповѣдь, Израилеви-
тѣ сынове донесохѫ много начаткы отъ
жито, вино и елей, и медъ, и отъ всич-
кы-тѣ земны плодове: донесохѫ още из-
обилно и десетъцы-тѣ отъ всяко нѣщо.
6 И Израилеви-тѣ и Іудини-тѣ сынове, кои-
то живѣехѫ въ Іудины-тѣ градове, и тѣ
донесохѫ десетъцы-тѣ отъ говеда и ов-
цы, и десетъцы-тѣ на святы-тѣ нѣща по-
святены-тѣ на Господа тѣхный-тъ Богъ,
7 и туряхѫ *гы* на купове. Въ третій-тъ
мѣсецъ начнахѫ да правятъ купове-тѣ, и
8 въ седмый-тъ мѣсецъ свършихѫ. И ко-
гато дойдохѫ Езекія и князове-тѣ, та ви-
дѣхѫ купове-тѣ, благословихѫ Господа
9 и неговы-тѣ людіе Израиля. Сетнѣ попы-
та Езекія священницы-тѣ и Левиты-тѣ
10 за купове-тѣ. И отговори му Азарія пър-
вый-тъ священникъ, отъ домъ-тъ Садо-
ковъ, и рече: Отъ както начнахѫ да
доносятъ приносы-тѣ въ домъ-тъ Госпо-
день, яли смы до насыщеніе, и останѫ
твърдѣ много; защото Господь благо-
слови людіе-тѣ си, и останало-то е то-
ва изобиліе.
11 Тогазь рече Езекія да приготвятъ клѣ-
тове въ домъ-тъ Господенъ: и приготви-
12 хѫ, И внесохѫ вѣрно приносы-тѣ, и десе-
тъцы-тѣ, и посвященія-та: а върху тѣхъ
бѣ настоятель Хоненія Левитинъ-тъ, и
13 слѣдъ него Семей братъ му. А Іехіилъ,
и Азазія, и Нахаеъ, и Асаилъ, и Іери-
моеъ, и Іозавадъ, и Еліилъ, и Исмахія,
и Маасъ, и Ванаія бѣхѫ надзиратели,
подъ рѫкѫ-тѫ на Хоненія и Семея брата
му, чрѣзъ заповѣдь на Езекія царь-тъ,
и на Азарія настоятель-тъ на домъ-тъ
14 Божій. А Коре сынъ-тъ на Іемна Леви-
тинъ-тъ, вратарь-тъ къмъ истокъ, бѣ надъ
самоволны-тѣ приносы Богу, за да раз-
дава приносы-тѣ Господни и прѣсвяты-
15 тѣ нѣща. А слѣдъ него Еденъ, и Миніа-
минъ, и Іисусъ, и Семаія, *и* Амарія, и
Сеханія въ градове-тѣ на священницы-
тѣ, на които бѣ прѣпорѫчено да разда-
ватъ на братія-та си споредъ отдѣленія-
та *имъ*, равно на голѣмый-тъ и на мал-
16 кый-тъ, На всякого, който влазяше въ
домъ-тъ Господенъ, повседневный-тъ му
дѣлъ за служеніе-то имъ въ служба-тѫ
имъ, споредъ отдѣленія-та имъ, освѣнъ
мѫжкы-тѣ имъ, които ся изброихѫ спо-
редъ родословіе на възрастъ отъ три го-
17 динъ и на горѣ. А изброеніе-то на свя-
щенницы-тѣ и на Левиты-тѣ *ставаше*, спо-
редъ домъ-тъ на отечествія-та имъ, на
възрастъ отъ двадесеть годинъ и на го-
рѣ, споредъ службы-тѣ имъ, споредъ от-
18 дѣленія-та имъ: И на всичкы-тѣ имъ че-
ляди, на жены-тѣ имъ и на сынове-тѣ
имъ и на дъщери-тѣ имъ, въ всичко-то
събраніе, които ся изброихѫ по родосло-
віе; защото вѣрно ся осветихѫ въ освя-
19 щеніе. А за Аароновы-тѣ сынове, свя-
щенницы-тѣ въ полета-та на градскы-тѣ
имъ прѣдградія, имаше въ всякой градъ
человѣци опрѣдѣлени по име за да да-
ватъ дѣлове на всичкы-тѣ мѫжкы между
священницы-тѣ и на всичкы-тѣ изброе-
ны между Левиты-тѣ.
20 И така направи Езекія въ всичкый Іу-
дѫ: и сторн което бѣ добро и право и
21 истинно прѣдъ Господа Бога своего. И
въ всяко дѣло, което начнѫ въ служе-
ніе-то на домъ-тъ Божій и въ законъ-тъ
и въ заповѣди-тѣ, като търсѣше Бога
своего, отъ все сърдце *го* вършаше и
успѣваше.

ГЛАВА 32.

1 Слѣдъ тѣзи дѣла и *тая* истина, дой-
де Сеннахиримъ Ассирійскый-тъ царь,
та влѣзе въ Іудѫ, и расположи станъ-тъ
си противъ крѣпкы-тѣ градове, и рече
да гы покори на себе си.

2 И като видѣ Езекія, че Сеннахиримъ
дойде, и намѣреніе-то му бѣ да рату-
3 ва противъ Іерусалимъ, Съвѣтува ся съ
князове-тѣ си, и съсъ силны-тѣ си, да
затыкне воды-тѣ на источницы-тѣ които
ся вънъ отъ градъ-тъ; и помогнахѫ му.
4 И събрахѫ ся много людіе, та затыкнахѫ
всичкы-тѣ источницы, и потокъ-тъ кой-
то тече прѣзъ срѣдъ земѭ-тѫ, защото
казвахѫ: Ассирійскы-тѣ царіе като дой-
5 дѫтъ, защо да намѣрятъ много водѫ? И
укрѣпи ся *Езекія* и съгради пакъ всич-
кѫ-тѫ стѣнѫ която бѣ разсыпана, и въз-
выси стълпове-тѣ, и другѫ стѣнѫ извънъ,
и поправи Милло на Давидовъ-тъ градъ,
6 и направи много копія и щитове. И ту-
ри войводы надъ людіе-тѣ, и събра гы
при себе си въ стъгдѫ-тѫ на градскѫ-тѫ
портѫ, и говорѝ споредъ сърдце-то имъ
7 и рече: Бѫдѣте крѣпкы и мѫжественни,
не бойте ся, нито да ся устрашите отъ
лице-то на Ассирійскый-тъ царь и отъ
лице-то на всичко-то множество което е
съ него; защото по многина сѫ съ насъ
8 нежели съ него. Съ него сѫ плътскы мыш-
цы; а съ насъ е Господь Богъ нашъ, за
да ни помогне и да ся біе въ боеве-тѣ
ни. И укрѣпихѫ ся людіе-тѣ отъ думы-
тѣ на Езекіѭ Іудинъ-тъ царь.
9 Слѣдъ това проводи Сеннахиримъ Ас-
сирійскый-тъ царь рабы-тѣ си въ Іеру-
салимъ, (а той, като имаше съсъ себе си
всичкы-тѣ си началницы, обсаждаше Ла-
хисъ,) до Езекіѭ Іудинъ-тъ царь, и до
всичкый Іуда който бѣ въ Іерусалимъ,
10 и рече: Така говори Сеннахиримъ Ас-
11 сирійскый-тъ царь: На що ся надѣете та
сѣдите обсадени въ Іерусалимъ? Не прѣ-
льщава ли вы Езекія за да вы прѣдаде
на смърть отъ гладъ и отъ жаждѫ, като
казва: Господь Богъ нашъ ще ны осво-
боди отъ рѫкѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ
12 царь? Не е ли този Езекія който махнѫ
высокы-тѣ му мѣста, и олтари-тѣ му, и
говори на Іудѫ и на Іерусалимъ, и каза:
Прѣдъ единъ *само* олтарь ще ся кланя-
13 те, и връху него ще кадите? Не знаете
ли що сторихъ азъ, и отцы-тѣ ми, на
всичкы-тѣ людіе на земи-тѣ? могохѫ ли
богове-тѣ на народы-тѣ на тѣзь земи
да избавятъ земѭ-тѫ си отъ рѫкѫ-тѫ ми?
14 Кой отъ всичкы-тѣ богове на онѣзи на-
роды, които отци-тѣ ми истрѣбихѫ, е
могълъ да избави людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-
тѫ ми, та да може *и* вашій Богъ да вы
15 избави отъ рѫкѫ-тѫ ми? Сега прочее да
вы не мами Езекія, и да вы не прѣльща-
ва така, и не вѣрвайте го; защото ни-
кой богъ на никой народъ или царство
не можѝ да избави людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-
тѫ ми, и отъ рѫкѫ-тѫ на отцы-тѣ ми:
та вашій ли Богъ ще може да вы избави
16 отъ рѫкѫ-тѫ ми? И още *повече* говори-
хѫ раби-тѣ му противъ Господа Бога, и
противъ рабъ-тъ му Езекіѭ.
17 И писа писма за да укори Господа
Бога Израилева, и да говори противъ не-
го и да каже: Както богове-тѣ на наро-
ды-тѣ на тѣзи земи не избавихѫ свои-
тѣ людіе отъ рѫкѫ-тѫ ми, така и Езе-
кіинъ-тъ Богъ нѣма да избави людіе-тѣ
18 си отъ рѫкѫ-тѫ ми. Тогазь извыкахѫ на
Іудейскы, съ голѣмъ гласъ, къмъ Іеруса-
лимскы-тѣ людіе които бѣхѫ по стѣнѫ-
тѫ, за да гы устрашатъ и да гы смутятъ,
19 та да прѣзематъ градъ-тъ: И говорихѫ
противъ Бога Іерусалимскаго, както про-
тивъ богове-тѣ на народы-тѣ на земѭ-тѫ,
които сѫ дѣла на человѣческы рѫцѣ.
20 И за това ся помоли Езекія царь-тъ,
и Исаія пророкъ-тъ, Амосовъ-тъ сынъ, и
21 выкнахѫ къмъ небе-то. И проводи Го-
сподь ангела, който погуби всичкы-тѣ
силны съ крѣпость, и князове-тѣ, и вой-
воды-тѣ въ станъ-тъ на Ассирійскый-тъ
царь. И върнѫ ся съ посрамене лице въ
земѭ-тѫ си: И когато влѣзе въ домъ-тъ
на бога си, тѣзи що бѣхѫ излѣзли изъ
утробѫ-тѫ му убихѫ го тамъ съ ножъ.
22 Така избави Господь Езекіѭ и Іеруса-
лимскы-тѣ жители отъ рѫкѫ-тѫ на Сен-
нахирима Ассирійскый-тъ царь, и отъ
рѫкѫ-тѫ на всичкы-тѣ, и утвърди гы
23 отъ всякадѣ. И многина донесохѫ даро-
ве Господу въ Іерусалимъ, и многоцѣн-
ны нѣща на Езекіѭ Іудинъ-тъ царь: и
възвеличи ся отъ тогазь прѣдъ всичкы-
тѣ народы.

24 Въ онѣзи дни разболѣ ся Езекія до
смьрть, и помоли ся Господу: и говори
25 му *Господь,* и даде му знаменіе. Но не
въздаде Езекія споредъ станало-то не-
му благодѣяніе; защото ся прѣвъзнесе
сърдце-то му: за това нападнѫ гнѣвъ на
26 него, и на Іудѫ и Іерусалимъ. Но смири
ся Езекія за прѣвъзнесеніе-то на сърд-
це-то си, той и Іерусалимскы-тѣ жите-
ли, и не дойде на тѣхъ гнѣвъ-тъ Госпо-
27 день въ Езекіины-тѣ дни. И придобы Е-
зекія богатство и славѫ много голѣмѫ;
и направи си съкровища за сребро и
злато, и за многоцѣнны каменіе, и за а-
роматы, и за щитове, и за всякакъвъ
28 видъ избраны съсѫды: И житницы за
доходъ-тъ на жито-то, и на вино-то, и
на елей-тъ: и оборы за всякакъвъ видъ
скотове, и ограды за стада-та.
29 И направи си градове, и придобы ов-
цы и говеда множество; защото Богъ му
даде имотъ твърдѣ много.
30 Той Езекія затыкнѫ още и горній-тъ
изворъ на водѫ-тѫ на Гіонъ, и управи ѭ
долу къмъ западъ на Давидовъ-тъ градъ.
31 И успѣ Езекія въ всичкы-тѣ си дѣла. Но
въ работѫ-тѫ на посланницы-тѣ, които
му проводихѫ Вавилонскы-тѣ князове да
испытатъ за знаменіе-то което станѫ въ
землѭ-тѫ, остави го Богъ, за да го иску-
си, и да познае всичко що бѣше на
сърдце-то му.
32 А другы-тѣ дѣянія на Езекіѭ, и до-
брины-тѣ му, ето, писаны сѫ въ видѣніе-
то на пророкъ Исаіѭ Амосовъ-тъ сынъ,
въ книгѫ-тѫ на Іудины-тѣ и Израиле-
33 вы-тѣ царіе. И заспа Езекія съ отцы-тѣ
си, и погребохѫ го въ по высокый-тъ
отъ гробове-тѣ на Давидовы-тѣ сыно-
ве: и всичкый Іуда и Іерусалимскы-тѣ
жители му направихѫ честь въ смьрть-
тѫ му: а вмѣсто него ся въцари Манас-
сія сынъ му.

ГЛАВА 33.

1 На дванадесеть годинъ бѣ Манассія
когато ся въцари, и царува петдесеть и
2 петь годины въ Іерусалимъ. И стори зло
прѣдъ Господа споредъ мерзости-тѣ на
языччницы-тѣ, които испѫди Господь отъ
3 лице-то на Израилевы-тѣ сынове: И съ-
гради пакъ высокы-тѣ мѣста, които Е-
зекія отецъ му бѣ съсыпалъ, и въздигнѫ
олтари на Ваалимы-тѣ, и направи Аше-
ры, и поклони ся на всичко-то небесно
4 войнство, и служи имъ. И съгради ол-
тари въ домъ-тъ Господень, за който Го-
сподь рече: Въ Іерусалимъ ще бѫде и-
5 ме-то ми въ вѣкъ. И съгради олтари на
всичко-то небесно войнство, въ два-та
6 двора на домъ-тъ Господень. И той прѣ-
веде сынове-тѣ си прѣзъ огнь-тъ въ
долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ: и упо-
трѣбяваше прокобенія, гатанія и омая-
нія, и имаше бѣсовъпрошатели и вълшебницы: много зло стори прѣдъ Го-
7 спода, та го раздражи. И постави из-
ваяно-то, образъ-тъ който направи, въ
домъ-тъ Божій, за който Богъ рече на
Давида и на Соломона сына му: Въ то-
зи домъ, и въ Іерусалимъ, който из-
брахъ отъ всичкы-тѣ Израилевы племена,
8 ще турѭ име-то си въ вѣкъ: И не щѫ
да поклатѭ ногѫ-тѫ на Израиля отъ зе-
млѭ-тѫ коѭто опрѣдѣлихъ за отцы-тѣ
ви: ако само внимаватъ да правятъ
всичко що имъ заповѣдахъ, споредъ
всичкый-тъ законъ и повелѣнія-та и
9 сѫдове-тѣ *дадены* чрѣзъ Моисея. И
измами Манассія Іудѫ и Іерусалим-
скы-тѣ жители, да правятъ по лошо отъ
язычницы-тѣ, които Господь истрѣби
10 отъ лице-то на Израилевы-тѣ сынове. И
говорѝ Господь на Манассіѭ и на лю-
11 діе-тѣ му, но не послушахѫ. За това до-
веде противъ тѣхъ Господь главатари-тѣ
на войнство-то на Ассирійскый-тъ царь
та хванахѫ Манассіѭ съ куки, и вър-
захѫ го съ веригы, та го заведохѫ у Ва-
12 вилонъ. И като бѣше въ скърбь, помо-
ли ся на Господа Бога своего, и сми-
ри ся много прѣдъ Бога на отцы-тѣ си,
13 И помоли му ся. Тогазь го помилу-
ва, и послуша моленіе-то му, та го до-
веде пакъ въ Іерусалимъ, въ царство-то
му. Тогазь позна Манассія че Господь
той е Богъ.

14 И слѣдъ това съгради стѣнѫ вънъ отъ
Давидовъ-тъ градъ, къмъ западъ на Гі-
онъ, въ долъ-тъ, дори до рыбнѫ-тѫ пор-
тѫ, та обыколи Офилъ, и дигнѫ ѭ много
высоко, и тури военачалницы въ всич-
15 кы-тѣ оградены Іудины градове. И мах-
нѫ чужды-тѣ богове, и образъ-тъ отъ
домъ-тъ Господенъ, и всичкы-тѣ олта-
ри, които бѣ съградилъ на хълмъ-тъ на
домъ-тъ Господенъ, и въ Іерусалимъ, и
16 хвърли *гы* вънъ отъ градъ-тъ. И поправи
олтарь-тъ Господенъ, и пожъртвува на
него примирителны и благодарителны
жъртвы, и заповѣда на Іуда да служи на
17 Господа Бога Израилева. Людіе-тѣ обаче
жрѣхѫ още по высокы-тѣ мѣста, но са-
мо на Господа Бога своего.
18 А другы-тѣ дѣянія на Манассіѭ, и
молитва-та му къмъ неговъ-тъ Богъ, и
думы-тѣ на гледачи-тѣ които му говори-
хѫ въ име-то на Господа Бога Израиле-
ва, ето, *писаны* сѫ въ лѣтовницы-тѣ на
19 Израилевы-тѣ царіе. И молитва-та му, и
както ся послуша, и всичкы-тѣ му грѣ-
хове; и отстапленіе-то му, и страны-тѣ
дѣто съгради высокы мѣста, и постави
Ашеры-тѣ и истуканы-тѣ прѣди да ся
смири, ето, писаны сѫ въ слова-та на
20 *Хозая. И заспа Манассія съ отцы-тѣ си,
и погребохѫ го въ домъ-тъ му: а вмѣсто
него ся въцари Амонъ сынъ му.
21 На двадесеть и двѣ годинъ бѣ Амонъ
когато ся въцари, и царува двѣ години
22 въ Іерусалимъ. И стори зло прѣдъ Гос-
пода, както стори Манассія отецъ му: и
жрѣше Амонъ на всичкы-тѣ истуканы
които Манассія отецъ му бѣ направилъ,
23 и служаше имъ: И не ся смири прѣдъ
Господа, както ся смири Манассія отецъ
му; но този Амонъ направи твърдѣ мно-
24 го прѣстапленія. И направихѫ съзаклѣ-
тіе раби-тѣ му противъ него, та го уби-
хѫ въ домъ-тъ му. А людіе-тѣ на земѭ-
тѫ *Іудинѫ* убихѫ всичкы-тѣ що бѣхѫ ся
съзаклѣли противъ царь Амона: и напра-
вихѫ людіе-тѣ на земѭ-тѫ царь вмѣсто
него Іосіѭ сына му.

* *Или* гледачи.

ГЛАВА 34.

1 На осмь годинъ бѣ Іосія когато ся
въцари: и царува въ Іерусалимъ години
2 тридесеть и еднѫ. И направи което бѣ
право прѣдъ Господа, и ходи въ патя-
ща-та на Давида отца си, и не ся уклони
3 на дѣсно или на лѣво. И въ осмо-то лѣто
на царуваніе-то си, като бѣ още младъ,
начнѫ да търси Бога на Давида отца си;
и въ дванадесето-то лѣто начнѫ да чисти
Іуда и Іерусалимъ отъ высокы-тѣ мѣста,
и отъ Ашеры-тѣ, и отъ ваяны-тѣ и отъ
4 лѣяны-тѣ. И съсыпахѫ прѣдъ лице-то му
олтари-тѣ на Ваалимы-тѣ: и кумиры-тѣ
на слънце-то които бѣхѫ отгорѣ имъ
строши: и Ашеры-тѣ, и ваяны-тѣ, и лѣ-
яны-тѣ стры, и истънчи въ прахъ, та го
хвърли върхъ гробища-та на тѣзи които
5 бѣхѫ имъ жъртвували. И кости-тѣ на
жрецы-тѣ изгори на олтари-тѣ имъ, и
6 очисти Іудѫ и Іерусалимъ. И *направи*
исто-то въ градове-тѣ на Манассіѭ, и
Ефрема, и Симеона, и до Нефеалима, о-
7 коло запустены-тѣ имъ мѣста. И като съ-
сыпа олтари-тѣ и Ашеры-тѣ, и истънчи
въ прахъ ваяны-тѣ, и строши всичкы-тѣ
кумиры на слънце-то по всичкѫ-тѫ Из-
раилева земѭ, върнѫ ся въ Іерусалимъ.
8 А въ осмнадесето-то лѣто на царуваніе-
то си, като очисти земѭ-тѫ и храмъ-тъ,
проводи Сафана Азаліевъ-тъ сынъ, и Ма-
асія градскый-тъ началникъ, и Іоаха
сынъ-тъ на Іоахаза памятописецъ-тъ, за
да поправятъ домъ-тъ на Господа не-
9 говъ-тъ Богъ. И отидохѫ при Хелкіѭ
великый-тъ священникъ, та прѣдадохѫ
сребро-то което бѣ внесено въ домъ-тъ
Божій, което Левити-тѣ които пазѣхѫ
двери-тѣ събрахѫ отъ рѫкѫ-тѫ на Ма-
нассіѭ и Ефрема, и отъ всичкый-тъ ос-
татъкъ на Израиля, и отъ всичкый Іудѫ
и Веніамина и които живѣехѫ въ Іеру-
10 салимъ. И дадохѫ *го* въ рѫкѫ-тѫ на о-
нѣзи които правѣхѫ дѣло-то и имахѫ на-
стоятелство-то на домъ-тъ Господенъ; а
тѣ го прѣдадохѫ на работницы-тѣ кои-
то работѣхѫ въ домъ-тъ Господенъ, за

11 да поправятъ и обновятъ домъ-тъ: На
дьрводѣлцы-тѣ и на градители-тѣ *го* да-
доха, за да купятъ дѣланы каменіе, и
дьрва за греды, и да направятъ домове-
12 тѣ които съсыпаха Іудини-тѣ царіе. И
работѣха мажіе-тѣ дѣло-то вѣрно: а
надзиратели надъ тѣхъ бѣха Іааеъ и Ав-
дія, Левити-тѣ, отъ Мераріевы-тѣ сино-
ве: и Захарія и Месулламъ, отъ синове-
тѣ на Каафовцы-тѣ, за да настояватъ: и
отъ Левиты-тѣ всички-тѣ искусни вѣдци
13 на музикалны-тѣ оръдія. Имаше още и
настойници надъ брѣменосцы-тѣ и надъ
всичкы които работѣха въ какво годѣ
слугуваніе: и отъ Левиты-тѣ имаше пис-
ци и надзиратели и вратари.
14 И като изнесохѫ сребро-то внесено-то
въ домъ-тъ Господень, намѣри Хелкія
священникъ-тъ книгѫ-тѫ на законъ-тъ
Господень, *даденѫ-тѫ* съ Моисеовѫ ра-
15 кѫ. И отговори Хелкія та рече на Са-
фана писецъ-тъ: Намѣрихъ книгѫ-тѫ на
законъ-тъ въ домъ-тъ Господень. И даде
16 Хелкія книгѫ-тѫ на Сафана. А Сафанъ
донесе книгѫ-тѫ на царя, и занесе още
думѫ на царя, и рече: Раби-тѣ ти пра-
17 вятъ всичко що е опрѣдѣлено тѣмъ: И
събрахѫ сребро-то което ся намѣри въ
домъ-тъ Господень, и прѣдадоха го въ
ракѫ-тѫ на настоятели-тѣ, и въ ракѫ-тѫ
18 на онѣзи които правятъ дѣло-то. И из-
вѣсти Сафанъ писецъ-тъ на царя и ре-
че: Хелкія священникъ-тъ ми даде кни-
19 гѫ. И прочете ѭ Сафанъ прѣдъ царя. И
като чу царь-тъ думы-тѣ на законъ-тъ,
20 раздра дрехы-тѣ си. И заповѣда царь-тъ
на Хелкіѭ, и на Ахикама Сафановъ-тъ
сынъ, и на *Авдона Михеевъ-тъ сынъ,
и на Сафана писецъ-тъ, и на Асаіѭ цар-
21 скый-тъ слугѫ, и рече: Идѣте попы-
тайте Господа за мене, и за останалы-тѣ
въ Израиля и въ Іуда, за думы-тѣ на
намѣренѫ-тѫ книгѫ; защото е голѣмъ
гнѣвъ-тъ Господень който ся излѣ на
насъ, понеже отцы-тѣ ни не упазихѫ
слово-то Господне, да правятъ споредъ
всичко що е писано въ тази книгѫ.

* 4 Цар. 22; 12. Ахоборъ.

22 Тогазь Хелкія и онѣзи около царя, о-
тидохѫ при Олдѫ пророчицѫ-тѫ, женѫ-
тѫ на Селлума сынъ-тъ на Θекуя, сына
Арасова, одеждохранителя, (а тя живѣе-
ше въ Іерусалимъ, въ Масенѫ,) и гово-
23 рихѫ ѝ споредъ това. А тя имъ рече:
Така говори Господь Богъ Израилевъ:
Кажѣте на человѣка който вы проводи
24 при мене: Така говори Господь: Ето,
азъ докарвамъ зло на това мѣсто и на
жители-тѣ му, всичкы-тѣ клѣтвы които
сѫ писаны въ книгѫ-тѫ коѭто прочето-
25 хѫ прѣдъ Іудинъ-тъ царь; Понеже мя о-
ставихѫ, та кадихѫ на другы богове, за
да мя прогнѣвятъ съсъ всичкы-тѣ дѣла на
ръцѣ-тѣ си: за това ще ся излѣе гнѣвъ-тъ
26 ми на това мѣсто, и нѣма да угасне. А
на Іудинъ-тъ царь, който вы е проводилъ
да попитате Господа, така ще кажете
нему: Така говори Господь Богъ Изра-
27 илевъ, *за* думы-тѣ които чу ты: Поне-
же сърдце-то ти омекнѫ и ся смири ты
прѣдъ Бога, като чу неговы-тѣ думы про-
тивъ това мѣсто и противъ жители-тѣ му,
и ся смири ты прѣдъ мене, и раздра
дрехы-тѣ си, и плака прѣдъ мене, зара-
ди това и азъ *тя* послушахъ, говори Го-
28 сподь. Ето, азъ ще тя приберѫ при от-
ци-тѣ ти, и ще ся приберешь въ гробъ-тъ
си съ миръ, и нѣма да видятъ очи-тѣ ти
всичко-то зло, което ще докарамъ азъ
на това мѣсто, и на жители-тѣ му. И
донесохѫ отвѣтъ на царя.
29 Тогазь проводи царь-тъ та събра всич-
кы-тѣ Іудины и Іерусалимскы старѣй-
30 шины. И възлѣзе царь-тъ въ домъ-тъ Го-
сподень, и всичкы-тѣ Іудини мѫжіе, и
Іерусалимскы-тѣ жители, и священници-
тѣ, и Левити-тѣ, и всичкый народъ отъ
малькъ до голѣмъ: и прочете въ слуша-
ніе-то имъ всичкы-тѣ думы на книгѫ-тѫ
на завѣтъ-тъ, коѭто ся намѣри въ домъ-тъ
31 Господень. И застанѫ царь-тъ на мѣсто-
то си, та направи завѣтъ прѣдъ Госпо-
да, да ходи слѣдъ Господа, и да пази
заповѣди-тѣ му, и свидѣтелства-та му, и
повелѣнія-та му, съсъ всичко-то си сърд-
це, и съсъ всичкѫ-тѫ си душѫ, да върши
думы-тѣ на завѣтъ-тъ, които сѫ писаны

32 въ тази книга. И направи всичкы които
ся намѣрихх въ Іерусалимъ и въ Веніа-
минъ да стоятъ *въ това*. И Іерусалим-
скы-тѣ жители направихх споредъ за-
33 вѣтъ-тъ на Бога, Бога на отцы-тѣ си. И
отмахнх Іосія всичкы-тѣ мерзости отъ
всичкы-тѣ мѣста на Израилевы-тѣ сыно-
ве, и направи всичкы-тѣ що ся намѣри-
хх въ Израиль да служатъ, да служатъ
на Господа Бога своего: прѣзъ всичкы-
тѣ му дни не ся отдалечихх отъ слѣдъ
Господа Бога на отцы-тѣ си.

ГЛАВА 35.

1 Направи още Іосія пасхх Господу въ
Іерусалимъ: и заклахх *агнета-та на*
пасхх-тх въ четырнадесетый-тъ день на
2 първый-тъ мѣсецъ. И постави священни-
цы-тѣ въ стражы-тѣ имъ, и насърдчи гы
3 въ службх-тх на домъ-тъ Господень. И
рече на освященны-тѣ Господу Левиты,
които учахх всичкый Израиль: Положѣ-
те святый-тъ ковчегъ въ домъ-тъ, който
съгради Соломонъ Давидовъ-тъ сынъ, Из-
раилевъ-тъ царь: нѣма да *го* носите *ве-
че* на рамена: слугувайте сега на Гос-
пода Бога вашего, и на людіе-тѣ му Из-
4 раиля: И приготвѣте ся, споредъ домо-
ве-тѣ на отечествія-та си, споредъ от-
дѣленія-та си, споредъ писано-то отъ Да-
вида Израилевъ-тъ царь, и споредъ пи-
5 сано-то отъ Соломона сына му. И стой-
те въ святилище-то, споредъ отдѣленія-
та на домове-тѣ на отечествія-та, зара-
ди братія-та си синове-тѣ на людіе-тѣ,
и *споредъ* раздѣленіе-то на домове-тѣ на
6 Левитскы-тѣ отечествія. И заколѣте *а-
гнета-та на* пасхх-тх, и освятѣте ся, и
приготвѣте за братія-та си, за да напра-
вятъ споредъ слово-то Господне, *дадено-
7 то* съ Моисеева ржкх. И принесе Іосія
на людіе-тѣ овцы, агнета и ярета, всич-
кы-тѣ за жъртвы на пасхх-тх, за всич-
кы-тѣ колкото ся намѣрихх, тридесеть
тысящи въ число, и три тысящи говеда:
8 тѣ бѣхх отъ имотъ-тъ на царя. И княз-
зове-тѣ му принесохх доброволно на лю-
діе-тѣ, на священницы-тѣ, и на Левиты-
тѣ. Хелкія, и Захарія, и Іехіилъ, князо-
ве-тѣ на домъ-тъ Божій, дадохх на свя-
щенницы-тѣ, за жъртвы-тѣ на пасхх-тх
двѣ тысящы и шестстотинъ *агнета и я-
9 рета*, и триста говеда. И Хоненія, и Се-
маія, и Наѳанаилъ, братія-та му, и Аса-
вія и Іеіилъ, и Іозавадъ, началници на
Левиты-тѣ, принесохх на Левиты-тѣ, за
жъртвы на пасхх-тх, петь тысящи *агне-
та и ярета*, и петстотинъ говеда.
10 И приготви ся службх-тх, и священ-
ници-тѣ застанахх на мѣсто-то си, и Ле-
вити-тѣ по отдѣленія-та си, споредъ за-
11 повѣдь-тх на царя. И заклахх *агнета-
та на* пасхх-тх и поръсихх священни-
ци-тѣ *кръвь-тх като земахх* отъ ржка-
тх имъ, и Левити-тѣ одрахх *жъртвы-
12 тѣ*. И отдѣлихх *части-тѣ за* всесъж-
женіе-то, за да гы дадхтъ споредъ отдѣ-
ленія-та на домове-тѣ на отечествія-та
на людіе-тѣ, за да принесхтъ Господу
споредъ писано-то въ Моисеевх-тх кни-
13 гх: така подобно и за говеда-та. И опе-
кохх *агнета-та на* пасхх-тх съ огнь,
споредъ повелѣніе-то: а святы-тѣ *меса*
сварихх въ котлы, и въ гърнета, и въ
тавы, и раздѣлихх скоро помежду всич-
кы-тѣ людіе.
14 И послѣ приготвихх за себе си, и за
священницы-тѣ; защото священници-тѣ
Аароновн-тѣ сынове *ся упражняваахх* за
да приносятъ всесъжженія-та и тлъсти-
ны-тѣ до нощь-тх: за това Левити-тѣ
приготвихх за себе си, и за священни-
15 цы-тѣ Аароновы-тѣ сынове. И пѣвци-тѣ
Асафови-тѣ сынове бѣхх на мѣсто-то
си, споредъ повелѣніе-то на Давида, и
на Асафа, и на Емана, и на Іедуѳуна,
царскый-тъ гледачь: и вратари-тѣ *па-
зѣхх* на всяка врата: не бѣ нужда да
ся отдалечатъ отъ службх-тх си; защото
братія-та имъ Левити-тѣ приготвихх за
16 тѣхъ. И приготви ся всичкх-тх служба
Господня въ истый-тъ день, за да на-
правятъ пасхх-тх, и да приносятъ все-
съжженія на олтарь-тъ Господень, спо-
17 редъ повелѣніе-то на царь Іосія. И Из-
раилеви-тѣ сынове колкото ся намѣрихх
направихх пасхх-тх въ онова врѣме, и

праздникъ-тъ на бесквасны-тѣ седмь дни.
18 И не стана пасха както нея въ Из-
раиль отъ дни-тѣ на пророкъ Самуила:
нито направиха всичкы-тѣ Израилеви ца-
ріе като пасха-та която направи Іосія,
и священници-тѣ, и Левити-тѣ, и всич-
кый Іуда и Израиль които ся намѣрихж,
19 и Іерусалимскы-тѣ жители. Въ осмнаде-
сето-то лѣто на Іосіино-то царство ста-
нж тая пасха.
20 *А* слѣдъ всичко това, като приготви
Іосія домъ-тъ, възлѣзе Нехао Египет-
скый-тъ царь за да направи брань въ
Кархамисъ при Евфратъ *рѣкж:* и излѣзе
21 Іосія противъ него. И проводи вѣстите-
ли при него, и рече: Що *има* между ме-
не и тебе, царю Іудинъ? не *идж* днесь
противъ тебе, но противъ домъ-тъ съ
който имамъ брань: и Богъ ми заповѣда
да побързамъ: отстой отъ Бога, който е
22 съ мене, за да тя не истрѣби. Но Іосія
не отвърнж лице-то си отъ него; но прѣ-
личи ся, за да направи брань противъ
него, и не послуша думи-тѣ на Нехао,
които бѣхж изъ уста-та Божіи, и дойде
да направи брань въ долъ-тъ Мегеддонъ.
23 И стрѣляхж стрѣлци-тѣ върхъ царь Іо-
сіж: и рече царь-тъ на рабы-тѣ си: Изва-
дѣте мя вънъ, защото ся ранихъ тежко.
24 И извадихж го раби-тѣ му изъ коле-
сница-та, та го качихж на втора-та му
колесница: и докарахж го въ Іерусалимъ,
и умрѣ, и погребе ся въ гробища-та на
отцы-тѣ си. И всичкый Іуда и Іеруса-
25 лимъ жалихж за Іосіж. И плака Іеремія
за Іосіж: и всичкы-тѣ пѣвци и пѣвачкы
напомнюватъ до днесь Іосіж въ плачове-
тѣ си, и направихж гы обычай въ Изра-
иль: и ето сж писани въ Плачь-тъ.
26 А други-тѣ дѣянія на Іосіж, и добря-
ны-тѣ му, споредъ писано-то въ законъ-тъ
27 Господень; И дѣла-та му, първы-тѣ и по-
слѣдни-тѣ, ето сж писаны въ книгж-та
на Израилевы-тѣ и Іудины-тѣ царіе.

ГЛАВА 36.

1 И зѣхж людіе-тѣ отъ *Іудинж-тж* зе-
мж Іоахаза Іосіинъ-тъ сынъ, та го на-
правихж царь въ Іерусалимъ вмѣсто от-
2 ца му. На двадесеть и три годинъ бѣ Іо-
ахазъ когато ся въцари, и царува три
3 мѣсеца въ Іерусалимъ. И Египетскый
царь свали го *отъ прѣстолъ-тъ* въ Іе-
русалимъ, и глоби земж-та сто таланта
4 сребро и единъ талантъ злато. И направи
Египетскый царь Еліакима брата му царь
надъ Іудж и Іерусалимъ, и промѣни име-
то му въ Іоакимъ. А Іоахаза брата му,
зѣ Нехао, та го заведе въ Египетъ.
5 На двадесеть и петь годинъ бѣ Іоа-
кимъ когато ся въцари, и царува едина-
десеть годины въ Іерусалимъ: и направи
6 зло прѣдъ Господа Бога своего. Възлѣ-
зе противъ него Навуходоносоръ Вави-
лонскый царь, та го тури въ оковы, за
7 да го заведе у Вавилонъ. И отъ съсжды-
тѣ на домъ-тъ Господень занесе Наву-
ходоносоръ у Вавилонъ, и тури гы въ
храмъ-тъ си у Вавилонъ.
8 А другы-тѣ дѣла на Іоакима, и мерзо-
сти-тѣ му които направи, и които ся на-
мѣрихж въ него, ето сж писаны въ книгж-
тж на Израилевы-тѣ и Іудины-тѣ царіе: и
въцари ся вмѣсто него Іоахинъ сынъ му.
9 На ос*мнадесеть* годинъ бѣ Іоахинъ ко-
гато ся въцари, и царува три мѣсеца и
десеть дни въ Іерусалимъ: и направи зло
10 прѣдъ Господа. А въ свършваніе-то на
годинж-тж, проводи царь Навуходоно-
соръ, та го доведе у Вавилонъ, съсъ из-
браны-тѣ съсжды на домъ-тъ Господень:
и направи Седекіж братъ-тъ *на отца* му
царь надъ Іудж и Іерусалимъ.
11 На двадесеть и еднж годинж бѣ Седе-
кія когато ся въцари, и царува едина-
12 десеть годины въ Іерусалимъ. И стори
зло прѣдъ Господа Бога своего: не ся
смири прѣдъ Іеремія пророкъ-тъ, *кой-*
13 *то говорѣше* изъ уста Господни. А още
ся подигнж противъ царь Навуходоносо-
ра, който го бѣ заклѣлъ въ Бога: и о-
жесточи вратъ-тъ си, и упоретвува въ
сърдце-то си да ся не върне къмъ Госпо-
14 да Бога Израилева. Всичкы-тѣ още пър-
ви отъ священницы-тѣ, и людіе-тѣ прѣ-
умножихж прѣстжпленія-та си споредъ
всичкы-тѣ мерзости на языцы-тѣ, и

осквернихѫ домъ-тъ Господенъ, който о-
15 святи въ Іерусалимъ. И заръча имъ Гос-
подь Богъ на отцы-тѣ имъ чрѣзъ ржкѫ-
тѫ на посланницы-тѣ си, като ставаше
заранъ и *гы* провождаше; защото жалѣ-
16 ше людіе-тѣ си, и жилище-то си. Но тѣ
ся присмивахѫ на посланницы-тѣ Божіи,
и прѣзирахѫ слова-та му, и ся подигра-
вахѫ съ пророцы-тѣ му, додѣто възлѣзе
гнѣвъ-тъ Господенъ върхъ людіе-тѣ му,
и нѣмаше вече исцѣленіе.
17 Заради това доведе противъ тѣхъ Хал-
дейскый-тъ царь, та уби юношы-тѣ имъ
съ ножъ вътрѣ въ домъ-тъ на святили-
ще-то имъ, и не пожали юношѫ ни дѣ-
вицѫ, старецъ ни сѣдинавъ: всичкы-тѣ
18 прѣдаде въ ржкѫ-тѫ му. И всичкы-тѣ
съсѫды на домъ-тъ Божій, голѣмы и
малкы, и съкровища-та на домъ-тъ Го-
сподень, и съкровища-та на царя, и на
князове-тѣ му, всичкы-тѣ занесе у Ва-
19 вилонъ. И изгорихѫ домъ-тъ Божій, и
съсыпахѫ стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, и
всичкы-тѣ му палаты изгорихѫ съ огнь,
и всичкы-тѣ му скжпоцѣнны съсѫды ис-
20 трѣбихѫ. И избѣгналы-тѣ отъ ножъ-тъ
плѣни у Вавилонъ, дѣто бѣхѫ раби не-
му и на синове-тѣ му дори до врѣме-то
21 на Персійско-то царство: За да ся ис-
пълни слово-то Господне, чрѣзъ уста-та
на Іеремія, додѣто си зѣ земя-та сѫб-
боты-тѣ си; *защото* въ всичко-то врѣме
на запустѣніе-то *си* пазѣше сѫбботѫ,
додѣ да ся испълнятъ седмдесеть годины.
22 А въ първо-то лѣто на Кира Персій-
скый-тъ царь, за да ся испълни слово-то
Господне чрѣзъ уста-та на Іеремія,
възбуди Господь духъ-тъ на Кира Пер-
сійскый-тъ царь, та прогласи по всич-
ко-то си царство, още и писменно, и
23 рече: Така говори Киръ Персійскый
царь: Іеова, Богъ небесный ми даде
всичкы-тѣ царства на земя-тѫ: и той
ми заповѣда да му съградѫ домъ въ Іе-
русалимъ, който е въ Іудѫ. Който ся
намира между васъ отъ всичкы-тѣ не-
говы людіе, Іеова неговый Богъ да бѫде
съ него, и нека възлѣзе.

ЕЗДРА.

ГЛАВА 1.

1 А въ първо-то лѣто на Кира Персій-
скый-тъ царь, за да ся испълни слово-то
Господне чрѣзъ уста-та на Іеремія, въз-
буди Господь духъ-тъ на Кира Персій-
скый-тъ царь, та прогласи по всичко-то
си царство, още и писменно, и рече:
2 Така говори Киръ Персійскый царь:
Іеова Богъ небесный ми даде всичкы-тѣ
царства на земя-тѫ: и той ми заповѣ-
да да му съградѫ домъ въ Іерусалимъ,
3 който е въ Іудѫ. Който ся намира между
васъ отъ всичкы-тѣ неговы людіе, не-
говъ-тъ Богъ да бѫде съ него, и нека
възлѣзе въ Іерусалимъ, който е въ Іудѫ,
и нека съгради домъ-тъ на Іеова Бога
Израилева: Той е Богъ който е въ Іе-
4 русалимъ. А всичкы-тѣ които останѫтъ,
по всичкы-тѣ мѣста, дѣто пришелству-
ватъ, да му помогнѫтъ мѫжіе-тѣ на оно-
ва мѣсто съсъ сребро, и съсъ злато, и
съ имотъ, и съсъ скотове, освѣнъ са-
моволно-то приношеніе за домъ-тъ Бо-
жій, който е въ Іерусалимъ.
5 Тогазъ станахѫ началници-тѣ на оте-

чествія-та на Іуда и на Веніамина, и
священници-тѣ, и Левити-тѣ, съсъ всич-
кы-тѣ на които Богъ подбуди духъ-тъ да
възлѣзатъ за да съградятъ домъ-тъ Го-
6 сподень, който е въ Іерусалимъ: И всич-
кы-тѣ имъ околни помогнахѫ имъ съсъ
сребърны съсѫды, съсъ злато, съ имотъ,
и съсъ скотове, и съсъ скапоцѣнны нѣ-
ща, освѣнь всичкы-тѣ доброволны при-
ношенія.
7 И извади царь Киръ съсѫды-тѣ на
домъ-тъ Господень, които Навуходоно-
соръ бѣ донеслъ отъ Іерусалимъ, и ту-
рилъ гы бѣ въ домъ-тъ на богъ-тъ си:
8 И извади тѣхъ Киръ Персійскы царь съ
рѫкѫ-тѫ на Миѳридаѳа съкровищникъ-тъ,
и брои гы на Сасавассара Іудейскый-тъ
9 князь. И число-то имъ е това: триде-
сеть златни легени, тысяща сребърни
легени, и двадесеть и деветь ножове.
10 Тридесеть златни крондири, четыристо-
тинъ и десеть крондири сребърни втори,
11 другы съсѫды тысяща. Всичкы-тѣ злат-
ни и сребърни съсѫды бѣхѫ петь тыся-
щи и четыристотинъ: всичкы-тѣ занесе
Сасавассаръ, съ плѣнницы-тѣ които въз-
лѣзохѫ отъ Вавилонъ въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 2.

1 А тѣзи сѫ человѣци-тѣ на область-тѫ
които възлѣзохѫ отъ плѣненіе-то на
плѣнницы-тѣ, които Навуходоносоръ Ва-
вилонскый царь прѣсели у Вавилонъ, и
които ся върнахѫ въ Іерусалимъ, и въ
2 Іудеѭ, всякой въ градъ-тъ си: Които дой-
дохѫ съсъ Зоровавеля, Іисуса, Неемія,
Сараія, Реелія, Мардохея, Валасана,
Масфара, Вагуя, Реума, Ваана. *Това бѣ*
число-то на мѫжіе-тѣ отъ Израилевы-тѣ
3 людіе: Фаросови сынове, двѣ тысящи и
4 сто и седмдесеть и два: Сефатіеви сыно-
5 ве, триста и седмдесеть и два: Араховы
сынове, седмстотинъ и седмдесеть и петь:
6 Фааѳъ-моавови сынове, отъ Іисусовы-тѣ
и Іоавовы-тѣ сынове, двѣ тысящи и осм-
7 стотинъ и дванадесеть: Еламови сынове,
тысяща и двѣстѣ и петдесеть и четыри:
8 Затоуеви сынове, деветстотинъ и четы-
9 ридесеть и петь: Закхееви сынове, седм-
10 стотинъ и шестдесеть: Вануеви сынове,
11 шестстотинъ и четыридесеть и два: Ви-
ваіеви сынове, шестстотинъ и двадесеть
12 и три: Азгадови сынове, тысяща и двѣ-
13 стѣ и двадесеть и два: Адоникамови сы-
нове, шестстотинъ и шестдесеть и шесть:
14 Вагуеви сынове, двѣ тысящи и петде-
15 сеть и шесть: Адинови сынове, четы-
16 ристотинъ и петдесеть и четыри: Ати-
рови сынове отъ Езекія, деветдесеть и
17 осмь: Висаеви сынове, триста и двадe-
18 сеть и три: Іораеви сынове, сто и два-
19 надесеть: Асумови сынове, двѣстѣ и два-
20 десеть и три: Гивварови сынове, девет-
21 десеть и петь: Виѳлеемови сынове, сто
22 и двадесеть и три: Нетофаѳскы мѫжіе,
23 петдесеть и шесть: Анаѳоѳскы мѫжіе,
24 сто и двадесеть и осмь: Азмавеѳови сы-
25 нове, четыридесеть и два: Сынове на
Киріаѳіаримъ, на Хефира, и на Вироѳъ,
26 седмстотинъ и четыридесеть и три: Сы-
нове на Рама и Гаваѧ, шестстотинъ и
27 двадесеть и единъ: Мѫжіе на Михмасъ,
28 сто и двадесеть и два: Веѳилскы и Гайскы
29 мѫжіе, двѣстѣ и двадесеть и три: Сы-
30 нове на Нево, петдесеть и два: Магви-
сови сынове, сто и петдесеть и шесть:
31 Сынове на другый-тъ Еламъ, тысяща и
32 двѣстѣ и петдесеть и четыри: Харимови
33 сынове, триста и двадесеть: Сынове на
Лодъ, на Адидъ, и на Оно, седмстотинъ
34 и двадесеть и петь: Сынове на Іерихонъ,
35 триста и четыридесеть и петь: Сынове
на Сенаѧ, три тысящи и шестстотинъ и
тридесеть.
36 Священници-тѣ: Іедаіеви сынове, отъ
Іисусовъ-тъ домъ, деветстотинъ и седм-
37 десеть и три: Еммирови сынове, тыся-
38 ща и петдесеть и два: Пасхорови сыно-
ве, тысяща и двѣстѣ и четыридесеть и
39 седмь: Харимови сынове, тысяща и седм-
надесеть.
40 Левити-тѣ: Іисусови и Кадміилови сы-
нове, отъ Одавіевы-тѣ сынове, седмде-
сеть и четыри.
41 Пѣвци-тѣ: Асафови-тѣ сынове, сто и
двадесеть и осмь.
42 Сынове-тѣ на вратари-тѣ: Селлумови

сынове, Атерови сынове, Талмонови сы-
нове, Аккувови сынове, Атитаеви сыно-
ве, Соваеви сынове, всичкы-тѣ сто и
тридесеть и деветь.
43 Неөиними-тѣ: Сихаеви сынове, Асу-
фаеви сынове, Тавваоөови сынове, Ки-
44 росови сынове, Сіаеви сынове, Фадоно-
45 ви сынове, Леванаеви сынове, Агаваеви
46 сынове, Аккувови сынове, Агавови сы-
47 нове, Салмаеви сынове, Ананови сыно-
ве, Геддилови сынове, Гаарови сынове,
48 Реаіеви сынове, Расинови сынове, Не-
49 кодаеви сынове, Газамови сынове, Озае-
ви сынове, Фассееви сынове, Висаеви
50 сынове, Асанаеви сынове, Меунимови
51 сынове, Нефусимови сынове, Ваквукови
сынове, Акуфаеви сынове, Арурови сы-
52 нове, Васалоөови сынове, Меидаеви сы-
53 нове, Арсаеви сынове, Варкосови сыно-
ве, Сисарови сынове, Θамаеви сынове,
54 Несіеви сынове, Атифаеви сынове.
55 Сынове-тѣ на Солононовы-тѣ рабы:
Сотаеви сынове, Софереөови сынове,
56 Ферудаеви сынове, Ялаеви сынове, Дар-
57 конови сынове, Геддилеви сынове, Се-
фатіеви сынове, Аттилеви сынове, Фо-
хереөови сынове отъ Севаимъ, Аміеви
58 сынове. Всичкы-тѣ Неөиними, и сыно-
ве-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы, бѣхѫ
триста и деветдесеть и два.
59 А тѣзи бѣхѫ възлѣзли-тѣ отъ Θелъ-
мелахъ, Θелъ-ариса, Херувъ, Аданъ, *и*
Еммиръ: и не могохѫ да покажѫтъ
домъ-тъ на отечествіе-то си, и сѣме-то
60 си, да ли бѣхѫ отъ Израиля: Далаіеви
сынове, Товіеви сынове, Некодаеви сы-
нове: шестстотинъ и петдесеть и два:
61 И отъ священническы-тѣ сынове: Аваіе-
ви сынове, Аккосови сынове, сынове на
Верзеллая, който зѣ женѫ отъ дъщери-тѣ
на Верзеллая Галаадецъ-тъ, и наименува
62 ся споредъ име-то имъ. Тѣ потърсихѫ
описаніе-то си *между* изброены-тѣ по
родословіе, и не ся намѣрихѫ: заради
това ся исхвърлихѫ отъ священство-то.
63 И рече имъ управитель-тъ, да не ядѫтъ
отъ прѣсвяты-тѣ нѣща, додѣ невъстане
священникъ съ Уримъ и Θуммимъ.
64 Всичко-то събраніе купно бѣхѫ четы-
ридесеть и двѣ тысящи и триста и шест-
65 десеть. Освѣнь рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ
имъ, които бѣхѫ седмь тысящи и триста
и тридесеть и седмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ
66 пѣвци и пѣвачкы. Коніе-тѣ имъ седмсто-
тинъ и тридесеть и шесть: мъскы-тѣ
имъ, двѣстѣ и четыридесеть и петь:
67 Камилы-тѣ имъ, четыристотинъ и три-
десеть и петь: осли-тѣ имъ, шесть тыся-
щи и седмстотинъ и двадесеть.
68 А *някои си* отъ началницы-тѣ на оте-
чествія-та, когато дойдохѫ въ домъ-тъ
Господень който е въ Іерусалимъ, при-
несохѫ доброволно за домъ-тъ Божій, за
69 да го въздигнѫтъ на мѣсто-то му: Дадо-
хѫ споредъ силѫ-тѫ си въ съкровище-то
за дѣло-то, шесть тмы и една тысящѫ
драхмы злато, и петь тысящы минасы
сребро, и сто священническы одежды.
70 Така священницы-тѣ и Левити-тѣ, и
отъ людіе-тѣ, и пѣвци-тѣ, и вратари-тѣ,
и Неөиними-тѣ, ся населихѫ въ градо-
ве-тѣ си, и всичкый Израиль въ градо-
ве-тѣ си.

ГЛАВА 3.

1 И като стигнѫ седмый мѣсецъ, и Из-
раилеви-тѣ сынове бѣхѫ въ градове-тѣ,
събрахѫ ся людіе-тѣ като единъ чело-
2 вѣкъ въ Іерусалимъ. И станѫ Іисусъ Іо-
седековъ-тъ сынъ, и братія-та му, свя-
щенници-тѣ, и Зоровавель Салаθіиловъ-тъ
сынъ, и братія-та му, та съградихѫ ол-
тарь-тъ на Бога Израилева, за да прино-
сятъ всесъжженіе върху него, споредъ
писано-то въ законъ-тъ на Моисея че-
ловѣка Божія.
3 И поставихѫ олтарь-тъ на мѣсто-то му,
понеже ся страхувахѫ отъ людіе-тѣ на
онѣзи мѣста: и принесохѫ върху него
всесъжженія Господу, всесъжженія за-
рань и вечерь. И направихѫ праздникъ-тъ
4 на шатры-тѣ, споредъ писано-то, и
повсседневны-тѣ всесъжженія по число,
както бѣ повелѣно споредъ опрѣдѣле-
5 но-то на всякой день. И слѣдъ това *при-
несохѫ* всегдашни-тѣ всесъжженія, и на
новомѣсечія-та и на всичкы-тѣ освя-

щены Господни праздницы, и на вся-
кого който приноси самоволно прино-
6 шеніе Господу. Отъ първый-тъ день на
седмый-тъ мѣсецъ начнахѫ да приносятъ
всесъжженія Господу; но основанія-та
на храмъ-тъ Господень не бѣхѫ ся ту-
7 рили *още*. И дадохѫ сребро на камено-
сѣчцы-тѣ, и на дърводѣлцы-тѣ: и хра-
нѫ, и піеніе, и елей, на Сидонцы-тѣ, и
на Тиряны-тѣ, за да донесѫтъ кедровы
дьрва отъ Ливанъ въ море-то на Іоппіѫ,
споредъ *дадено-то* тѣмъ дозволеніе отъ
Кира Персійскый-тъ царь.
8 И въ второ-то лѣто отъ завръщаніе-то
имъ въ домъ-тъ Божій въ Іерусалимъ, въ
вторый-тъ мѣсецъ, начнахѫ Зоровавель
Салаѳіиловъ-тъ сынъ, и Іисусъ Іоседе-
ковъ-тъ сынъ, и другы-тѣ отъ братія-та
имъ, священници, и Левити, и всичкы-тѣ
що бѣхѫ дошли отъ плѣнъ-тъ въ Іеру-
салимъ: и поставихѫ Левиты-тѣ, отъ
възрастъ двадесеть годинъ и нагорѣ, за
да настояватъ върху работаніе-то на
9 домъ-тъ Господень. И прѣдстоя Іисусъ,
сынове-тѣ му и братія-та му, Кадміилъ
и сынове-тѣ му, Іудини сынове, като е-
динъ *человѣкъ*, за да настояватъ върху
тѣзи които работѣхѫ въ домъ-тъ Божій:
сынове-тѣ Инададови, сынове-тѣ имъ, и
братія-та имъ Левити-тѣ.
10 И когато градители-тѣ турихѫ осно-
ванія-та на домъ-тъ Господень, постави-
хѫ священницы-тѣ съ одежды-тѣ имъ съ
тржбы, и Левити-тѣ Асафовы-тѣ сынове
съ кимвалы, за да пѣнословятъ Госпо-
ду, споредъ уставъ-тъ на Давида царя
11 Израилева: И пѣехѫ взаимно пѣнослo-
вяще и благодаряще Господа; защото е
благъ, защото е въ вѣкъ милость-та му
надъ Израиля. И всичкы-тѣ людіе въс-
кликнахѫ съ голѣмо въсклицаніе и хва-
лѣхѫ Господа, заради основаніе-то на
12 домъ-тъ Господень. И мнозина отъ свя-
щенницы-тѣ и Левиты-тѣ, и начални-
цы-тѣ на отечествія-та, старци, които
бѣхѫ видѣли първый-тъ домъ, като ся
основаваше този домъ прѣдъ очи-тѣ
имъ, плачѣхѫ съ голѣмъ гласъ: а мно-
зина въскликнахѫ велегласно съ веселіе.
13 И не различавахѫ людіе-тѣ гласъ-тъ на
весело-то въсклицаніе отъ гласъ-тъ на
плачъ-тъ на людіе-тѣ; защото людіе-тѣ
въсклицавахѫ съ голѣмъ гласъ, и гласъ-тъ
ся чуеше на далечь.

ГЛАВА 4.

1 А Іудини-тѣ и Веніаминови-тѣ враго-
ве, като чухѫ че сынове-тѣ на плѣнъ-тъ
градятъ храмъ-тъ на Господа Бога Из-
2 раилева, Дойдохѫ при Зоровавеля и при
началницы-тѣ на отечествія-та, та имъ
рекохѫ: Да съградимъ съ васъ; защото
и ный търсимъ вашій-тъ Богъ, както
вы, нему и жьртвувамы отъ дни-тѣ на
Есараддона Ассирійскый-тъ царь, който
3 ны възведе тукъ. Но Зоровавель, и Іи-
сусъ, и другы-тѣ отъ началницы-тѣ на
Израилевы-тѣ отечествія, имъ рекохѫ:
Не е *възможно* вамъ и намъ да съградимъ
домъ на нашій-тъ Богъ; но ный сами ще
съградимъ на Господа Бога Израилева,
както ни заповѣда царь Киръ, Персій-
4 скый царь. Тогазъ людіе-тѣ на тѫзъ зе-
мѭ ослабявахѫ рѫцѣ-тѣ на Іудины-тѣ
людіе, и прѣчѣхѫ имъ въ граденіе-то,
5 И наемахѫ съвѣтницы противъ тѣхъ, за
да осуетятъ съвѣтъ-тъ имъ, въ всичкы-
тѣ дни на Кира Персійскый-тъ царь,
дори до царуваніе-то на Дарія Персій-
скый-тъ царь.
6 И въ царуваніе-то на Ассуира, въ на-
чало-то на царуваніе-то му, писахѫ об-
виненія противъ жители-тѣ на Іудеѭ и
7 Іерусалимъ. И въ дни-тѣ на Артаксерк-
са писа Вясламъ, Мнеридатъ, Тавеилъ,
и другы-тѣ имъ съслужители на Арта-
ксеркса Персійскый-тъ царь: и писмо-то
бѣ писано на Сирскы, и истълкувано на
8 Сирскы. Реумъ повелитель-тъ, и Самса
писецъ-тъ писахѫ посланіе противъ Іе-
русалимъ къмъ Артаксеркса царь-тъ,
споредъ тоя образъ:
9 Реумъ повелитель-тъ и Самса пи-
сецъ-тъ, и другы-тѣ имъ съслужители:
Диици-тѣ, Афарсахци-тѣ, Тарфалци-тѣ,
Афарсини-тѣ, Архевци-тѣ, Вавилоня-
ни-тѣ, Сусанци-тѣ, Деавци-тѣ, Елам-

10 ци-тѣ, И другы-тѣ отъ народы-тѣ които
великый и славный Асенафаръ прѣведе
та насели въ градове-тѣ на Самарія, и
другы-тѣ които бѣхѫ оттатъкъ рѣкѫ-тѫ,
11 и прочее. Това е прѣписъ-тъ на посла-
ніе-то което проводихѫ нему, на царь
Артаксеркса.
Раби-тѣ ти, мѫжіе-тѣ които сѫ отта-
тъкъ рѣкѫ-тѫ, и прочее.
12 Да е извѣстно на царя, че Іудеи-тѣ
които възлѣзохѫ отъ тебе при насъ, ка-
то дойдохѫ въ Іерусалимъ, градятъ от-
стѫпническый-тъ и лукавый-тъ градъ, и
въздигатъ стѣнѫ-тѫ, и съединяватъ ос-
13 нованія-та. Да е извѣстно сега на царя,
че ако ся съгради този градъ, и ся въз-
дигнатъ стѣны-тѣ, нѣма да платятъ да-
нъкъ, мыто, или пошлина: и ще поврѣ-
14 дишь доходъ-тъ на царіе-тѣ. А понеже
ся хранимъ отъ палатъ-тъ, било бы не-
прилично за насъ да гледамы повредѫ-тѫ
на царя, за то проводихмы да извѣстимъ
15 на царя, За да ся придири въ книгѫ-тѫ
на памятописанія-та на отцы-тѣ ти: и
ще намѣришь въ книгѫ-тѫ на памятопи-
санія-та, и ще познаешь че този градъ
е градъ отстѫпническый, и пагубенъ на
царіе-тѣ и на области-тѣ, и че отъ ста-
ро врѣме дигахѫ въстанія въ срѣдъ не-
го, за която винѫ този градъ ся опу-
16 стоши. Извѣстявамы на царя, че този
градъ ако ся *пакъ* съгради, и ся въз-
дигнатъ стѣны-тѣ му, не ще да имашь
никаквѫ часть отсамъ рѣкѫ-тѫ.
17 Царь-тъ отговори на Реума повели-
тель-тъ и Самсѫ писецъ-тъ, и на дру-
гы-тѣ имъ съслужители които живѣехѫ
въ Самарія, и на другы-тѣ които бѣхѫ
18 отсамъ рѣкѫ-тѫ: Миръ, и прочее. Пи-
смо-то което проводихте намъ прочете
19 ся прѣдъ мене. И издаде ся повелѣніе
отъ мене, та издирихѫ, и намѣрихѫ че
този градъ отъ старо врѣме ся е по-
дигалъ противъ царіе-тѣ, и ставахѫ въ
20 него мятежи и въстанія. Имало още и
крѣпкы царіе надъ Іерусалимъ, които
владѣяли надъ всичкы-тѣ които бѣхѫ от-
татъкъ рѣкѫ-тѫ: и имъ ся плащало да-
21 нъкъ, мыто, и пошлина. Сега прочее
заповѣдайте да прѣстанатъ онѣзи мѫ-
жіе, и този градъ да ся не съгради, до-
22 дѣ ся издаде повелѣніе отъ мене. И
внимайте да не направите небрѣженіе
въ това: за да не порасте зло-то за ще-
23 тѫ на царіе-тѣ. А когато ся прочете
прѣписъ-тъ на посланіе-то на царь Ар-
таксеркса прѣдъ Реума и Самсѫ пи-
сецъ-тъ, и прѣдъ съслужители-тѣ имъ,
прибързахѫ да възлѣзѫтъ въ Іеруса-
лимъ при Іудеи-тѣ, та гы спрѣхѫ съсъ
24 силнѫ рѫкѫ. И прѣстанѫ дѣло-то на
домъ-тъ Божій който е въ Іерусалимъ,
и остана въспрѣно дори до второ-то
лѣто на царуваніе-то на Дарія Пер-
сійскый-тъ царь.

ГЛАВА 5.

1 Тогазъ пророци-тѣ, пророкъ Аггей, и
Захарія Иддовъ-тъ сынъ, пророчеству-
вахѫ на Іудеи-тѣ, които бѣхѫ въ Іудеѭ
и Іерусалимъ, въ име-то на Бога Израи-
2 лева. Тогазъ станахѫ Зоровавель Салa-
ѳіиловъ-тъ сынъ, и Іисусъ Іоседековъ-тъ
сынъ, та начнахѫ да градятъ домъ-тъ
Божій който е въ Іерусалимъ: и съ тѣхъ
пророци-тѣ Божіи имъ помагахѫ.
3 Въ това врѣме дойдохѫ при тѣхъ Та-
ѳанай, областникъ-тъ отсамъ рѣкѫ-тѫ, и
Сеѳаръ-вознай, и съслужители-тѣ имъ,
та имъ рекохѫ така: Кой ви заповѣда
да градите този домъ, и да въздигате
4 тѫзи стѣнѫ? И тогазъ имъ казахмы кои
сѫ имена-та на мѫжіе-тѣ, които гра-
5 дятъ това зданіе. Но върху старѣйши-
ны-тѣ на Іудеи-тѣ бѣше око-то на тѣх-
ный-тъ Богъ, и не могохѫ да гы спрѫтъ,
додѣ отиде работа-та при Дарія: и то-
газъ дадохѫ отвѣтъ чрѣзъ посланіе за
6 това. Прѣписъ на посланіе-то, което Та-
ѳанай, областникъ-тъ отсамъ рѣкѫ-тѫ,
и Сеѳаръ-вознай, и съслужители-тѣ му
Афарсахци-тѣ които сѫ отсамъ рѣкѫ-тѫ,
7 проводихѫ на царь Дарія. Проводихѫ му
посланіе, въ което бѣ писано така:
Царю Дарію всяко благополучіе.
8 Вѣдомо да бѫде на царя, че ходихмы
въ Іудейскѫ-тѫ область къмъ домъ-тъ на

великаго Бога, и той ся гради съ голѣ-
мы каменіе, и турять ся дьрва въ стѣ-
ны-тѣ, и това дѣло ся прави скоро, и
9 успѣва въ ржцѣ-тѣ имъ. А като попитах-
мы онѣзи старѣйшины, говорихмы имъ
така: Кой ви заповѣда да градите този
10 домъ, и да въздигате тѣзи стѣны? Още
и за имена-та имъ попитахмы, за да ти
явимъ и да *ти* пишемъ имена-та на мж-
11 жіе-тѣ които сж главатари-тѣ имъ. И от-
говорихж ни така, и рекохж: Ный смы
раби на Бога небеснаго и земнаго, и
градимъ домъ-тъ който е быль съграденъ
прѣди много уже годины, който великъ
12 Израилевъ царь съгради и свърши: Но
отци-тѣ ни като разгнѣвихж Бога небес-
наго, прѣдаде гы въ ржкж-тж на Наву-
ходоносора, Вавилонскый-тъ царь, Хал-
деецъ-тъ, та съсыпа този домъ, и прѣ-
13 сели людіе-тѣ у Вавилонъ. Но въ първо-
то лѣто на Кира Вавилонскый-тъ царь,
царь Киръ даде повелѣніе да ся съгради
14 този Божій домъ. Още и златны-тѣ и
сребърны-тѣ съсжды на Божій-тъ домъ
които Навуходоносоръ бѣ зѣлъ отъ
храмъ-тъ що бѣ въ Іерусалимъ, та гы бѣ
отнеслъ въ храмъ-тъ на Вавилонъ, тѣхъ
Киръ царь-тъ дигнж отъ Вавилонскый-тъ
храмъ, та ся прѣдадохж на именуемый-тъ
Сасавассаръ, когото бѣ направилъ обла-
15 стникъ: И рече му: Земи тѣзи съсжды,
иди, занесь гы въ храмъ-тъ който е въ
Іерусалимъ, и Божій-тъ домъ нека ся съ-
16 гради на мѣсто-то си. Тогазь дойде то-
зи Сасавассаръ та тури основанія-та на
Божій-тъ домъ който е въ Іерусалимъ: и
отъ онова врѣме до сега ся гради, и не
17 ся е свършилъ. Сега прочее, ако е у-
годно на царя, нека ся придиря въ цар-
ско-то съкровищно хранилище тамъ у
Вавилонъ, ако е *истина* че ся е издало
повелѣніе отъ царь Кира да ся съгради
този Божій домъ въ Іерусалимъ: и нека
ни проводи царь-тъ волж-тж си за това.

ГЛАВА 6.

1 Тогазь царь Дарій издаде повелѣніе,
та придирихж въ книгохранилища-та, дѣ-
то ся полагать съкровища-та у Вави-
2 лонъ, И намѣри ся въ Ахмеѳж, въ па-
латъ-тъ който е въ область-тж на Мидя-
ны-тѣ, единъ свитъкъ, и въ него имаше
едно таквозь памятописаніе:
3 Въ първо-то лѣто на царя Кира, царь
Киръ издаде повелѣніе *за* този Божій
домъ въ Іерусалимъ: Да ся съгради
домъ-тъ, мѣсто-то въ което ся приносять
жьртвы, и да ся турять основанія-та му
здравы: высочина-та му шестдесеть лак-
4 ти, ширина-та му шестдесеть лакти: Три
реда голѣмы каменіе, и единъ редъ но-
вы дьрва: и иждивенія-та да ся дадать
5 отъ царскый-тъ домъ. Златни-тѣ още и
сребърни-тѣ съсжди на Божій-тъ домъ,
които Навуходоносоръ зѣ отъ храмъ-тъ
който бѣ въ Іерусалимъ, та гы донесе у
Вавилонъ, да ся дадать назадъ, и да ся
повърнать на храмъ-тъ въ Іерусалимъ,
всякой на мѣсто-то си, и да ся положать
въ Божій-тъ домъ.
6 Сега прочее, Таѳнае, областниче от-
татъкъ рѣкж-тж, Сеѳаръ-вознае, и съслу-
жители-тѣ ви Афарсахци-тѣ, които сж
оттатъкъ рѣкж-тж отдалечѣте ся отъ
7 тамъ. Оставѣте дѣло-то на този Божій
домъ: областникъ-тъ на Іудеи-тѣ и ста-
рѣйшины-тѣ на Іудеи-тѣ нека съградять
8 този Божій домъ на мѣсто-то му. Издаде
ся още отъ мене и повелѣніе, що има да
направите на старѣйшины-тѣ на тѣзи Іу-
деи, за съграденіе-то на този Божій домъ:
отъ царскый-тъ имотъ, отъ данъкъ-тъ на
жители-тѣ оттатъкъ рѣкж-тж ще ся
дадать незабавно иждивенія-та на тѣзи
9 человѣцы, за да ся не възбранять. И отъ
каквото нѣщо имать потрѣбж, и телцы,
и овны и агнета за всесъжженія-та на
небеснаго Бога, жито, соль, вино, и е-
лей, споредъ исканіе-то на священницы-
тѣ които сж въ Іерусалимъ, нека имъ ся
10 давать всякой день безъ лишеніе, За да
приносять благовонны жьртвы на небес-
наго Бога, и да ся молять за животъ-тъ
11 на царя и на синове-тѣ му. Издаде ся
още отъ мене и повелѣніе на всякой че-
ловѣкъ, който бы промѣнилъ това слово,
да ся искърти дьрво отъ домъ-тъ му, та

да ся въсправи, и да ся обѣси на него:
а за това кѫща-та му да бѫде гноище:
12 И Богъ който насели име-то си тамъ, да
истрѣбѭ всякой царь и народъ, който
бы прострѣлъ рѫкѫ-тѫ си за да промѣ-
ни *нѣщо*, щото да съсыпе тозы Божій
домъ който е въ Іерусалимъ. Азъ Дарій
издадохъ повелѣніе-то: да ся извърши
незабавно.
13 Тогазъ Таѳанай, областникъ-тъ отсамъ
рѣкѫ-тѫ, Сеѳаръ-вознай, и съслужители-
тѣ имъ, споредъ заповѣдано-то отъ царь
14 Дарія, така направихѫ незабавно. И Іу-
дейскы-тѣ старѣйшины градѣхѫ, и успѣ-
вахѫ, чрѣзъ пророчество-то на пророкъ
Аггея, и на Захаріѭ Иддовъ-тъ сынъ. И
съградихѫ, и свършихѫ, споредъ запо-
вѣданіе-то на Бога Израилева, и споредъ
заповѣдь-тѫ на Кира и Дарія, и Артак-
15 серкса Персійскый-тъ царь. И свърши
ся тозы домъ въ третій-тъ день на мѣ-
сецъ Адаръ, въ шесто-то лѣто на цару-
16 ваніе-то на царь Дарія. И Израилеви-тѣ
сынове, священници-тѣ и Левити-тѣ и
другы-тѣ отъ сынове-тѣ на плѣненіе-то
обновихѫ съ веселіе тозы Божій домъ:
17 И за обновленіе-то на тозы Божій домъ
принесохѫ сто юнца, двѣстѣ овна, че-
тыристотинъ агнета: и въ приношеніе
за грѣхъ за всичкый Израиль, дванаде-
сеть ярцы, споредъ число-то на Израи-
18 левы-тѣ племена. И поставихѫ священ-
ницы-тѣ въ чинове-тѣ имъ, и Левиты-тѣ
въ отдѣленія-та имъ, за Божіѭ-тѫ служ-
бѫ която е въ Іерусалимъ, споредъ пи-
сано-то въ Моисеевѫ-тѫ книгѫ.
19 И сынове-тѣ на плѣненіе-то направи-
хѫ пасхѫ-тѫ въ четыринадесетый-тъ день
20 на първый-тъ мѣсецъ; Защото священ-
ници-тѣ и Левити-тѣ ся очистихѫ зае-
дно: всичкы-тѣ станахѫ чисти, и закла-
хѫ пасхѫ-тѫ за всичкы-тѣ сынове на
плѣненіе-то, и за братія-та си священни-
21 цы-тѣ, и за себе си. И ядохѫ Израилеви-
тѣ сынове, които ся върнахѫ отъ плѣне-
ніе-то, и всичкы които ся отлѫчихѫ отъ
нечистотѫ-тѫ на язычницы-тѣ на *онѭзь*
земѭ, *и ся присъединихѫ* при тѣхъ за
да потърсятъ Господа Бога Израилева.
22 И направихѫ праздникъ-тъ на бесквас-
ны-тѣ седмь дни съ веселіе; защото гы
развесели Господь, и обърнѫ къмъ тѣхъ
сърдце-то на Ассирійскый-тъ царь, за
да укрѣпи рѫцѣ-тѣ имъ въ дѣло-то на
домъ-тъ на Бога, Израилевъ-тъ Богъ.

ГЛАВА 7.

1 И слѣдъ тѣзи събытія въ царуваніе-
то на Артаксеркса Персійскый-тъ царь,
Ездра сынъ-тъ на Сараіѭ, *Сараія* сынъ
на Азаріѭ, *Азарія* сынъ на Хелкіѭ,
2 *Хелкія* сынъ на Селлума, *Селлумъ* сынъ
на Садока, *Садокъ* сынъ на Ахитова, *А-*
3 *хитовъ* сынъ на Амаріѭ, *Амарія* сынъ
на Азаріѭ, *Азарія* сынъ на Мераіоѳа,
4 *Мераіоѳъ* сынъ на Зараіѭ, *Зараія* сынъ
5 на Озія, *Озій* сынъ на Вуккія, *Вуккій* сынъ
на Ависсуя, *Ависсуй* сынъ на Финееса,
Финеесъ сынъ на Елеазара, *Елеазаръ*
сынъ на Аарона първый-тъ священникъ,
6 Този Ездра възлѣзе отъ Вавилонъ, и бѣ
книжникъ искусенъ въ Моисеевъ-тъ за-
конъ, който даде Господь Богъ Израи-
левъ: и царь-тъ му дари всичкы-тѣ му
прошенія, споредъ рѫкѫ-тѫ на Господа
7 неговъ-тъ Богъ надъ него. И възлѣзохѫ
и *нѣкои* отъ Израилевы-тѣ сынове, и отъ
священницы-тѣ, и Левиты-тѣ, и пѣвцы-
тѣ, и вратари-тѣ, и Нееѳинимы-тѣ, въ Іе-
русалимъ, въ седмо-то лѣто на царь Ар-
8 таксеркса: И дойде въ Іерусалимъ въ
петый-тъ мѣсецъ на седмо-то лѣто на
9 царя. Защото въ първый-тъ день на пър-
вый-тъ мѣсецъ начнѫ той да възлиза отъ
Вавилонъ, и въ първый-тъ день на пе-
тый-тъ мѣсецъ дойде въ Іерусалимъ спо-
редъ добрѫ-тѫ рѫкѫ на неговъ-тъ Богъ
10 надъ него. Понеже Ездра бѣ приготвилъ
сърдце-то си за да търси законъ-тъ Го-
сподень, и да извършва, и да учи въ
Израиль повелѣнія и сѫдове.
11 А този е прѣписъ-тъ на писмо-то, кое-
то царь Артаксерксъ даде на Ездрѫ свя-
щенникъ-тъ, книжникъ-тъ, книжникъ въ
думы-тѣ на заповѣди-тѣ Господни, и въ
повелѣнія-та му къмъ Израиля.
12 Артаксерксъ царь на царіе-тѣ къмъ

Ездра священникъ-тъ, книжникъ-тъ въ
законъ-тъ на небесняго Бога, съвършен-
13 ный-тъ и прочее. Издаде ся отъ мене
повелѣніе, щото всичкы които са отъ
людіе-тѣ на Израиля, и отъ священницы-
тѣ и отъ Левиты-тѣ, въ царство-то ми,
които бы поискали доброволно да идатъ
14 въ Іерусалимъ, да отидатъ съ тебе. За-
щото ся провождашь отъ царя, и отъ
седмь-тѣ му съвѣтницы, за да посѣтишь
Іудея и Іерусалимъ, споредъ законъ-тъ
на Бога твоего който е въ ржка-тл ти:
15 И да занесешь сребро-то, и злато-то,
което царь-тъ и съвѣтници-тѣ му прине-
сохя доброволно на Бога Израилева, на
когото обиталище-то е въ Іерусалимъ,
16 И всичко-то сребро и злато, колкото
съберешь по всичкя-тя Вавилонскя о-
бласть, съсъ доброволны-тѣ приношенія
на людіе-тѣ и на священницы-тѣ, които
приносятъ доброволно за домъ-тъ на Бо-
17 га своего въ Іерусалимъ: За да купишь
скоро съ това сребро, юнцы, овны, агне-
та, и хлѣбны-тѣ имъ приношенія, и въз-
ліянія-та имъ, и да гы принесешь на ол-
тарь-тъ на домъ-тъ на Бога вашего, кой-
18 то е въ Іерусалимъ. И всичко какво-
то ся види угодно тебѣ и на братія-та
ти да направите съ останало-то сребро
и злато, направѣте *го* споредъ волж-тя
19 на Бога вашего. И съсяды-тѣ, които ти
сж дадени за служба-тя на домъ-тъ на
Бога твоего, прѣдай прѣдъ Бога Іеруса-
20 лимскаго. И каквото повече потрѣбува
за домъ-тъ на Бога твоего, каквото ся
случи да иждивишь, иждиви отъ цар-
21 ско-то съкровище. И отъ мене, мене
царь Артаксеркса, издаде ся повелѣніе
на всичкы-тѣ съкровищницы които сж
оттатъкъ рѣкя-тя, всичко каквото по-
иска отъ васъ Ездра священникъ-тъ,
книжникъ-тъ въ законъ-тъ на Бога не-
22 беснаго, да става скоро, До сто талан-
та сребро, и до сто кора жито, и до сто
ваоы вино, и до сто ваом елей, и соль
23 неопрѣдѣлена. Всичко каквото е запо-
вѣдано отъ Бога небеснаго нека стане
прилѣжно за домъ-тъ на Бога небеснаго:
за да не дойде гнѣвъ върхъ царство-то
24 на царя и на синове-тѣ му. Още ся у-
вѣдомява вамъ, че на никого отъ свя-
щенницы-тѣ и Левиты-тѣ, пѣвцы-тѣ,
вратари-тѣ, Нееиними-тѣ, и отъ слу-
гы-тѣ на този Божій домъ, не ще да
бжде узаконено да ся наложи данъкъ,
25 мыто или пошлина на тѣхъ. И ты, Ез-
дро, споредъ мждрость-тя на Бога твое-
го що имашь, постави сждіи и управи-
тели, за да сждятъ всичкы-тѣ людіе кои-
то сж оттатъкъ рѣкж-тя, всичкы-тѣ кои-
то знаятъ законы-тѣ на Бога твоего: и
26 учѣте който не знаятъ. И всякой който
не прави законъ-тъ на Бога твоего, и
законъ-тъ на царя, нека ся извършва
скоро сждъ върхъ него, или за смърть,
или за заточеніе, или за присвоеніе на
имотъ, или за тъмница.
27 Благословенъ Господь Богъ на наши-
тѣ отцы, който даде такова *нѣщо* въ
сърдце-то на царя, за да прослави домъ-тъ
28 на Господа, който е въ Іерусалимъ: И
направи да намѣря милость прѣдъ царя,
и съвѣтницы-тѣ му, и прѣдъ всичкы-тѣ
силны князове на царя! И азъ ся укрѣ-
пихъ споредъ ржкж-тя на Господа Бога
моего надъ мене, и събрахъ отъ Изра-
иля кметове за да възлѣзятъ купно съ
мене.

ГЛАВА 8.

1 А началници-тѣ на отечествія-та имъ
сж тѣзи, и родословіе-то на онѣзи които
възлѣзохя съ мене отъ Вавилонъ, въ
2 царуваніе-то на царь Артаксеркса. Отъ
Финеесовы-тѣ сынове, Гирсонъ: отъ И-
еамаровы-тѣ сынове, Даніилъ: отъ Да-
3 видовы-тѣ сынове Хаттусъ. Отъ сыно-
ве-тѣ на Сеханія, изъ Фаросовы-тѣ сы-
нове, Захарія: и съ него ся прѣброихя
по родословіе мжжкы-тѣ, сто и петде-
4 сеть. Отъ Фаао-моавовы-тѣ сынове,
Зараіевъ-тъ сынъ Еліоинай, и съ него
5 мжжкы-тѣ двѣстѣ. Отъ Сеханіевы-тѣ сы-
нове, Яазіиловъ-тъ сынъ, и съ него мжж-
6 кы-тѣ триста. И отъ Адиновы-тѣ сыно-
ве, Іонаеановъ-тъ сынъ Еведъ, и съ не-
7 го мжжкы-тѣ петдесеть. И отъ Еламо-

вы-тѣ сынове, Гоѳоліевъ-тъ сынъ Исаія,
8 и съ него мѫжкы-тѣ седмдесеть. И отъ
Сефатіевы-тѣ сынове, Михаиловъ-тъ
сынъ Зевадія, и съ него мѫжкы-тѣ осм-
9 десеть. Отъ Іоавовы-тѣ сынове, Іехіи-
ловъ-тъ сынъ Авдія, и съ него мѫжкы-тѣ
10 двѣстѣ и осмнадесеть, И отъ Селомиѳо-
вы-тѣ сынове, Іосифіевъ-тъ сынъ, и съ
11 него мѫжкы-тѣ сто и шестдесеть. И отъ
Виваевы-тѣ сынове, Захарія Виваевъ-тъ
сынъ, и съ него мѫжкы-тѣ двадесеть и
12 осемь. И отъ Азгадовы-тѣ сынове, Іоа-
нанъ Аккатановъ-тъ сынъ, и съ него
13 мѫжкы-тѣ сто и десеть. И отъ Адони-
камовы-тѣ сынове послѣдни-тѣ, на кои-
то имена-та сѫ: Елифалетъ, Іеіилъ, и
Семаія, и съ тѣхъ мѫжкы-тѣ шестде-
14 сеть. А отъ Вагуевы-тѣ сынове Уѳай, и
Заввудъ, и съ тѣхъ мѫжкы-тѣ седмде-
сеть.
15 И събрахъ гы при рѣкѫ-тѫ, която те-
че къмъ Аавѫ, и тамъ расположихмы
станъ-тъ си три дни: и прѣгледахъ меж-
ду людіе-тѣ, и священницы-тѣ, и не на-
мѣрихъ тамъ отъ Левіины-тѣ сынове.
16 Тогазь проводихъ на Еліезера, Аріила,
Семаіѧ, и Елнаѳана, и Іарива, и Елна-
ѳана, и Наѳана, и Захаріѧ, и Мессул-
лама, кметове: и Іоіарива, и Елнаѳана,
17 благоразумны. И дадохъ имъ порѫчаніе
къмъ князь-тъ Иддо, на мѣсто-то Каси-
фіѧ: и турихъ въ уста-та имъ думы, да
говорятъ на Иддо, *и* на братія-та му
Нееинимы-тѣ, на мѣсто-то Касифіѧ, да
ни проводятъ служители за домъ-тъ на
18 Бога нашего. И споредъ благѫ-тѫ рѫкѫ
на Бога нашего надъ насъ, доведохѫ ни
единъ разуменъ человѣкъ отъ сынове-тѣ
на Маалія, сынъ-тъ на Левія сына Из-
раилева: и Саравіѧ, съсъ сынове-тѣ му
19 и братія-та му осмнадесеть: И Асавіѧ,
и съ него Исаіѧ отъ Мераріины-тѣ сы-
нове, братія-та му и сынове-тѣ имъ два-
20 десеть: И отъ Нееинимы-тѣ, които Да-
видъ и князове-тѣ опрѣдѣлихѫ за служ-
бѫ-тѫ на Левиты-тѣ, двѣстѣ и двадесеть
Нееинимы: всички тѣзи бѣхѫ назначени
по име.
21 Тогазь прогласихъ тамъ постъ, при
рѣкѫ-тѫ Аавѫ, за да ся смиримъ прѣдъ
Бога нашего, и да просимъ отъ него
добръ пѫть за насъ, и за чада-та ни, и
22 за всичкый-тъ ни имотъ. Защото ся у-
срамихъ да поискамъ отъ царя силѫ и
конници за да ни помогнатъ противъ
неприятеля въ пѫть-тъ; понеже бѣхмы
говорили на царя и рекли: Рѫка-та на
Бога нашего е за добро надъ всички
които го търсятъ; а сила-та му и гнѣвъ-тъ
23 му надъ всички които го оставятъ. По-
стихмы прочее и молихмы ся Богу на-
шему за това: и станѫ милостивъ къмъ
насъ.
24 Тогазь отлѫчихъ дванадесеть отъ гла-
вны-тѣ священницы, Саравіѧ, Асавіѧ,
25 и съ тѣхъ десеть отъ братія-та имъ. И
прѣтеглихъ имъ сребро-то и злато-то, и
съсѫды-тѣ, приношеніе-то за домъ-тъ на
Бога нашего което принесе царь-тъ и
съвѣтници-тѣ му, и князове-тѣ му, и
всичкый Израиль, който ся намѣри:
26 Прѣтеглихъ прочее въ рѫкѫ-тѫ имъ
шестстотинъ и петдесеть таланта сре-
бро, и сребърны съсѫды сто таланта, *и*
27 сто таланта злато: И двадесеть златны
крондиры тысяща драхмы, и два съсѫда
отъ мѣдь лъскавѫ, добрѫ, скапоцѣнны
28 като злато. И рѣкохъ имъ: Вы сте святи
Господу, и съсѫди-тѣ святи: и сре-
бро-то и злато-то е доброволно прино-
29 шеніе Господу Богу на отцы-тѣ ви, Вни-
майте и пазѣте *гы*, додѣ *гы* прѣтеглите
прѣдъ главатари-тѣ на священницы-тѣ
и на Левиты-тѣ, и началницы-тѣ на Из-
раилевы-тѣ отечествія, въ Іерусалимъ,
30 въ стаи-тѣ на домъ-тъ Господень. И
поехѫ священници-тѣ и Левити-тѣ те-
жинѫ-тѫ на сребро-то и на злато-то, и
съсѫды-тѣ да *гы* донесѫтъ въ Іеруса-
лимъ, въ домъ-тъ на Бога нашего.
31 И станахмы отъ рѣкѫ-тѫ Аавѫ въ два-
надесетый-тъ *день* на първый-тъ мѣсецъ,
за да отидемъ въ Іерусалимъ, и рѫка-та
на Бога нашего бѣ надъ насъ, и избави
ны отъ неприятелскѫ рѫкѫ и отъ засѣ-
32 дающы-тѣ на пѫть-тъ. И дойдохмы въ
Іерусалимъ; и сѣдѣхмы тамъ три дни.
33 А въ четвъртый-тъ день ся прѣтегли

сребро-то и злато-то, и съсади-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего съ ржкж-тж на
Меримоеа сынъ-тъ на Уріж священ-
никъ-тъ: и съ него бѣ Елеазаръ Финеесовъ-тъ
сынъ, и съ тѣхъ Левити-тѣ, Іо-
завадъ Іисусовъ-тъ сынъ, и Ноадія Ва-
34 нуевъ-тъ сынъ, Всичко на число, и на
тежинж: и всичка-та тежина ся писа
въ онова врѣме.
35 Сынове-тѣ на плѣнъ-тъ, които дойдо-
хж отъ плѣненіе-то, принесохж всесъж-
женія на Бога Израилева, дванадесеть
юнцы за всичкый Израиль, деветдесеть
и шесть овна, седмдесеть и седмь агне-
та, дванадесеть ярцы въ приношеніе за
грѣхъ, всичкы-тѣ всесъжженія на Го-
36 спода. И прѣдадохж царскы-тѣ заповѣди
на царскы-тѣ *Сатрапы, и на областни-
цы-тѣ които бѣхж отсамъ рѣкж-тж: и
тѣ помогнжлж на людіе-тѣ и на Бо-
жій-тъ домъ.

ГЛАВА 9.

1 И като ся свърши това, дойдохж при
мене началници-тѣ, и казахж: Израиле-
ви-тѣ людіе, и священници-тѣ, и Леви-
ти-тѣ, не ся отлжчихж отъ людіе-тѣ на
тѣзи земи, *и струватъ* споредъ тѣх-
ны-тѣ мерзости: *споредъ мерзости-тѣ*
на Хананейцы-тѣ, на Хеттейцы-тѣ, на
Ферезейцы-тѣ, на Іевусейцы-тѣ, на Ам-
монцы-тѣ, на Моавцы-тѣ, на Египтя-
2 ны-тѣ, и на Аморрейцы-тѣ; Защото зѣ-
хж отъ дъщери-тѣ имъ за себе си и за
сынове-тѣ си, та ся смѣси свято-то сѣ-
ме съ людіе-тѣ на тѣзи земи: и ржка-та
на началницы-тѣ и на кметове-тѣ бѣ
3 първа въ това прѣстапленіе. И като чухъ
това нѣщо, раздрахъ дрехж-тж си и ман-
тіж-тж си, и скубѣхъ космы-тѣ отъ гла-
вж-тж си и отъ брада-тж си, и сѣдѣхъ
4 смутенъ. Тогазъ ся събрахж при мене
всичкы които трепержтъ отъ думы-тѣ на
Бога Израилева за прѣстапленіе-то на
плѣнены-тѣ: и сѣдѣхъ смутенъ до ве-
чернж-тж жъртвж.

5 И въ вечернж-тж жъртвж станахъ отъ
сѣтуваніе-то си, и съ дрехж-тж си и ман-
тіж-тж си раздраны, прѣклонихъ колѣ-
нѣ-тѣ си, и прострѣхъ ржцѣ-тѣ си къмъ
6 Господа Бога моего, И рѣкохъ: Боже
мой, срамъ мя е, и стыдж ся да по-
дигнж лице-то си къмъ тебе, Боже мой;
защото наши-тѣ беззаконія надминахж
надъ главж-тж *ни*, и прѣстапленія-та ни
7 порастнжхж до небеса-та. Отъ дни-тѣ на
отцы-тѣ си ный смы въ голѣмо прѣста-
пленіе, дори до този день: и заради
беззаконія-та си прѣдадени бѣхмы, ный,
царіе-тѣ ни, священници-тѣ ни, въ ржцѣ-
кж-тж на царіе-тѣ на земи-тѣ, въ ножъ,
въ плѣнъ, и въ разграбеніе, и въ срамъ
8 на лице-то *ни*, както е въ този день. И
сега като за твърдѣ малко врѣме станж
милость отъ Господа Бога нашего, да
ся упази въ насъ остатъкъ, и да ся даде
намъ утвърждение въ свято-то негово мѣ-
сто, за да просвѣщава нашій Богъ очи-
тѣ ни, и да ни даде малко отдыханіе въ
9 рабство-то ни. Защото смы раби: и въ
рабство-то ни не ны остави нашій Богъ,
но благоволи да намѣримъ милость прѣдъ
Персійскы-тѣ царіе, та да ни даде отды-
ханіе, за да въздигнемъ домъ-тъ на Бога
нашего, и да въспра вимъ запустенія-та
му, и да ни даде огражденіе въ Іудеж и
10 въ Іерусалимъ. Но сега, Боже нашъ, що
ще речемъ слѣдъ това? защото оста-
11 вихмы твои-тѣ повелѣнія, Които си за-
повѣдалъ ты чрѣзъ ржкж-тж на рабы-тѣ
си пророцы-тѣ, и си реклъ: Земя-та, въ
която влазяте за да ж наслѣдите, ти е
земя осквърнена съ осквърненіе-то на
людіе-тѣ на тѣзъ земи, съ мерзости-тѣ
имъ, които ж напълнихж отъ край до
12 край, съ нечистоты-тѣ си. Сега прочее
не давайте дъщери-тѣ си на сынове-тѣ
имъ, и не зимайте дъщери-тѣ имъ за сы-
нове-тѣ си, и не искайте никога миръ-тъ
имъ или благополучіе-то имъ; за да ся
укрѣпите, и да ядете добры-тѣ нѣща на
тази земя, и да ж оставите наслѣдіе
13 на сынове-тѣ си за всегда. И слѣдъ
всичко което дойде върхъ насъ заради
наши-тѣ лошы дѣянія, и за голѣмо-то

* Главни управители.

наше прѣстѫпленіе, като ся въздържа
ты, Боже нашъ, да ны не накажешь спо-
редъ беззаконія-та ни, и даде ни ты та-
14 квозь освобожденіе, Трѣбва ли да нару-
шимъ ный пакъ твои-тѣ повелѣнія, и да
ся съсватимъ съ людіе-тѣ па тѣзи мер-
зости? не бы ли ся разгнѣвилъ на насъ,
додѣ *ны* довършишь, та да не остане о-
15 статъкъ или избавенъ? Господи Боже
Израилевъ, праведенъ си: защото оста-
нѫхмы избавени, както този день: ето,
прѣдъ тебе смы съ прѣстѫпленіе-то си!
защото поради това не бѣше възможно
да застанемъ прѣдъ тебе.

ГЛАВА 10.

1 И като ся молѣше Ездра, и ся испо-
вѣдваше съ плачь, падналъ прѣдъ домъ-тъ
Божій, събра ся при него отъ Израиля
събраніе много голѣмо: мѫжіе, и жены,
и дѣца; защото плачѣхѫ людіе-тѣ съ
2 голѣмъ плачь. И отговори Сеханія Іехіи-
ловъ-тъ сынъ, отъ Еламовы-тѣ сынове,
та рече на Ездрѫ: Ный беззаконувахмы
прѣдъ Бога нашего, и зѣхмы чужды же-
ны отъ людіе-тѣ на земѭ-тѫ; но сега
има надежда въ Израиль колкото за това
3 нѣщо. Сега прочее нека направимъ за-
вѣтъ съ Бога нашего, да напуснемъ всич-
кы-тѣ жены, и родены-тѣ отъ тѣхъ, спо-
редъ съвѣтъ-тъ на господаря ми, и на
онѣзи които треперятъ отъ заповѣдь-тѫ
на Бога нашего: и нека бѫде споредъ
4 законъ-тъ. Стани; защото това нѣщо на
тебе надлежи; и ный смы съ тебе: у-
крѣпи ся и прави.
5 Тогазь станѫ Ездра, та заклѣ начал-
ницы-тѣ на священницы-тѣ, на Левиты-
тѣ, и на всичкый Израиль, че ще на-
правятъ споредъ тѫзи думѫ. И тѣ ся за-
6 клѣхѫ. И станѫ Ездра отъ лице-то на
домъ-тъ Божій, та отиде въ обиталище-
то на Іоананѫ Еліасивовъ-тъ сынъ: и
когато отиде тамъ, хлѣбъ не яде, и во-
да не пи; защото бѣше въ сѣтуваніе по-
7 ради прѣстѫпленіе-то на плѣнены-тѣ. И
прогласихѫ по Іудеѭ и Іерусалимъ къмъ
всичкы-тѣ сынове на плѣнъ-тъ, да ся съ-
8 берѫтъ въ Іерусалимъ: И всякой който
не дойде въ три дни споредъ съвѣтъ-тъ
на началницы-тѣ и старѣйшины-тѣ, ще
бѫде подъ проклѣтіѭ всичкый му и-
мотъ, и той ще ся отлѫчи отъ събраніе-
то на плѣнены-тѣ.
9 И събрахѫ ся въ три дни всичкы-тѣ
Іудини и Веніаминови мѫжіе въ Іеруса-
лимъ. Бѣше деветый мѣсецъ, и двадесе-
тый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ: и всичкы-тѣ
людіе сѣднѫхѫ въ стъгдѫ-тѫ на домъ-тъ
Божій, и треперѣхѫ поради това нѣщо,
10 и отъ буйный-тъ дъждь. И станѫ Ездра
священникъ-тъ, та имъ рече: Вы безза-
коннувахте, и зѣхте чужды жены да при-
турите на прѣстѫпленіе-то на Израиля.
11 Сега прочее исповѣдайте ся Господу
Богу на отцы-тѣ си, и направѣте волѭ-
тѫ му: и отдѣлѣте ся отъ людіе-тѣ на
тѫзь земѭ, и отъ чужды-тѣ жены.
12 И отговори всичко-то събраніе та ре-
че съ голѣмъ гласъ: Както говорй ты,
13 така ще направимъ. Людіе-тѣ обаче сѫ
много и врѣме-то много дъждовито, и не
можемъ да стоимъ вънъ, и дѣло-то не е
за единъ день, нито за два; защото смы
мнозина които съгрѣшихмы въ това нѣ-
14 що. За то нека ся опрѣдѣлятъ наши на-
чалници за всичко-то събраніе, и нека
дойдѫтъ въ опрѣдѣлены врѣмена всичкы
които сѫ зѣли чужды жены по наши-тѣ
градове, и съ тѣхъ старѣйшины-тѣ на
всякой градъ, и сѫдіи-тѣ му, додѣто пла-
менный-тъ гнѣвъ на Бога нашего за то-
15 ва нѣщо ся отвърне отъ насъ. Опрѣдѣ-
лихѫ ся прочее за това Іонаѳанъ Асаи-
ловъ-тъ сынъ, и Язія Ѳекуевъ-тъ сынъ:
а Месулламъ и Савваѳай Левитинъ-тъ
16 бѣхѫ имъ помощници. И направихѫ така
сынове-тѣ на плѣнъ-тъ. И Ездра священ-
никъ-тъ, *и* нѣкои началници на отече-
ствія-та, споредъ отечески-тѣ си домо-
ве, и тѣ всичкы по име, ся отдѣлихѫ, и
сѣднѫхѫ първый-тъ день на десетый-тъ
17 мѣсецъ за да испытатъ тѫзи работѫ. И
свършихѫ съсъ всичкы-тѣ мѫжіе, които
бѣхѫ зѣли чужды жены, до първый-тъ
18 день на първый-тъ мѣсецъ. И помежду
сынове-тѣ на священницы-тѣ ся намѣ-

риха таквызь които бѣхж зѣли чужды
жены: отъ синове-тѣ на Інсуса Іоседе-
ковъ-тъ сынъ, и братія-та му, Маасія, и
19 Еліезеръ, и Іаривъ и Годолія. И дадохж
ржцѣ-тѣ си, че ще отпратятъ жены-тѣ
си: и като прѣстжпници, *принесохж* за
прѣстжпленіе-то си овенъ отъ стадо-то.
20 И отъ Еммировы-тѣ сынове: Ананій, и
21 Зевадія. И отъ Харимовы-тѣ сынове:
Маасія, и Илія, и Семаія, и Іехіилъ, и
22 Озія. И отъ Пасхоровы-тѣ сынове: Еліо-
инай, Маасія, Исмаилъ, Наѳанаилъ, Іоза-
23 вадъ, и Еласа. А отъ Левиты-тѣ: Іоза-
вадъ, и Семей, и Келаія, (той е Келита,)
24 Пеѳаія, Іуда, и Еліезеръ. И отъ пѣвцы-
тѣ, Еліасивъ: и отъ вратари-тѣ: Сел-
25 лумъ, и Телемъ, и Урій. А отъ Израиль,
отъ Фаросовы-тѣ сынове: Рамія, и Іезія,
и Мелхія, и Міаминъ, и Елеазаръ, и Мел-
26 хія, и Ванаія, И отъ Еламовы-тѣ сыно-
ве: Матѳанія, Захарія, и Іехіилъ, и Ав-
27 дій, и Іеримоѳъ, и Илія. И отъ Затѳуе-
вы-тѣ сынове: Еліоинай, Еліасивъ, Мат-
28 ѳанія, и Іеримоѳъ, и Завадъ, и Азиза. А
отъ Вивaевы-тѣ сынове: Іоананъ, Ана-
29 нія, Заввай, *и* Аѳлай. И отъ Ваніевы-тѣ
сынове: Месулламъ, Маллухъ, и Адаія,
30 Іасувъ, и Сеалъ, и Рамоѳъ. И отъ сыно-
тѣ на Фаaѳъ-моава: Адна, и Хелалъ, Ва-
наія, Маасія, Матѳанія, Веселеилъ, и
31 Вануй, и Манассія. И отъ Харимовы-тѣ
сынове: Еліезеръ, Іесія, Мелхія, Се-
32 маія, *и* Симеонъ, Веніаминъ, Маллухъ, и
33 Самарія. Отъ Асумовы-тѣ сынове: Мат-
ѳенай, Маттаѳа, Завадъ, Елифалетъ, Іе-
34 ремай, Манассія, *и* Семей. Отъ Ваніевы-
35 тѣ сынове: Маадай, Амрамъ, и Уилъ, Ва-
36 наія, Ведеія, Хелуй, Ванія, Меримоѳъ,
37 Еліасивъ, Матѳанія, Матѳенай и Ясо,
38 И Ваній, и Вануй, *и* Семей, (39) И Се-
40 лемія, и Наѳанъ, и Адаія, Махнадевай,
41 Сасай, Сарай, Азареилъ, и Селемія, Са-
42 марія, Селлумъ, Амарія, *и* Іосифъ. (43) Отъ
Невоевы-тѣ сынове: Іеіилъ, Маттаѳія,
Завадъ, Зевина, Іадавъ, и Іоилъ, *а* Ва-
44 наія. Всичкы тѣзи бѣхж зѣли чужды же-
ны; и *нѣкои* отъ тѣхъ *имахж* жены отъ
които бѣхж родили чада.

НЕЕМІЯ.

ГЛАВА 1.

1 Думы на Неемія Ахаліевъ-тъ сынъ.
2 И въ мѣсецъ Хаслевъ, въ двадесето-то
лѣто, когато бѣхъ въ Сусж, столицж-тж,
Ананій единъ отъ братія-та ми, дойде,
той и нѣкои отъ Іудеж, и попытахъ гы
за избавены-тѣ Іудеи, които бѣхж оста-
3 нали отъ плѣненіе-то, и за Іерусалимъ. И
рекохж ми: Останали-тѣ, които останж-
хж отъ плѣненіе-то тамъ въ область-тж,
сж въ голѣмо озлобленіе и поношеніе: и
стѣна-та на Іерусалимъ е разорена, и
порты-тѣ му сж изгорены съ огнь.
4 И когато чухъ тѣзи думы, сѣднахъ та
плакахъ, и сѣтувахъ нѣколко дни, и по-
стихъ, и молихъ ся прѣдъ небесныго Бо-
5 га, И рѣкохъ: Моля ти ся, Господи, Боже
небесный, великый и страшный Боже,
който пазишь завѣтъ-тъ, и милость-тж
къмъ тѣзи които тя любятъ и пазятъ
6 твои-тѣ заповѣди, Дано бжде сега ухо-то
ти внимателно, и очи-тѣ ти отворены, за
да чуешь молитвж-тж на твой-тъ рабъ,

съ които ся молѫ сега прѣдъ тебе де-
нь и нощя за Израилевы-тѣ сынове твои-
тѣ рабы, и исповѣдвамъ грѣхове-тѣ на
Израилевы-тѣ сынове съ които ти съгрѣ-
шихмы: и азъ и домъ-тъ на отца ми съ-
7 грѣшихмы. Съвсѣмъ ся развратихмы
прѣдъ тебе, и не упазихмы заповѣди-тѣ
и повелѣнія-та, и сѫдбы-тѣ, които ты
8 заповѣда на рабъ-тъ си Моисея. Помни,
молѭ ся, слово-то което си заповѣдалъ
ты на рабъ-тъ си Моисея, и реклъ: *Ако*
станете прѣстанници, азъ ще вы распрь-
9 снѫ между народы-тѣ: Но *ако* ся обър-
нете къмъ мене, и упазите заповѣди-тѣ
ми и гы вършите, ако има отъ васъ
хвърлени и до крайща-та на небеса-та,
и отъ тамъ ще гы съберѫ, и ще гы дове-
дѫ на мѣсто-то, което избрахъ да насе-
10 лѭ име-то си тамъ. А тѣзи сѫ раби
твои и людіе твои, които ты избави съ
голѣмѫ-тѫ си силѫ, и съ крѣпкѫ-тѫ си
11 рѫкѫ. Молѭ ся, Господи, да бѫде ухо-то
ти внимателно въ молитвѫ-тѫ на рабъ-тъ
ти, и въ молитвѫ-тѫ на рабы-тѣ ти, кои-
то желаѭтъ да ся боѭтъ отъ име-то ти:
и направи да благоуспѣе, молѭ ся,
рабъ-тъ ти тоя день, и дай му да на-
мѣри милость прѣдъ тогози человѣка.
Защото азъ бѣхъ виночерпецъ на царя.

ГЛАВА 2.

1 И въ мѣсецъ Нисанъ, въ двадесето-то
лѣто на царь Артаксеркса, *имаше* вино
прѣдъ него: и взѣхъ вино-то, та дадохъ
на царя. И азъ *никога* не бѣхъ былъ
2 дряхлъ прѣдъ него. За това царь-тъ ми
рече: Защо е лице-то ти дряхло, а ты
не си боленъ? това не е освѣнь сърдеч-
на скърбь. Тогазь ся уплашихъ твърдѣ
3 много. И рѣкохъ на царя: Да живѣе
царь-тъ въ вѣкъ: какъ да не е лице-то
ми дряхло, като градъ-тъ, мѣсто-то на
гробища-та на отцы-тѣ ми, е запустенъ,
4 и порты-тѣ му изгорены съ огнь? Тогазь
ми рече царь-тъ: За какво правишь ты
прошеніе? И помолихъ ся на Бога не-
5 бесного. И рѣкохъ на царя: Ако е угодно
на царя, и ако рабъ-тъ ти е намѣрилъ
благодать прѣдъ тебе, да мя проводишь
въ Іудеѭ, въ градъ-тъ на гробища-та на
6 отцы-тѣ ми за да го съградѭ. И рече
ми царь-тъ, (като сѣдѣше при него ца-
рица-та:) Колко ще ся продължи ходе-
ніе-то ти? и кога ще ся върнешь? И у-
годно быде прѣдъ царя, та мя проводи: и
7 дадохъ му срокъ. И рѣкохъ на царя: Ако
е угодно на царя, да ми ся дадѫтъ по-
сланія къмъ областницы-тѣ оттатькъ рѣ-
кѫ-тѫ за да мя испроводѭтъ додѣ отидѫ
8 въ Іудеѭ: И посланіе за Асафа стражъ-тъ
на царско-то бранище, за да ми даде
дърва да направѭ врата-та на твър-
дѣль-тъ на храмъ-тъ, и градскѫ-тѫ стѣ-
нѫ, и домъ-тъ въ който ще влѣзѫ. И по-
дари ми царь-тъ *всичко*, споредъ бла-
гѫ-тѫ рѫкѫ на Бога моего надъ мене.
9 Дойдохъ прочее при областницы-тѣ
отсамъ рѣкѫ-тѫ, та имъ дадохъ цар-
скы-тѣ посланія. А царь-тъ бѣ прово-
дилъ началницы на силѫ и конницы съ
10 мене. А когато Санаваллатъ Оронецъ-тъ,
и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ, чухѫ,
оскърбихѫ ся твърдѣ много че дошелъ
человѣкъ да иска добро-то на Израиле-
вы-тѣ сынове.
11 И дойдохъ въ Іерусалимъ, и стояхъ
12 тамъ три дни. И станахъ прѣзъ нощь-тѫ
азъ и малцина нѣкои съ мене: и не я-
вихъ никому що бѣше турилъ Богъ мой
въ сърдце-то ми да направѭ за Іеруса-
лимъ: и *другъ* скотъ нѣмаше съ мене,
13 освѣнь скотъ-тъ на който ѣздѣхъ. И из-
лѣзохъ прѣзъ нощь-тѫ прѣзъ портѫ-тѫ
на долъ-тъ та *дойдохъ* срещѫ источ-
никъ-тъ на смокъ-тъ, и къмъ портѫ-тѫ
на гноище-то, та прѣгледахъ Іерусалим-
скы-тѣ стѣны, които бѣхѫ разорены, и
14 порты-тѣ имъ изгорены съ огнь. Сетнѣ
заминахъ къмъ портѫ-тѫ на источникъ-тъ
и къмъ царскый-тъ водоемъ: и нѣмаше
мѣсто за да прѣмине скотъ-тъ който бѣ
15 подъ мене. И възлѣзохъ прѣзъ нощь-тѫ
прѣзъ потокъ-тъ: и като прѣгледахъ
стѣнѫ-тѫ, завърнахъ ся и влѣзохъ прѣзъ
портѫ-тѫ на долъ-тъ, та ся върнахъ.
16 А кметове-тѣ не знаехѫ дѣ ходихъ, и
що сторихъ: нито бѣхъ явилъ още *то-*

щены Господни праздницы, и на всякого който приноси самоволно прино-
6 шеніе Господу. Отъ първый-тъ день на седмый-тъ мѣсецъ начнахѫ да приносятъ всесъжженія Господу; но основанія-та на храмъ-тъ Господень не бѣхѫ ся ту-
7 рили *още*. И дадохѫ сребро на каменосѣчцы-тѣ, и на дърводѣлцы-тѣ: и храна, и піеніе, и елей, на Сидонцы-тѣ, и на Тиряны-тѣ, за да донесѫтъ кедровы дърва отъ Ливанъ въ море-то на Іоппіѫ, споредъ *дадено-то* тѣмъ дозволеніе отъ Кира Персійскый-тъ царь.
8 И въ второ-то лѣто отъ завръщаніе-то имъ въ домъ-тъ Божій въ Іерусалимъ, въ вторый-тъ мѣсецъ, начнахѫ Зоровавель Салаѳіиловъ-тъ сынъ, и Іисусъ Іоседековъ-тъ сынъ, и другы-тѣ отъ братія-та имъ, священницы, и Левити, и всичкы-тѣ що бѣхѫ дошли отъ плѣнъ-тъ въ Іерусалимъ: и поставихѫ Левиты-тѣ, отъ възрастъ двадесеть годинъ и нагорѣ, за да настояватъ върху работаніе-то на
9 домъ-тъ Господень. И прѣдстоя Іисусъ, сынове-тѣ му и братія-та му, Кадміилъ и сынове-тѣ му, Іудини сынове, като единъ *человѣкъ*, за да настояватъ върху тѣзи които работѣхѫ въ домъ-тъ Божій: сынове-тѣ Инададови, сынове-тѣ имъ, и братія-та имъ Левити-тѣ.
10 И когато градители-тѣ турихѫ основанія-та на домъ-тъ Господень, поставихѫ священницы-тѣ съ одежды-тѣ имъ съ трѫбы, и Левити-тѣ Асафовы-тѣ сынове съ кимвали, за да пѣснословятъ Господу, споредъ уставъ-тъ на Давида царя
11 Израилева: И пѣехѫ взаимно пѣснословяще и благодаряще Господа; защото е благъ, защото е въ вѣкъ милость-та му надъ Израиля. И всичкы-тѣ людіе въскликнахѫ съ голѣмо въсклицаніе и хвалѣхѫ Господа, заради основаніе-то на
12 домъ-тъ Господень. И мнозина отъ священницы-тѣ и Левиты-тѣ, и началницы-тѣ на отечествія-та, старци, които бѣхѫ видѣли първый-тъ домъ, като ся основаваше този домъ прѣдъ очи-тѣ имъ, плачѣхѫ съ голѣмъ гласъ: а мнозина въскликнахѫ велегласно съ веселіе.
13 И не различавахѫ людіе-тѣ гласъ-тъ на весело-то въсклицаніе отъ гласъ-тъ на плачъ-тъ на людіе-тѣ; защото людіе-тѣ въсклицавахѫ съ голѣмъ гласъ, и гласъ-тъ ся чуеше на далечь.

ГЛАВА 4.

1 А Іудини-тѣ и Веніаминови-тѣ врагове, като чухѫ че сынове-тѣ на плѣнъ-тъ градятъ храмъ-тъ на Господа Бога Из-
2 раилева, Дойдохѫ при Зоровавеля и при началницы-тѣ на отечествія-та, та имъ рекохѫ: Да съградимъ съ васъ; защото *и ный* търсимъ вашій-тъ Богъ, както вы, нему и жъртвувамы отъ дни-тѣ на Есараддона Ассирійскый-тъ царь, който
3 ны възведе тукъ. Но Зоровавель, и Іисусъ, и другы-тѣ отъ началницы-тѣ на Израилевы-тѣ отечествія, имъ рекохѫ: Не е *възможно* вамъ и намъ да съградимъ домъ на нашій-тъ Богъ; но ный сами ще съградимъ на Господа Бога Израилева, както ни заповѣда царь Киръ, Персій-
4 скый царь. Тогазь людіе-тѣ на тазь земля ослабявахѫ рѫцѣ-тѣ на Іудины-тѣ людіе, и прѣчѣхѫ имъ въ граденіе-то,
5 И наемахѫ съвѣтницы противъ тѣхъ, за да осуетятъ съвѣтъ-тъ имъ, въ всичкы-тѣ дни на Кира Персійскый-тъ царь, дори до царуваніе-то на Дарія Персійскый-тъ царь.
6 И въ царуваніе-то на Ассуира, въ начало-то на царуваніе-то му, писахѫ обвиненія противъ жители-тѣ на Іудеѭ и
7 Іерусалимъ. И въ дни-тѣ на Артаксеркса писа Висламъ, Миѳридатъ, Тавеилъ, и другы-тѣ имъ съслужители на Артаксеркса Персійскый-тъ царь: и писмо-то бѣ писано на Сирскы, и истълкувано на
8 Сирскы. Реумъ повелитель-тъ, и Самса писецъ-тъ писахѫ посланіе противъ Іерусалимъ къмъ Артаксеркса царь-тъ, споредъ тоя образъ:
9 Реумъ повелитель-тъ и Самса писецъ-тъ, и другы-тѣ имъ съслужители: Динци-тѣ, Афарсахци-тѣ, Тарфалци-тѣ, Афарсяни-тѣ, Архевци-тѣ, Вавилоняни-тѣ, Сусанци-тѣ, Деавци-тѣ, Елам-

10 ци-тѣ, И другы-тѣ отъ народы-тѣ които
великый и славный Асенафаръ прѣведе
та насели въ градове-тѣ на Самарія, и
другы-тѣ които бѣхѫ оттатъкъ рѣкѫ-тѫ,
11 и прочее. Това е прѣписъ-тъ на посла-
ніе-то което проводихѫ нему, на царь
Артаксеркса.

Раби-тѣ ти, мѫжіе-тѣ които сѫ отта-
тъкъ рѣкѫ-тѫ, и прочее.

12 Да е извѣстно на царя, че Іудеи-тѣ
които възлѣзохѫ отъ тебе при насъ, ка-
то дойдохѫ въ Іерусалимъ, градятъ от-
стѫпническый-тъ и лукавый-тъ градъ, и
въздигатъ стѣнѫ-тѫ, и съединяватъ ос-
13 нованія-та. Да е извѣстно сега на царя,
че ако ся съгради този градъ, и ся въз-
дигнатъ стѣны-тѣ, нѣма да платятъ да-
нъкъ, мыто, или пошлинѫ: и ще поврѣ-
14 дишь доходъ-тъ на царіе-тѣ. А понеже
ся хранимъ отъ палатъ-тъ, было бы не-
прилично за насъ да гледамы поврѣдѫ-тѫ
на царя, за то проводихмы да извѣстимъ
15 на царя, За да ся придири въ книгѫ-тѫ
на памятописанія-та на отцы-тѣ ти: и
ще намѣришь въ книгѫ-тѫ на памятопи-
санія-та, и ще познаешь че този градъ
е градъ отстѫпническый, и пагубенъ на
царіе-тѣ и на области-тѣ, и че отъ ста-
ро врѣме дигахѫ възстанія въ срѣдъ не-
го, за които винѫ този градъ ся опу-
16 стоши. Извѣстявамы на царя, че този
градъ ако ся *пакъ* съгради, и ся въз-
дигнатъ стѣны-тѣ му, не ще да имашь
никаквѫ часть отсамъ рѣкѫ-тѫ.

17 Царь-тъ отговори на Реума повели-
тель-тъ и Самсѫ писецъ-тъ, и на дру-
гы-тѣ имъ съслужители които живѣехѫ
въ Самарія, и на другы-тѣ които бѣхѫ
18 отсамъ рѣкѫ-тѫ: Миръ, и прочее. Пи-
смо-то което проводихте намъ прочете
19 ся прѣдъ мене. И издаде ся повелѣніе
отъ мене, та издирихѫ, и намѣрихѫ че
този градъ отъ старо врѣме ся е по-
дигалъ противъ царіе-тѣ, и ставахѫ въ
20 него мятежи и възстанія. Имало още и
крѣпкы царіе надъ Іерусалимъ, които
владѣяли надъ всичкы-тѣ които бѣхѫ от-
татъкъ рѣкѫ-тѫ: и имъ ся плащало да-
21 нъкъ, мыто, и пошлина. Сега прочее
заповѣдайте да прѣстанатъ онѣзи мѫ-
жіе, и този градъ да ся не съгради, до-
22 дѣ ся издаде повелѣніе отъ мене. И
внимайте да не направите небрѣженіе
въ това: за да не порасте зло-то за ще-
23 тѫ на царіе-тѣ. А когато ся прочéте
прѣписъ-тъ на посланіе-то на царь Ар-
таксеркса прѣдъ Реума и Самсѫ пи-
сецъ-тъ, и прѣдъ съслужители-тѣ имъ,
прибързахѫ да възлѣзатъ въ Іеруса-
лимъ при Іудеи-тѣ, та гы спрѣхѫ съсъ
24 силнѫ рѫкѫ. И прѣстанѫ дѣло-то на
домъ-тъ Божій който е въ Іерусалимъ,
и останѫ въспрѣно дори до второ-то
лѣто на царуваніе-то на Дарія Пер-
сійскый-тъ царь.

ГЛАВА 5.

1 Тогазь пророци-тѣ, пророкъ Аггей, и
Захарія Иддовъ-тъ сынъ, пророчеству-
вахѫ на Іудеи-тѣ, които бѣхѫ въ Іудеѭ
и Іерусалимъ, въ име-то на Бога Израи-
2 лева. Тогазь станѫхѫ Зоровавель Са|а-
ѳіиловъ-тъ сынъ, и Іисусъ Іоседековъ-тъ
сынъ, та начнахѫ да градятъ домъ-тъ
Божій който е въ Іерусалимъ: и съ тѣхъ
пророци-тѣ Божіи имъ помагахѫ.
3 Въ това врѣме дойдохѫ при тѣхъ Та-
ѳанай, областникъ-тъ отсамъ рѣкѫ-тѫ, и
Сеѳаръ-вознай, и съслужители-тѣ имъ,
та имъ рекохѫ така: Кой ви заповѣда
да градите този домъ, и да въздигате
4 тѫзи стѣнѫ? И тогазь имъ казахмы кои
сѫ имена-та на мѫжіе-тѣ, които гра-
5 дятъ това зданіе. Но върху старѣйши-
ны-тѣ на Іудеи-тѣ бѣше око-то на тѣх-
ный-тъ Богъ, и не могохѫ да гы спрѫтъ,
додѣ отиде работа-та при Дарія: и то-
газь дадохѫ отвѣтъ чрѣзъ посланіе за
6 това. Прѣписъ на посланіе-то, което Та-
ѳанай, областникъ-тъ отсамъ рѣкѫ-тѫ,
и Сеѳаръ-вознай, и съслужители-тѣ му
Афарсахци-тѣ които сѫ отсамъ рѣкѫ-тѫ,
7 проводихѫ на царь Дарія. Проводихѫ му
посланіе, въ което бѣ писано така:

Царю Дарію всяко благополучіе.

8 Вѣдомо да бѫде на царя, че ходихмы
въ Іудейскѫ-тѫ область къмъ домъ-тъ на

24 Въ онѣзи дни разболѣ ся Езекія до
смьрть, и помоли ся Господу: и говори
25 му *Господь,* и даде му знаменіе. Но не
въздаде Езекія споредъ станало-то нему благодѣяніе; защото ся прѣвъзнесе
сьрдце-то му: за това нападнѫ гнѣвъ на
26 него, и на Іудѫ и Іерусалимъ. Но смири
ся Езекія за прѣвъзнесеніе-то на сьрдце-то си, той и Іерусалимскы-тѣ жители, и не дойде на тѣхъ гнѣвъ-тъ Госпо-
27 день въ Езекіины-тѣ дни. И придобы Езекія богатство и славѫ много голѣмѫ;
и направи си съкровища за сребро и
злато, и за многоцѣнны каменіе, и за ароматы, и за щитове, и за всякакъвъ
28 видъ избраны съсѫды: И житницы за
доходъ-тъ на жито-то, и на вино-то, и
на елей-тъ: и оборы за всякакъвъ видъ
скотове, и ограды за стада-та.
29 И направи си градове, и придоби овцы и говеда множество; защото Богъ му
даде имотъ твърдѣ много.
30 Той Езекія затыкнѫ още и горній-тъ
изворъ на водѫ-тѫ на Гіонъ, и управи ѭ
долу къмъ западъ на Давидовъ-тъ градъ.
31 И успѣ Езекія въ всичкы-тѣ си дѣла. Но
въ работѫ-тѫ на посланницы-тѣ, които
му проводихѫ Вавилонскы-тѣ князове да
испытатъ за знаменіе-то което станѫ въ
землѭ-тѫ, остави го Богъ, за да го искуси, и да познае всичко що бѣше на
сьрдце-то му.
32 А другы-тѣ дѣянія на Езекіѭ, и добрины-тѣ му, ето, писаны сѫ въ видѣніе-то на пророкъ Исаіѭ Амосовъ-тъ сынъ,
въ книгѫ-тѫ на Іудины-тѣ и Израиле-
33 вы-тѣ царіе. И заспа Езекія съ отцы-тѣ
си, и погребохѫ го въ по высокый-тъ
отъ гробове-тѣ на Давидовы-тѣ синове: и всичкый Іудѫ и Іерусалимскы-тѣ
жители му направихѫ честь въ смьрть-тѫ му: а вмѣсто него ся въцари Манассія сынъ му.

ГЛАВА 33.

1 На дванадесеть годинъ бѣ Манассія
когато ся въцари, и царува петдесеть и
2 петь годины въ Іерусалимъ. И стори зло
прѣдъ Господа споредъ мерзости-тѣ на
языччницы-тѣ, които испадѫ Господь отъ
3 лице-то на Израилевы-тѣ сынове: И съгради пакъ высокы-тѣ мѣста, които Езекія отецъ му бѣ съсыпалъ, и въздигнѫ
олтари на Ваалимы-тѣ, и направи Ашеры, и поклони ся на всичко-то небесно
4 войнство, и служи имъ. И съгради олтари въ домъ-тъ Господень, за който Господь рече: Въ Іерусалимъ ще бѫде и-
5 ме-то ми въ вѣкъ. И съгради олтари на
всичко-то небесно войнство, въ два-та
6 двора на домъ-тъ Господень. И той прѣведе сынове-тѣ си прѣзъ огнь-тъ въ
долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ: и употрѣбяваше прокобенія, гатанія и омаянія, и имаше бѣсовъпрошатели и вълшебницы: много зло стори прѣдъ Го-
7 спода, та го раздражи. И постави изваяно-то, образъ-тъ който направи, въ
домъ-тъ Божій, за който Богъ рече на
Давида и на Соломона сына му: Въ тоя домъ, и въ Іерусалимъ, който избрахъ отъ всичкы-тѣ Израилевы племена,
8 ще турѭ име-то си въ вѣкъ: И не щѫ
да поклатѭ ногѫ-тѫ на Израиля отъ землѭ-тѫ коѭто опрѣдѣлихъ за отцы-тѣ
имъ: ако само внимаватъ да правятъ
всичко що имъ заповѣдахъ, споредъ
всичкый-тъ законъ и повелѣнія-та и
9 сѫдове-тѣ *дадены* чрѣзъ Моисея. И
измами Манассія Іудѫ и Іерусалимскы-тѣ жители, да правятъ по лошо отъ
языччницы-тѣ, които Господь истрѣби
10 отъ лице-то на Израилевы-тѣ сынове. И
говори Господь на Манассіѭ и на лю-
11 діе-тѣ му, но не послушахѫ. За това доведе противъ тѣхъ Господь главатари-тѣ
на войнство-то на Ассирійскый-тъ царь
та хванахѫ Манассіѭ съ куки, и вързахѫ го съ веригы, та го заведохѫ у Ва-
12 вилонъ. И като бѣше въ скърбь, помоли ся на Господа Бога своего, и смири ся много прѣдъ Бога на отцы-тѣ си,
13 И помоли му ся. Тогазь го помилува, и послуша моленіе-то му, та го доведе пакъ въ Іерусалимъ, въ царство-то
му. Тогазь позна Манассія че Господь
той е Богъ.

14 И слѣдъ това съгради стѣнѫ вънъ отъ
Давидовъ-тъ градъ, къмъ западъ на Гі-
онъ, въ долъ-тъ, дори до рыбнѫ-тѫ пор-
тѫ, та обыколи Офилъ, и дигнѫ ѭ много
високо, и тури военачалницы въ всич-
15 кы-тѣ оградены Іудины градове. И мах-
нѫ чужды-тѣ богове, и образъ-тъ отъ
домъ-тъ Господенъ, и всичкы-тѣ олта-
ри, които бѣ съградилъ на хълмъ-тъ на
домъ-тъ Господенъ, и въ Іерусалимъ, и
16 хвърли ы вънъ отъ градъ-тъ. И поправи
олтаръ-тъ Господенъ, и пожъртвува на
него примирителны и благодарителны
жъртвы, и заповѣда на Іудѫ да служи на
17 Господа Бога Израилева. Людіе-тѣ обаче
жрѣхѫ още по высокы-тѣ мѣста, но са-
мо на Господа Бога своего.
18 А другы-тѣ дѣянія на Манассіѭ, и
молитва-та му къмъ неговъ-тъ Богъ, и
думы-тѣ на гледачи-тѣ които му говори-
хѫ въ име-то на Господа Бога Израиле-
ва, ето, *писаны* сѫ въ лѣтовницы-тѣ на
19 Израилевы-тѣ царіе. И молитва-та му, и
как ся послуша, и всичкы-тѣ му грѣ-
хове; и отстѫпленіе-то му, и страни-тѣ
дѣто съгради высокы мѣста, и постави
Ашеры-тѣ и истуканы-тѣ прѣди да ся
смири, ето, писаны сѫ въ слова-та на
20 *Хозая. И заспа Манассія съ отцы-тѣ си,
и погребохѫ го въ домъ-тъ му: а вмѣсто
него ся въцари Амонъ сынъ му.
21 На двадесеть и двѣ годинъ бѣ Амонъ
когато ся въцари, и царува двѣ годины
22 въ Іерусалимъ. И стори зло прѣдъ Гос-
пода, както стори Манассія отецъ му: и
жрѣше Амонъ на всичкы-тѣ истуканы
които Манассія отецъ му бѣ направилъ,
23 и служаше имъ: И не ся смири прѣдъ
Господа, както ся смири Манассія отецъ
му; но този Амонъ направи твърдѣ мно-
24 го прѣстѫпленія. И направихѫ съзаклѣ-
тіе раби-тѣ му противъ него, та го уби-
хѫ въ домъ-тъ му. А людіе-тѣ на земѭ-
тѫ *Іудинѫ* убихѫ всичкы-тѣ що бѣхѫ ся
съзаклѣли противъ царь Амона: и напра-
вихѫ людіе-тѣ на земѭ-тѫ царь вмѣсто
него Іосіѭ сына му.

* *Или* гледачи.

ГЛАВА 34.

1 На осемь годинъ бѣ Іосія когато ся
въцари: и царува въ Іерусалимъ годины
2 тридесеть и еднѫ. И направи което бѣ
право прѣдъ Господа, и ходи въ пѫти-
ща-та на Давида отца си, и не ся уклони
3 на дѣсно или на лѣво. И въ осмо-то лѣто
на царуваніе-то си, като бѣ още младъ,
начнѫ да търси Бога на Давида отца си;
и въ дванадесето-то лѣто начнѫ да чисти
Іудѫ и Іерусалимъ отъ высокы-тѣ мѣста,
и отъ Ашеры-тѣ, и отъ ваяны-тѣ и отъ
4 лѣяны-тѣ. И съсыпахѫ прѣдъ лице-то му
олтари-тѣ на Ваалимы-тѣ: и кумиры-тѣ
на слънце-то които бѣхѫ отгорѣ имъ
строши: и Ашеры-тѣ, и ваяны-тѣ, и лѣ-
яны-тѣ стры, и истънчи въ прахъ, та го
хвърли върхъ гробища-та на тѣзи които
5 бѣхѫ имъ жъртвували. И кости-тѣ на
жрецы-тѣ изгори на олтари-тѣ имъ, и
6 очисти Іудѫ и Іерусалимъ. И *направи*
исто-то въ градове-тѣ на Манассіѭ, и
Ефрема, и Симеона, и до Нефеалима, о-
7 коло запустены-тѣ имъ мѣста. И като съ-
сыпа олтари-тѣ и Ашеры-тѣ, и истънчи
въ прахъ ваяны-тѣ, и строши всичкы-тѣ
кумиры на слънце-то по всичкѫ-тѫ Из-
раилевѫ земѭ, върнѫ ся въ Іерусалимъ.
8 А въ осмнадесето-то лѣто на царуваніе-
то си, като очисти земѭ-тѫ и храмъ-тъ,
проводи Сафана Азаліевъ-тъ сынъ, и Ма-
асія градскый-тъ началникъ, и Іоаха
сынъ-тъ на Іоахаза паметописецъ-тъ, за
да поправятъ домъ-тъ на Господа не-
9 говъ-тъ Богъ. И отидохѫ при Хелкіѭ
великый-тъ священникъ, та прѣдадохѫ
сребро-то което бѣ внесено въ домъ-тъ
Божій, което Левити-тѣ които пазѣхѫ
двери-тѣ събрахѫ отъ рѫкѫ-тѫ на Ма-
нассіѭ и Ефрема, и отъ всичкый-тъ ос-
татъкъ на Израиля, и отъ всичкый Іудѫ
и Веніамина и които живѣехѫ въ Іеру-
10 салимъ. И дадохѫ *го* въ рѫкѫ-тѫ на о-
нѣзи които правѣхѫ дѣло-то и имахѫ на-
стоятелство-то на домъ-тъ Господенъ; а
тѣ го прѣдадохѫ на работницы-тѣ кои-
то работѣхѫ въ домъ-тъ Господенъ, за

11 да поправятъ и обновятъ домъ-тъ: На
дьрводѣлцы-тѣ и на градители-тѣ *го* да-
доха, за да купятъ дѣланы каменіе, и
дьрва за греды, и да направятъ домове-
12 тѣ които съсыпаха Іудини-тѣ царіе. И
работѣха мажіе-тѣ дѣло-то вѣрно: а
надзиратели надъ тѣхъ бѣха Іааѳъ и Ав-
дія, Левити-тѣ, отъ Мераріевы-тѣ сыно-
ве: и Захарія и Месуллямъ, отъ сынове-
тѣ на Кааѳовцы-тѣ, за да настояватъ: и
отъ Левиты-тѣ всичкы-тѣ искусни вѣдци
13 на музикалны-тѣ орадія. Имаше още и
настойници надъ брѣменосцы-тѣ и надъ
всичкы които работѣха въ какво годѣ
слугуваніе: и отъ Левиты-тѣ имаше пис-
ци и надзиратели и вратари.
14 И като изнесоха сребро-то внесено-то
въ домъ-тъ Господень, намѣри Хелкія
священникъ-тъ книга-та на законъ-тъ
Господень, *даденж-тж* съ Моисеова ра-
ка. И отговори Хелкія та рече на Са-
15 фана писецъ-тъ: Намѣрихъ книга-та на
законъ-тъ въ домъ-тъ Господень. И даде
16 Хелкія книга-та на Сафана. А Сафанъ
донесе книга-та на царя, и занесе още
дума на царя, и рече: Раби-тѣ ти пра-
17 вятъ всичко що е опрѣдѣлено тѣмъ: И
събраха сребро-то което ся намѣри въ
домъ-тъ Господень, и прѣдадоха го въ
рака-та на настоятели-тѣ, и въ рака-та
18 на онѣзи които правятъ дѣло-то. И из-
вѣсти Сафанъ писецъ-тъ на царя и ре-
че: Хелкія священникъ-тъ ми даде кни-
19 га. И прочете ж Сафанъ прѣдъ царя. И
като чу царь-тъ думы-тѣ на законъ-тъ,
20 раздра дрехы-тѣ си. И заповѣда царь-тъ
на Хелкія, и на Ахикама Сафановъ-тъ
сынъ, и на *Авдона Михеевъ-тъ сынъ,
и на Сафана писецъ-тъ, и на Асаія цар-
21 скый-тъ слуга, и рече: Идѣте попы-
тайте Господа за мене, и за останалы-тѣ
въ Израиля и въ Іуда, за думы-тѣ на
намѣрена-та книга; защото е голѣмъ
гнѣвъ-тъ Господень който ся излѣ на
насъ, понеже отцы-тѣ ни не упазиха
слово-то Господне, да правятъ споредъ
всичко що е писано въ тази книга.

22 Тогазъ Хелкія и онѣзи около царя, о-
тидоха при Олда пророчица-та, жена-
та на Селлума сынъ-тъ на Ѳекуя, сына
Арасова, одеждохранителя, (а тя живѣе-
ше въ Іерусалимъ, въ Масена,) и гово-
23 риха ѝ споредъ това. А тя имъ рече:
Така говори Господь Богъ Израилевъ:
Кажѣте на человѣка който вы проводи
24 при мене: Така говори Господь: Ето,
азъ докарвамъ зло на това мѣсто и на
жители-тѣ му, всичкы-тѣ клѣтвы които
сж писаны въ книга-та която прочето-
25 ха прѣдъ Іудинъ-тъ царь; Понеже мя о-
ставиха, та кадиха на други богове, за
да мя прогнѣвятъ съсъ всичкы-тѣ дѣла на
рацѣ-тѣ си: за това ще ся излѣе гнѣвъ-тъ
26 ми на това мѣсто, и нѣма да угасне. А
на Іудинъ-тъ царь, който вы е проводилъ
да попитате Господа, така ще кажете
нему: Така говори Господь Богъ Изра-
27 илевъ, *за* думы-тѣ които чу ты: Поне-
же сърдце-то ти омекнж и ся смири ты
прѣдъ Бога, като чу негови-тѣ думы про-
тивъ това мѣсто и противъ жители-тѣ му,
и ся смири ты прѣдъ мене, и раздра
дрехы-тѣ си, и плака прѣдъ мене, зара-
ди това и азъ *тя* послушахъ, говори Го-
28 сподь. Ето, азъ ще тя приберж при от-
цы-тѣ ти, и ще ся приберешь въ гробъ-тъ
си съ миръ, и нѣма да видятъ очи-тѣ ти
всичко-то зло, което ще докарамъ азъ
на това мѣсто, и на жители-тѣ му. И
донесоха отвѣтъ на царя.
29 Тогазъ проводи царь-тъ та събра всич-
кы-тѣ Іудины и Іерусалимскы старѣй-
30 шины. И възлѣзе царь-тъ въ домъ-тъ Го-
сподень, и всичкы-тѣ Іудини мажіе, и
Іерусалимскы-тѣ жители, и священници-
тѣ, и Левити-тѣ, и всичкый народъ отъ
малъкъ до голѣмъ: и прочете въ слуша-
ніе-то имъ всичкы-тѣ думы на книга-та
на завѣтъ-тъ, която ся намѣри въ домъ-тъ
31 Господень. И застана царь-тъ на мѣсто-
то си, та направи завѣтъ прѣдъ Госпо-
да, да ходи слѣдъ Господа, и да пази
заповѣди-тѣ му, и свидѣтелства-та му, и
повелѣнія-та му, съсъ всичко-то си сърд-
це, и съсъ всичка-та си душа, да върши
думы-тѣ на завѣтъ-тъ, които сж писаны

---

* 4 Цар. 22; 12. Ахворъ.

32 въ тая книга. И направи всичкы които
ся намѣрихж въ Іерусалимъ и въ Веніа-
минъ да стоятъ *въ това*. И Іерусалим-
скы-тѣ жители направихж споредъ за-
33 вѣть-тъ на Бога, Бога на отцы-тѣ си. И
отмахнж Іосія всичкы-тѣ мерзости отъ
всичкы-тѣ мѣста на Израилевы-тѣ сино-
ве, и направи всичкы-тѣ що ся намѣрихж
въ Израиль да служатъ, да служатъ
на Господа Бога своего; прѣзъ всичкы-
тѣ му дни не ся отдалечихж отъ слѣдъ
Господа Бога на отцы-тѣ си.

ГЛАВА 35.

1 Направи още Іосія пасхж Господу въ
Іерусалимъ: и заклахж *агнета-та на*
пасхж-тж въ четыринадесетый-тъ день на
2 първый-тъ мѣсецъ. И постави священни-
цы-тѣ въ стражы-тѣ имъ, и насърдчи гы
3 въ службж-тж на домъ-тъ Господень. И
рече на освященны-тѣ Господу Левиты,
които учахж всичкый Израиль: Положѣ-
те святый-тъ ковчегъ въ домъ-тъ, който
съгради Соломонъ Давидовъ-тъ сынъ, Из-
раилевъ-тъ царь: нѣма да *го* носите *ве-
че* на рамена: слугувайте сега на Гос-
пода Бога вашего, и на людіе-тѣ му Из-
4 раиля: И приготвѣте ся, споредъ домо-
ве-тѣ на отечествія-та си, споредъ от-
дѣленія-та си, споредъ писано-то отъ Да-
вида Израилевъ-тъ царь, и споредъ пи-
5 сано-то отъ Соломона сына му. И стой-
те въ святилище-то, споредъ отдѣленія-
та на домове-тѣ на отечествія-та, зара-
ди братія-та си синове-тѣ на людіе-тѣ,
и *споредъ* раздѣленіе-то на домове-тѣ на
6 Левитскы-тѣ отечествія. И заколѣте *а-
гнета-та на* пасхж-тж, и освятѣте ся, и
приготвѣте за братія-та си, за да напра-
вятъ споредъ слово-то Господне, *дадено-
7 то* съ Моисеевж ржкж. И принесе Іосія
на людіе-тѣ овцы, агнета и ярета, всич-
кы-тѣ за жъртвы на пасхж-тж, за всич-
кы-тѣ колкото ся намѣрихж, тридесеть
тысящи въ число, и три тысящи говеда:
8 тѣ бѣхж отъ имотъ-тъ на царя. И кня-
зове-тѣ му принесохж доброволно на лю-
діе-тѣ, на священницы-тѣ, и на Левиты-
тѣ. Хелкія, и Захарія, и Іехіилъ, князо-
ве-тѣ на домъ-тъ Божій, дадохж на свя-
щенницы-тѣ, за жъртвы-тѣ на пасхж-тж
двѣ тысящи и шестстотинъ *агнета и я-
9 рета*, и триста говеда. И Хонenія, и Се-
маія, и Наѳанаилъ, братія-та му, и Аса-
вія и Іеіилъ, и Іозавадъ, началници на
Левиты-тѣ, принесохж на Левиты-тѣ, за
жьртвы на пасхж-тж, петь тысящи *агне-
та и ярета*, и петстотинъ говеда.
10 И приготви ся служба-та, и священ-
ници-тѣ застанахж на мѣсто-то си, и Ле-
вити-тѣ по отдѣленія-та си, споредъ за-
11 повѣдь-тж на царя. И заклахж *агнета-
та на* пасхж-тж и поръсихж священни-
ци-тѣ *кръвь-тж като земахж* отъ ржкж-
тж имъ, и Левити-тѣ одрахж *жъртвы-
12 тѣ*. И отдѣлихж *части-тѣ за* всесъж-
женіе-то, за да гы дадатъ споредъ отдѣ-
ленія-та на домове-тѣ на отечествія-та
на людіе-тѣ, за да принесатъ Господу
споредъ писано-то въ Моисеевж-тж кни-
13 гж: така подобно и за говеда-та. И опе-
чохж *агнета-та на* пасхж-тж съ огнь,
споредъ повелѣніе-то: а святы-тѣ *меса*
сварихж въ котлы, и въ гърнета, и въ
тавы, и раздѣлихж скоро помежду всич-
кы-тѣ людіе.
14 И послѣ приготвихж за себе си, и за
священницы-тѣ; защото священници-тѣ
Аароновы-тѣ синове *ся упражнявахж* за
да приносятъ всесъжженія-та и тлъсти-
ны-тѣ до нощь-тж: за това Левити-тѣ
приготвихж за себе си, и за священни-
15 цы-тѣ Аароновы-тѣ синове. И пѣвци-тѣ
Асафовы-тѣ синове бѣхж на мѣсто-то
си, споредъ повелѣніе-то на Давида, и
на Асафа, и на Емана, и на Іедуѳуна,
царскый-тъ гледачъ: и вратари-тѣ *па-
зѣхж* на всяка врата: не бѣ нужда да
ся отдалечатъ отъ службж-тж си; защото
братія-та имъ Левити-тѣ приготвихж за
16 тѣхъ. И приготви ся всичка-та служба
Господня въ истый-тъ день, за да на-
правятъ пасхж-тж, и да приносятъ все-
съжженія на олтарь-тъ Господень, спо-
17 редъ повелѣніе-то на царь Іосія. И Из-
раилеви-тѣ синове колкото ся намѣрихж
направихж пасхж-тж въ онова врѣме, и

праздникъ-тъ на бесквасны-тѣ седмь дни.
18 И не станѫ пасха както неѭ въ Из-
раиль отъ дни-тѣ на пророкъ Самуила:
нито направихѫ всичкы-тѣ Израилеви ца-
ріе като пасхѫ-тѫ коіѫто направи Іосія,
и священници-тѣ, и Левити-тѣ, и всич-
кый Іуда и Израиль които ся намѣрихѫ,
19 и Іерусалимскы-тѣ жители. Въ осмнаде-
сето-то лѣто на Іосіино-то царство ста-
нѫ тая пасха.
20 *А* слѣдъ всичко това, като приготви
Іосія домъ-тъ, възлѣзе Нехао Египет-
скый-тъ царь за да направи брань въ
Кархамисъ при Евфратъ *рѣкѫ:* и излѣзе
21 Іосія противъ него. И проводи вѣстите-
ли при него, и рече: Що *има* между ме-
не и тебе, царю Іудинъ? не *идѫ* днесь
противъ тебе, но противъ домъ-тъ съ
който имамъ брань: и Богъ ми заповѣда
да побързамъ: отстой отъ Бога, който е
22 съ мене, за да тя не истрѣби. Но Іосія
не отвърнѫ лице-то си отъ него; но прѣ-
личи ся, за да направи брань противъ
него, и не послуша думи-тѣ на Нехао,
които бѣхѫ изъ уста-та Божіи, и дойде
да направи брань въ долъ-тъ Магеддонъ.
23 И стрѣляхѫ стрѣлци-тѣ върхъ царь Іо-
сіѭ: и рече царь-тъ на рабы-тѣ си: Изва-
дѣте мя вънъ, защото ся ранихъ тежко.
24 И извадихѫ го раби-тѣ му изъ коле-
сница-тѫ, та го качихѫ на вторѫ-тѫ му
колесница: и докарахѫ го въ Іерусалимъ,
и умрѣ, и погребе ся въ гробница-та на
отцы-тѣ си. И всичкый Іуда и Іеруса-
25 лимъ жалихѫ за Іосіѭ. И плака Іеремія
за Іосіѭ: и всичкы-тѣ пѣвци и пѣвачкы
напомнюватъ до днесь Іосіѭ въ плачове-
тѣ си, и направихѫ гы обычай въ Изра-
иль: и ето сѫ писани въ Плачъ-тъ.
26 А другы-тѣ дѣянія на Іосіѭ, и добри-
ны-тѣ му, споредъ писано-то въ законъ-тъ
27 Господень; И дѣла-та му, първы-тѣ и по-
слѣдни-тѣ, ето сѫ писаны въ книгѫ-тѫ
на Израилевы-тѣ и Іудины-тѣ царіе.

ГЛАВА 36.

1 И зѣхѫ людіе-тѣ отъ *Іудинѫ-тѫ* зе-
мѭ Іоахаза Іосіинъ-тъ сынъ, та го на-
правихѫ царь въ Іерусалимъ вмѣсто от-
2 ца му. На двадесеть и три годинъ бѣ Іо-
ахазъ когато ся въцари, и царува три
3 мѣсеца въ Іерусалимъ. И Египетскый
царь свали го *отъ прѣстолъ-тъ* въ Іе-
русалимъ, и глоби земѭ-тѫ сто таланта
4 сребро и единъ талантъ злато. И направи
Египетскый царь Еліакима брата му царь
надъ Іуда и Іерусалимъ, и промѣни име-
то му въ Іоакимъ. А Іоахаза брата му,
зѣ Нехао, та го заведе въ Египетъ.
5 На двадесеть и петь годинъ бѣ Іоа-
кимъ когато ся въцари, и царува едина-
десеть годины въ Іерусалимъ: и направи
6 зло прѣдъ Господа Бога своего. Възлѣ-
зе противъ него Навуходоносоръ Вави-
лонскый царь, та го тури въ оковы, за
7 да го заведе у Вавилонъ. И отъ съсѫды-
тѣ на домъ-тъ Господень занесе Наву-
ходоносоръ у Вавилонъ, и тури гы въ
храмъ-тъ си у Вавилонъ.
8 А другы-тѣ дѣла на Іоакима, и мерзо-
сти-тѣ му които направи, и които ся на-
мѣрихѫ въ него, ето сѫ писаны въ книгѫ-
тѫ на Израилевы-тѣ и Іудины-тѣ царіе: и
въцари ся вмѣсто него Іоахинъ сынъ му.
9 На осм*надесеть* годинъ бѣ Іоахинъ ко-
гато ся въцари, и царува три мѣсеца и
десеть дни въ Іерусалимъ: и направи зло
10 прѣдъ Господа. А въ свършваніе-то на
годинѫ-тѫ, проводи царь Навуходоно-
соръ, та го доведе у Вавилонъ, съсъ из-
браны-тѣ съсѫды на домъ-тъ Господень:
и направи Седекіѭ братъ-тъ *на отца* му
царь надъ Іуда и Іерусалимъ.
11 На двадесеть и еднѫ годинѫ бѣ Седе-
кія когато ся въцари, и царува едина-
12 десеть годины въ Іерусалимъ. И стори
зло прѣдъ Господа Бога своего: не ся
смири прѣдъ Іереміѭ пророкъ-тъ, *кой-*
13 *то говорѣше* изъ уста Господни. А още
ся подигнѫ противъ царь Навуходоносо-
ра, който го бѣ заклѣлъ въ Бога: и о-
жесточи вратъ-тъ си, и упорствува въ
сърдце-то си да ся не върне къмъ Госпо-
14 да Бога Израилева. Всичкы-тѣ още пър-
ви отъ священницы-тѣ, и людіе-тѣ прѣ-
умножихѫ прѣстапленія-та си споредъ
всичкы-тѣ мерзости на языччницы-тѣ, и

оскверниха домъ-тъ Господенъ, който о-
15 святи въ Іерусалимъ. И зарача имъ Гос-
подь Богъ на отцы-тѣ имъ чрѣзъ ръка-
та на посланницы-тѣ си, като ставаше
заранъ и *гы* проваждаше; защото жалѣ-
16 ше людіе-тѣ си, и жилище-то си. Но тѣ
ся присмиваха на посланницы-тѣ Божіи,
и прѣзираха слова-та му, и ся подигра-
ваха съ пророцы-тѣ му, додѣто възлѣзе
гнѣвъ-тъ Господенъ върхъ людіе-тѣ му,
и нѣмаше вече исцѣленіе.
17 Заради това доведе противъ тѣхъ Хал-
дейскый-тъ царь, та уби юношы-тѣ имъ
съ ножъ вътрѣ въ домъ-тъ на святили-
ще-то имъ, и не пожали юноша ни дѣ-
вица, старецъ ни сѣдинавъ: всичкы-тѣ
18 прѣдаде въ ръка-та му. И всичкы-тѣ
съсъды на домъ-тъ Божій, голѣмы и
малкы, и съкровища-та на домъ-тъ Го-
сподень, и съкровища-та на царя, и на
князове-тѣ му, всичкы-тѣ занесе у Ва-
19 вилонъ. И изгориха домъ-тъ Божій, и
съсыпаха стѣна-та на Іерусалимъ, и
всичкы-тѣ му палаты изгориха съ огнь,
и всичкы-тѣ му скъпоцѣнны съсъды ис-
20 трѣбиха. И избѣгналы-тѣ отъ ножъ-тъ
плѣни у Вавилонъ, дѣто бѣха раби не-
му и на синове-тѣ му дори до врѣме-то
21 на Персійско-то царство: За да ся ис-
пълни слово-то Господне, чрѣзъ уста-та
на Іеремія, додѣто си зѣ земя-та саб-
боты-тѣ си; *защото* въ всичко-то врѣме
на запустѣніе-то *си* пазѣше сабботъ,
додѣ да ся испълнятъ седмдесеть годины.
22 А въ първо-то лѣто на Кира Персій-
скый-тъ царь, за да ся испълни слово-то
Господне чрѣзъ уста-та на Іеремія,
възбуди Господь духъ-тъ на Кира Пер-
сійскый-тъ царь, та прогласи по всич-
ко-то си царство, още и писменно, и
23 рече: Така говори Киръ Персійскый
царь: Іеова, Богъ небесный ми даде
всичкы-тѣ царства на земя-та: и той
ми заповѣда да му съградя домъ въ Іе-
русалимъ, който е въ Іуда. Който ся
намира между васъ отъ всичкы-тѣ не-
говы людіе, Іеова неговый Богъ да бъде
съ него, и нека възлѣзе.

ЕЗДРА.

ГЛАВА 1.

1 А въ първо-то лѣто на Кира Персій-
скый-тъ царь, за да ся испълни слово-то
Господне чрѣзъ уста-та на Іеремія, въз-
буди Господь духъ-тъ на Кира Персій-
скый-тъ царь, та прогласи по всичко-то
си царство, още и писменно, и рече:
2 Така говори Киръ Персійскый царь:
Іеова Богъ небесный ми даде всичкы-тѣ
царства на земя-та: и той ми заповѣ-
да да му съградя домъ въ Іерусалимъ,
3 който е въ Іуда. Който ся намира между
васъ отъ всичкы-тѣ неговы людіе, не-
говъ-тъ Богъ да бъде съ него, и нека
възлѣзе въ Іерусалимъ, който е въ Іуда,
и нека съгради домъ-тъ на Іеова Бога
Израилева: Той е Богъ който е въ Іе-
4 русалимъ. А всичкы-тѣ който останатъ,
по всичкы-тѣ мѣста, дѣто пришелству-
ватъ, да му помогнатъ мъжіе-тѣ на оно-
ва мѣсто съсъ сребро, и съсъ злато, и
съ имотъ, и съсъ скотове, освѣнь са-
моволно-то приношеніе за домъ-тъ Бо-
жій, който е въ Іерусалимъ.
5 Тогазъ станаха началници-тѣ на оте-

чествія-та на Іудѫ и на Веніамина, и
священници-тѣ, и Левити-тѣ, съсъ всич-
кы-тѣ на които Богъ подбуди духъ-тъ да
възлѣзѫтъ за да съградятъ домъ-тъ Го-
6 сподень, който е въ Іерусалимъ: И всич-
кы-тѣ имъ околни помогнахѫ имъ съсъ
сребърны съсѫды, съсъ злато, съ имотъ,
и съсъ скотове, и съсъ скѫпоцѣнны нѣ-
ща, освѣнь всичкы-тѣ доброволны при-
ношенія.
7 И извади царь Киръ съсѫды-тѣ на
домъ-тъ Господень, които Навуходоно-
соръ бѣ донеслъ отъ Іерусалимъ, и ту-
рилъ гы бѣ въ домъ-тъ на богъ-тъ си:
8 И извади тѣхъ Киръ Персійскы царь съ
рѫка-тѫ на Миеридаеа съкровищникъ-тъ,
и брои гы на Сасавассара Іудейскый-тъ
9 князь. И число-то имъ е това: триде-
сеть златни легени, тысяща сребърни
легени, и двадесеть и девять ножове.
10 Тридесеть златни крондири, четыристо-
тинъ и десеть крондири сребърни втори,
11 другы съсѫды тысяща. Всичкы-тѣ злат-
ни и сребърни съсѫды бѣхѫ петь тыся-
щи и четыристотинъ: всичкы-тѣ занесе
Сасавассаръ, съ плѣнницы-тѣ които въз-
лѣзохѫ отъ Вавилонъ въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 2.

1 А тѣзи сѫ человѣци-тѣ на область-тѫ
които възлѣзохѫ отъ плѣненіе-то на
плѣнницы-тѣ, които Навуходоносоръ Ва-
вилонскый царь прѣсели у Вавилонъ, и
които ся върнахѫ въ Іерусалимъ, и въ
2 Іудеѭ, всякой въ градъ-тъ си: Които дой-
дохѫ съсъ Зоровавеля, Іисуса, Неемія,
Сараія, Реелія, Мардохея, Валасана,
Масфара, Вагуя, Реума, Ваана. *Това бѣ*
число-то на мѫжіе-тѣ отъ Израилевы-тѣ
3 людіе: Фаросови сынове, двѣ тысящи и
4 сто и седмдесеть и два: Сефатіеви сыно-
5 ве, триста и седмдесеть и два: Арахови
сынове, седмстотинъ и седмдесеть и петь:
6 Фааоъ-моавови сынове, отъ Іисусовы-тѣ
и Іоавовы-тѣ сынове, двѣ тысящи и осм-
7 стотинъ и дванадесеть: Еламови сынове,
тысяща и двѣстѣ и петдесеть и четыри:
8 Затоуеви сынове, деветстотинъ и четы-
9 рдесеть и петь: Закхееви сынове, седм-
10 стотинъ и шестдесеть: Вануеви сынове,
11 шестстотинъ и четырдесеть и два: Ви-
ваіеви сынове, шестстотинъ и двадесеть
12 и три: Азгадови сынове, тысяща и двѣ-
13 стѣ и двадесеть и два: Адоникамови сы-
нове, шестстотинъ и шестдесеть и шесть:
14 Вагуеви сынове, двѣ тысящи и петде-
15 сеть и шесть: Адинови сынове, четы-
16 ристотинъ и петдесеть и четыри: Ати-
рови сынове отъ Езекія, деветдесеть и
17 осмь: Висаеви сынове, триста и двадe-
18 сеть и три: Іораеви сынове, сто и два-
19 надесеть: Асумови сынове, двѣстѣ и два-
20 десеть и три: Гиввареви сынове, девет-
21 десеть и петь: Виелеемови сынове, сто
22 и двадесеть и три: Нетофаескы мѫжіе,
23 петдесеть и шесть: Анаеоескы мѫжіе,
24 сто и двадесеть и осмь: Азмавеѳови сы-
25 нове, четырдесеть и два: Сынове на
Киріаѳіаримъ, на Хефирѫ, и на Вироѳъ,
26 седмстотинъ и четырдесеть и три: Сы-
нове на Рамѫ и Гаваѫ, шестстотинъ и
27 двадесеть и единъ: Мѫжіе на Михмасъ,
28 сто и двадесеть и два: Веѳилскы и Гайскы
29 мѫжіе, двѣстѣ и двадесеть и три: Сы-
30 нове на Нево, петдесеть и два: Магви-
сови сынове, сто и петдесеть и шесть:
31 Сынове на другый-тъ Еламъ, тысяща и
32 двѣстѣ и петдесеть и четыри: Харимови
33 сынове, триста и двадесеть: Сынове на
Лодъ, на Адидъ, и на Оно, седмстотинъ
34 и двадесеть и петь: Сынове на Іерихонъ,
35 триста и четырдесеть и петь: Сынове
на Сенаѫ, три тысящи и шестстотинъ и
тридесеть.
36 Священници-тѣ: Іедаіеви сынове, отъ
Іисусовъ-тъ домъ, деветстотинъ и седм-
37 десеть и три: Еммирови сынове, тыся-
38 ща и петдесеть и два: Пасхорови сыно-
ве, тысяща и двѣстѣ и четырдесеть и
39 седмь: Харимови сынове, тысяща и седм-
надесеть.
40 Левити-тѣ: Іисусови и Кадміилови сы-
нове, отъ Одавіевы-тѣ сынове, седмде-
сеть и четыри.
41 Пѣвци-тѣ: Асафови-тѣ сынове, сто и
двадесеть и осмь.
42 Сынове-тѣ на вратари-тѣ: Селлумови

сынове, Атерови сынове, Талмонови сынове, Аккувови сынове, Атитаеви синове, Соваеви сынове, всичкы-тѣ сто и тридесеть и деветь.
43 Нееѳиними-тѣ: Сихаеви сынове, Асу-
фаеви сынове, Тавваоѳови сынове, Ки-
44 росови сынове, Сіаеви сынове, Фадоно-
45 ви сынове, Леванаеви сынове, Агаваеви
46 сынове, Аккувови сынове, Агавови сы-
47 нове, Салмаеви сынове, Ананови сыно-
ве, Гедділови сынове, Гаарови сынове,
48 Реаіеви сынове, Расинови сынове, Не-
49 кодаеви сынове, Газамови сынове, Озае-
ви сынове, Фассееви сынове, Висаеви
50 сынове, Асанаеви сынове, Меунимови
51 сынове, Нефусимови сынове, Ваквукови
сынове, Акуфаеви сынове, Арурови сы-
52 нове, Васалоѳови сынове, Мендаеви сы-
53 нове, Арсаеви сынове, Варкосови сыно-
ве, Сисарови сынове, Ѳамаеви сынове,
54 Несіеви сынове, Атифаеви сынове.
55 Сынове-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы: Сотаеви сынове, Софереѳови сынове,
56 Ферудаеви сынове, Яалаеви сынове, Дар-
57 конови сынове, Гедділеви сынове, Се-
фатіеви сынове, Аттилови сынове, Фо-
хереѳови сынове отъ Севаимъ, Аміеви
58 сынове. Всичкы-тѣ Нееѳиними, и сыно-
ве-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы, бѣхѫ
триста и деветдесеть и два.
59 А тѣзи бѣхѫ възлѣзли-тѣ отъ Ѳелъ-
мелахъ, Ѳелъ-ариса, Херувъ, Аданъ, *и*
Еммиръ: и не могохѫ да покажѫтъ
домъ-тъ на отечествіе-то си, и сѣме-то
60 си, да ли бѣхѫ отъ Израиля: Далаіеви
сынове, Товіеви сынове, Некодаеви сы-
нове: шестстотинъ и петдесеть и два:
61 И отъ священническы-тѣ сынове: Аваіе-
ви сынове, Аккосови сынове, сынове на
Верзеллая, който зѣ женѫ отъ дъщери-тѣ
на Верзеллая Галаадецъ-тъ, и наименува
62 ся споредъ име-то имъ. Тѣ потърсихѫ
описаніе-то си *между* изброены-тѣ по
родословіе, и не ся намѣрихѫ: заради
това ся исхвърлихѫ отъ священство-то.
63 И рече имъ управитель-тъ, да не ядѫтъ
отъ прѣсвяты-тѣ нѣща, додѣ невъстане
священникъ съ Уримъ и Ѳуммимъ.
64 Всичко-то събраніе купно бѣхѫ четы-
ридесеть и двѣ тысящи и триста и шест-
65 десеть. Освѣнь рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ
имъ, които бѣхѫ седмь тысящи и триста
и тридесеть и седмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ
66 пѣвци и пѣвачкы. Коніе-тѣ имъ седмсто-
тинъ и тридесеть и шесть: мъскы-тѣ
имъ, двѣстѣ и четыридесеть и петь:
67 Камилы-тѣ имъ, четыристотинъ и три-
десеть и петь: осли-тѣ имъ, шесть тыся-
щи и седмстотинъ и двадесеть.
68 А *нѣкои си* отъ началницы-тѣ на оте-
чествія-та, когато дойдохѫ въ домъ-тъ
Господенъ който е въ Іерусалимъ, при-
несохѫ доброволно за домъ-тъ Божій, за
69 да го въздигнѫтъ на мѣсто-то му: Дадо-
хѫ споредъ сила-та си въ съкровище-то
за дѣло-то, шесть тмы и еднѫ тысящѫ
драхмы злато, и петь тысящы мнасы
сребро, и сто священническы одежды.
70 Така священници-тѣ и Левити-тѣ, и
отъ людіе-тѣ, и пѣвци-тѣ, и вратари-тѣ,
и Нееѳиними-тѣ, ся населихѫ въ градо-
ве-тѣ си, и всичкый Израиль въ градо-
ве-тѣ си.

ГЛАВА 3.

1 И като стигнѫ седмый мѣсецъ, и Из-
раилеви-тѣ сынове бѣхѫ въ градове-тѣ,
събрахѫ ся людіе-тѣ като единъ чело-
2 вѣкъ въ Іерусалимъ. И станѫ Іисусъ Іо-
седековъ-тъ сынъ, и братія-та му, свя-
щенници-тѣ, и Зоровавель Салаѳіиловъ-тъ
сынъ, и братія-та му, та съградихѫ ол-
тарь-тъ на Бога Израилева, за да прино-
сятъ всесъжженіе върху него, споредъ
писано-то въ законъ-тъ на Моисея че-
ловѣка Божія.
3 И поставихѫ олтарь-тъ на мѣсто-то му,
понеже ся страхувахѫ отъ людіе-тѣ на
онѣзи мѣста: и принесохѫ върху него
всесъжженія Господу, всесъжженія за-
4 рань и вечерь. И направихѫ праздникъ-тъ
на шатры-тѣ, споредъ писано-то, и
повседневны-тѣ всесъжженія по число,
както бѣ повелѣно споредъ опрѣдѣле-
5 но-то на всякой день. И слѣдъ това *при-
несохѫ* всегдашни-тѣ всесъжженія, и на
новомѣсечія-та и на всичкы-тѣ осве-

щены Господни праздницы, и на вся-
кого който приноси самоволно прино-
6 шеніе Господу. Отъ пьрвый-тъ день на
седмый-тъ мѣсецъ начнахѫ да приносятъ
всесъжженія Господу; но основанія-та
на храмъ-тъ Господенъ не бѣхѫ ся ту-
7 рили *още*. И дадохѫ сребро на камено-
сѣчцы-тѣ, и на дьрводѣлцы-тѣ: и хра-
нѫ, и піеніе, и елей, на Сидонцы-тѣ, и
на Тиряны-тѣ, за да донесатъ кедровы
дьрва отъ Ливанъ въ море-то на Іоппіѭ,
споредъ *дадено-то* тѣмъ дозволеніе отъ
Кира Персійскый-тъ царь.
8 И въ второ-то лѣто отъ завръщаніе-то
имъ въ домъ-тъ Божій въ Іерусалимъ, въ
вторый-тъ мѣсецъ, начнахѫ Зоровавель
Салаѳіиловъ-тъ сынъ, и Іисусъ Іоседе-
ковъ-тъ сынъ, и другы-тѣ отъ братія-та
имъ, священници, и Левити, и всичкы-тѣ
що бѣхѫ дошли отъ плѣнъ-тъ въ Іеру-
салимъ: и поставихѫ Левиты-тѣ, отъ
възрастъ двадесетъ годинъ и нагорѣ, за
да настояватъ върху работаніе-то на
9 домъ-тъ Господенъ. И прѣдстоя Іисусъ,
синове-тѣ му и братія-та му, Кадміилъ
и синове-тѣ му, Іудини синове, като е-
динъ *человѣкъ*, за да настояватъ върху
тѣзи които работѣхѫ въ домъ-тъ Божій:
синове-тѣ Инададови, синове-тѣ имъ, и
братія-та имъ Левити-тѣ.
10 И когато градители-тѣ турихѫ осно-
ванія-та на домъ-тъ Господенъ, постави-
хѫ священницы-тѣ съ одежды-тѣ имъ съ
трѫбы, и Левити-тѣ Асафовы-тѣ синове
съ кимвалы, за да пѣснословятъ Госпо-
ду, споредъ уставъ-тъ на Давида царя
11 Израилева: И пѣехѫ взаимно пѣсносло-
вяще и благодаряще Господа; защото е
благъ, защото е въ вѣкъ милость-та му
надъ Израиля. И всичкы-тѣ людіе въс-
клинкнахѫ съ голѣмо въсклицаніе и хва-
лѣхѫ Господа, заради основаніе-то на
12 домъ-тъ Господенъ. И мнозина отъ свя-
щенницы-тѣ и Левиты-тѣ, и начални-
цы-тѣ на отечествія-та, старци, които
бѣхѫ видѣли първый-тъ домъ, като ся
основаваше този домъ прѣдъ очи-тѣ
имъ, плачѣхѫ съ голѣмъ гласъ: а мно-
зина въсклинкнахѫ велегласно съ веселіе.
13 И не различавахѫ людіе-тѣ гласъ-тъ на
весело-то въсклицаніе отъ гласъ-тъ на
плачъ-тъ на людіе-тѣ; защото людіе-тѣ
въсклицавахѫ съ голѣмъ гласъ, и гласъ-тъ
ся чуеше на далечь.

ГЛАВА 4.

1 А Іудини-тѣ и Веніаминови-тѣ враго-
ве, като чухѫ че синове-тѣ на плѣнъ-тъ
градятъ храмъ-тъ на Господа Бога Из-
2 раилева, Дойдохѫ при Зоровавеля и при
началницы-тѣ на отечествія-та, та имъ
рекохѫ: Да съградимъ съ васъ; защото
и ный търсимъ вашій-тъ Богъ, както
вы, нему и жъртвувамы отъ дни-тѣ на
Есараддона Ассирійскый-тъ царь, който
3 ны възведе тукъ. Но Зоровавель, и Іи-
сусъ, и другы-тѣ отъ началницы-тѣ на
Израилевы-тѣ отечествія, имъ рекохѫ:
Не е *възможно* вамъ и намъ да съградимъ
домъ на нашій-тъ Богъ; но ный сами ще
съградимъ на Господа Бога Израилева,
както ни заповѣда царь Киръ, Персій-
4 скый царь. Тогазь людіе-тѣ на тазь зе-
мѭ ослабявахѫ рѫцѣ-тѣ на Іудины-тѣ
людіе, и прѣчѣхѫ имъ въ градeніе-то,
5 И наемахѫ съвѣтницы противъ тѣхъ, за
да осуетятъ съвѣтъ-тъ имъ, въ всичкы-
тѣ дни на Кира Персійскый-тъ царь,
дори до царуваніе-то на Дарія Персій-
скый-тъ царь.
6 И въ царуваніе-то на Ассуира, въ на-
чало-то на царуваніе-то му, писахѫ об-
виненія противъ жители-тѣ на Іудеѭ и
7 Іерусалимъ. И въ дни-тѣ на Артаксерк-
са писа Висламъ, Миѳридаѳъ, Тавеилъ,
и другы-тѣ имъ съслужители на Арта-
ксеркса Персійскый-тъ царь: и писмо-то
бѣ писано на Сирскы, и истълкувано на
8 Сирскы. Реумъ повелитель-тъ, и Самса
писецъ-тъ писахѫ посланіе противъ Іе-
русалимъ къмъ Артаксеркса царь-тъ,
споредъ тоя образъ:
9 Реумъ повелитель-тъ и Самса пи-
сецъ-тъ, и другы-тѣ имъ съслужители:
Динци-тѣ, Афарсахци-тѣ, Тарфалци-тѣ,
Афарсяни-тѣ, Архевци-тѣ, Вавилоня-
ни-тѣ, Сусанци-тѣ, Деавци-тѣ, Елам-

10 ци-тѣ, И другы-тѣ отъ народы-тѣ които
великый и славный Асенафаръ прѣведе
та насели въ градове-тѣ на Самарія, и
другы-тѣ които бѣхѫ оттатькъ рѣкѫ-тѫ,
11 и прочее. Това е прѣписъ-тъ на посла-
ніе-то което проводихѫ нему, на царь
Артаксеркса.

Раби-тѣ ти, мѫжіе-тѣ които сѫ отта-
тькъ рѣкѫ-тѫ, и прочее.

12 Да е извѣстно на царя, че Іудеи-тѣ
които възлѣзохѫ отъ тебе при насъ, ка-
то дойдохѫ въ Іерусалимъ, градятъ от-
стѫпническый-тъ и лукавый-тъ градъ, и
въздигатъ стѣнѫ-тѫ, и съединяватъ ос-
13 нованія-та. Да е извѣстно сега на царя,
че ако ся съгради този градъ, и ся въз-
дигнатъ стѣны-тѣ, нѣма да платятъ да-
нъкъ, мыто, или пошлинѫ: и ще повpѣ-
14 дишь доходъ-тъ на царіе-тѣ. А понеже
ся хранимъ отъ палатъ-тъ, было бы не-
прилично за насъ да гледамы повpѣдѫ-тѫ
на царя, за то проводихмы да извѣстимъ
15 на царя, За да ся придири въ книгѫ-тѫ
на памятописанія-та на отцы-тѣ ти: и
ще намѣришь въ книгѫ-тѫ на памятопи-
санія-та, и ще познаешь че този градъ
е градъ отстѫпническый, и пагубенъ на
царіе-тѣ и на области-тѣ, и че отъ ста-
ро врѣме дигахѫ въстанія въ срѣдъ не-
го, за които винѫ този градъ ся опу-
16 стоши. Извѣстявамы на царя, че този
градъ ако ся *пакъ* съгради, и ся въз-
дигнатъ стѣны-тѣ му, не ще да имашь
никаквѫ часть отсамъ рѣкѫ-тѫ.
17 Царь-тъ отговори на Реума повели-
тель-тъ и Самсѫ писецъ-тъ, и на дру-
гы-тѣ имъ съслужители които живѣехѫ
въ Самарія, и на другы-тѣ които бѣхѫ
18 отсамъ рѣкѫ-тѫ: Миръ, и прочее. Пи-
смо-то което проводихте намъ прочете
19 ся прѣдъ мене. И издаде ся повелѣніе
отъ мене, та издирихѫ, и намѣрихѫ че
този градъ отъ старо врѣме ся е по-
дигалъ противъ царіе-тѣ, и ставахѫ въ
20 него мятежи и възстанія. Имало още и
крѣпкы царіе надъ Іерусалимъ, които
владѣяли надъ всичкы-тѣ които бѣхѫ от-
татькъ рѣкѫ-тѫ: и имъ ся плащало да-
21 нъкъ, мыто, и пошлина. Сега прочее
заповѣдайте да прѣстанатъ онѣзи мѫ-
жіе, и този градъ да ся не съгради, до-
22 дѣ ся издаде повелѣніе отъ мене. И
внимайте да не направите небрѣженіе
въ това: за да не порасте зло-то за ще-
23 тѫ на царіе-тѣ. А когато ся прочете
прѣписъ-тъ на посланіе-то на царь Ар-
таксеркса прѣдъ Реума и Самсѫ пи-
сецъ-тъ, и прѣдъ съслужители-тѣ имъ,
прибързахѫ да възлѣзѫтъ въ Іеруса-
лимъ при Іудеи-тѣ, та гы спрѣхѫ съсъ
24 силнѫ рѫкѫ. И прѣстанѫ дѣло-то на
домъ-тъ Божій който е въ Іерусалимъ,
и остана въспрѣно дори до второ-то
лѣто на царуваніе-то на Дарія Пер-
сійскый-тъ царь.

ГЛАВА 5.

1 Тогазъ пророци-тѣ, пророкъ Аггей, и
Захарія Иддовъ-тъ сынъ, пророчеству-
вахѫ на Іудеи-тѣ, които бѣхѫ въ Іудеѭ
и Іерусалимъ, въ име-то на Бога Изран-
2 лева. Тогазъ станѫхѫ Зоровавель Салa-
ѳіиловъ-тъ сынъ, и Іисусъ Іоседековъ-тъ
сынъ, та начнѫхѫ да градятъ домъ-тъ
Божій който е въ Іерусалимъ: и съ тѣхъ
пророци-тѣ Божіи имъ помагахѫ.
3 Въ това врѣме дойдохѫ при тѣхъ Та-
ѳанай, областникъ-тъ отсамъ рѣкѫ-тѫ, и
Сеѳаръ-вознай, и съслужители-тѣ имъ,
та имъ рекохѫ така: Кой ви заповѣда
да градите този домъ, и да въздигате
4 тѫзи стѣнѫ? И тогазъ имъ казахмы кои
сѫ имена-та на мѫжіе-тѣ, които гра-
5 дятъ това зданіе. Но върху старѣйши-
ны-тѣ на Іудеи-тѣ бѣше око-то на тѣх-
ный-тъ Богъ, и не могохѫ да гы спрѫтъ,
додѣ отиде работа-та при Дарія: и то-
газъ дадохѫ отвѣтъ чрѣзъ посланіе за
6 това. Прѣписъ на посланіе-то, което Та-
ѳанай, областникъ-тъ отсамъ рѣкѫ-тѫ,
и Сеѳаръ-вознай, и съслужители-тѣ му
Афарсахци-тѣ които сѫ отсамъ рѣкѫ-тѫ,
7 проводихѫ на царь Дарія. Проводихѫ му
посланіе, въ което бѣ писано така:

Царю Дарію всяко благополучіе.

8 Вѣдомо да бѫде на царя, че ходихмы
въ Іудейскѫ-тѫ область къмъ домъ-тъ на

великаго Бога, и той ся гради съ голѣ-
мы каменіе, и турятъ ся дърва въ стѣ-
ны-тѣ, и това дѣло ся прави скоро, и
9 успѣва въ рѫцѣ-тѣ имъ. А като попитах-
мы онѣзи старѣйшины, говорихмы имъ
така: Кой ви заповѣда да градите този
10 домъ, и да въздигате тѣзи стѣны? Още
и за имена-та имъ попитахмы, за да ти
явимъ и да *ти* пишемъ имена-та на мѫ-
11 жіе-тѣ които сѫ главатари-тѣ имъ. И от-
говорихѫ ни така, и рекохѫ: Ный смы
раби на Бога небеснаго и земнаго, и
градимъ домъ-тъ който е былъ съграденъ
прѣди много уже годины, който великъ
12 Израилевъ царь съгради и свърши: Но
отци-тѣ ни като разгнѣвихѫ Бога небес-
наго, прѣдаде гы въ рѫкѫ-тѫ на Наву-
ходоносора, Вавилонскый-тъ царь, Хал-
деецъ-тъ, та съсыпа този домъ, и прѣ-
13 сели людіе-тѣ у Вавилонъ. Но въ първо-
то лѣто на Кира Вавилонскый-тъ царь,
царь Киръ даде повелѣніе да ся съгради
14 този Божій домъ. Още и златны-тѣ и
сребърны-тѣ съсѫды на Божій-тъ домъ
които Навуходоносоръ бѣ зѣлъ отъ
храмъ-тъ що бѣ въ Іерусалимъ, та гы бѣ
отнеслъ въ храмъ-тъ на Вавилонъ, тѣхъ
Киръ царь-тъ дигнѫ отъ Вавилонскый-тъ
храмъ, та ся прѣдадохѫ на именуемый-тъ
Сасавассаръ, когото бѣ направилъ обла-
15 стникъ: И рече му: Земи тѣзи съсѫды,
иди, занесь гы въ храмъ-тъ който е въ
Іерусалимъ, и Божій-тъ домъ нека ся съ-
16 гради на мѣсто-то си. Тогазь дойде то-
зи Сасавассаръ та тури основанія-та на
Божій-тъ домъ който е въ Іерусалимъ: и
отъ онова врѣме до сега ся гради, и не
17 ся е свършилъ. Сега прочее, ако е у-
годно на царя, нека ся придири въ цар-
ско-то съкровищно хранилище тамъ у
Вавилонъ, ако е *истина* че ся е издало
повелѣніе отъ царь Кира да ся съгради
този Божій домъ въ Іерусалимъ: и нека
ни проводи царь-тъ волѭ-тѫ си за това.

ГЛАВА 6.

1 Тогазь царь Дарій издаде повелѣніе,
та придирихѫ въ книгохранилища-та, дѣ-
то ся полагатъ съкровища-та у Вави-
2 лонъ, И намѣри ся въ Ахмеѳѫ, въ па-
латъ-тъ който е въ область-тѫ на Мидя-
ны-тѣ, единъ свитъкъ, и въ него имаше
едно таквозь памятописаніе:
3 Въ първо-то лѣто на царя Кира, царь
Киръ издаде повелѣніе *за* този Божій
домъ въ Іерусалимъ: Да ся съгради
домъ-тъ, мѣсто-то въ което ся приносятъ
жъртвы, и да ся турятъ основанія-та му
здравы: высочина-та му шестдесеть лак-
4 ти, ширина-та му шестдесеть лакти: Три
реда голѣмы каменіе, и единъ редъ но-
вы дърва: и иждивенія-та да ся дадѫтъ
5 отъ царскый-тъ домъ. Златни-тѣ още и
сребърни-тѣ съсѫди на Божій-тъ домъ,
които Навуходоносоръ зѣ отъ храмъ-тъ
който бѣ въ Іерусалимъ, та гы донесе у
Вавилонъ, да ся дадѫтъ назадъ, и да ся
повърнѫтъ на храмъ-тъ въ Іерусалимъ,
всякой на мѣсто-то си, и да ся положатъ
въ Божій-тъ домъ.
6 Сега прочее, Таѳанае, областниче от-
татъкъ рѣкѫ-тѫ, Сеѳаръ-вознае, и съслу-
жители-тѣ ви Афарсахци-тѣ, които сѫ
оттатъкъ рѣкѫ-тѫ отдалечѣте ся отъ
7 тамъ. Оставѣте дѣло-то на този Божій
домъ: областникъ-тъ на Іудеи-тѣ и ста-
рѣйшины-тѣ на Іудеи-тѣ нека съградятъ
8 този Божій домъ на мѣсто-то му. Издаде
ся още отъ мене и повелѣніе, що има да
направите на старѣйшины-тѣ на тѣзи Іу-
деи, за съграденіе-то на този Божій домъ:
отъ царскый-тъ имотъ, отъ данъкъ-тъ на
жители-тѣ оттатъкъ рѣкѫ-тѫ ще ся
дадѫтъ незабавно иждивенія-та на тѣзи
9 человѣцы, за да ся не възбранятъ. И отъ
каквото нѣщо иматъ потрѣбѫ, и телцы,
и овны и агнета за всесъжженія-та на
небеснаго Бога, жито, соль, вино, и е-
лей, споредъ исканіе-то на священницы-
тѣ които сѫ въ Іерусалимъ, нека имъ ся
10 даватъ всякой день безъ лишеніе, За да
приносятъ благовонны жъртвы на небес-
наго Бога, и да ся молятъ за животъ-тъ
11 на царя и на синове-тѣ му. Издаде ся
още отъ мене и повелѣніе на всякой че-
ловѣкъ, който бы промѣнялъ това слово,
да ся искърти дърво отъ домъ-тъ му, та

да ся въсправи, и да ся обѣси на него:
а за това кѫща-та му да бѫде гноище:
12 И Богъ който насели име-то си тамъ, да
истрѣби всякой царь и народъ, който
бы простръль рѫкѫ-тѫ си за да промѣ-
ни *нѣщо*, щото да съсипе този Божій
домъ който е въ Іерусалимъ. Азъ Дарій
издадохъ повелѣніе-то: да ся извърши
незабавно.
13 Тогазъ Таѳанай, областникъ-тъ отсамъ
рѣкѫ-тѫ, Сеѳаръ-вознай, и съслужители-
тѣ имъ, споредъ заповѣдано-то отъ царь
14 Дарія, така направихѫ незабавно. И Іу-
дейскы-тѣ старѣйшины градѣхѫ, и успѣ-
вахѫ, чрѣзъ пророчество-то на пророкъ
Аггея, и на Захаріѭ Иддовъ-тъ сынъ. И
съградихѫ, и свършихѫ, споредъ запо-
вѣданіе-то на Бога Израилева, и споредъ
заповѣдь-тѫ на Кира и Дарія, и Артак-
15 серкса Персійскый-тъ царь. И свърши
ся този домъ въ третій-тъ день на мѣ-
сецъ Адаръ, въ шесто-то лѣто на цару-
16 ваніе-то на царь Дарія. И Израилеви-тѣ
сынове, священници-тѣ и Левити-тѣ и
другы-тѣ отъ сынове-тѣ на плѣненіе-то
обновихѫ съ веселіе този Божій домъ:
17 И за обновленіе-то на този Божій домъ
принесохѫ сто юнца, двѣстѣ овна, че-
тыристотинъ агнета: и въ приношеніе
за грѣхъ за всичкый Израиль, дванаде-
сеть ярцы, споредъ число-то на Израи-
18 левы-тѣ племена. И поставихѫ священ-
ницы-тѣ въ чинове-тѣ имъ, и Левиты-тѣ
въ отдѣленія-та имъ, за Божіѭ-тѫ служ-
бѫ която е въ Іерусалимъ, споредъ пи-
сано-то въ Моисеевѫ-тѫ книгѫ.
19 И сынове-тѣ на плѣненіе-то направи-
хѫ пасхѫ-тѫ въ четыринадесетый-тъ день
20 на първый-тъ мѣсецъ; Защото священ-
ници-тѣ и Левити-тѣ ся очистихѫ зае-
дно: всичкы-тѣ станахѫ чисти, и закла-
хѫ пасхѫ-тѫ за всичкы-тѣ сынове на
плѣненіе-то, и за братія-та си священни-
21 цы-тѣ, и за себе си. И ядохѫ Израилеви-
тѣ сынове, които ся върнахѫ отъ плѣне-
ніе-то, и всичкы които ся отлѫчихѫ отъ
нечистотѫ-тѫ на языччницы-тѣ на *онѧзь*
землѭ, *и ся присъединихѫ* при тѣхъ за
да потърсятъ Господа Бога Израилева.
22 И направихѫ праздникъ-тъ на безквас-
ны-тѣ седмь дни съ веселіе; защото гы
развесели Господь, и обърнѫ къмъ тѣхъ
сърдце-то на Ассирійскый-тъ царь, за
да укрѣпи рѫцѣ-тѣ имъ въ дѣло-то на
домъ-тъ на Бога, Израилевъ-тъ Богъ.

ГЛАВА 7.

1 И слѣдъ тѣзи събытія въ царуваніе-
то на Артаксеркса Персійскый-тъ царь,
Ездра сынъ-тъ на Сараіѭ, *Сараія* сынъ
на Азаріѭ, *Азарія* сынъ на Хелкіѭ,
2 *Хелкія* сынъ на Селлума, *Селлумъ* сынъ
на Садока, *Садокъ* сынъ на Ахитова, *А-*
3 *хитовъ* сынъ на Амаріѭ, *Амарія* сынъ
на Азаріѭ, *Азарія* сынъ на Мераіоѳа,
4 *Мераіоѳъ* сынъ на Зараіѭ, *Зараія* сынъ
5 на Озія, *Озій* сынъ на Вуккія, *Вуккій* сынъ
на Ависсуя, *Ависсуй* сынъ на Финееса,
Финеесъ сынъ на Елеазара, *Елеазаръ*
сынъ на Аарона първый-тъ священникъ,
6 Този Ездра възлѣзе отъ Вавилонъ, и бѣ
книжникъ искусенъ въ Моисеевъ-тъ за-
конъ, който даде Господь Богъ Израи-
левъ: и царь-тъ му дари всичкы-тѣ му
прошенія, споредъ рѫкѫ-тѫ на Господа
7 неговъ-тъ Богъ надъ него. И възлѣзохѫ
и *нѣкои* отъ Израилевы-тѣ сынове, и отъ
священницы-тѣ, и Левиты-тѣ, и пѣвцы-
тѣ, и вратари-тѣ, и Нееинимы-тѣ, въ Іе-
русалимъ, въ седмо-то лѣто на царь Ар-
8 таксеркса: И дойде въ Іерусалимъ въ
петый-тъ мѣсецъ на седмо-то лѣто на
9 царя. Защото въ първый-тъ день на пър-
вый-тъ мѣсецъ начна той да възлиза отъ
Вавилонъ, и въ първый-тъ день на пе-
тый-тъ мѣсецъ дойде въ Іерусалимъ спо-
редъ добрѫ-тѫ рѫкѫ на неговъ-тъ Богъ
10 надъ него. Понеже Ездра бѣ приготвилъ
сърдце-то си за да търси законъ-тъ Го-
споденъ, и да извършва, и да учи въ
Израиль повелѣнія и сѫдове.
11 А този е прѣписъ-тъ на писмо-то, кое-
то царь Артаксерксъ даде на Ездрѫ свя-
щенникъ-тъ, книжникъ-тъ, книжникъ въ
думы-тѣ на заповѣди-тѣ Господни, и въ
повелѣнія-та му къмъ Израиля.
12 Артаксерксъ царь на царіе-тѣ къмъ

Ездра священникъ-тъ, книжникъ-тъ въ
законъ-тъ на небеснаго Бога, съвършен-
13 ный-тъ и прочее. Издаде ся отъ мене
повелѣніе, щото всичкы които сѫ отъ
людіе-тѣ на Израиля, и отъ священницы-
тѣ и отъ Левиты-тѣ, въ царство-то ми,
които бы поискали доброволно да идѫтъ
14 въ Іерусалимъ, да отидѫтъ съ тебе. За-
щото ся провождашь отъ царя, и отъ
седмь-тѣ му съвѣтницы, за да посѣтишь
Іудеѭ и Іерусалимъ, споредъ законъ-тъ
на Бога твоего който е въ рѫкѫ-тѫ ти:
15 И да занесешь сребро-то, и злато-то,
което царь-тъ и съвѣтници-тѣ му принесохѫ
доброволно на Бога Израилева, на
когото обиталище-то е въ Іерусалимъ,
16 И всичко-то сребро и злато, колкото
съберешь по всичкѫ-тѫ Вавилонскѫ о-
бласть, съсъ доброволны-тѣ приношенія
на людіе-тѣ и на священницы-тѣ, които
приносятъ доброволно за домъ-тъ на Бо-
17 га своего въ Іерусалимъ: За да купишь
скоро съ това сребро, юнцы, овны, агне-
та, и хлѣбны-тѣ имъ приношенія, и въз-
ліянія-та имъ, и да гы принесешь на ол-
тарь-тъ на домъ-тъ на Бога вашего, кой-
18 то е въ Іерусалимъ. И всичко какво-
то ся види угодно тебѣ и на братія-та
ти да направите съ останало-то сребро
и злато, направѣте *го* споредъ волѭ-тѫ
19 на Бога вашего. И съсѫды-тѣ, които ти
сѫ дадени за службѫ-тѫ на домъ-тъ на
Бога твоего, прѣдай прѣдъ Бога Іеруса-
20 лимскаго. И каквото повече потрѣбува
за домъ-тъ на Бога твоего, каквото ся
случи да иждивишь, иждиви отъ цар-
21 ско-то съкровище. И отъ мене, мене
царь Артаксеркса, издаде ся повелѣніе
на всичкы-тѣ съкровищницы които сѫ
оттатъкъ рѣкѫ-тѫ, всичко каквото по-
иска отъ васъ Ездра священникъ-тъ,
книжникъ-тъ въ законъ-тъ на Бога не-
22 беснаго, да става скоро, До сто талан-
та сребро, и до сто кора жито, и до сто
вата вино, и до сто вата елей, и соль
23 неопрѣдѣлена. Всичко каквото е запо-
вѣдано отъ Бога небеснаго нека стане
прилѣжно за домъ-тъ на Бога небеснаго:
за да не дойде гнѣвъ връхъ царство-то
24 на царя и на синове-тѣ му. Още ся у-
вѣдомява вамъ, че на никого отъ свя-
щенницы-тѣ и Левиты-тѣ, пѣвцы-тѣ,
вратари-тѣ, Нееиниы-тѣ, и отъ слу-
гы-тѣ на този Божій домъ, не ще да
бѫде узаконено да ся наложи данъкъ,
25 мыто или пошлина на тѣхъ. И ты, Ез-
дро, споредъ мѫдрость-тѫ на Бога твое-
го що имашь, постави сѫдіи и управи-
тели, за да сѫдятъ всичкы-тѣ людіе кои-
то сѫ оттатъкъ рѣкѫ-тѫ, всичкы-тѣ кои-
то знаѭтъ законы-тѣ на Бога твоего: и
26 учѣте които не знаѭтъ. И всякой който
не прави законъ-тъ на Бога твоего, и
законъ-тъ на царя, нека ся извършва
скоро сѫдъ върхъ него, или за смърть,
или за заточеніе, или за присвоеніе на
имотъ, или за тъмницѫ.
27 Благословенъ Господь Богъ на наши-
тѣ отцы, който даде такова *нѣщо* въ
сърдце-то на царя, за да прослави домъ-тъ
28 на Господа, който е въ Іерусалимъ: И
направи да найдѫ милость прѣдъ царя,
и съвѣтницы-тѣ му, и прѣдъ всичкы-тѣ
силны князове на царя! И азъ ся укрѣ-
пихъ споредъ рѫкѫ-тѫ на Господа Бога
моего надъ мене, и събрахъ отъ Изра-
иля кметове за да възлѣзѫтъ купно съ
мене.

ГЛАВА 8.

1 А началници-тѣ на отечествія-та имъ
сѫ тѣзи, и родословіе-то на онѣзи които
възлѣзохѫ съ мене отъ Вавилонъ, въ
2 царуваніе-то на царь Артаксеркса. Отъ
Финеесовы-тѣ синове, Гирсонъ: отъ И-
еамаровы-тѣ синове, Даніилъ: отъ Да-
3 видовы-тѣ синове Хаттусъ. Отъ сыно-
ве-тѣ на Сеханіѭ, изъ Фаросовы-тѣ сы-
нове, Захарія: и съ него ся прѣброихѫ
по родословіе мѫжкы-тѣ, сто и петде-
4 сеть. Отъ Фаатъ-моавовы-тѣ синове,
Зараіевъ-тъ сынъ Еліоинай, и съ него
5 мѫжкы-тѣ двѣстѣ. Отъ Сеханіевы-тѣ сы-
нове, Яазіиловъ-тъ сынъ, и съ него мѫж-
6 кы-тѣ триста. И отъ Адиновы-тѣ сыно-
ве, Іонаеановъ-тъ сынъ Еведъ, и съ не-
7 го мѫжкы-тѣ петдесеть. И отъ Еламо-

вы-тѣ сынове, Гоѳоліевъ-тъ сынъ Исаія,
8 и съ него мажкы-тѣ седмдесеть. И отъ
Сефатіевы-тѣ сынове, Михаиловъ-тъ
сынъ Зевадія, и съ него мажкы-тѣ осм-
9 десеть. Отъ Іоавовы-тѣ сынове, Іехіи-
ловъ-тъ сынъ Авдія, и съ него мажкы-тѣ
10 двѣстѣ и осмнадесеть, И отъ Селомиѳо-
вы-тѣ сынове, Іосифіевъ-тъ сынъ, и съ
11 него мажкы-тѣ сто и шестдесеть. И отъ
Виваевы-тѣ сынове, Захарія Виваевъ-тъ
сынъ, и съ него мажкы-тѣ двадесеть и
12 осмь. И отъ Азгадовы-тѣ сынове, Іоа-
нанъ Аккатановъ-тъ сынъ, и съ него
13 мажкы-тѣ сто и десеть. И отъ Адони-
камовы-тѣ сынове послѣдни-тѣ, на кои-
то имена-та сж: Елифалетъ, Іеіилъ, и
Семаія, и съ тѣхъ мажкы-тѣ шестде-
14 сеть. А отъ Вагуевы-тѣ сынове Уѳай, и
Заввудъ, и съ тѣхъ мажкы-тѣ седмде-
сеть.
15 И събрахъ гы при рѣкж-тж, която те-
че къмъ Аавж, и тамъ расположихмы
станъ-тъ си три дни: и прѣгледахъ меж-
ду людіе-тѣ, и священницы-тѣ, и не на-
мѣрихъ тамъ отъ Левіины-тѣ сынове.
16 Тогазъ проводихъ на Еліезера, Аріила,
Семаіж, и Елнаѳана, и Іарива, и Елна-
ѳана, и Наѳана, и Захаріж, и Мессул-
лама, кметове: и Іоіарива, и Елнаѳана,
17 благоразумны. И дадохъ имъ поржчаніе
къмъ князь-тъ Иддо, на мѣсто-то Каси-
фіж: и турихъ въ уста-та имъ думы, да
говорятъ на Иддо, *и* на братія-та му
Неѳиними-тѣ, на мѣсто-то Касифіж, да
ни проводятъ служители за домъ-тъ на
18 Бога нашего. И споредъ благж-тж ржкж
на Бога нашего надъ насъ, доведохж ни
единъ разуменъ человѣкъ отъ сынове-тѣ
на Маалія, сынъ-тъ на Левія сына Из-
раилева: и Саравіж, съсъ сынове-тѣ му
19 и братія-та му осмнадесеть: И Асавіж,
и съ него Исаіж отъ Мераріины-тѣ сы-
нове, братія-та му и сынове-тѣ имъ два-
20 десеть: И отъ Неѳиними-тѣ, които Да-
видъ и князове-тѣ опрѣдѣлихж за служ-
бж-тж на Левиты-тѣ, двѣстѣ и двадесеть
Неѳиними: всичкы тѣзи бѣхж назначени
по име.
21 Тогазъ прогласихъ тамъ постъ, при
рѣкж-тж Аавж, за да ся смиримъ прѣдъ
Бога нашего, и да просимъ отъ него
добръ пжть за насъ, и за чада-та ни, и
22 за всичкый-тъ ни имотъ. Защото ся у-
срамихъ да поискамъ отъ царя силж и
конницы за да ни помогнатъ противъ
непріятеля въ пжть-тъ; понеже бѣхмы
говорили на царя и рекли: Ржка-та на
Бога нашего е за добро надъ всичкы
които го търсятъ; а сила-та му и гнѣвъ-тъ
23 му надъ всичкы които го оставятъ. По-
стихмы прочее и молихмы ся Богу на-
шему за това: и станж милостивъ къмъ
насъ.
24 Тогазъ отлжчихъ дванадесеть отъ гла-
вны-тѣ священницы, Саравіж, Асавіж,
25 и съ тѣхъ десеть отъ братія-та имъ. И
прѣтеглихъ имъ сребро-то и злато-то, и
съсжды-тѣ, приношеніе-то за домъ-тъ на
Бога нашего което принесе царь-тъ и
съвѣтници-тѣ му, и князове-тѣ му, и
всичкый Израиль, който ся намѣри:
26 Прѣтеглихъ прочее въ ржкж-тж имъ
шестстотинъ и петдесеть таланта сре-
бро, и сребърны съсжды сто таланта, *и*
27 сто таланта злато: И двадесеть златны
крондиры тысящж драхмы, и два съсжда
отъ мѣдь лъскавж, добрж, скапоцѣнны
28 като злато. И рѣкохъ имъ: Вы сте святи
Господу, и съсжди-тѣ святи: и сре-
бро-то и злато-то е доброволно прино-
29 шеніе Господу Богу на отцы-тѣ ви, Вни-
майте и пазѣте *гы*, додѣ *гы* прѣтеглите
прѣдъ главатари-тѣ на священницы-тѣ
и на Левиты-тѣ, и началницы-тѣ на Из-
раилевы-тѣ отечествія, въ Іерусалимъ,
30 въ стаи-тѣ на домъ-тъ Господень. И
поехж священници-тѣ и Левити-тѣ те-
жинж-тж на сребро-то и на злато-то, и
съсжды-тѣ да *гы* донесжтъ въ Іеруса-
лимъ, въ домъ-тъ на Бога нашего.
31 И станахмы отъ рѣкж-тж Аавж въ два-
надесетый-тъ *день* на пьрвый-тъ мѣсецъ,
за да отидемъ въ Іерусалимъ, и ржка-та
на Бога нашего бѣ надъ насъ, и избави
ны отъ непріятелскж ржкж и отъ засѣ-
32 дающы-тѣ на пжть-тъ. И дойдохмы въ
Іерусалимъ; и сѣдѣхмы тамъ три дни.
33 А въ четвъртый-тъ день ся прѣтегли

сребро-то и злато-то, и съсади-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего съ ржка-тж на
Меримооа сынъ-тъ на Уріж священ-
никъ-тъ: и съ него бѣ Елеазаръ Финее-
совъ-тъ сынъ, и съ тѣхъ Левити-тѣ, Іо-
завадъ Іисусовъ-тъ сынъ, и Ноадія Ва-
34 нуевъ-тъ сынъ, Всичко на число, и на
тежинж: и всичка-та тежина ся писа
въ онова врѣме.
35 Синове-тѣ на плѣнъ-тъ, които дойдо-
хж отъ плѣненіе-то, принесохж всесъж-
женія на Бога Израилева, дванадесеть
юнцы за всичкый Израиль, деветдесеть
и шесть овна, седмдесеть и седмь агне-
та, дванадесеть ярцы въ приношеніе за
грѣхъ, всичкы-тѣ всесъжженія на Го-
36 спода. И прѣдадохж царскы-тѣ заповѣди
на царскы-тѣ * Сатрапы, и на областни-
цы-тѣ които бѣхж отсамъ рѣкж-тж: и
тѣ помогнжхж на людіе-тѣ и на Бо-
жій-тъ домъ.

ГЛАВА 9.

1 И като ся свърши това, дойдохж при
мене началници-тѣ, и казахж: Израиле-
ви-тѣ людіе, и священници-тѣ, и Леви-
ти-тѣ, не ся отлжчихж отъ людіе-тѣ на
тѣзи земи, *и струватъ* споредъ тѣх-
ны-тѣ мерзости: *споредъ мерзости-тѣ*
на Хананейцы-тѣ, на Хеттейцы-тѣ, на
Ферезейцы-тѣ, на Іевусейцы-тѣ, на Ам-
монцы-тѣ, на Моавцы-тѣ, на Египтя-
2 ны-тѣ, и на Аморрейцы-тѣ; Защото зѣ-
хж отъ дъщери-тѣ имъ за себе си и за
синове-тѣ си, та ся смѣси свято-то сѣ-
ме съ людіе-тѣ на тѣзи земи: и ржка-та
на началницы-тѣ и на кметове-тѣ бѣ
3 първа въ това прѣстжпленіе. И като чухъ
това нѣщо, раздрахъ дрехж-тж си и ман-
тіж-тж си, и скубѣхъ косы-тѣ отъ гла-
вж-тж си и отъ брадж-тж си, и сѣдѣхъ
4 смутенъ. Тогазь ся събрахж при мене
всичкы които трепернятъ отъ думы-тѣ на
Бога Израилева за прѣстжпленіе-то на
плѣнены-тѣ: и сѣдѣхъ смутенъ до ве-
чернж-тж жъртвж.

5 И въ вечернж-тж жъртвж станахъ отъ
сѣтуваніе-то си, и съ дрехж-тж си и ман-
тіж-тж си раздраны, прѣклонихъ колѣ-
нѣ-тѣ си, и прострѣхъ ржцѣ-тѣ си къмъ
6 Господа Бога моего, И рѣкохъ: Боже
мой, срамъ мя е, и стыдж ся да по-
дигнж лице-то си къмъ тебе, Боже мой;
защото наши-тѣ беззаконія надминахж
надъ главж-тж *ни*, и прѣстжпленія-та ни
7 порастнахж до небеса-та. Отъ дни-тѣ на
отцы-тѣ си ный смы въ голѣмо прѣстж-
пленіе, дори до този день: и заради
беззаконія-та си прѣдадени бѣхмы, ный,
царіе-тѣ ни, священници-тѣ ни, въ ржк-
кж-тж на царіе-тѣ на земи-тѣ, въ ножъ,
въ плѣнъ, и въ разграбеніе, и въ срамъ
8 на лице-то *ни*, както е въ този день. И
сега като за твърдѣ малко врѣме станж
милость отъ Господа Бога нашего, да
ся упази въ насъ остатъкъ, и да ся даде
намъ утвържденіе въ свято-то негово мѣ-
сто, за да просвѣщава нашій Богъ очи-
тѣ ни, и да ни даде малко отдыханіе въ
9 рабство-то ни. Защото смы раби: и въ
рабство-то ни не ны остави нашій Богъ,
но благоволи да намѣримъ милость прѣдъ
Персійскы-тѣ царіе, та да ни даде отды-
ханіе, за да въздигнемъ домъ-тъ на Бога
нашего, и да въсправимъ запустенія-та
му, и да ни даде огражденіе въ Іудеж и
10 въ Іерусалимъ. Но сега, Боже нашъ, що
ще речемъ слѣдъ това? защото оста-
11 вихмы твои-тѣ повелѣнія, Които си за-
повѣдалъ ты чрѣзъ ржкж-тж на рабы-тѣ
си пророцы-тѣ, и си рекълъ: Земя-та, въ
коіато влазяте за да ж наслѣдите, тя е
земя осквърнена съ осквърненіе-то на
людіе-тѣ на тѣзъ земи, съ мерзости-тѣ
имъ, които ж напълнихж отъ край до
12 край, съ нечистоты-тѣ си. Сега прочее
не давайте дъщери-тѣ си на синове-тѣ
имъ, и не зимайте дъщери-тѣ имъ за сы-
нове-тѣ си, и не искайте никога миръ-тъ
имъ или благополучіе-то имъ; за да ся
укрѣпите, и да ядете добры-тѣ нѣща на
тази земя, и да ж оставите наслѣдіе
13 на синове-тѣ си за всегда. И слѣдъ
всичко което дойде върхъ насъ заради
наши-тѣ лошы дѣянія, и за голѣмо-то

* Главни управители.

наше прѣстѫпленіе, като ся въздържа
ты, Боже нашъ, да ны не накажешь спо-
редъ беззаконія-та ни, и даде ни ты та-
14 квозь освобожденіе, Трѣбва ли да нару-
шимъ ный пакъ твои-тѣ повелѣнія, и да
ся съсватимъ съ людіе-тѣ на тѣзи мер-
зости? не бы ли ся разгнѣвилъ на насъ,
додѣ *ны* довършишь, та да не остане о-
15 статъкъ или избавенъ? Господи Боже
Израилевъ, праведенъ си: защото оста-
нахмы избавени, както този день: ето,
прѣдъ тебе смы съ прѣстѫпленіе-то си!
защото поради това не бѣше възможно
да застанемъ прѣдъ тебе.

ГЛАВА 10.

1 И като ся молѣше Ездра, и ся испо-
вѣдваше съ плачь, падналъ прѣдъ домъ-тъ
Божій, събра ся при него отъ Израиля
събраніе много голѣмо: мѫжіе, и жены,
и дѣца; защото плачѣхѫ людіе-тѣ съ
2 голѣмъ плачь. И отговори Сехания Іехіи-
ловъ-тъ сынъ, отъ Еламовы-тѣ сынове,
та рече на Ездрѫ: Ный беззаконувахмы
прѣдъ Бога нашего, и зѣхмы чужды же-
ны отъ людіе-тѣ на землѭ-тѫ; но сега
има надежда въ Израиль колкото за това
3 нѣщо. Сега прочее нека направимъ за-
вѣтъ съ Бога нашего, да напуснемъ всич-
кы-тѣ жены, и родены-тѣ отъ тѣхъ, спо-
редъ съвѣтъ-тъ на господаря ми, и на
онѣзи които треперятъ отъ заповѣдь-тѫ
на Бога нашего: и нека бѫде споредъ
4 законъ-тъ. Стани; защото това нѣщо на
тебе надлежи; и ный смы съ тебе: у-
крѣпи ся и прави.
5 Тогазь станѫ Ездра, та заклѣ начал-
ницы-тѣ на священницы-тѣ, на Левиты-
тѣ, и на всичкый Израиль, че ще на-
правятъ споредъ тази думѫ. И тѣ ся за-
6 клѣхѫ. И станѫ Ездра отъ лице-то на
домъ-тъ Божій, та отиде въ обиталище-
то на Іоананѫ Еліасивовъ-тъ сынъ: и
когато отиде тамъ, хлѣбъ не яде, и во-
дѫ не пи; защото бѣше въ сѣтуваніе по-
7 ради прѣстѫпленіе-то на плѣнены-тѣ. И
прогласихѫ по Іудеѭ и Іерусалимъ къмъ
всички-тѣ сынове на плѣнъ-тъ, да ся съ-
8 берѫтъ въ Іерусалимъ: И всякой който
не дойде въ три дни споредъ съвѣтъ-тъ
на началницы-тѣ и старѣйшины-тѣ, ще
бѫде подъ проклѣтіѭ всичкый му и-
мотъ, и той ще ся отлѫчи отъ събраніе-
то на плѣнены-тѣ.
9 И събрахѫ ся въ три дни всичкы-тѣ
Іудини и Веніаминови мѫжіе въ Іеруса-
лимъ. Бѣше деветый мѣсецъ, и двадесе-
тый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ: и всичкы-тѣ
людіе сѣднахѫ въ стъгдѫ-тѫ на домъ-тъ
Божій, и треперѣхѫ поради това нѣщо,
10 и отъ буйный-тъ дъждь. И станѫ Ездра
священникъ-тъ, та имъ рече: Вы безза-
коннувахте, и зѣхте чужды жены да при-
турите на прѣстѫпленіе-то на Израиля.
11 Сега прочее исповѣдайте ся Господу
Богу на отцы-тѣ си, и направѣте волѭ-
тѫ му: и отдѣлѣте ся отъ людіе-тѣ на
тѫзъ землѭ, и отъ чужды-тѣ жены.
12 И отговори всичко-то събраніе та ре-
че съ голѣмъ гласъ: Както говорѝ ты,
13 така ще направимъ. Людіе-тѣ обаче сѫ
много и врѣме-то много дъждовито, и не
можемъ да стоимъ вънъ, и дѣло-то не е
за единъ день, нито за два; защото смы
множина които съгрѣшихмы въ това нѣ-
14 що. За то нека ся опрѣдѣлятъ наши на-
чалници за всичко-то събраніе, и нека
дойдѫтъ въ опрѣдѣлены врѣмена всичкы
които сѫ зѣли чужды жены по наши-тѣ
градове, и съ тѣхъ старѣйшины-тѣ на
всякой градъ, и сѫдіи-тѣ му, додѣто пла-
менный-тъ гнѣвъ на Бога нашего за то-
15 ва нѣщо ся отвърне отъ насъ. Опрѣдѣ-
лихѫ ся прочее за това Іонаѳанъ Асаи-
ловъ-тъ сынъ, и Язія Ѳекуевъ-тъ сынъ:
а Месулламъ и Саввaѳай Левитинъ-тъ
16 бѣхѫ имъ помощници. И направихѫ така
сынове-тѣ на плѣнъ-тъ. И Ездра священ-
никъ-тъ, *и* нѣкои началници на отече-
ствія-та, споредъ отечески-тѣ си домо-
ве, и тѣ всичкы по име, ся отдѣлихѫ, и
сѣднахѫ първый-тъ день на десетый-тъ
17 мѣсецъ за да испытатъ тѫзи работѫ. И
свършихѫ съсъ всичкы-тѣ мѫжіе, които
бѣхѫ зѣли чужды жены, до първый-тъ
18 день на първый-тъ мѣсецъ. И помежду
сынове-тѣ на священницы-тѣ ся намѣ-

рихѫ таквызь които бѣхѫ взѣли чужды
жены: отъ сынове-тѣ на Iисуса Iоседе-
ковъ-тъ сынъ, и братія-та му, Маасія, и
19 Еліезеръ, и Iаривъ и Годолія. И дадохѫ
рѫцѣ-тѣ си, че ще отпратятъ жены-тѣ
си: и като прѣстѫпницы, *принесохѫ* за
прѣстѫпленіе-то си овенъ отъ стадо-то.
20 И отъ Еммировы-тѣ сынове: Ананій, и
21 Зевадія. И отъ Харимовы-тѣ сынове:
Маасія, и Илія, и Семаія, и Iехіилъ, и
22 Озія. И отъ Пасхоровы-тѣ сынове: Еліо-
инай, Маасія, Исмаилъ, Наѳанаилъ, Iоза-
23 вадъ, и Еласа. А отъ Левиты-тѣ: Iоза-
вадъ, и Семей, и Келаія, (той е Келита,)
24 Пефаія, Iуда, и Еліезеръ. И отъ пѣвцы-
тѣ, Еліасивъ: и отъ вратари-тѣ: Сел-
25 лумъ, и Телемъ, и Урій. А отъ Израиль,
отъ Фаросовы-тѣ сынове: Рамія, и Iезія,
и Мелхія, и Міаминъ, и Елеазаръ, и Мел-
26 хія, и Ванаія. И отъ Еламовы-тѣ сыно-
ве: Матѳанія, Захарія, и Iехіилъ, и Ав-
27 дій, и Iеримоѳъ, и Илія. И отъ Затѳуе-
вы-тѣ сынове: Еліоинай, Еліасивъ, Мат-
28 ѳанія, и Iеримоѳъ, и Завадъ, и Азиза. А
отъ Виваевы-тѣ сынове: Iоананъ, Ана-
29 нія, Заввай, *и* Аѳлай. И отъ Ваніевы-тѣ
сынове: Месулламъ, Маллухъ, и Адаія,
30 Iасувъ, и Сеалъ, и Рамоѳъ. И отъ сыно-
тѣ на Фааѳъ-моава: Адна, и Хелалъ, Ва-
наія, Маасія, Матѳанія, Веселеилъ, и
31 Вануй, и Манассія. И отъ Харимовы-тѣ
сынове: Еліезеръ, Iесія, Мелхія, Се-
32 маія, *и* Симеонъ, Веніяминъ, Маллухъ, *и*
33 Самарія. Отъ Асумовы-тѣ сынове: Мат-
ѳенай, Маттаѳа, Завадъ, Елифалетъ, Iе-
34 ремай, Манассія, *и* Семей. Отъ Ваніевы-
35 тѣ сынове: Маадай, Амрамъ, и Уилъ, Ва-
36 наія, Ведеія, Хелуй, Ванія, Меримоѳъ,
37 Еліасивъ, Матѳанія, Матѳенай и Ясо,
38 И Ваній, и Вануй, *и* Семей, (39) И Се-
40 лемія, и Наѳанъ, и Адаія, Махнадевай,
41 Сасай, Сарай, Азареилъ, и Селемія, Са-
42 марія, Саллумъ, Амарія, *и* Iосифъ. (43) Отъ
Невоевы-тѣ сынове: Iеіилъ, Маттаѳія,
Завадъ, Зевина, Iадавъ, и Iоилъ, *и* Ва-
44 наія. Всичкы тѣзи бѣхѫ взѣли чужды же-
ны; и *нѣкои* отъ тѣхъ *имахѫ* жены отъ
които бѣхѫ родили чада.

НЕЕМІЯ.

ГЛАВА 1.

1 Думы на Неемія Ахаліевъ-тъ сынъ.
2 И въ мѣсецъ Хаслевъ, въ двадесето-то
лѣто, когато бѣхъ въ Сусѫ, столица-та,
Ананій единъ отъ братія-та ми, дойде,
той и нѣкои отъ Iудеѭ, и попитахъ гы
за избавены-тѣ Iудеи, които бѣхѫ оста-
3 нали отъ плѣненіе-то, и за Iерусалимъ. И
рекохѫ ми: Останали-тѣ, които останѫ-
хѫ отъ плѣненіе-то тамъ въ область-та,
сѫ въ голѣмо озлобленіе и поношеніе: и
стѣна-та на Iерусалимъ е разорена, и
порты-тѣ му сѫ изгорены съ огнь.
4 И когато чухъ тѣзи думы, сѣднахъ та
плакахъ, и сѣтувахъ нѣколко дни, и по-
стихъ, и молихъ ся прѣдъ небеснаго Бо-
5 га, И рѣкохъ: Молѭ ся, Господи, Боже
небесный, великый и страшный Боже,
който пазишь завѣтъ-тъ, и милость-та
къмъ тѣзи които тя любятъ и пазятъ
6 твои-тѣ заповѣди, Дано бѫде сега ухо-то
ти внимателно, и очи-тѣ ти отворены, за
да чуешь молитва-та на твой-тъ рабъ,

съ които ся моля сега прѣдъ тебе де-
нь и нощя за Израилевы-тѣ сынове твои-
тѣ рабы, и исповѣдвамъ грѣхове-тѣ на
Израилевы-тѣ сынове съ които ти съгрѣ-
шихмы: и азъ и домъ-тъ на отца ми съ-
7 грѣшихмы. Съвсѣмъ ся развратихмы
прѣдъ тебе, и не упазихмы заповѣди-тѣ
и повелѣнія-та, и сѫдбы-тѣ, които ты
8 заповѣда на рабъ-тъ си Моисея. Помни,
моля ся, слово-то което си заповѣдалъ
ты на рабъ-тъ си Моисея, и рекль: *Ако*
станете прѣстѫпници, азъ ще вы распрь-
9 снѫ между народы-тѣ: Но *ако* ся обър-
нете къмъ мене, и упазите заповѣди-тѣ
ми и гы вършите, ако има отъ васъ
хвърлени и до краища-та на небеса-та,
и отъ тамъ ще гы събера, и ще гы дове-
дѫ на мѣсто-то, което избрахъ да насе-
10 лѭ име-то си тамъ. А тѣзи сѫ раби
твои и людіе твои, които ты избави съ
голѣмѫ-тѫ си силѫ, и съ крѣпкѫ-тѫ си
11 рѫкѫ. Моля ся, Господи, да бѫде ухо-то
ти внимателно въ молитвѫ-тѫ на рабъ-тъ
ти, и въ молитвѫ-тѫ на рабы-тѣ ти, кои-
то желаѭтъ да ся боятъ отъ име-то ти:
и направи да благоуспѣе, моля ся,
рабъ-тъ ти този день, и дай му да на-
мѣри милость прѣдъ тогози человѣка.
Защото азъ бѣхъ виночерпецъ на царя.

ГЛАВА 2.

1 И въ мѣсецъ Нисанъ, въ двадесето-то
лѣто на царь Артаксеркса, *имаше* вино
прѣдъ него: и зѣхъ вино-то, та дадохъ
на царя. И азъ *никога* не бѣхъ былъ
2 дряхлъ прѣдъ него. За това царь-тъ ми
рече: Защо е лице-то ти дряхло, а ты
не си боленъ? това не е освѣнь сърдеч-
на скърбь. Тогазь ся уплашихъ твърдѣ
3 много. И рѣкохъ на царя: Да живѣе
царь-тъ въ вѣкъ: какъ да не е лице-то
ми дряхло, като градъ-тъ, мѣсто-то на
гробища-та на отцы-тѣ ми, е запустенъ,
4 и порты-тѣ му изгорены съ огнь? Тогазь
ми рече царь-тъ: За какво правишь ты
прошеніе? И помолихъ ся на Бога не-
5 беснаго. И рѣкохъ на царя: Ако е угодно
на царя, и ако рабъ-тъ ти е намѣрилъ
благодать прѣдъ тебе, да мя проводишь
въ Іудеѭ, въ градъ-тъ на гробища-та на
6 отцы-тѣ ми за да го съградѭ. И рече
ми царь-тъ, (като сѣдѣше при него ца-
рица-та:) Колко ще ся продължи ходе-
ніе-то ти? и кога ще ся върнешь? И у-
годно быде прѣдъ царя, та мя проводи: и
7 дадохъ му срокъ. И рѣкохъ на царя: Ако
е угодно на царя, да ми ся дадѫтъ по-
сланія къмъ областницы-тѣ оттатъкъ рѣ-
кѫ-тѫ за да мя испроводятъ додѣ отидѫ
8 въ Іудеѭ: И посланіе за Асафа стражъ-тъ
на царско-то бранище, за да ми даде
дърва да направѭ врата-та на твър-
дѣль-тъ на храмъ-тъ, и градскѫ-тѫ стѣ-
нѫ, и домъ-тъ въ който ще влѣзѫ. И по-
дари ми царь-тъ *всичко*, споредъ бла-
гѫ-тѫ рѫкѫ на Бога моего надъ мене.
9 Дойдохъ прочее при областницы-тѣ
отсамъ рѣкѫ-тѫ, та имъ дадохъ цар-
скы-тѣ посланія. А царь-тъ бѣ прово-
дилъ началницы на силѫ и конницы съ
10 мене. А когато Санаваллатъ Оронецъ-тъ,
и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ, чухѫ,
оскърбихѫ ся твърдѣ много че дошелъ
человѣкъ да иска добро-то на Израиле-
вы-тѣ сынове.
11 И дойдохъ въ Іерусалимъ, и стояхъ
12 тамъ три дни. И станахъ прѣзъ нощь-тѫ
азъ и малцина нѣкои съ мене: и не я-
вихъ никому що бѣше турилъ Богъ мой
въ сърдце-то ми да направѭ за Іеруса-
лимъ: и *други* скотъ нѣмаше съ мене,
13 освѣнь скотъ-тъ на който ѣздѣхъ. И из-
лѣзохъ прѣзъ нощь-тѫ прѣзъ портѫ-тѫ
на долъ-тъ та *дойдохъ* срещѫ источ-
никъ-тъ на смокъ-тъ, и къмъ портѫ-тѫ
на гноище-то, та прѣгледахъ Іерусалим-
скы-тѣ стѣны, които бѣхѫ разорены, и
14 порты-тѣ имъ изгорены съ огнь. Сетнѣ
заминахъ къмъ портѫ-тѫ на источникъ-тъ
и къмъ царскый-тъ водоемъ: и нѣмаше
мѣсто за да прѣмине скотъ-тъ който бѣ
15 подъ мене. И възлѣзохъ прѣзъ нощь-тѫ
прѣзъ потокъ-тъ: и като прѣгледахъ
стѣнѫ-тѫ, завърнахъ ся и влѣзохъ прѣзъ
портѫ-тѫ на долъ-тъ, та ся върнахъ.
16 А кметове-тѣ не знаехѫ дѣ ходихъ, и
що сторихъ: нито бѣхъ явилъ още *то-*

ва, нито на Іудеи-тѣ, нито на священ-
ницы-тѣ, нито на благородны-тѣ, нито
на кметове-тѣ, нито на другы-тѣ които
17 бѣхѫ на работѫ. И рѣкохъ имъ: Вы ви-
дите озлобленіе-то въ което смы, какъ
Іерусалимъ е опустошенъ, и порты-тѣ
му сѫ изгорены съ огнь: елате, и да
съградимъ стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, за
18 да не смы вече въ поношеніе. И извѣ-
стихъ имъ за рѫкѫ-тѫ на Бога моего
която бѣше блага надъ мене, още и за
думы-тѣ на царя, които ми рече. И тѣ
рекохѫ: Да станемъ, и да съградимъ.
Така укрѣпихѫ рѫцѣ-тѣ си къмъ добро-то.
19 Но когато чухѫ Санаваллатъ Оро-
нецъ-тъ, и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ,
и Гисамъ Аравянинъ-тъ, присмѣхѫ ни
ся, и прѣзрѣхѫ ны, и думахѫ: Що е то-
ва нѣщо което правите? искате да ся
20 подигнете ли противъ царя? А азъ имъ
отговорихъ, и рѣкохъ имъ: Небесный
Богъ, той ще ны направи да успѣемъ:
за това ный рабы-тѣ му ще станемъ и
съградимъ. Вы обаче нѣмате дѣлъ, нито
правда, нито поменъ въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 3.

1 Тогазъ стана Еліасивъ великый-тъ
священникъ, и братія-та му священни-
ци-тѣ, та съградихѫ овчѫ-тѫ портѫ: тѣ
ѭ освятихѫ, и поставихѫ двери-тѣ ѝ: и
освятихѫ ѭ до стълпъ-тъ Меа, до
2 стълпъ-тъ Ананеилъ. И до него съгради-
хѫ Іерихонскы-тѣ мѫжіе. И до тѣхъ съ-
гради Закхуръ Имріевъ-тъ сынъ.
3 А рыбнѫ-тѫ портѫ съградихѫ Сен-
наевы-тѣ сынове, които ѭ направихѫ и
поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ
4 ѝ, и вереи-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Ме-
римоѳъ сынъ-тъ на Урія, Аккосовъ-тъ
сынъ. И до него поправи Месулламъ
сынъ на Варахія, Месизавеиловъ-тъ
сынъ. И до него поправи Садокъ Ваа-
5 наевъ-тъ сынъ. И до него поправихѫ
Ѳекойци-тѣ: но голѣмци-тѣ имъ не под-
ложихѫ вратъ-тъ си въ дѣло-то на Го-
спода своего.
6 И ветхѫ-тѫ портѫ поправи Іодай Фа-
сеевъ-тъ сынъ, и Месулламъ Весодіевъ-тъ
сынъ: тѣ ѭ направихѫ, и поставихѫ
двери-тѣ ѝ, и ключелницы-тѣ ѝ, и ве-
7 реи-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Мелатія
Гаваонецъ-тъ, и Іадонъ Мероноѳецъ-тъ,
мѫжіе отъ Гаваонъ и отъ Масфа, до
прѣстолъ-тъ на областникъ-тъ на онѣзи
8 отсамъ рѣкѫ-тѫ. До тѣхъ поправи Озі-
илъ Арахіевъ-тъ сынъ, отъ златари-тѣ.
И до него поправи Ананія, който бѣ отъ
мироварцы-тѣ: и оставихѫ Іерусалимъ
9 до широкѫ-тѫ стѣнѫ. И до него попра-
ви Рафаія Оровъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на половинѫ-тѫ окрѫжіе на Іерусалимъ.
10 И до него поправи Іедаія Арумафеѳъ-тъ
сынъ, и срещѫ домъ-тъ си. И до него
поправи Хаттусъ Асаваніевъ-тъ сынъ.
11 Мелхія Харимовъ-тъ сынъ, и Асувъ
Фаавъ-моавовъ-тъ сынъ, поправихѫ дру-
12 гѫ-тѫ часть, и стълпъ-тъ на пещи-тѣ. И
до тѣхъ поправи Селлумъ Аллоисовъ-тъ
сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ о-
крѫжіе на Іерусалимъ, той и дъщери-
тѣ му.
13 Портѫ-тѫ на долъ-тъ поправи Анунъ,
и жители-тѣ на Заноѧ: тѣ ѭ съградихѫ
и поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ
ѝ, и вереи-тѣ ѝ, и тысящѫ лакти въ
стѣнѫ-тѫ до портѫ-тѫ на гноище-то.
14 А портѫ-тѫ на гноище-то поправи
Мелхія Рихавовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на Веѳъ-аккаремско-то окрѫжіе: той ѭ
съгради, и постави двери-тѣ ѝ, ключел-
ницы-тѣ ѝ, и вереи-тѣ ѝ.
15 А портѫ-тѫ на источникъ-тъ поправи
Селлунъ Холозеевъ-тъ сынъ, начал-
никъ-тъ на Масфаско-то окрѫжіе: той
ѭ съгради, и направи ѭ, и постави две-
ри-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ ѝ, и вереи-тѣ ѝ,
и стѣнѫ-тѫ на Силоамскый-тъ водоемъ
при царскѫ-тѫ градинѫ, и до стѫпалѫ-тѫ
които слазятъ отъ Давидовъ-тъ градъ.
16 Слѣдъ него поправи Неемія Азвуковъ-тъ
сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ
Веѳъ-сурско окрѫжіе, до срещѫ Дави-
довы-тѣ гробища, и до направеный-тъ
водоемъ, и до домъ-тъ на крѣпкы-тѣ.
17 Слѣдъ него поправихѫ Левити-тѣ, Ре-
умъ Ваніевъ-тъ сынъ. До него поправи

Асавія началникъ-тъ на половинѫ-тѫ
Кеилско окрѫжіе, за окрѫжіе-то си.
18 Слѣдъ него поправихѫ братія-та имъ,
Вавай Инададовъ-тъ синъ, началникъ-тъ
на *другѫ-тѫ* половинѫ на Кеилско-то
19 окрѫжіе. И до него поправи Есеръ Іису-
совъ-тъ синъ, началникъ-тъ на Масфа,
другѫ часть срещѫ въсходъ-тъ къмъ о-
20 рѫжницѫ-тѫ на ѫглъ-тъ. Слѣдъ него
Варухъ Заввеевъ-тъ синъ, поправи съ
ревность другѫ-тѫ часть, отъ ѫглъ-тъ
до двери-тѣ на домъ-тъ на Еліасива ве-
21 ликый-тъ священникъ. Слѣдъ него по-
прави Меримоеъ синъ-тъ на Урія, Ак-
косовъ-тъ синъ, другѫ часть, отъ две-
ри-тѣ на Еліасивовъ-тъ домъ до свър-
22 шекъ-тъ на Еліасивовъ-тъ домъ. И слѣдъ
него поправихѫ священници-тѣ, жите-
23 ли-тѣ на околность-тѫ. Слѣдъ тѣхъ по-
правихѫ Веніаминъ и Ассувъ срещѫ
домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Азарія
синъ-тъ на Маасія, Ананіевъ-тъ синъ,
24 при домъ-тъ си. Слѣдъ него поправи
Вануй Инададовъ-тъ синъ другѫ часть,
отъ домъ-тъ на Азарія до кѫтъ-тъ, дори
25 до ѫглъ-тъ. Фалалъ, Узаевъ-тъ синъ *по-
прави* срещѫ кѫтъ-тъ, и стълпъ-тъ изда-
деный-тъ отъ высокый-тъ царскый домъ,
който бѣ при дворъ-тъ на тъмницѫ-тѫ.
Слѣдъ него, Федаія Фаросовъ-тъ синъ.
26 А Нееннимитѣ живѣехѫ въ Офилъ, *и по-
правихѫ* до срещнѫ-тѫ портѫ на водѫ-тѫ
къмъ истокъ, и на издаденый-тъ стълпъ.
27 Слѣдъ тѣхъ Ѳекойци-тѣ поправихѫ дру-
гѫ часть, срещѫ голѣмый-тъ издаденъ
стълпъ, и до стѣнѫ-тѫ на Офилъ.
28 Отгорѣ на коискѫ-тѫ портѫ попра-
вихѫ священници-тѣ, всякой срещѫ
29 домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Са-
докъ Еммировъ-тъ синъ, срещѫ домъ-тъ
си. И слѣдъ него поправи Семаія Сеха-
ніевъ-тъ синъ, стражъ-тъ на въсточнѫ-
30 тѫ портѫ. Слѣдъ него поправи Ананія
Селеміевъ-тъ синъ, и Анунъ шестый-тъ
Салафовъ синъ, другѫ часть. Слѣдъ
него поправи Месулламъ Варахіинъ-тъ
31 синъ срещѫ жилище-то си. Слѣдъ него
поправи Мелхія Сарефіевъ-тъ синъ, до
домъ-тъ на Неениимы-тѣ, и на търговцы-
тѣ, срещѫ врата-та Мифкадъ, и до въ-
32 сходъ-тъ на ѫглъ-тъ. А между въсходъ-тъ
на ѫглъ-тъ и овчѫ-тѫ портѫ, поправихѫ
златари-тѣ и търговци-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 А когато чу Санаваллатъ че ный гра-
димъ стѣнѫ-тѫ, разгнѣви ся, и много ся
2 разсърди, и присмѣ ся на Іудеи-тѣ. И
говорѝ прѣдъ братія-та си и прѣдъ Са-
марійско-то войнство, и каза: Що пра-
вятъ тѣзи окаянни Іудеи? ще гы оставятъ
ли? ще пожъртвуватъ ли? ще свършатъ
ли въ този день? ще съживятъ ли отъ ку-
пове-тѣ на пръсть-тѫ каменіе-тѣ, и тѣхъ
3 изгорены? А при него бѣ Товія Аммо-
нецъ-тъ, и рече: И да съградятъ, лиси-
ца като ся покачи ще съсипе каменнѫ-
тѫ имъ стѣнѫ.
4 Чуй, Боже нашъ; защото станѫхмы за
присмѣхъ: и обърни поношеніе-то имъ
на главѫ-тѫ имъ, и направи гы да ста-
5 нѫтъ плѣнъ въ землѭ на плѣненіе: И не
покрый беззаконіе-то имъ, и грѣхъ-тъ
имъ да ся не изглади прѣдъ тебе; защо-
то тя прогнѣвихѫ прѣдъ градящы-тѣ.
6 Така съградихмы стѣнѫ-тѫ: и всич-
ка-та стѣна ся свърза, до половинѫ-тѫ
си; защото людіе-тѣ имахѫ сърдце за
да работятъ.
7 Но когато Санаваллатъ, и Товія, и
Аравяни-тѣ, и Аммонци-тѣ, и Азотци-тѣ,
чухѫ че поправленіе-то на Іерусалим-
скы-тѣ стѣны напрѣдува, *и* че развали-
ны-тѣ начнѫхѫ да ся заграждатъ, раз-
8 гнѣвихѫ ся много: И направихѫ съзаклѣ-
тіе всичкы-тѣ купно да дойдѫтъ да ра-
туватъ противъ Іерусалимъ, и да му на-
9 правятъ пакость. А ный ся помолихмы
на Бога нашего, и поставихмы стражы
противъ тѣхъ деня и нощя, *понеже ся
10 боѣхмы* отъ тѣхъ. И рече Іуда: Сила-та
на брѣменосцы-тѣ ослабнѫ, а пръсть-та
е много, и ный не можемъ да градимъ
11 стѣнѫ-тѫ. И неприятели-тѣ ни рекохѫ:
Нѣма да усѣтятъ, нито ще видятъ, додѣ
дойдемъ всрѣдъ тѣхъ и гы избіемъ, та
въспремъ работѫ-тѫ.

12 И като дойдохѫ Іудеи-тѣ, които жи-
вѣехѫ при тѣхъ, рекохѫ ни десеть пѫ-
ти: Отъ всякѫ странѫ, къмъ коѭто ся о-
13 бърнете къмъ насъ, *ще дойдѫтъ*. За това
поставихъ въ по нискы-тѣ мѣста, задъ
стѣнѫ-тѫ, *и* въ по высокы-тѣ мѣста, по-
ставихъ людіе-тѣ по родове, съ мечове-
тѣ имъ, съ копіѧ-та имъ, и съ лѫкове-тѣ
14 имъ: И видѣхъ, и станахъ та рѣкохъ
на благородны-тѣ, и на кметове-тѣ, и на
другы-тѣ людіе: Да ся не убоите отъ
тѣхъ: помнѣте Господа великаго и страш-
наго, и бійте ся за братіѧ-та си, за сы-
нове-тѣ си и дъщери-тѣ си, за жены-тѣ
си и за домове-тѣ си.
15 А когато врагове-тѣ ни чухѫ че *това*
станѫ извѣстно намъ, и осуети Богъ съ-
вѣтъ-тъ имъ, върнахмы ся всичкы ный
на стѣнѫ-тѫ, всякой на работѫ-тѫ си.
16 И отъ този день половина-та отъ рабы-
тѣ ми бѣхѫ на работѫ-тѫ, а половина-та
отъ тѣхъ държѣхѫ копіѧ-та, щитчета-та,
и лѫкове-тѣ, *облѣчени* въ брони: и на-
чалници-тѣ бѣхѫ задъ всякой Іудинъ
17 домъ. Онѣзи които градѣхѫ стѣнѫ-тѫ, и
които носяхѫ брѣмена-та, *и* които това-
рѣхѫ, *всякой* съ еднѫ-тѫ си рѫкѫ рабо-
тѣше на работѫ-тѫ, а съ другѫ-тѫ дър-
18 жѣше орѫжіе-то. А градители-тѣ, всякой
имаше мечъ-тъ си опасанъ на чрѣсла-та
си, и градѣше: а този който трѫбѣше
19 съ трѫбѫ-тѫ бѣше близу до мене. И рѣ-
кохъ на благородны-тѣ, и на кметове-тѣ,
и на другы-тѣ людіе: Работа-та е голѣ-
ма и пространна: а ный смы распрьснѫ-
ти по стѣнѫ-тѫ, далечь единъ отъ дру-
20 гый: Въ което мѣсто чуете гласъ-тъ на
трѫбѫ-тѫ, тамъ ся стичайте при насъ:
Богъ нашъ ще ратува заради насъ.
21 Така работихмы работѫ-тѫ: а полови-
на-та отъ тѣхъ държѣше копіѧ-та, отъ
въсходъ-тъ на зорѫ-тѫ до изгрѣваніе-то
22 на звѣзды-тѣ. И въ сѫщо-то врѣме рѣ-
кохъ на людіе-тѣ: Всякой съ рабъ-тъ си
нека нощува всрѣдъ Іерусалимъ, за да
ни бѫдѫтъ стражи нощя, а да работятъ
23 деня. И нито азъ, нито братіѧ-та ми, ни-
то раби-тѣ ми, нито мѫжіе-тѣ на стра-
жѫ-тѫ които мя слѣдуваха, никой отъ
насъ не събличаше дрехы-тѣ си: *само*
за да ся мие съблачаше ся всякой.

ГЛАВА 5.

1 И станѫ голѣмъ выкъ отъ людіе-тѣ и
отъ жены-тѣ имъ, противъ братіѧ-та имъ
2 Іудеи-тѣ. Защото имаше едни да гово-
рятъ: Ный, сынове-тѣ ни, и дъщери-тѣ
ни, смы многина; за това да земемъ жи-
3 то, да ядемъ, и да живѣемъ. И имаше
другы да говорятъ: Ный дадохмы на за-
логъ нивя-та си, лозіѧ-та си, и кѫщы-
тѣ си за да земемъ жито по причинѫ на
4 гладъ-тъ. Имаше още и другы да гово-
рятъ: Ный надъ нивя-та и надъ лозіѧ-та
си зѣхмы на заемъ сребро за царскы-тѣ
5 данъцы. А сега снага-та ни е като сна-
га-та на братіѧ-та ни, чада-та ни като
чада-та имъ: и ето, ный подчинихмы сы-
нове-тѣ си и дъщери-тѣ си въ работѫ,
за *да сѫ* раби, и едни отъ дъщери-тѣ ни
сѫ заведены въ поробощеніе: и нѣма
нищо въ нашѫ-тѫ власть, защото другы
иматъ нивя-та и лозіѧ-та ни.
6 И оскърбихъ ся твърдѣ много, като
7 чухъ выкъ-тъ имъ и тѣзи думы. И раз-
мыслихъ въ себе си, и обличихъ благо-
родны-тѣ и кметове-тѣ, и рѣкохъ имъ:
Вы земате лихвѫ всякой отъ брата си.
И свыкахъ противъ тѣхъ голѣмо събра-
8 ніе, Та имъ рѣкохъ: Ный споредъ силѫ-
тѫ си, искупихмы братіѧ-та си Іудеи-тѣ,
продадены-тѣ на язычницы-тѣ: а вы са-
ми ще продадете ли братіѧ-та си? ще ся
продадатъ ли тѣ намъ? А тѣ мълчѣхѫ, и
9 не намѣрихѫ отвѣтъ. И рѣкохъ: Не е
добро това нѣщо което вы правите: не
трѣбва ли да ходите въ страхъ-тъ на
Бога нашего, за да *ны* не укоряватъ я-
10 зычници-тѣ, врагове-тѣ ни? И азъ, още
и братіѧ-та ми, и раби-тѣ ми, заели
смы имъ сребро, и жито. *Не* да оста-
11 вимъ, молѭ, това изискваніе. Върнѣте
имъ, прочее днесь, нивя-та имъ, лозіѧ-
та имъ, и маслины-тѣ имъ, и кѫщы-тѣ
имъ, и стотно-то отъ сребро-то, и отъ
жито-то, и отъ вино-то, и отъ елей-тъ,
12 което изисквате отъ тѣхъ. Тогава ре-

кохѫ: Ще отдадемъ *всичко*, и не щемъ
да искамы нищо отъ тѣхъ: така ще на-
правимъ, както ты казвашь. Тогазь по-
викахъ священницы-тѣ *чрѣзъ които* зѣхъ
клѣтва отъ тѣхъ, че ще направятъ спо-
13 редъ това слово. Отърсихъ още и пазу-
хѫ-тѫ си, и рѣкохъ: Така да отърси
Богъ всякого человѣка отъ домъ-тъ му,
и отъ трудъ-тъ му, който не свърши то-
ва слово, и така да бѫде отърсенъ и
праздень. И рекохѫ всичко-то събраніе:
Аминь, и прославихѫ Господа. И напра-
вихѫ людіе-тѣ споредъ това слово.
14 А отъ който день ми ся заповѣда да
съмъ областникъ надъ тѣхъ, въ земѭ-тѫ
на Іуда, отъ двадесето-то лѣто до три-
десеть и второ-то лѣто на Артаксеркса
царя, дванадесеть годины, азъ и братія-
та ми не ядохмы хлѣбъ-тъ на областникъ.
15 А първи-тѣ областници, които бѣхѫ
прѣди мене, бѣхѫ товаръ на людіе-тѣ, и
освѣнь четыридесеть сикли сребро, зѣ-
махѫ отъ тѣхъ хлѣбъ и вино: още и ра-
би-тѣ имъ властвувахѫ надъ людіе-тѣ: но
азъ не правѣхъ така, понеже ся боехъ
16 отъ Бога. Още и прилѣжавахъ въ работѫ-
тѫ на тази стѣнѫ, и нивѫ не купихмы:
и всичкы-тѣ ми раби бѣхѫ събрани тамъ
17 за тази работѫ. Имаше още на тръпезѫ-
тѫ ми сто и петдесеть мѫжіе отъ Іудеи-
тѣ и кметове-тѣ; и които идѣхѫ при насъ
отъ языччницы-тѣ що бѣхѫ около насъ.
18 А всякой день това що ся готвѣше *за
мене*, бѣ едно говедо и шесть избраны
овцы: и птицы ся готвѣхѫ за мене, и
единъждь въ десеть дни изобилно отъ
всякакъвъ видъ вино: и съсъ всичко то-
ва не поискахъ хлѣбъ-тъ на областникъ;
защото работво-то бѣ тежко върхъ тѣзи
людіе.
19 Помени мя, Боже мой, за добро, по
всичко колкото направихъ за тѣзи людіе.

ГЛАВА 6.

1 А като чухѫ Санаваллатъ, и Товія, и
Гисамъ Аравянинъ-тъ, и други-тѣ отъ
врагове-тѣ ни, че азъ заградихъ стѣнѫ-
тѫ, и не остана вече проломъ въ неѭ,
ако и да не бѣхъ до онова врѣме турилъ
2 двери на порты-тѣ, Санаваллатъ и Ги-
самъ проводихѫ до мене, и казвахѫ: Е-
ла, та да ся съберемъ въ *някое отъ* села-
та на Онова-то поле. Но тѣ мыслѣхѫ да
3 ми направятъ зло. И проводихъ имъ вѣ-
стители, и казахъ: Голѣмо дѣло правѭ,
и не могѫ да слѣзѫ: защо да прѣстане
дѣло-то, като го оставѭ азъ и слѣзѫ при
4 васъ? И проводихѫ при мене четыри
пѫти, по този начинъ: и азъ имъ отго-
ворихъ все така.
5 Тогазь Санаваллатъ проводи при мене
рабъ-тъ си исто така, петый пѫть, съ
6 отворено писмо въ рѫкѫ-тѫ му, Въ кое-
то бѣ писано: Чу ся между языччницы-
тѣ, и Гисамъ казва, *че* ты и Іудеи-тѣ
мыслите да ся подигнете: *и* споредъ тѣ-
зи думы, за това ты градишь стѣнѫ-тѫ,
7 за да имъ станешь царь. Поставилъ си
още и пророцы, да выкатъ за тебе въ
Іерусалимъ, и да казватъ: Царь има въ
Іудеѭ: и сега ще ся извѣсти на царя
споредъ тѣзи думы. Но ела сега и да
8 ся съвѣтувамы купно. Тогазь проводихъ
при него, и рѣкохъ: Нѣма таквозь нѣ-
що, както ты говоришь, но ты го из-
9 важдашь отъ себе си. Защото всичкы
тѣзи ны плашѣхѫ, и казвахѫ: Ще осла-
бѣѭтъ рѫцѣ-тѣ имъ отъ дѣло-то, и нѣма
да ся свърши. А сега, *о Боже*, укрѣпи
рѫцѣ-тѣ ми.
10 И азъ отидохъ въ домъ-тъ на Семаіѭ,
сынъ-тъ на Делаіѭ сына Метавеилова,
и той бѣ заключенъ; и рече: Да ся съ-
беремъ купно въ домъ-тъ Божій, всрѣдъ
храмъ-тъ, и да заключимъ двери-тѣ на
храмъ-тъ; защото тѣзи идатъ да тя
убіѭтъ, ей, тази нощь идатъ да тя у-
11 біѭтъ. Но азъ отговорихъ: Человѣкъ
като мене бѣгалъ ли бы? и кой, като
мене человѣкъ, бы влѣзлъ въ храмъ-тъ
за да спасе животъ-тъ си? не щѫ да
12 влѣзѫ. И ето, познахъ че не бѣ го про-
водилъ Богъ, но той произнесе *това*
пророчество противъ мене; защото То-
вія и Санаваллатъ бѣхѫ го подкупили.
13 За това бѣ подкупенъ, за да ся уплашѫ,
та да направѭ така, и да съгрѣшѫ, и да

имать извиненіе да злословять за да мя
укорять.
14 Помни, Боже мой, Товія и Санавал-
лата споредъ тѣзи тѣхны дѣла, още и
пророчица-тѫ Ноадія, и другы-тѣ про-
роцы, конто мя плашѣхѫ.
15 Така ся свърши стѣна-та на двадесеть
и петый Елулъ, въ петдесеть и два
16 дни. И когато чухѫ всичкы-тѣ ни вра-
гове, уплашихѫ ся тогазь всичкы-тѣ я-
зычници които бѣхѫ около насъ, и пад-
нахѫ много прѣдъ очи-тѣ си; защото
познахѫ че това дѣло станѫ отъ Бога
нашего.
17 Още въ онѣзи дни благородни-тѣ отъ
Іудѫ провождахѫ често писма-та си до
Товія, и Товіевы-тѣ дохождахѫ до тѣхъ.
18 Защото имаше въ Іудеѭ мнозина заклѣ-
ти нему, понеже бѣ зеть на Сехания А-
раховъ-тъ сынъ: и Іоананъ сынъ му бѣ
зѣлъ дъщерѭ-тѫ на Месуллама, Вара-
19 хіевъ-тъ сынъ. Още и приказвахѫ прѣдъ
мене неговы-тѣ благотворенія, и носяхѫ
нему мои-тѣ думы; *а* Товія провождаше
писма за да мя уплаши.

ГЛАВА 7.

1 А като ся съгради стѣна-та, и поста-
вихъ двери-тѣ, и опрѣдѣлихѫ ся врата-
2 ри-тѣ и пѣвци-тѣ и Левити-тѣ, Прѣпо-
рѫчихъ Іерусалимъ на брата си Ананія,
и на Анания началникъ-тъ на твър-
дѣль-тъ; защото ся виждаше че бѣ вѣ-
ренъ человѣкъ, и боеше ся отъ Бога,
3 повече отъ мнозина. И рѣкохъ имъ: Да
ся не отварять Іерусалимскы-тѣ порты
додѣ не припече слънце-то: и додѣто
още тѣ присѫтствувать, да ся заключать
двери-тѣ, и да ся залостять: и стражи
да ся опрѣдѣлявать отъ Іерусалимскы-тѣ
жители, всякой въ стражѫ-тѫ си, вся-
кой срещѫ домъ-тъ си.
4 И градъ-тъ бѣ широкъ и голѣмъ, а лю-
діе-тѣ малцина въ него, и кѫщи не бѣ-
5 хѫ съградены. И тури Богъ мой въ сърд-
це-то мя да съберѫ благородны-тѣ и
кметове-тѣ, и людіе-тѣ, за да ся изброять
по родословіе. И намѣрихъ книга-тѫ
на родословіе-то на онѣзи, които възлѣ-
зохѫ най напрѣдъ, и намѣрихъ писано
въ неѭ:
6 Тѣзи сѫ человѣци на область-тѫ, кои-
то възлѣзохѫ отъ плѣненіе-то, на плѣ-
нены-тѣ, които прѣсели Навуходоносоръ
Вавилонскый-тъ царь, и които ся вър-
нахѫ въ Іерусалимъ и въ Іудеѭ, всякой
7 въ градъ-тъ си, Които дойдохѫ съсъ Зо-
ровавеля, Іисуса, Неемия, Азария, Раа-
мия, Наамания, Мардохея, Валасана,
8 Миспереѳа, Вагуя, Наума, Ваана. Това
бѣ число-то на мѫжіе-тѣ отъ Израиле-
вы-тѣ людіе: Фаросови сынове, двѣ тыс-
9 ящи и сто и седмдесеть и два. Сефа-
тіеви сынове триста и седмдесеть и два.
10 Араховы сынове, шестстотинъ и петде-
11 сеть и два. Фааѳъ-моавови-тѣ сынове,
отъ Іисусовы-тѣ и Іоавовы-тѣ сынове,
двѣ тысящи и осмстотинъ и осмнадесеть.
12 Еламови сынове, тысяща и двѣстѣ и
13 петдесеть и четыри. Затѳуеви сынове,
14 осмстотинъ и четыридесеть и петь. Зак-
хееви сынове, седмстотинъ и шестде-
15 сеть. Вануеви сынове, шестстотинъ и
16 четыридесеть и осмь. Вивaeви сынове,
17 шестстотинъ и двадесеть и осмь. Аага-
дови сынове, двѣ тысящи и триста и
18 двадесеть и два. Адоникамови синове,
19 шестстотинъ и шестдесеть и седмь. Ва-
гуеви сынове, двѣ тысящи и шестдесеть
20 и седмь. Адинови сынове, шестстотинъ
21 и петдесеть и петь. Атирови сынове отъ
22 Езекия, деветдесеть и осмь. Асумови
23 сынове, триста и двадесеть и осмь. Ви-
саеви сынове, триста и двадесеть и че-
24 тыри. Арифови сынове, сто и дванаде-
25 сеть. Гаваонови сынове, деветдесеть и
26 петь. Виѳлеемови и Нетофаеви мѫжіе,
27 сто и осмдесеть и осмь. Анаѳоѳеви мѫ-
28 жіе, сто и двадесеть и осмь. Веѳъ-асма-
29 веѳови мѫжіе, четыридесеть и два. Мѫ-
жіе на Киріаѳіаримъ, на Хефирѫ, и на
Вироѳъ, седмстотинъ и четыридесеть и
30 три. Мѫжіе на Рамѫ и на Гавѫ, шест-
31 стотинъ и двадесеть и единъ. Мѫжіе на
32 Михмасъ, сто и двадесеть и два. Мѫжіе
на Веѳиль, и на Гай, сто и двадесеть
33 и три. Мѫжіе на другый-тъ Нево, пет-

34 десеть и два. Сынове на другый-тъ Е-
ламъ, тысяща и двѣстѣ и петдесеть и
35 четыри. Харимови сынове, триста и два-
36 десеть. Сынове на Іерихонъ, триста и
37 четыридесеть и петь. Сынове на Лодъ,
на Адидъ, и на Оно, седмстотинъ и два-
38 десеть и единъ. Сынове на Сенаа, три
тысящи и деветстотинъ и тридесеть.
39 Священници-тѣ: Іедаіеви сынове, отъ
Інсусовъ-тъ домъ, деветстотинъ и седм-
40 десеть и три. Еммирови сынове, тыся-
41 ща и петдесеть и два. Пасхорови сыно-
ве, тысяща и двѣстѣ и четыридесеть и
42 седмь. Харимови сынове, тысяща и
седмнадесеть.
43 Левити-тѣ: Іисусови сынове отъ Кад-
міила, отъ Одавіевы-тѣ сынове, седмде-
сеть и четыри.
44 Пѣвци-тѣ: Асафови-тѣ сынове сто и
четыридесеть и осмь.
45 Вратари-тѣ: Селлумови сынове, Ати-
рови сынове, Талмонови сынове, Акку-
вови сынове, Атитаеви сынове, Соваеви
сынове, сто и тридесеть и осмь.
46 Нееиними-тѣ: Сихаеви сынове, Асуфо-
47 ви сынове, Тавваоѳови сынове, Киросови
сынове, Сіаеви сынове, Фадонови сынове,
48 Леванаеви сынове, Агаваеви сынове, Сал-
49 маеви сынове, Ананови сынове, Геддило-
50 ви сынове, Гаарови сынове, Реаіеви сы-
нове, Расинови сынове, Некодаеви сыно-
51 ве, Газамови сынове, Озаеви сынове, Фа-
52 сееви сынове, Висаеви сынове, Меунимо-
53 ви сынове, Нафусесимови сынове, Вакву-
кови сынове, Акуфаеви сынове, Арурови
54 сынове, Васалоѳови сынове, Меидаеви
55 сынове, Арсаеви сынове, Варкосови сы-
нове, Сисарини сынове, Ѳамаеви сыно-
56 ве, Несіеви сынове, Атифаеви сынове.
57 Сынове-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы: Со-
таіеви сынове, Софереѳови сынове, Фе-
58 ридини сынове, Ялаеви сынове, Дарко-
59 нови сынове, Геддилови сынове, Сефа-
тіеви сынове, Аттилови сынове, Фохе-
реѳови сынове, отъ Севаимъ, Амонови
60 сынове. Всичкы-тѣ Нееиними, и сыно-
ве-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы, бѣхѫ три-
ста и деветдесеть и два.
61 А тѣзи бѣхѫ възлѣзли-тѣ отъ Ѳелъ-
мелахъ, Ѳелъ-арисѫ, Херувъ, Аддонъ, и
Еммиръ: и не могохѫ да покажѫтъ
домъ-тъ на отечествіе-то си и сѣме-то
62 си, да ли бѣхѫ отъ Израиль: Сынове Де-
лаіеви, сынове Товіеви, сынове Неко-
даеви, шестстотинъ и четыридесеть и
два.
63 И отъ священницы-тѣ: Аваіеви сыно-
ве, Аккосови сынове, сынове на Варзел-
лая, който зѣ женѫ отъ дъщери-тѣ на
Варзеллая Галаадецъ-тъ, и наименува ся
64 споредъ име-то имъ. Тѣ потърсихѫ опи-
саніе-то си *между* изброены-тѣ по ро-
дословіе, и не ся намѣри: За това ся
65 исхвърлихѫ изъ священство-то. И рече
имъ управитель-тъ, да не ядѫтъ отъ прѣ-
святы-тѣ нѣща, додѣ не въстане свя-
щенникъ съ Уримъ и Ѳуммимъ.
66 Всичко-то събраніе купно бѣхѫ четы-
ридесеть и двѣ тысящи и триста и шест-
67 десеть, Освѣнъ рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ
имъ, които бѣхѫ седмь тысящи и триста
и тридесеть и седмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ
и четыридесеть и петь пѣвци и пѣвачкы.
68 Коніе-тѣ имъ, седмстотинъ и тридесеть
и шесть: мъскы-тѣ имъ, двѣстѣ и четы-
69 ридесеть и петь: Камилы, четырнстотинъ
и тридесеть и петь: осли, шесть тысящи
и седмстотинъ и двадесеть.
70 И нѣкои отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадохѫ за дѣло-то: Управи-
тель-тъ даде въ съкровище-то тысящѫ
драхмы злато, петдесеть легены, пет-
стотинъ и тридесеть священническы о-
дежды.
71 И *нѣкои* отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадохѫ въ съкровище-то на дѣ-
ло-то, двадесеть тысящы драхмы злато,
и двѣ тысящы и двѣстѣ мнасы сребро.
72 И дадено-то отъ другы-тѣ людіе бѣ два-
десеть тысящи драхмы злато, и двѣ ты-
сящи мнасы сребро, и шестдесеть и
седмь священническы одежды.
73 Така священници-тѣ, и Левити-тѣ, и
вратари-тѣ, и пѣвци-тѣ, и *часть* отъ
людіе-тѣ, и Нееиними-тѣ, и всичкый
Израиль ся населихѫ въ градове-тѣ си:
и когато стигнѫ седмый-тъ мѣсецъ, Из-
раилеви-тѣ сынове бѣхѫ въ градове-тѣ си.

ГЛАВА 8.

1 И събрахѫ ся всичкы-тѣ людіе, като
единъ человѣкъ, въ стъгдѫ-тѫ която бѣ
прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ: и рекохѫ
на Ездрѫ книжникъ-тъ, да донесе кни-
гѫ-тѫ на Моисеевъ-тъ законъ, който
2 Господь заповѣда на Израиля. И въ пър-
вый-тъ день на седмый-тъ мѣсецъ доне-
се Ездра священникъ-тъ законъ-тъ прѣдъ
събраніе-то на мѫжіе и на жены, и на
всичкы що можахѫ да разумѣватъ като
3 слушатъ. И чете въ него, на стъгдѫ-тѫ
която е прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ,
отъ зори до пладне, прѣдъ мѫжіе-тѣ
и жены-тѣ, и които можахѫ да разумѣ-
ватъ: и уши-тѣ на всичкы-тѣ людіе
4 бѣхѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ. А Ездра
книжникъ-тъ стоеше на высоко дърве-
но стоялище, което бѣхѫ направили за
това: и при него стоеше Маттаѳія, и
Сема, и Анаія, и Урія, и Хелкія, и Маа-
сія, отъ дѣсно му: а отъ лѣво му, Федаія,
и Мисаилъ, и Мелхія, и Асумъ, и Асвада-
5 на, Захарія, *и* Месулламъ. И разгънѫ Ез-
дра книгѫ-тѫ прѣдъ всичкы-тѣ людіе:
(защото бѣ надъ всичкы-тѣ людіе:) и
когато ѭ разгънѫ, всичкы-тѣ людіе ста-
6 нахѫ прави. И благослови Ездра Госпо-
да Бога великаго. И всичкы-тѣ людіе
отговорихѫ: Аминь, аминь, въздвигающе
рѫцѣ-тѣ си: и наведохѫ ся, та ся покло-
7 нихѫ Господу съ лица-та до земѭ-тѫ. А
Іисусъ, и Ваній, и Серевія, Іаминъ, Ак-
кувъ, Саввеѳай, Одія, Маасія, Келита,
Азарія, Іозавадъ, Ананъ, Фелаія, и Ле-
вити-тѣ, тълкувахѫ законъ-тъ на людіе-
тѣ: и людіе-тѣ *стоехѫ* на мѣсто-то си.
8 И четохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ Бо-
жій ясно, и дадохѫ значеніе-то, и истъл-
кувахѫ прочетено-то.
9 И Неемія, който бѣ управитель, и Ез-
дра священникъ-тъ, книжникъ-тъ, и Ле-
вити-тѣ които тълкувахѫ на людіе-тѣ,
рекохѫ на всичкы-тѣ людіе: Този день
е святъ на Господа Бога вашего: не сѣ-
тувайте, нито плачѣте. Защото всичкы-
тѣ людіе плачахѫ, като чухѫ думы-тѣ
10 на законъ-тъ. И рече имъ: Идѣте, яждте
тлъсто, и пійте сладко, и проводѣте дѣ-
лове на тѣзи които нѣмать нищо приго-
твено; защото день-тъ е святъ Господу
нашему: и не скърбѣте; защото ра-
11 дость-та Господня е вашѫ-тѫ сила. И Ле-
вити-тѣ утишихѫ всичкы-тѣ людіе, и го-
ворѣхѫ: Мълчѣте; защото день-тъ е
12 святъ: и не тѫжѣте. И отидохѫ всич-
кы-тѣ людіе да ядатъ и да піятъ, и да
проводятъ дѣлове, и да направятъ голѣ-
мо веселіе, защото разумѣхѫ словеса-та
които имъ изяснихѫ.
13 И въ вторый-тъ день ся събрахѫ на-
чалници-тѣ на отечествія-та на всич-
кы-тѣ людіе, священници-тѣ и Левити-тѣ,
при Ездрѫ книжникъ-тъ, за да ся поу-
14 чатъ въ думы-тѣ на законъ-тъ. И намѣ-
рихѫ писано въ законъ-тъ, че Господь
бѣ заповѣдалъ чрѣзъ Моисея, да обита-
ватъ Израилеви-тѣ сынове въ шатры въ
15 праздникъ-тъ на седмый-тъ мѣсецъ: И
да обнародватъ и да прогласяватъ въ
всичкы-тѣ си градове, и въ Іерусалимъ,
и да кажѫтъ: Излѣзте въ горѫ-тѫ, та
донесте маслинены вѣтвы, и маслены
вѣтвы, и мирсинены вѣтвы, и финиковы
вѣтвы, и вѣтвы отъ гъстолистни дърве-
та, за да направите шатры, споредъ пи-
16 сано-то. И излѣзохѫ людіе-тѣ, та донесо-
хѫ, и направихѫ си шатры, всякой върхъ
кѫщѫ-тѫ си, и въ дворове-тѣ си, и въ
дворове-тѣ на домъ-тъ Божій, и въ стъг-
дѫ-тѫ на портѫ-тѫ на водѫ-тѫ, и въ
17 стъгдѫ-тѫ на портѫ-тѫ Ефремовѫ. И
всичко-то събраніе на онѣзи които ся
върнахѫ отъ плѣненіе-то направихѫ ша-
тры, и сѣднахѫ въ шатры-тѣ; защото
отъ дни-тѣ на Іисуса сынъ-тъ Навіевъ,
до него день, Израилеви-тѣ сынове, не
бѣхѫ направили така. И станѫ веселіе
много голѣмо.
18 И всякой день, отъ първый-тъ день
до послѣдній-тъ день, четѣше въ кни-
гѫ-тѫ на законъ-тъ Божій: и направихѫ
праздникъ седмь дни; а въ осмый-тъ
день, всенародно събраніе, споредъ по-
велѣно-то.

ГЛАВА 9.

1 И въ двадесеть и четвъртый-тъ день
на този мѣсецъ, събрахѫ ся Израиле-
ви-тѣ сынове съ постъ, и съ врѣтища,
2 и съ прьсть на себе си. И отлѫчи ся
Израилево-то сѣме отъ всичкы-тѣ чуж-
денцы: и застанахѫ та исповѣдахѫ
свои-тѣ грѣхове и беззаконія-та на от-
3 цы-тѣ си. И застанахѫ на мѣсто-то си,
та прочетохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ
на Господа Бога своего, *една* четвърть
на день-тъ: и *една* четвърть ся исповѣ-
дувахѫ, и кланяхѫ ся на Господа Бога
4 своего. Тогазь застанахѫ на стоялище-то
отъ Левиты-тѣ, Іисусъ, и Ваній, Кад-
міилъ, Севанія, Вунній, Серевія, Ваній,
и Хананій, та извыкахѫ съ голѣмъ гласъ
5 къмъ Господа Бога своего. И Левити-тѣ,
Іисусъ, и Кадміилъ, Ваній, Асавнія, Се-
ревія, Одія, Севанія, *и* Пееаія, рекохѫ:
Станѣте, та благословѣте Господа Бога
вашего отъ вѣка до вѣка: и нека е, *Бо-
же,* благословено славно-то твое име,
което надминува всяко благословеніе и
6 хвалѫ. Ты си самъ Господь единъ; Ты
си направилъ небе-то, небе-то на небе-
са-та, и всичко-то имъ украшеніе, зе-
мѭ-тѫ, и всичко що е на неѭ, морета-та,
и всичко що е въ тѣхъ, и Ты оживявашь
всичко това: и тебѣ ся кланятъ небесны-
7 тѣ войнства: Ты си Господь Богъ, кой-
то си избралъ Аврама, и извелъ си го отъ
Уръ Халдейскый, и далъ си му име Ав-
8 раамъ: И намѣрилъ си сърдце-то му вѣр-
но прѣдъ тебе, и направилъ си съ него за-
вѣтъ, че ще дадешь землѭ-тѫ Хананейскѫ,
Хеттейскѫ, Аморрейскѫ, и Ферезейскѫ,
и Іевусейскѫ, и Гергесейскѫ, че ще ѭ
дадешь на сѣме-то му: и изврьшилъ си
думы-тѣ си; защото си праведенъ.
9 И видѣ ты озлобленіе-то на наши-тѣ
отцы въ Египетъ, и чу выкъ-тъ имъ при
10 Червено-то море: И показа ты знаменія
и чудеса надъ Фараона, и надъ всич-
кы-тѣ му рабы, и надъ всичкы-тѣ людіе
на землѭ-тѫ му; понеже позна ты че ся
възгордѣхѫ противъ тѣхъ. И направи си
11 ты име, както е днесь. И раздѣли ты мо-
ре-то прѣдъ тѣхъ, та прѣминахѫ по су-
хо всрѣдъ море-то: а тѣзи които гы
гоняхѫ хвьрли ты въ дълбочины-тѣ, ка-
12 то камыкъ въ силнѫ водѫ. И води гы
ты деня съ облаченъ стълпъ, а нощя съ
огненъ стълпъ, за да имъ свѣтишь по
13 пѫть-тъ, по който щѣхѫ да минатъ. И
слѣзе ты на горѫ-тѫ Синай, та говори
съ тѣхъ отъ небе-то, и даде имъ правы
сѫдбы, и истинны законы, повелѣнія и
14 заповѣди добры. И направи познатѫ
тѣмъ святѫ-тѫ своѭ сѫбботѫ, и запо-
вѣда имъ ты заповѣди, и повелѣнія, и
законы, чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабъ-тъ си
15 Моисея: И хлѣбъ отъ небе-то имъ даде
ты въ гладъ-тъ имъ, и водѫ изъ камыкъ
имъ изведе въ жаждѫ-тѫ имъ: и рече
имъ да влѣзатъ за да наслѣдятъ зе-
млѭ-тѫ, за коѭто възвыси ты рѫкѫ-тѫ
си че ще имъ ѭ дадешь.
16 А тѣ и отци-тѣ ни ся възгордѣхѫ, и
ожесточихѫ вратъ-тъ си, и не послу-
17 шахѫ твои-тѣ заповѣди! И отрекохѫ ся
да послушатъ, и не поменахѫ чудеса-та
ти които имъ ты направи; но ожесто-
чихѫ вратъ-тъ си, и въ подиганіе-то си
опрѣдѣлихѫ началникъ за да ся върнатъ
въ рабство-то си; но ты си Богъ сни-
сходителенъ, милостивъ и благоутро-
бенъ, дълготьрпѣливъ и многомилостивъ,
18 и не гы остави. Даже, когато си напра-
вихѫ лѣяно теле, и рекохѫ: Този е
твой-тъ Богъ, който тя възведе изъ Егы-
петъ, и направихѫ голѣмы прогнѣванія:
19 Ты обаче, въ голѣмы-тѣ си щедроты не
гы остави въ пустынѭ-тѫ: облачный-тъ
стълпъ не ся уклони отъ върху тѣхъ де-
ня, за да гы води въ пѫть-тъ, нито ог-
ненный-тъ стълпъ нощя, за да имъ свѣ-
ти въ пѫть-тъ, по който щѣхѫ да ми-
20 натъ. И даде *имъ* ты благый-тъ твой
Духъ, за да гы вразумява, и не лиши ты
маннѫ-тѫ си отъ уста-та имъ, и водѫ
21 имъ даде въ жаждѫ-тѫ имъ. И храни
гы ты четыридесеть годины въ пусты-
нѭ-тѫ: не имъ станѫ нищо оскудно:
дрехы-тѣ имъ не овехтѣхѫ, и нозѣ-тѣ
22 имъ не отекохѫ. И даде имъ ты царства

и людіе, и раздѣли имъ за дѣлове: и на-
слѣдихѫ земѭ-тѫ на Сиона, и земѭ-тѫ
на Есевонскый-тъ царь, и земѭ-тѫ на
23 Ога Васанскый-тъ царь. И синове-тѣ
имъ умножи ты, като небесны-тѣ звѣ-
зды: и заведе гы въ земѭ-тѫ въ коѭто
рече ты на отцы-тѣ имъ да влѣзатъ, за
24 да ѭ наслѣдятъ. И влѣзохѫ синове-тѣ
имъ та наслѣдихѫ земѭ-тѫ: и порази
ты прѣдъ тѣхъ жители-тѣ на земѭ-тѫ,
Ханаанцы-тѣ, и прѣдаде гы въ рацѣ-тѣ
имъ, и царіе-тѣ имъ, и людіе-тѣ на зе-
мѭ-тѫ, за да имъ направятъ споредъ
25 щѣніе-то си. И прѣзѣхѫ крѣпкы градо-
ве, и земѭ тлъстѫ, и наслѣдихѫ домове
пълни съсъ всичко благо, ископаны кла-
денцы, лозія и маслины, и плодовиты
дървета множество: и ядохѫ и ся насы-
тихѫ, и отлъстѣхѫ и ся насладихѫ въ
голѣмѫ-тѫ твоѭ благость.
26 Но тѣ ся не покорихѫ, и подигнахѫ
ся противъ тебе, и хвърлихѫ законъ-тъ
ти задъ гърбове-тѣ си, и убихѫ проро-
цы-тѣ ти, които засвидѣтелствувахѫ про-
тивъ тѣхъ за да гы обърнатъ къмъ те-
бе, и направихѫ голѣмы прогнѣванія.
27 Заради това гы прѣдаде ты въ рѫцѣ-тѫ
на утѣснители-тѣ имъ, които гы утѣсни-
хѫ: и въ врѣме-то на утѣсненіе-то си,
выкнахѫ къмъ тебе, и ты послуша отъ
небе-то: и споредъ много-то твои ще-
дроты даде имъ ты избавители, та гы
избавихѫ отъ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които
28 гы утѣснихѫ. Но като ся успокоихѫ, о-
бърнахѫ ся за да правятъ зло прѣдъ
тебе: заради това гы остави ты въ рѫ-
кѫ-тѫ на врагове-тѣ имъ, та гы завла-
дѣхѫ; но когато ся обърнахѫ, та вык-
нахѫ къмъ тебе, ты гы послуша отъ не-
бе-то: и много пѫти гы избави ты спо-
29 редъ щедроты-тѣ си: И засвидѣтелствува
ты противъ тѣхъ, за да гы обърнешь въ
законъ-тъ си; но тѣ ся възгордѣхѫ, и не
послушахѫ твои-тѣ заповѣди, но съгрѣ-
шихѫ въ сѫдбы-тѣ ти (които ако вър-
ши нѣкой ще живѣе чрѣзъ тѣхъ:) и да-
дохѫ непокорливо рамо, и ожесточихѫ
30 вратъ-тъ си, та не чухѫ. Но и много го-
дины гы търпѣ ты, и засвидѣтелствува
противъ тѣхъ чрѣзъ Духъ-тъ си, чрѣзъ
пророцы-тѣ си; но не дадохѫ слушаніе:
заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
31 на людіе-тѣ на земи-тѣ. Но заради мно-
го-то твои щедроты не гы направи да
ся довършатъ, нито гы остави; защото
си Богъ щедръ и милостивъ.
32 Сега прочее, Боже нашъ, великый,
крѣпкый, и страшный Боже, който па-
зишь завѣтъ-тъ и милость-тѫ, да си не
вмѣни малко прѣдъ тебе всичко-то зло-
страданіе, което намѣри насъ, царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, и священницы-тѣ ни,
и пророцы-тѣ ни, и отци-тѣ ни, и всич-
кы-тѣ твои людіе, отъ дни-тѣ на Асси-
33 рійскы-тѣ царіе до този день. Наисти-
нѫ си праведенъ въ всичко което дойде
върхъ насъ; защото ты направи истинѫ,
34 а ный направихмы нечестіе. И царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, священници-тѣ ни,
отци-тѣ ни не упазихѫ законъ-тъ ти, и
не дадохѫ вниманіе на твои-тѣ заповѣди,
и на свидѣтелства-та ти, съ които си за-
35 свидѣтелствувалъ противъ тѣхъ. Защото
тѣ въ царство-то си, и въ голѣмѫ-тѫ твоѭ
благость коѭто имъ даде ты, и въ ши-
рокѫ-тѫ и тлъстѫ-тѫ земѭ коѭто даде
ты прѣдъ тѣхъ, не ти послужихѫ, нито
ся обърнахѫ отъ лукавы-тѣ си дѣла.
36 Ето, раби смы този день: и въ земѭ-тѫ
коѭто даде ты на отцы-тѣ ни за да ядатъ
плодъ-тъ ѝ и добры-тѣ ѝ нѣща, ето, ра-
37 би смы върху неѭ: И тя дава голѣмо
изобиліе на царіе-тѣ които тури ты вър-
ху насъ за грѣхове-тѣ ни: и властву-
ватъ надъ тѣла-та ни, и надъ скотове-тѣ
ни, споредъ щѣніе-то си: и ный смы въ
голѣмо утѣсненіе.
38 За всичко това ный правимъ завѣтъ
вѣренъ, и пишемъ: и ударятъ си печати-
тѣ князове-тѣ ни, Левити-тѣ ни и свя-
щенници-тѣ ни.

ГЛАВА 10.

1 А тѣзи които ударихѫ печати бѣхѫ:
Неемія управитель-тъ Ахаліевъ-тъ синъ,
2 и Седекія, Сераія, Азарія, Іеремія,
3 Пасхоръ, Амарія, Мелхія, (4) Хаттусъ,

5 Севанія, Маллухъ, Харимъ, Меримоѳъ,
6 Авдія, Даніилъ, Ганнаѳонъ, Варухъ,
7 Месулламъ, Авія, Міаминъ, (8) Маазія,
Велгай, Семаія: тѣ бѣхѫ священници.
9 А Левити: Іисусъ Азаніевъ-тъ сынъ,
Вануй отъ Инададовы-тѣ сынове, Кад-
10 міилъ: И братія-та имъ Севанія, Одія,
11 Келита, Фелаія, Ананъ, Михей, Реовъ, А-
12 савія, Закхуръ, Серевія, Севанія, (13) О-
дія, Ваній, Венину.
14 Началници на людіе-тѣ: Фаросъ, Фа-
15 аѳъ-моавъ, Еламъ, Затоу, Ваній, Вунній,
16 Азгадъ, Вивай, Адонія, Вагуй, Адинъ,
17 Атиръ, Езекія, Азуръ, (18) Одія, Асумъ,
19 Висай, Арифъ, Анаѳоѳъ, Невай, (20) Маг-
21 фіасъ, Месулламъ, Изиръ, Месизавеилъ,
22 Садокъ, Іаддуа, Фелаѳія, Ананъ, Анаія,
23 Осія, Ананія, Ассувъ, (24) Аллоисъ, Фи-
25 лея, Совикъ, Реумъ, Асавна, Маасія,
26 И Ахія, Ананъ, Гананъ, (27) Маллухъ,
Харимъ, Ваана.
28 И остатъкъ-тъ на людіе-тѣ: священни-
ци-тѣ, Левити-тѣ, вратари-тѣ, пѣвци-тѣ,
Нееиними-тѣ, и всичкы които сѫ ся от-
лѫчили отъ людіе-тѣ на мѣста-та къмъ
Божій-тъ законъ, жены-тѣ имъ, сынове-
тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ, всякой който
29 знаеше и разумѣваше, Съединихѫ ся съ
братія-та си, голѣмцы-тѣ си, и влѣзохѫ
въ проклѣтіѭ и клѣтва, да ходятъ въ
Божій-тъ законъ, даденый-тъ чрѣзъ рѫ-
кѫ-тѫ на Моисея рабъ-тъ Божій, и да
съхранявать и да вършатъ всичкы-тѣ
заповѣди на Іеова, Господа нашего, и
30 сѫдбы-тѣ му, и повелѣнія-та му: И да
не дадемъ дъщери-тѣ си на людіе-тѣ на
земѭ-тѫ, и дъщери-тѣ имъ да не земемъ
31 за сынове-тѣ си: И ако людіе-тѣ отъ
земѭ-тѫ донесатъ нѣща за продаваніе,
или каква да е храна да продадатъ въ
сѫбботенъ день, да не земемъ отъ тѣхъ
въ сѫббота, и въ святъ день: и да о-
ставимъ седмо-то лѣто, и исканіе-то на
всякой дългъ.
32 Наредихмы още за себе си, да ся на-
товаримъ да давамы всяко лѣто еднѫ
третинѫ отъ сиклъ, за службѫ-тѫ на
33 домъ-тъ на Бога нашего, За хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то и за всегдашно-то
хлѣбно приношеніе, и за всегдашно-то
всесъжженіе на сѫбботы-тѣ, на новомѣ-
сечія-та, за праздницы-тѣ, и за святы-
тѣ *нѣща*, и за приношенія-та за грѣхъ,
за да правимъ умилостивеніе за Израи-
ля, и за всичко-то дѣло на домъ-тъ на
34 Бога нашего. И мѣтнахмы жрѣбія между
священницы-тѣ, Левиты-тѣ, и людіе-тѣ,
за приносъ-тъ на дърва-та, за да *гы* до-
карватъ въ домъ-тъ на Бога нашего, спо-
редъ отечествія-та ни въ опрѣдѣлены
врѣмена, всяко лѣто, за да горятъ на
олтарь-тъ на Господа Бога нашего, спо-
35 редъ писано-то въ законъ-тъ: И да до-
носимы всяко лѣто, въ домъ-тъ Госпо-
день начаткы-тѣ отъ земѭ-тѫ ни, и на-
чаткы-тѣ отъ плодове-тѣ на всяко дър-
36 во: И първородны-тѣ отъ сынове-тѣ ни,
и отъ скотове-тѣ ни, споредъ писано-то
въ законъ-тъ, и първородны-тѣ отъ го-
веда-та ни, и отъ стада-та ни, да *гы* до-
карамы въ домъ-тъ на Бога нашего, на
священницы-тѣ които служатъ въ домъ-тъ
37 на Бога нашего: И да доносимы начат-
кы-тѣ отъ наше-то тѣсто, и приношенія-
та си и плодове-тѣ отъ всяко дърво, отъ
вино, и отъ елей, на священницы-тѣ, въ
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего: и
на Левиты-тѣ десетъцы-тѣ отъ нашѫ-тѫ
земѭ, и тѣзи Левити да зематъ десетъ-
цы-тѣ по всичкы-тѣ градове на земледѣ-
38 ліе-то ни. И священникъ-тъ Аароновъ
сынъ, ще бѫде съ Левиты-тѣ, когато зе-
матъ десетъцы-тѣ: и Левити-тѣ ще до-
носятъ десетъкъ-тъ отъ десетъцы-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего, въ стаи-тѣ на
39 съкровищный-тъ домъ. Защото Израиле-
ви-тѣ сынове и Левіини-тѣ сынове ще
доносятъ приношенія-та отъ жито-то,
отъ вино-то, и отъ елей-тъ, въ стаи-тѣ,
дѣто сѫ съсѫди-тѣ на святилище-то, и
священници-тѣ които служатъ, и врата-
ри-тѣ, и пѣвци-тѣ: и нѣма да оставимъ
домъ-тъ на Бога нашего.

ГЛАВА 11.

1 И населихѫ ся началници-тѣ на людіе-
тѣ въ Іерусалимъ: а остатъкъ-тъ на лю-

діе-тѣ мѣтнахѫ жрѣбія, за да доведатъ
отъ десеть единъ да ся насели въ Іеру-
салимъ, въ святый-тъ градъ, а деветь-тѣ
2 части въ *другы*-тѣ градове. И благосло-
вихѫ людіе-тѣ всичкы онѣзи человѣцы,
които принесохѫ доброволно себе си да
ся населятъ въ Іерусалимъ.
3 А тѣзи сѫ главатари-тѣ на область-тѫ,
които ся населихѫ въ Іерусалимъ: а въ
Іудины-тѣ градове ся населихѫ, всякой
въ притяжаніе-то си, въ градове-тѣ си,
Израиль, священници-тѣ, и Левити-тѣ, и
Неѳиними-тѣ, и сынове-тѣ на Соломоно-
4 вы-тѣ рабы. И въ Іерусалимъ ся насе-
лихѫ *нѣкои* отъ Іудины-тѣ сынове, и отъ
Веніаминовы-тѣ сынове.
Отъ Іудины-тѣ сынове: Аѳаія сынъ-тъ
на Озія, сынъ на Захарія, сынъ на А-
марія, сынъ на Сафатія сына Маала-
5 леилова, отъ Фаресовы-тѣ сынове: И
Маасія сынъ-тъ на Варуха, сынъ на Хо-
лозея, сынъ на Азаія, сынъ на Адаія,
сынъ на Іоіарива, сынъ на Захарія сы-
6 на Силоніева: Всичкы-тѣ Фаресови сы-
нове които ся населихѫ въ Іерусалимъ
бѣхѫ четыристотинъ и шестдесетъ и
осмь мѫжіе силни.
7 А Веніаминови-тѣ сынове бѣхѫ тѣзи:
Саллу сынъ-тъ на Месуллама, сынъ на
Іоада, сынъ на Федаія, сынъ на Колаія,
сынъ на Маасія, сынъ на Иѳіила сына
8 Исаіева: И съ тѣхъ, Гаввай, Саллай, де-
9 ветстотинъ и двадесеть и осмь: И Іоиль
Зехріевъ-тъ сынъ бѣше надзиратель надъ
тѣхъ: а Іуда Сенуинъ-тъ сынъ, вторый
надъ градъ-тъ.
10 Отъ священницы-тѣ: Іедаія сынъ Іоіа-
11 ривовъ, Іахинъ, Сераія сынъ-тъ на Хел-
кія сынъ на Месуллама, сынъ на Садока,
сынъ на Мераіоѳа сына Ахитовова, войво-
12 да-та на домъ-тъ Божій. И братія-та имъ
които правѣхѫ дѣло-то на домъ-тъ бѣхѫ
осмстотинъ и двадесеть и два: и Адаія
сынъ-тъ на Іероама, сынъ на Фелалія,
сынъ на Амсія, сынъ на Захарія, сынъ
13 на Пасхора сына Мелхіева, И братія-та
му, началници на отечествія, двѣстѣ и
четыридесеть и два: и Амасай сынъ-тъ
на Азареила, сынъ на Аазая, сынъ на
14 Месиллемоѳа сына Еммирова, И братія-
та имъ мѫжіе силни съ крѣпость, сто и
двадесеть и осмь: а надзиратель надъ
тѣхъ бѣ Завдіилъ, Гедолимовъ-тъ сынъ.
15 А отъ Левиты-тѣ: Семаія сынъ-тъ на
Ассува, сынъ на Азрикама, сынъ на Аса-
16 вія сына Вунніева: И Саввеѳай, и Іо-
завадъ, отъ Левитскы-тѣ началницы, бѣ-
хѫ надъ вънкашны-тѣ дѣла на домъ-тъ
17 Божій. И Матѳанія сынъ-тъ на Михея,
сынъ на Завдія сына Асафова, бѣше на-
чалникъ на пѣснопѣніе-то въ молитва-
тѫ: и Ваквукія вторый между братія-та
си, и Авда сынъ-тъ на Саммуя, сынъ на
18 Галала сына Іедуѳунова. Всичкы-тѣ Ле-
вити въ святый-тъ градъ бѣхѫ двѣстѣ и
осмдесеть и четыри.
19 А вратари-тѣ: Аккувъ, Талмонъ, и
братія-та имъ които пазѣхѫ врата-та,
бѣхѫ сто и седмдесеть и два.
20 А останали-тѣ отъ Израиля, священ-
ници-тѣ, и Левити-тѣ, бѣхѫ по всичкы-
тѣ Іудины градове, всякой въ наслѣдіе-
то си.
21 А Неѳиними-тѣ ся населихѫ въ О-
филъ: а Сиха и Гесфа бѣхѫ върху Не-
ѳинимы-тѣ.
22 А надзиратель-тъ на Левиты-тѣ въ Іе-
русалимъ бѣ Озій, сынъ на Ванія, сынъ
на Асавія, сынъ на Матѳанія сына Ми-
хеева, отъ Асафовы-тѣ сынове, пѣвцы-тѣ
които бѣхѫ върху дѣло-то на домъ-тъ
23 Божій. Защото бѣ царска заповѣдь за
тѣхъ, и оброкъ за пѣвцы-тѣ всякой день.
24 А Песаія Месизавеиловъ-тъ сынъ, отъ
сынове-тѣ на Зара Іудинъ-тъ сынъ, бѣ-
ше отъ страна на царя въ всяко дѣло
за людіе-тѣ.
25 А за села-та, съ нивя-та имъ, *нѣкои*
отъ Іудины-тѣ сынове ся населихѫ въ
Киріаѳъ-арвѫ и по села-та ѝ, и въ Де-
вонъ и по села-та му, и въ Кавсеилъ и
26 по села-та му, И въ Іисуя, и въ Мола-
27 дѫ, и въ Веѳъ-фелетъ, И въ Асаръ-суалъ,
28 и въ Вирсавее и по села-та му, И въ Сик-
29 лагъ, и въ Мехонѫ, и по села-та ѝ, И въ
Енъ-риммонъ, и въ Сараѫ, и въ Іармуѳъ,
30 Въ Занома, Одолламъ, и по села-та имъ,
въ Лахисъ, и по полета-та му, въ Азика,

и по села-та ѝ. И населихж ся отъ Вирсавеѳ дори до долъ-тъ Енномовъ.
31 А Веніаминови-тѣ сынове ся населихж
отъ Гавж въ Михмасъ, и въ Гаіж, и въ
32 Веѳилъ и по села-та му, Въ Анаѳоѳъ, въ
33 Нобъ, въ Ананіж, Въ Асорж, въ Рамж,
34 въ Геѳаимъ, Въ Адидъ, въ Ѳевоимъ, въ
35 Невалатъ, Въ Лодъ, и въ Оно, въ долъ-тъ
на дърводѣлцы-тѣ.
36 И отъ Левиты-тѣ *ся населихж* отдѣ-
лѣнія въ Іудж *и* въ Веніаминъ.

ГЛАВА 12.

1 А тѣзи бѣхж священницы-тѣ и Леви-
ти-тѣ, които възлѣзохж съсъ Зоровавеля
2 Салаѳіиловъ-тъ сынъ, и съ Іисуса: Са-
раія, Іеремія, Ездра, Амарія, Маллухъ,
3 Хаттусъ, Сехані, Реумъ, Меримоѳъ,
4 Иддо, Ганнаѳонъ, Авія, (5) Міаминъ,
6 Маадія, Велга, Семаія, и Іоіаривъ, Іе-
7 даія, Саллу, Амокъ, Хелкія, Іедаія. Тѣ-
зи бѣхж началници на священницы-тѣ и
на братія-та имъ въ дни-тѣ на Іисуса.
8 А Левити-тѣ: Іисусъ, Ваннуй, Кад-
міилъ, Серевія, Іуда *и* Матѳанія, който
9 бѣ надъ пѣсни-тѣ, той и братія-та му. А
Ваквукія и Унній, братія-та имъ, бѣхж
срещж тѣхъ за стражы-тѣ.
10 И Іисусъ роди Іоакима, а Іоакимъ ро-
11 ди Еліасива, а Еліасивъ роди Іодая, А
Іодай роди Іонаѳана, а Іонаѳанъ роди
Іаддуж.
12 А въ дни-тѣ на Іоакима, священници,
началници на отечествія бѣхж, на Се-
13 раіж, Мераія; на Іереміж, Ананія; На
Ездрж, Месулламъ; на Амаріж, Іоананъ;
14 На Мелиху, Іонаѳанъ; на Севаніж, Іо-
15 сифъ; На Харима, Адна; на Мераіоѳа,
16 Хелкай; На Иддо, Захарія; на Ганнаѳо-
17 на, Месулламъ; На Авіж, Зехрій; на
18 Миніамина, отъ Моадіж, Фелтай; На
Велга, Саммуа; на Семаіж, Іонаѳанъ;
19 И на Іоіарива, Матѳенай; на Іедаіж, О-
20 зій; На Саллая, Каллай; на Амока, Е-
21 веръ; На Хелкіж, Асавія; на Іедаіж,
Наѳанаилъ.
22 Левити-тѣ въ дни-тѣ на Еліасива, Іо-
дая, Іоанана, и на Іаддуя, бѣхж писани
началници на отечествія, още и священ-
ници-тѣ, въ царуваніе-то на Дарія Пер-
23 сянинъ-тъ. Левіеви-тѣ сынове, начални-
ци на отечествія, бѣхж писани въ кни-
га-тж на Лѣтовницы-тѣ, даже до дни-тѣ
24 на Іоанана Еліасивовъ-тъ сынъ. И на-
чалници-тѣ на Левиты-тѣ: Асавія, Се-
ревія, и Іисусъ, Кадміиловъ-тъ сынъ, и
братія-та имъ, срещж тѣхъ, за да хва-
лятъ, и пѣснословятъ според запо-
вѣдь-тж на Давида человѣка Божій, стра-
25 жа срещж стражж. Матѳанія, и Вакву-
кія, Авдія, Месулламъ, Талмонъ, Аккувъ,
бѣхж вратари и пазѣхж стража-тж въ
26 клѣтове-тѣ на врата-та. Тѣзи бѣхж въ
дни-тѣ на Іоакима, сынъ на Іисуса, Іо-
седековъ-тъ сынъ, и въ дни-тѣ на Нее-
між областникъ-тъ, и на священника
Ездрж книжникъ-тъ.
27 И въ обновеніе-то на Іерусалимска-тж
стѣнж потърсихж Левиты-тѣ по всич-
кы-тѣ имъ мѣста, за да гы доведатъ въ
Іерусалимъ, да правятъ обновеніе-то съ
веселіе, съ пѣнія и пѣсни, съ кимвалы,
28 псалтири, и китары. И събрахж ся сы-
нове-тѣ на пѣвцы-тѣ отъ окрѫжность-тж
около Іерусалимъ, и отъ Нетофаѳски-тѣ
29 села. И отъ Галгаловъ-тъ домъ, и отъ
села-та на Гавж и на Азмавеѳъ; защото
пѣвци-тѣ ся съградихж села около Іе-
30 русалимъ. И очистихж ся священници-тѣ
и Левити-тѣ, и очистихж людіе-тѣ, и
порты-тѣ, и стѣна-тж.
31 Тогазь възведохъ Іудины-тѣ начални-
цы на стѣна-тж, и поставихъ два голѣ-
мы лика хвалители: *единъ-тъ* отиваше
на дѣсно върху стѣна-тж къмъ порта-тж
32 на гноище-то: И слѣдъ тѣхъ вървѣхж
Осаія, и половина-та отъ Іудины-тѣ на-
33 чалницы, И Азарія, Ездра, и Месул-
34 ламъ, Іуда, и Веніаминъ, и Семаія, и Іе-
35 ремія: И отъ сынове-тѣ на священни-
цы-тѣ съ трѫбы: Захарія сынъ-тъ на
Іонаѳана, сынъ на Семаіж, сынъ на
Матѳанія, сынъ на Михея, сынъ на Зак-
36 хура, сынъ на Асафа: И братія-та му:
Семаія и Азареилъ, Милалай, Гилалай,
Маай, Наѳанаилъ, и Іуда, Ананій, съ му-
зикалны-тѣ орѫдія на Давида Божій-тъ

человѣкъ, и Ездра книжникъ-тъ прѣдъ
37 тѣхъ. И при порта-та на источникъ-тъ,
и срещж тѣхъ, вѣзлѣзохж прѣзъ стапала-та на Давидовъ-тъ градъ, въ въсходъ-тъ
на стѣнж-тж отгорѣ на Давидовъ-тъ
домъ, и до портж-тж на водж-тж къмъ
истокъ.
38 А другый-тъ ликъ хвалителц вървѣше
отъ срещж, и азъ слѣдъ тѣхъ, и половина-та на людіе-тѣ по стѣнж-тж, отгорѣ на стълпъ-тъ на пещи-тѣ, и до ши-
39 рокж-тж стѣнж. И отгорѣ на портж-тж
Ефремъ, и отгорѣ на ветхж-тж портж, и
отгорѣ на рыбнж-тж портж, и на стълпъ-тъ
Ананеилъ, и на стълпъ-тъ Мем, до овчж-
тж портж: и застанахж въ портж-тж на
тъмницж-тж.
40 И застанахж два-та лика на пѣвцы-тѣ
въ домъ-тъ Божій, и азъ и половина-та
41 отъ кметове-тѣ съ мене: И священници-тѣ: Еліакимъ, Маасія, Миніаминъ,
Михей, Еліоинай, Захарія *и* Ананія, съ
42 трѫбы: И Маасія, и Семаія, и Елеазаръ, и Озій, и Іоананъ, и Малхія, и Еламъ, и Езеръ. И пѣвци-тѣ възвысихж
гласъ-тъ си, съ Іезраіж надзиратель-тъ.
43 И принесохж въ онзи день голѣмы жъртвы, и ся развеселихж; защото Богъ гы
развесели съ голѣмо веселіе. И жены-тѣ
още и дѣца-та ся развеселихж: и веселіе-то на Іерусалимъ ся чу на далечь.
44 И въ онзи день ся опрѣдѣлихж едни
върху стаи-тѣ за съкровища-та, за приношенія-та, за начатки-тѣ, и за десетъцы-тѣ, за да събиратъ въ тѣхъ отъ полета-та на градове-тѣ узаконены-тѣ дѣлове за священницы-тѣ и Левиты-тѣ;
защото Іуда ся развесели за священницы-тѣ и за Левиты-тѣ които прѣдстояхж.
45 И пѣвци-тѣ и вратари-тѣ пазѣхж стражж-тж на Бога своего, и стражж-тж на
очищеніе-то, споредъ заповѣдь-тж на
46 Давида, *и* Соломона сына му. Защото въ
дни-тѣ на Давида и на Асафа *имаше* отколѣ първопѣвци, и пѣнія на хвалж и
47 благословеніе Богу. И всичкый Израиль
въ дни-тѣ на Зоровавеля, въ дни-тѣ на
Неемія, давахж отредены-тѣ за всякой
день дѣлове на пѣвцы-тѣ и на вратари-тѣ: тѣ освящавахж за Левиты-тѣ, а
Левити-тѣ освящавахж за Аароновы-тѣ
сынове.

ГЛАВА 13.

1 Въ тоя день ся чете въ книгж-тж на
Моисея и людіе-тѣ слушахж: и намѣри
ся писано въ нея, че Аммонци-тѣ и Моавци-тѣ не трѣбваше да влѣзатъ въ съ-
2 браніе-то Божіе до вѣка; Защото не
посрѣщнахж Израилевы-тѣ сынове съ
хлѣбъ и водж, но наехж Валаама противъ тѣхъ, за да гы прокълне; но Богъ
нашъ обърнж клѣтва-тж въ благослове-
3 ніе. И като чухж законъ-тъ, отлжчихж
отъ Израиля всяко смѣсено.
4 А прѣди това, Еліасивъ священникъ-тъ,
който имаше настоятелство-то върху
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего, бѣ-
5 ше ся сродилъ съ Товіж: И приготвилъ
бѣ за него голѣмж стаж, дѣто по напрѣдъ
турахж хлѣбны-тѣ приношенія, ливанъ-тъ,
и съсѫды-тѣ, и десетъцы-тѣ отъ жито-то, отъ вино-то, и отъ елей-тъ, отредены-тѣ за Левиты-тѣ и за пѣвцы-тѣ
и за вратари-тѣ, и приношенія-та за свя-
6 щенницы-тѣ. Но въ всичко това врѣме
азъ не бѣхъ въ Іерусалимъ; защото въ
тридесеть и второ-то лѣто на Артаксеркса Вавилонскый-тъ царь отидохъ при
царя, и слѣдъ нѣколко дни испросихъ
7 *воліж* отъ царя, Та дойдохъ въ Іерусалимъ, и научихъ ся за зло-то което Еліасивъ направилъ за Товіж, като приготвилъ за него стаж въ дворове-тѣ на
8 домъ-тъ Божій. И станж ми много мѫчно: и исхвърлихъ вънъ отъ стаж-тж
9 всичкы-тѣ кѫщны съсѫды на Товіж. И
заповѣдахъ та очистихж стаи-тѣ: и внесохъ пакъ тамъ съсѫды-тѣ на домъ-тъ Божій, хлѣбны-тѣ приношенія и ливанъ-тъ.
10 И научихъ ся че дѣлове-тѣ на Левиты-тѣ не были *имъ* дадени; защото Левити-тѣ и пѣвци-тѣ, които вършахж дѣло-то *на служеніе-то* бѣхж побѣгнали
11 всякой въ село-то си. И обличихъ кметове-тѣ и рѣкохъ: Защо е оставенъ
домъ-тъ Божій? И събрахъ гы, та гы по-

12 ставихъ на мѣсто-то имъ. Тогазь донесе всичкый Іуда въ съкровища-та десетъкъ-тъ отъ жито-то и отъ вино-то и отъ
13 елей-тъ. И поставихъ съкровищницы върху съкровища-та, Селемія священникъ-тъ, и Садока писецъ-тъ, и отъ Левиты-тѣ Федаія: и при тѣхъ Анана сынъ-тъ на Закхура, Матеаніевъ-тъ сынъ; защото ся считахѫ за вѣрны: а дѣло-то имъ бѣ да раздаватъ на братія-та си.
14 Помни мя, Боже мой, за това, и не заличавай добрины-тѣ ми които направихъ въ домъ-тъ на Бога моего, и въ нареды-тѣ му.
15 Прѣзъ онѣзи дни видѣхъ *нѣколцина* въ Іудея, че въ сѫббота тъпчахѫ грозліе въ жлѣбъ-тъ, и вносяхѫ снопіе, и товарѣхѫ на ослы, и вино, грозліе, и смоквы, и всякакви товары, които докарвахѫ въ Іерусалимъ, въ сѫбботенъ день: и засвидѣтелствувахъ *противъ тѣхъ* въ день-тъ въ който продавахѫ
16 храна. И Тиряни-тѣ които живѣехѫ въ него доносяхѫ рыбы, и всякакви нѣща за продаваніе, та продавахѫ въ сѫббота на Іудины-тѣ синове, и въ Іерусалимъ.
17 И обличихъ благородны-тѣ отъ Іудѫ, и рѣкохъ имъ: Какво е това зло което правите вы, и оскврънявате сѫбботный-тъ
18 день? Не правѣхѫ ли така отци-тѣ ви, та докара Богъ нашъ всичко това зло на насъ, и на този градъ? но вы прилагате гнѣвъ на Израиля, като оскврънявате сѫббота-тѫ.
19 Заради това, когато начнѫ да мрькнува въ Іерусалимскы-тѣ порты прѣди сѫббота-тѫ, рѣкохъ, та затворихѫ врата-та, и заповѣдахъ да ся не отварятъ до подиръ сѫббота: и поставихъ въ порты-тѣ *нѣколцина* отъ мои-тѣ слуги, за да
20 не влѣзе товаръ въ сѫбботенъ день. И прѣнощувахѫ търговци-тѣ и продавци-тѣ на всякакви нѣща за продаваніе вънъ
21 отъ Іерусалимъ еднъждь, дваждь. Тогазь засвидѣтелствувахъ противъ тѣхъ, и рѣкохъ имъ: Защо нощувате прѣдъ стѣна-тѫ? ако повторите, ще турѭ рѫкѫ на васъ. Отъ тогазь не дойдохѫ въ сѫббота.
22 И рѣкохъ на Левиты-тѣ да ся очиступатъ, и да дохождатъ да вардятъ врата-та, за да освящаватъ сѫбботный-тъ день. Помни мя, Боже мой, и за това, и помилуй мя споредъ множество-то на милость-тѫ си.
23 А още, въ онѣзи дни, видѣхъ Іудеи-тѣ, които бѣхѫ зѣли жены Азотки, Аммон-
24 кы, и Моавкы: И чада-та имъ говорѣхѫ половинъ Азотскы, а не знаехѫ да продуматъ Іудейскы, но споредъ языкъ-тъ
25 на всякой народъ. И обличихъ гы, и проклѣхъ гы, и бихъ нѣколцина отъ тѣхъ, и оскубахъ имъ косми-тѣ, и заклѣхъ гы въ Бога *и казахъ:* Да не дадете дъщери-тѣ си на синове-тѣ имъ, и да не земете отъ дъщери-тѣ имъ за синове-тѣ си, или
26 за себе си. Не съгрѣши ли така Соломонъ Израилевъ-тъ царь? ако и да не е имало между много народы царь подобенъ нему, който бѣше възлюбенъ отъ Бога своего, и направи го Богъ царь надъ всичкый Израиль: но и него чуж-
27 ды-тѣ жены направихѫ да съгрѣши. И ный ще вы слушамы ли, да правите всичко това голѣмо зло, да ставате прѣстѫпници, противъ Бога нашего като земате чужды жены?
28 И *единъ* отъ синове-тѣ на Іодая, сынъ-тъ на Еліасива великый-тъ священникъ, бѣше зеть на Санавалата Оронецъ-тъ: за
29 това го испѫдихъ отъ мене. Помни гы, Боже мой, защото осквърнихѫ священство-то, и завѣтъ-тъ на священство-то и на Левиты-тѣ.
30 И очистихъ гы отъ всичкы-тѣ чуждинцы, и опрѣдѣлихъ стражы отъ священницы-тѣ и Левиты-тѣ, всякого въ дѣло-
31 то му: И за приношеніе-то на дърва-та, въ опрѣдѣлены врѣмена, и за начатки-тѣ. Помни мя, Боже мой, за добро.

ЕСѲИРЬ.

ГЛАВА 1.

1 И въ дни-тѣ на Ассуира, (той е Ассу-
иръ, който царуваше отъ Индіѧ дори до
Еѳіопіѧ, върху сто и двадесеть и седмь
2 области:) Въ онѣзи дни, когато царь
Ассуиръ сѣднѫ на прѣстолъ-тъ на цар-
3 ство-то си, въ Сусѫ столицѫ-тѫ, Въ тре-
те-то лѣто на царуваніе-то си, напра-
ви пиръ на всичкы-тѣ си князове и на
рабы-тѣ си: и прѣдъ него *бѣше* Пер-
сійска-та и Мидска-та сила, голѣмци-тѣ
4 и князове-тѣ на области-тѣ, Тогазь за
много дни, сто и осмдесеть дни, показ-
ва славно то богатство на царство-то
си и прѣвъсходнѫ-тѫ свѣтлость на ве-
личество-то си.
5 И като ся испълнихѫ тѣзи дни напра-
ви царь-тъ пиръ на всичкы-тѣ людіе,
които ся намѣрихѫ въ Сусѫ столицѫ-
тѫ, отъ голѣмъ до малъкъ, седмь дни, въ
дворъ-тъ на градинѫ-тѫ на царскый-тъ
6 палатъ: *Украсенъ съсъ завѣсы* отъ бѣлъ
карпасъ, и синьо, прострѣны *на* върви
виссонни и багрѣны съсъ сребърны кол-
цета на мраморны стълпове: *и съсъ*
златны и сребърны одрове върхъ помость
отъ червенъ и бѣлъ мраморъ, алавастръ,
7 и черенъ мраморъ. И наливахѫ въ златны
чашы, (и чаши-тѣ бѣхѫ различны едины
отъ другы) и имаше царско вино, изо-
билно, споредъ както бѣ прилично на
8 царя. А піеніе-то бѣше по правило: ни-
кой не принуждаваше; защото царь-тъ
заповѣда така на всичкы-тѣ си домо-
строители, да правятъ споредъ волѭ-тѫ
9 на всякого. А и Астинь царица-та на-
прави на жены-тѣ пиръ въ царскый-тъ
домъ на царь Ассуира.
10 И въ седмый-тъ день когато сърдце-то
на царя бѣ весело отъ вино-то, заповѣда
на Меумана, на Визаѳа, на Арвона, на
Вигѳа, и на Авагѳа, на Зеѳара, и на
Харкаса, на седмь-тѣ скопцы които слу-
11 гувахѫ прѣдъ царь Ассуира, Да доведѫтъ
Астинь царицѫ-тѫ прѣдъ царя, съ цар-
скый-тъ вѣнецъ, за да покаже хубость-
тѫ ѝ на людіе-тѣ и на князове-тѣ: за-
12 щото бѣ красна на гледъ. Но Астинь
царица-та ся отрече да дойде споредъ
заповѣдь-тѫ на царя, която станѫ чрѣзъ
скопцы-тѣ. Заради това царь-тъ ся раз-
яри твърдѣ много, и гнѣвъ-тъ му ся
распали въ него.
13 Тогазь рече царь-тъ на мѫдри-тѣ кои-
то познавахѫ врѣмена-та, (защото та-
къвъ бѣ обычай-тъ на царя къмъ всичкы
14 които знаяхѫ законъ и сѫдъ: А при него
бѣ Карсена, Сеѳаръ, Адмаѳа, Ѳарсисъ,
Мересъ, Марсена, *и* Мемуканъ, седмь-
тѣ Персійскы и Мидскы князове, които
гледахѫ лице-то на царя, *и* имахѫ прѣд-
15 сѣдателство-то въ царство-то): Що при-
лича да направимъ на Астинь царицѫ-
тѫ споредъ законъ-тъ, защото не испъл-
ни заповѣдь-тѫ на царь Ассуира чрѣзъ
скопцы-тѣ?
16 И отговори Мемуканъ прѣдъ царя и
князове-тѣ: Астинь царица-та не обиди
само царя, но и всичкы-тѣ князове, и
всичкы-тѣ людіе които сѫ въ всичкы-тѣ
17 области на царь Ассуира. Защото дѣя-
ніе-то на царицѫ-тѫ ще ся расчуе по
всичкы-тѣ жены, щото ще прѣзиратъ
мѫжіе-тѣ си прѣдъ очи-тѣ си, когато ся
раздаде слухъ, че царь Ассуиръ заповѣ-
да да ся доведе царица-та Астинь прѣдъ
18 него и тя не дойде. И днесь госпожи-тѣ

на Персіѧ и Мидіѧ, които чуха за дѣя-
ніе-то на царица-та, ще говорять *за то-*
ва на всичкы-тѣ царскы князове: отъ
19 тукъ голѣмо прѣзрѣніе и гнѣвъ. Ако е
угодно на царя, нека излѣзе отъ него
царско нареченіе, и нека ся пише меж-
ду Персійскы-тѣ и Мидскы-тѣ законы, за
да е непрѣложно: да не дойде *вече* Ас-
тинь прѣдъ царь Ассуира; и нека даде
царь-тъ царско-то ѝ достоинство на дру-
20 гѫ по добрѫ отъ неѭ. И когато повелѣ-
ніе-то, което ще направи царь-тъ, ся
обнародва по всичко-то му царство, (за-
щото е голѣмо,) всичкы-тѣ жены ще от-
давать чесъ на мѫжіе-тѣ си, на голѣмъ
и на малкъ.
21 И угодна быде дума-та, на царя и на
князове-тѣ: и направи царь-тъ споредъ
22 дума-та на Мемукана: И проводи писма
по всичкы-тѣ области на царя, въ вся-
кѫ область споредъ буквы-тѣ ѝ, и въ
всякой народъ споредъ языкъ-тъ му,
всякой мѫжъ да е господарь въ домъ-тъ
си, и да говори споредъ языкъ-тъ на
людіе-тѣ си.

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ тѣзи събытія като ся укроти
ярость-та на царь Ассуира, напомни си
за Астинь, и що бѣ направила тя, и как-
2 во бѣше ся рѣшило противъ неѭ. И ре-
коха царскы-тѣ рабы, които му слугува-
ха: Да ся потърсять за царя млады дѣ-
3 вицы, красны на гледъ: И да опрѣдѣли
царь-тъ настоятели по всичкы-тѣ обла-
сты на царство-то си, и да събирать
въ Суса столица-та всичкы-тѣ млады
дѣвицы красны на гледъ въ женскый-тъ
домъ, подъ рѫка-та на Игая царскый-тъ
скопецъ, стражъ-тъ на жены-тѣ: и да
имъ ся дадать потрѣбны-тѣ за сглажда-
4 ніе тѣмъ. И млада-та която бѫде угодна
на царя, да бѫде царица вмѣсто Астинь.
И това нѣщо быде угодно на царя, и
направи така.
5 Имаше въ Суса столица-та единъ че-
ловѣкъ Іудеанинъ, на име Мардохей, сынъ
на Іаира, сынъ на Семея, сынъ на Киса,
6 Веніаминецъ: Който бѣше плѣненъ отъ
Іерусалимъ, съ плѣнницы-тѣ които ся
плѣниха съ Іехоніѧ Іудинъ-тъ царь, които
плѣни Навуходоносоръ Вавилонскый-тъ
7 царь. И той въспита Адасса (която е
Есѳирь,) дъщеря-та на стрыка си; за-
щото тя нѣмаше нито баща нито майка:
и момиче-то бѣ прилично и красно на
гледъ; което като умрѣ баща му и майка
му, Мардохей *го* зѣ за своѭ дъщерѭ.
8 И когато ся чу нареченіе-то на царя
и повелѣніе-то му, и когато ся събраха
много момичета въ Суса столица-та,
подъ рѫка-та на Игая, доведе ся и Ес-
ѳирь въ царскый-тъ домъ, подъ рѫка-та
9 на Игая, стражъ-тъ на жены-тѣ. И мо-
миче-то быде угодно нему, и намѣри
благодать прѣдъ него, та побърза да ѝ
даде потрѣбны-тѣ за сглажданіе-то ѝ, и
дѣлъ-тъ ѝ; даде ѝ още и седмь-тѣ моми-
чета опрѣдѣлены-тѣ отъ царскый-тъ домъ:
и прѣведе неѭ и момичета-та ѝ въ най
добро-то мѣсто на женскый-тъ домъ.
10 Есѳирь не изяви народъ-тъ си, нито
родъ-тъ си; защото Мардохей бѣше ѝ
заповѣдалъ да не яви.
11 И всякой день ходѣше Мардохей прѣдъ
дворъ-тъ на женскый-тъ домъ, за да ся
научава какъ е Есѳирь, и какво ще ста-
12 не за неѭ. А когато дохождаше врѣ-
ме-то на всякѫ мома, за да влѣзе при
царь Ассуира, като стоеше дванадесеть
мѣсецы споредъ обыкновенно-то за же-
ны-тѣ, (защото така ся испълняха дни-тѣ
на сглажданіе-то имъ, шесть мѣсецы *ся*
мажахѫ съсъ смирненъ елей, и шесть
мѣсецы съ ароматы и съ *другы* женскы
13 сглады:) И така влѣзваше мома-та при
царя; всичко каквото речеше, даваше ѝ
ся, за да земе съсъ себе си отъ жен-
14 скый-тъ домъ въ царскый-тъ домъ. Ве-
черь влѣзваше, а заранъ ся връщаше въ
вторый-тъ женскый домъ, подъ рѫка-та
на Саасгаза, царскый-тъ скопецъ, кой-
то пазѣше наложницы-тѣ: не влѣзваше
вече при царя, освѣнъ ако ѭ поискаше
царь-тъ, и ся повыкваше именно.
15 А когато пристигнѫ врѣме-то за да
влѣзе при царя Есѳирь дъщеря-та на

Авихаиля, стрыка-та на Мардохея, кой-
то бѣше зѣлъ той за своя дъщеря, не
поиска друго освѣнь каквото опрѣдѣли
Игай царскый-тъ скопецъ, стражъ-тъ на
жены-тѣ. И Есѳирь намираше благодать
16 прѣдъ всичкы-тѣ които я гледахѫ. И
заведена быде Есѳирь при царь Ассуира,
въ царскый-тъ му домъ, въ десетый-тъ
мѣсецъ, той е мѣсецъ Тевеѳъ, въ сед-
17 мо-то лѣто на царуваніе-то му. И възлю-
би царь-тъ Есѳирь повече отъ всичкы-тѣ
жены, и намѣри тя благодать и милость
прѣдъ него повече отъ всичкы-тѣ дѣви-
цы: и тури царскый вѣнецъ на главѫ-тѫ
ѝ, и направи я царицѫ вмѣсто Астинь.
18 Тогазъ направи царь-тъ голѣмъ пиръ на
всичкы-тѣ си князове и на рабы-тѣ си,
пиръ-тъ на Есѳирь: и направи облегче-
ніе въ области-тѣ, и даде дарове, спо-
редъ както бѣ прилично на царя.
19 И когато ся събрахѫ дѣвицы-тѣ вто-
рый пѫть, тогазь сѣдѣше Мардохей въ
20 царскы-тѣ врата. Есѳирь не яви родъ-тъ
си нито народъ-тъ си, както ѝ заповѣда
Мардохей; защото Есѳирь правѣше по
заповѣдь-тѫ на Мардохея, както когато
ся въспитаваше при него.
21 Въ онѣзи дни, като сѣдѣше Мардохей
въ царскы-тѣ врата, двама отъ цар-
скы-тѣ скопцы, Вихѳанъ и Ѳересъ, отъ
тѣзи които пазѣхѫ входъ-тъ, разгнѣвихѫ
ся, и искахѫ да турятъ рѫкѫ върхъ царь
22 Ассуира. А това нѣщо станѫ извѣстно
на Мардохея, и обади *го* на Есѳирь ца-
рицѫ-тѫ: а Есѳирь обади на царя, въ
23 име-то на Мардохея. И като станѫ ис-
питаніе за това нѣщо, намѣри ся *така*:
за това обѣсени быдохѫ и двама-та на
дърво: и ся писа въ книгѫ-тѫ на лѣтов-
ницы-тѣ прѣдъ царя.

ГЛАВА 3.

1 Слѣдъ това възвеличи царь Ассуиръ
Амана сынъ-тъ на Амидаѳа Агагецъ-тъ,
и възвыси го, и тури столъ-тъ му надъ
всичкы-тѣ князове които имаше около
2 си. И всичкы-тѣ царскы раби, които
бѣхѫ въ царскы-тѣ врата, навождахѫ ся
и ся кланяхѫ на Амана; защото така за-
повѣда царь-тъ за него. Но Мардохей
не ся навождаше, и не му ся кланяше.
3 И царскы-тѣ раби, които бѣхѫ въ цар-
скы-тѣ врата, рекохѫ на Мардохея: За-
що прѣстѫпвашь ты заповѣдь-тѫ на царя?
4 И като му думахѫ всякой день, а той
гы не слушаше, обадихѫ на Амана, за
да видятъ да ли ще бѫде твърда рабо-
та-та на Мардохея; защото имъ бѣше
5 явилъ че бѣше Іудеанинъ. И когато ви-
дѣ Аманъ че Мардохей не ся навожда-
ше, и му ся не кланяше, испълни ся А-
6 манъ съ ярость. И помысли че да тури
рѫкѫ само на Мардохея нищо е; защо-
то му бѣхѫ явили за народъ-тъ отъ кой-
то е Мардохей: за това искаше Аманъ
да погуби народъ-тъ Мардохеевъ, всич-
кы-тѣ Іудеи които бѣхѫ въ всичко-то
царство на Ассуира.
7 *И* въ първый-тъ мѣсецъ, той е мѣсецъ
Нисанъ, въ дванадесето-то лѣто на царь
Ассуира, хвърлихѫ фуръ (сирѣчь жрѣ-
біе) прѣдъ Амана, изъ день въ день, и
изъ мѣсецъ въ мѣсецъ, дори до дванаде-
сетый-тъ *мѣсецъ*, той е мѣсецъ Адаръ.
8 И рече Аманъ на царь Ассуира: Има е-
динъ народъ распрьснатъ и разсѣянъ
между народы-тѣ по всичкы-тѣ области
на царство-то ти: и закони-тѣ имъ раз-
личаватъ отъ *законы-тѣ на* всичкы-тѣ
народы, и не пазятъ царскы-тѣ законы:
заради това не е прилично на царя да
9 гы търпи. Ако е угодно на царя, нека
ся пише да ся истрѣбятъ: и азъ ще на-
четѫ десеть тысящи таланта сребро въ
рѫцѣ-тѣ на настоятели-тѣ, за да вне-
10 сѫтъ въ царскы-тѣ съкровища. И извади
царь-тъ прьстень-тъ си отъ рѫкѫ-тѫ си
и го даде на Амана сынъ-тъ на Амеда-
ѳа Агагецъ-тъ, неприятель-тъ на Іудеи-тѣ.
11 И рече царь-тъ на Амана: Дава ти ся
сребро-то и тѣзи людіе, да направишь
съ тѣхъ както ти е угодно.
12 И въ тринадесетый-тъ день на пър-
вый-тъ мѣсецъ, повыкнахѫ ся царскы-тѣ
писци та ся писа по всичко както запо-
вѣда Аманъ, на царскы-тѣ сатрапы, и на
областници-тѣ въ всякѫ область, и на

началницы-тѣ на всякой народъ въ вся-
кѫ область споредъ тѣхны-тѣ буквы, и
на всякой народъ споредъ языкъ-тъ му;
въ име-то на царь Ассуира ся писа, и
13 ся запечата съ царскый-тъ пръстенъ. И
проводихѫ ся писма чрѣзъ скороходцы
по всичкы-тѣ царскы области, за да
погубятъ, и да убіятъ, и да истрѣбятъ
всичкы-тѣ Іудеи, млады и стары, дѣца-та
и жены-тѣ, въ единъ день, тринадесе-
тый-тъ на дванадесетый-тъ мѣсецъ, той
е мѣсецъ Адаръ, и да разграбятъ коры-
14 сти-тѣ имъ. Прѣписъ-тъ на писано-то,
чрѣзъ което щѣше да ся раздаде тая за-
повѣдь по всякѫ область, обнародува ся
на всичкы-тѣ народы, за да сѫ готови
15 за онзи день. Скороходци-тѣ излѣзохѫ,
и бързахѫ за царскѫ-тѫ заповѣдь, и по-
велѣніе-то ся издаде въ Сусѫ столицѫ-тѫ.
А царь-тъ и Аманъ сѣднахѫ да пируватъ:
а градъ-тъ Суса бѣ въ смятеніе.

ГЛАВА 4.

1 А Мардохей като ся научи за всичко
що бѣ станало, раздра дрехы-тѣ си, и
облѣче ся въ врѣтище съ пепелъ, и из-
лѣзе въ срѣдъ градъ-тъ, та выкаше съ
2 голѣмо и горко выканіе: И дойде до
прѣдъ царскы-тѣ врата; защото никой
не можеше да влѣзе въ царскы-тѣ врата
3 облѣченъ въ врѣтище. И у всякѫ об-
ласть, дѣто стигна тая царска заповѣдь
и повелѣніе-то му, стана между Іудеи-тѣ
голѣмо сѣтуваніе, постъ, и плачь, и ры-
даніе: мнозина имахѫ подъ себе си по-
стлано врѣтище и пепелъ.
4 И влѣзнахѫ слугыни-тѣ на Есѳирь и
скопци-тѣ ѝ, та ѝ извѣстихѫ *за това*.
И смути ся царица-та много: и проводи
дрехы за да облѣкатъ Мардохея, и да
съблѣкатъ врѣтище-то му отъ него; но
5 той не пріе. Тогазь повыкна Есѳирь А-
ѳаха, отъ скопцы-тѣ на царя, когото бѣ
опрѣдѣлилъ той за слугуваніе ней, и за-
повѣда му за Мардохея, да ся научи що
6 е това, и защо е то. И излѣзе Аѳахъ
при Мардохея въ стъгдѫ-тѫ на градъ-тъ,
7 което бѣ прѣдъ царскы-тѣ врата. И о-
бади му Мардохей всичко що му станѫ,
и количество-то на сребро-то, което А-
манъ обѣща да плати на царско-то съ-
кровище за Іудеи-тѣ, за да гы погуби.
8 И даде му прѣписъ-тъ отъ писмо-то на
повелѣніе-то, което бѣ издадено въ Су-
сѫ да гы погубятъ, за да *го* яви на Ес-
ѳирь, и да ѝ извѣсти, и да ѝ заржча да
влѣзе при царя, да му ся помоли, и да
направи прошеніе нему за народъ-тъ си.
9 И дойде Аѳахъ та извѣсти на Есѳирь
10 думы-тѣ на Мардохея. А Есѳирь говорѝ
на Аѳаха, и даде му заповѣдь къмъ Мар-
11 дохея: Всичкы-тѣ царскы раби, и лю-
діе-тѣ на царскы-тѣ области знаѭтъ, че
който, мѫжъ или жена, влѣзе при царя
невыканъ у вѫтрѣшній-тъ дворъ, единъ
законъ е за него, да ся убива, освѣнь
онзи къмъ когото царь-тъ бы прострѣлъ
златный-тъ скиптръ за да остане живъ:
но азъ не сьмь повыкана да влѣзѫ при
12 царя има тридесеть дни. И извѣстихѫ
на Мардохея думы-тѣ Есѳирины.
13 Тогазь Мардохей заржча да отгово-
рятъ на Есѳирь: Не мысли въ себе си
че отъ всичкы-тѣ Іудеи ты ще ся изба-
14 вишь въ царскый-тъ домъ. Защото ако
прѣмълчишь съвсѣмъ въ това врѣме, ще
дойде отъ другадѣ помощь и спасеніе
на Іудеи-тѣ, но ты и домъ-тъ на отца
ти ще погынете: и кой знае да ли не си
дошла ты на царство-то за *таквозь* врѣ-
15 ме каквото е това? Тогазь заповѣда Ес-
16 ѳирь да отговорятъ на Мардохея: Иди,
събери всичкы-тѣ Іудеи които ся намѣр-
ватъ въ Сусѫ, и постѣте за мене, и не
яждте и не пійте три дни, нощя и деня:
и азъ и слугыни-тѣ ми ще постимъ по-
добно: и тогазь ще влѣзѫ при царя,
което не е споредъ законъ-тъ: и ако
17 погынѫ, да погынѫ. И отиде Мардо-
хей, та направи всичко що му заповѣда
Есѳирь.

ГЛАВА 5.

1 А въ третій-тъ день, Есѳирь ся облѣ-
че въ царскы-тѣ *си* дрехы и застанѫ у
вѫтрѣшній-тъ дворъ на царскый-тъ па-

лятъ срещѫ домъ-тъ на царя: а царь-тъ
сѣдѣше на царскый-тъ си прѣстолъ, въ
царскый-тъ домъ, срещѫ врата-та на
2 домъ-тъ. И като видѣ царь-тъ че стоеше
въ дворъ-тъ Есѳирь царица-та, намѣри
тя благодать прѣдъ него: и прострѣ
царь-тъ къмъ Есѳирь златный-тъ скиптръ
който държеше въ рѫкѫ-тѫ си: и при-
близи ся Есѳирь, та ся допрѣ при край-тъ
3 на скиптръ-тъ. И рече ѝ царь-тъ: Що
искашь, царице Есѳирь? и кое е иска-
ніе-то ти? и до половина-тѫ отъ цар-
4 ство-то ще ти ся даде. И отговори Ес-
ѳирь: Ако е угодно на царя, да дойде
царь-тъ и Аманъ днесь на пиръ-тъ, кой-
5 то приготвихъ за него. И рече царь-тъ:
Повикайте скоро Амана, да направи ду-
мѫ-тѫ на Есѳирь. И дойдохѫ царь-тъ
и Аманъ на пиръ-тъ, който направи
Есѳирь.
6 И като піяхѫ вино, рече царь-тъ на
Есѳирь: Що е прошеніе-то ти? и ще ти
ся даде: и що е исканіе-то ти? и ще
бѫде, и до половина-тѫ отъ царство-то.
7 Тогазь отговори Есѳирь и рече: Про-
8 шеніе-то ми и исканіе-то ми е: Ако съмь
намѣрила благодать прѣдъ царя, и ако е
угодно на царя да испълни прошеніе-то
ми, и да направи исканіе-то ми, нека
дойде царь-тъ и Аманъ на пиръ-тъ кой-
то ще приготвя за тѣхъ, и утрѣ ще на-
правя споредъ слово-то на царя.
9 И излѣзе Аманъ въ този день радо-
стенъ и съ весело сърдце; но когато ви-
дѣ Аманъ Мардохея при царскы-тѣ вра-
та че не станѫ, нито ся поклати за не-
го, испълни ся Аманъ съ ярость про-
10 тивъ Мардохея. Но Аманъ удържа себе
си; и като влѣзе въ домъ-тъ си, проводи
та повика пріятели-тѣ си, и Зереса же-
11 на си. И приказа имъ Аманъ за славѫ-
тѫ на богатство-то си, и за много-то си
чада, и какъ го е възвеличилъ царь-тъ,
и какъ го е възвысилъ надъ князове-тѣ
12 и царскы-тѣ рабы. И рече Аманъ: Даже
и царица-та Есѳирь не покани *другиго*
на пиръ-тъ който направи, но само мене
съ царь-тъ: още и утрѣ съмь поканенъ
13 при неѭ съ царь-тъ: Но всичко това не
мя благодари доде гледамъ Мардохея Іу-
деянинъ-тъ да сѣди при царскы-тѣ вра-
14 та. И рече му Зереса жена му и всич-
кы-тѣ му пріятели: Да ся приготви едно
дърво высоко петдесеть лакти, и утрѣ
речи на царя да ся обѣси Мардохей на
него: тогазь иди радостенъ съ царь-тъ
на пиръ-тъ. И това нѣщо быде угодно
Аману, и приготви дърво-то.

ГЛАВА 6.

1 Въ оназы нощь сънъ-тъ побѣгнѫ отъ
царя: и заповѣда да донесатъ книгѫ-тѫ
на паметописанія-та на лѣтописцы-тѣ: и
2 прочитаха ся прѣдъ царя. И намѣри ся
писано, че Мардохей извѣстилъ за Вих-
ѳана и Ѳереса, двама-та отъ царскы-тѣ
скопцы, вратари-тѣ, които бѣхѫ поиска-
ли да турятъ рѫкѫ на царь Ассуира.
3 И рече царь-тъ: Каква честь и досто-
лѣпіе станѫ на Мардохея за това? И ре-
кохѫ царскы-тѣ раби, които му слугу-
вахѫ: Не ся е направило нищо за него.
4 И рече царь-тъ: Кой е въ дворъ-тъ? И
Аманъ бѣше дошелъ у външній-тъ дворъ
на царскый-тъ домъ, за да рече на царя
да обѣси Мардохея на дърво-то, кое-
5 то бѣ приготвилъ за него. И раби-тѣ на
царя рекохѫ му: Ето, Аманъ стои въ
дворъ-тъ. И рече царь-тъ: Да влѣзе.
6 И като влѣзе Аманъ, рече му царь-тъ:
Що трѣбва да ся направи на тогозь че-
ловѣка за когото царь-тъ бы благоволилъ
да му направи честь? А Аманъ помыс-
ли въ сърдце-то си: Кому *другиму* бы
благоволилъ царь-тъ да направи честь
7 освѣнъ менѣ? И отговори Аманъ на ца-
ря: За человѣкъ-тъ, за когото царь-тъ
8 благоволява да му направи честь, Да
донесатъ царскѫ-тѫ дрехѫ въ която
ся царь-тъ облача, и конь-тъ на който
царь-тъ ѣзди, и царскый-тъ вѣнецъ кой-
9 то ся туря на глава-та му: И *тая* дре-
ха и конь-тъ да ся дадѫтъ въ рѫкѫ-тѫ
на нѣкого отъ по голѣми-тѣ царскы
князове, за да облѣкатъ человѣка, кого-
то царь-тъ благоволява да почте: и ка-
то го водятъ възсѣднѫлъ на конь-тъ

прѣзъ градска-тѫ стъгдѫ, да прогласяватъ прѣдъ него: Така ще бѫде на человѣка, когото царь-тъ благоволи да почте.
10 И рече царь-тъ на Амана: Скоро, земи дрехѫ-тѫ и конь-тъ, както си реклъ, и направи така на Мардохея Іудеянинъ-тъ, който сѣди при царскы-тѣ врата: да ся не оставя нищо отъ всичко що си реклъ.
11 И зѣ Аманъ дрехѫ-тѫ и конь-тъ, та облѣче Мардохея, и го прѣведе яхналъ прѣзъ градскѫ-тѫ стъгдѫ, и прогласяваше прѣдъ него: Така ще бѫде на человѣка, когото царь-тъ благоволи да почте.
12 И върнѫ ся Мардохей въ царскы-тѣ врата: а Аманъ отиде скоро въ домъ-тъ си печаленъ, и имаше главѫ-тѫ си по-
13 крытѫ. И приказа Аманъ на Зересѫ женѫ си, и на всичкы-тѣ си пріятели, всичко каквото му ся случи. И рекохѫ му мѫдры-тѣ му и Зереса жена му: Мардохей, прѣдъ когото си началъ да испадащь, ако е отъ сѣме-то на Іудеи-тѣ, не ще му надвіещь, но съвсѣмъ ще паднешь прѣдъ него.
14 Като говорѣхѫ още съ него, стигнахѫ царскы-тѣ скопци и побързахѫ да заведѫтъ Амана на пиръ-тъ, който бѣ приготвила Есѳирь.

ГЛАВА 7.

1 Дойдохѫ прочее царь-тъ и Аманъ да
2 пируватъ съ Есѳирь царицѫ-тѫ. И рече пакъ царь-тъ на Есѳирь вторый-тъ день като піяхѫ вино: Що е прошеніе-то ти, царице Есѳирь? и ще ти ся даде: и що е исканіе-то ти? ще бѫде и до полови-
3 нѫ-тѫ отъ царство-то. Тогазь отговори Есѳирь царица-та, и рече: Ако сьмь намѣрила благодать прѣдъ тебе, царю, и ако е угодно на царя, животъ-тъ ми да ми ся даде на прошеніе-то ми, и на-
4 родъ-тъ ми на исканіе-то ми; Защото смы продадени, азъ и народъ-тъ ми да бѫдемъ погубени, убити, и истрѣбени. И ако бы да ся продадехмы *само* като рабы и рабини, прѣмълчала быхъ, ако неприятель-тъ и да не можаше да донълни щетѫ-тѫ на царя.
5 Тогазь отговори царь Ассуиръ и рече на Есѳирь царицѫ-тѫ: Кой е той, и дѣ е онзи който е дрьзналъ да направи така?
6 И рече Есѳирь: Противникъ-тъ и непріятель-тъ е този лукавый Аманъ. Тогазь ся смути Аманъ прѣдъ царь-тъ и
7 царицѫ-тѫ. И станѫ царь-тъ отъ винопитіе-то разгнѣвенъ, *и отиде* въ градинѫ-тѫ на палатъ-тъ: а Аманъ станѫ, за да испроси животъ-тъ си отъ Есѳирь царицѫ-тѫ; защото видѣ че зло-то бѣше рѣшено противъ него отъ царя.
8 И върнѫ ся царь-тъ отъ градинѫ-тѫ на палатъ-тъ, въ домъ-тъ на винопитіе-то: а Аманъ бѣ падналъ на постелкѫ-тѫ, на която бѣше Есѳирь. И рече царь-тъ: Още и царицѫ-тѫ ли *иска* да насили прѣдъ мене, въ домъ-тъ? Слово-то излѣзе изъ уста-та на царя, и покрыхѫ ли-
9 це-то на Амана. И рече Арвона, единъ отъ скопцы-тѣ, прѣдъ царя: Ето, и дьрво-то което направи Аманъ за Мардохея, който бѣ говорилъ добро за царя, стои въ кѫщѫ-тѫ на Амана, петдесеть лакти высоко: И рече царь-тъ: Обѣсѣте го на
10 него. И обѣсихѫ Амана на дьрво-то което бѣ приготвилъ за Мардохея. И прѣстанѫ ярость-та на царя.

ГЛАВА 8.

1 Въ онзи день царь Ассуиръ даде на Есѳирь царицѫ-тѫ домъ-тъ на Амана, непріятель-тъ на Іудеи-тѣ. И дойде Мардохей прѣдъ царя; защото Есѳирь яви
2 що ѝ бѣше той. И извади царь-тъ прьстень-тъ си, който бѣ зѣлъ отъ Амана, и даде го на Мардохея. И постави Есѳирь Мардохея надъ домъ-тъ на Амана.
3 И говорѝ пакъ Есѳирь прѣдъ царя, и припаднѫ на нозѣ-тѣ му, и моли му ся съсъ сълзы да унищожи зло-то на Амана Агагецъ-тъ, и негово-то ухыщреніе кое-
4 то ухытри противъ Іудеи-тѣ. И прострѣ царь-тъ златный-тъ скиптръ къмъ Ес-
5 ѳирь. Тогазь ся въсправи Есѳирь, застанѫ прѣдъ царя, и рече: Ако е угод-

и людіе, и раздѣли имъ за дѣлове: и на-
слѣдихѫ земѭ-тѫ на Сиона, и земѭ-тѫ
на Есевонскый-тъ царь, и земѭ-тѫ на
23 Ога Васанскый-тъ царь. И синове-тѣ
имъ умножи ты, като небесны-тѣ звѣ-
зды: и заведе гы въ земѭ-тѫ въ коѭто
рече ты на отцы-тѣ имъ да влѣзѫтъ, за
24 да ѭ наслѣдятъ. И влѣзохѫ синове-тѣ
имъ та наслѣдихѫ земѭ-тѫ: и порази
ты прѣдъ тѣхъ жители-тѣ на земѭ-тѫ,
Ханаанцы-тѣ, и прѣдаде гы въ рѫцѣ-тѣ
имъ, и царіе-тѣ имъ, и людіе-тѣ на зе-
мѭ-тѫ, за да имъ направятъ споредъ
25 щѣніе-то си. И прѣзѣхѫ крѣпкы градо-
ве, и земѭ тлъстѫ, и наслѣдихѫ домове
пълни съсъ всичко благо, ископаны кла-
денцы, лозія и маслины, и плодовиты
дървета множество: и ядохѫ и ся насы-
тихѫ, и отлъстѣхѫ и ся насладихѫ въ
голѣмѫ-тѫ твоѭ благость.
26 Но тѣ ся не покорихѫ, и подигнахѫ
ся противъ тебе, и хвърлихѫ законъ-тъ
ти задъ гърбове-тѣ си, и убихѫ проро-
цы-тѣ ти, които засвидѣтелствувахѫ про-
тивъ тѣхъ за да гы обърнатъ къмъ те-
бе, и направихѫ голѣмы прогнѣванія.
27 Заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
на утѣснители-тѣ имъ, които гы утѣсни-
хѫ: и въ врѣме-то на утѣсненіе-то си,
выкнахѫ къмъ тебе, и ты послуша отъ
небе-то: и споредъ много-то твои ще-
дроты даде имъ ты избавители, та гы
избавихѫ отъ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които
28 гы утѣснихѫ. Но като ся успокоихѫ, о-
бърнахѫ ся за да правятъ зло прѣдъ
тебе: заради това гы остави ты въ рѫ-
кѫ-тѫ на врагове-тѣ имъ, та гы завла-
дѣхѫ; но когато ся обърнахѫ, та вык-
нахѫ къмъ тебе, ты гы послуша отъ не-
бе-то: и много пѫти гы избави ты спо-
29 редъ щедроты-тѣ си: И засвидѣтелствува
ты противъ тѣхъ, за да гы обърнешь въ
законъ-тъ си; но тѣ ся възгордѣхѫ, и не
послушахѫ твои-тѣ заповѣди, но съгрѣ-
шихѫ въ сѫдбы-тѣ ти (които ако вър-
ши нѣкой ще живѣе чрѣзъ тѣхъ:) и да-
дохѫ непокорливо рамо, и ожесточихѫ
30 вратъ-тъ си, та не чухѫ. Но и много го-
дины гы търпѣ ты, и засвидѣтелствува
противъ тѣхъ чрѣзъ Духъ-тъ си, чрѣзъ
пророцы-тѣ си; но не дадохѫ слушаніе:
заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
31 на людіе-тѣ на земи-тѣ. Но заради мно-
го-то твои щедроты не гы направи да
ся довършатъ, нито гы остави; защото
си Богъ щедръ и милостивъ.
32 Сега прочее, Боже нашъ, великый,
крѣпкый, и страшный Боже, който па-
зишь завѣтъ-тъ и милость-тѫ, да ся не
вмѣни малко прѣдъ тебе всичко-то зло-
страданіе, което намѣри насъ, царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, и священницы-тѣ ни,
и пророцы-тѣ ни, и отци-тѣ ни, и всич-
кы-тѣ твои людіе, отъ дни-тѣ на Асси-
33 рійскы-тѣ царіе до този день. Наисти-
нѫ си праведенъ въ всичко което дойде
върхъ насъ; защото ты направи истинѫ,
34 а ный направихмы нечестіе. И царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, священници-тѣ ни,
отци-тѣ ни не упазихѫ законъ-тъ ти, и
не дадохѫ вниманіе на твои-тѣ заповѣди,
и на свидѣтелства-та ти, съ които си за-
35 свидѣтелствувалъ противъ тѣхъ. Защото
тѣ въ царство-то си, и въ голѣмѫ-тѫ твоѭ
благость коѭто имъ даде ты, и въ ши-
рокѫ-тѫ и тлъстѫ-тѫ земѭ коѭто даде
ты прѣдъ тѣхъ, не ти послужихѫ, нито
ся обърнахѫ отъ лукавы-тѣ си дѣла.
36 Ето, раби смы този день: и въ земѭ-тѫ
коѭто даде ты на отцы-тѣ ни за да ядѫтъ
плодъ-тъ ѝ и добры-тѣ ѝ нѣща, ето, ра-
37 би смы върху неѭ: И тя дава голѣмо
изобиліе на царіе-тѣ които тури ты вър-
ху насъ за грѣхове-тѣ ни: и властву-
вѫтъ надъ тѣла-та ни, и надъ скотове-тѣ
ни, споредъ щѣніе-то си: и ный смы въ
голѣмо утѣсненіе.
38 За всичко това ный правимъ завѣтъ
вѣренъ, и пишемъ: и ударятъ си печати-
тѣ князове-тѣ ни, Левити-тѣ ни и свя-
щенници-тѣ ни.

ГЛАВА 10.

1 А тѣзи които ударихѫ печати бѣхѫ:
Неемія управитель-тъ Ахаліевъ-тъ синъ,
2 и Седекія, Сераія, Азарія, Іеремія,
3 Пасхоръ, Амарія, Мелхія, (4) Хаттусъ,

5 Севанія, Маллухъ, Харимъ, Меримоѳъ,
6 Авдія, Даніилъ, Ганнаѳонъ, Варухъ,
7 Месулламъ, Авія, Міаминъ, (8) Маазія,
Велгай, Семаія: тѣ бѣхѫ священници.
9 А Левити: Іисусъ Азаніевъ-тъ сынъ,
Вануй отъ Инададовы-тѣ сынове, Кад-
10 міилъ: И братія-та имъ Севанія, Одія,
11 Келита, Фелаія, Ананъ, Михей, Реовъ, А-
12 савія, Закхуръ, Серевія, Севанія, (13) О-
дія, Ваній, Венину.
14 Началници на людіе-тѣ: Фаросъ, Фа-
15 аѳъ-моавъ, Еламъ, Затеу, Ваній, Вунній,
16 Азгадъ, Бивай, Адонія, Вагуй, Адинъ,
17 Атиръ, Езекія, Азуръ, (18) Одія, Асумъ,
19 Висай, Арифъ, Анаѳоѳъ, Невай, (20) Маг-
21 фіасъ, Месулламъ, Изиръ, Месизавеилъ,
22 Садокъ, Іаддуа, Фелаѳія, Ананъ, Анаія,
23 Осія, Ананія, Ассувъ, (24) Аллоисъ, Фи-
25 лея, Совивъ, Реумъ, Асавна, Маасія,
26 И Ахія, Ананъ, Гананъ, (27) Маллухъ,
Харимъ, Ваана.
28 И остатъкъ-тъ на людіе-тѣ: священни-
ци-тѣ, Левити-тѣ, вратари-тѣ, пѣвци-тѣ,
Неѳиними-тѣ, и всичкы които сѫ ся от-
лъчили отъ людіе-тѣ на мѣста-та къмъ
Божій-тъ законъ, жены-тѣ имъ, синове-
тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ, всякой който
29 знаеше и разумѣваше, Съединихѫ ся съ
братія-та си, голѣмцы-тѣ си, и влѣзохѫ
въ проклѣтіѫ и клѣтвѫ, да ходятъ въ
Божій-тъ законъ, даденый-тъ чрѣзъ рѫ-
кѫ-та на Моисея рабъ-тъ Божій, и да
съхраняватъ и да вършатъ всичкы-тѣ
заповѣди на Іеовѫ, Господа нашего, и
30 сѫдбы-тѣ му, и повелѣнія-та му: И да
не дадемъ дъщери-тѣ си на людіе-тѣ на
земѭ-та, и дъщери-тѣ имъ да не земемъ
31 за сынове-тѣ си: И ако людіе-тѣ отъ
земѭ-тѫ донесатъ нѣщо за продаваніе,
или каквѫ да е хранѫ да продадатъ въ
сѫбботенъ день, да не земемъ отъ тѣхъ
въ сѫбботѫ, и въ святъ день: и да о-
ставимъ седмо-то лѣто, и исканіе-то на
всякой дългъ.
32 Наредихмы още за себе си, да ся на-
товаримъ да давамы всяко лѣто еднѫ
третинѫ отъ сиклъ, за службѫ-тѫ на
33 домъ-тъ на Бога нашего, За хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то и за всегдашно-то
хлѣбно приношеніе, и за всегдашно-то
всесъжженіе на сѫбботы-тѣ, на новомѣ-
сечія-та, за праздницы-тѣ, и за святы-
тѣ *нѣща*, и за приношенія-та за грѣхъ,
за да правимъ умилостивеніе за Израи-
ля, и за всичко-то дѣло на домъ-тъ на
34 Бога нашего. И мѣтнахмы жрѣбія между
священницы-тѣ, Левиты-тѣ, и людіе-тѣ,
за приносъ-тъ на дърва-та, за да *гы* до-
карватъ въ домъ-тъ на Бога нашего, спо-
редъ отечествія-та ни въ опрѣдѣлены
врѣмена, всяко лѣто, за да горятъ на
олтаръ-тъ на Господа Бога нашего, спо-
35 редъ писано-то въ законъ-тъ: И да до-
носимы всяко лѣто, въ домъ-тъ Госпо-
день начаткы-тѣ отъ земѭ-тѫ ни, и на-
чаткы-тѣ отъ плодове-тѣ на всяко дър-
36 во: И първородны-тѣ отъ сынове-тѣ ни,
и отъ скотове-тѣ ни, споредъ писано-то
въ законъ-тъ, и първородны-тѣ отъ го-
веда-та ни, и отъ стада-та ни, да *гы* до-
карамы въ домъ-тъ на Бога нашего, на
священницы-тѣ които служатъ въ домъ-тъ
37 на Бога нашего: И да доносимы начат-
кы-тѣ отъ наше-то тѣсто, и приношенія-
та си и плодове-тѣ отъ всяко дърво, отъ
вино, и отъ елей, на священницы-тѣ, въ
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего: и
на Левиты-тѣ десетъцы-тѣ отъ нашѫ-тѫ
земѭ, и тѣзи Левити да зематъ десетъ-
цы-тѣ по всичкы-тѣ градове на земледѣ-
38 ліе-то ни. И священникъ-тъ Аароновъ
сынъ, ще бѫде съ Левиты-тѣ, когато зе-
матъ десетъцы-тѣ: и Левити-тѣ ще до-
носятъ десетъкъ-тъ отъ десетъцы-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего, въ стаи-тѣ на
39 съкровищный-тъ домъ. Защото Израиле-
ви-тѣ сынове и Левіини-тѣ сынове ще
доносятъ приношенія-та отъ жито-то,
отъ вино-то, и отъ елей-тъ, въ стаи-тѣ,
дѣто сѫ съсѫди-тѣ на святилище-то, и
священници-тѣ които служатъ, и врата-
ри-тѣ, и пѣвци-тѣ: и нѣма да оставимъ
домъ-тъ на Бога нашего.

ГЛАВА 11.

1 И населихѫ ся началници-тѣ на людіе-
тѣ въ Іерусалимъ: а остатъкъ-тъ на лю-

ва, нито на Іудеи-тѣ, нито на священ-
ницы-тѣ, нито на благородны-тѣ, нито
на кметове-тѣ, нито на другы-тѣ които
17 бѣхѫ на работѫ. И рѣкохъ имъ: Вы ви-
дите озлобленіе-то въ което смы, какъ
Іерусалимъ е опустошенъ, и порты-тѣ
му сѫ изгорены съ огнь: елате, и да
съградимъ стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, за
18 да не смы вече въ поношеніе. И извѣ-
стихъ имъ за рѫкѫ-тѫ на Бога моего
която бѣше блага надъ мене, още и за
думы-тѣ на царя, които ми рече. И тѣ
рекохѫ: Да станемъ, и да съградимъ.
Така укрѣпихѫ рѫцѣ-тѣ си къмъ добро-то.
19 Но когато чухѫ Санаваллатъ Оро-
нецъ-тъ, и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ,
и Гисамъ Аравянинъ-тъ, присмѣхѫ ни
ся, и прѣзрѣхѫ ны, и думахѫ: Що е то-
ва нѣщо което правите? искате да ся
20 подигнете ли противъ царя? А азъ имъ
отговорихъ, и рѣкохъ имъ: Небесный
Богъ, той ще ны направи да успѣемъ:
за това ный раби-тѣ му ще станемъ и
съградимъ. Вы обаче нѣмате дѣлъ, нито
правдѫ, нито поменъ въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 3.

1 Тогазъ станѫ Еліасивъ великый-тъ
священникъ, и братія-та му священни-
ци-тѣ, та съградихѫ овчѫ-тѫ портѫ: тѣ
ѭ освятихѫ, и поставихѫ двери-тѣ ѝ: и
освятихѫ ѭ до стълпъ-тъ Меѫ, до
2 стълпъ-тъ Ананеилъ. И до него съгради-
хѫ Іерихонскы-тѣ мѫжіе. И до тѣхъ съ-
гради Закхуръ Имріевъ-тъ сынъ.
3 А рыбнѫ-тѫ портѫ съградихѫ Сен-
нааеви-тѣ сынове, които ѭ направихѫ и
поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ
4 ѝ, и верен-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Ме-
римоѳъ сынъ-тъ на Урія, Акносовъ-тъ
сынъ. И до него поправи Месулламъ
сынъ на Варахія, Месизавеиловъ-тъ
сынъ. И до него поправи Садокъ Ваа-
5 наевъ-тъ сынъ. И до него поправихѫ
Ѳекойци-тѣ: но голѣмци-тѣ имъ не под-
ложихѫ вратъ-тъ си въ дѣло-то на Го-
спода своего.
6 И ветхѫ-тѫ портѫ поправи Іодай Фа-
сеевъ-тъ сынъ, и Месулламъ Весодіевъ-тъ
сынъ: тѣ ѭ направихѫ, и поставихѫ
двери-тѣ ѝ, и ключелницы-тѣ ѝ, и ве-
7 рен-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Мелатія
Гаваонецъ-тъ, и Іадонъ Мероноѳецъ-тъ,
мѫжіе отъ Гаваонъ и отъ Масфѫ, до
прѣстолъ-тъ на областникъ-тъ на онѣзи
8 отсамъ рѣкѫ-тѫ. До тѣхъ поправи Озі-
илъ Арахіевъ-тъ сынъ, отъ златари-тѣ.
И до него поправи Ананія, който бѣ отъ
мироварцы-тѣ: и оставихѫ Іерусалимъ
9 до широкѫ-тѫ стѣнѫ. И до него попра-
ви Рафаія Оровъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на половинѫ-тѫ окрѫжіе на Іерусалимъ.
10 И до него поправи Іедаія Арумафевъ-тъ
сынъ, и срещѫ домъ-тъ си. И до него
поправи Хаттусъ Асаваніевъ-тъ сынъ.
11 Мелхія Харимовъ-тъ сынъ, и Асувъ
Фааѳъ-моавовъ-тъ сынъ, поправихѫ дру-
12 гѫ-тѫ часть, и стълпъ-тъ на пещи-тѣ. И
до тѣхъ поправи Селлумъ Аллонсовъ-тъ
сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ о-
крѫжіе на Іерусалимъ, той и дъщери-
тѣ му.
13 Портѫ-тѫ на долъ-тъ поправи Анунъ,
и жители-тѣ на Занои: тѣ ѭ съградихѫ
и поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ
ѝ, и верен-тѣ ѝ, и тысящѫ лакти въ
стѣнѫ-тѫ до портѫ-тѫ на гнонще-то.
14 А портѫ-тѫ на гнонще-то поправи
Мелхія Рихавовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на Веѳъ-аккаремско-то окрѫжіе: той ѭ
съгради, и постави двери-тѣ ѝ, ключел-
ницы-тѣ ѝ, и верен-тѣ ѝ.
15 А портѫ-тѫ на источникъ-тъ поправи
Селлунъ Холозеевъ-тъ сынъ, начал-
никъ-тъ на Масфаско-то окрѫжіе: той
ѭ съгради, и направи ѭ, и постави две-
ри-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ ѝ, и верен-тѣ ѝ,
и стѣнѫ-тѫ на Силоамскый-тъ водоемъ
при царскѫ-тѫ градинѫ, и до стапала-та
които слазятъ отъ Давидовъ-тъ градъ.
16 Слѣдъ него поправи Неемія Азвуковъ-тъ
сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ
Веѳъ-сурско окрѫжіе, до срещѫ Дави-
довы-тѣ гробища, и до направеный-тъ
водоемъ, и до домъ-тъ на крѣпкы-тѣ.
17 Слѣдъ него поправихѫ Левити-тѣ, Ре-
умъ Ваніевъ-тъ сынъ. До него поправи

Асавія началникъ-тъ на половина-тѫ
Кеилско окрѫжіе, за окрѫжіе-то си.
18 Слѣдъ него поправихѫ братія-та имъ,
Вавай Инададовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на *другѫ-тѫ* половинѫ на Кеилско-то
19 окрѫжіе. И до него поправи Есеръ Іису-
совъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на Масфѫ,
другѫ часть срещѫ въсходъ-тъ къмъ о-
20 рѫжница-тѫ на ѫглъ-тъ. Слѣдъ него
Варухъ Завваевъ-тъ сынъ, поправи съ
ревность другѫ-тѫ часть, отъ ѫглъ-тъ
до двери-тѣ на домъ-тъ на Еліасива ве-
21 ликый-тъ священникъ. Слѣдъ него по-
прави Меримоеъ сынъ-тъ на Урія, Ак-
косовъ-тъ сынъ, другѫ часть, отъ две-
ри-тѣ на Еліасивовъ-тъ домъ до свър-
22 шъкъ-тъ на Еліасивовъ-тъ домъ. И слѣдъ
него поправихѫ священници-тѣ, жите-
23 ли-тѣ на околность-тѫ. Слѣдъ тѣхъ по-
правихѫ Веніаминъ и Ассувъ срещѫ
домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Азарія
сынъ-тъ на Маасія, Ананіевъ-тъ сынъ,
24 при домъ-тъ си. Слѣдъ него поправи
Вануй Инададовъ-тъ сынъ другѫ часть,
отъ домъ-тъ на Азарія до кѫтъ-тъ, дори
25 до ѫглъ-тъ. Фалалъ, Узаевъ-тъ сынъ *по-
прави* срещѫ кѫтъ-тъ, и стълпъ-тъ изда-
деный-тъ отъ высокый-тъ царскый домъ,
който бѣ при дворъ-тъ на тъмницѫ-тѫ.
Слѣдъ него, Федаія Фаросовъ-тъ сынъ.
26 А Нееиними-тѣ живѣехѫ въ Офилъ, *и по-
правихѫ* до срещнѫ-тѫ портѫ на водѫ-тѫ
къмъ истокъ, и на издаденый-тъ стълпъ.
27 Слѣдъ тѣхъ Өекойци-тѣ поправихѫ дру-
гѫ часть, срещѫ голѣмый-тъ издаденъ
стълпъ, и до стѣнѫ-тѫ на Офилъ.
28 Отгорѣ на конскѫ-тѫ портѫ попра-
вихѫ священници-тѣ, всякой срещѫ
29 домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Са-
докъ Еммировъ-тъ сынъ, срещѫ домъ-тъ
си. И слѣдъ него поправи Семаія Сеха-
ніевъ-тъ сынъ, стражъ-тъ на въсточнѫ-
30 тѫ портѫ. Слѣдъ него поправи Ананія
Селеміевъ-тъ сынъ, и Анунъ шестый-тъ
Салафовъ сынъ, другѫ часть. Слѣдъ
него поправи Месуламъ Варахіинъ-тъ
31 сынъ срещѫ жилище-то си. Слѣдъ него
поправи Мелхія Сарефіевъ-тъ сынъ, до
домъ-тъ на Нееинимы-тѣ, и на търговцы-
тѣ, срещѫ врата-та Мифкадъ, и до въ-
32 сходъ-тъ на ѫглъ-тъ. А между въсходъ-тъ
на ѫглъ-тъ и овчѫ-тѫ портѫ, поправихѫ
златари-тѣ и търговци-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 А когато чу Санаваллатъ че ный гра-
димъ стѣнѫ-тѫ, разгнѣви ся, и много ся
2 разсърди, и присмѣ ся на Іудеи-тѣ. И
говорѝ прѣдъ братія-та си и прѣдъ Са-
марійско-то войнство, и каза: Що пра-
вятъ тѣзи окаянни Іудеи? ще гы оставятъ
ли? ще пожъртвуватъ ли? ще свършатъ
ли въ този день? ще съживятъ ли отъ ку-
пове-тѣ на пръсть-тѫ каменіе-тѣ, и тѣхъ
3 изгорены? А при него бѣ Товія Аммо-
нецъ-тъ, и рече: И да съградятъ, лиси-
ца като ся покачи ще съсыпе каменнѫ-
тѫ имъ стѣнѫ.
4 Чуй, Боже нашъ; защото станѫхмы за
присмѣхъ: и обърни поношеніе-то имъ
на главѫ-тѫ имъ, и направи гы да ста-
5 нѫтъ плѣнъ въ земѭ на плѣненіе: И не
покрый беззаконіе-то имъ, и грѣхъ-тъ
имъ да ся не изглади прѣдъ тебе; защо-
то тя прогнѣвихѫ прѣдъ градящы-тѣ.
6 Така съградихмы стѣнѫ-тѫ: и всич-
ка-та стѣна ся свърза, до половинѫ-тѫ
си; защото людіе-тѣ имахѫ сърдце за
да работятъ.
7 Но когато Санаваллатъ, и Товія, и
Аравяни-тѣ, и Аммонци-тѣ, и Азотци-тѣ,
чухѫ че поправленіе-то на Іерусалим-
скы-тѣ стѣны напрѣдува, *и* че развали-
ны-тѣ начнѫхѫ да ся заграждатъ, раз-
8 гнѣвихѫ ся много: И направихѫ съзаклѣ-
тіе всичкы-тѣ купно да дойдѫтъ да ра-
туватъ противъ Іерусалимъ, и да му на-
9 правятъ пакость. А ный ся помолихмы
на Бога нашего, и поставихмы стражы
противъ тѣхъ деня и нощя, *понеже ся
10 боѣхмы* отъ тѣхъ. И рече Іуда: Сила-та
на брѣменосцы-тѣ ослабнѫ, а пръсть-та
е много, и ный не можемъ да градимъ
11 стѣнѫ-тѫ. И неприятели-тѣ ни рекохѫ:
Нѣма да усѣтятъ, нито ще видятъ, додѣ
дойдемъ всрѣдъ тѣхъ и гы избіемъ, та
въспремъ работѫ-тѫ.

великаго Бога, и той ся гради съ голѣ-
мы каменіе, и турятъ ся дьрва въ стѣ-
ны-тѣ, и това дѣло ся прави скоро, и
9 успѣва въ рѫцѣ-тѣ имъ. А като попитах-
мы онѣзи старѣйшины, говорихмы имъ
така: Кой ви заповѣда да градите този
10 домъ, и да въздигате тѣзи стѣны? Още
и за имена-та имъ попитахмы, за да ти
явимъ и да *ти* пишемъ имена-та на мѫ-
11 жіе-тѣ които сѫ главатари-тѣ имъ. И от-
говорихѫ ни така, и рекохѫ: Ный смы
раби на Бога небеснаго и земнаго, и
градимъ домъ-тъ който е былъ съграденъ
прѣди много уже годины, който великъ
12 Израилевъ царь съгради и свьрши: Но
отци-тѣ ни като разгнѣвихѫ Бога небес-
наго, прѣдаде гы въ рѫкѫ-тѫ на Наву-
ходоносора, Вавилонскый-тъ царь, Хал-
деецъ-тъ, та съсыпа този домъ, и прѣ-
13 сели людіе-тѣ у Вавилонъ. Но въ първо-
то лѣто на Кира Вавилонскый-тъ царь,
царь Киръ даде повелѣніе да ся съгради
14 този Божій домъ. Още и златны-тѣ и
сребърны-тѣ съсѫды на Божій-тъ домъ
които Навуходоносоръ бѣ зѣлъ отъ
храмъ-тъ що бѣ въ Іерусалимъ, та гы бѣ
отнеслъ въ храмъ-тъ на Вавилонъ, тѣхъ
Киръ царь-тъ дигнѫ отъ Вавилонскый-тъ
храмъ, та ся прѣдадохѫ на именуемый-тъ
Сасавассаръ, когото бѣ направилъ обла-
15 стникъ: И рече му: Земи тѣзи съсѫды,
иди, занесь гы въ храмъ-тъ който е въ
Іерусалимъ, и Божій-тъ домъ нека ся съ-
16 гради на мѣсто-то си. Тогазь дойде то-
зи Сасавассаръ та тури основанія-та на
Божій-тъ домъ който е въ Іерусалимъ: и
отъ онова врѣме до сега ся гради, и не
17 ся е свършилъ. Сега прочее, ако е у-
годно на царя, нека ся придири въ цар-
ско-то съкровищно хранилище тамъ у
Вавилонъ, ако е *истина* че ся е издало
повелѣніе отъ царь Кира да ся съгради
този Божій домъ въ Іерусалимъ: и нека
ни проводи царь-тъ волѭ-тѫ си за това.

ГЛАВА 6.

1 Тогазь царь Дарій издаде повелѣніе,
та придирихѫ въ книгохранилища-та, дѣ-
то ся полагать съкровища-та у Вави-
2 лонъ, И намѣри ся въ Ахмеѳа, въ па-
латъ-тъ който е въ область-тѫ на Мидя-
ны-тѣ, единъ свитъкъ, и въ него имаше
едно таквозь памятописаніе:
3 Въ пьрво-то лѣто на царя Кира, царь
Киръ издаде повелѣніе *за* този Божій
домъ въ Іерусалимъ: Да ся съгради
домъ-тъ, мѣсто-то въ което ся приносять
жьртвы, и да ся турять основанія-та му
здравы: височина-та му шестдесеть лак-
4 ти, ширина-та му шестдесеть лакти: Три
реда голѣмы каменіе, и единъ редъ но-
вы дьрва: и иждивенія-та да ся дадѫтъ
5 отъ царскый-тъ домъ. Златни-тѣ още и
сребърни-тѣ съсѫди на Божій-тъ домъ,
които Навуходоносоръ зѣ отъ храмъ-тъ
който бѣ въ Іерусалимъ, та гы донесе у
Вавилонъ, да ся дадѫтъ назадъ, и да ся
повърнѫтъ на храмъ-тъ въ Іерусалимъ,
всякой на мѣсто-то си, и да ся положѫтъ
въ Божій-тъ домъ.
6 Сега прочее, Таѳанае, областниче от-
татъкъ рѣкѫ-тѫ, Сеѳаръ-вознае, и съслу-
жители-тѣ ви Афарсахци-тѣ, които сѫ
оттатъкъ рѣкѫ-тѫ отдалечѣте ся отъ
7 тамъ. Оставѣте дѣло-то на този Божій
домъ: областникъ-тъ на Іудеи-тѣ и ста-
рѣйшины-тѣ на Іудеи-тѣ нека съградять
8 този Божій домъ на мѣсто-то му. Издаде
ся още отъ мене и повелѣніе, що има да
направите на старѣйшины-тѣ на тѣзи Іу-
деи, за съграденіе-то на този Божій домъ:
отъ царскый-тъ имотъ, отъ данъкъ-тъ на
жители-тѣ оттатъкъ рѣкѫ-тѫ ще ся
дадѫтъ незабавно иждивенія-та на тѣзи
9 человѣцы, за да ся не възбранятъ. И отъ
каквото нѣщо иматъ потрѣбѫ, и телцы,
и овны и агнета за всесъжженія-тѫ на
небеснаго Бога, жито, соль, вино, и е-
лей, споредъ исканіе-то на священницы-
тѣ които сѫ въ Іерусалимъ, нека имъ ся
10 даватъ всякой день безъ лишеніе, За да
приносятъ благовонны жьртвы на небес-
наго Бога, и да ся молятъ за животъ-тъ
11 на царя и на синове-тѣ му. Издаде ся
още отъ мене и повелѣніе на всякой че-
ловѣкъ, който бы промѣнилъ това слово,
да ся искърти дърво отъ домъ-тъ му, та

да ся въсправи, и да ся обѣси на него:
а за това кѫща-та му да бѫде гноище:
12 И Богъ който насели име-то си тамъ, да
истрѣбѭ всякой царь и народъ, който
бы прострѣлъ рѫкѫ-тѫ си за да промѣ-
ни нѣщо, щото да съсыпе този Божій
домъ който е въ Іерусалимъ. Азъ Дарій
издадохъ повелѣніе-то: да ся извърши
незабавно.
13 Тогазь Таѳанай, областникъ-тъ отсамъ
рѣкѫ-тѫ, Сеѳаръ-вознай, и съслужители-
тѣ имъ, споредъ заповѣдано-то отъ царь
14 Дарія, така направихѫ незабавно. И Іу-
дейскы-тѣ старѣйшины градѣхѫ, и успѣ-
вахѫ, чрѣзъ пророчество-то на пророкъ
Аггея, и на Захарія Иддовъ-тъ сынъ. И
съградихѫ, и свършихѫ, споредъ запо-
вѣданіе-то на Бога Израилева, и споредъ
заповѣдь-тѫ на Кира и Дарія, и Артак-
15 серкса Персійскый-тъ царь. И свърши
ся този домъ въ третій-тъ день на мѣ-
сецъ Адаръ, въ шесто-то лѣто на цару-
16 ваніе-то на царь Дарія. И Израилеви-тѣ
синове, священници-тѣ и Левити-тѣ и
другы-тѣ отъ синове-тѣ на плѣненіе-то
обновихѫ съ веселіе този Божій домъ:
17 И за обновленіе-то на този Божій домъ
принесохѫ сто юнца, двѣстѣ овна, че-
тыристотинъ агнета: и въ приношеніе
за грѣхъ за всичкый Израиль, дванаде-
сеть ярцы, споредъ число-то на Израи-
18 левы-тѣ племена. И поставихѫ священ-
ницы-тѣ въ чинове-тѣ имъ, и Левиты-тѣ
въ отдѣленія-та имъ, за Божіѭ-тѫ служ-
бѫ която е въ Іерусалимъ, споредъ пи-
сано-то въ Моисеевѫ-тѫ книгѫ.
19 И синове-тѣ на плѣненіе-то направи-
хѫ пасхѫ-тѫ въ четыринадесетый-тъ день
20 на първый-тъ мѣсецъ; Защото священ-
ници-тѣ и Левити-тѣ ся очистихѫ зае-
дно: всичкы-тѣ станахѫ чисти, и закла-
хѫ пасхѫ-тѫ за всичкы-тѣ синове на
плѣненіе-то, и за братія-та си священни-
21 цы-тѣ, и за себе си. И ядохѫ Израилеви-
тѣ синове, които ся върнахѫ отъ плѣне-
ніе-то, и всичкы които ся отлѫчихѫ отъ
нечистотѫ-тѫ на язычницы-тѣ на онѫзь
земѭ, *и ся присъединихѫ* при тѣхъ за
да потърсятъ Господа Бога Израилева.
22 И направихѫ праздникъ-тъ на бесквас-
ны-тѣ седмь дни съ веселіе; защото гы
развесели Господь, и обърнѫ къмъ тѣхъ
сърдце-то на Ассирійскый-тъ царь, за
да укрѣпи рѫцѣ-тѣ имъ въ дѣло-то на
домъ-тъ на Бога, Израилевъ-тъ Богъ.

ГЛАВА 7.

1 И слѣдъ тѣзи събытія въ царуваніе-
то на Артаксеркса Персійскый-тъ царь,
Ездра сынъ-тъ на Сараія, *Сараія* сынъ
на Азарія, *Азарія* сынъ на Хелкія,
2 *Хелкія* сынъ на Селлума, *Селлумъ* сынъ
на Садока, *Садокъ* сынъ на Ахитова, *А-*
3 *хитовъ* сынъ на Амарія, *Амарія* сынъ
на Азарія, *Азарія* сынъ на Мераіоѳа,
4 *Мераіоѳъ* сынъ на Зараія, *Зараія* сынъ
5 на Озія, *Озій* сынъ на Вуккія, *Вуккій* сынъ
на Ависсуя, *Ависсуй* сынъ на Финееса,
Финеесъ сынъ на Елеазара, *Елеазаръ*
сынъ на Аарона първый-тъ священникъ,
6 Този Ездра възлѣзе отъ Вавилонъ, и бѣ
книжникъ искусенъ въ Моисеевъ-тъ за-
конъ, който даде Господь Богъ Израи-
левъ: и царь-тъ му дари всичкы-тѣ му
прошенія, споредъ рѫкѫ-тѫ на Господа
7 неговъ-тъ Богъ надъ него. И възлѣзохѫ
и нѣкои отъ Израилевы-тѣ синове, и отъ
священницы-тѣ, и Левиты-тѣ, и пѣвцы-
тѣ, и вратари-тѣ, и Нееѳинимы-тѣ, въ Іе-
русалимъ, въ седмо-то лѣто на царь Ар-
8 таксеркса: И дойде въ Іерусалимъ въ
петый-тъ мѣсецъ на седмо-то лѣто на
9 царя. Защото въ първый-тъ день на пър-
вый-тъ мѣсецъ начнѫ той да възлиза отъ
Вавилонъ, и въ първый-тъ день на пе-
тый-тъ мѣсецъ дойде въ Іерусалимъ спо-
редъ добрѫ-тѫ рѫкѫ на неговъ-тъ Богъ
10 надъ него. Понеже Ездра бѣ приготвилъ
сърдце-то си за да търси законъ-тъ Го-
сподень, и да извършва, и да учи въ
Израиль повелѣнія и сѫдове.
11 А този е прѣписъ-тъ на писмо-то, кое-
то царь Артаксерксъ даде на Ездрѫ свя-
щенникъ-тъ, книжникъ-тъ, книжникъ въ
думы-тѣ на заповѣди-тѣ Господни, и въ
повелѣнія-та му къмъ Израиля.
12 Артаксерксъ царь на царіе-тѣ къмъ

Ездра священникъ-тъ, книжникъ-тъ въ
законъ-тъ на небеснаго Бога, съвършен-
13 ный-тъ и прочее. Издаде ся отъ мене
повелѣніе, щото всичкы които сѫ отъ
людіе-тѣ на Израиля, и отъ священницы-
тѣ и отъ Левиты-тѣ, въ царство-то ми,
които бы поискали доброволно да идѫтъ
14 въ Іерусалимъ, да отидѫтъ съ тебе. За-
щото ся провождашь отъ царя, и отъ
седмь-тѣ му съвѣтницы, за да посѣтишь
Іудеѭ и Іерусалимъ, споредъ законъ-тъ
на Бога твоего който е въ рѫкѫ-тѫ ти:
15 И да занесешь сребро-то, и злато-то,
което царь-тъ и съвѣтници-тѣ му прине-
сохѫ доброволно на Бога Израилева, на
когото обиталище-то е въ Іерусалимъ,
16 И всичко-то сребро и злато, колкото
съберешь по всичкѫ-тѫ Вавилонскѫ о-
бласть, съсъ доброволны-тѣ приношенія
на людіе-тѣ и на священницы-тѣ, които
приносятъ доброволно за домъ-тъ на Бо-
17 га своего въ Іерусалимъ: За да купишь
скоро съ това сребро, юнцы, овны, агне-
та, и хлѣбны-тѣ имъ приношенія, и въз-
ліянія-та имъ, и да гы принесешь на ол-
тарь-тъ на домъ-тъ на Бога вашего, кой-
18 то е въ Іерусалимъ. И всичко какво-
то ся види угодно тебѣ и на братія-та
ти да направите съ останало-то сребро
и злато, направѣте *го* споредъ волѭ-тѫ
19 на Бога вашего. И съсѫды-тѣ, които ти
сѫ дадени за службѫ-тѫ на домъ-тъ на
Бога твоего, прѣдай прѣдъ Бога Іеруса-
20 лимскаго. И каквото повече потрѣбува
за домъ-тъ на Бога твоего, каквото ся
случи да иждивишь, иждиви отъ цар-
21 ско-то съкровище. И отъ мене, мене
царь Артаксеркса, издаде ся повелѣніе
на всичкы-тѣ съкровищницы които сѫ
оттатъкъ рѣкѫ-тѫ, всичко каквото по-
иска отъ васъ Ездра священникъ-тъ,
книжникъ-тъ въ законъ-тъ на Бога не-
22 беснаго, да става скоро, До сто талан-
та сребро, и до сто кора жито, и до сто
ваѳы вино, и до сто ваѳы елей, и соль
23 неопрѣдѣлена. Всичко каквото е запо-
вѣдано отъ Бога небеснаго нека стане
прилѣжно за домъ-тъ на Бога небеснаго:
за да не дойде гнѣвъ връхъ царство-то
24 на царя и на сынове-тѣ му. Още ся у-
вѣдомява вамъ, че на никого отъ свя-
щенницы-тѣ и Левиты-тѣ, пѣвцы-тѣ,
вратари-тѣ, Неѳинимы-тѣ, и отъ слу-
гы-тѣ на този Божій домъ, не ще да
бѫде узаконено да ся наложи данъкъ,
25 мыто или пошлина на тѣхъ. И ты, Ез-
дро, споредъ мѫдрость-тѫ на Бога твое-
го що имашь, постави сѫдіи и управи-
тели, за да сѫдятъ всичкы-тѣ людіе кои-
то сѫ оттатъкъ рѣкѫ-тѫ, всичкы-тѣ кои-
то знаятъ законы-тѣ на Бога твоего: и
26 учѣте които не знаятъ. И всякой който
не прави законъ-тъ на Бога твоего, и
законъ-тъ на царя, нека ся извършва
скоро сѫдъ връхъ него, или за смърть,
или за заточеніе, или за присвоеніе на
имотъ, или за тъмницѫ.
27 Благословенъ Господь Богъ на наши-
тѣ отцы, който даде такова *нѣщо* въ
сърдце-то на царя, за да прослави домъ-тъ
28 на Господа, който е въ Іерусалимъ: И
направи да намѣрѭ милость прѣдъ царя,
и съвѣтницы-тѣ му, и прѣдъ всичкы-тѣ
силны князове на царя! И азъ ся укрѣ-
пихъ споредъ рѫкѫ-тѫ на Господа Бога
моего надъ мене, и събрахъ отъ Изра-
иля кметове за да възлѣзѫтъ купно съ
мене.

ГЛАВА 8.

1 А началници-тѣ на отечествія-та имъ
сѫ тѣзи, и родословіе-то на онѣзи които
възлѣзохѫ съ мене отъ Вавилонъ, въ
2 царуваніе-то на царь Артаксеркса. Отъ
Финеесовы-тѣ сынове, Гирсонъ: отъ И-
ѳамаровы-тѣ сынове, Даніилъ: отъ Да-
3 видовы-тѣ сынове Хаттусъ. Отъ сыно-
ве-тѣ на Сеханіѭ, изъ Фаросовы-тѣ сы-
нове, Захарія: и съ него ся прѣброихѫ
по родословіе мѫжкы-тѣ, сто и петде-
4 сеть. Отъ Фааѳ-моавовы-тѣ сынове,
Зараіевъ-тъ сынъ Еліоинай, и съ него
5 мѫжкы-тѣ двѣстѣ. Отъ Сеханіевы-тѣ сы-
нове, Язіиловъ-тъ сынъ, и съ него мѫж-
6 кы-тѣ триста. И отъ Адиновы-тѣ сыно-
ве, Іонаѳановъ-тъ сынъ Еведъ, и съ не-
7 го мѫжкы-тѣ петдесеть. И отъ Еламо-

вы-тѣ сынове, Гоѳоліевъ-тъ сынъ Исаія,
8 и съ него мжжкы-тѣ седмдесеть. И отъ
Сефатіевы-тѣ сынове, Михаиловъ-тъ
сынъ Зевадія, и съ него мжжкы-тѣ оси-
9 десеть. Отъ Іоавовы-тѣ сынове, Іехіи-
ловъ-тъ сынъ Авдія, и съ него мжжкы-тѣ
10 двѣстѣ и осмнадесеть, И отъ Селомиѳо-
вы-тѣ сынове, Іосифіевъ-тъ сынъ, и съ
11 него мжжкы-тѣ сто и шестдесеть. И отъ
Виваевы-тѣ сынове, Захарія Виваевъ-тъ
сынъ, и съ него мжжкы-тѣ двадесеть и
12 осмь. И отъ Азгадовы-тѣ сынове, Іоа-
нанъ Аккатановъ-тъ сынъ, и съ него
13 мжжкы-тѣ сто и десеть. И отъ Адони-
камовы-тѣ сынове послѣдни-тѣ, на кои-
то имена-та сж: Елифалетъ, Іеіилъ, и
Семаія, и съ тѣхъ мжжкы-тѣ шестде-
14 сеть. А отъ Вагуевы-тѣ сынове Уѳай, и
Заввудъ, и съ тѣхъ мжжкы-тѣ седмде-
сеть.
15 И събрахъ гы при рѣкж-тж, която те-
че къмъ Аавж, и тамъ расположихмы
станъ-тъ си три дни: и прѣгледахъ меж-
ду людіе-тѣ, и священницы-тѣ, и не на-
мѣрихъ тамъ отъ Левіины-тѣ сынове.
16 Тогазь проводихъ на Еліезера, Аріила,
Семаіж, и Елнаѳана, и Іарива, и Елна-
ѳана, и Наѳана, и Захаріж, и Мессул-
лама, кметове: и Іоіарива, и Елнаѳана,
17 благоразумны. И дадохъ имъ поржчаніе
къмъ князь-тъ Иддо, на мѣсто-то Каси-
фіж: и турихъ въ уста-та имъ думы, да
говорятъ на Иддо, *и* на братія-та му
Нееѳинимы-тѣ, на мѣсто-то Касифіж, да
ни проводятъ служители за домъ-тъ на
18 Бога нашего. И споредъ благж-тж ржкж
на Бога нашего надъ насъ, доведохж ни
единъ разуменъ человѣкъ отъ сынове-тѣ
на Маалія, сынъ-тъ на Левія сына Из-
раилева: и Саравіж, съсъ сынове-тѣ му
19 и братія-та му осмнадесеть: И Асавіж,
и съ него Исаіж отъ Мераріины-тѣ сы-
нове, братія-та му и сынове-тѣ имъ два-
20 десеть: И отъ Нееѳинимы-тѣ, които Да-
видъ и князове-тѣ опрѣдѣлихж за служ-
бж-тж на Левиты-тѣ, двѣстѣ и двадесеть
Нееѳинимы: всичкы тѣзи бѣхж назначени
по име.
21 Тогазь прогласихъ тамъ постъ, при
рѣкж-тж Аавж, за да ся смиримъ прѣдъ
Бога нашего, и да просимъ отъ него
добръ пжть за насъ, и за чада-та ни, и
22 за всичкый-тъ ни имотъ. Защото ся у-
срамихъ да поискамъ отъ царя силж и
конницы за да ни помогнжтъ противъ
непріятеля въ пжть-тъ; понеже бѣхмы
говорили на царя и рекли: Ржка-та на
Бога нашего е за добро надъ всичкы
които го търсятъ; а сила-та му и гнѣвъ-тъ
23 му надъ всичкы които го оставятъ. По-
стихмы прочее и молихмы ся Богу на-
шему за това: и станж милостивъ къмъ
насъ.
24 Тогазь отлжчихъ дванадесеть отъ гла-
вы-тѣ священницы, Саравіж, Асавіж,
25 и съ тѣхъ десеть отъ братія-та имъ. И
прѣтеглихъ имъ сребро-то и злато-то, и
съсжды-тѣ, приношеніе-то за домъ-тъ на
Бога нашего което принесе царь-тъ и
съвѣтници-тѣ му, и князове-тѣ му, и
всичкый Израиль, който ся намѣри:
26 Прѣтеглихъ прочее въ ржкж-тж имъ
шестстотинъ и петдесеть таланта сре-
бро, и сребърны съсжды сто таланта, *и*
27 сто таланта злато: И двадесеть златны
крондиры тысяща драхмы, и два съсжда
отъ мѣдь лъскавж, добрж, скапоцѣнны
28 като злато. И рѣкохъ имъ: Вы сте святи
Господу, и съсжди-тѣ святи: и сре-
бро-то и злато-то е доброволно прино-
29 шеніе Господу Богу на отцы-тѣ ви, Вни-
майте и пазѣте *гы*, додѣ *гы* прѣтеглите
прѣдъ главатари-тѣ на священницы-тѣ
и на Левиты-тѣ, и началницы-тѣ на Из-
раилевы-тѣ отечествія, въ Іерусалимъ,
30 въ стаи-тѣ на домъ-тъ Господень. И
поехж священници-тѣ и Левити-тѣ те-
жинж-тж на сребро-то и на злато-то, и
съсжды-тѣ да *гы* донесжтъ въ Іеруса-
лимъ, въ домъ-тъ на Бога нашего.
31 И станахмы отъ рѣкж-тж Аавж въ два-
надесетый-тъ *день* на пьрвый-тъ мѣсецъ,
за да отидемъ въ Іерусалимъ, и ржка-та
на Бога нашего бѣ надъ насъ, и избави
ны отъ непріятелска ржкж и отъ засѣ-
32 дающы-тѣ на пжть-тъ. И дойдохмы въ
Іерусалимъ; и сѣдѣхмы тамъ три дни.
33 А въ четвьртый-тъ день ся прѣтегли

сребро-то и злато-то, и съсѫди-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего съ рѫкѫ-тѫ на
Меримоѳа сынъ-тъ на Урія священ-
никъ-тъ: и съ него бѣ Елеазаръ Финее-
совъ-тъ сынъ, и съ тѣхъ Левити-тѣ, Іо-
завадъ Іисусовъ-тъ сынъ, и Ноадія Ва-
34 нуевъ-тъ сынъ, Всичко на число, и на
тежинѫ: и всичка-та тежина ся писа
въ онова врѣме.
35 Сынове-тѣ на плѣнъ-тъ, които дойдо-
хѫ отъ плѣненіе-то, принесохѫ всесъж-
женія на Бога Израилева, дванадесеть
юнцы за всичкый Израиль, деветдесеть
и шесть овна, седмдесеть и седмь агне-
та, дванадесеть ярцы въ приношеніе за
грѣхъ, всичкы-тѣ всесъжженія на Го-
36 спода. И прѣдадохѫ царскы-тѣ заповѣди
на царскы-тѣ * Сатрапы, и на областни-
цы-тѣ които бѣхѫ отсамъ рѣкѫ-тѫ: и
тѣ помогнахѫ на людіе-тѣ и на Бо-
жій-тъ домъ.

ГЛАВА 9.

1 И като ся свърши това, дойдохѫ при
мене началници-тѣ, и казахѫ: Израиле-
ви-тѣ людіе, и священници-тѣ, и Леви-
ти-тѣ, не ся отлѫчихѫ отъ людіе-тѣ на
тѣзи земи, *и струватъ* споредъ тѣх-
ны-тѣ мерзости: *споредъ мерзости-тѣ*
на Хананейцы-тѣ, на Хеттейцы-тѣ, на
Ферезейцы-тѣ, на Іевусейцы-тѣ, на Ам-
монцы-тѣ, на Моавцы-тѣ, на Египтя-
2 ны-тѣ, и на Аморрейцы-тѣ; Защото зѣ-
хѫ отъ дъщери-тѣ имъ за себе си и за
сынове-тѣ си, та ся смѣси свято-то сѣ-
ме съ людіе-тѣ на тѣзи земи: и рѫка-та
на началницы-тѣ и на кметове-тѣ бѣ
3 първа въ това прѣстѫпленіе. И като чухъ
това нѣщо, раздрахъ дрехѫ-тѫ си и ман-
тіѭ-тѫ си, и скубѣхъ космы-тѣ отъ гла-
вѫ-тѫ си и отъ брадѫ-тѫ си, и сѣдѣхъ
4 смутенъ. Тогазь ся събрахѫ при мене
всичкы които треперятъ отъ думы-тѣ на
Бога Израилева за прѣстѫпленіе-то на
плѣнены-тѣ: и сѣдѣхъ смутенъ до ве-
чернѭ-тѫ жъртвѫ.

* Главни управители.

5 И въ вечернѭ-тѫ жъртвѫ станахъ отъ
сѣтуваніе-то си, и съ дрехѫ-тѫ си и ман-
тіѭ-тѫ си раздраны, прѣклонихъ колѣ-
нѣ-тѣ си, и прострѣхъ рѫцѣ-тѣ си къмъ
6 Господа Бога моего, И рѣкохъ: Боже
мой, срамъ мя е, и стыдѫ ся да по-
дигнѫ лице-то си къмъ тебе, Боже мой;
защото наши-тѣ беззаконія надминахѫ
надъ главѫ-тѫ *ни*, и прѣстѫпленія-та ни
7 порастнахѫ до небеса-та. Отъ дни-тѣ на
отцы-тѣ си ный смы въ голѣмо прѣстѫ-
пленіе, дори до този день: и заради
беззаконія-та си прѣдадени бѣхмы, ный,
царіе-тѣ ни, священници-тѣ ни, въ рѫ-
кѫ-тѫ на царіе-тѣ на земи-тѣ, въ ножъ,
въ плѣнъ, и въ разграбеніе, и въ срамъ
8 на лице-то *ни*, както е въ този день. И
сега като за твърдѣ малко врѣме станѫ
милость отъ Господа Бога нашего, да
ся упази въ насъ остатъкъ, и да ся даде
намъ утвържденіе въ свято-то негово мѣ-
сто, за да просвѣщава нашій Богъ очи-
тѣ ни, и да ни даде малко отдыханіе въ
9 рабство-то ни. Защото смы раби: и въ
рабство-то ни не ны остави нашій Богъ,
но благоволи да намѣримъ милость прѣдъ
Персійскы-тѣ царіе, та да ни даде отды-
ханіе, за да въздигнемъ домъ-тъ на Бога
нашего, и да въсправимъ запустенія-та
му, и да ни даде огражденіе въ Іудеѭ и
10 въ Іерусалимъ. Но сега, Боже нашъ, що
ще речемъ слѣдъ това? защото оста-
11 вихмы твои-тѣ повелѣнія, Които си за-
повѣдалъ ты чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабы-тѣ
си пророцы-тѣ, и си рекълъ: Земя-та, въ
коѭто влазяте за да ѭ наслѣдите, тя е
земя осквърнена съ осквърненіе-то на
людіе-тѣ на тѣзъ земи, съ мерзости-тѣ
имъ, които ѭ напълнихѫ отъ край до
12 край, съ нечистоты-тѣ си. Сега прочее
не давайте дъщери-тѣ си на сынове-тѣ
имъ, и не зимайте дъщери-тѣ имъ за сы-
нове-тѣ си, и не искайте никога миръ-тъ
имъ или благополучіе-то имъ; за да ся
укрѣпите, и да ядете добры-тѣ нѣща на
тази земѭ, и да ѭ оставите наслѣдіе
13 на сынове-тѣ си за всегда. И слѣдъ
всичко което дойде върхъ насъ заради
наши-тѣ лошы дѣянія, и за голѣмо-то

наше прѣстапленіе, като ся въздържа
ты, Боже нашъ, да ны не накажешь спо-
редъ беззаконія-та ни, и даде ни ты та-
14 квозъ освобожденіе, Трѣбва ли да нару-
шимъ ный пакъ твои-тѣ повелѣнія, и да
ся съсватимъ съ людіе-тѣ па тѣзи мер-
зости? не бы ли ся разгнѣвилъ на насъ,
додѣ *ны* довършишь, та да не остане о-
15 статъкъ или избавенъ? Господи Боже
Израилевъ, праведенъ си: защото оста-
нахмы избавени, както този день: ето,
прѣдъ тебе смы съ прѣстапленіе-то си!
защото поради това не бѣше възможно
да застанемъ прѣдъ тебе.

ГЛАВА 10.

1 И като ся молѣше Ездра, и ся испо-
вѣдваше съ плачъ, падналъ прѣдъ домъ-тъ
Божій, събра ся при него отъ Израиля
събраніе много голѣмо: мажіе, и жены,
и дѣца; защото плачѣхж людіе-тѣ съ
2 голѣмъ плачъ. И отговори Сеханія Іехіи-
ловъ-тъ сынъ, отъ Еламовы-тѣ сынове,
та рече на Ездрж: Ный беззаконувахмы
прѣдъ Бога нашего, и зѣхмы чужды же-
ны отъ людіе-тѣ на земж-тж; но сега
има надежда въ Израиль колкото за това
3 нѣщо. Сега прочее нека направимъ за-
вѣтъ съ Бога нашего, да напуснемъ всич-
кы-тѣ жены, и родены-тѣ отъ тѣхъ, спо-
редъ съвѣтъ-тъ на господаря ми, и на
онѣзи които треперятъ отъ заповѣдь-тж
на Бога нашего: и нека бжде споредъ
4 законъ-тъ. Стани; защото това нѣщо на
тебе надлежи; и ный смы съ тебе: у-
крѣпи ся и прави.
5 Тогазь станж Ездра, та заклѣ началь-
ницы-тѣ на священницы-тѣ, на Левиты-
тѣ, и на всичкый Израиль, че ще на-
правятъ споредъ тжзи думж. И тѣ ся за-
6 клѣхж. И станж Ездра отъ лице-то на
домъ-тъ Божій, та отиде въ обиталище-
то на Іоананъ Еліасивовъ-тъ сынъ: и
когато отиде тамъ, хлѣбъ не яде, и во-
дж не пи; защото бѣше въ сѣтуваніе по-
7 ради прѣстапленіе-то на плѣнены-тѣ. И
прогласихж по Іудеж и Іерусалимъ къмъ
всичкы-тѣ сынове на плѣнъ-тъ, да ся съ-
8 бержтъ въ Іерусалимъ: И всякой който
не дойде въ три дни споредъ съвѣтъ-тъ
на началницы-тѣ и старѣйшины-тѣ, ще
бжде подъ проклѣтіж всичкый му и-
мотъ, и той ще ся отлжчи отъ събраніе-
то на плѣнены-тѣ.
9 И събрахж ся въ три дни всичкы-тѣ
Іудини и Веніаминови мжжіе въ Іеруса-
лимъ. Бѣше деветый мѣсецъ, и двадесе-
тый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ: и всичкы-тѣ
людіе сѣднжхж въ стъгдж-тж на домъ-тъ
Божій, и треперѣхж поради това нѣщо,
10 и отъ буйный-тъ дъждь. И станж Ездра
священникъ-тъ, та имъ рече: Вы безза-
коннувахте, и зѣхте чужды жены да при-
турите на прѣстжпленіе-то на Израиля.
11 Сега прочее исповѣдайте ся Господу
Богу на отцы-тѣ си, и направѣте волж-
тж му: и отдѣлѣте ся отъ людіе-тѣ на
тжзь земж, и отъ чужды-тѣ жены.
12 И отговори всичко-то събраніе та ре-
че съ голѣмъ гласъ: Както говорй ты,
13 така ще направимъ. Людіе-тѣ обаче сж
много и врѣме-то много дъждовито, и не
можемъ да стоимъ вънъ, и дѣло-то не е
за единъ день, нито за два; защото смы
мнозина които съгрѣшихмы въ това нѣ-
14 що. За то нека ся опрѣдѣлятъ наши на-
чалници за всичко-то събраніе, и нека
дойдатъ въ опрѣдѣлены врѣмена всичкы
които сж зѣли чужды жены по наши-тѣ
градове, и съ тѣхъ старѣйшины-тѣ на
всякой градъ, и сждіи-тѣ му, додѣто пла-
менный-тъ гнѣвъ на Бога нашего за то-
15 ва нѣщо ся отвърне отъ насъ. Опрѣдѣ-
лихж ся прочее за това Іонаѳанъ Асаи-
ловъ-тъ сынъ, и Язія Ѳекуевъ-тъ сынъ:
а Месулламъ и Савваѳай Левитинъ-тъ
16 бѣхж имъ помощници. И направихж така
сынове-тѣ на плѣнъ-тъ. И Ездра священ-
никъ-тъ, *и* нѣкои началници на отече-
ствія-та, споредъ отечески-тѣ си домо-
ве, и тѣ всичкы по име, ся отдѣлихж, и
сѣднахж първый-тъ день на десетый-тъ
17 мѣсецъ за да испытатъ тжзи работж. И
свършихж съсъ всичкы-тѣ мжжіе, които
бѣхж зѣли чужды жены, до първый-тъ
18 день на първый-тъ мѣсецъ. И помежду
сынове-тѣ на священницы-тѣ ся намѣ-

рихѫ таквызь конто бѣхѫ зѣли чужды
жены: отъ сынове-тѣ на Iисуса Iоседе-
ковъ-тъ сынъ, и братія-та му, Маасія, и
19 Еліезеръ, и Iаривъ и Годолія. И дадохѫ
рѫцѣ-тѣ си, че ще отпратятъ жены-тѣ
си: и като прѣстѫпници, *принесохѫ* за
прѣстѫпленіе-то си овенъ отъ стадо-то.
20 И отъ Еммировы-тѣ сынове: Ананій, и
21 Зевадія. И отъ Харимовы-тѣ сынове:
Маасія, и Илія, и Семаія, и Iехіилъ, и
22 Озія. И отъ Пасхоровы-тѣ сынове: Еліо-
инай, Маасія, Исмаилъ, Наѳанаилъ, Iоза-
23 вадъ, и Еласа. А отъ Левиты-тѣ: Iоза-
вадъ, и Семей, и Келаія, (той е Келита,)
24 Пеѳаія, Iуда, и Еліезеръ. И отъ пѣвцы-
тѣ, Еліасивъ: и отъ вратари-тѣ: Сел-
25 лумъ, и Телемъ, и Урій. А отъ Израиль,
отъ Фаросовы-тѣ сынове: Рамія, и Iезія,
и Мелхія, и Міаминъ, и Елеазаръ, и Мел-
26 хія, и Ванаія. И отъ Еламовы-тѣ сыно-
ве: Матѳанія, Захарія, и Iехіилъ, и Ав-
27 дій, и Iеримоѳъ, и Илія. И отъ Затѳуе-
вы-тѣ сынове: Еліоинай, Еліасивъ, Мат-
28 ѳанія, и Iеримоѳъ, и Завадъ, и Азиза. А
отъ Вивaевы-тѣ сынове: Iоананъ, Ана-
29 нія, Заввай, *и* Аѳлай. И отъ Ваніевы-тѣ
сынове: Месулламъ, Маллухъ, и Адаія,
30 Iасувъ, и Сеалъ, и Рамоѳъ. И отъ сыно-
тѣ на Фааѳъ-моава: Адна, и Хеланъ, Ва-
наія, Маасія, Матѳанія, Веселеилъ, и
31 Вануй, и Манассія. И отъ Харимовы-тѣ
сынове: Еліезеръ, Iесія, Мелхія, Се-
32 маія, *и* Симеонъ, Веніаминъ, Маллухъ, и
33 Самарія. Отъ Асумовы-тѣ сынове: Мат-
ѳенай, Маттаѳа, Завадъ, Елифалетъ, Iе-
34 ремай, Манассія, и Семей. Отъ Ваніевы-
35 тѣ сынове: Маадай, Амрамъ, и Уилъ, Ва-
36 наія, Ведеія, Хелуй, Ванія, Меримоѳъ,
37 Еліасивъ, Матѳанія, Матѳенай и Ясо,
38 И Ваній, и Вануй, и Семей, (39) И Се-
40 лемія, и Наѳанъ, и Адаія, Махнадевай,
41 Сасай, Сарай, Азареилъ, и Селемія, Са-
42 марія, Селлумъ, Амарія, *и* Iосифъ. (43) Отъ
Невоевы-тѣ сынове: Iеіилъ, Маттаѳія,
Завадъ, Зевина, Iадавъ, и Iоилъ, и Ва-
44 наія. Всичкы тѣзи бѣхѫ зѣли чужды же-
ны; и *нѣкои* отъ тѣхъ *имахѫ* жены отъ
конто бѣхѫ родили чада.

НЕЕМІЯ.

ГЛАВА 1.

1 Думы на Неемія Ахаліевъ-тъ сынъ.
2 И въ мѣсецъ Хаслевъ, въ двадесето-то
лѣто, когато бѣхъ въ Сусѫ, столица-тѫ,
Ананій единъ отъ братія-та ми, дойде,
той и нѣкои отъ Iудеѭ, и попытахъ гы
за избавены-тѣ Iудеи, конто бѣхѫ оста-
3 нали отъ плѣненіе-то, и за Iерусалимъ. И
рекохѫ ми: Останали-тѣ, конто останѫ-
хѫ отъ плѣненіе-то тамъ въ область-тѫ,
сѫ въ голѣмо озлобленіе и поношеніе: и
стѣна-та на Iерусалимъ е разорена, и
порты-тѣ му сѫ изгорены съ огнь.
4 И когато чухъ тѣзи думы, сѣднахъ та
плакахъ, и сѣтувахъ нѣколко дни, и по-
стихъ, и молихъ ся прѣдъ небесниго Бо-
5 га, И рѣкохъ: Молѭ ся, Господи, Боже
небесный, великый и страшный Боже,
който пазишь завѣтъ-тъ, и милость-тѫ
къмъ тѣзи конто тя любятъ и пазятъ
6 твои-тѣ заповѣди, Дано бѫде сега ухо-то
ти внимателно, и очи-тѣ ти отворены, за
да чуешь молитва-тѫ на твой-тъ рабъ,

съ която ся молѫ сега прѣдъ тебе де-
нѣ и нощя за Израилевы-тѣ сынове твои-
тѣ рабы, и исповѣдвамъ грѣхове-тѣ на
Израилевы-тѣ сынове съ които ти съгрѣ-
шихмы: и азъ и домъ-тъ на отца ми съ-
7 грѣшихмы. Съвсѣмъ ся развратихмы
прѣдъ тебе, и не упазихмы заповѣди-тѣ
и повелѣнія-та, и сѫдби-тѣ, които ты
8 заповѣда на рабъ-тъ си Моисея. Помни,
молѭ ся, слово-то което си заповѣдалъ
ты на рабъ-тъ си Моисея, и рекълъ: *Ако*
станете прѣстѫпници, азъ ще вы распръ-
9 снѫ между народы-тѣ: Но *ако* ся обър-
нете къмъ мене, и упазите заповѣди-тѣ
ми и гы вършите, ако има отъ васъ
хвърлени и до кранища-та на небеса-та,
и отъ тамъ ще гы съберѫ, и ще гы доведѫ
на мѣсто-то, което избрахъ да насе-
10 лѭ име-то си тамъ. А тѣзи сѫ раби
твои и людіе твои, които ты избави съ
голѣмѫ-тѫ си силѫ, и съ крѣпкѫ-тѫ си
11 рѫкѫ. Молѭ ся, Господи, да бѫде ухо-то
ти внимателно въ молитвѫ-тѫ на рабъ-тъ
ти, и въ молитвѫ-тѫ на рабы-тѣ ти, кои-
то желаѭтъ да ся боѭтъ отъ име-то ти:
и направи да благоуспѣе, молѭ ся,
рабъ-тъ ти тозн день, и дай му да на-
мѣри милость прѣдъ тогози человѣка.
Защото азъ бѣхъ виночерпецъ на царя.

ГЛАВА 2.

1 И въ мѣсецъ Нисанъ, въ двадесето-то
лѣто на царь Артаксеркса, *имаше* вино
прѣдъ него: и зѣхъ вино-то, та дадохъ
на царя. И азъ *никога* не бѣхъ былъ
2 дряхлъ прѣдъ него. За това царь-тъ ми
рече: Защо е лице-то ти дряхло, а ты
не си боленъ? това не е освѣнь сърдеч-
на скърбь. Тогазъ ся уплашихъ твърдѣ
3 много. И рѣкохъ на царя: Да живѣе
царь-тъ въ вѣкъ: какъ да не е лице-то
ми дряхло, като градъ-тъ, мѣсто-то на
гробища-та на отцы-тѣ ми, е запустенъ,
4 и порти-тѣ му изгорены съ огнь? Тогазь
ми рече царь-тъ: За какво правишь ты
прошеніе? И помолихъ ся на Бога не-
5 бесного. И рѣкохъ на царя: Ако е угодно
на царя, и ако рабъ-тъ ти е намѣрилъ
благодать прѣдъ тебе, да мя проводишь
въ Іудеѭ, въ градъ-тъ на гробища-та на
6 отцы-тѣ ми за да го съградѭ. И рече
ми царь-тъ, (като сѣдѣше при него ца-
рица-та:) Колко ще ся продължи ходе-
ніе-то ти? и кога ще ся върнешь? И у-
годно быде прѣдъ царя, та мя проводи: и
7 дадохъ му срокъ. И рѣкохъ на царя: Ако
е угодно на царя, да ми ся дадѫтъ по-
сланія къмъ областницы-тѣ оттатъкъ рѣ-
кѫ-тѫ за да мя испроводѭтъ додѣ отидѫ
8 въ Іудеѭ: И посланіе за Асафа стражъ-тъ
на царско-то бранище, за да ми даде
дърва да направѭ врата-та на твър-
дѣль-тъ на храмъ-тъ, и градскѫ-тѫ стѣ-
нѫ, и домъ-тъ въ който ще влѣзѫ. И по-
дари ми царь-тъ *всичко*, споредъ бла-
гѫ-тѫ рѫкѫ на Бога моего надъ мене.
9 Дойдохъ прочее при областницы-тѣ
отсамъ рѣкѫ-тѫ, та имъ дадохъ цар-
скы-тѣ посланія. А царь-тъ бѣ прово-
дилъ началницы на силѫ и конницы съ
10 мене. А когато Санаваллатъ Оронецъ-тъ,
и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ, чухѫ,
оскърбихѫ ся твърдѣ много че дошелъ
человѣкъ да иска добро-то на Израиле-
вы-тѣ сынове.
11 И дойдохъ въ Іерусалимъ, и стояхъ
12 тамъ три дни. И станахъ прѣзъ нощь-тѫ
азъ и малцина нѣкои съ мене: и не я-
вихъ никому що бѣше турилъ Богъ мой
въ сърдце-то ми да направѭ за Іеруса-
лимъ: и *другъ* скотъ нѣмаше съ мене,
13 освѣнь скотъ-тъ на който ѣздѣхъ. И из-
лѣзохъ прѣзъ нощь-тѫ прѣзъ портѫ-тѫ
на долъ-тъ та *дойдохъ* срещѫ источ-
никъ-тъ на смокъ-тъ, и къмъ портѫ-тѫ
на гнойще-то, та прѣгледахъ Іерусалим-
скы-тѣ стѣны, които бѣхѫ разорены, и
14 порты-тѣ имъ изгорены съ огнь. Сетнѣ
заминахъ къмъ портѫ-тѫ на источникъ-тъ
и къмъ царскый-тъ водоемъ: и нѣмаше
мѣсто за да прѣмине скотъ-тъ който бѣ
15 подъ мене. И възлѣзохъ прѣзъ нощь-тѫ
прѣзъ потокъ-тъ: и като прѣгледахъ
стѣнѫ-тѫ, завърнахъ ся и влѣзохъ прѣзъ
портѫ-тѫ на долъ-тъ, та ся върнахъ.
16 А кметове-тѣ не знаехѫ дѣ ходихъ, и
що сторихъ: нито бѣхъ явилъ още *то-*

ва, нито на Іудеи-тѣ, нито на священницы-тѣ, нито на благородны-тѣ, нито на кметове-тѣ, нито на другы-тѣ които
17 бѣхѫ на работѫ. И рѣкохъ имъ: Вы видите озлобленіе-то въ което смы, какъ Іерусалимъ е опустошенъ, и порты-тѣ му сѫ изгорены съ огнь: елате, и да съградимъ стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, за
18 да не смы вече въ поношеніе. И извѣстихъ имъ за рѫкѫ-тѫ на Бога моего която бѣше блага надъ мене, още и за думы-тѣ на царя, които ми рече. И тѣ рекохѫ: Да станемъ, и да съградимъ. Така укрѣпихѫ рѫцѣ-тѣ си къмъ добро-то.
19 Но когато чухѫ Санаваллатъ Оронецъ-тъ, и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ, и Гисамъ Аравянинъ-тъ, присмѣхѫ ни ся, и прѣзрѣхѫ ны, и думахѫ: Що е това нѣщо което правите? искате да ся
20 подигнете ли противъ царя? А азъ имъ отговорихъ, и рѣкохъ имъ: Небесный Богъ, той ще ны направи да успѣемъ: за това ный раби-тѣ му ще станемъ и съградимъ. Вы обаче нѣмате дѣлъ, нито правдѫ, нито поменъ въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 3.

1 Тогазь станѫ Еліасивъ великый-тъ священникъ, и братія-та му священници-тѣ, та съградихѫ овчѫ-тѫ портѫ: тѣ ѭ освятихѫ, и поставихѫ двери-тѣ ѝ: и освятихѫ ѭ до стълпъ-тъ Мея, до
2 стълпъ-тъ Ананеилъ. И до него съградихѫ Іерихонскы-тѣ мѫжіе. И до тѣхъ съгради Закхуръ Имріевъ-тъ сынъ.
3 А рыбнѫ-тѫ портѫ съградихѫ Сенааеви-тѣ сынове, които ѭ направихѫ и поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ
4 ѝ, и верей-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Меримоѳъ сынъ-тъ на Урія, Аккосовъ-тъ сынъ. И до него поправи Месулламъ сынъ на Варахія, Месизавеиловъ-тъ сынъ. И до него поправи Садокъ Ваа-
5 наевъ-тъ сынъ. И до него поправихѫ Ѳекойци-тѣ: но голѣмци-тѣ имъ не подложихѫ вратъ-тъ си въ дѣло-то на Господа своего.
6 И ветхѫ-тѫ портѫ поправи Іодай Фасеевъ-тъ сынъ, и Месулламъ Весодіевъ-тъ сынъ: тѣ ѭ направихѫ, и поставихѫ двери-тѣ ѝ, и ключелницы-тѣ ѝ, и ве-
7 рей-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Мелатія Гаваонецъ-тъ, и Іадонъ Мероноѳецъ-тъ, мѫжіе отъ Гаваонъ и отъ Масфа, до прѣстолъ-тъ на областникъ-тъ на онѣзи
8 отсамъ рѣкѫ-тѫ. До тѣхъ поправи Озіилъ Арахіевъ-тъ сынъ, отъ златари-тѣ. И до него поправи Ананія, който бѣ отъ мироварцы-тѣ: и оставихѫ Іерусалимъ
9 до широкѫ-тѫ стѣнѫ. И до него поправи Рафаія Оровъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ окрѫжіе на Іерусалимъ.
10 И до него поправи Іедаія Арумафовъ-тъ сынъ, и срещѫ домъ-тъ си. И до него поправи Хаттусъ Асаваніевъ-тъ сынъ.
11 Мелхія Харимовъ-тъ сынъ, и Асувъ Фааѳъ-моавовъ-тъ сынъ, поправихѫ дру-
12 гѫ-тѫ часть, и стълпъ-тъ на пещи-тѣ. И до тѣхъ поправи Селлумъ Аллоисовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ окрѫжіе на Іерусалимъ, той и дъщери-тѣ му.
13 Портѫ-тѫ на долъ-тъ поправи Анунъ, и жители-тѣ на Заноя: тѣ ѭ съградихѫ и поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ ѝ, и верей-тѣ ѝ, и тысящѫ лакти въ стѣнѫ-тѫ до портѫ-тѫ на гноище-то.
14 А портѫ-тѫ на гноище-то поправи Мелхія Рихавовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на Веѳъ-аккаремско-то окрѫжіе: той ѭ съгради, и постави двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ ѝ, и верей-тѣ ѝ.
15 А портѫ-тѫ на источникъ-тъ поправи Селлунъ Холозеевъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на Масфаско-то окрѫжіе: той ѭ съгради, и направи ѭ, и постави двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ ѝ, и верей-тѣ ѝ, и стѣнѫ-тѫ на Силоамскый-тъ водоемъ при царскѫ-тѫ градинѫ, и до стѫпала-та които слазятъ отъ Давидовъ-тъ градъ.
16 Слѣдъ него поправи Неемія Азвуковъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ Веѳъ-сурско окрѫжіе, до срещѫ Давидовы-тѣ гробища, и до направеный-тъ водоемъ, и до домъ-тъ на крѣпкы-тѣ.
17 Слѣдъ него поправихѫ Левити-тѣ, Реумъ Ваніевъ-тъ сынъ. До него поправи

Асавія началникъ-тъ на половинѫ-тѫ
Кеилско окрѫжіе, за окрѫжіе-то си.
18 Слѣдъ него поправихѫ братія-та имъ,
Вавай Инададовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на *другѫ-тѫ* половинѫ на Кеилско-то
19 окрѫжіе. И до него поправи Есеръ Іису-
совъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на Масфѫ,
другѫ часть срещѫ въсходъ-тъ къмъ о-
20 рѫжницѫ-тѫ на ѫгълъ-тъ. Слѣдъ него
Варухъ Завваевъ-тъ сынъ, поправи съ
ревность другѫ-тѫ часть, отъ ѫгълъ-тъ
до двери-тѣ на домъ-тъ на Еліасива ве-
21 ликый-тъ священникъ. Слѣдъ него по-
прави Меримоеъ сынъ-тъ на Урія, Ак-
косовъ-тъ сынъ, другѫ часть, отъ две-
ри-тѣ на Еліасивовъ-тъ домъ до свър-
22 шекъ-тъ на Еліасивовъ-тъ домъ. И слѣдъ
него поправихѫ священници-тѣ, жите-
23 ли-тѣ на околность-тѫ. Слѣдъ тѣхъ по-
правихѫ Веніаминъ и Ассувъ срещѫ
домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Азарія
сынъ-тъ на Маасія, Ананіевъ-тъ сынъ,
24 при домъ-тъ си. Слѣдъ него поправи
Вануй Инададовъ-тъ сынъ другѫ часть,
отъ домъ-тъ на Азарія до кѫтъ-тъ, дори
25 до ѫгълъ-тъ. Фалалъ, Узаевъ-тъ сынъ *по-
прави* срещѫ кѫтъ-тъ, и стълпъ-тъ изда-
деный-тъ отъ высокый-тъ царскый домъ,
който бѣ при дворъ-тъ на тъмницѫ-тѫ.
Слѣдъ него, Федаія Фаросовъ-тъ сынъ.
26 А Нееинимы-тѣ живѣехѫ въ Офилъ, *и по-
правихѫ* до срещнѫ-тѫ портѫ на водѫ-тѫ
къмъ истокъ, и на издаденый-тъ стълпъ.
27 Слѣдъ тѣхъ Ѳекойци-тѣ поправихѫ дру-
гѫ часть, срещѫ голѣмый-тъ издаденъ
стълпъ, и до стѣнѫ-тѫ на Офилъ.
28 Отгорѣ на конскѫ-тѫ портѫ попра-
вихѫ священници-тѣ, всѣкой срещѫ
29 домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Са-
докъ Еммировъ-тъ сынъ, срещѫ домъ-тъ
си. И слѣдъ него поправи Семаія Сеха-
ніевъ-тъ сынъ, стражъ-тъ на въсточнѫ-
30 тѫ портѫ. Слѣдъ него поправи Ананія
Селеміевъ-тъ сынъ, и Анунъ шестый-тъ
Салафовъ сынъ, другѫ часть. Слѣдъ
него поправи Месулламъ Варахіинъ-тъ
31 сынъ срещѫ жилище-то си. Слѣдъ него
поправи Мелхія Сарефіевъ-тъ сынъ, до
домъ-тъ на Нееинимы-тѣ, и на търговцы-
тѣ, срещѫ врата-та Мифкадъ, и до въ-
32 сходъ-тъ на ѫгълъ-тъ. А между въсходъ-тъ
на ѫгълъ-тъ и овчѫ-тѫ портѫ, поправихѫ
златари-тѣ и търговци-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 А когато чу Санаваллатъ че ный гра-
димъ стѣнѫ-тѫ, разгнѣви ся, и много ся
2 разсърди, и присмѣ ся на Іудеи-тѣ. И
говорѝ прѣдъ братія-та си и прѣдъ Са-
марійско-то войнство, и каза: Що пра-
вятъ тѣзи окаянни Іудеи? ще гы оставятъ
ли? ще пожъртвуватъ ли? ще свършатъ
ли въ този день? ще съживятъ ли отъ ку-
пове-тѣ на пръсть-тѫ каменіе-тѣ, и тѣхъ
3 изгорены? А при него бѣ Товія Аммо-
нецъ-тъ, и рече: И да съградятъ, лиси-
ца като ся покачи ще съсыпе каменнѫ-
тѫ имъ стѣнѫ.
4 Чуй, Боже нашъ; защото станѫхмы за
присмѣхъ: и обърни поношеніе-то имъ
на главѫ-тѫ имъ, и направи гы да ста-
5 нѫтъ плѣнъ въ земѭ на плѣненіе: И не
покрый беззаконіе-то имъ, и грѣхъ-тъ
имъ да ся не изглади прѣдъ тебе; защо-
то тя прогнѣвихѫ прѣдъ градящи-тѣ.
6 Така съградихмы стѣнѫ-тѫ: и всич-
ка-та стѣна ся свърза, до половинѫ-тѫ
си; защото людіе-тѣ имахѫ сърдце за
да работятъ.
7 Но когато Санаваллатъ, и Товія, и
Аравяни-тѣ, и Аммонци-тѣ, и Азотци-тѣ,
чухѫ че поправленіе-то на Іерусалим-
скы-тѣ стѣны напрѣдува, и че развали-
ны-тѣ начнахѫ да ся заграждатъ, раз-
8 гнѣвихѫ ся много: И направихѫ съзаклѣ-
тіе всичкы-тѣ купно да дойдатъ да ра-
туватъ противъ Іерусалимъ, и да му на-
9 правятъ пакость. А ный ся помолихмы
на Бога нашего, и поставихмы стражы
противъ тѣхъ деня и нощя, *понеже ся
10 боѣхмы* отъ тѣхъ. И рече Іуда: Сила-та
на брѣменосцы-тѣ ослабнѫ, а пръсть-та
е много, и ный не можемъ да градимъ
11 стѣнѫ-тѫ. И непріятели-тѣ ни рекохѫ:
Нѣма да усѣтятъ, нито ще видятъ, додѣ
дойдемъ всрѣдъ тѣхъ и гы избіемъ, та
въспремъ работѫ-тѫ.

12 И като дойдохѫ Іудеи-тѣ, които жи-
вѣехѫ при тѣхъ, рекохѫ ни десеть пѫ-
ти: Отъ всякѫ странѫ, къмъ която ся о-
13 бърнете къмъ насъ, *ще дойдѫтъ*. За това
поставихъ въ по ниски-тѣ мѣста, задъ
стѣнѫ-тѫ, *и* въ по высокы-тѣ мѣста, по-
ставихъ людіе-тѣ по родове, съ мечове-
тѣ имъ, съ копія-та имъ, и съ лѫкове-тѣ
14 имъ: И видѣхъ, и станахъ та рѣкохъ
на благородны-тѣ, и на кметове-тѣ, и на
другы-тѣ людіе: Да ся не убоите отъ
тѣхъ: помнѣте Господа великаго и страш-
наго, и бійте ся за братія-та си, за сы-
нове-тѣ си и дъщери-тѣ си, за жены-тѣ
си и за домове-тѣ си.
15 А когато врагове-тѣ ни чухѫ че *това*
станѫ извѣстно намъ, и осуети Богъ съ-
вѣтъ-тъ имъ, върнахмы ся всичкы ный
на стѣнѫ-тѫ, всякой на работѫ-тѫ си.
16 И отъ този день половина-та отъ рабы-
тѣ ми бѣхѫ на работѫ-тѫ, а половина-та
отъ тѣхъ държѣхѫ копія-та, щитчета-та,
и лѫкове-тѣ, *облъчени* въ брони: и на-
чалници-тѣ бѣхѫ задъ всякой Іудинъ
17 домъ. Онѣзи които градѣхѫ стѣнѫ-тѫ, и
които носяхѫ брѣмена-та, *и* които това-
рѣхѫ, *всякой* съ еднѫ-тѫ си рѫкѫ рабо-
тѣше на работѫ-тѫ, а съ другѫ-тѫ дър-
18 жѣше орѫжіе-то. А градители-тѣ, всякой
имаше мечъ-тъ си опасанъ на чрѣсла-та
си, и градѣше: а този който трѫбѣше
19 съ трѫбѫ-тѫ бѣше близу до мене. И рѣ-
кохъ на благородны-тѣ, и на кметове-тѣ,
и на другы-тѣ людіе: Работа-та е голѣ-
ма и пространна: а ный смы распръснѫ-
ти по стѣнѫ-тѫ, далечь единъ отъ дру-
20 гый: Въ което мѣсто чуете гласъ-тъ на
трѫбѫ-тѫ, тамъ ся стичайте при насъ:
Богъ нашъ ще ратува заради насъ.
21 Така работихмы работѫ-тѫ: а полови-
на-та отъ тѣхъ държѣше копія-та, отъ
въсходъ-тъ на зорѫ-тѫ до изгрѣваніе-то
22 на звѣзды-тѣ. И въ сѫщо-то врѣме рѣ-
кохъ на людіе-тѣ: Всякой съ рабъ-тъ си
нека нощува всрѣдъ Іерусалимъ, за да
ни бѫдѫтъ стражи нощя, а да работятъ
23 деня. И нито азъ, нито братія-та ми, ни-
то раби-тѣ ми, нито мѫжіе-тѣ на стра-
жѫ-тѫ които мя слѣдуваха, никой отъ
насъ не събличаше дрехы-тѣ си: *само*
за да ся къпе събличаше ся всякой.

ГЛАВА 5.

1 И станѫ голѣмъ выкъ отъ людіе-тѣ и
отъ жены-тѣ имъ, противъ братія-та имъ
2 Іудеи-тѣ. Защото имаше едни да гово-
рятъ: Ный, синове-тѣ ни, и дъщери-тѣ
ни, смы многозина; за това да земемъ жи-
3 то, да ядемъ, и да живѣемъ. И имаше
другы да говорятъ: Ный дадохмы на за-
логъ нивя-та си, лозія-та си, и кѫщи-
тѣ си за да земемъ жито по причинѫ на
4 гладъ-тъ. Имаше още и другы да гово-
рятъ: Ный надъ нивя-та и надъ лозія-та
си зѣхмы на заемъ сребро за царскы-тѣ
5 данъцы. А сега снага-та ни е като сна-
га-та на братія-та ни, чада-та ни като
чада-та имъ: и ето, ный подчинихмы сы-
нове-тѣ си и дъщери-тѣ си въ работѫ,
за *да сѫ* раби, и едни отъ дъщери-тѣ ни
сѫ заведены въ поробощеніе: и нѣма
нищо въ нашѫ-тѫ власть, защото другы
иматъ нивя-та и лозія-та ни.
6 И оскърбихъ ся твърдѣ много, като
7 чухъ выкъ-тъ имъ и тѣзи думы. И раз-
мыслихъ въ себе си, и обличихъ благо-
родны-тѣ и кметове-тѣ, и рѣкохъ имъ:
Вы земате лихвѫ всякой отъ брата си.
И свыкахъ противъ тѣхъ голѣмо събра-
8 ніе, Та имъ рѣкохъ: Ный споредъ силѫ-
тѫ си, искупихмы братія-та си Іудеи-тѣ,
продадены-тѣ на язычницы-тѣ: а вы са-
ми ще продадете ли братія-та си? ще ся
продадатъ ли тѣ намъ? А тѣ мълчѣхѫ, и
9 не намѣрихѫ отвѣтъ. И рѣкохъ: Не е
добро това нѣщо което вы правите: не
трѣбва ли да ходите въ страхъ-тъ на
Бога нашего, за да *ны* не укоряватъ я-
10 зычници-тѣ, врагове-тѣ ни? И азъ, още
и братія-та ми, и раби-тѣ ми, заели
смы имъ сребро, и жито. *Но* да оста-
11 вимъ, молѭ, това изискваніе. Върнѣте
имъ, прочее днесь, нивя-та имъ, лозія-
та имъ, и маслины-тѣ имъ, и кѫщы-тѣ
имъ, и стотно-то отъ сребро-то, и отъ
жито-то, и отъ вино-то, и отъ елей-тъ,
12 което изисквате отъ тѣхъ. Тогазь ре-

кохѫ: Ще отдадемъ *всичко*, и не щемъ
да искамы нищо отъ тѣхъ: така ще на-
правимъ, както ты казвашь. Тогазъ по-
викахъ священницы-тѣ *чрѣзъ които* зѣхъ
клѣтвѫ отъ тѣхъ, че ще направятъ спо-
13 редъ това слово. Отърсихъ още и пазу-
хѫ-тѫ си, и рѣкохъ: Така да отърси
Богъ всякого человѣка отъ домъ-тъ му,
и отъ трудъ-тъ му, който не свърши то-
ва слово, и така да бѫде отърсенъ и
празденъ. И рекохѫ всичко-то събраніе:
Аминь, и прославихѫ Господа. И напра-
вихѫ людіе-тѣ споредъ това слово.
14 А отъ който день ми ся заповѣда да
съмъ областникъ надъ тѣхъ, въ земѭ-тѫ
на Іудѫ, отъ двадесето-то лѣто до три-
десеть и второ-то лѣто на Артаксеркса
царя, дванадесеть годины, азъ и братія-
та ми не ядохмы хлѣбъ-тъ на областникъ.
15 А първи-тѣ областници, които бѣхѫ
прѣди мене, бѣхѫ товаръ на людіе-тѣ, и
освѣнь четырдесеть сикли сребро, зѣ-
махѫ отъ тѣхъ хлѣбъ и вино: още и ра-
би-тѣ имъ властвувахѫ надъ людіе-тѣ: но
азъ не правѣхъ така, понеже ся боехъ
16 отъ Бога. Още и прилѣжавахъ въ работѫ-
тѫ на тази стѣнѫ, и нивѫ не купихмы:
и всичкы-тѣ ми раби бѣхѫ събрани тамъ
17 за тази работѫ. Имаше още на трънезѫ-
тѫ ми сто и петдесеть мѫжіе отъ Іудеи-
тѣ и кметове-тѣ, и които идѣхѫ при насъ
отъ языченицы-тѣ що бѣхѫ около насъ.
18 А всякой день това що ся готвѣше *за
мене*, бѣ едно говедо *и* шесть избраны
овцы: и птицы ся готвѣхѫ за мене, и
единъждь въ десеть дни изобилно отъ
всякакъвъ видъ вино: и съсъ всичко то-
ва не поискахъ хлѣбъ-тъ на областникъ;
защото робство-то бѣ тежко връхъ тѣзи
людіе.
19 Помени мя, Боже мой, за добро, по
всичко колкото направихъ за тѣзи людіе.

ГЛАВА 6.

1 А като чухѫ Санаваллатъ, и Товія, и
Гисамъ Аравянинъ-тъ, и другы-тѣ отъ
врагове-тѣ ни, че азъ заградихъ стѣнѫ-
тѫ, и не останѫ вече проломъ въ неѭ,
ако и да не бѣхъ до онова врѣме турилъ
2 двери на порты-тѣ, Санаваллатъ и Ги-
самъ проводихѫ до мене, и казвахѫ: Е-
ла, та да ся съберемъ въ *нѣкое отъ* села-
та на Оново-то поле. Но тѣ мыслѣхѫ да
3 ми направятъ зло. И проводихъ имъ вѣ-
стители, и казахъ: Голѣмо дѣло правѭ,
и не могѫ да слѣзѫ: защо да прѣстане
дѣло-то, като го оставѭ азъ и слѣзѫ при
4 васъ? И проводихѫ при мене четыри
пѫти, по този начинъ: и азъ имъ отго-
ворихъ все така.
5 Тогазъ Санаваллатъ проводи при мене
рабъ-тъ си исто така, петый пѫть, съ
6 отворено писмо въ рѫкѫ-тѫ му, Въ кое-
то бѣ писано: Чу ся между языченицы-
тѣ, и Гисамъ казва, *че* ты и Іудеи-тѣ
мыслите да ся подигнете: *и* споредъ тѣ-
зи думы, за това ты градишь стѣнѫ-тѫ,
7 за да имъ станешь царь. Поставилъ си
още и пророцы, да выкатъ за тебе въ
Іерусалимъ, и да казватъ: Царь има въ
Іудеѭ: и сега ще ся извѣсти на царя
споредъ тѣзи думы. Но ела сега и да
8 ся съвѣтувамы купно. Тогазъ проводихъ
при него, и рѣкохъ: Нѣма таквозь нѣ-
що, както ты говоришь, но ты го из-
9 важдашь отъ себе си. Защото всичкы
тѣзи ны плашѣхѫ, и казвахѫ: Ще осла-
бѣѭтъ рѫцѣ-тѣ имъ отъ дѣло-то, и нѣма
да ся свърши. А сега, *о Боже*, укрѣпи
рѫцѣ-тѣ ми.
10 И азъ отидохъ въ домъ-тъ на Семаіѭ,
сынъ-тъ на Делаіѭ сына Метавеилова,
и той бѣ заключенъ; и рече: Да ся съ-
беремъ купно въ домъ-тъ Божій, всрѣдъ
храмъ-тъ, и да заключимъ двери-тѣ на
храмъ-тъ; защото тѣзи идѫтъ да тя
убіѭтъ, ей, тази нощь идѫтъ да тя у-
11 біѭтъ. Но азъ отговорихъ: Человѣкъ
като мене бѣгалъ ли бы? и кой, като
мене человѣкъ, бы влѣзлъ въ храмъ-тъ
за да спасе животъ-тъ си? не щѫ да
12 влѣзѫ. И ето, познахъ че не бѣ го про-
водилъ Богъ, но той произнесе *това*
пророчество противъ мене; защото То-
вія и Санаваллатъ бѣхѫ го подкупили.
13 За това бѣ подкупенъ, за да ся уплашѫ,
та да направѭ така, и да съгрѣшѫ, и да

имать извиненіе да злословять за да мя
укорять.
14 Помни, Боже мой, Товіѭ и Санавал-
лата споредъ тѣзи тѣхны дѣла, още и
пророчицѫ-тѫ Ноадіѭ, и другы-тѣ про-
роцы, които мя плашѣхѫ.
15 Така ся свърши стѣна-та на двадесеть
и петый Елулъ, въ петдесеть и два
16 дни. И когато чухѫ всичкы-тѣ ни вра-
гове, уплашихѫ ся тогазь всичкы-тѣ я-
зычници които бѣхѫ около насъ, и пад-
нѫхѫ много прѣдъ очи-тѣ си; защото
познахѫ че това дѣло станѫ отъ Бога
нашего.
17 Още въ онѣзи дни благородни-тѣ отъ
Іудѫ проваждахѫ често писма-та си до
Товіѭ, и Товіевы-тѣ дохождахѫ до тѣхъ.
18 Защото имаше въ Іудеѭ мнозина заклѣ-
ти нему, понеже бѣ зеть на Сеханіѭ А-
раховъ-тъ сынъ: и Іоананъ сынъ му бѣ
зѣлъ дъщерѭ-тѫ на Месуллама, Вара-
19 хіевъ-тъ сынъ. Още и приказвахѫ прѣдъ
мене неговы-тѣ благотворенія, и носяхѫ
нему мои-тѣ думы; *а* Товія проваждаше
писма за да мя уплаши.

ГЛАВА 7.

1 А като ся съградя стѣна-та, и поста-
вихъ двери-тѣ, и опрѣдѣлихѫ ся врата-
2 ри-тѣ и пѣвци-тѣ и Левити-тѣ, Прѣпо-
рѫчихъ Іерусалимъ на брата си Ананія,
и на Ананіѭ началникъ-тъ на твър-
дѣль-тъ; защото ся виждаше че бѣ вѣ-
ренъ человѣкъ, и боеше ся отъ Бога,
3 повече отъ мнозина. И рѣкохъ имъ: Да
ся не отварять Іерусалимскы-тѣ порты
додѣ не припече слънце-то: и додѣто
още тѣ присѫтствувать, да ся заключать
двери-тѣ, и да ся залостять: и стражи
да ся опрѣдѣлявать отъ Іерусалимскы-тѣ
жители, всякой въ стражѫ-тѫ си, вся-
кой срещѫ домъ-тъ си.
4 И градъ-тъ бѣ широкъ и голѣмъ, а лю-
діе-тѣ малцина въ него, и кѫщи не бѣ-
5 хѫ съградены. И тури Богъ мой въ сърд-
це-то ми да съберѫ благородны-тѣ и
кметове-тѣ, и людіе-тѣ, за да ся изброять по родословіе. И намѣрихъ книгѫ-тѫ
на родословіе-то на онѣзи, които възлѣ-
зохѫ най напрѣдъ, и намѣрихъ писано
въ неѭ:
6 Тѣзи сѫ человѣци на область-тѫ, кои-
то възлѣзохѫ отъ плѣненіе-то, на плѣ-
нены-тѣ, които прѣсели Навуходоносоръ
Вавилонскый-тъ царь, и които ся вър-
нахѫ въ Іерусалимъ и въ Іудеѭ, всякой
7 въ градъ-тъ си, Които дойдохѫ съсъ Зо-
ровавеля, Іисуса, Неемія, Азарія, Раа-
мія, Наамания, Мардохея, Валасана,
8 Миспереѳа, Вагуя, Наума, Ваана. Това
бѣ число-то на мѫжіе-тѣ отъ Израиле-
вы-тѣ людіе: Фаросови сынове, двѣ тыс-
9 ящи и сто и седмдесеть и два. Сефа-
тіеви сынове триста и седмдесеть и два.
10 Арахови сынове, шестстотинъ и петде-
11 сеть и два. Фааѳъ-моавови-тѣ сынове,
отъ Іисусовы-тѣ и Іоавовы-тѣ сынове,
двѣ тысящи и осмстотинъ и осмнадесеть.
12 Еламови сынове, тысяща и двѣстѣ и
13 петдесеть и четыри. Затѳуеви сынове,
14 осмстотинъ и четыридесеть и петь. Зак-
хееви сынове, седмстотинъ и шестде-
15 сеть. Вануеви сынове, шестстотинъ и
16 четыридесеть и осмь. Вивеаеви сынове,
17 шестстотинъ и двадесеть и осмь. Аага-
дови сынове, двѣ тысящи и триста и
18 двадесеть и два. Адоникамови сынове,
19 шестстотинъ и шестдесеть и седмь. Ва-
гуеви сынове, двѣ тысящи и шестдесеть
20 и седмь. Адинови сынове, шестстотинъ
21 и петдесеть и петь. Атирови сынове отъ
22 Езекіѭ, деветдесеть и осмь. Асумови
23 сынове, триста и двадесеть и осмь. Ви-
саеви сынове, триста и двадесеть и че-
24 тыри. Арифови сынове, сто и дванаде-
25 сеть. Гаваонови сынове, деветдесеть и
26 петь. Виѳлеемови и Нетофаеви мѫжіе,
27 сто и осмдесеть и осмь. Анаѳоѳеви мѫ-
28 жіе, сто и двадесеть и осмь. Веѳъ-асма-
29 веѳови мѫжіе, четыридесеть и два. Мѫ-
жіе на Киріаѳіаримъ, на Хефирѫ, и на
Вироѳъ, седмстотинъ и четыридесеть и
30 три. Мѫжіе на Рамѫ и на Гавѫ, шест-
31 стотинъ и двадесеть и единъ. Мѫжіе на
32 Михмасъ, сто и двадесеть и два. Мѫжіе
на Веѳиль, и на Гай, сто и двадесеть
33 и три. Мѫжіе на другый-тъ Нево, пет-

34 десеть и два. Сынове на другый-тъ Е-
ламъ, тысяща и двѣстѣ и петдесеть и
35 четыри. Харимови сынове, триста и два-
36 десеть. Сынове на Іерихонъ, триста и
37 четыридесеть и петь. Сынове на Лодъ,
на Адидъ, и на Оно, седмстотинъ и два-
38 десеть и единъ. Сынове на Сенаж, три
тысящи и деветстотинъ и тридесеть.
39 Священници-тѣ: Іедаіеви сынове, отъ
Іисусовъ-тъ домъ, деветстотинъ и седм-
40 десеть и три. Еммирови сынове, тыся-
41 ща и петдесеть и два. Пасхорови сыно-
ве, тысяща и двѣстѣ и четыридесеть и
42 седмь. Харимови сынове, тысяща и
седмнадесеть.
43 Левити-тѣ: Іисусови сынове отъ Кад-
міила, отъ Одавіевы-тѣ сынове, седмде-
сеть и четыри.
44 Пѣвци-тѣ: Асафови-тѣ сынове сто и
четыридесеть и осмь.
45 Вратари-тѣ: Селлумови сынове, Ати-
рови сынове, Талмонови сынове, Акку-
вови сынове, Атитаеви сынове, Соваеви
сынове, сто и тридесеть и осмь.
46 Нееиними-тѣ: Сихаеви сынове, Асуфо-
47 ви сынове, Таввао̂еови сынове, Киросови
сынове, Сіаеви сынове, Фадонови сынове,
48 Леванаеви сынове, Агаваеви сынове, Сал-
49 маеви сынове, Ананови сынове, Геддило-
50 ви сынове, Гаарови сынове, Реаіеви сы-
нове, Расинови сынове, Некодаеви сыно-
51 ве, Газамови сынове, Озаеви сынове, Фа-
52 сееви сынове, Висаеви сынове, Меунимо-
53 ви сынове, Нафусесимови сынове, Вакву-
кови сынове, Акуфаеви сынове, Арурови
54 сынове, Васалое̂ови сынове, Мендаеви
55 сынове, Арсаеви сынове, Варкосови сы-
нове, Сисарини сынове, Ѳамаеви сыно-
56 ве, Несіеви сынове, Атифаеви сынове.
57 Сынове-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы: Со-
таіеви сынове, Софере̂еови сынове, Фе-
58 ридини сынове, Яалаеви сынове, Дарко-
59 нови сынове, Геддилови сынове, Сефа-
тіеви сынове, Аттилови сынове, Фохе-
ре̂еови сынове, отъ Севаимъ, Амонови
60 сынове. Всичкы-тѣ Нееиними, и сыно-
ве-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы, бѣхѫ три-
ста и деветдесеть и два.
61 А тѣзи бѣхѫ възлѣзли-тѣ отъ Ѳелъ-
мелахъ, Ѳелъ-арисѫ, Херувъ, Аддонъ, и
Еммиръ: и не могохѫ да покажѫтъ
домъ-тъ на отечествіе-то си и сѣме-то
62 си, да ли бѣхѫ отъ Израиль: Сынове Де-
лаіеви, сынове Товіеви, сынове Неко-
даеви, шестстотинъ и четыридесеть и
два.
63 И отъ священницы-тѣ: Аваіеви сыно-
ве, Аккосови сынове, сынове на Варзел-
лая, който зѣ женѫ отъ дъщери-тѣ на
Варзеллая Галаадецъ-тъ, и наименува ся
64 споредъ име-то имъ. Тѣ потърсихѫ опи-
саніе-то си *между* изброены-тѣ по ро-
дословіе, и не ся намѣри: За това ся
65 исхвърлихѫ изъ священство-то. И рече
имъ управитель-тъ, да не ядѫтъ отъ прѣ-
святы-тѣ нѣща, додѣ не въстане свя-
щенникъ съ Уримъ и Ѳуммимъ.
66 Всичко-то събраніе купно бѣхѫ четы-
ридесеть и двѣ тысящи и триста и шест-
67 десеть, Освѣнь рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ
имъ, които бѣхѫ седмь тысящи и триста
и тридесеть и седмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ
и четыридесеть и петь пѣвци и пѣвачкы.
68 Коніе-тѣ имъ, седмстотинъ и тридесеть
и шесть: мъскы-тѣ имъ, двѣстѣ и четы-
69 ридесеть и петь: Камилы, четыристотинъ
и тридесеть и петь: осли, шесть тысящи
и седмстотинъ и двадесеть.
70 И нѣкои отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадохѫ за дѣло-то: Управи-
тель-тъ даде въ съкровище-то тысящѫ
драхмы злато, петдесеть легены, пет-
стотинъ и тридесеть священническы о-
дежды.
71 И *нѣкои* отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадохѫ въ съкровище-то на дѣ-
ло-то, двадесеть тысящы драхмы злато,
и двѣ тысящы и двѣстѣ мнасы сребро.
72 И дадено-то отъ другы-тѣ людіе бѣ два-
десеть тысящи драхмы злато, и двѣ ты-
сящи мнасы сребро, и шестдесеть и
седмь священническы одежды.
73 Така священници-тѣ, и Левити-тѣ, и
вратари-тѣ, и пѣвци-тѣ, и *часть* отъ
людіе-тѣ, и Нееиними-тѣ, и всичкый
Израиль ся населихѫ въ градове-тѣ си:
и когато стигнѫ седмый-тъ мѣсецъ, Из-
раилеви-тѣ сынове бѣхѫ въ градове-тѣ си.

ГЛАВА 8.

1 И събрахѫ ся всичкы-тѣ людіе, като
единъ человѣкъ, въ стъгдѫ-тѫ която бѣ
прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ: и рекохѫ
на Ездрѫ книжникъ-тъ, да донесе кни-
гѫ-тѫ на Моисеевъ-тъ законъ, който
2 Господь заповѣда на Израиля. И въ пър-
вый-тъ день на седмый-тъ мѣсецъ доне-
се Ездра священникъ-тъ законъ-тъ прѣдъ
събраніе-то на мѫжіе и на жены, и на
всичкы що можахѫ да разумѣватъ като
3 слушатъ. И чете въ него, на стъгдѫ-тѫ
която е прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ,
отъ зори до пладне, прѣдъ мѫжіе-тѣ
и жены-тѣ, и които можахѫ да разумѣ-
ватъ: и уши-тѣ на всичкы-тѣ людіе
4 бѣхѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ. А Ездра
книжникъ-тъ стоеше на высоко дърве-
но стоялище, което бѣхѫ направили за
това: и при него стоеше Маттаѳія, и
Сема, и Анаія, и Урія, и Хелкія, и Маа-
сія, отъ дѣсно му: а отъ лѣво му, Федаія,
и Мисаилъ, и Мелхія, и Асумъ, и Асвада-
5 на, Захарія, *и* Месулламъ. И разгънѫ Ез-
дра книгѫ-тѫ прѣдъ всичкы-тѣ людіе:
(защото бѣ надъ всичкы-тѣ людіе:) и
когато ѭ разгънѫ, всичкы-тѣ людіе ста-
6 нахѫ прави. И благослови Ездра Госпо-
да Бога великаго. И всичкы-тѣ людіе
отговорихѫ: Аминь, аминь, възвышающе
рѫцѣ-тѣ си: и наведохѫ ся, та ся покло-
7 нихѫ Господу съ лица-та до земѭ-тѫ. А
Іисусъ, и Ваній, и Серевія, Іаминъ, Ак-
кувъ, Саввеѳай, Одія, Маасія, Келита,
Азарія, Іозавадъ, Ананъ, Фелаія, и Ле-
вити-тѣ, тълкувахѫ законъ-тъ на людіе-
тѣ: и людіе-тѣ *стоехѫ* на мѣсто-то си.
8 И четохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ Бо-
жій ясно, и дадохѫ значеніе-то, и истъл-
кувахѫ прочетено-то.
9 И Неемія, който бѣ управитель, и Ез-
дра священникъ-тъ, книжникъ-тъ, и Ле-
вити-тѣ които тълкувахѫ на людіе-тѣ,
рекохѫ на всичкы-тѣ людіе: Този день
е святъ на Господа Бога вашего: не сѣ-
тувайте, нито плачѣте. Защото всичкы-
тѣ людіе плачахѫ, като чухѫ думы-тѣ
10 на законъ-тъ. И рече имъ: Идѣте, яждте
тлъсто, и пійте сладко, и проводѣте дѣ-
лове на тѣзи които нѣматъ нищо приго-
твено; защото день-тъ е святъ Господу
нашему: и не скърбѣте; защото ра-
11 дость-та Господня е ваша-та сила. И Ле-
вити-тѣ утишихѫ всичкы-тѣ людіе, и го-
ворѣхѫ: Мълчѣте; защото день-тъ е
12 святъ: и не тѫжѣте. И отидохѫ всич-
кы-тѣ людіе да ядѫтъ и да піѭтъ, и да
проводятъ дѣлове, и да направятъ голѣ-
мо веселіе, защото разумѣхѫ словеса-та
които имъ изяснихѫ.
13 И въ вторый-тъ день ся събрахѫ на-
чалници-тѣ на отечествія-та на всич-
кы-тѣ людіе, священници-тѣ и Левити-тѣ,
при Ездрѫ книжникъ-тъ, за да ся поу-
14 чатъ въ думы-тѣ на законъ-тъ. И намѣ-
рихѫ писано въ законъ-тъ, че Господь
бѣ заповѣдалъ чрѣзъ Моисея, да обита-
ватъ Израилеви-тѣ сынове въ шатры въ
15 праздникъ-тъ на седмый-тъ мѣсецъ: И
да обнародватъ и да прогласяватъ въ
всичкы-тѣ си градове, и въ Іерусалимъ,
и да кажѫтъ: Излѣзте въ горѫ-тѫ, та
донесте маслинены вѣтвы, и маслены
вѣтвы, и мирсинены вѣтвы, и финиковы
вѣтвы, и вѣтвы отъ гъстолистни дърве-
та, за да направите шатры, споредъ пи-
16 сано-то. И излѣзохѫ людіе-тѣ, та донесо-
хѫ, и направихѫ си шатры, всякой върхъ
кѫщѫ та си, и въ дворове-тѣ си, и въ
дворове-тѣ на домъ-тъ Божій, и въ стъг-
дѫ-тѫ на портѫ-тѫ на водѫ-тѫ, и въ
17 стъгдѫ-тѫ на портѫ-тѫ Ефремовѫ. И
всичко-то събраніе на онѣзи които ся
върнахѫ отъ плѣненіе-то направихѫ ша-
тры, и сѣднахѫ въ шатры-тѣ; защото
отъ дни-тѣ на Іисуса сынъ-тъ Навіевъ,
до него день, Израилеви-тѣ сынове, не
бѣхѫ направили така. И станѫ веселіе
много голѣмо.
18 И всякой день, отъ първый-тъ день
до послѣдній-тъ день, четѣше въ кни-
гѫ-тѫ на законъ-тъ Божій: и направихѫ
праздникъ седмь дни; а въ осмый-тъ
день, всенародно събраніе, споредъ по-
велѣно-то.

ГЛАВА 9.

1 И въ двадесеть и четвъртый-тъ день
на този мѣсецъ, събрахѫ ся Израиле-
ви-тѣ синове съ постъ, и съ врѣтища,
2 и съ прьсть на себе си. И отлѫчи ся
Израилево-то сѣме отъ всичкы-тѣ чуж-
денцы: и застанахѫ та исповѣдахѫ
свои-тѣ грѣхове и беззаконія-та на от-
3 цы-тѣ си. И застанахѫ на мѣсто-то си,
та прочетохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ
на Господа Бога своего, *еднѫ* четвърть
на день-тъ: и *еднѫ* четвърть ся исповѣ-
дувахѫ, и кланяхѫ ся на Господа Бога
4 своего. Тогазь застанахѫ на стоялище-то
отъ Левиты-тѣ, Іисусъ, и Ваній, Кад-
міилъ, Севанія, Вунній, Серевія, Ваній,
и Хананій, та извыкахѫ съ голѣмъ гласъ
5 къмъ Господа Бога своего. И Левити-тѣ,
Іисусъ, и Кадміилъ, Ваній, Асавнія, Се-
ревія, Одія, Севанія, *и* Пееаія, рекохѫ:
Станѣте, та благословѣте Господа Бога
вашего отъ вѣка до вѣка: и нека е, *Бо-
же,* благословено славно-то твое име,
което надминува всяко благословеніе и
6 хвалѫ. Ты си самъ Господь единъ; Ты
си направилъ небе-то, небе-то на небе-
са-та, и всичко-то имъ украшеніе, зе-
мѭ-тѫ, и всичко що е на неѭ, морета-та,
и всичко що е въ тѣхъ, и Ты оживявашь
всичко това: и тебѣ ся кланять небесны-
7 тѣ войнства: Ты си Господь Богъ, кой-
то си избралъ Аврама, и извелъ си го отъ
Уръ Халдейскый, и далъ си му име Ав-
8 раамъ: И намѣрилъ си сърдце-то му вѣр-
но прѣдъ тебе, и направилъ си съ него за-
вѣтъ, че ще дадешь землѭ-тѫ Хананейскѫ,
Хеттейскѫ, Аморрейскѫ, и Ферезейскѫ,
и Іевусейскѫ, и Гергесейскѫ, че ще ѭ
дадешь на сѣме-то му: и извършилъ си
думы-тѣ си; защото си праведенъ.
9 И видѣ ты озлобленіе-то на наши-тѣ
отцы въ Египетъ, и чу выкъ-тъ имъ при
10 Червено-то море: И показа ты знаменія
и чудеса надъ Фараона, и надъ всич-
кы-тѣ му рабы, и надъ всичкы-тѣ людіе
на землѭ-тѫ му; понеже позна ты че ся
възгордѣхѫ противъ тѣхъ. И направи си
11 ты име, както е днесь. И раздѣли ты мо-
ре-то прѣдъ тѣхъ, та прѣминахѫ по су-
хо всрѣдъ море-то: а тѣзи които гы
гоняхѫ хвърли ты въ дълбочины-тѣ, ка-
12 то камыкъ въ силнѫ водѫ. И води гы
ты деня съ облаченъ стълпъ, а нощя съ
огненъ стълпъ, за да имъ свѣтишь по
13 пѫть-тъ, по който щѣхѫ да минатъ. И
слѣзе ты на горѫ-тѫ Синай, та говори
съ тѣхъ отъ небе-то, и даде имъ правы
сѫдбы, и истинны законы, повелѣнія и
14 заповѣди добры. И направи познатѫ
тѣмъ святѫ-тѫ своѭ саббота, и запо-
вѣда имъ ты заповѣди, и повелѣнія, и
законы, чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабъ-тъ си
15 Моисея: И хлѣбъ отъ небе-то имъ даде
ты въ гладъ-тъ имъ, и водѫ изъ камыкъ
имъ изведе въ жаждѫ-тѫ имъ: и рече
имъ да влѣзатъ за да наслѣдятъ зе-
млѭ-тѫ, за която възвиси ты рѫкѫ-тѫ
си че ще имъ ѭ дадешь.
16 А тѣ и отци-тѣ ни ся възгордѣхѫ, и
ожесточихѫ вратъ-тъ си, и не послу-
17 шахѫ твои-тѣ заповѣди! И отрекохѫ ся
да послушатъ, и не помяняхѫ чудеса-та
ти които имъ ты направи; но ожесто-
чихѫ вратъ-тъ си, и въ подиганіе-то си
опрѣдѣлихѫ началникъ за да ся върнатъ
въ рабство-то си; но ты си Богъ сни-
сходителенъ, милостивъ и благоутро-
бенъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ,
18 и не гы остави. Даже, когато си напра-
вихѫ лѣяно теле, и рекохѫ: Този е
твой-тъ Богъ, който тя възведе изъ Егы-
петъ, и направихѫ голѣмы прогнѣванія:
19 Ты обаче, въ голѣмы-тѣ си щедроты не
гы остави въ пустынѭ-тѫ: облачный-тъ
стълпъ не ся уклони отъ върху тѣхъ де-
ня, за да гы води въ пѫть-тъ, нито ог-
ненный-тъ стълпъ нощя, за да имъ свѣ-
ти въ пѫть-тъ, по който щѣхѫ да ми-
20 натъ. И даде *имъ* ты благый-тъ твой
Духъ, за да гы вразумява, и не лиши ты
манна-тѫ си отъ уста-та имъ, и водѫ
21 имъ даде въ жаждѫ-тѫ имъ. И храни
гы ты четыридесеть годины въ пусты-
нѭ-тѫ: не имъ стана нищо оскудно:
дрехы-тѣ имъ не овехтѣхѫ, и нозѣ-тѣ
22 имъ не отекохѫ. И даде имъ ты царства

и людіе, и раздѣли имъ за дѣлове: и на-
слѣдихѫ землѭ-тѫ на Сиона, и землѭ-тѫ
на Есевонскый-тъ царь, и землѭ-тѫ на
23 Ога Васанскый-тъ царь. И синове-тѣ
имъ умножи ты, като небесны-тѣ звѣ-
зды: и заведе гы въ землѭ-тѫ въ коѭто
рече ты на отцы-тѣ имъ да влѣзѫтъ, за
24 да ѭ наслѣдѭтъ. И влѣзохѫ синове-тѣ
имъ та наслѣдихѫ землѭ-тѫ: и порази
ты прѣдъ тѣхъ жители-тѣ на землѭ-тѫ,
Ханаанцы-тѣ, и прѣдаде гы въ рацѣ-тѣ
имъ, и царіе-тѣ имъ, и людіе-тѣ на зе-
млѭ-тѫ, за да имъ направѭтъ споредъ
25 щѣніе-то си. И прѣзѣхѫ крѣпкы градо-
ве, и землѭ тлъстѫ, и наслѣдихѫ домове
пълни съсъ всичко благо, ископаны кла-
денцы, лозія и маслины, и плодовиты
дървета множество: и ядохѫ и ся насы-
тихѫ, и отлъстѣхѫ и ся насладихѫ въ
голѣмѫ-тѫ твоѭ благость.
26 Но тѣ ся не покорихѫ, и подигнахѫ
ся противъ тебе, и хвърлихѫ законъ-тъ
ти задъ гърбове-тѣ си, и убихѫ проро-
цы-тѣ ти, които засвидѣтелствувахѫ про-
тивъ тѣхъ за да гы обърнѫтъ къмъ те-
бе, и направихѫ голѣмы прогнѣванія.
27 Заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
на утѣснители-тѣ имъ, които гы утѣсни-
хѫ: и въ врѣме-то на утѣсненіе-то си,
выкнахѫ къмъ тебе, и ты послуша отъ
небе-то: и споредъ много-то твои ще-
дроты даде имъ ты избавители, та гы
избавихѫ отъ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които
28 гы утѣснихѫ. Но като ся успокоихѫ, о-
бърнахѫ ся за да правѭтъ зло прѣдъ
тебе: заради това гы остави ты въ рѫ-
кѫ-тѫ на врагове-тѣ имъ, та гы завла-
дѣхѫ; но когато ся обърнахѫ, та вык-
нахѫ къмъ тебе, ты гы послуша отъ не-
бе-то: и много пѫти гы избави ты спо-
29 редъ щедроты-тѣ си: И засвидѣтелствува
ты противъ тѣхъ, за да гы обърнешь въ
законъ-тъ си; но тѣ ся възгордѣхѫ, и не
послушахѫ твои-тѣ заповѣди, но съгрѣ-
шихѫ въ сѫдбы-тѣ ти (които ако вър-
ши нѣкой ще живѣе чрѣзъ тѣхъ:) и да-
дохѫ непокорливо рамо, и ожесточихѫ
30 вратъ-тъ си, та не чухѫ. Но и много го-
дины гы търпѣ ты, и засвидѣтелствува
противъ тѣхъ чрѣзъ Духъ-тъ си, чрѣзъ
пророцы-тѣ си; но не дадохѫ слушаніе:
заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
31 на людіе-тѣ на земли-тѣ. Но заради мно-
го-то твои щедроты не гы направи да
ся довършатъ, нито гы остави; защото
си Богъ щедръ и милостивъ.
32 Сега прочее, Боже нашъ, великый,
крѣпкый, и страшный Боже, който па-
зишь завѣтъ-тъ и милость-тѫ, да си не
вмѣни малко прѣдъ тебе всичко-то зло-
страданіе, което намѣри насъ, царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, и священницы-тѣ ни,
и пророцы-тѣ ни, и отци-тѣ ни, и всич-
кы-тѣ твои людіе, отъ дни-тѣ на Асси-
33 рійскы-тѣ царіе до този день. Наисти-
нѫ си праведенъ въ всичко което дойде
върхъ насъ; защото ты направи истинѫ,
34 а ный направихмы нечестіе. И царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, священници-тѣ ни,
отци-тѣ ни не упазихѫ законъ-тъ ти, и
не дадохѫ вниманіе на твои-тѣ заповѣди,
и на свидѣтелства-та ти, съ които си за-
35 свидѣтелствувалъ противъ тѣхъ. Защото
тѣ въ царство-то си, и въ голѣмѫ-тѫ твоѭ
благость коѭто имъ даде ты, и въ ши-
рокѫ-тѫ и тлъстѫ-тѫ землѭ коѭто даде
ты прѣдъ тѣхъ, не ти послужихѫ, нито
ся обърнахѫ отъ лукавы-тѣ си дѣла.
36 Ето, раби смы този день: и *въ* землѭ-тѫ
коѭто даде ты на отцы-тѣ ни за да ядѫтъ
плодъ-тъ ѝ и добры-тѣ ѝ нѣща, ето, ра-
37 би смы върху неѭ: И тя дава голѣмо
изобиліе на царіе-тѣ които тури ты вър-
ху насъ за грѣхове-тѣ ни: и властву-
ватъ надъ тѣла-та ни, и надъ скотове-тѣ
ни, споредъ щѣніе-то си: и ный смы въ
голѣмо утѣсненіе.
38 За всичко това ный правимъ завѣтъ
вѣренъ, и пишемъ: и ударятъ си печати-
тѣ князове-тѣ ни, Левити-тѣ ни и свя-
щенници-тѣ ни.

ГЛАВА 10.

1 А тѣзи които ударихѫ печати бѣхѫ:
Неемія управитель-тъ Ахаліевъ-тъ сынъ,
2 и Седекія, Сераія, Азарія, Іеремія,
3 Пасхоръ, Амарія, Мелхія, (4) Хаттусъ,

5 Севанія, Маллухъ, Харимъ, Меримоеъ,
6 Авдія, Даніилъ, Ганнаѳонъ, Варухъ,
7 Месулламъ, Авія, Міаминъ, (8) Маазія,
Вилгай, Семаія: тѣ бѣхѫ священници.
9 А Левити: Іисусъ Азаніевъ-тъ синъ,
Ванyй отъ Инададовы-тѣ синове, Кад-
10 міилъ: И братія-та имъ Севанія, Одія,
11 Келита, Фелаія, Ананъ, Михей, Реовъ, А-
12 савія, Закхуръ, Серевія, Севанія, (13) О-
дія, Ваній, Венину.
14 Началници на людіе-тѣ: Фаросъ, Фа-
15 аѳъ-моавъ, Еламъ, Затѳу, Ваній, Вунній,
16 Азгадъ, Вивай, Адонія, Вагуй, Адинъ,
17 Атиръ, Езекія, Азуръ, (18) Одія, Асумъ,
19 Висай, Арифъ, Анаѳоѳъ, Невай, (20) Маг-
21 фіасъ, Месулламъ, Изиръ, Месизавеилъ,
22 Садокъ, Іаддуа, Фелаѳія, Ананъ, Анаія,
23 Осія, Ананія, Ассувъ, (24) Аллонсъ, Фи-
25 лея, Совикъ, Реумъ, Асавна, Маасія,
26 И Ахія, Ананъ, Гананъ, (27) Маллухъ,
Харимъ, Ваана.
28 И остатъкъ-тъ на людіе-тѣ: священни-
ци-тѣ, Левити-тѣ, вратари-тѣ, пѣвци-тѣ,
Неѳиними-тѣ, и всичкы които сѫ ся от-
лѫчили отъ людіе-тѣ на мѣста-та къмъ
Божій-тъ законъ, жены-тѣ имъ, синове-
тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ, всякой който
29 знаеше и разумѣваше, Съединихѫ ся съ
братія-та си, голѣмцы-тѣ си, и влѣзохѫ
въ проклѣтіѭ и клѣтвѫ, да ходятъ въ
Божій-тъ законъ, даденый-тъ чрѣзъ рѫ-
кѫ-тѫ на Моисея рабъ-тъ Божій, и да
съхранявать и да вършатъ всичкы-тѣ
заповѣди на Іеова, Господа нашего, и
30 сѫдбы-тѣ му, и повелѣнія-та му: И да
не дадемъ дъщери-тѣ си на людіе-тѣ на
землѭ-тѫ, и дъщери-тѣ имъ да не земемъ
31 за синове-тѣ си: И ако людіе-тѣ отъ
землѭ-тѫ донесатъ нѣща за продаваніе,
или каквѫ да е хранѫ да продадатъ въ
сѫбботенъ день, да не земемъ отъ тѣхъ
въ сѫбботѫ, и въ святъ день: и да о-
ставимъ седмо-то лѣто, и исканіе-то на
всякой длъгъ.
32 Наредихмы още за себе си, да ся на-
товаримъ да давамы всяко лѣто еднѫ
третинѫ отъ сиклъ, за службѫ-тѫ на
33 домъ-тъ на Бога нашего, За хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то и за всегдашно-то
хлѣбно приношеніе, и за всегдашно-то
всесъжженіе на сѫбботы-тѣ, на новомѣ-
сечія-та, за праздницы-тѣ, и за святы-
тѣ *нѣща*, и за приношенія-та за грѣхъ,
за да правимъ умилостивеніе за Израи-
ля, и за всичко-то дѣло на домъ-тъ на
34 Бога нашего. И мѣтнахмы жрѣбія между
священницы-тѣ, Левиты-тѣ, и людіе-тѣ,
за приносъ-тъ на дърва-та, за да *гы* до-
карватъ въ домъ-тъ на Бога нашего, спо-
редъ отечествія-та ни въ опрѣдѣлены
врѣмена, всяко лѣто, за да горятъ на
олтарь-тъ на Господа Бога нашего, спо-
35 редъ писано-то въ законъ-тъ: И да до-
носимы всяко лѣто, въ домъ-тъ Госпо-
день начаткы-тѣ отъ землѭ-тѫ ни, и на-
чаткы-тѣ отъ плодове-тѣ на всяко дър-
36 во: И първородны-тѣ отъ синове-тѣ ни,
и отъ скотове-тѣ ни, споредъ писано-то
въ законъ-тъ, и първородны-тѣ отъ го-
веда-та ни, и отъ стада-та ни, да *гы* до-
карамы въ домъ-тъ на Бога нашего, на
священницы-тѣ които служатъ въ домъ-тъ
37 на Бога нашего: И да доносимы начат-
кы-тѣ отъ наше-то тѣсто, и приношенія-
та си и плодове-тѣ отъ всяко дърво, отъ
вино, и отъ елей, на священницы-тѣ, въ
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего: и
на Левиты-тѣ десетъцы-тѣ отъ нашѫ-тѫ
землѭ, и тѣзи Левити да зематъ десетъ-
цы-тѣ по всичкы-тѣ градове на земледѣ-
38 ліе-то ни. И священникъ-тъ Аароновъ
синъ, ще бѫде съ Левиты-тѣ, когато зе-
матъ десетъцы-тѣ: и Левити-тѣ ще до-
носятъ десетъкъ-тъ отъ десетъцы-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего, въ стаи-тѣ на
39 съкровищный-тъ домъ. Защото Израиле-
ви-тѣ синове и Левіини-тѣ синове ще
доносятъ приношенія-та отъ жито-то,
отъ вино-то, и отъ елей-тъ, въ стаи-тѣ,
дѣто сѫ съсѫди-тѣ на святилище-то, и
священници-тѣ които служатъ, и врата-
ри-тѣ, и пѣвци-тѣ: и нѣма да оставимъ
домъ-тъ на Бога нашего.

ГЛАВА 11.

1 И населихѫ ся началници-тѣ на людіе-
тѣ въ Іерусалимъ: а остатъкъ-тъ на лю-

діе-тѣ мѣтнаха жрѣбія, за да доведатъ
отъ десеть единъ да ся насели въ Іеру-
салимъ, въ святый-тъ градъ, а деветь-тѣ
2 части въ *другы*-тѣ градове. И благосло-
виха людіе-тѣ всичкы онѣзи человѣцы,
които принесоха доброволно себе си да
ся населятъ въ Іерусалимъ.
3 А тѣзи ся главатари-тѣ на область-тѫ,
които ся населихѫ въ Іерусалимъ: а въ
Іудины-тѣ градове ся населихѫ, всякой
въ притяжаніе-то си, въ градове-тѣ си,
Израиль, священницы-тѣ, и Левити-тѣ, и
Нееиними-тѣ, и синове-тѣ на Соломоно-
4 вы-тѣ рабы. И въ Іерусалимъ ся насе-
лихѫ *нѣкои* отъ Іудины-тѣ синове, и отъ
Веніаминовы-тѣ синове.
Отъ Іудины-тѣ синове: Аѳаія сынъ-тъ
на Озіѫ, сынъ на Захаріѭ, сынъ на А-
маріѭ, сынъ на Сафатіѭ сына Маала-
5 леилова, отъ Фаресовы-тѣ синове: И
Маасія сынъ-тъ на Варука, сынъ на Хо-
лозея, сынъ на Азаіѫ, сынъ на Адаіѫ,
сынъ на Іоіарива, сынъ на Захаріѭ сы-
6 на Силоніева: Всичкы-тѣ Фаресови сы-
нове които ся населихѫ въ Іерусалимъ
бѣхѫ четыристотинъ и шестдесеть и
осмь мѫжіе силни.
7 А Веніаминови-тѣ синове бѣхѫ тѣзи:
Саллу сынъ-тъ на Месуллама, сынъ на
Іоада, сынъ на Федаіѫ, сынъ на Колаіѫ,
сынъ на Маасіѫ, сынъ на Иеіиля сына
8 Исаіева: И съ тѣхъ, Гаввай, Саллай, де-
9 ветстотинъ и двадесеть и осмь: И Іоиль
Зехріевъ-тъ сынъ бѣше надзиратель надъ
тѣхъ: а Іуда Сенуинъ-тъ сынъ, вторый
надъ градъ-тъ.
10 Отъ священницы-тѣ: Іедаія сынъ Іоіа-
11 ривовъ, Іахинъ, Сераія сынъ-тъ на Хел-
кіѭ сынъ на Месуллама, сынъ на Садока,
сынъ на Мераіоѳа сына Ахитовова, войво-
12 да-та на домъ-тъ Божій. И братія-та имъ
които правѣхѫ дѣло-то на домъ-тъ бѣхѫ
осмстотинъ и двадесеть и два: и Адаія
сынъ-тъ на Іероама, сынъ на Фелаліѭ,
сынъ на Амсія, сынъ на Захаріѭ, сынъ
13 на Пасхора сына Мелхіева, И братія-та
му, началници на отечествія, двѣстѣ и
четыридесеть и два: и Амасай сынъ-тъ
на Азареила, сынъ на Аазая, сынъ на
14 Месиллемоѳа сына Еммирова, И братія-
та имъ мѫжіе силни съ крѣпость, сто и
двадесеть и осмь: а надзиратель надъ
тѣхъ бѣ Завдіилъ, Гедолимовъ-тъ сынъ.
15 А отъ Левиты-тѣ: Семаія сынъ-тъ на
Ассува, сынъ на Азрикама, сынъ на Аса-
16 віѭ сына Вунніева: И Савѳеѳай, и Іо-
завадъ, отъ Левитскы-тѣ началницы, бѣ-
хѫ надъ вънкашны-тѣ дѣла на домъ-тъ
17 Божій. И Матѳанія сынъ-тъ на Михея,
сынъ на Завдія сына Асафова, бѣше на-
чалникъ на пѣснопѣніе-то въ молитва-
тѫ: и Ваквукія вторый между братія-та
си, и Авда сынъ-тъ на Саммуя, сынъ на
18 Галала сына Іедуѳунова. Всичкы-тѣ Ле-
вити въ святый-тъ градъ бѣхѫ двѣстѣ и
осмдесеть и четыри.
19 А вратари-тѣ: Аккувъ, Талмонъ, и
братія-та имъ които пазѣхѫ врата-та,
бѣхѫ сто и седмдесеть и два.
20 А останали-тѣ отъ Израиля, священ-
ницы-тѣ, и Левити-тѣ, бѣхѫ по всичкы-
тѣ Іудины градове, всякой въ наслѣдіе-
то си.
21 А Нееиними-тѣ ся населихѫ въ О-
филъ: а Сиха и Гесфа бѣхѫ върху Не-
ѳиними-тѣ.
22 А надзиратель-тъ на Левиты-тѣ въ Іе-
русалимъ бѣ Озій, сынъ на Ванія, сынъ
на Асавіѭ, сынъ на Матѳаніѭ сына Ми-
хеева, отъ Асафовы-тѣ синове, пѣвцы-тѣ
които бѣхѫ върху дѣло-то на домъ-тъ
23 Божій. Защото бѣ царска заповѣдь за
тѣхъ, и оброкъ за пѣвцы-тѣ всякой день.
24 А Пеѳаія Месизавеиловъ-тъ сынъ, отъ
синове-тѣ на Зара Іудинъ-тъ сынъ, бѣ-
ше отъ страна на царя въ всяко дѣло
за людіе-тѣ.
25 А за села-та, съ нивя-та имъ, *нѣкои*
отъ Іудины-тѣ синове ся населихѫ въ
Киріаѳъ-арва и по села-та ѝ, и въ Де-
вонъ и по села-та му, и въ Кавсеилъ и
26 по села-та му, И въ Іисуѭ, и въ Мола-
27 дѫ, и въ Веѳъ-фелетъ, И въ Асаръ-суалъ,
28 и въ Вирсавее и по села-та му, И въ Сик-
29 лагъ, и въ Мекона, и по села-та ѝ, И въ
Енъ-риммонъ, и въ Сарай, и въ Іармуѳъ,
30 Въ Заноѭ, Одолламъ, и по села-та имъ,
въ Лахисъ, и по полета-та му, въ Азика,

и по села-та ѝ. И населихѫ ся отъ Вир-
савее дори до долъ-тъ Енномовъ.
31 А Веніаминови-тѣ сынове ся населихѫ
отъ Гавѫ въ Михмасъ, и въ Гаіѭ, и въ
32 Веѳилъ и по села-та му, Въ Анаѳоѳъ, въ
33 Нобъ, въ Ананіѭ, Въ Асорѫ, въ Рамѫ,
34 въ Геѳаимъ, Въ Адидъ, въ Севоимъ, въ
35 Невалатъ, Въ Лодъ, и въ Оно, въ долъ-тъ
на дърводѣлцы-тѣ.
36 И отъ Левиты-тѣ *ся населихѫ* отдѣ-
ленія въ Іудѫ *и* въ Веніаминъ.

ГЛАВА 12.

1 А тѣзи бѣхѫ священници-тѣ и Леви-
ти-тѣ, които възлѣзохѫ съсъ Зоровавеля
2 Салаѳіиловъ-тъ сынъ, и съ Іисуса: Са-
раія, Іеремія, Ездра, Амарія, Маллухъ,
3 Хаттусъ, Сехания, Реумъ, Меримоѳъ,
4 Иддо, Гаинаѳонъ, Авія, (5) Міаминъ,
6 Маадія, Велга, Семаія, и Іоіаривъ, Іе-
7 даія, Саллу, Амокъ, Хелкія, Іедаія. Тѣ-
зи бѣхѫ началници на священницы-тѣ и
на братія-та имъ въ дни-тѣ на Іисуса.
8 А Левити-тѣ: Іисусъ, Ваннуй, Кад-
міилъ, Серевія, Іуда *и* Матѳанія, който
9 бѣ надъ пѣсни-тѣ, той и братія-та му. А
Ваквукія и Унній, братія-та имъ, бѣхѫ
срещѫ тѣхъ за стражы-тѣ.
10 И Іисусъ роди Іоакима, а Іоакимъ ро-
11 ди Еліасива, а Еліасивъ роди Іодая, А
Іодай роди Іонаѳана, а Іонаѳанъ роди
Іаддуѭ.
12 А въ дни-тѣ на Іоакима, священници,
началници на отечествія бѣхѫ, на Се-
13 раіѭ, Мераія; на Іеремиѭ, Ананія; На
Ездрѫ, Месулламъ; на Амаріѭ, Іоананъ;
14 На Мелиху, Іонаѳанъ; на Севаніѭ, Іо-
15 сифъ; На Харима, Адна; на Мераіоѳа,
16 Хелкай; На Иддо, Захарія; на Ганнаѳо-
17 на, Месулламъ; На Авіѭ, Зехрій; на
18 Миніамина, отъ Моадіѭ, Фелтай; На
Велгѫ, Саммуа; на Семаіѭ, Іонаѳанъ;
19 И на Іоіарива, Матѳенай; на Іедаіѭ, О-
20 зій; На Саллая, Каллай; на Амока, Е-
21 веръ; На Хелкіѭ, Асавія; на Іедаіѭ,
Наѳанаилъ.
22 Левити-тѣ въ дни-тѣ на Еліасива, Іо-
дая, Іоанана, и на Іаддуя, бѣхѫ писани
началници на отечествія, още и священ-
ници-тѣ, въ царуваніе-то на Дарія Пер-
23 сининъ-тъ. Левіеви-тѣ сынове, начални-
ци на отечествія, бѣхѫ писани въ кни-
гѫ-тѫ на Лѣтовницы-тѣ, даже до дни-тѣ
24 на Іоанана Еліасивовъ-тъ сынъ. И на-
чалници-тѣ на Левиты-тѣ: Асавія, Се-
ревія, и Іисусъ, Кадміиловъ-тъ сынъ, и
братія-та имъ, срещѫ тѣхъ, за да хва-
лятъ, и пѣснословятъ споредъ запо-
вѣдь-тѫ на Давида человѣка Божій, стра-
25 жа срещѫ стражѫ. Матѳанія, и Вакву-
кія, Авдія, Месулламъ, Талмонъ, Аккувъ,
бѣхѫ вратари и пазѣхѫ стражѫ-тѫ въ
26 клѣтове-тѣ на врата-та. Тѣзи бѣхѫ въ
дни-тѣ на Іоакима, сынъ на Іисуса, Іо-
седековъ-тъ сынъ, и въ дни-тѣ на Нее-
міѭ областникъ-тъ, и на священника
Ездрѫ книжникъ-тъ.
27 И въ обновеніе-то на Іерусалимскѫ-тѫ
стѣнѫ потърсихѫ Левиты-тѣ по всич-
кы-тѣ имъ мѣста, за да гы доведатъ въ
Іерусалимъ, да правятъ обновеніе-то съ
веселіе, съ пѣяніе и пѣсни, съ кимвалы,
28 псалтири, и китары. И събрахѫ ся сы-
нове-тѣ на пѣвцы-тѣ отъ окрѫжность-тѫ
около Іерусалимъ, и отъ Нетофаѳски-тѣ
29 села. И отъ Галгаловъ-тъ домъ, и отъ
села-та на Гавѫ и на Азмавеѳъ; защото
пѣвци-тѣ си съградихѫ села около Іе-
30 русалимъ. И очистихѫ ся священници-тѣ
и Левити-тѣ, и очистихѫ людіе-тѣ, и
порты-тѣ, и стѣнѫ-тѫ.
31 Тогазъ възведохъ Іудины-тѣ начални-
цы на стѣнѫ-тѫ, и поставихъ два голѣ-
мы лика хвалители: *единъ-тъ* отиваше
на дѣсно върху стѣнѫ-тѫ къмъ портѫ-тѫ
32 на гноище-то: И слѣдъ тѣхъ вървѣхѫ
Осаія, и половина-та отъ Іудины-тѣ на-
33 чалницы, И Азарія, Ездра, и Месул-
34 ламъ, Іуда, и Веніаминъ, и Семаія, и Іе-
35 ремія: И отъ сынове-тѣ на священни-
цы-тѣ съ трѫбы: Захарія сынъ-тъ на
Іонаѳана, сынъ на Семаіѭ, сынъ на
Матѳанія, сынъ на Михея, сынъ на Зак-
36 хура, сынъ на Асафа: И братія-та му:
Семаія и Азареилъ, Милалай, Гилалай,
Маай, Наѳанаилъ, и Іуда, Ананій, съ му-
зикалны-тѣ орѫдія на Давида Божій-тъ

человѣкъ, и Ездра книжникъ-тъ прѣдъ
37 тѣхъ. И при порта-та на источникъ-тъ,
и срещж тѣхъ, вѣзлѣзохж прѣзъ стапа-
ла-та на Давидовъ-тъ градъ, въ въсходъ-тъ
на стѣнж-тж отгорѣ на Давидовъ-тъ
домъ, и до портж-тж на водж-тж къмъ
истокъ.
38 А другый-тъ ликъ хвалители вървѣше
отъ срещж, и азъ слѣдъ тѣхъ, и поло-
вина-та на людіе-тѣ по стѣнж-тж, от-
горѣ на стълпъ-тъ на пещи-тѣ, и до ши-
39 рокж-тж стѣнж. И отгорѣ на портж-тж
Ефремъ, и отгорѣ на ветхж-тж портж, и
отгорѣ на рыбнж-тж портж, и на стълпъ-тъ
Ананеилъ, и на стълпъ-тъ Меж, до овчж-
тж портж: и застанахж въ портж-тж на
тъмницж-тж.
40 И застанахж два-та лика на пѣвцы-тѣ
въ домъ-тъ Божій, и азъ и половина-та
41 отъ кметове-тѣ съ мене: И священни-
ци-тѣ: Еліакимъ, Маасія, Миніаминъ,
Михей, Еліоинай, Захарія *и* Ананія, съ
42 трѫбы: И Маасія, и Семаія, и Елеа-
заръ, и Озій, и Іоананъ, и Малхія, и Е-
ламъ, и Езеръ. И пѣвци-тѣ възвысихж
гласъ-тъ си, съ Іезраіж надзиратель-тъ.
43 И принесохж въ онзи день голѣмы жър-
твы, и ся развеселихж; защото Богъ гы
развесели съ голѣмо веселіе. И жены-тѣ
още и дѣца-та ся развеселихж: и весе-
ліе-то на Іерусалимъ ся чу на далечь.
44 И въ онзи день ся опрѣдѣлихж едни
върху стаи-тѣ за съкровищж-тж, за при-
ношенія-та, за начаткы-тѣ, и за десеть-
цы-тѣ, за да събиратъ въ тѣхъ отъ по-
лета-та на градове-тѣ узаконены-тѣ дѣ-
лове за священницы-тѣ и Левиты-тѣ;
защото Іуда ся развесели за священни-
цы-тѣ и за Левиты-тѣ които прѣдстояхж.
45 И пѣвци-тѣ и вратари-тѣ пазѣхж стра-
жж-тж на Бога своего, и стражж-тж на
очищеніе-то, споредъ заповѣдь-тж на
46 Давида, *и* Соломона сына му. Защото въ
дни-тѣ на Давида и на Асафа *имаше* от-
колѣ първопѣвци, и пѣнія на хвалж и
47 благословеніе Богу. И всичкый Израиль
въ дни-тѣ на Зоровавеля, въ дни-тѣ на
Неемія, давахж отредены-тѣ за всякой
день дѣлове на пѣвцы-тѣ и на врата-
ри-тѣ: тѣ освящавахж за Левиты-тѣ, а
Левити-тѣ освящавахж за Аароновы-тѣ
сынове.

ГЛАВА 13.

1 Въ тоя день ся чете въ книгж-тж на
Моисея и людіе-тѣ слушахж: и намѣри
ся писано въ нея, че Аммонци-тѣ и Мо-
авци-тѣ не трѣбваше да влѣзатъ въ съ-
2 браніе-то Божіе до вѣка; Защото не
посрѣщнахж Израилевы-тѣ сынове съ
хлѣбъ и водж, но наехж Валаама про-
тивъ тѣхъ, за да гы прокълне; но Богъ
нашъ обърнж клѣтвж-тж въ благослове-
3 ніе. И като чухж законъ-тъ, отлжчихж
отъ Израиля всяко смѣсено.
4 А прѣди това, Еліасивъ священникъ-тъ,
който имаше настоятелство-то върху
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего, бѣ-
5 ше ся сродилъ съ Товіж: И приготвилъ
бѣ за него голѣмж стаж, дѣто по напрѣдъ
турахж хлѣбны-тѣ приношенія, ливанъ-тъ,
и съсѫды-тѣ, и десетъцы-тѣ отъ жи-
то-то, отъ вино-то, и отъ елей-тъ, от-
редены-тѣ за Левиты-тѣ и за пѣвцы-тѣ
и за вратари-тѣ, и приношенія-та за свя-
6 щенницы-тѣ. Но въ всичко това врѣме
азъ не бѣхъ въ Іерусалимъ; защото въ
тридесеть и второ-то лѣто на Артаксерк-
са Вавилонскый-тъ царь отидохъ при
царя, и слѣдъ нѣколко дни испросихъ
7 *волж* отъ царя, Та дойдохъ въ Іеруса-
лимъ, и научихъ ся за зло-то което Е-
ліасивъ направилъ за Товіж, като при-
готвилъ за него стаж въ дворове-тѣ на
8 домъ-тъ Божій. И стана ми много мжч-
но: и исхвърлихъ вънъ отъ стаж-тж
9 всичкы-тѣ кжщны съсѫды на Товіж. И
заповѣдахъ та очистихж стаи-тѣ: и вне-
сохъ пакъ тамъ съсѫды-тѣ на домъ-тъ Бо-
жій, хлѣбны-тѣ приношенія и ливанъ-тъ.
10 И научихъ ся че дѣлове-тѣ на Леви-
ты-тѣ не были *имъ* дадени; защото Ле-
вити-тѣ и пѣвци-тѣ, които вършахж дѣ-
ло-то *на служеніе-то* бѣхж побѣгнали
11 всякой въ село-то си. И обличихъ кме-
тове-тѣ и рѣкохъ: Защо е оставенъ
домъ-тъ Божій? И събрахъ гы, та гы по-

12 ставихъ на мѣсто-то имъ. Тогазь донесе всичкый Іуда въ съкровища-та десетъкъ-тъ отъ жито-то и отъ вино-то и отъ
13 елей-тъ. И поставихъ съкровищницы върху съкровища-та, Селемія священникъ-тъ, и Садока писецъ-тъ, и отъ Левиты-тѣ Федаія: и при тѣхъ Анана сынъ-тъ на Закхура, Матѳаніевъ-тъ сынъ; защото ся считахѫ за вѣрны: а дѣло-то имъ бѣ да раздавать на братія-та си.
14 Помни мя, Боже мой, за това, и не заличавай добрины-тѣ ми които направихъ въ домъ-тъ на Бога моего, и въ нареды-тѣ му.
15 Прѣзъ онѣзи дни видѣхъ *нѣколцина* въ Іудея, че въ сѫббота тъпчахѫ грозділе въ жлѣбъ-тъ, и вносяхѫ снопіе, и товарѣхѫ на ослы, и вино, гроздіе, и смоквы, и всякакви товары, които докарвахѫ въ Іерусалимъ, въ сѫбботенъ день: и засвидѣтелствувахъ *противъ тѣхъ* въ день-тъ въ който продавахѫ
16 храна. И Тиряни-тѣ които живѣехѫ въ него доносяхѫ рыбы, и всякакви нѣща за продаваніе, та продавахѫ въ сѫбботѫ на Іудины-тѣ сынове, и въ Іерусалимъ.
17 И обличихъ благородны-тѣ отъ Іудѫ, и рѣкохъ имъ: Какво е това зло което правите вы, и оскврънявате сѫбботный-тъ
18 день? Не правѣхѫ ли така отци-тѣ вы, та докара Богъ нашъ всичко това зло на насъ, и на този градъ? но вы прилагате гнѣвъ на Израиля, като оскврънявате сѫббота-тѫ.
19 Заради това, когато начнѫ да мрькнува въ Іерусалимскы-тѣ порты прѣди сѫббота-тѫ, рѣкохъ, та затворихѫ врата-та, и заповѣдахъ да ся не отварятъ до подиръ сѫбботѫ: и поставихъ въ порты-тѣ *нѣколцина* отъ мои-тѣ слугы, за да
20 не влѣзе товаръ въ сѫбботенъ день. И прѣнощувахѫ търговци-тѣ и продавци-тѣ на всякакви нѣща за продаваніе вънъ
21 отъ Іерусалимъ еднъждь, двѫждь. Тогазь засвидѣтелствувахъ противъ тѣхъ, и рѣкохъ имъ: Защо нощувате прѣдъ стѣнатѫ? ако повторите, ще турѭ рѫкѫ на васъ. Отъ тогазь не дойдохѫ въ сѫбботѫ.
22 И рѣкохъ на Левиты-тѣ да ся очиствуватъ, и да дохождатъ да вардятъ врата-та, за да освящаватъ сѫбботный-тъ день. Помни мя, Боже мой, и за това, и помилуй мя споредъ множество-то на милость-тѫ си.
23 А още, въ онѣзи дни, видѣхъ Іудеи-тѣ, които бѣхѫ зѣли жены Азотскы, Аммон-
24 кы, *и* Моавкы: И чада-та имъ говорѣхѫ половинъ Азотскы, а не знаехѫ да продуматъ Іудейскы, но споредъ языкъ-тъ
25 на всякой народъ. И обличихъ гы, и проклѣхъ гы, и бихъ нѣколцина отъ тѣхъ, и оскубахъ имъ космы-тѣ, и заклѣхъ гы въ Бога *и казахъ:* Да не дадете дъщери-тѣ си на сынове-тѣ имъ, и да не земете отъ дъщери-тѣ имъ за сынове-тѣ си, или
26 за себе си. Не съгрѣши ли така Соломонъ Израилевъ-тъ царь? ако и да не е имало между много народы царь подобенъ нему, който бѣше възлюбенъ отъ Бога своего, и направи го Богъ царь надъ всичкый Израиль: но и него чуж-
27 ды-тѣ жены направихѫ да съгрѣши. И ный ще вы слушамы ли, да правите всичко това голѣмо зло, да ставате прѣстѫпници, противъ Бога нашего като земате чужды жены?
28 И *единъ* отъ сынове-тѣ на Іодая, сынъ-тъ на Еліасива великый-тъ священникъ, бѣше зеть на Санаваллата Оронецъ-тъ: за
29 това го испадихъ отъ мене. Помни гы, Боже мой, защото осквърнихѫ священство-то, и завѣтъ-тъ на священство-то и на Левиты-тѣ.
30 И очистихъ гы отъ всичкы-тѣ чужденцы, и опрѣдѣлихъ стражы отъ священницы-тѣ и Левиты-тѣ, всякого въ дѣло-
31 то му: И за приношеніе-то на дърва-та, въ опрѣдѣлены врѣмена, и за начаткы-тѣ. Помни мя, Боже мой, за добро.

ЕСѲИРЬ.

ГЛАВА 1.

1 И въ дни-тѣ на Ассуира, (той е Ассу-
иръ, който царуваше отъ Индія дори до
Ефіопія, връху сто и двадесеть и седмь
2 области:) Въ онѣзи дни, когато царь
Ассуиръ сѣдня на прѣстолъ-тъ на цар-
3 ство-то си, въ Суса столица-та, Въ тре-
те-то лѣто на царуваніе-то си, напра-
ви пиръ на всичкы-тѣ си князове и на
рабы-тѣ си: и прѣдъ него *бѣше* Пер-
сійска-та и Мидска-та сила, голѣмци-тѣ
4 и князове-тѣ на области-тѣ, Тогазь за
много дни, сто и осмдесеть дни, показа
на славно то богатство на царство-то
си и прѣвъсходна-та свѣтлость на ве-
личество-то си.
5 И като ся испълниха тѣзи дни напра-
ви царь-тъ пиръ на всичкы-тѣ людіе,
които ся намѣрихა въ Суса столица-
та, отъ голѣмъ до малъкъ, седмь дни, въ
дворъ-тъ на градина-та на царскый-тъ
6 палатъ: *Украсенѣ свсѣ завѣсы* отъ бѣлъ
карпасъ, и синьо, простреꙗ̀ны *на* вървы
виссонны и багрѣны съсъ сребърны кол-
цета на мраморны стълпове: *и свсѣ*
златны и сребърны одрове връхъ помостъ
отъ червенъ и бѣлъ мраморъ, алавастръ,
7 и черенъ мраморъ. И наливаха въ златны
чашы, (и чаши-тѣ бѣхѫ различны едны
отъ другы) и имаше царско вино, изо-
билно, споредъ както бѣ прилично на
8 царя. А піеніе-то бѣше по правило: ни-
кой не принуждаваше; защото царь-тъ
заповѣда така на всичкы-тѣ си домо-
строители, да правятъ споредъ воля-та
9 на всякого. А и Астинь царица-та на-
прави на жены-тѣ пиръ въ царскый-тъ
домъ на царь Ассуира.
10 И въ седмый-тъ день когато сърдце-то
на царя бѣ весело отъ вино-то, заповѣда
на Меумана, на Визаѳа, на Арвона, на
Вигѳа, и на Авагѳа, на Зеѳара, и на
Харкаса, на седмь-тѣ скопцы които слу-
11 гуваха прѣдъ царь Ассуира, Да доведатъ
Астинь царица-та прѣдъ царя, съ цар-
скый-тъ вѣнецъ, за да покаже хубость-
та ѝ на людіе-тѣ и на князове-тѣ: за-
12 щото бѣ красна на гледъ. Но Астинь
царица-та ся отрече да дойде споредъ
заповѣдь-та на царя, която стана чрѣзъ
скопцы-тѣ. Заради това царь-тъ ся раз-
яри твърдѣ много, и гнѣвъ-тъ му ся
распали въ него.
13 Тогазь рече царь-тъ на мѫдры-тѣ кои-
то познаваха врѣмена-та, (защото та-
къвъ бѣ обычай-тъ на царя къмъ всичкы
14 които знаяха законъ и сѫдъ: А при него
бѣ Карсена, Сеѳаръ, Адмаѳа, Ѳарсисъ,
Мересъ, Марсена, и Мемуканъ, седмь-
тѣ Персійскы и Мидскы князове, които
гледаха лице-то на царя, и имаха прѣд-
15 сѣдателство-то въ царство-то): Що при-
лича да направимъ на Астинь царица-
та споредъ законъ-тъ, защото не испъл-
ни заповѣдь-та на царь Ассуира чрѣзъ
скопцы-тѣ?
16 И отговори Мемуканъ прѣдъ царя и
князове-тѣ: Астинь царица-та не обиди
само царя, но и всичкы-тѣ князове, и
всичкы-тѣ людіе които сѫ въ всичкы-тѣ
17 области на царь Ассуира. Защото дѣя-
ніе-то на царица-та ще ся расчуе по
всичкы-тѣ жены, щото ще прѣзиратъ
мѫжіе-тѣ си прѣдъ очи-тѣ си, когато ся
раздаде слухъ, че царь Ассуиръ запо-
вѣда да ся доведе царица-та Астинь прѣдъ
18 него и тя не дойде. И днесь госпожи-тѣ

на Персіѭ и Мидіѭ, които чуха за дѣя-
ніе-то на царица-та, ще говорятъ *за то-
ва* на всичкы-тѣ царскы князове: отъ
19 тукъ голѣмо прѣзрѣніе и гнѣвъ. Ако е
угодно на царя, нека излѣзе отъ него
царско нареченіе, и нека ся пише меж-
ду Персійскы-тѣ и Мидскы-тѣ законы, за
да *е* непрѣложно: да не дойде *вече* Ас-
тинь прѣдъ царь Ассуира: и нека даде
царь-тъ царско-то ѝ достоинство на дру-
20 гѫ по добрѫ отъ неѭ. И когато повелѣ-
ніе-то, което ще направи царь-тъ, ся
обнародва по всичко-то му царство, (за-
щото е голѣмо,) всичкы-тѣ жены ще от-
давать честь на мѫжіе-тѣ си, на голѣмъ
и на малькъ.
21 И угодна быде дума-та, на царя и на
князове-тѣ: и направи царь-тъ споредъ
22 дума-тѫ на Мемукана: И проводи писма
по всичкы-тѣ областя на царя, въ вся-
кѫ область споредъ буквы-тѣ ѝ, и въ
всякой народъ споредъ языкъ-тъ му,
всякой мѫжъ да е господарь въ домъ-тъ
си, и да говори споредъ языкъ-тъ на
людіе-тѣ си.

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ тѣзи събытія като ся укроти
яросгь-та на царь Ассуира, напомни си
за Астинь, и що бѣ направила тя, и как-
2 во бѣше ся рѣшило противъ неѭ. И ре-
коха царскы-тѣ раби, които му слугува-
ха: Да ся потърсятъ за царя млады дѣ-
3 вицы, красны на гледъ: И да опрѣдѣли
царь-тъ настоятели по всичкы-тѣ обла-
сты на царство-то си, и да съберать
въ Суса столица-тѫ всичкы-тѣ млады
дѣвицы красны на гледъ въ женскый-тъ
домъ, подъ рѫкѫ-тѫ на Игая царскый-тъ
скопець, стражъ-тъ на жены-тѣ: и да
имъ ся дадатъ потрѣбны-тѣ за сглажда-
4 ніе тѣмъ. И млада-та която бѫде угодна
на царя, да бѫде царица вмѣсто Астинь.
И това нѣщо быде угодно на царя, и
направи така.
5 Имаше въ Суса столица-тѫ единъ че-
ловѣкъ Іудеянинъ, на име Мардохей, сынъ
на Іаира, сынъ на Семея, сынъ на Киса,
6 Веніаминецъ: Който бѣше плѣненъ отъ
Іерусалимъ, съ плѣнницы-тѣ които ся
плѣнихѫ съ Іехоніѭ Іудинъ-тъ царь, които
плѣни Навуходоносоръ Вавилонскый-тъ
7 царь. И той въспита Адасса (която е
Есѳирь,) дъщерѭ-тѫ на стрыка си; за-
щото тя нѣмаше нито баща нито майка:
и момиче-то бѣ прилично и красно на
гледъ; което като умрѣ баща му и майка
му, Мардохей *го* зѣ за своѭ дъщерѭ.
8 И когато ся чу нареченіе-то на царя
и повелѣніе-то му, и когато ся събрахѫ
много момичета въ Суса столица-тѫ,
подъ рѫкѫ-тѫ на Игая, доведе ся и Ес-
ѳирь въ царскый-тъ домъ, подъ рѫкѫ-тѫ
9 на Игая, стражъ-тъ на жены-тѣ. И мо-
миче-то быде угодно нему, и намѣри
благодать прѣдъ него, та побърза да ѝ
даде потрѣбны-тѣ за сглажданіе-то ѝ, и
дѣлъ-тъ ѝ; даде ѝ още и седмь-тѣ моми-
чета опрѣдѣлены-тѣ отъ царскый-тъ домъ:
и прѣведе неѭ и момичета-та ѝ въ най
добро-то мѣсто на женскый-тъ домъ.
10 Есѳирь не изяви народъ-тъ си, нито
родъ-тъ си; защото Мардохей бѣше ѝ
заповѣдалъ да не яви.
11 И всякой день ходѣше Мардохей прѣдъ
дворъ-тъ на женскый-тъ домъ, за да ся
научава какъ е Есѳирь, и какво ще ста-
12 не за неѭ. А когато дохождаше врѣ-
ме-то на всякѫ момѫ, за да влѣзе при
царь Ассуира, като стоеше дванадесеть
мѣсецы споредъ обыкновенно-то за же-
ны-тѣ, (защото така ся испълняхѫ дни-тѣ
на сглажданіе-то имъ, шесть мѣсецы *ся
мажахѫ* съсъ смирненъ елей, и шесть
мѣсецы съ ароматы и съ *другы* женскы
13 сглады:) И така влѣзваше мома-та при
царя; всичко каквото речеше, даваше ѝ
ся, за да земе съсъ себе си отъ жен-
14 скый-тъ домъ въ царскый-тъ домъ. Ве-
черь влѣзваше, а заранъ ся връщаше въ
вторый-тъ женскый домъ, подъ рѫкѫ-тѫ
на Саасгаза, царскый-тъ скопець, кой-
то пазѣше наложницы-тѣ: не влѣзваше
вече при царя, освѣнъ ако ѭ поискаше
царь-тъ, и ся повыкваше именно.
15 А когато пристигнѫ врѣме-то за да
влѣзе при царя Есѳирь дъщеря-та на

Авихаиля, стрыка-та на Мардохея, кой-
то бѣше взѣлъ той за своѭ дъщерьѭ, не
поиска друго освѣнь каквото опрѣдѣли
Игай царскый-тъ скопецъ, стражъ-тъ на
жены-тѣ. И Есѳирь намираше благодать
16 прѣдъ всичкы-тѣ които ѭ гледахѫ. И
заведена быде Есѳирь при царь Ассуира,
въ царскый-тъ му домъ, въ десетый-тъ
мѣсецъ, той е мѣсецъ Тевеѳъ, въ сед-
17 мо-то лѣто на царуваніе-то му. И възлю-
би царь-тъ Есѳирь повече отъ всичкы-тѣ
жены, и намѣри тя благодать и милость
прѣдъ него повече отъ всичкы-тѣ дѣви-
цы: и тури царскый вѣнецъ на главѫ-тѫ
ѝ, и направи ѭ царицѫ вмѣсто Астинь.
18 Тогазь направи царь-тъ голѣмъ пиръ на
всичкы-тѣ си князове и на рабы-тѣ си,
пиръ-тъ на Есѳирь: и направи облегче-
ніе въ области-тѣ, и даде дарове, спо-
редъ както бѣ прилично на царя.
19 И когато ся събрахѫ дѣвицы-тѣ вто-
рый пѫть, тогазь сѣдѣше Мардохей въ
20 царскы-тѣ врата. Есѳирь не яви родъ-тъ
си нито народъ-тъ си, както ѝ заповѣда
Мардохей; защото Есѳирь правѣше по
заповѣдь-тѫ на Мардохея, както когато
ся въспитаваше при него.
21 Въ онѣзи дни, като сѣдѣше Мардохей
въ царскы-тѣ врата, двама отъ цар-
скы-тѣ скопцы, Вихѳанъ и Ѳересъ, отъ
тѣзи които пазѣхѫ входъ-тъ, разгнѣвихѫ
ся, и искахѫ да турятъ рѫкѫ върхъ царь
22 Ассуира. А това нѣщо станѫ извѣстно
на Мардохея, и обади *го* на Есѳирь ца-
рицѫ-тѫ: а Есѳирь обади на царя, въ
23 име-то на Мардохея. И като станѫ ис-
пытаніе за това нѣщо, намѣри ся *така*:
за това обѣсени быдохѫ и двама-та на
дърво: и ся писа въ книгѫ-тѫ на лѣтов-
ницы-тѣ прѣдъ царя.

ГЛАВА 3.

1 Слѣдъ това възвеличи царь Ассуиръ
Амана сынъ-тъ на Амидаѳа Агагецъ-тъ,
и възвыси го, и тури столъ-тъ му надъ
всичкы-тѣ князове които имаше около
2 си. И всичкы-тѣ царскы раби, които
бѣхѫ въ царскы-тѣ врата, навождахѫ ся
и ся кланяхѫ на Амана; защото така за-
повѣда царь-тъ за него. Но Мардохей
не ся навождаше, и не му ся кланяше.
3 И царскы-тѣ раби, които бѣхѫ въ цар-
скы-тѣ врата, рекохѫ на Мардохея: За-
що прѣстѫпвашь ты заповѣдь-тѫ на царя?
4 И като му думахѫ всякой день, а той
гы не слушаше, обадихѫ на Амана, за
да видятъ да ли ще бѫде твърда рабо-
та-та на Мардохея; защото имъ бѣше
5 явилъ че бѣше Іудеянинъ. И когато ви-
дѣ Аманъ че Мардохей не ся навожда-
ше, и му ся не кланяше, испълни ся А-
6 манъ съ ярость. И помысли че да тури
рѫкѫ само на Мардохея ниско е; защо-
то му бѣхѫ явили за народъ-тъ отъ кой-
то е Мардохей: за това искаше Аманъ
да погуби народъ-тъ Мардохеевъ, всич-
кы-тѣ Іудеи които бѣхѫ въ всичко-то
царство на Ассуира.
7 И въ първый-тъ мѣсецъ, той е мѣсецъ
Нисанъ, въ дванадесето-то лѣто на царь
Ассуира, хвърлихѫ фуръ (сирѣчь жрѣ-
біе) прѣдъ Амана, изъ день въ день, и
изъ мѣсецъ въ мѣсецъ, дори до дванаде-
сетый-тъ *мѣсецъ*, той е мѣсецъ Адаръ.
8 И рече Аманъ на царь Ассуира: Има е-
динъ народъ распръснатъ и разсѣянъ
между народы-тѣ по всичкы-тѣ области
на царство-то ти: и закони-тѣ имъ раз-
личаватъ отъ *законы-тѣ на* всичкы-тѣ
народы, и не пазятъ царскы-тѣ законы:
заради това не е прилично на царя да
9 гы търпи. Ако е угодно на царя, нека
ся пише да ся истрѣбятъ: и азъ ще на-
четѫ десеть тысящы таланта сребро въ
рѫцѣ-тѣ на настоятели-тѣ, за да вне-
10 сатъ въ царскы-тѣ съкровища. И извади
царь-тъ пръстенъ-тъ си отъ рѫкѫ-тѫ си
и го даде на Амана сынъ-тъ на Амида-
ѳа Агагецъ-тъ, неприятель-тъ на Іудеи-тѣ.
11 И рече царь-тъ на Амана: Дава ти ся
сребро-то и тѣзи людіе, да направишь
съ тѣхъ както ти е угодно.
12 И въ тринадесетый-тъ день на пър-
вый-тъ мѣсецъ, повыкнахѫ ся царски-тѣ
писци та ся писа по всичко както запо-
вѣда Аманъ, на царскы-тѣ сатрапы, и на
областници-тѣ въ всякѫ область, и на

началницы-тѣ на всякой народъ въ вся-
ка область споредъ тѣхны-тѣ буквы, и
на всякой народъ споредъ языкъ-тъ му;
въ име-то на царь Асѳуира ся писа, и
13 ся запечата съ царскый-тъ прьстень. И
проводиха ся писма чрѣзъ скороходцы
по всичкы-тѣ царскы области, за да
погубятъ, и да убіятъ, и да истрѣбятъ
всичкы-тѣ Іудеи, млады и стары, дѣца-та
и жены-тѣ, въ единъ день, тринадесе-
тый-тъ на дванадесетый-тъ мѣсецъ, той
е мѣсецъ Адаръ, и да разграбятъ коры-
14 сти-тѣ имъ. Прѣписъ-тъ на писано-то,
чрѣзъ което щѣше да ся раздаде тая за-
повѣдь во всяка область, обнародува ся
на всичкы-тѣ народы, за да сѫ готови
15 за онзи день. Скороходци-тѣ излѣзоха,
и бързаха за царска-та заповѣдь, и по-
велѣніе-то ся издаде въ Суса столица-та.
А царь-тъ и Аманъ сѣдяха да пируватъ:
а градъ-тъ Суса бѣ въ смятеніе.

ГЛАВА 4.

1 А Мардохей като ся научи за всичко
що бѣ станало, раздра дрехы-тѣ си, и
облѣче ся въ врѣтище съ пепелъ, и из-
лѣзе въ срѣдъ градъ-тъ, та викаше съ
2 голѣмо и горко викание: И дойде до
прѣдъ царскы-тѣ врата; защото никой
не можеше да влѣзе въ царскы-тѣ врата
3 облѣченъ въ врѣтище. И у всяка об-
ласть, дѣто стигна тая царска заповѣдь
и повелѣніе-то му, стана между Іудеи-тѣ
голѣмо сѣтуваніе, пость, и плачь, и ры-
даніе: мнозина имаха подъ себе си по-
стлано врѣтище и пепелъ.
4 И влѣзнаха слугыни-тѣ на Есѳирь и
скопци-тѣ ѝ, та ѝ извѣстиха *за това*.
И смути ся царица-та много: и проводи
дрехы за да облѣкатъ Мардохея, и да
съблѣкатъ врѣтище-то му отъ него; но
5 той не пріе. Тогазь повыка Есѳирь А-
ѳаха, отъ скопцы-тѣ на царя, когото бѣ
опрѣдѣлилъ той за слугуваніе ней, и за-
повѣда му за Мардохея, да ся научи що
6 е това, и защо е то. И излѣзе Аѳахъ
при Мардохея въ стъгда-та на градъ-тъ,
7 което бѣ прѣдъ царскы-тѣ врата. И о-
бади му Мардохей всичко що му стана,
и количество-то на сребро-то, което А-
манъ обѣща да плати на царско-то съ-
кровище за Іудеи-тѣ, за да гы погуби.
8 И даде му прѣписъ-тъ отъ писмо-то на
повелѣніе-то, което бѣ издадено въ Су-
са да гы погубятъ, за да *го* яви на Ес-
ѳирь, и да ѝ извѣсти, и да ѝ заржча да
влѣзе при царя, да му ся помоли, и да
направи прошеніе нему за народъ-тъ си.
9 И дойде Аѳахъ та извѣсти на Есѳирь
10 думы-тѣ на Мардохея. А Есѳирь говорѝ
на Аѳаха, и даде му заповѣдь къмъ Мар-
11 дохея: Всичкы-тѣ царскы раби, и лю-
діе-тѣ на царскы-тѣ области знаѭтъ, че
който, мѫжъ или жена, влѣзе при царя
неповиканъ у вѫтрѣшній-тъ дворъ, единъ
законъ е за него, да ся убива, освѣнь
онзи къмъ когото царь-тъ бы прострѣлъ
златный-тъ скиптръ за да остане живъ:
но азъ не сьмь повыкана да влѣзѫ при
12 царя има тридесеть дни. И извѣстиха
на Мардохея думы-тѣ Есѳирины.
13 Тогазь Мардохей заржча да отгово-
рятъ на Есѳирь: Не мысли въ себе си
че отъ всичкы-тѣ Іудеи ты ще ся изба-
14 вишь въ царскый-тъ домъ. Защото ако
прѣмълчишь съвсѣмъ въ това врѣме, ще
дойде отъ другадѣ помощь и спасеніе
на Іудеи-тѣ, но ты и домъ-тъ на отца
ти ще погынете: и кой знае да ли не си
дошла ты на царство-то за *таквозь* врѣ-
15 ме каквото е това? Тогазь заповѣда Ес-
16 ѳирь да отговорятъ на Мардохея: Иди,
събери всичкы-тѣ Іудеи които ся намѣр-
ватъ въ Суса, и постѣте за мене, и не
яждте и не пійте три дни, нощя и деня:
и азъ и слугыни-тѣ ми ще постимъ по-
добно: и тогазь ще влѣзѫ при царя,
което не е споредъ законъ-тъ: и ако
17 погынѫ, да погынѫ. И отиде Мардо-
хей, та направи всичко що му заповѣда
Есѳирь.

ГЛАВА 5.

1 А въ третій-тъ день, Есѳирь ся облѣ-
че въ царскы-тѣ *си* дрехы и застана у
вѫтрѣшній-тъ дворъ на царскый-тъ па-

латъ срещѫ домъ-тъ на царя: а царь-тъ
сѣдѣше на царскый-тъ си прѣстолъ, въ
царскый-тъ домъ, срещѫ врата-та на
2 домъ-тъ. И като видѣ царь-тъ че стоеше
въ дворъ-тъ Есѳирь царица-та, намѣри
тя благодать прѣдъ него: и прострѣ
царь-тъ къмъ Есѳирь златный-тъ скиптръ
който държеше въ рѫкѫ-тѫ си: и при-
близи ся Есѳирь, та ся допрѣ при край-тъ
3 на скиптръ-тъ. И рече ѝ царь-тъ: Що
искашь, царице Есѳирь? и кое е иска-
ніе-то ти? и до половинѫ-тѫ отъ цар-
4 ство-то ще ти ся даде. И отговори Ес-
ѳирь: Ако е угодно на царя, да дойде
царь-тъ и Аманъ днесь на пиръ-тъ, кой-
5 то приготвихъ за него. И рече царь-тъ:
Повыкайте скоро Амана, да направи ду-
мѫ-тѫ на Есѳирь. И дойдохѫ царь-тъ
и Аманъ на пиръ-тъ, който направи
Есѳирь.
6 И като піяхѫ вино, рече царь-тъ на
Есѳирь: Що е прошеніе-то ти? и ще ти
ся даде: и що е исканіе-то ти? и ще
бѫде, и до половинѫ-тѫ отъ царство-то.
7 Тогазь отговори Есѳирь и рече: Про-
8 шеніе-то ми и исканіе-то ми е: Ако съмь
намѣрила благодать прѣдъ царя, и ако е
угодно на царя да испълни прошеніе-то
ми, и да направи исканіе-то ми, нека
дойде царь-тъ и Аманъ на пиръ-тъ кой-
то ще приготвѭ за тѣхъ, и утрѣ ще на-
правѭ споредъ слово-то на царя.
9 И излѣзе Аманъ въ този день радо-
стенъ и съ весело сърдце; но когато ви-
дѣ Аманъ Мардохея при царскы-тѣ вра-
та че не станѫ, нито ся поклати за не-
го, испълни ся Аманъ съ ярость про-
10 тивъ Мардохея. Но Аманъ удържа себе
си; и като влѣзе въ домъ-тъ си, проводи
та повыка пріятели-тѣ си, и Зересѫ же-
11 на си, И приказа имъ Аманъ за слава-
тѫ на богатство-то си, и за многото си
чада, и какъ го е възвеличилъ царь-тъ,
и какъ го е възвысилъ надъ князове-тѣ
12 и царскы-тѣ рабы. И рече Аманъ: Даже
и царица-та Есѳирь не покани *другыго*
на пиръ-тъ който направи, но само мене
съ царь-тъ: още и утрѣ съмь поканенъ
13 при нея съ царь-тъ: Но всичко това не
мя благодари додѣ гледамъ Мардохея Іу-
деянинъ-тъ да сѣди при царскы-тѣ вра-
14 та. И рече му Зереса жена му и всич-
кы-тѣ му пріятели: Да ся приготви едно
дърво высоко петдесеть лакти, и утрѣ
речи на царя да ся обѣси Мардохей на
него: тогазь иди радостенъ съ царь-тъ
на пиръ-тъ. И това нѣщо быде угодно
Аману, и приготви дърво-то.

ГЛАВА 6.

1 Въ онжи нощь сънъ-тъ побѣгнѫ отъ
царя: и заповѣда да донесѫтъ книгѫ-тѫ
на паметописанія-та на лѣтовницы-тѣ: и
2 прочитахѫ ся прѣдъ царя. И намѣри ся
писано, че Мардохей извѣстилъ за Вих-
ѳана и Ѳереса, двама-та отъ царскы-тѣ
скопцы, вратари-тѣ, които бѣхѫ поиска-
ли да турятъ рѫкѫ на царь Ассуира.
3 И рече царь-тъ: Каква честь и досто-
лѣпіе станѫ на Мардохея за това? И ре-
кохѫ царскы-тѣ раби, които му слугу-
вахѫ: Не ся е направило нищо за него.
4 И рече царь-тъ: Кой е въ дворъ-тъ? И
Аманъ бѣше дошелъ у вънкшній-тъ дворъ
на царскый-тъ домъ, за да рече на царя
да обѣси Мардохея на дърво-то, кое-
5 то бѣ приготвилъ за него. И раби-тѣ на
царя рекохѫ му: Ето, Аманъ стои въ
дворъ-тъ. И рече царь-тъ: Да влѣзе.
6 И като влѣзе Аманъ, рече му царь-тъ:
Що трѣбва да ся направи на тогози че-
ловѣка за когото царь-тъ бы благоволилъ
да му направи честь? А Аманъ помыс-
ли въ сърдце-то си: Кому *другиму* бы
благоволилъ царь-тъ да направи честь
7 освѣнь менѣ? И отговори Аманъ на ца-
ря: За человѣкъ-тъ, за когото царь-тъ
8 благоволява да му направи честь, Да
донесѫтъ царскѫ-тѫ дрехѫ въ която
ся царь-тъ облача, и конь-тъ на който
царь-тъ ѣзди, и царскый-тъ вѣнецъ кой-
9 то ся туря на главѫ-тѫ му: И *тая* дре-
ха и конь-тъ да ся дадѫтъ въ рѫкѫ-тѫ
на нѣкого отъ по голѣми-тѣ царскы
князове, за да облѣкѫтъ человѣка, кого-
то царь-тъ благоволява да почте: и ка-
то го водятъ въсѣднѫлъ на конь-тъ

прѣзъ градска-тѫ стьгда, да проглася-
ватъ прѣдъ него: Така ще бѫде на чело-
вѣка, когото царь-тъ благоволи да почте.
10 И рече царь-тъ на Амана: Скоро, зе-
ми дреха-тѫ и конь-тъ, както си рекль,
и направи така на Мардохея Іудея-
нинъ-тъ, който сѣди при царскы-тѣ вра-
та: да ся не остави нищо отъ всичко
що си реклъ.
11 И зѣ Аманъ дреха-тѫ и конь-тъ, та
облѣче Мардохея, и го прѣведе яхналъ
прѣзъ градска-тѫ стьгдѫ, и прогла-
сяваше прѣдъ него: Така ще бѫде на
человѣка, когото царь-тъ благоволи да
почте.
12 И върнѫ ся Мардохей въ царскы-тѣ
врата: а Аманъ отиде скоро въ домъ-тъ
си печаленъ, и имаше глава-тѫ си по-
13 крыта. И приказа Аманъ на Зереса же-
нѫ си, и на всичкы-тѣ си пріятели, всич-
ко каквото му ся случи. И рекохѫ му
мѫдры-тѣ му и Зереса жена му: Мардо-
хей, прѣдъ когото си начналъ да испа-
дащь, ако е отъ сѣме-то на Іудеи-тѣ, не
ще му надвіещь, но съвсѣмъ ще паднешь
прѣдъ него.
14 Като говорѣхѫ още съ него, стигнѫ-
хѫ царскы-тѣ скопци и побързахѫ да
заведѫтъ Амана на пиръ-тъ, който бѣ
приготвила Есѳирь.

ГЛАВА 7.

1 Дойдохѫ прочее царь-тъ и Аманъ да
2 пирувать съ Есѳирь царица-тѫ. И рече
пакъ царь-тъ на Есѳирь вторый-тъ день
като піяха вино: Що е прошеніе-то ти,
царице Есѳирь? и ще ти ся даде: и що
е исканіе-то ти? ще бѫде и до полови-
3 нѫ-тѫ отъ царство-то. Тогазь отговори
Есѳирь царица-та, и рече: Ако сьмь на-
мѣрила благодать прѣдъ тебе, царю, и
ако е угодно на царя, животь-тъ ми да
ми ся даде на прошеніе-то ми, и на-
4 родъ-тъ ми на исканіе-то ми; Защото
смы продадени, азъ и народъ-тъ ми да
бѫдемъ погубени, убити, и истрѣбени.
И ако бы да ся продадехмы *само* като
рабы и рабыни, прѣмълчала быхъ, ако

неприятель-тъ и да не можаше да допъл-
ни щетѫ-тѫ на царя.
5 Тогазь отговори царь Ассуиръ и рече
на Есѳирь царица-тѫ: Кой е той, и дѣ е
онзи който е дрьзналъ да направи така?
6 И рече Есѳирь: Противникъ-тъ и не-
пріятель-тъ е този лукавый Аманъ. То-
газь ся смути Аманъ прѣдъ царь-тъ и
7 царица-тѫ. И ставѫ царь-тъ отъ вино-
питіе-то разгнѣвенъ, *и отиде* въ гради-
нѫ-тѫ на палатъ-тъ: а Аманъ ставѫ, за
да испроси животъ-тъ си отъ Есѳирь
царица-тѫ; защото видѣ че зло-то бѣше
рѣшено противъ него отъ царя.
8 И върнѫ ся царь-тъ отъ градинѫ-тѫ на
палатъ-тъ, въ домъ-тъ на винопитіе-то:
а Аманъ бѣ падналъ на постелкѫ-тѫ, на
която бѣше Есѳирь. И рече царь-тъ:
Още и царица-тѫ ли *иска* да насили
прѣдъ мене, въ домъ-тъ? Слово-то излѣ-
зе изъ уста-та на царя, и покрыхѫ ли-
9 це-то на Амана. И рече Арвона, единъ
отъ скопцы-тѣ, прѣдъ царя: Ето, и дър-
во-то което направи Аманъ за Мардохея,
който бѣ говорилъ добро за царя, стои
въ кѫщѫ-тѫ на Амана, петдесеть лакти
высоко: И рече царь-тъ: Обѣсѣте го на
10 него. И обѣсихѫ Амана на дьрво-то кое-
то бѣ приготвилъ за Мардохея. И прѣ-
ставѫ ярость-та на царя.

ГЛАВА 8.

1 Въ онзи день царь Ассуиръ даде на
Есѳирь царицѫ-тѫ домъ-тъ на Амана,
неприятель-тъ на Іудеи-тѣ. И дойде Мар-
дохей прѣдъ царя; защото Есѳирь яви
2 що ѝ бѣше той. И извади царь-тъ прь-
стень-тъ си, който бѣ зѣлъ отъ Амана,
и даде го на Мардохея. И постави Есѳирь
Мардохея надъ домъ-тъ на Амана.
3 И говорѝ пакъ Есѳирь прѣдъ царя, и
припаднѫ на нозѣ-тѣ му, и моли му ся
съсъ сълзы да унищожи зло-то на Амана
Агагецъ-тъ, и негово-то ухыщреніе кое-
4 то ухытри противъ Іудеи-тѣ. И прострѣ
царь-тъ златаный-тъ скиптръ къмъ Ес-
5 ѳирь. Тогазь ся въсправи Есѳирь, за-
ставѫ прѣдъ царя, и рече: Ако е угод-

но на царя, и ако съмъ намѣрила благодать прѣдъ него, и *ся види* право това
нѣщо на царя, и му съмъ угодна, нека
ся пише да ся повърнать писма-та ухыщрены-тѣ отъ Амана сынъ-тъ на Аммедаѳа Агагецъ-тъ, които писа да ся погубять Іудеи-тѣ по всичкы-тѣ области на
6 царя; Защото какъ могѫ да търпѭ да
видѭ зло-то което ще намѣри народъ-тъ
ми? или какъ могѫ да търпѭ да видѭ
погынваніе-то на родъ-тъ си?
7 Тогазь рече царь Ассуиръ на Есѳирь
царица-тѫ, и на Мардохея Іудеянинъ-тъ:
Ето, дадохъ на Есѳирь домъ-тъ на Амана, и обѣсихѫ него на дърво-то, защото
прострѣ рѫкѫ-тѫ си противъ Іудеи-тѣ.
8 Вы прочее пишѣте за Іудеи-тѣ, както
ви ся види добро, въ име-то на царя, и
запечатайте съ царскый-тъ прьстень;
защото писмо-то което е писано въ име-то на царя, и запечатано съ царскый-тъ
прьстень, не ся повръща.
9 И повыкахѫ ся царскы-тѣ писци въ
онова врѣме въ третій-тъ мѣсецъ, той е
мѣсецъ Сиванъ, въ двадесеть и третій-тъ
неговъ день: и писа ся, по всичко както заповѣда Мардохей, на Іудеи-тѣ и
на сатрапы-тѣ и областницы-тѣ и началницы-тѣ на области-тѣ, които бѣхѫ
отъ Индіѭ до Еѳіопіѭ, сто и двадесеть
и седмь области, въ всякѫ область
споредъ буквы-тѣ ѝ, и на всякой народъ споредъ языкъ-тъ му, и на Іудеи-тѣ споредъ буквы-тѣ имъ и споредъ языкъ-тъ имъ.
10 И писа въ име-то на царь Ассуира, и
запечата *го* съ царскый-тъ прьстень, и
чрѣзъ скороходцы конеяздцы, които ѣздѣхѫ на бързы коніе *и* мьскы отъ кобылы,
11 испроводи писма-та: Чрѣзъ които
царь-тъ допущаше на Іудеи-тѣ, които
бѣхѫ въ всякой градъ, да ся съберать,
и да станать за животъ-тъ си, да погубять, да убіѭть, и да истрѣбять всичкѫ-тѫ сила на людіе-тѣ и на область-тѫ
които бы гы нападнали, дѣца и жены,
12 и корысти-тѣ имъ да разграбять, Въ единъ день, по всичкы-тѣ области на
царь Ассуира, въ тринадесетый-тъ день
на дванадесетый-тъ мѣсецъ, той е мѣсецъ Адаръ.
13 Прѣписъ-тъ на писмо-то, което бѣ за
раздаваніе на заповѣдь-тѫ по всякѫ область, обнародува ся на всичкы-тѣ людіе, за да сѫ Іудеи-тѣ готови въ онзи
день, да си отмъстять противъ непріятели-тѣ си.
14 *И* излѣзохѫ скороходци-тѣ,
които ѣздѣхѫ на бързы коніе *и* мьскы,
и бързахѫ понуждавани отъ царскѫ-тѫ
заповѣдь. И повелѣніе-то ся издаде въ
Сусѫ столицѫ-тѫ.
15 А Мардохей излѣзе отъ при царя въ
царскы дрехы сини и бѣлы, и съ голѣмъ вѣнецъ златенъ, и горнѭ дрехѫ
отъ виссонъ и багрѣно: и градъ Суса
16 радваше ся и ся веселѣше. *И* Іудеи-тѣ
имахѫ свѣтлинѫ, и веселіе, и радость,
17 и славѫ. И въ всякѫ область, и въ всякой градъ, дѣто дойде царскѫ-тѫ заповѣдь и повелѣніе, Іудеи-тѣ имахѫ радость и веселіе, пированіе и добръ день.
И мнозина отъ людіе-тѣ на землѭ-тѫ станахѫ Іудеи; защото страхъ-тъ отъ Іудеи-тѣ нападнѫ върхъ тѣхъ.

ГЛАВА 9.

1 А въ дванадесетый-тъ мѣсецъ, той е
мѣсецъ Адаръ, въ тринадесетый-тъ день
на истый-тъ, когато заповѣдь-та на царя
и повелѣніе-то му бѣ близу да ся извърши, въ день-тъ, въ който врагове-тѣ на
Іудеи-тѣ ся надѣехѫ да гы обладаѭть,
(но ся обърнѫ на противъ, защото Іудеи-тѣ обладахѫ онѣзи които гы ненавидѣхѫ,)
2 Събрахѫ ся Іудеи-тѣ въ градове-тѣ си, по всичкы-тѣ области на царь
Ассуира, за да турять рѫкѫ на тѣзи които искахѫ зло-то имъ: и никой не можѣ
да имъ ся съпротиви, защото страхъ-тъ
3 имъ нападнѫ върхъ всичкы-тѣ людіе. И
всичкы-тѣ началници на области-тѣ, и
сатрапи-тѣ, и областници-тѣ, и царскы-тѣ настоятели, помагахѫ на Іудеи-тѣ;
защото страхъ-тъ на Мардохея нападнѫ
4 върхъ тѣхъ. Понеже Мардохей бѣ голѣмъ
въ царскый-тъ домъ, и слухъ-тъ му ся
раздаде по всичкы-тѣ области; Защото

человѣкъ-тъ Мардохей напрѣдваше и ся
увеличаваше.
5 И поразихѫ Іудеи-тѣ всичкы-тѣ си
непріятели, съ ударъ на мечъ, и убіеніе,
и погыбель, и направихѫ както искахѫ
6 на онѣзи които гы мразяхѫ. И въ Сусѫ
столица-тѫ убихѫ Іудеи-тѣ и погубихѫ
7 петстотинъ мѫжіе. И Фарсандаѳа, и
8 Далфона, и Аспаѳа, И Пораѳа, и Ада-
9 ліѧ, и Аридаѳа, И Фармастѫ, и Арисая,
10 и Аридая, и Ваезаѳа, Десеть-тѣ сынове
на Амана Аммедаѳаевъ-тъ сынъ, непрія-
тель-тъ на Іудеи-тѣ, убихѫ; върхъ ко-
рысти обаче не турихѫ рѫкѫ.
11 Въ онзи день, число-то на убиты-тѣ
въ Сусѫ столица-тѫ ся донесе прѣдъ
12 царя. И рече царь-тъ на Есѳирь цари-
цѫ-тѫ: Въ Сусѫ столица-тѫ убихѫ Іу-
деи-тѣ и погубихѫ петстотинъ мѫжіе,
и десеть-тѣ Амановы сынове: какво ли
сѫ направили въ другы-тѣ царскы об-
ласти? Сега що е прошеніе-то ти? и ще
ти ся даде: и що е още исканіе-то ти?
13 и ще бѫде. И рече Есѳирь: Ако е у-
годно на царя, да ся даде на Іудеи-тѣ
които сѫ въ Сусѫ, да направятъ и утрѣ
споредъ днешно-то повелѣніе, и да о-
бѣсятъ на дърво десеть-тѣ Амановы сы-
14 нове. И заповѣда царь-тъ да бѫде така,
и издаде ся повелѣніе въ Сусѫ, та обѣ-
15 сихѫ десеть-тѣ Амановы сынове. И съ-
брахѫ ся Іудеи-тѣ, които бѣхѫ въ Сусѫ
още и въ четыринадесетый-тъ день на
мѣсецъ Адаръ, та убихѫ триста мѫжіе
въ Сусѫ; върхъ корысти обаче не ту-
рихѫ рѫкѫ.
16 А другы-тѣ Іудеи, които бѣхѫ по об-
ласти-тѣ на царя, събрахѫ ся та стояхѫ
за животъ-тъ си, и намѣрихѫ упокоеніе
отъ непріятели-тѣ си, и убихѫ отъ тѣзи
които гы мразяхѫ седмдесеть и петь ты-
сящы, върхъ корысти обаче не турихѫ
17 рѫкѫ, Въ тринадесетый-тъ день на мѣ-
сецъ Адаръ; а въ четыринадесетый-тъ
день на истый-тъ ся упокоихѫ, и напра-
18 вихѫ въ този день пиръ и веселіе. Но
Іудеи-тѣ които бѣхѫ въ Сусѫ събрахѫ
ся въ тринадесетый-тъ и въ четырина-
десетый-тъ на истый-тъ; а въ петнаде-
сетый-тъ ся упокоихѫ, и направихѫ въ
19 този день пиръ и веселіе. За това Іу-
деи-тѣ селачи-тѣ, които живѣехѫ въ
неоградены-тѣ градове, правѣхѫ че-
тыринадесетый-тъ день на мѣсецъ А-
даръ *день* на веселіе и на пиръ, и день
добръ, и провождахѫ си дѣлове едни на
другы.
20 И писа Мардохей тѣзи събытія, и про-
води писма на всичкы-тѣ Іудеи които
бѣхѫ по всичкы-тѣ области на царь Ас-
суира, на ближни-тѣ и на далечны-тѣ,
21 Като имъ опрѣдѣляваше да пазятъ четы-
ринадесетый-тъ день на мѣсецъ Адаръ,
и петнадесетый-тъ на истый-тъ, всякѫ
22 годинѫ, Като дни въ които Іудеи-тѣ ся
упокоихѫ отъ непріятели-тѣ си, и мѣ-
сецъ въ който скърбь-та имъ ся обърнѫ
въ радость, и плачъ-тъ въ добръ день:
та да гы правятъ дни на пиръ и на ве-
селіе, и да си провождатъ дѣлове едни
23 на другы, и дарове на сиромасы-тѣ. И
пріехѫ Іудеи-тѣ онова което начнахѫ да
правятъ, и онова което имъ писа Мар-
24 дохей; Защото Аманъ сынъ-тъ на Амме-
даѳа Агагецъ-тъ, врагъ-тъ на всичкы-тѣ
Іудеи, ухытри противъ Іудеи-тѣ да гы
погуби, и хвърли фуръ, (сирѣчь жрѣ-
25 біе,) да гы погуби, и да гы истрѣби: Ко-
гато обаче дойде тя *(Есѳирь)* прѣдъ ца-
ря, заповѣда чрѣзъ писма, да ся върне
на главѫ-тѫ му зло-то му ухыщреніе,
което ухытри противъ Іудеи-тѣ, и обѣ-
сихѫ на дърво-то него и сынове-тѣ му.
26 За това наименувахѫ тѣзи дни Фуримъ,
отъ име-то фуръ. Поради това за всич-
кы-тѣ думы на това писмо, и за онова
което видѣхѫ въ това събытіе, и което
27 ся случи на тѣхъ, Іудеи-тѣ направихѫ
уставъ, и пріехѫ на себе си и на по-
томство-то си, и на всичкы що ся при-
ложихѫ тѣмъ, да не прѣстанатъ никога
отъ да пазятъ тѣзи два дена, споредъ
писано-то за тѣхъ, и споредъ врѣме-то
28 имъ всякѫ годинѫ. И тѣзи дни да ся по-
менуватъ и да ся пазятъ въ всякой вѣкъ,
и въ всякой родъ, въ всякѫ область, и
въ всякой градъ: и тѣзи дни Фуримъ да
ся не отнематъ отъ срѣдъ Іудеи-тѣ, и

діе-тѣ мѣтнахѫ жрѣбія, за да доведѫтъ
отъ десеть единъ да ся насели въ Іеру-
салимъ, въ святый-тъ градъ, а деветь-тѣ
2 части въ *другы*-тѣ градове. И благосло-
вихѫ людіе-тѣ всичкы онѣзи человѣцы,
които принесохѫ доброволно себе си да
ся населятъ въ Іерусалимъ.
3 А тѣзи сѫ главатари-тѣ на область-тѫ,
които ся населихѫ въ Іерусалимъ: а въ
Іудины-тѣ градове ся населихѫ, всякой
въ притяжаніе-то си, въ градове-тѣ си,
Израиль, священници-тѣ, и Левити-тѣ, и
Неѳиними-тѣ, и сынове-тѣ на Соломоно-
4 вы-тѣ рабы. И въ Іерусалимъ ся насе-
лихѫ *нѣкои* отъ Іудины-тѣ сынове, и отъ
Веніаминовы-тѣ сынове.
Отъ Іудины-тѣ сынове: Аѳаія сынъ-тъ
на Озіѧ, сынъ на Захаріѧ, сынъ на А-
маріѧ, сынъ на Сафатіѧ сына Маала-
5 леилова, отъ Фаресовы-тѣ сынове: И
Маасія сынъ-тъ на Варуха, сынъ на Хо-
лозея, сынъ на Азаіѧ, сынъ на Адаіѧ,
сынъ на Іоіарива, сынъ на Захаріѧ сы-
6 на Силоніева: Всичкы-тѣ Фаресови сы-
нове които ся населихѫ въ Іерусалимъ
бѣхѫ четыристотинъ и шестдесетъ и
осмь мѫжіе силни.
7 А Веніаминови-тѣ сынове бѣхѫ тѣзи:
Саллу сынъ-тъ на Месуллама, сынъ на
Іоада, сынъ на Федаіѧ, сынъ на Колаіѧ,
сынъ на Маасіѧ, сынъ на Иѳіиля сына
8 Исаіева: И съ тѣхъ, Гаввай, Саллай, де-
9 ветстотинъ и двадесеть и осмь: И Іоиль
Зехріевъ-тъ сынъ бѣше надзиратель надъ
тѣхъ: а Іуда Сенуинъ-тъ сынъ, вторый
надъ градъ-тъ.
10 Отъ священницы-тѣ: Іедаія сынъ Іоіа-
11 ривовъ, Іахинъ, Сераія сынъ-тъ на Хел-
кіѧ сынъ на Месуллама, сынъ на Садока,
сынъ на Мераіоѳа сына Ахитовова, войво-
12 да-та на домъ-тъ Божій. И братія-та имъ
които правѣхѫ дѣло-то на домъ-тъ бѣхѫ
осмстотинъ и двадесеть и два: и Адаія
сынъ-тъ на Іероама, сынъ на Фелаліѧ,
сынъ на Амсія, сынъ на Захаріѧ, сынъ
13 на Пасхора сына Мелхіева, И братія-та
му, началници на отечествія, двѣстѣ и
четыридесеть и два: и Амасай сынъ-тъ
на Азареила, сынъ на Аазая, сынъ на
14 Месиллемоѳа сына Еммирова, И братія-
та имъ мѫжіе силни съ крѣпость, сто и
двадесеть и осмь: а надзиратель надъ
тѣхъ бѣ Завдіилъ, Гедолимовъ-тъ сынъ.
15 А отъ Левиты-тѣ: Семаія сынъ-тъ на
Ассува, сынъ на Азрикама, сынъ на Аса-
16 віѧ сына Вунніева: И Савѳеай, и Іо-
завадъ, отъ Левитскы-тѣ началницы, бѣ-
хѫ надъ вънкашны-тѣ дѣла на домъ-тъ
17 Божій. И Матѳанія сынъ-тъ на Михея,
сынъ на Завдія сына Асафова, бѣше на-
чалникъ на пѣснопѣніе-то въ молитва-
тѫ: и Ваквукія вторый между братія-та
си, и Авда сынъ-тъ на Саммуя, сынъ на
18 Галала сына Іедуѳунова. Всичкы-тѣ Ле-
вити въ святый-тъ градъ бѣхѫ двѣстѣ и
осмдесеть и четыри.
19 А вратари-тѣ: Аккувъ, Талмонъ, и
братія-та имъ които пазѣхѫ врата-та,
бѣхѫ сто и седмдесеть и два.
20 А останали-тѣ отъ Израиля, священ-
ници-тѣ, и Левити-тѣ, бѣхѫ по всичкы-
тѣ Іудины градове, всякой въ наслѣдіе-
то си.
21 А Неѳиними-тѣ ся населихѫ въ О-
филъ: а Сиха и Гесфа бѣхѫ върху Не-
ѳинимы-тѣ.
22 А надзиратель-тъ на Левиты-тѣ въ Іе-
русалимъ бѣ Озій, сынъ на Ванія, сынъ
на Асавіѧ, сынъ на Матѳаніѧ сына Ми-
хеева, отъ Асафовы-тѣ сынове, пѣвцы-тѣ
които бѣхѫ върху дѣло-то на домъ-тъ
23 Божій. Защото бѣ царска заповѣдь за
тѣхъ, и оброкъ за пѣвцы-тѣ всякой день.
24 А Пеѳаія Месизавеиловъ-тъ сынъ, отъ
сынове-тѣ на Зарѫ Іудинъ-тъ сынъ, бѣ-
ше отъ странѫ на царя въ всяко дѣло
за людіе-тѣ.
25 А за села-та, съ нивя-та имъ, *нѣкои*
отъ Іудины-тѣ сынове ся населихѫ въ
Киріаѳъ-арвѫ и по села-та ѝ, и въ Де-
вонъ и по села-та му, и въ Кавсеилъ и
26 по села-та му, И въ Іисуѧ, и въ Мола-
27 дѫ, и въ Веѳъ-фелетъ, И въ Асаръ-суалъ,
28 и въ Вирсавее и по села-та му, И въ Сик-
29 лагъ, и въ Мехонѫ, и по села-та ѝ, И въ
Енъ-риммонъ, и въ Сараѧ, и въ Іармуѳъ,
30 Въ Заноѧ, Одолламъ, и по села-та имъ,
въ Лахисъ, и по полета-та му, въ Азикѫ,

и по села-та ѝ. И населихѫ ся отъ Вир-
савее дори до долъ-тъ Енномовъ.
31 А Веніаминови-тѣ сынове ся населихѫ
отъ Гавѫ въ Михмасъ, и въ Гаіѭ, и въ
32 Веоилъ и по села-та му, Въ Анаѳоѳъ, въ
33 Нобъ, въ Ананіѭ, Въ Асорѫ, въ Рамѫ,
34 въ Геѳаимъ, Въ Адидъ, въ Севоимъ, въ
35 Невалатъ, Въ Лодъ, и въ Оно, въ долъ-тъ
на дърводѣлцы-тѣ.
36 И отъ Левиты-тѣ *ся населихѫ* отдѣ-
лѣнія въ Іудѫ *и* въ Веніаминъ.

ГЛАВА 12.

1 А тѣзи бѣхѫ священници-тѣ и Леви-
ти-тѣ, които възлѣзохѫ съсъ Зоровавеля
2 Салаѳіиловъ-тъ сынъ, и съ Іисуса: Са-
раія, Іеремія, Ездра, Амарія, Маллухъ,
3 Хаттусъ, Сеханія, Реумъ, Меримоѳъ,
4 Иддо, Ганнаѳонъ, Авія, (5) Міаминъ,
6 Маадія, Велга, Семаія, и Іоіаривъ, Іе-
7 даія, Саллу, Амокъ, Хелкія, Іедаія. Тѣ-
зи бѣхѫ началници на священницы-тѣ и
на братія-та имъ въ дни-тѣ на Іисуса.
8 А Левити-тѣ: Іисусъ, Ваннуй, Кад-
міилъ, Серевія, Іуда *и* Матѳанія, който
9 бѣ надъ пѣсни-тѣ, той и братія-та му. А
Ваквукія и Унній, братія-та имъ, бѣхѫ
срещѫ тѣхъ за стражы-тѣ.
10 И Іисусъ роди Іоакима, а Іоакимъ ро-
11 ди Еліасива, а Еліасивъ роди Іодая, А
Іодай роди Іонаѳана, а Іонаѳанъ роди
Іаддуя.
12 А въ дни-тѣ на Іоакима, священници,
началници на отечествія бѣхѫ, на Се-
13 раіѭ, Мераія; на Іеремія, Ананія; На
Ездрѫ, Месулламъ; на Амаріѭ, Іоананъ;
14 На Мелиху, Іонаѳанъ; на Севаніѭ, Іо-
15 сифъ; На Харима, Адна; на Мераіоѳа,
16 Хелкай; На Иддо, Захарія; на Ганнаѳо-
17 на, Месулламъ; На Авіѭ, Зехрій; на
18 Миніамина, отъ Моадіѭ, Фелтай; На
Велгѫ, Саммуя; на Семаіѭ, Іонаѳанъ;
19 И на Іоіарива, Матѳенай; на Іедаіѭ, О-
20 зій; На Саллая, Каллай; на Амока, Е-
21 веръ; На Хелкіѭ, Асавія; на Іедаіѭ,
Наѳанаилъ.
22 Левити-тѣ въ дни-тѣ на Еліасива, Іо-
дая, Іоанана, и на Іаддуя, бѣхѫ писани
началници на отечествія, още и священ-
ници-тѣ, въ царуваніе-то на Дарія Пер-
23 сининъ-тъ. Левіеви-тѣ сынове, начални-
ци на отечествія, бѣхѫ писани въ кни-
гѫ-тѫ на Лѣтовницы-тѣ, даже до дни-тѣ
24 на Іоанана Еліасивовъ-тъ сынъ. И на-
чалници-тѣ на Левиты-тѣ: Асавія, Се-
ревія, и Іисусъ, Кадміиловъ-тъ сынъ, и
братія-та имъ, срещѫ тѣхъ, за да хва-
лятъ, *и* пѣснословятъ споредъ запо-
вѣдь-тѫ на Давида человѣка Божій, стра-
25 жа срещѫ стражѫ. Матѳанія, и Вакву-
кія, Авдія, Месулламъ, Талмонъ, Аккувъ,
бѣхѫ вратари и пазѣхѫ стражѫ-тѫ въ
26 клѣтове-тѣ на врата-та. Тѣзи бѣхѫ въ
дни-тѣ на Іоакима, сынъ на Іисуса, Іо-
седековъ-тъ сынъ, и въ дни-тѣ на Нее-
міѭ областникъ-тъ, и на священника
Ездрѫ книжникъ-тъ.
27 И въ обновеніе-то на Іерусалимскѫ-тѫ
стѣнѫ потърсихѫ Левиты-тѣ по всич-
кы-тѣ имъ мѣста, за да гы доведатъ въ
Іерусалимъ, да правятъ обновеніе-то съ
веселіе, съ пѣяніе и пѣсни, съ кимвалы,
28 псалтири, и китары. И събрахѫ ся сы-
нове-тѣ на пѣвцы-тѣ отъ окрѫжность-тѫ
около Іерусалимъ, и отъ Нетофаѳскы-тѣ
29 села. И отъ Галгаловъ-тъ домъ, и отъ
села-та на Гавѫ и на Азмавеѳъ; защото
пѣвци-тѣ си съградихѫ села около Іе-
30 русалимъ. И очистихѫ ся священници-тѣ
и Левити-тѣ, и очистихѫ людіе-тѣ, и
порты-тѣ, и стѣнѫ-тѫ.
31 Тогазъ възведохъ Іудины-тѣ начални-
цы на стѣнѫ-тѫ, и поставихъ два голѣ-
мы лика хвалители: *единъ-тъ* отиваше
на дѣсно връху стѣнѫ-тѫ къмъ портѫ-тѫ
32 на гноище-то: И слѣдъ тѣхъ вървѣхѫ
Осаія, и половина-та отъ Іудины-тѣ на-
33 чалницы, И Азарія, Ездра, и Месул-
34 ламъ, Іуда, и Веніаминъ, и Семаія, и Іе-
35 ремія: И отъ сынове-тѣ на священни-
цы-тѣ съ трѫбы: Захарія сынъ-тъ на
Іонаѳана, сынъ на Семаіѭ, сынъ на
Матѳанія, сынъ на Михея, сынъ на Зак-
36 хура, сынъ на Асафа: И братія-та му:
Семаія и Азареилъ, Милалай, Гилалай,
Маай, Наѳанаилъ, и Іуда, Ананій, съ му-
зикалны-тѣ орѫдія на Давида Божій-тъ

человѣкъ, и Ездра книжникъ-тъ прѣдъ
37 тѣхъ. И при портѫ-тѫ на источникъ-тъ,
и срещѫ тѣхъ, вѣзлѣзохѫ прѣзъ стапа-
ла-та на Давидовъ-тъ градъ, въ въсходъ-тъ
на стѣнѫ-тѫ отгорѣ на Давидовъ-тъ
домъ, и до портѫ-тѫ на водѫ-тѫ къмъ
истокъ.
38 А другый-тъ ликъ хвалителѧ вървѣше
отъ срещѫ, и азъ слѣдъ тѣхъ, и поло-
вина-та на людіе-тѣ по стѣнѫ-тѫ, от-
горѣ на стълпъ-тъ на пещи-тѣ, и до ши-
39 рокѫ-тѫ стѣнѫ. И отгорѣ на портѫ-тѫ
Ефремъ, и отгорѣ на ветхѫ-тѫ портѫ, и
отгорѣ на рыбнѫ-тѫ портѫ, и на стълпъ-тъ
Ананеилъ, и на стълпъ-тъ Меѫ, до овчѫ-
тѫ портѫ: и застанахѫ въ портѫ-тѫ на
тъмницѫ-тѫ.
40 И застанахѫ два-та лика на пѣвцы-тѣ
въ домъ-тъ Божій, и азъ и половина-та
41 отъ кметове-тѣ съ мене: И священни-
ци-тѣ: Еліакимъ, Маасія, Миніаминъ,
Михей, Еліоинай, Захарія *и* Ананія, съ
42 трѫбы: И Маасія, и Семаія, и Елеа-
заръ, и Озій, и Іоананъ, и Малхія, и Е-
ламъ, и Езеръ. И пѣвци-тѣ възвысихѫ
гласъ-тъ си, съ Іезраіѫ надзиратель-тъ.
43 И принесохѫ въ онзи день голѣмы жър-
твы, и ся развеселихѫ; защото Богъ гы
развесели съ голѣмо веселіе. И жены-тѣ
още и дѣца-та ся развеселихѫ: и весе-
ліе-то на Іерусалимъ ся чу на далечь.
44 И въ онзи день ся опрѣдѣлихѫ едни
върху стаи-тѣ за съкровища-та, за при-
ношенія-та, за начаткы-тѣ, и за десетъ-
цы-тѣ, за да събиратъ въ тѣхъ отъ по-
лета-та на градове-тѣ узаконены-тѣ дѣ-
лове за священницы-тѣ и Левиты-тѣ;
защото Іуда ся развесели за священни-
цы-тѣ и за Левиты-тѣ които прѣдстояхѫ.
45 И пѣвци-тѣ и вратари-тѣ пазѣхѫ стра-
жѫ-тѫ на Бога своего, и стражѫ-тѫ на
очищеніе-то, споредъ заповѣдь-тѫ на
46 Давида, *и* Соломона сына му. Защото въ
дни-тѣ на Давида и на Асафа *имаше* от-
колѣ първопѣвци, и пѣнія на хвалѫ и
47 благословеніе Богу. И всичкый Израилъ
въ дни-тѣ на Зоровавеля, въ дни-тѣ на
Нееміѫ, даваха отредены-тѣ за всякой
день дѣлове на пѣвцы-тѣ и на врата-
ри-тѣ: тѣ освящавахѫ за Левиты-тѣ, а
Левити-тѣ освящавахѫ за Аароновы-тѣ
сынове.

ГЛАВА 13.

1 Въ тоя день ся чете въ книгѫ-тѫ на
Моисея и людіе-тѣ слушахѫ: и намѣри
ся писано въ неѭ, че Аммонци-тѣ и Мо-
авци-тѣ не трѣбваше да влѣзатъ въ съ-
2 браніе-то Божіе до вѣка; Защото не
посрѣщнахѫ Израилевы-тѣ сынове съ
хлѣбъ и водѫ, но наехѫ Валаама про-
тивъ тѣхъ, за да гы прокълне; но Богъ
нашъ обърнѫ клѣтвѫ-тѫ въ благослове-
3 ніе. И като чухѫ законъ-тъ, отлѫчихѫ
отъ Израиля всяко смѣсено.
4 А прѣди това, Еліасивъ священникъ-тъ,
който имаше настоятелство-то върху
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего, бѣ-
5 ше ся сродилъ съ Товіѫ: И приготвилъ
бѣ за него голѣмѫ стаѭ, дѣто по напрѣдъ
турахѫ хлѣбны-тѣ приношенія, ливанъ-тъ,
и съсѫды-тѣ, и десетъцы-тѣ отъ жи-
то-то, отъ вино-то, и отъ елей-тъ, от-
редены-тѣ за Левиты-тѣ и за пѣвцы-тѣ
и за вратари-тѣ, и приношенія-та за свя-
6 щенницы-тѣ. Но въ всичко това врѣме
азъ не бѣхъ въ Іерусалимъ; защото въ
тридесеть и второ-то лѣто на Артаксерк-
са Вавилонскый-тъ царь отидохъ при
царя, и слѣдъ нѣколко дни испросихъ
7 *волѭ* отъ царя, Та дойдохъ въ Іеруса-
лимъ, и научихъ ся за зло-то което Е-
ліасивъ направилъ за Товіѫ, като при-
готвилъ за него стаѭ въ дворове-тѣ на
8 домъ-тъ Божій. И станѫ ми много мѫч-
но: и исхвърлихъ вънъ отъ стаѭ-тѫ
9 всичкы-тѣ кѫщны съсѫды на Товіѫ. И
заповѣдахъ та очистихѫ стаи-тѣ: и вне-
сохъ пакъ тамъ съсѫды-тѣ на домъ-тъ Бо-
жій, хлѣбны-тѣ приношенія и ливанъ-тъ.
10 И научихъ ся че дѣлове-тѣ на Леви-
ты-тѣ не были *имъ* дадени; защото Ле-
вити-тѣ и пѣвци-тѣ, които вършахѫ дѣ-
ло-то *на служеніе-то* бѣхѫ побѣгнали
11 всякой въ село-то си. И обличихъ кме-
тове-тѣ и рѣкохъ: Защо е оставенъ
домъ-тъ Божій? И събрахъ гы, та гы по-

12 ставихъ на мѣсто-то имъ. Тогазъ доне-
се всичкый Іуда въ съкровища-та десе-
тъкъ-тъ отъ жито-то и отъ вино-то и отъ
13 елей-тъ. И поставихъ съкровищницы
върху съкровища-та, Селемія священ-
никъ-тъ, и Садока писецъ-тъ, и отъ Ле-
виты-тѣ Федаія: и при тѣхъ Анана
сынъ-тъ на Закхура, Матѳаніевъ-тъ сынъ;
защото ся считахѫ за вѣрны: а дѣло-то
имъ бѣ да раздаватъ на братія-та си.
14 Помни мя, Боже мой, за това, и не зали-
чавай добрины-тѣ ми които направихъ въ
домъ-тъ на Бога моего, и въ нареды-тѣ му.
15 Прѣзъ онѣзи дни видѣхъ *нѣколцина*
въ Іудея, че въ сѫббота тъпчахѫ гроз-
діе въ жлѣбъ-тъ, и вносяхѫ снопіе, и
товарѣхѫ на ослы, и вино, грозділ, и
смоквы, и всякаквы товары, които до-
карвахѫ въ Іерусалимъ, въ сѫбботенъ
день: и засвидѣтелствувахъ *противъ
тѣхъ* въ день-тъ въ който продавахѫ
16 храна. И Тиряни-тѣ които живѣехѫ въ
него доносяхѫ рыбы, и всякаквы нѣща
за продаваніе, та продавахѫ въ сѫббота
на Іудины-тѣ сынове, и въ Іерусалимъ.
17 И обличихъ благородны-тѣ отъ Іуда, и
рѣкохъ имъ: Какво е това зло което
правите вы, и оскверниявате сѫбботный-тъ
18 день? Не правѣхѫ ли така отци-тѣ ви,
та докара Богъ нашъ всичко това зло
на насъ, и на този градъ? но вы прила-
гате гнѣвъ на Израиля, като оскверня-
вате сѫббота-та.
19 Заради това, когато начнѫ да мръкну-
ва въ Іерусалимскы-тѣ порты прѣди сѫб-
бота-та, рѣкохъ, та затворихѫ врата-
та, и заповѣдахъ да ся не отварятъ до
подиръ сѫббота: и поставихъ въ порты-
тѣ *нѣколцина* отъ мои-тѣ слугы, за да
20 не влѣзе товаръ въ сѫбботенъ день. И
прѣнощувахѫ търговци-тѣ и продавци-
тѣ на всякаквы нѣща за продаваніе вънъ
21 отъ Іерусалимъ еднъжь, дваждь. Тогазъ
засвидѣтелствувахъ противъ тѣхъ, и рѣ-
кохъ имъ: Защо нощувате прѣдъ стѣнѫ-
тѫ? ако повторите, ще турѭ рѫкѫ на
васъ. Отъ тогазъ не дойдохѫ въ сѫбботѫ.
22 И рѣкохъ на Левиты-тѣ да ся очисту-
ватъ, и да дохождатъ да вардятъ врата-
та, за да освящаватъ сѫбботный-тъ день.
Помни мя, Боже мой, и за това, и по-
милуй мя споредъ множество-то на ми-
лость-тѫ си.
23 А още, въ онѣзи дни, видѣхъ Іудеи-тѣ,
които бѣхѫ зѣли жены Азотскы, Аммон-
24 скы, *и* Моавскы: И чада-та имъ говорѣхѫ
половинъ Азотскы, а не знаехѫ да про-
думатъ Іудейскы, но споредъ языкъ-тъ
25 на всякой народъ. И обличихъ гы, и про-
клѣхъ гы, и бихъ нѣколцина отъ тѣхъ, и
оскубахъ имъ космы-тѣ, и заклѣхъ гы
въ Бога *и казахъ:* Да не дадете дъщери-
тѣ си на сынове-тѣ имъ, и да не земете
отъ дъщери-тѣ имъ за сынове-тѣ си, или
26 за себе си. Не съгрѣши ли така Соло-
монъ Израилевъ-тъ царь? ако и да не е
имало между много народы царь подо-
бенъ нему, който бѣше възлюбенъ отъ
Бога своего, и направи го Богъ царь
надъ всичкый Израиль: но и него чуж-
27 ды-тѣ жены направихѫ да съгрѣши. И
ный ще вы слушамы ли, да правите
всичко това голѣмо зло, да ставате прѣ-
стѫпници, противъ Бога нашего като
земате чужды жены?
28 И *единъ* отъ сынове-тѣ на Іодая, сынъ-тъ
на Еліасива великый-тъ священникъ, бѣ-
ше зеть на Санаваллата Оронецъ-тъ: за
29 това го испѫдихъ отъ мене. Помни гы,
Боже мой, защото оскверниха священ-
ство-то, и завѣтъ-тъ на священство-то
и на Левиты-тѣ.
30 И очистихъ гы отъ всичкы-тѣ чужден-
цы, и опрѣдѣлихъ стражы отъ священ-
ницы-тѣ и Левиты-тѣ, всякого въ дѣло-
31 то му: И за приношеніе-то на дърва-та,
въ опрѣдѣлены врѣмена, и за начаткы-
тѣ. Помни мя, Боже мой, за добро.

имать извиненіе да злословять за да мя
укорять.
14 Помни, Боже мой, Товіѧ и Санавал-
лата споредъ тѣзи тѣхны дѣла, още и
пророчицѫ-тѫ Ноадіѧ, и другы-тѣ про-
роцы, които мя плашѣхѫ.
15 Така ся свърши стѣна-та на двадесеть
и петый Елулъ, въ петдесеть и два
16 дни. И когато чухѫ всичкы-тѣ ни вра-
гове, уплашихѫ ся тогазь всичкы-тѣ я-
зычници които бѣхѫ около насъ, и пад-
нахѫ много прѣдъ очи-тѣ си; защото
познахѫ че това дѣло стана отъ Бога
нашего.
17 Още въ онѣзи дни благородни-тѣ отъ
Іудѫ провождахѫ често писма-та си до
Товіѧ, и Товіевы-тѣ дохождахѫ до тѣхъ.
18 Защото имаше въ Іудеѧ мнозина заклѣ-
ти нему, понеже бѣ зеть на Сеханіѧ А-
раховъ-тъ сынъ: и Іоананъ сынъ му бѣ
зѣлъ дъщерѧ-тѫ на Месуллама, Вара-
19 хіевъ-тъ сынъ. Още и приказвахѫ прѣдъ
мене неговы-тѣ благотворенія, и посяхѫ
нему мои-тѣ думы; *а* Товія провождаше
писма за да мя уплаши.

ГЛАВА 7.

1 А като ся съгради стѣна-та, и поста-
вихъ двери-тѣ, и опрѣдѣлихѫ ся врата-
2 ри-тѣ и пѣвци-тѣ и Левити-тѣ, Прѣпо-
рѫчихъ Іерусалимъ на брата си Ананія,
и на Ананіѧ началникъ-тъ на твър-
дѣль-тъ; защото ся виждаше че бѣ вѣ-
ренъ человѣкъ, и боеше ся отъ Бога,
3 повече отъ мнозина. И рѣкохъ имъ: Да
ся не отварятъ Іерусалимскы-тѣ порты
додѣ не припече слънце-то: и додѣто
още тѣ присѫтствуватъ, да ся заключатъ
двери-тѣ, и да ся залостятъ: и стражи
да ся опрѣдѣляватъ отъ Іерусалимскы-тѣ
жители, всякой въ стража-тѫ си, вся-
кой срещѫ домъ-тъ си.
4 И градъ-тъ бѣ широкъ и голѣмъ, а лю-
діе-тѣ малцина въ него, и кѫщи не бѣ-
5 хѫ съградены. И тури Богъ мой въ сърд-
це-то мя да съберѫ благородны-тѣ и
кметове-тѣ, и людіе-тѣ, за да ся избро-
ятъ по родословіе. И намѣрихъ книга-тѫ
на родословіе-то на онѣзи, които възлѣ-
зохѫ най напрѣдъ, и намѣрихъ писано
въ неѧ:
6 Тѣзи сѫ человѣци на область-тѫ, кои-
то възлѣзохѫ отъ плѣненіе-то, на плѣ-
нены-тѣ, които прѣсели Навуходоносоръ
Вавилонскый-тъ царь, и които ся вър-
нахѫ въ Іерусалимъ и въ Іудеѧ, всякой
7 въ градъ-тъ си, Които дойдохѫ съсъ Зо-
ровавеля, Іисуса, Неемія, Азарія, Раа-
міѧ, Наамания, Мардохея, Валасана,
8 Миспереѳа, Вагуя, Наума, Ваана. Това
бѣ число-то на мѫжіе-тѣ отъ Израиле-
вы-тѣ людіе: Фаросови сынове, двѣ тысѧ-
9 щи и сто и седмдесеть и два. Сефа-
тіеви сынове триста и седмдесеть и два.
10 Араховы сынове, шестстотинъ и петде-
11 сеть и два. Фааѳъ-моавови-тѣ сынове,
отъ Іисусовы-тѣ и Іоавовы-тѣ сынове,
двѣ тысящи и осмстотинъ и осмнадесеть.
12 Еламови сынове, тысяща и двѣстѣ и
13 петдесеть и четыри. Затѳуеви сынове,
14 осмстотинъ и четыридесеть и петь. Зак-
хееви сынове, седмстотинъ и шестде-
15 сеть. Вануеви сынове, шестстотинъ и
16 четыридесеть и осмь. Вивееви сынове,
17 шестстотинъ и двадесеть и осмь. Азга-
дови сынове, двѣ тысящи и триста и
18 двадесеть и два. Адоникамови сынове,
19 шестстотинъ и шестдесеть и седмь. Ва-
гуеви сынове, двѣ тысящи и шестдесеть
20 и седмь. Адинови сынове, шестстотинъ
21 и петдесеть и петь. Атирови сынове отъ
22 Езекіѧ, деветдесеть и осмь. Асумови
23 сынове, триста и двадесеть и осмь. Ви-
саеви сынове, триста и двадесеть и че-
24 тыри. Арифови сынове, сто и дванаде-
25 сеть. Гаваонови сынове, деветдесеть и
26 петь. Виѳлеемови и Нетофаеви мѫжіе,
27 сто и осмдесеть и осмь. Анаѳоѳеви мѫ-
28 жіе, сто и двадесеть и осмь. Веѳъ-асма-
29 веѳови мѫжіе, четыридесеть и два. Мѫ-
жіе на Киріаѳіаримъ, на Хефира, и на
Вироѳъ, седмстотинъ и четыридесеть и
30 три. Мѫжіе на Рамѫ и на Гава, шест-
31 стотинъ и двадесеть и единъ. Мѫжіе на
32 Михмасъ, сто и двадесеть и два. Мѫжіе
на Веѳилъ, и на Гай, сто и двадесеть
33 и три. Мѫжіе на другый-тъ Нево, пет-

34 десеть и два. Сынове на другый-тъ Е-
ламъ, тысяща и двѣстѣ и петдесеть и
35 четыри. Харимови сынове, триста и два-
36 десеть. Сынове на Іерихонъ, триста и
37 четыридесеть и петь. Сынове на Лодъ,
на Адидъ, и на Оно, седмстотинъ и два-
38 десеть и единъ. Сынове на Сенаа, три
тысящи и деветстотинъ и тридесеть.
39 Священници-тѣ: Іедаіеви сынове, отъ
Іисусовъ-тъ домъ, деветстотинъ и седм-
40 десеть и три. Еммирови сынове, тыся-
41 ща и петдесеть и два. Пасхорови сыно-
ве, тысяща и двѣстѣ и четыридесеть и
42 седмь. Харимови сынове, тысяща и
седмнадесеть.
43 Левити-тѣ: Іисусови сынове отъ Кад-
міила, отъ Одавіевы-тѣ сынове, седмде-
сеть и четыри.
44 Пѣвци-тѣ: Асафови-тѣ сынове сто и
четыридесеть и осмь.
45 Вратари-тѣ: Селлумови сынове, Ати-
рови сынове, Талмонови сынове, Акку-
вови сынове, Атитаеви сынове, Соваеви
сынове, сто и тридесеть и осмь.
46 Неѳиними-тѣ: Сихаеви сынове, Асуфо-
47 ви сынове, Тавваоѳови сынове, Киросови
сынове, Сіаеви сынове, Фадонови сынове,
48 Леванаеви сынове, Агаваеви сынове, Сал-
49 маеви сынове, Ананови сынове, Геддило-
50 ви сынове, Гаарови сынове, Реаіеви сы-
нове, Расинови сынове, Некодаеви сыно-
51 ве, Газамови сынове, Озаеви сынове, Фа-
52 сееви сынове, Висаеви сынове, Меунимо-
53 ви сынове, Нафусесимови сынове, Вакву-
кови сынове, Акуфаеви сынове, Арурови
54 сынове, Васалоѳови сынове, Мендаеви
55 сынове, Арсаеви сынове, Варкосови сы-
нове, Сисарини сынове, Ѳамаеви сыно-
56 ве, Несіеви сынове, Атифаеви сынове.
57 Сынове-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы: Со-
таіеви сынове, Софереѳови сынове, Фе-
58 ридини сынове, Іалаеви сынове, Дарко-
59 нови сынове, Геддилови сынове, Сефа-
тіеви сынове, Аттилови сынове, Фохе-
реѳови сынове, отъ Севаимъ, Амонови
60 сынове. Всичкы-тѣ Неѳиними, и сыно-
ве-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы, бѣха три-
ста и деветдесеть и два.
61 А тѣи бѣха възлѣзли-тѣ отъ Ѳелъ-
мелахъ, Ѳелъ-ариса, Херувъ, Аддонъ, и
Еммиръ: и не могоха да покажатъ
домъ-тъ на отечествіе-то си и сѣме-то
62 си, да ли бѣха отъ Израиль: Сынове Де-
лаіеви, сынове Товіеви, сынове Неко-
даеви, шестстотинъ и четыридесеть и
два.
63 И отъ священницы-тѣ: Аваіеви сыно-
ве, Аккосови сынове, сынове на Варзел-
лая, който зѣ жена отъ дъщери-тѣ на
Варзеллая Галаадецъ-тъ, и наименува ся
64 споредъ име-то имъ. Тѣ потърсиха опи-
саніе-то си *между* изброены-тѣ по ро-
дословіе, и не ся намѣри: За това ся
65 исхвърлиха изъ священство-то. И рече
имъ управитель-тъ, да не ядатъ отъ прѣ-
святы-тѣ нѣща, додѣ не въстане свя-
щенникъ съ Уримъ и Ѳуммимъ.
66 Всичко-то събраніе купно бѣха четы-
ридесеть и двѣ тысящи и триста и шест-
67 десеть, Освѣнь рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ
имъ, които бѣха седмь тысящи и триста
и тридесеть и седмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ
и четыридесеть и петь пѣвци и пѣвачкы.
68 Коніе-тѣ имъ, седмстотинъ и тридесеть
и шесть: мъскы-тѣ имъ, двѣстѣ и четы-
69 ридесеть и петь: Камилы, четыристотинъ
и тридесеть и петь: осли, шесть тысящи
и седмстотинъ и двадесеть.
70 И нѣкои отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадоха за дѣло-то: Управи-
тель-тъ даде въ съкровище-то тысяща
драхмы злато, петдесеть легены, пет-
стотинъ и тридесеть священническы о-
дежды.
71 И *нѣкои* отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадоха въ съкровище-то на дѣ-
ло-то, двадесеть тысящы драхмы злато,
и двѣ тысящы и двѣстѣ мнасы сребро.
72 И дадено-то отъ другы-тѣ людіе бѣ два-
десеть тысящи драхмы злато, и двѣ ты-
сящи мнасы сребро, и шестдесеть и
седмь священническы одежды.
73 Така священници-тѣ, и Левити-тѣ, и
вратари-тѣ, и пѣвци-тѣ, и *часть* отъ
людіе-тѣ, и Неѳиними-тѣ, и всичкый
Израиль ся населиха въ градове-тѣ си:
и когато стигна седмый-тъ мѣсецъ, Из-
раилеви-тѣ сынове бѣха въ градове-тѣ си.

ГЛАВА 8.

1 И събрахѫ ся всичкы-тѣ людіе, като
единъ человѣкъ, въ стъгдѫ-тѫ която бѣ
прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ: и рекохѫ
на Ездрѫ книжникъ-тъ, да донесе книгѫ-тѫ
на Моисеевъ-тъ законъ, който
2 Господь заповѣда на Израиля. И въ първый-тъ
день на седмый-тъ мѣсецъ донесе
Ездра священникъ-тъ законъ-тъ прѣдъ
събраніе-то на мѫжіе и на жены, и на
всичкы що можахѫ да разумѣватъ като
3 слушатъ. И чете въ него, на стъгдѫ-тѫ
която е прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ,
отъ зори до пладне, прѣдъ мѫжіе-тѣ
и жены-тѣ, и които можахѫ да разумѣватъ:
и уши-тѣ на всичкы-тѣ людіе
4 бѣхѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ. А Ездра
книжникъ-тъ стоеше на высоко дървено
стоялище, което бѣхѫ направили за
това: и при него стоеше Маттаѳія, и
Сема, и Анаія, и Урія, и Хелкія, и Маасія,
отъ дѣсно му: а отъ лѣво му, Федаія,
и Мисаилъ, и Мелхія, и Асумъ, и Асвадана,
5 Захарія, *и* Месулламъ. И разгънѫ Ездра
книгѫ-тѫ прѣдъ всичкы-тѣ людіе:
(защото *бѣ* надъ всичкы-тѣ людіе:) и
когато ѭ разгънѫ, всичкы-тѣ людіе ста-
6 нахѫ прави. И благослови Ездра Господа
Бога великаго. И всичкы-тѣ людіе
отговорихѫ: Аминь, аминь, възвышающе
рѫцѣ-тѣ си: и наведохѫ ся, та ся покло-
7 нихѫ Господу съ лица-тѫ до земѭ-тѫ. А
Іисусъ, и Ваній, и Серевія, Іаминъ, Аккувъ,
Саввеѳай, Ѳдія, Маасія, Келита,
Азарія, Іозавадъ, Ананъ, Фелаія, и Левити-тѣ,
тълкувахѫ законъ-тъ на людіе-тѣ:
и людіе-тѣ *стоехѫ* на мѣсто-то си.
8 И четохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ Божій
ясно, и дадохѫ значеніе-то, и истълкувахѫ
прочетено-то.
9 И Неемія, който бѣ управитель, и Ездра
священникъ-тъ, книжникъ-тъ, и Левити-тѣ
които тълкувахѫ на людіе-тѣ,
рекохѫ на всичкы-тѣ людіе: Този день
е святъ на Господа Бога вашего: не сѣтувайте,
нито плачѣте. Защото всичкы-тѣ
людіе плачахѫ, като чухѫ думы-тѣ
10 на законъ-тъ. И рече имъ: Идѣте, яждте
тлъсто, и пійте сладко, и проводѣте дѣлове
на тѣзи които нѣматъ нищо приготвено;
защото день-тъ е святъ Господу
нашему: и не скърбѣте; защото ра-
11 дость-та Господня е ваша-та сила. И Левити-тѣ
утишихѫ всичкы-тѣ людіе, и говорѣхѫ:
Мълчѣте; защото день-тъ е
12 святъ: и не тѫжѣте. И отидохѫ всичкы-тѣ
людіе да ядѫтъ и да піѭтъ, и да
проводѭтъ дѣлове, и да направятъ голѣмо
веселіе, защото разумѣхѫ словеса-та
които имъ изяснихѫ.
13 И въ вторый-тъ день ся събрахѫ началници-тѣ
на отечествія-та на всичкы-тѣ
людіе, священници-тѣ и Левити-тѣ,
при Ездрѫ книжникъ-тъ, за да ся поу-
14 чатъ въ думы-тѣ на законъ-тъ. И намѣрихѫ
писано въ законъ-тъ, че Господь
бѣ заповѣдалъ чрѣзъ Моисея, да обитаватъ
Израилеви-тѣ синове въ шатры въ
15 праздникъ-тъ на седмый-тъ мѣсецъ: И
да обнародватъ и да прогласяватъ въ
всичкы-тѣ си градове, и въ Іерусалимъ,
и да кажѫтъ: Излѣзте въ горѫ-тѫ, та
донесете маслинены вѣтвы, и маслены
вѣтвы, и мирсинены вѣтвы, и финиковы
вѣтвы, и вѣтвы отъ гѫстолистны дървета,
за да направите шатры, споредъ пи-
16 сано-то. И излѣзохѫ людіе-тѣ, та донесохѫ,
и направихѫ си шатры, всякой върхъ
кѫщѫ тѫ си, и въ дворове-тѣ си, и въ
дворове-тѣ на домъ-тъ Божій, и въ стъгдѫ-тѫ
на портѫ-тѫ на водѫ-тѫ, и въ
17 стъгдѫ-тѫ на портѫ-тѫ Ефремова. И
всичко-то събраніе на онѣзи които ся
върнахѫ отъ плѣненіе-то направихѫ шатры,
и сѣднахѫ въ шатры-тѣ; защото
отъ дни-тѣ на Іисуса сынъ-тъ Навіевъ,
до него день, Израилеви-тѣ сынове не
бѣхѫ направили така. И станѫ веселіе
много голѣмо.
18 И всякой день, отъ първый-тъ день
до послѣдній-тъ день, четѣше въ книгѫ-тѫ
на законъ-тъ Божій: и направихѫ
праздникъ седмь дни; а въ осмый-тъ
день, всенародно събраніе, споредъ повелѣно-то.

ГЛАВА 9.

1 И въ двадесеть и четвъртый-тъ день
на този мѣсецъ, събрахѫ ся Израилеви-тѣ
синове съ постъ, и съ врѣтища,
2 и съ пръсть на себе си. И отлѫчи ся
Израилево-то сѣме отъ всичкы-тѣ чужденцы:
и застанахѫ та исповѣдахѫ
свои-тѣ грѣхове и беззаконія-та на от-
3 цы-тѣ си. И застанахѫ на мѣсто-то си,
та прочетохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ
на Господа Бога своего, еднѫ четвърть
на день-тъ: и еднѫ четвърть ся исповѣдувахѫ,
и кланяхѫ ся на Господа Бога
4 своего. Тогазь застанахѫ на стоялище-то
отъ Левиты-тѣ, Іисусъ, и Ваній, Кадміилъ,
Севанія, Вунній, Серевія, Ваній,
и Хананій, та извыкахѫ съ голѣмъ гласъ
5 къмъ Господа Бога своего. И Левити-тѣ,
Іисусъ, и Кадміилъ, Ваній, Асавнія, Серевія,
Одія, Севанія, и Пееаія, рекохѫ:
Станѣте, та благословѣте Господа Бога
вашего отъ вѣка до вѣка: и нека е, Боже,
благословено славно-то твое име,
което надминува всяко благословеніе и
6 хвалѫ. Ты си самъ Господь единъ; Ты
си направилъ небе-то, небе-то на небеса-та,
и всичко-то имъ украшеніе, землѭ-тѫ,
и всичко що е на неѭ, морета-та,
и всичко що е въ тѣхъ, и Ты оживявашь
всичко това: и тебѣ ся кланятъ небесны-
7 тѣ войнства: Ты си Господь Богъ, който
си избралъ Аврама, и извелъ си го отъ
Уръ Халдейскый, и далъ си му име Ав-
8 раамъ: И намѣрилъ си сърдце-то му вѣрно
прѣдъ тебе, и направилъ си съ него завѣтъ,
че ще дадешь землѭ-тѫ Хананейскѫ,
Хеттейскѫ, Аморрейскѫ, и Ферезейскѫ,
и Іевусейскѫ, и Гергесейскѫ, че ще ѭ
дадешь на сѣме-то му: и извършилъ си
думы-тѣ си; защото си праведенъ.
9 И видѣ ты озлобленіе-то на наши-тѣ
отцы въ Египетъ, и чу выкъ-тъ имъ при
10 Червено-то море: И показа ты знаменія
и чудеса надъ Фараона, и надъ всичкы-тѣ
му рабы, и надъ всичкы-тѣ людіе
на землѭ-тѫ му; понеже позна ты че ся
възгордѣхѫ противъ тѣхъ. И направи си
11 ты име, както е днесь. И раздѣли ты море-то
прѣдъ тѣхъ, та прѣминахѫ по сухо
всрѣдъ море-то: а тѣзи които гы
гонихѫ хвърли ты въ дълбочины-тѣ, ка-
12 то камыкъ въ силнѫ водѫ. И води гы
ты деня съ облаченъ стълпъ, а нощя съ
огненъ стълпъ, за да имъ свѣтишь по
13 пѫть-тъ, по който щѣхѫ да минатъ. И
слѣзе ты на горѫ-тѫ Синай, та говори
съ тѣхъ отъ небе-то, и даде имъ правы
сѫдбы, и истинны законы, повелѣнія и
14 заповѣди добры. И направи познатѫ
тѣмъ святѫ-тѫ своѭ сѫбботѫ, и заповѣда
имъ ты заповѣди, и повелѣнія, и
законы, чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабъ-тъ си
15 Моисея: И хлѣбъ отъ небе-то имъ даде
ты въ гладъ-тъ имъ, и водѫ изъ камыкъ
имъ изведе въ жаждѫ-тѫ имъ: и рече
имъ да влѣзатъ за да наслѣдятъ землѭ-тѫ,
за коѭто възвиси ты рѫкѫ-тѫ
си че ще имъ ѭ дадешь.
16 А тѣ и отци-тѣ ни ся възгордѣхѫ, и
ожесточихѫ вратъ-тъ си, и не послу-
17 шахѫ твои-тѣ заповѣди! И отрекохѫ ся
да послушатъ, и не помянахѫ чудеса-та
ти които имъ ты направи; но ожесточихѫ
вратъ-тъ си, и въ подиганіе-то си
опрѣдѣлихѫ началникъ за да ся върнатъ
въ рабство-то си; но ты си Богъ снисходителенъ,
милостивъ и благоутробенъ,
дълготърпѣливъ и многомилостивъ,
18 и не гы остави. Даже, когато си направихѫ
лѣяно теле, и рекохѫ: Този е
твой-тъ Богъ, който тя възведе изъ Египетъ,
и направихѫ голѣмы прогнѣванія:
19 Ты обаче, въ голѣмы-тѣ си щедроты не
гы остави въ пустынѭ-тѫ: облачный-тъ
стълпъ не ся уклони отъ върху тѣхъ деня,
за да гы води въ пѫть-тъ, нито огненный-тъ
стълпъ нощя, за да имъ освѣти
въ пѫть-тъ, по който щѣхѫ да ми-
20 натъ. И даде имъ ты благый-тъ твой
Духъ, за да гы вразумява, и не лиши ты
маннѫ-тѫ си отъ уста-та имъ, и водѫ
21 имъ даде въ жаждѫ-тѫ имъ. И храни
гы ты четыридесеть годины въ пустынѭ-тѫ:
не имъ станѫ нищо оскудно:
дрехы-тѣ имъ не овехтѣхѫ, и нозѣ-тѣ
22 имъ не отекохѫ. И даде имъ ты царства

и людіе, и раздѣли имъ за дѣлове: и на-
слѣдихѫ земѭ-тѫ на Сиона, и земѭ-тѫ
на Есевонскый-тъ царь, и земѭ-тѫ на
23 Ога Васанскый-тъ царь. И сынове-тѣ
имъ умножи ты, като небесны-тѣ звѣ-
зды: и заведе гы въ земѭ-тѫ въ коѭто
рече ты на отцы-тѣ имъ да влѣзѫтъ, за
24 да ѭ наслѣдятъ. И влѣзохѫ сынове-тѣ
имъ та наслѣдихѫ земѭ-тѫ: и порази
ты прѣдъ тѣхъ жители-тѣ на земѭ-тѫ,
Хананейцы-тѣ, и прѣдаде гы въ рѫцѣ-тѣ
имъ, и царіе-тѣ имъ, и людіе-тѣ на зе-
мѭ-тѫ, за да имъ направятъ споредъ
25 щѣніе-то си. И прѣзѣхѫ крѣпкы градо-
ве, и земѭ тлъстѫ, и наслѣдихѫ домове
пълны съсъ всичко благо, ископаны кла-
денцы, лозія и маслины, и плодовиты
дървета множество: и ядохѫ и ся насы-
тихѫ, и отлъстѣхѫ и ся насладихѫ въ
голѣмѫ-тѫ твоѭ благость.
26 Но тѣ ся не покорихѫ, и подигнахѫ
ся противъ тебе, и хвърлихѫ законъ-тъ
ти задъ гърбове-тѣ си, и убихѫ проро-
цы-тѣ ти, които засвидѣтелствувахѫ про-
тивъ тѣхъ за да гы обърнѫтъ къмъ те-
бе, и направихѫ голѣмы прогнѣванія.
27 Заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
на утѣснители-тѣ имъ, които гы утѣсни-
хѫ: и въ врѣме-то на утѣсненіе-то си,
выкнахѫ къмъ тебе, и ты послуша отъ
небе-то: и споредъ много-то твои ще-
дроты даде имъ ты избавители, та гы
избавихѫ отъ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които
28 гы утѣснихѫ. Но като ся успокоихѫ, о-
бърнахѫ ся за да правятъ зло прѣдъ
тебе: заради това гы остави ты въ рѫ-
кѫ-тѫ на врагове-тѣ имъ, та гы завла-
дѣхѫ; но когато ся обърнахѫ, та вык-
нахѫ къмъ тебе, ты гы послуша отъ не-
бе-то: и много пѫти гы избави ты спо-
29 редъ щедроты-тѣ си: И засвидѣтелствува
ты противъ тѣхъ, за да гы обърнешь въ
законъ-тъ си; но тѣ ся възгордѣхѫ, и не
послушахѫ твои-тѣ заповѣди, но съгрѣ-
шихѫ въ сѫдбы-тѣ ти (които ако вър-
ши нѣкой ще живѣе чрѣзъ тѣхъ:) и да-
дохѫ непокорливо рамо, и ожесточихѫ
30 вратъ-тъ си, та не чухѫ. Но и много го-
дины гы търпѣ ты, и засвидѣтелствува
противъ тѣхъ чрѣзъ Духъ-тъ си, чрѣзъ
пророцы-тѣ си; но не дадохѫ слушаніе:
заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
31 на людіе-тѣ на земи-тѣ. Но заради мно-
го-то твои щедроты не гы направи да
ся довършатъ, нито гы остави; защото
си Богъ щедръ и милостивъ.
32 Сега прочее, Боже нашъ, великый,
крѣпкый, и страшный Боже, който па-
зишь завѣтъ-тъ и милость-тѫ, да ся не
вмѣни малко прѣдъ тебе всичко-то зло-
страданіе, което намѣри насъ, царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, и священницы-тѣ ни,
и пророцы-тѣ ни, и отцы-тѣ ни, и всич-
кы-тѣ твои людіе, отъ дни-тѣ на Асси-
33 рійскы-тѣ царіе до този день. Наисти-
нѫ си праведенъ въ всичко което дойде
върхъ насъ; защото ты направи истинѫ,
34 а ный направихмы нечестіе. И царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, священницы-тѣ ни,
отци-тѣ ни не упазихѫ законъ-тъ ти, и
не дадохѫ вниманіе на твои-тѣ заповѣди,
и на свидѣтелства-та ти, съ които си за-
35 свидѣтелствувалъ противъ тѣхъ. Защото
тѣ въ царство-то си, и въ голѣмѫ-тѫ твоѭ
благость коѭто имъ даде ты, и въ ши-
рокѫ-тѫ и тлъстѫ-тѫ земѭ коѭто даде
ты прѣдъ тѣхъ, не ти послужихѫ, нито
ся обърнахѫ отъ лукавы-тѣ си дѣла.
36 Ето, раби смы този день: и *въ* земѭ-тѫ
коѭто даде ты на отцы-тѣ ни за да ядѫтъ
плодъ-тъ ѝ и добры-тѣ ѝ нѣща, ето, ра-
37 би смы върху неѭ: И тя дава голѣмо
изобиліе на царіе-тѣ които тури ты вър-
ху насъ за грѣхове-тѣ ни: и властву-
ватъ надъ тѣла-та ни, и надъ скотове-тѣ
ни, споредъ щѣніе-то си: и ный смы въ
голѣмо утѣсненіе.
38 За всичко това ный правимъ завѣтъ
вѣренъ, и пишемъ: и ударятъ си печати-
тѣ князове-тѣ ни, Левити-тѣ ни и свя-
щенницы-тѣ ни.

ГЛАВА 10.

1 А тѣзи които ударихѫ печати бѣхѫ:
Неемія управитель-тъ Ахаліевъ-тъ сынъ,
2 и Седекія, Сераія, Азарія, Іеремія,
3 Пасхоръ, Амарія, Мелхія, (4) Хаттусъ,

5 Севанія, Маллухъ, Харимъ, Меримоѳъ,
6 Авдія, Даніилъ, Гаинаѳонъ, Варухъ,
7 Месулламъ, Авія, Міаминъ, (8) Маазія,
Вилгай, Семаія: тѣ бѣхѫ священници.
9 А Левити: Іисусъ Азаніевъ-тъ сынъ,
Вануй отъ Инададовы-тѣ сынове, Кад-
10 міилъ: И братія-та имъ Севанія, Одія,
11 Келита, Фелаія, Ананъ, Михей, Реовъ, А-
12 савія, Заккуръ, Серевія, Севанія, (13) О-
дія, Ваній, Венину.
14 Началници на людіе-тѣ: Фаросъ, Фа-
15 аѳъ-моавъ, Еламъ, Затеу, Ваній, Вунній,
16 Азгадъ, Вивай, Адонія, Вагуй, Адинъ,
17 Атиръ, Езекія, Азуръ, (18) Одія, Асумъ,
19 Висай, Арифъ, Анаѳоѳъ, Невай, (20) Маг-
21 фіасъ, Месулламъ, Изиръ, Месизавеилъ,
22 Садокъ, Іаддуа, Фелаѳія, Ананъ, Анаія,
23 Осія, Ананія, Ассувъ, (24) Аллонсъ, Фи-
25 лея, Совикъ, Реумъ, Асавна, Маасія,
26 И Ахія, Ананъ, Гананъ, (27) Маллухъ,
Харимъ, Ваана.
28 И остатъкъ-тъ на людіе-тѣ: священни-
ци-тѣ, Левити-тѣ, вратари-тѣ, пѣвци-тѣ,
Неѳиними-тѣ, и всичкы които сѫ ся от-
лѫчили отъ людіе-тѣ на мѣста-та къмъ
Божій-тъ законъ, жены-тѣ имъ, сынове-
тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ, всякой който
29 знаеше и разумѣваше, Съединихѫ ся съ
братія-та си, голѣмцы-тѣ си, и влѣзохѫ
въ проклѣтіѭ и клѣтва, да ходятъ въ
Божій-тъ законъ, даденый-тъ чрѣзъ рѫ-
кѫ-тѫ на Моисея рабъ-тъ Божій, и да
съхранявать и да вършатъ всичкы-тѣ
заповѣди на Іеова, Господа нашего, и
30 сѫдбы-тѣ му, и повелѣнія-та му: И да
не дадемъ дъщери-тѣ си на людіе-тѣ на
земѭ-тѫ, и дъщери-тѣ имъ да не земемъ
31 за сынове-тѣ си: И ако людіе-тѣ отъ
земѭ-тѫ донесѫтъ нѣща за продаваніе,
или каква да е хранѫ да продадѫтъ въ
сѫбботенъ день, да не земемъ отъ тѣхъ
въ сѫббота, и въ святъ день: и да о-
ставимъ седмо-то лѣто, и исканіе-то на
всякой дългъ.
32 Наредихмы още за себе си, да ся на-
товаримъ да давамы всяко лѣто еднѫ
третинѫ отъ сиклъ, за службѫ-тѫ на
33 домъ-тъ на Бога нашего, За хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то и за всегдашно-то
хлѣбно приношеніе, и за всегдашно-то
всесъжженіе на сѫбботы-тѣ, на новомѣ-
сечія-та, за праздницы-тѣ, и за святы-
тѣ *нѣща*, и за приношенія-та за грѣхъ,
за да правимъ умилостивеніе за Израи-
ля, и за всичко-то дѣло на домъ-тъ на
34 Бога нашего. И мѣтнахмы жрѣбія между
священницы-тѣ, Левиты-тѣ, и людіе-тѣ,
за приносъ-тъ на дърва-та, за да *гы* до-
карватъ въ домъ-тъ на Бога нашего, спо-
редъ отечествія-та ни въ опрѣдѣлены
врѣмена, всяко лѣто, за да горятъ на
олтарь-тъ на Господа Бога нашего, спо-
35 редъ писано-то въ законъ-тъ: И да до-
носимы всяко лѣто, въ домъ-тъ Госпо-
день начаткы-тѣ отъ земѭ-тѫ ни, и на-
чаткы-тѣ отъ плодове-тѣ на всяко дър-
36 во: И първородны-тѣ отъ сынове-тѣ ни,
и отъ скотове-тѣ ни, споредъ писано-то
въ законъ-тъ, и първородны-тѣ отъ го-
веда-та ни, и отъ стада-та ни, да *гы* до-
карамы въ домъ-тъ на Бога нашего, на
священницы-тѣ които служатъ въ домъ-тъ
37 на Бога нашего: И да доносимы начат-
кы-тѣ отъ наше-то тѣсто, и приношенія-
та си и плодове-тѣ отъ всяко дърво, отъ
вино, и отъ елей, на священницы-тѣ, въ
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего: и
на Левиты-тѣ десетъцы-тѣ отъ нашѫ-тѫ
земѭ, и тѣзи Левити да зематъ десетъ-
цы-тѣ по всичкы-тѣ градове на земледѣ-
38 ліе-то ни. И священникъ-тъ Аароновъ
сынъ, ще бѫде съ Левиты-тѣ, когато зе-
матъ десетъцы-тѣ: и Левити-тѣ ще до-
носятъ десетъкъ-тъ отъ десетъцы-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего, въ стаи-тѣ на
39 съкровищный-тъ домъ. Защото Израиле-
ви-тѣ сынове и Левіини-тѣ сынове ще
доносятъ приношенія-та отъ жито-то,
отъ вино-то, и отъ елей-тъ, въ стаи-тѣ,
дѣто сѫ съсѫди-тѣ на святилище-то, и
священници-тѣ които служатъ, и врата-
ри-тѣ, и пѣвци-тѣ: и нѣма да оставимъ
домъ-тъ на Бога нашего.

ГЛАВА 11.

1 И населихѫ ся началници-тѣ на людіе-
тѣ въ Іерусалимъ: а остатъкъ-тъ на лю-

сребро-то и злато-то, и съсади-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего съ ржка-тж на
Меримоеа сынъ-тъ на Урія священ-
никъ-тъ: и съ него бѣ Елеазаръ Финеес-
совъ-тъ сынъ, и съ тѣхъ Левити-тѣ, Іо-
завадъ Іисусовъ-тъ сынъ, и Ноадія Ва-
34 нуевъ-тъ сынъ, Всичко на число, и на
тежинж: и всичка-та тежина ся писа
въ онова врѣме.
35 Сынове-тѣ на плѣнъ-тъ, които дойдо-
хж отъ плѣненіе-то, принесохж всесъж-
женія на Бога Израилева, дванадесеть
юнцы за всичкый Израиль, деветдесеть
и шесть овна, седмдесеть и седмь агне-
та, дванадесеть ярцы въ приношеніе за
грѣхъ, всичкы-тѣ всесъжженія на Го-
36 спода. И прѣдадохж царскы-тѣ заповѣди
на царскы-тѣ *Сатрапы, и на областни-
цы-тѣ които бѣхж отсамъ рѣкж-тж: и
тѣ помогнахж на людіе-тѣ и на Бо-
жій-тъ домъ.

ГЛАВА 9.

1 И като ся свърши това, дойдохж при
мене началници-тѣ, и казахж: Израиле-
ви-тѣ людіе, и священници-тѣ, и Леви-
ти-тѣ, не ся отлжчихж отъ людіе-тѣ на
тъзи земи, *и струватъ* споредъ тѣх-
ны-тѣ мерзости: *споредъ мерзости-тѣ*
на Хананейцы-тѣ, на Хеттейцы-тѣ, на
Ферезейцы-тѣ, на Іевусейцы-тѣ, на Ам-
монцы-тѣ, на Моавцы-тѣ, на Египтя-
2 ны-тѣ, и на Аморрейцы-тѣ; Защото зѣ-
хж отъ дъщери-тѣ имъ за себе си и за
сынове-тѣ си, та ся смѣси свято-то сѣ-
ме съ людіе-тѣ на тѣзи земи: и ржка-та
на началницы-тѣ и на кметове-тѣ бѣ
3 първа въ това прѣстжпленіе. И като чухъ
това нѣщо, раздрахъ дрехж-тж си и ман-
тіж-тж си, и скубѣхъ космы-тѣ отъ гла-
вж-тж си и отъ брадж-тж си, и сѣдѣхъ
4 смутенъ. Тогазъ ся събрахж при мене
всичкы които треперятъ отъ думы-тѣ на
Бога Израилева за прѣстжпленіе-то на
плѣнены-тѣ: и сѣдѣхъ смутенъ до ве-
черня-тж жъртвж.

* Главни управители.

5 И въ вечерня-тж жъртвж станахъ отъ
сѣтуваніе-то си, и съ дрехж-тж си и ман-
тіж-тж си раздраны, прѣклонихъ колѣ-
нѣ-тѣ си, и прострѣхъ ржцѣ-тѣ си къмъ
6 Господа Бога моего, И рѣкохъ: Боже
мой, срамъ ми е, и стыдж ся да по-
дигнж лице-то си къмъ тебе, Боже мой;
защото наши-тѣ беззаконія надминахж
надъ главж-тж *ни*, и прѣстжпленія-та ни
7 порастнахж до небеса-та. Отъ дни-тѣ на
отцы-тѣ си ный смы въ голѣмо прѣстж-
пленіе, дори до този день: и заради
беззаконія-та си прѣдадени бѣхмы, ный,
царіе-тѣ ни, священници-тѣ ни, въ ржк-
кж-тж на царіе-тѣ на земи-тѣ, въ ножъ,
въ плѣнъ, и въ разграбеніе, и въ срамъ
8 на лице-то *ни*, както е въ този день. И
сега като за твърдѣ малко врѣме станж
милость отъ Господа Бога нашего, да
ся упази въ насъ остатъкъ, и да ся даде
намъ утвърдженіе въ свято-то негово мѣ-
сто, за да просвѣщава нашій Богъ очи-
тѣ ни, и да ни даде малко отдыханіе въ
9 рабство-то ни. Защото смы раби: и въ
рабство-то ни не ны остави нашій Богъ,
но благоволи да намѣримъ милость прѣдъ
Персійскы-тѣ царіе, та да ни даде отды-
ханіе, за да въздигнемъ домъ-тъ на Бога
нашего, и да въсправимъ запустенія-та
му, и да ни даде огражденіе въ Іудеж и
10 въ Іерусалимъ. Но сега, Боже нашъ, що
ще речемъ слѣдъ това? защото оста-
11 вихмы твои-тѣ повелѣнія, Които си за-
повѣдалъ ты чрѣзъ ржкж-тж на рабы-тѣ
си пророцы-тѣ, и си реклъ: Земя-та, въ
която влазяте за да ж наслѣдите, тя е
земя осквърнена съ осквърненіе-то на
людіе-тѣ на тѣзи земи, съ мерзости-тѣ
имъ, които ж напълнихж отъ край до
12 край, съ нечистоты-тѣ си. Сега прочее
не давайте дъщери-тѣ си на сынове-тѣ
имъ, и не зимайте дъщери-тѣ имъ за сы-
нове-тѣ си, и не искайте никога миръ-тъ
имъ или благополучіе-то имъ; за да ся
укрѣпите, и да ядете добры-тѣ нѣща на
тази земя, и да іж оставите наслѣдіе
13 на сынове-тѣ си за всегда. И слѣдъ
всичко което дойде върхъ насъ заради
наши-тѣ лошы дѣянія, и за голѣмо-то

наше прѣстяпленіе, като ся въздържа
ты, Боже нашъ, да ны не накажешь спо-
редъ беззаконія-та ни, и даде ни ты та-
14 квозъ освобожденіе, Трѣбва ли да нару-
шимъ ный пакъ твои-тѣ повелѣнія, и да
ся съсватимъ съ людіе-тѣ па тѣзи мер-
зости? не бы ли ся разгнѣвилъ на насъ,
додѣ *ны* довършишь, та да не остане о-
15 статъкъ или избавенъ? Господи Боже
Израилевъ, праведенъ си: защото оста-
нахмы избавени, както този день: ето,
прѣдъ тебе смы съ прѣстяпленіе-то си!
защото поради това не бѣше възможно
да застанемъ прѣдъ тебе.

ГЛАВА 10.

1 И като ся молѣше Ездра, и ся испо-
вѣдваше съ плачь, падналъ прѣдъ домъ-тъ
Божій, събра ся при него отъ Израиля
събраніе много голѣмо: мяжіе, и жены,
и дѣца; защото плачѣхя людіе-тѣ съ
2 голѣмъ плачь. И отговори Сеханія Іехі-
ловъ-тъ сынъ, отъ Еламовы-тѣ сынове,
та рече на Ездря: Ный беззаконувахмы
прѣдъ Бога нашего, и зѣхмы чужды же-
ны отъ людіе-тѣ на земя-тя; но сега
има надежда въ Израиль колкото за това
3 нѣщо. Сега прочее нека направимъ за-
вѣтъ съ Бога нашего, да напуснемъ всич-
кы-тѣ жены, и родены-тѣ отъ тѣхъ, спо-
редъ съвѣтъ-тъ на господаря ми, и на
онѣзи които треперятъ отъ заповѣдь-тя
на Бога нашего: и нека бяде споредъ
4 законъ-тъ. Стани; защото това нѣщо на
тебе надлежи; и ный смы съ тебе: у-
крѣпи ся и прави.
5 Тогазъ стани Ездра, та заклѣ началь-
ницы-тѣ на священницы-тѣ, на Левиты-
тѣ, и на всичкый Израиль, чe ще на-
правятъ споредъ тази думя. И тѣ ся за-
6 клѣхя. И стана Ездра отъ лице-то на
домъ-тъ Божій, та отиде въ обиталище-
то на Іоананя Еліасивовъ-тъ сынъ: и
когато отиде тамъ, хлѣбъ не яде, и во-
да не пи; защото бѣше въ сѣтуваніе по-
7 ради прѣстяпленіе-то на плѣнены-тѣ. И
прогласиха по Іудея и Іерусалимъ къмъ
всички-тѣ сынове на плѣнъ-тъ, да ся съ-
8 берятъ въ Іерусалимъ: И всякой който
не дойде въ три дни споредъ съвѣтъ-тъ
на началницы-тѣ и старѣйшины-тѣ, ще
бяде подъ проклѣтія всичкый му и-
мотъ, и той ще ся отлячи отъ събраніе-
то на плѣнены-тѣ.
9 И събрахя ся въ три дни всичкы-тѣ
Іудини и Веніаминови мяжіе въ Іеруса-
лимъ. Бѣше деветый мѣсецъ, и двадесе-
тый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ: и всичкы-тѣ
людіе сѣднахя въ стъгдя-тя на домъ-тъ
Божій, и треперѣхя поради това нѣщо,
10 и отъ буйный-тъ дъждь. И стана Ездра
священникъ-тъ, та имъ рече: Вы безза-
коннувахте, и зѣхте чужды жены да при-
турите на прѣстяпленіе-то на Израиля.
11 Сега прочее исповѣдайте ся Господу
Богу на отцы-тѣ си, и направѣте волья-
тя му: и отдѣлѣте ся отъ людіе-тѣ на
тязь земя, и отъ чужды-тѣ жены.
12 И отговори всичко-то събраніе та ре-
че съ голѣмъ гласъ: Както говоришь ты,
13 така ще направимъ. Людіе-тѣ обаче сж
много и врѣме-то много дъждовито, и не
можемъ да стоимъ вънъ, и дѣло-то не е
за единъ день, нито за два; защото смы
мнозина които съгрѣшихмы въ това нѣ-
14 що. За то нека ся опрѣдѣлятъ наши на-
чалници за всичко-то събраніе, и нека
дойдятъ въ опрѣдѣлены врѣмена всичкы
които сж зѣли чужды жены по наши-тѣ
градове, и съ тѣхъ старѣйшины-тѣ на
всякой градъ, и сядіи-тѣ му, додѣто пла-
менный-тъ гнѣвъ на Бога нашего за то-
15 ва нѣщо ся отвърне отъ насъ. Опрѣдѣ-
лихя ся прочее за това Іонаѳанъ Асаи-
ловъ-тъ сынъ, и Язія Ѳекуевъ-тъ сынъ:
а Месулламъ и Савваѳай Левитинъ-тъ
16 бѣхя имъ помощници. И направихя така
сынове-тѣ на плѣнъ-тъ. И Ездра священ-
никъ-тъ, *и* нѣкои началници на отече-
ствія-та, споредъ отечески-тѣ си домо-
ве, и тѣ всичкы по име, ся отдѣлихя, и
сѣднахя първый-тъ день на десетый-тъ
17 мѣсецъ за да испытатъ тази работя. И
свършихя съсъ всичкы-тѣ мяжіе, които
бѣхя зѣли чужды жены, до първый-тъ
18 день на първый-тъ мѣсецъ. И помежду
сынове-тѣ на священницы-тѣ ся намѣ-

риха таквызь конто бѣхѫ зѣли чужды
жены: отъ сынове-тѣ на Іисуса Іоседе-
ковъ-тъ сынъ, и братія-та му, Маасія, и
19 Еліезеръ, и Іаривъ и Годолія. И дадохѫ
рѫцѣ-тѣ си, че ще отпратятъ жены-тѣ
си: и като прѣстѫпници, *принесохѫ* за
прѣстѫпленіе-то си овенъ отъ стадо-то.
20 И отъ Еммировы-тѣ сынове: Ананій, и
21 Зевадія. И отъ Харимовы-тѣ сынове:
Маасія, и Илія, и Семаія, и Іехіилъ, и
22 Озія. И отъ Пасхоровы-тѣ сынове: Еліо-
инай, Маасія, Исмаилъ, Наѳанаилъ, Іоза-
23 вадъ, и Еласа. А отъ Левиты-тѣ: Іоза-
вадъ, и Семей, и Келаія, (той е Келита,)
24 Пефаія, Іуда, и Еліезеръ. И отъ пѣвцы-
тѣ, Еліасивъ: и отъ вратари-тѣ: Сел-
25 лумъ, и Телемъ, и Урій. А отъ Израиль,
отъ Фаросовы-тѣ сынове: Рамія, и Іезія,
и Мелхія, и Міаминъ, и Елеазаръ, и Мел-
26 хія, и Ванаія. И отъ Еламовы-тѣ сыно-
ве: Матѳанія, Захарія, и Іехіилъ, и Ав-
27 дій, и Іеримоѳъ, и Илія. И отъ Затѳуе-
вы-тѣ сынове: Еліоинай, Еліасивъ, Мат-
28 ѳанія, и Іеримоѳъ, и Завадъ, и Азиза. А
отъ Виваевы-тѣ сынове: Іоананъ, Ана-
29 нія, Заввай, *и* Аѳлай. И отъ Ваніевы-тѣ
сынове: Месулламъ, Маллухъ, и Адаія,
30 Іасувъ, и Сеалъ, и Рамоѳъ. И отъ сыно-
ве-тѣ на Фааѳъ-моава: Адна, и Хелалъ, Ва-
наія, Маасія, Матѳанія, Веселеилъ, и
31 Вануй, и Манассія. И отъ Харимовы-тѣ
сынове: Еліезеръ, Іесія, Мелхія, Се-
32 маія, *и* Симеонъ, Веніаминъ, Маллухъ, и
33 Самарія. Отъ Асумовы-тѣ сынове: Мат-
ѳенай, Маттаѳа, Завадъ, Елифалетъ, Іе-
34 ремай, Манассія, *и* Семей. Отъ Ваніевы-
35 тѣ сынове: Маадай, Амрамъ, и Уилъ, Ва-
36 наія, Ведеія, Хелуй, Ванія, Меримоѳъ,
37 Еліасивъ, Матѳанія, Матѳенай и Ясо,
38 И Ваній, и Вануй, *и* Семей, (39) И Се-
40 лемія, и Наѳанъ, и Адаія, Махнадевай,
41 Сасай, Сарай, Азареилъ, и Селемія, Са-
42 марія, Селлумъ, Амарія, *и* Іосифъ. (43) Отъ
Невоевы-тѣ сынове: Іеіилъ, Маттаѳія,
Завадъ, Зевина, Іадавъ, и Іоилъ, *и* Ва-
44 наія. Всичкы тѣзи бѣхѫ зѣли чужды же-
ны; и *нѣкои* отъ тѣхъ *имахѫ* жены отъ
конто бѣхѫ родили чада.

НЕЕМІЯ.

ГЛАВА 1.

1 Думы на Неемія Ахаліевъ-тъ сынъ.
2 И въ мѣсецъ Хаслевъ, въ двадесето-то
лѣто, когато бѣхъ въ Сусъ, столица-та,
Ананій единъ отъ братія-та ми, дойде,
той и нѣкои отъ Іудеѧ, и попытахъ гы
за избавены-тѣ Іудеи, конто бѣхѫ оста-
3 нали отъ плѣненіе-то, и за Іерусалимъ. И
рекохѫ ми: Останали-тѣ, конто останѫ-
хѫ отъ плѣненіе-то тамъ въ область-тѫ,
сѫ въ голѣмо озлобленіе и поношеніе: и
стѣна-та на Іерусалимъ е разорена, и
порты-тѣ му сѫ изгорены съ огнь.
4 И когато чухъ тѣзи думы, сѣднѫхъ та
плакахъ, и сѣтувахъ нѣколко дни, и по-
стихъ, и молихъ ся прѣдъ небеснаго Бо-
5 га, И рѣкохъ: Молѭ ся, Господи, Боже
небесный, великый и страшный Боже,
който пазишь завѣтъ-тъ, и милость-тѫ
къмъ тѣзи конто тя любятъ и пазятъ
6 твои-тѣ заповѣди, Дано бѫде сега ухо-то
ти внимателно, и очи-тѣ ти отворены, за
да чуешь молитва-та на твой-тъ рабъ,

съ които ся моля сега прѣдъ тебе де-
ня и нощя за Израилевы-тѣ сынове твои-
тѣ рабы, и исповѣдвамъ грѣхове-тѣ на
Израилевы-тѣ сынове съ които ти съгрѣ-
шихмы: и азъ и домъ-тъ на отца ми съ-
7 грѣшихмы. Съвсѣмъ ся развратихмы
прѣдъ тебе, и не упазихмы заповѣди-тѣ
и повелѣнія-та, и садби-тѣ, които ты
8 заповѣда на рабъ-тъ си Моисея. Помни,
моля ся, слово-то което си заповѣдалъ
ты на рабъ-тъ си Моисея, и реклъ: *Ако*
станете прѣстанници, азъ ще вы расprь-
9 сна между народы-тѣ: Но *ако* ся обър-
нете къмъ мене, и упазите заповѣди-тѣ
ми и гы вършите, ако има отъ васъ
хвърлени и до кращща-та на небеса-та,
и отъ тамъ ще гы съберж, и ще гы дове-
дж на мѣсто-то, което избрахъ да насе-
10 лж име-то си тамъ. А тѣзи сж раби
твои и людіе твои, които ты избави съ
голѣма-тж си силж, и съ крѣпкж-тж си
11 ржкж. Моля ся, Господи, да бжде ухо-то
ти внимателно въ молитвж-тж на рабъ-тъ
ти, и въ молитвж-тж на рабы-тѣ ти, кои-
то желажтъ да ся боятъ отъ име-то ти:
и направи да благоуспѣе, моля ся,
рабъ-тъ ти този день, и дай му да на-
мѣри милость прѣдъ тогози человѣка.
Защото азъ бѣхъ виночерпецъ на царя.

ГЛАВА 2.

1 И въ мѣсецъ Нисанъ, въ двадесето-то
лѣто на царь Артаксеркса, *имаше* вино
прѣдъ него: и взѣхъ вино-то, та дадохъ
на царя. И азъ *никога* не бѣхъ былъ
2 дряхлъ прѣдъ него. За това царь-тъ ми
рече: Защо е лице-то ти дряхло, а ты
не си боленъ? това не е освѣнь сърдеч-
на скърбь. Тогазь ся уплашихъ твърдѣ
3 много. И рѣкохъ на царя: Да живѣе
царь-тъ въ вѣкъ: какъ да не е лице-то
ми дряхло, като градъ-тъ, мѣсто-то на
гробища-та на отцы-тѣ ми, е запустенъ,
4 и порты-тѣ му изгорены съ огнь? Тогазь
ми рече царь-тъ: За какво правишь ты
прошеніе? И помолихъ ся на Бога не-
5 бесниго. И рѣкохъ на царя: Ако е угодно
на царя, и ако рабъ-тъ ти е намѣрилъ
благодать прѣдъ тебе, да мя проводишь
въ Іудеж, въ градъ-тъ на гробища-та на
6 отцы-тѣ ми за да го съградж. И рече
ми царь-тъ, (като сѣдѣше при него ца-
рица-та:) Колко ще ся продължи ходе-
ніе-то ти? и кога ще ся върнешь? И у-
годно быде прѣдъ царя, та мя проводи: и
7 дадохъ му срокъ. И рѣкохъ на царя: Ако
е угодно на царя, да ми ся дадатъ по-
сланія къмъ областници-тѣ оттатькъ рѣ-
кж-тж за да мя испроводятъ додѣ отидж
8 въ Іудеж: И посланіе за Асафа стражъ-тъ
на царско-то бранище, за да ми даде
дърва да направж врата-та на твър-
дѣль-тъ на храмъ-тъ, и градскж-тж стѣ-
нж, и домъ-тъ въ който ще влѣзж. И по-
дари ми царь-тъ *всичко*, споредъ бла-
гж-тж ржкж на Бога моего надъ мене.
9 Дойдохъ прочее при областницы-тѣ
отсамъ рѣкж-тж, та имъ дадохъ цар-
скы-тѣ посланія. А царь-тъ бѣ прово-
дилъ началници на силж и конници съ
10 мене. А когато Санаваллатъ Оронецъ-тъ,
и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ, чухж,
оскърбихж ся твърдѣ много че дошелъ
человѣкъ да иска добро-то на Израиле-
вы-тѣ сынове.
11 И дойдохъ въ Іерусалимъ, и стояхъ
12 тамъ три дни. И станахъ прѣзъ нощь-тж
азъ и малцина нѣкои съ мене: и не я-
вихъ никому що бѣше турилъ Богъ мой
въ сърдце-то ми да направж за Іеруса-
лимъ: и *другъ* скотъ нѣмаше съ мене,
13 освѣнъ скотъ-тъ на който ѣздѣхъ. И из-
лѣзохъ прѣзъ нощь-тж прѣзъ портж-тж
на долъ-тъ та *дойдохъ* срещж источ-
никъ-тъ на смокъ-тъ, и къмъ портж-тж
на гноище-то, та прѣгледахъ Іерусалим-
скы-тѣ стѣны, които бѣхж разорены, и
14 порты-тѣ имъ изгорены съ огнь. Сетнѣ
заминахъ къмъ портж-тж на источникъ-тъ
и къмъ царскый-тъ водоемъ: и нѣмаше
мѣсто за да прѣмине скотъ-тъ който бѣ
15 подъ мене. И възлѣзохъ прѣзъ нощь-тж
прѣзъ потокъ-тъ: и като прѣгледахъ
стѣнж-тж, завърнахъ ся и влѣзохъ прѣзъ
портж-тж на долъ-тъ, та ся върнахъ.
16 А кметове-тѣ не знаехж дѣ ходихъ, и
що сторихъ: нито бѣхъ явилъ още *то-*

ва, нито на Іудеи-тѣ, нито на священ-
ницы-тѣ, нито на благородны-тѣ, нито
на кметове-тѣ, нито на другы-тѣ които
17 бѣхѫ на работѫ. И рѣкохъ имъ: Вы ви-
дите озлобленіе-то въ което смы, какъ
Іерусалимъ е опустошенъ, и порты-тѣ
му сѫ изгорены съ огнь: елате, и да
съградимъ стѣнѫ-тѫ на Іерусалимъ, за
18 да не смы вече въ поношеніе. И извѣ-
стихъ имъ за рѫкѫ-тѫ на Бога моего
която бѣше блага надъ мене, още и за
думы-тѣ на царя, които ми рече. И тѣ
рекохѫ: Да станемъ, и да съградимъ.
Така укрѣпихѫ рѫцѣ-тѣ си къмъ добро-то.
19 Но когато чухѫ Санаваллатъ Оро-
нецъ-тъ, и Товія рабъ-тъ, Аммонецъ-тъ,
и Гисамъ Аравянинъ-тъ, присмѣхѫ ни
ся, и прѣзрѣхѫ ны, и думахѫ: Що е то-
ва нѣщо което правите? искате да ся
20 подигнете ли противъ царя? А азъ имъ
отговорихъ, и рѣкохъ имъ: Небесный
Богъ, той ще ны направи да успѣемъ:
за това ный раби-тѣ му ще станемъ и
съградимъ. Вы обаче нѣмате дѣлъ, нито
правда, нито поменъ въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 3.

1 Тогазъ станѫ Еліасивъ великый-тъ
священникъ, и братія-та му священни-
ци-тѣ, та съградихѫ овчѫ-тѫ портѫ: тѣ
ѭ осветихѫ, и поставихѫ двери-тѣ ѝ: и
осветихѫ ѭ до стълпъ-тъ Меѧ, до
2 стълпъ-тъ Ананеилъ. И до него съгради-
хѫ Іерихонскы-тѣ мѫжіе. И до тѣхъ съ-
гради Закхуръ Имріевъ-тъ сынъ.
3 А рыбнѫ-тѫ портѫ съградихѫ Сен-
наевы-тѣ синове, които ѭ направихѫ и
поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ
4 ѝ, и вереи-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Ме-
римоѳъ сынъ-тъ на Урія, Аккосовъ-тъ
сынъ. И до него поправи Месулламъ
сынъ на Варахія, Месизавеиловъ-тъ
сынъ. И до него поправи Садокъ Ваа-
5 наевъ-тъ сынъ. И до него поправихѫ
Ѳекойци-тѣ: но голѣмци-тѣ имъ не под-
ложихѫ вратъ-тъ си въ дѣло-то на Го-
спода своего.
6 И ветхѫ-тѫ портѫ поправи Іодай Фа-
сеевъ-тъ сынъ, и Месулламъ Весодіевъ-тъ
сынъ: тѣ ѭ направихѫ, и поставихѫ
двери-тѣ ѝ, и ключелницы-тѣ ѝ, и ве-
7 реи-тѣ ѝ. И до тѣхъ поправи Мелатія
Гаваонецъ-тъ, и Іадонъ Мероноѳецъ-тъ,
мѫжіе отъ Гаваонъ и отъ Масфа, до
прѣстолъ-тъ на областникъ-тъ на онѣзи
8 отсамъ рѣкѫ-тѫ. До тѣхъ поправи Озі-
илъ Арахіевъ-тъ сынъ, отъ златари-тѣ.
И до него поправи Ананія, който бѣ отъ
мироварцы-тѣ: и оставихѫ Іерусалимъ
9 до широкѫ-тѫ стѣнѫ. И до него попра-
ви Рафаія Оровъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на половинѫ-тѫ окрѫжіе на Іерусалимъ.
10 И до него поправи Іедаія Арумафевъ-тъ
сынъ, и срещѫ домъ-тъ си. И до него
поправи Хаттусъ Асаваніевъ-тъ сынъ.
11 Мелхія Харимовъ-тъ сынъ, и Асувъ
Фааѳъ-моавовъ-тъ сынъ, поправихѫ дру-
12 гѫ-тѫ часть, и стълпъ-тъ на пещи-тѣ. И
до тѣхъ поправи Селлумъ Аллоисовъ-тъ
сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ о-
крѫжіе на Іерусалимъ, той и дъщери-
тѣ му.
13 Портѫ-тѫ на долъ-тъ поправи Анунъ,
и жители-тѣ на Заноя: тѣ ѭ съградихѫ
и поставихѫ двери-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ
ѝ, и вереи-тѣ ѝ, и тысящѫ лакти въ
стѣнѫ-тѫ до портѫ-тѫ на гноище-то.
14 А портѫ-тѫ на гноище-то поправи
Мелхія Рихавовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на Веѳъ-аккаремско-то окрѫжіе: той ѭ
съгради, и постави двери-тѣ ѝ, ключел-
ницы-тѣ ѝ, и вереи-тѣ ѝ.
15 А портѫ-тѫ на источникъ-тъ поправи
Селлунъ Холозеевъ-тъ сынъ, начал-
никъ-тъ на Масфаско-то окрѫжіе: той
ѭ съгради, и направи ѭ, и постави две-
ри-тѣ ѝ, ключелницы-тѣ ѝ, и вереи-тѣ ѝ,
и стѣнѫ-тѫ на Силоамскый-тъ водоемъ
при царскѫ-тѫ градинѫ, и до стапала-та
които слазятъ отъ Давидовъ-тъ градъ.
16 Слѣдъ него поправи Неемія Азвуковъ-тъ
сынъ, началникъ-тъ на половинѫ-тѫ
Веѳъ-сурско окрѫжіе, до срещѫ Дави-
довы-тѣ гробища, и до направеный-тъ
водоемъ, и до домъ-тъ на крѣпцы-тѣ.
17 Слѣдъ него поправихѫ Левити-тѣ, Ре-
умъ Ваніевъ-тъ сынъ. До него поправи

Асавія началникъ-тъ на половинж-тж
Кеилско окржжіе, за окржжіе-то си.
18 Слѣдъ него поправихж братія-та имъ,
Вавай Инададовъ-тъ сынъ, началникъ-тъ
на *другж-тж* половинж на Кеилско-то
19 окржжіе. И до него поправи Есеръ Іису-
совъ-тъ сынъ, началникъ-тъ на Масфа,
другж часть срещж въсходъ-тъ къмъ о-
20 ржжницж-тж на жгль-тъ. Слѣдъ него
Варухъ Завваевъ-тъ сынъ, поправи съ
ревность другж-тж часть, отъ жгль-тъ
до двери-тѣ на домъ-тъ на Еліасива ве-
21 ликый-тъ священникъ. Слѣдъ него по-
прави Меримоеъ сынъ-тъ на Урія, Ак-
косовъ-тъ сынъ, другж часть, отъ две-
ри-тѣ на Еліасивовъ-тъ домъ до свър-
22 шъкъ-тъ на Еліасивовъ-тъ домъ. И слѣдъ
него поправихж священници-тѣ, жите-
23 ли-тѣ на околность-тж. Слѣдъ тѣхъ по-
правихж Веніаминъ и Ассувъ срещж
домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Азарія
сынъ-тъ на Маасія, Ананіевъ-тъ сынъ,
24 при домъ-тъ си. Слѣдъ него поправи
Вануй Инададовъ-тъ сынъ другж часть,
отъ домъ-тъ на Азарія до кжтъ-тъ, дори
25 до жгль-тъ. Фалалъ, Узаевъ-тъ сынъ *по-
прави* срещж кжтъ-тъ, и стълпъ-тъ изда-
деный-тъ отъ высокый-тъ царскый домъ,
който бѣ при дворъ-тъ на тъмницж-тж.
Слѣдъ него, Федаія Фаросовъ-тъ сынъ.
26 А Нееинимы-тѣ живѣехж въ Офилъ, *и по-
правихж* до срещнж-тж портж на водж-тж
къмъ истокъ, и на издаденый-тъ стълпъ.
27 Слѣдъ тѣхъ Θекойци-тѣ поправихж дру-
гж часть, срещж голѣмый-тъ издаденъ
стълпъ, и до стѣнж-тж на Офилъ.
28 Отгорѣ на конскж-тж портж попра-
вихж священници-тѣ, всякой срещж
29 домъ-тъ си. Слѣдъ тѣхъ поправи Са-
докъ Еммировъ-тъ сынъ, срещж домъ-тъ
си. И слѣдъ него поправи Семаія Сеха-
ніевъ-тъ сынъ, стражъ-тъ на въсточнж-
30 тж портж. Слѣдъ него поправи Ананія
Селеміевъ-тъ сынъ, и Анунъ шестый-тъ
Салафовъ сынъ, другж часть. Слѣдъ
него поправи Месулламъ Варахіинъ-тъ
31 сынъ срещж жилище-то си. Слѣдъ него
поправи Мелхія Сарефіевъ-тъ сынъ, до
домъ-тъ на Нееинимы-тѣ, и на търговцы-
тѣ, срещж врата-та Мифкадъ, и до въ-
32 сходъ-тъ на жгль-тъ. А между въсходъ-тъ
на жгль-тъ и овчж-тж портж, поправихж
златари-тѣ и търговци-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 А когато чу Санаваллатъ че ный гра-
димъ стѣнж-тж, разгнѣви ся, и много ся
2 разсърди, и присмѣ ся на Іудеи-тѣ. И
говорѝ прѣдъ братія-та си и прѣдъ Са-
марійско-то войнство, и каза: Що пра-
вятъ тѣзи окаянни Іудеи? ще гы оставятъ
ли? ще пожъртвуватъ ли? ще свършатъ
ли въ този день? ще съживятъ ли отъ ку-
пове-тѣ на пръсть-тж каменіе-тѣ, и тѣхъ
3 изгорены? А при него бѣ Товія Аммо-
нецъ-тъ, и рече: И да съградятъ, лиси-
ца като ся покачи ще съсыпе каменнж-
тж имъ стѣнж.
4 Чуй, Боже нашъ; защото станжхмы за
присмѣхъ: и обърни поношеніе-то имъ
на главж-тж имъ, и направи гы да ста-
5 нжтъ плѣнъ въ землж на плѣненіе: И не
покрый беззаконіе-то имъ, и грѣхъ-тъ
имъ да ся не изглади прѣдъ тебе; защо-
то тя прогнѣвихж прѣдъ градящы-тѣ.
6 Така съградихмы стѣнж-тж: и всич-
ка-та стѣна ся свърза, до половинж-тж
си; защото людіе-тѣ имахж сърдце за
да работятъ.
7 Но когато Санаваллатъ, и Товія, и
Аравяни-тѣ, и Аммонци-тѣ, и Азотци-тѣ,
чухж че поправленіе-то на Іерусалим-
скы-тѣ стѣны напрѣдува, *и* че развали-
ны-тѣ начнжхж да ся заграждатъ, раз-
8 гнѣвихж ся много: И направихж съзаклѣ-
тіе всичкы-тѣ купно да дойдатъ да ра-
туватъ противъ Іерусалимъ, и да му на-
9 правятъ пакость. А ный ся помолихмы
на Бога нашего, и поставихмы стражы
противъ тѣхъ деня и нощя, *понеже ся
10 боехмы* отъ тѣхъ. И рече Іуда: Сила-та
на брѣменосцы-тѣ ослабнж, а пръсть-та
е много, и ный не можемъ да градимъ
11 стѣнж-тж. И непріятели-тѣ ни рекохж:
Нѣма да усѣтятъ, нито ще видятъ, додѣ
дойдемъ всрѣдъ тѣхъ и гы избіемъ, та
въспремъ работж-тж.

12 И като дойдохѫ Іудеи-тѣ, които жи-
вѣехѫ при тѣхъ, рекохѫ ни десеть пѫ-
ти: Отъ всякѫ странѫ, къмъ която ся о-
13 бърнете къмъ насъ, *ще дойдѫтъ*. За това
поставихъ въ по нискы-тѣ мѣста, задъ
стѣнѫ-тѫ, *и* въ по высокы-тѣ мѣста, по-
ставихъ людіе-тѣ по родове, съ мечове-
тѣ имъ, съ копія-та имъ, и съ лѫкове-тѣ
14 имъ: И видѣхъ, и станахъ та рѣкохъ
на благородны-тѣ, и на кметове-тѣ, и на
другы-тѣ людіе: Да ся не убоите отъ
тѣхъ: помнѣте Господа великаго и страш-
наго, и бійте ся за братія-та си, за сы-
нове-тѣ си и дъщери-тѣ си, за жены-тѣ
си и за домове-тѣ си.
15 А когато врагове-тѣ ни чухѫ че *това*
станѫ извѣстно намъ, и осуети Богъ съ-
вѣтъ-тъ имъ, върнахмы ся всичкы ный
на стѣнѫ-тѫ, всякой на работѫ-тѫ си.
16 И отъ този день половина-та отъ рабы-
тѣ ми бѣхѫ на работѫ-тѫ, а половина-та
отъ тѣхъ държѣхѫ копія-та, щитчета-та,
и лѫкове-тѣ, *облъчени* въ брони: и на-
чалници-тѣ бѣхѫ задъ всякой Іудинъ
17 домъ. Онѣзи които градѣхѫ стѣнѫ-тѫ, и
които носяхѫ брѣмена-та, *и* които това-
рѣхѫ, *всякой* съ една-тѫ си рѫкѫ рабо-
тѣше на работѫ-тѫ, а съ другѫ-тѫ дър-
18 жѣше орѫжіе-то. А градители-тѣ, всякой
имаше мечъ-тъ си опасанъ на чрѣсла-та
си, и градѣше: а този който трѫбѣше
19 съ трѫбѫ-тѫ бѣше близу до мене. И рѣ-
кохъ на благородны-тѣ, и на кметове-тѣ,
и на другы-тѣ людіе: Работа-та е голѣ-
ма и пространна: а ный смы распрьснѫ-
ти по стѣнѫ-тѫ, далечь единъ отъ дру-
20 гый: Въ което мѣсто чуете гласъ-тъ на
трѫбѫ-тѫ, тамъ ся стичайте при насъ:
Богъ нашъ ще ратува заради насъ.
21 Така работихмы работѫ-тѫ: а полови-
на-та отъ тѣхъ държѣше копія-та, отъ
въсходъ-тъ на зорѫ-тѫ до изгрѣваніе-то
22 на звѣзды-тѣ. И въ сѫщо-то врѣме рѣ-
кохъ на людіе-тѣ: Всякой съ рабъ-тъ си
нека нощува врѣдъ Іерусалимъ, за да
ни бѫдатъ стражи нощя, а да работятъ
23 деня. И нито азъ, нито братія-та ми, ни-
то раби-тѣ ми, нито мѫжіе-тѣ на стра-
жѫ-тѫ които мя слѣдуваха, никой отъ
насъ не събличаше дрехы-тѣ си: *само*
за да ся къпе събличаше ся всякой.

ГЛАВА 5.

1 И станѫ голѣмъ выкъ отъ людіе-тѣ и
отъ жены-тѣ имъ, противъ братія-та имъ
2 Іудеи-тѣ. Защото имаше едни да гово-
рятъ: Ный, синове-тѣ ни, и дъщери-тѣ
ни, смы многочисленни; за това да земемъ жи-
3 то, да ядемъ, и да живѣемъ. И имаше
другы да говорятъ: Ный дадохмы на за-
логъ нивя-та си, лозія-та си, и кѫщи-
тѣ си за да земемъ жито по причинѫ на
4 гладъ-тъ. Имаше още и другы да гово-
рятъ: Ный надъ нивя-та и надъ лозія-та
си зѣхмы на заемъ сребро за царскы-тѣ
5 данъцы. А сега снага-та ни е като сна-
га-та на братія-та ни, чада-та ни като
чада-та имъ: и ето, ный подчинихмы сы-
нове-тѣ си и дъщери-тѣ си въ работѫ,
за *да сѫ* раби, и едни отъ дъщери-тѣ ни
сѫ заведены въ порабощеніе: и нѣма
нищо въ нашѫ-тѫ власть, защото другы
иматъ нивя-та и лозія-та ни.
6 И оскърбихъ ся твърдѣ много, като
7 чухъ выкъ-тъ имъ и тѣзи думы. И раз-
мыслихъ въ себе си, и обличихъ благо-
родны-тѣ и кметове-тѣ, и рѣкохъ имъ:
Вы земате лихвѫ всякой отъ брата си.
И свыкахъ противъ тѣхъ голѣмо събра-
8 ніе, Та имъ рѣкохъ: Ный споредъ силѫ-
тѫ си, искупихмы братія-та си Іудеи-тѣ,
продадены-тѣ на язычницы-тѣ: а вы са-
ми ще продадете ли братія-та си? ще ся
продадатъ ли тѣ намъ? А тѣ мълчѣхѫ, и
9 не намѣрихѫ отвѣтъ. И рѣкохъ: Не е
добро това нѣщо което вы правите: не
трѣбва ли да ходите въ страхъ-тъ на
Бога нашего, за да *ны* не укоряватъ я-
10 зычници-тѣ, врагове-тѣ ни? И азъ, още
и братія-та ми, и раби-тѣ ми, заели
смы имъ сребро, и жито. *Но* да оста-
11 вимъ, молѭ, това изискваніе. Върнѣте
имъ, прочее днесь, нивя-та имъ, лозія-
та имъ, и маслины-тѣ имъ, и кѫщы-тѣ
имъ, и стотно-то отъ сребро-то, и отъ
жито-то, и отъ вино-то, и отъ елей-тъ,
12 което изисквате отъ тѣхъ. Тогазъ ро-

кохѫ: Ще отдадемъ *всичко,* и не щемъ
да искамы нищо отъ тѣхъ: така ще на-
правимъ, както ты казвашь. Тогазь по-
викахъ священницы-тѣ *чрѣзъ които* зѣхъ
клѣтвѫ отъ тѣхъ, че ще направятъ спо-
13 редъ това слово. Отърсихъ още и пазу-
хѫ-тѫ си, и рѣкохъ: Така да отърси
Богъ всякого человѣка отъ домъ-тъ му,
и отъ трудъ-тъ му, който не свърши то-
ва слово, и така да бѫде отърсенъ и
празденъ. И рекохѫ всичко-то събраніе:
Аминь, и прославихѫ Господа. И напра-
вихѫ людіе-тѣ споредъ това слово.
14 А отъ който день ми ся заповѣда да
съмъ областникъ надъ тѣхъ, въ землѭ-тѫ
на Іудѫ, отъ двадесето-то лѣто до три-
десеть и второ-то лѣто на Артаксеркса
царя, дванадесеть годины, азъ и братія-
та ми не ядохмы хлѣбъ-тъ на областникъ.
15 А първи-тѣ областници, които бѣхѫ
прѣди мене, бѣхѫ товаръ на людіе-тѣ, и
освѣнь четыридесеть сикли сребро, зѣ-
махѫ отъ тѣхъ хлѣбъ и вино: още и ра-
би-тѣ имъ властвувахѫ надъ людіе-тѣ: но
азъ не правѣхъ така, понеже ся боехъ
16 отъ Бога. Още и прилѣжавахъ въ работѫ-
тѫ на тази стѣнѫ, и нива не купихмы:
и всичкы-тѣ ми раби бѣхѫ събрани тамъ
17 за тази работѫ. Имаше още на тръпезѫ-
тѫ ми сто и петдесеть мѫжіе отъ Іудеи-
тѣ и кметове-тѣ, и които идѣхѫ при насъ
отъ язычницы-тѣ що бѣхѫ около насъ.
18 А всякой день това що ся готвѣше *за
мене,* бѣ едно говедо *и* шесть избраны
овцы: и птицы ся готвѣхѫ за мене, и
единъждь въ десеть дни изобилно отъ
всякакъвъ видъ вино: и съсъ всичко то-
ва не поискахъ хлѣбъ-тъ на областникъ;
защото робство-то бѣ тежко върхъ тѣзи
людіе.
19 Помени мя, Боже мой, за добро, по
всичко колкото направихъ за тѣзи людіе.

ГЛАВА 6.

1 А като чухѫ Санаваллатъ, и Товія, и
Гисамъ Аравянинъ-тъ, и другы-тѣ отъ
врагове-тѣ ни, че азъ заградихъ стѣнѫ-
тѫ, и не останѫ вече проломъ въ неѭ,
ако и да не бѣхъ до онова врѣме турилъ
2 двери на порты-тѣ, Санаваллатъ и Ги-
самъ проводихѫ до мене, и казвахѫ: Е-
ла, та да ся съберемъ въ *нѣкое отъ* села-
та на Оново-то поле. Но тѣ мыслѣхѫ да
3 ми направятъ зло. И проводихъ имъ вѣ-
стители, и казахъ: Голѣмо дѣло правіѫ,
и не могѫ да слѣзѫ: защо да прѣстане
дѣло-то, като го оставіѫ азъ и слѣзѫ при
4 васъ? И проводихѫ при мене четыри
пѫти, по този начинъ: и азъ имъ отго-
ворихъ все така.
5 Тогазь Санаваллатъ проводи при мене
рабъ-тъ си исто така, петый пѫть, съ
6 отворено писмо въ рѫкѫ-тѫ му, Въ кое-
то бѣ писано: Чу ся между язычницы-
тѣ, и Гисамъ казва, *че* ты и Іудеи-тѣ
мыслите да ся подигнете: *и* споредъ тѣ-
зи думы, за това ты градишь стѣнѫ-тѫ,
7 за да имъ станешь царь. Поставилъ си
още и пророцы, да выкатъ за тебе въ
Іерусалимъ, и да казватъ: Царь има въ
Іудеѭ: и сега ще ся извѣсти на царя
споредъ тѣзи думы. Но ела сега и да
8 ся съвѣтувамы купно. Тогазь проводихъ
при него, и рѣкохъ: Нѣма таквозь нѣ-
що, както ты говоришь, но ты го из-
9 важдашь отъ себе си. Защото всичкы
тѣзи ны плашѣхѫ, и казвахѫ: Ще осла-
бѣѭтъ рѫцѣ-тѣ имъ отъ дѣло-то, и нѣма
да ся свърши. А сега, *о Боже,* укрѣпи
рѫцѣ-тѣ ми.
10 И азъ отидохъ въ домъ-тъ на Семаіѭ,
сынъ-тъ на Делаіѭ сына Метавеилова,
и той бѣ заключенъ; и рече: Да ся съ-
беремъ купно въ домъ-тъ Божій, всрѣдъ
храмъ-тъ, и да заключимъ двери-тѣ на
храмъ-тъ; защото тѣзи идатъ да тя
убіѭтъ, ей, тази нощь идатъ да тя у-
11 біѭтъ. Но азъ отговорихъ: Человѣкъ
като мене бѣгалъ ли бы? и кой, като
мене человѣкъ, бы влѣзалъ въ храмъ-тъ
за да спасе животъ-тъ си? не щѫ да
12 влѣзѫ. И ето, познахъ че не бѣ го про-
водилъ Богъ, но той произнесе *това*
пророчество противъ мене; защото То-
вія и Санаваллатъ бѣхѫ го подкупили.
13 За това бѣ подкупенъ, за да ся уплашѫ,
та да направіѫ така, и да съгрѣшѫ, и да

имать извиненіе да злословять за да мя
укорять.
14 Помни, Боже мой, Товіѭ и Санавал-
лата според тѣзи тѣхны дѣла, още и
пророчицѫ-тѫ Ноадіѭ, и другы-тѣ про-
роцы, които мя плашѣхѫ.
15 Така ся свърши стѣна-та на двадесеть
и петый Елулъ, въ петдесеть и два
16 дни. И когато чухѫ всичкы-тѣ ни вра-
гове, уплашихѫ ся тогазь всичкы-тѣ я-
зычници които бѣхѫ около насъ, и пад-
нахѫ много прѣдъ очи-тѣ си; защото
познахѫ че това дѣло станѫ отъ Бога
нашего.
17 Още въ онѣзи дни благородни-тѣ отъ
Іудѫ проваждахѫ често писма-та си до
Товіѭ, и Товіевы-тѣ дохождахѫ до тѣхъ.
18 Защото имаше въ Іудеѭ мнозина заклѣ-
ти нему, понеже бѣ зеть на Сеханіѭ А-
раховъ-тъ сынъ: и Іоананъ сынъ му бѣ
зѣлъ дъщерѭ-тѫ на Месуллама, Вара-
19 хіевъ-тъ сынъ. Още и приказвахѫ прѣдъ
мене неговы-тѣ благотворенія, и носяхѫ
нему мои-тѣ думы; *а* Товія проваждаше
писма за да мя уплаши.

ГЛАВА 7.

1 А като ся съгради стѣна-та, и поста-
вихъ двери-тѣ, и опрѣдѣлихѫ ся врата-
2 ри-тѣ и пѣвци-тѣ и Левити-тѣ, Прѣпо-
рѫчихъ Іерусалимъ на брата си Ананія,
и на Ананіѭ началникъ-тъ на твър-
дѣль-тъ; защото ся виждаше че бѣ вѣ-
ренъ человѣкъ, и боеше ся отъ Бога,
3 повече отъ мнозина. И рѣкохъ имъ: Да
ся не отварять Іерусалимскы-тѣ порты
додѣ не припече слънце-то: и додѣто
още тѣ присѫтствувать, да ся заключать
двери-тѣ, и да ся залостять: и стражи
да ся опрѣдѣлявать отъ Іерусалимскы-тѣ
жители, всякой въ стражѫ-тѫ си, вся-
кой срещѫ домъ-тъ си.
4 И градъ-тъ бѣ широкъ и голѣмъ, а лю-
діе-тѣ малцина въ него, и кѫщи не бѣ-
5 хѫ съградены. И тури Богъ мой въ сърд-
це-то мя да съберѫ благородны-тѣ и
кметове-тѣ, и людіе-тѣ, за да ся изброять
по родословіе. И намѣрихъ книга-тѫ
на родословіе-то на онѣзи, които възлѣ-
зохѫ най напрѣдъ, и намѣрихъ писано
въ неѭ:
6 Тѣзи сѫ человѣци на область-тѫ, кои-
то възлѣзохѫ отъ плѣненіе-то, на плѣ-
неныи-тѣ, които прѣсели Навуходоносоръ
Вавилонскый-тъ царь, и които ся вър-
нахѫ въ Іерусалимъ и въ Іудеѭ, всякой
7 въ градъ-тъ си, Които дойдохѫ съсъ Зо-
ровавеля, Іисуса, Нееміѭ, Азаріѭ, Раа-
міѭ, Наамания, Мардохея, Валасана,
8 Миспереѳа, Вагуя, Наума, Ваана. Това
бѣ число-то на мѫжіе-тѣ отъ Израиле-
вы-тѣ людіе: Фаросови сынове, двѣ тыс-
9 ящи и сто и седмдесеть и два. Сефа-
тіеви сынове триста и седмдесеть и два.
10 Арахови сынове, шестстотинъ и петде-
11 сеть и два. Фааѳъ-моавови-тѣ сынове,
отъ Іисусовы-тѣ и Іоавовы-тѣ сынове,
двѣ тысящи и осмстотинъ и осмнадесеть.
12 Еламови сынове, тысяща и двѣстѣ и
13 петдесеть и четыри. Затѳуеви сынове,
14 осмстотинъ и четырдесеть и петь. Зак-
хееви сынове, седмстотинъ и шестде-
15 сеть. Вануеви сынове, шестстотинъ и
16 четырдесеть и осмь. Виваеви сынове,
17 шестстотинъ и двадесеть и осмь. Азга-
дови сынове, двѣ тысящи и триста и
18 двадесеть и два. Адоникамови сынове,
19 шестстотинъ и шестдесеть и седмь. Ва-
гуеви сынове, двѣ тысящи и шестдесеть
20 и седмь. Адинови сынове, шестстотинъ
21 и петдесеть и петь. Атирови сынове отъ
22 Езекіѭ, деветдесеть и осмь. Асумови
23 сынове, триста и двадесеть и осмь. Ви-
саеви сынове, триста и двадесеть и че-
24 тыри. Арифови сынове, сто и дванаде-
25 сеть. Гаваонови сынове, деветдесеть и
26 петь. Виѳлеемови и Нетофаеви мѫжіе,
27 сто и осмдесеть и осмь. Анаѳоѳови мѫ-
28 жіе, сто и двадесеть и осмь. Веѳъ-асма-
29 веѳови мѫжіе, четырдесеть и два. Мѫ-
жіе на Киріаѳіаримъ, на Хефирѫ, и на
Вироѳъ, седмстотинъ и четырдесеть и
30 три. Мѫжіе на Рамѫ и на Гавѫ, шест-
31 стотинъ и двадесеть и единъ. Мѫжіе на
32 Михмасъ, сто и двадесеть и два. Мѫжіе
на Веѳиль, и на Гай, сто и двадесеть
33 и три. Мѫжіе на другый-тъ Нево, пет-

34 десеть и два. Сынове на другый-тъ Е-
ламъ, тысяща и двѣстѣ и петдесеть и
35 четыри. Харимови сынове, триста и два-
36 десеть. Сынове на Іерихонъ, триста и
37 четыридесеть и петь. Сынове на Лодъ,
на Адидъ, и на Оно, седмстотинъ и два-
38 десеть и единъ. Сынове на Сенаа, три
тысящи и деветстотинъ и тридесеть.
39 Священницы-тѣ: Іедаіеви сынове, отъ
Іисусовъ-тъ домъ, деветстотинъ и седм-
40 десеть и три. Еммирови сынове, тыся-
41 ща и петдесеть и два. Пасхорови сыно-
ве, тысяща и двѣстѣ и четыридесеть и
42 седмь. Харимови сынове, тысяща и
седмнадесеть.
43 Левити-тѣ: Іисусови сынове отъ Кад-
міила, отъ Одавіевы-тѣ сынове, седмде-
сеть и четыри.
44 Пѣвци-тѣ: Асафови-тѣ сынове сто и
четыридесеть и осмь.
45 Вратари-тѣ: Селлумови сынове, Ати-
рови сынове, Талмонови сынове, Акку-
вови сынове, Атитаеви сынове, Соваеви
сынове, сто и тридесеть и осмь.
46 Неѳиними-тѣ: Сихаеви сынове, Асуфо-
47 ви сынове, Таввaоѳови сынове, Киросови
сынове, Сіаеви сынове, Фадонови сынове,
48 Леванаеви сынове, Агаваеви сынове, Сал-
49 маеви сынове, Ананови сынове, Геддило-
50 ви сынове, Гаарови сынове, Реаіеви сы-
нове, Расинови сынове, Некодаеви сыно-
51 ве, Газамови сынове, Озаеви сынове, Фа-
52 сееви сынове, Висаеви сынове, Меунимо-
53 ви сынове, Нафусесимови сынове, Вакву-
кови сынове, Акуфаеви сынове, Арурови
54 сынове, Васалоѳови сынове, Меидаеви
55 сынове, Арсаеви сынове, Варкосови сы-
нове, Сисарини сынове, Ѳамаеви сыно-
56 ве, Несіеви сынове, Атифаеви сынове.
57 Сынове-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы: Со-
таіеви сынове, Софереѳови сынове, Фе-
58 ридини сынове, Ялаеви сынове, Дарко-
59 нови сынове, Геддилови сынове, Сефа-
тіеви сынове, Аттилови сынове, Фохе-
реѳови сынове, отъ Севаимъ, Амонови
60 сынове. Всичкы-тѣ Неѳиними, и сыно-
ве-тѣ на Соломоновы-тѣ рабы, бѣхѫ три-
ста и деветдесеть и два.
61 А тѣзи бѣхѫ възлѣзли-тѣ отъ Ѳелъ-
мелахъ, Ѳелъ-арисѧ, Херувъ, Аддонъ, и
Еммиръ: и не могохѫ да покажѫтъ
домъ-тъ на отечествіе-то си и сѣме-то
62 си, да ли бѣхѫ отъ Израиль: Сынове Де-
лаіеви, сынове Товіеви, сынове Неко-
даеви, шестстотинъ и четыридесеть и
два.
63 И отъ священницы-тѣ: Аваіеви сыно-
ве, Аккосови сынове, сынове на Варзел-
лая, който зѣ жена отъ дъщери-тѣ на
Варзеллая Галаадецъ-тъ, и наименува ся
64 споредъ име-то имъ. Тѣ потърсихѫ опи-
саніе-то си *между* изброены-тѣ по ро-
дословіе, и не ся намѣри: За това ся
65 исхвърлихѫ изъ священство-то. И рече
имъ управитель-тъ, да не ядѫтъ отъ прѣ-
святы-тѣ нѣща, додѣ не въстане свя-
щенникъ съ Уримъ и Ѳуммимъ.
66 Всичко-то събраніе купно бѣхѫ четы-
ридесеть и двѣ тысящи и триста и шест-
67 десеть, Освѣнь рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ
имъ, които бѣхѫ седмь тысящи и триста
и тридесеть и седмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ
и четыридесеть и петь пѣвци и пѣвачкы.
68 Коніе-тѣ имъ, седмстотинъ и тридесеть
и шесть: мьскы-тѣ имъ, двѣстѣ и четы-
69 ридесеть и петь: Камилы, четыристотинъ
и тридесеть и петь: осли, шесть тысящи
и седмстотинъ и двадесеть.
70 И нѣкои отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадохѫ за дѣло-то: Управи-
тель-тъ даде въ съкровище-то тысящѫ
драхмы злато, петдесеть легены, пет-
стотинъ и тридесеть священническы о-
дежды.
71 И *нѣкои* отъ началницы-тѣ на отече-
ствія-та дадохѫ въ съкровище-то на дѣ-
ло-то, двадесеть тысящы драхмы злато,
и двѣ тысящы и двѣстѣ мнасы сребро.
72 И дадено-то отъ другы-тѣ людіе бѣ два-
десеть тысящи драхмы злато, и двѣ ты-
сящи мнасы сребро, и шестдесеть и
седмь священническы одежды.
73 Така священницы-тѣ, и Левиты-тѣ, и
вратари-тѣ, и пѣвци-тѣ, и *часть* отъ
людіе-тѣ, и Неѳиними-тѣ, и всичкый
Израиль ся населихѫ въ градове-тѣ си:
и когато стигнѫ седмый-тъ мѣсецъ, Из-
раилеви-тѣ сынове бѣхѫ въ градове-тѣ си.

ГЛАВА 8.

1 И събрахѫ ся всичкы-тѣ людіе, като
единъ человѣкъ, въ стъгдѫ-тѫ която бѣ
прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ: и рекохѫ
на Ездрѫ книжникъ-тъ, да донесе кни-
гѫ-тѫ на Моисеевъ-тъ законъ, който
2 Господь заповѣда на Израиля. И въ пър-
вый-тъ день на седмый-тъ мѣсецъ доне-
се Ездра священникъ-тъ законъ-тъ прѣдъ
събраніе-то на мѫжіе и на жены, и на
всичкы що можахѫ да разумѣватъ като
3 слушатъ. И чете въ него, на стъгдѫ-тѫ
която е прѣдъ портѫ-тѫ на водѫ-тѫ,
отъ зори до пладне, прѣдъ мѫжіе-тѣ
и жены-тѣ, и които можахѫ да разумѣ-
ватъ: и уши-тѣ на всичкы-тѣ людіе
4 бѣхѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ. А Ездра
книжникъ-тъ стоеше на высоко дърве-
но стоялище, което бѣхѫ направили за
това: и при него стоеше Маттаѳія, и
Сема, и Анаія, и Урія, и Хелкія, и Маа-
сія, отъ дѣсно му: а отъ лѣво му, Федаія,
и Мисаилъ, и Мелхія, и Асумъ, и Асвада-
5 на, Захарія, *и* Месулламъ. И разгънѫ Ез-
дра книгѫ-тѫ прѣдъ всичкы-тѣ людіе:
(защото бѣ надъ всичкы-тѣ людіе:) и
когато я разгънѫ, всичкы-тѣ людіе ста-
6 нахѫ прави. И благослови Ездра Госпо-
да Бога великаго. И всичкы-тѣ людіе
отговорихѫ: Аминь, аминь, възвышающе
рѫцѣ-тѣ си: и наведохѫ ся, та ся покло-
7 нихѫ Господу съ лица-та до земѭ-тѫ. А
Іисусъ, и Ваній, и Серевія, Іаминъ, Ак-
кувъ, Саввеѳай, Одія, Маасія, Келита,
Азарія, Іозавадъ, Ананъ, Фелаія, и Ле-
вити-тѣ, тълкувахѫ законъ-тъ на людіе-
тѣ: и людіе-тѣ *стоехѫ* на мѣсто-то си.
8 И четохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ Бо-
жій ясно, и дадохѫ значеніе-то, и истъл-
кувахѫ прочетено-то.
9 И Неемія, който бѣ управитель, и Ез-
дра священникъ-тъ, книжникъ-тъ, и Ле-
вити-тѣ които тълкувахѫ на людіе-тѣ,
рекохѫ на всичкы-тѣ людіе: Този день
е святъ на Господа Бога вашего: не сѣ-
тувайте, нито плачѣте. Защото всичкы-
тѣ людіе плачахѫ, като чухѫ думы-тѣ
10 на законъ-тъ. И рече имъ: Идѣте, яждте
тлъсто, и пійте сладко, и проводѣте дѣ-
лове на тѣзи които нѣматъ нищо приго-
твено; защото день-тъ е святъ Господу
нашему: и не скърбѣте; защото ра-
11 дость-та Господня е ваша-та сила. И Ле-
вити-тѣ утишихѫ всичкы-тѣ людіе, и го-
ворѣхѫ: Мълчѣте; защото день-тъ е
12 святъ: и не тѫжѣте. И отидохѫ всич-
кы-тѣ людіе да ядатъ и да піятъ, и да
проводятъ дѣлове, и да направятъ голѣ-
мо веселіе, защото разумѣхѫ словеса-та
които имъ изяснихѫ.
13 И въ вторый-тъ день ся събрахѫ на-
чалници-тѣ на отечествія-та на всич-
кы-тѣ людіе, священници-тѣ и Левити-тѣ,
при Ездрѫ книжникъ-тъ, за да ся поу-
14 чатъ въ думы-тѣ на законъ-тъ. И намѣ-
рихѫ писано въ законъ-тъ, че Господь
бѣ заповѣдалъ чрѣзъ Моисея, да обита-
ватъ Израилеви-тѣ сынове въ шатры въ
15 праздникъ-тъ на седмый-тъ мѣсецъ: И
да обнародватъ и да прогласяватъ въ
всичкы-тѣ си градове, и въ Іерусалимъ,
и да кажатъ: Излѣзте въ горѫ-тѫ, та
донесте маслинены вѣтвы, и маслены
вѣтвы, и мирсинены вѣтвы, и финиковы
вѣтвы, и вѣтвы отъ гъстолистни дървѣ-
та, за да направите шатры, споредъ пи-
16 сано-то. И излѣзохѫ людіе-тѣ, та донесо-
хѫ, и направихѫ си шатры, всякой върхъ
кѫщѫ-тѫ си, и въ дворове-тѣ си, и въ
дворове-тѣ на домъ-тъ Божій, и въ стъг-
дѫ-тѫ на портѫ-тѫ на водѫ-тѫ, и въ
17 стъгдѫ-тѫ на портѫ-тѫ Ефремовѫ. И
всичко-то събраніе на онѣзи които ся
върнахѫ отъ плѣненіе-то направихѫ ша-
тры, и сѣднахѫ въ шатры-тѣ; защото
отъ дни-тѣ на Іисуса сынъ-тъ Навіевъ,
до него день, Израилеви-тѣ сынове, не
бѣхѫ направили така. И станѫ веселіе
много голѣмо.
18 И всякой день, отъ първый-тъ день
до послѣдній-тъ день, четѣше въ кни-
гѫ-тѫ на законъ-тъ Божій: и направихѫ
праздникъ седмь дни; а въ осмый-тъ
день, всенародно събраніе, споредъ по-
велѣно-то.

ГЛАВА 9.

1 И въ двадесеть и четвъртый-тъ день
на този мѣсецъ, събрахѫ ся Израиле-
ви-тѣ сынове съ постъ, и съ врѣтища,
2 и съ прьсть на себе си. И отлѫчи ся
Израилево-то сѣме отъ всичкы-тѣ чуж-
денцы: и застанахѫ та исповѣдахѫ
свои-тѣ грѣхове и беззаконія-та на от-
3 цы-тѣ си. И застанахѫ на мѣсто-то си,
та прочетохѫ въ книгѫ-тѫ на законъ-тъ
на Господа Бога своего, *еднѫ* четвьрть
на день-тъ: и *еднѫ* четвьрть ся исповѣ-
дувахѫ, и кланяхѫ ся на Господа Бога
4 своего. Тогазь застанахѫ на стоялище-то
отъ Левиты-тѣ, Іисусъ, и Ваній, Кад-
міилъ, Севанія, Вунній, Серевія, Ваній,
и Хананій, та извыкахѫ съ голѣмъ гласъ
5 къмъ Господа Бога своего. И Левити-тѣ,
Іисусъ, и Кадміилъ, Ваній, Асавнія, Се-
ревія, Одія, Севанія, *и* Пееаія, рекохѫ:
Станѣте, та благословѣте Господа Бога
вашего отъ вѣка до вѣка: и нека е, *Бо-
же,* благословено славно-то твое име,
което надминува всяко благословеніе и
6 хвалѫ. Ты си самъ Господь единъ; Ты
си направилъ небе-то, небе-то на небе-
са-та, и всичко-то имъ украшеніе, зе-
мѭ-тѫ, и всичко що е на неѭ, морета-та,
и всичко що е въ тѣхъ, и Ты оживявашь
всичко това: и тебѣ ся кланятъ небесны-
7 тѣ войнства: Ты си Господь Богъ, кой-
то си избралъ Аврама, и извелъ си го отъ
Уръ Халдейскый, и далъ си му име Ав-
8 раамъ: И намѣрилъ си сьрдце-то му вѣр-
но прѣдъ тебе, и направилъ си съ него за-
вѣтъ, че ще дадешь земѭ-тѫ Хананейскѫ,
Хеттейскѫ, Аморрейскѫ, и Ферезейскѫ,
и Іевусейскѫ, и Гергесейскѫ, че ще ѭ
дадешь на сѣме-то му: и изврьшилъ си
думы-тѣ си; защото си праведенъ.
9 И видѣ ты озлобленіе-то на наши-тѣ
отцы въ Египетъ, и чу выкъ-тъ имъ при
10 Червено-то море: И показа ты знаменія
и чудеса надъ Фараона, и надъ всич-
кы-тѣ му рабы, и надъ всичкы-тѣ людіе
на земѭ-тѫ му; понеже позна ты че ся
възгордѣхѫ противъ тѣхъ. И направи си
11 ты име, както е днесь. И раздѣли ты мо-
ре-то прѣдъ тѣхъ, та прѣминахѫ по су-
хо всрѣдъ море-то: а тѣзи които гы
гоняхѫ хвьрли ты въ дълбочины-тѣ, ка-
12 то камыкъ въ силнѫ водѫ. И води гы
ты деня съ облаченъ стълпъ, а нощя съ
огненъ стълпъ, за да имъ свѣтишь по
13 пѫть-тъ, по който щѣхѫ да минатъ. И
слѣзе ты на горѫ-тѫ Синай, та говори
съ тѣхъ отъ небе-то, и даде имъ правы
сѫдбы, и истинны законы, повелѣнія и
14 заповѣди добры. И направи познатѫ
тѣмъ святѫ-тѫ своѭ сѫббота, и запо-
вѣда имъ ты заповѣди, и повелѣнія, и
законы, чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на рабъ-тъ си
15 Моисея: И хлѣбъ отъ небе-то имъ даде
ты въ гладъ-тъ имъ, и водѫ изъ камыкъ
имъ изведе въ жаждѫ-тѫ имъ: и рече
имъ да влѣзатъ за да наслѣдятъ зе-
мѭ-тѫ, за коѭто възвыси ты рѫкѫ-тѫ
си че ще имъ ѭ дадешь.
16 А тѣ и отци-тѣ ни ся възгордѣхѫ, и
ожесточихѫ вратъ-тъ си, и не послу-
17 шахѫ твои-тѣ заповѣди! И отрекохѫ ся
да послушатъ, и не помнѣхѫ чудеса-та
ти които имъ ты направи; но ожесто-
чихѫ вратъ-тъ си, и въ подиганіе-то си
опрѣдѣлихѫ началникъ за да ся върнатъ
въ рабство-то си; но ты си Богъ сни-
сходителенъ, милостивъ и благоутро-
бенъ, дълготьрпѣливъ и многомилостивъ,
18 и не гы остави. Даже, когато си напра-
вихѫ лѣяно теле, и рекохѫ: Този е
твой-тъ Богъ, който тя възведе изъ Еги-
петъ, и направихѫ голѣмы прогнѣванія:
19 Ты обаче, въ голѣмы-тѣ си щедроты не
гы остави въ пустынѭ-тѫ: облачный-тъ
стълпъ не ся уклони отъ върху тѣхъ де-
ня, за да гы води въ пѫть-тъ, нито ог-
ненный-тъ стълпъ нощя, за да имъ свѣ-
ти въ пѫть-тъ, по който щѣхѫ да ми-
20 натъ. И даде *имъ* ты благый-тъ твой
Духъ, за да гы вразумява, и не лиши ты
маннѫ-тѫ си отъ уста-та имъ, и водѫ
21 имъ даде въ жаждѫ-тѫ имъ. И храни
гы ты четырдесеть годины въ пусты-
нѭ-тѫ: не имъ станѫ нищо оскудно:
дрехы-тѣ имъ не овехтѣхѫ, и нозѣ-тѣ
22 имъ не отекохѫ. И даде имъ ты царства

и людіе, и раздѣли имъ за дѣлове: и на-
слѣдихѫ земѭ-тѫ на Сиона, и земѭ-тѫ
на Есевонскый-тъ царь, и земѭ-тѫ на
23 Ога Васанскый-тъ царь. И синове-тѣ
имъ умножи ты, като небесны-тѣ звѣ-
зды: и заведе гы въ земѭ-тѫ въ коѭто
рече ты на отцы-тѣ имъ да влѣзѫтъ, за
24 да ѭ наслѣдятъ. И влѣзохѫ сынове-тѣ
имъ та наслѣдихѫ земѭ-тѫ: и порази
ты прѣдъ тѣхъ жители-тѣ на земѭ-тѫ,
Ханаанцы-тѣ, и прѣдаде гы въ рѫцѣ-тѣ
имъ, и царіе-тѣ имъ, и людіе-тѣ на зе-
мѭ-тѫ, за да имъ направятъ споредъ
25 щѣніе-то си. И прѣзѣхѫ крѣпкы градо-
ве, и земѭ тлъстѫ, и наслѣдихѫ домове
пълны съсъ всичко благо, ископаны кла-
денцы, лозія и маслины, и плодовиты
дьрвета множество: и ядохѫ и ся насы-
тихѫ, и отлъстѣхѫ и ся насладихѫ въ
голѣмѫ-тѫ твоѭ благость.
26 Но тѣ ся не покорихѫ, и подигнахѫ
ся противъ тебе, и хвърлихѫ законъ-тъ
ти задъ гърбове-тѣ си, и убихѫ проро-
цы-тѣ ти, които засвидѣтелствувахѫ про-
тивъ тѣхъ за да гы обърнатъ къмъ те-
бе, и направихѫ голѣмы прогнѣванія.
27 Заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
на утѣснители-тѣ имъ, които гы утѣсни-
хѫ: и въ врѣме-то на утѣсненіе-то си,
выкнахѫ къмъ тебе, и ты послуша отъ
небе-то: и споредъ много-то твои ще-
дроты даде имъ ты избавители, та гы
избавихѫ отъ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които
28 гы утѣснихѫ. Но като ся успокоихѫ, о-
бърнахѫ ся за да правятъ зло прѣдъ
тебе: заради това гы остави ты въ рѫ-
кѫ-тѫ на врагове-тѣ имъ, та гы завла-
дѣхѫ; но когато ся обърнахѫ, та вык-
нахѫ къмъ тебе, ты гы послуша отъ не-
бе-то: и много пѫти гы избави ты спо-
29 редъ щедроты-тѣ си: И засвидѣтелствува
ты противъ тѣхъ, за да гы обърнешь въ
законъ-тъ си; но тѣ ся възгордѣхѫ, и не
послушахѫ твои-тѣ заповѣди, но съгрѣ-
шихѫ въ сѫдбы-тѣ ти (които ако вър-
ши нѣкой ще живѣе чрѣзъ тѣхъ:) и да-
дохѫ непокорливо рамо, и ожесточихѫ
30 вратъ-тъ си, та не чухѫ. Но и много го-
дины гы търпѣ ты, и засвидѣтелствува
противъ тѣхъ чрѣзъ Духъ-тъ си, чрѣзъ
пророцы-тѣ си; но не дадохѫ слушаніе:
заради това гы прѣдаде ты въ рѫкѫ-тѫ
31 на людіе-тѣ на земи-тѣ. Но заради мно-
го-то твои щедроты не гы направи да
ся довършатъ, нито гы остави; защото
си Богъ щедръ и милостивъ.
32 Сега прочее, Боже нашъ, великый,
крѣпкый, и страшный Боже, който па-
зишь завѣтъ-тъ и милость-тѫ, да ся не
вмѣни малко прѣдъ тебе всичко-то зло-
страданіе, което намѣри насъ, царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, и священницы-тѣ ни,
и пророцы-тѣ ни, и отцы-тѣ ни, и всич-
кы-тѣ твои людіе, отъ дни-тѣ на Асси-
33 рійскы-тѣ царіе до този день. Наистин-
нѫ си праведенъ въ всичко което дойде
върхъ насъ; защото ты направи истинѫ,
34 а ный направихмы нечестіе. И царіе-тѣ
ни, князове-тѣ ни, священници-тѣ ни,
отци-тѣ ни не упазихѫ законъ-тъ ти, и
не дадохѫ вниманіе на твои-тѣ заповѣди,
и на свидѣтелства-та ти, съ които си за-
35 свидѣтелствувалъ противъ тѣхъ. Защото
тѣ въ царство-то си, и въ голѣмѫ-тѫ твоѭ
благость коѭто имъ даде ты, и въ ши-
рокѫ-тѫ и тлъстѫ-тѫ земѭ коѭто даде
ты прѣдъ тѣхъ, не ти послужихѫ, нито
ся обърнахѫ отъ лукавы-тѣ си дѣла.
36 Ето, раби смы този день: и *въ* земѭ-тѫ
коѭто даде ты на отцы-тѣ ни за да ядѫтъ
плодъ-тъ ѝ и добры-тѣ ѝ нѣща, ето, ра-
37 би смы върху неѭ: И тя дава голѣмо
изобиліе на царіе-тѣ които тури ты вър-
ху насъ за грѣхове-тѣ ни: и властву-
ватъ надъ тѣла-та ни, и надъ скотове-тѣ
ни, споредъ щѣніе-то си: и ный смы въ
голѣмо утѣсненіе.
38 За всичко това ный правимъ завѣтъ
вѣренъ, и пишемъ: и ударятъ си печати-
тѣ князове-тѣ ни, Левити-тѣ ни и свя-
щенници-тѣ ни.

ГЛАВА 10.

1 А тѣзи които ударихѫ печати бѣхѫ:
Неемія управитель-тъ Ахаліевъ-тъ сынъ,
2 и Седекія, Сераія, Азарія, Іеремія,
3 Пасхоръ, Амарія, Мелхія, (4) Хаттусъ,

5 Севанія, Маллухъ, Харимъ, Меримоөъ,
6 Авдія, Даніилъ, Гаинаөонъ, Варухъ,
7 Месулламъ, Авія, Міаминъ, (8) Маазія,
Велгай, Семаія: тѣ бѣхж священници.
9 А Левити: Іисусъ Азаніевъ-тъ сынъ,
Ваний отъ Инададовы-тѣ сынове, Кад-
10 міилъ: И братія-та имъ Севанія, Одія,
11 Келита, Фелаія, Ананъ, Михей, Реовъ, А-
12 савія, Заккуръ, Серевія, Севанія, (13) О-
дія, Ваній, Венину.
14 Началници на людіе-тѣ: Фаросъ, Фа-
15 аөъ-моавъ, Еламъ, Затоу, Ваній, Вунній,
16 Азгадъ, Вивай, Адонія, Вагуй, Адинъ,
17 Атиръ, Езекія, Азуръ, (18) Одія, Асумъ,
19 Висай, Арифъ, Анаөоөъ, Невай, (20) Маг-
21 фіасъ, Месулламъ, Изиръ, Месизавеилъ,
22 Садокъ, Іаддуа, Фелаөія, Ананъ, Анаія,
23 Осія, Ананія, Ассувъ, (24) Аллонсъ, Фи-
25 лея, Совикъ, Реумъ, Асавна, Маасія,
26 И Ахія, Ананъ, Гананъ, (27) Маллухъ,
Харимъ, Ваана.
28 И остатъкъ-тъ на людіе-тѣ: священни-
ци-тѣ, Левити-тѣ, вратари-тѣ, пѣвци-тѣ,
Неөиними-тѣ, и всичкы които сж ся от-
лжчили отъ людіе-тѣ на мѣста-та къмъ
Божій-тъ законъ, жены-тѣ имъ, синове-
тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ, всякой който
29 знаеше и разумѣваше, Съединихж ся съ
братія-та си, голѣмцы-тѣ си, и влѣзохж
въ проклѣтія и клѣтва, да ходятъ въ
Божій-тъ законъ, даденый-тъ чрѣзъ рж-
кж-тж на Моисея рабъ-тъ Божій, и да
съхранявать и да вършатъ всичкы-тѣ
заповѣди на Іеова, Господа нашего, и
30 сждбы-тѣ му, и повелѣнія-та му: И да
не дадемъ дъщери-тѣ си на людіе-тѣ на
земж-та, и дъщери-тѣ имъ да не земемъ
31 за сынове-тѣ си: И ако людіе-тѣ отъ
земж-тж донесжтъ нѣща за продаваніе,
или каква да е храна да продадатъ въ
сжбботенъ день, да не земемъ отъ тѣхъ
въ сжбботж, и въ святъ день: и да о-
ставимъ седмо-то лѣто, и исканіе-то на
всякой дългъ.
32 Наредихмы още за себе си, да ся на-
товаримъ да давамы всяко лѣто еднж
третинж отъ сиклъ, за службж-тж на
33 домъ-тъ на Бога нашего, За хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то и за всегдашно-то
хлѣбно приношеніе, и за всегдашно-то
всесъжженіе на сжбботы-тѣ, на новомѣ-
сечія-та, за праздницы-тѣ, и за святы-
тѣ *нѣща*, и за приношенія-та за грѣхъ,
за да правимъ умилостивеніе за Израи-
ля, и за всичко-то дѣло на домъ-тъ на
34 Бога нашего. И мѣтнахмы жрѣбія между
священницы-тѣ, Левиты-тѣ, и людіе-тѣ,
за приносъ-тъ на дърва-та, за да *гы* до-
карватъ въ домъ-тъ на Бога нашего, спо-
редъ отечествія-та ни въ опрѣдѣлены
врѣмена, всяко лѣто, за да горятъ на
олтарь-тъ на Господа Бога нашего, спо-
35 редъ писано-то въ законъ-тъ: И да до-
носимы всяко лѣто, въ домъ-тъ Госпо-
день начаткы-тѣ отъ земж-тж ни, и на-
чаткы-тѣ отъ плодове-тѣ на всяко дър-
36 во: И първородны-тѣ отъ сынове-тѣ ни,
и отъ скотове-тѣ ни, споредъ писано-то
въ законъ-тъ, и първородны-тѣ отъ го-
веда-та ни, и отъ стада-та ни, да *гы* до-
карамы въ домъ-тъ на Бога нашего, на
священницы-тѣ които служатъ въ домъ-тъ
37 на Бога нашего: И да доносимы начат-
кы-тѣ отъ наше-то тѣсто, и приношенія-
та си и плодове-тѣ отъ всяко дърво, отъ
вино, и отъ елей, на священницы-тѣ, въ
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего: и
на Левиты-тѣ десетъцы-тѣ отъ нашж-тж
земж, и тѣзи Левити да зематъ десетъ-
цы-тѣ по всичкы-тѣ градове на земледѣ-
38 ліе-то ни. И священникъ-тъ Аароновъ
сынъ, ще бжде съ Левиты-тѣ, когато зе-
матъ десетъцы-тѣ: и Левити-тѣ ще до-
носятъ десетъкъ-тъ отъ десетъцы-тѣ въ
домъ-тъ на Бога нашего, въ стаи-тѣ на
39 съкровищный-тъ домъ. Защото Израиле-
ви-тѣ сынове и Левіини-тѣ сынове ще
доносятъ приношенія-та отъ жито-то,
отъ вино-то, и отъ елей-тъ, въ стаи-тѣ,
дѣто сж съсжди-тѣ на святилище-то, и
священници-тѣ които служатъ, и врата-
ри-тѣ, и пѣвци-тѣ: и нѣма да оставимъ
домъ-тъ на Бога нашего.

ГЛАВА 11.

1 И населихж ся началници-тѣ на людіе-
тѣ въ Іерусалимъ: а остатъкъ-тъ на лю-

діе-тѣ мѣтнаха жрѣбія, за да доведатъ
отъ десеть единъ да ся насели въ Іеру-
салимъ, въ святый-тъ градъ, а деветь-тѣ
2 части въ *другы*-тѣ градове. И благосло-
виха людіе-тѣ всичкы онѣзи человѣцы,
които принесоха доброволно себе си да
ся населятъ въ Іерусалимъ.
3 А тѣзи сѫ главатари-тѣ на область-тѫ,
които ся населиха въ Іерусалимъ: а въ
Іудины-тѣ градове ся населиха, всякой
въ притяжаніе-то си, въ градове-тѣ си,
Израиль, священницы-тѣ, и Левити-тѣ, и
Нееиними-тѣ, и синове-тѣ на Соломоно-
4 вы-тѣ рабы. И въ Іерусалимъ ся насе-
лиха *нѣкои* отъ Іудины-тѣ синове, и отъ
Веніаминовы-тѣ синове.
Отъ Іудины-тѣ синове: Аѳаія сынъ-тъ
на Озія, сынъ на Захарія, сынъ на А-
марія, сынъ на Сафатія сына Маала-
5 леилова, отъ Фаресовы-тѣ синове: И
Маасія сынъ-тъ на Варуха, сынъ на Хо-
лозея, сынъ на Азаія, сынъ на Адаія,
сынъ на Іоіарива, сынъ на Захарія сы-
6 на Силоніева: Всичкы-тѣ Фаресови сы-
нове които ся населиха въ Іерусалимъ
бѣха четыристотинъ и шестдесетъ и
осмь мѫжіе силни.
7 А Веніаминови-тѣ синове бѣха тѣзи:
Саллу сынъ-тъ на Месуллама, сынъ на
Іоада, сынъ на Федаія, сынъ на Колаія,
сынъ на Маасія, сынъ на Иѳіиля сына
8 Исаіева: И съ тѣхъ, Гаввай, Саллай, де-
9 ветстотинъ и двадесеть и осмь: И Іоиль
Зехріевъ-тъ сынъ бѣше надзиратель надъ
тѣхъ: а Іуда Сенуинъ-тъ сынъ, вторый
надъ градъ-тъ.
10 Отъ священницы-тѣ: Іедаія сынъ Іоіа-
11 ривовъ, Іахинъ, Сераія сынъ-тъ на Хел-
кія сынъ на Месуллама, сынъ на Садока,
сынъ на Мераіоѳа сына Ахитовова, войво-
12 да-та на домъ-тъ Божій. И братія-та имъ
които правѣха дѣло-то на домъ-тъ бѣха
осмстотинъ и двадесеть и два: и Адаія
сынъ-тъ на Іероама, сынъ на Фелалія,
сынъ на Амсія, сынъ на Захарія, сынъ
13 на Пасхора сына Мелхіева, И братія-та
му, началници на отечествія, двѣстѣ и
четыридесеть и два: и Амасай сынъ-тъ
на Азареила, сынъ на Аазая, сынъ на
14 Месиллемоѳа сына Еммирова, И братія-
та имъ мѫжіе силни съ крѣпость, сто и
двадесеть и осмь: а надзиратель надъ
тѣхъ бѣ Завдіилъ, Гедолимовъ-тъ сынъ.
15 А отъ Левиты-тѣ: Семаія сынъ-тъ на
Ассува, сынъ на Азрикама, сынъ на Аса-
16 вія сына Вунніева: И Саввеѳай, и Іо-
завадъ, отъ Левитскы-тѣ началницы, бѣ-
ха надъ вънкашны-тѣ дѣла на домъ-тъ
17 Божій. И Маттанія сынъ-тъ на Михея,
сынъ на Завдія сына Асафова, бѣше на-
чалникъ на пѣснопѣніе-то въ молитва-
та: и Ваквукія вторый между братія-та
си, и Авда сынъ-тъ на Саммуя, сынъ на
18 Галала сына Іедуѳунова. Всичкы-тѣ Ле-
вити въ святый-тъ градъ бѣха двѣстѣ и
осмдесеть и четыри.
19 А вратари-тѣ: Аккувъ, Талмонъ, и
братія-та имъ които пазѣха врата-та,
бѣха сто и седмдесеть и два.
20 А останали-тѣ отъ Израиля, священ-
ници-тѣ, и Левити-тѣ, бѣха по всичкы-
тѣ Іудины градове, всякой въ наслѣдіе-
то си.
21 А Нееиними-тѣ ся населиха въ О-
филъ: а Сиха и Гесфа бѣха върху Не-
еиними-тѣ.
22 А надзиратель-тъ на Левиты-тѣ въ Іе-
русалимъ бѣ Озій, сынъ на Ванія, сынъ
на Асавія, сынъ на Матѳанія сына Ми-
хеева, отъ Асафовы-тѣ синове, пѣвцы-тѣ
които бѣха върху дѣло-то на домъ-тъ
23 Божій. Защото бѣ царска заповѣдь за
тѣхъ, и оброкъ за пѣвцы-тѣ всякой день.
24 А Пеѳаія Месизавеиловъ-тъ сынъ, отъ
синове-тѣ на Зара Іудинъ-тъ сынъ, бѣ-
ше отъ страна на царя въ всяко дѣло
за людіе-тѣ.
25 А за села-та, съ нивя-та имъ, *нѣкои*
отъ Іудины-тѣ синове ся населиха въ
Киріаѳъ-арва и по села-та ѝ, и въ Де-
вонъ и по села-та му, и въ Кавсеилъ и
26 по села-та му, И въ Іисуя, и въ Мола-
27 да, и въ Веѳъ-фелетъ, И въ Асаръ-суалъ,
28 и въ Вирсавее и по села-та му, И въ Сик-
29 лагъ, и въ Мекона, и по села-та ѝ, И въ
Енъ-риммонъ, и въ Сараа, и въ Іармуѳъ,
30 Въ Заноя, Одолламъ, и по села-та имъ,
въ Лахисъ, и по полета-та му, въ Азика,

и по села-та й. И населихѫ ся отъ Вир-
савее дори до долъ-тъ Енномовъ.
31 А Веніаминови-тѣ сынове ся населихѫ
отъ Гавѫ въ Михмасъ, и въ Гаіѭ, и въ
32 Веѳилъ и по села-та му, Въ Анаѳоѳъ, въ
33 Нобъ, въ Ананіѭ, Въ Асорѫ, въ Рамѫ,
34 въ Геѳаимъ, Въ Адидъ, въ Севоимъ, въ
35 Невалатъ, Въ Лодъ, и въ Оно, въ долъ-тъ
на дърводѣлцы-тѣ.
36 И отъ Левиты-тѣ *ся населихѫ* отдѣ-
ленія въ Іуда *и* въ Веніаминъ.

ГЛАВА 12.

1 А тѣзи бѣхѫ священници-тѣ и Левп-
ти-тѣ, които възлѣзохѫ съсъ Зоровавеля
2 Салаѳіиловъ-тъ сынъ, и съ Іисуса: Са-
раія, Іеремія, Ездра, Амарія, Маллухъ,
3 Хаттусъ, Сехания, Реумъ, Меримоѳъ,
4 Иддо, Ганнаѳонъ, Авія, (5) Міаминъ,
6 Маадія, Велга, Семаія, и Іоіаривъ, Іе-
7 даія, Саллу, Амокъ, Хелкія, Іедаія. Тѣ-
зи бѣхѫ началници на священницы-тѣ и
на братія-та имъ въ дни-тѣ на Іисуса.
8 А Левити-тѣ: Іисусъ, Ваннуй, Кад-
міилъ, Серевія, Іуда *и* Маттанія, който
9 бѣ надъ пѣсни-тѣ, той и братія-та му. А
Вакбукія и Унній, братія-та имъ, бѣхѫ
срещѫ тѣхъ за стражы-тѣ.
10 И Іисусъ роди Іоакима, а Іоакимъ ро-
11 ди Еліасива, а Еліасивъ роди Іодая, А
Іодай роди Іонаѳана, а Іонаѳанъ роди
Іаддуя.
12 А въ дни-тѣ на Іоакима, священници,
началници на отечествія бѣхѫ, на Се-
13 раіѭ, Мераія; на Іереміѭ, Ананія; На
Ездрѫ, Месулламъ; на Амаріѭ, Іоананъ;
14 На Мелиху, Іонаѳанъ; на Севаніѭ, Іо-
15 сифъ; На Харима, Адна; на Мераіоѳа,
16 Хелкай; На Иддо, Захарія; на Ганнаѳо-
17 на, Месулламъ; На Авіѭ, Зехрій; на
18 Миніамина, отъ Моадіѭ, Фелтай; На
Велгѫ, Саммуа; на Семаіѭ, Іонаѳанъ;
19 И на Іоіарива, Маттенай; на Іедаіѭ, О-
20 зій; На Саллая, Каллай; на Амока, Е-
21 веръ; На Хелкіѭ, Асавія; на Іедаіѭ,
Наѳанаилъ.
22 Левити-тѣ въ дни-тѣ на Еліасива, Іо-
дая, Іоанана, и на Іаддуя, бѣхѫ писани
началници на отечествія, още и священ-
ници-тѣ, въ царуваніе-то на Дарія Пер-
23 сянинъ-тъ. Левіеви-тѣ сынове, начални-
ци на отечествія, бѣхѫ писани въ кни-
гѫ-тѫ на Лѣтовницы-тѣ, даже до дни-тѣ
24 на Іоанана Еліасивовъ-тъ сынъ. И на-
чалници-тѣ на Левиты-тѣ: Асавія, Се-
ревія, и Іисусъ, Кадміиловъ-тъ сынъ, и
братія-та имъ, срещѫ тѣхъ, за да хва-
лятъ, и пѣснословятъ споредъ запо-
вѣдь-тѫ на Давида человѣка Божій, стра-
25 жа срещѫ стражѫ. Маттанія, и Вакву-
кія, Авдія, Месулламъ, Талмонъ, Аккувъ,
бѣхѫ вратари и пазѣхѫ стражѫ-тѫ въ
26 клѣтове-тѣ на врата-та. Тѣзи бѣхѫ въ
дни-тѣ на Іоакима, сынъ на Іисуса, Іо-
седековъ-тъ сынъ, и въ дни-тѣ на Нее-
міѭ областникъ-тъ, и на священника
Ездрѫ книжникъ-тъ.
27 И въ обновеніе-то на Іерусалимскѫ-тѫ
стѣнѫ потърсихѫ Левиты-тѣ по всич-
кы-тѣ имъ мѣста, за да гы доведѫтъ въ
Іерусалимъ, да правятъ обновеніе-то съ
веселіе, съ пѣянія и пѣсни, съ кимвалы,
28 псалтири, и китары. И събрахѫ ся сы-
нове-тѣ на пѣвцы-тѣ отъ окрѫжность-тѫ
около Іерусалимъ, и отъ Нетофаѳскы-тѣ
29 села. И отъ Галгаловъ-тъ домъ, и отъ
села-та на Гавѫ и на Азмавеѳъ; защото
пѣвци-тѣ си съградихѫ села около Іе-
30 русалимъ. И очистихѫ ся священници-тѣ
и Левити-тѣ, и очистихѫ людіе-тѣ, и
порты-тѣ, и стѣнѫ-тѫ.
31 Тогазь възведохъ Іудины-тѣ начални-
цы на стѣнѫ-тѫ, и поставихъ два голѣ-
мы лика хвалители: *единъ-тъ* отиваше
на дѣсно върху стѣнѫ-тѫ къмъ портѫ-тѫ
32 на гнояще-то: И слѣдъ тѣхъ вървѣхѫ
Осаія, и половина-та отъ Іудины-тѣ на-
33 чалницы, И Азарія, Ездра, и Месул-
34 ламъ, Іуда, и Веніаминъ, и Семаія, и Іе-
35 ремія: И отъ сынове-тѣ на священни-
цы-тѣ съ трѫбы: Захарія сынъ-тъ на
Іонаѳана, сынъ на Семаіѭ, сынъ на
Маттанія, сынъ на Михея, сынъ на Зак-
36 хура, сынъ на Асафа: И братія-та му:
Семаія и Азареилъ, Милалай, Гилалай,
Маай, Наѳанаилъ, и Іуда, Ананій, съ му-
зикалны-тѣ орѫдія на Давида Божій-тъ

човѣкъ, и Ездра книжникъ-тъ прѣдъ
37 тѣхъ. И при порта-та на источникъ-тъ,
и срещж тѣхъ, вѣзлѣзохж прѣзъ стапала-та на Давидовъ-тъ градъ, въ въсходъ-тъ
на стѣнж-тж отгорѣ на Давидовъ-тъ
домъ, и до портж-тж на водж-тж къмъ
истокъ.
38 А другый-тъ ликъ хвалителн вървѣше
отъ срещж, и азъ слѣдъ тѣхъ, и половина-та на людіе-тѣ по стѣнж-тж, отгорѣ на стълпъ-тъ на пещи-тѣ, и до ши-
39 рокж-тж стѣнж. И отгорѣ на портж-тж
Ефремъ, и отгорѣ на ветхж-тж портж, и
отгорѣ на рыбнж-тж портж, и на стълпъ-тъ
Ананеилъ, и на стълпъ-тъ Меж, до овчжтж портж: и застанахж въ портж-тж на
тъмницж-тж.
40 И застанахж два-та лика на пѣвцы-тѣ
въ домъ-тъ Божій, и азъ и половина-та
41 отъ кметове-тѣ съ мене: И священници-тѣ: Еліакимъ, Маасія, Миніаминъ,
Михей, Еліоинай, Захарія *и* Ананія, съ
42 трѫбы: И Маасія, и Семаія, и Елеазаръ, и Озій, и Іоананъ, и Малхія, и Еламъ, и Езеръ. И пѣвци-тѣ възвысихж
гласъ-тъ си, съ Іезраія надзиратель-тъ.
43 И принесохж въ онзи день голѣмы жъртвы, и ся развеселихж; защото Богъ гы
развесели съ голѣмо веселіе. И жены-тѣ
още и дѣца-та ся развеселихж: и веселіе-то на Іерусалимъ ся чу на далечь.
44 И въ онзи день ся опрѣдѣлихж едни
върху стаи-тѣ за съкровища-та, за приношенія-та, за начаткы-тѣ, и за десетъцы-тѣ, за да събиратъ въ тѣхъ отъ полета-та на градове-тѣ узаконены-тѣ дѣлове за священницы-тѣ и Левиты-тѣ;
защото Іуда ся развесели за священницы-тѣ и за Левиты-тѣ които прѣдстояхж.
45 И пѣвци-тѣ и вратари-тѣ пазѣхж стражж-тж на Бога своего, и стражж-тж на
очищеніе-то, споредъ заповѣдь-тж на
46 Давида, *и* Соломона сына му. Защото въ
дни-тѣ на Давида и на Асафа *имаше* отколѣ първопѣвци, и пѣнія на хвалж и
47 благословеніе Богу. И всичкый Израиль
въ дни-тѣ на Зоровавеля, въ дни-тѣ на
Неемія, давахж отредены-тѣ за всякой
день дѣлове на пѣвцы-тѣ и на вратари-тѣ: тѣ освящавахж за Левиты-тѣ, а
Левити-тѣ освящавахж за Аароновы-тѣ
сынове.

ГЛАВА 13.

1 Въ тоя день ся чете въ книгж-тж на
Моисея и людіе-тѣ слушахж: и намѣри
ся писано въ нея, че Аммонци-тѣ и Моавци-тѣ не трѣбваше да влѣзатъ въ съ-
2 браніе-то Божіе до вѣка; Защото не
посрѣщнахж Израилевы-тѣ сынове съ
хлѣбъ и водж, но наехж Валаама противъ тѣхъ, за да гы проклъне; но Богъ
нашъ обърнж клѣтвж-тж въ благослове-
3 ніе. И като чухж законъ-тъ, отлѫчихж
отъ Израиля всяко смѣсено.
4 А прѣди това, Еліасивъ священникъ-тъ,
който имаше настоятелство-то върху
стаи-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего, бѣ-
5 ше ся сродилъ съ Товія: И приготвилъ
бѣ за него голѣмж стаж, дѣто по напрѣдъ
турахж хлѣбны-тѣ приношенія, ливанъ-тъ,
и съсѫды-тѣ, и десетъцы-тѣ отъ жито-то, отъ вино-то, и отъ елей-тъ, отредены-тѣ за Левиты-тѣ и за пѣвцы-тѣ
и за вратари-тѣ, и приношенія-та за свя-
6 щенницы-тѣ. Но въ всичко това врѣме
азъ не бѣхъ въ Іерусалимъ; защото въ
тридесеть и второ-то лѣто на Артаксеркса Вавилонскый-тъ царь отидохъ при
царя, и слѣдъ нѣколко дни испросихъ
7 *волія* отъ царя, Та дойдохъ въ Іерусалимъ, и научихъ ся за зло-то което Еліасивъ направилъ за Товія, като приготвилъ за него стаж въ дворове-тѣ на
8 домъ-тъ Божій. И станж ми много мѫчно: и исхвърлихъ вънъ отъ стаж-тж
9 всичкы-тѣ кѫщны съсѫды на Товія. И
заповѣдахъ та очистихж стаи-тѣ: и внесохъ пакъ тамъ съсѫды-тѣ на домъ-тъ Божій, хлѣбны-тѣ приношенія и ливанъ-тъ.
10 И научихъ ся че дѣлове-тѣ на Левиты-тѣ не были *имъ* дадени; защото Левити-тѣ и пѣвци-тѣ, които вършахж дѣло-то *на служеніе-то* бѣхж побѣгнали
11 всякой въ село-то си. И обличихъ кметове-тѣ и рѣкохъ: Защо е оставенъ
домъ-тъ Божій? И събрахъ гы, та гы по-

12 ставихъ на мѣсто-то имъ. Тогазь донесе всичкый Іуда въ съкровища-та десетъкъ-тъ отъ жито-то и отъ вино-то и отъ
13 елей-тъ. И поставихъ съкровищницы върху съкровища-та, Селемія священникъ-тъ, и Садока писецъ-тъ, и отъ Левиты-тѣ Федаія: и при тѣхъ Анана сынъ-тъ на Закхура, Матѳаніевъ-тъ сынъ; защото ся считаха за вѣрны: а дѣло-то имъ бѣ да раздавать на братія-та си.
14 Помни мя, Боже мой, за това, и не заличавай добрины-тѣ ми които направихъ въ домъ-тъ на Бога моего, и въ нареды-тѣ му.
15 Прѣзъ онѣзи дни видѣхъ *нѣколцина* въ Іудея, че въ сѫббота тъпчаха грозціе въ жлѣбъ-тъ, и вносяха снопіе, и товарѣха на ослы, и вино, гроздіе, и смоквы, и всякакви товары, които докарваха въ Іерусалимъ, въ сѫбботенъ день: и засвидѣтелствувахъ *противъ тѣхъ* въ день-тъ въ който продаваха
16 храна. И Тиряни-тѣ които живѣеха въ него доносяха рыбы, и всякакви нѣща за продаваніе, та продаваха въ сѫббота на Іудины-тѣ синове, и въ Іерусалимъ.
17 И облачихъ благородны-тѣ отъ Іуда, и рѣкохъ имъ: Какво е това зло което правите вы, и осквернявате сѫбботный-тъ
18 день? Не правѣха ли така отци-тѣ ви, та докара Богъ нашъ всичко това зло на насъ, и на този градъ? но вы прилагате гнѣвъ на Израиля, като оскверняваге сѫббота-та.
19 Заради това, когато начна да мръкнува въ Іерусалимскы-тѣ порты прѣди сѫббота-та, рѣкохъ, та затворихѫ врата-та, и заповѣдахъ да ся не отварятъ до подиръ сѫббота: и поставихъ въ порты-тѣ *нѣколцина* отъ мои-тѣ слугы, за да
20 не влѣзе товаръ въ сѫбботенъ день. И прѣнощуваха търговци-тѣ и продавци-тѣ на всякакви нѣща за продаваніе вънъ
21 отъ Іерусалимъ еднъждь, двաждь. Тогазь засвидѣтелствувахъ противъ тѣхъ, и рѣкохъ имъ: Защо нощувате прѣдъ стѣна-та? ако повторите, ще турѭ рѫкѫ на васъ. Отъ тогазь не дойдохѫ въ сѫббота.
22 И рѣкохъ на Левиты-тѣ да ся очиствуватъ, и да дохождатъ да вардятъ врата-та, за да освящаватъ сѫбботный-тъ день. Помни мя, Боже мой, и за това, и помилуй мя споредъ множество-то на милость-тѫ си.
23 А още, въ онѣзи дни, видѣхъ Іудеи-тѣ, които бѣхѫ зѣли жены Азотки, Аммон-
24 кы, *и* Моавкы: И чада-та имъ говорѣхѫ половинѫ Азотскы, а не знаехѫ да продуматъ Іудейскы, но споредъ языкъ-тъ
25 на всякой народъ. И облачихъ гы, и проклѣхъ гы, и бихъ нѣколцина отъ тѣхъ, и оскубахъ имъ космы-тѣ, и заклѣхъ гы въ Бога *и казахъ:* Да не дадете дъщери-тѣ си на синове-тѣ имъ, и да не земете отъ дъщери-тѣ имъ за синове-тѣ си, или
26 за себе си. Не съгрѣши ли така Соломонъ Израилевъ-тъ царь? ако и да не е имало между много народы царь подобенъ нему, който бѣше възлюбенъ отъ Бога своего, и направи го Богъ царь надъ всичкый Израиль: но и него чуж-
27 ды-тѣ жены направихѫ да съгрѣши. И ный ще вы слушамы ли, да правите всичко това голѣмо зло, да ставате прѣстѫпници, противъ Бога нашего като земате чужды жены?
28 И *единъ* отъ синове-тѣ на Іодая, сынъ-тъ на Еліасива великый-тъ священникъ, бѣше зеть на Санаваллата Оронецъ-тъ: за
29 това го испѫдихъ отъ мене. Помни гы, Боже мой, защото оскверних̑ѫ священство-то, и завѣтъ-тъ на священство-то и на Левиты-тѣ.
30 И очистихъ гы отъ всичкы-тѣ чужденцы, и опрѣдѣлихъ стражы отъ священницы-тѣ и Левиты-тѣ, всякого въ дѣло-
31 то му: И за приношеніе-то на дърва-та, въ опрѣдѣлены врѣмена, и за начаткы-тѣ. Помни мя, Боже мой, за добро.

ЕСѲИРЬ.

ГЛАВА 1.

1 И въ дни-тѣ на Ассуира, (той е Ассу-
иръ, който царуваше отъ Индіѭ дори до
Еѳіопіѭ, върху сто и двадесеть и седмь
2 области:) Въ онѣзи дни, когато царь
Ассуиръ сѣднѫ на прѣстолъ-тъ на цар-
3 ство-то си, въ Сусѫ столицѫ-тѫ, Въ тре-
те-то лѣто на царуваніе-то си, напра-
ви пиръ на всичкы-тѣ си князове и на
рабы-тѣ си: и прѣдъ него *бѣше* Пер-
сійска-та и Мидска-та сила, голѣмци-тѣ
4 и князове-тѣ на области-тѣ, Тогазъ за
много дни, сто и осмдесеть дни, показ-
ва славно то богатство на царство-то
си и прѣвъсходнѫ-тѫ свѣтлость на ве-
личество-то си.
5 И като ся испълнихѫ тѣзи дни напра-
ви царь-тъ пиръ на всичкы-тѣ людіе,
които ся намѣрихѫ въ Сусѫ столицѫ-
тѫ, отъ голѣмъ до малъкъ, седмь дни, въ
дворъ-тъ на градинѫ-тѫ на царскый-тъ
6 палатъ: *Украсень съсъ завѣсы* отъ бѣлъ
карпасъ, и синьо, прострѣны *на* върви
виссонны и багрѣны съсъ сребърны кол-
цета на мраморны стълпове: *и съсъ*
златны и сребърны одрове върхъ помостъ
отъ червенъ и бѣлъ мраморъ, алавастръ,
7 и черенъ мраморъ. И наливахѫ въ златны
чашы, (и чаши-тѣ бѣхѫ различны едны
отъ другы) и имаше царско вино, изо-
билно, споредъ както бѣ прилично на
8 царя. А піеніе-то бѣше по правило: ни-
кой не принуждаваше; защото царь-тъ
заповѣда така на всичкы-тѣ си домо-
строители, да правятъ споредъ волѭ-тѫ
9 на всякого. А и Астинь царица-та на-
прави на жены-тѣ пиръ въ царскый-тъ
домъ на царь Ассуира.

10 И въ седмый-тъ день когато сърдце-то
на царя бѣ весело отъ вино-то, заповѣда
на Меумана, на Визаѳѫ, на Арвона, на
Вигѳѫ, и на Авагѳѫ, на Зеѳара, и на
Харкаса, на седмь-тѣ скопцы които слу-
11 гувахѫ прѣдъ царь Ассуира, Да доведѫтъ
Астинь царицѫ-тѫ прѣдъ царя, съ цар-
скый-тъ вѣнецъ, за да покаже хубость-
тѫ й на людіе-тѣ и на князове-тѣ: за-
12 щото бѣ красна на гледъ. Но Астинь
царица-та ся отрече да дойде споредъ
заповѣдь-тѫ на царя, която станѫ чрѣзъ
скопцы-тѣ. Заради това царь-тъ ся раз-
яри твърдѣ много, и гнѣвъ-тъ му ся
распали въ него.
13 Тогазъ рече царь-тъ на мѫдры-тѣ кои-
то познавахѫ врѣмена-та, (защото та-
къвъ бѣ обичай-тъ на царя къмъ всичкы
14 които знаяхѫ законъ и сѫдъ: А при него
бѣ Карсена, Сеѳаръ, Адмаѳа, Ѳарсисъ,
Мересъ, Марсена, и Мемуканъ, седмь-
тѣ Персійскы и Мидскы князове, които
гледахѫ лице-то на царя, и имахѫ прѣд-
15 сѣдателство-то въ царство-то): Що при-
лича да направимъ на Астинь царицѫ-
тѫ споредъ законъ-тъ, защото не испъл-
ни заповѣдь-тѫ на царь Ассуира чрѣзъ
скопцы-тѣ?
16 И отговори Мемуканъ прѣдъ царя и
князове-тѣ: Астинь царица-та не обиди
само царя, но и всичкы-тѣ князове, и
всичкы-тѣ людіе които сѫ въ всичкы-тѣ
17 области на царь Ассуира. Защото дѣя-
ніе-то на царицѫ-тѫ ще ся расчуе по
всичкы-тѣ жены, щото ще прѣзиратъ
мѫжіе-тѣ си прѣдъ очи-тѣ си, когато ся
раздаде слухъ, че царь Ассуиръ заповѣ-
да да ся доведе царица-та Астинь прѣдъ
18 него и тя не дойде. И днесь госпожи-тѣ

на Персія и Мидія, които чуха за дѣя-
ніе-то на царица-та, ще говорятъ *за то-*
ва на всичкы-тѣ царскы князове: отъ
19 тукъ голѣмо прѣзрѣніе и гнѣвъ. Ако е
угодно на царя, нека излѣзе отъ него
царско нареченіе, и нека ся пише меж-
ду Персійскы-тѣ и Мидскы-тѣ законы, за
да е непрѣложно: да не дойде *веч*е Ас-
тинь прѣдъ царь Ассуира: и нека даде
царь-тъ царско-то ѝ достоинство на дру-
20 гж по добрж отъ неж. И когато повелѣ-
ніе-то, което ще направи царь-тъ, ся
обнародва по всичко-то му царство, (за-
щото е голѣмо,) всичкы-тѣ жены ще от-
даватъ честь на мжжіе-тѣ си, на голѣмъ
и на малъкъ.
21 И угодна быде дума-та, на царя и на
князове-тѣ: и направи царь-тъ споредъ
22 дума-та на Мемукана: И проводи писма
по всичкы-тѣ области на царя, въ вся-
кж область споредъ буквы-тѣ ѝ, и въ
всякой народъ споредъ языкъ-тъ му,
всякой мжжъ да е господарь въ домъ-тъ
си, и да говори споредъ языкъ-тъ на
людіе-тѣ си.

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ тѣзи сбытія като ся укроти
яросгь-та на царь Ассуира, напомни си
за Астинь, и що бѣ направила тя, и как-
2 во бѣше ся рѣшило противъ неж. И ре-
кохж царскы-тѣ раби, които му слугува-
хж: Да ся потърсятъ за царя млады дѣ-
3 вицы, красны на гледъ: И да опрѣдѣли
царь-тъ настоятели по всичкы-тѣ обла-
сты на царство-то си, и да съберать
въ Суса столица-та всичкы-тѣ млады
дѣвицы красны на гледъ въ женскый-тъ
домъ, подъ ржкж-тж на Игая царскый-тъ
скопецъ, стражъ-тъ на жены-тѣ: и да
имъ ся дадатъ потрѣбны-тѣ за сглажда-
4 ніе тѣмъ. И млада-та която бжде угодна
на царя, да бжде царица вмѣсто Астинь.
И това нѣщо быде угодно на царя, и
направи така.
5 Имаше въ Суса столица-та единъ че-
ловѣкъ Іудеянинъ, на име Мардохей, сынъ
на Іаира, сынъ на Семея, сынъ на Киса,
6 Веніаминецъ: Който бѣше плѣненъ отъ
Іерусалимъ, съ плѣнницы-тѣ които ся
плѣнихж съ Іехонія Іудинъ-тъ царь, които
плѣни Навуходоносоръ Вавилонскый-тъ
7 царь. И той въспита Адасса (която е
Есѳирь,) дъщерж-тж на стрыка си; за-
щото тя нѣмаше нито баща нито майка:
и момиче-то бѣ прилично и красно на
гледъ; което като умрѣ баща му и майка
му, Мардохей *го* зѣ за своя дъщерж.
8 И когато ся чу нареченіе-то на царя
и повелѣніе-то му, и когато ся събрахж
много момичета въ Суса столица-та,
подъ ржкж-тж на Игая, доведе ся и Ес-
ѳирь въ царскый-тъ домъ, подъ ржкж-тж
9 на Игая, стражъ-тъ на жены-тѣ. И мо-
миче-то быде угодно нему, и намѣри
благодать прѣдъ него, та побърза да ѝ
даде потрѣбны-тѣ за сглажданіе-то ѝ, и
дѣлъ-тъ ѝ; даде ѝ още и седмь-тѣ моми-
чета опрѣдѣлены-тѣ отъ царскый-тъ домъ:
и прѣведе неж и момичета-та ѝ въ най
добро-то мѣсто на женскый-тъ домъ.
10 Есѳирь не изяви народъ-тъ си, нито
родъ-тъ си; защото Мардохей бѣше ѝ
заповѣдалъ да не яви.
11 И всякой день ходѣше Мардохей прѣдъ
дворъ-тъ на женскый-тъ домъ, за да ся
научава какъ е Есѳирь, и какво ще ста-
12 не за неж. А когато дохождаше врѣ-
ме-то на всякж момж, за да влѣзе при
царь Ассуира, като стоеше дванадесеть
мѣсецы споредъ обыкновенно-то за же-
ны-тѣ, (защото така ся испълняхж дни-тѣ
на сглажданіе-то имъ, шесть мѣсецы *ся*
мажахж съсъ смирненъ елей, и шесть
мѣсецы съ ароматы и съ *другы* женскы
13 сглады:) И така влѣзваше мома-та при
царя; всичко каквото речеше, даваше ѝ
ся, за да земе съсъ себе си отъ жен-
14 скый-тъ домъ въ царскый-тъ домъ. Ве-
черь влѣзваше, а заранъ ся връщаше въ
вторый-тъ женскый домъ, подъ ржкж-тж
на Саасгаза, царскый-тъ скопецъ, кой-
то пазѣше наложницы-тѣ: не влѣзваше
вече при царя, освѣнъ ако я поискаше
царь-тъ, и ся повыкваше именно.
15 А когато пристигнж врѣме-то за да
влѣзе при царя Есѳирь дъщеря-та на

Авихаиля, стрыка-та на Мардохея, кой-
то бѣше зѣлъ той за своя дъщеря, не
поиска друго освѣнь каквото опрѣдѣли
Игай царскый-тъ скопецъ, стражъ-тъ на
жены-тѣ. И Есѳирь намираше благодать
16 прѣдъ всичкы-тѣ които я гледахѫ. И
заведена быде Есѳирь при царь Ассуира,
въ царскый-тъ му домъ, въ десетый-тъ
мѣсецъ, той е мѣсецъ Теветъ, въ сед-
17 мо-то лѣто на царуваніе-то му. И възлю-
би царь-тъ Есѳирь повече отъ всичкы-тѣ
жены, и намѣри тя благодать и милость
прѣдъ него повече отъ всичкы-тѣ дѣви-
цы: и тури царскый вѣнецъ на глава-та
ѝ, и направи я царица вмѣсто Астинь.
18 Тогазь направи царь-тъ голѣмъ пиръ на
всичкы-тѣ си князове и на рабы-тѣ си,
пиръ-тъ на Есѳирь: и направи облегче-
ніе въ области-тѣ, и даде дарове, спо-
редъ както бѣ прилично на царя.
19 И когато ся събрахѫ дѣвицы-тѣ вто-
рый пѫть, тогазь сѣдѣше Мардохей въ
20 царскы-тѣ врата. Есѳирь не яви родъ-тъ
си нито народъ-тъ си, както ѝ заповѣда
Мардохей; защото Есѳирь правѣше по
заповѣдь-та на Мардохея, както когато
ся въспитаваше при него.
21 Въ онѣзи дни, като сѣдѣше Мардохей
въ царскы-тѣ врата, двама отъ цар-
скы-тѣ скопцы, Вихѳанъ и Ѳересъ, отъ
тѣзи които пазѣхѫ входъ-тъ, разгнѣвихѫ
ся, и искахѫ да турятъ рѫкѫ вьрхъ царь
22 Ассуира. А това нѣщо станѫ извѣстно
на Мардохея, и обади *го* на Есѳирь ца-
рица-та: а Есѳирь обади на царя, въ
23 име-то на Мардохея. И като станѫ ис-
питаніе за това нѣщо, намѣри ся *така*:
за това обѣсени быдохѫ и двама-та на
дърво: и ся писа въ книгѫ-тѫ на лѣтов-
ницы-тѣ прѣдъ царя.

ГЛАВА 3.

1 Слѣдъ това възвеличи царь Ассуиръ
Амана сынъ-тъ на Амидаѳа Агагецъ-тъ,
и възвыси го, и тури столъ-тъ му надъ
всичкы-тѣ князове които имаше около
2 си. И всичкы-тѣ царскы раби, които
бѣхѫ въ царскы-тѣ врата, навождахѫ ся
и ся кланяхѫ на Амана; защото така за-
повѣда царь-тъ за него. Но Мардохей
не ся навождаше, и не му ся кланяше.
3 И царскы-тѣ раби, които бѣхѫ въ цар-
скы-тѣ врата, рекохѫ на Мардохея: За-
що прѣстѫпвашь ты заповѣдь-тѫ на царя?
4 И като му думахѫ всякой день, а той
гы не слушаше, обадихѫ на Амана, за
да видятъ да ли ще бѫде твърда рабо-
та-та на Мардохея; защото имъ бѣше
5 явилъ че бѣше Іудеанинъ. И когато ви-
дѣ Аманъ че Мардохей не ся навожда-
ше, и му ся не кланяше, испълни ся А-
6 манъ съ ярость. И помысли че да тури
рѫкѫ само на Мардохея нищо е; защо-
то му бѣхѫ явили за народъ-тъ отъ кой-
то е Мардохей: за това искаше Аманъ
да погуби народъ-тъ Мардохеевъ, всич-
кы-тѣ Іудеи които бѣхѫ въ всичко-то
царство на Ассуира.
7 *И* въ пьрвый-тъ мѣсецъ, той е мѣсецъ
Нисанъ, въ дванадесето-то лѣто на царь
Ассуира, хвьрлихѫ фуръ (сирѣчь жрѣ-
біе) прѣдъ Амана, изъ день въ день, и
изъ мѣсецъ въ мѣсецъ, дори до дванаде-
сетый-тъ *мѣсецъ*, той е мѣсецъ Адаръ.
8 И рече Аманъ на царь Ассуира: Има е-
динъ народъ распрьснатъ и разсѣянъ
между народы-тѣ по всичкы-тѣ области
на царство-то ти: и закони-тѣ имъ раз-
личаватъ отъ *законы-тѣ на* всичкы-тѣ
народы, и не пазятъ царскы-тѣ законы:
заради това не е прилично на царя да
9 гы търпи. Ако е угодно на царя, нека
ся пише да ся истрѣбятъ: и азъ ще на-
четѫ десеть тысящы таланта сребро въ
рѫцѣ-тѣ на настоятели-тѣ, за да вне-
10 сѫтъ въ царскы-тѣ съкровища. И извади
царь-тъ прьстенъ-тъ си отъ рѫкѫ-тѫ си
и го даде на Амана сынъ-тъ на Амида-
ѳа Агагецъ-тъ, неприятель-тъ на Іудеи-тѣ.
11 И рече царь-тъ на Амана: Дава ти ся
сребро-то и тѣзи людіе, да направишь
съ тѣхъ както ти е угодно.
12 И въ тринадесетый-тъ день на пьр-
вый-тъ мѣсецъ, повыкнахѫ ся царски-тѣ
писци та ся писа по всичко както запо-
вѣда Аманъ, на царскы-тѣ сатрапы, и на
областници-тѣ въ всякѫ область, и на

началницы-тѣ на всякой народъ въ вся-
кѫ область споредъ тѣхны-тѣ буквы, и
на всякой народъ споредъ языкъ-тъ му;
въ име-то на царь Ассуира ся писа, и
13 ся запечата съ царскый-тъ прьстень. И
проводихѫ ся писма чрѣзъ скороходцы
по всичкы-тѣ царскы области, за да
погубятъ, и да убіятъ, и да истрѣбятъ
всичкы-тѣ Іудеи, млады и стары, дѣца-та
и жены-тѣ, въ единъ день, тринадесе-
тый-тъ на дванадесетый-тъ мѣсецъ, той
е мѣсецъ Адаръ, и да разграбятъ коры-
14 сти-тѣ имъ. Прѣписъ-тъ на писано-то,
чрѣзъ което щѣше да ся раздаде тая за-
повѣдь во всякѫ область, обнародува ся
на всичкы-тѣ народы, за да сѫ готови
15 за онзи день. Скороходци-тѣ излѣзохѫ,
и бързахѫ за царскѫ-тѫ заповѣдь, и по-
велѣніе-то ся издаде въ Сусѫ столицѫ-тѫ.
А царь-тъ и Аманъ сѣднахѫ да пируватъ:
а градъ-тъ Суса бѣ въ смятеніе.

ГЛАВА 4.

1 А Мардохей като ся научи за всичко
що бѣ станало, раздра дрехы-тѣ си, и
облѣче ся въ врѣтище съ пепелъ, и из-
лѣзе въ срѣдъ градъ-тъ, та выкаше съ
2 голѣмо и горко выканіе: И дойде до
прѣдъ царскы-тѣ врата; защото никой
не можеше да влѣзе въ царскы-тѣ врата
3 облѣченъ въ врѣтище. И у всякѫ об-
ласть, дѣто стигнѫ тая царска заповѣдь
и повелѣніе-то му, станѫ между Іудеи-тѣ
голѣмо сѣтуваніе, постъ, и плачь, и ры-
даніе: мнозина имахѫ подъ себе си по-
слано врѣтище и пепелъ.
4 И влѣзнахѫ слугыни-тѣ на Есѳирь и
скопци-тѣ ѝ, та ѝ извѣстихѫ *за това*.
И смути ся царица-та много: и проводи
дрехы за да облѣкѫтъ Мардохея, и да
съблѣкѫтъ врѣтище-то му отъ него; но
5 той не пріе. Тогазь повыкнѫ Есѳирь А-
ѳаха, отъ скопцы-тѣ на царя, когото бѣ
опрѣдѣлилъ той за слугуваніе ней, и за-
повѣда му за Мардохея, да ся научи що
6 е това, и защо е то. И излѣзе Аѳахъ
при Мардохея въ стъгдѫ-тѫ на градъ-тъ,
7 което бѣ прѣдъ царскы-тѣ врата. И о-
бади му Мардохей всичко що му станѫ,
и количество-то на сребро-то, което А-
манъ обѣща да плати на царско-то съ-
кровище за Іудеи-тѣ, за да гы погуби.
8 И даде му прѣписъ-тъ отъ писмо-то на
повелѣніе-то, което бѣ издадено въ Су-
сѫ да гы погубятъ, за да *го* яви на Ес-
ѳирь, и да ѝ извѣсти, и да ѝ зарѫча да
влѣзе при царя, да му ся помоли, и да
направи прошеніе нему за народъ-тъ си.
9 И дойде Аѳахъ та извѣсти на Есѳирь
10 думы-тѣ на Мардохея. А Есѳирь говорѝ
на Аѳака, и даде му заповѣдь кѫмъ Мар-
11 дохея: Всичкы-тѣ царскы раби, и лю-
діе-тѣ на царскы-тѣ области знаѭтъ, че
който, мѫжъ или жена, влѣзе при царя
неповиканъ у вѫтрѣшній-тъ дворъ, единъ
законъ е за него, да ся убива, освѣнь
онзи кѫмъ когото царь-тъ бы прострѣлъ
златный-тъ скиптръ за да остане живъ:
но азъ не сьмь повыкана да влѣзѫ при
12 царя има тридесеть дни. И извѣстихѫ
на Мардохея думы-тѣ Есѳирины.
13 Тогазь Мардохей зарѫча да отгово-
рятъ на Есѳирь: Не мысли въ себе си
че отъ всичкы-тѣ Іудеи ты ще ся изба-
14 вишь въ царскый-тъ домъ. Защото ако
прѣмълчишь 'съвсѣмъ въ това врѣме, ще
дойде отъ другадѣ помощь и спасеніе
на Іудеи-тѣ, но ты и домъ-тъ на отца
ти ще погынете: и кой знае да ли не си
дошла ты на царство-то за *таквозь* врѣ-
15 ме каквото е това? Тогазь заповѣда Ес-
16 ѳирь да отговорятъ на Мардохея: Иди,
събери всичкы-тѣ Іудеи които ся намѣр-
ватъ въ Сусѫ, и постѣте за мене, и не
яждте и не пійте три дни, нощя и деня:
и азъ и слугыни-тѣ ми ще постимъ по-
добно: и тогазь ще влѣзѫ при царя,
което не е споредъ законъ-тъ: и ако
17 погынѫ, да погынѫ. И отиде Мардо-
хей, та направи всичко що му заповѣда
Есѳирь.

ГЛАВА 5.

1 А въ третій-тъ день, Есѳирь ся облѣ-
че въ царскы-тѣ *си* дрехы и застанѫ у
вѫтрѣшній-тъ дворъ на царскый-тъ па-

лать срещѫ домъ-тъ на царя: а царь-тъ
сѣдѣше на царскый-тъ си прѣстолъ, въ
царскый-тъ домъ, срещѫ врата-та на
2 домъ-тъ. И като видѣ царь-тъ че стоеше
въ дворъ-тъ Есѳирь царица-та, намѣри
тя благодать прѣдъ него: и прострѣ
царь-тъ къмъ Есѳирь златный-тъ скиптръ
който държеше въ рѫкѫ-тѫ си: и при-
ближи ся Есѳирь, та ся допрѣ при край-тъ
3 на скиптръ-тъ. И рече ѝ царь-тъ: Що
искашь, царице Есѳирь? и кое е иска-
ніе-то ти? и до половинѫ-тѫ отъ цар-
4 ство-то ще ти ся даде. И отговори Ес-
ѳирь: Ако е угодно на царя, да дойде
царь-тъ и Аманъ днесь на пиръ-тъ, кой-
5 то приготвихъ за него. И рече царь-тъ:
Повикайте скоро Амана, да направи ду-
мѫ-тѫ на Есѳирь. И дойдохѫ царь-тъ
и Аманъ на пиръ-тъ, който направи
Есѳирь.
6 И като піяхѫ вино, рече царь-тъ на
Есѳирь: Що е прошеніе-то ти? и ще ти
ся даде: и що е исканіе-то ти? и ще
бѫде, и до половинѫ-тѫ отъ царство-то.
7 Тогазь отговори Есѳирь и рече: Про-
8 шеніе-то ми и исканіе-то ми е: Ако съмь
намѣрила благодать прѣдъ царя, и ако е
угодно на царя да испълни прошеніе-то
ми, и да направи исканіе-то ми, нека
дойде царь-тъ и Аманъ на пиръ-тъ кой-
то ще приготвѭ за тѣхъ, и утрѣ ще на-
правѭ споредъ слово-то на царя.
9 И излѣзе Аманъ въ този день радо-
стенъ и съ весело сърдце; но когато ви-
дѣ Аманъ Мардохея при царскы-тѣ вра-
та че не станѫ, нито ся поклати за не-
го, испълни ся Аманъ съ ярость про-
10 тивъ Мардохея. Но Аманъ удържа себе
си; и като влѣзе въ домъ-тъ си, проводи
та повика пріятели-тѣ си, и Зереса же-
11 на си. И приказа имъ Аманъ за слава-
тѫ на богатство-то си, и за много-то си
чада, и какъ го е възвеличилъ царь-тъ,
и какъ го е възвысилъ надъ князове-тѣ
12 и царскы-тѣ рабы. И рече Аманъ: Даже
и царица-та Есѳирь не покани *другыго*
на пиръ-тъ който направи, но само мене
съ царь-тъ: още и утрѣ съмь поканенъ
13 при неѭ съ царь-тъ: Но всичко това не
ми благодари докѣ гледамъ Мардохея Іу-
деянинъ-тъ да сѣди при царскы-тѣ вра-
14 та. И рече му Зереса жена му и всич-
кы-тѣ му пріятели: Да ся приготви едно
дърво высоко петдесеть лакти, и утрѣ
речи на царя да ся обѣси Мардохей на
него: тогазь иди радостенъ съ царь-тъ
на пиръ-тъ. И това нѣщо быде угодно
Аману, и приготви дърво-то.

ГЛАВА 6.

1 Въ оная нощь сънъ-тъ побѣгнѫ отъ
царя: и заповѣда да донесѫтъ книгѫ-тѫ
на паметописанія-та на лѣтописцы-тѣ: и
2 прочитахѫ ся прѣдъ царя. И намѣри ся
писано, че Мардохей извѣстилъ за Вих-
ѳана и Ѳереса, двама-та отъ царскы-тѣ
скопцы, вратари-тѣ, които бѣхѫ поиска-
ли да турятъ рѫкѫ на царь Ассуира.
3 И рече царь-тъ: Каква честь и досто-
лѣпіе станѫ на Мардохея за това? И ре-
кохѫ царскы-тѣ рабы, които му слугу-
вахѫ: Не ся е направило нищо за него.
4 И рече царь-тъ: Кой е въ дворъ-тъ? И
Аманъ бѣше дошелъ у външній-тъ дворъ
на царскый-тъ домъ, за да рече на царя
да обѣси Мардохея на дърво-то, кое-
5 то бѣ приготвилъ за него. И раби-тѣ на
царя рекохѫ му: Ето, Аманъ стои въ
дворъ-тъ. И рече царь-тъ: Да влѣзе.
6 И като влѣзе Аманъ, рече му царь-тъ:
Що трѣбва да ся направи на тогозь че-
ловѣка за когото царь-тъ бы благоволилъ
да му направи честь? А Аманъ помыс-
ли въ сърдце-то си: Кому *другыму* бы
благоволилъ царь-тъ да направи честь
7 освѣнъ менѣ? И отговори Аманъ на ца-
ря: За человѣкъ-тъ, за когото царь-тъ
8 благоволява да му направи честь, Да
донесѫтъ царскѫ-тѫ дрехѫ въ която
ся царь-тъ облача, и конь-тъ на който
царь-тъ язди, и царскый-тъ вѣнецъ кой-
9 то ся тури на главѫ-тѫ му: И тая дре-
хѫ и конь-тъ да ся дадѫтъ въ рѫкѫ-тѫ
на нѣкого отъ по голѣми-тѣ царскы
князове, за да облѣкѫтъ человѣка, кого-
то царь-тъ благоволява да почете: и ка-
то го водятъ възсѣднѫлъ на конь-тъ

прѣзъ градская-тѫ стъгда, да прогласяватъ прѣдъ него: Така ще бѫде на человѣка, когото царь-тъ благоволи да почте.
10 И рече царь-тъ на Амана: Скоро, земи дреха-тѫ и конь-тъ, както си реклъ, и направи така на Мардохея Іудеянинъ-тъ, който сѣди при царскы-тѣ врата: да ся не остави нищо отъ всичко що си реклъ.
11 И зѣ Аманъ дреха-тѫ и конь-тъ, та облѣче Мардохея, и го прѣведе яхналъ прѣзъ градскѫ-тѫ стъгдѫ, и прогласяваше прѣдъ него: Така ще бѫде на человѣка, когото царь-тъ благоволи да почте.
12 И върнѫ ся Мардохей въ царскы-тѣ врата: а Аманъ отиде скоро въ домъ-тъ си печаленъ, и имаше главѫ-тѫ си по-
13 крытѫ. И приказа Аманъ на Зересѫ женѫ си, и на всичкы-тѣ си пріятели, всичко каквото му ся случи. И рекохѫ му мѫдры-тѣ му и Зереса жена му: Мардохей, прѣдъ когото си начналъ да испадашь, ако е отъ сѣме-то на Іудеи-тѣ, не ще му надвіешь, но съвсѣмъ ще паднешь прѣдъ него.
14 Като говорѣхѫ още съ него, стигнѫхѫ царскы-тѣ скопци и побързахѫ да заведѫтъ Амана на пиръ-тъ, който бѣ приготвила Есѳирь.

ГЛАВА 7.

1 Дойдохѫ прочее царь-тъ и Аманъ да
2 пируватъ съ Есѳирь царицѫ-тѫ. И рече пакъ царь-тъ на Есѳирь вторый-тъ день като піяхѫ вино: Що е прошеніе-то ти, царице Есѳирь? и ще ти ся даде: и що е исканіе-то ти? ще бѫде и до полови-
3 нѫ-тѫ отъ царство-то. Тогазь отговори Есѳирь царица-та, и рече: Ако сьмь намѣрила благодать прѣдъ тебе, царю, и ако е угодно на царя, животъ-тъ ми да ми ся даде на прошеніе-то ми, и на-
4 родъ-тъ ми на исканіе-то ми; Защото смы продадени, азъ и народъ-тъ ми да бѫдемъ погубени, убити, и истрѣбени. И ако бы да ся продадехмы *само* като рабы и рабини, прѣмълчала быхъ, ако непріятель-тъ и да не можаше да допълни щета-тѫ на царя.
5 Тогазь отговори царь Ассуиръ и рече на Есѳирь царицѫ-тѫ: Кой е той, и дѣ е онзи който е дрьзналъ да направи така?
6 И рече Есѳирь: Противникъ-тъ и непріятель-тъ е този лукавый Аманъ. Тогазь ся смути Аманъ прѣдъ царь-тъ и
7 царицѫ-тѫ. И станѫ царь-тъ отъ винопитіе-то разгнѣвенъ, *и отиде* въ градинѫ-тѫ на палатъ-тъ: а Аманъ станѫ, за да испроси животъ-тъ си отъ Есѳирь царицѫ-тѫ; защото видѣ че зло-то бѣше рѣшено противъ него отъ царя.
8 И върнѫ ся царь-тъ отъ градинѫ-тѫ на палатъ-тъ, въ домъ-тъ на винопитіе-то: а Аманъ бѣ падналъ на постелкѫ-тѫ, на която бѣше Есѳирь. И рече царь-тъ: Още и царицѫ-тѫ ли *искѫ* да насили прѣдъ мене, въ домъ-тъ? Слово-то излѣзе изъ уста-та на царя, и покрыхѫ ли-
9 це-то на Амана. И рече Арвона, единъ отъ скопцы-тѣ, прѣдъ царя: Ето, и дърво-то което направи Аманъ за Мардохея, който бѣ говорилъ добро за царя, стои въ кѫща-тѫ на Амана, петдесеть лакти высоко: И рече царь-тъ: Обѣсѣте го на
10 него. И обѣсихѫ Амана на дърво-то което бѣ приготвилъ за Мардохея. И прѣстанѫ ярость-та на царя.

ГЛАВА 8.

1 Въ онзи день царь Ассуиръ даде на Есѳирь царицѫ-тѫ домъ-тъ на Амана, непріятель-тъ на Іудеи-тѣ. И дойде Мардохей прѣдъ царя; защото Есѳирь яви
2 що ѝ бѣше той. И извади царь-тъ прьстень-тъ си, който бѣ зѣлъ отъ Амана, и даде го на Мардохея. И постави Есѳирь Мардохея надъ домъ-тъ на Амана.
3 И говорѝ пакъ Есѳирь прѣдъ царя, и припаднѫ на нозѣ-тѣ му, и моли му ся съсъ сълзы да унищожи зло-то на Амана Агагецъ-тъ, и негово-то ухыщреніе кое-
4 то ухытри противъ Іудеи-тѣ. И прострѣ царь-тъ златный-тъ скиптръ къмъ Ес-
5 ѳирь. Тогазь ся въсправи Есѳирь, застанѫ прѣдъ царя, и рече: Ако е угод-

но на царя, и ако съмъ намѣрила благо-
дать прѣдъ него, и *ся види* право това
нѣщо на царя, и му съмъ угодна, нека
ся пише да ся повърнатъ писма-та ухы-
щрены-тѣ отъ Амана сынъ-тъ на Амме-
даѳа Агагецъ-тъ, които писа да ся по-
губятъ Іудеи-тѣ по всичкы-тѣ области на
6 царя; Защото какъ могѫ да търпѭ да
видѭ зло-то което ще намѣри народъ-тъ
ми? или какъ могѫ да търпѭ да видѭ
погынваніе-то на родъ-тъ си?
7 Тогазь рече царь Ассуиръ на Есѳирь
царица-тѫ, и на Мардохея Іудеянинъ-тъ:
Ето, дадохъ на Есѳирь домъ-тъ на Ама-
на, и обѣсихѫ него на дърво-то, защото
прострѣ рѫкѫ-тѫ си противъ Іудеи-тѣ.
8 Вы прочее пишѣте за Іудеи-тѣ, както
ви ся види добро, въ име-то на царя, и
запечатайте съ царскый-тъ прьстень;
защото писмо-то което е писано въ име-
то на царя, и запечатано съ царскый-тъ
прьстень, не ся повръща.
9 И повыкахѫ ся царскы-тѣ писци въ
онова врѣме въ третій-тъ мѣсецъ, той е
мѣсецъ Сиванъ, въ двадесеть и третій-тъ
неговъ день: и писа ся, по всичко как-
то заповѣда Мардохей, на Іудеи-тѣ и
на сатрапы-тѣ и областницы-тѣ и на-
чалницы-тѣ на области-тѣ, които бѣхѫ
отъ Индіѭ до Еѳіопіѭ, сто и двадесеть
и седмь области, въ всякѫ область
споредъ буквы-тѣ ѝ, и на всякой на-
родъ споредъ языкъ-тъ му, и на Іудеи-
тѣ споредъ буквы-тѣ имъ и споредъ я-
зыкъ-тъ имъ.
10 И писа въ име-то на царь Ассуира, и
запечати *го* съ царскый-тъ прьстень, и
чрѣзъ скороходцы конеяздцы, които ѣз-
дѣхѫ на бързы коніе *и* мьскы отъ кобы-
11 лы, испроводи писма-та: Чрѣзъ които
царь-тъ допущаше на Іудеи-тѣ, които
бѣхѫ въ всякой градъ, да ся съберѫтъ,
и да станѫтъ за животъ-тъ си, да погу-
бятъ, да убіѭтъ, и да истрѣбятъ всич-
кѫ-тѫ силѫ на людіе-тѣ и на область-тѫ
които бы гы нападнали, дѣца и жены,
12 и корысти-тѣ имъ да разграбятъ, Въ е-
динъ день, по всичкы-тѣ области на
царь Ассуира, въ тринадесетый-тъ день
на дванадесетый-тъ мѣсецъ, той е мѣ-
сецъ Адаръ.
13 Прѣписъ-тъ на писмо-то, което бѣ за
раздаваніе на заповѣдь-тѫ по всякѫ об-
ласть, обнародува ся на всичкы-тѣ лю-
діе, за да сѫ Іудеи-тѣ готови въ онзи
день, да си отмьстятъ противъ непрія-
14 тели-тѣ си. *И* излѣзохѫ скороходци-тѣ,
които ѣздѣхѫ на бързы коніе *и* мьскы,
и бързахѫ понуждавани отъ царскѫ-тѫ
заповѣдь. И повелѣніе-то ся издаде въ
Сусѫ столицѫ-тѫ.
15 А Мардохей излѣзе отъ при царя въ
царскы дрехы сини и бѣлы, и съ го-
лѣмъ вѣнецъ златенъ, и горнѭ дрехѫ
отъ виссонъ и багрѣно: и градъ Суса
16 радваше ся и ся веселѣше. *И* Іудеи-тѣ
имахѫ свѣтлинѫ, и веселіе, и радость,
17 и славѫ. И въ всякѫ область, и въ вся-
кой градъ, дѣто дойде царска-та запо-
вѣдь и повелѣніе, Іудеи-тѣ имахѫ ра-
дость и веселіе, пируваніе и добръ день.
И мнозина отъ людіе-тѣ на земѭ-тѫ ста-
нахѫ Іудеи; защото страхъ-тъ отъ Іу-
деи-тѣ нападнѫ върхъ тѣхъ.

ГЛАВА 9.

1 А въ дванадесетый-тъ мѣсецъ, той е
мѣсецъ Адаръ, въ тринадесетый-тъ день
на истый-тъ, когато заповѣдь-та на царя
и повелѣніе-то му бѣ близу да ся извър-
ши, въ день-тъ, въ който врагове-тѣ на
Іудеи-тѣ ся надѣяхѫ да гы обладаѭтъ,
(но ся обърнѫ на противѣ, защото Іу-
деи-тѣ обладахѫ онѣзи които гы ненави-
2 дѣхѫ,) Събрахѫ ся Іудеи-тѣ въ градо-
ве-тѣ си, по всичкы-тѣ области на царь
Ассуира, за да турятъ рѫкѫ на тѣзи кои-
то искахѫ зло-то имъ: и никой не можѣ
да имъ ся съпротиви, защото страхъ-тъ
3 имъ нападнѫ върхъ всичкы-тѣ людіе. И
всичкы-тѣ началници на области-тѣ, и
сатрапи-тѣ, и областници-тѣ, и цар-
скы-тѣ настоятели, помагахѫ на Іудеи-тѣ;
защото страхъ-тъ на Мардохея нападнѫ
4 върхъ тѣхъ. Понеже Мардохей бѣ голѣмъ
въ царскый-тъ домъ, и слухъ-тъ му ся
раздаде по всичкы-тѣ области; Защото

человѣкъ-тъ Мардохей напрѣдваше и ся
увеличаваше.
5 И поразиха Іудеи-тѣ всичкы-тѣ си
непріятели, съ ударъ на мечъ, и убіеніе,
и погыбель, и направиха както искаха
6 на онѣзи които гы мразяха. И въ Суса
столица-та убиха Іудеи-тѣ и погубиха
7 петстотинъ мѫжіе. И Фарсандаѳа, и
8 Далфона, и Аспаѳа, И Пораѳа, и Ада-
9 ліа, и Аридаѳа, И Фармаста, и Арисая,
10 и Аридая, и Ваезаѳа, Десеть-тѣ синове
на Амана Аммедаѳаевъ-тъ сынъ, непрія-
тель-тъ на Іудеи-тѣ, убиха; върхъ ко-
рысти обаче не туриха рѫка.
11 Въ онзи день, число-то на убиты-тѣ
въ Суса столица-та ся донесе прѣдъ
12 царя. И рече царь-тъ на Есѳирь цари-
ца-та: Въ Суса столица-та убиха Іу-
деи-тѣ и погубиха петстотинъ мѫжіе,
и десеть-тѣ Амановы сынове: какво ли
сѫ направили въ другы-тѣ царскы об-
ласти? Сега що е прошеніе-то ти? и ще
ти ся даде: и що е още исканіе-то ти?
13 и ще бѫде. И рече Есѳирь: Ако е у-
годно на царя, да ся даде на Іудеи-тѣ
които сѫ въ Суса, да направятъ и утрѣ
споредъ днешно-то повелѣніе, и да о-
бѣсятъ на дърво десеть-тѣ Амановы сы-
14 нове. И заповѣда царь-тъ да бѫде така,
и издаде ся повелѣніе въ Суса, та обѣ-
15 сиха десеть-тѣ Амановы сынове. И съ-
браха ся Іудеи-тѣ, които бѣха въ Суса
още и въ четыринадесетый-тъ день на
мѣсецъ Адаръ, та убиха триста мѫжіе
въ Суса; върхъ корысти обаче не ту-
риха рѫка.
16 А другы-тѣ Іудеи, които бѣха по об-
ласти-тѣ на царя, събраха ся та стояха
за животъ-тъ си, и намѣриха упокоеніе
отъ непріятели-тѣ си, и убиха отъ тѣзи
които гы мразяха седмдесеть и петь ты-
сящы, върхъ корысти обаче не туриха
17 рѫка, Въ тринадесетый-тъ день на мѣ-
сецъ Адаръ; а въ четыринадесетый-тъ
день на истый-тъ ся упокоиха, и напра-
18 виха въ този день пиръ и веселіе. Но
Іудеи-тѣ които бѣха въ Суса събраха
ся въ тринадесетый-тъ и въ четырина-
десетый-тъ на истый-тъ; а въ петнаде-
сетый-тъ ся упокоиха, и направиха въ
19 този день пиръ и веселіе. За това Іу-
деи-тѣ селачи-тѣ, които живѣеха въ
неоградены-тѣ градове, правѣха че-
тыринадесетый-тъ день на мѣсецъ А-
даръ *день* на веселіе и на пиръ, и день
добръ, и проваждаха си дѣлове едни на
другы.
20 И писа Мардохей тѣзи събитія, и про-
води писма на всичкы-тѣ Іудеи които
бѣха по всичкы-тѣ области на царь Ас-
суира, на ближни-тѣ и на далечны-тѣ,
21 Като имъ опрѣдѣляваше да пазятъ четы-
ринадесетый-тъ день на мѣсецъ Адаръ,
и петнадесетый-тъ на истый-тъ, всяка
22 година, Като дни въ които Іудеи-тѣ ся
упокоиха отъ непріятели-тѣ си, и мѣ-
сецъ въ който скърбь-та имъ ся обърна
въ радость, и плачъ-тъ въ добръ день:
та да гы правятъ дни на пиръ и на ве-
селіе, и да си проваждатъ дѣлове едни
23 на другы, и дарове на сиромасы-тѣ. И
пріеха Іудеи-тѣ онова което начнаха да
правятъ, и онова което имъ писа Мар-
24 дохей; Защото Аманъ сынъ-тъ на Аммe-
даѳа Агагецъ-тъ, врагъ-тъ на всичкы-тѣ
Іудеи, ухытри противъ Іудеи-тѣ да гы
погуби, и хвърли фуръ, (сирѣчь жрѣ-
25 біе,) да гы погуби, и да гы истрѣби: Ко-
гато обаче дойде тя *(Есѳирь)* прѣдъ ца-
ря, заповѣда чрѣзъ писма, да ся върне
на глава-та му зло-то му ухыщреніе,
което ухытри противъ Іудеи-тѣ, и обѣ-
сиха на дърво-то него и сынове-тѣ му.
26 За това наименуваха тѣзи дни Фуримъ,
отъ име-то фуръ. Поради това за всич-
кы-тѣ думы на това писмо, и за онова
което видѣха въ това събитіе, и което
27 ся случи на тѣхъ, Іудеи-тѣ направиха
уставъ, и пріеха на себе си и на по-
томство-то си, и на всичкы що ся при-
ложиха тѣмъ, да не прѣстанатъ никога
отъ да пазятъ тѣзи два дена, споредъ
писано-то за тѣхъ, и споредъ врѣме-то
28 имъ всяка година. И тѣзи дни да ся по-
менуватъ и да ся пазятъ въ всякой вѣкъ,
и въ всякой родъ, въ всяка область, и
въ всякой градъ: и тѣзи дни Фуримъ да
ся не отнемать отъ срѣдъ Іудеи-тѣ, и

да не прѣстане поменъ-тъ имъ отъ потомство-то имъ.
29 Тогазъ Есѳирь царица-та дъщеря-та
на Авихаила, и Мардохей Іудеянинъ-тъ,
писахѫ вторый пѫть съсъ всичко-то
пълновластіе, за да утвърдятъ написа-
30 но-то за Фуримъ-тъ. И проводи писма
на всичкы-тѣ Іудеи, въ сто-тѣ и двадесеть и седмь области на Ассуирово-то
31 царство, *съ* мирны и истинны думы, За
да утвърди тѣзи дни Фуримъ въ врѣмена-та имъ, както имъ опрѣдѣлихѫ Мардохей Іудеянинъ-тъ и Есѳирь царица-та,
и както опрѣдѣлихѫ, за себе си и за
потомство-то си, дѣло-то на посты-тѣ и
32 на викъ-тъ имъ. И съ повелѣніе-то на
Есѳирь подтвърди ся това дѣло на Фуримъ-тъ: и писа ся въ книгѫ.

ГЛАВА 10.

1 И тури царь Ассуиръ данъкъ на зе-
2 мѭ-тѫ, и на морскы-тѣ острове. А всичкы-тѣ дѣянія на силѫ-тѫ му и крѣпость-тѫ му, и описаніе-то на величіе-то
на Мардохея, на което го царь-тъ възведе, не сѫ ли писаны въ книгѫ-тѫ на
лѣтовницы-тѣ на Персійскы-тѣ и Мид-
3 скы-тѣ царіе? Защото Мардохей Іудеянинъ-тъ *станѫ* вторый слѣдъ царь Ассуира, и голѣмъ между Іудеи-тѣ, и благопріятенъ на множество-то отъ братія-та си, и търсѣше добро-то на народъ-тъ си, и говорѣше миръ за всичко-то си сѣме.

ІОВЪ.

ГЛАВА 1.

1 Имаше единъ человѣкъ въ *Уаскѫ-тѫ
земѭ, име-то му Іовъ: и той человѣкъ
бѣ непороченъ и правъ, и бояше ся отъ
2 Бога, и отдалечаваше ся отъ зло-то. И
родихѫ му ся седмь сынове и три дъще-
3 ри. И добытъкъ-тъ му бѣше седмь тысящи овцы, и три тысящи камилы, и петстотинъ чифта волове, и петстотинъ
ослицы, и голѣмо множество слугы: и
той человѣкъ бѣ най голѣмъ отъ всичкы-тѣ жители на истокъ.
4 И сынове-тѣ му ходѣхѫ та правѣхѫ
пирове по кѫщя-та си, всякой на день-тъ
си, и провождахѫ та повыквахѫ три-тѣ
си сестры за да ядѫтъ и да піѭтъ съ
5 тѣхъ. И когато ся свършвахѫ дни-тѣ на
пируваніе-то, провождаше Іовъ та гы освящаваше, и, като ставаше заранъ,
принасяше всесъжженія по число-то на
всичкы тѣхъ; защото думаше Іовъ: Да
не бы сынове-тѣ ми да сѫ съгрѣшили,
и сѫ похулили Бога въ сърдце-то си.
Така правѣше Іовъ всякогы.
6 И единъ день дойдохѫ Божіи-тѣ сынове да прѣдстанѫтъ прѣдъ Господа, и
7 между тѣхъ дойде и Сатана: И рече Господь на Сатана: Отъ дѣ идешь? И Сатана отговори Господу, и рече: Отъ да
обыкалямъ земѭ-тѫ и да ходѭ на самъ
8 на тамъ по неѭ. И рече Господь на Сатана: Турилъ ли си вниманіе на рабъ-тъ
ми Іова, че нѣма подобенъ нему на зе-

* *Или* Авситисъ. Виж. Быт. 22; 20, 21.

мы-тѫ, человѣкъ непороченъ и правъ,
който ся бои отъ Бога, и който ся от-
9 далечава отъ зло-то? И отговори Сатана
Господу, и рече: Да ли напразно ся бои
10 Іовъ отъ Бога? Не си ли оградилъ ты
него, и кѫща-тѫ му, и всичко каквото
има? благословилъ си дѣла-та на рѫ-
цѣ-тѣ му, и умножи ся добытъкъ-тъ му
11 на земѭ-тѫ. Но сега простри рѫкѫ, и
докачи всичко каквото има: не ще ли тя
12 похули въ лице? И рече Господь на Са-
танѫ: Ето въ рѫкѫ-тѫ ти е всичко как-
вото има; само на него да не туришь
рѫкѫ. И излѣзе Сатана отъ при Господа.
13 И единъ день синове-тѣ му и дъще-
ри-тѣ му ядѣхѫ и піяхѫ вино въ домъ-тъ
14 на най старый-тъ си братъ, И дойде вѣ-
ститель при Іова та рече: Волове-тѣ
орѣхѫ, и ослицы-тѣ пасѣхѫ при тѣхъ.
15 И нападнахѫ Савци-тѣ та гы откарахѫ:
и рабы-тѣ поразихѫ съ остро-то на
ножъ-тъ: и само азъ ся отървахъ да ти
16 обадѭ. Като още говорѣше той, дойде
и другъ, та рече: Огнь Божій паднѫ отъ
небеса, та изгори овцы-тѣ и рабы-тѣ,
и поиде гы; и отървахъ ся само азъ да
17 ти обадѭ: Този като говорѣше още,
дойде и другъ, та рече: Халдеи-тѣ на-
правихѫ три четы и ся устремихѫ върхъ
камилы-тѣ, и гы откарахѫ; и рабы-тѣ
поразихѫ съ остро-то на ножъ-тъ; и о-
18 тървахъ ся само азъ да ти обадѭ. Този
като говорѣше още, дойде и другъ, та
рече: Синове-тѣ ти и дъщери-тѣ ти я-
дѣхѫ, и піяхѫ вино, въ домъ-тъ на най
19 старый-тъ си братъ: И ето, дойде го-
лѣмъ вѣтръ изъ оттатъкъ пустынѭ-тѫ,
та удари четыри-тѣ ѫгла на домъ-тъ, и
падна върхъ дѣца-та, и умрѣхѫ; и о-
тървахъ ся само азъ да ти обадѭ.
20 Тогазъ станѫ Іовъ, раздра дрехѫ-тѫ
си, и остригѫ главѫ-тѫ си, и паднѫ на
21 земѭ-тѫ, та ся поклони, И рече: Голъ
излѣзохъ изъ утробѫ-тѫ на майкѫ си,
голъ ще и да ся върнѫ тамъ: Господь
даде, Господь отнѣ: Да бѫде име-то
22 Господне благословено. Въ всичко това
Іовъ не съгрѣши, и не даде безуміе Богу.

ГЛАВА 2.

1 И пакъ единъ день, дойдохѫ Божіи-тѣ
сынове за да прѣдстанѫтъ прѣдъ Госпо-
да, и между тѣхъ дойде и Сатана, да
2 прѣдстане прѣдъ Господа, И рече Го-
сподь на Сатанѫ: Отъ дѣ идешь? И Са-
тана отговори Господу, и рече: Отъ да
обыкалямъ земѭ-тѫ, и да ходѭ на самъ
3 на тамъ по нея. И рече Господь на Са-
танѫ: Турилъ ли си вниманіе на рабъ-тъ
ми Іова, че нѣма подобенъ нему на зе-
мѭ-тѫ, человѣкъ непороченъ и правъ,
който ся бои отъ Бога, и ся отдалечава
отъ зло-то? и още държи незлобіе-то си,
ако и да мя подстори ты противъ него,
4 за да го погубѭ безъ причинѫ. И отго-
вори Сатана Господу, и рече: Кожѫ за
кожѫ и все що има человѣкъ ще даде за
5 живота си. Но сега простри рѫкѫ-тѫ си,
та ся прикосни до кости-тѣ му и до
плъть-тѫ му: да ли не ще тя похули въ
6 лице? И рече Господь на Сатанѫ: Ето
той е въ рѫкѫ-тѫ ти: само животъ-тъ
му упази.
7 Тогазъ излѣзе Сатана отъ при Госпо-
да, та порази Іова съ лошъ струпей, отъ
плесны-тѣ на нозѣ-тѣ му до върхъ-тъ му.
8 И зѣ си чрѣпъ, за да ся чеше съ него;
и сѣдѣше въ пепелъ.
9 Тогазъ му рече жена му: Още ли дър-
жишь незлобіе-то си? Похули Бога, и
10 умри. А той ѝ рече: Ты говоришь както
говори една отъ безумны-тѣ жены. До-
бро-то ли *само* ще пріемемъ отъ Бога,
зло-то да не пріемемъ ли? Въ всичко
това не съгрѣши Іовъ съ устны-тѣ си.
11 А като чухѫ трима-та пріятели на Іо-
ва всичко това зло което бѣ нападнало
върхъ него, дойдохѫ всякой отъ мѣ-
сто-то си: Елифазъ Θеманецъ-тъ, и Вал-
дадъ Шуахецъ-тъ, и Софаръ Наамаθецъ-
тъ; защото ся бѣхѫ съгласили да дой-
дѫтъ наедно да го съжалятъ и да го у-
12 тѣшатъ. И като подигнахѫ очи-тѣ си
отъ далечь и го не познахѫ, възвысихѫ
гласъ та плакахѫ; и раздра всякой дре-
хѫ-тѫ си, и хвърлихѫ пръсть на главы-

13 тѣ си къмъ небе-то. И сѣдѣхѫ съ него
на прьсть-тѫ седмь дни и седмь нощи,
и никой не говори думѫ нему, защото
виждахѫ че болка-та *му* бѣше много
голѣма.

ГЛАВА 3.

1 Слѣдъ това отвори Іовъ уста-та си, та
2 проклѣ день-тъ си. И говори Іовъ и рече:
3 Да погыне день-тъ въ който ся родихъ,
И нощь-та *въ която* рекохѫ: Роди ся мѫжко.
4 Да бѫде тьмнина онзи день:
Богъ да го не потърси отъ горѣ,
И да не изгрѣе на него видѣлина.
5 Тьмнина и смъртна сѣнка да го обладаѭтъ:
Мракъ да сѣди на него:
Мрачность-та на день-тъ да го направи ужасенъ.
6 Тьмнина да обладае онѫзи нощь:
Да ся не събере съ дни-тѣ на година-тѫ:
Да не влѣзе въ число-то на мѣсецы-тѣ.
7 Ето, пуста да остане оная нощь:
Гласъ радостенъ да не дойде връху неѭ.
8 Да ѭ прокълнѫтъ тѣзи които кълнѫтъ дни-тѣ,
Тѣзи които сѫ готови да дигнѫтъ Левіаѳана.
9 Да помрачеѭтъ звѣзды-тѣ на вечерь-тѫ ѝ:
Да чака видѣло, и да нѣма:
И да не види първы-тѣ лучы на зорѫ-тѫ:
10 Защото не затвори двери-тѣ на *майчи-ния-тѫ* ми утробѫ,
И *не* скры скърбь-тѫ отъ очи-тѣ ми.
11 Защо не умрѣхъ отъ рожденіе-то,
И не издъхнахъ щомъ излѣзохъ изъ утробѫ-тѫ?
12 Защо мя пріехѫ колѣнѣ-тѣ?
Или защо сысци-тѣ, за да сучѫ?
13 Защото сега щѣхъ да лѣжѫ и да почивамъ; щѣхъ да спѭ;
Тогазь щѣхъ да сьмь въ упокоеніе,
14 Наедно съ царіе и съвѣтницы земны,
Които си градятъ запустѣнія:
15 Или съ князове които имахѫ злато,
Които бѣхѫ напълнили домове-тѣ си съсъ сребро:
16 Или като изврьгъ, скрытъ, не щѣше да мя има,
Както младенци които видѣло не сѫ видѣли.
17 Тамъ нечестиви-тѣ прѣставатъ да смущаватъ,
И тамъ утрудени-тѣ ся упокояватъ.
18 Наедно ся упокояватъ и плѣнени-тѣ:
Не чуѭтъ гласъ насилническый.
19 Тамъ сѫ малъкъ и голѣмъ;
И рабъ-тъ е свободенъ отъ господаря си.
20 Защо ся даде видѣло на злощастный-тъ,
И животъ на огорченый-тъ въ душѫ-тѫ,
21 Които желаѭтъ смърть-тѫ, и нѣма ѭ,
Ако и да копаѭтъ за неѭ повече отъ колкото за скрыты съкровища,
22 Които ся много радватъ, и веселятъ,
Когато намѣрятъ гробъ-тъ?
23 *Защо ся е дало видѣло* на человѣка, комуто пѫть-тъ е скрытъ,
И когото Богъ е затворилъ?
24 Защото прѣди ястіе-то ми дохожда стенаніе-то ми,
И рыканія-та ми ся изливатъ като водѫ.
25 Защото онова отъ което ся боехъ, случи ми ся,
И онова отъ което треперахъ дойде вьрхъ мене.
26 Нѣмамъ миръ, нито упокоеніе, нито тишинѫ;
И смущеніе *мя* нападнѫ.

ГЛАВА 4.

1 Тогазь Елифазъ Ѳеманецъ-тъ отговори, и рече:
2 Ако начнемъ да ти говоримъ, ще ти дотегне ли?
Но кой може ся удържа да не говори?
3 Ето, ты си научилъ мнозина,
И немощны рѫцѣ си укрѣпилъ.
4 Твои-тѣ думы сѫ заякчили онѣзи които ся колебаяхѫ,
И колѣна ослабнали си укрѣпилъ.
5 А сега дойде *това* на тебе и ти е дотегнало:
Докача тя, и смутилъ си ся.
6 Страхъ-тъ ти не е ли твое-то дързновеніе,

И правость-та на пятища-та ти твоя-та надежда?
7 Я си напомни: кой неповиненъ е погыналъ?
И дѣ сѫ были истрѣбени прави-тѣ?
8 Както сымь азъ видѣлъ, които орѫтъ беззаконіе,
И сѣятъ нечестіе, тѣхъ и жьнатъ.
9 Истрѣбватъ ся отъ духаніе-то на Бога,
И отъ дыханіе-то на ноздры-тѣ му погынуватъ.
10 Рыканіе-то на львъ-тъ, и гласъ-тъ на рыкатель львъ *угаснаха*,
И зѫби-тѣ на малкы-тѣ львове ся искъртиха.
11 Львъ-тъ погынува отъ нѣманіе ловъ,
И на львица-та щенета-та ся распрьснуватъ.
12 И скрытно дойде върху ми дума,
И ухо-то ми доѕѣ едно шьпнаніе отъ неѭ.
13 Врѣдъ мысли-тѣ отъ нощны-тѣ видѣнія,
Когато дълбокъ сънъ пада върхъ человѣцы-тѣ,
14 Ужасъ мя хвана, и трепетъ,
И растресе всичкы-тѣ ми кости.
15 И духъ прѣмина отъ прѣдѣ ми,
Косми-тѣ на тѣло-то ми настръхнаха.
16 Застана, но азъ не познахъ образъ-тъ му:
Зракъ *ся яви* прѣдъ очи-тѣ ми:
Въ мълчаніе-то чухъ гласъ *който рече:*
17 Ще бѫде ли смьртный-тъ по праведенъ отъ Бога?
Ще бѫде ли человѣкъ по чистъ отъ Създателя си?
18 Ето, той не ся увѣрява на рабы-тѣ си,
И въ ангелы-тѣ си гледа недостатъкъ:
19 Колко повече *въ* онѣзи които живѣятъ въ кѫщы отъ калъ,
На които основаніе-то е въ прьсть-тѫ,
И смазватъ ся по скоро отъ молецъ-тъ?
20 Отъ заранъ до вечерь съсыпватъ ся:
Безъ да усѣти нѣкой, губятъ ся за всякога.
21 Величество-то имъ което е въ тѣхъ не прѣхожда ли?
Умиратъ не въ мѫдрость.

ГЛАВА 5.

1 Повыкни сега, има ли нѣкой да ти отговори?
И къмъ кого отъ святы-тѣ ще погледнешь?
2 Наистинѫ гнѣвъ-тъ убива безумный-тъ,
И ревнованіе-то умьртвява глупавый-тъ.
3 Азъ видѣхъ безумный-тъ като ся вкореняваше:
Но внезапно проклѣхъ кѫща-тѫ му.
4 Синове-тѣ му сѫ далечь отъ безопасность,
И смазватъ гы по сѫдовища-та,
И нѣма кой да гы отърве:
5 На които жетвѫ-тѫ изяда гладный-тъ,
И гради ѭ прѣзъ трьніе-тѣ,
И имотъ-тъ имъ поглъща грабитель-тъ.
6 Защото не излазя скърбь-та отъ прьсть-тѫ,
Нито печаль-та изникнува изъ земѭ-тѫ:
7 Но человѣкъ ся ражда за печаль,
И искры-тѣ да хвъркатъ высоко.
8 Но азъ Бога ще потърсѭ,
И дѣло-то си ще възложѫ на Бога:
9 Който прави неизслѣдимы величія,
И чудеса бесчисленны:
10 Който дава дъждь по лице-то на земѭ-тѫ,
И проважда воды по нивя-та:
11 Който възвышава смиренны-тѣ,
И въздига въ безопасность нажалены-тѣ:
12 Който распилява намѣренія-та на хытры-тѣ,
И не могатъ рѫцѣ-тѣ имъ да извършатъ прѣдпріятіе-то *си;*
13 Който хваща мѫдры-тѣ въ пронырство-то имъ:
И съвѣтъ-тъ на лъстивы-тѣ ся низвьргава.
14 Деня посрѣщатъ тьмнинѫ,
И по пладне пипатъ както нощя.
15 Но избавя сиромахъ-тъ отъ мечь,
Отъ уста-та имъ, и отъ рѫкѫ-тѫ на силный-тъ.
16 И сиромахъ-тъ има надеждѫ,
А уста-та на беззаконіе-то ся затулятъ.
17 Ето блаженъ е онзи человѣкъ когото обличава Богъ:

За то не прѣзирай наказаніе-то на Всесилнаго;
18 Защото той наранява, и обвързува;
Поразява, и рацѣ-тѣ му исцѣляватъ.
19 Въ шесть скърби ще тя освободи,
И въ седма-тѫ нѣма да тя досѣгне зло.
20 Въ гладъ ще тя избави отъ смьрть,
И въ брань отъ рѫка на мечь.
21 Отъ бичъ на языкъ ще бѫдешь упазенъ:
И не ще ся уплашишь отъ погыбель която дойде.
22 На погыбель-тѫ и на гладъ-тъ ще ся присмивашь;
И не ще ся уплашишь отъ земны-тѣ звѣрове.
23 Защото ще имашь споборство съ каменіе-тѣ на поле-то:
И диви-тѣ звѣрове ще мируватъ съ тебе.
24 И ще познаешь че шатьръ-тъ ти е въ миръ,
И ще посѣтишь жилище-то си, и не ще намѣришь нищо оскудно.
25 И ще познаешь че е много твое-то сѣме,
И потомци-тѣ ти както трѣва-та на земля-тѫ.
26 Ще идешь въ дълбокѫ старость въ гробъ-тъ,
Както ся скупува копенъ отъ жито въ врѣме-то си.
27 Ето, това издирихмы, така е:
Чуй го и познай за себе си.

ГЛАВА 6.

1 А Іовъ отговори и рече:
2 Дано бы ся прѣтеглила наистинѫ моя-та печаль,
И злополучіе-то ми да бы ся турило *всичко-то* наедно въ кантоны-тѣ;
3 Понеже сега бы была по тежка отъ морскый-тъ пѣсъкъ:
За това думы-тѣ ми оскудѣватъ.
4 Защото стрѣлы-тѣ на Всесилнаго сѫ вѫтрѣ въ мене,
На които ядъ-тъ испива духъ-тъ ми:
Божіи-тѣ ужаси ся опълчаватъ противъ мене.
5 Реве ли дивый оселъ при трѣвѫ-тѫ?
Или мучи ли волъ-тъ при яслы-тѣ си?
6 Яде ли ся невкусно-то безъ соль?
Или има ли вкусъ въ бѣлтъкъ-тъ на яйце-то?
7 *Нѣща отъ които* душа-та ми ся отвращаше да гы не досѣгне,
Тѣ ми станахѫ както блудкаво ястіе.
8 Дано да получахъ прошеніе-то си,
И да *ми* дадѣше Богъ желаніе-то ми!
9 И да бы благоволилъ Богъ да мя погубѣше:
Да бы отпуснялъ рѫкѫ-тѫ си, та да мя посѣчеше.
10 Но ще ми бѫде още това утѣшеніе,
И въ скърбь когато не бы *мя* пожалилъ ще ся развеселя,
Че азъ не скрыхъ думы-тѣ на Святаго.
11 Що е сила-та ми, та да ся стърпѣвамъ?
И що е сетнина-та ми, та да продължа животъ-тъ си?
12 Да ли е сила-та ми сила каменна?
Или плъть-та ми мѣдна?
13 Не исчезнѫ ли въ мене помощь-та ми?
И не ся ли отдалечи отъ мене избавеніе-то?
14 На оскърбеный-тъ *трѣбва* съжалѣніе отъ пріятеля му:
Но той е оставилъ страхъ-тъ на Всесилнаго.
15 Братія-та ми *мя* измамихѫ като потокъ,
Прѣминахѫ като теченіе на потоцы,
16 Които ся матятъ отъ ледъ-тъ,
Въ които ся топи снѣгъ-тъ:
17 Когато ся стоплятъ, исчезнуватъ:
Когато стане топлина, изглаждатъ ся отъ мѣсто-то си.
18 Кервани-тѣ като забыкалятъ пѫтища-та си,
Пристигатъ въ нищо и ся губятъ.
19 Кервани-тѣ Ѳеманскы гледахѫ,
Пѫтници-тѣ Шевскы гы чакахѫ.
20 Излъгахѫ ся въ надеждѫ-тѫ си:
Дойдохѫ тамъ, и ся посрамихѫ.
21 Сега и вы сте никакви:
Видѣхте ужасъ, и ся уплашихте.
22 Рѣкохъ ли азъ: Донесете ми?
Или: Дайте ми даръ отъ имотъ-тъ си?
23 Или: Отървѣте мя отъ рѫкѫ-тѫ на непріятеля?
Или: Избавѣте мя отъ рѫкѫ-тѫ на насилницы-тѣ?

24 Научѣте мя, и азъ ще мълкнѫ:
И покажѣте ми въ що сьмь съгрѣшилъ.
25 Колко сѫ якы правы-тѣ думы:
Но ваше-то изобличеніе, що показва?
26 Мечтаете ли да изобличите думы,
Когато на отчаянный-тъ думы-тѣ сѫ като вѣтръ?
27 Наистинѫ, вы впримчате сираче-то,
И копаете *ровъ* на пріятеля си.
28 Сега прочее, благоволѣте да погледнете на мене,
Защото прѣдъ васъ е *явно* ако азъ лъжѫ.
29 Повърнѣте ся, молѭ: нека не става неправда:
Ей, повърнѣте ся пакъ: азъ имамъ правдѫ въ това.
30 Има ли неправда въ языкъ-тъ ми?
Не може ли небце-то ми да разбере лошо-то?

ГЛАВА 7.

1 Не е ли войнствуваніе человѣческый *животъ* на землѭ-тѫ?
И дни-тѣ му *не сѫ ли* като дни на наемникъ?
2 Както рабъ желае сѣнкѫ,
И както наемникъ очаква заплатѫ-тѫ си,
3 Така азъ вѣхъ за наслѣдіе мѣсецы на суетѫ,
И нечалны нощи ми ся опрѣдѣлихѫ.
4 Когато си лѣгамъ, казвамъ:
Кога ще станѫ, и ще прѣмине нощь-та?
И омрьзна ми да ся обрыщамъ до зоры.
5 Плъть-та ми е облѣчена съ червіе и буцы отъ прьсть;
Кожа-та ми сѫ пука, и тече.
6 Дни-тѣ ми сѫ по бързи отъ совалкѫ-тѫ на тькачь-тъ,
И чезнатъ безъ надеждѫ.
7 Помни че животъ-тъ ми е вѣтръ:
Око-то ми нѣма да ся върне за да види добро.
8 Око-то на оногози който мя гледа, нѣма да мя види *вече:*
Очи-тѣ ти сѫ върху мене, а ето нѣма мя.
9 Облакъ-тъ ся расиилява и исчезнува,
Така и слазящій въ гробъ-тъ нѣма да възлѣзе пакъ:
10 Нѣма да ся върне вече въ домъ-тъ си?
И мѣсто-то му нѣма да го познае вече.
11 За то азъ нѣма да удържѫ уста-та си:
Ще говорѭ въ утѣсненіе-то на духъ-тъ си:
Ще плачѫ въ горесть-тѫ на душѫ-тѫ си.
12 Море ли сьмь азъ, или китъ,
Та да турищь надъ мене стражѫ?
13 Когато казвамъ: Одръ-тъ ми ще мя утѣши,
Лѣгло-то ми ще олегчи оплакваніе-то ми;
14 Тогазъ мя устрашавашь съсъ сънища,
И мя ужасавашь съ видѣнія:
15 И душа-та ми избира удавеніе,
И смьрть, а не тѣзи ми кости.
16 Додѣя ми ся; не щѫ да живѣѭ до вѣка:
Оттегли ся отъ мене; защото дни-тѣ ми сѫ суета.
17 Що е человѣкъ та да го възвеличавашь,
И да турящь на умъ-тъ си за него?
18 И да го посѣщавашь всякѫ зарань,
И да го искушавашь всякѫ минутѫ?
19 До кога не ще ся отвърнешь отъ мене,
И не ще мя оставишь, ни колкото плюнкѫ-тѫ си да погълнѫ?
20 Съгрѣшихъ; що могѫ да ти направѭ,
Смотрителю на человѣцы-тѣ?
Защо си мя турилъ за своѭ цѣль,
И станахъ тегота на себе си?
21 И защо не прощавашь прѣстъпленіе-то ми,
И не отнимашь беззаконіе-то ми?
Защото слѣдъ малко ще спѭ въ прьсть-тѫ:
И сутринь-тѫ ще мя потърсишь, и нѣма да мя има.

ГЛАВА 8.

1 А Валдадъ Шуахецъ-тъ отговори, и рече:
2 До кога ще говоришь така,
И думы-тѣ на уста-та ти ще сѫ силенъ вѣтръ?
3 Да ли Богъ извраща сѫдбѫ-тѫ?
Или Всесилный извраща правдѫ-тѫ?
4 Ако му сѫ съгрѣшили синове-тѣ ти,
И гы е прѣдалъ въ рѫкѫ-тѫ на беззаконіе-то имъ;
5 Ако бы ты рано потърсилъ Бога,
Ако бы ся помолилъ Всесилному,
6 Ако бы былъ ты чистъ и правъ,

Непрѣмѣнно сега бы ся събудилъ той за тебе,
И направилъ бы благополучно жилище-то на правда-та ти.
7 И ако да е было начало-то ти малко;
Но сетнины-тѣ ти быхѫ ся уголѣмили много.
8 Понеже попытай, молѭ, отъ първы-тѣ родове,
И испытай прилѣжно отцы-тѣ имъ:
9 Защото ный смы вчерашни, и не знаемъ *нищо,*
Понеже наши-тѣ дни на землѭ-тѫ сѫ сѣнка:
10 Не щѫтъ ли да тя научѫтъ тѣ, *и* да ти рекѫтъ,
И да произнесѫтъ думы отъ сърдце-то си?
11 Никне ли рогозъ-тъ безъ тинѭ?
Расте ли ситникъ-тъ безъ водѫ?
12 Додѣ е още зеленъ, *и* не окосенъ,
Изсъхнува прѣди всякѫ трѣвѫ.
13 Така сѫ пѫтища-та на всичкы които забравятъ Бога:
И надежда-та на лицемѣръ-тъ ще ся изгуби:
14 Надежда-та му ще ся прѣсѣче,
Дрьзновеніе-то му ще бѫде паячина.
15 Ще ся опре на кѫщѫ-тѫ си, но тя не ще устои:
Ще ся хване за нея, но не ще ся въсправи.
16 Влаженъ е прѣдъ слънце-то,
И вѣтва-та му ся простира въ градинѫ-тѫ му.
17 Кореніе-тѣ му ся сплитатъ въ грамадѫ-тѫ на каменіе-тѣ,
И гледа каменно-то мѣсто.
18 Ако го истръгне нѣкой отъ мѣсто-то му,
Тогазь *мѣсто-то* ще ся отрече отъ него, *и ще каже:* Не сьмь тя видѣлъ.
19 Ето, тая е радость-та на пѫть-тъ му,
И отъ прьсть-тѫ другы ще изникнѫтъ.
20 Ето, Богъ не ще да отхвърли непорочный-тъ,
Нито ще хване рѫкѫ-тѫ на злотворцы-тѣ:
21 Додѣ напълни уста-та ти съ смѣхъ,
И устны-тѣ ти съ въсклиновеніе.
22 Които тя ненавидятъ ще ся облѣкѫтъ въ срамъ:
И жилище-то на нечестивы-тѣ нѣма да сѫществува.

ГЛАВА 9.

1 И отговори Іовъ, и рече:
2 Наистинѫ знаѭ че това е така;
Но какъ ще ся оправдае человѣкъ прѣдъ Бога?
3 Ако поиска да ся сѫди съ него,
Не може му отговори едно отъ тысящѫ.
4 Мѫдръ е въ сьрдце, и крѣпъкъ въ силѫ:
Кой ся е ожесточилъ противъ него, и е станѫлъ благополученъ?
5 Той прѣмѣстя горы-тѣ, и не познаватъ;
Прѣвърнѫлъ гы е въ гнѣвъ-тъ си.
6 Той поклаща землѭ-тѫ отъ мѣсто-то ѝ,
И стълпове-тѣ ѝ треперятъ.
7 Той заповѣдва на слънце-то, и не изгрѣва:
И туря подъ печать звѣзды-тѣ.
8 Той самъ простира небеса-та,
И стѫпва на морскы-тѣ высочины.
9 Той прави *съзвѣздія-та,* Мечкѫ-тѫ, Оріона и Пліады-тѣ,
И клѣтове-тѣ на Югъ.
10 Той прави величія неизслѣдимы,
И чудеса безбройны.
11 Ето минува по край мене и *го* не виждѫ:
Прѣминува, и го не съглеждамъ.
12 Ако отнеме, кой ще го възбрани?
Кой ще му рече: Що правишь?
13 *Ако* Богъ не оттегли гнѣвъ-тъ си,
Гордѣливи-тѣ помощници ся свалятъ подъ него.
14 Колко по малко азъ бы моглъ да му отговорѭ,
И да избирамъ думы-тѣ си къмъ него?
15 Къмъ когото, и праведенъ ако бѣхъ, не можахъ отговори,
Но щѣхъ да попросѭ милость отъ Сѫдіѭ-тѫ си.
16 Ако извикамъ, и ми отговори,
Не щѣхъ да повѣрвамъ че е послушалъ гласъ-тъ ми.
17 Защото мя смазва съ вихрушкѫ,
И умножава раны-тѣ ми безъ причинѫ.
18 Не мя оставя да си отдъхнѫ,
Но мя насыща съ горчины.
19 Ако е *рѣчь* за силѫ, ето, силенъ е:
И ако е за сѫдъ, кой ще мя прѣдстави?

20 Ако быхъ искалъ да оправдаж себе си,
осадили мя быхж уста-та ми.
Ако быхв искалв да рекж: Непороченъ
сьмь, стропгивъ быхж мя показали.
21 *Ако* бѣхъ непороченъ, не быхъ позналъ
духъ-тъ си:
Прѣзрѣлъ быхъ животъ-тъ си.
22 Едно това *знамъ,* за то рѣкохъ:
Той погубя непорочный-тъ и нечестивый-тъ.
23 И ако бичъ-тъ *му* убива внезапно,
Той ся смѣе въ опитуваніе-то на неповинны-тѣ.
24 Земя-та е прѣдадена въ ржцѣ-тѣ на нечестивый-тъ.
Той покрыва лица-та на сждіи-тѣ и;
Ако ли не, дѣ е, *и* кой е?
25 А мои-тѣ дни сж по бързи отъ скоротечецъ;
Бѣгатъ, безъ да видятъ добро.
26 Прѣминжхж като леки кораби:
Като орелъ който лети върхъ ловъ-тъ.
27 Ако рекж че ще забравж оплакваніе-то си,
Ще оставж жалѣніе-то си, и ще ся утѣшж,
28 Въ ужасъ сьмь отъ всичкы-тѣ си скърби;
Знаж че не ще мя обезвинишь.
29 Нечестивъ ще излѣзж;
Защо прочее да ся трудж напраздно?
30 Ако ся омиж съсъ снѣжна вода,
И очистж съ мыло ржцѣ-тѣ си,
31 Ты пакъ ще мя хвърлишь въ тинж-тж,
Щото и самы-тѣ ми дрехы ще ся гнусятъ отъ мене.
32 Защото не е человѣкъ, както сьмь азъ,
та да му отговорж,
И да дойдемъ наедно на сждъ.
33 Нѣма ходатай помежду ни,
За да тури ржкж-тж си върху двама ны.
34 Нека отдалечи отъ мене жезлъ-тъ си,
И страхъ-тъ му да мя не ужасава:
35 *Тогазъ* ще говорж и нѣма да ся бож отъ него;
Защото така, не сьмь на себе си.

ГЛАВА 10.

1 Душа-та ми е отегчена отъ животъ-тъ ми:
Ще ся прѣдамъ на оплакваніе-то си:
Ще говорж въ горесть-тж на душж-тж си.
2 Ще рекж Богу: Не дѣй мя осжжда:
Покажи ми защо ми ставашь съперникъ.
3 Добрѣ ли ти е да оскърбявашь,
И да прѣзирашь дѣло-то на ржцѣ-тѣ си,
И да озарявашь съвѣтъ-тъ на нечестивы-тѣ?
4 Тѣлесны ли очи имашь?
Или гледашь ли както гледа человѣкъ?
5 Да ли сж дни-тѣ ти като дни-тѣ на человѣка?
Или годины-тѣ ти като человѣческы дни,
6 Та да прѣтърсвашь беззаконіе-то ми,
И да издирвашь грѣхъ-тъ ми?
7 Знаешь че не сьмь сторилъ нечестіе;
И нѣма кой да избавя отъ ржкж-тж ти.
8 Ржцѣ-тѣ ти мя образувахж,
И създадохж всичкы-тѣ ми удове:
И съсыпвашь ли мя?
9 Помни, молж, че както калъ си мя направилъ:
И въ прьсть ли ще мя възвърнешь?
10 Не си ли мя издоилъ като млѣко;
И не си ли мя съсырилъ като сыреніе?
11 Съ кожж и плъть си мя облѣклъ,
И съ кости и жилы си мя оплелъ;
12 Животъ и милость си ми дарилъ,
И посѣщеніе-то ти е упазило духъ-тъ ми;
13 Но и това си крылъ ты въ сърдце-то си:
Знаж че това бѣ съ тебе.
14 Ако съгрѣшж, наблюдавашь мя,
И отъ беззаконіе-то ми не щешь да мя обезвинишь.
15 Ако направж нечестіе, горко ми:
И праведенъ да сьмь; не могж дигнж главж-тж си.
Пъленъ сьмь съ бесчестіе; виждь прочее скърбь-тж ми;
16 Защото расте. Гонишь мя като львъ:
И като ся връщашь показвашь ся страшенъ противъ мене.
17 Новы свидѣтели прѣдставяшь противъ мене,
И умножавашь гнѣвъ-тъ си върху ми:
Едно подиръ друго войнства нападатъ върхъ мене.
18 А защо мя извади ты изъ маткж-тж *на майкж ми?*

О, да бѣхъ издъхналъ, и око да не бѣ мя виждало.
19 Щѣхъ да сьмь като че не сьмь былъ:
Отъ матка-тѫ въ гробъ-тъ щѣхъ да ся отнесѫ.
20 Дни-тѣ ми малко не сѫ ли? прѣстани прочее,
И остави мя, да *си* отдъхнѫ малко,
21 Прѣди да отидѫ отъ дѣто нѣма да ся върнѫ,
Въ тъмнѫ земѭ и въ смъртнѫ сѣнкѫ;
22 Въ мрачнѫ земѭ, както тьма-та на смъртнѫ-тѫ сѣнкѫ,
Дѣто нѣма никакъвъ редъ,
И видѣло-то е като тьма.

ГЛАВА 11.

1 И отговори Софаръ Наамаеецъ-тъ, и рече:
2 Не ся ли дава отвѣтъ на много думы?
И многорѣчивый-тъ ще ся оправдае ли?
3 Праздны-тѣ ти думы ще затулятъ ли уста-та на человѣцы-тѣ?
И ты да ся присмивашь, а *тебе* нѣкой да *тя* не посрами ли?
4 Защото ты си рекълъ: Говореніе-то ми е право,
И чистъ сьмь азъ прѣдъ очи-тѣ ти.
5 Но дано бы проговорилъ Богъ,
И да бы отворилъ устны-тѣ си противъ тебе:
6 И да ти явѣше тайны-тѣ на мѫдрость-тѫ,
Че сѫ двойны отъ колкото ся знае.
Знай прочее, че Богъ *по малко* отъ беззаконіе-то ти изисква отъ тебе.
7 Можешь ли да изблудишь Божіи-тѣ дълбины?
Можешь ли да издиришь Всесилный-тъ съвършенно?
8 Тѣ сѫ высокы до небе-то: що можешь да направишь?
По дълбокы сѫ отъ ада: що можешь да познаешь?
9 Мѣра-та имъ е по дълга отъ земѭ-тѫ,
И по широка отъ море-то.
10 Ако дойде той та затвори, или събере,
То кой може да го възбрани?
11 Защото той знае суета-тѫ на человѣцы-тѣ,
И нечестіе-то види,
И нѣма ли да даде вниманіе?
12 А человѣкъ суетенъ гордѣе ся,
И человѣкъ ся ражда диво осейче.
13 Ако приготвишь ты сърдце-то си,
И прострешь рѫцѣ-тѣ си къмъ него:
14 Ако има беззаконіе въ рѫцѣ-тѣ ти, отдалечи го,
И не оставяй да ся насели нечестіе въ шатры-тѣ ти.
15 Тогазь само ще повдигнешь лице-то си безъ пятно:
И утвърденъ ще бѫдешь, и нѣма да ся боишь:
16 Защото ты ще забравишь скърбь-тѫ:
Ще *ѭ* помнишь както воды които сѫ оттекли.
17 И твой-тъ вѣкъ ще бѫде по свѣтълъ отъ пладне:
И тьмнина ако си, *пакъ* ще станешь като зора:
18 И ще си безопасенъ, защото има надежда:
Ей, ще копаешь, *и* ще си лѣгнешь безопасно.
19 Ще лѣгнешь, и не ще има кой да тя устрашава:
И мнозина ще търсятъ твое-то лице.
20 А очи-тѣ на нечестивы-тѣ ще истаятъ,
И прибѣжище не ще да има за тѣхъ,
И надежда-та имъ ще е издъхваніе.

ГЛАВА 12.

1 А Іовъ отговори, и рече:
2 Наистинѫ вы сте *само* людіе,
И съ васъ ще мѫдрость-та да умре!
3 И азъ имамъ разумъ както и вы:
Не сьмь по доленъ отъ васъ:
И таквызь работы кой гы не знае?
4 Станахъ за поруганіе на ближній-тъ си,
А който призовава Бога, отговаря му:
Праведный-тъ *и* непорочный-тъ е за присмѣхъ.
5 Този който е близу да ся подхлъзнатъ нозѣ-тѣ му,

Въ мысль-та на благополучный-тъ е като свѣтилникъ прѣзрѣнъ.
6 Шатри-тѣ на разбойницы-тѣ сѫ въ благополучіе,
И тѣзи които раздражаватъ Бога сѫ въ безопасность,
Въ рѫцѣ-тѣ на които Богъ доноси *изобиліе*.
7 Но попытай сега животны-тѣ, и ще тя научатъ:
И птицы-тѣ небесны, и ще ти кажѫтъ:
8 Или говори на земѭ-тѫ, и ще тя научи:
И морскы-тѣ рыбы ще ти прикажѫтъ.
9 Отъ всичкы тѣзи кой не разумѣва,
Че рѫка-та на Господа е направила това?
10 На когото въ рѫкѫ-тѫ е душа-та на всичко живо,
И дыханіе-то на всякѫ человѣческѫ плъть.
11 Не испитва ли ухо-то думы-тѣ,
Както небце-то вкушава ястіе-то си?
12 Мѫдрость-та е у сѣдинявы-тѣ,
И разумъ-тъ бива въ дългъ животъ:
13 Въ Него е мѫдрость-та и сила-та:
Той има съвѣтъ и разумъ.
14 Ето, той събаря, и не ся съгражда вече:
Затваря противъ человѣка, и нѣма кой да отвори.
15 Ето, задържа воды-тѣ, и изсъхнуватъ:
Пуща гы пакъ, и извращатъ земѭ-тѫ.
16 Съ него е сила-та и мѫдрость-та:
Неговъ е измаменый-тъ и измамитель-тъ.
17 Закарва съвѣтницы-тѣ оплѣнены,
И прави сѫдіи-тѣ глупавы.
18 Развързва поясъ-тъ на царіе-тѣ,
И опасува чрѣсла-та имъ съ вѫже.
19 Закарва князове-тѣ оплѣнены,
И извраща крѣпкы-тѣ.
20 Отнима дума-тѫ отъ увѣрены-тѣ,
И зема умъ-тъ на старѣйшины-тѣ.
21 Излива прѣзрѣніе върхъ князове-тѣ,
И ослабя сила-тѫ на якы-тѣ.
22 Открыва изъ тъмнина-тѫ дълбокы-тѣ работы,
И извожда на видѣло смъртна-тѫ сѣнкѫ.
23 Увеличава народы-тѣ, и погубя гы:
Разширява народы-тѣ, и стѣснява гы.
24 Отнима умъ-тъ отъ началницы-тѣ на мѣстни-тѣ людіе,
И прави гы да ся скытатъ по непроходимѫ пустынѭ:
25 Пипатъ въ тъмнинѫ-тѫ безъ видѣлинѫ,
И прави гы да политатъ като піянъ.

ГЛАВА 13.

1 Ето око-то ми видѣ всичко:
Ухо-то ми чу, и разумѣ това.
2 Което знаете вы, знаѭ и азъ,
Не сьм по долень отъ васъ.
3 Но азъ ще говорѭ на Всесилнаго,
И желаѭ да влѣзѫ въ състязаніе съ Бога.
4 А вы сте измыслители на лъжѫ:
Всинца сте бесполезни лѣкари.
5 Дано млъкнехте съвсѣмъ!
И *това* щѣше да ви бѫде за мѫдрость.
6 Чуйте сега състязаніе-то ми,
И дайте вниманіе въ оправданія-та на устны-тѣ ми.
7 За Бога неправедно ли ще говорите?
За него лъсть ли ще произносите?
8 За него лицепріятіе ли ще направите?
Ще ся сѫдите ли за Бога?
9 Добро ли е да вы изслѣди той?
Или ще можете ли да го излъжете както излъгватъ человѣка?
10 Той непрѣмѣнно ще вы обличи,
Ако тайно правите лицепріятіе.
11 Величіе-то му не ще ли да вы ужаси?
И страхъ-тъ му не ще ли да падне върхъ васъ?
12 Ваши-тѣ въспоминанія сѫ подобны на пепелъ,
Твърдѣли-тѣ ви сѫ като твърдѣли отъ калъ.
13 Млъкнѣте, оставѣте мя и азъ да говорѭ,
И нека дойде върхъ мене каквото ще.
14 Защо земамъ плъть-тѫ си въ зѫбы-тѣ си,
И турямъ животъ-тъ си въ шепѫ-тѫ си?
15 Той ако и да мя убива, азъ на него ся надѣѭ:
Но ще защитѭ пѫтища-та си прѣдъ него.
16 Даже той ще е мое-то спасеніе,
Защото лицемѣръ не ще излѣзе прѣдъ него.
17 Послушайте внимателно слово-то ми,
И изявеніе-то ми да бѫде въ уши-тѣ ви.
18 Ето сега, азъ сьм наредилъ сѫдбѫ-тѫ *си*:

Знаж че ще ся оправдаж.
19 Кой е онзи *който* ще ся сѫди съ мене?
Защото, ако млъкнж, сега ще издъхнж.
20 Но само двѣ нѣща не ми направяй,
Тогазь не ще ся скрыж отъ лице-то ти.
21 Отдалечи рѫкж-тж си отъ мене:
И страхъ-тъ ти да мя не ужаси.
22 Послѣ повыкай ты, и азъ ще дамъ отговоръ:
Или азъ да говорж, и ты върни отговоръ.
23 Колко сж беззаконія-та ми и грѣхове-тѣ ми?
Яви ми прѣгрѣшеніе-то ми и грѣхъ-тъ ми.
24 Защо крыешь лице-то си,
И мене считашь за непріятель на себе си?
25 Ще покажешь ли себе си страшенъ на листъ завѣванъ?
И ще гонишь ли сухж плѣвж?
26 Защото пишешь горести противъ мене,
И правишь мя да наслѣдувамъ беззаконія-та на младость-тж си:
27 И туряшь нозѣ-тѣ ми въ кладж,
И наблюдавашь всичкы-тѣ ми пѫтища:
Забѣлѣжвашь дири-тѣ на нозѣ-тѣ ми:
28 И това *мое тѣло* тлѣе като гнила вещь,
Като дреха отъ молецъ сядена.

ГЛАВА 14.

1 Роденый-тъ отъ женж человѣкъ е кратковрѣменъ,
И пъленъ съсъ смущеніе.
2 Прозябава като цвѣтъ, и ся покосява:
Бѣга като сѣнка, и не ся спира.
3 И върхъ такъвъ ли отваряшь очи-тѣ си,
И мя карашь на сѫдъ съ тебе?
4 Кой може да извади чисто отъ нечисто? Никой.
5 Понеже дни-тѣ му сж опрѣдѣлени,
Число-то на мѣсецы-тѣ му е у тебе,
Ты си положилъ прѣдѣлы-тѣ му, които не може да надмине.
6 Отвърни ся отъ него за да си почине,
Додѣ като наемникъ доскара день-тъ си.
7 Защото за дърво-то има надежда,
Че ако ся отсѣче, пакъ ще прозябне,
И че младокъ-тъ му нѣма да исчезне.
8 И корень-тъ му ако остарѣе въ земж-тж,
И пьнь-тъ му ако умре въ прьсть-тж,
9 *То* отъ дъхъ-тъ на водж-тж ще прозябне,
И ще покара вѣтвы като новосаденіе.
10 Но человѣкъ умира, и прѣхожда:
И человѣкъ издъхнува, и дѣ го?
11 *Както* воды-тѣ чезнжтъ изъ море-то,
И рѣка-та прѣстава и прѣсъхнува,
12 Така человѣкъ лѣга, и не става вече;
Додѣ небеса-та не прѣйдатъ, тѣ нѣма да ся събудятъ,
И нѣма да станжтъ отъ сънъ-тъ си.
13 О, дано да бѣше мя скрылъ ты въ гробъ-тъ,
Да бѣше мя покрылъ додѣ прѣмине гнѣвъ-тъ ти,
Да бѣше ми опрѣдѣлилъ срокъ, и *тогазь* да бы мя помѣнялъ.
14 Ако умре человѣкъ, ще оживѣе ли?
Прѣзъ всичкы-тѣ дни на войнствуваніе-то си ще чакамъ,
Додѣ дойде промѣненіе-то ми.
15 Ще повыкнешь, и азъ ще ти ся обадж:
Ще имашь пожеланіе къмъ дѣло-то на рѫцѣ-тѣ си.
16 Защото сега броишь стѫпкы-тѣ ми:
Не наблюдавашь ли грѣхове-тѣ ми?
17 Прѣстѫпленіе-то ми е запечатано въ мѣшецъ,
И пришивашь върху беззаконіе-то ми.
18 Наистинж и гора-та като пада уничтожава ся,
И скала-та ся прѣмѣстя отъ мѣсто-то си.
19 Воды-тѣ истрывать камене-тѣ:
Наводненія-та имъ завличатъ прьсть-тж отъ земж-тж:
Така ты погубвашь надеждж-тж на человѣка.
20 Прѣвъзмогвашь всякога противъ него, и той прѣхожда:
Измѣнявашь лице-то му, и го отпращашь.
21 Синове-тѣ му ся възвышаватъ, а той не знае:
И смиряватъ ся, а той не разумѣва *нищо* за тѣхъ.
22 Само плъть-та му върху него ще болѣдува,
И душа-та му въ него ще жалѣе.

ГЛАВА 15.

1 Тогазь отговори Елифазъ Өеманецъ-тъ, и рече:
2 Мждръ человѣкъ съ въздушны мысли отговаря ли?
И пълни ли търбухъ-тъ си съ всточенъ вѣтръ?
3 Прѣпира ли ся съсъ суетны думы,
И съ неполезны рѣчи?
4 Наистина ты унищожавашь страхъ-тъ,
И исключашь моленіе-то прѣдъ Бога.
5 Защото уста-та ти показватъ беззаконіе-то ти,
И избралъ си языкъ-тъ на пронырливы-тѣ.
6 Уста-та ти тя осаждатъ, а не азъ:
Устны-тѣ ти свидѣтелствуватъ противъ тебе.
7 Ты ли си първъ роденъ человѣкъ?
Или създаденъ ли си прѣди хълмове-тѣ?
8 Чулъ ли си ты Божіи-тѣ съвѣты?
Или си заключилъ въ себе си мждрость-тж:
9 Що знаешь ты, което ный не знаемъ?
Що разумѣвашь, което нѣма у насъ?
10 *Има* и между насъ сѣдинявы и стари,
По прѣминали на възрастъ и отъ баща ти.
11 Божіи-тѣ утѣшенія и мекы-тѣ къмъ тебе думы,
За тебе малко нѣщо ли сж?
12 Какво тя блазни сърдце-то ти?
И на какво смигать очи-тѣ ти,
13 Та обръщашь духъ-тъ си противъ Бога,
И изваждашь *таквызи* думы изъ уста-та си?
14 Що е человѣкъ та да е чистъ?
И роденый отъ жена, та да е праведенъ?
15 Ето, на святы-тѣ си не ся увѣрява:
И небеса-та не сж чисти въ очи-тѣ му:
16 Колко повече е гнусенъ и непотрѣбенъ человѣкъ,
Който піе неправдж като вода?
17 Азъ ще ти обадж: послушай мя:
И това което сьмь видѣлъ, ще ти прикажж,
18 Което мждри-тѣ не скрыхж но възвѣстихж
Както бѣхж чули отъ свои-тѣ отцы:
19 На които самы биде дадена земя-та,
И чужденецъ не замина между тѣхъ.
20 Нечестивый-тъ ся мжчи прѣзъ всичкы-тѣ дни,
И прѣброены годины сж упазены за мжчителя.
21 Ужасни гласове има въ уши-тѣ му,
Че като е въ спокойствіе ще нападне на него истрѣбитель-тъ:
22 Не вѣрва че ще ся върне отъ тъминж-тж,
И опрѣдѣленъ е той за ножъ.
23 Скыта ся за хлѣбъ, *но дѣ го?*
Знае че день-тъ на тъмнинж-тж е готовъ въ ржкж-тж му.
24 Скърбь и утѣсненіе ще го ужасятъ:
Като царь приготвенъ за бой, ще прѣвъзмогнжтъ противъ него.
25 Защото прострѣ ржкж-тж си противъ Бога,
И възгордѣ ся противъ Всесилнаго.
26 Устреми ся на него, съ вратъ-тъ *си*,
Съ дебелы-тѣ гърбове на щитове-тѣ си:
27 Защото покры лице-то си съ тълстинж-тж си,
И направи тълсты чрѣсла-та *си*.
28 И насели ся въ разорены градове,
Въ домове ненаселены,
Готовы за събаряніе.
29 Нѣма да ся обогати, и имотъ-тъ му нѣма да прѣбжде;
Нито ще ся распространи изобиліе-то му по земж-тж.
30 Нѣма да ся отлжчи отъ тъмнинж-тж:
Пламыкъ ще изсуши младоцы-тѣ му,
И съ дыханіе-то на неговы-тѣ уста, ще ся земе.
31 Да не повѣрва на суетж-тж прелъстеный-тъ,
Защото суета ще бжде заплата-та му.
32 Прѣди врѣме-то си ще ся отсѣче,
И вѣтва-та му не ще ся разелени.
33 Ще изрони неузрѣло-то си гроздіе като лозіе-то,
И ще хвърли цвѣтъ-тъ си като маслина-та.
34 Защото събраніе-то на лицемѣры-тѣ ще остане пусто,
И огнь ще пояде шатры-тѣ на мъздоимство-то.

35 Зачнуватъ лукавство, и раждатъ беззаконіе,
И сърдце-то имъ исхытря лъсть.

ГЛАВА 16.

1 Тогазь Іовъ отговори и рече:
2 Много таквызь съмъ слушалъ:
Окаянни утѣшители сте всинца.
3 Свършватъ ли ся празны-тѣ думы?
Или що ти дава смѣлость, та да отговаряшь?
4 И азъ можахъ да говоря както вы:
Ако бѣше ваша-та душа на мѣсто-то на моя-тѫ душѫ,
Можахъ да натрупамъ думы противъ васъ,
И да кывамъ съ главѫ противъ васъ.
5 Азъ быхъ вы укрѣпилъ съ уста-та си,
И мърданіе-то на устны-тѣ ми олекчило бы *скърбь-тѫ ви.*
6 Ако говорѭ, болка-та ми не олекнува:
И ако мълчѫ, какво ми отминува?
7 Но сега мя много умори:
Запусти ты всичко-то ми събраніе.
8 Сграбчалъ си мя, и то е свидѣтелство:
И мършавость-та ми стои срещѫ мене,
И свидѣтелствува на лице-то ми,
9 Раскѫсва *мя* ярость-та му, и мя мрази;
Скърца съсъ зѫбы-тѣ си противъ мене;
Неприятель-тъ ми остри очи-тѣ си върхъ мене.
10 Отварятъ уста-та си противъ мене:
Удрятъ мя по челюсть-тѫ съ хуленіе:
Трупатъ ся всичкы противъ мене.
11 Богъ мя прѣдаде на неправедный-тъ,
И хвърли мя въ рѫцѣ-тѣ на нечестивы-тѣ.
12 Бѣхъ въ тишинѫ, и мя накаса:
И хванѫ мя за вратъ-тъ и съсипа мя,
И тури мя цѣль за себе си.
13 Стрѣлци-тѣ му мя обиколихѫ:
Пронизува бѫбрецы-тѣ ми, и не щади:
Излива жлъчь-тѫ ми на земѭ-тѫ.
14 Съсыпа мя съсъ съсыпнѭ върху съсыпнѭ:
Впуснѫ ся върху мене като исполинъ.
15 Врѣтище съшихъ върху кожѫ-тѫ си,
И окаляхъ рогъ-тъ си въ пръсть-тѫ.
16 Лице-то ми подпухнѫ отъ плачь,
И смъртна сѣнка има върху клепачи-тѣ ми;
17 Ако и да нѣма неправда въ рѫцѣ-тѣ ми,
И молитва-та ми е чиста.
18 О земле, не покрывай кръвь-тѫ ми,
И за выкъ-тъ ми мѣсто да нѣма.
19 И сега, ето, свидѣтель-тъ ми е на небе-то,
И свидѣтелство-то ми въ высочины-тѣ.
20 Пріятели-тѣ ми сѫ които ми ся присмиватъ:
Око-то ми рони *сълзы* къмъ Бога:
21 Ахъ, да бѣ възможно да ся сѫди нѣкой съ Бога,
Както человѣкъ съ ближній-тъ си!
22 Защото съ минуваніе-то на прѣброены годины,
Азъ ще отидѫ на пѫть *отъ който* нѣма да ся върнѫ.

ГЛАВА 17.

1 Дыханіе-то ми чезне,
Дни-тѣ ми гаснѫтъ,
За мене вече гробища-та *оставатъ.*
2 Нѣма ли присмѣватели при мене?
И *не* прѣнощува ли око-то ми въ огорченія-та имъ?
3 Тури, молѭ, порѫчникъ за мене при себе си:
Кой бы плеснѫлъ рѫкѫ съ мене?
4 Защото си скрылъ сърдце-то имъ отъ разумность:
За това не ще гы възвысишь.
5 Който прѣдава пріятели на грабежъ,
Очи-тѣ на чада-та му ще истаѭтъ.
6 И постави мя притча на людіе-тѣ:
И укоръ станахъ азъ прѣдъ *тѣхъ.*
7 И отпѣхѫ очи-тѣ ми отъ скърбь,
И всичкы-тѣ ми удове *станахѫ* като сѣнка.
8 Прави-тѣ ще ся почудѭтъ на това,
И неповинный-тъ ще ся подигне противъ лицемѣръ-тъ.
9 А праведный-тъ ще държи пѫть-тъ си,
И който има чисты рѫцѣ ще нарасти силѫ-тѫ *си.*
10 А вы всичкы върнѣте ся, и дойдѣте:
Защото не ще могѫ намѣри между васъ разуменъ.

11 Дни-тѣ ми прѣминахѫ,
Намѣренія-та ми, и желанія-та на сърдце-то ми ся прѣсѣкохѫ.
12 Турихѫ нощь за день:
Видѣлина-та е близу при тъмнина-тѫ.
13 Ако чакамъ, гробъ-тъ е жилище-то ми:
Послахъ одръ-тъ си въ тъминѫ-тѫ.
14 Викнахъ къмъ тлѣніе-то: Отецъ ми си ты:
Къмъ червіе-тѣ: Майка, и сестра ми сте.
15 И дѣ е сега надежда-та ми?
И кой ще види надеждѫ-тѫ ми?
16 Въ дълбочинѫ-тѫ на ада ще слѣзе тя,
Когато ся упокоимъ наедно въ пръсть-тѫ.

ГЛАВА 18.

1 А Валдадъ Шуахецъ-тъ отговори, и рече:
2 Кога ще свършите думы-тѣ?
Разумѣйте, и послѣ да говоримъ.
3 Защо ся вмѣнявамы като скотове,
И ставамы непотрѣбни прѣдъ васъ?
4 *О* ты, който раскѫсувашь душѫ-тѫ си, въ ярость-тѫ си,
За тебе ще бѫде ли напусната земя-та?
И ще ся повдигнѫтъ ли отъ мѣсто-то си скалы-тѣ?
5 Наистинѫ свѣтлина-та на нечестивы-тѣ ще угасне.
И пламыкъ-тъ на огнь-тъ имъ нѣма да свѣти:
6 Свѣтлина-та *ще е* мракъ въ шатьръ-тъ му,
И свѣтило-то му при него ще угасне.
7 Стѫпкы-тѣ на силѫ-тѫ му ще ся стѣснятъ,
И съвѣтъ-тъ му ще го низвърне.
8 Защото съ нозѣ-тѣ си ся хвърли въ мрѣжѫ,
И ходи върху примкы.
9 Тенетѡ ще *го* хване за петѫ-тѫ:
Разбойникъ ще ся прѣукрѣпи противъ него.
10 Сѣть има за него скрыта въ земѭ-тѫ,
И клюса на пѫть-тъ му.
11 Ужаси ще му задаватъ страхъ изъ около,
И ще го правятъ да бѣга съ нозѣ-тѣ си.
12 Сила-та му ще погыне отъ гладъ,
И погыбель ще бѫде готова до ребро-то му.
13 Първородный-тъ на смърть-тѫ ще пояде хубость-тѫ на кожѫ-тѫ му:
Хубость-тѫ му ще пояде.
14 Дързновеніе-то му ще ся искорени отъ шатьръ-тъ му,
И той ще бѫде закаранъ при царя на ужасы-тѣ.
15 Тѣ ще ся населятъ въ шатьръ-тъ му, който не е вече неговъ:
Жупелъ ще ся распрьсне върху жилище-то му.
16 Отъ долу кореніе-тѣ му ще изсъхнѫтъ,
И отъ горѣ вѣтвы-тѣ му ще ся отсѣкѫтъ.
17 Поменъ-тъ му ще ся изглади отъ земѭ-тѫ,
И име-то му не ще да го има вече по улицы-тѣ.
18 Ще ся испѫди отъ видѣло-то въ тъмно-то,
И ще ся изгони отъ свѣтъ-тъ.
19 Не ще да има ни сынъ ни внукъ между людіе-тѣ си,
Нито остатъкъ въ жилища-та си.
20 Послѣродени-тѣ ще ся смаятъ за день-тъ му,
Както и прѣждеродени-тѣ зѣхѫ ужасъ.
21 Наистинѫ таквызъ сѫ жилища-та на нечестивый-тъ,
И това е мѣсто-то на тогозъ който не познава Бога.

ГЛАВА 19.

1 И отговори Іовъ, та рече:
2 До кога ще оскърбявате душѫ-тѫ ми,
И ще мя съкрушавате съ думы?
3 Десеть пѫти вече станѫ мя укорявате:
Не ви ли е срамъ да ми смайвате главѫ-тѫ?
4 И ако наистинѫ съмь сгрѣшилъ,
Грѣшка-та ми остава съ мене.
5 *Но* ако непрѣмѣнно искате да ся голѣмѣете противъ мене,
И да хвърляте противъ мене укоръ-тъ ми,
6 Научѣте ся сега че Богъ мя събори,
И мя обиколи съ мрѣжѫ-тѫ си.
7 Ето, извыкамъ: Неправда! но нѣма кой да мя чуе:
Выкамъ, но никакъвъ сѫдъ.
8 Прѣградилъ е пѫть-тъ ми, и не могѫ да прѣминѫ,

И турилъ е тьмнина въ пατеки-тѣ ми.
9 Съблѣклъ мя е отъ слава-тѫ ми,
И отнѣлъ е вѣнецъ-тъ отъ глава-тѫ ми:
10 Погубилъ мя е отъ всякадѣ, и отивамъ:
И искоренилъ е надежда-тѫ ми като дърво.
11 И распалилъ е противъ мене ярость-тѫ си,
И счита мя като единъ отъ врагове-тѣ си.
12 Пълкове-тѣ му дойдохѫ наедно,
Та приготвихѫ пѫть-тъ си противъ мене,
И расположихѫ ся въ станъ около шатъръ-тъ ми.
13 Отдалечилъ е отъ мене братія-та ми,
И които мя знаяхѫ станахѫ за мене съвсѣмъ чужди.
14 Оставихѫ *мя* ближни-тѣ ми,
И забравихѫ мя познайници-тѣ ми.
15 Които живѣѭтъ въ домъ-тъ ми
И слугыни-тѣ ми считатъ мя като чуждъ:
Страненъ станахъ въ очи-тѣ имъ.
16 Выкамъ слуга-тѫ си, и не отговаря:
Съ уста-та си му ся молѭ.
17 Дыханіе-то ми *станѫ* странно на женѫ ми;
Тъй и моленія-та ми на чада-та на *майчинѫ-тѫ* ми утробѫ.
18 И самы-тѣ малкы дѣца мя прѣзрѣхѫ:
Когато ставамъ говорятъ противъ мене.
19 Всичкы-тѣ ми тайни пріятели ся погнусихѫ отъ мене:
И онѣзи, които възлюбихъ, обърнахѫ ся противъ мене.
20 Кости-тѣ ми залѣпихѫ за кожѫ-тѫ ми и за плъть-тѫ ми,
И отървахъ ся *само* съ кожѫ-тѫ на зѫбы-тѣ си.
21 Помилуйте мя, помилуйте мя, вы пріятели моя;
Защото рѫка Божія ся допрѣ до мене.
22 Защо мя гоните както *и* Богъ,
И не ся насыщате отъ плъть-тѫ ми?
23 О, да можахѫ да ся напишѫтъ думы-тѣ ми!
Да ся начертаяхѫ на книгѫ!
24 Да ся издълбяхѫ на скалѫ за всегда,
Съ желѣзнѫ писалкѫ и олово!
25 Защото знаѭ *че* е живъ Искупитель-тъ ми,
И въ послѣдньо врѣме ще възстане на земя-тѫ:
26 И като истлѣе слѣдъ кожѫ-тѫ ми това *тѣло*,
Пакъ съ плъть-тѫ си ще видѭ Бога;
27 Когото самъ азъ ще видѭ,
И ще гледатъ очи-тѣ ми, а не другъ:
Дробове-тѣ ми истайватъ вѫтрѣ въ мене.
28 Но вы трѣбваше да речете: Защо го гонимъ?
Понеже корень-тъ на *това* нѣщо ся намѣрва въ мене.
29 Устрашѣте ся отъ мечь-тъ;
Защото мечь-тъ е отмъститель-тъ на беззаконія-та,
За да познаете че има сѫдъ.

ГЛАВА 20.

1 И отговори Софаръ Наамаецъ-тъ, та рече:
2 Заради това мя каратъ мысли-тѣ ми да отговорѭ,
И за това бързамъ:
3 Чухъ укорително-то обличеніе противъ мене,
И духъ-тъ на разумъ-тъ ми кара мя да отвѣщаѭ.
4 *Не* знаешь ли това отъ старо врѣме,
Отъ когато е поставенъ человѣкъ на земя-тѫ,
5 Че тържество-то на нечестивы-тѣ е маловрѣменно,
И радость-та на лицемѣра е минутна?
6 И величіе-то му, ако възлѣзе на небеса,
И глава-та му, ако стигне до облацы-тѣ,
7 Ще ся изрине за всегда както лайно-то му:
Които сѫ го гледали ще говорятъ: Дѣ е онзи?
8 Ще отлети като сънъ, и нѣма да ся намѣри;
И като нощно видѣніе ще исчезне.
9 Око-то което го е гледало не ще *го вида* вече:
И мѣсто-то му нѣма да го види вече.
10 Синове-тѣ му ще поискатъ добрѫ-тѫ волѭ на сиромасы-тѣ,
И рѫцѣ-тѣ му ще повърнатъ имотъ-тъ имъ.

11 Кости-тѣ му сѫ пълны съсъ *съгрѣшенія-та на* младины-тѣ му,
И ще лѣжатъ съ него въ прьсть-тѫ.
12 Ако и да е сладка злина-та въ уста-та му,
Та ѭ крые подъ языкъ-тъ си;
13 *И* ѭ жали, и не ѭ оставя,
Но ѭ държи въ срѣдъ небце-то си:
14 *То пакъ* храна-та му ще ся измѣни въ утробѫ-тѫ му:
Жлъчь отъ аспиды *ще стане* у вѫтрѣшности-тѣ му.
15 Богатство-то което е погълналъ, ще го изблюва:
Богъ ще го исторгне изъ търбухъ-тъ му.
16 Ядъ отъ аспиды ще суче,
Ехидниинъ языкъ ще го умъртви.
17 Нѣма да види утокы-тѣ,
Рѣкы-тѣ съ порои отъ медъ и масло.
18 Това за което ся е трудилъ, ще го даде назадъ,
И нѣма да *го* погълне:
Споредъ имотъ-тъ *ще стане* отдаваніе-то му,
И нѣма да ся зарадва.
19 Защото угнети сиромасы-тѣ *и гы* остави:
Грабнѫ домъ, който не бѣ съградилъ.
20 Наистинѫ нѣма да познае упокоеніе въ себе си:
Не ще упази *нищо* отъ пожеланы-тѣ си.
21 Нѣма да му остане *нищо* за храня:
За то добро-то му не ще бѫде трайно.
22 Когато е въ пълно изобиліе ще го сполети утѣсненіе:
Всичка-та сила на бѣдствіе-то ще нападне на него.
23 Когато е да напълни търбухъ-тъ си,
Богъ ще проводи ярость-тѫ на гнѣвъ-тъ си връхъ него,
И ще ѭ одъжди връхъ него въ ядеціе-то му.
24 Когато бѣга отъ желѣзно-то орѫжіе,
Мѣдный-тъ лѫкъ ще го прониже.
25 *Стрѣла-та* ся исторгнува, та пронизва тѣло-то,
И блещащій връхъ ще излѣзе изъ жлъчь-тѫ му:
Ужаси има връхъ него.
26 Всякаква тъмнина има скрыта въ клѣтове-тѣ му:
Огнь нераздуханъ ще го пояде:
Които останѫтъ въ шатъръ-тъ му злѣ ще бѫде за тѣхъ.
27 Небе-то ще открые беззаконіе-то му:
И земя-та ще ся подигне противъ него,
28 Имотъ-тъ на домъ-тъ му ще исчезне:
Ще ся расплѣе въ день-тъ на гнѣвъ-тъ му.
29 Туй е отъ Бога дѣлъ-тъ на нечестивый-тъ человѣкъ,
И отредено-то нему отъ Бога наслѣдіе.

ГЛАВА 21.

1 А Іовъ отговори и рече:
2 Слушайте съ вниманіе говореніе-то ми,
И това да сѫ утѣшенія-та ви.
3 Потърпѣте мя да изговорѭ:
И като изговорѭ, присмивайте ся.
4 На человѣка ли ся оплаквамъ азъ?
А защо да ся не утѣсни духъ-тъ ми?
5 Погледнѣте на мене та ся почудѣте,
И турѣте рѫкѫ на уста.
6 Само да си наумѭ, ужасавамъ ся,
И трепетъ обладава плъть-тѫ ми:
7 Защо нечестиви-тѣ живѣѭтъ,
Остарѣватъ, още и ставатъ много силни?
8 Сѣме-то имъ ся утвърдява съ тѣхъ наедно прѣдъ лице-то имъ,
И внуци-тѣ имъ прѣдъ очи-тѣ имъ.
9 Кѫщи-тѣ имъ сѫ безопасны отъ страхъ:
И Божій жезлъ не е връхъ тѣхъ.
10 Говеда-та имъ ся гонятъ, и не напраздно;
Юница-та имъ ся тели, и не пометнува.
11 Пущатъ чада-та си като овцы,
И дѣца-та имъ скачатъ.
12 Зематъ тѫпанъ-тъ, и китарѫ-тѫ,
И веселятъ ся съ гласъ-тъ на свиркѫ-тѫ,
13 Прѣминуватъ дни-тѣ си въ благополучіе,
И въ еднѫ минутѫ слазятъ въ адъ.
14 И говорятъ Богу: Оттегли ся отъ насъ,
Защото не благоволимъ въ знаніе-то на пѫтища-та ти:
15 Що е Всесилный та да му работимъ?
И що ся ползувамы като го призовавамы?
16 Ето, благополучіе-то имъ не е въ рѫкѫ-тѫ имъ:

Далечь да е отъ мене съвѣтъ-тъ на нечестивы-тѣ!
17 Колко пяти угаснува свѣтилникъ-тъ на нечестивы-тѣ,
И дохожда погыбель-та имъ върхъ тѣхъ!
18 *Богъ имъ* раздѣля болѣзни въ гнѣвъ-тъ си.
Тѣ сж като плѣва прѣдъ вѣтръ-тъ:
И като прахъ отъ плѣвж, който граби вихрушка-та.
19 Богъ пази наказаніе-то на тѣхно-то беззаконіе за сынове-тѣ имъ:
Въздава имъ, и ще познаятъ.
20 Очи-тѣ имъ ще видятъ погыбель-тж имъ,
И ще піятъ отъ ярость-тж на Всесилнаго.
21 Защото кое наслажденіе има *нечестивый* слѣдъ себе си въ домъ-тъ си,
Като ся прѣсѣче прѣзъ срѣдъ число-то на мѣсецы-тѣ му?
22 Ще научи ли *нѣкой* Бога на знаніе?
И той сѫди высокы-тѣ.
23 Единъ умира въ пълно благополучіе,
Като е въ всичко спокоенъ и тихъ;
24 Ребра-та му сж пълны съ тлъстинж,
И кости-тѣ му напоены съ мозъкъ:
25 А другъ умира въ душевнж горесть,
И никога не е ялъ съ весело сърдце:
26 Наедно лѣжатъ въ пръсть-тж,
И червіе гы покрыватъ.
27 Ето знамъ мысли-тѣ ви,
И укыщренія-та ви за съсыпваніе-то ми:
28 Защото думате: Дѣ е домъ-тъ на князя?
И дѣ е шатъръ-тъ дѣто живѣехж нечестиви-тѣ?
29 Не попытахте ли които минуватъ прѣзъ пжть-тъ?
И знаменія-та имъ не разумѣвате ли?
30 Че нечестивый-тъ ся пази за день на погыбель,
Въ день на гнѣвъ ще бжде закаранъ.
31 Кой ще яви прѣдъ лице-то му неговъ-тъ пжть?
И кой ще му въздаде *което* е той сторилъ?
32 И той ще бжде донесенъ въ гробъ-тъ,
И ще прѣбывае въ трапъ-тъ.
33 Буцы-тѣ на долъ-тъ ще му бждятъ пріятны,
И всякой человѣкъ ще отиде подиръ него,
Както бесчисленни *сж отишли* прѣди него.
34 Какъ прочее ми давате суетны утѣшенія,
Когато въ отговоры-тѣ ви остава лъжовность?

ГЛАВА 22.

1 И Елифазъ Ѳеманецъ-тъ отговори, та рече:
2 Може ли человѣкъ да бжде полезенъ Богу?
Ако е разуменъ, може да бжде полезенъ на себе си.
3 Ако си ты праведенъ, има ли нѣкое благодареніе за Всесилнаго,
Или полза, ако правишь ты пжтища-та си неукорны?
4 Бой ли ти ся че ще влѣзе въ състязаніе съ тебе?
И ще дойде ли въ сждъ съ тебе?
5 Злоба-та ти не е ли голѣма?
И беззаконія-та ти не сж ли бескрайны?
6 Защото си взелъ залогъ отъ брата си безъ причинж,
И си лишилъ голы-тѣ отъ дрехы-тѣ имъ.
7 Не си напоилъ съ водж утруденый-тъ,
И лишилъ си гладный-тъ отъ хлѣбъ.
8 А който бѣше якъ той придобываше земля-тж:
И на когото имахж почесть той ся населяваше въ неж.
9 Вдовицы си отпратилъ праздны,
И мышцы-тѣ на сирачета-та *си* строшилъ.
10 За това сѣти тя обыколихж,
И страхъ внезапенъ тя ужасава,
11 Или тъмнина, *та* не видишь;
И множество отъ воды тя покрыва.
12 Богъ не е ли на небесны-тѣ высоти?
Сега гледай высочинж-тж на звѣзды-тѣ колко сж высокы!
13 А ты говоришь: Дѣ ще знае Богъ?
Може ли прѣзъ мракъ-тъ да сжди?
14 Облаци го покрыватъ, та не види,
И ходи по сводъ-тъ небесенъ.
15 Съгледалъ ли си ты ветхый-тъ пжть,
По който сж тъпкали беззаконни-тѣ?

16 Тѣзи които прѣди врѣме быдоха грабнати,
И основаніе-то имъ порой завлѣче;
17 Които рекоха Богу: Оттегли ся отъ насъ:
И какво ще имъ направи Всесилный?
18 А той напълни съ добро домове-тѣ имъ:
Но далечь да е отъ мене съвѣтъ-тъ на нечестивы-тѣ.
19 Праведни-тѣ гледатъ, и ся радватъ;
И невинни-тѣ имъ ся присмиватъ:
20 Не ся ли изгубиха непріятели-тѣ ни?
И огнь пояжда остатъкъ-тъ имъ.
21 Сега сприятелѝ ся съ него, и бѫди въ миръ:
Отъ това ще дойде добре за тебе.
22 Пріими прочее законъ-тъ отъ уста-та му,
И тури думы-тѣ му въ сърдце-то си.
23 Ако ся върнешь къмъ Всесилнаго, ще ся утвърдишь пакъ:
Испѫди беззаконіе-то далечь отъ шатры-тѣ си.
24 И тури злато-то върху пръсть-тѫ,
И Офирско-то злато, въ каменіе-тѣ на потоцы-тѣ.
25 И Всесилный ще ти бѫде злато,
И изобиліе отъ сребро за тебе.
26 Защото тогазь ще ся веселишь въ Всесилнаго,
И ще въздигнешь лице-то си къмъ Бога.
27 Ще му ся помолишь, и ще тя послуша,
И ще испълнишь обрычанія-та си.
28 И каквото рѣшеніе направишь, ще ти ся извърши:
И свѣтлина ще свѣти по пѫтища-та ти.
29 Когато ся унижѫтъ *нѣкой*,
Тогазь ще речешь: *Има* възвышеніе:
И той ще спасе оногозь който има наведены очи.
30 Ще спасе и оногозь който не е неповиненъ:
Ей, съ чистота-та на твои-тѣ рѫцѣ ще бѫде спасенъ.

ГЛАВА 23.

1 И отговори Іовъ, та рече:
2 И днесь оплакваніе-то ми е горко:
Рана-та ми е по тежка отъ стенаніе-то ми.
3 Ахъ, да бѣхъ знаялъ дѣ да го намѣрѭ!
Отишелъ быхъ до прѣстолъ-тъ му:
4 Изложилъ быхъ сѫдъ прѣдъ него,
И напълнилъ быхъ уста-та си съ доказателства:
5 Позналъ быхъ думы-тѣ *които* бы ми той отговорилъ,
И разумѣлъ быхъ що щѣше да ми рече.
6 Да ли съ голѣмѫ силѫ щѣше да ся прѣпира съ мене?
Не; но щѣше да тури въ мене *силѫ*.
7 Тогазь можаше праведный-тъ да ся разговори съ него:
И азъ быхъ ся освободилъ за всегда отъ Сѫдія-тѫ си.
8 Ето, отхождамъ напрѣдъ, но нѣма го;
И назадъ, но го не виждамъ;
9 На лѣво, дѣто работи, но не могѫ да го видѭ:
Крые ся на дѣсно, и *го* не виждамъ.
10 Знае обаче пѫть-тъ ми; искусилъ мя е:
Ще излѣзѫ като злато.
11 Нога-та ми хванѫ стъпкы-тѣ му:
Упазихъ пѫть-тъ му, и не ся уклонихъ
12 Отъ заповѣдь-тѫ на устны-тѣ му, и не ся оттеглихъ назадъ:
Съхранихъ думы-тѣ на уста-та му, повече отъ нужднѫ-тѫ си храна.
13 Но той е въ едно *намѣреніе*: и кой може да го отвърне?
И което желае душа-та му прави.
14 Защото върши което ми е опрѣдѣлено:
И много таквызь *има* у него.
15 За това ужасавамъ ся отъ лице-то му:
Размышлявамъ, и треперѭ отъ него.
16 Защото Богъ умекчи сърдце-то ми,
И Всесилный мя ужаси.
17 Понеже не быхъ отсѣченъ прѣди тъмнина-тѫ,
И не скры мракъ-тъ отъ лице-то ми.

ГЛАВА 24.

1 Понеже врѣмена-та не сѫ скрыты отъ Всесилнаго,
Защо не видятъ дни-тѣ му тѣзи които го познаватъ?
2 *Едни* прѣмѣстятъ прѣдѣлы,
Грабятъ стада, и пасѫтъ *гы*:
3 Отнимать оселъ-тъ на сирачета-та:
Зематъ говедо-то на вдовица-тѫ въ залогъ:

4 Истласкуватъ бѣдны-тѣ отъ пѫть-тъ:
На земѭ-тѫ сиромаси-тѣ ся крыѭтъ купно.
5 Ето, *като* диви осли въ пустынѭ-тѫ, излазятъ по работы-тѣ си,
Подранявать за грабежъ:
Пустыня-та *дава* имъ хранѫ за чада-та *имъ*.
6 Жьнатъ нивѫ която не е тѣхна,
И берѫтъ лозіе съ неправдѫ.
7 Правятъ да нощуватъ безъ дрехѫ голы-тѣ,
Които нѣматъ завивкѫ въ студъ-тъ;
8 Измокрувани отъ горскы-тѣ буйны дъждове,
Тѣ пригращатъ скалѫ-тѫ, понеже нѣматъ прибѣжище.
9 Грабнуватъ сираче-то отъ съсцы-тѣ,
И земать залогъ отъ сиромаха:
10 Правятъ голый-тъ да си отиде безъ дрехѫ,
И които носятъ снопове-тѣ оставатъ гладни.
11 Които истискуватъ елей-тъ въ оградытѣ имъ,
И които тъпчатъ жлебове-тѣ *имъ*, жедни сѫ.
12 Человѣци охкатъ изъ градъ-тъ,
И душа-та на ранены-тѣ выка:
Но Богъ не налага безуміе.
13 Тѣзи сѫ отъ противницы-тѣ на видѣлинѫ-тѫ:
Не знаѭтъ пѫтища-та ѝ,
И не стоятъ въ пѫтекы-тѣ ѝ.
14 Убійца-та става въ зоры и убива сиромахъ-тъ и нищій-тъ,
А нощя става като крадецъ.
15 Така и око-то на прѣлюбодѣя очакува мрькнуваніе-то, и дума:
Око не ще мя види:
И закрыва лице-то *си*.
16 Въ тьмнинѫ-тѫ пробиватъ кѫщя-та,
Които сѫ си забѣлѣжили прѣзъ день-тъ:
Видѣло не познаватъ.
17 Защото зора-та е за всичкы тѣхъ смъртна сѣнка:
Понеже познаватъ ужасы-тѣ на смъртнѫ-тѫ сѣнкѫ.
18 Лекы сѫ по лице-то на водѫ-тѫ:
Дѣлъ-тъ имъ е проклѣтъ на земѭ-тѫ:
Не видятъ пѫть-тъ на лозіа-та.
19 Суща-та и топлина-та грабнуватъ водѫ-тѫ на снѣгъ-тъ,
А гробъ-тъ грѣшны-тѣ.
20 Майчина-та *имъ* утроба ще гы забрави:
Червій-тъ ще има сладкѫ гозбѫ въ тѣхъ,
Нѣма вече да ся помянатъ:
И неправда-та ще ся строши като дърво.
21 Правятъ зло на неплоднѫ-тѫ, бесчаднѫ-тѫ,
И не правятъ добро на вдовицѫ-тѫ:
22 Влачатъ силны-тѣ съсъ силѫ-тѫ си:
Ставатъ тѣ, и *никой* не е безопасенъ въ животъ-тъ *си*.
23 Даде *Богъ* на тѣхъ безопасность, и ся упокоявать:
Но очи-тѣ му сѫ върху пѫтища-та имъ.
24 Възвысихѫ ся за малко, и ето нѣма гы,
Съсыпуватъ ся и както всичкы-тѣ отиватъ,
И отсичатъ ся както глава-та на класове-тѣ.
25 И сега ако не е *така*, кой ще мя искара лъжецъ,
И ще унищожи думы-тѣ ми?

ГЛАВА 25.

1 И отговори Валдадъ Шуахецъ-тъ, та рече:
2 Власть и страхъ има съ него:
Прави миръ въ высочины-тѣ си.
3 Иматъ ли четъ войнства-та му?
И върхъ кого не изгрѣва негова-та свѣтлина?
4 И тъй какъ може человѣкъ да ся оправдае прѣдъ Бога?
Или какъ може да е чистъ роденый-тъ отъ жена?
5 Ето, и сама-та луна не е свѣтла,
И звѣзды-тѣ не сѫ чисты прѣдъ него.
6 Колко по малко человѣкъ *който е* гадъ?
И человѣческый сынъ, *който е* червій?

ГЛАВА 26.

1 А Іовъ отговори и рече:
2 Каквѫ помощь си далъ ты на немощный-тъ?
Какъ си спаслъ мышцѫ некрѣпкѫ?
3 Какъ си съвѣтувалъ немѫдрый-тъ?

И какъвъ съвършенъ разумъ си показалъ?
4 Кому си думы възвѣстилъ?
И чіе дыханіе е излѣзло изъ тебе?
5 Мъртви-тѣ долу треперять,
Воды-тѣ, и които обитаватъ въ тѣхъ.
6 Голъ е адъ прѣдъ Него,
И погыбель-та нѣма покрывъ.
7 Простира сѣверъ-тъ върху пустотѫ;
Окача земіѭ-тѫ на нищо.
8 Връзува воды-тѣ въ облацы-тѣ си:
И облакъ-тъ не ся продира изъ подъ тѣхъ.
9 Покрыва лице-то на прѣстолъ-тъ *си:*
Простира облакъ-тъ си върху него.
10 Обиколилъ е воды-тѣ съ прѣдѣлы,
Дори до край-тъ на видѣлина-тѫ и на тъмнина-тѫ.
11 Небесни-тѣ стълпове треперятъ,
И ужасаватъ ся отъ запрѣщеніе-то му.
12 Запрѣщава море-то съсъ силѫ-тѫ си,
И съ разумъ-тъ си смирява гордость-тѫ *му*.
13 Чрѣзъ духъ-тъ си украси небеса-та:
Рѫка-та му създаде *бѣгающѫ-тѫ* Зміѭ.
14 Ето, тѣзи сѫ крайща на пѫтища-та му:
Но колко малко нѣщо чуемъ за него!
И гръмъ-тъ на силѫ-тѫ му кой може да разумѣе?

ГЛАВА 27.

1 И продължи Іовъ бесѣдѫ-тѫ си, и рече:
2 Живъ е Богъ, който отметнѫ сѫдъ-тъ ми,
И Всесилный, който огорчи душѫ-тѫ ми.
3 Че прѣзъ всичко-то врѣме *додѣ* е дыханіе-то ми въ мене,
И духъ-тъ Божій въ ноздры-тѣ ми,
4 Устны-тѣ ми нѣма да проговорятъ неправдѫ,
И языкъ-тъ ми не ще продума льстъ.
5 Да не бѫде да вы оправдаѭ:
Додѣ издъхнѫ, нѣма да отметнѫ незлобіе-то си отъ мене.
6 Ще държѫ правдѫ-тѫ си, и не щѫ да ѭ оставѭ:
Сърдце-то ми не ще мя обличи, додѣ съмъ живъ.
7 Непріятель-тъ ми нека е както нечестивый-тъ,
И който възстава противъ мене както беззаконный-тъ.
8 Защото коя е надежда-та на лицемѣръ-тъ,
Ако похыти, ако истрыгне Богъ душѫ-тѫ му?
9 Ще послуша ли Богъ выкъ-тъ му,
Когато го сполети бѣда?
10 Ще намѣри ли наслажденіе въ Всесилнаго?
Ще призовава ли Бога въ всяко врѣме?
11 Ще вы научѫ *това което е* въ Божіѭ-тѫ рѫкѫ:
Каквото има при Всесилнаго, не щѫ да скрыѭ.
12 Ето, вы всинца видѣхте:
Защо прочее бывате толкозъ съвсѣмъ суетни?
13 Това е отъ Бога дѣлъ-тъ на нечестивый-тъ человѣкъ,
И наслѣдіе-то на насилницы-тѣ,
Което ще земѫтъ отъ Всесилнаго:
14 Ако ся умножатъ синове-тѣ му, за мечь сѫ:
И внуци-тѣ му не ще ся наситятъ съ хлѣбъ.
15 Останали-тѣ отъ тѣхъ смърть ще гы погребе:
И вдовицы-тѣ имъ нѣма да плачатъ.
16 Ако и да събере сребро както прьсть,
И приготви дрехы както калъ;
17 Може да приготви, но праведни-тѣ ще гы облѣкѫтъ:
И неповинни-тѣ ще си раздѣлятъ сребро-то.
18 Съгражда домъ-тъ си както молецъ-тъ,
И като колибѫ *която* прави пѫдаръ-тъ.
19 Лѣга богатый, но нѣма да ся прибере *при людіе-тѣ си.*
Додѣ отворя очи-тѣ си, нѣма го.
20 Трепетъ го хваща като вода,
Вихрушка го граби нощя.
21 Дига го источный вѣтръ, и отхожда:
И истрыгнува го отъ мѣсто-то му.
22 Защото *Богъ* ще хвърля върхъ него *стрѣлы*, и не ще го пожали:
Той ще ся старае да побѣгне отъ рѫкѫ-тѫ му.
23 Ще изплѣскатъ съ рѫцѣ върхъ него,
И ще му подсвирнуватъ отъ мѣсто-то му.

ГЛАВА 28.

1 Наистинѫ има рудница за сребро,
И мѣсто за злато *дѣто* ся очистува.
2 Желѣзо-то ся зема изъ землѭ-тѫ,
И мѣдь-та ся лѣе отъ камыкъ-тъ.
3 *Человѣкъ* туря прѣдѣлы на тъмнинѫ-тѫ,
И издирва до съвършенство всичко,
Каменіе-тѣ на тъмнинѫ-тѫ и на смъртнѫ-тѫ сѣнкѫ.
4 Отъ жилище-то *си* отваря ямѫ:
Дѣто нозѣ не стѫпватъ,
Окачени люлѣятъ ся отъ человѣцы-тѣ.
5 Колкото за землѭ-тѫ, отъ неѭ излазя хлѣбъ-тъ,
И подъ неѭ ся разравя както огнь:
6 Каменіе-тѣ ѝ сѫ мѣсто на сапфиръ:
И въ неѭ има златна пръсть.
7 Хыщна птица не знае този пѫть,
И око на соколъ не го е видѣло.
8 Звѣрове-тѣ не сѫ стѫпили на него,
Львъ не е заминалъ прѣзъ него.
9 *Человѣкъ* простира ръкѫ-тѫ си върху канары-тѣ;
Прѣвраща планины-тѣ изъ корень.
10 Разсича рѣкы между скалы-тѣ:
И око-то му открыва всичко многоцѣнно.
11 Ограничава теченіе-то на рѣкы-тѣ:
И скрыто-то изважда на свѣтъ.
12 Но мѫдрость-та дѣ ще ся намѣри?
И дѣ е мѣсто-то на разумъ-тъ?
13 Человѣкъ не познава цѣнѫ-тѫ ѝ:
И не ся намѣрва въ землѭ-тѫ на живы-тѣ.
14 Бездна-та казува: Не е въ мене:
И море-то казува: Не е съ мене:
15 Не може да ся даде злато за неѭ:
И сребро не може да ся прѣтегли за промѣненіе съ неѭ.
16 Не може ся прѣцѣни съ Офирско злато,
Съсъ скѫпоцѣненъ ониксъ, и сапфиръ.
17 Злато и кристалъ не могѫтъ да ся сравнятъ съ неѭ:
Нито бива размѣна-та ѝ за сѫсѫды отъ най чисто злато.
18 Не ще ся помене кораллъ или кристалъ:
Защото цѣна-та на мѫдрость-тѫ е по горня отъ скѫпоцѣнны-тѣ каменіе.
19 Топазъ Еѳіопскый не ще ся сравни съ неѭ:
Не ще ся прѣцѣни тя съ чисто злато.
20 А отъ дѣ дохожда мѫдрость-та?
И дѣ е мѣсто-то на разумъ-тъ?
21 Понеже е покрыта отъ очи-тѣ на всичкы-тѣ живы,
И скрыта отъ небесны-тѣ птицы.
22 Погыбель-та и смърть-та казуватъ:
Съ уши-тѣ си чухмы слухъ-тъ ѝ.
23 Богъ разбира пѫть-тъ ѝ,
И той знае мѣсто-то ѝ.
24 Понеже той гледа дори до крайща-та на землѭ-тѫ,
Види подъ всичко-то небе,
25 За да прѣтегля тежинѫ-тѫ на вѣтрове-тѣ,
И да измѣря воды-тѣ съ мѣркѫ.
26 Когато направи законъ за дъждь-тъ,
И пѫть за свѣткавицѫ-тѫ на громъ-тъ,
27 Тогазъ видѣ, и ѭ обяви:
Приготви ѭ, ей, и ѭ издири.
28 И рече на человѣка: Ето,
Страхъ-тъ Господень, туй е мѫдрость,
И отдалеченіе-то отъ зло, то е разумъ.

ГЛАВА 29.

1 И продължи Іовъ бесѣдѫ-тѫ си, и рече:
2 О, да бѣхъ като въ прѣминалы-тѣ мѣсецы,
Както въ дни-тѣ когато Богъ мя пазѣше:
3 Когато свѣтилникъ-тъ му свѣтѣше на главѫ-тѫ ми,
И съ видѣлинѫ-тѫ му ходѣхъ въ тъмнинѫ-тѫ:
4 Както бѣхъ въ дни-тѣ на благополучіе-то си,
Когато Божіе-то добромысліе бѣ на кѫщѫ-тѫ ми:
5 Когато Всесилный бѣше още съ мене,
И дѣца-та ми около мене:
6 Когато миямъ стѫпкы-тѣ си съ масло,
И скала-та изливаше за мене рѣкы отъ елей.
7 Когато прѣзъ градъ-тъ излазяхъ на портѫ-тѫ,
Приготвяхъ сѣдалище-то си на пазаръ-тъ,
8 Млади-тѣ мя гледахѫ, и ся крыяхѫ:
И старци-тѣ ставахѫ и стоехѫ прави.

9 Князове-тѣ прѣставахѫ да говорятъ,
И туряхѫ рѫкѫ на уста-та си.
10 Гласъ-тъ на началницы-тѣ ся спираше,
И языкъ-тъ имъ залѣпнуваше за небце-то имъ.
11 Ухо като чуеше, ублажаваше мя,
И око като видѣше, свидѣтелствуваше за мене:
12 Защото освобождавахъ сиромахъ-тъ който выкаше,
И сираче-то и който нѣмаше помощникъ.
13 Благословеніе-то отъ тогози който бѣ близу да загыне идѣше на мене:
И сърдце-то на вдовица-тѫ веселяхъ.
14 Облачахъ правдѫ, и тя ми бѣше одежда,
Правота-та ми бѣше като мантія и корона.
15 Азъ бѣхъ очи на слѣпый-тъ,
И нозѣ на хромый-тъ.
16 Бѣхъ отецъ на сиромасы-тѣ,
Сѫдбѫ *коіжто* не знаехъ издирвахъ ѭ.
17 И трошехъ челюсти-тѣ на неправедный-тъ,
И истегляхъ ловъ-тъ изъ зѫбы-тѣ му.
18 Тогази думахъ: Ще умрѫ на гнѣздо-то си,
И ще ся умножатъ дни-тѣ ми като пѣсъкъ-тъ.
19 Корень-тъ ми бѣше прострѣнъ къмъ воды-тѣ,
И роса-та нощуваше на вѣтвы-тѣ ми.
20 Слава-та ми ся подновяваше въ мене,
И лѫкъ-тъ ми ся укрѣпяваше въ рѫкѫ-тѫ ми.
21 Чакахѫ и мя слушахѫ,
И мълчехѫ въ съвѣтуваніе-то ми.
22 Подиръ думы-тѣ ми, тѣ не притуряхѫ *нищо,*
И говореніе-то ми капѣше върхъ тѣхъ.
23 И очакувахѫ за мене като за дъждь;
И зяехѫ съ уста, като за пролѣтенъ дъждь.
24 Смѣехъ ся къмъ тѣхъ, и не вѣрувахѫ;
И не оставяхѫ да падне долу свѣтлость-та на лице-то ми.
25 Избирахъ пѫть-тъ имъ, и сѣдѣхъ князь,
И вселявахъ ся като царь въ войнство-то,
Както онзи който утѣшава оскърбеныт-тѣ.

ГЛАВА 30.

1 Но сега ми ся подсмиватъ по млади-тѣ отъ мене,
На които бащы-тѣ не быхъ рачилъ да турѭ съ псета-та на стадо-то си.
2 И наистинѫ въ какво *можаше* да мя ползува сила-та на рѫцѣ-тѣ имъ,
Отъ които крѣпость-та е исчезнѫла?
3 Отъ нѣманіе и гладъ бѣхѫ постали,
Бѣгахѫ въ безводнѫ земѭ, тъмнѫ, пустѫ и опустошенѫ.
4 *И* между хврастія-та касахѫ слѣзъ,
И кореніе-тѣ на смерчія-та *за* своѭ хранѫ.
5 Бѣхѫ испѫдени изъ между *человѣцы-тѣ:*
Выкахѫ върхъ тѣхъ като върхъ крадцы.
6 Живѣехѫ въ стръмнины-тѣ на дебри-тѣ,
Въ дупкы-тѣ на земѭ-тѫ, и на канары-тѣ.
7 Ревѣхѫ между хврастія-та:
Подъ трьніе-тѣ ся събирахѫ:
8 Безумни и бесчестни,
Изгонени быхѫ изъ земѭ-тѫ.
9 А сега азъ имъ съмь пѣснь,
Още имъ сьмь и прѣговорка.
10 Гнусятъ ся отъ мене, отдалечаватъ ся отъ мене,
И не ся свѣнятъ да плюятъ на лице-то ми.
11 Понеже *Богъ* съсипа прѣимущество-то ми, и мя смири,
Хвърлихѫ и *тѣ* уздѫ-тѫ прѣдъ мене,
12 Отъ дѣсно ставатъ щенета-та;
Тласкатъ нозѣ-тѣ ми,
И приготвятъ противъ мене пагубны-тѣ си пѫтища.
13 Разваляте пѫть-тъ ми,
Умножаватъ злощастіе-то ми;
Нѣма *за мене* помощникъ противъ тѣхъ.
14 Идатъ като прѣзъ широкъ проломъ, като силно наводненіе,
Подъ развалины-тѣ нападатъ *върхъ мене.*
15 Обърнахѫ ся ужаси върхъ мене;
Гонятъ душѫ-тѫ ми като вѣтръ:
И благополучіе-то ми прѣминува като облакъ.
16 И сега душа-та ми ся излѣ въ мене:
Скърбни дни мя постигнахѫ.

17 Прѣзъ нощь-тѫ кости-тѣ ми ся прони-
зватъ въ мене,
И *жилы-тѣ ми не си почиватъ.
18 Отъ вьрлѫ-тѫ силѫ *на болесть-тѫ ми*
измѣни ся дреха-та ми,
Стѣга мя както ошійникъ-тъ на хи-
тонъ-тъ ми.
19 Хвърли мя въ калъ-тъ,
И заприличахъ на прьсть и на прахъ:
20 Выкамъ къмъ тебе, и не ми отговарящь:
Стоѭ, и не поглеждашь къмъ мене.
21 Обърналъ си ся жестокъ къмъ мене:
Съ крѣпкѫ-тѫ си рѫкѫ ми враждувашь,
22 Дигашь мя, въскачашь мя на вѣтръ-тъ;
И стопявашь мя до сущь.
23 Знаѭ наистинѫ *че* ще мя докарашь *до*
смьрть,
И *въ* домъ-тъ опрѣдѣленый-тъ за всякой
живъ;
24 Но Той нѣма да простре рѫкѫ въ разва-
лины-тѣ,
Ако выкатъ когато погубя.
25 Не плакахъ ли азъ за оногозъ който бѣ
въ жестокы-тѣ дни?
И не ся ли оскърби душа-та ми за си-
ромаха?
26 Когато очаквахъ добро-то, тогазь дой-
де зло-то:
И когато ожидавахъ видѣлинѫ-тѫ, тогазь
дойде тьмнина-та.
27 Чрѣва-та ми въврѣхѫ, и не си почи-
нахѫ:
Скърбни дни мя стигнахѫ.
28 Ходихъ почернѣлъ не отъ слънце;
Станахъ, выкахъ въ събраніе.
29 Станѫхъ братъ на чакалы-тѣ,
И другарь на камилоптицы-тѣ.
30 Кожа-та ми почернѣ на мене,
И кости-тѣ ми изгорѣхѫ отъ пламененіе,
31 И китара-та ми ся измѣни въ рыданіе,
И свирка-та ми въ гласъ на плачущы.

ГЛАВА 31.

1 Направихъ завѣтъ съ очи-тѣ си;
И какъ быхъ помыслилъ на дѣвица?
2 И какъвъ дѣлъ има отъ Бога отъ горѣ?

* *Или* жилы-тѣ ми не прѣставатъ.

И кое наслѣдіе отъ Всесилнаго отъ вы-
сокы-тѣ?
3 Не е ли разореніе-то на нечестивый-тъ?
И пропасть-та за тѣзи които правятъ
беззаконіе?
4 Не види ли той пѫтища-та ми,
И не брои ли всичкы-тѣ ми стѫпкы?
5 Ако сьмь ходилъ съ лъжѫ,
Или нога-та ми е побързала на льсть,
6 Нека мя прѣтегли съ теглилкѫ-тѫ на
правдѫ-тѫ,
И нека познае Богъ цѣлость-тѫ ми.
7 Ако стѫпка-та ми ся е уклонила отъ
пѫть-тъ,
И сьрдце-то ми послѣдвало очи-тѣ ми,
И пятно ако ся е залѣпило за рѫцѣ-тѣ ми,
8 То нека сѣѭ азъ, а другъ да яде:
И да ся искоренятъ произведенія-та ми.
9 Ако ся е измамило сьрдце-то ми отъ
женѫ,
Или сьмь причаквалъ при врата-та на
ближній-тъ си,
10 То нека моя-та жена меле за другыго,
И другы да нападнатъ върхъ неѭ.
11 Защото това е омразно дѣло,
И съгрѣшеніе за *осѫжданіе отъ* сѫдіи-
тѣ:
12 Защото е огнь пояждающъ до погубеніе,
И искоренилъ бы всичкы-тѣ ми плодове.
13 Ако сьмь прѣзрѣлъ сѫдбѫ-тѫ на рабъ-тъ
си или на рабынѭ-тѫ си,
Когато ся прѣпирахѫ съ мене,
14 Какво ще направѭ тогазь, когато стане
Богъ?
И когато посѣти, какво ще му отговорѭ?
15 Този който направи мене въ утробѫ-тѫ,
не направи ли и него?
И *не* образувá ли насъ истый-тъ въ мат-
кѫ-тѫ?
16 Ако сьмь отрекълъ желаніе-то на сиро-
масы-тѣ,
Или сьмь направилъ да помрачѣѭтъ очи-
тѣ на вдовица-тѫ,
17 Или сьмь изѣлъ самъ си хлѣбъ-тъ си,
И сираче-то не е яло отъ него:
18 (Защото отъ младость-тѫ ми то порасте
съ мене, като при бащѫ,
А неѭ отъ утробѫ-тѫ на майкѫ си на-
ставихъ:)

19 Ако съмь видѣлъ нѣкого че гыне отъ
нѣманіе на дрехы,
Или сиромахъ безъ завивка,
20 Чрѣсла-та му ако не сѫ мя благословили,
И *не* ся е стоплилъ съ вълна-тѫ отъ овцы-тѣ ми;
21 Ако съмь подигналъ рѫка-тѫ си върхъ
сираче-то,
Като гледахъ че имамъ помощь въ порта-тѫ,
22 То да падне мышца-та ми отъ рамо-то,
И рѫка-та ми отъ лакъть-тъ да ся строши!
23 Защото погыбель-та отъ Бога *бѣ* за мене
ужасъ,
И прѣдъ негово-то величіе не можахъ
ся утърпѣ.
24 Ако съмь турилъ надежда-тѫ си въ злато,
Или съмь рекълъ на чисто-то злато: *Ты*
си мое упованіе;
25 Ако съмь ся развеселилъ, защото богатство-то
ми бѣ голѣмо,
И защото е намѣрила рѫка-та ми изобиліе,
26 Ако съмь гледалъ слънце-то когато изгрѣва,
Или луна-тѫ когато ходи въ свѣтлость-тѫ
си,
27 И ся е потеглило тайно сърдце-то ми,
Или съмь цѣлувалъ съ уста-та си рѫка-тѫ
си,
28 И това *бы было* сѫгрѣшеніе за *осжжданіе
отъ* сѫдіи-тѣ;
Защото бихъ ся отрекълъ отъ Бога Вышнаго.
29 Ако съмь ся зарадвалъ за погынуваніе-то
на ненавидящій-тъ мя,
Или ми е станало драго когато го намѣри
зло:
30 (Не съмь оставилъ даже ни уста-та си
да съгрѣшатъ,
Въ това дѣто да искамъ живить-тъ му
съ клѣтвѫ,)
31 Ако человѣци-тѣ отъ кѫща-тѫ ми не сѫ
рекли:
Кой ще покаже ненаситеный-тъ отъ *закланы-тѣ*
му меса?
32 (Чужденецъ-тъ не нощуваше вънъ:
Отварямъ врата-та си на пѫтника:)
33 Ако съмь покрылъ прѣстѫпленія-та си
както Адамъ,
И съмь скрылъ беззаконіе-то си въ пазуха-тѫ
си:
34 Тогазь да ся убоѭ отъ голѣмо множество,
И да мя растрепери прѣзрѣніе-то на домородія-та,
Та да мълкнѫ, и да не излѣзѫ изъ врата-та!
35 О, да имаше нѣкой да мя слуша!
Ето, желаніе-то ми е, Всесилный да ми
отговаряше,
И съперникъ-тъ ми да пишеше книга:
36 Ето на рамо щѣхъ да ѭ носѭ:
За вѣнецъ щѣхъ да ѭ привържѫ върху
себе си.
37 Щѣхъ да му явѭ число-то на стѫпкы-тѣ
си:
Като князь щѣхъ да приближѫ при него.
38 Ако выка нива-та ми противъ мене,
И плачатъ бразды-тѣ ѝ купно,
39 Ако съмь изѣлъ плодъ-тъ ѝ безъ платѫ,
Или съмь извадилъ душа-тѫ на стопаны-тѣ
ѝ,
40 То да прорастѫтъ трьніе вмѣсто жито,
И вмѣсто ечимыкъ плевели.
Свършихѫ ся слова-та на Іова.

ГЛАВА 32.

1 И трима-та тѣзи человѣци прѣстанахѫ
да отговарятъ Іову, защото бѣше
праведенъ прѣдъ очи-тѣ си.
2 Тогазь ся распали гнѣвъ-тъ на Еліу,
сынъ-тъ на Варахіила Вузецъ-тъ, отъ
родъ-тъ на Арама: распали ся гнѣвъ-тъ
му противъ Іова, защото оправдаваше
3 себе си повече нежели Бога. Распали ся
гнѣвъ-тъ му и противъ трима-та му пріятели,
защото безъ да намѣрятъ отвѣтъ,
4 осѫдихѫ Іова. А Еліу очакваше да говори
Іовъ *и нем*, защото бѣхѫ по стари
5 отъ него; Но когато Еліу видѣ че нѣмаше
отвѣтъ въ уста-та на трима-та мѫжіе,
6 распали ся гнѣвъ-тъ му. И отговори
Еліу сынъ-тъ на Варахіила Вузецъ-тъ
и рече:
Азъ съмь младъ на възрастъ, а вы стари:
За това ся посвѣнихъ,
И убояхъ ся да ви явѭ което знаѭ.
7 Азъ рѣкохъ: Дни-тѣ да говорятъ,
И много-то годины да учатъ мѫдрость;

8 Но има духъ въ человѣка:
И вдъхновеніе-то на Всесилный-тъ го вразумява.
9 Не сѫ *винѫгы* мѫдри *само* по голѣми-тѣ:
Нито *само* старци-тѣ разумѣватъ сѫдъ.
10 За това рѣкохъ: Слушайте мя:
Да явѭ и азъ което знаѭ.
11 Ето, чакахъ вы да говорите;
Слушахъ доказванія-та ви,
Додѣ испытате думы-тѣ.
12 И прѣгледахъ вы,
И ето, никой отъ васъ *не можѐ* да обличи Іова,
И да отговори на думы-тѣ му.
13 Да не речете: Ный намѣрихмы мѫдрость.
Богъ ще го изложи, а не человѣкъ.
14 А той не отправяше думы къмъ мене:
И азъ нѣма да му отговорѭ споредъ вашы-тѣ говоренія.
15 Тѣ ся смаяхѫ, не отговорихѫ вече:
Изгубихѫ думы-тѣ си.
16 И чакахъ, обаче не говорѣхѫ:
Но стоехѫ; не отговарихѫ вече.
17 Да отговорѭ и азъ отъ моѭ странѫ,
Да явѭ и азъ което знаѭ,
18 Защото сьмь пъленъ съ думы:
Духъ-тъ ми вѫтрѣ въ мене мя утѣснява.
19 Ето, утроба-та ми е като вино не отворено,
Ще ся распукне, както нови мѣхове.
20 Ще проговорѭ за да си отдъхнѫ:
Ще отворѭ устны-тѣ си, и ще отговорѭ.
21 Да ми не бѫде да станѫ лицепріемникъ,
Нито да поласкаѭ человѣка.
22 Защото не знаѭ да ласкаѭ:
Създатель-тъ ми грабналъ бы ми тутакси.

ГЛАВА 33.

1 За то, Іове, чуй сега говореніе-то ми,
И слушай всичкы-тѣ мои думы.
2 Ето, сега отворихъ уста-та си:
Языкъ-тъ ми говори съ уста-та ми.
3 Думы-тѣ ми ще бѫдѫтъ *споредъ* правота-та на сърдце-то ми:
И устны-тѣ ми ще произнесѫтъ разумъ чистъ.
4 Духъ Божій мя е направилъ,
И дыханіе-то на Всесилнаго мя е оживотворило.
5 Ако можешь, отговори ми;
Опълчи ся прѣдъ мене, застани:
6 Ето, азъ сьмь споредъ думѫ-тѫ ти отъ Божіѭ странѫ:
И азъ отъ калъ сьмь образуванъ.
7 Ето, страхъ-тъ ми не ще тя ужаси,
Нито рѫка-та ми ще е тежка върхъ тебе.
8 *Ты* наистинѫ рече въ уши-тѣ ми,
И чухъ гласъ-тъ на думы-*тѣ ти*:
9 Чистъ и безъ прѣстѫпленіе сьмь: невиненъ сьмь,
И беззаконіе нѣма въ мене.
10 Ето, намира причины противъ мене;
Счита мя за непріятель свой.
11 Туря нозѣ-тѣ ми въ клада;
Наблюдава всичкы-тѣ ми пѫтища.
12 Ето, споредъ това не си праведенъ;
Ще ти отговорѭ, защото Богъ е по-голѣмъ отъ человѣка.
13 Защо ся прѣпирашь съ него?
Понеже той не дава отвѣтъ ни за едно отъ дѣянія-та си.
14 Защото Богъ говори еднъжь и дваждь,
Но человѣкъ не внимава,
15 Въ сновидѣніе, въ нощно зрѣніе,
Когато дълбокъ сънъ пада на человѣцы-тѣ,
Когато сънуватъ на лѣгло-то *си*,
16 Тогазъ отваря уши-тѣ на человѣцы-тѣ,
И запечатва поученіе въ тѣхъ;
17 За да отвърне человѣка *отъ* дѣянія-та *му*,
И да извади гордость-тѫ изъ человѣка.
18 Прѣдупазва душѫ-тѫ му отъ ровъ-тъ,
И животъ-тъ му да не падне отъ мечъ.
19 Пакъ ся наказва съ болкы на одръ-тъ си,
И всичкы-тѣ му кости *съсъ* силны болкы,
20 Щото животъ-тъ му ся отвръща отъ хлѣбъ-тъ,
И душа-та му отъ желаемо-то ястіе;
21 Плъть-та му ся изнурява, така щото не ся вижда,
И невидимы-тѣ му кости ся подаватъ.
22 А душа-та му приближава при ровъ-тъ,
И животъ-тъ му при убиванцы-тѣ.

23 Ако има вѣститель съ него,
Или обяснитель, единъ между тысящѫ,
За да възвѣсти негова-тѫ правотѫ на
человѣка;
24 Тогазъ ще му бѫде милостивъ,
И ще рече: Избави го да не слѣзе въ
ровъ-тъ:
Азъ намѣрихъ искупуваніе *за него*.
25 Плъть-тѫ му ще е по-цвѣтуща отъ *плъть-
тѫ* на младенецъ:
Ще ся върне въ дни-тѣ на младость-тѫ си:
26 Ще ся помоли Богу, и той ще бѫде до-
бромысленъ къмъ него,
И ще гледа лице-то му съ радость,
И ще отдаде человѣку правдѫ-тѫ му.
27 *Богъ* гледа къмъ человѣцы-тѣ, и като
рече *нѣкой*:
Съгрѣшихъ, и искривихъ право-то,
И не мя ползува:
28 Той избавя душѫ-тѫ му да не отиде въ
ровъ-тъ,
И животъ-тъ му ще види видѣло.
29 Ето, всичко това прави Богъ,
Дважды *и* трижды съ человѣка,
30 За да отвърне душѫ-тѫ му отъ ровъ-тъ,
Та да ся просвѣти въ видѣло-то на жи-
вы-тѣ.
31 Внимавай, Іове, послушай мя:
Мълчи, и азъ ще говорѫ.
32 Ако имашь нѣщо да речешь, отговори ми:
Говори, защото желаѫ да ся оправдаешь;
33 Ако ли не, ты мя послушай:
Мълчи, и ще тя научѫ мѫдрость.

ГЛАВА 34.

1 И пакъ отговори Еліу, та рече:
2 Слушайте думы-тѣ ми, о мѫдри,
И дайте ми слушаніе, вы умни;
3 Защото ухо-то опытва думы-тѣ,
А небце-то вкушава ястіе-то.
4 Да изберемъ за себе си сѫдъ;
Да знаемъ помежду си кое е добро-то.
5 Защото Іовъ рече: Праведенъ съмъ:
И Богъ отстрани сѫдъ-тъ ми:
6 Излъганъ съмъ въ сѫдъ-тъ си:
Рана-та ми е неисцѣлима безъ да имамъ
прѣстѫпленіе.
7 Кой человѣкъ, като Іова,
Піе укоры като вода,
8 И пѫтува въ съдружество съ дѣлате-
ли-тѣ на беззаконіе-то,
И ходи съ нечестивы человѣцы?
9 Защото рече: Нищо не ползува человѣка
Да благоугождава Богу.
10 Заради това слушайте мя, разумни мѫжіе:
Да не бѫде, *да има* неправда въ Бога,
И у Всесилнаго беззаконіе.
11 Защото ще отдаде на человѣка споредъ
дѣло-то му,
И ще направи да намѣри всякой спо-
редъ пѫть-тъ си.
12 Наистина Богъ нѣма да направи нечестіе,
Нито Всесилний ще извърне правосѫ-
діе-то.
13 Кой е турилъ върхъ него грыжа-тѫ на
земя-тѫ?
Или кой е наредилъ всичкѫ вселеннѫ?
14 Ако тури сърдце-то си на человѣка,
Ще оттегли при себе си духъ-тъ му и
дыханіе-то му:
15 Ще издъхне купно всяка плъть,
И человѣкъ ще ся върне въ прьсть-тѫ.
16 Сега, ако *имашь* разумъ, чуй това:
Слушай гласъ-тъ на думы-тѣ ми.
17 И тоя който ненавиди право-то ще вла-
ствува ли?
И ще искарашь ли невиненъ крѣпкый-тъ
праведникъ,
18 Който говори на царь: Нечестивъ си!
На князове: Беззаконни сте!
19 Който не пріима лице-то на князове,
Нито гледа на богатый-тъ повече неже-
ли на сиромахъ-тъ?
Понеже всичкы тѣзи сѫ дѣло на рѫ-
цѣ-тѣ му.
20 Въ единѫ минутѫ ще умрѫтъ,
И въ полунощь людіе-тѣ ще ся смутятъ,
и ще прѣйдатъ:
И якый-тъ ще ся махне не съ рѫкѫ.
21 Защото очи-тѣ му сѫ върху пѫтища-та
на человѣка,
И гледа всичкы-тѣ негови стѫпкы.
22 Нѣма тъмнина, нито смъртна сѣнка,
Дѣто да ся скриятъ дѣлатели-тѣ на без-
законіе-то:
23 Понеже не ще да тури вече человѣка
за испытаніе,

За да дойде въ садъ съ Бога.
24 Съ неизслѣдованъ *способъ* ще строши
крѣпкы-тѣ,
И ще тури другы вмѣсто тѣхъ.
25 Защото знае дѣла-та имъ,
И обръща нощь, и тѣ ся сътрывать.
26 Ударя гы както нечестивы
На мѣсто дѣто има зрители:
27 Понеже ся уклонихѫ отъ него,
И не познахѫ ни еднить отъ пѫтища-та му:
28 И направихѫ да дойде при него выкъ-тъ
на сиромасы-тѣ,
И чу выкъ-тъ на угнѣтены-тѣ.
29 И когато той утѣшава, кой ще смути?
И когато крые лице-то *си*, кой може да
го види?
Было за народъ, или за человѣка еднаквó.
30 За да не царува лицемѣръ,
И да ся не впримчуватъ людіе-тѣ.
31 Наистина къмъ Бога трѣба нѣкой да
говори:
Пострадахъ, не щѫ да направѭ *вече* зло.
32 Което азъ не виждѭ, ты ми научи:
Ако сьмь сторилъ беззаконіе, не щѫ да
сторѭ вече.
33 Да ли споредъ мнѣніе-то ти ще направи
въздаяніе-то, че ты отхвьрляшь?
Защото ты ще изберешь, а не азъ:
Говорѝ прочее което знаешь.
34 Разумни мѫжіе ще ми рекѫтъ,
И мѫдрый человѣкъ който ми слуша *ще
рече:*
35 Іовъ не говори съсъ знаніе,
И думы-тѣ му не сѫ съ разумъ.
36 Желаніе-то ми е, Іовъ да ся испыта до
конецъ;
Понеже отговори като нечестиви чело-
вѣци.
37 Защото на грѣхъ-тъ си притуря нече-
стіе:
Ржкоплещи между насъ,
И умножава думы-тѣ си противъ Бога.

ГЛАВА 35.

1 Отговори пакъ Еліу, и рече:
2 Мыслишь ли че е право това що ре-
че ты:
Моя-та правда е повече отъ Божія-та?
3 Защото рече ты: Каква ще ми е полза-та?
Какво ще придобыѭ *отъ това* повече
нежели отъ грѣхъ-тъ си?
4 Азъ ще ти отговорѭ,
И на пріятели-тѣ ти съ тебе.
5 Погледни къмъ небеса-та, и виждь;
И гледай облацы-тѣ, *колко* сѫ по высо-
кы отъ тебе.
6 Ако съгрѣшавашь, какво правишь про-
тивъ него?
Или, *ако* ся умножатъ прѣстѫпленія-та
ти, що вършишь противъ него?
7 Ако си праведенъ, какво му давашь?
Или какво зема отъ рѫка-тѫ ти?
8 Нечестіе-то ти *може да повреди* чело-
вѣкъ като тебе:
А правда-та ти *може да ползува* чело-
вѣческый сынъ.
9 Отъ много угнѣтенія выкатъ:
Пищатъ отъ мышцѫ-тѫ на крѣпки-тѣ:
10 Но никой не говори: Дѣ е Богъ който
мя е направилъ,
Който дава пѣсни нощя,
11 Който ны вразумява повече отъ земны-
тѣ скотове,
И умѫдрява ны повече отъ небесны-тѣ
птицы?
12 Тамъ выкатъ отъ гордость-тѫ на лука-
вы-тѣ,
Но той не отговаря.
13 Наистина Богъ не ще да послуша суе-
словіе-то,
Нито ще погледне Всесилный на него:
14 И даже когато ты говоришь че нѣма да
го видишь,
Садъ-тъ е прѣдъ него: за това имай у-
пованіе на него.
15 И сега, понеже не е посѣтилъ въ я-
рость-тѫ си,
И не е прѣгледалъ съ голѣмѫ жестокость,
16 За това Іовъ отваря уста напраздно:
Трупа думи съ неразуміе.

ГЛАВА 36.

1 И Еліу продължи и рече:
2 Потърпи ми малко, и ще ти явѭ:
Защото има още думы за Бога.
3 Ще земѫ отъ далечь вѣдѣніе-то си,

И ще отдамъ правда на Създателя си:
4 Защото думы-тѣ ми наистина не *ще бѫдѫтъ* лъжливы.
Съвършенный-тъ въвѣдѣніе-то е при тебе.
5 Ето, Богъ е крѣпъкъ, но не прѣзира *никого:*
Крѣпъкъ въ сила на мѫдрость.
6 Нѣма да даде животъ на нечестивый-тъ,
А на сиромасы-тѣ дава право-то.
7 Не оттегля очи-тѣ си отъ праведны-тѣ,
Но даже и съ царіе гы туря да сѣдятъ на прѣстолъ вынагы,
И сѫ възвышени.
8 И въ веригы вързани ако *да сѫ,*
И хванати съ вѫжя на скърбь,
9 Тогазь имъ явява дѣла-та имъ,
И прѣстапленія-та имъ, че сѫ ся прѣумножили,
10 И отваря ухо-то имъ за поученіе,
И заповѣдва да ся върнатъ отъ беззаконіе-то.
11 Ако послушатъ и послужатъ,
Ще свършатъ дни-тѣ си въ добро,
И годины-тѣ си въ веселія.
12 Но ако не послушатъ, ще минатъ прѣзъ мечъ,
И ще умрѫтъ въ невѣдѣніе.
13 А лицемѣри-тѣ въ сърдце трупатъ гнѣвъ:
Не ще выкнатъ когато гы свърже:
14 Душа-та имъ умира въ младость,
И животъ-тъ имъ *ся свършва* между мрьсны-тѣ.
15 Избавя скърбный-тъ въ скърбь-тѫ му,
И въ бѣдство отваря уши-тѣ имъ.
16 И така бы тя извелъ изъ тѣснина въ ширинѫ:
Дѣто нѣма тѣснотѫ:
И прѣдлагано-то на трѫпезѫ-тѫ ти, было бы пълно съ тлъстинѫ.
17 Но ты си испълнилъ сѫдъ на нечестивъ:
Сѫдъ и сѫденіе ще *тя* постигнатъ.
18 Понеже *има* ярость, *внимавай* съ ударъ да не тя довърши:
Тогазь нито голѣмо искупуваніе бы тя избавило.
19 Ще погледне ли на богатство-то ти?
Нито на злато, нито на всичкѫ-тѫ сила на имотъ-тъ.
20 Не желай нощь-тѫ,
Въ която людіе-тѣ исчезнуватъ отъ мѣсто-то си.
21 Внимавай да ся не обърнешь къмъ беззаконіе-то:
Защото ты си прѣдпочелъ това повече отъ скърбь-тѫ.
22 Ето, Богъ е възвышенъ въ силѫ-тѫ си:
Кой поучава като него?
23 Кой му е опрѣдѣлилъ пѫть-тъ му?
Или кой може да *му* рече: Направилъ си беззаконіе?
24 Помни да възвеличишь негово-то дѣло,
Което гледатъ человѣци-тѣ.
25 Всякой человѣкъ го види:
Человѣкъ гледа *това* отъ далечь.
26 Ето, Богъ е великъ, и ный го не знаемъ,
И число-то на годины-тѣ му е неизслѣдвано.
27 Когато въздига водны-тѣ капкы,
Тѣ наливатъ отъ пáры-тѣ му дъждь,
28 Който облаци-тѣ истакатъ,
Изобилно капятъ върхъ человѣка.
29 Може ли още *нѣкой* да разумѣе распростиранія-та на облацы-тѣ,
Шумъ-тъ на скиніѭ-тѫ му?
30 Ето, распростира свѣтлинѫ-тѫ си върху него,
И покрыва морскы-тѣ дъна;
31 Понеже чрѣзъ тѣхъ сѫди народы-тѣ,
И дава храни изобилно.
32 Въ длани-тѣ *си* крые свѣткавицѫ-тѫ:
И заповѣдва ѝ дѣ да удари.
33 *Порѫча ѝ заради пріятель-тъ си,
А противъ нечестивый-тъ готви гнѣвъ.

ГЛАВА 37.

1 Въ това още сърдце-то ми трепери,
И ся клати отъ мѣсто-то си.
2 Слушайте внимателно грьмъ-тъ на гласъ-тъ му,
И звукъ-тъ който излазя изъ уста-та му.
3 Проважда го подъ всичко-то небе,
И свѣткаціе-то му до крайща-та на земіѭ-тѫ;

* *Или* Шумъ-тъ ѝ показува за него, скотове-тѣ още за *облакъ-тъ* който възлиза.

4 Всл҄ѣдъ него выка гласъ;
Грьми съ гласъ-тъ на величіе-то си;
И като ся чуе гласъ-тъ му, нѣма да гы
въспре.
5 Богъ грьми чудно съ гласъ-тъ си;
Прави величествія които не разумѣвамы.
6 Защото говори къмъ снѣгъ-тъ: Бѫди
на земѭ-тѫ:
И къмъ буйный-тъ дъждь, и къмъ сил-
ны-тѣ си дъждове.
7 Запечатва рѫкѫ-тѫ на всякого человѣка:
Щото всичкы-тѣ человѣци *които сѫ*
негово дѣло, да разумѣватъ.
8 А звѣрове-тѣ влазятъ въ пещеры-тѣ,
И лежатъ на мѣста-та си.
9 Отъ югъ иде вихрушка-та,
А студъ-тъ отъ сѣверъ.
10 Отъ духаніе-то Божіе ся дава ледъ:
И ширина-та на воды-тѣ ся стѣснява.
11 А ведрина-та изгонва гѫстый-тъ облакъ;
Видѣлина-та му распилѣва облацы-тѣ:
12 И тѣ ся носятъ наоколо подъ наставле-
ніе-то му,
За да правятъ всичко що имъ заповѣдва
По лице-то на обитаемѫ-тѫ земѭ.
13 И докарва гы, или за наказаніе,
Или за земѭ-тѫ си, или за милость.
14 Слушай това, Іове:
Стой, та размысли Божіи-тѣ чудеса.
15 Разумѣвашь ли какъ гы нарежда Богъ,
И прави да сіяе свѣтланіе-то на облакъ-
тъ му?
16 Разумѣвашь ли равновѣсіе-то на обла-
цы-тѣ,
Чудеса-та на Съвършеннаго въ знаніе-то?
17 Какъ бывать дрехы-тѣ ти топлы,
Когато упокоява земѭ-тѫ чрѣзъ югъ-тъ?
18 Прострѣлъ ли си съ него твърдь-та,
Силнѫ както лѣяно огледало?
19 Научи ны що да му речемъ:
Отъ тъмнинѫ ный не можемъ да наре-
димъ *думы-тѣ си.*
20 Ще му ся възвѣсти ли ако азъ говорѭ?
Ако продума человѣкъ, непрѣмѣнно ще
бѫде поглъщатъ.
21 И сега *человѣци-тѣ* не могатъ да по-
гледнатъ на свѣтло-то сіяніе,
Което е въ твърдь-тѫ, като замине вѣ-
тръ-тъ та ѭ очисти,
22 *И* дойде златозарно врѣме отъ сѣверъ.
Страшна слава *има* въ Бога.
23 Всесиленъ е, не можемъ да го проумѣемъ:
Прѣвъсходенъ е въ сила, и въ сѫдъ,
И въ множество-то на правда-тѫ: не у-
гнѣтява.
24 За това му ся боятъ человѣци-тѣ:
И той не гледа на нѣкого отъ мѫдри-тѣ
въ сърдце.

ГЛАВА 38.

1 Тогазь отговори Господь Іову изъ бу-
рѭ-тѫ, и рече:
2 Кой е той който помрачава съвѣтъ-тъ *ми*
Съ неразумни думы?
3 Опаши сега чрѣсла-та си като мѫжъ:
Защото ще тя попытамъ, и обади ми.
4 Дѣ бѣше ты когато основахъ земѭ-тѫ?
Извѣсти *ми*, ако имашь разумъ.
5 Кой положи мѣркы-тѣ ѝ, *кажи* ако
знаешь?
Или кой тегли равномѣръ по нея?
6 На какво сѫ утвърдены основанія-та ѝ?
Или кой положи краеѫгълний-тъ ѝ ка-
мыкъ,
7 Когато звѣзди-тѣ на зорѫ-тѫ пѣехѫ на-
едно,
И всичкы-тѣ Божіи сынове радостно
выкахѫ?
8 Или кой затвори море-то съ врата,
Когато ся устрѣми та излѣзе *като* изъ
матка?
9 Когато го облѣкохъ съ облакъ,
И го повихъ съ мъглѫ,
10 И положихъ му прѣдѣлъ чрѣзъ заповѣ-
даніе-то си,
И турихъ вереи и врата,
11 И рѣкохъ: До тукъ ще дохождашь, и
нѣма да прѣминешь;
И тукъ ще ся спира гордость-та на вълны-
ны-тѣ ти.
12 Въ дни-тѣ си ты заповѣдалъ ли си на
ранина-тѫ?
Показалъ ли си на зорѫ-тѫ мѣсто-то ѝ,
13 За да хване крайща-та на земѭ-тѫ,
Щото злодѣйци-тѣ да ся оттръсnatъ отъ
нея?
14 Тя ся прѣобразува като печатнемъ калъ:

И *всичко* ся прѣдставя като облѣкло.
15 И видѣлина-та на нечестивы-тѣ ся отнема отъ тѣхъ,
А мышца-та на гордѣливы-тѣ ся съкрушава.
16 Влѣзвалъ ли си до изворы-тѣ на море-то?
Или ходилъ ли си въ издирваніе на бездна-та?
17 Отвориха ли ся тебѣ врата-та на смъртьта?
Или видѣлъ ли си врата-та на смъртна-та сѣнка?
18 Познавалъ ли си ширина-та на земя-та?
Кажи, ако си разумѣлъ всичко това.
19 Дѣ е пать-тъ къмъ обиталище-то на видѣлина-та?
И на тъмнина-та, дѣ е мѣсто-то ѝ,
20 За да ѭ хванешъ въ прѣдѣлъ-тъ ѝ,
И да познаешъ патекы-тѣ на домъ-тъ ѝ?
21 Знаешь ли, че тогазь си ся родилъ?
Или че е голѣмо число-то на твои-тѣ дни?
22 Влѣзвалъ ли си въ съкровища-та на снѣгъ-тъ?
Или виждалъ ли си съкровища-та на градъ-тъ,
23 Които съхранявамъ за врѣме на скърбь,
За день на бой и на брань?
24 Прѣзъ кой пать ся расподѣля видѣлина-та,
Или ся распрьснува по земя-та всточный-тъ вѣтръ?
25 Кой отвори потоцы за буйны-тѣ дъждове,
Или пать за свѣткавица-та на гръмъ-тъ,
26 За да докара дъждь върху ненаселена земя,
Въ пустиня, дѣто нѣма человѣкъ,
27 За да насыти непроходима-та и ненаселена-та земя,
И да направи да изникне прозябеніе-то на злакъ-тъ?
28 Дъждь-тъ има ли баща?
Или кой роди капкы-тѣ на роса-та?
29 Отъ чія матка излиза ледъ-тъ?
И кой роди небесна-та слана?
30 Воды-тѣ ся скрывать като *подъ* камыкъ,
И лице-то на бездна-та ся смръзнува.
31 Можешь ли да вържешь врьскы-тѣ на Плїады-тѣ,
Или да развържешь узы-тѣ на Оріона?
32 Можешь ли да извадишь небесны-тѣ знакове въ врѣме-то имъ?
Или можешь ли да водишь Мечка-та съсъ сынове-тѣ ѝ?
33 Познавашь ли законы-тѣ на небе-то?
Можешь ли да наредишь негово-то владѣніе на земя-та?
34 Можешь ли да подигнешь гласъ-тъ си до облацы-тѣ,
За да тя покрые изобиліе отъ воды?
35 Можешь ли да испроводишь свѣткавицы, та да излѣзать,
И да ти рекать: Ето ны?
36 Кой тури мѫдрость вътрѣ *въ человѣка?*
Или кой даде разумъ на сърдце-то *му?*
37 Кой може да брои облацы-тѣ съ мѫдрость?
Или кой може да испразднува небесны-тѣ мѣхове,
38 За да ся слегне пръсть-та въ сгастеніе,
И буцы-тѣ да ся слѣпнувать?
39 Ще уловишь ли ловъ за львъ-тъ?
Или ще насытишь ли охота-та на львовы-тѣ щенета,
40 Когато лѣжать въ пещеры-тѣ,
И сѣдять на лѣгла-та за да прѣчаквать?
41 Кой приготвя на вранъ-тъ храна-та му,
Когато пилета-та му отъ нѣманіе на храна
Ся скытать и выкать къмъ Бога?

ГЛАВА 39.

1 Знаешь ли врѣме-то на ражданіе-то на дивы-тѣ козы по канары-тѣ?
Можешь ли забѣлѣжи кога раждать кошуты-тѣ?
2 Можешь ли да прѣброишь колко мѣсецы испълнять тѣ?
Или знаешь ли врѣме-то на ражданіе-то имъ?
3 Тѣ ся навождать, раждать дѣца-та си,
Освобождавать ся отъ болѣзны-тѣ си.
4 Чада-та имъ заякнувать, растать въ поле-то:
Излазять, и не ся връщать *вече* при тѣхъ.
5 Кой е пусналъ свободенъ дивый-тъ оселъ?
Или кой е развързалъ врьскы-тѣ на онагръ-тъ?
6 Комуто сьмь направилъ кѫщя пустыня-та,
И жилище негово соленина-та.

7 Присмива ся на градскый-тъ метежъ:
Не чуе викъ-тъ на подканитель-тъ:
8 Горы-тѣ които обикаля сѫ пáша-та му,
И ходи да търси всякакво зеленище.
9 Да ли ще рачи единорогъ-тъ да ти работи,
Или ще нрѣнощува ли въ ясли-тѣ ти?
10 Можешь ли да вържешь единорогъ-тъ съ впрѣгало-то му за ораніе?
Или ще изравня ли полета-та задъ тебе?
11 Ще ся облѣгнешь ли на него, защото е сила-та му голѣма?
Или ще оставишь ли нему работѫ-тѫ си?
12 Ще ся увѣришь ли нему да донесе жито-то ти,
И да *го* събере въ гýмно-то ти?
13 Крыла-та на камилоптицѫ-тѫ ся движатъ радостно:
Тѣ да ли сѫ крыла и пера на щръкъ-тъ?
14 Но тя оставя яйца-та си въ землѭ-тѫ,
И топли гы на прьсть-тѫ,
15 И забравя че е възможно нога да гы смаже,
Или полскый звѣрь да гы стѫпче.
16 Ожесточава ся противъ чада-та си, като че не сѫ нейны;
Напраздно ся труди, безъ да ся бои:
17 Защото Богъ ѭ е лишилъ отъ мѫдрость,
И не ѝ е отдѣлилъ разумъ.
18 Когато стане права,
Присмива ся на конь-тъ и на всадника му.
19 Ты ли си далъ силѫ на конь-тъ?
Ты ли си облѣклъ вратъ-тъ му съ гривѫ?
20 Ты ли го правишь да скача като скакалецъ?
Екотъ-тъ на пръханіе-то му е ужасенъ.
21 Копае *съ кракъ* въ долъ-тъ, и ся радва на силѫ-тѫ *си:*
Излѣзва срещѫ оружія-та.
22 Присмива ся на страхъ-тъ, и не трепери:
Нито ся връща отъ лице-то на мечь-тъ.
23 Тулъ-тъ трѣщи противъ него,
Блескаво-то копіе, и сулица-та:
24 Поглъща землѭ-тѫ съ буйство и свирѣпство:
И при гласъ-тъ на трѫбѫ не ся удържа:
25 Щомъ затрѫби трѫба-та, той казва: Хо, хо!
И отъ далечь подушва бой-тъ,
Викъ-тъ на войводы-тѣ, и крясъкъ-тъ.
26 Чрѣзъ твоѭ-тѫ ли мѫдрость лети ястрѣбъ-тъ,
И простира крыла-та си къмъ югъ?
27 Чрѣзъ твоѭ-тѫ ли заповѣдь ся възвышава орелъ-тъ,
И прави гнѣздо-то си по височины-тѣ?
28 Живѣе въ канары-тѣ,
И обитава по върхове-тѣ на канары-тѣ и на непроходны-тѣ *мѣста:*
29 Отъ тамъ си открыва хранѫ,
Очи-тѣ му съглеждатъ отъ далечь:
30 И пилета-та му смучатъ кръвь:
И дѣто има трупове, той е тамъ.

ГЛАВА 40.

1 Отговори още Господь Іову, и рече:
2 Който ся сѫди съсъ Всесилнаго, ще *го* научи ли?
Тозь който обличава Бога нека отговори на това:
3 Тогазь Іовъ отговори Господу, и рече:
4 Ето, азъ сьмь нищоженъ: какво мога да ти отговорѭ?
Ще турѭ рѫкѫ-тѫ си на уста-та си.
5 Еднъждь сьмь говорилъ, и не щѫ да отговорѭ *вече:*
И двaждь; но не щѫ да притурѭ.
6 Тогазь отговори Господь Іову изъ бурѭ-тѫ, и рече:
7 Опаши сега като мѫжъ чрѣсла-та си:
Азъ ще тя попытамъ, и ты ми обади.
8 Ще унищожишь ли сѫдбѫ-тѫ ми?
Ще мя осѫдишь ли, за да ся оправдаешь?
9 Имашь ли мышцѫ като Бога?
Или можешь ли да гърмишь съ гласъ като него?
10 Украси ся сега съ великолѣпіе и прѣвъсходство:
И облѣчи ся въ славѫ и красотѫ.
11 Изливай ярость-тѫ на гнѣвъ-тъ си:
И гледай всякой гордѣливъ, и смирявай го:
12 Гледай всякой гордѣливъ, и сваляй го:
И стѫпкувай нечестивы-тѣ на мѣсто-то имъ.
13 Скрый гы наедно въ прьсть-тѫ:
Затвори лица-та имъ въ скрыто мѣсто.
14 Тогазь и азъ ще ти исповѣдамъ,
Че десница-та ти може да тя опасе.
15 Ето сега Веемотъ, когото сьмь направилъ съ тебе,

Яде трѣвѫ както волъ.
16 Ето сега, сила-та му е въ чрѣсла-та му,
И якость-та му въ *рыбицы-тѣ на коремъ-тъ му.
17 Клати опашкѫ-тѫ си като кедръ:
Жилы-тѣ на бедра-та му сѫ сплетены,
18 Кости-тѣ му сѫ мѣдны цѣвы:
Кости-тѣ му сѫ като желѣзны вереи.
19 То е изящно-то дѣло Божіе:
Който го е направилъ, той може да приближи *до него* мечь-тъ си.
20 Наистинѫ горы-тѣ промышляватъ за него хранѫ,
Дѣто играѭтъ вси-тѣ полскы звѣрове.
21 Лѣга подъ сѣнчесты-тѣ дървета,
Подъ покрывъ-тъ на тръсть-тѫ, и *въ* блата-та.
22 Сѣнчесты-тѣ дървета го покрыватъ *съсъ* сѣнкѫ-тѫ си:
Върбы-тѣ на потоцы-тѣ го окружаватъ.
23 Ето, ако ся наводни рѣка не бърза да бѣга:
Не мари ако бы ся и Іорданъ устремилъ въ уста-та му.
24 Може ли *нѣкой* да го хване явно?
Или въ сѣти да продупчи носъ-тъ *му?*

ГЛАВА 41.

1 Можешь ли да извлѣчешь вънъ Левіаѳана съ вѫдицѫ?
Или да снемешь языкъ-тъ му съ вѫже?
2 Можешь ли тури оглавникъ на носъ-тъ му?
Или да пробіешь челюсть-тѫ му съ кукѫ?
3 Ще умножи ли той къмъ тебе моленія?
Ще ти говори ли съсъ сладость?
4 Ще ли направи уговоръ съ тебе?
Ще го земешь ли за вѣченъ слугѫ?
5 Можешь ли игра съ него като *съ* птицѫ?
Или можешь ли го върза заради слугыни-тѣ си?
6 Могѫтъ ли дружина да направятъ угощеніе отъ него?
Могѫтъ ли го раздѣли между търговцы-тѣ?
7 Можешь ли напълни кожѫ-тѫ му съсъ сулицы?
Или главѫ-тѫ му съ рыбарскы копія?

* *Или* пѫпъ-тъ.

8 Тури рѫкѫ-тѫ си на него:
Помени бой-тъ *и* не направяй вече *това*.
9 Ето, надежда-та *да* го *хване нѣкой* е суетна:
Даже отъ вижданіе-то му не пада ли долу?
10 Нѣма смѣлъ който да го раздразни:
И кой може да застане прѣдъ мене?
11 Кой ми е далъ по напрѣдъ, та да *му* въздамъ?
Това което е подъ всичко-то небе мое е.
12 Нѣма да мълкнѫ за удове-тѣ му, нито за силѫ-тѫ му,
Нито за хубаво-то му устройство.
13 Кой може да открые лице-то на дрехѫ-тѫ му?
Кой може да влѣзе вѫтрѣ въ двойны-тѣ му челюсти?
14 Кой може да отвори врата-та на лице-то му?
Зѫби-тѣ му изоколо сѫ ужасни.
15 Крѣпкы-тѣ *му* щитчета сѫ похвала-та *му*:
Съединены наедно и цвърсто запечатаны:
16 Едно-то допира до друго-то,
Щото ни въздухъ не може да влѣзе между тѣхъ:
17 Прилѣпены сѫ едно съ друго:
Държатъ ся помежду си тъй, щото не могѫтъ да ся отдѣлятъ.
18 Въ кыханіе-то му блещи свѣтлина,
И очи-тѣ му сѫ като клепачи-тѣ на зорѫ-тѫ.
19 Изъ уста-та му излазятъ свѣщи запалены,
И пръскатъ искры огненны.
20 Изъ ноздри-тѣ му излазя дымъ,
Както *изъ* гърне възврѣло или котелъ.
21 Дыханіе-то му запаля вѫглища,
И пламыкъ излазя изъ уста-та му.
22 На вратъ-тъ му сила обитава,
И страхъ скача прѣдъ него.
23 Слойове-тѣ на снагѫ-тѫ му сѫ слѣпени:
Твърди сѫ на него; не могѫтъ да ся поклатятъ.
24 Сърдце-то му е твърдо като камыкъ:
Даже твърдо като долній-тъ воденичень камыкъ.
25 Когато става, силни-тѣ ся ужасаватъ,
И отъ страхъ ся смайватъ.
26 Мечь-тъ на тогозь който излазя на срещѫ му не може да удържи:
Копіе, сулица, ни броня.

27 Вмѣнява желѣзо-то като плѣвѫ,
Мѣдь-тѫ като гнило дьрво.
28 Стрѣлы-тѣ не могѫтъ да го направятъ да бѣга:
Каменіе-тѣ на пращѫ-тѫ сѫ за него като слама.
29 Сулицы-тѣ ся вмѣняватъ вмѣсто сламѫ:
Присмива ся на маханіе-то на копіе-то.
30 Остры чрѣпіе има подъ него:
Постила остры нѣща върхъ тинѫ-тѫ.
31 Прави бездна-тѫ да ври като котелъ:
Прави море-то като съсѫдъ на мироваренцъ.
32 Оставя слѣдъ себе си свѣтлѫ дирѫ:
Така що вмѣнилъ бы нѣкой бездна-тѫ сѣдиннявѫ.
33 На земѭ-тѫ нѣма подобенъ нему,
Създаденъ да нѣма страхъ.
34 Изглежда всяко высоко нѣщо:
Царь е надъ всичкы-тѣ сынове на гордость-тѫ.

ГЛАВА 42.

1 Тогазь отговори Іовъ Господу, и рече:
2 Знаѭ че всичко можешь,
И никоя твоя мысль не може да бѫде възбранена.
3 Кой е той що крые съвѣтъ-тъ неразумно?
И тъй азъ говорихъ онова което не съмь разумѣвалъ:
Нѣща прѣчудны за мене, които не съмь познавалъ:
4 Слушай, молѭ ся, и азъ ще говорѭ:
Ще тя попытамъ, и ты ми обади.
5 Слушалъ съмь за тебе съсъ слушаніе-то на ухо-то;
Но сега око-то ми тя види:
6 За това ся гнусѭ *отъ себе си*,
И ся каѭ въ пръсть и пепелъ.
7 А когато Господь издума тѣзи думы
на Іова, рече Господь на Елифаза Θема-
нецъ-тъ: Распали ся ярость-та ми про-
тивъ тебе, и противъ двама-та ти прія-
тели; защото не говорихте за мене пра-
8 во-то както рабъ-тъ ми Іовъ. За това
земѣте сега за себе си седмь телцы, и
седмь овны, та идѣте при рабъ-тъ ми
Іова, и принесте всесъжженіе за себе
си: а Іовъ рабъ-тъ ми ще ся помоли за
васъ; защото ще пріемѫ лице-то му; за
да не сторѭ съ васъ *споредъ* безуміе-то
ви; защото не говорихте за мене пра-
во-то, както рабъ-тъ ми Іовъ.
9 И отидохѫ Елифазъ Θеманецъ-тъ, и
Валдадъ Савхіецъ-тъ, *и* Софаръ Наама-
θецъ-тъ, та направихѫ както имъ запо-
вѣда Господь: и Господь пріе лице-то
Іовово.
10 И върнѫ Господь плѣненіе-то Іовово,
като ся помоли за пріятели-тѣ си: и
даде Господь на Іова двойно всичко как-
11 вото имаше *понапрѣдъ*. Тогазь дойдохѫ
при него всичкы-тѣ му братія, и всич-
кы-тѣ му сестры, и всичкы които го по-
знавахѫ понапрѣдъ, та ядохѫ хлѣбъ съ
него въ домъ-тъ му; и плакахѫ за него,
и утѣшихѫ го, за всичко-то зло което
Господь нанесе на него: и даде му вся-
кой по единъ сребърникъ, и всякой по
еднѫ златнѫ обѣцѫ.
12 И благослови Господь послѣдни-тѣ *дни*
на Іова повече отъ първы-тѣ му: щото
придобы четыринадесеть тысящи овцы,
и шесть тысящи камилы, и тысящѫ чи-
13 фта волове, и тысящѫ ослицы. Роди-
хѫ му ся още и седмь сынове и три дъ-
14 щери: И нарече име-то на първѫ-тѫ, Іе-
мимѫ; и име-то на вторѫ-тѫ, Касіѫ; и
15 име-то на третѭ-тѫ, Керенъ-аппухъ. И
не ся намѣрвахѫ по всичкѫ-тѫ земѭ
жены красны като Іововы-тѣ дъщери; и
отецъ имъ даде имъ наслѣдіе между бра-
тія-та имъ.
16 Подиръ това живѣ Іовъ сто и четыри-
десеть годины, и видѣ сынове-тѣ си, и
сынове-тѣ на сынове-тѣ си, четыри рода.
17 И умрѣ Іовъ, старъ и сытъ отъ дни.

ПСАЛМИ.

ПСАЛОМЪ 1.

1 Блаженъ онзи человѣкъ,
Който не ходи по съвѣтъ-тъ на нечестивы-тѣ,
И въ пѫть-тъ на грѣшны-тѣ не стои,
И на сѣдалище-то на присмиватели-тѣ не сѣди:
2 Но воля-та му е въ законъ-тъ Господень,
И въ неговъ-тъ законъ ся поучава деня и нощя.
3 И ще бѫде като дърво насадено при водны оттокы,
Което дава плодъ-тъ си въ врѣме-то си,
И листъ-тъ му не повѣхнува;
И всичко що прави, ще успѣе.
4 Нечестиви-тѣ не така:
Но като прахъ-тъ отъ плѣвѫ-тѫ, който вѣтръ-тъ отвѣва.
5 За то нечестиви-тѣ нѣма да станѫтъ на сѫдъ-тъ,
Нито грѣшни-тѣ въ събраніе-то на праведни-тѣ.
6 Защото познава Господь пѫть-тъ на праведни-тѣ;
А пѫть-тъ на нечестивы-тѣ ще погыне.

ПСАЛОМЪ 2.

1 Защо ся расфучахѫ язычници-тѣ,
И народи-тѣ намыслихѫ суета?
2 Прѣдстанахѫ земни-тѣ царіе,
И князове-тѣ ся събрахѫ наедно
Противъ Господа, и противъ Помазанника му, *и думахѫ:*
3 Да раскѫснемъ врьзкы-тѣ имъ,
И да отхвърлимъ отъ насъ вѫжя-та имъ.
4 Този който сѣди на небеса-та ще ся смѣе:
Господь ще имъ ся поругае.
5 Тогазь ще имъ продума съ гнѣвъ-тъ си,
И съ ярость-тѫ си ще гы смути.
6 Но азъ, *ще рече*, помазахъ Царя си
Надъ Сіонъ, свята-тѫ моя горѫ.
7 Азъ ще възвѣстя повелѣніе-то:
Господь ми рече: Сынъ мой си ты:
Азъ днесь тя родихъ.
8 Поискай отъ мене, и ще *ти* дамъ народы-тѣ за наслѣдіе твое,
И за стяжаніе твое крайща-та на земя-тѫ.
9 Ще гы *съкрушишь съсъ жезлъ желѣзенъ,
Като грънчарскый съсѫдъ ще гы строшишь.
10 Сега прочее, царіе, разумѣйте:
Научѣте ся, земни сѫдіи.
11 Слугувайте на Господа съсъ страхъ,
И †бойте *му* ся съ трепетъ.
12 Цѣлувайте Сынъ-тъ, за да ся не разгнѣва,
И погынете въ пѫть-тъ,
Когато ся распали малко негова-та ярость.
Блажени сѫ всички които ся надѣѭтъ на него.

ПСАЛОМЪ 3.

Псаломъ Давидовъ, когато бѣгаше отъ сына си Авессалома.

1 Господи, колко ся умножихѫ врагове-тѣ ми!
Мнозина въставатъ връхъ мене.

---

* *Или* пасешь.
† *Или* радувайте.

2 Мнозина думатъ за моѭ-тѫ душѫ:
Нѣма за него спасеніе въ Бога. (Села.)
3 Но ты си, Господи, защищеніе мое,
Слава моя, и който възвишавашь главѫ-тѫ ми.
4 Выкнахъ съ гласъ-тъ си къмъ Господа,
И послуша мя отъ святѫ-тѫ си горѫ. (Села.)
5 Азъ легнахъ, и спахъ:
Станахъ, защото Господь мя поддържа.
6 Не ще ся убоѭ отъ много тысящы людіе,
Които нападатъ върхъ мене изоколо.
7 Стани, Господи: спаси мя, Боже мой:
Защото ты си поразилъ въ челюсть-тѫ всичкы-тѣ ми непріятели:
Строшилъ си зѫбы-тѣ на нечестивы-тѣ.
8 Отъ Господа е спасеніе-то:
Върху твои-тѣ людіе е благословеніе-то ти. (Села.)

ПСАЛОМЪ 4.

Първому пѣвцу, на Негиноѳъ.
Псаломъ Давидовъ.

1 Когато выкамъ, послушай мя, Боже на правдѫ-тѫ ми:
Въ утѣсненіе *като бѣхъ,* разширилъ си мя:
Помилуй мя, и послушай молитвѫ-тѫ ми.
2 Сынове человѣческы, до кога *ще обръщате* славѫ-тѫ ми въ бесчестіе?
До кога ще обичате суетѫ *и* ще искате лъжѫ? (Села.)
3 Но познайте че избра Господь прѣподобный-тъ си:
Господь ще чуе когато выкамъ къмъ него.
4 Треперяйте, и не съгрѣшавайте:
Размышлявайте въ сърдцa-тa си на одръ-тъ си, и мълчѣте. (Села.)
5 Пожъртвувайте жъртвы на правдѫ,
И надѣйте ся на Господа.
6 Мнозина думатъ: Кой ще ни покаже добро-то?
Възвыши върху насъ видѣлинѫ-тѫ на лице-то си, Господи.
7 Турилъ си въ сърдце-то ми радость,
По голѣмѫ отъ тѣхнѫ-тѫ, когато имъ ся умножава жито-то и вино-то.
8 Мирно ще легнѫ и ще спѭ,
Защото само ты, Господи, правишь мя да живѣѭ въ безопасность.

ПСАЛОМЪ 5.

Първому пѣвцу, на Нехилоѳъ.
Псаломъ Давидовъ.

1 Послушай, Господи, думы-тѣ ми:
Разумѣй стенаніе-то ми,
2 Внимай на гласъ-тъ на выканіе-то ми, Царю мой, и Боже мой:
Защото на тебе ще ся помолѭ.
3 Господи, на раниня ще чуешь гласъ-тъ ми:
На ранинѫ ще прѣдстанѫ прѣдъ тебе и ще чакамъ.
4 Защото не си ты Богъ който да иска беззаконіе:
Лукавый-тъ нѣма да живѣе при тебе.
5 Нито ще застанѫтъ горди-тѣ прѣдъ твои-тѣ очи:
Ненавидишь всичкы които правятъ беззаконіе:
6 Ще истрѣбишь онѣзи които говорятъ лъжѫ:
Господь ся гнуси отъ кръвникъ и лъстивъ человѣкъ.
7 Но азъ съ множество-то на твоѭ-тѫ милость ще влѣзѫ въ домъ-тъ ти:
Съ твой-тъ страхъ ще ся поклонѭ въ храмъ-тъ на святынѭ-тѫ ти.
8 Господи, води мя съ правдѫ-тѫ си поради врагове-тѣ ми:
Управи пѫть-тъ си прѣдъ мене.
9 Защото нѣма въ уста-тa имъ истина:
Сърдце-то имъ е лукавство:
Гробъ отворенъ е гърло-то имъ:
Съ языкъ-тъ си ласкаѭтъ.
10 Осѫди гы, Боже: нека паднѫтъ въ кроежы-тѣ си:
Изпѫди гы за множество-то на прѣстѫпленія-та имъ,
Защото ся подигнаха противъ тебе.
11 И нека ся веселятъ всичкы които ся надѣѭтъ на тебе:

Нека ся радватъ завсегда, защото ты имъ си покровитель:
И нека ся хвалятъ въ тебе онѣзи които любятъ твое-то име.
12 Защото ты, Господи, ще благословишь праведный-тъ;
Ще го покрыешь съ благоволеніе както съсъ щитъ.

ПСАЛОМЪ 6.

Първому пѣвцу, на Негиноѳъ, на Шеминиѳъ. Псаломъ Давидовъ.

1 Господи, да мя не обличишь съ ярость-тѫ си,
Нито съ гнѣвъ-тъ си да мя накажешь.
2 Помилуй мя, Господи, защото сьмь немощенъ:
Исцѣли мя, Господи, защото ся смутихѫ кости-тѣ ми.
3 И душа-та ми твърдѣ ся смути:
Но ты, Господи, до кога?
4 Върни ся, Господи: избави душѫ-тѫ ми:
Спаси мя заради милость-тѫ си;
5 Защото въ смърть-тѫ нѣма поменуваніе за тебе:
У ада кой ще тя славослови?
6 Уморихъ ся отъ стенаніе-то си;
Всякѫ нощь обливамъ лѣгло-то си;
Съсъ сълзы-тѣ си намокрямъ постелкѫ-тѫ си.
7 Око-то ми повѣнѫ отъ скърбь;
Остарѣ поради всичкы-тѣ ми неприятели.
8 Отдалечѣте ся отъ мене, всичкы които правите беззаконіе,
Защото чу Господь гласъ-тъ на плачъ-тъ ми.
9 Послуша Господь моленіе-то ми:
Господь ще пріеме молитвѫ-тѫ ми.
10 Да ся посрамятъ и да ся смутятъ много всичкы-тѣ мои непріятели;
Да ся върнѫтъ назадъ; да ся посрамятъ внезапно.

ПСАЛОМЪ 7.

Шигаіонъ Давидовъ, когото пѣ Господу за думы-тѣ на Хуса Веніаминецъ-тъ.

1 Господи Боже мой, на тебе ся надѣѭ:
Спаси мя отъ всичкы-тѣ ми гонители, и избави мя:
2 Да не бы *врагъ-тъ* да грабне като львъ душѫ-тѫ ми,
И ѭ расkѫсне, безъ да ся намѣри избавитель.
3 Господи Боже мой, ако сьмь сторилъ азъ това,
Ако има въ рѫцѣ-тѣ ми беззаконіе,
4 Ако сьмь въздалъ зло на оногози който бѣ миренъ съ мене,
Или оскърбилъ оногози който ми е безъ причинѫ гонитель,
5 Нека погне непріятель-тъ душѫ-тѫ ми, и нека ѭ стигне.
И нека стѫпче въ земѭ-тѫ животъ-тъ ми,
И нека свали въ прьсть-тѫ славѫ-тѫ ми. (Села.)
6 Стани, Господи, съ гнѣвъ-тъ си:
Възвыши ся заради ярость-тѫ на врагове-тѣ ми;
И събуди ся заради мене *за* сѫдъ-тъ *който* си заповѣдалъ.
7 И събраніе-то на людіе-тѣ ще тя обыколи:
И ты ся върни, *да сѫдишь* надъ него отъ горѣ на высоко.
8 Господь ще сѫди народы-тѣ:
Сѫди мя, Господи, споредъ правдѫ-тѫ ми,
И споредъ мое-то незлобіе, което е въ мене.
9 Нека исчезне вече злина-та на нечестивы-тѣ:
И утвърди праведный-тъ, ты, Боже праведный,
Който испытвашь сърдца и вѫтрешности.
10 Моя-та защита е въ Бога,
Който избавя правы-тѣ въ сърдце.
11 Богъ е сѫдія праведенъ,
И Богъ който ся гнѣви всякой день *на нечестивый-тъ*.
12 Ако ся не обърне ще изостри мечъ-тъ си:
Запнѫ лѫкъ-тъ си, и приготви го:

13 И противъ него приготви смъртны орѫдія:
Нагласи стрѣлы-тѣ си противъ гонители-тѣ.
14 Ето, *нечестивый-тъ* е въ мѫкы да роди беззаконіе:
И зачнѫ лукавство, и роди лъжѫ.
15 Ископа ровъ и направи го длъбокъ:
Но той ще падне въ ямѫ-тѫ *коіѫто* направи.
16 Лукавство-то му ще ся върне на главѫ-тѫ му,
И насиліе-то му ще слѣзе на тѣме-то му.
17 Азъ ще хвалѭ Господа за неговѫ-тѫ правдѫ,
И ще въспѣвамъ име-то на Господа Вышняго.

ПСАЛОМЪ 8.

Пьрвому пѣвцу, на Гиттиеъ.
Псаломъ Давидовъ.

1 Іеова, Господи нашъ,
Колко е величественно твое-то име по всичкѫ-тѫ землѭ!
Ты който си положилъ славѫ-тѫ си надъ небеса.
2 Изъ уста-та на младенцы-тѣ и сучащы-тѣ
Приготвилъ си хвалѫ по причинѫ на врагове-тѣ си,
За да направишь да млъкне врагъ-тъ и отмьститель-тъ.
3 Когато гледамъ твои-тѣ небеса, дѣло-то на прьсты-тѣ ти,
Лунѫ-тѫ и звѣзды-тѣ, които си ты поставилъ,
4 Що е человѣкъ, та да го помнишь?
Или сынъ человѣческый, та да го посѣщавашь?
5 А ты си го направилъ малко нѣщо по доленъ отъ ангелы-тѣ,
И съсъ славѫ и честь си го вѣнчалъ.
6 Поставилъ си го господарь надъ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ си:
Всичко си покорилъ подъ нозѣ-тѣ му;
7 Всичкы-тѣ овцы и говеда,
А още и животны-тѣ на поле-то:
8 Птицы-тѣ въздушны, и морскы-тѣ рыбы,
И всичко що прѣхожда морскы-тѣ пѫтища.
9 Іеова, Господи нашъ,
Колко е величественно твое-то име по всичкѫ-тѫ землѭ!

ПСАЛОМЪ 9.

Пьрвому пѣвцу, на Муеъ-Лаббенъ.
Псаломъ Давидовъ.

1 Ще *тя* славословѭ, Господи, съсъ всичко-то си сърдце:
Ще прикажѫ всичкы-тѣ твои чудеса.
2 Ще ся развеселѭ и ще ся зарадвамъ заради тебе:
Ще въспѣѭ име-то ти, Вышній!
3 Когато ся върнатъ врагове-тѣ ми назадъ,
Ще паднатъ и ще погынатъ прѣдъ лице-то ти.
4 Защото ты си отсѫдилъ сѫдъ-тъ ми и право-то ми:
Сѣдналъ си на прѣстолъ-тъ и сѫдишь право.
5 Запрѣтилъ си на язычницы-тѣ;
Истрѣбилъ си нечестивый-тъ;
Име-то имъ си изгладилъ во вѣкъ вѣка.
6 Запустѣнія-та на врагъ-тъ исчезнахѫ завсегда:
И ты си разорилъ градове:
Поменъ-тъ имъ погынѫ съ тѣхъ.
7 Но Господь сѫществува въ вѣкъ:
Приготвилъ е прѣстолъ-тъ си за сѫдъ.
8 И той ще сѫди вселеннѫѭ съ правдѫ:
Ще отсѫди народы-тѣ справедливо.
9 И Господь ще бѫде прибѣжище на бѣдный-тъ,
Прибѣжище въ скърбны врѣмена.
10 И ще ся надѣѭтъ на тебе които познаватъ име-то ти:
Защото не си оставилъ онѣзи които тя търсятъ, Господи.
11 Пѣйте пѣсни на Господа, който живѣе въ Сіонъ;
Възвѣстѣте между народы-тѣ дѣла-та му:
12 Защото когато прави истязаніе за кръвопролитія, помни гы:
Не забравя выканіе-то на бѣдны-тѣ.
13 Помилуй мя, Господи:

Виждь скърбь-тѫ ми отъ врагове-тѣ ми,
Ты който мя подигашь отъ врата-та на смьрть-тѫ,
14 За да прикажѫ всичкы-тѣ твои хваленія
Въ врата-та на Сіоновѫ-тѫ дъщерѭ:
Азъ ще ся радвамъ заради спасеніе-то ти.
15 Язычници-тѣ затънахѫ въ ямѫ-тѫ коіж-*то* направихѫ:
Въ примкѫ-тѫ коіжто скрыхѫ, улови ся нога-та имъ.
16 Господь е познатъ *за* сѫдъ-тъ *който* прави:
Нечестивый-тъ ся впримча въ дѣло-то на рѫцѣ-тѣ си. *(Игаіонъ: Села.)
17 Нечестиви-тѣ ще ся върнѫтъ въ адъ,
Всичкы-тѣ язычници които забравятъ Бога.
18 Защото нѣма да ся забрави завсегда сиромахъ-тъ:
Очакданіе-то на бѣдны-тѣ *не* ще бѫде изгубено завсегда.
19 Стани, Господи: да ся не крѣпи человѣкъ:
Да ся сѫдятъ язычници-тѣ прѣдъ тебе.
20 Господи, †докарай страхъ връхъ тѣхъ:
Да познаѭтъ язычници-тѣ че сѫ человѣци. (Села.)

ПСАЛОМЪ 10.

(по Славенскы часть на 9.)

1 (21) Защо, Господи, стоишь отъ далечь?
Защо ся крыешь въ скърбно врѣме?
2 (22) Въ гордость-тѫ на нечестивый-тъ изгаря сиромахъ-тъ:
Да си хванѫтъ въ лукавства-та които намыслюватъ.
3 (23) Защото нечестивый-тъ ся хвали съ пожеланія-та на душѫ-тѫ си,
И ублажава себе си лихоимецъ-тъ: прѣзира Господа.
4 (24) Нечестивый-тъ отъ гордость-тѫ на лице-то си, не ще да потърси *Господа:*
Всичкы-тѣ му помысли *сѫ, че* нѣма Богъ.
5 (25) Неговы-тѣ пѫтища на всяко врѣме сѫ кривы:
Твои-тѣ сѫдове сѫ много высоко отъ лице-то му:
Той духа срещѫ всичкы-тѣ си врагове.
6 (26) Рече въ сърдце-то си: Нѣма да ся поклатѭ,
Защото отъ родъ въ родъ, нѣма *да падня* въ злощастіе.
7 (27) Уста-та му сѫ пълны съ клѣтвѫ, и угнѣтеніе, и насиліе:
Подъ языкъ-тъ му има злоба и беззаконіе.
8 (28) Сѣди въ засадѫ въ прѣддворія-та,
Въ скрышни мѣста, за да убіе неповинный-тъ:
Очи-тѣ му гледатъ тайно къмъ сиромахъ-тъ.
9 (29) Прѣчаква скрышно, като львъ въ пещерѫ-тѫ си:
Прѣчаква за да грабне сиромахъ-тъ:
Грабнува сиромахъ-тъ, когато го влачи въ примкѫ-тѫ си.
10 (30) Навожда ся, снишa ся,
За да паднѫтъ сиромаси-тѣ въ нокти-тѣ му.
11 (31) Рече въ сърдце-то си: Забрави Богъ:
Скры лице-то си: нѣма никога да види.
12 (32) Стани, Господи: Боже, подигни рѫкѫ-тѫ си:
Да не забравишь оскърбены-тѣ.
13 (33) Защо нечестивый-тъ прѣзрѣ Бога?
Рече въ сърдце-то си: Нѣма да испыташь.
14 (34) Видѣлъ си; защото ты гледашь неправдѫ-тѫ и притѣсненіе-то,
За да въздадешь съ рѫкѫ-тѫ си:
Тебѣ ся прѣдава сиромахъ-тъ:
На сираче-то ты си помощникъ.
15 (35) Строши мышцѫ-тѫ на нечестивый-тъ:
Издири нечестіе-то на лукавый-тъ, *додѣ* не намѣришь *вече отъ него.*
16 (36) Господь е Царь въ вѣкъ вѣка:
Язычници-тѣ ще исчезнѫтъ отъ землѭ-тѫ му.
17 (37) Господи, послушалъ си желаніе-то на сиромасы-тѣ:
Ще утвърдишь сърдце-то имъ,
Ще направишь внимателно ухо-то си,

---

* Прѣговаряніе Псал. 19; 14. 92; 3.
† *Или* Постави законоположитель.

18 (38) За да сждишь *за* сираче-то и угнѣтеный-тъ,
Щото да не слѣдва вече человѣкъ, който е отъ земл, да устрашава.

ПСАЛОМЪ 11. (по Слав. 10.)

Пьрвому пѣвцу. *Псаломъ* Давидовъ.

1 На Господа положихъ надеждж:
Какъ думате на душж-тж ми:
Бѣгай у вашж-тж горж като птица?
2 Защото, ето, нечестиви-тѣ запнжхж лжкъ,
Приготвихж стрѣлы-тѣ си на тетивы-тѣ,
За да устрѣлятъ въ тьмно правы-тѣ сьрдцемъ.
3 Ако ся разорятъ основанія-та,
Праведный-тъ що може да направи?
4 Господь е въ святый-тъ си храмъ:
Господь има прѣстолъ-тъ си на небе-то:
Очи-тѣ му гледатъ, вѣжды-тѣ му испытватъ человѣческы-тѣ сынове.
5 Господь испытва праведный-тъ:
А нечестивый-тъ и оногозь който обыча неправдж-тж мрази душа-та му.
6 Ще одъжди надъ нечестивы-тѣ сѣти:
Огнь и жупелъ и буря е дѣлъ-тъ на чашж-тж имъ.
7 Защото праведный Господь обыча правдж-тж:
Лице-то му гледа на правый-тъ.

ПСАЛОМЪ 12. (по Слав. 11.)

Пьрвому пѣвцу, на *Шеминитъ. Псаломъ Давидовъ.

1 Спаси, Господи; защото не останж вече прѣподобенъ.
Защото ся загубихж вѣрни-тѣ отъ человѣческы-тѣ сынове.
2 Всякой говори суетж къмъ ближній-тъ си:
Съ льстивы устны говорятъ отъ двойно сьрдце.
3 Ще истрѣби Господь всичкы-тѣ льстивы устны,
Языкъ-тъ велерѣчивый;
4 На онѣзь които рекохж: Ще надвіемъ съ языкъ-тъ си:
Устны-тѣ ни сж наши: кой е намъ господарь?
5 Заради насилствіе-то на сиромасы-тѣ, заради стенаніе-то на нищы-тѣ,
Сега ще станж, говори Господь;
Ще турж въ безопасность *оногозь* срещж когото духа *нечестивый-тъ*.
6 Думы-тѣ на Господа сж думы чисты:
Сребро прѣтопено въ горнило отъ прьсть,
Очистено седмь пжти.
7 Ты, Господи, ще гы съхранишь:
Ще гы упазишь отъ този родъ въ вѣкъ.
8 Нечестиви-тѣ ходятъ изоколо,
Когато нищожни-тѣ ся възвышаватъ между человѣческы-тѣ сынове.

ПСАЛОМЪ 13. (по Слав. 12.)

Пьрвому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 До кога, Господи, ще мя забравяшь съвсѣмъ?
До кога ще крыешь лице-то си отъ мене?
2 До кога ще имамъ съвѣтуванія въ душж-тж си,
Болѣзни всякой день въ сьрдце-то си?
До кога ще ся възноси врагъ-тъ ми върхъ мене?
3 Погледни; послушай мя, Господи Боже мой;
Просвѣти очи-тѣ ми, да не бы да заспж въ смьрть.
4 Да не бы да рече врагъ-тъ ми: Надвихъ му.
И ся зарадватъ противници-тѣ ми, ако ся поклатж.
5 Но азъ ся уповахъ на милость-тж ти:
Сьрдце-то ми ще ся радва на спасеніе-то ти.
6 Ще пѣж Господу,
Защото ми стори благодѣяніе.

ПСАЛОМЪ 14. (по Слав. 13.)

Пьрвому пѣвцу. *Псаломъ* Давидовъ.

1 Рече безумный-тъ въ сьрдце-то си:
Нѣма Богъ:

* Псал. 6; надписъ-тъ.

Развратихѫ ся; станѫхѫ гнусни въ дѣла-та *си:*
Нѣма който да прави добро.
2 Господь надникнѫ отъ небеса-та на человѣческы-тѣ синове,
За да види има ли нѣкой да разумѣва
И да търси Бога.
3 Всичкы ся отбихѫ отъ пѫть-тъ, купно непотрѣбни станѫхѫ:
Нѣма който да прави добро:
Нѣма ни единъ.
4 Нѣматъ ли разумъ всичкы които правятъ беззаконіе?
Които испояждатъ людіе-тѣ ми, *като* че ядѫтъ хлѣбъ,
Господа не призвахѫ,
5 Тогазь нападнѫ на тѣхъ страхъ голѣмъ:
Защото Богъ е въ родъ-тъ на праведны-тѣ.
6 Посрамихте съвѣтъ-тъ на бѣдный-тъ,
Но Господь е нему прибѣжище.
7 Дано ся даде отъ Сіонъ спасеніе на Израиля!
Когато Господь върне свои-тѣ людіе отъ плѣнъ,
Ще ся възрадва Іаковъ, ще ся възвесели Израиль.

ПСАЛОМЪ 15. (по Слав. 14.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Господи, кой ще обитава въ твоѭ-тѫ скиніѭ?
Кой ще живѣе въ святѫ-тѫ твоѭ горѫ?
2 Който ходи въ незлобіе, и който прави правдѫ,
И който говори истинѫ отъ сърдце-то си:
3 Който не одумва съ языкъ-тъ си,
Нито струва зло на пріятель-тъ си,
Нито пріема укореніе противъ ближній-тъ си.
4 Прѣдъ очи-тѣ му е прѣзрѣнъ бесчестный-тъ:
А почита онѣзи които ся боятъ отъ Господа:
Кълне ся *за повредѫ *на себе си* и не ся помѣта.
5 Не дава сребро-то си съ лихвѫ,
Нито пріема дарове противъ неповинный-тъ:
Който прави това нѣма да ся поколебае во вѣкы.

ПСАЛОМЪ 16. (по Слав. 15.)

†Миктамъ Давидовъ.

1 Упази мя, Боже,
Защото на тебе възложихъ надеждѫ.
2 Рѣкохъ Господу: Ты си Господь мой:
Безъ тебе нѣма добро за мене.
3 Въ святы-тѣ на земѭ-тѫ, и въ избранны-тѣ,
Въ тѣхъ е всичко-то ми благоволеніе.
4 Трудове-тѣ на онѣзи които тичатъ слѣдъ другы *богове*, ще ся умножатъ:
Азъ не щѫ да принесѫ тѣхны-тѣ отъ кръвь възліянія,
Нито ще земѫ въ устны-тѣ си имена-та имъ.
5 Господь е дѣлъ-тъ на наслѣдіе-то ми и на чашѫ-тѫ ми:
Ты съхраняваш достояніе-то ми.
6 Часть-та ми паднѫ на весели мѣста:
Ей, пріехъ прѣкрасно наслѣдіе.
7 Ще благославямъ Господа който мя вразуми:
Още и въ нощно врѣме учатъ мя вѫтрешности-тѣ ми.
8 Вынѫгы имамъ Господа прѣдъ себе си:
Защото е отъ дѣсно ми, да ся не поколѣбаѭ.
9 За това ся зарадва сърдце-то ми, и развесели ся слава-та ми:
А още и плъть-та ми ще почива въ надеждѫ.
10 Защото нѣма да оставишь душѫ-тѫ ми въ адъ,
Нито ще оставишь прѣподобный-тъ си да види истлѣніе.
11 Ще ми изявишь пѫть-тъ на живота:
Прѣдъ лице-то ти има пълнота отъ радость:
Отъ дѣсно тебѣ всякога веселіе.

---

* *Или* на ближній-тъ *си*

† Псал. 56; 57; 58; 59; 60; надписы-тѣ.

ПСАЛОМЪ 17. (по Слав. 16.)

Молитва Давидова.

1 Чуй, Господи, правдѫ-тѫ:
Послушай моленіе-то ми;
Дай ухо на молитвѫ-тѫ ми,
Коѭто *правѣѫ* не съ льстивы устны.
2 Да излѣзе сѫдъ-тъ ми отъ лице-то ти:
Очи-тѣ ти да видятъ право-то.
3 Испыталъ си сьрдце-то ми:
Посѣтилъ си *го* въ нощно врѣме:
Опыталъ си мя, *и* не си намѣрилъ *нищо въ мене.*
Рѣшихѫ уста-та ми да не прѣстѫпватъ.
4 Колкото за дѣла-та на человѣцы-тѣ
Азъ, чрѣзъ словеса-та на твои-тѣ устны,
Упазихъ ся *отъ* пѫтища-та на насилницы-тѣ.
5 Утвърди стѫпкы-тѣ ми въ пѫтища-та си,
За да ся не подплъзнѫтъ нозѣ-тѣ ми.
6 Азъ тя призвахъ, Боже,
Защото ще мя послушашь:
Приклони къмъ мене ухо-то си,
Послушай думы-тѣ ми.
7 Яви чудны-тѣ си милости,
Ты, който съ дѣсницѫ-тѫ си спасявашь
които ся надѣѭтъ *на тебе*
Отъ онѣзи които възставатъ противъ тѣхъ.
8 Упази мя като зѣницѫ на око:
Скрый мя подъ сѣнкѫ-тѫ на крилѣ-тѣ си,
9 Отъ лице-то на нечестивы-тѣ които мя съсыпахѫ.
Врази-тѣ на душѫ-тѫ ми обыколихѫ мя.
10 Обгради гы тлъстина:
Уста-та имъ говорятъ съ гордость.
11 Сега обыколихѫ стѫпкы-тѣ ни:
Турихѫ очи-тѣ си да *ны* хвърлятъ на землѭ-тѫ:
12 Прилича на львъ, който желае да расъкѫсне.
И на львче, което сѣди въ скрышны мѣста.
13 Стани, Господи, прѣдвари го, свали го:
Избави душѫ-тѫ ми отъ нечестивый-тъ, *съ* твой-тъ мечъ;
14 Отъ человѣцы, Господи, *съ* твоѭ-тѫ рѫкѫ,
Отъ человѣцы-тѣ на свѣтъ-тъ,
На които дѣлъ-тъ е въ *тозъ* животъ,
И на които чрѣво-то пълнишь отъ съкровища-та си:
Насытени сѫ синове-тѣ *имъ,*
И остатъцы-тѣ си оставятъ на внуцы-тѣ си.
15 А азъ съ правдѫ ще видѭ лице-то ти:
Ще ся насытѭ отъ видъ-тъ ти, когато ся събудѭ.

ПСАЛОМЪ 18. (по Слав. 17.)

Първому пѣвцу. *Псаломъ* на Давида, *рабъ-тъ Господень, който говорѝ Господу словеса-та на тѫзи пѣснь, въ день-тъ когато го избави Господь отъ рѫкѫ-тѫ на всичкы-тѣ му неприятели, и отъ рѫкѫ-тѫ на Саула: и рече:

1 Ще тя възлюбѭ, Господи, крѣпосте моя.
2 Господь е канара моя, твърдыня моя, и избавитель мой;
Богъ мой, скала моя: на него ще ся надѣѭ:
Щитъ мой и рогъ на спасеніе-то ми:
Высокъ мой стълпъ е.
3 Ще призовѫ Господа хвалимаго,
И ще ся избавѭ отъ врагове-тѣ си.
4 Смъртны болѣзни мя окружихѫ,
И порои на беззаконіе мя устрашихѫ.
5 Адовы болѣзни мя обыколихѫ,
Смъртны примкы мя стигнахѫ.
6 Въ утѣсненіе-то си призвахъ Господа,
И къмъ Бога моего выкнахъ:
Чу отъ храмъ-тъ си гласъ-тъ ми,
И выканіе-то ми дойде прѣдъ него въ уши-тѣ му.
7 Тогазъ ся поклати и потресе земя-та,
И основанія-та на горы-тѣ ся разлюлѣхѫ
И поклатихѫ ся, защото ся разгнѣви той.
8 Дымъ въсхождаше изъ ноздри-тѣ му,
И огнь пояждающъ изъ уста-та му:
Вѫглища ся распалихѫ отъ него.
9 И приклони небеса-та, и слѣзе;
И мракъ бѣ подъ нозѣ-тѣ му.
10 И възлѣзе на херувимы, и летѣ:
Летѣ на вѣтренны крыла.

---

* Псал. 36; надписъ-тъ. 2 Цар. 22

11 Тури тьмнина-тѫ за свое скрывалище;
Скиніа-та му, около него, *бѣ* тьмны воды,
Гѫсти облаци на въздухъ-тъ.
12 Отъ свѣткаціе-то прѣдъ него
Пройдохѫ облаци-тѣ му,
Градъ и огненны вѫглища.
13 И грьмнѫ отъ небе-то Господь,
И вышній даде гласъ-тъ си,
Градъ и огненны вѫглища.
14 И проводи стрѣлы-тѣ си, и гы распрьснѫ:
И свѣткавицы умножи и гы смути.
15 И явихѫ ся дълбины-тѣ на воды-тѣ,
И открыхѫ ся основанія-та на вселеннѫѭ,
Отъ запрѣщеніе-то ти, Господи,
Отъ духаніе-то на дыхъ-тъ на ноздри-тѣ ти.
16 Проводи отъ высочинѫ-тѫ: зѣ мя:
Извлѣче мя изъ много воды.
17 Избави мя отъ силный-тъ ми врагъ,
И отъ онѣзи които мя ненавидятъ,
Защото бѣхѫ по силни отъ мене.
18 Стигнахѫ мя въ день-тъ на скърбь-тѫ ми:
Но Господь ми станѫ подпорка.
19 И изведе мя на ширинѫ:
Избави мя, защото благоволи въ мене.
20 Въздаде ми Господь споредъ правдѫ-тѫ ми;
Споредъ чистотѫ-тѫ на рѫцѣ-тѣ ми възмьзди мя.
21 Защото упаахъ пѫтища-та Господни,
И не ся уклонихъ отъ Бога моего въ нечестіе.
22 Защото всичкы-тѣ му сѫдбы бѣхѫ прѣдъ мене,
И повелѣнія-та му не отдалечихъ отъ себе си.
23 И непороченъ бѣхъ прѣдъ него,
И упазихъ ся отъ беззаконіе-то си.
24 И въздаде ми Господь споредъ правдѫ-тѫ ми,
Споредъ чистотѫ-тѫ на рѫцѣ-тѣ ми прѣдъ очи-тѣ си.
25 Съ прѣподобенъ, прѣподобенъ ще бѫдешь:
Съ мѫжъ непороченъ, непороченъ ще бѫдешь:
26 Съ чистъ, чистъ ще бѫдешь:
А съ развратенъ, противно ще ся поведешь.
27 Защото ты ще спасешь оскърбены людіе:
А очи гордѣливы ще смиришь.
28 Защото ты ще направишь свѣтилникъ-тъ ми да свѣти;
Господь Богъ мой ще просвѣти тьмнинѫ-тѫ ми.
29 Защото чрѣзъ тебе ще разбіѭ пълкъ,
И чрѣзъ Бога моего ще прѣскочѫ стѣнѫ.
30 А на Бога, пѫть-тъ му е непороченъ:
Слово-то Господне е опитано:
Той е щитъ на всичкы-тѣ които ся надѣѭтъ на него.
31 Защото кой е Богъ, освѣнь Господа?
И кой е крѣпость, освѣнь Бога нашего?
32 Богъ е който мя прѣпасва съсъ силѫ,
И поставя непороченъ пѫть-тъ ми.
33 Прави нозѣ-тѣ ми като на елени-тѣ,
И поставя мя на высокы-тѣ мои мѣста.
34 Учи рѫцѣ-тѣ ми на брань,
И мышцы-тѣ ми запъватъ мѣденъ лѫкъ.
35 И далъ си ми щитъ-тъ на спасеніе-то си:
И дѣсница-та ти мя подтвьрди,
И благость-та ти мя възвеличи.
36 Разширилъ си стѫпкы-тѣ ми подъ мене,
И нозѣ-тѣ ми не ся подплъзнахѫ.
37 Гонихъ врагове-тѣ си, и гы стигнахъ:
И не ся върнахъ додѣ гы не свършихъ.
38 Сътрыхъ гы и не могохѫ да ся подигнатъ,
Паднахѫ подъ нозѣ-тѣ ми.
39 И прѣпасалъ си мя съсъ силѫ за брань:
Завалилъ си подъ мене въстающы-тѣ връхъ мене.
40 И обърналъ си къмъ мене гърбъ-тъ на врагове-тѣ ми;
И азъ истрѣбихъ непріятели-тѣ си.
41 Извыкахѫ, и нѣмаше кой да гы избави:
Къмъ Господа, и не гы послуша.
42 И стрыхъ гы като прахъ прѣдъ лице-то на вѣтръ-тъ;
Като калъ-тъ на пѫтища-та гы отрьснахъ.
43 Избавилъ си мя отъ противленія-та на народъ-тъ,
Поставилъ си мя главѫ на языцици-тѣ:
Народъ, *който* не познахъ, работи ми.
44 Щомъ чуха, и послушахѫ мя:
Чужденци ми ся покорихѫ.
45 Чужденци ослабнахѫ, и ся растреперахѫ
Изъ мѣста-та дѣто сѫ ся затворили.
46 Живъ е Господь, и благословена Твърдыня-та ми:

И да ся възвыси Богъ на спасеніе-то ми:
47 Богъ, който отмъщава за мене,
И покорява народы подъ мене:
48 Който мя избавя отъ врагове-тѣ ми.
Ей, възвышавашь мя надъ онѣзи които възставатъ върхъ мене:
Избавилъ си мя отъ насилникъ человѣкъ.
49 За то ще тя хвалѭ, Господи, между язычницы-тѣ,
И ще вьспѣѭ на име-то ти.
50 *Ты си* който величишь спасенія-та на царь-тъ си,
И правишь милость на помазанникъ-тъ си,
На Давида, и на сѣме-то му до вѣка.

ПСАЛОМЪ 19. (по Слав. 18.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Небеса-та расказватъ славѫ-тѫ Божіѭ,
И твърдь-та възвѣщава дѣло-то на рѫцѣ-тѣ му.
2 День на день казва слово,
И нощь на нощь изявява знаніе.
3 Безъ говореніе, безъ думы,
Безъ да ся чуе гласъ-тъ имъ,
4 По всичкѫ-тѫ землѭ излѣзе вѣщаніе-то имъ
И до крайща-та на вселеннѫѭ словеса-та имъ.
Въ тѣхъ постави скиніѭ за слънце-то,
5 Което излѣзва като младоженецъ изъ чертогъ-тъ си;
Радва ся, като юнакъ за да тича въ поприще-то:
6 Излѣзваніе-то му е отъ край небе-то,
И обикаляніе-то му до край-тъ неговъ:
И отъ топлинѫ-тѫ му нищо не ся скрыва.
7 Законъ-тъ Господенъ е непороченъ, възвраща душѫ-тѫ:
Свидѣтелство-то Господне е вѣрно, умудрява простый-тъ:
8 Повелѣнія-та Господни сѫ правы, веселятъ сърдце-то:
Заповѣдь-та Господня е свѣтла, просвѣщава очи-тѣ.
9 Страхъ-тъ Господень е чистъ, прѣбыва въ вѣкъ.
Сѫдбы-тѣ Господни сѫ истинны, купно и праведны:
10 Желателны повече отъ злато,
Повече отъ множество чисто злато,
И по сладкы отъ медъ,
И отъ капкы-тѣ на меденъ сотъ.
11 Слуга-та ти още ся и вразумява чрѣзъ тѣхъ:
Въ упазваніе-то имъ въздаяніе-то е голѣмо.
12 Кой усѣща съгрѣшенія-та си?
Очисти мя отъ тайны-тѣ *съгрѣшенія*.
13 А още прѣдупази рабъ-тъ си отъ гордость:
Да мя не обладае: тогазь ще бѫдѫ непороченъ,
И ще бѫдѫ чистъ отъ голѣмо прѣстѫпленіе.
14 Думы-тѣ на уста-та ми и прѣговаряніе-то на сърдце-то ми
Да бѫдатъ угодны прѣдъ тебе,
Господи, крѣпосте моя, и избавителю мой.

ПСАЛОМЪ 20. (по Слав. 19.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Господь да тя послуша въ скърбенъ день:
Име-то на Бога Іакововъ да тя защити!
2 Да ти испроводи помощь отъ святилище-то,
И отъ Сіонъ да тя подкрѣпи!
3 Да помене всичкы-тѣ твои приношенія,
И да пріеме всесъжженіе-то ти. (Села.)
4 Да ти даде споредъ *желаніе-то на* сърдце-то ти,
И да испълни всякой твой съвѣтъ.
5 Въ спасеніе-то ти ще ся зарадвамы,
И въ име-то на Бога нашего ще възвышимъ прѣпорецъ!
Господь да испълни всичкы-тѣ твои исканія!
6 Сега познахъ че спасе Господь помазанника си:
Ще го послуша отъ свято-то си небе
Съсъ спасителнѫ-тѫ силѫ на дѣсницѫ-тѫ си.
7 Едни съ колесницы, и едни съ коніе;
А ный ще поменемъ име-то на Господа Бога нашего.

8 Тѣ ся спънахѫ и паднахѫ:
А ный станахмы и ся въсправихмы.
9 Господи, спаси царь-тъ:
И послушай ны, въ който день *тя* призовемъ.

ПСАЛОМЪ 21. (по Слав. 20.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Господи, съ твоѭ-тѫ силѫ ще ся весели царь-тъ:
И колко много ще ся зарадва въ спасеніе-то ти!
2 Далъ си му желаніе-то на сьрдце-то му,
И отъ исканіе-то на устны-тѣ му не си *го* лишилъ. (Села.)
3 Защото си го посрѣщналъ съ благословенія на благость:
Положилъ си на главѫ-тѫ му вѣнецъ отъ чисто злато.
4 Просилъ е отъ тебе животъ,
И далъ си му дължинѫ на дни въ вѣкъ вѣка.
5 Голѣма е слава-та му чрѣзъ спасеніе-то ти:
Честь и великолѣпіе си положилъ на него.
6 Защото си го турилъ *да е* благословеніе до вѣка:
Възвеселилъ си го съ радость чрѣзъ лице-то си.
7 Защото царь-тъ упова на Господа,
И чрѣзъ милость-тѫ на Вышнаго нѣма да ся поклати.
8 Рѫка-та ти ще намѣри всичкы-тѣ твои врагове:
Дѣсница-та ти ще намѣри неприятели-тѣ ти.
9 Въ врѣме-то на гнѣвъ-тъ си ще гы направишь като огненнѫ пещь.
Господь ще гы погълне съ ярость-тѫ си:
И огнь ще гы испояде.
10 Ще истрѣбишь отъ землѭ-тѫ плодъ-тъ имъ,
И сѣме-то имъ отъ человѣческы-тѣ сынове.
11 Защото ухытрихѫ злобѫ противъ тебе:
Намыслихѫ кроежъ, който не могохѫ да извършатъ.
12 За то ще гы направишь да обърнѫтъ гърбъ
Когато приготвишь на тетивы-тѣ си *стрѣлы* противъ лице-то имъ.
13 Възнеси ся, Господи, съсъ силѫ-тѫ си:
Ще пѣемъ и ще прославямы твое-то могущество.

ПСАЛОМЪ 22. (по Слав. 21.)

Първому пѣвцу, на Аіелеѳъ Шахаръ. Псаломъ Давидовъ.

1 Боже мой, Боже мой, защо си мя оставилъ?
Защо стоишь далечь отъ спасеніе-то ми,
И отъ думы-тѣ на стенаніе-то ми?
2 Боже мой, выкамъ деня, и не отговаряшь;
И нощя, и не прѣмлъкнувамъ.
3 Но ты си Святъ,
Ты който обитавашь между Израилевы-тѣ хвалы.
4 На тебе ся надѣяхѫ отци-тѣ ни:
Надѣяхѫ ся и ты гы освободи,
5 Къмъ тебе извыкахѫ, и избавени быдохѫ:
На тебе ся надѣяхѫ, и не ся посрамихѫ.
6 А азъ сьмь червей, а не человѣкъ;
Укоръ на человѣцы-тѣ, и прѣзрѣнъ отъ народа.
7 Ругаѭтъ ми ся всичкы които мя гледатъ:
Отварятъ устны-тѣ си, кыватъ съ главѫ, *и казватъ:*
8 Упова на Господа, нека го избави:
Нека го спасе, понеже благоволи за него.
9 Но ты си който си мя извадилъ изъ утробѫ-тѫ:
Ты ми даде упованіе като бѣхъ на грѫди-тѣ на майкѫ си.
10 На тебе быхъ оставенъ отъ рожденіе-то си:
Отъ утробѫ-тѫ на майкѫ ми ты си Богъ мой.
11 Да ся не отдалечишь отъ мене:
Защото скърбь-та е близу;
Защото нѣма помощникъ.
12 Юнци много мя обыколихѫ:
Быкове силни отъ Васанъ мя окружихѫ.

13 Отворихѫ върхъ мене уста-та си,
Като львъ който граби и рыкае.
14 Излѣхъ ся като вода,
И разглобихѫ ся всичкы-тѣ ми кости:
Сърдце-то ми станѫ като восъкъ,
Растопява ся въ срѣдъ вѫтрешности-тѣ ми:
15 Сила-та ми изсъхнѫ като черѣпъ,
И языкъ-тъ ми прилѣпнѫ за гъртань-тъ ми:
И ты си мя свелъ въ прьсть-тѫ на смьрть-тѫ.
16 Защото псета мя обыколихѫ:
Събраніе на лукавы мя окружи:
Продупчихѫ рѫцѣ-тѣ ми и нозѣ-тѣ ми.
17 Могѫ да изброѭ всичкы-тѣ си кости:
Тѣ ся взиратъ въ мене *и* мя гледатъ.
18 Раздѣлихѫ си дрехы-тѣ ми:
И за одеждѫ-тѫ ми хвьрлихѫ жрѣбіе.
19 Но ты, Господи, да ся не отдалечишь:
Ты, сило моя, поспѣши на помощь менѣ.
20 Освободи отъ мечъ душѫ-тѫ ми,
*Животъ-тъ ми отъ силѫ-тѫ на псе-то.
21 Спаси мя отъ уста-та на львъ-тъ,
И послушай мя, *и избави мя* отъ рогове-тѣ на единорогы-тѣ.
22 Ще проповѣдвамъ име-то ти на братія-та си:
Въ срѣдъ събраніе ще тя хвалѭ.
23 Вы които ся боите отъ Господа, хвалѣте го:
Всичко сѣме Іаковово, славѣте го:
И бойте му ся, все сѣме Израилево.
24 Защото не прѣзрѣ, и не ся отвърнѫ отъ скърбь-тѫ на оскърбеный-тъ,
И не скры лице-то си отъ него:
Но послуша когато извыка той къмъ него.
25 За тебе *ще е* хвала-та ми въ голѣмо събраніе:
Ще испълнѭ обѣщанія-та си прѣдъ онѣзи които му ся боятъ.
26 Ще ядѫтъ бѣдни-тѣ и ще ся насытятъ;
Ще хвалятъ Господа онѣзи които го търсятъ:
Сърдце-то ви ще живѣе вѣчно.
27 Ще си напомнятъ и ще ся обърнѫтъ къмъ Господа
Всичкы-тѣ крайща на земѭ-тѫ:
И ще ся поклонятъ прѣдъ тебе
Всичкы-тѣ племена на народы-тѣ:
28 Защото на Господа е царство-то,
И той владѣе надъ народы-тѣ.
29 Ще ядѫтъ и ще ся поклонятъ всичкы-тѣ богати на земѭ-тѫ:
Прѣдъ него ще ся прѣклонятъ всичкы-тѣ които слѣзватъ въ прьсть-тѫ:
И никой не може да упази животъ-тъ си.
30 Потомство-то ще му слугува:
Ще ся приказва за Господа на *бѫдѫщій* родъ.
31 Ще дойдѫтъ и ще извѣстятъ правдѫ-тѫ му
На людіе които ще ся родятъ,
Че той е направилъ *това*.

ПСАЛОМЪ 23. (по Слав. 22.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Господь е Пастырь мой:
Не ще бѫдѫ въ лишеніе.
2 На зелены пасища мя упокоява:
При тихы воды мя води.
3 Възвраща душѫ-тѫ ми:
Води мя прѣзъ пѫтекы на правдѫ заради име-то си.
4 И даже въ долъ-тъ на смьртна-тѫ сѣнкѫ ако ходѭ,
Не ще ся уплашѫ отъ зло:
Защото ты си съ мене:
Твой-тъ жезлъ и твоя-та тояга, тѣ мя утѣшаватъ.
5 Приготвяшь прѣдъ мене трьпезѫ, срѣщѫ врагове-тѣ ми:
Помазалъ си съ елей главѫ-тѫ ми:
Чаша-та ми ся прѣлива.
6 Наистинѫ, благодать и милость ще мя слѣдватъ
Прѣзъ всичкы-тѣ дни на живота ми,
И ще живѣѭ въ домъ-тъ Господенъ на дългы дни.

ПСАЛОМЪ 24. (по Слав. 23.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Господня е земя-та, и испълненіе-то ѝ;

---

* *Евр.* единичнѫ-тѫ ми *душѫ*.

Вселенная, и които живѣжтъ на нея.
2 Защото той ѭ основа върху морета-та,
И утвърди ѭ върху рѣкы-тѣ.
3 Кой ще възлѣзе на горж-тж Господнѭ?
И кой ще застане на свято-то негово мѣсто?
4 Който е съ чисты ржцѣ, и съ непорочно сърдце:
Който не е далъ на суетж душж-тж си, и не ся е клѣлъ съ льсть,
5 Той ще пріеме благословеніе отъ Господа,
И правдж отъ Бога на спасеніе-то си.
6 Този е родъ-тъ на онѣзи които го дирятъ:
Които търсятъ лице-то ти, тѣ сж Іаковъ. (Села.)
7 Възвышѣте, врата, главы тѣ си,
И възвышѣте ся вы, вѣчны двери,
И ще влѣзе Царь-тъ на славж-тж.
8 Кой е той Царь на славж-тж?
Господь крѣпкый и силный:
Господь силный на брань.
9 Възвышѣте, врата, главы-тѣ си,
И възвышѣте ся вы, вѣчны двери,
И ще влѣзе Царь-тъ на славж-тж.
10 Кой е той Царь на славж-тж?
Господь на силы-тѣ, той е Царь на славж-тж. (Села.)

ПСАЛОМЪ 25. (по Слав. 24.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Къмъ тебе, Господи, възвысихъ душж-тж си.
2 Боже мой, на тебе уповахъ:
Да ся не посрамѭ,
Да ся не зарадватъ врагове-тѣ ми заради мене.
3 Ей, всичкы които чакатъ тебе да ся не посрамятъ:
Да ся посрамятъ които правятъ прѣстжпленія безъ причинж.
4 Покажи ми, Господи, пжтища-та си:
Научи мя на стжпкы-тѣ си.
5 Води мя въ пжть-тъ на истинж-тж си, и научи мя:
Защото ты си Богъ на спасеніе-то ми:
Тебе чакамъ весь день.
6 Помни, Господи, милосердія-та си,
И милости-тѣ си, защото сж отъ вѣка.
7 Грѣхове-тѣ на младость-тж ми,
И прѣстжпленія-та ми, да не поменешь:
Споредъ милость-тж си помни мя ты,
Господи, заради благость-тж си.
8 Господь е благъ и правъ:
За това ще научи грѣшны-тѣ на пжть-тъ *си*.
9 Ще води кроткы-тѣ въ пжть-тъ на сждъ,
И ще научи кроткы-тѣ на пжть-тъ си.
10 Всичкы-тѣ Господни пжтища сж милость и истина
На онѣзи които пазятъ завѣтъ-тъ му и свидѣтелства-та му.
11 Заради твое-то име, Господи,
Прости беззаконіе-то ми, защото е голѣмо.
12 Кой е този человѣкъ който ся бои отъ Господа?
Нему ще покаже пжть-тъ, *който* ще избере.
13 Душа-та му ще обитава въ покой,
И потомство-то му ще наслѣди землж-тж.
14 Тайна-та Господня е съ онѣзи които му ся боятъ,
И завѣтъ-тъ си ще имъ обяви.
15 Очи-тѣ ми сж вынягы къмъ Господа,
Защото той ще извади изъ примкж позѣ-тѣ ми.
16 Погледни къмъ мене, и помилуй мя,
Защото останахъ самъ и угнѣтенъ сьмь.
17 Скърби-тѣ на сърдце-то ми ся умножихж:
Изведи мя изъ утѣсненія-та ми.
18 Виждь угнѣтеніе-то ми и трудъ-тъ ми,
И прости всичкы-тѣ ми грѣхове.
19 Виждь врагове-тѣ ми, че ся умножихж,
И съсъ жестокж ненависть мя възненавидѣхж.
20 Упази душж-тж ми, и избави мя:
Да ся не посрамѭ, защото на тебе уповахъ.
21 Незлобіе и правота да мя съхранявать,
Защото тебе чакамъ.
22 Избави, Боже, Израиля
Отъ всичкы-тѣ му скърби.

ПСАЛОМЪ 26. (по Слав. 25.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Сѫди мя, Господи, защото ходихъ въ незлобіе-то си:
Уповахъ на Господа, *и* нѣма да ся поклатіѫ.
2 Испытай мя, Господи, и искуси мя:
Опытай утробѫ-тѫ ми и сърдце-то ми.
3 Защото твоя-та милость е прѣдъ очи-тѣ ми:
И ходихъ въ истинѫ-тѫ ти.
4 Не сѣдѣхъ съсъ суетны человѣцы:
И съ лицемѣри нѣма да отидѫ.
5 Възненавидѣхъ събраніе-то на лукавы-тѣ,
И съ нечестивы-тѣ нѣма да сѣднѫ.
6 Ще омыіѫ въ неповинность рѫцѣ-тѣ си,
И ще обыколіѫ олтарь-тъ ти, Господи:
7 За да направіѫ да ся чуе гласъ на хвалѫ,
И да раскажѫ всичкы-тѣ твои чудеса.
8 Господи, възлюбихъ жилище-то на домъ-тъ ти,
И мѣсто-то на скиніѭ-тѫ на славѫ-тѫ ти.
9 Да не земешь съ грѣшны-тѣ душѫ-тѫ ми,
И съ мѫжіе кръвници животъ-тъ ми:
10 На които въ рѫцѣ-тѣ е злодѣяніе,
И дѣсница-та имъ е пълна съ дарове.
11 Но азъ ще ходіѫ въ незлобіе-то си:
Избави мя, и помилуй мя.
12 Нога-та ми стои на равнинѫ:
Въ събранія-та ще благославямъ Господа.

ПСАЛОМЪ 27. (по Слав. 26.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Господь е видѣлина моя и спасеніе мое:
Отъ кого ще ся убоіѫ?
Господь е сила на животъ-тъ ми:
Отъ кого ще ся устрашѫ?
2 Когато приближихѫ при мене лукави-тѣ
За да изѣдѫтъ плъть-тѫ ми;
Съперници-тѣ и врагове-тѣ ми,
Тѣ ся спънѫхѫ и паднѫхѫ.
3 И ако ся опълчи противъ мене войнство,
Сърдце-то ми нѣма да ся уплаши:
И ако ся дигне върхъ мене брань,
И тогазь ще съмь увѣренъ.
4 Едно просихъ отъ Господа, това ще търсіѫ:
Да живѣіѫ въ домъ-тъ Господенъ въ всичкы-тѣ дни на живота си,
Да гледамъ красотѫ-тѫ на Господа,
И да *го* дириѫ въ храмъ-тъ му.
5 Защото въ зълъ день ще мя скрые въ скиніѭ-тѫ си:
Ще мя прикрые въ скрышно-то на шатъръ-тъ си:
Ще мя възвыши на камыкъ.
6 И сега глава-та ми ще ся възвыши
Надъ врагове-тѣ ми, които мя окружаватъ:
И ще пожъртвувамъ въ скиніѭ-тѫ му жъртвы на радостны викове:
Ще пѣіѫ, и ще въспѣіѫ Господу.
7 Чуй, Господи, гласъ-тъ ми, съ *който* выкамъ:
И помилуй мя, и послушай мя.
8 *Реклъ си:* Потърсѣте лице-то ми;
Рече тебѣ сърдце-то ми:
Лице-то ти, Господи, ще потърсіѫ.
9 Да не скрыешь отъ мене лице-то си:
Да не отхвърлишь съ гнѣвъ рабъ-тъ си:
Ты ми станѫ помощь: не дѣй мя отхвърля,
И не дѣй мя оставя, Боже, Спасителю мой.
10 И ако отецъ ми и майка ми мя оставятъ,
Господь, обаче, ще мя пріеме.
11 Научи мя, Господи, пѫть-тъ си,
И води мя по равенъ пѫть поради неприятели-тѣ ми.
12 Да мя не прѣдадешь на желаніе-то на врагове-тѣ ми:
Защото ся дигнѫхѫ противъ мене лъжливи свидѣтели,
Които дышатъ насиліе.
13 Повѣрвахъ че ще видіѫ благости-тѣ Господни
На земіѫ-тѫ на живы-тѣ.
14 Чакай Господа:
Имай дързновеніе, и да ся укрѣпи сърдце-то ти;
Ей, чакай Господа.

ПСАЛОМЪ 28. (по Слав. 27.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Къмъ тебе ще выкнѫ, Господи, крѣпосте моя :
Да не мълчишь къмъ мене :
Да не бы, ако мълчишь къмъ мене,
Да ся уприличѫ на онѣзи които слазятъ въ ровъ-тъ.
2 Послушай гласъ-тъ на моленія-та ми,
Когато выкамъ къмъ тебе,
Когато дигамъ рѫцѣ
Къмъ святый-тъ твой давиръ.
3 Не мя завличай съ нечестивы-тѣ,
И съ онѣзи които правятъ беззаконіе,
Които говорятъ миръ съ ближни-тѣ си,
А въ сърдце-то имъ *има* злоба.
4 Дай имъ споредъ дѣла-та имъ,
И споредъ лукавство-то на постѫпкы-тѣ имъ :
Споредъ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ имъ дай имъ:
Отдай имъ *прилично-то* имъ въздаяніе.
5 Понеже не внимаватъ въ дѣянія-та Господни,
И въ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ му,
Ще гы събори, и нѣма да гы съгради.
6 Благословенъ Господь,
Защото послуша гласъ-тъ на моленія-та ми.
7 Господь е сила моя, и щитъ мой :
На него упова сърдце-то ми, и помогнѫ ми:
За то развесели ся сърдце-то ми,
И съ пѣсни-тѣ си ще го въсхвалѭ.
8 Господь е сила на *народа си :*
Той е и спасителна защита на помазанника си.
9 Спаси людіе-тѣ си, и благослови наслѣдіе-то си :
И паси гы, и възвышавай гы до вѣка.

ПСАЛОМЪ 29. (по Слав. 28.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Принесѣте Господу, сынове на силны-тѣ,
Принесѣте Господу славѫ и държавѫ.
2 Принесѣте Господу славѫ-тѫ на име-то му :
Поклонѣте ся Господу съ великолѣпіе свято.
3 Гласъ-тъ Господень е надъ воды-тѣ :
Богъ на славѫ-тѫ гърми :
Господь е надъ много воды.
4 Гласъ-тъ Господень е силенъ :
Гласъ-тъ Господень е величественъ.
5 Гласъ-тъ Господень строшава кедры,
И строшава Господь Ливанскы-тѣ кедры.
6 И прави гы да скачатъ като юнецъ :
Ливанъ и Сиріонъ, като младъ единорогъ.
7 Гласъ-тъ Господень расподѣля огненны-тѣ пламыцы.
8 Гласъ-тъ Господень потресва пустынѭ-тѫ :
Господь потресва пустынѭ-тѫ Кадисъ.
9 Гласъ-тъ Господень прави да раждатъ кошуты-тѣ,
И оголва дѫбравы-тѣ :
А въ храмъ-тъ му всякой проповѣдва славѫ-та *му.*
10 Господь сѣди надъ потопъ-тъ :
И сѣди Господь Царь въ вѣкъ.
11 Господь ще даде силѫ на людіе-тѣ си :
Господь ще благослови людіе-тѣ си съ миръ.

ПСАЛОМЪ 30. (по Славъ. 29.)

Псаломъ, пѣснь на освященіе-то на Давидовъ-тъ домъ.

1 Ще тя прѣвъзносямъ, Господи, защото ты си мя избавилъ,
И не си оставилъ врагове-тѣ ми да ся радватъ надъ мене.
2 Господи Боже мой, выкнѫхъ къмъ тебе,
И исцѣлилъ си мя.
3 Господи, възвелъ си отъ ада душѫ-тѫ ми :
Упазилъ си животъ-тъ ми, за да не слѣзѫ въ ровъ-тъ.
4 Пѣснопѣйте Господу, прѣподобни негови,
И въсхваляйте память-тѫ на неговѫ-тѫ святость.
5 Защото гнѣвъ-тъ му е само еднѫ минутѫ :
А въ добрѫ-тѫ му волѭ има животъ :
Вечерь дохожда плачъ,

А на утрини-тѫ радость.
6 И азъ въ благополучіе-то си рѣкохъ:
Нѣма да ся поклатѭ въ вѣкъ:
7 Господи, съ благоволеніе-то си направилъ си да стои гора-та ми твърдо,
Скрылъ си лице-то си, и смутихъ ся.
8 Къмъ тебе, Господи, выкнахъ:
И къмъ Господа ся помолихъ.
9 Каква полза въ кръвь-тѫ ми, ако слѣзѫ въ ровъ-тъ?
Прьсть-та ще тя пѣснослови ли?
Ще възвѣщава ли истинѫ-тѫ ти?
10 Послушай, Господи, и помилуй мя:
Господи, бѫди ми помощникъ.
11 Промѣнилъ си плачъ-тъ ми въ радость менѣ:
Съблѣклъ си ми врѣтище-то, и прѣпасалъ си мя съ веселіе:
12 За да ти псалмопѣе слава-та *ми*, и да не млъкнува.
Господи Боже мой, въ вѣкъ ще тя хвалѭ.

ПСАЛОМЪ 31. (по Слав. 30.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 На тебе, Господи, уповахъ:
Да ся не посрамѭ въ вѣкъ:
Спаси мя съ правдѫ-тѫ си.
2 Приклони къмъ мене ухо-то си:
Ускори да мя избавишь:
Бѫди ми силна крѣпость,
Домъ на утвържденіе за да мя спасешь.
3 Защото ты си моя канара и твърдыня:
И заради име-то си рѫководи мя и управяй мя.
4 Изведи мя изъ сѣть-тѫ коѭто скрыто поставихѫ за мене:
Защото ты си моя сила.
5 Въ рацѣ-тѣ ти прѣдавамъ духъ-тъ си:
Ты си мя избавилъ, Господи Боже на истинѫ-тѫ.
6 Възненавидѣхъ онѣзи които внимаватъ на суетны-тѣ идолы:
Но азъ ся надѣѭ на Господа.
7 Ще ся радвамъ и ще ся веселѭ за твоѭ-тѫ милость,
Защото си видѣлъ скърбь-тѫ ми,
Позналъ си душѫ-тѫ ми *като биše* въ утѣсненія:
8 И не си мя затворилъ въ рѫкѫ-тѫ на врагъ-тъ:
Поставилъ си на ширинѫ нозѣ-тѣ ми.
9 Помилуй мя, Господи, защото сьмь утѣсненъ:
Истая отъ скърбь око-то ми,
Душа-та ми, и утроба-та ми.
10 Защото ся изнури въ тагѫ животъ-тъ ми,
И годины-тѣ ми въ стенанія:
Отъ страданіе-то ми изнемощѣ сила-та ми,
И кости-тѣ ми истаяхѫ.
11 На всичкы-тѣ си врагове станахъ укоръ,
И най вече на ближни-тѣ си,
И страхъ на познайницы-тѣ си:
Които мя гледахѫ по улицы-тѣ, бѣгахѫ отъ мене.
12 Забравенъ быхъ отъ сърдце-то *на всичкы-тѣ* като мьртвъ:
Станахъ като непотрѣбенъ съсѫдъ;
13 Защото чухъ злословіе-то на мнозина:
Отъ всякадѣ страхъ:
Когато ся наговорихѫ противъ мене,
Намыслихѫ да отнематъ животъ-тъ ми.
14 Но азъ на тебе, Господи, уповахъ:
Рѣкохъ: Ты си Богъ мой.
15 Въ рацѣ-тѣ ти сѫ врѣмена-та ми:
Избави мя отъ рѫкѫ-тѫ на врагове-тѣ ми,
И отъ тѣзи които мя гонятъ.
16 Направи да свѣтне лице-то ти върхъ рабъ-тъ ти:
Спаси мя съ милость-тѫ си.
17 Господи, да ся не посрамѭ,
Защото тя призвахъ:
Да ся посрамятъ нечестиви-тѣ,
Да млъкнатъ въ адъ.
18 Да онѣмѣѭтъ лъжливы-тѣ устны,
Които говорятъ дързостливо противъ праведный-тъ, съ гордость и прѣзрѣніе.
19 Колко е голѣма твоя-та благость,
Която си съхранилъ за онѣзи които ти ся боятъ,
И коѭто си направилъ за онѣзи които ся надѣѭтъ на тебе,
Прѣдъ очи-тѣ на человѣческы-тѣ синове!
20 Ще гы скрыешь въ покровъ-тъ на присѫтствіе-то си

От ухыщренія-та на человѣцы-тѣ;
Ще гы скрыешь въ скиніѧ
От прѣрѣканія-та на языцы.
21 Благословенъ Господь,
Защото направи чуднѫ милость-тѫ си къмъ мене
Въ градъ укрѣпенъ.
22 А въ смайваніе-то си азъ бѣхъ реклъ:
Отхвърленъ съмь отъ очи-тѣ ти:
Но ты послуша гласъ-тъ на моленія-та ми,
Когато извыкахъ къмъ тебе.
23 Възлюбѣте Господа, всичкы прѣподобни негови:
Господь съхранява вѣрны-тѣ,
И въздава изобилно на онѣзи които ся обхождатъ гордѣливо.
24 Имайте дързновеніе, и да ся укрѣпи сърдце-то ви,
Всичкы които ся надѣете на Господа.

ПСАЛОМЪ 32. (по Слав. 31.)

Псаломъ Давидовъ: Масхилъ.

1 Блаженъ *онзи*, комуто е простено прѣстѫпленіе-то,
Комуто грѣхъ-тъ е прикрытъ.
2 Блаженъ онзи человѣкъ, комуто Господь не вмѣнява беззаконіе,
И на когото въ духъ-тъ нѣма лъсть.
3 Когато мълчехъ, овехтѣхѫ кости-тѣ ми
Отъ стенаніе-то ми всякой день.
4 Понеже деня и нощя тежеше рѫка-та ти върхъ мене:
Влага-та ми ся обърнѫ на лѣтнѫ сушѫ. (Села.)
5 Явихъ ти грѣхъ-тъ си, и беззаконіе-то си не скрыхъ:
Рѣкохъ: Господу ще исповѣдамъ прѣстѫпленія-та си:
И ты си простилъ беззаконіе-то на грѣхъ-тъ ми. (Села.)
6 За то всякой прѣподобенъ ще ти ся моли
На сгодно врѣме:
Наистинѫ въ потопъ отъ много воды,
Воды-тѣ нѣма да приближатъ при него.
7 Ты си покровъ мой:
Ще мя съхраняващь отъ скърбь:
Съ веселіе на избавленіе ще мя окружавашь. (Села.)
8 Азъ ще тя вразумѭ, и ще тя научѫ
Пѫть-тъ по който трѣбва да ходишь:
Ще *тя* съвѣтвамъ:
Върхъ тебе *ще бѫде* око-то ми.
9 Не бывайте като конь,
Като мьска, *въ които* нѣма разумъ:
На които уста-та трѣбва да ся държатъ съ оглавникъ и уздѫ,
Да не бы ся приближавали при тебе.
10 Много сѫ злостраданія-та на нечестивый-тъ:
А оногозь който ся надѣе на Господа,
Милость ще го окружи.
11 Веселѣте ся въ Господа, и радвайте ся, праведни,
И выкайте съ радость, всичкы прави въ сърдце.

ПСАЛОМЪ 33. (по Слав. 32.)

1 Радвайте ся, праведни, въ Господа:
На правы-тѣ е прилично да въздаватъ хваленіе.
2 Хвалѣте Господа съ китарѫ:
Съ псалтирь десетострунень му псалмопѣйте.
3 Пѣйте му новѫ пѣснь,
Добрѣ свирѣте съ въсклицаніе.
4 Защото е право слово-то Господне,
И всичкы-тѣ му дѣла сѫ истинны.
5 Обича правдѫ и правосѫдіе:
Съ милость-тѫ Господнѭ е пълна земя-та.
6 Съсъ слово-то Господне станѫхѫ небеса-та,
И съ дыханіе-то на уста-та му всичко-то имъ войнство.
7 Събра като купъ морскы-тѣ воды:
Тури бездны-тѣ въ съкровища.
8 Да ся убои отъ Господа всичка-та земя:
Да потреперятъ отъ него всичкы-тѣ жители на вселеннѫѭ.
9 Защото той рече и станѫ:
Той повелѣ, и утвърди ся *всичко*.
10 Господь осуетява съвѣтъ-тъ на язычницы-тѣ:
Прѣвраща мысли-тѣ на народы-тѣ.
11 Съвѣтъ-тъ Господень прѣбывава въ вѣкъ,

Мысли-тѣ на сърдце-то му въ родъ и родъ.
12 Блажено онова племе на което Богъ е Господь:
Народъ-тъ *когото* е избралъ за наслѣдіе свое.
13 Господь надникнѫ отъ небе-то:
Видѣ всичкы-тѣ человѣческы синове:
14 Отъ мѣсто-то на обиталище-то си
Гледа всичкы-тѣ земны жители.
15 Равно създаде сърдца-та имъ:
Позпава всичкы-тѣ имъ работы.
16 Не ся избавя царь съ много войскѫ:
Силный не ся освобождава съ голѣмо юначество.
17 Суетенъ е конь-тъ за избавленіе;
И съ голѣмѫ-тѫ си силѫ не може да отърве.
18 Ето, око-то Господне е върху онѣзи които му ся боятъ,
Върху онѣзи които ся надѣѭтъ на милость-тѫ му:
19 За да избави отъ смърть душѫ-тѫ имъ,
И въ гладъ да гы упази живы.
20 Душа-та ни чака Господа:
Той е помощь наша и щитъ нашъ.
21 Защото въ него ся весели сърдце-то ни:
Понеже на свято-то негово име ся надѣяхмы.
22 Дано бѫде, Господи, милость-та ти на насъ,
Както уповахмы на тебе.

ПСАЛОМЪ 34. (по Слав. 33.)

Псаломъ Давидовъ, когато ся пристори на лудъ прѣдъ *Авимелеха; който го пуснѫ, та си отиде.

1 Ще благославямъ Господа на всяко врѣме:
Похвала-та му ще е выногы въ уста-та ми.
2 Съ Господа ще ся хвали душа-та мя:
Смиренни-тѣ ще чуѭтъ, и ще ся зарадватъ.
3 Възвеличѣте Господа съ мене,
И да възвышимъ наедно име-то му.
4 Потърсихъ Господа, и послуша мя,
И отъ всичкы-тѣ ми страхове мя избави.
5 Погледнахѫ къмъ него, и свѣтнѫ имъ прѣдъ очи-тѣ,
И лица-та имъ не ся посрамихѫ.
6 Този сиромахъ извыка, и Господь чу,
И отъ всичкы-тѣ му скърби го избави.
7 Ангелъ Господень ся ополчава около онѣзи които му ся боятъ,
И гы избавя.
8 Вкусѣте и виждте че е благъ Господь:
Блаженъ онзи человѣкъ, който уповава на него.
9 Бойте ся Господу, святіи негови:
Защото за онѣзи които му ся боятъ нѣма лишеніе.
10 Львчета-та осиромашѣхѫ, и огладнѣхѫ:
Но онѣзи които търсятъ Господа не ще бѫдѫтъ лишени отъ никое добро.
11 Елате, чада, послушайте мя:
На страхъ Господень ще вы научѫ.
12 Кой е този человѣкъ, който иска животъ,
И обича дългоденствіе, за да види добрины?
13 Пази языкъ-тъ си отъ зло,
И устны-тѣ си отъ льстно говореніе.
14 Уклонявай ся отъ зло-то, и прави добро-то:
Търси миръ-тъ и слѣдвай го.
15 Очи-тѣ Господни сѫ върху праведны-тѣ,
И уши-тѣ му къмъ тѣхный-тъ выкъ.
16 Лице-то Господне е противъ онѣзи които правятъ зло,
За да истрѣби отъ землѭ-тѫ поменъ-тъ имъ.
17 Извыкахѫ *праведни-тѣ*, и Господь чу,
И отъ всичкы-тѣ имъ скърби гы избави.
18 Господь е близу при онѣзи които сѫ съсъ съкрушенно сърдце,
И спасява онѣзи които имать смиренъ духъ.
19 Много сѫ скърби-тѣ на праведный-тъ,
Но отъ всичкы тѣхъ ще го избави Господь.
20 Той пази всичкы-тѣ му кости:
Никоя отъ тѣхъ нѣма да ся съкруши.
21 Зло-то ще затрые грѣшный-тъ;
И онѣзи които ненавиждатъ праведный-тъ ще бѫдѫтъ осѫдени.
22 Господь избавя душѫ-тѫ на рабы-тѣ си:
И отъ онѣзи които ся надѣѭтъ на него никой нѣма да бѫде осѫденъ.

* Анхусъ 1 Цар. 21; 13.

ПСАЛОМЪ 35. (по Слав. 34.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Сѫди, Господи, съперницы-тѣ ми:
Ратувай противъ онѣзи които ратуватъ противъ мене.
2 Земи орѫжіе и щитъ,
И стани ми на помощь.
3 Истръгни копіе, и затвори пѫть-тъ на гонители-тѣ ми:
Речи на душѫ-тѫ ми: Азъ съмь спасеніе твое.
4 Да ся постыдятъ, и да ся посрамятъ
Онѣзи които искатъ *да погубятъ* душѫ-тѫ ми:
Да ся върнатъ назадъ, и да ся постыдятъ
Онѣзи които ми мыслятъ зло.
5 Да бѫдатъ като прахъ отъ плѣвѫ прѣдъ вѣтръ-тъ,
И ангелъ Господенъ да гы гони.
6 Да бѫде пѫть-тъ имъ тъменъ и плъзгавъ,
И ангелъ Господенъ да гы гони.
7 Защото безъ причинѫ скрыхѫ за мене сѣть-тѫ си въ трапъ:
Безъ причинѫ ископахѫ *ровъ* за душѫ-тѫ ми.
8 Да дойде върху него пагуба нечакана:
И сѣть-та му, коіѫто скры, да улови него:
Да падне той въ неѭ съ пагубѫ.
9 А душа-та ми ще ся весели въ Господа,
Ще ся радва въ спасеніе-то му.
10 Всичкы-тѣ ми кости ще рекѫтъ:
Господи, кой е подобенъ на тебе,
Който избавяшь сиромахъ-тъ отъ по силный-тъ му,
И сиромахъ-тъ и нищій-тъ отъ грабитель-тъ му?
11 Станахѫ свидѣтели неправедни,
И пытахѫ мя *за нѣща* които азъ не знаехъ.
12 Въздадохѫ ми зло за добро,
Да е въ лишеніе душа-та ми.
13 А когато тѣ бѣхѫ въ скърбь,
Азъ ся облачехъ въ врѣтище:
Смирявахъ съ постъ душѫ-тѫ си:
И молитва-та ми ся вращаше въ пазуха-тѫ ми.
14 Обхождахъ ся като съ пріятель, като съ мой братъ:
Ходяхъ наведенъ и нажаленъ, както кога жалѣе *нѣкой* майкѫ *си*.
15 Но тѣ ся възрадвахѫ за мое-то злощастіе, и ся събрахѫ:
Побойници ся събрахѫ противъ мене, и азъ не знаехъ:
Кѫсахѫ *мя* и не прѣставахѫ:
16 Съ нечестивы присмѣхулы въ пированія,
Скърцахѫ върхъ мене съсъ зѫбы.
17 Господи, до кога ще гледашь?
Избави душѫ-тѫ ми отъ губителство-то имъ,
Животъ-тъ ми отъ *тѣзи* львове.
18 Азъ ще тя славословьѭ въ голѣмо събраніе,
Между многочисленны людіе ще тя хвалѭ:
19 Да ся не зарадватъ заради мене
Онѣзи които ми враждуватъ неправедно:
Които мя ненавиждатъ безъ причинѫ
Да не намигатъ съ очи.
20 Защото не говорятъ миръ,
Но прѣговарятъ измамы противъ тихы-тѣ на земѭ-тѫ.
21 И разширихѫ на мене уста-та си:
Говорѣхѫ: О, хохо! видѣхѫ очи-тѣ ни!
22 Видѣлъ си, Господи: да не прѣмълчишь:
Господи, да ся не отдалечишь отъ мене.
23 Стани и събуди ся заради сѫдъ-тъ ми,
Боже мой и Господи мой, заради оправданіе-то ми.
24 Сѫди мя, Господи Боже мой, споредъ правдѫ-тѫ си,
И да ся не зарадватъ за мене.
25 Да не рекѫтъ въ сърдца-та си: Ето, желаніе-то ни *ся испълни*,
Нито да рекѫтъ: Погълнахмы го.
26 Да ся постыдятъ, и да ся посрамятъ купно
Онѣзи които ся радватъ на зло-то ми:
Да ся облѣкѫтъ въ срамъ и въ стыдъ,
Които ся голѣмѣѭтъ противъ мене.
27 Да ся развеселятъ и да ся възрадватъ
Които желаѭтъ правдѫ-тѫ ми:
И всегда да говорятъ: Да ся възвеличи Господь,
Който желае миръ на рабъ-тъ си.
28 И языкъ-тъ ми ще прѣговаря твоѭ-тѫ правдѫ,
И твоѭ-тѫ хвалѫ всякой день.

ПСАЛОМЪ 36. (по Слав. 35.)

Първому пѣвцу.
Псаломъ на Давида рабъ-тъ Господенъ.

1 Беззаконіе-то на нечестивый-тъ говори вжтрѣ въ сърдце-то ми:
Нѣма страхъ Божій прѣдъ очи-тѣ му.
2 Защото ся лъже въ очи-тѣ си
Че нѣма да ся открые беззаконіе-то му за да бжде възненавидѣно.
3 Думы-тѣ на уста-та му сж беззаконіе и льсть:
Не рачи да разумѣе за да прави добро.
4 Беззаконіе измысля на одръ-тъ си:
Стои не на добръ пжть: зло-то не мрази.
5 Господи, милость-та ти *стига* до небе-то,
Истина-та ти до облацы-тѣ.
6 Правда-та ти е като высокы-тѣ планины:
Сждбы-тѣ ти сж бездна голѣма:
Человѣцы и скотове упазвашь, Господи.
7 Колко е драгоцѣнна милость-та ти, Боже!
За то человѣческы-тѣ сынове ся надѣжтъ на покровъ-тъ на крыла-та ти.
8 Ще ся насытятъ отъ тлъстинж-тж на домъ-тъ ти:
И отъ рѣкж-тж на твои-тѣ сладости ще гы напоишь.
9 Защото у тебе е источникъ-тъ на животъ-тъ:
Въ видѣлинж-тж ти ще видимъ видѣлинж.
10 Простри милость-тж си къмъ онѣзи които тя познаватъ,
И правдж-тж си къмъ прави-тѣ въ сърдце,
11 Да не дойде върху мене нога на гордость:
И ржка на нечестивы да мя не поклати.
12 Тамъ паднжхж дѣлатели-тѣ на беззаконіе-то:
Изринжхж ся, и не ще могжтъ да станжтъ.

ПСАЛОМЪ 37. (по Слав. 36.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Не ся раздражавай заради лукавы-тѣ,
Нито завиждай на онѣзи които правятъ беззаконіе.
2 Защото като трѣва скоро ще ся окосятъ,
И като зеленъ злакъ ще повѣнжтъ.
3 Уповай на Господа, и прави добро:
Населявай землж-тж, и храни ся съ истинж-тж.
4 И весели ся въ Господа,
И ще ти даде прошенія-та на сърдце-то ти.
5 Прѣдай на Господа пжть-тъ си,
И уповай на него, и той ще извърши:
6 И ще изведе като видѣлинж правдж-тж ти,
И сждъ-тъ ти като пладнинж.
7 Облѣгни ся на Господа, и чакай го:
Не ся раздражавай за тогози който успѣва въ пжть-тъ си,
За человѣка който извършва злопомышленія.
8 Прѣстани отъ ярость, и остави гнѣвъ-тъ:
Не ся раздражавай никакъ та да правишь зло.
9 Защото, които правятъ зло, ще ся истрѣбятъ:
А онѣзи които чакатъ Господа, тѣ ще наслѣдятъ землж-тж.
10 Защото още малко, и нечестивый-тъ не ще да го има:
И ще търсишь мѣсто-то му, и не ще да ся намѣри:
11 Но кроткы-тѣ ще наслѣдятъ землж-тж,
И ще ся наслаждаватъ съ много миръ.
12 Нечестивый-тъ козьнствува противъ праведный-тъ,
И скърца на него съсъ зжбы.
13 Господь ще му ся присмѣе,
Понеже гледа че иде день-тъ му.
14 Нечестиви-тѣ истрьгнжхж мечь,
И запнжхж лжкъ-тъ си,
За да свалятъ сиромахъ-тъ и нищій-тъ,
За да заколятъ ходящы-тѣ въ правотж.
15 Мечъ-тъ имъ ще влѣзе въ сърдце-то имъ,
И лжкове-тѣ имъ ще ся строшатъ.
16 Малко-то *имапіе* на праведный-тъ е по добро
Отъ богатство-то на много нечестивы.
17 Защото мышцы-тѣ на нечестивы-тѣ ще ся строшатъ:
А праведни-тѣ Господь подкрѣпява.
18 Знае Господь дни-тѣ на непорочны-тѣ:
И тѣхно-то наслѣдіе ще бжде въ вѣкъ.
19 Не ще да ся посрамятъ въ лошо врѣме:
Въ дни на гладъ ще бждатъ сыти.

20 А нечестиви-тѣ ще ся истрѣбятъ:
И врагове-тѣ па Господа ще исчезнятъ като агнешка-та тлъстина;
Въ димъ ще исчезнятъ.
21 Нечестивый зема на заемъ и не връща:
А праведный помилува и дава.
22 Защото благословени-тѣ отъ Него ще наслѣдятъ землж-тж:
А проклѣти-тѣ отъ Него ще ся истрѣбятъ.
23 Когато отъ Господа ся оправятъ стжпкы-тѣ на человѣка,
Пжть-тъ му е угоденъ нему.
24 Ако падне, не ще ся завали,
Защото Господь подпира ржкж-тж му.
25 Младъ бѣхъ, ето остарѣхъ,
И не видѣхъ праведный-тъ оставенъ,
Нито сѣме-то му да проси хлѣбъ.
26 Всякой день помилува, и дава на заемъ,
И сѣме-то му е въ благословеніе.
27 Уклони ся отъ зло, и прави добро,
И ще имашь жилище вѣчно.
28 Защото Господь обича правосждіе,
И не оставя прѣподобны-тѣ си:
Въ вѣкъ ще бждатъ упазени:
А сѣме-то на нечестивы-тѣ ще ся истрѣби.
29 Праведни-тѣ ще наслѣдятъ землж-тж,
И ще живѣятъ на нея въ вѣкъ.
30 Уста-та на праведный-тъ прѣговарятъ мждрость,
И языкъ-тъ му говори правосждіе.
31 Законъ-тъ на неговый-тъ Богъ е въ сърдце-то му:
Стжпкы-тѣ му не ще да ся подплъзнятъ.
32 Съглежда грѣшный праведный-тъ,
И търси за да го умъртви.
33 Господь нѣма да го остави въ ржцѣ-тѣ му,
Нито ще го осжди въ сждбж-тж му.
34 Чакай Господа, и пази неговъ-тъ пжть,
И ще тя възвыши за да наслѣдишь землж-тж:
Когато ся истрѣбятъ нечестиви-тѣ, ты ще видишь.
35 Видѣхъ нечестивый-тъ прѣвъзнесенъ,
И распрострѣнъ като зелено дърво на мѣсто-то си.
36 Но прѣмина, и ето, нѣмаше го:
И търсихъ го и не ся намѣри.
37 Гледай незлобивый-тъ, и виждь правый-тъ,
Защото мирный человѣкъ *ще има* остатъкъ.
38 А прѣстжпници-тѣ съвсѣмъ ще ся истрѣбятъ:
На нечестивы-тѣ остатъкъ-тъ ще ся прѣкъсне.
39 Но спасеніе-то на праведны-тѣ е отъ Господа:
Той имъ е крѣпость въ скърбно врѣме.
40 И ще имъ помогне Господь, и ще гы избави:
Ще гы избави отъ нечестивы-тѣ, и ще гы спасе;
Защото ся надѣяхж на него.

ПСАЛОМЪ 38. (по Слав. 37.)

Псаломъ Давидовъ, за *въспоминаніе.

1 Господи, въ ярость-тж си да мя не обличишь,
Нито въ гнѣвъ-тъ си да мя накажешь.
2 Защото стрѣлы-тѣ ти ся забихж въ мене,
И ржка-та ти тежи връхъ мене.
3 Нѣма здравіе въ плъть-тж ми, отъ гнѣвъ-тъ ти:
Нѣма миръ въ кости-тѣ ми, поради грѣхъ-тъ ми.
4 Защото беззаконія-та ми надминахж надъ главж-тж ми:
Както тежко брѣмо натегнахж на мене.
5 Смърдятъ *и* гноятъ ся раны-тѣ ми,
Поради безуміе-то ми.
6 Пострадахъ, сгърбихъ ся съвсѣмъ:
Весь день ходя нажаленъ.
7 Защото всичкы-тѣ ми вжтрешности сж запалены,
И нѣма здравіе въ плъть-тж ми.
8 Разболѣхъ ся и прѣмного изнемощѣхъ:
Рыкахъ отъ утѣсненіе-то на сърдце-то си.
9 Господи, прѣдъ тебе е всичко-то ми желаніе,
И въздыханіе-то ми не ся крые отъ тебе.
10 Сърдце-то ми трепери, сила-та ми мя оставя;
И видѣлина-та на очи-тѣ ми, и тя не е съ мене.

---

* Псал. 70; надписъ-тъ.

11 Пріятели-тѣ ми, и ближни-тѣ ми отстоятъ отъ ранѫ-тѫ ми,
И роднины-тѣ ми стоятъ отдалечь.
12 И онѣзи които искатъ душѫ-тѫ ми турятъ сѣти *за мене:*
Онѣзи които искатъ зло-то ми, говорятъ лукавство,
И прѣговарятъ льсти весь день.
13 Но азъ като глухъ, не чуѭ,
И сьмь като нѣмъ, който си не отваря уста-та.
14 И сьмь като человѣкъ който не чуе,
И нѣма обличеніе въ уста-та му.
15 Защото тебе, Господи, очаквамъ:
Ты ще отговоришь, Господи Боже мой.
16 Понеже рѣкохъ: Да ся не зарадватъ заради мене:
Тѣ ся голѣмѣѭтъ надъ мене когато ся подплъзне нога-та ми.
17 Защото сьмь близу да паднѫ,
И скърбь-та ми е всегда прѣдъ мене.
18 Понеже азъ ще възвѣстѭ беззаконіе-то си,
Ще тѫжѫ заради грѣхъ-тъ си.
19 Но врагове-тѣ ми сѫ живи, укрѣпяватъ ся:
И умножихѫ ся онѣзи които неправедно мя ненавиждатъ.
20 И онѣзи които въздаватъ зло за добро противятъ ми ся,
Понеже слѣдвамъ добро-то.
21 Да мя не оставишь, Господи:
Боже мой, да ся не отдалечишь отъ мене.
22 Побързай да ми помогнешь,
Господи спасеніе мое.

ПСАЛОМЪ 39. (по Слав. 38.)

Първому пѣвцу, *Іедуеуну.
Псаломъ Давидовъ.

1 Рѣкохъ: Ще внимавамъ въ пѫтища-та си,
За да не съгрѣшѫ съ языкъ-тъ си:
Ще имамъ уздѫ на уста-та си,
Когато е нечестивый-тъ прѣдъ мене.
2 Станахъ нѣмъ и мълчаливъ:
Млъкнахъ *и* отъ добро-то,
И скърбь-та ми ся поднови.
3 Распали ся сьрдце-то ми вѫтрѣ въ мене:
Въ тѫженіе-то ми, пламнѫ огнь:
Рѣкохъ съ языкъ-тъ си:
4 Кажи ми, Господи, скончаніе-то ми,
И кое е число-то на дни-тѣ ми,
За да знаѭ колко е кратъкъ животъ-тъ ми.
5 Ето, направилъ си дни-тѣ ми като педѭ,
И врѣме-то на животъ-тъ ми е като нищо прѣдъ тебе:
Наистинѫ всякой человѣкъ, колко и да е якъ, съвсѣмъ е суета. (Села.)
6 Наистинѫ человѣкъ ходи *като* въ мечтаніе:
Наистинѫ напраздно ся смущава:
Събира съкровища, а не знае кой ще гы земе.
7 И сега, Господи, що чакамъ?
Надежда-та ми е на тебе.
8 Отъ всичкы-тѣ ми беззаконія избави мя:
Не мя направяй укоръ на безумный-тъ.
9 Станахъ нѣмъ, не си отворихъ уста-та,
Понеже ты направи *това.*
10 Отдалечи отъ мене ударъ-тъ си,
Отъ пораженіе-то на рѫкѫ-тѫ ти азъ исчезнувамъ.
11 Когато съ обличенія наказвашь человѣка за беззаконіе-то *му,*
Разваляшь като молецъ красотѫ-тѫ му:
Наистинѫ всякой человѣкъ е суета. (Села.)
12 Послушай, Господи, молитвѫ-тѫ ми,
И дай ухо на выкъ-тъ ми:
Не прѣмълчавай на сьлзы-тѣ ми:
Защото сьмь страненъ при тебе
И пришлецъ, както всичкы-тѣ мои отци.
13 Остави мя на отрадѫ, за да си съземѫ
Прѣди да отидѫ и да мя нѣма *вече.*

ПСАЛОМЪ 40. (по Слав. 39.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Очаквахъ съ търпѣніе Господа,
И той ся прѣклони къмъ мене, и чу выкъ-тъ ми:
2 И възведе мя изъ ровъ-тъ на погыбель-тѫ,
Изъ тинѭ-тѫ и калъ-тъ,
И постави на камыкъ нозѣ-тѣ ми;
Утвърди стѫпкы-тѣ ми:

* 1 Лѣт. 16; 41. 25; 1. Псал. 62 и 77 надписи-тѣ.

3 И тури въ уста-та ми пѣснь нова,
Пѣніе Богу нашему:
Ще видятъ мнозина и ще ся убоятъ,
И ще уповаютъ на Господа.
4 Блаженъ оня человѣкъ,
Който туря упованіе-то си на Господа,
И не ся обръща къмъ гордѣливы-тѣ,
Нито къмъ онѣзи които ся уклоняватъ
къмъ лъжы.
5 Много си направилъ чудеса-та си ты,
Господи Боже мой;
И твои-тѣ за насъ размышленія
Не е възможно да наложи нѣкой прѣдъ
тебе:
Искахъ да казвамъ и да говоря *за тѣхъ*,
Но тѣ прѣвъсхождатъ *всяко* число.
6 Жъртва и приношеніе ты не благоволи:
Отворилъ си уши-тѣ ми:
Всесъжженіе и приношеніе за грѣхъ ты
не поиска.
7 Тогази рѣкохъ: Ето, ида;
Въ свитъкъ-тъ на книга-та е писано
за мене:
8 Драго ми е, Боже мой, да испълнявамъ
воля-та ти:
И законъ-тъ ти е верѣдъ сърдце-то ми.
9 Проповѣдахъ правда въ голѣмо събраніе:
Ето, не възбранихъ устны-тѣ си, Гос-
поди, ты знаешь.
10 Правда-та ти не скрыхъ въ сърдце-то си:
Вѣрность-та ти и спасеніе-то ти възвѣ-
стихъ;
Не утаихъ твоя-та милость и твоя-та
истина
Отъ голѣмо събраніе.
11 Ты, Господи, не въспирай щедроты-тѣ
си отъ мене:
Твоя-та милость и твоя-та истина да мя
вардятъ выпагы.
12 Защото са мя окружили бесчисленны
злыни:
Постигнаха мя беззаконія-та ми, и не
мога да гледамъ.
Умножиха ся повече отъ космы-тѣ на
глава-та ми:
И сърдце-то ми мя оставя.
13 Благоволи, Господи, да мя избавишь:
Господи, побързай да ми помогнешь.
14 Да ся постыдятъ, и да ся посрамятъ купно
Онѣзи които търсятъ душа-та ми за да
я погубятъ:
Да ся върнатъ назадъ, и да ся обесче-
стятъ,
Които искатъ зло-то ми.
15 Да ся смаятъ за срамъ-тъ си
Онѣзи, които ми думатъ: О, хо хо!
16 Да ся радуватъ и да ся веселятъ въ тебе
Всичкы които тя търсятъ:
Онѣзи които обичатъ спасеніе-то ти
Да думатъ вынагы: Да ся възвеличи
Господь.
17 А азъ съмь сиромахъ и нищъ;
Но Господь ся грыжи заради мене:
Помощь моя и избавитель мой си ты:
Боже мой, да не закъснѣешь.

ПСАЛОМЪ 41. (по Слав. 40.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Блаженъ който пригледва сиро-
махъ-тъ:
Въ скърбенъ день ще го избави Господь.
2 Господь ще го варди, и ще упази жи-
вотъ-тъ му:
Блаженъ ще бѫде той на земя-та:
И ты не ще да го прѣдадешь на щѣніе-
то на врагове-тѣ му.
3 Господь ще го укрѣпява на одръ-тъ на
немощь-та:
Въ болесть-та му ты ще постилашь всич-
ка-та му постелка.
4 Азъ рѣкохъ: Господи, помилуй мя:
Исцѣли душа-та ми, защото ти съгрѣ-
шихъ.
5 Врагове-тѣ ми говорятъ зло за мене:
Кога ще умре и ще загыне име-то му?
6 И ако дойде *нѣкой* отъ тѣхъ да *мя* ви-
ди, говори суета:
Сърдце-то му събира въ себе си беззаконіе:
Като излѣзе вънъ говори.
7 За мене шепнатъ купно всичкы които
мя ненавидятъ:
За мене мыслятъ зло, *и казватъ:*
8 Лошо нѣщо го е сполетѣло:
И като е легналъ нѣма вече да стане.
9 И самый-тъ человѣкъ съ когото азъ жи-
вѣехъ мирно, на когото ся надѣехъ,

Който ядѣше хлѣбъ-тъ ми, подигнѫ пе-
тѫ противъ мене.
10 Но ты, Господи, помилуй мя,
И въздигни мя, и ще имъ отвърнѫ.
11 Отъ това познавамъ че ты благоволишь
къмъ мене,
Понеже не тържествува противъ мене
врагъ-тъ ми.
12 А мене, ты си мя подтвърдилъ въ цѣ-
лость-тѫ ми,
И утвърдилъ си мя прѣдъ лице-то си
въ вѣкъ.
13 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ
Отъ вѣка и до вѣка. Аминь, и аминь.

ПСАЛОМЪ 42. (по Слав. 41.)

Първому пѣвцу,
*Масхилъ на Кореевы-тѣ синове.

1 Както еленъ-тъ желае водны-тѣ из-
воры,
Така душа-та ми желае тебе, Боже.
2 Жадна е душа-та ми за Бога, за Бога
живаго:
Кога ще дойдѫ, и ще ся явѭ прѣдъ Бога?
3 Сълзы-тѣ мои станахѫ ми храна деня
и нощя,
Като ми думатъ всякой день: Дѣ е Богъ
твой?
4 Това си напомнямъ, и изливамъ душѫ-тѫ
си вѫтрѣ въ мене,
За да прѣминѫ съ множество-то,
Да отидѫ съ него до Божій-тъ домъ,
Съ гласъ на радость и на хваленіе,
Съ множество-то което празднува.
5 Защо си отпаднала, душе моя?
И *защо* ся смущавашь вѫтрѣ въ мене?
Надѣй ся на Бога; защото азъ още ще
го славословѭ
За спасеніе-то на лице-то му.
6 Боже мой, душа-та ми е отпаднала вѫ-
трѣ въ мене:
За то ще помнѭ за тебе отъ Іорданскѫ-
тѫ земѭ,
И отъ Ермонимскѫ-тѫ, отъ горѫ-тѫ Ми-
саръ.

7 Бездна призовава безднѫ съ гласъ-тъ на
твои-тѣ водопады:
Всичкы-тѣ твои вълны и вълненія-та ти
прѣминахѫ върхъ мене.
8 Прѣзъ день-тъ ще проводи Господь ми-
лость-тѫ си;
И прѣзъ нощь-тѫ пѣснь-та му ще бѫде
съ мене,
Молитва-та *ми* къмъ Бога на животъ-тъ
ми.
9 Ще рекѫ на Бога, моѭ-тѫ крѣпость:
Защо си мя забравилъ?
Защо ходѭ нажаленъ за притѣсненіе-то
отъ врагъ-тъ?
10 Врагове-тѣ ми, като мя укорявать, тро-
шатъ кости-тѣ ми,
И всякой день ми думатъ: Дѣ е Богъ
твой?
11 Защо си отпаднала, душе моя?
И защо ся смущавашь вѫтрѣ въ мене?
Надѣй ся на Бога; защото още ще го
славословѭ:
Той е спасеніе на лице-то ми, и Богъ
мой.

ПСАЛОМЪ 43. (по Слав. 42.)

1 Сѫди мя, Боже, и отсѫди сѫдбѫ-тѫ ми
Противъ непрѣподобенъ народъ:
Избави мя отъ льстивъ и беззаконенъ
человѣкъ.
2 Понеже ты си Богъ на силѫ-тѫ ми:
Защо си мя отхвърлилъ?
Защо ходѭ нажаленъ заради притѣсне-
ніе-то отъ врагъ-тъ?
3 Проводи видѣлинѫ-тѫ си и истинѫ-тѫ си:
Тѣ да мя водятъ:
Да мя заведатъ въ горѫ-тѫ на святы-
нѭ-тѫ ти, и въ селенія-та ти.
4 Тогазъ ще влѣзѫ при Божій-тъ олтарь,
При Бога веселіе-то на радость-тѫ ми:
И съ китарѫ ще славословѭ тебе, о Бо-
же, Боже мой.
5 Защо си отпаднала, душе моя?
И защо ся смущавашь вѫтрѣ въ мене?
Надѣй ся на Бога; защото още ще го
славословѭ:
Той е спасеніе на лице-то ми, и Богъ
мой.

* Виж. 1 Лѣт. 6; 33, 37. 25; 5.

ПСАЛОМЪ 44. (по Слав. 43.)

Пьрвому пѣвцу,
Масхилъ на Кореевы-тѣ сынове.

1 Боже, съ уши-тѣ си чухмы,
Наши-тѣ бащи ни приказахѫ дѣло-то,
Което си сторилъ въ тѣхны-тѣ дни,
Въ древни-тѣ дни.
2 Ты си изгонилъ съ рѫкѫ-тѫ си язычницы, а тѣхъ си насадилъ:
Оскърбилъ си племена, а тѣхъ си проводилъ.
3 Защото не наслѣдихѫ земѭ-тѫ съ мечъ-тъ си,
И мышца-та имъ не гы спасе:
Но твоя-та дѣсница, и мышца-та ти, и видѣлина-та на лице-то ти:
Защото ты имаше благоволеніе къмъ тѣхъ.
4 Ты си Царь мой, Боже:
Заповѣдай избавленія за Іакова.
5 Чрѣзъ тебе ще низложимъ врагове-тѣ си:
Чрѣзъ име-то ти ще стѫпчемъ онѣзи които ся подигатъ противъ насъ.
6 Защото нѣма да ся надѣѭ на лѫкъ-тъ си,
Нито мечъ-тъ ми ще мя избави.
7 Защото ты ны избави отъ врагове-тѣ ни,
И посрамилъ си онѣзи които ны мразятъ.
8 Въ Бога ще ся хвалимъ всякой день,
И име-то ти въ вѣкъ ще пѣснословимъ. (Села.)
9 Но ты си отхвьрлилъ и посрамилъ си насъ,
И не излазяшь *вече* съ нашп-тѣ войнства.
10 Направилъ си ны да ся върнемъ назадъ прѣдъ врагъ-тъ:
И мразящи-тѣ ны разграбятъ *имотъ-тъ ни* за себе си.
11 Прѣдалъ си ны като овцы за ястіе
И распьрсилъ си ны между язычницы-тѣ.
12 Продалъ си свои-тѣ людіе за нищо,
И не си ималъ печалбѫ отъ цѣнѫ-тѫ имъ.
13 Направилъ си ны укоръ на съсѣды-тѣ ни,
Присмѣхъ и поруганіе на онѣзи които сѫ около насъ.
14 Направилъ си ны притчѫ между язычницы-тѣ,
Киваніе между народы-тѣ.
15 Всякой день бесчестіе-то ми е прѣдъ мене,
И срамъ-тъ на лице-то ми мя покры,
16 Отъ гласъ-тъ на оногози който хули и укорява;
Отъ лице-то на врагъ-тъ и отмьститель-тъ.
17 Всичко това дойде вьрхъ насъ,
Обаче ный не тя забравихмы,
И не станахмы невѣрни на завѣтъ-тъ ти:
18 Сьрдце-то ни не ся върнѫ назадъ,
Нито ся уклонихѫ стѫпкы-тѣ ни отъ твой-тъ пѫть:
19 Ако и да си ны съкрушилъ на мѣсто-то на чакалы-тѣ,
И покрылъ си ны съсъ сѣнкѫ смьртнѫ,
20 Ако смы забравили име-то на Бога нашего,
И простръли рѫцѣ-тѣ си къмъ чуждъ богъ,
21 Богъ не ще ли да пзпдири това?
Защото той знае тайны-тѣ на сьрдце-то.
22 Защото за тебе смы убивани весь день:
Вмѣнявани смы като овцы за кланіе.
23 Стани, Господи, защо спишь?
Събуди ся, не ны отхвьрляй за всегда.
24 Защо крыешь лице-то си,
Забравяшь бѣдство-то ни, и угнѣтеніе-то ни?
25 Защото е снишена до прьсть-тѫ душата ни:
Прилѣпнѫла е за земѭ-тѫ утроба-та ни.
26 Стани на помощь намъ,
И избави ны заради милость-тѫ си.

ПСАЛОМЪ 45. (по Слав. 44.)

Пьрвому пѣвцу, *вьрху Шошанимъ на Кореевы-тѣ сынове: Масхилъ: пѣснь на въжделѣніе.

1 Изъ сьрдце-то ми извира слово благо:
Азъ казвамъ дѣло-то си на Царь-тъ:
Языкъ-тъ ми е тръсть на скорописецъ.

---

* Псал. 69 и 80 надписи-тѣ.

2 Ты си по красенъ отъ человѣчески-тѣ сынове:
Излѣ ся благодать въ устны-тѣ ти:
За то тя благослови Богъ въ вѣкъ.
3 Прѣпаши мечь-тъ си на бедро-то *си*, Силне,
Съсъ славж-тж си и съ великолѣпіе-то си.
4 И успѣвай въ величество-то си, ѣзди
За истинж, и кротость, *и* правдж:
И дѣсница-та ти ще ти покаже страшны нѣща.
5 Стрѣлы-тѣ ти сж остры,
И ще ся забіжтъ въ сърдце-то на царскы-тѣ врагове.
Людіе подъ тебе ще паднжтъ:
6 Твой-тъ прѣстолъ е, Боже, въ вѣкъ вѣка:
Скиптръ-тъ на твое-то царство е скиптръ на правотж.
7 Възлюбилъ си правдж, и възненавидѣлъ си неправдж:
За това тя помаза, Боже, твой-тъ Богъ
Съ елей на радость повече отъ твои-тѣ съучастницы.
8 На смирнж и алой *и* касіж *благоухаіжтъ* всичкы-тѣ ти дрехы.
Изъ слоновы-тѣ палаты струны-тѣ тя развеселихж.
9 Дъщери на царіе *прѣдстоятъ* между твои-тѣ почтенны:
Царица-та прѣдстои отъ дѣсно тебѣ въ злато Офирско.
10 Чуй, дъщи, и виждь, и приклони ухо-то си:
И забрави народъ-тъ си, и домъ-тъ на отца си:
11 И ще пожелае Царь-тъ твоіж-тж красотж;
Защото той е твой Господарь: и поклони му ся:
12 И дъщеря-та Тирска *ще прѣдстане* съ дарове:
На твое-то лице ще ся молятъ богати-тѣ отъ народъ-тъ.
13 Всеславна е вжтрѣ царска-та дъщеря:
Облѣкло-то ѝ е златоткано.
14 Ще ся приведе при Царь-тъ съ дрехы везаны:
Нейны-тѣ другаркы дѣвы, слѣдъ неж, ще ти ся приведжтъ,
15 Ще ся приведжтъ съ веселіе и радость;
Ще влѣзжтъ въ царскый-тъ палатъ.
16 Вмѣсто отцы-тѣ ти ще бждатъ синове-тѣ ти:
Ще гы поставишь князове по всичкж-тж земіж.
17 Ще поменувамъ име-то ти въ всичкы-тѣ родове:
За това народи-тѣ ще тя въсхвалявать въ вѣкъ вѣка.

ПСАЛОМЪ 46. (по Слав. 45.)

Първому пѣвцу. На Кореевы-тѣ сынове: пѣснь върху *Аламоѳъ.

1 Богъ е намъ прибѣжище и сила,
Винагы готова помощь въ скърби.
2 За това не ще да ся убоимъ ако бы ся и земя-та поклатила,
И горы-тѣ прѣмѣстили всрѣдъ морета-та:
3 *Ако и да* фучатъ воды-тѣ имъ *и* да ся смущаватъ,
И горы-тѣ *да* ся тресжтъ отъ надиганіе-то имъ. (Села.)
4 Една рѣка *и* оттокы-тѣ ѝ ще веселятъ Божій-тъ градъ,
Свято-то мѣсто на населенія-та на Вышній-тъ.
5 Богъ е всрѣдъ него: нѣма да ся поклати:
Ще му помогне Богъ щомъ ся зазори.
6 Смутихж ся язычници-тѣ: расклатихж ся царства-та.
Даде *Той* гласъ-тъ си: земя-та ся растопи.
7 Господь на силы-тѣ е съ насъ:
Высоко прибѣжище е намъ Іакововый Богъ. (Села.)
8 Елате, та вижте Господни-тѣ дѣла,
Каквы запустѣнія направи на земіж-тж.
9 Прави да прѣстанжтъ боеве-тѣ до край-тъ на земіж-тж:
Строшава лжкъ, и сломява копіе:
Изгаря съ огнь колесницы.
10 Млъкнѣте, и разумѣйте че азъ съмь Богъ:
Ще ся възвышж между язычницы-тѣ:
Ще ся възвышж на земіж-тж.
11 Господь на силы-тѣ е съ насъ:
Высоко прибѣжище е намъ Іакововый Богъ. (Села.)

* 1 Лѣт. 15; 20. Псал. 48 и 66 надписи-тѣ.

ПСАЛОМЪ 47. (по Слав. 46.)

Пьрвому пѣвцу.
Псаломъ на Кореевы-тѣ синове.

1 Всичкы народи, плеснѣте съ рѫцѣ:
Выкнѣте къмъ Бога съ радостенъ гласъ.
2 Защото Господь е всевышенъ, страшенъ,
Царь великъ надъ всичкѫ-тѫ земѭ.
3 Покори народы подъ насъ,
И племена подъ нозѣ-тѣ ни.
4 Избра за насъ наслѣдіе-то наше,
Славѫ-тѫ на Іакова, когото възлюби.
(Села.)
5 Възлѣзе Богъ съ въсклицаніе,
Господь съ трѫбенъ гласъ.
6 Пѣйте Богу, пѣйте:
Пѣйте Царю нашему, пѣйте.
7 Защото Богъ е царь на всичкѫ-тѫ земѭ:
Пѣйте пѣснь.
8 Богъ царува надъ язычницы-тѣ:
Богъ сѣди на святый-тъ си прѣстолъ.
9 Началници-тѣ на народы-тѣ ся събрахѫ
Съ людіе-тѣ на Бога Авраамовъ;
Защото земни-тѣ щитове принадлежатъ
Богу:
Той е прѣвъзвышенъ.

ПСАЛОМЪ 48. (по Слав. 47.)

Псаломска пѣснь на Кореевы-тѣ синове.

1 Великъ е Господь и твърдѣ хваленъ,
Въ градъ-тъ на Бога нашего, въ святѫ-тѫ своѭ горѫ.
2 Красна на възвышеніе-то, радость на
всичкѫ-тѫ земѭ
Е гора-та Сіонъ *на* сѣверны-тѣ страны,
Градъ-тъ на великый-тъ Царь.
3 Въ палаты-тѣ му Богъ е познатъ като
прибѣжище.
4 Защото, ето, царіе-тѣ ся събрахѫ:
Всичкы прѣминахѫ.
5 Тѣ като видѣхѫ, почудихѫ ся:
Смутихѫ ся, *и* устремихѫ ся на бѣгъ.
6 Трепетъ гы хванѫ тамъ:
Болѣзни като на раждающѫ женѫ.
7 Съ въсточный вѣтръ
Съкрушавашь Өарсійски-тѣ кораби.
8 Както чухмы, така и видѣхмы
Въ градъ-тъ на Господа на силы-тѣ,
Въ градъ-тъ на Бога нашего:
Богъ ще го утвьрди въ вѣкъ. (Села.)
9 Прѣговарямы, Боже, твоѭ-тѫ милость
Всрѣдъ твой-тъ храмъ.
10 Споредъ име-то ти, Боже, така и хвала-та ти е
Дори до крайща-та на земѭ-тѫ:
Дѣсница-та ти е пълна съ правдѫ.
11 Да ся весели гора-та Сіонъ,
Да ся радватъ Іудейскы-тѣ дъщери,
Заради твои-тѣ сѫдбы.
12 Обиколѣте Сіонъ, и обходѣте го:
Прѣбройте стълпове-тѣ му:
13 Обърнѣте вниманіе въ околостѣнія-та му:
Разгледайте палаты-тѣ му:
За да повѣствувате на родъ-тъ слѣдъ *васъ*.
14 Защото този Богъ е Богъ нашъ въ вѣкъ
вѣка:
Той ще ны рѫководи дори до смърть.

ПСАЛОМЪ 49. (по Слав. 48.)

Пьрвому пѣвцу.
Псаломъ на Кореевы-тѣ синове.

1 Чуйте това, всичкы народи;
Слушайте всичкы жители на вселеннѫѭ,
2 И малкы и голѣми,
Богати и сиромаси купно.
3 Уста-та ми ще говорятъ мѫдрость:
И прѣговаряніе-то на сърдце-то ми разумъ.
4 Ще наведѫ въ притчѫ ухо-то си:
Ще изложѫ на китарѫ гаданіе-то си.
5 Защо да ся боѭ въ дни на бѣдствіе,
Когато мя окружи беззаконіе-то на онѣзи които мя обсаждатъ?
6 Които ся надѣѭтъ на имотъ-тъ си,
И ся хвалятъ въ множество-то на богатство-то си,
7 Никой не може никога да искупи брата,
Нито да даде Богу искупъ за него:
8 (Защото скъпо е искупваніе-то на душѫ-тѫ имъ,
И прѣминува за всегда:)
9 Щото да живѣе вѣчно,

И да не види истлѣніе.
10 Защото гледа мѫдры-тѣ че умиратъ,
Както и безумный-тъ и несмысленный-тъ
че погынуватъ,
И оставятъ богатство-то си на другы.
11 Мысль-та имъ е,
Че домове-тѣ имъ *ще прѣбѫдѫтъ* въ вѣкъ,
Жилища-та имъ въ родъ и родъ:
Именуватъ стяжанія-та *си* съсъ свои-тѣ
си имена.
12 Но человѣкъ, който е въ честь, не прѣбѫдва:
Уподоби ся на скотове-тѣ които ся истрыватъ.
13 Този тѣхенъ пѫть е лудость на тѣхъ;
Но потомци-тѣ имъ одобряватъ думы-тѣ
имъ. (Села.)
14 Като овцы ся турятъ въ адъ;
Смьрть ще гы пасе:
И прави-тѣ ще гы обладаѭтъ рано рано:
А сила-та имъ ще овехтѣе въ адъ,
Когато всякой остави жилище-то си.
15 Но Богъ ще избави душѫ-тѫ ми изъ рѫкѫ-тѫ адовѫ,
Защото ще мя пріеме. (Села.)
16 Не бой ся когато обогатѣе человѣкъ,
Когато ся умножи слава-та на домъ-тъ му.
17 Защото като умре, нѣма да земе съсъ
себе си нищо,
Нито ще слѣзе вслѣдъ него слава-та му.
18 Ако и да ублажава душѫ-тѫ си въ животъ-тъ си,
И *человѣци-тѣ* ще тя хвалятъ като правишь добро на себе си,
19 Ще отиде въ родъ-тъ на отцы-тѣ си:
До край нѣма да видятъ видѣлинѫ.
20 Человѣкъ който е въ честь, и не разумѣва,
Уподоби ся на скотове-тѣ които ся истрыватъ.

ПСАЛОМЪ 50. (по Слав. 49.)

Псаломъ *Асафовъ.

1 Богъ на богове-тѣ, Господь говорѝ и
призва землѭ-тѫ
Отъ исхожданіе-то на слънце-то до захожданіе-то му.
2 Отъ Сіонъ, *който е* съвършенство на
красотѫ-тѫ, възсія Богъ.
3 Ще дойде нашій Богъ и не ще да мълчи:
Ще има прѣдъ него огнь пояждающъ,
И около него силна буря.
4 Ще призове небеса-та отъ горѣ,
И землѭ-тѫ, за да сѫди людіе-тѣ си.
5 Съберѣте ми прѣподобны-тѣ мои,
Които направихѫ съ мене завѣтъ съ
жьртвы.
6 И небеса-та ще възвѣстятъ правдѫ-тѫ му:
Защото Богъ, той е сѫдія. (Села.)
7 Слушайте, людіе мои, и ще говорѭ:
Израилю, и ще засвидѣтелствувамъ противъ тебе:
Богъ, Богъ твой съмь азъ.
8 Не щѫ да тя облича заради жьртвы-тѣ ти;
Всесъжженія-та ти сѫ всякогы прѣдъ
мене.
9 Не щѫ да пріемѫ юнецъ отъ домъ-тъ ти,
Ярцы отъ стада-та ти:
10 Защото мои сѫ всичкы-тѣ дѫбравни звѣрове,
Скотове-тѣ които сѫ на тысящы горы.
11 Познавамъ всичкы-тѣ горскы птицы,
И полскы-тѣ звѣрове сѫ съ мене.
12 Ако огладнѣѭ не щѫ да кажѫ тебѣ:
Защото моя е вселенная, и което ѭ напълнява.
13 Ще ямъ ли азъ месо отъ юнцы,
Ще піѭ ли кръвь отъ ярцы?
14 Пожьртвувай Богу жьртвѫ на хвалѫ,
И отдай Вышнему обричанія-та си:
15 И призови мя въ скърбенъ день;
Ще тя избавѭ, и ще мя прославишь.
16 Но на нечестивый-тъ рече Богъ:
Що имашь ты да казвашь мои-тѣ повелѣнія,
И да земашь завѣтъ-тъ ми въ уста-та си?
17 А самъ ты ненавидишь поученіе,
И хвърляшь задъ себе си мои-тѣ думы.
18 Ако видишь крадецъ, тичашь съ него:
И съ прѣлюбодѣи-тѣ имашь участіе.
19 Прѣдавашь уста-та си на зло,
И языкъ-тъ ти сплита коварство.
20 Като сѣдишь, говоришь противъ брата си:

* Виж. 1 Лѣт. 15; 17. 25; 2. 2 Лѣт. 29; 30.

Разсѣвашь съблазнь противъ сынъ-тъ на майкѫ си.
21 Това си направилъ, и азъ прѣмълчахъ:
Ты си помыслилъ че сьмь наистинѫ подобенъ на тебе:
Ще тя обличѫ и ще прѣдставѭ всичко прѣдъ очи-тѣ ти.
22 Разумѣйте прочее това вы, които забравяте Бога:
Да не бы да *вы* расксамъ и не ще ся намѣри никой да *вы* избави.
23 Който приноси жъртвѫ на хвалѫ, той мя слави:
И на оногози който оправя пѫть-тъ си
Ще покажѫ Божіе-то спасеніе.

ПСАЛОМЪ 51. (по Слав. 50.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ, *когато дойде пророкъ Наѳанъ при него, слѣдъ като бѣше влѣзлъ той при Вирсавіѭ.

1 Помилуй мя, Боже, споредъ милость-тѫ си:
Споредъ множество-то на милосердіе-то си, изглади беззаконія-та мя.
2 Найвече омый мя отъ беззаконіе-то ми,
И очисти мя отъ грѣхъ-тъ ми.
3 Защото беззаконія-та си азъ знаѭ,
И грѣхъ-тъ ми е всякогы прѣдъ мене.
4 На тебе, на самаго тебе съгрѣшихъ,
И зло-то прѣдъ тебе направихъ:
Щото да ся оправдаешь когато говоришь,
И да си непороченъ когато сѫдишь.
5 Ето, родихъ ся въ беззаконіе,
И въ грѣхъ мя зачнѫ майка ми.
6 Ето възлюбилъ си истинѫ-тѫ вѫтрѣ въ человѣка,
И въ тайно-то *на сърдце-то ми* ще мя научишь мѫдрость.
7 Поръси мя съ иссопъ, и ще бѫдѫ чистъ:
Омый мя, и ще станѫ по бѣлъ отъ снѣгъ.
8 Стори да чуѭ радость и веселіе,
Да ся зарадватъ кости-тѣ които си строшилъ.
9 Отвърни лице-то си отъ грѣхове-тѣ ми,
И всичкы-тѣ ми беззаконія изглади.
10 Сърдце чисто сътвори въ мене, Боже:
И духъ правъ обнови вѫтрѣ въ мене.
11 Да мя не отхвърлишь отъ лице-то си:
И святый-тъ си Духъ да не отнемешь отъ мене.
12 Повърни ми радость-тѫ на спасеніе-то си,
И съ духъ свободенъ мя утвърди.
13 Ще научѫ на твои-тѣ пѫтища прѣстѫпницы-тѣ:
И грѣшни ще ся обърнѫтъ къмъ тебе.
14 Избави мя отъ *повинность-тѫ на* кръвь-тѫ,
Боже, Боже на спасеніе-то ми:
Языкъ-тъ ми ще пѣе съ радость твоѭ-тѫ правдѫ.
15 Господи, отвори устны-тѣ ми,
И уста-та ми ще възвѣстятъ твоѭ-тѫ хвалѫ.
16 Защото не щешь жъртвѫ, а азъ щѣхъ да принесѫ:
Всесъжженія не ти сѫ угодны.
17 Жъртвы на Бога сѫ духъ съкрушенъ:
Сърдце съкрушено и смирено,
Боже, ты не ще да прѣзришь.
18 Стори добро на Сіонъ споредъ благоволеніе-то си:
Съгради стѣны-тѣ на Іерусалимъ.
19 Тогазь ще благоволишь жъртвы на правдѫ,
Приношенія и всесъжженія:
Тогазь ще принесѫтъ на олтарь-тъ ти юнцы.

ПСАЛОМЪ 52. (по Слав. 51.)

Първому пѣвцу, Масхилъ Давидовъ, *когато бѣ дошелъ Идумейскый Доикъ при †Саула, та му бѣ казалъ: Давидъ дойде въ Ахимелеховъ-тъ домъ.

1 Защо ся хвалишь въ злобѫ-тѫ, силне?
Милость-та Божія въ вѣкъ *прѣбѫдва.*
2 Языкъ-тъ ти прѣговаря лукавство;
Като изостренъ бръсначъ прави лъсть.
3 Възлюбилъ си зло-то повече отъ добро-то,
Лъжѫ-тѫ повече отъ да говоришь правдѫ. (Села.)

* 2 Цар. 11; 2, 4. 12; 1.

* 1 Цар. 22; 9.
† Іез. 22; 9.

4 Възлюбилъ си всичкы-тѣ погыбелны
думы,
Льстивъ языкъ.
5 За то Богъ ще тя съсыпе съвсѣмъ:
Ще тя истрьгне и ще тя прѣмѣсти отъ
жилище-то *ти*,
И ще тя искорени отъ земѭ-тѫ на живы-тѣ. (Села.)
6 А праведни-тѣ ще видятъ, и ще ся убоятъ:
И ще му ся присмѣятъ, *и рекѫтъ:*
7 Ето, человѣкъ-тъ *който* не тури Бога
за своѭ крѣпость;
Но упова на много-то си богатство,
И ся утвърждаваше на лукавство-то си.
8 А азъ сьмь като маслина цвѣтуща въ
Божій-тъ домъ:
Надѣѭ ся на Божіѭ-тѫ милость въ вѣкъ
вѣка.
9 Ще тя славословѭ всякога, защото си
направилъ така:
И ще ся надѣѭ на твое-то име,
Защото е благо прѣдъ твои-тѣ прѣподобны.

ПСАЛОМЪ 53. (по Слав. 52.)

Пьрвому пѣвцу, върху Махалаѳъ.
Масхилъ Давидовъ.

1 Рече безумный-тъ въ сърдце-то си:
Нѣма Богъ:
Развратихѫ ся и станахѫ гнусни *заради*
беззаконіе-то:
Нѣма, който да прави добро.
2 Богъ отъ небе-то надникнѫ на человѣческы-тѣ сынове,
За да види има ли нѣкой да разумѣва,
И да търси Бога.
3 Всичкы-тѣ ся уклонихѫ; купно лоши
станахѫ;
Нѣма който да прави добро,
Нѣма ни единъ.
4 Нѣматъ ли разумъ които правятъ беззаконіе,
Които испояждатъ людіе-тѣ ми, *като че*
ядѫтъ хлѣбъ?
Бога не призвахѫ.
5 Тогазь нападнѫ на тѣхъ страхъ голѣмъ,
дѣто нѣмаше страхъ:
Защото Богъ распрьснѫ кости-тѣ на
воюющы-тѣ противъ тебе:
Посрамилъ си *гы*, защото Богъ гы прѣзрѣ.
6 Дано ся даде отъ Сіонъ спасеніе на Израиля!
Когато Богъ върне свои-тѣ людіе отъ
плѣнъ,
Ще ся възрадва Іаковъ, ще ся възвесели Израиль.

ПСАЛОМЪ 54. (по Слав. 53.)

Пьрвому пѣвцу, върху Негиноѳъ, Масхилъ Давидовъ, *когато дойдохѫ Зифеяни-тѣ и казахѫ Саулу: Ето Давидъ ся скры между насъ.

1 Боже, спаси мя съ име-то си,
И съсъ силѫ-тѫ си сѫди мя.
2 Боже, чуй молитвѫ-тѫ ми:
Послушай рѣчи-тѣ на уста-та ми.
3 Защото чужденци ся подигнахѫ противъ
мене,
И насилници търсятъ душѫ-тѫ ми:
Не положихѫ Бога прѣдъ себе си. (Села.)
4 Ето, Богъ ми помага:
Господь е съ онѣзи които подкрѣпяватъ душѫ-тѫ ми.
5 Ще обърне зло-то върху врагове-тѣ ми:
Съ твоѭ-тѫ истинѫ истрѣби гы.
6 Доброволно ще ти принесѫ жъртвѫ:
Ще славословѭ име-то ти, Господи, защото е благо.
7 Защото отъ всяко утѣсненіе си мя избавилъ,
И око-то ми видѣ *наказаніе-то* на врагове-тѣ ми.

ПСАЛОМЪ 55. (по Слав. 54.)

Пьрвому пѣвцу върху Негиноѳъ:
Масхилъ Давидовъ.

1 Чуй, Боже, молитвѫ-тѫ ми,
И не ся крый отъ моленіе-то ми.
2 Внимавай въ мене, и послушай мя;

---

* 1 Цар. 23; 19. 26; 1.

Скытамъ ся въ тѫженіе-то си, и смущавамъ ся,
3 Отъ гласъ-тъ на врагъ-тъ,
Отъ притѣсненіе-то на нечестивый-тъ:
Защото хвърлятъ върхъ мене беззаконіе,
И съ гнѣвъ ми враждуватъ.
4 Сърдце-то ми тѫжи вѫтрѣ въ мене,
И боязнь смъртна нападнѫ върху ми.
5 Страхъ и трепетъ дойде върхъ мене,
И ужасъ мя покры.
6 И рѣкохъ: Дано бы ми ся дали крыла като гълѫбовы!
Щѣхъ да литнѫ и да си починѫ.
7 Ето щѣхъ да ся отдалечѫ бѣгающъ,
Щѣхъ да живѣѭ въ пустынѭ-тѫ. (Села.)
8 Щѣхъ да ускорѭ бѣганіе-то си
Отъ устремленіе-то на вѣтръ-тъ, отъ бурѭ-тѫ.
9 Опропасти *гы*, Господи: раздѣли языцы-тѣ имъ:
Защото видѣхъ насилство и прѣпираніе въ градъ-тъ.
10 Деня и нощя го окружаватъ върху стѣны-тѣ му:
И беззаконіе и зло има всрѣдъ него:
11 Лукавство всрѣдъ него:
Угнѣтеніе и льсть не сѫ отдалечены отъ уляцы-тѣ му.
12 Понеже не мя укорѝ непріятель,
Което щѣхъ да прѣтърпѭ:
Не ся подигнѫ върхъ мене мразящій мя;
А то быхъ ся скрылъ отъ него.
13 Но ты, человѣче единодушне мой,
Друже мой, и познайниче мой:
14 Наедно сѣдѣхмы и ся разговаряхмы сладко,
Съ множество-то ходяхмы въ Божій-тъ домъ.
15 Ще дойде ненадѣйно смърть на тѣхъ:
Ще слѣзѫтъ въ адъ живи:
Защото между тѣхъ, въ жилища-та имъ, *има* злодѣйство.
16 Азъ къмъ Бога ще выкамъ:
И Господь ще мя спасе.
17 Вечерь, и заранъ, и на пладне
Ще ся молѭ, и ще стенѫ:
И той ще чуе гласъ-тъ ми.
18 Ще избави съ миръ душѫ-тѫ ми отъ бой-тъ, който е върху ми:
Защото множина сѫ съ мене.
19 Богъ, който живѣе прѣди вѣкове-тѣ,
Ще чуе, и ще гы покори. (Села.)
Защото нѣматъ прѣмѣненія,
Нито ся боятъ отъ Бога.
20 *Всякой* простира рѫцѣ противъ онѣзи които мируватъ съ него:
Прѣстѫпва уговоръ-тъ си.
21 Уста-та му сѫ по мазны отъ масло,
Но въ сърдце-то му има брань:
Рѣчи-тѣ му сѫ по мекы отъ елей,
Но сѫ голы сабли.
22 Възложи на Господа товаръ-тъ си, и той ще тя подпре:
Не ще допусти никога да ся поклати праведный-тъ.
23 Но ты, Боже, ще гы низведешь въ ровъ на погыбель:
Мѫжіе кръвници и льстиви
Нѣма да стигнѫтъ до половинѫ-тѫ на дни-тѣ си:
Но азъ ще ся надѣѭ на тебе.

ПСАЛОМЪ 56. (по Слав. 55.)

Първому пѣвцу върху Іонаеъ-елемъ-рехокимъ: Миктамъ Давидовъ, *когато го хванахѫ Филистимци-тѣ въ Геѳъ.

1 Помилуй мя, Боже, защото человѣкъ е зинѫлъ да мя погълне;
Всякой день ратува и мя притѣснява.
2 Врагове-тѣ ми всякой день сѫ зинѫли да *мя* погълнѫтъ:
Защото множина сѫ които ратуватъ съ гордость противъ мене.
3 Въ който день ся убоѭ,
На тебе ще ся надѣѭ.
4 За Бога ще похвалѭ слово-то му:
На Бога уповахъ: нѣма да ся убоѭ:
Какво ще ми стори плъть?
5 Всякой день извращатъ работы-тѣ ми:
Всичкы-тѣ имъ помысли противъ мене сѫ за зло.
6 Събиратъ ся, потайватъ ся, наблюдаватъ стѫпкы-тѣ ми,
Като че прѣчакватъ душѫ-тѫ ми.

* 1 Цар. 21; 11.

7 Ще ся избавятъ ли чрѣзъ беззаконіе-то?
Боже, низрини съ гнѣвъ тѣзи людіе.
8 Ты си изброилъ скытанія-та ми:
Тури сълзы-тѣ ми въ съсѫдъ-тъ си.
Не сѫ ли тѣ въ твоѭ-тѫ книгѫ?
9 Тогазь ще ся върнѫтъ врагове-тѣ ми назадъ, въ който день *тя* призовѫ:
Знаѭ това, че Богъ е съ мене.
10 За Бога ще похвалѭ слово-то *му*;
За Господа ще похвалѭ слово-то *му*.
11 На Бога ся надѣѭ: нѣма да ся убоѭ:
Какво ще ми стори человѣкъ?
12 Върхъ мене сѫ, Боже, моѭ-тѣ къмъ тебе обричанія:
Ще ти отдавамъ славословія.
13 Защото си избавилъ душѫ-тѫ ми отъ смърть:
Да ли не и нозѣ-тѣ ми отъ подплъзновеніе,
За да ходѭ прѣдъ Бога въ видѣлинѫ-тѫ на живы-тѣ?

ПСАЛОМЪ 57. (по Слав. 56.)

Първому пѣвцу, върху Ал-ташхеоъ, Миктамъ Давидовъ, *когато побѣгнѫ отъ лице-то Саулово въ пещерѫ-тѫ.

1 Помилуй мя, о Боже, помилуй мя;
Защото на тебе упова душа-та ми,
И на сѣнкѫ-тѫ на твои-тѣ крыла ще ся надѣѭ,
Додѣ заминѫтъ злощастія-та.
2 Ще выкамъ къмъ Бога Вышняго,
Къмъ Бога мой-тъ благодѣтель.
3 Ще проводи отъ небеса и ще мя избави;
Ако и да мя укорява зинѫлый-тъ да мя погълне: (Села.)
Богъ ще проводи милость-тѫ си и истинѫ-тѫ си.
4 Душа-та ми е всрѣдъ львове:
Лѣжѫ *между* пламенны человѣцы,
На които зѫби-тѣ сѫ копія и стрѣлы,
И языкъ-тъ имъ е остръ мечъ.
5 Вознеси ся надъ небеса-та, Боже,
Слава-та ти *да бѫде* по всичкѫ-тѫ землѭ.

* 1 Цар. 22; 1. 24; 3 Псал. 142; надписъ-тъ.

6 Сѣть приготвихѫ за стѫпкы-тѣ ми:
Душа-та ми ся е навела да падне:
Ископахѫ прѣдъ мене ямѫ:
Паднѫхѫ въ неѭ. (Села.)
7 Утвърдено е сърдце-то ми, Боже,
Утвърдено е сърдце-то ми: ще пѣѭ и пѣснопѣѭ.
8 Събуди ся, славо моя:
Събуди ся, псалтирю и кытаро: ще ся събудѭ рано.
9 Ще тя похвалѭ, Господи, между народы-тѣ:
Ще ти пѣснопѣѭ между племена-та.
10 Защото ся възвеличи до небеса твоя-та милость,
И до облацы-тѣ твоя-та истина.
11 Вознеси ся, Боже, надъ небеса-та:
Слава-та ти *да бѫде* по всичкѫ-тѫ землѭ.

ПСАЛОМЪ 58. (по Слав. 57.)

Първому пѣвцу, върху Ал-ташхеоъ: *Миктамъ Давидовъ.

1 Съ мълчаніе ли правдѫ говорите?
Право ли сѫдите, синове человѣческы?
2 Ей, въ сърдце работите неправды:
Расподѣляте насилство-то на рѫцѣ-тѣ си по землѭ-тѫ.
3 Още отъ маткѫ-тѫ *на майкѫ си* отчуждихѫ ся нечестиви-тѣ:
Заблудихѫ ся отъ утробѫ-тѫ които говорятъ лъжѫ.
4 Иматъ ядъ, като ядъ на змиѭ:
Приличатъ на глухый-тъ аспидъ *който* затыква уши-тѣ си;
5 И не що да чуе гласъ-тъ на обаятели-тѣ,
Колкото искусно и да обайватъ.
6 Боже, стрый зѫбы-тѣ имъ въ уста-та имъ:
Господи, строши челюсти-тѣ на львове-тѣ.
7 Да ся излѣѭтъ като воды що оттичатъ:
Когато стрѣлятъ стрѣлы-тѣ си, нека сѫ като строшены.
8 Като плѫжъкъ който ся растаява, да прѣйдѫтъ:

* Псал. 57; надписъ-тъ.

Като извъргъ на женѫ, да не видятъ слънце-то.
9 Прѣди да усѣтятъ котли-тѣ ви *огнь-тъ на* търніе-тѣ,
Сурови или обгорѣлы, ще гы помете съ вихрушкѫ.
10 Праведный-тъ ще ся зарадва, когато види отмъщеніе-то:
Ще омые нозѣ-тѣ си въ кръвь-тѫ на нечестивый-тъ.
11 И всякой ще казва:
Наистинѫ има плодъ за праведный-тъ:
Наистинѫ има Богъ, който сѫди на земѭ-тѫ.

ПСАЛОМЪ 59. (по Слав. 58.)

Първому пѣвцу, *върху Ал-ташхеѳъ, Миктамъ Давидовъ, †когато проводи Саулъ *стражы* да пазятъ кѫщѫ-тѫ *въ коіѭто бѣ Давидъ,* за да го убіѭтъ.

1 Избави мя отъ врагове-тѣ мя, Боже мой:
Закрыли мя отъ онѣзь които ся подигатъ върхъ мене.
2 Избави мя отъ дѣлатели на беззаконіе,
И спаси мя отъ кръвницы.
3 Защото, ето, ловятъ душѫ-тѫ ми:
Силни ся събрахѫ противъ мене:
Не *за* мое прѣстѫпленіе, Господи, нито *за* мой грѣхъ.
4 Безъ *да има въ мене* беззаконіе, тичатъ и ся готвятъ:
Стани ми на посрѣщаніе и виждь,
5 Ты, Господи Боже на силы-тѣ, Боже Израилевъ,
Събуди ся за да посѣтишь всичкы-тѣ язычницы:
Да не помилувашь никого отъ льстивы-тѣ прѣстѫпницы. (Села.)
6 Връщатъ ся вечерь:
Выѭтъ като псета и обикалятъ градъ-тъ.
7 Ето, тѣ бълватъ *думы* съ уста-та си;
Мечове *има* въ устны-тѣ имъ,
Понеже *думатъ:* Кой слуша?

8 Но ты, Господи, ще имъ ся присмѣешь:
Ще ся поругаешь на всичкы-тѣ язычницы.
9 О Сило моя, на тебе ще ся надѣѭ;
Защото Богъ ми е прибѣжище.
10 Милостивый Богъ мой ще мя прѣдвари:
Богъ ще мя удостои да видѭ *наказаніе-то*
На онѣзи които мя прѣчакватъ.
11 Да гы не убіешь, за да не забравятъ *това* мои-тѣ людіе:
Распръсни гы съсъ силѫ-тѫ си:
И свали гы, Господи, защитниче нашъ.
12 *Заради* грѣхъ-тъ на уста-та си, *заради* думы-тѣ на устны-тѣ си,
Да ся уловятъ въ гордость-тѫ си;
И заради клѣтвѫ-тѫ и лъжѫ-тѫ *що* говорятъ.
13 Съсыпи *гы* съ гнѣвъ, съсыпи *гы* да гы нѣма вече:
И да познаѭтъ че Богъ владычествува въ Іакова,
И до крайща-та на земѭ-тѫ. (Села.)
14 Да ся върнѫтъ вечерь,
Да выѭтъ като псета, и да обикалятъ градъ-тъ:
15 Да ся скитатъ за хранѫ:
И ако не ся насытятъ, §да прѣминѫтъ нощь-тѫ *ненасытени.*
16 А азъ ще пѣѭ на твоѭ-тѫ силѫ,
И на ранинѫ съ радость ще пѣнословіѭ на твоѭ-тѫ милость:
Защото ми си станалъ крѣпость,
И прибѣжище въ день-тъ на скърбь-тѫ ми.
17 О сило моя, тебѣ ще пѣснопѣѭ:
Защото *ты,* Боже, *си* крѣпость моя,
Богъ мой милостивъ.

ПСАЛОМЪ 60. (по Слав. 59.)

Първому пѣвцу, *върху Шушанъ-едуѳъ. Миктамъ Давидовъ за поученіе, †когато ратува противъ Срѣдорѣчнѫ-тѫ Сиріѭ, и Совскѫ-тѫ Сиріѭ, и Іоавъ

* Псал. 57; надписъ-тъ.
† 1 Цар. 19; 11.

§ *Или* да роптаѭтъ.
* Псал. 80; надписъ-тъ.
† 2 Цар. 8; 3, 13. 1 Лѣт. 18; 3, 12.

ся върнѫ та порази дванадесеть тысящы Едомцы въ Соленый-тъ долъ.

1 Боже, отхвърлилъ си ны:
Распръснѫлъ си ны: разгнѣвилъ си ся:
Обърни ся къмъ насъ.
2 Потреслъ си земѭ-тѫ: распукнѫлъ си ѭ:
Исцѣли съкрушенія-та ѝ, защото ся колебае.
3 Показалъ си на людіе-тѣ си жестокы нѣща:
Напоилъ си ны съ вино на омаяніе.
4 Далъ си знамя на онѣзи които ти ся боятъ,
Да ся възвышава заради истинѫ-тѫ. (Села.)
5 За да ся избавятъ твои-тѣ възлюблени,
Спаси *съ* дѣсницѫ-тѫ си, и послушай мя.
6 Богъ говори въ святилище-то си:
Ще тържествувамъ: ще раздѣлѭ Сихемъ,
И долъ-тъ Сокхоѳъ ще размѣрѭ.
7 Мой е Галаадъ, мой и Манассія:
Ефремъ е крѣпость на главѫ-тѫ ми:
А Іуда законоположитель мой.
8 Моавъ е омывалница-та ми:
Върхъ Едомъ ще хвърлѭ сапогъ-тъ си:
Въсклнкни за мене, Филистимска земле.
9 Кой ще мя въведе въ ограденый-тъ градъ?
Кой ще мя заведе до Едомъ?
10 Не ты ли, Боже, който си ны отхвърлилъ,
И *ты*, Боже, *който* не излазяшь съ войнства-та ни?
11 Дай ни помощь отъ скърбь-тѫ:
Защото е суетно спасеніе отъ человѣцы-тѣ.
12 Чрѣзъ Бога ще направимъ юначество,
И той ще стѫпче врагове-тѣ ни.

ПСАЛОМЪ 61. (по Слав. 60.)

Първому пѣвцу, върху Негиноѳъ: *Псаломъ* Давидовъ.

1 Послушай, Боже, выкъ-тъ ми:
Внимавай на моленіе-то ми.
2 Отъ крайща-та на земѭ-тѫ, къмъ тебе ще выкамъ, когато прѣмира сърдце-то ми:
Настави мя на канарѫ-тѫ, *която* е прѣмного высока за мене.
3 Защото ты ми станѫ прибѣжище,
Стълпъ крѣпъкъ прѣдъ врагъ-тъ.
4 Въ скиніѭ-тѫ ти ще обитавамъ вынагы:
Ще прибѣгнѫ подъ покрывъ-тъ на твоитѣ крыла. (Села.)
5 Защото ты, Боже, си чулъ обричанія-та ми:
Далъ си *ми* наслѣдіе-то на онѣзи които ся боятъ отъ име-то ти.
6 Ще притуряшь дни върхъ дни-тѣ на царя,
Годины-тѣ му въ родъ и родъ.
7 Ще прѣбѫде въ вѣкъ прѣдъ Бога:
Повели да го пазятъ милость-та и истина-та.
8 Така ще пѣснопѣѭ вынагы на твое-то име,
За да испълнявамъ обричанія-та си всякой день.

ПСАЛОМЪ 62. (по Слав. 61.)

Първому пѣвцу, *върху Іедуѳунъ. Псаломъ Давидовъ.

1 Наистинѫ душа-та ми има тихо упованіе на Бога:
Отъ него е спасеніе-то ми.
2 Наистинѫ той е канара моя, и спасеніе мое;
Прибѣжище мое: нѣма много да ся поклатѭ.
3 До кога ще нападате на человѣка,
Всички вы да *го* затриете,
Като стѣнѫ наведенѫ *и* плетъ повaленъ?
4 Наистинѫ съвѣтватъ ся да *го* хвърлятъ отъ высочинѫ-тѫ му:
Обичатъ лъжѫ-тѫ: съ уста-та си благославятъ,
А въ сърдце-то си кълнѫтъ. (Села.)
5 Но ты, о душе моя, имай тихо упованіе на Бога;
Защото отъ него е чаканіе-то ми.
6 Той е наистинѫ канара моя, и спасеніе мое:

* Виж. 1 Лѣт. 25; 1, 3.

Прибѣжище мое: нѣма да ся поклатѫ.
7 Отъ Бога е спасеніе-то ми и слава-та ми:
Канара на силѫ-тѫ ми, прибѣжище-то ми е въ Бога.
8 Имайте упованіе на него на всяко врѣме:
Людіе, отваряйте прѣдъ него сърдца-та си:
Богъ е намъ прибѣжище. (Села.)
9 Наистинѫ сынове-тѣ человѣческы сѫ суета,
Голѣмци-тѣ лъжа:
На теглилкѫ турени,
Всичкы-тѣ купно сѫ *по лекы* отъ самѫ-тѫ суетѫ.
10 Не уповайте на насилство,
И на грабителство не имайте суетнѫ надеждѫ:
Богатство ако тече, не прилѣпявайте сърдце-то си.
11 Еднъждь каза Богъ, два пѫти чухъ това:
Че сила-та е Божія:
12 И твоя е, Господи, милость-та;
Защото ты ще отдадешь на всякого споредъ дѣло-то му.

ПСАЛОМЪ 63. (по Слав. 62.)

Псаломъ Давидовъ, *когато ся намираше въ Іудинѫ-тѫ пустынѭ.

1 Боже, ты си Богъ мой:
Отъ рано тя търсѭ:
Душа-та ми е жадна за тебе, желае тя плъть-та ми,
Въ еднѫ пустѫ, сухѫ и безводнѫ земѭ,
2 За да гледамъ твоѭ-тѫ силѫ и твоѭ-тѫ славѫ,
Както тя видѣхъ въ святилище-то.
3 Понеже милость-та ти е по добра отъ животъ-тъ,
Устны-тѣ ми ще тя хвалятъ.
4 Така ще тя благославямъ въ животъ-тъ си:
Въ име-то ти ще дигамъ рѫцѣ-тѣ си.
5 Като отъ тлъстинѫ и мастъ ще ся насыти душа-та ми,
И съ радостны устны ще *тя* пѣснословятъ уста-та ми.

* 1 Цар. 22; 5. 23; 14, 15, 16.

6 Когато тя помнувамъ на постелкѫ-тѫ си
За тебе размышлявамъ въ стражы-тѣ *нощны.*
7 Понеже ты ми станѫ помощь,
За то подъ сѣнкѫ-тѫ на крыла-та ти ще ся радвамъ.
8 Прилѣпи ся душа-та ми слѣдъ тебе:
Твоя-та дѣсница мя подпира.
9 А които търсятъ душѫ-тѫ ми, за да *іѫ* погубятъ,
Ще влѣзѫтъ въ дълбины-тѣ на земѭ-тѫ:
10 Ще паднѫтъ отъ мечъ:
Ще бѫдѫтъ дѣлъ на чакалы.
11 А царь-тъ ще ся развесели въ Бога:
Ще ся прослави всякой който ся кълне въ негово-то име;
Но ще ся заградятъ уста-та на онѣзи които говорятъ лъжѫ.

ПСАЛОМЪ 64. (по Слав. 63.)

Пьрвому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Послушай, Боже, гласъ-тъ ми въ оплакваніе-то ми:
Отъ страхъ-тъ на врага упази животъ-тъ ми.
2 Покрый мя отъ съборъ-тъ на лукавы-тѣ,
Отъ сгащь-тѫ на дѣлающы-тѣ беззаконіе:
3 Които острятъ, като мечъ, языкъ-тъ си:
Приготвятъ, като стрѣлы, горчивы думы,
4 За да устрѣлятъ тайно непорочный-тъ:
Внезапно го устрѣляватъ, и не ся боятъ.
5 Утвърждаватъ ся на едно лукаво нѣщо:
Наговарятъ ся да крыѭтъ сѣти,
И казватъ: Кой ще гы види?
6 Изнамѣрватъ беззаконія:
Думатъ: Извършихмы намѣреніе добрѣ измыслено.
Вѫтрѣшность-та и сърдце-то на всякого сѫ дълбокы.
7 Но Богъ ще гы устрѣли:
Отъ внезапнѫ стрѣлѫ ще бѫдѫтъ ранени.
8 И языкъ-тъ имъ ще гы спъне:
Ще бѣгатъ всичкы които гы гледатъ.
9 И ще ся убои всякой человѣкъ,
И ще възвѣстятъ дѣло-то Божіе,
И ще разумѣѭтъ работы-тѣ му.

10 Праводный-тъ ще ся развесели въ Господа,
И ще ся надѣе на него:
И ще ся хвалятъ всичкы-тѣ прави въ сьрдце.

ПСАЛОМЪ 65. (по Слав. 64.)

Пьрвому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ, пѣснь.

1 Тебе чака пѣніе, Боже, въ Сіонъ:
И тебѣ ще ся отдаде обричаніе-то.
2 Ты който слушашь молитвѫ,
При тебе ще дохожда всяка плъть.
3 Беззаконія ми надвихѫ:
Ты ще очистишь прѣстѫпленія-та ни.
4 Блаженъ *онзи когото* си избралъ,
И пріелъ за да живѣе въ твои-тѣ дворове:
Ще ся насытимъ отъ благость-тѫ на домъ-тъ ти,
На святый-тъ ти храмъ.
5 Съ трепетны нѣща, *и* съ правдѫ, ще ни отговаряшь,
Боже Спасителю нашъ,
Надеждо на всичкы-тѣ земни крайща,
И на онѣзи които сѫ далечь по море.
6 Ты който утвьрждавашь съсъ силѫ-тѫ си горы-тѣ,
Който си прѣпасанъ съ могущество:
7 Който утишавашь шумъ-тъ на море-то,
Шумъ-тъ на вълны-тѣ му, и мятежъ-тъ на народы-тѣ.
8 И които живѣѭтъ по крайща-та *на земѭ-тѫ* боятъ ся отъ твои-тѣ знаменія:
Развеселявашь исходы-тѣ на зорѫ-тѫ и на вечерь-тѫ.
9 Посѣщавашь земѭ-тѫ, и напоявашь ѭ:
Прѣобогатявашь ѭ:
Рѣка-та Божія е пълна съ водѫ:
Приготвяшь жито-то имъ,
Понеже си така наредилъ.
10 Напоявашь бразды-тѣ нейны;
Изравнявашь грамады-тѣ ѝ:
Омекчавашь ѭ съ капкы-тѣ на дъждь-тъ:
Благославяшь прозябенія-та ѝ.
11 Вѣнчавашь годинѫ-тѫ съ благость-тѫ си:
И отъ дири-тѣ ти капе тлъстина.
12 Капе върхъ пасища-та на пустынѭ-тѫ,
И хълмове-тѣ ся опасуватъ съ радость.
13 Пасища-та сѫ облѣчены съсъ стада,
И долове-тѣ покрыти съ жито;
Въсклицаватъ, още и пѣѭтъ.

ПСАЛОМЪ 66. (по Слав. 65.)

Пьрвому пѣвцу. Псаломска пѣснь.

1 Въскликнѣте къмъ Бога, всичка земя.
2 Въспѣйте славѫ-тѫ на име-то му:
Направѣте славно хваленіе-то му.
3 Речѣте Богу: Колко сѫ страшны дѣла-та ти!
Заради величество-то на твоѭ-тѫ силѫ
Ще ти ся покорятъ врагове-тѣ ти.
4 Всичка-та земя ще ти ся кланя, и ще тя славослови:
Ще славословятъ име-то ти. (Села.)
5 Елате та виждте дѣла-та Божіи;
Страшенъ е въ дѣянія-та *си* къмъ человѣческы-тѣ сынове.
6 Прѣложи море-то въ сушѫ:
Пѣши прѣминахѫ прѣзъ рѣкѫ-тѫ:
Тамъ ся развеселихмы за него.
7 Съсъ силѫ-тѫ си владычествува въ вѣкъ:
Очи-тѣ му гледатъ на язычницы-тѣ:
Отстѫпници-тѣ да не прѣвъзносятъ себе си. (Села.)
8 Благославяйте, народи, Бога нашего,
И направѣте да ся чуе гласъ-тъ на хвалѫ-тѫ му:
9 Който съхранява въ животъ душѫ-тѫ ни,
И не оставя да ся клатятъ нозѣ-тѣ ни.
10 Защото ты си ны искусилъ, Боже:
Прѣтопилъ си ны, както ся прѣтопява сребро.
11 Въвелъ си ны въ мрѣжѫ-тѫ:
Турилъ си тежъкъ товаръ на гърбъ-тъ ни.
12 Направилъ си да ѣздятъ человѣци върхъ главы-тѣ ни:
Прѣминахмы прѣзъ огнь и водѫ:
Но извелъ си ны въ спокойствіе.
13 Ще влѣзѫ въ домъ-тъ ти съсъ всесъжженія:
Ще ти отдамъ обричанія-та си,
14 Които произнесохѫ устны-тѣ ми,
И говорихѫ уста-та ми въ скърбь-тѫ ми.
15 Всесъжженія отъ тлъсты овны ще ти принесѫ съ темянъ:

Ще принесѫ волове и ярцы. (Села.)
16 Елате, чуйте всичкы които ся боите отъ Бога:
И ще прикажѫ онова което е сторилъ на душѫ-тѫ ми.
17 Къмъ него выкнѫхъ съ уста-та си,
И възвисенъ бы чрѣзъ языкъ-тъ ми.
18 Ако гледахъ въ сърдце-то си на неправдѫ,
Господь не бы послушалъ:
19 Но Богъ наистинѫ послуша;
Даде вниманіе на гласъ-тъ на моленіе-то ми.
20 Благословенъ Богъ,
Който не отстрани молитвѫ-тѫ ми,
И милость-тѫ си отъ мене.

ПСАЛОМЪ 67. (по Слав. 66.)

Първому пѣвцу, върху Негиноѳъ. Псаломска пѣснь.

1 Богъ да ны помилува, и да ны благослови!
Да яви лице-то си намъ! (Села.)
2 За да ся познае на земѭ-тѫ твой-тъ пѫть,
Въ всичкы-тѣ народы спасеніе-то ти.
3 Да тя пѣснословятъ людіе-тѣ, Боже:
Да тя пѣснословятъ всичкы-тѣ людіе.
4 Да ся развеселятъ и да въсклинкнѫтъ народы-тѣ:
Защото ще сѫдишь людіе-тѣ съ правотѫ,
И народы-тѣ на земѭ-тѫ ще управлявашь. (Села.)
5 Да тя пѣснословятъ людіе-тѣ, Боже:
Да тя пѣснословятъ всичкы-тѣ людіе.
6 Земя-та ще дава плодъ-тъ си:
Ще ны благослови Богъ, Богъ нашъ:
7 Ще ны благослови Богъ,
И ще ся убоятъ отъ него всичкы-тѣ крайща на земѭ-тѫ.

ПСАЛОМЪ 68. (по Слав. 67.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ, пѣснь.

1 Да стане Богъ, и да ся распръснѫтъ врагове-тѣ му,
И да бѣгатъ отъ лице-то му които го мразятъ:
2 Както исчезнува дымъ-тъ, *така гы* направи да исчезнѫтъ:
Както тае воськъ-тъ прѣдъ огнь-тъ,
Така да погынѫтъ нечестиви-тѣ отъ Божіе-то лице.
3 А праведни-тѣ да ся веселятъ:
Да ся радватъ прѣдъ Бога,
И да ся наслаждаватъ съ веселіе.
4 Пѣйте Богу; пѣснопѣйте на име-то му:
Приготвѣте пѫтища-та на оногози който ся вози прѣзъ пустыни-тѣ:
Іеова е име-то му:
И радвайте ся прѣдъ него.
5 Отецъ на сирачета-та, и сѫдія на вдовицы-тѣ
Е Богъ въ свято-то свое жилище.
6 Богъ населява въ доморodіе осамотены-тѣ:
Извожда въ изобиліе затворены-тѣ:
А отстѫпници-тѣ живѣѭтъ въ безводнѫ земѭ.
7 Боже, когато излѣзе ты прѣдъ людіе-тѣ си,
Когато ходѣше прѣзъ пустынѭ-тѫ, (Села.)
8 Земя-та ся потресе,
И самы-тѣ небеса капнѫхѫ отъ Божіе-то лице:
Сама-та Синайска *гора ся затресе*,
Отъ лице-то на Бога, Бога Израилева.
9 Боже, ты си испроводилъ дъждь изобиленъ на наслѣдіе-то си,
И въ слабость-тѫ му ты си го укрѣпилъ.
10 Стадо-то ти ся насели въ него:
Боже, промыслилъ си за сиромахъ-тъ чрѣзъ благость-тѫ си.
11 Господь даде слово:
Извѣстители-тѣ сѫ голѣмо множество.
12 Царіе съ войнство бѣгатъ, бѣгатъ;
А останѫли-тѣ въ кѫщи дѣлятъ корысти.
13 Ако лѣжите всрѣдъ ограды-тѣ,
Ще сте като гълѫбица, на коѭто крыла-та сѫ покрыты съсъ сребро,
И пера-та ѝ съ жълто злато.
14 Когато Всесилный расприсънуваше царіе въ тѫзи *земѭ*,
Тя побѣлѣ като снѣгъ на Селмонъ.

15 Гора-та Божія е *като* гора-та Васанъ,
Гора высока *като* гора-та Васанъ:
16 Защо завиждате, горы высокы *и* върхове?
Тая е гора, *въ коѭто* благоволи Богъ да живѣе:
Ей Господь *тамъ* ще живѣе въ вѣкъ.
17 Божіи-тѣ колесницы сѫ двѣ тмы,
Тысящи на тысящы:
Господь е врѣдъ тѣхъ *като* въ Синай, въ свято-то *мѣсто*.
18 Възлѣзлъ си на высоко: плѣнилъ си плѣнъ:
Зѣлъ си дарове за человѣцы-тѣ:
Даже и *за* непокорны-тѣ,
За да живѣешь *между тѣхъ*, Господи Боже.
19 Благословенъ Господь всякой день:
Ако нѣкой тури върхъ насъ товаръ,
Богъ е спасеніе намъ. (Села.)
20 Богъ нашъ е Богъ спаситель:
И на Господа Іеова е избавленіе-то отъ смърть-тѫ,
21 Богъ непрѣмѣнно ще стрые главѫ-тѫ на врагове-тѣ си,
И космато-то тѣме на оногози който ходи въ прѣстѫпленія-та си.
22 Господь рече: Ще възвърнѫ отъ Васанъ,
Ще възвърнѫ *людіе-тѣ си*, отъ морскы-тѣ дълбины:
23 За да гази нога-та ти въ кръвь-тѫ на врагове-тѣ *ти*,
И языкъ-тъ на псета-та ти *даземе* часть отъ нея.
24 Видѣхѫ ся стѫпкы-тѣ ти, Боже:
Стѫпкы-тѣ на мой-тъ Богъ, на мой-тъ Царь, въ святилище-то.
25 Напрѣдъ вървѣхѫ пѣвци-тѣ;
Подиръ тѣхъ свирящи-тѣ съ орѫдія
Врѣдъ момы тимпаниицы.
26 Въ събранія-та благославяйте Бога:
Благославяйте Господа, *които сте* отъ источникъ-тъ Израилевъ.
27 Тамъ бѣ младый Веніаминъ началникъ-тъ имъ:
Іудини-тѣ князове, и дружина-та имъ:
Завулонови-тѣ князове, *и* Нефѳалимови-тѣ князове.
28 Богъ твой отреди силѫ-тѫ ти:
Утвърди, Боже, това което си извършилъ за насъ.
29 За храмъ-тъ ти който е въ Іерусалимъ
Царіе-тѣ ще ти приносятъ дарове.
30 Запрѣти на звѣрове-тѣ въ тръсть-тѫ,
На множество-то на быкове-тѣ съ юнцы-тѣ на народы-тѣ,
Додѣ съ покорность да принесѫтъ сребърны плочы.
Распръсни народы-тѣ, които обичатъ брани.
31 Ще дойдѫтъ голѣмци отъ Египетъ:
Еѳіопія скоро ще простре рѫцѣ-тѣ си къмъ Бога.
32 Земны царства, пѣйте Богу,
Пѣснопѣйте Господу: (Села.)
33 Който е сѣдналъ на небе-то на небеса-та които сѫ отъ вѣка:
Ето, испраща гласъ-тъ си, гласъ крѣпъкъ.
34 Отдайте силѫ Богу:
Великолѣпіе-то му е върху Израиля,
И сила-та му до облацы-тѣ.
35 Страшенъ си, Боже, отъ святилища-та си.
Богъ Израилевъ е който дава силѫ и крѣпость на людіе-тѣ.
Благословенъ Богъ.

ПСАЛОМЪ 69. (по Слав. 68.)

Първому пѣвцу, *върху Шошанимъ.
Псаломъ Давидовъ.

1 Избави мя, Боже;
Защото воды-тѣ стигнахѫ до душѫ-тѫ ми.
2 Потънахъ въ дълбокѫ тинѭ,
Дѣто нѣма твърдо мѣсто да застанѫ:
Стигнахъ въ водны-тѣ дълбины.
И буря-та мя потопи.
3 Изнемогохъ отъ выканіе:
Гърло-то ми изсъхнѫ:
Очи-тѣ ми изнемощѣхѫ
Да чакамъ Бога моего.
4 Тѣзи които мя мразятъ безъ причинѫ

* Псал. 45; надписъ-тъ.

Умножихѫ ся повече отъ косми-тѣ на главѫ-тѫ ми:
Укрѣпихѫ ся мои-тѣ погубители,
Мои-тѣ безъ правдѫ врагове.
Тогава азъ повърнѫхъ онова което не бѣхъ грабнѫлъ.
5 Боже, ты знаешь безуміе-то ми:
И прѣгрѣшенія-та ми не сѫ скрыты отъ тебе.
6 Господи Іеова на силы-тѣ,
Да ся не постыдятъ заради мене
Онѣзи които тя чакатъ:
Да ся не посрамятъ заради мене
Онѣзи които тя търсятъ, Боже Израилевъ.
7 Защото за тебе прѣтърпѣхъ поруганіе:
Срамъ покры лице-то ми.
8 Чуждъ станахъ на братія-та си,
И страненъ на синове-тѣ на майкѫ си:
9 Защото ревность-та на домъ-тъ ти мя изѣде:
И укоренія-та на онѣзи които тя укоряватъ
Нападнѫхѫ върхъ мене.
10 И плакахъ *и изнуряхъ* съ постъ душѫ-тѫ си,
Но *то* ми станѫ за укоръ.
11 И турихъ на себе си врѣтище за дрехѫ,
И станѫхъ имъ притча.
12 За мене приказватъ сѣдящи-тѣ при врата-та,
И *станѫхъ* пѣснь на піяницы-тѣ.
13 Но азъ къмъ тебе *управямъ* молитвѫ-тѫ си, Господи, въ врѣме благопріятно:
Боже, споредъ голѣмѫ-тѫ твоѭ милость послушай мя,
Споредъ истинѫ-тѫ на твое-то спасеніе.
14 Избави мя отъ тинѭ-тѫ за да не потънѫ:
Да ся избавѭ отъ онѣзи които мя мразятъ,
И отъ дълбины-тѣ на воды-тѣ.
15 Дано мя не завлѣче стремленіе-то на воды-тѣ,
Нито да мя погълне дълбина-та;
И ровъ-тъ дано не затвори устіе-то си върхъ мене.
16 Послушай мя, Господи,
Защото е блага твоя-та милость:
Споредъ много-то твои щедроты погледни на мене;
17 И не скрывай лице-то си отъ рабъ-тъ си;
Понеже сьмь въ утѣсненіе, скоро мя послушай.
18 Приближи ся при душѫ-тѫ ми; искупи ѭ;
Поради врагове-тѣ ми избави мя.
19 Ты знаешь укоръ-тъ ми,
И срамъ-тъ ми, и бесчестіе-то ми:
Прѣдъ тебе сѫ всички-тѣ които мя притѣсняватъ.
20 Укоръ съкруши сърдце-то ми, и страдамъ;
А чакахъ да мя пожали нѣкой, но нѣма никой;
И утѣшители, но не намѣрихъ.
21 И дадохѫ ми ядъ за ядeніе,
И въ жаждѫ-тѫ ми напоихѫ мя съ оцетъ.
22 Трапеза-та имъ прѣдъ тѣхъ да бѫде сѣть,
И вмѣсто благоденствіе примка.
23 Да потъмнѣѭтъ очи-тѣ имъ за да не видятъ:
И гърбове-тѣ имъ сгърби вынѫгы.
24 Излѣй на тѣхъ ярость-тѫ си;
И пламыкъ-тъ на гнѣвъ-тъ ти да гы постигне.
25 Селеніе-то имъ да бѫде пусто,
И въ кѫщы-тѣ имъ да нѣма кой да живѣе.
26 Защото тѣ гонятъ оногози когото ты си поразилъ;
И говорятъ за болкѫ-тѫ на онѣзи, които ты си наранилъ.
27 Приложи беззаконіе върхъ беззаконіе-то имъ,
И да не влѣзѫтъ въ правдѫ-тѫ ти.
28 Да ся изгладятъ отъ книгѫ-тѫ на живы-тѣ,
И съ праведны-тѣ да ся не напишѫтъ.
29 А мене *който сьмь* сиромахъ, и оскърбенъ,
Твое-то спасеніе, Боже, да мя възвыши.
30 Ще похвалѭ име-то Божіе съ пѣснь,
И ще го възвеличѫ съ хваленія.
31 И това ще угоди Господу
Повече отъ младъ юнецъ, който има рога *и* копыта.
32 Смирени-тѣ ще видятъ; ще ся зарадватъ:
И вы които търсите Бога, ваше-то сърдце ще живѣе.
33 Защото Господь слуша убогы-тѣ,
И запрѣны-тѣ си не прѣзира.
34 Да го похвалятъ небеса-та и земя-та,

Морета-та и всичко което ся движи въ тѣхъ.
35 Защото Богъ ще спасе Сіона,
И ще съгради Іудейскы-тѣ градове;
И ще ся населятъ тамъ, и ще го наслѣдятъ.
36 И сѣме-то на рабы-тѣ му ще го наслѣди,
И които обичатъ име-то му, ще живѣѭтъ въ него.

ПСАЛОМЪ 70. (по Слав. 69.)

Първому пѣвцу, *Псаломъ* Давидовъ, *за въспоминаніе.

1 Боже, *побързай* да мя избавишь:
Побързай, Господи, да ми помогнешь.
2 Да ся постыдятъ, и да ся посрамятъ,
Които търсятъ душѫ-тѫ ми:
Да ся върнѫтъ назадъ, и да ся обесчестятъ,
Които искатъ зло-то ми.
3 Да ся върнѫтъ назадъ за срамъ-тъ си
Онѣзи, които казватъ: О, хохо!
4 Да ся радватъ и да ся веселятъ въ тебе
Всичкы-тѣ които тя търсятъ:
И онѣзи които обичатъ спасеніе-то ти
Да думатъ вынягы: Да ся възвеличи Богъ.
5 Но азъ сьмь сиромахъ и нищъ:
Боже, побързай при мене:
Ты си моя помощь и избавитель мой:
Господи, да не закъснѣешь.

ПСАЛОМЪ 71. (по Слав. 70.)

1 На тебе, Господи, уповахъ:
Да ся не посрамѭ никога.
2 Съ правдѫ-тѫ си избави мя и освободи мя.
Приклони къмъ мене ухо-то си, и спаси мя.
3 Бѫди ми капара, дѣто да прибѣгнувамъ всякога да обитавамъ:
Ты си завѣщалъ да мя спасешь.
Защото твърдыня моя и прибѣжище мое си ты.
4 Боже мой, избави мя отъ силѫ-тѫ на нечестивый-тъ,
Отъ рѫкѫ-тѫ на законопрѣстѫпника и насилника:
5 Защото ты си моя надежда, Господи Іеова;
Упованіе мое си отъ младость-тѫ ми.
6 На тебе облѣгнахъ отъ рожденіе-то си:
Отъ утробѫ-тѫ на майкѫ ми ты си мой покровитель:
За тебе *ще бѫде* всякога пѣніе-то ми.
7 Като чудовище станахъ на мнозина:
Но ты си ми яко прибѣжище.
8 Да ся пълнятъ уста-та ми *съ* пѣніе-то ти,
Съсъ славѫ-тѫ ти, всякой день.
9 Не мя отхвьряй въ врѣме-то на старость-тѫ *ми:*
Когато оскудѣва сила-та ми, не мя оставяй.
10 Защото непріятели-тѣ ми за мене говорятъ:
И които прѣчакватъ душѫ-тѫ ми, наговарятъ ся по между си,
11 И казватъ: Богъ го е оставилъ:
Погнѣте и хванѣте го; защото нѣма кой да *го* избави.
12 Боже, не ся отдалечавай отъ мене:
Боже мой, побързай ми на помощь.
13 Да ся посрамятъ, и да ся истрѣбятъ
Непріятели-тѣ на душѫ-тѫ ми:
Да ся покрыѭтъ съ укоръ и срамъ
Които искатъ зло-то ми.
14 А азъ всякога ще ся надѣѭ,
И ще прилагамъ на всякѫ твоѭ похвалѫ.
15 Уста-та ми ще проповѣдватъ правдѫ-тѫ ти,
Спасеніе-то ти всякой день;
Защото не могѫ да изброѭ *твои-тѣ благодѣянія.*
16 Ще ходѭ съсъ силѫ-тѫ на Господа Іеова.
Ще помнѭ твоѭ-тѫ, само твоѭ-тѫ правдѫ.
17 Боже, ты си мя научилъ отъ младость-тѫ ми:
И до сега проповѣдвамъ чудеса-та ти.
18 И даже до старость и сѣдинѫ, Боже, не мя оставяй,
Додѣ проповѣдамъ на *идущій-тъ* родъ мышцѫ-тѫ ти,
Силѫ-тѫ ти на всичкы-тѣ послѣдородны.
19 Ей, Боже, правда-та ти е прѣвъзвишена:
Защото си направилъ величія.
Боже, кой е подобенъ тебѣ?
20 Ты който си ми показалъ много и тежкы притѣсненія,

* Псал. 38; Надписъ-тъ.

Пакъ ще мя съживишь,
И отъ бездны-тѣ на землѭ-тѫ пакъ ще
мя избавишь.
21 Ще нарастишь величіе-то ми;
Ей, ще ся върнешь и ще мя утѣшишь.
22 И азъ, Боже мой, ще славословіѭ съ
псалтирь
Тебе, и твоѭ-тѫ истинѫ:
На тебе, Святый Израилевъ,
Ще пѣснопѣѭ съ китарѫ.
23 Ще ся радватъ устны-тѣ ми, когато ти
пѣснопѣѭ,
И душа-та ми, коѭто си избавилъ.
24 Още и языкъ-тъ ми всякой день ще прѣ-
говаря правдѫ-тѫ ти:
Защото ся посрамихѫ, защото ся по-
стыдихѫ
Които искатъ зло-то ми.

ПСАЛОМЪ 72. (по Слав. 71.)

Псаломъ *за Соломона.

1 Боже, дай правосѫдіе-то си на царя,
И правдѫ-тѫ си на царскый-тъ сынъ;
2 За да сѫди твои-тѣ людіе съ правдѫ,
И угнѣтены-тѣ ти съ правосѫдіе.
3 Горы-тѣ ще донесѫтъ миръ на людіе-тѣ,
И хълмове-тѣ *миръ* съ правдѫ.
4 Ще сѫди право угнѣтены-тѣ на народъ-тъ:
Ще спасе синове-тѣ на сиромасы-тѣ, и
ще стрые насилника.
5 Ще ти ся боятъ додѣ прѣбѫдва слънце-
то и луна-та,
Отъ родове въ родове.
6 Ще слѣзе като дъждь на покосенѫ ли-
вадѫ:
Както пороенъ дъждь наросява земѭ-тѫ.
7 Въ неговы-тѣ дни ще цьвти праведный,
И изобиліе на миръ додѣ бѫде луна-та.
8 И ще владѣе отъ море до море,
И отъ рѣкѫ-тѫ до крайща-та на земѭ-тѫ.
9 Прѣдъ него ще колѣничатъ жители-тѣ
на пустынѭ-тѫ,
И неприятели-тѣ му ще лижатъ прьсть-тѫ.
10 Царіе-тѣ на Ѳарсисъ и на островы-тѣ
ще принесѫтъ приношенія:

* Псал. 127; надписъ-тъ.

Царіе-тѣ на Шевѫ и на Севѫ ще прѣд-
ставятъ дарове.
11 И ще му ся поклонятъ всички-тѣ царіе:
Всичкы-тѣ народи ще му бѫдатъ раби.
12 Защото ще избави сиромахъ-тъ който
выка,
И угнѣтеный-тъ и беспомощный-тъ.
13 Ще помилува сиромахъ-тъ и убогый-тъ,
И ще спасе душы-тѣ на убогы-тѣ.
14 Отъ угнѣтеніе и насиліе ще искупи ду-
шы-тѣ имъ:
И драгоцѣнна ще бѫде кръвь-та имъ
прѣдъ очи-тѣ му.
15 И ще живѣе, и ще му ся даде отъ Шев-
ско-то злато:
И ще става всякога моленіе за него:
Всякой день ще го благославятъ.
16 Изобиліе отъ жито ще има на земѭ-тѫ
по върхове-тѣ на горы-тѣ;
Плодъ-тъ му ще ся люлѣе като Ливанъ
горѫ.
И *жители-тѣ* по градове-тѣ ще цьв-
тятъ като земна-та трѣва.
17 Име-то му ще прѣбѫдва въ вѣкъ,
Име-то му ще прѣбѫдва додѣ е слънце-то:
И ще ся благославятъ чрѣзъ него *всичкы:*
Всичкы-тѣ народи ще го ублажаватъ.
18 Благословенъ Господь Богъ, Богъ Из-
раилевъ,
Който самъ прави чудеса.
19 И благословено славно-то му име въ
вѣкъ:
И да ся испълни съсъ славѫ-тѫ му всич-
ка-та земя. Аминь, и аминь.
20 Свършихѫ ся молитвы-тѣ на Давида Іес-
сеевъ-тъ сынъ.

ПСАЛОМЪ 73. (по Слав. 72.)

Псаломъ *Асафовъ.

1 Благъ е наистинѫ Богъ къмъ Израиля,
Къмъ чисты-тѣ въ сърдце.
2 А менѣ, нозѣ-тѣ ми почти помрьднѫхѫ,
Безъ малко бѣхѫ ся подплъзнѫлы стѫп-
кы-тѣ ми.
3 Защото поревнувахъ на горды-тѣ,

* Псал. 50; надписъ-тъ.

Като гледахъ благополучіе-то на нечестивы-тѣ.
4 Понеже нѣма скърбь въ смърть-тѫ имъ,
Но тѣло-то имъ е тлъсто.
5 Не сѫ въ трудове человѣческы,
Нито сѫ поразявани като *другы-тѣ* человѣцы.
6 За то гы окружава гордость-та като огърліе;
Насиліе-то гы облича *като* прѣмѣнѫ.
7 Очи-тѣ имъ сѫ испѫкнѫли отъ тлъстинѫ;
Надминуватъ мечтанія-та на сърдце-то:
8 Присмиватъ ся, и говорятъ съ лукавство за насиліе;
Говорятъ гордѣливо.
9 Турятъ уста-та си на небе-то,
И языкъ-тъ имъ прохожда земѭ-тѫ.
10 За то ще ся върнѫтъ тукъ людіе-тѣ му:
И вода съ пълнѫ *чашѫ* ся исцѣжда за тѣхъ.
11 И говорятъ: Какъ ще знае Богъ?
И има ли знаніе въ Вышній-тъ?
12 Ето, тѣ сѫ нечестивы, вынагы сѫ благополучни;
Умножаватъ богатство.
13 Наистинѫ азъ напраздно очистихъ сърдце-то си,
И омыхъ въ неповинность рѫцѣ-тѣ си:
14 Защото сьмь поразяванъ всякой день,
И ся наказвамъ всякѫ заранъ.
15 Ако рекѫ да говорѭ така,
Ето, онеправдавамъ родъ-тъ на синове-тѣ ти.
16 Помыслихъ да разумѣѭ това,
Но бѣше мѫчно прѣдъ очи-тѣ ми,
17 Додѣ влѣзохъ въ Божіе-то святилище,
И разумѣхъ сетнины-тѣ имъ.
18 Ты наистинѫ си гы турилъ на плъзгавы *мѣста*:
Хвърлилъ си гы въ пропасть.
19 Какъ за еднъждь достигнѫхѫ въ запустѣніе!
Погынѫхѫ, исчезнѫхѫ отъ внезапенъ ужасъ.
20 Като сънъ *на нѣкого* когато ся събуди,
Господи, въ градъ-тъ ще прѣзрешь образъ-тъ имъ.
21 Но мое-то сърдце горѣше,
И утроба-та ми ся мѫчеше.
22 И азъ бѣхъ безуменъ и не познавахъ:
Като скотъ бѣхъ прѣдъ тебе.
23 Всякога обаче съ тебе сьмь азъ:
Ты мя хванѫ за дѣснѫ-тѫ ми рѫкѫ.
24 Чрѣзъ съвѣтъ-тъ си ще мя водишь,
И слѣдъ това ще мя пріемешь *въ* славѫ.
25 Кого имамъ на небе-то?
И на земѭ-тѫ не щѫ *другыго* освѣнь тебе.
26 Чезне плъть-та ми и сърдце-то ми,
Но Богъ е сила на сърдце-то ми,
И дѣлъ мой въ вѣкъ.
27 Защото, ето, тѣзи които ся отдалечаватъ отъ тебе, ще погынѫтъ:
Ты истрѣбвашь всичкы-тѣ които ся отвращатъ отъ тебе.
28 Но заради мене, добрѣ ми е да ся приближѫ при Бога.
Положихъ упованіе-то си на *тебе* Господа Іеова,
За да проповѣдвамъ всичкы-тѣ твои дѣла.

ПСАЛОМЪ 74. (по Слав. 73.)

Масхилъ Асафовъ.

1 Защо, Боже, негодувашь завсегда,
И дыми гнѣвъ-тъ ти противъ овцы-тѣ на паствѫ-тѫ ти?
2 Помни събраніе-то си, *което* си придобылъ изначало,
Жезлъ-тъ на наслѣдіе-то си, *което* си избавилъ,
Горѫ-тѫ тази Сіонъ, въ коѭто си ся населилъ.
3 Дигни стѫпкы-тѣ си къмъ всегдашни-тѣ запустѣнія,
Къмъ всичко-то зло което стори неприятель-тъ въ святилище-то.
4 Врагове-тѣ ти рыкаѭтъ всрѣдъ събраніе-то ти;
Турихѫ хоругвы-тѣ си хоругвы.
5 Познати станѫхѫ както кога нѣкой дигне топоръ
Върхъ гѫсти дървета.
6 Така сега тѣзи ваяны-тѣ му направи,
Съборихѫ за еднъждь съ брадвы и чукове.
7 Прѣдадохѫ на огнь святилище-то ти;
Осквърнихѫ жилище-то на име-то ти *като го низринѫхѫ* до земѭ-тѫ.

8 Рекохѫ въ сърдце-то си: Да гы истрѣбимъ съвсѣмъ.
Изгорихѫ всичкы-тѣ Божіи съборища по земѭ-тѫ.
9 Знаменія-та наши не видимъ; нѣма вече пророкъ,
Нито има между насъ нѣкой да знае до кога *ще бѫде това.*
10 До кога, Боже, непріятель-тъ ще хули?
Всякога ли врагъ-тъ ще прѣзира името ти?
11 Защо теглишь назадъ рѫкѫ-тѫ си и дѣсницѫ-тѫ си?
Истегли іѭ изъ срѣдъ пазухѫ-тѫ си *и* погуби *гы.*
12 А Богъ е изначало Царь мой,
Който прави спасеніе всрѣдъ земѭ-тѫ.
13 Ты си раздвоилъ море-то съсъ силѫ-тѫ си.
Ты си смазалъ главы-тѣ на ламіи-тѣ въ воды-тѣ.
14 Ты си строшилъ главы-тѣ на Левіаѳана:
Далъ си го ястіе на людіе-тѣ въ пустынѭ-тѫ.
15 Ты си расцѣпилъ источницы и потоцы:
Изсушилъ си рѣкы непрѣсѣкнувалы.
16 Твой е день-тъ, и твоя нощь-та:
Ты си приготвилъ видѣлинѫ-тѫ и слънце-то.
17 Ты си положилъ всичкы-тѣ земны прѣдѣлы:
Ты си направилъ лѣто-то и зимѫ-тѫ.
18 Помни това, *че* врагъ-тъ похули Господа:
И безумни-тѣ людіе прѣзрѣхѫ име-то ти.
19 Не прѣдавай на звѣрове-тѣ душѫ-тѫ на гъргорицѫ-тѫ си:
§Животъ-тъ на твои-тѣ нищы не забравяй за всякога.
20 Погледни на завѣтъ-тъ *си:*
Защото ся напълнихѫ тьмны-тѣ мѣста на земѭ-тѫ съ жилища на насиліе.
21 Да ся не върне бѣдный-тъ назадъ посраменъ:
Сиромахъ-тъ и нищій-тъ да хвалятъ име-то ти.
22 Стани, Боже, отсѫди сѫдбѫ-тѫ си:
Помни укореніе-то, което ти прави безумный-тъ всякой день.

§ *Или* събраніе-то.

23 Не забравяй гласъ-тъ на противницы-тѣ си:
Мятежъ-тъ на онѣзи които ся подигатъ противъ тебе, вынѫгы ся умножава.

ПСАЛОМЪ 75. (по Слав. 74.)

Първому пѣвцу, **по* Ал-ташхееъ.
Псаломъ Асафовъ, пѣснь.

1 Славословимъ тя, Боже, славословимъ,
И близу *при насъ* е име-то ти:
Проповѣдватъ ся чудеса-та ти:
2 Когато пріемѫ опрѣдѣлено-то врѣме,
Азъ ще сѫдѭ съ правотѫ.
3 Растопи ся земя-та и всичкы-тѣ ѝ жители:
Азъ утвърждавамъ стълпове-тѣ ѝ. (Села.)
4 Рѣкохъ на горды-тѣ: Не ся гордѣте:
И на нечестивы-тѣ: Не възвышавайте рогъ.
5 Не подигайте на высоко рогъ-тъ си:
Не говорѣте съ жестокъ вратъ.
6 Защото нито отъ истокъ, нито отъ западъ,
Нито отъ пустынѭ-тѫ иде възвышеніе-то:
7 Но Богъ е сѫдія-та:
Тогозь смирява, и оногозь възвышава.
8 Защото въ рѫкѫ-тѫ на Господа *има*
Чаша съ руйно вино пълно съсъ смѣшеніе,
И отъ неѭ ще налѣе:
Даже дрождіе-то му ще прѣцѣдятъ *и* ще піѭтъ
Всичкы-тѣ нечестиви на земѭ-тѫ.
9 А азъ ще проповѣдвамъ вынѫгы,
Ще пѣснопѣѭ Богу Іаковову.
10 И всичкы-тѣ рогове на нечестивы-тѣ ще съкрушѫ:
А рогове-тѣ на праведны-тѣ ще ся възвышатъ.

ПСАЛОМЪ 76. (по Слав. 75.)

Първому пѣвцу, върху Негиноѳъ.
Псаломъ Асафовъ, пѣснь.

1 Знаенъ е въ Іудѫ Богъ:
Въ Израиль е голѣмо име-то му.

* Псал. 57; надписъ-тъ.

2 Скинія-та му е въ Салимъ,
И жилище-то му е въ Сіонъ.
3 Тамъ съкруши стрѣлы-тѣ на лжкъ-тъ,
Щитъ-тъ, и мечъ-тъ, и брань-тж. (Села.)
4 Свѣтлъ си *и* славенъ
Повече отъ хыщническы-тѣ горы.
5 Дързостливи-тѣ въ сърдце быдохж обрани:
Заспахж съсъ сънъ-тъ си;
И никой отъ якы-тѣ мжжіе не намѣри
ржцѣ-тѣ си.
6 Отъ запрѣщеніе-то ти, Боже Іакововъ,
Паднжхж въ дълбокъ сънъ и колесницы
и коніе.
7 Ты си страшенъ:
И кой може да устои прѣдъ лице-то ти,
когато ся разгнѣвишь?
8 Направилъ си да ся чуе отъ небе-то сждъ:
Земя-та ся убоя и ся утиши,
9 Когато станж Богъ на сждъ,
За да спасе всичкы-тѣ кроткы на земя-тж. (Села.)
10 Наистинж человѣческа-та ярость ще
стане за хвалж тебѣ:
Ще възбранишь остатъкъ-тъ на ярость-тж.
11 Обричайте ся, и отдавайте *обричанія-та си* на Господа Бога вашего:
Всичкы които сж около него
Да принесжтъ дарове на Страшный-тъ.
12 Той отнема духъ-тъ на князове-тѣ:
Страшенъ е на земны-тѣ царіе.

ПСАЛОМЪ 77. (по Слав. 76.)

Първому пѣвцу, за *Іедуѳуна.
Псаломъ Асафовъ.

1 Гласъ-тъ ми е къмъ Бога, и выкамъ:
Гласъ-тъ ми е къмъ Бога, и ще мя послуша:
2 Въ день-тъ на скърбь-тж си потърсихъ
Господа,
Простирахъ нощя ржцѣ-тѣ си и не прѣставахъ:
Душа-та ми не рачеше да ся утѣши.
3 Напомнихъ си за Бога, и смутихъ ся:
Размыслихъ ся, и омалнѣ духъ-тъ ми.
(Села.)

* Псал. 39 и 62; надписи-тѣ.

4 Удържалъ си очи-тѣ ми въ неспаніе:
Смаяхъ ся и не могохъ да продумамъ.
5 Размыслихъ древни-тѣ дни,
Годины-тѣ на ветхы-тѣ врѣмена:
6 Напомнямъ си за пѣснь-тж си нощя:
Размышлявамъ съсъ сърдце-то си,
И духъ-тъ ми испытва:
7 Да ли ще негодува Господь вѣчно?
И не ще ли да е вече милостивъ?
8 Да ли прѣстанж милость-та му за всегда?
Прѣсѣче ли ся слово-то му въ родъ и родъ?
9 Да ли забрави да помилува Богъ?
Или въ гнѣвъ-тъ *си* затвори своя-тѣ щедроты? (Села.)
10 Тогазь рѣкохъ: Немощь е за мене това,
Да ся измѣнява дѣсница-та на Вышній-тъ.
11 Ще помнж дѣла-та Господни:
Ей, ще помнж първы-тѣ твои чудеса.
12 И ще ся поучавамъ въ всичкы-тѣ твои дѣла,
И за дѣянія-та ти ще размышлявамъ.
13 Боже, въ святость е пжть-тъ ти:
Кой е Богъ великъ, както *нашій* Богъ?
14 Ты си Богъ който правишь чудеса:
Явилъ си между народы-тѣ силж-тж си.
15 Избавилъ си съ мышцж-тж *си* людіе-тѣ си,
Синове-тѣ Іакововы и Іосифовы. (Села.)
16 Видѣхж тя воды-тѣ, Боже,
Видѣхж тя воды-тѣ, *и* ся уплашихж:
Растреперахж ся и бездны-тѣ.
17 Облаци-тѣ излѣхж водж като порой;
Гласъ дадохж небеса-та:
И стрѣлы-тѣ ти прѣлѣтѣхж.
18 Гласъ-тъ на грымъ-тъ ти бѣ въ кругъ-тъ
небесенъ;
Освѣтихж свѣткавицы-тѣ вселеннжж:
Потресе ся и трепетна станж земя-та.
19 Прѣзъ море-то е пжть-тъ ти,
И стжпкы-тѣ ти прѣзъ много воды,
И слѣди-тѣ ти не ся познаватъ.
20 Водилъ си като овцы людіе-тѣ си,
Съ ржкж-тж Моисеовж и Аароновж.

ПСАЛОМЪ 78. (по Слав. 77.)

*Масхилъ Асафовъ.

1 Слушайте, людіе мои, законъ-тъ ми:

* Псал. 74; надписъ-тъ.

Приклонѣте уши-тѣ си къмъ слова-та на уста-та ми.
2 Ще отворѭ уста-та си въ притчы:
Ще произнесѫ гаданія отъ древность-тѫ,
3 Които чухмы и познахмы,
И наши-тѣ отци казахѫ намъ.
4 Не ще да *гы* укрыемъ отъ чада-та имъ въ идущій-тъ родъ,
Като повѣствувамы хвалы-тѣ на Господа,
Неговѫ-тѫ силѫ, и чудеса-та му които направи.
5 И постави свидѣтелство въ Іакова,
И законъ положи въ Израиль,
Които заповѣда на отцы-тѣ ни,
Да гы извѣстятъ на чада-та си:
6 За да гы знае идущій-тъ родъ,
Синове-тѣ които ще ся родятъ:
Да ся въздигнатъ тѣ и да приказватъ на чада-та си:
7 За да положатъ надеждѫ-тѫ си на Бога,
И да не забравятъ дѣла-та Божіи,
Но да пазятъ неговы-тѣ заповѣди;
8 И да не станѫтъ като отци-тѣ си,
Родъ развратенъ и непокорливъ:
Родъ, *който* не упази сърдце-то си право,
И духъ-тъ му не быде вѣренъ Богу.
9 Ефремови-тѣ синове, орѫжени съ лѫкове,
Върнѫхѫ ся назадъ въ день-тъ на бой-тъ.
10 Не упазихѫ завѣтъ-тъ Божій,
И въ законъ-тъ му не рачихѫ да ходятъ:
11 И забравихѫ неговы-тѣ дѣла,
И чудеса-та му които имъ показа.
12 Прѣдъ отцы-тѣ имъ направи чудеса,
Въ Египетскѫ-тѫ земѭ, на поле-то Таинсъ.
13 Раздвои море-то, и гы проведе,
И направи воды-тѣ да стоятъ като грамадѫ.
14 И води гы деня съ облакъ,
И всичкѫ-тѫ нощь съ огненнѫ видѣлинѫ.
15 Расцѣпи каменіе въ пустынѭ-тѫ,
И *гы* напои като *отъ* голѣмы бездны:
16 И изведе струи изъ камыкъ-тъ,
И низведе воды като рѣкы.
17 Но тѣ приложихѫ да му съгрѣшаватъ още,
И огорчихѫ Вышняго въ безводно-то мѣсто.
18 И искусихѫ Бога въ сърдце-то си,
Понеже искахѫ ястіе споредъ охотѫ-тѫ си.
19 Говорихѫ противъ Бога, и рекохѫ:
Може ли Богъ да приготви трѫпезѫ въ пустынѭ-тѫ?
20 Ето, удари камыкъ-тъ, и потекохѫ воды,
И потоци ся наводнихѫ:
Може ли и хлѣбъ да даде?
Или да приготви месо за людіе-тѣ си?
21 За то чу Господь, и ся разгнѣви:
И огнь ся запали противъ Іакова,
А още и гнѣвъ възлѣзе противъ Израиля.
22 Защото не повѣрвахѫ Бога,
Нито уповахѫ на спасеніе-то негово;
23 Като заповѣда на облацы-тѣ отъ горѣ,
И отвори небесны-тѣ двери,
24 Та имъ одъжди маннѫ да ядѫтъ,
И даде имъ небесно жито.
25 Хлѣбъ ангелскый яде человѣкъ:
Проводи имъ хранѫ до сытость.
26 Подигнѫ на небе-то въсточенъ вѣтръ,
И съсъ силѫ-тѫ си докара южный-тъ вѣтръ:
27 И одъжди върху тѣхъ месо като прахъ,
И птицы крылаты като морскый-тъ пѣсъкъ:
28 И направи *гы* да паднѫтъ всрѣдъ станъ-тъ имъ,
Около жилища-та имъ:
29 И ядохѫ, и ся насытихѫ твърдѣ много:
И принесе имъ което желаехѫ:
30 Не бѣхѫ ся отстранили отъ желаніе-то си.
Ястіе-то имъ бѣше още въ уста-та имъ,
31 И гнѣвъ Божій възлѣзе на тѣхъ,
И уби по тлъсты-тѣ отъ тѣхъ,
И избраны-тѣ Израилевы свали.
32 При всичко това, още съгрѣшихѫ,
И на чудеса-та му не повѣрвахѫ.
33 За то изнури дни-тѣ имъ въ суетѫ,
И годины-тѣ имъ въ смущеніе.
34 Когато гы умъртвяваше, тогази го търсѣхѫ,
И обращахѫ ся и търсѣхѫ Бога на ранинѫ:
35 И напомнихѫ си че Богъ имъ бѣше твърдыня,
И Богъ Вышній избавитель тѣхенъ.
36 Но съ уста-та си го ласкаехѫ,

И съ языкъ-тъ си го лъжахѫ:
37 А сьрдце-то имъ не бѣ право съ него,
Нито бѣхѫ вѣрни на завѣтъ-тъ му.
38 Но той, като щедръ,
Прости беззаконіе-то *имъ* да *гы* не погуби:
Много пѫти удьржа гнѣвъ-тъ си,
И не подигнѫ всичкѫ-тѫ си ярость;
39 И поменѫ че бѣхѫ плъть,
Вѣтръ който прѣхожда и не ся враща.
40 Колко пѫти го огорчихѫ въ пустынѭ-тѫ,
Прогнѣвихѫ го въ безводнѫ-тѫ земѭ.
41 И ся върнѫхѫ, и искушавахѫ Бога,
И Святый-тъ Израилевъ раздражавахѫ.
42 Не поменѫхѫ *силѫ-тѫ на* рѫкѫ-тѫ му,
День-тъ въ който гы избави отъ непріятель-тъ:
43 Както показа въ Египетъ знаменія-та си,
И чудеса-та си на поле-то Танисъ.
44 И прѣтвори въ кръвь рѣкы-тѣ имъ,
И струи-тѣ имъ, за да не піѭтъ.
45 Проводи върхъ тѣхъ песіи мухы, и гы испоядохѫ:
И жабы, и гы испогубихѫ.
46 И прѣдаде плодове-тѣ имъ на прузи,
И трудове-тѣ имъ на скакалцы.
47 Порази съ градъ лозія-та имъ,
И черницы-тѣ имъ съсъ сланѫ.
48 И прѣдаде на градъ скотове-тѣ имъ,
И стада-та имъ на молніи.
49 Проводи върхъ тѣхъ пламенный-тъ си гнѣвъ,
Негодуваніе, и ярость, и скърбь,
Провожданіе на злы ангелы.
50 Отвори пѫть на гнѣвъ-тъ си:
Не пощади отъ смьрть душѫ-тѫ имъ,
И прѣдаде на моръ животъ-тъ имъ.
51 И порази всякой първороденъ въ Египетъ,
Начатъкъ на силѫ-тѫ *имъ* въ жилища-та на Хама.
52 И дигнѫ людіе-тѣ си като овцы,
И заведе гы като стадо въ пустынѭ-тѫ:
53 И води гы безопасно, и не ся уплашихѫ:
А непріятели-тѣ имъ покры море-то.
54 И въведе гы въ прѣдѣлъ-тъ на святость-тѫ си,
Въ горѫ-тѫ коѭто придобы дѣсница-та му.
55 И изгони отъ лице-то имъ язычницы-тѣ,
И раздѣли гы наслѣдіе съ вѫже,
И въ кѫщы-тѣ имъ насели Израилевы-тѣ племена.
56 Но искусихѫ и огорчихѫ Бога вышняго,
И не упазихѫ уставы-тѣ му:
57 И върнѫхѫ ся назадъ, и докарахѫ ся невѣрно както бащи-ти имъ;
Измѣтнѫхѫ ся като невѣренъ лѫкъ.
58 И го разгнѣвихѫ съ высокы-тѣ си мѣста,
И съ истуканы-тѣ си го подигнѫхѫ на ревнуваніе.
59 Чу Богъ, и разяри ся,
И много ся погнуси отъ Израиля.
60 И напуснѫ Силомскѫ-тѫ скиніѭ,
Дѣто бѣше ся населилъ между человѣцы-тѣ:
61 И прѣдаде на плѣнъ силѫ-тѫ си,
И славѫ-тѫ си въ непріятелскѫ рѫкѫ:
62 И прѣдаде на мечъ народъ-тъ си,
И разяри ся на наслѣдіе-то си.
63 Момцы-тѣ имъ пояде огнь,
И дѣвицы-тѣ имъ не жалѣхѫ;
64 Священницы-тѣ имъ паднѫхѫ отъ ножъ,
И вдовицы-тѣ имъ не плакахѫ.
65 Тогазь ся събуди Господь като отъ сънъ,
Като силенъ който истрезва отъ вино:
66 И порази непріятели-тѣ си изъ отзадъ:
Посраменіе вѣчно положи върхъ тѣхъ.
67 И отхвърли Іосифовъ-тъ шатъръ,
И племе-то Ефремово не избра:
68 Но избра Іудино-то племе,
Горѫ-тѫ Сіонъ, коѭто възлюби.
69 Съгради като възвышенія святилище-то си,
Като земѭ-тѫ коѭто основа въ вѣкъ.
70 И избра Давида рабъ-тъ си,
И зѣ го отъ кошары-тѣ на овцы-тѣ:
71 И отъ подиръ доилицы-тѣ *овцы* го доведе
За да пасе Іакова народъ-тъ му,
И Израиля наслѣдіе-то му.
72 И пасе гы споредъ незлобіе-то на сьрдце-то си:
И съ искуство-то на рѫцѣ-тѣ си гы води.

ПСАЛОМЪ 79. (по Слав. 78.)

Псаломъ Асафовъ.

1 Боже, дойдохѫ язычници въ наслѣдіе-то ти:

Осквърнихѫ святый-тъ твой храмъ:
Обърнахѫ Іерусалимъ на развалины.
2 Дадохѫ трупове-тѣ на рабы-тѣ ти ястіе
на птицы-тѣ небесны,
Плъть-тѫ на прѣподобны-тѣ ти на земны-
тѣ звѣрове.
3 Пролѣхѫ кръвь-тѫ имъ като водѫ около
Іерусалимъ,
И нѣмаше кой да *гы* погребва.
4 Станахмы укоръ на съсѣды-тѣ си,
Присмѣхъ и поруганіе на околны-тѣ си.
5 До кога, Господи? ще ся гнѣвишь ли
вынѫгы?
Ще гори ли като огнь ревнуваніе-то ти?
6 Излѣй гнѣвъ-тъ си на язычницы-тѣ, кои-
то не тя познаватъ,
И на царства-та, които не сѫ призвали
име-то ти:
7 Защото испоядохѫ Іакова,
И жилище-то му запустихѫ,
8 Не поменувай противъ насъ беззаконія-
та на древни-тѣ:
Дано ны прѣдварятъ скоро твои-тѣ ще-
дроты,
Защото станѫхмы много окаянни.
9 Помогни ни, Боже Спасителю нашъ, за-
ради славѫ-тѫ на твое-то име:
И избави ны, и бѫди милостивъ къмъ
грѣхове-тѣ ни, заради име-то си.
10 Защо да рекѫтъ язычници-тѣ: Дѣ е тѣх-
ный Богъ?
Да ся познае прѣдъ очи-тѣ ни въ язычни-
ницы-тѣ
Отмыщеніе-то за пролѣянѫ-тѫ кръвь на
рабы-тѣ ти.
11 Да дойде прѣдъ тебе въздыханіе-то на
узницы-тѣ:
Споредъ величіе-то на твоѭ-тѫ мышцѫ
Упази осѫдены-тѣ на смърть:
12 И отвърни на съсѣды-тѣ ни въ пазухѫ-
тѫ имъ седмь пѫти
Укоръ-тъ, съ който тя укорихѫ, Гос-
поди.
13 А ный твои-тѣ людіе, и овцы-тѣ на паст-
вѫ-тѫ ти ще тя славословимъ въ
вѣкъ:
Изъ родъ въ родъ ще възвѣщавамы твоѭ-
тѫ хвалѫ.

ПСАЛОМЪ 80. (по Слав. 79.)

Първому пѣвцу, *върху Шошанимъ-Едуѳъ. Псаломъ Асафовъ.

1 Пастырю Израилевъ, послушай,
Ты който водишь като стадо Іосифа:
Който сѣдишь на херувимы-тѣ, възсіяй.
2 Прѣдъ Ефрема, и Веніамина, и Манассіѭ,
Въздигни силѫ-тѫ си, и дойди на спасе-
ніе намъ.
3 Върни ны, Боже, и направи да просвѣт-
не лице-то ти,
И ще ся избавимъ.
4 Господи Боже на силы-тѣ,
До кога ще ся гнѣвишь противъ моли-
твѫ-тѫ на людіе-тѣ си?
5 Хранишь гы съ хлѣбъ отъ сълзы,
И поишь гы изобилно съсъ сълзы.
6 Направилъ си ны прѣдметъ за прѣніе на
съсѣды-тѣ ны:
И непріятели-тѣ ни ся смѣѭтъ помежду си.
7 Върни ны, Боже на силы-тѣ:
И направи да просвѣтне лице-то ти, и
ще ся избавимъ.
8 Прѣнеслъ си лозѫ изъ Египетъ:
Изгонилъ си язычницы-тѣ, и насадилъ
си ѭ.
9 Приготвилъ си мѣсто прѣдъ неѭ,
И дълбоко си ѭ вкоренилъ:
И испълни земѭ-тѫ.
10 Покрыхѫ ся горы-тѣ съсъ сѣнкѫ-тѫ ѝ,
И вѣтвы-тѣ ѝ станѫхѫ *като* высокы-тѣ
кедри.
11 Прострѣ вѣйкы-тѣ си до море-то,
И прѫчкы-тѣ си до рѣкѫ-тѫ.
12 Защо си съборилъ плетища-та ѝ,
Та ѭ берѫтъ всичкы-тѣ които минуватъ
прѣзъ пѫть-тъ?
13 Запустява ѭ вепрь отъ дѫбравѫ-тѫ,
И полскый звѣрь ѭ пояжда.
14 Върни ся, молимъ ся, Боже на силы-тѣ:
Погледни отъ небе-то, и виждь и посѣ-
ти тази лозѫ:
15 И садъ-тъ който е насадила твоя-та дѣ-
сница,

* Псал. 45 и 69; надписи-тѣ.

И † отраслъ-тъ който си направилъ силенъ за себе си.
16 Изгорена бы съ огнь; отсѣчена бы:
Погынѫхѫ отъ прѣщеніе-то на лице-то ти.
17 Нека бѫде рѫка-та ти върхъ мѫжь-тъ на твоѭ-тѫ дѣсницѫ:
Върхъ человѣческый-тъ сынъ, *когото* си направилъ силенъ за себе си.
18 И ный не ще ся уклонимъ отъ тебе:
Съживи ны, и име-то ти ще призовемъ.
19 Върни ны, Господи Боже на силы-тѣ:
Направи да просвѣтне лице-то ти, и ще ся избавимъ.

ПСАЛОМЪ 81. (по Слав. 80.)

Първому пѣвцу, * върху Гиттиѳъ. *Псаломъ* Асафовъ.

1 Пѣйте съ радость Богу, *който е* сила наша:
Въсклинкнѣте къмъ Бога Іакововъ.
2 Възвышѣте пѣснопѣніе, и дайте тимпанъ,
Китарѫ доброгласнѫ и псалтирь.
3 Затрѫбѣте съ трѫбѫ въ новомѣсечіе,
Въ пълнолуніе, въ день-тъ на нашъ-тъ праздникъ.
4 Защото това е заповѣдано на Израиля,
Уставъ отъ Бога Іакововъ.
5 За свидѣтелство на Іосифа заповѣда това,
Когато излѣзе противъ Египетскѫ-тѫ землѭ.
Тамъ чухъ языкъ *който* не познавахъ.
6 Отдалечихъ отъ товаръ рамо-то му:
Рѫцѣ-тѣ му прѣстанѫхѫ отъ *да държатъ* кошъ.
7 Въ скърбно врѣме си *мя* призвалъ, и тя избавихъ:
Отговорихъ ти отъ скрышно *мѣсто* на грьмь-тъ:
Искусихъ тя при воды-тѣ на прѣрѣканіе-то. (Села.)
8 Слушайте, людіе мои, и ще засвидѣтелствувамъ противъ васъ:
Израилю, ако мя послушашь,
9 Да нѣма въ тебе богъ чуждъ,
И да ся не поклонишь на чуждъ богъ.
10 Азъ сьмь Господь Богъ твой,
Който тя възведохъ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ:
Разшири уста-та си и ще гы напълнѭ.
11 Но людіе-тѣ ми не послушахѫ гласъ-тъ ми,
И Израиль не мя рачеше.
12 За то гы прѣдадохъ на жестокость-тѫ на сърдце-то имъ:
Ходихѫ по свои-тѣ си намѣренія.
13 Дано да бѣхѫ мя слушали людіе-тѣ ми,
Израиль да бѣше ходилъ по мои-тѣ пѫтища!
14 Тутакси быхъ свалилъ врагове-тѣ имъ,
И противъ оскърбители-тѣ имъ быхъ обърнѫлъ рѫкѫ-тѫ си.
15 Които ненавиждатъ Господа щѣхѫ да му ся покорятъ,
А врѣме-то на тѣзи щѣше да прѣбѫдва всякога:
16 И щѣше да гы храни съ тлъстинѫ-тѫ на пшеницѫ-тѫ,
И съ медъ отъ камыкъ щѣхъ да тя насытѭ.

ПСАЛОМЪ 82, (по Слав. 81.)

Псаломъ Асафовъ.

1 Богъ стои въ съборъ-тъ Божій:
Врѣдъ богове-тѣ ще сѫди.
2 До кога ще сѫдите неправедно,
И ще показвате лицепріятіе къмъ нечестивы-тѣ? (Села.)
3 Сѫдѣте *право* сиромахъ-тъ и сираче-то:
Правѣте правдѫ на оскърбеный-тъ и бѣдный-тъ.
4 Избавяйте сиромахъ-тъ и нищій-тъ:
Отървайте *го* отъ рѫкѫ-тѫ на нечестивы-тѣ.
5 Не познаватъ, нито разумѣватъ:
Ходятъ въ тьминѫ:
Всичкы-тѣ земны основанія ся колебаѭтъ.
6 Азъ рѣкохъ: Богове сте вы,
И сынове на Вышняго сте всичкы:
7 Но вы като человѣцы ще умрете,
И като единъ отъ князове-тѣ ще паднете.
8 Стани, Боже, сѫди землѭ-тѫ:
Защото ты ще наслѣдишь всичкы-тѣ народы.

---

† *Евр.* Сынъ-тъ.
* Псал. 8; надписъ-тъ.

ПСАЛОМЪ 83. (по Слав. 82.)

Псаломска пѣснь Асафова.

1 Боже, недѣй мълча:
Не прѣмълчавай, и не бывай безмълвенъ, Боже,
2 Защото, ето, неприятели-тѣ ти правятъ мятежъ,
И онѣзи които тя мразятъ дигнахѫ главѫ.
3 Коваренъ съвѣтъ правятъ противъ твои-тѣ людіе,
И ся наговарятъ противъ избраны-тѣ ти.
4 Рекохѫ: Елате да гы истрѣбимъ отъ между народы-тѣ:
И да ся не поменува вече име-то на Израиля:
5 Защото всичкы наедно ся нагласихѫ:
Направихѫ съюзъ противъ тебе.
6 Селенія-та Едомскы, и Исмаиляни-тѣ:
Моавъ, и Агаряни-тѣ:
7 Гевалъ, и Аммонъ, и Амаликъ:
Филистимци-тѣ съ Тирскы-тѣ жители.
8 Още Ассирія ся съедини съ тѣхъ;
Станѫхѫ помощници на Лотовы-тѣ сынове. (Села.)
9 Направи имъ както на Мадіамцы-тѣ,
Както на Сисарѫ, както на Іавина при потокъ-тъ Кисонъ,
10 Които загынѫхѫ въ Ендоръ:
Станѫхѫ торъ на землѭ-тѫ.
11 Направи началницы-тѣ имъ както Орива и Зива,
И както Зевея и Салмана всичкы-тѣ имъ князове.
12 Които рекохѫ: Да наслѣдимъ за себе си Божіи-тѣ селенія.
13 Боже мой, направи гы като прахъ,
Като плѣвѫ прѣдъ лице-то на вѣтръ-тъ.
14 Както огнь-тъ изгаря дѫбравы-тѣ,
И както пламыкъ-тъ опаля горы-тѣ,
15 Така гы прогни съ бурѭ-тѫ си,
И съ выхрушкѫ-тѫ си смути гы.
16 Покрый лица-та имъ съ бесчестіе,
За да потърсятъ име-то ти, Господи.
17 Да ся постыдятъ, и да ся ужасятъ за всегда,
И да ся посрамятъ, и да погынѫтъ:
18 Да познаѭтъ че ты, комуто име-то е Іеова,
Единъ си Вышній надъ всичкѫ-тѫ землѭ.

ПСАЛОМЪ 84. (по Слав. 83.)

Първому пѣвцу, *върху Гиттиотъ.
Псаломъ за сынове-тѣ Кореевы.

1 Колко сѫ любезни твои-тѣ селенія,
Господи на силы-тѣ!
2 Желае, и даже прѣмира душа-та ми
За дворове-тѣ Господни:
Сърдце-то ми и плъть-та ми радостно выкатъ
Къмъ Бога живаго.
3 Ей, врабче-то намѣри селеніе,
И ластовица-та гнѣздо за себе си, дѣто туря пилета-та си,
При твои-тѣ олтари, Господи на силы-тѣ,
Царю мой, и Боже мой.
4 Блажени които живѣѭтъ въ домъ-тъ ти;
Всякога ще тя хвалятъ. (Села.)
5 Блажени онѣзи человѣци на които сила-та е въ тебе,
Въ сърдце-то на които сѫ пѫтища-та *къмъ твой-тъ домъ:*
6 Които като прѣминуватъ прѣзъ долъ-тъ на плачъ-тъ,
Тѣ го прѣобрѫщатъ на изворъ:
И дъждь-тъ есенній *го* покрыва съ благословенія.
7 Отиватъ отъ силѫ въ силѫ:
Всякой ся явява прѣдъ Бога въ Сіонъ.
8 Господи Боже на силы-тѣ, чуй моленіе-то ми:
Послушай, Боже Іакововъ. (Села.)
9 Виждь, Боже щите нашъ,
И погледни въ лице-то на твой-тъ помазанникъ.
10 Защото единъ день въ твои-тѣ дворове е по добръ отъ тысящѫ:
Прѣдпочелъ быхъ да стоѭ на прагъ-тъ въ домъ-тъ на Бога моего,
Нежели да живѣѭ въ шатры-тѣ на нечестіе-то.
11 Защото Господь Богъ е слънце и щитъ:

* Псал. 8; надписъ-тъ.

Господь ще даде благодать и славѫ:
Нѣма да лиши отъ никакво добро ходящы-тѣ съ незлобіе.
12 Господи на силы-тѣ,
Блаженъ онзи человѣкъ който ся надѣе на тебе.

ПСАЛОМЪ 85. (по Слав. 84.)

Първому пѣвцу. Псаломъ за *Кореевы-тѣ сынове.

1 Показалъ си благосклонность, Господи, къмъ земѭ-тѫ си:
Върнѫлъ си Іакова отъ плѣнъ-тъ.
2 Простилъ си беззаконіе-то на народъ-тъ си:
Покрылъ си всичкый-тъ му грѣхъ. (Села.)
3 Удържалъ си всичкѫ-тѫ си ярость:
Върнѫлъ си ся отъ распаленіе-то на гнѣвъ-тъ си.
4 Върни ны, Боже Спасителю нашъ,
И прѣкрати негодуваніе-то си противъ насъ.
5 Всякога ли ще бѫдешь разгнѣвенъ противъ насъ?
Ще простирашь ли гнѣвъ-тъ си изъ родъ въ родъ?
6 Не щешь ли пакъ да ны съживишь,
За да ся радва народъ-тъ ти въ тебе?
7 Яви ни, Господи, милость-тѫ си,
И дай ни спасеніе-то си.
8 Ще чуѭ що ще рече Господь Богъ:
Защото ще изрече миръ на людіе-тѣ си, и на прѣподобны-тѣ си:
И да ся не върнѫтъ въ безуміе.
9 Наистинѫ негово-то спасеніе близу е при онѣзи които му ся боятъ,
За да обитава слава въ нашѫ-тѫ земѭ.
10 Милость и истина ся срѣщнѫхѫ:
Правда и миръ ся цѣлунѫхѫ.
11 Истина отъ земѭ-тѫ ще прозябне:
И правда отъ небе-то ще надникне.
12 И Господь ще даде добро-то:
И земя-та ще ни даде плодъ-тъ си.
13 Правда-та прѣдъ него ще прѣдиде,
И ще тури на пѫть стѫпкы-тѣ си.

* Псал. 49; надписъ-тъ.

ПСАЛОМЪ 86. (по Слав. 85.)

Молитва Давидова.

1 Приклони, Господи, ухо-то си;
Послушай мя, защото сиромахъ и нищъ сымь азъ:
2 Упази душѫ-тѫ ми, защото сымь богобоязливъ:
Ты, Боже мой, спаси рабъ-тъ си, който ся надѣе на тебе.
3 Помилуй мя, Господи,
Защото къмъ тебе выкамъ весь день.
4 Развесели душѫ-тѫ на рабъ-тъ си,
Защото къмъ тебе, Господи, възвышавамъ душѫ-тѫ си.
5 Защото ты си, Господи, благъ и милосердъ,
И многомилостивъ къмъ всичкы които тя призоваватъ.
6 Послушай, Господи, молитвѫ-тѫ ми,
И дай вниманіе на гласъ-тъ на моленія-та ми.
7 Въ день-тъ на скърбь-тѫ си призовавамъ тя,
Защото ще мя послушашь.
8 Нѣма между богове-тѣ подобенъ на тебе, Господи:
Нито дѣла подобны на твои-тѣ.
9 Всичкы-тѣ народи, които си направилъ, ще дойдѫтъ
И ще ся поклонятъ прѣдъ лице-то ти, Господи,
И ще прославятъ име-то ти.
10 Защото си великъ и правишь чудеса:
Ты си Богъ единъ.
11 Покажи ми, Господи, пѫть-тъ си,
И ще ходѭ въ истинѫ-тѫ ти:
Прилѣпи сърдце-то ми въ страхъ-тъ на име-то си.
12 Ще тя хвалѭ, Господи Боже мой, отъ все сърдце,
И ще славѭ име-то ти въ вѣкъ.
13 Защото голѣма е връху мене твоя-та милость:
И си избавилъ душѫ-тѫ ми отъ ада прѣисподняго.
14 Боже, горди-тѣ въстанѫхѫ върхъ мене,

И сбраніе-то на насилницы-тѣ поискахѫ душѫ-тѫ ми:
И не положихѫ тебе прѣдъ себе си.
15 Но, Господи, ты си Богъ щедръ и милостивъ,
Дълготърпѣливъ, многомилостивъ и истиненъ.
16 Погледни на мене, и помилуй мя:
Дай силѫ-тѫ си на твой-тъ рабъ,
И спаси сынъ-тъ на рабынѭ-тѫ си.
17 Направи ми знаменіе на добро,
За да видятъ онѣзи които мя мразятъ и да ся посрамятъ:
Защото ты, Господи, си ми помогнѫлъ, и утѣшилъ си мя.

ПСАЛОМЪ 87. (по Слав. 86.)

Псаломъ, пѣснь за Кореевы-тѣ сынове.

1 Основанія-та му сѫ на святы-тѣ горы.
2 Обыча Господь врата-та на Сіонъ
Повече отъ всичкы-тѣ Іакововы селенія.
3 Славны нѣща ся говорихѫ за тебе,
Граде Божій. (Села.)
4 Ще поменѫ Раавъ и Вавилонъ
Съ онѣзи които мя познаватъ;
Ето Филистимска-та земя, и Тиръ съ Еѳіопіѭ:
Този ся е родилъ тамъ.
5 И за Сіонъ ще рекѫтъ: Този и онзи сѫ ся родили въ него:
И самъ Вышній ще го утвърди.
6 Господь, когато напише людіе-тѣ, ще счете
Че този ся е родилъ тамъ. (Села.)
7 И пѣвци-тѣ, както и свирци-тѣ *ще говорятъ*:
Всичкы-тѣ ми источници сѫ въ тебе.

ПСАЛОМЪ 88. (по Слав. 87.)

Пѣснь, псаломъ за Кореевы-тѣ сынове: първому пѣвцу върху Маалаѳъ-Леанноѳъ, Масхилъ на *Еманa Езраева.

1 Господи, Боже на спасеніе-то ми,
Деня *и* нощя выкахъ прѣдъ тебе.
2 Да дойде прѣдъ твое-то лице молитва-та ми.
Приклони ухо-то си къмъ выкъ-тъ ми.
3 Защото ся насыти душа-та ми на бѣдствія,
И животъ-тъ ми ся приближава при адъ.
4 Счетохъ ся съ онѣзи които слазятъ въ ровъ-тъ:
Станѫхъ като человѣкъ който нѣма силѫ:
5 Паднѫлъ между мъртвы-тѣ,
Като убити-тѣ, които лѣжатъ въ гробъ-тъ,
За които не ся сѣщашь вече,
И които сѫ напуснѫти отъ рѫкѫ-тѫ ти.
6 Турилъ си мя въ прѣисподень ровъ,
Въ тъмнинѫ, въ безднѫ.
7 Натегнѫ на мене твоя-та ярость,
И съсъ всичкы-тѣ си вълны натиснѫлъ си *мя*. (Села.)
8 Отдалечилъ си познайницы-тѣ ми отъ мене:
Направилъ си мя гнусенъ на тѣхъ:
Затворенъ съмь, и не могѫ да излѣзѫ.
9 Око-то ми изнемощѣ отъ скърбь:
Тебе призвахъ, Господи, весь день:
Простирахъ къмъ тебе рѫцѣ-тѣ си.
10 На мъртвы-тѣ ли ще покажешь чудеса?
Или умрѣли-тѣ ще станѫтъ *и* ще тя похвалятъ? (Села.)
11 Въ гробъ-тъ ли ще повѣствуватъ твоѭ-тѫ милость,
Или въ тлѣніе-то истинѫ-тѫ ти?
12 Да ли ще ся познаѭтъ въ тъмнинѫ-тѫ чудеса-та ти,
И правда-та ти въ земѭ-тѫ на забравяніе-то?
13 Но азъ къмъ тебе, Господи, выкнѫхъ:
И на ранинѫ молитва-та ми ще тя прѣдвари.
14 Защо, Господи, отхвърляшь душѫ-тѫ ми,
Крыешь лице-то си отъ мене?
15 Отъ младъ съмь угнѣтенъ и берѫ душѫ:
Търпѭ твои-тѣ ужасы *и* въ недоумѣніе съмь.
16 Върхъ мене минѫ ярость-та ти;
Устрашенія-та ти мя погубихѫ.
17 Като воды сѫ мя обыколили весь день:
Наедно сѫ мя окружили.
18 Отдалечилъ си отъ мене пріятель и другарь:
Познайницы-тѣ ми сѫ въ мракъ.

* 3 Цар. 4; 31. 1 Лѣт. 2; 6.

ПСАЛОМЪ 89. (по Слав. 88.)

Масхилъ на *Еѳана Езраевъ.

1 Твои-тѣ милости, Господи, въ вѣкъ
ще пѣѭ;
Съ уста-та си ще възвѣщавамъ твоѭ-тѫ
истинѫ въ родъ и родъ.
2 Защото рѣкохъ: Милость-та *ти* ще ся
съзиде въ вѣкъ:
На небеса-та ще утвьрдишь истинѫ-тѫ си.
3 Направихъ завѣтъ съ избраный-тъ си:
Клѣхъ ся на Давида мой-тъ рабъ:
4 За всякога ще утвьрдѭ сѣме-то ти,
И ще съзидѫ прѣстолъ-тъ ти въ родъ и
родъ. (Села.)
5 И небеса-та ще проповѣдать твои-тѣ чу-
деса, Господи:
И истинѫ-тѫ ти въ събраніе-то на свя-
ты-тѣ.
6 Защото на небе-то кой може да ся сра-
вни съ Господа?
Между синове-тѣ на силны-тѣ *кой* може
да ся уподоби Господу?
7 Богъ е твьрдѣ ужасителенъ въ съ-
вѣтъ-тъ на святы-тѣ,
И страшенъ между всичкы които сѫ о-
коло него.
8 Господи Боже на силы-тѣ, кой е като
тебе?
Силенъ си, Господи, и истина-та ти е о-
коло тебе.
9 Ты владѣешь надъ надиганіе-то на мо-
ре-то:
Когато ся подигатъ вълны-тѣ му, ты гы
укротявашь.
10 Ты си съкрушилъ Раава, като нѣкого
смьртно раненъ:
Съ мышцѫ-тѫ на силѫ-тѫ си расприьснѫлъ
си врагове-тѣ си.
11 Твои сѫ небеса-та, твоя и земя-та:
Вселеннѫѭ, и испълненіе-то ѝ, ты си
гы основалъ.
12 Сѣверъ и югъ, ты си гы създалъ:
Ѳаворъ и Ермонъ въ име-то ти ще ся
зарадватъ.

* 3 Цар. 4; 31. 1 Лѣт. 2; 6.

13 Имашь крѣпкѫ мышцѫ;
Силна е рѫка-та ти, высока дѣсница-та ти.
14 Правда-та и сѫдъ-тъ сѫ основаніе на
прѣстолъ-тъ ти:
Милость-та и истина-та ще прѣдходятъ
прѣдъ твое-то лице.
15 Блажени людіе-тѣ, които познаватъ въс-
клицаніе-то *на трѫбы-тѣ*:
Ще ходятъ, Господи, въ видѣлинѫ-тѫ на
лице-то ти.
16 Въ твое-то име ще ся радватъ всякой день,
И съ правдѫ-тѫ ти ще ся възвышаватъ.
17 Защото ты си хвала-та на силѫ-тѫ имъ:
И съ твое-то благоволеніе ще ся възвы-
си рогъ-тъ нашъ.
18 Защото Господне е защищеніе-то ни,
И на Святаго Израилева е царь-тъ нашъ.
19 Говорилъ си тогазь на прѣподобный-тъ
си чрѣзъ видѣніе,
И си реклъ: Турихъ помощь връху си-
лный-тъ;
Възвысихъ избраный-тъ отъ между лю-
діе-тѣ.
20 Намѣрихъ Давида рабъ-тъ си:
Съсъ святый-тъ си елей го помазахъ:
21 Рѫка-та ми ще го поддьржа,
И мышца-та ми ще го укрѣпява.
22 Нѣма да го оскърби врагъ:
Нито сынъ беззаконенъ ще го озлоби.
23 И ще съкрушѫ прѣдъ него непріятели-
тѣ му:
И които го ненавидятъ ще поразѭ:
24 А истина-та ми и милость-та ми *ще бѫ-
дѫтъ* съ него,
И съ мое-то име ще ся възвыси рогъ-тъ
му.
25 И ще положѫ рѫкѫ-тѫ му надъ море-то,
И надъ рѣкы-тѣ дѣсницѫ-тѫ му.
26 Той ще выкне къмъ мене: Отецъ ми си,
Богъ мой, и канара на спасеніе-то ми.
27 И азъ още ще го направѭ първороденъ
мой,
По высокъ отъ земны-тѣ царіе.
28 Вѣчно ще упазѭ къмъ него милость-тѫ
си,
И завѣтъ-тъ ми ще бѫде вѣренъ нему.
29 И ще направѭ да прѣбывае сѣме-то му
въ вѣкъ,
И прѣстолъ-тъ му като небесны-тѣ дни.

30 Ако оставятъ синове-тѣ му законъ-тъ ми,
И не ходятъ въ сѫдбы-тѣ ми;
31 Ако прѣстѫпятъ повелѣнія-та ми,
И не упазятъ заповѣди-тѣ ми;
32 Тогазъ ще посѣтѭ съ жезлъ прѣстѫпленія-та имъ,
И съ бичъ беззаконія-та имъ.
33 Но милость-тѫ си не ще отнемѫ отъ него,
Нито ще искривѭ истинѫ-тѫ си.
34 Нѣма да прѣстѫпѭ завѣтъ-тъ си,
Нито ще промѣнѭ това що е излѣзло изъ устны-тѣ ми.
35 Еднъждь ся клѣхъ въ святость-тѫ си:
Нѣма да излъжѫ Давида.
36 Сѣме-то му ще прѣбывае въ вѣкъ,
И прѣстолъ-тъ му като слънце-то, прѣдъ мене:
37 Като лунѫ-тѫ ще ся утвьрди въ вѣкъ,
И като вѣренъ свидѣтель на небе-то. (Села.)
38 Но ты си отхвьрлилъ и прѣзрѣлъ,
Разгнѣвилъ си ся противъ помазанникъ-тъ си.
39 Унищожилъ си завѣтъ-тъ съ рабъ-тъ си:
Обесчестилъ си вѣнецъ-тъ му до земѭ-тѫ.
40 Съсыпалъ си всичкы-тѣ му огражденія:
Прѣвърнялъ си твьрдыни-тѣ му въ развалины.
41 Разграбятъ го всичкы които минуватъ по пѫть-тъ:
Станѫ укоръ на съсѣды-тѣ си.
42 Възвысилъ си деесницѫ-тѫ на врагове-тѣ му:
Възрадвалъ си всичкы-тѣ му неприятели.
43 Още си утѫпилъ остро-то на мечъ-тъ му,
И не си го утвьрдилъ въ бой-тъ.
44 Направилъ си да прѣстане слава-та му,
И хвърлилъ си прѣстолъ-тъ му на земѭ-тѫ.
45 Скратилъ си дни-тѣ на младость-тѫ му:
Облѣклъ си го въ срамъ. (Села.)
46 До кога, Господи: вынагы ли ще ся крыешь?
Ще гори ли като огнь ярость-та ти?
47 Помни колко е кратко врѣме-то ми:
Въ каквѫ суетѫ си направилъ всичкы-тѣ человѣческы синове!
48 Кой человѣкъ ще живѣе, и не ще види смьрть?
Кой ще избави душѫ-тѫ си отъ адовѫ-тѫ рѫкѫ? (Села.)
49 Дѣ сѫ прѣднити-тѣ твои милости, Господи?
Ты си ся клѣлъ Давиду въ истинѫ-тѫ си.
50 Помни, Господи, укореніе-то на рабы-тѣ си,
Което посѭ въ пазухѫ-тѫ си *отъ* толко многочисленны людіе;
51 Съ което врагове-тѣ ти, Господи, укорихѫ,
Съ което укорихѫ стѫпкы-тѣ на твой-тъ помазанникъ.
52 Благословенъ Господь въ вѣкъ. Аминь и аминь.

ПСАЛОМЪ 90. (по Слав. 89.)

Молитва на *Моисея, Божій-тъ человѣкъ.

1 Господи, ты си былъ намъ прибѣжище изъ родъ въ родъ.
2 Прѣди да ся родятъ горы-тѣ,
И да ся създаде земя-та и вселенная,
Отъ вѣка и до вѣка, ты си Богъ.
3 Вращашь человѣка въ пьрсть-тѫ,
И казвашь: Върнѣте ся, человѣческы синове.
4 Защото тысяща годины прѣдъ тебе
Сѫ като вчерашній-тъ день, който прѣминѫ,
И *като* нощнѫ стражѫ.
5 Като съ порой гы завличашь: тѣ сѫ *като* сънъ:
Заранъ сѫ като трѣвѫ *която* процьвтѣва:
6 Заранъ цьвти и процьвтѣва,
Вечерь ся окосява и изсъхнува.
7 Защото исчезнувамы отъ гнѣвъ-тъ ти,
И отъ ярость-тѫ ти смаяни смы.
8 Положилъ си беззаконія-та ни прѣдъ себе си,
И скрышны-тѣ ни *грѣхове* въ видѣлинѫ-тѫ на лице-то си.
9 Понеже всичкы-тѣ ни дни заминуватъ съ гнѣвъ-тъ ти:
Прѣкарвамы годины-тѣ си като мечтаніе.

* Втор. 33; 1.

10 Дни-тѣ на животъ-тъ ни въ себе си сѫ седмдесеть годины,
И ако има сила осемдесеть годины;
Но и най добры-тѣ отъ тѣхъ сѫ трудъ и скърбь,
Защото скоро прѣхождатъ, и ный летимъ.
11 Кой знае силѫ-тѫ на гнѣвъ-тъ ти,
И на ярость-тѫ ти, споредъ страхъ-тъ ти?
12 Научи *ны* да броимъ така дни-тѣ си,
Щото да прилѣпявамы сърдца-та *си* въ мѫдрость.
13 Обърни ся, Господи: до кога?
И умилостиви ся на рабы-тѣ си.
14 Насыти ны съ милость-тѫ си рано,
И ще ся радвамы и веселимъ въ всичкы-тѣ наши дни.
15 Развесели ны съразмѣрно съ дни-тѣ *въ които* бѣше ны оскърбилъ,
Съ годины-тѣ *въ които* видѣхмы зло.
16 Да ся яви твое-то дѣло на рабы-тѣ ти,
И твоя-та слава на синове-тѣ имъ.
17 И да бѫде свѣтлость-та на Господа Бога нашего върху насъ:
И дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ни утвърждавай върху насъ:
Ей, дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ни утвърждавай го.

ПСАЛОМЪ 91. (по Слав. 90.)

1 Който живѣе подъ покрывъ-тъ на Всевышняго,
Ще прѣбывае подъ сѣнкѫ-тѫ на Всемогущаго.
2 Ще казвамъ за Господа:
Той е прибѣжище мое и крѣпость моя;
Богъ мой, на него ще ся надѣѭ.
3 Защото той ще тя избавя отъ сѣть-тѫ на ловецъ-тъ,
И отъ губителенъ моръ.
4 Съ пера-та си ще тя покрыва,
И подъ крыла-та му ще имашь прибѣжище:
Негова-та истина е щитъ и всеорѫжіе.
5 Нѣма да ся боишь отъ нощенъ страхъ,
Отъ стрѣлѫ-тѫ която лети деня:
6 Отъ моръ *който* ходи въ тъмнинѫ:
Отъ погыбель *която* запустява врѣдъ пладнинѫ.
7 Тысяща ще падатъ отъ странѫ-тѫ ти,
И десеть тысящи отъ дѣсно ти:
Но при тебе нѣма да ся приближи.
8 Само съ очи-тѣ си ще гледашь,
И ще видишь въздаяніе-то на нечестивы-тѣ.
9 Понеже ты си направилъ Господа, мое-то упованіе,
Вышняго, свое прибѣжище,
10 Нѣма да ти ся случи никакво зло,
И язва нѣма да ся приближи при жилище-то ти.
11 Защото ще заповѣда на ангелы-тѣ си за тебе,
Да тя пазятъ въ вси-тѣ твои пѫтища:
12 На рѫцѣ ще тя подигатъ,
Да не бы да прѣпънешь о камыкъ ногѫ-тѫ си:
13 Ще настѫпишь львъ и аспидъ;
Ще стѫпчешь младъ львъ и ламиѭ.
14 Понеже положи въ мене любовь-тѫ си,
За то ще го избавѭ:
Ще го турѭ въ безопасность, защото позна име-то ми.
15 Ще мя призове, и ще го послушамъ;
Съ него ще сьмь *когато е* въ скърбь:
Ще го избавѭ, и ще го прославѭ.
16 Ще го насытѭ съ дългоденствіе,
И ще му покажѫ спасеніе-то си.

ПСАЛОМЪ 92. (по Слав. 91.)

Псаломъ. Пѣснь за сѫбботный-тъ день.

1 Добро е да славословимъ Господа,
И да пѣспопѣемъ на име-то ти, Всевышній:
2 Да възвѣщавамы на раннинѫ милость-тѫ ти,
И истинѫ-тѫ ти всякѫ нощь,
3 Съ десетострунно орѫдіе и съ псалтирь
Съ пѣснь на китарѫ.
4 Защото си мя развеселилъ, Господи, съ творенія-та си:
Ще ся радвамъ въ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ ти.
5 Колко сѫ голѣмы твои-тѣ дѣла, Господи!

Твърдѣ сѫ дълбокы помышленія-та ти.
6 Безуменъ человѣкъ не знае,
И глупавъ не разумѣва това:
7 Че нечестиви-тѣ изникнуватъ както трѣва-та,
И всичкы-тѣ дѣлатели на беззаконіе цьвтятъ,
За да ся истрѣбятъ вѣчно.
8 Но ты, Господи, въ вѣкъ Высочайшій си.
9 Защото, ето врагове-тѣ ти, Господи,
Защото, ето, врагове-тѣ ти ще погынѫтъ:
Ще ся распрьснѫтъ всичкы които правятъ беззаконіе.
10 Но ты ще възвысишь като на единорогъ-тъ мой-тъ рогъ:
Азъ ще бѫдѫ помазанъ съ новъ елей.
11 И око-то ми ще види *наказаніе-то* на врагове-тѣ ми:
Уши-тѣ ми ще чуѭтъ за злодѣйцы-тѣ, които ся дигатъ върхъ мене.
12 Праведный като финикъ ще цьвти:
Като кедръ въ Ливанъ ще расте.
13 Насадени въ домъ-тъ Господенъ,
Ще цьвтятъ въ дворове-тѣ на нашій Богъ:
14 Ще сѫ плодоносни и въ дълбокѫ старость,
И ще сѫ тлъсти и зелени;
15 За да възвѣстятъ че е праведенъ Господь,
Моя-та канара, и нѣма неправдѫ въ него.

ПСАЛОМЪ 93. (по Слав. 92.)

1 Господь царува: облѣченъ е въ великолѣпіе:
Облѣченъ е Господь въ крѣпость, *и* опасанъ:
И вселенная е утвърдена, и нѣма да ся поклати.
2 Отъ начало е утвърденъ твой-тъ прѣстолъ:
Отъ вѣка си ты.
3 Подигнахѫ рѣкы-тѣ, Господи,
Подигнахѫ рѣкы-тѣ гласъ-тъ си:
Рѣкы-тѣ подигнахѫ шумъ-тъ си.
4 Господь който е на высоко
По силенъ е отъ гласъ-тъ на много воды,
Отъ силны-тѣ морскы вълны.
5 Твои-тѣ свидѣтелства сѫ твърдѣ вѣрны:
На твой-тъ домъ прилича святыня, Господи, на много дни.

ПСАЛОМЪ 94. (по Слав. 93.)

1 Боже на отмьщенія-та, Господи,
Боже на отмьщенія-та, яви ся.
2 Възвыши ся, Сѫдіе на земѭ-тѫ:
Дай въздаяніе на гордѣливы-тѣ.
3 До кога нечестиви-тѣ, Господи,
До кога нечестиви-тѣ ще тържествуватъ?
4 *До кога* ще произносятъ говоренія жестокы,
И ще ся хвалятъ всичкы които правятъ беззаконіе?
5 Тѣ оскърбяватъ народъ-тъ ти, Господи,
И наслѣдіе-то ти озлобяватъ.
6 Вдовицѫ-тѫ и странный-тъ убиватъ,
И сирачета-та уморяватъ.
7 И казватъ: Нѣма да види Господь,
Нито ще разумѣе Богъ Іаковловъ.
8 Разумѣйте *вы*, безумни между людіе-тѣ:
И *вы* глупави, кога ще станете умны?
9 Онзи който е насадилъ ухо-то, не чуе ли?
Който е създалъ око-то, не види ли?
10 Който вразумява язычницы-тѣ, не обличава ли?
Който учи человѣка знаніе, *не знае ли?*
11 Господь знае человѣческы-тѣ мысли
Че сѫ суетны.
12 Блаженъ е онзи человѣкъ,
Когото вразумявашь, Господи,
И отъ законъ-тъ си го учишь:
13 За да го успокоявашь прѣзъ дни-тѣ на злощастіе-то,
До дѣто ся ископае ровъ за нечестивый-тъ.
14 Защото не ще да отхвърли Господь народъ-тъ си,
И наслѣдіе-то си нѣма да остави.
15 Понеже сѫдба-та ще ся върне при правдѫ-тѫ,
И ще ѭ послѣдуватъ всичкы-тѣ прави въ сърдце.
16 Кой ще стане за мене противъ лукавы-тѣ?

Кой ще прѣдстане за мене противъ дѣлатели-тѣ на беззаконіе?
17 Ако ми не помагаше Господь,
Безъ малко бы ся населила душа-та ми въ мълчаніе-то.
18 Когато казвахъ: Подплъзнѫ ся нога-та ми,
Твоя-та милость мя подпрѣ, Господи.
19 Въ множество-то на грыжы-тѣ на сърдце-то ми,
Твои-тѣ утѣшенія развеселихѫ душѫ-тѫ ми.
20 Ще има ли съ тебе съобщеніе прѣстолъ-тъ на беззаконіе-то,
Който исхытрува неправдѫ противъ законъ?
21 Тѣ ся устремяватъ противъ душѫ-тѫ на праведный-тъ,
И кръвь неповиннѫ осѫждатъ.
22 Но Господь е прибѣжище мое;
И Богъ мой, канара на упованіе-то ми:
23 И ще обърне върху тѣхъ беззаконіе-то имъ,
И въ лукавство-то имъ ще гы погуби:
Господь Богъ нашъ ще гы погуби.

ПСАЛОМЪ 95. (по Слав. 94.)

1 Елате, да запѣемъ радостно на Господа:
Да въскликнемъ къмъ Твърдынѭ-тѫ на спасеніе-то ни.
2 Да прѣдстанемъ прѣдъ него съсъ славословіе:
Съ пѣсни да въскликнемъ къмъ него.
3 Защото Господь е Богъ великъ,
И Царь великъ надъ вси-тѣ богове.
4 Въ рѫкѫ-тѫ му сѫ дълбины-тѣ земны,
И высочины-тѣ на планины-тѣ сѫ негови.
5 Негово е море-то, и той го е направилъ:
И рѫцѣ-тѣ му създадохѫ сушѫ-тѫ.
6 Елате да ся поклонимъ и да припаднемъ:
Да колѣничимъ прѣдъ Господа, нашій-тъ Създатель.
7 Защото той е Богъ нашъ,
И ный смы людіе на паствѫ-тѫ му и овцы на рѫкѫ-тѫ му.
Днесь, ако чуете гласъ-тъ му,
8 Не ожесточавайте сърдце-то си както *въ* Меривѫ,
Както *въ* день-тъ на искушеніе-то въ пустынѭ-тѫ:
9 Дѣто отци-тѣ ви мя искусихѫ,
Опытахѫ мя, и видѣхѫ дѣла-та ми.
10 Четыридесеть годины негодувахъ на *този* родъ,
И рѣкохъ: Тѣзи людіе сѫ заблудени въ сърдце,
И тѣ не познахѫ мои-тѣ пѫтища.
11 Заради това въ гнѣвъ-тъ си заклѣхъ ся
Че нѣма да влѣзѫтъ въ упокоеніе-то ми.

ПСАЛОМЪ 96. (по Слав. 95.)

1 Пѣйте Господу пѣснь новѫ,
Пѣйте Господу, всичка земя.
2 Пѣйте Господу; благославяйте име-то му;
Благовѣствувайте изъ день въ день спасеніе-то му.
3 Възвѣстѣте между язычницы-тѣ славѫ-тѫ му,
Въ всичкы-тѣ народы чудеса-та му.
4 Защото е великъ Господь, и много достохваленъ:
Страшенъ е надъ вси-тѣ богове.
5 Защото вси-тѣ богове на язычницы-тѣ сѫ идоли;
А Іеова е направилъ небеса-та.
6 Прѣдъ него е слава и великолѣпіе;
Сила и красота въ святилище-то му.
7 Принесѣте Господу, отечествія на народы-тѣ,
Принесѣте Господу славѫ и силѫ.
8 Принесѣте Господу славѫ-тѫ на име-то му;
Донесѣте приношенія, и влѣзте въ дворове-тѣ му.
9 Поклонѣте ся Господу съ великолѣпіе свято;
Трепербте прѣдъ лице-то му, всичка земя.
10 Речѣте между язычницы-тѣ: Господь царува:
Вселенная наистинѫ ще е утвърдена;
Нѣма да ся поклатя:
Той ще сѫди людіе-тѣ съ правотѫ.
11 Да ся веселятъ небеса-та, и да ся радва земя-та;
Да шуми море-то и испълненіе-то му.

12 Да ся възвеселятъ полета-та и всичко
което е на тѣхъ:
Тогазъ ще ся зарадватъ всичкы-тѣ дървета на дѫбравѫ-тѫ
13 Прѣдъ Господа; защото иде,
Защото иде да сѫди землѭ-тѫ:
Ще сѫди вселеннѫѭ съ правдѫ,
И народы-тѣ съ истинѫ-тѫ си.

ПСАЛОМЪ 97. (по Слав. 96.)

1 Господь царува; да ся радва земя-та:
Да ся веселятъ много-то острови.
2 Облакъ и мракъ е около него:
Правда и сѫдъ е основаніе-то на прѣстолъ-тъ му.
3 Огнь прѣдходи прѣдъ него,
И попалява отъ всякадѣ непріятели-тѣ му.
4 Свѣткавицы-тѣ му развидѣляватъ вселеннѫѭ:
Види земя-та и трепери.
5 Планины-тѣ таѭтъ като восъкъ отъ присѫтствіе-то Господне,
Отъ присѫтствіе-то на Господа на всичкѫ-тѫ землѭ.
6 Възвѣщаватъ небеса-та правдѫ-тѫ му,
И гледатъ всичкы-тѣ народи славѫ-тѫ му.
7 Да ся посрамятъ всичкы които служатъ на истуканы-тѣ,
Които ся хвалятъ съ идолы-тѣ:
Поклонѣте му ся, всичкы богове.
8 Чу Сіонъ, и ся развесели,
И ся зарадвахѫ Іудины-тѣ дъщери,
Заради твои-тѣ сѫдбы, Господи.
9 Защото ты си, Господи, высочайшій надъ всичкѫ-тѫ землѭ;
Много си прѣвъзвышенъ надъ всичкы-тѣ богове.
10 Вы, които обичате Господа, мразѣте зло-то.
Той пази душы-тѣ на прѣподобны-тѣ си:
Избавя гы отъ рѫкѫ-тѫ на нечестивы-тѣ.
11 Видѣлина ся сѣе за праведный-тъ,
И веселіе за правы-тѣ въ сърдце.
12 Веселѣте ся, праведни, въ Господа,
И въсхваляйте память-тѫ на неговѫ-тѫ святость.

ПСАЛОМЪ 98. (по Слав. 97.)

Псаломъ.

1 Пѣйте Господу пѣснь новѫ, защото направи чудны дѣла:
Негова-та дѣсница и негова-та свята мышца направихѫ му спасеніе.
2 Господь направи извѣстно спасеніе-то си:
Прѣдъ язычницы-тѣ откры правдѫ-тѫ си.
3 Помянѫ милость-тѫ си и истинѫ-тѫ си къмъ Израилевый-тъ домъ:
Всичкы-тѣ крайща на землѭ-тѫ видѣхѫ спасеніе-то на Бога нашего.
4 Въскликнѣте Господу, всичка земя:
Запѣйте, и радвайте ся, и пѣснопѣйте.
5 Пѣснопѣйте на Господа съ китарѫ;
Съ китарѫ, и съ гласъ на псалмопѣніе.
6 Съ трѫбы и *съ* гласъ на рогъ,
Радостно выкнѣте прѣдъ Царя Господа.
7 Да шуми море-то и испълненіе-то му,
Вселенная, и които живѣѭтъ на неѭ.
8 Рѣкы-тѣ да плескатъ съ рѫцѣ,
Купно и горы-тѣ да ся радватъ
9 Прѣдъ Господа; защото иде да сѫди землѭ-тѫ;
Ще сѫди вселеннѫѭ съ правдѫ,
И народы-тѣ съ правотѫ.

ПСАЛОМЪ 99. (по Слав. 98.)

1 Господь царува; да треперятъ народи-тѣ;
Той сѣди на херувимы-тѣ; да ся потресе земя-та.
2 Господь е великъ въ Сіонъ,
И высокъ е надъ всичкы-тѣ народы.
3 Да славословятъ твое-то велико и страшно име:
Той е святъ:
4 И Сила-та на царя обича правдѫ:
Ты си поставилъ правотѫ,
Ты си направилъ сѫдъ и правдѫ въ Іакова.
5 Възнесѣте Господа Бога нашего,
И покланяйте ся въ подножіе-то на нозѣ-тѣ му:

10 Дни-тѣ на животъ-тъ ни въ себе си сѫ седмдесеть годины,
И ако има сила осемдесеть годины;
Но и най добры-тѣ отъ тѣхъ сѫ трудъ и скърбь,
Защото скоро прѣхождатъ, и ный летимъ.
11 Кой знае силѫ-тѫ на гнѣвъ-тъ ти,
И на ярость-тѫ ти, споредъ страхъ-тъ ти?
12 Научи *ны* да броимъ така дни-тѣ си,
Щото да прилѣпявамы сърдца-та *си* въ мѫдрость.
13 Обърни ся, Господи: до кога?
И умилостиви ся на рабы-тѣ си.
14 Насити ны съ милость-тѫ си рано,
И ще ся радвамы и веселимъ въ всичкы-тѣ наши дни.
15 Развесели ны съразмѣрно съ дни-тѣ *въ които* бѣше ны оскърбилъ,
Съ годины-тѣ *въ които* видѣхмы зло.
16 Да ся яви твое-то дѣло на рабы-тѣ ти,
И твоя-та слава на сынове-тѣ имъ.
17 И да бѫде свѣтлость-та на Господа Бога нашего върху насъ:
И дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ни утвърждавай върху насъ:
Ей, дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ни утвърждавай го.

ПСАЛОМЪ 91. (по Слав. 90.)

1 Който живѣе подъ покрывъ-тъ на Всевышняго,
Ще прѣбывае подъ сѣнкѫ-тѫ на Всемогущаго.
2 Ще казвамъ за Господа:
Той е прибѣжище мое и крѣпость моя;
Богъ мой, на него ще ся надѣѭ.
3 Защото той ще тя избавя отъ сѣть-тѫ на ловецъ-тъ,
И отъ губителенъ моръ.
4 Съ пера-та си ще тя покрыва,
И подъ крыла-та му ще имашь прибѣжище:
Негова-та истина е щитъ и всеорѫжіе.
5 Нѣма да ся боишь отъ нощенъ страхъ,
Отъ стрѣлѫ-тѫ която лети деня:
6 Отъ моръ *който* ходи въ тьмнинѫ:
Отъ погыбель *която* запустява всрѣдъ пладнинѫ.
7 Тысяща ще падатъ отъ странѫ-тѫ ти,
И десеть тысящи отъ дѣсно ти:
Но при тебе нѣма да ся приближи.
8 Само съ очи-тѣ си ще гледашь,
И ще видишь въздаяніе-то на нечестивы-тѣ.
9 Понеже ты си направилъ Господа, мое-то упованіе,
Вышняго, свое прибѣжище,
10 Нѣма да ти ся случи никакво зло,
И язва нѣма да ся приближи при жилище-то ти.
11 Защото ще заповѣда на ангелы-тѣ си за тебе,
Да тя пазятъ въ вси-тѣ твои пѫтища:
12 На рѫцѣ ще тя подигатъ,
Да не бы да прѣпънешь о камыкъ ногѫ-тѫ си:
13 Ще настѫпишь львъ и аспидъ;
Ще стѫпчешь младъ львъ и ламіѫ.
14 Понеже положи въ мене любовь-тѫ си,
За то ще го избавѭ:
Ще го турѭ въ безопасность, защото позна име-то ми.
15 Ще мя призове, и ще го послушамъ;
Съ него ще сьмь *когато е* въ скърбь:
Ще го избавѭ, и ще го прославѭ.
16 Ще го насытѭ съ дълголенствіе,
И ще му покажѫ спасеніе-то си.

ПСАЛОМЪ 92. (по Слав. 91.)

Псаломъ. Пѣснь за сѫбботный-тъ день.

1 Добро е да славословимъ Господа,
И да пѣснопѣемъ на име-то ти, Всевышній:
2 Да възвѣщавамы на ранинѫ милость-тѫ ти,
И истинѫ-тѫ ти всякѫ нощь,
3 Съ десетострунно орѫдіе и съ псалтирь
Съ пѣснь на китарѫ.
4 Защото си мя развеселилъ, Господи, съ творенія-та си:
Ще ся радвамъ въ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ ти.
5 Колко сѫ голѣмы твои-тѣ дѣла, Господи!

Твърдѣ сѫ дълбокы помышленія-та ти.
6 Безуменъ человѣкъ не знае,
И глупавъ не разумѣва това:
7 Че нечестиви-тѣ изникнуватъ както трѣва-та,
И всичкы-тѣ дѣлатели на беззаконіе цьвтятъ,
За да ся истрѣбятъ вѣчно.
8 Но ты, Господи, въ вѣкъ Высочайшій си.
9 Защото, ето врагове-тѣ ти, Господи,
Защото, ето, врагове-тѣ ти ще погинѫтъ:
Ще ся распрьснѫтъ всичкы които правятъ беззаконіе.
10 Но ты ще възвысишъ като на единорогъ-тъ мой-тъ рогъ:
Азъ ще бѫдѫ помазанъ съ новъ елей.
11 И око-то ми ще види *наказаніе-то* на врагове-тѣ ми:
Уши-тѣ ми ще чуѭтъ за злодѣйцы-тѣ, които ся дигатъ върхъ мене.
12 Праведный като финикъ ще цьвти:
Като кедръ въ Ливанъ ще расте.
13 Насадени въ домъ-тъ Господень,
Ще цьвтятъ въ дворове-тѣ на нашій Богъ:
14 Ще сѫ плодоносни и въ дълбокѫ старость,
И ще сѫ тлъсти и зелени;
15 За да възвѣстятъ че е праведенъ Господь,
Моя-та канара, и нѣма неправдѫ въ него.

ПСАЛОМЪ 93. (по Слав. 92.)

1 Господь царува: облѣченъ е въ великолѣпіе:
Облѣченъ е Господь въ крѣпость, *и* опасанъ:
И вселенная е утвърдена, и нѣма да ся поклати.
2 Отъ начало е утвърденъ твой-тъ прѣстолъ:
Отъ вѣка си ты.
3 Подигнѫхѫ рѣкы-тѣ, Господи,
Подигнѫхѫ рѣкы-тѣ гласъ-тъ си:
Рѣкы-тѣ подигнѫхѫ шумъ-тъ си.
4 Господь който е на высоко
По силенъ е отъ гласъ-тъ на много воды,
Отъ силны-тѣ морскы вълны.
5 Твои-тѣ свидѣтелства сѫ твърдѣ вѣрны:
На твой-тъ домъ прилича святыня, Господи, на много дни.

ПСАЛОМЪ 94. (по Слав. 93.)

1 Боже на отмыщенія-та, Господи,
Боже на отмыщенія-та, яви ся.
2 Възвыши ся, Сѫдіе на земѭ-тѫ:
Дай въздаяніе на гордѣливы-тѣ.
3 До кога нечестиви-тѣ, Господи,
До кога нечестиви-тѣ ще тържествуватъ?
4 *До кога* ще произносятъ говоренія жестокы,
И ще ся хвалятъ всичкы които правятъ беззаконіе?
5 Тѣ оскърбяватъ народъ-тъ ти, Господи,
И наслѣдіе-то ти озлобяватъ.
6 Вдовицѫ-тѫ и странный-тъ убиватъ,
И сирачета-та уморяватъ.
7 И казватъ: Нѣма да види Господь,
Нито ще разумѣе Богъ Іакововъ.
8 Разумѣйте *вы*, безумни между людіе-тѣ:
И *вы* глупави, кога ще станете умны?
9 Онзи който е насадилъ ухо-то, не чуе ли?
Който е създалъ око-то, не види ли?
10 Който вразумява языччицы-тѣ, не обличава ли?
Който учи человѣка знаніе, *не знае ли*?
11 Господь знае человѣческы-тѣ мысли
Че сѫ суетны.
12 Блаженъ е онзи человѣкъ,
Когото вразумявашь, Господи,
И отъ законъ-тъ си го учишь:
13 За да го успокоявашь прѣзъ дни-тѣ на злощастіе-то,
До дѣто ся изкопае ровъ за нечестивый-тъ.
14 Защото не ще да отхвърли Господь народъ-тъ си,
И наслѣдіе-то си нѣма да остави.
15 Понеже сѫдба-та ще ся върне при правдѫ-тѫ,
И ще ѭ послѣдуватъ всичкы-тѣ прави въ сърдце.
16 Кой ще стане за мене противъ лукавы-тѣ?

Кой ще прѣдстане за мене противъ дѣлатели-тѣ на беззаконіе?
17 Ако ми не помагаше Господь,
Безъ малко бы ся населила душа-та ми въ мълчаніе-то.
18 Когато казвахъ: Подплъзнѫ ся нога-та ми,
Твоя-та милость мя подпрѣ, Господи.
19 Въ множество-то на грыжы-тѣ на сърдце-то ми,
Твои-тѣ утѣшенія развеселихѫ душѫ-тѫ ми.
20 Ще има ли съ тебе съобщеніе прѣстолъ-тъ на беззаконіе-то,
Който исхытрува неправдѫ противъ законъ?
21 Тѣ ся устремяватъ противъ душѫ-тѫ на праведный-тъ,
И кръвь неповиннѫ осѫждатъ.
22 Но Господь е прибѣжище мое;
И Богъ мой, канара на упованіе-то ми:
23 И ще обърне върху тѣхъ беззаконіе-то имъ,
И въ лукавство-то имъ ще гы погуби:
Господь Богъ нашъ ще гы погуби.

ПСАЛОМЪ 95. (по Слав. 94.)

1 Елате, да запѣемъ радостно на Господа:
Да въскликнемъ къмъ Твърдынѭ-тѫ на спасеніе-то ни.
2 Да прѣдстанемъ прѣдъ него съсъ славословіе:
Съ пѣсни да въскликнемъ къмъ него.
3 Защото Господь е Богъ великъ,
И Царь великъ надъ вси-тѣ богове.
4 Въ рѫкѫ-тѫ му сѫ дълбины-тѣ земны,
И высочины-тѣ на планины-тѣ сѫ негови.
5 Негово е море-то, и той го е направилъ:
И рѫцѣ-тѣ му създадохѫ сушѫ-тѫ.
6 Елате да ся поклонимъ и да припаднемъ:
Да колѣничимъ прѣдъ Господа, нашій-тъ Създатель.
7 Защото той е Богъ нашъ,
И ный смы людіе на паствѫ-тѫ му и овцы на рѫкѫ-тѫ му.
Днесь, ако чуете гласъ-тъ му,
8 Не ожесточавайте сърдце-то си както *въ* Меривѫ,
Както *въ* день-тъ на искушеніе-то въ пустынѭ-тѫ:
9 Дѣто отци-тѣ ви мя искусихѫ,
Опытахѫ мя, и видѣхѫ дѣла-та ми.
10 Четыридесеть годины негодувахъ на *този* родъ,
И рѣкохъ: Тѣзи людіе сѫ заблудени въ сърдце,
И тѣ не познахѫ мои-тѣ пѫтища.
11 Заради това въ гнѣвъ-тъ си заклѣхъ ся
Че нѣма да влѣзатъ въ упокоеніе-то ми.

ПСАЛОМЪ 96. (по Слав. 95.)

1 Пѣйте Господу пѣснь новѫ,
Пѣйте Господу, всичка земя.
2 Пѣйте Господу; благославяйте име-то му;
Благовѣствувайте изъ день въ день спасеніе-то му.
3 Възвѣстѣте между языцницы-тѣ славѫ-тѫ му,
Въ всичкы-тѣ народы чудеса-та му.
4 Защото е великъ Господь, и много достохваленъ:
Страшенъ е надъ вси-тѣ богове.
5 Защото вси-тѣ богове на языцницы-тѣ сѫ идоли;
А Іеова е направилъ небеса-та.
6 Прѣдъ него е слава и великолѣпіе;
Сила и красота въ святилище-то му.
7 Принесѣте Господу, отечествія на народы-тѣ,
Принесѣте Господу славѫ и силѫ.
8 Принесѣте Господу славѫ-тѫ на име-то му;
Донесѣте приношенія, и влѣзте въ дворове-тѣ му.
9 Поклонѣте ся Господу съ великолѣпіе свято;
Треперѣте прѣдъ лице-то му, всичка земя.
10 Речѣте между языцницы-тѣ: Господь царува:
Вселенная наистинѫ ще е утвърдена;
Нѣма да ся поклатя:
Той ще сѫди людіе-тѣ съ правотѫ.
11 Да ся веселятъ небеса-та, и да ся радва земя-та;
Да шуми море-то и испълненіе-то му.

12 Да ся възвеселятъ полета-та и всичко
което е на тѣхъ:
Тогазъ ще ся зарадватъ всичкы-тѣ дървета на дѫбравѫ-тѫ
13 Прѣдъ Господа; защото иде,
Защото иде да сѫди землѭ-тѫ:
Ще сѫди вселеннѫѭ съ правдѫ,
И народы-тѣ съ истинѫ-тѫ си.

ПСАЛОМЪ 97. (по Слав. 96.)

1 Господь царува; да ся радва земя-та:
Да ся веселятъ много-то острови.
2 Облакъ и мракъ е около него:
Правда и сѫдъ е основаніе-то на прѣстолъ-тъ му.
3 Огнь прѣдходи прѣдъ него,
И попалява отъ всякадѣ неприятели-тѣ му.
4 Свѣткавицы-тѣ му развидѣлявать вселеннѫѭ:
Види земя-та и трепери.
5 Планины-тѣ таѭтъ като восъкъ отъ присѫтствіе-то Господне,
Отъ присѫтствіе-то на Господа на всичкѫ-тѫ землѭ.
6 Възвѣщаватъ небеса-та правдѫ-тѫ му,
И гледатъ всичкы-тѣ народи славѫ-тѫ му.
7 Да ся посрамятъ всичкы които служатъ на истуканы-тѣ,
Които ся хвалятъ съ идолы-тѣ:
Поклонѣте му ся, всичкы богове.
8 Чу Сіонъ, и ся развесели,
И ся зарадвахѫ Іудины-тѣ дъщери,
Заради твои-тѣ сѫдбы, Господи.
9 Защото ты си, Господи, высочайшій надъ всичкѫ-тѫ землѭ;
Много си прѣвъзвышенъ надъ всичкы-тѣ богове.
10 Вы, които обычате Господа, мразѣте зло-то.
Той пази души-тѣ на прѣподобны-тѣ си:
Избавя гы отъ рѫкѫ-тѫ на нечестивы-тѣ.
11 Видѣлина ся сѣе за праведный-тъ,
И веселіе за правы-тѣ въ сърдце.
12 Веселѣте ся, праведни, въ Господа,
И въсхвалявайте память-тѫ на неговѫ-тѫ святость.

ПСАЛОМЪ 98. (по Слав. 97.)

Псаломъ.

1 Пѣйте Господу пѣснь новѫ, защото направи чудны дѣла:
Негова-та дѣсница и негова-та свята мышца направихѫ му спасеніе.
2 Господь направи извѣстно спасеніе-то си:
Прѣдъ язычницы-тѣ откры правдѫ-тѫ си.
3 Помянѫ милость-тѫ си и истинѫ-тѫ си къмъ Израилевый-тъ домъ:
Всичкы-тѣ крайща на землѭ-тѫ видѣхѫ спасеніе-то на Бога нашего.
4 Въсклкнѣте Господу, всичка земя:
Запѣйте, и радвайте ся, и пѣснопѣйте.
5 Пѣснопѣйте на Господа съ китарѫ;
Съ китарѫ, и съ гласъ на псалмопѣніе.
6 Съ трѫбы и *съ* гласъ на рогъ,
Радостно выкнѣте прѣдъ Царя Господа.
7 Да шуми море-то и испълненіе-то му,
Вселенная, и които живѣѭтъ на неѭ.
8 Рѣкы-тѣ да плескатъ съ рѫцѣ,
Купно и горы-тѣ да ся радватъ
9 Прѣдъ Господа; защото иде да сѫди землѭ-тѫ;
Ще сѫди вселеннѫѭ съ правдѫ,
И народы-тѣ съ правотѫ.

ПСАЛОМЪ 99. (по Слав. 98.)

1 Господь царува; да треперятъ народи-тѣ;
Той сѣди на херувимы-тѣ; да ся потресе земя-та.
2 Господь е великъ въ Сіонъ,
И высокъ е надъ всичкы-тѣ народы.
3 Да славословятъ твое-то велико и страшно име:
Той е святъ:
4 И Сила-та на царя обыча правдѫ:
Ты си поставилъ правотѫ,
Ты си направилъ сѫдъ и правдѫ въ Іакова.
5 Възнесѣте Господа Бога нашего,
И покланяйте ся въ подножіе-то на нозѣ-тѣ му:

Той е святъ.
6 Моисей и Ааронъ между священницы-тѣ му,
И Самуилъ между призовающы-тѣ име-то му;
Тѣ призовавахѫ Господа, и послушваше гы.
7 Въ стълпъ облаченъ имъ говорѣше:
Упазихѫ свидѣтелства-та му,
И повелѣнія-та *които* имъ даде.
8 Господи Боже нашъ, ты си гы послушалъ:
Ты си имъ былъ Богъ опроститель,
Но и отмьститель за дѣянія-та имъ.
9 Възнесѣте Господа Бога нашего,
И покланяйте ся въ святѫ-тѫ му горѫ:
Защото Господь Богъ нашъ е святъ.

ПСАЛОМЪ 100. (по Слав. 99.)

Псаломъ на славословіе.

1 Въскликнѣте къмъ Господа, всичка земя.
2 Работѣте Господу съ веселіе:
Идѣте прѣдъ него съ радость.
3 Познайте, че Господь е Богъ:
Той ны направи, а не ный:
Ный смы негови людіе, и овцы на паствѫ-тѫ му.
4 Влѣзте въ врата-та му съсъ славословіе,
И въ дворове-тѣ му съ хваленіе:
Славословѣте го: благославяйте име-то му.
5 Защото Господь е благъ:
Милость-та му е въ вѣкъ,
И до родъ и родъ истина-та му.

ПСАЛОМЪ 101. (по Слав. 100.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Милость и сѫдъ ще пѣѭ:
Тебѣ, Господи, ще въспѣѭ.
2 Ще постѫпвамъ разумно въ пѫть непороченъ:
Кога ще дойдешь при мене?
Ще ходѭ съ незлобіе-то на сърдце-то си
Всрѣдъ домъ-тъ си.
3 Не щѫ да турѭ прѣдъ очи-тѣ си нѣщо лукаво:
Мразѭ законопрѣстѫпленіе:
Не ще ся прилѣпи то при мене.
4 Развращено сърдце ще бѫде отхвърлено отъ мене.
Лукавый-тъ не щѫ да познавамъ.
5 Който клевети скрышно съсѣдъ-тъ си,
Него ще погубѭ:
Който има гордѣливо око, и надигнато сърдце,
Него не щѫ да търпѭ.
6 Очи-тѣ ми *ще гледатъ* надъ вѣрны-тѣ на земѭ-тѫ,
За да сѣдятъ съ мене:
Който ходи по непороченъ пѫть,
Той ще ми слугува.
7 Нѣма да живѣе вѫтрѣ въ домъ-тъ ми който постѫпва коварно:
Който говори лъжѫ нѣма да устои прѣдъ очи-тѣ ми.
8 Всякѫ зарань ще погубямъ всичкы-тѣ нечестивы на земѭ-тѫ.
За да истрѣбѭ отъ градъ-тъ Господень всичкы-тѣ дѣлатели на беззаконіе.

ПСАЛОМЪ 102. (по Слав. 101.)

Молитва на скърбящій, кога тѫжи и излива жалбѫ-тѫ си прѣдъ Господа.

1 Господи, послушай молитвѫ-тѫ ми,
И выканіе-то ми да дойде при тебе.
2 Не крый лице-то си отъ мене:
Въ день-тъ на утѣсненіе-то ми, приклони къмъ мене ухо-то си:
Въ день-тъ въ който *тя* призовавамъ послушай мя скоро.
3 Защото исчезнѫхѫ като дымъ дни-тѣ ми,
И кости-тѣ ми като хврастіе изсъхнѫхѫ.
4 Поразено е сърдце-то ми и изсъхнало като трѣвѫ,
Щото забравихъ да ямъ хлѣбъ-тъ си.
5 Отъ гласъ-тъ на въздыханіе-то ми,
Кости-тѣ ми прилѣпнѫхѫ за кожѫ-тѫ ми.
6 Уподобихъ ся на неясыть въ пустынѭ:
Станахъ като нощный вранъ въ развалины.

7 Нѣмамъ сънъ, и сьмь като врабче
Осамотено на покрывъ-тъ на кѫща-тѫ.
8 Всякой день мя укорявать неприятели-тѣ ми;
Които свирѣпѣѭтъ върхъ мене кълнѫтъ ся противъ мене.
9 Защото ядохъ пепелъ като хлѣбъ,
И смѣсихъ съсъ сьлзы питіе-то си,
10 Поради гнѣвъ-тъ ти и раздразненіе-то ти:
Защото си мя дигналъ, и хвърлилъ си мя долу.
11 Дни-тѣ ми сѫ като сѣнкѫ въ уклоненіе,
И азъ изсъхнахъ като трѣвѫ.
12 Но ты, Господи, въ вѣкъ прѣбывавашь,
И память-та ти въ родъ и родъ.
13 Ты ще станешь, ще ся смилишь за Сіонъ;
Защото е врѣме да го помилувашь,
Защото опрѣдѣлено-то врѣме дойде.
14 Понеже раби-тѣ ти желаѭтъ за каменіе-тѣ му,
И милѣѭтъ за прьсть-тѫ му.
15 Тогазь язычници-тѣ ще ся убоятъ отъ име-то Господне,
И всичкы-тѣ земни царіе отъ славѫ-тѫ ти.
16 Когато Господь съгради Сіонъ,
Ще ся яви съсъ славѫ-тѫ си.
17 Ще пригледне на молитвѫ-тѫ на запустены-тѣ,
И не ще да прѣзре моленіе-то имъ.
18 Това ще ся напише за бѫдѫщій родъ:
И народъ-тъ, който ще ся създаде, ще хвали Господа.
19 Защото надникнѫ отъ святѫ-тѫ своѭ высочинѫ,
Отъ небе-то погледнѫ Господь на землѭ-тѫ,
20 За да чуе въздыханіе-то на затворены-тѣ,
За да освободи осѫдены-тѣ на смьрть:
21 За да възвѣстявать въ Сіонъ име-то на Господа,
И хвалѫ-тѫ му въ Іерусалимъ;
22 Когато ся съберѫтъ народи-тѣ купно,
И царства-та за да работятъ Господу.
23 Свали *той* на пѫть-тъ силѫ-тѫ ми:
Скрати дни-тѣ ми.
24 Азъ рѣкохъ: Да мя не грабнешь, Боже мой, въ половинѫ-тѫ на дни-тѣ ми:
Твои-тѣ годины сѫ въ родове на родове.
25 Въ начало ты, *Господи,* основалъ си землѭ-тѫ,
И дѣло на твои-тѣ рѫцѣ сѫ небеса-та.
26 Тѣ ще погынѫтъ, а ты прѣбывавашь:
И всичкы-тѣ като дрехѫ ще овехтѣѭтъ:
Като облѣкло ще гы свіешь, и ще ся измѣнятъ.
27 А ты си истый,
И твои-тѣ годины нѣма да ся свършатъ.
28 Синове-тѣ на рабы-тѣ ти ще ся населявать,
И сѣме-то имъ ще ся утвърди прѣдъ тебе.

ПСАЛОМЪ 103. (по Слав. 102.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Благославяй, душе моя, Господа:
И всичкы вѫтренни мои, свято-то му име.
2 Благославяй, душе моя, Господа,
И не забравяй всичкы-тѣ му благодѣянія:
3 Който прощава всичкы-тѣ ти беззаконія,
Исцѣлява всичкы-тѣ ти болести,
4 Избавя отъ тлѣніе животъ-тъ ти,
Вѣнчава тя съ милость и щедроты:
5 Насыща съ благости старость-тѫ ти;
Младость-та ти ся подновява като на орелъ.
6 Господь прави правдѫ и сѫдъ
На всичкы-тѣ обижданы.
7 Показа пѫтища-та си на Моисея,
Дѣла-та си на Израилевы-тѣ синове.
8 Жалостивъ и милостивъ е Господь,
Дълготьрпѣливъ и многомилостивъ.
9 Не ще е противенъ за всякога,
Нито ще дьржи *гнѣвъ* въ вѣкъ.
10 Не ни е сторилъ споредъ грѣхове-тѣ ни,
Нито е въздалъ намъ споредъ беззаконія-та ни.
11 Защото колкото е небе-то высоко отъ землѭ-тѫ,
Толкозь е голѣма милость-та му къмъ онѣзи които му ся боятъ.
12 Колкото отстои истокъ отъ западъ,
Толкозь е отдалечилъ отъ насъ прѣстѫпленія-та ни.
13 Както жали отецъ чада-та си,
Така жали Господь онѣзи които му ся боятъ.
14 Защото той познава наше-то създаніе,
Помни че ный смы прьсть.

15 Дни-тѣ на человѣка сѫ като трѣвѫ:
Като цвѣтъ на поле-то, така цъвти.
16 Защото прѣминува вѣтръ-тъ надъ него, и нѣма го,
И мѣсто-то му го не познава вече.
17 А милость-та Господня е отъ вѣка,
И до вѣка, връхъ онѣзи които му ся боятъ,
И правда-та му връхъ синове-тѣ на синове-тѣ
18 На онѣзи които пазятъ завѣтъ-тъ му,
И помнятъ заповѣди-тѣ му за да гы испълняватъ.
19 Господь постави прѣстолъ-тъ си на небе-то;
И царство-то му владѣе надъ всичко.
20 Благославяйте Господа, *вси* ангели негови,
Силни съ крѣпость, които испълнявате слово-то му,
Като слушате гласъ-тъ на слово-то му.
21 Благославяйте Господа, всичкы силы неговы:
Слугы негови, които испълнявате волѭ-тѫ му.
22 Благославяйте Господа, всичкы дѣла неговы,
Въ всяко мѣсто на владычество-то му.
Благославяй, душе моя, Господа.

ПСАЛОМЪ 104. (по Слав. 103.)

1 Благославяй, душе моя, Господа:
Господи Боже мой, възвеличилъ си ся много:
Съ честь и съ великолѣпiе си облѣченъ.
2 Ты който ся обличашь съ виделинѫ като съ дрехѫ,
И простирашь небе-то като опонѫ:
3 Който градишь прѣвыспренни-тѣ си селенiя надъ воды-тѣ,
Правишь облацы-тѣ своѭ колесницѫ,
И ходишь на крила-та на вѣтръ-тъ:
4 Който правишь ангелы-тѣ си духове,
И слугы-тѣ си пламыкъ огненъ:
5 Който си основалъ землѭ-тѫ на основанiе-то ѝ,
За да ся не поколебае въ вѣкъ вѣка.
6 Покрылъ си ѭ съ бездна-тѫ, като съ дрехѫ:
Воды-тѣ застанахѫ върху планины-тѣ:
7 Отъ твое-то запрѣщенiе побѣгнахѫ:
Отъ гласъ-тъ на грьмъ-тъ ти ся устремихѫ на бѣгъ.
8 Възлѣзохѫ на планины-тѣ, слѣзохѫ въ долове-тѣ,
На мѣсто-то което си утвърдилъ за тѣхъ.
9 Положилъ си прѣдѣлъ, *който* не могатъ да прѣминатъ,
Нито да ся върнатъ за да покрыѭтъ землѭ-тѫ.
10 Който проваждашь источницы въ долове-тѣ,
За да текѫтъ между планины-тѣ:
11 Напояватъ всичкы-тѣ полскы звѣрове:
Диви-тѣ осли угасяватъ жаждѫ-тѫ си:
12 При тѣхъ небесны-тѣ птицы прѣбиваватъ,
И между вѣйкы-тѣ пѣѭтъ:
13 Който поишь планины-тѣ отъ прѣвыспренни-тѣ си селенiя:
Отъ плодъ-тъ на твои-тѣ дѣла насыща ся земя-та:
14 Който прозябавашь трѣвѫ за скотове-тѣ,
И зелiе за потрѣбѫ на человѣка,
За да изважда хранѫ отъ землѭ-тѫ,
15 И вино да весели сърдце-то на человѣка,
Елей за да освѣтлява лице-то,
И хлѣбъ да укрѣпява сърдце-то на человѣка.
16 Насытихѫ ся дървета-та Господни;
Кедри-тѣ Ливанскы, които е насадилъ;
17 Дѣто птицы-тѣ правятъ гнѣзда:
Елхы-тѣ сѫ жилище на щъркъ-тъ.
18 Высокы-тѣ планины сѫ на дивы-тѣ козы:
Каменiе-тѣ сѫ на кролицы-тѣ прибѣжище.
19 Направилъ е лунѫ-тѫ за врѣмена-та:
Слънце-то познава западъ-тъ си.
20 Турятъ тъминѫ, и става нощь:
Въ неѭ ходятъ вси-тѣ звѣрове дѫбравни:
21 Лъвчета-та рыкаѭтъ за ловъ,
И искатъ отъ Бога хранѫ-тѫ си.
22 Слънце-то изгрѣва: събиратъ ся,
И лѣгатъ въ лѣгла-та си:
23 Излиза человѣкъ на дѣло-то си,
И на работѫ-тѫ си довечеръ.
24 Колко сѫ многочисленны твои-тѣ дѣла, Господи!

Всичкы-тѣ съ мадрость си направилъ:
Земя-та е пълна съ творенія-та ти.
25 Ето голѣмо-то и пространно-то море:
Тамъ има гадове безбройни,
Животны малкы съ голѣми:
26 Тамъ кораби-тѣ прѣплавуватъ,
Тамъ Левіаѳанъ-тъ когото си създалъ да играе въ него.
27 Всичкы тѣзи отъ тебе очакватъ,
Да дадешь на врѣме храня-тѫ имъ.
28 Давашь имъ, събиратъ:
Отваряшь рѫкѫ-тѫ си, насыщатъ ся съ благость:
29 Отвръщашь лице-то си, смущаватъ ся:
Земашь дыханіе-то имъ, умиратъ,
И връщатъ ся въ пръсть-тѫ си:
30 Испровождашь Духъ-тъ си, създаватъ ся,
И подновявашь лице-то на земѭ-тѫ.
31 Да бѫде слава-та Господня въ вѣкъ:
Да ся весели въ дѣла-та си Господь,
32 Който гледа върху земѭ-тѫ, и тя трепери:
Прикасява ся до горы-тѣ, и дымятъ.
33 Ще пѣѭ Господу додѣ съмь живъ:
Ще пѣснопѣѭ Богу моему до когато сѫществувамъ.
34 Мое-то за него размышленіе ще е сладко:
Азъ ще ся веселѭ въ Господа.
35 Да исчезнатъ грѣшни-тѣ отъ земѭ-тѫ,
И нечестиви-тѣ да гы нѣма вече.
Благослови, душе моя, Господа. Алилуія.

ПСАЛОМЪ 105. (по Слав. 104.)

1 Славословѣте Господа: призовавайте име-то му:
Възвѣщавайте въ народы-тѣ дѣла-та му.
2 Пѣйте му, пѣснопѣйте му;
Говорѣте за всичкы-тѣ му чудеса.
3 Хвалѣте ся въ свято-то негово име:
Да ся весели сърдце-то на онѣзи които търсятъ Господа.
4 Търсѣте Господа и негова-тѫ силѫ:
Търсѣте лице-то му вынагы.
5 Поменувайте чудеса-та му които е направилъ,
Знаменія-та му, и сѫдбы-тѣ на уста-та му:
6 *Вы* сѣме на Авраама, неговъ-тъ рабъ,
Синове Іаковови, избрани негови:
7 Той е Господь Богъ нашъ:
Сѫдбы-тѣ му сѫ по всичкѫ-тѫ земѭ.
8 Всякога помни завѣтъ-тъ си,
Слово-то *което* заповѣда на тысящи родове;
9 Което завѣща Аврааму,
И клѣтвѫ-тѫ си Исааку,
10 И утвърди го Іакову за законъ,
Израилю *за* вѣченъ завѣтъ,
11 И рече: Тебѣ ще дамъ Ханаанскѫ-тѫ земѭ,
Дѣлъ на наслѣдіе-то ви:
12 Като бѣхѫ тѣ малко на четъ,
Малцина, и пришелци въ нея,
13 И прѣхождахѫ отъ народъ въ народъ,
Отъ царство въ друго племе,
14 Не остави никого да гы озлоби;
И заради тѣхъ царіе обличи:
15 *И казваше:* Да не докачите помазаны-тѣ ми,
И да не сторите зло на пророцы-тѣ ми.
16 И призва гладъ на земѭ-тѫ:
Строши всяко подкрѣпеніе отъ хлѣбъ.
17 Испроводи прѣдъ тѣхъ человѣка,
Іосифа, продаденый-тъ като рабъ:
18 Комуто нозѣ-тѣ стѣснихѫ въ оковы:
Турихѫ го въ желѣза,
19 Додѣ дойде негово-то слово:
Слово-то Господне го опыта,
20 Проводи царь-тъ и го развърза:
Управитель-тъ на народы-тѣ, и освободи го.
21 Постави го господарь на домъ-тъ си,
И управитель на всичкый-тъ си имотъ:
22 За да вързува князове-тѣ му по волѭ-тѫ си,
И да вразумява старѣйшины-тѣ му.
23 Тогазь дойде Израиль въ Египеть,
И Іаковъ ся прѣсели въ Хамовѫ-тѫ земѭ.
24 И *Господь* нарасти людіе-тѣ си много,
И направи гы по силны отъ врагове-тѣ имъ.
25 Прѣвърнѫ сърдце-то имъ да ненавиждатъ людіе-тѣ му,
Да правятъ коварства противъ рабы-тѣ му.
26 Проводи Моисея свой-тъ рабъ,
И Аарона, когото избра.
27 Извършихѫ врѣдъ тѣхъ знаменія-та му,

И чудеса-та *му*, въ Хамовѫ-тѫ землѭ.
28 Проводи мракъ и помрачи:
И не упорствувахѫ на думы-тѣ му.
29 Прѣвърнѫ воды-тѣ имъ въ кръвь,
И измори рыбы-тѣ имъ.
30 Земя-та имъ кыпнѫ съ жабы,
Дори до вѫтрешны-тѣ стаи на царіе-тѣ имъ.
31 Рече, та дойдохѫ песіи мухы,
И скнипы по всичкы-тѣ имъ прѣдѣлы.
32 Даде имъ градъ *вмѣсто* дъждь,
И огнь пламененъ въ землѭ-тѫ имъ.
33 И порази лозія-та имъ, и смоковницы-тѣ имъ,
И строши дьрвета-та въ прѣдѣлы-тѣ имъ.
34 Рече, та дойдохѫ скакалци
И прузи безъ четъ,
35 И испоядохѫ всичкѫ-тѫ трѣвѫ по землѭ-тѫ имъ,
И испоядохѫ плодъ-тъ на нивя-та имъ:
36 И порази всичкы-тѣ първородны въ землѭ-тѫ имъ,
Начатъкъ-тъ на всичкѫ-тѫ имъ силѫ.
37 И изведе гы съсъ сребро и злато,
И нѣмаше немощенъ въ племена-та имъ:
38 Възвесели ся Египетъ въ исхожданіе-то имъ:
Защото тѣхный-тъ страхъ бѣ нападналъ върхъ него.
39 Распрострѣ облакъ да покрыва *людіе-тѣ си*,
И огнь да *имъ* свѣти нощя.
40 Искахѫ, и донесе *имъ* прѣпелицы:
И съ небесенъ хлѣбъ гы насыти.
41 Раствори камыкъ-тъ, и изврѣхѫ воды,
Потекохѫ рѣкы въ безводны-тѣ мѣста.
42 Защото помянѫ свято-то свое слово
Къмъ Авраама рабъ-тъ си:
43 И изведе людіе-тѣ си съ веселіе,
Избраны-тѣ си съ радость:
44 И даде имъ земли-тѣ на народы-тѣ,
И наслѣдихѫ трудъ-тъ на племена-та;
45 За да пазятъ неговы-тѣ повелѣнія,
И да съхранявать законы-тѣ му. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 106. (по Слав. 105.)

1 Аллилуія. Славѣте Господа, защото е благъ:
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
2 Кой може да искаже могущество-то Господне,
Да направи да ся чуѭтъ всичкы-тѣ неговы хвалы?
3 Блажени които пазятъ правосѫдіе,
Които правятъ правдѫ на всяко врѣме.
4 Помни мя, Господи, въ благоволеніе-то си къмъ людіе-тѣ си:
Посѣти мя съсъ спасеніе-то си:
5 За да гледамъ добро-то на избраны-тѣ твои,
За да ся веселѭ въ веселіе-то на народъ-тъ ти,
За да ся хвалѭ съ твое-то наслѣдіе.
6 Съгрѣшихмы ный и отци-тѣ ни:
Беззаконіе и нечестіе направихмы.
7 Бащи-тѣ ни въ Египетъ не разумѣхѫ твои-тѣ чудеса:
Не помнѣхѫ много-то твои милости,
И противихѫ ся при море-то, при Червено-то море.
8 Но гы спасе заради име-то си,
За да направи познато могущество-то си.
9 И запрѣти на Червено-то море, и исъхнѫ:
И прѣведе гы прѣзъ бездны-тѣ като прѣзъ пустынѭ.
10 И спасе гы отъ рѫкѫ-тѫ на ненавистника,
И избави гы отъ рѫкѫ-тѫ на непріятеля.
11 И воды-тѣ покрыхѫ врагове-тѣ имъ:
Не останѫ ни единъ отъ тѣхъ.
12 Тогазь повѣрвахѫ думы-тѣ му:
Пѣяхѫ хвалѫ-тѫ му.
13 *Но* скоро забравихѫ дѣла-та му;
Не дочакахѫ съвѣтъ-тъ му:
14 Но пожелахѫ пожеланіе въ пустынѭ-тѫ,
И искусихѫ Бога въ безводно-то мѣсто.
15 И даде имъ което искахѫ:
Проводи обаче мършавость на душы-тѣ имъ.
16 И въ станъ-тъ завидѣхѫ на Моисея,
И на Аарона святый-тъ Господенъ.
17 Земя-та ся отвори, та погълнѫ Даѳана,
И покры събраніе-то Авироново.
18 И огнь изгори събраніе-то имъ:
Пламыкъ опали нечестивы-тѣ.
19 Направихѫ теле въ Хоривъ,
И поклонихѫ ся на излѣянъ идолъ:
20 И промѣнихѫ славѫ-тѫ си

Въ подобіе на волъ който яде трѣвѫ.
21 Забравихѫ Бога, спасителя своего,
Който направи великы дѣла въ Египетъ,
22 Чудны, въ Хамовѫ-тѫ земѭ,
Страшны, въ Червено-то море.
23 И думаше да гы истрѣби,
Ако Моисей избраный-тъ неговъ
Не бы застаналъ прѣдъ него *като* въ проломъ,
За да отвърне гнѣвъ-тъ му, да *гы* не погуби.
24 Прѣзрѣхѫ още желаемѫ-тѫ земѭ:
Не повѣрвахѫ негово-то слово:
25 И пороптахѫ въ шатры-тѣ си:
Не послушахѫ гласъ-тъ Господень.
26 За то подигнѫ рѫкѫ-тѫ си противъ тѣхъ,
За да гы свали въ пустынѭ-тѫ:
27 И да свали сѣме-то имъ между народы-тѣ,
И да гы распрьсне по разны мѣста.
28 И прилѣпихѫ ся при Ваалфегора,
И ядохѫ жьртвы *принесены* на мьртвы-тѣ.
29 И раздразнихѫ *Бога* съ дѣла-та си
Толкозь, щото ся устреми върхъ тѣхъ язва-та.
30 Но станѫ Финеесъ, и направи сѫдъ:
И язва-та прѣстанѫ:
31 И вмѣни му ся за правдѫ
Въ родъ и родъ до вѣка.
32 И разярихѫ го въ воды-тѣ на Меривѫ,
И станѫ злѣ съ Моисея поради тѣхъ:
33 Защото огорчихѫ духъ-тъ му,
Тѫ говори несмысленно съ устны-тѣ си.
34 Не истрѣбихѫ народы-тѣ,
За които Господь имъ бѣ заповѣдалъ:
35 Но смѣсихѫ ся съ язычницы-тѣ,
И научихѫ ся на тѣхны-тѣ дѣла:
36 И служихѫ на идолы-тѣ имъ,
Които станахѫ сѣть за тѣхъ:
37 И синове-тѣ си и дъщери-тѣ си
Принесохѫ въ жьртвѫ на бѣсове-тѣ:
38 И пролѣхѫ неповиннѫ кръвь,
Кръвь-тѫ на синове-тѣ си и на дъщери-тѣ си,
Които пожрѣхѫ на Ханаанскы-тѣ идолы:
И осквьрни ся земя-та отъ кръвопролитія.
39 И осквьрнихѫ ся съ дѣла-та си,
И блудувахѫ въ дѣянія-та си.
40 За то гнѣвъ-тъ Господень ся разяри върху людіе-тѣ му,
И погнуси ся отъ наслѣдіе-то си.
41 И прѣдаде гы въ рѫцѣ-тѣ на язычницы-тѣ:
И обладахѫ гы ненавистници-тѣ имъ.
42 И гы утѣснихѫ неприятели-тѣ имъ,
И останѫхѫ покорени подъ рѫкѫ-тѫ имъ.
43 Много пѫти гы избави,
Но тѣ го разгнѣвихѫ съсъ съвѣты-тѣ си:
За то ся и унижихѫ заради беззаконіе-то си.
44 Но погледнѫ на утѣсненіе-то имъ,
Когато чу выкъ-тъ имъ:
45 И помянѫ свой-тъ къмъ тѣхъ завѣтъ,
И раская ся споредъ голѣмѫ-тѫ си милость.
46 И направи гы да намѣрятъ милосердіе
Прѣдъ всичкы-тѣ които гы бѣхѫ плѣнили.
47 Спаси ны, Господи, Боже нашъ,
И събери ны отъ язычницы-тѣ,
За да славословимъ свято-то твое име,
И да ся хвалимъ съ твоѭ-тѫ хвалѫ.
48 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ
Отъ вѣка и до вѣка:
И да рекѫтъ всичкы-тѣ людіе: Аминь. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 107. (по Слав. 106.)

1 Славѣте Господа, защото е благъ,
Защото милость-та му е во вѣкъ.
2 *Така* да говорятъ избавени-тѣ чрѣзъ Господа,
Които избави отъ рѫкѫ-тѫ на неприятеля:
3 И гы събра отъ страны-тѣ,
Отъ истокъ, и отъ западъ, отъ сѣверъ и отъ море-то.
4 Скытахѫ ся по пустынѭ-тѫ, въ необитаемъ пѫть,
Не нахождахѫ градъ за населеніе.
5 *Бѣхѫ* гладни и жедни:
Душа-та имъ чезнѣше въ тѣхъ.
6 Тогазь выкнѫхѫ къмъ Господа въ скърбь-тѫ си:
И гы избави отъ утѣсненія-та имъ:
7 И заведе гы прѣзъ правъ пѫть,
За да идѫтъ въ градъ за населеніе.
8 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ милость,

И чудеса-та *му*, въ Хамовѫ-тѫ земѭ.
28 Проводи мракъ и помрачи:
И не упорствувахѫ па думы-тѣ му.
29 Прѣвърнѫ воды-тѣ имъ въ кръвь,
И измори рыбы-тѣ имъ.
30 Земя-та имъ кыпнѫ съ жабы,
Дори до вѫтрешны-тѣ стаи на царіе-тѣ имъ.
31 Рече, та дойдохѫ песіи мухы,
И скнипы по всичкы-тѣ имъ прѣдѣлы.
32 Даде имъ градъ *вмѣсто* дъждь,
И огнь пламененъ въ земѭ-тѫ имъ.
33 И порази лозія-та имъ, и смоковницы-тѣ имъ,
И строши дървета-та въ прѣдѣлы-тѣ имъ.
34 Рече, та дойдохѫ скакалци
И прузи безъ четъ,
35 И испоядохѫ всичкѫ-тѫ трѣвѫ по земѭ-тѫ имъ,
И испоядохѫ плодъ-тъ на нивя-та имъ:
36 И порази всичкы-тѣ първородны въ земѭ-тѫ имъ,
Начатъкъ-тъ на всичкѫ-тѫ имъ силѫ.
37 И изведе гы съсъ сребро и злато,
И нѣмаше немощенъ въ племена-та имъ:
38 Възвесели ся Егыпетъ въ исхожданіе-то имъ:
Защото тѣхный-тъ страхъ бѣ нападнѫлъ върхъ него.
39 Распрострѣ облакъ да покрыва *людіе-тѣ си*,
И огнь да *имъ* свѣти нощя.
40 Искахѫ, и донесе *имъ* прѣпелицы:
И съ небесенъ хлѣбъ гы насыти.
41 Растворн камыкъ-тъ, и изврѣхѫ воды,
Потекохѫ рѣкы въ безводны-тѣ мѣста.
42 Защото поменѫ свято-то свое слово
Къмъ Авраама рабъ-тъ си:
43 И изведе людіе-тѣ си съ веселіе,
Избраны-тѣ си съ радость:
44 И даде имъ земли-тѣ на народы-тѣ,
И наслѣдихѫ трудъ-тъ на племена-та;
45 За да пазятъ неговы-тѣ повелѣнія,
И да съхранявать законы-тѣ му. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 106. (по Слав. 105.)

1 Аллилуія. Славѣте Господа, защото е благъ:
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
2 Кой може да искаже могущество-то Господне,
Да направи да ся чуѭтъ всичкы-тѣ неговы хвалы?
3 Блажени които пазятъ правосѫдіе,
Които правятъ правдѫ на всяко врѣме.
4 Помни мя, Господи, въ благоволеніе-то си къмъ людіе-тѣ си:
Посѣти мя съсъ спасеніе-то си:
5 За да гледамъ добро-то на избраны-тѣ твои,
За да ся веселѭ въ веселіе-то на народъ-тъ ти,
За да ся хвалѭ съ твое-то наслѣдіе.
6 Съгрѣшихмы ный и отци-тѣ ни:
Беззаконіе и нечестіе направихмы.
7 Бащи-тѣ ни въ Егыпетъ не разумѣхѫ твои-тѣ чудеса:
Не помнѣхѫ много-то твои милости,
И противихѫ ся при море-то, при Червено-то море.
8 Но гы спасе заради име-то си,
За да направи познато могущество-то си.
9 И запрѣти на Червено-то море, и изсъхнѫ:
И прѣведе гы прѣзъ бездны-тѣ като прѣзъ пустынѭ.
10 И спасе гы отъ рѫкѫ-тѫ на ненавистника,
И избави гы отъ рѫкѫ-тѫ на неприятеля.
11 И воды-тѣ покрыхѫ врагове-тѣ имъ:
Не останѫ ни единъ отъ тѣхъ.
12 Тогазь повѣрвахѫ думы-тѣ му:
Пѣяхѫ хвалѫ-тѫ му.
13 *Но* скоро забравихѫ дѣла-та му;
Не дочакахѫ съвѣтъ-тъ му:
14 Но пожелахѫ пожеланіе въ пустынѭ-тѫ,
И искусихѫ Бога въ безводно-то мѣсто.
15 И даде имъ което искахѫ:
Проводи обаче мършавость на душы-тѣ имъ.
16 И въ станъ-тъ завидѣхѫ на Моисея,
И на Аарона святый-тъ Господень.
17 Земя-та ся отвори, та погълнѫ Даѳана,
И покры събраніе-то Авироново.
18 И огнь изгори събраніе-то имъ:
Пламыкъ опали нечестивы-тѣ.
19 Направихѫ теле въ Хоривъ,
И поклонихѫ ся на излѣянъ идолъ:
20 И промѣнихѫ славѫ-тѫ си

Въ подобіе на волъ който яде трѣвѫ.
21 Забравихѫ Бога, спасителя своего,
Който направи великы дѣла въ Египетъ,
22 Чудны, въ Хамовѫ-тѫ землѭ,
Страшны, въ Червено-то море.
23 И думаше да гы истрѣби,
Ако Моисей избраный-тъ неговъ
Не бы застаналъ прѣдъ него *като* въ проломъ,
За да отвърне гнѣвъ-тъ му, да *гы* не погуби.
24 Прѣзрѣхѫ още желаемѫ-тѫ землѭ:
Не повѣрвахѫ негово-то слово:
25 И пороптахѫ въ шатры-тѣ си:
Не послушахѫ гласъ-тъ Господень.
26 За то подигнѫ рѫкѫ-тѫ си противъ тѣхъ,
За да гы свали въ пустынѭ-тѫ:
27 И да свали сѣме-то имъ между народы-тѣ,
И да гы распръсне по разны мѣста.
28 И прилѣпихѫ ся при Ваалфегора,
И ядохѫ жъртвы *принесены* на мъртвы-тѣ.
29 И раздразнихѫ *Бога* съ дѣла-та си
Толкозь, щото ся устреми върхъ тѣхъ язва-та.
30 Но станѫ Финеесъ, и направи сѫдъ:
И язва-та прѣстанѫ:
31 И вмѣни му ся за правдѫ
Въ родъ и родъ до вѣка.
32 И разярихѫ го въ воды-тѣ на Меривѫ,
И станѫ злѣ съ Моисея поради тѣхъ:
33 Защото огорчихѫ духъ-тъ му,
Та говори несмысленно съ устны-тѣ си.
34 Не истрѣбихѫ народы-тѣ,
За които Господь имъ бѣ заповѣдалъ:
35 Но смѣсихѫ ся съ язычницы-тѣ,
И научихѫ ся на тѣхны-тѣ дѣла:
36 И служихѫ на идолы-тѣ имъ,
Които станѫхѫ сѣть за тѣхъ:
37 И сынове-тѣ си и дъщери-тѣ си
Принесохѫ въ жъртвѫ на бѣсове-тѣ:
38 И пролѣхѫ неповиннѫ кръвь,
Кръвь-тѫ на сынове-тѣ си и на дъщери-тѣ си,
Които пожрѣхѫ на Ханаанскы-тѣ идолы:
И осквърни ся земя-та отъ кръвопролитія.
39 И осквърнихѫ ся съ дѣла-та си,
И блудувахѫ въ дѣянія-та си.
40 За то гнѣвъ-тъ Господень ся разяри връху людіе-тѣ му,
И погнуси ся отъ наслѣдіе-то си.
41 И прѣдаде гы въ рѫцѣ-тѣ на язычницы-тѣ:
И обладахѫ гы ненавистници-тѣ имъ.
42 И гы утѣснихѫ неприятели-тѣ имъ,
И останѫхѫ покорени подъ рѫкѫ-тѫ имъ.
43 Много пѫти гы избави,
Но тѣ го разгнѣвихѫ съсъ съвѣты-тѣ си:
За то ся и унижихѫ заради беззаконіе-то си.
44 Но погледнѫ на утѣсненіе-то имъ,
Когато чу выкъ-тъ имъ:
45 И помени свой-тъ къмъ тѣхъ завѣтъ,
И раская ся споредъ голѣмѫ-тѫ си милость.
46 И направи гы да намѣрятъ милосердіе
Прѣдъ всичкы-тѣ които гы бѣхѫ плѣнили.
47 Спаси ны, Господи, Боже нашъ,
И събери ны отъ язычницы-тѣ,
За да славословимъ свято-то твое име,
И да ся хвалимъ съ твоѭ-тѫ хвалѫ.
48 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ
Отъ вѣка и до вѣка:
И да рекѫтъ всичкы-тѣ людіе: Аминь. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 107. (по Слав. 106.)

1 Славѣте Господа, защото е благъ,
Защото милость-та му е во вѣкъ.
2 *Така* да говорятъ избавени-тѣ чрѣзъ Господа,
Които избави отъ рѫкѫ-тѫ на неприятеля:
3 И гы събра отъ страны-тѣ,
Отъ истокъ, и отъ западъ, отъ сѣверъ и отъ море-то.
4 Скитахѫ ся по пустынѭ-тѫ, въ необитаемъ пѫть,
Не нахождахѫ градъ за населеніе.
5 *Бѣхѫ* гладни и жедни:
Душа-та имъ чезнѣше въ тѣхъ.
6 Тогазь выкнѫхѫ къмъ Господа въ скърбь-тѫ си:
И гы избави отъ утѣсненія-та имъ:
7 И заведе гы прѣзъ правъ пѫть,
За да идѫтъ въ градъ за населеніе.
8 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ милость,

И за чудеса-та му къмъ человѣческы-тѣ
сынове.
9 Защото насыти душѫ жаднѫ,
И душѫ гладнѫ испълни съ добрины.
10 Тѣ сѣдѣхѫ въ тьмнинѫ и въ смъртнѫ
сѣнкѫ,
Вързани съсъ скърбь и съ желѣзо;
11 Защото не ся покорихѫ на Божіи-тѣ
слова,
И съвѣтъ-тъ на Вышняго прѣзрѣхѫ:
12 За то смиря сърдце-то имъ съ трудъ;
Паднѫхѫ, и нѣмаше кой да имъ помогне.
13 Тогазь выкнѫхѫ къмъ Господа въ скърбь-
тѫ си,
И гы избави отъ утѣсненія-та имъ:
14 Изведе гы изъ тьмнинѫ-тѫ, и изъ сѣн-
кѫ-тѫ на смърть-тѫ,
И оковы-тѣ имъ раскѫса.
15 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ
милость,
И за чудеса-та му къмъ человѣческы-тѣ
сынове.
16 Защото съкруши мѣдны-тѣ врата,
И желѣзны-тѣ вереи строши.
17 Безумни-тѣ сѫ въ скърбь за беззакон-
ны-тѣ си пѫтища,
И за неправды-тѣ си.
18 Отъ всяко ястіе ся гнуси душа-та имъ,
И приближаватъ ся до врата-та на
смърть-тѫ.
19 Тогазь выкатъ къмъ Господа въ скърбь-
тѫ си,
И спасява гы отъ утѣсненія-та имъ.
20 Проважда слово-то си, и гы исцѣлява,
И отървава *гы* отъ тлѣніе-то имъ.
21 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ
милость,
И за чудеса-та му къмъ человѣческы-тѣ
сынове.
22 Да жъртвуватъ жъртвы на хвалѫ,
И да възвѣщаватъ дѣла-та му съ ра-
дость.
23 Които слѣзватъ на море-то въ кораби,
И правятъ работы въ много воды,
24 Тѣ виждатъ дѣла-та Господни,
И чудеса-та му въ дълбины-тѣ.
25 Защото заповѣдва, и ся дига буренъ
вѣтръ,
И повдига вълны-тѣ му.
26 Възлѣзватъ до небеса-та, *и* слѣзватъ до-
ри до бездны-тѣ:
Душа-та имъ тае въ бѣдствіе.
27 Люлѣѭтъ ся и политатъ като піянъ,
И всичка-та имъ мѫдрость исчезнува.
28 Тогазь выкатъ къмъ Господа въ скърбь-
тѫ си,
И гы извожда изъ утѣсненія-та имъ.
29 Обръща бурѭ-тѫ въ тишинѫ,
И умълчаватъ ся вълны-тѣ имъ.
30 И тѣ ся веселятъ защото утихнѫхѫ,
И той гы завожда на желаемо-то имъ
пристанище.
31 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ
милость,
И за чудеса-та му къмъ человѣческы-тѣ
сынове.
32 И да го възвышаватъ въ съборъ-тъ на
людіе-тѣ,
И въ засѣданіе-то на старцы-тѣ да го
хвалятъ.
33 Той промѣнява рѣкы въ пустынѭ,
И водны изворы въ сушѫ:
34 Плодоноснѫ-тѫ земѭ въ соленѫ,
Заради нечестіе-то на жители-тѣ ѝ.
35 Промѣняза пустынѭ-тѫ въ водны е-
зера,
И сухѫ-тѫ земѭ въ водны изворы.
36 И тамъ населява гладны-тѣ,
И съставятъ градове за населеніе,
37 И сѣѭтъ нивы, и садятъ лозія,
Които даватъ плодове и рожбы.
38 И благославя гы, и силно ся умножа-
ватъ,
И скотове-тѣ имъ не умалява.
39 А намаляватъ и смиряватъ ся,
Отъ утѣсненіе, злощастіе, и тѫгѫ.
40 Той излива прѣзрѣніе върхъ князо-
ве-тѣ,
И прави гы да ся скытатъ въ пустынѭ
дѣто нѣма пѫть.
41 А нищій-тъ възвышава отъ униженіе,
И дава му челядь като стадо.
42 Праведни-тѣ гледатъ, и ся радватъ;
А всяко беззаконіе ще загради уста-
та си.
43 Който е мѫдръ, нека внимава на това:
И ще разумѣѭтъ Господни-тѣ милости.

ПСАЛОМЪ 108. (по Слав. 107.)

Пѣснь, псаломъ Давидовъ.

1 Утвърдено е сърдце-то ми, Боже:
Ще пѣѭ и ще пѣснопѣѭ, и съсъ славѫ-тѫ си.
2 Събуди ся псалтирю, и китаро:
Ще ся събудѭ рано.
3 Ще тя славословѭ, Господи, между народы-тѣ,
И ще ти пѣснопѣѭ между племена-та.
4 Защото твоя-та милость ся възвеличи по горѣ отъ небеса-та,
И твоя-та истина до облацы-тѣ.
5 Вознеси ся, Боже, надъ небеса-та:
И слава-та ти *да бѫде* надъ всичкѫ-тѫ землѭ.
6 За да ся избавятъ твои-тѣ възлюбленни,
Спаси съ дѣсницѫ-тѫ си, и послушай мя.
7 Богъ говори въ святилище-то си:
Ще тържествувамъ, ще раздѣлѭ Сихемъ,
И долъ-тъ Сокхоѳъ ще размѣрѭ.
8 Мой е Галаадъ, мой Манассій:
Ефремъ е крѣпость на главѫ-тѫ ми:
А Іуда законоположитель мой:
9 Моавъ е умывалница-та ми.
Върхъ Едомъ ще хвърлѭ сапогъ-тъ си:
Ще въскликнѫ надъ Филистимскѫ-тѫ землѭ:
10 Кой ще мя въведе въ ограденый-тъ градъ?
Кой ще мя заведе до Едомъ?
11 Не *ты* ли, Боже, *който* си ны отхвърлилъ?
И *ты* Боже, *който* не излизашь съ нашитѣ войнства?
12 Дай ни помощь отъ скърбь-тѫ,
Защото е суетно спасеніе *отъ* человѣка.
13 Чрѣзъ Бога ный ще направимъ юначество:
И той ще стъпче врагове-тѣ ни.

ПСАЛОМЪ 109. (по Слав. 108.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Боже, хвало моя, не дѣй мълча:
2 Защото нечестивы уста, и уста коварны ся отворихѫ върхъ мене;
Говорихѫ противъ мене съ лъжливъ языкъ.
3 И съ думы ненавистны мя обыколихѫ,
И ратуватъ противъ мене безъ причинѫ.
4 За въздаяніе на любовь-тѫ ми, враждебници ми сѫ;
А азъ ся молѭ.
5 И въздадохѫ ми зло за добро,
И ненависть за любовь-тѫ ми.
6 Постави нечестивъ надъ него:
И противникъ да стои отъ дѣсно му.
7 Когато ся сѫди, да излѣзе повиненъ,
И молитва-та му да бѫде въ грѣхъ.
8 Да бѫдѫтъ дни-тѣ му малко:
Другъ да земе чинъ-тъ му.
9 Да бѫдѫтъ сынове-тѣ му сирачета,
И жена му вдовица.
10 И да ся скитатъ всякога сынове-тѣ му, и да станѫтъ просяци,
И да излъзватъ изъ развалены-тѣ си *жилища* да просятъ *хлѣбъ*.
11 Да впримчи заимодавецъ всичкый му имотъ,
И да разграбятъ чужденци-тѣ трудове-тѣ му.
12 Да нѣма кой да простре милость къмъ него,
И да нѣма кой да пожали сирачета-та му.
13 Внуци-тѣ му да бѫдѫтъ истрѣбени:
Въ идущій-тъ родъ да ся изглади име-то имъ.
14 Да ся помене прѣдъ Господа беззаконіе-то на бащы-тѣ му;
И грѣхъ-тъ на майкѫ му да ся не изглади.
15 Да бѫде всякога прѣдъ Господа,
За да истрѣби отъ землѭ-тѫ память-тѫ имъ.
16 Защото си не науми да стори милость;
Но погна человѣка нищъ и спромахъ,
За да умъртви съкрушенный-тъ въ сърдце.
17 Понеже възлюби проклѣтіѭ, нека го стигне,
Понеже не рачи благословеніе, нека ся отдалечи отъ него.
18 Понеже облѣче проклѣтіѭ като своѭ дрехѫ,
Нека влѣзе като водѫ въ утробѫ-тѫ му,
И като елей въ кости-тѣ му.
19 Да му стане като дрехѫ-тѫ съ коѭто ся облича,

И като поясъ-тъ съ който ся всякога опасува.
20 Това *да е* на враждебницы-тѣ ми въздаяніе-то отъ Господа,
И на тѣзи които говорятъ зло противъ душѫ-тѫ ми.
21 А съ мене ты, Іеова Господи, заради име-то си сторп;
Понеже е блага твоя-та милость, избави мя.
22 Защото азъ сьмь сиромахъ и нищъ,
И сьрдце-то ми вѫтрѣ въ мене е наранено.
23 Прѣминяхъ като сѣнкѫ, когато е въ уклоненіе:
Оттрьснѫтъ сьмь като скакалецъ.
24 Колѣна-та ми изнемогохѫ отъ постъ,
И плъть-та ми испаднѫ отъ тлъстинѫ.
25 И азъ станѫхъ укоръ на тѣхъ:
Гледатъ мя и кыватъ съ главѫ.
26 Помогни ми, Господи Боже мой:
Спаси мя споредъ милость-тѫ си:
27 И нека познаѭтъ че това е твоя рѫка:
Че ты си сторилъ това, Господи.
28 Тѣ ще кьлнѫтъ, а ты да благославяшь:
Ставатъ, но нека ся посрамятъ:
А твой-тъ рабъ да ся весели.
29 Да ся облѣкѫтъ въ бесчестіе враждебници-тѣ ми:
И като съ дрехѫ да ся покрыѭтъ съсъ срамъ-тъ си.
30 Много ще славѭ Господа съ уста-та си,
И между множина ще го хвалѭ.
31 Защото стои отъ дѣсно на сиромахъ-тъ,
За да *го* избавя отъ онѣзи които осѫждатъ душѫ-тѫ му.

ПСАЛОМЪ 110. (по Слав. 109.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Рече Іеова Господу моему: Сѣди отъ дѣсно ми,
Додѣ положѫ врагове-тѣ ти подножіе на нозѣ-тѣ ти.
2 Отъ Сіона ще испроводи Господь жезль-тъ на силѫ-тѫ ти:
Владѣй всрѣдъ врагове-тѣ си.
3 Твои-тѣ людіе *ще* сѫ усердни въ день-тъ на силѫ-тѫ ти, съ великолѣпіе свято:
Твои-тѣ млади *ще* ти *сѫ като* росѫ-тѫ изъ чрѣво-то на зорѫ-тѫ.
4 Заклѣ ся Господь, и не ще ся раскае:
Ты си священникъ во вѣкъ споредъ чинъ-тъ на Мелхиседека.
5 Господь е отъ дѣсно ти:
Ще съкруши царіе въ день-тъ на гнѣвъ-тъ си.
6 Ще сѫди въ язычницы-тѣ; ще напълни *земіѭ-тѫ* съ трупове;
Ще съкруши главѫ-тѫ на *владѣѭщій-тъ* надъ много земли.
7 На пѫть-тъ ще піе отъ потокъ-тъ:
За то ще дигне главѫ на высоко.

ПСАЛОМЪ 111. (по Слав. 110.)

1 Аллилуія. Ще славѭ Господа отъ все сьрдце,
Въ съвѣтъ-тъ на правы-тѣ и въ събраніе-то.
2 Голѣмы сѫ дѣла-та Господни;
Изслѣдуемы отъ всичкы които ся наслаждаватъ въ тѣхъ.
3 Славно и великолѣпно е негово-то дѣло,
И правда-та му остава во вѣкъ.
4 Достопамятны направи чудеса-та си:
Милостивъ и щедръ е Господь.
5 Даде хранѫ на онѣзи които му ся боятъ:
Ще помни вынѫгы завѣтъ-тъ си.
6 Възвѣсти на людіе-тѣ си силѫ-тѫ на дѣла-та си,
Като имъ даде наслѣдіе-то на язычницы-тѣ.
7 Дѣла-та на рѫцѣ-тѣ му сѫ истина и правосѫдіе:
Истинны сѫ всичкы-тѣ му заповѣди:
8 Утвьрдены сѫ во вѣкъ вѣка,
Направены сѫ въ истинѫ и правотѫ.
9 Проводи избавленіе на людіе-тѣ си:
Опрѣдѣли завѣтъ-тъ си въ вѣкъ:
Свято и страшно е име-то му.
10 Начало на мѫдрость-тѫ е страхъ Господень:
Всичкы които *гы правятъ иматъ добръ разумъ:
Негова-та хвала прѣбывава въ вѣкъ.

---

* т. е. Божіи-тѣ повелѣнія.

ПСАЛОМЪ 112. (по Слав. 111.)

1 Аллилуія. Блаженъ онзи человѣкъ който ся бои отъ Господа:
И благоволи много въ заповѣди-тѣ му.
2 Сѣме-то му ще бѫде силно на земѭ-тѫ:
Родъ-тъ на правы-тѣ ще ся благослови.
3 Изобиліе и богатство *ще има* въ домъ-тъ му,
И правда-та му остава въ вѣкъ.
4 Видѣлина изгрѣва въ тъмнинѫ-тѫ за правы-тѣ:
Милостивъ е, и щедръ и праведенъ.
5 Добрый-тъ человѣкъ помилува и дава на заемъ:
Устроява работы-тѣ си съ правосѫдіе.
6 Наистинѫ никога нѣма да ся поколебае;
Въ память вѣчнѫ ще бѫде праведный-тъ.
7 Отъ зълъ слухъ не ще ся убои:
Сърдце-то му е твърдо, понеже ся надѣе на Господа.
8 Утвърдено е сърдце-то му: не ще ся убои,
Додѣ види *падание-то* на неприятели-тѣ си.
9 Расприсня, даде на сиромасы-тѣ:
Правда-та му остава въ вѣкъ:
Рогъ-тъ му ще ся възвыси въ славѫ.
10 Нечестивый-тъ ще види, и ще ся разгнѣви:
Ще поскърца съсъ зѫбы-тѣ си, и ще истае:
Желаніе-то на нечестивы-тѣ ще погыне.

ПСАЛОМЪ 113. (по Слав. 112.)

1 Аллилуія. Хвалѣте, раби Господни,
Хвалѣте име-то Господне.
2 Да бѫде име-то Господне благословено,
Отъ нынѣ и до вѣка.
3 Отъ истокъ на слънце-то до западъ-тъ му
Да ся хвали име-то Господне.
4 Господь е высокъ, надъ всичкы-тѣ народы:
Надъ небеса-та е негова-та слава.
5 Кой е като Іеова нашій-тъ Богъ?
Който сѣди на высочины-тѣ:
6 Който ся навожда за да прѣглежда
Онова което е на небе-то и на земѭ-тѫ:
7 Който въздига отъ пръсть-тѫ сиромахъ-тъ,
И отъ гноище-то възвышава нищій-тъ:
8 За да *го* постави да сѣдне съ князове-тѣ,
Съ князове-тѣ на людіе-тѣ му:
9 Който населява въ домъ неплоднѫ-тѫ,
И іѫ прави веселѫ майкѫ на чада. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 114. (по Слав. 113.)

1 Когато излѣзе Израиль изъ Египетъ,
Домъ-тъ Іакововъ изъ народъ иноязыченъ,
2 Іуда му станѫ святилище,
Израиль владычество Негово.
3 Море-то видѣ, и побѣгнѫ:
Іорданъ ся върнѫ назадъ:
4 Горы-тѣ ся разиграхѫ като овны,
Хълмове-тѣ като агнета.
5 Що ти станѫ, море, че си побѣгнало?
На тебе, Іордане, *че* си ся върналъ назадъ?
6 *На васъ*, горы, *че* ся разиграхте като овны?
И вы хълмове, като агнета?
7 Треперѝ, земле, отъ лице-то Господне,
Отъ лице-то на Бога Іакововъ:
8 Който промѣни камыкъ-тъ въ воды езера,
Кременливый-тъ камыкъ въ воды изворы.

ПСАЛОМЪ 115. (по Слав. 113.)

1 (9) Не намъ, Господи, не намъ,
Но на име-то си дай славѫ,
За милость-тѫ си, и за истинѫ-тѫ си.
2 (10) Защо да рекѫтъ языччици-тѣ:
Че дѣ е тѣхный Богъ?
3 (11) Нашій Богъ е на небе-то:
Прави всичко що му е угодно.
4 (12) Тѣхни-тѣ идоли сѫ сребро и злато,
Дѣла на человѣческы рѫцѣ.
5 (13) Уста имать, но не говорятъ:
Очи иматъ, но не виждатъ.
6 (14) Уши иматъ но не чуѭтъ:
Ноздри иматъ, но не обоняватъ.
7 (15) Рѫцѣ иматъ, но не пипатъ:
Нозѣ иматъ, но не ходятъ,
Нито издаватъ гласъ отъ гъртань-тъ си.
8 (16) Подобни тѣмъ ще станѫтъ които гы правятъ,

Всякой който ся надѣе на тѣхъ.
9 (17) Израилю, уповай на Господа: —
Той имъ е помощникъ и щитъ.
10 (18) Доме Аароновъ, уповай на Господа: —
Той имъ е помощникъ и щитъ.
11 (19) Които ся боите отъ Господа, уповайте на Господа: —
Той имъ е помощникъ и щитъ.
12 (20) Господь ны помена:
Ще благослови, ще благослови Израилевъ-тъ домъ:
Ще благослови Аароновъ-тъ домъ.
13 (21) Ще благослови които ся боятъ отъ Господа,
Малкы-тѣ и голѣмы-тѣ.
14 (22) Господь ще вы възрасти,
Васъ и ваши-тѣ чада.
15 (23) Благословени сте вы отъ Господа,
Който е направилъ небе-то и земя-тѫ.
16 (24) Небеса-та небесны сѫ Господни,
А земя-тѫ даде на человѣческы-тѣ сынове.
17 (25) Не ще хвалятъ Господа мьртви-тѣ,
Нито всичкы-тѣ които слѣзватъ въ *мѣсто-то на* мълчаніе-то.
18 (26) Но ный ще благославямы Господа
Отъ сега и до вѣка. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 116. (по Слав. 114.)

1 Драго ми е че Господь послуша
Гласъ-тъ ми, *и* моленія-та ми:
2 Че приклони ухо-то си къмъ мене:
И додѣ сьмь живъ, ще *го* призовавамъ.
3 Смъртны болѣзни мя обыколихѫ,
И адовы утѣсненія мя снамѣрихѫ:
Скърбь и болкѫ срѣщнахъ.
4 И призвахъ име-то Господне:
О Господи, избави душѫ-тѫ ми.
5 Милостивъ е Господь и праведенъ,
И благоутробенъ е Богъ нашъ.
6 Господь съхранява простодушны-тѣ:
Въ бѣдѫ бѣхъ, и спасе мя.
7 Върни ся, душе моя, въ покой-тъ си,
Защото Господь ти стори добро.
8 Защото си избавилъ душѫ-тѫ ми отъ смърть,
Очи-тѣ ми отъ сьлзы,
Нозѣ-тѣ ми отъ подплъзновеніе.
9 Ще ходѭ прѣдъ Господа
Въ земѭ-тѫ на живы-тѣ.

(По Слав. 115.)

10 (1) Повѣрвахъ, за то говорихъ:
Азъ бѣхъ много оскърбенъ.
11 (2) Азъ рѣкохъ въ смайваніе-то си:
Всякой человѣкъ е лъжливъ.
12 (3) Що да въздамъ Господу,
За всичкы-тѣ му благодѣянія къмъ мене?
13 (4) Ще земѫ чашѫ-тѫ на спасеніе-то,
И ще призовѫ име-то Господне.
14 (5) Обричанія-та си ще отдамъ Господу
Сега прѣдъ всичкы-тѣ му людіе.
15 (6) Многоцѣнна е прѣдъ Господа
Смьрть-та на прѣподобны-тѣ му.
16 (7) Ей, Господи! защото сьмь твой рабъ:
Рабъ твой сьмь азъ, сынъ на твоѭ-тѫ рабынѭ:
Ты си развързалъ узы-тѣ ми.
17 (8) Тебѣ ще пожрѫ жьртвѫ на хвалѫ,
И име-то Господне ще призовѫ.
18 (9) Обричанія-та си ще отдамъ Господу,
Сега прѣдъ всичкы-тѣ негови людіе,
19 (10) Въ дворове-тѣ на домъ-тъ Господень,
Всрѣдъ тебе, Іерусалиме. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 117. (по Слав. 116.)

1 Хвалѣте Господа, всичкы народи:
Славословѣте го, всичкы племена:
2 Защото милость-та му е голѣма върху насъ;
И истина-та Господня е въ вѣкъ. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 118. (по Слав. 117.)

1 Славѣте Господа, защото е благъ,
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
2 Да рече сега Израиль,
Че милость-та му е въ вѣкъ.
3 Да рече сега Аароновъ-тъ домъ,
Че милость-та му е въ вѣкъ.
4 Да рекѫтъ сега които ся боятъ отъ Господа,

Че милость-та му е въ вѣкъ.
5 Въ скърбь призвахъ Господа:
Господь мя послуша, и даде ширинѫ.
6 Господь ми е *помощникъ:* нѣма да ся уплашѫ:
Що може да ми стори человѣкъ?
7 Господь е отъ къмъ мене между помощницы-тѣ ми:
И азъ ще видѭ *паденіе-то* на непріятели-тѣ си.
8 По добрѣ да ся надѣе нѣкой на Господа,
А не да уповае на человѣка.
9 По добрѣ да ся надѣе нѣкой на Господа,
А не да уповае на князове.
10 Всичкы-тѣ народи мя обыколихѫ:
Но съ име-то Господне ще гы истрѣбѭ.
11 Обыколихѫ мя, ей, обыколихѫ мя отъ всякадѣ:
Но съ име-то Господне ще гы истрѣбѭ.
12 Обыколихѫ мя като пчелы:
Загаснахѫ като огнь отъ тръніе:
Защото съ име-то Господне ще гы истрѣбѭ.
13 Ты мя тласнѫ силно за да паднѫ:
Но Господь ми помогнѫ.
14 Сила моя и пѣніе мое е Господь,
И станѫ ми спасеніе.
15 Гласъ на радость и на спасеніе е въ кѫщы-тѣ на праведны-тѣ:
Десница-та Господня прави силны дѣла.
16 Десница-та Господня ся вънесе:
Десница-та Господня прави силны дѣла.
17 Нѣма да умрѫ, но ще бѫдѫ живъ,
И ще расказвамъ дѣла-та Господни.
18 Жестоко мя наказа Господь,
Но на смърть мя не прѣдаде.
19 Отворѣте ми врата-та на правдѫ-тѫ:
Ще влѣзѫ въ тѣхъ, *и* ще прославѭ Господа.
20 Тѣ сѫ Господни-тѣ врата:
Праведни-тѣ ще влѣзатъ въ тѣхъ.
21 Ще тя славословѭ, защото си мя послушалъ,
И сталъ си ми спасеніе.
22 Камыкъ-тъ, *който* отхвърлихѫ зидари-тѣ,
Той станѫ глава на ѫгълъ.
23 Отъ Господа станѫ това,
И чудно е въ наши-тѣ очи.
24 Този е день-тъ, *който* е Господь направилъ:
Да ся зарадвамы, и да ся развеселимъ въ него.
25 О Господи! спаси, молѭ ся:
О Господи! благопоспѣши, молѭ ся.
26 Благословенъ който иде въ име-то Господне:
Благословихмы вы отъ домъ-тъ Господенъ.
27 Господь е Богъ, и показа ни видѣло:
Приведѣте жъртвѫ-тѫ вързанѫ съ вѫжета
До рогове-тѣ на олтарь-тъ.
28 Ты си Богъ мой и ще тя славѭ:
Боже мой, ще тя възвышавамъ.
29 Славѣте Господа, защото е благъ,
Защото милость-та му е въ вѣкъ.

ПСАЛОМЪ 119. (по Слав. 118.)

Алефъ.

1 Блажени които сѫ непорочни въ пѫть-тъ *си:*
Които ходятъ въ законъ-тъ на Господа.
2 Блажени които пазятъ свидѣтелства-та му,
И търсятъ го съсъ все сърдце.
3 Наистинѫ тѣ не правятъ беззаконіе:
Ходятъ въ пѫтища-та му.
4 Ты си заповѣдалъ
Да ся съхранявать прилѣжно завѣщанія-та ти.
5 Дано ся оправятъ пѫтища-та ми,
За да съхранявамъ твои-тѣ повелѣнія!
6 Тогазь нѣма да ся посрамѭ,
Когато погледнѫ къмъ всичкы-тѣ твои заповѣди.
7 Ще тя славѭ съ незлобіе сърдечно,
Когато научѫ сѫдове-тѣ на правдѫ-тѫ ти.
8 Повелѣнія-та ти ще съхранявамъ:
Недѣй мя оставя съвсѣмъ.

Беѳъ.

9 Какъ ще очисти младый-тъ пѫть-тъ си?
Като *го* пази споредъ слово-то ти.
10 Съсъ все сърдце тя потърсихъ;
Недѣй мя оставя да заблудѭ отъ заповѣди-тѣ ти.
11 Въ сърдце-то си упазихъ твое-то слово,
За да ти не съгрѣшавамъ.

12 Благословенъ си, Господи:
Научи мя на повелѣнія-та си.
13 Съ устны-тѣ си расказахъ
Всичкы-тѣ сѫдове на уста-та ти.
14 Въ пѫть-тъ на твои-тѣ свидѣтелства ся развеселихъ,
Като за всичко-то богатство.
15 Въ завѣщанія-та ти ще ся поучавамъ,
И ще гледамъ твои-тѣ пѫтища.
16 Въ повелѣнія-та ти ще ся наслаждавамъ:
Не щѫ да забравѭ твое-то слово.

Гимелъ.

17 Стори добро на рабъ-тъ си, за да живѣѭ,
И да упазѭ слово-то ти.
18 Отвори очи-тѣ ми,
И ще гледамъ чудеса-та на твой-тъ законъ.
19 Пришлецъ съмъ азъ на землѭ-тѫ:
Не скрывай отъ мене заповѣди-тѣ си.
20 Душа-та ми ся изнурява отъ желаніе-то
Което имамъ всякога къмъ твои-тѣ сѫдбы.
21 Ты си запрѣтилъ на проклѣты-тѣ гордѣливы,
Които ся уклониватъ отъ твои-тѣ заповѣди.
22 Дигни отъ мене укоръ и прѣзрѣніе:
Защото упазихъ твои-тѣ свидѣтелства.
23 Князове наистинѫ сѣднахѫ *и* говорѣхѫ противъ мене:
Но слуга-та ти ся поучаваше въ твои-тѣ повелѣнія:
24 Твои-тѣ свидѣтелства наистинѫ сѫ наслажденіе мое,
И съвѣтници мои.

Далеѳъ.

25 Душа-та ми ся залѣпи за прьсть-тѫ:
Оживи мя споредъ слово-то си.
26 Явихъ пѫтища-та си, и послушалъ си мя:
Научи мя на повелѣнія-та си.
27 Направи мя да разумѣвамъ пѫть-тъ на твои-тѣ завѣщанія,
И ще ся поучавамъ въ твои-тѣ чудеса.
28 Душа-та ми тае отъ скърбь:
Утвърди мя споредъ слово-то си.
29 Отдалечи отъ мене пѫть-тъ на лъжѫ-тѫ,
И даруваі ми законъ-тъ си.
30 Пѫть-тъ на истинѫ-тѫ избрахъ:
Прѣдъ очи-тѣ си турихъ твои-тѣ сѫдбы.
31 Прилѣпихъ ся при твои-тѣ свидѣтелства:
Господи, да мя не посрамишь.
32 По пѫть-тъ на твои-тѣ заповѣди ще тичамъ,
Когато разширишь сьрдце-то ми.

Хе.

33 Покажи ми, Господи, пѫть-тъ на твои-тѣ повелѣнія,
И ще го съхранявамъ до край.
34 Вразуми мя, и ще съхранявамъ законъ-тъ ти:
Ей, ще го пазѭ съсъ все сърдце.
35 Настави мя въ пѫть-тъ на твои-тѣ заповѣди:
Защото ся веселѭ въ него.
36 Приклони сърдце-то ми къмъ твои-тѣ свидѣтелства,
А не къмъ лихоимство.
37 Отвърни очи-тѣ ми да не гледатъ суетѫ:
Оживи мя въ пѫть-тъ си.
38 Утвърди слово-то си къмъ рабъ-тъ си,
Който ся е прѣдалъ на твой-тъ страхъ.
39 Отнеми укоръ-тъ ми, отъ който ся боѭ:
Защото твои-тѣ сѫдбы сѫ добры.
40 Ето, твои-тѣ завѣщанія пожелахъ,
Оживи мя чрѣзъ правдѫ-тѫ си.

Вавъ.

41 И да дойде върху мене, Господи, твоя-та милость,
Твое-то спасеніе, споредъ слово-то ти.
42 Тогазъ ще дамъ отвѣтъ на оногозъ който мя укорява:
Защото азъ ся надѣѭ на твое-то слово.
43 И не отнимай съвсѣмъ отъ уста-та ми слово-то на истинѫ-тѫ:
Защото ся надѣяхъ на твои-тѣ сѫдбы.
44 И ще съхранявамъ твой-тъ законъ выныгы,
Въ вѣкъ вѣка.
45 И ще ходѭ на широко:

Защото потърсихъ твои-тѣ завѣщанія.
46 И ще говоря за свидѣтелства-та ти прѣдъ царіе,
И нѣма да ся посрамя.
47 И ще ся наслаждавамъ въ твои-тѣ заповѣди,
Които възлюбихъ.
48 И ще повдигамъ ржцѣ-тѣ си къмъ твои-тѣ заповѣди, които възлюбихъ:
И ще ся поучавамъ въ повелѣнія-та ти.

Заинъ.

49 Помни слово-то къмъ рабъ-тъ си,
На което си мя направилъ да уповамъ.
50 Това е мое-то утѣшеніе въ скърбь-тж ми,
Че твое-то слово мя ожпви.
51 Горди-тѣ ми ся подсмивахж много:
Но азъ не ся уклонихъ отъ твой-тъ законъ.
52 Помензхъ, Господи, твои-тѣ отъ старо врѣме сждбы,
И утѣшихъ ся.
53 Ужасъ мя обзѣ, по причинж на нечестивы-тѣ,
Които оставятъ твой-тъ законъ.
54 Твои-тѣ повелѣнія ми станахж пѣснь
Въ домъ-тъ на странство-то ми.
55 Нощя поменахъ, Господи, име-то ти,
И упазихъ законъ-тъ ти.
56 То ми станж,
Защото упазихъ завѣщанія-та ти.

Хеѳъ.

57 Господи, ты си мой дѣлъ:
Рѣкохъ да упазя твои-тѣ думы.
58 Потърсихъ лице-то ти съсъ все сърдце:
Помилуй мя споредъ слово-то си.
59 Размыслихъ пжтища-та си,
И обърнахъ нозѣ-тѣ си къмъ твои-тѣ свидѣтелства.
60 Побързахъ и не ся забавихъ
Да упазя твои-тѣ заповѣди.
61 Четы отъ нечестивы-тѣ мя обыколихж:
Но азъ не забравихъ твой-тъ законъ.
62 По срѣднощь ставамъ за да тя славя
За сждбы-тѣ на твоя-тж правдж.
63 Азъ сьмь съдружникъ на всичкы-тѣ
Които ти ся боятъ и пазятъ твои-тѣ завѣщанія.
64 Господи, земя-та е пълна съ твоя-тж милость:
Научи мя на твои-тѣ повелѣнія.

Теѳъ.

65 Господи, ты си направилъ добро на рабъ-тъ си,
Споредъ слово-то си.
66 Научи мя на добро разсжжденіе и знаніе:
Защото азъ повѣрвахъ въ твои-тѣ заповѣди.
67 Прѣди да ся оскърбя, азъ бѣхъ заблудилъ:
Но сега вардя твое-то слово.
68 Ты си благъ и благодѣтеленъ:
Научи мя на твои-тѣ повелѣнія.
69 Горди-тѣ сплетохж противъ мене лъжж:
Но азъ съсъ все сърдце ще пазя твои-тѣ завѣщанія.
70 Сърдце-то имъ надебелѣ като тлъстинж:
Но азъ ся наслаждавамъ въ законъ-тъ ти.
71 Добрѣ ми станж че ся оскърбихъ,
За да научж повелѣнія-та ти.
72 Законъ-тъ на уста-та ти е за мене по добръ
Отъ тысящы на злато и сребро.

Іодъ.

73 Твои-тѣ ржцѣ мя направихж, и създадохж:
Вразуми мя, и ще научж заповѣди-тѣ ти.
74 Които ти ся боятъ ще мя видятъ и ще ся зарадватъ.
Защото на слово-то ти уповахъ.
75 Познавамъ, Господи, че твои-тѣ сждбы сж правда,
И ты *по* вѣрность си мя оскърбилъ.
76 Твоя-та милость нека ми бжде утѣшеніе
Споредъ слово-то ти къмъ твой-тъ рабъ.
77 Да дойде върхъ мене милосердіе-то ти, за да бждж живъ;
Защото твой-тъ законъ е наслажденіе мое.
78 Да ся постыдятъ горди-тѣ, защото безъ причинж сж мя обидѣли:

Но азъ ще ся поучавамъ въ твои-тѣ завѣщанія.
79 Да ся върнѫтъ при мене онѣзи които ти ся боятъ,
И които познаватъ твои-тѣ свидѣтелства.
80 Нека бѫде сьрдце-то ми чисто въ повелѣнія-та ти,
За да ся не посрамѭ.

Кафъ.

81 Прѣмира душа-та ми за твое-то спасеніе:
На твое-то слово ся надѣѭ.
82 Очи-тѣ ми изнемощѣхѫ за слово-то ти,
И говорѭ: Кога ще мя утѣшишь?
83 Защото станахъ като мѣхъ въ дымъ:
Но твои-тѣ повелѣнія не забравихъ.
84 Колко сѫ дни-тѣ на твой-тъ рабъ?
Кога ще направишь сѫдъ противъ гонители-тѣ ми?
85 Горди-тѣ ископахѫ за мене ямы,
Противъ твой-тъ законъ.
86 Всичкы-тѣ твои заповѣди сѫ истина:
Неправедно мя гонятъ: помогни ми.
87 Безъ малко щѣхѫ мя погуби на земѭ-тѫ:
Но азъ не оставихъ твои-тѣ завѣщанія.
88 Оживи мя споредъ милость-тѫ си:
И ще упазѭ свидѣтелство-то на твои-тѣ уста.

Ламедъ.

89 Въ вѣкъ, Господи,
Твое-то слово е утвьрдено на небе-то:
90 Истина-та ти е въ родъ и родъ:
Основалъ си земѭ-тѫ, и тя стои.
91 Споредъ твои-тѣ постановленія стоятъ до днесь,
Защото всичкы сѫ твои раби.
92 Ако не бѣше ми твой-тъ законъ наслажденіе,
То азъ быхъ погынѫлъ въ оскърбеніе-то си.
93 Въ вѣкъ нѣма да забравѭ твои-тѣ завѣщанія,
Защото въ тѣхъ си мя оживилъ.
94 Твой сьмь азъ: спаси мя;
Защото потърсихъ завѣщанія-та ти.
95 Нечестиви-тѣ мя очаквахѫ за да мя погубятъ:
Но азъ ще внимавамъ въ твои-тѣ свидѣтелства.
96 На всяко съвьршенство видѣхъ прѣдѣлъ:
Твоя-та заповѣдь е много широка.

Мемъ.

97 Колко обычамъ азъ законъ-тъ ти:
Весь день е той поученіе мое.
98 По мѫдръ отъ непріятели-тѣ ми направили сѫ мя твои-тѣ заповѣди,
Защото тѣ сѫ всякога съ мене.
99 По разуменъ сьмь отъ всичкы които мя учатъ:
Защото твои-тѣ свидѣтелства сѫ поученіе мое.
100 По разуменъ сьмь отъ стары-тѣ,
Защото упазихъ твои-тѣ завѣщанія.
101 Отъ всякой лукавъ пѫть възбранихъ нозѣ-тѣ си,
За да упазѭ твое-то слово.
102 Отъ сѫдбы-тѣ ти не ся уклонихъ:
Защото ты си мя научилъ.
103 Колко е сладко въ гъртань-тъ ми твое-то слово!
По *сладко* отъ медъ въ уста-та ми.
104 Отъ завѣщанія-та ти станахъ разуменъ:
За то възненавидѣхъ всякой лъжливъ пѫть.

Нунъ.

105 Твое-то слово е свѣтилникъ на нозѣ-тѣ ми,
И видѣлина на пѫтекѫ-тѫ ми.
106 Заклѣхъ ся, и ще постоянствувамъ,
Да пазѭ праведны-тѣ твои сѫдбы.
107 Много сьмь оскърбенъ:
Господи, съживи мя споредъ слово-то си.
108 Господи, доброволны-тѣ приношенія на уста-та ми нека ти бѫдѫтъ угодны:
И научи мя на сѫдбы-тѣ си.
109 Душа-та ми е всякога въ бѣдѫ:
Но законъ-тъ ти не забравихъ.
110 Нечестиви-тѣ поставихѫ сѣть за мене:
Но азъ ся не уклонихъ отъ твои-тѣ завѣщанія.

111 Свидѣтелства-та ти наслѣдвахъ въ вѣкъ:
Защото тѣ сѫ радость на сърдце-то ми.
112 Прѣклонихъ сърдце-то си за да правѭ
повелѣнія-та ти
Всякога до край.

Самехъ.

113 Възненавидѣхъ двоеумны-тѣ,
А законъ-тъ ти възлюбихъ.
114 Ты си покровъ мой и щитъ мой:
На твое-то слово ся надѣѭ.
115 Отдалечѣте ся отъ мене, лукави:
Защото ще съхранявамъ заповѣди-тѣ
на Бога моего.
116 Подтвърждавай мя споредъ слово-то си,
и ще бѫдѫ живъ:
И да мя не посрамишь въ надеждѫ-тѫ ми.
117 Подтвърждавай мя, и ще ся спасѫ:
И ще внимавамъ выннагы въ твои-тѣ повелѣнія.
118 Ты си унищожилъ всичкы които ся уклоняватъ отъ твои-тѣ повеленія:
Защото е суетна измама-та имъ.
119 * Считашь като шлакъ всичкы-тѣ лукавы на земѭ-тѫ:
За това възлюбихъ твои-тѣ свидѣтелства.
120 Настрѫхнѫ снага-та ми отъ страхъ-тъ
ти,
И отъ сѫдбы-тѣ ти ся уплашихъ.

Аинъ.

121 Направихъ сѫдъ и правдѫ;
Да ми не прѣдадешь на онѣзи които мя
угнѣтяватъ.
122 Стани порѫчникъ на рабъ-тъ си за добро:
Да мя не угнѣтяватъ горди-тѣ.
123 Очи-тѣ ми изнемощѣхѫ за спасеніе-то
ти,
И за слово-то на твоѭ-тѫ правдѫ.
124 Направи съ рабъ-тъ си споредъ милость-тѫ си,
И научи мя на повелѣнія-та си.
125 Твой рабъ сьмь азъ: вразуми мя,
И ще познаѭ твои-тѣ свидѣтелства.
126 Врѣме е да подѣйствува Господь:
Развалихѫ законъ-тъ ти.
127 За това възлюбихъ твои-тѣ заповѣди
Повече отъ злато, и отъ чисто злато.
128 За това познахъ че сѫ прави всичкы-тѣ
твои завѣщанія за всяко *нѣщо*.
Възненавидѣхъ всякой пѫть на лъжѫ-тѫ.

Пе.

129 Чудны сѫ твои-тѣ свидѣтелства:
За това гы пази душа-та ми.
130 Явленіе-то на твое-то слово просвѣщава:
Вразумява просты-тѣ.
131 Отворихъ уста-та си, и въздъхнахъ:
Защото пожелахъ твои-тѣ заповѣди.
132 Погледни върху мене, и помилуй мя;
Както правишь на онѣзи които обычатъ твое-то име.
133 Утвърди стѫпкы-тѣ ми въ слово-то си:
И да мя не обладае никое беззаконіе.
134 Избави мя отъ человѣческы насилія,
И ще съхранявамъ твои-тѣ завѣщанія.
135 Направи да просвѣтне лице-то ти върху рабъ-тъ ти,
И научи мя на повелѣнія-та си.
136 Водны оттокы текатъ изъ очи-тѣ ми,
Понеже не ся съхранява твой-тъ законъ.

Цаде.

137 Праведенъ си ты, Господи,
И правы сѫ твои-тѣ сѫдбы.
138 Твои-тѣ свидѣтелства, *които* си завѣщалъ,
Сѫ правда и прѣвъсходна истина.
139 Моя-та ревность мя изѣде,
Защото неприятели-тѣ ми забравихѫ
твои-тѣ думы.
140 Твое-то слово е съвсѣмъ чисто:
И рабъ-тъ ти го обича.
141 Малъкъ сьмь и унищоженъ:
Но твои-тѣ завѣщанія не сьмь забравилъ.
142 Твоя-та правда е правда вѣчна,
И законъ-тъ ти е истина.
143 Скърби и утѣсненія мя намѣрихѫ:
Заповѣди-тѣ ти сѫ наслажденіе-то ми.

---

* *Или* Исхвърляшь

И за чудеса-та му към человѣческы-тѣ
сынове.
9 Защото насыти душѫ жаднѫ,
И душѫ гладнѫ испълни съ добрины.
10 Тѣ сѣдѣхѫ въ тьмнинѫ и въ смъртнѫ
сѣнкѫ,
Вързани съсъ скърбь и съ желѣзо;
11 Защото не ся покорихѫ на Божіи-тѣ
слова,
И съвѣтъ-тъ на Вышняго прѣзрѣхѫ:
12 За то смири сърдце-то имъ съ трудъ;
Паднѫхѫ, и нѣмаше кой да *имъ* помогне.
13 Тогазь выкнѫхѫ към Господа въ скърбь-
тѫ си,
И гы избави отъ утѣсненія-та имъ:
14 Изведе гы изъ тьмнинѫ-тѫ, и изъ сѣн-
кѫ-тѫ на смърть-тѫ,
И оковы-тѣ имъ раскѫса.
15 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ
милость,
И за чудеса-та му към человѣческы-тѣ
сынове.
16 Защото съкруши мѣдны-тѣ врата,
И желѣзны-тѣ вереи строши.
17 Безумни-тѣ сѫ въ скърбь за беззакон-
ны-тѣ си пѫтища,
И за неправды-тѣ си.
18 Отъ всяко ястіе ся гнуси душа-та имъ,
И приближаватъ ся до врата-та на
смърть-тѫ.
19 Тогазь выкатъ към Господа въ скърбь-
тѫ си,
И спасява гы отъ утѣсненія-та имъ.
20 Провожда слово-то си, и гы исцѣлява,
И отървава *гы* отъ тлѣніе-то имъ.
21 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ
милость,
И за чудеса-та му към человѣческы-тѣ
сынове.
22 Да жъртвуватъ жъртвы на хвалѫ,
И да възвѣщаватъ дѣла-та му съ ра-
дость.
23 Които слѣзватъ на море-то въ кораби,
И правятъ работы въ много воды,
24 Тѣ виждатъ дѣла-та Господни,
И чудеса-та му въ дълбины-тѣ.
25 Защото заповѣдва, и ся дига буренъ
вѣтръ,
И повдига вълны-тѣ му.
26 Възлѣзватъ до небеса-та, *и* слѣзватъ до-
ри до бездны-тѣ:
Душа-та имъ тае въ бѣдствіе.
27 Люлѣѭтъ ся и политатъ като піянъ,
И всичка-та имъ мѫдрость исчезнува.
28 Тогазь выкатъ към Господа въ скърбь-
тѫ си,
И гы извожда изъ утѣсненія-та имъ.
29 Обръща бурѭ-тѫ въ тишинѫ,
И умълчаватъ ся вълны-тѣ имъ.
30 И тѣ ся веселятъ защото утихнѫхѫ,
И той гы завожда на желаемо-то имъ
пристанище.
31 Да пѣснословятъ Господу за неговѫ-тѫ
милость,
И за чудеса-та му към человѣческы-тѣ
сынове.
32 И да го възвышаватъ въ съборъ-тъ на
людіе-тѣ,
И въ засѣданіе-то на старцы-тѣ да го
хвалятъ.
33 Той промѣнява рѣкы въ пустынѭ,
И водны изворы въ сушѫ:
34 Плодоноснѫ-тѫ землѭ въ соленѫ,
Заради нечестіе-то на жители-тѣ ѝ.
35 Промѣнява пустынѭ-тѫ въ водны е-
зера,
И сухѫ-тѫ землѭ въ водны изворы.
36 И тамъ населява гладны-тѣ,
И съставятъ градове за населеніе,
37 И сѣѭтъ нивы, и садятъ лозія,
Които даватъ плодове и рожбы.
38 И благославя гы, и силно ся умножа-
ватъ,
И скотове-тѣ имъ не умалява.
39 А намаляватъ и смиряватъ ся,
Отъ утѣсненіе, злощастіе, и тѫгѫ.
40 Той излива прѣзрѣніе върхъ князо-
ве-тѣ,
И прави гы да ся скитатъ въ пустынѭ
дѣто нѣма пѫть.
41 А нищій-тъ възвышава отъ униженіе,
И дава му челядь като стадо.
42 Праведни-тѣ гледатъ, и ся радватъ;
А всяко беззаконіе ще загради уста-
та си.
43 Който е мѫдръ, нека внимава на това:
И ще разумѣѭтъ Господни-тѣ милости.

ПСАЛОМЪ 108. (по Слав. 107.)

Пѣснь, псаломъ Давидовъ.

1 Утвърдено е сърдце-то ми, Боже:
Ще пѣѭ и ще пѣснопѣѭ, и съсъ славѫ-тѫ си.
2 Събуди ся псалтирю, и китаро:
Ще ся събудѭ рано.
3 Ще тя славословѭ, Господи, между народы-тѣ,
И ще ти пѣснопѣѭ между племена-та.
4 Защото твоя-та милость ся възвеличи по горѣ отъ небеса-та,
И твоя-та истина до облацы-тѣ.
5 Вознеси ся, Боже, надъ небеса-та:
И слава-та ти *да бѫде* надъ всичкѫ-тѫ землѭ.
6 За да ся избавятъ твои-тѣ възлюбленни,
Спаси съ дѣсницѫ-тѫ си, и послушай мя.
7 Богъ говори въ святилище-то си:
Ще тържествувамъ, ще раздѣлѭ Сихемъ,
И долъ-тъ Сокхоѳъ ще размѣрѭ.
8 Мой е Галаадъ, мой Манассій:
Ефремъ е крѣпость на главѫ-тѫ ми:
А Іуда законоположитель мой:
9 Моавъ е умывалница-та ми.
Върхъ Едомъ ще хвърлѭ сапогъ-тъ си:
Ще въскликнѫ надъ Филистимскѫ-тѫ землѭ:
10 Кой ще мя въведе въ ограденый-тъ градъ?
Кой ще мя заведе до Едомъ?
11 Не *ты* ли, Боже, *който* си ны отхвърлилъ?
И *ты* Боже, *който* не излизашь съ наши-тѣ войнства?
12 Дай ни помощь отъ скърбь-тѫ,
Защото е суетно спасеніе *отъ* человѣка.
13 Чрѣзъ Бога ный ще направимъ юначество:
И той ще стѫпче врагове-тѣ ни.

ПСАЛОМЪ 109. (по Слав. 108.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Боже, хвало моя, не дѣй мълча:
2 Защото нечестивы уста, и уста коварны ся отвориха върхъ мене;
Говориха противъ мене съ лъжливъ языкъ.
3 И съ думы ненавистны мя обыколиха,
И ратуватъ противъ мене безъ причинѫ.
4 За въздаяніе на любовь-тѫ ми, враждебници ми сѫ;
А азъ ся молѭ.
5 И въздадоха ми зло за добро,
И ненависть за любовь-тѫ ми.
6 Поставй нечестивъ надъ него:
И противникъ да стои отъ дѣсно му.
7 Когато ся сѫди, да излѣзе повиненъ,
И молитва-та му да бѫде въ грѣхъ.
8 Да бѫдѫтъ дни-тѣ му малко:
Другъ да земе чинъ-тъ му.
9 Да бѫдѫтъ синове-тѣ му сирачета,
И жена му вдовица.
10 И да ся скитатъ всякога синове-тѣ му, и да станѫтъ просяци,
И да излѣзватъ изъ развалены-тѣ си *жилища* да просятъ *хлѣбъ*.
11 Да впримчи заимодавецъ всичкый му имотъ,
И да разграбятъ чужденци-тѣ трудове-тѣ му.
12 Да нѣма кой да простре милость къмъ него,
И да нѣма кой да пожали сирачета-та му.
13 Внуци-тѣ му да бѫдѫтъ истрѣбени:
Въ идущій-тъ родъ да ся изглади името имъ.
14 Да ся помене прѣдъ Господа беззаконіе-то на бащы-тѣ му;
И грѣхъ-тъ на майкѫ му да ся не изглади.
15 Да бѫде всякога прѣдъ Господа,
За да истрѣби отъ землѭ-тѫ память-тѫ имъ.
16 Защото си не науми да стори милость;
Но погна человѣка нищъ и сиромахъ,
За да умъртви съкрушенный-тъ въ сърдце.
17 Понеже възлюби проклѣтіѭ, нека го стигне,
Понеже не рачи благословеніе, нека ся отдалечи отъ него.
18 Понеже облѣче проклѣтіѭ като своѭ дрехѫ,
Нека влѣзе като водѫ въ утробѫ-тѫ му,
И като елей въ кости-тѣ му.
19 Да му стане като дрехѫ-тѫ съ коѭто ся облича,

И като поясъ-тъ съ който ся всякога опасува.
20 Това *да е* на враждебницы-тѣ ми възданіе-то отъ Господа,
И на тѣзи които говорятъ зло противъ душж-тж ми.
21 А съ мене ты, Іеова Господи, заради име-то си сгори;
Понеже е блага твоя-та милость, избави мя.
22 Защото азъ сьмь сиромахъ и нищъ,
И сьрдце-то ми вжтрѣ въ мене е наранено.
23 Прѣминахъ като сѣнкж, когато е въ уклоненіе:
Оттрьснжтъ сьмь като скакалецъ.
24 Колѣна-та ми изнемогохж отъ постъ,
И плъть-та ми испаднж отъ тлъстинж.
25 И азъ станжхъ укоръ на тѣхъ:
Гледатъ мя и киватъ съ главж.
26 Помогни ми, Господи Боже мой:
Спаси мя споредъ милость-тж си:
27 И нека познажтъ че това е твоя ржка:
Че ты си сторилъ това, Господи.
28 Тѣ ще кълнжтъ, а ты да благославяшь:
Ставатъ, но нека ся посрамятъ:
А твой-тъ рабъ да ся весели.
29 Да ся облѣкжтъ въ бесчестіе враждебницы-тѣ ми:
И като съ дрехж да ся покрыжтъ съсъ срамъ-тъ си.
30 Много ще славж Господа съ уста-та си,
И между мнозина ще го хвалж.
31 Защото стои отъ дѣсно на сиромахъ-тъ,
За да *го* избавя отъ онѣзи които осждатъ душж-тж му.

ПСАЛОМЪ 110. (по Слав. 109.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Рече Іеова Господу моему: Сѣди отъ дѣсно ми,
Додѣ положж врагове-тѣ ти подножіе на нозѣ-тѣ ти.
2 Отъ Сіона ще испроводи Господь жезлъ-тъ на силж-тж ти:
Владѣй всрѣдъ врагове-тѣ си.
3 Твои-тѣ людіе *ще* сж усердни въ день-тъ на силж-тж ти, съ великолѣпіе свято:
Твои-тѣ млади *ще* ти *сж като* росж-тж изъ чрѣво-то на зорж-тж.
4 Заклѣ ся Господь, и не ще ся раскае:
Ты си священникъ во вѣкъ споредъ чинъ-тъ на Мелхиседека.
5 Господь е отъ дѣсно ти:
Ще съкруши царіе въ день-тъ на гнѣвъ-тъ си.
6 Ще сжди въ язычницы-тѣ; ще напълни *землж-тж* съ трупове;
Ще съкруши главж-тж на *владѣжщій-тъ* надъ много земли.
7 На пжть-тъ ще піе отъ потокъ-тъ:
За то ще дигне главж на высоко.

ПСАЛОМЪ 111. (по Слав. 110.)

1 Аллилуія. Ще славж Господа отъ все сьрдце,
Въ съвѣтъ-тъ на правы-тѣ и въ събраніе-то.
2 Голѣмы сж дѣла-та Господни;
Изслѣдуемы отъ всичкы които ся наслаждаватъ въ тѣхъ.
3 Славно и великолѣпно е негово-то дѣло,
И правда-та му остава во вѣкъ.
4 Достопамятны направи чудеса-та си:
Милостивъ и щедръ е Господь.
5 Даде хранж на онѣзи които му ся боятъ:
Ще помни винжгы завѣтъ-тъ си.
6 Възвѣсти на людіе-тѣ си силж-тж на дѣла-та си,
Като имъ даде наслѣдіе-то на язычницы-тѣ.
7 Дѣла-та на ржцѣ-тѣ му сж истина и правосждіе:
Истинны сж всичкы-тѣ му заповѣди:
8 Утвьрдены сж во вѣкъ вѣка,
Направены сж въ истинж и правотж.
9 Проводи избавленіе на людіе-тѣ си:
Опрѣдѣли завѣтъ-тъ си въ вѣкъ:
Свято и страшно е име-то му.
10 Начало на мждрость-тж е страхъ Господень:
Всичкы които *гы правятъ иматъ добръ разумъ:
Негова-та хвала прѣбывава въ вѣкъ.

* т. е. Божіи-тѣ повелѣнія.

ПСАЛОМЪ 112. (по Слав. 111.)

1 Аллилуія. Блаженъ онзи человѣкъ който ся бои отъ Господа:
И благоволи много въ заповѣди-тѣ му.
2 Сѣме-то му ще бжде силно на земля-тж:
Родъ-тъ на правы-тѣ ще ся благослови.
3 Изобиліе и богатство *ще има* въ домъ-тъ му,
И правда-та му остава въ вѣкъ.
4 Видѣлина изгрѣва въ тъмнинж-тж за правы-тѣ:
Милостивъ е, и щедръ и праведенъ.
5 Добрый-тъ человѣкъ помилува и дава на заемъ:
Устроява работы-тѣ си съ правосждіе.
6 Наистинж никога нѣма да ся поколебае;
Въ память вѣчнж ще бжде праведный-тъ.
7 Отъ зълъ слухъ не ще ся убои:
Сърдце-то му е твърдо, понеже ся надѣе на Господа.
8 Утвърдено е сърдце-то му: не ще ся убои,
Додѣ види *падание-то* на неприятели-тѣ си.
9 Расприсня, даде на сиромасы-тѣ:
Правда-та му остава въ вѣкъ:
Рогъ-тъ му ще ся възвыси въ славж.
10 Нечестивый-тъ ще види, и ще ся разгнѣви:
Ще поскърца съсъ зжбы-тѣ си, и ще истае:
Желаніе-то на нечестивы-тѣ ще погыне.

ПСАЛОМЪ 113. (по Слав. 112.)

1 Аллилуія. Хвалѣте, раби Господни,
Хвалѣте име-то Господне.
2 Да бжде име-то Господне благословено,
Отъ нынѣ и до вѣка.
3 Отъ истокъ на слънце-то до западъ-тъ му
Да ся хвали име-то Господне.
4 Господь е высокъ, надъ всичкы-тѣ народы:
Надъ небеса-та е негова-та слава.
5 Кой е като Іеова нашій-тъ Богъ?
Който сѣди на высочины-тѣ:
6 Който ся навожда за да прѣглежда
Онова което е на небе-то и на земля-тж:
7 Който въздига отъ пръсть-тж сиромахъ-тъ,
И отъ гноище-то възвышава нищій-тъ:
8 За да *го* постави да сѣдне съ князове-тѣ,
Съ князове-тѣ на людіе-тѣ му:
9 Който населява въ домъ неплоднж-тж,
И іж прави веселж майкж на чада. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 114. (по Слав. 113.)

1 Когато излѣзе Израиль изъ Египетъ,
Домъ-тъ Іакововъ изъ народъ иноязыченъ,
2 Іуда му станж святилище,
Израиль владычество Негово.
3 Море-то видѣ, и побѣгнж:
Іорданъ ся върнж назадъ:
4 Горы-тѣ ся разиграхж като овны,
Хълмове-тѣ като агнета.
5 Що ти станж, море, че си побѣгнало?
На тебе, Іордане, *че* си ся върналъ назадъ?
6 *На васъ*, горы, *че* ся разиграхте като овны?
И вы хълмове, като агнета?
7 Трепери, земле, отъ лице-то Господне,
Отъ лице-то на Бога Іакововъ:
8 Който промѣни камыкъ-тъ въ водны езера,
Кременливый-тъ камыкъ въ водны изворы.

ПСАЛОМЪ 115. (по Слав. 113.)

1 (9) Не намъ, Господи, не намъ,
Но на име-то си дай славж,
За милость-тж си, и за истинж-тж си.
2 (10) Защо да рекжтъ язычници-тѣ:
Че дѣ е тѣхный Богъ?
3 (11) Нашій Богъ е на небе-то:
Прави всичко що му е угодно.
4 (12) Тѣхни-тѣ идоли сж сребро и злато,
Дѣла на человѣчески ржцѣ.
5 (13) Уста имать, но не говорятъ:
Очи иматъ, но не виждатъ.
6 (14) Уши иматъ но не чуятъ:
Ноздри иматъ, но не обонявать.
7 (15) Ржцѣ иматъ, но не пипатъ:
Нозѣ иматъ, но не ходятъ,
Нито издаватъ гласъ отъ гъртань-тъ си.
8 (16) Подобни тѣмъ ще станжтъ които гы правятъ,

Всякой който ся надѣе на тѣхъ.
9 (17) Израилю, уповай на Господа: —
Той имъ е помощникъ и щитъ.
10 (18) Доме Аароновъ, уповай на Господа: —
Той имъ е помощникъ и щитъ.
11 (19) Които ся боите отъ Господа, уповайте на Господа: —
Той имъ е помощникъ и щитъ.
12 (20) Господь ны помени:
Ще благослови, ще благослови Израилевъ-тъ домъ:
Ще благослови Аароновъ-тъ домъ.
13 (21) Ще благослови които ся боятъ отъ Господа,
Малкы-тѣ и голѣмы-тѣ.
14 (22) Господь ще вы възрасти,
Васъ и ваши-тѣ чада.
15 (23) Благословени сте вы отъ Господа,
Който е направилъ небе-то и земя-тѫ.
16 (24) Небеса-та небесны сѫ Господни,
А земя-тѫ даде на человѣческы-тѣ сынове.
17 (25) Не ще хвалятъ Господа мъртви-тѣ,
Нито всичкы-тѣ които слѣзватъ въ *мѣсто-то на* мълчаніе-то.
18 (26) Но ный ще благославямы Господа
Отъ сега и до вѣка. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 116. (по Слав. 114.)

1 Драго ми е че Господь послуша
Гласъ-тъ ми, *и* моленія-та ми:
2 Че приклони ухо-то си къмъ мене:
И додѣ съмь живъ, ще *го* призовавамъ.
3 Смъртны болѣзни мя обыколиха,
И адовы утѣсненія мя снамѣрихѫ:
Скърбь и болкѫ срѣщнахъ.
4 И призвахъ име-то Господне:
О Господи, избави душѫ-тѫ ми.
5 Милостивъ е Господь и праведенъ,
И благоутробенъ е Богъ нашъ.
6 Господь съхранява простодушны-тѣ:
Въ бѣдѫ бѣхъ, и спасе мя.
7 Върни ся, душе моя, въ покой-тъ си,
Защото Господь ти стори добро.
8 Защото си избавилъ душѫ-тѫ ми отъ смърть,
Очи-тѣ ми отъ сълзы,
Нозѣ-тѣ ми отъ подплъзновеніе.
9 Ще ходѭ прѣдъ Господа
Въ земѭ-тѫ на живы-тѣ.

(По Слав. 115.)

10 (1) Повѣрвахъ, за то говорихъ:
Азъ бѣхъ много оскърбенъ.
11 (2) Азъ рѣкохъ въ смайваніе-то си:
Всякой человѣкъ е лъжливъ.
12 (3) Що да въздамъ Господу,
За всичкы-тѣ му благодѣянія къмъ мене?
13 (4) Ще земѫ чашѫ-тѫ на спасеніе-то,
И ще призовѫ име-то Господне.
14 (5) Обричанія-та си ще отдамъ Господу
Сега прѣдъ всичкы-тѣ му людіе.
15 (6) Многоцѣнна е прѣдъ Господа
Смърть-та на прѣподобны-тѣ му.
16 (7) Ей, Господи! защото съмь твой рабъ:
Рабъ твой съмь азъ, сынъ на твоѭ-тѫ рабынѭ:
Ты си развързалъ узы-тѣ ми.
17 (8) Тебѣ ще пожрѫ жъртвѫ на хвалѫ,
И име-то Господне ще призовѫ.
18 (9) Обричанія-та си ще отдамъ Господу,
Сега прѣдъ всичкы-тѣ негові людіе,
19 (10) Въ дворове-тѣ на домъ-тъ Господень,
Всрѣдъ тебе, Іерусалиме. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 117. (по Слав. 116.)

1 Хвалѣте Господа, всичкы народи:
Славословѣте го, всичкы племена:
2 Защото милость-та му е голѣма върху насъ;
И истина-та Господня е въ вѣкъ. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 118. (по Слав. 117.)

1 Славѣте Господа, защото е благъ,
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
2 Да рече сега Израиль,
Че милость-та му е въ вѣкъ.
3 Да рече сега Аароновъ-тъ домъ,
Че милость-та му е въ вѣкъ.
4 Да рекѫтъ сега които ся боятъ отъ Господа,

Че милость-та му е въ вѣкъ.
5 Въ скърбь призвахъ Господа:
Господь мя послуша, и даде ширинѫ.
6 Господь ми е *помощникъ:* нѣма да ся уплашѫ:
Що може да ми стори человѣкъ?
7 Господь е отъ къмъ мене между помощницы-тѣ ми:
И азъ ще видѭ *паденіе-то* на неприятели-тѣ си.
8 По добрѣ да ся надѣе нѣкой на Господа,
А не да упове на человѣка.
9 По добрѣ да ся надѣе нѣкой на Господа,
А не да упове на князове.
10 Всичкы-тѣ народи мя обыколихѫ:
Но съ име-то Господне ще гы истрѣбѭ.
11 Обыколихѫ мя, ей, обыколихѫ мя отъ всякадѣ:
Но съ име-то Господне ще гы истрѣбѭ.
12 Обыколихѫ мя като пчелы:
Загаснахѫ като огнь отъ тръніе:
Защото съ име-то Господне ще гы истрѣбѭ.
13 Ты мя тласнѫ силно за да паднѫ:
Но Господь ми помогнѫ.
14 Сила моя и пѣніе мое е Господь,
И станѫ ми спасеніе.
15 Гласъ на радость и на спасеніе е въ кѫщы-тѣ на праведны-тѣ:
Дѣсница-та Господня прави силны дѣла.
16 Дѣсница-та Господня ся възнесе:
Дѣсница-та Господня прави силны дѣла.
17 Нѣма да умрѫ, но ще бѫдѫ живъ,
И ще расказвамъ дѣла-та Господни.
18 Жестоко мя наказа Господь,
Но на смърть мя не прѣдаде.
19 Отворѣте ми врата-та на правдѫ-тѫ:
Ще влѣзѫ въ тѣхъ, *и* ще прославѭ Господа.
20 Тѣ сѫ Господни-тѣ врата:
Праведни-тѣ ще влѣзѫтъ въ тѣхъ.
21 Ще тя славословѭ, защото си мя послушалъ,
И станалъ си ми спасеніе.
22 Камыкъ-тъ, *който* отхвърлихѫ зидари-тѣ,
Той станѫ глава на ѫгълъ.
23 Отъ Господа станѫ това,
И чудно е въ наши-тѣ очи.
24 Този е день-тъ, *който* е Господь направилъ:
Да ся зарадвамы, и да ся развеселимъ въ него.
25 О Господи! спаси, молѭ ся:
О Господи! благопоспѣши, молѭ ся.
26 Благословенъ който иде въ име-то Господне:
Благословихмы вы отъ домъ-тъ Господень.
27 Господь е Богъ, и показа ни видѣло:
Приведѣте жъртвѫ-тѫ вързанѫ съ вѫжета
До рогове-тѣ на олтарь-тъ.
28 Ты си Богъ мой и ще тя славѭ:
Боже мой, ще тя възвышавамъ.
29 Славѣте Господа, защото е благъ,
Защото милость-та му е въ вѣкъ.

ПСАЛОМЪ 119. (по Слав. 118.)

Алефъ.

1 Блажени които сѫ непорочни въ пѫть-тъ *си:*
Които ходятъ въ законъ-тъ на Господа.
2 Блажени които пазятъ свидѣтелства-та му,
И търсятъ го съсъ все сърдце.
3 Наистинѫ тѣ не правятъ беззаконіе:
Ходятъ въ пѫтища-та му.
4 Ты си заповѣдалъ
Да ся съхраняватъ прилѣжно завѣщанія-та ти.
5 Дано ся оправятъ пѫтища-та ми,
За да съхранявамъ твои-тѣ повелѣнія!
6 Тогазь нѣма да ся посрамѭ,
Когато погледнѫ къмъ всичкы-тѣ твои заповѣди.
7 Ще тя славѭ съ незлобіе сърдечно,
Когато научѫ сѫдове-тѣ на правдѫ-тѫ ти.
8 Повелѣнія-та ти ще съхранявамъ:
Недѣй мя оставя съвсѣмъ.

Беѳъ.

9 Какъ ще очисти младый-тъ пѫть-тъ си?
Като *го* пази споредъ слово-то ти.
10 Съсъ все сърдце тя потърсихъ;
Недѣй мя оставя да заблудѭ отъ заповѣди-тѣ ти.
11 Въ сърдце-то си упазихъ твое-то слово,
За да ти не съгрѣшавамъ.

12 Благословенъ си, Господи:
Научи мя на повелѣнія-та си.
13 Съ устны-тѣ си расказахъ
Всичкы-тѣ сѫдове на уста-та ти.
14 Въ пѫть-тъ на твои-тѣ свидѣтелства ся развеселихъ,
Като за всичко-то богатство.
15 Въ завѣщанія-та ти ще ся поучавамъ,
И ще гледамъ твои-тѣ пѫтища.
16 Въ повелѣнія-та ти ще ся наслаждавамъ:
Не щѫ да забравѭ твое-то слово.

Гимелъ.

17 Сори добро на рабъ-тъ си, за да живѣѭ,
И да упазѭ слово-то ти.
18 Отвори очи-тѣ ми,
И ще гледамъ чудеса-та на твой-тъ законъ.
19 Пришлецъ съмъ азъ на земѭ-тѫ:
Не скрывай отъ мене заповѣди-тѣ си.
20 Душа-та ми ся изнурява отъ желаніе-то *Което имамъ* всякога къмъ твои-тѣ сѫдбы.
21 Ты си запрѣтилъ на проклѣты-тѣ гордѣливы,
Които ся уклоняватъ отъ твои-тѣ заповѣди.
22 Дигни отъ мене укоръ и прѣзрѣніе:
Защото упазихъ твои-тѣ свидѣтелства.
23 Князове наистинѫ сѣднахѫ *и* говорѣхѫ противъ мене:
Но слуга-та ти ся поучаваше въ твои-тѣ повелѣнія:
24 Твои-тѣ свидѣтелства наистинѫ сѫ наслажденіе мое,
И съвѣтници мои.

Далеѳъ.

25 Душа-та ми ся залѣпи за пръсть-тѫ:
Оживи мя споредъ слово-то си.
26 Явихъ пѫтища-та си, и послушалъ си мя:
Научи мя на повелѣнія-та си.
27 Направи мя да разумѣвамъ пѫть-тъ на твои-тѣ завѣщанія,
И ще ся поучавамъ въ твои-тѣ чудеса.
28 Душа-та ми тае отъ скърбь:
Утвърди мя споредъ слово-то си.
29 Отдалечи отъ мене пѫть-тъ на лъжѫ-тѫ,
И дарувай ми законъ-тъ си.
30 Пѫть-тъ на истинѫ-тѫ избрахъ:
Прѣдъ очи-тѣ си турихъ твои-тѣ сѫдбы.
31 Прилѣпихъ ся при твои-тѣ свидѣтелства:
Господи, да мя не посрамишь.
32 По пѫть-тъ на твои-тѣ заповѣди ще тичамъ,
Когато разширишь сърдце-то ми.

Хе.

33 Покажи ми, Господи, пѫть-тъ на твои-тѣ повелѣнія,
И ще го съхранявамъ до край.
34 Вразуми мя, и ще съхранявамъ законъ-тъ ти:
Ей, ще го пазѭ съсъ все сърдце.
35 Настави мя въ пѫть-тъ на твои-тѣ заповѣди:
Защото ся веселѭ въ него.
36 Приклони сърдце-то ми къмъ твои-тѣ свидѣтелства,
А не къмъ лихоимство.
37 Отвърни очи-тѣ ми да не гледатъ суетѫ:
Оживи мя въ пѫть-тъ си.
38 Утвърди слово-то си къмъ рабъ-тъ си,
Който ся е прѣдалъ на твой-тъ страхъ.
39 Отнеми укоръ-тъ ми, отъ който ся боѭ:
Защото твои-тѣ сѫдбы сѫ добры.
40 Ето, твои-тѣ завѣщанія пожелахъ,
Оживи мя чрѣзъ правдѫ-тѫ си.

Вавъ.

41 И да дойде върху мене, Господи, твоя-та милость,
Твое-то спасеніе, споредъ слово-то ти.
42 Тогазь ще дамъ отвѣтъ на оногозъ който мя укорява:
Защото азъ ся надѣѭ на твое-то слово.
43 И не отнимай съвсѣмъ отъ уста-та ми слово-то на истинѫ-тѫ:
Защото ся надѣяхъ на твои-тѣ сѫдбы.
44 И ще съхранявамъ твой-тъ законъ выняги,
Въ вѣкъ вѣка.
45 И ще ходѭ на широко:

Защото потърсихъ твои-тѣ завѣщанія.
46 И ще говорѭ за свидѣтелства-та ти прѣдъ царіе,
И нѣма да ся посрамѭ.
47 И ще ся наслаждавамъ въ твои-тѣ заповѣди,
Които възлюбихъ.
48 И ще повдигамъ рѫцѣ-тѣ си къмъ твои-тѣ заповѣди, които възлюбихъ:
И ще ся поучавамъ въ повелѣнія-та ти.

Заинъ.

49 Помни слово-то къмъ рабъ-тъ си,
На което си мя направилъ да уповаѭ.
50 Това е мое-то утѣшеніе въ скърбь-тѫ ми,
Че твое-то слово мя оживи.
51 Горди-тѣ ми ся подсмивахѫ много:
Но азъ не ся уклонихъ отъ твой-тъ законъ.
52 Поменѫхъ, Господи, твои-тѣ отъ старо врѣме сѫдбы,
И утѣшихъ ся.
53 Ужасъ мя обзѣ, по причинѫ на нечестивы-тѣ,
Които оставятъ твой-тъ законъ.
54 Твои-тѣ повелѣнія ми станѫхѫ пѣснь
Въ домъ-тъ на странство-то ми.
55 Нощя поменѫхъ, Господи, име-то ти,
И упазихъ законъ-тъ ти.
56 То ми станѫ,
Защото упазихъ завѣщанія-та ти.

Хеѳъ.

57 Господи, ты си мой дѣлъ:
Рѣкохъ да упазѭ твои-тѣ думы.
58 Потърсихъ лице-то ти съсъ все сърдце:
Помилуй мя споредъ слово-то си.
59 Размыслихъ пѫтища-та си,
И обърнѫхъ нозѣ-тѣ си къмъ твои-тѣ свидѣтелства.
60 Побързахъ и не ся забавихъ
Да упазѭ твои-тѣ заповѣди.
61 Четы отъ нечестивы-тѣ мя обиколихѫ:
Но азъ не забравихъ твой-тъ законъ.
62 По срѣднощь ставамъ за да тя славѭ
За сѫдбы-тѣ на твоѭ-тѫ правдѫ.
63 Азъ сьмь съдружникъ на всичкы-тѣ
Които ти ся боятъ и пазятъ твои-тѣ завѣщанія.
64 Господи, земя-та е пълна съ твоѭ-тѫ милость:
Научи мя на твои-тѣ повелѣнія.

Теѳъ.

65 Господи, ты си направилъ добро на рабъ-тъ си,
Споредъ слово-то си.
66 Научи мя на добро разсѫжденіе и знаніе:
Защото азъ повѣрвахъ въ твои-тѣ заповѣди.
67 Прѣди да ся оскърбѭ, азъ бѣхъ заблудилъ:
Но сега вардѭ твое-то слово.
68 Ты си благъ и благодѣтеленъ:
Научи мя на твои-тѣ повелѣнія.
69 Горди-тѣ сплетохѫ противъ мене лъжѫ:
Но азъ съсъ все сърдце ще пазѭ твои-тѣ завѣщанія.
70 Сърдце-то имъ надебелѣ като тлъстинѫ:
Но азъ ся наслаждавамъ въ законъ-тъ ти.
71 Добрѣ ми станѫ че ся оскърбихъ,
За да научѫ повелѣнія-та ти.
72 Законъ-тъ на уста-та ти е за мене по добръ
Отъ тысящы на злато и сребро.

Іодъ.

73 Твои-тѣ рѫцѣ мя направихѫ, и създадохѫ:
Вразуми мя, и ще научѫ заповѣди-тѣ ти.
74 Които ти ся боятъ ще мя видятъ и ще ся зарадватъ.
Защото на слово-то тиуповахъ.
75 Познавамъ, Господи, че твои-тѣ сѫдбы сѫ правда,
И ты *по* вѣрность си мя оскърбилъ.
76 Твоя-та милость нека ми бѫде утѣшеніе
Споредъ слово-то ти къмъ твой-тъ рабъ.
77 Да дойде върхъ мене милосердіе-то ти, за да бѫдѫ живъ;
Защото твой-тъ законъ е наслажденіе мое.
78 Да ся постыдятъ горди-тѣ, защото безъ причинѫ сѫ мя обидѣли:

Но азъ ще ся поучавамъ въ твои-тѣ завѣщанія.
79 Да ся върнжтъ при мене онѣзи които ти ся боятъ,
И които познаватъ твои-тѣ свидѣтелства.
80 Нека бжде сърдце-то ми чисто въ повелѣнія-та ти,
За да ся не посрамж.

Кафъ.

81 Прѣмира душа-та ми за твое-то спасеніе:
На твое-то слово ся надѣж.
82 Очи-тѣ ми изнемощѣхж за слово-то ти,
И говорж: Кога ще мя утѣшишь?
83 Защото станжхъ като мѣхъ въ дымъ:
Но твои-тѣ повелѣнія не забравихъ.
84 Колко сж дни-тѣ на твой-тъ рабъ?
Кога ще направишь сждъ противъ гонители-тѣ ми?
85 Горди-тѣ ископахж за мене ямы,
Противъ твой-тъ законъ.
86 Всичкы-тѣ твои заповѣди сж истина:
Неправедно мя гонятъ: помогни ми.
87 Безъ малко щѣхж мя погуби на земж-тж:
Но азъ не оставихъ твои-тѣ завѣщанія.
88 Оживи мя споредъ милость-тж си:
И ще упазж свидѣтелство-то на твои-тѣ уста.

Ламедъ.

89 Въ вѣкъ, Господи,
Твое-то слово е утвърдено на небе-то:
90 Истина-та ти е въ родъ и родъ:
Основалъ си земж-тж, и тя стои.
91 Споредъ твои-тѣ постановленія стоятъ до днесь,
Защото всичкы сж твои раби.
92 Ако не бѣше ми твой-тъ законъ наслажденіе,
То азъ быхъ погынжлъ въ оскърбеніе-то си.
93 Въ вѣкъ нѣма да забравж твои-тѣ завѣщанія,
Защото въ тѣхъ си мя оживилъ.
94 Твой сьмь азъ: спаси мя;
Защото потърсихъ завѣщанія-та ти.
95 Нечестиви-тѣ мя очаквахж за да мя погубятъ:
Но азъ ще внимавамъ въ твои-тѣ свидѣтелства.
96 На всяко съвършенство видѣхъ прѣдѣлъ:
Твоя-та заповѣдь е много широка.

Мемъ.

97 Колко обичамъ азъ законъ-тъ ти:
Весь день е той поученіе мое.
98 По мждръ отъ непріятели-тѣ ми направили сж мя твои-тѣ заповѣди,
Защото тѣ сж всякога съ мене.
99 По разуменъ сьмь отъ всичкы които мя учатъ:
Защото твои-тѣ свидѣтелства сж поученіе мое.
100 По разуменъ сьмь отъ стары-тѣ,
Защото упазихъ твои-тѣ завѣщанія.
101 Отъ всякой лукавъ пжть въздържахъ нозѣ-тѣ си,
За да упазж твое-то слово.
102 Отъ сждбы-тѣ ти не ся уклонихъ:
Защото ты си мя научилъ.
103 Колко е сладко въ гъртань-тъ ми твое-то слово!
По *сладко* отъ медъ въ уста-та ми.
104 Отъ завѣщанія-та ти станжхъ разуменъ:
За то възненавидѣхъ всякой лъжливъ пжть.

Нунъ.

105 Твое-то слово е свѣтилникъ на нозѣ-тѣ ми,
И видѣлина на пжтекж-тж ми.
106 Заклѣхъ ся, и ще постоянствувамъ,
Да пазж праведны-тѣ твои сждбы.
107 Много сьмь оскърбенъ:
Господи, съживи мя споредъ слово-то си.
108 Господи, доброволны-тѣ приношенія на уста-та ми нека ти бждатъ угодны:
И научи мя на сждбы-тѣ си.
109 Душа-та ми е всякога въ бѣдж:
Но законъ-тъ ти не забравихъ.
110 Нечестиви-тѣ поставихж сѣть за мене:
Но азъ ся не уклонихъ отъ твои-тѣ завѣщанія.

111 Свидѣтелства-та ти наслѣдвахъ въ вѣкъ:
Защото тѣ сѫ радость на сърдце-то ми.
112 Прѣклонихъ сърдце-то си за да правѭ
повелѣнія-та ти
Всякога до край.

Самехъ.

113 Възненавидѣхъ двоеумны-тѣ,
А законъ-тъ ти възлюбихъ.
114 Ты си покровъ мой и щитъ мой:
На твое-то слово ся надѣѭ.
115 Отдалечѣте ся отъ мене, лукавни:
Защото ще съхранявамъ заповѣди-тѣ
на Бога моего.
116 Подтвърждавай мя споредъ слово-то си,
и ще бѫдѫ живъ:
И да мя не посрамишь въ надеждѫ-тѫ ми.
117 Подтвърждавай мя, и ще ся спасѭ:
И ще внимавамъ выпагы въ твои-тѣ повелѣнія.
118 Ты си унищожилъ всичкы които ся уклоняватъ отъ твои-тѣ повеленія:
Защото е суетна измама-та имъ.
119 *Считашь като шлакъ всичкы-тѣ лукавы на землѭ-тѫ:
За това възлюбихъ твои-тѣ свидѣтелства.
120 Настрѫхнѫ снага-та ми отъ страхъ-тъ ти,
И отъ сѫдбы-тѣ ти ся уплашихъ.

Аинъ.

121 Направихъ сѫдъ и правдѫ;
Да мя не прѣдадешь на онѣзи които мя угнѣтяватъ.
122 Стани поржчникъ на рабъ-тъ си за добро:
Да мя не угнѣтяватъ горди-тѣ.
123 Очи-тѣ ми изнемощѣхѫ за спасеніе-то ти,
И за слово-то на твоѭ-тѫ правдѫ.
124 Направи съ рабъ-тъ си споредъ милость-тѫ си,
И научи мя на повелѣнія-та си.
125 Твой рабъ сьмь азъ: вразуми мя,
И ще познаѭ твои-тѣ свидѣтелства.
126 Врѣме е да подѣйствува Господь:
Развалихѫ законъ-тъ ти.
127 За това възлюбихъ твои-тѣ заповѣди
Повече отъ злато, и отъ чисто злато.
128 За това познахъ че сѫ прави всичкы-тѣ
твои завѣщанія за всяко *нѣщо.*
Възненавидѣхъ всякой пѫть на лъжѫ-тѫ.

Пе.

129 Чудны сѫ твои-тѣ свидѣтелства:
За това гы пази душа-та ми.
130 Явленіе-то на твое-то слово просвѣщава:
Вразумява просты-тѣ.
131 Отворихъ уста-та си, и въздъхнахъ:
Защото пожелахъ твои-тѣ заповѣди.
132 Погледни върху мене, и помилуй мя;
Както правишь на онѣзи които обычатъ твое-то име.
133 Утвърди стѫпкы-тѣ ми въ слово-то си:
И да мя не обладае никое беззаконіе.
134 Избави мя отъ человѣческы насилія,
И ще съхранявамъ твои-тѣ завѣщанія.
135 Направи да просвѣтне лице-то ти върху рабъ-тъ ти,
И научи мя на повелѣнія-та си.
136 Водны оттокы текѫтъ изъ очи-тѣ ми,
Понеже не ся съхранява твой-тъ законъ.

Цаде.

137 Праведенъ си ты, Господи,
И правы сѫ твои-тѣ сѫдбы.
138 Твои-тѣ свидѣтелства, *които* си завѣщалъ,
Сѫ правда и прѣвъсходна истина.
139 Моя-та ревность мя изѣде,
Защото непріятели-тѣ ми забравихѫ
твои-тѣ думы.
140 Твое-то слово е съвсѣмъ чисто:
И рабъ-тъ ти го обича.
141 Малъкъ сьмь и унищоженъ:
Но твои-тѣ завѣщанія не сьмь забравилъ.
142 Твоя-та правда е правда вѣчна,
И законъ-тъ ти е истина.
143 Скърби и утѣсненія мя намѣрихѫ:
Заповѣди-тѣ ти сѫ наслажденіе-то ми.

---

* *Или* Исхвърляшь

144 Твои-тѣ свидѣтелства сѫ правда въ вѣкъ:
Вразуми мя, и ще бѫдѫ живъ.

Кофъ.

145 Выкнахъ съсъ все сърдце:
Послушай мя, Господи, *и* ще упазіж повелѣнія-та ти.
146 Выкнахъ къмъ тебе:
Спаси мя, и ще упазіж свидѣтелства-та ти.
147 Прѣдварихъ зорѫ-тѫ, и выкнахъ:
На твое-то слово уповахъ.
148 Очи-тѣ ми прѣдварятъ нощны-тѣ стражы,
За да ся поучавамъ въ твое-то слово.
149 Чуй гласъ-тъ ми споредъ милость-тѫ си:
Оживи мя, Господи, споредъ сѫдбѫ-тѫ си.
150 Приближихѫ онѣзи които слѣдватъ лукавство-то:
Тѣ ся уклонихѫ отъ законъ-тъ ти.
151 Ты си близу, Господи,
И всичкы-тѣ твои заповѣди сѫ истина.
152 Отколѣ познахъ отъ твои-тѣ свидѣтелства
Че си гы основалъ въ вѣкъ.

Решъ.

153 Вижъ скърбь-тѫ ми, и избави мя:
Защото не сьмь забравилъ законъ-тъ ти.
154 Отсѫди сѫдбѫ-тѫ ми, и искупи мя:
Оживи мя споредъ слово-то си.
155 Далечь е отъ нечестивы-тѣ спасеніе-то:
Защото тѣ не търсятъ твои-тѣ повелѣнія.
156 Голѣмо е твое-то милосердіе, Господи:
Оживи мя споредъ правосѫдіе-то си.
157 Мнозина сѫ които мя гонятъ, и мя оскърбяватъ:
Но азъ ся не уклонихъ отъ свидѣтелства-та ти.
158 Видѣхъ прѣстѫпницы-тѣ, и ся погнусихъ:
Защото не упазихѫ твое-то слово.
159 Вижъ колко обичамъ азъ твои-тѣ завѣщанія:
Господи, оживи мя споредъ милость-тѫ си.
160 Глава на твое-то слово е истина-та;
И въ вѣкъ *прѣбывавать* всичкы-тѣ сѫдбы на правдѫ-тѫ ти.

Шинъ.

161 Князове мя погнахѫ безъ причинѫ;
Но сърдце-то ми трепери отъ слово-то ти.
162 Азъ ся радвамъ на твое-то слово,
Както онзи който намѣрва много корысти.
163 Ненавиждамъ и мразіж лъжѫ-тѫ:
Законъ-тъ ти обичамъ.
164 Седмь пѫти на день тя хвалѭ,
За сѫдбы-тѣ на твоѭ-тѫ правдѫ.
165 Много миръ иматъ онѣзи които обичатъ твой-тъ законъ:
И нѣма за тѣхъ прѣпъваніе.
166 Уповахъ на твое-то спасеніе, Господи:
И направихъ твои-тѣ заповѣди.
167 Упази душа-та ми твои-тѣ свидѣтелства:
И възлюбихъ гы твърдѣ много.
168 Упазихъ твои-тѣ завѣщанія, и твои-тѣ свидѣтелства:
Защото всичкы-тѣ ми пѫтища сѫ прѣдъ тебе.

Тавъ.

169 Да приближи выканіе-то ми прѣдъ тебе, Господи:
Вразуми мя споредъ слово-то си.
170 Да дойде моленіе-то ми прѣдъ тебе:
Избави мя споредъ слово-то си.
171 Устны-тѣ ми ще произнесѫтъ пѣніе,
Когато мя научишь на повелѣнія-та си.
172 Языкъ-тъ ми ще говори слово-то ти:
Защото всичкы-тѣ твои заповѣди сѫ правда.
173 Да бѫде рѫка-та ти помощь на мене:
Защото азъ избрахъ твои-тѣ завѣщанія.
174 Пожелахъ твое-то спасеніе, Господи:
И законъ-тъ ти е наслажденіе мое,
175 Да живѣе душа-та ми и да тя хвали:
И сѫдбы-тѣ ти да ми помагатъ.

176 Скитахъ ся като изгубенѫ овцѫ: потърси рабъ-тъ си:
Защото не забравихъ твои-тѣ заповѣди.

ПСАЛОМЪ 120. (по Слав. 119.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Къмъ Господа викнахъ въ скърбь-тѫ си,
И той мя послуша.
2 Господи, избави душѫ-тѫ ми отъ лъжливы устны,
И отъ льстивъ языкъ.
3 Що ще ти ся даде, или що ще ти ся притури,
Льстивый языче?
4 Изострены-тѣ стрѣлы на силный-тъ,
Съ вѫглища отъ смерчіе.
5 Увы мнѣ, защото странствувамъ въ Мосохъ,
Живѣѭ въ Кидарскы-тѣ шатры.
6 Много врѣме живѣ душа-та ми
Съ онѣзи които мразятъ миръ.
7 Азъ *обичамъ* миръ; но когато говорѭ,
Тѣ *ся готвятъ* за бой.

ПСАЛОМЪ 121. (по Слав. 120.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Възвождамъ очи-тѣ си къмъ горы-тѣ,
Отъ дѣто ще дойде помощь-та ми.
2 Помощь-та ми е отъ Господа,
Който направи небе-то и землѭ-тѫ.
3 Да не остави да ся поколебае нога-та ти,
И да не задрѣме онзи който тя пази.
4 Ето, нѣма да задрѣме, нито ще засни
Онзи който пази Израиля.
5 Господь е който тя пази:
Господь е покровъ твой отъ дѣсно тебѣ.
6 Деня слънце-то нѣма да тя поврѣди,
Нито луна-та нощя.
7 Господь ще тя пази отъ всяко зло:
Ще пази душѫ-тѫ ти.
8 Господь ще пази исхожденіе-то ти и вхожденіе-то ти,
Отъ сега и до вѣка.

ПСАЛОМЪ 122. (по Слав. 121.)

Пѣснь на степени-тѣ, Давидова.

1 Възрадвахъ ся когато ми рекохѫ:
Да отидемъ въ домъ-тъ Господень.
2 Ето нозѣ-тѣ ни стоятъ
Извѫтрѣ на твои-тѣ врата, Іерусалиме.
3 Іерусалимъ е съграденъ,
Като градъ сглобенъ наедно.
4 Тамъ възлизатъ племена-та,
Племена-та Господни, *споредъ* завѣщано-то на Израиля,
За да славятъ име-то Господне.
5 Защото тамъ ся положихѫ прѣстоли за сѫдъ,
Прѣстоли-тѣ на Давидовъ-тъ домъ.
6 Просѣте миръ-тъ на Іерусалимъ:
Да сѫ благополучни които тя обичатъ.
7 Миръ да бѫде въ стѣны-тѣ ти,
Благоденствіе въ палаты-тѣ ти,
8 Заради братія-та и другари-тѣ си
Ще говорѭ сега: Миръ *да е* въ тебе!
9 Заради домъ-тъ на Господа Бога нашего
Ще търсѭ добро-то ти.

ПСАЛОМЪ 123. (по Слав. 122.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Възведохъ очи-тѣ си къмъ тебе,
Който живѣешь на небеса.
2 Ето, както очи-тѣ на слугы-тѣ *гледатъ* къмъ рѫкѫ-тѫ на господари-тѣ имъ,
Както очи-тѣ на слугынѭ-тѫ къмъ рѫкѫ-тѫ на господаркѫ-тѫ ѝ,
Така наши-тѣ очи къмъ Господа Бога нашего,
Додѣ ны помилува.
3 Помилуй ны, Господи, помилуй ны:
Защото ся прѣситихмы отъ прѣзрѣніе.
4 Прѣсити ся душа-та ни
Отъ укоръ-тъ на безгрыжны-тѣ,
И отъ прѣзрѣніе-то на горды-тѣ.

ПСАЛОМЪ 124. (по Слав. 123.)

Пѣснь на степени-тѣ, Давидова.

1 Ако не бы билъ Господь съ насъ,
(Нека рече сега Израиль),
2 Ако не бы билъ Господь съ насъ,
Когато станахѫ человѣци върху насъ,
3 Тогазь живы быхѫ ны погълнѫли,
Когато ярость-та имъ пламтѣше противъ насъ.
4 Тогазь воды-тѣ быхѫ ны потопили,
Потокъ-тъ бы прѣминѫлъ върхъ душѫ-тѫ ни.
5 Тогазь надигнѫты-тѣ воды
Быхѫ прѣминѫли върхъ душы-тѣ ни.
6 Благословенъ Господь,
Който не ны прѣдаде въ зѫбы-тѣ имъ като ловъ.
7 Душа-та ми ся избави като птицѫ отъ сѣть-тѫ на ловцы-тѣ:
Сѣть-та ся строши, и ный ся избавихмы.
8 Помощь-та ни е въ име-то на Господа,
Който направи небе-то и земѭ-тѫ.

ПСАЛОМЪ 125. (по Слав. 124.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Които ся надѣѭтъ на Господа
Сѫ като гора-та Сіонъ, *която* нѣма да ся поклати:
Въ вѣкъ прѣбѫдва.
2 *Както* Іерусалимъ ся окружава отъ горы-тѣ,
Така Господь окружава народа си
Отъ сега и до вѣка.
3 Защото жезлъ-тъ на нечестіе-то нѣма да прѣбѫде върху дѣлъ-тъ на праведны-тѣ,
За да не простиратъ праведни-тѣ рѫцѣ къмъ беззаконіе-то.
4 Стори добро, Господи, на добры-тѣ,
И на правы-тѣ въ сърдце.
5 А които ся уклоняватъ въ кривы-тѣ си пѫтища,
Ще гы отведе Господь съ онѣзи които правятъ беззаконіе.
Миръ на Израиля!

ПСАЛОМЪ 126. (по Слав. 125.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Когато Господь доведе пакъ Сіоновы-тѣ плѣнницы,
Бѣхмы като онѣзи които сънуватъ.
2 Тогазь ся испълнихѫ уста-та ни съсъ смѣхъ,
И языкъ-тъ ни съ радость;
Тогазь ся говорѣше между языцницы-тѣ:
Величія направи за тѣхъ Господь.
3 Величія направи Господь за насъ:
Испълнихмы ся съ радость.
4 Върни, Господи, плѣнницы-тѣ ни,
Като потоцы-тѣ въ южны-тѣ страны.
5 Тѣзи които сѣѭтъ съсъ сълзы,
Съ радость ще пожьнѫтъ.
6 Който излѣзва съ плачь,
И носи сѣме за сѣяніе,
Той непрѣмѣнно съ радость ще ся върне
И ще носи снопове-тѣ си.

ПСАЛОМЪ 127. (по Слав. 126.)

Пѣснь на степени-тѣ, Соломонова.

1 Ако Господь не съгради домъ-тъ,
Напраздно ся трудятъ зидари-тѣ:
Ако Господь не упази градъ-тъ,
Напраздно бди стражъ-тъ.
2 Напраздно е вамъ да ставате рано,
Да лѣгате късно и да ядете хлѣбъ-тъ на скърбь-тѫ:
Господь наистинѫ дава сънъ на възлюбленный-тъ си.
3 Ето, наслѣдіе отъ Господа сѫ чада-та:
Мьзда *отъ него е* плодъ-тъ на утробѫ-тѫ.
4 Както сѫ стрѣлы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ на силный-тъ,
Така сѫ синове-тѣ на младость-тѫ.
5 Блаженъ онзи человѣкъ,
Който е напълнилъ тулъ-тъ си съ тѣхъ:
Такивизи нѣма да ся посрамятъ,
Когато говорятъ съ врагове-тѣ при *градскѫ*-тѫ портѫ.

ПСАЛОМЪ 128. (по Слав. 127.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Блаженъ всякой който ся бои отъ Господа,
И ходи въ неговы-тѣ пжтища.
2 Защото ще ядешь отъ трудъ-тъ на ржцѣ-тѣ си:
Блаженъ ще си, и добрѣ ще ти бжде.
3 Жена ти ще е като доброплодна лоза,
Всрѣдъ кжща-та ти:
Синове-тѣ ти, като маслинены новосаденія,
Около трьпеза-та ти.
4 Ето, така ще бжде благословенъ человѣкъ-тъ
Който ся бои отъ Господа.
5 Господь да ти благослови отъ Сіонъ,
И да видишь на Іерусалимъ добро-то въ всичкы-тѣ дни на живота си.
6 И да видишь синове отъ синове-тѣ си:
Миръ на Израиля!

ПСАЛОМЪ 129. (по Слав. 128.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Много пжти ся воювали противъ мене отъ младость-та ми,
(Нека рече сега Израиль),
2 Много пжти ся воювали противъ мене отъ младость-та ми:
Но не ми надвихж.
3 Орачи-тѣ ораха по гърбъ-тъ ми:
Провлѣкоха бразды-тѣ си дьлгы.
4 Праведенъ е Господь:
Исѣче вжжя-та на нечестивы-тѣ.
5 Ще ся засрамятъ, и ще ся върнатъ назадъ,
Всичкы които ненавидятъ Сіона.
6 Ще станатъ като трѣва-та на кжщный-тъ покрывъ,
Която прѣди да ся искубе изсъхнува:
7 Отъ която не пълни жетварь-тъ ржка-та си,
Нито нѣдро-то си който вързува снопове-тѣ:

8 И заминуватели-тѣ не ще да рекатъ:
Благословеніе Господне на васъ:
Благославямы васъ въ име-то Господне.

ПСАЛОМЪ 130. (по Слав. 129.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Изъ дълбины-тѣ выкахъ къмъ тебе, Господи.
2 Господи, послушай гласъ-тъ ми:
Да бждатъ уши-тѣ ти внимателны въ гласъ-тъ на моленіе-то ми.
3 Ако погледнешь на беззаконія-та, Господи,
Господи, кой ще може да устои?
4 При тебе обаче има прощеніе,
За да ти ся боятъ.
5 Почакахъ Господа, почака душа-та ми,
И уповахъ на слово-то му.
6 Душа-та ми *чака* Господа,
Повече отъ онѣзи които чакатъ зорж-та,
Ей, които чакатъ зорж-та.
7 Да уповае Израиль на Господа:
Защото у Господа е милость-та,
И велико е у него искупленіе-то:
8 И той ще избави Израиля
Отъ всичкы-тѣ му беззаконія.

ПСАЛОМЪ 131. (по Слав. 130.)

Пѣснь на степени-тѣ, Давидова.

1 Господи, сърдце-то ми не ся горди,
Нито ся прѣвъзносятъ очи-тѣ ми:
Нито ходя въ нѣща голѣмы и по высокы отъ мене.
2 Наистина смирихъ и утѣшихъ душж-та си,
Като отбіено дѣте при майкж си:
Душа-та ми е въ мене като отбіено дѣте.
3 Да ся надѣе Израиль на Господа
Отъ сега и до вѣка.

ПСАЛОМЪ 132. (по Слав. 131.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Помни, Господи, Давида
И всичкы-тѣ му трудове:

ПСАЛОМЪ 124. (по Слав. 123.)

Пѣснь на степени-тѣ, Давидова.

1 Ако не бы былъ Господь съ насъ,
(Нека рече сега Израиль),
2 Ако не бы былъ Господь съ насъ,
Когато станѫхѫ человѣци върху насъ,
3 Тогазь живы быхѫ ны погълнѫли,
Когато ярость-та имъ пламтѣше противъ насъ.
4 Тогазь воды-тѣ быхѫ ны потопили,
Потокъ-тъ бы прѣминѫлъ върхъ душѫ-тѫ ни.
5 Тогазь надигнѫты-тѣ воды
Быхѫ прѣминѫли върхъ душы-тѣ ни.
6 Благословенъ Господь,
Който не ны прѣдаде въ зѫбы-тѣ имъ като ловъ.
7 Душа-та ми ся избави като птицѫ отъ сѣть-тѫ на ловцы-тѣ:
Сѣть-та ся строши, и ный ся избавихмы.
8 Помощь-та ни е въ име-то на Господа,
Който направи небе-то и землѭ-тѫ.

ПСАЛОМЪ 125. (по Слав. 124.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Които ся надѣѭтъ на Господа
Сѫ като гора-та Сіонъ, *която* нѣма да ся поклати:
Въ вѣкъ прѣбѫдва.
2 *Както* Іерусалимъ ся окружава отъ горы-тѣ,
Така Господь окружава народа си
Отъ сега и до вѣка.
3 Защото жезлъ-тъ на нечестіе-то нѣма да прѣбѫде върху дѣлъ-тъ на праведны-тѣ,
За да не простиратъ праведни-тѣ рѫцѣ къмъ беззаконіе-то.
4 Стори добро, Господи, на добры-тѣ,
И на правы-тѣ въ сърдце.
5 А които ся уклоняватъ въ кривы-тѣ си пѫтища,
Ще гы отведе Господь съ онѣзи които правятъ беззаконіе.
Миръ на Израиля!

ПСАЛОМЪ 126. (по Слав. 125.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Когато Господь доведе пакъ Сіоновы-тѣ плѣнницы,
Бѣхмы като онѣзи които сънуватъ.
2 Тогази ся испълнихѫ уста-та ни съсъ смѣхъ,
И языкъ-тъ ни съ радость;
Тогазь ся говорѣше между языцы-тѣ:
Величія направи за тѣхъ Господь.
3 Величія направи Господь за насъ:
Испълнихмы ся съ радость.
4 Върни, Господи, плѣнницы-тѣ ни,
Като потоцы-тѣ въ южны-тѣ страны.
5 Тѣзи които сѣѭтъ съсъ сълзы,
Съ радость ще пожьнѫтъ.
6 Който излѣзва съ плачь,
И носи сѣме за сѣяніе,
Той непрѣмѣнно съ радость ще ся върне
И ще носи снопове-тѣ си.

ПСАЛОМЪ 127. (по Слав. 126.)

Пѣснь на степени-тѣ, Соломонова.

1 Ако Господь не съгради домъ-тъ,
Напраздно ся трудятъ зидари-тѣ:
Ако Господь не упази градъ-тъ,
Напраздно бди стражъ-тъ.
2 Напраздно е вамъ да ставате рано,
Да лѣгате късно и да ядете хлѣбъ-тъ на скърбь-тѫ:
Господь наистинѫ дава сънъ на възлюбленный-тъ си.
3 Ето, наслѣдіе отъ Господа сѫ чада-та:
Мъзда *отъ него е* плодъ-тъ на утробѫ-тѫ.
4 Както сѫ стрѣлы-тѣ въ рѫкѫ-тѫ на силный-тъ,
Така сѫ синове-тѣ на младость-тѫ.
5 Блаженъ онзи человѣкъ,
Който е напълнилъ тулъ-тъ си съ тѣхъ:
Таквизи нѣма да ся посрамятъ,
Когато говорятъ съ врагове-тѣ при *градскѫ*-тѫ портѫ.

ПСАЛОМЪ 128. (по Слав. 127.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Блаженъ всякой който ся бои отъ Господа,
И ходи въ неговы-тѣ пѫтища.
2 Защото ще ядешь отъ трудъ-тъ на рѫцѣ-тѣ си:
Блаженъ ще си, и добрѣ ще ти бѫде.
3 Жена ти ще е като доброплодна лозѫ,
Всрѣдъ кѫщѫ-тѫ ти:
Синове-тѣ ти, като маслинены новосаденія,
Около трѣпезѫ-тѫ ти.
4 Ето, така ще бѫде благословенъ человѣкъ-тъ
Който ся бои отъ Господа.
5 Господь да тя благослови отъ Сіонъ,
И да видишь на Іерусалимъ добро-то въ всичкы-тѣ дни на живота си.
6 И да видишь синове отъ синове-тѣ си:
Миръ на Израиля!

ПСАЛОМЪ 129. (по Слав. 128.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Много пѫти сѫ воювали противъ мене отъ младость-тѫ ми,
(Нека рече сега Израиль),
2 Много пѫти сѫ воювали противъ мене отъ младость-тѫ ми:
Но не ми надвихѫ.
3 Орачи-тѣ орахѫ по гърбъ-тъ ми:
Провлѣкохѫ браздьі-тѣ си длъгы.
4 Праведенъ е Господь:
Изсѣче вѫжя-та на нечестивы-тѣ.
5 Ще ся засрамятъ, и ще ся връщатъ назадъ,
Всичкы които ненавидятъ Сіона.
6 Ще станатъ като трѣвѫ-тѫ на кѫщный-тъ покрывъ,
Която прѣди да ся искубе изсъхнува:
7 Отъ която не пълни жетварь-тъ рѫкѫ-тѫ си,
Нито нѣдро-то си който връзува снопове-тѣ:
8 И заминуватели-тѣ не ще да рекатъ:
Благословеніе Господне на васъ:
Благославямы васъ въ име-то Господне.

ПСАЛОМЪ 130. (по Слав. 129.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Изъ дълбины-тѣ выкахъ къмъ тебе, Господи.
2 Господи, послушай гласъ-тъ ми:
Да бѫдѫтъ уши-тѣ ти внимателны въ гласъ-тъ на моленіе-то ми.
3 Ако погледнешь на беззаконія-та, Господи,
Господи, кой ще може да устои?
4 При тебе обаче има прощеніе,
За да ти са боятъ.
5 Почакахъ Господа, почака душа-та ми,
И уповахъ на слово-то му.
6 Душа-та ми *чака* Господа,
Повече отъ онѣзи които чакатъ зорѫ-тѫ,
Ей, които чакатъ зорѫ-тѫ.
7 Да уповае Израиль на Господа:
Защото у Господа е милость-та,
И велико е у него искупленіе-то:
8 И той ще избави Израиля
Отъ всичкы-тѣ му беззаконія.

ПСАЛОМЪ 131. (по Слав. 130.)

Пѣснь на степени-тѣ, Давидова.

1 Господи, сърдце-то ми не ся горди,
Нито ся прѣвъзносятъ очи-тѣ ми:
Нито ходѭ въ нѣща голѣмы и по высокы отъ мене.
2 Наистинѫ смирихъ и утѣшихъ душѫ-тѫ си,
Като отбіено дѣте при майкѫ си:
Душа-та ми е въ мене като отбіено дѣте.
3 Да ся надѣе Израиль на Господа
Отъ сега и до вѣка.

ПСАЛОМЪ 132. (по Слав. 131.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Помни, Господи, Давида
И всичкы-тѣ му трудове:

2 Какъ ся клѣ Господу,
И направи обричаніе на крѣпкаго *Бога* Іаковова:
3 Не щѫ да влѣзѫ подъ покрывъ-тъ на домъ-тъ си,
Не щѫ да възлѣзѫ на постланый-тъ си одръ:
4 Не щѫ да дамъ сънъ на очи-тѣ си,
Дрѣманіе на клепачи-тѣ си:
5 Додѣ не намѣрѭ мѣсто за Господа,
Селеніе за крѣпкаго *Бога* Іаковова.
6 Ето, ный чухмы за него въ Ефратѫ:
Намѣрихмы го въ полета-та на дѫбравѫ-тѫ.
7 Да влѣземъ въ скиніи-тѣ му:
Да ся поклонимъ на подножіе-то на нозѣ-тѣ му.
8 Стани, Господи, *и влѣзь* въ упокоеніе-то си,
Ты, и ковчегъ-тъ на силѫ-тѫ ти.
9 Священници-тѣ ти да ся облѣкатъ съ правдѫ,
И прѣподобни-тѣ ти да выкатъ съ радость.
10 Заради Давида рабъ-тъ си
Недѣй отвраща лице-то на помазанника си.
11 Клѣ ся Господь съ истинѫ Давиду;
Нѣма да ѭ прѣстѫпи:
Отъ плодъ-тъ на чрѣсла-та ти
Ще положѫ на прѣстолъ-тъ ти.
12 Ако упазятъ синове-тѣ ти мой-тъ завѣтъ,
И мои-тѣ свидѣтелства на които ще гы научѫ,
То и синове-тѣ имъ ще сѣднатъ
Вынаги на прѣстолъ-тъ ти.
13 Защото избра Господь Сіона:
Благоволи да живѣе въ него.
14 Той ми е покой въ вѣкъ:
Тукъ ще живѣѭ, защото го възлюбихъ.
15 Ще благословѭ съ благословеніе храна-тѫ му:
Сиромасы-тѣ му ще наситѭ съ хлѣбъ.
16 И священницы-тѣ му ще облѣкѫ въ спасеніе:
А прѣподобни-тѣ му ще ся радватъ съ въсклицаніе.
17 Тамъ ще направѭ да изникне рогъ Давиду:
Приготвихъ свѣтилникъ за помазанника си.
18 Неприятели-тѣ му ще облѣкѫ въ срамъ:
А на него ще цъвти вѣнецъ-тъ му.

ПСАЛОМЪ 133. (по Слав. 132.)

Пѣснь на степени-тѣ, Давидова.

1 Ето, колко е добро и колко угодно,
Да живѣѭтъ братія въ единомысліе!
2 Като многоцѣнно-то онова миро на главѫ-тѫ,
Което слѣзваше на брадѫ-тѫ, брадѫ-тѫ Аароновѫ,
Което слѣзваше на полы-тѣ на одежды-тѣ му:
3 Като Ермонскѫ-тѫ росѫ,
Която слѣзва на Сіонскы-тѣ горы:
Защото тамъ е опрѣдѣлилъ Господь благословеніе,
И животъ до вѣка.

ПСАЛОМЪ 134. (по Слав. 133.)

Пѣснь на степени-тѣ.

1 Ето, благославяйте Господа, всичкы раби Господни,
Които стоите нощя въ домъ-тъ Господенъ.
2 Въздигнѣте рѫцѣ-тѣ си *въ* святилище-то,
И благословѣте Господа.
3 Да тя благослови отъ Сіона Господь,
Който направи небе-то и землѭ-тѫ.

ПСАЛОМЪ 135. (по Слав. 134.)

1 Аллилуія. Хвалѣте име-то Господне:
Хвалѣте, вы раби Господни;
2 Които стоите въ домъ-тъ Господенъ,
Въ дворове-тѣ на домъ-тъ на Бога нашего.
3 Хвалѣте Господа, защото е благъ Господь:
Пѣснопѣйте на име-то му, защото е угодно.
4 Защото Іакова избра за себе си Господь,
Израиля за собственно свое стяжаніе.

5 Защото азъ познахъ че е великъ Господь:
И Господь нашъ е надъ всичкы-тѣ богове.
6 Господь прави всичко което му е угодно,
На небе-то и на земѭ-тѫ,
Въ морета-та, и въ всичкы-тѣ бездны,
7 Възвожда облацы отъ край земѭ-тѫ:
Прави свѣтканія за дъждь:
Изважда вѣтрове изъ съкровища-та си.
8 Който порази Егыпетскы-тѣ първородны
Отъ человѣкъ до скотъ.
9 Испроводи знаменія и чудеса всрѣдъ тебе, Егыпте,
Върхъ Фараона и върхъ всичкы-тѣ му рабы.
10 Който порази голѣмы народы,
И изби крѣпкы царіе:
11 Сиона, царь-тъ Аморрейскый,
И Ога царь-тъ Васанскый,
И всичкы-тѣ Ханаанскы царства:
12 И даде земѭ-тѫ имъ наслѣдіе,
Наслѣдіе на Израиля народъ-тъ си.
13 Име-то ти, Господи, *прѣбывава* въ вѣкъ:
Поменъ-тъ ти, Господи, въ родъ и родъ.
14 Защото Господь ще сѫди людіе-тѣ си,
И рабы-тѣ си ще помилува.
15 Идоли-тѣ на языцницы-тѣ сѫ сребро и злато,
Дѣло на человѣческы рѫцѣ.
16 Уста иматъ, но не говорятъ;
Очи иматъ, но не видятъ.
17 Уши иматъ, но не чуятъ;
Нито дыханіе има въ уста-та имъ.
18 Подобни тѣмъ ще станѫтъ които гы правятъ,
Всякой който ся надѣе на тѣхъ.
19 Доме Израилевъ, благословѣте Господа:
Доме Ааронов, благословѣте Господа:
20 Доме Левіинъ, благословѣте Господа:
Които ся боите отъ Господа, благословѣте Господа.
21 Благословенъ отъ Сіона Господь,
Който живѣе въ Іерусалимъ. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 136. (по Слав. 135.)

1 Славѣте Господа, защото е благъ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
2 Славѣте Бога на богове-тѣ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
3 Славѣте Господа на господари-тѣ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
4 Който самъ прави голѣмы чудеса;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
5 Който направи небеса-та съ мѫдрость;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
6 Който прострѣ земѭ-тѫ върху воды-тѣ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
7 Който направи голѣмы-тѣ свѣтила;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
8 Слънце-то за да владѣе на день-тъ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
9 Луна-тѫ и звѣзды-тѣ, за да владѣѭтъ на нощь-тѫ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
10 Който порази Египтяны-тѣ въ първородны-тѣ имъ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
11 И изведе Израиля изъ срѣдъ тѣхъ,
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
12 Съ крѣпкѫ рѫкѫ и съ простренѫ мышцѫ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
13 Който раздѣли Червено-то море на *двѣ* части;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
14 И прѣведе Израиля прѣзъ срѣдъ него;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
15 Който хвърли долу Фараона и войнството му въ Червено-то море;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
16 Който проведе людіе-тѣ си прѣзъ пустынѭ-тѫ;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
17 Който порази голѣмы царіе;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
18 И изби крѣпкы царіе;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
19 Сиона, царь-тъ Аморрейскый;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
20 И Ога, царь-тъ Васанскый;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
21 И даде земѭ-тѫ имъ за наслѣдіе,
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
22 Наслѣдіе на Израиля рабъ-тъ си;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
23 Който ны помена въ смиреніе-то ни;
Защото милость-та му е въ вѣкъ;
24 И ны избави отъ врагове-тѣ ни;

Защото милость-та му е въ вѣкъ.
25 Който дава храна на всякж плъть;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.
26 Славѣте Бога небесняго;
Защото милость-та му е въ вѣкъ.

ПСАЛОМЪ 137. (по Слав. 136.)

1 При Вавилонскы-тѣ рѣкы, тамъ сѣдяхмы,
И плакахмы когато поменахмы Сіона.
2 На върбы-тѣ всрѣдъ него
Окачихмы китары-тѣ си.
3 Защото които ны бѣхж плѣнили
Тамъ поискахж отъ насъ думы на пѣсни:
И които бѣхж ны запустили *поискахж* веселіе *и казвахж:*
Попѣйте ни отъ Сіонскы-тѣ пѣсни.
4 Какъ да пѣемъ пѣснь-тж Господнж
На чуждж земя?
5 Ако тя забравя, Іерусалиме,
Дѣсница-та ми нека забрави *искуство-то си!*
6 Да ся залѣпи языкъ-тъ ми за небце-то ми, ако тя не помня:
Ако не прѣдпочетж Іерусалимъ отъ главно-то си веселіе!
7 Помни, Господи, Едомскы-тѣ синове,
Които въ день-тъ *на разореніе-то* на Іерусалимъ говорѣхж:
Съсыпѣте, съсыпѣте *го,* до основаніе-то му.
8 Дъщи Вавилонска, която ще запустѣешь,
Блаженъ който ти въздадé въздаяніе-то
За всичко щото си направила намъ!
9 Блаженъ който хване и удари младенцы-тѣ ти о камыкъ.

ПСАЛОМЪ 138. (по Слав. 137.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Ще тя славя отъ всичко-то си сърдце;
Ще ти пѣснопѣя прѣдъ богове-тѣ;
2 Ще ся поклоня къмъ святый-тъ твой храмъ:
И ще славя твое-то име,
Заради милость-тж ти и заради истинж-тж ти;
Защото си възвеличилъ думж-тж си
Повече отъ всичко-то си име.
3 Въ който день выкнахъ, ты си мя послушалъ;
Укрѣпилъ си мя *съсъ* силж въ душж-тж ми.
4 Ще тя прославятъ, Господи, всичкы земни царіе,
Когато чуятъ думы-тѣ на твои-тѣ уста:
5 И въ пжтища-та Господни ще пѣятъ,
Защото е голѣма слава-та Господня:
6 Защото Господь е высокъ, гледа обаче на смиреный-тъ:
А высокоумный-тъ познава отъ далечь.
7 Ако прѣминж прѣзъ срѣдъ утѣсненіе, ты ще мя оживишь:
Ще простреть ржкж-тж си противъ гнѣвъ-тъ на врагове-тѣ ми;
И дѣсница-та ти ще мя спасе.
8 Господь ще извърши *което е потрѣбно* за мене:
Господи, твоя-та милость *прѣбывава* въ вѣкъ:
Дѣла-та на ржцѣ-тѣ си не прѣзирай.

ПСАЛОМЪ 139. (по Слав. 138.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Господи, опиталъ си мя, и позналъ си *мя.*
2 Ты познавашь сѣдѣніе-то ми и ставаніе-то ми:
Разумѣвашь помышленія-та ми отъ далечь.
3 Издирвашь ходеніе-то ми и лѣганіе-то ми,
И всичкы-тѣ ми пжтища знаешь.
4 Защото *додѣ още* нѣма думж на языкъ-тъ ми,
Ето, Господи, ты знаешь всичко-то.
5 Окружилъ си мя отъ задъ и отъ прѣдъ,
И турилъ си върхъ мене ржкж-тж си.
6 *Това* знаніе е прѣчудно за мене:
Высоко е: не могж *да стигнж* до него.
7 Кждѣ да отидж отъ твой-тъ Духъ?
И отъ лице-то ти кждѣ да побѣгнж?
8 Ако възлѣзж на небе-то, тамъ си ты:
Ако си постелж въ адъ, ето тя.
9 *Ако* земж крыла-та на зора-та,

И ся населіѫ въ най далечны-тѣ крайща
на море-то,
10 И тамъ ще мя настави рѫка-та ти,
И твоя-та дѣсница ще мя удържи.
11 Ако рекѫ: Наистинѫ ще мя покрые
тъмнина-та:
То и нощь-та ще бѫде видѣлина около
мене.
12 И сама-та тъмнина не укрыва нищо отъ
тебе;
И нощь-та свѣти като день:
Тебѣ е тъмнина-та като видѣлина-тѫ.
13 Защото ты си направилъ чрѣсла-та ми:
Обвилъ си мя въ утробѫ-тѫ на майкѫ ми.
14 Ще тя славѭ,
Защото страшно и чудно сьмь създаденъ:
Чудны сѫ твои-тѣ дѣла:
И *това* душа-та ми добрѣ знае.
15 Не ся укрыхѫ кости-тѣ ми отъ тебе,
Когато въ тайно ся създавахъ,
И въ дълбины-тѣ на землѭ-тѫ ся обра-
зувахъ.
16 Твои-тѣ очи видѣхѫ необразувано-то ми
тѣло;
И въ твоѭ-тѫ книгѫ бѣхѫ писани всич-
кы-тѣ *мои удове*,
Които въ дни-тѣ ся образувахѫ,
Когато *още* ни единъ отъ тѣхъ *не сѫ-
ществуваше*.
17 Колко ми сѫ скапоцѣнны твои-тѣ по-
мышленія, Боже!
Колко е голѣмо число-то имъ!
18 *Ако искамъ* да гы изброѭ, отъ пѣсъкъ-тъ
сѫ по многочисленны:
Събуждамъ ся, и още сьмь съ тебе.
19 Наистинѫ ще убіешь нечестивы-тѣ, Боже:
Отдалечѣте ся прочее отъ мене, мѫжіе
кръвници.
20 Защото говорятъ противъ тебе лукаво:
Врагове-тѣ ти зематъ напраздно *твое-
то име*.
21 Не мразѭ ли, Господи, онѣзи които
мразятъ тебе?
И не гнусѭ ли ся отъ онѣзи които ся
подигатъ върхъ тебе?
22 Съсъ съвършеннѫ ненависть гы нена-
виждамъ:
За неприятели гы имамъ.
23 Искуси мя, Боже, и познай сърдце-то ми:
Опытай мя, и познай мысли-тѣ ми:
24 И виждь, да ли *има* въ мене беззако-
ненъ пѫть:
И води мя по вѣчный-тъ пѫть.

ПСАЛОМЪ 140. (по Слав. 139.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Избави мя, Господи, отъ лукавъ че-
ловѣкъ;
Пази мя отъ неправеденъ человѣкъ;
2 Които размышляватъ зло въ сърдце:
Всякой день ся събиратъ на бой.
3 Острятъ языкъ-тъ си като зміинъ,
Ядъ аспидовъ има подъ устны-тѣ имъ.
(Села.)
4 Уварди мя, Господи, отъ рѫцѣ-тѣ на не-
честивый-тъ:
Упази мя отъ неправеденъ человѣкъ;
Които ухытрихѫ да сънпнатъ стѫпкы-тѣ ми.
5 Гордѣливи-тѣ скрыхѫ за мене сѣть,
И съ вѫжя распрострѣхѫ мрѣжы край
пѫть-тъ:
Поставихѫ за мене примкы. (Села.)
6 Рѣкохъ Господу: Ты си Богъ мой:
Послушай, Господи, гласъ-тъ на моле-
нія-та ми.
7 Господи Боже, сило на спасеніе-то ми,
Ты си покрылъ главѫ-тѫ ми въ день на бой.
8 Не давай, Господи, на нечестивый-тъ
желанія-та му:
Не оставяй да успѣе мысль-та му,
За да ся *не* възвышатъ. (Села.)
9 Лукавство-то на устны-тѣ на онѣзи кои-
то мя окружаватъ
Ще покрые главѫ-тѫ имъ.
10 Вѫглища распалены ще паднатъ върхъ
тѣхъ:
Ще бѫдатъ хвърлени въ огнь-тъ,
Въ ровове дълбокы, за да ся не поди-
гнатъ *вече*.
11 Злоязыченъ человѣкъ нѣма да ся утвър-
ди на землѭ-тѫ:
Злоба-та ще прогони неправедный-тъ че-
ловѣкъ, додѣ *го* погуби.
12 Знаѭ че Господь ще покаже правосѫдіе
на угнѣтеный-тъ,
И правдѫ на сиромасы-тѣ.

13 Наистинж праведни-тѣ ще славятъ име-то ти:
Прави-тѣ ще обитаватъ прѣдъ лице-то ти.

ПСАЛОМЪ 141. (по Слав. 140.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Господи, выкамъ къмъ тебе: побързай къмъ мене:
Послушай гласъ-тъ ми когато выкамъ къмъ тебе.
2 Да възлѣзе прѣдъ тебе молитва-та ми *като* темянъ;
Подиганіе то на ржцѣ-тѣ ми *да бжде като* вечерня жъртвж.
3 Постави, Господи, стражж на уста-та ми:
Пази врата-та на устны-тѣ ми.
4 Да не уклонишь сърдце-то ми въ лукаво нѣщо,
За да вършж нечестивы дѣла
Съ человѣцы които работятъ беззаконіе:
Нито да ямъ отъ избраны-тѣ имъ ястія.
5 Нека мя удари праведный-тъ: *то* е милость:
И нека мя обличава: *то* е миро за главж:
Глава-та ми да го не отхвърли;
Защото още и въ злощастія-та имъ ще ся молж *за тѣхъ*.
6 Когато началници-тѣ имъ бждатъ хвърлени между каменіе-тѣ,
Ще чуктъ думы-тѣ ми, защото сж сладкы.
7 Кости-тѣ ни ся распрьснуватъ при устіе-то на гробъ-тъ,
Както *когато* нѣкой оре и цѣпи земж-тж.
8 Но очи-тѣ ми, Господи Іеова, *гледатъ* къмъ тебе:
На тебе уповахъ: не съсыпвай душж-тж ми.
9 Упази мя отъ сѣть-тж, *коіято* ми поставихж,
И отъ примкы-тѣ на онѣзи които правятъ беззаконіе.
10 Ще паднжтъ нечестиви-тѣ заедно въ мрѣжы-тѣ си:
А самъ азъ да прѣминж *неповрѣденъ*.

ПСАЛОМЪ 142. (по Слав. 141.)

*Масхилъ Давидовъ.
Молитва †когато бѣше въ пещерж-тж.

1 Съ гласъ-тъ си выкамъ къмъ Господа:
Съ гласъ-тъ си къмъ Господа ся молж.
2 Изливамъ прѣдъ него моленіе-то си;
Скърбь-тж си прѣдъ него изявявамъ.
3 Когато духъ-тъ ми изнемощѣваше въ мене,
Тогазь ты позна пжть-тъ ми.
Примкж скрыхж за мене
На пжть-тъ по който ходѣхъ.
4 Погледни на дѣсно, и ето нѣма никой да мя познава:
Прибѣжище не ся намѣри за мене:
Нѣма кой да попыта за *състояніе-то на* душж-тж ми.
5 Къмъ тебе, Господи, выкнахъ:
Рѣкохъ: Ты си прибѣжище мое,
Дѣлъ мой си въ земж-тж на живы-тѣ.
6 Внимавай на выкъ-тъ ми,
Защото сьмь въ голѣмо униженіе.
Избави мя отъ гонители-тѣ ми,
Защото сж по силни отъ мене.
7 Изведи изъ тъмницж душж-тж ми,
За да славж име-то ти:
Праведни-тѣ ще ся съберктъ около мене
Когато ми сторишь благодѣяніе.

ПСАЛОМЪ 143. (по Слав. 142.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Господи, послушай молитвж-тж ми:
Дай ухо на моленія-та ми:
Отвѣщай ми споредъ истинж-тж си,
Споредъ правдж-тж си.
2 И не влѣзвай въ сждъ съ рабъ-тъ си;
Защото нѣма да ся оправдае прѣдъ тебе ни единъ живъ *человѣкъ*.
3 Защото погна неприятель-тъ душж-тж ми:
Удари о земж-тж животъ-тъ ми:
Турилъ мя е да сѣдж въ тъмны мѣста,

---

* Псал. 57; надписъ-тъ,
† 1 Цар. 22; 1, 24; 3.

Като онѣзи които сѫ отъ давна умрѣли.
4 За то духъ-тъ ми примира вѫтрѣ въ
мене;
Въ мене сърдце-то ми е смутено.
5 Напомнямъ си древни-тѣ дни:
Прѣговарямъ всичкы-тѣ твои дѣла:
Поучавамъ ся въ творенія-та на рѫцѣ-
тѣ ти.
6 Простирамъ рѫцѣ-тѣ си къмъ тебе:
Душа-та ми *жадннъ* за тебе като без-
водна земя. (Села.)
7 Скоро мя послушай, Господи: духъ-тъ
ми исчезнува:
Не скрывай лице-то си отъ мене,
За да си *не* уподобѭ на онѣзи които
слазятъ въ ровъ-тъ.
8 Направи мя да чуѭ рано милость-тѫ ти:
Защото на тебе сьмь уповалъ:
Покажи ми пѫть-тъ по който трѣбува да
ходѭ:
Защото къмъ тебе възнесохъ душѫ-тѫ си.
9 Избави мя отъ врагове-тѣ ми, Господи:
Къмъ тебе прибѣгнахъ.
10 Научи мя да правѭ волѭ-тѫ ти:
Защото ты си Богъ мой.
Духъ-тъ твой благый да мя настави на
правѫ земѭ.
11 Заради име-то си, Господи, оживи мя:
Заради правда-тѫ си изведи душѫ-тѫ ми
изъ утѣсненіе-то.
12 И заради милость-тѫ си истрѣби враго-
ве-тѣ ми,
И погуби всичкы-тѣ които враждуватъ
противъ душѫ-тѫ ми:
Защото азъ сьмь рабъ твой.

ПСАЛОМЪ 144. (по Слав. 143.)

Псаломъ Давидовъ.

1 Благословенъ Господь, моя-та крѣ-
пость,
Който учи рѫцѣ-тѣ ми на брань,
Пръсты-тѣ ми на бой;
2 Милость-та моя, твърдыня-та моя,
Высоко-то мое прибѣжище, и избави-
тель-тъ мой,
Щитъ-тъ мой, на който сьмь уповалъ;
Който покорява людіе-тѣ ми подъ мене.
3 Господи, що е человѣкъ та да го позна-
вашь!
Сынъ человѣческый та да мыслишь за
него!
4 Человѣкъ прилича на суетѫ:
Дни-тѣ му сѫ като сѣнкѫ която прѣхожда.
5 Господи, прѣклони небеса-та си, и слѣзь:
Допри ся до горы-тѣ, и ще задымятъ.
6 Блесни съсъ свѣткавицѫ, за да гы рас-
пръснешь;
Хвърли стрѣлы-тѣ си, за да гы смутишь.
7 Простри рѫкѫ-тѫ си отъ высочинѫ-тѫ:
Избави мя и извлѣчи мя отъ много воды,
Отъ рѫкѫ-тѫ на иноплеменницы-тѣ,
8 На които уста-та говорятъ суетѫ,
И дѣсница-та имъ е дѣсница на лъжѫ.
9 Боже, пѣснь новѫ ще ти въспѣѭ:
Съ псалтирь десетоструненъ ще ти пѣ-
снопѣѭ:
10 Ты който давашь спасеніе на царіе-тѣ,
И който избавяшь рабъ-тъ си Давида
отъ лютъ мечъ.
11 Избави мя и истръгни мя
Отъ рѫкѫ-тѫ на иноплеменницы-тѣ,
На които уста-та говорятъ суетѫ,
И дѣсница-та имъ е дѣсница на лъжѫ.
12 За да бѫдѫтъ синове-тѣ наши като но-
восаденія
Порасняли въ младость-тѫ си:
Дъщери-тѣ наши, като краеѫгълны каменіе
Издѣлани за палатно украшеніе:
13 Житницы-тѣ ни пълны,
Щото да даватъ всякакъвъ видъ *хранѫ*:
Овцы-тѣ ни умножаемы съ тысящы,
И десетотысящы, по полета-та ни:
14 Говеда-та ни да сѫ обременены;
Да нѣма нито нападеніе, ни бѣганіе,
Нито выкъ по улицы-тѣ наши.
15 Блаженъ е този народъ който е въ та-
кова състояніе!
Блаженъ е този народъ комуто Господь
е неговъ Богъ.

ПСАЛОМЪ 145. (по Слав. 144.)

Хвала Давидова.

1 Ще тя прѣвъзносямъ, Боже мой, Ца-
рю *мой*:

И ще благославямъ твое-то име въ вѣкъ вѣка.
2 Всякой день ще тя благославямъ;
И ще хвалѭ твое-то име въ вѣкъ вѣка.
3 Великъ е Господь и много достохваленъ;
И величина-та му е неизслѣдима.
4 Единъ родъ ще хвали дѣла-та ти на другъ,
И ще расказватъ твое-то могущество.
5 Ще прѣговарямъ славно-то великолѣпіе на твое-то величество,
И чудны-тѣ твои дѣла:
6 И ще казватъ силѫ-тѫ на страшны-тѣ твои дѣла,
И ще расказвамъ твое-то величіе.
7 Ще раздаватъ память-тѫ на великѫ-тѫ твоѭ благость,
И ще всъкликнатъ заради твоѭ-тѫ правдѫ.
8 Милостивъ и жалостивъ е Господь;
Дълготърпѣливъ и многомилостивъ.
9 Благъ е Господь къмъ всичкы:
И щедроты-тѣ му сѫ върху вси-тѣ му творенія.
10 Всичкы-тѣ твои творенія ще ти хвалятъ, Господи:
И прѣподобни-тѣ твои ще ти благославятъ.
11 Славѫ-тѫ на царство-то ти ще кажатъ,
И ще раскажатъ твое-то могущество;
12 За да възвѣстятъ на человѣческы-тѣ синове за могущества-та му,
И за славѫ-тѫ на великолѣпіе-то на негово-то царство.
13 Твое-то царство е царство на всичкы-тѣ вѣкове,
И владычество-то ти въ всякой родъ и родъ.
14 Господь поддържа всичкы-тѣ падающы,
И въсправя всичкы-тѣ сгърбены.
15 Очи-тѣ на всичкы-тѣ гледатъ къмъ тебе:
И ты имъ даваш храня-тѫ имъ на врѣме.
16 Отваряшь рѫкѫ-тѫ си,
И насыщашь желаніе-то на всяко живо.
17 Праведенъ е Господь въ всичкы-тѣ си пѫтища,
И благъ въ всичкы-тѣ свои дѣла.
18 Господь е близу при всичкы които го призовавать,
При всичкы които го съ истина призовавать.
19 Испълнява желаніе-то на тѣзи които му ся боятъ,
И выканіе-то имъ слуша, и избавя гы.
20 Господь пази всичкы които го обичатъ:
А ще истрѣби всичкы-тѣ нечестивы.
21 Уста-та ми ще говорятъ хвалѫ-тѫ Господнѭ:
И всяка плъть да благославя свято-то негово име въ вѣкъ вѣка.

ПСАЛОМЪ 146. (по Слав. 145.)

1 Аллилуія. Хвали, душе моя, Господа.
2 Ще хвалѭ Господа додѣто съмь живъ;
Ще пѣснопѣѭ на Бога моего додѣто съмь.
3 Не ся надѣйте на князове,
На сынъ человѣческый, отъ когото нѣма спасеніе.
4 Духъ-тъ му излазя: той ся връща въ землѭ-тѫ си:
Въ този день погынуватъ помышленія-та му.
5 Блаженъ онзи на когото е помощникъ Богъ Іакововъ,
На когото надежда-та е на Господа неговъ-тъ Богъ:
6 Който направи небе-то и землѭ-тѫ,
Море-то и всичко що е въ тѣхъ:
Който пази вѣрность въ вѣкъ:
7 Който прави правосѫдіе на угнѣтены-тѣ:
Който дава хранѫ на гладны-тѣ:
Господь развързва вързаны-тѣ:
8 Господь отваря *очи-тѣ на* слѣпы-тѣ:
Господь въсправя сгърбены-тѣ:
Господь обича праведны-тѣ:
9 Господь пази странны-тѣ:
Въздига сираче-то и вдовицѫ-тѫ,
А пѫть-тъ на нечестивы-тѣ прѣвраща.
10 Господь ще царува въ вѣкъ;
Богъ твой, Сіоне, въ родъ и родъ. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 147. (по Слав. 146.)

1 Хвалѣте Господа; защото е добро да пѣемъ на Бога нашего;
Защото е пріятно: хвала-та е прилично нѣщо.

2 Господь гради Іерусалимъ:
Ще събере заточены-тѣ Израилевы.
3 Исцѣлява съкрушены-тѣ въ сърдце,
И обвързва раны-тѣ имъ.
4 Брои множество-то на звѣзды-тѣ:
Нарича гы всичкы по име.
5 Великъ е Господь нашь, и сила-та му е велика:
Разумъ-тъ му е бескраенъ.
6 Господь въздига смирены-тѣ,
А нечестивы-тѣ унижава дори до земѭ-тѫ.
7 Пѣйте Господу, и благодарѣте,
Пѣснопѣйте съ китарѫ на Бога нашего,
8 Който покрыва небе-то съ облацы;
Приготвя дъждь за земѭ-тѫ;
Прави да изникнува трѣва по планины-тѣ:
9 Който дава на скотове-тѣ хранѫ-тѫ имъ,
И на гарвановы-тѣ пилета, които выкатъ *къмъ него.*
10 Не ся радва на конскѫ силѫ:
Нито благоволява въ нозѣ-тѣ на мѫжіе-тѣ.
11 Господь благоволява въ онѣзи които му ся боятъ,
И въ онѣзи които ся надѣѭтъ на негова-тѫ милость.

(по Слав. 147.)

12 (1) Слави, Іерусалиме, Господа:
Хвали Бога твоего, Сіоне.
13 (2) Защото укрѣпи верен-тѣ на твои-тѣ врата:
Благослови сынове-тѣ ти всрѣдъ тебе.
14 (3) Тури миръ *въ* прѣдѣлы-тѣ твои:
Насыща тя съ тлъстинѫ-тѫ на пшеницѫ-тѫ,
15 (4) Испроважда заповѣдь-тѫ си *на* земѭ-тѫ,
Слово-то му тича много бърже.
16 (5) Дава снѣгъ като вълнѫ:
Разсѣва сланѫ-тѫ като пепелъ.
17 (6) Хвърля ледъ-тъ си като уломцы:
Прѣдъ мразъ-тъ му кой може устоя?
18 (7) Испровожда слово-то си, и гы растопява:
Прави вѣтръ-тъ си да духа, *и* воды-тѣ текѫтъ.
19 (8) Възвѣщава слово-то си на Іакова,
Повелѣнія-та си и сѫдбы-тѣ си на Израиля.
20 (9) Не е направилъ така на никой *другъ* народъ:
И тѣ не сѫ познали сѫдбы-тѣ *му.* Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 148.

1 Аллилуія. Хвалѣте Господа отъ небеса-та:
Хвалѣте го въ горни-тѣ селенія.
2 Хвалѣте го, всичкы ангели негови:
Хвалѣте го, всичкы силы неговы.
3 Хвалѣте го, слънце и луно:
Хвалѣте го, всичкы свѣтлы звѣзды.
4 Хвалѣте го, небеса небесны,
И воды които сте надъ небеса-та.
5 Да хвалятъ име-то Господне:
Защото той заповѣда, и създадохѫ ся.
6 И утвърди гы въ вѣкъ вѣка;
Тури редъ който нѣма да прѣмине.
7 Хвалѣте Господа отъ земѭ-тѫ,
Лами, и всичкы бездны:
8 Огнь и градъ, снѣгъ и пара,
Буренъ вѣтръ който извършва слово-то му:
9 Горы, и всичкы хълмове:
Дървета плодоносны, и всичкы кедри:
10 Звѣрове, и всичкы скотове:
Гадове и птицы крылаты:
11 Земни царіе, и всичкы людіе:
Князове, и всичкы земни сѫдіи:
12 Юноши и дѣвы:
Старци и млади:
13 Да хвалятъ име-то Господне;
Защото само негово-то име е прѣвъзнесено:
Слава-та му е надъ земѭ-тѫ и надъ небе-то.
14 И той възвыси рогъ-тъ на народа си,
Славѫ-тѫ на всичкы-тѣ си прѣподобны,
За Израилевы-тѣ сынове, народъ който е близу при него. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 149.

1 Аллилуія. Пѣйте Господу пѣснь новѫ,
Хваленіе-то му въ събраніе-то на прѣподобны-тѣ.

2 Да ся весели Израиль за Създателя си:
Сіонови-тѣ сынове да ся радватъ за Царя си.
3 Да хвалятъ име-то му съ ликуваніе:
Съ тъпанъ и китарѫ да му пѣснопѣятъ.
4 Защото Господь благоволява въ людіе-тѣ си:
Ще прослави смирены-тѣ съсъ спасеніе.
5 Прѣподобни-тѣ ще тържествуватъ въ славѫ:
Ще ся радватъ на одрове-тѣ си.
6 Божіи-тѣ пѣнія ще бѫдѫтъ въ уста-та имъ,
И мечъ отъ двѣ-тѣ страны остръ въ рѫкѫ-тѫ имъ:
7 За да правятъ отмьщеніе на язычници-тѣ,
Наказаніе на народы-тѣ:
8 За да вържатъ царіе-тѣ имъ съ вериги,
И благородны-тѣ имъ съсъ желѣзны оковы:
9 За да направятъ върхъ тѣхъ написаный-тъ сѫдъ.
Тая честь принадлежи на всичкы-тѣ негови прѣподобны. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 150.

1 Аллилуія. Хвалѣте Бога въ святилище-то му:
Хвалѣте го въ твърдь-тѫ на силѫ-тѫ му.
2 Хвалѣте го заради могущество-то му:
Хвалѣте го споредъ голѣмо-то негово величество.
3 Хвалѣте го съ трѫбенъ гласъ:
Хвалѣте го съ псалтирь и китарѫ.
4 Хвалѣте го съ тъпанъ и ликуваніе:
Хвалѣте го съсъ струны и съсъ свирки.
5 Хвалѣте го съ доброгласны кимвалы:
Хвалѣте го съ въсклицателны кимвалы.
6 Всяко дыханіе да хвали Господа. Аллилуія.

ПРИТЧИ СОЛОМОНОВЫ.

ГЛАВА 1.

1 Притчи на Соломона, Давидовъ-тъ сынъ, царь-тъ Израилевъ.
2 За да познае нѣкой мѫдрость и ученіе,
За да разбере думы на благоразуміе,
3 За да пріеме ученіе въ разумъ,
Въ правдѫ, сѫдбѫ и правотѫ,
4 За да даде остроуміе на просты-тѣ,
И на младый-тъ знаніе и разсѫжденіе.
5 Мѫдрый-тъ нека слуша и ще стане по мѫдръ,
И разумный-тъ ще придобые разсмотреніе:
6 За да разумѣва притча, и иносказаніе,
Реченія-та на мѫдры-тѣ, и гаданія-та имъ.
7 Начало на мѫдрость-тѫ е страхъ Господень:
Безумни-тѣ прѣзиратъ мѫдрость-тѫ и ученіе-то.
8 Слушай, сыне мой, поученіе-то на отца си,
И не отхвърляй *наставленіе-то на майкѫ си.
9 Защото тѣ *ще сѫ* вѣнецъ отъ благодать за главѫ-тѫ ти,
И огърліе около вратъ-тъ ти.
10 Сыне мой, ако поискатъ грѣшни-тѣ да тя примамятъ,
Да не съизволишь:

* *Евр.* законъ-тъ.

11 Ако рекжтъ: Ела съ насъ,
Да направимъ засадж за кръвь,
Да причакамы безъ причинж неповинный-тъ;
12 Както адъ да гы погълнемъ живы,
И цѣлы както слазящы-тѣ въ ровъ-тъ:
13 Ще намѣримъ всякакъвъ скапоцѣненъ имотъ,
Ще напълнимъ домове-тѣ си съ корысти:
14 Тури жрѣбій-тъ си между насъ,
Еднж кесіж да имамы всинца:
15 Сыне мой, не ходи на пжть съ тѣхъ:
Въздържай ногж-тж си отъ пжтекы-тѣ имъ:
16 Защото тѣхны-тѣ нозѣ тичатъ къмъ зло-то,
И спѣшатъ да проливатъ кръвь.
17 Наистинж напраздно ся простира мрѣжа
Прѣдъ очи-тѣ на всякж птицж.
18 И тѣ правятъ засадж противъ своіж-тж си кръвь,
Причакватъ своя-тѣ си душы.
19 Такыва сж пжтища-та на всякой лихоимецъ:
Лихоимство-то отнема животъ-тъ на обладаны-тѣ отъ него.
20 Мждрость-та възглашава вънъ,
Издава гласъ-тъ си по стъгды-тѣ:
21 Выка по главны-тѣ мѣста на тържища-та,
Въ входове-тѣ на порты-тѣ,
Възвѣщава прѣзъ градъ-тъ думы-тѣ си:
22 До кога, глупави, ще обичате глупость-тж,
И присмиватели-тѣ ще ся наслаждаватъ въ присмиванія-та си,
И безумни-тѣ ще мразятъ знаніе-то?
23 Обърнѣте ся къмъ мои-тѣ обличенія:
Ето, азъ ще излѣіж духъ-тъ си на васъ,
Ще вы направіж да разумѣете слова-та ми.
24 Понеже азъ выкнахъ, а вы не послушахте:
Прострѣхъ ржкж-тж си, и никой не внимаваше:
25 Но отхвърлихте всичкый-тъ ми съвѣтъ,
И обличеніе-то ми не рачихте:
26 И азъ ще ся присмѣіж на гыбель-тж ви:
Ще ся зарадвамъ, когато *вы* нападне страхъ-тъ ви.
27 Когато страхъ-тъ ви нападне като запустителна бурж,
И гыбель-та ви ся устреми като вихрушкж.
Когато скърбь и утѣсненіе дойдатъ на васъ:
28 Тогазь ще мя призоватъ, но азъ не ще отговоріж:
Ревностно ще мя търсятъ, но нѣма да мя намѣрятъ.
29 Защото намразихж знаніе-то,
И страхъ-тъ Господень не избрахж:
30 Не рачихж съвѣтъ-тъ ми:
Прѣзрѣхж всичко-то ми обличеніе:
31 За то ще ядатъ отъ плодове-тѣ на свой-тъ си пжть,
И ще ся насытятъ отъ свои-тѣ си намыслюванія.
32 Защото глупавы-тѣ ще гы умъртви прѣстапленіе-то имъ,
И безумны-тѣ ще гы погуби небреженіе-то имъ;
33 Но този който мя слуша, ще живѣе въ безопасность:
И ще е въ тишинж, безъ да ся бои отъ зло.

ГЛАВА 2.

1 Сыне мой, ако пріемешь думы-тѣ ми,
И скрыешь заповѣди-тѣ ми при себе си,
2 Ако имашь ухо-то си внимателно въ мждрость,
Сърдце-то си склонно въ разумъ:
3 И ако призовешь благоразуміе-то,
И възвысишь гласъ къмъ разумъ-тъ:
4 Ако го потърсишь като сребро,
И го подиришь като съкровища,
5 Тогазь ще разумѣешь страхъ-тъ Господень,
И ще намѣришь Божіе-то познаніе.
6 Защото Господь дава мждрость:
Изъ уста-та му *излазять* знаніе и разумъ.
7 Съкровиществува спасеніе за правы-тѣ:
Щитъ е на ходящы-тѣ въ цѣлость.
8 Защищава пжтища-та на правдж-тж,
И съхранява пжть-тъ на прѣподобны-тѣ си.
9 Тогазь ще разумѣешь правдж, и сждъ,
И правотж, всякой добръ пжть.
10 Ако влѣзе мждрость въ сърдце-то ти,
И знаніе услаждава душж-тж ти,
11 Разсжжденіе ще тя пази,

2 Да ся весели Израиль за Създателя си:
Сіонови-тѣ сынове да ся радватъ за Царя си.
3 Да хвалятъ име-то му съ ликуваніе:
Съ тъпанъ и китаръ да му пѣснопѣятъ.
4 Защото Господь благоволява въ людіе-тѣ си:
Ще прослави смирены-тѣ съсъ спасеніе.
5 Прѣподобни-тѣ ще тържествуватъ въ славѫ:
Ще ся радватъ на одрове-тѣ си.
6 Божіи-тѣ пѣнія ще бѫдатъ въ уста-та имъ,
И мечъ отъ двѣ-тѣ страны остръ въ рѫка-тѫ имъ:
7 За да правятъ отмьщеніе на язычници-тѣ,
Наказаніе на народы-тѣ:
8 За да вържатъ царіе-тѣ имъ съ веригы,
И благородны-тѣ имъ съсъ желѣзны оковы:
9 За да направятъ вьрхъ тѣхъ написаный-тъ сѫдъ.
Тая честь принадлежи на всичкы-тѣ неговы прѣподобны. Аллилуія.

ПСАЛОМЪ 150.

1 Аллилуія. Хвалѣте Бога въ святилище-то му:
Хвалѣте го въ твърдь-тѫ на силѫ-тѫ му.
2 Хвалѣте го заради могущество-то му:
Хвалѣте го споредъ голѣмо-то негово величество.
3 Хвалѣте го съ трѫбенъ гласъ:
Хвалѣте го съ псалтирь и китаръ.
4 Хвалѣте го съ тъпанъ и ликуваніе:
Хвалѣте го съсъ струны и съсъ свиркы.
5 Хвалѣте го съ доброгласны кимвалы:
Хвалѣте го съ въсклицателны кимвалы.
6 Всяко дыханіе да хвали Господа. Аллилуія.

ПРИТЧИ СОЛОМОНОВЫ.

ГЛАВА 1.

1 Притчи на Соломона, Давидовъ-тъ сынъ, царь-тъ Израилевъ.
2 За да познае нѣкой мѫдрость и ученіе,
За да разбере думы на благоразуміе,
3 За да пріеме ученіе въ разумъ,
Въ правдѫ, сѫдбѫ и правотѫ,
4 За да даде остроуміе на просты-тѣ,
И на младый-тъ знаніе и разсѫжденіе.
5 Мѫдрый-тъ нека слуша и ще стане по мѫдръ,
И разумный-тъ ще придобые разсмотреніе:
6 За да разумѣва притчѫ, и иносказаніе,
Реченія-та на мѫдры-тѣ, и гаданія-та имъ.
7 Начало на мѫдрость-тѫ е страхъ Господень:
Безумни-тѣ прѣзиратъ мѫдрость-тѫ и ученіе-то.
8 Слушай, сыне мой, поученіе-то на отца си,
И не отхвърляй *наставленіе-то на майкѫ си.
9 Защото тѣ *ще сѫ* вѣнецъ отъ благодать за главѫ-тѫ ти,
И огърліе около вратъ-тъ ти.
10 Сыне мой, ако поискатъ грѣшни-тѣ да тя примамятъ,
Да не съизволишь:

* *Евр.* законъ-тъ.

11 Ако рекѫтъ: Ела съ насъ,
Да направимъ засадѫ за кръвь,
Да причакамы безъ причинѫ неповинный-тъ;
12 Както адъ да гы погълнемъ живы,
И цѣлы както слазящы-тѣ въ ровъ-тъ:
13 Ще намѣримъ всякакъвъ скѫпоцѣненъ имотъ,
Ще напълнимъ домове-тѣ си съ корысти:
14 Тури жрѣбій-тъ си между насъ,
Еднѫ кесіѭ да имамы всинца:
15 Сыне мой, не ходи на пѫть съ тѣхъ:
Въздържай ногѫ-тѫ си отъ пѫтекы-тѣ имъ:
16 Защото тѣхны-тѣ нозѣ тичатъ къмъ зло-то,
И спѣшатъ да проливатъ кръвь.
17 Наистинѫ напраздно ся простира мрѣжа
Прѣдъ очи-тѣ на всякѫ птицѫ.
18 И тѣ правятъ засадѫ противъ своѭ-тѫ си кръвь,
Причакватъ свои-тѣ си душы.
19 Такыва сѫ пѫтища-та на всякой лихоимецъ:
Лихоимство-то отнема животъ-тъ на обладаны-тѣ отъ него.
20 Мѫдрость-та възглашава вънъ,
Издава гласъ-тъ си по стъгды-тѣ:
21 Выка по главны-тѣ мѣста на тържища-та,
Въ входове-тѣ на порты-тѣ,
Възвѣщава прѣзъ градъ-тъ думы-тѣ си:
22 До кога, глупави, ще обичате глупость-тѫ,
И присмиватели-тѣ ще ся наслаждаватъ въ присмиванія-та си,
И безумни-тѣ ще мразятъ знаніе-то?
23 Обърнѣте ся къмъ мои-тѣ обличенія:
Ето, азъ ще излѣѭ духъ-тъ си на васъ,
Ще вы направѭ да разумѣете слова-та ми.
24 Понеже азъ выкнахъ, а вы не послушахте:
Простирахъ рѫкѫ-тѫ си, и никой не внимаваше:
25 Но отхвърлихте всичкый-тъ ми съвѣтъ,
И обличеніе-то ми не рачихте:
26 И азъ ще ся присмѣѭ на гыбель-тѫ ви:
Ще ся зарадвамъ, когато *вы* нападне страхъ-тъ ви.
27 Когато страхъ-тъ ви нападне като запустителнѫ бурѭ,
И гыбель-та ви ся устреми като вихрушкѫ,
Когато скърбь и утѣсненіе дойдѫтъ на васъ:
28 Тогазъ ще мя призовѫтъ, но азъ не ще отговорѭ:
Ревностно ще мя търсятъ, но нѣма да мя намѣрятъ.
29 Защото намразихѫ знаніе-то,
И страхъ-тъ Господень не избрахѫ:
30 Не рачихѫ съвѣтъ-тъ ми:
Прѣзрѣхѫ всичко-то ми обличеніе:
31 За то ще ядѫтъ отъ плодове-тѣ на свой-тъ си пѫть,
И ще ся насытятъ отъ свои-тѣ си намыслюванія.
32 Защото глупавы-тѣ ще гы умъртви прѣстѫпленіе-то имъ,
И безумны-тѣ ще гы погуби небреженіе-то имъ;
33 Но този който мя слуша, ще живѣе въ безопасность:
И ще е въ тишинѫ, безъ да ся бои отъ зло.

ГЛАВА 2.

1 Сыне мой, ако пріемешь думы-тѣ ми,
И скрыешь заповѣди-тѣ ми при себе си,
2 Ако имашь ухо-то си внимателно въ мѫдрость,
Сърдце-то си склонно въ разумъ:
3 И ако призовешь благоразуміе-то,
И възвысишь гласъ къмъ разумъ-тъ:
4 Ако го потърсишь като сребро,
И го подиришь като съкровища,
5 Тогазъ ще разумѣешь страхъ-тъ Господень,
И ще намѣришь Божіе-то познаніе.
6 Защото Господь дава мѫдрость:
Изъ уста-та му *излазятъ* знаніе и разумъ.
7 Съкровиществува спасеніе за правы-тѣ:
Щитъ е на ходящы-тѣ въ цѣлость.
8 Защищава пѫтища-та на правдѫ-тѫ,
И съхранява пѫть-тъ на прѣподобны-тѣ си.
9 Тогазъ ще разумѣешь правдѫ, и сѫдъ,
И правотѫ, всякой добръ пѫть.
10 Ако влѣзе мѫдрость въ сърдце-то ти,
И знаніе услаждава душѫ-тѫ ти,
11 Разсѫжденіе ще тя пази,

Благоразуміе ще тя съхранява:
12 За да тя освобождава отъ лошъ пѫть,
Отъ человѣка който говори строптиво,
13 Отъ онѣзи които оставятъ пѫтища-та на правость-тѫ,
За да ходятъ въ пѫтища-та на тъмнинѫ-тѫ.
14 Които ся наслаждаватъ за да правятъ зло,
Радватъ ся за строптивости-тѣ на злы-тѣ,
15 На които пѫтища-та сѫ кривы,
И пѫтекы-тѣ имъ строптивы:
16 За да тя избави отъ людскѫ женѫ,
Отъ чуждѫ която ласкае съ думы-тѣ си,
17 Която е оставила другарь-тъ на младость-тѫ си,
И е забравила завѣтъ-тъ на Бога своего;
18 Защото домъ-тъ ѝ низводи при смърть-тѫ,
И стѫпкы-тѣ ѝ при мъртвы-тѣ:
19 Всичкы които влазятъ при неѭ не ся връщатъ,
Нито стигатъ пѫтища-та на животъ-тъ:
20 За да ходишь ты въ пѫть-тъ на добры-тѣ,
И да пазишь пѫтекы-тѣ на праведны-тѣ.
21 Защото прави-тѣ ще ся населятъ на землѭ-тѫ,
И непорочни-тѣ ще останѫтъ на неѭ.
22 А нечестиви-тѣ ще ся отсѣкѫтъ отъ землѭ-тѫ,
И законопрѣстѫпници-тѣ ще ся искоренятъ отъ неѭ.

ГЛАВА 3.

1 Сыне мой, не забравяй законъ-тъ ми,
И сърдце-то ти да пази заповѣди-тѣ ми:
2 Защото дългота на дни, и лѣта на животъ,
И миръ, ще ти притурятъ тѣ.
3 Милость и истина да ти не оставятъ:
Вържи гы около вратъ-тъ си:
Начъртай гы на плочѫ-тѫ на сърдце-то си.
4 Така ще намѣришь благодать и добромысліе
Прѣдъ Бога и человѣцы-тѣ:
5 Уповай на Господа отъ всичко-то си сърдце,
И не ся облѣгай на свой-тъ разумъ.
6 Въ всичкы-тѣ си пѫтища познавай него,
И той ще оправя стѫпкы-тѣ ти.
7 Не мечтай себе си мѫдръ:
Бой ся отъ Господа, и уклонявай ся отъ зло.
8 То ще е здравіе въ жилы-тѣ ти,
И мозъкъ въ кости-тѣ ти.
9 Почитай Господа отъ имотъ-тъ си,
И отъ начаткы-тѣ на всичкый-тъ си доходъ:
10 И ще ся испълнятъ житницы-тѣ ти съ изобиліе,
И жлебове-тѣ ти ще ся прѣливатъ съ ново вино.
11 Сыне мой, не прѣзирай наказаніе-то Господне,
И да ти не дотегнува когато тя обличава той:
12 Защото Господь обличава когото обича,
Както и отецъ сына *когото* милува.
13 Блаженъ человѣкъ *който* е намѣрилъ мѫдрость,
И человѣкъ *който* е придобилъ разумъ:
14 Защото нейна-та търговія е по добра отъ търговіѭ-тѫ на сребро,
И печалба-та ѝ, отъ чисто злато.
15 По скѫпоцѣнна е отъ многоцѣнны каменіе:
И всичко каквото бы пожелалъ ты не ся сравнява съ неѭ.
16 Дългота на дни е въ дѣсницѫ-тѫ ѝ:
А въ лѣвицѫ-тѫ ѝ, богатство и слава.
17 Пѫтища-та ѝ сѫ пѫтища пріятны,
И всичкы-тѣ ѝ пѫтекы миръ.
18 Дърво на животъ е за тѣхъ които ѭ прегръщатъ:
И блажени сѫ които ѭ държатъ.
19 Съ мѫдрость основа Господь землѭ-тѫ:
Утвърди небеса-та съ разумъ.
20 Чрѣзъ негово-то знаніе ся отвориха бездны-тѣ,
И отъ облацы-тѣ капе роса.
21 Сыне мой, да ся не отдалечатъ тѣхъ *нѣща* отъ очи-тѣ ти:
Пази здравомысліе и разсѫжденіе:
22 И ще бѫдѫтъ животъ на душѫ-тѫ ти,
И благодать на вратъ-тъ ти.
23 Тогазъ ще ходишь безопасно въ пѫть-тъ си,
И нога-та ти не ще ся спъне.
24 Когато лѣгашь, не ще ся страхувашь;
Ей ще лѣгашь, и сънъ-тъ ти ще е сладъкъ.

25 Не ще ся боишь отъ внезапенъ страхъ,
Нито отъ погибель-тѫ на нечестивы-тѣ, когато нападне:
26 Защото Господь ще бѫде упованіе твое,
И ще упази ногѫ-тѫ ти да ся не хване.
27 Не отричай добро-то къмъ онѣзи на конто ся стои,
Когато ти дава рѫкѫ да го направишь.
28 Не казвай на ближній-тъ си:
Иди и върни ся пакъ, и утрѣ ще ти дамъ:
Като го имашь при себе си.
29 Не крой зло противъ ближній-тъ си,
Който съ увѣреніе живѣе при тебе.
30 Не ся карай съ нѣкого безъ причинѫ,
Като не ти е направилъ зло.
31 Не ревнувай на насилникъ человѣкъ,
И не избирай ни единъ отъ пѫтища-та му:
32 Защото Господь ся гнуси отъ строптивый-тъ,
А тайна-та му е съ праведны-тѣ:
33 Проклѧтія отъ Господа е въ домъ-тъ на нечестивый-тъ,
А благославя той жилище-то на праведны-тѣ.
34 Наистинѫ той ся присмива на присмиватели-тѣ:
А на смирены-тѣ дава благодать.
35 Мѫдри-тѣ ще наслѣдятъ славѫ,
А повышеніе-то на безумны-тѣ ще е бесчестіе.

ГЛАВА 4.

1 Послушайте, чада, бащино поученіе,
И внимавайте да ся научите разумъ.
2 Защото ви давамъ добро ученіе:
Не оставяйте наставленіе-то ми.
3 Защото и азъ бѣхъ сынъ на отца си,
Галенъ и единъ на майкѫ си:
4 И той мя наставляваше и говорѣше ми:
Нека държи сърдце-то ти думы-тѣ ми:
Пази заповѣди-тѣ ми, и ще живѣешь:
5 Придобый мѫдрость, придобый разумъ;
Не ѭ забравяй, нито да ся уклонишь отъ думы-тѣ на уста-та ми.
6 Не ѭ оставяй, и ще тя пази;
Обичай ѭ, и ще тя варди.
7 Най главно-то е мѫдрость; придобывай мѫдрость;
И при всичко-то си придобываніе, придобывай разумъ.
8 Въздигай ѭ, и ще тя възвыси;
Ще тя прослави когато ѭ прегърнешь.
9 Ще положи на главѫ-тѫ ти вѣнецъ на благодать:
Ще ти даде коронѫ на славѫ.
10 Слушай, сыне мой, и пріими думы-тѣ ми:
И ще ся умножатъ годины-тѣ на животъ-тъ ти.
11 Наставлявалъ сымь тя въ пѫть-тъ на мѫдрость-тѫ:
Водилъ сымь тя по правы пѫтекы.
12 Когато ходишь, стѫпкы-тѣ ти не ще бѫдатъ утѣснены,
И когато тичашь нѣма да ся спънешь.
13 Хвани ся за поученіе-то, недѣй го оставя:
Пази го, понеже то е животъ-тъ ти.
14 Не влизай въ пѫтекы-тѣ на нечестивы-тѣ,
И не ходи въ пѫть-тъ на лошы-тѣ.
15 Отбѣгвай отъ него, не минувай прѣзъ него,
Уклони ся отъ него, и замини.
16 Защото тѣ не заспиватъ, ако не сторятъ зло:
И сънъ гы не хваща, ако не спънатъ:
17 Понеже ядатъ хлѣбъ на нечестіе,
И піѭтъ вино на насилство.
18 Но пѫть-тъ на праведны-тѣ е като видѣло-то на разсъвнуваніе-то,
Което свѣти повече и повече, додѣ стане съвършенъ день.
19 Пѫть-тъ на нечестивы-тѣ е като тъмнинѫ:
Не знаѭтъ отъ що ся спъватъ.
20 Сыне мой, внимавай въ думы-тѣ ми;
Приклони ухо-то си къмъ говоренія-та ми:
21 Да ся не отдалечатъ отъ очи-тѣ ти:
Пази гы вѫтрѣ въ сърдце-то си:
22 Защото сѫ животъ за тѣзи които гы намѣрватъ,
И исцѣленіе на всичкѫ-тѫ имъ плъть.
23 Съ най голѣмо пазеніе пази сърдце-то си,
Защото отъ него сѫ извори-тѣ на живота.
24 Отхвърли отъ себе си строптивы уста,
И отдалечи отъ себе си развращены устны.

25 Очи-тѣ ти нека гледатъ право,
И клепачи-тѣ ти нека бѫдатъ управени прѣдъ тебе.
26 Уравнявай ходеніе-то на нозѣ-тѣ си,
И всичкы-тѣ ти пѫтища ще ся оправятъ.
27 Не ся отбивай ни на дѣсно ни на лѣво:
Уклони нога-тѫ си отъ зло.

ГЛАВА 5.

1 Сыне мой, внимавай въ мѫдрость-тѫ ми,
Приклони ухо-то си въ разумъ-тъ ми:
2 За да съхранявашь разсѫжденіе,
И устны-тѣ ти да пазятъ знаніе.
3 Защото отъ устны-тѣ на чужда-тѫ жена капе медъ отъ сотъ,
И небце-то ѝ е по меко отъ елей:
4 Но сетнины-тѣ ѝ сѫ горчивы като пелинъ,
Остры като мечъ отъ двѣ страны изострены.
5 Нозѣ-тѣ ѝ слазятъ въ смърть:
Стѫпкы-тѣ ѝ достигатъ до адъ.
6 За да не разсѫдишь пѫть-тъ на животъ-тъ,
Нейны-тѣ пѫтекы сѫ непостоянны, та да гы не познаешь ты.
7 И сега, чада, послушайте мя,
И не отстѫпвайте отъ думы-тѣ на уста-та ми.
8 Отдалечи пѫть-тъ си отъ нея,
И не приближавай ся при врата-та на домъ-тъ ѝ,
9 За да не дадешь честь-тѫ си на другы,
И годины-тѣ си на немилостивы-тѣ:
10 За да ся не насытятъ чужди отъ имотъ-тъ ти,
И трудове-тѣ ти *да не идатъ* въ чуждъ домъ:
11 А ты да въздышашь въ сетнины-тѣ си,
Когато плъть-та ти и тѣло-то ти ся изнурятъ,
12 И да казвашь: Какъ намразихъ поученіе-то,
И сърдце-то ми прѣзрѣ обличеніе-то,
13 И не послушахъ гласъ-тъ на учители-тѣ си,
Нито приклонихъ ухо-то си къмъ наставницы-тѣ си!
14 Малко останѫ да ся намѣрѭ въ всяко зло
Всрѣдъ събраніе-то и сонмище-то.
15 Пій водѫ отъ щернѫ-тѫ си,
И онѫзъ която извира отъ кладенецъ-тъ ти:
16 Нека ся изливатъ вънъ твои-тѣ извори,
Като водны оттоцы по стъгды-тѣ;
17 Да бѫдатъ тѣ на самаго тебе,
А не и на чужды съ тебе:
18 Да бѫде благословенъ твой-тъ источникъ:
И весели ся съ женѫ-тѫ на младость-тѫ си:
19 *Тя да ти бѫде като* еленъ рачителна и сърна мила:
Нейны-тѣ грѫды да тя напояватъ въ всяко врѣме:
Въсхыщавай ся всякога отъ любовь-тѫ ѝ.
20 И защо, сыне мой, да ся въсхыщавашь отъ чужда,
И искашь да прегращашь пазуха-тѫ на чужда жена?
21 Понеже пѫтища-та на человѣка сѫ прѣдъ очи-тѣ на Господа,
И той измѣрва всичкы-тѣ му пѫтекы.
22 Нечестивый-тъ ще го хванатъ свои-тѣ му беззаконія,
И съ вѫже-та на грѣхъ-тъ си ще бѫде уловенъ.
23 Той ще умре безъ поученіе,
И отъ множество-то на безуміе-то си ще ся заблуди.

ГЛАВА 6.

1 Сыне мой, ако си станалъ порѫчникъ за пріятеля си,
Или си далъ рѫкѫ за нѣкого чуждъ,
2 Впримчилъ си ся съ думи-тѣ на уста-та си,
Хваналъ си ся съ думы-тѣ на уста-та си:
3 Направи прочее това, сыне мой, и отърви ся,
Понеже си падналъ въ рѫцѣ-тѣ на пріятеля си:
Иди, припадни, и принуди пріятеля си.
4 Не давай сънъ на очи-тѣ си,
Нито дрѣманіе на клепачи-тѣ си:
5 Отърви ся като сърнѫ отъ рѫкѫ-тѫ *на ловецъ*,

И като птицѫ отъ рѫкѫ-тѫ на птицоловецъ.
6 Иди при мравкѫ-тѫ, о лѣниве:
Прѣгледай пѫтища-та ѝ, и стани мѫдръ;
7 Която, ако и да нѣма началникъ,
Настоятель, или управитель,
8 Приготвя храна-тѫ си лѣтѣ,
Събира храна-тѫ си въ жетвѫ.
9 До кога ще спишь, лѣниве?
Кога ще станешь отъ сънъ-тъ си?
10 Малко спаніе, малко дрѣманіе, малко сгъваніе на рѫцѣ за сънъ:
11 Послѣ сиромашія-та ти дохожда като пѫтникъ,
И скудость-та ти като оражёнъ мѫжъ.
12 Лошій-тъ человѣкъ, беззаконный-тъ человѣкъ
Ходи съ развратны уста,
13 Намигнува съ очи-тѣ си,
Дава знакъ съ нозѣ-тѣ си,
Учи съ прьсты-тѣ си.
14 Има развратно сьрдце въ всяко врѣме;
Крои зло, сѣе раздоры;
15 За това внезапно ще дойде погыбель-та му:
Тутакси ще ся съкруши неисцѣлимо.
16 Тія шесть мрази Господь,
И седмь сѫ мерзость на душѫ-тѫ му:
17 Очи гордѣливы, языкъ лъжливъ,
И рѫцѣ които проливатъ кръвь неповинна,
18 Сьрдце което крои лошы намыслюванія,
Нозѣ които тичатъ скоро да правятъ зло,
19 Свидѣтель лъжливъ, който говори лъжѫ,
И онзи който сѣе раздоры между братія.
20 Сыне мой, пази заповѣдь-тѫ на отца си,
И не отхвьрляй законъ-тъ на майкѫ си.
21 Вържи гы за всегда за сьрдце-то си,
И обвій гы около вратъ-тъ си.
22 Кога ходишь, ще тя води:
Кога спишь ще тя пази:
Кога ся събудишь, ще ся разговаря съ тебе.
23 Защото заповѣдь-та е свѣтилникъ,
И законъ-тъ е свѣтлина,
И поучителны-тѣ обличенія сѫ пѫть на животъ:
24 За да тя пазятъ отъ лошѫ женѫ,
Отъ ласкателный-тъ языкъ на чуждѫ женѫ.
25 Да не похотствувашь хубость-тѫ ѝ въ сьрдце-то си:
Да тя не улови съ клепачи-тѣ си.
26 Защото поради блудницѫ женѫ *достига нѣкой* въ *нуждѫ за* уломъкъ хлѣбъ,
А прѣлюбодѣйца-та лови многоцѣннатѫ душѫ.
27 Може ли нѣкой да тури огнь въ пазухѫ-тѫ си,
И дрехы-тѣ му да не изгорятъ?
28 Може ли нѣкой да ходи по распалены вѫглища,
И нозѣ-тѣ му да не изгорятъ?
29 Така който влѣзва при женѫ-тѫ на ближній-тъ си:
Който ся прикосне при нея, не ще бѫде неповиненъ.
30 Крадецъ-тъ не быва *толкозь* прѣзираемъ,
Ако краде да насыти душѫ-тѫ си, кога-то е гладенъ:
31 А ако ся хване, ще отдаде седмократно:
Ще даде всичкый-тъ имотъ на кѫщѫ-тѫ си.
32 *Но* който прѣлюбодѣйствува съ женѫ, той е лишенъ отъ умъ:
Погыбель принася на душѫ-тѫ си, който прави това.
33 Біенія и бесчестіе ще намѣри:
И срамъ-тъ му нѣма да ся заглади.
34 Защото ревнуваніе-то е неистовство на мѫжа,
И не ще да помилува въ день-тъ на отмьщеніе-то.
35 Не ще да пріеме никакъвъ искупъ:
Нито ще ся умилостиви, ако и да умножишь дарове-тѣ.

ГЛАВА 7.

1 Сыне мой, пази думы-тѣ ми,
И скрый заповѣди-тѣ ми при себе си.
2 Пази заповѣди-тѣ ми, и ще живѣешь:
И ученіе-то ми, като зѣница-тѫ на очи-тѣ си.
3 Вържи гы за прьсты-тѣ си,
Начертай гы на плочѫ-тѫ на сьрдце-то си.
4 Речи на мѫдрость-тѫ: Ты си ми сестра:
И наречи разумъ-тъ сродникъ:
5 За да тя пазятъ отъ людскѫ женѫ,

Отъ жена чужда която ласкае съ думы-тѣ си.
6 Понеже отъ прозорецъ-тъ на домъ-тъ си
Прѣзъ рѣшетка-та си надникнахъ;
7 И видѣхъ между безумны-тѣ,
Съгледахъ между млады-тѣ, едного юноша лишенъ отъ умъ,
8 Който минуваше прѣзъ улица-та, при агъл-тъ й,
И отиваше въ пать-тъ къмъ кащя-та й,
9 Вечерь въ стъмнуваніе-то на день-тъ,
Въ тьмнина-та на нощь-та и въ мракъ-тъ:
10 И ето насреща му жена
Облѣчена като блудница, и съсъ сърдце льстиво.
11 (Блядива и упорита:
Нозѣ-тѣ й не ся спиратъ въ домъ-тъ й:
12 Сега вънъ, сега по улицы-тѣ,
И причаква при всякой агъл.)
13 И хвана го, и цѣлуваше го,
И съ безстыдно лице му говорѣше:
14 Имамъ жъртвы примирителны:
Днесь испълнихъ обричанія-та си:
15 За то излѣзохъ да тя посрѣщна,
Съ желаніе да видя лице-то ти, и намѣрихъ тя:
16 Постлала сьмъ одръ-тъ си съ покрывкы,
Съ шарены ковeры отъ Египетска прежда:
17 Покадила сьмъ легло-то си
Съсъ смирна, алой, и корица:
18 Ела, да ся насытимъ въ рачителство до зоры:
Да ся насладимъ въ любовь:
19 Защото мѫжъ *ми* не е у дома,
Отиде на далеченъ пать:
20 Зѣ мѣшецъ-тъ съ сребро въ рѫка-та си:
Въ пълнолуніе ще ся върне въ домъ-тъ си.
21 Прѣлъга го съ много-то си прѣдумванія,
Привлѣче го съ ласкателство-то на устны-тѣ си.
22 Тутакси той тръгна подирѣ й,
Както отхожда говедо на кланіе,
Или както безуменъ вързанъ на наказаніе:
23 Додѣ стрѣла пронизне дробъ-тъ му:
Както птица спѣши въ сѣть,
И не знае че е противъ животъ-тъ й.
24 Сега прочее, чада, послушайте мя,
И внимавайте въ думы-тѣ на уста-та ми.
25 Да ся не уклонява сърдце-то ти въ пътища-та й,
Да не ся заблудишь въ патекы-тѣ й;
26 Защото мнозина е направила да паднатъ ранени,
И силни сѫ всичкы-тѣ убити отъ неж.
27 Домъ-тъ й е пѫтища къмъ адъ,
Които низводятъ въ смъртны-тѣ клѣтове.

ГЛАВА 8.

1 Не выка ли мѫдрость-та?
И не издава ли разумъ-тъ гласъ-тъ си?
2 Стои тя по върхъ-тъ на высокы-тѣ мѣста, надъ пать-тъ,
Ворѣдъ патекы-тѣ.
3 Възглашава при порты-тѣ, въ входъ-тъ въ градъ-тъ,
Въ входъ-тъ въ врата-та:
4 Къмъ васъ, человѣци, выкамъ,
И гласъ-тъ ми е къмъ человѣческы-тѣ синове.
5 Глупави, придобыйте остроуміе:
И безумни, придобыйте разумливо сърдце.
6 Послушайте; защото ще говоря изящны нѣща,
И устны-тѣ ми ще произносятъ право-то.
7 Защото языкъ-тъ ми ще говори истина:
А нечестіе-то е мерзость на устны-тѣ ми.
8 Всичкы-тѣ думы на уста-та ми сѫ съ правда:
Нѣма въ тѣхъ *нищо* льстиво или строптиво.
9 Тѣ всичкы сѫ ясны за оногова който разумѣва,
И правы за тѣзи които намѣрватъ знаніе.
10 Пріимѣте ученіе-то ми, а не сребро,
И знаніе повече нежели злато избрано:
11 Защото мѫдрость-та е по добра отъ многоцѣнны каменіе:
И всичко желателно не ся сравнява съ неж.
12 Азъ мѫдрость обитавамъ *съ* остроуміе-то,
И изнамѣрвамъ знаніе на умны намышленія.
13 Страхъ-тъ Господенъ е да мрази *нѣкой* зло-то:
Азъ мразя высокоуміе, и гордость,
И лукавъ пать, и строптивы уста.

14 Мой е съвѣть-тъ и правомысліе-то:
Азъ сымь разумъ: сила-та е моя.
15 Чрѣзъ мене царіе-тѣ царуватъ,
И началници-тѣ узаконяватъ правдѫ.
16 Чрѣзъ мене князове-тѣ началствуватъ,
И голѣмци-тѣ и всичкы-тѣ земни сѫдіи.
17 Азъ обичамъ които мя обичатъ,
И които мя търсятъ ще мя намѣрятъ.
18 Богатство-то и слава-та сѫ съ мене,
Изящный-тъ имотъ и правда-та.
19 Плодове-тѣ ми сѫ по добри отъ злато,
и отъ най чисто злато:
И приходи-тѣ ми, отъ избрано сребро.
20 Ходѭ по пѫть-тъ на правдѫ-тѫ,
Между пѫтекы-тѣ на правосѫдіе-то,
21 За да направѭ да наслѣдятъ имотъ тѣзи
които мя обичатъ,
И да напълнѭ съкровища-та имъ.
22 Господь мя имаше въ начало-то на
пѫть-тъ си,
Прѣди дѣла-та си отдавна.
23 Отъ вѣка быхъ помазана, отъ начало,
Прѣди созданіе-то на землѭ-тѫ.
24 Родихъ ся когато нѣмаше бездны-тѣ,
Когато нѣмаше источницы-тѣ които изобилуватъ съ водѫ:
25 Прѣди горы-тѣ да ся поставятъ,
Прѣди хълмове-тѣ, азъ бѣхъ родена:
26 Като още не бѣше направилъ землѭ-тѫ,
нито полета,
Нито върхове отъ прьсть-тѫ на вселеннѫ-тѫ.
27 Когато готвѣше небеса-та азъ бѣхъ тамъ:
Когато начертаваше кругъ надъ лице-то
на безднѫ-тѫ:
28 Когато утвърждаваше облацы-тѣ горѣ:
Когато укрѣпяваше источницы-тѣ на
безднѫ-тѫ:
29 Когато налагаше законъ-тъ си на море-то,
Да не прѣстѫпятъ воды-тѣ повелѣніе-то му:
Когато нареждаше основанія-та на землѭ-тѫ:
30 Тогазь бѣхъ при него и устроявахъ
всичко:
И азъ *му* бѣхъ наслажденіе всякой день,
И веселяхъ ся всякога прѣдъ него.
31 Веселяхъ ся на обитаемѫ-тѫ негова землѭ;
И наслажденіе-то ми бѣше съ человѣческы-тѣ синове.
32 Сега прочее, послушайте мя, о чада:
И блажени сѫ които пазятъ пѫтища-та
ми.
33 Послушайте поученіе, и ставайте мѫдри,
И не отхвърляйте *го.*
34 Блаженъ той человѣкъ, който мя слуша,
И бди всякой день при мои-тѣ двери,
И очаква при стълпове-тѣ на врата-та
ми:
35 Защото който мя намѣри, ще намѣри
животъ,
И ще земе благоволеніе отъ Господа:
36 А който съгрѣши противъ мене, своѭ-тѫ си душѫ онеправдава:
Всичкы които мя мразятъ обичатъ
смьрть-тѫ.

ГЛАВА 9.

1 Мѫдрость-та съгради домъ-тъ си;
Издѣла седмь-тѣ свои стълпове:
2 Закла което имаше за клаіе;
Смѣси вино-то си, и приготви трьпезѫ-тѫ си:
3 Проводи слугыни-тѣ си,
Выка по высокы-тѣ мѣста на градъ-тъ:
4 Който е глупавъ да ся отбіе тукъ:
И къмъ лишены-тѣ отъ умъ, говори:
5 Елате, яждте отъ хлѣбъ-тъ ми,
И пійте отъ вино-то *което* размѣсихъ.
6 Оставѣте глупость-тѫ и живи бѫдѣте:
И ходѣте въ пѫть-тъ на разумъ-тъ.
7 Който учи присмѣвателя, зема на себе
си бесчестіе:
И който обличава нечестивый-тъ *зема*
на себе си порокъ.
8 Не обличавай присмѣватель, за да тя не
намрази:
Обличавай мѫдръ, и ще тя възлюби,
9 Давай *наставленіе* на мѫдръ, и ще бѫде по мѫдръ:
Учи праведенъ, и ще нарасте въ ученіе.
10 Начало на мѫдрость-тѫ е страхъ Господень,
И познаваніе-то на Святаго е разумъ.
11 Защото чрѣзъ мене ще ся умножатъ
дни-тѣ ти,

И ще ти ся притурятъ години на животъ.
12 Ако си мѫдръ, мѫдръ си за себе си:
Ако ли си присмѣватель, ты самъ ще страдашь.
13 Жена безумна е блядива,
Глупава и нищо не знае:
14 Сѣди при врата-та на кѫщѫ-тѫ си на столъ,
Въ высокы-тѣ мѣста на градъ-тъ,
15 И кани тѣзи които минуватъ,
Които вървятъ право въ пѫть-тъ си:
16 Който е безуменъ, нека ся отбіе тукъ;
И къмъ лишеный-тъ отъ умъ, говори:
17 Крадены-тѣ воды сѫ сладкы,
И скрышно земаный хлѣбъ е пріятенъ.
18 Но той не знае че сѫ тамъ мъртви-тѣ,
И въ дълбочины-тѣ адовы поканени-тѣ отъ неѭ.

ГЛАВА 10.

1 Притчи Соломоновы.
Сынъ мѫдръ весели отца,
А сынъ безуменъ скърбь е на майкѫ си.
2 Съкровища отъ неправды не ползуватъ:
А правда-та освобождава отъ смърть.
3 Господь не ще остави да гладува душа-та на праведный-тъ,
Но отхвърля желаніе-то на нечестивы-тѣ.
4 Лѣнива-та рѫка докарва сиромашіѭ:
А рѫка-та на радивый-тъ обогатява.
5 Който събира лѣтно врѣме, той е сынъ разуменъ:
А който спи въ жетвѫ, той е сынъ който докарва срамъ.
6 Благословенія *почиватъ* на главѫ-тѫ на праведный-тъ:
А неправда ще покрые уста-та на нечестивы-тѣ.
7 Поменъ-тъ на праведный-тъ е съ благословеніе:
А име-то на нечестивы-тѣ ще изгніе.
8 Мѫдрый въ сърдце ще пріеме заповѣди:
И безумный въ устны ще ся подплъзне.
9 Който ходи съ непорочность, ходи безопасно:
А който искривява пѫтища-та си, ще ся познае.
10 Който намигнува съ око, докарва скърбь:
А безумный въ устны ще ся подплъзне.
11 Уста-та на праведный-тъ сѫ источникъ на животъ:
А уста-та на нечестивы-тѣ неправда ще покрые.
12 Омраза-та повдига раздоры:
Но любовь-та покрыва всичкы-тѣ погрѣшкы.
13 Въ устны-тѣ на разумный-тъ ся намира мѫдрость:
А тояга-та е за гърбъ-тъ на лишеный-тъ отъ умъ.
14 Мѫдри-тѣ съкровиществуватъ знаніе:
А уста-та на безумный-тъ сѫ близу при погыбель.
15 Имотъ-тъ на богатый-тъ е укрѣпеный-тъ неговъ градъ:
А погынуваніе на нищы-тѣ е тѣхна-та сиромашія.
16 Дѣла-та на праведный-тъ сѫ за животъ:
Плодъ-тъ на нечестивый-тъ е за грѣхъ.
17 Който пази поученіе-то, върви къмъ животъ:
А който прѣнебрѣгва обличеніе-то, заблуждава ся.
18 Който покрыва омразѫ *има* лъжливы устны,
И който изважда клеветѫ, безуменъ е.
19 Въ многословіе-то неизбѣженъ е грѣхъ-тъ,
Но който въздържа устны-тѣ си, разуменъ е.
20 Языкъ-тъ на праведный-тъ е избрано сребро:
Сърдце-то на нечестивы-тѣ е нищожно.
21 Устны-тѣ на праведный-тъ пасѫтъ мнозина:
А безумни-тѣ умиратъ отъ недостатъкъ на умъ-тъ.
22 Благословеніе-то Господне обогатява,
И *Господь* не ще притури скърбь при него.
23 Като смѣхъ е на безумный-тъ да струва зло:
А мѫдрость-та принадлѣжи на разумный-тъ человѣкъ.
24 Страхъ-тъ на нечестивый-тъ ще го постигне:
А желаніе-то на праведны-тѣ ще ся испълни.

25 Както прѣхожда вихрушка-та, така нечестивый-тъ не сѫществува вече:
А праведный-тъ има вѣчно основаніе.
26 Както е оцетъ-тъ за зѫбы-тѣ, и дымъ-тъ за очи-тѣ,
Така е лѣнивый-тъ за онѣзи които го проваждатъ.
27 Страхъ-тъ Господенъ придава дни:
А годины-тѣ на нечестивы-тѣ ще ся скратятъ.
28 Надежда-та на праведны-тѣ *ще е* радость,
Ожиданіе-то на нечестивы-тѣ ще погыне.
29 Пѫть-тъ Господенъ е крѣпость на непорочный-тъ:
А гыбель за дѣлатели-тѣ на беззаконіе-то.
30 Праведный-тъ въ вѣкъ нѣма да ся поклати:
А нечестиви-тѣ нѣма да населятъ земѭ-тѫ.
31 Уста-та на праведный-тъ истакатъ мѫдрость:
А льстивый языкъ ще ся отрѣже.
32 Устны-тѣ на праведный-тъ познаватъ благопріятно-то:
А уста-та на нечестивы-тѣ строптиво-то.

ГЛАВА 11.

1 Лъжливы кѫпоны сѫ мерзость Господу:
А прави драмове сѫ благоугодни нему.
2 Дойде ли гордость, дохожда и срамъ:
А мѫдрость-та е съсъ смирены-тѣ.
3 Цѣлость-та на правы-тѣ ще гы рѫководи:
А развратность-та на коварны-тѣ ще гы погуби.
4 Богатство-то не ползува въ день на гнѣвъ:
А правда-та избавя отъ смърть.
5 Правда-та на непорочный-тъ ще оправи пѫть-тъ му:
А нечестивый-тъ ще падне чрѣзъ нечестіе-то си.
6 Правда-та на правы-тѣ ще гы избави:
А беззаконни-тѣ ще ся хванѫтъ въ злобѫ-тѫ си.
7 Когато нечестивый человѣкъ умира, ожиданіе-то му погынува:
Погынува и надежда-та на беззаконны-тѣ.
8 Праведный-тъ ся отървава отъ утѣсненіе,
А вмѣсто него влазя нечестивый-тъ.
9 Лицемѣръ-тъ съ уста погубя ближній-тъ си:
Но праведни-тѣ ще ся избавятъ съсъ знаніе-то.
10 Когато праведни-тѣ успѣватъ, градъ-тъ ся весели:
И когато нечестиви-тѣ погынуватъ, радость става.
11 Чрѣзъ благословеніе-то на праведны-тѣ градъ-тъ ся възвышава:
А чрѣзъ уста-та на нечестивы-тѣ сѫсыпва ся.
12 Скудоумный прѣзира ближній-тъ си:
А благоразумный человѣкъ мълчи.
13 Одумникъ-тъ обхожда и открыва тайны-тѣ:
А вѣрный духомъ потаява работѫ-тѫ.
14 Дѣто нѣма смотреніе народъ-тъ пада:
А въ много-то съвѣтницы *има* спасеніе.
15 Който ся поручава за другыго, ще пострада зло:
А който мрази поручителство-то безопасенъ е.
16 Благодатна-та жена придобыва честь:
И силни-тѣ придобыватъ богатство.
17 Милостивый человѣкъ благотвори на душѫ-тѫ си:
А жестокый-тъ смущава плъть-тѫ си.
18 Нечестивый-тъ работи лъжливѫ работѫ:
А който сѣе правдѫ *ще има* истиннѫ заплатѫ.
19 Както правда-та е близу до животъ,
Така който ся стреми къмъ зло-то близу е до смърть-тѫ си.
20 Развращенни-тѣ въ сърдце мерзость сѫ Господу:
А непорочни-тѣ въ пѫть-тъ си угодни сѫ нему.
21 Рѫка на рѫкѫ *и да ся присъедини*, нечестивый-тъ не ще остане ненаказанъ:
А сѣме-то на праведны-тѣ ще ся избави.
22 *Както е* златна обѣца на свинья на носъ-тъ,
Така е хубава жена безъ разсѫжденіе.

23 Желаніе-то на праведны-тѣ е само добро:
Ожиданіе-то на нечестивы-тѣ е гнѣвъ.
24 Единъ распрьснува, но повече изобилува:
А другъ пастри безъ мѣрѫ, но пакъ *достига* въ скѫдость.
25 Благотворителна-та душа ще ся огои:
И който поп, ще бѫде напоенъ и той.
26 Който задьржа жито, ще бѫде проклѣтъ отъ народа:
А който продава, благословеніе *ще бѫде* на главѫ-тѫ му.
27 Който има усердіе за добро-то, ще придобые благоволеніе,
Но който иска зло-то, то ще и да дойде вьрхъ него.
28 Който ся надѣе на богатство-то си ще падне:
А праведни-тѣ като лѣторасль ще прозябнѫтъ.
29 Който смущава домъ-тъ си, ще наслѣди вѣтръ:
И безумный-тъ *ще бѫде* рабъ на мѫдрый-тъ въ сьрдце.
30 Плодъ-тъ на праведный-тъ е дьрво на животъ:
И който придобыва душы, мѫдръ е.
31 Ето праведный-тъ пріима въздаяніе на землѭ-тѫ:
Колко повече нечестивый-тъ и грѣшный-тъ.

ГЛАВА 12.

1 Който обича поученіе, обича знаніе:
Но който мрази обличеніе, безуменъ е.
2 Добрый-тъ намира благоволеніе отъ Господа:
А ще осѫди Той коварный-тъ.
3 Человѣкъ не ще ся утвьрди чрѣзъ беззаконіе:
А корень-тъ на праведны-тѣ не ще ся поклати.
4 Добродѣтелна-та жена е вѣнецъ на мѫжа си:
А която докарва срамъ, като гнилость е въ кости-тѣ му.
5 Мысли-тѣ на праведны-тѣ сѫ справедливость;
А намѣренія-та на нечестивы-тѣ сѫ коварство.
6 Думы-тѣ на нечестивы-тѣ сѫ засада за кръвь:
А уста-та на правы-тѣ ще гы избавятъ.
7 Нечестиви-тѣ ся съсыпватъ и нѣма гы;
А домъ-тъ на праведны-тѣ ще прѣбывава.
8 Человѣкъ ся похвалява споредъ разумъ-тъ си:
А строптивый въ сьрдце ще бѫде въ поруганіе.
9 По добръ е прѣзираемый който *има слугѫ,
Отъ тогозь който ся тщеслави и нѣма хлѣбъ.
10 Праведный ся грыжи за животъ-тъ на скотъ-тъ си:
А утробы-тѣ на нечестивы-тѣ сѫ немилостивы.
11 Който работи землѭ-тѫ си, ще ся насыти съ хлѣбъ:
А който слѣдва суетны-тѣ, оскѫденъ е отъ разумъ.
12 Нечестивый-тъ търси корысть както зли-тѣ:
Но корень-тъ на праведный-тъ дава *плодъ*.
13 Отъ грѣхъ-тъ на устны-тѣ ся впримча нечестивый-тъ:
А праведный-тъ ще излѣзе отъ утѣсненіе.
14 Отъ плодъ-тъ на уста-та си человѣкъ ще ся насыти съ добрины:
И споредъ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ на человѣка, ще ся върне въздаяніе-то нему.
15 Пѫть-тъ на безумный-тъ е правъ въ очи-тѣ му:
А който слуша съвѣты, той е мѫдръ.
16 Безумный-тъ явява тутакси гнѣвъ-тъ си:
А благоразумный-тъ покрыва укоръ-тъ.
17 Който говори истинѫ възвѣстява право-то:
А лъжесвидѣтель-тъ, льсть.
18 По нѣкога несмыслено-то говореніе пронизва като съ ножъ;
А языкъ-тъ на мѫдры-тѣ е исцѣленіе.

---

* *Или* слугува на себе си

19 Устны-тѣ на истина-та ще бѫдатъ постоянны вынагы:
А лъжливый языкъ *ще бѫде* само минутенъ.
20 Льсть има въ сърдце-то на тѣзи които исхытруватъ зло:
А веселіе на тѣзи които съвѣтватъ за миръ.
21 Никаква поврѣда не ще ся случи на праведный-тъ:
А нечестивы-тѣ ще ся испълнятъ съсъ зло.
22 Лъжливы-тѣ устны сѫ мерзость Господу:
А които правятъ истина-та пріятни сѫ нему.
23 Благоразумный человѣкъ покрыва знаніе-то *си:*
А сърдце-то на безумны-тѣ исказва глупость.
24 Рѫка-та на прилѣжливы-тѣ ще властвува:
А лѣниви-тѣ ще бѫдатъ поддании.
25 Скърбь-та въ сърдце-то на человѣка го смирява:
А добра-та дума го весели.
26 Праведный-тъ пѫтеводи ближній-тъ си:
А пѫть-тъ на нечестивы-тѣ гы възожда въ заблужденіе.
27 Лѣнивый-тъ не пече ловъ-тъ си:
А на радивый-тъ человѣкъ имоть-тъ е многоцѣненъ.
28 Въ пѫть-тъ на правда-та има животъ:
И шествіе-то на пѫть-тъ ѝ не *завожда* въ смърть.

ГЛАВА 13.

1 Мѫдрый сынъ пріема отеческо-то поученіе,
А присмѣватель-тъ не слуша обличеніе.
2 Отъ плодове-тѣ на уста-та си ще ся храни человѣкъ съ добрины,
А душа-та на беззаконницы-тѣ съ насилство.
3 Който пази уста-та си, упазва душа-та си:
А който много отваря устны-тѣ си, ще погыне.
4 Душа-та на лѣнивый-тъ желае, и нѣма:
А душа-та на радивы-тѣ ще ся угои.
5 Праведный-тъ мрази лъжлива дума:
А нечестивый-тъ причинява срамота и бесчестіе.
6 Правда-та съхранява ходящій-тъ непорочно:
А нечестіе-то съсыпва грѣшный-тъ.
7 Нѣкой ся прави богатъ, а нѣма нищо:
А нѣкой ся прави сиромахъ, но *има* имотъ много.
8 Избавленіе на душа-та на человѣка е богатство-то му:
А сиромахъ-тъ не чуе *вамо* обличеніе.
9 Видѣло-то на праведны-тѣ е весело,
А свѣтилникъ-тъ на нечестивы-тѣ ще угасне.
10 Само отъ гордость происхожда прѣпираніе:
А мѫдрость-та е съ онѣзи които пріематъ съвѣты.
11 Богатство придобывано отъ суета ще намалѣе:
А който събира съ рѫка-та *си*, ще *го* умножи.
12 Ожиданіе отлагано изнемощева сърдце-то,
А постигнато желаніе е дърво на животъ.
13 Който прѣзира слово-то ще погыне:
А който почита заповѣдь-та ще пріеме въздаяніе.
14 Ученіе-то на мѫдрый-тъ е изворъ на животъ,
И отдалечава отъ сѣти-тѣ на смърть-та.
15 Благъ разумъ дава благодать:
А пѫть-тъ на беззаконницы-тѣ е жестокъ.
16 Всякой благоразуменъ върши работа съсъ знаніе:
А безумный-тъ открыва глупость.
17 Злый вѣститель пада въ зло:
А вѣрный посланникъ е исцѣленіе.
18 Сиромашія и срамъ *ще постигнатъ* тогозъ който отхвърля поученіе:
А който пази обличеніе почтенъ ще бѫде.
19 Испълнено желаніе весели душа-та:
А на безумны-тѣ е гнусно да ся уклоняватъ отъ зло-то.
20 Който ходи съ мѫдры ще бѫде мѫдръ:

А другарь-тъ на безумны-тѣ ще ся развратп.
21 Зло гони грѣшны-тѣ:
А на праведны-тѣ ще ся въздаде добро.
22 Добрый-тъ оставя наслѣдіе на сынове и внуцы;
А богатство-то на грѣшный-тъ ся пази за праведный-тъ.
23 Нива-та на сиромасы-тѣ има много храна:
Но нѣкои погынуватъ отъ нѣманіе на садъ.
24 Който щади тояга-та си, мрази сына си:
Но който го обича, наказва го съ врѣме.
25 Праведный яде до насыщеніе на душа-та си:
А търбухъ-тъ на нечестивы-тѣ ще бѫде въ лишеніе.

ГЛАВА 14.

1 Всяка мѫдра жена съградява домъ-тъ си:
А безумна-та го събаря съ рѫцѣ-тѣ си.
2 Който ходи въ правота-та си бои ся отъ Господа:
Но строптивый въ пѫтища-та си прѣзира го.
3 Въ уста-та на безумный-тъ е прѫчка-та на гордость-та:
А устны-тѣ на мѫдры-тѣ ще гы пазятъ.
4 Дѣто нѣма говеда, ясли-тѣ сѫ чисты:
Но изобиліе-то на произведенія-та е въ сила-та на волове-тѣ.
5 Истинный свидѣтель не лъже:
А лъжливый свидѣтель излива лъжы.
6 Присмѣватель-тъ търси мѫдрость, и не намѣрва:
А за разумный-тъ е лесно ученіе-то.
7 Замини безумный-тъ человѣкъ,
Когато си узналъ че нѣма разумны устны.
8 Мѫдрость-та на благоразумный-тъ е да познава пѫть-тъ си:
А глупость-та на безумны-тѣ е заблужденіе.
9 Безумни-тѣ ся смѣятъ на беззаконіе-то:
А всрѣдъ правы-тѣ *има* благоволеніе.
10 Сърдце-то познава своя-та си горесть,
И чуждъ не участвува въ радость-та му.
11 Кѫща-та на нечестивы-тѣ ще ся съсбори:
Но шатъръ-тъ на правы-тѣ ще цьвти.
12 Има пѫть който ся види правъ на человѣка,
Но край-тъ му е пѫтища къмъ смърть.
13 Още и въ смѣхъ-тъ сърдце-то има болка-та си,
И на радость-та свършекъ-тъ е скърбь.
14 Развратный въ сърдце отъ пѫтища-та си ще ся насыти,
И добрый-тъ человѣкъ отъ себе си.
15 Простый-тъ вѣрва на всяка дума:
А благоразумный-тъ внимава въ пѫтекы-тѣ си.
16 Мѫдрый-тъ ся бои, и уклонява ся отъ зло то:
А безумный-тъ хвърля ся напрѣдъ, и бива смѣлъ.
17 Остроярoстный-тъ прави несмысленно:
И зломысленный-тъ человѣкъ е омразенъ.
18 Безумни-тѣ наслѣдватъ глупость:
А благоразумни-тѣ ся вѣнчаватъ съсъ знаніе.
19 Зли-тѣ ся кланятъ прѣдъ добры-тѣ,
И нечестиви-тѣ въ врата-та на праведный-тъ.
20 Сиромахъ-тъ го мрази даже и ближній-тъ му;
А на богатый-тъ пріятели-тѣ сѫ много.
21 Който прѣзира ближній-тъ си, съгрѣшава:
А който помилува сиромасы-тѣ блаженъ е.
22 Не заблуждаватъ ли ся които измыслюватъ зло?
Но милость и истина *ще бѫде* на тѣзи които измыслюватъ добро.
23 Отъ всякой трудъ има полза:
А отъ блядословіе-то на устны-тѣ само скѫдость.
24 Вѣнецъ на мѫдры-тѣ е богатство-то имъ-
Прѣимущество-то на безумны-тѣ е глупость-та.
25 Истинный свидѣтель избавя души:
А льстивый излива лъжы.
26 Въ страхъ-тъ отъ Господа има крѣпко упованіе:
И неговы-тѣ чада ще иматъ прибѣжище.
27 Страхъ-тъ Господенъ е источникъ на животъ,

И отдалечава отъ сѣти-тѣ на смьрть-тѫ.
28 Умноженіе-то на людіе-тѣ е слава на царя:
А намаленіе-то на людіе-тѣ, съсыпваніе на князя.
29 Дълготьрпѣливый има голѣмо благоразуміе:
А нетьрпѣливый показва много безуміе.
30 Тихо сьрдце е животъ на плъть-тѫ:
А зависть-та е гнилость на кости-тѣ.
31 Който угнѣтява убогый-тъ, бесчести Създателя му:
А който помилува сиромаха почита Го.
32 Нечестивый ще ся испѫди за нечестіе-то си:
А праведный и въ смьрть-тѫ си има упованіе.
33 Въ сьрдце-то на разумный-тъ почива мѫдрость:
А каквото има вѫтрѣ въ безумны-тѣ ще ся яви.
34 Правда-та възвышава народъ:
А грѣхъ-тъ е бесчестіе на людіе-тѣ.
35 Благоволеніе-то на царя е къмъ разумный-тъ рабъ:
А ярость-та му къмъ оногози който докарва срамъ.

ГЛАВА 15.

1 Мекъ отвѣтъ утишава ярость:
А жестока дума възбужда гнѣвъ.
2 Языкъ-тъ на мѫдры-тѣ украшава знаніе-то:
А уста-та на безумны-тѣ отрыгватъ глупость.
3 Очи-тѣ Господни сѫ на всяко мѣсто,
И наблюдаватъ злы-тѣ и добры-тѣ.
4 Сладъкъ языкъ е дьрво на животъ:
А развратность въ него е съкрушеніе на духъ-тъ.
5 Безумный прѣзира поученіе-то на отца си:
А който пази обличеніе благоразуменъ е.
6 Въ домъ-тъ на праведный-тъ *има* голѣмо изобиліе:
А въ доходъ-тъ на нечестивый-тъ смущеніе.
7 Устны-тѣ на мѫдры-тѣ сѣѭтъ знаніе:
А сьрдце-то на безумны-тѣ не е така.
8 Жьртва-та на нечестивы-тѣ е мерзость Господу:
А моленіе-то на правы-тѣ благопріятно нему.
9 Пѫть-тъ на нечестивый-тъ е мерзость на Господа:
Но той обича тогози който тича слѣдъ правдѫ-тѫ.
10 Има лошо наказаніе за онѣзи които ся отбиватъ отъ пѫть-тъ:
Който мрази обличеніе ще умре.
11 Адъ и погыбель-та сѫ *явни* прѣдъ Господа:
Колко повече сьрдца-та на человѣческы-тѣ синове!
12 Присмѣватель-тъ не обича обличителя си,
Нито ще отиде при мѫдры-тѣ.
13 Сьрдце весело прави засмѣно лице:
А отъ скърбь-тѫ на сьрдце-то угнѣтява ся духъ-тъ.
14 Сьрдце-то на разумный-тъ търси знаніе:
А уста-та на безумны-тѣ хранятъ ся съ глупость.
15 Всичкы-тѣ дни на скърбный-тъ сѫ злы:
А весело-то сьрдце е выняѫгышно пированіе.
16 По добро малко-то съсъ страхъ Господень,
Нежели съкровища много и смущеніе въ тѣхъ.
17 По добро гощаваніе отъ зеліе съ любовь,
Нежели хранено говедо съ омразѫ.
18 Яростный человѣкъ възбужда прѣнія:
А дълготьрпѣливый утишава каранія.
19 Пѫть-тъ на лѣнивый-тъ е като съ търніе исплетенъ:
А пѫть-тъ на правы-тѣ е изравненъ.
20 Мѫдръ сынъ весели отца:
А безуменъ человѣкъ прѣзира майкѫ си.
21 Глупость-та е радость на скудоумный-тъ:
А разумный человѣкъ ходи на право.
22 Дѣто нѣма съвѣтъ, намѣренія-та ся осуетяватъ:
А въ множество-то на съвѣтници-тѣ утвърждаватъ ся.
23 Человѣкъ има радость чрѣзъ отвѣтъ-тъ на уста-та си,
И дума на врѣме, колко е добра!

24 За разумный-тъ е пжть-тъ на живота нагорѣ,
За да ся уклони отъ ада долу.
25 Господь съсыпва домъ-тъ на гордѣливы-тѣ:
А утвърдява прѣдѣлъ-тъ на вдовицж-тж.
26 Помышленія-та на лошій-тъ сж мерзость Господу:
А думы-тѣ на чисты-тѣ сж угодны.
27 Корыстолюбивый-тъ смущава домъ-тъ си:
А който мрази дарове-тѣ ще живѣе.
28 Сърдце-то на праведный-тъ прѣговаря да оттоваря:
А уста-та на нечестивы-тѣ отрыгвать зло.
29 Господь е далечь отъ нечестивы-тѣ:
А слуша моленіе-то на праведны-тѣ.
30 Свѣтъ-тъ на очи-тѣ весели сърдце-то:
И добра-та вѣсть утълстява кости-тѣ.
31 Ухо, което слуша обличеніе-то на животъ-тъ,
Прѣбывава между мждры-тѣ.
32 Който отхвърля поученіе-то, мрази душж-тж си:
А който слуша обличеніе-то, придобыва разумъ.
33 Страхъ-тъ Господень е поученіе на мждрость:
И смиреніе-то прѣдходи прѣдъ славж-тж.

ГЛАВА 16.

1 На человѣка *принадлежатъ* приготвенія-та на сърдце-то:
Но отъ Господа е отвѣтъ-тъ на языка.
2 Всичкы-тѣ пжтища на человѣка сж чисты въ очи-тѣ му:
Но Господь прѣтегля духове-тѣ.
3 Прѣпоржчвай дѣла-та си Господу,
И ще ся утвърдятъ твои-тѣ помышленія.
4 Господь направи всяко нѣщо за цѣль-тж му,
Та и нечестивый-тъ за лошій-тъ день.
5 Мерзость е Господу всякой що има гордѣливо сърдце;
Ржка на ржка *и да ся присведини,* нѣма да остане ненаказанъ.
6 Съ милость и истинж ся очиства беззаконіе-то:
И съсъ страхъ-тъ Господень става уклоненіе отъ зло-то.
7 Когато сж угодны на Господа пжтища-та на едного человѣка,
Той примирява съ него и непріятели-тѣ му.
8 По добрѣ малко съ правдж,
Нежели голѣми доходи съ неправдж.
9 Сърдце-то на человѣка начертава пжть-тъ му;
Но Господь управя стжпкы-тѣ му.
10 Въ устны-тѣ на царя има богодухновеніе:
Уста-та му не ще погрѣшатъ въ сждъ-тъ.
11 Праведна-та теглилка и капоны сж Господни:
Всичкы-тѣ драмове на мѣшецъ-тъ сж негово дѣло.
12 Мерзость е за царіе-тѣ да правятъ беззаконіе:
Защото прѣстолъ-тъ ся утвърдява съ правдж.
13 Праведны-тѣ устны сж благопріятны на царіе-тѣ,
И тѣ обичатъ който говори право.
14 Ярость-та на единъ царь е обявителка на смърть;
Но мждрый человѣкъ іж укротява.
15 Въ свѣтлинж-тж на лице-то на царя има животъ:
И негово-то благоволеніе е като облакъ съ пролѣтенъ дъждь.
16 Колко е по добро стяжаніе-то на мждрость-тж, нежели на злато-то,
И прѣдпочитаемо стяжаніе-то на разумъ-тъ, нежели на сребро-то!
17 Пжть-тъ на праведны-тѣ е да ся уклонявать отъ зло-то:
Който пази пжть-тъ си, упазва душж-тж си.
18 Гордость-та прѣдшествува на погыбель-тж,
И высокоумство-то прѣдшествува на паданіе-то.
19 По добрѣ да е нѣкой смиреномждръ съсъ смирены-тѣ,
Нежели да дѣли корысти съ горды-тѣ.
20 Разумный въ дѣла-та *си* ще намѣри добро:

И надѣющій ся на Господа е блаженъ.
21 Мѫдрый-тъ въ сърдце ще ся нарече благоразуменъ:
И сладость-та на устны-тѣ умножава знаніе.
22 Разумъ-тъ е источникъ на животъ за оногозъ що го има:
А поученіе-то на безумны-тѣ е глупость.
23 Сърдце-то на мѫдрый-тъ вразумява уста-та му,
И въ устны-тѣ му притуря знаніе.
24 Благоугодны-тѣ думы сѫ сотъ отъ медъ,
Сладость на душѫ-тѫ, и исцѣленіе на кости-тѣ.
25 Има пѫть който ся вижда правъ на человѣка,
Но край-тъ му е пѫтища къмъ смърть.
26 Който работи, работи за себе си;
Защото уста-та му го принуждаватъ.
27 Лошій-тъ человѣкъ копае зло,
И въ устны-тѣ му има като огнь горящъ.
28 Развращенъ человѣкъ сѣе раздоры;
И шепотникъ раздвоява най тѣсны пріятели.
29 Насилникъ человѣкъ измамя ближній-тъ си:
И води го въ не добръ пѫть:
30 Замижва съ очи и измыслюва лошотіи:
Прѣхапва устны-тѣ си и върши зло-то.
31 Сѣдина-та е вѣнецъ на славѫ,
Ако ся намира въ пѫть-тъ на правдѫ-тѫ.
32 Дълготърпѣливый-тъ е по добръ отъ храбрый-тъ,
И който владѣе духъ-тъ си, отъ завоеватель на градъ.
33 Жрѣбіе-то ся хвърля въ пазухѫ-тѫ:
Но всичка-та му сѫдба е отъ Господа.

ГЛАВА 17.

1 По добрѣ залъкъ сухъ и миръ съ него,
Нежели домъ пъленъ отъ жьртвы съсъ распрѭ.
2 Благоразумный рабъ ще властвува надъ сынъ който докарва срамъ,
И ще земе дѣлъ отъ наслѣдіе-то между братія.
3 Горнило-то е за сребро-то, и пещь-та за злато-то,
А Господь опытва сърдца-та.
4 Злотворецъ-тъ слуша беззаконны-тѣ устны:
Лъжецъ-тъ дава ухо на злый-тъ языкъ.
5 Който ся присмива на сиромаха, бесчести Създателя му:
Който ся радва на бѣдствія, нѣма да остане ненаказанъ.
6 Чада на чада сѫ вѣнецъ на старцы-тѣ:
И слава на чада-та бащи-тѣ имъ.
7 Устны изящны не приличатъ на безуменъ:
Много по малко лъжливы устны на началникъ.
8 Даръ-тъ е като многоцѣненъ камыкъ въ очи-тѣ на оногозъ който го има;
Дѣто ся обърне той успѣва.
9 Който покрыва прѣстѫпленіе, търси любовь:
Но който расказва работѫ-тѫ, раздвоява най тѣсны пріятели.
10 Обличеніе-то прави повече впечатлѣніе на благоразуменъ,
Нежели сто бича на безуменъ.
11 Злый-тъ търси само крамолы:
За то жестокъ вѣститель ще ся проводи противъ него.
12 Нека срѣщне человѣка мечка лишена отъ чада-та си,
А не безуменъ въ буйство-то си.
13 Който въздава зло за добро,
Зло-то не ще ся отдалечи отъ домъ-тъ му.
14 Начениваніе-то на распрѭ е *като* кога отваря нѣкой пѫть на водѫ:
За то прѣстани отъ прѣпираніе-то додѣ не ся е распалило.
15 Който оправдава нечестивъ,
И който осѫждава праведенъ,
И два-та сѫ мерзость Господу.
16 Що ползува цѣна-та въ рѫкѫ-тѫ на безуменъ
За да купи мѫдрость, като нѣма умъ?
17 Пріятель обича всякога,
И братъ ся ражда за нуждно врѣме.
18 Человѣкъ оскуденъ отъ умъ дава рѫкѫ,
И става поручникъ за пріятеля си.
19 Който обича прѣнія, обича сългрѣшенія:
Който прави высокы врата-та си, търси пагубѫ.

20 Строптивый въ сърдце не намѣрва добро:
И развращеный въ языкъ пада въ нещастіе.
21 Който ражда безуменъ, за скърбь му е:
И отецъ-тъ на глупавый-тъ радость не вижда.
22 Весело-то сърдце е благотворно *като* лѣкарство:
А унылый духъ изсушава кости-тѣ.
23 Нечестивый пріема даръ изъ подъ пазухѫ,
За да изкриви пѫтища-та на правосѫдіе-то.
24 Прѣдъ лице-то на разумный-тъ е мѫдрость-та,
А очи-тѣ на безумный-тъ сѫ къмъ крайща-та на землѭ-тѫ.
25 Безумный сынъ е тѫга на отца си,
И горкость на тѫзи която го е родила.
26 Не е добро да ся туря глоба на праведенъ,
Ни да біе нѣкой началницы-тѣ за право-то.
27 Който дьржи думы-тѣ си уменъ е:
Дьлготьрпѣливый человѣкъ е благоразуменъ.
28 И безумный-тъ, когато мълчи, счита ся за мѫдръ,
Който затваря уста-та си, за разуменъ.

ГЛАВА 18.

1 Своенравный иска по желаніе-то *си*,
И противи ся на всякѫ правѫ мысль.
2 Безумный не ся наслаждава отъ благоразуміе-то,
Но само отъ изявеніе-то на сърдце-то си.
3 Съ идваніе-то на нечестивый-тъ, иде и прѣзрѣніе:
И съ поношеніе-то, бесчестіе.
4 Думы-тѣ изъ уста-та на человѣка сѫ дълбокы воды:
И источникъ-тъ на мѫдрость-тѫ е потокъ извиращщій.
5 Не е добро да прави нѣкой лицепріемство на нечестивый-тъ
За да искривява праведный-тъ въ сѫдъ-тъ.
6 Устны-тѣ на безумный-тъ влазятъ въ прѣпиранія,
И уста-та му приканятъ плесницы.
7 Уста-та на безумный-тъ сѫ погыбель за него,
И устны-тѣ му сѣть за душѫ-тѫ му.
8 Думы-тѣ на шепотника сѫ сладкы залъцы
И слазятъ вѫтрѣ въ утробѫ-тѫ.
9 Нерадивый въ дѣло-то си
Братъ е на расточителя.
10 Име-то Господне е крѣпъкъ стълпъ:
Праведный-тъ който прибѣгва въ него, въ защитѫ е.
11 Имотъ-тъ на богатый-тъ е крѣпъкъ градъ за него,
И въ мечтаніе-то му той е като высокѫ стѣнѫ.
12 Прѣди погыпваніе-то ся прѣвъзноси сьрдце-то на человѣка:
И смиреніе-то прѣдходи прѣдъ славѫ-тѫ.
13 Да отговаря нѣкой прѣди да чуе,
Безуміе и поношеніе е за него.
14 Духъ-тъ на человѣка ще *го* подпира *въ* немощь-тѫ му:
Но унылый духъ кой може въздигнѫ?
15 Сърдце-то на благоразумный-тъ придобыва разумъ:
И ухо-то на мѫдры-тѣ търси знаніе.
16 Даръ-тъ на человѣка отваря му мѣсто,
И привожда го прѣдъ голѣмцы-тѣ.
17 Който говори най напрѣдъ въ сѫдъ-тъ ся гледа ся праведенъ;
Но другарь-тъ му дохожда и го испытва.
18 Жрѣбіе-то прѣкратява распри-тѣ,
И рѣшава между силны-тѣ.
19 Братъ обиденъ по *непристѫпенъ* е отъ крѣпъкъ градъ:
И разногласія-та *имъ* сѫ като верен на стълпъ.
20 Отъ плодове-тѣ на уста-та на человѣка ще ся насыти утроба-та му:
Отъ произведеніе-то на устны-тѣ си ще ся насыти.
21 Смьрть и животъ е въ рѫкѫ-тѫ на языкъ-тъ,
И които го обичатъ ще ядѫтъ плодове-тѣ му.
22 Който е намѣрилъ *добрѫ* женѫ, намѣрилъ е благо,

И получилъ е благодать отъ Господа.
23 Сиромахъ-тъ говори съ моленія;
Но богатый-тъ отговаря съ жестокость.
24 Человѣкъ *който има* пріятели, трѣбва да ся обхожда пріятелскы:
И има пріятель по тѣсенъ и отъ братъ.

ГЛАВА 19.

1 По добръ е сиромахъ-тъ, който ходи въ цѣлость-тѫ си,
Нежели развратный въ устны-тѣ си който е и безуменъ.
2 На душѫ-тѫ невѣжество-то наистинѫ не е добро:
И който бърза съ нозѣ-тѣ спъпува ся.
3 Безуміе-то на человѣка искривява пѫть-тъ му:
И сърдце-то му негодува противъ Господа.
4 Богатство-то притуря много пріятели:
А сиромахъ-тъ бива оставенъ отъ пріятеля си.
5 Лъжливый свидѣтель нѣма да остане ненаказанъ:
И който говори лъжы нѣма да избѣгне.
6 Мнозина търсятъ лице-то на *щедрый-тъ:
И всякой е пріятель на дающій-тъ дарове.
7 Сиромахъ-тъ го мразятъ всичкы-тѣ му братія:
Колко повече ще отбѣгнуватъ отъ него пріятели-тѣ му?
Той тича слѣдъ думы които нѣма *да ся испълнятъ.*
8 Който придобива умъ, обича душѫ-тѫ си:
Който пази благоразуміе, ще намѣри добро.
9 Лъжливый свидѣтель нѣма да остане ненаказанъ:
И който говори лъжы ще погыне.
10 Изнѣженость-та не прилича на беузменъ:
Много по малко на рабъ, да властвува надъ началницы.

* *Или* князя.

11 Благоразуміе-то на человѣка въспира ярость-тѫ му:
И слава му е да ся не призира на прѣстѫпленіе-то.
12 Гнѣвъ-тъ на царя е като рыканіе на львъ:
А благоволеніе-то му, като росѫ на трѣвѫ-тѫ.
13 Безумный сынъ е погыбель на отца си:
И прѣпирни-тѣ на женѫ сѫ непрѣстанно капаніе.
14 Домъ и богатство ся оставятъ наслѣдіе отъ отцы-тѣ;
Но благоразумна жена отъ Господа *ся дава.*
15 Лѣность-та хвърля въ дълбокъ сънъ:
И мързелива душа ще е гладна.
16 Който пази заповѣдь-тѫ, съхранява душѫ-тѫ си:
А който прѣзира пѫтища-та си ще погыне.
17 Който помилува сиромаха заима Господу:
И Той ще му въздаде въздаяніе-то му.
18 Наказвай сына си додѣто има надежда;
†Но не подигай душѫ-тѫ си да го умьртвишь.
19 Яростный ще земе наказаніе;
Защото и да *го* освободишь, трѣбва пакъ исто-то да направишь.
20 Слушай съвѣтуваніе и пріемай поученіе,
За да станешь мѫдръ въ сетнины-тѣ си.
21 Има много мысли въ сърдце-то на человѣка;
Но съвѣтъ-тъ Господень, той ще остане твърдъ.
22 Милость-та на человѣка е честь нему:
И сиромахъ-тъ е по добръ отъ лъжеца.
23 Страхъ-тъ Господень доноси животъ,
И *който го има* ще *си* лѣга насытенъ:
Зло не ще да срѣтне.
24 Лѣнивый затопява рѫкѫ-тѫ си въ блюдо-то,
И не ще нито въ уста-та си да ѭ върне.
25 Ако біешь присмѣватель-тъ, простый-тъ ще стане внимателенъ:

† *Или* И да *го* не щади душа-та ти за вопль-тъ му.

20 Строптивый въ сърдце не намѣрва добро:
И развращеный въ языкъ пада въ нещастіе.
21 Който ражда безуменъ, за скърбь му е:
И отецъ-тъ на глупавый-тъ радость не вижда.
22 Весело-то сърдце е благотворно *като* лѣкарство:
А унылый духъ изсушава кости-тѣ.
23 Нечестивый пріема даръ изъ подъ пазухѫ,
За да искриви пѫтища-та на правосѫдіе-то.
24 Прѣдъ лице-то на разумный-тъ е мѫдрость-та,
А очи-тѣ на безумный-тъ сѫ къмъ крайща-та на земѭ-тѫ.
25 Безумный сынъ е тѫга на отца си,
И горкость на тѫзи която го е родила.
26 Не е добро да ся туря глоба на праведенъ,
Ни да біе нѣкой началницы-тѣ за право-то.
27 Който държи думы-тѣ си уменъ е:
Дълготърпѣливый человѣкъ е благоразуменъ.
28 И безумный-тъ, когато мълчи, счита ся за мѫдръ,
Който затваря уста-та си, за разуменъ.

ГЛАВА 18.

1 Своенравный иска по желаніе-то *си*,
И противи ся на всякѫ правѫ мысль.
2 Безумный не ся наслаждава отъ благоразуміе-то,
Но само отъ изявеніе-то на сърдце-то си.
3 Съ идваніе-то на нечестивый-тъ, иде и прѣзрѣніе:
И съ поношеніе-то, бесчестіе.
4 Думы-тѣ изъ уста-та на человѣка сѫ дълбокы воды:
И источникъ-тъ на мѫдрость-тѫ е потокъ извирающій.
5 Не е добро да прави нѣкой лицепріемство на нечестивый-тъ
За да искривява праведный-тъ въ сѫдъ-тъ.
6 Устны-тѣ на безумный-тъ влазятъ въ прѣпиранія,
И уста-та му приканятъ плесницы.
7 Уста-та на безумный-тъ сѫ погыбель за него,
И устны-тѣ му сѣть за душѫ-тѫ му.
8 Думы-тѣ на шепотника сѫ сладкы залъцы
И слазятъ вѫтрѣ въ утробѫ-тѫ.
9 Нерадивый въ дѣло-то си
Братъ е на расточителя.
10 Име-то Господне е крѣпъкъ стълпъ:
Праведный-тъ който прибѣгва въ него, въ защитѫ е.
11 Имотъ-тъ на богатый-тъ е крѣпъкъ градъ за него,
И въ мечтаніе-то му той е като высокѫ стѣнѫ.
12 Прѣди погынваніе-то ся прѣвъзноси сърдце-то на человѣка:
И смиреніе-то прѣдходи прѣдъ славѫ-тѫ.
13 Да отговаря нѣкой прѣди да чуе,
Безуміе и поношеніе е за него.
14 Духъ-тъ на человѣка ще *го* подпира *въ* немощь-тѫ му:
Но унылый духъ кой може въздигнѫ?
15 Сърдце-то на благоразумный-тъ придобыва разумъ:
И ухо-то на мѫдры-тѣ търси знаніе.
16 Даръ-тъ на человѣка отваря му мѣсто,
И привожда го прѣдъ голѣмцы-тѣ.
17 Който говори най напрѣдъ въ сѫдъ-тъ ся гледа ся праведенъ;
Но другаръ-тъ му дохожда и го испытва.
18 Жрѣбіе-то прѣкратява расприи-тѣ,
И рѣшава между силны-тѣ.
19 Братъ обиденъ по *непристѫпенъ* е отъ крѣпъкъ градъ:
И разногласія-та *имъ* сѫ като вереи на стълпъ.
20 Отъ плодове-тѣ на уста-та на человѣка ще ся насыти утроба-та му:
Отъ произведеніе-то на устны-тѣ си ще ся насыти.
21 Смърть и животъ е въ рѫкѫ-тѫ на языкъ-тъ,
И които го обичатъ ще ядѫтъ плодове-тѣ му.
22 Който е намѣрилъ *добрѫ* женѫ, намѣрилъ е благо,

И получилъ е благодать отъ Господа.
23 Сиромахъ-тъ говори съ моленія;
Но богатый-тъ отговаря съ жестокость.
24 Человѣкъ *който има* пріятели, трѣбва да ся обхожда пріятелскы:
И има пріятель по тѣсенъ и отъ братъ.

ГЛАВА 19.

1 По добрѫ е сиромахъ-тъ, който ходи въ цѣлость-тѫ си,
Нежели развратный въ устны-тѣ си който е и безуменъ.
2 На душѫ-тѫ невѣжество-то наистинѫ не е добро:
И който бързa съ нозѣ-тѣ спънува ся.
3 Безуміе-то на человѣка искривява пѫть-тъ му:
И сърдце-то му негодува противъ Господа.
4 Богатство-то притуря много пріятели:
А сиромахъ-тъ бива оставенъ отъ пріятеля си.
5 Лъжливый свидѣтель нѣма да остане ненаказанъ:
И който говори лъжы нѣма да избѣгне.
6 Мнозина търсятъ лице-то на *щедрый-тъ:
И всякой е пріятель на дающій-тъ дарове.
7 Сиромахъ-тъ го мразятъ всичкы-тѣ му братія:
Колко повече ще отбѣгнуватъ отъ него пріятели-тѣ му?
Той тича слѣдъ думы които нѣма *да ся испълнятъ.*
8 Който придобива умъ, обича душѫ-тѫ си:
Който пази благоразуміе, ще намѣри добро.
9 Лъжливый свидѣтель нѣма да остане ненаказанъ:
И който говори лъжы ще погыне.
10 Изнѣженость-та не прилича на безуменъ:
Много по малко на рабъ, да властвува надъ началницы.

* *Или* князя.

11 Благоразуміе-то на человѣка въспира ярость-тѫ му:
И слава му е да ся не призира на прѣстѫпленіе-то.
12 Гнѣвъ-тъ на царя е като рыканіе на львъ:
А благоволеніе-то му, като росѫ на трѣвѫ-тѫ.
13 Безумный сынъ е погыбель на отца си:
И прѣпирни-тѣ на женѫ сѫ непрѣстапно капаніе.
14 Домъ и богатство ся оставятъ наслѣдіе отъ отцы-тѣ;
Но благоразумна жена отъ Господа *ся дава.*
15 Лѣность-та хвърля въ дълбокъ сънъ:
И мързелива душа ще е гладна.
16 Който пази заповѣдь-тѫ, схранява душѫ-тѫ си:
А който прѣзира пѫтища-та си ще погыне.
17 Който помилува сиромаха заима Господу:
И Той ще му въздаде въздаяніе-то му.
18 Наказвай сына си додѣто има надежда;
†Но не подигай душѫ-тѫ си да го умъртвишь.
19 Яростный ще земе наказаніе;
Защото и да *го* освободишь, трѣбва пакъ исто-то да направишь.
20 Слушай съвѣтуваніе и пріемай поученіе,
За да станешь мѫдръ въ сетнины-тѣ си.
21 Има много мысли въ сърдце-то на человѣка;
Но съвѣтъ-тъ Господень, той ще остане твърдъ.
22 Милость-та на человѣка е честь нему:
И сиромахъ-тъ е по добръ отъ лъжеца.
23 Страхъ-тъ Господень донося животъ,
И *който го има* ще *си* лѣга насытенъ:
Зло не ще да срѣтне.
24 Лѣнивый затопява ркѫ-тѫ си въ блюдо-то,
И не ще нито въ уста-та си да ѭ върне.
25 Ако біешь присмѣватель-тъ, простый-тъ ще стане внимателенъ:

† *Или* И да *го* не щади душа-та ти за вопль-тъ му.

И ако обличишь благоразумный-тъ, ще
научи знаніе.
26 Който съсыпва отца, *и* пропажда майкж,
Той е сынъ който причинява срамъ и
поношеніе.
27 Прѣстани, сыне мой, да слушашь поученіе
Което отвраща отъ думы-тѣ на знаніе-то.
28 Лошь свидѣтель ся присмива на право-то,
И уста-та на нечестивы-тѣ поглъщатъ
беззаконіе.
29 Сждове ся готвятъ за присмѣватели-тѣ,
И за гърбъ-тъ на безумны-тѣ, біенія.

ГЛАВА 20.

1 Вино-то е присмѣватель *и* сикера-та
крамолница;
И който ся завлича отъ тѣхъ, не е благоразуменъ.
2 Устрашаваніе-то царево е като рыканіе
на львъ:
Който го раздразня съгрѣшава противъ
животъ-тъ си.
3 Честь е на человѣка да прѣстава отъ
прѣніе:
А всякой безуменъ ся вплита *въ него.*
4 Лѣнивый-тъ не ще да оре поради зима-тж:
Ще проси въ жетвж, и нѣма да намѣри.
5 Съвѣтъ-тъ въ сърдце-то на человѣка е
като дълбокж водж;
Но разумный человѣкъ ще го извади.
6 Много человѣци проповѣдватъ всякой
милость-тж си;
Но кой може да намѣри вѣренъ человѣкъ?
7 Праведный ходи въ цѣлость-тж си,
И чада-та му слѣдъ него сж блажены.
8 Царь който сѣди на сждебный прѣстолъ
Распрьснува съ очи-тѣ си всяко зло.
9 Кой може да рече, Очистихъ сърдце-то
си,
Чистъ съмь отъ грѣхове-тѣ си?
10 Двойни драмове, и двойны мѣркы,
И двѣ-тѣ сж мерзость Господу.
11 Познава ся и само-то дѣте отъ дѣянія-та си
Да ли сж дѣла-та му чисти, и да ли правы.
12 Ухо-то слуша и око-то гледа:
Господь е направилъ и двѣ-тѣ.
13 Не обичай спаніе-то, за да не осиромашѣешь:
Отвори очи-тѣ си, *и* ще ся насытишь
съ хлѣбъ.
14 Лошо е, лошо е, казва куповачъ-тъ;
Но като си отиде, тогазь ся хвали.
15 Има злато, и множество многоцѣнни каменіе:
Но устны-тѣ на знаніе-то сж скжпоцѣнно украшеніе.
16 Земи дрехж-тж на тогозь който ся поржчава *за* страненъ:
И земи залогъ отъ оногозь който *бъ ся
поржчилъ* за чуждж женж.
17 Хлѣбъ-тъ на лъжж-тж е сладъкъ человѣку:
Но слѣдъ това уста-та му ще ся напълнятъ съ камычета.
18 Намѣренія-та ся утвърдяватъ чрѣзъ съвѣтъ:
И съ разсмотреніе да правишь брань.
19 Одумникъ-тъ обхожда и открыва тайны:
За то не *ся* смисай съ оногозь който
разширява устны-тѣ си.
20 Свѣтилникъ-тъ на тогозь който злослови отца си или майкж си
Ще угасне въ дълбокж тъмнинж.
21 Наслѣдіе бързо придобыто изъ начало,
Сетнина-та му не ся благославя.
22 Да не рѣчешь: Ще въздамъ зло:
Почакай Господа, и ще тя избави.
23 Двойни драмове сж мерзость Господу,
И лъстивы-тѣ кантоны не сж добры.
24 Стжпкы-тѣ на человѣка *сж управятъ*
отъ Господа:
А какъ бы позналъ человѣкъ пжть-тъ си?
25 Сѣть е человѣку да говори несмысленно за посвященіе,
И подиръ обричанія-та да прѣдиря.
26 Мждрый царь развѣва нечестивы-тѣ,
И връща колело-то върху тѣхъ.
27 Духъ-тъ на человѣка е свѣтило отъ Господа;
Испытва вжтрѣшности-тѣ на сърдце-то.
28 Милость и истина упазватъ царя:

И съ милость той поддържа прѣстолъ-
тъ си.
29 Похвала на млады-тѣ е сила-та имъ:
И слава на старцы-тѣ сѣдина-та.
30 Посиненія-та отъ удары и біенія които
стигатъ до вжтрѣшности-тѣ на у-
тробж-тж
Сж очищеніе за злый-тъ.

ГЛАВА 21.

1 Сърдце-то на царя въ ржкж-тж Гос-
подня е *като* водны бразды:
Кждѣто иска, обраща го.
2 Всичкы-тѣ пжтища на человѣка сж пра-
вы въ очи-тѣ му:
Но Господь прѣтегля сърдца-та.
3 Да прави нѣкой правдж и сждъ
По угодно е Господу отъ жьртвж.
4 Надигнато око и кичливо сърдце,
И свѣтилникъ-тъ на нечестивы-тѣ е грѣхъ.
5 На радивый-тъ мысли-тѣ само въ изоби-
ліе *водятъ*;
А на всякой припрѣнъ само въ скждость.
6 Придобываніе-то на съкровища съ лъж-
ливъ языкъ
Е една суета гонена отъ тѣзи които
търсятъ смърть.
7 Грабителство-то на нечестивы-тѣ ще гы
истрѣби:
Защото ся отричатъ да правятъ праве-
дно-то.
8 Пжть-тъ на развращеный-тъ человѣкъ е
кривъ:
А дѣло-то на чистый-тъ е право.
9 По добрѣ да живѣе нѣкой въ жгълъ на
горницж,
Нежели въ домъ за дружина съсъ свар-
ливж женж.
10 Душа-та на нечестивый-тъ желае зло:
Ближній-тъ му не намѣрва милость
прѣдъ очи-тѣ му.
11 Когато ся злоби присмѣватель-тъ, про-
стый-тъ става по мждръ:
И когато ся учи мждрый-тъ, зема знаніе.
12 Праведный-тъ наблюдава домъ-тъ на не-
честивый-тъ,
Когато Богъ съсыпва нечестивы-тѣ за
зло-то.
13 Който затуля уши-тѣ си отъ выкъ-тъ на
сиромаха,
Ще выкне и той, и нѣма да ся послуша.
14 Тайный даръ укротява ярость:
И подареніе въ пазухж, силенъ гнѣвъ.
15 Радость е на праведный-тъ да прави
правосждіе:
А за тѣзи които правятъ беззаконіе мж-
ченіе е.
16 Человѣкъ който свърне отъ пжть-тъ на
разума,
Ще стигне въ събраніе-то на мъртвы-тѣ.
17 Който обича веселбж осиромашѣва;
Който обича вино и елей не обогатѣва.
18 Нечестивый *ще бжде* искупъ за праве-
дный-тъ,
И прѣстжпникъ-тъ за правы-тѣ.
19 По добрѣ да живѣе нѣкой въ пустж земж,
Нежели съ сварливж и яростливж женж.
20 Многоцѣнно съкровище и елей *ся нахо-
ждатъ* въ домъ-тъ на мждрый-тъ:
А безумный человѣкъ гы поглъща.
21 Който слѣдува правдж и милость
Ще намѣри животъ, правдж и славж.
22 Мждрый отхожда противъ градъ-тъ на
силны-тѣ,
И събаря крѣпость-тж на която уповаватъ.
23 Който пази уста-та си и языкъ-тъ си,
Пази душж-тж си отъ утѣсненія.
24 Гордѣливъ *и* кичливъ присмѣватель ся
нарича
Онзи който дѣйствува съ ярость и гор-
дость.
25 Желаніе-то на лѣнивый-тъ го умъртвява,
Защото ржцѣ-тѣ му не рачатъ да работятъ:
26 Той желае всякой день желанія;
А праведный дава и не е свидливъ.
27 Жьртва-та на нечестивы-тѣ е мерзость;
А найвече когато ж приносятъ съ лу-
кавство.
28 Лъжливый свидѣтель ще погыне;
А человѣкъ който слуша ще говори вѣрно.
29 Нечестивый человѣкъ ожесточава лице-
то си;
А правый исправя пжтища-та си.
30 Нѣма мждрость, нѣма разумъ,
Нѣма съвѣтъ, противъ Господа.
31 Конь-тъ ся приготвя за день-тъ на бой-тъ;
Но спасеніе-то е отъ Господа.

ГЛАВА 22.

1 По прѣдпочитаемо е *добро* име нежели
голѣмо богатство,
И добра благодать нежели сребро и злато.
2 Богатъ и сиромахъ ся срѣщатъ:
Господь е създатель и на *двама-та.
3 Благоразумный прѣдвижда зло-то, и ся
укрыва,
А неразумни-тѣ напрѣдватъ, и ся наказватъ.
4 Слѣдствіе-то на смиреніе-то *и* на страхъ-тъ Господень
Е богатство и слава и животъ.
5 Търніе *и* сѣти има въ пѫть-тъ на строптивый-тъ:
Който пази душѫ-тѫ си, ще бѫде далечь
отъ тѣхъ.
6 Научи дѣте-то въ начало-то на пѫть-тъ му,
И не ще да ся уклони отъ него нито
когато остарѣе.
7 Богатый властвува на сиромасы-тѣ:
И който ся заима рабъ е на заимодавеца.
8 Който сѣе беззаконіе ще пожьне суетѫ:
И жезлъ-тъ на буйство-то му ще исчезне.
9 Който има добро око, ще бѫде благословенъ;
Защото дава отъ хлѣбъ-тъ си на сиромаха.
10 Испѫди присмѣвателя, и ще ся махне
прѣпираніе-то,
И свара-та и укоръ-тъ ще прѣстанѫтъ.
11 Който обича сърдечнѫ-тѫ чистотѫ,
Има благодать на устны-тѣ си, и царь-тъ
му е пріятель.
12 Очи-тѣ на Господа пазятъ знаніе-то:
А съсыпва той думы-тѣ на законопрѣстѫпный-тъ.
13 Лѣнивый казва: Львъ има вънъ:
Врѣдъ стъгды-тѣ ще бѫдѫ убитъ.
14 Уста-та на чужды жены сѫ дълбокѫ яма;
И когото мрази Господь той ще падне
въ неѭ.
15 Безуміе-то е вързано у сърдце-то на дѣте-то:
Жезлъ-тъ на наказаніе-то ще го отдалечи отъ него.
16 Който угнѣтява сиромаха за да умножи
богатство-то си,
И който дава на богатый-тъ, непрѣмѣнно *ще дойде* въ скѫдость.
17 Приклони ухо-то си, та чуй думы-тѣ на
мѫдры-тѣ,
И прилѣпи сърдце-то си въ мое-то знаніе;
18 Защото е пріятно, ако гы пазишь въ
сърдце-то си:
И ще бѫдатъ всякога готовы върху устны-тѣ ти.
19 За да бѫде упованіе-то ти на Господа,
Азъ тя научихъ *на това* днесь, найвече
тебе.
20 Не писахъ ли ти много пѫти
Съсъ съвѣтованія и знанія,
21 За да тя направѭ да познаешь вѣрность-тѫ на думы-тѣ на истинѫ-тѫ,
Та да отговаряшь думы на истинѫ на онѣзи които проваждатъ до тебе?
22 Не оголвай сиромахъ-тъ защото е сиромахъ;
Нито притѣснявай бѣдный-тъ въ портѫ-тѫ;
23 Защото Господь ще отсѫди сѫдбѫ-тѫ имъ:
И ще оголи душѫ-тѫ на тѣзи които сѫ
гы оголили.
24 Не прави пріятелство съ яростенъ человѣкъ:
И съ гнѣвливъ человѣкъ не ходи заедно:
25 За да не научишь пѫтища-та му,
И да не поставишь сѣть за душѫ-тѫ си.
26 Не бѫди отъ тѣзи които даватъ рѫкѫ,
Отъ тѣзи които ставатъ поручители за
дългове.
27 Ако нѣмашь отъ дѣ да платишь,
Защо да зематъ постелкѫ-тѫ ти исподъ
тебе?
28 Не прѣмѣстяй ветхы межды,
Които сѫ положили отци-тѣ ти.
29 Видѣлъ ли си человѣка прилѣжливъ въ
работѫ-тѫ си?
Той ще стои прѣдъ царіе:
Нѣма да стои прѣдъ незнаменити.

ГЛАВА 23.

1 Когато сѣднешь да ядешь съ началникъ,
Гледай добрѣ що има прѣдъ тебе;
2 И тури ножъ въ гърло-то си,

---

* *Евр.* всичкы тѣхъ.

Ако тя обладава охота.
3 Не желай вкусны-тѣ му ястія;
Защото тѣ сѫ прѣлъстителны гозбы.
4 Не ся старай да ся обогатишь;
Отдалечавай ся отъ тази си мысль.
5 Ще турнишь ли очи-тѣ си на онова което го нѣма?
Защото наистинѫ то си прави крыла,
Като орелъ лети къмъ небе-то.
6 Не яждь хлѣбъ-тъ на оногозь който има лошо око,
Нито желай вкусны-тѣ му ястія.
7 Защото както мѫдрува въ душѫ-тѫ си, такъвъ е и той.
Говори ти: Яждь и пій,
Но сърдце-то му не е съ тебе.
8 Уломъкъ-тъ що си изѣлъ, ще изблявашь,
И ще изгубишь сладкы-тѣ си думы.
9 Не говори въ уши-тѣ на безумный-тъ:
Защото ще прѣзри разумность-тѫ на думы-тѣ ти.
10 Не прѣмѣстяй ветхы межды:
И не влѣзвай въ нивы-тѣ на сирачета-та;
11 Защото Защитникъ-тъ имъ е силенъ:
Той ще ся сѫди за тѣхъ съ тебе.
12 Приложи сърдце-то си въ поученіе,
И ушы-тѣ си въ думы на знаніе.
13 Да не ти ся свиди да наказвашь дѣте-то;
Защото, *ако* го біешь съ прѫчкѫ, то нѣма да умре;
14 Ты като го біешь съ прѫчкѫ-тѫ,
Ще избавишь душѫ-тѫ му отъ ада.
15 Сыне мой, ако бѫде сърдце-то ти мѫдро,
И менѣ на сърдце-то ми ще е драго.
16 И чрѣсла-та ми ще ся радватъ,
Когато устны-тѣ ти говорятъ право.
17 Да не ревнува сърдце-то ти на грѣшны-тѣ,
Но *бѫди* въ страхъ-тъ Господень весь день;
18 Защото наистинѫ има въздаяніе,
И надежда-та ти нѣма да ся отсѣче.
19 Слушай ты, сыне мой, и бѫди мѫдръ,
И оправяй сърдце-то си въ пѫть-тъ.
20 Не бѫди между винопійцы,
*Между тѣзи които изнурявать своѭ-тѫ плъть;
21 Защото піяница-та и раскошный-тъ ще осиромашѣятъ:
И сънливость-та ще облѣче человѣка въ дрипы.
22 Слушай отца си, който тя е родилъ:
И не прѣзирай майкѫ си, когато остарѣе.
23 Купувай истинѫ-тѫ, и не продавай,
Мѫдрость-тѫ, и поученіе-то, и разумъ-тъ.
24 На праведный-тъ баща му ще ся зарадва много:
И който ражда мѫдръ *сына* ще има радость въ него.
25 Отецъ ти и майка ти ще ся веселятъ:
А найвече оная, която тя е родила, ще ся радва.
26 Сыне мой, дай сърдце-то си менѣ,
И очи-тѣ ти да внимаватъ въ пѫтища-та ми:
27 Защото блудница-та е дълбока яма:
И чужда-та *жена*, тѣсенъ ровъ.
28 Тя още причаква като крадецъ,
И умножава прѣстѫпницы-тѣ между человѣцы-тѣ.
29 Кому горко? кому ахъ и охъ?
Кому караніе? кому празднословія?
Кому удари безъ причинѫ?
Кому подпухнали очи?
30 На онѣзи които ся бавятъ на вино:
Които ходятъ да търсятъ подправено вино.
31 Не гледай вино-то че е червено,
Че показва шаръ-тъ си въ чашѫ-тѫ,
Че върви гладко.
32 Испослѣ хапе като змія,
И жили като василискъ.
33 Очи-тѣ ти ще гледатъ чужды жены,
И сърдце-то ти ще говори развратно;
34 И ще бѫдешь като спящій всрѣдъ море,
И като лѣжащій на върхъ-тъ на мачтѫ.
35 Ударихѫ мя, *ще речешь*, и не мя заболѣ:
Бихѫ мя, и не усѣтихъ:
Кога ще ся събудѭ, да идѫ да го търсѭ пакъ?

ГЛАВА 24.

1 Не ревнувай на злы-тѣ человѣцы,
Нито желай да си съ тѣхъ:

* *Или* Между невъздържны месоядцы.

2 Защото сърдце-то имъ прѣговаря насилство,
И устны-тѣ имъ говорятъ за обидѫ.
3 Съ мѫдрость-тѫ ся гради домъ,
И съ разумъ-тъ ся утвърждава,
4 И чрѣзъ знаніе клѣтове-тѣ ще ся напълнятъ
Съсъ всяко многоцѣнно и благопріятно богатство.
5 Мѫдрый человѣкъ ся укрѣпява,
И человѣкъ съсъ знаніе расте въ силѫ.
6 Защото съ разсмотреніе ще правишь брань-тѫ си:
И отъ множество-то на съвѣтницы-тѣ бива спасеніе.
7 Мѫдрость-та е непостижима за безумный-тъ;
Той не ще отвори уста-та си въ порта-тѫ.
8 Който мысли да направи зло,
Ще ся нарече коваренъ мѫжъ.
9 Помышленіе-то на безуміе-то е грѣхъ:
И присмѣватель-тъ е мерзость на человѣцы-тѣ.
10 *Ако* покажешь малодушіе въ усилно врѣме,
Сила-та ти е малка.
11 Избавяй влачимы-тѣ на смърть,
И не ся оттегляй отъ онѣзи които сѫ докарани до кланіе.
12 Ако речешь: Ето ный не знаемъ това;
Но този който прѣтегля сърдца-та не разумѣва ли?
И който пази душѫ-тѫ ти,
И отдава всякому споредъ дѣла-та му, той не знае ли?
13 Сыне мой, яждь медъ, защото е добръ;
И сотъ, *защото* е сладъкъ на небце-то ти.
14 Таквозь *ще е* на душѫ-тѫ ти знаніе-то на мѫдрость-тѫ,
Ако ѭ намѣришь, и има въздаяніе,
И надежда-та ти нѣма да ся отсѣче.
15 Не туряй засадѫ, о нечестиве, противъ жилище-то на праведный-тъ:
Не прави нападеніе на мѣсто-то на упокоеніе-то му.
16 Защото праведный-тъ седмь пѫти пада и става,
А нечестиви-тѣ ще ся низринатъ въ погибель.
17 Кога падне непріятель-тъ ти, не ся радвай:
И да ся не весели сърдце-то ти, когато ся той подплъзне.
18 Да не бы да съгледа Господь, и ся яви това зло прѣдъ очи-тѣ му,
И обърне ярость-тѫ си отъ него *на тебе.*
19 Не ся раздражавай заради лукавы-тѣ:
Нито завиждай на нечестивы-тѣ;
20 Защото зли-тѣ не ще иматъ *добры* сетнины;
Свѣтилникъ-тъ на нечестивы-тѣ ще угасне.
21 Сыне мой, бой ся отъ Господа и отъ царя,
И нѣмай съобщеніе съсъ смутители;
22 Защото погынваніе-то имъ ще стане внезапно.
И кой знае наказаніе-то и отъ двама-та?
23 И това е за мѫдры-тѣ:
Лицепріятіе въ сѫдъ не е добро.
24 Който говори на нечестивый-тъ: Праведенъ си,
Него народи ще кълнатъ,
Него племена ще укоряватъ;
25 Но които *го* обличаватъ, на тѣхъ ще бѫде благоволеніе,
И ще дойде върхъ тѣхъ добро благословеніе.
26 Който отговаря съ правы думы,
Той дава цѣлуваніе въ устны.
27 Нареди си работѫ-тѫ по вънъ,
И приготви си ѭ на нивѫ-тѫ:
И послѣ съгради домъ-тъ си.
28 Не бывай свидѣтель противъ ближній-тъ си безъ причинѫ;
Нито лъсти съ устны-тѣ си:
29 Не казвай: Както ми направи, така ще му направѭ;
Ще отдамъ на человѣка по дѣла-та му.
30 Заминувахъ край нивѫ-тѫ на лѣнивый-тъ,
И край лозіе-то на человѣкъ скудоуменъ:
31 И ето, всичко бѣ обрасло съ бодилъ,
Коприва бѣше покрыла повърхнинѫ-тѫ му,
И каменна-та му ограда бѣше съсипана.

32 И азъ като прѣгледахъ, размысляхъ въ сърдце-то си,
Видѣхъ, и зѣхъ поученіе.
33 Още малко сънъ, малко дрѣманіе,
Малко сгъваніе на рацѣ за спаніе:
34 И сиромашія-та ти ще дойде *като* пѫтникъ,
И скудость-та ти като орѫженъ мѫжъ.

ГЛАВА 25.

1 И тѣзи сѫ Соломоновы притчи, които събрахѫ человѣци-тѣ на Езекіѫ, Іудаинъ-тъ царь.
2 Слава Божія е да покрыва *всякѫ* работѫ:
А слава на царіе-тѣ е, да издирватъ *всякѫ* работѫ.
3 Высочина-та на небе-то, и дълбочина-та на земѭ-тѫ,
И сърдце-то на царіе-тѣ, сѫ неиспытаны.
4 Отнеми нечисто-то отъ сребро-то,
И ще излѣзе съсѫдъ за златаря.
5 Отнеми нечестивы-тѣ отъ при царя,
И прѣстолъ-тъ му ще ся утвърди въ правдѫ.
6 Не ся прѣвъзносяй прѣдъ царя,
И не стой на мѣсто-то на голѣмцы-тѣ;
7 Защото по добрѣ е да ти рекѫтъ: Възлѣзь тукъ,
Нежели да тя снемѫтъ въ присѫтствіе-то на началника, когото сѫ видѣли очи-тѣ ти.
8 Не бързай да излѣзешь да ся карашь,
Да не бы най сетнѣ *да не знаешь* що да правишь,
Когато тя посрами ближній-тъ ти.
9 Отсѫди сѫдъ-тъ си съ ближній-тъ си *само*,
И не открывай тайно-то си на чуждый-тъ;
10 Да не бы който тя слуша да тя укори,
И лошій-тъ слухъ за тебе остане незагладимъ.
11 Дума прилично речена е
Като златны ябълкы въ сребърны пьстроты.
12 Златна обѣца и украшеніе отъ чисто злато е
Мѫдрый-тъ, който обличава послушливо ухо.
13 Както прохлада-та отъ снѣгъ-тъ въ врѣме жетвенно,
Така вѣрный-тъ посланникъ за тѣзи които го проваждатъ;
Защото успокоява душѫ-тѫ на господаря си.
14 Който ся хвали съ лъжовенъ даръ,
Прилича на облацы и вѣтръ безъ дъждь.
15 Съ търпѣніе ся склонява князь,
И мекъ языкъ строшава кости.
16 Намѣри ли медъ? яждь колкото ти стига,
Да ся не прѣситишь отъ него и го избълвашь.
17 Рѣдко туряй ногѫ-тѫ си въ домъ-тъ на съсѣда си,
Да му не досадишь, и тя намрази.
18 Человѣкъ, който дава лъжливо свидѣтелство противъ ближній-тъ си е
Като дрьколъ и ножъ и острѫ стрѣлѫ.
19 Довѣріе къмъ невѣренъ въ усилно врѣме е
Като гнилъ зѫбъ и искълченѫ ногѫ.
20 Както който съблича дрехѫ-тѫ *си* въ студенъ день,
И както оцетъ на нитро,
Така е който пѣе пѣсни на оскърбено сърдце.
21 Ако е гладенъ непріятель-тъ ти, дай му хлѣбъ да яде:
И ако е жаденъ, напой го съ водѫ;
22 Защото ще натрупашь жаръ на главѫ-тѫ му,
И Господь ще ти възмъзди.
23 Сѣверный вѣтръ изгонва дъждь-тъ:
А разгнѣвено лице, пошепнувающъ языкъ.
24 По добрѣ е да живѣе нѣкой въ ѫгълъ на горницѫ,
Нежели въ домъ за дружина съсъ сварливѫ женѫ.
25 Както е студена вода на жаднѫ душѫ,
Така сѫ добры вѣсти отъ далечнѫ земѭ.
26 Праведный, който пада прѣдъ нечестивый-тъ
Е като мѫтенъ источникъ, и развваленъ изворъ.
27 Не е добро да яде нѣкой много медъ,
И *не е* славно да търси своѭ-тѫ си славѫ.
28 Който не въздържа духъ-тъ си
Е съсыпанъ градъ безъ стѣны.

ГЛАВА 26.

1 Както снѣгъ лѣтно врѣме,
И както дъждь въ жетвѫ,
Така на безумный-тъ не прилича честь.
2 Както скитаніе-то на врабче, както летѣніе-то на ластовицѫ,
Така проклѣтія безъ причинѫ не ся сбѫдва.
3 Бичъ за конь-тъ, узда за оселъ-тъ,
И жезлъ за гърбъ-тъ на безумны-тѣ.
4 Не отговаряй на безумный-тъ споредъ безуміе-то му,
За да не станешь и ты подобенъ нему.
5 Отговаряй на безумный-тъ споредъ безуміе-то му,
За да не ся има мѫдръ въ очи-тѣ си.
6 Който провожда извѣстіе чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на безумный-тъ,
Отсича си нозѣ-тѣ *и* піе поврѣдѫ.
7 Както голени-тѣ на хромый-тъ висятъ неполезны,
Така е притча въ уста-та на безумный-тъ.
8 Както *вѫзелъ съ *драгоцѣнны* каменіе *хвърлено* въ грамадѫ,
Така е който дава честь на безумный-тъ.
9 Както трънъ вълѣзва въ рѫкѫ-тѫ на піяницѫ-тѫ,
Така е притча въ уста-та на безумны-тѣ.
10 Голѣмъ е Създатель-тъ на всичко,
Който възмьздява безумны-тѣ:
Възмьздява и прѣстѫпницы-тѣ.
11 Както псе-то ся връща на бълвочъ-тъ си,
Така безумный повтаря своѭ-тѫ глупость.
12 Видѣлъ ли си человѣка да ся има за мѫдръ?
Повече надежда има отъ безумный-тъ, нежели отъ него.
13 Лѣнивый казва: Львъ има на пѫть-тъ,
Львъ по стъгды-тѣ.
14 Врата-та ся завъртатъ на крюкове-тѣ си,
А лѣнивый на постелкѫ-тѫ си.
15 Лѣнивый затопява рѫкѫ-тѫ си въ блюдо-то,
Мързи го да ѭ донесе до уста-та си.
16 Лѣнивый има себе си по мѫдръ
Отъ седмина които могѫтъ да дадѫтъ уменъ отвѣтъ.
17 Който замине и ся дразни въ чуждѫ сварѫ,
Той е като тогози що хваща куче за уши-тѣ.
18 Както лудъ който хвърля главнѧ, стрѣлы и смърть,
19 Така е человѣкъ който измамя ближній-тъ си,
И казва: Не направихъ ли азъ *това* на шегѫ?
20 Дѣто нѣма дърва, огнь-тъ угаснува:
И дѣто нѣма шепотникъ, раздоръ-тъ ся утишава.
21 Вѫглища за жаръ-тъ, и дърва за огнь-тъ,
И сварливъ человѣкъ за да распаля прѣпія.
22 Думы-тѣ на шепотника сѫ като сладкы залъцы,
И слазятъ вѫтрѣ въ утробѫ-тѫ.
23 Горѣщы-тѣ устны съ лукаво сърдце сѫ
Като сребърнѫ глечь намазанѫ на пръстенъ съсѫдъ.
24 Ненавистникъ-тъ прави лицемѣріе съ устны-тѣ си,
И крои коварство въ сърдце-то си:
25 Когато говори сладкодумно, да го не вѣрувашь;
Защото *има* седмь мерзости въ сърдце-то му.
26 *Който* покрыва омразѫ-тѫ съ лъсть,
Лукавство-то му ще ся яви всрѣдъ събраніе-то.
27 Който копае ровъ, ще падне въ него:
И камыкъ-тъ ще ся върне върхъ тогозь който го търкаля.
28 Лъжливый языкъ мрази угнѣтаемы-тѣ отъ него:
И ласкателны-тѣ уста работятъ съсипваніе.

ГЛАВА 27.

1 Не ся хвали за утрѣшній-тъ день:
Защото не знаешь що ще да роди день-тъ.
2 Нека тя хвали другъ, а не уста-та ти:

* *Или* който върже камыкъ въ пращѫ.

Чуждъ, а не устны-тѣ ти.
3 Камыкъ-тъ е тежъкъ и песъкъ-тъ товаръ,
Но гнѣвъ-тъ на безумный-тъ е по тежъкъ
и отъ двѣ-тѣ.
4 Ярость-та е люта, и гнѣвъ-тъ е буенъ:
Но кой може да устои прѣдъ ревность-тѫ?
5 Явно-то обличеніе е по добро
Отъ скрышнѫ-тѫ любовь.
6 Удари отъ пріятель сѫ искренни,
А цѣлувкы отъ неприятели, изобилны.
7 Насытена душа ся отвраща отъ сотъ:
А на гладнѫ-тѫ душѫ всяко горчиво е
сладко.
8 Както птица която ся скыта отъ гнѣздо-
то си,
Така е человѣкъ който ся скыта отъ
мѣсто-то си.
9 Масти-тѣ и каденія-та веселятъ сърдце-то,
А сладость-та на пріятеля чрѣзъ сърдеч-
ный-тъ съвѣтъ.
10 Не оставяй пріятеля си и пріятеля на
отца си:
И въ домъ-тъ на брата си не влѣзвай въ
день-тъ на злощастіе-то си;
По добрѣ съсѣдъ близу нежели братъ
далеко.
11 Сыне мой, бѫди мѫдръ, и весели сърд-
це-то ми,
За да имамъ що да отговарямъ на оно-
гозь който мя укорява.
12 Благоразумный-тъ прѣдвижда зло-то, и
ся укрыва;
А неразумни-тѣ напрѣдватъ, и ся на-
казватъ.
13 Земи дрехѫ-тѫ на тогозь който ся по-
ручава за страненъ:
И земи залогъ отъ оногозь който бы *ся
поручилъ* за чуждѫ женѫ.
14 Който става рано и благославя съ го-
лѣмъ гласъ ближній-тъ си,
Ще ся счете като че го кълне.
15 Непрѣстанно капаніе въ дъждливъ день,
И сварлива жена, подобны сѫ:
16 Който ѭ крые, крые вѣтръ-тъ,
И масть-та ся явява въ деснинцѫ-тѫ му.
17 Желѣзо остри желѣзо:
И человѣкъ остри лице-то на пріятеля си.
18 Който пази смоковницѫ-тѫ ще яде
плодъ-тъ ѝ:
И който пази господаря си ще ся почте.
19 Както у водѫ-тѫ *ся явява* лице на лице,
Така человѣческо сърдце на человѣка.
20 Адъ и погыбель-та не ся насыщатъ:
И очи-тѣ на человѣка не ся насыщатъ.
21 Горнило за сребро-то и пещь за злато-то:
А человѣкъ, за уста-та на хваленіе-
то му.
22 Ако сгрухашь и съ черясло безумный-тъ
въ кутелъ между грухано жито,
Безуміе-то му нѣма да ся отдѣли отъ него.
23 Внимавай да познавашь състояніе-то на
стада-та си;
Имай грыжѫ за добытъкъ-тъ *си;*
24 Защото богатство-то не е вѣчно;
Нито вѣнецъ-тъ е изъ родъ въ родъ.
25 Трѣва-та никне и зеліе-то ся появява:
И былкы-тѣ на горы-тѣ ся берѫтъ.
26 Агнета-та ще ти сѫ за дрехы,
И ярци-тѣ за цѣнѫ-тѫ на нивѫ-тѫ:
27 И *ще имашь* изобилно козіе млѣко за
хранѫ-тѫ си,
За хранѫ-тѫ на домъ-тъ си, и *за* жи-
вотъ-тъ на слугыни-тѣ си.

ГЛАВА 28.

1 Нечестиви-тѣ бѣгатъ, безъ да *гы* гони
нѣкой:
А праведни-тѣ иматъ дързновеніе като
младъ львъ.
2 Поради прѣстѫпленія-та на мѣсто-то
мнозина быватъ началници-тѣ му;
Но чрѣзъ уменъ *и* вѣщъ человѣкъ, жи-
телство-то *му* ще бѫде трайно.
3 Сиромахъ человѣкъ и да насилва ни-
щы-тѣ
Като пороенъ дъждь е който не дава
хлѣбъ.
4 Които оставятъ законъ-тъ, хвалятъ не-
честивы-тѣ;
Но които пазятъ законъ-тъ, противятъ
ся тѣмъ.
5 Лоши-тѣ человѣци не разумѣватъ пра-
восѫдіе;
Но тѣзи които търсятъ Господа, разу-
мѣватъ всичко.
6 По добръ е онзи сиромахъ който ходи
въ цѣлость-тѫ си,

Нежели развращеный въ пѫтища-та *си*, ако и да е богатъ.
7 Който пази законъ-тъ е разуменъ сынъ: А който прави пріятелство съ раскошны-тѣ посрамя бащѫ си.
8 Който умножава имотъ-тъ си съ лихвѫ и лакомство,
Събира го за тогозь който помилува сиромасы-тѣ.
9 Който уклонява ухо-то си да не слуша законъ-тъ,
И сама-та му молитва ще бѫде мерзость.
10 Който заблуждава прави-тѣ въ лошъ пѫть, Той ще падне въ ямѫ-тѫ си;
Но непорочни-тѣ ще наслѣдятъ добрины.
11 Богатый человѣкъ ся има за мѫдръ; Но сиромахъ разуменъ го обличава.
12 Когато праведни-тѣ тържествуватъ, слава е голѣма:
А когато ся прѣвъзносятъ нечестиви-тѣ, человѣкъ ся крые.
13 Който крые прѣстѫпленія-та си, нѣма да успѣе:
А който гы исповѣдва и оставя, ще бѫде помилуванъ.
14 Блаженъ человѣкъ който ся бои выняги: А който ожесточава сьрдце-то си, ще падне въ злощастіе.
15 Нечестивъ управитель надъ бѣдны людіе Е львъ рыкающъ и гладна мечка.
16 Князь лишенъ отъ разумъ умножава насилства-та:
А който мрази грабителство-то ще продължи дни-тѣ *си*.
17 Человѣкъ който е повиненъ на кръвь-тѫ на человѣка
Ще поспѣши въ ямѫ-тѫ: никой да го не удьржи.
18 Който ходи въ цѣлость ще ся спасе: А развратенъ който ходи въ два пѫтя ще падне въ единъ.
19 Който работи землѭ-тѫ си ще ся насыти съ хлѣбъ:
А който слѣдва суетны-тѣ ще ся насыти съсъ сиромашіѭ.
20 Вѣрный человѣкъ *ще има* много благословеніе;
Но който бърза да ся обогати, не ще да остане ненаказанъ.
21 Да е нѣкой лицепріемникъ, не е добро; Защото *такъвъ* человѣкъ за единъ уломъкъ хлѣбъ ще направи прѣстѫпленіе.
22 Който има лукаво око бърза да ся обогати, А не знае че скѫдость ще го стигне.
23 Който обличава человѣка, послѣ ще намѣри по голѣмѫ благодать
Нежели той що ласкае съ языкъ.
24 Който краде бащѫ си или майкѫ си и дума: Не е грѣхъ,
Той е другарь на разбойника.
25 Гордый-тъ въ сьрдце подига свары: А който уповава на Господа ще отлъстѣе.
26 Който уповава на сьрдце-то си, безуменъ е: А който ходи съ мѫдрость, той ще ся спасе.
27 Който дава на сиромасы-тѣ, не ще да достигне въ скѫдость:
А който отвраща очи-тѣ си, *ще има* много клѣтвы.
28 Когато ся нечестиви-тѣ прѣвъзносятъ, человѣкъ ся крые:
Но когато тѣ погынуватъ праведни-тѣ ся умножаватъ.

ГЛАВА 29.

1 Человѣкъ, който често обличаванъ остава твърдоглавъ,
Внезапно ще бѫде съкрушенъ и то безъ исцѣленіе.
2 Когато ся праведни-тѣ увеличаватъ, народъ-тъ ся весели:
Но когато нечестивый началствува, народъ-тъ въздыша.
3 Който обича мѫдрость-тѫ, весели отца си; Но който ся съдружава съ блудницы, разпилява имотъ-тъ *си*.
4 Царь-тъ съ правдѫ-тѫ утвърждава землѭ-тѫ *си*;
А даропріемецъ-тъ ѭ съсыпва.
5 Человѣкъ който ласкае ближній-тъ си, Простира мрѣжѫ прѣдъ стѫпкы-тѣ му.
6 Въ беззаконіе-то на лошъ человѣкъ има примка;
А праведный-тъ ся радва и ся весели.
7 Праведный дава вниманіе въ сѫдбѫ-тѫ на бѣдны-тѣ:
Нечестивый не вникнува за да познае.
8 Присмѣятели человѣци запалятъ градъ-тъ;

Но мѫдри-тѣ отвращатъ гнѣвъ-тъ.
9 Мѫдрый человѣкъ който ся прѣпира съ безумный-тъ
Или ся сърдилъ или ся смѣялъ, не намѣрва покой.
10 Кръвници мѫжіе мразятъ непорочный-тъ,
Но прави-тѣ *ся грыжатъ за животъ-тъ му.
11 Безумный изважда на явѣ всичкы-тѫ си душѫ:
А мѫдрый ѭ удържа за подиръ.
12 Управитель-тъ ако слуша лъжливы думы,
Всичкы-тѣ му слугы сѫ нечестиви.
13 Сиромахъ и притѣснитель ся срѣщатъ:
Господь просвѣщава и на двама-та очи-тѣ.
14 Когато царь сѫди сиромасы-тѣ съ истинѫ,
Прѣстолъ-тъ му ще бѫде утвърденъ вынѫгы.
15 Жезлъ-тъ и обличеніе-то даватъ мѫдрость:
А дѣте распуснато посрамява майкѫ си.
16 Когато ся умножаватъ нечестиви-тѣ, умножава ся беззаконіе-то:
Но праведни-тѣ ще видятъ паденіе-то имъ.
17 Наказвай сына си, и ще тя успокои,
И ще даде наслажденіе на душѫ-тѫ ти.
18 Дѣто нѣма пророческо видѣніе, людіе-тѣ ся развалятъ:
А блаженъ е който пази законъ-тъ.
19 Рабъ-тъ не ся оправя съ думы
Когато разумѣва а не отговаря.
20 Видѣлъ ли си человѣка бързъ въ думы-тѣ си?
Повече има надежда отъ безумный-тъ нежели отъ него.
21 Ако глези нѣкой рабъ-тъ си отъ дѣтинство,
Напослѣдъкъ ще стане като сынъ.
22 Гнѣвливъ человѣкъ възбужда прѣнія,
И яростливъ человѣкъ умножава беззаконія.
23 Гордость-та на человѣка ще го смири:
А смиреный-тъ ще придобые честь.
24 Който зема дѣлъ съ крадецъ, мрази душѫ-тѫ си;
Слуша заклѣваніе-то, и не обажда.
25 Страхъ отъ человѣка туря сѣть:
А който има упованіе на Господа ще бѫде въ безопасность.
26 Мнозина търсятъ лице-то на князя;
Но сѫдъ-тъ на человѣка е отъ Господа.
27 Неправедный человѣкъ е мерзость на праведны-тѣ,
И правый въ пѫть-тъ *си*, мерзость на нечестивы-тѣ.

ГЛАВА 30.

1 Думы-тѣ на Агура, сынъ-тъ на Іакея:
Пророченіе-то *което* този человѣкъ говорѝ Иеіилу,
Иеіилу и Укалу:
2 Наистинѫ азъ съмь по безсловесенъ отъ человѣка,
И человѣческый разумъ нѣма въ мене:
3 И не научихъ мѫдрость:
Нито знаѭ знаніе-то на Прѣсвятаго.
4 Кой е възлѣзлъ на небе-то и слѣзлъ?
Кой е събралъ вѣтръ-тъ въ шепы-тѣ си?
Кой е вързалъ воды-тѣ въ дрехѫ?
Кой е утвърдилъ всичкы-тѣ земны крайща?
Кое е име-то му?
И кое е име-то на сына му, ако го знаешь?
5 Всяко Божіе слово е опытано:
Той е щитъ за тѣзи които уповаватъ на него.
6 Не притуряй на неговы-тѣ думы;
За да тя не обличи, и ся покажешь лъжецъ.
7 Двѣ нѣща просѭ отъ тебе:
Не ми гы отричай прѣди да умрѫ:
8 Суетѫ и лъжливо слово отдалечи отъ мене:
Сиромашіѭ и богатство не ми давай:
Храни мя съ нуждьѫ-тѫ ми хранѫ:
9 Да не бы да ся прѣсытѭ, и ся отрекѫ *отъ тебе*
И рекѫ: Кой е Господь?
Или да не бы да ся намѣрѭ сиромахъ та откраднѫ,
И земѫ име-то на Бога моего всуе.
10 Не одумвай слугѫ на господаря му:
Да не бы тя проклѣлъ, и ся намѣришь повиненъ.
11 Има родъ, що кълне отца си,
И не благославя майкѫ си.
12 Има родъ чистъ въ очи-тѣ си,
Но не е омытъ отъ нечистотѫ-тѫ си.
13 Има родъ, на който очи-тѣ колко сѫ высокы,

* *Евр.* пытатъ.

И клепачи-тѣ му надигнаты!
14 Има родъ, на който зѫби-тѣ сѫ мечове,
И членовни-тѣ зѫби ножове,
За да пояжда сиромасы-тѣ отъ земѭ-тѫ,
И оскѫдны-тѣ отъ срѣдъ человѣцы-тѣ.
15 Піявица-та има двѣ дъщери, *които выкатъ:* Дай, дай.
Тѣзи три-тѣ сѫ ненасытны,
Четыри нѣща не казватъ: Стига:
16 Адъ и неплодна утроба:
Земя-та, *която* не ся насыща съ водѫ:
И огнь-тъ, *който* не казва: Стига.
17 Око-то което ся присмива на бащѫ си,
И прѣзира да ся покорява на майкѫ *си*,
Гарвани дебърни ще го искълватъ,
И пилци орлови ще *го* изъѣдатъ.
18 Тѣзи три-тѣ сѫ непостижимы за мене,
И тѣзи четыри нѣща не разумѣвамъ:
19 Слѣды-тѣ на орелъ по въздухъ-тъ,
Слѣды-тѣ на зміѭ връху канарѫ-тѫ,
Слѣды-тѣ на корабъ всрѣдъ море-то,
И слѣды-тѣ на мѫжъ при дѣвицѫ.
20 Такъвъ е пѫть-тъ на прѣлюбодѣйцѫ женѫ:
Яде и си бърше уста-та, и казва: Не сьмь направила беззаконіе.
21 За три нѣща ся тресе земя-та,
И за четыри, *които* не може да носи:
22 За рабъ-тъ когато ся въцари:
И безумный когато ся насыти съ хлѣбъ:
23 За омразнѫ-тѫ *женѫ* когато ся жени:
И слугынѭ-тѫ, когато замѣни госпожѫ-тѫ си.
24 Тѣзи четыри-тѣ сѫ най малкы на земѭ-тѫ,
Но сѫ най мѫдры:
25 Мравы-тѣ крѣпкы людіе не сѫ,
Но лѣтѣ приготвятъ хранѫ-тѫ си:
26 Кролици-тѣ сплни людіе не сѫ,
Но поставятъ кѫщы-тѣ си на канарѫ:
27 Скакалцы-тѣ царь нѣматъ,
Но излазятъ всичкы-тѣ на пълкове:
28 Гущеръ-тъ ся държи съ рѫцѣ-тѣ *си*,
И намѣрва ся въ царскы-тѣ палаты.
29 Тѣзи три-тѣ вървятъ добрѣ,
И четыри ходятъ хубаво:
30 Львъ-тъ, *който е* най силенъ отъ животны-тѣ,
И не ся връща отъ лице-то на никого;
31 Прѣзъ чрѣсла-та стегнатый *конь*, ярецъ-тъ,
И царь-тъ на когото людіе-тѣ му сѫ съ него.
32 Ако си постѫпилъ безумно и си ся надигналъ,
Ако си турилъ на умъ-тъ си зло, тури рѫкѫ на уста-та *си*.
33 Защото който біе млѣко-то, изважда масло:
И който блъска носъ-тъ, изважда кръвь:
И който възбужда гнѣвъ-тъ, искарва крамолѫ.

ГЛАВА 31.

1 Думы-тѣ на царь Лемуила,
Пророчество-то което го поучи майка му.
2 Що, сыне мой? и що, сыне на утробѫ-тѫ ми?
И що, сыне на мои-тѣ обричанія?
3 Не давай силѫ-тѫ си на жены-тѣ,
Нито пѫтища-та си на погубителкы-тѣ на царіе-тѣ.
4 Не е за царіе-тѣ, Лемуиле,
Не е за царіе-тѣ да піѭтъ вино,
Нито за князове-тѣ *да піѭтъ* сикерѫ:
5 Да не бы като ся напіѭтъ да забравятъ законъ-тъ,
И извърнатъ сѫдъ-тъ на всичкы-тѣ угнѣтаемы.
6 Давайте сикерѫ на тѣзи които сѫ въ прѣмеждіе,
И вино на огорчены-тѣ въ душѫ-тѫ:
7 За да піѭнатъ и да забравятъ сиромашіѭ-тѫ си,
И да не помнятъ вече злостраданіе-то си.
8 Отваряй уста-та си за безгласный-тъ,
За сѫдъ-тъ на всичкы-тѣ сирачета.
9 Отваряй уста-та си, сѫди праведно,
И защищавай сиромахъ-тъ и оскѫдный-тъ.
10 Кой може да намѣри добродѣтелнѫ женѫ?
Защото такава е много по скѫпа отъ многоцѣнны каменіе.
11 Сърдце-то на мѫжа ѝ уповава на неѭ,
И не ще бѫде лишенъ отъ изобиліе.
12 Ще му донесе добро, а не зло,
Прѣзъ всичкы-тѣ дни на живота си.
13 Търси вълнѫ и ленъ,
И що ѝ е угодно работи съ рѫцѣ-тѣ си.

14 Тя е като корабн-тѣ на търговцы-тѣ:
Доносяя храня-тѫ си отъ далечь,
15 И става додѣ е още нощь,
И дава храня на домъ-тъ си,
И дѣлъ на слугынп-тѣ си.
16 Съглежда нивѫ, и купува ѭ:
Отъ плодъ-тъ на рѫцѣ-тѣ си сади лозіе.
17 Опасва чрѣсла-та си съ крѣпость,
И укрѣпява мышцы-тѣ си.
18 Усѣща че търговія-та ѝ е добра:
Свѣтилникъ-тъ ѝ не гасне нощя.
19 Туря рѫцѣ-тѣ си на врьтено-то,
И дьржи въ рѫкѫ-тѫ си хуркѫ-тѫ.
20 Отваря рѫкѫ-тѫ си на сиромасы-тѣ,
И простира рѫцѣ-тѣ си къмъ оскудны-тѣ.
21 Не ся бои отъ снѣгъ за домъ-тъ си;
Защото всичкый-тъ ѝ домъ сѫ облѣчени
съ двойны дрехы.
22 Прави за себе си завивкы:
Облѣкло-то ѝ е виссонъ и багрѣница.
23 Мѫжъ ѝ е познатъ въ порты-тѣ,
Когато сѣди между старѣйшины-тѣ на
мѣсто-то.
24 Прави тъкань и продава,
И дава поясы на търговцы-тѣ.
25 Облѣчена е въ крѣпость и въ благолѣпіе,
И ся весели за бѫдѫще-то врѣме.
26 Отваря уста-та си съ мѫдрость:
И законъ на благосклонность има на я-
зыкъ-тъ ѝ.
27 Внимава за управленіе-то на домъ-тъ си,
И хлѣбъ на лѣность не яде.
28 Чада-та ѝ ставатъ и казватъ: Блазѣ ѝ;
Мѫжъ ѝ ѭ хвали:
29 Много дъщери сѫ ся обходили достойно,
Но ты надминѫ всичкы-тѣ.
30 Красота-та е льстива, и суетна е ху-
бость-та:
Жена-та която ся бои отъ Господа, тя
ще бѫде похвалена.
31 Дайте ѝ отъ плодъ-тъ на рѫцѣ-тѣ ѝ:
И дѣла-та ѝ нека ѭ хвалятъ въ порты-тѣ.

ЕККЛИСІАСТЪ или ПРОПОВѢДНИКЪ.

ГЛАВА 1.

1 Думы-тѣ на проповѣдника, сына Да-
видова, царь-тъ въ Іерусалимъ.
2 Суета на суеты-тѣ, рече проповѣд-
никъ-тъ:
Суета на суеты-тѣ, всичко е суета.
3 Коя полза человѣку отъ всичкый му
трудъ,
Въ който ся труди подъ слънце-то?
4 Родъ прѣхожда, и родъ прихожда:
А земя-та въ вѣкъ стои.
5 И изгрѣва слънце-то, и захожда слън-
це-то:
И спѣши къмъ мѣсто-то си отъ дѣто е
изгрѣяло.
6 Отхожда вѣтръ-тъ къмъ югъ,
И ся врьща къмъ сѣверъ:
Непрѣстанно обыкаля и отхожда,
И дохожда пакъ въ крѫгове-тѣ си
вѣтръ-тъ.
7 Всичкы-тѣ рѣкы отиватъ въ море-то,
И море-то никога ся не пълни:
На мѣсто-то дѣто отиватъ рѣкы-тѣ,
Врьщатъ ся, тамо пакъ да идѫтъ.
8 Всичкы-тѣ *думы сѫ трудны;
Не може человѣкъ да изрази:
Око-то не ся насыща съ гледаніе,
И ухо-то ся не напълня съсъ слушаніе.
9 Което е станало, то е което ще стане:

* *Или* нѣща.

И което ся е направило, то е което ще
ся направи:
И нѣма нищо ново подъ слънце-то.
10 Има ли нѣщо, за което може да ся рече:
Виждь това е ново?
Това е вече станало, въ вѣкове-тѣ кои-
то сѫ были прѣди насъ.
11 Нѣма поменъ за прѣждебывшы-тѣ,
Нито ще бѫде поменъ за бѫдащы-тѣ
слѣдъ тѣхъ,
Между онѣзи които ще бѫдатъ послѣ.
12 Азъ проповѣдникъ-тъ станахъ царь
Надъ Израиля въ Іерусалимъ;
13 И дадохъ сърдце-то си за да издирѭ
И да испытамъ чрѣзъ мѫдрость-тѫ
За всичко що быва подъ небе-то:
Този тежъкъ трудъ даде Богъ на чело-
вѣческы-тѣ сынове,
За да ся трудятъ въ него.
14 Видѣхъ всичкы-тѣ дѣла що ся вършатъ
подъ слънце-то,
И ето всичко-то суета, и угнѣтеніе на
духъ-тъ.
15 Криво-то не може да стане право,
И недостатъкъ-тъ не може да ся брои.
16 Азъ говорихъ въ сърдце-то си, и рѣкохъ:
Ето, азъ ся възвеличихъ и умножихъ
мѫдрость,
Повече отъ всичкы що сѫ были прѣди
мене въ Іерусалимъ,
И сърдце-то ми придобы много мѫдрость
и знаніе.
17 И дадохъ сърдце-то си за да знаѭ мѫ-
дрость,
И да знаѭ лудость и безуміе;
Познахъ че и то е угнѣтеніе на духъ-тъ.
18 Защото въ много мѫдрость *има* много
скърбь:
И който умножава знаніе умножава печаль.

ГЛАВА 2.

1 Азъ рѣкохъ въ сърдце-то си:
Ела сега, да тя опытамъ съ веселбѫ,
И наслаждавай ся въ благо;
И ето, и то суета.
2 Рѣкохъ за смѣхъ-тъ: Лудость е:
И за веселбѫ-тѫ: Що ползува тя?
3 Помыслихъ въ сърдце-то си,
Да веселѭ плъть-тѫ си съ вино,
Когато още сърдце-то ми ся упражня-
ваше въ мѫдрость-тѫ;
И да удържѫ безуміе-то,
Додѣ видѭ кое е добро-то за человѣче-
скы-тѣ сынове,
Да го правятъ подъ небе-то прѣзъ всич-
кы-тѣ дни на животъ-тъ си.
4 Направихъ си голѣмы работы;
Съградихъ си кѫщы: насадихъ си лозія:
5 Направихъ си градины и садове,
И насадихъ въ тѣхъ дървія отъ всяка-
къвъ плодъ.
6 Направихъ си водоемы, за да поѭ отъ тѣхъ
Насаденѫ-тѫ съ дървія дѫбравѫ.
7 Придобыхъ рабы и рабыни,
И имахъ рабы домочадцы;
Имахъ още стада и паствы
Повече отъ всичкы-тѣ бывшы прѣди ме-
не въ Іерусалимъ.
8 Събрахъ си и сребро и злато,
И скѫпы вещи отъ царіе и отъ мѣста:
Придобыхъ си пѣвцы и пѣвачкы,
И наслажденія-та на человѣческы-тѣ
сынове,
Всякакъвъ видъ великолѣпія.
9 И възвеличихъ ся и умножихъ ся
Повече отъ всичкы-тѣ бывшы прѣди ме-
не въ Іерусалимъ:
Още и мѫдрость-та ми остана си въ
мене.
10 И всичко каквото поискахѫ очи-тѣ ми,
Не имъ отрѣкохъ:
Не възбранихъ сърдце-то си отъ всяко
веселіе,
Защото сърдце-то ми ся веселѣше въ
всичкы-тѣ ми трудове,
И това бѣ дѣлъ-тъ ми отъ всичкый-тъ
ми трудъ.
11 И разгледахъ азъ всичкы-тѣ си дѣла
Които направихѫ рѫцѣ-тѣ ми,
И трудъ-тъ въ който ся трудихъ,
И ето всичко-то е суета, и угнѣтеніе
на духъ-тъ,
И нѣма полза подъ слънце-то.
12 И обърнахъ ся азъ за да разгледамъ
Мѫдрость-тѫ, и лудость-тѫ, и безуміе-то:
Защото що *има да направи* человѣкъ
който е дошелъ слѣдъ царя?

Онова което е вече направено.
13 И видѣхъ азъ че мѫдрость-та прѣвъсхожда безуміе-то,
Както видѣлина-та прѣвъсхожда тьмнинѫ-тѫ.
14 На мѫдрый-тъ очи-тѣ сѫ въ главѫ-тѫ му,
А безумный ходи въ тьмнинѫ-тѫ;
Но азъ познахъ още че единъ случай
Ще ся случи на всичкы тѣзи.
15 За то рѣкохъ азъ въ сърдце-то си:
Както ся случава на безумный-тъ,
Така ще ся случи и на мене;
Защо прочее да станѫ азъ по мѫдръ?
За то подумахъ въ сърдце-то си,
Че и то е суета.
16 Защото не остава вѣчно
Память-та на мѫдрый-тъ нито на безумный-тъ;
Понеже въ идущы-тѣ дни
Всичко ще ся забрави вече:
И какъ умира мѫдрый-тъ? както безумный-тъ.
17 За то намразихъ животъ-тъ,
Защото тежкы ми *ся видѣхѫ* дѣла-та които бывать подъ слънце-то;
Понеже всичко е суета и угнѣтеніе на духа.
18 Намразихъ още азъ и всичкый-тъ си трудъ,
Що сьмь ся трудилъ подъ слънце-то;
Защото го оставямъ на человѣка който ще бѫде подиръ мене.
19 И кой знае да ли ще бы мѫдръ той, или безуменъ?
Но ще властвува надъ всичкый-тъ ми трудъ що сьмь ся трудилъ,
И въ който показахъ мѫдрость-тѫ си подъ слънце-то:
Суета и то.
20 За то азъ ся обърнахъ и отчаяхъ сърдце-то си,
За всичкый трудъ що сьмь ся трудилъ подъ слънце-то.
21 Защото има человѣкъ, на когото трудъ-тъ *быде*
Съ мѫдрость и съ знаніе и съсъ сполукѫ;
Но го оставя за дѣлъ другыму,
Който не ся е трудилъ за него:
И то суета, и голѣмо зло.
22 Защото коя полза на человѣка отъ всичкый-тъ му трудъ,
И отъ угнѣтеніе-то на сърдце-то му
Въ които ся труди подъ слънце-то?
23 Понеже всичкы-тѣ му дни сѫ болесть,
И трудове-тѣ му скърбь;
И нощя още сърдце-то му не спи:
И то суета.
24 Нѣма по добро за человѣка освѣнь да яде и да піе,
И да прави душѫ-тѫ си да ся наслаждава отъ добро-то на трудъ-тъ му;
И това видѣхъ азъ че е отъ Божіѭ-тѫ рѫкѫ.
25 Защото кой бы ялъ,
И кой бы ся наслаждавалъ освѣнь мене?
26 Понеже *Богъ* дава на угодный-тъ прѣдъ него человѣкъ
Мѫдрость и знаніе и радость;
А на грѣшный-тъ дава да ся труди,
За да притуря и да трупа;
За да *гы* даде на угодный-тъ прѣдъ Бога:
И то суета, и угнѣтеніе на духъ-тъ.

ГЛАВА 3.

1 Има врѣме за всяко нѣщо,
И срокъ за всякѫ работѫ подъ небе-то.
2 Врѣме за ражданіе, и врѣме за умираніе:
Врѣме за насажданіе, и врѣме за искорененіе на насадено-то:
3 Врѣме за убиваніе, и врѣме за исцѣляваніе:
Врѣме за събаряніе, и врѣме за граденіе:
4 Врѣме за плаканіе, и врѣме за смѣяніе:
Врѣме за сѣтованіе, и врѣме за ликованіе:
5 Врѣме за распрьсnуваніе на камьніе, и врѣме за събираніе на камьніе:
Врѣме за прегръщаніе, и врѣме за отдалечаваніе отъ прегръщаніе-то:
6 Врѣме за придобываніе, и врѣме за изгубваніе:
Врѣме за пазеніе, и врѣме за хвърляніе:
7 Врѣме за раздираніе, и врѣме за шіеніе:
Врѣме за мълчаніе, и врѣме за говореніе:
8 Врѣме за обичаніе, и врѣме за ненавижданіе:
Врѣме за бой, и врѣме за миръ.

9 Каква полза на оногозь който работи,
Отъ онова въ което ся той труди?
10 Видѣхъ труденіе-то, което даде Богъ
На человѣческы-тѣ сынове за да ся трудятъ въ него.
11 Направи всяко нѣщо хубаво на врѣме-то му;
И свѣтъ-тъ положи въ тѣхны-тѣ размышленія,
Безъ да може человѣкъ да издири
Отъ начало до конецъ дѣло-то което е Богъ направилъ.
12 Познахъ че нѣма *друго* добро въ тѣхъ,
Освѣнь да ся весели *всякой*, и да прави добро въ животъ-тъ си.
13 И още да яде всякой человѣкъ и да піе,
И да ся наслаждава отъ добро-то на всичкый-тъ си трудъ,
То е дарованіе отъ Бога.
14 Познахъ че всичко що прави Богъ,
То ще бѫде вѣчно:
Не е възможно да ся притури на него,
Нито да ся отнеме отъ него:
И Богъ направи *това* за да му ся боятъ.
15 Каквото е станало вече сѫществува:
И каквото ще стане, вече е станало,
И Богъ прѣдиря минало-то.
16 И видѣхъ още подъ слънце-то
Мѣсто-то на сѫдъ-тъ, *и* тамъ беззаконіе-то;
И мѣсто-то на правдѫ-тѫ, *и* тамъ неправдѫ-тѫ.
17 Рѣкохъ азъ въ сърдце-то си:
Богъ ще сѫди праведный-тъ и нечестивый-тъ;
Защото за всяко нѣщо, и за всяко дѣло, има врѣме тамъ.
18 Рѣкохъ азъ въ сърдце-то си
За състояніе-то на человѣческы-тѣ сынове
Че тѣхъ ще гы опыта Богъ,
И ще видятъ че тѣ отъ себе си сѫ скотове.
19 Защото случай-тъ на человѣческы-тѣ сынове
Е случай и на скотъ-тъ: единъ случай иматъ:
Както умира той, така умира *и* онзи:
И едно дыханіе е въ всичкы-тѣ:
И человѣкъ не прѣвъсхожда въ нищо скотъ-тъ;
Защото всичко-то е суета.
20 Всичко отива въ исто-то мѣсто:
Всичко е станало отъ пръсть-тѫ, и всичко ся връща въ пръсть-тѫ.
21 Кой знае духъ-тъ на человѣческы-тѣ сынове, да ли възлѣзва горѣ,
И духъ-тъ на скотъ-тъ, да ли слѣзва долу на землѭ-тѫ?
22 Видѣхъ прочее че нѣма по добро,
Освѣнь да ся весели человѣкъ въ дѣла-та си;
Защото това е дѣлъ-тъ му;
Понеже кой ще го доведе за да види
Онова което ще бѫде слѣдъ него?

ГЛАВА 4.

1 Тогазь ся обърнахъ азъ и видѣхъ
Всичкы-тѣ насилія които ставатъ подъ слънце-то:
И ето сълзы-тѣ на насилваны-тѣ,
И нѣмаше за тѣхъ утѣшитель:
И сила-та бѣше въ рѫкѫ-тѫ на тѣзи които гы насилвахѫ:
И нѣмаше за тѣхъ утѣшитель.
2 За то азъ рѣкохъ: Блазѣ на умрѣлы-тѣ,
Които сѫ вече умрѣли,
Нежели на живы-тѣ, които сѫ още живи.
3 А по добръ отъ двама-та е, който не е былъ още,
Който не е видѣлъ лошы-тѣ дѣла които ставатъ подъ слънце-то.
4 И още, видѣхъ азъ всякой трудъ,
И всяко сполучено дѣло,
Че за това на человѣка му завижда ближній-тъ му;
И това суета, и угнѣтеніе на духъ-тъ.
5 Безумный-тъ сгъва рѫцѣ-тѣ си,
И яде плъть-тѫ си.
6 По добрѣ *една* пълна шепа, съ покой,
Нежели двѣ пълны шепы, съ трудъ
И съ угнѣтеніе на духъ-тъ.
7 Пакъ ся обърнахъ азъ,
И видѣхъ суетѫ подъ слънце-то.
8 Има нѣкой *който* си нѣма вторый;
Ей, нѣма нито сына, нито брата;
А не прѣстава отъ всичкый си трудъ;

Даже око-то му не ся насыща съ богатство:
И *не дума:* За кого ся трудѫ азъ,
И лишавамъ душѫ-тѫ си отъ благо?
И това е суета, и тежъкъ трудъ.
9 Но добрѣ сѫ двама нежели единъ;
Понеже тѣ иматъ добрѫ мьздѫ въ трудъ-тъ си.
10 Защото, ако паднатъ,
Единъ-тъ ще дигне другаря си;
Но горко на единъ-тъ който падне,
И нѣма вторый да го дигне.
11 И ако легнатъ двама наедно ще ся топлятъ:
А единъ-тъ какъ ще ся стопли?
12 И ако нѣкой прѣвъзмогне противъ единъ-тъ,
Двама-та ще му ся опрѫтъ;
И тройно-то вѫже не сѫ кѫса скоро.
13 По добро е бѣдно и мѫдро дѣте,
Нежели царь старъ и безуменъ,
Който не пріема вече съвѣтъ;
14 Защото *единъ-тъ* излѣзва изъ домъ-тъ на узницы-тѣ за да царува:
А другый-тъ и царь да ся е родилъ става сиромахъ.
15 Видѣхъ всичкы-тѣ живы които ходятъ подъ слънце-то,
Съсъ сынъ-тъ, вторый-тъ, който ще стане вмѣсто него:
16 Нѣма край на всичкы-тѣ людіе,
На всичкы-тѣ които сѫ были прѣдъ тѣхъ;
А дирни-тѣ не ще ся възвеселятъ въ него:
И това е прочее суета, и угнѣтеніе на духъ-тъ.

ГЛАВА 5.

1 Пази ногѫ-тѫ си, когато отивашь въ домъ-тъ Божій:
И приближи повече да слушашь,
Нежели да приносишь жьртвѫ на безумны,
Които не знаѭтъ че струватъ зло.
2 Не прибързвай съ уста-та си,
И сърдце-то ти да не бърза да произноси думѫ прѣдъ Бога:
Защото Богъ е на небе-то, а ты на земѧ-тѫ:
За то нека бѫдатъ думы-тѣ ти малко.
3 Понеже сънъ-тъ дохожда въ множество-то на занимапія-та:
А гласъ-тъ на безумный-тъ въ множество-то на думы-тѣ.
4 Когато обречешь обричаніе Богу,
Не ся бави да го испълнишь;
Защото той нѣма благодареніе отъ безумны-тѣ:
Испълни което си обрекълъ.
5 По добрѣ да са не обречешь,
Нежели да ся обречешь и да не испълнишь.
6 Да не дозволишь на уста-та си да вкаратъ въ грѣхъ плъть-тѫ ти;
И да не речешь прѣдъ ангелъ-тъ, че е было отъ незнаяніе:
Защо да ся разгнѣви Богъ на гласъ-тъ ти,
И да погуби дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ти?
7 Защото въ множество-то на сънища-та
И въ множество-то на думы-тѣ, има суеты:
А ты ся бой отъ Бога.
8 Ако видишь насиліе на сиромаха,
И разграбеніе на сѫдбѫ-тѫ и на правдѫ-тѫ въ область-тѫ,
Да ся не почудишь за това нѣщо:
Защото надъ высокый-тъ по высокъ надзирава:
И надъ тѣхъ *има* най высокъ.
9 Земя-та е полезна на всичкы-тѣ:
И самъ царь-тъ ся служи отъ нивы-тѣ.
10 Който обича сребро-то, не ще да ся насыти съсъ сребро:
Нито съ доходы, който обича изобиліе:
И то е суета.
11 Когато ся умножава благо-то,
Умножаватъ ся *и* онѣзи които го ядѫтъ:
И коя е полза-та на притяжатели-тѣ му,
Освѣнь да *го* гледатъ съ очи-тѣ си?
12 Сънъ-тъ на оногозь който работи е сладъкъ,
Или малко ялъ, или много:
А насыщеніе-то на богатый-тъ не го оставя да спи.
13 Има тежко зло *което* видѣхъ подъ слънце-то:
Богатство съхранявано отъ притяжателя му за неговѫ си поврѣдѫ:
14 И онова богатство ся изгубва отъ зълъ случай:

И той ражда сынъ, а нѣма нищо въ ржкж-тж му.
15 Както е излѣзлъ изъ утробж-тж на майкж си,
Голъ ще ся върне, и ще отиде както е дошелъ:
И нѣма да земе нищо отъ трудъ-тъ си,
За да занесе съ ржкж-тж си.
16 И това е още тежко зло,
Както е дошелъ така да иде:
И каква полза за него че ся е трудилъ за вѣтръ-тъ?
17 Още и прѣзъ всичкы-тѣ си дни яде въ тьмнинж
И въ много печаль, и болесть и мжкы.
18 Ето що видѣхъ азъ добро:
Прилично е да яде *нѣкой* и да піе,
И да ся наслаждава отъ благо-то на всичкый-тъ си трудъ,
Въ който ся труди подъ слънце-то,
Споредъ число-то на дни-тѣ на животъ-тъ си,
Колкото му е далъ Богъ;
Защото то е дѣлъ-тъ му.
19 И на когото человѣка е далъ Богъ богатство и имотъ,
Далъ му е и власть да яде отъ тѣхъ,
И да зима дѣлъ-тъ си, и да ся весели въ трудъ-тъ си,
То е даръ Божій;
20 Защото нѣма да помни много дни-тѣ на животъ-тъ си;
Понеже Богъ отговаря на сърдце-то му съ веселіе.

ГЛАВА 6.

1 Има зло което видѣхъ подъ слънце-то,
И го има много между человѣцы-тѣ:
2 Человѣкъ, комуто Богъ дава богатство, и имотъ, и славж,
Щото душа-та му ся не лишава отъ всичко що бы пожелалъ;
Но Богъ му не дава власть да яде отъ тѣхъ,
Но гы яде чужденецъ:
То е суета и зла болесть.
3 Ако роди человѣкъ сто *чада*,
И живѣе много годины,
Щото дни-тѣ на годины-тѣ му да станжтъ много,
А душа-та му не ся насыти съ благо,
И не е пріелъ и погребеніе,
Думамъ *че* извергъ-тъ е по добръ отъ него;
4 Защото е дошелъ въ суетж, и отхожда въ тьмнинж,
И име-то му ще ся покрые съ тьмнинж;
5 И не е видѣлъ слънце-то, и не е познalъ *нищо*:
Но той има повече покой отъ оногозь.
6 Иваждь тысящж годины ако бы живѣлъ нѣкой, и добро не види:
Не отиватъ ли всичкы-тѣ въ едно мѣсто?
7 Всичкый трудъ на человѣка е за уста-та му,
Душа-та обаче не ся насыщя.
8 Защото що има повече мждрый-тъ отъ безумный-тъ?
Що има *повече* сиромахъ-тъ, който знае да ходи прѣдъ живы-тѣ?
9 По добро е гледаніе-то съ очи,
Нежели скытаніе-то съ желаніе.
И то суета, и угнѣтеніе на духъ-тъ.
10 Което е станало, зѣло си е вече име-то,
И познато е че то е человѣкъ;
И той не може да ся сжди съ по крѣпкый-тъ си.
11 Понеже има много нѣща които умножаватъ суетж-тж,
Каква полза на человѣка?
12 Защото кой знае що е добро за человѣка,
Въ животъ-тъ, въ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ на суетж-тж му,
Които прѣхожда като сѣнкж?
Понеже кой ще извѣсти человѣку,
Що ще да бжде слѣдъ него подъ слънце-то?

ГЛАВА 7.

1 По добрѣ име *добро* нежели многоцѣнно миро:
И день-тъ на смърть-тж, нежели день-тъ на ражданіе-то.
2 По добрѣ да отиде нѣкой въ домъ на сѣтованіе,
Нежели да отиде въ домъ на пированіе;
Защото то е сетнина-та на всекого человѣка,

И живый-тъ ще го тури въ сърдце-то си.
3 По добра е печаль-та нежели смѣхъ-тъ;
Защото отъ дряхлость-тѫ на лице-то сърдце-то става по весело.
4 Сърдце-то на мѫдры-тѣ е въ домъ на сѣтованіе;
Но сърдце-то на безумны-тѣ въ домъ на веселбѫ.
5 По добрѣ е на человѣка да слуша обличеніе отъ мѫдръ,
Нежели да слуша пѣснь отъ безумны:
6 Защото както е гласъ-тъ на трьніе-тѣ подъ котелъ-тъ,
Така е смѣхъ-тъ на безумный-тъ: и то суета.
7 Наистинѫ насиліе-то изумява мѫдрый-тъ:
И даръ-тъ растлѣва сърдце-то.
8 По добро е свършваніе-то на работѫ-тѫ, нежели начало-то ѝ:
По добръ е дълготърпѣливый-тъ, нежели высокоумный-тъ.
9 Не спѣши въ духъ-тъ си да си яростливъ;
Защото ярость-та почива въ пазухѫ-тѫ на безумны-тѣ.
10 Да не речешь: Коя е причина-та,
Че прѣдишни-тѣ дни бѣхѫ по добри отъ тѣзи?
Защото не пыташь благоразумно за това.
11 Мѫдрость-та е добра като наслѣдіе-то,
И полезна на онѣзи които гледатъ слънце-то.
12 Защото мѫдрость-та е защита, *както е* защита сребро-то;
Но прѣимущество-то на знаніе-то *е че* мѫдрость-та оживява онѣзи които ѭ иматъ.
13 Гледай дѣло-то Божіе;
Защото кой може да направи право
Онова което е той направилъ криво?
14 Въ благополученъ день весели ся,
А въ злополученъ день бѫди смотрѣливъ.
Защото Богъ направи едно-то противоположно на друго-то,
За да не намѣрва человѣкъ нищо задъ себе си.
15 Всичко-то видѣхъ въ дни-тѣ на суетѫ-тѫ си:
Има праведенъ, който загынува въ правдѫ-тѫ си:
И има нечестивъ, който дългоденствува въ злобѫ-тѫ си.
16 Не ставай прѣкалено праведенъ,
И не мысли себе си чрѣзмѣрно мѫдръ:
Защо да загынешь?
17 Не ставай прѣкалено зълъ,
И не бѫди безуменъ:
Защо да умрешь прѣди врѣме-то си?
18 Добрѣ е да държишь това;
И отъ онова да не оттеглявашь рѫкѫ-тѫ си;
Защото който ся бои отъ Бога ще избѣгне отъ всичкы тѣзи.
19 Мѫдрость-та дава на мѫдрый-тъ повече силѫ,
Нежели десеть началници които сѫ въ градъ-тъ.
20 Защото нѣма праведенъ человѣкъ на землѭ-тѫ,
Който да струва добро и да не грѣши.
21 И не давай вниманіе на всичкы-тѣ думы които ся говорятъ,
Да не бы да чуешь рабъ-тъ си че тя кълне;
22 Защото много пѫти и сърдце-то ти познава,
Че и ты подобно си прокълналъ другы.
23 Всичко това опытахъ съ мѫдрость-тѫ:
Рѣкохъ: Ще бѫдѫ мѫдръ;
Но тя ся отдалечи отъ мене.
24 Онова което е много далечь, и твърдѣ дълбоко,
Кой може да го намѣри?
25 Азъ обходихъ съсъ сърдце-то си
За да научѫ, и да издирѭ,
И да изслѣдвамъ мѫдрость-тѫ, и разумъ-тъ,
И да познаѭ нечестіе-то на безуміе-то,
И на глупость-тѫ и на лудость-тѫ.
26 И намѣрихъ че е по горчива отъ смърть
Онази жена на коѭто сърдце-то е примкы и мрѣжи, и рѫцѣ-тѣ ѝ узы:
Угодный прѣдъ Бога ще ся отърве отъ неѭ:
А грѣшникъ-тъ ще бѫде хванатъ отъ неѭ.
27 Вижь, това намѣрихъ, говори проповѣдникъ-тъ,
Като испытвахъ едно по едно, за да намѣрѭ смѣткѫ-тѫ:

28 Което още душа-та ми изслѣдува, по не намѣрвамъ:
Едного мѫжа между тысящѫ намѣрихъ:
Но ни еднѫ женѫ между всичкы тѣзи не намѣрихъ.
29 Ето, това само намѣрихъ:
Че Богъ направи человѣка правъ,
Но тѣ потърсихѫ много измышленія.

ГЛАВА 8.

1 Кой е както мѫдрый-тъ?
И кой знае изясненіе-то на словеса-та?
Мѫдрость-та на человѣка освѣтлява лицето му,
И жестокость-та на лице-то му ся промѣнява.
2 Азъ *казвамъ* да пазишь заповѣдь-тѫ на царя,
А найвече заради клѣтвѫ-тѫ Богу.
3 Не бързай да бѣгашь отъ присѫтствіе-то му:
Не постоянствувай въ лошѫ работѫ;
Защото всичко каквото ще, направя.
4 Въ думѫ-тѫ на царя има власть:
И кой ще му рече: Що правишь?
5 Който пази заповѣдь-тѫ нѣма да види нѣщо зло:
И сърдце-то на мѫдрый-тъ познава врѣме-то и сгодѫ-тѫ.
6 Защото всяко нѣщо има врѣме и сгодѫ;
Понеже окаянство-то на человѣка е много върхъ него;
7 Защото не знае какво ще ся случи;
Понеже кой може да му обади какъ ще стане?
8 Нѣма человѣкъ който да има власть надъ духъ-тъ, та да възбранява духъ-тъ:
Нито да има власть надъ день-тъ на смърть-тѫ:
И въ този бой пущаніе нѣма:
И нечестіе-то не ще избави тѣзи които го иматъ.
9 Всичко това видѣхъ, и турихъ умъ-тъ си
Въ всяко дѣло, което става подъ слънце-то:
Има врѣме въ което человѣкъ властвува надъ человѣка за своѭ поврѣдѫ.
10 И така видѣхъ нечестивы-тѣ погребены,
Които дойдохѫ и отидохѫ отъ свято-то мѣсто,
И ся забравихѫ въ градъ-тъ, дѣто бѣхѫ така сторили:
И то суета.
11 Понеже рѣшеніе-то противъ лукаво-то дѣло не ся свърши скоро,
За това сърдце-то на человѣческы-тѣ синове е всичко вдадено да струва зло.
12 Ако и да струва грѣшникъ-тъ зло сто пѫти и дълговѣчствува,
Но азъ знаѭ пакъ
Че ще бѫде добро на онѣзи които ся боятъ отъ Бога,
Които ся боятъ отъ лице-то му.
13 А на нечестивый-тъ не ще да е добрѣ,
И нѣма да ся продължаватъ дни-тѣ му,
Които прѣминуватъ като сѣнкѫ;
Защото не ся бои отъ лице-то Божіе.
14 Има суета, която става на земѭ-тѫ,
Че има праведни на които ся случава споредъ дѣла-та на нечестивы-тѣ,
И има нечестиви на които ся случава споредъ дѣла-та на праведны-тѣ:
Рѣкохъ че и то е суета.
15 За то азъ похвалихъ веселіе-то;
Защото за человѣка нѣма по добро подъ слънце-то
Освѣнь да яде и да піе и да ся весели:
И то ще му остане отъ трудъ-тъ му
Въ дни-тѣ на животъ-тъ му, които му е Богъ далъ подъ слънце-то.
16 Като дадохъ сърдце-то си да познаѭ мѫдрость-тѫ,
И да видѭ труденіе-то което ставаше по земѭ-тѫ,
(Защото на нѣкои очи-тѣ ни, денѭ ни нощя, не виждатъ сънъ:)
17 Тогазь видѣхъ всичко-то Божіе дѣло,
Че человѣкъ не може да намѣри дѣло-то което става подъ слънце-то;
Понеже колкото и да ся труди человѣкъ и да търси,
Извѣстно нѣма да намѣри:
А още, и мѫдрый ако рече да познае,
Не може намѣри.

ГЛАВА 9.

1 Защото турихъ всичко това въ сърдце-то си,
За да издирѫ всичко това,
Че праведни-тѣ и мѫдри-тѣ, и дѣла-та имъ сѫ въ рѫкѫ-тѫ Божіѭ:
Нѣма человѣкъ който да знае
Да ли любовь, или умраза *ще бѫде:*
Всичко-то е прѣдъ тѣхъ.
2 Всичко *ся случава* равно на всичкы-тѣ:
Единъ случай е на праведный-тъ и на нечестивый-тъ,
На добрый-тъ и на чистый-тъ и на нечистый-тъ,
И на оногозь който жъртвува и на оногозь който не жъртвува.
Както добрый-тъ, така *и* грѣшный-тъ:
Който ся кълне, както който ся бои отъ клѣтвѫ.
3 Това е зло-то между всичко което става подъ слънце-то,
Че единъ случай е на всичкы-тѣ:
И найвече сърдце-то на человѣческы-тѣ синове е пълно съсъ злинѫ,
И безуміе *има* въ сърдце-то имъ додѣ сѫ живи,
И послѣ *слязвать* при мъртвы-тѣ.
4 Защото за оногозь който има пріобщеніе съсъ всичкы-тѣ живы, има надежда;
Понеже живо куче е по добро отъ мъртъвъ львъ.
5 Защото живи-тѣ знаѭтъ че ще умрѫтъ;
Но мъртви-тѣ не знаѭтъ нищо,
Нито иматъ вече придобываніе;
Понеже память-та имъ ся е забравила;
6 Още и любовь-та имъ, и ненависть-та имъ,
И зависть-та имъ, вече ся е изгубила;
И не ще иматъ вече никога дѣлъ
Въ всичко що става подъ слънце-то.
7 Иди, яждь хлѣбъ-тъ си съ веселбѫ, и пій вино-то си съ весело сърдце;
Защото Богъ вече благоволи въ дѣла-та ти.
8 Въ всякю врѣме нека бѫдѫтъ бѣлы дрехы-тѣ ти:
И миро да не оскудѣе на главѫ-тѫ ти.
9 Радвай ся на животъ-тъ съ женѫ-тѫ си коѭто си възлюбилъ,
Въ всичкы-тѣ дни на суетный-тъ си животъ,
Които ти ся дадохѫ подъ слънце-то,
Въ всичкы-тѣ дни на твоѭ-тѫ суетѫ:
Защото това е дѣлъ-тъ ти въ животъ-тъ,
И въ трудъ-тъ ти въ който ся трудишь подъ слънце-то.
10 Всичко що намѣри рѫка-та ти да направи,
Направи съсъ силѫ-тѫ си;
Защото нѣма ни дѣяніе, ни помышленіе, ни знаніе,
Нито мѫдрость въ гробъ-тъ, дѣто отивашь.
11 Обърнѫхъ ся, и видѣхъ подъ слънце-то
Че тичаніе-то не е на лекы-тѣ,
Нито брань-та е на силны-тѣ,
Нито хлѣбъ-тъ на мѫдры-тѣ, нито богатство-то на разумны-тѣ,
Нито добромысліе-то на тѣзи които имать знаніе;
Защото врѣме и случай ся случава на всичкы-тѣ.
12 Защото даже и человѣкъ не знае врѣме-то си:
Както рыбы-тѣ които ся улавятъ въ злѫ мрѣжѫ,
И както птицы-тѣ които ся улавятъ въ примкѫ,
Така ся улавятъ человѣческы-тѣ синове въ зло врѣме,
Когато внезапно нападне върхъ тѣхъ.
13 И това видѣхъ мѫдрость подъ слънце-то,
И видѣ ми ся голѣма:
14 Имаше малъкъ градъ, и малко мѫжіе въ него:
И дойде противъ него великъ царь, и го обсади,
И съгради противъ него голѣмы окопы:
15 Но ся намѣри въ него человѣкъ сиромахъ *и* мѫдръ,
И той съ мѫдрость-тѫ си освободи градъ-тъ;
Но никой не помѣнѫ оногозь сиромахъ человѣка.
16 Тогазь азъ рѣкохъ: Мѫдрость-та е по добра отъ силѫ-тѫ:
Ако и да ся прѣзира мѫдрость-та на сиромаха,
И думы-тѣ му ся не слушатъ.

17 Думы-тѣ на мждры-тѣ въ безмълвіе ся слушатъ
Повече отъ выкъ-тъ на оногозь що властвува между безумны.
18 Мждрость-та е по добра отъ военни-тѣ оржжія:
А единъ грѣшникъ погубя много добры нѣща.

ГЛАВА 10.

1 Мухы умрѣлы правятъ миро-то на мироварецa да вони, да кыппе:
И мало безуміе *обесчестя* оногозь който е въ уваженіе за мждрость *и* честь.
2 Сьрдце-то на мждрый-тъ е въ дѣсницж-тж му:
А сьрдце-то на безумный-тъ въ лѣвицж-тж му.
3 Още като ходи въ пжть-тъ безумный-тъ, сьрдце-то му не е на мѣсто,
И показва на всичкы-тѣ *че* е безуменъ.
4 Ако духъ-тъ на князь-тъ ся подигне противъ тебе, не оставяй мѣсто-то си;
Защото кротость-та утолява голѣмы грѣшкы.
5 Има зло *което* видѣхъ подъ слънце-то,
Погрѣшка, *думамъ*, която происхожда отъ владѣтеля:
6 Безумный-тъ ся туря въ голѣмы достойнства,
А богати-тѣ сѣдятъ въ долны мѣста.
7 Видѣхъ рабы на коніе,
А князове ходящы като рабы по земж-тж.
8 Който копае ямж, ще падне въ нея:
И който разваля оградж, змія ще го ухапе.
9 Който изважда камьніе ще ся повреди отъ тѣхъ:
Който цѣпи дьрва ще бѣдствува въ тѣхъ.
10 Ако ся затжпи желѣзо-то, и не наточи нѣкой остро-то *му*,
Трѣбва да притури силж:
А мждрость-та е полезна за управяніе.
11 Ако ухапе змія-та прѣди обаяніе-то,
Тогазь обаятель не ползува.
12 Думы-тѣ отъ уста-та на мждрый-тъ сж благодатъ:
А устны-тѣ на безумный-тъ ще го погълнатъ.
13 Начало-то на думы-тѣ на уста-та му е безуміе,
И свършъкъ-тъ на говореніе-то му, лошо буйство.
14 И безумный-тъ умножава думи;
Человѣкъ не знае що ще бжде;
И кой може да му извѣсти
Що ще бжде слѣдъ него?
15 Трудъ-тъ на безумни-тѣ гы уморява,
Понеже не знаятъ да отидатъ въ градъ-тъ.
16 Горко ти, земле, когато царь-тъ ти е дѣте,
И началници-тѣ ти ядатъ рано!
17 Блазѣ ти, земле, когато царь-тъ ти е сынъ на благородны,
И началници-тѣ ти ядатъ на врѣме,
За укрѣпленіе, а не за упиваніе!
18 Отъ голѣмж лѣность пада кжщный-тъ покрывъ:
И отъ празность-тж на ржцѣ-тѣ капе кжща-та.
19 За веселбж правятъ пирове, и вино-то весели животъ-тъ:
А сребро-то отговаря на всичко.
20 Да не прокълнешь царя, нито въ мысль-тж си:
И да не прокълнешь богатый-тъ въ клѣть-тж на ложницж-тж си;
Защото небесна птица ще донесе гласъ-тъ,
И крылато-то ще възвѣсти *това* нѣщо.

ГЛАВА 11.

1 Хвърли хлѣбъ-тъ си по лице-то на водж-тж;
Защото слѣдъ много дни ще го намѣришь.
2 Дай дѣлъ на седмь, още и на осмь;
Защото не знаешь какво зло ще бжде на земж-тж.
3 Ако сж пълни облаци-тѣ, изливатъ дъждь на земж-тж:
И ако падне дьрво къмъ югъ, или къмъ сѣверъ,
На мѣсто-то дѣто падне дьрво-то, тамъ си остава.
4 Който ся взира въ вѣтръ-тъ, нѣма да сѣе,
И който гледа на облацы-тѣ, нѣма да жьне.
5 Както не знаешь кой е пжть-тъ на вѣтръ-тъ,

Нато както *ся образуватъ* кости-тѣ въ утробѫ-тѫ на непразднѫ-тѫ,
Така не знаешь дѣла-та на Бога, който прави всичко.
6 Сѣй сѣме-то си заранъ, и вечерь да си не почини ржка-та ти;
Защото не знаешь кое ще успѣе, това ли или онова,
Или да ли ще сѫ двѣ-тѣ равно добры.
7 Наистинѫ видѣлина-та е сладка,
И угодно е на очи-тѣ да гледатъ слънце-то;
8 Но ако и да живѣе человѣкъ много години,
И ся весели прѣзъ всичкы тѣхъ,
Нека си напомни за дни-тѣ на тъмнинѫ-тѫ че ще бѫдѫтъ много:
Все що иде е суета.
9 Весели ся, юноше, въ младость-тѫ си;
И сърдце-то ти нека ти дава радость въ дни-тѣ на юношество-то ти:
И ходи споредъ пѫтища-та на сърдце-то си,
И споредъ гледаніе-то на очи-тѣ си;
Но знай, че за всичко това Богъ ще тя доведе въ сѫдбѫ.
10 И отнеми ярость-тѫ отъ сърдце-то си,
И отдалечи лукавство-то отъ плъть-тѫ си;
Защото младость-та и юношество-то е суета.

ГЛАВА 12.

1 И помни Създателя си въ дни-тѣ на младость-тѫ си,
Прѣди да дойдѫтъ дни-тѣ на зло-то,
И стигнѫтъ годины-тѣ въ които ще речешь:
Нѣмамъ благодареніе въ тѣхъ:
2 Прѣди да ся помрачи слънце-то и видѣло-то, и луна-та, и звѣзды-тѣ,
И ся върнѫтъ облаци-тѣ слѣдъ дъждь-тъ:
3 Когато стражи-тѣ на кѫщѫ-тѫ ще треперятъ,
И крѣпцы-тѣ мѫжіе ще ся прѣгърбятъ,
И които мелятъ ще прѣстанѫтъ, защото намалѣхѫ,
И на тѣзи които гледатъ прѣзъ прозорцы-тѣ ще имъ стане тъмно.
4 И врата-та ще ся затворятъ при пѫть-тъ,
Когато изнемощѣе гласъ-тъ на мелницѫ-тѫ,
И на гласъ-тъ на птицѫ-тѫ ще стане *человѣкъ:*
И всичкы-тѣ дъщери на пѣснь-тѫ ще ся смирятъ.
5 Когато ще ся боятъ отъ высочинѫ-тѫ,
И ще треперятъ въ пѫть-тъ:
Когато мигдалъ-тъ процьвти,
И скакалецъ-тъ натегне,
И охота-та исчезне;
Защото человѣкъ отхожда въ вѣчный си домъ,
И сѣтующи-тѣ обыкалятъ улицы-тѣ.
6 Прѣди да ся скѫса сребърна-та цѣнь,
И да ся счупи златна-та чаша,
Или да ся строши водоносъ-тъ при источникъ-тъ,
Или да ся развали колело-то надъ кладенецъ-тъ,
7 И да ся върне пръсть-та въ землѭ-тѫ както е была:
И духъ-тъ да ся върне при Бога, който го е далъ.
8 Суета на суеты, рече проповѣдникъ-тъ:
Всичко е суета.
9 И колкото повече проповѣдникъ-тъ станѫ мѫдръ,
Толковъ повече поучи людіе-тѣ на знаніе:
Найпаче вникнѫ и издири,
И нареди много притчы.
10 Проповѣдникъ-тъ поиска да намѣри угодны думы:
И писано-то бѣ правота, *и* думы на истинѫ.
11 Думы-тѣ на мѫдры-тѣ сѫ като остени,
И като гвоздеи заковани отъ наставницы-тѣ на събранія-та,
Дадени отъ единъ-тъ Пастырь.
12 А повече отъ това, научи ся, сыне мой,
Че да прави *нѣкой* много книгы нѣма край,
И много-то ученіе е трудъ на плъть-тѫ.
13 Да чуемъ свършъкъ-тъ на всичко-то слово:
Бой ся отъ Бога, и пази заповѣди-тѣ му,
Понеже това е всичко-то на человѣка.
14 Защото Богъ ще докара на сѫдъ всяко дѣло,
И всяко скрышно, или добро или зло.

ПѢСНЬ НА ПѢСНИ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 Соломонова-та пѣснь на пѣсни-тѣ.
2 Да мя цѣлуне съ цѣлуванія-та на уста-та си;
Защото любовь-та ти е по добра отъ вино-то.
3 Заради благовоніе-то на добры-тѣ твои масти,
Име-то ти е масть излѣяна:
За това тя обичать дѣвицы-тѣ.
4 Привлѣчи мя: ще тичамы слѣдъ тебе:
Царь-тъ мя въведе въ клѣтове-тѣ си:
Ще ся радвамы и ще ся веселимъ за тебе;
Ще помнимъ любовь-тѫ ти повече отъ вино-то:
Обичать тя съ правотѫ.
5 Черна сьмь, но хубава, Іерусалимскы дъщери,
Като кидарскы-тѣ шатри, като Соломоновы-тѣ опоны.
6 Не мя гледайте, че сьмь почернѣла
Понеже слънце-то мя е погледнало;
Синове-тѣ на майкѫ ми ся разгнѣвихѫ противъ мене:
Турихѫ мя пазачь на лозія-та;
Свое-то лозіе не упазихъ.
7 Възвѣсти ми, ты, когото възлюби душа-та ми,
Дѣ пасешь *стадо-то*, дѣ *го* упокоявашь на пладне?
Защо да бѫдѫ както тая що обикаля
Между етада-та на твои-тѣ другари?
8 Ако не знаешь отъ себе си,
Хубавице между жены-тѣ,
Излѣзь ты подиръ слѣды-тѣ на стадо-то,
И паси ярета-та си при шатры-тѣ на пастыри-тѣ.
9 На коніе-тѣ на Фараоновы-тѣ колесницы
Тя уподобихъ, любезна моя.
10 Красны сѫ твои-тѣ ланиты съ връви-тѣ *на бисеръ-тъ*,
И вратъ-тъ ти съ огърлія.
11 Ще ти направимъ златны чепочкы,
Съсъ сребърны капкы.
12 Додѣто царь-тъ *сѣди* на тръпезѫ-тѫ си,
Нардъ-тъ ми издава благовоніе-то си.
13 Върволъ отъ смирнѫ е за мене възлюбленный ми:
Ще нощува между съсцы-тѣ ми.
14 Кытка кипрова е за мене възлюбленный мой,
Въ лозія-та на Енгадди.
15 Ето, хубава си, любезна моя:
Ето, хубава си: очи-тѣ ти *сѫ като* на гълѫби-тѣ.
16 Ето, хубавъ си, възлюбленный ми, ей, пріятенъ си:
И одръ-тъ ни е благоцвѣтенъ.
17 Греды-тѣ на домове-тѣ ни сѫ кедровы,
Подъсченія-та ни сѫ кипарисовы.

ГЛАВА 2.

1 Азъ сьмь цвѣтіе Сароново,
И кринъ юдолный.
2 Както е кринъ-тъ между трьніе-тѣ,
Така е любезна-та ми между дъщери-тѣ.
3 Както ябълка-та между дървета-та на дѫбравѫ-тѫ,
Така е възлюбленный-тъ ми между синове-тѣ:
Пожелахъ, и сѣднахъ подъ сѣнкѫ-тѫ му,
И плодъ-тъ му бѣ сладъкъ въ уста-тѫ ми.
4 Доведе мя въ домъ-тъ на вино-то,
И хоругва-та му надъ мене бѣ любовь.
5 Подкрѣпѣте мя съ млинчета, расхладѣте мя съ ябълкы:

Защото сьмь ранена отъ любовь.
6 Лѣвица-та му е подъ главѫ-тѫ ми,
И дѣсница-та му мя приграща.
7 Заклѣвамъ вы, Іерусалимскы дъщери,
Въ сърны-тѣ, и въ елени-тѣ на поле-то,
Да не дигнете, и да не събудите любовь-тѫ *ми*, до дѣто ще.
8 Гласъ-тъ на възлюбленный-тъ ми! ето, иде той,
Скача по горы-тѣ, и играе по хълмове-тѣ.
9 Възлюбленный-тъ ми прилича на сърнѫ, или на младъ еленъ:
Ето стои задъ стѣнѫ-тѫ ни,
Гледа отъ прозорцы-тѣ,
Занича прѣзъ рѣшеткы-тѣ.
10 Отговаря възлюбленный ми, и говори ми,
Стани, любезна моя, прѣкрасна моя, и ела.
11 Защото ето зима-та ся прѣминѫ,
И дъждь-тъ заминѫ и отиде си.
12 Цвѣтя-та ся явихѫ изъ земѭ-тѫ:
Врѣме-то *на рѣзидбѫ-тѫ пристигнѫ,
И гласъ-тъ на гъргорицѫ-тѫ ся чу въ нашѫ-тѫ землѭ.
13 Смоковница-та прозябава първы-тѣ си смоквы,
И *по* лозія-та цвѣтъ-тъ на грозділ-то издава благовоніе.
Стани, любезна моя, прѣкрасна моя, та ела.
14 О гълѫбице моя, въ разсѣлины-тѣ на скалѫ-тѫ,
Въ скрышны-тѣ мѣста на стръмнины-тѣ,
Покажи ми лице-то си, направи мя да чуѭ гласъ-тъ ти:
Защото гласъ-тъ ти е сладъкъ, и лице-то ти прѣкрасно.
15 Хванѣте ни лисицы-тѣ,
Малкы-тѣ лисицы, които погубватъ лозія-та:
Защото лозія-та ни цьвтятъ.
16 Възлюбленный-тъ ми е мой, и азъ негова:
Пасе между кринове-тѣ.
17 Додѣ повѣе дневный-тъ тихъ вѣтрецъ и побѣгнатъ сѣнкы-тѣ,
Върни ся, възлюбленный ми: стани подобенъ на сърне,
Или на младъ еленъ върху †Веѳерскы-тѣ горы.

ГЛАВА 3.

1 Прѣзъ нощь-тѫ на легло-то си
Потърсихъ оногозь когото обича душа-та ми:
Потърсихъ го, и го не намѣрихъ.
2 Да станѫ сега, и да обиколѭ градъ-тъ,
По улицы-тѣ и по стъгды-тѣ,
Да търсѭ оногозь когото обича душа-та ми:
Потърсихъ го, и го не намѣрихъ.
3 Намѣрихѫ мя стражи-тѣ които обхождатъ градъ-тъ:
Видѣхте ли оногозь когото обича душа-та ми?
4 Като заминахъ малко отъ тѣхъ,
Намѣрихъ оногозь когото обича душа-та ми:
Хванахъ го, и не го пуснахъ,
Додѣ го не въведохъ въ домъ-тъ на майкѫ си,
И въ ложницѫ-тѫ на онѫзи която мя е родила.
5 Заклѣвамъ вы, Іерусалимскы дъщери,
Въ сърны-тѣ, и въ елени-тѣ на поле-то,
Да не дигнете, и да не събудите любовь-тѫ *ми*, до дѣто ще.
6 Коя е тая, която възлиза отъ пустынѭ-тѫ,
Както стълпове дымъ, накадена съсъ смирнѫ и ливанъ,
Съсъ всякакъвъ *благовоненъ* прахъ отъ търговеца?
7 Ето одръ-тъ на Соломона;
Шестдесеть якы мѫжіе сѫ около него, отъ силны-тѣ Израилевы:
8 Всичкы тѣзи държатъ мечъ, научени на бой:
Всякой има мечъ-тъ си на бедро-то си, отъ нощны страхове.
9 Царь Соломонъ си направи носилкѫ
Отъ Ливанскы дърва:
10 Стълпцы-тѣ ѝ направи отъ сребро,

* *Или* на пѣснь-тѫ.

† *Или* расцѣпены.

Лѣгалище-то ѝ отъ злато, постелкѫ-тѫ ѝ
отъ багрѣницѫ:
Срѣда-та ѝ бѣ украсена рачително
Отъ Іерусалимскы-тѣ дъщери.
11 Излѣзте, Сіоновы дъщери, и виждте
Царь Соломона съ вѣнецъ-тъ, съ който
го вѣнча майка му
Въ день-тъ на женитбѫ-тѫ му,
И въ день-тъ на сърдечно-то му веселіе.

ГЛАВА 4.

1 Ето хубава си, любезна моя: ето си
хубава:
Очи-тѣ ти подъ було-то ти сѫ *както* на
гълѫби-тѣ:
Косы-тѣ ти сѫ както стадо отъ козы,
Налегали по Галаадскѫ-тѫ горѫ.
2 Зѫби-тѣ ти сѫ като стадо отъ стриже-
ны *овцы*,
Които възлизатъ отъ кѫпаніе-то,
Които всичкы ся агнѭтъ близнета,
И нѣма яловѫ между тѣхъ:
3 Устны-тѣ ти като червенѫ преждѫ,
И говореніе-то ти благодатно;
Лапиты-тѣ ти подъ було-то ти
Като часть отъ наръ:
4 Шія-та ти като Давидовъ-тъ стълпъ,
Съграденый-тъ за орѫжницѫ,
Дѣто висятъ тысяща щитчета,
Всичкы сѫ щитове на крѣпкы.
5 Два-та ти съсца като двѣ сърнета бли-
знета,
Които пасѫтъ между кринове-тѣ.
6 Додѣ повѣе дневный-тъ тихъ вѣтрецъ и
побѣгнѫтъ сѣнкы-тѣ,
Азъ ще идѫ въ горѫ-тѫ на смирнѫ-тѫ,
и на хълмъ-тъ на ливанъ-тъ.
7 Ты си прѣкрасна, любезна моя:
И порокъ нѣма въ тебе.
8 *Ела* съ мене отъ Ливанъ, невѣсто,
Ела съ мене отъ Ливанъ:
Погледни отъ върхъ-тъ на Аманѫ,
Отъ върхъ-тъ на Санирь и на Ермонъ,
Отъ лѣгла-та на львове-тѣ, отъ горы-тѣ
на рысове-тѣ.
9 Плѣнила си сърдце-то ми, сестро моя,
невѣсто:
Плѣнила си сърдце-то ми, съ едно отъ
очи-тѣ си,
Съ едно огърліе на шіѭ-тѫ си.
10 Колко е хубава твоя-та любовь, сестро
моя, невѣсто!
Колко по добра отъ вино-то е твоя-та
любовь,
И благовоніе-то на твои-тѣ масти пове-
че отъ всичкы-тѣ ароматы!
11 Устны-тѣ ти, невѣсто, капѭтъ *като* ме-
день сотъ:
Медъ и млѣко *има* подъ языкъ-тъ ти:
И благовоніе-то на дрехы-тѣ ти като
благоуханіе-то на Ливанъ.
12 Градина затворена е сестра ми, невѣ-
ста-та;
Изворъ затворенъ, источникъ запеча-
танъ.
13 Твои-тѣ лѣторасли сѫ рай отъ нарове,
Съ избраны плодове, кипръ съ нардъ:
14 Нардъ и шафранъ: тръсть и корица,
Съсъ всичкы-тѣ дървія на ливанъ,
Смирна и алой съсъ всичкы-тѣ най пър-
вы ароматы:
15 Источникъ на градины,
Кладенецъ на живѫ водѫ, и поточкы отъ
Ливанъ.
16 Стани, Сѣвере: и ела, Юже:
Повѣй въ градинѫ-тѫ ми,
Да потекѫтъ аромати-тѣ ѝ.
Да дойде възлюбленный ми въ гради-
нѫ-тѫ си,
И да яде изрядны-тѣ си плодове.

ГЛАВА 5.

1 Дойдохъ въ градинѫ-тѫ си, сестро
моя, невѣсто:
Обрахъ смирнѫ-тѫ си съ ароматы-тѣ си:
Ядохъ сотъ-тъ си съ медъ-тъ си:
Пихъ вино-то си съ млѣко-то си:
Яждте, пріятели:
Пійте, ей, изобилно пійте, възлюблени.
2 Азъ спѭ, но сърдце-то ми е будно:
Гласъ-тъ на възлюбленый-тъ ми: хлопа:
Отвори ми, сестро моя, любезна моя,
Гълѫбице моя, съвършена моя,
Защото глава-та ми ся напълни съ росѫ,
Косы-тѣ ми съ нощны капкы.

3 Съблѣкохъ дрѣхѫ-тѫ си: какъ да ѭ облѣкѫ?
Омыхъ нозѣ-тѣ си: какъ да гы окалямъ?
4 Възлюбленый ми проврѣ рѫкѫ-тѫ си прѣзъ дупкѫ-тѫ *на врата-та,*
И сърдце-то ми ся смути за него.
5 Азъ станахъ да отворѭ на възлюбленый-тъ си:
И отъ рѫцѣ-тѣ ми капѣше смирна,
И отъ прьсты-тѣ ми избрапа смирна
Връхъ дрьжкѫ-тѫ на ключелницѫ-тѫ.
6 Азъ отворихъ на възлюбленый-тъ си,
Но възлюбленый-тъ ми ся оттегли, отиде си:
Душа-та ми примрѣ въ говореніе-то му:
Потърсихъ го, и го не намѣрихъ:
Повыкахъ го, и не ми отговори:
7 Намѣрихѫ мя стражи-тѣ, които обхождатъ градъ-тъ,
Бихѫ мя, ранихѫ мя:
Стражи-тѣ на стѣны-тѣ отнехѫ отъ мене покрывало-то ми.
8 Заклѣвамъ вы, Іерусалимскы дъщери,
Ако намѣрите възлюбленый-тъ ми, да му кажете
Че сьмь ранена отъ любовь.
9 Що различава твой-тъ възлюбленый отъ другъ възлюбленъ,
О ты прѣкрасна между жены-тѣ?
Що различава отъ другъ възлюбленъ твой-тъ възлюбленый,
Та ны заклѣвашь ты така?
10 Възлюбленый мой е бѣлъ и руменъ,
Личи ся между десеть тысящы.
11 Глава-та му е злато опытано:
Косы-тѣ му сѫ разрѣсаны, черны както гарванъ:
12 Очи-тѣ му както на гълѫби върху потоцы-тѣ на воды-тѣ,
Омыты въ млѣко, и сѣдятъ *като многоцѣнны камьніе* въ гнѣзда-та си:
13 Ланиты-тѣ му като лѣхы отъ ароматы,
Като *сѫдове отъ благовонны саденія:
Устны-тѣ му сѫ кринове,
Отъ които капе избрана смирна:
14 Рѫцѣ-тѣ му златни прьстеніе,
Споени съ хрисолитъ:

* *Или* стълпове.

Коремъ-тъ му слоновено издѣліе, украсено съсъ сапфиры.
15 Крака-та му мраморни стълпове,
Утвьрдени на стояла отъ чисто злато:
Видъ-тъ му като Ливанъ,
Изященъ като кедрове:
16 Уста-та му сѫ услажденіе,
И той всичкый е рачителенъ:
Той е възлюбленый-тъ ми, и той е пріятель-тъ ми,
О Іерусалимскы дъщери.

ГЛАВА 6.

1 Дѣ отиде твой-тъ възлюбленъ,
О ты прѣкрасна между жены-тѣ?
Дѣ ся върнѫ твой-тъ възлюбленъ?
Да го търсимъ и ный съ тебе.
2 Мой-тъ възлюбленый слѣзе въ градинѫ-тѫ си,
Въ лѣхы-тѣ на ароматы-тѣ,
За да пасе въ градины-тѣ, и да бере кринъ.
3 Азъ сьмь на възлюбленый-тъ си, и възлюбленый ми е мой:
Пасе между кринове-тѣ.
4 Хубава си, любезна моя, като Ѳерсѫ,
Благодатна като Іерусалимъ,
Страшна като *войнство* съ хоругвы.
5 Отвърни очи-тѣ си отъ срещѫ ми,
Защото мя обладахѫ.
Косы-тѣ ти сѫ като стадо отъ козы,
Налегали по Галаадъ.
6 Зѫби-тѣ ти сѫ като стадо отъ овцы,
Които възлизатъ отъ кѫпаніе-то,
Които всичкы ся агнѭтъ близнета,
И нѣма яловѫ между тѣхъ:
7 Ланиты-тѣ ти подъ було-то ти
Като часть отъ наръ:
8 Шестдесеть сѫ царицы и осемдесеть наложницы,
И бесчетны дѣвойкы:
9 Една е гълѫбица-та ми, съвършена-та ми:
Тя е една на майкѫ си, избрана на родителкѫ-тѫ си:
Видѣхѫ ѭ дъщери-тѣ, и рекохѫ: Блазѣ ѝ;
Царицы-тѣ и наложницы-тѣ, и ѭ похвалихѫ.

10 Коя е тя, що занича като зора-тѫ,
Красна като лунѫ-тѫ, и чиста като сълнце-то,
Страшна като *войнство* съ хоругвы?
11 Слѣзохъ въ градинѫ-тѫ на орѣхы-тѣ,
За да видѭ зеленинѫ-тѫ на долинѫ-тѫ,
Да видѭ да ли прозябнѫ лозіе-то,
И цьвнѫхѫ ли нарове-тѣ.
12 Безъ да усѣтѭ, душа-та ми мя прѣдстави
Като колесницы-тѣ на Аминадава.
13 Завърни ся, завърни ся, о Суламко:
Завърни ся, завърни ся, за да тя видимъ.
Що ще да видите въ Суламкѫ-тѫ?
Нѣщо като ликъ на два пълка.

ГЛАВА 7.

1 Колко сѫ красны стѫпкы-тѣ ти съ чехлы-тѣ, дъщи княжеска!
Извитіе-то на бедра-та ти е подобно на огърлія,
Дѣло на рѫцѣ художническы.
2 Пѫпъ-тъ ти е чаша обла, неоскудна отъ подправено вино:
Коремъ-тъ ти житенъ копенъ ограденъ съ кринове:
3 Два-та ти съсца като двѣ сърнета близнета:
4 Вратъ-тъ ти като слоновъ стълпъ:
Очи-тѣ ти като водоемы-тѣ въ Есевонъ,
Къмъ врата-та Баѳъ-раббимъ:
Носъ-тъ ти като стълпъ-тъ на Ливанъ,
Който гледа къмъ Дамаскъ:
5 Глава-та ти връху тебе като Кармилъ,
И косы-тѣ на главѫ-тѫ ти като багрѣницѫ:
Царь-тъ е вързанъ за плетеницы-тѣ *ти*.
6 Колко си хубава и колко пріятна,
О възлюблена, въ нѣжности-тѣ *си*.
7 Този твой растъ прилича на финикъ,
И съсци-тѣ ти на гроздове.
8 Рѣкохъ: Ще възлѣзѫ на финикъ-тъ, ще хванѫ вѣтви-тѣ му:
И ето, съсци-тѣ ти ще бѫдатъ като гроздове на лозѫ,
И уханіе-то на носъ-тъ ти като ябълкы:
9 И небце-то ти като добро-то вино
Което тече сладко за възлюбленый-тъ ми,
И прави да говорятъ устны-тѣ на спящы-тѣ.
10 Азъ съмь на възлюбленый-тъ си,
И негово-то желаніе е къмъ мене.
11 Ела, възлюбленый мой, да излѣземъ на поле-то:
Да прѣнощувамы по села-та.
12 Да осъмнемъ въ лозія-та:
Да видимъ прозябнѫ ли лозіе-то,
Отвори ли цвѣтъ гроздіе-то,
И цьвнѫхѫ ли нарове-тѣ:
Тамъ ще ти дамъ любовь-тѫ си.
13 Мандрагоры-тѣ дадохѫ уханіе,
И при врата-та ни има
Всякаквы плодове угодни, нови и ветхы:
Скрыла съмь гы за тебе, възлюбленый мой.

ГЛАВА 8.

1 Дано да ми бѣше ты като братъ,
Който е сукалъ отъ съсцы-тѣ на майкѫ ми!
Когато тя намирахъ вънъ, щѣхъ да тя цѣлунѫ,
И не щѣхѫ да мя прѣзиратъ.
2 Зѣла бyхъ тя и завела
Въ домъ-тъ на майкѫ си, за да мя научишь:
Напоила бyхъ тя съ благовонно вино,
И съсъ сокъ отъ нарове-тѣ си.
3 Лѣвица-та му была бы подъ главѫ-тѫ ми,
И дѣсница-та му прегърнала бы мя.
4 Заклѣвамъ вы, Іерусалимскы дъщери,
Да не дигнете, нито да събудите любовь-тѫ *ми*,
Додѣто ще.
5 Коя е тая що възлиза отъ пустынѭ-тѫ,
Подпрѣла ся на възлюбленый-тъ си?
Азъ тя събудихъ подъ ябълкѫ-тѫ:
Тамъ тя роди майка ти:
Тамъ *тя* роди родителка-та ти.
6 Положи мя като печатъ, на сърдце-то си,
Като печать на мышцѫ-тѫ си:
Защото любовь-та е крѣпка като смърть-тѫ;
Ревнованіе-то жестоко като адъ:
Свѣткаціе-то му свѣткаціе огненно, пламыкъ устремителенъ.

7 Много вода не може да угаси любовь-тѫ,
Нито рѣкы могѫтъ да ѭ потопятъ:
Ако бы далъ нѣкой всичкый-тъ имотъ на домъ-тъ си за любовь-тѫ,
Съвсѣмъ ще го прѣзрятъ.
8 Ный имамы малкѫ сестрѫ, и нѣма съсцы:
Що ще направимъ сестрѫ си,
Въ день-тъ въ който стане рѣчь за неѭ?
9 Ако е стѣна ще съградимъ на неѭ сребъренъ твърдѣль:
И ако е дверь, ще ѭ обвържемъ съ кедровы дъскы.
10 Азъ сьмь стѣна, и съсци-тѣ ми като стълпове:
Тогазь бѣхъ прѣдъ очи-тѣ му като миръ намѣрила.
11 Соломонъ имаше лозіе у Ваалхамонъ:
Даде лозіе-то на стражы:
Всякой трѣбваше да донесе за плодъ-тъ му тысящѫ сребърницы.
12 Мое-то лозіе е прѣдъ мене:
Тысяща-та *нека сѫ* за тебе, Соломоне,
И двѣстѣ за онѣзь които пазятъ плодъ-тъ му.
13 О ты, която сѣдишь въ градины-тѣ,
Другари-тѣ внимаватъ въ гласъ-тъ ти:
Направи мя да *го* чуѭ.
14 Бързай, възлюбленый мой,
И бѫди подобенъ на сърне, или на еленче,
Върху ароматскы-тѣ горы.

КНИГА НА ПРОРОКА ИСАІѬ.

ГЛАВА 1.

1 Видѣніе-то на Исаіѭ Амосовъ-тъ сынъ, което видѣ за Іудѫ и Іерусалимъ, въ дни-тѣ на Озіѭ, Іоама, Ахаза *и* Езекіѭ, царіе-тѣ Іудины.
2 Чуйте, небеса, и слушай, земле;
Защото Господь говори:
Сынове въспитахъ и отрастихъ,
Но тѣ отстѫпихѫ отъ мене.
3 Волъ-тъ познава стопана си,
И оселъ-тъ ясли-тѣ на господаря си:
Израиль не знае,
Людіе-тѣ ми не разумѣватъ.
4 Увы, народъ грѣшенъ, людіе натоварени съ беззаконіе,
Сѣме на злодѣйцы, растлѣны сынове!
Оставихѫ Господа,
Прѣзрѣхѫ Святый-тъ Израилевъ,
Върнахѫ ся назадъ.
5 Дѣ можете да бѫдете бити като прилагате бунтуваніе?
Всичка-та глава е болна,
И всичко-то сърдце изнемощѣло.
6 Отъ стѫпкѫ-тѫ на ногѫ-тѫ дори до главѫ-тѫ нѣма въ него цѣлость,
Но струпеи и посиненія, и гнойны раны:
Не ся стиснахѫ, нито ся обвързахѫ,
Нито ся омегчихѫ съ мазь:
7 Земя-та ви е пуста,
Градове-тѣ ви изгорени съ огнь:
Земѭ-тѫ ви, чужденци ѭ поядатъ прѣдъ очи-тѣ ви,
И е пуста, като разорена отъ чужденцы:
8 И Сіонова-та дъщеря е оставена като колибѫ въ лозіе,
Като пазарницѫ въ градинѫ на краставицы,
Като градъ обсаденъ.
9 Ако Господь *Саваоѳъ не бы ни оставилъ малъкъ остатъкъ,
Като Содомъ быхмы станѫли,

* На войнства-та.

На Гоморръ быхмы ся уподобили.
10 Чуйте слово-то Господне, князове Содомскы:
Слушайте законъ-тъ на Бога нашего, людіе Гоморрскы:
11 Защо ми е множество-то на жьртвы-тѣ ви? говори Господь:
Сытъ сьмь отъ всесъжженія на овны,
И отъ тлъстина на огоены:
И не ми е угодна кръвь отъ юнцы,
Или отъ агнета, или отъ ярцы.
12 Когато идете да ся явите прѣдъ мене,
Кой е поискалъ отъ рѫцѣ-тѣ ви това, да тъпчете дворове-тѣ ми:
13 Не принасяйте вече суетны приношенія:
Темянъ-тъ е мерзость на мене:
Новомѣсечія-та и сѫбботы-тѣ,
Свыкваніе-то на събиранія-та, не могѫ да търпѭ:
Беззаконіе е тържественно-то събираніе.
14 Душа-та ми мрази новомѣсечія-та ви и праздницы-тѣ ви:
Досажденіе сѫ на мене: дотегнѫ ми да търпѭ.
15 И когато прострете рѫцѣ-тѣ си,
Ще крыѭ очи-тѣ си отъ васъ:
Даже когато умножите моленія, не щѫ да слушамъ:
Рѫцѣ-тѣ ви сѫ пълны съ кръвь.
16 Измыйте ся, очистѣте ся:
Отмахнѣте зло-то на дѣянія-та си отъ очи-тѣ ми:
Прѣстанѣте да правите зло,
17 Научѣте ся да струвате добро:
Изыскайте правосѫдіе, сторѣте право на насилваный-тъ,
Сѫдѣте сираче-то, защитѣте право-то на вдовицѫ-тѫ.
18 Елате сега, та да разыскамы, говори Господь:
Ако сѫ грѣхове-тѣ ви като багрѣно,
Ще станатъ бѣли като снѣгъ:
Ако сѫ румѣни като червено,
Ще станатъ като *бѣлѫ* вълнѫ.
19 Ако искате, и слушате,
Ще ядете благо-то на землѭ-тѫ:
20 Ако ли не щете, и отстѫпите,
Ще бѫдете поядени отъ ножъ;
Защото уста-та Господни говорихѫ.
21 Какъ вѣрный-тъ градъ станѫ блудница!
Той бѣше пъленъ съ правосѫдіе:
Правда обитаваше въ него: а сега, убійци.
22 Сребро-то ти станѫ шлакъ,
Вино-то ти ся смѣси съ водѫ.
23 Твои-тѣ князове сѫ отстѫпници, и участници на крадцы:
Всичкы обичатъ дарове, и тичатъ подиръ възмьздія:
Тѣ не сѫдятъ право сираче-то,
Нито сѫдъ-тъ на вдовицѫ-тѫ дохожда при тѣхъ.
24 За това говори Господь,
Іеова Саваоѳъ, Крѣпкый Израилевъ:
Ахъ! ще землѭ удовлетвореніе отъ противницы-тѣ си,
И ще си отмьстѭ на непріятели-тѣ си:
25 И пакъ ще турѭ рѫкѫ-тѫ си върхъ тебе,
И ще очистѭ шлакъ-тъ ти като съ борѫ,
И ще отдѣлѭ всичко-то твое олово.
26 И ще възстановѭ сѫдіи-тѣ ти както попрѣди,
И съвѣтницы-тѣ ти както изначало:
Слѣдъ това ще ся наречешь
Градъ на правдѫ, Вѣренъ градъ.
27 Сіонъ ще ся искупи съсъ сѫдбѫ,
И тѣзи които ся върнатъ въ него, съ правдѫ.
28 И беззаконни-тѣ и грѣшни-тѣ купно ще ся съкрушатъ,
И тѣзи които сѫ оставили Господа ще погынатъ.
29 Защото ще ся постыдятъ за дрьвета-та които пожелахте,
И ще ся посрамите за градины-тѣ които избрахте.
30 Понеже ще станете като теревинеъ, на който листа-та вѣнатъ,
И като градинѫ която нѣма водѫ.
31 И крѣпкый-тъ ще бѫде както изгрѣбки,
И дѣло-то му както искра,
И ще ся изгорятъ и двѣ-тѣ купно,
И не ще има кой да гаси.

ГЛАВА 2.

1 Слово-то, което ся откры на Исаіѭ сына Амосова, заради Іудѫ и Іерусалимъ.

2 Въ послѣдни-тѣ дни,
Гора-та на домъ-тъ Господенъ
Ще ся утвърди на върхъ-тъ на горы-тѣ,
И ще ся възвыси надъ хълмове-тѣ,
И всичкы-тѣ народи ще ся стекатъ въ нея.
3 И много племена ще отидатъ и ще рекатъ:
Дойдѣте, да възлѣземъ на гора-та Господня,
Въ домъ-тъ на Бога Іаковова:
И ще ны научи пѫтища-та си,
И ще ходимъ въ стапкы-тѣ му;
Защото отъ Сіонъ ще излѣзе законъ,
И слово Господне отъ Іерусалимъ.
4 И ще сѫди помежду народы-тѣ,
И ще обличи много племена;
И ще исковѫтъ ножове-тѣ си за палечници,
И копія-та си за сърпове:
Народъ, върхъ народъ не ще да дигне ножъ,
Нито ще научатъ вече брань.
5 Доме Іакововъ, дойдѣте,
И да ходимъ въ Господня-тѫ видѣлинѫ.
6 Понеже ты си оставилъ людіе-тѣ си, домъ-тъ Іакововъ,
Защото ся напълнихѫ изъ Встокъ,
И станахѫ прокобители, както Филистимци-тѣ,
И съединихѫ ся съ чада-та на иноплеменници-тѣ.
7 И земя-та имъ ся напълни съсъ сребро и злато,
И нѣма свършъкъ на съкровища-та имъ:
Напълни ся земя-та имъ и съ коніе,
И нѣма свършъкъ на колесницы-тѣ имъ.
8 И напълни ся земя-та имъ съ идолы:
Поклонихѫ ся на рѫчны-тѣ си дѣла,
На онова което пьрсти-тѣ имъ направихѫ:
9 И наведе ся простолюдинъ
И унизи ся голѣмецъ:
И ты не ще имъ простишь.
10 Влѣзь въ скалѫ-тѫ, и скрый ся въ пръсть-тѫ,
Поради страхъ-тъ отъ Господа,
И поради славѫ-тѫ на негово-то величіе.
11 Гордѣливы-тѣ человѣчески очи ще ся унижатъ,
И надиганіе-то на человѣцы-тѣ ще ся наведе:
А само Господь ще ся възвыси въ онзи день.
12 Защото день-тъ на Господа Саваоѳа ще бѫде
Върхъ всякого гордѣливъ и величавъ,
И върхъ всякого що ся надига: и ще ся унижи:
13 И върхъ всичкы-тѣ Ливанскы кедры высокы и възвышены,
И върхъ всичкы-тѣ Васанскы дѫбове;
14 И върхъ всичкы-тѣ высокы горы,
И върхъ всичкы-тѣ възвышены бърда,
15 И върхъ всякой высокъ стълпъ,
И върхъ всякѫ оградено стѣнѫ,
16 И върхъ всичкы-тѣ Ѳарсійскы корабы,
И върхъ всичкы-тѣ насладителны гледанія.
17 И высочина-та на человѣка ще ся наведе,
И надиганіе-то на человѣцы-тѣ ще ся унижи:
А само Господь ще ся възвыси въ онзи день.
18 И идоли-тѣ съвсѣмъ ще ся изгубятъ.
19 И тѣ ще влѣзатъ въ пещери-тѣ на скалы-тѣ,
И въ дупкы-тѣ на земѭ-тѫ,
Поради страхъ-тъ отъ Господа,
И поради славѫ-тѫ на величіе-то му,
Когато стане да растрепери земѭ-тѫ.
20 Въ онзи день ще хвърли человѣкъ
На къртове-тѣ и на прилѣпы-тѣ
Сребърны-тѣ си идолы и златны-тѣ си идолы,
Които направи за себе си за да ся кланя:
21 За да влѣзе въ дупкы-тѣ на канары-тѣ,
И въ разсѣлины-тѣ на скалы-тѣ,
Поради страхъ-тъ отъ Господа,
И поради славѫ-тѫ на величіе-то му,
Когато стане да растрепери земѭ-тѫ.
22 Оставѣте ся отъ человѣка,
На когото дыханіе-то е въ ноздри-тѣ му;
Защото за какво ся счита той?

ГЛАВА 3.

1 Защото ето, Господь, Іеова Саваоѳъ,
Ще отнеме отъ Іерусалимъ и отъ Іуда
Подпорка-та и помощь-та,
Всяка подпорка отъ хлѣбъ, и всяка подпорка отъ вода,
2 *Всякого* крѣпъкъ, и ратникъ,
Сѫдія, и пророкъ, и чародѣй, и старецъ,
3 Петдесетоначалникъ, и почтенъ, и съвѣтникъ,
И мѫдръ художникъ, и разуменъ обаятель.
4 И ще имъ дамъ момчета за князове,
И дѣца ще владѣятъ надъ тѣхъ.
5 И людіе-тѣ ще бѫдатъ насилствовани, человѣкъ отъ человѣка,
И всякой отъ ближняго си:
Момче-то ще ся голѣмѣе прѣдъ старый-тъ,
И нищожный-тъ прѣдъ почтенный-тъ.
6 Тогазь человѣкъ ще хване брата си *отъ* домъ-тъ на отца си, *и ще рече:*
Ты имашь одежда, стани началникъ намъ,
И това разореніе *нека е* подъ твоя рѫка:
7 Въ онзи день той ще отговори, и ще рече:
Не щѫ да станѫ вождь;
Защото въ кѫща-та ми нѣма ни хлѣбъ, ни одежда:
Не мя туряйте началникъ на людіе-тѣ:
8 Защото Іерусалимъ ся поклати, Іуда падна,
Понеже языкъ-тъ имъ и дѣла-та имъ сѫ противни Господу,
И раздражаватъ очи-тѣ на слава-та му.
9 Видъ-тъ на лице-то имъ свидѣтелствува противъ тѣхъ:
И изявяватъ грѣхъ-тъ си като Содомъ; не крыятъ.
Горко на душа-та имъ! защото въздадохѫ сами на себе си зло.
10 Речѣте на праведный-тъ че добро *ще му бѫде;*
Защото ще яде плодъ-тъ на дѣла-та си.
11 Горко на беззаконный-тъ, зло *ще му бѫде;*
Защото въздаяніе-то му ще бѫде *по дѣла-та* на рѫцѣ-тѣ му.
12 Мои-тѣ людіе дѣца гы насилствуватъ,
И жены владѣятъ надъ тѣхъ.
Людіе мои, ваши-тѣ наставници *вы* правятъ да заблуждавате,
И разварятъ пѫть-тъ на стапкы-тѣ ви.
13 Господь става на сѫдъ,
И стои да сѫди народы-тѣ.
14 Господь ще влѣзе въ сѫдба
Съсъ старѣйшины-тѣ на людіе-тѣ си и князове-тѣ имъ;
Защото вы похарахте лозіе-то:
Грабежи-тѣ отъ сиромаха сѫ въ кѫщы-тѣ ви.
15 Защо стрывате людіе-тѣ ми,
И смилате лица-та на сиромасы-тѣ?
Говори Господь Іеова Саваоѳъ.
16 И говори Господь:
Понеже Сіоновы-тѣ дъщери ся възгордѣхѫ,
И ходятъ съ надигнатъ вратъ,
И съ безстыдны очи,
И ходятъ насладително,
И дрънкатъ съ нозѣ-тѣ си,
17 За то Господь ще направи плѣшиво
Теме-то на Сіонскы-тѣ дъщери,
И Господь ще открые срамота-та имъ.
18 Въ онзи день Господь ще отнеме
Слава-та на дрънкала-та,
И мрѣжены-тѣ забрадкы и луницы-тѣ,
19 Обѣцы-тѣ, и гривны-тѣ, и тънкы-тѣ була,
20 И главовързкы-тѣ, и цѣпочкы-тѣ около глезны-тѣ, и поясы-тѣ,
И мировлагалницы-тѣ, и хамайлія-тѣ,
21 Пръстени-тѣ, и обѣцы-тѣ на носъ-тъ,
22 Мантела-та и фереджета-та,
И прѣкровкы-тѣ и кесія-тѣ,
23 Огледала-та, и тънкы-тѣ ризы,
И кидары-тѣ и покрывала-та.
24 И вмѣсто благовоніе, ще бѫде гнилота:
И вмѣсто поясъ, вѫже:
И вмѣсто косы кѫдрены, плѣшина:
И вмѣсто нагрѫдникъ, опасваніе съ врѣтище,
Нагореніе, вмѣсто красота.
25 Мѫжіе-тѣ ти ще паднатъ отъ ножъ,
И силни-тѣ ти въ брань:

26 И врата-та му ще охкатъ и ще плачатъ:
И той ще лѣжи на земѭ-тѫ напуснатъ.

ГЛАВА 4.

1 И въ онзи день седмь жены ще ся хванатъ за единъ мѫжъ и ще рекатъ:
Ный ще ядемъ свой-тъ си хлѣбъ,
И ще облачамы свои-тѣ си дрехы:
Само твое-то име да ся нарича надъ насъ,
Да отнемешь укоръ-тъ нашъ.
2 Въ онзи день Отрасль-тъ Господень ще бѫде красенъ и славенъ,
И плодъ-тъ на земѭ-тѫ възвышенъ и великолѣпенъ
За избавены-тѣ на Израиля:
3 И останѫли-тѣ въ Сіонъ,
И уцѣлѣли-тѣ въ Іерусалимъ,
Ще ся нарекатъ святи,
Всичкы що сѫ писани между живы-тѣ въ Іерусалимъ,
4 Когато измые Господь нечистотѫ-тѫ на Сіоновы-тѣ дъщери,
И очисти кръвь-тѫ на Іерусалимъ отъ срѣдъ него
Чрѣзъ духъ на сѫдба, и чрѣзъ духъ на зной.
5 И надъ всякo мѣсто на горѫ-тѫ Сіонъ,
И върху събранія-та ѝ,
Господь ще създаде облакъ и дымъ деня,
А нощя свѣтлость на пламененъ огнь;
Защото ще има покровъ надъ всичкѫ-тѫ славѫ.
6 И ще има скинія, за да осѣнява отъ пекъ-тъ деня,
И да е прибѣжище и защита отъ бурѭ и отъ дъждь.

ГЛАВА 5.

1 Сега ще пѣѭ на любезный-тъ си
Пѣснь на обычный-тъ си заради лозіе-то му:
Любезный ми имаше лозіе
На много тлъсто бърдо.
2 Обкопа го, и очисти го отъ камьніе-тѣ,
И насади го съ избранѫ лозѫ,
И съгради стълпъ въ срѣдъ него,
И направи още *и* жлебъ въ него:
И очакваше да роди гроздіе,
Но роди кыслѣ.
3 И сега, Іерусалимскы жители, и мѫжіе Іудини,
Сѫдѣте, молѭ, между мене и лозіе-то ми.
4 Що бѣ възможно да направѭ още на лозіе-то си,
И не му направихъ?
Защо, додѣ очаквахъ да роди гроздіе,
Роди кыслъ?
5 И сега, ето ще ви кажѫ
Що ще направѭ азъ на лозіе-то си:
Ще отнемѫ плетъ-тъ му, и то ще ся похара,
Ще развалѭ стѣнѫ-тѫ му, и ще ся потъпче:
6 И ще го направѭ пусто:
Не ще да ся обрѣже, нито прѣкопае,
Но ще проникнатъ *тамъ* глогове и шипцы:
Ще заповѣдамъ още на облацы-тѣ
Да не одъждятъ дъждь на него.
7 Защото лозіе-то на Господа Саваоѳа е Израилевый домъ,
И Іудини-тѣ мѫжіе възлюбленый-тъ неговъ садъ:
И очакваше сѫдъ, но ето кръвопролитіе:
Правдѫ, но ето вопль.
8 Горко на онѣзи, които присъединяватъ кѫщѫ съ кѫщѫ,
И събиратъ нивѫ съ нивѫ,
Додѣ не остане мѣсто,
И да останете вы сами всрѣдъ земѭ-тѫ!
9 Въ уши-тѣ ми Господь Саваоѳъ *говори:*
Наистинѫ много кѫщи ще останатъ въ запустѣніе,
Голѣмы и хубавы, безъ жители:
10 Ей, десеть уврата на лозіе ще дадѫтъ единъ * ваѳъ,
И единъ † коръ сѣме ще даде еднѫ § ефѫ.
11 Горко на онѣзи които подраняватъ сутринѫ и търсятъ сикерѫ;

* Мѣра за жидкости, 18 окы.
† Мѣра за жита, 180 окы.
§ Мѣра за жита равна съ ваѳъ-тъ, десета часть на коръ-тъ.

Които слѣдватъ до вечерь, додѣ гы распали вино-то !
12 И съ кнеаръ и псалтирь, и тѫпанъ и свиркѫ,
И съ вино сѫ тѣхны-тѣ пирове:
И не ся взиратъ въ дѣло-то Господне,
И не видятъ дѣйствіе-то на рѫцѣ-тѣ му.
13 За това мои-тѣ людіе сѫ закарани въ плѣнъ,
Поради незнаніе-то,
И почтенни-тѣ имъ умиратъ отъ гладъ,
И множество-то имъ изсъхнѫ отъ жаждѫ.
14 За това ся разшири адъ,
И отвори чрѣзмѣрно уста-та си:
И ще слѣзатъ въ него слава-та имъ,
И множество-то имъ, и мятежъ-тъ имъ,
И които ся веселятъ у тѣхъ.
15 И ще ся наведе простолюдинъ,
И ще ся унижи голѣмецъ,
И очи-тѣ на высокы-тѣ ще ся унижатъ.
16 А Господь Саваоѳъ ще ся възвыси чрѣзъ сѫдъ,
И Богъ святый ще ся освяти чрѣзъ правдѫ.
17 Тогазь агъници-тѣ ще ся пасѫтъ споредъ обычай-тъ си,
И чужди ще ядѫтъ пусты-тѣ мѣста на тлъсты-тѣ.
18 Горко на онѣзи, които привличатъ беззаконіе-то съ вѫжя на суетѫ,
И грѣхъ-тъ като съ ремицы на кола:
19 Които казватъ: Нека спѣши,
Нека прибързува дѣло-то си,
За да видимъ:
И съвѣтъ-тъ на Святаго Израилева
Нека приближи *и* нека дойде,
За да разумѣемъ !
20 Горко на онѣзи които наричатъ зло-то добро, а добро-то зло:
Които турятъ тьмнинѫ за видѣлинѫ, а видѣлинѫ за тьмнинѫ:
Които турятъ горчиво за сладко, и сладко за горчиво !
21 Горко на мѫдры-тѣ въ очи-тѣ имъ,
И на разумни-тѣ прѣдъ себе имъ !
22 Горко на онѣзи които сѫ юнаци за да піѭтъ вино,
И крѣпкы за да размѣсватъ сикерѫ:
23 Които оправдаватъ беззаконный-тъ за дарове,
И отнематъ отъ праведный-тъ право-то му.
24 За това както огненный языкъ пояжда плѣвѫ-тѫ,
И слама-та ся губи въ пламыкъ-тъ,
Така корень-тъ имъ ще стане както гнилота,
И цвѣтъ-тъ имъ ще възлѣзе както прахъ;
Защото отхвърлихѫ законъ-тъ на Господа Саваоѳа,
И прѣзрѣхѫ думѫ-тѫ на Святаго Израилева.
25 За туй гнѣвъ-тъ Господень ся распали противъ людіе-тѣ му,
И прострѣ рѫкѫ-тѫ си противъ тѣхъ, та гы порази:
И горы-тѣ треперяхѫ,
И трупове-тѣ имъ станахѫ като гной всрѣдъ пѫтища-та.
Съсъ всичко това гнѣвъ-тъ му не ся повърнѫ;
Но рѫка-та му е още прострѣна.
26 И ще дигне знамя за народы-тѣ отъ далечь,
И ще имъ засвири отъ край земѭ-тѫ:
И ето, скоро ще дойдѫтъ бързомъ.
27 Никой не ще ся умори нито ще ся спъне между тѣхъ:
Никой не ще задрѣме, нито ще заспи:
Нито поясъ-тъ отъ чрѣсла-та имъ ще ся развърже,
Нито ремыкъ-тъ на обуща-та имъ ще ся скѫса:
28 На които стрѣлы-тѣ сѫ остры,
И всичкы-тѣ имъ лѫкове запнати:
Копыта-та на коніе-тѣ имъ ще ся мнятъ като кремень,
И колеса-та имъ като вихрушкѫ:
29 Ревъ-тъ имъ като на львъ,
Ще ревѫтъ като млады львове:
Ей, ще рыкаѭтъ, и ще сграбятъ ловъ-тъ и ще го завлѣкѫтъ;
И не ще има кой да го отърве.
30 И въ онзи день ще рыкаѭтъ противъ тѣхъ като морскый шумъ;
И тѣ ще погледнатъ на земѭ-тѫ, и ето тьмнина, скърбь,
И видѣлина-та помъркнала въ облацы-тѣ й.

ГЛАВА 6.

1 Въ лѣто-то въ което умрѣ царь Озія,
видѣхъ Господа че сѣдѣше на прѣстолъ
високъ и прѣвъзнесенъ, и въскриліе-то
2 му испълни храмъ-тъ. Надъ него стоехѫ
Серафими, отъ които всякой имаше по
шесть крыла: съ двѣ-тѣ покрываше ли-
це-то си, и съ двѣ-тѣ покрываше нозѣ-
3 тѣ си, и съ двѣ-тѣ лѣтѣше. И выкахѫ
единъ къмъ другъ и думахѫ:
Святъ, святъ, святъ Господь Саваоѳъ:
Всичка-та земя е пълна съсъ славѫ-тѫ му.
4 И основанія-та на прагове-тѣ ся по-
клатихѫ отъ гласъ-тъ на тогова що выка-
5 ше, и домъ-тъ ся напълни съ дымъ. То-
газь рѣкохъ: Горко ми! защото загы-
нахъ: понеже сьмь человѣкъ съ нечисты
устны, и живѣѭ между людіе съ нечисты
устны, понеже очи-тѣ ми видѣхѫ Царя,
6 Господа Саваоѳа. Тогазь долѣтѣ при ме-
не единъ отъ Серафимы-тѣ, и имаше въ
рѫкѫ-тѫ си распаленъ вѫгленъ, *който*
7 бѣ зѣлъ съ клещы отъ олтарь-тъ. И до-
прѣ *го* до уста-та ми, и рече: Ето това
ся допрѣ до устны-тѣ ти: и беззаконіе-
то ти ся отнѣ, и грѣхъ-тъ ти ся очисти.
8 И чухъ гласъ-тъ Господень, който го-
ворѣше: Кого ще проводѭ, и кой ще о-
9 тиде за насъ? Тогазь рѣкохъ: Ето азъ,
проводи мя. И рече: Иди, та кажи на
тѣзи людіе:
Съ уши ще чуете, но нѣма да разумѣете,
И съ очи ще видите но нѣма да разберете:
10 Направи тлъсто сърдце-то на тѣзи людіе,
И направи тежкы уши-тѣ имъ, и затво-
ри очи-тѣ имъ,
За да не гледатъ съ очи-тѣ си, и да не
слушатъ съ уши-тѣ си,
И разумѣѭтъ съсъ сърдце-то си, и ся
обърнатъ та ся исцѣлятъ.
11 Тогазь рѣкохъ: Господи, до кога? И
отговори:
Додѣ запустѣѭтъ градове-тѣ, та да нѣ-
ма житель,
И кѫщи-тѣ, та да нѣма человѣкъ.
И земя-та да запустѣе съвсѣмъ:
12 Додѣ отдалечи Господь человѣцы-тѣ,
И стане голѣмо безлюдство всрѣдъ зе-
мѭ-тѫ.
13 Но *ще остане* въ неѭ още една десета
часть,
И тя пакъ ще ся изнури
Както теревинѳъ-тъ и дѫбъ-тъ, на които
Пьнь-тъ *остава* въ тѣхъ когато ся от-
сѣкатъ,
Така свято-то сѣме *ще бѫде* пьнь-тъ ѝ.

ГЛАВА 7.

1 И въ дни-тѣ на Ахаза, сынъ-тъ на Іо-
ѳама, сына Озіева, царь-тъ Іудинъ, Ра-
синъ Сирійскый царь, и Факей Ромеліе-
вый сынъ, Израилевый царь, възлѣзохѫ
вьрхъ Іерусалимъ за да ратуватъ противъ
2 него; но не могохѫ да го обладаѭтъ. И
възвѣстихѫ на Давидовъ-тъ домъ и реко-
хѫ: Сирія ся съгласи съ Ефрема. И сьрд-
це-то на *Ахаза* и сьрдце-то на людіе-
тѣ му ся расклатихѫ, както дѫбравны-
тѣ дьрвета ся расклащатъ отъ вѣтръ-тъ.
3 Тогазь рече Господь на Исаіѭ: Излѣзь
сега да посрѣщнешь Ахаза, ты и сынъ ти
Сеаръ-іасувъ въ край-тъ на водоводъ-тъ
на горній водоемъ, къмъ друмъ-тъ на
4 тепавичарскѫ-тѫ нивѫ, И речи му:
Гледай да си спокоенъ:
Да ся не убоишь, нито да малодушеству-
вашь,
Отъ двѣ-тѣ опашкы на тѣзи дымящы
главны,
Поради яростный-тъ гнѣвъ на Расина, и
Сиріѭ, и на Ромеліевъ-тъ сынъ,
5 Понеже Сирія, Ефремъ, и Ромеліевый
сынъ
Съвѣтувахѫ ся лошъ съвѣтъ противъ те-
бе, и рекохѫ:
6 Да възлѣземъ противъ Іудѫ, и да го у-
тѣснимъ,
И да го обладаемъ за себе си,
И да туримъ всрѣдъ него царь Тавеи-
ловъ-тъ сынъ:
7 Така говори Господь Іеова:
То нѣма да стане, нито ще бѫде;
8 Защото глава-та на Сиріѭ е Дамаскъ,
А глава-та на Дамаскъ, Расинъ:
И въ шестдесеть и петь годины

Ефремъ ще ся съкруши, щото да не е
вече народъ.
9 И глава на Ефрема е Самарія,
А глава на Самаріѭ, Ромеліевый сынъ.
Ако не вѣрвате, то нѣма да ся утвърдите.
10 И говорѝ още Господь на Ахаза, и рече:
11 Искай си знаменіе отъ Господа Бога твоего:
Искай го или въ дълбочинѫ-тѫ, или въ височинѫ-тѫ горѣ.
12 Но Ахазъ рече: Не щѫ да искамъ,
Нито ще искушавамъ Господа.
13 И рече *Исаія:* Слушайте сега, доме Давидовъ:
Малко нѣщо ли е за васъ да досаждате на человѣцы,
И ще досаждате ли още и на Бога моего?
14 За то Господь самъ ще ви даде знаменіе:
Ето, дѣвица-та ще зачне и ще роди сынъ,
И ще нарече име-то му Еммануилъ.
15 Масло и медъ ще яде,
Додѣ научи да отхвърля лошо-то, и да избира добро-то.
16 Защото прѣди да научи дѣте-то
Да отхвърля лошо-то, и да избира добро-то,
Ще бѫде оставена тая земя,
На коѭто отъ двама-та царіе ся боишь ты.
17 Господь ще докара на тебе,
И на твои-тѣ людіе, и на бащинъ-тъ ти домъ
Дни, каквито не сѫ дохаждали,
Отъ който день ся е отдѣлилъ Ефремъ отъ Іудѫ:
Ще докара Ассирійскый-тъ царь.
18 И въ онзи день ще засвири Господь на мухы-тѣ
Които сѫ въ крайща-та на Египетскы-тѣ рѣкы,
И на пчелы-тѣ които сѫ въ Ассирійскѫ-тѫ земѭ:
19 И ще дойдѫтъ, и ще си починѫтъ всичкы-тѣ по запустѣлы-тѣ долины,
И въ дупкы-тѣ на канары-тѣ, и на всякѫ дракѫ,
И на всяко пасбище.
20 Въ той день Господь ще обръсне съ бръсначъ зѣтъ съ наемъ
Оттатъкъ рѣкѫ-тѫ, Ассирійскый-тъ царь,
Главѫ-тѫ, и власы-тѣ на нозѣ-тѣ;
Даже и брадѫ-тѫ ще смъкне.
21 И въ онзи день,
Человѣкъ който храни кравѫ и двѣ овцы,
22 Отъ изобиліе-то на млѣко-то,
Което ще даватъ, ще яде масло;
Защото масло и медъ ще яде всякой
Който е останалъ всрѣдъ земѭ-тѫ.
23 И въ онзи день, всяко мѣсто,
Въ което е имало тысяща лозы за тысящѫ сребърницы,
Ще бѫдѫтъ за глогове и търніе.
24 Съсъ стрѣлы и съ лѫкове ще дойдѫтъ тамъ;
Защото всичка-та земя ще стане глогове и търніе.
25 И на всякѫ планинѫ копанѫ съ търнокопъ
Не ще да дойдешь отъ страхъ на глогове и търніе:
Тя ще бѫде да ся испроваждатъ *тамъ* говеда,
И да ся потъпче отъ дребенъ добытъкъ.

ГЛАВА 8.

1 И рече ми Господь: Земи при себе си
голѣмъ свитъкъ, та напиши въ него съ
человѣческѫ писалкѫ за *Махеръ-ша-
2 лалъ-хашъ-база. И зѣхъ при себе си вѣр-
ны свидѣтели *на това,* Уріѫ священни-
3 ка и Захаріѫ Іеверехіевъ-тъ сынъ. И
пристѫпихъ при пророчицѫ-тѫ, която
зачнѫ и роди сынъ. И рече ми Господь:
Наречи име-то му Махеръ-шалалъ-хашъ-
4 базъ; Защото прѣди да научи дѣте-то
да произноси, Отче мой, и Майко моя,
богатство-то на Дамаскъ и корысти-тѣ
на Самаріѭ ще ся занесѫтъ прѣдъ Ассирійскый-тъ царь.
5 И говори ми още Господь, и рече:
6 Понеже тѣзи людіе отметнѫхѫ

---

* Ускори на корысть, поспѣши на грабежъ.

Силоамскы-тѣ воды, тихо текущы-тѣ,
И ся радвать на Расина и на Ромелiевъ-тъ синъ,
7 За то, ето, Господь възвожда върхъ тѣхъ
Силнж-тж и голѣмж-тж водж на рѣкж-тж,
Ассирiйскый-тъ царь, и всичкж-тж му славж:
И ще прѣвъзлѣзе надъ всичкы-тѣ си потоцы,
И ще наводни всичкы-тѣ си брѣгове:
8 И ще мине прѣзъ Iудж, ще наводни и прѣлѣе,
Ще стигне до гърло-то,
И простиранiе-то на крыла-та му ще напълни
Ширинж-тж на землж-тж ти, Еммануиле.
9 Съюзни станѣте, народи, и ще бждете строшени:
И чуйте, всичкы които сте въ крайщата на землж-тж:
Опашѣте ся и ще бждете строшени:
Опашѣте ся и ще бждете строшени.
10 Съвѣтувайте ся съвѣтъ, и ще ся осуети:
Говорѣте думж, и нѣма да стане:
Защото Богъ е съ насъ.
11 Защото така ми говори Господь съ държавнж ржкж,
И научи мя да не ходя въ пжть-тъ на тѣзи людiе, и рече:
12 Да не речете: Съюзъ,
На всичко което тѣзи людiе ще рекжтъ: Съюзъ:
И да не ся боите отъ това, отъ което ся тѣ боятъ,
И да ся не ужасавате.
13 Господа на силы-тѣ, него освятѣте:
И той *да* ви е страхъ, и той *да* ви е трепетъ.
14 И той ще бжде святилище:
Но *и* камыкъ на прѣпъванiе и канара на съблазнь
За два-та Израилевы домове,
Сѣть и примка за Iерусалимскы-тѣ жители.
15 И мнозина отъ тѣхъ ще ся спънжтъ,
И ще паднжтъ, и ся съкрушатъ,
И ще ся впримчатъ, и ще ся уловятъ.
16 Вържи свидѣтелство-то,
Запечатай законъ-тъ между ученицы-тѣ ми,
17 А азъ ще чакамъ Господа,
Който крые лице-то си отъ Iакововъ-тъ домъ,
И на него ще ся надѣя.
18 Ето азъ и дѣца-та които ми даде Господь
За знаменiе и чудеса въ Израиль
Отъ Господа Саваоѳа, който обитава на горж-тж Сiонъ.
19 И когато ви рекжтъ:
Попытайте бѣсовъпрошатели-тѣ и вълшебницы-тѣ,
Които шепнжтъ и мъмржтъ, *отговорѣте:*
Единъ народъ не ще ли да попыта своитъ Богъ?
Ще притича ли нѣкой при мъртвы-тѣ за живы-тѣ?
20 *Търсѣте* въ законъ-тъ и въ свидѣтелство-то:
Ако не говорятъ споредъ това слово,
Наистинж нѣма виделo въ тѣхъ.
21 И ще минжтъ прѣзъ тжзи *землж* жестоко угнѣтени и гладни;
И когато огладнѣжтъ, ще негодуватъ,
И ще злословятъ царя си, и Бога си,
И ще погледнжтъ на горѣ.
22 Послѣ ще ся взржтъ въ землж-тж,
И ето скърбь и тъмнина, мракъ на утѣсненiе:
И ще ся оттласнжтъ въ тъмнинж-тж.

ГЛАВА 9.

1 Но не *ще да бжде такъвъ* мракъ на утѣсненж-тж *землж,*
Като въ прѣжни-тѣ врѣмена
Когато унижи землж-тж Завулонъ, и землж-тж Нефѳалимъ:
А въ послѣдни-тѣ ще направи славенъ
Пжть-тъ на море-то, оттамъ Iорданъ,
Галилеж языческж.
2 Людiе-тѣ които ходяхж въ тъмнинж видѣхж голѣмж виделинж;
Които сѣдѣхж въ землж на смъртнж сѣнкж, виделина възсiя връху тѣхъ.
3 Умножилъ си народъ-тъ,
Увеличилъ си радость-тж му,

Радватъ ся прѣдъ тебе споредъ радость-
та въ жетва,
Както ся радватъ когато дѣлятъ ко-
рысти.
4 Защото ты си строшилъ яремъ-тъ на то-
варъ-тъ имъ,
И тояга-та на плещы-тѣ имъ, и
Бичъ-тъ на оногозъ който гы насилству-
ваше,
Както въ день-тъ на Мадіама.
5 Защото всяко оржжіе на ратующій-тъ
съ мятежъ,
И облѣкло валяно въ кръвь,
Ще бжде за изгорѣніе *и* вещество за
огнь.
6 Защото ни ся роди дѣте,
Сынъ ни ся даде:
И началство-то ще бжде на рамо-то му:
И име-то му ще ся нарече
Чуденъ, Съвѣтникъ, Богъ крѣпъкъ,
Отецъ на *бждущій* вѣкъ, Князь мира.
7 Не ще има свършъкъ въ наращеніе-то
на началство-то *му* и на миръ-тъ,
Върху Давидовъ-тъ прѣстолъ, и негово-
то царство,
За да го нареди, и да го утвърди,
Въ сждъ и правда, отъ нынѣ и до вѣка.
Ревность-та на Господа Саваоѳа ще из-
върши това.
8 Господь проводи слово на Іакова,
И то падна върхъ Израиля.
9 И всичкы-тѣ людіе ще познаятъ *това,*
Ефремъ и жители-тѣ на Самарія,
Които говорятъ гордѣливо и съ надиг-
нжто сърдце:
10 Кирпичи-тѣ паднаха, но ный ще съзи-
дамы съ дѣланы камьніе:
Черницы-тѣ ся изсѣкоха, но ный ще *гы*
замѣнимъ *съ* кедры.
11 За то Господь ще подигне Расиновы-тѣ
врагове противъ него,
И ще раздражи непріятели-тѣ му:
12 Сирійцы-тѣ отпрѣдъ, а Филистимцы-тѣ
отзадъ:
И ще изѣдатъ Израиля съ отворены у-
ста.
Съсъ всичко това гнѣвъ-тъ му не ся
повърна,
Но ржка-та му е още прострѣна.
13 Но людіе-тѣ не ся връщатъ къмъ тогозъ
който гы поразява,
Нито търсятъ Господа Саваоѳа.
14 За то Господь ще отсѣче отъ Израиля
глава и опашка,
Финикъ и ситникъ, въ единъ день.
15 Старецъ-тъ и знаменитый-тъ, той е глава:
И пророкъ-тъ който поучава лъжы, той
е опашка.
16 Защото водители-тѣ на тѣзи людіе ма-
мятъ *гы:*
И водими-тѣ отъ тѣхъ погынуватъ.
17 За то Господь не ще да ся развесели
заради юношы-тѣ имъ,
Нито ще помилува сирачета-та и вдови-
цы-тѣ имъ;
Понеже всичкы-тѣ сж лицемѣри и зло-
дѣйци,
И всякои уста говорятъ безуміе.
Съсъ всичко това гнѣвъ-тъ му не ся по-
върна,
Но ржка-та му е още прострѣна.
18 Защото беззаконіе-то изгаря както
огнь,
Който пояжда глогове-тѣ и терніе-тѣ,
И пламенѣе въ гжстацы-тѣ на джбрава-та,
И тѣ ще възлѣзатъ като стълпъ отъ
дымъ.
19 Отъ ярость-та на Господа Саваоѳа зе-
мя-та ся запали,
И людіе-тѣ ще бждатъ както вещество
за огнь:
Человѣкъ не ще помилува брата си.
20 И ще грабне на дѣсно, но ще огладнѣе;
И ще яде на лѣво, но не ще ся насыти:
Ще ядатъ всякой человѣкъ плъть-та на
мышца-та си:
21 Манассія Ефрема, а Ефремъ Манассія:
Тѣ наедно *ще сж* противъ Іуда.
Съсъ всичко това гнѣвъ-тъ му не ся
повърна,
Но ржка-та му е още прострѣна.

ГЛАВА 10.

1 Горко на тѣзи които заповѣдватъ не-
праведны заповѣди,
И на писцы-тѣ които пишатъ насиліе:
2 За да лишатъ сиромасы-тѣ отъ сждъ-тъ,

И да разграбятъ праведно-то на нищы-
тѣ отъ людіе-тѣ ми,
За да имъ станѫтъ корысть вдовицы-тѣ,
И да съблѣкѫтъ спрачета-та!
3 И що ще да направите въ день-тъ на
посѣщеніе-то,
И въ гыбель-тѫ която ще дойде отъ
далечь?
Къмъ кого ще притичате за помощь?
И дѣ ще оставите славѫ-тѫ си?
4 Безъ мене ще ся наведѫтъ между вър-
заны-тѣ,
И ще паднѫтъ отдолу подъ убиты-тѣ?
Съсъ всичко това гнѣвъ-тъ му не ся по-
върнѫ,
Но рѫка-та му е още прострѣна.
5 Горко на Ассиріецъ-тъ, тоягѫ-тѫ на
ярость-тѫ ми,
И бичъ-тъ въ рѫкѫ-тѫ му е гнѣвъ-тъ ми!
6 Ще го проводѭ върхъ лицемѣръ народъ,
И ще му дамъ заповѣдь върхъ людіе-тѣ
на ярость-тѫ си,
За да донесе користи, и да грабне гра-
бежъ,
И да гы стѫпче като калъ-тъ на пѫти-
ща-та.
7 Но той не разумѣва така,
Нито сърдце-то му размышлява така;
Но въ сърдце-то му е
Да низвърне и да истрѣби народы не
малко.
8 Защото говори:
Князове-тѣ ми не сѫ ли всичкы-тѣ ца-
ріе?
9 Не е ли Халне както Кархамисъ?
Не е ли Емаѳъ както Арфадъ?
Не е ли Самарія както Дамаскъ?
10 Както рѫка-та ми прѣзѣ царства-та на
идолы-тѣ,
На които истуканы-тѣ *бѣхѫ* по много
отъ Іерусалимскы-тѣ и Самарій-
скы-тѣ,
11 Не ще ли направѭ, както направихъ на
Самаріѭ и на нейны-тѣ идолы,
Така и на Іерусалимъ и на кумиры-тѣ
му?
12 За то,
Като свърши Господь всичко-то си дѣло
Надъ горѫ-тѫ Сіонъ и надъ Іерусалимъ,
Ще накажѫ, *думa*, плодъ-тъ на голѣм-
ливо-то сърдце на Ассирійскый-тъ
царь,
И възгордѣніе-то на высоконадигнаты-
тѣ му очи.
13 Защото говори:
Съсъ силѫ-тѫ на рѫкѫ-тѫ си направихъ
това,
И съ мѫдрость-тѫ си; понеже сьмь ра-
зуменъ:
И прѣмѣстихъ прѣдѣлы-тѣ на народы-тѣ,
И разграбихъ съкровнища-та имъ,
И като крѣпъкъ, свалихъ сѣдящы-тѣ *на
высоко:*
14 И рѫка-та ми намѣри, както гнѣздо, бо-
гатство-то на людіе-тѣ:
И както събира нѣкой яйца оставены,
Така събрахъ всичкѫ-тѫ землѭ азъ:
И никой не поклати крыло, или отвори
уста, или пошепнѫ.
15 Да ли бы ся похвалила сѣкыра-та про-
тивъ тогози който сѣче съ неѭ?
Може ли ся велехвали тріонъ-тъ про-
тивъ тогози който го движи?
Както ако бы дигналъ жезлъ-тъ тѣзи
които го дигатъ:
Както ако бы възвысила тояга-та *того-
зи който* не *е* дърво.
16 За то Господь, Господь Саваоѳъ,
Ще проводи на тлъсты-тѣ му мърша-
вость:
И подъ славѫ-тѫ му ще ся распали по-
жаръ,
Както пожаръ отъ огнь.
17 И Свѣтъ-тъ на Израиля ще бѫде огнь,
И Святый-тъ негов, пламень:
И ще изгори и пояде търніе-тѣ му
И глогове-тѣ му въ единъ день:
18 И ще погуби славѫ-тѫ на дѫбравѫ-тѫ
му и на плодовито-то му поле,
Отъ душѫ до плъть:
И ще бѫде както немощенъ когато
чезне.
19 А остатъкъ-тъ на дѫбравны-тѣ му дърве-
та ще бѫде малочисленъ,
Щото дѣте да гы испише.
20 И въ онзи день,
Остатъкъ-тъ на Израиль,
И спасени-тѣ отъ Іаковов-тъ домъ,

Нѣма да ся подпиратъ вече на тогозь
   който гы порази,
Но ще ся подпиратъ съ истинѫ на Господа, Святый-тъ Израилевъ.
21 Остатъкъ-тъ ще ся обърне, Іакововъ-тъ
   остатъкъ
Къмъ Бога крѣпкаго.
22 Защото, ако и да сѫ людіе-тѣ ти, Израйлю, като морскый-тъ пѣсъкъ,
Остатъкъ отъ тѣхъ ще ся обърне:
Опрѣдѣлено-то погубленіе ще ся излѣе
   съ правдѫ.
23 Защото Господь Богъ Саваоѳъ ще извърши
Опрѣдѣлено погубваніе всрѣдъ всичкѫ-тѫ землѭ.
24 За то, така говори Господь Богъ Саваоѳъ:
Людіе мои, които живѣете въ Сіонъ,
Да ся не бойте отъ Ассиріецъ-тъ:
Ще вы удари съсъ жезлъ,
И ще дигне тоягѫ-тѫ си противъ васъ
Споредъ способъ-тъ на Египетъ;
25 Защото още твърдѣ малко, и ярость-та
   ще прѣстане:
И гнѣвъ-тъ ми *ще бѫде* въ погыбель
   тѣмъ.
26 И Господь на силы-тѣ ще дигне върхъ
   него бичъ,
Споредъ пораженіе-то на Мадіама въ
   канарѫ-тѫ Оривъ:
И *както* жезлъ-тъ му *ся възвыси* на море-то,
Така ще го възвыси споредъ способъ-тъ
   на Египетъ.
27 И въ онзи день,
Товаръ-тъ му ще ся снеме отъ плещы-тѣ ти,
И яремъ-тъ му отъ вратъ-тъ ти.
И яремъ-тъ ще ся съкруши поради тлъстинѫ-тѫ.
28 Той дойде въ Гаяѳъ, минѫ въ Мигронъ:
Въ Михмасъ ще растовари съсѫды-тѣ си:
29 Заминѫхѫ прѣходъ-тъ:
Нощувахѫ въ Гавѫ:
Рама ся устраши:
Гавая Саулова ся разбѣга.
30 Възвыси гласъ-тъ си, Галлимова дъщеро;
Направи го да ся чуе въ Лаисъ,
Нищій Анаѳоѳе.
31 Мадмина ся прѣнесе:
Жители-тѣ на Гевимъ побѣгнѫхѫ.
32 И само днесь като остане въ Нобъ,
Ще помаха съ рѫкѫ-тѫ си къмъ горѫ-тѫ
   на Сіоновѫ-тѫ дъщерѭ,
Къмъ хълмъ-тъ на Іерусалимъ.
33 Ето Господь, Іеова Саваоѳъ,
Ще искастри хубавы-тѣ вѣтвы съсъ
   страшнѫ силѫ:
И възвышены-тѣ ще ся съкрушатъ,
И надигнаты-тѣ ще ся снишатъ.
34 И гѫсты-тѣ на дѫбравѫ-тѫ ще изсѣче
   съ желѣзо,
И Ливанъ ще падне чрѣзъ Крѣпкый-тъ.

ГЛАВА 11.

1 И ще израсте прѫчка изъ пьнь-тъ Іессеевъ,
И отрасль ще поникне изъ кореніе-тѣ му:
2 И духъ-тъ Господень ще почине на него,
Духъ на мѫдрость и разумъ,
Духъ на съвѣтъ и на силѫ,
Духъ на знаніе и на страхъ Господень:
3 И негово-то благоволеніе ще е въ страхъ-тъ на Господа,
Тъй щото нѣма да сѫди споредъ зрѣніе-то на очи-тѣ си,
Нито ще рѣшава споредъ слушаніе-то
   на уши-тѣ си:
4 Но съ правдѫ ще сѫди сиромасы-тѣ,
И съ правотѫ ще рѣшава за смиренытѣ на землѭ-тѫ:
И ще порази землѭ-тѫ съ жезлъ-тъ на
   уста-та си,
И съ дыханіе-то на устны-тѣ си ще умъртви нечестивый-тъ.
5 И поясъ на чрѣсла-та му ще бѫде правда-та,
И поясъ на лядвія-та му ще бѫде вѣрность-та.
6 И вълкъ-тъ ще живѣе съ агне-то,
И рысъ-тъ ще си почива съ яре-то:
И теле-то и львче-то и огоены-тѣ *все*
   наедно,
И малко дѣте ще гы кара,
7 И юница-та и мечка-та ще пасѫтъ наедно;

Малкы-тѣ имъ ще си почиватъ заедно,
И львъ-тъ ще яде плѣвѫ както волъ-тъ.
8 И дѣте на цицѫ ще играе надъ дупкѫ-тѫ на аспидъ-тъ,
И отбіено-то дѣте ще туря рѫкѫ-тѫ си въ гнѣздо-то на василискъ-тъ.
9 Не ще направятъ зло нито пагубѫ въ всичкѫ-тѫ ми святѫ горѫ;
Защото земя-та ще е пълна съсъ знаніе за Господа,
Както воды-тѣ покрыватъ море-то.
10 И ще бѫде въ онзи день Іессеевъ-тъ корень,
Който ще стои хорѫгва на народы-тѣ,
Къмъ него ще притичатъ племена-тѫ,
И негово-то упокоеніе ще бѫде слава.
11 И въ онзи день,
Господь ще тури рѫкѫ-тѫ си пакъ вторый пѫть,
За да земе за себе си остатъкъ-тъ на людіе-тѣ си,
Който ще остане, отъ Ассиріѭ, и отъ Египетъ,
И отъ Паѳросъ, и отъ Еѳіопіѭ, и отъ Еламъ,
И отъ Сенааръ, и отъ Емаѳъ, и отъ морскы-тѣ островы.
12 И ще възвыси знамя за народы-тѣ,
И ще събере отхвърлены-тѣ отъ Израиль,
И ще събере на купъ расприсняты-тѣ отъ Іудѫ,
Отъ четыри-тѣ ѫглы на земѭ-тѫ.
13 И завистьта Ефремова ще ся махне,
И притѣснители-тѣ Іудини ще ся отсѣкатъ:
Ефремъ нѣма да завижда на Іудѫ,
И Іуда нѣма да притѣснява Ефрема,
14 Но ще полетятъ на рамена-та на Филистимцы-тѣ къмъ западъ:
Ще оберѫтъ и въсточны-тѣ жители наедно,
Ще турятъ рѫкѫ-тѫ си върхъ Едома и Моава,
И Аммонови-тѣ сынове ще имъ ся покорятъ.
15 И Господь ще погуби заливъ-тъ на Египетско-то море:
И чрѣзъ силный-тъ си вѣтръ ще помахѫ съ рѫкѫ-тѫ си върху рѣкѫ-тѫ,
И ще ѭ порази въ седмь теченія,
И ще направи да ѭ минуватъ съ обуща.
16 И ще има друмъ за остатъкъ-тъ на людіе-тѣ му
Който ще остане, отъ Ассиріѭ,
Както *имаше* за Израиля,
Въ който день възлѣзе отъ Египетскѫ-тѫ земѭ.

ГЛАВА 12.

1 И въ онзи день ты ще речешь:
Господи, ще тя славословѭ:
Защото, ако и да си ся разгнѣвилъ на мене,
Повърнѫ ся гнѣвъ-тъ ти, и утѣшилъ си мя.
2 Ето, Богъ ми е спасеніе:
Ще дързаѭ, и не ще ся боѭ;
Защото Господь Іеова е моя сила, и пѣніе,
И той быде спасеніе мое.
3 И съ веселіе ще начерпете водѫ
Отъ источницы-тѣ на спасеніе-то.
4 И въ онзи день ще речете:
Славословѣте Господа,
Призовете име-то му,
Направѣте позпаты въ народы-тѣ дѣлата му,
Поменувайте че ся е възвысило негово-то име.
5 Пѣйте Господу; защото направи величіе;
То е познато по всичкѫ-тѫ земѭ.
6 Възопій и радостно выкай, Сіонскый жителю;
Защото Святый Израилевъ е великъ всрѣдъ тебе.

ГЛАВА 13.

1 Пророчество заради Вавилонъ, *видѣніе-то* което видѣ Исаія Амосовый сынъ.
2 Дигнѣте знамя на равнѫ планинѫ,
И възвысѣте гласъ къмъ тѣхъ,
Помахайте съ рѫкѫ за да влѣзатъ въ врата-та на князове-тѣ.
3 Азъ заповѣдахъ на *опрѣдѣлены-тѣ си,

* *Евр.* освятены.

Повыкнахъ още и силны-тѣ си, за *да извършатъ* гнѣвъ-тъ ми,
Тѣзи които ся радватъ на слава-та ми.
4 Гласъ на множество върху горы-тѣ, както на голѣмъ народъ:
Мятеженъ гласъ отъ царства-та на събраны-тѣ народы;
Господь Саваоѳъ прѣглежда войнство-то за бой-тъ.
5 Дохождатъ отъ далечнѫ землѭ,
Отъ небесны-тѣ крайща,
Господь и орѫжія-та на негодуваніе-то му,
За да погуби всичкѫ-тѫ землѭ.
6 Лелекайте, защото день-тъ Господень приближи:
Ще дойде както гыбель отъ Всесилнаго.
7 За то всичкы-тѣ рѫцѣ ще ослабнатъ,
И всяко человѣческо сърдце ще ся стопи.
8 И ще ся растреперятъ:
Болѣзни и скърби ще *гы* обладаѭтъ:
Ще бѫдѫтъ въ болѣзни, както раждающа:
Смаяни ще гледатъ единъ на другъ:
Лица-та имъ лица на пламыкъ.
9 Ето, день-тъ Господень иде,
Лютъ и съ ярость и гнѣвъ пламененъ,
За да направи землѭ-тѫ пустѫ:
И ще истрѣби отъ неѭ грѣшни-тѣ ѭ.
10 Защото небесны-тѣ звѣзды и съзвѣздія
Не ще дадѫтъ свѣтлость-тѫ си:
Слънце-то ще помръкне въ изгрѣваніе-то си,
И луна-та не ще сіяе съсъ свѣтлинѫ-тѫ си.
11 И ще накажѫ свѣтъ-тъ за злинѫ-тѫ *му*,
И нечестивы-тѣ за беззаконіе-то имъ:
И ще направѭ да прѣстане велехваленіе-то на гордѣливы-тѣ,
И ще смирѭ высокомѫдріе-то на насилницы-тѣ.
12 Ще направѭ человѣка да е по скѫпъ отъ чисто-то злато;
Ей, человѣка, отъ злато-то на Офиръ.
13 За то ще расклатѭ небеса-та,
И земя-та ще ся потресе отъ мѣсто-то си,
Въ ярость-тѫ на Господа Саваоѳа,
Въ день-тъ на пламенный-тъ му гнѣвъ.
14 И ще сѫ както сърна гонима,
И както овцы които нѣма кой да събира:
Ще ся връщатъ всякой при людіе-тѣ си,
И ще бѣгатъ всякой на мѣсто-то си.
15 Всякой който ся намѣри ще бѫде прониѕанъ,
И всичкы-тѣ наловени ще паднатъ подъ ножъ.
16 И чада-та имъ ще бѫдѫтъ съкрушены прѣдъ очи-тѣ имъ:
Кѫщи-тѣ имъ ще бѫдѫтъ разграбены, и жены-тѣ имъ насилваны.
17 Ето, ще подбудѭ противъ тѣхъ Мидяны-тѣ,
Които не ще вмѣнятъ за нищо сребро-то,
И не ще иматъ угожденіе въ злато-то.
18 Но *св* лѫкове-тѣ ще съкрушатъ юношы-тѣ:
И не ще помилуватъ плодъ-тъ на ложесна-та:
Око-то имъ нѣма да пощади дѣца.
19 И Вавилонъ, слава-та на царства-та,
Славна-та хвала на Халдеи-тѣ,
Ще бѫде както когато разори Богъ Содомъ и Гоморръ:
20 Никога нѣма да ся насели,
Нито ще бѫде обитаемъ въ родъ и родъ:
Нито Аравяни-тѣ ще поставятъ шатры-тѣ си тамъ,
Нито овчари ще почиватъ тамъ.
21 Но дивы коткы ще почиватъ тамъ:
Кѫщи-тѣ имъ ще бѫдѫтъ пълны съ рыкающы животны:
И камилоптицы ще живѣѭтъ тамъ,
И сатиры ще ликуватъ тамъ:
22 И іены ще выѭтъ въ палаты-тѣ имъ,
И чакали въ домове-тѣ на наслажденіе-то,
И врѣме-то му ся приближава да дойде,
И дни-тѣ му не ще да ся продължатъ.

ГЛАВА 14.

1 Защото Господь ще помилува Іакова,
И ще избере пакъ Израиля,
И ще гы упокои въ землѭ-тѫ имъ:
И чужденци-тѣ ще ся съединятъ съ тѣхъ,
И ще ся прилѣпятъ при Іакововъ-тъ домъ.
2 И народи-тѣ ще гы земѫтъ, и ще гы заведѫтъ на мѣсто-то имъ:

И Израилевый домъ ще гы има наслѣдіе
въ земя-тѫ Господня
За рабы и рабыни:
И ще плѣнятъ плѣнители-тѣ си,
И ще владѣятъ надъ притѣснители-тѣ си.
3 И въ който день Господь тя упокои отъ
скърбь-тѫ ти,
И отъ страхъ-тъ ти,
И отъ жестока-тѫ работѫ
Въ коятo бѣ ты поробощенъ,
4 Ще употрѣбишь тъзи пословицѫ противъ
Вавилонскый-тъ царь, и ще речешь:
Какъ прѣстанѫ насилникъ-тъ!
Прѣстанѫ берникъ-тъ!
5 Господь съкруши жезлъ-тъ на нечести-
вы-тѣ,
Скиптръ-тъ на владѣтели-тѣ.
6 Който поразяваше съ ярость людіе-тѣ
Съ непрѣстанно біеніе,
Който владычествуваше съ гнѣвъ надъ
языцы-тѣ,
Гонимъ е, и нѣма който да възбранява.
7 Всичка-та земя ся успокоява, и безмъл-
ствува:
Въсклицавать радостно.
8 Радвать ся и елхы-тѣ за тебе,
Ливанови-тѣ кедри, *и думать*:
Отъ както си легналъ ты,
Дървосѣчецъ не възлѣзе на насъ.
9 Адъ отъ долѣ дойде въ движеніе заради
тебе,
За да посрѣщне твое-то идваніе:
Заради тебе събуди мъртвы-тѣ,
Всичкы-тѣ земны князове:
Дигнѫ отъ прѣстолы-тѣ имъ
Всичкы-тѣ царіе на народы-тѣ.
10 Тѣ всичкы ще проговорятъ и ще ти
рекатъ:
И ты ли быде слабъ, както ный?
Станѫ ли равенъ намъ?
11 Велехваленіе-то ти ся сниви въ гробъ-тъ,
И шумъ-тъ на музикалны-тѣ твои орѫдія:
Черви сѫ постлани отъ долѣ ти, и чер-
ви тя покрыватъ:
12 Какъ си паднялъ отъ небе-то ты,
Сыне на зорѫ-тѫ, Деннице!
Съкрушилъ си ся на земѭ-тѫ,
Ты който тъпчаше народы-тѣ!
13 А ты думаше въ сърдце-то си:
Ще възлѣзѫ на небе-то,
Ще възвышѫ прѣстолъ-тъ си надъ Бо-
жіи-тѣ звѣзды:
И ще сѣднѫ на горѫ-тѫ на събраніе-то,
къмъ страны-тѣ на сѣверъ:
14 Ще възлѣзѫ въ высотѫ-тѫ на облацы-тѣ:
Ще бѫдѫ подобенъ Вышнему.
15 Но ты ще слѣзешь въ адъ,
Въ дълбочины-тѣ на ровъ-тъ.
16 Които тя видятъ ще ся взратъ въ тебе,
Ще тя разгледатъ, и ще рекатъ:
Този ли е человѣкъ-тъ, който правѣше
земѭ-тѫ да трепери,
Който расклащаше царства-та?
17 Който запустяваше вселеннѫѭ,
И съсыпваше градове-тѣ ѝ?
Който не пускаше узницы-тѣ си въ до-
мове-тѣ *имъ*?
18 Всичкы-тѣ царіе на народы-тѣ, всичкы-
тѣ ся упокояватъ въ славѫ,
Всякой въ домъ-тъ си:
19 А ты быде отхвърленъ отъ гробъ-тъ си
като мързостнѫ отрасль,
Като дрехѫ на убиты,
На прободены съ ножъ,
На слазящы между каменіе-тѣ на ровъ-тъ:
Като трупъ който ся тъпче.
20 Ты не ще ся съединишь въ погребеніе
съ тѣхъ,
Защото си погубилъ земѭ-тѫ си,
Убилъ си свои-тѣ людіе:
Сѣме-то на злодѣйцы-тѣ никога не ще
ся поменува.
21 Приготвѣте кланіе за чада-та му,
Поради беззаконіе-то на отцы-тѣ имъ,
За да не станатъ и наслѣдятъ земѭ-тѫ,
И напълнятъ лице-то на вселеннѫѭ съ
врагове.
22 Защото ще станѫ противъ тѣхъ,
Говори Господь Саваоѳъ,
И ще изгладѭ изъ Вавилонъ име, и о-
статъкъ,
И сынъ, и внукъ, говори Господь.
23 И ще го направѭ наслѣдіе на ежове, и
водны езера:
И ще го пометѫ съ метлѫ-тѫ на погы-
бель-тѫ,
Говори Господь Саваоѳъ.
24 Заклѣ ся Господь Саваоѳъ и рече:

Непрѣмѣнно както намыслихъ, така ще бѫде,
И както рѣшихъ, *така* ще остане,
25 Да съкрушѫ Ассиріецъ-тъ въ земѭ-тѫ си,
И да го стѫпчѫ на горы-тѣ си:
Тогазь хомотъ-тъ му ще ся дигне отъ тѣхъ,
И товаръ-тъ му ще ся сиеме отъ плещы-тѣ имъ.
26 Това е рѣшеніе-то, рѣшено за всичкѫ-тѫ земѭ:
И тая е прострѣна-та рѫка надъ всичкы-тѣ народы.
27 Защото Господь Саваоѳъ рѣши, и кой ще развали?
И рѫка-та му е прострѣна, и кой ще ѭ върне назадъ?
28 Въ годинѫ-тѫ въ коѭто умрѣ царь Ахазь станѫ това видѣніе:
29 Не ся радвай, всичка Филистимска земле,
Защото ся съкруши жезлъ-тъ на поразившій-тъ тя;
Понеже изъ корень-тъ на зміѭ-тѫ ще излѣзе василискъ,
И плодъ-тъ му ще бѫде горителна змія хвърката.
30 И първородни-тѣ на сиромаха ще ся нахранятъ,
И нищи-тѣ ще си почиватъ въ безопасность:
И ще умъртвѭ корень-тъ ти съ гладъ,
И ще убіе той остатъкъ-тъ ти.
31 Рыдайте, порты: въпій, граде:
Стопила си ся, всичка Филистимска земле:
Защото иде дымъ отъ сѣверъ,
И нито единъ ще ся отбіе
Въ пълкове-тѣ имъ.
32 И кой отвѣтъ ще ся даде на посланицы-тѣ на народы-тѣ?
Че Господь е основалъ Сіонъ,
И на него ще уповаѭтъ сиромаси-тѣ отъ людіе-тѣ му.

ГЛАВА 15.

1 Пророчество заради Моава.
Понеже Аръ Моавскый ся разори прѣзъ нощь *и* погынѫ;
Понеже Киръ Моавскый ся разори прѣзъ нощь *и* погынѫ:
2 Той възлѣзе въ капище-то, и въ Девонъ на трѣбища-та за да плаче:
Моавъ ще възрыдае за Нево, и за Медевѫ:
На всякѫ негова главѫ плѣшина,
Всяка брада обръснѫта.
3 Въ улицы-тѣ си ще бѫдѫтъ опасани съ врѣтища:
По кѫщы-тѣ си покрывы и по стъгды-тѣ си,
Всичкы-тѣ ще възрыдаѭтъ, ще потънѫтъ въ плачъ.
4 И Есевонъ ще въпіе, и Елеала:
Гласъ-тъ имъ ще ся чуе дори до Іассѫ:
За то орѫжени-тѣ Моавскы мѫжіе ще възопіѭтъ:
Душа-та имъ ще имъ дотегне.
5 Сърдце-то ми ще възопіе за Моава:
Бѣжанци-тѣ му *ще тичатъ* до Сигоръ *както* трилѣтна юница;
Защото съ плачъ ще възлѣзѫтъ прѣзъ всходъ-тъ на Лунеѳъ;
Защото въ пѫть-тъ на Оронаимъ ще възвышатъ гласъ на истрѣбленіе.
6 Защото воды-тѣ на Нимримъ ще запустѣѭтъ;
Защото трѣва-та изсъхнѫ, зеленище-то исчезнѫ,
Нѣма нищо зелено.
7 За то изобиліе-то което събрахѫ,
И онова което скътахѫ,
Ще ся донесе въ долъ-тъ на върбы-тѣ.
8 Защото въпль-тъ стигнѫ наоколо въ прѣдѣлы-тѣ на Моавъ,
Рыданіе-то му въ Егламъ,
И рыданіе-то му въ Виръ-елимъ.
9 Защото воды-тѣ на Димонъ ще ся напълнятъ съ кръвь;
Защото ще докарамъ още *злины* върхъ Димонъ,
Львове върхъ упазены-тѣ отъ Моавъ,
И върхъ остатъкъ-тъ на онѫзь земѭ.

ГЛАВА 16.

1 Проводѣте агне-то на князя на земѭ-тѫ,
Отъ Села въ пустынѭ-тѫ,

Къмъ горж-тж на Сіонова-тж дъщерж.
2 Защото както птица която ся скыта,
Испждена изъ гнѣздо-то *си*,
Така Моавскы-тѣ дъщеря ще бждатъ при бродове-тѣ на Арнонъ.
3 Съвѣтвай ся, направи праведно-то:
Верѣдъ пладнинж направи сѣнкж-тж си както нощь:
Прокрый испждены-тѣ:
Не являвай скытающій-тъ ся.
4 Испждени-тѣ ми нека пришелствуватъ при тебе, Моаве:
Бжди имъ покровъ отъ лице-то на разорителя;
Защото грабитель-тъ исчезнж, разоритель-тъ прѣстанж,
Насилници-тѣ ся истрѣбихж отъ земіж-тж.
5 И съ милость ще ся установи прѣстолъ-тъ,
И на него ще сѣдне съ истинж, въ Давидовъ-тъ шатъръ,
Онзи който сжди и прѣдиря сждбж и ускорява правдж.
6 Чухмы гордость-тж на Моава; той е много гордѣливъ;
Высокоуміе-то му, и гордость-та му, и неистовство-то му:
Лъжехваленія-та му сж суетны.
7 За то Моавъ ще възрыдае за Моава,
Всичкы ще възрыдаютъ:
Ще охкате за основанія-та на Киръ-аресеѳъ:
Наистинж тѣ сж поразены.
8 Защото нивя-та на Есевонъ сж привѣнжли,
Лоза-та на Севмж, господари-тѣ на народы-тѣ строшихж избраны-тѣ ѝ садения,
Които стигахж до Іазиръ, *и* ся извивахж по пустыніж-тж:
Вѣтвы-тѣ ѝ бѣхж распрострѣны, прѣминувахж море-то.
9 За то съ плачъ-тъ на Іазиръ ще оплачж лозж-тж на Севмж:
Ще тя измокрж съсъ сльзы-тѣ си, Есевоне и Елеало;
Защото прѣстанж всклицаніе-то на лѣтны-тѣ ти плодове, и на жетвж-тж ти.
10 И отнѣ ся веселіе-то и радость-та отъ плодоносно-то поле:
И въ лозія-та *ти* не ще да има *вече* пѣнія, нито радостни гласове:
Тѣзи които тъпчахж вино-то не ще тъпчатъ въ жлебове-тѣ:
Азъ направихъ да прѣстане всклицаніе-то на гроздоберъ-тъ.
11 За то чрѣва-та ми ще издрънкатъ както китара за Моава,
И вжтрѣшности-тѣ ми за Киръ-аресъ.
12 И тогазь ще ся яви че Моавъ,
Утруденъ на трѣбища-та *си*,
Ще влѣзе въ святилище-то си да ся помоли;
Но нѣма да сполучи.
13 Това е слово-то, което отколѣ говорі Господь за Моава.
14 А сега Господь говорі, и рече:
Въ три годины както сж годины-тѣ на наемникъ,
Слава-та на Моава ще остане въ прѣзрѣніе,
Съсъ всичко-то *му* голѣмо множество:
И остатъкъ-тъ *ще бжде* много малъкъ *и* немощенъ.

ГЛАВА 17.

1 Пророчество за Дамаскъ.
Ето, Дамаскъ не е вече градъ,
И ще бжде грамада на развалины.
2 Градове-тѣ на Ароиръ ся напустнжхж:
Ще бждатъ за стада-та,
Тѣ ще лѣжатъ, и не ще има кой да *гы* плаши.
3 И ще ся махне отъ Ефрема крѣпость-та,
И царство-то отъ Дамаскъ, и отъ остатъкъ-тъ на Сиріж:
Тѣ ще станжтъ както слава-та на Израилевы-тѣ синове,
Говори Господь Саваоѳъ.
4 И въ онзи день слава-та на Іакова ще ся смали:
И тлъстина-та на плъть-тж му ще похудѣе.
5 И ще бжде, както когато жетварь-тъ събере жито-то,
И пожьне класове-тѣ съ мышцж-тж си:
И ще бжде както събирающій класове въ долъ-тъ на Рафаимъ.

6 Но ще остане въ него пабиръкъ,
Както въ отрьсваніе-то на маслинѫ-тѫ,
Двѣ три зьрна на вьрхъ-тъ на по высокы-тѣ вѣтвы,
Четыри петь на по дългы-тѣ и плодородны вѣтвы,
Говори Господь Израилевый Богъ.
7 Въ онзи день человѣкъ ще погледне къмъ Създателя си,
И очи-тѣ му ще ся взрѫтъ къмъ Святаго Израилева:
8 И не ще погледне къмъ жьртвенницы-тѣ, дѣло-то на рѫцѣ-тѣ си,
Нито ще ся взре на онова което направихѫ прьсти-тѣ му,
Нито на Ашеры-тѣ, нито на кумиры-тѣ на слънце-то.
9 Въ онзи день утвьрдени-тѣ му градове
Ще бѫдѫтъ както оставенъ храстъ и вьрхарь,
Които ся оставихѫ по причинѫ на Израилевы-тѣ синове:
И ще бѫде запустѣніе.
10 Понеже си забравилъ Бога на спасеніе-то си,
И не си поменалъ Канарѫ-тѫ на силѫ-тѫ си,
За то ще насадишь пріятны садове,
И саденіе-то ще бѫде отъ чужды отрасли:
11 Деня ще правишь садъ-тъ ти да расте,
И сутринѫ ще правишь сѣме-то ти да цьвти:
А въ день-тъ на събраніе-то, не ще има жетвѫ,
Но неисцѣлима скърбь.
12 Горко на множество-то на много-то народы,
Тѣ правятъ шумъ както шумъ-тъ на морета-та,
И на мятежъ-тъ на племена-та:
Тѣ правятъ мятежъ, както мятежъ на много воды.
13 Племена-та ще направятъ мятежъ, както мятежъ-тъ на много воды:
Но *Богъ*, ще имъ запрети, и тѣ ще бѣгатъ далечь,
И ще ся изгонятъ, както плѣва по планины-тѣ прѣдъ вѣтръ-тъ,
И както прахъ прѣдъ вихрушкѫ-тѫ.
14 При вечерь, ето смущеніе:
А прѣди да сьвне не ще гы има.
Този е дѣлъ-тъ на тѣзи които ны обиратъ,
И жрѣбіе-то на тѣзи които ны разграбятъ.

ГЛАВА 18.

1 О! земле *осѣняюща съ крыла,
Която си оттатъкъ Еѳіопскы-тѣ рѣкы,
2 Която проваждашь посланницы прѣзъ море,
И съ рогозены кораби по воды-тѣ.
Идѣте, скороходци вѣстници, въ народъ †высокъ и гладъкъ,
Въ людіе страшны отъ начало-то си дори до днесь,
Народъ твьрдѣ крѣпъкъ и тъпчащъ,
На когото земѭ-тѫ раскѫсватъ рѣкы-тѣ.
3 Всичкы жители на свѣтъ-тъ, и които обитавате на земѭ-тѫ,
Гледайте когато ся възвыси знамя на горы-тѣ:
И слушайте, когато затрѫби трѫба-та;
4 Защото така ми рече Господь: Ще си почивамъ
И ще гледамъ въ обиталище-то си,
Като свѣтълъ зной §по трѣвѫ-тѫ,
Като росенъ облакъ въ зной-тъ на жетвѫ-тѫ.
5 Защото прѣди жетвѫ-тѫ, когато отрасль-тъ стане съвършенъ,
И незрѣло-то гроздіе отъ цвѣтъ узрѣе,
Ще изрѣже вѣтвы-тѣ съ косеры,
И като изрѣже прѫчкы-тѣ, ще *гы* махне.
6 Ще бѫдѫтъ оставени купно за планинскы-тѣ птицы,
И за земны-тѣ звѣрове:
И тѣзи птицы ще прѣминатъ лѣто-то вьрхъ тѣхъ,
И вси-тѣ земни звѣрове ще прѣзимуватъ вьрхъ тѣхъ.
7 Въ онова врѣме ще ся донесе даръ Господу Саваоѳу

* *Или* бръмчаща.
† *Или* распрострѣнъ и остръ.
§ *Или* по пладне.

Отъ высокы и гладкы людіе,
И отъ людіе страшны отъ начало-то си
доры до днесь,
Отъ народъ твърдѣ крѣпъкъ и тъпчащъ,
На когото земя-тѫ раскѫсватъ рѣкы-тѣ,
Въ мѣсто-то на име-то на Господа Саваоѳа, въ горѫ-тѫ Сіонъ.

ГЛАВА 19.

1 Пророчество за Египетъ.
Ето, Господь възсѣда на лекъ облакъ,
И ще дойде върхъ Египетъ;
И Египетскы-тѣ идоли ще потреперять отъ лице-то му,
И сърдце-то на Египетъ ще ся растопи всрѣдъ него.
2 И ще подигнѫ Египтяны противъ Египтяны,
И ще ратува всякой противъ брата си,
И всякой противъ ближній-тъ си:
Градъ противъ градъ, царство противъ царство.
3 И ще повѣне духъ-тъ на Египетъ вѫтрѣ въ него:
И ще разсыпѫ съвѣтъ-тъ му:
И ще потърсять идолы-тѣ, и чародѣи-тѣ,
И бѣсовъпрошатели-тѣ, и вълшебницы-тѣ.
4 И ще прѣдамъ Египтяны-тѣ въ рѫкѫ-тѫ на жестокъ господарь:
И свирѣпъ царь ще гы владѣе,
Говори Господь, Іеова Саваоѳъ.
5 И воды-тѣ ще исчезнѫтъ изъ море-то,
И рѣка-та ще прѣсѣкне и ще прѣсъхне.
6 И рѣкы-тѣ ще прѣстанѫтъ:
И оградены-тѣ оттоцы ще спаднѫтъ и ще изсъхнѫтъ:
И тръсть-та и ситникъ-тъ ще повѣнѫтъ.
7 Ливады-тѣ при рѣкѫ-тѫ при устія-та на рѣкѫ-тѫ,
И всичко посѣяно при рѣкѫ-тѫ
Ще изсъхне, ще ся расиилѣе, и ще ся изгуби.
8 И рыбари-тѣ ще охкатъ,
И всичкы които хвърлятъ вѫдицѫ въ рѣкѫ-тѫ ще рыдаѭтъ,
И които мѣтатъ мрѣжы въ водѫ-тѫ ще жалѣѭтъ;
9 И които работятъ тънъкъ ленъ,
И които тъкатъ виссонъ, ще ся посрамятъ.
10 И вси-тѣ негови стълпове ще ся съкрушатъ,
И всичкы които правятъ печалбѫ ще бѫдатъ скърбни духомъ.
11 Наистинѫ князове-тѣ на Танисъ сѫ безумни,
Съвѣтъ-тъ на мѫдры-тѣ Фараоновы съвѣтницы станѫ безсловесенъ:
Какъ ще кажете *всякой* Фараону:
Азъ сьмь сынъ на мѫдры,
Сынъ на древни царіе?
12 Дѣ сѫ сега твои-тѣ мѫдреци?
И нека ти извѣстятъ сега, и нека разумѣѭтъ
Що е рѣшилъ Господь Саваоѳъ за Египетъ.
13 Князове-тѣ на Танисъ избезумѣхѫ,
Князове-тѣ на Мемфисъ ся заблудихѫ:
И измамихѫ Египетъ началници-тѣ на племена-та му.
14 Господь смѣси всрѣдъ него духъ на замайваніе,
И измамихѫ Египетъ въ всичкы-тѣ му дѣла,
Както піяный политa въ бльваніе-то си.
15 И не ще има дѣло за Египетъ,
Което глава-та или опашка-та, финикъ-тъ или ситникъ-тъ, да може да направи.
16 Въ онзи день Египтяни-тѣ ще сѫ както жены,
И ще треперятъ и ще ся боятъ
Отъ замахваніе-то на рѫкѫ-тѫ на Господа Саваоѳа,
Съ коѭто той замахнѫ върхъ тѣхъ.
17 И Іудина-та земя ще е ужасъ на Египтяны-тѣ:
Всякой който ѭ поменува ще ся ужасава,
За рѣшеніе-то на Господа Саваоѳа,
Което рѣши противъ тѣхъ.
18 Въ онзи день петь града ще има въ Египетскѫ-тѫ земѭ,
Които ще говорятъ Ханаанскый языкъ,
И ще ся кълнѫтъ въ Господа на силы-тѣ:
Единый-тъ ще ся именува градъ *Хересъ.

* На слънце-то *или* на разрушеніе.

19 Въ онзи день ще бѫде олтарь Господу
Врѣдъ Египетскѫ-тѫ землѭ,
И стълпъ Господу при прѣдѣлъ-тъ ѝ.
20 И ще бѫде въ Египетскѫ-тѫ землѭ
За знаменіе и свидѣтелство Господу на
силы-тѣ;
Защото ще викнѫтъ къмъ Господа отъ
притѣснители-тѣ
И ще имъ проводи спаситель и великъ,
И ще гы избави.
21 И ще стане познатъ Господь на Египтяны-тѣ:
И Египтяни-тѣ ще познаѭтъ Господа
въ онзи день,
И ще принесѫтъ жьртвѫ и приношеніе:
И ще обрекѫтъ оброкъ Господу, и ще
го испълнятъ.
22 И ще удари Господь Египетъ:
Ще удари и ще исцѣли:
И ще ся обърнѫтъ къмъ Господа,
И ще бѫде умоленъ отъ тѣхъ, и ще гы
исцѣли.
23 Въ онзи день ще бѫде друмъ
Отъ Египетъ къмъ Ассиріѭ:
И Ассирійци-тѣ ще дойдѫтъ въ Египетъ,
И Египтяни-тѣ въ Ассиріѭ,
Египтяни-тѣ съ Ассирійцы-тѣ ще слу-
жатъ *Господу*.
24 Въ онзи день Израиль ще бѫде третій
Съ Египтяниnъ-тъ и Ассиріецъ-тъ:
Благословеніе врѣдъ землѭ-тѫ *ще бѫде*;
25 Защото Господь на силы-тѣ ще гы бла-
гослови, и ще рече:
Благословенъ Египетъ людіе-тѣ мои,
И Ассирія дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ми,
И Израиль наслѣдіе-то ми.

ГЛАВА 20.

1 Въ година-тѫ въ коѭто дойде Тартанъ
въ Азотъ, когато го проводи Сарговъ
Ассирійскый царь, та ратува противъ
2 Азотъ, и го облада, Въ исто-то врѣме
говорѝ Господь чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Исаіѭ
сынъ-тъ Амосовъ, и рече: Иди и раз-
вържи врѣтище-то отъ чрѣсла-та си, и
изуй обуща-та си отъ нозѣ-тѣ си. И на-
3 прави така, и ходяше голъ и босъ. И
рече Господь: Както рабъ-тъ ми Исаія
ходяше голъ и босъ три годины, *за* зна-
меніе и чудо върхъ Египетъ и върхъ Е-
4 ѳіопіѭ, Така Ассирійскый царь ще от-
веде Египтяны-тѣ въ плѣнъ, и Еѳіопя-
ны-тѣ въ заточеніе, млады и стары, го-
лы и босы, и съ голы задницы, за срамъ
5 на Египетъ. И ще ся растреперятъ и
засрамятъ за Еѳіопіѭ, упованіе-то си, и
6 за Египетъ, хвалѫ-тѫ си. И жители-тѣ
на това мѣсто ще говорятъ въ онзи день:
Ето, таквозь е прибѣжище-то ни, въ
което прибѣгнувамы за помощь, за да
ся избавимъ отъ Ассирійскый-тъ царь:
и какъ ще ся избавимъ ный?

ГЛАВА 21.

1 Пророчество за пустынѭ-тѫ на мо-
ре-то.
Както южны-тѣ вихрушкы които замп-
нуватъ,
Иде той отъ пустынѭ-тѫ, отъ страшнѫ-
тѫ землѭ.
2 Жестоко видѣніе ми ся яви:
Грабитель-тъ граби, и разоритель-тъ ра-
зорява.
Възлѣзь, Еламе: обсади, Мидіе:
Спрѣхъ всичкы-тѣ ѝ въздыханія:
3 За това чрѣсла-та ми сѫ пълны съ бо-
лежъ:
Болѣзни мя обладахѫ, както болѣзни-тѣ
на раждаѭщѫ:
Сгърбенъ сьмь та не могѫ да чуѭ:
Смутенъ сьмь та не могѫ да видѭ.
4 Сърдце-то ми ся смути.
Трепетъ мя ужаси:
Нощь-та на веселіе-то ми ся прѣобър-
нѫ въ страхъ за мене.
5 Трѣпеза-та готова, стража-та поставе-
на, ядѫтъ, піѭтъ;
Станѣте, военачалници, приготвѣте щи-
тове.
6 Защото Господь ми рече така:
Иди, постави пазачъ,
За да възвѣстява каквото види.
7 И видѣ двама всадника конницы,
Всадницы на ослы, *и* всадницы на ка-
милы:
И вникнѫ добрѣ съ голѣмо вниманіе.

8 И выкнѫ *катю* львъ: Непрѣстанно,
Господине мой, стоѭ въ стражарницѫ-тѫ прѣзъ день-тъ,
И оставамъ въ стражѫ-тѫ си прѣзъ цѣлы нощи:
9 И ето, идѫтъ тукъ всадници мѫжіе,
Двама конници.
И отговори та рече:
Паднѫ, паднѫ Вавилонъ,
И всичкы-тѣ истукани на богове-тѣ му ся строшихѫ на земѭ-тѫ.
10 Враху мой, и *пшенице на гумно-то ми,
Явихъ ви онова което чухъ отъ Господа Саваоѳа, Бога Израилева.
11 Пророчество на †Едомъ.
Къмъ мене выка отъ Сіиръ;
Страже, що *ново* за нощь-тѫ?
Страже, що *ново* за нощь-тѫ?
12 Стражъ-тъ рече:
Утро-то иде, още и нощь-та:
Ако ще пытате, пытайте:
Върнѣте ся, елате.
13 Пророчество за Аравіѭ.
Въ дѫбравѫ-тѫ на Аравіѭ ще прѣнощувате,
Дружина Деданска.
14 Донесѣте водѫ въ посрѣщаніе на жадный-тъ,
Жители на Ѳеманскѫ-тѫ земѭ,
Съ хлѣбъ посрѣщайте бѣгающій-тъ.
15 Защото бѣгатъ отъ сабли-тѣ,
Отъ обнаженѫ-тѫ саблѭ,
И лѫкъ-тъ запънатый-тъ,
И отъ лютинѫ-тѫ на брань-тѫ.
16 Защото Господь ми рече така:
Въ еднѫ годинѫ, споредъ годины-тѣ на наемникъ,
Ще исчезне всичка-та слава на Кидаръ:
17 И остатъкъ-тъ на число-то на стрѣлцы-тѣ
Отъ крѣпкы-тѣ Кидарскы синове ще ся смали;
Защото Господь Богъ Израилевъ говорѝ.

ГЛАВА 22.

1 Пророчество за долинѫ-тѫ на видѣніе-то.

* *Евр.* сынъ.
† *Евр.* Думѫ.

Що ти станѫ сега,
Че възлѣзе ты всичкый на покрывы-тѣ на кѫщя-та?
2 Ты пълный съ выкове,
Граде на мятежъ, граде на веселбѫ;
Убіени-тѣ твои не быдохѫ съ ножъ убити,
Нито умрѣхѫ въ бой.
3 Всичкы-тѣ твои князове побѣгнахѫ наедно;
Отъ стрѣлцы-тѣ сѫ вързани:
Всичкы що ся намѣрихѫ въ тебе,
Отъ далечь побѣгнали, вързани быхѫ наедно.
4 За това рѣкохъ: Оттеглѣте ся отъ мене: ще плачѫ горко:
Не ся трудѣте да мя утѣшите
За опустошеніе-то на дъщерѭ-тѫ на людіе-тѣ ми.
5 Защото е день на смятеніе, и стѫпкуваніе,
И недоумѣніе въ долъ-тъ на видѣніе-то,
Отъ Господа Бога Саваоѳъ,
День на съсыпваніе на стѣны-тѣ:
И выкъ-тъ *ще стигне* до горы-тѣ.
6 И Еламъ зѣ тулъ-тъ
Съ колесници на мѫжіе *и* конницы,
И Киръ откры щитъ-тъ.
7 И избрани-тѣ ти долове ся напълнихѫ съ колесницы,
И конници-тѣ ся опълчихѫ при портѫ-тѫ.
8 И дигнѫ ся покрывало-то на Іуда:
И въ онзи день си погледналъ въ орѫжія-та на дѫбравный-тъ домъ.
9 И видѣхте че ущърбенія-та на Давидовъ-тъ градъ сѫ много,
И събрахте воды-тѣ на долный-тъ водоемъ.
10 И изброихте кѫщы-тѣ на Іерусалимъ,
И за да утвърдите стѣнѫ-тѫ развалихте кѫщы-тѣ.
11 Направихте още между двѣ-тѣ стѣны ровъ
За водѫ-тѫ на старый-тъ водоемъ:
Но не погледнахте къмъ тѣхный-тъ Творецъ,
Нито посмотрѣхте къмъ тогозъ що бѣ гы създалъ отдавна.
12 И въ онзи день Господь Іеова Саваоѳъ
Призва *вы* на плачь, и на сѣтованіе,
И на оплѣшивеніе, и на опасваніе съ врѣтище;

13 Но ето, радость и веселіе:
Колятъ говеда, и жратъ овцы,
Ядатъ меса, и піятъ вино, *и казватъ:*
Да ядемъ и да піемъ,
Защото утрѣ ще умремъ.
14 И откры ся въ уши-тѣ ми отъ Господа на силы-тѣ,
Това ваше беззаконіе нѣма да ся очисти додѣ умрете,
Говори Господь Іеова Саваоѳъ.
15 Така говори Господь Іеова Саваоѳъ:
Иди, влѣзь при този строитель,
При Шевна, настойникъ-тъ на домъ-тъ *и речй:*
16 Що имашь тукъ? и кого имашь тукъ?
Та правишь тукъ гробъ за себе си?
Направилъ си гробъ-тъ си на высоко,
И изсѣклъ си въ камыкъ кащѫ за себе си.
17 Ето, Господь ще тя извади съ изважданіе силно,
И съвсѣмъ ще тя обгъне.
18 И ще тя оттъркoли силно като ядро
Въ землѭ широкѫ:
Тамъ ще умрешь, и тамъ *ще бѫдѫтъ* колесницы-тѣ на славѫ-тѫ ти,
О срамъ на домъ-тъ на господаря ти!
19 И ще тя оттласнѫ отъ стояніе-то ти,
И ще тя низрине отъ достоинство-то ти.
20 И въ онзи день ще призовѫ рабъ-тъ си Еліакима, Хелкіевъ-тъ сынъ:
21 И ще го облѣкѫ въ облѣкло-то ти,
И ще го стегнѫ съ поясъ-тъ ти,
И власть-тѫ ти ще дамъ въ рѫкѫ-тѫ му.
И той ще бѫде отецъ на Іерусалимскы-тѣ жители,
И на Іудинъ-тъ домъ.
22 И ще турѭ на рамо-то му ключъ-тъ на Давидовъ-тъ домъ:
И ще отваря и никой не ще затваря:
И ще затваря и никой не ще отваря.
23 И ще го утвърдѭ *като* гвоздь на твърдо мѣсто,
А ще бѫде като славенъ прѣстолъ на отеческый-тъ си домъ.
24 И за него ще окачатъ всичкѫ-тѫ славѫ на отеческый-тъ му домъ,
Внуцы-тѣ голѣмы и малкы,
Всичкы-тѣ малкы съсѫды,
Отъ съсѫды-тѣ на чашы-тѣ
До всичкы-тѣ съсѫды отъ мѣхъ.
25 Въ онзи день, говори Господь Саваоѳъ,
Утвърденый-тъ на твърдо мѣсто гвоздь ще ся поклати,
И ще ся счупи и падне,
И товаръ-тъ който е на него ще ся низрине;
Защото Господь говорй.

ГЛАВА 23.

1 Пророчество за Тиръ.
Лелекайте, Ѳарсійскы корабы,
Защото ся истрѣби,
Та да нѣма кащѫ, нито входъ;
Отъ Киттимскѫ-тѫ землѭ ся извѣсти тѣмъ.
2 Мълкнѣте, жители на островъ-тъ,
Ты що бѣхѫ тя напълнили Сидонскы-тѣ търговци,
Които прѣминуваха прѣзъ море-то.
3 Доходъ-тъ му бѣ сѣме-то *Сіорово,
Жетва-та рѣчна прѣзъ много воды;
И той бѣше тържище на народы-тѣ.
4 Постыди ся, Сидоне; защото море-то проговори,
Твърдыня-та на море-то рече:
Не сьмь въ болѣзни, ни раждамъ,
Нито момцы отхранямъ, *нито* дѣвицы възращавамъ.
5 Когато ся чуе въ Египетъ,
Ще болѣзнуватъ отъ извѣстіе-то за Тиръ.
6 Заминѣте въ Ѳарсисъ:
Възрыдайте, жители на островъ-тъ.
7 Този ли е вашій-тъ веселъ *градъ*,
На който древность-та е отъ древни дни?
Нозѣ-тѣ му ще го занесѫтъ далечь за да пришелствува.
8 Кой съвѣща това противъ Тиръ,
Който раздаваше вѣнцы,
На когото търговци-тѣ бѣхѫ князове,
На когото купци-тѣ бѣхѫ славни на землѭ-тѫ?
9 Господь на силы-тѣ съвѣща това,
За да посрами гордость-тѫ на всякѫ славѫ,

* Нилово.

Да унизи всичкы-тѣ знамениты на земм-тѫ.
10 Прѣмини земм-тѫ си като рѣкѫ,
Ѳарсійска дъщеро: нѣма вече *опоясаніе.
11 Прострѣ рѫкѫ-тѫ си на море-то,
Потресе царства:
Господь даде заповѣдь противъ Ханаанъ,
За да съборятъ твърдыни-тѣ му.
12 И рече: Не ще ся радвашь вече,
Дѣвице угнѣтена, Сидонова дъщи,
Стани та мини къмъ Киттимцы-тѣ:
Нито тамъ ще имашь почивкѫ.
13 Ето земя-тѫ на Халдеи-тѣ:
Този народъ не сѫществуваше:
Ассиріецъ-тъ го основа, за жители на пустынм-тѫ:
Подигнахѫ стълпове-тѣ му,
Увысочихѫ палаты-тѣ му:
Направихѫ го развалины.
14 Лелекайте, Ѳарсійскы кораби:
Защото запустѣ твърдыня-та ви.
15 И въ онзи день
Тиръ ще бѫде забравенъ седмдесеть годины,
Споредъ дни-тѣ на единъ царь:
А слѣдъ седмдесеть-тѣ годины
Ще бѫде на Тиръ както пѣснь на блудницѫ:
16 Земи китарѫ, обходи градъ-тъ,
Блуднице забравена;
Свири сладко, пѣй много пѣсни,
За да тя помянѫтъ.
17 И слѣдъ седмдесеть годины,
Господь ще посѣти *дъщеріѭ-тѫ на* Тиръ:
И тя ще ся върне въ печалбѫ-тѫ си,
И ще блудува съсъ всичкы-тѣ царства на свѣтъ-тъ по лице-то на земм-тѫ.
18 И търговія-та и печалба-та ѝ ще ся посвяти Господу:
Нѣма да ся тури въ съкровище, нито въ клѣть;
Защото търговія-та му ще бѫде за живущы-тѣ прѣдъ Господа,
За да ядѫтъ до сытость, и да имѫтъ великолѣпны дрехы.

* *Или* върска.

ГЛАВА 24.

1 Ето, Господь испраздня земм-тѫ, и м запустява,
И м прѣвраща, и расприсва жители-тѣ ѝ.
2 И ще е, както людіе-тѣ, така и священникъ-тъ:
Както слуга-та, така и господарь-тъ му:
Както слугыня-та, така и госпожа-та ѝ:
Както куповачъ-тъ, така и продавачъ-тъ:
Както който дава на заемъ, така и който зема на заемъ:
Както който зема лихвѫ, така и който му дава.
3 Съвсѣмъ ще ся испразни земя-та, и съвършенно ще ся оголи;
Защото Господь изрече това слово.
4 Земя-та сѣтува, повѣнува,
Свѣтъ-тъ изнемощѣва, повѣнува,
Высокы-тѣ отъ людіе-тѣ на земм-тѫ сѫ изнемощѣли.
5 И земя-та е осквернена подъ жители-тѣ си;
Защото прѣстѫпихѫ законы-тѣ, промѣнихѫ повелѣніе-то,
Разрушихѫ вѣчный-тъ завѣтъ.
6 За то клѣтва пояде земм-тѫ,
И които живѣѭтъ на неѭ истеглихѫ наказаніе-то си:
За това жители-тѣ на земм-тѫ изгорѣхѫ,
И малцина человѣци останахѫ.
7 Ново-то вино сѣтува,
Лозіе-то изнемощѣва,
Всичкы които ся веселяхѫ въ сърдце въздышатъ.
8 Веселіе-то на тѫпаны-тѣ прѣстава:
Шумъ-тъ на веселящы-тѣ ся свършва ся:
Прѣстава веселіе-то на китарѫ-тѫ.
9 Нѣма да піѭтъ вино съ пѣсни:
Сикера-та ще е горчива на тѣзи които ѭ піѭтъ.
10 Опустѣлый-тъ градъ ся събори,
Всякой домъ ся затвори, щото да не влѣзе никой.
11 Выкъ има по улицы-тѣ за вино-то:
Всяка радость ся помрачи, веселіе-то на земм-тѫ е изгонено.
12 Въ градъ-тъ остана пустота,

И порта-та ся удари и е разорена.
13 Защото ще стане така врѣдъ земѭ-тѫ
между людіе-тѣ,
Както отрьсваніе на маслинѫ,
Както пабиръкъ-тъ когато прѣстане
гроздоберъ.
14 Тѣ ще възвышатъ гласъ-тъ си,
Ще пѣѭтъ за величіе-то Господне; ще
възопіѭтъ отъ море-то.
15 За то прославѣте Господа въ источны-
тѣ страны,
Име-то на Господа Бога Израилевъ въ
островы-тѣ на море-то.
16 Отъ край земѭ-тѫ чухмы пѣсни:
Слава на праведный-тъ,
Но азъ рѣкохъ: О окаянство мое, О о-
каянство мое! горко ми!
Грабители-тѣ разграбихѫ:
Ей, грабители-тѣ разграбихѫ грабежъ.
17 Страхъ и яма и сѣть има върхъ тебе,
Жителю земный.
18 И който бѣга отъ гласъ-тъ на страхъ-тъ
Ще падне въ ямѫ-тѫ:
И който възлазя отъ срѣдъ ямѫ-тѫ
Ще ся улови въ сѣть-тѫ;
Защото прозорци-тѣ отъ горѣ сѫ отво-
рени
И основанія-та на земѭ-тѫ треперятъ.
19 Земя-та ся съкруши съвсѣмъ,
Земя-та ся разруши съвсѣмъ,
Земя-та силно помрѫднѫ.
20 Земя-та ще ся поклати тукъ и тамъ ка-
то нѣкой піянъ,
И ще ся помѣсти като колибѫ:
И беззаконіе-то ѝ ще тегне върхъ
неѭ:
И ще падне, и нѣма вече да стане.
21 И въ онзи день
Господь ще накаже войнство-то на вы-
сокы-тѣ въ высочинѫ-тѫ,
И земны-тѣ царіе върху земѭ-тѫ.
22 И ще ся съберѫтъ,
Както ся събиратъ узници-тѣ въ за-
творъ-тъ,
И ще ся затворятъ въ тъмницѫ-тѫ,
И слѣдъ много дни ще стане посѣщеніе
тѣмъ.
23 Тогазь луна-та ще ся постыди, и слън-
це-то ще ся засрами,
Когато Господь на силы-тѣ ся въцари
въ горѫ-тѫ Сіонъ
И въ Іерусалимъ, и ся прослави прѣдъ
старѣйшины-тѣ си.

ГЛАВА 25.

1 Господи, Ты си Богъ мой,
Ще Тя прѣвъзносимъ, ще пѣснословиѭ
име-то ти;
Защото си направилъ чудны дѣла;
Твои-тѣ съвѣти изначала сѫ вѣрни и
истинны.
2 Защото ты направи градъ-тъ грамадѫ,
Градъ утвърденъ, развалинѫ:
Палатъ-тъ на другородни-тѣ, да не е
градъ:
Никога нѣма да ся съгради.
3 За то крѣпкы-тѣ людіе ще тя просла-
вятъ,
Градъ-тъ на страшны-тѣ народы ще ся
убои отъ тебе.
4 Защото си былъ сила на сиромахъ-тъ,
Сила на нищій-тъ въ утѣсненіе-то му,
Прибѣжище отъ бурѭ, сѣнка отъ пекъ-
тъ,
Когато устремленіе-то на насилницы-тѣ
нападне като бурѭ *върхъ* стѣнѫ.
5 Ще свалишь мятежъ-тъ на другородны-тѣ,
Както пекъ-тъ въ сухо мѣсто;
Както пекъ-тъ чрѣзъ сѣнкѫ-тѫ на о-
блакъ-тъ,
Тържество-то на насилницы-тѣ ще ся
смири.
6 И на тѫзи горѫ Господь на силы-тѣ ще
направи за всичкы-тѣ народы
Угощеніе отъ тлъсти нѣща, угощеніе
отъ вина на дрождія-та имъ,
Отъ тлъсти нѣща пълны съ мозъкъ,
Отъ вина очистены върхъ дрождія-та.
7 И на тѫзь горѫ ще *махне
Лице-то на покрывало-то което покры-
ва всн-тѣ народы,
И прикрывкѫ-тѫ която прикрыва вси-
тѣ племена.
8 Ще погълне смьрть-тѫ †на всегда:

---

* *Евр.* погълне.
† *Или* съвсѣмъ.

И Господь Богъ ще обърше сълзы-тѣ отъ всичкы-тѣ лица:
И ще отнеме укоръ-тъ на людіе-тѣ си отъ всичкж-тж земж;
Защото Господь говорѝ *това*.
9 И въ онзи день ще рекжтъ:
Ето, той е Богъ нашъ:
Чакахмы го, и ще ны спасе:
Той е Господь: чакахмы го:
Ще ся въврадвамы и възвеселимъ въ спасеніе-то му.
10 Защото въ тази горж ржка-та на Господа ще си почини,
И Моавъ ще бжде потъпканъ подъ него,
Както ся тъпче плѣва-та на гноище-то.
11 И ще распростре ржцѣ-тѣ си всрѣдъ него,
Както плавающій простира *ржцѣ* да плава:
И ще низрине гордость-тж му
Наедно съ коварство-то на ржцѣ-тѣ му.
12 И высокы-тѣ твърдыни на стѣны-тѣ ти ще сниши,
Низрине и хвърли до пръсть-тж.

ГЛАВА 26.

1 И въ онзи день тая пѣснь ще ся испѣе въ Іудинж-тж земж:
Имамы градъ утвърденъ:
Спасеніе ще тури *Богъ* за стѣны и прѣдстѣнія.
2 Отворѣте порты-тѣ,
И ще влѣзе праведный народъ който пази истинж-тж.
3 Ще упазишь въ съвършенъ миръ
Непоколѣбимый-тъ умомъ,
Защото на тебе той уповава.
4 Уповайте на Господа всякога;
Защото Господь Іеова е вѣчна крѣпость.
5 Защото низринува живущы-тѣ на высоко:
Снишва высокостоящій-тъ градъ;
Снишва го дори до земж-тж,
Хвърля го дори до пръсть-тж.
6 Нога-та ще го потъпче,
Нозѣ-тѣ на сиромаха, стапкы-тѣ на нищій-тъ.
7 Пжть-тъ на праведный-тъ е правота:
Ты Правый, уравнявашь пжть-тъ на праведный-тъ.
8 Ей, въ пжть-тъ на твои-тѣ сждбы, Господи, тя чакахмы:
Желаніе-то на душж-тж *ни* е къмъ твое-то име, и къмъ твое-то споменуваніе.
9 Съ душж-тж си тя въжелахъ нощя:
Ей, съ духъ-тъ си вжтрѣ въ мене тебе търсж въ зоры;
Защото когато твои-тѣ сждбы сж на земж-тж,
Жители-тѣ на свѣтъ-тъ ще научатъ правдж.
10 Ако ся помилува нечестивый-тъ,
Нѣма да научи правдж:
Въ земж-тж на правотж-тж ще стори неправедно,
И не ще погледне на величіе-то Господне.
11 Ржка-та ти, Господи, е възвышена, но тѣ не ще видятъ:
Ще видятъ ревность-тж заради людіе-тѣ ти, и ще ся посрамятъ:
*Ей, огнь-тъ който е противъ врazы-тѣ ти, ще гы пояде.
12 Господи, миръ ще дадешь намъ;
Защото ты си направилъ и всичкы-тѣ наши дѣла за насъ.
13 Господи Боже нашъ, *другы* господари освѣнь тебе сж владѣли надъ насъ;
Но сега чрѣзъ самаго тебе твое-то име ще споменувамы.
14 Тѣ сж умрѣли, нѣма да оживѣжтъ:
Мъртви сж, нѣма да въскръснжтъ:
За то посѣтилъ си и истрѣбилъ си гы,
И си изгладилъ всичкый-тъ имъ поменъ.
15 Умножилъ си народъ-тъ, Господи,
Умножилъ си народъ-тъ; прославилъ си ся;
Распространилъ си всичкы-тѣ границы на земж-тж.
16 Господи, въ скърбь-тж притекохж къмъ тебе:
Излѣяхж моленіе, *когато* наказаніе-то ти *бѣ* върхъ тѣхъ.
17 Както непраздна жена,
Когато наближава да роди, прѣвива ся,
И выка въ болѣзни-тѣ си,
Така станахмы прѣдъ тебе, Господи.
18 Станахмы непраздни, прѣвивахмы ся,

---

* *Или* огненный-тъ гнѣвъ.

Но като че вѣтръ родихмы;
Никакво освобожденіе не завършихмы на земѭ-тѫ,
И не паднахѫ жители-тѣ на свѣтъ-тъ.
19 Твои-тѣ умрѣли ще оживѣѭтъ,
Мои-тѣ мъртвы тѣла ще въскрьснѫтъ:
Събудѣте ся и пѣйте радостно, вы които обытавате въ прьсть-тѫ;
Защото роса-та ти е както роса-та на трѣвы-тѣ,
И земя-та ще исхвърли мъртвы-тѣ.
20 Идѣте, людіе мои, влѣзте въ клѣтове-тѣ си,
И затворѣте двери-тѣ си подирѣ си:
Скрыйте ся за малко едно мьгновеніе,
Додѣ прѣмине гнѣвъ-тъ.
21 Защото, ето, Господь излазя отъ мѣсто-то си
За да накаже жители-тѣ на земѭ-тѫ за беззаконіе-то имъ:
А земя-та ще открые кръви-тѣ си,
И не ще покрые вече убіены-тѣ си.

ГЛАВА 27.

1 Въ онзи день ще накаже Господь,
Съсъ жестокый-тъ и великый-тъ и силный-тъ си ножъ,
Левіаѳана, бѣгающій-тъ змій,
Ей, Левіаѳана, строптивый-тъ змій:
И ще убіе ламѭ-тѫ, която е въ море-то.
2 Въ онзи день пѣйте му, на винно-то лозіе:
3 Азъ Господь го пазѭ:
Въ всякѫ минутѫ ще го поѭ:
За да го не поврѣди *никой*,
Нощя и деня ще го пазѭ.
4 Ярость нѣма въ мене:
Кой бы наредилъ противъ мене глогове *и* трьніе въ бой?
Щѣхъ да минѫ прѣзъ срѣдъ тѣхъ, щѣхъ да гы изгорѭ купно:
5 Или нека ся хванѫтъ за силѫ-тѫ ми,
За да направятъ миръ съ мене:
И ще направятъ миръ съ мене.
6 Въ идуще-то ще ся закорени Іаковъ:
Израиль ще процьвти, и прозябне,
И ще напълни лице-то на вселеннѫѭ съ плодъ.
7 Поразилъ ли го е, както порази онѣзи които го поразихѫ?
Убіенъ ли бѣ споредъ убіеніе-то на убіены-тѣ отъ него?
8 Съ мѣркѫ му ся противишь, когато го отпращашь:
Съсъ силный-тъ си вѣтръ въ день-тъ на всточный-тъ вѣтръ *го* завлѣче.
9 За то съ това ще ся очисти беззаконіе-то на Іакова:
И то ще е всичкый плодъ, за да ся заглади грѣхъ-тъ му,
Когато съкруши всичкы-тѣ каменіе на олтари-тѣ както дребенъ прахъ отъ варъ,
И ашеры-тѣ и кумири-тѣ на слънце-то не ще стоятъ вече прави.
10 Защото утвърденый градъ ще ся запусти,
Селеніе-то ще ся напусти, и ще ся остави както пустыня:
Тамъ ще ся напасе теле-то, и тамъ ще си почини,
И ще пояде вѣйкы-тѣ му.
11 Когато вѣтвы-тѣ му изсъхнѫтъ, ще ся отчупятъ:
Жены-тѣ ще дойдѫтъ, *и* ще гы изгорятъ;
Защото сѫ неразумни людіе:
За то Творецъ-тъ имъ не ще гы пожали,
И Създатель-тъ имъ не ще гы помилува.
12 Въ онзи день Господь ще оттърси *плодъ-тъ*
Отъ стремителнѫ-тѫ рѣкѫ до потокъ-тъ на Египетъ,
И вы ще ся съберете единъ по единъ, Израилеви сынове.
13 И въ онзи день ще затрѫби голѣма трѫба,
И ще дойдѫтъ скытаеми-тѣ въ Ассирійскѫ-тѫ земѭ,
И изгонени-тѣ въ Египетскѫ-тѫ земѭ,
И ще служѫтъ Господу на святѫ-тѫ горѫ въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 28.

1 Горко на гордѣливый-тъ вѣнецъ на Ефремовы-тѣ піяницы,
На които славна-та красота е повѣнылъ цвѣтъ;
Които на върхъ-тъ на тлъсты-тѣ долове сѫ обладавать отъ вино!
2 Ето, отъ Господа единъ крѣпъкъ и силенъ,

Като бурѭ съсъ градъ,
Както разорителна вихрушка,
Както буря на силны воды прѣлѣлы,
Ще *гы* хвърли съ рѫкѫ-тѫ си на землѭ-тѫ.
3 Вѣнецъ-тъ на гордость-тѫ на Ефремовы-тѣ піяницы
Ще ся потъпче подъ нозѣ.
4 И повѣналый-тъ цвѣтъ, славна-та имъ красота,
Който е на върхъ-тъ на тлъстый-тъ долъ,
Ще стане както първозрѣла смоква прѣди лѣто-то:
Коѭто щомъ земе въ рѫкѫ, който ѭ види поглъща ѭ.
5 Въ онзи день Господь на силы-тѣ ще е вѣнецъ на славѫ,
И корона на красотѫ за остатъкъ-тъ на людіе-тѣ си,
6 И духъ на сѫдбѫ за сѣдналый-тъ въ сѫдбѫ,
И сила за тѣзи които вращатъ непріятеля до портѫ-тѫ *му*.
7 Но и тѣ ся побъркахѫ отъ вино-то,
И заблудихѫ ся отъ сикерѫ-тѫ,
Священникъ и пророкъ побъркахѫ ся отъ сикерѫ,
Погълнахѫ ся отъ вино,
Заблудихѫ ся отъ сикерѫ:
Побъркахѫ ся въ видѣніе-то,
Прѣпъватъ ся въ сѫдбѫ-тѫ.
8 Защото всичкы-тѣ тръпезы сѫ пълны съ бълвочъ и съ нечистотѫ,
Нѣма *чисто* мѣсто.
9 Кого ще научи на знаніе?
И кого ще направи да разумѣе поученіе?
Отбіены-тѣ отъ млѣко ли?
Отлѫчены-тѣ отъ съсцы ли?
10 Защото заповѣдь има върхъ заповѣдь,
Заповѣдь върхъ заповѣдь,
Правило върхъ правило, правило върхъ правило,
Тукъ малко, тамъ малко.
11 Наистинѫ съ гагнивы устны, и съ другъ языкъ
Ще говори на тѣзи людіе:
12 Той който бѣ имъ рѣклъ:
Тая е почивка-та *съ коѭто* да успокоите утруденый-тъ,
И тая е отрада-та:
Но тѣ не рачихѫ да слушатъ.
13 И тъй слово-то Господне ще стане за тѣхъ
Заповѣдь върхъ заповѣдь, заповѣдь върхъ заповѣдь,
Правило върхъ правило, правило върхъ правило,
Тукъ малко, тамъ малко;
За да ходятъ, и да паднатъ възнакъ, и да ся съкрушатъ,
И да ся впримчатъ, и да ся хванатъ.
14 За то слушайте слово-то Господне, вы человѣци присмиватели,
Които сте вожди на тѣзи людіе, що сѫ въ Іерусалимъ.
15 Понеже сте рекли:
Ный направихмы уговоръ съсъ смърть-тѫ,
И ся съгласихмы съ ада:
Когато прѣливъ-тъ на бѣдѫ-тѫ минува, не ще да дойде до насъ;
Защото си направихмы прибѣжище лъжѫ-тѫ,
И подъ льстеніе-то ще ся скрыемъ.
16 За то така говори Господь Іеова:
Ето полагамъ въ Сіонъ основаніе, камыкъ,
Камыкъ избранъ, скапоцѣненъ, краеѫгъленъ, основаніе твърдо:
Който вѣрва въ него нѣма да прибърза да побѣгне.
17 И ще турѭ сѫдбѫ-тѫ правило,
И правдѫ-тѫ мѣрило:
И градъ ще истрѣби прибѣжище-то на лъжѫ-тѫ,
И вода-та ще потопи мѣсто-то на скрываніе-то.
18 И уговоръ-тъ ви съсъ смърть-тѫ ще ся унищожи,
И съгласіе-то ви съ ада не ще да устои:
Когато прѣливъ-тъ на бѣдѫ-тѫ минува,
Тогазь ще ся стъпчете отъ него.
19 Когато мине, ще вы хване;
Защото всякѫ зарань ще минува,
Деня и нощя:
И само слухъ-тъ да осѣти нѣкой, ще е страшно.
20 Защото одръ-тъ е по касъ отъ колкото да може *нѣкой* да ся простре:

И завивка-та по тѣсна отъ колкото да
може да ся завіе.
21 Защото Господь ще въстане както *въ*
горж-тж Ферасимъ,
Ще ся разярн, както *въ* домъ-тъ на Гаваонъ,
За да дѣйствува дѣло-то си, прѣчудното си дѣло,
И да извьрши дѣяніе-то си, удивителното си дѣяніе.
22 Сега прочее не ставайте присмиватели,
За да ся не стегнжтъ узы-тѣ ви по яко,
Защото азъ чухъ отъ Господа Іеова Саваооа
Опрѣдѣлено погубленіе вьрхъ всичкж
тжзь землж.
23 Слушайте, и чуйте гласъ-тъ ми:
Внимавайте, и слушайте слово-то ми.
24 Орачъ-тъ да ли всякой день оре за да
посѣе,
Всякой день ли растваря бразды и разбива буцы-тѣ на нивж-тж си?
25 Като изравни лице-то ѝ,
Не прьснува ли чернухж, и посѣва киміонъ,
И туря жито-то споредъ редъ-тъ *му*,
И ечимыкъ-тъ на опрѣдѣлено-то му мѣсто,
И бѣло-то жито въ прѣдѣлъ-тъ му?
26 Защото учи го Богъ му *какъ трѣбва да
прави, поучава го.
27 Защото не ся вършѣе чернуха-та съ диканьж,
Нито колело отъ кола ся завьрта вьрхъ
киміонъ-тъ;
Но съ тоягж ся очуква чернуха-та,
И съ пржтъ киміонъ-тъ.
28 *А жито-то* на хлѣбъ-тъ ся стрыва:
Но не ще го вършѣе вынагы,
Нито ще *го* стрые съ колпо-то си колело,
Нито ще го направи дребно съ копыта-та
на коніе-тѣ си.
29 И то произлѣзва отъ Господа Саваоѳа,
Който е чуденъ въ съвѣтъ, великъ въ
разумъ.

* *Евр.* сждъ-тъ.

ГЛАВА 29.

1 Горко на *Аріилъ, Аріилъ,
Градъ-тъ *дѣто* Давидъ ся насели:
Притурѣте година вьрхъ година:
Праздници-тѣ нека правятъ кругове-тѣ
си *въ него.*
2 Но азъ ще утѣснж Аріилъ,
И *тамъ* ще бжде тжга и скърбь;
И той ще ми бжде както Аріилъ.
3 И ще турж станъ противъ тебе наоколо,
И ще поставж обсадж вьрхъ тебе съ окопы,
И ще подигнж табіи противъ тебе.
4 И ще ся низринешь, ще говоришь изъ
землж-тж,
И говореніе-то ти ще бжде ниско изъ
прьсть-тж,
И гласъ-тъ ти изъ землж-тж ще бжде
както на бѣсовъпрошатель,
И говореніе-то ти ще шепне изъ прьсть-тж.
5 А множество-то на странны-тѣ около
тебе ще бжде както тънъкъ прахъ,
И множество-то на насилницы-тѣ както
дрѣбна плѣва отвѣвана:
И то ще бжде внезапно въ едно мыгновеніе.
6 Ще бждешь посѣтенъ отъ Господа на
силы-тѣ,
Съ гръмъ, и съ трясъ, и голѣмъ гласъ,
Съ бурж, и вихрушкж,
И съ огненъ пламыкъ пояждающъ.
7 И множество-то на всичкы-тѣ народы,
Които воюватъ противъ Аріилъ,
Всичкы които ратуватъ противъ него и
противъ твърдыни-тѣ му,
И които го утѣсняватъ,
Ще бждатъ както сънъ въ нощно видѣніе.
8 И както гладный-тъ сънува, ето че яде;
Но събужда ся и душа-та му е празна:
Или както жадный-тъ сънува, ето че
піе;
Но събужда ся, и ето прималѣлъ, и душа-та му е жадна:

* Огнище Божіе. Іез. 43; 15, 16.

Така ще бѫдѫтъ множества-та на всичкы-тѣ народы
Които ратуватъ противъ горѫ-тѫ Сіонъ.
9 Стойте смаяни, и почудѣте ся;
Помрачѣте ся и ослѣпѣйте,
Тѣ сѫ піяни, но не отъ вино:
Политатъ, но не отъ сикерѫ.
10 Защото Господь излѣ на васъ духъ на дълбокъ сънъ,
И затвори очи-тѣ ви:
Помрачи пророцы-тѣ и князове-тѣ ви, които гледатъ видѣнія.
11 И всяко пророческо видѣніе ще бѫде за васъ
Както думы-тѣ на запечатанѫ книгѫ,
Коіѫто бы дали на нѣкого който знае да чете,
И казали бы: Я прочети това:
А той казва: Не могѫ, защото е запечатано:
12 И даватъ книгѫ-тѫ на нѣкого който не знае да чете,
И казватъ: Я прочети това:
А той казва: Не знаіѫ да четѫ.
13 За то Господь говори:
Понеже тѣзи людіе ся приближаватъ *при мене* съ уста-та си,
И почитатъ мя съ устны-тѣ си,
Но сърдце-то имъ далечь отстои отъ мене,
И благоговѣніе-то имъ къмъ мене е
Споредъ поученія на человѣческы заповѣди:
14 За то, ето, ще притурѭ да направіѭ чудно дѣло между тѣзи людіе,
Чудно и странно дѣло:
И мѫдрость-та на мѫдры-тѣ имъ ще ся изгуби
И разумъ-тъ на разумны-тѣ имъ ще ся скрые.
15 Горко на тѣзи които търсятъ дълбоко мѣсто
За да скрыіѫтъ съвѣтъ-тъ *си* отъ Господа,
И на които дѣла-та сѫ въ тъмнинѫ-тѫ,
И казватъ:
Кой ны види? и кой ны знае?
16 О строптивость ваша! грънчарь-тъ ще ся вмѣни ли както калъ?
Направа-та ще рече ли за тогозь който ѭ е направилъ: Той не мя е направилъ?
Или твореніе-то ще рече ли за тогозь що го е сътворилъ: Той нѣма разумъ?
17 Не слѣдъ твърдѣ малко врѣме ли още,
И Ливанъ що ся промѣни въ плодоносно поле,
И плодоносно-то поле ще ся вмѣни както дѫбрава?
18 И въ онзи день, глухы-тѣ ще чуіѫтъ слово-то на книгѫ-тѫ,
И очи-тѣ на слѣпы-тѣ ще прогледатъ,
Освободены отъ тъмнинѫ-тѫ и отъ мъглѫ-тѫ.
19 И нищи-тѣ ще умножатъ радость-тѫ *си* въ Господа,
И сиромаси-тѣ отъ человѣцы-тѣ
Ще ся развеселятъ въ Святый-тъ Израилевъ.
20 Защото страшный-тъ исчезнѫ и присмиватель-тъ ся изгуби,
И всичкы които пазѣхѫ *да направятъ* беззаконіе ся истрѣбихѫ:
21 Които искарватъ человѣка виновенъ въ сѫдбѫ,
И турятъ сѣть на оногозь който обличава на портѫ-тѫ,
И съ лъжѫ окривяватъ праведный-тъ.
22 За то Господь, който е искупилъ Авраама, така говори за Іакововъ-тъ домъ:
Іаковъ нѣма вече да ся посрами,
И лице-то му нѣма вече да поблѣднѣе.
23 Но когато види чада-та си, дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ми,
Всрѣдъ себе си, тѣ ще освятятъ име-то ми,
И ще освятятъ Святый-тъ Іакововъ;
И ще ся боятъ отъ Бога Израилевъ.
24 А които бѣхѫ заблудени духомъ ще бѫдѫтъ вразумени,
И които роптаяхѫ ще научатъ ученіе.

ГЛАВА 30.

1 Горко на отстѫпивши-тѣ чада, говори Господь,
Които правятъ съвѣтъ, но не отъ мене:

И които правятъ договоры, но не чрѣзъ
Духъ-тъ ми,
За да притурятъ грѣхъ върхъ грѣхъ:
2 Които отиватъ за да слѣзатъ въ Египетъ,
Безъ да ся допытватъ отъ уста-та ми,
За да ся укрѣпятъ съсъ сила-та на Фараона,
И да прибѣгнатъ подъ сѣнка-та на Египетъ!
3 А Фараонова-та сила ще ви бѫде срамъ,
И прибѣгваніе-то подъ Египетска-та сѣнка укоръ.
4 Защото началници-тѣ му отидохѫ въ Танисъ,
И посланници-тѣ му дойдохѫ въ Ханесъ.
5 Всички ся засрамихѫ за людіе *които* не могохѫ да гы ползуватъ,
Нито да бѫдѫтъ помощь или полза,
Но посрамленіе, още и укореніе.
6 Ето животны натоварены къмъ югъ *отиватъ*;
Въ земя-тѫ на скърбь-тѫ и на утѣсненіе-то,
Дѣто има львица и якъ львъ,
Ехидна и горителна хвърката змія,
Тамъ ще занесѫтъ богатство-то си на плещы-тѣ на оселчета-та,
И съкровища-та си на гърбица-тѫ на камилы-тѣ,
При людіе *които* нѣма да гы ползуватъ.
7 Защото помощь-та на Египтяны-тѣ ще е суетна и бесполезна;
И тъй выкнахъ за това: Хвалба-та имъ е *само* да сѣдятъ.
8 Сега иди, напиши това при тѣхъ на дъсчицѫ,
И забѣлѣжи го въ книгѫ,
За да остане въ бѫдѫще-то врѣме за свидѣтелство до вѣка:
9 Че тѣ сѫ непокорливи людіе, лъжливи сынове,
Сынове които не щѫтъ да слушатъ законъ-тъ Господенъ:
10 Които говорятъ на прозорливцы-тѣ: Не прозирайте:
И на пророцы-тѣ: Не ни пророчествувайте право-то,
Говорѣте ни ласкателно,
Пророчествувайте лъстиво:
11 Оттеглѣте ся отъ пѫть-тъ,
Уклонѣте ся отъ пѫтека-тѫ,
Дигнѣте отъ прѣдъ насъ Святый-тъ Израилевъ.
12 За то така говори Святый Израилевъ:
Понеже прѣзирате това слово,
И уповавате на насилство-то и на строптивость-тѫ,
И ся подпирате на тѣхъ:
13 За то това беззаконіе ще ви бѫде
Както развала готова да падне,
Издута въ высокѫ стѣнѫ,
На която съсыпваніе-то дохожда внезапно въ едно мигновеніе.
14 И ще ѭ съкруши както съкрушеніе на черѣпенъ съсѫдъ, счупенъ немилостиво,
Щото да ся не намира въ счупеніе-то му черѣпъ
За да земе *нѣкой* огнь отъ огнище-то,
Или да гребне водѫ отъ ровъ-тъ.
15 Защото така говори Господь Іеова, Святый Израилевъ:
Въ вращаніе и почиваніе ще ся спасете:
Въ безмълвіе и упованіе ще бѫде сила-та ви; но не рачихте:
16 И рекохте: Не; но ще побѣгнемъ съ коніе:
За то ще бѣгате:
И, ще яхнемъ на бързоногы:
За то и които вы гонятъ ще сѫ бързоногы.
17 Ще бѣгате тысяща отъ прѣщеніе-то на едного,
И *всички* отъ прѣщеніе-то на петима,
Додѣ да останете както стълпъ на върхъ на горѫ,
И както знамя на хълмъ.
18 И така ще чака Господь за да вы помилува,
И така ще ся прѣвъзнесе за да вы пожали;
Защото Господь е Богъ правосѫденъ;
Блажени всички които го чакатъ.
19 Защото людіе-тѣ ще ся населятъ въ Сіонъ у Іерусалимъ:
Ты нѣма да плачешь вече:
Той тутакси ще тя помилува въ гласъ-тъ на вопль-тъ ти,

Когато го чуе, ще ти отговори.
20 И *ако* ви даде Господь
Хлѣбъ на скърбь, и водѫ на утѣсненіе,
Но учители-тѣ ти нѣма да ся отнемѫтъ вече,
И очи-тѣ ти ще гледатъ учители-тѣ ти.
21 И уши-тѣ ти ще слушатъ задъ тебе слово, което ще говори:
Той е пѫть-тъ, ходѣте по него:
Когато ся обръщате на дѣсно,
И когато ся обръщате на лѣво.
22 И вы ще имате както гнусотѫ
Покровъ-тъ на сребърны-тѣ си истуканы,
И украшеніе-то на златны-тѣ си лѣяны идолы:
Ще гы отхвърлишь както нечистѫ дрипѫ:
Ще имъ речешь: Махнѣте ся отъ тукъ.
23 Тогазь ще даде дъждь за сѣме-то ти,
Което ще посѣешь въ нивѫ-тѫ *си:*
И хлѣбъ отъ землѭ-тѫ рожбѫ,
Който ще бѫде тлъстъ и изобиленъ:
Въ онзи день скотове-тѣ ти ще пасѫтъ въ широкы пашы:
24 И волове-тѣ и оселчета-та,
Които работятъ землѭ-тѫ,
Ще ядатъ чистѫ зобь вѣянѫ съ лопатѫ и вѣяло.
25 И ще има на всякѫ высокѫ горѫ,
И на всякой высокъ хълмъ,
Рѣкы *и* водны теченія,
Въ день-тъ на голѣмо-то кланіе,
Когато стълпове-тѣ паднѫтъ.
26 И свѣтлина-та на лунѫ-тѫ ще бѫде както свѣтлина-та на слънце-то,
И свѣтлина-та на слънце-то ще бѫде седмократна,
Както свѣтлина-та на седмь дни,
Въ день-тъ въ който Господь обвързва съкрушеніе-то на людіе-тѣ си,
И исцѣлява ранѫ-тѫ на уязвеніе-то имъ.
27 Ето, име-то Господне иде отъ далечь:
Распалена е ярость-та му, и тежъкъ пламыкъ-тъ;
Устны-тѣ му сѫ пълны съ негодованія,
И языкъ-тъ му както огнь пояждающь.
28 И дыханіе-то му както наводняемо теченіе,
Което достига до срѣдъ вратъ-тъ,
За да прѣсѣе народы-тѣ въ сито-то на суетѫ-тѫ:
И *ще бѫде* въ челюсти-тѣ на племена-та узда,
Която ще *гы* направи да ся скитатъ.
29 У васъ ще има пѣнія, както въ нощь-тѫ на тържествуемъ праздникъ:
И сърдечно веселіе, както когато отиватъ съсъ свиркы,
За да отидатъ въ горѫ-тѫ Господнѭ, при Крѣпкый-тъ Израилевъ.
30 И ще направи Господь да ся чуе славный-тъ му гласъ,
И ще покаже *замахваніе-то съ мышцѫ-тѫ си,
Съ негодованіе на ярость и съ пламыкъ на огнь пояждающь,
Съ буенъ дъждь, и съ бурѭ, и съ каменіе отъ градъ.
31 Защото Ассиріецъ-тъ, който съ палицѫ удря,
Чрѣзъ гласъ-тъ Господень ще бѫде смазанъ.
32 И отъ дѣто замине опрѣдѣлена-та палица,
Коѭто Господь ще снеме върхъ него,
Тѫпани и китары ще бѫдѫтъ:
И съ потресателны брани ще ратува противъ тѣхъ.
33 Защото Тофетъ е прѣдъ врѣме приготвенъ:
Ей, за царь-тъ приготвенъ:
Той *го* направи дълбокъ *и* широкъ:
Купъ-тъ му е огнь и дърва много:
Дыханіе-то Господне, както теченіе на жупелъ, ще го распали.

ГЛАВА 31.

1 Горко на онѣзи които слазятъ въ Египетъ за помощь,
И ся надѣѭтъ на коніе,
И уповаватъ на колесницы, защото сѫ многочисленны:
И на конницы, защото сѫ много якы:
И не гледатъ на Святый-тъ Израилевъ,
И Господа не търсятъ.

---

* *Евр.* слизаніе-то.

2 Но и той е мждръ,
И ще докара зло, и не ще да повърне слова-та си,
Но ще стане противъ домъ-тъ на лукавы-тѣ,
И противъ помощь-тж на тѣзи които правятъ беззаконіе.
3 А Египтяни-тѣ сж человѣци, а не Богъ:
И коніе-тѣ имъ плъть, а не духъ.
Когато Господь простре ржкж-тж си,
И който помага ще ся прѣпъне,
И комуто помагатъ ще падне,
И всичкы купно ще погыбнжтъ.
4 Защото така ми говорѝ Господь:
Както львъ-тъ, както младый-тъ львъ,
Който рыкае надъ ловъ-тъ си,
Ако и да ся свыкатъ противъ него множество пастыри,
Не ся плаши отъ гласъ-тъ имъ,
Нито ся стряска отъ мятежъ-тъ имъ,
Така Господь на силы-тѣ ще слѣзе
За да ратува за горж-тж на Сіонъ,
И за неговъ-тъ хълмъ.
5 Както птицы-тѣ трептятъ *надъ свои птиченца,*
Така Господь на силы-тѣ ще защити Іерусалимъ;
Ще защити и ще *го* избави,
*Ще прѣмине и ще *го* спасе.
6 Върнѣте ся къмъ тогозь,
Отъ когото Израилеви-тѣ синове дълбоко отстжпихж.
7 Защото въ онзи день всякой человѣкъ ще хвърли
Сребърны-тѣ си идолы и златны-тѣ си идолы,
Които ржцѣ-тѣ ви направихж за грѣхъ вамъ.
8 Тогазь Ассиріецъ-тъ ще падне отъ ножъ, не на мжжъ:
И ножъ, не человѣческый, ще го поясде:
И ще побѣгне отъ лице-то на ножъ-тъ,
И момцы-тѣ му ще станжтъ подъ дань.
9 И отъ страхъ той ще мине въ твърдынж-тж си,
И началници-тѣ му ще ся разтреперятъ отъ знамя-то,
Говори Господь, на когото огнь-тъ е въ Сіонъ,
И огнище-то му въ Іерусалимъ.

ГЛАВА 32.

1 Ето, единъ царь ще царува съ правдж,
И князове ще владѣжтъ съ правосждіе.
2 И единъ человѣкъ ще бжде както покровъ отъ вѣтръ,
И както прибѣжище отъ бурж:
Както водни потоци въ сухо мѣсто,
Както сѣнка отъ голѣмж канарж въ жаднж землж.
3 И очи-тѣ на видящы-тѣ не ще бждатъ помрачены,
И уши-тѣ на слушащы-тѣ ще бждатъ внимателны.
4 И сърдце-то на напрасничавы-тѣ ще разумѣе мждрость,
И языкъ-тъ на гагнивы-тѣ ще ускори да говори чисто.
5 Непотрѣбный-тъ не ще ся нарече вече великодушный,
И сребролюбецъ-тъ не ще ся казва щедръ.
6 Защото непотрѣбный-тъ ще говори непотрѣбно,
И сърдце-то му ще работи беззаконіе,
Да върши нечестіе, и да говори заблужденіе противъ Господа,
За да истощи душж-тж на гладный-тъ,
И да отнеме піеніе-то на жадный-тъ.
7 А на сребролюбецъ-тъ орждія-та сж неправедны:
Той умышлява лукавства,
За да погуби сиромахъ-тъ съ лъжливы думы,
Още и когато нищій-тъ говори правдж.
8 Но великодушный-тъ умышлява великодушіе,
И на великодушіе ще ся утвърждава той.
9 Станѣте, жены немарливы:
Слушайте гласъ-тъ ми, безгрыжны дъщери,
Чуйте думж-тж ми:
10 Въ дни и годины ще бждете въ смущеніе, вы безгрыжны;
Защото гроздоберъ-тъ ще ся изгуби, беритба нѣма да дойде:

* *Или* пощади.

11 Треперѣте, немарливи:
Смутѣте ся, безгрыжни:
Съблѣчѣте ся и оголѣте ся и опашѣте чрѣсла-та *си съ вретище.*
12 Ще ся біжтъ въ грады за пріятны-тѣ полета,
За плодоносны-тѣ лозія.
13 Трьніе *и* глогове ще растжтъ въ земля-тѫ на людіе-тѣ ми:
Още и върху вси-тѣ кѫщы на радость въ веселящій ся градъ.
14 Защото палатъ-тъ ще бѫде оставенъ,
Шумный-тъ градъ ще ся напусне;
Твърдыня-та и стълпъ-тъ ще станѫтъ до вѣка пещеры,
Радость на дивы ослы, пасбище на стада:
15 Додѣто Духъ-тъ отъ свыше ся излѣе на насъ,
И пустыня-та стане плодоносно поле,
А плодоносно-то поле ще ся вмѣни както дѫбрава.
16 Тогазь сѫдъ ще ся насели въ пустыня-тѫ,
И правда ще обитава въ плодоносно-то поле.
17 А дѣло-то на правда-тѫ ще бѫде миръ:
И дѣйствіе-то на правда-тѫ покой и безопасность въ вѣкъ.
18 И мои-тѣ людіе щѫ обитаватъ въ мирно селеніе,
И въ безопасны жилища, и въ тихы безгрыжны мѣста.
19 И ще пада градушка върхъ дѫбрава-тѫ,
И градъ-тъ съвсѣмъ ще ся снижи.
20 Блажени вы които сѣете при всякѫ водѫ,
Които испроваждате *тамъ* нозѣ-тѣ на волъ-тъ и на осель-тъ.

ГЛАВА 33.

1 Горко ти който разорявашь, а не си былъ разоренъ,
И грабишь, а не си былъ ограбенъ;
Когато прѣстанешь да разорявашь, ще ся разоришь;
Когато прѣкратишь да грабишь, ще бѫдешь ограбенъ.
2 Господи, помилуй ны: тебе чакамы:
Бѫди имъ мышца всякѫ заранъ,
И спасеніе наше въ утѣснително врѣме.
3 Отъ гласъ-тъ на мятежъ-тъ народи-тѣ побѣгнахѫ:
Отъ твое-то възвышеніе племена ся распрьснахѫ.
4 И ваша-та корысть ще ся събере, както гѫсеници-тѣ събиратъ:
Ще скокнатъ върхъ неѭ както скакалецъ скача.
5 Господь е прѣвъзвышенъ;
Защото живѣе на высоко:
Напълни Сіонъ съ правосѫдіе и правдѫ.
6 А мѫдрость и знаніе ще бѫдатъ утвърждение на врѣмена-та ти,
И спасителна сила:
Страхъ-тъ Господень, той е негово-то съкровище.
7 Ето, юнацы-тѣ имъ выкатъ по вънъ,
И посланници-тѣ на миръ-тъ плачатъ горко.
8 Пѫтища-та опустѣхѫ,
Нѣма вече пѫтешественницы:
Той разруши уговоръ-тъ, отхвърли градове-тѣ,
Не вмѣнява человѣка за нищо.
9 Земя-та сѣтува, изнемощѣва:
Ливанъ е посраменъ, повѣнува:
Саронъ прилича на пустынѭ:
На Васанъ и Кармилъ листіе-тѣ улетѣхѫ.
10 Сега ще въстанѫ, говори Господь:
Сега ще ся възвышѫ,
Сега ще ся възвеличѫ.
11 Сламѫ ще зачнете, *и* плѣвѫ ще родите:
Дыханіе-то ви *както* огнь ще вы пояде.
12 И народи-тѣ ще бѫдатъ *както* горѣнія на варъ;
Както трьніе сѣчени ще изгорятъ въ огнь.
13 Слушайте, вы далечни, що сьмь направилъ:
И вы ближни, познайте силѫ-тѫ ми.
14 Грѣшни-тѣ въ Сіонъ ся боятъ,
Трепетъ прѣхваща лицемѣры-тѣ:
Кой отъ насъ ще обитава въ пояждающь огнь?
Кой отъ насъ ще обитава въ вѣчны пожары?
15 Който ходи съ правдѫ, и говори съ правотѫ:

Който прѣзира печалба-тѫ отъ насилства-та,
Който отрьсва рѫцѣ-тѣ си отъ дароемство,
Който затыка уши-тѣ си да не чуе за кръвь,
И който затваря очи-тѣ си да не види зло-то:
16 Той ще ся насели на высоко;
Утвърждеіе-то му *ще бѫдѫтъ* твърдыни-тѣ на канары-тѣ;
Хлѣбъ ще му ся даде;
Вода-та му нѣма да оскудѣе.
17 Очи-тѣ ти ще видятъ царя въ красота-тѫ му;
Ще видятъ далечнѫ землѭ.
18 Сърдце-то ти ще прѣговаря ужасъ:
Дѣ е писецъ-тъ? дѣ истязатель-тъ?
Дѣ смѣтатель-тъ на стълпове-тѣ?
19 Нѣма да видишь жестокы людіе,
Людіе на дълбокъ гласъ, да ся не разбира;
На гагнивъ языкъ, да ся не разумѣва.
20 Погледни къмъ Сіонъ, градъ-тъ на праздницы-тѣ ни:
Очи-тѣ ти ще видятъ Іерусалимъ безмлъвно селеніе,
Шатьръ *който* нѣма да ся снеме:
Колове-тѣ му нѣма да ся прѣмѣстуватъ въ вѣкъ,
И никое отъ вѫжета-та му нѣма да ся прѣкѫсне.
21 Но тамъ Господь на слава-тѫ *ще бѫде* намъ
Мѣсто на широкы рѣкы *и* потоцы;
Тамъ нѣма да влѣзе корабь съ весла;
И великолѣпенъ корабь нѣма да прѣмине отъ тамъ.
22 Защото Господь е Сѫдія нашъ;
Господь е законоположитель нашъ;
Господь е царь нашъ: Той ще ны спасе.
23 Вѫжа-та ти ослабѣхѫ,
Не могѫтъ да укрѣпятъ машѫ-тѫ си,
Не могѫтъ да распрострѫтъ платна-та;
Тогазь голѣмы користи ще ся раздѣлятъ;
Хроми-тѣ ще разграбятъ грабежъ.
24 И житель-тъ нѣма да рече: Боленъ съмъ;
На людіе-тѣ, които живѣѭтъ въ него, ще ся прости беззаконіе-то имъ.

ГЛАВА 34.

1 Приближѣте ся, народи, за да чуете;
И внимайте, племена;
Да чуе земя-та, и което ѭ напълнява;
Вселенная, и всичко що ся ражда въ неѭ.
2 Защото ярость-та Господня е върхъ всичкы-тѣ народы,
И пламенный-тъ му гнѣвъ върхъ всичкы-тѣ тѣхны войнства:
Наложи на тѣхъ проклѣтіѭ;
Прѣдаде гы на закланіе.
3 А убіени-тѣ имъ ще бѫдѫтъ расхвърлени,
И смрадъ ще ся дигне отъ трупове-тѣ имъ:
А горы-тѣ ще ся раскыснѫтъ отъ кръвь-тѫ имъ.
4 И всичко-то небесно войнство ще ся стопи,
И небеса-та ще ся свіѭтъ както свитъкъ,
И всичка-та имъ войска ще падне,
Както пада листъ отъ лозѫ,
И както улитатъ *листіе* отъ смоковницѫ.
5 Защото ножъ-тъ ми ся опи на небе-то:
Ето, той ще слѣзе за сѫдбѫ върхъ Едомъ,
И върхъ народъ-тъ на който азъ наложихъ проклѣтіѭ.
6 Ножъ-тъ Господенъ е пъленъ съ кръвь:
Отлъстѣ съ тлъстинѫ-тѫ,
Съ кръвь-тѫ на агнета-та и ярцы-тѣ,
Съ тлъстинѫ-тѫ на овенскы-тѣ бѫбрецы;
Защото Господь има жъртвѫ у Восорѫ,
И кланіе голѣмо въ Едомскѫ-тѫ землѭ.
7 И еднорогы-тѣ ще слѣзѫтъ съ тѣхъ,
И телцы-тѣ съ быкове-тѣ:
И земя-та имъ ще ся опіе съ кръвь,
И прьсть-та имъ ще отлъстѣе отъ тлъстинѫ.
8 Защото е день на отмьщеніе Господне,
Година на въздаянія за сѫдъ-тъ на Сіонъ.
9 И струи-тѣ ѝ ще ся прѣтворятъ въ смолѫ,
И прьсть-та ѝ въ жупелъ,
И земя-та му ще стане горяща смола;
10 Нѣма да угасне, *нито* нощя нито денѧ:

Дымъ-тъ ѝ ще възлиза непрѣстанно:
Отъ родъ въ родъ ще остане запустѣна:
Никой не ще мине прѣзъ неѧ до вѣка.
11 Но неясыть и ежъ ще ѭ наслѣдятъ:
И ивинъ и гарванъ ще живѣѭтъ въ неѧ:
И *Господь* ще распростре върху неѧ
вѫже за запустѣваніе,
И мѣркѫ за съсыпваніе.
12 Ще повыкатъ голѣмцы-тѣ му въ царство-то,
Но никой не ще ся намѣри тамъ:
И всичкы-тѣ му князове ще достигнѫтъ
въ нищо.
13 И трьніе ще прозябнѫтъ въ палаты-тѣ
му,
Коприви и кѫпины въ твьрдыни-тѣ му:
И ще бѫде селеніе на чакалы,
Дворъ на камилоптицы.
14 И дивы-тѣ коткы ще ся спосрѣщатъ
тамъ съ іены-тѣ:
И сатиръ-тъ ще ся провыква къмъ другаря си:
И самодива-та ще си почива тамъ,
Като си намира мѣсто за почивкѫ.
15 Тамъ ще ся вгнѣздява стрѣлница змія,
и ще носи яйца,
И ще мѫти, и ще събира *малкы-тѣ си*
подъ сѣнкѫ-тѫ си:
Тамъ ще ся събиратъ и сѫпи-тѣ,
Всякой *съ* другаря си.
16 Потърсѣте въ книгѫ-тѫ Господнѭ, та
прочетѣте:
Нищо отъ тѣзи не ще да липса,
Нито ще бѫде безъ другаря си;
Защото уста-та *Господни* заповѣдахѫ
това,
И самый-тъ Духъ неговъ гы събра.
17 И той хвърли жрѣбіе за тѣхъ,
И рѫка-та му раздѣли имъ съ вѫже онѫзи *земѭ*:
Ще ѭ наслѣдятъ въ вѣкъ;
Отъ родъ въ родъ ще обитаватъ въ неѧ.

ГЛАВА 35.

1 Пусто-то и безводно-то мѣсто ще ся
възвеселятъ,
И пустыня-та ще ся възрадва,
И ще процьвти както кринъ.
2 Ще процьвти изобилно, ей ще ся възвесели съ радость и пѣсни,
Ще ся даде ней слава-та Ливанова,
Величіе-то на Кармилъ и Саронъ:
Тѣ ще видятъ славѫ-тѫ Господнѭ,
Величіе-то на Бога нашего.
3 Укрѣпѣте ослабнѫлы-тѣ рѫцѣ,
И утвърдѣте расслабены-тѣ колѣна.
4 Речѣте на устрашены-тѣ въ сьрдце:
Укрѣпѣте ся, не бойте ся;
Ето, Богъ вашъ ще дойде съ отмьщеніе,
Съ въздаяніе Божіе;
Той ще дойде и ще вы избави.
5 Тогазь очи-тѣ на слѣпы-тѣ ще ся отворятъ,
И уши-тѣ на глухы-тѣ ще ся оттулятъ.
6 Тогазь хромый-тъ ще скача както елень,
И языкъ-тъ на нѣмый-тъ ще пѣе;
Защото въ пустѫ-тѫ земѭ ще изврѫтъ
воды,
И потоци въ пустынѭ-тѫ.
7 И нажеженый-тъ пѣсъкъ ще стане езеро,
И жадна-та земя источници водни;
Въ селепіе-то на чакалы-тѣ, дѣто лѣжахѫ,
Ще бѫде зеленище съ тръсть и рогозъ.
8 И тамъ ще бѫде друмъ, и пѫть,
И ще ся наименува пѫть святъ:
Нечистый нѣма да мине прѣзъ него, но
ще бѫде за тѣхъ:
Тозн що пѫтува, даже и глупави-тѣ нѣма да заблуждаватъ.
9 Львъ не ще да има тамъ,
И хыщный звѣрь не ще възлѣзе по него;
Не ще ся намѣри тамъ:
Но избавени-тѣ ще ходятъ *тамъ*.
10 И искупени-тѣ Господни ще ся вървѫтъ,
И ще дойдѫтъ съ въсклицаніе въ Сіонъ,
И вѣчно веселіе ще бѫде на главѫ-тѫ
имъ:
Радость и веселіе ще придобыѭтъ:
А скърбь и въздышаніе ще побѣгнѫтъ.

ГЛАВА 36.

1 Въ четыринадесето-то лѣто на царь
Езекіѧ, възлѣзе Сеннахиримъ царь Ассирійскый върхъ всичкы-тѣ укрѣпены
2 Іудины градове, и гы прѣвзѣ. И прово-

ди Ассирійскый царь Рапсака отъ Ла-
хисъ въ Іерусалимъ при царь Езекіѫ,
съ голѣмѫ силѫ. И застанѫ той при во-
доводъ-тъ на горній-тъ водоемъ, вьрху
друмъ-тъ на нивѫ-тѫ на тепавичаря.
3 Тогазь излѣзохѫ при него Еліакимъ Хел-
кіевъ-тъ сынъ, домостроитель-тъ, и
Шевна писецъ-тъ, и Іоахъ, Асафовъ-тъ
сынъ, памятописецъ-тъ.
4 И рече имъ Рапсакъ: Кажѣте сега на
Езекіѫ: Така говори великый царь, Ас-
сирійскый царь: Кое е това упованіе,
5 на което уповавашь? Говоришь: *Имамъ*
съвѣтъ и силѫ за брань: но това е само
думы на устны: сега на кого ся надѣешь
6 та си ся подигналъ противъ мене? Ето,
ты ся надѣешь на жезлъ-тъ на строше-
нѫ-тѫ онѫзи тръсть, на Египетъ; на
коѭто ако ся подпре нѣкой, ще ся вты-
кне въ рѫкѫ-тѫ му, та ще ѭ промуши:
такъвъ е Фараонъ Египетскый царь
къмъ всичкы които ся надѣѭтъ на него.
7 Но ако ми речешь: На Господа Бога
нашего ся надѣемъ, не е ли той, на ко-
гото высокы-тѣ мѣста и олтари-тѣ отнѣ
Езекія, и рече на Іудѫ и на Іерусалимъ:
Прѣдъ този олтарь ще ся поклоните?
8 Сега прочее дай залозы на господаря ми
Ассирійскый-тъ царь, а азъ ще ти дамъ
двѣ тысящи коніе, ако можешь отъ твоѭ
странѫ да дадешь всадницы върхъ тѣхъ.
9 И какъ ще върнешь ты назадъ лице-то
на единъ мѣстоначалникъ отъ най мал-
кы-тѣ рабы на господаря ми, та си упо-
валъ на Египетъ за колесницы и за кон-
10 ницы? И сега, безъ Господа ли възлѣ-
зохъ азъ на това мѣсто за да го съсыпѫ?
Господь ми рече: Възлѣзь върхъ тѫзи
землѭ, та ѭ съсыпи.
11 Тогазь рече Еліакимъ, и Шевна, и Іо-
ахъ, на Рапсака: Говори, молимъ, на
рабы-тѣ си по Сирійскый языкъ, защо-
то *го* разумѣвамы: и не говори ни Іу-
дейскы, да чуѭтъ людіе-тѣ, които сѫ на
12 стѣнѫ-тѫ. Но Рапсакъ рече: Да ли само
при господаря ти и при тебе ми проводи
господарь-тъ ми да говорѭ тѣзи думы?
не при мѫжіе-тѣ ли които сѣдѧтъ на
стѣнѫ-тѫ, да ядѫтъ съ васъ наедно лай-
нѫ-тѫ си, и да піѭтъ пикочь-тѫ си?
13 Тогазь Рапсакъ застанѫ та извыка Іу-
дейскы, съ голѣмъ гласъ, и рече: Слушай-
те думы-тѣ на великый-тъ царь, Асси-
14 рійскый-тъ царь: Така говори царь-тъ:
Да вы не прѣлъщава Езекія; защото не
15 ще може да вы избави. И да вы не пра-
ви Езекія да уповавате на Господа, като
казва: Господь непрѣмѣнно ще ны из-
бави: този градъ нѣма да бѫде прѣда-
денъ въ рѫкѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ
16 царь. Не слушайте Езекіѫ; защото та-
ка говори Ассирійскый царь: Направѣте
съгласіе съ мене, и излѣзте при мене:
и яждте всякой отъ лозіе-то си, и вся-
кой отъ смоковницѫ-тѫ си, и пійте вся-
17 кой отъ водѫ-тѫ на щернѫ-тѫ си, Додѣ
дойдѫ та вы земѫ въ землѭ подобнѫ на
вашѫ-тѫ землѭ, землѭ на жито и вино,
18 землѭ на хлѣбъ и лозія. Да вы не прѣ-
лъщава Езекія, като казва: Господь ще
ны избави. Избавилъ ли е нѣкой отъ бо-
гове-тѣ на народы-тѣ землѭ-тѫ си отъ
19 рѫкѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ царь? Дѣ сѫ
богове-тѣ на Емаѳъ и Арфадъ? дѣ сѫ
богове-тѣ на Сефаруимъ? тѣ избавихѫ
20 ли отъ рѫкѫ-тѫ ми Самаріѭ? Кои, между
всичкы-тѣ богове на тѣзи мѣста, изба-
вихѫ землѭ-тѫ си отъ рѫкѫ-тѫ ми, та и
Іеова да избави Іерусалимъ отъ рѫкѫ-тѫ
21 ми? А тѣ мълчахѫ, и нищо не му отго-
ворихѫ; защото царь-тъ бѣше заповѣ-
далъ, и реклъ: Да му не отговорите.
22 Тогазь Еліакимъ, Хелкіевый сынъ, до-
мостроитель-тъ, и Шевна писецъ-тъ, и
Іоахъ, Асафовый сынъ, памятописецъ-тъ,
дойдохѫ при Езекіѫ съ раздраны дре-
хы, та му извѣстихѫ думы-тѣ на Рапсака.

ГЛАВА 37.

1 И когато чу царь Езекія, раздра дре-
хы-тѣ си, и ся покры съ врѣтище, и
влѣзе въ домъ-тъ Господенъ.
2 И проводи Еліакима домостроитель-тъ,
и Шевнѫ писецъ-тъ, и старѣйшины-тѣ
на священницы-тѣ, покрыты съ врѣти-
ща, при пророкъ Исаіѫ, Амосовъ-тъ
3 сынъ: И рекохѫ му: Така говори Езе-

кія: День на скърбь, и на обличеніе, и
на хулѫ е този день; защото настанѫ
часъ-тъ да ся родятъ дѣца-та, но силѫ
4 нѣма за ражданіе: Може бы Господь
Богъ твой да чуе думы-тѣ на Рапсака,
когото Ассирійскый-тъ царь, госпо-
дарь-тъ му, е проводилъ за да укорява
Бога живаго, и да обличи думы-тѣ, кои-
то чу Господь Богъ твой: за това въз-
выси моленіе за остатъкъ-тъ що е оста-
налъ.
5 И отидохѫ при Исаіѭ рабн-тѣ на царь
6 Езекіѭ. И рече имъ Исаія: Така ще ка-
жете на господаря си: Така говори Го-
сподь: Не бой ся отъ думы-тѣ които си
чулъ, съ които рабн-тѣ на Ассирійскый-тъ
7 царь мя похулихѫ: Ето, азъ ще турѭ
въ него *такъвъ* духъ, щото, като чуе
слухъ, ще ся върне въ землѭ-тѫ си: и
ще го направѭ да падне чрѣзъ ножъ въ
землѭ-тѫ си.
8 И върнѫ ся Рапсакъ и намѣри Асси-
рійскый-тъ царь че ратуваше противъ
Ливнѫ; защото чу че бѣше тръгналъ
9 отъ Лахисъ. И *царь-тъ* чу да говорятъ
за Ѳирака Еѳіопскый-тъ царь: Излѣзе
да ратува противъ тебе. И когато чу
това, проводи посланницы на Езекіѭ,
10 и каза: Така ще говорите на Езекіѭ
Іудинъ-тъ царь, и ще речете: Богъ твой,
на когото уповавашь, да тя не прѣль-
щава, като казва: Іерусалимъ нѣма да
бѫде прѣдаденъ въ рѫкѫ-тѫ на Асси-
11 рійскый-тъ царь. Ето, ты си чулъ що
направихѫ Ассирійскы-тѣ царіе на вси-
чкы-тѣ мѣста; какъ гы истрѣбихѫ: и
12 ты ли ще ся избавишь? Богове-тѣ на
народы-тѣ избавихѫ ли онѣзи, които от-
ци-тѣ ми истрѣбихѫ, Гозанъ, и Харранъ,
и Ресефъ, и Еденовы-тѣ сынове, които
13 бѣхѫ въ Ѳаласаръ? Дѣ е царь-тъ на
Емаѳъ, и царь-тъ на Арфадъ, и царь-тъ
на градъ-тъ Сефарунмъ, на Енѫ, и на
Авѫ?
14 И зѣ Езекія писмо-то отъ рѫкѫ-тѫ на
посланницы-тѣ та го прочете: и възлѣзе
Езекія въ домъ-тъ Господень та го раз-
15 гънѫ прѣдъ Господа. И помоли ся прѣдъ
16 Господа Езекія, и рече: Господи на си-
лы-тѣ, Боже Израилевъ, който сѣдишь
на херувимы-тѣ, ты си самъ Богъ единъ
на всичкы-тѣ царства на землѭ-тѫ: ты
17 си направилъ небе-то и землѭ-тѫ. При-
клони, Господи, ухо-то си, и чуй: от-
вори, Господи, очи-тѣ си, и виждь: и
чуй всичкы-тѣ думы на Сеннахирима,
който проводи *тогозъ* за да укори Бога
18 живаго. Наистинѫ, Господи, Ассирій-
скы-тѣ царіе запустихѫ всичкы-тѣ о-
19 бласти и землѭ-тѫ имъ. И хвърлихѫ въ
огнь богове-тѣ имъ; защото не бѣхѫ
богове, но дѣло на человѣческы рѫцѣ,
дърва и каменіе: за то гы погубихѫ.
20 Сега прочее, Господи, Боже нашъ, о-
търви ны отъ рѫкѫ-тѫ му: за да позна-
ѭтъ всичкы-тѣ царства на землѭ-тѫ, че
ты си Господь *Богъ* единъ.
21 Тогазъ проводи Исаія, Амосовый сынъ
до Езекіѭ, и рече: Така говори Господь
Богъ Израилевъ: *Чухъ* което си ся по-
молилъ менѣ противъ Сеннахирима Ас-
22 сирійскый-тъ царь. Това е слово-то,
което Господь говорѝ за него:

Уничижи тя, присмѣя ти ся дѣвица-та,
Сіонова-та дъщеря:
Задъ тебе кывнѫ съ главѫ, Іерусалим-
ска-та дъщеря.
23 Кого си укорилъ и похулилъ ты?
И противъ кого си възвисилъ гласъ,
И си надигналъ высоко очи-тѣ си?
Противъ Святаго Израилева.
24 Господа си укорилъ ты чрѣзъ рабы-тѣ
си, и си реклъ:
Съ множество-то на колесницы-тѣ си
възлѣзохъ азъ
Върхъ высочинѫ-тѫ на горы-тѣ, върхъ
ребра-та на Ливанъ;
И ще изсѣкѫ высокы-тѣ му кедры, из-
браны-тѣ му елхы:
И ще влѣзѫ въ крайнѭ-тѫ му высочи-
нѫ,
Въ дѫбравѫ-тѫ на неговый Кармилъ:
25 Азъ ископахъ и пихъ водѫ:
И съсъ стѫпкы-тѣ на нозѣ-тѣ си
Изсушихъ всичкы-тѣ рѣкы на * обсаде-
ны-тѣ.

---

* *Или* Египетъ.

26 Не си ли чулъ *че* азъ направихъ това отдавна,
И отъ древни дни опрѣдѣлихъ това?
А сега свършихъ това,
Така щото ты да обрѫщашь утвърдены градове *въ* купове на развалины:
27 За това жители-тѣ имъ станѫхѫ безсилни,
Устрашихѫ ся и посрамихѫ ся;
Бѣхѫ трѣва на поле-то и злакъ,
Трѣва на кѫщный покрывъ,
И *жито* прѣпърлено прѣди да стане тръсть.
28 Но азъ знаѭ жилище-то ти, и исходъ-тъ ти, и входъ-тъ ти,
И буйство-то ти противъ мене.
29 Понеже буйство-то ти противъ мене,
И надменность-та ти възлѣзохѫ въ уши-тѣ ми,
За то ще турѭ кукѫ-тѫ си въ ноздри-тѣ ти,
И уздѫ-тѫ си въ устны-тѣ ти,
Та ще тя върнѫ прѣзъ пѫть-тъ прѣзъ който си дошелъ.
30 И това ще ти бѫде знаменіе:
Това лѣто ще ядете което е саморасло,
И второ-то лѣто, което прорастува отъ исто-то:
А третьо-то лѣто, посѣйте, и ожьнѣте,
И насадѣте лозія, и яждте плодъ-тъ имъ.
31 И упазено-то отъ Іудинъ-тъ домъ,
Което е останѫло, ще пусне корени пакъ долу,
И ще даде горѣ плодъ.
32 Защото изъ Іерусалимъ ще излѣзе остатъкъ-тъ,
И изъ горѫ-тѫ Сіонъ, упазено-то:
Ревность-та на Господа Саваоѳа ще свърши това.
33 За то така говори Господь за Ассирійскый-тъ царь:
Нѣма да влѣзе въ този градъ,
Нито ще хвърли тамъ стрѣлѫ,
Нито ще излѣзе прѣдъ него съсъ щитъ,
Нито ще въздигне противъ него окопъ:
34 По пѫть-тъ по който е дошелъ, по него ще ся върне:
И въ този градъ нѣма да влѣзе, говори Господь;
35 Защото ще защитѭ този градъ, да го отървѫ,
Заради мене, и заради раба ми Давида.
36 Тогазь излѣзе ангелъ Господень, та
порази въ Ассирійскый-тъ станъ сто и
осмдесеть и петь тысящы: и когато ста-
нѫхѫ на утринь-тѫ, ето, всичкы онѣзи
37 бѣхѫ мъртви трупове. И тръгнѫ Сенна-
хиримъ Ассирійскый-тъ царь, та отиде
38 и върнѫ ся, и живѣяше въ Ниневіѭ. И
като ся кланяше въ домъ-тъ на Нисроха
богъ-тъ си, Адрамелекъ и Сарасаръ сы-
нове-тѣ му поразнѫ го съ ножъ, и тѣ
побѣгнѫхѫ въ Араратскѫ-тѫ земѭ: а
вмѣсто него въцари ся Есараддонъ сынъ
му.

ГЛАВА 38.

1 Въ онѣзи дни разболѣ ся Езекія до
смърть: и дойде при него пророкъ И-
саія Амосовый сынъ, та му рече: Така
говори Господь: Нареди за домъ-тъ си;
понеже ще умрешь, и нѣма да живѣешь.
2 Тогазъ обърнѫ Езекія лице-то си къмъ
3 стѣнѫ-тѫ, та ся помоли Господу, И ре-
че: Молѭ ся, Господи, помени сега,
какъ ходихъ прѣдъ тебе съ истинѫ, и съ
цѣло сърдце, и направихъ угодно-то
4 прѣдъ тебе. И плака Езекія съ голѣмъ
плачъ. И быде слово Господне къмъ И-
5 саіѭ, и рече: Иди, та кажи на Езекіѭ:
Господь Богъ на Давида отца ти така
говори: Послушахъ молитвѫ-тѫ ти, ви-
дѣхъ сълзы-тѣ ти: ето, азъ ще притурѭ
6 на дни-тѣ ти петнадесеть годины. И ще
освободѭ тебе и този градъ отъ рѫ-
кѫ-тѫ на Ассирійскый-тъ царь, и ще
7 защитѭ този градъ. И това *ще ти бѫде*
знаменіе отъ Господа че ще направи
8 Господь това нѣщо, което говори: Ето,
ще върнѫ десеть степеня назадъ сѣн-
кѫ-тѫ на степени-тѣ, по които е слѣзла
въ слънечный-тъ часовникъ на Ахаза.
И върнѫ ся слънце-то десеть степеня,
прѣзъ които бѣ слѣзло.
9 Това е писано-то отъ Езекіѭ, Іу-
динъ-тъ царь, когато ся разболѣ, и оз-
дравѣ отъ болесть-тѫ си:

10 Азъ рѣкохъ: Въ тишинѫ-тѫ на дни-тѣ си
Ще отидѫ въ врата-та на гробъ-тъ:
Лишихъ ся отъ остатъкъ-тъ на годины-тѣ си.
11 Рѣкохъ: Нѣма да видѭ *вече* Господа,
Господа, въ земѭ-тѫ на живы-тѣ;
Нѣма да видѭ вече человѣка
Като сымъ съ жители-тѣ на онзи свѣтъ.
12 *Жилище-то ми ся дигнѫ,
И прѣмѣсти ся отъ мене както шатьръ овчарскый,
Прѣсѣкохъ животъ-тъ си както тъкачъ;
Отъ основѫ-тѫ ще мя отрѣже:
Отъ день до нощь ще мя свършишь.
13 Чакахъ до сутринь-тѫ, като львъ
Той ще съкруши вси-тѣ ми кости:
Отъ день до нощь ще мя свършишь.
14 Както жеравъ, *както* ластовица, така крещяхъ:
Стеняхъ както гъргорица:
Очи-тѣ ми изнемощѣхѫ *отъ да гледатъ* на горѣ:
Въ утѣсненіе сымь, Господи: стани ми порѫчитель.
15 Азъ що да рекѫ?
Той ми рече, той и извърши:
Ще вървѭ полека прѣзъ всичкы-тѣ си годины
Заради тѫзи горесть на душѫ-тѫ си.
16 Чрѣзъ тѣхъ живѣѭтъ *человѣцы-тѣ*, Господи,
И въ всичкы тѣхъ *съществува* животъ-тъ на мой-тъ духъ:
Ты си мя исцѣлилъ и си мя съживилъ.
17 Ето, вмѣсто миръ, *дойде* върхъ мене голѣма горесть;
Но ты, за любовь на душѫ-тѫ ми, избавилъ си ѭ отъ ровъ-тъ на тлѣніе-то;
Защото си хвърлилъ задъ гърбъ-тъ си всичкы-тѣ ми грѣхове.
18 Защото гробъ-тъ нѣма да тя похвали:
Смърть-та нѣма да тя славослови:
Които слазятъ въ ровъ-тъ не ще ся надѣѭтъ на твоѭ-тѫ истинѫ.
19 Живый-тъ, живый-тъ, той ще тя хвали,
Както азъ днесь:
Баща-та ще възвѣсти на чада-та *си* твоѭ-тѫ истинѫ.
20 Господь е спасеніе мое;
За то ще пѣемъ мои-тѣ пѣсни съсъ струны
Въ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ ни въ домъ-тъ Господенъ.
21 Защото Исаія бѣше реклъ: Нека земѫтъ низаницѫ смоквы, да гы стрыѭтъ
и турятъ на въспаленіе-то, и ще оздра-
22 вѣе. И Езекія бѣше реклъ: Що е знаменіе-то че азъ ще възлѣзѫ въ домъ-тъ
Господенъ?

---

* *Или* кругъ-тъ на животъ-тъ ми.

ГЛАВА 39.

1 Въ онова врѣме Вавилонскый-тъ царь,
Меродахъ-валаданъ, сынъ на Валадана,
проводи писма и дарове на Езекіѭ, за-
щото бѣше чулъ че ся разболѣлъ и оз-
2 дравѣлъ. И зарадва ся за тѣхъ Езекія,
и показа имъ домъ-тъ на многоцѣнны-тѣ
си вещи, сребро-то, и злато-то, и аро-
маты-тѣ, и многоцѣнны-тѣ масти и всич-
кѫ-тѫ си орѫжницѫ, и всичко що ся на-
мираше въ съкровища-та му: не останѫ
нищо въ домъ-тъ му, нито подъ всичко-то
му владѣніе, което Езекія не имъ показа.
3 Тогазь дойде пророкъ Исаія при царь
Езекіѭ, та му рече: Що казахѫ тѣзи
человѣци, и отъ дѣ сѫ дошли при тебе?
И рече Езекія: Отъ далечнѫ земѭ и-
4 дѫтъ при мене, отъ Вавилонъ: А той
рече: Що видѣхѫ въ домъ-тъ ти? И от-
говори Езекія: Видѣхѫ всичко що има
въ домъ-тъ ми: не останѫ нищо въ съ-
кровища-та ми, което не имъ показахъ.
5 Тогазь рече Исаія на Езекіѭ: Слушай
6 слово-то на Господа Саваоѳа: Ето идѫтъ
дни, въ които всичко което е въ домъ-тъ
ти, и каквото сѫ събрали отци-тѣ ти до
този день, ще ся прѣнесе у Вавилонъ:
нѣма да остане нищо, говори Господь.
7 И отъ синове-тѣ ти, които ще излѣзѫтъ
отъ тебе, които ще родишь, ще земѫтъ;
и ще станѫтъ скопци въ домъ-тъ на Ва-
8 вилонскый-тъ царь. Тогазь рече Езекія
на Исаіѭ: Добро е слово-то Господне,
което каза ты. Рече още: Понеже ще
бѫде миръ и истина въ дни-тѣ ми.

ГЛАВА 40.

1 Утѣшавайте, утѣшавайте людіе-тѣ ми,
Говори Богъ вашъ.
2 Говорѣте насърдчително на Іерусалимъ, и выкнѣте къмъ него,
Че врѣме-то на войнствованіе-то му ся испълни,
Че беззаконіе-то му ся прости;
Защото зѣ отъ ржкж-тж Господнж
Двойно за всичкы-тѣ си грѣхове.
3 Гласъ на едного който выка въ пустынж-тж:
Приготвѣте пжть-тъ Господень;
Правъ друмъ направѣте въ пустынж-тж за Бога нашего.
4 Всякой долъ ще ся възвыши,
И всяка гора и хълмъ ще ся снишы:
И криви-тѣ ще станжтъ прави,
И неравны-тѣ мѣста равны:
5 И слава-та Господня ще ся яви,
И всяка плъть купно ще види;
Защото уста-та Господни говорихж.
6 Гласъ-тъ рече: Възгласи; и *рече *ся*:
Що да възгласж?
Всяка плъть е трѣва,
И всичка-та ѝ слава като полскый цвѣтъ.
7 Трѣва-та изсъхнж, цвѣтъ-тъ повѣнж
Когато вѣтръ отъ Господа духнж върхъ него:
Трѣва наистинж сж людіе-тѣ.
8 Трѣва-та изсъхнж, цвѣтъ-тъ повѣнж;
Но слово-то на Бога нашего остава въ вѣкъ.
9 Ты който носишь благы вѣсти на Сіонъ,
Възлѣзь на высокж-тж горж:
Ты който носишь благы вѣсти на Іерусалимъ,
Възвыши силно гласъ-тъ си:
Възвыши: не бой ся:
Речи на Іудины-тѣ градове:
Ето Богъ вашъ!
10 Ето, Господь Іеова ще дойде съсъ силж,
И мышца-та му ще владѣе за него:
Ето мъзда-та му е съ него,
И въздаяніе-то му прѣдъ него.

* *Или* рѣкохъ.

11 Ще пасе стадо-то си както пастырь:
Ще събере агнета-та съ мышцж-тж си,
И ще *гы* носи въ пазухж-тж си:
И ще води полека доящы-тѣ:
12 Кой е прѣмѣрилъ воды-тѣ съ шепж-тж си,
И измѣрилъ небеса-та съ педж,
И побралъ въ мѣркж прьсть-тж на земж-тж,
И прѣтеглилъ горы-тѣ съ теглилкж, и хълмове-тѣ въ капоны?
13 Кой е измѣрилъ Духъ-тъ Господень,
Или му е былъ съвѣтникъ, и го е научилъ?
14 Съ кого ся е съвѣтвалъ той, и *кой* го е вразумилъ,
И го е научилъ пжть-тъ на сждбж-тж,
И му е прѣдалъ знаніе,
И му е показалъ пжть-тъ на разумъ-тъ?
15 Ето, народи-тѣ сж като капкж отъ ведро,
И считатъ ся като тънькъ прашецъ на капонж:
Ето, острови-тѣ като прахъ що ся дига:
16 И Ливанъ не е доволенъ за горѣніе,
Нито животны-тѣ му сж доволны за всесъжженіе.
17 Всичкы-тѣ народи прѣдъ него сж като нищо:
Считатъ ся при него по малко отъ нищо-то, и празднота.
18 И тъй кому ще уподобите Бога?
Или какво подобіе ще сравните съ него?
19 Художникъ-тъ лѣе кумиръ,
И златарь-тъ простира злато по него
И лѣе сребърны цѣпы.
20 Който е сиромахъ за *такъвозь* приношеніе,
Избира дьрво което не гніе,
И търси си искусенъ хждожникъ,
За да направи кумиръ недвижимъ.
21 Не знаете ли? не сте ли чули?
Не ви ли ся възвѣсти изначало?
Отъ основаніе-то на земж-тж не разбрахте ли?
22 *Той е* който сѣди върху кругъ-тъ на земж-тж,
И жители-тѣ ѝ сж като скакалцы;
Той е който простира небеса-та като опонж,
И растѣга гы като шатъръ за населеніе;
23 Който докарва князове-тѣ до нищо,
И прави като празднотж земны-тѣ сждіи.

24 Тѣ ся не насаждатъ нито ся насѣватъ:
Нито ся закоренява въ земліх-тѫ стволъ-тъ имъ:
Щомъ подухне той върхъ тѣхъ, за еднъждь изсъхнуватъ,
И буря-та ще гы грабне като плѣвѫ.
25 И тъй на кого ще мя уподобите,
И съ кого ще ся сравнѭ? говори Святый.
26 Подигнѣте очи-тѣ си на высоко,
Та виждте кой създаде тѣзи нѣща?
Извожда войнства-та имъ съсъ четъ;
Выка всичкы-тѣ по име:
Чрѣзъ величество-то на силѫ-тѫ *му*,
Понеже е крѣпъкъ въ власть,
Не оскудѣва ни едно *отъ тѣхъ*.
27 Защо казвашь, Іакове, и говоришь, Израилю:
Пѫть-тъ ми е скрытъ отъ Господа,
И сѫдъ-тъ ми ся небрѣжи отъ Бога моего?
28 Не знаешь ли? не си ли чулъ
Че вѣчный Богъ Іеова,
Създатель-тъ на земны-тѣ крайща,
Не ослабѣва, и не ся утрудва?
Неговъ-тъ разумъ е неизслѣдимъ.
29 Той дава крѣпость на ослабналы-тѣ,
И наращава силѫ-тѫ на немощны-тѣ.
30 И млади-тѣ ще ослабѣѭтъ и ще ся утрудятъ,
И избрани-тѣ момци ще ся спънатъ и паднатъ.
31 Но които чакатъ Господа, ще подновятъ силѫ-тѫ *си*:
Ще възлѣзатъ съ крыла, като орлы:
Ще тичатъ, и не ще ся утрудятъ:
Ще ходятъ, и не ще ослабѣѭтъ.

ГЛАВА 41.

1 Мълчѣте прѣдъ мене, острови, и народи-тѣ нека подновятъ силѫ;
Нека приближатъ, *и* тогазь нека говорятъ:
Да прѣдстанемъ купно на сѫдъ.
2 Кой подигнѫ праведный-тъ отъ истокъ?
Призва го при нозѣ-тѣ си,
Прѣдаде му народы,
И постави *го* господарь надъ царіе,
Които прѣдаде на ножъ-тъ му като прахъ,
На лѫкъ-тъ му като плѣвѫ завѣянѫ:
3 Погна гы, и минѫ безопасно,
Пѫть-тъ *по който* не бѣше ходилъ съ нозѣ-тѣ си.
4 Кой подѣйствува и направи *това*,
И призва родове-тѣ изъ начало?
Азъ Господь първый,
И съ послѣдни-тѣ Азъ сьмь.
5 Острови-тѣ видѣхѫ и убояхѫ ся,
И земны-тѣ крайща ся растреперахѫ,
Приближихѫ ся, и дойдохѫ.
6 Всякой помогнѫ на другаря си;
И рече на брата си: Крѣпи ся.
7 И работникъ-тъ насърдчва златаря,
И този който кове *съ* чукъ-тъ, оногозь който удря на наковалнѭ-тѫ,
И казва: Добрѣ е за снояваніе:
И го заягчава съ гвоздіе, да ся не клати.
8 Но ты, Израилю, рабе мой,
Іакове, когото азъ избрахъ,
Сѣме на Авраама възлюбленый-тъ ми,
9 *Ты* когото азъ зѣхъ отъ крайща-та на землѭ-тѫ,
И тя повыкнахъ отъ послѣдни-тѣ ѝ страны,
И рѣкохъ ти: Ты си мой рабъ,
Азъ тя избрахъ, и не тя отхвърлихъ:
10 Не бой ся; защото азъ сьмь съ тебе:
Не трепери; защото азъ сьмь Богъ твой:
Ще тя укрѣпѭ: ей, ще ти помогнѫ:
Ей, ще тя подпрѫ съ дѣсницѫ-тѫ на правдѫ-тѫ си.
11 Ето, всичкы що сѫ разгнѣвени на тебе
Ще ся постыдятъ и посрамятъ:
Съперници-тѣ ти ще станѫтъ като нищо и ще погынѫтъ.
12 Ще гы потърсишь, и нѣма да гы намѣришь,
Онѣзи които иматъ распрѭ съ тебе.
Които ратуватъ противъ тебе ще станѫтъ като нищо,
И като че не сѫ были.
13 Защото азъ Господь Богъ твой сьмь който подкрѣпявамъ дѣсницѫ-тѫ ти,
И ти казвамъ: Не бой ся: азъ ще ти помогнѫ.
14 Не бой ся, черве Іакове, смъртни Израилеви:
Азъ ще ти помагамъ, говори Господь,
Избавитель-тъ твой, Святый Израилевъ.
15 Ето, азъ ще тя направѭ новѫ острѫ диканѭ назѫбенѫ:

Ще вършѣешь горы-тѣ, и ще гы стрыешь,
И ще направишь хълмове-тѣ като дребнж плѣвж;
16 Ты ще гы отвѣешь, и вѣтръ-тъ ще гы отнесе,
И буря-та ще гы распръсне:
А ты ще ся възвеселишь въ Господа,
Ще ся похвалишь въ Святаго Израилева.
17 *Когато* сиромаси-тѣ и нищи-тѣ поискатъ водж, и нѣма,
И языкъ-тъ имъ схне отъ жаждж,
Азъ Господь ще гы послушамъ,
Азъ Богъ Израилевъ нѣма да гы оставж.
18 Ще отворж рѣкы на высокы мѣста,
И источницы въ срѣдъ долове-тѣ:
Ще направж пустынж-тж водны езера,
И сухж-тж землж водны источницы.
19 Въ пустынж-тж ще насадж кедръ, ситтимъ,
Мирсинж, и маслено дьрво:
Въ ненаселенж-тж землж ще турж наедно елхж,
Яворъ и буксъ:
20 За да видятъ, и да знаятъ,
И да помыслятъ, и да разумѣятъ купно,
Че ржка-та Господня е направила това,
И Святый Израилевъ го е създалъ.
21 Прѣдставѣте сждъ-тъ си, говори Господь;
Приведѣте силны-тѣ си доказателства, говори Царь-тъ Іакововъ.
22 Нека приведжтъ, и нека ни явятъ що има да бжде:
Нека възвѣстятъ прѣжно-то, що е было,
За да размыслимъ, и да познаемъ послѣдньо-то му:
Или нека възвѣстятъ намъ бждаще-то.
23 Възвѣстѣте онова което ще стане испослѣ,
За да познаемъ че сте богове;
Направѣте още *и* добро, или зло направѣте,
За да ся почудимъ, и да видимъ купно.
24 Ето, вы сте отъ нищо,
И дѣло-то ви е отъ нищо:
Който вы избира, мързость е.
25 Подигнахъ *едного* отъ сѣверъ, и иде:
Отъ истокъ слънца ще призове мое-то име:
И ще нагази князове-тѣ като калъ,
И както грънчарь-тъ тъпче глинж-тж.
26 Кой е явилъ *това* отъ начало, за да знаемъ?
И отъ по напрѣдъ, за да речемъ: *Той е* праведенъ?
Но нѣма който да го е явилъ; но нѣма който да го е казалъ;
Но нѣма който да е чулъ думы-тѣ ви.
27 Първый *азъ* Сіону *рѣкохъ:* Ето, ето това:
И дадохъ на Іерусалимъ благовѣститель.
28 Защото прѣгледахъ, и нѣмаше никой,
Ей, между тѣхъ, но нѣмаше съвѣтникъ,
Който да може да отговори думж, когато гы попытахъ.
29 Ето, всичкы-тѣ сж суета,
Дѣла-та имъ сж нищо:
Излѣяни-тѣ имъ идоли сж вѣтръ и пустота.

ГЛАВА 42.

1 Ето мой-тъ рабъ, когото подкрѣпявамъ:
Избраный-тъ мой, въ когото душа-та ми благоволи:
Турихъ Духъ-тъ си на него:
Той ще изнесе сждъ на народы-тѣ.
2 Нѣма да выкне, нито да възвове,
Нито ще направи гласъ-тъ си да ся чуе по вънъ.
3 Тръсть смазанж не ще прѣчупи,
И замъждѣло *свѣтило отъ* ленъ не ще угаси:
Ще изнесе сждъ съ истинж.
4 Нѣма да исчезне, нито да малодушествува,
Додѣ тури сждъ на землж-тж:
И острови-тѣ ще очакватъ неговъ-тъ законъ.
5 Така говори Богъ, Господь,
Който направи небеса-та и гы прострѣ,
Който распрострѣ землж-тж съ произведенія-та й,
Който дава дыханіе на людіе-тѣ които сж на нея,
И духъ на тѣзи които ходятъ по нея.
6 Азъ Господь тя призвахъ въ правда,

И ще тя земж за ржкж,
И ще тя пазж, и ще тя поставж завѣтъ на людіе-тѣ,
Свѣтлина на язычницы-тѣ.
7 За да отворишь очи-тѣ на слѣпы-тѣ,
Да извадишь затворены-тѣ отъ затворъ,
Сѣдящы-тѣ въ тъмницж изъ домъ-тъ на тъмницж-тж.
8 Азъ *сьмь* Господь: това е мое-то име:
И не щж да дамъ славж-тж си другому,
Нито хвалж-тж си на истуканы-тѣ.
9 Ето сбждохж ся онѣзи нѣща които сж отъ начало *прѣдказаны*,
И азъ ви извѣстявамъ новы:
Прѣди да изникнжтъ, казвамъ ви *гы*.
10 Пѣйте Господу пѣснь новж,
Хвалж-тж му отъ крайща-та на земж-тж,
Вы които слазяте въ море-то, и всичко което е въ него:
Острови, и вы които живѣете на тѣхъ.
11 Пустыня-та, и градове-тѣ ѝ, нека възвышатъ *гласъ*,
Села-та *въ които* живѣе Кидаръ:
Да пѣятъ жители-тѣ на *Селж,
Да въсклицаватъ отъ върхове-тѣ на горы-тѣ:
12 Да дадятъ славж Господу,
И да възвѣстятъ хвалж-тж му въ островы-тѣ.
13 Господь ще излѣзе като Силенъ:
Ще възбудя ревность като ратникъ:
Ще извыка, ей ще изрыкае,
Ще прѣвъзмогне надъ врагове-тѣ си.
14 Отъ много *врѣме* мълкнахъ;
Останахъ тихъ, удържахъ себе си:
Сега ще выкнж, както раждающа-та;
Ще низвърнж купно и погълнж.
15 Ще запустж горы и хълмове,
И изсушж всичкж-тж имъ трѣвж:
И ще направж рѣкы-тѣ островы,
И езера-та ще изсушж.
16 И ще доведж слѣпы-тѣ прѣзъ пжть *който* не сж знаяли,
Ще гы водж въ пжтекы *които* не сж знаяли:
Тъмнинж-тж ще направж видѣлинж прѣдъ тѣхъ, и кривы-тѣ *пжтища* правы.
Това ще направж за тѣхъ, и нѣма да гы оставж.
17 Ще ся върнжтъ назадъ, съвсѣмъ ще ся посрамятъ,
Които уповаватъ на ваяны-тѣ,
Които говорятъ на лѣяны-тѣ:
Вы сте наши богове.
18 Слушайте, глухы;
И погледнѣте, слѣпи, да видите.
19 Кой е слѣпъ, освѣнь рабъ-тъ ми?
Или глухъ, както вѣститель-тъ ми, *когото* проводихъ?
Кой е слѣпъ, както прѣданый-тъ *Богу*,
И слѣпъ, както рабъ-тъ Господень?
20 Гледашь много, но не съглеждашь:
Отваряшь уши, но не чуешь.
21 Господь *му* станж благомысленникъ заради правдж-тж си:
Ще увеличи законъ-тъ, и ще *го* направи почтенъ.
22 Но тѣ сж ограбени и оголени людіе:
Всичкы-тѣ сж впримчени въ пещеры,
И скрыти въ тъмницы:
Расхыщеніе сж, и нѣма избавитель:
Обиръ сж и никой не казва: Върни *го:*
23 Кой отъ васъ ще даде ухо на това?
Кой ще внимае и слуша за бждаще-то?
24 Кой прѣдаде Іакова на обиръ,
И Израиля на грабители?
Не Господь ли, на когото съгрѣшихмы?
Защото не рачихж да ходятъ въ пжтища-та му,
Нито послушахж законъ-тъ му.
25 За то излѣ на него върлость-тж на гнѣвъ-тъ си,
И буйность-тж на брань-тж,
Която го опали отъ всякждѣ, но той не разумѣ:
И го изгори, но той не тури *това* на сърдце.

ГЛАВА 43.

1 И сега така говори Господь, Творецъ-тъ ти, Іакове,
И Създатель-тъ ти, Израилю:
Не бой ся, защото азъ тя избавихъ,
Призвахъ тя по име: мой си ты.

* *То есть* Скалж.

2 Когато минувашь прѣзъ воды-тѣ, съ тебе ще бѫдѫ:
И прѣзъ рѣкы-тѣ, не ще тя потопятъ:
Когато ходишь прѣзъ огнь-тъ, ты нѣма да ся изгоришь,
И пламыкъ-тъ не ще тя опали.
3 Защото азъ сьмь Іеова Богъ твой,
Святый Израилевъ, Спаситель твой:
За твой искупъ дадохъ Египетъ:
За тебе, Еѳіопіѭ и Севѫ.
4 Понеже ты бѣ многоцѣненъ прѣдъ очи-тѣ ми,
Почтенъ бѣше ты, и азъ тя възлюбихъ;
За то ще дамъ человѣцы за тебе,
И народы за животъ-тъ ти.
5 Не бой ся; защото азъ сьмь съ тебе:
Отъ истокъ ще доведѫ потомство-то ти,
И отъ западъ ще тя съберѫ:
6 Ще рекѫ Сѣверу: Дай:
И Югу: Да не възбранишь:
Доведи сынове-тѣ ми отъ далечь,
И дъщери-тѣ ми отъ крайща-та на земѭ-тѫ,
7 Всичкы които ся наричатъ съ име-то ми:
Които за славѫ-тѫ си сътворихъ,
Създадохъ гы и гы направихъ:
8 Изведи слѣпы-тѣ людіе които иматъ очи,
И глухы-тѣ които иматъ уши,
9 Нека ся съберѫтъ вси-тѣ народи наедно,
И нека дойдѫтъ на купъ племена-та;
Отъ тѣхъ кой бы възвѣстилъ това, и показалъ бы намъ прѣжни-тѣ събитія?
Нека доведѫтъ свидѣтели-тѣ си, и нека ся оправдаѭтъ,
За да чуѭтъ *человѣци-тѣ*, и да рекѫтъ: *Това е* истинно.
10 Свидѣтели мои вы сте, говори Господь,
И рабъ-тъ ми, когото избрахъ,
За да узнаете и да повѣрвате въ мене,
И да разумѣете че сьмь Азъ:
Прѣди мене Богъ не е былъ,
И слѣдъ мене нѣма да бѫде.
11 Азъ, азъ сьмь Господь:
И освѣнь мене спаситель нѣма.
12 Азъ възвѣстихъ, и спасохъ, и показахъ:
И не е имало у васъ чуждъ *богъ*:
А вы ми сте свидѣтели, говори Господь,
Че азъ сьмь Богъ.
13 И прѣди день-тъ, Азъ сьмь:
И нѣма който да избавя отъ рѫкѫ-тѫ ми:
Азъ дѣйствувамъ, и кой може да възбрани?
14 Така говори Господь,
Вашій искупитель, Святый Израилевъ:
За васъ проводихъ у Вавилонъ,
И свалихъ бѣжанцы всичкы тѣхъ,
И Халдеи-тѣ на които выкъ-тъ е въ корабы-тѣ.
15 Азъ сьмь Господь, Святый вашъ,
Творецъ Израилевъ, Царь вашъ.
16 Така говори Господь,
Който прави пѫть въ море-то,
И пѫтекѫ въ буйны-тѣ воды:
17 Който извожда колесницы, и коніе, войскѫ, и силѫ:
Тѣ всичкы ще легнѫтъ, нѣма да станѫтъ;
Погынѫхѫ, угаснѫхѫ както *свѣщило отъ* ленъ.
18 Не поменувайте пьрвы-тѣ,
И не помнѣте прѣжни-тѣ събитія.
19 Ето, азъ ще направѭ ново нѣщо;
Сега ще изникне: не ще ли да го познаете?
Ей ще направѭ пѫть въ пустынѭ-тѫ,
Рѣкы въ безводнѫ-тѫ.
20 Полскы-тѣ звѣрове ще мя прославятъ,
Чакали-тѣ, и камилоптицы-тѣ;
Защото давамъ водѫ въ пустынѭ-тѫ,
Рѣкы въ безводнѫ-тѫ,
За да напоѭ людіе-тѣ си, избраны-тѣ си.
21 Тѣзи людіе създадохъ азъ за себе си;
Тѣ ще повѣствуватъ хвалѫ-тѫ ми.
22 Но ты, Іакове, не мя призова;
Но ты Израилю, отегчи ся отъ мене.
23 Не ми си приносилъ агънцы-тѣ на всесъжженія-та си,
Нито си мя почиталъ съсъ жьртвы-тѣ си:
Азъ не тя поработихъ съ приношенія,
И не ти натегнахъ съ ливанъ:
24 Не си купилъ за мене *благовонна* тръсть съсъ сребро,
Нито си мя насытилъ съ тлъстинѫ-тѫ на жьртвы-тѣ си:

Но ты си мене поработилъ съ грѣхове-
тѣ си,
Натегналъ си ми съ беззаконія-та си.
25 Азъ, азъ сьмь, който заглаждамъ твои-
тѣ прѣстапленія за себе си,
И нѣма да си напомня за грѣхове-тѣ ти.
26 Подсѣти мя; да ся садимъ наедно;
Казвай ты, за да ся оправдаешь.
27 Праотецъ-тъ твой съгрѣши,
И учители-тѣ ти прѣстапиха противъ
мене.
28 За то осквърнены направихъ князове-тѣ
на святилище-то,
И прѣдадохъ Іакова на проклѣтія,
И Израиля на поруганія.

ГЛАВА 44.

1 Но сега слушай, рабе мой Іакове,
И Израилю, когото азъ избрахъ:
2 Така говори Господь, който тя е на-
правилъ
И тя е създалъ изъ утроба-та, *и* ще ти
помага:
Не бой ся, рабе мой, Іакове,
И *ты* Іесуруне, когото азъ избрахъ.
3 Защото ще изливамъ вода на жедный-тъ,
И рѣкы на суха-та земя;
Ще изливамъ Духъ-тъ си на сѣме-то ти,
И благословеніе-то си на внуцы-тѣ ти:
4 И ще прозябнатъ *като* между трѣва,
Като върбы при текущы воды.
5 Единъ ще говори: Азъ сьмь Господенъ:
А другъ ще ся нарича съ име-то Іако-
вово:
А другъ ще ся подписва *съ* рака-та си
Господу,
И ще ся нарича съ име-то Израилево.
6 Така говори Господь, Царь-тъ Изра-
илевъ,
Неговъ-тъ Искупитель, Господь Саваоѳъ:
Азъ сьмь първый, азъ и послѣдній:
И освѣнь мене нѣма Богъ.
7 И отъ когато сьмь поставилъ древни-тѣ
людіе,
Кой може да извыка, както азъ,
И да възвѣсти това, и да ми го наложи?
Нека си извѣстятъ грядущы-тѣ и бадy-
щы-тѣ.
8 Не бойте ся, нито треперѣте:
Не тя ли направихъ да чуешь, и не *ти*
ли възвѣстихъ *това* отъ тогази?
Ей, вы сте ми свидѣтели:
Има ли Богъ освѣнь мене?
Наистина нѣма Канара: азъ *никого* не
зная.
9 Които правятъ истуканы, всичкы са
суета;
И многорачителни-тѣ тѣмъ са беспо-
лезни;
И тѣ са свидѣтели тѣмъ;
Не видятъ, и не разумѣватъ,
За да ся посрамятъ.
10 Кой е създалъ богъ,
Или е излѣлъ истуканъ, *който* нищо не
ползува?
11 Ето, всичкы-тѣ му другари ще ся по-
срамятъ:
Художници-тѣ, и тѣ са отъ человѣцы:
Нека ся съберatъ всичкы; нека прѣд-
станатъ:
Ще ся уборятъ, ще ся посрамятъ купно.
12 Ковачъ-тъ *кове* топоръ,
И работи въ въглища-та, и съ чукове-тѣ
го образува,
И прави го съсъ сила-та на мышцы-тѣ
си:
Найпаче огладнѣва, и изнемощѣва:
Вода не піе, и ослабѣва.
13 Дърводѣлецъ-тъ простира връвь-та, на-
чертава го съ писалка,
Работи го съ рѣзцы,
Начертава го съ пергелъ,
И прави го по человѣческый образъ,
Споредъ человѣческа красота,
За да стои въ каща.
14 Сѣче си кедры,
И зема пърнаръ и дабъ,
Които си избира между дървета-та па
дабрава-та:
Насажда боръ, и дъждь-тъ *го* наращава.
15 И става на человѣка за горѣніе:
И отъ него зема той и ся топли:
Още *го* гори, и пече хлѣбъ:
Исто-то прави богъ, и *му* ся кланя:
Прави го истуканъ, и колѣничи прѣдъ
него.
16 Половина-та му гори въ огнь;

Съ друга-тѫ половинѫ готви месо да яде:
Пече печено-то, и ся насыща;
И грѣе ся, и казва:
Охъ! стоплихъ ся, видѣхъ огнь-тъ:
17 И остало-то му прави богъ, истуканъ-тъ си:
Колѣничи прѣдъ него, и *му* ся кланя,
И му ся моли, и казва:
Избави мя, защото ты си мой богъ.
18 Тѣ не знаѭтъ, нито разумѣватъ;
Защото ся затвориха очи-тѣ имъ да не гледатъ,
И сърдца-та имъ за да не разумѣватъ.
19 И никой не размысля въ сърдце-то си,
Нито има знаніе, нито разумъ, та да рече:
Половинѫ-тѫ му изгорихъ на огнь,
Още *и* хлѣбъ испекохъ на вѫглища-та му;
Опекохъ месо, та ядохъ:
Послѣ ще направѭ ли остатъкъ-тъ му гнусотѫ?
Ще ся поклонѭ ли на пьнь отъ дърво?
20 Пасе пепелъ: измамено-то му сърдце го заблуди,
Та не може да освободи душѫ-тѫ си, нито да рече:
Това въ дѣсницѫ-тѫ ми, не е ли лъжа?
21 Помни това, Іакове,
И Израилю, защото ми си рабъ:
Азъ тя създадохъ: мой рабъ си:
Израилю, не ще бѫдешь забравенъ отъ мене.
22 Изгладихъ, като гѫстѫ мъглѫ, прѣстѫпленія-та ти,
И, както облакъ грѣхове-тѣ ти:
Върни ся при мене; защото азъ тя искупихъ.
23 Въспѣйте радостно, небеса; защото Господь направи *това:*
Въскликнѣте, най долни земны страны:
Извадѣте гласъ веселъ, горы,
Дѫбравы, и всичкы дървета въ тѣхъ;
Защото Господь искупи Іакова,
И ся прослави въ Израиля.
24 Така говори Господь, искупитель-тъ ти,
Който тя е създалъ изъ утробѫ-тѫ:
Азъ съмь Господь, който направихъ всичко:
Самъ распрострѣхъ небеса-та,
И разстлахъ землѭ-тѫ отъ себе си:
25 Който осуетявамъ знаменія-та на прѣльстители-тѣ,
И обуявамъ чародѣи-тѣ:
Който прѣвръщамъ мѫдры-тѣ,
И знаяніе-то имъ обръщамъ на глупость:
26 Който утвърждавамъ думѫ-тѫ на свой-тъ рабъ,
И испълнямъ съвѣтъ-тъ на мои-тѣ вѣстители;
Който говорѭ за Іерусалимъ: Ще ся насели:
И за Іудины-тѣ градове: Ще ся съградятъ,
И азъ ще въсправѭ развалины-тѣ му:
27 Който казвамъ на безднѫ-тѫ: Изсъхни,
И ще прѣсушѫ рѣкы-тѣ ти:
28 Който говорѭ за Кира: *Той* е пастырь мой,
И ще испълни всичкы-тѣ ми щенія:
И казвамъ на Іерусалимъ: Ще ся съградишь:
И на храмъ-тъ: Ще ся турятъ основанія-та ти.

ГЛАВА 45.

1 Така говори Господь на помазанника си,
Кира, когото държѫ за дѣснѫ-тѫ рѫкѫ,
За да покорѭ народы прѣдъ него:
И ще распашѫ чрѣсла-та на царіе,
За да отворѭ двери-тѣ прѣдъ него;
И порты-тѣ не ще ся затворятъ.
2 Азъ ще ходѭ прѣдъ тебе,
И ще изравнѭ неравны-тѣ мѣста:
Ще съкрушѫ мѣдны-тѣ двери,
И ще строшѫ желѣзны-тѣ вереи:
3 И ще ти дамъ съкровища пазены въ тъмнинѫ,
И богатства скрыти въ скрышницы,
За да познаешь че азъ съмь Господь,
Който тя выкамъ съ име-то ти,
Богъ Израилевъ.
4 За Іакова рабъ-тъ ми,
И Израиля избраный-тъ ми,
Выкнахъ тя даже съ име-то ти;
Наименовахъ тя, ако и да мя не познавашь.

5 Азъ сьмь Господь, и нѣма другъ:
Нѣма освѣнь мене Богъ:
Азъ тя опасахъ, ако и да мя не познавашь.
6 За да познаѫтъ отъ истокъ сълнца,
И отъ западъ, че освѣнь мене нѣма никой:
Азъ сьмь Господь, и нѣма другъ:
7 Азъ създавамъ видѣлинѫ-тѫ, и творѭ тьмнинѫ-тѫ:
Правѭ миръ, творѭ и зло:
Азъ Господь сьмь който правѭ всичко това.
8 Росѣте, небеса, отъ горѣ,
И да излѣѭтъ облаци-тѣ правдѫ:
Да ся отвори земя-та, и да роди спасеніе,
И да прозябне купно правда:
Азъ Господь създадохъ това.
9 Горко тому който ся прѣпира съсъ Създателя си!
Черѣпъ отъ земны-тѣ черѣпы!
Ще рече ли калъ-тъ на тогозь който му дава образъ: Що правишь?
Или дѣло-то ти *да рече:* Той нѣма рѫцѣ?
10 Горко тому що говори на бащѫ *си:* Що раждашь?
Или на женѫ: Що добывашь?
11 Така говори Господь
Святый-тъ Израилевъ, и Създатель-тъ неговъ:
Пытайте мя за бѫдѫще-то, за синове-тѣ ми,
И за дѣло-то на рѫцѣ-тѣ ми заповѣдайте ми.
12 Азъ създадохъ земѭ-тѫ,
И сътворихъ человѣка на неѭ:
Азъ съ рѫцѣ-тѣ си распрострѣхъ небеса-та,
И дадохъ заповѣди на всичко-то нимъ войнство.
13 Азъ повдигнахъ него съ правдѫ,
И ще оправямъ всичкы-тѣ му пѫтища:
Той ще съгради градъ-тъ ми,
И ще испроводи плѣнницы-тѣ ми,
Не съ искупъ, нито съ дарове,
Говори Господь Саваоѳъ.
14 Така говори Господь:
Печалба-та на Египетъ, и търговія-та на Еѳіопіѭ,
И на Савцы-тѣ, высокы-тѣ мѫжіе,
Ще минѫтъ къмъ тебе, и твои ще бѫдѫтъ:
Задъ тебе ще слѣдватъ: въ оковы ще заминѫтъ,
И ще ти ся поклонятъ, ще ти ся помолятъ,
И рекѫтъ: Само въ тебе е Богъ,
И нѣма другъ Богъ.
15 Наистинѫ ты си Богъ крыющій ся,
Боже Израилевъ, Спасителю.
16 Всичкы тѣзи ще ся постыдятъ, и посрамятъ:
Дѣлатели-тѣ на идолы-тѣ ще си отидѫтъ
Всичкы накупъ съ посрамленіе.
17 А Израиль ще ся спасе чрѣзъ Господа съ вѣчно спасеніе:
Нѣма да ся постыдите нито да ся посрамите въ вѣкъ вѣка.
18 Защото така говори Господь, който сътвори небеса-та,
Той Богъ, който създаде земѭ-тѫ и ѭ направи: който самъ ѭ утвърди,
Сътвори ѭ не напусто, *но* ѭ създаде за да ся населява:
Азъ сьмь Господь, и нѣма другъ.
19 Не сьмь говорилъ въ тайно, въ тьмно мѣсто на земѭ-тѫ:
Не сьмь реклъ на Іаковово-то сѣме; Потърсѣте мя всуе:
Азъ сьмь Господь, който говорѭ правдѫ, който възвѣстявамъ правотѫ.
20 Съберѣте ся та дойдѣте:
Приближѣте ся купно, *вы* избѣгнали отъ язычницы-тѣ:
Нѣматъ разумъ, които въсправятъ дърво-то на идолы-тѣ си,
И ся молятъ на богъ който не може да спасе.
21 Явѣте, и приведѣте *гы*
Ей, нека ся съвѣтватъ купно:
Кой е възвѣстилъ това отъ начало,
И го е явилъ отъ онова врѣме?
Не азъ ли Господь? и нѣма освѣнь мене другъ Богъ:
Богъ праведенъ и Спаситель: нѣма освѣнь мене.
22 Къмъ мене погледнѣте, и спасены бѫдѣте, всичкы земны крайща;

Защото азъ сьмь Богъ, и нѣма другъ.
23 Заклѣхъ ся въ себе си:
Дума-та излѣзе изъ уста-та ми *въ* правдѫ,
И нѣма да ся повърне:
Че всяко колѣно ще ся прѣклони прѣдъ мене,
Всякой языкъ ще ми ся закьлне.
24 Наистинѫ ще рече нѣкой:
Въ Господа имамъ правдѫ и силѫ:
При него ще дойдѫтъ;
А всичкы които сѫ раздражени противъ него, ще ся постыдятъ.
25 Въ Господа ще ся оправдае
И ще ся хвали всичко-то Израилево сѣме.

ГЛАВА 46.

1 Паднѫ Вилъ, наведе ся Нево:
Идоли-тѣ имъ ся турихѫ на животны, и скотове:
Товаръ-тъ който вы носите, станѫ тегота на уморено-то *животно.*
2 Наведохѫ ся, паднахѫ купно:
Не могѫтъ да отървѫтъ товаръ-тъ,
Но и тѣ отиватъ въ плѣнъ.
3 Слушайте мя, доме Іакововъ,
И всичкый остатъче отъ Израилевый домъ,
Вы дигнати-тѣ отъ мене още отъ утробѫ-тѫ,
Носени-тѣ още отъ ложесна-та:
4 И до старость-тѫ *ви* азъ сьмь истый-тъ,
И до сѣдинѫ азъ ще *вы* носѭ;
Азъ *вы* направихъ, и азъ ще *вы* дигнѫ;
Ей, азъ ще *вы* носѭ и спасѫ.
5 Кому ще мя уподобите, и ще мя сравните и съразмѣрите,
Та да бѫдемъ подобни?
6 Изсипватъ злато изъ мѣшецъ-тъ,
И прѣтеглятъ сребро съ вѣсъ,
Наематъ златарь, та го направя богъ:
Послѣ падатъ, и ся покланятъ:
7 Дигатъ го на рамо: и носятъ го,
Та го турятъ на мѣсто-то му, и стои *тамъ:*
Нѣма да мръдне отъ мѣсто-то си:
Още и выкатъ къмъ него, но не може да отговори,
Нито да гы избави отъ бѣдѫ-тѫ имъ.
8 Поменѣте това, и покажѣте ся мѫжіе:
Докарайте това на умъ-тъ си, отстѫпници.
9 Поменѣте по прѣжни-тѣ отъ начало:
Защото азъ сьмь Богъ, и нѣма другъ:
Азъ сьмь Богъ, и нѣма подобенъ менѣ.
10 Който отъ начало възвѣстявамъ свършъкъ-тъ,
И отъ по напрѣдъ нестанѫлы-тѣ,
И казвамъ: Съвѣтъ-тъ ми ще стане,
И ще свършѫ всичко-то си щеніе:
11 Който зовѫ хыщнѫ-тѫ птицѫ отъ истокъ,
Мѫжъ-тъ на съвѣтъ-тъ ми отъ далечнѫ землѭ:
Ей, рѣкохъ, и ще направѭ да стане:
Намыслихъ и ще извършѫ.
12 Слушайте мя, жестокосърдечни,
Вы които сте далечь отъ правдѫ-тѫ.
13 Приближихъ правдѫ-тѫ си: не ще да е далечь,
И спасеніе-то ми нѣма да закъснѣе:
И ще дамъ въ Сіонъ спасеніе
На Израиля славѫ-тѫ си.

ГЛАВА 47.

1 Слѣзь та сѣдни на пръсть-тѫ, дѣвице дъщи Вавилонска:
Сѣдни наземи: прѣстолъ *вече* нѣма, дъщи Халдейска;
Защото нѣма да ся наречешь вече изнѣжена и изнѣжена.
2 Хвани рѫкомелницѫ-тѫ, та мели брашно:
Открый було-то си, подигни полы-тѣ *си,*
Открый голѣни-тѣ *си,* мини рѣкы-тѣ.
3 Голота-та ти ще ся открые:
Ей, срамота-та ти ще ся яви:
Отмыщеніе ще земѫ,
И не ще бѫдѫ умоленъ отъ человѣка.
4 Име-то на нашій-тъ Искупитель е Господь Саваоѳъ,
Святый Израилевъ.
5 Сѣди та мълчи, и влѣзь въ тьмнинѫ-тѫ,
Халдейска дъщи;
Защото нѣма вече да тя наричатъ господарка на царства-та.
6 Разгнѣвихъ ся на людіе-тѣ си,

Омьрсихъ наслѣдіе-то си,
И прѣдадохъ гы въ ржкж-тж ти;
Но ты имъ не показа милость:
Ты си твьрдѣ отегчила яремъ-тъ си върхъ стареца.
7 И рекла си: Въ вѣкъ ще бждж господарка,
Та не си турила това въ сьрдце-то си,
Нито си поменжла сетнинж-тѣ на това.
8 Прочее чуй сега това, ты сластолюбива,
Която сѣдишь безгрыжна,
Която говоришь въ сьрдце-то си:
Азъ сьмь, и освѣнь мене нѣма другж:
Нѣма да сѣдж вдовица,
И нѣма да знаж бесчадіе.
9 Тѣзи и двѣ-тѣ ще дойдатъ върхъ тебе
Внезапно, въ единъ день,
Бесчадіе и вдовство:
Ще дойдатъ върхъ тебе напълно,
Въ множество-то на омайванія-та ти,
Въ голѣмо-то изобиліе на обаянія-та ти.
10 Защото си дрьзнжла на лукавство-то си,
И рекла си: Не мя види никой:
Мждрость-та ти и знаніе-то ти тя измамихж:
И рекла си въ сьрдце-то си:
Азъ сьмь, и освѣнь мене нѣма другж.
11 За то ще дойде зло върхъ тебе,
Безъ да знаешь отъ дѣ ся ражда:
И бѣда ще нападне на тебе,
Безъ да можешь да ж върнешь:
И гыбель ще дойде внезапно върхъ тебе, безъ да знаешь.
12 Застани сега съ обаянія-та си,
И съ множество-то на омайванія-та си,
Въ които си ся трудила отъ младость-тж си;
Ако можешь ся ползува,
Ако можешь ся укрѣпи.
13 Уморила си ся въ множество-то на съвѣты-тѣ си:
Нека застанжтъ сега небогледци-тѣ, и звѣздочетци-тѣ,
Прѣдвѣщатели-тѣ по новолуніе,
И нека тя избавятъ
Отъ това което ще дойде върхъ тебе.
14 Ето тѣ ще бждатъ като плѣвж:
Огнь ще гы изгори;
Не ще могжтъ да избавятъ себе си отъ силж-тж на пламыкъ-тъ:
Не ще остане вжглянъ да ся огрѣе *нѣкой*,
Нито огнь за да сѣдне прѣдъ него.
15 Таквизь ще ти бждатъ онѣзи, съ които си ся трудила,
И търгувала отъ младость-тж си:
Ще бѣгатъ скытающе ся всякой въ странж-тж си;
Никой не ще тя избави.

ГЛАВА 48.

1 Чуйте това, доме Іакововъ:
Които сте ся нарекли съ Израилево-то име,
И които излѣзохте изъ Іудинъ-тъ источникъ:
Които ся кълнете въ име-то Господне,
И си напомняте за Бога Израилева
Но не съ истинж, нито съ правдж.
2 Защото земать име-то си отъ святый-тъ градъ,
И ся утвърждаватъ на Израилевый-тъ Богъ:
Име-то му е Іеова Саваоѳъ.
3 Отъ тогазь възвѣстихъ древни-тѣ дѣла:
И излѣзохж изъ уста-та ми, и гы прогласихъ:
Направихъ *гы* внезапно, и станахж.
4 Понеже познавахъ че си жестокъ,
И вратъ-тъ ти е желѣзна жила,
И чело-то ти мѣдно.
5 А отъ тогазь ти възвѣстихъ *тѣзи нѣща:*
Прѣди да станжтъ прогласихъ ти *гы*,
За да не речешь: Идолъ-тъ ми гы направи:
И изваяно-то ми, и излѣяно-то ми гы заповѣда.
6 Ты си чулъ: виждь всичко това:
И не ще ли обявите?
Отъ сега ти прогласявамъ новы нѣща,
И скрыты, които ты не си зналъ.
7 Сега станахж, а не отдавна,
И прѣди този день нито си слушалъ за тѣхъ,
За да не речешь: Ето, азъ знаяхъ това.
8 Нито си слушалъ, нито си зналъ,

Нито отъ начало сѧ были отворены у-
ши-тѣ ти;
Защото знаяхъ че щѣше да ся докарашь
много невѣрно,
И *още* отъ утробѫ-тѫ нареклъ си ся
прѣстѫпникъ.
9 Заради име-то си ще отдалечѫ ярость-
тѫ си,
И заради славѫ-тѫ си ще имамъ търпѣ-
ніе къмъ тебе,
За да тя не истрѣбѭ.
10 Ето, очистихъ тя, но не както сребро:
Испытахъ тя въ горнило-то на скърбь-
тѫ.
11 Заради мене, заради мене, ще направѭ
това;
Защото какъ да ся омърси *име-то ми?*
Ей, не щѫ да дамъ славѫ-тѫ си другому.
12 Чуй мя, Іакове,
И Израилю, когото азъ призовахъ:
Азъ съмь истый: азъ първый, азъ и по-
слѣдній:
13 И моя-та рѫка основа земѭ-тѫ,
И дѣсница-та ми распрострѣ небеса-та:
Когато гы зовѫ, прѣдставатъ наедно.
14 Съберѣте ся, всичкы вы, и чуйте:
Кой отъ тѣхъ възвѣсти това?
Господь го възлюби:
Ще извърши волѭ-тѫ му върхъ Вави-
лонъ,
И мышца-та му *ще бѫде върхъ* Халдеи-тѣ.
15 Азъ, азъ говорихъ: ей, призовахъ го:
Доведохъ го, и ще благоуспѣе пѫть-тъ
му.
16 Пристѫпѣте при мене, чуйте това:
Отъ начало не съмь говорилъ скрышно:
Отъ когато станѫ това, азъ *бѣхъ* тамъ:
И сега мя проводи Господь Іеова и
Духъ-тъ му.
17 Така говори Господь,
Искупитель-тъ ти, Святый Израилевъ:
Азъ съмь Господь Богъ твой,
Който тя учѫ за ползѫ-тѫ *ти,*
Който тя водѭ въ пѫть-тъ въ който трѣ-
бва да ходишь.
18 Дано бы послушалъ ты заповѣди-тѣ ми!
Тогазь миръ-тъ ти щѣше да е като рѣкѫ,
И правда-та ти като морскы-тѣ вълны:
19 И сѣме-то ти щѣше да е като пѣсъкъ-тъ,
И внуци-тѣ на чрѣво-то ти като камы-
чета-та му:
Име-то му не бы ся отсѣкло,
Нито бы ся истрѣбило отъ прѣдъ мене.
20 Излѣзте изъ Вавилонъ, *бѣгайте* отъ
Халдеи-тѣ,
Съ въсклицателенъ гласъ възвѣстѣте,
Проповѣдайте това,
Възгласѣте го до край-тъ на земѭ-тѫ.
Речѣте: Господь искупи рабъ-тъ си Іа-
кова:
21 И не ожеднѣхѫ, *когато* гы водяше прѣзъ
пустыни-тѣ;
Направи да истекѫтъ за тѣхъ воды изъ
канарѫ-тѫ;
И расцѣпи канарѫ-тѫ, и потекохѫ во-
ды-тѣ.
22 Миръ нѣма за нечестивы-тѣ, говори
Господь.

ГЛАВА 49.

1 Слушайте мя, острови,
И внимайте, людіе далечни:
Господь мя повыка *още* отъ утробѫ-тѫ,
Още отъ ложесна-та на майкѫ ми спо-
менѫ име-то ми.
2 И направи уста-та ми като остръ ножъ:
Подъ сѣнкѫ-тѫ на рѫкѫ-тѫ си мя покры,
И направи мя като лъскавѫ стрѣлѫ,
Въ тулъ-тъ си мя скры,
3 И рече ми: Ты си рабъ мой,
Израилю, въ когото ще ся прославѭ.
4 И азъ рѣкохъ: Напраздно съмь ся тру-
дилъ:
За нищо и напусто съмь изнурилъ силѫ-
тѫ си:
Но правда-та ми е у Господа,
И въздаяніе-то ми у Бога моего.
5 Сега прочее говори Господь,
Който мя създаде *още* отъ утробѫ-тѫ за
свой рабъ,
За да доведѫ пакъ Іакова при него,
И да ся събере Израиль при него,
За да бѫдѫ прославенъ въ очи-тѣ на
Господа,
И Богъ мой ще ми бѫде сила:
6 И рече: Малко е да ми си рабъ
За да въсправишь племена-та на Іакова,

И да върнешь упазены-тѣ Израилевы:
А още ще тя дамъ свѣтлина на язычници-тѣ,
За да си спасеніе мое до край-тъ на земля-тѫ.
7 Така говори Господь:
Искупитель-тъ Израилевъ, Святый негов,
Къмъ оногозь когото прѣзира человѣкъ,
Къмъ оногозь отъ когото ся гнуси народъ,
Къмъ рабъ-тъ на властители-тѣ:
Царіе ще видятъ и ще станатъ,
Князове, и ще ся поклонятъ,
Заради Господа, който е вѣренъ,
Заради Святый-тъ Израилевъ, който тя избра.
8 Така говори Господь:
Въ пріятно врѣме тя послушахъ,
И въ спасителенъ день тя помогнахъ:
И ще тя упазѭ, и ще тя дамъ въ завѣтъ на людіе-тѣ,
За да въсправишь земѭ-тѫ,
Да направишь наслѣдованы запустены-тѣ наслѣдія:
9 Да говоришь на узницы-тѣ: Излѣзте;
На онѣзи които сѫ въ тьмнинѫ-тѫ: Открыйте ся.
Ще ся пасѫтъ при пѫтища-та:
И пасбища-та имъ ще бѫдѫтъ по всичкы-тѣ высокы хълмове.
10 Нѣма да огладнѣѭтъ, нито ще ожеднѣѭтъ:
Не ще гы удари нито некъ, ни слънце;
Защото който гы помилува ще гы поведе,
И при водны источницы ще гы приведе.
11 И ще направѭ всичкы-тѣ си горы пѫтища,
И друмове-тѣ ми ще ся въздигнѫтъ.
12 Ето, едни ще дойдѫтъ отъ далечь:
И ето едни отъ сѣверъ и отъ западъ,
И едни отъ Синимскѫ-тѫ земѭ.
13 Веселѣте ся, небеса, и радвай ся земле:
Извыкайте съ радостенъ гласъ, горы;
Защото Господь утѣши людіе-тѣ си,
И помилува оскърбены-тѣ си.
14 Но Сіонъ рече: Господь мя остави,
И Господь мой мя забрави.
15 Може ли жена да забрави сучаще-то си дѣте,
Та да не помилува чадо-то на утробѫ-тѫ си?
Но тѣ ако и да забравятъ,
Азъ обаче нѣма да тя забравѭ.
16 Ето, на длани-тѣ *си* тя начертахъ:
Твои-тѣ стѣны сѫ всякога прѣдъ мене.
17 Чада-та ти ще дойдѫтъ на бързо:
А разорители-тѣ ти и запустители-тѣ ти ще излѣзѫтъ изъ тебе:
18 Подигни очи-тѣ си наоколо, та виждь:
Всичкы тѣзи ся събиратъ на купъ, дохождатъ при тебе:
Живъ сьмь азъ, говори Господь,
Че ты ще ся облѣчешь въ всичкы тѣзи като въ украшеніе,
И като невѣстѫ ще ся накитишь съ тѣхъ.
19 Защото разорены-тѣ ти и запустѣны-тѣ мѣста,
И развалена-та ти земя,
Ще бѫдѫтъ сега тѣсны за жители-тѣ *ти*:
А онѣзи, които тя пояждахѫ, ще бѫдѫтъ отдалечены.
20 Чада-та, които ще придобиешь слѣдъ бесчадіе-то си,
Ще рекѫтъ още въ уши-тѣ ти:
Тѣсно е мѣсто-то за мене:
Направи ми мѣсто за да ся населѭ.
21 Тогазь ще речешь въ сърдце-то си:
Кой ми роди тѣхъ,
Като *бѣхъ* азъ бесчадна, и пуста,
Плѣнница, и заточена? а тѣхъ кой исхрани?
Ето, азъ бѣхъ оставена сама: тѣ дѣ бѣхѫ?
22 Така говори Господь Іеова:
Ето, ще възвисѭ рѫкѫ-тѫ си къмъ язычницы-тѣ,
И ще въздигнѫ знаме-то си къмъ народы-тѣ,
И ще доведѫтъ синове-тѣ ти въ обятія-та,
И дъщери-тѣ ти ще ся донесѫтъ на рамена.
23 И царіе ще бѫдѫтъ въспитатели твои,
И царицы-тѣ имъ кърмилицы твои:
Ще ти ся поклонятъ съ лице до земѭ-тѫ,
И ще лижѫтъ пръсть-тѫ на нозѣ-тѣ ти;
И ще познаешь че азъ сьмь Господь,
И че онѣзи които мя чакатъ не ще да ся посрамятъ.

24 Може ли корысть-та да ся отнеме отъ силный-тъ,
Или да ся отървжтъ които сж *отъ юнакъ заплѣнени?
25 Но Господь така говори:
Плѣнници-тѣ на силный-тъ ще ся отнемжтъ,
И корысть-та отъ насилника ще ся отърве;
Защото азъ ще ся сждж съ противницы-тѣ ти,
И азъ ще спасж чада-та ти.
26 А притѣснители-тѣ ти ще направж да изѣдатъ истж-тж си плъть:
И ще ся опіжтъ съ истж-тж си кръвь, както съ ново вино:
И ще познае всяка плъть,
Че азъ Господь сьмь Спаситель твой,
И Искупитель твой, Крѣпкый Іакововъ.

ГЛАВА 50.

1 Така говори Господь:
Дѣ е разводно-то писмо на майкж ви,
Съ което ж напуснахъ?
Или кой е отъ заиматели-тѣ ми на когото вы продадохъ?
Ето, за беззаконія-та си ся продадохте,
И за прѣстапленія-та ваши быде напусната майка ви.
2 Защо, когато дойдохъ, нѣмаше никой?
Когато повыкахъ, нѣмаше кой да отговори?
Скратила ли ся е нѣкакъ ржка-та ми, та да не може да искупува?
Или нѣмамъ ли силж да избавж?
Ето, азъ съ прѣщеніе-то си изсушавамъ море-то,
Обръщамъ рѣкы-тѣ въ пустынж:
Рыбы-тѣ имъ ся увоняватъ отъ нѣманіе на водж,
Умиратъ отъ жаждж.
3 Азъ облачамъ небеса-та съ тъмнинж,
И турямъ врѣтище за покрывало на тѣхъ.
4 Господь Іеова ми даде языкъ на учены-тѣ,
За да знаж какъ да помогнж съ думж на умореный-тъ:
Той събужда всякж заранъ,
Събужда ухо-то ми,
За да слушамъ като учены-тѣ.
5 Господь Іеова ми отвори ухо-то,
И азъ не ся въспротивихъ,
Нито ся върнахъ назадъ.
6 Гърбъ-тъ си дадохъ на бичове,
И челюсти-тѣ си на скубатели:
Не скрыхъ лице-то си отъ укоры и заплюванія.
7 Защото Господь Іеова ще ми помогне:
За то не ся срамувамъ;
За то сьмь турилъ лице-то си както кремень,
И знаж че не ще бждж посраменъ.
8 Близу е онзи който мя оправдава:
Кой ще ся сжди съ мене? да прѣстанемъ наедно.
Кой ми е противникъ? да ся приближи при мене.
9 Ето, Господь Іеова ще ми помогне:
Кой ще мя осжди?
Ето, всичкы тѣзи ще овехтѣжтъ като дрехж,
Молецъ ще гы изѣде.
10 Кой е между васъ който ся бои отъ Господа,
И слуша гласъ-тъ на неговый-тъ рабъ,
Но ходи въ тъмнинж, и нѣма за него видѣло?
Нека уповава на име-то Господне,
И нека ся облѣга на Бога своего.
11 Ето, всичкы вы, които запаляте огнь,
И сте обыколени съ искры,
Ходѣте въ свѣтлинж-тж на огнь-тъ си,
И въ искры-тѣ *които* сте распалили:
Това ще ви бжде отъ ржкж-тж ми,
Въ скърбь ще лѣжите.

ГЛАВА 51.

1 Слушайте мене, вы които слѣдувате правдж-тж,
Които търсите Господа:
Погледнѣте на канарж-тж *отъ коіжто* сте отсѣчени,
И въ дупкж-тж на ровъ-тъ изъ който стеископани.
2 Погледнѣте на Авраама отца си,
И на Саррж, която вы е родила;

---
* *Или* праведно.

Защото го повыкнахъ *като бѣ* единъ,
И го благословихъ, и го умножихъ;
3 Защото Господь ще утѣши Сіона:
Той ще утѣши всичкы-тѣ му запустѣлы мѣста:
И ще направи пустынѭ-тѫ му както Едемъ,
И пустотѫ-тѫ му както рай Господень:
Веселіе и радость ще ся намѣрва въ него,
Славословіе, и гласъ на хваленіе.
4 Слушайте мя, людіе мои:
И дайте ми слушаніе, народе мой;
Защото законъ ще излѣзе отъ мене,
И ще поставѭ сѫдъ-тъ си за видѣло на народы-тѣ.
5 Правда-та ми наближава:
Спасеніе-то ми излѣзе:
И мышцы-тѣ ми ще сѫдятъ народы-тѣ:
Островы-тѣ ще мя чакатъ,
И ще ся надѣѭтъ на мышцѫ-тѫ ми.
6 Подигнѣте очи-тѣ си на небеса-та,
И погледнѣте на землѭ-тѫ долу;
Защото небеса-та ще исчезнатъ като дымъ,
И земя-та ще овехтѣе като дрехѫ,
И които живѣѭтъ на неѭ подобно ще умратъ:
Но спасеніе-то ми ще бѫде въ вѣкъ,
И правда-та ми нѣма да оскѫдѣе.
7 Слушайте мене, вы които знаете правдѫ:
Людіе, които имате въ сърдце-то си законъ-тъ ми:
Не бойте ся отъ поношеніе-то на человѣцы-тѣ,
Нито ся смущавайте отъ укоры-тѣ имъ.
8 Защото както дрехѫ ще гы пояде молецъ,
И както вълнѫ ще гы пояде червій;
Но правда-та ми ще прѣбѫде въ вѣкъ,
И спасеніе-то ми въ родове на родове.
9 Събуди ся, събуди ся, облѣчи ся въ силѫ, мышце Господня!
Стани както въ древни-тѣ дни, въ ветхы-тѣ родове!
Не си ли ты, която си сѣсѣкла Раавъ,
И смъртно ранила ламиѭ-тѫ?
10 Не си ли ты, която си исушила море-то,
Воды-тѣ на голѣмѫ-тѫ бездиѫ?
Която си направила морскы-тѣ дълбочины
Пѫть за прѣхожданіе на избавены-тѣ?
11 И искупени-тѣ Господни ще ся върнѫтъ,
И ще дойдѫтъ съ въсклицаніе въ Сіонъ:
И вѣчно веселіе ще бѫде на главѫ-тѫ имъ:
Радость и веселіе ще придобыѭтъ,
И скърбь-та и въздыханіе-то ще побѣгнѫтъ.
12 Азъ, азъ сьмь който вы утѣшавамъ:
Кой си ты, та ся боишь отъ смъртенъ человѣкъ,
И отъ человѣческый сынъ, който ще стане като трѣвѫ:
13 И си забравилъ Господа който тя създаде,
Който распрострѣ небеса-та, и основа землѭ-тѫ:
И боишь ся непрѣстанно всякой день
Отъ лютость-тѫ на притѣснителя,
Като че бѣ готовъ да истрѣби?
И дѣ *е сега* лютость-та на притѣснителя?
14 Връзаный-тъ скоро ще ся развърже,
И нѣма да умре въ ровъ-тъ,
Нито ще ся лиши отъ хлѣбъ-тъ си:
15 Защото азъ сьмь Господь Богъ твой,
Който запрѣщавамъ на море-то когато шумятъ вълны-тѣ му:
Господь Саваоѳъ име-то ми.
16 И турихъ слова-та си въ уста-та ти,
И тя покрыхъ въ сѣнкѫ-тѫ на рѫкѫ-тѫ си,
За да утвърдѭ небеса та, и основѫ землѭ-тѫ,
И да рекѫ на Сіона: Ты си народъ мой.
17 Събуди ся, събуди ся, стани *дъще на* Іерусалимъ,
Ты която си пила отъ рѫкѫ-тѫ на Господа чашѫ-тѫ на ярость-тѫ му:
Пила си, и испразнила си *и* само-то дрождіе
На чашѫ-тѫ на омайваніе-то.
18 Отъ всичкы-тѣ синове *които* е родила
Нѣма кой да ѭ води:
Нито има, отъ всичкы-тѣ сынове *които* е исхранила,
Който да ѭ държи за рѫкѫ.

19 Двѣ-тѣ тѣзи *бѫды* дойдохѫ върхъ тебе:
Кой ще тя пожали?
Гыбель и истрѣбленіе, и гладъ и ножъ!
Съсъ що да тя утѣшѫ?
20 Сынове-тѣ ти прѣмрѣхѫ:
Лѣжатъ по всичкы-тѣ кръстопатища,
Както ориксъ въ мрѣжѫ:
Пълни сѫ съ ярость-тѫ Господнѭ,
Отъ прѣщеніе-то на твой-тъ Богъ.
21 За то слушай сега това, ты оскърбена,
И опіена, но не съ вино:
22 Така говори Господь твой Іеова,
Богъ твой, който защищава садъ-тъ на людіе-тѣ си:
Ето, зѣхъ отъ рѫкѫ-тѫ ти чашѫ-тѫ на омайваніе-то,
Дрождіе-то на чашѫ-тѫ на ярость-тѫ си:
Ты нѣма вече да ѭ піешь.
23 И ще ѭ турѭ въ рѫкѫ-тѫ на притѣснители-тѣ ти,
Които рекохѫ на душѫ-тѫ ти:
Падни ничкомъ за да минемъ *по тебе;*
И ты си турила гърбъ-тъ си като земѭ,
И като пѫть, за тѣзи които минуватъ.

ГЛАВА 52.

1 Събуди ся, събуди ся, облѣчи ся въ силѫ-тѫ си, Сіоне:
Облѣчи ся въ дрехы-тѣ на великолѣпіе-то си,
Іерусалиме, граде святый;
Защото отъ нынѣ нѣма вече да влѣзе въ тебе
Необрѣзанъ и нечистъ.
2 Оттърси пръсть-тѫ:
Стани, сѣдни, Іерусалиме:
Развържи узы-тѣ си отъ вратъ-тъ си,
Плѣнена дъщи Сіонова.
3 Защото така говори Господь:
Продадохте ся за нищо,
И ще ся искупите не съсъ сребро.
4 Защото така говори Господь Іеова:
Людіе-тѣ ми слѣзохѫ напрѣди въ Египетъ за да поживѣѭтъ тамъ,
И Ассирійци-тѣ безъ причинѫ гы насилствувахѫ.
5 А сега що имамъ тукъ, говори Господь,
Понеже людіе-тѣ ми ся зѣхѫ за нищо?
Владѣющи-тѣ надъ тѣхъ правятъ *гы* да лелекатъ, говори Господь:
И име-то ми ся хули непрѣстанно всякой день.
6 За то людіе-тѣ ми ще познаѭтъ име-то ми:
За то *ще познаѭтъ* въ онзи день,
Че азъ сьмь който говорѭ: ето азъ.
7 Колко сѫ прѣкрасны върху горы-тѣ
Нозѣ-тѣ на оногозь който благовѣствува и проповѣдува миръ!
На оногозь който благовѣствува добрины и проповѣдува спасеніе,
И говори Сіону: Богъ твой царува!
8 Стражи-тѣ ти ще възвышатъ гласъ:
Съ гласове ще въсклицаватъ купно;
Защото ще видятъ око съ око,
Когато Господь възвърне Сіонъ.
9 Въсклицнѣте, възвеселѣте ся купно,
Запустѣлы мѣста Іерусалимскы;
Защото Господь утѣши людіе-тѣ си,
Искупи Іерусалимъ.
10 Господь обнажи свята-тѫ си мышцѫ
Прѣдъ всичкы-тѣ народы:
И вси-тѣ крайща на земѭ-тѫ ще видятъ
Спасеніе-то на Бога нашего.
11 Оттеглѣте ся, оттеглѣте ся, излѣзте отъ тамъ,
Не ся допирайте до нечисто:
Излѣзте изъ срѣдъ него:
Очистѣте ся вы които носите съсады-тѣ Господни;
12 Защото не ще да излѣзете на бързо,
Нито ще пѫтувате бѣжишкомъ;
Защото Господь ще прѣдиде прѣдъ васъ,
И Богъ Израилевъ *ще* ви *е* задня стража.
13 Ето, рабъ-тъ ми ще благоуспѣе:
Ще ся възвыси, и прослави, и ще ся възнесе твърдѣ высоко.
14 Както мнозина бѣхѫ зачудени за тебе:
Толко бѣ лице-то му погрознѣло, повече отъ лице-то на всякого человѣка,
И видъ-тъ му *отъ видъ-тъ на* человѣческы-тѣ сынове,
15 Така ще удиви много народы:
Царіе-тѣ ще заградятъ уста-та си прѣдъ него;
Защото ще видятъ което не имъ ся е говорило,
И ще разумѣѭтъ което не сѫ чули.

ГЛАВА 53.

1 Кой повѣрува на извѣстіе-то ни?
И мышца-та Господня кому ся откры?
2 Защото възлѣзе прѣдъ него както отрасль,
И както корень отъ суха земя;
Нѣмаше видъ, нито великолѣпіе, та да го видимъ;
Нито благообразіе, та да го желаемъ.
3 Прѣзрѣнъ и отхвърленъ отъ человѣцы-тѣ;
Человѣкъ на скърби, и навыкналъ на болесть:
И *както человѣкъ* отъ когото отвръща нѣкой лице, прѣзрѣнъ бѣ,
И за нищо го не вмѣнихмы.
4 Той наистина зѣ на себе си болести-тѣ ни
И съсъ скърби-тѣ ни ся натовари:
А ный го възмнѣхмы уязвенъ,
Поразенъ отъ Бога и оскърбенъ.
5 Но той быде раненъ заради прѣстъпленія-та ни:
Біенъ бы заради беззаконія-та ни:
Наказаніе-то *бьде* на него за нашій-тъ миръ,
И съ негови-тѣ раны ный ся исцѣлихмы.
6 Всичкы ный ся заблудихмы както овцы:
Отбихмы ся всякой въ пжть-тъ си:
И Господь възложи на него беззаконіе-то на всичкы ни.
7 Той бѣ насилванъ и озлобенъ,
Но не отвори уста-та си:
Както агне водено на закланіе,
И както овца прѣдъ стригачы-тѣ си безгласна,
Така не отвори уста-та си.
8 Чрѣзъ угнѣтеніе и сждба быде грабнжтъ;
А за родъ-тъ му кой ще повѣствува?
Защото ся отсѣче отъ земля-та на живы-тѣ:
Заради прѣстапленіе-то на людіе-тѣ ми быде уязвенъ.
9 И гробъ-тъ му ся опрѣдѣли при злодѣи-тѣ,
Но въ смърть-тж си останж съ богатый-тъ,
Защото не бѣ направилъ неправдж,
И нѣмаше льсть въ уста-та му.
10 Но Господь благоволи да го прѣдаде на біеніе и на страданіе:
Когато дадешь душж-тж му приношеніе за прѣстжпленіе,
Ще види сѣме, ще продължи дни-тѣ *си*,
И воля-та Господня ще благоуспѣе въ ржкж-тж му.
11 Ще види *плодове-тѣ* отъ трудъ-тъ на душж-тж си, *и* ще ся насыти:
Праведный-тъ ми рабъ ще оправдае мнозина чрѣзъ опознаніе-то си;
Защото той ще ся натовари съ беззаконія-та имъ.
12 За то ще му дамъ дѣлъ съ голѣмы-тѣ,
И съсъ силны-тѣ ще раздѣли корысть,
Защото *прѣдаде себе си на смърть,
И съ прѣстжпницы ся счете,
И той зѣ на себе си грѣхове-тѣ на мнозина,
И ще ходатайствува за прѣстжпницы-тѣ.

ГЛАВА 54.

1 Весели ся, неплодна която не раждашь:
Възопій съ радость и въскликни, която не боледувашь въ ражданіе,
Защото повече сж чада-та на пустж-тж
Нежели чада-та на имущж-тж мжжъ, говори Господь.
2 Разшири мѣсто-то на шатъръ-тъ си,
И да распрострятъ опоны-тѣ на жилища-та ти:
Не бывай щадлива: продължи вжжя-та си,
И утвърди коліе-тѣ си.
3 Защото ще ся распространишь надѣсно и налѣво:
И сѣме-то ти ще наслѣди язычницы-тѣ,
И ще населятъ запустѣлы-тѣ градове.
4 Не бой ся; защото не ще бждешь поругана:
И не ся свѣни; защото не ще бждешь посрамена;
Защото ще забравишь посраменіе-то на младость-тж си,
И нѣма вече да помнишь за поношеніе-то на вдовство-то си.

---

* *Евр.* Излѣ душж-тж си.

5 Защото съпругъ твой е Творецъ-тъ ти,
Име-то му е Господь Саваоѳъ;
И избавитель-тъ ти е Святый Израилевъ:
Той ще ся нарече Богъ на всичка-тѫ земѭ.
6 Защото Господь тя повыкнѫ като женѫ оставенѫ и скърбнѫ духомъ,
И женѫ на младость, *послѣ* отхвърленѫ, говори Богъ твой.
7 Оставихъ тя за малко врѣме:
Но съ голѣмѫ милость ще тя приберѫ.
8 Въ изліяніе-то на ярость-тѫ скрыхъ лице-то си отъ тебе за едно мыгновеніе,
Но съ вѣчнѫ милость ще тя помилувамъ,
Казва Господь Искупитель-тъ ти.
9 Защото това е за мене *като* воды-тѣ Ноевы;
Понеже, *както* ся заклѣхъ
Че воды-тѣ Ноевы не ще дойдѫтъ вече на земѭ-тѫ,
Така ся заклѣхъ
Че не ще ся разярѭ *вече* на тебе, нито ще тя облича.
10 Защото планины-тѣ ще ся повдигнѫтъ
И хълмове-тѣ ще ся помѣстятъ;
Но милость-та ми не ще ся подвигне отъ тебе,
Нито завѣтъ-тъ на миръ-тъ ми ще ся помѣсти,
Казва Господь който е милостивъ къмъ тебе.
11 О оскърбена, смущена, неутѣшена,
Ето, азъ ще постелѭ каменіе-тѣ ти стивіевидны,
И ще турѭ основанія-та ти отъ сапфиры:
12 И ще направѭ забрала-та ти отъ рубины,
И порты-тѣ ти отъ анераксъ,
И всичко-то ти огражденіе отъ избраны каменіе.
13 И всичкы-тѣ ти синове *ще бѫдѫтъ* научени отъ Господа,
И ще бѫде голѣмъ миръ на сынове-тѣ ти.
14 Съ правдѫ ще ся утвърдишь:
Далечь ще бѫдешь отъ насилство-то, защото не ще ся боишь,
Далечь отъ трепераніе-то, защото не ще ся приближи до тебе.
15 Ето, ще ся съберѫтъ и съберѫтъ купно *противъ тебе, но* не чрѣзъ мене.
Които ся съберѫтъ купно противъ тебе, къмъ тебе ще припаднѫтъ.
16 Ето азъ направихъ ковача,
Който духа вѫглища-та въ огнь-тъ,
И изважда орѫдіе-то за дѣло-то си:
И азъ направихъ разорителя за да съсыпва.
17 Ни едно орѫжіе устроено противъ тебе нѣма да благоуспѣе:
И ще побѣдишь всякой языкъ, *който* бы ся повдигналъ противъ тебе въ сѫдбѫ.
Това е наслѣдіе-то на рабы-тѣ Господни:
И правда-та имъ е отъ мене, говори Господь.

ГЛАВА 55.

1 О вы които сте жадни, елате всичкы при воды-тѣ:
И вы които нѣмате сребро, елате, купѣте, та яжте:
Ей, елате, купѣте вино и млѣко,
Безъ сребро и безъ платѫ.
2 Защо иждивявате сребро не за хлѣбъ?
И трудъ-тъ си не въ насыщеніе?
Послушайте мя съ вниманіе, и ще ядете благо,
И душа-та ви ще ся развесели съ тлъстинѫ.
3 Прѣклонѣте ухо-то си, и елате при мене:
Послушайте, и душа-та ви ще живѣе;
И ще направѭ съ васъ вѣченъ завѣтъ,
Споредъ вѣрны-тѣ Давидовы милости.
4 Ето, дадохъ го свидѣтелство въ племена-та,
Князь и повелитель на племена-та.
5 Ето, ще призовешь народъ *когото* ты не знаешь;
И народи, *които* не тя знаяхѫ, ще тичатъ при тебе,
Заради Господа Бога твоего
И заради Святый-тъ Израилевъ; защото тя прослави.
6 Търсѣте Господа, додѣ може да ся намѣри:
Призовавайте го, додѣ е близу.
7 Нека остави нечестивый пѫть-тъ си,

И неправедный съвѣты-тѣ си:
И нека ся обърне къмъ Господа, и той ще го помилува:
И къмъ Бога нашего, защото той ще прощава щедро.
8 Защото мои-тѣ съвѣти не сѫ *като* ваши-тѣ съвѣты,
Нито ваши-тѣ пѫтища *като* мои-тѣ пѫтища, говори Господь.
9 Но *колкото* сѫ высокы небеса-та отъ земѭ-тѫ,
Толкозь пѫтища-та ми сѫ по высокы отъ пѫтища-та ви,
И съвѣти-тѣ ми отъ съвѣты-тѣ ви.
10 Защото както слазя дъждь-тъ и снѣгъ-тъ отъ небе-то,
И не ся връща тамъ,
Но пои земѭ-тѫ,
И ѭ прави да прорастява и да прозябава,
За да даде сѣме на сѣющiй-тъ, и хлѣбъ на ядущiй-тъ;
11 Така ще бѫде слово-то ми което излазя изъ уста-та ми:
Не ще ся върне при мене праздно,
Но ще извърши волѭ-тѫ ми,
И ще благоуспѣе въ каквото го провождамъ.
12 Защото ще излѣзете съ радость,
И ще бѫдете водени съ миръ:
Планины-тѣ и хълмове-тѣ ще въскликнѫтъ прѣдъ васъ радостно,
И всичкы-тѣ полскы дървета ще иоплескатъ съ рацѣ.
13 Вмѣсто драка ще възлѣзе елха,
Вмѣсто коприва ще възлѣзе мирсина:
И това ще бѫде Господу за име,
За вѣчно знаменiе *което* нѣма да исчезне.

ГЛАВА 56.

1 Така говори Господь:
Пазѣте сѫдъ, и правѣте правда;
Защото наближи да дойде спасенiе-то ми,
И правда-та ми да ся открые.
2 Блаженъ онзи человѣкъ който прави това,
И онзи человѣческый сынъ който го държи:
Който пази сѫббота-тѫ, да ѭ не оскверни,
И държи рѫкѫ-тѫ си, да не стори никакво зло.
3 А сынъ-тъ на чужденеца, който ся прилѣпи Господу, да не рече
И каже: Господь мя отдѣли съвсѣмъ отъ людiе-тѣ си:
И скопецъ-тъ да не рече: Ето, азъ сьмь сухо дърво.
4 Защото така говори Господь: На скопцы-тѣ,
Които пазятъ сѫбботы-тѣ ми,
И избиратъ което ми е угодно,
И държатъ завѣтъ-тъ ми,
5 На тѣхъ азъ ще дамъ въ домъ-тъ си,
И вѫтрѣ въ стѣны-тѣ си,
Мѣсто и име по добро отъ сынове и дъщери:
На тѣхъ ще дамъ вѣчно име,
Което нѣма да исчезне.
6 А за сынове-тѣ на чужденеца, които бы ся прилѣпили Господу,
За да му служатъ, и да обичатъ име-то Господне,
За да бѫдатъ раби негови,
Които пазятъ сѫббота-тѫ, да ѭ не осквернятъ,
И държатъ завѣтъ-тъ ми:
7 И тѣхъ ще доведѫ въ свѧтѫ-тѫ си горѫ,
И ще гы развеселѭ въ мой-тъ молитвенъ домъ:
Всесъжженiя-та имъ и жъртвы-тѣ имъ *ще бѫдатъ* прiятны на олтарь-тъ ми,
Защото домъ-тъ ми ще ся нарече
Домъ молитвенъ за вси-тѣ народы.
8 *Така* говори Господь Iеова,
Който събира расточены-тѣ Израилевы:
Ще му съберѫ още *и другы*,
Освѣнь събраны-тѣ му.
9 Елате да ядете, вы всичкы полскы животны,
Всичкы дѫбравни звѣрове!
10 Стражи-тѣ му всичкы сѫ слѣпи,
Нищо не знаѭтъ:
Всички-тѣ сѫ нѣмы псета, които не могѫтъ да лаѭтъ:
Които сънуватъ, лѣжатъ, и обичатъ дрѣманiе;

11 Ей, псета лакомы, които не знаѭтъ сытость:
Ей пастыри, които не знаѭтъ да разсѫждаватъ;
Всичкы сѫ обърнати къмъ пѫть-тъ си,
Всякой въ странѫ-тѫ си, за печалбѫ-тѫ си.
12 Елате, казватъ, да земѫ вино,
И да ся опіемъ съсъ сикерѫ:
И утрѣ ще бѫде както днесь,
И много по изобилно.

ГЛАВА 57.

1 Праведный-тъ загынува, и никой не туря на сърдце:
И благочестиви-тѣ человѣци ся зематъ *отъ земіѭ-тѫ*, безъ да разумѣва нѣкой
Че праведный-тъ ся зема прѣди зло-то.
2 Ще влѣзе въ миръ:
Които ходятъ въ правость-тѫ си
Ще си почиватъ на легло-то си.
3 А вы сынове на гледачкѫ,
Сѣме на прѣлюбодѣй и на блудницѫ, приближѣте ся тукъ.
4 Надъ кого ся забавяте?
Противъ кого сте разширили уста, и сте исплезили языкъ?
Не сте ли чада на прѣстѫпленіе, сѣме на лъжѫ,
5 Разжигаеми къмъ идолы-тѣ
Подъ всяко зелено дърво,
Колете чада-та въ дебри-тѣ,
Подъ разсѣлины-тѣ на канары-тѣ?
6 Дѣлъ-тъ ти е между камычета-та на потоцы-тѣ:
Тѣ сѫ, тѣ ти сѫ наслѣдіе,
И тѣмъ си излѣяла възліянія,
Принесла си хлѣбно приношеніе:
Съ това ще могѫ ли да ся утѣшѫ?
7 На высокѫ и възвышенѫ горѫ си турила лѣгло-то си;
И тамъ си възлѣзла да принесешь жъртвѫ.
8 И задъ двери-тѣ и дверостѫлпы-тѣ поставила си поменъ-тъ си;
Защото си ся открыла *другому* освѣнь менѣ,
И си възлѣзла: разширила си легло-то си, и съгласила си ся съ тѣхъ:
Възлюбила си тѣхно-то легло;
Избрала си мѣсто *за него.*
9 Отишла си даже при царя съ помазанія,
И умножила си ароматы-тѣ си,
И проводила си далечь посланницы-тѣ си,
И смирила си *себе си* дори до ада.
10 И уморила си ся отъ дългый-тъ пѫть:
Но не си рекла: Нѣма надеждѫ;
Намѣрила си живѣніе въ рѫкѫ-тѫ си;
За това не си запрѣла.
11 И отъ кого си ся устрашила, или убояла, та да излъжешь,
И да мя не поменешь,
Нито да *мя* туришь въ сърдце-то си?
Не е ли *защото* азъ мълкнахъ и даже отъ много врѣме
Ты ся не убоя отъ мене?
12 Азъ ще извѣстѭ правдѫ-тѫ ти, и дѣла-та ти,
Които не ще да тя ползуватъ.
13 Когато выкнешь, нека тя отърватъ онѣзи които си събрала;
Но вѣтръ-тъ ще отнесе всичкы тѣхъ,
Едно подухваніе ще гы земе:
А който уповава на мене ще наслѣди земіѭ-тѫ,
И ще придобые святѫ-тѫ моѭ горѫ.
14 И ще рече: Възвышѣте, възвышѣте, приготвѣте пѫть-тъ,
Отмахнѣте прѣпъванія-та отъ пѫть-тъ на мои-тѣ людіе.
15 Защото така говори Всевышній и Прѣвъзнесеный,
Който живѣе въ вѣчность-тѫ, на когото име-то е Святый:
Азъ обытавамъ на высоко и свято *мѣсто*;
Още съсъ съкрушеный-тъ *въ сърдце*, и смиреный-тъ духомъ,
За да оживявамъ духъ-тъ на смирены-тѣ,
И да оживявамъ сърдце-то на съкрушены-тѣ.
16 Защото не ще бѫдѫ вѣчно въ сѫдбѫ,
Нито ще бѫдѫ всякога гнѣвенъ:
Понеже *тогазь* быхѫ прѣмрѣли прѣдъ мене
Духъ-тъ и души-тѣ *които* сьмь направилъ.
17 Заради беззаконіе-то на лакомство-то му ся разгнѣвихъ,
И го поразихъ: отвърнахъ лице-то си, и ся разгнѣвихъ;

Но той послѣдува упорно пать-тъ на сърдце-то си.
18 Видѣхъ патища-та му, и ще го исцѣлж:
И ще го водж, и ще въздамъ пакъ утѣшенія
Нему и на оскърбены-тѣ му.
19 Азъ създавамъ плодъ-тъ на устны-тѣ:
Миръ, миръ, на далечный-тъ и на ближный-тъ,
Говори Господь, и ще го исцѣлж.
20 А нечестиви-тѣ сж както развълнуваното море,
Когато не може да ся утиши:
Воды-тѣ му исхвърлятъ тинж и калъ.
21 Миръ нѣма за нечестивы-тѣ, говори Богъ мой.

ГЛАВА 58.

1 Извыкай яко, не ся щади:
Възвыси гласъ-тъ си като тржбж,
Та възвѣсти на людіе-тѣ ми беззаконія-та имъ,
И на Іакововъ-тъ домъ грѣхове-тѣ имъ.
2 Но тѣ мя търсятъ всякой день,
И желаꙗтъ да учатъ пжтища-та ми,
Като народъ който е направилъ правдж,
И не е оставилъ сждбж-тж на Бога си:
Тѣ искатъ отъ мене сждбы на правдж:
Желаꙗтъ да приближатъ при Бога.
3 Защо постихмы, *казватъ*, а ты не си видѣлъ?
Смирихмы душж-тж си, а ты не щѣшь да знаешь?
Ето, въ день-тъ на посты-тѣ си намирате сласть,
Та съ жестокость изысквате вси-тѣ си работанія.
4 Ето, вы постите за прѣпиранія и каранія,
И да біете съ нечестивы пестници:
Не постѣте както днесь,
За да ся чуе горѣ гласъ-тъ ви.
5 Такъвъ ли е постъ-тъ който азъ избрахъ,
День въ който да смирява человѣкъ душж-тж си?
Да навожда глава-тж си като ситникъ,
И да си постила врѣтище и пепелъ?
Това ли ще наречешь постъ, и день угоденъ Господу?
6 Постъ-тъ, който азъ избрахъ, не е ли той?
Да развързвашь узы-тѣ на зло-то,
Да отвързвашь стяганія-та на яремъ-тъ,
И да оставяшь свободны насилваны-тѣ,
И да съкрушавашь всякой хомотъ?
7 Не е ли да раздѣляшь хлѣбъ-тъ си на гладный-тъ,
И да въвождашь въ домъ-тъ *си* сиромасы безъ покрывъ?
Когато видишь голый-тъ да го облачяшь,
И да не крыешь себе си отъ своя-тж си плъть?
8 Тогазь твоя-та свѣтлина ще изгрѣе като зорж-тж,
И здравіе-то ти скоро ще прозябне:
И правда-та ти ще прѣдиде прѣдъ тебе:
И слава-та Господня ще ти е задня стража.
9 Тогазь ще зовешь, и Господь ще отговаря:
Ще выкнешь, и той ще рече: Ето азъ.
Ако извадишь изъ срѣдъ си хомотъ-тъ,
Посочваніе-то съ прьстъ, и суетны-тѣ думы:
10 И отваряшь душж-тж си на гладный-тъ,
И насытишь утѣснена-тж душж:
Тогазь свѣтляна ще ти изгрѣва въ тьминж-тж,
И мракъ-тъ ти ще бжде като пладне.
11 И Господь ще тя води всякога,
И ще насыщава душж-тж ти въ бездъждіе,
И ще даде силж на кости-тѣ ти:
И ще бждешь като градинж напоявaемж,
и като водный источникъ,
На който воды-тѣ не прѣсѣкнуватъ.
12 И отъ тебе *родены-тѣ* ще съградятъ ветхы-тѣ запустѣнія:
Ще възстановишь основанія-та на много родове:
И ще ся наречешь, зидатель на развалины-тѣ,
Поправитель на пжтища за населеніе.
13 Ако теглишь назадъ ногж-тж си,
Да не правишь щѣнія-та си въ сжбботж, въ святый-тъ мой день,
И наречешь сжбботный-тъ день наслажденіе,
Святъ Господу, честенъ,
И го почиташь, безъ да слѣдвашь своитѣ си пжтища,

Нито да търсишь *въ него* свое-то си щѣніе, нито да говоришь *свои си* думы,
14 Тогазь ще ся наслаждавашь въ Господа:
И азъ ще тя направьж да яздишь по высокы-тѣ земны мѣста,
И ще тя нахраньж съ наслѣдіе-то на отца ти Іакова;
Защото уста-та Господни казахж *това*.

ГЛАВА 59.

1 Ето, ржка-та Господня не ся е скратила, да не може да спасе:
Нито ухо-то му натегнжло, да не може да чуе.
2 Но беззаконія-та ви турихж разлѫченія между васъ и Бога вашего,
И грѣхове-тѣ ви скрыхж лице-то *му* отъ васъ, за да не чуе.
3 Защото ржцѣ-тѣ ви сж осквернены отъ кръвь,
И пръсти-тѣ ви отъ беззаконіе:
Устны-тѣ ви думатъ лъжы: языкъ-тъ ви прѣговаря зло.
4 Никой не выка за правдж-тж, нито ся сжди по истинж:
Уповаватъ на суетж-тж, и говорятъ лъжы:
Зачнуватъ злобж, и раждатъ беззаконіе.
5 Василисковы яйца мѫтятъ,
И тъкатъ нишкж паяжинж:
Който яде отъ яйца-та имъ, умира:
И ако счупи нѣкое, излазя ехидна.
6 Нишкы-тѣ имъ не ставатъ за дрехы,
Нито ще ся облѣкатъ отъ дѣла-та си:
Дѣла-та имъ сж дѣла беззаконны,
И дѣяніе-то на насилство-то е въ ржцѣ-тѣ имъ.
7 Нозѣ-тѣ имъ тичатъ къмъ зло-то,
И спѣшатъ да пролѣятъ неповиннж кръвь:
Размышленія-та имъ сж размышленія беззаконны:
Запустѣніе и истрѣбленіе има въ пжтища-та имъ.
8 Тѣ не знаятъ пжть-тъ на миръ-тъ:
И нѣма правосѫдіе въ стжпкы-тѣ имъ:
Сами си искривихж пжтища-та си:
Всякой който ходи въ тѣхъ не знае миръ.
9 За това сждба-та е далечь отъ насъ,
И правда-та не стига до насъ;
Чакамы видѣлинж, а ето тъмнина;
Сіяніе, *а* ходимъ въ мракъ.
10 Пипамы стѣнж-тж като слѣпы-тѣ,
И пипамы като онѣзи които нѣматъ очи:
Въ пладнинж ся прѣпъвамы като въ нощь:
Всрѣдъ *тлъсты мѣста *смы* като мъртвы.
11 Всичкы ревемъ като мечкы,
И непрѣстанно стенемъ като гълѫби:
Сждбж очаквамы, но нѣма:
Спасеніе, *но* е далечь отъ насъ.
12 Защото ся умножихж прѣдъ тебе прѣстѫпленія-та ни,
И грѣхове-тѣ ни сж свидѣтели противъ насъ;
Защото съ насъ сж прѣстжпленія-та ни:
И беззаконія-та си, ный гы знаемъ:
13 Станахмы прѣстжпници и невѣрни къмъ Господа,
И отдалечихмы ся да не слѣдувамы Бога нашего;
Говорихмы обидно и мятежно:
Зачнахмы, и произведохмы отъ сърдце лъжливы думы.
14 И сждба-та отстжни назадъ,
И правда-та стои далечь;
Защото истина-та падна на стъгдж-тж,
И правота-та не може да влѣзе.
15 Ей, исчезнж истина-та:
И който ся уклонява отъ зло-то става ловъ:
И видѣ Господь,
И станж му неугодно, че нѣмаше правосждіе:
16 И видѣ че нѣмаше человѣкъ,
И почуди ся че нѣмаше ходатай:
За това мышца-та му издѣйствува спасеніе нему:
И правда-та му, тя го удържа.
17 И облѣче ся въ правдж като въ бронж,
И тури на главж-тж си шлемъ на спасеніе,
И облѣче *като* дрехж одежды-тѣ на отмъщеніе-то,

---

* *Или* дебелж тъмнинж.

И загърнѫ ся съ ревность-тѫ като съ
мантіѭ.
18 Споредъ дѣла-та *имъ*, така ще въздаде,
Гнѣвъ на противницы-тѣ си, въздаяніе
на врагове-тѣ си;
Ще направи въздаяніе на островы-тѣ.
19 И ще ся убоятъ отъ име-то Господне
на западъ,
И отъ слава-тѫ му на истокъ слънца:
Когато врагъ-тъ нападне като рѣкѫ,
Духъ-тъ Господень ще възвыси хоругвѫ
противъ него.
20 И Искупитель-тъ ще дойде въ Сіонъ,
И къмъ онѣзи отъ Іакова които ся о-
бръщатъ отъ прѣстѫпленіе, говори
Господь.
21 А отъ мене, този е мой-тъ съ тѣхъ за-
вѣтъ, говори Господь:
Духъ-тъ ми който е на тебе,
И слова-та ми които турихъ въ уста-та
ти
Не ще оскудѣѭтъ отъ уста-та ти,
Нито отъ уста-та на сѣме-то ти,
Нито отъ уста-та на сѣме-то на сѣме-то
ти,
Отъ сега и до вѣка, говори Господь.

ГЛАВА 60.

1 Стани, свѣти; защото свѣтлина-та ти
дойде,
И слава-та Господня изгрѣя на тебе.
2 Защото, ето, тьмнина ще покрые зе-
мѭ-тѫ,
И мракъ народы-тѣ:
А надъ тебе ще огрѣе Господь,
И слава-та му ще ся яви на тебе.
3 И народи-тѣ ще дойдѫтъ въ свѣтлинѫ-
тѫ ти,
И царіе-тѣ въ сіяніе-то на зорѫ-тѫ ти.
4 Подигни наоколо очи-тѣ си, та виждь:
Всичкы тѣзи ся събиратъ, идѫтъ при
тебе:
Синове-тѣ ти ще дойдѫтъ отъ далечь,
И дъщери-тѣ ти ще бѫдѫтъ бавены на
обятія.
5 Тогазь ще видишь и ще ся зарадвашь,
И сърдце-то ти ще затрепти и ще ся
разшири;
Защото изобиліе-то на море-то ще ся
върне къмъ тебе:
Имотъ-тъ на народы-тѣ ще дойде при
тебе,
6 Множество камилы ще тя покрыѭтъ,
Велблюди-тѣ Мадіамскы и Гефаскы:
Всичкы-тѣ отъ Савѫ ще дойдѫтъ:
Злато и темянъ ще донесѫтъ:
И ще възвѣстятъ хвалы-тѣ Господни.
7 Всичкы-тѣ Кидарскы стада ще ся събе-
рѫтъ при тебе:
Наваіоескы-тѣ овни ще ти бѫдѫтъ за
потрѣбѫ:
Ще ся принесѫтъ на олтарь-тъ ми бла-
гопріятни,
И азъ ще прославѭ домъ-тъ на славѫ-
тѫ си.
8 Кои сѫ тѣзи що летятъ като облацы,
И като гълѫби на прозорцы-тѣ си?
9 Ето острови-тѣ ще мя чакатъ,
И първи Өарсійскы-тѣ кораби,
За да доведѫтъ отъ далечь синове-тѣ ти,
Сребро-то имъ и злато-то имъ съ тѣхъ,
За име-то на Господа Бога твоего,
И за Святаго Израилева, защото тя про-
славя.
10 И синове-тѣ на другородцы-тѣ ще
съградятъ стѣны-тѣ ти,
И царіе-тѣ имъ ще ти служатъ;
Защото въ гнѣвъ-тъ си поразихъ тя,
Но въ благоволеніе-то си помилувахъ.
11 И порты-тѣ ти ще бѫдѫтъ всякога от-
ворены:
Не ще ся затварятъ деня и нощя,
За да ся вноси въ тебе имотъ-тъ на на-
роды-тѣ,
И да ся докарватъ царіе-тѣ имъ.
12 Защото онзи народъ и царство
Които не бы ти работили, ще загынѫтъ:
Ей, онѣзи народи съвсѣмъ ще запустѣ-
ѭтъ.
13 Слава-та на Ливанъ ще дойде при тебе,
Елха, яворъ, и буксъ купно,
За да украсятъ мѣсто-то на святилище-
то ми:
И ще прославѭ мѣсто-то на нозѣ-тѣ си.
14 И синове-тѣ на онѣзи които сѫ тя о-
скърбили ще дойдѫтъ наведени
прѣдъ тебе;

И всичкы които сѫ тя прѣзирали ще ся
поклонятъ на слѣды-тѣ на нозѣ-тѣ
ти:
И ще тя именуватъ Градъ Господень,
Сіонъ на Святаго Израилева.
15 Вмѣсто това що бѣ ты оставенъ и намразенъ,
Че никой не минуваше прѣзъ тебе,
Ще тя направѭ вѣчно величіе,
Веселіе въ родове на родове.
16 И ще сучешь млѣко-то на народы-тѣ,
И ще сучешь съсцы-тѣ на царіе-тѣ:
И ще познаешь че азъ Іеова сьмь твой
Спаситель,
И твой Искупитель, Крѣпкый Іакововъ.
17 Вмѣсто мѣдь ще донесѫ злато,
И вмѣсто желѣзо ще донесѫ сребро,
И вмѣсто дьрво мѣдь,
И вмѣсто каменіе желѣзо:
И ще направѭ настоятели-тѣ ти миръ,
И началницы-тѣ ти правдѫ.
18 Нѣма вече да ся чуе насиліе въ земѭ-тѫ ти,
Разграбеніе и съкрушеніе въ прѣдѣлы-тѣ ти:
Но ще наречешь стѣны-тѣ си Спасеніе,
И порты-тѣ си Хвалѫ.
19 Не ще ти бѫде вече слънце-то свѣтлина
на день-тъ,
Нито луна-та съсъ сіяніе-то си ще ти
свѣти,
Но Господь ще ти бѫде вѣчна свѣтлина,
И Богъ твой слава твоя.
20 Слънце-то ти не ще зайде вече,
Нито ще оскудѣе луна-та ти;
Защото Господь ще ти е вѣчна свѣтлина,
И дни-тѣ на сѣтованіе-то ти ще ся
свършатъ.
21 И твои-тѣ людіе ще бѫдатъ всичкы-тѣ
праведни:
Ще наслѣдятъ земѭ-тѫ вѣчно,
Вѣйка на насажденіе-то ми,
Дѣло на рѫцѣ-тѣ ми, за да ся прославямъ.
22 Малкый-тъ ще стане тысяща:
И малочисленый-тъ силенъ народъ:
Азъ Господь ще ускорѭ това споредъ
врѣме-то му.

ГЛАВА 61.

1 Духъ-тъ на Господа Іеова е върхъ
мене:
Защото Господь мя помаза
За да благовѣствувамъ на смирены-тѣ:
Проводи мя да исцѣлѭ съкрушены-тѣ
въ сьрдце,
Да проповѣдамъ освобожденіе на плѣнницы-тѣ,
И на затворницы-тѣ отваряніе на тьмницѫ.
2 За да проповѣдамъ годинѫ-тѫ на благоволеніе-то Господне,
И день-тъ на отмьщеніе-то отъ Бога
нашего:
За да утѣшѫ всичкы-тѣ сѣтующы:
3 За да наредѭ за сѣтующы-тѣ въ Сіонъ,
Да имъ дамъ красотѫ вмѣсто пепелъ,
Елей на веселіе вмѣсто плачъ,
Облѣкло на хваленіе вмѣсто духъ на униніе:
За да ся наричатъ дьрвета на правдѫ,
Насажденіе Господне, да ся прослави
той.
4 И ще съградятъ древни-тѣ запустѣнія,
Ще въздигнатъ прѣжни-тѣ развалины,
И ще подновятъ пусты-тѣ градове,
Развалины-тѣ отъ родъ въ родъ.
5 И другородни ще стоятъ и пасѫтъ стада-та ви,
И сынове-тѣ на другородны-тѣ ще бѫдѫтъ ваши орачи, и ваши лозари.
6 А вы ще ся именувате Священници Господни,
Служители на нашій-тъ Богъ ще ся наричате:
Ще ядете имотъ-тъ на народы-тѣ,
И въ тѣхнѫ-тѫ славѫ вы ще ся хвалите.
7 Вмѣсто срамъ-тъ си двойно *ще получите:*
И за посрамленіе-то ще иматъ радость
въ наслѣдіе-то си:
За то въ земѭ-тѫ си ще наслѣдятъ двойно-то:
Вѣчно веселіе ще бѫде тѣмъ.
8 Защото азъ Господь обичамъ правосѫдіе;

Мразѭ грабителство и неправдѫ:
И вѣрно ще имъ въздамъ,
И ще направѭ съ тѣхъ завѣтъ вѣченъ.
9 И сѣме-то имъ ще ся познае между народы-тѣ,
И внуци-тѣ имъ между племена-та;
Всякой който гы гледа ще гы познава,
Че сѫ сѣме което Господь благослови.
10 Ще ся развеселѭ прѣмного заради Господа:
Душа-та ми ще ся зарадва въ Бога моего;
Защото мя облѣче въ одежды на спасеніе,
Загърнѫ мя въ мантіѭ на правдѫ,
Като женихъ украшенъ съ вѣнецъ,
И като невѣстѫ накитенѫ съ утвари-тѣ си.
11 Защото както земя-та произвожда прозябенія-та си,
И както градина прорастява сѣемы-тѣ въ неѭ,
Така Господь Іеова ще направи правдѫ-тѫ и хвалѫ-тѫ
Да прозябнѫтъ прѣдъ всичкы-тѣ народы.

ГЛАВА 62.

1 Заради Сіонъ нѣма да мълкнѫ,
И за Іерусалимъ не щѫ да ся утишѫ,
Додѣ излѣзе правда-та му като сіяніе,
И спасеніе-то му като свѣтило запалено.
2 И ще видятъ народи-тѣ правдѫ-тѫ ти,
И всичкы-тѣ царіе славѫ-тѫ ти:
И ще ся наречешь съ ново име,
Което уста-та на Господа ще нарекѫтъ.
3 И ще бѫдешь вѣнецъ на славѫ въ рѫкѫ-тѫ Господнѭ,
И царска корона въ длань-тѫ на Бога твоего.
4 Нѣма вече да ся наречешь Оставенъ:
Нито земя-та ти вече ще ся нарече Пуста:
Но ще ся наречешь, Благоволеніе мое въ него,
И земя-та ти, Оженена:
Защото Господь благоволи на тебе, и земя-та ти ще бѫде оженена.
5 Защото *както* момъкъ ся жени за момѫ,
Така синове-тѣ ти ще ся оженятъ за тебе:
И *както* женихъ-тъ ся радва на невѣстѫ-тѫ,
Така Богъ твой ще ся зарадва на тебе.
6 На стѣны-тѣ ти, Іерусалиме, поставихъ стражы:
Тѣ никога нѣма да мълчатъ, ни деня, ни нощя:
Вы които призовавате Господа не прѣмълквайте,
7 И не давайте му почивкѫ,
Додѣ постави, и додѣ направи Іерусалимъ хваленіе по земѭ-тѫ.
8 Господь ся клѣ въ дѣсницѫ-тѫ си, и въ мышцѫ-тѫ на силѫ-тѫ си:
Нѣма да дамъ вече жито-то ти хранѫ на непріятели-тѣ ти;
И синове-тѣ на чужденцы-тѣ нѣма да піѭтъ вино-то ти,
За което ты си ся трудилъ.
9 Но които го жьнѫтъ тѣ ще го ядѫтъ,
И ще хвалятъ Господа:
И които го берѫтъ тѣ ще го піѭтъ
Въ дворове-тѣ на святилище-то ми.
10 Минѣте, минѣте прѣзъ порты-тѣ:
Приготвѣте пѫть-тъ на людіе-тѣ:
Поправѣте, поправѣте друмъ-тъ:
Растрѣбѣте каменіе-тѣ:
Въздигнѣте знамя за народы-тѣ.
11 Ето, Господь възвѣсти до крайща-та на земѭ-тѫ:
Речѣте на Сіоновѫ-тѫ дъщерѭ:
Ето, Спаситель-тъ ти иде:
Ето, мъзда-та му е съ него,
И въздаяніе-то му прѣдъ него.
12 И ще гы наричатъ Народъ святъ,
Искупены Господни:
И ты ще ся наречешь Търсенъ,
Градъ не оставенъ.

ГЛАВА 63.

1 Кой е този що иде отъ Едомъ,
Съ очервенены дрехы отъ Восорѫ?
Този славный въ облѣкло-то си,
Който ходи въ величество-то на силѫ-тѫ си?
Азъ който говорѭ съ правдѫ,
Крѣпкый за да спасявамъ.

2 Защо е червено облѣкло-то ти,
И дрехы-тѣ ти подобны на человѣкъ който тжпче въ жлебъ?
3 Азъ самъ истжпкахъ жлебъ-тъ,
И никой отъ народы-тѣ не бѣ съ мене:
И стжпкахъ гы въ гнѣвъ-тъ си,
И смазахъ гы въ ярость-тж си:
И кръвь-та имъ пръснж по дрехы-тѣ ми,
И уплескахъ всичко-то си облѣкло.
4 Защото день-тъ на отмьщеніе-то бѣ въ сърдце-то ми,
И настанж година-та на искупены-тѣ ми.
5 И разгледахъ, и нѣмаше кой да помага:
И ся зачудихъ че нѣмаше кой да подпира:
За то мышца-та ми подѣйствува спасеніе въ мене:
И ярость-та ми, тя мя подпрѣ.
6 И стжпкахъ народы-тѣ въ гнѣвъ-тъ си,
И опихъ гы съ ярость-тж си,
И сведохъ кръвь-тж имъ въ земж-тж.
7 Ще поменж милосердія-та Господни,
Хваленія-та Господни,
По всичко що ни е Господь направилъ,
И голѣмж-тж благость къмъ Израилевъ-тъ домъ,
Кожто показа тѣмъ споредъ щедроты-тѣ си,
И споредъ множество-то на своиж-тж милость.
8 Защото рече: Наистинж людіе мои сж тѣ,
Чада *които* не ще бждатъ лъжливы,
И станж имъ Спаситель.
9 Въ всичкы-тѣ имъ скърби скърбѣше,
И ангелъ-тъ на присжтствіе-то му гы избави:
Съ любовь-тж си и съ милосердіе-то си той гы искупи,
И дигнж гы, и носи гы въ всичкы-тѣ древни дни.
10 Но тѣ не ся покорихж, и оскърбихж святый-тъ неговъ Духъ:
За то ся обърнж та имъ станж непріятель,
И самъ ратува противъ тѣхъ.
11 Тогазь поменжхж прѣжни-тѣ дни, Моисея *и* людіе-тѣ му:
Дѣ е онзи който гы възведе отъ море-то,
Съ пастыря на паство-то си?
Дѣ, който положи святый-тъ свой Духъ всрѣдъ тѣхъ?
12 Който съ дѣсницж-тж на Моисея води *гы*
Съсъ славнж-тж си мышцж,
Който расцѣпи водж-тж прѣдъ тѣхъ,
За да си направи вѣчно име?
13 Който гы води прѣзъ бездны-тж,
Като конь прѣзъ пустынж-тж, безъ да ся прѣпънжтъ?
14 Като добытъкъ, който слазя въ долъ-тъ,
Духъ-тъ Господень гы упокои:
Така си водилъ людіе-тѣ си,
За да си направишь славно име.
15 Погледни отъ небе-то,
И виждь отъ жилище-то на святынж-тж си и на славж-тж си:
Дѣ е ревность-тж ти и сила-та ти,
Множество-то на милость-тж ти и на твои-тѣ къмъ мене щедроты?
Въспрѣхж ли ся?
16 Наистинж ты си Отецъ нашъ,
Ако Авраамъ и да ны не знае,
И Израиль да не ны познава:
Ты, Господи, си Отецъ нашъ,
Искупитель нашъ; отъ вѣка е твое-то име.
17 Защо си ны допусналъ, Господи, да ся уклонявамы отъ пжтища-тж ти,
Да ожесточавамы сърдце-то си, да тя ся не боимъ?
Върни ся заради рабы-тѣ си,
Племена-та на твое-то наслѣдіе:
18 Малко врѣме *го* владѣхж святи-тѣ твои людіе:
Врагове-тѣ ни потжпкахж святилище-то ти.
19 Ный смы отъ вѣка *твои*, надъ тѣхъ ты не си владычествувалъ,
И на тѣхъ не ся е наричало име-то ти.

ГЛАВА 64.

1 О да бы раздралъ ты небеса-та, да слѣзешь,
Да быхж ся стопили горы-тѣ отъ лице-то ти,
2 Като огнь който гори хврастія-та,
Като огнь който прави водж-тж да клокоти,
За да стане име-то ти познато на противницы-тѣ ти,

Да треперятъ народи-тѣ отъ лице-то ти!
3 Когато ты направи ужасны дѣла, каквыто не чакахмы,
Ты слѣзе, и горы-тѣ ся растопихѫ отъ лице-то ти.
4 Защото отъ вѣка не ся е чуло,
До уши не е стигало,
Око не е видѣло другъ Богъ освѣнь тебе
Да е направилъ *таквызь дѣла* за онѣзи които го чакатъ.
5 Посрѣщналъ си тогозь който съ радость прави правдѫ,
Които тя поменуватъ въ пѫтища-та ти:
Ето, ты си ся разгнѣвилъ, защото ный съгрѣшихмы:
Въ тѣхъ е постоянство, и ный ще ся спасемъ.
6 Но ный всичкы станахмы като нечисто *нѣщо*,
И всичка-та ни правда е като омьрсенѫ дрехѫ;
И паднахмы всичкы като листъ,
И беззаконія-та ни дръпнахѫ ны като вѣтръ-тъ.
7 И нѣма който да призовава име-то ти,
Който да ся събуди да ся хване за тебе;
Защото си скрылъ лице-то си отъ насъ,
И стопилъ си ны, заради беззаконія-та ни.
8 Но сега, Господи, ты си Отецъ нашъ:
Ный смы калъ-тъ, а ты Грънчарь-тъ ни:
И всичкы смы дѣло на твоѭ-тѫ рѫкѫ.
9 Не гнѣви ся силно, Господи,
И не помни вѣчно беззаконіе-то:
Ето, погледни, молимъ ся:
Ный всичкы смы людіе твои.
10 Святи-тѣ твои градове станахѫ пусти;
Сіонъ станѫ пустъ, Іерусалимъ запустенъ.
11 Святый-тъ нашъ и красный-тъ нашъ домъ,
Въ който отци-тѣ ни тя славословяхѫ,
Изгоренъ быде съ огнь:
И всичкы-тѣ драгы намъ нѣща стапахѫ въ запустѣніе.
12 Ще удьржишь ли, Господи, себе си въ това?
Ще замълчишь ли, и ще ны оскърбишь ли крайно?

ГЛАВА 65.

1 Потьрсенъ быдохъ отъ онѣзи които не пытахѫ *за мене:*
Намѣренъ быдохъ отъ онѣзи които мя не тьрсѣхѫ:
Рѣкохъ: Ето азъ, ето азъ,
Къмъ народъ *който не призоваваше име-то ми.
2 Прострѣхъ рѫцѣ-тѣ си весь день
Къмъ непокорливы людіе,
Които ходятъ по пѫть не добръ,
Вслѣдъ свои-тѣ помышленія:
3 Людіе които мя раздражаватъ всякога прѣдъ лице-то ми:
Които колятъ жьртвы въ градины,
И кадятъ на *олтари отъ* кирпичы:
4 Които сѣдятъ въ гробища,
И нощуватъ въ скрышны мѣста:
Които ядѫтъ свинско месо,
И *въ* съсѫды-тѣ си *иматъ* сокъ отъ нечисты нѣща:
5 Които казватъ: Махни ся отъ мене, не ся допирай до мене,
Защото сьмь по святъ отъ тебе;
Тѣ сѫ дымъ въ ноздри-тѣ ми,
Огнь горящъ весь день.
6 Ето писано е прѣдъ мене,
Не ще да замълчѫ, но ще направѭ отмьщеніе,
Ей, ще въздамъ въ пазухы-тѣ имъ
7 Беззаконія-та ви, купно и беззаконія-та на отцы-тѣ ви, говори Господь,
Които кадихѫ върху горы-тѣ,
И мя хулихѫ върху хълмове-тѣ:
За то ще възмѣрѭ въ пазухѫ-тѫ имъ дѣло-то имъ отъ начало.
8 Така говори Господь:
Както когато ся намира мѫстъ въ гроздъ-тъ, говорятъ:
Не разваляй го, защото има благословеніе въ него;
Така ще направѭ за рабы-тѣ си,
За да не истрѣбѭ всичкы-тѣ.
9 И ще извадѭ сѣме отъ Іакова,
И наслѣдникъ на планины-тѣ си отъ Іудѫ:

* *Или* които не ся назовавахѫ съ име-то ми.

И избрани-тѣ ми ще гы наслѣдятъ,
И раби-тѣ ми ще ся населятъ тамъ.
10 И Саронъ ще бѫде ограда на стада,
И долъ-тъ Ахоръ мѣсто за лѣжаніе на говеда,
За людіе-тѣ ми които мя дирятъ.
11 А васъ, които оставяте Господа,
Които забравяте свята-тѫ ми горѫ,
Които приготвяте трѫпезѫ на † Гада,
И които правите възліяніе на § Мени,
12 Ще вы изброѭ за ножъ,
И всичкы ще ся наведете на кланіе;
Защото зовѣхъ, и не отговаряхте:
Говорѣхъ, и не слушахте:
Но правѣхте зло-то прѣдъ мене,
И избирахте неугодно-то менѣ.
13 За то така говори Господь Іеова:
Ето, раби-тѣ ми ще ядатъ, а вы ще гладувате:
Ето, раби-тѣ ми ще піѭтъ, а вы ще жедувате:
Ето, раби-тѣ ми ще ся развеселятъ, а вы ще ся посрамите:
14 Ето, раби-тѣ ми ще въсклицаватъ отъ сърдечно веселіе,
А вы ще пищите отъ сърдечнѫ болкѫ,
И ще лелекате отъ угнѣтеніе на духъ-тъ.
15 И ще оставите име-то си на избраны-тѣ ми за клѣтвѫ;
Защото Господь Іеова тебе ще умъртви,
И рабы-тѣ си ще нарече съ друго име,
16 Щото който ублажава себе си на земѭ-тѫ,
Да ублажава себе си въ Бога на истинѫ-тѫ;
И който ся кълне на земѭ-тѫ,
Да ся кълне въ Бога на истинѫ-тѫ;
Защото прѣдишни-тѣ скърби ся забравихѫ,
И защото ся скрыхѫ отъ очи-тѣ ми.
17 Понеже, ето, новы небеса създавамъ, и новѫ земѭ:
И прѣдишни-тѣ нѣма да ся поменѫтъ,
Нито ще дойдѫтъ на умъ.
18 Но веселѣте ся и радвайте ся всякога
Въ онова което създавамъ;

Защото, ето, създавамъ Іерусалимъ за радость,
И людіе-тѣ му за веселіе.
19 И ще ся радвамъ на Іерусалимъ,
И ще ся веселѭ за людіе-тѣ си:
И нѣма да ся чуе вече въ него гласъ на плачъ,
И гласъ на вопль.
20 Нѣма да бѫде вече тамъ малодененъ младенецъ,
И старецъ който да не е испълнилъ дни-тѣ си,
Защото дѣте-то ще умира стогодишно:
А стогодишенъ грѣшникъ ще бѫде проклѣтъ.
21 И ще съградятъ кѫщы, и ще ся населятъ:
И ще насадятъ лозія, и ще ядѫтъ плодъ-тъ имъ.
22 Нѣма да съградятъ тѣ, а другъ да ся насели:
Нѣма да насадятъ тѣ, а другъ да яде;
Защото дни-тѣ на мои-тѣ людіе ще сѫ както дни-тѣ на дърво,
И избрани-тѣ ми ще видятъ да овехтѣе дѣло-то на рѫцѣ-тѣ имъ.
23 Не ще да ся трудятъ напраздно,
Нито ще раждатъ чада за скърбь;
Защото сѫ сѣме на благословены-тѣ Господни,
И потомство-то имъ съ тѣхъ.
24 И прѣди да въззовѫтъ тѣ, азъ ще отговарямъ:
И додѣ още говорятъ тѣ, азъ ще слушамъ.
25 Вълкъ-тъ и агне-то ще пасѫтъ наедно:
И львъ-тъ ще яде плѣвѫ както говедо-то:
А храна на зміѭ-тѫ *ще бѫде* пръсть-та:
Не ще да правятъ поврѣдѫ нито погубваніе
Въ всичкѫ-тѫ ми святѫ горѫ, говори Господь.

ГЛАВА 66.

1 Така говори Господь:
Небе-то ми е прѣстолъ,
И земя-та подножіе на нозѣ-тѣ ми:

† Честь (късметъ.)
§ Урисница.

Кой е домъ-тъ който искате да съградите за мене?
И кое е мѣсто-то на упокоеніе-то ми?
2 Защото ржка-та ми е направила всичко това,
И е станжло всичко това, говори Господь;
Но азъ ще погледнж на тогозь,
На сиромаха, и съкрушеный-тъ духомъ,
И на оногозь който трепери отъ слово-то ми.
3 Който коле волъ е *както* който убива человѣка:
Който жьртвува агне, *както* който прѣсича вратъ на псе:
Който приноси хлѣбно приношеніе, *както който приноси* свинскж кръвь:
Който кади ливанъ, *както* който благославя идолъ:
Ей, тѣ сж избрали пжтища-та си,
И душа-та имъ ся наслаждава въ гнусоты-тѣ имъ.
4 И азъ ще изберж бѣдствія-та имъ,
И ще докарамъ върхъ тѣхъ онѣзи нѣща отъ които ся боятъ;
Защото зовѣхъ, и никой не отговаряше:
Говорѣхъ, и не слушахж;
Но правѣхж зло прѣдъ мене,
И избирахж неугодно-то менѣ.
5 Слушайте слово-то Господне,
Вы които треперите отъ слово-то му:
Братія-та ви, които вы мразятъ и вы отхвърлятъ заради мое-то име,
Рекохж: Да ся прослави Господь,
И да видимъ вашж-тж радость:
Но тѣ ще ся посрамятъ.
6 Гласъ на мятежъ *иде* отъ градъ-тъ,
Гласъ отъ храмъ-тъ,
Гласъ на Господа, който прави въздаяніе на неприятели-тѣ си.
7 Прѣди да ся замжчи, роди:
Прѣди да дойджтъ болѣзни-тѣ ѝ, освободи ся и роди мжжко.
8 Кой е чулъ таквозь нѣщо? кой е видѣлъ таквозь?
Родила ли бы земя-та въ единъ день?
Или родилъ ли бы ся единъ народъ отъ веднъждь?
Но *дъщеря-та на* Сіонъ щомъ ся замжчи, роди чада-та си.
9 Азъ който довождамъ до ражданіе,
Не быхъ ли направилъ да роди? говори Господь:
Азъ който правж да раждатъ,
Затворилъ ли быхъ *ложесна-та?* говори Богъ твой.
10 Развеселѣте ся съ *дъщерьж-тж на* Іерусалимъ,
И радвайте ся съ нея, всичкы които ж обичате:
Зарадвайте ся, и радвайте ся съ нея,
Всичкы които сѣтувате за нея.
11 За да сучете, и да ся наситите
Отъ съсцы-тѣ на утѣшенія-та ѝ:
За да ся насучете, и да ся насладите
Въ изобиліе-то на славж-тж ѝ.
12 Защото така говори Господь:
Ето, ще распрострж ней миръ както рѣкж,
И славж-тж на народы-тѣ както наводняемъ потокъ:
Тогазь ще ся насучете,
Ще бждете носены на обятія,
И ще бждете поласканы на колѣна-та *ѝ*.
13 Както единъ, когото утѣшава майка му,
Така азъ ще вы утѣшж:
И ще ся утѣшите въ Іерусалимъ.
14 И ще видите, и сърдце-то ви ще ся развесели,
И кости-тѣ ви ще прозябнжтъ като трѣвж:
И ржка-та Господня ще ся познае към рабы-тѣ му,
А гнѣвъ-тъ му къмъ неприятели-тѣ му.
15 Защото, ето, Господь ще дойде съ огнь,
И колесницы-тѣ му ще бждатъ като вихрушкж,
За да отдаде гнѣвъ-тъ си съ устремленіе,
И прѣщеніе-то си съ огненны пламыцы.
16 Защото Господь, съ огнь, и съ ножъ-тъ си,
Ще ся сжди съсъ всякж плъть,
И убити-тѣ отъ Господа ще бждатъ много.
17 Които ся освящаватъ и очищаватъ въ градины-тѣ,

Единъ подирь другъ, въ срѣдж-тж,
И ядатъ свинско месо и гнусотіи и
мышкы,
Тѣ ще загынжтъ купно, говори Го-
сподь.
18 Защото азъ *знаіж* дѣла-та имъ и помы-
шленія-та имъ:
И идж, за да съберж всичкы-тѣ народы
и языцы:
И тѣ ще дойдатъ, и ще видятъ славж-
тж ми.
19 И ще турж знаменіе между тѣхъ:
И онѣзи отъ тѣхъ които ся отървжтъ,
ще гы испроводж въ народы-тѣ,
Въ Ѳарсисъ, Фулъ, и Лудъ, които те-
глятъ лжкъ,
Въ Ѳувалъ, и Іаванъ, далечны-тѣ остро-
вы,
Които не сж чули име-то ми,
Нито сж видѣли славж-тж ми:
И ще проповѣдатъ славж-тж ми между
народы-тѣ.
20 И ще доведжтъ всичкы-тѣ ви братія
Отъ всичкы-тѣ народы приносъ Господу,
На коніе, и на колесницы, и на носил-
кы,
И на мьскы, и на бързы камилы,
Къмъ святж-тж ми горж, Іерусалимъ, го-
вори Господь,
Както синове-тѣ Израилеви доносятъ
приношеніе
Въ чистъ съсждъ въ домъ-тъ Господенъ.
21 А още ще земж отъ тѣхъ
За священницы *и* за Левиты, говори
Господь.
22 Защото както новы-тѣ небеса
И нова-та земя, които азъ ще направж,
Ще прѣбждатъ прѣдъ мене, говори Го-
сподь,
Така ще прѣбжде сѣме-то ви и име-то ви.
23 И отъ новомѣсечіе до новомѣсечіе,
И отъ сжббота до сжббота,
Ще дохожда всяка плъть да ся кланя
прѣдъ мене,
Говори Господь.
24 И ще излѣзжтъ и ще видятъ трупове-тѣ
на человѣцы-тѣ,
Които бѣхж прѣстжпницы противъ ме-
не;
Защото тѣхный-тъ червій нѣма да умре,
Нито огнь-тъ имъ ще угасне:
И ще бждатъ гнусота на всякж плъть.

КНИГА НА ПРОРОКА ІЕРЕМІЯ.

ГЛАВА 1.

1 Думы-тѣ на Іеремія Хелкіевъ-тъ сынъ,
отъ священницы-тѣ, които бѣхж въ А-
2 наѳоѳъ у Веніаминовж-тж земя: Къмъ
когото быде слово Господне въ дни-тѣ
на Іудинъ-тъ царь Іосія, Амоновъ-тъ
сынъ, въ тринадесето-то лѣто на цару-
3 ваніе-то му. Быде и въ дни-тѣ на Іоа-
кима, Іудинъ-тъ царь, сынъ-тъ на Іосія,
до свършекъ-тъ на единадесето-то лѣто
на Седекія, сынъ-тъ на Іосія Іудинъ-тъ
царь, до плѣненіе-то на Іерусалимъ въ
петый-тъ мѣсецъ.
4 И слово Господне быде къмъ мене, и
5 рече: Прѣди да ти дамъ образъ въ у-
тробж-тж познахъ тя: и прѣди да излѣ-
зешь изъ маткж-тж, освятихъ тя: по-
ставихъ тя пророкъ на народы-тѣ.
6 И азъ рѣкохъ: О! Господи Іеова! е-
то, не знаія да говорж, защото сьмь
7 дѣте. А Господь ми рече: Не думай:
Дѣте сьмь; защото ще идешь при всич-
кы-тѣ, при които ще тя проводж: и

всичко що ти заповѣдамъ ще кажешь.
8 Да ся не убоишь отъ лице-то имъ; за-
щото азъ сьмь съ тебе за да тя избa-
9 вямъ, говори Господь. И прострѣ Го-
сподь ржка-тж си, та допрѣ до уста-та
ми: и рече ми Господь: Ето, турихъ
10 думы-тѣ си въ уста-та ти. Виждь, по-
ставихъ тя днесь надъ народы-тѣ, и
надъ царства-та, за да искоренявашь, и
да съсыпвашь, и да погубяшь, и да раз-
валяшь, да градишь, и да садишь.
11 Слово Господне быде още къмъ мене,
и рече: Що виждашь ты, Іереміе? И
12 рѣкохъ: Виждамъ пржчкж *мигдаловж. И
Господь ми рече: Добрѣ си видѣлъ; за-
щото азъ ще бързамъ да испълнж сло-
13 во-то си. И быде слово Господне къмъ
мене вторый пжть, и рече: Що виждашь
ты? И рѣкохъ: Виждамъ котелъ който
възвира: и лице-то му е отъ къмъ сѣ-
14 веръ. И рече ми Господь:
Отъ сѣверъ ще избухне зло-то
Върху всичкы-тѣ жители на тжзи земж.
15 Защото, ето, азъ ще повыкамъ
Всичкы-тѣ колѣна на сѣверны-тѣ цар-
ства, говори Господь:
И ще дойдатъ, и ще турятъ всякой прѣ-
столъ-тъ си
Въ входъ-тъ на Іерусалимскы-тѣ порты,
И върху всичкы-тѣ му стѣны наоколо,
И върху всичкы-тѣ Іудины градове.
16 И ще произнесж сждбы-тѣ си върхъ
тѣхъ,
Заради всичко-то имъ зло;
Защото мя оставихж, и кадихж на чу-
жды богове,
И ся поклонихж на дѣла-та на ржцѣ-тѣ
си.
17 Ты прочее опаши чрѣсла-та си,
И стани, та имъ кажи всичко което ще
ти заповѣдамъ азъ:
Да ся не убоишь отъ лице-то имъ,
Да не бы да тя смутж прѣдъ тѣхъ.
18 Защото, ето, азъ тя турихъ днесь
Както градъ твърдъ, и както стълпъ же-
лѣзенъ,
И както мѣдны стѣны, противъ всичкы-
тж земж,
Противъ царіе-тѣ на Іудж, противъ
князове-тѣ му,
Противъ священницы-тѣ му, и противъ
людіе-тѣ на тжзи земж.
19 И ще ратуватъ противъ тебе,
Но нѣма да ти надвіжтъ;
Защото азъ сьмь съ тебе, за да тя из-
бавямъ, говори Господь.

ГЛАВА 2.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
рече:
2 Иди та възгласи въ уши-тѣ *на дъщеріж-
тж* на Іерусалимъ, и речи:
Така говори Господь: Помнж заради
тебе
Милѣяніе-то ти когато бѣше млада,
Любовь-тж ти когато бѣше невѣста,
Когато мя слѣдваше въ пустыня-тж,
Въ ненасѣяна земж:
3 Израиль бѣше святъ Господу,
Начатъкъ на рожбы-тѣ му:
Всичкы които го пояждахж бѣхж по-
винни:
Зло бы гы постигнжло, говори Господь.
4 Чуйте слово-то Господне, доме Іако-
вовъ,
И всичкы родове на Израилевый домъ:
5 Така говори Господь:
Каквж неправдж намѣрихж въ мене от-
ци-тѣ ви,
Та ся отдалечихж отъ мене.
И ходихж вслѣдъ сустж-тж, и ся осуе-
тихж?
6 И не рекохж: Дѣ е Господь,
Който ны възведе отъ Египетскж-тж
земж,
Който ны води прѣзъ пустыня-тж,
Прѣзъ мѣсто на пустотж и на пропасти,
Прѣзъ мѣсто на безводіе и на смъртнж
сѣнкж,
Прѣзъ мѣсто по което не е миналъ че-
ловѣкъ,
И дѣто человѣкъ не ся е населилъ?
7 И въведохъ вы въ плодоносно мѣсто,
За да ядете плодове-тѣ му и благо-то му:

* Названіе-то на Мигдалъ-тъ по Еврейскы значи Бързо-то дърво.

И като влѣзохте осквернихте земьѫ-тѫ ми,
И направихте мерзость наслѣдіе-то ми.
8 Священници-тѣ не рекохѫ: Дѣ е Господь?
И законовѣдци-тѣ не мя познахѫ:
И пастыри-тѣ станахѫ прѣстѫпници противъ мене,
И пророци-тѣ пророчествувахѫ чрѣзъ Ваала,
И ходихѫ подирь непотрѣбно-то.
9 За това азъ ще ся сѫдіѫ още съ васъ, говори Господь,
И съсъ сынове-тѣ на сынове-тѣ ви ще ся сѫдіѫ.
10 Защото минѣте въ Киттимскы-тѣ островы, та виждте:
И проводѣте въ Кидаръ, та разгледайте прилѣжно,
И виждте, има ли да е станѫло нѣщо таквозъ,
11 Промѣнилъ ли е народъ богове-тѣ *си*, ако и да не сѫ богове?
Мои-тѣ обаче людіе промѣнихѫ Славѫ-тѫ си за непотрѣбно-то.
12 Ужасѣте ся, небеса, въ това,
Настрѫхнѣте, смутѣте ся прѣмного, говори Господь.
13 Защото двѣ злины направихѫ мои-тѣ людіе,
Оставихѫ мене, источникъ-тъ на живѫ-тѫ водѫ,
И си ископахѫ ровове, ровове распукнѫты,
Които не могѫтъ да държатъ водѫ.
14 Да ли е рабъ Израиль? или домочадецъ?
Защо станѫ плѣнъ?
15 Млади львове рыкахѫ противъ него, издадохѫ гласъ-тъ си,
И направихѫ земьѭ-тѫ му пустѫ:
Градове-тѣ му сѫ испогорени, *и* ненаселени.
16 Сынове-тѣ още на Мемфисъ и на Тафнесъ
Строшихѫ върхъ-тъ на главѫ-тѫ ти.
17 Не докара ли това ты самъ на себе си,
Защото си оставилъ Господа Бога твоего
Когато тя водѣше въ пѫть-тъ?
18 И сега що имашь ты съ Египетскый-тъ пѫть,
Да піешь водѫ-тѫ на Сіоръ?
Или що имашь съ Ассирійскый-тъ пѫть,
Да піешь водѫ-тѫ на рѣкѫ-тѫ?
19 Нечестіе-то ти ще тя накаже,
И прѣстѫпленія-та ти ще тя обличатъ:
Познай прочее и виждь, че е зло и горко това,
Дѣто си оставилъ Господа Бога твоего,
И нѣма мой-тъ страхъ въ тебе,
Говори Господь Іеова Саваоѳъ.
20 Понеже отдавна строшихъ хомотъ-тъ ти,
Раскѫснахъ връзкы-тѣ ти,
И ты рече: Не щѫ да бѫдѫ вече прѣстѫпница:
Когато на всякой высокъ хълмъ,
И подъ всяко зелено дърво,
Лѣгала си блудница.
21 Но азъ тя насадихъ лозѫ избранѫ,
Сѣме съвсѣмъ истинно:
А ты какъ ми си ся промѣнила въ похабены прѫчкы на чуждѫ лозѫ?
22 За то ако и да ся омыешь съ нитро,
И да употрѣбишь много сапунъ,
Беззаконіе-то ти прѣдъ мене остава си пятно,
Говори Господь Іеова.
23 Какъ можешь да речешь: Не ся осквернихъ,
Не ходихъ подирь Ваалимы-тѣ?
Виждь пѫть-тъ си въ долъ-тъ,
Познай що си сторила:
Бърза камило що прикашь по кривы-тѣ пѫтища:
24 Дива ослица навыкнѫла въ пустыньѭ-тѫ,
Що смърка вѣтръ-тъ въ желаніе-то на сърдце-то си:
Въ устремленіе-то ѝ, кой може да ѭ спре?
Всичкы които ѭ търсятъ нѣма да ся трудятъ:
Въ мѣсецъ-тъ ѝ ще ѭ намѣрятъ.
25 Въспри ногѫ-тѫ си да не *ходишь* боса,
И гъртань-тъ си отъ жаждѫ:
Но ты си рекла: Напразно, не;
Защото възлюбихъ чужденцы,
И подирь тѣхъ ще идѫ.
26 Както ся посрамя крадецъ когато ся открые,
Така ще ся посрами Израилевъ-тъ домъ;
Тѣ, царіе-тѣ имъ, князове-тѣ имъ,
И священници-тѣ имъ, и пророци-тѣ имъ:

27 Които думатъ на дьрво-то: Отецъ мой си ты:
И на камыкъ-тъ: Ты си мя родилъ;
Защото обърнахѫ къмъ мене гръбъ, а не лице;
Но въ врѣме-то на бѣдствіе-то си ще рекѫтъ: Стани, та ны избави.
28 И дѣ сѫ твои-тѣ богове, които си правилъ за себе си?
Нека станѫтъ, ако могѫтъ да тя избавятъ
Въ врѣме-то на бѣдствіе-то ти;
Защото колкото сѫ градове-тѣ ти
Толкозь и богове-тѣ ти, Іудо.
29 Защо бы искали да ся сѫдите съ мене?
Всичкы вы сте отстѫпници отъ мене, говори Господь.
30 Напраздно поразихъ чада-та ви:
Тѣ не пріехѫ поправленіе.
Ножъ-тъ ви пояде пророцы-тѣ ви,
Както львъ истрѣбитель.
31 О роде, виждте слово-то Господне:
Былъ ли съмь азъ пустыня за Израиль,
Или земя на тъмнинѫ?
Защо говорятъ людіе-тѣ ми:
Ный смы господари:
Не щемъ да дойдемъ вече при тебе?
32 Може ли мома-та да забрави украшеніе-то си,
Невѣста-та прѣпоясаніе-то си?
Но людіе-тѣ ми забравихѫ мене, въ дни безбройны.
33 Защо показвашь красенъ пѫть-тъ си за да търсишь любовь?
Тъй щото си научила и лоши-тѣ жены на твои-тѣ пѫтища.
34 Даже по полы-тѣ ти ся намѣри кръвь
Отъ душы на невинны сиромасы:
Не гы намѣрихъ съ раскопаваніе, но по всичкы тѣзи.
35 И казвашь: Понеже съмь неповинна,
Непрѣмѣнно ярость-та му ще ся отвърне отъ мене.
Ето, азъ ще ся сѫдиѫ съ тебе,
Защото казвашь: Не съмь съгрѣшила.
36 Защо ся скыташь толкозь много за да промѣнишь пѫть-тъ си?
Ще ся посрамишь и отъ Египетъ,
Както ся посрами отъ Ассиріѫ.
37 Ей, ще излѣзешь отъ тукъ
Съ рѫцѣ-тѣ си на главѫ-тѫ си;
Защото Господь отметнѫ надежды-тѣ ти,
И нѣма да благоденствувашь въ тѣхъ.

ГЛАВА 3.

1 Говорятъ: Ако напустне нѣкой женѫ-тѫ си,
Та отиде отъ него и ся ожени за другъ мѫжъ,
Ще ся върне ли пакъ онзи при неѭ?
Не ще ли ся оскверни съвсѣмъ тя земя?
А ты си блудствувала съ много любовницы;
Но върни ся пакъ къмъ мене, говори Господь.
2 Подигни очи-тѣ си къмъ высокы-тѣ мѣста,
Та виждь дѣ не сѫ блудствували съ тебе:
По пѫтища-та си сѣдѣла за тѣхъ,
Както Аравянинъ въ пустынѭ-тѫ,
И осквернила си земѭ-тѫ
Съ блудство-то си и съсъ злодѣянія-та си.
3 За то задържани быдохѫ дъждове-тѣ,
Та не станѫ пролѣтенъ дъждь:
А ты имаше чело на блудницѫ;
Отхвърлила си всякой срамъ.
4 Не щешь ли да выкашь отъ сега къмъ мене:
Отче мой, ты си наставникъ на младость-тѫ ми?
5 Ще съхранява ли той *гнѣвъ-тъ си* за всегда?
Ще *го* пази ли до край?
Ето, *така* си говорила, и правила си злодѣянія колкото си могла.
6 И въ дни-тѣ на царь Іосіѭ Господь
ми рече: Видѣ ли ты що стори отстѫп-
ница-та Израиль? Отиде на всякѫ высо-
кѫ горѫ, и подъ всяко зелено дьрво, та
7 блудствува тамъ. И като направи всич-
ко това, рѣкохъ: Върни ся къмъ мене:
и не ся върнѫ. И видѣ *това* сестра ѝ
8 невѣрна-та Іуда. И видѣхъ че, когато
Израиль отстѫпница-та прѣлюбодѣйству-
ва и азъ ѭ напустнахъ и дадохъ ѝ ра-
спуснѫ-тѫ ѝ книгѫ; сестра ѝ невѣрна-
та Іуда не ся устраши, но отиде та
9 блудствува и тя. И съ невъздържаніе-то
въ блудъ-тъ си оскверни мѣсто-то, и
прѣлюбодѣйствува съ каменіе-тѣ и съ

10 дьрвія-та. И въ всичко това сестра ѝ
Іуда невѣрна-та не ся върнѫ къмъ мене
съсъ всичко-то си сьрдце, но съ лъжѫ,
говори Господь.
11 И рече ми Господь: Израиль отстѫпница-та оправда себе си повече неже-
12 ли Іуда невѣрна-та. Иди та прогласи
тѣзи думы къмъ сѣверъ, и речи:
Върни ся, Израилю отстѫпнице, говори Господь,
И нѣма да направѭ да падне гнѣвъ-тъ ми върхъ васъ;
Защото сьмь милостивъ, говори Господь,
Не ще съхранѭ *гнѣвъ* завсегда.
13 Само познай беззаконіе-то си,
Че си отстѫпила отъ Господа Бога твоего
И раздѣлила си пѫтища-та си на чужды-тѣ
Подъ всяко зелено дьрво,
И не послушахте гласъ-тъ ми, говори Господь.
14 Върнѣте ся, сынове отстѫпници, говори Господь,
Ако и да ся отвърнѫхъ азъ отъ васъ:
И ще вы земѫ едного отъ градъ, а двама отъ родъ,
И ще вы въведѫ въ Сіонъ:
15 И ще ви дамъ пастыри споредъ сьрдце-то си,
И ще вы пасѫтъ съсъ знаніе и разумъ.
16 И когато ся умножите, и нарастете на земѭ-тѫ,
Въ онѣзи дни, говори Господь,
Не ще да произносятъ вече: Ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ Господень:
Нито ще *имъ* дойде той на умъ:
Нито ще си напомнятъ него: нито ще го посѣтятъ:
Нито ще ся направи вече *това*.
17 Въ онова врѣме ще нарекѫтъ Іерусалимъ прѣстолъ Господень,
И всичкы-тѣ народи ще ся съберѫтъ при него,
Въ име-то Господне, въ Іерусалимъ:
И нѣма вече да ходятъ
Подирь жестокость-тѫ на лукаво-то си сьрдце.
18 Въ онѣзи дни Іудинъ-тъ домъ ще ходи съ Израилевъ-тъ домъ,
И ще дойдѫтъ наедно отъ сѣвернѫ-тѫ земѭ,
Въ земѭ-тѫ коѭто дадохъ наслѣдіе на отцы-тѣ ви.
19 Но азъ думахъ: Какъ да тя наредѭ между чада-та,
И да ти дамъ земѭ желаемѫ,
Славно наслѣдіе на силы-тѣ на народы-тѣ?
И рѣкохъ: Ты ще мя назовешь: Отче мой,
И нѣма да ся отвърнешь отъ вслѣдъ мене.
20 Наистинѫ *както* става жена невѣрна на мѫжа си,
Така вы станѫхте менѣ невѣрни,
Доме Израилевъ, говори Господь.
21 По хълмове-тѣ гласъ ся чу,
Плачъ *и* моленія на Израилевы-тѣ сынове
Защото развратихѫ пѫть-тъ си,
Забравихѫ Господа Бога своего.
22 Върнѣте ся, сынове отстѫпници,
И ще исцѣлѭ отстѫпленія-та ви.
Ето, ный идемъ къмъ тебе;
Защото ты си Господь Богъ нашъ.
23 Наистинѫ праздна е *надежда-та* отъ хълмове-тѣ,
И отъ множество-то на горы-тѣ:
Само въ Господа Бога нашего е спасеніе-то Израилево.
24 Защото срамота-та пояде трудъ-тъ на отцы-тѣ ни, отъ младость-тѫ ни:
Стада-та имъ и чърды-тѣ имъ,
Сынове-тѣ имъ и дъщери-тѣ имъ.
25 Въ посрамленіе-то си лѣжимъ,
И бесчестіе-то ни покрыва ны;
Защото съгрѣшихмы Господу Богу нашему,
Ный и отци-тѣ ни,
Отъ младость-тѫ си дори до този день,
И не послушахмы гласъ-тъ на Господа Бога нашего.

ГЛАВА 4.

1 Ако ся върнешь, Израилю,
Говори Господь, върни ся къмъ мене:
И ако махнешь мерзости-тѣ си отъ лице-то ми,

Тогазъ не ще бѫдешь прѣмѣстенъ.
2 И въ истинѫ, въ сѫдбѫ и въ правдѫ
Ще ся закълнешь, *и речешь:* Живъ Господь,
И народи-тѣ ще ся благославятъ въ него,
И въ него ще ся прославятъ.
3 Защото така говори Господь
На мѫжіе-тѣ Іудины и Іерусалимскы:
Изорѣте цѣлинякъ-тъ си,
И не сѣйте между трьніе.
4 Обрѣжѣте ся Господу,
И отнемѣте краекожіе-то на сьрдце-то си,
Мѫжіе Іудини и жители Іерусалимскы,
За да не излѣзе ярость-та ми като огнь,
И ся распали поради зло-то на дѣянія-та ви,
И не ще има кой да ѭ угаси.
5 Възвѣстѣте на Іудѫ,
И прогласѣте на Іерусалимъ, и речѣте:
Вътрѫбѣте съ трѫбѫ по земѭ-тѫ;
Выкнѣте велегласно, та речѣте:
Съберѣте ся, и да влѣземъ въ утвърдены-тѣ градове.
6 Възвисѣте хоругвѫ къмъ Сіонъ;
Бѣгайте, не ся спирайте;
Защото азъ ще докарамъ зло отъ сѣверъ,
И голѣмѫ погыбель.
7 Львъ-тъ възлѣзе отъ лѫгъ-тъ си,
И истрѣбитель-тъ на народы-тѣ трьгнѫ;
Излѣзе отъ мѣсто-то си за да запусти земѭ-тѫ ти:
Градове-тѣ ти ще бѫдѫтъ съсыпани, и не ще имятъ жители.
8 За то опашѣте ся съ врѣтища, плачѣте и лелекайте;
Защото пламенна-та ярость Господня не ся отвърнѫ отъ насъ.
9 Въ онзи день, говори Господь,
Сьрдце-то на царя ще ся изгуби,
И сьрдце-то на князове-тѣ:
И священници-тѣ ще ся смутятъ,
И пророци-тѣ ще ся ужасятъ.
10 Тогазъ рѣкохъ: О! Господи Іеова!
Наистинѫ ты съвсѣмъ си излъгалъ тѣзи людіе и Іерусалимъ,
Като си казалъ: Миръ ще имате:
А ножъ-тъ е достигналъ до душѫ-тѫ.
11 Въ онова врѣме ще рекѫтъ на тѣзи людіе и на Іерусалимъ:
Знойнъ вѣтръ, отъ хълмове-тѣ на пустынѭ-тѫ
Духа къмъ дъщерѭ-тѫ на людіе-тѣ ми,
Не да отвѣе, нито да очисти:
12 Отъ тѣхъ силенъ вѣтръ ще дойде за мене:
А азъ сега ще произнесѫ сѫдбы на тѣхъ.
13 Ето, като облакъ ще възлѣзе,
И колесницы-тѣ му като вихрушкѫ:
Коніе-тѣ му сѫ по лекы отъ орлы-тѣ.
Горко ни! защото смы разорени.
14 Іерусалиме, омый сьрдце-то си отъ зло,
За да ся избавишь;
До кога ще прѣбѫдватъ въ тебе лоши-тѣ помысли?
15 Защото гласъ отъ Данъ извѣстява
И прогласява скърбь отъ горѫ-тѫ Ефремъ.
16 Обадѣте *това* на народы-тѣ:
Ето, прогласѣте противъ Іерусалимъ,
Че обсадители идѫтъ отъ далечнѫ земѭ,
И издаватъ выкъ-тъ си противъ Іудины-тѣ градове.
17 Като стражи на поле-то ся наредихѫ противъ него изоколо;
Защото ся възбунтува противъ мене, говори Господь.
18 Твое-то поведеніе и твои-тѣ дѣянія ти причинихѫ това:
Това е твое-то зло, ей горко е, ей, стигнѫ до сьрдце-то ти.
19 Утроба-та ми, утроба-та ми!
Боли мя въ дълбины-тѣ на сьрдце-то ми;
Сьрдце-то ми ся смущава въ мене: не могѫ да мълчѫ,
Защото си чула, душе моя, гласъ отъ трѫбѫ,
Въсклицаніе на бой.
20 Погыбель върхъ погыбель ся прогласява;
Защото всичка-та земя ся опустошава:
Внезапно шатри-тѣ ми запустѣхѫ,
И опоны-тѣ ми въеднѫ минутѫ.
21 До кога ще гледамъ хоругвѫ,
Ще слушамъ гласъ отъ трѫбѫ?
22 Защото мои-тѣ людіе сѫ безумни:
Не мя познаватъ:
Глупави сынове сѫ,
И нѣматъ разумъ:
Мѫдри сѫ да правятъ зло,

Но да правятъ добро не умѣѭтъ.
23 Погледнѫхъ на земѭ-тѫ, и ето неустроена и пуста;
На небеса-та, и нѣмаше свѣтлина-та имъ.
24 Погледнѫхъ горы-тѣ, и ето, трепорѣхѫ,
И всичкы-тѣ хълмове ся тресѣхѫ.
25 Погледнѫхъ, и ето, нѣмаше человѣкъ,
И всичкы-тѣ небесны птицы бѣхѫ побѣгнѫли.
26 Погледнѫхъ, и ето, плодоносна-та страна пуста,
И всичкы-тѣ ѝ градове съсыпани
Отъ лице-то на Господа,
Отъ неговѫ-тѫ пламеннѫ ярость.
27 Защото така говори Господь:
Всичка-та земя ще е пуста:
Но съвършено истрѣбленіе не щѫ да направѭ.
28 За то земя-та ще сѣтува,
И небеса-та горѣ ще ся помрачатъ;
Защото азъ говорихъ, азъ намыслихъ,
И не щѫ да ся раскаѭ, нито ще ся върнѫ отъ това.
29 Отъ мятежъ-тъ на конницы-тѣ и на стрѣлцы-тѣ
Всичкый градъ ще побѣгне:
Ще отидѫтъ въ гѫстацы-тѣ,
И ще възлѣзѫтъ по скалы-тѣ:
Всякой градъ ще бѫде оставенъ,
И не ще да има человѣкъ да живѣе въ тѣхъ.
30 И ты запустѣла, какво ще направишь?
Ако ся облѣчешь и въ червено,
Ако ся украсишь и съсъ златны украшенія,
Ако и прѣмного стивіе да теглишь на очи-тѣ си,
Напраздно ще ся украсишь:
Любовници-тѣ *ти* ще тя прѣзрятъ, ще търсятъ животъ-тъ ти.
31 Защото чухъ гласъ като на женѫ когa ражда,
Болѣзни като на онѫзи която първъ пѫть ражда.
Гласъ на Сіоновѫ-тѫ дъщерѭ,
Която въздыша, простира рѫцѣ-тѣ си,
И казва: Горко ми сега!
Защото душа-та ми чезне поради убійцы-тѣ.

ГЛАВА 5.

1 Обходѣте улицы-тѣ на Іерусалимъ,
И вижте сега, и научѣте ся, и потърсѣте въ стъгды-тѣ му,
Да ли можете да намѣрите человѣка;
Има ли който да прави сѫдбѫ, да търси истинѫ:
И азъ ще простѭ на тоазі *градъ*,
2 Ако и да говорятъ: Живъ Господь,
Наистинѫ лъжливо ся кълнѫтъ.
3 Господи, не *гледатъ* ли очи-тѣ ти на истинѫ-тѫ?
Ударилъ си гы, и не гы заболѣ,
Изнурилъ си гы, *и* не рачихѫ да пріемѫтъ поправленіе;
Ожесточихѫ лица-та си повече отъ камыкъ:
Не рачихѫ да ся върнѫтъ.
4 Тогазъ азъ рѣкохъ:
Наистинѫ тѣ сѫ сиромаси: безумни сѫ;
Защото не знаѭтъ пѫть-тъ Господень,
Сѫдбѫ-тѫ на Бога своего.
5 Ще отидѫ при голѣмы-тѣ,
Та ще говорѭ съ тѣхъ;
Защото тѣ знаѭтъ пѫть-тъ Господень,
Сѫдбѫ-тѫ на Бога своего:
Но и тѣ купно строшили хомотъ-тъ,
Раскѫсали врьскы-тѣ.
6 За то львъ отъ дѫбравѫ-тѫ ще гы порази,
Вълкъ отъ пустынѭ-тѫ ще гы истрѣби,
Рысъ ще причаква край градове-тѣ имъ:
Който излѣзе отъ тамъ, ще бѫде раскѫсанъ;
Защото ся умножихѫ прѣстѫпленія-та имъ,
Нарасн҄ѫхѫ отстѫпленія-та имъ.
7 Какъ ще ти простѭ това?
Синове-тѣ ти мя оставихѫ,
И кълнѣхѫ ся въ онѣзи които не сѫ богове:
Когато гы насытихъ, тогазь прѣлюбодѣйствувахѫ,
И на купове отивахѫ въ домове-тѣ на блудницы-тѣ.
8 Тѣ сѫ *като* хранени коніе заранъ:
Всякой ръжи подирь женѫ-тѫ на ближній-тъ си.

9 Нѣма ли да направѭ за това посѣщеніе? говори Господь:
И душа-та ми не ще ли отмьсти противъ такъвъ народъ?
10 Качѣте ся на стѣны-тѣ му, и съсыпвайте:
Но не правѣте съвършено истрѣбленіе:
Махнѣте забрала-та му,
Защото не сѫ Господни.
11 Защото Израилевъ-тъ домъ и Іудинъ-тъ домъ
Докарахѫ ся много невѣрно къмъ мене, говори Господь.
12 Отрекохѫ ся отъ Господа,
И рекохѫ: Не е той:
И нѣма да дойде зло на насъ:
Нито ще видимъ ножъ, или гладъ;
13 И пророци-тѣ сѫ вѣтръ,
И слово *Господне* нѣма въ тѣхъ:
На тѣхъ ще ся сбѫде така.
14 За то така говори Господь Богъ на силы-тѣ:
Понеже говорите тѫзи думѫ,
Ето, азъ ще направѭ мои-тѣ слова въ уста-та ти огнь,
И тѣзи людіе дьрва, и ще гы пояде.
15 Ето, азъ ще доведѫ върхъ васъ народъ отъ далечь,
Доме Израилевъ, говори Господь:
Народъ силенъ е той, народъ старовремененъ,
Народъ на който не знаешь языкъ-тъ,
Нито разумѣвашь що говорятъ.
16 Тулъ-тъ имъ е както отворенъ гробъ:
Всичкы-тѣ сѫ юнаци.
17 И ще пояждатъ жетвѫ-тѫ ти, и хлѣбъ-тъ ти,
Който синове-тѣ ти и дъщери-тѣ ти щѣхѫ да ядатъ:
Ще пояждатъ стада-та ти, и говеда-та ти:
Ще пояждатъ лозія-та ти, и смоковници-тѣ ти:
Ще съсыпятъ съ мечъ укрѣпены-тѣ ти градове,
На които ты ся надѣешь.
18 Но, и въ онѣзи дни, говори Господь,
Не щѫ да направѭ съвършено истрѣбленіе у васъ.
19 И когато речете: Защо направи
Господь Богъ нашъ всичко това намъ?
Тогазь ще имъ речешь:
Както мя оставихте,
Та слугувахте на чужды богове въ земѭ-тѫ вашѫ,
Така ще бѫдете слугы на чужденцы въ земѭ не вашѫ.
20 Възвѣстѣте това на Іаковов-тъ домъ,
И прогласѣте го въ Іудѫ, и кажѣте:
21 Чуйте сега това, людіе глупави и неразумни,
Които очи имате, и не видите,
Уши имате, и не чуете.
22 Не ще ли ся убоите отъ мене? говори Господь:
Не ще ли треперите прѣдъ мене,
Който турихъ пѣсъкъ-тъ прѣдѣлъ на море-то съ вѣчнѫ заповѣдь,
И нѣма да го прѣмине:
И смущаватъ ся вълны-тѣ му, но нѣма да ся прѣукрѣпятъ;
И шумятъ, но нѣма да го прѣминѫтъ?
23 Но тѣзи людіе иматъ сьрдце крамолно и непокорно:
Отстѫпихѫ, и отидохѫ.
24 И не рекохѫ въ сьрдце-то си:
Да ся боимъ сега отъ Господа Бога нашего,
Който дава ранный-тъ и късный-тъ дъждь въ врѣме-то му;
Съхранява за насъ опрѣдѣлены-тѣ седмицы на жетвѫ-тѫ.
25 Беззаконія-та ви отбихѫ тѣзи нѣща,
И грѣхове-тѣ ви лишихѫ вы отъ добро-то.
26 Защото ся намѣрихѫ между людіе-тѣ ми нечестиви:
Причакватъ, както ловецъ който ся слага:
Полагатъ сѣти, хващатъ человѣцы.
27 Както е пълна рѣшетка съ птицы,
Така домове-тѣ имъ сѫ пълни съ льсть;
За то ся възвеличихѫ, и обогатихѫ,
28 Отлъстѣхѫ, станѫхѫ льскави;
Надминѫхѫ даже дѣла-та на нечестивы-тѣ:
Не сѫдятъ сѫдбѫ-тѫ, сѫдбѫ-тѫ на сираче-то, и благоденствуватъ;
И право-то на нищы-тѣ не сѫдятъ.
29 Не щѫ ли направи за това посѣщеніе? говори Господь:

Душа-та ми не ще ли отмьсти на такъвъ народъ?
30 Удивителны и ужасны дѣла станахѫ въ тѫзъ землѭ:
31 Пророци-тѣ пророчествуватъ лъжливо,
И священници-тѣ владычествуватъ чрѣзъ тѣхъ:
И людіе-тѣ ми така обичатъ:
А какво ще направите въ сетниня-тѫ на това?

ГЛАВА 6.

1 Сынове Веніаминови, бѣгайте
Отъ срѣдъ Іерусалимъ,
И въстрѫбѣте съ трѫбѫ въ Θекуе,
И възвишѣте знакъ въ Веθъ-аккеремъ;
Защото зло проникнува отъ сѣверъ,
И голѣма погибель.
2 Уподобихъ Сіоновѫ-тѫ дъщерѭ
На благолѣпнѫ и нѣжнѫ женѫ.
3 Пастыри-тѣ и стада-та имъ ще дойдѫтъ при неѭ;
Ще поставятъ шатры наоколо противъ неѭ;
Ще пасѫтъ всякой на мѣсто-то си.
4 Приготвѣте брань противъ неѭ;
Станѣте, и да възлѣземъ къмъ пладне.
Горко ни! защото ся прѣклонява день-тъ,
Защото ся простиратъ вечерни-тѣ сѣнкы.
5 Станѣте, и да възлѣземъ прѣзъ нощь,
И да съборимъ палаты-тѣ ѝ.
6 Защото така говори Господь Саваоθъ:
Отсѣчѣте дървія,
И дигнѣте окопы противъ Іерусалимъ:
Той е градъ-тъ, върхъ който трѣбва да стане посѣщеніе:
Той е всичкый насиліе въ себе си.
7 Както блика вода отъ изворъ-тъ,
Така блика зло-то отъ него:
Насилство и грабежъ ся чуе въ него:
Прѣдъ мене непрѣстанно има болесть и раны.
8 Поправи ся, Іерусалиме,
Да ся не оттегли душа-та ми отъ тебе:
Да тя не направѭ пустъ, землѭ непаселенѫ.
9 Така говори Господь Саваоθъ:
Ще берѫтъ и ще оберѫтъ както лозіе остатъкъ-тъ на Израиля:
Върни рѫкѫ-тѫ си както берачъ-тъ въ кошницы-тѣ.
10 Кому ще говорѭ,
И къмъ кого ще засвидѣтелствувамъ, да чуѭтъ?
Ето, ухо-то имъ е необрѣзано,
И не могѫтъ да чуѭтъ:
Ето, слово-то Господне е укоръ за тѣхъ:
Нѣматъ благоволеніе въ него.
11 За то пъленъ съмь съ ярость Господнѭ:
Не могѫ вече да ся въздържамъ:
Ще ѭ изливамъ върхъ младенцы-тѣ по вънъ,
И върхъ събраніе-то на млады-тѣ купно;
Защото ще бѫдѫтъ грабнати мѫжъ съсъ женѫ,
И старецъ купно съ прѣстарѣлъ.
12 И кѫщи-тѣ имъ ще минѫтъ на другы,
Полета-та и жены-тѣ *имъ* наедно;
Защото ще прострѫ рѫкѫ-тѫ си
Върху жители-тѣ на тѫзи землѭ, говори Господь.
13 Защото отъ малкый-тъ имъ до голѣмый-тъ имъ,
Всякой ся е вдалъ въ лихоимство:
И отъ пророкъ до священникъ
Всякой прави лъжѫ.
14 И повърхно сѫ лѣкували съкрушеніе-то на дъщерѭ-тѫ на людіе-тѣ ми,
Като казватъ: Миръ, миръ!
А нѣма миръ.
15 Засрамихѫ ли ся когато направихѫ мерзости?
Ей, никакъ не гы досрамѣ,
И стыдъ що е не знаѭтъ.
За то ще паднѫтъ между падающы-тѣ,
Когато гы посѣтѭ, ще ся изваринѫтъ, говори Господь.
16 Така говори Господь:
Застанѣте на пѫтища-та, та виждте,
И попытайте за пѫтекы-тѣ отъ вѣка,
Дѣ е добрый-тъ пѫть, и ходѣте по него,
И ще намѣрите покой на душы-тѣ си.
Но тѣ рекохѫ: Не щемъ да ходимъ.
17 И поставихъ пазачы надъ васъ,
И казахъ: Слушайте гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ.

Но тѣ рекохѫ: Не щемъ да слушамы.
18 За то слушайте, народи, и *ты* събраніе,
Узнай що има между тѣхъ.
19 Слушай, земле:
Ето, азъ ще докарамъ зло върхъ тѣзи людіе,
Плодъ-тъ на помыслы-тѣ имъ:
Защото не внимахѫ въ словa-та ми,
Нито въ законъ-тъ ми, но го отхвърлихѫ.
20 Защо ми е ливанъ-тъ що доносятъ отъ Савѫ,
И благовонна-та тръсть отъ далечнѫ земѭ?
Всесъжженія-та ви не сѫ пріятны,
Нито жъртвы-тѣ ви угодны менѣ.
21 За то така говори Господь:
Ето, азъ ще турѭ прѣпъванія прѣдъ тѣзи людіе,
И отци-тѣ и синове-тѣ купно ще ся прѣпънатъ отъ тѣхъ,
Съсѣдъ-тъ и пріятель-тъ му ще погынатъ.
22 Така говори Господь:
Ето, людіе идатъ отъ сѣверня-тѫ земѭ,
И народъ голѣмъ ще ся събуди отъ крайща-та на земѭ-тѫ.
23 Лѫкъ и копіе държатъ:
Жестокы сѫ, и немилостиви:
Гласъ-тъ имъ шуми както море;
Възсѣднали сѫ на коніе,
Опълчени като мѫжіе на брань
Противъ тебе, дъщи Сіонова.
24 Чухмы слухъ-тъ имъ:
Рѫцѣ-тѣ ни ослабѣхѫ:
Утѣсненіе ны обзѣ,
И болѣзни, като на женѫ що ражда.
25 Не излѣзвайте въ поле-то, и въ пѫть не ходѣте;
Защото *ето* мечъ-тъ на непріятеля, *и* трепераніе отъ всякѫдѣ.
26 Дъщи на людіе-тѣ ми, опаши ся съ врѣтище,
И валяй ся въ пепелъ:
Направи си сѣтуваніе *като* за единороденъ:
Заплачи горко;
Защото истрѣбитель-тъ ще дойде внезапно върхъ насъ.
27 Турихъ тя испытатель, твърдѣлъ между людіе-тѣ си,
За да узнаешь и да испыташь пѫть-тъ имъ.
28 Всичкы-тѣ сѫ съвсѣмъ отстѫпници, ходятъ та злословятъ:
Мѣдь сѫ и желѣзо: всичкы-тѣ сѫ растлѣни.
29 Мѣхъ-тъ изгорѣ;
Свинецъ-тъ ся изнури отъ огнь-тъ;
Растопитель-тъ напраздно растопява,
Защото зли-тѣ не ся отдѣлихѫ,
30 Сребро отхвърлено ще гы нарекѫтъ,
Защото Господь гы отхвърли.

ГЛАВА 7.

1 Слово-то което биде къмъ Іеремія отъ Господа, и рече:
2 Застани въ врата-та на домъ-тъ Господень,
Та проповѣдай тамъ това слово, и речи:
Слушайте слово-то Господне, всичкый Іудо,
Които влизате прѣзъ тѣзи врата за да ся поклоните Господу.
3 Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Поправѣте пѫтища-та си и дѣянія-та си,
И ще вы утвърдѭ на това мѣсто.
4 Не ся надѣйте на лъжливы думы, да казвате:
Храмъ-тъ Господень, храмъ-тъ Господень,
Храмъ-тъ Господень е това.
5 Защото ако наистинѫ поправите пѫтища-та си и дѣянія-та си:
Ако съвършено вършите сѫдбѫ между человѣка и ближній-тъ му:
6 *Ако* не насилствувате чужденецъ-тъ, сираче-то, и вдовицѫ-тѫ,
И не проливате неповиннѫ кръвь на това мѣсто,
Нито ходите вслѣдъ чужды богове за вашѫ повредѫ:
7 Тогазъ ще вы направѭ да живѣете на това мѣсто,
Въ земѭ-тѫ коѭто дадохъ на отцы-тѣ ви отъ вѣка до вѣка.

8 Ето, вы ся надѣете на лъжливы думы
Отъ конто нѣма да ся ползувате,
9 Да ли като крадете, убивате, и прѣлюбодѣйствувате,
И ся кълнете лъжливо, и кадите Ваалу,
И ходите подирь другы богове, които не знаехте,
10 Дохождате послѣ и стоите прѣдъ мене въ този домъ,
Върху който ся призва мое-то име,
Та говорите: Отървахмы ся за да правимъ всичкы тѣзи мерзости?
11 Вертепъ разбойнически ли стана прѣдъ васъ този домъ,
Върху който ся призва мое-то име?
Ето, самъ азъ видѣхъ *това*, говори Господь.
12 Но идѣте сега къмъ мѣсто-то ми, което бѣ въ Сило,
Дѣто турихъ име-то си въ начало,
Та виждте що му направихъ
За злодѣяніе-то на людіе-тѣ си Израиль.
13 И сега, понеже направихте всичкы тѣзи дѣла, говори Господь,
И говорихъ ви, като ставахъ рано и говорѣхъ, и не послушахте:
И зовахъ вы, и не отговорихте:
14 За то ще направя на домъ-тъ, върху който ся призва мое-то име,
На който ся надѣете вы,
И на мѣсто-то което дадохъ вамъ и на отцы-тѣ ви,
Както направихъ на Сило.
15 И ще вы отхвърля отъ лице-то си,
Както отхвърлихъ всичкы-тѣ ви братія,
Всичко-то Ефремово сѣме.
16 А ты не ся моли за тѣзи людіе,
И не възвышавай выканіе или моленіе за тѣхъ,
Нито ходатайствувай при мене;
Защото не щѫ да тя послушамъ.
17 Не видишь ли що правятъ тѣ въ Іудины-тѣ градове,
И по Іерусалимскы-тѣ улицы?
18 Сынове-тѣ събиратъ дърва,
И бащи-тѣ кладѫтъ огнь-тъ,
И жены-тѣ мѣсятъ тѣсто-то,
За да направятъ питы на небесна-тѫ царицѫ,
И да направятъ възліянія на другы богове,
За да мя прогнѣвятъ.
19 Да ли мене прогнѣвяватъ? говори Господь:
Не себе си ли за посрамленіе на лица-та си?
20 За то така говори Господь Іеова:
Ето, гнѣвъ-тъ ми и ярость-та ми ся изливатъ на това мѣсто,
На человѣкъ, и на скотъ,
И на полскы-тѣ дървета,
И на земный-тъ плодъ:
И ще ся запали, и нѣма да угасне.
21 Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Приложѣте всесъжженія-та си на жъртвы-тѣ си,
И яждте месо.
22 Защото не говорихъ на отцы-тѣ ви, нито имъ дадохъ заповѣди
За всесъжженія и жъртвы,
Въ който день гы изведохъ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ:
23 Но това имъ заповѣдахъ, и рѣкохъ:
Слушайте гласъ-тъ ми,
И ще ви бѫдѫ Богъ,
И вы ще ми бѫдете людіе:
И ходѣте по всичкы-тѣ пѫтища,
Които ви заповѣдахъ, за да благоденствувате:
24 Не послушахѫ обаче, нито прѣклонихѫ ухо-то си,
Но ходихѫ въ съвѣты-тѣ *си*, и въ жестокость-тѫ на лукаво-то си сърдце,
И отидохѫ назадъ, а не напрѣдъ.
25 Отъ който день излѣзохѫ отци-тѣ ви изъ Египетскѫ-тѫ землѭ
До този день,
Проводихъ всичкы-тѣ си рабы пророцы-тѣ при васъ,
Всякой день, като ставахъ рано и гы проваждахъ:
26 Не мя послушахѫ обаче, нито прѣклонихѫ ухо-то си,
Но ожесточихѫ вратъ-тъ си:
Направихѫ по злѣ отъ отцы-тѣ си.
27 За то ще имъ говоришь всичкы тѣзи думы;

Но тѣ не ще тя послушатъ:
И ще извыкашь къмъ тѣхъ,
Но тѣ не ще ти отговорятъ.
28 Тогазь ще имъ речешь:
Той е народъ-тъ, който не слуша гласъ-тъ на Господа Бога своего,
Нито пріема наставленіе;
Истина-та исчезнѫ, и ся изгуби отъ уста-та имъ.
29 Острижи косѫ-тѫ си, *дъщи Іерусалимска*, и хвърли ѭ,
И възвиси плачь по высокы-тѣ мѣста;
Защото Господь отхвърли и остави родъ-тъ, на когото ся прогнѣви.
30 Защото Іудини-тѣ синове сторихѫ зло прѣдъ мене, говори Господь:
Турихѫ мерзости-тѣ си въ домъ-тъ,
Върху който ся призва мое-то име, за да го осквернятъ.
31 И съградихѫ высокы-тѣ мѣста, на Тофеѳъ,
Който е въ долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ,
За да горятъ сынове-тѣ си и дъщери-тѣ си въ огнь:
Което не съмь заповѣдалъ, нито ми е дохождало на умъ.
32 За то, ето, идѫтъ дни, говори Господь,
Въ които нѣма да ся нарича вече Тофеѳъ,
Нито долъ на Енномовъ-тъ сынъ,
Но долъ на кланіе-то;
Защото ще погребватъ въ Тофеѳъ, додѣ не остане мѣсто,
33 И трупове-тѣ на тѣзи людіе ще бѫдѫтъ
Храна на небесны-тѣ птицы, и на земны-тѣ звѣрове:
И не ще да има кой да *ги* плаши.
34 И ще направѭ да прѣстане въ Іудины-тѣ градове,
И по Іерусалимскы-тѣ улицы,
Гласъ-тъ на радость-тѫ и гласъ-тъ на веселіе-то,
Гласъ-тъ на младоженецъ-тъ и гласъ-тъ на невѣстѫ-тѫ;
Защото земя-та ще стане пуста.

ГЛАВА 8.

1 Въ онова врѣме, говори Господь, ще исхвърлятъ
Кости-тѣ на Іудины-тѣ царіе, и кости-тѣ на князове-тѣ имъ,
И кости-тѣ на священницы-тѣ, и кости-тѣ на пророцы-тѣ,
И кости-тѣ на Іерусалимскы-тѣ жители, отъ гробове-тѣ имъ:
2 И ще гы пръснатъ прѣдъ слънце-то и лунѫ-тѫ,
И прѣдъ всичко-то небесно войнство, които тѣ възлюбихѫ,
И на които служихѫ, и подирь които ходихѫ,
И които потърсихѫ, и на които ся поклонихѫ:
Нѣма да ся съберѫтъ, нито ще ся погребѫтъ;
Ще бѫдѫтъ за торъ по лице-то на земѭ-тѫ.
3 И смърть-та ще бѫде по желателна отъ животъ-тъ
За всичкый-тъ остатъкъ на останалы-тѣ отъ този лошъ родъ,
Които бы останали въ всичкы-тѣ мѣста, дѣто быхъ гы изгонилъ,
Говори Господь Саваоѳъ.
4 И ще имъ речешь: Така говори Господь:
Ако нѣкой падне, не става ли?
Ако ся нѣкой отбіе, не ще ли ся върне?
5 Защо тѣзи Іерусалимскы людіе ся отбихѫ
Съсъ всегдашно отбиваніе?
Прилѣпнали сѫ за прѣльщеніе-то,
Не рачатъ да ся въриѫтъ.
6 Слушахъ, и чухъ, *но* не говорихѫ право:
Нѣма никой да ся кае заради зло-то си,
И да рече: Що сторихъ?
Всякой ся върнѫ въ тичаніе-то си,
Както конь който тича съ устремленіе въ бой-тъ.
7 Щъркъ-тъ даже по небе-то знае опрѣдѣлены-тѣ си врѣмена;
И гъргорица-та, и жеравъ-тъ, и ластовица-та

Пазятъ врѣме-то на дохождапіе-то си:
А мои-тѣ людіе не знаѭтъ сѫдбѫ-тѫ Господнѭ.
8 Какъ казвате: Ный смы мѫдри,
И законъ-тъ Господень е съ насъ?
Ето, наистинѫ лъжѫ е направило
Лъжливо-то перо на писцы-тѣ.
9 Мѫдри-тѣ ся посрамихѫ,
Уплашихѫ ся, и хванѫти быдохѫ;
Ето отхвърлихѫ слово-то Господне:
И коя мѫдрость има въ тѣхъ?
10 За то ще дамъ жены-тѣ имъ на другы,
Нивы-тѣ имъ на онѣзи които ще *гы* наслѣдятъ;
Защото всякой, отъ малъкъ до голѣмъ,
Прѣдалъ ся е въ лихоимство:
Отъ пророкъ до священникъ,
Всякой прави лъжѫ.
11 Защото лѣкувахѫ повърхно съкрушеніе-то на дъщерьѭ-тѫ на людіе-тѣ ми,
Като казватъ: Миръ, миръ!
И нѣма миръ.
12 Засрамихѫ ли ся когато направихѫ мерзости?
Ей, никакъ не гы досрамѣ,
И стыдъ що е не знаѭтъ;
За то ще паднѫтъ между падающы-тѣ:
Когато гы посѣтѭ ще ся низвърнѫтъ, говори Господь.
13 Непрѣмѣнно ще гы истрѣбѭ, говори Господь:
Не ще да има гроздове на лозѫ-тѫ,
Нито смокыни на смоковницѫ-тѫ,
И листъ-тъ ще повѣне:
И това което имъ съмь далъ ще бѣга отъ тѣхъ.
14 Защо сѣдимъ?
Съберѣте ся, и да влѣземъ въ утвърдены-тѣ градове,
И да ся умълчимъ тамъ;
Защото Господь Богъ нашъ ны направи да ся умълчимъ,
И напои ны съ водѫ на горесть,
Понеже съгрѣшихмы Господу.
15 И чакахмы миръ, но нищо добро:
Врѣме на исцѣленіе, но ето смятеніе,
16 Пръханіе-то на коніе-тѣ му ся чу отъ Данъ:
Всичка-та земя ся потресе отъ гласъ-тъ на цвиленія-та на якы-тѣ му *коніе;*
Защото дойдохѫ та поядохѫ землѭ-тѫ и испълненіе-то ѝ,
Градъ-тъ и които живѣѭтъ въ него.
17 Защото ето, азъ проваждамъ вамъ змін, василискы,
Които не ся обайватъ,
Но ще вы хапѭтъ, говори Господь.
18 Веселіе-то ми *ся обърнѫ* на скърбь:
Сърдце-то ми е изнемощѣло въ мене.
19 Ето гласъ-тъ на выканіе-то на дъщерьѭ-тѫ на людіе-тѣ ми,
Отъ далечнѫ землѭ:
Не е ли Господь въ Сіонъ?
Царь-тъ му не е ли въ него?
Защо мя разгнѣвихѫ съ изваяны-тѣ си,
Съ чужды-тѣ суеты?
20 Прѣминѫ жетва-та, минѫ ся лѣто-то,
И ный ся не избавихмы.
21 Съкрушенъ съмь заради съкрушеніе-то на дъщерьѭ-тѫ на людіе-тѣ си:
Помраченъ съмь: Ужасъ мя обзѣ.
22 Нѣма ли балсамъ въ Галаадъ?
Нѣма ли тамъ лѣкарь?
Защо прочее дъщеря-та на людіе-тѣ ми не намѣри исцѣленіе?

ГЛАВА 9.

1 О да бы была глава-та ми вода,
Очи-тѣ ми источникъ на сълзы,
Та да плачѫ деня и нощя
За убіены-тѣ на дъщерьѭ-тѫ на людіе-тѣ ми!
2 О, да быхъ ималъ въ пустынѭ-тѫ витаяницѫ за пѫтницы,
За да оставѭ людіе-тѣ си, и да си отидѫ отъ тѣхъ!
Защото всичкы сѫ прѣлюбодѣи,
Събраніе на вѣроломны.
3 Запънѫли сѫ и языкъ-тъ си за лъжѫ, като лѫкъ;
Укрѣпихѫ ся на землѭ-тѫ, не за истинѫ-тѫ:
Защото напрѣдватъ отъ зло на зло,
И мене не познаватъ, говори Господь.
4 Пазѣте ся всякой отъ ближній-тъ си,
И на никого брата не ся надѣйте:
Защото всякой братъ спъва всякого,
И всякой ближенъ ходи съ клеветѫ.

5 И прѣльщава всякой ближній-тъ си,
И не говорятъ истинѫ-тѫ,
Научихѫ языкъ-тъ си да говори лъжы,
До уморяваніе правятъ беззаконіе.
6 Жилище-то ти е всрѣдъ коварство:
Чрѣзъ коварство тѣ ся отричатъ да мя познаѭтъ, говори Господь.
7 За то така говори Господь Саваоѳъ:
Ето, ще гы прѣтопѭ,
Та ще гы опитамъ;
Защото какво ще направѭ заради дъщерѭ-тѫ на людіе-тѣ си?
8 Языкъ-тъ имъ е стрѣла смъртоносна:
Говори коварно:
Всякой говори мирно съ уста-та си къмъ ближній-тъ си,
Но въ сърдце-то си поставя засадѫ противъ него.
9 Не щѫ ли да гы посѣтѭ за това? говори Господь:
Душа-та ми не ще ли да отмъсти на такъвъ народъ?
10 За горы-тѣ ще дигнѫ плачъ и рыданіе,
За пасбища-та на пустынѭ-тѫ сѣтуваніе,
Защото испогорѣхѫ, та нѣма человѣкъ да мине,
Нито ся чуе гласъ на стадо:
Отъ птицѫ небеснѫ дори до скотъ,
Побѣгнѫхѫ, отидохѫ.
11 И ще направѭ Іерусалимъ на грамады, селеніе на чакалы:
И градове-тѣ Іудины ще направѭ запустѣніе, да нѣма обитатели.
12 Кой е онзи мѫдръ человѣкъ, който може да разумѣе това,
И комуто сѫ говорили уста-та Господни, за да възвѣсти това,
Защо ся изгуби земя-та,
И е изгорена както пустыня, та да нѣма никой да минува?
13 И рече Господь:
Защото оставихѫ законъ-тъ ми,
Който турихъ прѣдъ тѣхъ,
И не послушахѫ гласъ-тъ ми,
И не ходихѫ въ него;
14 Но ходихѫ подирь жестокость-тѫ на сърдце-то си,
И подирь Ваалимы-тѣ, както гы научихѫ бащи-тѣ имъ:
15 За то, така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Ето, азъ ще нахранѭ тѣзи людіе съ пелынь,
И съ водѫ на горесть ще гы напоѭ.
16 И ще гы распрьснѫ между народы-тѣ,
Които тѣ и бащи-тѣ имъ не познахѫ:
И ще проводѭ ножъ подирь тѣхъ,
Додѣ гы истрѣбѭ.
17 Тaкъ говори Господь Саваоѳъ:
Смыслѣте ся, и повыкайте оплакваталкы-тѣ да дойдѫтъ:
И проводѣте за искусны-тѣ жены да дойдѫтъ:
18 И да побързатъ, и да дигнѫтъ рыданіе за насъ,
За да низведѫтъ очи-тѣ ни сьлзы,
И клепачи-тѣ ни да излѣѭтъ водѫ.
19 Защото гласъ на рыданіе ся чу отъ Сіонъ:
Какъ ся разорихмы ный!
Много ся посрамихмы, защото оставихмы земѭ-тѫ,
Защото низринѫхѫ жилища-та ни.
20 Слушайте прочее, жены, слово-то Господне,
И да пріеме ухо-то ви слово-то на уста-та му,
И научѣте дъщери-тѣ си на рыданіе,
И всяка ближнѭ-тѫ си на плачъ.
21 Защото смърть-та възлѣзе прѣзъ прозорцы-тѣ ни,
Влѣзе въ палаты-тѣ ни,
За да изсѣче младенцы-тѣ отъ улицы-тѣ,
Юношы-тѣ отъ стъгды-тѣ.
22 Речи: Така говори Господь:
И трупове-тѣ на человѣцы-тѣ ще бѫдѫтъ хвьрлени
Както торъ по лице-то на нивѫ-тѫ,
И както рѫкойка задъ жетварь,
И не ще има кой да събира.
23 Така говори Господь:
Да не ся хвали мѫдръ съ мѫдрость-тѫ си,
И да не ся хвали силенъ съ силѫ-тѫ си,
Да не ся хвали богатъ съ богатство-то си;
24 Но който ся хвали да ся хвали съ това,
Че мя разумѣва и познава,
Че азъ сьмь Господь, който правѭ милость,
Сѫдбѫ и правдѫ на земѭ-тѫ;

Понеже въ това благоволж, говори Господь.
25 Ето, идатъ дни, говори Господь,
И ще направж посѣщеніе
На всичкы-тѣ обрѣзаны съ необрѣзаны-тѣ:
26 На Египетъ, и на Іудж, и на Едомъ,
И на Аммоновы-тѣ сынове, и на Моава,
И на всичкы-тѣ що си стрижатъ брады-тѣ,
Конто живѣжтъ въ пустынж-тж;
Защото всичкы тѣзи народи сж необрѣзани,
И всичкый домъ Израилевъ е необрѣзанъ въ сьрдце.

ГЛАВА 10.

1 Слушайте слово-то, което Господь говори вамъ, доме Израилевъ.
2 Така говори Господь:
Не учѣте пжть-тъ на языччицы-тѣ,
И отъ небесны-тѣ знаменія не ся плашѣте,
Защото язычници-тѣ ся плашатъ отъ тѣхъ.
3 Защото узаконенія-та на народы-тѣ сж суетны;
Защото сѣкатъ дьрво отъ дабравж-тж,
Издѣлваніе на дьрводѣлскы ржцѣ съ топоръ.
4 Украшаватъ го съсъ сребро и злато:
Утвърждаватъ го съ гвоздіе и чукове,
За да не ся клати.
5 Стоятъ прави като финикъ,
Но не говорятъ:
Тѣ трѣбва да ся носятъ,
Защото не могжтъ да ходятъ.
Не бойте ся отъ тѣхъ; защото не могжтъ да сторятъ зло,
Нито имъ е *възможно* да сторятъ добро.
6 Нѣма подобенъ тебѣ, Господи:
Великъ си, и велико име-то ти въ силж.
7 Кой не бы ся убоялъ отъ тебе, Царю на народы-тѣ?
Защото тебѣ принадлежи това;
Защото между всичкы-тѣ мждры на народы-тѣ,
И въ всичкы-тѣ имъ царства, нѣма подобенъ тебѣ.
8 Но съвсѣмъ скотскы и безумни сж:
Ученіе суетно е; дьрво е то.
9 Сребро лѣяно въ плочы ся донася отъ Өарсисъ,
И злато отъ Уфазъ,
Дѣло на художникъ,
И на златарскы ржцѣ:
Синя и багрѣна е дреха-та имъ:
Всичко това е дѣло на искусны.
10 Но Господь е Богъ истинный,
Богъ живый, и вѣчный Царь:
Въ гнѣвъ-тъ му земя-та ще ся потресе,
И народи-тѣ не ще устоятъ въ негодуваніе-то му.
11 [Така ще имъ речете:
Тѣзи богове, които не сж направили небе-то и землж-тж,
Ще загынжтъ отъ землж-тж, и изъ подъ това небе.]
12 Той направи землж-тж съсъ силж-тж си,
Утвьрди вселеннжж съ мждрость-тж си,
И распрострѣ небеса-та съ разумъ-тъ си.
13 Когато испраща гласъ-тъ си, има множество воды на небеса-та,
И възводи облацы отъ крайща-та на землж-тж;
Прави свѣткавицы за дъждь-тъ,
И изважда вѣтръ отъ съкровища-та си.
14 Всякой человѣкъ станж като скотъ въ знаніе-то:
Всякой лѣятель ся посрами отъ кумиръ-тъ;
Защото е лъжа лѣяніе-то му,
И дыханіе нѣма въ него.
15 Суета сж тѣ, дѣло на заблужденіе:
Въ врѣме-то на посѣщеніе-то имъ, тѣ ще загынжтъ.
16 Дѣлъ-тъ на Іакова не е както сж тѣ:
Защото той е който е създалъ всичко:
И Израиль е жезлъ на наслѣдіе-то му:
Господь Саваоѳъ е име-то му.
17 Събери отъ землж-тж стокж-тж си,
Ты която живѣешь въ твьрдѣль.
18 Защото така говори Господь:
Ето, азъ този пжть ще исхвьрлж като съ праща жители-тѣ на тжзъ землж,
И ще гы утѣснж, та да намѣрятъ *зло-то*.
19 Горко ми за съкрушеніе-то ми!
Рана-та ми е болѣзненна; но азъ рѣкохъ:

Наистина това е моя болѣзнь, и трѣбва
да ѭ търпѭ.
20 Шатъръ-тъ ми запустѣ, и всичкы-тѣ ми
вѫжя ся скъсахѫ:
Сынове-тѣ ми ся отдѣлихѫ отъ мене, и
гы нѣма:
Нѣма вече кой да распъне шатъръ-тъ ми,
И кой да дигне опоны-тѣ ми.
21 Понеже пастыри-тѣ станахѫ като ско-
тове,
И не потърсихѫ Господа,
За то не сѫ успѣвали,
И всичкы-тѣ имъ стада сѫ распръснаты.
22 Ето, слухъ шуменъ иде,
И мятежъ голѣмъ отъ сѣверня-тѫ земѭ,
За да прѣвърне Іудины-тѣ градове въ
запустѣніе,
Селеніе на чакалы.
23 Господи, познавамъ че пѫть-тъ на че-
ловѣка не *зависи* отъ него:
На человѣкъ който ходи не е *възможно*
да управя стѫпкы-тѣ си.
24 Господи, накажи мя, но съсъ сѫдбѫ:
Не съ ярость-тѫ си, за да мя не довър-
шишь.
25 Изливай ярость-тѫ си на язычницы-тѣ
които не тя познаватъ,
И на родове които не призоваватъ име-
то ти;
Защото тѣ поядохѫ Іакова,
И погълнахѫ го, и разорихѫ го,
И запустихѫ селеніе-то му.

ГЛАВА 11.

1 Слово-то, което быде къмъ Іеремій
2 отъ Господа, и каза: Слушайте думы-тѣ
на този завѣтъ, и говорѣте на Іудины-тѣ
мѫжіе, и на Іерусалимскы-тѣ жители:
3 И кажи имъ: Така говори Господь Богъ
Израилевъ: Проклѣтъ онзи человѣкъ,
който не слуша думы-тѣ на този завѣтъ,
4 Който заповѣдахъ на отцы-тѣ ви, въ
който день гы изведохъ изъ Египетскѫ-
тѫ земѭ, изъ желѣзня-тѫ пещь, и рѣ-
кохъ: Слушайте гласъ-тъ ми, и правѣте
по всичко що ви заповѣдахъ: и вы ще
ми бѫдете людіе, и азъ ще ви бѫдѫ
5 Богъ: За да испълнѭ клѣтвѫ-тѫ съ ко-
то ся клѣхъ на отцы-тѣ ви, да имъ дамъ
земѭ дѣто тече млѣко и медъ, както въ
този день. Тогазь отговорихъ, та рѣ-
кохъ: Аминь, Господи.
6 И Господь ми рече: Проповѣдай всич-
кы тѣзи думы въ Іудины-тѣ градове, и
въ Іерусалимскы-тѣ пѫтища, и кажи:
Слушайте думы-тѣ на този завѣтъ, и
7 правѣте гы. Защото нарочно засвидѣ-
телствувахъ къмъ отцы-тѣ ви, въ който
день гы възведохъ отъ Египетскѫ-тѫ
земѭ дори до днесь, като ставахъ рано,
и засвидѣтелствувахъ, и казвахъ: Слу-
8 шайте гласъ-тъ ми. Но не чухѫ, и не
прѣклонихѫ ухо-то си, но ходихѫ всякой
въ жестокость-тѫ на лукаво-то си сърд-
це: за то ще докарамъ върхъ тѣхъ всич-
кы-тѣ думы на този завѣтъ, по който
заповѣдахъ да правятъ, но не правихѫ.
9 И рече ми Господь: Съзаклѣтіе ся
намѣри между мѫжіе-тѣ Іудины, и ме-
10 жду Іерусалимскы-тѣ жители. Върнахѫ
ся въ беззаконія-та на праотцы-тѣ си,
които не рачихѫ да слушатъ мои-тѣ ду-
мы: и отидохѫ тѣ подиръ другы богове,
за да имъ служатъ: Израилевъ-тъ домъ
и Іудинъ-тъ домъ разрушихѫ завѣтъ-тъ
ми, който направихъ съ отцы-тѣ имъ.
11 За то така говори Господь:
Ето, ще докарамъ върхъ тѣхъ зло,
Отъ което не ще могѫтъ да излѣзѫтъ;
И ще выкнѫтъ къмъ мене,
Но нѣма да гы послушамъ.
12 Тогазь Іудини-тѣ градове, и Іерусалим-
скы-тѣ жители ще отидѫтъ,
И ще выкнѫтъ къмъ богове-тѣ, на кои-
то кадятъ;
Но нѣма никакъ да гы спасѫтъ
Въ врѣме-то на злощастіе-то имъ.
13 Защото *споредъ* число-то на градове-тѣ
ти
Бѣхѫ богове-тѣ ти, Іудо:
И споредъ число-то на Іерусалимскы-тѣ
пѫтища
Въздигнахте олтари на срамотѫ-тѫ,
Олтари за да кадите Ваалу.
14 За то ты не ся моли за тѣзи людіе,
И не възвышавай выканіе или моленіе
за тѣхъ;

Защото азъ нѣма да послушамъ, когато
выкатъ къмъ мене
Заради злощастіе-то си.
15 Що има *да прави* любезна-та ми въ
домъ-тъ ми,
Като сторп блудъ съ мнозина,
И ся отне отъ тебе свято-то месо?
Когато струвашь зло, тогазь ся веселишь.
16 Господь нарече име-то ти,
Маслина приснозелена, красна, добро-
плодна:
Съ гласъ на голѣмъ мятежъ запали огнь
върхъ неѭ,
И вѣйкы-тѣ ѝ ся строшихѫ.
17 Защото Господь на силы-тѣ, който тя
насади,
Изрече зло противъ тебе,
Заради зло-то на Израилевъ-тъ домъ и
на Іудинъ-тъ домъ
Което сторихѫ,
И мя разгнѣвихѫ като кадѣхѫ Ваалу.
18 И Господь ми даде знаніе, та познахъ:
Тогазь ми показа ты дѣянія-та имъ.
19 Но азъ бѣхъ като агне питомно ведено
на закланіе:
И не разумѣхъ че ся съвѣтувахѫ съвѣ-
ты противъ мене:
Да свалимъ дърво-то съ плодъ-тъ му,
И да го отсѣчемъ отъ землѭ-тѫ на жи-
вы-тѣ,
Щото име-то му да ся не помене вече.
20 Но, о Господи на силы-тѣ, който сѫ-
дишь праведно,
Който опытвашь вѫтрѣшности-тѣ и
сърдце-то,
Да видѭ твое-то отмьщеніе върхъ тѣхъ!
Защото на тебе явихъ сѫдъ-тъ си.
21 За то така говори Господь
За Анаѳоѳскы-тѣ мѫжіе които искатъ
животъ-тъ ти, и казватъ:
Да не пророчествувашь въ име-то Го-
сподне,
За да не умрешь отъ рѫцѣ-тѣ ни:
22 За то така говори Господь Саваоѳъ:
Ето, ще гы посѣтѭ:
Млади-тѣ ще умрѫтъ чрѣзъ ножъ:
Синове-тѣ имъ и дъщери-тѣ имъ ще у-
мрѫтъ отъ гладъ:
23 И нѣма да остане остатъкъ отъ тѣхъ;
Защото ще докарамъ зло върхъ Анаѳоѳ-
скы-тѣ мѫжіе,
Въ годинѫ-тѫ на посѣщеніе-то имъ.

ГЛАВА 12.

1 Праведенъ си, Господи, когато ся сѫ-
дѭ съ тебе;
Но да ся разговорѭ съ тебе за сѫдбы-
тѣ *ти*:
Защо пѫть-тъ на нечестивы-тѣ успѣва?
Защо благоденствуватъ всичкы които ся
обхождатъ невѣрно?
2 Насадилъ си гы, даже и ся закоренихѫ:
Растѫтъ, даже и плодоносятъ:
Ты си близу при уста-та имъ,
И далечь отъ вѫтрѣшности-тѣ имъ.
3 Но ты, Господи, мя познавашь:
Видѣлъ си мя, и опиталъ си сърдце-то
ми прѣдъ тебе:
Завлѣчи гы както овцы на кланіе,
И приготви гы за день-тъ на закланіе-то.
4 До кога ще сѣтува земя-та,
И трѣва-та на всяко поле ще съхне,
Поради злинѫ-тѫ на живущы-тѣ по неѭ?
Загынахѫ скотове-тѣ и птицы-тѣ;
Защото рекохѫ: Нѣма да види сетни-
ны-тѣ ни.
5 Ако ся затечешь съ пѣшцы-тѣ, и тѣ
направятъ да изнемощѣешь,
Тогазь какъ ще ся надваряшь съ ко-
ніе-тѣ?
И уповавашь ты въ землѭ-тѫ на миръ-тъ,
Но какво ще направишь въ възгордѣ-
ніе-то на Іорданъ?
6 Защото и братія-та ти, и домъ-тъ на
отца ти,
И тѣ ся обходихѫ невѣрно къмъ тебе;
Ей, тѣ выкнахѫ слѣдъ тебе велегласно:
Не гы вѣрвай, ако бы ти говорили и съ
добро.
7 Напуснахъ домъ-тъ си,
Оставихъ наслѣдіе-то си,
Дадохъ любезнѫ-тѫ на душѫ-тѫ си въ
рѫцѣ-тѣ на неприятели-тѣ ѝ.
8 Наслѣдіе-то ми станѫ за мене като львъ
въ дѫбравѫ:
Испроводи гласъ-тъ си противъ мене:

За това го възненавидѣхъ.
9 Наслѣдіе-то ми за мене е пьстра птица,
Птицы-тѣ на около сѫ противъ него:
Елате, съберѣте ся, всичкы полскы звѣрове,
Елате да *го* поядете.
10 Много пастыри развалихѫ лозіе-то ми,
Потъпкахѫ дѣлъ-тъ ми,
Пожеланый-тъ ми дѣлъ направихѫ пустынѭ непроходимѫ.
11 Прѣдадохѫ го въ запустѣніе:
Запустѣно сѣтува прѣдъ мене:
Всичка-та земя ся запусти,
Защото нѣма кой да тури *това* на сърдце.
12 По всичкы-тѣ высокы мѣста на пустынѭ-тѫ дойдохѫ разорители;
Защото ножъ-тъ Господенъ пояжда
Отъ край до край землѭ-тѫ:
Никоя плъть не ще да има миръ.
13 Сѣяхѫ жито, но ще пожьнатъ трьніе:
Трудихѫ ся, *но* нѣма да ся ползуватъ:
И ще ся посрамите отъ тѣзи си произведенія
Поради пламеннѫ-тѫ ярость на Господа.
14 Така говори Господь
Противъ всичкы-тѣ ми злы съсѣды,
Които докачатъ наслѣдіе-то което дадохъ на людіе-тѣ си Израиля:
Ето, ще гы оттрьгнѫ отъ землѭ-тѫ имъ,
И ще оттрьгнѫ домъ-тъ Іудинъ отъ срѣдъ тѣхъ.
15 И слѣдъ оттрьгнуваніе-то имъ,
Ще ся върнѫ, и ще гы помилувамъ,
И ще гы върнѫ, всякого въ наслѣдіе-то му, и всякого въ землѭ-тѫ му.
16 И ако научатъ добрѣ пѫтища-та на моитѣ людіе,
Да ся кълнатъ въ мое-то име: Живъ е Господь,
Както тѣ научихѫ мои-тѣ людіе да ся кълнатъ въ Ваала,
Тогазь ще ся съградятъ всрѣдъ людіе-тѣ ми.
17 Но ако не послушатъ,
Съвсѣмъ ще оттрьгнѫ и ще изтрѣбѭ онзи народъ,
Говори Господь.

ГЛАВА 13.

1 Така ми рече Господь: Иди та си
купи лененъ поясъ, и опаши го на чрѣ-
2 сла-та си, и въ водѫ го не туряй. Ку-
пихъ прочее поясъ-тъ споредъ слово-то
Господне, и опасахъ го на чрѣсла-та си.
3 И быде слово Господне къмъ мене вто-
4 рый пѫть и рече: Земи поясъ-тъ който
си купилъ, който е на чрѣсла-та ти, и
стани та иди при Евфратъ, и скрый го
тамъ въ нѣкоѭ дупкѫ на канарѫ-тѫ.
5 Отидохъ прочее та го скрыхъ при Ев-
6 фратъ, както ми заповѣда Господь. И
подирь много дни ми рече Господь: Ста-
ни, та иди при Евфратъ, и земи отъ тамъ
поясъ-тъ, който ти заповѣдахъ да скры-
7 ешь тамъ. И отидохъ при Евфратъ, та
ископахъ, и зѣхъ поясъ-тъ отъ мѣсто-то
дѣто бѣхъ го скрылъ, и ето, поясъ-тъ
бѣше ся развалилъ, не бѣ потрѣбенъ за
8 нищо. Тогазь быде слово Господне къмъ
мене, и рече:
9 Така говори Господь:
Така ще развалѭ гордость-тѫ на Іудѫ,
И голѣмѫ-тѫ гордость на Іерусалимъ.
10 Тѣзи злы людіе, които ся отричатъ да слушатъ думы-тѣ ми,
И ходятъ споредъ жестокость-тѫ на сърдце-то си,
И отиватъ подирь другы богове,
За да имъ служатъ, и да имъ ся кланятъ,
Ще бѫдатъ като този поясъ,
Който не е потрѣбенъ за нищо;
11 Защото както поясъ-тъ залѣпнува за чрѣсла-та на человѣка,
Така прилѣпихъ при себе си всичкый-тъ Израилевъ домъ,
И всичкый-тъ Іудинъ домъ, говори Господь:
За да бѫдатъ мои людіе,
И име, и хвала, и слава; но не послушахѫ.
12 За то ще имъ кажешь това слово:
Така говори Господь Богъ Израилевъ:
Всякой мѣхъ ще ся напълни съ вино:
И тѣ ще ти рекатъ:

Та не знаемъ ли ный че всякой мѣхъ
ще ся напълни съ вино?
13 Тогазь ще имъ речешь: Така говори
Господь:
Ето, ще напълнѭ всичкы-тѣ жители на
тѫзи землѭ,
И царіе-тѣ които сѣдятъ на Давидовъ-тъ
прѣстолъ,
И священницы-тѣ, и пророцы-тѣ,
И всичкы-тѣ Іерусалимскы жители, съ
опиваніе.
14 И ще гы строшѭ единъ отъ другъ,
И бащи-тѣ и синове-тѣ купно, говори
Господь:
Не щѫ да пожалѭ, нито да пощадѭ, ни-
то да помилувамъ,
Да гы не истрѣбѭ.
15 Слушайте, и чуйте: не ся надиг-
гайте;
Защото Господь говори.
16 Дайте слава Господу Богу вашему,
Прѣди да докара тъмнинѫ,
И прѣди позѣ-тѣ ви да ся прѣпънатъ по
мрачны-тѣ планины,
И, когато вы чакате видѣло, той да го
прѣвърне въ смъртнѫ сѣнкѫ,
И да *го* направи мракъ.
17 Но ако не послушате това,
Душа-та ми ще плаче тайно поради гор-
дость-тѫ *ви*:
И око-то ми ще ся просълзи горко, и
ще пролѣе сълзы;
Защото стадо-то Господне ся завожда
въ плѣнъ.
18 Речѣте на царя и на царица-тѫ:
Смирѣте ся, сѣднѣте;
Защото падна отъ главы-тѣ ви
Вѣнецъ-тъ на слава-тѫ ви.
19 Градове-тѣ южни ся затвориха,
И нѣма кой да *гы* отвори:
Всичкый Іуда ся заведе въ плѣнъ,
Цѣлъ ся заведе въ плѣнъ.
20 Дигни очи-тѣ си, та виждь идущы-тѣ
отъ сѣверъ:
Дѣ е стадо-то, което ти ся даде, хуба-
вы-тѣ твои овцы?
21 Що ще речешь, когато тя посѣти?
Защото ты си гы научилъ да началству-
ватъ надъ тебе *като* князове:
Не ще ли тя хванатъ болѣзни, както
женѫ кога ражда?
22 И ако речешь въ сърдце-то си:
Защо ся случи това на мене?
Поради множество-то на беззаконіе-то
ти подигнахѫ ся полы-тѣ ти,
Насилно ся заголихѫ петы-тѣ ти.
23 Може ли Еѳіопянинъ да промѣни ко-
жѫ-тѫ си, или рысь пъстроты-тѣ
си?
Тогазь можете да направите добро и
вы, които сте научили зло.
24 За това ще гы расиръснѫ като плѣвѫ,
Която ся носи отъ вѣтръ-тъ на пусты-
нѭ-тѫ.
25 Това е отъ мене твое-то жрѣбіе, прѣ-
броеный ти дѣлъ, говори Господь;
Защото си мя забравилъ, и си уповавалъ
на лъжѫ.
26 За то и азъ ще дигнѫ полы-тѣ ти на
лице-то ти,
Та ще ся яви срамъ-тъ ти.
27 Видѣхъ прѣлюбодѣйства-та ти, и ржа-
нія-та ти,
Безсрамство-то на блудъ-тъ ти.
Твои-тѣ мерзости по хълмове-тѣ и по
полета-та.
Горко ти, Іерусалиме!
Нѣма ли да ся очистишь? до кога още?

ГЛАВА 14.

1 Слово-то Господне което быде къмъ
Іеремія за бездъждіе-то.
2 Іуда рыдае, и порты-тѣ му сѫ изнемо-
щѣли:
Сѣдятъ наземи чернооблѣчены:
И възлѣзе выкъ-тъ на Іерусалимъ.
3 И голѣмци-тѣ му проводихѫ малкы-тѣ
си за водѫ:
Отидохѫ при кладенцы-тѣ, и не намѣ-
рихѫ водѫ,
Върнахѫ ся съ празны-тѣ си съсѫды:
Посрамихѫ ся, и ся постыдихѫ, и по-
крыхѫ главы-тѣ си.
4 Понеже земя-та ся распукнѫ,
Защото нѣмаше дъждь на землѭ-тѫ,
Земледѣлци-тѣ ся посрамихѫ,
Покрыхѫ главы-тѣ си.

5 И кошута-та още, роди на поле-то,
И остави *рожбѫ-тѫ си,* понеже нѣмаше трѣвѫ.
6 И диви-тѣ осли застанахѫ по высокы-тѣ мѣста,
Смъркахѫ въздухъ-тъ като чакалы:
Очи-тѣ имъ повѣнахѫ, понеже нѣмаше трѣвѫ.
7 Господи, беззаконiя-та ни ако и да засвидѣтелствуватъ противъ насъ,
Ты направи заради име-то си;
Защото отстапленiя-та ни ся умножихѫ:
На тебе съгрѣшихмы.
8 Надеждо на Израиля,
Спасителю неговъ въ скърбно врѣме,
Защо да си като пришлецъ на тѫзь земѭ,
И като пѫтникъ що своща да прѣнощува?
9 Защо да си като человѣкъ прѣхласнатъ,
Като крѣпъкъ който не може да избави.
Но ты, Господи, всрѣдъ насъ си,
И име-то ти ся нарече връху насъ: не ны оставяй.
10 Така говори Господь на този народъ:
Понеже възлюбихѫ да ся скытатъ,
И не удържахѫ нозѣ-тѣ си,
За то Господь не благоволи въ тѣхъ:
Сега ще си напомни беззаконiе-то имъ,
И ще посѣти грѣхове-тѣ имъ.
11 И рече ми Господь:
Не ся моли за тѣзи людiе за добро.
12 *И* ако постятъ, не ще послушамъ выканiе-то имъ:
И ако принесѫтъ всесъжженiя и приношенiя,
Не ще благоволѭ въ тѣхъ:
Но ще гы уморѭ съ ножъ, и съ гладъ, и съ моръ.
13 И рѣкохъ: О Господи Iеова!
Ето, пророци-тѣ говорятъ тѣмъ:
Нѣма да видите ножъ, нито ще има гладъ у васъ,
Но ще ви дамъ миръ безопасенъ на това мѣсто.
14 И рече ми Господь:
Лъжливо пророчествуватъ пророци-тѣ въ име-то ми:
Азъ не съмь гы проводилъ, нито имъ съмь заповѣдалъ,
Нито имъ съмь говорилъ:
Тѣ пророчествуватъ вамъ лъжливо видѣнiе, и прорицанiе,
И суетѫ, и прѣлъщенiе-то на сърдце-то си.
15 За то така говори Господь
За пророцы-тѣ които пророчествуватъ въ име-то ми,
Когато азъ не съмь гы проводилъ;
Но тѣ казватъ: Ножъ и гладъ не ще има на това мѣсто:
Съ ножъ и съ гладъ ще бѫдѫтъ истрѣбени онѣзи пророци:
16 А людiе-тѣ, на които тѣ пророчествуватъ,
Ще бѫдѫтъ исхвърлени по улицы-тѣ на Iерусалимъ
Отъ гладъ и ножъ:
И не ще има кой да гы заравя,
Тѣхъ, жены-тѣ имъ, и синове-тѣ имъ, и дъщери-тѣ имъ:
И ще излѣѭ връхъ тѣхъ зло-то имъ.
17 За то ще имъ кажешь това слово:
Нека проливатъ очи-тѣ ми сълзы нощя и деня,
И нека не прѣстанѫтъ;
Защото дѣвица-та, дъщеря-та на людiе-тѣ ми,
Съкруши ся съ голѣмо съкрушенiе, съ ранѫ много лошѫ.
18 Ако излѣзѫ на поле-то,
Ето убiени-тѣ съ ножъ:
И ако влѣзѫ въ градъ-тъ,
Ето истаяли-тѣ отъ гладъ:
А пророкъ-тъ още и священникъ-тъ
Отидохѫ въ земѭ която не знаехѫ.
19 Отхвърлилъ ли си съвсѣмъ Iудѫ?
Погнусила ли ся е душа-та ти отъ Сiонъ?
Защо си ны поразилъ, та нѣма исцѣленiе за насъ?
Чакахмы миръ, но нищо добро;
И врѣме-то на лѣкуванiе-то, и ето смятенiе.
20 Познавамы, Господи, нечестiе-то си,
Беззаконiе-то на отцы-тѣ си,
Че смы ти съгрѣшили.
21 Не ся погнусявай *отъ насъ,* заради име-то си:
Не обесчестяй прѣстолъ-тъ на славѫ-тѫ си:

Напомни си, не разрушавай завѣтъ-тъ си
съ насъ.
22 Има ли между идолы-тѣ на язычницы-тѣ
нѣкой да дава дъждь?
Или небеса-та даватъ ли дъждове?
Не си ли ты, Господи Боже нашъ?
Заради това ще тя чакамы;
Защото ты си направилъ всичко това.

ГЛАВА 15.

1 И рече ми Господь:
И Моисей и Самуилъ ако быха заставали прѣдъ мене,
Душа-та ми не бы *ся смилила* за тѣзи людіе,
Испади *гы* отъ лице-то ми, и да излѣзатъ.
2 И ако ти рекатъ: Кадѣ ще излѣземъ?
Тогазь ще имъ речешь: Така говори Господь:
Които за смьрть, на смьрть:
И които за ножъ, на ножъ:
И които за гладъ, на гладъ:
И които за плѣнъ, на плѣнъ.
3 И ще докарамъ на тѣхъ четыри вида *язвы*, говори Господь:
Ножъ-тъ за закланіе, и псета-та за влаченіе,
И птицы-тѣ въздушны, и звѣрове-тѣ земны,
За пояжданіе, и за истрѣбленіе.
4 И ще гы прѣдамъ на тлаеканіе по всичкы-тѣ царства на земя-тя,
Заради Манассія, сынъ-тъ на Езекія Іудинъ-тъ царь,
За това което стори въ Іерусалимъ.
5 Защото кой ще ся умилостиви за тебе, Іерусалиме?
Или кой ще тя пожали?
Или кой ще ся обърне та тя попыта какъ си?
6 Ты мя остави, говори Господь,
Отишелъ си назадъ:
За то ще простря ржкя-тя си върхъ тебе, та ще тя погубя:
Дотегна ми да милѣя.
7 И ще гы извѣя съ вѣяло-то въ порты-тѣ на тазь земя:
Ще *гы* обесчадя, ще истрѣбя людіе-тѣ си,
Защото не ся връщатъ отъ пжтища-та си.
8 Вдовицы-тѣ имъ ся умножиха прѣдъ мене повече отъ морскый-тъ пѣсъкъ:
Доведохъ противъ тѣхъ, върхъ майкя-тя на млады-тѣ, грабитель на пладне:
Докарахъ върхъ нея внезапно ужасъ и треперанія.
9 Оназь, която роди седмь, изнемощѣ, прѣдаде духъ:
Нейно-то слънце зайде, като бѣше още день:
Посрами ся, и постыдѣна быде,
А останалы-тѣ отъ тѣхъ ще прѣдамъ на ножъ
Прѣдъ непріятели-тѣ имъ, говори Господь.
10 Горко ми, майко моя,
Защото си мя родила мжжъ за караніе,
И мжжъ за прѣпираніе есъ всичкя-тя земя!
Нито дадохъ съ лихва, нито ми ся дали съ лихва:
А всякой отъ тѣхъ мя кълне.
11 Господь говори: Непрѣмѣнно ще тя освободя за добро:
Непрѣмѣнно ще направя непріятеля да ся моли на тебе
Въ бѣдно врѣме, и въ скърбно врѣме.
12 Желѣзо-то ще счупи ли желѣзо-то отъ сѣверъ и медь-тя?
13 Имотъ-тъ ти и съкровища-та ти ще прѣдамъ въ разграбеніе безъ замѣна:
И *то* заради всичкы-тѣ ти грѣхове, и по всичкы-тѣ твои прѣдѣлы.
14 И ще *тя* прѣведя съ непріятели-тѣ ти
На мѣсто *което* не знаешь;
Защото огнь ся распали въ ярость-тя ми,
И ще гори върхъ васъ.
15 Ты, Господи, познавашь: напомни си за мене,
И посѣти мя, и отмъсти за мене на гонители-тѣ ми:
Не мя отнимай поради дълготърпѣніе-то си:
Знай че за тебе прѣтърпѣхъ поношеніе.

16 Както намѣрихъ твои-тѣ слова изѣдохъ гы:
И твое-то слово бѣше ми радость и веселіе на сърдце-то ми;
Защото твое-то име ся призва върху мене,
Господи Боже на силы-тѣ.
17 Не сѣднахъ въ съборъ на подсмѣватели,
Нито ся развеселихъ *съ тѣхъ:*
Сѣднахъ самъ поради ржка-та ти;
Защото ты мя испълни съ ярость-та *си.*
18 Защо е болка-та ми всякогашна,
И рана-та ми тежка, щото не пріема исцѣленіе?
Щешь ли да ми си като лъжецъ,
И като недовѣрителны воды?
19 За то, така говори Господь:
Ако ся върнешь, тогазь ще тя поставиж пакъ,
И ще стоишь прѣдъ мене:
И ако отдѣлишь скапоцѣнно-то отъ нищожно-то,
Ще бждешь като уста-та ми:
Тѣ нека ся обърнжтъ къмъ тебе:
Но ты ся не обръщай къмъ тѣхъ.
20 И ще тя направиж прѣдъ тѣзи людіе крѣпкж мѣднж стѣнж:
И ще ратуватъ противъ тебе, но нѣма да ти надвіжтъ;
Защото азъ сьмь съ тебе да тя избавямъ,
И да тя отървамъ, говори Господь.
21 И ще тя отървж отъ ржкж-тж на лукавы-тѣ,
И ще тя искупиж отъ ржкж-тж на насилницы-тѣ.

ГЛАВА 16.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и рече:
2 Да си не земешь женж,
Нито да ти ся родятъ синове, нито дъщери на това мѣсто.
3 Защото така говори Господь,
За сынове-тѣ и за дъщери-тѣ които ся раждатъ на това мѣсто,
И за майкы-тѣ имъ, които сж гы родили,
И заради бащы-тѣ имъ, които сж гы добыли въ тжзи земж
4 Ще умржтъ съ люты смърти:
Не ще бждатъ оплакани, нито погребени:
Ще бждатъ като торъ по лице-то на земж-тж,
И ще загинжтъ отъ ножъ, и отъ гладъ;
И трупове-тѣ имъ ще бждатъ храна
На птицы-тѣ въздушны, и на звѣрове-тѣ земны.
5 Защото така говори Господь:
Не влѣзвай въ домъ на сѣтуваніе,
И не ходи да сѣтувашь, нито да гы оплачешь;
Защото отнѣхъ, говори Господь, отъ тѣзи людіе,
Миръ-тъ си, милость-тж, и щедроты-тѣ.
6 И ще измржтъ голѣми и малкы въ тжзи земж:
Не ще бждатъ погребени, нито ще гы оплачжтъ,
Нито ще направятъ сѣченія *по тѣла-та си,*
Нито ще ся обръснжтъ за тѣхъ.
7 Нито ще раздадатъ *хлѣбъ* въ сѣтуваніе-то
За утѣшеніе тѣмъ заради умрѣлый-тъ,
Нито ще гы напоятъ съ утѣшителнж-тж чашж
Заради бащж имъ, или заради майкж имъ.
8 И въ домъ на пиръ не влѣзвай,
Да сѣднешь съ тѣхъ да ядешь и да піешь.
9 Защото така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Ето, азъ ще направиж да прѣстане въ това мѣсто,
Прѣдъ очи-тѣ ви, и въ дни-тѣ ви,
Гласъ-тъ на радость и гласъ-тъ на веселіе,
Гласъ-тъ на младоженецъ и гласъ-тъ на невѣстж.
10 И когато възвѣстишь на тѣзи людіе
всичкы тыя думы, и ти рекжтъ: Защо
Господь изрече всичко това голѣмо зло
противъ насъ? и кое е беззаконіе-то ни,
и кой грѣхъ-тъ ни, който смы съгрѣши-
11 ли на Господа Бога нашего? Тогазь ще имъ речешь:
Понеже мя оставихж отци-тѣ ви, говори Господь,

Та отидоха подирь другы богове,
И имъ служиха, и имъ ся поклониха,
И мене оставиха, и законъ-тъ ми не у-
пазиха:
12 *А* вы сторихте по лошо отъ отцы-тѣ
си:
И ето, ходихте по жестокость-тѫ на лу-
каво-то си сърдце,
И не мя слушате.
13 За то ще вы отхвърлѭ отъ тѫзи земѭ,
Въ земѭ коѭто не сте познали ни вы
ни отци-тѣ ви:
И тамъ ще служите на другы богове
деня и нощя;
Понеже не щѫ да покажѫ милость къмъ
васъ.
14 За то, ето, идѫтъ дни, говори Го-
сподь,
И нѣма да рекѫтъ вече: Живъ Господь,
Който възведе Израилевы-тѣ синове отъ
Египетскѫ-тѫ земѭ;
15 Но, Живъ Господь,
Който възведе Израилевы-тѣ сынове отъ
сѣвернѫ-тѫ земѭ,
И отъ всичкы-тѣ мѣста дѣто бѣше гы
изгонилъ:
И ще гы върнѫ пакъ въ земѭ-тѫ имъ,
Коѭто дадохъ на отцы-тѣ имъ.
16 Ето, ще проводѭ за много рыбари,
Говори Господь, тѫ ще гы изловятъ:
И подирь това ще проводѭ за много
ловцы,
Та ще гы ловятъ отъ всякѫ горѫ,
И отъ всякой хълмъ, и отъ дупкы-тѣ на
скалы-тѣ.
17 Защото очи-тѣ ми сѫ по всичкы-тѣ имъ
пѫтища:
Не сѫ скрыти отъ лице-то ми,
Нито беззаконіе-то имъ е утаено отъ о-
чи-тѣ ми.
18 И първо ще имъ направѭ двойно въз-
даяніе
За беззаконіе-то имъ, и грѣхъ-тъ имъ;
Защото осквернихѫ земѭ-тѫ ми;
Съ трупове-тѣ на гнусоты-тѣ си и съ
мерзости-тѣ си
Напълнихѫ наслѣдіе-то ми.
19 Господи, сило моя и крѣпосте моя
И прибѣжище мое въ скърбенъ день,
Язычници-тѣ ще дойдѫтъ при тебе отъ
крайща-та на земѭ-тѫ,
И ще рекѫтъ: Наистинѫ бащи-тѣ ни
наслѣдихѫ лъжѫ,
Суетѫ, и неполезны нѣща.
20 Ще си направи ли человѣкъ богове,
Онѣзи които не сѫ богове?
21 За то, ето, ще гы направѭ този пѫть
да познаѭтъ,
Ще гы направѭ да познаѭтъ рѫкѫ-тѫ
ми и силѫ-тѫ ми:
И ще познаѭтъ че име-то ми е Іеова.

ГЛАВА 17.

1 Грѣхъ-тъ Іудинъ е писанъ съ желѣ-
знѫ писалкѫ,
И съ адамантовъ нокътъ:
Начертанъ е на плочѫ-тѫ на сърдце-то
имъ,
И върху рогове-тѣ на олтари-тѣ ви.
2 Щото сынове-тѣ имъ помнятъ олтари-тѣ
си и Ашеры-тѣ си,
При зелены-тѣ дървета по высокы-тѣ
хълмове.
3 О, горо моя въ поле-то,
Ще дамъ имотъ-тъ ти *и* всичкы-тѣ ти
съкровища въ разграбеніе,
И высокы-тѣ ти за грѣхъ мѣста по всич-
кы-тѣ твои прѣдѣлы.
4 И ты, ей, сама ты,
Ще бѫдешь исхвърлена отъ наслѣдіе-то
си, което ти дадохъ:
И ще тя поработѭ на непріятели-тѣ ти,
Въ земѭ коѭто не си познала;
Защото огнь запалихте въ ярость-тѫ ми,
И ще гори въ вѣкъ.
5 Така говори Господь:
Проклѣтъ онзи человѣкъ,
Който ся надѣе на человѣка
И прави плъть-тѫ мышцѫ за себе си,
И на когото сърдце-то ся отдалечава
отъ Господа.
6 Защото ще бѫде като дивѫ-тѫ мирикѫ
въ пустынѭ-тѫ,
И нѣма да види когато дойде добро-то:
Но ще обитава въ сухи мѣста въ пусты-
нѭ,
Въ земѭ солену и ненаселенѫ.

7 Благословенъ онзи человѣкъ
Който ся надѣе на Господа,
И на когото надежда е Господь.
8 Защото ще бѫде като дърво насадено при водѫ,
Което распростира кореніе-тѣ си при потокъ-тъ,
И не ще види когато настане пекъ-тъ,
Но листъ-тъ му ще ся зеленѣе:
И не ще има грыжѫ въ годинѫ на бездъждіе,
Нито ще прѣстане отъ да дава плодъ.
9 Сърдце-то е измамливо повече отъ всичко,
И твърдѣ растлѣнно: кой може да го познае?
10 Азъ Господь испытвамъ сърдце-то,
Опытвамъ вѫтрѣшности-тѣ.
За да дамъ всякому споредъ пѫтища-та му,
И споредъ плодъ-тъ на дѣла-та му.
11 *Както* яребица която мѫтя което не е снесла,
Така който придобыва много богатство съ неправдѫ
Ще го остави въ половинѫ-тѫ на днитѣ си,
И въ сетнины-тѣ си ще бѫде безуменъ.
12 Прѣстолъ на славѫ възвышенъ изъ начало е
Мѣсто-то на святилище-то ни.
13 Господи, надеждо Израилева,
Всичкы които тя оставятъ ще ся посрамятъ,
И отстѫпницы-тѣ ще ся напишѫтъ на пръсть-тѫ;
Защото оставихѫ Господа, источникъ-тъ на живѫ-тѫ водѫ.
14 Исцѣли мя, Господи, и ще бѫдѫ исцѣленъ;
Спаси мя, и ще бѫдѫ спасенъ;
Защото ты си моя-та хвала.
15 Ето, тѣ ми говорятъ:
Дѣ е слово-то Господне? нека дойде сега.
16 Но азъ не ся оттеглихъ отъ да сьмъ пастырь и да тя слѣдвамъ,
Нито пожелахъ день-тъ на скърбь-тѫ:
Ты знаешь:
Това що е излѣзло изъ устны-тѣ ми бѣше прѣдъ тебе.
17 Не бывай ужасъ за мене:
Ты си ми упованіе въ день злочестенъ.
18 Да ся посрамятъ които мя гонятъ, а азъ да не ся посрамѭ:
Да ся растреперятъ тѣ, но азъ да не ся растреперѭ:
Докарай върхъ тѣхъ злочестенъ день,
И съкруши гы съ двойно съкрушеніе.
19 Така ми рече Господь:
Иди та застани въ порта-тѫ на синове-
тѣ на людіе-тѣ *си*, прѣзъ коятo влазятъ
Іудини-тѣ царіе, и прѣзъ която излазятъ, и въ всичкы-тѣ Іерусалимскы пор-
20 ты: И речи имъ: Слушайте слово-то
Господне, Іудини царіе, и всичкый Іу-
до, и всичкы Іерусалимскы жители, кои-
21 то влазяте прѣзъ тѣзи порты: Така го-
вори Господь: Внимавайте на себе си,
и не носѣте товаръ въ сѫбботенъ день,
нито внасяйте прѣзъ Іерусалимскы-тѣ
22 порты: Нито изнасяйте товаръ изъ до-
мове-тѣ си въ сѫбботенъ день, и не
вършѣте никаквѫ работѫ; но освеща-
вайте сѫбботный-тъ день, както запо-
23 вѣдахъ на отцы-тѣ ви: Тѣ обаче не по-
слушахѫ, нито приклонихѫ ухо-то си,
но ожесточихѫ вратъ-тъ си за да не чу-
ѭтъ, и да не пріемѫтъ наставленіе.
24 И ако мя послушате внимателно, говори Господь,
Та не внасяте товаръ прѣзъ порты-тѣ на този градъ въ сѫбботенъ день,
Но освещавате сѫбботный-тъ день,
И не вършите въ него никаквѫ работѫ:
25 Тогазь ще влѣзнѫтъ прѣзъ порты-тѣ на този градъ,
Царіе и князове сѣдяще на Давидовъ-тъ прѣстолъ,
Возими на колесницы и на коніе,
Тѣ, и князове-тѣ имъ,
Іудини-тѣ мѫжіе, и Іерусалимскы-тѣ жители:
И този градъ ще бѫде обитаемъ вѣчно.
26 И ще дойдѫтъ отъ Іудины-тѣ градове,
И отъ околности-тѣ на Іерусалимъ,
И отъ Веніаминовѫ-тѫ земѭ, и отъ поленскѫ-тѫ,

И отъ планинска-тѫ, и отъ южна-тѫ страна,
Носяще всесъжженія и жъртвы,
И хлѣбны приношенія и ливанъ,
Носяще още и жъртвы на хвалѫ въ домъ-тъ Господень.
27 Но ако не мя послушате,
Да освящавате сѫбботный-тъ день,
И да не носите товаръ и вносяте въ Іерусалимскы-тѣ порты въ сѫбботенъ день,
Тогазъ ще запалѭ огнь въ порты-тѣ му,
И ще пояде Іерусалимскы-тѣ палаты,
И нѣма да угасне.

ГЛАВА 18.

1 Слово-то което быде къмъ Іеремія
2 отъ Господа, И каза: Стани, та слѣзь въ
домъ-тъ на грънчаря, и тамъ ще тя на-
3 правѭ да чуешь слова-та ми. И азъ слѣ-
вохъ въ домъ-тъ на грънчаря: и ето,
той работѣше работѫ на витлъ-тъ *си*.
4 И развали ся въ рѫкѫ-тѫ на грънчаря
съсѫдъ-тъ, който правѣше отъ калъ: и
пакъ го направи другъ съсѫдъ, както
быде угодно на грънчаря да направи.
5 Тогазъ быде слово Господне къмъ мене,
и рече:
6 Доме Израилевъ, не могѫ ли да направѭ вамъ
Както той грънчарь? говори Господь.
Ето, както е калъ-тъ въ рѫкѫ-тѫ на грънчаря,
Така сте *и* вы, доме Израилевъ, въ моѭ-тѫ рѫкѫ.
7 Когато быхъ говорилъ за народъ, или за царство,
Да искоренѭ, и да съсыпѭ, и да погубѭ;
8 Ако онзи народъ, противъ когото съмь говорилъ,
Ся върне отъ зло-то си,
Ще ся раскаѭ отъ зло-то, което намыслихъ да му направѭ.
9 А когато быхъ говорилъ за народъ, или за царство,
Да съградѭ, и да насадѭ,
10 Ако направи зло прѣдъ мене,
Да не слуша гласъ-тъ ми,
Тогазъ ще ся раскаѭ заради добро-то,
Което рѣкохъ че ще му направѭ.
11 И сега говори на Іудины-тѣ мѫжіе,
И на Іерусалимскы-тѣ жители, и кажи:
Така говори Господь:
Ето, азъ готвѭ зло върхъ васъ:
И мыслѭ умышленія противъ васъ:
Върнѣте ся прочее всякой отъ лукавый си пѫть,
И оправѣте пѫтища-та си и дѣянія-та си.
12 А тѣ казватъ: Напраздно;
Защото подирь умышленія-та си ще ходимъ,
И ще направимъ всякой *споредъ* жестокость-тѫ на лукаво-то си сърдце.
13 За то така говори Господь:
Попытайте сега между языччницы-тѣ,
Кой е чулъ такова?
Израилева-та дѣвица направи много ужасно нѣщо.
14 Ще остави ли Ливанскый снѣгъ скалѫ-тѫ на поле-то?
Ще оставятъ ли хладны-тѣ истичащи воды, които идатъ отъ далечь?
15 Но мои-тѣ людіе мя забравихѫ, кадихѫ на суетѫ-тѫ,
И прѣпънахѫ гы въ пѫтища-та имъ, въ вѣчны-тѣ стъзы,
За да ходятъ *въ* стъзы на пѫть ненаправенъ:
16 За да направятъ землѭ-тѫ си запустѣніе,
и вѣчно звизданіе:
Всякой що минува прѣзъ неѭ ще остане ужасенъ, и ще клати главѫ-тѫ си.
17 Ще гы распрьснѫ прѣдъ врагъ-тъ, както въсточенъ вѣтръ:
Ще имъ покажѫ гръбъ, а не лице, въ день-тъ на злощастіе-то имъ.
18 Тогазъ рекохѫ:
Елате, и да намыслимъ умышленія противъ Іеремія;
Защото не ще ся изгуби законъ отъ священникъ,
Нито съвѣтъ отъ мѫдръ,
Нито слово отъ пророкъ:
Елате и да го поразимъ съ языкъ,
И да не даваме вниманіе ни на еднѫ отъ думы-тѣ му.

19 Внимавай на мене, Господи,
И слушай гласъ-тъ на онѣзи които ся прѣпиратъ съ мене.
20 Ще ся въздаде ли зло за добро?
Защото ископахѫ ямѫ за душѫ-тѫ ми.
Напомни си че застанахъ прѣдъ тебе за да говорѭ добро за тѣхъ,
За да отвърнѫ твоѭ-тѫ ярость отъ тѣхъ.
21 За то прѣдай синове-тѣ имъ на гладъ,
И дай гы въ рѫцѣ на ножъ:
И да станѫтъ жены-тѣ имъ бесчадны, вдовицы:
И мѫжіе-тѣ имъ да бѫдѫтъ поразени отъ смърть:
И юноши-тѣ имъ да паднѫтъ отъ ножъ на бой.
22 Да ся чуе вопль отъ кѫщы-тѣ имъ,
Когато докарашь внезапно пълкове върхъ тѣхъ;
Защото ископахѫ ямѫ за да мя хванѫтъ,
И скрыхѫ сѣти за нозѣ-тѣ ми.
23 А ты, Господи, знаешь всичко-то имъ върхъ мене умышленіе за да *мя* умъртвятъ:
Да не простишь беззаконіе-то имъ,
И грѣхъ-тъ имъ да не изгладишь прѣдъ лице-то си:
Но да ся низвръгнѫтъ прѣдъ тебе:
Дѣйствувай противъ тѣхъ въ врѣме-то на гнѣвъ-тъ си.

ГЛАВА 19.

1 Така говори Господь: Иди та купи е-
динъ прьстенъ кърчагъ отъ грънчаря, и
земи отъ старѣйшины-тѣ на людіе-тѣ, и
2 отъ старѣйшины-тѣ на священницы-тѣ: И
излѣзь въ долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ,
който е при входъ-тъ на грънчарскѫ-тѫ
портѫ, и проповѣдай тамъ думы-тѣ, кои-
3 то ще ти говорѭ; И речи: Слушайте
слово-то Господне, царіе Іудини, и жи-
тели Іерусалимскы. Така говори Господь
Саваоѳъ, Богъ Израилевъ: Ето, ще до-
карамъ на това мѣсто зло, което всякой
4 който чуе, ще писнѫтъ уши-тѣ му. За-
щото мя оставихѫ, и отчуждихѫ това
мѣсто, и кадихѫ въ него на другы бого-
ве, които не познахѫ, тѣ и отци-тѣ имъ,
и Іудини-тѣ царіе, и напълнихѫ това мѣ-
5 сто съ кръвь на неповинны. И съгради-
хѫ высокы-тѣ мѣста Ваалу, за да горятъ
сынове-тѣ си въ огнь, всесъжженія Ва-
алу: което не сьмь заповѣдалъ, нито
сьмь говорилъ, нито ми е идвало на умъ.
6 За то, ето, идатъ дни, говори Гос-
подь, и това мѣсто не ще ся нарича вече
Тофеѳъ, нито долъ на Енномовъ-тъ сынъ,
7 но долъ на кланіе. И ще осуетѭ съ-
вѣтъ-тъ на Іудѫ и на Іерусалимъ на то-
ва мѣсто: и ще гы направѭ да паднѫтъ
отъ ножъ прѣдъ врагове-тѣ си, и чрѣзъ
рѫцѣ-тѣ на онѣзи които искатъ жи-
вотъ-тъ имъ: а трупове-тѣ имъ ще дамъ
за яденіе на въздушны-тѣ птицы, и на
8 земны-тѣ звѣрове. И ще направѭ този
градъ запустѣніе и звизданіе: всякой
който минува прѣзъ него ще остане у-
жасенъ, и ще позвизди за всичкы-тѣ му
9 язвы. И ще гы направѭ да ядѫтъ плъть-
тѫ на сынове-тѣ си, и плъть-тѫ на дъ-
щери-тѣ си, и ще ядѫтъ всякой плъть-
тѫ на другаря си, въ обсажденіе-то и
утѣсненіе-то съ което ще гы утѣснятъ
непріятели-тѣ имъ, и онѣзи които ис-
катъ животъ-тъ имъ.
10 Тогазь ще строшишь кърчагъ-тъ прѣдъ
11 мѫжіе-тѣ които сѫ излѣзли съ тебе; И
ще имъ кажешь: Така говори Господь
Саваоѳъ: Така ще строшѫ тѣзи людіе и
този градъ, както строшава *нѣкой* грън-
чарскый съсѫдъ, който не може да ста-
не вече цѣлъ: и ще гы погребѫтъ въ
Тофеѳъ, додѣ не остане мѣсто за погре-
12 беніе. Така ще направѭ на това мѣсто,
говори Господь, и на жители-тѣ му, и
ще направѭ този градъ както Тофеѳъ:
13 И домове-тѣ на Іерусалимъ, и домове-тѣ
на Іудины-тѣ царіе, ще бѫдѫтъ нечисти,
както мѣсто-то на Тофеѳъ, съсъ всич-
кы-тѣ кѫщы, на които върху покрывъ-тъ
кадихѫ на всичко-то небесно воинство,
и направихѫ възліянія на другы богове.
14 Тогазь дойде Іеремія отъ Тофеѳъ, дѣ-
то го проводи Господь да пророчеству-
ва: и застанѫ въ дворъ-тъ на домъ-тъ
Господенъ, та рече на всичкы-тѣ лю-
15 діе: Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ

Израилевъ: Ето, ще докарамъ на този
градъ, и на всичкы-тѣ му паланкы, всич-
ко-то зло което говорихъ противъ него;
защото ожесточихѫ вратъ-тъ си, да не
послушатъ слова-та ми.

ГЛАВА 20.

1 А Пасхоръ Еммировъ-тъ сынъ свя-
щенникъ-тъ, който бѣше поставенъ на-
чалникъ въ домъ-тъ Господень, чу Іере-
міѭ като пророчествуваше тѣзи слова.
2 И удари Пасхоръ Іереміѭ пророкъ-тъ, и
хвърли го въ кладѫ-тѫ която бѣ въ гор-
нѭ-тѫ Веніаминовѫ портѫ, въ домъ-тъ
3 Господень. И на утринь-тѫ изведе Па-
схоръ Іереміѭ изъ кладѫ-тѫ. И Іеремія
му рече: Господь не нарече име-то ти
4 Пасхоръ, но *Магоръ-миссавивъ. Защото
така говори Господь: Ето, ще тя напра-
вѭ трепетъ на тебе, и на всичкы-тѣ ти
пріятели: и ще паднѫтъ отъ ножъ-тъ на
непріятели-тѣ си, и очи-тѣ ти ще видятъ
това: и ще дамъ всичкый Іудѫ въ рѫ-
кѫ-тѫ на Вавилонскый-тъ царь, и ще гы
заведе плѣнницы у Вавилонъ, и ще гы
5 порази съ ножъ. И ще дамъ всичко-то
богатство на този градъ, и всичкы-тѣ му
трудове, и всичкы-тѣ му скѫпоцѣнны
нѣща, и всичкы-тѣ съкровища на Іуди-
ны-тѣ царіе ще дамъ въ рѫкѫ-тѫ на не-
пріятели-тѣ имъ, и ще гы разграбятъ, и
ще гы земѫтъ, та ще гы заведѫтъ у Ва-
6 вилонъ. И ты, Пасхоре, и всичкы които
живѣѭтъ въ домъ-тъ ти, ще отидете въ
плѣнъ: и ще влѣзешь у Вавилонъ, и
тамъ ще умрешь, и тамъ ще ся погре-
бешь, ты, и всичкы-тѣ ти пріятели, на
които си пророчествувалъ лъжливо.
7 Господи, примамилъ си мя, и примa-
михъ ся:
Ты си по крѣпъкъ отъ мене, и си прѣ-
възмоглъ:
Станахъ присмѣхъ весь день: всичкы ся
подигравать съ мене.
8 Защото като отворихъ уста,
Вопіѭ, выкамъ, насиліе и грабеніе;
Защото слово-то Господне ми станѫ
Поношеніе и присмѣхъ весь день.
9 И рѣкохъ: Не щѫ да поменѫ за него,
Нито ще продумамъ вече въ име-то му:
Но *негово-то слово* бѣше въ сърдце-то ми
Като огнь пламналъ затворенъ въ ко-
сти-тѣ ми,
И уморихъ ся отъ да ся въздържамъ, и
не могѫ *вече.*
10 Защото чухъ клеветѫ отъ мнозина: тре-
петъ отъ всякадѣ;
Расказвайте, *думать,* и ще го раскажемъ,
Всичкы съ които азъ бѣхъ миренъ
Гледахѫ да ся спънѫ; *думахѫ:*
Негли ся измами, и ще прѣвъзмогнемъ
противъ него,
И ще му отмъстимъ.
11 Но Господь е съ мене като крѣпъкъ
борецъ:
За то гонители-тѣ ми ще ся спънѫтъ,
И не ще да прѣвъзмогнѫтъ:
Тѣ ще ся посрамятъ много; защото не
постѫпихѫ разумно:
Срамъ-тъ ще бѫде вѣченъ, нѣма да ся
забрави.
12 Но, Господи на силы-тѣ, който опыт-
вашь праведный-тъ,
И гледашь вѫтрѣшности-тѣ и сърдце-то,
Да видѭ твое-то отмъщеніе върхъ тѣхъ;
Защото на тебе явихъ сѫдбѫ-тѫ си.
13 Пѣйте Господу, хвалѣте Господа;
Защото освободи душѫ-тѫ на сиромаха
отъ рѫкѫ-тѫ на лукавы-тѣ.
14 Проклѣтъ день-тъ въ който ся родихъ:
День-тъ, въ който мя роди майка ми, да
не е благословенъ.
15 Проклѣтъ онзи человѣкъ, който извѣсти
на бащѫ ми,
И рече: Роди ти ся мѫжко дѣте:
И съ това го зарадва много.
16 И да бѫде онзи человѣкъ като градо-
ве-тѣ,
Които Господь разори, и не ся раская:
И да чуе заранъ выкъ,
И на пладне вопль;
17 Защото не мя умъртви отъ маткѫ-тѫ:
Или майка ми да ми е была гробъ,
И матка-та ѝ *да мя е държала* въ вѣчно
зачатіе!

* Трепетъ отвредъ.

18 Защо излѣзохъ изъ матка-тѫ,
Да гледамъ трудъ и скърбь,
И да ся свършатъ дни-тѣ ми въ посрамленіе?

ГЛАВА 21.

1 Слово-то което биде къмъ Іеремія,
отъ Господа, когато проводи при него
царь Седекія Пасхора Мелхіевъ-тъ синъ,
и Софонія Маасіевъ-тъ синъ священ-
2 никъ-тъ, и рече: Попытай, молѭ, Го-
спода заради насъ; защото Навуходоно-
соръ Вавилонскый-тъ царь подигнѫ брань
върхъ насъ: може бы да подѣйствува Го-
сподь за насъ споредъ всичкы-тѣ си чу-
деса, та да ся махне той отъ върхъ насъ.
3 Тогазь имъ рече Іеремія: Така да ка-
4 жете на Седекія: Така говори Господь
Богъ Израилевъ: Ето, азъ обръщамъ на-
задъ орѫжія-та на брань-тѫ, които сѫ
въ рѫцѣ-тѣ ви, съ които ся біете вы
противъ Вавилонскый-тъ царь, и Хал-
дейцы-тѣ, които вы обсаждатъ извънъ
стѣны-тѣ: и ще съберѫ тѣхъ всрѣдъ
5 този градъ. И азъ ще ратувамъ противъ
васъ съ простръна рѫкѫ, и съ крѣпкѫ
мышцѫ, и съ ярость, и съ негодуваніе,
6 и съ голѣмъ гнѣвъ. И ще поразѭ жи-
тели-тѣ на този градъ, и человѣкъ и
скотъ: и отъ моръ великъ ще умрѫтъ.
7 И слѣдъ това, говори Господь, ще прѣ-
дамъ Седекія Іудинъ-тъ царь, и рабы-тѣ
му, и людіе-тѣ *му*, и останалы-тѣ въ
този градъ отъ моръ, отъ ножъ, и отъ
гладъ, въ рѫкѫ-тѫ на Навуходоносора
Вавилонскый-тъ царь, и въ рѫкѫ-тѫ на
врагове-тѣ имъ, и въ рѫкѫ-тѫ на онѣзи
които искатъ душѫ-тѫ имъ: и той ще
гы порази съ острo-то на ножъ-тъ: не
ще гы пощади, нито ще *гы* пожали, ни-
то ще ся смили *за тѣхъ*.
8 И на тѣзи людіе да речешь: Така го-
вори Господь: Ето, полагамъ прѣдъ
васъ пѫть-тъ на животъ и пѫть-тъ на
9 смърть. Който остане въ този градъ, ще
умре отъ ножъ, и отъ гладъ, и отъ моръ;
но който излѣзе, та припадне на Хал-
дейцы-тѣ които вы обсаждатъ, ще жи-
вѣе, и животъ-тъ му ще бѫде като ко-
10 рысть за него. Защото турихъ лице-то
си противъ този градъ за зло, а не за
добро, говори Господь: ще ся прѣдаде
въ рѫкѫ-тѫ на Вавилонскый-тъ царь, и
ще го изгори съ огнь.
11 А на домъ-тъ на Іудинъ-тъ царь *ка-*
12 *жи*: Слушайте слово-то Господне: До-
ме Давидовъ, така говори Господь: Сѫ-
дѣте сѫдбѫ зарань и отървайте оголе-
ный-тъ отъ рѫкѫ-тѫ на насилника, да
не бы поради зло-то на дѣла-та ви да
излѣзе гнѣвъ-тъ ми като огнь, и ся за-
13 пали, безъ да има кой да го угаси. Ето,
азъ съмь противъ тебе, говори Господь,
който обитавашь въ долъ-тъ, скала всрѣдъ
поле-то, *противъ васъ* които говорите:
Кой ще слѣзе противъ насъ? или кой
14 ще влѣзе въ жилища-та ни? И ще вы
накажѫ споредъ плодъ-тъ на дѣла-та ви,
говори Господь: и ще запалѭ огнь въ
дѫбравѫ-тѫ на този *градъ*, та ще пояде
всичко-то около него.

ГЛАВА 22.

1 Така говори Господь: Слѣзь въ домъ-
тъ на Іудинъ-тъ царь, та говори тамъ
2 това слово, И кажи:
Слушай слово-то Господне, царю Іудинъ,
Който сѣдишь на Давидовъ-тъ прѣстолъ,
Ты, и раби-тѣ ти, и людіе-тѣ ти,
Които влазятъ прѣзъ тѣзи врата:
3 Така говори Господь:
Правѣте сѫдбѫ и правдѫ,
И отървайте оголеный-тъ отъ рѫкѫ-тѫ на насилника:
И не онеправдавайте, нито насилствувайте
Чужденеца, сираче-то, и вдовицѫ-тѫ,
И кръвь неповиннѫ не изливайте на това мѣсто.
4 Защото ако наистинѫ правите по това слово,
Тогазь ще влѣзнѫтъ прѣзъ врата-та на този домъ
Царіе сѣдяще на Давидовъ-тъ прѣстолъ,
Возими на колесницы и коніе,

Тѣ и раби-тѣ имъ, и людіе-тѣ имъ.
5 Но ако не послушате тѣзи думы,
Заклѣвамъ ся въ себе си, говори Господь,
Че този домъ ще стане пустъ.
6 Защото така говори Господь за домъ-тъ на Іудинъ-тъ царь:
Ты си ми Галаадъ, и Ливанскый върхъ:
Но ще тя направѭ пустынѭ,
Градове ненаселены.
7 И ще приготвѭ противъ тебе истрѣбители,
Всякой съ оржжія-та му:
И ще насѣкжтъ избраны-тѣ му кедры,
И ще *гы* хвърлятъ въ огнь-тъ.
8 И много народи ще минжтъ прѣзъ този градъ,
И ще рекжтъ, всякой на ближній-тъ си:
Защо Господь направи така на този голѣмъ градъ?
9 И ще рекжтъ:
Защото оставихѫ завѣтъ-тъ на Господа Бога своего,
Та ся поклонихѫ на другы богове,
И имъ служихѫ.
10 Не плачѣте за умрѣлый-тъ,
И не рыдайте за него;
Плачѣте, плачѣте за оногозь който отива,
Защото нѣма да ся върне вече,
И да види землѭ-тѫ на рожденіе-то си.
11 Защото така говори Господь
За Селлума, Іосіинъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ царь,
Който царуваше вмѣсто Іосіѭ отца си,
Който излѣзе отъ това мѣсто:
Нѣма да ся върне вече:
12 Но ще умре на мѣсто-то, дѣто го закарахѫ плѣнникъ,
И нѣма да види вече тѫзи землѭ.
13 Горко на оногозь който гради домъ-тъ си не съ правдѫ,
И горницы-тѣ си, съ кривдѫ,
Който кара ближній-тъ си да *му* работи безъ мьздѫ,
И не му дава заплатѫ-тѫ за трудъ-тъ му:
14 Който говори:
Ще си съградѭ голѣмъ домъ, и широкы горницы:
И който си отваря прозорцы,
И покрыва съ кедръ, и нашаря съ киноваръ.
15 Защото гледашь да трупашь за себе си кедрове, ще царувашь ли?
Отецъ ти не ядѣше ли и піеше?
Но правѣше сѫдбѫ и правдѫ;
Тогазь благоденствуваше.
16 Сѫдѣше сѫдъ-тъ на сиромаха и на нищій-тъ;
Тогазь благоденствуваше:
Не бѣше ли то да мя познае? говори Господь.
17 А твои-тѣ очи и твое-то сърдце не сѫ въ друго,
Само въ лихоимство-то ти, и да изливашь неповиннѫ кръвь,
И въ насилство, и въ угнѣтеніе, за да *гы* правишь.
18 За то така говори Господь
Заради Іоакима, Іосіинъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ царь:
Нѣма да го плачжтъ, *нито ще рекжтъ:*
Горко, брате мой! или горко, сестро!
Нѣма да го плачжтъ, *нито ще рекжтъ:*
Горко, господарю! или горко, славо!
19 Ще бѫде погребенъ съ оселско погребеніе,
Извлѣченъ и хвърленъ вънъ отъ Іерусалимскы-тѣ порты.
20 Възлѣзь на Ливанъ, та извыкай,
И възвыси гласъ-тъ си къмъ Васанъ, та извыкай отъ Аваримъ;
Защото загынѫхѫ всичкы-тѣ ти любовницы.
21 Говорихъ ти въ благоденствіе-то ти,
Но ты рече: Не щѫ да слушамъ.
Таквазь е обхода-та ти отъ младость-тѫ ти,
Та не послуша гласъ-тъ ми.
22 Вѣтръ-тъ ще испасе всичкы-тѣ ти овчари,
И любовницы-тѣ ти ще отидѫтъ въ плѣнъ:
Тогазь, ей, ще ся постыдишь и посрамишь
Заради всичкѫ-тѫ си злинѫ.
23 *Ты*, която обитавашь въ Ливанъ,
Която правишь гнѣздо-то си въ кедры-тѣ,

Колко за жаленіе ще бѫдешь ты,
Когато дойдѫтъ мѫкы върхъ тебе,
Болѣзни като на женѫ кога ражда.
24 Живъ сьмь азъ, говори Господь,
И ако Iехонія, Iоакимовъ-тъ сынъ, Iудинъ-тъ царь,
Бы былъ печать на дѣснѫ-тѫ ми рѫкѫ,
И отъ тамъ бихъ тя откѫснялъ:
25 И ще тя прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ на онѣзи конто искатъ животъ-тъ ти,
И въ рѫкѫ-тѫ *на онѣзи*, на които отъ лице-то ся боишь,
Ей, въ рѫкѫ-тѫ на Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь,
И въ рѫкѫ-тѫ на Халдейцы-тѣ.
26 И ще отхвърлѭ тебе,
И майкѫ ти която тя е родила,
Въ землѭ чуждѫ дѣто не сте ся родили:
И тамъ ще умрете.
27 А въ землѭ-тѫ, въ коѭто душа-та имъ желае да ся върнѫтъ,
Тамъ нѣма да ся върнѫтъ.
28 Този человѣкъ Iехонія да ли е грънчарско издѣліе строшено *та* прѣзрѣно,
Или съсѫдъ безъ почетъ?
Защо быхѫ отметнѫти, той и сѣме-то му,
И хвърлени быхѫ въ странѫ коѭто не знаѭтъ?
29 О земле, земле, земле, слушай слово-то Господне.
30 Така говори Господь:
Пишѣте тогозь человѣка бесчаденъ:
Человѣкъ който не ще благоуспѣе въ дни-тѣ си;
Защото не ще благоуспѣе отъ сѣме-то му человѣкъ,
Който да сѣди на Давидовъ-тъ прѣстолъ,
И да властвува вече надъ Iудѫ.

ГЛАВА 23.

1 Горко на пастыри-тѣ,
Които погубватъ и распръснуватъ овцы-тѣ на паство-то ми! говори Господь.
2 За то, така говори Господь, Богъ Израилевъ,
Противъ пастыри-тѣ, които пасѫтъ люди-тѣ ми.
Вы распръснѫхте овцы-тѣ ми, и гы распѫдихте,
И не гы посѣтихте:
Ето, азъ ще посѣтѭ васъ
За зло-то на дѣла-та ви, говори Господь.
3 И азъ ще съберѫ остатъкъ-тъ на овцы-тѣ си
Отъ всичкы-тѣ страны дѣто гы испѫдихъ,
И ще гы върнѫ пакъ въ кошары-тѣ имъ,
И ще ся наплодятъ и умножатъ.
4 И ще поставѭ пастыри върху тѣхъ, и ще гы пасѫтъ:
И тѣ нѣма да ся уплашатъ вече, нито ще ся растреперятъ,
Нито ще загыне нѣкоя, говори Господь.
5 Ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И ще въздигнѫ Давиду отраслъ праведенъ,
И царь ще царува, и благоденствува,
И върши сѫдбѫ и правдѫ по землѭ-тѫ.
6 Въ неговы-тѣ дни Iуда ще ся спасе,
И Израиль ще обитава въ безопасность:
И това е име-то му съ което ще ся наименува:
ГОСПОДЬ ПРАВДА НАША.
7 За то, ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И не ще рекѫтъ вече: Живъ е Господь,
Който възведе Израилевы-тѣ сынове изъ Египетскѫ-тѫ землѭ:
8 Но: Живъ е Господь,
Който възведе и който доведе сѣме-то на Израилевъ-тъ домъ
Отъ сѣвернѫ-тѫ землѭ, и отъ всичкы-тѣ страны дѣто гы бѣхъ изгналъ:
И ще ся населятъ въ своѭ-тѫ землѭ.
9 Заради пророцы-тѣ сърдце-то ми ся съкрушава вѫтрѣ въ мене:
Всичкы-тѣ ми кости треперятъ;
Като піянъ человѣкъ сьмь,
И като человѣкъ обладанъ отъ вино,
Поради Господа,
И поради святы-тѣ неговы думы.
10 Защото земя-та е пълна съ прѣлюбодѣйцы;
Защото земя-та плаче отъ клѣтвы:
Изсъхнѫхѫ пасбища-та на пустынѭ-тѫ,
И теченіе-то имъ станѫ лошо,
И сила-та имъ неправедна.

11 Защото и пророкъ-тъ и священникъ-тъ
ся оскверниха:
Ей, въ домъ-тъ си намѣрихъ лошотіѭ-тѫ
имъ, говори Господь.
12 За то пѫть-тъ имъ ще имъ бѫде
Като плъзгавы мѣста въ тъмнинѫ:
Ще бѫдѫтъ тласкани, и ще паднѫтъ въ
него;
Защото ще докарамъ зло върхъ тѣхъ,
Въ година-тѫ на посѣщеніе-то имъ, го-
вори Господь.
13 И въ пророцы-тѣ на Самаріѭ видѣхъ
азъ нечестіе:
Пророчествувахѫ въ Ваала, и примами-
хѫ людіе-тѣ ми Израиля:
14 И въ пророцы-тѣ на Іерусалимъ видѣхъ
ужасны нѣща,
Прѣлюбодѣйствуватъ, и ходятъ въ лъжѫ:
И укрѣпяватъ рѫцѣ-тѣ на злодѣи-тѣ,
Щото никой не ся връща отъ зло-то си:
Всичкы тѣзи сѫ на мене като Содомъ,
И жители-тѣ му като Гоморръ.
15 За то така говори Господь Саваоѳъ
за пророцы-тѣ:
Ето, азъ ще гы нахранѭ съ пелинъ,
И ще гы напоѭ съ водѫ отъ горесть,
Защото отъ Іерусалимскы-тѣ пророцы
Излѣзе оскверненіе въ всичко-то мѣсто.
16 Така говори Господь Саваоѳъ:
Не слушайте думы-тѣ на пророцы-тѣ
които ви пророчествуватъ:
Тѣ вы правятъ суетны:
Говорятъ видѣнія отъ сърдце-то си,
Не отъ уста-та Господни.
17 Казватъ всякога на онѣзи които мя прѣ-
зиратъ:
Господь рече: Миръ ще бѫде вамъ:
И казватъ на всякого който ходи по
жестокость-тѫ на сърдце-то си:
Нѣма да дойде зло на васъ.
18 Защото кой е прѣдстаналъ въ съвѣтъ-тъ
на Господа,
Та е видѣлъ, и е чулъ негово-то слово?
Кой е внималъ въ слово-то му, и е чулъ?
19 Ето, вихрушка отъ Господа излѣзе съ
буйство,
И устремителна вихрушка;
Ще ся устреми върхъ главѫ-тѫ на не-
честивы-тѣ.
20 Ярость-та Господня нѣма да ся върне
Додѣ не свърши, и додѣ не направи мы-
сли-тѣ на сърдце-то си:
Въ послѣдни-тѣ дни ще разумѣете това
съвършено.
21 Азъ не проводихъ тѣзи пророцы, а
тѣ ся завтекохѫ:
Не имъ говорихъ, а тѣ пророчествувахѫ:
22 Но ако бѣхѫ прѣстанали въ съвѣтъ-тъ
ми,
Тогазь тѣ бы направили людіе-тѣ ми да
чуѭтъ слова-та ми,
И върнали бы гы отъ лошій-тъ имъ пѫть,
И отъ зло-то на дѣла-та имъ.
23 Азъ *само* отъ близу ли съмь Богъ, го-
вори Господь,
А не Богъ *и* отъ далечь?
24 Може ли нѣкой да ся скрые въ скры-
шны мѣста,
Та азъ да го не видѭ? говори Господь.
Не азъ ли испълнувамъ небе-то и зе-
мѭ-тѫ? говори Господь.
25 Чухъ що говорятъ пророци-тѣ,
Които пророчествуватъ въ мое-то име
лъжѫ,
И казватъ: Видѣхъ сънъ, видѣхъ сънъ.
26 До кога ще бѫде *то* въ сърдце-то на
пророцы-тѣ
Които пророчествуватъ лъжѫ?
Ей, пророци сѫ на коварство-то на
сърдце-то си:
27 Които мислятъ чрѣзъ сънища-та си,
Които приказватъ всякой на ближній-тъ
си,
Да направятъ людіе-тѣ ми да забравятъ
мое-то име
Както забравихѫ отци-тѣ имъ име-то ми
заради Ваала.
28 Пророкъ, у когото *има* сънъ, нека при-
каже сънъ-тъ:
И онзи, у когото е слово-то ми, нека
говори мое-то слово вѣрно.
Що е плѣва-та при жито-то? говори
Господь.
29 Не е ли слово-то ми като огнь? говори
Господь:
И като млатъ който строшава скалѫ-тѫ?
30 За то, ето, азъ съмь противъ проро-
цы-тѣ, говори Господь,

Които крадѫтъ слова-та ми, всякой отъ
ближній-тъ си.
31 Ето, азъ съмь противъ пророцы-тѣ, говори Господь,
Които движѫтъ языцы-тѣ си, и казватъ:
Той говори.
32 Ето, азъ съмь противъ онѣзи които пророчествуватъ лъжливы сънища, говори Господь,
И приказватъ гы, и съ лъжы-тѣ си и съ
надменность-тѫ си
Правятъ людіе-тѣ ми да ся заблуждаватъ,
Тогазь когато азъ не съмь гы проводилъ, нито имъ съмь заповѣдалъ:
За то никакъ нѣма да ползуватъ тѣзи
людіе, говори Господь.
33 И ако тѣзи людіе,
Или пророкъ, или священникъ, тя попытатъ, и рекѫтъ:
Кой е товаръ-тъ Господень?
Тогазь ще имъ речешь: Какъвъ товаръ?
Че азъ ще вы оставѭ, говори Господь.
34 А пророкъ-тъ, и священникъ-тъ, и людіе-тѣ
Които рекѫтъ: Товаръ-тъ Господень,
Азъ ще накажѫ оногозь человѣка и
домъ-тъ му.
35 Така ще речете, всякой на ближній-тъ
си,
И всякой на брата си:
Що отговори Господь?
И, Що рече Господь?
36 И товаръ Господень нѣма да поменете
вече;
Понеже товаръ ще бѫде на всякого негово-то му слово;
Защото развратихте слова-та на Бога
живаго,
На Господа Саваоѳа, на Бога нашего.
37 Така ще речешь на пророка:
Що ти отговори Господь?
Или, Що рече Господь?
38 Но понеже говорите: Товаръ-тъ Господень,
За то така говори Господь:
Понеже говорите това слово: Товаръ-тъ
Господень,
А азъ проводихъ при васъ, и ви казахъ:
Да не говорите: Товаръ-тъ Господень:
39 За то, ето, азъ ще вы забравѭ съвсѣмъ,
И ще отхвърлѭ отъ лице-то си васъ,
И градъ-тъ който дадохъ вамъ и на отцы-тѣ ви;
40 И ще докарамъ върхъ васъ вѣченъ укоръ,
И вѣчно посрамленіе, което нѣма да ся
забрави.

ГЛАВА 24.

1 Господь ми показа, и ето, двѣ кошницы смоквы турены прѣдъ храмъ-тъ Господень, слѣдъ като плѣни Навуходоносоръ Вавилонскый царь Іехоніѭ,
Іоакимовъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ царь, и
Іудины-тѣ князове, и дърводѣлцы-тѣ, и
ковачи-тѣ отъ Їерусалимъ, и гы заведе
2 у Вавилонъ: Една-та кошница съ много
добры смоквы, както ранны-тѣ смоквы;
а друга-та кошница съсъ смоквы много
лошы, които поради лошотіѭ-тѫ *си* не
3 бѣхѫ за яденіе. И рече ми Господь; Що
виждашь, Іереміе? и рѣкохъ: Смоквы:
добры-тѣ смоквы сѫ много добры, а лоши-тѣ много лоши, щото поради лошотіѭ-тѫ *имъ* не сѫ за яденіе.
4 Пакъ быде слово Господне къмъ ме-
5 не, и рече: Така говори Господь Богъ
Израилевъ: Както сѫ тѣзи добры-тѣ
смоквы, така ще припознаѭ плѣнены-тѣ
изъ Іудѫ, които за добро испроводихъ
отъ това мѣсто въ землѭ-тѫ на Халдей-
6 цы-тѣ. Защото ще утвърдѭ очи-тѣ си
върху тѣхъ за добро, и ще гы доведѫ
пакъ въ тази землѭ, и ще гы съзидѫ, и
нѣма да *гы* разорѭ, и ще гы насадѭ, и
7 нѣма да *гы* искоренѭ. И ще имъ дамъ
сърдце за да мя познаватъ, че азъ съмь
Господь: и ще ми бѫдѫтъ людіе, и азъ
ще имъ бѫдѫ Богъ; защото ще ся върнѫтъ при мене съсъ всичко-то си сърдце.
8 И както лоши-тѣ смоквы, които поради лошотіѭ-тѫ *си* не ся ядѫтъ, така извѣстно, говори Господь: Така ще прѣдамъ Седекіѭ Іудинъ-тъ царь, и князове-тѣ му, и остатъкъ-тъ на Іерусалимъ,
който е останалъ въ тазь землѭ, и които живѣѭтъ въ Египетскѫ тѫ землѭ:

9 И ще гы прѣдамъ въ тласканіе по всич-
кы-тѣ царства на земѭ-тѫ за зло, въ
укоръ и въ притчѫ, въ поруганіе и въ
проклѣтіѭ, въ всичкы-тѣ мѣста дѣто ще
10 гы изгонѭ. И ще проводѭ върхъ тѣхъ
ножъ, гладъ, и моръ, додѣ исчезнѫтъ
отъ върху земѭ-тѫ, коѭто дадохъ тѣмъ
и на отцы-тѣ имъ.

ГЛАВА 25.

1 Слово-то което быде къмъ Іеремія за
всичкы-тѣ Іудины людіе, въ четвъртѫ-
тѫ годинѫ на Іоакима, Іосіинъ сынъ,
Іудинъ-тъ царь, която бѣ първа година
на Навуходоносора Вавилонскый-тъ
2 царь: Което пророкъ Іеремія говори на
всичкы-тѣ Іудины людіе, и на всичкы-тѣ
3 Іерусалимскы жители, и каза: Отъ три-
надесетѫ-тѫ годинѫ на Іосіѭ Амоневъ-
тъ сынъ, Іудинъ-тъ царь, дори до тоѭ
день, който е двадесеть и третя година,
слово-то Господне быде къмъ мене, и
говорихъ ви, като ставахъ рано и гово-
4 рѣхъ: и не послушахте. И проводи Го-
сподь до васъ всичкы-тѣ си рабы про-
роцы-тѣ, като ставаше рано и *гы* про-
важдаше: и не послушахте, нито при-
5 клонихте ухо-то си да послушате: Кои-
то рекохѫ: Върнѣте ся сега всякой отъ
лукавый-тъ си пѫть, и отъ лошотіѭ-тѫ
на дѣла-та си, и обитавайте въ земѭ-тѫ,
коѭто Господь даде вамъ и на отци-тѣ
6 ви отъ вѣка до вѣка: И не ходѣте вслѣдъ
другы богове, за да имъ служите и да
имъ ся кланяте, и не мя прогнѣвявайте
съ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ си: и нѣма да ви
7 направѭ зло. Но не мя послушахте, го-
вори Господь, като мя прогнѣвявахте съ
дѣла-та на рѫцѣ-тѣ си за зло вамъ.
8 За то така говори Господь Саваоѳъ:
9 Понеже не послушахте слова-та ми, Ето,
азъ ще проводѭ и ще земѫ всичкы-тѣ
сѣверны племена, говори Господь, и
Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь,
рабъ-тъ ми, и ще гы доведѫ върхъ тѫзи
земѭ, и върхъ нейны-тѣ жители, и върхъ
всичкы-тѣ народы наоколо, и ще гы ис-
трѣбѭ, и ще гы направѭ почудваніе, и
10 звизданіе, и вѣчны запустѣнія. И ще по-
губѭ отъ тѣхъ гласъ-тъ на радость, и
гласъ-тъ на веселіе, гласъ-тъ на младо-
женецъ, и гласъ-тъ на невѣстѫ, шумъ-тъ
на мелницѫ, и свѣтеніе-то на свѣтил-
11 никъ. И всичка-та тая земя ще бѫде въ
запустѣніе, *и* разореніе: и тѣзи народи
ще работятъ на Вавилонскый-тъ царъ
12 седмдесеть годины. И когато ся испъл-
нятъ седмдесеть-тѣ годины, ще въздамъ
на Вавилонскый-тъ царь, и на онзи на-
родъ, говори Господь, беззаконіе-то
имъ, и на Халдейскѫ-тѫ земѭ, и ще ѭ
13 направѭ вѣчно запустѣніе. И ще донесѫ
върху онѫзи земѭ всичкы-тѣ си слова,
които говорихъ противъ неѭ, всичко
което е писано въ тѫзи книгѫ, коѭто
Іеремія прорече противъ всичкы-тѣ на-
14 роды. Защото много народи и голѣмы
царіе ще поробощатъ и тѣхъ; и ще имъ
въздамъ споредъ дѣянія-та имъ, и спо-
редъ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ имъ.
15 Защото така ми говори Господь Богъ
Израилевъ: Земи отъ рѫкѫ-тѫ ми, тѫ-
зи чашѫ отъ вино-то на ярость-тѫ *ми*
та напой отъ неѭ всичкы-тѣ народы,
16 при които тя азъ проваждамъ: И ще пі-
ѭтъ, и ще ся смутятъ и изумятъ, заради
ножъ-тъ който азъ ще проводѭ всрѣдъ
тѣхъ.
17 Тогазь зѣхъ чашѫ-тѫ отъ рѫкѫ-тѫ на
Господа, та напоихъ всичкы-тѣ наро-
18 ды, при които мя проводи Господь: Іе-
русалимъ, и Іудины-тѣ градове, и ца-
ріе-тѣ имъ, *и* голѣмцы-тѣ имъ, за да гы
направѭ запустѣніе, разореніе, звизда-
19 ніе, и проклѣтіѭ както днесь: Фараона
Египетскый-тъ царь, и рабы-тѣ му, и
голѣмцы-тѣ му, и всичкы-тѣ му людіе:
20 И всичкы-тѣ смѣсены людіе, и всич-
кы-тѣ царіе на земѭ-тѫ Узъ, и всич-
кы-тѣ царіе на Филистимскѫ-тѫ земѭ,
и Аскалонъ, и Газѫ, и Аккаронъ, и ос-
21 татъкъ-тъ на Азотъ, Едома, и Моава, и
22 Аммоновы-тѣ синове, И всичкы-тѣ Тир-
скы царіе, и всичкы-тѣ Сидонскы ца-
ріе, и царіе-тѣ на островы-тѣ оттатъкъ
23 море-то. Дедана, и Ѳемѫ, и Вуза, и
всичкы-тѣ които си стрижатъ брады-тѣ,

24 И всичкы-тѣ Арабскы царiе, и всичкы-тѣ
царiе на смѣсены-тѣ людiе, конто оби-
25 таватъ въ пустынѭ-тѫ, И всичкы-тѣ
Зимрiйскы царiе, и всичкы-тѣ Еламскы
26 царiе, и всичкы-тѣ Мидскы царiе, И
всичкы-тѣ сѣверны царiе, ближни-тѣ и
далечны-тѣ, единъ съ другъ, и всич-
кы-тѣ царства на вселеннѫѭ, конто сѫ
по лице-то на землѭ-тѫ: и царь-тъ на
Сесахъ ще пiе подирь тѣхъ.
27 За то ще кажешь тѣмъ: Така говори
Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ: Пiй-
те, и опiйте ся, и избльвайте, и паднѣ-
те, и не станѣте, заради ножъ-тъ, кой-
то азъ ще проводѭ всрѣдъ васъ.
28 И ако не щѫтъ да земѫтъ чашѫ-тѫ
отъ рѫкѫ-тѫ ти за да пiѭтъ, тогазь ще
имъ кажешь: Така говори Господь Са-
29 ваоѳъ: Непрѣмѣнно ще пiете; Защото,
ето, азъ начнувамъ да докарвамъ зло на
градъ-тъ, върху който ся нарече име-то
ми, и вы ще останете ли ненаказани?
нѣма да останете ненаказани; защото
азъ ще призовѫ ножъ върхъ всичкы-тѣ
земны жители, говори Господь Саваоѳъ.
30 За то, пророчествувай ты противъ
тѣхъ всичкы тѣзи слова, и кажи имъ:
Господь ще рыкне отъ высочинѫ-тѫ,
И ще испроводи гласъ-тъ си отъ свято-
то свое жилище:
Ще рыкне силно върху селенiе-то си:
Ще възопiе, като онѣзи конто тъпчатъ
гроздiе,
Противъ всичкы-тѣ жители на землѭ-тѫ.
31 Екотъ-тъ ще стигне до край землѭ-тѫ;
Защото Господь има сѫдъ съ народы-тѣ:
Той ще ся сѫди съсъ всякѫ плъть:
Ще прѣдаде нечестивы-тѣ на ножъ, го-
вори Господь.
32 Така говори Господь Саваоѳъ:
Ето, зло ще излѣзе отъ народъ къмъ
народъ,
И голѣма вихрушка ще ся подигне
Отъ крайща-та на землѭ-тѫ.
33 И въ онзи день ще лежатъ убити-тѣ
отъ Господа
Отъ край землѭ-тѫ до край землѭ-тѫ:
Нѣма да бѫдѫтъ оплакани, нито при-
брани, нито погребени:
Ще бѫдѫтъ за торъ по поврьхность-тѫ
на землѭ-тѫ.
34 Лелекайте, пастыри, и извыкайте:
И валяйте ся *въ пръсть-тѫ,* началници
на стадо-то;
Защото ся испълнихѫ дни-тѣ ви за кла-
нiе, и за распрьснуванiе-то ви:
И ще паднете като избранъ съсѫдъ.
35 И ще ся изгуби срѣдство-то за побѣг-
ванiе на пастыри-тѣ,
И избавленiе-то отъ началницы-тѣ на
стадо-то.
36 Гласъ на вопль отъ пастыри-тѣ,
И выенiе отъ началницы-тѣ на стадо-то;
Защото Господь опустошава пасбище-
то имъ.
37 И мирны-тѣ селенiя запустѣхѫ
Отъ пламенный-тъ гнѣвъ Господень,
38 Остави жилище-то си, като львъ;
Защото земя-та имъ станѫ пуста,
Отъ лютость-тѫ на насилника,
И отъ ярость-тѫ на гнѣвъ-тъ му.

ГЛАВА 26.

1 Въ начало-то на царуванiе-то на Iоа-
кима Iосiинъ-тъ сынъ, Iудинъ-тъ царь,
станѫ това слово отъ Господа, и рече:
2 Така говори Господь: Застани въ
дворъ-тъ на домъ-тъ Господень, та го-
вори къмъ всичкы-тѣ Iудины градове
конто дохождатъ да ся поклонятъ въ
домъ-тъ Господень, всичкы-тѣ думы кои-
то ти заповѣдахъ да имъ говоришь: не
3 задържай ни думѫ: Негли послушатъ, и
ся върне всякой отъ лукавый-тъ си
пѫть, и ся раскаѭ заради зло-то, което
азъ мыслѭ да имъ направѭ за лошотiѭ-
4 тѫ на дѣла-та имъ. И да имъ кажешь:
Така говори Господь: Ако не мя послу-
шате, да ходите въ законъ-тъ ми, който
5 турихъ прѣдъ васъ, Да слушате слова-та
на рабы-тѣ ми пророцы-тѣ, конто про-
водихъ при васъ, като ставахъ рано и
6 проваждахъ, но вы не послушахте, То-
газь ще направѭ този домъ както Сило,
и този градъ ще *го* направѭ проклѣтiѭ
на всичкы-тѣ народы на землѭ-тѫ.
7 И чухѫ священници-тѣ, и пророцы-тѣ,

и всичкы-тѣ людіе, Іеремія като говорѣше тѣзи думы въ домъ-тъ Господень.
8 И като прѣстанѫ Іеремія да говори всичко което *му* бѣ заповѣдалъ Господь да каже на всичкы-тѣ людіе, свещенницитѣ, и пророци-тѣ, и всичкы-тѣ людіе хванахѫ го, и думахѫ: Непрѣмѣнно
9 ще ся умьртвишь; Защо пророчествува ты въ име-то Господне, и рече: Този домъ ще стане както Сило, и този градъ ще ся запусти, да нѣма житель? И всичкы-тѣ людіе ся събрахѫ върхъ Іеремія
10 въ домъ-тъ Господень. И като чухѫ Іудини-тѣ князове това нѣщо, възлѣзохѫ отъ царскый-тъ домъ въ домъ-тъ Господень, и сѣднахѫ въ входъ-тъ на новы-тѣ
11 врата Господни. Тогазь священници-тѣ и пророци-тѣ говорихѫ на князове-тѣ и на всичкы-тѣ людіе, и рекохѫ: Този человѣкъ трѣбва да ся осѫди на смьрть, защото пророчествува противъ този градъ, както чухте съ уши-тѣ си.
12 И говорѝ Іеремія на всичкы-тѣ князове и на всичкы-тѣ людіе, и рече: Господь мя проводи за да пророчествувамъ противъ този домъ, и противъ този
13 градъ, всичкы-тѣ думы които чухте. За то сега оправѣте пѫтища-та си и дѣянія-та си, и послушайте гласъ-тъ на Господа Бога вашего: и Господь ще ся раскае за зло-то, което говорѝ противъ
14 васъ. А азъ, ето, въ рѫкѫ-тѫ ви сьмь: направѣте ми както е добро и както е
15 угодно прѣдъ очи-тѣ ви. Но да знаете добрѣ, че ако мя умьртвите, наистинѫ неповиннѫ кръвь ще докарате върхъ себе си, и върхъ този градъ, и върхъ жители-тѣ му; защото наистинѫ Господь мя проводи при васъ, да говорѭ въ уши-тѣ ви всичкы тѣзи думы.
16 Тогазь князове-тѣ и всичкы-тѣ людіе рекохѫ на священницы-тѣ и на пророцы-тѣ: Този человѣкъ не трѣбва да ся осѫди на смьрть; защото въ име-то на
17 Господа Бога нашего говорѝ намъ. Тогазь станахѫ нѣкои отъ старѣйшины-тѣ на мѣсто-то та говорихѫ на всичко-то
18 събраніе на людіе-тѣ, и рекохѫ: Михей Моресеѳецъ-тъ пророчествуваше въ дни-тѣ на Езекія Іудинъ-тъ царь, и говорѝ на всичкы-тѣ Іудины людіе, и рече: Така говори Господь Саваоѳъ: Сіонъ ще ся изоре *като* нивѫ, и Іерусалимъ ще бѫде грамады *отъ развалины*, и гора-та на домъ-тъ като высокы мѣста на
19 дѫбравѫ. Умьртвихѫ ли го Езекія Іудинъ-тъ царь и всичкый Іуда? не убоя ли ся отъ Господа, и умилостиви лице-то Господне, и Господь ся раскаѧ за зло-то което говорѝ противъ тѣхъ? ный прочее причинили бы голѣмо зло на душы-тѣ си.
20 А още имаше человѣкъ който пророчествуваше въ име Господне, Урія Семаіевый сынъ отъ Киріаѳіаримъ, и пророчествувà противъ този градъ, и противъ тази земя, споредъ всичкы-тѣ ду-
21 мы на Іеремія: И когато чу царь Іоакимъ, и всичкы-тѣ му силни, и всичкы-тѣ князове, думы-тѣ му, царь-тъ искаше да го умьртви: а Урія като чу, уплаши ся и побѣгнѫ, та отиде въ Египетъ:
22 И проводи царь Іоакимъ мѫжіе въ Египетъ, Елнаѳана Аховоровъ-тъ сынъ, и
23 мѫжіе съ него въ Египетъ: Та изведохѫ Урія изъ Египетъ, и го доведохѫ при царь Іоакима, и порази го съ ножь, и хвърли трупъ-тъ му въ гробища-та на
24 простый-тъ народъ. Но рѫка-та на Ахикама Сафановъ-тъ сынъ бѣ съ Іеремія, за да го не прѣдадѫтъ въ рѫкѫ-тѫ на людіе-тѣ, та да го убіѭтъ.

ГЛАВА 27.

1 Въ начало-то на царуваніе-то на Іоакима Іосіинъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ царь, быде това слово къмъ Іеремія отъ Господа, и рече:
2 Така ми говорѝ Господь: Направи си узы и хомоты, и тури гы на вратъ-тъ
3 си: И проводи гы на Едомскый-тъ царь, и на Моавскый-тъ царь, и на царя на Аммоновы-тѣ сынове, и на Тирскый-тъ царь, и на Сидонскый-тъ царь, чрѣзъ рѫка-та на онѣзи посланницы които дохождатъ въ Іерусалимъ при Седекія Іу-
4 динъ-тъ царь: И дай имъ заповѣдь за

господари-тѣ имъ, и кажи: Така говори
Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ: Та-
5 ка ще кажете на господари-тѣ си: Азъ
направихъ земѭ-тѫ, человѣка, и живот-
ны-тѣ що сѫ по лице-то на земѭ-тѫ,
чрѣзъ голѣмѫ-тѫ си силѫ, и чрѣзъ про-
стрѣнѫ-тѫ си мышцѫ: и дадохъ ѭ на
6 когото благоволихъ. И сега азъ дадохъ
всичкы тѣзи мѣста въ рѫкѫ-тѫ на На-
вуходоносора Вавилонскый-тъ царь,
рабъ-тъ си: тѣхъ, и полскы-тѣ звѣрове,
7 дадохъ нему, за да му слугуватъ. И всич-
кы-тѣ народи ще работятъ нему, и на
сына му, и на сынъ-тъ на сына му, до-
дѣ дойде врѣме-то и на неговѫ-тѫ зе-
мѭ: и много народи и великы царіе ще
8 го покорятъ. И народъ или царство,
което не ще да работи на тогозь Наву-
ходоносора Вавилонскый-тъ царь, и кое-
то не ще да тури вратъ-тъ си подъ хо-
мотъ-тъ на Вавилонскый-тъ царь, азъ
ще накажѫ, говори Господь, онзи на-
родъ съ ножъ, съ гладъ, и съ моръ, до-
дѣ го истрѣбѭ чрѣзъ неговѫ-тѫ рѫкѫ.
9 А вы не слушайте пророцы-тѣ си, ни-
то чародеи-тѣ си, нито съновидцы-тѣ
си, нито прокобители-тѣ си, нито омая-
тели-тѣ си, които ви говорятъ, и каз-
ватъ: Нѣма да работите на Вавилон-
10 скый-тъ царь; Защото тѣ ви пророче-
ствуватъ лъжѫ, за да вы отдалечатъ отъ
земѭ-тѫ ви: и да вы испѫдѭ, и да за-
11 гынете. А народъ-тъ, който подложи
вратъ-тъ си подъ яремъ-тъ на Вавилон-
скый-тъ царь, и му работи, него ще
оставѭ да остане още въ земѭ-тѫ си,
говори Господь: и ще ѭ работи, и ще
обитава въ неѭ.
12 Говорихъ и на Седекіѭ Іудинъ-тъ царь
по всичкы тѣзи слова, и рѣкохъ: Наве-
дѣте вратове-тѣ си подъ хомотъ-тъ на
Вавилонскый-тъ царь, и работѣте нему
13 и на людіе-тѣ му, и ще живѣете. Защо
да умрете, ты и людіе-тѣ ти, отъ ножъ,
отъ гладъ, и отъ моръ, както Господь
говорѝ противъ народъ-тъ който не ра-
14 боти на Вавилонскый-тъ царь? За то не
слушайте думы-тѣ на пророцы-тѣ, кои-
то ви говорятъ, и казватъ: Нѣма да ра-
ботите на Вавилонскый-тъ царь; защото
15 тѣ ви пророчествуватъ лъжѫ. Понеже
азъ не сьмь гы проводилъ, говори Го-
сподь, и тѣ пророчествуватъ лъжливо
въ мое-то име: за да вы испѫдѭ, и да
погынете, вы, и пророци-тѣ които ви
пророчествуватъ.
16 Говорихъ и на священницы-тѣ, и на
всичкы тѣзи людіе, и казахъ: Така го-
вори Господь: Не слушайте думы-тѣ на
пророцы-тѣ си, които ви пророчеству-
ватъ, и казватъ: Ето, съсѫди-тѣ на
домъ-тъ Господень ще ся прѣнесѫтъ по-
дирь малко отъ Вавилонъ; защото тѣ ви
17 пророчествуватъ лъжѫ. Не слушайте гы:
работѣте на Вавилонскый-тъ царь, и ще
бѫдете живи: защо тозй градъ да ся
18 запусти? Ако ли сѫ тѣ пророци, и ако
е слово-то Господне съ тѣхъ, нека ся
помолятъ сега Господу Саваоѳу, та съ-
сѫди-тѣ които сѫ останали въ домъ-тъ
Господень, и въ домъ-тъ на Іудинъ-тъ
царь, и въ Іерусалимъ, да не отидѫтъ
у Вавилонъ.
19 Защото така говори Господь Саваоѳъ
за стълпове-тѣ, и за *мѣдно*-то море, и
за подставы-тѣ, и за другы-тѣ съсѫды,
20 които сѫ останали въ този градъ, Кои-
то Навуходоносоръ Вавилонскый-тъ царь
не зѣ, когато заведе въ плѣнъ Іехоніѭ
Іоакимовъ-тъ сынъ Іудинъ-тъ царь отъ
Іерусалимъ у Вавилонъ, и всичкы-тѣ
21 князове Іудины и Іерусалимскы: Ей,
така говори Господь Саваоѳъ, Богъ И-
зраилевъ, за съсѫды-тѣ които останѫхѫ
въ домъ-тъ Господень, и въ домъ-тъ на
22 Іудинъ-тъ царь и въ Іерусалимъ: Тѣ ще
ся прѣнесѫтъ у Вавилонъ, и ще бѫдѫтъ
тамъ до день-тъ въ който ще гы посѣтѭ,
говори Господь: тогазь ще гы донесѫ,
и ще гы поставѭ на това мѣсто.

ГЛАВА 28.

1 И въ исто-то лѣто въ начало-то на ца-
руваніе-то на Седекіѭ Іудинъ-тъ царь,
въ четвърто-то лѣто, въ петый-тъ мѣ-
сецъ, Ананія Азоровый сынъ пророкъ-тъ,
който бѣ отъ Гаваонъ, говорѝ ми въ

домъ-тъ Господень, прѣдъ священни-
2 цы-тѣ и всичкы-тѣ людіе, и рече: Така
говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израи-
левъ, и казва: Съкрушихъ хомотъ-тъ на
3 Вавилонскый-тъ царь. Въ разстояніе на
двѣ цѣлы годины, ще върнѫ на това мѣ-
сто всичкы-тѣ съсѫды на домъ-тъ Го-
сподень, които Навуходоносоръ Вави-
лонскый царь зѣ отъ това мѣсто, та гы
4 занесе у Вавилонъ: И на това мѣсто ще
върнѫ, говори Господь, Іехонія Іоаки-
мовъ-тъ сынъ Іудинъ-тъ царь, и всич-
кы-тѣ Іудины плѣнницы, които отидохѫ
у Вавилонъ; защото ще съкрушѫ хо-
мотъ-тъ на Вавилонскый-тъ царь.
5 И говори пророкъ Іеремія на пророкъ
Ананіѭ прѣдъ священницы-тѣ, и прѣдъ
всичкы-тѣ людіе, които стоехѫ въ домъ-
6 тъ Господень: И рече пророкъ Іеремія:
Аминь: Господь да направи така! Го-
сподь да испълни думы-тѣ ти, които ты
прорече, и да върне отъ Вавилонъ на
това мѣсто съсѫды-тѣ на домъ-тъ Го-
сподень, и всичко каквото ся е плѣ-
7 нило. Но чуй сега това слово което азъ
говорѭ въ уши-тѣ ти, и въ уши-тѣ на
8 всичкы-тѣ людіе: Пророци-тѣ, които сѫ
были прѣди мене, и прѣди тебе, отъ
старо врѣме, пророкохѫ и противъ мно-
го мѣста, и противъ голѣмы царства,
9 за брань, за зло, и за моръ. Пророкъ-тъ,
който прорича за миръ, когато ся ис-
пълни дума-та на пророкъ-тъ, *тогазь*
ще ся познае пророкъ-тъ, че наистинѫ
го е проводилъ Господь.
10 Тогазь Ананія пророкъ-тъ зѣ хомотъ-тъ
отъ вратъ-тъ на пророкъ Іереміѭ, та го
11 строши. И говори Ананія прѣдъ всич-
кы-тѣ людіе, и рече: Така говори Го-
сподь: Така ще строшѫ хомотъ-тъ на
Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь
отъ вратъ-тъ на всичкы-тѣ народы въ
разстояніе на двѣ цѣлы годины. И про-
рокъ Іеремія отиде на пѫть-тъ си.
12 И быде слово Господне къмъ Іереміѭ,
когато Ананія пророкъ-тъ съкруши хо-
мотъ-тъ отъ вратъ-тъ на пророкъ Іере-
міѭ, и говори: Иди та кажи на Ананіѭ,
13 и речи: Така говори Господь: Ты строши
дървены-тѣ хомоты; но вмѣсто тѣхъ ще
14 направишь желѣзны хомоты. Защото така
говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Желѣзенъ хомотъ турихъ на вратъ-тъ на
всичкы тѣзи народы, за да работятъ на
Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь:
и ще му работятъ: дадохъ му още и
полскы-тѣ звѣрове.
15 Тогазь рече пророкъ Іеремія на Ана-
ніѭ пророкъ-тъ: Слушай сега, Ананіе:
Не тя е проводилъ Господь: но ты пра-
вишь тѣзи людіе да ся надѣятъ на лъ-
16 жѫ. За то така говори Господь: Ето,
азъ ще тя отхвърлѭ отъ лице-то на зе-
млѭ-тѫ: тѫзи година ще умрешь, защо-
то си говорилъ бунтъ противъ Господа.
17 И умрѣ пророкъ Ананія прѣзъ тѫзи го-
динѫ, въ седмый-тъ мѣсецъ.

ГЛАВА 29.

1 И тѣзи сѫ думы-тѣ на писмо-то, кое-
то пророкъ Іеремія проводи отъ Іеру-
салимъ до останѫлы-тѣ старѣйшины на
плѣнницы-тѣ, и до священницы-тѣ, и
пророцы-тѣ, и до всичкы-тѣ людіе кои-
то Навуходоносоръ закара плѣнницы отъ
2 Іерусалимъ у Вавилонъ; (Като Іехонія
царь-тъ, и царица-та, и скопци-тѣ, кня-
зове-тѣ Іудини и Іерусалимскы, и дър-
водѣлцы-тѣ, и ковачи-тѣ излѣзохѫ отъ
3 Іерусалимъ), Чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Еласа
Сафановъ-тъ сынъ, и на Гемаріѭ Хел-
кіинъ-тъ сынъ, (които Седекія Іудинъ-тъ
царь проводи у Вавилонъ при Навуходо-
носора Вавилонскый-тъ царь,) казваше:
4 Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ
Израилевъ, на всичкы онѣзи които ся
закарахѫ плѣнници, които азъ направихъ
да ся закаратъ плѣнници отъ Іерусалимъ
5 у Вавилонъ: Съградѣте кѫщы, и насе-
лѣте ся: и насадѣте градины, та яждте
6 плодъ-тъ имъ. Земѣте жены, и народѣте
сынове и дъщери: и земѣте жены за
сынове-тѣ си, и дайте дъщери-тѣ си на
мѫжіе, и нека народятъ сынове и дъще-
ри, и умножавайте ся тамъ, и не ся сма-
7 лявайте; И търсѣте миръ-тъ на този
градъ, дѣто вы азъ направихъ да бѫдете

закарани плѣнници, и молѣте ся за него
Господу; понеже въ неговъ-тъ миръ ще
имате вы миръ.
8 Защото така говори Господь Саваоѳъ,
Богъ Израилевъ: Да вы не прѣльщаватъ
пророци-тѣ ви, които сѫ всрѣдъ васъ, и
чародѣи-тѣ ви, и не слушайте сънища-
та си които вы гы правите да сънуватъ.
9 Защото ви пророчествуватъ лъжливо въ
мое име: азъ не гы сьмь проводилъ, го-
10 вори Господь. Защото така говори Го-
сподь: Че като ся испълнятъ седмдесеть
годины у Вавилонъ, ще вы посѣтиѫ, и
ще извършѫ надъ васъ благо-то мое сло-
11 во, да вы върнѫ на това мѣсто. Защо-
то азъ познавамъ мысли-тѣ които мы-
слѭ за васъ, говори Господь, мысли на
миръ, а не на зло, за да ви дамъ очак-
12 ванѫ-тѫ сетнинѫ. Тогазь ще извыкате
къмъ мене, и ще отидете та ще ми ся
13 помолите, и ще вы послушамъ. И ще мя
подирите, и намѣрите, когато мя потър-
14 сите съсъ всичко-то си сърдце. И ще
бѫдѫ намѣренъ отъ васъ, говори Гос-
подь: и ще върнѫ плѣнъ-тъ ви, и ще
вы съберѫ отъ всичкы-тѣ народы, и отъ
всичкы-тѣ мѣста дѣто вы испѫдихъ, го-
вори Господь: и ще вы върнѫ на мѣ-
сто-то отъ дѣто ви направихъ да бѫдете
закарани плѣнници.
15 Понеже рекохте: Господь въздигнѫ
16 намъ пророцы у Вавилонъ, *Познайте,*
че така говори Господь за царя който
сѣди на Давидовъ-тъ прѣстолъ, и за всич-
кы-тѣ людіе които обитаватъ въ този
градъ, братія-та ви които не излѣзохѫ
17 съ васъ на плѣнъ: Така говори Господь
Саваоѳъ: Ето, ще проводѭ върхъ тѣхъ
ножъ, гладъ, и моръ, и ще гы направѭ
както непотрѣбны-тѣ смоквы, които по-
18 ради лошотіѭ-тѫ *си* не ся ядѫтъ. И ще
гы испѫдѭ съ ножъ, съ гладъ, и съ моръ:
и ще гы прѣдамъ на тласканіе по всич-
кы-тѣ царства на земѭ-тѫ, щото *да сѫ*
проклѣтія, и почудваніе, и звизданіе, и
укоръ, въ всичкы-тѣ народы, дѣто сьмь
19 гы испѫдилъ; Защото не послушахѫ мои-
тѣ думы, говори Господь, които имъ
проводихъ чрѣзъ рабы-тѣ си пророцы-
тѣ, като ставахъ рано и проваждахъ: и
20 не послушахте, говори Господь. Послу-
шайте прочее слово-то Господне, всич-
кы вы плѣнени, които проводихъ отъ
21 Іерусалимъ у Вавилонъ. Така говори Го-
сподь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ, заради
Ахаава Колаіевъ-тъ сынъ, и заради Се-
декіѭ Маасіевъ-тъ сынъ, които проро-
чествуватъ вамъ лъжы въ име-то ми: Е-
то, ще гы прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ на На-
вуходоносора, Вавилонскый-тъ царь, и
22 ще гы порази прѣдъ очи-тѣ ви. И ще
ся земе отъ тѣхъ *примѣръ на* проклѣтіѭ
въ всичкы-тѣ Іудины плѣнницы, които
сѫ у Вавилонъ, и ще казватъ: Господь
да тя направи като Седекіѭ, и като А-
хаава, които Вавилонскый-тъ царь опе-
23 че въ огнь; Защото сторихѫ нечестіе
въ Израиль, и прѣлюбодѣйствувахѫ съ
жены-тѣ на ближни-тѣ си, и говорѣхѫ
въ мое име лъжливы думы, които не имъ
сьмь заповѣдалъ: и азъ знаѭ, и сьмь
свидѣтель, говори Господь.
24 И на Семаіѭ, Нехеламецъ-тъ, да гово-
25 ришь и да кажешь: Така говори Господь
Саваоѳъ, Богъ Израилевъ, и казва: По-
неже си проводилъ ты писма въ свое и-
ме на всичкы-тѣ людіе които сѫ въ Іе-
русалимъ, и на Софоніѭ Маасіевъ-тъ
сынъ священникъ-тъ, и на всичкы-тѣ
26 священницы, и си казалъ: Господь тя
постави священникъ вмѣсто Іодая свя-
щенникъ-тъ, за да си настоятель въ
домъ-тъ Господень надъ всякой человѣкъ
който лудува и пророчествува, за да го
27 туряшь въ тъмницѫ, и въ узы: Сега про-
чее защо не си обличилъ Іеремію Ана-
ѳоѳецъ-тъ, който ви пророчествува?
28 Понеже той за то проводи до насъ у
Вавилонъ, и казва: Този *плѣнъ* ще е
дългъ: съградѣте кѫщы, и населѣте ся,
и насадѣте градины, и яждте плодъ-тъ
29 имъ. И Софонія священникъ-тъ прочете
това писмо въ слушаніе на пророкъ Іе-
реміѭ.
30 И быде слово Господне къмъ Іеремію,
31 и рече: Проводи на всичкы-тѣ плѣнни-
цы, и кажи: Така говори Господь за
Семаіѭ Нехеламецъ-тъ: Понеже Семаія

ви прорече, а азъ не съмь го проводилъ,
и вы направи да ся надѣете на лъжж,
32 За то така говори Господь: Ето, ще по-
сѣтиж Семаіж Нехеламецъ-тъ, и сѣме-то
му: той не ще има человѣкъ който да
обитава между тѣзи людіе: нито ще ви-
ди добро-то, което азъ ще направиж на
людіе-тѣ си, говори Господь; защото
говори бунтъ противъ Господа.

ГЛАВА 30.

1 Слово-то което быде къмъ Іеремія
2 отъ Господа, и рече: Така говори Го-
сподь Богъ Израилевъ, и каза: Пиши въ
книгж всичкы тѣзи думы, които ти го-
3 ворихъ; Защото, ето, идатъ дни, говори
Господь, и ще върнж плѣнъ-тъ на лю-
діе-тѣ си Израиль и Іудж, говори Го-
сподь: и ще гы върнж въ землж-тж кож-
то дадохъ на отцы-тѣ имъ, и ще ж на-
4 слѣдятъ. И тѣзи сж думы-тѣ, които го-
ворй Господь за Израиль и за Іудж.
5 Защото така говори Господь:
Чухмы гласъ на трепетъ,
Страхъ, а не миръ.
6 Попытайте сега, и виждте,
Мжжъ ражда ли?
Защо гледамъ азъ всякого мжжа
Ржцѣ-тѣ му на чрѣсла-та му като женж
която ражда,
И лица-та на всичкы-тѣ прѣжълтѣли?
7 Горко! защото е голѣмъ онзи день:
Подобенъ нему не е былъ,
И е врѣме на утѣсненіе-то на Іакова;
Но ще ся избави отъ него.
8 И въ онзи день, говори Господь Са-
ваоѳъ,
Ще строшж хомотъ-тъ му отъ вратъ-тъ ти,
И ще раскжсамъ узы-тѣ ти,
И чужди нѣма вече да го порабощатъ;
9 Но ще работятъ на Господа Бога своего,
И на Давида царь-тъ си,
Когото ще имъ въздигнж.
10 А ты, не бой ся, рабе мой Іакове, го-
вори Господь:
Нито ся страхувай, Израилю;
Защото, ето, ще тя избавиж отъ далеч-
нж-тж странж,
И сѣме-то ти отъ землж-тж на плѣнъ-тъ
имъ:
И Іаковъ ще ся върне,
И ще ся успокои и си почине,
И не ще да има кой да го устрашава.
11 Защото азъ съмь съ тебе, говори Го-
сподь, за да ти избавиж:
И ако довършж всичкы-тѣ народы дѣто
ти распръснахъ,
Тебе обаче не ще да довършж,
Но ще тя накажж по сждбж,
И не щж да ти направиж съвсѣмъ неви-
ненъ.
12 Защото така говори Господь:
Съкрушеніе-то ти е неисцѣлимо,
Рана-та ти болѣзнена.
13 Нѣма кой да сжди сждбж-тж ти, за об-
вързваніе;
Нѣма за тебе лѣкове цѣлителны.
14 Всичкы-тѣ любовници ти забравихж:
Не тя търсятъ:
Защото тя ранихъ съ неприятелскж
ранж,
Съ наказаніе отъ единъ жестокъ,
За множество-то на твои-тѣ беззаконія:
Грѣхове-тѣ ти ся умножихж.
15 Защо выкашь за съкрушеніе-то си?
Болка-та ти е неисцѣлима
За множество-то на твои-тѣ беззаконія:
Грѣхове-тѣ ти ся умножихж:
За то ти направихъ това.
16 За то, всичкы които тя поядатъ ще ся
поядатъ:
И всичкы-тѣ ти противници, всичкы ку-
пно, ще отидатъ въ плѣнъ:
И които тя разграбятъ ще станатъ раз-
грабеніе,
И всичкы които тя обиратъ ще гы дамъ
на обиръ.
17 Защото ще възстановж здравіе въ тебе,
И ще тя исцѣлиж отъ раны-тѣ ти, гово-
ри Господь;
Защото тѣ тя нарекохж Отхвърленъ, и
казахж:
Той е Сіонъ: нѣма кой да го търси.
18 Така говори Господь:
Ето, азъ ще върнж отъ плѣнъ-тъ Іако-
вовы-тѣ шатры,
И ще ущедриж селенія-та му:

И градъ-тъ ще ся съгради на развалины-тѣ си,
И храмъ-тъ ще ся възстанови споредъ чинъ-тъ си.
19 И отъ тѣхъ ще да исхожда благодареніе
И гласъ на онѣзи които ся веселятъ:
И ще гы умножѫ, и нѣма да ся умалятъ:
И ще гы прославѭ, и не ще ся унижатъ.
20 И чада-та имъ ще бѫдѫтъ както по напрѣдъ,
И събраніе-то имъ ще ся утвърди прѣдъ мене,
И ще накажѫ всичкы-тѣ които гы угнѣтяватъ.
21 И голѣмецъ-тъ имъ ще бѫде отъ тѣхъ,
И властитель-тъ имъ ще излѣзе изъ срѣдъ тѣхъ:
И ще го направѭ да ся приближава,
И ще ся приближава при мене;
Защото кой е той, що полага сърдце-то си
Да ся приближи при мене? говори Господь.
22 И ще ми бѫдете людіе,
И азъ ще ви бѫдѫ Богъ.
23 Ето, вихрушка отъ Господа излѣзе съ ярость,
Вихрушка която помита:
Ще ся устреми върху главѫ-тѫ на нечестивы-тѣ.
24 Пламенный-тъ гнѣвъ Господень нѣма да ся върне додѣ не извърши,
И додѣ не испълни съвѣты-тѣ на сърдце-то си:
Въ послѣдни-тѣ дни ще разумѣете вы това.

ГЛАВА 31.

1 Въ исто-то врѣме, говори Господь,
Ще бѫдѫ Богъ на всичкы-тѣ Израилевы родове,
И тѣ ще ми бѫдѫтъ людіе.
2 Така говори Господь:
Людіе-тѣ които останахѫ отъ ножъ-тъ
Намѣрихѫ благодать въ пустынѭ-тѫ:
Израиль отиде да намѣри почивкѫ.
3 Господь ми ся яви отдавна, *и рече:*
Ей, възлюбихъ тя съ вѣчнѫ любовь:
За то тя привлѣкохъ съ милость.
4 Пакъ ще тя съградѭ,
И ще ся съградишь, дѣво Израилева:
Ще ся украсишь пакъ съ тъпаны-тѣ си,
И ще излазяшь съ ликове-тѣ на онѣзь които ся веселятъ.
5 Ще насадишь пакъ лозія на Самарійскы-тѣ горы:
Насадители-тѣ ще насадятъ, и ще ядѫтъ плодъ-тъ.
6 Защото ще дойде день,
Въ който стражи-тѣ върху горѫ-тѫ Ефремъ ще выкатъ:
Станѣте, и да възлѣземъ въ Сіонъ
При Господа Бога нашего.
7 Защото така говори Господь:
Пѣйте съ радость за Іакова,
И въсклицнѣте за главѫ-тѫ на народы-тѣ:
Прогласѣте, похвалѣте, и речѣте:
Спаси, Господи, людіе-тѣ си, остатъкъ-тъ на Израиля.
8 Ето, азъ ще гы доведѫ отъ земѭ-тѫ на сѣверъ,
И ще гы съберѫ отъ крайща-та на земѭ-тѫ,
И съ тѣхъ слѣпъ, и хромъ,
Непраздна, и раждающѫ купно:
Голѣмо събраніе ще ся върне тукъ.
9 Съ плачъ ще дойдѫтъ,
И съ моленія ще гы доведѫ:
Ще гы водѭ край водны рѣкы прѣзъ правъ пѫть,
Въ който нѣма да ся спънѫтъ;
Защото съмь отецъ на Израиля,
И Ефремъ е първородный мой.
10 Слушайте, народи, слово-то Господне,
И възвѣстѣте въ далечны-тѣ островы, и речѣте:
Който распръснѫ Израиля той ще го събере,
И ще го упази, както пастырь-тъ стадо-то си.
11 Защото Господь искупи Іакова,
И го избави отъ рѫкѫ-тѫ на по силный-тъ му.
12 И ще дойдѫтъ, и ще пѣѭтъ върху высочинѫ-тѫ на Сіонъ,
И ще ся стекѫтъ къмъ благости-тѣ Господни,
Къмъ жито-то, и вино-то, и елей-тъ,

И къмъ рожбы-тѣ на овцы-тѣ и на говеда-та.
И душа-та имъ ще бѫде като градина напояваемѫ :
И нѣма да изнемощѣѭтъ вече.
13 Тогазь ще ся зарадва дѣвица-та въ ликъ-тъ,
И млади-тѣ и стари-тѣ купно :
И ще обърнѫ сѣтуваніе-то имъ въ радость,
И ще гы утѣшѫ, и ще гы развеселѭ подирь скърбь-тѫ имъ.
14 И ще насытѭ душѫ-тѫ на священницы-тѣ съ тлъстинѫ :
И людіе-тѣ ми ще ся насытятъ съ благости-тѣ ми, говори Господь.
15 Така говори Господь :
Гласъ ся чу въ Рамѫ,
Рыданіе, *и* горко плаканіе:
Рахиль оплакваше чада-та си,
И не рачаше да ся утѣши за чада-та си, защото гы нѣма.
16 Така говори Господь :
Спри гласъ-тъ си отъ плачъ,
И очи-тѣ си отъ сьлзы ;
Защото дѣло-то ти ще ся възмьзди, говори Господь :
И ще ся върнѫтъ отъ землѭ-тѫ на неприятеля.
17 И има надежда въ сетнины-тѣ ти, говори Господь,
И чада-та *ти* ще ся върнѫтъ въ прѣдѣлы-тѣ си.
18 Чухъ наистинѫ Ефрема да говори съ плачъ :
Наказалъ си мя,
И ся наказахъ като неученъ юнецъ :
Върни мя, и ще ся върнѫ ;
Защото ты си Господь Богъ мой.
19 Наистинѫ отъ какъ ся върнѫхъ, раскаяхъ ся :
И отъ какъ ся научихъ, ударихъ ся по бедро-то :
Засрамихъ ся, още и постыдихъ ся ;
Защото носихъ укоръ-тъ на младость-тѫ си.
20 Ефремъ драгъ ли е менѣ сынъ ?
Мило ли е дѣте ?
Защото колкото говорѭ за него,
Все още го помнѭ :
За то ся смущава утроба-та ми за него:
Наистинѫ ще ся умилостивѭ за него, говори Господь.
21 Въсправи си бѣлѣзы,
Направи си высокы грамады,
Тури сьрдце-то си въ друмъ-тъ,
Въ пѫть-тъ *прѣзъ който* си ходила :
Върни ся, дѣво Израилева,
Върни ся къмъ тѣзи твои градове.
22 До кога ще забыкаляшь, дъщи отстѫпнице ?
Защото Господь направи ново *нѣщо* на землѭ-тѫ :
Жена ще окружи мѫжъ.
23 Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ :
За напрѣдъ ще говорятъ тѫзи думѫ въ землѭ-тѫ на Іудѫ,
И въ градове-тѣ му, когато върнѫ плѣненіе-то имъ :
Господь да тя благослови, селеніе на правдѫ, горо на святынѭ.
24 И ще обитаватъ въ Іудѫ, и въ всичкы-тѣ му градове купно,
Земледѣлци-тѣ и тѣзи които излизатъ съсъ стадо.
25 Защото насытихъ расслабенѫ душѫ,
И напълнихъ всякѫ изнемощѣлѫ душѫ.
26 Тогазь ся събудихъ, и разгледахъ :
И сънъ-тъ ми станѫ ми сладъкъ.
27 Ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И ще насѣѭ Израилевъ-тъ домъ и Іудинъ-тъ домъ
Съ человѣческо сѣме, и съсъ скотско сѣме.
28 И както бодърствувахъ надъ тѣхъ за да искоренявамъ,
И да развалямъ, и да съсыпвамъ,
И да погубвамъ, и да злотворѭ,
Така ще бодърствувамъ надъ тѣхъ
За да градѭ, и да насаждамъ, говори Господь.
29 Въ онѣзи дни не ще да говорятъ вече:
Отци-тѣ ядохѫ кыслъ,
И зѫби-тѣ на чада-та оскоминѣхѫ :
30 Но всякой ще умира за беззаконіе-то си:
Всякой человѣкъ който яде кыслъ-тъ,
Негови-тѣ зѫби ще оскоминѣѭтъ.

31 Ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И ще направѭ съ домъ-тъ Израилевъ, и
съ домъ-тъ Іудинъ,
Завѣтъ новъ:
32 Не споредъ завѣтъ-тъ, който направихъ
съ отцы-тѣ имъ,
Въ който день гы хванѫхъ за рѫкѫ-тѫ
За да гы изведѫ изъ Египетскѫ-тѫ землѭ;
Защото тѣ прѣстанихѫ завѣтъ-тъ ми,
И азъ ся отвърнѫхъ отъ тѣхъ, говори
Господь;
33 Но този *ще бѫде* завѣтъ-тъ,
Който ще направѭ съ домъ-тъ Израилевъ
Слѣдъ онѣзи дни, говори Господь:
Ще положѫ законъ-тъ си въ вѫтрешности-тѣ имъ,
И ще го напишѫ въ сърдца-та имъ:
И ще бѫдѫ азъ тѣхенъ Богъ,
И тѣ ще бѫдѫтъ мои людіе:
34 И нѣма вече да учатъ
Всякой ближній-тъ си, и всякой брата
си,
И да казватъ: Познайте Господа;
Защото всичкы ще мя познаватъ,
Отъ малкый-тъ имъ до голѣмый-тъ имъ,
говори Господь;
Защото ще простѭ беззаконіе-то имъ,
И грѣхъ-тъ имъ не ще помнѭ вече.
35 Така говори Господь,
Който дава слънце-то за видѣлинѫ за
день-тъ,
И наредбы-тѣ на лунѫ-тѫ и на звѣзды-тѣ за видѣлинѫ на нощь-тѫ,
Който запрѣтява на море-то, когато
вълны-тѣ му шумятъ:
Господь на силы-тѣ е име-то му:
36 Ако исчезнѫтъ тѣзи наредбы отъ прѣдъ
мене, говори Господь,
Тогазь Израилево-то сѣме ще прѣстане
Отъ да е народъ прѣдъ мене въ всичкы-тѣ дни.
37 Така говори Господь:
Ако може небе-то горѣ да ся измѣри,
И основанія-та на землѭ-тѫ долу да ся
изслѣдятъ,
Тогазь и азъ ще отхвърлѭ всичко-то
Израилево сѣме
За все що сѫ сторили, говори Господь.
38 Ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И градъ-тъ ще ся съгради Господу
Отъ стълпъ-тъ Ананеилъ до портѫ-тѫ
на ѫглъ-тъ.
39 И връвь па размѣреніе ще излѣзе още
Срещѫ него до хълмъ-тъ Гаривъ,
И ще обходи до Гоаѳъ.
40 И всичка-та долина на трупове-тѣ и на
пепелъ-тъ,
И всичкы-тѣ полета до потокъ-тъ Кедронъ,
До ѫглъ-тъ на портѫ-тѫ на коніе-тѣ
къмъ истокъ,
Ще бѫдѫтъ святы Господу:
Нѣма вече да ся искорени,
Нито да ся съсыпе, въ вѣкъ.

ГЛАВА 32.

1 Слово-то което быде къмъ Іеремія
отъ Господа въ десето-то лѣто на Седекія Іудинъ-тъ царь, което бѣ осмнадесето-то лѣто на Навуходоносора.
2 И тогазь войнство-то на Вавилонскый-тъ царь обсаждаше Іерусалимъ: а пророкъ Іеремія бѣ затворенъ въ дворъ-тъ
на тъмницѫ-тѫ, която бѣ въ домъ-тъ на
3 Іудинъ-тъ царь. Защото Седекія Іудинъ-тъ царь бѣше го затворилъ, и казваше: Защо ты пророчествувашь, и казвашь: Така говори Господь: Ето, азъ
ще прѣдамъ този градъ въ рѫкѫ-тѫ на
Вавилонскый-тъ царь, и ще го обладае:
4 И Седекія Іудинъ-тъ царь нѣма да избѣгне изъ рѫкѫ-тѫ на Халдейцы-тѣ, но
непрѣмѣнно ще бѫде прѣдаденъ въ рѫкѫ-тѫ на Вавилонскый-тъ царь, и ще
говори съ него уста съ уста, и очи-тѣ
5 му ще видятъ негови-тѣ очи: И ще заведе Седекія у Вавилонъ, и тамъ ще
бѫде той додѣ го посѣтѭ, говори Господь: ако ратувате противъ Халдейцы-тѣ, нѣма да успѣете.
6 И рече Іеремія; Быде слово Господне
7 къмъ мене, и каза: Ето, Анамеилъ,
сынъ-тъ на Селлума стрыкѫ ти, ще дойде при тебе, и ще рече: Купи за себе
си нивѫ-тѫ ми, която е въ Анаѳоѳъ;
защото тебѣ принадлежи право-то на

8 ближенъ сродникъ да ѭ искупишь. И
дойде при мене Анамеилъ, сынъ-тъ на
стрыкѫ ми, въ дворъ-тъ на тъмницѫ-тѫ,
споредъ слово-то Господне, та ми рече:
Купи, молѭ, нивѫ-тѫ ми която е въ А-
наѳоѳъ, у Веніаминовѫ-тѫ землѭ; защо-
то на тебе принадлежи право-то на на-
слѣдіе-то, и на тебе искупуваніе-то:
купи ѭ за себе си. Тогазь познахъ, че
9 слово Господне бѣ това. И купихъ отъ
Анамеила, стрыковъ-тъ си сынъ, нивѫ-тѫ
която е въ Анаѳоѳъ, и прѣтеглихъ му
сребро-то, седмнадесеть сикли сребро.
10 И писахъ записъ-тъ, и ударихъ печать,
и турихъ свидѣтели, и прѣтеглихъ сре-
11 бро-то въ вѣсы-тѣ. И зѣхъ записъ-тъ
на купуваніе-то, запечатаный-тъ *споредъ*
законъ-тъ и обычай-тъ, и отвореный-тъ:
12 И дадохъ записъ-тъ на купуваніе-то на
Варуха сынъ-тъ на Нирія Маасіевъ-тъ
сынъ, прѣдъ Анамеила стрыковъ-тъ ми
сынъ, и прѣдъ свидѣтели-тѣ които под-
писахѫ записъ-тъ на купуваніе-то,
прѣдъ всичкы-тѣ Іудеи, които сѣдѣхѫ
13 въ дворъ-тъ на тъмницѫ-тѫ: И заповѣ-
дахъ на Варуха прѣдъ тѣхъ, и казахъ:
14 Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ И-
зраилевъ: Земи тѣзи записы, този за-
писъ на купуваніе-то запечатаный-тъ, и
този отвореный-тъ записъ, и тури гы
въ прьстенъ съсѫдъ, за да стоятъ много
15 дни. Защото така говори Господь Са-
ваоѳъ, Богъ Израилевъ: Кѫщи, и нивы,
и лозія ще ся добыѭтъ пакъ въ тази
землѭ.

16 А като дадохъ записъ-тъ на купува-
ніе-то на Варуха сына Нирієва, помо-
17 лихъ ся Господу, и рѣкохъ: О! Госпо-
ди Іеова! ето, ты си направилъ небе-то
и землѭ-тѫ съ голѣмѫ-тѫ си силѫ, и съ
прострѣнѫ-тѫ си мышцѫ: нѣма нищо
18 мѫчно за тебе. Ты правишь милость до
тысящы *родове,* и въздавашь беззаконіе-
то на отцы-тѣ въ пазухѫ-тѫ на чада-та
имъ слѣдъ тѣхъ: Богъ великый, крѣп-
кый, Господь на силы-тѣ е име-то му,
19 Великъ въ съвѣтъ, и силенъ въ дѣла;
защото очи-тѣ ти сѫ отворены върху
всичкы-тѣ пѫтища на человѣческы-тѣ
сынове, за да дадешь всякому споредъ
пѫтища-та му, и споредъ плодъ-тъ на
20 дѣла-та му: *Ты* който си направилъ зна-
менія и чудеса въ Египетскѫ-тѫ землѭ,
познаты дори до този день, и въ Изра-
иль, и въ человѣцы-тѣ: и направилъ си
21 име, като днесь: И извелъ си людіе-тѣ
си Израиль изъ Египетскѫ-тѫ землѭ съсъ
знаменія, и чудеса, и съ крѣпкѫ рѫкѫ,
и съ прострѣнѫ мышцѫ, и съ голѣмъ у-
22 жасъ: И далъ си имъ тази землѭ, коѭто
си ся заклѣлъ на отцы-тѣ имъ да дадешь
23 тѣмъ, землѭ дѣто тече млѣко и медъ: И
влѣзохѫ, и наслѣдихѫ ѭ: но не послу-
шахѫ гласъ-тъ ти, нито ходихѫ въ за-
конъ-тъ ти: не направихѫ *нищо* отъ
всичко що имъ си заповѣдалъ да пра-
вятъ: за то си докаралъ върхъ тѣхъ вси-
24 чко това зло. Ето, окопи-тѣ стигнѫхѫ
до градъ-тъ, за да го обладаѭтъ: и градъ-
тъ ся даде въ рѫкѫ-тѫ на Халдейцы-тѣ,
които ратуватъ противъ него съ ножъ,
и гладъ, и моръ: и както си говорилъ,
25 стана: и ето, видишь: И ты ми рече,
Господи Боже: Купи си нивѫ-тѫ съсъ
сребро, и тури свидѣтели: а градъ-тъ
ся даде въ рѫкѫ-тѫ на Халдейцы-тѣ.
26 И быде слово Господне къмъ Іеремія,
27 и рече: Ето, азъ сьмь Господь Богъ на
всякѫ плъть: има ли нѣщо мѫчно за
28 мене? За то така говори Господь: Ето,
ще прѣдамъ този градъ въ рѫкѫ-тѫ на
Халдейцы-тѣ, и въ рѫкѫ-тѫ на Навухо-
доносора Вавилонскый-тъ царь, и ще го
29 обладае: И Халдейци-тѣ които ратуватъ
противъ този градъ, ще дойдѫтъ, и ще
турятъ огнь въ този градъ, и ще го из-
горятъ, и кѫщы-тѣ, на които върхъ по-
кривы-тѣ кадѣхѫ Ваалу, и правѣхѫ възліянія
на другы богове, за да мя раз-
30 гнѣвятъ. Защото Израилеви-тѣ сынове
и Іудини-тѣ сынове само зло правѣхѫ
прѣдъ мене отъ младость-тѫ си; защото
Израилеви-тѣ сынове друго не правѣхѫ,
освѣнь да мя разгнѣвяватъ съ дѣла-та
31 на рѫцѣ-тѣ си, говори Господь. Защото
този градъ станѫ за мене *раздраженіе*
на гнѣвъ-тъ ми и на ярость-тѫ ми, отъ
който день го съградихѫ дори до този

день, за да го отхвърлѭ отъ лице-то си,
32 Поради всичко-то зло на Израилевы-тѣ
сынове и на Іудины-тѣ сынове което
направихѫ да мя раздражавать, тѣ, ца-
ріе-тѣ имъ, князове-тѣ имъ, священни-
ци-тѣ имъ, и пророци-тѣ имъ, и Іуди-
ни-тѣ мѫжіе, и Іерусалимскы-тѣ жите-
33 ли. И обърнахѫ гърбъ къмъ мене, а не
лице: и гы учахъ, като ставахъ рано и
поучавахъ, но не послушахѫ да земѫтъ
34 поученіе: Но турихѫ мерзости-тѣ си
въ домъ-тъ, върху който ся нарече име-
35 то ми, за да го осквернятъ: И съгради-
хѫ высокы-тѣ мѣста Ваалу, които сѫ въ
долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ, за да
прѣведѫтъ сынове-тѣ си и дъщери-тѣ си
прѣзъ огнь-тъ на Молоха: което не имъ
заповѣдахъ, нито възлѣзе на сърдце-то
ми, да сторятъ тѫзи мерзость, та да на-
правятъ Іудѫ да съгрѣшава.
36 И сега за то така говори Господь,
Богъ Израилевъ, за този градъ, за който
вы говорите: Ще ся прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ
на Вавилонскый-тъ царь, съ ножъ, и съ
37 гладъ, и съ моръ: Ето, ще гы съберѫ
отъ всичкы-тѣ мѣста, дѣто бѣхъ гы ис-
пѫдилъ въ гнѣвъ-тъ си, и въ ярость-тѫ
си, и въ голѣмо-то *си* негодованіе: и
ще гы върнѫ на това мѣсто, и ще гы
38 населѭ въ утвърженіе: И ще ми бѫдѫтъ
39 людіе, и азъ ще имъ бѫдѫ Богъ: И ще
имъ дамъ едно сърдце и единъ пѫть, за
да ми ся боятъ въ всичкы-тѣ дни, за
тѣхно добро, и *за онова* на чада-та имъ
40 подирь тѣхъ: И ще направѭ завѣтъ вѣ-
ченъ съ тѣхъ, че нѣма да ся върнѫ отъ
слѣдъ тѣхъ, но ще имъ правѭ добро,
и ще турѭ страхъ-тъ си въ сърдца-та
41 имъ, за да не отстѫпятъ отъ мене: И ще
ся радвамъ за тѣхъ да имъ правѭ до-
бро, и ще гы насадѭ въ тѫзи земѭ съ
истинѫ, съсъ всичко-то си сърдце и
съсъ всичкѫ-тѫ си душѫ.
42 Защото така говори Господь: Както
докарахъ върхъ тѣзи людіе всичко това
голѣмо зло, така ще докарамъ върхъ
тѣхъ всичко-то добро което азъ гово-
43 рихъ за тѣхъ. И ще ся добыѭтъ нивы
въ тѫзъ земѭ, за която вы казвате:
Пуста е, безъ человѣкъ или скотъ: прѣ-
44 даде ся въ рѫкѫ-тѫ на Халдейцы-тѣ. Ще
купуватъ нивы съсъ сребро, и ще под-
писватъ записы, и запечатватъ, и ще
прѣдставятъ свидѣтели, у Веніаминовѫ-
тѫ земѭ, и въ Іерусалимскы-тѣ околно-
сти, и въ Іудины-тѣ градове, и въ пла-
нинскы-тѣ градове, и въ полянскы-тѣ
градове, и въ южны-тѣ градове; защото
ще гы върнѫ отъ плѣненіе-то имъ, го-
вори Господь.

ГЛАВА 33.

1 И быде слово Господне къмъ Іеремія
вторый пѫть, като бѣ той още затво-
ренъ въ дворъ-тъ на тъмницѫ-тѫ, и рече:
2 Така говори Господь, който съгради
този *градъ*,
Господь който го създаде, за да го у-
твърди:
Іеова е име-то му:
3 Възозви къмъ мене, и ще ти отговорѭ,
И ще ти покажѫ голѣмы и тайны нѣща,
Които не знаешь.
4 Защото така говори Господь Богъ Изра-
илевъ,
За домове-тѣ на този градъ,
И за домове-тѣ на Іудины-тѣ царіе,
Които ще ся съборятъ отъ окопы и отъ
ножъ,
5 За онѣзи които идѫтъ да ратуватъ про-
тивъ Халдейцы-тѣ,
И да напълнятъ тѣзи *домове* съ трупо-
ве-тѣ на человѣцы-тѣ,
Които азъ ще поразѭ въ гнѣвъ-тъ си и
въ ярость-тѫ си,
И за всичкы-тѣ тѣхны злины
Азъ скрыхъ лице-то си отъ този градъ:
6 Ето, азъ ще донесѫ въ него здравіе и
исцѣленіе, и ще гы исцѣлѭ,
И ще имъ открыѭ изобиліе на миръ и
на истинѫ.
7 И ще върнѫ плѣнницы-тѣ Іудины
И плѣнницы-тѣ Израилевы,
И ще гы съградѭ като понапрѣдъ:
8 И ще гы очистѭ отъ всичко-то имъ без-
законіе,
Съ което ми съгрѣшихѫ:

И ще простѫ всичкы-тѣ имъ беззаконія,
Съ които ми съгрѣшихѫ,
И съ които отстѫпихѫ отъ мене.
9 И *този градъ* ще ми бѫде име за веселіе,
Хвала и слава прѣдъ всичкы-тѣ народы на землѭ-тѫ,
Които ще чуѭтъ всичко-то добро което имъ азъ правѭ:
И ще ся убоятъ и ще ся растреперятъ за всичко-то добро
И за всичкый-тъ миръ, който ще му направѭ.
10 Така говори Господь:
Пакъ ще ся чуе въ това мѣсто,
За което вы казвате: Пусто е, безъ человѣкъ и безъ скотъ,
Въ Іудины-тѣ градове и въ Іерусалимскы-тѣ улицы,
Които сѫ пусты, безъ человѣкъ,
И безъ житель, и безъ скотъ,
11 Гласъ на радость, и гласъ на веселіе,
Гласъ на младоженецъ, и гласъ на невѣстѫ,
Гласъ на онѣзи които ще казватъ:
Хвалѣте Господа на силы-тѣ,
Защото е благъ Господь,
Защото милость-та му е въ вѣкъ:
И на онѣзь които ще приносятъ благодарственны приношенія въ домъ-тъ Господень;
Защото ще върнѫ плѣнницы-тѣ на тѫзи землѭ,
Както *сѫ были* попапрѣдъ, говори Господь.
12 Така говори Господь Саваоѳъ:
Пакъ на това мѣсто, което е пусто,
Безъ человѣкъ и безъ скотъ,
И въ всичкы-тѣ му градове,
Ще има пастырскы жилища
За да успокояватъ стада-та.
13 Въ планинскы-тѣ градове, и въ полянскы-тѣ градове,
И въ южны-тѣ градове, и у Веніаминовѫ-тѫ землѭ,
И въ околности-тѣ на Іерусалимъ, и въ Іудины-тѣ градове,
Ще заминатъ пакъ стада-та
Подъ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които гы бро-ятъ, говори Господь.
14 Ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И ще извършѫ *онова* добро слово, което говорихъ
За Израилевъ-тъ домъ и за Іудинъ-тъ домъ.
15 Въ онѣзь дни и въ онова врѣме,
Ще направѭ да прозябне Давиду отрасль на правдѫ:
И ще извърши сѫдбѫ и правдѫ на землѭ-тѫ.
16 Въ онѣзи дни Іуда ще бѫде спасенъ,
И Іерусалимъ ще живѣе безопасно:
И това *е име-то* съ което ще ся нарича:
ГОСПОДЬ ПРАВДА НАША.
17 Защото така говори Господь:
Нѣма да оскудѣе отъ Давида человѣкъ
Който да сѣди на прѣстолъ-тъ на Израилевъ-тъ домъ:
18 Нито отъ Левиты-тѣ священницы-тѣ ще оскудѣе прѣдъ мене человѣкъ
Който да приноси всесъжженія, и да гори хлѣбны приношенія,
И да прави жьртвы въ всичкы-тѣ дни.
19 И быде слово Господне къмъ Іеремія, и рече:
20 Така говори Господь:
Ако е възможно да разрушите завѣтъ-тъ ми за день-тъ
И завѣтъ-тъ ми за нощь-тѫ,
Щото да не става вече день и нощь въ врѣме-то си,
21 *Тогазь* ще може да ся разруши и завѣтъ-тъ ми съ Давида мой-тъ рабъ,
Щото да нѣма сынъ да царува на прѣстолъ-тъ му,
И съ Левиты-тѣ священницы-тѣ, служители-тѣ ми.
22 Както небесно-то войнство не може да ся изброи,
Нито пѣсъкъ-тъ морскый да ся измѣри,
Така ще умножавамъ сѣме-то на Давида мой-тъ рабъ,
И Левиты-тѣ служители-тѣ ми.
23 И быде слово Господне къмъ Іеремія, и рече:
24 Не си ли видѣлъ що говорятъ тѣзи люде, и казватъ:
Двѣ-тѣ домородія които Господь избра,
Ето отхвърли гы?

Така прѣзиратъ тѣ людіе-тѣ ми,
Щото не ся вмѣняватъ вече за народъ
прѣдъ тѣхъ.
25 Така говори Господь:
Ако не съмь *направилъ* завѣтъ-тъ си за
день-тъ и нощь-тѫ,
И ако не съмь наредилъ законы-тѣ на
небе-то и на земѭ-тѫ,
26 То ще отхвърлѭ сѣме-то на Іакова, и
на Давида рабъ-тъ си така,
Щото да не земѫ отъ сѣме-то му упра-
вители
Върху сѣме-то на Авраама, на Исаака,
и на Іакова;
Защото ще върнѫ плѣнницы-тѣ имъ, и
ще гы помилувамъ.

ГЛАВА 34.

1 Слово-то което быде къмъ Іереміѫ
отъ Господа, когато Навуходоносоръ
Вавилонскый царь, и всичка-та му сила,
и всичкы-тѣ царства на земѭ-тѫ които
бѣхѫ подъ власть-тѫ на рѫкѫ-тѫ му, и
всичкы-тѣ людіе, ратувахѫ противъ Іе-
русалимъ, и противъ всичкы-тѣ му гра-
дове, и рече:
2 Така говори Господь, Богъ Израи-
левъ: Иди, та говори на Седекіѭ Іу-
динъ-тъ царь, и кажи му: Така говори
Господь: Ето, ще прѣдамъ този градъ
въ рѫкѫ-тѫ на Вавилонскый-тъ царь, и
3 ще го изгори съ огнь: И ты нѣма да
избѣгнешь изъ рѫкѫ-тѫ му, но непрѣ-
мѣнно ще бѫдешь хванѫтъ, и прѣдаденъ
въ рѫкѫ-тѫ му: и очи-тѣ ти ще видятъ
очи-тѣ на Вавилонскый-тъ царь, и ус-
та-та му ще говорятъ съ уста-та ти, и
ще влѣзешь у Вавилонъ.
4 Слушай обаче слово-то Господне, Се-
декіе царю Іудинъ: така говори Господь
5 за тебе: Нѣма да умрешь отъ ножъ:
мирно ще умрешь: и споредъ горѣнія-та
които правѣхѫ за отцы-тѣ ти, прѣдиш-
ни-тѣ царіе, които бѣхѫ прѣди тебе,
така ще ти направятъ горѣнія: и ще тя
оплачатъ, и рекѫтъ: Увы! господарю!
защото азъ говорихъ това слово, казва
Господь.
6 И говори пророкъ Іеремія на Седе-
кіѭ Іудинъ-тъ царь всичкы тѣзи слова
7 въ Іерусалимъ. А войнство-то на Вави-
лонскый-тъ царь ратуваше противъ Іе-
русалимъ, и противъ всичкы-тѣ останѫ-
ли Іудины градове, противъ Лахисъ, и
Азика; защото отъ Іудины-тѣ градове
тѣ бѣхѫ останали, градове утвърдени.
8 Слово-то което быде къмъ Іеремія
отъ Господа, като направи царь Седе-
кія завѣтъ съсъ всичкы-тѣ людіе които
бѣхѫ въ Іерусалимъ, за да си прогла-
9 сятъ свободѫ, Щото да пусне всякой
рабъ-тъ си, и всякой рабынѭ-тѫ си, Ев-
реинъ или Еврейкѫ, свободны, за да не
10 дьржи никой брата си Іудеинъ рабъ: И
послушахѫ всичкы-тѣ князове, и всич-
кы-тѣ людіе, които влѣзохѫ въ за-
вѣтъ-тъ, да пусне всякой рабъ-тъ си, и
всякой рабынѭ-тѫ си, свободны, щото
да нѣматъ вече тѣхъ за рабы: послуша-
11 хѫ, и пуснѫхѫ *гы:* Но слѣдъ това по-
метнѫхѫ ся и направихѫ да ся върнѫтъ
раби-тѣ и рабыни-тѣ, които пуснѫхѫ
свободни, и подчинихѫ гы *да сѫ* раби
и рабыни.
12 И быде слово Господне къмъ Іеремія
13 отъ Господа, и рече: Така говори Го-
сподь Богъ Израилевъ: Азъ направихъ
завѣтъ съ отцы-тѣ ви, въ който день гы
изведохъ изъ Египетскѫ-тѫ земѭ, изъ
14 домъ-тъ на робство-то, и рѣкохъ: Въ
свършъкъ-тъ на седмь годины пуснѣте
всякой брата си Евреинъ-тъ, който ти
ся е продалъ, и слугувалъ ти е шесть
годины: тогазь ще го пуснешь свободенъ
отъ тебе; но отци-тѣ ви не мя послу-
15 шахѫ, нито приклонихѫ ухо-то си. И вы
сега бѣхте ся обърнѫли и направили
право-то прѣдъ мене, като прогласихте,
всякой освобожденіе на ближній-тъ си,
и направили бѣхте завѣтъ прѣдъ мене
въ домъ-тъ върху който ся призовава и-
16 ме-то ми: Но пометнѫхте ся, и осквер-
нихте име-то ми, и направихте всякой
рабъ-тъ си, и всякой рабынѭ-тѫ си, кои-
то бѣхте пуснѫли свободны по волѭ-тѫ
имъ, да ся върнѫтъ, и подчинихте гы да
ви сѫ раби и рабыни.

17 За то така говори Господь: Вы не мя
послушахте, да прогласите свобода всякой
на брата си, и всякой на ближній-тъ
си: ето, говори Господь, азъ прогласявамъ
противъ васъ свобода на ножъ-тъ,
на моръ-тъ, и на гладъ-тъ: и ще вы прѣдамъ
въ тласканіе по всичкы-тѣ царства
18 на землѭ-та. И ще прѣдамъ человѣцы-тѣ
които сѫ прѣстапили завѣтъ-тъ ми, които
не извършихѫ слова-та на завѣтъ-тъ
що направихѫ прѣдъ мене, когато разсѣкохѫ
теле-то надвѣ, и минахѫ между
19 части-тѣ му, Іудини-тѣ князове и Іерусалимскы-тѣ
князове, скопци-тѣ и свещеници-тѣ,
и всичкы-тѣ людіе на тазь
землѭ, които минахѫ между раздѣлены-
20 тѣ части на теле-то: И ще гы прѣдамъ
въ рѫка-тѫ на непріятели-тѣ имъ, и въ
рѫка-тѫ на онѣзи които искатъ душа-тѫ
имъ: а трупове-тѣ имъ ще бѫдатъ за
хранѫ на небесны-тѣ птицы, и на зе-
21 мны-тѣ звѣрове. И Седекіѭ Іудинъ-тъ
царь, и князове-тѣ му, ще прѣдамъ въ
рѫка-тѫ на непріятели-тѣ имъ, и въ рѫка-тѫ
на онѣзи които искатъ душа-тѫ
имъ, и въ рѫка-тѫ на войнство-то на
Вавилонскый-тъ царь, които ся оттеглихѫ
22 отъ васъ. Ето, ще заповѣдамъ, говори
Господь, и ще гы върнѫ въ този
градъ, и ще ратуватъ противъ него, и
ще го обладаѭтъ, и ще го изгорятъ съ
огнь: и ще направѭ Іудины-тѣ градове
запустѣніе, да нѣма кой да живѣе *въ
тѣхъ*.

ГЛАВА 35.

1 Слово-то което быде къмъ Іереміѭ отъ
Господа въ дни-тѣ на Іоакима Іосіинъ-тъ
2 сынъ, Іудинъ-тъ царь, и рече: Иди въ
домъ-тъ на Рихавовцы-тѣ, та имъ говори,
и доведи гы въ домъ-тъ Господенъ, въ
еднѫ отъ стаи-тѣ, и напой гы съ вино.
3 Тогазъ зѣхъ Яазаніѭ, сынъ-тъ на Іереміѭ,
сына Хавасиніева, и братія-та му,
и всичкы-тѣ му сынове, и всичкый-тъ
4 домъ на Рихавовцы-тѣ, Та гы доведохъ
въ домъ-тъ Господень, въ стаѭ-тѫ на
сынове-тѣ на Анана, сынъ-тъ на Игдаліѭ,
Божій-тъ человѣкъ, която бѣше при
стаѭ-тѫ на князове-тѣ, надъ стаѭ-тѫ на
Маасіѭ Селлумовъ-тъ сынъ стражъ-тъ на
5 врата-та: И турихъ прѣдъ сынове-тѣ на
домъ-тъ на Рихавовцы-тѣ съсѫды пълны
съ вино, и чашы, и рѣкохъ имъ: Пійте
6 вино. А тѣ рекохѫ: Не щемъ да піемъ
вино; защото Іонадавъ, Рихавовъ-тъ сынъ
отецъ ни, заповѣда ни, и рече: Да не
піете вино, вы, и сынове-тѣ ви до вѣка:
7 Нито кѫщѫ да съградите, нито сѣме да
насѣете, нито лозія да насадите, нито
да имате; но въ шатры да обитавате
прѣзъ всичкы-тѣ си дни, за да живѣете
много дни въ землѭ-тѫ, въ коѭто сте
8 пришелци. И послушахмы гласъ-тъ на
Іонадава, Рихавовъ-тъ сынъ, нашій-тъ отецъ,
въ всичко що ни заповѣда, да не
піемъ вино прѣзъ всичкы-тѣ си дни, ный,
жены-тѣ ни, сынове-тѣ ни, и дъщери-тѣ
9 ни: Нито да съградимъ кѫщы за да обитавамы:
и нѣмахмы лозіе, или нива,
10 или сѣме. Но живѣхмы въ шатры, и послушахмы,
и сторихмы, по всичко що
11 ни заповѣда Іонадавъ нашій отецъ. Но
когато Навуходоносоръ Вавилонскый
царь, възлѣзе на туй мѣсто, рекохмы:
Елате да влѣземъ въ Іерусалимъ, поради
Халдейско-то войнство, и поради Сирійско-то
войнство: за то живѣемъ въ
Іерусалимъ.
12 И быде слово Господне къмъ Іереміѭ,
13 и рече: Така говори Господь Саваоѳъ,
Богъ Израилевъ: Иди, та речи на Іудины-тѣ
человѣцы, и на Іерусалимскы-тѣ
жители: Не ще ли земете поученіе да
слушате слова-та ми? говори Господь.
14 Думы-тѣ на Іонадава, Рихавовъ-тъ сынъ,
който заповѣда на сынове-тѣ си да не
піѭтъ вино, извършихѫ ся: и до този
день не піѭтъ, защото слушатъ заповѣдь-тѫ
на отца си: а азъ ви говорихъ,
като ставахъ рано и говорѣхъ; но не мя
15 послушахте. И проводихъ при васъ всичкы-тѣ
си рабы пророцы-тѣ, като ставахъ
рано и провождахъ, и казвахъ:
Върнѣте ся всякой отъ лукавый-тъ си
пѫть, и поправѣте дѣянія-та си, и не
ходѣте вслѣдъ другы богове за да имъ

служите, и ще ся населите въ земѭ-тѫ
коѭто дадохъ на васъ, и на отцы-тѣ ви;
но не приклонихте ухо-то си, и не мя
16 послушахте. Понеже сынове-тѣ на Іо-
надава сынъ-тъ Рихавовъ извършихѫ за-
повѣдь-тѫ на отца си, коѭто имъ запо-
вѣда, а тѣзи людіе не послушахѫ мене,
17 За то така говори Господь, Богъ на си-
лы-тѣ, Богъ Израилевъ: Ето, ще дока-
рамъ върхъ Іудѫ, и върхъ всичкы-тѣ Іе-
русалимскы жители, всичко-то зло кое-
то говорихъ противъ тѣхъ; защото го-
ворихъ на тѣхъ, и не чухѫ: и выкахъ
къмъ тѣхъ, и не отговорихѫ.
18 И рече Іеремія на домъ-тъ на Риха-
вовцы-тѣ: Така говори Господь на си-
лы-тѣ, Богъ Израилевъ: Понеже послу-
шахте заповѣдь-тѫ на Іонадава отца си,
и упазихте всичкы-тѣ му заповѣди, и
направихте по всичко що ви заповѣда,
19 За то така говори Господь на силы-тѣ,
Богъ Израилевъ: отъ Іонадава Риха-
вовъ-тъ сынъ не ще оскудѣе человѣкъ
който да прѣдстои прѣдъ мене въ всич-
кы-тѣ дни.

ГЛАВА 36.

1 И въ четвърто-то лѣто на Іоакима Іо-
сіинъ-тъ сынъ Іудинъ-тъ царь, быде това
слово къмъ Іереміѭ отъ Господа, и рече:
2 Земи си единъ свитъкъ книгѫ, та пи-
ши въ него всичкы-тѣ думы които ти
говорихъ противъ Израиля, и противъ
Іудѫ, и противъ всичкы-тѣ народы, отъ
който день ти говорихъ, отъ дни-тѣ на
3 Іосіѭ, дори до този день: Негли чуе Іу-
динъ-тъ домъ всичко-то зло, което азъ
мыслѭ да направѭ на тѣхъ, щото да
ся върнѫтъ всякой отъ лукавый-тъ си
пѫть, и да простѭ беззаконіе-то имъ и
грѣхъ-тъ имъ.
4 И повыка Іеремія Варуха Нирієвъ-тъ
сынъ: и Варухъ писа отъ уста-та на Іе-
реміѭ всичкы-тѣ слова Господни, които
5 говорй нему, въ свитъкъ на книгѫ. И
заповѣда Іеремія на Варуха, и рече;
Азъ сьмь затворенъ: не могѫ да влѣзѫ
6 въ домъ-тъ Господенъ: За то влѣзь ты,
та прочети въ свитъкъ-тъ, който написа
ты отъ уста-та ми, слова-та Господни
въ уши-тѣ на людіе-тѣ, въ домъ-тъ Го-
споденъ, въ день на постъ: и ще гы про-
четешь още въ уши-тѣ на всичкый Іу-
дѫ, които дохождатъ отъ градове-тѣ си:
7 Негли молба-та имъ стигне прѣдъ Госпо-
да, и ся върнѫтъ всякой отъ лукавый-тъ
си пѫть; защото голѣма е ярость-та и
гнѣвъ-тъ, които изрече Господь про-
тивъ тѣзи людіе.
8 И направи Варухъ Нирієвый сынъ по
всичко що му заповѣда пророкъ Іере-
мія, и прочете въ книгѫ-тѫ слова-та Го-
9 сподни, въ домъ-тъ Господенъ. И въ пе-
то-то лѣто на Іоакима Іосіинъ-тъ сынъ
Іудинъ-тъ царь, въ деветый-тъ мѣсецъ,
прогласихѫ постъ прѣдъ Господа всич-
кы-тѣ людіе въ Іерусалимъ, и всичкы-
тѣ людіе които дохождахѫ отъ Іудины-
10 тѣ градове въ Іерусалимъ. И прочете
Варухъ въ книгѫ-тѫ Іереміевы-тѣ думы
въ домъ-тъ Господенъ, въ стаѭ-тѫ на
Гемаріѭ Сафановъ-тъ сынъ, писецъ-тъ,
въ горній-тъ дворъ, въ входъ-тъ на но-
вы-тѣ врата на домъ-тъ Господенъ, въ
уши-тѣ на всичкы-тѣ людіе.
11 И чу Михей сынъ-тъ на Гемаріѭ, сы-
на Сафанова, отъ книгѫ-тѫ всичкы-тѣ
12 слова Господни, И слѣзе къмъ домъ-тъ
на царя, въ стаѭ-тѫ на писеца: и ето,
всичкы-тѣ князове сѣдѣхѫ тамъ: Елиса-
ма писецъ-тъ, и Делаія Семаіевъ-тъ
сынъ, и Елнаѳанъ Ахоборовъ-тъ сынъ, и
Гемарія Сафановъ-тъ сынъ, и Седекія
Ананіевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ князове.
13 И възвѣсти имъ Михей всичкы-тѣ думы
които бѣ чулъ, когато Варухъ прочита-
ше книгѫ-тѫ въ уши-тѣ на людіе-тѣ.
14 И проводихѫ всичкы-тѣ князове Іудія
сынъ-тъ на Наѳаніѭ, сынъ на Селеміѭ,
Хусіинъ-тъ сынъ, при Варуха и казахѫ:
Свитъкъ-тъ, който си прочелъ ты въ у-
ши-тѣ на людіе-тѣ, земи го въ рѫкѫ-тѫ
си, и ела. И зѣ Варухъ Нирієвъ-тъ сынъ
свитъкъ-тъ въ рѫкѫ-тѫ си, та дойде при
15 тѣхъ. И рекохѫ му: Я сѣдни, та го про-
чети въ уши-тѣ ни: и прочете *го* Ва-
16 рухъ въ уши-тѣ имъ. И като чухѫ всич-

кы тѣзи думы, спогледнахѫ ся съ у-
жасъ, и рекохѫ на Варуха: Непрѣмѣнно
ще възвѣстимъ на царя всичкы тѣзи ду-
17 мы. И попытахѫ Варуха, и рекохѫ: Ка-
жи ни сега: какъ писа ты всичкы тѣзи
18 думы отъ уста-та му? И рече имъ Ва-
рухъ: Отъ уста-та си ми каза всичкы
тѣзи думы, и азъ писахъ съ мастило въ
19 книгѫ-тѫ. И рекохѫ князове-тѣ Варуху:
Иди, скрый ся, ты и Іеремія: никой да
не знае дѣ сте.
20 И влѣзохѫ при царя въ дворъ-тъ; оста-
вихѫ обаче свитъкъ-тъ въ стаѭ-тѫ на Е-
лисамѫ писецъ-тъ, и възвѣстихѫ въ уши-
21 тѣ на царя всичкы тѣзи думы. И про-
води царь-тъ Іудія да земе свитъкъ-тъ: и
зѣ го отъ стаѭ-тѫ на Елисамѫ писецъ-тъ.
И прочете го Іудій въ уши-тѣ на ца-
ря, и въ уши-тѣ на всичкы-тѣ князове,
22 конто стоехѫ около царя. А царь-тъ сѣ-
дѣше въ зимный-тъ домъ, въ деветый-тъ
мѣсецъ, и прѣдъ него имаше жаровня
23 съ огнь. И като прочетѣше Іудій три и
четыри страницы, рѣжеше го съ нож-
че-то на писецъ, и хвърляше въ огнь-тъ
въ жаровнѭ-тѫ, додѣ ся свърши всич-
кый-тъ свитъкъ въ огнь-тъ на жаров-
24 нѭ-тѫ. И не ся растреперахѫ, нито
раздрахѫ дрехы-тѣ си, царь-тъ и всич-
кы-тѣ му раби, конто чухѫ всичкы тѣзи
25 думы. Още и когато Елнаѳанъ, и Де-
лаія, и Гемарія, ходатайствувахѫ прѣдъ
царя, да не изгаря свитъкъ-тъ, не гы
26 послуша. И заповѣда царь-тъ на Іера-
меила царевъ-тъ сынъ, и на Сераіѭ Аз-
ріиловъ-тъ сынъ, и на Селеміѭ Авдіи-
ловъ-тъ сынъ да хванѫтъ Варуха пи-
сецъ-тъ, и пророкъ Іеремiѭ, но Го-
сподь гы скры.
27 И быде слово Господне къмъ Іере-
міѭ, слѣдъ като изгори царь-тъ сви-
тъкъ-тъ, и слова-та конто писа Варухъ
28 отъ Іереміевы-тѣ уста, и рече: Земи си
пакъ другъ свитъкъ, та напиши въ него
всичкы-тѣ първы слова, конто бѣхѫ въ
първый-тъ свитъкъ, който изгори Іоа-
29 кимъ Іудинъ-тъ царь: И на Іоакима Іу-
динъ-тъ царь, ще кажешь: Така говори
Господь: Ты си изгорилъ тези свитъкъ,
и си казалъ: Защо си написалъ въ не-
го, и си реклъ: Вавилонскый-тъ царь
ще дойде непрѣмѣнно, и ще разори тѫ-
зи земѭ, и ще направи да нѣма въ неѭ
30 человѣкъ и скотъ? За то така говори
Господь за Іоакима Іудинъ-тъ царь: Не
ще има отъ него кой да сѣди на прѣ-
столъ-тъ Давидовъ: И трупъ-тъ му ще
ся исхвърли, деня на пекъ-тъ, а нощя
31 на ледъ-тъ. И ще накажѫ него, и сѣме-
то му, и рабы-тѣ му, заради беззаконіе-
то имъ: и ще докарамъ на тѣхъ, и на
Іерусалимскы-тѣ жители, и на Іудины-тѣ
человѣцы, всичко-то зло за което гово-
рихъ на тѣхъ и не слушахѫ.
32 И зѣ Іеремія другъ свитъкъ, и го да-
де на Варуха, Нирiевъ-тъ сынъ, пи-
сецъ-тъ, и писа въ него отъ уста-та на
Іеремiѭ всичкы-тѣ слова на книгѫ-тѫ,
коѭто изгори въ огнь Іоакимъ Іудинъ-тъ
царь: а при тѣхъ ся притурихѫ и още
много подобны слова.

ГЛАВА 37.

1 И царува царь Седекія, Іосіинъ-тъ
сынъ, вмѣсто Іехоніѭ Іоакимовъ-тъ
сынъ, когото Навуходоносоръ Вавилон-
скый царь постави царь въ Іудинѫ-тѫ
2 земѭ. И не послуша той, и раби-тѣ му,
и людіе-тѣ на тѫзь земѭ, слова-та Го-
сподни, конто говори чрѣзъ пророкъ
Іеремiѭ.
3 И проводи царь Седекія Іеухала Селе-
міевъ-тъ сынъ, и Софоніѭ Маасіевъ-тъ
сынъ, священникъ-тъ, при пророкъ Іе-
ремiѭ, и рече: Помоли ся, молѭ, за
4 насъ на Господа Бога нашего. А Іеремія
още влизаше и излизаше между людіе-
тѣ: и не бѣхѫ го турили въ тъмницѫ.
5 И излѣзе войнство-то на Фараона изъ
Египетъ: и когато Халдейци-тѣ, конто
обсаждахѫ Іерусалимъ, чухѫ слухъ-тъ
имъ, оттеглихѫ ся отъ Іерусалимъ.
6 И быде слово Господне къмъ пророкъ
7 Іеремiѭ, и рече: Така говори Господь,
Богъ Израилевъ: Така ще кажете на
Іудинъ-тъ царь, който вы проводи при
мене за да мя попытате: Ето, войнство-

то на Фараона, което излѣзе на помощь
вамъ, ще ся върне въ земя-та си, Е-
8 гыпетъ: И Халдейци-тѣ ще ся върнатъ,
и ще ратуватъ противъ този градъ, и
ще го обладаятъ, и ще го изгорятъ съ
9 огнь. Така говори Господь: Не ся ма-
мѣте, да казвате: Халдейци-тѣ непрѣ-
мѣнно ще ся оттеглятъ отъ насъ; поне-
10 же нѣма да ся оттеглятъ. Защото и ако
поразите всичко-то войнство на Халдей-
цы-тѣ, което ратува противъ васъ, и
останатъ отъ тѣхъ нѣкои ранени, тѣ
ще станатъ всякой отъ шатьръ-тъ си,
та ще изгорятъ този градъ съ огнь.
11 И когато войска-та на Халдейцы-тѣ
отиде отъ Іерусалимъ, поради страхъ-тъ
12 на Фараонова-та войска, Тогазь излѣзе
Іеремія изъ Іерусалимъ, да отиде въ Ве-
ніаминова-та земя, да земе отъ тамъ
13 дѣлъ-тъ си между людіе-тѣ. И когато
той бѣ при Веніаминова-та порта, тамъ
бѣше началникъ-тъ на стража-та, на
когото име-то бѣ Ирія сынъ на Селе-
мія, Ананіевъ-тъ сынъ: и хвана про-
рокъ Іеремія, и рече: Ты бѣгашь при
14 Халдейцы-тѣ. И рече Іеремія: Лъжа е:
азъ не бѣгамъ при Халдейцы-тѣ. Но го
не послуша: и хвана Ирія Іеремія та
15 го заведе при князове-тѣ. И разгнѣвихя
ся князове-тѣ на Іеремія, и го бихя, и
турихя го въ домъ-тъ на узницы-тѣ, въ
домъ-тъ на Іонаѳана писецъ-тъ; защото
него бѣхя направили тьмница.
16 И когато Іеремія влѣзе въ подземна-
та тьмница и въ избы-тѣ, и сѣдѣ Іере-
17 мія тамъ много дни, Тогазь проводи Се-
декія царь-тъ, та го зѣ, и го попыта
царь-тъ скрышно въ домъ-тъ си, и ре-
че: Има ли слово отъ Господа? А Іере-
мія рече: Има: и каза: Въ ржкя-тя на
Вавилонскый-тъ царь ще бждешь прѣ-
18 даденъ. И рече Іеремія на царь Седе-
кія; Що сьмь съгрѣшилъ на тебе, или
на рабы-тѣ ти, или на тѣзи людіе, та
19 мя турихте въ тьмница-тя? И дѣ ся ва-
ши-тѣ пророцы, които ви прорекохя, и
казахя: Вавилонскый-тъ царь нѣма да
дойде върхъ васъ и върхъ тжзи земя?
20 За то слушай сега, моля, господарю
мой царю: да бжде пріета, моля, мол-
ба-та ми прѣдъ тебе: и не мя връщай
въ домъ-тъ на Іонаѳана писецъ-тъ за да
21 не умрж тамъ. Тогазь заповѣда царь
Седекія, и турихя Іеремія подъ стража
въ дворъ-тъ на тьмница-тя, и давахя му
всякой день по единъ хлѣбъ отъ улица-
тя на хлѣбари-тѣ, додѣ ся свърши всич-
кый хлѣбъ на градъ-тъ. И сѣдѣше Іере-
мія въ дворъ-тъ на тьмница-тя.

ГЛАВА 38.

1 И чухя Сафатія Матѳановъ-тъ сынъ,
и Годолія Пасхоровъ-тъ сынъ, и Іухалъ
Селеміевъ-тъ сынъ, и Пасхоръ Мелхі-
евъ-тъ сынъ, думы-тѣ които Іеремія го-
2 ворѝ на всичкы-тѣ людіе и рече: Така
говори Господь: Който сѣди въ този
градъ, ще умре отъ ножъ, отъ гладъ, и
отъ моръ; но който излѣзе при Хал-
дейцы-тѣ, ще остане живъ, и животъ-тъ
му ще бжде корысть за него, и ще бж-
3 де живъ: Така говори Господь: Този
градъ непрѣмѣнно ще ся прѣдаде въ ржк-
кя-тя на войска-тя на Вавилонскый-тъ
4 царь, и ще го прѣземе. И рекохя князо-
зове-тѣ на царя: Да ся умьртви, мо-
лимъ, този человѣкъ; защото разслабя
ржцѣ-тѣ на ратницы-тѣ мжжіе, които
ся останали въ този градъ, и ржцѣ-тѣ
на всичкы-тѣ людіе, като имъ казва та-
квызь думы; защото този человѣкъ не
иска добро-то на тѣзи людіе, но зло-то.
5 И рече царь Седекія: Ето, въ ржкя-тя
ви е; защото царь-тъ не може нищо
6 противъ васъ. Тогазь зѣхя Іеремія, та
го хвърлихя въ ямя-тя на Мелхія ца-
ревъ-тъ сынъ, която бѣ въ дворъ-тъ на
тьмница-тя: и снѣхя Іеремія съ вжжя:
и въ ямя-тя нѣмаше водя, но тиня: и
заглѣбня Іеремія въ тиня-тя.
7 И когато чу Авдемелехъ Еѳіопянинъ-тъ,
единъ отъ скопцы-тѣ, който бѣше въ
домъ-тъ царевъ, че турихя Іеремія въ
ямя-тя, като сѣдѣше царь-тъ въ Веніа-
8 минова-тя портя, Излѣзе Авдемелехъ
изъ царскый-тъ домъ, та говори на ца-
9 ря, и рече: Господарю мой Царю, тѣзи

человѣцы сторихѫ зло въ всичко що на-
правихѫ на пророкъ Іереміѭ, когото
хвърлихѫ въ ямѫ-тѫ: и той ще умре
отъ гладъ на мѣсто-то дѣто е; защото
10 нѣма вече хлѣбъ въ градъ-тъ. И заповѣда
царь-тъ на Авдемелеха Еѳіопянинъ-тъ,
и рече: Земи отъ тукъ тридесеть чело-
вѣцы съ тебе, та извади пророкъ Іере-
11 міѭ изъ ямѫ-тѫ прѣди да умре. И зѣ
Авдемелехъ человѣцы-тѣ съсъ себе си,
и влѣзе въ царскый-тъ домъ подъ съ-
кровищницѫ-тѫ, и зѣ отъ тамъ ветхы
дрипы, и ветхы парцалы, и гы спуснѫ
12 съ вѫжя въ ямѫ-тѫ при Іереміѭ. И рече
на Іереміѭ Авдемелехъ Еѳіопянинъ-тъ:
Тури сега ветхы-тѣ дрипы и парцалы
подъ подмышцы-тѣ си, подъ вѫжя-та.
13 И направи Іеремія така. И истеглихѫ
Іереміѭ съ вѫжя-та, и изведохѫ го изъ
ямѫ-тѫ: и остана Іереміѭ въ дворъ-тъ
на тъмницѫ-тѫ.
14 И проводи царь Седекія та доведохѫ
пророкъ Іереміѭ при него, въ третій-тъ
входъ който е въ домъ-тъ Господенъ: и
рече царь-тъ на Іереміѭ: Ще тя попы-
тамъ едно нѣщо: не скрый отъ мене
нищо.
15 И рече Іеремія на Седекіѭ: Ако ти
явѭ, нѣма ли непрѣмѣнно да мя умър-
твишь? и ако тя съвѣтвамъ, не щешь
да мя послушашь.
16 И заклѣ ся скрышно царь Седекія на
Іереміѭ, и каза: Живъ Господь, който
направи намъ тѫзи душѫ, нѣма да тя
умъртвѭ, нито ще тя дамъ въ рѫкѫ-тѫ
на тѣзи человѣцы, които искатъ душѫ-
тѫ ти.
17 И рече Іеремія на Седекіѭ: Така го-
вори Господь, Богъ на силы-тѣ, Богъ
Израилевъ: Ако наистинѫ излѣзешь при
князове-тѣ на Вавилонскый-тъ царь, то-
газь ще ся упази животъ-тъ ти, и този
градъ нѣма да ся изгори съ огнь: и ще
18 бѫдешь живъ ты, и домъ-тъ ти: Ако ли
не излѣзешь при князове-тѣ на Вави-
лонскый-тъ царь, тогазь този градъ ще
бѫде прѣдаденъ въ рѫкѫ-тѫ на Халдей-
цы-тѣ, и ще го изгорятъ съ огнь, и ты
нѣма да избѣгнешь отъ рѫкѫ-тѫ имъ.
19 И рече царь Седекія на Іереміѭ: Азъ
ся боѭ отъ Іудеи-тѣ, които прибѣгнахѫ
при Халдейцы-тѣ, да мя не прѣдадѫтъ
въ рѫкѫ-тѫ имъ, и ся поругаѭтъ съ
мене.
20 И рече Іеремія: Нѣма да *тя* прѣда-
дѫтъ. Послушай, молѭ, гласъ-тъ Го-
сподень, който азъ ти говорѭ: и ще
ти бѫде добро, и животъ-тъ ти ще ся
21 упази. Ако ли не рачишь да излѣзешь,
това е слово-то което Господь ми по-
22 каза: И ето, всичкы-тѣ жены, които сѫ
останали въ домъ-тъ на Іудинъ-тъ царь,
ще ся заведѫтъ при князове-тѣ на Ва-
вилонскый-тъ царь, и тѣ ще говорятъ:
Твоя-тѣ пріятели тя подигнахѫ, и ся
прѣукрѣпихѫ противъ тебе: заглѣбнахѫ
нозѣ-тѣ ти въ тинѭ-тѫ, *а тѣ* ся отте-
23 глихѫ назадъ: И всичкы-тѣ ти жены и
чада-та ти ще ся отведѫтъ при Халдей-
цы-тѣ: и ты не ще избѣгнешь изъ рѫ-
кѫ-тѫ имъ, но ще бѫдешь хванатъ отъ
рѫкѫ-тѫ на Вавилонскый-тъ царь: и ще
направишь да изгори този градъ съ огнь.
24 И рече Седекія на Іереміѭ: Никой
да ся не научи за тѣзи думы, и нѣма да
25 умрешь. И ако чуѭтъ князове-тѣ че
съмь говорилъ съ тебе, и дойдѫтъ при
тебе, та ти рекѫтъ: Извѣсти ни сега
що говори ты съ царя: не скрый отъ
насъ, и нѣма да тя умъртвимъ: и какво
26 говори царь-тъ съ тебе: Тогазь ще имъ
речешь: Азъ прѣдложихъ моленіе-то си
прѣдъ царя, за да мя не върне въ домъ-тъ
на Іонаѳана та да умрѫ тамъ.
27 И дойдохѫ всичкы-тѣ князове при Іе-
реміѭ, та го попытахѫ: и каза имъ
споредъ всичкы тѣзи думы както запо-
вѣда царь-тъ. И тѣ прѣстанахѫ да гово-
рятъ съ него, защото не ся разумѣ то-
ва нѣщо. И остана Іеремія въ дворъ-тъ
на тъмницѫ-тѫ, дори до день-тъ въ кой-
то ся прѣзѣ Іерусалимъ: и *тамо* бѣ
когато ся прѣзѣ Іерусалимъ.

ГЛАВА 39.

1 Въ девето-то лѣто на Седекіѭ Іудинъ-тъ
царь, прѣзъ десетый-тъ мѣсецъ, дой-

де Навуходоносоръ Вавилонскый царь,
и всичка-та му войска, противъ Іеруса-
2 лимъ, и го обсаждахѫ. *А* въ единадесе-
то-то лѣто на Седекіѭ, прѣзъ четвър-
тый-тъ мѣсецъ, деветый-тъ *день* на мѣ-
3 сецъ-тъ, разби ся градъ-тъ. И всичкы-тѣ
князове на Вавилонскый-тъ царь влѣ-
зохѫ и сѣднахѫ въ срѣднѭ-тѫ портѫ:
Нергалъ-саресеръ, Самгарнево, Сарсе-
химъ, началникъ-тъ на скопцы-тѣ Нер-
галъ-саресеръ, началникъ-тъ на мѫдре-
цы-тѣ, и всичкы-тѣ другы князове на
Вавилонскый-тъ царь.
4 И щомъ гы видѣ Седекія Іудинъ-тъ
царь, и всичкы-тѣ ратни мѫжіе, побѣ-
гнахѫ и излѣзохѫ прѣзъ нощь-тѫ изъ
градъ-тъ, прѣзъ пѫть-тъ на царскѫ-тѫ
градинѫ прѣзъ портѫ-тѫ която е между
двѣ-тѣ стѣны: и излѣзе прѣзъ пѫть-тъ
5 на поле-то. А войска-та на Халдейцы-тѣ
погнѫ слѣдъ тѣхъ, та стигнахѫ Седе-
кіѭ въ полета-та на Іерихонъ: и хва-
нахѫ го, та го заведохѫ при Навуходо-
носора Вавилонскый-тъ царь въ Ривлѫ
въ землѭ-тѫ Емаѳъ, и изрече осѫжденіе
6 върхъ него. И посѣче Вавилонскый-тъ
царь синове-тѣ на Седекіѭ въ Ривлѫ
прѣдъ него: и всичкы-тѣ благородны
7 Іудины посѣче Вавилонскый-тъ царь. И
избоде очи-тѣ на Седекіѭ, и върза го
съ оковы, за да го заведе у Вавилонъ.
8 И царскый-тъ домъ, и домове-тѣ на лю-
діе-тѣ, изгорихѫ Халдейци-тѣ съ огнь,
и съсыпахѫ Іерусалимскы-тѣ стѣны.
9 А остатъкъ-тъ на людіе-тѣ които о-
останахѫ въ градъ-тъ, и бѣжанцы-тѣ кои-
то прибѣгнахѫ при него, и остатъкъ-тъ
на людіе-тѣ що бѣ останалъ, закара
плѣнницы у Вавилонъ Навузарданъ на-
10 чалникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ. И отъ
людіе-тѣ, сиромаси-тѣ които нѣмахѫ ни-
що, Навузарданъ началникъ-тъ на тѣло-
хранители-тѣ остави *гы* въ Іудинѫ-тѫ
землѭ, и даде имъ лозія и нивы въ оно-
ва врѣме.
11 И даде повелѣніе Навуходоносоръ,
Вавилонскый-тъ царь, за Іеремія на
Навузардана началникъ-тъ на тѣлохра-
12 нители-тѣ, и рече: Земи го и имай гры-
жѫ за него, и да не му сторишь нпка-
кво зло; но каквото ти рече, така да
13 му направишь. И проводи Навузарданъ
началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ, и
Навусазванъ началникъ-тъ на скопцы-тѣ,
и Нергалъ-саресеръ началникъ-тъ на
мѫдрецы-тѣ, и всичкы-тѣ князове на
14 Вавилонскый-тъ царь, Проводихѫ та зѣ-
хѫ Іеремія отъ дворъ-тъ на тъмницѫ-тѫ,
и прѣдадохѫ го на Годоліѭ сынъ-тъ на
Ахикама сына Сафанова, за да го заведе
въ домъ-тъ *си:* и ся насели между лю-
діе-тѣ.
15 И быде слово Господне къмъ Іере-
міѭ, когато бѣ затворенъ въ дворъ-тъ
16 на тъмницѫ-тѫ, и рече: Иди та говори
на Авдемелеха Еѳіопянинъ-тъ, и кажи:
Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ
Израилевъ:
Ето, азъ ще направѭ да ся сбѫдѫтъ
мои-тѣ слова върхъ този градъ
За зло, а не за добро:
И ще ся извършѫтъ прѣдъ тебе въ онзи
день;
17 Но тебе ще избавѭ въ онзи день, гово-
ри Господь:
И не ще бѫдешь прѣдаденъ въ рѫкѫ-тѫ
на человѣцы-тѣ,
На които отъ лице-то ся ты боишь.
18 Тогазь непрѣмѣнно ще тя избавѭ,
И нѣма да паднешь отъ ножъ,
Но животъ-тъ ти ще ти бѫде корысть,
Понеже си ся уповалъ на мене, говори
Господь.

ГЛАВА 40.

1 Слово-то което быде къмъ Іеремія
отъ Господа, слѣдъ като Навузарданъ
началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ го
пуснѫ отъ Рамѫ, когато бѣше го взѣлъ
върванъ съ веригы между всичкы-тѣ
плѣнены отъ Іерусалимъ и Іудѫ, които
ся закарахѫ плѣнници у Вавилонъ.
2 И началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ
хванѫ Іеремія и му рече: Господь Богъ
твой говорѝ тѣзи злины върхъ това мѣ-
3 сто. И докара *гы* Господь, и направи
както рече; понеже съгрѣшихте Госпо-

ду, и не послушахте гласъ-тъ му, за то
4 ви стана това нѣщо. И сега, ето, отвързахъ
захъ ти днесь отъ веригы-тѣ, които сѫ
на рѫцѣ-тѣ ти: ако ти ся вижда добро
да дойдешь съ мене у Вавилонъ, ела, и
азъ ще имамъ грыжѫ за тебе: ако ли ти
ся вижда зло да дойдешь съ мене у Вавилонъ,
вилонъ, остани: ето, всичко-то мѣсто
е прѣдъ тебе: дѣто ти ся вижда добро
5 и угодно да идешь, тамъ иди. Върни ся
прочее, при Годолiѭ сынъ-тъ на Ахикама
кама Сафановъ-тъ сынъ, когото Вавилонскый
лонскый царь постави надъ Іудины-тѣ
градове додѣ не ся е върнялъ той, и обитавай
битавай съ него между людiе-тѣ: или
иди дѣто ти ся вижда угодно да идешь.
И началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ
6 даде му храна и даръ, и го пусна. И
отиде Iеремiя при Годолiѭ Ахикамовъ-тъ
сынъ въ Масфѫ, та живѣ съ него, между
жду людiе-тѣ които бѣхѫ останали въ
земѭ-тѫ.

7 И всичкы-тѣ началници на войскѫ-тѫ
която бѣ на поле-то, тѣ и мѫжiе-тѣ имъ,
като чухѫ че Вавилонскый-тъ царь поставилъ
стави Годолiѭ Ахикамовъ-тъ сынъ надъ
земѭ-тѫ, и че прѣпорѫчи нему мѫжiе,
и жены, и дѣца, и отъ сиромасы-тѣ на
земѭ-тѫ, отъ онѣзи които не бѣхѫ плѣнени
8 нени у Вавилонъ, Дойдохѫ при Годолiѭ
въ Масфѫ, и Исмаилъ Наѳанiевъ-тъ сынъ,
и Іоананъ и Іонаѳанъ Карiеви-тѣ синове,
ве, и Сераiя Танумеѳовъ-тъ сынъ, и
сынове-тѣ на Офи Нетофаѳецъ-тъ, и
Iезанiя сынъ на едного Маахаѳеца, тѣ
и тѣхни-тѣ человѣци.
9 И заклѣ имъ ся Годолiя сынъ-тъ на
Ахикама Сафановъ-тъ сынъ, и на мѫжiе-тѣ
жiе-тѣ имъ, и рече: Не бойте ся да сте
раби на Халдейцы-тѣ: населѣте ся въ
земѭ-тѫ, и работѣте на Вавилонскый-тъ
10 царь, и ще ви бѫде добро. А азъ, ето,
ще ся населѭ въ Масфѫ, за да прѣдстоявамъ
стоявамъ прѣдъ Халдейцы-тѣ, които ще
дойдатъ при насъ: и вы съберѣте вино,
и овощiя, и елей, и турѣте *гы* въ сѫсѫды-тѣ
ды-тѣ си, та ся населѣте въ градове-тѣ
си които държите.
11 Подобно всичкы-тѣ Iудеи, които бѣхѫ
въ Моавъ, и онѣзи които бѣхѫ между
Аммоновы-тѣ сынове, и които бѣхѫ въ
Едомъ, и които бѣхѫ въ всичкы-тѣ мѣста,
ста, когато чухѫ че Вавилонскый царь
остави остатъкъ въ Іудѫ, и че постави
надъ тѣхъ Годолiѭ сынъ-тъ на Ахикама
12 Сафановъ-тъ сынъ, Тогазь ся върнахѫ
всичкы-тѣ Іудеи отъ всичкы-тѣ мѣста
дѣто бѣхѫ распръснати, та дойдохѫ въ
Іудинѫ-тѫ землѭ, при Годолiѭ въ Масфѫ,
и събрахѫ вино и овощiя твърдѣ много.
13 А Іоананъ Карiевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ
кы-тѣ началници на войскы-тѣ които
бѣхѫ въ поле-то, дойдохѫ при Годолiѭ
14 въ Масфѫ, Та му рекохѫ: Знаешь ли
наистинѫ, че Ваалисъ царь-тъ на Аммоновы-тѣ
новы-тѣ сынове проводи Исмаила Наѳанiевъ-тъ
ѳанiевъ-тъ сынъ за да ти убiе? Но Годолiя
долiя Ахикамовъ-тъ сынъ не гы повѣрва.
15 ва. Тогазь Іоананъ Карiевъ-тъ сынъ говорѝ
ворѝ скрышно на Годолiѭ въ Масфѫ, и
рече: Да идѫ сега, и да убiѭ Исмаила
Наѳанiевъ-тъ сынъ, и никой нѣма да ся
научи *за това:* защо да ти убiе, и *така*
ка всичкы-тѣ събрани около тебе Іудеи
да ся расприснатъ, и да загине оста-
16 тъкъ-тъ на Іудѫ? А Годолiя Ахикамовъ-тъ
сынъ рече на Іоанана Карiевъ-тъ сынъ:
Не дѣй прави това нѣщо; защото е лъжа
жа това което говоришь за Исмаила.

ГЛАВА 41.

1 И въ седмый-тъ мѣсецъ Исмаилъ сынъ-тъ
на Наѳанiѭ, сынъ на Елисамѫ, отъ царско-то
ско-то сѣме, и отъ князове-тѣ на царя,
ря, и десеть мѫжiе съ него, дойдохѫ
при Годолiѭ Ахикамовъ-тъ сынъ въ Масфѫ:
фѫ: и ядохѫ тамъ наедно хлѣбъ въ Масфѫ.
2 сфѫ. И станахѫ Исмаилъ Наѳанiевъ-тъ
сынъ, и десеть-тѣ мѫжiе които бѣхѫ
съ него, та поразихѫ съ мечъ Годолiѭ
сынъ-тъ на Ахикама Сафановъ-тъ сынъ,
когото Вавилонскый царь бѣ поставилъ
3 надъ землѭ-тѫ, и умъртвихѫ го. И всичкы-тѣ
кы-тѣ Іудеи които бѣхѫ съ него, съ Годолiѭ
долiѭ въ Масфѫ, и Халдейцы-тѣ които
ся намирахѫ тамъ, мѫжiе ратницы, порази
рази Исмаилъ.

4 И на вторый-тъ день, слѣдъ като уби
той Годолія, и никой не бѣше ся научилъ
5 *за това*, Тогазь едни отъ Сихемъ, отъ
Сило, и отъ Самарія, осмдесеть мѫжіе,
съ обръснаты брады, и раздраны дрехы,
и съ нарѣзванія *по тѣло-то*, идѣхѫ съ
приношенія и ливанъ въ рѫкѫ-тѫ си, за
6 да принесѫтъ въ домъ-тъ Господенъ. И
излѣзе Исмаилъ Наөаніевъ-тъ сынъ да
гы посрѣщне вкъ Масфѫ, и плачеше ка-
то вървѣше: и когато гы срѣщнѫ, рече
имъ: Влѣзте при Годолія Ахикамовъ-тъ
7 сынъ. И когато дойдохѫ всрѣдъ градъ-тъ,
Исмаилъ Наөаніевъ-тъ сынъ гы закла, и
хвърли гы всрѣдъ ровъ-тъ, той и мѫ-
8 жіе-тѣ които бѣхѫ съ него. Намѣрихѫ
ся обаче между тѣхъ десеть мѫжіе, кои-
то рекохѫ на Исмаила: Не дѣй ны уби-
ва; защото имамы скрывалища въ поле-
то, жито, и ечимыкъ, и елей, и медъ.
Така ся удържа, и не гы умъртви между
братія-та имъ.
9 И ровъ-тъ въ който Исмаилъ хвърли
всичкы-тѣ трупове на мѫжіе-тѣ, които
порази заради Годолія; бѣше онзи кой-
то царь Аса бѣ направилъ отъ страхъ
на Ваасѫ Израилевъ-тъ царь: него Ис-
маилъ Наөаніевъ-тъ сынъ напълни съ у-
мъртвены-тѣ.
10 И заплѣни Исмаилъ всичкый-тъ оста-
тъкъ на людіе-тѣ които бѣхѫ въ Масфѫ,
дъщери-тѣ на царя, и всичкы-тѣ оста-
вены въ Масфѫ людіе, които Навузар-
данъ началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ
бѣше прѣпорѫчилъ на Годолія Ахика-
мовъ-тъ сынъ: и заплѣни гы Исмаилъ
Наөаніевъ-тъ сынъ, и тръгнѫ да замине
при Аммоновы-тѣ синове.
11 И когато чу Іоананъ Каріевъ-тъ сынъ,
и всичкы-тѣ началници на войскы-тѣ
които бѣхѫ съ него, всичко-то зло кое-
то направи Исмаилъ Наөаніевъ-тъ сынъ,
12 Зѣхѫ всичкы-тѣ мѫжіе, та отидохѫ да
ся біѭтъ съ Исмаила Наөаніевъ-тъ сынъ:
и го намѣрихѫ при много-то воды, кои-
13 то сѫ въ Гаваонъ. И когато всичкы-тѣ
людіе, които бѣхѫ съ Исмаила, видѣхѫ
Іоанана Каріевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ
началницы на войскы-тѣ които бѣхѫ съ
14 него, зарадвахѫ ся. И обърнахѫ ся всич-
кы-тѣ людіе, които Исмаилъ бѣ заплѣ-
нилъ отъ Масфѫ, и отидохѫ съ Іоанана
15 Каріевъ-тъ сынъ. А Исмаилъ Наөаніе-
евъ-тъ сынъ избѣгнѫ отъ Іоанана съ осмь
мѫжіе, и отиде при Аммоновы-тѣ синове.
16 И Іоананъ Каріевъ-тъ сынъ, и всич-
кы-тѣ началници на войскы-тѣ които бѣ-
хѫ съ него, зѣхѫ отъ Масфѫ всичкый-тъ
остатъкъ на людіе-тѣ, които върнахѫ отъ
Исмаила Наөаніевъ-тъ сынъ, слѣдъ като
бѣ поразилъ той Годолія Ахикамовъ-тъ
сынъ, юнацы-тѣ ратны мѫжіе, и жены-
тѣ, и дѣца-та, и скопцы-тѣ, които вър-
17 нѫ отъ Гаваонъ, И отидохѫ та ся засѣ-
дѣхѫ въ гостинницѫ-тѫ на Хамаамъ, ко-
ято е при Виөлеемъ, за да отидѫтъ да
влѣзѫтъ въ Египетъ, отъ лице-то на
18 Халдейцы-тѣ: Защото ся уплашихѫ отъ
тѣхъ, понеже Исмаилъ Наөаніевъ-тъ сынъ
порази Годолія Ахикамовъ-тъ сынъ, ко-
гото Вавилонскый-тъ царь бѣ поставилъ
надъ тази земѭ.

ГЛАВА 42.

1 И пристѫпихѫ всичкы-тѣ началници на
войскы-тѣ, и Іоананъ Каріевъ-тъ сынъ,
и Іезанія Осаіевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ
2 людіе, отъ мѫлъкъ до голѣмъ, Та рекохѫ
на пророкъ Іеремія: Да бѫде пріятна,
молимъ, молба-та ни прѣдъ тебе, и по-
моли ся за насъ на Господа Бога твое-
го, за всичкый този остатъкъ; защото
останѫхмы малцина отъ мнозина, както
3 очи-тѣ ти ны видятъ: За да ни обяви
Господь Богъ твой пѫть-тъ по който
трѣбва да пойдемъ, и дѣло-то което
трѣбва да правимъ.
4 И рече имъ пророкъ Іеремія: Чухъ:
ето, ще ся помолѭ на Господа Бога ва-
шего споредъ думы-тѣ ви: и каквото
слово Господь отговори за васъ, ще ви
извѣстѭ: не щѫ да скрыѭ нищо отъ васъ.
5 И тѣ рекохѫ на Іеремія: Господь да
е истиненъ и вѣренъ свидѣтель между
насъ, че наистинѫ ще направимъ по
всичкы-тѣ думы съ които Господь Богъ
6 твой тя проводи до насъ. Или добро и-

ли зло, ще послушамы гласъ-тъ на Господа Бога нашего, при когото тя ный проваждамы, за да стане намъ добро, когато послушамы гласъ-тъ на Господа Бога нашего.
7 И подиръ десеть дни, быде слово Го-
8 сподне къмъ Іеремія. И повыкнѫ Іоанана Каріевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ началницы на войскы-тѣ които бѣхѫ съ него, и всичкы-тѣ людіе, отъ малъкъ до
9 голѣмъ, Та имъ рече: Така говори Господь Богъ Израилевъ, при когото мя проводихте за да турѭ моленіе-то ви прѣдъ него:
10 Ако слѣдвате да обитавате въ тѫзи землѭ,
Тогазь ще вы съзидѭ, и нѣма да *вы* разорѭ.
И ще вы насадѭ, и нѣма да *вы* искоренѭ;
Защото ся раскаяхъ за зло-то което ви направихъ.
11 Не бойте ся отъ Вавилонскый-тъ царь,
Отъ когото ся боите;
Не бойте ся отъ него, говори Господь;
Защото азъ сьмь съ васъ, за да вы спасѫ,
И да вы избавѭ отъ рѫкѫ-тѫ му.
12 И ще дамъ вамъ милѣяніе,
За да вы пожали,
И да вы върне въ землѭ-тѫ ви.
13 Но ако говорите вы:
Не щемъ да живѣемъ въ тѫзи землѭ,
И не слушате гласъ-тъ на Господа Бога вашего,
14 И речете: Не; но ще идемъ въ Египетскѫ-тѫ землѭ,
Дѣто нѣма да видимъ брань,
И гласъ трѫбенъ нѣма да чуемъ,
И за хлѣбъ нѣма да огладнѣемъ,
И тамъ ще ся населимъ:
15 За то слушайте сега слово-то Господне вы, остатъче Іудинъ:
Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Ако вы утвърдите непрѣмѣнно лице-то си, да идете въ Египетъ,
И отидете да пришелствувате тамъ,
16 Тогазь ножъ-тъ, отъ който ся боите вы,
Ще вы стигне тамъ въ Египетскѫ-тѫ землѭ:
И гладъ-тъ, отъ който треперите вы,
Ще залѣпне на васъ тамъ въ Египетъ,
И тамъ ще умрете:
17 И всичкы-тѣ мѫжіе,
Които сѫ утвърдили лице-то си да отидѫтъ въ Египетъ,
За да бѫдѫтъ тамъ пришелци,
Ще умрѫтъ отъ ножъ, отъ гладъ, и отъ моръ:
И ни единъ отъ тѣхъ нѣма да остане или да избѣгне отъ зло-то,
Което азъ ще нанесѫ на тѣхъ.
18 Защото така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Както ярость-та ми и гнѣвъ-тъ ми ся излѣхѫ
Върхъ Іерусалимскы-тѣ жители,
Така гнѣвъ-тъ ми ще ся излѣе върхъ васъ,
Когато влѣзете въ Египетъ:
И ще бѫдете за клѣтвѫ, и за ужасъ,
И за проклѣтіѭ, и за укоръ:
И нѣма да видите вече това мѣсто.
19 Господь рече за васъ, остатъче Іудинъ:
Не отивайте въ Египетъ: познайте добрѣ че днесь засвидѣтелствувамъ на васъ.
20 Защото вы направихте измамѫ на душы-тѣ си, когато мя проводихте при Господа Бога вашего, и казахте: Помоли ся за насъ на Господа Бога нашего: и по всичко що рече Господь Богъ нашъ, та-
21 ка ни извѣсти, и ще сторимъ. И ви извѣстихъ днесь: и не послушахте гласъ-тъ на Господа Бога вашего, ните въ всич-
22 ко за което мя проводи при васъ. Сега прочее знайте извѣстно, че ще умрете отъ ножъ, отъ гладъ, и отъ моръ, на мѣсто-то дѣто желаете да отидете за да бѫдете тамъ пришелци.

ГЛАВА 43.

1 И когато свърши Іеремія да говори на всичкы-тѣ людіе всичкы-тѣ слова на Господа тѣхный-тъ Богъ, за които Господь тѣхный Богъ го проводи при тѣхъ, всич-
2 кы тѣзи думы, Тогазь говори Азарія Осаіевъ-тъ сынъ, и Іоананъ Каріевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ гордѣливи мѫжіе, и

рекоха на Iеремiя: Лъжливо говоришь
ты: Господь Богъ нашъ не тя проводи
да речешь: Не отивайте въ Египетъ за
3 да пришелствувате тамъ; Но Варухъ Нирiевъ-тъ сынъ тя подига противъ насъ,
за да ны прѣдадешь въ ржка-тж на Халдейцы-тѣ, да ны умъртвятъ, и да ны за-
4 ведатъ плѣнницы у Вавилонъ. И Iоананъ
Карiевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ началници на войскы-тѣ, и всичкы-тѣ людiе, не
послушахж гласъ-тъ Господень, да ся
5 населятъ въ Iудина-тж земж; Но Iоананъ Карiевъ-тъ сынъ, и всичкы-тѣ началници на войска-тж, зѣхж всичкый-тъ
остатъкъ Iудинъ, които бѣхж ся върнали отъ всичкы-тѣ народы дѣто бѣхж ся
распрьснали, за да пришелствуватъ въ
6 Iудина-тж земж, Мжжiе-тѣ, и жены-тѣ,
и дѣца-та, и дъщери-тѣ царскы, и всякого человѣка когото Навузардань началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ бѣ оставилъ съ Годолiя сынъ-тъ на Ахикама
Сафановъ-тъ сынъ, и пророкъ Iеремiя,
7 и Варуха Нирiевъ-тъ сынъ: Та отидохж
въ Египетска-тж земж; защото не послушахж гласъ-тъ Господень: и отидохж
до Тафнесъ.
8 И быде слово Господне къмъ Iеремiя
9 въ Тафнесъ, и рече: Земи въ ржка-тж
си голѣмы каменiе, и прѣдъ очи-тѣ на
Iудины-тѣ мжжiе скрый гы въ глина-тж
у грънчарница-тж, която е при входъ-тъ
10 на Фараоновъ-тъ домъ, въ Тафнесъ. И
кажи имъ: Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ: Ето, ще проводж
и ще земж Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь рабъ-тъ си, и ще турж
прѣстолъ-тъ му отгорѣ на тѣзи каменiе,
що скрыхъ: и ще распростре царскый-тъ
11 си шатьръ върхъ тѣхъ. И ще дойде, и
ще порази Египетска-тж земж, *и ще прѣдаде* онѣзи които сж за смърть, на
смърть, а онѣзи които сж за плѣнъ, на
12 плѣнъ, и които сж за мечъ, на мечъ. И
ще запалж огнь въ домове-тѣ на Египетскы-тѣ богове: и ще гы изгори, а
тѣхъ ще занесе въ плѣнъ: и ще ся облѣче съ Египетска-тж земя, както пастырь облича дреха-тж си: и ще излѣзе
13 отъ тамъ съ миръ. И ще строши идолы-
тѣ що сж въ домъ-тъ на слънце-то, който е въ Египетска-та земя: и домове-
тѣ на Египетскы-тѣ богове ще изгори
съ огнь.

ГЛАВА 44.

1 Слово-то което быде къмъ Iеремiя за
всичкы-тѣ Iудеи които живѣехж въ Египетска-тж земя, и сѣдѣхж въ Мигдолъ,
и въ Тафнесъ, и въ Мемфисъ, и въ земж-тж Паѳросъ, и рече:
2 Така говори Господь Саваоѳъ, Богъ
Израилевъ: Вы видѣхте всичко-то зло
което докарахъ върхъ Iерусалимъ, и
върхъ всичкы-тѣ Iудины градове: и е-
то, тѣ сж пусты днесь, и нѣма никой
3 да живѣе въ тѣхъ, Поради злодѣянiя-та
имъ, които сторихж за да мя разгнѣвятъ,
като отивахж да кадятъ, и да служатъ
на другы богове, които не познахж тѣ,
4 вы, и бащи-тѣ ви. И проводихъ при
васъ всичкы-тѣ си рабы пророцы-тѣ,
като ставахъ рано, и *гы* проваждахъ, и
казвахъ: Ахъ! не правѣте тази гнусна
5 работа, която мразж. Но не послушахж, нито приклонихж ухо-то си за да ся
върнатъ отъ злодѣянiя-та си, та да не
6 кадятъ на другы богове. За то ся излѣ
гнѣвъ-тъ ми и ярость-та ми, и ся распалилъ въ Iудины-тѣ градове, и въ улицы-тѣ
на Iерусалимъ: и станахж запустѣни и
пусти, както днесь.
7 И сега така говори Господь, Богъ Саваоѳъ, Богъ Израилевъ: Защо правите
вы *това* голѣмо зло противъ душы-тѣ
си, щото да истрѣбите отъ васъ мжжъ
и женж, дѣте и младенецъ на цицж, отъ
срѣдъ Iуда, за да не остане у васъ о-
8 статъкъ: Като мя прогнѣвявате съ дѣла-та на ржцѣ-тѣ си, и кадите на другы
богове въ Египетска-тж земж, дѣто
дойдохте да пришелствувате, щото да
истрѣбите себе си, и да станете клѣтва
и укоръ между всичкы-тѣ народы на
9 земж-тж? Да ли забравихте злодѣянiя-та
на отцы-тѣ си, и злодѣянiя-та на Iудины-тѣ царiе, и злодѣянiя-та на женкы-тѣ

имъ, и злодѣянія-та ваши, и злодѣянія-та
на жены-тѣ си, които сторихѫ въ Іуди-
нѫ-тѫ земѭ, и въ улицы-тѣ на Іеруса-
10 лимъ? Не ся смирихѫ до този день, ни-
то ся убояхѫ, нито ходихѫ въ законъ-тъ
ми, и въ повелѣнія-та ми, които турихъ
прѣдъ васъ и прѣдъ отцы-тѣ ви.
11 За то така говори Господь Саваоѳъ,
Богъ Израилевъ: Ето, азъ ще утвърдѭ
лице-то си противъ васъ за зло, и за да
12 истрѣбѭ всичкый-тъ Іудѫ. И ще земѫ
остатъцы-тѣ Іудины, които утвърдихѫ
лице-то си за да отидѫтъ въ Египет-
скѫ-тѫ земѭ да пришелствуватъ тамъ;
и ще ся довършатъ всичкы въ Египет-
скѫ-тѫ земѭ: ще паднѫтъ отъ ножъ, ще
ся изнурятъ отъ гладъ: отъ малъкъ до
голѣмъ тѣ ще умрѫтъ отъ ножъ и отъ
гладъ: и ще бѫдѫтъ за клѣтвѫ и за у-
13 жасъ, и за проклѣтіѭ, и за укоръ. За-
щото ще посѣтѭ жители-тѣ въ Египет-
скѫ-тѫ земѭ, както посѣтихъ Іеруса-
14 лимъ съ ножъ, съ гладъ, и съ моръ: И
никой отъ остатъцы-тѣ Іудины, които
сѫ отишли въ Египетскѫ-тѫ земѭ да
пришелствуватъ тамъ, нѣма да избѣгне,
или да уцѣлѣе, за да ся върне въ Іуди-
нѫ-тѫ земѭ, къмъ която тѣ иматъ при-
лѣпенѫ душѫ-тѫ си за да ся върнѫтъ
да ся населятъ тамъ; защото нѣма да
ся върнѫтъ, освѣнь които избѣгнѫтъ.
15 И всичкы-тѣ мѫжіе, които знаехѫ че
жены-тѣ имъ кадѣхѫ на другы богове,
и всичкы-тѣ жены които ся намѣрвахѫ
тамъ, едно голѣмо множество, и всич-
кы-тѣ людіе, които живѣехѫ въ Еги-
петскѫ-тѫ земіѭ, въ Паѳросъ, отгово-
рихѫ на Іереміѭ, и рекохѫ:
16 Заради слово-то което говорѝ ты намъ
въ име-то Господне, нѣма да тя послу-
17 шамы; Но непрѣмѣнно ще правимъ
всичко що излиза изъ уста-та ни, за да
кадимъ на небеснѫ-тѫ царицѫ, и да ѝ
правимъ възліянія, както правѣхмы ный
и отци-тѣ ни, и царіе-тѣ ни, и князо-
ве-тѣ ни, въ градове-тѣ Іудины, и въ
улицы-тѣ на Іерусалимъ: и ядѣхмы хлѣбъ
до сытость, и добрѣ ни бѣше, и зло не
18 видѣхмы. Но когато прѣстанахмы да
кадимъ на небеснѫ-тѫ царицѫ, и да ѝ
правимъ възліянія, лишихмы ся отъ всич-
ко, и довършихмы ся отъ ножъ и отъ
19 гладъ. И когато ный кадѣхмы на небес-
нѫ-тѫ царицѫ, и ѝ правѣхмы възліянія,
да ли безъ нашы-тѣ мѫжіе ѝ правѣхмы
млинове да ѝ ся кланямы, и ѝ правѣхмы
възліянія?
20 И рече Іеремія на всичкы-тѣ людіе,
и на мѫжіе и на жены, и на всичкы-тѣ
людіе които му отговорихѫ *така*, и ка-
21 за: Темянъ-тъ който кадѣхте въ градо-
ве-тѣ Іудины, и въ улицы-тѣ Іеруса-
лимскы, вы и отци-тѣ ви, царіе-тѣ ви
и князове-тѣ ви, и людіе-тѣ отъ тази
земѭ, не напомни ли го Господь и не
22 възлѣзе ли въ сърдце-то му? Щото Го-
сподь не можѐ вече да търпи, поради
злинѫ-тѫ на дѣла-та ви, поради мерзо-
сти-тѣ които струвате: за то земя-та ви
станѫ запустѣніе, и ужасъ, и проклѣ-
23 тія, безъ жители, както днесь. Понеже
кадѣхте, и съгрѣшавахте Господу, и не
послушахте гласъ-тъ Господень, нито
ходихте въ законъ-тъ му, и въ повелѣ-
нія-та му, и въ свидѣтелства-та му, за
то вы постигнѫ това зло, както днесь.
24 И рече Іеремія на всичкы-тѣ людіе,
и на всичкы-тѣ жены: Слушайте сло-
во-то Господне, всичкый Іудо, които
25 сте въ Египетскѫ-тѫ земѭ: Така гово-
ри Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ, и
казва: Вы и жены-тѣ ви, и говорихте
съ уста-та си, и извършихте съ рѫцѣ-тѣ
си, и казвахте: Непрѣмѣнно ще испъл-
нимъ обричанія-та си които обрекохмы,
да кадимъ на небеснѫ-тѫ царицѫ, и да
ѝ правимъ възліянія: непрѣмѣнно *про-
чее* ще испълните обричанія-та си, и
непрѣмѣнно ще извършите обричанія-та
26 си. За то слушайте слово-то Господне,
всичкый Іудо, които живѣете въ Еги-
петскѫ-тѫ земѭ: ето, заклѣхъ ся въ
всичко-то си име, говори Господь, че
име-то ми нѣма да ся произнесе вече
съ уста-та на никого мѫжа отъ Іудѫ, въ
всичкѫ-тѫ Египетскѫ земѭ, щото да
27 говори: Живъ Господь Іеова. Ето, азъ
ще бдѭ надъ тѣхъ за зло, а не за добро:

и всичкы-тѣ Іудини мѫжіе, които сѫ въ
Египетскѫ-тѫ землѭ, ще гынѫтъ отъ
28 ножъ и гладъ, додѣ ся довършатъ. А
които избѣгнѫтъ отъ ножъ-тъ, малко на
брой, ще ся върнѫтъ отъ Египетскѫ-тѫ
землѭ въ Іудинѫ-тѫ землѭ: а всичкы-тѣ
остатъци Іудини, които влѣзохѫ въ Е-
гыпетскѫ-тѫ землѭ за да пришелству-
ватъ тамъ, ще познаѭтъ чіе слово ще
ся сбѫде, мое-то ли, или тѣхно-то.
29 И това ще ви бѫде знаменіе, говори
Господь, че азъ ще вы накажѫ на това
мѣсто, за да познаете че слова-та ми
непрѣмѣнно ще ся сбѫдѫтъ противъ васъ
30 на зло: Така говори Господь: Ето, азъ
ще прѣдамъ Фараона Вафрія, Египет-
скый-тъ царь, въ рѫкѫ-тѫ на неприяте-
ли-тѣ му, и въ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които
търсятъ животъ-тъ му, както прѣдадохъ
Седекіѭ Іудинъ-тъ царь въ рѫкѫ-тѫ на
Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь,
неприятеля му, и който искаше жи-
вотъ-тъ му.

ГЛАВА 45.

1 Слово-то което пророкъ Іеремія го-
ворѝ на Варуха, Нирiевъ-тъ сынъ, ко-
гато писа въ книгѫ тѣзи слова отъ Іе-
реміевы-тѣ уста, въ четвъртѫ-тѫ годи-
нѫ на Іоакима сынъ-тъ на Іосіѭ Іудинъ-тъ
2 царь, и рече: Така говори Господь,
Богъ Израилевъ, заради тебе, Варуше:
3 Рекълъ си: Горко ми сега! защото Го-
сподь притури печаль върхъ скърбь-тѫ
ми: запрѣхъ въ стенаніе-то си, и по-
4 чивкѫ не намирамъ. Така ще му кажешь:
Така говори Господь: Ето, онова което
съградихъ, азъ ще съборѭ: и онова кое-
то насадихъ, азъ ще го искоренѭ, и
5 всичкѫ-тѫ тѫзь землѭ. И ты искашь ли
за себе си голѣмы нѣща? не искай;
защото, ето, азъ ще докарамъ зло върхъ
всякѫ плъть, говори Господь; но жи-
вотъ-тъ ти ще ти дамъ като корысть по
всичкы-тѣ мѣста дѣто отидешь.

ГЛАВА 46.

1 Слово-то Господне, което быде къмъ
пророкъ Іеремія противъ народы-тѣ:
2 Противъ Египетъ, противъ войскѫ-тѫ
на Фараона Нехао Египетскый-тъ царь,
която бѣ при рѣкѫ-тѫ Евфратъ въ Кар-
хамисъ, която порази Навуходоносоръ
Вавилонскый царь въ четвърто-то лѣто
на Іоакима, Іосіинъ-тъ сынъ, Іудинъ-тъ
царь.
3 Пригответе орѫжіе и щитъ,
Та пристѫпѣте на бой.
4 Впрѣгнѣте коніе-тѣ и качѣте ся, кон-
ници,
И прѣдстанѣте съсъ шлемове:
Лъснѣте копія-та, облѣчѣте ся въ брони.
5 Защо гы видѣхъ уплашены и ся вра-
щатъ назадъ?
А крѣпкы-тѣ имъ ся съкрушихѫ,
И побѣгнахѫ бърже, безъ да гледатъ
назадъ:
Трепераніе отъ всякадѣ, говори Го-
сподь.
6 Бързый-тъ да не избѣгне,
И крѣпкый-тъ да ся не отърве:
Ще ся спънѫтъ, и ще паднѫтъ къмъ сѣ-
веръ,
При рѣкѫ-тѫ Евфратъ.
7 Кой е той, който възлиза като наводне-
ніе,
На когото воды-тѣ ся валятъ като рѣ-
кы?
8 Египетъ възлиза като наводненіе,
И *неговы-тѣ* воды ся валятъ като рѣкы:
И говори: Ще възлѣзѫ: ще покрыѭ зе-
млѭ-тѫ:
Ще разорѭ градъ-тъ, и жители-тѣ въ
него.
9 Възлизайте, коніе,
Неистовствуйте, колесницы,
Нека излѣзатъ крѣпкы-тѣ,
Еѳіопяни-тѣ, и Ливіани-тѣ, които дър-
жатъ щитъ,
И Лидіани-тѣ които държатъ и запъватъ
лѫкъ.
10 Защото този е день-тъ на Іеова, Го-
спода на силы-тѣ,

День на отмьщеніе, за да отмьсти на
 врагове-тѣ си,
И ножъ ще *гы* пояде,
И ще ся насыти и опіе отъ кръвь-тѫ
 имъ;
Защото Іеова Господь на силы-тѣ има
 жьртвѫ
Въ земѭ-тѫ на сѣверъ, при рѣкѫ-тѫ
 Евфратъ.
11 Възлѣзь въ Галаадъ, и земи балсамъ,
Дѣво, дъщи Египетска:
Напраздно ще умножавашь ты лѣкове:
Нѣма исцѣленіе за тебе.
12 Народи-тѣ чухѫ за посраменіе-то ти,
И выкъ-тъ ти испълни земѭ-тѫ;
Защото крѣпъкъ ся сблъсква съ крѣ-
 пъкъ,
И двама-та наедно паднѫхѫ.
13 Слово-то което говорѝ Господь на
Іеремія пророкъ-тъ заради дохожда-
ніе-то на Навуходоносора Вавилон-
скый-тъ царь, за да порази Египет-
 скѫ-тѫ земѭ:
14 Възвѣстѣте въ Египетъ, и проповѣдай-
 те въ Мигдолъ,
И проповѣдайте въ Мемфисъ и въ Таф-
 несъ:
Речѣте: Прѣдстани и бѫди готовъ;
Защото ножъ-тъ изѣде които сѫ около
 тебе.
15 Защо ся постлахѫ по земѭ-тѫ твои-тѣ
 юнаци?
Не устояхѫ, защото Господь гы блъснѫ.
16 Умножи онѣзи които ся спъватъ,
Даже падахѫ единъ върхъ другъ:
И говорѣхѫ: Станѣте, и да ся върнемъ
 при людіе-тѣ си,
И въ земѭ-тѫ на рожденіе-то си,
Отъ лице-то на лютый-тъ ножъ.
17 Выкнахѫ тамъ:
Фараонъ, Египетскый-тъ царь е шумъ,
Остави да мине врѣме-то му.
18 Живъ съмь азъ, говори Царь-тъ,
На когото име-то е Господь на силы-тѣ,
Непрѣмѣнно както е Ѳаворъ между го-
 ры-тѣ,
И както е Кармилъ при море-то, *така*
 ще дойде *той*.
19 Дъщи която живѣешь въ Египетъ,
Приготви си потрѣбны-тѣ за плѣнъ,
Защото Мемфисъ ще ся погуби и запу-
 сти,
Щото да нѣма житель.
20 Египетъ е *като* юница прѣкраснѫ:
Но гыбель-та иде; иде отъ сѣверъ.
21 И сами-тѣ му наемници сѫ всрѣдъ него,
 като тлъсты юнцы;
Защото и тѣ ся върнахѫ,
Побѣгнахѫ наедно;
Не устояхѫ, понеже день-тъ на бѣд-
 ствіе-то имъ дойде върхъ тѣхъ,
Врѣме-то на посѣщеніе-то имъ.
22 Гласъ-тъ му ще излѣзе както на змія;
Защото ще излѣзатъ съсъ силѫ,
И ще дойдѫтъ върхъ него съ топоры,
Както дървосѣчци.
23 Ще изсѣкѫтъ дѫбравѫ-тѫ му, говори
 Господь,
Ако и да е неизмѣрима;
Защото споредъ множество-то сѫ пове-
 че отъ скакалцы-тѣ,
И безбройни.
24 Ще ся посрами Египетска-та дъщеря:
Ще ся прѣдаде въ рѫкѫ-тѫ на сѣвер-
 ны-тѣ людіе.
25 Господь на силы-тѣ, Богъ Израилевъ
 говори:
Ето, ще накажѫ множество-то на Но,
И Фараона, и Египетъ,
И богове-тѣ му, и царіе-тѣ му,
Самаго Фараона, и които уповаватъ на
 него:
26 И ще гы прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ на онѣзи
 които търсятъ живот-тъ имъ,
И въ рѫкѫ-тѫ на Навуходоносора Вави-
 лонскый-тъ царь,
И въ рѫкѫ-тѫ на рабы-тѣ му:
А подирь това ще ся насели,
Както въ по прѣжни-тѣ дни, говори
 Господь.
27 Но ты, рабе мой Іакове, да ся не убо-
 ишь,
Нито да ся устрашишь, Израилю;
Защото, ето, ще тя избавѭ отъ далеч-
 но-то мѣсто,
И сѣме-то ти отъ земѭ-тѫ на плѣнъ-тъ
 имъ:
И Іаковъ ще ся върне, и ще си почини,

И ще ся успокои, и не ще има никой
да *го* устрашава.
28 Да ся не убоишь ты, рабе мой Іакове,
Говори Господь, защото азъ съмь съ
тебе;
Защото ако и да довършѫ
Всичкы-тѣ народы дѣто тя испадихъ,
Тебе обаче нѣма да довършѫ,
Но ще тя накажѫ съсъ сѫдбѫ,
И нѣма да тя направѭ съвсѣмъ невиненъ.

ГЛАВА 47.

1 Слово-то Господне, което быде къмъ
Іереміѭ пророкъ-тъ противъ Филистимцы-тѣ, прѣди да порази Фараонъ Газѫ.
2 Така говори Господь:
Ето, воды възлизатъ отъ сѣверъ,
И ще станѫтъ потокъ потопляющій,
И ще потопятъ земѭ-тѫ и испълненіе-то ѝ,
Градъ-тъ и които живѣѭтъ въ него:
Тогазь человѣци-тѣ ще выкнѫтъ,
И всичкы-тѣ земни жители ще излелекатъ.
3 Отъ тропотъ-тъ на копыта-та на якы-тѣ
му *коніе*,
Отъ хлопотъ-тъ на колесницы-тѣ му,
Отъ грѫмъ-тъ на колела-та му,
Бащи-тѣ не ще ся обърнѫтъ къмъ дѣца-та *си*,
Понеже рѫцѣ-тѣ *имъ* ослабнѫли,
4 Поради день-тъ който иде
За да истрѣби всичкы-тѣ Филистимцы,
Да отсѣче отъ Тиръ и Сидонъ
И най послѣдній-тъ помощникъ;
Защото Господь ще истрѣби Филистимцы-тѣ,
Остатъкъ-тъ на островъ-тъ Кафеоръ.
5 Плѣшина дойде върхъ Газѫ:
Аскалонъ загынѫ съ остатъкъ-тъ на
долъ-тъ имъ:
До кога ще правишь изрѣзванія на себе си?
6 О ноже Господень,
До кога не щешь да си починешь?
Влѣзь въ ножницѫ-тѫ,
Успокой ся и почини си.
7 Какъ да си почине?
Защото Господь му даде порѫчаніе
Противъ Аскалонъ, и противъ краеморіе-то:
Тамъ го опрѣдѣли.

ГЛАВА 48.

1 За Моава, така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Горко на Нево! защото погынѫ:
Киріаѳаимъ ся посрами, обладанъ быде:
Мисгавъ ся посрами и растрепера ся.
2 Нѣма вече хвала Моаву въ Есевонъ:
Съвѣтувахѫ ся за зло противъ него:
Елате да го истрѣбимъ да не е народъ.
И ты, Мадменъ, ще запустѣешь:
Ножъ ще тя прогони.
3 Гласъ на писъкъ отъ Оронаимъ,
Разрушеніе и велико съкрушеніе.
4 Моавъ быде съкрушенъ:
Малкы-тѣ му дѣца испищѣхѫ.
5 Защото въ въсходъ-тъ на Лунеѳ
Ще ся възвыси плачь върхъ плачь,
Понеже въ нисходъ-тъ на Оронаимъ
Чухѫ врагове-тѣ писъкъ на съкрушеніе.
6 Бѣгайте, отървѣте животъ-тъ си,
И бѫдѣте като дивѫ-тѫ мирикѫ въ пустынѭ-тѫ.
7 Защото, понеже си уповалъ на направы-тѣ си, и на съкровища-та си,
И ты самъ ще бѫдешь хванѫтъ:
И Хамосъ ще отиде въ плѣнъ,
Наедно съсъ священницы-тѣ си и князове-тѣ си.
8 И ще дойде разоритель-тъ въ всякой
градъ,
И градъ не ще ся избави;
Още и долъ-тъ ще бѫде погубенъ,
И поле-то ще ся разори,
Както рече Господь.
9 Дайте крыла на Моава,
За да литне и да избѣгне;
Защото градове-тѣ му ще запустѣѭтъ,
И не ще има никой да живѣе въ тѣхъ.
10 Проклѣтъ който прави дѣло-то Господне лъстиво,
И проклѣтъ който възбранява ножъ-тъ
си отъ кръвь.

11 Моавъ быде въ спокойствіе отъ младость,
И почиваше *като вино* на дрождіе-то си,
И не ся е прѣтакалъ отъ съсядъ въ съсядъ,
Нито е ходилъ въ плѣнъ:
За то вкусъ-тъ му останя въ него,
И уханіе-то му не ся промѣни.
12 За то, ето идятъ дни, говори Господь,
И ще му проводя прѣмѣстители, и ще го прѣмѣстятъ:
И ще испразднятъ съсяды-тѣ му, и расклсатъ мѣхове-тѣ му.
13 И Моавъ ще ся посрами заради Хамосъ,
Както ся посрами домъ-тъ Израилевъ
Заради Веѳилъ упованіе-то си.
14 Какъ говорите: Ный смы крѣпкы,
И мяжіе силни въ брань?
15 Моавъ быде разоренъ и градове-тѣ му изгорѣхя,
И избрани-тѣ му млади слѣзохя за кланіе,
Говори Царь-тъ, на когото име-то е Господь на силы-тѣ.
16 Погыбель-та на Моава приближава да дойде,
И зло-то му иде много скоро.
17 Всичкы които сте около него, рыдайте го:
И всичкы които знаете име-то му, речѣте:
Какъ ся счупи якый-тъ жезлъ,
Славна-та тояга!
18 Дъщи която живѣешь въ Девонъ,
Слѣзь отъ слава-тя, та сѣдни на безводіе;
Защото разоритель-тъ на Моава възлиза върхъ тебе,
И ще съсыпе твърдѣли-тѣ ти.
19 Жителко въ Ароиръ,
Застани при пять-тъ, та съгледай:
Попытай оногозь който бѣга, и онязи която ся е отървала,
И речи: Що станя?
20 Моавъ ся посрами, защото ся съкруши:
Излелекай и выкни:
Възвѣстѣте въ Арнонъ, че Моавъ быде запустенъ,
21 И сядба дойде на полянскя-тя земя,
На Олонъ, и на Іассю, и на Мифааѳъ,
22 И на Девонъ, и на Нево, и на Веѳъ-девлаѳаимъ,
23 И на Киріаѳаимъ, и на Веѳъ-гамулъ, и на Веѳъ-Меонъ,
24 И на Каріоѳъ, и на Восоря,
И на всичкы-тѣ градове на Моавскя-тя земя, далечны-тѣ и ближни-тѣ.
25 Рогъ-тъ на Моава ся съкруши,
И мышца-та му ся смаза, говори Господь.
26 Опійте го;
Защото ся прѣвъзнесе противъ Господа:
И Моавъ да ся валя въ бълвочъ-тъ си,
И самъ той да бяде за смѣхъ.
27 Защото Израиль не ти ли станя за смѣхъ?
Да ли ся намѣри той между крадцы?
Защото колкото пяти говоришь за него, подскачашь отъ радость.
28 Моавскы жители,
Оставѣте градове-тѣ, и населѣте ся въ канаря,
И бядѣте като гълябиця която ся вгнѣздява
Отъ страны-тѣ на входъ-тъ на пещеря.
29 Чухмы гордость-тя на Моава, безмѣрно гордѣливый-тъ,
Высокомядріе-то му, и гордость-тя му, и кыченіе-то му,
И надиганіе-то на сърдце-то му.
30 Азъ познавамъ негово-то неистовство, говори Господь:
Но не така:
Лъжи-тѣ му нѣма да извършатъ нищо.
31 За то ще излелекамъ за Моава,
И ще извыкамъ за всичкый-тъ Моавъ:
Ще зарыдаятъ за мяжіе-тѣ на Киръ-аресъ.
32 Лозо на Севмя,
Ще плачя за тебе както съ плачъ-тъ за Іазиръ:
Твои-тѣ лѣторасли прѣминахя море-то,
Стигнахя до море-то на Іазиръ:
Хыщникъ нападня на лѣтны-тѣ ти плодове, и на гроздоберъ-тъ ти.
33 И радость и веселіе ще исчезне
Отъ плодоносно-то поле, и отъ Моавовя-тя земя:
И отнѣхъ вино-то отъ жлебове-тѣ:

Никой не ще тъпче *грозділ* съ възклицаніе;
Възклицаніе нѣма да ся чуе.
34 Заради вопль-тъ на Есевонъ *който стига* до Елеала,
И до Іасса, тѣ нададоха гласъ
Отъ Сигоръ до Оронаимъ
Както тригодишна юница;
Защото и воды-тѣ на Нимримъ ще прѣсѣкнатъ.
35 И ще отмахнѫ отъ Моава, говори Господь,
Приносящій-тъ всесъжженіе по высокы-тѣ мѣста
И кадящій-тъ на богове-тѣ си.
36 За то сърдце-то ми ще зазвучи за Моава като свирка,
И сърдце-то ми ще зазвучи като свирка за мѫжіе-тѣ на Киръ-аресъ;
Защото придобыто-то въ него благо ся изгуби.
37 Защото всяка глава *ще е* плѣшива,
И всяка брада обръсната:
И по всичкы-тѣ рѫцѣ *ще има* нарѣзванія,
И на чрѣсла-та, врѣтище.
38 И по всичкы-тѣ кѫщны покрывы на Моава,
И по всичкы-тѣ му улицы плачъ *ще има*,
Защото съкрушихъ Моава
Като съсѫдъ безъ почетъ, говори Господь.
39 Излелекайте: Какъ ся съкруши!
Какъ Моавъ обърнѫ гърбъ съ посраменіе!
Така Моавъ ще бѫде присмѣхъ
И ужасъ на всичкы които сѫ около него.
40 Защото така говори Господь:
Ето, ще полѣти като орелъ,
И ще распростре крыла-та си надъ Моава.
41 Градове-тѣ ся прѣзѣхѫ, и твърдѣли-тѣ ся хванахѫ,
И сърдца-та на крѣпкы-тѣ Моавовы ще бѫдатъ
Въ онзи день като сърдце на женѫ въ болѣзни на ражданіе.
42 И Моавъ ще ся истрѣби да не е народъ;
Защото ся прѣвъзнесе противъ Господа.
43 Страхъ, и ровъ, и сѣть *ще има* върхъ тебе,
Жителю Моавовъ, говори Господь.
44 Който избѣгне отъ страхъ-тъ ще падне въ ровъ-тъ:
И който излѣзе изъ ровъ-тъ ще ся хване въ сѣть-тѫ;
Защото ще докарамъ върхъ него, върхъ Моава,
Лѣто-то на посѣщеніе-то имъ, говори Господь.
45 Тѣзи които бѣгахѫ отъ сила-тѫ
Застанахѫ подъ сѣнка-тѫ на Есевонъ,
Огнь обаче излѣзе изъ Есевонъ,
И пламыкъ отъ срѣдъ Сіонъ
И пояде Моавовъ-тъ прѣдѣлъ,
И тѣме-то на мятежницы-тѣ.
46 Горко ти, Моаве!
Людіе-тѣ Хамосови загынахѫ;
Защото синове-тѣ ти ся хванахѫ плѣнници,
И дъщери-тѣ ти плѣнницы.
47 Но азъ ще върнѫ плѣнницы-тѣ Моавовы
Въ послѣдни-тѣ дни, говори Господь.
До тукъ сѫдба-та Моавова.

ГЛАВА 49.

1 За Аммоновы-тѣ синове, така говори Господь:
Нѣма ли синове Израиль?
Нѣма ли наслѣдникъ?
Защо Мелхомъ наслѣди Гада,
И людіе-тѣ му живѣѭтъ въ неговы-тѣ градове?
2 За то, ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И ще направѭ да ся чуе възклицаніе на брань
Въ Раввѫ на Аммоновы-тѣ синове:
И ще бѫде грамада на развалины,
И *села-та му ще изгорятъ съ огнь:
Тогазь Израиль ще наслѣди онѣзи които сѫ го наслѣдили, говори Господь.
3 Излелекай, Есевоне, защото Гай ся разруши;
Извыкайте, дъщери на Раввѫ, опашѣте ся съ врѣтище:
Плачѣте и лутайте ся прѣзъ заграды-тѣ;
Защото Мелхомъ ще отиде въ плѣнъ,

* *Евр.* дъщери.

Наедно съсъ священницы-тѣ си и съ
князове-тѣ си.
4 Защо ся хвалишь съ долове-тѣ?
Долъ-тъ ти истече, дъщи отстяпнице,
Която си ся надѣяла на съкровища-та си,
И си казвала: Кой ще дойде противъ
мене?
5 Ето азъ нося страхъ върхъ тебе,
Говори Господь Іеова Саваоѳъ,
Отъ всичкы които ся около тебе:
И ще ся распрьснете всякой кядѣ му
лице види:
И не ще има кой да прибере скытаю-
щы-тѣ ся.
6 И подирь това ще върнж плѣненіе-то
На Аммоновы-тѣ сынове, говори Господь.
7 Заради Едомъ, така говори Господь
Саваоѳъ:
Нѣма ли вече мядрость въ Ѳеманъ?
Изгуби ли ся съвѣтъ-тъ отъ благораз-
умны-тѣ?
Исчезнж ли мядрость-та имъ?
8 Бѣгайте, завърнѣте ся, направѣте дъл-
бокы мѣста за селеніе,
Деданскы жители;
Защото ще докарамъ върхъ Исава него-
вж-тж гыбель,
Врѣме-то на мое-то посѣщеніе нему.
9 Ако дойдѣхж при тебе гроздоберци,
Не щѣхж ли да оставятъ пабиръкъ?
Ако крадци, прѣзъ нощь,
Быхж грабнали това що е доволно за
тѣхъ.
10 Но азъ оголихъ Исава,
Открыхъ скрышны-тѣ му мѣста,
И не ще може да ся скрые:
Разграби ся сѣме-то му, братія-та му,
и съсѣди-тѣ му:
И него го нѣма.
11 Оставй сирачета-та си, азъ ще гы упа-
зя живы,
И вдовицы-тѣ ти да ся надѣятъ на мене.
12 Защото така говори Господь:
Ето, онѣзи на които не ся падаше да
піятъ отъ чашж-тж,
Наистинж ще піятъ:
И ты ще останешь ли съвсѣмъ ненака-
занъ?
Нѣма да останешь ненаказанъ,
Но непрѣмѣнно ще піешь.
13 Защото ся заклѣхъ въ себе си, говори
Господь,
Че Восора ще бяде въ ужасъ,
Въ укоръ, въ запустѣніе, и въ проклѣ-
тіж:
И всичкы-тѣ ѝ градове ще бядатъ пу-
сти въ вѣкъ.
14 Чухъ извѣстіе отъ Господа,
И вѣститель ся проводи на народы-тѣ,
и каза:
Съберѣте ся, та елате противъ нея,
И станѣте на брань.
15 Защото, ето, ще тя направя малъкъ
между народы-тѣ,
Прѣзрителенъ между человѣцы-тѣ,
16 Прѣльстила тя е твоя-та ужасность,
Гордость-та на сьрдце-то ти,
О ты, който живѣешь въ разсѣлины-тѣ
на канары-тѣ,
Който владѣешь высочинж-тж на хъл-
мове-тѣ:
Ако и да възвысишь гнѣздо-то си като
орелъ,
И отъ тамъ ще тя сваля, говори Го-
сподь.
17 И Едомъ ще бяде въ ужасъ:
Всякой що бы миналъ прѣзъ него ще
ся ужаси,
И ще позвизди за всичкы-тѣ му язвы.
18 Както быде разоренъ Содомъ и Гоморръ
И ближни-тѣ имъ *страны*, говори Го-
сподь,
Така человѣкъ нѣма да живѣе тамъ,
Нито человѣческый сынъ ще пришел-
ствува тамъ.
19 Ето, ще възлѣзе като лъвъ
Отъ надуваніе-то на Іорданъ
Противъ силно-то жилище,
Но азъ скоро ще испадя тогозъ отъ
него:
И кой е избранъ, да *го* поставя надъ
него?
Защото кой е подобенъ менѣ? и кой ще
ми противостане?
И кой е онзи пастырь, който ще заста-
не противъ лице-то ми?
20 За то слушайте съвѣтъ-тъ на Господа,
Който съвѣща противъ Едомъ,

И мысли-тѣ му, конто намысли противъ
жители-тѣ на Θеманъ:
Непрѣмѣнно, и най малкы-тѣ отъ стадо-
то ще гы повлѣкжтъ:
Непрѣмѣнно жилище-то имъ ще запу-
стѣе съ тѣхъ.
21 Отъ гласъ-тъ на разореніе-то имъ земя-
та ся потресва:
Екотъ-тъ на гласъ-тъ му ся чуе до Чер-
вено-то море.
22 Ето, ще възлѣзе и ще полѣти като о-
релъ,
И ще распростре крыла-та си надъ Во-
сора;
И онзи день сьрдце-то на крѣпкы-тѣ
на Едомъ
Ще бжде като сьрдце на женж кога
ражда.
23 За Дамаскъ.
Посрами ся Емаѳъ и Арфадъ;
Защото чухж зло извѣстіе, стопихж ся:
Смущеніе *има* въ море-то;
Не може да ся утиши.
24 Дамаскъ ослабѣ,
Обърнж ся въ бѣгъ,
Трепетъ *го* обзѣ:
Скърбь и болкы го обладахж,
Като женж кога ражда.
25 Какъ не бы оставенъ този прочутъ
градъ,
Градъ на веселіе-то ми!
26 За то млади-тѣ му ще паднжтъ въ стъг-
ды-тѣ му,
И всичкы-тѣ ратници мжжіе ще загы-
нжтъ въ онзи день,
Говори Господь Саваоѳъ.
27 И ще запалж огнь въ стѣнж-тж на Да-
маскъ,
И ще пояде палаты-тѣ на Венадада.
28 За Кидаръ, и за Асорскы-тѣ царства,
които порази Навуходоносоръ Вавилон-
скый царь, така говори Господь:
Станѣте, възлѣзте къмъ Кидаръ,
Та погубѣте въсточны-тѣ сынове.
29 Ще обладажтъ шатры-тѣ имъ и стада-
та имъ:
Ще земжтъ за себе си опоны-тѣ имъ,
И всичкж-тж имъ покащнинж, иками-
лы-тѣ имъ:
И ще выкнжтъ къмъ тѣхъ: Трепетъ отъ
вредъ.
30 Бѣгайте, отдалечѣте ся скоро,
Направѣте дълбокы мѣста за жилища,
Асорскы жители, говори Господь;
Защото Навуходоносоръ Вавилонскый
царь
Съвѣща съвѣтъ противъ васъ,
И намысли мысль противъ васъ.
31 Станѣте, възлѣзте при спокойный-тъ
народъ,
Който живѣе безопасно, говори Го-
сподь:
Които нѣматъ врата нито верен,
Но живѣжтъ сами.
32 Камилы-тѣ имъ ще бждатъ въ обиръ,
И множество-то на скотове-тѣ имъ въ
корысть:
И ще распрьснж по всичкы-тѣ вѣтрища
Онѣзи които си стрыжжтъ брады-тѣ:
И ще докарамъ гыбель-тж имъ отъ всич-
кы-тѣ имъ страны, говори Господь.
33 А Асоръ ще бжде жилище на чакалы,
Пустъ до вѣка:
Нѣма да живѣе тамъ человѣкъ,
И нѣма да пришелствува въ него чело-
вѣческый сынъ.
34 Слово-то Господне, което станж къмъ
пророкъ Іеремія противъ Еламъ, въ
начало-то на царуваніе-то на Седекія
Іудинъ-тъ царь, и рече:
35 Така говори Господь Саваоѳъ:
Ето, ще счупж лжкъ-тъ на Еламъ,
Начало-то на силж-тж имъ.
36 И ще докарамъ върхъ Еламъ четыри-тѣ
вѣтрища
Отъ четыри-тѣ страны небесны,
И ще гы распрьснж по всичкы тѣзи вѣ-
трища:
И не ще има народъ,
Дѣто испадени-тѣ Еламци да не оти-
дятъ.
37 Защото ще растреперж Еламъ прѣдъ
врагове-тѣ имъ,
И прѣдъ онѣзи които искатъ душж-тж
имъ:
И ще докарамъ зло върхъ тѣхъ,
Ярость-тж на гнѣвъ-тъ си, говори Го-
сподь:

И ще проводѭ ножъ слѣдъ тѣхъ,
Додѣ гы довършѫ.
38 И ще поставѭ прѣстолъ-тъ си въ Еламъ,
И ще истрѣбѭ отъ тамъ
Царь и князове, говори Господь.
39 Но въ послѣдни-тѣ дни
Ще върнѫ плѣненіе-то на Еламъ, говори Господь.

ГЛАВА 50.

1 Слово-то което говорѝ Господь противъ Вавилонъ, противъ Халдейскѫ-тѫ землѭ чрѣзъ пророкъ Іеремія.
2 Възвѣстѣте между народы-тѣ,
И прогласѣте, и дигнѣте знамя:
Прогласѣте, не крыйте:
Речѣте: Прѣзѣ ся Вавилонъ,
Посрами ся Вилъ,
Съкруши ся Меродахъ:
Посрамихѫ ся истукани-тѣ му:
Съкрушихѫ ся идолы-тѣ му;
3 Защото отъ сѣверъ възлиза народъ противъ него,
Който ще направи землѭ-тѫ му пустѫ,
И не ще има кой да живѣе въ него:
Отъ человѣкъ до скотъ ще бѣгатъ и ще отидѫтъ.
4 Въ онѣзи дни, и въ онова врѣме, говори Господь,
Ще дойдѫтъ Израилеви-тѣ сынове,
Тѣ и Іудини-тѣ сынове купно,
Ще ходятъ и ще плачѫтъ:
Ще отидѫтъ и ще потърсятъ Господа Бога своего.
5 Ще пытатъ за Сіонъ
Съ лица-та си *обърнѫты* на тамъ, *и ще говорятъ:*
Елате, и да ся съединимъ съ Господа
Въ завѣтъ вѣченъ, *който* нѣма да ся забрави.
6 Людіе-тѣ ми станахѫ изгубены овцы:
Пастыри-тѣ имъ гы заблудихѫ,
Направихѫ гы да обикалятъ *по* планины-тѣ:
Отидохѫ отъ планинѫ на хълмъ,
Забравихѫ кошарѫ-тѫ си.
7 Всичкы-тѣ които гы намѣрвахѫ, поядахѫ гы:
И врагове-тѣ имъ рекохѫ: Не смы ный повинни;
Защото тѣ съгрѣшихѫ противъ Господа, селеніе-то на правдѫ-тѫ:
Ей, противъ Господа, надеждѫ-тѫ на отцы-тѣ имъ.
8 Бѣгайте изъ срѣдъ Вавилонъ,
И излѣзте изъ землѭ-тѫ на Халдейцы-тѣ,
И бѫдѣте като ярцы прѣдъ стадо.
9 Защото ето, азъ ще подигнѫ
И възведѫ върхъ Вавилонъ
Събраніе на голѣмы народы отъ сѣвернѫ-тѫ землѭ,
И ще ся опълчатъ противъ него:
Отъ тамъ ще ся прѣземе:
Стрѣлы-тѣ имъ *ще бѫдѫтъ* като на юнакъ искусенъ:
Нѣма да ся върнѫтъ праздни.
10 И Халдея ще бѫде въ разграбеніе:
Всичкы-тѣ ѝ разграбители ще ся наситятъ, говори Господь.
11 Понеже ся радвахте и веселѣхте ся,
Обиратели на наслѣдіе-то ми,
Понеже скачахте като юницѫ на трѣвѫ,
И цвилѣхте като коніе;
12 Майка ви ся посрами много:
Родителка-та ви ся посрами:
Ето, *тя ще бѫде* послѣдня на народы-тѣ,
Земя пуста, суха и непроходима.
13 Поради гнѣвъ-тъ Господень нѣма да ся насели,
Но ще запустѣе всичкый:
Всякой който минува прѣзъ Вавилонъ ще ся ужаси,
И ще позвизди за всичкы-тѣ негови язвы.
14 Опълчѣте ся противъ Вавилонъ отъ вредъ:
Всичкы които запъвате лѫкъ,
Устрѣлѣте противъ него, не жалѣте стрѣлы;
Защото съгрѣши Господу.
15 Въсклинкнѣте върхъ него отъ вредъ:
Той прострѣ рѫкѫ-тѫ си:
Паднахѫ основанія-та му,
Съсыпахѫ ся стѣны-тѣ му;
Защото това е отмъщеніе-то Господне:

Отмъстѣте му:
Както той направи, направѣте му.
16 Отсѣчѣте отъ Вавилонъ оногозъ който сѣе,
И който държи сърпъ въ жетвенно врѣме:
Отъ лице-то на лютый-тъ мечъ
Ще ся върне всякой при людіе-тѣ си,
И ще бѣгатъ всякой въ земя-тѫ си.
17 Израиль е овца която ся скыта:
Львове ія гониха:
Първо Ассирійскый царь ѭ изѣде:
А послѣ този Навуходоносоръ, Вавилонскый царь,
Сгрыза кости-тѣ ѝ.
18 За то така говори Господь Саваоѳъ, Богъ Израилевъ:
Ето, азъ ще накажѫ Вавилонскый-тъ царь, и земѭ-тѫ му,
Както наказахъ Ассирійскый-тъ царь.
19 И ще доведѫ пакъ Израиля въ селеніе-то му,
И ще пасе въ Кармилъ и Васанъ,
И душа-та му ще ся насыти
Връху горѫ-тѫ Ефремъ и Галаадъ.
20 Въ онѣзи дни, и въ онова врѣме, говори Господь,
Беззаконіе-то Израилево ще ся потърси, и не ще го има:
И Іудини-тѣ грѣхове, и нѣма да ся намѣрятъ;
Защото ще простѭ които оставѭ остатъкъ.
21 Възлѣзъ върхъ земѭ-тѫ на *Мераѳаимъ,
И върхъ жители-тѣ на †Фекодъ,
Разори и истрѣби вслѣдъ тѣхъ, говори Господь,
И направи по всичко както ти заповѣдахъ.
22 Гласъ на бранъ въ земѭ-тѫ,
И голѣмо съкрушеніе.
23 Какъ ся счупи и съкруши
Млатъ-тъ на всичкѫ-тѫ землѭ!
Какъ станѫ Вавилонъ запустѣніе между народы-тѣ!
24 Турихъ ти сѣть, ей, и хванѫ ся ты,
Вавилоне, и не позна:
Намѣри ся, още и ся улови ты,
Защото си ся съпротивилъ Господу.
25 Господь отвори оржжница-тѫ си,
Та извади оржжія-та на гнѣвъ-тъ си;
Защото това дѣло има Іеова Господь на силы-тѣ
Въ земѭ-тѫ на Халдейцы-тѣ.
26 Елате върхъ него отъ крайща-та *земны*:
Отворѣте житницы-тѣ му:
Натрупайте го като купове, и го истрѣбѣте:
Да не остане отъ него остатъкъ.
27 Заколѣте всичкы-тѣ му телцы:
Да слѣзѫтъ въ кланіе:
Горко имъ! защото дойде день-тъ имъ,
Врѣме-то на посѣщеніе-то имъ.
28 Гласъ на тѣзи които бѣгатъ
И които сѫ ся отървали отъ Вавилонскѫ-тѫ земѭ,
За да възвѣстятъ въ Сіонъ
Отмщеніе-то на Господа Бога нашего,
Отмщеніе-то за храмъ-тъ му.
29 Свыкайте стрѣлцы-тѣ върхъ Вавилонъ:
Всичкы които запъвате лѫкъ,
Расположѣте станъ противъ него наоколо:
Изъ него никой да ся не отърве:
Въздайте му споредъ дѣло-то му:
По всичко що е направилъ, направѣте му;
Защото ся възгордѣ противъ Господа,
Противъ Святаго Израилева.
30 За то младй-тѣ му ще паднѫтъ въ стъгды-тѣ му,
И всичкы-тѣ му мѫжіе ратници
Ще загынѫтъ въ онзи день, говори Господь.
31 Ето, азъ съмь противъ тебе, о гордѣливе,
Говори Господь Богъ Саваоѳъ;
Защото дойде день-тъ ти,
Врѣме-то въ което ще тя посѣтѭ.
32 И гордѣливый-тъ ще ся прѣпънe и падне,
И не ще има кой да го подигне:
И ще запалѭ огнь въ градове-тѣ му,
И ще пояде всичкы-тѣ му околности.
33 Така говори Господь Саваоѳъ:

---

* Мятежи.
† Посѣщеніе.

Израилеви-тѣ сынове и Іудини-тѣ сынове ся насилствувахѫ купно :
И всичкы които гы заплѣнихѫ удържахѫ гы :
Отрекохѫ ся да гы пустнѫтъ.
34 *Но* Искупитель-тъ имъ е крѣпъкъ :
Господь на силы-тѣ име-то му :
Непрѣмѣнно ще сѫди сѫдъ-тъ имъ,
За да успокои земѭ-тѫ,
И да смути Вавилонскы-тѣ жители.
35 Мечь върхъ Халдейцы-тѣ, говори Господь,
И върхъ жители-тѣ на Вавилонъ,
И върхъ голѣмцы-тѣ му, и върхъ мѫдры-тѣ му.
36 Мечь върхъ прѣльстители-тѣ, и ще изумѣѭтъ,
Мечь върхъ юнацы-тѣ му, и ще ся растреперятъ.
37 Мечь върхъ коніе-тѣ имъ, и върхъ колесницы-тѣ имъ,
И върхъ всичкы-тѣ смѣсены людіе, които сѫ всрѣдъ него,
И ще бѫдѫтъ като жены :
Мечь върхъ съкровища-та му, и ще ся разграбятъ.
38 Суша върхъ воды-тѣ му, и ще изсъхнѫтъ ;
Защото е земя на изваяны,
И полудѣли сѫ вслѣдъ идолы-тѣ *си*.
39 За то дивы котки и іены
Ще ся населятъ *тамъ*,
И камилоптицы ще ся населятъ въ него :
И не ще да е населенъ вече въ вѣкъ :
Нито обитаемъ въ родъ и родъ.
40 Както разори Богъ Содомъ и Гоморръ,
И ближни-тѣ имъ мѣста, говори Господь,
Така человѣкъ нѣма да живѣе тамъ,
Нито человѣческый сынъ ще пришелствува въ него.
41 Ето, людіе ще дойдѫтъ отъ сѣверъ,
И народъ голѣмъ и царіе много
Ще станѫтъ отъ крайща-та на земѭ-тѫ.
42 Лѫкъ и копіе ще държѫтъ :
Жестокы сѫ, и немилостиви :
Гласъ-тъ имъ хвучи като море,
И въсѣдѭтъ на коніе,
Опълчени като мѫжіе на брань,
Противъ тебе, дъщи Вавилонска.
43 Чу Вавилонскый царь слухъ-тъ имъ,
Рѫцѣ-тѣ му разслабѣхѫ :
Утѣсненіе го обзѣ,
Болкы като на женѫ кога ражда.
44 Ето, ще възлѣзе като львъ
Отъ надуваніе-то на Іорданъ
Противъ силно-то жилище ;
Но азъ скоро ще гы испѫдѭ изъ него :
И кой е избранъ, да *го* поставѭ надъ него ?
Защото кой е подобенъ менѣ ? и кой ще ми противостане ?
И кой е онзи пастырь, който ще застане противъ лице-то ми ?
45 За то слушайте съвѣтъ-тъ Господень,
Който съвѣща противъ Вавилонъ,
И мысли-тѣ му, които намысли противъ Халдейскѫ-тѫ земѭ :
Непрѣмѣнно, и най малкы-тѣ отъ стадо-то ще гы повлѣкѫтъ :
Непрѣмѣнно селеніе-то *имъ* ще запустѣе съ тѣхъ.
46 Отъ екотъ-тъ на прѣземаніе-то на Вавилонъ
Земя-та ся потресе,
И вопль ся чу въ народы-тѣ.

ГЛАВА 51.

1 Така говори Господь :
Ето, азъ подигамъ вѣтръ губителенъ върхъ Вавилонъ,
И върхъ онѣзи които живѣѭтъ всрѣдъ противницы-тѣ ми.
2 И ще проводѭ върхъ Вавилонъ вѣятели,
И ще го извѣѭтъ, и ще испразнятъ земѭ-тѫ му ;
Защото въ день-тъ на злощастіе-то ще дойдѫтъ отъ всякѫдѣ противъ него.
3 Стрѣлецъ върхъ стрѣлецъ да запъва лѫкъ-тъ си,
И върхъ оногозъ който ся голѣмѣе съ бронѭ-тѫ си :
И не жалѣте млады-тѣ му :
Истрѣбѣте всичка-тѫ му войскѫ.
4 И убити-тѣ ще паднѫтъ въ Халдейскѫ-тѫ земѭ,
И прободени-тѣ по улицы-тѣ му.

5 Защото Израиль не ся остави, нито Іуда,
Отъ Бога своего, отъ Господа на силы-тѣ,
Ако и да ся испълни земя-та имъ съ беззаконіе
Противъ Святый-тъ Израилевъ.
6 Бѣгайте изъ срѣдъ Вавилонъ,
Та отървѣте всякой душа-тѫ си:
Да не погынете въ беззаконіе-то му;
Защото е врѣме на отмъщеніе Господне:
Въздаяніе той въздава нему.
7 Вавилонъ *быде* златна чаша въ рѫкѫ-тѫ Господнѭ,
Която опиваше всичкѫ-тѫ землѭ:
Отъ вино-то му пихѫ народи-тѣ:
За то народи-тѣ обезумѣхѫ.
8 Паднѫ внезапно Вавилонъ, и ся съкруши:
Лелекайте за него:
Земѣте балсамъ за ранѫ-тѫ му,
Негли ся исцѣли.
9 Употрѣбихмы лѣкове за Вавилонъ, но не ся исцѣли:
Оставѣте го, и да отидемъ всякой въ землѭ-тѫ си;
Защото сѫдба-та му стигнѫ до небе-то,
И възвиси ся дори до облацы-тѣ.
10 Господь яви правдѫ-тѫ ни:
Елате и да прикажемъ въ Сіонъ
Дѣло-то на Господа Бога нашего.
11 Истрийте стрѣлы-тѣ: хванѣте си щитове-тѣ:
Господь събуди духъ-тъ на Мидскы-тѣ царіе;
Защото намѣреніе-то му е противъ Вавилонъ да го истрѣби;
Понеже отмъщеніе-то на Господа е,
Отмъщеніе на храмъ-тъ му.
12 Възвисѣте знамя противъ Вавилонскы-тѣ стѣны,
Укрѣпѣте стражѫ-тѫ, поставѣте стражари,
Приготвѣте засады;
Защото Господь намысли и ще свърши онова,
Което изрече противъ Вавилонскы-тѣ жители,
13 О ты който живѣешь край много воды,
Който си пъленъ съсъ съкровища,
Дойде свършекъ-тъ ти,
Прѣдѣлъ на лихоимство-то ти.
14 Господь на силы-тѣ ся клѣ въ себе си, *и рече:*
Непрѣмѣнно ще тя напълнѭ съ человѣцы, като съсъ скакалцы:
И ще дигнѫтъ въсклицаніе противъ тебе.
15 Той е направилъ землѭ-тѫ съсъ силѫ-тѫ си,
Утвърдилъ вселеннѫѭ съ мѫдрость-тѫ си,
И распрострѣлъ небеса-та съ разумъ-тъ си.
16 Когато испуща гласъ, ставатъ много воды на небеса-та,
И възвожда облацы отъ земны-тѣ крайща:
Прави свѣткавицы за дъждь,
И пуща вѣтръ изъ съкровища-та си.
17 Всякой человѣкъ станѫ като скотъ отъ знаніе-то *си:*
Всякой лѣятель ся посрами отъ кумиры-тѣ;
Защото е лъжа лѣяно-то му,
И нѣма въ тѣхъ дыханіе.
18 Суета сѫ тѣ, дѣло на заблужденіе:
Въ врѣме-то на посѣщеніе-то имъ, ще погынѫтъ.
19 Не е като тѣхъ Іакововъ-тъ Дѣлъ,
Защото Той е който създаде всичко:
И *Израиль е* жезлъ-тъ на негово-то наслѣдіе:
Господь Саваоѳъ е име-то му.
20 Ты ми си дреколь, орѫдіе за брань:
И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ народы,
И чрѣзъ тебе ще истрѣбѭ царства:
21 И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ конь-тъ и всадникъ-тъ:
И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ колесницѫ-тѫ и сѣдящы-тѣ на нея.
22 И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ мѫжъ и женѫ:
И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ старъ и младъ:
И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ юноша и дѣвѫ:
23 И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ пастырь и стадо-то му:
И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ земледѣлецъ и неговъ-тъ чифтъ *волове:*
И чрѣзъ тебе ще съкрушѫ воеводы и началницы,
24 И ще въздамъ на Вавилонъ

И на всичкы-тѣ жители Халдейскы
Всичко-то имъ зло което направихѫ на
Сiонъ
Прѣдъ васъ, говори Господь.
25 Ето, азъ сымь противъ тебе, горо губителна, говори Господь,
Която разорявашь всичкѫ-тѫ землѭ:
И ще простря рѫкѫ-тѫ си върхъ тебе,
И ще тя низринѫ отъ скалы-тѣ,
И ще тя направѭ горѫ изгорѣнѫ.
26 И не ще да земятъ отъ тебе камыкъ за ѫглъ,
Нито камыкъ за основанiя;
Но ще бѫдешь пустота вѣчна, говори Господь.
27 Възвысѣте знамя на землѭ-тѫ,
Вътрѫбѣте съ трѫбѫ въ народы-тѣ,
Опълчѣте противъ неѭ народы-тѣ:
Свикайте противъ неѭ царства-та
На Араратъ, на Минни, и на Асханазъ:
Поставѣте надъ неѭ главатари:
Възведѣте конiе като четинавы скакалцы.
28 Приготвѣте противъ неѭ народы, Мидскы-тѣ царiе,
Войводы-тѣ имъ, и всичкы-тѣ имъ началницы,
И всичкѫ-тѫ землѭ на държавѫ-тѫ имъ.
29 Земя-та ще ся потресе и простене;
Защото мысль-та Господня ще ся извърши противъ Вавилонъ,
За да направи Вавилонскѫ-тѫ землѭ пустынѭ необитаемѫ.
30 Юнаци-тѣ Вавилонскы прѣстанахѫ отъ да ратуватъ,
Останахѫ въ твърдѣли-тѣ *си*:
Сила-та имъ исчезнѫ:
Станахѫ като жены:
Изгорихѫ селенiя-та му:
Верен-тѣ му сѫ съкрушены.
31 Скоротечецъ ще тича въ посрѣщанiе скоротечцу,
И вѣститель въ посрѣщанiе вѣстителю,
За да извѣстятъ на Вавилонскый-тъ царь,
Че градъ-тъ му ся прѣзѣ отъ край-тъ;
32 И че прѣходи-тѣ ся хванахѫ,
И изгорихѫ съ огнь тръстиницы-тѣ,
И ратни-тѣ мѫжiе ся раstреперахѫ;
33 Защото така говори Господь Саваоѳъ,
Богъ Израилевъ:
Вавилонска-та дъщеря е като гумно,
Врѣме е да ся овършѣе;
Още малко, и ще дойде врѣме-то на жетвѫ-тѫ ѝ.
34 Навуходоносоръ Вавилонскый царь мя изяде,
Съкруши мя,
Направи мя праздень съсѫдъ,
Погълнѫ мя като ламиѭ,
Напълни утробѫ-тѫ си съ мои-тѣ сладкы нѣща,
И мя оттласнѫ.
35 Неправда-та която е върхъ мене и върхъ плъть-тѫ ми *да бѫде* върхъ Вавилонъ,
Ще рече жителка-та на Сiонъ:
И кръвь-та ми, върхъ жители-тѣ Халдейскы,
Ще рече Iерусалимъ.
36 За то така говори Господь:
Ето, азъ ще разсѫдѭ сѫдбѫ-тѫ ти,
И ще отмъстѭ отмъщенiе-то ти:
И ще направѭ море-то му сухо,
И ще изсушѫ источникъ-тъ му.
37 И Вавилонъ ще бѫде на грамады,
Жилище на чакалы,
Ужасъ и звиждание,
Необитаемъ.
38 Ще рыкаѭтъ купно като львове:
Ще ревѫтъ като млады львове.
39 Когато ся сгорещѫтъ, ще имъ прѣдложѫ пирове-тѣ имъ,
И ще гы опiѭ, за да ся развеселѭтъ,
И да заспѭтъ вѣченъ сънъ, и да ся не събудѭтъ,
Говори Господь.
40 Ще гы свалѭ като агънцы за кланiе,
Като овны съ ярцы.
41 Какъ ся прѣзѣ Сесахъ!
И ся улови слава-та на всичкѫ-тѫ землѭ!
Какъ станѫ Вавилонъ ужасъ на народы-тѣ!
42 Море-то възлѣзе противъ Вавилонъ:
Покрытъ бидe подъ множество-то на вълны-тѣ му.
43 Градове-тѣ му станахѫ запустѣнiе,
Земя безводна, и пуста,

Земя, въ която не живѣе никой человѣкъ,
Нито человѣческый сынъ прѣминува прѣзъ неж.
44 И ще накажж Вила у Вавилонъ,
И ще извадж изъ уста-та му колкото е погълналъ:
И народи-тѣ не ще ся събер態тъ вече при него,
И сама-та Вавилонска стѣна ще падне.
45 Людіе мои, излѣзте изъ срѣдъ него,
И спасѣте всякой душж-тж си
Отъ гнѣвъ-тъ на ярость-тж Господнж.
46 Да не ослабѣе сърдце-то ви, и ся убоите
Отъ извѣстіе-то, което ще ся чуе въ тжзи земж:
А ще дойде извѣстіе-то *въ еднж-тж* годинж,
И подирь него извѣстіе-то *въ другж-тж* годинж,
И насилство на земж-тж, властитель противъ властитель.
47 За то, ето, идатъ дни,
И ще направж посѣщеніе връхъ идолы-тѣ на Вавилонъ:
И всичка-та му земя ще ся посрами
И всичкы-тѣ му убити ще паднатъ всрѣдъ него.
48 Тогазь небеса-та и земя-та, и всичко що е въ тѣхъ,
Ще въсклнкнатъ връхъ Вавилонъ;
Защото истрѣбители-тѣ ще дойдатъ връхъ него отъ сѣверъ, говори Господь.
49 Както Вавилонъ *направи* убиты-тѣ Израилевы да паднатъ,
Така *и* у Вавилонъ ще паднатъ убити-тѣ на всичка-тж земж.
50 Вы, избѣгнали отъ ножъ-тъ, идѣте, не стойте:
Помянѣте Господа отъ далечь,
И Іерусалимъ да възлѣзе на сърдце-то ви.
51 Засрамихмы ся, защото чухмы укоръ:
Срамъ покры лице-то ни;
Защото влѣзоха странни въ святилища-та на домъ-тъ Господень.
52 За то, ето, идатъ дни, говори Господь,
И ще направж посѣщеніе връхъ идолы-тѣ му:
И по всичка-тж му земж, смъртно ранени-тѣ ще охкатъ.
53 И ако възлѣзе Вавилонъ до небе-то,
И ако утвърди на высоко сила-тж си,
Ще дойдатъ отъ мене истрѣбители връхъ него, говори Господь.
54 Гласъ на вопль *иде* отъ Вавилонъ,
И голѣмо съкрушеніе отъ Халдейскж-тж земж;
55 Защото Господь истрѣбва Вавилонъ,
И отмахнува отъ него голѣмый-тъ гласъ:
А вълны-тѣ имъ хвучатъ като много воды;
Екотъ-тъ на гласъ-тъ имъ ся чуе;
56 Защото истрѣбитель-тъ дойде връхъ него, връхъ Вавилонъ,
И юнаци-тѣ му ся хванахж,
Лжкове-тѣ имъ ся съкрушихж;
Понеже Господь е Богъ на въздаянія:
Непрѣмѣнно ще направи въздаянія.
57 И ще опіж князове-тѣ му, и мждры-тѣ му,
Войводы-тѣ му, началницы-тѣ му, и юнацы-тѣ му:
И ще спятъ сънъ вѣченъ, и нѣма да ся събудятъ,
Говори Царь-тъ, на когото име-то е Господь Саваоѳъ.
58 Така говори Господь Саваоѳъ:
Широкы-тѣ Вавилонскы стѣны съвсѣмъ ще ся съсыпятъ,
И всичкы-тѣ му порты ще ся изгорятъ съ огнь:
И людіе-тѣ всуе ще ся трудятъ,
И народи-тѣ за огнь-тъ, и ще ся уморятъ.
59 Слово-то което пророкъ Іеремія заповѣда на Сараіж сынъ-тъ на Нирія
сына Маасіева, когато отхождаше отъ
Седекія Іудинъ-тъ царь у Вавилонъ, въ
четвърто-то лѣто на царуваніе-то му: и
60 Сараія *бѣ* главенъ постелникъ. А Іере-
мія писа въ еднж книгж всичкы-тѣ зли-
ны, които щѣхж да дойдатъ връхъ Ва-
вилонъ, всичкы тѣзи думы писаны про-
61 тивъ Вавилонъ. И рече Іеремія на Са-
раія: Когато отидешь у Вавилонъ, да
видишь, и да прочетешь всичкы тѣзи
62 думы; Тогазь ще речешь: Господи, ты
си говорилъ противъ това мѣсто, за да

го истрѣбишь, та да нѣма кой да живѣе въ него, отъ человѣкъ до скотъ, но
63 да е вѣчна пустота. И като свършишь
да четешь тази книгѫ, ще вържешь на
неѭ камыкъ, и ще ѭ хвърлишь всрѣдъ
64 Евфратъ: И ще речешь: Така ще потъне Вавилонъ и нѣма да стане, отъ злото, което азъ ще докарамъ върхъ него: и ще ся уморятъ. До тукъ сѫ слова-та на Іереміѭ.

ГЛАВА 52.

1 На двадесеть и единѫ годинѫ *бѣ* Седекія на възрасть когато ся въцари, и царува единадесеть годины въ Іерусалимъ: а име-то на майкѫ му бѣ Амитала, дъ-
2 щеря на Іереміѭ отъ Ливнѫ. И стори
зло прѣдъ Господа, споредъ всичко що
3 направи Іоакимъ. Защото отъ ярость-тѫ
Господнѭ която бѣ противъ Іерусалимъ и Іудѫ, додѣ гы отхвърли отъ лице-то си, Седекія ся подигнѫ противъ Вавилонскый-тъ царь.
4 И въ девето-то лѣто на царуваніе-то му, въ десетый-тъ мѣсецъ, десетый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ, дойде Навуходоносоръ Вавилонскый царь той и всичка-та му войска, върхъ Іерусалимъ, и поставихѫ станъ противъ него, и съгра-
5 дихѫ наоколо бойницы противъ него. И
градъ-тъ ся обсаждаше до единадесето-
6 то лѣто на царь Седекіѭ. Въ четвъртый-тъ мѣсецъ, въ деветый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ, гладъ-тъ ся прѣукрѣпи въ градъ-тъ, и нѣмаше хлѣбъ за людіе-тѣ
7 на мѣсто-то. И развали ся градъ-тъ, и
всичкы-тѣ ратни мѫжіе побѣгнахѫ, и излѣзохѫ изъ градъ-тъ прѣзъ нощь-тѫ, прѣзъ пѫть-тъ на врата-та които сѫ между двѣ-тѣ стѣны, при царскѫ-тѫ градинѫ: а Халдейци-тѣ *бѣхѫ* близу при градъ-тъ наоколо: и отидохѫ по пѫть-тъ
8 на поле-то. А войска-та на Халдейци-тѣ
погнѫ царя отдирь, и стигнахѫ Седекіѭ въ полета-та на Іерихонъ: и всичка-та
9 му войска сѫ расприснѫ отъ него. И
хванахѫ царя, и го заведохѫ при Вавилонскый-тъ царь въ Ривлѫ, въ земѭ-тѫ Емаѳъ, и изрече осѫжденіе върхъ него.
10 И посѣче Вавилонскый царь синове-тѣ
на Седекіѭ прѣдъ очи-тѣ му: посѣче още и всичкы-тѣ началницы на Іудѫ въ
11 Ривлѫ. И избоде очи-тѣ на Седекіѭ, и
го върза съ оковы: и го закара Вавилонскый царь у Вавилонъ, и го тури въ домъ на тъмницѫ до день-тъ на смъртьтѫ му.
12 А въ петый-тъ мѣсецъ, въ десетый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ, въ деветнадесетѫ-тѫ годинѫ на Навуходоносора Вавилонскый-тъ царь, дойде върхъ Іерусалимъ Навузарданъ началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ, прѣдстоящій-тъ прѣдъ Вави-
13 лонскый-тъ царь, Та изгори домъ-тъ Господень, и царскый-тъ домъ: и всичкы-тѣ Іерусалимскы домове, и всякой го-
14 лѣмъ домъ изгори съ огнь. И всичка-та
Халдейска войска, която бѣ съ началника на тѣлохранители-тѣ, съсыпахѫ всичкы-тѣ стѣны Іерусалимскы наоколо.
15 И отъ сиромасы-тѣ на людіе-тѣ, и остатъкъ-тъ на людіе-тѣ които бѣхѫ останѫли въ градъ-тъ, и бѣжанцы-тѣ, които прибѣгнахѫ при Вавилонскый-тъ царь, и останѫло-то множество, заведе плѣнницы Навузарданъ началникъ-тъ на тѣ-
16 лохранители-тѣ. А отъ мѣстны-тѣ сиромасы остави Навузарданъ началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ, за лозари и за зе-
17 млeдѣлцы. И мѣдны-тѣ стълпове, които
бѣхѫ въ домъ-тъ Господень, и подставы-тѣ, и мѣдно-то море, което бѣше въ домъ-тъ Господень, изломихѫ Халдейци-тѣ, и прѣнесохѫ всичкѫ-тѫ имъ мѣдь у
18 Вавилонъ. А зѣхѫ и котлы-тѣ, и лопаты-тѣ, и щипцы-тѣ, и легены-тѣ, и темянници-тѣ, и всичкы-тѣ мѣдны сѫсѫ-
19 ды, съ които правѣхѫ служеніе-то. Зѣ
още началникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ и крондиры-тѣ, и въгленицы-тѣ, и легены-тѣ, и котлы-тѣ, и свѣтилницы-тѣ, и кадилницы-тѣ, и чашы-тѣ: което бѣше златно *като* злато, и което сребър-
20 но *като* сребро: Два-та стълпа, едно-то море, и дванадесеть-тѣ мѣдны юнцы, които бѣхѫ вмѣсто подставы, които направи царь Соломонъ за домъ-тъ Госпо-

день: мѣдь-та на всичкы тѣзи съсѫды
бѣше безъ теглилкѫ.
21 И за стълпове-тѣ, высочина-та на е-
динъ стълпъ бѣ осмнадесеть лакты, и
връвь отъ дванадесеть лакти го окружа-
ваше: и дебелина-та му четыри пръста:
22 *бѣ* хралупава. И наглавіе-то върху него
мѣдно, а высочина-та на едно-то нагла-
віе *бѣ* петь лакти, и мрѣжа-та, и наро-
ве-тѣ върху наглавіе-то наоколо, всич-
кы-тѣ мѣдны: исты-тѣ имаше и вторый
23 стълпъ съ нарове-тѣ. И имаше деветде-
сеть и шесть нарове на всякѫ странѫ:
всичкы-тѣ нарове които бѣхѫ върху
мрѣжа-тѫ *бѣхѫ* сто наоколо.
24 И зѣ началникъ-тъ на тѣлохранители-
тѣ Сараіѭ първый-тъ священникъ, и Со-
фоніѭ вторый-тъ священникъ, и трима-
25 та вратари: И отъ градъ-тъ зѣ едного
скопеца, който бѣше настоятель на рат-
ны-тѣ мѫжіе: и седмь мѫжіе отъ прѣд-
стоящы-тѣ прѣдъ царя, които ся намѣ-
рихѫ въ градъ-тъ, и писецъ-тъ, глав-
ный-тъ на войскы-тѣ, който направи
войскосъбраніе-то отъ народъ-тъ на мѣ-
сто-то: и шестдесеть мѫжіе отъ людіе-тѣ
на земѭ-тѫ, които ся намѣрихѫ всрѣдъ
26 градъ-тъ. И като гы зѣ Навузарданъ на-
чалникъ-тъ на тѣлохранители-тѣ, заведе
гы при Вавилонскый-тъ царь въ Ривлѫ.
27 И порази гы Вавилонскый-тъ царь, и у-
би гы въ Ривлѫ, въ земѭ-тѫ Емаѳъ. Та-
ка быде плѣненъ Іуда отъ земѭ-тѫ си.
28 Тѣзи сѫ людіе-тѣ, които плѣни Наву-
ходоносоръ: въ седмѫ-тѫ годинѫ, три
29 тысящи и двадесеть и три Іудеи: Въ
осмнадесето-то лѣто на Навуходоносора
плѣни той отъ Іерусалимъ осмстотинъ и
30 тридесеть и двѣ души: Въ двадесеть и
третьо-то лѣто на Навуходоносора, На-
вузарданъ началникъ-тъ на тѣлохраните-
ли-тѣ плѣни отъ Іудеи-тѣ седмстотинъ
и четыридесеть и петь души: всичкы-тѣ
души, четыри тысящи и шестстотинъ.
31 А въ тридесеть и седмо-то лѣто отъ
плѣненіе-то на Іоахина царь-тъ на Іуда,
въ дванадесетый-тъ мѣсецъ, въ двадесеть
и петый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ, Евилъ-
меродахъ Вавилонскый-тъ царь, въ лѣто-
то въ което ся възцари, възвиси глава-
тѫ на Іоахина Іудинъ-тъ царь и го изва-
32 ди изъ домъ-тъ на тъмницѫ-тѫ, И гово-
ри благосклонно съ него, и тури прѣ-
столъ-тъ му надъ прѣстолъ-тъ на царіе-
33 тѣ, които бѣхѫ съ него у Вавилонъ. И
промѣни тъмничны-тѣ му дрехы: и ядѣ-
ше той хлѣбъ всякога прѣдъ него, прѣзъ
34 всичкы-тѣ дни на животъ-тъ си. И храна-
та му бѣ всякогашна храна давана нему
отъ Вавилонскый-тъ царь, дѣлъ за всякой
день дори до день-тъ на смърть-тѫ му,
прѣзъ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ му.

ПЛАЧЪ ІЕРЕМІЕВЪ.

ГЛАВА 1.

1 Какъ сѣди осамотенъ градъ-тъ който
е былъ многолюденъ!
Станѫ като вдовицѫ, велика-та въ на-
роды-тѣ *столица*!
Която владѣеше надъ области-тѣ, станѫ
подданница.
2 Непрѣстанно плаче нощя, и сълзы-тѣ ѝ
сѫ по ланиты-тѣ ѝ.
Отъ всичкы-тѣ ѝ рачители нѣма кой да
ѭ утѣшава:

Всичкы-тѣ ѝ пріятели станахѫ ѝ невѣрни; врагове ѝ станахѫ.
3 Отиде въ плѣнъ Іуда поради скърбь и тежко рабство;
Сѣди между язычницы-тѣ; не намира покой:
Всичкы които го гоняхѫ стигнахѫ го всрѣдъ тѣснины-тѣ.
4 Тѫжни сѫ пѫтища-та на Сіонъ, защото никой не иде на праздницы-тѣ:
Всичкы-тѣ му порты сѫ пусты: священници-тѣ му въздышатъ:
Дѣвицы-тѣ му сѫ прискърбны, и той е въ горесть.
5 Противници-тѣ му станахѫ глава, врагове-тѣ му благоденствуватъ;
Защото Господь му нанесе скърбь заради множество-то на беззаконія-та му:
Младенци-тѣ му отидохѫ въ плѣнъ прѣдъ врагъ-тъ.
6 И побѣгнѫ отъ дъщерѭ-тѫ на Сіонъ всичка-та ѝ слава:
Началници-тѣ станахѫ като елени които не нахождатъ пасбище,
И безсилни отиватъ прѣдъ гонящій-тъ.
7 Напомни си Іерусалимъ, въ дни-тѣ на скърбь-тѫ си и на бѣдствіе-то си,
Всичкы-тѣ си скѫпоцѣнны нѣща, които имаше отъ древни врѣмена,
Когато паднахѫ людіе-тѣ му въ рѫкѫ-тѫ на врагъ-тъ,
И нѣмаше кой да му помага:
Видѣхѫ го врагове-тѣ, засмѣхѫ ся заради паданіе-то му:
8 Тежко съгрѣши Іерусалимска-та *дъщеря:* за то станѫ като нечистѫ:
Всичкы които ѭ славяхѫ прѣзрѣхѫ ѭ, защото видѣхѫ грозотѫ-тѫ ѝ:
А тя въздыша, и ся обърнѫ назадъ:
9 Нечистота-та ѝ е въ полы-тѣ ѝ: не бѣ помыслила за сетнины-тѣ си:
Заради това чудно ся е смирила; нѣма кой да ѭ утѣшава.
Виждь, Господи, скърбь-тѫ ми, защото ся възвеличи врагъ-тъ.
10 Врагъ-тъ прострѣ рѫкѫ-тѫ си върху всичкы-тѣ ѝ скѫпоцѣнности;
Защото тя видѣ язычницы-тѣ че ходятъ въ святилище-то ѝ,
За които си заповѣдалъ да не влѣзватъ въ твое-то събраніе.
11 Всичкы-тѣ ѝ людіе въздышатъ, и искатъ хлѣбъ:
Дадохѫ скѫпоцѣнны-тѣ си *нѣща* за хранѫ за да ся повърне животъ-тъ *имъ.*
Виждь, Господи, и призри; защото станахъ унищожена.
12 Не марите ли, всичкы вы които заминувате по пѫть-тъ?
Погледнѣте, и виждте, да ли има страданіе като мое-то страданіе, което ми станѫ,
Съ което *мя* оскърби Господь въ день-тъ на яростный-тъ си гнѣвъ.
13 Проводи отъ горѣ огнь въ кости-тѣ ми, и гы обладà:
Прострѣ примкѫ на нозѣ-тѣ ми:
Върнѫ мя назадъ: направи мя опустошенѫ, да болѣдувамъ весь день.
14 Рѫка-та му стегнѫ хомотъ-тъ на нечестія-та ми:
Тѣ ся сплетохѫ, възлѣзохѫ на вратъ-тъ ми: разруши силѫ-тѫ ми:
Господь мя прѣдаде въ рѫцѣ, *отъ които* не могѫ да станѫ.
15 Господь постлà всичкы-тѣ ми силны всрѣдъ мене:
Свыка противъ мене съборъ за да съкруши юношы-тѣ ми:
Господь стѫпка въ жлебъ дѣвицѫ-тѫ дъщерѭ-тѫ Іудинѫ.
16 За то азъ плачѫ: око-то ми, око-то ми излива водѫ;
Защото ся отдалечи отъ мене утѣшитель-тъ, който бы оживилъ душѫ-тѫ ми:
Синове-тѣ ми погынахѫ, защото ся прѣукрѣпи врагъ-тъ.
17 Сіонъ простирà рѫцѣ-тѣ си, нѣма кой да го утѣши:
Господь заповѣдà за Іакова: врагове-тѣ му го окружихѫ:
Іерусалимъ станѫ между тѣхъ като нечистѫ женѫ.
18 Праведенъ е Господь, защото отстанихъ отъ слово-то му:
Слушайте, молѭ, всичкы людіе, и виждте страданія-та ми:

Дѣвицы-тѣ ми и юноши-тѣ ми отидохѫ
въ плѣнъ.
19 Повыкнахъ мои-тѣ рачители, *но* тѣ мя
излъгахѫ:
Священници-тѣ ми и старѣйшины-тѣ ми
издъхнахѫ въ градъ-тъ,
Когато търсяхѫ храпѫ за себе си, за
да ся повърне животъ-тъ имъ.
20 Виждь, Господи, защото сьмь въ утѣ-
сненіе: чрѣва-та ми ся смущаватъ,
Сьрдце-то ми ся прѣвръща въ мене, за-
щото злѣ ся въспротивихъ на *тебе:*
Изъ вънъ обесчади ножъ: у дома, смьрть.
21 Чухѫ че въздышамъ: нѣма кой да мя
утѣши:
Всичкы-тѣ ми непріятели чухѫ за зло-
щастіе-то ми: зарадвахѫ ся че си
направилъ ты *това:*
Ще донесешь день-тъ *който* си назна-
чилъ, и тѣ ще станѫтъ като мене.
22 Да дойде прѣдъ тебе всичка-та имъ злина:
И направи имъ, както направи на мене
заради всичкы-тѣ ми съгрѣшенія:
Защото много сѫ въздышанія-та ми, и
сьрдце-то ми чезне.

ГЛАВА 2.

1 Какъ омрачи Господь Сіонова-тѫ дъ-
щерѭ въ гнѣвъ-тъ си,
Хвьрли долу отъ небе-то на земѭ-тѫ
великолѣпіе-то на Израиля,
И въ день-тъ на гнѣвъ-тъ си не вспомни
за подножіе-то на нозѣ-тѣ си!
2 Господь истрѣби всичкы-тѣ жилища Іа-
кововы, и не пожали:
Разори съ ярость-тѫ си твърдѣли-тѣ на
Іудина-тѫ дъщерѭ:
Събори *гы* до земѭ-тѫ: оскверни цар-
ство-то и началницы-тѣ му:
3 Въ распаленіе-то на ярость-тѫ си стро-
ши всичкый-тъ Израилевъ рогъ:
Завърнѫ назадъ негова-тѫ дѣсницѫ отъ
лице-то на непріятеля:
И распали ся противъ Іакова като огнь
пламененъ, що пояжда *всичко* из-
около.
4 Запънѫ лѫкъ-тъ си като врагъ, въсправи
дѣсницѫ-тѫ си като противникъ,
И уби всичко угодно на око-то;
Въ шатъръ-тъ на Сіонова-тѫ дъщерѭ
излѣ като огнь ярость-тѫ си.
5 Господь станѫ като непріятель: истрѣ-
би Израиля,
Истрѣби всичкы-тѣ му палаты: съсыпа
твърдѣли-тѣ му,
И умножи въ дъщерѭ-тѫ Іудинѫ плачъ
и рыданіе.
6 И събори шатъръ-тъ му като *колибѫ въ*
градинѫ: съсыпа мѣсто-то на съ-
браніе-то му:
Господь направи да ся забрави въ Сі-
онъ праздникъ и сѫббота,
И, въ негодуваніе-то на гнѣвъ-тъ си,
отхвьрли царь и священникъ.
7 Господь отхвьрли олтарь-тъ си, погнуси
ся отъ святилище-то си:
Заключи въ рѫкѫ-тѫ на непріятели-тѣ
стѣны-тѣ на палаты-тѣ му:
Въсклихнахѫ въ домъ-тъ Господень, ка-
то въ праздниченъ день.
8 Господь намысли да съсыпе стѣнѫ-тѫ
на Сіонова-тѫ дъщерѭ:
Опнѫ врьвь-тѫ, не завърнѫ рѫкѫ-тѫ си
отъ да истрѣбя,
И направи да сѣтува прѣдстѣніе-то и
стѣна-та: изнемогнахѫ купно.
9 Порты-тѣ ѝ ся вдълбахѫ въ земѭ-тѫ:
погуби и съкруши верен-тѣ ѝ.
Царь-тъ ѝ и началници-тѣ ѝ сѫ между
язычницы-тѣ:
Законъ не сѫществува, нито пророци-тѣ
ѝ получватъ видѣніе отъ Господа.
10 Старѣйшины-тѣ на Сіонова-тѫ дъщерѭ
сѣдятъ нáземи, и мълчатъ:
Турихѫ прьсть на главѫ-тѫ си, опасахѫ
ся съ врѣтища:
Дѣвицы-тѣ Іерусалимскы наведохѫ гла-
вы-тѣ си къмъ земѭ-тѫ.
11 Очи-тѣ ми повенахѫ отъ сьлзы, чрѣва-
та ми ся смущаватъ,
Дробъ-тъ ми ся излѣ на земѭ-тѫ, зара-
ди съкрушеніе-то на дъщерѭ-тѫ
на людіе-тѣ ми,
Понеже младенци-тѣ и сучащи-тѣ прѣ-
миратъ въ стъгды-тѣ на градъ-тъ.
12 Думатъ на майкы-тѣ си: Дѣ *има* жито
и вино?

Като прѣмиратъ въ стъгды-тѣ на градъ-тъ
както смъртно ранени,
Като ся излива душа-та имъ въ пазуха-
та на майкы-тѣ имъ.
13 Кого да ти земѫ свидѣтель? съсъ що
да тя сравнѭ, Іерусалимска дъщи?
Кому да тя уприличѫ за да тя утѣшѫ,
дѣвице, Сіонова дъщи?
Защото съкрушеніе-то ти е голѣмо като
море-то: кой може да тя исцѣли?
14 Пророци-тѣ ти видѣхѫ заради тебе суе-
ты и безуміе,
И не явихѫ беззаконіе-то ти, за да вър-
нѫтъ плѣненіе-то ти;
Но видѣхѫ заради тебе видѣнія суетны,
които тя докарахѫ до изгнаніе.
15 Всичкы които заминувахѫ въ пѫть-тъ
исплескахѫ съ рѫцѣ заради тебе:
Позвиздахѫ, и кывахѫ съ главы-тѣ си
заради Іерусалимскѫ-тѫ дъщерѭ,
и рекохѫ:
Той ли е градъ-тъ, за който ся гово-
рѣше:
Съвършенство на красотѫ-тѫ,
Радость на всичкѫ-тѫ земѭ?
16 Всичкы-тѣ ти неприятели отворихѫ върхъ
тебе уста-та си:
Позвиздахѫ, и скръцнахѫ съсъ зѫбы-тѣ
си, и рекохѫ: Погълнахмы *ѭ:*
Той е наистинѫ день-тъ, който очак-
вахмы: намѣрихмы, видѣхмы.
17 Господь направи което намысли: ис-
пълни слово-то си, което опрѣдѣ-
ли отъ древни дни:
Разори, и не пожали, и развесели за
тебе неприятеля,
Възвыси рогъ-тъ на противницы-тѣ ти.
18 Сърдце-то имъ възопи къмъ Господа;
Стѣно на Сіоновѫ-тѫ дъщерѭ,
Проливай, като потокъ, сълзы деня и
нощя:
Не давай почивкѫ на себе си: да не
прѣстане зѣница-та на око-то ти.
19 Стани, възопій нощя, когато почнуватъ
стражи-тѣ:
Излѣй сърдце-то си като водѫ прѣдъ ли-
це-то на Господа:
Възвыси къмъ него рѫцѣ-тѣ си, заради
животъ-тъ на младенцы-тѣ си,
Които прѣмиратъ отъ гладъ по крайща-
та на всичкы-тѣ улицы.
20 Виждь, Господи, и призри, на кого си
направилъ така?
Да ядѫтъ ли жены-тѣ рожбѫ-тѫ си, мла-
денцы-тѣ въ обятія-та *си?*
Да бѫдѫтъ ли убити въ святилище-то
Господне священникъ и пророкъ?
21 Дѣте и старецъ лѣжатъ наземи по пѫ-
тища-та:
Дѣвицы-тѣ ми и юноши-тѣ ми паднахѫ
отъ ножъ:
Убилъ си въ день-тъ на гнѣвъ-тъ си, ис-
клалъ си, и не си пожалилъ.
22 Призвалъ си отвредъ, като *множество*
въ день на праздникъ, ужасы-тѣ ми,
И никой не ся отърва нито останѫ въ
день-тъ на гнѣвъ-тъ Господень:
Онѣзи които съмь носила въ обятія, и
възрастила, врагъ-тъ ми гы скончa.

ГЛАВА 3.

1 Азъ съмь онзи человѣкъ, *който* ви-
дѣхъ скърбь отъ жезлъ-тъ на не-
говѫ-тѫ ярость.
2 Води мя, и заведе въ тъмнинѫ, а не у
видѣлинѫ.
3 Ей, противъ мене ся обърнѫ, *противъ*
мене обръща рѫкѫ-тѫ си всякой
день.
4 Овехти плъть-тѫ ми и кожѫ-тѫ ми: съ-
круши кости-тѣ ми.
5 Съгради *оковы* противъ мене, и окружи
мя съ горесть и трудъ.
6 Тури мя да сѣднѫ въ тъмнинѫ, като
мъртвы-тѣ отъ вѣка.
7 Огради мя, за да не излѣзѫ: отегчи ве-
ригы-тѣ ми.
8 Още и когато выкамъ и въпіѭ, отблъсква
молитвѫ-тѫ ми.
9 Огради съ дѣланы каменіе пѫтища-та
ми, искриви стъзы-тѣ ми.
10 Станѫ ми *като* мечкѫ въ засадѫ, *като*
лъвъ въ скрышни мѣста.
11 Свърнѫ пѫтища-та ми, и мя раскѫса,
направи мя пустъ.
12 Запънѫ лѫкъ-тъ си, и мя постави като
цѣль на стрѣлѫ.

13 Заби въ бѫбрецы-тѣ ми стрѣлы-тѣ на
тулъ-тъ си.
14 Станахъ смѣхъ на всичкы-тѣ си людіе,
пѣснь тѣмъ весь день.
15 Насыти мя съ горесть: опи мя съ пелынь:
16 И счупи зѫбы-тѣ ми съ кременіе: покры мя съ пепелъ.
17 Отблъснялъ си още душа-тѫ ми отъ
миръ:
18 И рѣкохъ: Погынѫ сила-та ми и надежда-та ми отъ Господа.
19 Помени скърбь-тѫ ми и бѣдствіе-то ми,
пелынь-тъ и ядъ-тъ.
20 Душа-та ми помни *това* непрѣстанно,
и ся е смирила въ мене.
21 Това си напомнямъ въ сърдце-то си, за
то имамъ надеждѫ:
22 Милость Господня е, че не ся довършихмы, понеже не оскѫдѣхѫ щедроты-тѣ му.
23 Подновяватъ ся всякѫ зарань: голѣма
е твоя-та вѣрность.
24 Господь е дѣлъ мой, рече душа-та ми:
за то ще ся надѣѭ на него.
25 Благъ е Господь на онѣзи които го чакатъ, на душѫ-тѫ която го търси.
26 Добро е и да ся надѣе нѣкой, и тихо
да очаква спасеніе-то Господне.
27 Добро е человѣку да носи хомотъ въ
младость-тѫ си.
28 Сѣди наединѣ, и мълчи, защото ся е
турилъ товаръ върхъ него.
29 Туря уста-та си въ пръсть-тѫ, негли има надежда.
30 Дава ланитѫ-тѫ си на оногозь който го
біе: сытъ е отъ укоръ.
31 Защото Господь не отхвърля въ вѣкъ;
32 Но ако и да оскърби, то пакъ и ще помилува споредъ множество-то на
милость-тѫ си.
33 Защото не оскърбява отъ сърдце-то си,
нито угнѣтява человѣческы-тѣ синове.
34 Да тъпче *нѣкой* подъ нозѣ-тѣ си всичкы-тѣ узницы на землѭ-тѫ,
35 Да развращава сѫдъ-тъ на человѣка
прѣдъ лице-то на Вышняго,
36 Да онеправдува человѣка въ сѫдъ-тъ му:
Господь не гледа *това за добро.*
37 Кой казва нѣщо, и става, безъ да *го* заповѣда Господь?
38 Изъ уста-та на Вышняго не излизатъ ли
и зло-то и добро-то?
39 Защо бы поропталъ живъ человѣкъ,
человѣкъ, за *наказаніе-то на* грѣхове-тѣ си?
40 Да издиримъ пѫтища-та си, и да испытамы, и да ся върнемъ при Господа.
41 Да възвысимъ сърдца-та си, и рѫцѣ-тѣ,
къмъ Бога *който е* на небеса, *и
да речемъ:*
42 Съгрѣшихмы и отстѫпихмы: ты не си
ны простилъ.
43 Покрылъ си ся съ ярость, и гонилъ си
ны: убилъ си, не си пощадилъ.
44 Покрылъ си ся съ облакъ, за да не промине молитва-та *ни.*
45 Направилъ си ны изметъ и мерзость
всрѣдъ людіе-тѣ.
46 Всичкы-тѣ ни непріятели отворихѫ уста-та си върхъ насъ.
47 Страхъ и пропасть дойдохѫ върхъ насъ,
запустѣніе и съкрушеніе.
48 Потоцы водны излива око-то ми, за съкрушеніе-то на дъщерѭ-тѫ на людіе-тѣ ми.
49 Око-то ми капе, и не прѣстава, защото
нѣма отрада,
50 Додѣ ся Господь наведе, и погледне
отъ небе-то.
51 Око-то ми нажалява душѫ-тѫ ми, заради
всичкы-тѣ дъщери на градъ-тъ ми.
52 Врагове-тѣ ми безъ причинѫ мя гонятъ
непрѣстанно да мя уловятъ като
врабче.
53 Отнѣхѫ животъ-тъ ми въ ровъ, и хвърлихѫ камыкъ върхъ мене.
54 Воды възлѣзохѫ надъ главѫ-тѫ ми: рѣкохъ: Свършихъ ся:
55 Призвахъ име-то ти, Господи, отъ прѣисподній-тъ ровъ.
56 Ты чу гласъ-тъ ми: не затваряй ухо-то си
за въздышаніе-то ми, за вопль-тъ
ми.
57 Приближилъ си ся въ който день тя
призвахъ: рекълъ си: Не бой ся.

58 Садилъ си, Господи, садъ-тъ на душа-
та ми: искупилъ си животъ-тъ ми.
59 Видѣлъ си, Господи, обида-та ми: сѫ-
ди сѫдба-та ми.
60 Видѣлъ си всичкы-тѣ имъ отмыщенія,
всичкы-тѣ имъ намыслюванія про-
тивъ мене.
61 Ты чу, Господи, укоръ-тъ имъ, всичкы-
тѣ имъ намыслюванія противъ мене,
62 Думы-тѣ на онѣзи които ся подигатъ
върхъ мене, и прѣговаряніяіа-та имъ
противъ мене весь день.
63 Виждь, кога сѣдятъ, и кога ставатъ:
азъ имъ сьмь пѣснь.
64 Ще имъ направишь, Господи, въздаяніе,
споредъ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ имъ.
65 Ще имъ дадешь окаменеміе сърдечно,
клѣтвѫ-тѫ си върхъ тѣхъ.
66 Ще гы прогонишь съ гнѣвъ, и ще гы
истрѣбишь отъ подъ небеса-та Го-
сподни.

ГЛАВА 4.

1 Какъ почернѣ злато-то! измѣни ся
най чисто-то злато!
Каменіе-тѣ на святилище-то ся пръснѫ-
хѫ по ѫглове-тѣ на всичкы-тѣ пѫ-
тища.
2 Драгы-тѣ сынове на Сіонъ, равноцѣн-
ни-тѣ съ чисто злато,
Какъ ся вмѣнихѫ като прьстены съсѫды,
дѣло на грънчарскѫ рѫкѫ!
3 Още и звѣрове-тѣ подаватъ съсцы и
кърмятъ чада-та си:
А дъщеря-та на людіе-тѣ ми ся ожесточи,
като камилоптицы-тѣ въ пустынѭ.
4 Языкъ-тъ на сучаще-то залѣпнѫ за неб-
це-то му отъ жаждѫ:
Дѣца-та поискахѫ хлѣбъ, а нѣма кой
да имъ отрѣже.
5 Които ядѣхѫ нѣжны ястія лѣжатъ въ
пѫтища-та загынали:
Въспитани-тѣ въ багрѣницѫ прегърнѫ-
хѫ гноище-то.
6 И *наказаніе- то за* беззаконіе-то на
дъщерѭ-тѫ на людіе-тѣ ми станѫ
по голѣмо отъ *наказаніе-то на*
грѣхъ-тъ на Содомъ,
Който быде съсыпанъ въ едно мгнове-
ніе, безъ да сѫ дѣйствували върхъ
него *человѣческы* рѫцѣ.
7 Благородни-тѣ ѝ бѣхѫ по чисти отъ
снѣгъ, по бѣли отъ млѣко,
По червени на гледъ отъ рубины, видъ-тъ
имъ *като* сапфиръ.
8 Зракъ-тъ имъ почернѣ повече отъ сажды:
ды: не ся познаватъ по пѫтища-та:
Кожа-та имъ залѣпнѫ за кости-тѣ имъ:
изсъхнахѫ, станахѫ като дърво.
9 По благополучни быдохѫ умъртвени-тѣ
отъ мечь, нежели умъртвени-тѣ отъ
гладъ;
Защото тѣзи истаяватъ прободени отъ
скѫдость на произведенія на нивы.
10 Рѫцѣ-тѣ на милосерды-тѣ жены сварихѫ
чада-та си:
Станахѫ имъ ястія въ съкрушеніе-то на
дъщерѭ-тѫ на людіе-тѣ ми.
11 Господь свърши ярость-тѫ си, излѣ пла-
мыкъ-тъ на гнѣвъ-тъ си,
И распали огнь въ Сіонъ, който пояде
основанія-та му.
12 Не вѣрвахѫ земни-тѣ царіе, и всичкы
които живѣехѫ по вселеннѫѭ,
Че щѣше да влѣзе непріятель и врагъ
въ порты-тѣ Іерусалимскы.
13 *Това станѫ* заради грѣхове-тѣ на про-
роцы-тѣ му, *и* заради беззаконія-
та на священницы-тѣ му,
Които проливахѫ кръвь-тѫ на праведны-
тѣ всрѣдъ него.
14 Заскытахѫ ся *като* слѣпы по пѫтища-
та, оскверняхѫ ся въ кръвь-тѫ,
Щото *человѣци-тѣ* не можахѫ да ся
допрятъ до дрехы-тѣ имъ.
15 Отстѫпѣте, нечисти, выкахѫ къмъ тѣхъ:
отстѫпѣте, отстѫпѣте, не ся допи-
райте:
А тѣ бѣгахѫ и ся скытахѫ, и говорѣше
ся между язычницы-тѣ: Нѣма да
пришелствуватъ вече *съ насъ.*
16 Ярость-та Господня гы отлѫчи, не ще
вече да гледа на тѣхъ:
Священническо лице не почетохѫ, стар-
цы не помилувахѫ.
17 До сега още, очи-тѣ ни запрѣхѫ отъ да
чакатъ суетнѫ-тѫ за насъ помощь:

Гледахмы съ ожиданіе къмъ народъ кой-
то не може да спасява.
18 Прѣчакватъ дири-тѣ ни, за да не ходимъ
по стъгды-тѣ си:
Приближи ся свършъкъ-тъ ни, дни-тѣ ни
ся испълнихѫ, защото дойде свър-
шъкъ-тъ ни.
19 Които ны гоняхѫ станахѫ по леки отъ
орлы-тѣ небесны:
Гоняхѫ ны по горы-тѣ, прѣчаквахѫ ны
въ пустынѭ-тѫ.
20 Хванѫ ся въ тѣсны-тѣ ровове, дыха-
ніе-то на ноздры-тѣ ни, помазан-
никъ-тъ Господенъ:
Подъ сѣнкѫ-тѫ на когото говорѣхмы че
ще живѣемъ между языччницы-тѣ.
21 Радвай ся и весели ся, дъщи Едомска,
която обитавашъ въ землѭ-тѫ Узъ:
Още и до тебе ще дойде чаша-та: ще
ся опіешь, и ще ся заголишь:
22 Свърши ся *наказаніе-то* на беззаконіе-
то ти, дъщи Сіонова: нѣма вече да
тя прати въ плѣнъ:
Ще посѣти беззаконіе-то ти, дъщи Едом-
ска: ще открые съгрѣшенія-та ти.

ГЛАВА 5.

1 Помени, Господи, що ни станѫ:
Погледни, и виждь укоръ-тъ ни.
2 Наслѣдіе-то ни минѫ на чужденцы,
Домове-тѣ ни на странны.
3 Станахмы сирачета безъ бащѫ,
Майкы-тѣ ни като вдовицы.
4 Съсъ сребро пихмы водѫ-тѫ си:
Дърва-та ни идѫтъ съсъ цѣнѫ.
5 На вратъ-тъ ни има гоненіе:
Трудимъ ся и почивкѫ нѣмамы.
6 Прострѣхмы рѫкѫ къмъ Египтяны-тѣ,
Къмъ Ассирійцы-тѣ, за да ся наситимъ
съ хлѣбъ.
7 Бащи-тѣ ни съгрѣшихѫ: тѣ не сѫще-
ствуватъ,
И ный носимъ беззаконія-та имъ.
8 Раби ны обладахѫ:
Нѣма кой да *ны* избави отъ рѫкѫ-тѫ
имъ.
9 Добывахмы хлѣбъ-тъ си съ *бѣдѫ на* жи-
вотъ-тъ си,
Прѣдъ мечъ-тъ на пустынѭ-тѫ.
10 Кожа-та ни почернѣ като пещь,
Отъ жестокость-тѫ на гладъ-тъ.
11 Смирихѫ жены-тѣ въ Сіонъ,
Дѣвы-тѣ въ Іудины-тѣ градове.
12 Князове-тѣ быдохѫ обѣсени отъ рѫцѣ-
тѣ имъ:
Лица-та на старѣйшины-тѣ ся не поче-
тохѫ.
13 Накарахѫ млады-тѣ да мелятъ:
И дѣца-та паднахѫ подъ *товаръ-тъ* на
дърва-та.
14 Старѣйшины-тѣ прѣстанахѫ отъ *да сѣ-
дятъ* на порты-тѣ,
Млади-тѣ отъ пѣсни-тѣ си.
15 Прѣстанѫ радость-та на сърдце-то ни:
Ликъ-тъ ни ся обърнѫ на сѣтуваніе.
16 Вѣнецъ-тъ на нашѫ-тѫ главѫ паднѫ:
Горко намъ сега, защото смы съгрѣ-
шили!
17 За то чезне сърдце-то ни,
За то причернѣ на очи-тѣ ни.
18 Заради запустѣніе-то на горѫ-тѫ Сіонъ,
Лисици-тѣ ходятъ по неѭ.
19 Ты, Господи, прѣбывавашь въ вѣкъ;
Прѣстолъ-тъ ти въ родъ и родъ.
20 Защо ны забравяшь завсегда,
И ны оставяшь на дълго врѣме?
21 Върни ны, Господи, къмъ тебе, и ще ся
върнемъ:
Обнови дни-тѣ ни като испърво.
22 Но си ны отхвърлилъ съвсѣмъ:
Разгнѣвилъ си ся много противъ насъ.

58 Садилъ си, Господи, садъ-тъ на душа-
та ми: искупилъ си животъ-тъ ми.
59 Видѣлъ си, Господи, обида-та ми: са-
ди садба-та ми.
60 Видѣлъ си всичкы-тѣ имъ отмъщенія,
всичкы-тѣ имъ намыслюванія про-
тивъ мене.
61 Ты чу, Господи, укоръ-тъ имъ, всичкы-
тѣ имъ намыслюванія противъ мене,
62 Думы-тѣ на онѣзи които ся подигатъ
върхъ мене, и прѣговаряніа-та имъ
противъ мене весь день.
63 Виждь, кога сѣдятъ, и кога ставатъ:
азъ имъ сьмь пѣснь.
64 Ще имъ направишь, Господи, въздаяніе,
споредъ дѣла-та на рацѣ-тѣ имъ.
65 Ще имъ дадешь окамененіе сърдечно,
клѣтва-та си върхъ тѣхъ.
66 Ще гы прогонишь съ гнѣвъ, и ще гы
истрѣбишь отъ подъ небеса-та Го-
сподни.

ГЛАВА 4.

1 Какъ почернѣ злато-то! измѣни ся
най чисто-то злато!
Каменіе-тѣ на святилище-то ся прьсна-
ха по агллове-тѣ на всичкы-тѣ па-
тища.
2 Драгы-тѣ синове на Сіонъ, равноцѣн-
ни-тѣ съ чисто злато,
Какъ ся вмѣниха като прьстены съсады,
дѣло на грънчарска рака!
3 Още и звѣрове-тѣ подаватъ съсцы и
кърмятъ чада-та си:
А дъщеря-та на люди-тѣ ми ся ожесточи,
като камилоптицы-тѣ въ пустыня.
4 Языкъ-тъ на сучаще-то залѣпна за неб-
це-то му отъ жажда:
Дѣца-та поискаха хлѣбъ, *а* нѣма кой
да имъ отрѣже.
5 Които ядѣха нѣжны ястія лѣжатъ въ
патища-та загынали:
Въспитани-тѣ въ багрѣница прегърна-
ха гноище-то.
6 И *наказаніе- то за* беззаконіе-то на
дъщеря-та на люди-тѣ ми стана
по голѣмо отъ *наказаніе-то на*
грѣхъ-тъ на Содомъ,
Който быде съсыпанъ въ едно мьгнове-
ніе, безъ да са дѣйствували върхъ
него *человѣчески* рацѣ.
7 Благородни-тѣ ѝ бѣха по чисти отъ
снѣгъ, по бѣли отъ млѣко,
По червени на гледъ отъ рубины, видъ-тъ
имъ *като* сапфиръ.
8 Зракъ-тъ имъ почернѣ повече отъ саж-
ды: не ся познаватъ по патища-та:
Кожа-та имъ залѣпна за кости-тѣ имъ:
изсъхнаха, станаха като дърво.
9 По благополучни быдоха умъртвени-тѣ
отъ мечь, нежели умъртвени-тѣ отъ
гладъ;
Защото тѣзи истаяватъ прободени отъ
скадость на произведенія на нивы.
10 Рацѣ-тѣ на милосерды-тѣ жены свариха
чада-та си:
Станаха имъ ястія въ съкрушеніе-то на
дъщеря-та на люди-тѣ ми.
11 Господь свърши ярость-та си, излѣ пла-
мыкъ-тъ на гнѣвъ-тъ си,
И распали огнь въ Сіонъ, който пояде
основанія-та му.
12 Не вѣрваха земни-тѣ царіе, и всичкы
които живѣеха по вселенната,
Че щѣше да влѣзе непріятель и врагъ
въ порты-тѣ Іерусалимскы.
13 *Това стана* заради грѣхове-тѣ на про-
роцы-тѣ му, *и* заради беззаконія-
та на священницы-тѣ му,
Които проливаха кръвь-та на праведны-
тѣ всрѣдъ него.
14 Заскитаха ся *като* слѣпы по патища-
та, оскверниха ся въ кръвь-та,
Щото *человѣци-тѣ* не можаха да ся
допратъ до дрехы-тѣ имъ.
15 Отстапѣте, нечисти, викаха къмъ тѣхъ:
отстапѣте, отстапѣте, не ся допи-
райте:
А тѣ бѣгаха и ся скытаха, и говорѣше
ся между язычницы-тѣ: Нѣма да
пришелствуватъ вече *съ насъ.*
16 Ярость-та Господня гы отлачи, не ще
вече да гледа на тѣхъ:
Священническо лице не почетоха, стар-
цы не помилуваха.
17 До сега още, очи-тѣ ни запрѣха отъ да
чакатъ суетна-та за насъ помощь:

Гледахмы съ ожиданіе къмъ народъ който не може да спасява.
18 Прѣчакватъ дири-тѣ ни, за да не ходимъ по стъгды-тѣ си:
Приближи ся свършекъ-тъ ни, дни-тѣ ни ся испълнихж, защото дойде свършекъ-тъ ни.
19 Които ны гонихж станахж по леки отъ орлы-тѣ небесни:
Гонихж ны по горы-тѣ, прѣчаквахж ны въ пустыня-тж.
20 Хванж ся въ тѣсны-тѣ ровове, дыханіе-то на ноздры-тѣ ни, помазанникъ-тъ Господень:
Подъ сѣнкж-тж на когото говорѣхмы че ще живѣемъ между языччницы-тѣ.
21 Радвай ся и весели ся, дъщи Едомска, която обытавашь въ землж-тж Узъ:
Още и до тебе ще дойде чаша-та: ще ся опіешь, и ще ся заголишь:
22 Свърши ся *наказаніе-то* на беззаконіе-то ти, дъщи Сіонова: нѣма вече да тя прати въ плѣнъ:
Ще посѣти беззаконіе-то ти, дъщи Едомска: ще открые съгрѣшенія-та ти.

ГЛАВА 5.

1 Помени, Господи, що ни станж:
Погледни, и виждь укоръ-тъ ни.
2 Наслѣдіе-то ни минж на чужденцы,
Домове-тѣ ни на странны.
3 Станахмы сирачета безъ бащж,
Майкы-тѣ ни като вдовицы.
4 Съсъ сребро пихмы водж-тж си:
Дърва-та ни идатъ съсъ цѣнж.
5 На вратъ-тъ ни има гоненіе:
Трудимъ ся и почивкж нѣмамы.
6 Прострѣхмы ржкж къмъ Египтяны-тѣ,
Къмъ Ассирійцы-тѣ, за да ся наситимъ съ хлѣбъ.
7 Бащи-тѣ ни съгрѣшихж: тѣ не сжществуватъ,
И ный носимъ беззаконія-та имъ.
8 Раби ны обладахж:
Нѣма кой да *ны* избави отъ ржкж-тж имъ.
9 Добывахмы хлѣбъ-тъ си съ *бѣдж на* животъ-тъ си,
Прѣдъ мечъ-тъ на пустынж-тж.
10 Кожа-та ни почернѣ като пещь,
Отъ жестокость-тж на гладъ-тъ.
11 Смирихж жены-тѣ въ Сіонъ,
Дѣвы-тѣ въ Іудины-тѣ градове.
12 Князове-тѣ быдохж обѣсени отъ ржцѣ-тѣ имъ:
Лица-та на старѣйшины-тѣ ся не почетохж.
13 Накарахж млады-тѣ да мелятъ:
И дѣца-та паднахж подъ *товаръ-тъ* на дърва-та.
14 Старѣйшины-тѣ прѣстанахж отъ *да сѫдятъ* на порты-тѣ,
Млади-тѣ отъ пѣсни-тѣ си.
15 Прѣстанж радость-та на сърдце-то ни:
Ликъ-тъ ни ся обърнж на сѣтуваніе.
16 Вѣнецъ-тъ на нашж-тж главж паднж:
Горко намъ сега, защото смы съгрѣшили!
17 За то чезне сърдце-то ни,
За то причернѣ на очи-тѣ ни.
18 Заради запустѣніе-то на горж-тж Сіонъ,
Лисици-тѣ ходятъ по неж.
19 Ты, Господи, прѣбывавашь въ вѣкъ;
Прѣстолъ-тъ ти въ родъ и родъ.
20 Защо ны забравяшь завсегда,
И ны оставяшь на дълго врѣме?
21 Върни ны, Господи, къмъ тебе, и ще ся върнемъ:
Обнови дни-тѣ ни като испърво.
22 Но си ны отхвърлилъ съвсѣмъ:
Разгнѣвилъ си ся много противъ насъ.

КНИГА НА ПРОРОКА ІЕЗЕКІИЛЯ

ГЛАВА 1.

1 Въ тридесето-то лѣто, четвъртый-тъ
мѣсецъ въ петый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ,
като бѣхъ между плѣнницы-тѣ при рѣ-
ка-та Ховаръ, отворихѫ ся небеса-та, и
видѣхъ видѣнія Божіи.
2 Въ петый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ на то-
ва лѣто, пето-то на плѣненіе-то на царь
3 Іоахина, Быде нарочно слово Господне
къмъ Іезекіиля сынъ-тъ на Вузія, свя-
щенникъ-тъ, въ земѭ-тѫ на Халдейцы-
тѣ, при рѣкѫ-тѫ Ховаръ, и тамъ быде
рѫка-та Господня върху него.
4 И видѣхъ, и ето, вихрушка идѣше отъ
сѣверъ, облакъ голѣмъ, и огнь пламналъ:
а около него сіяніе, и отъ срѣдъ него
ся виждаше нѣщо на гледъ като халко-
ливанъ, отъ срѣдъ огнь-тъ.
5 И отъ срѣдъ него *ся виждаше* още
подобіе на четыри животны. И видъ-тъ
имъ бѣше това: имахѫ подобіе человѣ-
6 ческо; И всяко имаше четыри лица, и
7 всяко отъ тѣхъ имаше четыри крыла. И
нозѣ-тѣ имъ бѣхѫ нозѣ правы; и стѫп-
ка-та на ногѫ-тѫ имъ подобна на стѫпкѫ
на телешкѫ ногѫ; и пущахѫ искры като
8 лице на мѣдь лъскавѫ. И *имахѫ* чело-
вѣчески рѫцѣ отъ долу подъ крыла-та
си, на четыри-тѣ си страны; и четы-
ри-тѣ имахѫ лица-та си и крыла-та си:
9 Крыла-та имъ ся държехѫ едно съ дру-
го; не ся обрѫщахѫ като ходѣхѫ: сре-
10 щѫ лице-то си ходѣхѫ всяко. А за по-
добіе-то на лице-то имъ, четыри-тѣ и-
махѫ лице человѣческо, и лице львово
къмъ деснѫ-тѫ странѫ; и четыри-тѣ и-
махѫ говеждо лице къмъ лѣвѫ-тѫ; и че-
тыри-тѣ имахѫ орлово лице.
11 И лица-та имъ бѣхѫ *така:* а крыла-
та имъ бѣхѫ расперени на горѣ: двѣ на
всяко ся съединявахѫ едно съ друго, и
12 двѣ покрывахѫ тѣла-та имъ. И ходѣхѫ
всяко срещѫ лице-то си; дѣто ся носѣ-
ше духъ-тъ, *тамъ* ходѣхѫ; като ходѣхѫ
13 не ся обрѫщахѫ. А за подобіе-то на жи-
вотны-тѣ, видъ-тъ имъ бѣ като горящи
огненни въглища, като видъ на свѣщи,
който ходѣше между животны-тѣ: и
огнь-тъ бѣше свѣтлъ, и свѣткавица ис-
14 хождаше изъ огнь-тъ. И животны-тѣ ти-
чахѫ и ся връщахѫ, като видъ на бле-
скавицѫ.
15 И като видѣхъ животны-тѣ, ето едно
колело на земѭ-тѫ, при животны-тѣ, до
16 четыри-тѣ имъ лица. Видъ-тъ на колела-
та, и направа-та имъ, бѣ на гледъ като
хрисолитъ: и четыри-тѣ имахѫ исто-то
подобіе; и видъ-тъ имъ, и направа-та имъ,
бѣхѫ като че бѣ колело всрѣдъ колело.
17 Когато ходѣхѫ, вървѣхѫ на четыри-тѣ си
страны; не ся обрѫщахѫ като ходѣхѫ.
18 А кругове-тѣ имъ бѣхѫ высокы и стра-
шни, и кругове-тѣ имъ пълни съ очи о-
коло тѣзи четыри.
19 И когато животны-тѣ ходѣхѫ, ходѣхѫ
и колела-та при тѣхъ; и когато живот-
ни-тѣ ся възвышавахѫ отъ земѭ-тѫ, въз-
20 вышавахѫ ся *и* колела-та. Дѣто бѣ да и-
де духъ-тъ, *тамъ* ходѣхѫ: тамо духъ-тъ
бѣ да иде: и колела-та ся възвышавахѫ
срещѫ тѣхъ; защото духъ-тъ на живот-
21 ны-тѣ бѣше въ колела-та. Когато онѣзи
ходѣхѫ, ходѣхѫ *и тѣзи:* и когато онѣ-
зи стоехѫ, стоехѫ *и тѣзи;* а когато о-
нѣзи ся възвышавахѫ отъ земѭ-тѫ, *и*
колела-та ся възвышавахѫ срещѫ тѣхъ;
защото духъ-тъ на животны-тѣ бѣ въ
колела-та.
22 И подобіе-то на твърдь-тѫ която бѣ

надъ главы-тѣ на животны-тѣ бѣше на
гледъ като страшенъ кристалъ, распро-
23 стрѣнъ надъ главы-тѣ имъ. А подъ
твърдь-тѫ *бѣхѫ* распрострѣны крыла-та
имъ, едно къмъ друго: двѣ имаше всяко
отъ самъ, и двѣ отъ тамъ, съ конто по-
24 крываха тѣла-та си. И когато ходѣхѫ,
чухъ хвученiе-то на крыла-та имъ, ка-
то хвученiе на много воды, като гласъ
на Всесилнаго: и гласъ-тъ на говоренiе-
то като гласъ на войскѫ: когато стое-
25 хѫ, сваляхѫ крыла-та си. И ставаше
гласъ отъ горѣ изъ твърдь-тѫ която бѣ
надъ главѫ-тѫ имъ: когато стоехѫ, сва-
ляхѫ крила-та си.
26 И отъ горѣ на твърдь-тѫ която бѣ
надъ главѫ-тѫ имъ, *видѣше ся* подобiе
на прѣстолъ, като видъ на камыкъ сап-
фиръ, и върху подобiе-то на прѣстолъ-
тъ подобiе като видъ человѣческый *сѣ-*
27 *дящъ* отъ горѣ на него. И видѣхъ нѣщо
на гледъ като халколиванъ, като зракъ
на огнь въ него наоколо, отъ видъ-тъ
на чрѣсло-то му и на горѣ, и отъ видъ-тъ
на чрѣсло-то му и на долу, видѣхъ като
зракъ на огнь, и имаше сiянiе наоколо.
28 Като видъ-тъ на дѫгѫ, която става въ
дъждовенъ день, така бѣ видъ-тъ на
сiянiе-то наоколо. Такъвъ бѣ видъ-тъ
на подобiе-то на славѫ-тѫ Господнѭ. И
като видѣхъ, паднахъ на лице-то си, и
чухъ гласъ който говорѣше.

ГЛАВА 2.

1 И рече ми: Сыне человѣческый, ста-
2 ни на нозѣ-тѣ си, и ще ти говорѭ. И ка-
то ми говори, влѣзе въ мене Духъ, и мя
постави на нозѣ-тѣ ми, и чухъ оногозь
3 който ми говорѣше. И рече ми: Сыне
человѣческый, азъ тя проваждамъ при
Израилевы-тѣ сынове, при отстѫпниче-
скы людiе, които отстѫпихѫ отъ мене;
тѣ и отци-тѣ имъ станахѫ прѣстѫпници
4 противъ мене до този днешенъ день: И
сѫ сынове жестоколични и жестоко-
сърдечни. Азъ тя проваждамъ при тѣхъ:
и ще имъ кажешь: Така говори Господь
5 Iеова: И, послушатъ ли, не послушатъ
ли, защото е домъ отстѫпникъ, ще по-
знаѭтъ обаче че е имало пророкъ
всрѣдъ тѣхъ.
6 И ты, сыне человѣческый, да ся не
убоишь отъ тѣхъ, и отъ думы-тѣ имъ
да ся не убоишь, ако и да има трънiе
и бодили съ тебе, и живѣешь между
скорпiи; да ся не убоишь отъ думы-тѣ
имъ, и отъ лице-то имъ да ся не растре-
перишь, ако и да сѫ домъ отстѫпникъ.
7 И ще говоришь думы-тѣ ми на тѣхъ, и-
ли послушали, или не послушали; за-
щото сѫ отстѫпници.
8 Ты обаче, сыне человѣческый, слу-
шай това което азъ ти говорѭ; не ста-
вай отстѫпникъ като този отстѫпникъ
домъ; отвори уста-та си, и изѣждь то-
9 ва, което ти давамъ азъ. И видѣхъ, и
ето рѫка прострѣна къмъ мене, и въ
10 неѭ свитъкъ книга. И разви го прѣдъ
мене; и бѣ писано изъ вѫтрѣ и извъ
вънъ; и въ него писани плачове, и ры-
данiя, и горко.

ГЛАВА 3.

1 И рече ми: Сыне человѣческый, из-
ѣждь това, което намирашь; изѣждь то-
зи свитъкъ, и иди да говоришь на Из-
2 раилевъ-тъ домъ. И отворихъ уста-та си,
3 и нахрани мя съ този свитъкъ. И рече
ми: Сыне человѣческый, нека яде ко-
ремъ-тъ ти, и нека ся насытять чрѣва-та
ти отъ този свитъкъ, който ти давамъ
азъ. И изѣдохъ *го,* и станѫ въ уста-та
4 ми като медъ отъ сладость. И рече ми:
Сыне человѣческый, иди, влѣзь въ Из-
раилевъ-тъ домъ, и говори думы-тѣ ми
5 на тѣхъ. Защото не ся проваждашь при
людiе мѫчнорѣчивы и тежкоязычны, *но*
6 при Израилевъ-тъ домъ: Не при много
народы мѫчнорѣчивы и тежкоязычны,
на които думы-тѣ неразумѣвашь. И при
таквызи ако бихъ тя проводилъ, тѣ
7 бихѫ тя послушали.. Но Израилевъ-тъ
домъ нѣма да тя послуша; защото не
щѫтъ да мя послушатъ; понеже всич-
кый Израилевъ домъ е жестокочелестъ
8 и жестокосърдеченъ. Ето, направихъ

лице-то ти силно противъ лица-та имъ,
и чело-то ти силно противъ чела-та имъ.
9 Като адамантъ по твърдъ отъ кремень
направихъ чело-то ти: да ся не убоишь
отъ тѣхъ, и да ся не растреперишь отъ
лице-то имъ, защото сѫ домъ отстѫп-
никъ.
10 И рече ми: Сыне человѣческый, всич-
кы-тѣ ми слова, които ще ти говоря,
земи въ сърдце-то си, и послушай съ
11 уши-тѣ си: И иди, влѣзь при плѣнни-
цы-тѣ, при синове-тѣ на людiе-тѣ си, и
говори имъ, и кажи имъ: Така говори
Господь Iеова: или послушатъ, или не
послушатъ.
12 И подигна мя Духъ-тъ, и чухъ задъ
себе си гласъ на великъ трусъ *който
говоряше:* Благословена слава-та Го-
13 сподня отъ мѣсто-то му. И *чухъ* хвуче-
нiе-то на крыла-та на животны-тѣ, кои-
то ся скрыляваха едно съ друго, и тро-
панiе-то на колела-та срещу тѣхъ, и
14 гласъ на голѣмъ трусъ. И възвыси мя
Духъ-тъ, и мя зѣ, и въ распаленiе-то на
духъ-тъ си отидохъ съ огорченiе; но
рѫка-та Господня бѣ крѣпка върху ме-
15 не. И дойдохъ при плѣнницы-тѣ въ Те-
лавивъ, които обитаваха при рѣка-та
Ховаръ, и сѣднахъ дѣто тѣ сѣдѣха, и
останахъ тамъ между тѣхъ седмь дни въ
смайванiе.
16 И слѣдъ седмь-тѣ дни, быде слово
17 Господне къмъ мене и рече: Сыне че-
ловѣческый, поставихъ тя стражъ надъ
Израилевъ-тъ домъ: слушай прочее сло-
во отъ уста-та ми, и свѣсти гы отъ моя
18 страна: Когато говоря къмъ беззакон-
ный-тъ: Непрѣмѣнно ще умрешь, и ты
го не свѣстишь и не говоришь за да
прѣдпазишь беззаконный-тъ отъ безза-
конный-тъ му пѫть, та да спасешь жи-
вотъ-тъ му, онзи беззаконникъ ще умре
въ беззаконiе-то си; но отъ твоя-та
19 рѫка ще прѣдиря кръвь-та му. Ако ли
ты свѣстишь беззаконный-тъ, но той не
ся върне отъ беззаконiе-то си, и отъ
беззаконный-тъ си пѫть, той ще умре
въ беззаконiе-то си: а ты си избавилъ
душа-та си.
20 Пакъ, ако ся върне праведный-тъ отъ
правда-та си, и направи беззаконiе, и
азъ туря прѣпъканiе прѣдъ него, той
ще умре; понеже ты не си му обадилъ,
той ще умре въ грѣхъ-тъ си; и правда-
та му, която е направилъ, нѣма да ся
помене; но отъ твоя-та рѫка ще прѣ-
21 диря кръвь-та му. Но ако ты свѣстишь
праведный-тъ за да не съгрѣши, и той
не съгрѣши, праведный-тъ непрѣмѣнно
ще живѣе, защото ся свѣсти: и ты си
избавилъ душа-та си.
22 И рѫка-та Господня быде тамъ върху
мене; и рече ми: Стани, излѣзь на по-
23 ле-то, и тамъ ще ти говоря. И станахъ
и излѣзохъ на поле-то, и ето, слава-та
Господня стоеше тамъ, като слава-та
която видѣхъ при рѣка-та Ховаръ; и
24 паднахъ на лице-то си. И влѣзе Духъ-тъ
въ мене, и постави мя на нозѣ-тѣ ми, и
говори ми, и рече ми: Иди, затвори ся
25 въ кѫща-та си. И ты, сыне человѣче-
скый, ето, ще турятъ на тебе узы, и
ще тя вържатъ съ тѣхъ, и нѣма да из-
26 лѣзешь всрѣдъ тѣхъ. И ще направя я-
зыкъ-тъ ти да залѣпне за небце-то ти,
и ще бѫдешь нѣмъ, и не ще да бѫдешь
за тѣхъ обличитель, защото е домъ от-
27 стѫпникъ. Но когато ти говоря, ще от-
воря уста-та ти, и ще имъ кажешь: Та-
ка говори Господь Iеова: Който слуша,
да слуша; и който не слуша, да не слу-
ша; защото е домъ отстѫпникъ.

ГЛАВА 4.

1 И ты, сыне человѣческый, земи си
тухла, и тури я прѣдъ себе си, и на-
2 пиши на нея градъ Iерусалимъ. И по-
стави обсада противъ него, и съгради
бойницы противъ него, и въздигни око-
пы противъ него, тури още станъ про-
тивъ него, и постави овны наоколо про-
3 тивъ него. И земи си желѣзна плоча,
и тури я *като* желѣзна стѣна между
тебе и градъ-тъ, и утвърди лице-то си
противъ него, и ще бѫде обсаденъ, и
ще туришь обсада противъ него. То
ще е знакъ на Израилевъ-тъ домъ.

4 И ты лѣгни на лѣва-та си страна, и
тури беззаконіе-то на Израилевъ-тъ домъ
върхъ нея: споредъ число-то на дни-тѣ,
въ които ще лѣжишь на нея, ще носишь
5 беззаконіе-то имъ. Защото азъ на тебе
турихъ годины-тѣ на беззаконіе-то имъ
споредъ число-то на дни-тѣ, триста и
деветдесеть дни; и ще носишь беззако-
6 ніе-то на Израилевъ-тъ домъ. И като
свършишь тѣхъ, лѣгни пакъ на дѣсна-та
си страна, и ще носишь беззаконіе-то
на Іудинъ-тъ домъ четырыдесеть дни:
всякой единъ день ти опрѣдѣлихъ вмѣ-
сто една година.
7 И ще утвърдишь лице-то си къмъ об-
сада-та на Іерусалимъ, и мышца-та ти
ще бѫде гола, и ще пророчествувашь
8 противъ него. И, ето, ще турѭ на тебе
узы, и нѣма да ся обърнешь отъ една-та
си страна на друга-та, додѣ не свър-
шишь дни-тѣ на обсада-та си.
9 И ты си земи пшеница, и ечимикъ,
и бобъ, и леща, и просо, и бѣло жито,
и тури гы въ единъ съсѫдъ, и направи
си отъ тѣхъ хлѣбове; споредъ число-то
на дни-тѣ въ които ще лѣжишь на стра-
на-та си, триста и деветдесеть дни ще
10 ядешь отъ тѣхъ. И яденіе-то ти, което
ще ядешь отъ тѣхъ *ще бѫде* съ теглилка,
двадесеть сикли на день; отъ врѣме на
11 врѣме ще ядешь отъ тѣхъ. И вода съ
мѣрка ще піешь, шеста-та часть на е-
динъ инъ; отъ врѣме на врѣме ще пі-
12 ешь. И ще гы ядешь *като* ечимены по-
трѣбницы, и ще гы печешь съ лайно,
що исхожда изъ человѣкъ, прѣдъ очи-тѣ
13 имъ. И рече Господь: Така ще ядатъ
Израилеви-тѣ синове хлѣбъ-тъ си омър-
сенъ между язычницы-тѣ, дѣто ще гы
распръсна.
14 А азъ рѣкохъ: Ахъ! Господи Іеова!
ето, душа-та ми не ся е омърсила, по-
неже отъ младость-та си до нынѣ не
съмь ялъ мъртвечина, или звѣроядени-
на: нито е влѣзало нѣкога въ уста-та
15 ми мръсно месо. И рече ми: Виждь,
дадохъ ти говеждо лайно вмѣсто чело-
вѣческо лайно, и съ него ще опечешь
16 хлѣбъ-тъ си. И рече ми: Сыне человѣ-
ческый, ето, азъ ще съкрушѫ подкрѣ-
пленіе-то отъ хлѣбъ-тъ въ Іерусалимъ;
и ще ядатъ хлѣбъ съ теглилка и съ
тѫгѫ, и ще піѭтъ вода съ мѣрка и
17 съсъ смайваніе, За да станѫтъ оскудни
отъ хлѣбъ и вода; и ще ся гледатъ е-
дни съ другы смаяни, и ще ся изнурятъ
въ беззаконіе-то си.

ГЛАВА 5.

1 И ты, сыне человѣческый, земи си
остръ ножъ; земи си бръснарскый бръ-
сначъ, и обръсни глава-та си, и брада-
та си: земи си послѣ кантоны, та гы
2 раздѣли. Третя-та часть ще изгоришь
въ огнь всрѣдъ градъ-тъ, когато ся ис-
пълнятъ дни-тѣ на обсада-та; и третя-
та часть ще земешь, и ще ѭ насѣчешь
съ ножъ-тъ изоколо, и третя-та часть
ще распръснешь по въздухъ-тъ: и азъ
3 ще извлѣкѫ ножъ задъ тѣхъ. И отъ тѣхъ
ще земешь още малко нѣщо, и ще гы
4 вържешь въ полы-тѣ си. Послѣ земи о-
ще отъ тѣхъ, и хвърли гы всрѣдъ огнь-тъ,
и гы изгори въ огнь: отъ тукъ ще излѣ-
зе огнь въ всичкый-тъ Израилевъ домъ.
5 Така говори Господь Іеова:
Той е Іерусалимъ:
Азъ го турихъ всрѣдъ народы-тѣ,
И околны-тѣ му страны.
6 Но той промѣни сѫдбы-тѣ ми въ безза-
коніе по зле отъ народы-тѣ,
И повелѣнія-та ми *по зле* отъ страны-
тѣ които сѫ около него;
Защото отхвърлихѫ сѫдбы-тѣ ми,
И не ходихѫ въ повелѣнія-та ми.
7 За то така говори Господь Іеова:
Понеже вы надминахте язычницы-тѣ
които сѫ около васъ,
И не ходихте въ повелѣнія-та ми,
И сѫдбы-тѣ ми не извършихте,
Но не сторихте нито споредъ сѫд-
бы-тѣ
На язычницы-тѣ които сѫ около васъ;
8 За то така говори Господь Іеова:
Ето, и азъ съмь противъ тебе,
И ще извършѫ сѫдбы всрѣдъ тебе прѣдъ
язычницы-тѣ.

9 И ще ти направя онова, което не съмь направилъ,
Нито ще направя нѣкога подобно нему,
Заради всичкы-тѣ твои мерзости.
10 За то бащи ще изѣдатъ чада-та *си* всрѣдъ тебе,
И чада ще изѣдатъ бащи-тѣ си :
И ще извършя садбы въ тебе :
А всичкый-тъ ти остатъкъ ще распръсня къмъ всякой вѣтръ.
11 За то, живъ съмь азъ, говори Господь Iеова,
Непрѣмѣнно, понеже ты оскверни святилище-то ми
Съсъ всичкы-тѣ си мерзости,
И съсъ всичкы-тѣ си гнусотiи,
И азъ прочее ще *тя* отрѣжя ;
И око-то ми не ще пощади,
И азъ не ще помилувамъ.
12 Третя-та ти часть ще умратъ отъ моръ,
И ще ся довършатъ всрѣдъ тебе отъ гладъ ;
И третя-та ти часть ще паднатъ около тебе отъ мечь :
А *друга-та* третя часть ще распръсня по всякой вѣтръ,
И ще извлѣкя ножъ задъ тѣхъ.
13 И ще ся свърши ярость-та ми,
И ще поставя гнѣвъ-тъ си върхъ тѣхъ,
И ще ся удовлетворя :
И ще познаятъ че азъ Господь говорихъ въ ревность-та си,
Когато свършя противъ тѣхъ гнѣвъ-тъ си.
14 И ще тя направя пустыня и поношенiе
Между народы-тѣ които сѫ около тебе,
Прѣдъ всякого що минува.
15 И *това* ще бѫде укоръ и присмиванiе,
Наука и ужасъ,
На народы-тѣ които сѫ около тебе,
Когато извършя въ тебе сѫдове съ ярость,
И съ гнѣвъ, и съ гнѣвны запрѣщенiя :
Азъ Господь говорихъ.
16 Когато испроводя върхъ тѣхъ злы-тѣ стрѣлы на гладъ-тъ,
Истрѣбители-тѣ, които ще испроводя, за да вы истрѣбятъ,
Ще умножа още гладъ-тъ у васъ,
И ще съкруша у васъ подкрѣпленiе-то отъ хлѣбъ-тъ.
17 И ще проводя върхъ васъ гладъ и злы звѣрове,
И ще тя обесчадятъ :
И моръ и кръвь ще прѣминатъ прѣзъ тебе,
И ще нанеся мечь върхъ тебе :
Азъ Господь говорихъ.

ГЛАВА 6.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 казваше: Сине человѣческый, утвърди лице-то си къмъ Израилевы-тѣ горы, и
3 пророчествувай на тѣхъ, И речи :
Горы Израилевы, слушайте слово-то на Господа Iеова :
Така говори Господь Iеова къмъ горы-тѣ, и къмъ хълмове-тѣ,
Къмъ дебри-тѣ и къмъ долове-тѣ :
Ето, азъ, азъ ще нанеся върхъ васъ мечь,
И ще разоря высокы-тѣ ви мѣста :
4 И олтари-тѣ ви ще ся развалятъ,
И сълнечны-тѣ ваши идолы ще ся съкрушатъ ;
И раненны-тѣ ви ще свалѭ прѣдъ кумиры-тѣ ви.
5 И ще постеля трупове-тѣ на Израилевы-тѣ сынове
Прѣдъ кумиры-тѣ имъ,
И ще распръсня кости-тѣ ви
Около олтари-тѣ ви.
6 Въ всяко ваше жилище градища-та ще запустѣятъ,
И высокы-тѣ мѣста ще ся развалятъ,
Щото олтари-тѣ ви да запустѣятъ и да ся развалятъ,
И кумири-тѣ ви да ся съкрушатъ и да исчезнатъ,
И сълнечни-тѣ ваши идоли да ся съсѣкатъ,
И издѣлiя-та ви да ся изгладятъ.
7 И ранени-тѣ ще паднатъ всрѣдъ васъ,
И ще разумѣете че азъ съмь Господь.
8 Ще оставя обаче остатъкъ,
За да имате *нѣкои* избѣгнали отъ ножъ-тъ между народы-тѣ,
Когато сте распръснати по мѣста-та.
9 И колкото отъ васъ избѣгнатъ,
Ще мя помнятъ между народы-тѣ,

Дѣто ще ся заведатъ плѣнници,
Понеже сымь въ съкрушеніе заради блудно-то имъ сърдце
Което ся уклони отъ мене,
И заради очи-тѣ имъ които блудствуватъ вслѣдъ кумиры-тѣ имъ:
И ще иматъ отвращеніе отъ себе си
Заради злины-тѣ които сѫ направили въ всичкы-тѣ си мерзости.
10 И ще познаѭтъ че азъ Господь
Не говорихъ всуе,
Че щѣхъ имъ направи това зло.
11 Така говори Господь Іеова:
Плесни съ рѫка-та си,
И удари съ нога-та си, и речи: Горко!
Заради всичкы-тѣ лошы мерзости на Израилевъ-тъ домъ,
Защото ще паднатъ отъ ножъ, отъ гладъ, и отъ моръ.
12 Далечный-тъ ще умре отъ моръ:
И ближній-тъ ще падне отъ ножъ:
А оставалый-тъ и обсаждаемый-тъ ще умре отъ гладъ:
Така ще свършѫ гнѣвъ-тъ си върхъ тѣхъ.
13 И ще познаете че азъ сымь Господь,
Когато ранени-тѣ имъ лѣжатъ между кумиры-тѣ имъ
Около олтари-тѣ имъ,
На всякой высокъ хълмъ,
По всичкы-тѣ върхове на горы-тѣ,
Подъ всяко зелено дърво,
И подъ всякой гѫстолистъ теревинтъ,
На мѣсто-то дѣто приносяхѫ благовонно ухаяіе
На всичкы-тѣ си кумиры.
14 И ще простра рѫка-тѫ си върхъ тѣхъ,
И ще направѭ землѭ-тѫ пустѫ,
По пустѫ даже и отъ пустынѭ-тѫ къмъ Дивлаѳъ,
Въ всичкы-тѣ имъ жилища,
И ще познаѭтъ че азъ сымь Господь.

ГЛАВА 7.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 казваше: И ты, сыне человѣческый, *слушай*: Така говори Господь Іеова къмъ Израилева-тѫ землѭ:
Свършъкъ, свършъкъ-тъ дойде,
На четыри-тѣ крайща земны.
3 Свършъкъ-тъ *дойде* върхъ тебе,
И ще испроводѭ върхъ тебе гнѣвъ-тъ си,
И ще тя сѫдѭ споредъ пѫтища-та ти,
И ще ти въздамъ за всички-тѣ твои мерзости.
4 И око-то ми не ще тя пощади,
И нѣма да помилувамъ;
Но ще ти въздамъ споредъ пѫтища-та ти,
И ще бѫдѫтъ всрѣдъ тебе твои-тѣ мерзости:
И ще познаете че азъ сымь Господь.
5 Така говори Господь Іеова:
Зло, едно зло, ето иде;
6 Свършъкъ дойде, свършъкъ-тъ дойде;
Подигнѫ ся противъ тебе; ето стигнѫ.
7 Редъ-тъ дойде върхъ тебе, който живѣешь въ тѫзь землѭ,
Врѣме-то дойде, день-тъ на разореніе-то ся приближи,
А не въсклицаніе по планины-тѣ.
8 Сега тутакси ще излѣѭ гнѣвъ-тъ си върхъ тебе,
И ще свършѫ ярость-тѫ си върхъ тебе;
И ще тя сѫдѭ споредъ пѫтища-та ти,
И ще ти въздамъ за всички-тѣ твои мерзости.
9 И око-то ми нѣма да пощади,
И нѣма да помилувамъ;
Споредъ пѫтища-та ти ще ти въздамъ,
И мерзости-тѣ ти ще бѫдѫтъ всрѣдъ тебе:
И ще познаете че азъ сымь Господь който поразявамъ.
10 Ето день-тъ, ето, дойде;
Редъ-тъ ся яви;
Жезлъ-тъ ся расцъвтѣ, гордость-тѫ прозябнѫ.
11 Насиліе-то порастнѫ въ жезлъ на беззаконіе:
Нищо не *ще остане* отъ тѣхъ,
Нито отъ множество-то имъ,
Нито отъ имотъ-тъ имъ:
И нѣма *да остане* великолѣпіе между тѣхъ.
12 Врѣме-то дойде, день-тъ ся приближи:
Да ся не радва който купува,
И да не плаче който продава;
Защото има гнѣвъ върхъ всичко-то имъ множество.

13 Защото продаватъ-тъ нѣма да ся върне при продадено-то,
Ако и да ся намира още между живы-тѣ;
Понеже видѣніе-то за всичко-то имъ множество нѣма да ся върне назадъ;
И никой нѣма да утвърди себе си,
Чрѣзъ беззаконіе-то на животъ-тъ си.
14 Затрѫбихѫ съ трѫбѫ, и приготви ся всичко:
Но никой не отхожда на бой-тъ;
Защото гнѣвъ-тъ ми е върхъ всичко-то имъ множество.
15 Ножъ-тъ е извънъ, и моръ-тъ и гладъ-тъ изъ вѫтрѣ:
Който е на нивѫ-тѫ ще умре отъ ножъ;
А който въ градъ-тъ, гладъ и моръ ще го погълнѫтъ.
16 И които отъ тѣхъ избѣгнѫтъ, ще ся спасѫтъ,
И ще бѫдѫтъ по планины-тѣ като гълъби-тѣ по долове-тѣ,
И ще плачѫтъ всичкы тѣзи, всякой заради беззаконія-та си.
17 Всичкы-тѣ рѫцѣ ще ослабнѫтъ,
И всичкы-тѣ колѣна ще станѫтъ *като* водѫ.
18 И ще ся опашѫтъ въ врѣтище,
И ужасъ ще гы покрые,
И срамъ *ще бѫде* на всичкы-тѣ лица,
И плѣшивость на всичкы-тѣ тѣхны главы.
19 Сребро-то си ще хвърлятъ по пѫтища-та,
И злато-то имъ ще бѫде като нечистотѫ;
Сребро-то имъ и злато-то имъ не ще могѫтъ да гы избавятъ
Въ день-тъ на гнѣвъ-тъ Господенъ:
Нѣма да насытятъ душы-тѣ си, и нѣма да напълнятъ чрѣва-та си;
Защото ся спънахѫ въ беззаконіе-то си.
20 Понеже славѫ-тѫ на украшеніе-то си прѣвърнахѫ въ гордость;
И направихѫ отъ неѭ образы-тѣ на свои-тѣ мерзости,
Омразны-тѣ си;
За то азъ ѭ поставямъ нечистотѫ за тѣхъ.
21 И ще ѭ прѣдамъ въ расграбеніе въ рѫцѣ на чужденцы,
И корысть на нечестивы-тѣ на земѭ-тѫ;
И ще ѭ омърсятъ.
22 И ще отвърнѫ лице-то си отъ тѣхъ,
И ще омърсятъ непристанно-то ми *мѣсто:*
И хищници-тѣ ще влѣзѫтъ въ него, и ще го омърсятъ.
23 Направи веригѫ;
Защото земя-та е пълна съсъ сѫдбы на кръвопролитіе,
И градъ-тъ пъленъ съ насилство.
24 За то ще докарамъ най злы-тѣ отъ народы-тѣ,
И ще наслѣдятъ кѫщы-тѣ имъ:
И ще направѭ да прѣстане гордость-та на силны-тѣ:
И святы-тѣ имъ мѣста ще ся омърсятъ.
25 Гыбель иде:
И ще потърсятъ миръ, и не ще има.
26 Бѣдство върхъ бѣдство ще дохожда,
И ще пристига вѣсть върхъ вѣсть:
Тогазь ще поискатъ отъ пророкъ видѣніе;
И ще ся изгуби законъ-тъ отъ священника,
И съвѣтъ отъ старѣйшины-тѣ.
27 Царь-тъ ще сѣтува,
И князь-тъ ще ся облѣче въ смайваніе,
И рѫцѣ-тѣ на земны-тѣ людіе ще ослабнѫтъ:
Споредъ пѫтища-та имъ ще имъ направѭ,
И споредъ сѫдбы-тѣ имъ ще гы сѫдѭ:
И ще познаѭтъ че азъ съмъ Господь.

ГЛАВА 8.

1 И въ шесто-то лѣто, въ шестый-тъ *мѣсець*, петый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ,
като сѣдѣхъ азъ въ домъ-тъ си, и старѣйшины-тѣ Іудины сѣдѣхѫ прѣдъ мене,
рѫка-та на Господа Іеова падна тамъ
2 върхъ мене. И видѣхъ, и ето подобіе
като зракъ на огнь; отъ зракъ-тъ на
чрѣсло-то му и надолу, огнь; и отъ чрѣсло-то му нагорѣ, като зракъ на сіяніе,
3 на гледъ като халколиванъ. И прострѣ
подобіе на рѫкѫ, и мя хванѫ за космы-
тѣ на главѫ-тѫ ми, и мя възнесе Духъ-тъ

между земя-та и небе-то, и донесе
мя чрѣзъ Божіи видѣнія въ Іерусалимъ,
до входъ-тъ на вътрешни-тѣ врата кои-
то гледатъ къмъ сѣверъ, дѣто стоеше
идолъ-тъ на ревнованіе-то, който раз-
4 дразня въ ревнованіе. И ето, слава-та
на Бога Израилева бѣ тамъ, споредъ ви-
дѣніе-то което видѣхъ на поле-то.
5 И рече ми: Сыне человѣческый, по-
дигни сега очи-тѣ си къмъ сѣверъ. И
подигнахъ очи-тѣ си къмъ сѣверъ, и е-
то, къмъ сѣверна-та страна въ врата-та
на олтаръ-тъ, идолъ-тъ този на ревно-
6 ваніе-то при входъ-тъ. Тогазъ ми рече:
Сыне человѣческый, видишь ли ты що
правятъ тѣзи? голѣмы-тѣ мерзости,
които домъ-тъ Израилевъ прави тукъ,
за да ся отдалеча отъ святилище-то си?
но обърни ся еще, ще видишь по голѣ-
мы мерзости.
7 И заведе мя въ врата-та на дворъ-тъ,
и видѣхъ, и ето една дупка въ стѣна-та.
8 И рече ми: Сыне человѣческый, копай
сега въ стѣна-та: и копахъ въ стѣна-
9 та, и ето единъ входъ. И рече ми: Влѣзъ,
та виждь лукавы-тѣ мерзости, които
10 правятъ тѣзи тука. И влѣзохъ и видѣхъ,
и ето всякакво подобіе на гадове, и гну-
сны животны, и всичкы-тѣ идоли на
домъ-тъ Израилевъ, изображени на стѣ-
11 на-та околовързъ. И стоеха прѣдъ тѣхъ
седмдесеть мѫжіе отъ старѣйшины-тѣ
на Израилевъ-тъ домъ; а всрѣдъ тѣхъ
стоеше Яазанія сынъ-тъ Сафановъ: и
държеше всякой въ рѫка-та си кади-
лница-та си; и въсхождаше гастъ облакъ
12 отъ темянъ-тъ. И рече ми: Сыне чело-
вѣческый, видѣ ли що правятъ въ тъм-
нина-та старѣйшины-тѣ на Израилевъ-
тъ домъ, всякой въ скрышны-тѣ стаи на
образы-тѣ си? защото рекоха: Господь
не ны види; Господь е оставилъ зе-
мя-та.
13 И рече ми: Обърни ся еще: ще ви-
дишь по голѣмы мерзости които правятъ
14 тѣ. И заведе мя въ входъ-тъ на врата-та
на домъ-тъ Господень, които сѫ къмъ
сѣверъ, и ето, тамъ сѣдѣха жены та
15 оплакваха Θамуза. И рече ми: Видѣ
ли, сыне человѣческый? Обърни ся о-
ще: ще видишь по голѣмы мерзости
отъ тѣзи.
16 И въведе мя въ вътрешній-тъ дворъ
на домъ-тъ Господень: и ето, въ входъ-тъ
на храмъ-тъ Господень, между при-
творъ-тъ и олтарь-тъ, около двадесеть
и петь мѫжіе съ гърбове-тѣ си къмъ
храмъ-тъ Господень, и лица-та имъ къмъ
истокъ; и ся кланяхж на слънце-то къмъ
17 истокъ. И рече ми: Видѣлъ ли си, сыне
человѣческый? Малко ли е *това* въ Іу-
динъ-тъ домъ, да правятъ мерзости-тѣ
които тѣзи правятъ тука? щото испъл-
ниха земя-та съ насилства, и уклониха
ся за да мя разгнѣвятъ; и ето, турятъ
18 вѣйкж въ ноздри-тѣ си. И азъ прочее
ще дѣйствувамъ съ гнѣвъ; око-то ми
нѣма да пощади, нито ще помилувамъ;
и когато выкнатъ въ уши-тѣ ми съ го-
лѣмъ гласъ, нѣма да гы послушамъ.

ГЛАВА 9.

1 И выкна въ уши-тѣ ми съ голѣмъ гласъ,
и рече: Да приближатъ нареденя-тѣ за
градъ-тъ, всякой съ орѫжіе-то си на ис-
2 трѣбленіе въ рѫкж. И ето, шесть мѫжіе
идѣхж отъ пѫть-тъ на пе высокы-тѣ вра-
та които гледатъ къмъ сѣверъ, и на вся-
кого въ рѫка-та орѫжіе на разрушеніе:
и всрѣдъ тѣхъ единъ человѣкъ облѣченъ
въ ленены, съ писарскж мастилница на
чрѣсло-то му: и влѣзохж та застанахж
3 при мѣдный-тъ олтарь. И слава-та на
Бога Израилева, отъ херувимы-тѣ, надъ
които бѣ, възлѣзе на прагъ-тъ на домъ-тъ:
и выкна къмъ мѫжъ-тъ облѣченый-тъ
въ ленены, който *имаше* на чрѣсло-то
4 си писарскж мастилница: И рече му Го-
сподь: Мини прѣзъ градъ-тъ, прѣзъ Іе-
русалимъ, и направи бѣлѣгъ върху че-
ла-та на мѫжіе-тѣ, които стенатъ и пла-
чатъ заради всичкы-тѣ мерзости що
5 ставатъ всрѣдъ него. А на другы-тѣ ре-
че, като слушахъ азъ: Минѣте подиръ
него прѣзъ градъ-тъ, та поразѣте: да не
пощади око-то ви, и не помилуваите:
6 Старцы, юношы, и дѣвы, и младенцы,

и жены, избiйте до истрѣбленiе: но не
приближавайте при никого отъ онѣзи
върху които е бѣлѣгъ-тъ: и начнѣте отъ
свѧтилище-то ми. И начнахѫ отъ мѫ-
жiе-тѣ, старѣйшины които бѣхѫ прѣдъ
домъ-тъ.
7 И рече имъ: Осквернѣте домъ-тъ, и
напълнѣте дворове-тѣ съ убиты: излѣз-
те. И излѣзохѫ та поразихѫ въ градъ-тъ.
8 А като гы поразявахѫ тѣ, азъ останѫхъ
и паднѫхъ на лице-то си, и викнѫхъ, и
рѣкохъ: Горко! Господи Iеова! ще ис-
трѣбишь ли ты всичкый-тъ остатъкъ
Израилевъ, като изливашь гнѣвъ-тъ си
9 върхъ Iерусалимъ? И рече ми: Безза-
конiе-то на Израилевъ-тъ и Iудинъ-тъ
домъ ся твърдѣ прѣумножи, и земѧ-та е
пълна съ кръвь, градъ-тъ пъленъ съ раз-
вращенiе; защото думатъ: Господь е
оставилъ землѭ-тѫ, и, Господь не види.
10 И азъ прочее, око-то ми нѣма да поща-
ди, и нѣма да помилувамъ: противъ гла-
вѫ-тѫ имъ ще въздамъ пѫтища-та имъ.
11 И ето, мѫжъ-тъ облѣченый-тъ въ ле-
нены, който *имаше* на чрѣсло-то си ма-
стилница-тѫ, донесе отвѣтъ, и рече:
Направихъ както ми заповѣда ты.

ГЛАВА 10.

1 Послѣ видѣхъ, и ето, въ твърдь-тѫ
която бѣ надъ главѫ-тѫ на херувимы-тѣ,
видѣше ся надъ тѣхъ като сапфиръ ка-
мыкъ, явленiе въ подобiе на прѣстолъ.
2 И говорѝ на мѫжа облѣченый-тъ въ ле-
нены, и рече: Влѣзь между колела-та
подъ херувимы-тѣ, и напълни рѫцѣ-тѣ
си съ огнены въглища изъ срѣдъ хе-
рувимы-тѣ, и пръсни *гы* върхъ градъ-тъ.
И влѣзе прѣдъ очи-тѣ ми.
3 А херувими-тѣ стоехѫ отъ дѣсно на
домъ-тъ, когато влизаше мѫжъ-тъ: и
облакъ-тъ испълни вѫтрешнiй-тъ дворъ.
4 И слава-та Господнѧ ся възвиси отъ хе-
рувимы-тѣ при прагъ-тъ на домъ-тъ: и
облакъ-тъ испълни домъ-тъ, и дворъ-тъ,
и дворъ-тъ ся испълни отъ сiянiе-то на
5 славѫ-тѫ Господнѭ. И шумъ-тъ на хе-
рувимски-тѣ крыла ся чуеше до вън-
шнiй-тъ дворъ, като гласъ на Всесилна-
го Бога когато говори.
6 И когато заповѣда на мѫжа който бѣ
облѣченъ въ ленены, и рече: Земи огнь
изъ срѣдъ колела-та, изъ срѣдъ херуви-
мы-тѣ; тогазь влѣзе, та застанѫ при
7 колела-та. И *единъ* херувимъ простира-
ше рѫкѫ-тѫ си изъ срѣдъ херувимы-тѣ,
къмъ огнь-тъ който бѣ всрѣдъ херуви-
мы-тѣ, и взѣ *отъ него*, и тури въ рѫцѣ-тѣ
на облѣченый-тъ въ ленени: а той *го*
взѣ, и излѣзе.
8 А въ херувимы-тѣ, подъ крила-та имъ
ся виждаше подобiе на человѣческѫ рѫ-
9 кѫ. И видѣхъ, и ето четыри колела при
херувимы-тѣ: едно колело при единъ хе-
рувимъ, и едно колело при другъ херу-
вимъ: и зракъ-тъ на колела-та бѣ на
10 гледъ като хрисолитъ. А колкото за
зракъ-тъ имъ, и четыри-тѣ имахѫ една-
кво подобiе: като че бѣ колело всрѣдъ
11 колело. Като ходѣхѫ, вървѣхѫ на четы-
ри-тѣ си страны: не ся обръщахѫ като
ходѣхѫ, но въ което мѣсто първый ся
управяше, слѣдувахѫ го *другы-тѣ*: не
12 ся обръщахѫ като ходѣхѫ. А всичко-то
имъ тѣло, и гърбове-тѣ имъ, и рѫцѣ-тѣ
имъ, и крыла-та имъ, и колела-та на че-
тыри-тѣ, колела-та имъ бѣхѫ наоколо
13 пълны съ очи. А за колела-та, тѣ ся зо-
14 вѣхѫ, като слушахъ, *Галгалъ. И всяко
имаше четыри лица: лице-то на еди-
ный-тъ, лице херувимско: и лице-то на
вторый-тъ, лице человѣческо: и на тре-
тiй-тъ, лице лъвово: и на четвъртый-тъ,
15 лице орлово. И херувимы-тѣ ся възвы-
сихѫ: това е животно-то, което видѣхъ
при рѣкѫ-тѫ Ховаръ.
16 И когато херувими-тѣ ходѣхѫ, ходѣхѫ
колела-та при тѣхъ: и когато херуви-
ми-тѣ подигахѫ крила-та си за да ся въз-
вышатъ отъ землѭ-тѫ, и сами-тѣ колела
17 не ся уклонявахѫ отъ при тѣхъ. Когато
стоехѫ, и *тѣ* стоехѫ: а когато ся въз-
вышавахѫ, и *тѣ* ся възвышавахѫ съ
тѣхъ; защото духъ-тъ на животны-тѣ бѣ
въ тѣхъ.

* Вихрушка, *или* търкалящъ.

18 И слава-та Господня излѣзе изъ прагъ-
тъ на домъ-тъ, и застанѫ надъ херуви-
19 мы-тѣ. И херувими-тѣ подигнахѫ кры-
ла-та си, та сѧ възвысихѫ отъ землѭ-тѫ
прѣдъ мене: когато излѣзохѫ, *бѣхѫ* и
колела-та при тѣхъ: и застанахѫ въ
входъ-тъ на въсточны-тѣ врата на домъ-тъ
Господенъ: и слава-та на Бога Изран-
20 лева бѣ на тѣхъ отгорѣ. Това е живот-
но-то което видѣхъ подъ Бога Изран-
лева при рѣкѫ-тѫ Ховаръ: и познахъ
21 че бѣхѫ херувими. Всякой имаше по
четыри лица, и всякой четыри крыла,
и подобіе на человѣчески рѫцѣ подъ
крыла-та си. А лица-та имъ *бѣхѫ* спо-
редъ подобіе-то, исты-тѣ лица, които
видѣхъ при рѣкѫ-тѫ Ховаръ, видѣніе-то
имъ и тѣ: *а* ходѣхѫ всякой срещѫ ли-
це-то си.

ГЛАВА 11.

1 И дигнѫ мя Духъ-тъ, та мя отнесе на
въсточны-тѣ врата на домъ-тъ Госпо-
день, които гледатъ къмъ истокъ: и ето
въ входъ-тъ на врата-та двадесеть и петь
мѫжіе, и между тѣхъ видѣхъ Яазанія
сынъ-тъ на Азура, и Фелатія сынъ-тъ
2 на Венаія, началницы на людіе-тѣ. И
рече ми *Господь:* Сыне человѣческый,
тѣзи сѫ мѫжіе-тѣ, които размышляватъ
неправдѫ, и които съвѣтватъ лошъ съ-
3 вѣтъ въ този градъ, и казватъ: Не е
близу: нека съградимъ кѫщы: този *градъ*
4 е котелъ, а ный месо. За то пророче-
ствувай противъ тѣхъ, пророчествувай,
5 сыне человѣческый. И Духъ Господенъ
паднѫ върхъ мене, та ми рече: Говори:
Така казва Господь:
Така говорихте, доме Израилевъ:
А размышленія-та на духъ-тъ ви, азъ
гы знаѭ.
6 Умножихте убиты-тѣ си въ този градъ,
И напълнихте улицы-тѣ му съ убиты.
7 За то така говори Господь Іеова:
Убити-тѣ ви, които турихте всрѣдъ него,
Тѣ сѫ месо, а този *градъ* е котелъ:
Но азъ ще вы изведѫ изъ срѣдъ него,
8 Отъ ножъ-тъ ся убояхте:
И ножъ ще донесѫ върхъ васъ, говори
Господь Іеова.
9 И ще вы изведѫ изъ срѣдъ него,
И ще вы прѣдамъ въ рѫцѣ-тѣ на ино-
племенницы:
И ще извършѫ върхъ васъ сѫдбы.
10 Отъ мечь ще паднете:
Въ Израилевы-тѣ прѣдѣлы ще вы сѫдѭ,
И ще познаете че азъ съмь Господь.
11 Този *градъ* не ще да е вамъ котелъ,
Нито вы ще сте всрѣдъ него месо:
Въ Израилевы-тѣ прѣдѣлы ще вы сѫдѭ:
12 И ще познаете че азъ съмь Господь;
Понеже не ходихте въ повелѣнія-та ми,
Нито извършихте сѫдбы-тѣ ми,
Но направихте споредъ сѫдбы-тѣ на я-
зычницы-тѣ които сѫ около васъ.
13 А като пророчествувахъ азъ, умрѣ
Фелатія Венаіевъ-тъ сынъ. Тогазь пад-
нахъ на лице-то си, и викнахъ съ го-
лѣмъ гласъ, и рѣкохъ: Горко! Господи
Іеова! ще довършишь ли ты остатъкъ-тъ
14 Израилевъ? И слово Господне быде къмъ
15 мене, и рече: Сыне человѣческый, бра-
тія-та ти, братія-та ти, мѫжіе-тѣ на
сродство-то ти, и всичкый Израилевъ
домъ, всичкы они сѫ на които рекохѫ
Іерусалимскы-тѣ жители: Отдалечѣте ся
отъ Господа: намъ ся даде тая земя за
16 наслѣдіе. За то речи:
Така говори Господь Іеова:
Ако и да гы отхвърлихъ далечь между
язычницы-тѣ,
Ако и да гы расиръснахъ по мѣста-та,
Но пакъ ще имъ бѫдѫ за малко *врѣме*
като святилище,
По мѣста-та дѣто отидатъ.
17 За то речи:
Така говори Господь Іеова:
И ще вы съберѫ отъ народы-тѣ,
И ще вы приберѫ отъ мѣста-та дѣто
сте расиръснати,
И ще ви дамъ Израилева-тѫ земѭ.
18 И като дойдатъ тамъ
Ще дигнатъ отъ неѭ всичкы-тѣ ѝ гну-
сотіи,
И всичкы-тѣ ѝ мерзости.
19 И ще имъ дамъ едно сърдце,
И духъ новъ ще турѭ у васъ:

и жены, избiйте до истрѣбленiе: но не
приближавайте при никого отъ онѣзи
върху които е бѣлѣгъ-тъ: и начнѣте отъ
святилище-то ми. И начнаха отъ мл-
жiе-тѣ, старѣйшины които бѣха прѣдъ
домъ-тъ.
7 И рече имъ: Осквернѣте домъ-тъ, и
напълнѣте дворове-тѣ съ убиты: излѣз-
те. И излѣзоха та поразиха въ градъ-тъ.
8 А като гы поразяваха тѣ, азъ останахъ
и паднахъ на лице-то си, и викнахъ, и
рѣкохъ: Горко! Господи Iеова! ще ис-
трѣбишь ли ты всичкый-тъ остатъкъ
Израилевъ, като изливашь гнѣвъ-тъ си
9 вьрхъ Iерусалимъ? И рече ми: Беззa-
конiе-то на Израилевъ-тъ и Iудинъ-тъ
домъ ся твърдѣ прѣумножи, и земя-та е
пълна съ кръвь, градъ-тъ пъленъ съ раз-
вращенiе; защото думатъ: Господь е
оставилъ земя-та, и, Господь не види.
10 И азъ прочее, око-то ми нѣма да поща-
ди, и нѣма да помилувамъ: противъ гла-
ва-та имъ ще въздамъ патища-та имъ.
11 И ето, мяжъ-тъ облѣченый-тъ въ ле-
нены, който *имаше* на чрѣсло-то си ма-
стилница-та, донесе отвѣтъ, и рече:
Направихъ както ми заповѣда ты.

ГЛАВА 10.

1 Послѣ видѣхъ, и ето, въ твърдь-та
която бѣ надъ глава-та на херувимы-тѣ,
видѣше ся надъ тѣхъ като сапфиръ ка-
мыкъ, явленiе въ подобiе на прѣстолъ.
2 И говорѝ на мяжа облѣченый-тъ въ ле-
нены, и рече: Влѣзъ между колела-та
подъ херувимы-тѣ, и напълни рацѣ-тѣ
си съ огнены вжглища изъ срѣдъ хе-
рувимы-тѣ, и пръсни *гы* върхъ градъ-тъ.
И влѣзе прѣдъ очи-тѣ ми.
3 А херувими-тѣ стояха отъ дѣсно на
домъ-тъ, когато влизаше мяжъ-тъ: и
облакъ-тъ испълни вятрешнiй-тъ дворъ.
4 И слава-та Господня ся възвиси отъ хе-
рувимы-тѣ при прагъ-тъ на домъ-тъ: и
облакъ-тъ испълни домъ-тъ, и дворъ-тъ,
и дворъ-тъ ся испълни отъ сiянiе-то на
5 слава-та Господня. И шумъ-тъ на хе-
рувимскы-тѣ крыла ся чуеше до вън-
шнiй-тъ дворъ, като гласъ на Всесилна-
го Бога когато говори.
6 И когато заповѣда на мяжа който бѣ
облѣченъ въ ленены, и рече: Земи огнь
изъ срѣдъ колела-та, изъ срѣдъ херуви-
мы-тѣ; тогазъ влѣзе, та застана при
7 колела-та. И *единъ* херувимъ простира-
ше ряка-та си изъ срѣдъ херувимы-тѣ,
къмъ огнь-тъ който бѣ всрѣдъ херуви-
мы-тѣ, и зѣ *отъ него*, и тури въ рацѣ-тѣ
на облѣченый-тъ въ ленени: а той *го*
зѣ, и излѣзе.
8 А въ херувимы-тѣ, подъ крыла-та имъ
ся виждаше подобiе на человѣческа ря-
9 ка. И видѣхъ, и ето четыри колела при
херувимы-тѣ: едно колело при единъ хе-
рувимъ, и едно колело при другъ херу-
вимъ: и зракъ-тъ на колела-та бѣ на
10 гледъ като хрисолитъ. А колкото за
зракъ-тъ имъ, и четыри-тѣ имаха една-
кво подобiе: като че бѣ колело всрѣдъ
11 колело. Като ходѣха, вървѣха на четы-
ри-тѣ си страны: не ся обръщаха като
ходѣха, но въ което мѣсто първый ся
управяше, слѣдуваха го *другы-тѣ*: не
12 ся обръщаха като ходѣха. А всичко-то
имъ тѣло, и гърбове-тѣ имъ, и рацѣ-тѣ
имъ, и крыла-та имъ, и колела-та на че-
тыри-тѣ, колела-та имъ бѣха наоколо
13 пълны съ очи. А за колела-та, тѣ ся зо-
14 вѣха, като слушахъ, *Галгалъ. И всяко
имаше четыри лица: лице-то на еди-
ный-тъ, лице херувимско: и лице-то на
вторый-тъ, лице человѣческо: и на тре-
тiй-тъ, лице лъвово: и на четвъртый-тъ,
15 лице орлово. И херувимы-тѣ ся възвы-
сиха: това е животно-то, което видѣхъ
при рѣка-та Ховаръ.
16 И когато херувими-тѣ ходѣха, ходѣха
колела-та при тѣхъ: и когато херуви-
ми-тѣ подигаха крыла-та си за да ся въз-
вышатъ отъ земя-та, и сами-тѣ колела
17 не ся уклоняваха отъ при тѣхъ. Когато
стояха, и *тѣ* стояха: а когато ся въз-
вышаваха, и *тѣ* ся възвышаваха съ
тѣхъ; защото духъ-тъ на животны-тѣ бѣ
въ тѣхъ.

* Вихрушка, *или* търкалище.

18 И слава-та Господня излѣзе изъ прагъ-
тъ на домъ-тъ, и застанѫ надъ херуви-
19 мы-тѣ. И херувими-тѣ подигнахѫ кры-
ла-та си, та ся възвысихѫ отъ земѭ-тѫ
прѣдъ мене: когато излѣзохѫ, *бѣхѫ* и
колела-та при тѣхъ: и застанахѫ въ
входъ-тъ на всточны-тѣ врата на домъ-тъ
Господенъ: и слава-та на Бога Изран-
20 лева бѣ на тѣхъ отгорѣ. Това е живот-
но-то което видѣхъ подъ Бога Изран-
лева при рѣкѫ-тѫ Ховаръ: и познахъ
21 че бѣхѫ херувими. Всякой имаше по
четыри лица, и всякой четыри крыла,
и подобіе на человѣчески рѫцѣ подъ
крыла-та си. А лица-та имъ *бѣхѫ* спо-
редъ подобіе-то, исты-тѣ лица, които
видѣхъ при рѣкѫ-тѫ Ховаръ, видѣніе-то
имъ и тѣ: *а* ходѣхѫ всякой срещѫ ли-
це-то си.

ГЛАВА 11.

1 И дигнѫ мя Духъ-тъ, та мя отнесе на
всточны-тѣ врата на домъ-тъ Госпо-
денъ, които гледатъ къмъ истокъ: и ето
въ входъ-тъ на врата-та двадесеть и петь
мѫжіе, и между тѣхъ видѣхъ Язанія
сынъ-тъ на Азура, и Фелатія сынъ-тъ
2 на Венаія, началници на людіе-тѣ. И
рече ми *Господь:* Сыне человѣческый,
тѣзи сѫ мѫжіе-тѣ, които размышляватъ
неправдѫ, и които съвѣтватъ лошъ съ-
3 вѣтъ въ този градъ, и казватъ: Не е
близу: нека съградимъ кѫщы: този *градъ*
4 е котелъ, а ный месо. За то пророче-
ствувай противъ тѣхъ, пророчествувай,
5 сыне человѣческый. И Духъ Господенъ
падна върхъ мене, та ми рече: Говори:
Така казва Господь:
Така говорихте, доме Израилевъ:
А размышленія-та на духъ-тъ ви, азъ
гы знаѭ.
6 Умножихте убиты-тѣ си въ този градъ,
И напълнихте улицы-тѣ му съ убиты.
7 За то така говори Господь Іеова:
Убити-тѣ ви, които турихте всрѣдъ него,
Тѣ сѫ месо, а този *градъ* е котелъ:
Но азъ ще вы извадѭ изъ срѣдъ него,
8 Отъ ножъ-тъ ся убояхте:
И ножъ ще донесѫ върхъ васъ, говори
Господь Іеова.
9 И ще вы извадѭ изъ срѣдъ него,
И ще вы прѣдамъ въ рѫцѣ-тѣ на ино-
племенницы:
И ще извършѫ върхъ васъ сѫдбы.
10 Отъ мечь ще паднете:
Въ Израилевы-тѣ прѣдѣлы ще вы сѫдѭ,
И ще познаете че азъ сьмь Господь.
11 Този *градъ* не ще да е вамъ котелъ,
Нито вы ще сте всрѣдъ него месо:
Въ Израилевы-тѣ прѣдѣлы ще вы сѫдѭ:
12 И ще познаете че азъ сьмь Господь;
Понеже не ходихте въ повелѣнія-та ми,
Нито извършихте сѫдбы-тѣ ми,
Но направихте споредъ сѫдбы-тѣ на я-
зычницы-тѣ които сѫ около васъ.
13 А като пророчествувахъ азъ, умрѣ
Фелатія Венаіевъ-тъ сынъ. Тогазь пад-
нахъ на лице-то си, и выкнахъ съ го-
лѣмъ гласъ, и рѣкохъ: Горко! Господи
Іеова! ще довършишь ли ты остатъкъ-тъ
14 Израилевъ? И слово Господне быде къмъ
15 мене, и рече: Сыне человѣческый, бра-
тія-та ти, братія-та ти, мѫжіе-тѣ на
сродство-то ти, и всичкый Израилевъ
домъ, всичкы они сѫ на които рекохѫ
Іерусалимскы-тѣ жители: Отдалечѣте ся
отъ Господа: намъ ся даде тая земя за
16 наслѣдіе. За то речи:
Така говори Господь Іеова:
Ако и да гы отхвърлихъ далечь между
языччницы-тѣ,
Ако и да гы распрьснахъ по мѣста-та,
Но пакъ ще имъ бѫдѫ за малко *врѣме*
като святилище,
По мѣста-та дѣто отидатъ.
17 За то речи:
Така говори Господь Іеова:
И ще вы съберѫ отъ народы-тѣ,
И ще вы приберѫ отъ мѣста-та дѣто
сте распрьснати,
И ще ви дамъ Израилевѫ-тѫ земѭ.
18 И като дойдатъ тамъ
Ще дигнатъ отъ неѭ всичкы-тѣ ѝ гну-
сотія,
И всичкы-тѣ ѝ мерзости.
19 И ще имъ дамъ едно сърдце,
И духъ новъ ще турѭ у васъ:

И ще отнемѫ каменно-то сърдце отъ
плъть-тѫ имъ,
И ще имъ дамъ плътско сърдце;
20 За да ходятъ въ повелѣнія-та ми,
И да пазятъ сѫдбы-тѣ ми, и да гы вършатъ
И тѣ ще ми бѫдѫтъ людіе, и азъ ще имъ
бѫдѫ Богъ.
21 А на които сърдце-то ходи споредъ
желаніе-то
На гнусотіи-тѣ имъ и на мерзости-тѣ
имъ,
Тѣхный-тъ пѫть ще въздамъ на главѫ-тѫ
имъ,
Говори Господь Іеова.
22 Тогазь херувими-тѣ подигнахѫ крыла-та
си, и колела-та *възлизахѫ* при
тѣхъ: и слава-та на Бога Израилева бѣ
23 върху тѣхъ отгорѣ. И слава-та Господня
възлѣзе изъ срѣдъ градъ-тъ, та застанѫ
на горѫ-тѫ която е къмъ истокъ на
градъ-тъ.
24 И зѣ ми Духъ-тъ, и чрѣзъ видѣніе съ
Духъ Божій отнесе мя въ Халдейскѫ-тѫ
землѭ, при плѣнницы-тѣ. Тогазь видѣніе-то
което видѣхъ отиде отъ мене.
25 И казахъ на плѣнницы-тѣ всичкы-тѣ Господни
думы които ми показа.

ГЛАВА 12.

1 И слово Господне бысть къмъ мене и
2 рече: Сыне человѣческый, ты живѣешь
всрѣдъ домъ на отстапницы, които очи
иматъ за да виждатъ, и не виждатъ: уши
иматъ за да чуятъ, и не чуятъ; защото
3 сѫ домъ отстапникъ. За то ты, сыне
человѣческый, приготви си потрѣбны-тѣ
нѣща за прѣселеніе, и прѣсели ся
деня прѣдъ тѣхъ: и ще ся прѣселишь
отъ мѣсто-то си на друго мѣсто прѣдъ
тѣхъ: негли дадатъ вниманіе, ако и да
4 сѫ домъ отстапникъ. И ще изнесешь
нѣща-та си деня прѣдъ тѣхъ, като нѣща
на прѣселеніе: и ты ще излѣзешь вечерь-тѫ
прѣдъ тѣхъ, като онѣзь които
5 излазятъ на прѣселеніе. Прокопай си
прѣдъ тѣхъ стѣнѫ-тѫ, и изнесь прѣзъ
6 неѭ. Прѣдъ тѣхъ ще гы дигнешь на рамена,
и ще гы изнесешь, като мръкнува:
ще покриешь лице-то си, та да не видишь
землѭ-тѫ; понеже тя дадохъ знаменіе
на Израилевъ-тъ домъ.
7 И направихъ както ми ся заповѣда:
донесохъ вънъ нѣща-та си деня, като
нѣща на прѣселеніе, и вечерь-тѫ прокопахъ
си стѣнѫ-тѫ съ рѫкѫ: изнесохъ
ги като мръкнуваше, прѣдъ тѣхъ гы ди-
8 гнахъ на рамена. И на утриньтѫ-тѫ быде
9 слово Господне къмъ мене, и рече: Сыне
человѣческый, домъ-тъ Израилевъ,
домъ-тъ отстапникъ, не рече ли ти: Що
10 правишь ты? Кажи имъ: Така говори Господь
Іеова: Това пророчество ся относя
на князя който е въ Іерусалимъ, и
на всичкый Израилевъ домъ, които сѫ
между тѣхъ.
11 Речи: Азъ съмь знаменіе-то ви:
Както направихъ азъ, така ще имъ бѫде:
Въ прѣселеніе, и въ плѣненіе ще отидатъ.
12 И князь-тъ който е между тѣхъ ще дигне
товаръ на рамена
Като мръкнува, и ще излѣзе:
Ще прокопаѭтъ стѣнѫ-тѫ за да износятъ
прѣзъ неѭ:
Ще покрые лице-то си, за да не види
землѭ-тѫ съ очи-тѣ си.
13 Ще прострѫ обаче мрѣжѫ-тѫ си върхъ
него,
И ще ся хване въ примкѫ-тѫ ми:
И ще го закарамъ у Вавилонъ, въ Халдейскѫ-тѫ
землѭ;
Но не ще да ѭ види, и тамъ ще умре.
14 И ще разсѣѭ къмъ всякой вѣтръ
Всичкы-тѣ около него помощницы,
И всичкы-тѣ му пълкове,
И ще измъкнѫ ножъ задъ тѣхъ.
15 И ще познаѭтъ че азъ съмь Господь,
Когато гы расприснѫ между народы-тѣ,
И гы разсѣѭ по мѣста-та.
16 Ще оставѭ обаче малцина на четъ отъ
тѣхъ
Отъ мечь-тъ, отъ гладъ-тъ, и отъ моръ-тъ,
За да прикаазватъ всичкы-тѣ си мерзости
Между народы-тѣ, дѣто отиватъ:
И ще познаѭтъ че азъ съмь Господь.
17 И слово Господне быде къмъ мене, и
рече:

18 Сыне человѣческый, яждь хлѣбъ-тъ
си съ трепетъ,
И пій вода-тѫ си съ ужасъ и тагѫ.
19 И кажи на людіе-тѣ на *тази* землѭ:
Така говори Господь Iеова
За жители-тѣ Iерусалимскы въ Израилева-тѫ землѭ:
Ще ядатъ хлѣбъ-тъ си съ тагѫ,
И ще піѭтъ вода-тѫ си съсъ смайваніе:
Щото земя-та му да запустѣе отъ пълнота-тѫ си,
Заради беззаконіе-то на всичкы които
живѣѭтъ въ неѭ.
20 И обитаеми-тѣ градове ще опустѣѭтъ,
И земя-та ще ся разори:
И ще познаете че азъ сьмь Господь.
21 И слово Господне быде къмъ мене, и
22 рече: Сыне человѣческый: Каква е тая
пословица, *коіято* имате въ Израилева-
тѫ землѭ, та казвате: Дни-тѣ ся про-
дължаватъ, и всяко видѣніе ся изгубя?
23 За то кажи имъ:
Така говори Господь Iеова:
Ще направѭ тази пословицѫ да прѣстане,
И нѣма вече да ся употрѣбява за пословицѫ въ Израиль;
Но кажи имъ: Дни-тѣ приближаватъ,
И испълненіе-то на всяко видѣніе.
24 Защото не ще има вече никакво лъжливо видѣніе
Нито ласкателно прорицаніе, всрѣдъ
Израилевъ-тъ домъ.
25 Защото азъ сьмь Господь: азъ ще говорѭ,
И слово-то което ще говорѭ ще ся извърши:
Нѣма да ся продължи вече;
Защото въ дни-тѣ ви, доме отстѫпниче,
ще говорѭ слово,
И ще го извършѫ, говори Господь Iеова.
26 И слово Господне быде къмъ мене, и
рече:
27 Сыне человѣческый, ето, въ Израилевъ-тъ домъ говорятъ:
Видѣніе-то, което той вижда, *простира ся* въ много дни,
И пророчествува заради далечни врѣмена.
28 За то кажи имъ: Така говори Господь
Iеова:

Никое отъ слова-та ми не ще ся продължи вече,
Но слово-то което говорихъ ще ся извърши,
Говори Господь Iеова.

ГЛАВА 13.

1 И слово Господне быде къмъ мене и
2 рече: Сыне человѣческый, пророчествувай връхъ Израилевы-тѣ пророцы които
пророчествуватъ, и кажи на тѣзи които
пророчествуватъ отъ свое сърдце:
Слушайте слово-то Господне.
3 Така говори Господь Iеова:
Горко на глупавы-тѣ пророцы,
Които ходятъ подирь духъ-тъ си,
И не сѫ видѣли никое *видѣніе!*
4 Израилю, твои-тѣ пророци сѫ
Като лисицы-тѣ въ пустыни-тѣ.
5 Не възлѣзохте връхъ проломы-тѣ,
Нито въздигнахте огражденія за Израилевъ-тъ домъ,
Щото въ день-тъ Господень да устои въ
бой-тъ.
6 Видѣхѫ суеты и лъжливы прорицанія,
Които казватъ: Господь говори:
А Господь не гы е проводилъ:
И направихѫ *человѣцы-тѣ* да ся надѣѭтъ
Че дума-та *имъ* щѣла да ся испълни.
7 Не видѣхте ли суетны видѣнія,
И говорихте лъжливы прорицанія,
И говорите: Господь рече,
Когато азъ не сьмь говорилъ?
8 За то така говори Господь Iеова:
Понеже говорихте суеты, и видѣхте
лъжы,
За то, ето, азъ сьмь противъ васъ,
Говори Господь Iеова.
9 И рѫка-та ми ще бѫде връхъ пророцы-тѣ
Които гледатъ суеты, и прорицатъ лъжы:
Не ще бѫдатъ въ съвѣтъ-тъ на людіе-тѣ ми,
И въ написаніе-то на Израилевъ-тъ домъ
нѣма да ся напишѫтъ,
Нито ще влѣзѫтъ въ Израилева-тѫ землѭ:
И ще познаете че азъ сьмь Господь Iеова.
10 Понеже, ей, понеже измамихѫ людіе-
тѣ ми,

И казваха: Миръ: и нѣма миръ:
И тѣзи градѣха стѣнѫ,
И ето, онѣзи ѭ мажаха съ калъ:
11 Кажи на тѣзи които мажатъ съ калъ, че ще падне:
Ще стане дъждь потопный:
И вы, каменіе отъ градушкѫ, ще паднете *върхъ неѭ*,
И буренъ вѣтръ ще ѭ съсыпе.
12 Ето, когато падне стѣна-та, не ще ли да ви рекѫтъ:
Дѣ е калъ-тъ съ който ѭ мазахте?
13 За то, така говори Господь Іеова:
Извѣстно ще ѭ съсыпѭ въ гнѣвъ-тъ си съ буренъ вѣтръ:
И въ ярость-тѫ ми ще стане дъждь потопный,
И въ гнѣвъ-тъ *ми* каменіе отъ градушкѫ, за да ѭ разрушѫ.
14 И ще съборѭ стѣнѫ-тѫ,
Коѭто омазахте съ калъ,
И ще ѭ съсыпѭ,
И ще ся открыѭтъ основанія-та ѝ,
И ще падне, и вы ще погынете заедно всрѣдъ неѭ:
И ще познаете че азъ сьмь Господь.
15 И ще свършѫ ярость-тѫ си върхъ стѣнѫ-тѫ,
И върхъ онѣзи които сѫ ѭ омазали съ калъ,
И ще ви рекѫ: Нѣма стѣнѫ-тѫ,
Нито онѣзи които ѭ омазахѫ,
16 Израилеви-тѣ пророци които пророчествуватъ заради Іерусалимъ,
И които гледатъ видѣнія на миръ заради него,
И нѣма миръ, говори Господь Іеова.
17 И ты, сыне человѣческый,
Утвърди лице-то си върху дъщери-тѣ на людіе-тѣ си,
Които пророчествуватъ отъ свое сърдце:
И пророчествувай противъ тѣхъ,
18 И речи: Така говори Господь Іеова:
Горко на онѣзи *дъщери*, които съшиватъ възглавницы за всякой лакътъ,
И правятъ покрывала на главѫ-тѫ за всякой възрасть, за да ловятъ душы!
Душы-тѣ на людіе-тѣ ми, ловите,
И ще спасете ли душы-тѣ си?
19 И ще мя оскверняваге ли между людіе-тѣ ми
За шепы ечимыкъ, и за уломцы хлѣбъ,
Та да умъртвите душы които не трѣбваше да умрѫтъ,
И да упазвате живы душы които не трѣбваше да живѣѭтъ,
Като лъжете людіе-тѣ ми, които слушатъ лъжы?
20 За то така говори Господь Іеова:
Ето, азъ сьмь противъ възглавницы-тѣ ви,
Съ които ловите душы-тѣ, като птицы,
И ще гы отдерѫ отъ мышцы-тѣ ви,
И ще оставѭ душы-тѣ да бѣгатъ,
Душы-тѣ които вы ловите като птицы.
21 И ще раздерѫ покрывала-та ви,
И ще избавѭ людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-тѫ ви,
И нѣма да сѫ вече въ рѫкѫ-тѫ ви за ловъ:
И ще познаете че азъ сьмь Господь.
22 Защото съ лъжы-тѣ оскърбихте сърдце-то на праведный-тъ,
Когото азъ не оскърбихъ:
И укрѣпихте рѫцѣ-тѣ на злодѣй-тъ,
За да ся не върне отъ лукавый-тъ си пѫть,
Та да ся спасе животъ-тъ му:
23 За то нѣма да видите вече суетны видѣнія,
Нито ще правите вече чародѣянія:
И ще избавѭ людіе-тѣ си отъ рѫкѫ-тѫ ви:
И ще познаете че азъ сьмь Господь.

ГЛАВА 14.

1 И дойдохѫ при мене едни отъ старѣй-
шины-тѣ Израилевы, та сѣднахѫ прѣдъ
2 мене. И слово Господне быде къмъ мене,
3 и рече: Сыне человѣческый, тѣзи мѫжіе
поставихѫ идолы-тѣ си въ сърдца-та си,
и турихѫ прѣпъваніе-то на беззаконіе-то
си прѣдъ лице-то си: щѣхъ ли да бѫдѫ
4 азъ наистинѫ потърсенъ отъ тѣхъ? За
то говори имъ, и кажи имъ: Така гово-
ри Господь Іеова: На всякой человѣкъ
отъ Израилевъ-тъ домъ, който постави
идолы-тѣ си въ сърдце-то си, и тури
прѣпъваніе-то на беззаконіе-то си прѣдъ
лице-то си, и дойде при пророкъ-тъ,
на оногозь който иде, азъ Господь ще
му дамъ отвѣтъ, споредъ множество-то

5 на идолы-тѣ му. За да хванѫ Израи-
левъ-тъ домъ за сърдце-то имъ, понеже
ся отчуждихѫ всичкы-тѣ отъ мене чрѣзъ
6 идолы-тѣ си. За то кажи на Израи-
левъ-тъ домъ: Така говори Господь Iео-
ва: Покайте ся, и върнѣте ся отъ идо-
лы-тѣ си, и отвърнѣте лица-та си отъ
всичкы-тѣ си мерзости.
7 Защото на всякой человѣкъ отъ Изра-
илевъ-тъ домъ, и отъ странны-тѣ които
пришелствуватъ въ Израиль който ся
отчужди отъ мене, и постави идолы-тѣ
си въ сърдце-то си, и тури прѣпъваніе-то
на беззаконіе-то си прѣдъ лице-то си,
и дойде при пророкъ-тъ за да мя потър-
си чрѣзъ него, азъ Господь ще му дамъ
8 отвѣтъ отъ мене си. И ще поставьѫ ли-
це-то си противъ оногозъ человѣка, и
ще го направьѫ бѣлѣгъ и пословица, и
ще го отсѣкѫ отъ срѣдъ людіе-тѣ си: и
ще познаете че азъ съмь Господь.
9 И ако ся измами пророкъ-тъ та про-
говори думѫ, азъ Господь измамихъ о-
ногозъ пророка: и ще прострѫ рѫкѫ-тѫ
си върхъ него, и ще го истрѣбьѫ отъ
10 срѣдъ людіе-тѣ си Израиля. И ще зе-
мятъ наказаніе-то на беззаконіе-то си:
наказаніе-то на пророкъ-тъ ще е като
наказаніе-то на оногозъ който търси.
11 За да не заблуждава вече Израилевъ-тъ
домъ отъ мене, и да ся не оскверняватъ
вече съсъ всичкы-тѣ си прѣстѫпленія,
но да ми сѫ людіе, и азъ да имъ съмь
Богъ, говори Господь Iеова.
12 И слово Господне быде къмъ мене, и
13 рече: Сыне человѣческый, когато *ня-
коя* земя ми съгрѣши съ тежко прѣ-
стѫпленіе, тогазъ ще прострѫ рѫкѫ-тѫ
си върхъ неѭ, и ще съкрушѫ подпор-
кѫ-тѫ ѝ отъ хлѣбъ-тъ, и ще проводьѫ
гладъ противъ неѭ, и ще отсѣкѫ отъ
14 неѭ человѣкъ и скотъ. И ако трима-та
тѣзи мѫжіе, Ное, Даніилъ и Iовъ, бѣхѫ
всрѣдъ неѭ, *само* тѣ щѣхѫ да спасѫтъ
душы-тѣ си чрѣзъ правдѫ-тѫ си, говори
Господь Iеова.
15 И ако быхъ докаралъ противъ зе-
мѭ-тѫ злы звѣрове, и ѭ разоряваха, та
да стане пуста, и да не може нѣкой да
16 мине *прѣзъ неѭ* отъ звѣрове-тѣ, *И* три-
ма-та тѣзи мѫжіе *ако бѣхѫ* всрѣдъ не-
ѭ, живъ съмь азъ, говори Господь Iео-
ва, не щѣхѫ да спасѫтъ нито сынове
нито дъщери: само тѣ щѣхѫ да ся спа-
сѫтъ, а земя-та щѣше да ся запусти.
17 Или ако нанесѣхъ мечь върхъ онѭзи зе-
мѭ, и речѣхъ: Мечу, мини прѣзъ зе-
мѭ-тѫ, та да отсѣкѫ отъ неѭ человѣкъ
18 и скотъ, И трима-та тѣзи мѫжіе, *ако
бѣхѫ* всрѣдъ неѭ, живъ съмь азъ, го-
вори Господь Iеова, не щѣхѫ да спа-
сѫтъ сынове или дъщери, но тѣ само
щѣхѫ да ся спасѫтъ.
19 Или, *ако* нанесѣхъ моръ върхъ онѭзи
земѭ, и излѣехъ гнѣвъ-тъ си върхъ не-
ѭ съ кръвь, та да отсѣкѫ отъ неѭ че-
20 ловѣкъ и скотъ, И *ако бѣхѫ* всрѣдъ не-
ѭ Ное, Даніилъ и Iовъ, живъ съмь азъ,
говори Господь Iеова, не щѣхѫ да спа-
сѫтъ нито сынъ нито дъщерѭ: тѣ *само*
щѣхѫ да спасѫтъ душы-тѣ си чрѣзъ
правдѫ-тѫ си.
21 Защото така говори Господь Iеова:
Колко повече, когато испроводьѫ четы-
ри-тѣ си лошы сѫдбы върхъ Iерусалимъ,
мечъ-тъ, и гладъ-тъ, и лошы-тѣ звѣрове,
и моръ-тъ, та да отсѣкѫ отъ него чело-
22 вѣкъ и скотъ? Но, ето, ще останѫтъ въ
него нѣкои остатъцы, отървани нѣкои,
сынове и дъщери: ето, тѣ ще излѣзѫтъ
при васъ, и ще видите пѫтища-та имъ и
дѣянія-та имъ: и ще ся утѣшите заради
лошотіи-тѣ които нанесохъ върхъ Iеру-
салимъ, за всичко що нанесохъ върхъ
23 него. И тѣ ще вы утѣшатъ, когато ви-
дите пѫтища-та имъ и дѣянія-та имъ: и
ще познаете че азъ не съмь направилъ
безъ причинѫ всичко що съмь направилъ
въ него, говори Господь Iеова.

ГЛАВА 15.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
рече:
2 Сыне человѣческый, що е дърво-то на
лозѫ-тѫ при всяко *друго* дърво,
Прѫчка-та, която е между дървета-та на
дѫбравѫ-тѫ?

3 Зема ли ся отъ него дърво за употрѣбеніе на работѫ?
Или земать ли отъ него колъ за да окачать на него нѣкой съсѫдъ?
4 Ето, хвърля ся въ огнь-тъ за да истлѣе:
Огнь-тъ пояжда и два-та му края,
И срѣда-та му изгаря:
Ще ли бы полезно за нѣкоѭ работѫ?
5 Ето, когато бѣ цѣло, не ставаше за работѫ:
Колко по малко ще стане за работѫ,
Като го изѣлъ огнь-тъ, и е изгорѣло?
6 За то така говори Господь Іеова:
Както е дърво-то на лозѫ-тѫ между дървета-та на дѫбравѫ-тѫ,
Което прѣдадохъ на огнь-тъ да истлѣе,
Така ще прѣдамъ тѣзи които живѣѭтъ въ Іерусалимъ.
7 И ще поставѭ лице-то си противъ тѣхъ:
Изъ огнь-тъ ще излѣзѫтъ,
И огнь-тъ ще гы пояде:
И когато поставѭ лице-то си противъ тѣхъ,
Ще познаете че азъ сьмь Господь.
8 И ще прѣдамъ земѭ-тѫ въ запустѣніе;
Защото станѫхѫ прѣстѫпници, говори Господь Іеова.

ГЛАВА 16.

1 И слово Господне быде къмъ мене и рече:
2 Сыне человѣческый, направи да познае
3 Іерусалимъ мерзости-тѣ си, И речѝ:
Така говори Господь Іеова къмъ *дъщерѭ-тѫ* Іерусалимскѫ:
Корень-тъ ти и рожденіе-то ти е отъ земѭ-тѫ на Хананцы-тѣ:
Баща ти Аморреецъ, а майка ти Хеттейка.
4 А въ рожденіе-то ти,
Въ който день си ся родила, пѫпъ-тъ ти не ся е отрѣзалъ,
И въ водѫ не си кѫпана, за да ся очистишь:
И съсъ соль не си насолявана: и въ пелены не си повивана.
5 Око не тя е пощадило за да тя пожали;
Та да ти направи нѣщо отъ тѣзи:
Но въ който день си ся родила,
Съ погнусаваніе отъ душѫ-тѫ ти,
Была си исхвърлена по лице-то на поле-то.
6 И когато заминѫхъ отъ близу ти, и тя видѣхъ че ся валяше въ кръвь-тѫ си,
Рѣкохъ ти *като бѣше* ты въ кръвь-тѫ си: Да си жива:
Ей, рѣкохъ ти *като бѣше* въ кръвь-тѫ си: Да си жива.
7 *И* тя направихъ тьмократнѫ, като зеліето на поле-то,
И порастнѫ, и възвеличи ся ты,
И стигнѫ въ крайнѫ красотѫ:
Съсци-тѣ *ти* ся изобразихѫ, и косми-тѣ ти иаиикнѫхѫ;
Но ты бѣше гола и непокрыта.
8 И когато заминѫхъ отъ близу ти, и тя видѣхъ,
Ето, възрасть-тъ ти бѣ възрасть на рачеміе:
И простръхъ полѫ-тѫ си върхъ тебе, та покрыхъ безобразіе-то ти:
И клѣхъ ти ся, и влѣзохъ въ завѣтъ съ тебе,
Говори Господь Іеова, и станѫ ты моя.
9 И окѫпахъ тя съ водѫ,
И измыхъ кръвь-тѫ ти отъ тебе,
И помазахъ тя съ елей.
10 Облѣкохъ тя още въ везаны,
И тя обухъ съ чехлы отъ язовечкы кожы,
И тя опасахъ съсъ виссонъ,
И тя облѣкохъ въ коприпѫ.
11 И украсихъ тя съ украшенія,
И турихъ на рѫцѣ-тѣ ти гривны,
И огърліе около шіѭ-тѫ ти.
12 И турихъ колце на ноздри-тѣ ти,
И обѣцы на уши-тѣ ти,
И вѣнецъ отъ славѫ на главѫ-тѫ ти.
13 И украси ся ты съсъ злато и сребро:
И дрехы-тѣ ти бѣхѫ отъ виссонъ, и копринены, и везаны:
Ядѣше ты чисто брашно, и медъ, и елей:
И станѫ красна твърдѣ много,
И благоденствувала си дори до царство.
14 И прочу ся ты между народы-тѣ заради твоѭ-тѫ хубость;
Защото тя бѣше съвършена чрѣзъ моето украшеніе,

Което турихъ на тебе, говори Господь
Іеова.
15 Но поради прочуваніе-то си,
Ты си уповавала на хубость-тѫ си и си
блудувала,
И къмъ всякого който минуваше излѣла
си блудъ-тъ си, и е ставалъ неговъ.
16 И зѣла си отъ дрехы-тѣ си,
И украсила си высокы-тѣ си мѣста съ
пьстры шарове,
Върхъ тѣхъ си блудувала:
Такова нѣщо не е было, ните ще бѫде.
17 И зѣла си свѣтлы-тѣ си украшенія,
Които бѣхѫ отъ мое-то злато, и отъ мое-
то сребро, което бѣхъ ти далъ азъ,
И направила си си образы мѫжкы,
И си блудувала съ тѣхъ:
18 И си зѣла везаны-тѣ си дрехы, та си
гы покрыла:
И си турила прѣдъ тѣхъ елей-тъ ми и
темянъ-тъ ми.
19 И хлѣбъ-тъ ми, който ти дадохъ,
Чисто-то брашно, и елей-тъ, и медъ-тъ,
съ които тя храняхъ,
И турила си гы прѣдъ тѣхъ, за благо-
вонно уханіе:
Така стана, говори Господь Іеова.
20 И зѣла си синове-тѣ си и дъщери-тѣ си,
Които си ми родила,
И тѣхъ си пожьртвувала тѣмъ за яденіе:
Малко ли ти *бѣхѫ тѣзи* твои блудо-
дѣянія,
21 Та си заклала *и* чада-та ми, и си гы
прѣдала
За да ся прѣведѫтъ *прѣзъ огнь-тѣ*, за
тѣхъ?
22 И въ всичкы-тѣ си мерзости и блудове,
Не си поменѫла дни-тѣ на младость-
тѫ си,
Когато бѣше ты гола и непокрыта, и ся
валяше въ кръвь-тѫ си.
23 И слѣдъ всичкы-тѣ си *тѣзи* злины,
(Горко, горко ти! говори Господь Іеова:)
24 Съградила си и за себе си блудилище,
И си направила за себе си высоко мѣ-
сто на всякѫ стъгдѫ.
25 На чело-то на всякой пѫть съградила си
высоко мѣсто,
И си направила хубость-тѫ си гнуснѫ,
И си разложила нозѣ-тѣ си на всякого
що минуваше,
И си умножила блудъ-тъ си.
26 И блудувала си
Съ Египтяны-тѣ съсѣды-тѣ си, дебело-
плътны-тѣ:
И си умножила блудъ-тъ си, за да мя
разгнѣвишь.
27 Ето, прочее, простpѣхъ рѫкѫ-тѫ си
върхъ тебе,
И отнѣхъ уреченѫ-тѫ ти хранѫ, и тя
прѣдадохъ на волѭ-тѫ на онѣзи
Които тя мразѣхѫ, на дъщери-тѣ на Фи-
листимцы-тѣ,
Които ся срамуватъ отъ твой-тъ пѫть
постыдный.
28 И блудувала си съ Ассирійцы-тѣ,
Защото не си ся насытила:
Ей, блудувала си съ тѣхъ,
И още не си ся насытила.
29 И умножила си блудъ-тъ си
Въ землѭ-тѫ Ханаанскѫ дори до Халдей-
скѫ-тѫ:
И нито така си ся насытила.
30 Колко е слабо сьрдце-то ти, говори Го-
сподь Іеова,
Понеже правишь всичкы тѣзи работы,
Дѣло на безочливѫ блудницѫ.
31 Защото си съградила блудилище-то си
на чело-то на всякой пѫть,
И си направила высоко-то си мѣсто въ
всякѫ стъгдѫ:
И не си станѫла като блудницѫ, защото
си прѣзрѣла заплатѫ;
32 *Но като* женѫ прѣлюбодѣйнѫ,
Която пріима чужды вмѣсто мѫжа си.
33 На всичкы-тѣ блудницы даватъ заплатѫ:
Но ты заплаты-тѣ си давашь на всичкы-
тѣ си любовницы,
И гы подкупувашь, за да дохождатъ при
тебе отъ вредъ
За да блудуватъ съ тебе.
34 И въ блудодѣянія-та ти става въ тебе
противно-то на жены-тѣ;
Защото не тя слѣдва никой за да стори
блудъ;
Защото ты давашь заплатѫ, и заплатѫ
на тебе не даватъ,
Споредъ това става въ тебе противно-то.

35 За то, чуй, блуднице, слово-то Господне:
36 Така говори Господь Іеова:
Понеже си излѣла мѣдь-тѫ си,
И голота-та ти ся откры въ блудове-тѣ ти къмъ любовницы-тѣ ти,
И къмъ всичкы-тѣ идолы на твои-тѣ мерзости,
И заради кръвь-тѫ на чада-та ти, кои-то си принесла тѣмъ:
37 За то, ето, азъ събирамъ всичкы-тѣ твои любовницы
Съ които си ся наслаждавала,
И всичкы-тѣ които си възлюбила,
Съсъ всичкы-тѣ които си намразила:
И ще гы съберѫ върхъ тебе отъ вредъ,
И ще открыѭ голота-тѫ ти тѣмъ,
И ще видятъ всичкѫ-тѫ ти голотѫ.
38 И ще тя сѫдѭ,
Споредъ сѫдъ-тъ на таквызи жены
Които правятъ блудодѣяніе и проливатъ кръвь,
И ще тя прѣдамъ на кръвь съ гнѣвъ и ревнованіе.
39 И ще тя прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ имъ:
И ще съборятъ блудилище-то ти,
И ще разорятъ высокы-тѣ ти мѣста:
Ще тя съблекатъ още отъ дрехы-тѣ ти,
И ще отнемѫтъ свѣтлы-тѣ ти украшенія,
И ще тя оставятъ голѫ и непокрытѫ.
40 И ще доведѫтъ върхъ тебе много народъ,
Които ще тя убіѭтъ съ каменіе,
И ще тя прободѫтъ съсъ сабли-тѣ си.
41 И ще изгорятъ съ огнь кѫщы-тѣ ти,
И ще извършатъ сѫдбы върхъ тебе прѣдъ очи-тѣ на много жены:
И ще тя направѭ да прѣстанешь отъ блудъ-тъ,
И нѣма да давашь вече заплатѫ.
42 И ще успокоѭ мой-тъ противъ тебе гнѣвъ,
И ревнованіе-то ми къмъ тебе ще прѣстане,
И ще ся утишѫ, и нѣма да ся гнѣвѭ вече.
43 Понеже не си си напомнила за дни-тѣ на младость-тѫ си,
Но прѣогорчаваше мя въ всичко това, за то,
Ето, и азъ ще въздамъ пѫтища-та ти върхъ главѫ-тѫ *ти*,
Говори Господь Іеова,
И подирь всичкы-тѣ си мрьсны работы
Нѣма да направишь споредъ това нечестіе.
44 Ето, всякой който прави пословицы
Ще прави пословицѫ противъ тебе,
И ще рече: Каквато майка-та таквазь и дъщеря-та.
45 Ты си дъщеря на майкѫ си,
На оназя която отметнѫ мѫжа си и чада-та си:
И си сестра на сестры-тѣ си,
На онѣзи които отметнѫхѫ мѫжіе-тѣ си и чада-та си:
Майка ви бѣ Хеттейка, а баща ви Амморреецъ.
46 И сестра ти по стара-та е Самарія,
Тя и дъщери-тѣ ѝ, които живѣѭтъ отъ лѣво тебѣ:
А млада-та ти сестра, която живѣе отъ дѣсно тебѣ,
Содомъ и дъщери-тѣ ѝ.
47 А ты и споредъ тѣхны-тѣ пѫтища не си ходила,
И не си направила споредъ тѣхны-тѣ мерзости:
Но като да бѣ то много малко,
Надминала си растлѣніе-то имъ въ всичкы-тѣ си пѫтища.
48 Живъ съмь азъ, говори Господь Іеова,
Сестра ти Содомъ не направи, ни тя ни дъщери-тѣ ѝ,
Както направи ты, и твои-тѣ дъщери.
49 Ето, това бѣше беззаконіе-то на сестрѫ ти Содомъ,
Нейно-то и на дъщери-тѣ ѝ:
Гордость, прѣсыщеніе отъ хлѣбъ, и безгрыжно спокойствіе:
А сиромаха и оскѫдный-тъ не подкрѣпяваше:
50 И възвышавахѫ ся, и правѣхѫ мерзости прѣдъ мене:
За то, като видѣхъ *това*, махнахъ гы.
51 И Самарія не съгрѣши нито половинѫ-тѫ отъ твои-тѣ съгрѣшенія:
Но ты умножи мерзости-тѣ си повече отъ тѣхъ,

И съсъ всичкы-тѣ си мерзости които си направила, оправда ты сестры-тѣ си.
52 Ты, която садѣше сестры-тѣ си, носѝ сега срамъ-тъ си,
Заради съгрѣшенiя-та си, съ които си станала по гнусна отъ тѣхъ.
Тѣ сѫ по праведны отъ тебе:
За то посрами ся и ты, и носѝ срамъ-тъ си,
Понеже си оправдала сестры-тѣ си.
53 И ще доведѫ назадъ плѣнницы-тѣ имъ,
Плѣнницы-тѣ на Содомъ и на дъщери-тѣ ѝ,
И плѣнницы-тѣ на Самарiѭ и на дъщери-тѣ ѝ;
Тогазь *ще върнѫ и* плѣнницы-тѣ на плѣненiе-то ти между тѣхъ:
54 За да носишь бесчестiе-то си,
И да ся срамувашь за всичко що си направила,
Понеже си станала утѣшенiе на тѣхъ.
55 Когато сестры-тѣ ти Содомъ и дъщери-тѣ ѝ ся върнатъ въ напрѣжно-то си състоянiе,
И Самарiя и дъщери-тѣ ѝ ся върнатъ въ напрѣжно-то си състоянiе,
Тогазь ще ся върнешь ты и дъщери-тѣ ти въ напрѣжно-то си състоянiе.
56 Защото *име-то на* сестрѫ ти Содомъ не ся чуеше отъ уста-та ти,
Въ дни-тѣ на гордость-тѫ ти,
57 Прѣди да ся открые твоя-та лошота,
Както *ся открьı* въ врѣме-то на поношенiе-то *което ти станѫ* отъ дъщери-тѣ на Сирiѭ,
И отъ всичкы-тѣ изъ около ѝ, дъщери на Филистимци-тѣ,
Които тя прѣзираха отъ вредъ.
58 Ты си понесла нечестiе-то си,
И мерзости-тѣ си, говори Господь.
59 Защото така говори Господь Iеова:
Азъ ще направѭ, както направи ты,
Която си прѣзрѣла клѣтвѫ-тѫ, и прѣстанила завѣтъ-тъ.
60 Но ще помнѭ завѣтъ-тъ си,
Който станѫ съ тебе въ дни-тѣ на младость-тѫ ти,
И ще ти поставѭ завѣтъ вѣченъ.
61 Тогазь ще ся напомнишь за пѫтища-та си, и ще ся засрамишь,
Когато прiемешь сестры-тѣ си, по стары-тѣ си и по млады-тѣ си;
И ще ти гы дамъ за дъщери,
Но не споредъ твой-тъ завѣтъ:
62 А мой-тъ завѣтъ ще поставѭ съ тебе,
И ще познаешь че азъ съмь Господь:
63 За да си напомнишь, и да ся засрамишь,
И да не отворишь вече уста-та си отъ срамъ-тъ си,
Когато направѭ умилостивенiе за тебе, за всичко що си сторила,
Говори Господь Iеова.

ГЛАВА 17.

1 И слово Господне быде къмъ мене и рече:
2 Сыне человѣческый, прѣдложи гатанкѫ, и направи притчѫ къмъ Израилевъ-тъ домъ:
3 И речѝ: Така говори Господь Iеова:
Орелъ-тъ великый, великокрылатый, дългоператый,
Пълный съ пера, пъстрошареный,
Дойде въ Ливанъ та зѣ по высокѫ-тѫ вѣйкѫ на кедръ-тъ.
4 Откърши върхъ-тъ на вѣтвы-тѣ му,
Та гы занесе въ земѭ-тѫ купеческѫ,
Тури гы въ търговскый градъ.
5 И зѣ отъ сѣме-то на земѭ-тѫ
Та го тури на поле сѣемо:
При много воды *го* занесе: *както* върбѫ го тури.
6 И прозябнѫ, и станѫ растлана лоза, ниска на растъ,
На която вѣйкы-тѣ ся завращахѫ къмъ него,
И коренiе-тѣ ѝ бѣхѫ подъ него:
Така станѫ лоза,
И направи прѫчкы, и покара отрасли.
7 Имаше и другъ орелъ голѣмъ, великокрылатъ и многоператъ:
И ето, тая лоза распрострѣ коренiе-тѣ си къмъ него,
И прострѣ вѣтвы-тѣ си къмъ него, за да ѭ напои,
Чрѣзъ лѣхы-тѣ на садъ-тъ ѝ.

8 Насадена бѣ на добро поле, при много воды,
За да направи вѣтвы,
И да принесе плодъ,
Та да стане добра лоза.
9 Речѝ: Така говори Господь Іеова: Ще благоуспѣе ли?
Не ще ли да изскубе той кореніе-тѣ ѝ,
И да прѣсѣче плодъ-тъ ѝ, та да изсъхне?
Ще да изсъхне съсъ всичкы-тѣ листіе на прозябеніе-то си,
Даже безъ голѣмж силж, или много людіе,
За да ж изскубе изъ кореніе-тѣ ѝ.
10 Ей, ето, насадена, ще благоуспѣе ли?
Не ще ли да изсъхне съвсѣмъ,
Както когато ся допре до неж всточный вѣтръ?
Ще изсъхне въ лѣхы-тѣ дѣто бѣ прозябнала.
11 И слово Господне быде къмъ мене и рече:
12 Кажи сега на отстжпный-тъ домъ:
Не проумѣвате ли що *значи* това?
Кажи: Ето, Вавилонскый-тъ царь дойде въ Іерусалимъ,
Та зѣ царя му, и князове-тѣ му,
И гы заведе съсъ себе си у Вавилонъ:
13 И зѣ отъ царско-то сѣме, та направи уговоръ съ него.
И го направи да ся закълне:
Зѣ и силны-тѣ на мѣсто-то:
14 За да ся снишн царство-то,
И да ся не въсправи,
Но да пази уговоръ-тъ му, и да го утвърждава.
15 Отстжпи обаче отъ него, и проводи си посланницы въ Египетъ,
За да му дадктъ коніе и людіе много.
Ще благоуспѣе ли? ще избѣгне ли който прави това?
Или като прѣстжпва уговоръ-тъ, ще избѣгне ли?
16 Живъ сьмь азъ, говори Господь Іеова,
Наистинж въ мѣсто-то на царя който го направи царь,
На когото клѣтвж-тж прѣзрѣ, и на когото уговоръ-тъ прѣстжпи,
Съ него всрѣдъ Вавилонъ ще умре.
17 И Фараонъ съ великж-тж войскж, и съ голѣмо-то множество,
Нѣма да направи за него *нищо* въ бой-тъ,
Като повдига окопы, и гради бойницы, за да погуби много душы.
18 Защото прѣзрѣ клѣтвж-тж и прѣстжпи уговоръ-тъ:
И ето, понеже, слѣдъ като даде ржкж-тж си,
Направи всичко това, нѣма да ся отърве.
19 За то така говори Господь Іеова:
Живъ сьмь азъ, наистинж клѣтвж-тж ми којто прѣзрѣ,
И уговоръ-тъ ми който прѣстжпи,
На главж-тж му ще гы въздамъ.
20 И ще распрострж мрѣжж-тж си върхъ него,
И ще ся хване въ примкы-тѣ ми:
И ще го закарамъ у Вавилонъ.
И тамъ ще ся сждж съ него заради беззаконіе-то му,
Което стори противъ мене.
21 И всичкы-тѣ му бѣжанци, съсъ всичкы-тѣ му пълкове,
Ще паднатъ отъ ножъ,
И останали-тѣ ще ся распръснатъ къмъ всякой вѣтръ:
И ще познаете че азъ Господь говорихъ.
22 Така говори Господь Іеова:
И ще земж азъ отъ высокж-тж вѣйкж на высокый-тъ кедръ, и ще насадж:
Ще откършж азъ отъ върхъ-тъ на млады-тѣ му вѣйкы *еднж* крѣхкж,
И ще насадж на горж высокж и прѣвъсходнж:
23 На высокж-тж горж Израилевж ще ж насадж:
И ще искара вѣйкы, и ще дава плодъ,
И ще стане великолѣпенъ кедръ:
И подъ него ще обитаватъ всякакъвъ видъ птицы:
Подъ сѣнкж-тж на вѣйкы-тѣ му ще ся населятъ.
24 И всичкы-тѣ дървета на поле-то ще познаштъ
Че азъ Господь снишихъ высоко-то дърво, възвысихъ ниско-то дърво,
Изсушихъ зелено-то дърво, и направихъ сухо-то дърво да ся раззеленѣе.
Азъ Господь говорихъ, и ще извършж.

ГЛАВА 18.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 рече: Що разумѣвате вы, които употрѣ-
бявате тжзи пословицж върху Израиле-
вж-тж землж, и казвате: Отци-тѣ ядохж
кыслъ, и зѫби-тѣ на чада-та оскоминѣхж?
3 Живъ сьмь азъ, говори Господь Іео-
ва, нѣма вече да употрѣбите тжзи по-
4 словицж въ Израиль. Ето, всичкы-тѣ
души сж мои: както душа-та на бащж-тж,
така и душа-та на сына е моя: която е
5 душа съгрѣшила ще умре. Но който е
6 праведенъ, и прави сждбж и правдж, Не
яде върху горы-тѣ, и не подига очи-тѣ
си къмъ идолы-тѣ на Израилевъ-тъ домъ,
и не осквернява женж-тж на ближній-тъ
си, и не приближава до женж кога е въ
7 нечистотж-тж си, И не насилствува че-
ловѣка, връща на длъжника залогъ-тъ
му, не граби съ насиліе, дава хлѣбъ-тъ
си на гладный-тъ, и покрыва съ дрехж
8 голый-тъ, Не дава съ лихвж, и не зема
придобытъкъ, отвръща ржкж-тж си отъ
неправдж, прави правж сждбж между
9 человѣка и человѣка, Ходи въ повелѣ-
нія-та ми, и пази сждбы-тѣ ми, за да
прави истинж: той е праведенъ: наис-
тинж той ще живѣе, говори Господь
Іеова.
10 Ако той роди сынъ разбойникъ който
пролива кръвь, и прави *другы* таквызь
11 работы, И който не испълнява всичкы-тѣ
онѣзи *длъжности*, но и върху горы-тѣ
яде, и женж-тж на ближній-тъ си осквер
12 нява, Сиромахъ-тъ и скждный-тъ насил-
ствува, граби съ насиліе, не връща за-
логъ-тъ, и подига очи-тѣ си къмъ идо-
13 лы-тѣ, *и* прави мерзости, Дава съ лих-
вж, и зема придобытъкъ, той ще живѣе
ли? нѣма да живѣе: всичкы тѣзи мер-
зости е сторилъ: непрѣмѣнно ще ся у-
мъртви: кръвь-та му ще бжде върхъ него.
14 Ако ли роди сынъ, който, като гледа
всичкы-тѣ съгрѣшенія на бащж си които
е сторилъ, *бои ся и не прави таквызь,

15 Не яде върху горы-тѣ, и не подига о-
чи-тѣ си къмъ идолы-тѣ на Израилевъ-тъ
домъ, и не осквернява женж-тж на ближ-
16 ній-тъ си, И не насилствува человѣка,
не задържа залогъ, и не граби съ наси-
ліе, дава хлѣбъ-тъ си на гладный-тъ, и
17 покрыва съ дрехж голый-тъ, Не дига
ржкж върхъ сиромаха, лихвж и придо-
бытъкъ не зема, извършва сждбы-тѣ ми,
ходи въ повелѣнія-та ми; той нѣма да
умре заради беззаконіе-то на бащж си;
непрѣмѣнно ще живѣе.
18 Баща му, понеже е правилъ насиліе,
грабилъ отъ брата *си*, и правилъ между
людіе-тѣ си което не е добро, ето, той
ще умре въ беззаконіе-то си.
19 Но вы казвате: Защо? сынъ-тъ не
носи ли беззаконіе-то на бащж си? като
е направилъ сынъ-тъ сждбж и правдж,
и упазилъ всичкы-тѣ ми завѣщанія, и
гы е извършилъ, непрѣмѣнно ще живѣе.
20 Душа-та която грѣши, тя ще умре:
сынъ-тъ нѣма да понесе беззаконіе-то
на бащж-тж, и баща-та нѣма да понесе
беззаконіе-то на сына: правда-та на
праведный-тъ ще бжде върхъ него, и
беззаконіе-то на беззаконный-тъ ще бж-
де върхъ него.
21 Но беззаконный-тъ ако ся върне отъ
всичкы-тѣ си грѣхове които е сторилъ,
и упази всичкы-тѣ ми повелѣнія, и на-
прави сждбж и правдж, непрѣмѣнно ще
22 живѣе, нѣма да умре. Всичкы-тѣ него-
вы беззаконія, които е направилъ, нѣма
да му ся поменжтъ: въ правдж-тж си
23 която направи ще живѣе. Да ли е мое-то
благоволеніе да умре беззаконный-тъ,
говори Господь Іеова, а не да ся обър-
не отъ пжтища-та си и да живѣе?
24 Когато обаче праведный-тъ ся върне
отъ правдж-тж си, и стори неправдж, *и*
направи по всичкы-тѣ мерзости които
беззаконный-тъ прави, тогазь ще живѣе
ли? всичка-тж му правда която е на-
правилъ нѣма да ся помене: въ беззако-
ніе-то си въ което е беззаконнувалъ, и
въ грѣхъ-тъ си въ който е съгрѣшилъ
въ тѣхъ ще умре.
25 Но вы казвате: Пжть-тъ Господенъ

* *Или* внимава.

не е правъ. Слушайте сега, доме Израи-
левъ: мой-тъ ли пжть не е правъ? не
26 сж ли кривы ваши-тѣ пжтища? Когато
ся върне праведный-тъ отъ правдж-тж
си, и направи неправдж, и умре въ нея,
заради неправдж-тж си, коятo е напра-
27 вилъ, ще умре: И когато беззаконный-тъ
ся върне отъ беззаконіе-то си което е
направилъ, и направи сждъ и правдж,
28 той ще упази живж душж-тж си. Поне-
же ся е смыслилъ и ся е върналъ отъ
всичкы-тѣ си беззаконія, които е сто-
рилъ, непрѣмѣнно ще живѣе, нѣма да
умре.
29 Но домъ-тъ Израилевъ казва: Пжть-тъ
Господень не е правъ. Доме Израилевъ,
мои-тѣ ли пжтища не сж правы: не сж
30 ли ваши-тѣ пжтища кривы? За то, доме
Израилевъ, ще вы сждя, всякого спо-
рѣдъ пжтища-та му, говори Господь Іео-
ва. Покайте ся, и върнѣте ся отъ всич-
кы-тѣ си беззаконія: та да ви не бжде
31 беззаконіе-то за погыбель. Отхвърлѣте
отъ васъ всичкы-тѣ си беззаконія, съ
които беззаконнувахте, и направѣте си
ново сърдце и новъ духъ: и защо да
32 умрете, доме Израилевъ? Понеже азъ не
благоволя въ смърть-тж на умираю-
щій-тъ, говори Господь Іеова: за то
върнѣте ся, и живи бждѣте.

ГЛАВА 19.

1 И ты дигни плачъ заради Израилевы-
2 тѣ князове, И речи:
Що е майка ти? Львица:
Лѣжи между львове-тѣ,
Храни щенета-та си въ срѣдъ млады
львове.
3 И исхрани едно отъ щенета-та си,
И стана младъ львъ,
И ся научи да граби ловъ; человѣцы я-
дѣше.
4 И народи-тѣ чуха за него:
Хванатъ бýде въ ровъ-тъ имъ,
И съ кукы го закараха въ земя-та Е-
гыпетскж,
5 И като видѣ тя че надежда-та ѝ ся
осуети и изгуби,
Зѣ още едно отъ щенета-та си,
И го направи младъ львъ.
6 И като ходѣше между львове-тѣ
Стана младъ львъ,
И ся научи да граби ловъ; человѣцы я-
дѣше.
7 И позна палаты-тѣ имъ,
И запустяваше градове-тѣ имъ:
И ужасила ся бѣ земя-та и исплъненіе-
то ѝ,
Отъ гласъ-тъ на рыканіе-то му.
8 И народи-тѣ ся опълчиха противъ
него изъ около отъ области-тѣ,
И прострѣха върхъ него прикы-тѣ си,
И хвана ся въ ровъ-тъ имъ.
9 И съ кукы го турихж въ решеткж,
Та го закарахж при Вавилонскый-тъ
царь;
Въ твърдынж го въведохж,
За да ся не чуе вече гласъ-тъ му
Върху Израилевы-тѣ горы.
10 Майка ти, по твоя-тж прилика,
Бѣше като лозж насадена при водж:
Стана плодоносна, и плъна съ вѣйкы,
Поради много-то воды.
11 И станаха на нея крѣпкы жезли
За скиптры на владѣтели-тѣ:
И растъ-тъ ѝ ся възвыши въ срѣдъ че-
сты-тѣ вѣйкы,
И стана знаменита въ высочинж-тж си
Между множество-то на отрасли-тѣ си.
12 Но откършена бýде съ ярость,
Хвърлена бýде наземи,
И всточенъ вѣтръ изсуши плодъ-тъ ѝ:
Крѣпкы-тѣ ѝ жезли ся счупиха и из-
съхнаха:
Огнь гы изѣде.
13 А сега е насадена въ пустыня,
Въ суха и безводна земя.
14 И излѣзе огнь изъ единъ жезлъ отъ
вѣйкы-тѣ ѝ,
Та изѣде плодъ-тъ ѝ,
Щото нѣмаше *вече* въ нея жезлъ крѣ-
пъкъ
За скиптръ на княжество.
Той е плачъ, и ще бжде за плачъ.

ГЛАВА 20.

1 И въ седма-та година, петый-тъ *мѣ-
сецъ*, въ десетый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ,
дойдохѫ едни отъ старѣйшины-тѣ Изра-
илевы за да попытатъ Господа, и сѣд-
2 нахѫ прѣдъ мене. И слово Господне
3 биде къмъ мене, и рече: Сыне человѣ-
ческий, говори на старѣйшины-тѣ Из-
раилевы, и кажи имъ: Така говори Го-
сподь Іеова: Дошли сте за да мя по-
търсите ли? Живъ сьмь азъ, говори Го-
сподь Іеова, не ще бѫдѫ потърсенъ отъ
4 васъ. Ще гы сѫдишь ли? сыне человѣ-
ческий, ще сѫдишь ли? покажи имъ
5 мерзости-тѣ на бащы-тѣ имъ: И ка-
жи имъ: Така говори Господь Іеова:
Въ день-тъ въ който избрахъ Израиля,
и възвысихъ рѫкѫ-тѫ си къмъ сѣме-то
на Іакововъ-тъ домъ, и станахъ имъ по-
знатъ въ Египетскѫ-тѫ землѭ, и възвы-
сихъ рѫкѫ-тѫ си къмъ тѣхъ, и рѣкохъ:
6 Азъ сьмь Господь Богъ вашъ, Въ онзи
день възвысихъ рѫкѫ-тѫ си къмъ тѣхъ,
че ще гы изведѫ изъ Египетскѫ-тѫ зе-
млѭ, въ землѭ коѭто промыслихъ за тѣхъ,
въ землѭ въ коѭто тече млѣко и медъ,
7 коѭто е слава на всичкы-тѣ земли. И
рѣкохъ имъ: Отхвърлѣте всякой мер-
зости-тѣ на очи-тѣ си, и не ся осквер-
нявайте съ Египетскы-тѣ идолы: Азъ
сьмь Господь Богъ вашъ.
8 Тѣ обаче отстѫпихѫ отъ мене, и не
рачихѫ да мя послушатъ; не отхвърлихѫ
всякой мерзости-тѣ на очи-тѣ си, и не
оставихѫ Египетскы-тѣ идолы. Тогазь
рѣкохъ да излѣѭ ярость-тѫ си върхъ
тѣхъ, за да свършѫ гнѣвъ-тъ си противъ
9 тѣхъ всрѣдъ Египетскѫ-тѫ землѭ. Но
подѣйствувахъ заради име-то си, да ся
не оскверни прѣдъ язычници-тѣ между
които бѣхѫ, и прѣдъ които ся опознахъ
на тѣхъ като гы изведохъ изъ Египет-
скѫ-тѫ землѭ.
10 И изведохъ гы изъ Египетскѫ-тѫ зе-
млѭ, та гы заведохъ въ пустынѭ-тѫ;
11 И дадохъ имъ повелѣнія-та си, и напра-
вихъ познаты тѣмъ сѫдбы-тѣ си, които
като прави человѣкъ, ще бѫде живъ
12 чрѣзъ тѣхъ. И сѫбботы-тѣ си още да-
дохъ на тѣхъ, да сѫ тѣ знакъ между ме-
не и тѣхъ, за да познаватъ че азъ сьмь
Господь който гы освящавамъ.
13 Но Израилевый домъ отстѫпи отъ ме-
не въ пустынѭ-тѫ; въ повелѣнія-та ми
не ходихѫ, и отхвърлихѫ сѫдбы-тѣ ми,
които като прави человѣкъ, ще бѫде
живъ чрѣзъ тѣхъ; и сѫбботы-тѣ ми о-
скверняхѫ прѣмного: тогазь рѣкохъ да
излѣѭ ярость-тѫ си върхъ тѣхъ въ пу-
14 стынѭ-тѫ за да гы истрѣбѭ. Но подѣй-
ствувахъ заради име-то си, да ся не о-
скверни прѣдъ язычници-тѣ, прѣдъ ко-
ито гы изведохъ.
15 И азъ възвысихъ още къмъ тѣхъ рѫ-
кѫ-тѫ си въ пустынѭ-тѫ, че не щѫ да
гы заведѫ въ землѭ-тѫ коѭто *имъ* да-
дохъ, *въ землѭ*, въ коѭто тече млѣко и
медъ, коѭто е слава на всичкы-тѣ земли.
16 Защото сѫдбы-тѣ ми отхвърлихѫ, и въ
повелѣнія-та ми не ходихѫ, и сѫбботы-
тѣ ми осквернихѫ; защото сърдца-та
17 имъ ходѣхѫ вслѣдъ идолы-тѣ имъ. Но
пощади гы око-то ми, да гы не истрѣ-
бѭ и не гы довършихъ въ пустынѭ-тѫ.
18 И рѣкохъ на чада-та имъ въ пустынѭ-тѫ:
Не ходѣте въ повелѣнія-та на отцы-тѣ
си, и не пазѣте сѫдбы-тѣ имъ, и не ся
19 осквернявайте съ идолы-тѣ имъ. Азъ сьмь
Господь Богъ вашъ: въ мои-тѣ повелѣ-
нія ходѣте, и мои-тѣ сѫдбы пазѣте, и
20 извършвайте гы: И освящавайте сѫб-
боты-тѣ ми; и да сѫ тѣ знакъ между ме-
не и васъ, за да познавате че азъ сьмь
Господь Богъ вашъ.
21 Чада-та обаче отстѫпихѫ отъ мене,
въ повелѣнія-та ми не ходихѫ, и не у-
пазихѫ сѫдбы-тѣ ми, да гы вършатъ,
които ако прави человѣкъ, ще живѣе
чрѣзъ тѣхъ; сѫбботы-тѣ ми осквернихѫ:
тогазь рѣкохъ да излѣѭ ярость-тѫ си
върхъ тѣхъ, за да свършѫ гнѣвъ-тъ си
22 противъ тѣхъ въ пустынѭ-тѫ. Но от-
върнахъ рѫкѫ-тѫ си, и подѣйствувахъ
заради име-то си, да ся не оскверни
прѣдъ язычници-тѣ, прѣдъ които гы
23 изведохъ. Възвысихъ още азъ рѫкѫ-тѫ

си върхъ тѣхъ въ пустынѭ-тѫ да гы
распрьснѫ между язычницы-тѣ, и да гы
24 разсѣѭ по мѣста-та; Защото сѫдбы-тѣ
ми не навършихѫ, и повелѣнія-та ми от-
хвьрлихѫ, и сѫбботы-тѣ ми оскверняхѫ,
и очи-тѣ имъ бѣхѫ вслѣдъ идолы-тѣ на
25 бащы-тѣ имъ. За то и азъ имъ дадохъ
повелѣнія не добры, и сѫдбы чрѣзъ кои-
26 то не щѣхѫ да бѫдѫтъ живи: И осквер-
нихъ гы въ приношенія-та имъ, съ това
че прѣминувахѫ *прѣзъ огнь* всяко що
растваря ложесна, за да гы запустѭ, та
да познаѭтъ че азъ сьмь Господь.
27 За то, сыне человѣческый, говорѝ на
Израилевый-тъ домъ, и кажи имъ: Така
говори Господь Іеова: Още и въ това
бащи-тѣ ви мя укорихѫ, като правѣхѫ
28 прѣстѫпленіе противъ мене. *Защото*
като гы доведохъ въ земѭ-тѫ, *заради*
коѭто възвысихъ рѫкѫ-тѫ си че ще имъ
ѭ дамъ, тогазъ погледнахѫ на всякой
хълмъ высокъ, и на всяко дьрво сѣнче-
сто, и тамъ принесохѫ жьртвы-тѣ си,
и турихѫ тамъ раздразнителны-тѣ си
приношенія; и положихѫ тамъ благо-
вонны-тѣ си уханія, и направихѫ тамъ
29 възліянія-та си. И рѣкохъ имъ: Що е
высоко-то мѣсто, на което отхождате?
И име-то му ся нарече *Вама, дори до
днесь.
30 За то кажи на Израилевый-тъ домъ:
Така говори Господь Іеова: Като ся о-
скверннявате вы въ пѫть-тъ на отцы-тѣ
си, и блудувате подирь мерзости-тѣ имъ,
31 И ся оскверннявате съсъ всичкы-тѣ си
идолы дори до днесь, като приносяте
дарове-тѣ си, и прѣминувате синове-тѣ си
прѣзъ огнь-тъ, и азъ ще бѫдѫ ли потър-
сенъ отъ васъ, доме Израилевъ? Живъ сьмь
азъ, говори Господь Іеова, не ще бѫдѫ
32 потърсенъ отъ васъ. И онова, което раз-
мышлявате, никакъ не ще бѫде; защото
вы говорите: Ще бѫдемъ като язычни-
цы-тѣ, като мѣстны-тѣ родове, да слу-
жимъ на дьрва и на каменіе.
33 Живъ сьмь азъ, говори Господь Іео-
ва, непрѣмѣнно съ държавнѫ рѫкѫ, и съ
мышцѫ прострѣнѫ, и съ излѣнѫ ярость,
34 ще царувамъ надъ васъ. И ще вы изве-
дѫ изъ людіе-тѣ, и ще вы съберѫ отъ
мѣста-та въ които сте распрьснати, съ
държавнѫ рѫкѫ, и съ прострѣнѫ мыш-
35 цѫ, и съ излѣнѫ ярость. И ще вы заве-
дѫ въ пустынѭ-тѫ на людіе-тѣ, и тамъ
ще ся сѫдѭ съ васъ лице съ лице.
36 Както ся сѫдихъ съ отцы-тѣ ви въ
пустынѭ-тѫ на Египетскѫ-тѫ земѭ, та-
ка ще ся сѫдѭ съ васъ, говори Господь
37 Іеова. И ще вы проводѭ подъ жезлъ-тъ,
и ще вы заведѫ въ узы-тѣ на завѣтъ-тъ.
38 И ще исчистѭ отъ срѣдъ васъ отстѫп-
ницы-тѣ и тѣзи които ми сѫ направили
нечестіе: ще гы изведѫ изъ земѭ-тѫ на
пришелствіе-то имъ, и нѣма да влѣзѫтъ
въ земѭ-тѫ Израилевѫ: и ще познаете
че азъ сьмь Господь.
39 А вы, доме Израилевъ, така говори
Господь Іеова: Идѣте, служѣте всякой
на идолы-тѣ си и за напрѣдъ, ако не ще-
те да мя слушате; но не оскверннявайте
вече свято-то ми име съ дарове-тѣ си, и
40 съ идолы-тѣ си. Защото на святѫ-тѫ ми
горѫ, на высокѫ-тѫ Израилевѫ горѫ, го-
вори Господь Іеова, тамъ всичкый Из-
раилевъ домъ, всичкы-тѣ въ земѭ-тѫ
ще ми служѫтъ: тамъ ще гы пріемѫ, и
тамъ ще поискамъ приношенія-та ви, и
начаткы-тѣ на дарове-тѣ ви, съсъ всич-
кы-тѣ ви святы нѣща.
41 Ще вы пріемѫ съ уханіе на благово-
ніе, когато вы изведѫ изъ племена-та,
и вы съберѫ отъ мѣста-та въ които ся
распрьснахте: и ще ся осветѭ въ васъ
42 прѣдъ народы-тѣ. И ще познаете че азъ
сьмь Господь, когато вы доведѫ въ зе-
мѭ-тѫ Израилевѫ, въ земѭ-тѫ заради
коѭто възвысихъ рѫкѫ-тѫ си че ще ѭ
43 дамъ на отцы-тѣ ви. И тамъ ще си на-
помните за пѫтища-та си, и за всичкы-
тѣ си дѣла въ които ся осквернихте; и
ще ся погнусите сами отъ себе си за-
ради всичкы-тѣ си злины които сторих-
44 те. И ще познаете че азъ сьмь Господь,
когато ви направѭ *така* заради име-то
си, не споредъ лукавы-тѣ ви пѫтища,
нито споредъ растлѣнны-тѣ ви дѣла, до-

* Высоко мѣсто.

ме Израилевъ, говори Господь Iеова.
45 И слово Господне быде къмъ мене, и
46 рече: Сыне человѣческый, утвърди ли-
це-то си къмъ пладне, и направи да кап-
не *слово* къмъ пладне, и пророчествувай
противъ дѫбрава-тѫ на южно-то поле;
47 И кажи на южнѫ-тѫ дѫбравѫ: Слушай
слово-то Господне: така говори Господь
Iеова: Ето, азъ ще запалѭ огнь въ те-
бе, и ще изѣде въ тебе всяко дърво зе-
лено и всяко дърво сухо: распаленый-тъ
пламыкъ не ще угасне, и ще изгори въ
него всичкѫ-тѫ повърхность отъ югъ до
48 сѣверъ: И всякa плъть ще види, че азъ
Господь го запалихъ: нѣма да угасне.
49 И азъ рѣкохъ: Горко! Господи Iео-
ва! тѣ казватъ заради мене: Не говоря
ли той притчы?

ГЛАВА 21.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 рече: Сыне человѣческый, утвърди ли-
це-то си къмъ Iерусалимъ, и направи да
кание *слово* къмъ святы-тѣ мѣста, и про-
рочествувай къмъ Израилевѫ-тѫ землѭ,
3 и кажи на Израилевѫ-тѫ землѭ: Така го-
вори Господь: Ето азъ съмь противъ те-
бе, и ще истръгнѫ ножъ-тъ си, изъ нож-
ницѫ-тѫ, и ще отсѣкѫ отъ тебе праве-
4 дный-тъ и нечестивый-тъ. И понеже ще
отсѣкѫ отъ тебе праведный-тъ и не-
честивый-тъ, за то ще излѣзе ножъ-тъ
ми изъ ножницѫ-тѫ си противъ всякѫ
5 плъть, отъ югъ до сѣверъ: И ще познае
всякa плъть, че азъ Господь истръгнахъ
ножъ-тъ си изъ ножницѫ-тѫ му: нѣма
да ся върне вече.
6 За то ты, сыне человѣческый, въздъх-
ни съсъ съкрушеніе на чрѣсла-та *си*; и
7 съ огорченіе въздъхни прѣдъ тѣхъ. И
когато ти рекѫтъ: Защо въздышашь ты?
ще отговоришь: Заради извѣстіе-то, че
иде, и всяко сърдце ще ся стопи, и всич-
кы-тѣ рѫцѣ ще ослабнѫтъ, и всякой
духъ ще прѣмре, и всичкы-тѣ колѣна ще
станѫтъ *като* водѫ: ето, иде, и ще бѫ-
де, говори Господь Iеова.
8 И слово Господне быде къмъ мене, и
9 рече: Сыне человѣческый, пророчеству-
вай, и речи: Така говори Господь: Ре-
чи: Мечъ, мечъ ся остри, и даже наль-
10 скува ся: Остри ся за да направи голѣ-
мо кланіе; нальскува ся, за да свѣтка.
Можемъ ли прочее да смы весели? *Той
е* жезлъ-тъ на сына ми, който прѣзира
11 всяко дърво. И го даде да ся нальска, за
да ся държи въ рѫкѫ; този мечъ е нао-
стренъ и нальсканъ, за да ся даде въ
рѫкѫ-тѫ на посѣкателя.
12 Възопій, и излелекай, сыне человѣче-
скый; защото той е върхъ людіе-тѣ ми,
върхъ всичкы-тѣ Израилевы князове е:
трепераніе ще нападне върхъ людіе-тѣ
ми заради мечъ-тъ: за то удари по бедро-
13 то *си*; Защото испытаніе *има*: и какво
ако жезлъ-тъ който прѣзира не бы сѫ-
ществувалъ вече, говори Господь Iеова?
14 За то ты, сыне человѣческый, проро-
чествувай, и исплескай рѫкѫ върху рѫ-
кѫ, и да ся удвои мечъ-тъ, да ся утрои,
мечъ-тъ на раненны-тѣ; той е мечъ-тъ
на голѣмы-тѣ ранены, който ще гы об-
15 сади отъ всякадѣ. Нанесохъ ужасъ-тъ
на мечъ-тъ надъ всичкы-тѣ имъ порты,
за да ся стопи *всяко* сърдце, и да ся у-
множи паданіе-то. Увы! приготви ся за
16 да блистае, наточи ся за кланіе. Стегни
ся, *мечу*, нападни надѣсно, налѣво, дѣ-
17 то ся обърне лице-то ти. И азъ още ще
плеснѫ съ рѫцѣ, и ще докарамъ ярость-
тѫ си. Азъ Господь говорихъ.
18 И слово Господне быде къмъ мене, и
19 рече: И ты, сыне человѣческый, опрѣ-
дѣли си два пѫтя, за да замине мечъ-тъ
на Вавилонскый-тъ царь; и два-та ще
излизатъ отъ истѫ-тѫ землѭ: и направи
мѣсто, направи *го* въ начало-то на град-
20 скый-тъ пѫть. Опрѣдѣли пѫть за да за-
мине мечъ-тъ въ Раввѫ на Аммоновы-тѣ
синове, и въ Iудѫ къмъ утвърденый-тъ
Iерусалимъ.
21 Защото царь-тъ Вавилонскый ся спрѣ
при двоепѫтіе-то, въ начало-то на два-
та пѫтя, за да почародѣйствува: растре-
се стрѣлы-тѣ *вълшебнически*, попыта
22 терафимы-тѣ, прѣгледа ятро-то. Въ дѣ-
сницѫ-тѫ му станѫ жрѣбіе-то за Iеру-

салимъ, за да тури *ратны-тѣ* овны, за
да отвори уста въ клапіе, да възвыси
гласъ въ въсклицаніе, да тури овны сре-
щѫ порты-тѣ, да направи окопы, да съ-
23 гради остѣненія. Но то ще имъ бѫде ка-
то суетно чародѣйствуваніе, въ очи-тѣ
на онѣзи които направихѫ на тѣхъ клѣ-
твы, той обаче ще *имъ* напомни беззa-
коніе-то *имъ*, за да ся хванатъ.
24 За то тaка говори Господь Іеова: По-
неже направихте да дойде въ напомне-
ніе беззаконіе-то ви, когато ся открыхѫ
прѣстапленія-та ви, щото да ся явятъ
съгрѣшенія-та ви въ всичкы-тѣ ви дѣя-
нія; понеже дойдохте въ напомненіе, ще
25 бѫдете хванати въ рѫцѣ. И ты, сквер-
ный, нечестивый княже Израилевъ, на
когото е дошелъ день-тъ, когато беззa-
26 коніе-то *стигнѫ* до край, Така говори
Господь Іеова: Дигни кидаръ-тъ, и от-
неми коронѫ-тѫ: тя нѣма *да бѫде* та-
кваз: смиреный-тъ възвыси, а высо-
27 кый-тъ смири. Ще прѣвърнѫ, ще прѣ-
вързѫ, ще прѣвърнѫ неѭ, и нѣма да
сѫществува додѣ дойде *онзи* комуто при-
надлежи; и *нему* ще ѭ дамъ.
28 И ты, сыне человѣческый, пророче-
ствувай и речи: Така говори Господь
Іеова заради Аммоновы-тѣ синове, и за-
ради укоръ-тъ имъ: и кажи: Мечь, мечь
е истегленъ, нальсканъ е за кланіе, и
29 блещи за да истрѣби, Като виждатъ су-
етно видѣніе за тебе, като чародѣйству-
ватъ лъжѫ на тебе, за да тя турятъ на
вратъ-тъ на раненый-тѣ, на нечестивы-
тѣ, на които день-тъ е дошелъ, когато
беззаконіе-то *имъ стигнѫ* до край.
30 Да *го* върнѫ ли въ ножницѫ-тѫ му?
На мѣсто-то дѣто си създаденъ, въ зе-
мѭ-тѫ на рожденіе-то ти, ще тя сѫдѭ.
31 И ще излѣѭ гнѣвъ-тъ си върхъ тебе; съ
огнь-тъ на гнѣвъ-тъ си ще духнѫ върхъ
тебе; и ще тя прѣдамъ въ рѫцѣ-тѣ на
32 дивы мѫжіе които кроятъ погыбель. Хра-
на на огнь ще станешь; кръвь-тѫ ти ще
бѫде всрѣдъ земѭ-тѫ *ти*; не ще бѫде
вече поменъ за тебе; защото азъ Гос-
подь говорихъ.

ГЛАВА 22.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 рече: И ты, сыне человѣческый, ще
сѫдишь ли, ще сѫдишь ли градъ-тъ на
кръвопролитія-та? то покажи му всич-
3 кы-тѣ му мерзости. Речи прочее: Така
говори Господь Іеова: О граде, който
проливашь кръвь въ срѣдѫ-тѫ си, за да
дойде врѣме-то ти, и правишь кумиры
противъ себе си, за да ся оскверняваш,
4 Станѫ повиненъ въ кръвь-тѫ си, която
си пролялъ; и осквернилъ си ся въ ку-
миры-тѣ си, които си направилъ; и на-
правилъ си да приближатъ дни-тѣ ти, и
дошелъ си дори до лѣта-та си: за това
направихъ тя укоръ на народы-тѣ, и по-
5 руганіе на всичкы-тѣ страны. Ближни-
тѣ, и далечни-тѣ отъ тебе ще ся пору-
гаѭтъ на тебе, прочутый въ мерзость,
обилный въ метежъ.
6 Ето, Израилеви-тѣ князове бѣхѫ въ
тебе за да проливатъ кръвь, всякой спо-
7 редъ силѫ-тѫ си. Въ тебе сѫ прѣзирали
бащѫ и майкѫ; всрѣдъ тебе сѫ ся до-
карвали съ насиліе къмъ чужденецъ-тъ;
въ тебе сѫ угнѣтявали сираче и вдовицѫ.
8 Святы-тѣ ми вещи си прѣзрѣлъ ты, и
9 сѫбботы-тѣ ми си осквернилъ. Въ тебе
сѫ были клеветници мѫжіе за да про-
ливатъ кръвь; и въ тебе ядѣхѫ на го-
ры-тѣ: всрѣдъ тебе правѣхѫ нечестіе.
10 Въ тебе открыхѫ голотѫ-тѫ на бащѫ;
въ тебе смирихѫ отлѫченѫ-тѫ въ нечи-
11 стотѫ-тѫ ѝ. И единъ направи гнусотѫ
съ женѫ-тѫ на ближній-тъ си; а другъ
оскверни нечестиво снѫхѫ си; и другъ
въ тебе смири сестрѫ си, дъщерѭ-тѫ
12 на отца си. Въ тебе земахѫ дарове за
да проливатъ кръвь: ты си зѣлъ лихвѫ
и придобытъкъ, и съ насиліе си лихоим-
ствувалъ отъ ближни-тѣ си, и мене си
забравилъ, говори Господь Іеова.
13 Ето, за това плеснахъ съ рѫцѣ зара-
ди лихоимство-то ти което си направилъ,
и заради кръвь-тѫ ти която бѣ всрѣдъ
14 тебе. Ще удържи ли сърдце-то ти? Или
ще иматъ ли силѫ рѫцѣ-тѣ ти, въ дни-тѣ

въ които азъ ще свършж съ тебе? Азъ
15 Господь говорихъ, и ще извършж. И ще
тя расприсня между народы-тѣ, и разсѣж
по страны-тѣ, и ще направя да
16 исчезне изъ тебе нечистова-та ти. И ще
бъдешь въ себе си омърсенъ прѣдъ народы-тѣ;
и ще познаешь че азъ сьмь
Господь.
17 И слово Господне быде къмъ мене, и
18 рече: Сыне человѣческый, Израилевъ-тъ
домъ ми станж шлакъ; всичкы-тѣ сж
мѣдь, и олово, и желѣзо, и свинецъ,
всрѣдъ горнило-то; шлакъ сребъренъ сж.
19 За то така говори Господь Iеова: Понеже
всичкы вы станахте шлакъ, ето,
за това ще вы съберж всрѣдъ Iерусалимъ:
20 Както събиратъ всрѣдъ горнило-то
сребро-то, и мѣдь-тж, и желѣзо-то,
и свинецъ-тъ, и олово-то, за да раздухатъ
огнь-тъ върхъ тѣхъ, та да *гы* стопятъ,
така въ ярость-тж си и гнѣвъ-тъ
си ще *вы* съберж, и ще вы турж *тамо*,
21 и растопиж. Ей, ще вы съберж, и съ
огнь-тъ на гнѣвъ-тъ си ще духнж върхъ
васъ, и ще ся растопите всрѣдъ него.
22 Както ся топи сребро-то всрѣдъ горнило-то,
така ще ся растопите всрѣдъ него;
и ще познаете че азъ Господь излѣхъ
гнѣвъ-тъ си върхъ васъ.
23 И слово Господне быде къмъ мене, и
24 рече: Сыне человѣческый, кажи ѝ: Ты
си земя която не ся е очистила, *и* не
е валѣло дъждь върху неж въ день-тъ
25 на гнѣвъ-тъ. Всрѣдъ неж има съзаклѣтiе
отъ пророцы-тѣ ѝ: като львъ който
рыкае, и похыщава ловъ-тъ, тѣ поглъщатъ
душы; зѣхж съкровища и многоцѣнны
вещи; умножихж вдовицы-тѣ ѝ
26 всрѣдъ неж. Священницы-тѣ ѝ прѣстъпихж
законъ-тъ ми, и осквернихж святы-тѣ
ми вещи; между свято и скверно
не направихж разликж, и между нечисто
и чисто не показахж разность; и крыяхж
очи-тѣ си отъ сабботы-тѣ ми, и азъ
станахъ като мърсенъ всрѣдъ тѣхъ.
27 Князове-тѣ ѝ сж всрѣдъ неж като вълцы
грабяще ловъ, за да проливатъ кръвь,
за да погубватъ душы, за да правятъ лихоимство.
28 И пророци-тѣ ѝ ги мажехж съ
калъ, защото видѣхж суеты, и прорицахж
имъ лъжы, и казвахж: Така говори
Господь Iеова, когато Господь не бѣ
29 говорилъ. Людiе-тѣ на *тази* земя употрѣбявахж
притѣсненiе, и грабѣхж съ
насилiе, и насилствувахж сиромахъ и
оскуденъ, и чужденецъ притесинявахж
30 безъ сждбж. И потърсихъ между тѣхъ
мжжъ, който да въздигне огражденiя, и
да застане въ проломъ-тъ прѣдъ мене
заради мѣсто-то, за да го не разоря; и
31 не намѣрихъ. За то излѣхъ гнѣвъ-тъ си
върхъ тѣхъ; довършихъ гы съ огнь-тъ
на гнѣвъ-тъ си; патища-та имъ въздадохъ
на главы-тѣ имъ, говори Господь
Iеова.

ГЛАВА 23.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 рече: Сыне человѣческый, имаше двѣ
3 жены, дъщери на еднж майкж; И блудувахж
въ Египетъ; блудувахж въ младость-тж
си: тамо ся натиснахж гръди-тѣ
имъ, и тамо ся сгнѣтохж дѣвическы-тѣ
4 имъ съсци. И имена-та имъ бѣхж, на
по старж-тж Оола, и на сестрж ѝ Оолива;
и тѣ станахж мои, и родихж синове
и дъщери: а имена-та имъ бѣхж, на
Самарiж, Оола, и на Iерусалимъ, Оолива.
5 И Оола блудовà, като бѣше моя, и ся
избезуми за любовницы-тѣ си, съсѣды-тѣ
6 *си* Ассирiйцы-тѣ, Облѣчены въ сини,
войводы и началницы, всичкы-тѣ рачителны
млады, конницы яздяще на конiе.
7 И стори блудодѣянiя-та си съ тѣхъ, които
бѣхж всичкы избрани отъ Ассирiйцы-тѣ,
и съсъ всичкы *тѣхъ* заради които
ся избезуми; съсъ всичкы-тѣ имъ я-
8 долы ся оскверняваше. И не остави
блудъ-тъ си изъ Египетъ: защото съ
неж спѣхж въ младость-тж ѝ, и тѣ натискахж
дѣвическы-тѣ ѝ съсцы, и изливахж
блудъ-тъ си върхъ неж.
9 За то ж прѣдадохъ въ ржцѣ-тѣ на
любовницы-тѣ ѝ, въ ржцѣ-тѣ на Асси-
10 рiйцы-тѣ, заради които ся избезуми. Тѣ
открыхж срамота-тж ѝ; зѣхж синове-тѣ

ѝ и дъщери-тѣ ѝ, и неѭ съ мечъ убихѫ:
и станѫ прочута между жены-тѣ, и из-
вършихѫ сѫдбѫ надъ неѭ.
11 А когато сестра ѝ Оолива видѣ *това*,
растлѣ ся въ избезуміе-то си повече
отъ неѭ, и въ блудодѣянія-та си повече
12 отъ блудове-тѣ на сестрѫ си; Избезуми
ся за съсѣды-тѣ *си* Ассирійцы-тѣ, вой-
воды и началницы свѣтло облѣчены,
конницы яздяще на коніе, всичкы-тѣ
13 млады рачителны. И видѣхъ че ся о-
скверни: единъ пѫть имахѫ и двѣ-тѣ.
14 Притури още въ блудове-тѣ си; защото
като видѣ мѫжіе живописаны на стѣнѫ-
тѫ, образы на Халдейцы, които бѣхѫ жи-
15 вописани съ киноваръ, Опасани съ поя-
сы около чрѣсла-та си, носѣхѫ тіары
голѣмы на главы-тѣ си, и всичкы-тѣ
имахѫ видъ княжескъ, прилични на Ва-
вилоняны-тѣ отъ Халдейскѫ-тѫ земѭ,
16 дѣто бѣхѫ ся родили: И щомъ *гы* видѣ
съ очи-тѣ си, избезуми ся за тѣхъ, и
испроводи при тѣхъ посланницы въ
17 Халдеѭ. И Вавилоняни-тѣ дойдохѫ при
неѭ въ лѣгло-то на рачѣніе-то, и ѭ ос-
кверних̃ѫ съ блудуваніе-то си, и осквер-
ни ся съ тѣхъ, и душа-та ѝ ся отчужди
18 отъ тѣхъ. И откры блудодѣянія-та си, и
откры срамотѫ-тѫ си: тогазь душа-та
ми ся отчужди отъ неѭ, както бѣше ся
отчуждила душа-та ми отъ сестрѫ ѝ.
19 Още умножи блудодѣянія-та си, като си
напомнюваше за дни-тѣ на младость-тѫ
си, когато блудуваше въ Египетскѫ-тѫ
20 земѭ. И избезуми ся заради любовни-
цы-тѣ си, на които плъть-та е плъть на
ослы, и теченіе-то имъ теченіе на ко-
21 ніе. И си помензла невъздържаніе-то на
младость-тѫ си, когато гради-тѣ ти ся
натискахѫ отъ Египтяны-тѣ, заради
съсцы-тѣ на младость-тѫ ти.
22 За то, Ооливо, така говори Господь
Іеова: Ето, азъ ще подигнѫ любовни-
цы-тѣ ти върхъ тебе, отъ които ся е
отчуждила душа-та ти, и ще гы дока-
23 рамъ върхъ тебе отъ всякадѣ; Вавилоня-
ны-тѣ, и всичкы-тѣ Халдейцы, Фекодъ,
и Сое, и Кое, *и* всичкы-тѣ Ассирійцы
съ тѣхъ; които сѫ всичкы рачителни
млади, войводи, и началници, пълковни-
ци и именити; всичкы-тѣ яздяще на ко-
24 ніе. И ще дойдѫтъ върхъ тебе, съ орѫ-
жія, съ колесницы и колела, и съ мно-
жество народы, и ще турятъ наоколо
противъ тебе щитове, щитчета и шле-
мове: и ще турѭ прѣдъ тѣхъ сѫдбѫ, и
25 ще тя сѫдятъ споредъ сѫдбы-тѣ си. И
ще поставѭ ревность-тѫ си противъ те-
бе, и ще постѫпятъ съ тебе яростно;
ще отрѣжатъ носъ-тъ ти и уши-тѣ ти: и
остатъкъ-тъ ти ще падне отъ ножъ: тѣ
ще земѫтъ синове-тѣ ти и дъщери-тѣ
ти: а остатъкъ-тъ ти ще ся погълне отъ
26 огнь. Ще тя съблѣкѫтъ още *и* отъ дре-
хы-тѣ ти, и ще отнемѫтъ украшенія-та
27 на свѣтлость-тѫ ти. И ще направѭ да
прѣстане отъ тебе невъздържаніе-то ти,
и блудуваніе-то ти *още* отъ Египетскѫ-
тѫ земѭ: и нѣма да подигнешь очи-тѣ
си къмъ тѣхъ, и нѣма да си наумишь
вече за Египетъ.
28 Защото така говори Господь Іеова:
Ето, ще тя прѣдамъ въ рѫкѫ-тѫ на онѣ-
зи които мразишь, въ рѫкѫ-тѫ на онѣзи
29 отъ които ся отчужди душа-та ти. И ще
постѫпятъ съ омразѫ къмъ тебе, и ще
земѫтъ всичкы-тѣ ти трудове, и ще тя
оставятъ голѫ и незавитѫ: и срамота-та
на блудуваніе-то ти ще ся открые, и не-
въздържаніе-то ти и блудодѣянія-та ти.
30 Това ще ти направѭ, понеже си блуду-
вала ты вслѣдъ языччицы-тѣ, понеже
31 си ся осквернила съ идоли-тѣ имъ. Въ
пѫть-тъ на сестрѫ си ходила си ты: за
то ще дамъ въ рѫкѫ-тѫ ти нейнѫ-тѫ
32 чашѫ. Така говори Господь Іеова: Ще
испіешь на сестрѫ си чашѫ-тѫ, дълбо-
кѫ-тѫ и широкѫ-тѫ; ще бѫдешь смѣхъ и
поруганіе: *тая чаша* побира много.
33 Ще ся испълнишь съ піянство и скърбь,
съ чашѫ-тѫ на смятеніе-то и на запу-
стѣніе-то, съ чашѫ-тѫ на сестрѫ си
34 Самаріѭ. И ще ѭ испіешь и исцѣдишь,
и ще съкрушишь чрѣпы-тѣ ѝ, и ще ра-
скѫсашь гради-тѣ си; защото азъ рѣ-
35 кохъ, говори Господь Іеова. За то така
говори Господь Іеова: Понеже си мя
забравила, и си мя отхвърлила задъ

гърбъ-тъ си, носи прочее и ты невъз-
държаніе-то си и блудове-тѣ си.
36 И рече ми Господь: Сыне человѣче-
скый, ще сѫдишь ли Оола и Оолива?
Извѣсти имъ прочее мерзости-тѣ имъ:
37 Че прѣлюбодѣйствувахѫ, и има кръвь въ
рѫцѣ-тѣ имъ, и прѣлюбодѣйствувахѫ съ
идолы-тѣ си, още и чада-та си, които
ми родихѫ, прѣвождахѫ *прѣзъ огнь*, за
38 ястіе тѣмъ. Още и това ми направихѫ:
осквернихѫ святилище-то ми въ истый-тъ
39 день, и омърсихѫ сѫбботы-тѣ ми. Защо-
то когато заклахѫ чада-та си на идолы-тѣ
си, тогазь въ истый-тъ день влазѣхѫ въ
святилище-то ми, за да го мърсятъ; и
ето, така струвахѫ всрѣдъ домъ-тъ ми.
40 И още проводихте на мѫжіе да дойдатъ
отъ далечь, на които ся проводи по-
сланникъ, и ето, дойдохѫ; заради които
си ся окѫпала, написала си очи-тѣ си, и
41 украсила си ся съ украшенія. И сѣднала
си на одръ великолѣпенъ, и прѣдъ него
имаше приготвена трьпеза, върху коя-
то си положила темянъ-тъ ми и елей-тъ
42 ми. И имаше при неѭ гласове на мно-
жество което ся радоваше: и съ мѫ-
жіе-тѣ на многолюдство-то въвождахѫ
ся піяници изъ пустынѭ-тѫ, носяще
гривны на рѫцѣ-тѣ си, и красны вѣнцы
на главы-тѣ си.
43 Тогазь рѣкохъ за прѣстарѣлѫ-тѫ въ
прѣлюбодѣйства: Сега ли ще правятъ
44 блудодѣянія съ неѭ? И тѣ влазѣхѫ при
неѭ, както влазятъ при блудница же-
нѫ; така влазѣхѫ при Оолѫ, и при Оо-
45 ливѫ, невъздръжны-тѣ жены. За то пра-
ведни мѫжіе, тѣ ще гы сѫдятъ споредъ
сѫдбѫ-тѫ на прѣлюбодѣйцы-тѣ, и спо-
редъ сѫдбѫ-тѫ на жены които проли-
ватъ кръвь; понеже сѫ прѣлюбодѣйцы,
и кръвь има въ рѫцѣ-тѣ имъ.
46 За то, така говори Господь Іеова:
Ще възведѫ върхъ тѣхъ множество, и
ще гы прѣдамъ да бѫдатъ тласканы и
47 разграбены. И множество-то ще гы убіе
съ каменіе, и ще гы съсѣче съсъ сабли-тѣ
си; ще убіѭтъ синове-тѣ имъ и дъще-
ри-тѣ имъ, и кѫщы-тѣ имъ ще изгорятъ
48 съ огнь. Така ще направѭ да прѣстане
невъздържаніе-то отъ земѭ-тѫ, за да
научатъ всичкы-тѣ жены да не правятъ
49 споредъ вашя-тѣ невъздържанія. И ще
въздадатъ невъздържанія-та ви върхъ
васъ, и ще носите грѣхове-тѣ на идо-
лы-тѣ си; и ще познаете че азъ сьмь
Господь Іеова.

ГЛАВА 24.

1 И въ девето-то лѣто, десетый-тъ мѣ-
сецъ, десетый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ,
быде слово Господне къмъ мене, и ре-
2 че: Сыне человѣческый, напиши за се-
бе си име-то на този день, на този ис-
тый-тъ день; *защото* Вавилонскый-тъ
царь ся опълчи противъ Іерусалимъ въ
3 този истый-тъ день. И произнесь притчѫ
къмъ отстѫпный-тъ домъ, и кажи имъ:
Така говори Господь Іеова: Тури ко-
телъ, тури, и още налѣй водѫ въ него;
4 Събери въ него кѫсове-тѣ му, всякой
добръ кѫсъ, бедро и рамо; напълни *го*
5 съ избраны кости. Земи отъ избраны-тѣ
на стадо-то, още и натрупай кости-тѣ
подъ него; свари гы добрѣ, и да уврѫтъ
и кости-тѣ му въ него.
6 Защото така говори Господь Іеова:
Горко на градъ-тъ на кръвопролитіе-то,
на котелъ-тъ на който ръжда-та е въ
него, и на който ръжда-та не е излѣзла
изъ него! извади го съ кѫсове-тѣ му:
7 жрѣбіе да ся не хвърли върхъ него. За-
щото кръвь-та му е всрѣдъ него; върхъ
голъ камыкъ ѭ положи: не излѣ ѭ на
8 земѭ-тѫ, та да ся покрые съ пръсть. За
да направѭ да възлѣзе ярость въ из-
вършваніе на отмьщеніе, положихъ
кръвь-тѫ му на голъ камыкъ, за да ся
не покрые.
9 За то така говори Господь Іеова: Гор-
ко на градъ-тъ на кръвопролитіе-то! и
азъ ще уголѣмѭ грамадѫ-тѫ на огнь-тъ.
10 Събери дърва-та, запали огнь-тъ, изну-
ри меса-та, подправи съ ароматы, и да
11 изгорятъ кости-тѣ. Тогазь тури го пра-
зденъ на въглища-та му, за да ся нажеже
мѣдь-та му, и да изгори, и да ся стопи
въ него нечистота-та му, да ся довърши

12 ръжда-та му, Утрудилъ *мя* е съ трудове,
и не излѣзе изъ него голѣма-та му ръж-
13 да, ръжда-та му даже въ огнь-тъ. Въ не-
чистотѫ-тѫ ти *има* нечестіе; понеже
азъ тя очистихъ, и не ся очисти, нѣма
вече да ся очистишь отъ нечистотѫ-тѫ си,
додѣ успокоѭ ярость-тѫ си върхъ тебе.
14 Азъ Господь говорихъ: ще бѫде, и
ще *го* извършѫ; нѣма да простѭ, и нѣ-
ма да пощадѭ, и нѣма да ся раскаѭ:
споредъ пѫтища-та ти, и споредъ дѣя-
нія-та ти, ще тя сѫдятъ, говори Господь
Іеова.
15 И слово Господне быде къмъ мене и
16 рече: Сыне человѣческый, ето, азъ
чрѣзъ единъ ударъ ще отнемѫ отъ тебе
желаніе-то на очи-тѣ ти: и да не сѣту-
вашь, и да не плачешь, и да не поте-
17 кѫтъ сльзы-тѣ ти. Съ мълчаніе да е
въздыханіе-то ти, да не направишь сѣту-
ваніе за мьртвы, завій гѫжвѫ-тѫ си на
главѫ-тѫ си, и тури на нозѣ-тѣ си обу-
ща-та си, и да не покрыешь устны-тѣ
си, и хлѣбъ на человѣцы да не ядешь.
18 И говорихъ на людіе-тѣ зарань-тѫ, и
вечерь-та умре жена ми: и направихъ
19 сутринь-тѫ както ми ся заповѣда. И ре-
кохѫ ми людіе-тѣ: Не ще ли ни извѣ-
стишь що *значи* за насъ това което пра-
20 вишь? И отговорихъ имъ: Слово Госпо-
21 дне быде къмъ мене, и рече: Кажи на
Израилевъ-тъ домъ: Така говори Го-
сподь Іеова: Ето, ще оскверня святи-
лище-то си, хвалбѫ-тѫ на силѫ-тѫ ви,
желателно-то на очи-тѣ ви, и това което
милѣѭтъ души-тѣ ви: и сынове-тѣ ви и
дъщери-тѣ ви, които сте оставили, отъ
22 мечъ ще паднѫтъ. И ще направите как-
то направихъ азъ: нѣма да покрыете
устны-тѣ *си*, и хлѣбъ на человѣцы нѣма
23 да ядете: И гѫжвы-тѣ ви *ще бѫдѫтъ* на
главы-тѣ ви, и обуща-та ви на нозѣ-тѣ
ви: нѣма да сѣтувате, нито да плачете;
но ще ся стопите въ беззаконія-та си,
24 и ще въздъхнете единъ къмъ другъ. И
Іезекіилъ ще бѫде знаменіе за васъ; по
всичко що прави той ще направите: ко-
гато дойде това, тогазь ще познаете че
азъ сьмь Господь Іеова.

25 А заради тебе, сыне человѣческый,
въ онзи день когато отнемѫ отъ тѣхъ
крѣпость-тѫ имъ, радость-тѫ на славѫ-
тѫ имъ, желателны-тѣ на очи-тѣ имъ, и
въжделѣнны-тѣ на душы-тѣ имъ, сыно-
26 ве-тѣ имъ и дъщери-тѣ имъ, Въ онзи
день, не ще ли да дойде при тебе бѣ-
жанецъ-тъ, за да възвѣсти *това* въ у-
ши-тѣ *ти?* Въ онзи день, уста-та ти
ще ся отворятъ къмъ бѣжанеца, и ще
говоришь, и не ще да си вече нѣмъ; и
ще имъ бѫдешь знаменіе, и ще позна-
ѭтъ че азъ сьмь Господь.

ГЛАВА 25.

1 И слово Господне быде къмъ мене и
2 рече: Сыне человѣческый, утвърди ли-
це-то си върхъ Аммоновы-тѣ сынове, и
3 пророчествувай за тѣхъ, И кажи на Ам-
моновы-тѣ сынове: Слушайте слово-то
на Господа Іеова: Така говори Господь
Іеова: Понеже си рекълъ на святилище-
то ми: О хохо! когато ся оскверни, и
на земѭ-тѫ Израилевѫ, когато запустѣ,
и на Іудинъ-тъ домъ, когато отидохѫ въ
4 плѣнъ, За то, ето, ще тя прѣдамъ за
наслѣдіе на восточны-тѣ сынове, и ще
турятъ селенія-та си въ тебе, и ще по-
ставятъ шатры-тѣ си въ тебе; тѣ ще
ядѫтъ плодове-тѣ ти, и тѣ ще піѭтъ
5 млѣко-то ти. И ще поставѭ Раввѫ оборъ
на камилы, и *землѭ-тѫ на* Аммоновы-тѣ
сынове мѣсто за лѣжаніе на овцы: и ще
познаете че азъ сьмь Господь.
6 Защото така говори Господь Іеова:
Понеже си исплескалъ съ рѫцѣ, и си
ударилъ съ ногѫ и съсъ всичко-то прѣ-
зрѣніе на сьрдце-то си зарадвалъ си ся
7 противъ Израилевѫ-тѫ землѭ, За то, е-
то, ще простра рѫкѫ-тѫ си върхъ тебе,
и ще тя прѣдамъ въ разграбеніе на на-
роды-тѣ, и ще тя отсѣкѫ отъ племена-
та, и ще тя погубѭ отъ земли-тѣ; ще
тя истрѣбѭ: и ще познаешь че азъ
сьмь Господь.
8 Така говори Господь Іеова: Понеже
Моавъ и Сіиръ говорятъ: Ето, домъ-тъ
9 Іудинъ е като всичкы-тѣ народы: За

то, ето, ще отворж Моавова-та грани-
цж отъ къмъ градове-тѣ, отъ къмъ не-
говы-тѣ градове въ крайща-та му, Веѳъ-
iесимоѳъ, Ваалмеонъ и Кирiаѳаимъ, сла-
10 вж-тж на онжзь земж, *Ще ѭ отворіж*
на въсточны-тѣ синове, противъ Аммо-
новы-тѣ синове, и ще ѭ прѣдамъ въ
наслѣдiе, за да ся не поменуватъ Аммо-
11 нови-тѣ синове между народы-тѣ. И ще
извършж сждбы върху Моава: и ще по-
знаѭтъ че азъ съмь Господь.
12 Така говори Господь Iеова: Понеже
Едомъ ся обходи отмъстително къмъ Iу-
динъ-тъ домъ, и прѣстжпи тежко, и си
13 направи отмъщенiе противъ тѣхъ, За то
така говори Господь Iеова: Ще про-
стрж ржкж-тж си върху Едомъ, и ще
отсѣкж отъ него человѣкъ и скотъ, и
ще го истрѣбіж изъ Ѳеманъ, и ще пад-
14 нѫтъ чрѣзъ мечь до Деданъ. И ще дѣй-
ствувамъ отмъщенiе-то си върхъ Едомъ
чрѣзъ ржкж-тж на людiе-тѣ си Изра-
иля; и ще направіж на Едомъ споредъ
ярость-тж си, и споредъ гнѣвъ-тъ си:
и ще познаѭтъ отмъщенiе-то ми, гово-
ри Господь Iеова.
15 Така говори Господь Iеова: Понеже
Филистимци-тѣ ся обходихж отмъсти-
телно, и направихж отмъщенiе съ прѣ-
зрѣнiе отъ душж, да докаратъ гыбель
16 отъ древнѭ омразж, За то така говори
Господь Iеова: Ето, азъ ще простря
ржкж-тж си върхъ Филистимцы-тѣ, и ще
изсѣкж Херееицы-тѣ, и испогубіж оста-
17 тъкъ-тъ на приморiе-то; И ще направіж
върхъ тѣхъ голѣмо отмъщенiе съ яро-
стны обличенiя: и когато извършж от-
мъщенiе-то си върхъ тѣхъ, ще познаѭтъ
че азъ съмь Господь.

ГЛАВА 26.

1 И въ единадесето-то лѣто, въ пър-
вый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ, бысть слово
2 Господне къмъ мене и рече: Сыне че-
ловѣческый, понеже Тиръ рече противъ
Iерусалимъ: О хохо! счупихж ся вра-
та-та на народы-тѣ: обърнж ся къмъ
мене: ще ся напълнж азъ, запустѣ той;
3 За то така говори Господь Iеова: Ето,
азъ съмь противъ тебе, Тире, и ще по-
дигнж противъ тебе народы много, как-
4 то подига море-то вълны-тѣ си. И ще
низвръгнатъ стѣны-тѣ на Тиръ, и ще
съборятъ стълпове-тѣ му, и ще изстър-
жж пръсть-тж му отъ него, и ще го на-
5 правіж като гладъкъ камыкъ. Ще бжде
за да простиратъ мрѣжы всрѣдъ море-
то; защото азъ рѣкохъ, говори Господь
Iеова: и ще стане корысть на народы-
6 тѣ. И * села-та му, които сж въ поле-то,
ще ся истрѣбятъ съ ножъ: и ще по-
знаѭтъ че азъ съмь Господь.
7 Защото така говори Господь Iеова:
Ето, ще доведж противъ Тиръ Навухо-
доносора Вавилонскый-тъ царь, царь на
царiе, отъ сѣверъ, съ конiе, и съ ко-
лесницы, и съ конницы, и съсъ събра-
8 нiе, и съ много людiе. Той ще истрѣби
съ ножъ села-та ти въ поле-то; и ще
издигне остѣненiя противъ тебе, и ще
направи окопы противъ тебе, и ще въз-
9 выси противъ тебе щитове. И ще по-
стави ратны-тѣ си орждiя върхъ стѣ-
ны-тѣ ти, и съ топоры-тѣ си ще разори
10 стълпове-тѣ ти. Отъ множество-то на
конiе-тѣ му прахъ-тъ имъ ще тя покрые:
стѣны-тѣ ти ще ся потресжтъ отъ е-
котъ-тъ на конницы-тѣ, и на колела-та,
и на колесницы-тѣ, когато влѣзе въ
порты-тѣ ти, както влѣзватъ въ градъ
11 разбитъ. Съ копыта-та на конiе-тѣ си
ще потъпче всичкы-тѣ ти улицы: лю-
дiе-тѣ ти ще изсѣче съ ножъ, и крѣп-
кы-тѣ ти стражи ще бждатъ свалени на
12 земѭ-тж. И ще разграбятъ богатство-то
ти, и ще оберѫтъ имотъ-тъ ти; и ще
съборятъ стѣны-тѣ ти, и ще разорятъ
красны-тѣ ти домове; и ще хвърлятъ
всрѣдъ водж-тж каменiе-тѣ ти, и дърва-
13 та ти, и пръсть-тж ти. И ще направіж
да прѣстане мятежъ-тъ на пѣсни-тѣ ти,
и гласъ-тъ на китары-тѣ ти нѣма да ся
14 чуе вече. И ще тя направіж като гла-
дъкъ камыкъ: ще бждешь за да распро-
стиратъ мрѣжы; нѣма да ся съградишь

* *Евр.* дъщери-тѣ.

вече; защото азъ Господь рѣкохъ, говори Господь Іеова.
15 Така говори Господь Іеова на Тиръ:
Не ще ли ся потресатъ острови-тѣ отъ
екотъ-тъ на паданіе-то ти, когато ранени-тѣ *ти* охкатъ, когато кланіе-то ста-
16 ва всрѣдъ тебе? Тогазь всичкы-тѣ морскы князове ще слѣзатъ отъ прѣстолы-тѣ си, и ще извадятъ мантіи-тѣ си, и ще съблѣкатъ везаны-тѣ си дрехы; ще облѣкатъ треперанiе; наземи ще сѣднатъ, и ще треперятъ въ всяка минута, и ще ся удивяватъ заради тебе.
17 И, като дигнатъ плачъ заради тебе, ще ти говорятъ: Какъ быде съсыпанъ ты, който ся населяваше отъ мореходцы, прочутый граде, който бѣ крѣпъкъ въ море-то, ты и жители-тѣ ти, които причиняваха треперанiе на всичкы които
18 живѣеха въ него! Сега острови-тѣ ще треперятъ въ день-тъ на паданіе-то ти, ей, острови-тѣ които са въ море-то ще
19 ся смутятъ когато ся изгубишь ты. Защото така говори Господь Іеова: Когато тя направя градъ пустъ, като градове-тѣ ненаселяемы-тѣ, когато докарамъ върхъ тебе бездна-та, та тя по-
20 крыятъ много воды; Когато тя снема съ онѣзи що слазятъ въ ровъ, при вѣчны-тѣ людiе, и тя туря въ прѣисподни-тѣ на земя-та, въ мѣста пусты отъ вѣка, съ онѣзи които слазятъ въ ровъ, за да ся не населишь; тогазь ще поставя
21 слава въ земя-та на живы-тѣ. Ще тя направя треперанiе, и нѣма да сѫществувашь: и ще тя потърсятъ, и нѣма да тя намѣрятъ вече въ вѣкъ, говори Господь Іеова.

ГЛАВА 27.

1 И слово Господне быде къмъ мене и
2 рече: И ты, сыне человѣческый, дигни
3 плачъ за Тиръ, И кажи Тиру: Ты който сѣдишь при входъ-тъ морскый, който търгувашь съ народы-тѣ въ много островы, така говори Господь Іеова: Тире, ты си реклъ: Азъ сымь съвър-
4 шенъ въ хубость. Прѣдѣли-тѣ ти са въ
сърдце-то на моря-та: които тя съградиха, направиха хубость-та ти съвър-
5 шенна. Направиха всичкы-тѣ дъскы *на корабы-тѣ* ти отъ елхи на Санирь; зѣха кедры отъ Ливанъ за да ти напра-
6 вятъ мачты. Отъ дабове-тѣ на Васанъ направиха весла-та ти, направиха сѣдалища-та ти отъ слонъ, съ буксъ отъ
7 Киттійскы-тѣ островы. Виссонъ отъ Египетъ везанъ простираше ся ты за платна: синьо и багрѣно отъ островы-тѣ на Елиса бѣ покровъ-тъ ти.
8 Жители-тѣ на Сидонъ и на Арвадъ бѣха веслари-тѣ ти: мѫдри-тѣ твои, Тире, които са въ тебе, *тѣ бѣха* кормчіи-
9 тѣ ти. Старѣйшини-тѣ на Гевалъ и мѫдри-тѣ му бѣха въ тебе поправители на развaленiя-та ти: всичкы-тѣ морскы корабы и корабници-тѣ имъ бѣха въ тебе,
10 за да търгуватъ търговія-та ти. Перcяне, и Лидійци, и Ливійци, бѣха твои-тѣ ратници въ войнства-та ти; окачаха въ тебе щитове и шлемове; тѣ ти да-
11 доха великолѣпіе. Арвадскы-тѣ мѫжіе съ войнство-то ти бѣха на стѣны-тѣ ти изоколо, и Гаммадци-тѣ на стълпове-тѣ ти; окачаха щитове-тѣ си на стѣны-тѣ ти изоколо; тѣ допълняха хубость-та ти.
12 Ѳарсисъ търгуваше съ тебе съ множество отъ всякакво богатство; съсъ сребро, желѣзо, олово и свинецъ тър-
13 гуваха въ твои-тѣ търгове. Іаванъ, Ѳувалъ и Мосохъ бѣха твои търговци; въ търгъ-тъ ти търгуваха съ души человѣ-
14 ческы, и мѣдны сѫсѫди. А отъ домъ-тъ Ѳогарма търгуваха въ търгове-тѣ ти съ
15 коніе и конници и мъскы. Мѫжіе-тѣ на Деданъ бѣха твои търговци: търговія-та на много островы бѣ въ рѫка-та ти: докарваха ти зѫбы слоновы и ебенъ въ
16 размѣна. Сирія търгуваше съ тебе заради множество-то на дѣланія-та ти; даваше на търгове-тѣ ти анераксъ, багрѣно, и везано, и виссонъ и коралы, и
17 рубины. Іуда и Израилева-та земя бѣха твои търговци; даваха на търгъ-тъ ти жито Меннитско, и сухаръ, и медъ, и
18 елей, и балсамъ. Дамаскъ търгуваше съ

тебе заради множество-то на дѣланія-
та ти, съ множество отъ всяко бо-
гатство; съ вино Хелвонско, и съ бѣлѫ
19 вълнѫ. Веданъ и Іаванъ даваха преждѫ
на търгове-тѣ ти: желѣзо работено, ка-
сія, и *благовонна* тръсть бѣхѫ между
20 търговіи-тѣ ти. Деданъ търгуваше съ
21 тебе съ тканія за колесницы. Аравія, и
всичкы-тѣ Кидарскы началници, бѣхѫ
твои търговци, които търгуваха съ те-
22 бе съ агнета, и овны, и ярцы. Търгов-
ци-тѣ на Шевѫ и на Раамѫ бѣхѫ твои
търговци, които даваха на търгове-тѣ
ти всякакво изрядно благовоніе, и вся-
какъвъ скѫпоцѣненъ камыкъ, и злато.
23 Харранъ, и Ханне, и Еденъ, търговци-
тѣ на Шевѫ, Ассуръ, *и* Хилмадъ, тър-
24 гуваха съ тебе. Тѣзи бѣхѫ въ търгове-
тѣ ти твои търговци съсъ свѣтли дрехы,
съсъ сини и везаны хламиды, и съ ков-
чези на богаты украшенія, върваны съ
25 вѫже, и устроены отъ кедръ. Ѳарсій-
скы-тѣ кораби обхождахѫ съ търговіѭ-
тѫ ти, и ты бѣ пъленъ, и станѫ най сла-
венъ въ сърдце-то на моря-та.
26 Твои-тѣ весларі тя доведохѫ при
много воды; *но* всточный вѣтръ тя съ-
27 круши въ сърдце-то на моря-та. Богат-
ство-то ти, търгове-тѣ ти, търговія-та
ти, корабници-тѣ ти, и кормчіи-тѣ ти,
поправители-тѣ на развалѣнія-та ти, и
тѣзи които търгувахѫ търговіѭ-тѫ ти,
и всичкы-тѣ ти ратници мѫжіе които сѫ
въ тебе, и всичко-то ти множество, кое-
то е всрѣдъ тебе, ще паднѫтъ въ сърд-
це-то на моря-та, въ день-тъ на пада-
28 ніе-то ти. Прѣдградія-та ще ся потре-
сѫтъ отъ гласъ-тъ на писъкъ-тъ на твои-
29 тѣ кормчіи. И всичкы-тѣ весларі, ко-
рабници-тѣ, всичкы-тѣ кормчіи морскы,
ще слѣзѫтъ изъ кораби-тѣ си, ще за-
30 станѫтъ на земѭ-тѫ, И ще выкнѫтъ съ
гласъ-тъ си заради тебе, и ще писнѫтъ
горко, и ще турятъ пръсть на главы-тѣ
31 си, *и* ще ся валятъ въ пепелъ-тъ. И ще
оплѣшивѣѭтъ съвсѣмъ за тебе, и ще ся
опашѫтъ съ врѣтище, и ще плачѫтъ за
тебе съ горкость душевнѫ, рыданіе гор-
32 ко. И въ рыданіе-то си ще дигнѫтъ
плачь за тебе, и ще плачѫтъ, *и рекѫтъ*
заради тебе: Кой е былъ като Тиръ,
като погыналый-тъ всрѣдъ море-то?
33 Когато стокы-тѣ ти излизахѫ изъ моря-
та, ты насыщаваше много народы; съ
множество-то на богатство-то си и на
търговіѭ-тѫ си обогатяваше ты зем-
34 ны-тѣ царіе. Сега като си ся съкру-
шилъ въ моря-та, въ дълбочинѫ-тѫ на
воды-тѣ, търговія-та ти и всичко-то ти
35 множество паднѫхѫ всрѣдъ тебе. Вси-
тѣ жители на островы-тѣ ся удивихѫ за
тебе, и царіе-тѣ имъ ся растреперахѫ;
поблѣднѣхѫ лица-та *имъ* отъ страхъ.
36 Търговци-тѣ между народы-тѣ подсвир-
нѫхѫ заради тебе: ужасъ си станѫлъ и
не ще тя има до вѣка.

ГЛАВА 28.

1 И слово Господне быде къмъ мене и
2 рече: Сыне человѣческый, кажи на Тир-
скый-тъ князь: Така говори Господь Іе-
ова: Понеже ся надигнѫ сърдце-то ти,
и си рекълъ ты: Азъ сьмь Богъ, на сѣда-
лище-то Божіе сѣдѭ въ сърдце-то на
моря-та; а ты си человѣкъ, а не Богъ;
ако и да си турилъ сърдце-то си като
3 сърдце Божіе; Ето, ты си по мѫдръ отъ
Даніила: никаква тайна не е скрыта отъ
4 тебе: Съ мѫдрость-тѫ си и разумъ-тъ си
ты си придобылъ за себе си богатство, и
придобылъ си въ съкровища-та си злато
5 и сребро; Съ голѣмѫ-тѫ си мѫдрость
ты си придобылъ богатство-то си чрѣзъ
търговіѭ-тѫ си, и сърдце-то ти ся прѣ-
възнесе заради богатство-то ти.
6 За то, така говори Господь Іеова: По-
неже си направилъ ты сърдце-то си като
7 сърдце Божіе, Ето, за то ще докарамъ
противъ тебе чужденцы насилници отъ
народы-тѣ: и ще изтръгнѫтъ сабли-тѣ
си противъ хубость-тѫ на мѫдрость-тѫ
ти, и ще осквернятъ свѣтлость-тѫ ти.
8 Ще тя свалятъ въ ровъ-тъ, и ще умрешь
съсъ смърть-тѫ на убиты-тѣ въ сърдце-
9 то на моря-та. Ще говоришь ли още
прѣдъ оногозь който тя убива: Азъ сьмь
Богъ? Но ты си человѣкъ, а не Богъ,

въ рацѣ-тѣ на оногозъ който тя убива.
10 Чрѣзъ смърть на необрѣзаны ще бѫ-
дешь умъртвенъ отъ рѫка-та на чужден-
цы-тѣ; защото азъ рѣкохъ, говори Го-
сподь Іеова.
11 И слово Господне быде къмъ мене и
12 рече: Сыне человѣческый, дигни плачъ
заради Тирскый-тъ царь, и кажи му:
Така говори Господь Іеова: Ты си пе-
чать на съвършенство, пъленъ си съ мѫ-
13 дрость, и съвършенъ въ хубость. Ты бѣ
въ Едемъ въ Божій рай; ты бѣ обкрытъ
съсъ всякаквы скапоцѣнны каменіе, съсъ
сардъ, съ топазъ, съ адамантъ, съ хри-
солитъ, съ ониксъ, и съ іасписъ, съсъ
сапфиръ, съ анераксъ, съсъ смарагдъ, и
съсъ злато: направа-та на тѫпаны-тѣ ти
и на свиркы-тѣ ти бѣше приготвена за
тебе въ день-тъ въ който си былъ създа-
14 денъ. Ты бѣше херувимъ *распрострѣнъ
за да осѣнявашь: и азъ тя поставихъ;
ты бѣше въ свята-та горѫ Божіѭ; хо-
15 дѣше ты всрѣдъ огненны каменіе; Ты
бѣ съвършенъ въ пѫтища-та си отъ кой-
то день быде създаденъ, додѣ ся намѣри
беззаконіе въ тебе.
16 Отъ множество-то на търговіѭ-та ти,
напълнихѫ срѣдѫ-та ти съ насилство, и
съгрѣши ты: за то тя отхвърлихъ като
мърсенъ отъ горѫ-та Божіѭ; и тя ис-
трѣбихъ отъ срѣдъ огненны-тѣ каменіе,
17 херувиме осѣняющій. Сърдце-то ти ся
прѣвъзнесе заради хубость-тѫ ти: рас-
тли ты мѫдрость-тѫ си заради свѣтлость-
тѫ си: азъ тя хвърлихъ наземи; нало-
жихъ тя прѣдъ царіе-тѣ, за да бѫдешь
18 позоръ на тѣхъ. Омърси ты святилища-
та си поради множество-то на беззако-
нія-та си, поради неправдѫ-тѫ на тър-
говіѭ-тѫ си; за то извадихъ огнь изъ
срѣдъ тебе, който тя изѣде; и тя на-
правихъ пепелъ върху земѭ-тѫ, прѣдъ
очи-тѣ на всичкы които тя гледатъ.
19 Всичкы които тя познаватъ между наро-
ды-тѣ удивихѫ ся заради тебе: ужасъ
си станалъ, и не ще да тя има до вѣка.
20 И слово Господне быде къмъ мене и
21 рече: Сыне человѣческый, утвърди ли-
це-то си върху Сидонъ, и пророчеству-
22 вай за него, И речи: Така говори Го-
сподь Іеова: Ето, азъ сьмъ противъ те-
бе, Сидоне; и ще ся прославѭ всрѣдъ
тебе; и когато извършѫ сѫдбы съ него,
и ся освятѭ въ него ще познаѭтъ че
23 азъ сьмъ Господь. Защото ще проводѭ
въ него моръ и кръвь въ улицы-тѣ му;
и ранени-тѣ ще паднатъ всрѣдъ него
отъ ножъ *дошелъ* въ него изоколо; и ще
24 познаѭтъ че азъ сьмъ Господь. И не ще
да има вече за домъ-тъ Израилевъ боди-
ло на горесть, и трънъ на болѣзнь отъ
всичкы които сѫ около тѣхъ, които гы
прѣзирахѫ: и ще познаѭтъ че азъ сьмъ
Господь Іеова.
25 Така говори Господь Іеова: Когато
съберѫ Израилевъ-тъ домъ отъ народы-
тѣ между които сѫ распръснати, и ся
освятѭ въ тѣхъ прѣдъ очи-тѣ на наро-
ды-тѣ, тогазь ще ся населятъ въ земѭ-
тѫ си, коѭто дадохъ на рабъ-тъ си Іа-
26 кова. И ще ся населятъ въ неѭ безо-
пасно, и ще съградятъ кѫщы, и ще на-
садятъ лозія; ей, ще ся населятъ безо-
пасно, когато извършѫ сѫдбы върху
всичкы-тѣ които сѫ гы прѣзрѣли отъ о-
коло тѣхъ: и ще познаѭтъ че азъ сьмъ
Господь Богъ тѣхенъ.

ГЛАВА 29.

1 Въ десето-то лѣто, въ десетый-тъ *мѣ-
сецъ*, дванадесетый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ,
быде слово Господне къмъ мене и рече:
2 Сыне человѣческый, утвърди лице-то си
върху Фараона Египетскый-тъ царь, и
пророчествувай противъ него, и противъ
3 всичкый Египетъ; Говори, и кажи: Та-
ка говори Господь Іеова: Ето, азъ сьмъ
противъ тебе, Фараоне Египетскый ца-
рю, велика ламіо, която лѣжишь всрѣдъ
рѣкы-тѣ си, която си рекла: Рѣка-та ми
4 е моя, азъ ѭ направихъ за себе си. И ще
турѭ вѫдицы въ челюсти-тѣ ти и ще
прилѣпѭ рыбы-тѣ на рѣкы-тѣ ти въ лю-
спы-тѣ ти, и ще тя извлѣкѫ изъ срѣдъ
рѣкы-тѣ ти: и всичкы-тѣ рыбы на рѣ-

* *Или* помазанъ.

кы-тѣ ти ще ся прилѣпятъ за люспы-тѣ
5 ти. И ще тя исхвърлѭ въ пустынѭ-тѫ,
тебе и всичкы-тѣ рыбы на рѣкы-тѣ ти;
ще паднешь върху лице-то на поле-то;
не ще ся съберешь, нито приберешь: на
звѣрове-тѣ земны, и на небесны-тѣ пти-
6 цы тя прѣдадохъ за храна: И всичкы
които обитаватъ въ Египетъ ще позна-
ѭтъ че азъ сьмь Господь; защото ста-
нахѫ жезлъ отъ тръсть за Израилевъ-тъ
7 домъ. Когато тя зѣхѫ въ рѫкѫ, ты ся съ-
круши и промуши всичко-то имъ рамо:
и когато ся утвърдихѫ върхъ тебе, ты
ся сломи, и расклати всичкы-тѣ имъ
8 чрѣсла. За то така говори Господь Іеова:
Ето, ще нанесѫ мечъ върхъ тебе, и ще
9 отсѣкѫ отъ тебе человѣкъ и скотъ. И
Египетска-та земя ще бѫде запустѣніе
и пустота; и ще познаѭтъ че азъ сьмь
Господь; защото рече: Рѣка-та е моя,
и азъ ѭ направихъ.
10 За то, ето, азъ сьмь противъ тебе, и
противъ рѣкы-тѣ ти: и ще направѭ Е-
гыпетскѫ-тѫ землѭ пустотѫ, разореніе *и*
запустѣніе, отъ Мигдолъ до Сіинѫ, и до
11 прѣдѣлы-тѣ на Еѳіопіѭ. Человѣческа
нога не ще да мине прѣзъ неѭ, нито
скотска нога ще мине прѣзъ неѭ, нито
ще бѫде населена четыридесеть годины.
12 И ще направѭ Египетскѫ-тѫ землѭ за-
пустѣніе, всрѣдъ запустены-тѣ мѣста, и
градове-тѣ ѝ всрѣдъ разорены-тѣ гра-
дове ще бѫдѫтъ запустѣніе четыриде-
сеть годины: и ще разсѣѭ Египтяны-
тѣ между народы-тѣ, и ще гы распръснѫ
по земли-тѣ.
13 Но така говори Господь Іеова: Въ
свършъкъ-тъ на четыридесеть-тѣ годины
ще съберѫ Египтяны-тѣ отъ племена-
14 та, въ които бѣхѫ распръснати; И ще
доведѫ Египетскы-тѣ плѣнницы, и ще
гы върнѫ въ землѭ-тѫ Паѳросъ, въ землѭ-
тѫ на происхожданіе-то имъ: и ще бѫ-
15 дѫтъ тамъ ниско царство. Ще бѫдѫтъ
най ниско-то отъ царства-та: и нѣма да
ся възвыси вече надъ народы-тѣ; защо-
то ще гы умалѭ, за да не владѣѭтъ надъ
16 народы-тѣ. И не ще бѫде вече упованіе
на Израилевъ-тъ домъ, да напомнюва за
беззаконіе-то *имъ*, когато гледатъ вслѣдъ
тѣхъ: и ще познаѭтъ че азъ сьмь Го-
сподь Іеова.
17 И въ двадесеть седмо-то лѣто, пър-
вый-тъ *мѣсецъ*, въ първый-тъ *день* на
мѣсецъ-тъ, быде слово Господне къмъ
18 мене, и рече: Сыне человѣческый, На-
вуходоносоръ Вавилонскый-тъ царь на-
прави да работи войска-та му работѫ го-
лѣмѫ противъ Тиръ: всяка глава станѫ
плѣшива, и всяко рамо одрано; мъздѫ
обаче за Тиръ не зѣ, нито той нито вой-
ска-та му, заради работѫ-тѫ която ра-
19 боти противъ него: За то, така говори
Господь Іеова: Ето, азъ давамъ Египет-
скѫ-тѫ землѭ на Навуходоносора Вави-
лонскый-тъ царь: и ще дигне множе-
ство-то му, и ще обере обиръ-тъ му, и
ще корыствува корысти-тѣ му: и *то* ще
20 е мъзда-та на войскѫ-тѫ му. Дадохъ му
Египетскѫ-тѫ землѭ *за* трудъ-тъ му, съ
който работи противъ него, понеже ся
трудихѫ заради мене, говори Господь
21 Іеова. Въ онзи день ще направѭ да из-
расте рогъ-тъ на Израилевъ-тъ домъ, и
ще тя направѭ да отворишь уста всрѣдъ
тѣхъ: и ще познаѭтъ че азъ сьмь Господь.

ГЛАВА 30.

1 И слово Господне быде къмъ мене, та
2 рече: Сыне человѣческый, пророчеству-
вай и речи: Така говори Господь Іео-
3 ва: Лелекайте: Олеле на день-тъ! За-
щото е близу день-тъ, ей, день-тъ Го-
споденъ е близу, день облаченъ: врѣме-
4 то на языченицы-тѣ ще бѫде. И ножъ ще
дойде върхъ Египетъ, и голѣмо трепе-
раніе ще бѫде въ Еѳіопіѭ, когато ране-
ни-тѣ паднѫтъ въ Египетъ, и ще земѫтъ
множество-то му, и ще ся низвърнѫтъ
5 основанія-та му. Еѳіопяни, и Ливійци, и
Лидійци, и всичкы-тѣ смѣсени народи,
и Хувъ, и сынове-тѣ на съюзнѫ-тѫ зе-
млѭ, ще паднѫтъ съ тѣхъ отъ ножъ.
6 Така говори Господь: Ще паднѫтъ и
онѣзи които подпиратъ Египетъ: и гор-
дость-та на силѫ-тѫ му ще слѣзе: отъ
Мигдолъ до Сіинѫ ще паднѫтъ въ него

7 отъ ножъ, говори Господь Іеова: И ще
запустѣѭтъ всрѣдъ запустены-тѣ земли,
и градове-тѣ му ще бѫдѫтъ всрѣдъ ра-
8 зорены-тѣ градове. И ще познаѭтъ че
азъ съмь Господь, когато турѭ огнь въ
Египетъ, и ся съкрушатъ всичкы които
9 му помагатъ. Въ онзи день ще излѣ-
зѫтъ изъ мене вѣстители съ корабы, за
да стреснѫтъ безгрыжны-тѣ Еѳіопяны,
и голѣмо трепераніе ще нападне върхъ
тѣхъ, като въ день-тъ на Египетъ; за-
щото, ето, иде.
10 Така говори Господь Іеова: И ще
погубѭ множество-то на Египетъ, чрѣзъ
рѫкѫ-тѫ на Навуходоносора Вавилон-
11 скый-тъ царь. Той и людіе-тѣ му съ
него, насилници-тѣ отъ народы-тѣ, ще
ся доведѫтъ за да разорятъ онѭзи земѭ,
и ще истръгнѫтъ мечове-тѣ си противъ
Египетъ, и ще напълнѭтъ земѭ-тѫ съ
12 убиты. И ще изсушѫ рѣкы-тѣ, и ще
прѣдамъ земѭ-тѫ въ рацѣ-тѣ на злы;
и ще запустѭ земѭ-тѫ, и испълненіе-то
ѝ, чрѣзъ рѫкѫ на чужденцы; азъ Го-
сподь рѣкохъ.
13 Така говори Господь Іеова: И ще
погубѭ кумиры-тѣ, и ще махнѫ идолы-
тѣ отъ Мемфисъ, и не ще има вече
князь отъ Египетскѫ-тѫ земѭ: и ще
14 турѭ страхъ въ Египетскѫ-тѫ земѭ. И
ще запустѭ Паѳросъ, и ще турѭ огнь
въ Танисъ, и ще извършѫ сѫдбы въ Но.
15 И ще излѣѭ ярость-тѫ си върхъ Синъ
крѣпость-тѫ на Египетъ, и ще изсѣкѫ
16 множество-то на Но; И ще турѭ огнь
въ Египетъ: Синъ ще земе голѣмо тре-
пераніе, и *градъ-тъ* Но ще ся раскѫса,
и Мемфисъ *ще бѫде* деня въ утѣсненіе.
17 Юноши-тѣ на Иліуполь и на Пивесеѳъ
ще паднѫтъ отъ ножъ: и тѣ ще оти-
18 дѫтъ въ плѣнъ. И въ Тафнесъ день-тъ
ще помъркне, когато съкрушѫ тамъ хо-
моты-тѣ на Египетъ: и гордость-тѫ на
силѫ-тѫ му ще прѣстане въ него: а не-
го, облакъ ще го покрые, и дъщери-тѣ
19 му ще отидѫтъ въ плѣнъ. И ще извършѫ
сѫдбы върху Египетъ: и ще познаѭтъ
че азъ съмь Господь.
20 И въ единадесето-то лѣто, въ пър-
вый-тъ *мѣсецъ*, въ седмый-тъ *день* на мѣ-
сеца, быде слово Господне къмъ мене и
21 рече: Сыне человѣческый, строшихъ
мышцѫ-тѫ на Фараона Египетскый-тъ
царь: и ето, нѣма да ся обвърже за цѣ-
леніе, щото да го обвіѭтъ съ обвързва-
нія за да му ся даде сила да държи ножъ.
22 За то така говори Господь Іеова: Ето,
азъ съмь противъ Фараона Египет-
скый-тъ царь, и ще строшѫ мышцы-тѣ
му, силнѫ-тѫ и строшенѫ-тѫ; и ще на-
правѭ ножъ-тъ да падне изъ рѫкѫ-тѫ
23 му. И ще разсѣѭ Египтяны-тѣ между
народы-тѣ, и ще гы распръснѫ по зем-
ли-тѣ.
24 И ще укрѣпѭ мышцы-тѣ на Вавилон-
скый-тъ царь, и ще дамъ мечъ-тъ си въ
рѫкѫ-тѫ му: а мышцы-тѣ на Фараона
ще строшѫ, и ще поохкѫ прѣдъ него съ
25 охканія на смъртно раненъ. Мышцы-тѣ
обаче на Вавилонскый-тъ царь ще у-
крѣпѭ: а мышцы-тѣ Фараоновы ще
паднѫтъ: и ще познаѭтъ че азъ съмь
Господь, когато дамъ мечъ-тъ си въ рѫ-
кѫ-тѫ на Вавилонскый-тъ царь, и го
26 простре върху Египетскѫ-тѫ земѭ. И
ще разсѣѭ Египтяны-тѣ между наро-
ды-тѣ, и ще гы распръснѫ по земли-тѣ:
и ще познаѭтъ че азъ съмь Господь.

ГЛАВА 31.

1 И въ единадесето-то лѣто, третій-тъ
мѣсецъ, въ първый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ,
быде слово Господне къмъ мене и ре-
2 че: Сыне человѣческый, кажи на Фа-
раона Египетскый-тъ царь, и на мно-
жество-то му: Кому си ся уподобилъ ты
3 въ величество-то си? Ето, Ассиріецъ-тъ
бѣ кедръ въ Ливанъ, съ хубавы вѣтвы,
и съ гѫстѫ сѣнкѫ и высокъ на ръстъ:
и върхъ-тъ му бѣ всрѣдъ гѫсты вѣтвы.
4 Воды-тѣ го възрастихѫ, бездна-тѫ го
възвыси съ рѣкы-тѣ си, които течехѫ
около садения-тѫ му, и испращаше ва-
ды-тѣ си до всичкы-тѣ дървета на поле-
5 то. За то ръстъ-тъ му възлѣзе надъ всич-
кы-тѣ дървета на поле-то, и вѣйкы-тѣ
му ся умножихѫ, и клонове-тѣ му ся

распространихѫ норади множество-то на
6 воды-тѣ, като прозябваше. Всичкы-тѣ
птицы небесны правѣхѫ гнѣзда въ вѣй-
кы-тѣ му: и всичкы-тѣ животны на по-
ле-то раждахѫ подъ клонове-тѣ му: а
подъ сѣнкѫ-тѫ му обитавахѫ всичкы-тѣ
7 голѣми народи. И бѣ красенъ въ голѣ-
минѫ-тѫ си, *и* въ дължинѫ-тѫ на вѣтвы-
тѣ си: защото корепіе-тѣ му бѣхѫ при
8 много воды. Кедри-тѣ въ Божій рай не
можахѫ да го скрыiатъ: елхы-тѣ не ся
сравнявахѫ съ вѣйкы-тѣ му, и яворы-тѣ
не приличахѫ на клонове-тѣ му; ни-
какво дърво въ Божій-тъ рай не ся
сравняваше съ него по красотѫ-тѫ му.
9 Направихъ го красенъ въ множество-то
на вѣтвы-тѣ му, щото всичкы-тѣ Едем-
скы дървета, които *бѣхѫ* въ Божій-тъ
рай, завиждахѫ му.
10 За то така говори Господь Іеова: По-
неже възвыси ты себе си высоко, и по-
неже дигнѫ върхъ-тъ си между гѫсты-тѣ
вѣтвы, и сърдце-то му ся възнесе въ
11 высочинѫ-тѫ му, За то го прѣдадохъ въ
рѫкѫ-тѫ на силный-тъ отъ народы-тѣ,
който ще направи *въздаяніе* на него;
12 отмахнѫхъ го заради нечестіе-то му. И
чужденци, насилници-тѣ отъ народы-тѣ
отсѣкохѫ го, и го оставихѫ: вѣтвы-тѣ
му паднѫхѫ върху горы-тѣ и въ всич-
кы-тѣ долове, и клонове-тѣ му ся съ-
крушихѫ отъ всичкы-тѣ земны рѣкы: и
всичкы-тѣ земни народи слѣзохѫ отъ
сѣнкѫ-тѫ му, и го оставихѫ.
13 На трупъ-тъ му ще си почиватъ всич-
кы-тѣ небесны птицы, и върху клонове-
тѣ му ще бѫдатъ всичкы-тѣ животны
14 отъ поле-то: За да ся не възвышии въ
высочинѫ-тѫ си никое отъ водны-тѣ
дървета, нито да дигнатъ върхъ-тъ си
между гѫсты-тѣ вѣтвы: и отъ всичкы-
тѣ піющы водѫ, никое да не стои при
тѣхъ въ высочинѫ-тѫ имъ; защото всич-
кы-тѣ ся прѣдадохѫ на смьрть, въ прѣ-
исподни-тѣ на землѭ-тѫ, всрѣдъ человѣ-
ческы-тѣ синове съ онѣзи които сла-
зятъ въ ровъ.
15 Така говори Господь Іеова: Въ който
день слѣзе въ адъ, направихъ да стане
сѣтуваніе; покрыхъ бездна-тѫ заради
него, и направихъ да прѣстанатъ рѣкы-
тѣ й, и голѣмы-тѣ воды ся задържахѫ:
и направихъ да посѣтува Ливанъ заради
него, и всичкы-тѣ дървета полянскы
16 повѣнѫхѫ заради него. Направихъ на-
роды-тѣ да ся потресатъ въ екотъ-тъ на
паданіе-то му, когато го свалихъ въ адъ
съ онѣзи които слазятъ въ ровъ; и
всичкы-тѣ Едемскы дървета, избраны-тѣ
и добры-тѣ Ливанскы *дървета*, всич-
кы-тѣ піющи водѫ, утѣшихѫ ся въ прѣ-
17 исподни-тѣ земны. И тѣ още слѣзохѫ
въ адъ съ него, при умъртвены-тѣ отъ
ножъ, и онѣзи *които бѣхѫ* мышца не-
гова, които обитавахѫ подъ сѣнкѫ-тѫ
му срѣдъ народы-тѣ.
18 Кому си ся уподобилъ ты така въ сла-
вѫ-тѫ и въ величество-то между дърве-
та-та на Едемъ? но ще бѫдешь свалeнъ
съ дървета-та на Едемъ, въ прѣисподни-
тѣ земны; ще лѣжишь всрѣдъ необрѣза-
ны-тѣ, съ умъртвены-тѣ отъ ножъ. Тъй
ще бѫде Фараонъ и всичко-то му мно-
жество, говори Господь Іеова.

ГЛАВА 32.

1 И въ дванадесето-то лѣто, дванадесе-
тый-тъ мѣсецъ, въ първый-тъ *день* на
мѣсецъ-тъ, быде слово Господне къмъ
2 мене, и рече: Сыне человѣческый, диг-
ни плачъ заради Фараона Египетскый-
тъ царь, и кажи му: Уподобилъ си ся
на младъ львъ *между* народы-тѣ, и си
като ламѭ въ моря-та: и устремилъ си
ся въ рѣкы-тѣ си, и матишь воды-тѣ съ
нозѣ-тѣ си, и тъпчешь рѣкы-тѣ имъ.
3 Така говори Господь Іеова: За то ще
простря мрѣжѫ-тѫ си върхъ тебе съсъ
събраніе на много народы, и ще тя из-
4 влѣкѫтъ съ мрѣжѫ-тѫ ми. И ще тя о-
ставѭ на землѭ-тѫ, ще тя исхвърлѭ по
лице-то на поле-то, и ще турѭ да кац-
нѫтъ на тебе всичкы-тѣ птицы небесны,
и ще насытѭ отъ тебе звѣрове-тѣ на
5 всичкѫ-тѫ землѭ. И ще турѭ плътъ-тѫ
ти на планины-тѣ, и ще напълнѭ доло-
6 ве-тѣ отъ твои-тѣ купове. И землѭ-тѫ

дѣто плавашь ще напоѭ съ кръвь-тѫ ти,
дори до горы-тѣ: и рѣкы-тѣ ще ся ис-
пълнятъ отъ тебе.
7 И когато тя угасѭ, ще обкрыѭ не-
бе-то, и ще помрачѫ звѣзды-тѣ му: ще
обкрыѭ съ облакъ слънце-то, и луна-та
8 нѣма да свѣти съ видѣлина-тѫ си. Всич-
кы-тѣ свѣтила небесны ще помрачѫ
надъ тебе, и ще турѭ тьмнинѫ на зе-
9 мѭ-тѫ ти, говори Господь Іеова. И ще
направѭ да ся ужаси сърдце-то на мно-
го племена, когато докарамъ съкруше-
ніе-то ти между народы-тѣ, въ мѣста
10 които ты не си позналъ. И ще направѭ
много народы да ся удивятъ заради те-
бе, и царіе-тѣ имъ ще ся ужасятъ много
зарадя тебе, когато размахамъ мечъ-тъ
си прѣдъ тѣхъ: и ще треперятъ всякѫ
минутѫ, всякой заради животъ-тъ си, въ
день-тъ на паданіе-то ти.
11 Защото така говори Господь Іеова:
Мечъ-тъ на Вавилонскый-тъ царь ще
12 дойде върхъ тебе. Съ ножове-тѣ на
крѣпкы ще свалѭ множество-то ти:
всичкы тѣзи сѫ насилници отъ народы-
тѣ; и ще разорятъ гордость-тѫ на Е-
гипетъ, и всичко-то му множество ще
13 погыне. И ще погубѭ всичкы-тѣ му
скотове отъ при много воды: и нѣма
вече да гы размати человѣческа нога,
и копыто отъ скотъ нѣма да гы размѫ-
14 ти. Тогазь ще утишѫ воды-тѣ имъ, и ще
направѭ рѣкы-тѣ имъ да текѫтъ като
15 елей, говори Господь Іеова. Когато
направѭ Египетскѫ-тѫ землѭ запустѣніе,
и опустѣе земя-та отъ испълненіе-то си,
когато поразѭ всичкы които живѣѭтъ
въ неѭ, тогазь ще познаѭтъ че азъ
съмь Господь.
16 Той е плачъ-тъ, съ който ще го пла-
чѫтъ: дъщери-тѣ на народы-тѣ ще го
плачатъ; ще плачатъ заради Египетъ и
заради всичко-то му множество, говори
Господь Іеова.
17 И въ дванадесето-то лѣто, петнадесе-
тый-тъ день на мѣсецъ-тъ, быде слово
18 Господне къмъ мене, и рече: Сыне че-
ловѣческый, възрыдай заради множе-
ство-то на Египетъ и свали гы, него и
дъщери-тѣ на знамениты-тѣ народы, въ
прѣисподни-тѣ земны, съ онѣзи които
19 слазятъ въ ровъ. Отъ кого си по хубавъ?
20 Слѣзь, та лѣжь съ необрѣзаны-тѣ. Ще
паднѫтъ всрѣдъ умъртвены-тѣ съ ножъ:
на ножъ ся прѣдаде той: отвлѣчѣте не-
21 го, и всичкы-тѣ му множества. Най
крѣпкы-тѣ между силны-тѣ ще му гово-
рятъ отъ срѣдъ адъ, съ онѣзь които му
помагать: слѣзохѫ, лѣжѫтъ необрѣзани,
умъртвени съ ножъ.
22 Тамъ е Ассуръ, и всичко-то му събра-
ніе: гробища-та му сѫ около него: всич-
23 кы умъртвени, паднали отъ ножъ. За-
щото гробища-та му сѫ турены въ дъл-
бочинѫ-тѫ на ровъ-тъ, и събраніе-то му
около гробъ-тъ му: всичкы умъртвени,
паднали отъ ножъ, които раздавахѫ тре-
петъ на землѭ-тѫ на живы-тѣ.
24 Тамъ е Еламъ, и всичко-то му множе-
ство около гробъ-тъ му: всичкы умър-
твени, паднали отъ ножъ, слѣзли нео-
брѣзаны въ прѣисподни-тѣ земны; тѣ
раздавахѫ трепераніе-то си въ земя-тѫ
на живы-тѣ, но зѣхѫ посраменіе-то си
25 съ онѣзи които слазятъ въ ровъ. Тури-
хѫ всрѣдъ умъртвены-тѣ одръ за него
със всичко-то му множество: гробища-
та му сѫ около него: всичкы необрѣза-
ни, умъртвени съ ножъ, ако и да бѣше
ся раздалъ трепетъ-тъ имъ по землѭ-тѫ
на живы-тѣ; но зѣхѫ посраменіе-то си
съ онѣзь които слазятъ въ ровъ: тури
ся всрѣдъ умъртвены-тѣ.
26 Тамъ е Мосохъ, Ѳувалъ, и всичко-то
му множество: гробища-та му сѫ около
него: всичкы необрѣзани, умъртвени съ
ножъ, ако и да раздавахѫ трепетъ-тъ си
27 въ землѭ-тѫ на живы-тѣ. И тѣ не лѣжѫтъ
съ паднали-тѣ крѣпкы отъ необрѣзаны-
тѣ, които слѣзохѫ въ адъ съ ратни-тѣ
си орѫжія, и турихѫ ножове-тѣ си подъ
главы-тѣ си; но тѣхны-тѣ беззаконія ще
бѫдѫтъ върху кости-тѣ имъ, ако и да сѫ
были трепетъ на крѣпкы-тѣ въ землѭ-тѫ
28 на живы-тѣ. Ей, ты ще ся съкрушишь
всрѣдъ необрѣзаны-тѣ, и ще лѣжишь съ
умъртвены-тѣ отъ ножъ.
29 Тамъ е Едомъ, царіе-тѣ му, и всич-

кы-тѣ му князове, които съсъ сила-тѫ
си ся турихѫ между умьртвены-тѣ съ
ножъ; тѣ ще лѣжатъ съ необрѣзаны-тѣ,
и съ онѣзь които слазятъ въ ровъ.
30 Тамъ сѫ сѣверни-тѣ князове всичкы,
и всичкы-тѣ Сидонци, които слѣзохѫ съ
умьртвены-тѣ съ трепетъ-тъ си, посра-
мени отъ сила-тѫ си; и лѣжатъ необрѣ-
зани съ умьртвены-тѣ отъ ножъ, и зѣ-
хѫ посраменіе-то си съ онѣзь които
слазятъ въ ровъ.
31 Фараонъ ще гы види, и ще ся утѣши
заради всичко-то си множество, Фара-
онъ и всичка-та му войска, умьртвени-
32 тѣ съ ножъ, говори Господь Іеова. За-
щото азъ дадохъ трепетъ-тъ си въ земя-
тѫ на живы-тѣ: и ще лѣжи всрѣдъ не-
обрѣзаны-тѣ, съ умьртвены-тѣ съ ножъ,
Фараонъ и всичко-то му множество, го-
вори Господь Іеова.

ГЛАВА 33.

1 И слово Господне биде къмъ мене и
2 рече: Сыне человѣческый, говори на
синове-тѣ на людіе-тѣ си, и кажи имъ:
Когато нанеса мечъ-тъ върху нѣкоѭ зе-
мѭ, и людіе-тѣ на *онаѭ* земѭ земятъ
нѣкого человѣка отъ помежду си, и си
3 го турятъ за стражъ; И той, като види
мечъ-тъ че иде върхъ земѭ-тѫ, встрѫ-
4 би съ трѫбѫ, и свѣсти людіе-тѣ; Тогазь
който чуе гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ и не ся
упази, ако мечъ-тъ дойде и го постигне,
5 кръвь-та му ще бѫде на главѫ-тѫ му. Чу
гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ, и не ся свѣсти:
кръвь-та му ще бѫде върхъ него; но кой-
то ся свѣсти, ще избави животъ-тъ си.
6 Но стражъ-тъ ако види мечъ-тъ че иде
и не встрѫби съ трѫбѫ-тѫ, и людіе-тѣ
не ся свѣстятъ, и мечъ-тъ дойде и по-
стигне нѣкого отъ тѣхъ, той биде по-
стигнатъ заради беззаконіе-то си; но
кръвь-та му ще прѣдирѭ отъ рѫкѫ-тѫ
на стража.
7 И ты, сыне человѣческый, азъ тя ту-
рихъ стражъ на Израилевъ-тъ домъ: чуй
прочее слово изъ уста-та ми, и свѣсти
8 гы отъ моѭ странѫ. Когато кажѫ на
беззаконный-тъ: Беззаконне, непрѣмѣн-
но ще умрешь: и ты не проговоришь за
да свѣстишь беззаконный-тъ за пѫть-тъ
му, онзи беззаконникъ ще умре въ без-
законіе-то си, отъ рѫкѫ-тѫ ти обаче ще
9 прѣдирѭ кръвь-тѫ му. Но ако свѣстишь
ты беззаконный-тъ за пѫть-тъ му да ся
върне отъ него, и не ся върне отъ пѫть-тъ
си, той ще умре въ беззаконіе-то си, а
ты си избавилъ душѫ-тѫ си.
10 За то, сыне человѣческый, кажи на
Израилевъ-тъ домъ: Така говорихте вы,
и думахте: Ако сѫ прѣстѫпленія-та ни
и грѣхове-тѣ ни върхъ насъ, и ный тлѣ-
емъ въ тѣхъ, какъ ще бѫдемъ живи?
11 Кажи имъ: Живъ сьмь азъ, говори Го-
сподь Іеова, нѣмамъ благоволеніе въ
смьрть-тѫ на нечестивый-тъ, но да ся
върне нечестивый-тъ отъ пѫть-тъ си, и
да бѫде живъ: върнѣте ся, върнѣте ся
отъ лукавы-тѣ си пѫтища; защо да у-
мрете, доме Израилевъ?
12 За то, ты, сыне человѣческый, кажи
на синове-тѣ на людіе-тѣ си: Правда-та
на праведный-тъ нѣма да го освободи въ
день-тъ на прѣстѫпленіе-то му: и нече-
стивый нѣма да падне заради нечестіе-
то си, въ който день ся върне отъ не-
честіе-то си: и праведный не ще може
да живѣе заради *правдѫ-тѫ* си, въ кой-
то день съгрѣши.
13 Когато рекѫ на праведный-тъ че не-
прѣмѣнно ще бѫде живъ, и той упова-
ющъ на правда-тѫ си направи неправда,
всичка-та му правда нѣма да ся помене;
и въ неправдѫ-тѫ си която е направилъ,
въ неѭ ще умре.
14 И когато говорѭ на нечестивый-тъ:
Непрѣмѣнно ще умрешь, а той ся върне
отъ грѣхъ-тъ си и направи сѫдъ и прав-
15 дѫ, Отдаде нечестивый-тъ залогъ, върне
грабнато-то, ходи въ повелѣнія-та на
животъ-тъ и не струва неправдѫ, непрѣ-
мѣнно ще бѫде живъ, нѣма да умре:
16 Всичкы-тѣ му грѣхове, които е съгрѣ-
шилъ, нѣма да му ся поменатъ вече:
направилъ е сѫдъ и правдѫ, непрѣмѣнно
ще живѣе.
17 Синове-тѣ обаче на твои-тѣ людіе го-

ворятъ: Пѫть-тъ Господень не е правъ;
18 но тѣхный-тъ пѫть не е правъ. Когато
праведный ся върне отъ правда-тѫ си,
и направи неправдѫ, то въ неѭ ще умре.
19 А когато беззаконный-тъ ся върне отъ
беззаконіе-то си, и направи сѫдъ и
правдѫ, той ще бѫде живъ заради това.
20 Вы обаче говорите: Пѫть-тъ Господень
не е правъ. Доме Израилевъ, ще вы сѫ-
дѭ всякого споредъ пѫтища-та му.
21 И въ дванадесето-то лѣто на плѣнъ-тъ
ни, десетый-тъ *мѣсецъ*, петый-тъ *день*
на мѣсецъ-тъ, дойде при мене единъ бѣ-
жанецъ отъ Іерусалимъ, и каза: Прѣзѣ
22 ся градъ-тъ. И рѫка-та Господня быде
върху мене вечерь-тѫ прѣди да дойде
бѣжанецъ-тъ, и отвори уста-та ми додѣ
дойде при мене зарань-тѫ: и отворихѫ
23 ся уста-та ми, и не бѣхъ вече нѣмъ. И
слово Господне быде къмъ мене, та ре-
24 че: Сыне человѣческый, тѣзи които жи-
вѣѭтъ въ онѣзи запустѣнія въ Израиле-
ва-тѫ землѭ говорятъ, и казватъ: Единъ
бѣ Авраамъ, и наслѣди землѭ-тѫ; а ный
смы мнозина; намъ ся даде земя-та за
25 наслѣдіе. За то кажи имъ: Така говори
Господь Іеова: Вы ядете *месо* съ кръвь,
и подигате очи-тѣ си къмъ идолы-тѣ си,
и проливате кръвь; и ще наслѣдите ли
26 землѭ-тѫ? Вы ся облѣгате на мечъ-тъ
си, работите мерзости, и осквернявате
всякой женѫ-тѫ на ближнаго си; и ще
наслѣдите ли землѭ-тѫ?
27 Така имъ кажи: Така говори Господь
Іеова: Живъ съмь азъ, които сѫ въ за-
пустѣнія-та непрѣмѣнно ще паднатъ отъ
ножъ: и който е по лице-то на поле-то,
ще го прѣдамъ на звѣрове-тѣ да го изѣ-
дѭтъ: а които сѫ въ крѣпости-тѣ и въ
28 пещеры-тѣ ще умрѫтъ отъ моръ. Защо-
то ще прѣдамъ землѭ-тѫ въ запустѣніе и
пустотѫ, и гордость-та на силѫ-тѫ ѝ ще
прѣстане, и горы-тѣ Израилевы ще за-
29 пустѣѭтъ, та да нѣма кой да минува. И
ще познаѭтъ че азъ съмь Господь, ко-
гато прѣдамъ землѭ-тѫ въ запустѣніе и
пустотѫ, заради всичкы-тѣ имъ мерзо-
сти които сторихѫ.
30 И ты, сыне человѣческый, синове-тѣ
на людіе-тѣ ти говорятъ за тебе при
стѣны-тѣ и въ врата-та на кѫщы-тѣ, и
говорятъ единъ на другъ, всякой на бра-
та си, и казватъ: Елате сега, та чуйте,
кое е слово-то което излѣзва отъ Госпо-
31 да. И дохождатъ при тебе, както ся съ-
бпратъ людіе, та сѣдятъ прѣдъ тебе *ка-
то* мои людіе, и слушатъ твои-тѣ думы,
но не гы правятъ; защото съ уста-та си
показватъ много любовь, *но* сърдце-то имъ
отхожда вслѣдъ любостяжаніе-то имъ.
32 И ето, ты имъ си като любезна пѣснь
отъ человѣкъ сладкогласенъ, и който
свири добрѣ; защото слушатъ думы-тѣ
33 ти, а не гы правятъ. Но когато дойде
това, (*и* ето, иде,) тогазь ще познаѭтъ
че е имало пророкъ всрѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 34.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 рече: Сыне человѣческый, пророче-
ствувай върхъ пастыри-тѣ Израилевы;
пророчествувай, и кажи имъ: Така го-
вори Господь Іеова на пастыри-тѣ:
Горко на Израилевы-тѣ пастыри, които
пасѫтъ себе си! Пастыри-тѣ не пасѫтъ
3 ли стада-та? Вы ядете тлъстина-тѫ, и
ся обличате съ вълна-тѫ, колете тлъ-
4 сты-тѣ; не пасете стада-та. Не укрѣ-
пихте немощна-тѫ, и не исцѣлихте о-
нази която бѣ злѣ, и не обврзахте счу-
пенѫ-тѫ, и не довърнахте заблудилѫ-тѫ
ся, и не потърсихте загиналѫ-тѫ; но
съ насиліе и съ жестокость владиче-
5 ствувахте надъ тѣхъ. И ся расиръснахѫ,
понеже нѣмаше пастырь; и станахѫ за
ястіе на всичкы-тѣ звѣрове въ поле-
6 то, и ся расиръснахѫ. Мои-тѣ овцы ся
скытахѫ по всякѫ горѫ, и по всякой
високъ хълмъ; и по всичко-то лице на
земя-тѫ бѣхѫ расиръснаты овцы-тѣ ми:
и нѣмаше кой да потърси, нито кой да
подири.
7 За то, слушайте, пастыри, слово-то
8 Господне: Живъ съмь азъ, говори Го-
сподь Іеова, непрѣмѣнно, понеже ста-
до-то ми стана корысть, и овцы-тѣ ми
станахѫ за ястіе на всичкы-тѣ звѣрове

въ поле-то, защото нѣмаше пастырь, и
пастыри-тѣ ми не потърсихѫ овцы-тѣ ми,
но пастыри-тѣ пасохѫ себе си, и не па-
9 сохѫ овцы-тѣ ми, За то, слушайте, па-
10 стыри, слово-то Господне: Така говори
Господь Iеова: Ето, азъ сьмь противъ
пастыри-тѣ; и ще прѣдирѭ овцы-тѣ си
отъ рѫцѣ-тѣ имъ, и ще гы направѭ да
прѣстанѫтъ отъ да пасѫтъ овцы-тѣ: и
нѣма вече да пасѫтъ себе си пастыри-тѣ;
защото ще освободѭ отъ уста-та имъ
овцы-тѣ си, и не ще бѫдѫтъ за ястiе
тѣмъ.
11 Защото така говори Господь Iеова:
Ето, азъ, азъ ще потърсѭ овцы-тѣ си,
12 и ще гы подирѭ. Както пастырь-тъ ди-
ри стадо-то си, въ който день ся намира
врѣдъ распръснаты-тѣ си овцы, така
ще подирѭ овцы-тѣ си, и ще гы избавѭ
отъ всичкы-тѣ мѣста, дѣто бѣхѫ распръ-
13 снаты, въ день облаченъ и мраченъ. И
ще гы изведѫ изъ народы-тѣ и ще гы
съберѫ отъ мѣста-та, и ще гы доведѫ
въ земѭ-тѫ имъ, и ще гы пасѫ на Из-
раилевы-тѣ горы, близу при рѣкы-тѣ, и
по всичкы-тѣ населяеми мѣста въ тѣх-
14 нѫ-тѫ земѭ. Ще гы пасѫ въ добро па-
сбище, и кошара-та имъ ще бѫде върху
высокы-тѣ Израилевы горы: тамъ ще
почиватъ въ добрѫ кошарѫ, и ще па-
сѫтъ на тлъсто пасбище, върху Израи-
15 левы-тѣ горы. Азъ ще пасѫ овцы-тѣ си,
и азъ ще гы упокоѭ, говори Господь
16 Iеова. Ще прѣдирѭ загынѫлѫ-тѫ, и ще
докарамъ заблудилѫ-тѫ ся, и ще обвържѫ
счупенѫ-тѫ, и ще укрѣпѭ немощнѫ-тѫ;
тлъстѫ-тѫ обаче и крѣпкѫ-тѫ ще погу-
бѭ; съ правосѫдiе ще гы пасѫ.
17 А заради васъ, паство моя, така го-
вори Господь Iеова: Ето, азъ ще сѫдѭ
между овцѫ и овцѫ, между овны и яр-
18 цы. Малко ли ви е, дѣто пасете добро-
то пасбище, та тъпчете съ нозѣ-тѣ си
остатъкъ-тъ на пасбище-то си? и дѣто
пiете чистѫ водѫ, а мътите съ нозѣ-тѣ
19 си остатъкъ-тъ? А овцы-тѣ ми пасѫтъ
утъпкано-то съ нозѣ-тѣ ви, и пiѭтъ
размѫтенѫ-тѫ съ нозѣ-тѣ ви *водѫ*.
20 За то така имъ говори Господь Iео-
ва: Ето, азъ, азъ ще сѫдѭ между тлъ-
21 стѫ овцѫ, и между мършавѫ овцѫ. По-
неже тласкате съсъ ребра и съ рамена,
и бодете съ рога-та си всичкы-тѣ не-
мощны, додѣ гы распръснахте по вънъ,
за то ще избавѭ овцы-тѣ си, и не ще
22 бѫдѫтъ вече корысть: И ще сѫдѭ между
овцѫ и овцѫ.
23 И ще поставѭ надъ тѣхъ едного Па-
стыря, и ще гы пасе, рабъ-тъ си Дави-
да; той ще гы пасе, и той ще имъ е
24 пастырь. И азъ Господь ще имъ бѫдѫ
Богъ, и рабъ-тъ ми Давидъ князь врѣдъ
25 тѣхъ: азъ Господь говорихъ. И ще на-
правѭ съ тѣхъ завѣтъ на миръ; и ще
махнѫ отъ земѭ-тѫ лошы-тѣ звѣрове:
и ще обитаватъ безбѣдно въ пустынѭ-
26 тѫ, и ще спятъ по дѫбравы-тѣ. И ще
направѭ тѣхъ и околны-тѣ на горѫ-тѫ
си благословенiе; и ще свалямъ дъждь-тъ
на врѣме-то му: дъждь на благосло-
27 венiе ще да е. И дървета-та на поле-то
ще даватъ плодъ-тъ си, и земя-та ще
дава произведенiе-то си, и ще бѫдѫтъ
безбѣдни въ земѭ-тѫ си, и ще познаѭтъ
че азъ сьмь Господь, когато съкрушѫ
узы-тѣ на хомотъ-тъ имъ, и гы освобо-
дѭ отъ рѫкѫ-тѫ на онѣзи които сѫ гы
28 поработили. И не ще бѫдѫтъ вече ко-
рысть на язычницы-тѣ, и земни-тѣ звѣ-
рове не ще гы испояждатъ; но ще жи-
вѣѭтъ безбѣдно, и не ще има кой да
29 гы плаши. И ще имъ въставѭ именитъ
садъ, и нѣма вече да загынуватъ отъ
гладъ въ земѭ-тѫ, и не ще носятъ вече
30 хулѫ-тѫ на язычницы-тѣ. И ще позна-
ѭтъ че азъ Господь Богъ тѣхенъ съ
тѣхъ сьмь, и тѣ, Израилевый домъ, лю-
дiе мои сѫ, говори Господь Iеова.
31 И вы, овцы мои, овцы на пасбище-то
ми, вы сте человѣци, *и* азъ Богъ вашъ,
говори Господь Iеова.

ГЛАВА 35.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 рече: Сыне человѣческый, тури лице-
то си противъ горѫ-тѫ Сiиръ, и проро-
3 чествувай противъ нея; И кажи ѝ: Та-

ка говори Господь Іеова: Ето, горо
Сіиръ, азъ съмь противъ тебе; и ще
простръ ржкж-тж си противъ тебе, и
ще тя прѣдамъ въ опустошеніе и пусто-
4 тж. Ще разорж градове-тѣ ти, и ты ще
бждешь запустѣніе, и ще познаешь че
5 азъ съмь Господь. Понеже си упазила
ветхж омразж, и прѣдала си Израиле-
вы-тѣ синове въ ржкж на мечъ въ врѣ-
ме-то на съсыпваніе-то имъ, когато
беззаконіе-то *имъ стигнж* до край-тъ:
6 За то, живъ съмь азъ, говори Господь
Іеова, ще тя прѣдамъ на кръвь, и кръвь
ще тя гони; понеже не си намразила
7 кръвь-тж, то кръвь ще тя гони. И ще
прѣдамъ въ съвършенно запустѣніе го-
рж-тж Сіиръ, и ще погубж отъ неж
8 който минува и който ся враща. И ще
напълнж горы-тѣ му съ умъртвены-тѣ
му: по хълмове-тѣ ти, и по долове-тѣ
ти, и по всичкы-тѣ ти рѣкы, ще падать
9 умъртвени-тѣ съ ножъ. Ще тя направж
вѣчно опустошеніе, и градове-тѣ ти нѣ-
ма да ся населятъ: и ще познаете че
10 азъ съмь Господь. Понеже си рекла:
Тѣзи два народа и тѣзи двѣ мѣста ще
сж мои, и ный ще гы наслѣдимъ, ако
11 и да е былъ Господь тамъ, За то, живъ
съмь азъ, говори Господь Іеова, ще на-
правж споредъ ярость-тж ти, и споредъ
зависть-тж ти, която си извършила за-
ради омразж-тж ти къмъ тѣхъ, и ще имъ
12 стань познатъ когато тя сждж. И ще
познаешь че азъ Господь чухъ всичкы-
тѣ твои хулы които си произнесла про-
тивъ Израилевы-тѣ горы, като си рекла:
Тѣ запустѣхж, намъ ся дадохж за хра-
13 нж. И съ уста-та си велерѣчихте про-
тивъ мене, и умножихте думи-тѣ си
противъ мене: азъ чухъ.
14 Така говори Господь Іеова: Когато
ся весели всичкы-тж земя, пустж ще тя
15 направж. Както си ся развеселила за-
ради наслѣдіе-то на Израилевъ-тъ домъ,
защото опустѣ, така ще ти направж:
ще запустѣешь, горо Сіиръ, и всичкый
Едомъ, всичкый той: и ще познаятъ
че азъ съмь Господь.

ГЛАВА 36.

1 И ты, сыне человѣческый, пророче-
ствувай къмъ Израилевы-тѣ горы, и ре-
чи: Горы Израилевы, слушайте слово-
2 то Господне: Така говори Господь Іео-
ва: Понеже неприятель-тъ рече противъ
васъ, О хохо! вѣчны-тѣ высокы мѣста
3 станахж наслѣдіе намъ, Заради това
пророчествувай и речи: Така говори
Господь Іеова: Понеже вы запустихж,
и погълнахж отъ всякадѣ, за да станете
наслѣдіе на остатъкъ-тъ на народы-тѣ,
и станахте говореніе на языкъ, и по-
4 ношеніе на людіе-тѣ: Заради това, го-
ры Израилевы, слушайте слово-то на
Господа Іеова: Така говори Господь Іео-
ва къмъ горы-тѣ, и къмъ хълмове-тѣ,
къмъ потоцы-тѣ, и къмъ долове-тѣ, и
къмъ запустѣны-тѣ *и* разорены-тѣ *мѣ-
ста,* и къмъ оставены-тѣ градове, кои-
то станахж корысть и присмѣхъ на о-
5 статъкъ-тъ на околны-тѣ народы: За то,
така говори Господь Іеова: Непрѣмѣн-
но въ огнь-тъ на ревность-тж си гово-
рихъ противъ остатъкъ-тъ на народы-
тѣ, и противъ всичкый-тъ Едомъ, които
направихж земж-тж ми наслѣдіе на себе
си съ радость на всичко-то *си* сърдце,
и съ прѣзрѣніе душевно, за да ж раз-
6 грабятъ като корысть: За то пророче-
ствувай заради Израилевж-тж земя, и
кажи на горы-тѣ и на хълмове-тѣ, на
потоцы-тѣ и на долове-тѣ: Така говори
Господь Іеова: Ето, азъ говорихъ въ
ревность-тж си и въ ярость-тж си, за-
щото понесохте укоръ-тъ на народы-тѣ:
7 За то така говори Господь Іеова: Азъ
възвисихъ ржкж-тж си: непрѣмѣнно на-
роды-тѣ, които сж около васъ, тѣ ще
носятъ срамъ-тъ си.
8 А вы, Израилевы горы, ще направите
да прозябнатъ вѣтвы-тѣ ви, и ще даде-
те плодъ-тъ си на людіе-тѣ ми Израиля;
9 защото приближаватъ да дойдатъ. За-
щото ето, азъ *гледамъ* връху васъ, и ще
ся обърнж къмъ васъ, и ще ся обрабо-
10 тите и насѣете. И ще умножж връху

васъ человѣцы, всичкый-тъ домъ Изра-
левъ, него всичкый-тъ: и градове-тѣ ще
ся населятъ, и запустѣнія-та ще ся съ-
11 градятъ. Ей ще умножѫ върху васъ че-
ловѣцы и скотове, и ще нарастнѫтъ и
плодъ ще сътворятъ: и ще вы населѭ
както бѣхте понапрѣдъ, и ще ви напра-
вѭ добро повече отъ колкото въ нача-
ло-то: и ще познаете че азъ съмъ Го-
12 сподь. И ще направѭ да ходятъ върху
васъ человѣци, людіе-тѣ ми Израиль: и
ще вы наслѣдятъ, и ще имъ бѫдете на-
слѣдіе, и за напрѣдъ не ще вече да гы
обесчадите.
13 Така говоря Господь Іеова: Понеже
ви рекохѫ: Ты си *земя* която пояждашь
человѣцы, и обесчадвашь людіе-тѣ си:
14 За то нѣма вече да пояждашь человѣцы,
нито да обесчадишь вече людіе-тѣ си,
15 говори Господь Іеова: И нѣма вече да
направѭ да ся чуе въ тебе укоръ-тъ на
языччицы-тѣ, и нѣма вече да носишь
поношеніе-то на народы-тѣ, и нѣма ве-
че да погубишь людіе-тѣ си, говори Го-
сподь Іеова.
16 И слово Господне быде къмъ мене, и
17 рече: Сыне человѣческый, когато Из-
раилевъ-тъ домъ бѣхѫ населени въ зе-
млѭ-тѫ си, оскверняхѫ ѭ съ пѫть-тъ си,
и съ дѣянія-та си: тѣхный-тъ пѫть бѣ
прѣдъ мене като нечистотѫ-тѫ на отлѫ-
18 ченѫ *женѫ*. За то излѣхъ ярость-тѫ си
върхъ тѣхъ, поради кръвь-тѫ, коѭто
излѣхѫ на землѭ-тѫ, и заради идолы-тѣ
19 имъ, *съ които* ѭ омърсихѫ: И расѣяхъ
гы между народы-тѣ, и распръснѫти бы-
дохѫ по мѣста-та: споредъ пѫть-тъ имъ,
20 и споредъ дѣла-та имъ, гы сѫдихъ. И
когато влѣзохѫ въ народы-тѣ, дѣто о-
тидохѫ, омърсихѫ свято-то ми име, дѣто
ся говорѣше за тѣхъ: Тѣзи сѫ людіе-тѣ
на Іеова, и изъ землѭ-тѫ му излѣзохѫ.
21 Смилихъ ся обаче заради свято-то си
име, което Израилевъ-тъ домъ омърси
между народы-тѣ при които отидохѫ.
22 За то кажи на Израилевъ-тъ домъ: Та-
ка говори Господь Іеова: Азъ не пра-
вѭ *това* заради васъ, доме Израилевъ,
но заради свято-то мое име, което о-
мърсихте между народы-тѣ при които
23 отидохте. И ще освятѭ велико-то си и-
ме, омърсено-то между народы-тѣ, кое-
то омърсихте между тѣхъ: и ще позна-
ѭтъ народи-тѣ че азъ съмъ Господь, го-
вори Господь Іеова, когато ся освятѭ
у васъ прѣдъ очи-тѣ имъ.
24 Защото ще вы земѫ изъ срѣдъ наро-
ды-тѣ, и ще вы съберѫ отъ всичкы-тѣ
мѣста, и ще вы доведѫ въ землѭ-тѫ ви.
25 И ще поръсѭ върху васъ чистѫ водѫ,
и ще ся очистите: отъ всичкы-тѣ ви не-
чистоты, и отъ всичкы-тѣ ви идолы, ще
26 вы очистѭ. И ще ви дамъ ново сърдце,
и новъ духъ ще вложѫ вѫтрѣ въ васъ,
и, като отнемѫ каменно-то сърдце отъ
плъть-тѫ ви, ще ви дамъ плътско сърдце.
27 И ще вложѫ вѫтрѣ въ васъ Духъ-тъ си,
и ще вы направѭ да ходите въ повелѣ-
нія-та ми, и да пазите сѫдбы-тѣ ми, и
28 да *гы* извършвате. И ще ся населите въ
землѭ-тѫ коѭто дадохъ на отцы-тѣ ви:
и ще ми сте людіе, и азъ ще ви съмь
29 Богъ. И ще вы спасѫ отъ всичкы-тѣ ви
нечистоты; и ще призовѫ жито-то, и
ще го умножѫ, и не щѫ *вече* да ви до-
30 карамъ гладъ. И ще умножѫ плодъ-тъ на
дървета-та, и рожбы-тѣ на поле-то, за
да не земете вече поношеніе на гладъ
между народы-тѣ.
31 И ще помените лукавы-тѣ си пѫтища,
и дѣла-та си не добры, и ще ся отвър-
нете сами отъ себе си прѣдъ очи-тѣ си,
заради беззаконія-та си, и заради мер-
32 зости-тѣ си. Азъ не правѭ *това* заради
васъ, говори Господь Іеова, нека е из-
вѣстно вамъ: постыдѣте ся и ся посра-
мѣте заради пѫтища-та си, доме Израи-
левъ!
33 Така говоря Господь Іеова: Въ който
день вы очистѭ отъ всичкы-тѣ ви без-
законія, ще направѭ още да ся насел-
ятъ градове-тѣ, и ще ся съградятъ за-
34 пустѣнія. И запустѣла-та земя ще ся об-
работи, вмѣсто да стои запустѣла прѣдъ
35 всякого който минува. И ще говорятъ:
Тая земя, която бѣ запустѣла, станѫ
като Едемскый рай: и градове-тѣ за-
пустени-тѣ, и опустѣли-тѣ, и съсипа-

36 ни-тѣ, укрѣпиха ся, населиха ся. И на-
роди-тѣ, които сѫ останали около васъ,
ще познаѭтъ че азъ Господь съградихъ
съсыпаны-тѣ, и насадихъ опустѣлы-тѣ;
азъ Господь говорихъ, и ще извършѫ.
37 Така говори Господь Iеова: За това
още ще бѫдѫ потърсенъ отъ Израи-
левъ-тъ домъ, да направѭ за тѣхъ, да
38 гы умножѫ съ человѣцы като стадо. Ка-
то свято стадо, като стадо-то на Iеру-
салимъ въ праздницы-тѣ му, така запу-
стени-тѣ градове ще станѫтъ пълни съсъ
стада человѣчески: и ще познаѭтъ че
азъ съмь Господь.

ГЛАВА 37.

1 Рѫка Господня быде върху ми, та мя
изведе чрѣзъ Господній Духъ, и мя по-
стави всрѣдъ поле, и то бѣ пълно съ
2 кости. И направи мя да минѫ близу тѣхъ
изоколо: и ето, бѣхѫ твърдѣ много по
лице-то на поле-то; и ето, бѣхѫ твър-
дѣ сухы.
3 И рече ми: Сыне человѣческый, мо-
гѫтъ ли тѣзи кости да оживѣѭтъ? и
4 рѣкохъ: Господи Iеова, ты знаешь. И
рече ми: Пророчествувай надъ тѣзи ко-
сти, и речи имъ: Сухы кости, слушайте
5 слово-то Господне: Така говори Го-
сподь Iеова къмъ тѣзи кости: Ето, азъ
ще турѭ у васъ духъ, и ще оживѣете:
6 И ще турѭ върхъ васъ жилы, и ще до-
карамъ плъть върхъ васъ, и ще вы об-
крыѭ съ кожѫ, и ще турѭ у васъ духъ,
и ще оживѣете, и ще познаете че азъ
съмь Господь.
7 И пророчествувахъ както ми быде за-
повѣдано, и когато пророчествувахъ,
станѫ екотъ, и ето трасъ, и кости-тѣ
8 ся събирахѫ, кость съ кость-тѫ си. И
видѣхъ, и ето, жилы и плъть прорастнѫ-
хѫ върхъ тѣхъ, и кожа гы обкры отъ
9 горѣ: духъ обаче нѣмаше въ тѣхъ. И
рече ми: Пророчествувай заради духъ-тъ,
пророчествувай, сыне человѣческый, и
кажи на духъ-тъ: Така говори Гос-
подь Iеова: Дойди, духу, отъ четы-
ри-тѣ вѣтрища, и духни върхъ тѣзи у-
10 биты-тѣ, и да оживѣѭтъ. И пророче-
ствувахъ, както ми заповѣда: и духъ-тъ
влѣзе въ тѣхъ, и оживѣхѫ, и станѫхѫ
на нозѣ-тѣ си, войска голѣма, твърдѣ
много.
11 И рече ми: Сыне человѣческый, тѣзи
кости сѫ всичкый Израилевъ домъ; ето,
тѣ говорятъ: Кости-тѣ ни изсъхнѫхѫ, и
надежда-та ни ся изгуби: ный смы по-
12 гынѫли: За то пророчествувай, и кажи
имъ: Така говори Господь Iеова: Ето,
людiе мои, азъ отварямъ гробища-та ви,
и ще вы изведѫ изъ гробища-та ви, и
13 ще вы заведѫ въ Израилевѫ-тѫ землѭ. И
ще познаете че азъ съмь Господь, кога-
то, людiе мои, отворѭ гробища-та ви,
14 и вы изведѫ изъ гробища-та ви, И ще
турѭ духъ-тъ си въ васъ, и ще оживѣе-
те, и ще вы поставѭ въ землѭ-тѫ ви: и
ще познаете че азъ Господь говорихъ
и извършихъ, говори Господь.
15 И слово Господне быде къмъ мене, и
16 рече: И ты, сыне человѣческый, земи
си единъ жезлъ, та пиши на него за Iу-
дѫ, и за Израилевы-тѣ синове другари-
тѣ му; земи и другъ жезлъ, и пиши на
него заради Iосифа, жезлъ-тъ на Ефре-
ма, и на всичкый-тъ Израилевъ домъ
17 другари-тѣ му. И събери си гы единъ
съ другъ въ единъ жезлъ, и ще станѫтъ
единъ въ рѫкѫ-тѫ ти.
18 И когато синове-тѣ на твои-тѣ людiе
продуматъ и рекѫтъ: Не щешь ли да
19 ни обадишь що ти значи това? Кажи
имъ: Така говори Господь Iеова: Ето,
азъ ще земѫ жезлъ-тъ на Iосифа, кой-
то е въ рѫкѫ-тѫ на Ефрема, и Израиле-
вы-тѣ племена другари-тѣ му, и ще ту-
рѭ тѣхъ съ него, съ жезлъ-тъ Iудинъ,
и ще гы направѭ единъ жезлъ, и ще
20 бѫдѫтъ единъ въ рѫкѫ-тѫ ми. И жезли-
тѣ, на които си ты писалъ, ще сѫ въ
21 рѫкѫ-тѫ ти прѣдъ тѣхъ. И кажи имъ:
Така говори Господь Iеова: Ето, азъ
ще земѫ Израилевы-тѣ синове изъ срѣдъ
народы-тѣ дѣто сѫ отишли, и ще гы съ-
берѫ отъ всякадѣ, и ще гы доведѫ въ
22 землѭ-тѫ имъ; И ще гы направѭ единъ
народъ въ землѭ-тѫ, върху Израилевы-тѣ

горы: и единъ царь ще е царь надъ
всичкы тѣхъ: и не ще бѫдатъ вече два
народа, и не ще бѫдатъ вече за напрѣдъ
23 раздѣлени въ двѣ царства: И нѣма да
ся осквернятъ съ идолы-тѣ си, нито съ
мерзости-тѣ си, нито съсъ всичкы-тѣ си
прѣстѫпленія: но ще гы избавьѫ отъ
всичкы-тѣ имъ селенія дѣто сътрѣшихѫ,
и ще гы очистѭ: и ще ми бѫдатъ лю-
24 діе, и азъ ще имъ бѫдѫ Богъ. И Давидъ
рабъ-тъ ми *ще бѫде* царь надъ тѣхъ: и
ще бѫде надъ всичкы тѣхъ единъ па-
стырь: и ще ходятъ въ сѫдбы-тѣ ми, и
ще пазятъ повелѣнія-та ми, и ще гы из-
25 вършатъ. И ще живѣѭтъ въ землѭ-тѫ,
коѭто дадохъ на рабъ-тъ си Іакова, дѣ-
то живѣехѫ бащи-тѣ ви; и въ неѭ ще
живѣѭтъ, тѣ и чада-та имъ, и чада-та
на чада-та имъ, до вѣка: и Давидъ
26 рабъ-тъ ми ще имъ е князь въ вѣкъ. И
ще направьѫ съ тѣхъ завѣтъ на миръ:
той ще е завѣтъ вѣченъ съ тѣхъ: и ще
гы намѣстѭ и ще гы умножѫ, и ще по-
ложѫ святилище-то си всрѣдъ тѣхъ въ
27 вѣкъ. И скинія-та ми ще бѫде всрѣдъ
тѣхъ: и ще имъ сьмь Богъ, и тѣ ще ми
28 сѫ людіе. И ще познаѭтъ языччници-тѣ
че азъ сьмь Господь, който освящавамъ
Израиля, когато е святилище-то ми
всрѣдъ тѣхъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 38.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и
2 рече: Сыне человѣческый, утвърди ли-
це-то си върхъ Гога, землѭ-тѫ на Маго-
га, вождь-тъ на Росъ, Мосохъ и Ѳувалъ,
3 и пророчи противъ него, И речи: Така
говори Господь Іеова: Ето, азъ сьмь
противъ тебе, Гоге, вожде на Росъ, Мо-
4 сохъ, и Ѳувалъ; И ще тя върнѫ, и ще
турьѫ кукѫ въ челюсти-тѣ ти, и ще тя
извадѭ, и всичкѫ-тѫ ти силѫ, коніе и
конницы, всичкы тѣзи съвършенно орѫ-
жены, голѣмо събраніе съсъ щитове, и
щитчета, всичкы тѣзи които употрѣбя-
5 ватъ ножове; Персы, Еѳіопцы и Ливій-
цы съ тѣхъ; всичкы тѣзи съсъ щитче-
6 та, и шлемове; Гомера, и всичкы-тѣ му
пълкове; домъ-тъ на Ѳогарма отъ по-
слѣдни-тѣ страны на сѣверъ, и всичкы-
тѣ му пълкове; и много народы съ тебе.
7 Приготви ся, и приготви себе си, ты,
и всичко-то ти събраніе което е събра-
8 но въ тебе, и бѫди имъ стражъ: Слѣдъ
много дни ще стане изброеніе въ тебе:
въ послѣдни-тѣ годины ще дойдешь
върхъ землѭ, която ся е освободила отъ
ножъ-тъ, и ся е събрала отъ много на-
роды, върху горы-тѣ на Израиль, които
станахѫ пусты за всегда; но той быде
прѣнесенъ изъ срѣдъ народы-тѣ, и ще
ся населятъ всичкы-тѣ въ безопасность.
9 И ще възлѣзешь и ще дойдешь като ви-
хрушкѫ; ще бѫдешь като облакъ, за да
покрыешь землѭ-тѫ, ты, и всичкы-тѣ
твои пълкове, и много людіе съ тебе.
10 Така говори Господь Іеова: И въ он-
зи день ще възлѣзѫтъ мысли на сърдце-
то ти, и ще съвѣщавашь съвѣты лукавы;
11 И ще речешь: Ще възлѣзѫ въ землѭ на
села неоградены; ще дойдѫ при онѣзи
които почиватъ и живѣѭтъ въ безопас-
ность, при всичкы които живѣѭтъ въ
мѣста неоградены, и нѣматъ вереи и
12 врата: За да оберешь обиръ, и искоря-
ствувашь корысть, за да възвърнешь рѫ-
кѫ-тѫ си върхъ запустѣнія населены, и
върхъ людіе събраны отъ народы-тѣ, ко-
ито сѫ придобыли скотове и имотъ, ко-
ито живѣѭтъ по высокы-тѣ страны на
13 землѭ-тѫ. Шева, и Деданъ, и търговци-
тѣ на Ѳарсисъ, съсъ всичкы-тѣ му мла-
ды львове ще ти рекѫтъ: Дошелъ си о-
биръ ли да оберешь? Събралъ си мно-
жество-то си корысть ли да корыству-
вашь? Сребро и злато ли да грабнешь,
скотове и имотъ ли да земешь, обиръ ли
голѣмъ да направишь?
14 За то, сыне человѣческый, пророчи, и
кажи Гогу: Така говори Господь Іеова:
Въ онзи день, когато людіе-тѣ ми Из-
раиль ще живѣѭтъ въ безопасность, ты
15 не ще ли да знаешь? И ще дойдешь отъ
мѣсто-то си, отъ послѣдни-тѣ страны
на сѣверъ, ты, и много народи съ тебе,
всичкы всадници на коніе, голѣмо мно-
16 жество, и много сила; И ще възлѣзешь

противъ людіе-тѣ ми Израиля като о-
блакъ, за да покрыешь земя-тѫ: *то* ще
бѫде въ послѣдни-тѣ дни: и ще тя до-
карамъ противъ земя-тѫ си, за да мя
познаѭтъ народи-тѣ, когато ся освятѭ
въ тебе, Гоге, прѣдъ очи-тѣ имъ.
17 Така говори Господь Іеова: Ты ли си
онзи, заради когото говорихъ въ древ-
ни-тѣ дни, чрѣзъ рабы-тѣ си пророцы-тѣ
Израилевы, които пророчествувахѫ въ
онѣзи дни прѣзъ *много* годины, че щѣхъ
18 да тя докарамъ противъ тѣхъ? Но въ
онзи день, въ день-тъ *въ който* Гогъ дой-
де противъ Израилевѫ-тѫ земѭ, гнѣвъ-тъ
ми ще възлѣзе по лице-то ми, говори Го-
19 сподь Іеова. Защото въ ревность-тѫ си,
въ огнь-тъ на гнѣвъ-тъ си говорихъ:
Непрѣмѣнно въ онзи день ще бѫде тре-
пераніе голѣмо въ земѭ-тѫ Израилевѫ:
20 И рыбы-тѣ морскы, и птицы-тѣ небе-
сны, и звѣрове-тѣ на поле-то, и всичкы-
тѣ пълзящы които пълзятъ по земѭ-тѫ,
и всичкы-тѣ человѣци които сѫ по ли-
це-то на земѭ-тѫ, ще ся растреперятъ
отъ присѫтствіе-то ми: и горы-тѣ ще ся
изринатъ, и стрьмнины-тѣ ще паднѫтъ,
21 и всяка стѣна ще падне на земѭ-тѫ. И
ще призовѫ противъ него ножъ по всич-
кы-тѣ си горы, говори Господь Іеова:
ножъ-тъ на всякого человѣка ще е про-
22 тивъ брата му. И ще дойдѫ въ сѫдбѫ
противъ него съ моръ и съ кръвь; и ще
одъждѭ върхъ него и върхъ пълкове-тѣ
му, и върхъ много-то народы които сѫ
съ него, дъждь на потопъ, и каменіе на
23 градушкѫ, огнь и жупелъ. И ще ся възъ-
величѫ и освятѭ; и ще станѫ познатъ
прѣдъ очи-тѣ на много народы, и ще
познаѭтъ че азъ сьмь Господь.

ГЛАВА 39.

1 И ты, сыне человѣческый, пророчи
противъ Гога, и речи: Така говори Го-
сподь Іеова: Ето, азъ сьмь противъ те-
бе, Гоге, вожде на Росъ, Мосохъ и Ѳу-
2 валъ; И ще тя върнѫ и водѭ, и ще тя
възведѫ отъ послѣдни-тѣ на сѣверъ, и
ще тя докарамъ върху Израилевы-тѣ го-
3 ры; И ще ударѭ лѫкъ-тъ ти отъ лѣвѫ-
тѫ ти рѫкѫ, и ще направѭ стрѣлы-тѣ
ти да паднѫтъ отъ дѣснѫ-тѫ ти рѫкѫ.
4 Ще паднешь върху Израилевы-тѣ горы,
ты, и всичкы-тѣ ти пълкове, и народи-тѣ
които сѫ съ тебе: ще тя прѣдамъ на пе-
раты-тѣ птицы отъ всякакъвъ видъ, и *на*
звѣрове-тѣ на поле-то, за изяжданіе:
5 Ще паднешь на лице-то на поле-то; за-
щото азъ рѣкохъ, говори Господь Іеова.
6 И ще проводѭ огнь върхъ Магога, и
между онѣзи които живѣѭтъ въ остро-
вы-тѣ въ безопасность: и ще познаѭтъ
7 че азъ сьмь Господь. И ще направѭ
свято-то си име познато всрѣдъ людіе-
тѣ си Израиля; и не ще оставѭ да о-
мърсятъ вече свято-то ми име: и ще
познаѭтъ народи-тѣ че азъ сьмь Гос-
8 подь, Святый въ Израиль. Ето, иде, и
ще стане, говори Господь Іеова: той е
день-тъ за който говорихъ.
9 И онѣзи които обитаватъ въ градове-
тѣ Израилевы ще излѣзѫтъ, и ще ту-
рятъ въ огнь та ще изгорятъ орѫжія-та,
и щитове тѣ и щитчета-та, лѫкове-тѣ и
стрѣлы-тѣ, и сулицы-тѣ и копія-та; и
ще кладѫтъ съ тѣхъ огнь седмь годины;
10 И нѣма да земѫтъ дръва отъ поле-то,
нито ще отсѣкѫтъ отъ дѫбравы-тѣ; за-
щото ще кладѫтъ огнь отъ орѫжія-та; и
ще оберѫтъ онѣзи които сѫ гы обрали,
и ще оголятъ онѣзи които сѫ гы оголи-
ли, говори Господь Іеова.
11 И въ онзи день ще дамъ Гогу мѣсто
за погребеніе тамъ въ Израиль, долъ-тъ
на прѣходящы-тѣ къмъ истокъ на море-
то; и то ще затваря *пѫть-тъ* на прѣ-
ходящы-тѣ: и тамъ ще заровятъ Гога, и
всичко-то му множество; и ще *го* наиме-
12 нуватъ Долъ-тъ на Амонъ-гога. И домъ-тъ
Израилевъ ще гы рови седмь мѣсецы за
13 да очистятъ земѭ-тѫ. И всичкы-тѣ лю-
діе на *Израилевѫ*-тѫ земѭ ще *гы* ро-
вятъ: и ще имъ бѫде именитъ день-тъ
въ който ще ся прославѭ, говори Го-
14 сподь Іеова. И ще опрѣдѣлятъ мѫжіе,
които като обхождатъ непрѣстанно зе-
мѭ-тѫ, съ *помощь-тѫ на* прѣходящы-
тѣ, ще заровятъ останалы-тѣ по лице-

то на земѭ-тѫ, за да ѭ очистятъ; по-
дирь свършекъ-тъ на седмь-тѣ мѣсецы
15 ще направятъ прѣдирваніе. И отъ прѣ-
ходящы-тѣ които прѣхождатъ земѭ-тѫ,
когато види нѣкой кость человѣческѫ,
тогазь ще въсправя знакъ при неѭ, додѣ
погрѣбатели-тѣ ѭ заровятъ въ долъ-тъ
16 на *Амонъ-гога. А име-то и на градъ-тъ
ще бѫде †Амона. Така ще очистятъ зе-
17 мѭ-тѫ. А ты, сыне человѣческый, така
говори Господь Іеова: Кажи на птицы-
тѣ отъ всякакъвъ видъ, и на звѣрове-тѣ
на поле-то: Съберѣте ся та елате; съ-
вкупѣте ся отъ всякадѣ на жъртвѫ-тѫ
ми коѭто азъ жъртвувамъ заради васъ,
жъртвѫ голѣмѫ връху Израилевы-тѣ го-
ры, за да ядете плъть, и да піете кръвь.
18 Ще ядете плъть-тѫ на юнацы-тѣ, и ще
піете кръвь-тѫ на князове-тѣ земны, на
овны, на агнета, и на ярцы, и на телцы,
19 на всичкы-тѣ хранены Васански; И ще
ядете тлъстинѫ до насыщеніе, и ще піе-
те кръвь до опиваніе, отъ жъртвѫ-тѫ ми
20 коѭто пожрѣхъ заради васъ; И ще ся
насытите на трапезѫ-тѫ ми съ коніе и
всадницы, съ юнацы, и съсъ всякакъвъ
ратникъ мѫжъ, говори Господь Іеова.
21 И ще турѭ славѫ-тѫ си между наро-
ды-тѣ, и всичкы-тѣ народи ще видятъ
сѫдбѫ-тѫ ми коѭто извършихъ, и рѫкѫ-
22 тѫ ми коѭто турихъ върхъ тѣхъ. И ще
познае Израилевый домъ че азъ сьмь Го-
сподь тѣхенъ Богъ, отъ този день и
23 послѣ. И народи-тѣ ще познаѭтъ, че
домъ-тъ Израилевъ быде плѣненъ заради
беззаконіе-то си; понеже станахѫ непо-
корни менѣ, за то скрыхъ лице-то си
отъ тѣхъ, и гы прѣдадохъ въ рѫкѫ-тѫ
на врагове-тѣ имъ: и паднахѫ всичкы
24 чрѣзъ ножъ. Споредъ нечистотѫ-тѫ имъ,
и споредъ прѣстапленія-та имъ, сторихъ
имъ, и скрыхъ отъ тѣхъ лице-то си.
25 За то, така говори Господь Іеова: Се-
га ще върнѫ Іакововъ-тъ плѣнъ, и ще
помилувамъ всичкый-тъ Израилевъ домъ,
и ще бѫдѫ ревнивъ за свято-то си име;
26 И ще носятъ срамъ-тъ си, и всичкы-тѣ
си прѣстапленія, чрѣзъ които станахѫ
непокорни менѣ, когато живѣѭтъ въ бе-
зопасность въ земѭ-тѫ си, и нѣма кой
27 да гы плаши. Когато гы доведѫ пакъ отъ
народы-тѣ, и гы съберѫ отъ мѣста-та на
врагове-тѣ имъ, тогазь ще ся освятѭ
въ тѣхъ прѣдъ очи-тѣ на много народы;
28 И ще познаѭтъ че азъ сьмь Господь
тѣхный Богъ, когато, като гы направиѭ
да бѫдѫтъ закараны въ плѣнъ между на-
роды-тѣ, гы съберѫ въ земѭ-тѫ имъ, и
не оставиѭ вече отъ тѣхъ остатъкъ тамъ;
29 И не щѫ да скрыѭ вече лице-то си отъ
тѣхъ; защото излѣхъ Духъ-тъ си връху
Израилевъ-тъ домъ, говори Господь Іеова.

ГЛАВА 40.

1 Въ двадесеть и пето-то лѣто на плѣнъ-тъ
ни, въ начало-то на лѣто-то, десетый-тъ
день на мѣсецъ-тъ, въ четыринадесето-то
лѣто слѣдъ прѣзиманіе-то на градъ-тъ,
въ този день рѫка Господня быде връху
2 мене, и мя заведе тамъ. Чрѣзъ видѣнія
Божіи мя заведе въ Израилевѫ-тѫ земѭ,
та мя тури върху еднѫ най высокѫ го-
рѫ, на коѭто къмъ пладне имаше като
зданіе на градъ.
3 И заведе мя тамъ, и ето человѣкъ на
когото зракъ-тъ бѣ като зрѣніе на мѣдь,
и имаше въ рѫкѫ-тѫ си лененѫ връвь и
мѣркѫ отъ тръсть; и той стоеше въ вра-
4 та-та. И человѣкъ-тъ ми рече: Сыне че-
ловѣческый, виждь съ очи-тѣ си, и чуй
съ уши-тѣ си, и тури сърдце-то си вър-
ху всичко което ти азъ покажѫ; защо-
то, за да ти покажѫ *това*, быде въведенъ
ты тука; извѣсти на Израилевъ-тъ домъ
всичко що гледашь.
5 И ето, оградѫ извънь домъ-тъ око-
ловръзъ, и въ рѫкѫ-тѫ на человѣка тръ-
стна мѣрка шесть лакти, съ лакъть *дълъгъ
лакъть* и длань; и прѣмѣри широчинѫ-тѫ
на зданіе-то, еднѫ тръсть; и высочинѫ-
тѫ еднѫ тръсть.
6 Тогазь дойде при врата-та които гле-
дахѫ къмъ истокъ, и възлѣзе по стапа-
ла-та имъ, и прѣмѣри прагъ-тъ на вра-

* На множество-то на Гога.
† Множество.

та-та, ширина една тръсть; и другый-тъ
7 прагъ, ширина една тръсть. И *всяко* о-
битаимще бѣ дълго една тръсть, и ши-
роко една тръсть: и между обиталища-
та *имаше* петь лакти: и прагъ-тъ на вра-
та-та, при притворъ-тъ, който бѣ при
8 вхтрешни-тѣ врата, една тръсть. Тогазь
прѣмѣри притворъ-тъ на вхтрешни-тѣ
9 врата, и той бѣ една тръсть. Послѣ прѣ-
мѣри притворъ-тъ на врата-та, осмь лак-
ти; и околодверія-та имъ, два лакта: а
притворъ-тъ на врата-та бѣше изъ вхтрѣ.
10 И обиталища-та на врата-та къмъ истокъ
бѣхж три отъ самъ и три отъ тамъ; и
три-тѣ на една мѣрка: и околодверія-та
имаха една мѣрка, отъ самъ и отъ тамъ.
11 И прѣмѣри ширина-та на входъ-тъ на
врата-та, десеть лакти; и дължина-та
12 на врата-та, тринадесеть лакти. А има-
ше прѣдъ обиталища-та разстояніе единъ
лакъть отъ самъ, и разстояніе единъ
лакъть отъ тамъ: и обиталища-та бѣха
шесть лакти отъ самъ, и шесть лакти
13 отъ тамъ. Послѣ прѣмѣри врата-та отъ
покрывъ-тъ на едно-то обиталище, до
покрывъ-тъ на друго-то: ширина-та бѣ
двадесеть и петь лакти, и дверь срещя
14 дверь. И направи околодверія-та шестде-
сеть лакти, до околодверіе-то на дворъ-тъ
15 околовързъ на врата-та. И отъ лице-то
на врата-та на входъ-тъ до лице-то на
притворъ-тъ на вхтрешни-тѣ врата бѣха
16 петдесеть лакти. И имаше прозорци за-
творени на обиталища-та, и на околодве-
рія-та имъ изъ вхтрѣ врата-та около-
вързъ; така и въ притворы-тѣ; имаше
прозорци изъ вхтрѣ околовързъ; а вър-
ху всяко околодверіе финици.
17 И заведе мя въ по външий-тъ дворъ,
и ето стаи, и помостъ направенъ около-
вързъ дворъ-тъ; трицесеть стаи върху
18 помостъ-тъ. И помостъ-тъ който бѣ отъ
страны-тѣ на врата-та, споредъ дължи-
на-та на врата-та, бѣше по долный-тъ
19 помостъ. И прѣмѣри ширина-та отъ ли-
це-то на по долны-тѣ врата до лице-то
на по вхтрешний-тъ дворъ изъ вънъ, сто
лакти къмъ истокъ и къмъ сѣверъ.
20 И врата-та на външий-тъ дворъ които
гледаха къмъ сѣверъ прѣмѣри, дължи-
21 на-та имъ, и ширина-та. И обиталища-
та имъ *бѣхж* три отъ самъ, и три отъ
тамъ: околодверія-та имъ и прѣдвратія-
та имъ бѣха споредъ мѣрка-та на пър-
вы-тѣ врата: дължина-та имъ петдесеть
лакти, и ширина-та имъ двадесеть и петь
22 лакти. И прозорци-тѣ имъ и прѣдвратія-
та имъ, и финици-тѣ имъ бѣха споредъ
мѣрка-та на врата-та които гледаха
къмъ истокъ; и възлизаха при тѣхъ
прѣзъ седмь стжпала: и прѣдвратія-та
23 имъ бѣха прѣдъ тѣхъ. И врата-та на
вхтрешний-тъ дворъ бѣха срещя врата-
та които бѣха къмъ сѣверъ, и къмъ ис-
токъ; и прѣмѣри, отъ врата до врата
24 сто лакти. И мя заведе къмъ югъ, и ето
врата които гледаха къмъ югъ; и прѣ-
мѣри околодверія-та имъ и прѣдвратія-
25 та имъ, споредъ исты-тѣ мѣркы. И и-
маше прозорци на тѣхъ и на прѣдвра-
тія-та имъ околовързъ, като онѣзи про-
зорцы: дължина-та петдесеть лакти, и
26 ширина-та двадесеть и петь лакти. И
въсхожденіе-то имъ бѣ седмь стжпала,
и прѣдвратія-та имъ бѣха прѣдъ тѣхъ;
и имаха финицы единъ отъ самъ, и е-
27 динъ отъ тамъ, на околодверія-та си. И
имаше врата въ вхтрешний-тъ дворъ къмъ
югъ: и прѣмѣри отъ врата до врата,
къмъ югъ, сто лакти.
28 И заведе мя въ вхтрешний-тъ дворъ
прѣзъ южны-тѣ врата; и прѣмѣри юж-
29 ны-тѣ врата споредъ исты-тѣ мѣркы. И
обиталища-та имъ, и околодверія-та имъ,
и прѣдвратія-та имъ, споредъ исты-тѣ
мѣркы: и имаше прозорци на тѣхъ и на
прѣдвратія-та имъ околовързъ: петде-
сеть лакти дължина-та, и двадесеть и
30 петь лакти ширина-та. И прѣдвратія-та
околовързъ бѣха двадесеть и петь лакти
въ дължина, и петь лакти въ ширина.
31 И прѣдвратія-та имъ бѣха къмъ външий-
тъ дворъ: и финици върху околодверія-
та имъ: и осмь стжпала въсхожденіе-то
имъ.
32 И заведе мя въ вхтрешний-тъ дворъ
къмъ истокъ; и прѣмѣри врата-та спо-
33 редъ исты-тѣ мѣркы. И обиталища-та

имъ, и околодверія-та имъ, и прѣдвра-
тія-та имъ бѣхѫ споредъ исты-тѣ мѣркы:
и имаше прозорци на тѣхъ и на прѣд-
вратія-та имъ околовьрзъ: петдесеть
лакти дължина-та, и двадесеть и петь
34 лакти ширина-та. И прѣдвратія-та имъ
бѣхѫ къмъ външній-тъ дворъ: и финици
върху околодверія-та имъ, отъ самъ и
отъ тамъ: и осмь стѫпала въсхожденіе-
то имъ.
35 И заведе мя при сѣверны-тѣ врата, и
гы прѣмѣри споредъ исты-тѣ мѣркы;
36 Обиталища-та имъ, околодверія-та имъ,
и прѣдвратія-та имъ, и прозорци-тѣ имъ
околовьрзъ: дължина-та петдесеть лак-
ти, и ширина-та двадесеть и петь лакти.
37 И околодверія-та имъ *бѣхѫ* къмъ външ-
ній-тъ дворъ: и финици върху около-
дверія-та имъ, отъ самъ и отъ тамъ: и
38 осмь стѫпала въсхожденіе-то имъ. И и-
маше една стая и входъ-тъ ѝ бѣше при
околодверія-та на врата-та, дѣто мыяхѫ
39 всесъжженіе-то. И въ притворъ-тъ на
врата-та *имаше* двѣ тръпезы отъ самъ,
и двѣ трѣпезы отъ тамъ, за да колѭтъ
върху тѣхъ всесъжженіе-то, и прино-
шеніе-то за грѣхъ, и приношеніе-то за
40 прѣстѫпленіе. И въ външнѫ-тѫ странѫ
дѣто ся възлизаше къмъ входъ-тъ на сѣ-
верны-тѣ врата, имаше двѣ трѫпезы: и
въ другѫ-тѫ странѫ, която бѣ къмъ при-
41 творъ-тъ на врата-та, двѣ трѫпезы. Че-
тыри трѫпезы имаше отъ самъ, и четы-
ри трѫпезы отъ тамъ, при страны-тѣ
на врата-та: осмь трѫпезы, върхъ които
42 колѣхѫ *жьртвы-тѣ*. И четыри-тѣ трѫ-
пезы за всесъжженіе-то бѣхѫ отъ дѣ-
ланъ камыкъ, единъ лакъть и полъ дъл-
жина-та, и единъ лакъть и полъ шири-
на-та, и единъ лакъть высочина-та: и
върху тѣхъ туряхѫ орѫдія-та, съ които
колѣхѫ всесъжженіе-то и жьртвѫ-тѫ.
43 И извѫтрѣ имаше огражденіе еднѫ длань
ширина-та, приковано околовьрзъ: а
върху трѫпезы-тѣ *туряхѫ* месо-то на
приношенія-та.
44 И извънъ на вѫтрешни-тѣ врата бѣ-
хѫ стаи-тѣ на пѣвцы-тѣ, въ вѫтрешній-тъ
дворъ който бѣ върху страны-тѣ на сѣ-
верны-тѣ врата: и лица-та имъ бѣхѫ
къмъ югъ: една върху странѫ-тѫ на въ-
сточны-тѣ врата гледаше къмъ сѣверъ.
45 И рече ми: Тая стая, която гледа къмъ
югъ, е заради священницы-тѣ които
46 пазятъ стражѫ-тѫ на домъ-тъ: А стая-
та, която гледа къмъ сѣверъ, е заради
священницы-тѣ които пазятъ стражѫ-тѫ
на олтарь-тъ; тѣ сѫ синове-тѣ на Са-
дока, между Левіины-тѣ сынове, които
прихождатъ при Господа, да му слу-
жатъ.
47 И прѣмѣри дворъ-тъ, дължина сто
лакти, и ширина сто лакти, четвьро-
ѫгъленъ: и олтарь-тъ бѣ прѣдъ домъ-тъ.
48 И заведе мя въ притворъ-тъ на домъ-тъ,
и прѣмѣри околодверія-та на прѣтворъ-
тъ, петь лакти отъ самъ, и петь лакти
отъ тамъ; и ширина-та на врата-та три
лакти отъ самъ, и три лакти отъ тамъ.
49 Дължина-та на притворъ-тъ бѣ двадe-
сеть лакти, и ширина-та единадесеть
лакти: и прѣзъ *[десеть]* стѫпала възли-
захѫ въ него: и имаше стълпове при
околодверія-та, единъ отъ самъ и единъ
отъ тамъ.

ГЛАВА 41.

1 Послѣ мя заведе въ храмъ-тъ, и прѣ-
мѣри околодверія-та, шесть лакти шири-
на-та отъ самъ, и шесть лакти ширина-
та отъ тамъ, ширина-та на скиніѭ-тѫ.
2 И ширина-та на врата-та бѣ десеть лак-
ти: и страны-тѣ на врата-та петь лакти
отъ самъ, и петь лакти отъ тамъ: и
прѣмѣри дължинѫ-тѫ му, четыридесеть
лакти, и ширинѫ-тѫ двадесеть лакти.
3 И влѣзе по вѫтрѣ, и прѣмѣри около-
дверіе-то на врата-та два лакта, и вра-
та-та шесть лакти, и ширинѫ-тѫ на вра-
4 та-та, седмь лакти. Послѣ прѣмѣри дъл-
жинѫ-тѫ на тази *часть отъ храмъ-тъ*
двадесеть лакти, и ширинѫ-тѫ двадe-
сеть лакти, споредъ *ширинѫ-тѫ на
храмъ-тъ*; и рече ми: Това е най свя-
то-то *мѣсто*.
5 И прѣмѣри стѣнѫ-тѫ на домъ-тъ, шесть
лакти; и ширинѫ-тѫ на бочны-тѣ стаи

четыри лакти, около домъ-тъ отъ вся-
6 кадѣ. И бочны стаи *имаше* по три, стая
върху стая, и тридесеть на редъ; и
влизахѫ въ стѣнѫ-тѫ на храмъ-тъ, *съградени*
околовързъ заради бочны-тѣ
стаи, да ся държатъ твърдо, безъ да ся
7 набиватъ въ стѣнѫ-тѫ на домъ-тъ. И
зданіе-то ся разширяваше, и *имаше*
лѣствица вита която възлизаше въ боч-
ны-тѣ стаи; защото вита-та лѣствица
на домъ-тъ възлизаше на горѣ около-
вързъ на домъ-тъ: за то зданіе-то *ставаше*
по широко на горѣ, и така въз-
лѣзвахѫ *отъ* най долный-тъ стропъ до
8 най горній-тъ прѣзъ срѣдній-тъ. И ви-
дѣхъ высочинѫ-тѫ на домъ-тъ около-
вързъ: основанія-та на бочны-тѣ стаи
бѣхѫ една цѣла тръсть шесть лакти го-
лѣмы.
9 Ширина-та на стѣнѫ-тѫ, за извънъ
бочны-тѣ стаи, бѣ петь лакти: и оста-
вено-то *праздно* бѣ мѣсто-то на бочны-
10 тѣ стаи извѫтрѣ. И между стаи-тѣ *имаше*
разстояніе двадесеть лакти око-
11 ловързъ, околъ домъ-тъ. И врата-та на
бочны-тѣ стаи бѣхѫ къмъ оставенѫ-тѫ
странѫ, едны врата къмъ сѣверъ, и
едны врата къмъ югъ: и ширина-та на
оставено-то мѣсто бѣ петь лакти око-
ловързъ.
12 А зданіе-то което бѣ въ лице-то на
отдѣленѫ-тѫ странѫ, къмъ западнѫ-тѫ
странѫ, бѣ седмдесеть лакти на ширъ:
и стѣна-та на зданіе-то, петь лакти въ
дебелинѫ околовързъ: а дължина-та му
13 деветдесеть лакти. И прѣмѣри домъ-тъ,
сто лакти на длъжъ: и отдѣленѫ-тѫ
странѫ, и зданіе-то, и стѣны-тѣ му, сто
14 лакти на длъжъ. И ширина-та на лице-
то на домъ-тъ, и на отдѣленѫ-тѫ стра-
нѫ къмъ истокъ, сто лакти.
15 И прѣмѣри дължинѫ-тѫ на зданіе-то
което бѣ въ лице-то на отдѣленѫ-тѫ
странѫ задъ нея, и притворы-тѣ му отъ
самъ и отъ тамъ, сто лакти, и вѫтреш-
ній-тъ храмъ, и притворы-тѣ на дворъ-тъ;
16 Прагове-тѣ, и затвореный-тѣ прозорцы,
и притворы-тѣ наоколо въ три-тѣ имъ
стропа, срещѫ прагъ-тъ, постланы съ
дърво околовързъ отъ землѭ-тѫ до про-
зорцы-тѣ; и прозорци-тѣ бѣхѫ покры-
17 ти; До надъ врата-та, и до вѫтрешній-тъ
домъ, и извънъ, и прѣзъ всичкѫ-тѫ стѣ-
нѫ околовързъ извѫтрѣ и извънъ, спо-
редъ мѣркы-тѣ.
18 И то бѣ изработено съ херувимы и съ
финицы, така щото бѣше финикъ между
херувимъ и херувимъ: *всякой* херувимъ
19 имаше двѣ лица: И лице человѣческо
къмъ финикъ-тъ отъ самъ, и лице льво-
во къмъ финикъ-тъ отъ тамъ: *така бѣ*
изработено прѣзъ всичкый-тъ домъ о-
20 коловързъ. Отъ подъ-тъ до надъ врата-та
бѣхѫ изработени херувими и финици, и
21 въ стѣнѫ-тѫ на храмъ-тъ. Дверостълпи-
тѣ на храмъ-тъ бѣхѫ четвъроѫгълни, и
лице-то на свѧтилище-то: видъ-тъ *на е-
диный-тъ* като видъ-тъ *на другый-тъ.*
22 Дървеный-тъ олтарь бѣ три лакти въ
высочинѫ, а дължина-та му два лакта:
и ѫглове-тѣ му и дължина-та му и стѣ-
ны-тѣ му бѣхѫ отъ дърво: и ми рече:
23 Това е трапеза-та прѣдъ Господа. И
храмъ-тъ и свѧтилище-то имахѫ двѣ по-
24 лудверія. И полудверія-та имахѫ двѣ
крыла, двѣ обращаемы крыла; двѣ въ
едно-то полудверіе, и двѣ крыла въ дру-
25 го-то. И по тѣхъ, по полудверія-та на
храмъ-тъ, бѣхѫ работени херувими и
финици, както бѣхѫ работени по стѣ-
ны-тѣ: и имаше дървены стапала по
26 лице-то на притворъ-тъ извънъ. И *имаше*
прозорци затворени и финици отъ
самъ и отъ тамъ, отъ страны-тѣ на
притворъ-тъ, и *по* бочны-тѣ стаи на
домъ-тъ и *по* стапала-та.

ГЛАВА 42.

1 И изведе мя въ външній-тъ дворъ, при
пѫть-тъ който бѣ къмъ сѣверъ; и заве-
де мя въ стаѭ-тѫ която бѣ срещѫ отдѣ-
ленѫ-тѫ странѫ, и срещѫ зданіе-то къмъ
2 сѣверъ. Въ лице-то на дължинѫ-тѫ, *която
бѣ* сто лакти, бѣше сѣверна-та дверь,
3 а ширина-та петдесеть лакти. Срещѫ
двадесеть-тѣ *лакти*, които бѣхѫ заради
вѫтрешній-тъ дворъ, и срещѫ помостъ-тъ

който бѣ заради външнiй-тъ дворъ, *и-*
маше притворъ срещѫ притворъ три-
4 кровный. И въ лице на стаи-тѣ *имаше*
прѣходъ десеть лакти на ширъ къмъ вѫ-
трѣ, *и* пѫть единъ лакъть: и врата-та имъ
5 бѣхѫ къмъ сѣверъ. А най горни-тѣ стаи
бѣхѫ по тѣсны, понеже притвори-тѣ
прѣсичахѫ отъ долны-тѣ и срѣдни-тѣ
6 *крововѣ* на зданiе-то. Защото тѣ бѣхѫ
трикровни, но нѣмахѫ стълпове като
стълпове-тѣ на дворове-тѣ; за то *зда-*
нiе-то ся стѣсняваше повече нежели
най долно-то и средно-то отъ земѭ-тѫ.
7 И стѣна-та която бѣ извънъ срещѫ
стаи-тѣ, къмъ външнiй-тъ дворъ въ лице
на стаи-тѣ, имаше дължинѫ петдесеть
8 лакти. Защото дължина-та на стаи-тѣ,
които бѣхѫ у външнiй-тъ дворъ, бѣ
петдесеть лакти: и ето, въ лице на
храмъ-тъ бѣхѫ сто лакти.
9 А отъ долу на тѣзи стаи бѣше входъ-тъ
отъ истокъ, като отхожда нѣкой къмъ
10 тѣхъ отъ външнiй-тъ дворъ. Стаи-тѣ бѣ-
хѫ въ дебелинѫ-тѫ на стѣнѫ-тѫ на
дворъ-тъ къмъ истокъ, въ лице на отдѣ-
ленѫ-тѫ странѫ, и въ лице на зданiе-то.
11 И пѫть-тъ който бѣ въ лице на тѣхъ бѣ-
ше споредъ видъ-тъ на стаи-тѣ които
бѣхѫ къмъ сѣверъ; имахѫ равнѫ дължинѫ
и равнѫ ширинѫ съ тѣхъ; и всичкы-тѣ
имъ исходи бѣхѫ споредъ тѣхны-тѣ
12 кроежы, и споредъ врата-та имъ. И спо-
редъ двери-тѣ на стаи-тѣ които бѣхѫ
къмъ югъ, имаше дверь на чело-то на
пѫть-тъ, на пѫть-тъ право срещѫ стѣ-
нѫ-тѫ къмъ истокъ, като влиза нѣкой
къмъ тѣхъ.
13 И рече ми: Сѣверны-тѣ стаи, *и* юж-
ны-тѣ стаи, които сѫ въ лице на отдѣ-
ленѫ-тѫ странѫ, тѣ сѫ святы стаи, дѣ-
то священници-тѣ които приближавать
при Господа ще ядатъ прѣсвяты-тѣ нѣ-
ща; тамъ ще турятъ прѣсвяты-тѣ нѣща,
и хлѣбно-то приношенiе, и приношенiе-
то за грѣхъ, и приношенiе-то за прѣ-
стѫпленiе; защото мѣсто-то е свято.
14 Когато священници-тѣ влизатъ тамъ, не
ще излизатъ отъ свято-то *мѣсто* у вън-
шнiй-тъ дворъ, но тамъ ще турятъ дре-
хы-тѣ си съ които служатъ; защото сѫ
святы; и ще обличатъ другы дрехы и
тогазь ще приближаватъ при какво го-
дѣ на людiе-тѣ.
15 И като свърши мѣркы-тѣ на домъ-тъ
изъ вѫтрѣ, изведе мя къмъ врата-та кои-
то гледатъ къмъ истокъ, и го прѣмѣри
16 околовързъ. Прѣмѣри въсточнѫ-тѫ стра-
нѫ съ тръстнѫ-тѫ мѣркѫ петстотинъ
тръсти, съ тръстнѫ-тѫ мѣркѫ наоколо.
17 Прѣмѣри сѣвернѫ-тѫ странѫ, петсто-
тинъ тръсти, съ тръстнѫ-тѫ мѣркѫ на-
18 около. Прѣмѣри южнѫ-тѫ странѫ, пет-
стотинъ тръсти, съ тръстнѫ-тѫ мѣркѫ.
19 Обърнѫ ся *послѣ* къмъ западнѫ-тѫ стра-
нѫ, и прѣмѣри петстотинъ тръсти, съ
20 тръстнѫ-тѫ мѣркѫ. Прѣмѣри го въ че-
тыри-тѣ страны: имаше стѣнѫ около-
вързъ, петстотинъ *тръсти* дължина-та,
и петстотинъ ширина-та, за да прави
отдѣленiе между свято-то и несвято-то
мѣсто.

ГЛАВА 43.

1 И заведе мя при врата-та, врата-та
2 които гледатъ къмъ истокъ. И ето, сла-
ва-та на Бога Израилева идѣше отъ въ-
сточный-тъ пѫть: и гласъ-тъ му като
гласъ на много воды: и земя-та сiяеше
3 отъ славѫ-тѫ му. И видѣнiе-то което
видѣхъ бѣ споредъ видѣнiе-то което ви-
дѣхъ когато дойдохъ да развалѭ градъ-тъ:
и видѣнiя-та бѣхѫ споредъ видѣнiе-то
което видѣхъ при рѣкѫ-тѫ Ховаръ; и
паднахъ на лице-то си.
4 И слава-та Господня влѣзе въ домъ-тъ
прѣзъ пѫть-тъ на врата-та които гле-
5 датъ къмъ истокъ. И дигнѫ мя Духъ-тъ,
та мя заведе у вѫтрѣшнiй-тъ дворъ: и
ето, домъ-тъ бѣ пъленъ съсъ славѫ Го-
6 сподня. И чухъ *гласъ* на едного който
ми говорѣше изъ домъ-тъ: и человѣкъ
7 стоеше при мене; И ми рече: Сыне че-
ловѣческый, мѣсто-то на прѣстолъ-тъ
ми, и мѣсто-то на стѫпкы-тѣ на нозѣ-тѣ
ми, дѣто ще обитавамъ всрѣдъ Израиле-
вы-тѣ сынове въ вѣкъ, и свято-то ми
име, да *го* не омърси вече домъ-тъ Из-

раилевъ, нито тѣ, нито царіе-тѣ имъ, съ
блудове-тѣ си, нито съ трупове-тѣ на
царіе-тѣ си, на высокы-тѣ си мѣста.
8 Като туряха прагъ-тъ си при прагъ-тъ
ми, и дверостълпы-тѣ си при дверостъл-
пы-тѣ ми, щото *не бѣ осветѣнъ* стѣна-та
между мене и тѣхъ, така мърсѣха свя-
то-то ми име, съ мерзости-тѣ си които
струваха: за то гы истрѣбихъ въ я-
9 рость-та си. Сега да отдалечатъ отъ ме-
не блудове-тѣ си, и трупове-тѣ на ца-
ріе-тѣ си, и ще обитавамъ всрѣдъ тѣхъ
10 въ вѣкъ. Ты, сыне человѣческый, по-
кажи *този* домъ на Израилевъ-тъ домъ,
за да ся засрамятъ заради прѣстъпле-
11 нія-та си; и да прѣмѣрятъ планъ-тъ. И
ако ся засрамятъ за всичко което сѫ
сторили, покажи имъ начьртаніе-то на
домъ-тъ, и распорежданіе-то му, и ис-
ходы-тѣ му, и входове-тѣ му, и всичкы-тѣ
му начьртанія, и всичкы-тѣ му правила,
[и всичкы-тѣ му начьртанія,] и всичкы-
тѣ му законы; и опиши го прѣдъ тѣхъ,
за да упазятъ всичко-то му начьртаніе,
и всичкы-тѣ му правила, и да гы из-
вършватъ.
12 Той е законъ-тъ на домъ-тъ; На
връхъ-тъ на гора-та, всичкый му прѣ-
дѣлъ околовързъ *ще е* прѣсвятъ; ето,
той е законъ-тъ на домъ-тъ.
13 И тѣ сѫ мѣркы-тѣ на олтарь-тъ въ
лакти: лакъть-тъ е единъ *общій* лакъть
и длань: хралупость-та *му ще е единъ*
лакъть и ширина-та единъ лакъть: а
стрѣха-та му въ устія-та му наоколо е-
дна педа; и то *ще е* основаніе-то на ол-
14 тарь-тъ. А отъ хралупость-та която е
къмъ земя-та до долня-та вѣжда *ще е*
два лакта, и ширина-та единъ лакъть: и
отъ по малка-та вѣжда до по голѣма-та
вѣжда, четыри лакти, и ширина-та *е-*
15 *динъ* лакъть. И жъртвенникъ-тъ *ще е*
четыри лакти *высокъ*: а отъ жъртвен-
никъ-тъ и на горѣ ще има четыри рога.
16 И жъртвенникъ-тъ *ще е* дванадесеть лак-
ти на дльжъ, и дванадесеть на ширъ,
четвъроѫгъленъ къмъ четыри-тѣ си стра-
17 ны. И вѣжда-та *ще е* четыринадесеть
лакти на дльжъ и четыринадесеть на
ширъ къмъ четыри-тѣ си страны: и
стрѣха-та около нея половинъ лакъть:
и хралупость-та ѝ наоколо единъ лакъть:
стѫпала-та ѝ ще гледатъ къмъ истокъ.
18 И рече ми: Сыне человѣческый, така
говори Господь Іеова: Тѣзи сѫ прави-
ла-та на олтарь-тъ въ който день го на-
правятъ, за да приносятъ върху него
всесъжженія, и да ръсятъ върху него
19 кръвь. И ще дадешь на священници-тѣ
Левиты-тѣ които сѫ отъ сѣме-то Садо-
ково, които приближаватъ при мене за
да ми служатъ, говори Господь Іеова,
юнецъ отъ говеда-та въ приношеніе за
20 грѣхъ. И ще земешь отъ кръвь-та му,
и ще турищь върху четыри-тѣ му рога,
и върху четыри-тѣ ѫгла на вѣжда-та, и
върху стрѣха-та наоколо; и ще го о-
чистишь, и ще направишь умилостиве-
21 ніе за него. И ще земешь юнецъ-тъ,
който е въ приношеніе за грѣхъ, и ще
го изгорятъ въ опрѣдѣлено-то мѣсто на
22 домъ-тъ, вънъ отъ святилище-то. И въ
вторый-тъ день ще принесешь ярецъ
отъ козы-тѣ непороченъ въ приношеніе
за грѣхъ; и ще очистятъ олтарь-тъ, как-
23 то очистиха съ юнецъ-тъ. Като свър-
шишь чистеніе-то *му*, ще принесешь
юнецъ отъ говеда-та непороченъ, и о-
24 венъ отъ стадо-то непороченъ. И ще гы
принесешь прѣдъ Господа, и священни-
ци-тѣ ще хвърлятъ соль върху тѣхъ, и
ще гы принесатъ всесъжженіе Господу.
25 Седмь дни ще принасяшь всякой день
ярецъ въ приношеніе за грѣхъ: и ще
приносятъ юнецъ отъ говеда-та; и овенъ
26 отъ стадо-то, непорочны. Седмь дни ще
правятъ умилостивеніе за олтарь-тъ, и
27 ще го чистятъ: и ще го осветятъ. И
като ся испълнятъ дни-тѣ, отъ осмый-тъ
день и послѣ ще принасятъ священни-
ци-тѣ всесъжженія-та ви на олтарь-тъ,
и примирителны-тѣ ви приношенія: и
азъ ще вы пріема, говори Господь Іеова.

ГЛАВА 44.

1 И върна мя къмъ пѫть-тъ на вънкаш-
тѣ врата на святилище-то, които гле-

датъ къмъ истокъ; и тѣ бѣхж затворе-
2 ны. И рече ми Господь: Тѣзи врата ще
сж затворены, нѣма да ся отворятъ, и
человѣкъ нѣма да влѣзе прѣзъ тѣхъ;
защото Господь Богъ Израилевъ влѣзе
3 прѣзъ тѣхъ, за то ще сж затворены. *Тѣ*
ще сж за князь-тъ: князь-тъ, той ще
сѣдне на тѣхъ за да яде хлѣбъ прѣдъ
Господа; ще влѣзе прѣзъ пжть-тъ на
притворъ-тъ на *тѣзи* врата, и прѣзъ
истый-тъ пжть ще излѣзе.
4 И заведе мя на пжть-тъ на сѣверны-тѣ
врата срещж домъ-тъ: и видѣхъ, и ето,
домъ-тъ Господень бѣ пъленъ съсъ славж
5 Господнж; и паднахъ на лице-то си. И
рече ми Господь: Сыне человѣческый,
внимавай въ сърдце-то си, и виждь съ
очи-тѣ си, и чуй съ уши-тѣ си всичко
което ти казвамъ за всичкы-тѣ правила
на домъ-тъ Господень, и заради всич-
кы-тѣ му законы; и прѣгледай добрѣ
входъ-тъ на домъ-тъ, съсъ всичкы-тѣ
6 исходы на святилище-то. И ще кажешь
на непокорливы-тѣ, *сирѣчь*, на Изра-
илевый-тъ домъ: Така говори Господь
Іеова: Доме Израилевъ, доста ви сж
7 всички-тѣ ви мерзости, Дѣто въведохте
другородцы, необрѣзаны въ сърдце, и
необрѣзаны въ плъть, да сж въ святи-
лище-то ми, да го мърсятъ, домъ-тъ ми,
когато приносяте хлѣбъ-тъ ми, тлъсти-
нж-тж и кръвь-тж, като прѣстжпатъ тѣ
завѣтъ-тъ ми съсъ всичкы-тѣ ваши мер-
8 зости. И не упазихте вы стражж-тж на
святы-тѣ ми нѣща, но поставихте за се-
бе си стражари на стражж-тж ми, надъ
святилище-то ми.
9 Така говори Господь Іеова: Никой
другородецъ необрѣзанъ въ сърдце, и
необрѣзанъ въ плъть, да не влиза въ
святилище-то ми, отъ всичкы-тѣ друго-
родцы които сж между Израилевы-тѣ
10 сынове. Но и Левити-тѣ които отстж-
пихж отъ мене въ заблужденіе-то на Из-
раиля, който заблуди отъ мене вслѣдъ
идолы-тѣ си, ще носятъ беззаконіе-то
11 си. И тѣ ще сж служители въ святили-
ще-то ми, да настояватъ върху врата-та
на домъ-тъ, и да служатъ на домъ-тъ;
тѣ ще колжтъ на людіе-тѣ всесъжже-
нія-та и жъртвы-тѣ, и тѣ ще стоятъ
12 прѣдъ тѣхъ за да имъ слугуватъ. Защо-
то имъ слугувахж прѣдъ идолы-тѣ имъ,
и тѣ бѣхж прѣпъваніе за беззаконіе въ
домъ-тъ Израилевъ: за то азъ подигнахъ
ржкж-тж си противъ тѣхъ, говори Го-
сподь Іеова, и ще носятъ беззаконіе-то
13 си. И да не приближаватъ при мене за
да ми священствуватъ, и да не прибли-
жаватъ при нищо отъ святы-тѣ ми *нѣ-*
ща, нито при прѣсвяты-тѣ; но ще но-
сятъ срамъ-тъ си, и мерзости-тѣ си кои-
14 то направихж. И ще гы поставж стра-
жари на стражж-тж на домъ-тъ, за всич-
ко-то му слугуваніе, и за всичко което
ще ся върши въ него.
15 А священници-тѣ Левити, Садокови-
тѣ сынове, които пазѣхж стражж-тж на
святилище-то ми, когато Израилеви-тѣ
сынове заблуждавахж отъ мене, тѣ ще
приближаватъ при мене за да ми слу-
жатъ, и ще стоятъ прѣдъ мене за да ми
приносятъ тлъстинж-тж и кръвь-тж, го-
16 вори Господь Іеова: Тѣ ще влизатъ въ
святилище-то ми, и тѣ ще приближа-
ватъ при тръпезж-тж ми, за да ми слу-
17 жатъ, и ще пазятъ стражж-тж ми. И ко-
гато влазятъ въ врата-та на вжтрешній-
тъ дворъ ще обличатъ ленены дрехы: и
да нѣма вълнж на тѣхъ, като служатъ въ
врата-та на вжтрешній-тъ дворъ, и вж-
18 трѣ. Ще иматъ гъжвы ленены на гла-
вы-тѣ си, и ще иматъ ленены гащи на
чрѣсла-та си; нѣма да опасватъ нищо
19 което докарва потъ. И когато излизатъ въ
външній-тъ дворъ къмъ людіе-тѣ, ще съ-
бличатъ дрехы-тѣ си съ които служахж,
и ще гы полагатъ въ святы-тѣ стаи, и
ще обличатъ другы дрехы; и нѣма да
20 освящаватъ людіе-тѣ съ дрехы-тѣ си. И
нѣма да бръснатъ главы-тѣ си, и нѣма да
оставятъ космы-тѣ си да растжтъ но ще
21 стрижатъ главы-тѣ си. И вино нѣма да
піе никой священникъ, когато влиза въ
22 вжтрешній-тъ дворъ. И вдовицж или на-
пустнатж не ще си земятъ за женж; но
ще земятъ дѣвицж отъ сѣме-то на Из-
раилевъ-тъ домъ, или вдовицж вдовствую-

23 щж отъ священникъ. И ще учатъ людіе-
тѣ ми *на разликж-тж* между свято *нѣщо*
и несвято, и ще гы правятъ да распоз-
24 наватъ между нечисто и чисто. И въ
прѣпиранія-та тѣ ще стоятъ за да сж-
дятъ; споредъ сждбы-тѣ ми ще гы сж-
дятъ; и ще пазятъ законы-тѣ ми и по-
велѣнія-та ми въ всичкы-тѣ ми праздни-
цы; и ще освящаватъ сжбботы-тѣ ми.
25 И нѣма да влизатъ при мьртъвъ чело-
вѣкъ за да ся осквернятъ; само за бащж,
или за майкж, или за сынъ, или за дъ-
щерь, за братъ, *или* за сестрж не оже-
ненж, *зарадв тѣхъ* да ся оскверняватъ.
26 А като ся очисти *оскверненый-тъ*, ще
27 му броятъ седмь дни. И въ день-тъ въ
който влазя въ святилище-то, въ вжтре-
шній-тъ дворъ, за да служи въ святили-
ще-то, ще приноси приношеніе-то си за
грѣхъ, говори Господь Іеова.
28 И *то* ще имъ е за наслѣдіе: азъ сьмь
наслѣдіе-то имъ: и нѣма да имъ давате
стяжаніе въ Израиль: азъ сьмь стяжа-
29 ніе-то имъ. Ще ядатъ хлѣбно-то прино-
шеніе, приношеніе-то за грѣхъ и при-
ношеніе-то за прѣстжпленіе; и всяко
30 посвященіе въ Израиль ще е тѣхно. И
начаткы-тѣ на всичкы-тѣ първы рожбы
отъ всичко, и всяко приношеніе отъ
всичко, отъ всякакъвъ *видъ* на ваши-тѣ
приношенія, ще бждатъ на священни-
цы-тѣ: и начаткы-тѣ на тѣсто-то си ще
давате на священника, за да почива бла-
31 гословеніе въ домове-тѣ ви. Священни-
ци-тѣ нѣма да ядатъ никаква мьршж,
или распжсано отъ звѣрь, было птица,
было скотъ.

ГЛАВА 45.

1 И когато дѣлите землж-тж за наслѣ-
діе, ще отдѣлите приношеніе Господу,
дѣлъ святъ отъ землж-тж: дължина-та
ще е дължина двадесеть и петь тысящы
трьсти, и ширина-та десеть тысящы:
то *ще е* свято въ всичкы-тѣ си прѣдѣлы
2 наоколо. Отъ тази *мѣркж* ще бждатъ за
святилище-то петстотинъ *трьсти на
дължь*, съ петстотинъ *на ширь*, четвъ-
рожгълно наоколо: и петдесеть лакти
3 наоколо заради прѣдградія-та му. И тъй
споредъ тази мѣркж ще прѣмѣришь дъл-
жина двадесеть и петь тысящы, и ши-
ринж десеть тысящы: и въ него ще бжде
4 святилище-то, прѣсвято-то *мѣсто*: То-
ва ще е отъ землж-тж *Израилевж* святъ
дѣлъ за священницы-тѣ, които слугу-
ватъ въ святилище-то, които приближа-
ватъ да служатъ Господу: и ще имъ бжде
мѣсто за обиталища, и мѣсто свято за
святилище-то.
5 И двадесеть и петь тысящы дължинж,
и десеть тысящы ширинж ще иматъ Ле-
вити-тѣ за себе си, слугы-тѣ на домъ-тъ,
за стяжаніе *св* двадесеть стаи.
6 И ще дадете за стяжаніе на градъ-тъ
петь тысящы ширинж, и двадесеть и петь
тысящы дължина, при святый-тъ дѣлъ:
то ще е за всичкый-тъ Израилевъ домъ.
7 И заради князь-тъ *ще има дѣлъ* отъ
тукъ и отъ тамъ на святый-тъ дѣлъ, и
на стяжаніе-то на градъ-тъ, въ лице на
святый-тъ дѣлъ, и въ лице на стяжаніе-
то на градъ-тъ, отъ западнж-тж странж
къмъ западъ, и отъ въсточнж-тж къмъ
истокъ: и дължина-та *ще е* споредъ
всякой единъ отъ дѣлове-тѣ, отъ запад-
ный-тъ прѣдѣлъ до въсточный-тъ прѣ-
8 дѣлъ. Отъ землж-тж ще е стяжаніе-то му
въ Израиль: и князове-тѣ ми нѣма вече
да угнѣтяватъ людіе-тѣ ми: а *остана-
ло-то отъ* землж-тж ще дадатъ на Израи-
левъ-тъ домъ споредъ племена-та имъ.
9 Тава говори Господь Іеова: Стига
ви, князове Израилеви: отдалечѣте на-
силство-то и грабежъ-тъ и правѣте сжд-
бж и правдж; дигнѣте притѣсненія-та
си отъ людіе-тѣ ми, говори Господь
10 Іеова. Праведны вѣсы да имате, и пра-
11 веднж ефж, и праведенъ ваѳъ. Ефа-та и
ваѳъ-тъ ще сж отъ истж-тж мѣркж, що-
то ваѳъ-тъ да обзема десето-то на коръ-
тъ, и ефа-та десето-то на коръ-тъ: мѣр-
12 ка-та имъ ще е споредъ коръ-тъ. И
сикль-тъ ще е двадесеть герры; двади-
сеть сикли, двадесеть и петь сикли,
петнадесеть сикли, ще е мнасъ-тъ ви.
13 Приношеніе-то, което ще принесите

е това: Шеста-та часть на ефа-тѫ отъ
единъ коръ жито; и ще давате шеста-тѫ
часть на ефа-тѫ отъ единъ коръ ечи-
14 мыкъ. А заради правило-то на елей-тъ,
отъ единъ ваеъ елей, *ще приносите* де-
сетѫ-тѫ часть на ваеъ-тъ отъ *единъ* коръ,
който е единъ хомеръ отъ десеть ваеы;
15 защото десеть ваеи *сѫ единъ* хомеръ. И
отъ паства-тѫ една овца отъ двѣстѣ-тѣ,
отъ тлъсты-тѣ пасбища Израилевы. Тѣ
да сѫ за хлѣбно приношеніе, и всесъж-
женіе, и за примирителны приношенія,
за да ся прави умилостивеніе за тѣхъ,
16 говори Господь Іеова. Всичкы-тѣ людіе
отъ земѭ-тѫ *Израилевѫ* ще даватъ това
приношеніе на князь-тъ въ Израиль.
17 А на князь-тъ принадлежи *да дава*
всесъжженія-та, и хлѣбны-тѣ приноше-
нія, и възліянія-та, въ праздницы-тѣ, и
въ новомѣсечія-та, и въ сѫбботы-тѣ, въ
всичкы-тѣ тържества на Израилевъ-тъ
домъ; той ще приготвя приношеніе-то
за грѣхъ, и хлѣбно-то приношеніе, и
всесъжженіе-то, и примирителны-тѣ при-
ношенія, за да прави умилостивеніе за
Израилевъ-тъ домъ.
18 Така говори Господь Іеова: Въ пър-
вый-тъ мѣсецъ, въ първый-тъ день на
мѣсеца ще земешь юнецъ отъ говеда-та
непороченъ, и ще чистишь светилище-
19 то: И священникъ-тъ ще зема отъ кръвь-
тѫ на приношеніе-то за грѣхъ и ще
туря на дверостълпы-тѣ на домъ-тъ, и
връхъ четыри-тѣ ѫгла на вѫждѫ-тѫ на ол-
тарь-тъ, и върху дверостълпы-тѣ на вра-
20 та-та на вѫтрешній-тъ дворъ. И така ще
правишь въ седмый-тъ день на мѣсецъ-тъ
заради всякого който съгрѣшава отъ
незнаніе, и заради простый-тъ: така
ще правите умилостивеніе за домъ-тъ.
21 Въ първый-тъ мѣсецъ, четыринадесе-
тый-тъ день на мѣсецъ-тъ, ще ви е пас-
ха-та, праздникъ седмь дни: бесквасны
22 ще ядатъ. И въ онзи день князь-тъ ще
приготви за себе си, и за всичкы-тѣ
людіе на *Израилевѫ*-тѫ земѭ, юнецъ въ
23 приношеніе за грѣхъ. И въ седмь-тѣ дни
на праздникъ-тъ ще прави всесъжженія
Господу, седмь юнцы и седмь овны не-
порочны всякой день въ седмь-тѣ дни;
и ярецъ отъ козы-тѣ всякой день за
24 приношеніе за грѣхъ. И ще приготви
хлѣбно приношеніе една ефа за всякой
юнецъ, и една ефа за всякой овенъ, и
25 единъ инъ елей за всякѫ ефа. Въ сед-
мый-тъ *мѣсецъ*, въ петнадесетый-тъ день
на мѣсецъ-тъ, ще прави въ праздникъ-тъ
седмь дни исто-то, споредъ приноше-
ніе-то за грѣхъ, споредъ всесъжженіе-
то, и споредъ хлѣбно-то приношеніе, и
споредъ елей-тъ.

ГЛАВА 46.

1 Така говори Господь Іеова: Врата-та
на вѫтрешній-тъ дворъ, които гледатъ
къмъ истокъ, ще бѫдатъ затворены въ
шесть-тѣ дѣлничны дни; а въ сѫббот-
ный-тъ день ще ся отварятъ, и въ день-тъ
2 на новомѣсечіе-то ще ся отварятъ. И
князь-тъ ще влѣзе прѣзъ пѫть-тъ на при-
творъ-тъ на врата-та които сѫ изъ вънъ,
и ще стои при дверостълпъ-тъ на вра-
та-та, и священници-тѣ ще приносятъ
всесъжженіе-то му, и примирителны-тѣ
му приношенія, и той ще ся поклони
върху прагъ-тъ на врата-та. Тогазь ще
излѣзе; врата-та обаче нѣма да ся за-
3 творятъ до вечерь-тѫ. Людіе-тѣ на *Из-
раилевѫ*-тѫ земѭ ще ся кланятъ також-
де въ входъ-тъ на тѣзи врата прѣдъ Го-
спода, въ сѫбботы-тѣ и въ новомѣсе-
чія-та.
4 А всесъжженіе-то, което князь-тъ ще
приноси Господу въ сѫбботенъ день,
ще е шесть непорочны агнета, и овенъ
5 непороченъ. И хлѣбно-то приношеніе
ще е една ефа за овенъ-тъ; а хлѣбно-то
приношеніе за агнета-та, колкото му
дава рѫка; и *единъ* инъ елей за *еднѫ* е-
6 фа. И въ день-тъ на новомѣсечіе-то *ще
е* юнецъ отъ говеда-та непороченъ, и
шесть агнета и овенъ; непорочни да
7 сѫ. И ще приноси хлѣбно приношеніе,
една ефа за юнецъ-тъ, и една ефа за
овенъ-тъ; а заради агнета-та, колкото
му стига рѫка; и единъ инъ елей за
всякѫ ефа.

8 И когато князь-тъ влазя, ще влазя
прѣзъ пать-тъ на притворъ-тъ на *тъзи*
врата, и ще излазя прѣзъ истый-тъ пать.
9 Но когато людіе-тѣ на *тази* земѧ до-
хождатъ прѣдъ Господа въ праздницы-
тѣ, който влѣзва прѣзъ пать-тъ на сѣ-
верны-тѣ врата за да ся поклони, ще
излиза прѣзъ пать-тъ на южны-тѣ вра-
та; а който влѣзва прѣзъ пать-тъ на
южны-тѣ врата, ще излиза прѣзъ пать-тъ
на сѣверны-тѣ врата; не ще ся враща
прѣзъ пать-тъ на врата-та прѣзъ кои-
то е влѣзлъ, но ще излиза прѣзъ онѣзь
10 които сѫ на срещѫ. И князь-тъ всрѣдъ
тѣхъ като влазятъ да влазя, и като из-
лазятъ да излазя.
11 И въ тържества-та и въ праздницы-тѣ
хлѣбно-то приношеніе ще е една ефа за
юнецъ-тъ, и една ефа за овенъ-тъ; а за-
ради агнета-та, колкото му дава рѫка;
и *единъ* инъ елей за всякѫ ефѫ.
12 А когато князь-тъ приноси самоволно
всесъжженіе, или самоволны примири-
телны приношенія Господу, тогазь ще
му отворятъ врата-та които гледатъ
къмъ истокъ, и ще приноси всесъжже-
ніе-то си и примирителны-тѣ си прино-
шенія, както прави въ сѫбботенъ день;
тогазь ще излазя, и подирь излазваніе-
то му ще затварятъ врата-та.
13 И ще приносяшь всякой день всесъж-
женіе Господу агне еднолѣтно непо-
рочно; всякѫ сутринѫ ще го приносяшь.
14 И ще приносяшь за него хлѣбно при-
ношеніе всякѫ сутринѫ, шестѫ-тѫ часть
на еднѫ ефѫ, и елей третѫ-тѫ часть на
единъ инъ, за да *го* мѣсишь съ брашно-
то; хлѣбно приношеніе Господу за всег-
15 да чрѣзъ повелѣніе вѣчно. И ще при-
носятъ агне-то, и хлѣбно-то приноше-
ніе, и елей-тъ, всякѫ сутринѫ, всесъж-
женіе всегдашно.
16 Така говори Господь Іеова: Ако даде
князь-тъ даръ на нѣкого отъ сынове-тѣ
си, той *ще* му *е* наслѣдіе; на сынове-тѣ
негови ще е; стяжаніе ще имъ е по на-
17 слѣдіе. Но ако даде даръ отъ наслѣдіе-то
си на нѣкого отъ рабы-тѣ си, тогазь ще
е неговъ до годинѫ-тѫ на оставяніе-то:
подирь нея ще ся враща на князь-тъ;
защото наслѣдіе-то му е на сынове-тѣ
18 му; тѣхно ще бѫде. А князь-тъ не ще
зема отъ наслѣдіе-то на людіе-тѣ, нито
ще гы изважда съ насилство изъ стяжа-
ніе-то имъ; отъ стяжаніе-то си ще даде
наслѣдіе на сынове-тѣ си, за да ся не
распрьснуватъ людіе-тѣ ми всякой отъ
стяжаніе-то си.
19 Послѣ мя заведе прѣзъ входъ-тъ кой-
то е отъ страны-тѣ на врата-та, къмъ
святы-тѣ стаи на священницы-тѣ, които
гледатъ къмъ сѣверъ: и ето, тамъ мѣсто
20 отзадъ къмъ западъ. И рече ми: Това е
мѣсто-то, дѣто священници-тѣ ще вар-
ятъ приношеніе-то за прѣстапленіе, и
приношеніе-то за грѣхъ, дѣто ще пекатъ
хлѣбно-то приношеніе; така щото да *гы*
не износятъ у външній-тъ дворъ, за да
21 освятятъ людіе-тѣ. И изведе мя въ външ-
ній-тъ дворъ, и мя заведе около четы-
ри-тѣ ѫгла на дворъ-тъ, и ето дворъ въ
22 всякой ѫгълъ на дворъ-тъ. Въ четыри-тѣ
ѫгла на дворъ-тъ *имаше* оградени дво-
рове, четыридесеть *лакти* на длъжъ, и
тридесеть на ширъ: тѣзи четыри-тѣ
23 ѫгла бѣхѫ отъ еднѫ мѣркѫ. И *имаше е-
динъ* редъ *шатры* около тѣхъ, около
четыри-тѣ *двора:* и *имаше* готварницы
24 устроены подъ редове-тѣ наоколо. И
рече ми: Тѣзи сѫ мѣста-та на готва-
рни-тѣ, дѣто слугы-тѣ на домъ-тъ ще
варятъ жьртвы-тѣ на людіе-тѣ.

ГЛАВА 47.

1 И върнѫ мя при врата-та на домъ-тъ:
и ето вода извираше изъ подъ прагъ-тъ
на домъ-тъ къмъ истокъ; защото лице-
то на домъ-тъ бѣ къмъ истокъ, и вода-
та слизаше изъ подъ дѣснѫ-тѫ странѫ
на домъ-тъ, при южнѫ-тѫ странѫ на ол-
2 тарь-тъ. И мя изведе прѣзъ пать-тъ на
врата-та които сѫ къмъ сѣверъ, и мя
заведе наоколо прѣзъ външній-тъ пать
къмъ външни-тѣ врата, прѣзъ пать-тъ
който гледаше къмъ истокъ: и ето, во-
да течеше отъ дѣснѫ-тѫ странѫ.
3 И человѣкъ-тъ който имаше мѣрка-

тѫ въ рѫкѫ-тѫ си, като излѣзе къмъ
истокъ, прѣмѣри тысящѫ лакти, и мя
прѣведе прѣзъ водѫ-тѫ: вода-та бѣ до
4 глезны. Прѣмѣри пакъ тысящѫ, и мя
прѣведе прѣзъ водѫ-тѫ: вода-та бѣ до
колѣнѣ. Пакъ прѣмѣри тысящѫ, и мя
5 прѣведе: вода-та бѣ до чрѣсла. Послѣ
прѣмѣри тысящѫ: и станѫ рѣка, която
не можахъ да прѣминѫ; защото вода-та
бѣше ся възвысила, и станала вода пла-
вателна, рѣка непроходима.
6 И рече ми: Видѣ ли, сыне человѣче-
скый? Тогазь мя заведе, и мя върнѫ на
7 брѣгъ-тъ на рѣкѫ-тѫ. И когато ся вър-
нахъ, ето при брѣгъ-тъ на рѣкѫ-тѫ дър-
вета твърдѣ много, отъ тукъ и отъ тамъ.
8 И рече ми: Тая вода излазя къмъ въ-
сточнѫ-тѫ странѫ, и слазя къмъ пусты-
нѭ-тѫ и влазя въ море-то; *и* когато ся
излѣе въ море-то, вода-та *му* ще исцѣ-
9 лѣе. И всяко одушевлено което ся дви-
жи, въ колкото страны бы отишли *тъзи*
рѣкы, ще живѣе: и ще има *тамъ* мно-
жество рыбѫ твърдѣ много, понеже тая
вода отхожда тамъ: и ще исцѣлѣѭтъ; и
ще живѣѭтъ всичкы-тѣ, дѣто рѣка-та
10 отиде. И рыбари-тѣ ще стоятъ по край
неѭ отъ Ен-гадди до Ен-еглаимъ; *тамъ*
ще распростиратъ мрѣжы-тѣ: рыбы-тѣ
имъ ще сѫ споредъ видове-тѣ си, като
рыбы-тѣ на голѣмо-то море, твърдѣ мно-
11 го. Но тинавы-тѣ му мѣста и блатисты-
тѣ му нѣма да исцѣлѣѭтъ; ще ся опрѣ-
12 дѣлятъ за соль. А по край рѣкѫ-тѫ на
брѣгове-тѣ ѝ, отъ тукъ и отъ тамъ, ще
растѫтъ дървета всякакъвъ видъ за хра-
нѫ, на които листіе-тѣ нѣма да венѫтъ,
и плодъ-тъ имъ нѣма да исчезне: новъ
плодъ ще ся ражда всякой мѣсецъ, за-
щото вода-та му излазя изъ святилище-
то: и плодъ-тъ имъ ще е за хранѫ, и
листъ-тъ имъ за исцѣлѣніе.
13 Така говори Господь Іеова: Тѣзи *ще*
сѫ прѣдѣли-тѣ, въ които ще наслѣдите
землѭ-тѫ споредъ дванадесеть-тѣ племе-
на Израилевы: Іосифъ *ще има два* дѣла.
14 А вы ще ѭ наслѣдите, всякой както
братъ му: *зарадъ* която възвысихъ рѫ-
кѫ-тѫ си че ще ѭ дамъ на бащы-тѣ ви;
и тая земя ще ви ся даде за наслѣдіе.
15 И той *ще е* прѣдѣлъ-тъ на землѭ-тѫ:
къмъ сѣвернѫ-тѫ странѫ, отъ голѣмо-то
море, къмъ пѫть-тъ на Еѳлонъ, като о-
16 тива нѣкой въ Седадъ, Емаѳъ, Вироѳа,
Сибраимъ, който е между прѣдѣлъ-тъ на
Дамаскъ и прѣдѣлъ-тъ на Емаѳъ, на А-
сараттихонъ, който е при прѣдѣлы-тѣ
17 на Ауранъ. И прѣдѣлъ-тъ отъ море-то
ще е Асаренанъ, прѣдѣлъ-тъ на Дамаскъ,
и сѣверный-тъ който е къмъ сѣверъ, и
прѣдѣлъ-тъ на Емаѳъ. И *тя е* сѣверна-
18 та страна. А въсточнѫ-тѫ странѫ ще
прѣмѣрите отъ Ауранъ, и отъ Дамаскъ,
и отъ Галаадъ, и отъ землѭ-тѫ Израиле-
вѫ къмъ Іорданъ, отъ прѣдѣлъ-тъ който
е къмъ въсточно-то море. И *тя* е въ-
19 сточна-та страна. А южна-та страна
къмъ югъ, отъ Ѳамаръ до водѫ-тѫ на
Меривѫ Кадисъ, *и* прѣзъ потокъ-тъ до
голѣмо-то море. И *тя* е южна-та страна
20 къмъ пладне. А западна-та страна *ще е*
голѣмо-то море отъ прѣдѣлъ-тъ додѣ
дойде нѣкой срещѫ Емаѳъ. Тя е западна-
21 та страна. Така ще раздѣлите тѫзи зе-
млѭ помежду си споредъ Израилевы-тѣ
22 племена. И ще ѭ раздѣлите въ наслѣдіе
за васъ и за чужденцы-тѣ които при-
шелствуватъ между васъ, които родятъ
синове всрѣдъ васъ; и ще ви сѫ като ту-
земци между Израилевы-тѣ синове; ще
иматъ съ васъ наслѣдіе между Израиле-
23 вы-тѣ племена. И въ което племе при-
шелствува чужденецъ-тъ, тамъ ще дадете
наслѣдіе-то му, говори Господь Іеова.

ГЛАВА 48.

1 А имена-та на племена-та сѫ тѣзи:
отъ сѣверный-тъ край, кадѣ пѫть-тъ на
Еѳлонъ, като отива нѣкой въ Емаѳъ, А-
саренанъ, прѣдѣлъ-тъ на Дамаскъ къмъ
сѣверъ, кадѣ странѫ-тѫ на Емаѳъ: и
отъ въсточнѫ-тѫ му странѫ, до западнѫ-
2 тѫ, на Дана, единъ *дѣлъ*. И при прѣ-
дѣлъ-тъ Дановъ, отъ въсточнѫ-тѫ стра-
нѫ до западнѫ-тѫ странѫ, на Асира, е-
3 динъ. И при прѣдѣлъ-тъ Асировъ отъ
въсточнѫ-тѫ странѫ до западнѫ-тѫ стра-

4 на, на Нефѳалима, единъ. И при прѣ-
дѣлъ-тъ Нефѳалимовъ, отъ всточна-тѫ
странѫ до западнѫ-тѫ странѫ, на Ма-
5 нассiѫ, единъ. И при прѣдѣлъ-тъ Ма-
нассiевъ, отъ всточнѫ-тѫ странѫ до за-
6 паднѫ-тѫ странѫ, на Ефрема, единъ. И
при прѣдѣлъ-тъ Ефремовъ, отъ всточ-
нѫ-тѫ странѫ до западнѫ-тѫ странѫ, на
7 Рувима, единъ. И при прѣдѣлъ-тъ Рувимовъ, отъ всточнѫ-тѫ странѫ до запад-
нѫ-тѫ странѫ, на Iуда, единъ.
8 И при прѣдѣлъ-тъ Iудинъ, отъ всточ-
нѫ-тѫ странѫ до западнѫ-тѫ странѫ, ще
е приношенiе-то, което ще посвятите
отъ двадесеть и петь тысящы *трѣсти*
въ ширина, а въ дължина като единъ
отъ *другы-тѣ* дѣлове, отъ всточнѫ-тѫ
странѫ до западнѫ-тѫ странѫ: и святи-
9 лище-то ще е всрѣдъ него. Приношенiе-
то което ще посвятите Господу, *ще е*
отъ двадесеть и петь тысящы на длъжъ,
10 и десеть тысящы на ширъ. И за тѣхъ,
за священницы-тѣ, ще е *това* свято при-
ношенiе, къмъ сѣверъ двадесеть и петь
тысящи *на длъжъ*, и къмъ западъ десеть
тысящи на ширъ, и къмъ истокъ десеть
тысящи на ширъ, и къмъ югъ двадесеть
и петь тысящи на длъжъ: и святилище-
11 то Господне ще е всрѣдъ него. *То ще е*
за освященны-тѣ священницы, отъ Садо-
ковы-тѣ сынове, които пазихѫ стражѫ-тѫ
ми, които не сѧ заблудихѫ въ заблужде-
нiе-то на Израилевы-тѣ сынове, както сѧ
12 заблудихѫ Левити-тѣ. И *това* посвяще-
но приношенiе отъ земѭ-тѫ ще имъ е
прѣсвято, при прѣдѣлъ-тъ на Левиты-тѣ.
13 И при прѣдѣлъ-тъ на священницы-тѣ
ще иматъ Левити-тѣ *дѣлъ* двадесеть и
петь тысящы на длъжъ, и десеть тыся-
щы на ширъ: всичка-та дължина *ще е*
двадесеть и петь тысящи, и ширина-та
десеть тысящи.
14 И да не продадѫтъ отъ него, нито да
промѣнятъ, нито да оучуждятъ начаткы-
тѣ земны; защото е святъ Господу.
15 А петь-тѣ тысящи, които оставатъ въ
ширина-та срещѫ двадесеть и петь-тѣ
тысящы, ще сѫ несвято *мѣсто* заради
градъ-тъ, за населенiе, и за прѣдградiя:
16 и градъ-тъ ще е всрѣдъ него. И тѣзи
ще сѫ мѣркы-тѣ му: Сѣверна-та страна
четыри тысящи и петь стотинъ, и юж-
на-та страна четыри тысящи и петь сто-
тинъ, и къмъ всточнѫ-тѫ странѫ четы-
ри тысящи и петь стотинъ, и западна-
та страна четыри тысящи и петь сто-
17 тинъ. И прѣдградiя-та на градъ-тъ ще
сѫ къмъ сѣверъ двѣстѣ и петдесеть, и
къмъ югъ двѣстѣ и петдесеть, и къмъ
истокъ двѣстѣ и петдесеть, и къмъ за-
падъ двѣстѣ и петдесеть.
18 И остатъкъ-тъ въ дължина-та който
ся държи съсъ свято-то приношенiе, де-
сеть тысящи къмъ истокъ, и десеть ты-
сящи къмъ западъ; и ще ся държи съсъ
свято-то приношенiе: и рожбы-тѣ му
ще сѫ за храна на онѣзи които слугу-
19 ватъ на градъ-тъ. И които слугуватъ на
градъ-тъ ще му слугуватъ отъ всичкы-
тѣ Израилевы племена.
20 Всичко-то посвященiе *ще е* двадесеть
и петь тысящи съ двадесеть и петь ты-
сящы: четвѣреагълно ще поставите свя-
то-то приношенiе съсъ стяжанiе-то на
21 градъ-тъ. И остатъкъ-тъ *ще е* за князь-тъ,
отъ самъ и отъ тамъ на свято-то прино-
шенiе и на стяжанiе-то на градъ-тъ; сре-
щѫ двадесеть и петь-тѣ тысящы на по-
священiе-то кадѣ всточный-тъ прѣ-
дѣлъ, и къмъ западъ срещѫ двадесеть и
петь-тѣ тысящы кадѣ западный-тъ прѣ-
дѣлъ, при дѣлове-тѣ, *ще е* за князь-тъ.
То ще е свято-то приношенiе: и святи-
22 лище-то на домъ-тъ всрѣдъ него. И отъ
стяжанiе-то на Левиты-тѣ, и отъ стяжа-
нiе-то на градъ-тъ *което сѫ* всрѣдъ при-
надлежащiй-тъ на князь-тъ, между прѣ-
дѣлъ-тъ на Iуда и прѣдѣлъ-тъ на Венiа-
мина, *той* ще е на князь-тъ.
23 А заради останалы-тѣ племена отъ въ-
сточнѫ-тѫ странѫ до западнѫ-тѫ стра-
24 нѫ, на Венiамина, единъ *дѣлъ*. И при
прѣдѣлъ-тъ на Венiамина, отъ всточнѫ-
тѫ странѫ до западнѫ-тѫ странѫ, на Си-
25 меона, единъ. И при прѣдѣлъ-тъ Симео-
новъ, отъ всточнѫ-тѫ странѫ до запад-
26 нѫ-тѫ странѫ, на Иссахара, единъ. И
при прѣдѣлъ-тъ Иссахаровъ, отъ всточ-

на-та странѫ до западнѫ-тѫ странѫ, на
27 Завулона, единъ. И при прѣдѣлъ-тъ За-
вулоновъ, отъ въсточнѫ-тѫ странѫ до
28 западнѫ-тѫ странѫ, на Гада, единъ. И
при прѣдѣлъ-тъ Гадовъ, въ южнѫ-тѫ
странѫ къмъ югъ, прѣдѣлъ-тъ ще е отъ
Θамаръ до водѫ-тѫ на Мерива Кадисъ, *и*
29 прѣзъ потокъ-тъ до голѣмо-то море. Тя
е земя-та, която ще раздѣлите съсъ
жрѣбіе на Израилевы-тѣ племена за на-
слѣдіе, и тѣзи имъ сѫ дѣлове-тѣ, говори
Господь Іеова.
30 И тѣзи сѫ исходи-тѣ на градъ-тъ:
Къмъ сѣверъ четыри тысящи и петь сто-
31 тинъ мѣркы: И порты-тѣ на градъ-тъ
ще сѫ споредъ имена-та на племена-та
Израилевы; три порты къмъ сѣверъ;
порта-та Рувимова една, порта-та Іуди-
32 на една, порта-та Левіина една. И къмъ
въсточнѫ-тѫ странѫ, четыри тысящи и
петь стотинъ *мѣркы:* и три порты: пор-
та-та Іосифова една, порта-та Веніами-
33 нова една, порта-та Данова една. И къмъ
южнѫ-тѫ странѫ, четыри тысящи и петь
стотинъ мѣркы: и три порты: порта-та
Симеонова една, порта-та Иссахарова
34 една, порта-та Завулонова една. Къмъ
западнѫ-тѫ странѫ, четыри тысящи и
петь стотинъ: порты-тѣ имъ три: пор-
та-та Гадова една, порта-та Асирова е-
35 дна, порта-та Нефѳалимова една. Окруж-
ность-та ще е осмнадесеть тысящи *мѣр-
кы:* и име-то на градъ-тъ отъ *онзи* день
ще бѫде * Іеова-шаммá.

КНИГА НА ПРОРОКА ДАНІИЛА.

ГЛАВА 1.

1 Въ третѭ-тѫ годинѫ на царуваніе-то
на Іоакима, царя Іудинъ дойде Навухо-
доносоръ Вавилонскый царь въ Іеруса-
2 лимъ и го обсади. И прѣдаде Господь въ
рѫкѫ-тѫ му Іоакима, Іудинъ-тъ царь, и
часть отъ съсѫды-тѣ на домъ-тъ Божій:
и гы занесе въ земѭ-тѫ Сенааръ, въ
домъ-тъ на бога си; и внесе съсѫды-тѣ
въ съкровищницѫ-тѫ на бога си.
3 И рече царь-тъ на Асфеназа начал-
никъ-тъ надъ скопцы-тѣ си да доведе
отъ синове-тѣ Израилевы, и отъ цар-
4 ско-то сѣме, и отъ благородны-тѣ, Ю-
ношы които нѣматъ никакъвъ порокъ,
и красны на глѣдъ, и проумѣтели въ
всякакѫ мѫдрость, и вѣдатели съ *вся-
какво* знаніе, и които имахѫ благоразу-
міе, и можахѫ да стоятъ въ царскый-тъ
палатъ, и да гы учи буквы-тѣ и языкъ-тъ
5 на Халдейцы-тѣ. И царь-тъ имъ опрѣдѣ-
ли за всякой день дѣлъ отъ царскы-тѣ
нарядны ястія, и отъ вино-то което той
піеше: и като гы хранятъ три годины,
6 да прѣдстояватъ послѣ прѣдъ царя. И
между тѣхъ бѣхѫ, отъ Іудины-тѣ сыно-
ве, Даніилъ, Ананія, Мисаилъ и Азарія:
7 На които началникъ-тъ на скопцы-тѣ
тури имена; и Даніила наименова Вал-
тасасаръ; а Ананіѭ Седрахъ; а Мисаи-
ла Мисахъ; и Азаріѭ Авденаго.
8 Но Даніилъ тури въ сърдце-то си да
ся не оскверни отъ нарядны-тѣ ястія на
царя, нито отъ вино-то което той піе-
ше; за то моли началникъ-тъ на скоп-
9 цы-тѣ да ся не оскверни. И направи
Богъ Даніила да намѣри благодать и ми-

* Іеова е тамъ.

лость прѣдъ началника на скопцы-тѣ.
10 И рече началникъ-тъ на скопцы-тѣ Да-
ніилу: Азъ ся боѭ отъ господаря си
царь-тъ, който опрѣдѣли ястіе-то ви и
питіе-то ви, да не бы да види лица-та
ви по развалены отъ *лица-та* на юно-
шы-тѣ връстницы-тѣ ви, и направите
11 главѫ-та ми повиннѫ прѣдъ царя. И ре-
че Даніилъ на настоятеля, когото на-
чалникъ-тъ на скопцы-тѣ постави надъ
Даніила, Ананіѭ, Мисаила и Азаріѭ.
12 Опытай, молѭ, рабы-тѣ си десеть дни:
и да ся дадѫтъ намъ да ядемъ сочива, и
13 водѫ да піемъ: Послѣ нека ся прѣгле-
датъ прѣдъ тебе лица-та ни, и лица-та
на юношы-тѣ които ядѫтъ отъ изрядны-
тѣ ястія на царя; и както видишь напра-
14 ви съ рабы-тѣ си. И послуша гы въ това
15 нѣщо, и гы опыта десеть дни. И подирь
свършъкъ-тъ на десеть-тѣ дни, лица-та
имъ ся явихѫ по красны и по тлъсти съ
плъть, нежели всичкы-тѣ юноши, които
16 ядѣхѫ изрядны-тѣ ястія на царя. И от-
немаше настоятель-тъ изрядно-то имъ
ястіе, и вино-то което трѣбваше да пі-
ѭтъ, и имъ даваше сочива.
17 И на тѣзи четыри юношы даде Богъ
знаніе и разумъ въ всяко ученіе и мѫ-
дрость: и Даніилъ бѣ проумѣтель въ
18 всяко видѣніе и сънуваніе. И въ свър-
шъкъ-тъ на дни-тѣ, когато рече царь-тъ
да гы въведѫтъ, началникъ-тъ на скоп-
цы-тѣ гы въведе прѣдъ Навуходоносо-
19 ра. И говори съ тѣхъ царь-тъ: и не ся
намѣри между всичкы тѣхъ подобенъ
на Даніила, Ананіѭ, Мисаила и Аза-
20 ріѭ: и прѣдстояваха прѣдъ царя. И въ
всяко дѣло на мѫдрость *и* на проумѣ-
ніе, заради което гы попыта царь-тъ,
намѣри гы десетократно по добры отъ
всичкы-тѣ вълхвы *и* вражари, колкото
21 бѣхѫ въ всичко-то му царство. И остана
Даніилъ до първо-то лѣто на царя Кира.

ГЛАВА 2.

1 И въ второ-то лѣто на царуваніе-то
Навуходоносорово, Навуходоносоръ съ-
нува сънища и смути ся духъ-тъ му и
2 сънъ-тъ му побѣгнѫ отъ него. И рече
царь-тъ да повыкатъ вълхвы-тѣ и вра-
жари-тѣ и омаятели-тѣ, и Халдеи-тѣ, за
да явѭтъ на царя сънища-та му. Дойдо-
хѫ прочее, и прѣдстанахѫ прѣдъ царя.
3 И рече имъ царь-тъ: Сънувахъ сънъ,
и духъ-тъ ми ся смути за да познаѭ
4 сънъ-тъ. И говорихѫ Халдеи-тѣ на царя
Сирскы, и рекохѫ: Царю, да си живъ
въ вѣкъ; кажи сънъ-тъ на рабы-тѣ си,
5 и ный ще явимъ тълкуваніе-то. Царь-тъ
отговори и рече на Халдеи-тѣ: Той из-
бѣгнѫ отъ мене: ако не ми направите
познатъ сънъ-тъ и тълкуваніе-то му, ще
бѫдете насѣчени на късове и кѫщи-тѣ
6 ви ще станѫтъ гноища: Но ако явите
сънъ-тъ и тълкуваніе-то му, ще земете
отъ мене дарове и въздаянія и голѣмѫ
честь: явѣте ми, прочее, сънь-тъ и тъл-
7 куваніе-то му. Отговорихѫ вторый пѫть,
и рекохѫ: Да каже царь-тъ сънъ-тъ на
рабы-тѣ си, и ный ще явимъ тълкува-
8 ніе-то му. Царь-тъ отговори и рече: На-
истинѫ разумѣвамъ че вы искате да ис-
купувате врѣме, понеже видите че из-
9 бѣгнѫ отъ мене то нѣщо. Но ако не ми
обадите сънъ-тъ, това е само-то рѣше-
ніе за васъ; защото сте ся съвѣтували
да речете лъжливы и растлѣны думы
прѣдъ мене, додѣ ся промѣни врѣме-то;
кажѣте ми прочее сънъ-тъ, и ще познаѭ
че можете да ми явите *и* тълкуваніе-то
10 му. Отговорихѫ Халдеи-тѣ прѣдъ царя,
и рекохѫ: Нѣма человѣкъ на земѭ-тѫ
който да може да яви тази царскѫ ра-
ботѫ; както *нѣма* никой царь, князь,
или управитель, *който* да иска такывзь
нѣща отъ вълхвъ, или вражарь, или Хал-
11 дей. И това нѣщо което царь-тъ иска е
мѫчно, и нѣма другъ който да може да
го яви прѣдъ царя, освѣнь богове-тѣ,
на които жилище-то не е съ плъть.
12 За то ся разяри царь-тъ и разгнѣви
ся много, и рече да погубятъ всичкы-тѣ
13 мѫдрецы Вавилонскы. И излѣзе рѣше-
ніе-то, и мѫдрецы-тѣ ся умъртвяваха:
потърсихѫ още *и* Даніила и другари-тѣ
му, за да гы убіѭтъ.
14 И отговори Даніилъ съ благоразуміе

и мѫдрость къмъ Аріоха, царскый-тъ
началникъ на тѣлохранители-тѣ, който
излѣзе да убіе мѫдрецы-тѣ Вавилонскы;
15 Отговори и рече на Аріоха, царскый-тъ
началникъ: Защо това притѣснително
рѣшеніе отъ царя? Тогазь Аріохъ яви
16 работѫ-тѫ Даніилу. И влѣзе Даніилъ, и
моли царя да му даде врѣме, та да яви
17 на царя тълкуваніе-то. Тогазь отиде
Даніилъ въ домъ-тъ си, и обяви това нѣ-
що на Ананіѭ, Мисаила, и Азаріѭ дру-
18 гары-тѣ си, За да искатъ милость отъ
Бога небеснаго заради тази тайнѫ, що-
то да не погыне Даніилъ и другари-тѣ
му съ другы-тѣ Вавилонскы мѫдрецы.
19 И откры ся тайна-та Даніилу чрѣзъ
видѣніе прѣзъ нощь-тѫ. Тогазь благо-
20 слови Даніилъ Бога небеснаго. И гово-
ри Даніилъ и рече:
Да е благословено име-то Божіе
Отъ вѣка и до вѣка;
Защото мѫдрость-та и сила-та сѫ негови:
21 И той промѣнява врѣмена-та и поры-тѣ;
Сваля царіе, и поставя царіе;
Дава мѫдрость на мѫдры-тѣ,
И знаніе на разумны-тѣ;
22 Той открыва дълбокы-тѣ и скрыты-тѣ;
Познава онова което е въ тъмнинѫ-тѫ,
И видѣлина-та обитава съ него.
23 Тебѣ, Боже на отцы-тѣ ми, благодарѭ,
И *тебе* славословѭ,
Който си ми далъ мѫдрость и силѫ,
И сега си ми направилъ познато онова
Което попросихмы отъ тебе;
Защото ты направи познатѫ намъ цар-
скѫ-тѫ работѫ.
24 И тъй отиде Даніилъ при Аріоха, ко-
гото царь-тъ бѣ наредилъ да погуби мѫ-
дрецы-тѣ Вавилонскы; отиде, и му рече
така: Да не погубишь мѫдрецы-тѣ Ва-
вилонскы; въведи мя прѣдъ царя и азъ
25 ще явѭ тълкуваніе-то на царя. Тогази
Аріохъ побърза да въведе Даніила прѣдъ
царя, и му каза така: Намѣрихъ мѫжъ отъ
плѣнницы-тѣ Іудины, който ще яви тъл-
26 куваніе-то на царя. Отговори царь-тъ и
рече Даніилу, на когото име-то бѣ Валта-
сасаръ: Можешь ли да ми явишь сънъ-тъ
който видѣхъ, и тълкуваніе-то му?
27 Отговори Даніилъ прѣдъ царя, и ре-
че: Тайнѫ-тѫ за коѭто царь-тъ пыта,
не могатъ мѫдреци, вражари, вълхви,
или прѣдвѣщатели да ѭ явятъ на царя;
28 Но има Богъ на небе-то, който открыва
тайны, и прави знайно на царь Навухо-
доносора що има да стане въ сетны-тѣ
дни. Сънъ-тъ ти, и видѣнія-та на твоѭ-
29 тѫ главѫ върху одръ-тъ ти сѫ тѣзи: Ца-
рю, размышленія-та ти възлѣзохѫ *въ
умъ-тъ ти* на одръ-тъ ти, заради [illegible]-
ва което има да стане подирь това, и
онзи който открыва тайны яви ти
30 има да стане. Но заради мене, това
тайнство не ми ся откры чрѣзъ нѣкоѭ
мѫдрость коѭто быхъ ималъ азъ повече
отъ всичкы-тѣ живы, но за да ся обяви
тълкуваніе-то на царя, и да познаешь
размышленія-та на сърдце-то си.
31 Ты, царю, си видѣлъ, и ето образъ
голѣмъ: този образъ, който бѣ великъ
и на който сіяніе-то бѣ прѣвъсходно,
стоеше прѣдъ тебе, и зракъ-тъ му бѣ
32 страшенъ. Глава-та на онзи образъ бѣ
отъ чисто злато, грѫды-тѣ му и мыш-
цы-тѣ му отъ сребро, коремъ-тъ му и
33 бедра-та му отъ мѣдь, Голени-тѣ му отъ
желѣзо, нозѣ-тѣ му една часть отъ же-
34 лѣзо а една отъ калъ. Гледалъ си ты до-
дѣ ся отсѣче камыкъ безъ рѫцѣ, и у-
дари образъ-тъ въ нозѣ-тѣ му, които
бѣхѫ отъ желѣзо и калъ, и гы съкру-
35 ши. Тогазь желѣзо-то, калъ-тъ, мѣдь-та,
сребро-то, и злато-то, съкрушихѫ ся
купно, и станахѫ като прахъ отъ плѣвѫ
на гумно-то лѣтѣ: вѣтръ-тъ гы дигнѫ,
и не ся намѣри за тѣхъ никое мѣсто:
а камыкъ-тъ който удари образъ-тъ ста-
нѫ планина голѣма, и испълни всичкѫ-
36 тѫ земѭ. Това е сънъ-тъ: и тълкува-
ніе-то му ще кажемъ прѣдъ царя.
37 Ты си, царю, царь на царіе; защото
Богъ небесный ти даде царство, силѫ, и
38 крѣпость, и славѫ. И на всяко мѣсто
дѣто живѣѭтъ человѣческы-тѣ синове,
горскы-тѣ звѣрове и птицы-тѣ небесни
даде въ рѫкѫ-тѫ ти, и ти постави господарь надъ всичкы тѣхъ. Ты си оная
39 златна глава, И подирь тебе ще въстане

друго царство по долно отъ твое-то, и
друго третьо царство отъ медь, което
40 ще обладае всичкѫ-тѫ земѭ. И четвьрто
царство ще стане крѣпко като желѣзо;
понеже желѣзо-то съкрушава и сдробява
всичко, и както желѣзо-то което
строшава всичко, *така* ще стрыва и
41 строшава. А понеже си видѣлъ нозѣ-тѣ
и прьсты-тѣ, часть отъ грънчарскый
калъ, а часть отъ желѣзо, ще е едно
царство раздѣлено, но ще има *нѣщо* въ
него отъ силѫ-тѫ на желѣзо-то, както си
видѣлъ ты желѣзо-то смѣсено съсъ глиненъ
42 калъ. И *както* прьсти-тѣ на нозѣ-тѣ
бѣхѫ часть отъ желѣзо и часть отъ
калъ, *така* царство-то ще е въ *нѣкои*
43 страны крѣпко, и въ нѣкои ломко. И
както си видѣлъ ты желѣзо-то смѣсено
съ глиненый-тъ калъ, така ще ся размѣсятъ
съсъ сѣме на человѣцы; но не ще
да сѫ слѣпени единъ съ другъ, както
44 желѣзо-то не ся смиса съ калъ-тъ. И въ
дни-тѣ на онѣзи царіе, ще въздстави Богъ
небесный царство, което въ вѣкъ нѣма
да ся развали; и това царство нѣма да
прѣмине въ другы людіе: ще съкруши и
довьрши всичкы тѣзи царства, а то ще
45 прѣбывае въ вѣкъ. Както си видѣлъ ты
че камыкъ ся отсѣче отъ горѫ-тѫ безъ
рѫцѣ, и съкруши желѣзо-то, мѣдь-тѫ,
калъ-тъ, сребро-то, и злато-то: Богъ великый
направи познато на царя което
има да стане подирь това: и истиненъ
е сънъ-тъ, и вѣрно тълкуваніе-то му.
46 Тогазь царь Навуходоносоръ паднѫ на
лице, и ся поклони Даніилу, и заповѣда
да му принесѫтъ приношеніе и каденія.
47 *И* отговори царь-тъ Даніилу и рече:
Наистинѫ, вашій Богъ, той е Богъ на
богове-тѣ, и Господь на царіе-тѣ, и който
открыва тайны; защото възможе ты
48 да открыешь тѫзи тайнѫ. Тогазь царь-тъ
възвеличи Даніила, и дарове голѣмы и
много му даде, и го постави господарь
надъ всичкѫ-тѫ Вавилонскѫ область, и
началникъ на управители-тѣ надъ всич-
49 кы-тѣ мѫдрецы Вавилонскы. И поиска
Даніилъ отъ царя, и постави Седраха,
Мисаха и Авденаго, надъ дѣла-та на
Вавилонскѫ-тѫ область: а Даніилъ бѣше
въ царскый-тъ дворъ.

ГЛАВА 3.

1 Царь Навуходоносоръ направи златъ
образъ, высочинѫ-тѫ му шестдесеть лакти,
и ширинѫ-тѫ му шесть лакти; и постави
го на поле-то Дурѫ, въ область-
2 тѫ Вавилонскѫ. И проводи царь Навуходоносоръ
да събере сатрапы-тѣ, управители-тѣ,
и областницы-тѣ, сѫдіи-тѣ,
съкровищницы-тѣ, съвѣтницы-тѣ, законоучители-тѣ,
и всичкы-тѣ началницы
на области-тѣ, да дойдѫтъ на посвещеніе-то
на образъ-тъ, който постави царь
3 Навуходоносоръ. И сатрапи-тѣ, управители-тѣ,
и областници-тѣ, сѫдіи-тѣ, съкровищници-тѣ,
съвѣтници-тѣ, законоучители-тѣ,
и всичкы-тѣ началницы на
области-тѣ, събрахѫ ся на посвященіе-то
на образъ-тъ, който постави царь Навуходоносоръ:
и прѣдстанахѫ прѣдъ образъ-тъ,
който постави Навуходоносоръ.
4 И проглаcитель выкаше велегласно:
Вамъ ся заповѣдва, народи, племена и
5 языци: Който часъ чуете гласъ-тъ на
трѫбѫ-тѫ, на свиркѫ-тѫ, на китарѫ-тѫ,
на самвикѫ-тѫ, на псалтирь-тъ, на
гайдѫ-тѫ, и на всякакъвъ видъ музикѫ,
паднѣте та ся поклонѣте на златный-тъ
образъ, който постави царь Навуходо-
6 носоръ: А който не падне да ся поклони,
въ истый-тъ часъ ще бѫде хвърленъ
7 всрѣдъ горящѫ-тѫ огненнѫ пещь. За то
когато чухѫ всичкы-тѣ народи гласъ-тъ
на трѫбѫ-тѫ, на свиркѫ-тѫ, на китарѫ-тѫ,
на самвикѫ-тѫ, на псалтирь-тъ и на
всякакъвъ видъ музикѫ, падахѫ всичкы
народи, племена и языци, и ся покланяхѫ
на златный-тъ образъ, който постави
царь Навуходоносоръ.
8 А нѣкои Халдейци дойдохѫ тогазь, и
9 наклеветихѫ Іудеи-тѣ; И отговорихѫ и
рекохѫ на царь Навуходоносора: Царю,
10 да си живъ въ вѣкъ. Ты, царю, си издалъ
заповѣдь, всякой человѣкъ, който
чуе гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ, на свиркѫ-тѫ,
на китарѫ-тѫ, на самвикѫ-тѫ, на

псалтирь-тъ, и на гайда-тѫ, и на всякакъвъ видъ музикѫ, да падне и да ся по-
11 клони на златный-тъ образъ: И който не падне и не ся поклони, да бѫде хвърленъ всрѣдъ горящѫ-тѫ огненнѫ пещь.
12 Има едни мѫжіе Іудеи, които си поставилъ ты надъ дѣла-та на Вавилонскѫ-тѫ область, Седрахъ, Мисахъ и Авденаго; тѣзи человѣци, царю, не тя почетохѫ; на богове-тѣ ти не служатъ, и на златный-тъ образъ, когото си поставилъ, не ся кланятъ.
13 Тогазь Навуходоносоръ съ ярость и гнѣвъ заповѣда да докаратъ Седраха, Мисаха и Авденаго. И докарахѫ тѣзи
14 человѣцы прѣдъ царя. *И* отговори Навуходоносоръ, и рече имъ: Седрахе, Мисахе и Авденаго, нарочно ли не служите на бога ми, и не ся кланяте на злат-
15 ный-тъ образъ, когото поставихъ? Сега, като чуете гласъ-тъ на трѫбѫ-тѫ, на свиркѫ-тѫ, на китарѫ-тѫ, на самвикѫ-тѫ, на псалтирь-тъ, и на гайда-тѫ, и на всякакъвъ видъ музикѫ, ако сте готови да паднете и да ся поклоните на образъ-тъ когото съмь направилъ, *добрѣ:* ако ли не ся поклоните, въ истый-тъ часъ ще бѫдете хвърлени всрѣдъ горящѫ-тѫ огненнѫ пещь: и кой е онзи богъ, който ще вы отърве отъ рѫцѣ-тѣ ми?
16 Отговорихѫ Седрахъ, Мисахъ и Авденаго та рекохѫ на царя: Навуходоносоре, намъ не ни трѣбва да ти отговоримъ
17 за това нѣщо. Ако е *така*, нашій Богъ, комуто ный служимъ, възможенъ е да ны отърве отъ горящѫ-тѫ огненнѫ пещь; и отъ рѫцѣ-тѣ ти, царю, ще *ны* избави.
18 Но ако и не, да знаешь, царю, че на богове-тѣ ти не служимъ, и на златный-тъ образъ, когото си поставилъ ты, не ся кланямы.
19 Тогазь Навуходоносоръ ся испълни съ ярость, и образъ-тъ на лице-то му ся измѣни противъ Седраха, Мисаха и Авденаго; та говори и заповѣда да нажежатъ пещь-тѫ седмь пѫти повече отъ
20 колкото ся виждаше нажежена. И заповѣда на по силны-тѣ мѫжіе отъ войскѫ-тѫ си, да вържатъ Седраха, Мисаха и Авденаго; *и да гы* хвърлятъ въ горящѫ-
21 тѫ огненнѫ пещь. Тогазь онѣзи мѫжіе быдохѫ вързани съ шалвары-тѣ си, хитоны-тѣ си, и мантіи-тѣ си, и *другы-тѣ* си дрехы, и гы хвърлихѫ всрѣдъ горя-
22 щѫ-тѫ огненнѫ пещь. А понеже заповѣдь-та царска бѣ притѣснителна и пещь-та ся нажежи прѣмного, пламыкъ-тъ огненъ уби онѣзи мѫжіе, които дигнахѫ
23 Седраха, Мисаха и Авденаго. А тѣзи трима мѫжіе, Седрахъ, Мисахъ и Авденаго, паднахѫ вързани всрѣдъ горящѫ-тѫ огненнѫ пещь.
24 А царь Навуходоносоръ ся ужаси: и станѫ бърже та продума и рече на везиры-тѣ си: Не хвърлихмы ли трима мѫжіе вързаны всрѣдъ огнь-тъ? А тѣ отговорихѫ, и рекохѫ на царь-тъ: Наисти-
25 нѫ, царю. Той отговори и рече: Ето, азъ гледамъ четырма мѫжіе развързаны, и ходятъ всрѣдъ огнь-тъ, и поврѣда нѣма на тѣхъ: и зракъ-тъ на четвъртый-тъ
26 е подобенъ сыну божію. Тогазь приближи Навуходоносоръ при устіе-то на горящѫ-тѫ огненнѫ пещь, та говори и рече: Седрахе, Мисахе и Авденаго, раби на Бога вышняго, излѣзте и елате. Тогазь Седрахъ, Мисахъ и Авденаго, из-
27 лѣзохѫ изъ срѣдъ огнь-тъ. И събрахѫ ся сатрапи-тѣ, управители-тѣ, и областници-тѣ, и везири-тѣ царскы, та видѣхѫ тѣзи мѫжіе че огнь-тъ нѣмаше силѫ връхъ тѣла-та имъ, и косъмъ отъ главѫ-тѫ имъ не бѣ изгорѣлъ, и шалвари-тѣ имъ не бѣхѫ ся измѣнили, нито миризма отъ огнь бѣ прѣминала връху тѣхъ.
28 *Тогазь* продума Навуходоносоръ и рече: Благословенъ Богъ Седраховъ, Мисаховъ и Авденаговъ, който испрати ангелъ-тъ си, и избави рабы-тѣ си, които уповахѫ на него, и не послушахѫ думѫ-тѫ на царя, и прѣдадохѫ тѣла-та си, за да не служатъ нито да ся поклонятъ на другъ богъ, освѣнь на свой-тъ си Богъ.
29 За то издавамъ заповѣдь, че всякой народъ, племе и языкъ, който говори зло противъ Бога на Седраха, Мисаха и Авденаго, ще ся насѣче на касове, и кѫща-та му ще стане гноище; защото

другъ богъ нѣма, който може да избави
30 така. Тогазь царь-тъ провъзведе Седраха, Мисаха и Авденаго въ областьтѫ Вавилонскѫ.

ГЛАВА 4.

1 Царь Навуходоносоръ къмъ всичкы-тѣ
народы, племена и языцы, които обитаватъ по всичкѫ-тѫ землѭ; миръ да ся ум-
2 ножи на васъ. Угодно быде прѣдъ мене да
възвѣстѭ знаменія-та и чудеса-та които
3 ми направи Богъ вышній. Колко сѫ голѣмы неговы-тѣ знаменія! и колко крѣпкы чудеса-та му! Царство-то му е царство
вѣчно, и власть-та му изъ родъ въ родъ.
4 Азъ Навуходоносоръ бѣхъ спокоенъ въ
домъ-тъ си, и благополученъ въ палатъ-тъ
5 си; Видѣхъ сънъ, който мя устраши, и
размышленія-та *ми* връху одръ-тъ ми и
видѣнія-та на главѫ-тѫ ми мя смутихѫ.
6 За това издадохъ заповѣдь да ся въведѫтъ
прѣдъ мене всичкы-тѣ мѫдреци Вавилонскы, за да ми явятъ тълкуваніе-то на
7 сънъ-тъ. Тогазь влѣзохѫ вълхви-тѣ, вражари-тѣ, Халдеи-тѣ, прѣдвѣщатели-тѣ,
и азъ казахъ сънъ-тъ *си* прѣдъ тѣхъ, но
8 не ми явихѫ тълкуваніе-то му. А послѣ
дойде прѣдъ мене Даніилъ, на когото
име-то бѣ Валтасасаръ, споредъ име-то
на мой-тъ богъ, и въ когото е духъ-тъ
на святы-тѣ богове: и прѣдъ него ка-
9 захъ сънъ-тъ, и рѣкохъ: Валтасасаре,
началниче на вълхвы-тѣ, понеже познахъ
че духъ-тъ на святы-тѣ богове е въ тебе, и нищо скрышно не е мѫчно за тебе,
ето видѣнія-та на сънъ-тъ ми който ви-
10 дѣхъ и ты кажи тълкуваніе-то му. Ето
видѣнія-та на главѫ-тѫ ми връху одръ-тъ
ми: гледахъ, и ето дърво всрѣдъ землѭ-
11 тѫ, и высочина-та му голѣма. Това дърво станѫ голѣмо и яко, и высочина-та
му стигаше до небе-то, и гледаше ся до
12 крайща-та на всичкѫ-тѫ землѭ. Листіе-тѣ
му бѣхѫ хубави, и плодъ-тъ му много, и
въ него имаше храна за всичкы: подъ
сѣнкѫ-тѫ му почивахѫ животны-тѣ отъ
поле-то, и у вѣтвы-тѣ му прѣвитавахѫ
птицы-тѣ небесны, и отъ него ся хра-
13 няше всяка плъть. Видѣхъ въ видѣнія-та
на главѫ-тѫ си връху одръ-тъ си, и ето,
14 стражъ и святъ слѣзе отъ небе-то; И
выкнѫ велегласно, и рече така: Отсѣчѣте дърво-то, и изсѣчѣте вѣтвы-тѣ му;
истрьсѣте листіе-тѣ му, и распрьснѣте
плодъ-тъ му: да бѣгатъ животны-тѣ отъ
подъ него, и птицы-тѣ отъ вѣтвы-тѣ
15 му: Пьнь-тъ обаче на кореніе-тѣ му оставѣте въ землѭ-тѫ, и то съ узѫ желѣзнѫ и мѣднѫ, въ трѣвѫ-тѫ на поле-то;
и да ся мокри съ росѫ-тѫ небеснѫ, и
дѣлъ-тъ му нека бѫде съсъ животны-тѣ
16 въ трѣвѫ-тѫ на землѭ-тѫ: Сърдце-то му
да ся измѣни отъ человѣческо, и да му
ся даде скотско сърдце: и седмь врѣ-
17 мена да минѫтъ връху него. *Това* нѣщо
е съсъ заповѣдь на стражы-тѣ, и прошеніе-то чрѣзъ думѫ-тѫ на святы-тѣ:
за да познаѭтъ живи-тѣ че Вышній е
Владѣтель на царство-то на человѣцы-тѣ
и комуто ще, дава го, и поставя връху
него нищожный-тъ отъ человѣцы-тѣ.
18 Този сънъ видѣхъ азъ царь Навуходоносоръ: и ты, Валтасасаре, кажи тълкуваніе-то му; защото всичкы-тѣ мѫдреци на царство-то ми не могѫтъ да ми
явятъ тълкуваніе-то: а ты можешь; защото духъ-тъ на святы-тѣ богове е въ
тебе.
19 Тогазь Даніилъ, на когото име-то бѣ
Валтасасаръ, останѫ смаянъ до единъ
часъ, и размышленія-та му го смущавахѫ. Царь-тъ отговори и рече, Валтасасаре, да тя не смущава сънъ-тъ, или
тълкуваніе-то му. Валтасасаръ отговори
и рече: Господарю мой, сънъ-тъ да бѫде върхъ онѣзи които тя мразятъ, и тъл-
20 куваніе-то му върхъ врагове-тѣ ти. Дърво-то което си видѣлъ, че станѫ голѣмо
и яко, на което высочина-та стигаше
до небе-то, и ся гледаше отъ всичкѫ-тѫ
21 землѭ: И листіе-тѣ му бѣхѫ хубави, и
плодъ-тъ му много, и храна за всичкы-тѣ
имаше въ него, *и* подъ него обитавахѫ
животны-тѣ на поле-то, а у вѣтвы-тѣ му
22 прѣвитавахѫ птицы-тѣ небесны: Ты си
това *дърво*, царю, който си станѫлъ голѣмъ и якъ: и величество-то ти ся възъ-

высы, и стигнѫ до небе-то, и власть-та
23 ти до край-тъ на земѭ-тѫ. А заради то-
ва що е видѣлъ царь-тъ стражъ и святъ
да слазя отъ небе-то, и да говори: От-
сѣчѣте дърво-то, и го съборѣте: само
пынь-тъ на кореніе-тѣ му оставѣте въ
земѭ-тѫ, и то съ узѫ желѣзнѫ и мѣднѫ,
въ трѣвѫ-тѫ на поле-то: и да ся мокри
отъ небеснѫ-тѫ росѫ, и съ животны-тѣ
на поле-то нека бѫде дѣлъ-тъ му, додѣ
заминатъ седмь врѣмена върху него:
24 Това е тълкуваніе-то, царю, и това рѣ-
шеніе-то на Вышняго, което стигнѫ
25 върху господаря ми царь-тъ: И ще ся
изгонишь отъ человѣцы-тѣ, и съ жи-
вотны-тѣ на поле-то ще е селеніе-то
ти, и ще ядешь трѣвѫ като говеда-та,
и роса-та небесна ще тя мокри: и седмь
врѣмена ще заминатъ върху тебе, додѣ
познаешь че Вышній е Владѣтель на
царство-то на человѣцы-тѣ, и дава го
26 комуто ще. А за това що ся заповѣда
да оставятъ пынь-тъ на кореніе-тѣ на
дърво-то: царство-то ти ще ти бѫде у-
твърдено, като познаешь небеснѫ-тѫ
27 власть. За то, царю, нека ти бѫде уго-
денъ съвѣтъ-тъ ми, и изсѣчи грѣхове-тѣ
си съ правдѫ, и беззаконія-та си съ ми-
лость къмъ убогы-тѣ: негли ся продъл-
жи благоденствіе-то ти.
28 Всичко това постигнѫ царь Навуходо-
29 носора. Въ свършъкъ-тъ на дванадесеть
мѣсецы, като ходѣше по царскый-тъ
30 палатъ Вавилонскый, Отговори царь-тъ
и рече: Не е ли този великый Вавилонъ
който азъ съградихъ за столицѫ на
царство-то съ крѣпость-тѫ на силѫ-тѫ
31 си, и въ честь на славѫ-тѫ си? Дума-та
бѣ още въ уста-та на царя, *и* станѫ
гласъ отъ небе-то, *та рече:* Тебѣ ся
възвѣстява, царю Навуходоносоре: цар-
32 ство-то прѣминѫ отъ тебе: И ще ся из-
гонишь отъ человѣцы-тѣ, и съ живот-
ны-тѣ на поле-то ще бѫде селеніе-то
ти: съ трѣвѫ като говеда-та ще тя хра-
нятъ, и седмь врѣмена ще заминатъ
върхъ тебе, додѣ познаешь че Вышній
е Владѣтель на царство-то на человѣ-
33 цы-тѣ, и го дава комуто ще. Този часъ
слово-то ся изврьши върхъ Навуходоно-
сора: и изгоненъ быде отъ человѣцы-тѣ,
и трѣвѫ като говеда-та ядѣше, и отъ
росѫ-тѫ небеснѫ тѣло-то му ся мокрѣ-
ше, додѣ му порастнѫхѫ космы-тѣ като
пера на орлы, и нокти-тѣ му като на
птицы.
34 И въ свършъкъ-тъ на дни-тѣ, азъ На-
вуходоносоръ подигнѫхъ очи-тѣ си къмъ
небе-то, и умъ-тъ ми ся върнѫ въ мене,
и благословихъ Вышняго, и похвалихъ
и прославихъ Живущаго въ вѣкъ, на ко-
гото власть-та е власть вѣчна, и цар-
35 ство-то му изъ родъ въ родъ: И всичкы-
тѣ земни жители ся смѣтатъ *прѣдъ него*
като нищо: и споредъ щеніе-то си пра-
ви на небеснѫ-тѫ войскѫ, и на земны-тѣ
жители: и нѣма който да възбранява рѫ-
кѫ-тѫ му, или който да му говори: Що
36 правишь ты? Въ то врѣме умъ-тъ ми ся
върнѫ въ мене: и за честь на царство-
то ми върнѫ ми ся слава-та ми и свѣт-
лость-та ми, и везири-тѣ ми и голѣмци-
тѣ ми мя търсѣхѫ, и утвърдихъ ся на
царство-то си, и ми ся притури повече
величество.
37 Сега азъ Навуходоносоръ хвалѭ и
прѣвъзносямъ и славѭ небеснаго Царя;
защото всичкы-тѣ му дѣла сѫ истина, и
пѫтища-та му сѫдба; и може да смири
онѣзи които ходятъ въ гордость.

ГЛАВА 5.

1 Царь Валтасаръ направи голѣмо пи-
рованіе на тысящѫ отъ голѣмцы-тѣ си,
2 и піяше вино прѣдъ тысящѫ-тѫ. *И* въ
піеніе-то на вино-то, заповѣда Валта-
саръ да донесѫтъ златны-тѣ и сребър-
ны-тѣ съсѫды които Навуходоносоръ
баща му отнѣ отъ храмъ-тъ който бѣ въ
Іерусалимъ, за да піѭтъ съ тѣхъ царь-тъ
и голѣмци-тѣ му, жены-тѣ му и налож-
3 ницы-тѣ му. Тогазь ся донесохѫ златни-
тѣ съсѫди, които ся отнѣхѫ отъ храмъ-тъ
на домъ-тъ Божій, който бѣ въ Іеруса-
лимъ: и піяхѫ съ тѣхъ царь-тъ и го-
лѣмци-тѣ му, жены-тѣ му и наложни-
4 цы-тѣ му. Піяхѫ вино, и хвалѣхѫ бого-

ве-тѣ златны и сребърны, мѣдны, же-
лѣзны, дьрвены и каменны.
5 И тозь часъ излѣзохѫ прьсти на че-
ловѣческѫ рѫкѫ, и писахѫ срещѫ свѣ-
тилникъ-тъ върху мазаніе-то на стѣнѫ-
тѫ на царскый-тъ палатъ: и царь-тъ ви-
дѣ длань-тѫ на рѫкѫ-тѫ, която писа.
6 Тогазь зракъ-тъ на царя ся измѣни, и
размышленія-та му го смущавахѫ, щото
сглобенія-та на чрѣсла-та му ся разгло-
бявахѫ, и колѣна-та му едно съ друго
7 ся тълчехѫ. Выкнѫ царь-тъ велегласно
да въведатъ вражари-тѣ, Халдеи-тѣ, и
прѣдвѣщатели-тѣ. *Тогазь* царь-тъ отго-
вори и рече на мѫдрецы-тѣ Вавилон-
скы: Който прочете това писаніе, и ми
покаже тълкуваніе-то му, ще бѫде об-
лѣченъ въ багрѣницѫ, и златно огрьліе
ще ся тури около вратъ-тъ му, и ще е
8 третій началникъ на царство-то. Тогазь
влѣзохѫ всичкы-тѣ мѫдреци царскы;
но не можахѫ да прочетѫтъ писаніе-то,
нито тълкуваніе-то му да явятъ на царя.
9 Тогазь царь Валтасаръ ся смути мно-
го, и ся измѣни върху него зракъ-тъ
му, и голѣмци-тѣ му ся смутихѫ.
10 Отъ думы-тѣ на царя и на голѣмцы-тѣ
му, царица-та влѣзе въ домъ-тъ на пи-
руваніе-то; и отговори царица-та, и ре-
че: Царю, да си живъ въ вѣкъ: да тя
не смущаватъ размышленія-та ти, и
11 зракъ-тъ ти да ся не измѣнява. Има че-
ловѣкъ въ царство-то ти, въ когото е
духъ-тъ на святы-тѣ богове: и въ дни-тѣ
на бащѫ ти, свѣтлина и разумъ и мѫ-
дрость, както мѫдрость-та на богове-тѣ,
намѣрихѫ ся въ него, когото царь Наву-
ходоносоръ баща ти, царь-тъ баща ти,
постави началникъ на влъхвы-тѣ, на
вражары-тѣ, на Халдеи-тѣ *и* на прѣд-
12 вѣщатели-тѣ; Защото духъ изященъ, и
знаніе и разумъ, тълкуваніе на сънища,
и изясненіе на гаданія, и развързваніе
на недоумѣнія ся намѣрихѫ въ тогози
Даніила, когото царь-тъ прѣименува
Валтасасаръ: сега да ся повыка Дані-
илъ, и ще покаже тълкуваніе-то.
18 Тогазь ся въведе Даніилъ прѣдъ царя.
Царь-тъ отговори и рече Даніилу: Ты
ли си онзи Даніилъ, който си отъ сыно-
ве-тѣ на плѣнъ-тъ Іудинъ, които доведе
14 отъ Іудеѭ царь-тъ баща ми? Чухъ на-
истинѫ заради тебе, че духъ-тъ на бого-
ве-тѣ е въ тебе, и свѣтлина и разумъ и
мѫдрость изящна ся намѣрихѫ въ тебе.
15 И сега влѣзохѫ прѣдъ мене мѫдреци-тѣ,
и вражари-тѣ, за да прочетѫтъ това пи-
саніе, и да ми явятъ тълкуваніе-то му;
но не могохѫ да покажѫтъ тълкуваніе-то
16 на това нѣщо. И азъ чухъ заради тебе,
че можешь да тълкувашь, и да развър-
звувашь недоумѣнія; сега, ако можешь
да прочетешь писаніе-то, и да ми явишь
тълкуваніе-то му, ще ся облѣчешь въ
багрѣницѫ, и златно огрьліе *ще ся ту-
ри* около вратъ-тъ ти, и ще си третій
началникъ на царство-то.
17 Тогазь Даніилъ отговори, и рече прѣдъ
царя: Дарове-тѣ ти нека сѫ за тебе и
дай на другыго въздаянія-та си; а азъ
ще прочетѫ на царя писаніе-то и ще я-
18 вѭ нему тълкуваніе-то. Царю, Богъ вы-
шній даде на Навуходоносора бащѫ ти
царство, и величество, и силѫ, и честь.
19 И заради величество-то, което му даде,
всичкы-тѣ народи, племена и языци,
треперяхѫ и ся боехѫ прѣдъ него: ко-
гото щѣше убиваше, и когото щѣше у-
пазваше живъ, и когото щѣше възвыша-
20 ваше, и когото щѣше смиряваше. Но
когато ся надигнѫ сърдце-то му, и духъ-
тъ му ся ожесточи въ гордость-тѫ, сва-
ленъ быде отъ царскый-тъ си прѣстолъ,
21 и отнѣ ся слава-та му отъ него: И ся
изгони отъ человѣческы-тѣ синове: и
сърдце-то му станѫ като на животны-тѣ,
и селеніе-то му бѣ съ дивы-тѣ ослы: съ
трѣвѫ като говеда-та го хранихѫ, и тѣ-
ло-то му ся мокрѣше отъ росѫ-тѫ не-
беснѫ: додѣ позна че Богъ вышній е
Владѣтель на царство-то на человѣцы-
тѣ, и когото иска поставя надъ него.
22 И ты, сыне неговъ, Валтасаре, не смири
сърдце-то си, ако и да знаеше всичко
23 това; Но възвыси ся ты противъ Госпо-
да небеснаго; и донесохѫ прѣдъ тебе
съсѫды-тѣ на домъ-тъ му, и піяхте вино
отъ тѣхъ, ты и голѣмци-тѣ ти, жены-тѣ

ти и наложницы-тѣ ти: и славослови
ты богове-тѣ сребърны, и златны, мѣд-
ны, желѣзны, дрьвены и каменны, кои-
то не виждатъ, нито чуѭтъ, нито раз-
умѣватъ; а Бога, на когото въ ржкж-тж
е дыханіе-то ти, и *въ властъ-тж* му всич-
24 кы-тѣ твои пжтища, не възвеличи. За
то ся проводи отъ него длань-та на ржкж-тж, и ся начърта това писаніе.
25 И писаніе-то което ся начърта е това:
26 Мене, Мене, Θекелъ, *у* Фарсинъ. Това
е тълкуваніе-то на туй нѣщо: Мене,
прѣмѣри Богъ царство-то ти, и го свър-
27 ши: Θекелъ, прѣтегленъ си на вѣсы-тѣ,
28 и си ся намѣрилъ недостатъченъ: Ферес,
ресъ, раздѣли ся царство-то ти, и ся
даде на Мидяны-тѣ и Персяны-тѣ.
29 Тогазь заповѣда Валтасаръ, и облѣ-
кохж Даніила въ багрѣницж-тж, и *ту-
рихж* златно-то огърліе около вратъ-тъ
му, и прогласихж заради него, да бжде
30 третій началникъ на царство-то. Истж-
тж нощь быде убитъ Валтасаръ царь-тъ
31 на Халдейцы-тѣ. И зѣ царство-то Дарій
Мидянинъ-тъ, *който бѣ* около шестде-
сеть и двѣ годины.

ГЛАВА 6.

1 Угодно ся видѣ на Дарія да постави
надъ царство-то сто и двадесеть сатра-
2 пы, за да сж по всичко-то царство: И
надъ тѣхъ трима прѣдсѣдатели, (единъ
отъ които бѣ Даніилъ,) за да имъ даватъ
смѣткж тѣзи сатрапи, и царь-тъ да нѣ-
3 ма пагубж. Тогазь този Даніилъ ся прѣд-
почете повече отъ прѣдсѣдатели-тѣ и
сатрапы-тѣ, защото духъ изященъ има-
ше въ него: и царь-тъ намысли да го
постави надъ всичко-то царство.
4 А прѣдсѣдатели-тѣ и сатрапи-тѣ тър-
сѣхж да намѣрятъ причинж противъ Да-
ніила отъ странж на царство-то; но не
можахж да намѣрятъ никаквж причинж,
нито кривдж; защото бѣ вѣренъ, и не
ся намѣри въ него никаква погрѣшка,
5 нито кривда. И рекохж тѣзи человѣци:
Нѣма да намѣримъ никаквж причинж
противъ тогозь Даніила, освѣнь ако на-
мѣримъ *нѣщо* противъ него отъ законъ-тъ
6 на неговъ-тъ Богъ. Тогазь тѣзи прѣдсѣ-
датели и сатрапи ся събрахж при царя,
и му рекохж така: Царю Даріе, да си
7 живъ въ вѣкъ. Всичкы-тѣ прѣдсѣдатели
на царство-то, управители-тѣ, и сатра-
пи-тѣ, везири-тѣ, и областници-тѣ, съ-
вѣтувахж ся да ся издаде царско пове-
лѣніе, и да ся утвърди запрѣщеніе, че
който направи нѣкакво прошеніе на ка-
къвъ годѣ богъ или человѣкъ, до три-
десеть дни, освѣнь на тебе, царю, той
да ся хвърля въ ровъ-тъ на львове-тѣ.
8 Сега, царю, утвърди запрѣщеніе-то, и
подпиши писмо-то, за да ся не измѣни,
споредъ законъ-тъ на Мидяны-тѣ и Пер-
9 сяны-тѣ, който не ся унищожава. За
то царь Дарій подписа писмо-то и за-
прѣщеніе-то.
10 Даніилъ, щомъ ся научи че ся подпи-
са писмо-то, влѣзе въ домъ-тъ си; и ка-
то имаше прозорцы-тѣ на ложницж-тж
си отворены къмъ Іерусалимъ, падаше
на колѣна-та си три пжти на день, и ся
моляше прѣдъ Бога своего и славосло-
вяше, както правѣше по напрѣдъ.
11 Тогазь онѣзи человѣци ся събрахж, и
намѣрихж Даніила че правѣше проше-
ніе, и моляше ся прѣдъ своего си Бога.
12 За то дойдохж и говорихж прѣдъ царя
заради царско-то запрѣщеніе; *и реко-
хж:* Не подписа ли ты запрѣщеніе, че
всякой человѣкъ който прави прошеніе
на какъвъ годѣ богъ или человѣкъ, до
тридесеть дни, освѣнь на тебе, царю,
ще ся хвърли въ ровъ-тъ на львове-тѣ?
Царь-тъ отговори и рече: Истина е ду-
ма-та, споредъ законъ-тъ на Мидяны-тѣ
и Персяны-тѣ, който не ся унищожава.
13 Тогазь отговорихж и рекохж прѣдъ царя:
Даніилъ онзи, който е отъ синове-тѣ
на Іудинъ-тъ плѣнъ, не тя почита, ца-
рю, нито запрѣщеніе-то което ты под-
писа, но прави молбж-тж си три пжти
14 на день. Тогазь царь-тъ, като чу тѣзи
думж наскърби ся много, и тури сърд-
це-то си за Даніила да го отърве; и
трудѣше ся до захожданіе-то на слън-
це-то да го избави.

15 Тогазь онѣзи человѣци ся събрахѫ при
царя, и рекохѫ на царя: Знай, царю,
че законъ-тъ на Мидяны-тѣ и Персяны-
тѣ е: Никакво запрѣщеніе нито пове-
лѣніе, което царь-тъ постави, да не ся
16 промѣнява: Тогазь царь-тъ заповѣда та
докарахѫ Даніила, и *го* хвърлихѫ въ
ровъ-тъ на львове-тѣ. *И* отговори царь-тъ
и рече Даніилу: Богъ твой комуто ты
служишь непрѣстанно, той ще тя отър-
17 ве. И донесохѫ единъ камыкъ, та го ту-
рихѫ на устіе-то на ровъ-тъ, и царь-тъ
го запечата съсъ свой-тъ си печать, и
съ печать-тъ на голѣмцы-тѣ си, за да
18 ся не измѣни нищо за Даніила. Тогазь
царь-тъ отиде въ палатъ-тъ си, и прѣ-
нощува гладенъ, и не остави да ся до-
несѫтъ прѣдъ него музикалны орѫдія:
и сънъ-тъ му побѣгнѫ отъ него.
19 И станѫ царь-тъ много рано на ут-
ринь-тѫ, и прибърза та отиде при ровъ-тъ
20 на львове-тѣ. И когато отиде при ровъ-тъ,
выкнѫ съ плачевенъ гласъ къмъ Даніила;
и говорѝ царь-тъ, и рече Даніилу: Дані-
иле, рабе на Бога живаго, Богъ твой, ко-
муто ты служишь непрѣстанно, можѐ ли
21 да тя отърве отъ львове-тѣ? Тогазь от-
говори Даніилъ на царя: Царю, да си
22 живъ въ вѣкъ. Богъ мой проводи ангела
си, и затули уста-та на львове-тѣ, и не
мя поврѣдихѫ; защото незлобіе ся на-
мѣри въ мене прѣдъ него: още и прѣдъ
тебе, царю, съгрѣшеніе не сьмь напра-
23 вилъ. Тогазь царь-тъ ся зарадва много
за това, и заповѣда да изведѫтъ Даніила
изъ ровъ-тъ. И ся възведе Даніилъ изъ
ровъ-тъ, и никаква поврѣда не ся намѣ-
ри въ него, защото имаше вѣрѫ въ Бо-
га своего.
24 Тогазь царь-тъ заповѣда та докарахѫ
онѣзи человѣцы които наклеветихѫ Да-
ніила, и хвърлихѫ въ ровъ-тъ на льво-
ве-тѣ тѣхъ, чада-та имъ и жены-тѣ имъ:
и прѣди да стигнѫтъ до дъно-то на
ровъ-тъ, львове-тѣ гы сграбихѫ, и счу-
пихѫ всичкы-тѣ имъ кости.
25 Тогазь писа царь Дарій къмъ всич-
кы-тѣ народы, племена и языцы, кои-
то живѣяхѫ по всичкѫ-тѫ земѭ: Миръ
26 да ся умножи у васъ! Повелѣніе ся из-
даде отъ мене, въ всичкѫ-тѫ държавѫ
на царство-то ми да треперятъ человѣ-
ци-тѣ и да ся боятъ прѣдъ Даніиловъ-тъ
Богъ; защото той е Богъ живъ, и прѣ-
бывава въ вѣкъ, и царство-то му нѣма
да ся развали, и власть-та му *ще бѫде*
27 до край: Той избавя и спасава, и прави
знаменія и чудеса на небе-то и на зе-
мѭ-тѫ, който отървà Даніила отъ силѫ-
тѫ на львове-тѣ.
28 И благоденствуваше този Даніилъ въ
царуваніе-то на Дарія, и въ царуваніе-
то на Кира Персянинъ-тъ.

ГЛАВА 7.

1 Въ първѫ-тѫ годинѫ на Валтасара Ва-
вилонскый-тъ царь, Даніилъ видѣ сънъ,
и видѣнія на главѫ-тѫ си върху одръ-тъ
си; тогазь писа сънъ-тъ, *и* приказа о-
главленіе-то на думы-тѣ.
2 Даніилъ говорѝ и рече: Азъ видѣхъ
въ видѣніе-то си нощя, и ето, четыри-тѣ
вѣтрища небесны ся устремихѫ върхъ
3 голѣмо-то море. И четыри голѣми звѣ-
рове възлѣзохѫ изъ море-то различни
4 единъ отъ другъ. Първый-тъ бѣ като
львъ, и имаше крила орловы; гледахъ
додѣ ся нескубахѫ крила-та му, и станѫ
отъ земѭ-тѫ, и застанѫ на нозѣ-тѣ *си*
като человѣкъ, и человѣческо сърдце
5 му ся даде. И ето послѣ вторый звѣрь
приличенъ на мечкѫ, и ся подигнѫ отъ
еднѫ-тѫ странѫ, и *имаше* три ребра въ
уста-та си между зѫбы-тѣ си: и му ду-
махѫ така: Стани, изѣждь много плъти.
6 Подирь това видѣхъ, и ето другъ, като
рысъ, който имаше на гръбъ-тъ си че-
тыри птичи крыла: звѣрь-тъ имаше о-
ще *и* четыри главы: и му ся даде власть.
7 Подирь това видѣхъ въ видѣнія-та на
нощь-тѫ, и ето четвъртый звѣрь, стра-
шенъ и ужасенъ, и твърдѣ якъ; и има-
ше голѣмы желѣзны зѫбы: поядаше и
съкрушаваше, и стѫпкуваше остатъкъ-тъ
съ нозѣ-тѣ си; и той различаваше отъ
всичкы-тѣ звѣрове които бѣхѫ прѣди
8 него; и имаше десеть рога. Прѣглеж-

дахъ рогове-тѣ, и ето, другъ малъкъ
рогъ излѣзе между тѣхъ, прѣдъ който
три отъ първы-тѣ рогове ся искорениха:
и ето, въ този рогъ *имаше* очи, като
человѣческы очи, и уста които говорѣ-
ха наголѣмо.
9 Гледахъ додѣто прѣстоли ся положи-
ха, и Ветхый-тъ съ дни сѣдна, на ко-
гото облѣкло-то бѣше бѣло като снѣгъ,
и косми-тѣ на глава-та му като чиста
вълна: прѣстолъ-тъ му огненни пламы-
10 ци: колела-та му огнь палящъ. Рѣка о-
гненна изъ прѣдъ него излизаше и те-
чеше: тысяща тысящи му слугуваха, и
тмы на тмы прѣдстояваха прѣдъ него:
садилище-то сѣдна, и книгы-тѣ ся отво-
11 риха. Гледахъ тогазъ, поради гласъ-тъ
на великы-тѣ думы, които рогъ-тъ гово-
рѣше, гледахъ додѣ ся умъртви звѣрь-тъ,
и тѣло-то му ся погуби и ся даде на из-
12 гореніе огненно. А за другы-тѣ звѣрове,
власть-та имъ ся отнѣ; но даде имъ ся
продълженіе на животъ до врѣме и пора.
13 Гледахъ въ нощны-тѣ видѣнія, и ето,
единъ като Сынъ человѣческый идѣше
съ облацы-тѣ небесны, и стигна до Вет-
хый-тъ съ дни, и го въведоха прѣдъ не-
14 го. И даде ся нему власть, и слава, и
царуваніе, за да му служатъ всичкы-тѣ
народи, племена и языци: власть-та му
е власть вѣчна, която нѣма да прѣмине, и
царуваніе-то му, което нѣма да ся развали.
15 Азъ Даніилъ наскърбихъ ся въ духъ-тъ
си вътрѣ въ тѣло-то *си*, и видѣнія-та на
16 глава-та ми мя смутиха. Приближихъ ся
при едного отъ прѣдстоящы-тѣ и искахъ
да науча отъ него истина-та за всичко
това. И говори ми, и яви ми тълкуваніе-то
17 на тѣзи нѣща. Тѣзи четыри голѣми звѣро-
ве са четыри царіе, които ще ся дигнатъ
18 отъ земя-та. Но святи-тѣ на Вышня-
го ще пріематъ царство-то и ще иматъ
царство-то въ вѣкъ, и въ вѣкы вѣковъ.
19 Тогазь искахъ *да науча* истина-та за
четвъртый-тъ звѣрь, който различаваше
отъ всичкы-тѣ другы, твърдѣ страшенъ,
на когото зѫби-тѣ бѣха желѣзни, и нок-
ти-тѣ му мѣдни: пояждаше, съкрушава-
ше, и стапкуваше остатъкъ-тъ съ нозѣ-
20 тѣ си: И за десеть-тѣ рога, които бѣха
на глава-та му, и *за* другый-тъ който
излѣзе, и прѣдъ който паднаха три: *за*
онзи рогъ, който имаше очи, и уста които
говорѣха наголѣмо, на когото видъ-тъ
бѣ по якъ нежели на другары-тѣ му.
21 Гледахъ, и онзи рогъ правѣше брань съсъ
святы-тѣ, и прѣукрѣпяваше ся противъ
22 тѣхъ; Додѣ дойде Ветхый-тъ съ дни, и
даде ся сѫдъ-тъ на святы-тѣ на Вышня-
го: и врѣме-то стигна и святи-тѣ зѣха
23 царство-то. Така рече той: Четвъртый
звѣрь ще е четвърто-то царство на зе-
мя-та, което ще различава отъ всичкы-
тѣ царства, и ще изѣде всичка-та земя,
24 и ще я стапче и съкруши. И десеть-тѣ
рога са десеть царіе, които ще станатъ
отъ това царство: и слѣдъ тѣхъ другъ
ще стане; и той ще различава отъ пър-
25 вы-тѣ, и ще покори трима царіе. И ще
говори думы противъ Вышняго, и ще у-
гнѣтява святы-тѣ на Вышняго, и ще раз-
мысли да промѣни врѣмена и законы: и
ще ся дадатъ въ рѫка-та му до врѣме
26 и врѣмена и полъ врѣме: Садилище о-
баче ще сѣдне, и ще ся отнеме власть-
та му, за да ся истрѣби и погуби до край.
27 И царство-то, и власть-та, и величіе-то
на царства-та които са подъ всичко-то
небе, ще ся даде на людіе-тѣ на святы-
тѣ на Вышняго, на когото царство-то е
царство вѣчно, и всичкы-тѣ власти ще
служатъ и ще ся покорятъ нему.
28 До тукъ е свършекъ-тъ на това нѣ-
що. Колкото заради мене Даніила, раз-
мышленія-та ми много мя смущаваха, и
зракъ-тъ ми ся измѣни въ мене; но у-
пазихъ това нѣщо въ сърдце-то си.

ГЛАВА 8.

1 Въ третя-та година на царуваніе-то
на царь Валтасара, видѣніе ми ся яви,
менѣ Даніилу, подиръ това що бѣ ми ся
явило по напрѣдъ.
2 И видѣхъ въ видѣніе-то; и когато ви-
дѣхъ, бѣхъ въ Суса столица-та която е
въ область-та Еламъ; и видѣхъ въ видѣ-
ніе-то, и азъ бѣхъ при потокъ-тъ Улай.

3 И подигнахъ очи-тѣ си, и видѣхъ, и е-
то, стоеше прѣдъ рѣкж-тж единъ овенъ
който имаше два рога: и рогове-тѣ бѣ-
хж высокы, но единый-тъ по высокъ отъ
другый-тъ: и по высокый-тъ прорастнж
4 послѣ. Видѣхъ овенъ-тъ че бодѣше къмъ
западъ, и къмъ сѣверъ, и къмъ югъ: и
никой звѣрь не можаше да устои прѣдъ
него, и нѣмаше който да избави отъ рж-
кж-тж му; но правѣше по волж-тж си,
и ся възвеличи.
5 А като размышлявахъ азъ, ето, ярецъ
отъ козы-тѣ идѣше отъ западъ по лице-
то на всичкж-тж земж, и не ся допира-
ше до земж-тж; и ярецъ-тъ *имаше* рогъ
6 угледенъ между очи-тѣ си. И дойде до
овенъ-тъ който имаше два-тѣ рога, ко-
гото видѣхъ че стоеше прѣдъ потокъ-тъ,
и завтече ся къмъ него съ устремленiе-
7 то на силж-тж си. И видѣхъ го че ся при-
ближи при овенъ-тъ, и ся разсвирѣпи про-
тивъ него, и удари овенъ-тъ, та счупи
два-тѣ му рога: и нѣмаше сила въ о-
венъ-тъ да устои прѣдъ него, но го хвър-
ли на земж-тж, и го стъпка: и нѣмаше
кой да отърве овенъ-тъ отъ ржкж-тж му.
8 За то ярецъ-тъ отъ козы-тѣ ся възве-
личи много; и когато заякнж, счупи ся
голѣмый-тъ рогъ: и вмѣсто него възлѣ-
зохж четыри *другы* угледни къмъ четы-
9 ри-тѣ вѣтрища небесны. И изъ единый-тъ
отъ тѣхъ излѣзе единъ малъкъ рогъ, кой-
то наголѣмѣ твърдѣ много къмъ югъ, и
къмъ истокъ, и къмъ *земiж-тж* на сла-
10 вж-тж. И възвеличи ся до войскж-тж не-
беснж; и хвърли на земж-тж *часть* отъ
войскж-тж и отъ звѣзды-тѣ, и гы стъпка.
11 Найпаче възвеличи ся дори противъ на-
чалника на войскж-тж: и отнѣ ся отъ
него всегдашна-та *жъртва*, и свято-то
12 му жилище ся съсыпа. И една войска ся
хвърли противъ всегдашнж-тж *жъртвж*
заради прѣстъпленiе, и хвърли на земж-
тж истинж-тж, и направи, и благоуспѣ.
13 Тогазъ чухъ единъ святъ че говорѣше;
и другъ святъ рече на тогозъ който го-
ворѣше: До кога ще е видѣнiе-то за
всегдашнж-тж *жъртвж*, и за прѣстъпле-
нiе-то което докарва запустѣнiе, та да
ся прѣдаватъ на стъпкуванiе святилище-
14 то и войска-та? И каза ми: До двѣ ты-
сящи и триста денонощiя: тогазъ свя-
тилище-то ще ся очисти.
15 И когато азъ Даниилъ видѣхъ видѣнiе-
то, и исках разумѣнiе-то, тогазъ, ето,
застанж прѣдъ мене като образъ чело-
16 вѣческый: И чухъ гласъ человѣческый
всрѣдъ Улай, който выкнж и рече: Га-
вриiле, направи тогози да разбере ви-
17 дѣнiе-то. И дойде близу дѣто стоехъ; и
когато дойде, растреперахъ ся, и пад-
нахъ на лице-то си: а той ми рече: Ра-
зумѣй, сыне человѣческый; защото ви-
18 дѣнiе-то е за сетны-тѣ врѣмена. И като
ми говорѣше той, азъ бѣхъ нечувственъ
съ лице-то си на земж-тж: но допрѣ ся
до мене, и мя направи да ся исправж
19 правъ. И рече: Ето, азъ ще тя направж
да познаешь що има да ся случи въ сет-
нины-тѣ на гнѣвъ-тъ; защото въ опрѣ-
дѣлено врѣме *ще бжде* свършекъ-тъ.
20 Овенъ-тъ когото си видѣлъ ты, който
имаше два рога, тѣ сж царiе-тѣ на Ми-
21 дiж и на Персiж. И ярецъ-тъ е царь-тъ
Греческый: и голѣмый рогъ, който е
22 между очи-тѣ му, той е първый царь. А
че ся строши той, и възлѣзохж четыри
вмѣсто него, четыри царства ще ся въз-
дигнатъ отъ *тоя* народъ, но не споредъ
23 неговж-тж силж. И въ сетны-тѣ врѣмена
на царуванiе-то имъ, когато беззаконни-
тѣ стигнатъ до връхъ-тъ *на беззаконiе-
то си*, ще въстане царь жестокъ на ли-
24 це и знающъ ухытренiя. И сила-та му
ще е крѣпка, но не отъ своѭ-тж си си-
лж; и ще погубва чудесно, и ще благо-
успѣва и завършва, и ще погубва крѣп-
25 кы-тѣ и святы-тѣ людiе. И чрѣзъ ковар-
ство-то си ще направи да благоуспѣва
лъсть-та въ ржкж-тж му; и ще си възве-
личи въ сърдце-то си, и въ миръ ще по-
губи мнозина; и ще стане противъ На-
чалника на началницы-тѣ; но ще ся съ-
26 круши безъ ржкж. И речено-то видѣнiе
за денонощiя-та е истинно: ты прочее
запечатай видѣнiе-то, защото е за много
27 дни. И азъ Даниилъ прѣмрѣхъ, и бѣхъ
боленъ нѣколко дни: послѣ станахъ, и

вършѣхъ дѣла-та на царя; а чудѣхъ ся за
видѣніе-то, и нѣмаше кой да го истълкува.

ГЛАВА 9.

1 Въ пръвж-тж година на Дарія, сынъ-тъ
на Ассуира, отъ сѣме-то на Мидяны-тѣ,
който царува надъ Халдейско-то царство,
2 Въ пръвж-тж година на царуваніе-то му,
азъ Даніилъ разумѣхъ отъ книгы-тѣ чи-
сло-то на годины-тѣ, за които бысте сло-
во Господне къмъ пророкъ Іеремія, че
ще ся испълнятъ седмдесеть годины въ
запустѣнія-та на Іерусалимъ.
3 И обърнахъ лице-то си къмъ Господа
Бога, за да направя молитвж, и моленія
4 съ постъ, и врѣтище, и пепелъ: И по-
молихъ ся на Господа Бога моего, и ся
исповѣдахъ, и рѣкохъ: О Господи, ве-
ликый и страшный Боже, който пазишь
завѣтъ-тъ и милость-тж къмъ онѣзи кои-
то тя любятъ, и пазятъ твои-тѣ заповѣ-
5 ди! Съгрѣшихмы, и беззаконнувахмы, и
нечествувахмы, и отстжпихмы, и ся у-
клонихмы отъ твои-тѣ заповѣди, и отъ
6 твои-тѣ сждбы. И не послушахмы ра-
бы-тѣ ти пророцы-тѣ, които въ твое и-
ме говорѣхж на царіе-тѣ ни, начални-
цы-тѣ ни, и отцы-тѣ ни, и на всичкы-тѣ
7 людіе на земя-тж *ни*. Тебѣ, Господи,
прилича правда, а намъ срамъ на ли-
це-то *ни*, както днесь, на мжжіе-тѣ Іу-
дины, и на жители-тѣ Іерусалимскы, и
на всичкый Израиль, на ближни-тѣ и на
далечны-тѣ, по всичкы-тѣ мѣста дѣто си
гы изгонилъ ты, заради прѣстжпленіе-то
8 имъ, което ти прѣстжпихж. Господи,
срамъ на лице-то *ни* прилича намъ, на
царіе-тѣ ни, на началницы-тѣ ни, и на
9 отцы-тѣ ни, защото ти съгрѣшихмы. Го-
споду Богу нашему принадлежатъ ми-
лость и прощеніе; защото отстжпихмы
10 отъ него; И не послушахмы гласъ-тъ на
Господа Бога нашего, да ходимъ въ за-
коны-тѣ му, които положи прѣдъ насъ,
11 чрѣзъ рабы-тѣ си пророцы-тѣ. И всич-
кый Израиль прѣстжпи законъ-тъ ти, и
ся уклони за да не слуша гласъ-тъ ти:
заради това си излѣ върху насъ проклѣ-
тія-та, и клѣтва-та писана въ законъ-тъ
на Моисея рабъ-тъ Божій; защото му
12 съгрѣшихмы. И утвърди свои-тѣ думы,
които говорѝ противъ насъ, и противъ
наши-тѣ сждіи които ны сждихж, като
докара върху насъ голѣмо зло; защото
не е ставало подъ всичко-то небе, как-
13 вото станж въ Іерусалимъ. Както е пи-
сано въ законъ-тъ Моисеовъ, всичко то-
ва зло дойде върху насъ; но не ся мо-
лихмы прѣдъ Господа Бога нашего, за
да ся върнемъ отъ беззаконія-та си, и
14 да разберемъ твоя-тж истинж. За то
Господь бѣ буденъ надъ зло-то, и дока-
ра го върхъ насъ; защото е праведенъ
Господь Богъ нашъ въ всичкы-тѣ си дѣ-
ла, колкото прави: понеже ный не по-
15 слушахмы гласъ-тъ му. И сега, Господи
Боже нашъ, който си извелъ людіе-тѣ
си изъ Египетскж-тж земя съ крѣпкж
ржкж, и си направилъ за себе си име,
като въ този день, съгрѣшихмы, нече-
16 ствувахмы. Господи, споредъ всичкы-тѣ
твои правды нека ся върне, моля ся,
ярость-та ти и гнѣвъ-тъ ти отъ градъ-тъ
ти Іерусалимъ, отъ святж-тж ти горж;
защото заради грѣхове-то ни, и заради
беззаконія-та на отцы-тѣ ни, Іерусалимъ
и людіе-тѣ ти *станахмы* укоръ на всич-
17 кы които сж около насъ. Сега прочее
послушай, Боже нашъ, молитвж-тж на
рабъ-тъ си, и моленія-та му, и просвѣти
лице-то си, заради Господа, върху за-
18 пустѣно-то си святилище. Приклони,
Боже мой, ухо-то си, и послушай; от-
вори очи-тѣ си и виждь запустѣнія-та
ни, и градъ-тъ върху който ся призва
име-то ти; защото ный не приносимъ
прошенія-та си прѣдъ тебе заради прав-
ды-тѣ си, но заради много-то твои щед-
19 роты. Господи, послушай; Господи,
прости; Господи, дай вниманіе, и на-
прави; да не закъснѣешь, заради себе си,
Боже мой; защото твое-то име ся призва
върху градъ-тъ ти, и върху людіе-тѣ ти.
20 И като говорѣхъ азъ още, и ся мол-
яхъ, и исповѣдувахъ грѣхъ-тъ си, и
грѣхъ-тъ на людіе-тѣ си Израиля, и
приносяхъ моленіе-то си прѣдъ Господа

Бога моего, заради свята-та гора на
21 Бога моего, И като още говорѣхъ въ
молитва-та, мажъ-тъ Гавріилъ, когото
бѣхъ видѣлъ въ видѣніе-то понапрѣдъ,
като летѣше скоро, допрѣ ся до мене
около часъ-тъ на вечерния-та жьртва;
22 И вразуми *мя*, и говори съ мене, и рече:
Даніиле, сега излѣзохъ за да тя на-
23 правя да земешь разумъ. Въ начало-то
на молбы-тѣ ти излѣзе заповѣдь-та, и
азъ дойдохъ да *ти кажа това;* защото
си любезенъ; за то разумѣй дума-та, и
разбери видѣніе-то.
24 Седмдесеть седмицы ся опрѣдѣлиха
заради людіе-тѣ ти, и заради святый-тъ
ти градъ, за да ся свърши прѣстапле-
ніе-то, и да ся довършатъ грѣхове-тѣ, и
да стане умилостивеніе-то за беззако-
ніе, и да ся въведе вѣчна правда, и да
ся запечата видѣніе-то и пророчество-
то, и да ся помаже Прѣсвятый-тъ.
25 Познай прочее и разбери, че отъ из-
лизаніе-то на заповѣдь-та за да ся съ-
гради изново Іерусалимъ до *Мессія,
Вождь-тъ, *ще бадатъ* седмь седмицы, и
шестдесеть и двѣ седмицы: ще ся съ-
гради изново стъгда-та и стѣна-та, и то
въ врѣмена утѣснителны.
26 И подирь шестдесеть-тѣ и двѣ седми-
цы, ще ся посѣче Мессія, но не зара-
ди себе си: и людіе-тѣ на вождь-тъ кой-
то ще дойде, ще погубятъ градъ-тъ и
святилище-то: и свършъкъ-тъ му *ще дой-
де* съ потопъ, и до свършъкъ-тъ на
брань-та има опрѣдѣлены погыбуванія.
27 И ще постави завѣтъ-тъ съ мнозина
въ една седмица; а въ половина-та на
седмица-та ще прѣстане жьртва-та и
приношеніе-то, и върху крило-то на
мерзости-тѣ ще е запуститель-тъ, и до
свършуваніе-то *на врѣме-то* ще ся даде
опрѣдѣленіе върху запустѣло-то.

ГЛАВА 10.

1 Въ третьо-то лѣто на Кира Персій-
скый-тъ царь, откры ся слово Даніилу,
на когото име-то ся назва Валтасасаръ;
и слово-то бѣ истинно, и бѣдствія-та
голѣмы: и разбра слово-то, и разумѣ
2 видѣніе-то. Въ онѣзи дни азъ Даніилъ
бѣхъ въ сѣтуваніе три цѣлы седмицы.
3 Хлѣбъ желателенъ не ядохъ, и месо и
вино не влѣзе въ уста-та ми, и ни единъжь
не помазахъ себе си, додѣ ся испълниха
три цѣлы седмицы.
4 И въ двадесеть четвъртый-тъ день
на първый-тъ мѣсецъ, като бѣхъ при
брѣгъ-тъ на голѣма-та рѣка, която е
5 Тигръ, Подигнахъ очи-тѣ си и видѣхъ,
и ето, единъ человѣкъ облѣченъ въ ле-
нены дрехы, и чрѣсла-та му бѣха опа-
6 саны съ чисто злато Уфазско: А тѣло-
то му бѣ като хрисолитъ: и лице-то му
като видъ на свѣткавица, а очи-тѣ му
като свѣтила огненны, и мышцы-тѣ му
и нозѣ-тѣ му на гледъ като мѣдь льскава,
и гласъ-тъ на думы-тѣ му като гласъ
7 на народъ. И самъ азъ Даніилъ видѣхъ
видѣніе-то: а мажіе-тѣ които бѣха съ
мене не видѣха видѣніе-то; но трепе-
раніе голѣмо нападна върхъ тѣхъ, и по-
8 бѣгнаха да ся скрыятъ. Азъ прочее о-
станахъ самъ, и видѣхъ това голѣмо ви-
дѣніе, и не остана сила въ мене: и
благолѣпіе-то ми ся обърна въ мене въ
9 тлѣніе, и не остана сила въ мене. Чухъ
обаче гласъ-тъ на думы-тѣ му; и като
слушахъ гласъ-тъ на думы-тѣ му, азъ
бѣхъ нечувственъ, *паднялъ* на лице-то
си, и лице-то ми върху земя-та.
10 И ето, рака ся допрѣ до мене, и мя
подигна на колѣна-та ми, и на длани-
11 тѣ на рацѣ-тѣ ми. И рече ми: Даніиле,
мажу любезный, разумѣй слова-та кои-
то азъ ти говоря, и стой правъ, защо-
то при тебе сымь проводенъ сега. И ко-
гато ми говорѣ това слово, дигнахъ ся
12 растреперанъ. И рече ми: Не бой ся,
Даніиле; защото отъ първый-тъ день, въ
който даде ты сърдце-то си за да разу-
мѣвашь, и да смиришь себе си прѣдъ
Бога твоего, послушаха ся думы-тѣ ти,
13 и азъ дойдохъ заради думы-тѣ ти. На-
чалникъ-тъ обаче на Персійско-то цар-
ство ми противостоеше двадесеть и е-

* Помазанникъ.

динъ день; но ето, Михаилъ, единъ отъ
първы-тѣ началницы, дойде да ми помо-
гне: и азъ останахъ тамъ при Персій-
14 скы-тѣ царіе. Сега дойдохъ да тя на-
правя да разумѣешь що има да ся слу-
чи на людіе-тѣ ти въ сетны-тѣ дни; за-
15 щото видѣніе-то е още за *много* дни. И
като ми говорѣше таквызь думы, турихъ
лице-то си на земя-тѫ, и станахъ нѣмъ.
16 И ето, единъ въ подобіе на человѣче-
скы синове, допрѣ ся до устны-тѣ ми:
тогазь отворихъ уста-та си, та гово-
рихъ, и рѣкохъ на оногозь който стое-
ше прѣдъ мене: Господарю мой, отъ ви-
дѣніе-то ся върнаха болежи-тѣ ми въ
17 мене, и не остана сила въ мене. И какъ
може рабъ-тъ на тогози мой-тъ госпо-
дарь да говори съ тогози мой-тъ госпо-
дарь? въ мене отъ нинѣ нѣма никаква
сила, но нито дыханіе остана въ мене.
18 И допрѣ ся до мене пакъ като образъ
19 человѣческый, и мя укрѣпи, И рече: Не
бой ся, мѫжу любезный: миръ тебѣ: у-
крѣпи ся, укрѣпи ся! И като ми говорѣ-
ше, укрѣпихъ ся и рѣкохъ: Да говори го-
сподарь-тъ ми; защото си мя укрѣпилъ.
20 И рече: Знаешь ли защо дойдохъ при
тебе? а сега ще ся върнѫ да ратувамъ
съ началника на Персіѭ; и когато из-
лѣзнѫ, ето, началникъ-тъ на Грьціѭ ще
21 дойде. Но ще ти възвѣстѭ писано-то въ
писаніе-то на истинѫ-тѫ: и нѣма никой
който да помага съ мене за тѣзи рабо-
ты, освѣнь Михаила началникъ-тъ вашъ.

ГЛАВА 11.

1 И азъ въ първо-то лѣто на Дарія Мидя-
нинъ-тъ, настоявахъ да го укрѣпѭ и укрѣпя.
2 И сега ще ти обадѭ истинѫ-тѫ. Ето,
още трима царіе ще въстанѫтъ въ Пер-
сіѭ: и четвъртый-тъ ще е много по бо-
гатъ отъ всичкы-тѣ; и като ся укрѣпи
въ богатство-то си, ще подигне всичко
противъ Грьчко-то царство.
3 И ще ся въздигне единъ силенъ царь,
и ще царува съ голѣмѫ силѫ, и ще на-
прави споредъ щѣніе-то си.
4 И щомъ ся въздигне той, ще ся съ-
круши царство-то му, и ще ся раздѣли
на четыри-тѣ вѣтрища небесны; но не
на наслѣдницы-тѣ му, нито споредъ
власть-тѫ му съ коіжто владѣ; защото
царство-то му ще ся искорени и *раздѣ-
ли* на другы, освѣнь тѣхъ.
5 И царь-тъ на югъ ще ся укрѣпи, и
единъ отъ началницы-тѣ му; и ще ся
укрѣпи повече отъ него и ще завладѣе:
6 власть-та му *ще е* власть голѣма. И по-
диръ годины ще ся съдружатъ: и дъще-
ря-та на южный-тъ царь ще дойде при
сѣверный-тъ царь за да направи съгласіе;
но тя не ще да удържи силѫ-тѫ на мыш-
цѫ-тѫ, нито той ще устои нито мышца-
та му; но ще ся прѣдаде тя, и онѣзи
които ѭ водѣхѫ, и родитель-тъ ѝ, и
онзи който ѭ укрѣпяваше на врѣмена.
7 Но отъ отрасль-тъ на корени-тѣ ѝ ще
стане *единъ* вмѣсто него, и като дой-
де съсъ силѫ ще влѣзе въ твърдѣли-тѣ
на сѣверный-тъ царь, и ще дѣйствува
8 противъ тѣхъ, и ще ся прѣукрѣпи. И о-
ще ще докара плѣнницы въ Египетъ
богове-тѣ имъ, съ лѣяны-тѣ имъ, съ из-
браны тѣ имъ съсѫды, сребърны-тѣ и
златны-тѣ; и той ще устои *нѣколко* го-
9 дины повече отъ сѣверный-тъ царь. А
онъ ще влѣзе въ царство-то на южный-тъ
царь, но ще ся върне въ земѭ-тѫ си.
10 А синове-тѣ му ще ся подигнѫтъ на
брань, и ще съберѫтъ множество отъ
много силы; и *единъ отъ тѣхъ* ще дой-
де съ устремленіе, и ще наводни, и за-
мине; и ще дойде пакъ та ще ся подигне
11 на брань до твърдѣль-тъ му. И южный-тъ
царь ще разсвирѣпѣе, и ще излѣзе и ще
ратува съ него, съсъ сѣверный-тъ царь;
който ще опълчи едно множество голѣ-
мо; но множество-то ще ся прѣдаде въ
12 рѫкѫ-тѫ му. И като прѣвземе множе-
ство-то, сърдце-то му ще ся надигне; и
ще направи да паднатъ тмы; но нѣма
13 да ся укрѣпи. И царь-тъ сѣверенъ ще
ся върне, и ще опълчи множество по-
вече отъ първо-то, и ще дойде съ ус-
тремленіе въ свършъкъ-тъ на опрѣдѣле-
ны-тѣ годины, съ голѣмѫ силѫ, и съ
много богатство.

14 И въ онѣзи врѣмена множина ще ста-
натъ противъ южный-тъ царь: и насил-
ници-тѣ отъ твои-тѣ людіе ще ся поди-
гнатъ за да испълнятъ видѣніе-то; но
15 ще паднатъ. И сѣверный-тъ царь ще
дойде, и ще въздигне оконъ, и ще обла-
дае твърдѣлны-тѣ градове: и мышцы-тѣ
на югъ не ще противостанатъ нито мно-
жество-то на избраны-тѣ му, и не ще
16 да има силж за противостояніе. И онзи
който иде противъ него ще направи
споредъ щѣніе-то си, и не ще има кой
да му противостои: и ще застане въ зе-
мж-тж на славж-тж, която ще загыне
отъ ржцѣ-тѣ му.
17 И ще утвърди лице-то си за да влѣзе
съсъ силж-тж на всичко-то си царство,
и правди *ще има* съ него; и ще дѣйству-
ва; и ще му даде дъщерж отъ жены, за
растлѣніе *чрѣзъ* неж; но тя не ще у-
18 стои; нито ще е отъ къмъ него. Послѣ
ще обърне лице-то си къмъ островы-тѣ,
и ще завладѣе много: но единъ вождь
ще направи да прѣстане поношеніе-то
отъ него; освѣнь това ще върне поно-
19 шеніе-то му върхъ него; Тогазь ще о-
бърне лице-то си къмъ твърдѣли-тѣ на
землж-тж си; но ще ся прѣпъне и падне,
и нѣма да ся намѣри.
20 И вмѣсто него ще ся въздигне единъ,
който ще проводи бирникъ *за* славж-тж
на царство-то; но въ малко дни ще за-
гыне, и не чрѣзъ гнѣвъ, нито чрѣзъ бой.
21 И вмѣсто него ще ся въздигне единъ
нищоженъ, на когото не ще да дадатъ
царскж честь; но ще дойде мирно, и
ще обладае царство-то съ ласкателство.
22 И съ мышцы-тѣ на потопящій-тъ ще ся
потопятъ прѣдъ него, и ще ся съкру-
шатъ: а още *и* самъ началникъ-тъ на
23 завѣтъ-тъ. И подирь съюзъ-тъ съ него
ще ся докарва лъстиво; защото ще въ-
злѣзе, и ще ся прѣукрѣпи съ малко лю-
24 діе. Ще дойде найпаче мирно въ тлъ-
сты-тѣ мѣста на область-тж, и ще на-
прави което не направихж отци-тѣ му
и отци-тѣ на отцы-тѣ му; ще раздѣли
помежду тѣхъ грабежъ, и користи, и
богатство; и ще ухытри хытрости-тѣ си
противъ твърдѣли-тѣ, и *то* до врѣме.
25 И ще подигне силж-тж си и сърдце-то
си противъ южный-тъ царь съ голѣмж
силж, и южный-тъ царь ще ся подигне
на брань съ голѣмж и много крѣпкж си-
лж; но не ще може да устои; защото
ще ухытрятъ хытрости противъ него.
26 И онѣзи които ядатъ изрядны-тѣ му я-
стія ще го съкрушатъ: и войска-та му
ще наводни: и множина ще паднатъ у-
27 бити. А сърдца-та на двама-та тѣзи ца-
ріе *ще сж* въ лукавство, и ще говорятъ
лъжы на иста-тж трѣпезж; но то не ще
да напрѣдне, понеже свършекъ-тъ още
28 *ще е* въ опрѣдѣлено-то врѣме. Тогазь
ще ся върне въ землж-тж си съ голѣмо
богатство; и сърдце-то му *ще е* противъ
святый-тъ завѣтъ; и ще дѣйствува, и
ще ся върне въ землж-тж си.
29 Въ опрѣдѣлено-то врѣме ще ся върне,
и дойде къмъ югъ; но сетный-тъ *пжть*
30 не ще да е като първый-тъ; Защото ко-
раби-тѣ на Киттійцы-тѣ ще дойдатъ про-
тивъ него: и ще ся смири, и върне, и
ще ся разяри противъ святый-тъ завѣтъ;
и ще подѣйствува, и ще ся върне, и ще
ся споразумѣе съ онѣзи които сж оста-
31 вили святый-тъ завѣтъ. И мышцы ще ся
подигнатъ отъ него, и ще оскверніятъ свя-
тилище-то на силж-тж, и ще отнематъ
всегдашнж-тж *жъртвж*, и ще поставятъ
32 мерзость-тж на запустѣніе-то. И ще ра-
стлѣе съ ласкателства онѣзи които без-
законнуватъ въ завѣтъ-тъ; но людіе-тѣ,
които познаватъ Бога своего, ще ся у-
33 крѣпятъ и ще дѣйствуватъ. И разумни-тѣ
отъ людіе-тѣ ще научатъ множина; но
ще подпаднатъ подъ мечь, и подъ пла-
мыкъ, подъ плѣнове, и подъ корыству-
34 ванія, за врѣме. И когато пострадатъ, ще
имъ ся помогне съ малкж помощь; мно-
зина обаче ще ся приложатъ при тѣхъ
35 съ ласкателства. И отъ разумны-тѣ ще
пострадатъ, за да ся опытатъ, и да ся
очистятъ, и да ся избѣлятъ, до сетно-то
врѣме; защото и *то ще стане* въ о-
прѣдѣлено-то врѣме.
36 И царь-тъ ще направи споредъ щѣ-
ніе-то си, и ще ся възвыси, и ще ся

възвеличи надъ всякакъвъ богъ, и ще
велерѣчи противъ Бога на богове-тѣ, и
ще благоденствува, додѣ ся скончае
гнѣвъ-тъ; защото опрѣдѣлено-то ще ся
37 испълни. И нѣма да ся грыжи за бого-
ве-тѣ на отцы-тѣ си, нито за желаніе
на жены, нито ще ся грыжи за ника-
къвъ богъ; защото ще ся наголѣми надъ
38 всичкы-тѣ. А бога на твърдѣли-тѣ ще
прослави на мѣсто-то му; и едного бога
когото отци-тѣ му не познахѫ, ще почте
съсъ злато и сребро, и съсъ скѫпоцѣн-
39 ны каменіе, и съ желателны вещи. Така
ще направи въ крѣпкы-тѣ твърдѣли съ
богъ чуждъ: които *го* познаѭтъ, ще *имъ*
умножи слава: и ще гы направи да вла-
дѣѭтъ надъ мнозина, и землѭ-тѫ ще ра-
здѣли за въздаяніе.
40 И въ сетно-то врѣме, южный-тъ царь
ще ся сбоде съ него: и сѣверный-тъ
царь ще дойде противъ него като ви-
хрушкѫ, съ колесницы, и съ конницы,
и съ много корабы; и ще дойде по мѣ-
41 ста-та, и ще наводни и замине; Ще влѣ-
зе още въ землѭ-тѫ на слава-та, и мно-
го *мѣста* ще ся низвърнѫтъ, но тѣзи
ще избѣгнѫтъ отъ рѫкѫ-тѫ му: Едомъ,
и Моавъ и първенствующій-тъ на Аммо-
42 новы-тѣ синове. И ще простре рѫкѫ-тѫ
си върху мѣста-та: и Египетска-та земя
43 нѣма да избѣгне. И ще обладае съкро-
вища-тѫ на злато-то и на сребро-то, и
всичкы-тѣ желателны на Египетъ: и
Ливіяни-тѣ и Еѳіопяни-тѣ ще бѫдѫтъ
44 подирь стѫпкы-тѣ му. Но извѣстія отъ
истокъ и отъ сѣверъ ще го смутѭтъ: за
то ще излѣзе съ голѣмѫ ярость за да
45 погуби, и да истрѣби мнозина. И ще
постави шатры-тѣ на царско-то си на-
селеніе между моря-та върху славнѫ-тѫ
святѫ горѫ; но ще дойде въ свършъкъ-тъ
си, и не ще има кой да му помага.

ГЛАВА 12.

1 И въ онова врѣме ще ся подигне Ми-
хаилъ, великый-тъ князь, стоящій отъ
къмъ синове-тѣ на твои-тѣ людіе: и ще
е врѣме на скърбь, каквато никога не е
бывала отъ както е народъ станѫлъ до
онова врѣме: и въ онова врѣме ще ся
отървѫтъ твои-тѣ людіе, всякой който
2 ся намѣри писанъ въ книгѫ-тѫ. И много
отъ спящи-тѣ въ пръсть-тѫ на землѭ-тѫ
ще ся събудятъ, едни въ животъ вѣченъ,
а другы въ попошеніе *и* въ укоръ вѣ-
3 ченъ. И разумни-тѣ ще сіяѭтъ като свѣ-
тлость-тѫ на твърдь-тѫ: и онѣзи които
обрѫщатъ мнозина въ правдѫ, като звѣ-
зды-тѣ въ вѣкове на вѣкове.
4 И ты, Даніиле, затвори думы-тѣ, и
запечатай книгѫ-тѫ, до сетно-то врѣме,
когато мнозина ще изслѣдватъ, и зна-
ніе-то ще ся умножава.
5 И азъ Даніилъ погледнахъ, и ето, сто-
ехѫ двама другы, единъ отъ самъ при
брѣгъ-тъ на рѣкѫ-тѫ, и единъ отъ тамъ
6 при брѣгъ-тъ на рѣкѫ-тѫ. И рече *еди-
ный-тъ* на облѣченый-тъ въ ленены дре-
хы мѫжъ, който бѣ надъ водѫ-тѫ на рѣ-
кѫ-тѫ: До кога ще бѫде свършъкъ-тъ
7 на *тѣзи* чудеса? И чухъ облѣченный-тъ
въ ленены дрехы мѫжъ, който бѣ надъ
водѫ-тѫ на рѣкѫ-тѫ, когато възвысй
дѣсницѫ-тѫ си и лѣвицѫ-тѫ си къмъ
небе-то, и ся клѣ въ Живущій-тъ въ вѣ-
кы, че *ще е* въ врѣме, врѣмена, и полъ
врѣме; и когато ся свърши распръсну-
ваніе-то на силѫ-тѫ на святы-тѣ людіе,
всичко това ще ся сбѫде на пълно.
8 И азъ чухъ, но не разумѣхъ; тогазъ рѣ-
кохъ: Господарю мой, кой е свършъкъ-тъ
9 на това? И рече: Иди си, Даніиле; за-
щото думы-тѣ сѫ затворены и запечата-
10 ны до послѣдньо-то врѣме. Мнозина ще
ся очистятъ, и избѣлятъ, и ще бѫдѫтъ о-
питани: и нечестиви-тѣ ще нечествуватъ;
и никой отъ нечестивы-тѣ не ще разу-
11 мѣе; но разумни-тѣ ще разумѣѭтъ. И
отъ врѣме-то *въ което* всегдашня-та жър-
тва ся отнеме, и мерзость-та на запу-
стѣніе-то ся постави, *ще бѫдѫтъ* дни
12 тысяща и двѣстѣ и деветдесеть. Блаженъ
който истърпи, и стигне въ дни тысящѫ
13 и триста и тридесеть и петь. Но ты си
иди, до свършъкъ-тъ; и ще ся упокоишь,
и въ свършъкъ-тъ на дни-тѣ ще заста-
нешь въ жрѣбіе-то си.

КНИГА НА ПРОРОКА ОСІѬ.

ГЛАВА 1.

1 Слово-то Господнѥ̀ което бѝдѐ къмъ
Осіѭ сынъ-тъ на Веиріѧ въ дни-тѣ на
Озіѭ, Іоаѳама, Ахаза, *и* Езекіѭ, царіе
Іудины, и въ дни-тѣ на Іеровоама, сынъ
на Іоаса, Израилевъ-тъ царь.
2 Начало на слово-то Господне чрѣзъ
Осіѭ. И рече Господь на Осіѭ: Иди
земи си женѫ на блудодѣяніе и чада на
блудодѣяніе; защото земя-та съ много-
то си блудуваніе уклони ся отъ подирь
Господа.
3 И отиде та зѣ Гомерь, дъщерѭ-тѫ на
4 Девлаима: и зачнѫ и му роди сынъ. И
рече му Господь: Наречи име-то му Іез-
раель; защото още малко, и ще отмъстѭ
за кръвь-тѫ на Іезраеля върху домъ-тъ
на Іиуя, и ще прѣкратѭ царство-то на
5 домъ-тъ Израилевъ. И въ онова врѣ-
ме ще съкрушѫ лѫкъ-тъ Израилевъ въ
долъ-тъ на Іезраеля.
6 И зачнѫ пакъ, и роди дъщерѭ. И ре-
че му *Господь:* Наречи име-то ѝ *Ло-ру-
хамѫ: защото нѣма да помѝлувамъ вечѐ
домъ-тъ Израилевъ, но ще гы махнѫ съ-
7 всѣмъ. А домъ-тъ Іудинъ ще помилувамъ,
и ще гы спасѫ чрѣзъ Господа тѣхный-тъ
Богъ, и нѣма да гы спасѫ съ лѫкъ, ни-
то съ мечъ, нито съ брань, съ коніе, и
8 съ конницы. И като отби Ло-рухамѫ,
9 зачнѫ и роди сынъ. И рече *Господь:*
Наречи име-то му †Ло-аммій; защото вы
не сте людіе мои, и азъ не щѫ да сымь
10 *Богъ* вашъ. Но число-то на Израилевы-
тѣ сынове ще е като пѣсъкъ-тъ на мо-
ре-то, който не може да ся прѣмѣри,
нито да ся прѣброи: и на мѣсто-то дѣто
имъ ся каза: Не сте людіе мои, *тамъ* ще
имъ ся рече: Сынове на Бога живаго.
11 Тогазь ще ся съберѫтъ купно Іудини-тѣ
сынове и Израилеви-тѣ сынове, и ще си
поставятъ единъ началникъ, и ще въз-
лѣзѫтъ отъ земѭ-тѫ; защото, великъ щѐ
е день-тъ на Іезраеля.

ГЛАВА 2.

1 Речѣте на братіѧ-та си, *Аммій.
И на сестры-тѣ си, †Рухама.
2 Сѫдѣте ся съ майкѫ си, сѫдѣте ся;
Защото тя не ми е жена
И азъ не ѝ сымь мѫжъ:
Нека отнеме прочее блудове-тѣ си отъ
прѣдъ себе си,
И прѣлюбодѣйства-та си отъ между със-
цы-тѣ си:
3 Да не бы да ѭ съблѣкѫ гола,
И ѭ направѭ като въ день-тъ когато
ся е родила,
И ѭ positionжѫ като пустынѭ,
И ѭ поставѭ като земѭ безводнѫ,
И ѭ умъртвѭ съсъ жаждѫ.
4 И не щѫ да помилувамъ чада-та ѝ;
Понеже сѫ чада на блудъ.
5 Защото майка имъ блудувà:
Тая що гы бѣ зачнала направи срамъ;
Защото рече: Ще отидѫ вслѣдъ любов-
ницы-тѣ си,
Които *ми* даватъ хлѣбъ-тъ ми и водѫ-тѫ ми,
Вълнѫ-тѫ ми и ленъ-тъ ми, елей-тъ ми
и питіѧ-та ми.
6 За то, ето, азъ ще прѣпрѣчѫ пѫть-тъ
ти съ плетъ отъ търніе,

* Непомилована.
† Не людіе мои.

* Людіе мои.
† Помилувана.

И ще прѣградж прѣграда,
За да не намѣри пжтища-та си.
7 И ще ся завтече вслѣдъ любовницы-тѣ си, и нѣма да гы стигне:
И ще гы потърси и нѣма да *гы* намѣри;
Тогазь ще рече: Ще идж, и ще ся върнж при първый-тъ си мжжъ;
Защото ми бѣше по добрѣ тогазь, нежели сега.
8 И тя не знаеше че азъ ѝ дадохъ жито-то, и вино-то, и елей-тъ,
И умножихъ ѝ сребро-то и злато-то,
Което употрѣбихж за Ваала.
9 За то ще ся върнж, та ще си земж жито-то си въ врѣме-то му,
И вино-то си въ опрѣдѣлено-то му врѣме,
И ще отнемж вълнж-тж си и ленъ-тъ си,
Що ѝ давахъ за да покрыва голотж-тж си.
10 И сега ще открыьж нечистотж-тж ѝ прѣдъ очи-тѣ на любовницы-тѣ ѝ,
И никой нѣма да ж избави отъ ржкж-тж ми.
11 И ще прѣкратя всичко-то ѝ веселіе,
Тържества-та ѝ, новомѣсечія-та ѝ, и сжбботы-тѣ ѝ,
И всичкы-тѣ ѝ праздницы.
12 И ще развалж лозы-тѣ ѝ, и смоковницы-тѣ ѝ,
Заради които рече: Тѣ сж моя заплата,
Коьто ми дадохж любовници-тѣ ми:
И ще гы обърнж въ джбравж,
И животны-тѣ на поле-то ще гы пояждатъ.
13 И ще ж посѣтж за дни-тѣ на Ваалимы-тѣ,
Въ които имъ кадѣше,
И ся украшаваше съ обѣцы-тѣ си и огърлія-та си,
И отиваше подирь любовницы-тѣ си,
А мене забрави, говори Господь.
14 Но ето, азъ ще ж прѣдумамъ,
И ще ж заведж въ пустынж-тж,
И ще *ѝ* говорж по сърдце-то ѝ.
15 И отъ тамъ ще ѝ дамъ лозія-та ѝ,
И долъ-тъ Ахоръ за дверь на надеждж:
И ще пѣе тамъ, като въ дни-тѣ на младость-тж си,
И като въ день-тъ на възлѣзваніе-то си изъ Египетскж-тж земж.
16 И въ онзи день, говори Господь,
Ще мя наречешь: Мжжъ ми:
И нѣма да мя наречешь вече: §Ваалъ ми.
17 Защото ще отнемж имена-та на Ваалимы-тѣ отъ уста-та ѝ,
И нѣма да ся поменуватъ вече съ имена-та си.
18 И въ онзи день ще направж завѣтъ за тѣхъ
Съсъ звѣрове-тѣ на поле-то,
И съ птицы-тѣ небесны,
И съ гадове-тѣ на земж-тж,
А лжкъ, и мечъ и брань ще съкрушж отъ земж-тж,
И ще гы населж въ безопасность.
19 И ще тя сгодж за себе си въ вѣкъ:
Ей ще тя сгодж за себе си въ правдж и въ сждбж,
И въ милость, и въ щедроты;
20 И ще тя сгодж за себе си въ вѣрность:
И ще познаешь Господа.
21 И въ онзи день, ще отговорж, говори Господь,
Ще отговорж на небеса-та,
И тѣ ще отговорятъ на земж-тж:
22 И земя-та ще отговори на жито-то,
И на вино-то, и на елей-тъ:
И тѣ ще отговорятъ на Іезраеля.
23 И ще ж насѣж за себе си на земж-тж;
И ще помилувамъ непомилуванж-тж;
И ще рекж на не людіе-тѣ си: Людіе ми сте вы:
И тѣ ще рекатъ: Богъ си ни ты.

ГЛАВА 3.

1 И рече ми Господь: Иди още, залюби
женж, която, ако и да е залюбена отъ
пріятеля *си*, прѣлюбодѣйца е, споредъ
любовь-тж Господнж къмъ Израилевы-тѣ
сынове, които обаче гледатъ къмъ чужды богове, и обычатъ млинове съ гро-
2 здіе. И наехъ си ж за петнадесеть сребърника, и *за* коръ ечимыкъ, и половинъ
3 коръ ечимыкъ. И рѣкохъ ѝ: Ще сѣдишь
за мене много дни: да не блудувашь,
нито да бждешь на другыго: така и азъ
ще бждж за тебе.

§ Господинъ.

4 Защото Израилеви-тѣ сынове ще сѣ-
дятъ много дни безъ царь, и безъ на-
чалникъ, и безъ жъртва, и безъ кумиръ,
5 и безъ ефодъ и ѳерафимъ. Послѣ ще ся
върнжтъ Израилеви-тѣ сынове, и ще
потърсятъ Господа Бога своего, и Да-
вида царя си; и ще прибѣгнжтъ къмъ
Господа и къмъ негова-та благость въ
сетны-тѣ дни.

ГЛАВА 4.

1 Слушайте слово-то Господне, Израи-
леви сынове;
Защото Господь има сждбж съ жители-тѣ
на тжзъ земя;
Понеже нѣма истинж, нито милость,
Нито познаваніе на Бога по земж-тж.
2 Клѣтва, и лъжа, и убійство,
И кражба, и прѣлюбодѣйство прѣлѣхж,
И кръвь до кръвь допира.
3 За то ще сѣтува земя-та,
И всякой що живѣе на нея ще прѣмре,
Съсъ звѣрове-тѣ на поле-то, и съ пти-
цы-тѣ небесны:
Още и рыбы-тѣ морскы ще исчезнжтъ.
4 Но никой да ся не противи нито да о-
бличава другыго;
Защото твои-тѣ люди сж като онѣзи
които ся противятъ на священика.
5 За то ще ся подплъзнешь деня,
И съ тебе ще ся подплъзне и пророкъ-тъ
нощя,
И ще погубя майкж ти.
6 Людіе-тѣ ми загынахж отъ нѣманіе
на знаніе;
Понеже отхвърли ты знаніе-то,
И азъ отхвърлихъ тебе, да ми не свя-
щенствувашь;
Понеже забрави ты законъ-тъ на Бога
твоего,
И азъ ще забравя чада-та ти.
7 Колкото ся умножихж, толкозъ ми съ-
грѣшихж:
Славж-тж имъ въ бесчестіе ще про-
мѣня.
8 Ядатъ грѣхове-тѣ на людіе-тѣ ми,
И иматъ душж-тж си прикованж въ тѣх-
но-то беззаконіе.
9 За то ще бждатъ, както людіе-тѣ, така
и священикъ-тъ:
И ще гы посѣтя за пжтища-та имъ,
И ще имъ въздамъ дѣянія-та имъ.
10 Защото ще ядатъ, и нѣма да ся насы-
щатъ:
Ще блудуватъ, и нѣма да ся размножа-
ватъ;
Понеже напуснахж да внимаватъ къмъ
Господа.
11 Блудъ, и вино, и мъстъ отнемать сър-
це-то.
12 Людіе-тѣ ми питатъ дърва-та си,
И отговаря имъ жезлъ-тъ имъ;
Защото духъ-тъ на блудъ-тъ гы заблуди,
И направихж блудъ противъ Бога своего.
13 Жъртвуватъ по върхове-тѣ на горы-тѣ,
И кадятъ по хълмове-тѣ,
Подъ джбіе-тѣ, и тополы-тѣ, и теревин-
ѳи-тѣ,
Защото сѣнка-та имъ е добра:
За то дъщери-тѣ ви ще блудуватъ,
И снъхы-тѣ ви ще прѣлюбодѣйствуватъ.
14 Нѣма да накажж дъщери-тѣ ви когато
направятъ блудъ,
Нито снъхы-тѣ ви когато сторятъ прѣ-
любодѣяніе;
Защото сами *бащи-тѣ* ся отдѣлятъ съ
блудницы-тѣ,
И жъртвуватъ съ курвы-тѣ:
За то неразумни-тѣ людіе ще ся низри-
натъ.
15 Ако ты, Израилю, блудувашь,
Поне Іуда да не беззаконнува:
Не ходѣте прочее въ Галгалъ,
Нито възлизайте въ Веѳъ-авенъ,
Нито ся кълнѣте, Живъ Господь.
16 Защото Израиль упорствува като юницж
упоритж.
Сега ще гы пасе Господь, както агън-
цы на широко мѣсто.
17 Ефремъ ся прилѣпи при идолы-тѣ: о-
ставѣте го.
18 Пированія-та имъ станахж буйны:
Съвсѣмъ ся прѣдадохж на блудъ:
Обичатъ *да казватъ:* Дайте:
Срамъ на началницы-тѣ му!
19 Вѣтръ-тъ ще го стисне въ крыла-та си,
И ще ся посрамятъ отъ жъртвы-тѣ си.

ГЛАВА 5.

1 Чуйте това, священници,
И внимавайте, доме Израилевъ,
И слушайте, доме царскый;
Защото има сѫдъ за васъ;
Понеже станахте сѣть въ Масфа,
И мрѣжа распрострѣна върху Θаворъ.
2 И непокорни-тѣ ся задълбочихѫ въ кла-
ніе;
Но азъ сьмь обличитель на всичкы тѣхъ.
3 Азъ познахъ Ефрема,
И Израиль не е скрытъ отъ мене;
Защото сега блудувашь, Ефреме,
И омьрси ся Израиль.
4 Не устрояватъ дѣанія-та си за да ся
върнѫтъ при Бога своего;
Защото духъ-тъ на блудодѣяніе-то е
всрѣдъ тѣхъ,
И не познахѫ Господа.
5 И гордость-та на Израиль ще ся смири
прѣдъ лице-то му:
И Израиль и Ефремъ ще паднѫтъ въ
беззаконіе-то си:
Ще падне съ тѣхъ и Іуда.
6 Съсъ стада-та си и съ чрѣды-тѣ си
Ще отидѫтъ за да потьрсятъ Господа;
Но нѣма да *го* намѣрятъ:
Той ся оттегли отъ тѣхъ.
7 Тѣ ся отнесохѫ невѣрно къмъ Господа;
Защото родихѫ чужды чада:
Сега единъ мѣсецъ ще погълне тѣхъ и
наслѣдія-та имъ.
8 Въстрѫбѣте съ рогъ въ Гаваѫ,
Съ трѫбѫ въ Рамѫ;
Въскликнѣте *въ* Веоавенъ: подирь ти,
Веніамине.
9 Ефремъ ще е запустенъ въ день-тъ на
обличеніе-то:
Между Израилевы-тѣ племена направихъ
познато онова което наистинѫ ще
стане:
10 Началници-тѣ Іудини станахѫ като опѣ-
зи които прѣмѣстуватъ прѣдѣлы:
Върхъ тѣхъ ще излѣѭ като водѫ гнѣвъ-
тъ си.
11 Насилствуванъ быде Ефремъ, съкру-
ши ся въ сѫдбѫ-тѫ,
Защото самоволно отиде подирь запо-
вѣдъ-тѫ:
12 За то азъ *ще сьмь* като молецъ Ефрему,
И като червій на Іудинъ-тъ домъ.
13 И видѣ Ефремъ болесть-тѫ си,
И Іуда ранѫ-тѫ си,
И отиде Ефремъ при Ассиріецъ-тъ,
И проводи на царь Іарива:
Но той не може́ да вы исцѣли,
Нито да вы избави отъ ранѫ-тѫ ви.
14 Защото азъ *ще сьмь* като львъ Ефрему.
И като младъ львъ на Іудинъ-тъ домъ;
Азъ, азъ ще раскѫсамъ, и ще търгнѫ;
Ще земѫ, и не ще има кой да отърве.
15 Ще отидѫ, ще ся върнѫ на мѣсто-то си,
Додѣ познаѭтъ грѣшкѫ-тѫ си, и по-
търсятъ лице-то ми:
Въ скърбь-тѫ си ще мя търсятъ рано.

ГЛАВА 6.

1 Елате и да ся върнемъ при Господа;
Защото той раскѫснѫ, и той ще ны ис-
цѣли:
Порази, и ще обвърже *ранѫ-тѫ* ни.
2 Ще ны съживи подирь два дни;
Въ третій день ще ны въскрьси,
И ще живѣемъ прѣдъ него.
3 Тогазь ще познаемъ, *и* ще слѣдувамы
да познавамы Господа:
Исхожденіе-то му е прѣднаредено като
зорѫ-тѫ:
И ще дойде при насъ като дъждь,
Като дъждь пролѣтенъ който пои зе-
мѭ-тѫ.
4 Що да ти сторѭ, Ефреме?
Що да ти сторѭ, Іудо?
Защото добрина-та ви е като утренній
облакъ,
И като росѫ въ зоры която прѣхожда.
5 За то *гы* изсѣкохъ чрѣзъ пророцы-тѣ;
Убихъ гы съ думы-тѣ на уста-та си:
И сѫдбы-тѣ ти ще излѣзатъ *като* видѣ-
линѫ.
6 Защото милость искамъ, а не жъртвѫ;
И познаніе Божіе повече нежели все-
съжженія.
7 Тѣ обаче както Адамъ прѣстѫпихѫ за-
вѣтъ-тъ;

Тамо ся обходихѫ невѣрно къмъ мене.
8 Галаадъ е градъ на таквызь които струватъ беззаконіе,
Градъ въ който ся намиратъ стѫпкы отъ кръвь.
9 И като четы на разбойницы които прѣчакватъ человѣка,
Така събраніе-то на священницы-тѣ убиватъ по пѫть-тъ до Сихемъ;
Защото сторихѫ бесчестіе.
10 Въ Израилевъ-тъ домъ видѣхъ ужасъ:
Тамъ е блудъ-тъ Ефремовъ:
Израиль ся оскверни.
11 И заради тебе, Іудо, опрѣдѣли ся жетва,
Когато връщамъ плѣнъ-тъ на людіе-тѣ си.

ГЛАВА 7.

1 Като лѣкувахъ Израиля,
Откры ся тогазь беззаконіе-то на Ефрема,
И злина-та на Самаріѭ;
Защото сторихѫ лъжѫ:
И крадецъ-тъ влази,
Разбойническа чета обира изъ вънъ.
2 И тѣ не мыслятъ въ сърдце-то си,
Че помнѭ всичко-то имъ беззаконіе:
Сега гы обыколихѫ дѣянія-та имъ:
Прѣдъ лице-то ми станахѫ.
3 Съсъ злинѫ-тѫ си развеселихѫ царя,
И съ лъжы-тѣ си началницы-тѣ.
4 Всичкы-тѣ сѫ прѣлюбодеи,
Като пещь нажъжена отъ хлѣбарь:
Който, като замѣси тѣсто-то, прѣстава да ѭ пали, додѣ въскысне.
5 Въ день-тъ на нашій-тъ царь,
Началници-тѣ ся разболѣхѫ отъ пламененіе-то на вино-то,
И той прострѣ рѫкѫ-тѫ си съ присмѣватели-тѣ.
6 Защото въ коварства-та си
Прѣдставятъ сърдце-то си като пещь:
Хлѣбарь-тъ имъ спи всичкѫ-тѫ нощь,
А въ зорѫ-тѫ гори като огнь пламенѣющъ.
7 Всичкы тѣзи ся нагорѣщихѫ като пещь,
И поядохѫ сѫдіи-тѣ си:
Всичкы-тѣ имъ царіе паднахѫ:
Нѣма между тѣхъ кой да мя призыва.
8 Ефремъ, той ся смѣси съ народы-тѣ.
Ефремъ е като пита необърнатѫ.
9 Чужденци поядохѫ силѫ-тѫ му, а той не познава:
И бѣли косми му поникнахѫ тукъ тамъ, а той не познава.
10 И гордость-та на Израиля ся смирява прѣдъ лице-то му:
И не ся обрѫщатъ къмъ Господа Бога своего,
Нито го потърсихѫ за всичко това.
11 И Ефремъ е като глупавъ гълѫбъ който нѣма разумъ:
Призыватъ Египетъ, отиватъ въ Ассиріѭ.
12 Когато отидѫтъ, ще распрострѫ върху тѣхъ мрѣжѫ-тѫ си;
Ще гы снемѫ като птицы-тѣ въздушны;
Ще гы накажѫ както ся проповѣда въ събраніе-то имъ.
13 Горко имъ! защото побѣгнахѫ отъ мене:
Погыбель тѣмъ! защото отстѫпихѫ отъ мене:
Като гы искупихъ азъ, тѣ говорихѫ лъжы противъ мене.
14 И не мя призвахѫ отъ сърдце,
Когато лелекахѫ на одрове-тѣ си;
Събиратъ ся за жито и вино,
И ся подигатъ противъ мене.
15 И азъ *гы* наказахъ, *като* укрѣпихъ мышцы-тѣ имъ,
А тѣ мысляхѫ лукавство въ мене.
16 Врѫщатъ ся не при Вышняго,
Станахѫ като невѣренъ лѫкъ:
Началници-тѣ имъ ще паднѫтъ отъ ножъ
Заради дързость-тѫ на языкъ-тъ си:
То *ще е* поношеніе-то имъ въ Египетскѫ-тѫ землѭ.

ГЛАВА 8.

1 Затрѫби *това* съ уста-та си:
Ще ся устреми като орелъ противъ Господній-тъ домъ,
Защото прѣстѫпихѫ завѣтъ-тъ ми,
И нечествувахѫ на законъ-тъ ми.
2 Израиль ще выка къмъ мене:
Боже мой, познавамы тя.

3 Израиль отхвърли добро-то:
Врагъ-тъ ще го прогони.
4 Тѣ поставихѫ царіе, но не отъ мене;
Направихѫ началницы, но безъ да имамъ извѣстіе;
Отъ сребро-то си и отъ злато-то си направихѫ си идолы,
За да ся истрѣбятъ.
5 Отхвърли ся теле-то ти, Самаріе:
Ярость-та ми ся распали противъ тѣхъ:
До кога не ще могѫтъ да ся очистятъ?
6 И то наистинѫ отъ Израиля е:
Художникъ го е направилъ; заради това то не е Богъ:
Теле-то прочее на Самаріѭ ще стане съкрушенія.
7 Понеже посѣяхѫ вѣтръ, за то ще жьнѫтъ вихрушкѫ:
Нѣма узрѣло жито, израстъкъ-тъ не ще да даде брашно;
И ако даде, чужденци ще го погълнѫтъ.
8 Погълнѫтъ быде Израиль:
Сега станѫ между пароды-тѣ
Като съсѫдъ неугоденъ.
9 Защото възлѣзохѫ при Ассирійцы-тѣ,
Като дивъ оселъ осамотенъ:
Ефремъ цѣни любовницы.
10 Но ако и да цѣнихѫ *любовницы* между язычницы-тѣ,
Сега ще гы съберѫ:
И ще ся оскърбятъ малко,
Заради товаръ-тъ на царя на началницы-тѣ.
11 Понеже Ефремъ умножи олтари за да грѣши,
Тѣ му станахѫ олтари да грѣши.
12 Писахъ му величія-та на законъ-тъ си;
Но ся смѣтнахѫ като нѣщо чуждо.
13 Въ жъртвы-тѣ, които ми приносятъ,
Жъртвуватъ месо, и ядѫтъ:
Господь не гы пріема;
Сега ще помене беззаконіе-то имъ,
И ще посѣти грѣхове-тѣ имъ:
Тѣ ще ся върнѫтъ въ Египетъ.
14 Защото Израиль забрави Твореца си, и съгради храмове:
И Іуда умножи твърдѣлны градове:
Но ще проводѭ огнь върхъ градове-тѣ му,
Та ще пояде палаты-тѣ имъ.

ГЛАВА 9.

1 Не ся радвай, Израилю, съ веселіе, като народы-тѣ;
Защото стори ты блудъ *и ся уклони* отъ Бога своего;
Обыкнѫ ты заплаты въ всяко гумно за жито.
2 Гумно-то и жлебъ-тъ нѣма да гы нахранятъ,
И мастъ-тъ ще исчезне отъ него.
3 Нѣма да ся населятъ въ землѭ-тѫ Господнѭ;
Но Ефремъ ще ся върне къмъ Египетъ,
И ще ядѫтъ нечисты ястія въ Ассиріѭ.
4 Нѣма да приносятъ възліянія отъ вино Господу,
Нито ще му сѫ угодны:
Жъртвы-тѣ имъ ще имъ сѫ като хлѣбъ на сѣтующы:
Всичкы-тѣ които гы ядѫтъ ще ся осквернятъ;
Защото хлѣбъ-тъ имъ е заради тѣхъ;
Нѣма да влѣзе въ домъ-тъ Господенъ.
5 Що ще да направите въ праздниченъ день,
И въ день на тържество Господне?
6 Защото, ето, побѣгнахѫ поради бѣдствіе-то:
Египетъ ще гы събере, Мемфисъ ще гы зарови:
Желателны-тѣ имъ *купены* съсъ сребро,
Копривы ще гы наслѣдятъ:
Трьніе *ще има* въ шатры-тѣ имъ.
7 Дойдохѫ дни-тѣ на посѣщеніе-то;
Дни-тѣ на въздаяніе-то дойдохѫ;
Израиль ще познае *това:*
Пророкъ-тъ станѫ безуменъ,
Духоносецъ-тъ неистовъ,
Поради множество-то на беззаконіе-то ти,
И отъ голѣмѫ-тѫ омразѫ.
8 Ефремъ гледа къмъ Бога моего,
А пророкъ-тъ станѫ сѣть на птицоловецъ въ всичкы-тѣ си пѫтища,
И омраза въ домъ-тъ на Бога си.
9 Дълбоко ся растлѣхѫ, като въ дни-тѣ на Гаваѫ;
За то ще помене беззаконіе-то имъ,

Ще посѣти грѣхове-тѣ имъ.
10 Намѣрихъ Израиля като гроздіе въ пустынѭ;
Видѣхъ бащы-тѣ ви,
Като първозрѣлы-тѣ на смоковницѫ-тѫ въ начало-то ѝ:
Но тѣ отидохѫ къмъ Ваалфегора,
И прѣдадохѫ себе си на срамъ тъ:
И станахѫ гнусни, като *идолы-тѣ на* любовь-тѫ имъ.
11 *А заради* Ефрема като птицѫ ще литне слава-та имъ,
Отъ рожденіе-то, отъ матка-тѫ, и отъ зачатіе-то;
12 Но и ако исхранятъ чада-та си,
Ще гы обесчадѭ щото да не остане человѣкъ;
Защото горко имъ още, когато ся оттеглѭ отъ тѣхъ.
13 Ефремъ ми ся виждаше като Тиръ, насаденъ на весело мѣсто;
Но Ефремъ ще изведе чада-та си за убіецъ-тъ.
14 Дай имъ, Господи; що ще да дадешь?
Дай имъ матка която пометнува, и сухы съсцы.
15 Всичко-то имъ зло е въ Галгалъ;
Защото тамъ гы намразихъ:
Заради зло-то на дѣянія-та имъ,
Ще гы оттласнѫ отъ домъ-тъ си;
Нѣма да гы обичамъ вече:
Всичкы-тѣ имъ началници сѫ бунтовници.
16 Поразенъ быде Ефремъ:
Корень-тъ имъ изсъхнѫ:
Плодъ нѣма да направятъ:
Още и ако родятъ,
Ще умъртвѭ желателны-тѣ на маткѫ-тѫ имъ.
17 Богъ мой ще гы отхвърли,
Защото не го послушахѫ:
И ще ся скытатъ между народы-тѣ.

ГЛАВА 10.

1 Израиль е лоза която ся распростира:
И дава изобилно плодъ за себе си;
Споредъ множество-то на плодове-тѣ си,
Умножи олтари-тѣ;
Споредъ хубость-тѫ на земѭ-тѫ си,
Хубавы направи истуканы-тѣ:
2 Сърдце-то имъ е раздѣлено:
Сега ще излѣзатъ повинни;
Той ще раскопае олтари-тѣ имъ,
Ще съкруши истуканы-тѣ имъ.
3 Защото сега ще рекѫтъ:
Ный нѣмамы царь, защото не ся убояхмы отъ Господа:
И царь що бы ни направилъ?
4 Говорихѫ думы,
И ся кълнѣхѫ лъжливо като правѣхѫ съюзъ:
За то осѫжденіе-то ще прозябне като ядовито растеніе,
Въ бразды-тѣ на нивѫ-тѫ.
5 Жители-тѣ Самарійскы ще ся растреперятъ,
Заради телцы-тѣ на Веѳавенъ;
Защото людіе-тѣ му ще сѣтуватъ заради него,
И негови-тѣ идолскы жреци ще треперятъ
Заради славѫ-тѫ му, защото ся прѣсели отъ него.
6 Той ще ся заведе още и въ Ассиріѭ,
Даръ на царь Іарива:
Срамъ ще постигне Ефрема,
И Израиль ще ся посрами отъ съвѣтъ-тъ си.
7 Самарія, царь-тъ ѝ погынува,
Като пѣнѫ връху водѫ.
8 И высокы-тѣ мѣста на Авенъ, грѣхъ-тъ Израилевъ, ще ся съсыпѫтъ:
Трьніе и бодили ще прозябнѫтъ връху олтари-тѣ имъ:
И ще рекѫтъ на горы-тѣ: Покрыйте ны:
И на хълмове-тѣ: Паднѣте върхъ насъ.
9 Израилю, ты съгрѣши отъ дни-тѣ на Гаваѫ:
Тамъ застанахѫ;
Бой-тъ въ Гаваѫ противъ сынове-тѣ на беззаконіе-то
Не стигнѫ въ тѣхъ.
10 Въ съвѣтъ-тъ ми е наистинѫ да гы накажѫ:
И народи-тѣ ще ся съберѫтъ противъ тѣхъ,

Когато бѫдѫтъ вързани заради двѣ-тѣ
си беззаконія.
11 Ефремъ е юница научена,
И която обича да вършѣе;
Но азъ ще прѣкарамъ хомотъ върху красный-тъ нейнъ вратъ;
Ще впрегнѫ Ефрема: Іуда ще оре,
Іаковъ ще разбива буцы-тѣ си.
12 Посѣйте за себе си съ правдѫ,
Ожънѣте съ милость;
Разработѣте оставенѫ-тѫ си земѭ;
Защото е врѣме да потърсите Господа,
Додѣ дойде и одъжди правдѫ върху
васъ.
13 Орахте нечестіе, жънахте беззаконіе;
Ядохте плодъ на лъжѫ;
Защото си ся уповалъ на пѫть-тъ си,
На множество-то на крѣпкы-тѣ си.
14 За то мятѣжъ ще ся подигне между народы-тѣ ти,
И всичкы-тѣ ти твърдѣли ще ся разорятъ,
Както Салманъ разори Веѳъ-арвелъ въ
день-тъ на бой-тъ:
Майка быде съкрушена върху чада-та.
15 Така ще вы направи Веѳиль,
Заради крайно-то ви беззаконіе:
Рано Израилевый царь съвсѣмъ ще загыне.

ГЛАВА 11.

1 Когато Израиль бѣ младенецъ, тогазь
го възлюбихъ,
И изъ Египетъ повыкахъ сына си.
2 Колкото гы выкахѫ,
Толкозь тѣ ся оттегляхѫ отъ лице-то на
тѣзи *които гы выкахѫ:*
Жъртвувахѫ на Ваалимы-тѣ,
И кадѣхѫ на истуканы-тѣ.
3 Азъ още *и* научихъ Ефрема да ходи,
Като го хващахъ за мышцы-тѣ му:
Но не познавахѫ че гы лѣкувахъ.
4 Привлѣкохъ гы съ человѣческы вѫжя,
съ узы на любовь:
И азъ бѣхъ за тѣхъ като онѣзи които
отнематъ хомотъ-тъ отъ челюсти-тѣ
имъ,
И спокойно гы нахранихъ.
5 Нѣма да ся върне въ Египетскѫ-тѫ
земѭ,
Но Ассиріецъ-тъ ще му бѫде царь,
Защото не рачихѫ да ся обърнѫтъ.
6 И мечь ще падне върхъ градове-тѣ му,
И ще довърши крѣпкы-тѣ му, и ще *гы*
пояде,
Заради намѣренія-та имъ.
7 И людіе-тѣ ми сѫ расположени къмъ
отстѫпленіе противъ мене;
Ако и да ся повыкахѫ къмъ Вышняго,
Но никой *го* не възвыси.
8 Какъ да тя прѣдамъ, Ефреме?
Какъ да ти оставѭ, Израилю?
Какъ да тя направѭ като Адмѫ?
Какъ да тя турѭ като Севоимъ?
Сърдце-то ми ся обърнѫ вѫтрѣ въ мене,
Милосердіе-то ми ся повдигнѫ.
9 Не щѫ да извършѫ пламнуваніе-то нѫ
ярость-тѫ си,
Не щѫ да ся върнѫ за истрѣбленіе нѫ
Ефрема;
Защото азъ съмь Богъ, а не человѣкъ,
Святъ всрѣдъ тебе;
И не щѫ да влѣзѫ съ ярость.
10 Вслѣдъ Господа ще ходятъ:
Като львъ ще рыкае;
Когато рыкне,
Тогазь ще посиѣшатъ чада-та отъ западъ.
11 Ще поспѣшатъ отъ Египетъ като птицѫ;
И отъ земѭ-тѫ на Ассиріѭ като гълѫбъ:
И ще гы поставѭ пакъ въ кѫщы-тѣ имъ,
говори Господь.
12 Ефремъ мя обыколи съ лъжы,
И Израилевый домъ съ лъсть:
Но Іуда още има власть съ Бога,
И е вѣренъ съсъ святы-тѣ.

ГЛАВА 12.

1 Ефремъ ся храни съ вѣтръ, и гони
въсточный-тъ вѣтръ;
Всякой день умножава лъжы и насиліе
А правятъ съюзъ съ Ассирійцы-тѣ,
И доносятъ елей въ Египетъ.
2 Господь има още сѫдъ съ Іудѫ,
И ще посѣти Іакова споредъ пѫтища-та
му;

Споредъ дѣянія-та му ще му въздаде.
3 Въ утроба-та хванѫ петѫ-тѫ на брата си,
И въ якость-тѫ си ся бори съ Бога,
4 Ей, бори ся съ ангелъ, и прѣвъзмогнѫ;
Плака, и моли му ся:
Въ Веѳилъ го намѣри, и говори ни тамъ;
5 Ей, Іеова Богъ на силы-тѣ,
Іеова е негова-та память.
6 За то върни ся ты къмъ Бога твоего:
Пази милость и сѫдбѫ,
И надѣй ся на Бога твоего выняги.
7 *Ефремъ е* търговецъ:
Вѣсы льстивы *има* въ рѫкѫ-тѫ му:
Обича да онеправдава.
8 И Ефремъ рече: Наистинѫ азъ обогатѣхъ,
Придобыхъ си имотъ:
Въ всичкы-тѣ ми трудове нѣма да ся намѣри
Въ мене беззаконіе, което *да ся смѣта* за грѣхъ.
9 А азъ сьмь Господь Богъ твой отъ Египетскѫ-тѫ землѭ;
Ще тя населѭ още *и* въ шатры,
Като въ праздничны дни.
10 Говорихъ още *и* чрѣзъ пророцы,
И видѣнія умножихъ азъ
И прѣдставихъ уподобенія,
Чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на пророцы-тѣ.
11 Ето *има* беззаконіе въ Галаадъ;
Наистинѫ станахѫ суета:
Въ Галгалъ жъртвуватъ юнцы:
И олтари-тѣ имъ сѫ като купове,
Въ бразды-тѣ на нивы-тѣ.
12 А Іаковъ побѣгнѫ въ Сирійско-то поле,
И Израиль работи за женѫ,
И за женѫ пази той *овцы*.
13 И чрѣзъ пророкъ възведе Господь Израиля отъ Египетъ,
И чрѣзъ пророкъ ся упази.
14 Ефремъ *го* разяри много горестно:
За то ще остави кръвь-тѫ му върхъ него,
И укоръ-тъ му неговый Господь ще обърне върхъ него.

ГЛАВА 13.

1 Когато Ефремъ съ трепетъ говорѣше,
Той ся възвыси въ Израиль;
А когато съгрѣши заради Ваала,
Тогазь умрѣ.
2 А сега слѣдватъ да съгрѣшаватъ,
И си направихѫ лѣяны отъ сребро-то си,
Идолы споредъ проумѣваніе-то си,
Всичкы тѣзи дѣло на художницы:
Тѣ *сами* говорятъ заради тѣхъ:
Человѣци-тѣ които жъртвуватъ нека цѣлуватъ телцы-тѣ.
3 За то ще сѫ като утренній облакъ,
И като роса въ зори която прѣхожда,
Като прахъ отъ плѣвы отвѣянъ съ вихрушкѫ отъ гумно,
И като дымъ изъ коминъ.
4 Но азъ сьмь Господь Богъ твой отъ Египетскѫ-тѫ землѭ:
И другыго Бога, освѣнь мене, нѣма да познаешь;
Защото нѣма другъ спаситель освѣнь мене.
5 Азъ сьмь тя гледалъ въ пустынѭ-тѫ,
Въ еднѫ безводнѫ землѭ.
6 Споредъ пашѫ-тѫ си, така ся насытихѫ:
Насытихѫ ся, и надигнѫ ся сьрдце-то имъ:
За то мя забравихѫ.
7 И азъ ще бѫдѫ за тѣхъ като лъвъ:
Като рысъ на пѫть ще *гы* прѣчаквамъ.
8 Ще гы срѣщнѫ като мечкѫ лишенѫ отъ чада-та си,
И ще раскѫсамъ було-то на сьрдце-то имъ,
И гы погълнѫ тамъ като лъвъ:
Дивъ звѣрь ще гы раскѫса.
9 Ты си погубилъ себе си, Израилю;
Но помощь-та ти е въ мене.
10 А сега дѣ е царь-тъ ти?
Та да тя спасе въ всичкы-тѣ ти градове:
И сѫдіи-тѣ ти, за които си реклъ,
Дай ми царь и началницы?
11 Дадохъ ти царь въ ярость-тѫ си,
И махнахъ го въ гнѣвъ-тъ си.
12 Беззаконіе-то Ефремово е скатано:
Грѣхъ-тъ му туренъ въ скрышнинѫ.
13 Болѣзни на раждающѫ ще дойдѫтъ върхъ него:
Той е сынъ неразуменъ:
Инакъ не бы стоялъ *толкозь* врѣме въ отворъ-тъ на ложесна-та.

14 Отъ ржка-тж адова ще гы спасж;
Отъ смьрть ще гы избавіж.
Дѣ е, смьрте, гыбель-та ти?
Дѣ, аде, погубваніе-то ти?
Раскаяніе-то ще ся крые отъ очи-тѣ ми.
15 Ако и да станж той плодоносенъ между братія-та си,
Но въсточенъ вѣтръ ще дойде,
Вѣтръ-тъ Господень ще възлѣзе изъ пустынж-тж,
И изворъ-тъ му ще оскудѣе,
И ще изсъхне кладенецъ-тъ му:
Той ще грабне съкровище-то на всичкы-тѣ *му* избраны съсжды.
16 Самарія ще ся разори;
Защото ся подигнж противъ Бога своего:
Ще паднжтъ отъ мечь:
Младенци-тѣ имъ ще ся съкрушжтъ,
И непраздны-тѣ имъ ще ся распорятъ.

ГЛАВА 14.

1 Израилю, обърни ся къмъ Господа Бога твоего.
Защото си падналъ ты чрѣзъ беззаконіе-то си.
2 Земѣте съсъ себе си думы,
И обърнѣте ся къмъ Господа:
Речѣте му: Отнеми всяко беззаконіе *наше*,
И пріими *ны* благосклонно,
И ще отдадемъ *жъртвы отъ устны-тѣ си.
3 Ассуръ нѣма да ны спасе:
Ный нѣма да ѣздимъ на коніе:
И нѣма вече да речемъ на дѣло-то на ржцѣ-тѣ си: Богове сте ни;
Защото чрѣзъ тебе ще ся помилва сираче-то.
4 Ще исцѣлж отстжпленіе-то имъ,
Ще гы възлюбж отъ своіж волж;
Защото ярость-та ми ся отвърнж отъ него.
5 Азъ ще съмь като росж на Израиля,
Като кринъ ще процьвти той,
И ще распростре кореніе-тѣ си като *дърво* Ливаново.
6 Вѣтвы-тѣ му ще ся распростржтъ,
Слава-та му *ще бжде* като на маслинж,
И уханіе-то му като Ливаново-то.
7 Ще ся върнжтъ и сѣднжтъ подъ сѣнкж-тж му;
Ще ся съживжтъ като жито,
И ще прорастжтъ като лозж:
Поменъ-тъ му ще бжде като вино Ливаново.
8 Ефремъ *ще рече:* Що имамъ вече съ идолы-тѣ?
Азъ чухъ и го пазихъ;
Азъ *му съмь* като елхж присно зеленж;
Отъ мене плодъ-тъ ти произлѣзе.
9 Кой е мждръ и ще разумѣе тѣзи нѣща?
Разуменъ, и ще гы познае?
Защото сж правы пжтища-та Господни,
И праведни-тѣ ще ходятъ по тѣхъ:
А прѣстжпници-тѣ ще паднжтъ въ тѣхъ.

КНИГА НА ПРОРОКА ІОИЛЯ.

ГЛАВА 1.

1 Слово-то Господне което быде къмъ Іоиля сына Фаѳуилева.
2 Слушайте това, старци:
И дайте ухо, всичкы които населявате землж-тж.
Станж ли това въ дни-тѣ ви,
Или въ дни-тѣ на бащы-тѣ ви?
3 Прикажѣте на чада-та си за това,

* *Евр.* юнцы.

И чада-та ви на чада-та си,
И чада-та имъ на другъ родъ.
4 Каквото остави гѫсеница-та, испояде *го* скакалецъ-тъ:
И каквото остави скакалецъ-тъ, испояде *го* аттелавъ-тъ,
И каквото остави аттелавъ-тъ, испояде *го* прагъ-тъ.
5 Истрезвѣте ся, піяницы, та плачѣте:
И лелекайте, всичкы винопійцы, заради ново-то вино;
Защото ся отне отъ уста-та ви.
6 Понеже людіе възлѣзохѫ на земѭ-тѫ ми,
Крѣпкы, и безбройни,
На които зѫби-тѣ сѫ зѫби львови,
И иматъ члѣновны зѫбы на львицѫ.
7 Турихѫ лозѫ-тѫ ми въ запустѣніе,
И смоковницы-тѣ ми въ сломеніе;
Съвсѣмъ ѭ обѣлихѫ, и хвърлихѫ:
Прѫчкы-тѣ й останахѫ бѣлы.
8 Плачи като *сгоденѫ* дѣвицѫ опасанѫ съ врѣтище,
Заради мѫжъ-тъ на младость-тѫ си.
9 Хлѣбно-то приношеніе и възліяніе-то ся отне
Отъ домъ-тъ Господень;
Сѣтуватъ священници-тѣ,
Служители-тѣ Господни.
10 Запустѣ поле-то, сѣтува земя-та;
Защото ся изгуби жито-то,
Изсъхнѫ ново-то вино, исчезнѫ елей-тъ.
11 Посрамѣте ся, земледѣлци: и лелекайте лозари,
Заради пшеницѫ-тѫ и заради ечемыкъ-тъ;
Защото жетва-та на нива-тѫ ся изгуби.
12 Лоза-та изсъхнѫ,
И смоковница-та исчезнѫ,
Наръ-тъ и финикъ-тъ, и ябълкѫ-та,
Всичкы-тѣ дървета на полѧ-то изсъхнахѫ:
Щото радость-та изсъхнѫ отъ человѣческы-тѣ синове.
13 Опашѣте ся, и плачѣте, священници:
Лелекайте, служители на олтарь-тъ:
Дойдѣте прѣнощувайте въ врѣтище,
Служители на Бога моего;
Защото хлѣбно-то приношеніе и възліяніе-то прѣстанѫ
Отъ домъ-тъ на Бога нашего.
14 Освятѣте постъ, прогласѣте тържество;
Сберѣте старѣйшины-тѣ,
Всичкы-тѣ жители на земѭ-тѫ,
Въ домъ-тъ на Господа Бога вашего;
И възопійте къмъ Господа:
15 Увы за *онзи* день!
Защото день-тъ Господень приближи,
И ще дойде като гыбель отъ Всесилнаго.
16 Не отне ли ся храна-та прѣдъ очи-тѣ ни,
Веселіе-то и радость-тѫ отъ домъ-тъ на Бога нашего?
17 Сѣянія-та изгнихѫ подъ буцы-тѣ си,
Житницы-тѣ запустѣхѫ,
Хранилища-та ся съсыпахѫ;
Защото жито-то изсъхнѫ.
18 Какъ въздышатъ скотове-тѣ!
Скитатъ ся стада-та на говеда-та,
Защото нѣматъ пасбище:
Ей, стада-та на овцы-тѣ изгынахѫ.
19 Господи, къмъ тебе ще възопіѭ,
Защото огнь-тъ изнури пасбища-та на пустынѭ-тѫ,
И пламыкъ-тъ испогори всичкы-тѣ дърvета на поле-то.
20 Даже и скотове-тѣ на поле-то поглеждатъ къмъ тебе;
Защото изсъхнахѫ потоци-тѣ на вода-та,
И огнь испояде пасбища-та на пустынѭ-тѫ.

ГЛАВА 2.

1 Въстрѫбѣте съ трѫбѫ въ Сіонъ,
И въскликнѣте въ святѫ-тѫ ми горѫ:
Да ся растреперятъ всичкы които населяватъ земѭ-тѫ;
Защото иде день-тъ Господень, защото е близу;
2 День на тъмнинѫ и на мракъ,
День на облакъ и на мъглѫ:
Като зорѫ ся распростиратъ върху горы-тѣ
Людіе много и силни:
Подобни тѣмъ не сѫ были отъ вѣка,
Нито подирь тѣхъ ще бѫдѫтъ до годины-тѣ на родове и родове.
3 Огнь пояжда прѣдъ тѣхъ:

И пламыкъ опаля подирь тѣхъ:
Земя-та е като рай Едемскый прѣдъ тѣхъ,
И подирь тѣхъ пустыня пуста;
И нѣма да избѣгне отъ тѣхъ нищо.
4 Видъ-тъ имъ е като видъ на коніе:
И като конницы, така ще тичатъ.
5 Като тропотъ на колесницы
Ще скачатъ по върхове-тѣ на горы-тѣ,
Като хвученіе на огненъ пламыкъ,
Който пояжда тръсть-тѫ:
Като крѣпкы людіе опълчены на бой.
6 Прѣдъ тѣхъ народи-тѣ ще ся растрепе-рятъ:
Всичкы-тѣ лица ще поблѣднѣѭтъ.
7 Ще тичатъ като юнацы;
Като мѫжіе ратницы ще ся качатъ на стѣнѫ-тѫ,
И ще отиватъ всякой въ пѫть-тъ си;
И не ще да развалятъ редове-тѣ си.
8 И не ще да оттласнѫтъ единъ другыго:
Ще отиватъ всякой въ пѫть-тъ си;
И като падатъ върху орѫжія-та,
Нѣма да ся наранятъ.
9 Ще обыкалятъ въ градъ-тъ:
Ще тичатъ по стѣнѫ-тѫ,
Ще ся качватъ по кѫщы-тѣ;
Ще влизатъ прѣзъ прозорцы-тѣ като крадецъ.
10 Земя-та ще ся потресе прѣдъ тѣхъ:
Небеса-та ще треперятъ:
Слънце-то и луна-та ще помръкнѫтъ,
И звѣзды-тѣ ще оттеглятъ свѣтеніе-то си.
11 И Господь ще издаде гласъ-тъ си прѣдъ войскѫ-тѫ си;
Защото станъ-тъ му е много голѣмъ;
Защото извършитель-тъ на слово-то му е крѣпъкъ;
Защото день-тъ Господенъ е голѣмъ и твърдѣ страшенъ,
И кой може да го стърпи?
12 И сега вече, говори Господь,
Обърнѣте ся къмъ мене съсъ всичко-то си сърдце,
И съ постъ и съ плачъ, и съ рыданіе.
13 И раздерѣте сърдце-то си, а не дрехы-тѣ си,
Та ся обърнѣте къмъ Господа Бога вашего;
Защото е милостивъ, и щедръ,
Дълготърпѣливъ и многомилостивъ,
И раскайва ся за зло-то.
14 Кой знае, ще ся повърне *ли* и раскае той,
Та да остави благословеніе вслѣдъ себе си
За хлѣбно приношеніе и възліяніе на Господа Бога вашего?
15 Затрѫбѣте съ трѫбѫ въ Сіонъ,
Освятѣте постъ, проповѣдайте тържество.
16 Съберѣте людіе-тѣ, освятѣте събраніе-то,
Свыкайте старѣйшины-тѣ,
Съберѣте младенцы-тѣ, и които сучѫтъ отъ цицѫ:
Да излѣзе младоженецъ-тъ изъ ложницѫ-тѫ си,
И невѣста-та изъ чъртогъ-тъ си.
17 Да плачѫтъ священници-тѣ,
Служители-тѣ Господни,
Между притворъ-тъ и олтарь-тъ,
И да рекѫтъ: Пощади, Господи, людіе-тѣ си,
И не дай наслѣдіе-то си въ поношеніе,
Да гы обладаѭтъ языччници-тѣ:
Защо да рекѫтъ между пароды-тѣ: Дѣ е тѣхный Богъ?
18 И Господь ще поревнува за земѭ-тѫ си,
И ще ся смили за людіе-тѣ си.
19 Ей, Господь ще отговори, и рече на людіе-тѣ си,
Ето, азъ ще ви проводѭ жито-то,
И вино-то, и елей-тъ, та ще ся наситите отъ тѣхъ:
И нѣма да вы направѭ вече поношеніе между народы-тѣ.
20 Но ще отдалечѫ отъ васъ сѣверный-тъ *противоборецъ*,
И ще го оттласнѫ въ земѭ безводнѫ и пустѫ,
Съ лице-то му къмъ въсточно-то море,
А заднѭ-тѫ му странѫ къмъ западно-то море,
И зловоніе-то му ще възлѣзе,
И смрадъ-тъ му ще ся възвыши,
Защото е направилъ величія.
21 Не бой ся, земле: радвай ся и весели ся;

Защото Господь ще направи величія.
22 Не трепервте, скотове полскы;
Защото пасбища-та на пустынж-тж прозябаватъ,
Защото дьрво-то носи плодъ-тъ си,
Смоковница-та и лоза-та издаватъ силж-тж си.
23 И *вы*, чада Сіоновы, радвайте ся,
И веселѣте ся въ Господа Бога вашего,
Защото ви даде есененъ дъждь съ врѣме;
И ще ви одъжди дъждь есененъ
И пролѣтенъ въ пьрвый-тъ *мѣсецъ*.
24 И гумна-та ще ся напълнятъ съ жито,
И жлебове-тѣ ще ся прѣливатъ съ вино и елей.
25 И ще ви въздамъ годины-тѣ конто испояде скакалецъ-тъ,
Аттелавъ-тъ и прагъ-тъ, и гасеница-та,
Голѣма-та моя войска, кожто проводихъ противъ васъ.
26 И ще ядете изобилно, и ще ся наситите,
И ще похвалите име-то на Господа Бога вашего,
Който направи чудесны дѣла съ васъ:
И людіе-тѣ ми нѣма да ся посрамятъ въ вѣкъ.
27 И ще познаете че азъ сьмь всрѣдъ Израиль,
И азъ сьмь Господь Богъ вашъ, и нѣма другъ никой:
И людіе-тѣ ми нѣма да ся посрамятъ въ вѣкъ.
28 И слѣдъ това
Ще излѣж Духъ-тъ си на всякж плъть:
И ще пророчествуватъ сынове-тѣ ви и дъщери-тѣ ви:
Старци-тѣ ви ще видятъ сънища,
Юноши-тѣ ви ще видятъ видѣнія:
29 А още на рабы-тѣ и на рабыни-тѣ
Въ онѣзи дни ще изливамъ Духъ-тъ си.
30 И ще покажж чудеса на небеса-та и на землж-тж,
Кръвь, и огнь, и стълпове отъ дымъ.
31 Слънце-то ще ся обърне въ тьмнинж,
И луна-та въ кръвь,
Прѣди да дойде день-тъ Господень великый-тъ и страшный-тъ.
32 И всякой който призове име-то Господне ще ся спасе;
Защото въ горж-тж Сіонъ, и въ Іерусалимъ, ще бжде спасеніе,
Както рече Господь,
И въ останалы-тѣ които Господь ще повыкне.

ГЛАВА 3.

1 Защото, ето, въ онѣзи дни и въ онова врѣме,
Когато върнж плѣнницы-тѣ на Іуда и на Іерусалимъ,
2 Ще съберж още всичкы-тѣ народы,
Та ще гы свалж въ Іосафатовъ-тъ долъ
И ще ся сждя съ тѣхъ тамъ
За людіе-тѣ си и наслѣдіе-то си Израиля,
Когото распръснахж между языччницы-тѣ,
И си раздѣлихж землж-тж ми;
3 И хвърляхж жрѣбія заради людіе-тѣ ми;
И дадохж дѣте за блудницж,
И продавахж момиче за вино, та піяхж.
4 И що имате още *да направите* съ мене вы, Тире, и Сидоне,
И всичкы Палестинскы прѣдѣли?
Ще ми въздадете ли въздаяніе?
А вы ако ми въздадете,
То безъ забавж скоро ще върнж въздаяніе-то ви върхъ главы-тѣ ви.
5 Защото зѣхте сребро-то ми и злато-то ми,
И избрано-то ми благо занесохте въ храмове-тѣ си.
6 А Іудины-тѣ сынове и Іерусалимскы-тѣ сынове
Продадохте гы на Грьцкы-тѣ сынове,
За да гы отдалечите отъ прѣдѣлы-тѣ имъ.
7 Ето, азъ ще гы дигнж отъ мѣсто-то,
Дѣто гы продадохте,
И ще върнж въздаяніе-то ви на главж-тж ви.
8 И ще продамъ вашп-тѣ сынове и вашитѣ дъщери
Въ ржкж-тж на Іудины-тѣ сынове,
И ще гы продадатъ на Савцы-тѣ, на народъ далеченъ;
Защото Господь говори.
9 Прогласѣте това въ народы-тѣ,

Посвятѣте брань, подигнѣте юнацы-тѣ,
Да ся приближавать, да възлизать всичкы-тѣ ратны мжжіе :
10 Исковѣте паличницы-тѣ си за ножове,
И сърпове-тѣ си за копія :
Немощный-тъ да говори: Азъ съмь юнакъ.
11 Съберѣте ся и дойдѣте отъ около,
Всичкы народи, та ся приберѣте на купъ:
Тамъ свали ты, Господи, юнацы-тѣ си.
12 Да станжть и да възлѣзжть народи-тѣ,
Въ долъ-тъ Іосафатовъ ;
Защото тамъ ще сѣднж да сждж всичкы-тѣ народы изоколо.
13 Турѣте сърпъ, защото жетва-та е узрѣла :
Дойдѣте, слѣзте ; защото жлебъ-тъ е пъленъ,
Поджлебници-тѣ ся прѣливать;
Понеже злина-та имъ е голѣма.
14 Множества, множества въ долъ-тъ на отсжжданіе-то ;
Защото е близу день-тъ Господень въ долъ-тъ на отсжжданіе-то.
15 Слънце-то и луна-та ще помръкнжть,
И звѣзды-тѣ ще оттеглять свѣтеніе-то си.
16 А Господь ще изрыкае отъ Сіонъ,
И ще испрати гласъ-тъ си отъ Іерусалимъ :
И небеса-та и земя-та ще ся потресжть ;
Но Господь ще е прибѣжище на людіе-тѣ си,
И крѣпость на Израилевы-тѣ сынове.
17 Така ще познаете че азъ съмь Господь Богъ вашъ,
Който обитавамъ въ Сіонъ, въ свята-тж си горж :
Тогазь Іерусалимъ ще е святъ,
И чужденци нѣма да минать вече прѣзъ него.
18 И въ онзи день,
Изъ горы-тѣ ще капе мжсть,
И изъ хълмове-тѣ ще тече млѣко,
И по всичкы-тѣ Іудины потоцы ще текжть воды,
И изворъ ще излѣзе изъ домъ-тъ Господень,
И ще пои Ситтимскый-тъ долъ.
19 Египетъ ще е запустенъ,
И Едомъ ще е пустыня пуста,
Заради неправды-тѣ *къмъ* сынове-тѣ Іудины,
Защото пролѣхж кръвь неповиннж въ земж-тж имъ.
20 А Іуда ще бжде населенъ въ вѣкъ,
И Іерусалимъ изъ родъ въ родъ.
21 И ще очистж кръвь-тж имъ *коіято* не съмь очистилъ ;
И Господь *ще* обитава въ Сіонъ.

КНИГА НА ПРОРОКА АМОСА.

ГЛАВА 1.

1 Думы-тѣ на Амоса, който бѣ отъ пастусы-тѣ на Ѳекое́, които видѣ заради
Израиль въ дни-тѣ на Озіж Іудинъ-тъ
царь, и въ дни-тѣ на Іеровоама Іоасовъ-тъ сынъ Израилевый-тъ царь, двѣ
2 годины прѣди тржсъ-тъ. И рече :
Господь ще рыкне отъ Сіонъ,
И ще издаде гласъ-тъ си изъ Іерусалимъ :
И пасбища-та на пастыри-тѣ ще сѣтувать,
И връхъ-тъ на Кармилъ ще изсъхне.
3 Така говори Господь :
За три прѣстжпленія на Дамаскъ,
И за четыри, нѣма да върнж *наказаніе-то* му ;

Защото вързхоха Галаадъ съ желѣзны
дикани:
4 Но ще проводя огнь въ домъ-тъ Азаиловъ,
Та ще испояде палаты-тѣ на Венадада.
5 И ще съкрушѫ верен-тѣ на Дамаскъ,
И ще истрѣбѭ житель-тъ отъ поле-то
Авенъ,
И държащій-тъ скиптръ отъ домъ-тъ Еденовъ:
И людіе-тѣ Сирійскы ще ся откаратъ
плѣнници въ Киръ, говори Господь.
6 Така говори Господь:
За три прѣстѫпленія на Газѫ,
И за четыри, нѣма да върнѫ *наказаніе-то* ѝ;
Защото съвсѣмъ плѣнихѫ *людіе-тѣ ми*,
За да гы прѣдадѫтъ Едому:
7 Но ще проводя огнь въ стѣнѫ-тѫ на
Газѫ,
Та ще испояде палаты-тѣ ѝ.
8 И ще истрѣбѭ житель-тъ отъ Азотъ,
И държащій-тъ скиптръ оть Аскалонъ,
И ще завърнѫ рѫкѫ-тѫ си противъ Акаронъ,
И остатъкъ-тъ на Филистимцы-тѣ ще загыне, говори Господь Іеова.
9 Така говори Господь:
За три прѣстѫпленія на Тиръ,
И за четыри, нѣма да върнѫ *наказаніе-то* му;
Защото съвсѣмъ прѣдадохѫ *людіе-тѣ ми* въ плѣнъ Едому,
И не поменахѫ братскый-тъ съюзъ;
10 Но ще проводя огнь въ стѣнѫ-тѫ на Тиръ,
Та ще испояде палаты-тѣ му.
11 Така говори Господь:
За три прѣстѫпленія на Едомъ,
И за четыри, нѣма да върнѫ *наказаніе-то* му;
Защото прогони брата си съ мечъ,
И отхвърли благоутробіе-то си,
И ярость-та му раскѫсваше непрѣстанно,
И пазѣше гнѣвъ-тъ си всякога;
12 Но ще проводя огнь върху Θеманъ,
Та ще испояде палаты-тѣ на Восорѫ.
13 Така говори Господь:
За три прѣстѫпленія на Аммоновы-тѣ
сынове,
И за четыри, нѣма да върнѫ *наказаніе-то* имъ;
Защото распаряхѫ непраздны-тѣ на Галаадъ,
За да расширятъ прѣдѣлъ-тъ си.
14 Но ще запалѭ огнь въ стѣнѫ-тѫ на
Раввѫ,
И ще испояде палаты-тѣ ѝ,
Съ въсклицаніе въ день-тъ на бой-тъ,
Съ вихрушкѫ въ день-тъ на бурѭ-тѫ.
15 И царь-тъ имъ ще отиде въ плѣнъ,
Той и началници-тѣ му купно, говори
Господь.

ГЛАВА 2.

1 Така говори Господь:
За три прѣстѫпленія на Моава,
И за четыри, нѣма да върнѫ *наказаніе-то* му;
Защото изгори кости-тѣ на Едомскый-тъ
царь додѣ *станѫхѫ* варъ;
2 Но ще проводя огнь върхъ Моава,
Та ще испояде палаты-тѣ на Каріоѳъ:
И Моавъ ще умре съ метежъ,
Съ въсклицанія, съсъ звукъ на трѫбѫ.
3 И ще истрѣбѭ сѫдникъ-тъ отъ срѣдъ
него,
И ще убіѭ всичкы-тѣ му началницы съ
него, говори Господь.
4 Така говори Господь:
За три прѣстѫпленія на Іудѫ,
И за четыри, нѣма да върнѫ *наказаніе-то* му;
Защото прѣзрѣхѫ законъ-тъ Господенъ,
И не упазихѫ повелѣнія-та му:
И гы заблудихѫ суетни-тѣ имъ,
Вслѣдъ които ходихѫ бащи-тѣ имъ;
5 Но ще проводя огнь върхъ Іудѫ,
Та ще испояде палаты-тѣ на Іерусалимъ.
6 Така говори Господь:
За три прѣстѫпленія на Израиля,
И за четыри, нѣма да върнѫ *наказаніе-то* му;
Защото продадохѫ праведный-тъ за сребро,
И нищій-тъ за единъ чифтъ обуща:
7 Които желаѭтъ земный-тъ прахъ на
главѫ-тѫ на сиромасы-тѣ,

И искривяватъ пать-тъ на убогы-тѣ;
И сынъ и баща му ходятъ при *истж-тж* отроковицж,
За да омърсятъ свято-то ми име:
8 И лѣжатъ при всякой олтарь върху дрехы заложены,
И піятъ *въ* домъ-тъ на богове-тѣ си вино-то на насилствуемы-тѣ.
9 Но азъ истрѣбихъ отъ прѣдъ тѣхъ Аморреецъ-тъ,
На когото высочина-та бѣ като высочина-тж на кедры-тѣ,
И той бѣ крѣпъкъ като джбове-тѣ;
И съсыпахъ плодъ-тъ му изотгорѣ,
И корени-тѣ му изотдолу.
10 И азъ вы възведохъ изъ Египетскж-тж земж,
И вы развождахъ четыридесеть години прѣзъ пустынж-тж,
За да наслѣдите землж-тж на Аморрейцы-тѣ.
11 И въздигнахъ отъ синове-тѣ ви за пророцы,
И отъ юношы-тѣ ви за назирея.
Не е ли така, сынове Израилеви? говори Господь.
12 А вы напоявахте назирея-тѣ съ вино:
И заповѣдахте на пророцы-тѣ,
И казахте *имъ:* Да не пророчествувате.
13 Ето, азъ ще вы натисна на мѣсто-то ви,
Както натискатъ кола пълны съсъ снопове.
14 И бѣгъ-тъ ще ся изгуби отъ бързотечеца,
И силный-тъ не ще укачи силж-тж си,
И юначный-тъ нѣма да избави животъ-тъ си.
15 И стрѣлецъ-тъ не ще може да устои,
Нито бързоногый-тъ да избѣгне,
Нито конникъ-тъ да избави животъ-тъ си:
16 И доблественный-тъ между юнацы-тѣ
Голъ ще побѣгне въ онзи день, говори Господь.

ГЛАВА 3.

1 Слушайте това слово, което Господь говори противъ васъ, сынове Израилеви, противъ всичкый-тъ родъ който възведохъ отъ Египетскж-тж земж, и рѣкохъ:
2 Васъ само познахъ
Отъ всичкы-тѣ родове на земж-тж:
За то ще вы накажж за всичкы-тѣ ви беззаконія.
3 Могжтъ ли двама да ходятъ купно,
Ако не сж съгласни?
4 Ще рыкне ли львъ-тъ въ джбравж-тж,
Ако нѣма ловъ?
Ще издаде ли гласъ-тъ си младый-тъ львъ отъ селеніе-то си,
Ако не е хваналъ нѣщо?
5 Може ли птица да падне въ сѣть на земж-тж,
Дѣто нѣма примкж за нея?
Дига ли ся сѣть отъ земж-тж,
Безъ да ся хване нѣщо?
6 Може ли да звукне тржба въ градъ,
И людіе-тѣ да ся не уплашатъ?
Може ли да стане бѣда въ градъ,
И да не ж е Господь направилъ?
7 Наистинж Господь Іеова нѣма да направи нищо,
Безъ да открые тайно-то си на слугы-тѣ си пророцы-тѣ.
8 Львъ-тъ рыкнж: кой не ще ся уплаши?
Господь Іеова говори: кой не ще пророчествува?
9 Прогласѣте на палаты-тѣ въ Азотъ,
И на палаты-тѣ въ Египетскж-тж земж,
И речѣте: Съберѣте ся върху горы-тѣ на Самаріж,
Та виждте голѣмы-тѣ мятежы всрѣдъ нея,
И насилства-та вжтрѣ въ нея;
10 Защото не знаятъ да правятъ право-то, говори Господь,
Онѣзи които съкровиществуватъ неправдж и грабежъ въ палаты-тѣ си.
11 За то така говори Господь Іеова:
Врагъ ще обыколи земж-тж *ти,*
И ще свали крѣпость-тж ти отъ тебе,
И палати-тѣ ти ще ся разграбятъ.
12 Така говори Господь:
Както пастырь истрыгнува изъ уста-та львовы,
Двѣ голѣни, или край отъ ухо,

Така ще ся истрыгнатъ Израилеви-тѣ
сынове,
Онѣзи които сѣдятъ въ Самарія въ ѫглъ
на одръ,
И въ Дамаскъ *на* постелкѫ.
13 Слушайте и свидѣтелствувайте на Іа-
ковов-тъ домъ,
Говори Господь Іеова, Богъ Саваоѳъ:
14 Че въ който день посѣтѭ прѣстѫпле-
нія-та Израилевы върхъ него,
Ще посѣтѭ и олтари-тѣ на Веѳиль:
И рогове-тѣ на олтарь-тъ ще ся отсѣ-
кѫтъ, и ще паднѫтъ наземи.
15 И ще поразѭ зимный-тъ домъ съ лѣт-
ный-тъ домъ:
И слоновни-тѣ домове ще ся съсыпятъ,
И голѣми-тѣ домове ще ся разорятъ,
говори Господь.

ГЛАВА 4.

1 Слушайте тази думѫ, юници Васанскы,
Които сте въ гора-тѫ на Самарія,
Които насилствувате сиромасы-тѣ,
Които угнѣтявате нищы-тѣ,
Които говорите на господари-тѣ си: До-
несѣте, та да піемъ.
2 Господь Іеова ся клѣ въ святынѭ-тѫ си,
Че, ето, дни идѫтъ върхъ васъ,
Въ които ще вы хванѫтъ съ ѫдицы,
И внуцы-тѣ ви съ рыбарскы кукы.
3 И ще излѣзете изъ проломы-тѣ,
Всяка направо прѣдъ себе си:
И ще бѫдете хвърлены въ крѣпость-тѫ,
говори Господь.
4 Дойдѣте у Веѳиль, та нечествувайте;
Въ Галгалъ умножѣте нечестіе-то;
И доносяйте жъртвы-тѣ си всякѫ сутринѫ,
Десетъцы-тѣ си на три дни;
5 И принесѣте за жъртвѫ на благодареніе
хлѣбъ квасенъ,
И прогласѣте самоволны-тѣ приноше-
нія; извѣстѣте *ги*;
Защото така обичате, сынове Израилеви,
Говори Господь Іеова.
6 И азъ ви дадохъ още чистотѫ на зѫ-
бы-тѣ по всичкы-тѣ ви градове,
И скѫдость отъ хлѣбъ по всичкы-тѣ ви
мѣста;
Но пакъ ся не обърнахте къмъ мене,
говори Господь.
7 И азъ още удържахъ и дъждь-тъ отъ
васъ,
Когато оставахѫ още три мѣсеци до
жетвѫ;
И дадохъ дъждь върху единъ градъ,
И върху другъ градъ не дадохъ дъждь;
Една страна ся намокри,
А страна-та върху която не валѣ дъждь
изсъхна.
8 Така два три града отидохѫ та ся скы-
тахѫ въ единъ градъ да піѭтъ водѫ,
И не ся наситихѫ:
Но пакъ ся не обърнахте къмъ мене,
говори Господь.
9 Поразихъ вы съ вѣтротлѣніе и ръждѫ:
Множество-то на градины-тѣ ви, и на
лозія-та ви,
И на смоковницы-тѣ ви, и на маслины-
тѣ ви,
Изпояде гѫсеница-та;
Но пакъ ся не обърнахте къмъ мене,
говори Господь.
10 Проводихъ върхъ васъ моръ, по пѫть-тъ
на Египетъ:
Юношы-тѣ ви умъртвихъ съ мечъ,
Като заплѣнихъ и коніе-тѣ ви:
И възведохъ смрадъ-тъ на станове-тѣ ви
до ноздри-тѣ ви;
Но пакъ ся не обърнахте къмъ мене,
говори Господь.
11 Направихъ между васъ разоренія,
Както Богъ разори Содомъ и Гоморръ,
И станахте като главнѭ истрыгнѫта изъ
огнь;
Но пакъ ся не обърнахте къмъ мене,
говори Господь.
12 За то така ще ти направѭ, Израилю:
И, понеже ще ти направѭ това,
Приготви ся да посрѣщнешь Бога твое-
го, Израилю.
13 Защото, ето, който образува горы-тѣ,
И създава вѣтръ-тъ,
И възвѣщава на человѣка коя е мысль-та
му,
Който прави зора-тѫ тъмнинѫ,
И стѫпва върху земни-тѣ высочины,
Негово-то име е Іеова, Богъ на силы-тѣ.

ГЛАВА 5.

1 Слушайте това слово,
Плачъ-тъ който азъ пріемамъ заради васъ, доме Израилевъ:
2 Падна, нѣма да стане вече
Израилева-та дѣвица;
Хвърлена е на земя-та си:
Нѣма кой да я дигне.
3 Защото така говори Господь Іеова:
Градъ-тъ, изъ който излазѣхж тысяща, ще остане съсъ сто:
И изъ който излазѣхж сто, ще остане съсъ десеть,
За домъ-тъ Израилевъ.
4 Защото така говори Господь къмъ Израилевъ-тъ домъ:
Потърсѣте мене, и ще живѣете.
5 И не търсѣте Веѳиль,
И не влизайте въ Галгалъ,
И не заминувайте въ Вирсавее;
Защото Галгалъ непрѣмѣнно ще отиде въ плѣнъ,
И Веѳиль ще стане нищо.
6 Потърсѣте Господа, и ще живѣете:
Да ся не устреми като огнь върхъ Іосифовъ-тъ домъ,
Та *го* пояде, безъ да има кой да гаси въ Веѳиль.
7 Вы, които обръщате съдъ-тъ въ пелинь,
И хвърляте нáземи правдж-тж,
8 *Потърсѣте* тогози който прави Плíады-тѣ и Оріона,
И обръща смъртнж-тж сѣнкж въ зорж,
И помрачава день-тъ въ нощь:
Тогозь който повыква морскы-тѣ воды,
И гы излива по лице-то на земж-тж:
Іеова е име-то му:
9 Тогозь който подига внезапно гыбель противъ крѣпкый-тъ,
И гыбель достига въ твърдѣли-тѣ.
10 Мразять тогозь който обличава въ портж-тж;
И гнусять ся отъ тогозь който говори съ правотж.
11 За то, понеже угнѣтявате сиромаха,
И земате отъ него данъкъ жито;
Ако и да съградихте домове отъ дѣланы каменіе,
Нѣма обаче да живѣете въ тѣхъ:
Ако и да насадихте лозія желателны,
Нѣма обаче да піете вино-то имъ.
12 Защото знаж много-то ваши прѣстжпленія,
И тежкы-тѣ ви грѣхове:
Вы които угнѣтявате праведный-тъ, пріемате дарове,
И окривявате сиромасы-тѣ въ портж-тж,
13 За то разумный-тъ ще мълчи въ онова врѣме;
Защото е зло врѣме.
14 Потърсѣте добро-то а не зло-то,
За да живѣете:
И така Господь Богъ на силы-тѣ ще е съ васъ,
Както рекохте.
15 Мразѣте зло-то и обичайте добро-то,
И поставѣте правосждіе въ портж-тж.
Негли Господь Богъ на силы-тѣ помилува
Остатъкъ-тъ Іосифовъ.
16 За то Іеова, Богъ на силы-тѣ, Господь, говори така:
Рыданіе ще бжде по всичкы-тѣ стъгды:
И по всичкы-тѣ пжтища ще говорять:
Горко! горко!
И ще повыкать земледѣлеца на сѣтуваніе,
И искусны-тѣ оплаквателн на рыданіе.
17 И въ всичкы-тѣ лозія ще има рыданіе;
Защото ще замина прѣзъ срѣдъ тебе, говори Господь.
18 Горко на онѣзи които желажтъ день-тъ Господень!
За какво ще ви е той?
День-тъ Господень е тъмнина, а не видѣлина.
19 Както ако бы бѣгалъ человѣкъ отъ лице-то на львъ,
И бы го срѣщнжла мечка;
Или ако влѣзѣше въ домъ и като опре ржкж-тж си о стѣнж-тж
Ухапѣше го змія.
20 Не ще ли да е тъмнина день-тъ Господень, а не видѣлина?
Ей, мракъ, който и блистаніе нѣма.
21 Намразихъ, отвърнахъ ся отъ празднуванія-та ви,

И нѣма да обонѭ въ тържественны-тѣ ви събранія.
22 Ако ми принесете всесъжженія-та и жьртвы-тѣ си,
Нѣма да *гы* пріемѫ,
И нѣма да погледнѫ къмъ примирителны-тѣ жьртвы на хранены-тѣ ви.
23 Отмахни отъ мене мятежъ-тъ на пѣсни-тѣ си:
И свирнѭ-тѫ на псалтири-тѣ ти не щѫ да чуѭ.
24 Но сѫдба-та да тече като водѫ,
И правда-та като потокъ който не прѣсъхнува.
25 Да ли жьртвы и приношенія ми принесохте, доме Израилевъ,
Четыридесеть годины въ пустынѭ-тѫ?
26 А още зѣхте и шатьръ-тъ на вашего Молоха,
И Хіуна, идолы-тѣ си,
Звѣздѫ-тѫ на ваши-тѣ богове,
Които направихте за себе си.
27 За то ще вы прѣселѭ оттатъкъ Дамаскъ,
Говори Господь: Богъ на силы-тѣ е име-то му.

ГЛАВА 6.

1 Горко на немарливы-тѣ въ Сіонъ,
И на живущы-тѣ безгрыжно въ Самарійскѫ-тѫ горѫ,
Изящны-тѣ на първый-тъ отъ народы-тѣ,
При които дохожда домъ-тъ Израилевъ!
2 Минѣте въ Халне, та виждте:
И отъ тамъ прѣминѣте въ голѣмый Емаѳъ:
Послѣ слѣзте въ Геѳъ на Филистимцы-тѣ:
По добри ли сѫ *тѣ* отъ тѣзи царства?
Или прѣдѣлъ-тъ имъ по голѣмъ ли е отъ вашій-тъ прѣдѣлъ?
3 *Горко на онѣзи* които турятъ далечь лошій-тъ день,
И *доносятъ близу прѣстолъ-тъ на насилство-то:
4 Които лѣжатъ на слоновны одрове,
И ся распростиратъ на постелкы-тѣ си,

* *Евр.* доносяте.

И ядатъ агнета-та отъ паство-то,
И телцы-тѣ отъ срѣдъ оборъ-тъ;
5 Които пѣѭтъ съ гласъ-тъ на псалтырь-тъ,
Изнамѣрятъ си музикалны орѫдія, както Давидъ:
6 Които піѭтъ вино съ голѣмы чашы,
И ся мажѫтъ съ изрядны мира;
А за съкрушеніе-то на Іосифа не скърбятъ.
7 За то сега тѣ ще отидѫтъ въ плѣнъ,
Съ първы-тѣ които ще ся заплѣнятъ,
И радость-та на възлѣжащы-тѣ ще ся отнеме.
8 Господь Іеова ся заклѣ въ себе си,
Господь Богъ на силы-тѣ говори:
Азъ ся гнусѭ отъ надиганіе-то на Іакова,
Намразихъ палаты-тѣ му:
За то ще прѣдамъ градъ-тъ и испълненіе-то му;
9 И десеть человѣци ако останѫтъ въ еднѫ кѫщѫ,
Ще умрѫтъ.
10 И на всякого стрыка му
Или който го гори, ще го дигá да изнесе кости-тѣ изъ домъ-тъ,
И ще рече на оногозь който ся нахожда по навѫтрѣ въ кѫщѫ-тѫ:
Има ли още нѣкой съ тебе?
А той ще рече: Нѣма.
Тогазь ще рече: Мълчи;
Защото, не е *сега врѣме* да поменемъ име-то Господне.
11 Защото, ето, Господь заповѣдва,
И ще порази великый-тъ домъ съсъ съсыпванія,
И малкый-тъ домъ съ распуквания.
12 Могѫтъ ли да тичатъ коніе-тѣ връху скалѫ?
Може ли нѣкой да оре *тамъ* съ волове?
Но вы обърнахте сѫдбѫ-тѫ въ жлъчкѫ,
И плодъ-тъ на правдѫ-тѫ въ пелинъ:
13 *Вы* които ся радвате за нищо и никакво,
Които говорите: Не придобыхмы ли си съсъ силѫ-тѫ си могущество?
14 Но ето, азъ ще подигнѫ народъ противъ васъ, доме Израилевъ,
Говори Господь Богъ Саваоѳъ:

И ще вы притѣснятъ,
Отъ входъ-тъ на Емаѳъ до потокъ-тъ на
пустынѭ-тѫ.

ГЛАВА 7.

1 Така ми показа Господь Іеова; и ето,
образувà скакалцы въ начало-то на про-
никнуваніе-то на отавѫ-тѫ: и ето, ота-
ва-та бѣше подирь царскѫ-тѫ коситбѫ.
2 И когато свършихѫ да ядѫтъ трѣвѫ-тѫ
на землѭ-тѫ, тогазь рѣкохъ:
Господи Іеова, бѫди милостивъ, молѭ
ся:
Какъ да ся въздигне Іаковъ? защото е
малъкъ.
3 Господь ся расказа за това;
Нѣма да бѫде, говори Господь.
4 Така ми показа Господь Іеова; и ето,
Господь Іеова выка на сѫдъ съ огнь, и
огнь-тъ испояде голѣмѫ-тѫ безднѫ, и
5 испояде нивы-тѣ. Тогазь рѣкохъ:
Господи Іеова, прѣстани, молѭ ся:
Какъ да ся въздигне Іаковъ? защото е
малъкъ.
6 Господь ся расказа за това:
И то нѣма да бѫде, говори Господь Іео-
ва.
7 Така ми показа; и ето, Господь стое-
ше на зидъ *съзиданъ* съ правомѣръ, и
8 имаше въ рѫкѫ-тѫ си правомѣръ. И ре-
че ми Господь: Що видишь ты, Амосе?
И рѣкохъ: Правомѣръ. Тогазь рече Го-
сподь:
Ето, азъ ще турѭ правомѣръ всрѣдъ
людіе-тѣ си Израиля:
За напрѣдъ нѣма вече да гы щадѭ.
9 И высокы-тѣ мѣста Исаакови ще опу-
стѣѭтъ,
И святилища-та Израилевы ще ся съсы-
пѭтъ:
И ще станѫ противъ Іеровоамовъ-тъ
домъ съ мечъ.
10 Тогазь Амасія священникъ-тъ на Ве-
ѳиль, проводи на Іеровоама Израилевъ-тъ
царь, и каза: Амосъ направи съзаклѣтіе
противъ тебе всрѣдъ Израилевъ-тъ домъ:
земя-та *ни* не може да търпи всичкы-тѣ
11 му думы; Защото така говори Амосъ:
Іеровоамъ ще умре отъ мечъ, а Изра-
иль непрѣмѣнно ще бѫде закаранъ плѣн-
никъ отъ землѭ-тѫ си.
12 Тогазь рече Амасія Амосу: О ты гле-
дачо, иди, бѣгай въ Іудинѫ-тѫ землѭ, и
тамъ яждь хлѣбъ, и тамъ пророчеству-
13 вай: А въ Веѳиль да не пророчеству-
вашь вече, защото е святилище на царя,
и е домъ на царство-то.
14 И отговори Амосъ, та рече на Амасіѭ:
Не бѣхъ азъ пророкъ, нито пророческый
сынъ, но бѣхъ говедарь, и берѣхъ чер-
15 ницы: И Господь мя зѣ отъ подирь ста-
до-то, и рече ми Господь: Иди, пророче-
16 ствувай на людіе-тѣ ми Израиля. Сега
прочее слушай слово-то Господне: Ты
казвашь: Не пророчествувай противъ
Израиля, и да не капе отъ тебе дума
17 противъ Исааковъ-тъ домъ. За то така
говори Господь:
Жена ти ще е блудница въ градъ-тъ,
И синове-тѣ ти и дъщери-тѣ ти ще пад-
нѫтъ отъ мечъ,
И земя-та ти ще ся раздѣли съ вѫже,
А Израиль непрѣмѣнно ще бѫде зака-
ранъ плѣнникъ отъ землѭ-тѫ си.

ГЛАВА 8.

1 Така ми показа Господь Іеова: и ето
2 кошница съ лѣтно овощіе, И рече: Що
видишь ты, Амосе? И рѣкохъ: Кошни-
цѫ съ лѣтно овощіе. Тогазь ми рече
Господь:
Дойде свършъкъ-тъ на людіе-тѣ ми
Израиля:
За напрѣдъ нѣма вече да гы щадѭ.
3 И пѣнія-та на храмъ-тъ ще сѫ вынія
Въ онзи день, говори Господь Іеова:
Много трупове *ще има:*
На всяко мѣсто ще гы исхвърлятъ мъл-
чешкомъ.
4 Слушайте това, вы които поглъщате у-
богы-тѣ,
И погубвате сиромасы-тѣ на тѫзь землѭ,
5 И казвате:
Кога ще мине новомѣсечіе-то, за да про-
дадемъ жито?
И сѫббота-та, за да отворимъ пшеницѫ,

И да смалимъ ефа-тѫ, и да уголѣмимъ
сикль-тъ,
И да прѣправимъ вѣсы-тѣ за измамѫ?
6 За да купимъ сиромасы-тѣ съсъ сребро,
И убогый-тъ за единъ чифтъ обуща,
И да продадемъ изсѣвкы-тѣ на пшеницѫ-тѫ?
7 Господь ся клѣ въ славѫ-тѫ на Іакова,
и рече :
Наистинѫ нѣма да забравѭ никога нищо отъ дѣла-та имъ.
8 Земя-та не ще ли да ся поклати за това,
И да посѣтува всякой който живѣе на неѭ?
И не ще ли да ся разлѣе всичка-та като рѣкѫ,
И не ще ли да ся исхвьрли, и да бѫде наводнена като съ Египетскѫ-тѫ рѣкѫ?
9 И въ онзи день, говори Господь Іеова,
Ще направѭ да зайде слънце-то на пладне,
И ще помрачѫ землѭ-тѫ въ свѣтлъ день.
10 И ще обърнѫ тържества-та ви въ сѣтуваніе,
И всичкы-тѣ ви пѣянія въ плачъ;
И ще турѭ врѣтище на всякы чрѣсла,
И плѣшивость на всякѫ главѫ:
И ще го направѭ като оногова който сѣтува за сынъ единороденъ,
И свьршъкъ-тъ му ще бѫде като день горестенъ.
11 Ето идѫтъ дни, говори Господь Іеова,
И ще проводѭ гладъ на землѭ-тѫ:
Не гладъ за хлѣбъ, нито жаждѫ за водѫ,
Но за слушаніе на слова-та Господни.
12 И ще ся скитатъ отъ море до море,
И отъ сѣверъ до истокъ ще обтичатъ,
Да търсятъ слово-то Господне,
И нѣма да намѣрятъ.
13 Въ онзи день ще прѣмиратъ
Красны-тѣ дѣвицы и юноши-тѣ отъ жаждѫ.
14 Онѣзи които ся кльнѫтъ въ прѣстѫпленіе-то на Самаріѭ,
И които казватъ: Живъ е Богъ твой, Дане,
И живъ е пѫть-тъ на Вирсавее,
Тѣ ще паднѫтъ, и нѣма да станѫтъ вече.

ГЛАВА 9.

1 Видѣхъ Господа че стоеше върху олтарь-тъ, и рече:
Удари горній-тъ прагъ на врата-та,
За да ся потресѫтъ околодверія-та;
И съкруши гы вьрхъ главѫ-тѫ на всичкы тѣзи:
А останалы-тѣ отъ тѣхъ ще умьртвѭ съ мечъ:
Никой отъ тѣхъ съ бѣганіе не ще избѣгне,
И никой отъ тѣхъ съ отърваніе не ще ся отърве.
2 Ако ископаѭтъ до ада,
Отъ тамъ рѫка-та ми ще гы истрьгне:
И ако възлѣзѫтъ на небе-то,
Отъ тамъ ще гы свалѭ.
3 И ако ся скрыѭтъ въ вьрхъ-тъ на Кармилъ,
Отъ тамъ ще гы издирѭ и ще гы хванѫ:
И ако ся скрыѭтъ отъ очи-тѣ ми въ дълбочины-тѣ морскы,
Тамъ ще заповѣдамъ на зміѭ-тѫ, и ще гы ухапе.
4 И ако отидѫтъ въ плѣнъ прѣдъ вратове-тѣ си,
Отъ тамъ ще заповѣдамъ на ножъ-тъ, та ще гы умьртви:
И ще турѭ очи-тѣ си вьрхъ тѣхъ за зло, а не за добро.
5 Защото Господь Іеова на силы-тѣ е онзи,
Който ся прикоснува до землѭ-тѫ, и тя ся топи,
И всичкы що живѣѭтъ на неѭ ще сѣтуватъ:
И ще ся разлѣе всичка-та като рѣкѫ,
И ще бѫде наводнена като съ Египетскѫ-тѫ рѣкѫ.
6 *Той е* който гради горницы-тѣ си на небе-то,
И основава сводъ-тъ си на землѭ-тѫ;
Който повыкнува морскы-тѣ воды,
И излива гы по лице-то на землѭ-тѫ:
Іеова е име-то му.
7 Не сте ли ми като Еѳіопскы сынове,
Вы Израилеви сынове? говори Господь.

Не възведохъ ли Израиля отъ Египет-
ска-тѫ земѭ,
И Филистимцы-тѣ отъ Кафеоръ,
И Сиріаны-тѣ отъ Киръ?
8 Ето, очи-тѣ на Господа Іеова сѫ върху
грѣшно-то царство,
И ще го погубѭ отъ лице-то на земѭ-тѫ;
Но не ще погубѭ съвсѣмъ домъ-тъ Іа-
кововъ, говори Господь.
9 Защото ето, азъ ще заповѣдамъ,
И ще прѣсѣѭ домъ-тъ Израилевъ между
всичкы-тѣ народы,
Както ся прѣсѣва *жито-то* въ реше-
то-то.
И нѣма да падне зърно на земѭ-тѫ.
10 Отъ мечъ ще умрѫтъ всичкы-тѣ грѣшни
между людіе-тѣ ми,
Които говорятъ: Нѣма да допре,
Нито да стигне до насъ зло-то.
11 Въ онзи день
Ще въздигнѫ паднѫлѫ-тѫ скиніѭ Дави-
довѫ,
И ще заградѭ проломы-тѣ ѝ,
И ще въздигнѫ развалины-тѣ ѝ,
И ще ѭ съградѭ пакъ, както въ древ-
ни-тѣ дни:
12 За да наслѣдятъ остатъкъ-тъ на Едомъ,
И всичкы-тѣ народы върху които ся
призва име-то ми,
Говори Господь, който прави това.
13 Ето, идѫтъ дни, говори Господь,
И орачъ-тъ ще стигне жетваря,
И жлеботъпкачъ-тъ сѣятеля:
И отъ горы-тѣ ще прокапе мѫсть,
И всичкы-тѣ хълмове ще ся стопятъ.
14 И ще върнѫ плѣнницы-тѣ отъ людіе-тѣ
си Израиля,
И ще съградятъ запустѣлы-тѣ градове,
и ще *гы* населятъ;
И ще насадятъ лозія, и ще піѭтъ вино-
то имъ;
И ще направятъ градины, и ядѫтъ
плодъ-тъ имъ.
15 И ще гы насадѭ на земѭ-тѫ имъ,
И не ще да ся истрьгнѫтъ вече отъ зе-
мѭ-тѫ си,
Коѭто имъ дадохъ, говори Господь Богъ
твой.

КНИГА НА ПРОРОКА АВДІЯ.

1 Видѣніе Авдіево.
Така говори Господь Іеова за Едомъ:
Чухмы извѣстіе отъ Господа,
И вѣститель ся проводи при народы-тѣ:
Станѣте, и да станемъ противъ него на
брань.
2 Ето, направихъ тя малъкъ между на-
роды-тѣ:
Твърдѣ си презрѣнъ.
3 Прѣльстила тя е гордость-та на сърдце-
то ти,
Тебе който живѣешь въ разсѣлины-тѣ
на канары-тѣ,
Тебе на когото жилище-то е высоко:
Който говоришь въ сърдце-то си:
Кой ще мя свали до земѭ-тѫ?
4 Ако ся възвысишь ты като орелъ,
И туришь гнѣздо-то си между звѣзды-тѣ,
И отъ тамъ ще тя свалѭ, говори Господь.
5 Ако дойдѣхѫ крадци при тебе,
Ако разбойници прѣзъ нощь,
(Какъ быде истрѣбенъ ты!)
Не щѣхѫ ли да грабнѫтъ което бѣ до-
волно за тѣхъ?
Ако гроздоберци дойдѣхѫ при тебе,
Не щѣхѫ ли да оставятъ пабиръкъ?

6 Какъ ся издири Исавъ!
Открыхѫ ся скрышницы-тѣ му!
7 Всичкы-тѣ мѫжіе на съюзъ-тъ ти
Испратихѫ тя до прѣдѣлъ-тъ *ти:*
Человѣци-тѣ, които бѣхѫ въ миръ съ тебе, измамихѫ тя,
И ся прѣукрѣпихѫ противъ тебе:
Които ядѣхѫ хлѣбъ-тъ ти турихѫ примкѫ подъ тебе:
Нѣма разумъ въ него.
8 Въ онзи день, говори Господь,
Не щѫ ли да погубѭ и мѫдры-тѣ отъ Едомъ,
И благоразуміе-то отъ горѫ-тѫ на Исава?
9 И ратници-тѣ ти, Θемане, ще ся уплашатъ,
За да ся истрѣби съ кланіе всякой человѣкъ отъ горѫ-тѫ на Исава.
10 Заради неправдѫ-тѫ къмъ брата ти Іакова,
Ще тя покрые срамъ,
И ще ся истрѣбишь за всегда.
11 Въ день-тъ въ който стоеше ты отъ срещѫ,
Въ день-тъ въ който другородци-тѣ завождахѫ въ плѣнъ войскѫ-тѫ му,
И чужденци-тѣ влѣзохѫ въ порты-тѣ му,
И хвърлихѫ жрѣбіе върхъ Іерусалимъ,
Бѣше и ты като единъ отъ тѣхъ.
12 Не трѣбваше обаче да гледашь
Въ день-тъ на брата си,
Въ день-тъ на отчужденіе-то му;
Нито да ся радвашь за Іудины-тѣ синове,
Въ день-тъ на загынваніе-то имъ;
Нито да велерѣчишь въ день-тъ на угнѣтеніе-то *имъ.*
13 Не трѣбваше да влѣзешь въ портѫ-тѫ на людіе-тѣ ми
Въ день-тъ на бѣдствіе-то имъ;
Нито да гледашь и ты въ злощастіе-то имъ
Въ день-тъ на бѣдствіе-то имъ;
Нито да туришь *рѫкѫ* върхъ имотъ-тъ имъ
Въ день-тъ на бѣдствіе-то имъ;
14 Нито трѣбваше да застанешь на распѫтія-та,
За истрѣбленіе на бѣжанцы-тѣ му:
Нито да прѣдадешь останалы-тѣ му
Въ день-тъ на угнѣтеніе-то *имъ.*
15 Защото день-тъ Господень е близу върхъ всичкы-тѣ народы:
Както си направилъ, ще бѫде и на тебе:
Въздаяніе-то ти ще ся върне на главѫ-тѫ ти.
16 Защото както вы піяхте на святѫ-тѫ ми горѫ,
Така ще піѭтъ всегды всичкы-тѣ народи;
Ей, ще піѭтъ, и ще изсрьбватъ
И ще бѫдѫтъ като че не сѫ были.
17 А на горѫ-тѫ Сіонъ ще има спасеніе,
И ще е свята:
И домъ-тъ Іакововъ ще наслѣди наслѣдія-та си.
18 И Іакововъ-тъ домъ ще е огнь,
И Іосифовъ-тъ домъ пламыкъ,
А Исавовъ-тъ домъ като сламѫ:
И ще ся распалятъ противъ тѣхъ, и ще гы испоядѫтъ:
И не ще да има остатъкъ отъ Исавовъ-тъ домъ;
Защото Господь говори.
19 И южни-тѣ ще наслѣдятъ Исавовѫ-тѫ горѫ,
И полянци-тѣ, Филистимцы-тѣ;
И ще наслѣдятъ нивы-тѣ Ефремовы, и нивы-тѣ Самарійскы:
А Веніаминъ, Галаадъ:
20 И заплѣнена-та тая войска на Израилевы-тѣ синове,
Ще наслѣди землѭ-тѫ на Хананейцы-тѣ до Сарептѫ:
И заплѣнени-тѣ Іерусалимскы, които сѫ въ Сефарадъ,
Ще наслѣдятъ южны-тѣ градове;
21 И ще възлѣзѫтъ избавители на горѫ-тѫ Сіонъ,
За да сѫдятъ горѫ-тѫ Исавовѫ:
И царство-то ще е Господне.

КНИГА НА ПРОРОКА ІОНѦ.

ГЛАВА 1.

1 И слово Господне быде къмъ Іонѫ
2 сынъ-тъ Амаѳіевъ, и рече: Стани, иди
въ Ниневіѭ, голѣмый-тъ градъ, та проповѣдай противъ него; защото нече-
3 стіе-то имъ възлѣзе прѣдъ мене: И станѫ Іона за да побѣгне въ Ѳарсисъ отъ
лице-то на Господа, и слѣзе въ Іоппіѭ
и намѣри корабь който отхождаше въ
Ѳарсисъ, и заплати прѣвозъ-тъ му, и
влѣзе въ него, за да отиде съ тѣхъ въ
Ѳарсисъ, отъ лице-то на Господа.
4 Но Господь подигнѫ голѣмъ вѣтръ
върху море-то, и станѫ голѣма буря въ
море-то, и корабь-тъ бѣдствуваше да ся
5 съкруши. И корабници-тѣ ся уплашихѫ,
и извыкахѫ всякой къмъ свой-тъ си
богъ, и хвърлихѫ въ море-то съсѫды-тѣ
които бѣхѫ въ корабь-тъ, за да олекне
отъ тѣхъ: а Іона бѣ слѣзлъ въ дъно-то
на корабъ-тъ, и лѣгнѫлъ, и спѣше дълбоко.
6 И приближи ся при него корабоначалникъ-тъ, та му рече: Защо спишь? стани, призови Бога си, негли Богъ ны
7 помене и не загынемъ. И рекохѫ всякой
на ближній-тъ си: Елате, и да хвърлимъ
жрѣбіе, та да познаемъ заради кого е
това зло върхъ насъ. И хвърлихѫ жрѣбіе, и паднѫ жрѣбіе-то върху Іонѫ.
8 Тогазь му рекохѫ: Кажи ни сега, за
кого е това зло върхъ насъ? Каква ти
е работа-та? и отъ дѣ идешь? Отъ коѭ
9 си земѭ? и отъ кои си людіе? А той
имъ рече: Азъ сьмь Еврейнъ; и боѭ ся
отъ Господа Бога небеснаго, който на-
10 прави море-то и сушѫ-тѫ. Тогазь ся уплашихѫ человѣци-тѣ съ голѣмъ страхъ,
и му рекохѫ: Що е това което си направилъ? Защото познахѫ человѣци-тѣ,
че бѣгаше отъ лице-то Господне, поне-
11 же бѣше имъ обявилъ *това*. И рекохѫ
му: Що да ти сторимъ, за да ся утиши
море-то за насъ? Защото море-то ся
12 обуряваше още повече. И рече имъ:
Земѣте мя, та мя хвърлѣте въ море-то,
и море-то ще ся утиши за васъ; защото азъ познавамъ, че поради мене станѫ тая голѣма буря върху васъ.
13 А человѣци-тѣ гребѣхѫ силно за да
ся върнѫтъ къмъ сушѫ-тѫ, но не можахѫ; защото море-то ся обуряваше още
14 повече противъ тѣхъ. За то извыкахѫ
къмъ Господа, и рѣкохѫ: Молимъ ся,
Господи, молимъ ся, да не загынемъ заради животъ-тъ на тогози человѣка, и
не налагай върхъ насъ неповиннѫ кръвь;
защото ты, Господи, си направилъ както
15 си щѣлъ. И зѣхѫ Іонѫ, и го хвърлихѫ
въ море-то: и море-то ся спрѣ отъ я-
16 рость-тѫ си. Тогазь человѣци-тѣ ся убояхѫ отъ Господа съ голѣмъ страхъ, и
принесохѫ жъртвѫ Господу, и направихѫ обричанія.

ГЛАВА 2.

1 И бѣ опрѣдѣлилъ Господь еднѫ голѣмѫ рыбѫ да погълне Іонѫ. И прѣбыде
Іона въ коремъ-тъ на рыбѫ-тѫ три дни
и три нощи.
2 И помоли ся Іона Господу Богу свое-
3 му изъ коремъ-тъ на рыбѫ-тѫ, И рече:
Извыкахъ въ скърбь-тѫ си къмъ Господа, и мя послуша:
Изъ коремъ-тъ на ада извыкахъ, *и* ты
чу гласъ-тъ ми.
4 Защото мя хвърли ты въ дълбочины-тѣ,
въ сърдце-то на море-то,

И обыколиха мя потоци:
Всичкы-тѣ твои вълны и вълненія-та ти
прѣминахѫ върхъ мене.
5 И азъ рѣкохъ: Отхвърленъ съмь отъ о-
чи-тѣ ти;
Но ще погледнѫ пакъ къмъ святый-тъ
твой храмъ.
6 Воды-тѣ мя окружихѫ до душѫ,
Бездна-та мя обгърнѫ,
Морскый бурянъ ся обви около главѫ-тѫ
ми.
7 Слѣзохъ до дъно-то на горы-тѣ:
Вереи-тѣ земны бѣхѫ отгорѣ ми за вы-
нѫгы:
Но избавилъ си животъ-тъ ми изъ ровъ-тъ,
Господи Боже мой.
8 Като чезнѣше въ мене душа-та ми, по-
менѫхъ Господа:
И молитва-та ми влѣзе при тебе, въ свя-
тый-тъ ти храмъ.
9 Които пазятъ лъжливы-тѣ суеты
Отчуждаватъ ся отъ помилуваніе-то си.
10 Но азъ ще ти принесѫ жъртвѫ съ гласъ
на хвалѫ;
Ще отдамъ което съмь ся обрекълъ.
Спасеніе-то е отъ Господа.
11 И заповѣда Господь на рыбѫ-тѫ, та
избълва Іонѫ на сушѫ-тѫ.

ГЛАВА 3.

1 И слово Господне быде къмъ Іонѫ вто-
2 рый пѫть и рече: Стани, иди въ Нине-
віѭ, голѣмый-тъ градъ, и проповѣдай му
проповѣданіе-то, което ти азъ говорѭ.
3 И станѫ Іона, и отиде въ Ниневіѭ, спо-
редъ слово-то Господне: а Ниневія бѣ
4 градъ твърдѣ голѣмъ, три дни пѫть. И
начнѫ Іона и вървѣ прѣзъ градъ-тъ е-
динъ день пѫть, и проповѣда, и рече:
Още четыридесеть дни, и Ниневія ще
бѫде съсыпана.
5 И мѫжіе-тѣ на Ниневія повѣрвахѫ въ
Бога, проповѣдахѫ постъ, и ся облѣко-
хѫ въ врѣтища, отъ най голѣмый-тъ имъ
6 до най малкый-тъ имъ; Защото слово-
то бѣ стигнало до Ниневійскый-тъ царь,
и станѫ отъ прѣстолъ-тъ си, и съблѣче
одеждѫ-тѫ си отъ себе си, и ся покры
7 съ врѣтище, и сѣднѫ на пепелъ. И про-
повѣда ся и прогласи ся въ Ниневіѭ
съсъ заповѣдь отъ царя и отъ голѣмцы-
тѣ му, и каза ся: Человѣци-тѣ и ското-
ве-тѣ, говеда-та и овцы-тѣ, да не вку-
сятъ нищо: нито да пасѫтъ, нито водѫ да
8 піѭтъ; Но человѣкъ и скотъ да ся по-
крыѭтъ въ врѣтища, и да выкнѫтъ крѣп-
ко къмъ Бога; и да ся върнѫтъ всякой
отъ лошій-тъ си пѫть, и отъ неправдѫ-
9 тѫ която е въ рѫцѣ-тѣ му. Кой знае *да
ли* не ще ся повърне и раскае Богъ, и ся
върне отъ гнѣвъ-тъ на ярость-тѫ си, та
10 не погынемъ? И видѣ Богъ дѣла-та имъ,
че ся върнахѫ отъ лошій-тъ си пѫть:
и ся раская Богъ заради зло-то, кое-
то рече да имъ направи; и *го* не на-
прави.

ГЛАВА 4.

1 И станѫ много мѫчно на Іонѫ, и въз-
2 негодува. И помоли ся Господу, и рече:
О Господи, не бѣше ли тази дума-та ми,
когато бѣхъ още въ отечество-то си? за
то прѣдварихъ да бѣгамъ въ Ѳарсисъ;
защото знаяхъ че си ты Богъ благоу-
тробенъ и милосердъ, дълготърпѣливъ и
многомилостивъ, и ся раскайвашь за зло-
3 то. И сега, Господи, земи, молѭ ти ся,
душѫ-тѫ ми отъ мене; защото ми е по
4 добрѣ да умрѫ нежели да живѣѭ. И ре-
че Господь: Добрѣ ли е да негодувашь?
5 И излѣзе Іона изъ градъ-тъ, и сѣднѫ
къмъ въсточнѫ-тѫ странѫ на градъ-тъ,
и тамъ си направи колибѫ, и сѣдѣше
подъ неѭ на сѣнкѫ-тѫ, додѣ да види що
6 имаше да стане на градъ-тъ. И опрѣдѣли
Господь Богъ еднѫ тыквѫ, която възлѣ-
зе надъ Іонѫ, за да е сѣнка надъ гла-
вѫ-тѫ му, за да го олекчи отъ скърбь-тѫ
му. И зарадва ся Іона заради тыквѫ-тѫ
съ радость голѣмѫ.
7 И когато ся зазори на утринь-тѫ о-
прѣдѣли Богъ единъ червій, и порази
8 тыквѫ-тѫ, и изсъхнѫ. И щомъ изгрѣя
слънце-то опрѣдѣли Богъ въсточенъ го-
рещъ вѣтръ: и нападнѫ слънце-то върху
главѫ-тѫ на Іонѫ, щото прѣмираше; и

поиска въ сърдце-то си да умре; и ре-
че: По добрѣ ми е да умрѫ нежели да
9 живѣѭ. И рече Богъ на Іона: Добрѣ ли
е да негодувашь за тыквѫ-тѫ? И рече:
Добрѣ е да негодувамъ до смърть.
10 И рече Господь: Ты пожали тыквѫ-тѫ,
за коѭто не си ся трудилъ, нито си ѭ
възрастилъ, коѭто ся роди въ еднѫ нощь,
11 и въ еднѫ нощь ся загуби. И азъ не
трѣбваше ли да пожалѭ Ниневіѭ, вели-
кый-тъ градъ, въ който има повече отъ
дванадесеть тмы человѣци, които не
различаватъ дѣсницѫ-тѫ си отъ лѣви-
цѫ-тѫ си, и скотове много?

КНИГА НА ПРОРОКА МИХЕЯ.

ГЛАВА 1.

1 Слово-то Господне, което быде къмъ Михея Моресееецъ-тъ въ дни-тѣ на Іоеама, Ахаза, и Езекіѭ, царіе-тѣ на Іудѫ, което видѣ заради Самаріѭ и Іерусалимъ.
2 Слушайте, всичкы людіе:
Внимавай, земле и испълненіе нейно:
И Господь Іеова да ви е свидѣтель,
Господь изъ святый-тъ си храмъ.
3 Защото ето, Господь излазя изъ мѣсто-то си,
И ще слѣзе, и ще стѫпи на высочины-тѣ земны.
4 И горы-тѣ ще ся стопятъ подъ него,
И долове-тѣ ще ся распукнѫтъ,
Като воськъ отъ лице-то на огнь-тъ,
И като воды що ся наливатъ низъ стрьмно.
5 Заради нечестіе-то на Іакова е всичко това,
И заради грѣхове-тѣ на Израилевъ-тъ домъ.
Кое е нечестіе-то на Іакова? Не е ли Самарія?
И кои сѫ высокы-тѣ Іудины мѣста? Не е ли Іерусалимъ?
6 За то ще направѭ Самаріѭ грамады *отъ каменіе* на нивѫ,
Мѣсто за садене на лозія:
И ще изсыпѫ каменіе-тѣ ѝ въ долъ-тъ,
И ще открыѭ основанія-та ѝ.
7 И всичкы-тѣ ѝ ваяни ще ся испотрошатъ,
И всичкы-тѣ ѝ възмьздія ще ся изгорятъ въ огнь,
И всичкы-тѣ ѝ идолы ще погубѭ;
Защото отъ мьздѫ на блудъ ги е събрала,
И въ мьздѫ на блудъ ще ся върнѫтъ.
8 За то ще рыдаѭ и ще лелечѫ,
Ще ходѭ съблѣченъ и голъ;
Ще направѭ рыданіе като чакалы-тѣ,
И сѣтуваніе като камилоптицы-тѣ.
9 Защото рана-та ѝ е неисцѣлима,
Защото дойде до Іудѫ,
Стигнѫ до портѫ-тѫ на людіе-тѣ ми, до Іерусалимъ.
10 Не възвѣщавайте *това* въ Геѳъ, никакъ не плачѣте:
Въ *Виѳъ-афрѫ уваляй ся въ прахъ-тъ.
11 Замини, жителко на †Сафиръ, като имашь голѫ срамотѫ-тѫ си:
Жителка-та на Сааненъ не излѣзва.
Рыданіе-то на Виѳъ-езилъ ще земе отъ васъ жилище-то си.
12 Защото жителка-та на §Мароѳъ ся оскърби за благо-то,

* Домъ на прахъ.
† Хубость.
§ Горесть.

Понеже слѣзе зло отъ Господа до порта-тѫ на Іерусалимъ.
13 Жителко на Лахисъ, впрегни бързый-тъ конь въ колесницѫ-тѫ;
Ты, начало на грѣхъ-тъ къмъ Сіонова-тѫ дъщерѭ;
Защото нечестія-та Израилевы въ тебе ся намѣрихѫ.
14 За то ще пратишь дарове на Морешетъ-геѳъ:
Домове-тѣ на *Ахзивъ ще излъжѫтъ Израилевы-тѣ царіе.
15 Ще ти доведѫ още наслѣдникъ, жителко на †Мариса:
Ще дойде до Одолламъ Израилева-та слава.
16 Оплѣшивѣй, и острижи главѫ-тѫ си
Заради милы-тѣ си чада;
Разшири плѣшивость-тѫ си като орелъ,
Защото быдохѫ заплѣнены отъ тебе.

ГЛАВА 2.

1 Горко на тѣзи що измыслюватъ беззаконіе,
И на тѣзи що ухытруватъ зло на одрове-тѣ си!
Щомъ изгрѣе зорница-та, и го правятъ,
Защото е въ силѫ-тѫ на рѫкѫ-тѫ имъ.
2 И желаятъ нивы, и земятъ съ насиліе;
И домове, и грабятъ *гы*;
Така разграбятъ человѣка и домъ-тъ му,
Ей, человѣка и наслѣдіе-то му.
3 За то така говори Господь:
Ето, противъ този родъ азъ измыслювамъ зло,
Отъ което не ще можете да извадите вратове-тѣ си,
Нито ще ходите гордѣливо; защото това врѣме е зло.
4 Въ онзи день ще ся земе пословица противъ васъ,
И съ голѣмъ плачь ще плачатъ
И рекатъ: Изгынахмы съвсѣмъ:

Промѣнилъ е дѣлъ-тъ на людіе-тѣ ми;
Какъ *го* отчужди отъ мене!
Вмѣсто да отдаде раздѣли нивы-тѣ ни.
5 За то не ще да имашь ты нѣкого който да тури вѫже съсъ жрѣбіе
Въ събраніе-то Господне.
6 Вы, които пророчествувате, не пророчествувайте, *казватъ*:
Нѣма да пророчествуватъ на тѣхъ:
Срамъ-тъ нѣма да ся отдалечи.
7 О ты, що ся наричашь домъ Іакововъ,
Смалилъ ли ся е Духъ-тъ Господень?
Таквызь ли сѫ дѣла-та му?
Думы-тѣ ми не правятъ ли добро на онogозь който ходи право?
8 И понапрѣдъ людіе-тѣ ми ся повдигнахѫ като врагове:
Грабите кожухъ-тъ отъ дрехѫ-тѫ
На онѣзь които заминуватъ безъ страхъ,
Когато ся врѫща отъ брань-тѫ.
9 Женны-тѣ на людіе-тѣ ми изпъдихте отъ пріятны-тѣ имъ домове:
Отъ чада-та имъ отнѣхте славѫ-тѫ ми за всегда.
10 Станѣте, та тръгнѣте; защото не е тя почивка-та *ви*;
Понеже ся омърси, ще ся погуби,
И даже съ жестоко погубваніе.
11 Ако ходи нѣкой по вѣтръ-тъ и говори лъжы,
И казва: Ще ти пророчествувамъ за вино и сикерѫ,
Той наистинѫ ще е пророкъ на тѣзи людіе.
12 Наистинѫ ще съберѫ всичкы тебе, Іакове;
Наистинѫ ще приберѫ остатъкъ-тъ Израилевъ;
Ще гы турѭ наедно като овцы Восорскы,
Като стадо всрѣдъ оградѫ-тѫ имъ:
Голѣмъ шумъ ще направятъ отъ *множество-то на* человѣцы-тѣ.
13 Който разбива възлѣзе прѣдъ тѣхъ:
Разбихѫ, и минахѫ прѣзъ портѫ-тѫ,
И излѣзохѫ прѣзъ неѭ:
И Царь-тъ имъ заминѫ прѣдъ тѣхъ,
И Господь глава на тѣхъ.

* Лъжа.
† Наслѣдіе.

ГЛАВА 3.

1 И рѣкохъ: Слушайте сега, главатари Іаковови,
И началници на Израилевъ-тъ домъ:
Не е ли за васъ да познавате сѫдъ-тъ?
2 Вы, които мразите добро-то, и обычате зло-то,
Които одирате кожѫ-тѫ имъ отъ връху тѣхъ,
И плъть-тѫ имъ отъ кости-тѣ имъ.
3 Които пояждате още и плъть-тѫ на людіе-тѣ ми,
И дерете кожѫ-тѫ имъ отъ връху тѣхъ,
И съкрушавате кости-тѣ имъ,
И *гы* насичате като за котелъ,
И като месо въ гърне-то.
4 Тогазъ ще извыкатъ къмъ Господа, но не ще да гы послуша:
И даже ще скрые лице-то си отъ тѣхъ въ онова врѣме,
Защото ся докарахѫ злѣ въ дѣяніѧ-та си.
5 Така говори Господь:
Заради пророцы-тѣ, които правятъ людіе-тѣ ми да заблуждаватъ,
Които хапятъ съсъ зѫбы-тѣ си и выкатъ: Миръ,
И ако не тури нѣкой въ уста-та имъ *нѣщо*,
Провъзгласяватъ бой противъ него.
6 За то нощь ще бѫде у васъ вмѣсто видѣніе,
И тъмнина у васъ вмѣсто прореченіе:
И слънце-то ще зайде върху пророцы-тѣ,
И день-тъ ще ся смрачи върху тѣхъ.
7 Тогазъ ще ся постыдятъ гледачи-тѣ,
И ще ся засрамятъ чародѣи-тѣ;
И ще покрыятъ устны-тѣ си всичкы тѣзи,
Защото нѣма отвѣтъ отъ Бога.
8 Но азъ наистинѫ сьмъ пъленъ съсъ силѫ отъ Духъ Господень,
И съсъ сѫдба, и съ крѣпость,
За да изявѭ на Іакова прѣстѫпленіе-то му,
И на Израиля грѣхъ-тъ му.
9 Слушайте прочее това, главатари на Іакововъ-тъ домъ,
И началници на Израилевъ-тъ домъ,
Които ся гнусите отъ сѫдбѫ,
И искривявате всякѫ правотѫ:
10 Които градите Сіонъ съ кръвь,
И Іерусалимъ съ беззаконіе.
11 Началници-тѣ му сѫдятъ за дарове,
И священници-тѣ му учатъ за заплатѫ,
И пророци-тѣ му чародѣйствуватъ за сребро,
И ся облѣгатъ на Господа, и казватъ:
Не е ли Господь всрѣдъ насъ?
Зло нѣма да дойде върхъ насъ.
12 За то Сіонъ поради васъ ще ся изоре като нивѫ,
И Іерусалимъ ще стане грамады,
И гора-та на домъ-тъ *Господень* като высокы мѣста на дѫбравѫ.

ГЛАВА 4.

1 А въ послѣдни-тѣ дни
Гора-та на домъ-тъ Господень
Ще ся утвърди на върхъ-тъ на горы-тѣ,
И ще ся възвыси надъ хълмове-тѣ:
И племена ще ся стичатъ на неѭ.
2 И много народи ще отидѫтъ, и ще рекѫтъ:
Дойдѣте, и да възлѣземъ на горѫ-тѫ Господнѭ,
И въ домъ-тъ на Бога Іаковова:
И ще ны научи пѫтища-та си,
И ще ходимъ въ стѫпкы-тѣ му;
Защото ще излѣзе законъ отъ Сіонъ,
И слово Господне отъ Іерусалимъ.
3 И ще сѫди помежду много племена,
И ще изобличи народы крѣпкы до надалечь:
И ще исковѫтъ ножове-тѣ си за палечници,
И копіѧ-та си за сърпове:
Народъ върхъ народъ не ще вдигне ножъ,
Нито ще учатъ вече брань.
4 И ще сѣднатъ всякой подъ лозѫ-тѫ си, и подъ смоковницѫ-тѫ си;
И не ще има кой да *гы* плаши;
Защото уста-та на Господа Саваоѳа говорихѫ.
5 Защото всичкы-тѣ народи ходятъ всякой въ име-то на бога си:
А ный ще ходимъ въ име-то на Господа Бога нашего въ вѣкъ и въ вѣкъ.
6 Въ онзи день, говори Господь,

Ще съберж хромящій-тъ,
И ще приберж исгласканый-тъ, и онѣзи които съмь оскърбилъ.
7 И ще направиж хромящій-тъ остатъкъ,
И отхвърленый-тъ, народъ крѣпъкъ,
И Господь ще царува надъ тѣхъ въ горж-тж Сіонъ,
Отъ нынѣ и до вѣка.
8 И ты, стълпе на стадо-то,
Твърдѣлю на Сіоновж-тж дъщерж,
Въ тебе ще дойде първа-та власть:
Ей, на Іерусалимскж-тж дъщерж ще дойде царство-то.
9 Защо выкашь сега велегласно?
Нѣма ли царь въ тебе?
Загынж ли съвѣтникъ-тъ ти,
Че тя обзѣхж болѣзни като на женж кога ражда?
10 Болѣзнувай, и мачи ся, дъщи Сіонова,
Като женж която ражда;
Защото ще излѣзешь сега изъ градъ-тъ,
И ще ся населишь въ поле,
И ще отидешь до Вавилонъ;
Тамъ ще ся освободишь;
Тамъ ще тя искупи Господь отъ ржкж-тж на врагове-тѣ ти.
11 А сега ся събрахж противъ тебе много народи,
И казватъ: Нека стане мрьсна,
И да гледа око-то ни върху Сіоновж-тж *дъщеріж*;
12 Но тѣ не познаватъ мысли-тѣ Господни,
Нито разумѣватъ неговъ-тъ съвѣтъ,
Че гы е събралъ като снопове на гумно.
13 Стани, та вършѣй, Сіонова дъщи;
Защото ще направиж рогъ-тъ ти желѣзенъ,
И копыта-та ти ще направиж мѣдны:
И ще съкрушишь много людіе:
И ще посвятиж печалбы-тѣ имъ на Іеова,
И имотъ-тъ имъ на Господа на всичкж-тж земж.

ГЛАВА 5.

1 Събери ся сега въ пълкове, дъщи на пълкове:
Турена е обсада противъ насъ:
Ще поразятъ сждіж-тж на Израиля съ жезлъ въ челюсть-тж.
2 И ты, Виелеемъ Ефраео,
Ако и да си малъкъ за да бждешь между тысящы-тѣ Іудины,
Изъ тебе ще излѣзе за мене онзи който ще бжде вождь въ Израиль,
На когото исходи-тѣ сж изъ начала отъ дни вѣчны.
3 За то ще гы остави,
До врѣме-то *въ което* раждающа-та ще роди,
Тогазь остатъкъ-тъ на братіж-та му
Ще ся върне при Израилевы-тѣ сынове.
4 И той ще стои и упасе съ крѣпость-тж Господнж,
Съ величество-то на име-то на Господа Бога своего:
И тѣ ще ся населятъ;
Защото сега ще ся увеличи той до крайща-та на земж-тж.
5 И той ще бжде миръ:
Когато Ассиріецъ-тъ дойде въ земж-тж ни,
И когато стжпи въ палаты-тѣ ни,
Тогазь ще повдигнемъ противъ него седмь пастыри,
И осмь началны человѣцы;
6 И ще поядатъ Ассирійскж-тж земж съ мечь,
И земж-тж на Нимрода у входове-тѣ ѝ:
И ще *ны* освободи отъ Ассиріецъ-тъ,
Когато дойде въ земж-тж ни,
И когато стжпи въ прѣдѣлы-тѣ ни.
7 И остатъкъ-тъ Іакововъ ще е всрѣдъ много народы
Като росж отъ Господа,
Като капкы отъ дъждь на трѣвж,
Която не чака отъ человѣка,
Нито ся надѣе на человѣческы сынове.
8 И остатъкъ-тъ на Іакова ще бжде между народы,
Всрѣдъ много племена,
Като лъвъ между скотове въ джбравж,
Като младъ лъвъ между стада отъ овцы,
Който като минува тъпче и расксва, и нѣма кой да освобождава.
9 Ржка-та ти ще ся възвыси върхъ противницы-тѣ ти,
И всичкы-тѣ ти врагове ще ся истрѣбятъ.
10 И въ онзи день, говори Господь:
Ще истрѣбиж коніе-тѣ ти отъ срѣдъ тебе,

И ще погубя колесницы-тѣ ти.
11 И ще истрѣбя градове-тѣ на твоя-тѫ земя,
И ще съсыпя всички-тѣ ти твърдѣли.
12 И ще истрѣбя обаянія-та отъ рѫкѫ-тѫ ти:
И не ще имашь *вече* прокобители.
13 И ще истрѣбя идолы-тѣ ти
И кумиры-тѣ ти отъ срѣдъ тебе:
И не ще ся поклонишь вече на дѣло-то на рѫцѣ-тѣ си.
14 И ще искореня Ашеры-тѣ ти отъ срѣдъ тебе,
И ще съсыпя градове-тѣ ти:
15 И ще направя отмъщеніе съ ярость и съ гнѣвъ връхъ народы-тѣ,
Които не *мя* послушахѫ.

ГЛАВА 6.

1 Слушайте сега което говори Господь:
Стани, сѫди ся прѣдъ горы-тѣ,
И да чуятъ хълмове-тѣ гласъ-тъ ти.
2 Слушайте, горы, сѫдбѫ-тѫ Господнѭ,
И вы, крѣпкы основанія на земя-тѫ;
Защото Господь има сѫдбѫ съ людіе-тѣ си,
И ще ся сѫди съ Израиля.
3 Людіе мои, що ви направихъ?
И въ какво ви досадихъ?
Отговорѣте противъ мене.
4 Защото азъ вы възведохъ изъ Египетскѫ-тѫ земя,
И вы избавихъ отъ домъ-тъ на поробощеніе-то;
И проводихъ прѣдъ васъ Моисея, и Аарона, и Маріамъ.
5 Людіе мои, помнѣте сега що съвѣща Валакъ Моавскый царь,
И що му отговори Валаамъ Веоровый сынъ,
Отъ Ситтимъ до Галгалъ,
За да познаете правдѫ-тѫ Господнѭ:
6 Съ какво да дойдѫ прѣдъ Господа,
Да ся поклоня прѣдъ Бога Вышняго?
Да дойдѫ ли прѣдъ него съсъ всесъжженія,
Съ единолѣтны телцы?
7 Ще ся възблагодари ли Господь въ тысящы овны,
Или въ тмы рѣкы отъ елей?
Да дамъ ли първородный-тъ си *заради* прѣстѫпленіе-то си,
Плодъ-тъ на утробѫ-тѫ си *заради* грѣхъ-тъ на душѫ-тѫ си?
8 Той ти показа, человѣче, що е добро-то:
И що иска Господь отъ тебе,
Освѣнь да правишь праведно-то, и да обичашь милость,
И да ходишь смирено съ Бога твоего?
9 Гласъ-тъ Господень выка къмъ градъ-тъ,
И мѫдрость-та ще види име-то ти,
Слушайте жезлъ-тъ и който го е опрѣдѣлилъ.
10 Стоятъ ли още съкровища-та на нечестіе-то
Въ домъ-тъ на нечестивый-тъ,
И гнусна-та недостаточна мѣра?
11 Да *гы* оправдая ли съ нечестивы-тѣ вѣсы,
И съ врѣтище-то на лъстивы-тѣ драмове?
12 Защото богати-тѣ му сѫ пълни съ неправдѫ,
И жители-тѣ му говорихѫ лъжѫ,
И языкъ-тъ имъ е измамителенъ въ уста-та имъ.
13 И азъ като тя поразя ще тя ослабя,
Ще тя запустя заради грѣхове-тѣ ти.
14 Ще ядешь, и нѣма да ся насыщавашь,
И гладъ-тъ ти *ще е* всрѣдъ тебе:
И ще приберешь, но нѣма да отървешь;
И каквото си отървешь, ще го прѣдамъ на мечъ.
15 Ты ще сѣешь, а нѣма да жънешь:
Ты ще истискашь маслины,
А нѣма да ся мажешь съ елей;
И мѫсть, а нѣма да піешь вино.
16 Защото ся упазихѫ повелѣнія-та на Амрія,
И всички-тѣ дѣла на Ахаавовъ-тъ домъ,
И ходихте въ тѣхны-тѣ съвѣты:
За да тя прѣдамъ на погибель,
И жители-тѣ ти на звизданіе:
И ще носите укоръ-тъ на людіе-тѣ ми.

ГЛАВА 7.

1 Горко ми!
Защото съмь като послѣдне плодобраніе лѣтно,
Като пабиръкъ слѣдъ гроздоберъ:

Нѣма гроздъ за да яде нѣкой :
Душа-та ми пожела първозрѣлы-тѣ плодове.
2 Прѣподобенъ ся погуби отъ земѭ-тѫ,
И нѣма правъ между человѣцы-тѣ :
Всичкы-тѣ ся засаждатъ за кръвь :
Ловятъ всякой брата си съсъ сѣть.
3 За да злотворятъ твърдѣ много съ рѫцѣ-тѣ *си :*
Началникъ-тъ иска, и сѫдія-та *гледа* за мьздѫ :
И голѣмецъ-тъ произнося лукаво-то си желаніе,
Което развратно испълняватъ.
4 По добрый-тъ отъ тѣхъ е като трьнъ:
Правый-тъ *по бодливъ* отъ трьнливъ плетъ :
День-тъ на пазачы-тѣ ти, посѣщеніе-то ти, стигнѫ.
Сега ще е недоумѣніе-то имъ.
5 Не ся увѣрявайте на другарь,
Нѣмайте дрьзновеніе на тѣсенъ пріятель:
Пази двери-тѣ на уста-та си
Отъ лежащѫ-тѫ въ нѣдро-то ти ;
6 Защото сынъ прѣзира бащѫ,
Дъщеря ся повдига противъ майкѫ си,
Снаха противъ свекървѫ си :
Непріятели на человѣка сѫ домашни-тѣ му.
7 А азъ ще погледнѫ къмъ Господа,
Ще чакамъ Бога на спасеніе-то си ;
Богъ мой ще мя послуша.
8 Не ся весели заради мене, враждебнице моя :
Ако и да паднѫ, ще станѫ,
Ако и да сѣднѫ въ тьмнинѫ,
Господь ще ми е свѣтлина.
9 Ще носѭ гнѣвъ-тъ на Господа,
Защото му съгрѣшихъ,
Додѣ разсѫди сѫдъ-тъ ми,
И направи сѫдбѫ-тѫ ми ;
Ще мя изведе на свѣтлинѫ :
Ще видѭ правдѫ-тѫ му.
10 И враждебница-та ми ще види,
И срамъ ще ѭ покрые, която ми говори :
Дѣ е Господь Богъ твой ?
Очи-тѣ ми ще ѭ видятъ :
Сега ще е въ стѫпкуваніе като калъ-тъ на пѫтища-та.
11 Въ който день ся съзидатъ стѣны-тѣ ти,
Въ онзи день ще ся раздаде на далечь заповѣданіе-то.
12 Въ онзи день ще дойдѫтъ до тебе отъ Ассиріѭ,
И отъ крѣпостны-тѣ градове,
И отъ крѣпость-тѫ до рѣкѫ-тѫ,
И отъ море до море, и отъ планинѫ до планинѫ.
13 И земя-та ще запустѣе
Отъ причинѫ-тѫ на жители-тѣ си,
Заради плодъ-тъ на дѣянія-та имъ.
14 Паси людіе-тѣ си съ жезлъ-тъ си,
Стадо-то на наслѣдіе-то си,
Което живѣе уединено въ дѫбравѫ-тѫ, всрѣдъ Кармилъ :
Да пасѫтъ във Васанъ и въ Галаадъ, като въ древни-тѣ дни.
15 Като въ дни-тѣ на исходъ-тъ ти изъ Египетскѫ-тѫ землѭ,
Ще имъ покажѫ чудеса.
16 Народи-тѣ ще видятъ, и ще ся постыдятъ
Заради всичкѫ-тѫ си крѣпость;
Ще турятъ рѫкѫ на уста,
Уши-тѣ имъ ще оглушѣѭтъ.
17 Ще лижѫтъ прьсть-тѫ като змія,
Като земны-тѣ гадове ще треперятъ въ дупкы-тѣ си :
Ще ся устрашатъ отъ Господа Бога нашего,
И ще ся уплашатъ отъ тебе.
18 Кой е подобенъ тебѣ, Богъ
Който прощава беззаконіе,
И не изглежда прѣстѫпленіе-то
На остатъкъ-тъ на наслѣдіе-то си ?
Не пази гнѣвъ-тъ си вынагы,
Защото му е угодно *да прави* милость.
19 Ще ся върне, ще ны помилува,
Ще стѫпче беззаконія-та ни :
Ей, ще хвърлишь всичкы-тѣ имъ грѣхове въ морскы-тѣ дълбины.
20 Ще извършишь истинѫ Іакову,
Милость Аврааму,
Както ся клѣ ты на бащы-тѣ ни отъ древни-тѣ дни.

КНИГА НА ПРОРОКА НАУМА.

ГЛАВА 1.

1 Пророчество противъ Ниневія: книга на виденіе-то на Наума Елкусеанинъ-тъ.
2 Ревнивъ е Богъ, и отмьщава Господь;
Господь отмьщава и ся гнѣви;
Господь ще отмьсти на противницы-тѣ си,
И пази гнѣвъ противъ врагове-тѣ си.
3 Господь е дълготърпѣливъ и великъ въ крѣпость,
И никакъ нѣма да обезвини нечестивый-тъ:
Пать-тъ Господенъ е въ вихрушкѫ и бурѭ,
И облаци сѫ прахъ-тъ на нозѣ-тѣ му.
4 Запрѣщава на море-то и го суши,
И изсушава всичкы-тѣ рѣкы:
Повѣнува Васанъ и Кармилъ,
И Ливанскый цвѣтъ повѣнува.
5 Горы-тѣ ся колебаѭтъ отъ него;
И хълмове-тѣ ся растопяватъ:
А земя-та ся движи отъ присѫтствіе-то му,
Ей, вселенная, и всичкы-тѣ живѣющи на неѭ.
6 Кой може да противостане прѣдъ негодуваніе-то му?
И кой може да устои въ распаленіе-то на гнѣвъ-тъ му?
Ярость-та му ся излива като огнь,
И скалы-тѣ ся съкрушавать прѣдъ него.
7 Господь е благъ, твърдѣль е въ скърбенъ день;
И познава надѣющы-тѣ ся на него.
8 Но съ наводненіе което потопява
Ще направи скончаніе на мѣсто-то ѝ,
И тьмнина ще прегони врагове-тѣ му.
9 Що ся съвѣщавате противъ Господа?
Той ще направи скончаніе:
Угнѣтеніе нѣма да нападне вторый пать:
10 Защото като ся сплитатъ като трьніе,
И ся опиватъ като піяницы
Ще ся изнурятъ като суха слама.
11 Отъ тебе излѣзе
Онзи който размышлява лукаво противъ Господа,
Съвѣтникъ лукавъ.
12 Така говори Господь:
Ако и да сѫ въ благополучіе-то си, още и мнозина,
Но ще бѫдѫтъ посѣчени, когато замине той:
Ако и да тя оскърбихъ,
Нѣма вече да тя оскърбѭ.
13 Защото сега ще съкрушѫ хомотъ-тъ му отъ тебе,
И ще сломіѭ узы-тѣ ти.
14 И Господь даде заповѣдь за тебе,
Че нѣма да ся посѣе отъ име-то ти:
Отъ домъ-тъ на богове-тѣ ти ще изсѣкѫ ваяны-тѣ и лѣяны-тѣ:
Ще *го* направѭ твой гробъ, защото си бесчестенъ.
15 Ето върху горы-тѣ
Нозѣ-тѣ на оногозь който благовѣствува,
И проповѣдва миръ!
Празднувай, Іудо, праздницы-тѣ си,
Отдай обрнчанія-та си,
Защото лошій-тъ нѣма да замине вече прѣзъ тебе:
Съвсѣмъ ся отсѣче.

ГЛАВА 2.

1 Съкрушитель-тъ възлѣзе прѣдъ лице-то ти:
Стрѣжи твърдѣль-тъ, пази пать-тъ,

Укрѣпи чрѣсла-та, уякчи крѣпость-та
 си силно.
2 Понеже Господь повърнѫ слава-тѫ Іа-
 ковова,
Като слава-тѫ Израилевѫ;
Защото истресатели-тѣ гы истресохѫ,
И новрѣдихѫ прачкы-тѣ имъ.
3 Щитъ-тъ на крѣпкы-тѣ му е червенова-
 псанъ,
Мѫжіе-тѣ силни облѣчени въ червени-
 каво:
Колесницы-тѣ *ще сѫ двѫжатъ* съсъ свѣт-
 лѫ стоманѫ
Въ день-тъ на приготвуваніе-то му,
И елховы-тѣ *сулицы* ще сѫ размахатъ
 трепетно.
4 Колесницы-тѣ ще ся смущаватъ по пѫ-
 тища-та,
Ще ся сражаватъ една съ другѫ по стъг-
 ды-тѣ:
Гледъ-тъ имъ ще е като свѣщи,
Ще тичатъ като свѣткавицѫ.
5 Ще помене юнацы-тѣ си; *но* ще ся под-
 плъзнатъ въ пѫть-тѣ си:
Ще тичатъ къмъ стѣны-тѣ му, и покры-
 вало-то ще ся приготви.
6 Порты-тѣ на рѣкы-тѣ ще ся отворятъ,
И палатъ-тъ ще ся разруши.
7 И рѣши ся да ся оплѣни,
Ще ся прѣсели,
И рабыни-тѣ ѝ ще стенятъ като гласъ-тъ
 на гълабы-тѣ,
И ще біѭтъ грьды-тѣ си.
8 И Ниневія е отъ старинѫ като езеро на
 воды; но тѣ ще бѣгатъ.
Стойте, стойте, *ще выкатъ*, и нѣма кой-
 то да гледа назадъ.
9 Обирайте сребро-то, обирайте злато-то;
Защото нѣма свършъкъ на съкровища-та *ѝ:*
Има изобиліе отъ всякакъвы избрани съ-
 сѫды.
10 Испраздни ся, истресе ся, и ся запусти,
И сърдце-то ся топи, и колѣна-та ся
 клатятъ,
И болежъ *има* въ всичкы-тѣ чрѣсла,
А лица-та на всичкы-тѣ сѫ поблѣднѣли.
11 Дѣ е жилище-то на львове-тѣ,
И пасбище-то на млады-тѣ львове,
Дѣто ходяше львъ-тъ, *и* львица-та,
И львче-то, и нѣмаше кой да плаши?
12 Львъ-тъ раскѫсваше доволно за львче-
 та-та си,
И давѣще за львицы-тѣ си,
И пълнѣше пещеры-тѣ си съ хыщеніе,
И жилища-тѣ си съ грабежъ.
13 Ето, азъ съмъ противъ тебе, говори
 Господь на силы-тѣ:
И ще изгорѭ колесницы-тѣ ѝ въ дымъ,
И мечъ-тъ ще испояде млады-тѣ ти ль-
 вове:
И ще истрѣбѭ хыщеніе-то ти отъ зе-
 мѭ-тѫ,
И нѣма да ся чуе вече гласъ-тъ на по-
 сланницы-тѣ ти.

ГЛАВА 3.

1 Горко на кръвопролитникъ градъ!
Всичкий е испълнѣнъ съ лъжѫ и грабежъ:
Хыщеніе-то не оскудѣва.
2 Гласъ на бичове *ся чуе*, и гласъ отъ
 тропотъ на колела,
И на коніе устремляемы, и на колесни-
 цы подскачущы:
3 Конникъ-тъ дига лъскавъ мечъ и свѣт-
 каво копіе:
Има и множество ранени, и голѣмо чи-
 сло убити,
И нѣма свършъкъ на трупове-тѣ:
Прѣтыкатъ ся отъ трупове-тѣ имъ:
4 Отъ много-то блудуванія на привла-
 чителна-тѫ блудницѫ,
Искусна-тѫ въ баянія,
Която продава народы съ блудуванія-та си,
И племена съ баянія-та си.
5 Ето, азъ съмъ противъ тебе,
Говори Господь на силы-тѣ,
И ще повдигна полы-тѣ ти на лице-то ти,
И ще покажѫ на народы-тѣ срамъ-тъ ти,
И на царства-та бесчестіе-то ти.
6 И ще хвърлѭ гнусна нечистотѫ върхъ
 тебе, и ще тя засрамѭ,
И ще тя поставѭ като позорище.
7 И всичкы които тя гледатъ ще бѣгатъ
 отъ тебе,
И ще рекатъ: Ниневія запустѣ:
Кой ще ѭ пожали?
Отъ дѣ да потърсѭ утѣшители за тебе?

8 По добра ли си ты отъ Но Аммонъ,
Който лѣжеше между рѣкы-тѣ,
Окруженъ отъ воды,
На който прѣдбонище бѣ море-то,
И стѣна негова море-то?
9 Крѣпость негова бѣ Ееіопія и Египетъ,
и бѣ бескрайна:
Футъ и Ливійци-тѣ бѣхѫ твои помощници.
10 Но и той ся прѣсели, отиде въ плѣнъ:
И младенци-тѣ му ся съкрушихѫ
По крайща-та на всичкы-тѣ пѫтища:
И хвърлихѫ жрѣбія върху славны-тѣ му мѫжіе,
И всичкы-тѣ му голѣмци вързани быдохѫ съ вериги.
11 И ты ще ся опіешь,
Ще станешь невидима:
И ты ще потьрсишь силѫ противъ врагъ-тъ.
12 Всичкы-тѣ ти твърдѣли *ще сѫ*
Като смоковници съ първоявены-тѣ *си* смоквы:
Ако ся затресѫтъ,
Ще паднѫтъ въ уста-та на ядущій-тъ.
13 Ето, людіе-тѣ ти сѫ жены всрѣдъ тебе:
Врата-та на земѭ-тѫ ти
Ще сѫ съвсѣмъ отворены на врагове-тѣ ти:
Огнь ще пояде верен-тѣ ти.
14 Извади си водѫ за обсадѫ-тѫ,
Укрѣпи твърдѣли-тѣ си;
Влѣзъ въ калъ-тъ и стъпчи глинѫ-тѫ,
Поправи кирпичнѫ-тѫ пещь.
15 Тамъ ще тя изѣде огнь:
Мечъ ще тя истрѣби,
Ще тя изѣде като аттелавъ-тъ:
Множи ся като аттелавъ,
Множи ся като скакалецъ.
16 Умножила си търговцы-тѣ си
Повече отъ звѣзды-тѣ небесны:
Аттелавъ-тъ ся распрострѣ, и литнѫ.
17 Голѣмци-тѣ ти сѫ като скакалцы,
И главатари-тѣ ти като множество отъ скакалцы,
Които сѣдятъ на плетища-та въ студенъ день;
Но като изгрѣе слънце-то, бѣгатъ,
И мѣсто-то имъ не ся познава дѣ бѣхѫ.
18 Пастыри-тѣ ти задрѣмахѫ, царю Ассирійскый:
Благородни-тѣ ти заспахѫ:
Людіе-тѣ ти ся распрьснѫхѫ по горы-тѣ,
И нѣма кой да *гы* събира.
19 Нѣма лѣкъ за съкрушеніе-то ти:
Рана-та ти е люта:
Всичкы-тѣ които слушѫтъ вѣсть-тѫ ти
Ще исплескѫтъ съ рѫцѣ заради тебе;
Защото върхъ кого не нападнѫ злина-та ти всякога?

КНИГА НА ПРОРОКА АВВАКУМА.

ГЛАВА 1.

1 Видѣніе-то което видѣ пророкъ Аввакумъ.
2 До кога, Господи, ще выкамъ, и не щешь да послушашь?
Ще выкамъ къмъ тебе: Неправда! и не щешь да избавишь?
3 Защо мя правишь да гледамъ беззаконіе,
И да виждамъ бѣдствіе?
Защото грабежъ и неправда има прѣдъ мене;
И има що повдигатъ караніе и прѣніе.
4 За то законъ-тъ е празденъ,
И сѫдба съвсѣмъ не излазя;
Понеже нечестивый-тъ насилствува праведный-тъ;
За то излазя сѫдба развратна.

5 Виждте между народы-тѣ, и погледнѣте,
И ся зачудѣте много;
Защото азъ ще направя дѣло въ дни-тѣ ви,
Което не щете повѣрва, ако го прикаже *нѣкой*.
6 Защото, ето, азъ повдигамъ Халдейцы-тѣ,
Народъ лютъ и устремителенъ,
Който ще пройде прѣзъ ширинѫ-тѫ на землѭ-тѫ,
За да наслѣди селенія не свои.
7 Страшни сѫ и ужасни:
Сѫдба-та имъ и власть-та имъ ще происхожда отъ тѣхъ.
8 И копіе-тѣ имъ сѫ по бързи отъ рысове,
И по устремителни отъ вечерни вълцы:
И конници-тѣ имъ ще скачатъ,
И конници-тѣ имъ ще дойдѫтъ отъ далечь;
Ще литнѫтъ като орелъ бързающъ на ядение.
9 Всичкы ще дойдѫтъ за грабежъ:
Взоръ-тъ на лица-та имъ е на напрѣдъ,
И ще съберѫтъ плѣнницы като пѣсъкъ.
10 И ще ся присмиватъ на царіе-тѣ,
И началници-тѣ ще имъ сѫ за присмѣхъ:
Ще ся присмиватъ на всякой твърдѣль;
Защото ще награмадятъ прьсть, и ще го обладаѭтъ.
11 Тогазь духъ-тъ *му ще* ся измѣни,
И ще прѣмине *всякой прѣдѣлъ*, и ще нечествува,
Отдавающе тази своѭ крѣпость на бога си.
12 Не си ли ты отъ вѣкъ, Господи Боже мой, Святый мой?
Нѣма да умремъ.
Ты, Господи, си гы распоредилъ за сѫдбѫ:
И ты, Крѣпкый, турилъ си гы за наказаніе *намъ*.
13 Очи-тѣ *ти* сѫ по чисты отъ колкото да гледашь лукавщины-тѣ,
И не можешь да гледашь въ беззаконіе-то;
Защо гледашь на беззаконницы-тѣ, *и* мълчишь,
Когато нечестивый-тъ поглъща по праведный-тъ отъ себе си?
14 И правишь ли человѣцы-тѣ като морскы-тѣ рыбы,
Като гадины-тѣ, които нѣмать началникъ надъ себе си?
15 Истрыгнува всичкы-тѣ съ вадицѫ,
Влачи гы въ мрѣжѫ-тѫ си,
И гы събира въ неводъ-тъ си;
За то ся весели и ся радва.
16 За то жъртвува на мрѣжѫ-тѫ си,
И гори темянъ на неводъ-тъ си;
Защото чрѣзъ тѣхъ дѣлъ-тъ му е тлъстъ,
И ястіе-то му избрано.
17 Да ли за то ще испразднува мрѣжѫ-тѫ си?
И нѣма да жали да убива всякога народы-тѣ?

ГЛАВА 2.

1 На стражѫ-тѫ си ще застанѫ,
И ще ся въсправѭ на стълпъ-тъ,
И ще пазѭ за да видѭ що ще ми говори,
И що ще отговорѭ на обличитель-тъ си.
2 И отговори ми Господь, и рече:
Пиши видѣніе-то и наложи *го* на таблички,
Щото да тича който го чете.
3 Защото видѣніе-то е още за опрѣдѣлено врѣме,
Но бърза къмъ свършекъ-тъ, и нѣма да излъже:
Ако и да ся бави, чакай го;
Защото непрѣмѣнно ще дойде, нѣма да закъснѣе.
4 Ето душа-та му ся надигнѫ, не е права въ него:
А праведный ще живѣе съ вѣрѫ-тѫ си.
5 И още като нѣкой дързостливъ отъ вино,
Мѫжъ высокоуменъ е, нито мирува;
Който разширява душѫ-тѫ си като адъ,
И е като смърть-тѫ, и не ся насыща,
Но събира при себе си всичкы-тѣ народы,
И скупва при себе си всичкы-тѣ людіе.
6 Не ще ли да земѫтъ всичкы тѣзи притчѫ противъ него,

И пословица присмивателна противъ него? и рекатъ:
Горко на умножавающій-тъ не свое-то! До кога?
И на натегнувающій-тъ на себе си съсъ залозы.
7 Не ще ли да станатъ внезапно онѣзи които тя хапатъ,
И да ся повдигнатъ онѣзъ които тя правятъ окаяненъ,
И ты да имъ си въ разграбеніе?
8 Понеже ты обра много народы,
Всичкый остатъкъ на людіз-тѣ ще тя оберατъ:
Заради кръвь-та на человѣцы-тѣ,
И заради неправдж-тж *ти* на землж-тж,
На градъ-тъ и на всичкы-тѣ живѣющы въ него.
9 Горко на лакомящій-тъ лакомство зло за домъ-тъ си,
За да тури гнѣздо-то си высоко,
За да ся освободи отъ ржкж-тж на злый-тъ!
10 Съвѣщалъ си срамъ за домъ-тъ си,
Като си истрѣбилъ много народы,
И си съгрѣшилъ *противъ* душж-тж си.
11 Защото камыкъ-тъ изъ стѣнж-тж ще извыка,
И дървоврьскы-тѣ ще му отговорятъ.
12 Горко на градящій-тъ градъ съ кръвь,
И на основающій-тъ градъ съ неправдж!
13 Ето не е ли това отъ Господа на силы-тѣ,
Да ся трудятъ людіе-тѣ за огнь-тъ,
И народи-тѣ да ся мжчатъ за суетж-тж?
14 Защото земя-та ще е пълна
Съ познаваніе-то на славж-тж Господнж,
Както воды-тѣ покрыватъ море-то.
15 Горко на онογози който напоява ближнія си,
Тебѣ който наливашь сикерж-тж си, още *го* и опивашь,
За да изгледашь голотж-тж имъ?
16 Напълнилъ си ся съсъ срамъ нежели съсъ славж:
Пій и ты, и нека ся открые краекожіе-то ти:
Чаша-та на дѣсницж-тж Господнж ще ся върне къмъ тебе:
И бывочъ на бесчестіе ще е върху славж-тж ти.
17 Защото неправда-та *ти* къмъ Ливанъ ще тя покрые,
И поврѣжденіе-то на животны-тѣ ще *тя* уплаши,
Заради кръвь-тж на человѣцы-тѣ,
И неправдж-тж *ти* на землж-тж,
На градъ-тъ и на всичкы-тѣ живѣющы въ него.
18 Коя е полза-та на изваяный-тъ,
Че образователь-тъ му го извая?
На лѣяный-тъ, и на учитель-тъ на лъжж-тж,
Че дѣлатель-тъ упова на дѣло-то си,
Та да прави безгласны идолы?
19 Горко на говорящій-тъ на дърво-то: Събуди ся;
На безгласный-тъ камыкъ: Дигни ся.
То ли ще научи?
Ето то е обкрыто съсъ злато и сребро,
И нѣма никакво дыханіе въ него.
20 Но Господь е въ святый-тъ си храмъ:
Да мълчишь прѣдъ него, всичка земле.

ГЛАВА 3.

1 Молитва на пророкъ Аввакума върху Сигіоноѳъ.
2 Господи, чухъ слухъ-тъ ти, *и* ся уболхъ:
Господи, оживявай дѣло-то си всрѣдъ годины-тѣ:
Всрѣдъ годины-тѣ *го* явявай;
Въ гнѣвъ-тъ *си* помени милость.
3 Богъ дойде отъ Ѳеманъ,
И Святый отъ горж-тж Фаранъ. (Села)
Слава-та му покры небеса-та,
И земя-та бѣ пълна съ хвалж-тж му.
4 Сіяніе-то му бѣ като видѣлинж-тж:
Лучи излизахж изъ ржкж-тж му,
И тамъ бѣ скрышница-та на крѣпость-тж му.
5 Прѣдъ него прѣдшествуваше моръ-тъ,
И огневицы излизахж подъ нозѣ-тѣ му.
6 Застанж, и измѣри землж-тж;
Погледнж, и направи да треперятъ народы-тѣ;
И древни-тѣ горы ся съкрушихж,
Вѣчни-тѣ хълмове ся смирихж:
Пжтища-та му сж вѣчны.

7 Видѣхъ шатры-тѣ на Еѳіопія въ скърбь:
Поклатиха ся опоны-тѣ на Мадіамска-
та земя.
8 Разгнѣви ли ся Господь противъ рѣкы-тѣ?
Да ли бѣ ярость-та ти противъ рѣкы-тѣ?
Или гнѣвъ-тъ ти противъ море-то,
Та си възлѣзлъ на коніе-тѣ си,
И на колесницы-тѣ си за избавленіе?
9 Извлѣченъ быде вънъ лакъ-тъ ти,
Както възвѣсти *ты* на племена-та съ
клѣтва. (Села.)
Ты раздра земя-та съ рѣкы.
10 Видѣха тя горы-тѣ, и ся поклатиха:
Потопъ водный нападна:
Бездна-та проводи гласъ-тъ си,
Повдигна рацѣ-тѣ си на высоко.
11 Слънце-то и луна-та застанаха въ жи-
лище-то *си:*
Въ видѣлина-та на стрѣлы-тѣ ти ходяха,
Въ сіяніе-то отъ свѣтканіе-то на твое-
то копіе.
12 Съ негодуваніе си прошелъ прѣзъ зе-
мя-та,
Съ ярость си стъпкалъ народы-тѣ.
13 Излѣзлъ си за избавленіе на людіе-тѣ си;
За избавленіе на помазанникъ-тъ си;
Поразилъ си началникъ-тъ изъ домъ-тъ
на нечестивы-тѣ,
Открылъ си основанія-та до вратъ-тъ.
(Села.)
14 Пронизалъ си съ копія-та му глава-та
на военачалницы-тѣ му:
Устремиха ся като вихрушка за да мя
распрьснатъ:
Радость-та имъ бѣ като да изѣдатъ скры-
шно сиромахъ-тъ.
15 Прошелъ си прѣзъ море-то съ коніе-тѣ си,
Прѣзъ купове на много воды.
16 Чухъ, и чрѣва-та ми ся смутиха:
Устны-тѣ ми трепераха отъ гласъ-тъ:
Гнилота влѣзе въ кости-тѣ ми,
И на мѣсто-то си ся растреперахъ,
Та да си почина въ день-тъ на скърбь-та,
Когато възлѣзе противъ людіе-тѣ
Онзи който ще ся опълчи противъ тѣхъ.
17 Ако и да не прозябне смоковница-та,
Нито да има плодъ по лозы-тѣ:
Трудъ-тъ на маслина-та да ся осуети,
И нивы-тѣ да не дадатъ храна:
Паство-то да ся истрѣби изъ ограда-та,
И да нѣма говеда въ кошары-тѣ;
18 Азъ обаче ще ся веселя въ Господа,
Ще ся радвамъ въ Бога на спасеніе-то си.
19 Іеова Господь е сила-та ми,
И ще направи нозѣ-тѣ ми като на еле-
ни-тѣ,
И ще мя направи да ходя по высокы-
тѣ си мѣста.
Първому пѣвцу върху струнны-тѣ ми
орадія.

КНИГА НА ПРОРОКА СОФОНІЯ.

ГЛАВА 1.

1 Слово-то Господне, което быде къмъ
Софонія сынъ-тъ на Хусія, сынъ-тъ на
Годолія, сынъ-тъ на Амарія, сынъ-тъ
на Езекія, въ дни-тѣ на Іосія сынъ-тъ
Амоновъ, Іудинъ-тъ царь.
2 Ще погубя съвсѣмъ всичко
Отъ лице-то на земя-та, говори Господь.
3 Ще погубя человѣкъ и скотъ:
Ще погубя птицы-тѣ въздушны, и ры-
бы-тѣ морскы,
И спанувапія-та съ нечестивы-тѣ:
И ще истрѣбя человѣка отъ лице-то на
земя-та, говори Господь.
4 И ще простра рака-та си върху Іуда,

И върху всичкы-тѣ жители на Іерусалимъ;
И ще истрѣбѭ остатъкъ-тъ Вааловъ отъ това мѣсто,
И име-то на идолскы-тѣ жрецы съсъ священницы-тѣ;
5 И онѣзи които ся кланятъ на небесно-то войнство върху кащны-тѣ покрывы;
И които ся кланятъ *и* кълнѫтъ въ Господа,
И които ся кълнѫтъ въ Мелхома;
6 И които ся уклонявать отъ подирь Господа,
И които не търсятъ Господа, нито го дирятъ.
7 Мълчи прѣдъ Господа Іеова,
Защото е близу день-тъ Господень;
Защото Господь приготви жъртвѫ,
Опрѣдѣли поканены-тѣ си.
8 И въ день-тъ на жъртвѫ-тѫ Господнѭ,
Ще накажѫ началницы-тѣ, и царскы-тѣ чада,
И всичкы-тѣ що сѫ облѣкли странны дрехы.
9 Въ онзи день ще накажѫ и всичкы-тѣ които прѣскачатъ прагове-тѣ,
Които пълнятъ домове-тѣ на господари-тѣ си съ грабежъ и льсть.
10 И въ онзи день, говори Господь,
Ще бѫде мятежъ на выкъ отъ рыбнѫ-тѫ портѫ,
И рыданіе отъ Масенѫ,
И голѣмо съкрушеніе отъ хълмове-тѣ.
11 Плачѣте, жители на Мактесъ,
Защото ся истрѣбихѫ всичкы-тѣ търговскы людіе:
Изсѣчени быдохѫ всичкы които доносяхѫ сребро.
12 И въ онова врѣме,
Ще издирѭ Іерусалимъ съсъ свѣтилницы,
И отмъстѭ на мѫжіе-тѣ които почиватъ на дрождіе-то си;
Които думатъ въ сърдце-то си:
Господь нѣма да стори ни добро ни зло.
13 За то имотъ-тъ имъ ще бѫде въ разграбеніе,
И кѫщи-тѣ имъ въ запустѣніе;
И ще съградятъ кѫщы, а нѣма да обитаватъ:
И ще насадятъ лозія, а нѣма да піѭтъ вино-то имъ.
14 Близу е великый день Господень,
Близу, и твърдѣ бърза:
Гласъ-тъ на день-тъ Господень:
Горестно ще извыка тамъ крѣпкый.
15 День на гнѣвъ е онзи день,
День на скърбь и на утѣсненіе,
День на запустѣніе и на погубваніе,
День на тъмнинѫ и на мракъ,
День на облакъ и на мъглѫ,
16 День на трѫбѫ и на въсклицаніе
Противъ твърдѣлны-тѣ градове,
И противъ высокы-тѣ стълпове.
17 И ще оскърбѭ человѣцы-тѣ,
И ще ходятъ като слѣпы,
Защото съгрѣшихѫ Господу:
И кръвь-та имъ ще ся излѣе като прахъ,
И меса-та имъ като лайно.
18 Но ни сребро-то имъ ни злато-то имъ
Ще може да гы избави
Въ день-тъ на гнѣвъ-тъ Господень:
И всичка-та земя ще бѫде погълната
Отъ огнь-тъ на ревность-тѫ му;
Защото ще направи скончаніе, даже и скоро,
Върхъ всичкы които живѣѭтъ на земѭ-тѫ.

ГЛАВА 2.

1 Испытайте себе си, испытайте,
Народе безсрамный,
2 Прѣди да роди указъ-тъ *дѣйствіе-то си:*
И день-тъ да прѣйде като плѣвѫ,
Прѣди да нападне върхъ васъ
Распаленіе-то на гнѣвъ-тъ Господень,
Прѣди да нападне върхъ васъ
День-тъ на ярость-тѫ Господнѭ.
3 Търсѣте Господа, всичкы кроткы земни,
Които извършвате сѫдбы-тѣ му:
Търсѣте правдѫ, търсѣте кротость,
Негли ся покрыете въ день-тъ на гнѣвъ-тъ Господень.
4 Защото Газа ще бѫде оставена,
И Аскалонъ ще бѫде запустенъ:
Ще изгонятъ Азотъ въ пладнинѫ,
И Аккаронъ ще ся искорени.

5 Горко на жители-тѣ на морскы-тѣ брѣгове,
На народъ-тъ на Хереѳцы-тѣ!
Слово-то Господне е противъ васъ:
И тебе, Ханаане, земле на Филистимцы-тѣ,
Ще тя погубѭ, та да нѣма жители.
6 И брѣгъ-тъ морскый ще е населенія *и* кладенци на овчары,
И ограды на стада.
7 И *това* приморіе ще е за остатъкъ-тъ на Іудинъ-тъ домъ:
Тамъ ще пасѫтъ:
Въ домове-тѣ на Аскалонъ ще лѣжатъ вечеръ;
Защото Господь тѣхный Богъ ще гы посѣти,
И повърне плѣнъ-тъ имъ.
8 Чухъ хулѫ-тѫ на Моава,
И укоры-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове,
Съ които хулихѫ людіе-тѣ ми,
И ся увеличавахѫ противъ прѣдѣлы-тѣ имъ.
9 За то, живъ сьмь азъ, говори Господь на силы-тѣ, Богъ Израилевъ,
Непрѣмѣнно Моавъ ще бѫде като Содомъ,
И Аммонови-тѣ сынове като Гоморръ,
Мѣсто на копривы, и солницы, и вынагышна пустота:
Остатъкъ-тъ на людіе-тѣ ми ще гы обере,
И остатъкъ-тъ на народъ-тъ ми ще гы наслѣди.
10 Това ще имъ стане заради гордость-тѫ имъ,
Защото хулихѫ и ся възвеличихѫ
Противъ людіе-тѣ на Господа на силы-тѣ.
11 Господь ще е страшенъ противъ тѣхъ,
Защото ще истрѣби всичкы-тѣ земны богове:
И ще му ся поклонятъ, всякой отъ мѣсто-то си,
Всичкы-тѣ острови на народы-тѣ.
12 И вы, Еѳіопяне,
Ще бѫдете пронизани съ мечъ-тъ ми.
13 И ще простре рѫкѫ-тѫ си противъ сѣверъ;
И погуби Ассирія:
И ще направи Ниневія запустѣніе,
И мѣсто безводно като пустыня-тѫ.
14 И стада ще лѣжатъ всрѣдъ нея,
Всичкы-тѣ животны на народы-тѣ;
И неясытъ-тъ и ежъ-тъ ще обитаватъ въ горни-тѣ ѝ прагове;
Гласъ-тъ *имъ* ще звѫкне въ прозорцы-тѣ:
Пустота ще бѫде въ врата-та,
Защото ще оголѣе отъ кедровы-тѣ *направы*.
15 Този е веселящій ся градъ,
Живѣющій безгрыжно,
Който говорѣше въ сьрдце-то си:
Азъ сьмь, и нѣма другъ освѣнь мене,
Какъ станѫ пустъ,
Обиталище на звѣрове?
Всякой що заминува по край него
Ще позвизди, *и* помаха съ рѫкѫ-тѫ си.

ГЛАВА 3.

1 Горко на бунтовный-тъ и скверный-тъ *градъ*,
На насилственный-тъ градъ!
2 Не послуша гласъ-тъ;
Не пріе наказаніе;
Не ся упова на Господа;
Не ся приближи при Бога своего.
3 Началници-тѣ му сѫ всрѣдъ него львове рыкающи:
Сѫдіи-тѣ му, вечерни вълци:
Не оставятъ нищо за заранъ.
4 Пророци-тѣ му сѫ вѣтровити,
Человѣци льстиви:
Священници-тѣ му осквернихѫ святилище-то,
Насилствувахѫ законъ-тъ.
5 Праведный Господь е всрѣдъ него:
Нѣма да направи неправда:
Всякѫ сутринѫ привожда сѫдбѫ-тѫ си въ видѣло, не оскудѣва,
Но нечестивый не знае срамъ.
6 Истрѣбихъ народы: стълпове-тѣ имъ сѫ запустени:
Запустихъ пѫтища-та имъ, та да нѣма кой да заминува:
Градове-тѣ имъ ся разорихѫ,
Щото нѣма человѣкъ, нѣма житель.
7 Рѣкохъ: Непрѣмѣнно щѣше да ся убоишь ты отъ мене,

Щѣше да пріемешь наказаніе,
Селеніе-то му не щѣше да ся истрѣби,
Колкото и да го наказвахъ;
Но тѣ ускорихѫ да растлѣватъ всичкы-тѣ си дѣянія.
8 За то чакайте мя, говори Господь,
До день-тъ въ който ся повдигнѫ за обиръ,
Защото изреченіе-то ми е да съберѫ народы-тѣ,
И да скупѭ царства-та,
Да излѣѭ връхъ тѣхъ негодуваніе-то си,
Всичко-то распаленіе на гнѣвъ-тъ си,
Понеже всичка-та земя ще бѫде погълнѫта
Отъ огнь-тъ на ревность-тѫ ми.
9 Защото тогазь ще *турѭ въ народы-тѣ языкъ чистъ,
За да призоваватъ всичкы-тѣ име-то Господне,
Да му работятъ подъ единъ хомотъ.
10 Оттатъкъ рѣкы-тѣ на Еѳіопіѭ молители-тѣ ми,
Дъщеря-та на разсѣяны-тѣ ми,
Ще донесѫтъ приношеніе-то ми.
11 Въ онзи день нѣма да ся срамувашь
Заради всичкы-тѣ си дѣянія,
Чрѣзъ които си беззаконнувалъ противъ мене;
Защото тогазь ще отнемѫ отъ срѣдъ тебе онѣзи
Които ся хвалятъ въ гордость-тѫ ти,
И нѣма вече да велерѣчишь заради свята-тѫ ми горѫ.
12 И ще оставѭ срѣдъ тебе
Людіе оскърбены и сиромасы,
И тѣ ще ся надѣѭтъ на име-то Господне.
13 Остатъкъ-тъ Израилевъ нѣма да прави беззаконіе,

* *Евр.* Върнѫ.

Нито да говори лъжы,
Нито ще ся намѣри въ уста-та имъ языкъ льстивъ;
Защото тѣ ще пасѫтъ, и ще лѣжатъ,
И не ще има кой да устрашава.
14 Пѣй, Сіонова дъщи:
Въскликнѣте, Израилю:
Весели ся и радвай ся отъ всичко сърдце,
Дъщи Іерусалимска.
15 Отнѣ Господь сѫдове-тѣ ти,
Върнѫ непріятель-тъ ти:
Царь Израилевъ е Господь всрѣдъ тебе:
Нѣма да видишь вече зло.
16 Въ онзи день ще ся рече Іерусалиму:
Не бой ся:
Сіоне, да не отслабватъ рѫцѣ-тѣ ти.
17 Господь Богъ твой, който е всрѣдъ тебе,
Силный-тъ, ще тя спасе,
Ще ся развесели за тебе съ радость,
Ще *тя* милва въ любовь-тѫ си,
Ще ся весели за тебе съ пѣсни.
18 Ще съберѫ оскърбены-тѣ заради праздницы-тѣ,
Които сѫ отъ тебе,
На които бѣ тежина поношеніе-то му.
19 Ето, въ онова врѣме ще махнѫ всичкы тѣзи които тя угнѣтяватъ:
И ще избавѭ хромѫ-тѫ,
И ще приберѫ оттласнѫтѫ-тѫ;
И ще гы направѭ хвалѫ и славѫ
Въ всяко мѣсто на срамъ-тъ имъ.
20 Въ онова врѣме ще вы доведѫ,
И въ *онова* врѣме ще вы съберѫ;
Защото ще вы направѭ имениты и похвалны
Между всичкы-тѣ земны народы,
Когато азъ върнѫ плѣнъ-тъ ви прѣдъ очи-тѣ ви, говори Господь.

КНИГА НА ПРОРОКА АГГЕЯ.

ГЛАВА 1.

1 Въ вторѫ-тѫ годинѫ на царь Дарія,
въ шестый-тъ мѣсецъ, въ първый-тъ день
на мѣсецъ-тъ, быде слово Господне
чрѣзъ пророка Аггея къмъ Зоровавеля
сынъ-тъ Салаѳіилевъ, управитель-тъ на
Іудѫ, и къмъ Інсуса сынъ-тъ Іоседековъ,
2 великый-тъ священникъ, и рече: Така
говори Господь Саваоѳъ, и казва: Тѣзи
людіе говорятъ: Врѣме-то не е дошло,
врѣме-то да ся съгради домъ-тъ Госпо-
3 день. И быде слово Господне чрѣзъ про-
рока Аггея, и рече:
4 Врѣме ли е вамъ,
Да обитавате вы у подъсѣчены-тѣ си до-
мове,
А този домъ да е пустъ?
5 Сега прочее така говори Господь Са-
ваоѳъ:
Помыслѣте пѫтища-та си.
6 Посѣяхте много, и събрахте доходъ мал-
ко;
Ядете, и не ся насыщате:
Піете, и не ся благодарите;
Обличате ся, и не ся стопляювате:
И заплащаемый ся заплаща за единъ
пробитъ мѣшецъ.
7 Така говори Господь Саваоѳъ,
Помыслѣте пѫтища-та си.
8 Възлѣзте на горѫ-тѫ, та донесте дърва,
И съградѣте домъ-тъ:
И ще ся благоугодѭ въ него,
И ще ся прославѭ, говори Господь.
9 Погледнахте за много, и ето, *станѫ*
малко:
И *го* донесохте въ домъ-тъ, и азъ дух-
нахъ на него:
Защо? говори Господь Саваоѳъ.
Заради домъ-тъ си, който е пустъ,
А вы тичате всякой въ домъ-тъ си:
10 За то небе-то задържѣ отъ васъ росѫ-тѫ
си,
И земя-та възбрани плодъ-тъ си.
11 И повыкнахъ бездъждіе
Върху земѭ-тѫ, и върху горы-тѣ,
И върху жито-то, и върху мѫсть-тѫ, и
върху елей-тъ,
И върху всичко що износя земя-та,
И върху человѣцы-тѣ, и върху ското-
ве-тѣ,
И върху всичкы-тѣ трудове на рѫцѣ-тѣ
имъ.
12 И послуша Зоровавелъ Салаѳіилевый
сынъ, и Інсусъ Іоседековый сынъ, вели-
кый священникъ, и всичкый остатъкъ на
людіе-тѣ, гласъ-тъ на Господа Бога свое-
го, и думы-тѣ на пророкъ Аггея, като
го проводи Господь тѣхный Богъ: и у-
13 бояхѫ ся людіе-тѣ прѣдъ Господа. И го-
вори Аггей посланникъ-тъ Господень
споредъ посланіе-то Господне на лю-
діе-тѣ, и рече: Азъ съмь съ васъ, гово-
14 ри Господь. И възбуди Господь духъ-тъ
на Зоровавеля сынъ-тъ Салаѳіилевъ, у-
правитель-тъ на Іудѫ, и духъ-тъ на Ін-
суса сынъ-тъ Іоседековъ, великый-тъ
священникъ, и духъ-тъ на всичкый-тъ
остатъкъ на людіе-тѣ, и дойдохѫ та ра-
ботѣхѫ въ домъ-тъ на Господа Саваоѳа,
15 Бога своего, Въ двадесеть и четвър-
тый-тъ день на шестый-тъ мѣсецъ, въ
вторѫ-тѫ годинѫ на царь Дарія.

ГЛАВА 2.

1 Въ седмый-тъ *мѣсецъ*, въ двадесеть и
първый-тъ *день* на мѣсецъ-тъ, станѫ
слово Господне чрѣзъ пророка Аггея, и
2 рече: Говори сега на Зоровавеля сынъ-тъ

Салаѳіилевъ, управитель-тъ на Іуда, и
на Іисуса сынъ-тъ Іоседековъ, вели-
кый-тъ священникъ, и на остатъкъ-тъ
3 на людіе-тѣ, и кажи: Кой остана между
васъ, който видѣ този домъ въ първа-та
му слава? и какъвъ го видите вы сега?
Не е ли въ очи-тѣ ви като нищо, срав-
4 ненъ съ онзгозъ? Но укрѣпи ся сега, Зо-
ровавелю, говори Господь: и укрѣпи ся,
Іисусе, сыне Іоседековъ, великый свя-
щенниче: и укрѣпѣте ся, всичкы людіе
на тази земя, говори Господь, и рабо-
тѣте; защото азъ съмь съ васъ, говори
5 Господь Саваоѳъ. Споредъ дума-та на
завѣтъ-тъ ми съ васъ, когато излѣзохте
изъ Египетъ, Духъ-тъ ми ще прѣбывава
между васъ: не бойте ся.
6 Защото така говори Господь Саваоѳъ:
Още единъждь, слѣдъ малко, азъ ще по-
треса небеса-та и земя-та, и море-то
7 и суша-та. И ще потреса всичкы-тѣ
народы, и избраны-тѣ нѣща на всич-
кы-тѣ народы ще дойдатъ; и ще испълн-
ня този домъ съсъ слава, говори Го-
8 сподь Саваоѳъ. Сребро-то е мое, и зла-
то-то е мое, говори Господь Саваоѳъ.
9 Слава-та на този послѣдень домъ ще е
по голѣма отъ онази на първый-тъ, го-
вори Господь на силы-тѣ: и на това мѣ-
сто ще дамъ миръ, говори Господь на
силы-тѣ.
10 Въ двадесеть и четвъртый-тъ на деве-
тый-тъ *мѣсецъ* въ втора-та година на
Дарія, стана слово Господне чрѣзъ про-
11 рока Аггея и рече: Така говори Господь
Саваоѳъ: Попытай сега священницы-тѣ
12 *заради* законъ-тъ, и кажи: Ако земе нѣ-
кой месо свято въ край-тъ на дреха-та
си, и съ край-тъ и допре хлѣбъ, или
вариво, или вино, или елей, или всяко
ястіе, ще ся освяти ли? И священни-
13 ци-тѣ отговорихж, та рекохж: Не. И ре-
че Аггей: Ако нечистъ отъ мъртво тѣло
ся прикосне до нѣкое отъ тѣхъ, ще бж-
де ли нечисто? И священници-тѣ отго-
14 ворихж, и рекохж: Ще бжде нечисто. И
отговори Аггей, та рече: Така сж тѣзи
людіе, и така този народъ прѣдъ мене,
говори Господь, и така всяко дѣло отъ
ржцѣ-тѣ имъ, и каквото приносятъ тамъ,
15 е нечисто: И сега смыслѣте ся: отъ то-
зи день и нататъкъ, прѣди да ся положи
камыкъ върху камыкъ въ храмъ-тъ Го-
16 сподень. Прѣди да стане това, отиваше
нѣкой при единъ купъ отъ двадесеть
мѣры, и бѣхж десеть: отиваше при
жлебъ-тъ за да источи петдесеть *мѣры*
17 отъ жлебъ-тъ, и бѣхж двадесеть. Пора-
зихъ вы съ вѣтротлѣніе, и съ ръжда, и
съ градъ, въ всичкы-тѣ дѣла на ржцѣ-тѣ
ви: но вы не *ся върнжхте* къмъ мене,
говори Господь.
18 Смыслѣте ся сега: отъ тоя день и ната-
тъкъ, отъ двадесеть и четвъртый-тъ день
на деветый-тъ *мѣсецъ*, отъ день-тъ въ
който ся основа храмъ-тъ Господень,
19 смыслѣте ся. Още ли е сѣме-то въ житни-
ца-та? Още и лоза-та, и смоковница-та,
и наръ-тъ, и маслина-та, не плодоноси-
хж: отъ този день ще *гы* благословя.
20 И стана пакъ слово Господне къмъ
Аггея въ двадесеть и четвъртый-тъ на
21 мѣсецъ-тъ и рече: Говори на Зорова-
веля, управитель-тъ Іудинъ, и кажи:
Азъ ще потреса небе-то и земя-та;
22 И ще низвърнж прѣстолъ-тъ на цар-
ства-та,
И ще истрѣбя държава-та на царства-та
языческы:
И ще низвърнж колесницы-тѣ и всадни-
цы-тѣ имъ:
И коніе-тѣ и всадници-тѣ имъ ще па-
днатъ,
Всякой чрѣзъ мечъ-тъ на брата си.
23 Въ онзи день, говори Господь на си-
лы-тѣ,
Ще земж тебе, Зоровавелю,
Рабе мой, сыне Салаѳіилевъ, говори
Господь,
И ще тя турж като печатъ;
Защото тя избрахъ, говори Господь Са-
ваоѳъ.

КНИГА НА ПРОРОКА ЗАХАРІѬ.

ГЛАВА 1.

1 Въ осмый-тъ мѣсецъ, въ вторѫ-тѫ го-
динѫ на Дарія, станѫ слово Господне
къмъ Захаріѭ, сынъ-тъ на Варахіѭ, сы-
на на Иддо, пророкъ-тъ, и рече:
2 Господь ся разгнѣви много на ба-
щы-тѣ ви.
3 За то кажи имъ:
Така говори Господь Саваоѳъ:
Обърнѣте ся къмъ мене, говори Господь
Саваоѳъ.
И ще ся обърнѫ къмъ васъ, говори Го-
сподь Саваоѳъ.
4 Не ставайте както *бѣхѫ* бащи-тѣ ви,
Къмъ които прѣждни-тѣ пророци извы-
кахѫ, та рекохѫ:
Така говори Господь Саваоѳъ:
Върнѣте ся сега отъ лукавы-тѣ си пѫ-
тища,
И отъ лукавы-тѣ си дѣянія:
И не послушахѫ,
И не дадохѫ вниманіе менѣ, говори Го-
сподь.
5 Бащи-тѣ ви дѣ сѫ?
И пророци-тѣ живѣѭтъ ли въ вѣкъ?
6 Но думы-тѣ ми и повелѣнія-та ми,
Които заповѣдахъ на рабы-тѣ си проро-
цы-тѣ,
Не стигнахѫ ли до бащы-тѣ ви?
И тѣ ся обърнахѫ, та рекохѫ:
Както Господь на силы-тѣ намысли да
направи намъ,
Споредъ пѫтища-та ни, и споредъ дѣя-
нія-та ни,
Така направи намъ.
7 Въ двадесеть и четвъртый-тъ день на
единадесетый-тъ мѣсецъ, който е мѣ-
сецъ Саватъ, въ вторѫ-тѫ годинѫ на
Дарія, станѫ слово Господне къмъ За-
харіѭ, сына на Варахіѭ, сына на Иддо,
8 пророкъ-тъ, и рече: Видѣхъ нощя, и
ето человѣкъ ѣздящъ на червенъ конь,
и той стоеше между мирсины, които
бѣхѫ въ долинѫ; и задъ него коніе чер-
9 вени, пъстри и бѣли. И рѣкохъ: Госпо-
дарю мой, що сѫ тѣзи? И рече ми ан-
гелъ-тъ който говорѣше съ мене: Азъ
10 ще ти покажѫ що сѫ тѣзи. И человѣкъ-тъ,
който стоеше между мирсины-тѣ отго-
вори и рече: Тѣ сѫ онѣзи, които Го-
11 сподь проводи да обходятъ земѭ-тѫ. И
отговорихѫ на ангелъ-тъ Господенъ стоя-
щій-тъ между мирсины-тѣ, и рекохѫ:
Ный обходихмы земѭ-тѫ, и ето, всич-
ка-та земя сѣди и е тиха.
12 И ангелъ-тъ Господенъ отговори та
рече: Господи на силы-тѣ, до кога нѣма
да помилувашь Іерусалимъ, и Іудины-тѣ
градове, противъ които ся разгнѣви ты
13 въ тѣзи седмдесеть годины? И Господь
отговори на ангелъ-тъ, който говорѣше
съ мене, думы добры, думы утѣшителны.
14 И рече ми ангелъ-тъ който говорѣше съ
мене: Выкни и кажи: Така говори Го-
сподь Саваоѳъ: Ревнивъ съмъ за Іеру-
салимъ и за Сіонъ съ голѣмо ревнува-
15 ніе: И съмъ твърдѣ гнѣвенъ противъ без-
грыжны-тѣ народы; защото като ся раз-
гнѣвихъ азъ малко, тѣ помогнахѫ на
16 зло-то: За то така говори Господь: Азъ
ся обърнахъ къмъ Іерусалимъ съ щед-
роты: домъ-тъ ми ще ся съгради въ него,
говори Господь Саваоѳъ: и връвъ ще ся
17 опъне върху Іерусалимъ. Выкни още и
кажи: Така говори Господь Саваоѳъ:
Градове-тѣ ми още ще ся прѣливатъ отъ
благости, и Господь ще утѣши още Сі-
онъ, и ще избере пакъ Іерусалимъ.
18 И повдигнахъ очи-тѣ си, и видѣхъ, и

19 ето, четыри рога; И рѣкохъ на ангелъ-тъ
който говорѣше съ мене: Що сѫ тѣзи?
а той ми отговори: Тѣзи сѫ рогове-тѣ
които распрьснахѫ Іуда, Израиля, и Іе-
20 русалимъ. И Господь ми показа четырма
21 дрьводѣлцы: И рѣкохъ: Що дойдохѫ да
правятъ тѣзи? И отговори та рече: Тѣзи
сѫ рогове-тѣ които распрьснахѫ Іуда,
та не повдигнѫ никой главѫ-тѫ си; и
тѣзи дойдохѫ за да гы устрашатъ, да
оттърсятъ рогове-тѣ на народы-тѣ, кои-
то повдигнахѫ рогъ противъ Іудинѫ-тѫ
земѭ за да ѭ распрьснатъ.

ГЛАВА 2.

1 И повдигнахъ очи-тѣ си, и видѣхъ, и
ето мѫжь и врьвь за мѣреніе въ рѫкѫ-тѫ
2 му: И рѣкохъ: Дѣ отивашь ты? А той
ми рече: Да прѣмѣрѭ Іерусалимъ, за
да видѭ коя е ширина-та му, и коя е
3 дължина-та му. И ето ангелъ-тъ говоря-
щій съ мене излѣзе, и другъ ангелъ из-
4 лѣзе, да го посрѣщне, И рече му: Ти-
чай, говори на този юношѫ и кажи: Іе-
русалимъ ще ся насели безъ стѣны, за-
ради множество-то на человѣцы-тѣ и на
5 скотове-тѣ въ него; Защото азъ, говори
Господь, ще му сымь огненна стѣна из-
около, и ще сымь за славѫ всрѣдъ него.
6 О! о! бѣгайте отъ сѣвернѫ-тѫ земѭ,
говори Господь; защото вы распрьснахъ
къмъ четыри-тѣ вѣтрища небесны, го-
7 вори Господь. О! избави ся, Сіонова
дъщи, която обитавашь *съ* Вавилонскѫ-тѫ
8 дъщерѭ. Защото така говори Господь
Саваоѳъ: Веслѣдъ славѫ-тѫ испрати мя
при народы-тѣ, които вы обрахѫ; защо-
то който докача васъ, докача зѣницѫ-тѫ
9 на око-то му. Защото, ето, азъ ще по-
махамъ съ рѫкѫ-тѫ си върху тѣхъ, и ще
бѫдѫтъ корысть на работящы-тѣ имъ:
и ще познаете че Господь на силы-тѣ
мя проводи.
10 Весели ся, и радвай ся, дъщи Сіоно-
ва; защото, ето, азъ идѫ, и ще ся на-
11 селѭ всрѣдъ тебе, говори Господь. И
много народи ще ся прилѣпятъ при Го-
спода въ онзи день, и ще ми сѫ людіе:
и ще ся населѭ всрѣдъ тебе, и ще по-
знаешь че Господь на силы-тѣ мя про-
12 води при тебе. И Господь ще наслѣди
Іудѫ за свой дѣлъ въ святѫ-тѫ земѭ, и
13 ще избере пакъ Іерусалимъ, Мълчи, вся-
ка плъть, прѣдъ Господа; защото ста-
нѫ отъ селеніе-то на святынѭ-тѫ си.

ГЛАВА 3.

1 И показа ми Іисуса, великый-тъ свя-
щенникъ, че стоеше прѣдъ ангелъ-тъ
Господень, и врагъ-тъ стоеше отъ дѣсно
2 му за да му ся съпротиви. И рече Го-
сподь на врагъ-тъ: Ще ти запрѣти Го-
сподь, враже; ей, ще ти запрѣти Го-
сподь, който избра Іерусалимъ; не е ли
той главня исторгната изъ огнь?
3 А Іисусъ бѣ облѣченъ въ уплѣсканы
4 дрехы, и стоеше прѣдъ ангелъ-тъ. И от-
говори, та рече на стоящы-тѣ прѣдъ не-
го и казваше: Отнемѣте уплѣсканы-тѣ
дрехы отъ него. А нему рече: Ето от-
нѣхъ отъ тебе беззаконіе-то ти, и ще
5 тя облѣкѫ въ свѣтлы дрехы. И рѣкохъ:
Нека турятъ кидаръ чистъ на главѫ-тѫ
му, и турихѫ чистый-тъ кидаръ на гла-
вѫ-тѫ му, и го облѣкохѫ въ дрехы: а
6 ангелъ-тъ Господень прѣдстояваше. И
засвидѣтелствува ангелъ-тъ Господень
7 Іисусу и рече: Така говори Господь
Саваоѳъ: Ако ходишь въ пѫтища-та ми,
и ако упазишь заповѣди-тѣ ми, тогазь
ты ще сѫдишь още домъ-тъ ми, и ще
пазишь още дворове-тѣ ми, и ще ти дамъ
*водители отъ между стоящы-тѣ тукъ.
8 Слушай сега, Іисусе великый священ-
ниче, ты, и другари-тѣ ти които сѣдятъ
прѣдъ тебе, понеже сѫ тѣ чудни человѣ-
ци; защото, ето, азъ ще доведѫ рабъ-тъ
9 си Отрасль-тъ. Защото ето камыкъ-тъ,
който турихъ прѣдъ Іисуса, върху е-
диный-тъ *този* камыкъ *има* седмь очи:
ето, азъ ще начертаѭ начертаніе-то му,
говори Господь Саваоѳъ, и ще заличѫ
беззаконіе-то на онѫзь земѭ въ единъ
10 день. Въ онзи день говори Господь Са-

* *Или* другари, *или* мѣста за расхожданіе.

ваоѳъ, ще поканите всякой ближній-тъ
си подъ лозѫ-тѫ *си*, и подъ смоковни-
цѫ-тѫ *си*.

ГЛАВА 4.

1 И върнѫ ся ангелъ-тъ говорящій съ
мене, и мя събуди, както человѣкъ кой-
2 то ся събужда отъ сънъ-тъ си, И рече
ми: Що видишь ты? И рѣкохъ: Поглед-
нахъ, и ето, свѣтилникъ, всичкый зла-
тенъ, и чаша връху него, и седмь-тѣ му
свѣтила връху него, и седмь цѣви връху
седмь-тѣ свѣтилника които бѣхѫ надъ
3 връхъ-тъ му. И двѣ маслины надъ него,
една отъ дѣсно на чашѫ-тѫ, и една отъ
лѣво ней.
4 И отговорихъ та рѣкохъ на ангелъ-тъ
който говорѣше съ мене и казахъ: Що
5 сѫ тѣзи, господарю мой? И отговори
ангелъ-тъ говорящій-тъ съ мене, та ми
рече: Не знаешь ли що сѫ тѣзи? И рѣ-
6 кохъ: Не, господарю мой. И отговори,
та ми рече и каза: Това е слово-то Го-
сподне къмъ Зоровавеля което казва:
Не чрѣзъ силѫ, ни чрѣзъ крѣпость,
Но чрѣзъ Духъ-тъ ми, говори Господь
Саваоѳъ.
7 Що си ты, горо велика,
Прѣдъ Зоровавеля? поле:
И ще изнесе връхный-тъ камыкъ
Съ въсклицаніе: Благодать, благодать
нему!
8 И станѫ слово Господне къмъ мене,
и рече:
9 Рѫцѣ-тѣ на Зоровавеля турихѫ осно-
ваніе-то на този домъ;
И рѫцѣ-тѣ му ще *го* свършатъ:
И ще познаешь че Господь на силы-тѣ
мя проводи при васъ.
10 Защото кой прѣзрѣ день-тъ на мал-
кы-тѣ работы?
Извѣстно ще ся зарадватъ тѣзи седмь,
И ще видятъ оловный-тъ правомѣръ въ
рѫкѫ-тѫ на Зоровавеля;
Тѣ сѫ очи-тѣ Господни,
Които тичатъ прѣзъ всичкѫ-тѫ земіѭ.
11 Тогазь отговорихъ та му рѣкохъ: Що
сѫ тѣзи двѣ-тѣ маслины отъ дѣсно на
12 свѣтилникъ-тъ и отъ лѣво нему? И от-
говорихъ вторый пѫть та му рѣкохъ:
Що сѫ двѣ-тѣ вѣтвы на маслины-тѣ кои-
то прѣзъ двѣ-тѣ златны цѣви испразд-
нуватъ изъ себе си *елей-тъ като* злато?
13 И каза ми и рече: Не познавашь ли що
сѫ тѣ? и отговорихъ: Не, господарю
14 мой. Тогазь рече: Тѣ сѫ двама-та по-
мазани, които прѣдстояватъ при Госпо-
да на всичкѫ-тѫ земіѭ.

ГЛАВА 5.

1 И пакъ повдигнахъ очи-тѣ си, и ви-
2 дѣхъ, и ето свитъкъ летящъ. И рече ми:
Що видишь ты? И отговорихъ: Виждѫ
свитъкъ летящъ, дължина-та му двадe-
сеть лакти, и ширина-та му десеть лакти.
3 И рече ми: Това е клѣтва-та исходяща-та
по лице-то на всичкѫ-тѫ земіѭ; защото
всякой който краде ще ся истрѣби, как-
то *ся пише* въ него отсамъ: и всякой
който ся кълне ще ся истрѣби, както
4 *ся пише* въ него оттамъ. Ще ѭ изнеса,
говори Господь Саваоѳъ, и ще влѣзе въ
домъ-тъ на крадецъ-тъ и въ домъ-тъ на
кълнящій-тъ ся въ име-то ми съ лъжѫ:
и ще обитава всрѣдъ домъ-тъ му, и ще
го разори, и дърва-та му, и каменіе-тѣ
5 му. И ангелъ-тъ говорящій-тъ съ мене
излѣзе, та ми рече: Повдигни сега о-
чи-тѣ си, та виждь що е това което из-
6 лазя. И рѣкохъ: Що е това? А той ре-
че: Това което излазя е ефа: и рече:
Това е прѣдставяніе-то имъ по всичкѫ-тѫ
7 земіѭ. И ето, вдигаше ся единъ свине-
цевъ талантъ: и ето една жена сѣдѣше
8 всрѣдъ ефѫ-тѫ. И рече ангелъ-тъ: Това
е неправда-та. И ѭ хвърли всрѣдъ е-
фѫ-тѫ: и хвърли свинецнѫ-тѫ теглил-
9 кѫ въ уста-та ѝ. Тогазь повдигнахъ о-
чи-тѣ си, и видѣхъ, и ето, излазяхѫ двѣ
жены и вѣтръ *имаше* въ крила-та имъ;
защото имахѫ тѣ крила като щърковы
крила: и вдигнахѫ ефѫ-тѫ между зе-
10 міѭ-тѫ и небе-то. И рѣкохъ на ангелъ-тъ
11 говорящій-тъ съ мене: Дѣ заносятъ тѣ
ефѫ-тѫ? И рече ми: За да съградятъ за
неѭ домъ въ земіѭ-тѫ Сенааръ: и ще

ся утвърди, и ще ся тури тамъ на осно-
ваніе-то си.

ГЛАВА 6.

1 И пакъ повдигнахъ очи-тѣ си, та по-
гледнахъ, и ето, четыри колесницы из-
лазяхѫ изъ срѣдъ двѣ планины, и пла-
2 нины-тѣ *бѣхѫ* планины мѣдны. Въ пър-
вѫ-тѫ колесницѫ имаше коніе червени:
и въ вторѫ-тѫ колесницѫ, коніе черни:
3 И въ третѭ-тѫ колесницѫ, коніе бѣли:
а въ четвъртѫ-тѫ колесницѫ, пьстри *и*
4 пепеляви коніе. И отговорихъ та рѣкохъ
на ангелъ-тъ говорящій-тъ съ мене: Що
сѫ тѣзи, господарю мой?
5 И отговори ангелъ-тъ, та ми рече:
Тѣзи сѫ четыри-тѣ небесни духове, кои-
то исхождатъ отъ стояніе-то *си* прѣдъ
6 Господа на всичкѫ-тѫ земѭ. Черни-тѣ
коніе, които сѫ въ еднѫ-тѫ, исхождатъ
къмъ сѣвернѫ-тѫ земѭ: и бѣли-тѣ ис-
хождатъ вслѣдъ тѣхъ: и пьстри-тѣ ис-
7 хождатъ къмъ южнѫ-тѫ земѭ. И пепе-
ляви-тѣ излѣзохѫ, и поискахѫ да идатъ
да обходятъ земѭ-тѫ: и рече: Идѣте,
обходѣте земѭ-тѫ: и обходихѫ земѭ-тѫ.
8 И выкнѫ къмъ мене, та ми говори и
рече: Виждь, исходящи-тѣ къмъ земѭ-тѫ
на сѣверъ, упокоихѫ духъ-тъ ми въ сѣ-
вернѫ-тѫ земѭ.
9 И станѫ слово Господне къмъ мене,
10 и рече: Земи отъ *мѫжіе-тѣ на* плѣне-
ніе-то, отъ Хелдая, отъ Товіѭ, и отъ
Іедаіѭ, та дойди въ истый-тъ онзи день,
и влѣзь въ домъ-тъ Іосіевъ, сынъ-тъ на
Софоніѭ, които дойдохѫ отъ Вавилонъ:
11 И земи сребро и злато, и направи вѣн-
цы, и положи на главѫ-тѫ на Іисуса,
сынъ-тъ Іоседековъ, великый-тъ свя-
12 щенникъ: И говори му и кажи:
Така говори Господь Саваоѳъ и казва:
Ето мѫжь-тъ, на когото име-то е Отрасль;
И ще израсте отъ мѣсто-то си,
И ще съгради храмъ-тъ Господень.
13 Ей, той ще съгради храмъ-тъ:
И той щеземе славѫ-тѫ,
И ще сѣдне, и ще управя на прѣстолъ-тъ
си,
И ще е священникъ на прѣстолъ-тъ си:
И съвѣтъ на миръ ще бѫде между два-
ма-та.
14 А вѣнци-тѣ ще бѫдатъ за Елема, и за
Товіѭ, и за Іедаіѭ, и за Хена сынъ-тъ
на Софоніѭ, за поменъ въ храмъ-тъ Го-
15 сподень. И далечни-тѣ ще дойдатъ и
съградятъ въ храмъ-тъ Господень: и ще
познаете че Господь на силы-тѣ мя про-
води при васъ: И *то* ще бѫде, ако по-
слушате внимателно гласъ-тъ на Госпо-
да Бога вашего.

ГЛАВА 7.

1 И въ четвъртѫ-тѫ годинѫ на царь Да-
рія, станѫ слово Господне къмъ Заха-
ріѭ въ четвъртый-тъ день на деветый-тъ
2 мѣсецъ, на Хаслевъ. Като проводихѫ въ
домъ-тъ Божій Сарасара, и Регеммеле-
ха, и человѣцы-тѣ имъ, да ся помолятъ
3 на Господа; Да думатъ на священницы-тѣ,
които бѣхѫ въ домъ-тъ на Господа Са-
ваоѳа, и на пророцы-тѣ и да рекѫтъ: Да
плачѫ ли въ петый-тъ мѣсецъ, като ся
отдѣлѭ, както вече направихъ толкозь
4 годины? И станѫ слово отъ Господа Са-
5 ваоѳа къмъ мене, и рече: Говорй на
всичкы-тѣ людіе на тѫзь земѭ, и на
священницы-тѣ, и кажи: Когато по-
стѣхте и сѣтувахте въ петый-тъ и въ
седмый-тъ *мѣсецъ* въ седмдесеть-тѣ тѣ-
зи годины, наистинѫ за мене ли постѣх-
6 те? И когато ядѣхте, и когато піяхте,
7 не ядѣхте ли и піяхте за себе си? Не
сѫ ли *тѣзи* думы-тѣ които Господь го-
вори чрѣзъ прѣждни-тѣ пророцы когато
Іерусалимъ бѣ населенъ и въ благоден-
ствіе, и градове-тѣ му около него, ко-
гато ся населяваше южна-та и полян-
ска-та страна?
8 И станѫ слово Господне къмъ Захаріѭ
9 и рече: Така говорй Господь Саваоѳъ
и рече: Сѫдѣте сѫдъ истиненъ, и пра-
вѣте милость и щедроты, всякой на бра-
10 та си: И не насилствувайте вдовицѫ-тѫ,
и сираче-то, чужденецъ-тъ, и сиро-
махъ-тъ, и никой отъ васъ да не съвѣщава
зло въ сърдце-то си противъ брата си.

11 Но не рачихѫ да внимаватъ, и обър-
нахѫ плещы непокорливы, и направихѫ
12 уши-тѣ си тежкы за да не слушатъ. Ей,
тѣ направихѫ сърдце-то си адамантъ, та
да не слушатъ законъ-тъ, и думы-тѣ кои-
то Господь Саваоѳъ проводи съ Духъ-тъ
си чрѣзъ прѣжднп-тѣ пророцы: за то
дойде гнѣвъ великъ отъ Господа Саваоѳа.
13 За то както той выкнѫ, и тѣ не слу-
шахѫ, така тѣ выкнахѫ и азъ не слу-
14 шахъ, говори Господь Саваоѳъ: Но гы
распрьснахъ като съ вихрушкѫ въ всич-
кы-тѣ народы, конто тѣ не познавахѫ.
И мѣсто-то запустѣ вслѣдъ тѣхъ, щото
нѣмаше кой да замннува, ни кой да ся
връща: и направихѫ желателнѫ-тѫ зе-
мѭ запустѣніе.

ГЛАВА 8.

1 И станѫ слово отъ Господа Саваоѳа и
2 рече: Така говори Господь Саваоѳъ:
Ревнивъ сьмь заради Сіонъ съ голѣмо
ревнуваніе, и ревнивъ сьмь заради него
съ голѣмѫ ярость.
3 Така говори Господь: Върнахъ ся
къмъ Сіонъ, и ще ся наделѭ всрѣдъ Іе-
русалимъ: и Іерусалимъ ще ся нарече
градъ на истинѫ-тѫ, и гора-та на Гос-
пода Саваоѳа, свята гора.
4 Така говори Господь Саваоѳъ: Още
ще сѣдятъ старци и бабы въ стъгды-тѣ
на Іерусалимъ, и всякой съ тоягѫ-тѫ си
въ рѫкѫ-тѫ си отъ множество-то на
5 дни-тѣ. И стъгды-тѣ на градъ-тъ ще сѫ
пълны съ момчета и момичета играющи
по стъгды-тѣ му.
6 Така говори Господь Саваоѳъ: Ако
ся види мѫчно въ очи-тѣ на остатъкъ-тъ
на тѣзи людіе въ онѣзи дни, ще ся види
ли мѫчно и въ очи-тѣ ми? говори Го-
сподь Саваоѳъ.
7 Така говори Господь Саваоѳъ: Ето
азъ ще отървѫ людіе-тѣ си отъ въсточ-
нѫ-тѫ землѭ, и отъ землѭ-тѫ на захож-
8 даніе-то на слънце-то. И ще гы доведѫ,
и ще ся населятъ всрѣдъ Іерусалимъ:
и ще ми сѫ людіе, и азъ ще имъ сьмь
Богъ, въ истинѫ и правдѫ.
9 Така говори Господь Саваоѳъ: Укрѣ-
пѣте рѫцѣ-тѣ си, *вы* които слушате въ
тѣзи дни тѣзи думы чрѣзъ уста-та на
пророцы-тѣ, които *бѣхѫ* въ день-тъ *въ*
който ся основа домъ-тъ на Господа Са-
10 ваоѳа за да ся съгради храмъ-тъ. Защо-
то прѣди онѣзи дни нѣмаше мьздѫ за
человѣка, ни мьздѫ за скотъ: нито миръ
на исходящій-тъ и входящій-тъ, заради
утѣсненіе-то; защото проводихъ всич-
кы-тѣ человѣцы всякого противъ ближ-
11 ній-тъ му. Но сега азъ не *щѫ да ся до-*
карвамъ къмъ остатъкъ-тъ на тѣзи людіе,
както въ първы-тѣ дни, говори Господь
12 Саваоѳъ. Защото сѣме-то *ще* успѣва:
лоза-та ще дава плодъ-тъ си, и землѧ-та
ще дава рожбы-тѣ си, и небеса-та ще
дадатъ росѫ-тѫ си: и ще дамъ за наслѣ-
діе на остатъкъ-тъ на тѣзи людіе всич-
13 кы тѣзи нѣща. И както бѣхте проклѧтія
между народы-тѣ, доме Іудинъ, и доме
Израилевъ, така ще вы избавѭ, и ще
сте благословеніе; не бойте ся: нека ся
укрѣпяватъ рѫцѣ-тѣ ви.
14 Защото така говори Господь Саваоѳъ:
Както намыслихъ да вы злосъторѭ, ко-
гато бащи-тѣ ви мя раздражихѫ, говори
15 Господь Саваоѳъ, и не ся раскаяхъ, Така
пакъ намыслихъ въ тѣзи дни да благо-
сътворѭ на Іерусалимъ, и на Іудинъ-тъ
16 домъ: не бойте ся. Това е което ще
правите; Говорѣте истинѫ всякой на
ближній-тъ си: истинѫ и сѫдбѫ на миръ
17 сѫдѣте въ порты-тѣ си. И не съвѣща-
вайте зло въ сьрдца-та си всякой про-
тивъ ближній-тъ си, и лъжливѫ клѣтвѫ
не обичайте; защото всичкы тѣзи сѫ
които мразѭ, говори Господь.
18 И станѫ слово отъ Господа Саваоѳа
19 къмъ мене и рече: Така говори Господь
Саваоѳъ: Постъ-тъ на четвъртый-тъ *мѣ-*
сецъ, и постъ-тъ на петый-тъ, и постъ-тъ
на седмый-тъ, и постъ-тъ на десетый-тъ
ще станатъ на домъ-тъ Іудинъ радость
и веселіе, и весели праздници; заради
20 това обичайте истинѫ-тѫ и миръ-тъ. Та-
ка говори Господь Саваоѳъ: Още ще
дойдатъ людіе, и онѣзи що населяватъ
21 много градове: И жители-тѣ на единъ

ще отидать въ другъ и ще рекать:
Да идемъ, да идемъ да ся помолимъ
прѣдъ Господа, и да потърсимъ Госпо-
22 да на силы-тѣ: ще ида и азъ. И лю-
діе много, и народи крѣпкы ще дой-
дать за да търсять Господа на си-
лы-тѣ въ Іерусалимъ, и да ся помо-
23 лять прѣдъ Господа. Така говори Го-
сподь Саваоѳъ: Въ онѣзи дни десеть
мажіе отъ всичкы-тѣ языцы на наро-
ды-тѣ ще хванать чвърсто пола-та на
едного Іудеянина и ще рекать: Ще и-
демъ съ васъ; защото чухмы че Богъ е
съ васъ.

ГЛАВА 9.

1 Товаръ-тъ на слово-то Господне про-
тивъ земя-та Адрахъ,
И Дамаскъ ще е почивка-та му;
Защото очи-тѣ Господни сж върху чело-
вѣцы-тѣ
И върху всичкы-тѣ Израилевы племена:
2 Още и Емаѳъ му е граниченъ,
И Тиръ и Сидонъ, ако и да сж много
мадри.
3 И Тиръ си съгради твърдѣль,
И събра сребро като пръсть,
И чисто злато като калъ-тъ на пати-
ща-та.
4 Ето, Господь ще го плѣни;
И ще порази въ море-то сила-та му;
И той ще ся погълне отъ огнь.
5 Ще види Аскалонъ, и ще ся уплаши;
И Газа, и ще ся оскърби много:
И Аккаронъ, защото ще ся посрами за-
ради чаканіе-то си:
И ще погыне царь-тъ отъ Газа,
И Аскалонъ нѣма да ся насели.
6 И иноплеменникъ ще сѣдне въ Азотъ,
И ще низвръгна гордость-та на Фили-
стимцы-тѣ.
7 И ще отнема кръвь-та имъ отъ уста-та
имъ,
И гнусоты-тѣ имъ отъ срѣдъ забы-тѣ имъ:
И останалый *ще бжде* и той за нашій-тъ
Богъ,
И ще бжде като тысященикъ въ Іуда:
И Аккаронъ *ще бжде* като Іевусецъ-тъ.
8 И ще туря станъ-тъ си около домъ-тъ
си противъ войска,
Противъ който заминува, и противъ кой-
то ся връща:
И насилникъ нѣма да замине вече по тѣхъ,
Защото сега видѣхъ съ очи-тѣ си.
9 Радвай ся много, дъщи Сіонова;
Въсклицавай, дъщи Іерусалимска:
Ето, Царь-тъ ти иде при тебе;
Той е праведенъ, и спасява;
Кротъкъ и сѣдналъ на оселъ,
И на ждрѣбе сынъ на подяремница.
10 И ще истрѣбя колесница изъ Ефрема,
И конь изъ Іерусалимъ,
И ще ся истрѣби ратный лжкъ:
И той ще говори миръ на народы-тѣ:
И власть-та му ще бжде отъ море до море,
И отъ рѣка-та до крайща-та земны.
11 И за тебе, чрѣзъ кръвь-та на за-
вѣтъ-тъ ти
Азъ изведохъ узницы-тѣ ти
Изъ безводенъ ровъ.
12 Върнѣте ся въ твърдѣль-тъ,
Узници на надежда:
Още и днесь извѣстявамъ
Че ще ти въздамъ двойно.
13 Защото ще запъна Іуда за себе си *ка-
то* лжкъ,
Ще туря Ефрема като стрѣла,
И ще събудя чада-та ти, Сіоне,
Противъ чада-та ти Грьціе:
И ще тя направя като мечъ на крѣпъкъ.
14 И Господь ще ся яви върхъ тѣхъ,
И стрѣла-та му ще излѣзе като молнія;
И Господь Іеова ще затржби съ тржба,
И ще дойде съ южны вихрушкы.
15 Господь на силы-тѣ ще гы защищава;
И ще погълнать *противны-тѣ*, и низ-
ложать съ каменіе на праща;
И ще піять, *и* ще мятежать като отъ
вино;
И ще ся напълнять като чаша,
И като жглы-тѣ на олтарь-тъ.
16 И Господь тѣхный Богъ ще гы избави
въ онзи день,
Като стадо-то на людіе-тѣ си;
Понеже *като* каменіе на корона
Ще ся възвышать на земя-та му.
17 Защото колкава е благость-та му,

И колкава красота-та му !
Жито-то ще направи да проникнать юноши-тѣ,
И масть-та дѣвы-тѣ.

ГЛАВА 10.

1 Искайте отъ Господа дъждь въ врѣме-то на пролѣтный-тъ дъждь ;
И Господь ще направи свѣткавицы,
И ще имъ даде пороенъ дъждь,
Всякому зеліе на поле-то.
2 Защото идоли-тѣ говорихѫ суетѫ,
И чародѣи-тѣ видѣхѫ видѣнія лъжливы,
И говорихѫ сънища суетны ;
Утѣшавахѫ суетно :
За то ся прѣмѣстихѫ като стадо ;
Смутихѫ ся, защото нѣмаше пастырь.
3 Ярость-та ми ся распали противъ пастыри-тѣ,
И ще накажѫ ярцы-тѣ,
Защото Господь на силы-тѣ посѣти стадо-то си, домъ-тъ Іудинъ,
И направи гы като великолѣпенъ свой конь въ бой.
4 Отъ него излѣзе ѫгълъ-тъ,
Отъ него колъ-тъ,
Отъ него ратный-тъ лѫкъ,
Отъ него всякой князь купно.
5 И ще бѫдѫтъ като крѣпкы,
Които тъпчатъ *противоборцы-тѣ* въ калъ-тъ на пѫтища-та въ бой-тъ :
И ще ратуватъ, защото Господь е съ тѣхъ,
И всадници-тѣ на коніе-тѣ ще ся посрамятъ.
6 И ще укрѣпѭ Іудинъ-тъ домъ,
И ще избавѭ Іосифовъ-тъ домъ,
И ще гы доведѫ пакъ на мѣсто-то имъ,
Защото гы помилувахъ :
И ще бѫдѫтъ като че не бѣхъ гы отхвърлилъ ;
Защото азъ сьмь Господь тѣхенъ Богъ,
И ще гы послушамъ.
7 И Ефремци-тѣ ще бѫдѫтъ като нѣкой крѣпкъ,
И сърдце-то имъ ще ся зарадва като отъ вино :
И чада-та имъ ще видятъ, и ще ся зарадватъ :
Сърдце-то имъ ще ся развесели въ Господа.
8 Ще имъ свирнѫ, и ще гы съберѫ ;
Защото азъ гы искупихъ ;
И ще ся умножатъ, както ся бѣхѫ умножили.
9 И ще гы насѣѭ между народы-тѣ ;
И ще мя поменѫтъ въ отдалечены мѣста:
И ще живѣѭтъ съ чада-та си, и ще ся върнѫтъ.
10 И ще гы доведѫ отъ Египетскѫ-тѫ землѭ,
И гы съберѫ отъ Ассиріѭ :
И ще гы доведѫ въ землѭ-тѫ Галаадъ и въ Ливанъ,
И не ще да имъ е доволнѫ.
11 И ще прѣмине прѣзъ море-то съсъ скърбь,
И ще порази вълны-тѣ въ море-то,
И всичкы-тѣ дълбины на рѣкѫ-тѫ ще исъхнѫтъ :
И гордость-та на Ассиріѭ ще ся низложи,
И скиптръ-тъ на Египетъ ще ся отнеме.
12 И ще гы укрѣпѭ въ Господа :
И ще ходятъ въ име-то му, говори Господь,

ГЛАВА 11.

1 Отвори, Ливане, двери-тѣ си,
И да изѣде огнь кедры-тѣ ти.
2 Вый, елхо, защото падна кедръ-тъ ;
Защото голѣмци-тѣ быдехѫ обрани ;
Выйте, дѫбіе Васански ;
Защото непристѫпна-та дѫбрава ся исѣче.
3 Гласъ *ся чуе* отъ пастыри плачущи ;
Защото слава-та имъ ся грабнѫ :
Гласъ на млады львове рыкающи,
Защото величина-та Іорданова ся грабнѫ.
4 Така говори Господь Богъ мой :
Паси стадо-то за клане-то,
5 Което колѭтъ онѣзь които сѫ го купили,
И не ся мислятъ повинни :
А продавающи-тѣ го казватъ :
Благословенъ Господь, защото обогатихъ:
И сами-тѣ му пастыри го не жалятъ.
6 За то нѣма да пожалѭ вече жители-тѣ на тѫзь землѭ, говори Господь ;
Но ето, азъ ще прѣдамъ человѣцы-тѣ

Всякого въ ржкж-тж на свой-тъ си ближенъ,
И въ ржкж-тж на свой-тъ си царь;
И ще разорятъ земж-тж,
И не щж да гы избавж отъ ржкж-тж имъ.
7 И пасохъ стадо-то за клапіе-то, ей
бѣдны-тѣ на стадо-то. И си зѣхъ два
жезла: единый-тъ нарекохъ Хубость, а
другый-тъ нарѣкохъ Узы: и пасохъ ста-
8 до-то. И истрѣбихъ трима пастыри въ
единъ мѣсецъ: и душа-та ми ся отегчи
отъ тѣхъ, и душа-та имъ ся отвърнж отъ
9 мене. Тогазь рѣкохъ: Нѣма да вы па-
сж: което умира нека умира; и което
загынува нека загынува, и останалы-тѣ
нека ядатъ всякой плъть-тж на ближ-
не-то си.
10 И зѣхъ жезлъ-тъ си Хубость-тж, и го
сэсѣкохъ, за да унищожж завѣтъ-тъ си,
който направихъ съсъ всичкы-тѣ людіе.
11 И ся унищожи въ онзи день: и така бѣ-
дни-тѣ отъ стадо-то, които гледахж къмъ
мене, познахж наистинж че то бѣ сло-
12 во-то Господне. И рѣкохъ имъ: Ако ви
ся вижда добро, дайте *ми* мьздж-тж ми:
ако ли не, отречѣте ж. И прѣтеглихж
за мьздж-тж ми тридесеть сребърника.
13 И рече ми Господь: Хвърли гы на грън-
чарь-тъ: почтена цѣна съ които ся у-
цѣнихъ отъ тѣхъ! И зѣхъ тридесеть-тѣ
сребърника, и гы хвърлихъ въ домъ-тъ
Господенъ на грънчарь-тъ.
14 И прѣсѣкохъ другый-тъ си жезлъ, У-
зы-тѣ, за да унищожж братство-то ме-
жду Іудж и Израиль.
15 И рече ми Господь: Още земи си и
орждія-та на неразуменъ пастырь.
16 Защото ето, азъ ще въздигнж пастырь
връху земж-тж,
Който нѣма да посѣщава загыналы-тѣ,
И нѣма да търси распрьснато-то,
Не ще да цѣли съкрушенж-тж,
Нито ще пасе здравж-тж:
Но ще яде плъть-тж на тлъстж-тж,
И изсича копыта-та имъ.
17 Горко на суетный-тъ пастырь,
Който оставя стадо-то!
Мечь *ще дойде* вьрхъ мышцж-тж му,
И вьрхъ дѣсно-то му око:
Мышца-та му ще изсъхне съвсѣмъ,
И дѣсно-то му око съвсѣмъ ще ся помрачи.

ГЛАВА 12.

1 Товаръ-тъ на слово-то Господне за
Израиль,
Говори Господь, който простира небеса-та,
И основава земж-тж,
И образува духъ-тъ на человѣка въ него.
2 Ето, азъ правж Іерусалимъ чашж на омайваніе
Въ всичкы-тѣ народы околo:
И още и връху Іудж ще е *то*,
Въ обсаджтж която е противъ Іерусалимъ.
3 И въ онзи день ще направж Іерусалимъ
На всичкы-тѣ народы камыкъ натегнуващъ:
Всичкы които ся натоварятъ съ него,
ще ся съкрушатъ,
Ако и да ся съберхтъ всичкы-тѣ земни
народи противъ него.
4 Въ онзи день, говори Господь,
Ще поразж всякой конь съ ужасъ,
И всадникъ-тъ му съ изумленіе:
И ще отворж очи-тѣ си връху Іудинъ-тъ
домъ,
И ще поразж съ ослѣпеніе всякой конь
на народы-тѣ.
5 И началници-тѣ Іудини ще рекжтъ въ
сърдце-то си:
Подпоръ ми сж жители-тѣ Іерусалимскы,
Чрѣзъ Господа Саваоѳа тѣхный-тъ Богъ.
6 Въ онзи день ще направж началницы-тѣ
Іудины,
Като огнище на огнь въ дьрва,
И като свѣщь огненнж въ ржкойкж:
И ще изѣджтъ всичкы-тѣ народы наоколо,
Отъ дѣсно и отъ лѣво:
И Іерусалимъ ще ся насели пакъ на мѣсто-то си,
Въ Іерусалимъ.
7 И Господь ще избави първо шатры-тѣ
Іудины,
За да не ся възвеличи слава-та на Давидовъ-тъ домъ,

И слава-та на Іерусалимскы-тѣ жители,
надъ Іуда.
8 Въ онзи день Господь ще защити Іерусалимскы-тѣ жители:
И слабый между тѣхъ въ онзи день ще бѫде като Давида,
И домъ-тъ Давидовъ като Бога,
Като ангелъ Господенъ, прѣдъ тѣхъ.
9 И въ онзи день
Ще потърсѭ да истрѣбѭ всичкы-тѣ народы
Които идатъ противъ Іерусалимъ.
10 И ще излѣѭ върху Давидовъ-тъ домъ,
И върху Іерусалимскы-тѣ жители,
Духъ на благодать и на молбы:
И ще погледнатъ къмъ мене, когото прободохѫ:
И ще плачатъ за него,
Както плаче нѣкой за единородный-тъ *си*,
И ще ся оскърбятъ за него,
Както скърбящій за първородный-тъ *си*.
11 Въ онзи день ще има сѣтуваніе голѣмо въ Іерусалимъ,
Като сѣтуваніе-то наАдадримонъ въ поле-то Магеддонъ.
12 И ще сѣтува земя-та,
Всяко домородіе насамѣ:
Домородіе-то на Давидовъ-тъ домъ насамѣ,
И жены-тѣ имъ насамѣ:
Домородіе-то на Наѳановъ-тъ домъ насамѣ,
И жены-тѣ имъ насамѣ:
13 Домородіе-то на Левіинъ-тъ домъ насамѣ,
И жены-тѣ имъ насамѣ:
Домородіе-то на Семея насамѣ,
И жены-тѣ имъ насамѣ:
14 Всичкы-тѣ останали домородія,
Всяко домородіе насамѣ,
И жены-тѣ имъ насамѣ.

ГЛАВА 13.

1 Въ онзи день ще има источникъ отворенъ
За домъ-тъ Давидовъ и за Іерусалимскы-тѣ жители,
Заради грѣхъ, и заради нечистотѫ.
2 И въ онзи день, говори Господь Саваоѳъ,
Ще истрѣбѭ имена-та на идолы-тѣ отъ земѭ-тѫ,
И не ще да има вече поменъ за тѣхъ:
Още ще отнемѫ пророцы-тѣ
И нечистый-тъ духъ отъ земѭ-тѫ.
3 И ако пророчествува нѣкой още,
Тогазь баща му и майка му, които сѫ го родили,
Ще му рекѫтъ: Нѣма да живѣешь;
Защото говоришь лъжы въ име-то Господне.
И баща му и майка му, които сѫ го родили,
Ще го прободѫтъ, когато пророчествува.
4 И въ онзи день
Пророци-тѣ ще ся посрамятъ,
Всякой отъ видѣніе-то си, когато пророчествува:
И нѣма да обличатъ дрехѫ козинавѫ за да измамятъ.
5 И ще рече: Азъ не съмь пророкъ:
Человѣкъ съмь земледѣлецъ;
Защото человѣкъ мя хванѫ *за пастырь* отъ младость-тѫ ми.
6 И ако му рече нѣкой: Каквы сѫ тѣзи раны всрѣдъ рѫцѣ-тѣ ти?
Ще отговори: Тѣзи сѫ,
Съ които ся ранихъ въ домъ-тъ на пріятели-тѣ си.
7 Мечу, събуди ся противъ Пастырь-тъ ми,
И противъ мѫжъ-тъ мой-тъ съдружникъ,
Говори Господь Саваоѳъ:
Порази Пастырь-тъ и овцы-тѣ ще ся распръснатъ:
И ще завърнѫ рѫкѫ-тѫ си върхъ малкы-тѣ.
8 И въ всичкѫ-тѫ *тѫзи* земѭ, говори Господь,
Двѣ части ще ся истрѣбятъ въ неѭ, *и* исчезнатъ:
И третя-та ще остане въ неѭ.
9 И ще прѣкарамъ третѭ-тѫ часть прѣзъ огнь:
И ще гы очистѭ, както ся чисти сребро-то,

И ще гы опытамъ, както ся опытва злато-то:
Тѣ ще призоватъ име-то ми,
И азъ ще гы послушамъ:
Ще рекѫ: Тѣзи ми сѫ людіе:
И тѣ ще рекатъ: Господь е Богъ нашъ.

ГЛАВА 14.

1 Ето день Господенъ иде,
И обиръ-тъ ти всрѣдъ тебе ще ся раздѣли
2 И ще съберѫ всичкы-тѣ народы
Противъ Іерусалимъ на бой:
И ще ся прѣземе градъ-тъ,
И кѫщи-тѣ ще ся оберѫтъ,
И жены-тѣ ще ся насилуватъ:
И половина-та отъ градъ-тъ ще излѣзе въ плѣнъ,
И остатъкъ-тъ на людіе-тѣ не ще да ся истрѣби отъ градъ-тъ.
3 И Господь ще излѣзе,
И ще ратува противъ онѣзи народы,
Както когато ратувà въ день-тъ на бой-тъ.
4 И нозѣ-тѣ му ще застанѫтъ въ онзи день
На Елеонскѫ-тѫ горѫ, която е срещѫ Іерусалимъ къмъ истокъ:
И Елеонска-та гора ще ся расцѣпи
Прѣзъ срѣдѫ-тѫ си къмъ истокъ и къмъ западъ,
И ще стане долъ твърдѣ голѣмъ:
И половина-та отъ горѫ-тѫ ще ся оттегли къмъ сѣверъ,
И половина-та ѝ къмъ югъ.
5 И ще прибѣгнете въ долъ-тъ на горы-тѣ;
Защото долъ-тъ на горы-тѣ ще стига до Асалъ:
И ще побѣгнете както побѣгнахте отъ трясъ-тъ
Въ дни-тѣ на Озія Іудинъ-тъ царь:
И Господь Богъ мой ще дойде:
И съ тебе *ще сѫ* всичкы-тѣ святіи.
6 И въ онзи день,
Видѣлина-та не ще бѫде свѣтла, нито помрачена;
7 Но ще бѫде единъ день,
Който е познатъ Господу,
Ни день, ни нощь:
И надвечеръ ще има видѣлина.
8 И въ онзи день
Воды живы ще излѣзатъ изъ Іерусалимъ,
Половина-та имъ къмъ въсточно-то море,
И половина-та имъ къмъ западно-то море:
Лѣтѣ и зимѣ ще е *така*.
9 И Господь ще бѫде царь върху всичкы-тѫ земѭ:
Въ онзи день ще бѫде Господь единъ, и име-то му едно.
10 Всичко-то мѣсто ще ся прѣобърне въ поле
Отъ Гавѫ до Риммонъ, къмъ югъ на Іерусалимъ:
И той ще ся въздигне, и насели на мѣсто-то си,
Отъ портѫ-тѫ Веніаминова до мѣсто-то на пръвѫ-тѫ портѫ,
До портѫ-тѫ на ѫглы-тѣ, и отъ стълпъ-тъ на Ананеила,
До жлебове-тѣ царскы.
11 И ще ся населятъ въ него,
И не ще има вече проклѣтія:
И Іерусалимъ ще ся обитава въ утвърждение.
12 И това ще е язва-та,
Съ която Господь ще уязви всичкы-тѣ народы
Които воювахѫ противъ Іерусалимъ:
Плъть-та имъ ще тлѣе като стоятъ на нозѣ-тѣ си,
И очи-тѣ имъ ще ся растопятъ въ дупкы-тѣ си,
И языкъ-тъ имъ ще ся растопи въ уста-та имъ.
13 И въ онзи день,
Смущеніе голѣмо ще има между тѣхъ отъ Господа:
И ще хващатъ всякой рѫкѫ-тѫ на ближній-тъ си,
И рѫка-та му ще ся повдига противъ рѫкѫ-тѫ на ближній-тъ му.
14 И Іуда ще ратува въ Іерусалимъ:
И богатство-то на всичкы-тѣ народы около ще ся събере,
Злато, и сребро, и дрехы, голѣмо множество,
15 И язва-та на конь-тъ, на мъскѫ-тѫ,
На камилѫ-тѫ, и на оселъ-тъ, и на всичкы-тѣ скотове
Които ще бѫдатъ въ онѣзи станове,

Таквазъ ще е като тази язва.
16 И всякой който остане
Отъ всичкы-тѣ народы,
Които сѫ дошли противъ Іерусалимъ,
Ще възлиза всяка година
За да ся кланя на Царя, Господа на силы-тѣ,
И да празднува праздникъ-тъ на сѣни-тѣ.
17 И които отъ домородія-та на земѭ-тѫ
Не възлѣзатъ въ Іерусалимъ,
За да ся поклонятъ на Царя, Господа на силы-тѣ,
На тѣхъ не ще има дъждь.
18 И ако не възлѣзе домородіе-то Египетско, и не дойде,
Връху които нѣма *дъждь*, на тѣхъ ще е язва-та,
Съ която Господь ще уязви народы-тѣ
Които не възлѣзатъ
За да празднуватъ праздникъ-тъ на сѣни-тѣ.
19 Това ще е наказаніе-то на Египетъ,
И наказаніе-то на всичкы-тѣ народы,
Които не възлѣзатъ
Да празднуватъ праздникъ-тъ на сѣни-тѣ.
20 Въ онзи день ще има върху звънцы-тѣ на коніе-тѣ,
СВЯТЫНЯ ГОСПОДУ:
И котли-тѣ въ домъ-тъ Господенъ
Ще бѫдатъ като легены-тѣ прѣдъ олтарь-тъ.
21 И всякой котелъ въ Іерусалимъ и въ Іуда
Ще бѫде освященіе Господу на силы-тѣ:
И всичкы-тѣ които жъртвуватъ
Ще дойдатъ, та ще земать отъ тѣхъ, и сварятъ въ тѣхъ:
И въ онзи день не ще има вече Хананенецъ
Въ домъ-тъ на Господа Саваоѳа.

КНИГА НА ПРОРОКА МАЛАХІѬ.

ГЛАВА 1.

1 Товаръ-тъ на слово-то Господне чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на Малахіѭ къмъ Израиля.
2 Азъ вы възлюбихъ, говори Господь:
А вы рекохте: Въ какво ны възлюби?
Не бѣ ли Исавъ братъ Іаковъ? говори Господь;
Но възлюбихъ Іакова,
3 А Исава възненавидѣхъ,
И направихъ горы-тѣ му опустѣніе,
И наслѣдіе-то му селенія на пустынѭ.
4 И ако рече Едомъ: Ный станахмы бѣдни,
Но ще съградимъ пакъ ново опустѣлы-тѣ мѣста,
Така говори Господь Саваоѳъ:
Тѣ ще съградятъ, но азъ ще разорѭ:
И ще ся нарекатъ Прѣдѣлъ на беззаконіе,
И, Людіе противъ които Господь вънегодува вынагы.
5 И очи-тѣ ви ще видятъ, и вы ще речете:
Да ся възвеличи Господь по нататъ отъ Израилевъ-тъ прѣдѣлъ.
6 Сынъ почита баща *си*
И рабъ господаря си:
И ако съмъ азъ баща, дѣ е честь-та ми?
И ако съмъ азъ господарь, дѣ е страхъ-тъ ми?
Говори Господь Саваоѳъ вамъ,
Священници, които прѣзирате име-то ми:
И говорите: Въ какво прѣзрѣхмы име-то ти?
7 Принесохте оскверненъ хлѣбъ на олтарь-тъ ми:

И рекохте: Въ какво тя оскверныхмы?
Въ това, че казвате:
Трѫпеза-та Господня е достопрѣзрателна.
8 И ако принесете *животно* слѣпо въ жъртвѫ, не е ли лошо?
И ако принесете хромо или болно, не е ли лошо?
Принеси го сега на началникъ-тъ си:
Ще бѫде ли благорасположенъ къмъ тебе,
Или ще пріеме ли лице-то ти?
Говори Господь Саваоѳъ.
9 И сега помолѣте ся Богу за да ны помилува:
Заради васъ станѫ това:
Ще пріеме ли лица-та ви?
Говори Господь Саваоѳъ.
10 Кой между васъ бы затворилъ врата-та?
Нито палите огнь на олтарь-тъ ми туне.
Нѣмамъ благодареніе въ васъ,
Говори Господь Саваоѳъ,
И нѣма да пріемѫ приношеніе отъ рѫкѫ-тѫ ви.
11 Защото отъ истокъ на слънце-то до западъ нему
Име-то ми ще бѫде велико между народы-тѣ:
И на всяко мѣсто ще ся приноси темянъ на име-то ми,
И чисто приношеніе;
Защото име-то ми ще бѫде велико между народы-тѣ,
Говори Господь Саваоѳъ.
12 Но вы го осквернихте и рекохте:
Трѫпеза-та Господня е осквернена,
И полагаемо-то на неѭ, ястіе-то ѝ, достопрѣзрателно.
13 Вы рекохте още: Ето, какво досажденіе!
И ѭ прѣзрѣхте, говори Господь Саваоѳъ:
И докарахте грабнато-то, и хромо-то, и болно-то,
Ей, *такова* приношеніе докарахте:
Да ли бы го пріелъ отъ рѫцѣ-тѣ ви?
говори Господь.
14 За то проклѧтъ прѣльститель-тъ,
Който има въ стадо-то си мѫжко,
И прави обричаніе, и жъртвува Господу нѣщо растлѣно;
Защото азъ сѫмь великъ Царь,
Говори Господь Саваоѳъ,
И име-то ми е страшно въ народы-тѣ.

ГЛАВА 2.

1 И сега тази заповѣдь *ся дава* вамъ, священници.
2 Ако не послушате, и ако не турите *това* на сърдце,
За да дадете славѫ на име-то ми,
Говори Господь Саваоѳъ,
Тогазь ще проводѧ проклѧтіѭ-тѫ върхъ васъ,
И ще прокълнѫ благословенія-та ви:
Ей, и проклѣхъ гы,
Защото не туряте *това* на сърдце.
3 Ето, азъ ще отхвърлѭ сѣме-то ви,
И ще распрьснѫ лайно по лица-та ви,
Лайно-то на тържества-та ви:
И ще вы вдигне съсъ себе си.
4 И ще познаете,
Че азъ проводихъ тѫзи заповѣдь вамъ,
За да е завѣтъ-тъ ми съ Левія,
Говори Господь Саваоѳъ.
5 Завѣтъ-тъ ми на животъ и на миръ бѣ съ него:
И дадохъ гы нему заради страхъ-тъ
Съ който ми ся боеше, и ся страхуваше отъ име-то ми.
6 Законъ-тъ на истинѫ-тѫ бѣ въ уста-та му,
И беззаконіе не ся намѣри въ устны-тѣ му:
Ходѣше съ мене въ миръ и правотѫ,
И мнозина върнѫ отъ беззаконіе.
7 Понеже устны-тѣ на священника трѣбва да пазятъ знаніе:
И отъ уста-та му да поискатъ законъ;
Защото той е посланникъ на Господа Саваоѳа.
8 Но вы ся уклонихте отъ пѫть-тъ:
Направихте мнозина да ся спъватъ въ законъ-тъ:
Растлѣхте завѣтъ-тъ Левіинъ,
Говори Господь Саваоѳъ.
9 За то и азъ вы направихъ прѣзрѣны
И унищожены прѣдъ всичкы-тѣ людіе,
Защото не упазихте пѫтища-та ми,
Но *сте* лицепріемницы въ законъ-тъ.

10 Не е ли единъ Отецъ-тъ на всичкы насъ?
Не създаде ли насъ единъ Богъ?
Защо ся обхождамы льстиво всякой противъ брата си,
Та оскверняваме завѣтъ-тъ на наши-тѣ отцы?
11 Защото Іуда ся поведе льстиво,
И стори ся гнусота въ Израиль и въ Іерусалимъ;
Защото Іуда оскверни свято-то Господне, което възлюби,
И ожени ся за дъщерѫ на чуждъ богъ.
12 Господь ще истрѣби изъ Іакововы-тѣ селенія
Человѣка който прави това,
Пазачъ-тъ, и който отвѣщава,
И приносящій-тъ приношеніе Господу на силы-тѣ.
13 Направихте още и това:
Покрывахте олтарь-тъ Господень съсъ сълзы,
Съ плачъ и съ въздыханія:
За то не поглежда вече приношеніе-то,
И не пріема *го* съ благоволеніе отъ рѫкѫ-тѫ ви.
14 И говорите: Защо?
Защото Господь станѫ свидѣтель
Между тебе и женѫ-тѫ на младость-тѫ ти,
Къмъ коѭто ся поведе ты льстиво:
Като ти е тя съпружница, и жена на съюзъ-тъ ти.
15 И не направи ли *така* единъ?
Но той имаше прѣвъсходство на духъ-тъ.
И защо единый-тъ?
За да поиска Божественно сѣме.
За то внимавайте въ духъ-тъ си,
И да ся не докарва никой невѣрно къмъ женѫ-тѫ на младость-тѫ си.
16 Защото Господь, Богъ Израилевъ, говори
Че мрази напусканіе;
Но покрывать насиліе-то съ дрехы-тѣ си,
Говори Господь Саваоѳъ:
За то внимавайте въ духъ-тъ си,
И не ся обхождайте льстиво.
17 Натегнахте Господу съ думы-тѣ си:
И говорите: Съ какво *му* натегнахмы?
Защото говорите: Всякой който прави лошо
Благоугоденъ е прѣдъ Господа, и той имъ благоволява:
Или, дѣ е Богъ на сѫдбѫ-тѫ?

ГЛАВА 3.

1 Ето, азъ проваждамъ вѣститель-тъ си,
И ще устрои пѫть-тъ прѣдъ мене:
И Господь когото вы търсите,
Внезапно ще дойде въ храмъ-тъ си,
Ей, Ангелъ-тъ на завѣтъ-тъ, когото вы желаете:
Ето, иде, говори Господь Саваоѳъ.
2 Но кой може да стърпи день-тъ на пришествіе-то му?
И кой може да устои при присѫтствіе-то му?
Защото той е като огнь на топитель,
И като мыло на валявичари.
3 И ще сѣдне *като* който топи и чисти сребро:
И ще очисти Левіины-тѣ синове,
И ще гы прѣтопи като злато-то и сребро-то,
И ще приносять Господу приношеніе съ правдѫ.
4 Тогазь приношеніе-то на Іудѫ и на Іерусалимъ
Ще бѫде угодно Господу,
Както въ древни-тѣ дни,
Както въ прѣжни-тѣ годины.
5 И ще ся приближѫ при васъ за сѫдбѫ:
И ще съмь свидѣтель бързъ противъ обаятели-тѣ,
И противъ прѣлюбодѣйцы-тѣ, и противъ кълнащы-тѣ ся лъжливо,
И противъ онѣзи които насилвать наемницы-тѣ въ мьздѫ-тѫ, вдовицѫ-тѫ, и сираче-то,
И *противъ* онѣзи които онеправдавать чужденецъ,
И не ся боять отъ мене,
Говори Господь Саваоѳъ.
6 Защото азъ съмь Господь: не ся измѣнявамъ:
За то вы, синове Іаковови, не погынахте.
7 Отъ дни-тѣ на отцы-тѣ си
Отдѣлихте ся отъ повѣленія-та ми, и не *гы* упазихте:

Обърнѣте ся къмъ мене, и ще ся обърнѫ къмъ васъ,
Говори Господь Саваоѳъ.
Но рекохте: Въ какво да ся обърнемъ?
8 Ще краде ли человѣкъ Бога? вы обаче мя крадохте:
И говорите: Въ какво тя крадохмы?
Въ десетъцы-тѣ и въ приношенія-та.
9 Вы сте проклѣти съ клѣтвѫ;
Защото вы мя крадохте, *ей*, всичкый народъ.
10 Донесте всичкы-тѣ десетъцы въ влагалище-то
За да бѫдѫтъ храна въ домъ-тъ ми:
И опытайте мя сега въ това,
Говори Господь Саваоѳъ,
Ако не ви отворѭ хляби-тѣ небесны,
Та излѣѭ благословеніе върху васъ,
Щото да не стига *мѣсто за него.*
11 И ще запрѣтѭ за васъ на поглъщатель-тъ,
И нѣма да поврѣжда плодове-тѣ на землѭ-тѫ ви,
Нито лоза-та ви ще хвърли прѣдъ врѣме плодъ-тъ си на поле-то,
Говори Господь Саваоѳъ.
12 И ще вы ублажаватъ всичкы-тѣ народи;
Защото ще бѫдете вы желателна земя,
Говори Господь Саваоѳъ.
13 Думы-тѣ ви быдохѫ жестокы противъ мене, говори Господь:
И рѣкохте: Що говорихмы противъ тебе?
14 Вы рекохте:
Суетно е да служи нѣкой Богу:
И, Каква полза, че упазихмы стражѫ-тѫ му,
И че ходихмы прѣдъ Господа на силы-тѣ съсъ сѣтуваніе?
15 И сега ный ублажавамы горды-тѣ:
Ей, онѣзъ които правятъ беззаконіе успѣватъ:
Ей, онѣзъ които искушаватъ Бога, и тѣ ся избавятъ.
16 Тогазь боящи-тѣ ся отъ Господа говорѣхѫ единъ на другъ:
И Господь внимаваше и слушаше:
И писа ся книга на въспоминаніе прѣдъ него,
За онѣзи които ся боехѫ отъ Господа,
И които мыслявѫ за име-то му:
17 И ще бѫдѫтъ мои, говори Господь Саваоѳъ,
Въ онзи день, когато азъ приготвѭ скѫпоцѣнны-тѣ *си:*
И ще бѫдѫ благоутробенъ за тѣхъ,
Както е благоутробенъ человѣкъ
За сына си, който му работи.
18 Тогазь ще ся обърнете,
И разсѫдите между праведенъ и нечестивъ,
Между който служи Богу,
И който му не служи.

ГЛАВА 4.

1 Защото, ето, иде день, който ще гори като пещь:
И всичкы-тѣ гордѣливи, и всичкы които правятъ нечестіе, ще бѫдѫтъ плѣва:
И идѫщій день ще гы изгори,
Говори Господь Саваоѳъ,
Та нѣма да имъ остави ни корень ни вѣтвѫ.
2 А вамъ които ся боите отъ име-то ми
Ще изгрѣе Слънце-то на правдѫ-тѫ,
Съ исцѣленіе въ крила-та си:
И ще излѣзете, и ся разиграете като телцы изъ оборъ-тъ.
3 И ще стъпчете нечестивы-тѣ;
Защото тѣ ще бѫдѫтъ пепелъ подъ плесны-тѣ на нозѣ-тѣ ви,
Въ който день азъ направѭ *това,*
Говори Господь на силы-тѣ.
4 Помнѣте на Моисея рабъ-тъ ми законъ-тъ,
Който заповѣдахъ нему въ Хоривъ за всичкый Израиль,
Повелѣнія-та и сѫдбы-тѣ.
5 Ето, азъ ще ви проводѭ Иліѭ пророкъ-тъ,
Прѣди да дойде день-тъ Господенъ великый-тъ и страшный-тъ:
6 И той ще обърне сърдце-то на бащы-тѣ къмъ чада-та,
И сърдце-то на чада-та къмъ бащы-тѣ имъ,
Да не дойдѫ и поразѭ землѭ-тѫ съ проклѣтіѭ.

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

НА

ГОСПОДА НАШЕГО

ІИСУСА ХРИСТА,

Вѣрно и точно прѣведенъ отъ
първообразно-то.

ЦАРИГРАДЪ,

Въ Книгопечатницѫ-тѫ на А. Х. Бояджіяна.

1891.

ЕВАНГЕЛІЕ ОТЪ МАТѲЕЯ.

ГЛАВА 1.

1 Родословіе-то на Іисуса Христа, сы-
2 на Давидова, сына Авраамова. Авраамъ
роди Исаака; а Исаакъ роди Іакова; а
3 Іаковъ роди Іуда и братія-та му; А Іу-
да роди Фареса и Зарѫ отъ Ѳамарь; а
Фаресъ роди Есрома; а Есромъ роди
4 Арама; А Арамъ роди Аминадава; а А-
минадавъ роди Наассона; а Наассонъ
5 роди Салмона; А Салмонъ роди Вооза
отъ Рахавь; а Воозъ роди Овида отъ
6 Руѳь; а Овидъ роди Іессея; А Іессей
роди царь Давида; а царь Давидъ роди
7 Соломона отъ Уріевѫ-тѫ *женѫ*; А Со-
ломонъ роди Ровоама, а Ровоамъ роди
8 Авіѭ; а Авія роди Асѫ; А Аса роди Іо-
сафата, а Іосафатъ роди Іорама; а Іо-
9 рамъ роди Озіѭ; А Озія роди Іоаѳама;
а Іоаѳамъ роди Ахаза; а Ахазъ роди Е-
10 зекіѭ; А Езекія роди Манассіѭ; а Ма-
нассія роди Амона; а Амонъ роди Іо-
11 сіѭ; А Іосія роди Іехоніѭ и братія-та
12 му около прѣселеніе-то Вавилонско. А
слѣдъ прѣселеніе-то Вавилонско, Іехо-
нія роди Салаѳіиля; а Салаѳіилъ роди
13 Зоровавеля; А Зоровавель роди Авіуда;
а Авіудъ роди Еліакима; а Еліакимъ ро-
14 ди Азора; А Азоръ роди Садока; а Са-
докъ роди Ахима; а Ахимъ роди Еліуда;
15 А Еліудъ роди Елеазара; а Елеазаръ
роди Матѳана; а Матѳанъ роди Іакова;
16 А Іаковъ роди Іосифа, мѫжъ-тъ на Ма-
ріѭ, отъ коѭто ся роди Іисусъ, който
ся нарича Христосъ.
17 И така всичкы-тѣ родове отъ Авраама
до Давида четыринадесеть рода сѫ; и отъ
Давида до прѣселеніе-то Вавилонско,
родове четыринадесеть; и отъ прѣсе-
леніе-то Вавилонско до Христа, родове
четыринадесеть.
18 А рожденіе-то на Іисуса Христа така
бѣ: като бѣ сгодена майка му Марія за
Іосифа, додѣ още не бѣхѫ ся съединили,
намѣри ся непраздна отъ Духа Святаго.
19 А Іосифъ мѫжъ ѝ, понеже бѣ праведенъ
и не искаше да ѭ опозори, науми си
20 тайно да ѭ напусне. Но това когато по-
мысли той, ето, ангелъ Господень яви
му ся насънѣ и казваше: Іосифе сыне
Давидовъ, не бой ся да вземешь женѫ
си Маріѭ; защото зачнато-то въ неѭ
21 отъ Духа Святаго е. А ще роди сынъ,
и ще му наречешь име-то *Іисусъ; за-
щото той ще спасе свои-тѣ людіе отъ
22 грѣхове-тѣ имъ. И всичко това быде, да
ся сбѫде реченно-то отъ Господа чрѣзъ
23 пророка, който казва: Ето дѣва ще
зачне и ще роди сынъ, и ще му наре-
кѫтъ име-то Еммануилъ, което ся тъл-
24 кува, Богъ съ насъ. И като станѫ Іо-
сифъ отъ сънъ, створи както му повелѣ
25 ангелъ Господень, и взѣ женѫ си; И не
ѭ познаваше до когато тя роди сына си
пьрвороднаго, и *той* му нарече име-то
Іисусъ.

ГЛАВА 2.

1 А когато ся роди Іисусъ въ Виѳлеемъ
Іудейскый въ дни-тѣ на царь Ирода, е-
то, мѫдреци отъ истокъ пристигнахѫ въ
2 Іерусалимъ, и казвахѫ: Дѣ е що ся е
родилъ царь Іудейскый? защото звѣз-
дѫ-тѫ му видѣхмы на истокъ, и дойдох-
3 мы да му ся поклонимъ. *Това* като чу

* Спаситель.

царь Иродъ смути ся, и всичкый Іеру-
4 салимъ съ него. И събра всичкы-тѣ първо-
свещенницы и книжницы отъ народъ-тъ,
та распытваше отъ тѣхъ дѣ имаше да
5 ся роди Христосъ? И тѣ му казахѫ: Въ
Виѳлеемъ Іудейскый; защото така е пи-
6 сано чрѣзъ пророка: И ты, Виѳлееме,
земя Іудина, никакъ не си най малъкъ
между войводства-та Іудовы; защото отъ
тебе ще излѣзе Вождь, който ще пасе
7 народъ-тъ ми Израиля. Тогази Иродъ
повыка тайно мѫдрецы-тѣ, та испыта отъ
тѣхъ на здраво врѣме-то на появенѭ-тѫ
8 звѣздѫ. И като гы испрати въ Виѳлеемъ,
рече *имъ:* Идѣте испытайте на здраво
за дѣте-то; и като *го* намѣрите, извѣ-
стѣте ми, да дойдѫ и азъ да му ся по-
9 клонѭ. А тѣ като чухѫ *това* отъ царь-тъ,
тръгнахѫ: и, ето, звѣзда-та коѭто бѣхѫ
видѣли на истокъ, идѣше прѣдъ тѣхъ,
додѣ дойде та ся спрѣ надъ *мѣсто-то*
10 дѣто бѣ дѣте-то. И като видѣхѫ звѣз-
дѫ-тѫ зарадвахѫ ся съ радость твърдѣ
11 голѣмѫ. И като влѣзохѫ въ кѫщѫ-тѫ,
намѣрихѫ дѣте-то съ майкѫ му Маріѭ,
и паднахѫ та му ся поклонихѫ; и като
отворихѫ съкровища-та си, принесохѫ
му дарове, злато, и ливанъ, и смирнѫ.
12 И понеже имъ ся откры отъ Бога насъ-
нѣ да ся не върнѫтъ при Ирода, оти-
дохѫ *си* прѣзъ другъ пѫть въ своѭ-тѫ
странѫ.
13 А слѣдъ отиваніе-то имъ, ето ангелъ
Господень явява ся насънѣ Іосифу и
казва: Стани та земи дѣте-то и майкѫ
му, и бѣгай въ Египетъ, и бѫди тамъ
до когато ти рекѫ; защото Иродъ има
14 да потърси дѣте-то да го погуби. И той
станѫ, взѣ дѣте-то и майкѫ му прѣзъ
15 нощь, и отиде въ Египетъ; И бѣ тамъ
до смърть-тѫ Иродовѫ, да ся сбѫде ре-
чено-то отъ Господа чрѣзъ пророка,
16 който казва: "Изъ Египетъ повыкахъ
сына си." Тогази Иродъ като видѣ че
му ся подсмѣхѫ мѫдреци-тѣ, твърдѣ
много ся разяри, и проводи та погуби
всичкы-тѣ младенцы въ Виѳлеемъ и по
всичкы-тѣ неговы прѣдѣлы, отъ двѣ го-
дины и по долу, споредъ врѣме-то, кое-
то бѣ добрѣ испиталъ отъ мѫдрецы-тѣ.
17 Тогази ся испълни речено-то отъ про-
18 рока Іеремія който казва: "Гласъ ся
чу въ Рамѫ, плачь и писъкъ и рыданіе
голѣмо: Рахиль оплакваше чада-та си
и не рачеше да ся утѣши, защото гы
19 нѣма *вече*." А като умрѣ Иродъ, ето
ангелъ Господень явява ся насънѣ Іоси-
20 фу въ Египетъ и казва: Стани, земи
дѣте-то и майкѫ му, та иди въ землѭ-тѫ
Израилевѫ; защото измрѣхѫ тѣзи, кои-
21 то търсѣхѫ душѫ-тѫ на дѣте-то. И той
станѫ, взѣ дѣте-то и майкѫ му и дойде
22 въ землѭ-тѫ Израилевѫ. Но като чу че
Архелай царува надъ Іудеѭ на мѣсто
бащѫ си Ирода, убоя ся да иде тамъ; и
понеже му бѣ откровено насънѣ, отиде
23 въ Галилейскы-тѣ страны, Та ся засели
въ единъ градъ нарицаемъ Назаретъ: да
ся сбѫде речено-то чрѣзъ пророцы-тѣ,
че Назорей ще ся нарече.

ГЛАВА 3.

1 Въ оныя дни дойде Іоаннъ Кръсти-
тель, и проповѣдваше въ пустынѭ-тѫ
2 Іудейскѫ, И казваше: Покайте ся; по-
3 неже наближи царство небесно. Защото
той е реченый-тъ отъ пророка Исаія,
който казва: "Гласъ на едного, кой-
то выка въ пустынѭ-тѫ: Пригответе
пѫть-тъ Господень, правы правѣте не-
4 говы-тѣ пѫтекы." А самъ Іоаннъ имаше
облѣкло-то си отъ камилскы косми, и
около чрѣсла-та си коженъ поясъ; а я-
5 деніе-то му бѣ акриды и дивъ медъ. То-
гази ся извървѣ при него Іерусалимъ и
всичка Іудея, и всичка-та околность на
6 Іорданъ, И кръщавахѫ ся въ Іорданъ отъ
него като исповѣдвахѫ грѣхове-тѣ си.
7 А като видѣ *Іоаннъ* че идѣхѫ на него-
во-то кръщаваніе мнозина отъ Фари-
сеи-тѣ и Саддукеи-тѣ, рече имъ: Рожбы
ехиднины! Кой ви обади да бѣгате отъ
8 бѫдѫщій-тъ гнѣвъ? Сторѣте прочее пло-
9 дове достойны на покаяніе: И не мы-
слѣте да думате въ себе си: Отца имамы
Авраама; защото казвамъ ви, че Богъ
може отъ тѣзи каменіе да въздигне чада

10 Авраму. А и сѣкыра-та вече лѣжи при
корень-тъ на дрьвета-та; и тъй всяко дър-
во което не прави добръ плодъ, отсича
11 ся и въ огнь ся хвърля. Азъ вы кръща-
вамъ съ водѫ въ покаяніе, а този кой-
то иде слѣдъ мене по крѣпъкъ е отъ ме-
не, комуто не съмь достоинъ обуща-та
да понесѫ; той ще вы кръсти съ Духъ
12 Святъ и съ огнь; Който *държи* лопа-
тѫ-тѫ въ рѫкѫ, и ще отрѣби гумно-то
си, та ще събере пшеницѫ-тѫ си въ
житницѫ-тѫ, а плѣвѫ-тѫ ще ѭ изгори
13 въ огнь неугасимъ. Тогази идва Іисусъ
отъ Галилеѭ на Іорданъ до Іоанна да
14 ся кръсти отъ него. А Іоаннъ го въспи-
раше и казваше: Азъ имамъ потрѣбѫ
да ся кръстѭ отъ тебе, и ты ли идешь
15 при мене? А Іисусъ отговори и рече му:
Остави сега, защото така подобава намъ
да испълнимъ всякѫ правдѫ. *И Іоаннъ*
16 тогава го остави. И щомъ ся кръсти Іи-
сусъ, възлѣзе тутакси отъ водѫ-тѫ, и
ето, отворихѫ ся нему небеса-та, и видѣ
Духа Божія че слѣзваше като гълѫбъ и
17 спущаше ся на него: И ето гласъ отъ не-
беса-та, който казваше: Този е Сынъ мой
възлюбленый, въ когото благоволихъ.

ГЛАВА 4.

1 Тогази възведенъ быде Іисусъ отъ Духа
въ пустынѭ-тѫ, да бѫде искушенъ отъ
2 діавола. И като пости четыридесеть дни
и четыридесеть нощи, напоконъ огладнѣ.
3 И дойде при него искуситель-тъ, и ре-
че: Ако си Сынъ Божій, речи тѣзи ка-
4 меніе да станѫтъ хлѣбове. А той отго-
вори и рече: Писано е: Не само съ хлѣбъ
ще живѣе человѣкъ, но съсъ всяко сло-
во което исхожда изъ Божіи-тѣ уста.
5 Тогава го завожда діаволъ-тъ въ свя-
тый-тъ градъ и поставя го на крыло-то
6 на храмъ-тъ, И казва му: Ако си Сынъ
Божій, хвърли ся долу; защото е писано:
“На ангелы-тѣ си ще заповѣда за тебе,
и на рѫцѣ ще тя подигатъ, да не бы да
7 прѣпънешь о камыкъ ногѫ-тѫ си.„ Рече
му Іисусъ: Пакъ е писано: “Да не ис-
8 кусишь Господа Бога твоего.„ Пакъ го
завожда діаволъ-тъ на еднѫ планинѫ мно-
го высокѫ, и показва му всичкы-тѣ цар-
9 ства свѣтовны, и славѫ-тѫ имъ; И казва
му: Всичко това ще ти дамъ, ако паднешь
10 да ми ся поклонишь. Тогазь Іисусъ му
казва: Махни ся, Сатано; защото е пи-
сано: “Господу Богу твоему да ся покло-
11 нишь, и само нему да послужишь.„ То-
гази го остави діаволъ-тъ: и ето ангели
12 пристѫпихѫ и служахѫ му. А когато чу
Іисусъ че Іоаннъ бѣ прѣдаденъ, отиде
13 въ Галилеѭ. И като остави Назаретъ,
дойде и засели ся въ Капернаумъ край-
морскый, въ прѣдѣлы-тѣ Завулоновы и
14 Нефѳалимовы; Да ся сбѫде реченото-то
15 чрѣзъ пророка Исаіѭ, който казва: “Зе-
мя-та Завулонова и земя-та Нефѳалимова
на пѫть-тъ край море-то отвѫдъ Іорданъ,
16 Галилея языческа: Народъ който сѣдѣ-
ше въ тъмнинѫ, видѣ видѣлинѫ голѣ-
мѫ, и на сѣдящи-тѣ въ странѫ и сѣнкѫ
смъртнѫ, видѣлина имъ възсія.„
17 Отъ тогава започенѫ Іисусъ да пропо-
вѣдва и да казва: Покайте ся; защото
18 наближи царство небесно. И като вър-
вѣше Іисусъ по край море-то Галилей-
ско, видѣ двамина братія, Симона нари-
цаемый-тъ Петръ, и брата му Андрея,
че хвърляхѫ мрѣжѫ въ море-то, защото
19 бѣхѫ рыболовци. И казва имъ: Елате
слѣдъ мене, и ще вы направѭ ловцы на
20 человѣцы. И тѣ тутакси оставихѫ мрѣ-
21 жы-тѣ и отидохѫ слѣдъ него. И като
позамина отъ тамъ, видѣ други двамина
братія, Іакова Заведеева и брата му Іо-
анна съ отца имъ Зеведея въ еднѫ ла-
діѭ че кърпѣхѫ мрѣжы-тѣ си; и повыка
22 гы. А тѣ тозъ часъ оставихѫ ладіѭ-тѫ
и отца си, и отидохѫ слѣдъ него.
23 И обхождаше Іисусъ всичкѫ Галилеѭ,
та поучаваше въ съборища-та имъ, и
проповѣдваше благовѣстіе-то на царство-
то, и исцѣляваше всякѫ болесть и вся-
24 кѫ немощь между народъ-тъ. И расчу ся
слухъ за него по всичкѫ Сиріѭ, и до-
веждахѫ при него всичкы-тѣ болны,
които имахѫ различны болести и мѫкы,
и бѣсноуемы, и лунатици, и разслабены;
25 и гы исцѣли. И вървѣше слѣдъ него на-

родъ много изъ Галилеѭ и Декаполь, изъ
Іерусалимъ и Іудеѭ, и изъ отвъдь Іорданъ.

ГЛАВА 5.

1 А като видѣ много-то народъ, възлѣзе
на гора-тѫ, и щомъ сѣднѫ пристѫпихѫ
2 до него ученици-тѣ му: И отвори уста-
3 та си та гы поучаваше и говорѣше: Бла-
жени нищи-тѣ духомъ; защото е тѣхно
4 царство-то небесно. Блажени нажалени-
5 тѣ; защото тѣ ще ся утѣшатъ. Блажени
кроткы-тѣ; защото тѣ ще наслѣдятъ зе-
6 мѭ-тѫ. Блажени които гладуватъ и жаду-
ватъ за правдѫ-тѫ; защото тѣ ще ся на-
7 сытятъ. Блажени милостиви-тѣ; защото
8 тѣ помилвани ще бѫдѫтъ. Блажени чи-
стосьрдечни-тѣ; защото тѣ ще видятъ
9 Бога. Блажени миротворци-тѣ; защото тѣ
10 синове Божіи ще ся нарекѫтъ. Блаже-
ни гонени-тѣ заради правдѫ-тѫ; защо-
11 то е тѣхно царство-то небесно. Блажени
сте когато вы похулятъ и вы нагонятъ,
и върхъ васъ рекѫтъ на лъжѫ всякѫ злѫ
12 рѣчь заради мене. Радвайте ся и весе-
лѣте ся, защото е голѣма на небеса ва-
ша-та заплата; понеже така изгонихѫ
пророцы-тѣ, които *бѣхѫ* прѣди васъ.
13 Вы сте соль-та на землѭ-тѫ; а ако
соль-та избезсолѣе, съ какво ще ся о-
соли? За нищо вече не струва, освѣнь да
ся исхвърли вънъ, и да ся тъпче отъ
14 человѣцы-тѣ. Вы сте видѣлина-та на
свѣтъ-тъ; градъ поставенъ на горѫ не мо-
15 же да ся укрые. Нито запалятъ свѣщь
и ѭ турятъ подъ шиникъ, но на свѣтил-
никъ-тъ, и свѣти на всичкы които сѫ въ
16 кѫщи. Така да просвѣтне ваша-та видѣ-
лина прѣдъ человѣцы-тѣ, за да видятъ
добры-тѣ ваши дѣла, и да прославятъ
Отца вашего, който е на небеса-та.
17 Да не мните че азъ дойдохъ да разру-
шѫ законъ-тъ или пророцы-тѣ: не дой-
18 дохъ да разрушѫ, но да испълнѭ. Защо-
то истинѫ ви казвамъ, доклѣ да прѣми-
не небе-то и земя-та, една рѣска, или
една точка отъ законъ-тъ нѣма да прѣ-
19 мине, дори ся всичко не сбѫде: И тъй,
който нарушы една отъ най малкы-тѣ
тѣзи заповѣди, и научи така человѣцы-
тѣ, най малъкъ ще ся нарече въ царство-
то небесно; а който стори и научи, той
ще великъ да ся нарече въ царство-то
20 небесно. Защото, казвамъ ви, че ако ва-
ша-та правда не надмине *правдѫ-тѫ* на
книжницы-тѣ и Фарисеи-тѣ, нѣма да влѣ-
зете въ царство-то небесно.
21 Чули сте че е речено на староврѣмен-
ни-тѣ: Не убивай, и който убіе, ще бѫ-
22 де повиненъ на сѫдъ. А пакъ азъ ви каз-
вамъ че всякой, който ся гнѣви на брата
си безъ причинѫ, ще бѫде повиненъ на
сѫдъ; и който рече на брата си, Рака,
повиненъ ще е за прѣдъ съборъ-тъ; а
който *му* рече, Безумне, ще бѫде пови-
23 ненъ за пъкълъ-тъ огненный. И тъй, ако
принесешь даръ-тъ си на олтарь-тъ, и
тамъ ся усѣтишь, че братъ ти има нѣщо
24 на тебе; Остави даръ-тъ си тамъ прѣдъ
олтарь-тъ, и иди, първомъ ся примири
съ брата си, и тогазь ела та принесь
25 даръ-тъ си. Спогодявай ся съ против-
никъ-тъ си скоро, додѣ си на пѫть-тъ
съ него, да не би противникъ-тъ *ти* да
тя прѣдаде сѫдникѫ, а сѫдникъ-тъ тя
прѣдаде на слуга-тѫ, и тя хвърлятъ въ
26 тъмницѫ. Истинѫ ти казвамъ: Нѣма да
излѣзешь отъ тамъ, доклѣ не отдадешь
най послѣдній-тъ кодрантъ.
27 Чули сте че е речено на староврѣмен-
28 ны-тѣ: Не прѣлюбодѣйствувай. Но азъ
ви казвамъ, че всякой който гледа женѫ
за да ѭ пожелае, той е прѣлюбодѣйству-
29 валъ вече съ неѭ въ сърдце-то си. Ако
ли дѣсно-то твое око тя съблазнява, из-
вади го, и хвърли *го* отъ себе си; защо-
то по добрѣ ти е да погине единъ отъ
твои-тѣ удове, а не всичко-то твое тѣло
30 да бѫде хвърлено въ пъкълъ-тъ. И ако
дѣсна-та твоя рѫка тя съблазнява, от-
сѣчи ѭ и хвърли ѭ отъ себе си; защо-
то по добрѣ ти е да погине единъ отъ
твои-тѣ удове, и да не бѫде всичко-то
твое тѣло хвърлено въ пъкълъ-тъ.
31 Речено е още: Който си напусне же-
32 на-та да ѝ даде разводно писмо. А пакъ
азъ ви казвамъ, че който напусне женѫ-
тѫ си, освѣнь по причинѫ на прѣлюбо-

дѣяніе, прави ѭ да прѣлюбодѣйствува; и
който ся ожени за напуснатѫ прѣлю-
бодѣйствува.
33 Пакъ сте чули че е речено на старо-
врѣменны-тѣ: Не си прѣстѫпвай клѣ-
твѫ-тѫ, но да испълнишь клѣтвы-тѣ си
34 прѣдъ Господа. Но азъ ви казвамъ: Ни-
какъ да ся не кълнете; нито съ небе-то,
35 защото е прѣстолъ Божій; Нито съсъ
землѭ-тѫ, защото е подножіе на нозѣ-тѣ
36 му; Нито съ Іерусалимъ, защото е градъ
на Царя великаго; нито съ главѫ-тѫ си
недѣй ся кълнѫ, защото не можешь ни
единъ косъмъ да направишь бѣлъ или
37 черна. Но да бѫде рѣчь-та ви, Ей,
ей, не, не; а отъ това повече-то отъ
лукаваго е.
38 Чуле сте че е речено: Око за око,
39 зѫбъ за зѫбъ. А пакъ азъ ви казвамъ:
Да ся не противите злому; но който тя
плесне по дѣснѫ-тѫ странѫ, обърни му
40 и другѫ-тѫ. И на тогози който бы пои-
скалъ да ся сѫди съ тебе и да ти земе
ризѫ-тѫ, остави му и връхнѫ-тѫ *си* дре-
41 хѫ. И който тя понуди да идешь съ не-
42 го единъ миль, иди съ него два. Който
проси отъ тебе, дай му; и който ище да
заеме отъ тебе, недѣй ся отвръща отъ
43 него. Чули сте че е речено: Да любишь
ближній-тъ си, и да ненавиждашь врагъ-тъ
44 си. Но азъ ви казвамъ: Любѣте враго-
ве-тѣ си, благославяйте тыя, които вы
кълнатъ, правѣте добро на тѣзи, които
вы ненавиждатъ, и молѣте ся за тыя,
които ви правятъ пакость и вы гонятъ;
45 За да бѫдете сынове на Отца вашего,
който е на небеса: защото той повелѣ-
ва на слънце-то си да изгрѣва на злы-
тѣ и на добры-тѣ, и дава дъждь на пра-
46 ведны-тѣ и неправедны-тѣ. Защото ако
любите любящы-тѣ васъ, коѭ заплатѫ
имате? Не правятъ ли това и мытари-
47 тѣ? И ако поздравявате само братія-
та си, що повече правите? не правятъ
48 ли така и мытари-тѣ? И тъй бѫдете съ-
вършени и вы, както е съвършенъ О-
тецъ вашь, който е на небеса.

ГЛАВА 6.

1 Внимавайте да не правите свои-тѣ ми-
лостыни прѣдъ человѣцы-тѣ за да вы
виждатъ; инакъ нѣмате заплатѫ при
2 Отца вашего който е на небеса-та. И тъй,
кога правишь милостынѭ, не трѫби
прѣдъ себе си, както правятъ лицемѣ-
ри-тѣ по съборища-та и по улицы-тѣ,
за да ся прославятъ отъ человѣцы-тѣ;
истинѫ ви казвамъ, пріиматъ *вече* за-
3 платѫ-тѫ си. А ты кога правишь мило-
стынѭ, да не узнае лѣва-та ти рѫка, що
4 прави дѣсница-та ти: За да бѫде твоя-та
милостыня въ тайно; и Отецъ твой,
който види въ тайно, ще ти въздаде
наявѣ.
5 И кога ся молишь, не бывай както
лицемѣри-тѣ; защото тѣ обичатъ да си
правятъ молбѫ-тѫ стояще по събори-
ща-та и по ѫглы-тѣ на улицы-тѣ за да
ся явятъ на человѣцы-тѣ; истинѫ ви
6 казвамъ, че пріиматъ заплатѫ-тѫ си. А
ты кога ся молишь, влѣзъ въ скрышнѫ-тѫ
си стаичкѫ, и като си затворишь вра-
та-та, помоли ся Отцу твоему, който е
въ тайно, и Отецъ ти който види въ
7 тайно, ще ти въздаде наявѣ. А кога ся
молите, не говорѣте излишны думы,
както язычници-тѣ, защото мнятъ че въ
многословіе-то си ще бѫдатъ послуша-
8 ни. И тъй не ся уподобявайте на тѣхъ;
защото Отецъ ви знае отъ що имате
9 нуждѫ, прѣди вы да му попросите. А
вы така ся молѣте:
Отче нашъ, който си на небеса, да ся
10 святи име-то твое; Да дойде царство-то
твое; да бѫде волѧ-та твоя, както на
11 небе-то, *така* и на землѭ-тѫ; Хлѣбъ-тъ
12 нашъ насѫщный, дай *го* намъ днесь; И
прости ни дългове-тѣ наши, както и
ный прощавамы на наши-тѣ длъжницы;
13 И не въведи насъ въ искушеніе, но из-
бави насъ отъ лукаваго; защото е твое
царство-то и сила-та и слава-та во вѣ-
кы. Аминь.
14 Защото ако простите вы на человѣ-
цы-тѣ съгрѣшенія-та имъ, ще прости и

15 вамъ Отецъ вашъ небесный: Ако ли вы
не простите на человѣцы-тѣ съгрѣше-
нія-та имъ, то и Отецъ вашъ нѣмѫ да
ви прости съгрѣшенія-та ваши.
16 А кога постите, не бывайте, както
лицемѣри-тѣ, намрьщени; защото по-
мрачаватъ лица-та си за да явятъ на че-
ловѣцы-тѣ че постатъ; истинѫ ви каз-
вамъ, че тѣ вече си пріиматъ заплатѫ-тѫ.
17 А ты кога постишь, помажи главѫ-тѫ
18 си, и лице-то си омый; Да ся не пока-
жешь прѣдъ человѣцы-тѣ че постишь,
но Отцу твоему който е въ тайно; и
Отецъ твой, който види въ тайно, ще
ти въздаде наявѣ.
19 Недѣйте си събира съкровища на зе-
мѭ-тѫ, дѣто молецъ и ръжда *гы* разваля
и дѣто крадци подкопаватъ и крадатъ:
20 Но събирайте си съкровища на небе-то,
дѣто ни молецъ, нито ръжда *гы* раз-
валя, и дѣто крадци не подкопаватъ ни-
21 то крадѫтъ; Защото, кѫдѣто е съкро-
вище-то ви, тамъ ще бѫде и сърдце-то
22 ви. Свѣтило на тѣло-то е око-то; и
тъй, ако е око-то ти чисто, всичко-то
23 ти тѣло свѣтло ще бѫде. Ако ли бѫде
око-то ти лукаво, всичко-то ти тѣло
тъмно ще бѫде. И тъй, видѣлина-та, коя-
то е въ тебе, ако е тьмнина, то тьмни-
24 на-та колко *ще е!* Никой не може на
двамина господари да работи; защото
или единого ще възненавиди, а другыго
ще възлюби; или единому ще бѫде при-
върженъ, а другыго ще прѣзира. Не мо-
25 жете да работите Богу и Маммону. За-
ради това казвамъ ви: Не имайте грыжѫ
за животъ-тъ си, какво ще ядете или
какво ще піете; нито за тѣло-то ваше,
какво ще облѣчете. Не е ли животъ-тъ
по драгоцѣненъ отъ хранѫ-тѫ, и тѣло-то
26 отъ облѣкло-то? Погледнѣте на пти-
цы-тѣ небесны че не сѣѭтъ, ни жьнатъ,
нито въ житницы събиратъ, и Отецъ
вашъ небесный гы храни; вы не сте ли
27 много по горни отъ тѣхъ? И кой отъ
васъ като ся грыжи, може да приложи
28 единъ лакъть на растъ-тъ си? И за облѣ-
кло защо ся грыжите? Разсмотрѣте кри-
нове-тѣ въ поле-то какъ растатъ; не ся
29 трудятъ, нито предатъ; Но казвамъ ви,
че нито Соломонъ въ всичкѫ-тѫ своѭ
славѫ не бѣ облѣченъ както единъ отъ
30 тѣхъ. И ако Богъ така облича трѣвѫ-тѫ
на поле-то, която ѭ днесь има, и утрѣ
ѭ въ пещь хвърлятъ, не ще ли много
31 повече васъ *да облѣче*, маловѣрни? И
тъй недѣйте ся грыжи, и не думайте:
Какво ще ядемъ, или какво ще піемъ,
32 или какво ще облѣчемъ? Защото всичко
това язычници-тѣ го търсятъ; понеже
Отецъ вашъ небесный знае че имате
33 нуждѫ отъ всичко това. Но търсѣте пър-
вомъ царство-то Божіе, и правдѫ-тѫ не-
говѫ; и всичко това ще ви ся приложи:
34 За това недѣйте ся грыжи за утрѣ; за-
щото утрешный-тъ день ще ся погрыжи
за себе си; доста е на день-тъ него-
во-то му зло.

ГЛАВА 7.

1 Не сѫдѣте, да не бѫдете сѫдени;
2 Защото съ каквато сѫдбѫ сѫдите, съ
таквѫзь ще вы сѫдятъ; и съ каквато
3 мѣркѫ мѣрите, ще ви ся възмѣри. И за-
що виждашь сѫчицѫ-тѫ въ око-то на
брата си, а гредѫ-тѫ която е въ твое-то
4 око не усѣщашь? Или какъ ще речешь
на брата си: Остави да извадѭ сѫчи-
цѫ-тѫ изъ око-то ти, а ето греда-та въ
5 твое-то око? Лицемѣре, извади първомъ
гредѫ-тѫ изъ свое-то око, и тогава щешь
чисто видѣ да извадишь сѫчицѫ-тѫ изъ
6 братово-то си око. Не давайте освятено
нѣщо на псета-та; нито хвърляйте би-
серы-тѣ си прѣдъ свиніе-тѣ, да не бы
да гы стъпчатъ съ крака-та си, и ся
7 обърнатъ та вы раскѫсатъ. Просѣте и
ще ви ся даде; търсѣте и ще намѣрите;
8 хлопайте и ще ви ся отвори. Защото
всякой който проси пріима, и който
търси намира, и който хлопа, ще му ся
9 отвори. Има ли отъ васъ такъвъ нѣкой
человѣкъ, който, ако му поище сынъ му
10 хлѣбъ, той ще му даде камыкъ? Или ако
11 поище рыбѫ, да ли ще му даде змійѫ? И
тъй ако вы, които сте лукави, знаете
да давате добры даванія на чада-та си,

колко повече Отецъ ви, който е на не-
беса, ще даде добрины на тыя, които
12 ищѫтъ отъ него? И тъй, въ всяко нѣщо
както искате да правятъ человѣци-тѣ
на васъ, така и вы правѣте на тѣхъ,
защото това е законъ-тъ и пророци-тѣ.
13 Влѣзте прѣзъ тѣсны-тѣ врата; защо-
то пространы сѫ врата-та и широкъ е
пѫть-тъ, който води въ погыбель-тѫ, и
мнозина сѫ които прѣзъ тѣхъ минуватъ.
14 Понеже тѣсны сѫ врата-та и стѣсненъ
е пѫть-тъ който води въ животъ, и мал-
цина сѫ които гы намѣрватъ.
15 Пазѣте ся отъ лъжовны-тѣ пророцы,
които идѫтъ при васъ въ овчы дрехы,
16 а отвѫтрѣ сѫ вълци грабители. Отъ пло-
дове-тѣ имъ ще гы познаете: бере ли
ся отъ трънкы гроздіе, или отъ репеи
17 смокыни? Така всяко добро дърво пра-
ви добры плодове; а лошо-то дърво пра-
18 ви лошы плодове. Не може добро дърво
да прави лошы плодове, нито лошо дърво
19 да прави добры плодове. Всяко дърво
което не прави добръ плодъ отсича ся
20 и въ огнь ся хвърля. И тъй отъ плодо-
21 ве-тѣ имъ ще гы познаете. Не всякой
който ми казва: Господи, Господи, ще
влѣзе въ царство небесно; но който
прави волѭ-тѫ на Отца моего, който е
22 на небеса. Въ онзи день мнозина ще ми
рекѫтъ: Господи, Господи! не въ твое-то
ли име пророкувахмы, и не въ твое-то
ли име бѣсове изгонихмы, и не въ твое-то
23 ли име много чудеса сторихмы? И то-
газъ ще имъ обявѭ: Азъ никога не сьмь
вы зналъ; махнѣте ся отъ мене вы,
които работите беззаконіе.
24 И тъй всякой, който слуша тѣзи мои
думы, и гы прави, ще го уподобѭ на
человѣкъ разуменъ, който е съзидалъ
25 кѫщѫ-тѫ си на камыкъ; И валѣ дъждь-тъ
и пріидохѫ рѣкы-тѣ, и повѣяхѫ вѣтро-
ве-тѣ, и нападнахѫ на тѫзи кѫщѫ, и не
паднѫ; защото бѣ основана на камыкъ.
26 И всякой който слуша тѣзи мои думы,
и не гы прави, ще ся уподоби на чело-
вѣкъ безуменъ, който съзидà кѫщѫ-тѫ
27 си на пѣсъкъ: И валѣ дъждь-тъ, и прі-
идохѫ рѣкы-тѣ, и повѣяхѫ вѣтрове-тѣ,
и нападнахѫ на тѫзи кѫщѫ, и тя паднѫ;
и голѣмо бѣ нейно-то падане.
28 И когато свърши Іисусъ тѣзи думы,
чудѣше ся народъ-тъ на поученіе-то му;
29 Защото гы учаше както единъ който и-
ма власть, и не както книжници-тѣ.

ГЛАВА 8.

1 А когато слѣзе отъ горѫ-тѫ, послѣд-
2 вахѫ го народъ много. И ето единъ про-
каженъ дойде, кланяше му ся и говорѣ-
ше: Господи, ако щешь, можешь да
3 мя очистишь. Тогазъ Іисусъ прострѣ
рѫкѫ-тѫ си, допрѣ ся до него и рече:
Щѫ, бѫди очистенъ; и тозь часъ очи-
4 сти му ся проказа-та. И казва му Іисусъ:
Гледай да не кажешь никому; но иди,
покажи себе си священнику, и принесь
даръ-тъ, който е Моисей повелѣлъ, за
свидѣтелство тѣмъ.
5 А когато влѣзе Іисусъ въ Капернаумъ,
пристѫпи при него нѣкой си стотникъ,
6 та му ся моляше, И казваше: Господи,
момче-то ми лѣжи у дома разслабено,
7 и мѫчи ся злѣ. Казва му Іисусъ: Азъ
8 ще дойдѫ и ще го исцѣлѭ. Отговори
стотникъ-тъ и рече *му*: Господи! не сьмь
достоинъ да влѣзешь подъ стрѣхѫ-тѫ ми;
но речи само рѣчь, и ще оздравѣе мом-
9 че-то ми. Защото и азъ сьмь человѣкъ
подъ власть, и имамъ подчинены на себе
си войны; и казвамъ на тогози: Иди, и
отхожда; и на другыго: Дойди, и дохо-
жда; и на слугѫ-тѫ си: Стори това, и
10 струва *го*. И като чу Іисусъ почуди ся,
и рече на онія които идѣхѫ слѣдъ не-
го: Истинѫ ви казвамъ: Нито въ Израи-
11 ля сьмь намѣрилъ толкози вѣрѫ. И пакъ
ви казвамъ, че мнозина отъ истокъ и за-
падъ ще дойдѫтъ, и ще насѣдѫтъ съ А-
враама и Исаака и Іакова въ царство
12 небесно; А синове-тѣ на царство-то ще
бѫдѫтъ испадени въ най вънкашнѭ-тѫ
тъмнинѫ; тамо ще бѫде плачь и скърца-
ніе съсъ зѫбы. И рече Іисусъ на стот-
13 ника: Иди, и както си повѣрвалъ, нека ти
бѫде. И оздравѣ момче-то му въ сѫщій-тъ
14 часъ. И когато дойде Іисусъ въ Петро-

ва-та кѫща, видѣ че тъща му лѣжеше
15 болна отъ огница; И похвана ѭ за рѫ-
кѫ-тѫ, и огница-та ѭ остави; и станѫ
16 та имъ служаше. И когато ся свечери,
доведохѫ му множина бѣснуемы, та испѫ-
ди духове-тѣ съ еднѫ рѣчь, и колкото
17 болни имаше исцѣли гы: Да ся сбѫде
речено-то чрѣзъ пророка Исаія, който
казва: Той зѣ *на себе си* наши-тѣ не-
мощи, и болести-тѣ *наши* понесе.
18 И като видѣ Іисусъ много народъ о-
коло себе си, повелѣ да минатъ отвѫдь.
19 И пристѫпи единъ книжникъ, та му ре-
че: Учителю! ще дойдѫ слѣдъ тебе, кѫ-
20 дѣто идешь. Казва му Іисусъ: Лисицы-
тѣ си иматъ лѣгла, и птицы-тѣ небесны
гнѣзда; а Сынъ человѣческый нѣма дѣ
21 главѫ да подклони. А другъ отъ неговы-
тѣ ученицы рече му: Господи, дозволи
ми първомъ да идѫ и да погребѫ отца
22 си. Но Іисусъ му рече: Върви слѣдъ
мене, и остави мъртвы-тѣ да погребѫтъ
мъртвы-тѣ си.
23 И когато влѣзе въ ладіѭ-тѫ, ученици-
24 тѣ му влѣзохѫ слѣдъ него. И ето, буря
голѣма быде на море-то, така щото въл-
ны-тѣ покрывахѫ ладіѭ-тѫ; а той спѣше.
25 И пристѫпихѫ ученици-тѣ му та го съ-
будихѫ и казахѫ: Господи! спаси ны;
26 погынувамы. А той имъ казва: Що сте
страхливи, маловѣрни? Тогази станѫ, за-
прѣти на вѣтрове-тѣ и на море-то, и
27 тишина голѣма быде. А человѣци-тѣ ся
чудѣхѫ и казвахѫ: Какъвъ е този, че и
вѣтрове-тѣ и море-то го послушватъ?
28 И като дойде той отвѫдь въ Гергесин-
скѫ-тѫ земѭ, срѣщнахѫ го двама бѣс-
нуеми, които излѣзохѫ изъ гробища-та,
твърдѣ свирѣпи, така щото никой не мо-
29 жаше да мине прѣзъ онзи пѫть. И ето,
извыкахѫ и казвахѫ: Що имашь ты съ
насъ, Іисусе, Сыне Божій? дошелъ си
30 тука прѣди врѣме ли да ны мѫчишь? А
на далеко отъ тѣхъ имаше стадо отъ мно-
31 го свиніе, което пасѣше. И бѣсове-тѣ
му ся молѣхѫ и казвахѫ: Ако ны испѫ-
дишь, дозволи ни да отидемъ въ стадо-
32 то на свиніе-тѣ. И рече имъ: Идѣте. И
тѣ, щомъ излѣзохѫ, отидохѫ въ стадо-то
на свиніе-тѣ; и ето всичко-то стадо на
свиніе-тѣ устрьми ся прѣзъ стръмнинѫ-
тѫ въ море-то, и погынахѫ въ водѫ-тѫ.
33 А свинопасци-тѣ побѣгнахѫ, и като дой-
дохѫ въ градъ-тъ, извѣстихѫ всичко, и
34 това що станѫ съ бѣснуемы-тѣ. И ето,
цѣлъ градъ излѣзе да посрѣщне Іисуса,
и като го видѣхѫ, примолихѫ му ся да
отиде отъ тѣхны-тѣ прѣдѣлы.

ГЛАВА 9.

1 И той влѣзе въ ладіѭ-тѫ, и прѣмина,
2 та дойде въ свой-тъ си градъ. И ето, до-
несохѫ му едного разслабенъ, сложенъ
на постелкѫ; и като видѣ Іисусъ тѣх-
нѫ-тѫ вѣрѫ, рече разслабеному: Дързай,
сынко, прощаватъ ти ся грѣхове-тѣ ти.
3 И ето, нѣкои отъ книжницы-тѣ рекохѫ
4 въ себе си: Той богохулствува. А Іи-
сусъ като видѣ помысли-тѣ имъ, рече:
Защо мыслите вы зло въ сърдца-та си?
5 Защото, кое е по лесно, да рекѫ: Про-
щаватъ ти ся грѣхове-тѣ ти, или да ре-
6 кѫ: Стани и ходи? Но за да познаете
че Сынъ человѣческый има на земѭ-тѫ
власть да прощава грѣхове, (тогазь каз-
ва разслабеному:) Стани, вдигни постел-
7 кѫ-тѫ си, и иди у дома си. И *той* ста-
8 нѫ и отиде у дома си. *Това* като видѣ-
хѫ народи-тѣ почудихѫ ся, и прослави-
хѫ Бога, който бѣ далъ таквази власть
на человѣцы-тѣ.
9 И като минуваше Іисусъ отъ тамъ, ви-
дѣ едного человѣка че сѣдѣше на мы-
тарница-та, Матѳей на име, и рече му:
Дойди слѣдъ мене; и той станѫ и оти-
10 де слѣдъ него. И когато бѣ сѣдналъ на
трапеза-та въ кѫщи, ето множина мыта-
ри и грѣшници дойдохѫ и насѣдахѫ съ
11 Іисуса и съ ученицы-тѣ неговы. И Фа-
рисеи-тѣ като видѣхѫ *това,* рекохѫ на
ученицы-тѣ му: Защо вашій-тъ учитель
съ мытари-тѣ и грѣшницы-тѣ *наедно* я-
12 де *и піе?* А Іисусъ като чу *това,* рече
имъ: Здрави-тѣ нѣматъ нуждѫ отъ лѣ-
13 карь, но болни-тѣ. Идѣте още и научѣ-
те ся що е: "Милость искѫ, а не жър-
твѫ;" защото не дойдохъ да призовѫ

праведны-тѣ, но грѣшны-тѣ на покаяніе.
14 Тогазь идвать при него ученици-тѣ
Іоаннови, и казвать *му:* Защо ный и Фа-
рисеи-тѣ постимъ много, а твои-тѣ уче-
15 ници не постять? И рече имъ Іисусъ:
Могжть ли свадбари-тѣ да тжжать до
като е съ тѣхъ младоженикъ-тъ? ще дой-
дать обаче деніе, кога ся отнеме отъ
тѣхъ младоженикъ-тъ, и тогази ще по-
16 стятъ. И никой не кърпи ветхж дрехж
съ небѣленъ платъ; защото това което
ще ся тури да запълни, отдира отъ дре-
17 хж-тж, и съдрано-то става по лошо. Ни-
то наливать ново вино въ ветхы мѣхове:
а инакъ, распукватъ ся мѣхове-тѣ, и ви-
но-то ся излива, и мѣхове-тѣ ся разва-
лятъ; но наливать ново вино въ новы мѣ-
хове, и едно-то и друго-то ся увардятъ.
18 Това когато говорѣше тѣмъ, ето на-
чалникъ нѣкой си дойде, та му ся кла-
няше и казваше: Дъщеря ми до сега е
умрѣла; но дойди и тури ржкж-тж си на
19 неж, и ще оживѣе. И станж та отиде
слѣдъ него Іисусъ, и ученици-тѣ му.
20 И ето, жена която страдаше отъ крь-
вотеченіе дванадесеть годины, пристапи
изъ отзадъ, и допрѣ ся до полж-тж на
21 дрехж-тж му; Защото думаше си: Ако ся
допрж само до дрехж-тж му, ще оздравѣ-
22 ж. А Іисусъ като ся обърнж та ж видѣ,
рече: Дързай, дъщи: вѣра-та твоя исцѣ-
ли тя. И отъ онзи часъ оздравѣ жена-та.
23 И когато дойде Іисусъ въ кжщж-тж
началниковж, и видѣ свирачы-тѣ и на-
24 родъ-тъ въ смущеніе, Рече имъ: Идѣте
си, защото момиче-то не е умрѣло, но
25 спи. И присмиваха му ся. А като испж-
дихж народъ-тъ, влѣзе *Іисусъ*, хванж ж
26 за ржкж-тж; и момиче-то станж. И рас-
чу ся това по всичкж-тж онжзи земж.
27 И когато си отиваше Іисусъ отъ тамъ,
вървѣхж слѣдъ него двама слѣпи, кои-
то выкахж и казвахж: Помилуй ны, Сы-
28 не Давидовъ. И щомъ влѣзе въ кжщи,
пристапихж слѣпи-тѣ при него, и казва
имъ Іисусъ: Вѣрвате ли че могж да сто-
29 рж това? Казвать му: Ей, Господи. То-
газь ся прикоснж до очи-тѣ имъ, и ре-
30 че: Да бжде вамъ по вѣрж-тж вашж. И
отворихж имъ ся очи-тѣ. И запрѣти имъ
Іисусъ строго, и рече: Гледайте, да не
31 узнае *това* никой. А тѣ като излѣзохж,
прославихж го по всичкж-тж онжзи земж.
32 И когато тѣ излѣзвахж, ето, доведохж
33 му единъ человѣкъ нѣмъ и бѣснуемъ. И
слѣдъ испжжданіе-то на бѣсъ-тъ, прого-
вори нѣмый-тъ: и почудихж ся народи-
тѣ и думахж: Никога не ся е видѣло
34 таквозь нѣщо въ Израиль. А Фарисеи-
тѣ казвахж: Чрѣзъ началникъ-тъ бѣсов-
скый изгонва бѣсове-тѣ.
35 И обхождаше Іисусъ всичкы-тѣ градо-
ве и села, та поучаваше въ съборища-та
имъ, и проповѣдваше благовѣстіе-то на
царство-то; и исцѣляваше всякж болесть
36 и всякж немощь въ народа. И като видѣ
множество-то на народъ-тъ, смили ся за
тѣхъ, защото бѣхж изнемощѣли и прь-
снати, като овцы които нѣмать пастырь.
37 Тогази рече на ученицы-тѣ си: Жетва-
38 та е много, а работници-тѣ малко; За то-
ва молѣте ся на Господаря на жетвж-тж
да испрати работницы на жетвж-тж си.

ГЛАВА 10.

1 И призова дванадесеть-тѣ свои учени-
цы, та имъ даде власть надъ нечисты-
тѣ духове, да гы испжждать и да исцѣ-
лявать всякж болесть и всякж немощь.
2 А имена-та на дванадесеть-тѣ Апосто-
лы сж тѣзи: първый Симонъ, който ся
казва Петръ, и Андрей братъ неговъ;
Іаковъ Зеведеевъ, и Іоаннъ братъ не-
3 говъ; Филиппъ и Вартоломей; Ѳома, и
Матѳей мытарь-тъ; Іаковъ Алфеевъ, и
4 Леввей нареченый Ѳаддей; Симонъ Ка-
нанитъ, и Іуда Искаріотскый, който го
и прѣдаде.
5 Тѣзи дванадесеть отпрати Іисусъ, и
заповѣда имъ, и рече: На пжть языческый
да не идете, и въ градъ Самарянскый
6 да не влѣзете; Но ходѣте повече при
погыналы-тѣ овцы отъ домъ-тъ Израи-
7 левъ. И кждѣто ходите проповѣдвайте и
казвайте: Царство небесно наближи.
8 Болны исцѣлявайте, прокажены очища-
вайте, мъртвы въскрьсявайте, бѣсове

испаждайте; даромъ сте пріели, даромъ
9 давайте. Не земайте нито злато нито
10 сребро, нито мѣдь въ поясы-тѣ си; Нито
тържикъ за пѫть, нито двѣ дрехы, ни-
то обуща, нито тояга; защото работ-
никъ-тъ е достоинъ за своя-та прѣхра-
11 нѫ. И въ който градъ или село влѣзете
испытайте, кой е въ него достоинъ, и
12 тамъ оставайте доклѣ си излѣзете. А на
влѣзваніе въ домъ-тъ поздравлявайте го;
13 И ако бѫде домъ-тъ достоинъ, нека дой-
де на него вашій-тъ миръ; ако ли не бѫ-
де достоинъ, миръ-тъ ви къмъ васъ да
14 ся възвърне. И който вы не пріеме, ни-
то послуша ваши-тѣ думы, когато излѣ-
звате изъ *онзи* домъ, или изъ онзи градъ,
15 истърсѣте прахъ-тъ отъ нозѣ-тѣ си. Ис-
тинѫ ви казвамъ: По леко ще бѫде на
земѭ-тѫ Содомскѫ и Гоморрскѫ въ сѫд-
ный-тъ день, нежели на онзи градъ.
16 Ето азъ вы проваждамъ като овцы
между вълцы: бѫдѣте прочее разумни
като зміи-тѣ, и незлобиви като гълѫ-
17 би-тѣ. А пазѣте ся отъ человѣцы-тѣ;
защото на сѫдовища ще вы прѣдаватъ,
18 и въ съборища-та си ще вы біѭтъ. И
прѣдъ владѣтели и царіе ще вы изво-
ждатъ заради мене, въ свидѣтелство на
19 тѣхъ и на язычницы-тѣ. А когато вы
прѣдадатъ, недѣйте ся грыжи какъ или
какво ще говорите; защото ще ви ся
даде въ онзи часъ какво ще говорите.
20 Защото не сте вы които говорите, но
Духъ-тъ на Отца вашего, който говори
21 въ васъ. И братъ брата ще прѣдаде на
смърть, и отецъ чадо; и ще въстанѫтъ
чада върхъ родители-тѣ си, и ще гы у-
22 мъртвятъ. И ще бѫдете отъ всичкы не-
навиждани заради мое-то име; а който
прѣтърпи до край, той ще спасенъ да
23 бѫде. А когато вы гонятъ въ този градъ,
бѣгайте въ другый-тъ; защото истинѫ
ви казвамъ: Нѣма да свършите градо-
ве-тѣ Израилевы, доклѣ дойде Сынъ-тъ
24 человѣческый. Не е ученикъ по горенъ
отъ учитель-тъ си, нито слуга по горенъ
25 отъ господарь-тъ си. Доста е на уче-
никъ-тъ да бѫде като учитель-тъ си, и
слуга-та като господарь-тъ си. Ако сто-
панинъ-тъ на домъ-тъ нарекохѫ Веелзе-
вулъ, колко повече домашны-тѣ него-
26 вы! И тъй не бойте ся отъ тѣхъ; за-
щото нѣма нищо покрыто, което да ся
не открые; и тайно което да ся не у-
27 знае. Което ви говорѭ въ тъмнина-тѫ,
кажѣте *го* на видѣло; и което чуете на
ухо, проповѣдайте *го* отгорѣ на по-
28 крывъ-тъ. И да ся не боите отъ онѣзи,
които убиватъ тѣло-то, а душа-тѫ не
могѫтъ да убіѭтъ; но да ся боите по-
вече отъ оногова, който може и душѫ
29 и тѣло да погуби въ пькълъ-тъ. Не ся
ли продаватъ двѣ врабчета за единъ ас-
сарій? и ни едно отъ тѣхъ нѣма да па-
дне на земѭ-тѫ, безъ *волѭ-тѫ на* Отца
30 вашего. А вамъ и косми-тѣ на главы-тѣ
31 ви всичкы-тѣ сѫ прѣброени. Не бойте
ся прочее, вы сте отъ много врабчета
32 по добри. И тъй всякой, който исповѣ-
да мене прѣдъ человѣцы-тѣ, ще исповѣ-
дамъ и азъ него прѣдъ Отца моего кой-
33 то е на небеса. А който ся отрече отъ
мене прѣдъ человѣцы-тѣ, ще ся отрекѫ
и азъ отъ него прѣдъ Отца моего който
34 е на небеса. Да не мните че дойдохъ да
турѭ миръ на земѭ-тѫ; не дойдохъ да
35 турѭ миръ, но ножъ. Защото дойдохъ
да раздѣлѭ человѣка противъ бащѫ му,
и дъщерѭ противъ майкѫ ѝ, и снъхѫ
36 противъ свекървѫ ѝ. И неприятели че-
37 ловѣку *ще бѫдѫтъ* домашни-тѣ му. Кой-
то люби бащѫ или майкѫ повече отъ
мене, не е за мене достоинъ; и който
люби сынъ или дъщерѭ повече отъ ме-
38 не, не е за мене достоинъ. И който не
зема кръстъ-тъ си, и не слѣдва подирѣ
39 ми, не е достоинъ за мене. Който намѣ-
ри живот-тъ си, ще го изгуби, и който
изгуби заради мене живот-тъ си, ще
40 го намѣри. Който васъ пріима, мене
пріима; и който пріима мене, пріима
41 тогози, който ми е проводилъ. Който
пріима пророкъ въ име на пророкъ, за-
платѫ на пророкъ ще земе; и който
пріима праведникъ въ име на правед-
никъ, заплатѫ на праведникъ ще земе.
42 И който напои едного отъ тѣзи мал-
кы-тѣ само съ еднѫ чашѫ студенѫ водѫ

въ име на ученикъ, истина ви казвамъ
нѣма да изгуби заплата-та си.

ГЛАВА 11.

1 И когато свърши Іисусъ заповѣда-
нія-та си къмъ дванадесеть-тѣ свои у-
ченицы, мина отъ тамъ, да поучава и
да проповѣдва по градове-тѣ имъ.
2 А Іоаннъ като чу въ тъмница-та дѣ-
ла-та Христовы, проводи двама отъ у-
3 ченицы-тѣ си, И рече му: Ты ли си,
който има да дойде, или другиго да о-
4 чаквамы? И отговори Іисусъ и рече имъ:
Идѣте извѣстѣте на Іоанна *това* което
5 чуете и видите; Слѣпи прогледватъ,
хроми ходятъ, прокажени ся очищаватъ,
и глухы прочуватъ; мъртви въскрьсну-
ватъ, и на сиромасы-тѣ ся благовѣству-
6 ва. И блаженъ е който ся не съблазни
7 въ мене. И когато тѣ си отхождахѫ, на-
ченѫ Іисусъ да говори на народъ-тъ за
Іоанна: Какво излѣзохте да видите въ
пустыня-та? тръсть ли отъ вѣтръ-тъ
8 развлявана? Но какво излѣзохте да
видите? человѣкъ ли въ мекы дрехы о-
блѣченъ? Ето тѣзи които носятъ мекы
9 *дрехы* въ царскы домове сѫ. Но какво
излѣзохте да видите? пророкъ ли? Ей,
10 казвамъ ви, и повече отъ пророкъ. За-
щото този е за когото е писано: Ето
азъ проваждамъ вѣстителя моего прѣдъ
твое-то лице, който ще приготви пѫть-тъ
11 ти прѣдъ тебе. Истина ви казвамъ, меж-
ду родены-тѣ отъ жены не ся е повдиг-
нѫлъ по голѣмъ отъ Іоанна Крьстителя;
а най малкый-тъ въ царство небесно е
12 по голѣмъ отъ него. А отъ дни-тѣ на
Іоанна Крьстителя до нынѣ, царство не-
бесно на силѫ ся взема, и които ся на-
13 силятъ тѣ го грабнуватъ. Защото всич-
кы-тѣ пророци и законъ-тъ до Іоанна
14 пророкувахѫ: И ако щете да пріемете
това, той е Илія, който имаше да дой-
15 де. Който има уши да слуша, нека слуша.
16 А на какво да уподобіѭ този родъ? По-
добенъ е на дѣца, които сѣдятъ на па-
17 заръ-тъ и викатъ на дружина-та си, И
казватъ: Свирихмы ви, и не играхте;
18 ридахмы ви и не плакахте. Защото дой-
де Іоаннъ, който ни ядѣше, ни піяше;
19 и казватъ: Бѣсъ има. Дойде Сынъ чело-
вѣческый, който яде и піе; и казватъ:
Ето человѣкъ ядливъ и винопійца, прія-
тель на мытари-тѣ и на грѣшницы-тѣ. И
оправда ся мѫдрость-та отъ чада-та си.
20 Тогази начена да укорява градове-тѣ,
въ които станахѫ повече-то неговы чу-
21 деса, защото ся не покаяхѫ. Тежко ти,
Хоразине, тежко ти, Виесаидо! защото,
чудеса-та които въ васъ станахѫ, ако
быхѫ ставали въ Тиръ и Сидонъ, отколѣ
быхѫ ся въ врѣтище и пепелъ покаяли.
22 Но казвамъ ви, на Тиръ и Сидонъ *нака-
заніе-то* въ сѫдный-тъ день по леко ще
23 бѫде нежели на васъ. И ты, Капернауме,
който си ся до небеса възвысилъ, до ада
ще ся смъкнешь; защото чудеса-та кои-
то станахѫ въ тебе, ако ставахѫ въ Со-
24 домъ, той бы до днесь останалъ. Но каз-
вамъ ви, че на земя-та Содомскѫ по ле-
ко ще бѫде *наказаніе-то* въ сѫдный
день, нежели на тебе.
25 Въ онова врѣме отговори Іисусъ и
рече: Прославямъ тя, Отче, Господи
на небе-то и на земя-та, че си утаилъ
това отъ мѫдры-тѣ и разумны-тѣ, и от-
26 крылъ си го на младенцы-тѣ. Ей, Отче,
27 защото така бѣ угодно прѣдъ тебе. Всич-
ко-то ми е прѣдадено отъ Отца моего;
и никой не познава Сына, тъкмо Отецъ;
нито Отца познава нѣкой, тъкмо Сынъ-тъ,
и комуто бы изволилъ Сынъ-тъ да го
28 открые. Дойдѣте при мене, всички що
ся трудите и сте обрѣменени; и азъ ще
29 вы успокоѭ. Вземѣте мое-то иго на се-
бе си, и научѣте ся отъ мене; защото
съмь кротъкъ и смиренъ на сьрдце; и
ще намѣрите спокойствіе на души-тѣ
30 си. Защото мое-то иго е благо, и мое-то
брѣме е леко.

ГЛАВА 12.

1 Въ онова врѣме въ една отъ сѫбо-
ты-тѣ минуваше Іисусъ прѣзъ сѣидбы-тѣ
а ученицы-тѣ му огладнѣхѫ, и начнахѫ
2 да късатъ класове и да ядѫтъ. А Фари-

сеи-тѣ като видѣхѫ *това*, рекохѫ му:
Ето твои-тѣ ученици правятъ онова,
което не е простено да ся прави въ сѫб-
3 ботѫ. А той имъ рече: Не сте ли че-
ли, що стори Давидъ когато огладнѣ
4 той и които бѣхѫ съ него? Какъ влѣ-
зе въ домъ-тъ Божій, и яде отъ хлѣбо-
ве-тѣ на прѣдложеніе-то, които не бѣ
простено нему да яде, нито на онѣзи
които бѣхѫ съ него, но само на свя-
5 щенницы-тѣ? Или не сте ли чели въ
законъ-тъ, че въ сѫбботенъ день свя-
щенници-тѣ оскврьняватъ сѫбботѫ-тѫ
6 въ храмъ-тъ, и неповинни сѫ? Но каз-
вамъ ви че има единъ тука по голѣмъ отъ
7 храмъ-тъ. Ако ли быхте знаяли що е,
"Милость ищѫ а не жъртвѫ," не быхте
8 осѫдили невинны-тѣ. Защото Сынъ чело-
вѣческый е и на сѫбботѫ-тѫ Господарь.
9 И като прѣмина отъ тамъ дойде въ съ-
10 борище-то имъ: И ето имаше человѣкъ
съ изсъхналѫ рѫкѫ; и за да го обвинятъ
попытахѫ го, и казвахѫ: Дозволено ли е
11 да цѣри нѣкой въ сѫбботѫ? И той имъ
рече: Кой е онзи человѣкъ отъ васъ,
който, ако има еднѫ овцѫ, и тя падне
сѫбботенъ день въ ямѫ, не ще ѭ улови
12 и извади? А колко е по добръ человѣкъ
отъ овцѫ! За то е дозволено да прави
13 нѣкой добро сѫбботенъ день. Тогази
казва на человѣка: Простри рѫкѫ-тѫ
си; и прострѣ ѭ, и станѫ здрава като
14 другѫ-тѫ. А Фарисеи-тѣ като излѣзо-
хѫ, наговорихѫ ся противъ него какъ
да го погубятъ.
15 Но Іисусъ като позна, отиде отъ тамъ:
и послѣдвахѫ го народъ много, и гы
16 исцѣли всичкы-тѣ, И запрѣти имъ да го
17 не изявятъ: За да ся сбѫде речено-то
18 чрѣзъ Исаіѭ пророка, който казва: Ето
Отрокъ-тъ ми когото избрахъ, възлю-
беный-тъ ми, на когото благоволи моя-
та душа; ще положѫ Духъ-тъ си на не-
го, и ще възвѣсти сѫдъ на народы-тѣ.
19 Не ще да ся скара, нито ще выкне, нито
ще чуе нѣкой гласъ-тъ му по улицы-тѣ;
20 Тръсть смазанѫ нѣма да прѣчупи, и отъ
ленъ *свѣщило* замъждѣло нѣма да уга-
си, до когато изведе сѫдъ-тъ въ побѣ-
21 дѫ; И въ негово-то име народи-тѣ ще ся
надѣѭтъ.
22 Тогази му доведохѫ единъ бѣсиуемъ,
слѣпъ и нѣмъ; и го исцѣли, щото слѣ-
23 пый и нѣмый и говорѣше и виждаше. И
смаяхѫ ся всичкый-тъ народъ, и дума-
хѫ: Да не бы този да е *Христосъ* сынъ-тъ
24 Давидовъ? А Фарисеи-тѣ като чухѫ, ре-
кохѫ: Той не изгонва бѣсове-тѣ, ос-
вѣнь чрѣзъ началникъ-тъ бѣсовскый Ве-
25 елзевула. А Іисусъ като знаеше тѣхны-
тѣ помыслы, рече имъ: Всяко царство
раздѣлено противъ себе си запустѣва, и
всякой градъ или домъ раздѣленъ про-
26 тивъ себе си нѣма да устои. И ако Сата-
на изгонва Сатанѫ, раздѣленъ е върхъ
себе си; какъ прочее ще трае негово-
27 то царство? И ако азъ чрѣзъ Веелзеву-
ла изгонвамъ бѣсове-тѣ, синове-тѣ ви
чрѣзъ кого *гы* изгонватъ? За това тѣ
28 ще ви бѫдѫтъ сѫдници. Но ако азъ чрѣзъ
Духа Божія изгонвамъ бѣсове-тѣ, то е
настигнѫло на васъ царство-то Божіе.
29 Или какъ може да влѣзе нѣкой въ домъ-тъ
на силныя, и да разграби покѫщнинѫ-
тѫ му, ако първомъ не върже силный-тъ,
30 и тогазъ ще разграби домъ-тъ му. Кой-
то не е съ мене, противъ мене е; и кой-
31 то не събира съ мене, распылява. За то-
ва ви казвамъ: Всякой грѣхъ и хула ще
ся прости на человѣцы-тѣ; хула-та оба-
че противъ Духа нѣма да ся прости на
32 человѣцы-тѣ. И който рече рѣчь про-
тивъ Сына человѣческаго ще му ся про-
сти, но който рече противъ Духа Свята-
го, нѣма да му ся прости нито въ този
33 вѣкъ, нито въ бѫдащій-тъ. Или напра-
вѣте дърво-то добро, и плодъ-тъ му добръ;
или направѣте дърво-то лошо, и плодъ-тъ
му лошъ; защото дърво-то ся отъ плодъ-тъ
34 познава. Рожбы ехиднины, какъ можете
да говорите добро, като сте лукавы?
Защото отъ прѣпълняніе-то на сърдце-
35 то говорятъ уста-та. Добрый-тъ чело-
вѣкъ отъ добро-то съкровище на сърдце-
то изважда добрины-тѣ; и злый-тъ че-
ловѣкъ отъ зло-то съкровище изважда
36 злины-тѣ. И казвамъ ви, че всяка праз-
дна рѣчь която рекѫтъ человѣци-тѣ, ще

дадатъ отвѣтъ за него въ день сѫдный.
37 Защото отъ думы-тѣ си ще ся оправ-
даешь, и отъ думы-тѣ си ще ся о-
сѫдишь.
38 Тогазь отговорихѫ нѣкои отъ книжни-
цы-тѣ и Фарисеи-тѣ, и казахѫ: Учите-
лю, искамы да видимъ знаменіе отъ тебе.
39 А той отговори и рече имъ: Родъ лукавъ
и прѣлюбодѣйнъ знаменіе ище, и знаме-
ніе нѣма да ся даде нему, освѣнь знаме-
40 ніе-то на пророкъ Іонѫ. Защото както
Іона бѣ въ утробѫ-тѫ китовѫ три дни и
три нощи, така Сынъ человѣческый ще
бѫде въ сърдце-то на земѭ-тѫ три дни
41 и три нощи. Мѫжіе-тѣ Ниневіяне ще въз-
станѫтъ на сѫдъ-тъ съ този родъ, и ще
го осѫдятъ; защото *тѣ* ся покаяхѫ съ
Іоновѫ-тѫ проповѣдь; и ето, тука е
42 повече отъ Іонѫ. Царица-та Южна ще
въстане на сѫдъ-тъ съ този родъ, и ще
го осѫди; защото отъ крайща-та на зе-
мѭ-тѫ дойде да чуе мѫдрость-тѫ Соло-
моновѫ; и ето, тука е повече отъ Соло-
43 мона. Когато нечистый-тъ духъ излѣзе
изъ человѣка, прохожда прѣзъ безводны
мѣста да търси спокойствіе, и не намѣр-
44 ва. Тогази казва: Да ся върнѫ у дома
си, отъ дѣто излѣзохъ. И като дойде на-
мѣрва *го* празденъ, изметенъ и украсенъ.
45 Тогазь отхожда и зема съсъ себе си седмь
другы духове по злы отъ себе си, и ка-
то влѣзѫтъ живѣѭтъ тамъ; и сетно-то
състояніе на тогозь человѣка бива по
лошо отъ първо-то. Така ще бѫде и на
този лукавъ родъ.
46 А когато той още говорѣше народу, е-
то майка му и братія-та му стоехѫ вънъ
47 и ищѣхѫ да му говорятъ. И нѣкой си му
рече: Ето майка ти и братія-та ти сто-
48 ятъ вънъ, и щѫтъ да ти говорятъ. А
той отговори на тогозь който му каза
това и рече: Коя е майка ми, и кои сѫ
49 братія-та ми? И прострѣ си рѫкѫ-тѫ
къмъ ученицы-тѣ си и рече: Ето май-
50 ка ми и братія-та ми. Защото който
прави волѭ-тѫ на Отца моего който е
на небеса, той ми е братъ и сестра
и майка.

ГЛАВА 13.

1 Въ сѫщій-тъ день излѣзе Іисусъ изъ
2 кѫщи и сѣдѣше край море-то. И събра-
хѫ ся до него народъ много, така щото
влѣзе та сѣднѫ въ ладіѭ, а всичкый-тъ
3 народъ стоеше на брѣгъ-тъ. И говори
имъ много съ притчы, и казваше: Ето,
4 излѣзе сѣятель-тъ да сѣе: И когато сѣе-
ше, едно паднѫ край пѫть-тъ; и дойдо-
5 хѫ птицы-тѣ, и озобахѫ го. А друго
паднѫ на каменниты *мѣста*, дѣто нѣмаше
много прьсть; и заскоро изникнѫ, защо-
6 то нѣмаше дълбинѫ отъ земѭ; А като
изгрѣя слънце-то, припламнѫ, и понеже
7 нѣмаше корень исъхнѫ. Друго пакъ па-
днѫ въ тръніе-тѣ, и порастохѫ тръніе-
8 тѣ, и заглушихѫ го. Друго паднѫ на до-
брѫ-тѫ земѭ, и даваше плодъ, едно сто,
друго шестдесеть, а друго тридесеть.
9 Който има уши да слуша, нека слуша.
10 И пристѫпихѫ ученици-тѣ и рекохѫ
11 му: Защо имъ говоришь съ притчы? А
той отговори и рече имъ: Защото вамъ е
дадено да познаете тайны-тѣ на царство
12 небесно, а тѣмъ не е дадено. Защото
който има, ще му ся даде, и ще му ся
прѣумножи; но който нѣма, и каквото
13 има ще му ся отнеме. За това имъ гово-
рѭ съ притчы, защото гледатъ и не ви-
дятъ, слушатъ и не чуѭтъ, нито разу-
14 мѣватъ. И испълнява ся на тѣхъ проро-
чество-то Исаіево, което казва: Съ уши
ще чуете и нѣма да разумѣете; и съ очи
15 ще гледате, и нѣма да видите. Защото
задебелѣ сърдце-то на този народъ, и съ
уши-тѣ *си* тежко чуѭтъ, и очи-тѣ си
склопихѫ, да не бы съ очи-тѣ *си* да ви-
дятъ и съ уши-тѣ *си* да чуѭтъ, и съсъ
сърдце-то *си* да разумѣѭтъ, и ся обър-
16 нѫтъ и азъ гы исцѣлѭ. А ваши-тѣ очи
сѫ блажены, защото гледатъ; и уши-тѣ
17 ви, защото чуѭтъ. Защото истинѫ ви
казвамъ, че мнозина пророци и правед-
ници пожелахѫ да видятъ което *вы* виж-
дате, и не видѣхѫ, и да чуѭтъ което *вы*
чуете, и не чухѫ.
18 Вы прочее чуйте притчѫ-тѫ на сѣя-

19 тель-тъ. На всякого, който слуша слово-
то на царстве-то и не го разумѣва, и-
два лукавый-тъ, и грабнува посѣяно-то
въ сърдце-то му; той е посѣяно-то край
20 пѫть-тъ. А на камениты-тѣ *мѣста* по-
сѣяно-то, той е, който слуша слово-то,
21 и заскоро съ радость го пріима; Корень
обаче въ себе си нѣма, но е привремен-
но; и когато настане скърбь или гоненіе
22 за слово-то, тозъ часъ ся съблазнява. А
въ терніе-тѣ посѣяно-то, той е който
слуша слово-то, и грыжи-тѣ на този
вѣкъ, и измама-та на богатство-то заглу-
23 шава слово-то, и бесплодно бива. А по-
сѣяно-то на добрѫ-тѫ земѭ, той е, кой-
то слуша слово-то и *го* разумѣва, който
и дава плодъ, и прави, единъ сто, другъ
шестдесеть, а другъ тридесеть.
24 Другѫ притчѫ имъ прѣдложи и казва-
ше: Уподоби ся царство-то небесно на
человѣкъ, който посѣя добро сѣме на
25 нива-тѫ си. Но като спѣхѫ человѣци-
тѣ, дойде непріятель-тъ му и посѣя плѣ-
26 велы между пшеницѫ-тѫ, и си отиде. И
когато изникнѫ трѣва-та и стори плодъ,
27 тогазь ся появихѫ и плѣвели-тѣ. А слу-
гы-тѣ на домакынъ-тъ дойдохѫ, и казахѫ
му: Господине, не посѣя ли добро сѣме
на нива-тѫ си; но отъ кѫдѣ сѫ ся взели
28 плѣвели-тѣ? А той имъ рече: Враждеб-
никъ человѣкъ е направилъ това. А слу-
гы-тѣ му рекохѫ: Ищешь ли прочее да
29 идемъ да гы оплѣвимъ? А той рече:
Не: да не бы като плѣвите плѣвелы-тѣ
да истръгнете купно съ тѣхъ и пшени-
30 цѫ-тѫ. Оставѣте да растѫтъ наедно и
двѣ-тѣ до жетвѫ; и въ врѣме-то на же-
твѫ-тѫ ще рекѫ на жетвары-тѣ: Събе-
рѣте първомъ плѣвелы-тѣ, и вържѣте гы
на снопове за изгаряніе, а пшеницѫ-тѫ
съберѣте въ житницѫ-тѫ ми.
31 Другѫ притчѫ имъ прѣдложи и каза: По-
добно е царство-то небесно на зърно сина-
пово, което взе человѣкъ и посѣя *го* на ни-
32 вѫ-тѫ си; Което наистинѫ е по малко отъ
всичкы-тѣ сѣмена; но когато порасте,
най голѣмо е отъ всичкы-тѣ злакове, и
става дърво, така щото идатъ птицы-тѣ
небесны и прѣвитаватъ въ вѣтвы-тѣ му.

33 Другѫ притчѫ имъ каза: Подобно е
царство-то небесно на квасъ, който ка-
то го взе жена скры то въ три мѣры
34 брашно, доклѣ вкысна всичко-то. Всич-
ко това исказа Іисусъ съ притчы на на-
родъ-тъ, и безъ притчы не имъ говорѣ-
35 ше. За да ся испълни реченo-то отъ
пророка, който казва: Ще отворѭ въ
притчы уста-та си; ще изрекѫ скрыто-то
отъ създаніе міра.
36 Тогази Іисусъ остави народъ-тъ и
дойде въ кѫщи. И пристѫпихѫ при него
ученици-тѣ му и казвахѫ: Истълкувай
ни притчѫ-тѫ за плѣвелы-тѣ на нива-тѫ.
37 А той отговори и каза имъ: Сѣятель-тъ
на добро-то сѣме е Синъ человѣческый;
38 Нива-та е свѣтъ-тъ; добро-то сѣме, тѣ
сѫ синове-тѣ на царство-то; а плѣве-
39 лы-тѣ сѫ синове-тѣ на лукаваго. Вра-
ждебникъ-тъ, който гы посѣя, діаволъ-тъ
е; жетва-та е скончаніе-то на вѣка; а
40 жетвари-тѣ сѫ ангели-тѣ. И тъй, както
събиратъ плѣвелы-тѣ и гы изгарятъ въ
огнь-тъ, така ще бѫде въ скончаніе-то
41 на този вѣкъ. Ще проводи Синъ чело-
вѣческый ангелы-тѣ си, и ще съберѫтъ
отъ царство-то негово вси-тѣ съблазни,
42 и оныя който правятъ беззаконіе; И ще
гы хвърлятъ въ пещь-тѫ огненнѫ; тамъ
ще бѫде плачь и скърцаніе съсъ зѫбы.
43 Тогази праведни-тѣ ще просвѣтнѫтъ
както слънце-то, въ царство-то на Отца
си. Който има уши да слуша нека слуша.
44 Пакъ е подобно царство-то небесно
на иманіе скрыто въ нивѫ, което като
го намѣри человѣкъ скры го, и отъ ра-
дость-тѫ си отхожда и продава все що
има, и купува онѫзи нивѫ.
45 Пакъ е подобно царство-то небесно
на человѣкъ търговецъ, който търсѣше
46 добры бисеры; Който като намѣри е-
динъ многоцѣненъ бисеръ, отиде и про-
даде все що имаше, и купи го.
47 Пакъ е подобно царство-то небесно на
неводъ, който биде хвърленъ въ море-то
48 и събра отъ всякакъвъ видъ *рыбы*: Кой-
то като ся напълни, извадихѫ го на
брѣгъ-тъ, и сѣднахѫ та прибрахѫ до-
бры-тѣ въ сѫдове, а лошы-тѣ исхвърлихѫ

49 вѣкъ. Така ще бѫде въ скончаніе-то на
вѣка; ще излѣзатъ ангели-тѣ, и ще отлѫ-
50 чатъ лукавы-тѣ изъ между праведны-тѣ, И
ще гы хвърлятъ въ пещь-тѫ огненнѫ; тамъ
ще бѫде плачь и скърцаніе съсъ зѫбы.
51 Казва имъ Іисусъ: Разумѣхте ли вси-
52 ко това? Казватъ му: Ей, Господи. А
той имъ пакъ рече: За това всякой кни-
жникъ, който ся е училъ за царство-то
небесно, подобенъ е на человѣкъ домо-
витъ, който изважда изъ съкровище-то
си ново и ветхо.
53 И когато свърши Іисусъ тѣзи притчы,
54 тръгнѫ си отъ тамъ. И като дойде въ о-
течество-то си, учаше гы въ съборищ-
ще-то имъ, така щото чудяхѫ ся тѣ и
думахѫ: Отъ кѫдѣ на тогози тая прѣ-
55 мѫдрость и тѣзи силы? Не е ли той
синъ-тъ на дърводѣлецъ-тъ? Майка му
не ся ли казва Маріамъ, и братія-та му
56 Іаковъ и Іосій и Симонъ и Іуда? И се-
стры-тѣ му не сѫ ли всичкы-тѣ при насъ?
Отъ кѫдѣ прочее на тогози всичко то-
57 ва? И съблазнявахѫ ся въ него. А Іисусъ
имъ рече: Нѣма пророкъ безъ почесть,
освѣнь въ отечество-то си и въ домъ-тъ
58 си. И не сотвори тамъ много силы заради
невѣрство-то имъ.

ГЛАВА 14.

1 Въ онова врѣме чу Иродъ четверо-
2 властникъ слухъ-тъ Іисусовъ: И рече на
слугы-тѣ си: Този е Іоаннъ Кръстителя;
той е възкръсналъ отъ мъртвы-тѣ, и за
това дѣйствуватъ силы-тѣ чрѣзъ него.
3 Защото Иродъ като хванѫ Іоанна, върза
го, и тури го въ тъмницѫ, заради Иро-
діадѫ жена-та на брата си Филиппа.
4 Защото Іоаннъ му казваше: Не ти е
5 простено да ѭ имашь нея. И искаше да
го убіе, но убоя ся отъ народъ-тъ; за-
6 щото го имахѫ като пророкъ. И когато
праздновахѫ въ день-тъ на рождество-то
Иродово, дъщеря-та Иродіадина игра
7 на срѣдъ, и угоди на Ирода. За това
съ клѣтвѫ ся врече да ѝ даде каквото
8 бы му поискала. А та наущена отъ
майкѫ си: Дай ми, казва, тука на блю-
до главѫ-тѫ на Іоанна Кръстителя.
9 И оскърби ся царь-тъ, но заради клѣт-
вѫ-тѫ и заради сѣдящы-тѣ съ него за-
10 едно повелѣ да ѝ ся даде. И проводи та
11 посѣче Іоанна въ тъмницѫ-тѫ. И доне-
сохѫ главѫ-тѫ му на блюдо, и дадохѫ ѭ
на момиче-то; и занесе ѭ на майкѫ си.
12 А ученици-тѣ му дойдохѫ та дигнахѫ
тѣло-то, и го погребохѫ, и дойдохѫ та
казахѫ на Іисуса.
13 И като чу *това* Іисусъ, отиде отъ
тамъ съ ладіѭ въ пусто мѣсто самичъкъ;
и като разбра народъ-тъ, отидохѫ слѣдъ
14 него пѣши отъ градове-тѣ. И като излѣ-
зе Іисусъ видѣ народъ много и смили
ся за тѣхъ, и исцѣли болны-тѣ имъ.
15 А като станѫ вечерь, дойдохѫ при
него ученици-тѣ му и рекохѫ: Пусто е
мѣсто-то, и врѣме-то вече минѫ; рас-
пусти народъ-тъ, да идѫтъ по села-та
16 да си купятъ за ядене. А Іисусъ имъ
рече: Не имъ трѣбва да идѫтъ: дайте
17 имъ вы да ядѫтъ. А тѣ му казватъ: Нѣ-
мамы тука освѣнь петь хлѣба и двѣ ры-
18 бы. А той рече: Донесѣте ми гы тука.
19 И като повелѣ на народъ-тъ да насѣдятъ
на трѣвѫ-тѫ, зѣ петь-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ
рыбы, погледнѫ на небе-то, и благосло-
ви; и като прѣломи даде хлѣбове-тѣ на
ученицы-тѣ, а ученици-тѣ на народъ-тъ.
20 И ядохѫ всичкы, и наситихѫ ся; и диг-
нахѫ изостанало-то отъ укрухы-тѣ, два-
21 надесеть коша пълны. А онѣзи които
ядохѫ бѣхѫ до петь хилядъ мѫжіе, о-
свѣнь жены и дѣца.
22 И тозъ часъ принуди Іисусъ учени-
цы-тѣ си да влѣзѫтъ въ ладіѭ-тѫ, и да
идѫтъ прѣди него отвѫдъ, доклѣ ра-
23 спустне народъ-тъ. И като распустнѫ
народъ-тъ, възлѣзе на горѫ-тѫ на самѣ
да ся помоли. И като станѫ късно тамъ
24 бѣ самичъкъ. А ладія-та бѣ вече всрѣдъ
море-то, обуравяема отъ вълны-тѣ; за-
25 щото вѣтръ-тъ бѣ противенъ. А въ чет-
въртѫ-тѫ стражѫ на нощь-тѫ Іисусъ о-
тиде къдѣ тѣхъ, и вървѣше по море-то.
26 И като го видѣхѫ ученици-тѣ че върви
по море-то, смутихѫ ся и думахѫ че е
27 призракъ, и отъ страхъ извикахѫ. Тозъ

часъ Іисусъ имъ проговори и рече: Дър-
28 зайте; азъ съмь; не бойте ся. Отговори
Петръ и рече му: Господи, ако си ты,
повели ми да дойдж при тебе по водж-тж.
29 А той рече: Дойди. И като слѣзе отъ
ладіж-тж Петръ, вървѣше по водж-тж да
30 дойде при Іисуса. Но понеже виждаше
вѣтръ-тъ силенъ, уплаши ся, и като
начнж да потъва, извыка и рече: Го-
31 споди! избави мя. И тутакси Іисусъ
прострѣ ржкж, улови го, и рече му: Ма-
32 ловѣре, защо си ся усумнѣлъ? И отъ какъ
влѣзохж въ ладіж-тж, утихнж вѣтръ-тъ.
33 А които бѣхж въ ладіж-тж дойдохж та
му ся поклонихж и думахж: Наистинж
Сынъ Божій си.
34 И прѣминахж та дойдохж въ землж-тж
35 Геннисаретскж. И щомъ го познахж тамо-
шни-тѣ человѣци, распроводихж по всич-
кж-тж онази околность, и доведохж при
36 него всичкы-тѣ болны; И моляхж го да
ся допрать само до полы-тѣ на дрехы-тѣ
му: и колкото ся допрѣхж оздравѣхж.

ГЛАВА 15.

1 Тогазъ пристжпихж при Іисуса Іеру-
салимскы-тѣ книжници и Фарисеи, и
2 казвахж: Защо твои-тѣ ученици прѣ-
стжпватъ прѣданіе-то на стары-тѣ? По-
неже не си мыятъ ржцѣ-тѣ, когато ядатъ
3 хлѣбъ. А той отговори и рече имъ: Защо
и вы заради ваше-то прѣданіе прѣстжп-
4 вате Божіж-тж заповѣдь? Защото Богъ
заповѣда и рече: "Почитай баща си и
майкж си;" и, "Който злослови баща
или майкж, непрѣмѣнно да ся умъртви."
5 Но вы казвате: Който рече на баща и-
ли на майкж: Даръ е каквото бы да ся
ползувашь отъ мене, *доста е,* той може
и да не почита баща си или майкж си.
6 И развалихте Божіж-тж заповѣдь за ва-
7 ше-то прѣданіе. Лицемѣри! добрѣ про-
8 рокува Исаія за васъ и казва: Тѣзи лю-
діе приближаватъ при мене съ уста-та
си, и съ устны-тѣ си мя почитатъ, а
сърдце-то имъ далечь отстои отъ мене.
9 Но напраздно мя почитатъ, като учатъ
ученія заповѣди человѣческы.

10 И като призва народъ-тъ, рече имъ:
11 Слушайте и разумѣйте: Не осквърнява
человѣка което влѣзва въ уста, но кое-
то излѣзва изъ уста, то осквърнява че-
ловѣка.
12 Тогази пристжпихж ученици-тѣ му и
рекохж му: Знаешь ли че Фарисеи-тѣ
като чухж тази думж съблазнихж ся?
13 А той отговори и рече: Всяко растеніе,
което не е насадилъ Отецъ мой небе-
14 сный, ще ся искорени. Оставѣте гы: тѣ
сж слѣпи водители на слѣпы; а слѣпецъ
слѣпца ако води, и двама-та ще паднатъ
15 въ ямж-тж. Отговори Петръ и рече му:
16 Истълкувай ни тази притчж. А Іисусъ
имъ рече: Още ли сте и вы безъ разумъ?
17 Не разумѣвате ли още, че все що влѣ-
зва въ уста-та смѣстя ся въ търбухъ-тъ,
18 и въ заходъ-тъ ся исхвърля? А което
излѣзва изъ уста-та, излѣзва изъ сърд-
19 це-то, и то осквърнява человѣка. Защо-
то отъ сърдце-то излѣзватъ помысли лу-
кави, убійства, прѣлюбодѣйства, блуд-
ства, кражбы, лъжливы свидѣтелства,
20 хулы. Тѣзи нѣща сж, които осквърня-
ватъ человѣка; а да яде нѣкой съ немы-
ты ржцѣ не осквърнява человѣка.
21 И като излѣзе отъ тамъ Іисусъ, отиде
кадѣ Тирскы-тѣ и Сидонскы-тѣ страны.
22 И ето жена Хананейка, която бѣ излѣ-
зла отъ онѣзи прѣдѣлы, извыка му и
казваше: Помилуй мя, Господи, Сыне
Давидовъ; дъщеря ми злѣ страда отъ
23 бѣсъ. А той ни рѣчь не ѝ отговори: и
дойдохж ученици-тѣ му, та му ся моля-
хж и казвахж; Отпусти іж, защото вы-
24 ка слѣдъ насъ. А той отговори и рече:
Не съмь проводенъ, освѣнь до погинж-
25 лы-тѣ овцы отъ Израилевый-тъ домъ. А
тя дойде, та му ся кланяше и казваше:
26 Господи, помогни ми. А той отговори и
рече: Не е добро да земе нѣкой хлѣбъ-тъ
отъ дѣца-та и да го хвърли на псета-та.
27 А тя рече: Ей, Господи: но и псета-та
ядатъ отъ трошицы-тѣ що падатъ отъ тръ-
28 пезж-тж на господари-тѣ имъ. Тогази от-
говори Іисусъ и рече ѝ: О жено, голѣма
е твоя-та вѣра; нека ти бжде както искашь.
И оздравѣ дъщеря ѝ отъ онзи часъ.

29 И като прѣминѫ Іисусъ отъ тамъ,
дойде при море-то Галилейско; и въ-
30 злѣзе на гора-тѫ, и сѣдѣше тамъ. И
дойде при него народъ много, които и-
махѫ съсъ себе си хромы, слѣпы, нѣ-
мы, клосны и другы много; и подмет-
нахѫ гы прѣдъ позѣ-тѣ Іисусовы, и гы
31 исцѣли: Така щото народъ-тъ ся чудя-
ше, като гледаше нѣмы да говорятъ, кло-
сны оздравены, хромы да ходятъ, и слѣ-
пы да гледатъ; и прославихѫ Бога Из-
раилева.
32 А Іисусъ призва ученицы-тѣ си и ре-
че: Жаль ми е за народъ-тъ, защото
три дни вече сѣдятъ при мене, и нѣматъ
какво да ядатъ; а да гы распустнѫ гла-
дны не щѫ, да не бы да прѣмалнѣятъ
33 по пѫть-тъ. И казватъ му ученици-тѣ
му: Отъ дѣ у насъ въ пустынѭ-тѫ тол-
кози хлѣбове, щото да насытимъ тол-
34 козъ народъ? И казва имъ Іисусъ: Кол-
ко хлѣбове имате? А тѣ рекохѫ: Седмь,
35 и малко рыбицы. И повелѣ на народъ-тъ
36 да насѣдятъ на земѭ-тѫ. И като зѣ
седмь-тѣ хлѣба и рыбы-тѣ, и благодари,
прѣломи, и даде на ученицы-тѣ си, а у-
37 ченици-тѣ на народъ-тъ. И ядохѫ всич-
кы и насытихѫ ся: и дигнахѫ изоста-
нало-то отъ укрухы-тѣ седмь кошницы
38 пълны. А онѣзи които ядохѫ бѣхѫ че-
тыри хиляды мѫжіе, освѣнь жены и дѣ-
39 ца. А като распустнѫ народъ-тъ, влѣзе
въ ладіѭ-тѫ, и дойде въ прѣдѣлы-тѣ
Магдалински.

ГЛАВА 16.

1 И дойдохѫ Фарисеи-тѣ и Саддукеи-тѣ
при *него*, и за да го искушаватъ, поис-
кахѫ му да имъ покаже знаменіе отъ
2 небе-то. А той отговори и рече имъ:
Кога стане вечерь думате: Хубаво ще
е врѣме-то; защото небе-то ся чърве-
3 нѣе. И сутринѫ: Днесь ще вали; защо-
то небе-то ся чървенѣе намръщено. Ли-
цемѣри! лице-то на небе-то знаете да
распознавате, а знаменія-та на врѣме-
4 на-та не можете ли? Родъ лукавъ и прѣ-
любодѣйнъ знаменіе ище, и знаменіе
нѣма да му ся даде, освѣнь знаменіе-то
на пророка Іонѫ. И остави гы и си о-
тиде.
5 И когато отидохѫ ученици-тѣ му от-
6 вадь, забравихѫ да зематъ хлѣбъ. А Іи-
сусъ имъ рече: Гледайте и пазѣте ся
отъ квасъ-тъ на Фарисеи-тѣ и Саддуке-
7 еи-тѣ. И тѣ размышлявахѫ въ себе си,
и думахѫ: *Това е* защото хлѣбъ не смы
8 зѣли. А Іисусъ разумѣ, и рече имъ: За-
що размышлявате въ себе си, маловѣрни,
9 за хлѣбъ че не сте зѣли? Още не раз-
умѣвате ли, и не помните ли петь-тѣ
хлѣба на петь-тѣ хиляды, и колко коша
10 зѣхте? Нито седмь-тѣ хлѣба на четы-
ри-тѣ хиляды, и колко кошницы зѣхте?
11 Какъ не разумѣвате че не за хлѣбъ ви
казахъ, да ся пазите отъ квасъ-тъ Фа-
12 рисейскый и Саддукейскый? Тогазь раз-
умѣхѫ че не рече да ся пазятъ отъ
квасъ-тъ хлѣбенъ, но отъ ученіе-то Фа-
рисейско и Саддукейско.
13 И когато дойде Іисусъ въ странѫ-тѫ
на Кесаріѭ Филипповѫ, пыташе учени-
цы-тѣ си, и казваше: Мене, Сына че-
ловѣческаго, кого мя казватъ человѣ-
14 ци-тѣ че сьмь? А тѣ рекохѫ; Едни *че
си* Іоаннъ Крьститель; другы, Илія; а
другы, Іеремія или единъ отъ проро-
15 цы-тѣ. Казва имъ: Но вы, кого мя каз-
16 вате че сьмь? И отговори Симонъ Петръ
и рече: Ты си Христосъ, Сынъ на Бога
17 живаго. И отговори Іисусъ и рече му:
Блаженъ си, Симоне, сыне Іониинъ, за-
щото пльть и кръвь не ти сѫ открыли
това, но Отецъ мой който е на небеса.
18 Пакъ и азъ ти казвамъ, че ты си Петръ,
и на този камыкъ ще съзидѫ моѭ-тѫ
церквѫ: и врата-та адовы нѣма да ѝ
19 одолѣятъ. И ще ти дамъ ключеве-тѣ на
царство-то небесно: и какво-то вър-
жешь на земѭ-тѫ, ще бѫде вързано на
небеса; и каквото развържешь на зе-
мѭ-тѫ, ще бѫде развързано на небеса.
20 Тогазь заржча на ученицы-тѣ си, да не
казватъ никому, че той е [Іисусъ] Хри-
стосъ.
21 Отъ тогази начнѫ Іисусъ да показва
на ученицы-тѣ си че трѣбва да иде въ

Іерусалимъ, и да пострада много отъ
старѣйшины-тѣ и пьрвосвященницы-тѣ
и книжницы-тѣ; и да бѫде убитъ, и въ
22 третій день да въскрьсне. И Пѣтръ го
зѣ на странѫ, и начнѫ да му запрѣща-
ва, и да казва: Смили ся за себе си,
23 Господи, нѣма да ти бѫде това. А той
ся обърнѫ и рече на Петра: Махни ся
отъ прѣдъ мене, сатано; съблазнь ми
си; защото не мислишь за това което
е Божіе, но което е человѣческо.
24 Тогази Іисусъ рече на учениците-тѣ
си: Ако ище нѣкой да дойде слѣдъ ме-
не, нека ся отрече отъ себе си, и нека
дигне кръстъ-тъ си и нека мя слѣдва.
25 Защото който ище да спасе живот-тъ
си ще го изгуби; и който изгуби жи-
вотъ-тъ си заради мене, ще го намѣри.
26 Понеже що ся ползува человѣкъ, ако
всичкый-тъ свѣтъ спечели, а душѫ-тѫ
си отщети? Или що ще даде человѣкъ
27 за размѣнѫ на душѫ-тѫ си? Защото Сынъ
человѣческый ще дойде въ славѫ-тѫ на
Отца си съсъ свои-тѣ ангелы; и тогази
ще отдаде всякому споредъ дѣлата-та му.
28 Истинѫ ви казвамъ: Има нѣкои отъ стоя-
щы-тѣ тука които нѣма да вкусятъ смьрть
докдѣ не видятъ Сына человѣческаго че
иде въ царство-то си.

ГЛАВА 17.

1 И слѣдъ шесть дни зѣ Іисусъ Петра
и Іакова и Іоанна брата му и въведе
2 гы на горѫ высокѫ на самѣ. И прѣобрази
ся прѣдъ тѣхъ; и свѣтнѫ лице-то му ка-
то слънце, а дрехы-тѣ му станѫхѫ бѣлы
3 като свѣтлина-тѫ. И ето, явихѫ имъ ся
Моисей и Илія че ся разговаряхѫ съ
4 него. И отговори Петръ, и рече Іисусу:
Господи, добро е да смы тука; ако щешь,
нека направимъ тука три шатры, за те-
бе една, за Моисея една, и една за И-
5 лія. И когато той още говорѣше, ето,
облакъ свѣтлъ гы засѣни; и ето гласъ
изъ облакъ-тъ, който казваше: Този е
Сынъ мой възлюбленый, въ когото бла-
6 говолихъ; слушайте него. И щомъ чухѫ
ученици-тѣ, паднѫхѫ на лица-та си, и
7 уплашихѫ ся твърдѣ. И като пристанѫ
при тѣхъ Іисусъ, побутнѫ гы, и рече:
8 Станѣте и не бойте ся. И тѣ дигнѫхѫ
очи-тѣ си и не видѣхѫ никого освѣнь
Іисуса самичъкъ.
9 И когато слѣзвахѫ отъ горѫ-тѫ, по-
рѫча имъ Іисусъ и рече: Не казвайте
никому това видѣніе, докдѣ Сынъ чело-
вѣческый не въскрьсне отъ мьртви-тѣ.
10 И попитахѫ го ученици-тѣ му и думахѫ:
Но защо казватъ книжници-тѣ че трѣбва
11 пьрвомъ Илія да дойде? А Іисусъ отго-
вори и рече имъ: Истинѫ че пьрвомъ
12 Илія ще дойде, и ще устрои всичко; Но
казвамъ ви че Илія вече дойде, и не го
познахѫ, но сторихѫ съ него каквото
щѣхѫ; така и Сынъ человѣческый ще
13 пострада отъ тѣхъ. Тогази разумѣхѫ у-
ченици-тѣ че за Іоанна Кръстителя имъ
рече.
14 И когато дойдохѫ при народъ-тъ, при-
стѫпи до него человѣкъ нѣкой, та колѣ-
15 ничи прѣдъ него, И казваше: Господи,
помилуй сына ми, защото си луди, и зле
страдае; понеже много пѫти пада въ
16 огнь-тъ, и много пѫти въ водѫ-тѫ. И
доведохъ го при ученици-тѣ твои, и не
17 могохѫ да го исцѣлятъ. А Іисусъ отгово-
ри и рече: О роде невѣрный и развраще-
ный, до кога ще бѫдѫ съ васъ? до кога
18 ще ви търпѭ? доведѣте ми го тука. И
запрѣти му Іисусъ, та излѣзе бѣсъ-тъ
изъ него, и здравѣ момче-то отъ онзи
19 часъ. Тогази пристѫпихѫ ученици-тѣ
при Іисуса на самѣ и рекохѫ: Защо ний
20 не могохмы да го изгонимъ? А Іисусъ
имъ рече: Заради невѣрство-то ваше.
Защото истинѫ ви казвамъ: Ако имате
вѣрѫ колкото зрьно синапово, ще ре-
чете на тази горѫ: Прѣмини отъ тука
тамъ, и ще прѣмине, и не ще ви бѫде
21 нищо невъзможно. А този родъ не излѣ-
зва, освѣнь съ молитвѫ и постъ.
22 И когато ся намѣрвахѫ въ Галилеѭ, ре-
че имъ Іисусъ: Сынъ человѣческый има
да бѫде прѣдаденъ въ рѫцѣ человѣчески:
23 И ще го убіѭтъ и въ третій день ще
24 въскрьсне. И много ся наскърбихѫ. А
когато дойдохѫ въ Капернаумъ, пристѫ-

пиха при Петра тѣзи, които берѣхѫ
данъ-тѫ по двѣ драхмы *за храмъ-тъ*, и
рекохѫ: Вашій учитель не плаща ли двѣ-
25 тѣ драхми? Казва *Петръ*: Плаща. И ка-
то влѣзе въ кѫщи, прѣдвари го Іисусъ та
му рече: Какъ мнишь *ты*, Симоне? Ца-
ріе-тѣ на земѭ-тѫ отъ кои земать данъкъ
или биръ: отъ свои-тѣ ли сынове или
26 отъ чужденцы-тѣ? Казва му Петръ: Отъ
чужденцы-тѣ. Рече му Іисусъ: Като е
27 тъй, сынове-тѣ сѫ свободни. Но за да гы
не съблазнимъ, иди на море-то, и хвър-
ли вѫдицѫ, и пърьвѫ-тѫ рыбѫ която ся
закачи, измъкни ѭ, и като растворишь
уста-та ѝ, ще намѣришь единъ ста-
тиръ; земи го и дай имъ *го* за мене и за
тебе.

ГЛАВА 18.

1 Въ онова врѣме дойдохѫ ученици-тѣ
при Іисуса, и казвахѫ: Кой е най го-
2 лѣмъ въ царство-то небесно? А Іисусъ
повыка едно дѣте, та го постави посрѣдъ
3 тѣхъ, И рече: Истинѫ ви казвамъ, ако
ся не обърнете, и бѫдете като дѣца-та,
нѣма да влѣзете въ царство-то небесно.
4 И тъй, който смири себе си като това
дѣте, той е най голѣмъ въ царство-то
5 небесно. И който пріеме едно таквози
6 дѣте въ мое име, мене пріима. А който
съблазни едного отъ тѣзи малкы-тѣ, кои-
то вѣрватъ въ мене, за него по добрѣ
бы было да ся окачѣше на вратъ-тъ му
камыкъ воденичень, и да потънѣше въ
дълбины-тѣ на море-то.
7 Горко на свѣтъ-тъ отъ съблазни-тѣ;
защото неизбѣжно съблазни-тѣ ще дой-
датъ; но горко на оногозъ человѣка,
8 чрѣзъ когото съблазнь-та дохожда. И а-
ко тя съблазнява рѫка-та ти или нога-
та ти, отсѣчи гы, и хвърли гы отъ себе
си; по добрѣ ти е да влѣзешь въ жи-
вотъ-тъ хромъ или клосенъ, а не съ двѣ
рѫцѣ и съ двѣ нозѣ да бѫдешь хвърленъ
9 въ вѣчный-тъ огнь. И ако тя съблазнява
око-то ти, извади го и хвърли *го* отъ се-
бе си; по добрѣ ти е съ едно око да
влѣзешь въ животъ-тъ, а не да имашь
двѣ очи и да бѫдешь хвърленъ въ пъ-
кълъ-тъ огненый.
10 Гледайте, да не прѣзрите едного отъ
тѣзи малкы-тѣ; защото ви казвамъ че
ангели-тѣ имъ на небеса выняги гледатъ
лице-то на Отца моего, който е на не-
11 беса. Защото Сынъ человѣческый дойде
12 да спасе погынало-то. Какъ ви ся виж-
да? ако нѣкой си человѣкъ има сто ов-
цы, и ся изгуби една отъ тѣхъ, не оста-
вя ли деветдесеть-тѣ и деветь на горы-
13 тѣ, и отхожда да търси изгубенѫ-тѫ? И
ако ся случи да ѭ намѣри, истинѫ ви
казвамъ че ся радва за неѭ повече не-
жели за деветдесеть-тѣ и деветь не из-
14 губены. Така не е по волѭ-тѫ на Отца
вашего, който е на небеса, да погыне
единъ отъ тѣзи малкы-тѣ.
15 А ако ти съгрѣши братъ ти, иди и о-
бличи го между тебе и него самичъкъ;
ако тя послуша, спечелилъ си брата си;
16 Но ако тя не послуша, земи съсъ себе
си още едного или двама; за да ся под-
твърди всяка дума чрѣзъ уста-та на два-
17 ма или трима свидѣтели, Ако ли гы не
послуша, кажи *това* на церквѫ-тѫ; че
ако и церквѫ-тѫ не послуша, нека ти
бѫде като язычникъ и мытарь.
18 Истинѫ ви казвамъ, каквото вържете
на земѭ-тѫ, вързано ще бѫде на небе-
то; и каквото развържете на земѭ-тѫ,
19 развързано ще бѫде на небе-то. Пакъ ви
казвамъ че двама отъ васъ ако ся съгла-
сятъ на земѭ-тѫ за всяко нѣщо, което
бы да попросятъ, ще имъ бѫде отъ Отца
20 моего, който е на небеса. Защото дѣто
сѫ двама или трима събрани въ мое и-
ме, тамъ сьмь *азъ* посрѣдъ тѣхъ.
21 Тогази пристѫпи Петръ при него и
рече: Господи, до колко пѫти ако ми
съгрѣши братъ ми, да му прощавамъ? до
22 седмь пѫти ли? Казва му Іисусъ: Не ти
казвамъ до седмь пѫти, но до седмдесеть
23 пѫти по седмь. За това царство-то не-
бесно е уподобено на человѣкъ царь,
който поиска да прѣгледа смѣткѫ съсъ
24 слугы-тѣ си. И когато начнѫ да прѣсмѣт-
нува, докарахѫ му единъ длъжникъ отъ
25 десеть хиляды таланта. И понеже нѣма-

ше да ѕы плати; повелѣ господарь-тъ му
да продадатъ него и жена му и дѣца-та
му, и всичко що имаше, и *дѣлгъ-тъ* да
26 ся плати. Падна прочее слуга-та, кла-
няше му ся и думаше: Господи! имай
тьрпѣніе къмъ мене, и ще ти платя всич-
27 ко. И смили ся господарь-тъ на тогози
слуга, пусна го и прости му заемъ-тъ.
28 Но щомъ излѣзе този слуга, намѣри е-
диного отъ съслужители-тѣ си, който му
бѣ длъженъ сто пѣнязи; улови го та го
давѣше и казваше: Плати ми това що *ми*
29 си длъженъ. Падна прочее съслужи-
тель-тъ му на нозѣ-тѣ му, моляше му ся
и казваше: Имай търпѣніе къмъ мене, и
30 всичко ще ти платя. Но той не щѣше,
но отиде и затвори го въ тъмница, до-
31 клѣ да плати дългъ-тъ. И като видѣхя
съслужители-тѣ му *това* що стана, твър-
дѣ ся наскърбихя; и дойдохя та казахя
32 на господаря си всичко що стана. То-
гази го повика господарь-тъ му, и казва
му: Рабе лукавый, всичкый-тъ онзи дългъ
33 ти простихъ, понеже ми ся примоли; Не
трѣбваше ли и ты да помилувашь съслу-
жителя си, както помилувахъ и азъ тебе?
34 И разгнѣви ся господарь-тъ му и прѣдаде
го на мачители-тѣ, доклѣ да заплати всич-
35 ко що му бѣ длъженъ. Така и Отецъ
мой небесный ще стори съ васъ, ако не
простите отъ сърдца-та ваши всякой на
брата си прѣгрѣшенія-та му.

ГЛАВА 19.

1 И когато свърши Іисусъ тѣзи думы,
тръгна отъ Галилея, и дойде въ прѣдѣ-
2 лы-тѣ на Іудея, отвѫдъ Іорданъ. И оти-
дохя слѣдъ него народъ много; и исцѣ-
ли гы тамъ.
3 И дойдохя при него Фарисеи-тѣ да го
искушаватъ, и казвахя му: Простено ли
е на человѣкъ да напусне жена-та си
4 по всякаква причина? А той отговори, и
рече имъ: Не сте ли чели, че който гы
е сътворилъ въ начало, мѫжко и женско
5 гы е сътворилъ? И е реклъ: За това ще
остави человѣкъ баща си и майка си, и
ще ся прилѣпи къмъ жена-та си, и ще
6 бѫдатъ двама-та въ една плъть. Така
щото не сѫ вече двама, но една плъть.
И тъй онова което Богъ е съчеталъ, че-
7 ловѣкъ да го не разлъчва. Казватъ му:
Защо прочее Моисей заповѣда да ѝ да-
де писмо разводно, и да ѭ напусне?
8 Казва имъ: Моисей заради жестокосър-
діе-то ваше дозволилъ ви е да си напу-
щате жены-тѣ; а изъ начало не бѣ така.
9 И казвамъ ви, че който напусне жена-
та си, освѣнъ за прѣлюбодѣйство, и ся
ожени за друга, прѣлюбодѣецъ бива; и
който ся ожени за напуснатя, прѣлюбо-
10 дѣецъ бива. Казватъ му ученици-тѣ му;
Ако е таквози задълженіе-то на мѫжъ-тъ
къмъ жена-та, по добрѣ да ся не жени.
11 А той имъ рече; Не могатъ всичкы да
пріематъ тази дума, но на колкото е
12 дадено. Защото има скопци, които отъ
утроба-та на майка си така сѫ родени;
има пакъ скопци, които сѫ отъ человѣ-
цы-тѣ скопени: а има скопци които сѫ
сами себе си скопили, заради царство-
то небесно. Който може да пріеме не-
ка пріеме.
13 Тогази му доведохя дѣца, да възложи
рѫцѣ на тѣхъ, и да ся помоли; а уче-
14 ници-тѣ запрѣтихя имъ. Но Іисусъ ре-
че: Оставѣте дѣца-та, и не гы възпирай-
те отъ да дойдатъ при мене; Защото на
15 таквызи е царство-то небесно. И възло-
жи рѫцѣ на тѣхъ, и тръгна отъ тамъ.
16 И ето дойде нѣкой си при *него* и ре-
че му: Учителю благый, какво добро да
17 сторя за да имамъ животъ вѣченъ? А
той му рече; Защо мя казвашь благъ?
Никой не е благъ, тъкмо единъ Богъ. Но
ако ищешь да влѣзешь въ животъ-тъ у-
18 пази заповѣди-тѣ. Казва му: Кои? А Іи-
сусъ *му* рече: Тѣзи: Не убивай; Не
прѣлюбодѣйствувай; Не кради; Не сви-
19 дѣтелствувай на лъжа; Почитай баща си
и майка си; и Люби ближній-тъ си как-
20 то себе си. Казва му момъкъ-тъ: Всичко
това упазихъ отъ младость-та си; що ми
21 още не достига? Рече му Іисусъ: Ако
ищешь съвършенъ да бѫдешь иди, про-
дай иманіе-то си, и дай *го* на сиромасы;
и ще имашь съкровище на небеса; и

22 дойди та мя послѣдвай. Като чу това сло-
во момъкъ-тъ, отиде си наскърбенъ; за-
щото имаше имотъ много.
23 А Іисусъ рече на ученицы-тѣ си: И-
стина ви казвамъ, че мачно ще влѣзе
24 богатъ въ царство-то небесно. И пакъ
ви казвамъ: По лесно е да мине камила
прѣзъ иглены уши, а не богатъ да влѣзе
25 въ царство-то Божіе. Като чуха учени-
ци-тѣ му, твърдѣ ся удивиха, и дума-
ха: Като е тъй, кой може спасенъ да
26 бѫде? А Іисусъ гы погледна и рече имъ:
У человѣцы-тѣ това е невъзможно, но
у Бога всичко е възможно.
27 Тогазь отговори Петръ и рече му: Е-
то, ный оставихмы всичко и послѣдвах-
мы тя; намъ прочее що ще ни бѫде?
28 А Іисусъ имъ рече: Истина ви казвамъ,
че вы които мя послѣдвахте, на второ-то
бытіе, когато сѣдне Сынъ человѣческый
на прѣстолъ-тъ на слава-та си, ще сѣд-
нете и вы на дванадесеть прѣстола, да
сѫдите дванадесеть-тѣ племена Израиле-
29 вы. И всякой който е оставилъ кѫщѫ,
или братія, или сестры, или бащѫ, или
майкѫ, или женѫ, или чада, или нивя
заради мое-то име, стократно ще пріе-
30 ме, и животъ вѣченъ ще наслѣди. Мно-
зина обаче първи ще бѫдѫтъ послѣдни,
и послѣдни първи.

ГЛАВА 20.

1 Защото царство-то небесно е подобно
на человѣкъ домовитъ, който излѣзе
щомъ сьвнѫ да наеме работницы за ло-
2 зіе-то си. И като ся погоди съ работни-
цы-тѣ по единъ пѣнязь на день, прово-
3 ди гы на лозіе-то си. И като излѣзе по
три-тѣ часа, видѣ другы че стоехѫ на
4 пазаръ-тъ праздни; И тѣмъ рече: Идѣте
и вы на лозіе-то, и каквото е праведно
5 ще ви дамъ. И тѣ отидохѫ. Пакъ като
излѣзе по шесть-тѣ и по деветь-тѣ часа,
6 стори такожде. А около единадесеть-тѣ
часа като излѣзе, намѣри другы че сто-
ятъ праздни, и казва имъ: Защо стоите
7 тука цѣлъ день праздни? Казвѫтъ му:
Защото никой ны не цѣни. Казва имъ:
Идѣте и вы на лозіе-то, и каквото е
8 праведно ще земете. Като станѫ вечерь,
стопанинъ-тъ на лозіе-то казва на на-
стоятель-тъ си: Повыкай работницы-тѣ
и плати имъ заплатѫ-тѫ като захванешь
9 отъ послѣдни-тѣ до първы-тѣ. И дойдо-
хѫ *цѣнени-тѣ* по единадесеть-тѣ часа,
10 и зѣхѫ по единъ пѣнязь. А като дойдохѫ
първи-тѣ, мысляхѫ си че ще земѫтъ по-
11 вече; но и тѣ зѣхѫ по единъ пѣнязь. И
като го зѣхѫ роптаяхѫ на стопанинъ-тъ,
12 И казвахѫ: Че тѣзи послѣдни-тѣ единъ
часъ работихѫ, и тѣхъ си направилъ
равны съ насъ, които прѣтеглихмы те-
13 готѫ-тѫ на день-тъ и пекъ-тъ. А той от-
говори и рече единому отъ тѣхъ: Прія-
телю, не тя обиждамъ: не ся ли погоди съ
14 мене по единъ пѣнязь? Земи си твое-то
и иди си; искамъ да дамъ и на тогози
15 послѣдній-тъ както и на тебе. Нѣмамъ ли
власть да сторѭ каквото щѫ съсъ свое-то
си? или око-то ти е лукаво, защото азъ
16 сьмь благъ? Така ще бѫдѫтъ послѣдни-тѣ
първи и първи-тѣ послѣдни; защото
мнозина сѫ звани, а малцина избрани.
17 И когато възлѣзваше Іисусъ въ Іеру-
салимъ, зѣ въ пѫть-тъ дванадесеть-тѣ
18 ученицы на странѫ, и рече имъ: Ето,
възлѣзвамы въ Іерусалимъ, и Сынъ че-
ловѣческый ще бѫде прѣдаденъ на пър-
восвященницы-тѣ и книжницы-тѣ, и ще
19 го осѫдятъ на смьрть, И ще го прѣда-
дѫтъ на язычницы-тѣ да му ся поруга-
ѭтъ, да го біѭтъ и да го распнѫтъ; и
въ третій день ще въскрьсне.
20 Тогазь пристѫпи при него на Зеве-
деевы-тѣ сынове майка имъ съсъ сыно-
ве-тѣ си, та му ся кланяше, и искаше
21 нѣщо отъ него. А той ѝ рече: Що и-
щешь? Казва му: Речи да сѣднѫтъ тѣ-
зи двама-та мои сынове, единъ отъ дѣ-
сно, а единъ отъ лѣво до тебе, въ цар-
22 ство-то твое. А Іисусъ отговори и рече:
Не знаете що искате; можете ли да піете
чашѫ-тѫ, коіѫто азъ има да піѭ, и да ся
крьстите съ крьщеніе-то, съ което азъ
23 ся крьщавамъ? Казвѫтъ му: Можемъ. И
казва имъ: Моѭ-тѫ чашѫ ще піете, и
съ крьщеніе-то, съ което ся азъ крь-

щавамъ, ще ся кръстите; а да седнете
отъ десно и отъ лево до мене не е мое
да дамъ, но на които е приготвено отъ
24 Отца ми. И като чуха десетима-та въз-
25 негодуваха за двама-та братія: А Іисусъ
ты повыка и рече: Вы знаете че госпо-
дари-те на народы-те господаруватъ надъ
26 техъ, и големци-те гы владеятъ. Въ
васъ обаче не ще така да бѫде; но кой-
то ище да бѫде големецъ между васъ,
27 нека бѫде слуга вамъ; И който ище да
бѫде първъ между васъ, нека ви бѫде
28 рабъ; Както Сынъ человеческый не
дойде да му послужатъ, но да послужи
и да даде животъ-тъ си откупъ за мно-
зина.
29 И като излезваха те отъ Іерихонъ,
30 последваха го народъ много. И ето,
двама слепци които седеха по край
пѫть-тъ, като чуха че Іисусъ минува,
извыкаха и казваха: Помилуй ны, Го-
31 споди, Сыне Давидовъ. А народъ-тъ имъ
запрещаваше, да млъкнатъ; но те по сил-
но выкаха и казваха: Помилуй ны, Го-
32 споди, Сыне Давидовъ. И спре ся Іисусъ
та гы повыка и рече: Що искате да ви
33 сторя? Казватъ му: Господи, да ся от-
34 ворятъ очи-те ни. А Іисусъ ся смили и
прикосна ся до очи-те имъ; и тутакси
прогледахѫ очи-те имъ, и тръгнахѫ по-
дире му.

ГЛАВА 21.

1 И когато наближихѫ къмъ Іерусалимъ,
и дойдохѫ въ Виѳфагія къмъ Елеонскѫ-тѫ
горѫ, тогази Іисусъ проводи двама уче-
2 ницы, И рече имъ: Идете въ село-то,
което е на срещѫ ви; и тутакси ще намѣ-
рите ослицѫ вързанѫ и жребе съ нея:
3 отвържете и доведете ми *гы*. И ако ви
рече некой нещо, ще речете, че на Го-
спода требватъ; и тутакси ще гы про-
4 води. А всичко това бъде, за да ся сбѫде
реченото-то чрезъ пророка който казва:
5 Речете на Сіоновѫ-тѫ дъщерѭ: Ето
Царь-тъ твой иде къмъ тебе, кротъкъ и
възседналъ на ослицѫ и жребе сынъ
6 на подяремницѫ. И отидохѫ ученици-те
и сторихѫ както имъ заръча Іисусъ:
7 Доведохѫ ослицѫ-тѫ и жребе-то, и
възложихѫ на техъ дрехы-те си, и въз-
8 седна *той* върхъ техъ. А по много-то
народъ напостлахѫ дрехы-те си по
пѫть-тъ; другы пакъ сечехѫ ветвы отъ
9 дървета-та, и постилахѫ по пѫть-тъ. А
отъ народъ-тъ които вървехѫ напредъ
и които идехѫ исподире выкахѫ и каз-
вахѫ: Осанна Сыну Давидову; благо-
словенъ който иде въ име-то Господне;
Осанна въ вышнихъ.
10 И когато влезе въ Іерусалимъ, всич-
кый-тъ градъ ся потресе, и казвахѫ:
11 Кой е този? А народъ-тъ казваше: Този
е Іисусъ пророкъ-тъ, който е отъ На-
заретъ Галилейскый.
12 И влезе Іисусъ въ храмъ-тъ Божій, и
испѫди всичкы които продавахѫ и ку-
пувахѫ въ храмъ-тъ, и тръпезы-те на
сребромѣнители-те претури, и седали-
ща-та на онези които продавахѫ гълѫби;
13 И казва имъ: Писано е: Домъ-тъ ми
домъ на молитвѫ ще ся нарече; а вы
го направихте вертепъ разбойническый.
14 И дойдохѫ при него слепци и хроми
15 въ храмъ-тъ; и гы исцели. А като ви-
дехѫ първосвященници-те и книжници-те
чудеса-та които стори, и деца-та които
выкахѫ въ храмъ-тъ и казвахѫ: Осанна
16 Сыну Давидову, възнегодувахѫ, И реко-
хѫ му: Чуешь ли що казватъ тези? А
Іисусъ имъ казва: Ей; не сте ли чели
никога: Че изъ уста-та на младенцы и на
сучащи деца приготвилъ си хвалѫ.
17 И като гы остави, излезе вънъ изъ
градъ-тъ въ Виѳанія и пренощува тамъ.
18 А сутрина-тѫ когато ся връщаше въ
19 градъ-тъ огладне. И като виде единѫ
смоковницѫ на пѫть-тъ, дойде при нея
и нищо не намери на нея, само едины
листа; и рече ѝ: Да не стане вече отъ
тебе плодъ до века. И на часъ-тъ из-
20 съхнѫ смоковница-та. И като видехѫ у-
ченици-те почудихѫ ся и рекохѫ: Какъ
21 на часъ-тъ изсъхнѫ смоковница-та? А
Іисусъ отговори и рече имъ: Истинѫ ви
казвамъ, ако имате верѫ, и не ся усум-
ните, не токо *дело-то* на смоковница-тѫ

ще направите, но и на тази горѫ ако
речете: Дигни ся и хвърли ся въ мо-
22 ре-то, ще бѫде. И все що поискате въ
молбѫ-тѫ, като вѣрвате ще получите.
23 И когато дойде той въ храмъ-тъ, та по-
учаваше, дойдохѫ при него първосвя-
щенници-тѣ и старѣйшины-тѣ на наро-
да, и казвахѫ: Съ коѭ власть правишь
24 това? и кой ти даде тази власть? А Іи-
сусъ отговори и рече имъ: Ще вы по-
питамь и азъ еднѫ думѫ, коѭто ако ми
кажете, и азъ ще ви кажѫ съ коѭ власть
25 правѭ това. Кръщеніе-то Іоанново отъ
кадѣ бѣ? отъ небе-то ли или отъ чело-
вѣцы-тѣ? И тѣ размышлявахѫ въ себе
си, и думахѫ: Ако речемъ: Отъ небе-то,
ще ни рече: Защо прочее не повѣр-
26 вахте въ него? Ако ли речемъ: Отъ че-
ловѣцы-тѣ; боимъ ся отъ народа; защото
всичкы-тѣ имать Іоанна като пророкъ.
27 И отговорихѫ на Іисуса и рекохѫ: Не
знаемъ. Рече имъ и той: Нито азъ ви
казвамъ съ коѭ власть правѭ това.
28 Но какъ ви ся вижда? Нѣкой си че-
ловѣкъ имаше двама синове; и дойде
при първый-тъ и *му* рече: Сынко, иди
29 днесь работи на лозіе-то ми. А той от-
говори и рече: Не щѫ; но послѣ раская
30 ся и отиде. Дойде и при вторый-тъ, и
рече також де. И той отговори и рече:
31 Азъ *ще идѫ*, Господи; и не отиде. Кой
отъ двама-та стори на бащѫ си волѭ-тѫ?
Казватъ му: Първый-тъ. Казва имъ Іи-
сусъ: Истинѫ ви казвамъ че мытари-тѣ
и блудници-тѣ прѣдварятъ вы въ цар-
32 ство-то Божіе. Защото дойде при васъ
Іоаннъ въ пѫть на правдѫ и не повѣр-
вахте въ него; мытари-тѣ обаче и блуд-
ници-тѣ повѣрвахѫ въ него; а вы като
видѣхте това, не ся раскаяхте испослѣ
да повѣрвате въ него.
33 Другѫ притчѫ чуйте. Имаше нѣкой
си человѣкъ домовитъ, който насади ло-
зіе, и огради го съ плетъ, и ископа въ
него жлѣбъ, и създа стълпъ, и даде го
34 подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде. А
когато наближи врѣме-то на плодове-тѣ,
проводи слугы-тѣ си до земледѣлцы-тѣ
35 да зематъ плодове-тѣ му. И земледѣл-
ци-тѣ уловихѫ слугы-тѣ му, едного бихѫ,
другыго убихѫ, а връхъ другыго каменіе
36 хвърлихѫ. Пакъ проводи другы слугы по
много отъ първы-тѣ; и сторихѫ и тѣмъ
37 також де. Напокоnъ проводи при тѣхъ
сына си, и думаше: Ще ся засрамятъ отъ
38 сына ми. Но земледѣлци-тѣ като видѣхѫ
сынъ-тъ, рекохѫ помежду си: Този е
наслѣдникъ-тъ; елате да го убіемъ и да
39 усвоимъ наслѣдіе-то му. И като го уло-
вихѫ изведохѫ *го* вънъ отъ лозіе-то и у-
40 бихѫ *го*. И тъй кога дойде стопанинъ-тъ
на лозіе-то, що ще стори на тѣзи зем-
41 ледѣлцы? Казватъ му: Злы-тѣ злѣ ще
погуби, и лозіе-то ще даде подъ наемъ
на другы земледѣлцы, които ще му въз-
42 дадатъ плодове-тѣ на врѣме-то имъ. Каз-
ва имъ Іисусъ: Не сте ли прочели нико-
га въ писаніѭ-тѫ: Камыкъ-тъ, който от-
хвърлихѫ зидари-тѣ, той станѫ глава на
ѫглъ-тъ; отъ Господа быде това, и е чудно
43 въ очи-тѣ наши. За това ви казвамъ, че
ще ся отнеме отъ васъ царство-то Бо-
жіе, и ще ся даде на народъ който ще
44 прави плодове-тѣ му. И който падне на
този камыкъ ще ся строши; а на кого-
то падне, ще го смаже.
45 И като чухѫ първосвященници-тѣ и
Фарисеи-тѣ притчы-тѣ му, познахѫ че
46 за тѣхъ казва: И искахѫ да го уловятъ,
но убояхѫ ся отъ народа, понеже като
пророкъ го имахѫ.

ГЛАВА 22.

1 И отвѣща Іисусъ и говорѣше имъ пакъ
2 съ притчы, и казваше: Уподоби ся цар-
ство-то небесно на человѣкъ царь, кой-
3 то направи свадбѫ на сына си; И рас-
проводи слугы-тѣ си да призоватъ зва-
ны-тѣ на свадбѫ-тѫ; и не рачахѫ да дой-
4 дѫтъ. Пакъ проводи другы слугы, и каз-
ваше: Речѣте на званы-тѣ: Ето о-
бѣдъ-тъ си приготвихъ; юнци-тѣ ми и
угоеници-тѣ сѫ заклани, и всичко е гото-
5 во; Дойдѣте на свадбѫ. Но тѣ не ради-
хѫ, и разидохѫ ся, единъ на нивѫ-тѫ си,
6 а другъ на търговіѭ-тѫ си. А другы-тѣ
уловихѫ слугы-тѣ му та гы обесчестихѫ

7 и убихѫ гы. Като чу *това* царь-тъ раз-
гнѣви ся, и проводи войскы-тѣ си, та
погуби онѣзи убійцы, и градъ-тъ имъ
8 изгори. Тогази казва на слугы-тѣ си:
Свадба-та вече е готова, а призвани-тѣ
9 не бѣхѫ достойни. И тъй идѣте на крь-
стопатища-та и колкото намѣрите, при-
10 зовѣте гы на свадбѫ. И излѣзохѫ онѣзи
слугы по пѫтища-та, та събрахѫ всичкы
колкото намѣрихѫ злы и добры; и на-
11 пълни ся свадба-та съ гости. И като
влѣзе царь-тъ да прѣгледа гости-тѣ,
видѣ тамъ человѣкъ не облѣченъ съсъ
12 свадбарскѫ дрехѫ: И казва му: Пріяте-
лю, *ты* какъ си влѣзлъ тука като нѣ-
машь свадбарскѫ дрехѫ? А той замълча.
13 Тогази рече царь-тъ на слугы-тѣ: Вър-
жѣте му нозѣ-тѣ и рѫцѣ-тѣ, дигнѣте го,
и хвърлѣте *го* въ външнѫ-тѫ тьмнинѫ;
тамъ ще бѫде плачь и скърцаніе съсъ
14 зѫбы; Защото мнозина сѫ звани, а мал-
цина избрани.
15 Тогази отидохѫ Фарисеи-тѣ и съвѣт-
вахѫ ся какъ да го впримчатъ въ думѫ.
16 И провождатъ до него ученицы-тѣ си на-
едно съсъ Иродіаны-тѣ, и казвахѫ: Учи-
телю, знаемъ че ты си правъ и Божій-тъ
пѫть въ истинѫ поучавашь, и отъ нико-
го не тя е грыжа; защото не гледашь на
17 лице на человѣцы-тѣ. Кажи ни прочее,
ты какъ мнишь? право ли е да давамы
18 дань на Кесаря, или не? А Іисусъ позна
лукавство-то имъ, и рече: Защо мя ис-
кушавате, лицемѣри? Покажѣте ми мо-
19 нетѫ-тѫ на дань-тѫ. И тѣ му донесохѫ
20 единъ пѣнязь. И казва имъ: Чій е този
21 образъ и надписъ-тъ? Казватъ му: Ке-
саревъ. Тогази имъ казва: Като е тъй,
отдавайте Кесаревы-тѣ Кесарю, а Божіи-
22 тѣ Богу. И като чухѫ зачудихѫ ся, и
оставихѫ го и отидохѫ си.
23 Въ сѫщій-тъ день дойдохѫ при него
Саддукеи, които казватъ че нѣма въскрь-
24 сеніе; и попытахѫ го, И казвахѫ: Учи-
телю, Моисей рече: Ако умре нѣкой
безъ чада, да ся ожени братъ му за же-
нѫ му, и ще въстави сѣме на брата си.
25 А между насъ имаше седмина братія; и
първый-тъ ся ожени и умрѣ; и като нѣ-
маше сѣме остави женѫ си на брата си;
26 Подобно и вторый-тъ, и третій-тъ, до
27 седмый-тъ. А подирь всичкы-тѣ умрѣ и
28 жена-та. И тъй въ въскрьсеніе-то на ко-
го отъ седмь-тѣ ще бѫде жена? защото
29 всичкы-тѣ ѭ имахѫ. Отговори Іисусъ и
рече имъ: Заблуждавате ся, понеже не
знаете писанія-та, нито силѫ-тѫ Божіѭ;
30 Защото въ въскрьсеніе-то нито ся же-
нятъ, нито за мѫжъ отиватъ, но като ан-
31 гелы Божіи сѫ на небе-то. А за въскрь-
сеніе-то на мьртвы-тѣ, не сте ли чели
речено-то вамъ отъ Бога, който казва:
32 Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исаа-
ковъ, и Богъ Іакововъ? Богъ не е Богъ
33 на мьртвы-тѣ, но на живы-тѣ. И като
чухѫ народъ-тъ удивявахѫ ся на поуче-
ніе-то му.
34 А Фарисеи-тѣ като чухѫ че затули на
Саддукеи-тѣ уста-та, събрахѫ ся наедно.
35 И отъ тѣхъ единъ законникъ попыта *го*,
36 за да го искушава, и рече: Учителю!
37 Коя заповѣдь е голѣма въ законъ-тъ? А
Іисусъ му рече: Да възлюбишь Господа
Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце,
съсъ всичкѫ-тѫ си душѫ и съсъ всич-
38 кый-тъ си умъ. Тази е първа и голѣма
39 заповѣдь. А втора подобна на неѫ: Да
възлюбишь ближній-тъ си както себе си.
40 На тѣзи двѣ-тѣ заповѣди всичкый-тъ за-
конъ и пророци-тѣ висятъ.
41 И като бѣхѫ събрани Фарисеи-тѣ, по-
42 пыта гы Іисусъ, И рече: Какъ мыслите
за Христа? Чій сынъ е? Казватъ му:
43 Давидовъ. Казва имъ: Какъ прочее Да-
видъ Духомъ го нарича Господь, и каз-
44 ва: Рече Господь на Господа моего: Сѣ-
дни отъ дѣснѫ-тѫ ми странѫ, доклѣ по-
ложѫ врагове-тѣ ти подножіе на нозѣ-
45 тѣ ти? И тъй, ако Давидъ го нарича Го-
46 сподь, какъ *да* му е сынъ? И никой не
можаше да му отговори нито рѣчь: ни-
то пакъ дръзнѫ нѣкой отъ този день ве-
че да го попыта нѣщо.

ГЛАВА 23.

1 Тогази Іисусъ продума на народъ-тъ и
2 на ученицы-тѣ си, И каза: На сѣдали-

ще-то Моисеево сѣднаха книжници-тѣ
3 и Фарисеи-тѣ: Всичко прочее което ви
рекать да пазите, пазѣте и правѣте; но
по дѣла-та имъ не правѣте; понеже го-
4 ворять, а не правять. Защото свързвать
брѣмена тежкы и мачны за носеніе, и
турять гы на человѣцы-тѣ на плѣщы-тѣ;
а пакъ не рачать нито съ пръсть-тъ си
5 да гы повдигнать. И правять всичкы-тѣ
си дѣла, за да бѫдать видѣни отъ чело-
вѣцы-тѣ. И разширявать назилкы-тѣ си
и правять голѣмы полы-тѣ на дрехы-тѣ
6 си, И обичать първо-то мѣсто на вече-
рянія-та, и прѣдни-тѣ сѣдалища въ събо-
7 рища-та, И поздравленія-та по пазаръ-тъ,
и да имъ выкать человѣци-тѣ, учителю,
8 учителю. Но вы не ся наричайте учите-
ли; защото единъ е вашій-тъ учитель,
9 Христосъ; а всинца вы братія сте. И
никого на земя-та недѣйте нарича отецъ
вамъ; защото единъ е вашій Отецъ, кой-
10 то е на небеса. Нито наставници ся на-
ричайте; защото единъ е вашій-тъ на-
11 ставникъ, Христосъ. И най голѣмый-тъ
12 отъ васъ, да бѫде вамъ слуга. А който
възнесе себе си, ще ся смири; и който
смири себе си ще ся възнесе.
13 Но горко вамъ, книжници и Фарисеи,
лицемѣри; защото затваряте царство-то
небесно прѣдъ человѣцы-тѣ; понеже вы
не влѣзвате, нито които влѣзвать оста-
14 вяте да влѣзвать. Горко вамъ, книжници
и Фарисеи, лицемѣри; защото изпояж-
дате домове-тѣ на вдовицы-тѣ, и за при-
чинѫ правите дългы молитвы; заради то-
ва по голѣмо осѫжданіе ще пріемете.
15 Горко вамъ, книжници и Фарисеи, ли-
цемѣри; защото море-то и суша-та об-
хождате, за да направите єднего прозе-
лита, и когато бѫде, направяте го двождь
повече отъ васъ сынъ на пькълъ-тъ.
16 Горко вамъ, водители слѣпи, които каз-
вате: Който ся закълне въ храмъ-тъ, не
е нищо; но който ся закълне въ злато-
17 то на храмъ-тъ, задължава ся. Безумни
и слѣпи; че кое е по голѣмо, злато-то,
или храмъ-тъ който освящава злато-то?
18 И който ся закълне въ олтаръ-тъ, не е
нищо; но който ся закълне въ даръ-тъ,
19 който е върху него, задължава ся. Бе-
зумни и слѣпи; че кое е по голѣмо,
даръ-тъ ли, или олтаръ-тъ, който освя-
20 щава даръ-тъ? И тъй който ся е заклѣлъ
въ олтаръ-тъ заклѣва ся въ него, и въ
21 всичко що е на него. И който ся е за-
клѣлъ въ храмъ-тъ, заклѣва ся въ него,
22 и въ тогози който живѣе въ него. И който
ся е заклѣлъ въ небе-то, заклѣва ся въ
прѣстолъ-тъ Божій, и въ тогози който
23 сѣди на него. Горко вамъ, книжници и
Фарисеи, лицемѣри; защото давате де-
сетъкъ на мятва-та, на копаръ-тъ и на
киміонъ-тъ; и оставихте по важны-тѣ
нѣща на законъ-тъ, правосѫдіе-то, ми-
лость-та и вѣра-та; тѣхъ трѣбваше да
24 правите, и онѣзи да не оставяте. Води-
тели слѣпи, които комаръ-тъ прѣцѣжда-
25 те, а камила-та поглъщате. Горко вамъ,
книжници и Фарисеи, лицемѣри; защото
очистяте външно-то на чаша-та и на
блюдо-то, а отвѫтрѣ сѫ пълни съ гра-
26 беніе и неправда. Фарисее слѣпый, очи-
сти първомъ отвѫтрѣ чаша-та и блюдо-
27 то, да бѫде и външно-то имъ чисто. Гор-
ко вамъ книжници и Фарисеи, лицемѣри;
защото приличате на гробища варосаны,
които изотвънъ ся виждать хубавы, а от-
вѫтрѣ сѫ пълны съ кости отъ мъртвы, и
28 съсъ всякаква нечистота. Така и вы из-
вънъ ся виждате на человѣцы-тѣ праве-
дни, но извѫтрѣ сте пълни съ лицемѣріе
29 и беззаконіе. Горко вамъ, книжници и
Фарисеи, лицемѣри; защото изграждате
гробища-та на пророцы-тѣ, и украша-
30 вате паметници-тѣ на праведны-тѣ; И
казвате: Ако бѣхмы были въ дни-тѣ на
бащы-тѣ си, не быхмы были тѣхни съ-
участници въ кръвь-та на пророцы-тѣ.
31 Така щото свидѣтелствувате на себе си,
че сте синове на тѣзи, които избиха
32 пророцы-тѣ; Допълнѣте и вы мѣрка-та
33 на бащы-тѣ си. Зміи, рожбы ехиднины!
Какъ ще избѣгнете отъ осѫжданіе-то въ
пькълъ-тъ.
34 За това, ето, азъ проваждамъ до васъ
пророцы и прѣмѫдры и книжницы; и
отъ тѣхъ ще убіете и ще распнете, и
отъ тѣхъ ще біете въ съборища-та си,

35 и ще ся гоните отъ градъ въ градъ; За
да дойде на васъ всяка кръвь праведна,
пролѣяна на земя-та, отъ кръвь-тѫ на
праведнаго Авеля, до кръвь-тѫ на За-
харія сына Варахіева, когото убихте
36 между храмъ-тъ и олтаръ-тъ. Истина ви
казвамъ: Всичко това ще дойде на то-
зи родъ.
37 Іерусалиме, Іерусалиме, *ты* който из-
бивашь пророцы-тѣ, и съ каменіе уби-
вашь проводены-тѣ до тебе, колко пѫти
поискахъ да събера твои-тѣ чяда, както
прибира кокошка пилци-тѣ си подъ кры-
38 лѣ-тѣ си, и не рачихте! Ето остава ся
39 вамъ домъ-тъ вашъ пустъ. Защото каз-
вамъ ви: Нѣма да мя видите отъ нынѣ,
до когато речете: Благословенъ който
иде въ име Господне.

ГЛАВА 24.

1 И като излѣзе Іисусъ, отхождаше си
отъ храмъ-тъ; и приступиха ученици-тѣ
му да му покажатъ зданія-та на храмъ-тъ.
2 А Іисусъ имъ рече: Не видите ли всич-
ко това? истина ви казвамъ: Нѣма да
остане тука камыкъ на камыкъ, който
да ся не съсипе.
3 И когато сѣдѣше на гора-та Елеон-
ска, дойдоха при него ученици-тѣ му
на страна, и казваха: Кажи ни, кога
ще бѫде това, и що е знаменіе-то на
твое-то пришествіе, и на свършеніе-то
4 на вѣка? Отвѣща Іисусъ и рече имъ:
5 Пазѣте ся да вы не прѣльсти нѣкой; За-
щото мнозина ще дойдатъ въ мое име
да казватъ: Азъ съмь Христосъ, и ще
6 прѣльстятъ мнозина. И ще чуете бойове,
и слухове военны. Гледайте, недѣйте ся
смущава; понеже всичко това трѣбва да
7 бѫде; но не е още скончаніе-то. Защо-
то ще въстане народъ върхъ народъ, и
царство върхъ царство; и ще бѫдатъ на
8 мѣста гладове, морове и трусове. И
всичко това *ще бѫде* начало на болезни.
9 Тогази ще вы прѣдадатъ на мѫкы, и ще
вы убіятъ и ще бѫдете ненавиждани отъ
10 всичкы-тѣ народы заради мое-то име. И
тогазь мнозина ще ся съблазнятъ; и е-
динъ другый ще си прѣдадатъ, и единъ
11 другый ще ся намразятъ. И много лъже-
пророци ще ся повдигнатъ и ще прѣ-
12 льстятъ мнозина. И поради умножава-
ніе-то на беззаконіе-то, на мнозина лю-
13 бовь-та ще охладнѣе. А който прѣтърпи
14 до край той ще спасенъ да бѫде. И то-
ва евангеліе на царство-то ще ся про-
повѣда по всичкѫ вселенныѭ, за свидѣ-
телство на всичкы-тѣ народы; и тогазь
ще дойде свършеніе-то.
15 И тъй, когато видите мързость-тѫ на
запустѣніе-то, речена-та отъ пророка
Даніила, че стои на свято-то мѣсто,
16 (който чете нека разумѣва): Тогазь,
които сѫ въ Іудея, да бѣгатъ по го-
17 ры-тѣ; Който *ся намѣри* на покривъ-тъ,
да не слѣзва за да земе нѣщо отъ кѫ-
18 щя-тѫ си; И който *ся намѣри* на нивѫ,
да ся не врѫща назадъ да земе дрехы-тѣ
19 си. А горко на непраздны-тѣ и на доя-
20 щы-тѣ прѣзъ онѣзи дни. И молѣте ся,
да ся не случи бѣганіе-то ви зимѣ, или
21 въ сѫбботенъ день; Защото тогази ще
бѫде скърбь голѣма, каквато не е былѫ
отъ начало на свѣтъ-тъ до нынѣ, нито
22 ще бѫде. И ако да ся не скратѣхѫ онѣзи
дни, ни една плъть не бы ся избавила;
но заради избраны-тѣ, онѣзи дни ще
23 ся скратятъ. Тогазь ако ви рече нѣкой:
Ето, тука е Христосъ, или тамъ; не вѣр-
24 вайте. Защото ще въстанатъ лъжехри-
сти и лъжепророци, и ще покажатъ го-
лѣмы знаменія и чудеса, така щото да
прѣльстятъ, ако е възможно, и избра-
25 ны-тѣ. Ето, прѣдказахъ ви. 26 И тъй,
ако ви рекатъ: Ето *го*, въ пустыня-та
е; не излѣзвайте: Ето *го* во вътрешни-тѣ
27 стаи: не вѣрвайте. Защото както свѣт-
кавица-та излѣзва отъ востокъ, и свѣт-
нува до западъ, така ще бѫде и прише-
28 ствіе-то на Сына человѣческаго. Защо-
то дѣто бѫде мърша-та, тамъ ще ся съ-
берѫтъ и орли-тѣ.
29 И тутакси слѣдъ скърбь-тѫ на онѣзи
дни, слънце-то ще потъмнѣе, и луна-та
нѣма да даде свѣтеніе-то си; и звѣзды-тѣ
ще паднатъ отъ небе-то, и силы-тѣ не-
30 бесны ще ся поколебаѭтъ. И тогазь ще

ся яви знаменіе-то на Сына человѣче-
скаго на небе-то, и тогазъ ще запла-
чатъ всичкы-тѣ племена земны, и ще
видятъ Сына человѣческаго че иде на о-
блацы-тѣ небесны свсъ сила и слава
31 голѣма. И ще проводи ангелы-тѣ си съ
голѣмъ гласъ отъ тръба; и ще съберать
избраны-тѣ негови отъ четыри-тѣ вѣ-
трове, отъ край до край на небеса-та.
32 И отъ смоковница-тж научѣте прит-
чж-тж; когато вече нейны-тѣ вѣйкы о-
мекнатъ и развиватъ листове-тѣ, знаете
33 че е близу лѣто-то. Така и вы, кога ви-
дите всичко това, да знаете че е близу
34 при врата-та. Истина ви казвамъ, този
родъ нѣма да прѣмине, докдѣ ся не сбж-
35 де всичко това. Небе-то и земя-та ще
прѣминатъ, но мои-тѣ думы нѣма да
прѣминатъ.
36 А за оный день и часъ никой не знае;
нито ангели-тѣ небесни, тъкмо Отецъ
37 ми самъ. И както дни-тѣ Ноеви, така
ще бжде и пришествіе-то на Сына че-
38 ловѣческаго; Защото както въ дни-тѣ
прѣди потопъ-тъ бѣхж на яденіе и на
піяніе, и ся женяхж и за мжжъ отиваха,
до който день влѣзе Ное въ ковчегъ-тъ,
39 И не познахж, до когато дойде потопъ-тъ,
и вдигнж всичкы-тѣ; така ще бжде и на
40 Сына человѣческаго пришествіе-то. То-
газъ двамина ще бждатъ на поле-то; е-
41 диный ся зема а другый ся остави. Двѣ
жены като мелятъ въ воденица-тж, една
ся зема и една ся остава.
42 За то будни бждѣте, защото не знае-
те въ кой часъ ще дойде Господь вашъ.
43 Но това знайте, че ако да знаеше сто-
панинъ-тъ на кжща-тж въ кой часъ ще
дойде крадецъ-тъ, бдѣлъ бы, и не бы о-
44 ставилъ да подкопаватъ кжща-тж му. За
то и вы бждѣте готови; защото въ кой-
то часъ не мыслите, Сынъ человѣче-
45 скый ще дойде. И кой е този вѣрный
и разумный рабъ, когото е поставилъ
господарь-тъ му надъ слугы-тѣ си да имъ
46 дава храна на врѣме? Блаженъ този
рабъ, когото, кога си дойде господарь-тъ
47 му, намѣри го да прави така. Истина ви
казвамъ, че ще го постави надъ всич-
48 кый-тъ си имотъ. Ако ли рече злый той
рабъ въ сърдце-то си: Ще ся забави да
49 дойде господарь-тъ ми: И начене да біе
съслужители-тѣ си, и да яде и да піе съ
50 піяницы-тѣ; Господарь-тъ на този рабъ
ще дойде въ който день *той* не очаква,
51 и въ който часъ не знае, И ще го раз-
сѣче, и ще тури негова-тж часть съ ли-
цемѣры-тѣ; тамъ ще бжде плачъ и скър-
цаніе свсъ зжбы.

ГЛАВА 25.

1 Тогази ще ся уподоби царство-то не-
бесно на десеть дѣвицы, които вѣхж свѣ-
тилницы-тѣ си и излѣзохж да посрѣщнатъ
2 младоженецъ-тъ. А отъ тѣхъ петь бѣхж
3 разумны, и петь безумны. Безумны-тѣ,
като зѣхж свѣтилницы-тѣ си, не вѣхж
4 свсъ себе си масло. Но разумны-тѣ вѣхж
масло въ сждове-тѣ си свсъ свѣтилни-
5 цы-тѣ си. И като ся бавѣше младоже-
нецъ-тъ, додрѣма ся на всичкы-тѣ и спѣ-
6 хж. А по срѣдъ нощь стана выкъ: Ето
младоженецъ-тъ иде: излѣзвайте да го
7 посрѣщнете, Тогазъ ся раздигнахж всич-
кы онѣзи дѣвицы, и украсихж свѣтилни-
8 цы-тѣ си. А безумны-тѣ рекохж на раз-
умны-тѣ: Дайте ни отъ ваше-то масло;
защото свѣтилницы-тѣ наши угасиуватъ.
9 А разумны-тѣ отговорихж и казахж:
Да не бы че не стигне и за насъ и за
васъ; но по добрѣ идѣте при продава-
10 чы-тѣ, и купѣте си. А когато тѣ отхожда-
хж да купятъ, дойде младоженецъ-тъ, и
готовы-тѣ влѣзохж съ него на сватбж-тж,
11 и затворихж ся врата-та. А послѣ дохо-
ждатъ и другы-тѣ дѣвицы, и казватъ:
12 Господи, Господи! отвори ни. А той
отвѣща и рече: Истина ви казвамъ, не
13 ви познавамъ. И тъй, бждѣте будни, за-
щото не знаете день-тъ, ни часъ-тъ, въ
който Сынъ человѣческый ще дойде.
14 Защото *ще бжде* както человѣкъ, кой-
то, като тръгнуваше за въ чужбина, свы-
ка свои-тѣ си слугы, и прѣдаде имъ има-
15 ніе-то си. И единому даде петь таланта,
другыму два, а другыму единъ, всякому
спорѣдъ сила-тж му; и тутакси тръгнж.

16 А този който зѣ петь-тѣ таланта, отиде
и работи съ тѣхъ, и направи другы петь
17 таланта. Также и този който *зѣ* два-
18 та спечели и той другы два. А този кой-
то зѣ единый-тъ, отиде та раскопа въ
земля-тѫ, и скры сребро-то на господа-
19 ря си. Слѣдъ много врѣме иде госпо-
дарь-тъ на тѣзи слугы, и вижда счетъ съ
20 тѣхъ. И дойде този който бѣ зѣлъ петь-
тѣ таланта, донесе другы петь таланта
и рече: Господарю, петь таланта ми
прѣдаде; ето, другы петь таланта спе-
21 челихъ върхъ тѣхъ. И рече му госпо-
дарь-тъ му: Добрѣ, рабе добрый и вѣр-
ный: на малко-то си былъ вѣренъ, надъ
много ще тя поставѭ; влѣзь въ радость-
22 тѫ на господаря си. Дойде и този кой-
то бѣ зѣлъ два таланта и рече: Го-
сподарю, два таланта ми прѣдаде; ето
другы два таланта спечелихъ върхъ тѣхъ.
23 Рече му господарь-тъ му: Добрѣ, рабе
добрый и вѣрный; на малко-то си былъ
вѣренъ, надъ много ще тя поставѭ; влѣзь
24 въ радость-тѫ на господаря си. Приста-
пи и този, който бѣ зѣлъ единый-тъ та-
лантъ и рече: Господарю, знаяхъ тя че
си человѣкъ жестокъ, че жьнешь дѣто
не си сѣялъ, и събирашь отъ дѣто не си
25 распрьснувалъ. И понеже ся убояхъ, о-
тидохъ та скрыхъ талантъ-тъ ти въ зе-
26 мля-тѫ: ето имашь твое-то си. А госпо-
дарь-тъ му отговори и рече му: Рабе
лукавый и лѣнивый, знаяше че жьнѭ дѣ-
то не сьмь посѣялъ и събирамъ отъ дѣ-
27 то не сьмь распрьснувалъ: Като е тъй
трѣбваше ты да дадешь сребро-то ми на
банкеры-тѣ, и кога си дойдѣхъ да быхъ
28 зѣлъ мое-то съ лихвѫ. Земѣте прочее
отъ него талантъ-тъ, и дайте *го* на того-
29 зи който има десеть-тѣ таланта. Защото
на всякого който има, ще му ся даде и
ще му ся прѣумножи, а отъ тогози кой-
то нѣма, и това което има, ще ся земе
30 отъ него. И непотрѣбный-тъ *тоя* рабъ
хвърлѣте го въ външнѫ-тѫ тьмнотѫ; тамъ
ще бѫде плачъ и скърцаніе съсъ зѫбы.
31 А кога дойде Сынъ человѣческый въ
славѫ-тѫ си, и всичкы-тѣ святи ангели
съ него; тогазь ще сѣдне на прѣстолъ-тъ
32 на славѫ-тѫ си; И ще ся съберѫтъ прѣдъ
него всичкы-тѣ народи, и ще гы отлѫчи
едны отъ другы, както овчарь-тъ отлѫчва
33 овцы-тѣ отъ козы-тѣ: И ще постави ов-
цы-тѣ отъ дѣснѫ-тѫ си странѫ, а ко-
зы-тѣ отъ лѣвѫ-тѫ.
34 Тогази Царь-тъ ще рече на тѣзи кои-
то сѫ отъ дѣснѫ-тѫ му странѫ: Елате
вы благословени на Отца моего, наслѣд-
вайте царство-то приготвено за васъ отъ
35 създаніе міра; Защото огладнѣхъ, и да-
дохте ми да ямъ; ожеднѣхъ, и напоих-
те мя; страненъ бѣхъ, и прибрахте мя;
36 Голъ *бѣхъ*, и облѣкохте мя; боленъ бѣхъ,
и посѣтихте мя; въ тьмницѫ бѣхъ, и
37 дойдохте при мене. Тогази праведни-тѣ
ще му отговорятъ и рекѫтъ: Господи,
кога тя видѣхмы гладенъ, и *тя* нахра-
нихмы; или жеденъ и *тя* напоихмы?
38 Кога пакъ тя видѣхмы страненъ и *тя*
прибрахмы; или голъ, и *тя* облѣкохмы?
39 И кога боленъ или въ тьмницѫ тя ви-
40 дѣхмы, и дойдохмы при тебе? И ще от-
говори Царь-тъ и ще имъ рече: Истинѫ
ви казвамъ: Колкото че сте сторили *то-
ва* на едного отъ тѣзи най малкы-тѣ мои
братія, на мене сте *го* сторили.
41 Тогазь ще рече и на тѣзи които сѫ
отъ лѣвѫ-тѫ му странѫ: Идѣте отъ ме-
не, проклѣти, въ огнь-тъ вѣчный, при-
готвеный-тъ за діаволъ-тъ и за ангелы-
42 тѣ неговы; Защото огладнѣхъ, и не ми
дадохте да ямъ; ожеднѣхъ, и не мя на-
43 поихте; Страненъ бѣхъ, и не мя при-
брахте; голъ *бѣхъ*, и не мя облѣкохте;
боленъ и въ тьмницѫ *бѣхъ*, и не мя по-
44 сѣтихте. Тогази ще му отговорятъ и тѣ
и ще рекѫтъ: Господи, кога тя видѣхмы
гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или
голъ, или боленъ, или въ тьмницѫ, и не
45 ти послужихмы? Тогазь ще отговори
и ще имъ рече: Истинѫ ви казвамъ, кол-
кото че не сте сторили *това* на едного
отъ тѣзи най малкы-тѣ, нито на мене
сте *го* сторили.
46 И ще отидѫтъ тѣ въ вѣчнѫ мѫкѫ; а
праведни-тѣ въ животъ вѣчный.

ГЛАВА 26.

1 И когато свърши Іисусъ всичкы тѣзи
2 думы, рече на ученицы-тѣ си: Знаете
че слѣдъ два дни ще бѫде Пасха, и Сынъ
человѣческый ще бѫде прѣдаденъ на
распятіе.
3 Тогази ся събрахѫ първосвященници-
тѣ и книжници-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ
народа въ дворъ-тъ на първосвященни-
4 ка, който ся казваше Каіафа, И нагово-
рихѫ ся да уловятъ Іисуса съ измамѫ, и
5 да го убіѭтъ. Но думахѫ: Да не е въ
праздникъ-тъ, за да не стане мълва меж-
ду народъ-тъ.
6 А Іисусъ като бѣше въ Виѳаніѧ, въ
7 домъ-тъ на Симона прокаженнаго, При-
стѫпи при него жена която имаше *въ
сѫдъ* алавастренъ много скѫпо миро, и
възливаше *го* на главѫ-тѫ му като бѣ сѣд-
8 налъ на трѫпезѫ-тѫ. А ученици-тѣ му,
като видѣхѫ *това*, възнегодувахѫ и ду-
9 махѫ: За какво тая пагуба? Защото то-
ва миро можаше да ся продаде на голѣ-
мѫ цѣнѫ, и да ся раздаде на сиромасы-
10 тѣ. Но Іисусъ позна *това* и рече имъ:
Защо досаждате на женѫ-тѫ? защото до-
11 брѫ работѫ стори на мене. Защото сиро-
масы-тѣ всякога имате съсъ себе си, а ме-
12 не всякога нѣмате. Защото тя като въз-
лія това миро на тѣло-то ми, стори го за
13 погребеніе-то ми. Истинѫ ви казвамъ:
Дѣто и да ся проповѣда това евангеліе
по всичкый-тъ свѣтъ, ще ся казва за
нейнъ споменъ и *това* което тя стори.
14 Тогази единъ отъ дванадесеть-тѣ, на-
рицаемый Іуда Искаріотскый, отиде при
15 първосвященницы-тѣ, И рече: Какво ще
ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ
му прѣдложихѫ тридесеть сребърницы.
16 И отъ тогази търсѣше благоврѣміе да го
17 прѣдаде. И въ първый-тъ день *на празд-
никъ-тъ на* бесквасны-тѣ *хлѣбове* дой-
дохѫ ученици-тѣ при Іисуса, и рекохѫ
му: Дѣ ищешь да приготвимъ да ядешь
18 пасхѫ-тѫ? И той рече: Идѣте въ градъ-тъ
при единкого си, и речѣте му: Учитель-тъ
казва: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще
19 направѭ пасхѫ-тѫ съ ученицы-тѣ си. И
сторихѫ ученици-тѣ както имъ повелѣ
Іисусъ; и приготвихѫ пасхѫ-тѫ.
20 И когато станѫ вечерь, сѣднѫлъ бѣ на
21 трѫпезѫ-тѫ съ дванадесеть-тѣ. И като
ядѣхѫ тѣ, рече: Истинѫ ви казвамъ, че
22 единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. И *тѣ* на-
скърбени тежко начнахѫ всякой единъ
отъ тѣхъ да му казватъ: Да не бы да сьмь
23 азъ, Господи? А той отговори и рече:
Който затопи съ мене рѫкѫ-тѫ си въ
24 блюдо-то, той ще мя прѣдаде. Сынъ че-
ловѣческый отхожда, както е писано за
него; а горко на тогози человѣка, чрѣзъ
когото Сынъ человѣческый ще бѫде прѣ-
даденъ; добрѣ бы было за тогозь чело-
25 вѣка, ако не бы ся родилъ. И отговори
Іуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли
сьмь азъ, Учителю? Казва му: Ты рече.
26 И когато ядѣхѫ, зѣ Іисусъ хлѣбъ-тъ,
и благослови и прѣломи *го*, и даваше на
ученицы-тѣ, и рече: Земѣте, яждте; то-
27 ва е тѣло-то мое. И зѣ чашѫ-тѫ, и бла-
годари, и даде имъ и казваше: Пійте
28 отъ неѧ всичкы; Защото това е моя-та
кръвь на новый-тъ завѣтъ, която ся за-
ради мнозина излива за прощеніе на грѣ-
29 хове-тѣ. И казвамъ ви, че отъ сега на
татъкъ нѣма да піѭ отъ този плодъ на
лозѫ-тѫ, до онзи день, когато го піѭ
новъ съ васъ въ царство-то на Отца мое-
30 го. И като испѣхѫ пѣснь, излѣзохѫ на
горѫ-тѫ Елеонскѫ.
31 Тогази казва имъ Іисусъ: Всинца вы
ще ся съблазните въ мене тази нощь; за-
щото е писано: Ще поразѭ пастырь-тъ,
и ще ся распрьснѫтъ овцы-тѣ на стадо-
32 то. А подирь въскрьсеніе-то си, ще вы
33 прѣдварѭ въ Галилеѭ. А Петръ отгово-
ри и рече му: Ако и всичкы да ся съ-
блазнятъ въ тебе, азъ никога нѣма да ся
34 съблазнѭ. Рече му Іисусъ: Истинѫ ти
казвамъ, че въ тази нощь прѣди да пѣе
пѣтель-тъ, трижды ще ся отречешь отъ
35 мене. Казва му Петръ: Ако стане нужда
и да умрѫ съ тебе, нѣма да ся отрекѫ
отъ тебе: подобно рекохѫ и всичкы-тѣ
ученици.
36 Тогази идва съ тѣхъ Іисусъ на едно

16 А този който зѣ петь-тѣ таланта, отиде
и работи съ тѣхъ, и направи другы петь
17 таланта. Такождe и този който *зѣ* два-
18 та спечели и той другы два. А този кой-
то зѣ единый-тъ, отиде та раскопа въ
земля-тѫ, и скры сребро-то на господа-
19 ря си. Слѣдъ много врѣме идва госпо-
дарь-тъ на тѣзи слугы, и вижда счетъ съ
20 тѣхъ. И дойде този който бѣ зѣлъ петь-
тѣ таланта, донесе другы петь таланта
и рече: Господарю, петь таланта ми
прѣдаде; ето, другы петь таланта спе-
21 челихъ върхъ тѣхъ. И рече му госпо-
дарь-тъ му: Добрѣ, рабе добрый и вѣр-
ный: на малко-то си былъ вѣренъ, надъ
много ще тя поставѭ; влѣзъ въ радость-
22 тѫ на господаря си. Дойде и този кой-
то бѣ зѣлъ два таланта и рече: Го-
сподарю, два таланта ми прѣдаде; ето
другы два таланта спечелихъ върхъ тѣхъ.
23 Рече му господарь-тъ му: Добрѣ, рабе
добрый и вѣрный; на малко-то си былъ
вѣренъ, надъ много ще тя поставѭ; влѣзъ
24 въ радость-тѫ на господаря си. Приста-
пи и този, който бѣ зѣлъ единый-тъ та-
лантъ и рече: Господарю, знаяхъ тя че
си человѣкъ жестокъ, че жьнешь дѣто
не си сѣялъ, и събирашь отъ дѣто не си
25 распрьснувалъ. И понеже ся убояхъ, о-
тидохъ та скрыхъ талантъ-тъ ти въ зе-
26 млѭ-тѫ: ето имашь твое-то си. А госпо-
дарь-тъ му отговори и рече му: Рабе
лукавый и лѣнивый, знаяше че жьнѫ дѣ-
то не сьмь посѣялъ и събирамъ отъ дѣ-
27 то не сьмь распрьснувалъ: Като е тъй
трѣбваше ты да дадешь сребро-то ми на
банкеры-тѣ, и кога си дойдѣхъ да быхъ
28 зѣлъ мое-то съ лихвѫ. Земѣте прочее
отъ него талантъ-тъ, и дайте *го* на того-
29 зи който има десеть-тѣ таланта. Защото
на всякого който има, ще му ся даде и
ще му ся прѣумножи, а отъ тогози кой-
то нѣма, и това което има, ще ся земе
30 отъ него. И непотрѣбный-тъ *тоя* рабъ
хвьрлѣте го въ вънъшнѫ-тѫ тьмнотѫ; тамъ
ще бѫде плачъ и скърцаніе съсъ зѫбы.
31 А кога дойде Сынъ человѣческый въ
славѫ-тѫ си, и всичкы-тѣ святи ангели
съ него; тогазь ще сѣдне на прѣстолъ-тъ
32 на славѫ-тѫ си; И ще ся съберѫтъ прѣдъ
него всичкы-тѣ народи, и ще гы отлѫчи
едны отъ другы, както овчарь-тъ отлѫча
33 овцы-тѣ отъ козы-тѣ: И ще постави ов-
цы-тѣ отъ дѣснѫ-тѫ си странѫ, а ко-
зы-тѣ отъ лѣвѫ-тѫ.
34 Тогази Царь-тъ ще рече на тѣзи кои-
то сѫ отъ дѣснѫ-тѫ му странѫ: Елате
вы благословени на Отца моего, наслѣд-
вайте царство-то приготвено за васъ отъ
35 създаніе міра; Защото огладнѣхъ, и да-
дохте ми да ямъ; ожеднѣхъ, и напоих-
те мя; страненъ бѣхъ, и прибрахте мя;
36 Голъ *бѣхъ*, и облѣкохте мя; боленъ бѣхъ,
и посѣтихте мя; въ тьмницѫ бѣхъ, и
37 дойдохте при мене. Тогази праведни-тѣ
ще му отговорятъ и рекѫтъ: Господи,
кога тя видѣхмы гладенъ, и *тя* нахра-
нихмы; или жеденъ и *тя* напоихмы?
38 Кога пакъ тя видѣхмы страненъ и *тя*
прибрахмы; или голъ, и *тя* облѣкохмы?
39 И кога боленъ или въ тьмницѫ тя ви-
40 дѣхмы, и дойдохмы при тебе? И ще от-
говори Царь-тъ и ще имъ рече: Истинѫ
ви казвамъ: Колкото че сте сторили *то-
ва* на едного отъ тѣзи най малкы-тѣ мои
братія, на мене сте *го* сторили.
41 Тогазь ще рече и на тѣзи които сѫ
отъ лѣвѫ-тѫ му странѫ: Идѣте отъ ме-
не, проклѣти, въ огнь-тъ вѣчный, при-
готвеный-тъ за діаволъ-тъ и за ангелы-
42 тѣ негови; Защото огладнѣхъ, и не ми
дадохте да ямъ; ожеднѣхъ, и не мя на-
43 поихте; Страненъ бѣхъ, и не мя при-
брахте; голъ *бѣхъ*, и не мя облѣкохте;
боленъ и въ тьмницѫ *бѣхъ*, и не мя по-
44 сѣтихте. Тогази ще му отговорятъ и тѣ
и ще рекѫтъ: Господи, кога тя видѣхмы
гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или
голъ, или боленъ, или въ тьмницѫ, и не
45 ти послужихмы? Тогазь ще отговори
и ще имъ рече: Истинѫ ви казвамъ, кол-
кото че не сте сторили *това* на едного
отъ тѣзи най малкы-тѣ, нито на мене
сте *го* сторили.
46 И ще отидѫтъ тѣ въ вѣчнѫ мѫкѫ; а
праведни-тѣ въ животъ вѣчный.

ГЛАВА 26.

1 И когато свърши Іисусъ всичкы тѣзи
2 думы, рече на ученицы-тѣ си: Знаете
че слѣдъ два дни ще бѫде Пасха, и Сынъ
человѣческый ще бѫде прѣдаденъ на
распятіе.
3 Тогази ся събраха първосвященници-
тѣ и книжници-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ
народа въ дворъ-тъ на първосвященни-
4 ка, който ся казваше Каіафа, И нагово-
рихѫ ся да уловятъ Іисуса съ измамѫ, и
5 да го убіѭтъ. Но думахѫ: Да не е въ
праздникъ-тъ, за да не стане мълва меж-
ду народъ-тъ.
6 А Іисусъ като бѣше въ Виѳаніѭ, въ
7 домъ-тъ на Симона прокаженнаго, При-
стѫпи при него жена която имаше *въ
сѫдъ* алавастренъ много скѫпо миро, и
възливаше *го* на главѫ-тѫ му като бѣ сѣд-
8 налъ на трѫпезѫ-тѫ. А ученици-тѣ му,
като видѣхѫ *това*, вознегодувахѫ и ду-
9 махѫ: За какво тая пагуба? Защото то-
ва миро можаше да ся продаде на голѣ-
мѫ цѣнѫ, и да ся раздаде на сиромасы-
10 тѣ. Но Іисусъ позна *това* и рече имъ:
Защо досаждате на женѫ-тѫ? защото до-
11 брѫ работѫ стори на мене. Защото сиро-
масы-тѣ всякога имате съсъ себе си, а ме-
12 не всякога нѣмате. Защото тя като въз-
ліа това миро на тѣло-то ми, стори го за
13 погребеніе-то ми. Истинѫ ви казвамъ:
Дѣто и да ся проповѣда това евангеліе
по всичкый-тъ свѣтъ, ще ся казва за
нейнъ споменъ и *това* което тя стори.
14 Тогази единъ отъ дванадесеть-тѣ, на-
рицаемый Іуда Искаріотскый, отиде при
15 първосвященницы-тѣ, И рече: Какво ще
ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ
му прѣдложихѫ тридесеть сребърницы.
16 И отъ тогази търсѣше благоврѣміе да го
17 прѣдаде. И въ първый-тъ день на *празд-
никъ-тъ на* бесквасны-тѣ *хлѣбове* дой-
дохѫ ученици-тѣ при Іисуса, и рекохѫ
му: Дѣ щешь да приготвимъ да ядешь
18 пасхѫ-тѫ? И той рече: Идѣте въ градъ-тъ
при единкого си, и речѣте му: Учитель-тъ
казва: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще
19 направѭ пасхѫ-тѫ съ ученицы-тѣ си. И
сторихѫ ученици-тѣ както имъ повелѣ
Іисусъ; и приготвихѫ пасхѫ-тѫ.
20 И когато станѫ вечерь, сѣдналъ бѣ на
21 трѫпезѫ-тѫ съ дванадесеть-тѣ. И като
ядѣхѫ тѣ, рече: Истинѫ ви казвамъ, че
22 единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. И *тѣ* на-
скърбени тежко начнахѫ всякой единъ
отъ тѣхъ да му казватъ: Да не бы да съмь
23 азъ, Господи? А той отговори и рече:
Който затопи съ мене рѫкѫ-тѫ си въ
24 блюдо-то, той ще мя прѣдаде. Сынъ че-
ловѣческый отхожда, както е писано за
него; а горко на тогози человѣка, чрѣзъ
когото Сынъ человѣческый ще бѫде прѣ-
даденъ; добрѣ бы было за тогозь чело-
25 вѣка, ако не бы ся родилъ. И отговори
Іуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли
съмь азъ, Учителю? Казва му: Ты рече.
26 И когато ядѣхѫ, зѣ Іисусъ хлѣбъ-тъ,
и благослови и прѣломи *го*, и даваше на
ученицы-тѣ, и рече: Земѣте, яждте; то-
27 ва е тѣло-то мое. И зѣ чашѫ-тѫ, и бла-
годари, и даде имъ и казваше: Піійте
28 отъ неѭ всичкы; Защото това е моя-та
кръвь на новый-тъ завѣтъ, която ся за-
ради мнозина излива за прощеніе на грѣ-
29 хове-тѣ. И казвамъ ви, че отъ сега на
татъкъ нѣма да піѭ отъ този плодъ на
лозѫ-тѫ, до онзи день, когато го піѭ
новъ съ васъ въ царство-то на Отца мое-
30 го. И като испѣхѫ пѣснь, излѣзохѫ на
горѫ-тѫ Елеонскѫ.
31 Тогази казва имъ Іисусъ: Всинца вы
ще ся съблазните въ мене тази нощь; за-
щото е писано: Ще поразѭ пастырь-тъ,
и ще ся распръснатъ овцы-тѣ на стадо-
32 то. А подирь въскръсеніе-то си, ще вы
33 прѣдварѭ въ Галилеѭ. А Петръ отгово-
ри и рече му: Ако и всичкы да ся съ-
блазнятъ въ тебе, азъ никога нѣма да ся
34 съблазнѭ. Рече му Іисусъ: Истинѫ ти
казвамъ, че въ тази нощь прѣди да пѣе
пѣтель-тъ, трижды ще ся отречешь отъ
35 мене. Казва му Петръ: Ако стане нужда
и да умрѫ съ тебе, нѣма да ся отрекѫ
отъ тебе: подобно рекохѫ и всичкы-тѣ
ученици.
36 Тогази идва съ тѣхъ Іисусъ на едно

мѣсто което ся казваше Геѳсиманія; и
казва на ученицы-тѣ: Сѣдѣте тука, до-
37 клѣ ида тамъ да ся помолѭ. И като зѣ
Петра и двама-та Зеведеевы сынове,
38 начнѫ да скърби и да тѫжи. Тогазь имъ
казва: Прискърбна е душа-та ми до
смърть; постойте тука и бѫдѣте будни
39 съ мене. И като отиде малко на напрѣдъ,
падна на лице-то си, и моляше ся и ду-
маше: Отче мой, ако е възможно, нека
мя замине тая чаша; но обаче както и-
40 щѫ азъ, но както *искашь* ты. И идва при
ученицы-тѣ, та гы намѣрва заспали, и
казва на Петра: Така ли не можехте
единъ часъ да постоите будни съ мене?
41 Будни бѫдѣте и молѣте ся, да не би въ
искушеніе да влѣзете; духъ-тъ е бодръ, а
42 плъть-та е немощна. Пакъ отиде вторый
пѫть, та ся помоли и думаше: Отче мой,
ако не е възможно тая чаша да замине
отъ мене, безъ да ѭ піѭ, нека бѫде
43 воля-та твоя. И като дойде намѣрва гы
пакъ заспали; защото очи-тѣ имъ бѣхѫ
44 отегнали. И остави гы та отиде пакъ, и
помоли ся третій пѫть, и рече исто-то
45 слово. Тогазь идва при ученицы-тѣ си
и казва имъ: Спѣте отъ сега и почи-
вайте; ето приближи часъ-тъ, и Сынъ
человѣческый ся прѣдава въ рѫцѣ на
46 грѣшницы. Станѣте да идемъ; ето на-
близи този който мя прѣдава.
47 И когато той още говорѣше, ето, Іу-
да, единъ отъ дванадесеть-тѣ, дойде; и
съ него народъ много съ ножове и со-
пы, отъ първосвященницы-тѣ и старѣй-
48 шины-тѣ на народъ-тъ. А който го прѣ-
даваше бѣше имъ далъ знакъ и реклъ:
49 Когото цѣлунѫ той е: уловѣте го. И
тутакси като пристѫпи при Інсуса, ре-
че: Радуй ся, Учителю; и цѣлунѫ го.
50 А Інсусъ му рече: Пріятелю! защо си
дошелъ? Тогазь пристѫпихѫ, турихѫ
51 рѫцѣ на Інсуса и уловихѫ го. И ето, е-
динъ отъ тѣзи които бѣхѫ съ Інсуса
прострѣ рѫкѫ, измъкнѫ ножъ-тъ си, и
удари слугѫ-тѫ на първосвященникъ-тъ,
52 и му отсѣче ухо-то. Тогазь му казва Ін-
сусъ: Повърни ножъ-тъ си на мѣсто-то
му; защото всичкы които хванѫтъ ножъ,
53 отъ ножъ ще загынѫтъ. Да ли мнишь че
не могѫ сега да ся примолѭ на Отца си,
и да ми прѣдстави повече отъ дванаде-
54 сеть легеона ангелы? Но какъ ще ся
сбѫдѫтъ писанія-та, че *това* така трѣ-
бва да бѫде?
55 Въ онзи часъ рече Інсусъ на народъ-тъ:
Като на разбойникъ ли излѣзохте съ
ножове и сопи да мя уловите? Всякой
день сѣдѣхъ при васъ, та поучавахъ въ
56 храмъ-тъ, и не мя уловихте. Но всичко
това стана за да ся сбѫдѫтъ писанія-та
пророческы. Тогазь ученици-тѣ остави-
хѫ го всичкы и ся разбѣгахѫ.
57 А тѣзи, които уловихѫ Інсуса, заве-
дохѫ го при Каіафѫ първосвященника,
дѣто ся събрахѫ книжници-тѣ и ста-
58 рѣйшины-тѣ. А Петръ вървѣше подирѣ
му отъ далечь, до дворъ-тъ първосвя-
щенниковъ; и като влѣзе вѫтрѣ, сѣдѣ-
ше съсъ слугы-тѣ, да види сетнина-тѫ.
59 А първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ
и всичкый-тъ съвѣтъ търсѣхѫ лъжливо
свидѣтелство противъ Інсуса, за да го
60 убіѭтъ. И не намѣрихѫ; ако и да на-
дойдохѫ много лъжливи свидѣтели, не
намѣрихѫ. Напоконъ дойдохѫ двама лъж-
61 ливи свидѣтели, И рекохѫ: Той каза:
Могѫ да развалѭ храмъ-тъ Божій, и за
62 три дни да го съзидѫ *пакъ*. И станѫ
първосвященникъ-тъ и рече му: Не от-
говаряшь ли? какво свидѣтелствуватъ
63 тѣзи върху ти? А Інсусъ мълчѣше. От-
говаря първосвященникъ-тъ и казва му:
Заклѣвамъ тя въ Бога живаго, да ни ка-
жешь, ако си ты Христосъ Сынъ Божій.
64 Казва му Інсусъ: Ты рече; но казвамъ
ви: Отъ сега ще видите Сына человѣ-
ческаго че сѣди отъ дѣсно на силѫ-тѫ,
65 и че иде на облакы-тѣ небесни. Тогазь
първосвященникъ-тъ раздра дрехы-тѣ си
и казваше: Богохулствува; каква още
потрѣба имамы за свидѣтели? ето сега
66 чухте негово-то богохулство. Що мните
вы? И тѣ отговорихѫ и рекохѫ: Пови-
67 ненъ е на смърть. Тогазь го заплювахѫ
въ лице-то и го бъхтѣхѫ; а другы му
68 удряхѫ плесницы. И казвахѫ: Прорече
ни, Христе, кой е що-тя удари?

69 А Петръ седѣше вънъ на дворъ-тъ: и
дойде при него една слугыня, и казва-
ше: И ты бѣше съ Інсуса Галилеанина.
70 А той ся отрече прѣдъ всичкы-тѣ, и го-
71 ворѣше: Не знамъ що казвашь. И кога-
то излѣзе той на вратникъ-тъ, видѣ го
друга, и каза на тѣзи които бѣхѫ тамъ:
72 И тоя бѣ съ Інсуса Назарянина. И пакъ
ся отрече *Петръ* съ клѣтвѫ: Не позна-
73 вамъ *тогова* человѣка. И слѣдъ малко
пристѫпихѫ тѣзи които стояхѫ тамъ и
рекохѫ на Петра: Наистина и ты си
отъ тѣхъ; защото твое-то говореніе тя
74 изявява. Тогазь той начнѫ да проклѣва
и да ся клъне: Не знамъ *тогова* человѣ-
75 ка. И тоя часъ пѣтелъ-тъ кукна. И на-
помни си Петръ речь-тѫ на Інсуса, кой-
то бѣше му рекълъ: Прѣди да пѣе пѣ-
тель-тъ, трижды ще ся отречешь отъ
мене; и излѣзе вънъ, и плака горко.

ГЛАВА 27.

1 И на сутрынь-тѫ всичкы-тѣ първосвя-
щенници и старѣйшины народни стори-
хѫ съвѣтъ противъ Інсуса, да го убі-
2 ѭтъ. И като го вързахѫ, заведохѫ го и
прѣдадохѫ го на управителя Понтійска-
го Пилата.
3 Тогазь Іуда който го прѣдаде, като
видѣ че бѣ осѫденъ, раская ся и върнѫ
тридесеть-тѣ сребърници на първосвя-
4 щенници-тѣ и старѣйшины-тѣ, И казва-
ше: Съгрѣшихъ че прѣдадохъ кръвь не-
5 повинна. А тѣ рекохѫ: Намъ що *ни е*?
гледай ты. И като хвърли сребърници-тѣ
въ храмъ-тъ, излѣзе, и отиде та ся о-
6 бѣси. А първосвященници-тѣ зѣхѫ сре-
бърници-тѣ, и рекохѫ: Не е простено
да гы туримъ въ храмовѫ-тѫ касѫ; по-
7 неже сѫ цѣна на кръвь. И като ся съ-
вѣтвахѫ, купихѫ съ тѣхъ нива-тѫ грън-
8 чарева, за погребаніе на странны. За
това ся нарече онази нива Кръвна нива
9 и до днесь. Тогазь ся испълни реченно-то
отъ Іеремія пророка, който казва: И
зѣхѫ тридесеть-тѣ сребърници, цѣнѫ-тѫ
на оцѣненый-тъ, когото оцѣнихѫ отъ
10 синове-тѣ Израилевы, И дадохѫ гы за
грънчарскѫ-тѫ нивѫ, споредъ както ми
Господь заповѣда.
11 А Інсусъ застанѫ прѣдъ управителя;
и попыта го управитель-тъ, и казваше:
12 Ты ли си царь-тъ на Іудеи-тѣ? А Інсусъ
му рече: Ты казвашь. И когато го обви-
нявахѫ първосвященници-тѣ и старѣй-
13 шины-тѣ, нищо не отвѣщаваше. Тогази
му казва Пилатъ: Не чуешь ли колко
14 свидѣтелствуватъ противъ тебе? И не му
отговори на нищо ни единѫ рѣчь; така
щото управитель-тъ ся много чудѣше.
15 А на праздникъ-тъ имаше обычай у-
правитель-тъ да пуща на народъ-тъ е-
диного отъ запрѣны-тѣ, когото бы пои-
16 скали. А имахѫ тогази прочутъ нѣкого
17 си запрѣнъ на име Варавва. И тъй като
бѣхѫ събрани, рече имъ Пилатъ: Кого
искате да ви пусна? Варавва ли, или
18 Інсуса, нарицаемаго Христа? Понеже
знаеше че отъ зависть го прѣдадохѫ.
19 И когато седѣше той на сѫдейскый-тъ
прѣстолъ, проводи до него жена му и
казваше: Да не сторувашь нищо на то-
зи праведника; защото много постра-
дахъ днесь насънѣ за него.
20 А първосвященници-тѣ и старѣйши-
ни-тѣ наглясихѫ народъ-тъ да испро-
сятъ Варавва, а Інсуса да погубятъ.
21 Отговори управитель-тъ и рече имъ:
Кого искате отъ двама-тѫ да ви пусна?
22 А тѣ рекохѫ: Варавва. Казва имъ Пи-
латъ: Но какво да правя Інсуса, нари-
цаемаго Христа? Казватъ му всичкы-тѣ:
23 Да ся распне. А управитель-тъ каза:
Но какво зло е сторилъ? А тѣ много по-
вече викахѫ, и казвахѫ: Да ся распне.
24 И като видѣ Пилатъ че нищо не ползу-
ва, но повече мълва бива, зѣ водѫ, омы
си рѫцѣ-тѣ прѣдъ народъ-тъ, и казва-
ше: Неповиненъ съмь азъ отъ кръвь-тѫ
25 на тогова праведника; вы да видите. И
отговори всичкый народъ и рече: Не-
гова-та кръвь на насъ *да бѫде*, и на ча-
26 да-та наши. Тогази имъ пусна Варавва;
а Інсуса би, и прѣдаде *го* на распятіе.
27 Тогази войни-тѣ управителеви, отте-
глихѫ Інсуса въ преторіѭ-тѫ и събрахѫ
28 противъ него всичкый-тъ полкъ. И съ-

блѣкохѫ го та го облѣкохѫ въ еднѫ чер-
29 венѫ дългѫ дрехѫ. И сплетохѫ вѣнецъ
отъ трьніе, та го наложихѫ на главѫ-тѫ
му, и тръсть въ дѣсницѫ-тѫ му; и ко-
лѣничихѫ прѣдъ него, та му ся поруга-
вахѫ и казвахѫ: Радуй ся, Царю Іудей-
30 скый. И като го заплювахѫ, зѣхѫ тръсть-
31 тѫ, и удряхѫ го по главѫ-тѫ. И като му
ся поругахѫ, съблѣкохѫ му дългѫ-тѫ
дрехѫ, та го облѣкохѫ въ неговы-тѣ
дрехы; и го закарахѫ да *го* распнѫтъ.
32 И на излѣзваніе намѣрихѫ человѣкъ
Киринеянинъ, на име Симонъ; него на-
33 карахѫ да носи крьстъ-тъ му. И като
стигнахѫ на мѣсто нарицаемо Голгоѳа,
34 което ся тълкува Лобно мѣсто, Дадохѫ
му да піе оцетъ размѣсенъ съсъ жлъчкѫ;
35 и щомъ вкуси не рачаше да піе. И като
го распнахѫ, сподѣлихѫ си дрехы-тѣ
му, и хвърлихѫ жрѣбіе; [за да ся сбѫде
реченo-то отъ пророка: Раздѣлихѫ дре-
хы-тѣ ми помежду си, и за облѣкло-то
36 ми хвърлихѫ жрѣбіе.] И сѣдѣхѫ та го
37 пазѣхѫ тамъ. И въложихѫ надъ главѫ-тѫ
му обвиненіе-то му написано: ТОЗИ Е
38 ІИСУСЪ ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКЫЙ. То-
гази быхѫ распнѫти съ него двама раз-
бойници, единъ отъ дѣсно и единъ отъ
лѣво.
39 А онѣзи които минувахѫ отъ тамо
40 хулѣхѫ го, и кывахѫ съ главы, И дума-
хѫ: *Ты*, който разорявашь храмъ-тъ и
въ три дни го *пакъ* съграждашь, спаси
себе си: ако си Сынъ Божій, слѣзь отъ
41 крьстъ-тъ. Подобно и първосвященни-
ци-тѣ съ книжницы-тѣ и старѣйшины-тѣ
42 ругаяхѫ *му* ся, и казвахѫ: Другы е из-
бавилъ, *а пакъ* себе си не може да из-
бави: ако е Царь Израилевъ, нека слѣзе
сега отъ крьстъ-тъ, и ще повѣрвамы въ
43 него. Упова на Бога, нека го избави се-
га, ако го ище; понеже каза: Божій
44 сынъ сьмь. Съ това нето-то го укорява-
хѫ и распнѫти-тѣ съ него разбойници.
45 А отъ шестый часъ станѫ тьма по
46 всичкѫ-тѫ земѭ, до деветый часъ. А о-
коло деветый часъ извыка Іисусъ съ го-
лѣмъ гласъ, и казваше: "Или, Или, ЛАМА
САВАХѲАНИ?" то есть: Боже мой, Боже
47 мой, защо си мя оставилъ? И нѣкои отъ
стоящы-тѣ тамъ, като чухѫ, думахѫ: И-
48 ліѭ зове той. И тутакси единъ отъ тѣхъ
ся завтече, и зѣ гѫбѫ та ѭ напълни съ
оцетъ и ѭ обви на тръсть, и даваше му
49 да піе. А другы-тѣ казвахѫ: Остави да
видимъ да ли ще дойде Илія да го изба-
50 ви. А Іисусъ като извыка пакъ съ го-
лѣмъ гласъ, издъхнѫ.
51 И ето, завѣса-та на храмъ-тъ раздра
ся на двѣ отъ горѣ до долу: и земя-та
ся потресе, и каменіе-тѣ ся распукнахѫ.
52 И гробове-тѣ ся растворихѫ, и много
тѣлеса на умрѣлы-тѣ святыи въстанахѫ,
53 И като излѣзохѫ отъ гробове-тѣ, слѣдъ
негово-то въскрьсеніе, влѣзохѫ въ свя-
тый-тъ градъ, и явихѫ ся на мнозина.
54 А стотникъ-тъ и съ него които пазѣхѫ
Іисуса, като видѣхѫ землетресеніе-то и
все що станѫ, уплашихѫ ся много, и ду-
махѫ: Истина Сынъ Божій бѣ този.
55 Тамъ бѣхѫ още и гледахѫ издалечь
жены много, които бѣхѫ послѣдвали Іи-
56 суса отъ Галилеѭ, и му слугувахѫ: Меж-
ду които бѣше Марія Магдалина, и Ма-
рія майка-та на Іакова и на Іосія, и
майка-та на синове-тѣ Зеведеевы.
57 И когато станѫ вечерь, дойде единъ
богатъ человѣкъ отъ Аримаѳеѭ, на име
Іосифъ, който и самъ бѣше ся училъ при
58 Іисуса. Той дойде при Пилата, и поиска
тѣло-то Іисусово. Тогазь Пилатъ повелѣ
59 да *му* ся даде тѣло-то. И като зѣ Іосифъ
тѣло-то, обви го съ чиста плащаница,
60 И положи го въ новый-тъ свой гробъ,
който бѣ насѣклъ въ камыкъ-тъ, и като
привали камыкъ голѣмъ на гробъ-тъ на
61 врата-та, отиде си. А тамъ бѣше Марія
Магдалина, и друга-та Марія, та сѣдѣхѫ
срещѫ гробъ-тъ.
62 И на утринь-тѫ, която е слѣдъ пе-
тъкъ-тъ, събрахѫ ся първосвященници-тѣ
63 и Фарисеи-тѣ при Пилата, И казвахѫ: Го-
сподарю, напомнихмы си че онзи измa-
мникъ, когато бѣ още живъ, рече: Слѣдъ
64 три дни ще въскрьснѫ. Повели прочее
да ся завардi гробъ-тъ до третій-тъ день,
да не бы ученици-тѣ му да дойдѫтъ прѣзъ
нощь да го откраднѫтъ, и рекѫтъ на на-

родъ-тъ: Въскрьснѫ отъ мьртвы-тѣ; и
ще бѫде сетна-та измама по лоша отъ
65 пьрвѫ-тѫ. Рече имъ Пилатъ: Имате стра-
66 жѫ: идѣте, завардѣте както знаете. И тѣ
отидохѫ та завардихѫ гробъ-тъ, запеча-
тахѫ камыкъ-тъ, и поставихѫ стражѫ.

ГЛАВА 28.

1 И като ся минѫ сѫббота-та, на раз-
съмнуваніе въ пьрвый-тъ день на седми-
цѫ-тѫ, дойде Марія Магдалина, и друга-
2 та Марія, да видятъ гробъ-тъ. И ето,
станѫ трусъ голѣмъ; защото ангелъ Го-
сподень слѣзе отъ небе-то, та пристѫпи
и отвали камыкъ-тъ отъ врата-та, и сѣ-
3 дѣше отъ горѣ на него. На гледъ бѣ той
като блескавица, и облѣкло-то му бѣло
4 като снѣгъ. И отъ страхъ-тъ му стреснѫ-
хѫ ся стражари-тѣ, и станѫхѫ като мьр-
5 тви. А ангелъ-тъ отговори и рече на
жены-тѣ: Не бойте ся вы; защото знаѭ,
6 че Ісуса распятаго търсите. Не е ту-
ка; защото въскрьснѫ, както рече: ела-
те, вижд̃те мѣсто-то дѣто лѣжеше Гос-
7 подь. И скоро идѣте та кажѣте на уче-
ницы-тѣ му, че въскрьснѫ отъ мьртвы-
тѣ; и ето, отхожда прѣди васъ въ Гали-
леѭ: тамъ ще го видите: ето, казахъ
8 ви. И излѣзохѫ скоро отъ гробъ-тъ съсъ
страхъ и радость голѣмѫ, и завтекохѫ
ся да извѣстятъ на ученицы-тѣ му.
9 И когато отхождахѫ да извѣстятъ на
ученицы-тѣ му, ето Іисусъ гы срѣщнѫ,
и рече: Радуйте ся. А тѣ пристѫпихѫ,
та ся уловихѫ за нозѣ-тѣ му, и покло-
10 нихѫ му ся. Тогази казва имъ Іисусъ:
Не бойте ся: идѣте, извѣстѣте на бра-
тія-та ми, да идѫтъ въ Галилеѭ, и тамъ
ще мя видятъ.
11 А когато тѣ отивахѫ, ето нѣкои отъ
стражѫ-тѫ дойдохѫ въ градъ-тъ и извѣ-
стихѫ на първосвященницы-тѣ всичко що
12 бѣ станѫло. И *тѣ* като ся събрахѫ съсъ
старѣйшины-тѣ, и като ся съвѣтвахѫ,
13 дадохѫ на войны-тѣ сребро доволно, И
думахѫ *имъ:* Кажѣте че ученици-тѣ му
дойдохѫ прѣзъ нощь и го открадньхѫ,
14 когато ный спѣхмы. И ако ся чуе това
прѣдъ управителя, ный ще го убѣдимъ,
15 и ще сторимъ вы да нѣмате грыжѫ. И
тѣ като зѣхѫ пары-тѣ, сторихѫ както
бѣхѫ научени. И расчу ся това слово
между Іудеи-тѣ даже до днесь.
16 А единадесеть-тѣ ученици отидохѫ въ
Галилеѭ, на горѫ-тѫ дѣто имъ зарѫча
17 Іисусъ. И като го видѣхѫ, поклонихѫ му
18 ся: а нѣкои ся усумнихѫ. И пристѫпи
Іисусъ та имъ говори и рече: Даде ми
ся всяка власть на небе-то и на земѭ-
19 тѫ. Идѣте прочее научѣте всичкы-тѣ на-
роды, и кръщавайте гы въ име-то на От-
20 ца и Сына и Святаго Духа: И учѣте гы
да пазятъ всичко що сьмь ви заповѣдалъ:
и ето, азъ сьмь съ васъ прѣзъ всичкы-тѣ
дни, до скончаніе-то на вѣка. Аминь.

ЕВАНГЕЛІЕ ОТЪ МАРКА.

ГЛАВА 1.

1 Зачало на благовѣстіе-то на Іисуса
2 Христа Сына Божія. Както е писано въ
пророцы-тѣ: "Ето, азъ проваждамъ вѣ-
ститель-тъ си прѣдъ лице-то ти, който
ще приготви твой-тъ пѫть прѣдъ тебе."
3 "Гласъ на едного, който выка въ пусты-
нѭ-тѫ: Приготвѣте пѫть-тъ Господень,
4 прави правѣте негови-тѣ пѫтекы." Дой-

де Іоаннъ та крьщаваше въ пустынѭ-
тѫ, и проповѣдваше крьщеніе на покая-
5 ніе за прощаваніе на грѣхове-тѣ. И из-
лѣзваше къмъ него всичка-та страна Іу-
дейска и Іерусалимляни-тѣ, и крьщавахѫ
ся всичкы-тѣ отъ него въ рѣкѫ-тѫ Іор-
данъ, като исповѣдвахѫ грѣхове-тѣ си.
6 А Іоаннъ нооѣше дреха отъ камилскы
космы, и коженъ поясъ около чрѣсла-та
7 си, и ядѣше акриды и медъ дивъ. И про-
повѣдваше и казваше: Слѣдъ мене иде
по крѣпкый-тъ отъ мене, на когото не
съмъ достоинъ да ся прѣклонѭ и да раз-
8 вързѭ ремыкъ-тъ на обуща-та му. Азъ
вы крьстихъ съ водѫ: а той ще вы крь-
сти съ Духа Святаго.
9 И прѣзъ онѣзи дни дойде Іисусъ отъ
Назаретъ Галилейскый и крьсти ся отъ
10 Іоанна въ Іорданъ. И тутакси като въз-
лѣзваше отъ водѫ-тѫ, видѣ че ся раства-
ряхѫ небеса-та, и Духъ-тъ като гълѫбъ
11 слѣзваше на него. И гласъ биде отъ не-
бе-то: Ты си Сынъ мой вьзлюбленый, въ
12 когото благоволихъ. И той часъ Духъ-тъ
13 го извожда въ пустынѭ-тѫ. И тамъ бѣ
въ пустынѭ-тѫ четыридесеть дни и ся
искушаваше отъ Сатанѫ; и бѣше съсъ
звѣрове-тѣ; и ангели-тѣ му служахѫ.
14 А слѣдъ като быде прѣдаденъ Іоаннъ,
дойде Іисусъ въ Галилеѭ, и проповѣдва-
ше благовѣстіе-то на царство-то Божіе,
15 И казваше: Врѣме-то ся испълни, и при-
ближи ся царство-то Божіе; покайте ся
и вѣрвайте въ благовѣстіе-то.
16 А когато пѫтуваше по край Галилей-
ско-то море, видѣ Симона и Андрея бра-
та му, че хвърляхѫ мрѣжѫ въ море-то;
17 понеже бѣхѫ рыболовци. И рече имъ Іи-
сусъ: Елате слѣдъ мене, и ще вы на-
18 правѭ да бѫдете ловци на человѣцы. И
тутакси оставихѫ мрѣжы-тѣ си, и по-
19 слѣдвахѫ го. И като позаминѫ отъ тамъ
малко, видѣ Іакова Зеведеева и Іоанна
брата му, и тѣхъ въ ладіѭ-тѫ че си кър-
20 пѣхѫ мрѣжы-тѣ. И тутакси гы повика, и
тѣ оставихѫ бащѫ си Зеведея въ ладіѭ-
тѫ съ наемницы-тѣ, и отидохѫ слѣдъ него.
21 И влѣзохѫ въ Капернаумъ; и наскоро
въ сѫббота влѣзе *Іисусъ* въ съборище-
22 то и учаше. И удивявахѫ ся на ученіе-
то му; защото гы учаше както нѣкой
който има власть, а не както книжници-
23 тѣ. И имаше въ съборище-то имъ чело-
24 вѣкъ съ нечистъ духъ, та извыка, И каз-
ваше: Остави ны; що имашь ты съ насъ,
Іисусе Назарянине? дошелъ си да ны
погубишь ли? Познавамъ тя кой си, Свя-
25 тый Божій. И запрѣти му Іисусъ, и ре-
26 че: Млъкни, и излѣзъ изъ него. И нечи-
стый-тъ духъ, като го покъса, извыка съ
27 голѣмъ гласъ и излѣзе изъ него. И всич-
кы ся смаяхѫ, щото разпитвахѫ помеж-
ду си, и думахѫ: Що е това? Кое е това
ново ученіе, щото съ власть повелѣва и
на нечисты-тѣ духове, и послушвать го.
28 И расчу ся слухъ-тъ неговъ наскоро по
всичкѫ-тѫ околность на Галилеѭ.
29 И щомъ излѣзохѫ изъ съборище-то,
дойдохѫ съ Іакова и Іоанна въ кѫщѫ-тѫ
30 на Симона и Андрея. А тъща-та Симо-
нова лѣжеше огничава, и тутакси му
31 казвать за неѭ. И пристѫпи та ѭ дигнѫ,
като ѭ хванѫ за рѫкѫ-тѫ; и на часъ-тъ
ѭ остави огница-та, и слугуваше имъ.
32 И като ся свечери, когато залѣзе слън-
це-то, доведохѫ му всичкы-тѣ които бѣ-
33 хѫ злѣ, и бѣсноуемы-тѣ. И всичкый-тъ
34 градъ ся бѣ събралъ прѣдъ врата-та. И
исцѣли множина които бѣхѫ злѣ отъ
разны болести, и много бѣсове изгади,
и не оставяше бѣсове-тѣ да говорять,
понеже го познавахѫ *че е Христосъ*.
35 И сутринь-тѫ, много рано, станѫ та из-
лѣзе, и отиде въ пусто мѣсто, и тамъ ся
36 моляше. И оттичахѫ слѣдъ него Симонъ и
37 които бѣхѫ съ него. И като го намѣри-
хѫ, казвать му: Всичкы тебе търсять.
38 И казва имъ: Да идемъ въ близкы-тѣ
паланкы, да проповѣдвамъ и тамъ; защо-
39 то съмъ за това излѣзлъ. И тъй пропо-
вѣдваше по съборища-та имъ по всичкѫ
Галилеѭ, и испѫждаше бѣсове-тѣ.
40 И идва при него единъ прокаженъ,
та му ся моляше, и колѣничеше прѣдъ
него и казваше му: Ако ищешь, можешь
41 да мя очистишь. А Іисусъ ся смили и
прострѣ рѫкѫ, та ся допрѣ до него, и
42 казва му: Ищѫ, очистенъ бѫди. И като

изрече *той*, тутакси ся махнѫ отъ него
43 проказа-та, и ся очисти. И като му за-
44 прѣти строго, тозь часъ го отпрати, И
каза му: Гледай никому нищо да не
кажешь; но иди, покажи себе си на свя-
щенника, и принеси за очищеніе-то си
това, което е Моисей повелѣлъ, за сви-
45 дѣтелство тѣмъ. А той щомъ излѣзе
начнѫ да проповѣдва много и да разнося
слово-то, така щото *Інсусъ* не можаше
вече да влѣзе явно въ нѣкой градъ; но
вънѣ въ пусты мѣста бѣ, и идѣхѫ при
него отъ всякадѣ.

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ *нѣколко* дни влѣзе пакъ въ
Капернаумъ; и чу ся че е въ една кѫ-
2 щѫ. И тутакси ся събрахѫ множина, та-
ка щото не гы побираше вече нито прѣдъ
врата-та *мѣсто-то*; и говорѣше имъ
3 слово-то. И идватъ при него та му до-
носятъ единого разслабенъ, носенъ отъ
4 четырма. И като не можахѫ да прибли-
жатъ до него порады народъ-тъ, раскры-
хѫ покривъ-тъ дѣто бѣше, и го разби-
хѫ, та спуснахѫ одръ-тъ, на който лѣ-
5 жеше разслабеный-тъ. А Інсусъ видѣ
вѣрѫ-тѫ имъ, и каза на разслабеный-тъ:
Синко, прощаватъ ти ся грѣхове-тѣ ти.
6 А имаше нѣкои отъ книжници-тѣ тамъ
които сѣдѣхѫ, и размышлявахѫ въ сърд-
7 ца-та си: Що говори тоя така хулы?
Кой може да прощава грѣхове, освѣнъ
8 единого Бога? И тутакси като позна Ін-
сусъ съ духъ-тъ си, че така размышля-
9 ватъ въ себе си, рече имъ: Защо мысли-
те това въ сърдца-та си? Кое е по-лесно,
да река разслабеному: Прощаватъ ти
ся грѣхове-тѣ ли, или да река: Стани, и
10 вземи одръ-тъ си и ходи? Но за да позна-
ете че власть има Сынъ человѣческый на
земя-тѫ да прощава грѣхове, (казва на
11 разслабеный-тъ): Тебѣ казвамъ: Стани
12 и вземи одръ-тъ си, и иди у дома си. И
станѫ тутакси, и като дигнѫ одръ-тъ си,
излѣзе прѣдъ всичкы-тѣ; така щото
всичкы ся чудѣхѫ, и славѣхѫ Бога, и
думахѫ: Никога така не смы виждали.

13 И излѣзе пакъ край море-то, и всич-
кый-тъ народъ идѣхѫ при него, и уча-
14 ше гы. И като минуваше, видѣ Левія
Алфеева че сѣдѣше на мытарница-тѫ; и
каза му: Ела слѣдъ мене. И *той* станѫ
15 и отиде слѣдъ него. И когато бѣше на
трѫпезѫ въ кѫщѫ-тѫ му, много мытари
и грѣшници бѣхѫ насѣдали наедно съ
Інсуса и съ ученицы-тѣ негови; защото
16 бѣхѫ множина и послѣдвахѫ го. И кни-
жници-тѣ и Фарисеи-тѣ, като видѣхѫ
че яде съ мытари-тѣ и грѣшницы-тѣ,
казвахѫ на ученицы-тѣ му: Защо съ мы-
17 тари-тѣ и грѣшницы-тѣ яде и піе? И
като чу Інсусъ, каза имъ: Нѣматъ ну-
ждѫ за лѣкарь здрави-тѣ, но болни-тѣ;
не дойдохъ да призовѫ праведны-тѣ, но
грѣшны-тѣ на покаяніе.
18 А Іоаннови-тѣ и Фарисейскы-тѣ уче-
ници постѣхѫ; и идватъ и казватъ му:
Защо Іоаннови-тѣ и Фарисейскы-тѣ у-
ченици постятъ, а твои-тѣ ученици не
19 постятъ? И рече имъ Інсусъ: Могѫтъ
ли свадбари-тѣ да постятъ, до като е
младоженикъ-тъ съ тѣхъ? Колкото врѣ-
ме иматъ младоженикъ-тъ съ тѣхъ си, не
20 могѫтъ да постятъ. Ще дойдѫтъ обаче
дни, когато ся отнеме младоженикъ-тъ
отъ тѣхъ, и тогази въ онѣзи дни ще по-
21 стятъ. И никой не пришива кърпѫ отъ
небѣлено платно на веткѫ дрехѫ; а и-
накъ, ново-то което *ся тури да* запъл-
ни, отдира отъ ветхо-то, и съдрано-то
22 бива по-лошо. И никой не налива ново
вино въ ветхы мѣхове; а инакъ, ново-то
вино ще распукне мѣхове-тѣ, и вино-то
ся излива, и мѣхове-тѣ ся развалятъ;
но трѣбва ново вино да ся налива въ
новы мѣхове.
23 И въ една сѫбботѫ когато минуваше
прѣзъ сѣидбы-тѣ, начнахѫ ученици-тѣ
му да кѫсатъ класове-тѣ като вървѣхѫ
24 въ пѫть-тъ. И Фарисеи-тѣ му казвахѫ:
Виждь, що правятъ въ сѫбботѫ, което
25 не е простено? И той имъ казваше: Не
сте ли чели никога, що стори Давидъ,
когато му станѫ нужда, и огладнѣ той
26 и които бѣхѫ съ него; Какъ влѣзе въ
домъ-тъ Божій въ врѣме-то на първосвя-

щенника Авіаѳара, та изѣде хлѣбове-тѣ
на прѣдложеніе-то, които не е простено
освѣнь на священницы-тѣ да *гы я-*
дать, даде още и на онѣзи които бѣхѫ
27 съ него? И казваше имъ: Сѫббота-та е
станѫла за человѣка, а не человѣкъ за
28 сѫбботѫ-тѫ. Така щото Сынъ человѣ-
ческый е Господарь и на сѫбботѫ-тѫ.

ГЛАВА 3.

1 И влѣзе пакъ въ съборище-то, и тамъ
бѣше нѣкой си человѣкъ който имаше
2 рѫкѫ-тѫ си изсъхнѫлѫ. И съглеждахѫ го,
да ли ще въ сѫбботенъ день да го исцѣ-
3 ли, за да го обвинятъ. И казва на чело-
вѣка който имаше рѫкѫ-тѫ си изсъхнѫ-
4 лѫ: Исправи ся на срѣдъ. И казва имъ:
Простено ли е сѫбботенъ день да прави
нѣкой добро, или да прави зло; да спа-
се ли душѫ, или да погуби? А тѣ мъл-
5 чехѫ. А като гы изгледа съ гнѣвъ, на-
скърбенъ за окамененіе-то на сърдце-то
имъ, казва на человѣкъ-тъ: Простри
рѫкѫ-тѫ си. И прострѣ; и възстанови
6 ся рѫка-та му здрава както друга-та. И
щомъ излѣзнахѫ Фарисеи-тѣ, тутакси
съвѣтъ сторихѫ съсъ Иродіяны-тѣ про-
тивъ него какъ да го погубятъ.
7 А Іисусъ тръгнѫ съ ученицы-тѣ си къмъ
море-то; и отидохѫ слѣдъ него много
множество отъ Галилеѭ и отъ Іудеѭ,
8 И отъ Іерусалимъ, и отъ Идумеѭ, и изъ
отвѫдъ Іорданъ; и изъ около Тиръ и Си-
донъ, много множество, като бѣхѫ чули
колко *чудеса* правѣше, дойдохѫ при не-
9 го. И рече на ученицы-тѣ си да го о-
чаква една ладія поради народъ-тъ, за
10 да го не притѣсняватъ. Защото исцѣли
мнозина, така щото онѣзи които имахѫ
болести нападахѫ на него, за да ся до-
11 прѫтъ до него. И нечисти-тѣ духове,
когато го виждахѫ, припадахѫ му, и вы-
12 кахѫ: Ты си Сынъ Божій. И много имъ
запрѣщаваше, да го не изявяватъ.
13 И възлѣзе на горѫ-тѫ, и призова *онѣзи*
които щѣше той; и отидохѫ при него.
14 И стори дванадесеть, да бѫдѫтъ съ него
и да гы испроважда да проповѣдватъ,
15 И да иматъ власть да исцѣляватъ боле-
16 сти-тѣ, и да испѫждатъ бѣсове-тѣ; И при-
17 ложи на Симона име Петръ; И Іакова
Зеведеева, и Іоанна брата Іаковова, и
приложи имъ имена Воанергесъ, то есть,
18 сынове на гръмъ-тъ: И Андрея, и Фи-
липпа, и Варѳоломея, и Матѳея, и Ѳо-
ма, и Іакова Алфеева, и Ѳаддея, и Си-
19 мона Кананита; И Іудѫ Искаріотскаго,
който го и прѣдаде.
20 И идватъ въ единъ домъ, и събира ся
пакъ *много* народъ, така щото тѣ не мо-
21 жахѫ нито хлѣбъ да ядѫтъ. И като чу-
хѫ свои-тѣ му, излѣзохѫ да го уловятъ;
22 защото казвахѫ, че не е на себе си. И
книжници-тѣ, които бѣхѫ слѣзнали отъ
Іерусалимъ, казвахѫ че има Веелзевула,
и че съ началникъ-тъ на бѣсове-тѣ ис-
23 пѫжда бѣсове-тѣ. И като гы призова, го-
ворѣше имъ съ притчы: Какъ може Са-
24 тана да испѫжда Сатанѫ? И ако едно
царство ся раздѣли противъ себе си, о-
25 нова царство не може да устои. И ако
домъ ся раздѣли противъ себе си, той
26 домъ не може да устои. И ако Сатана
ся е повдигнѫлъ противъ себе си и ся
е раздѣлилъ, не може да устои, но дошло
27 му е свършеніе-то. Никой не може да
разграби покѫщнинѫ-тѫ на силный-тъ,
кога влѣзе въ кѫщѫ-тѫ му, ако първомъ
не върже силный-тъ, и тогазь ще раз-
28 граби кѫщѫ-тѫ му. Истина ви казвамъ,
че всичкы-тѣ грѣхове ща сынове-тѣ че-
ловѣческы ще имъ ся простятъ и хулы-тѣ
29 колкото че въсхулятъ. Но който въсхули
на Духа Святаго, нѣма прошкѫ въ вѣкы, но
30 повиненъ е на вѣчно осѫжданіе. *Това рече*
той, защото казвахѫ: Има духъ нечистъ.
31 Идватъ прочее братія-та *му* и майка
му, и като стоехѫ вънъ, проводихѫ до
32 него, и выкахѫ го. И сѣдѣше народъ-тъ
около него, и рекохѫ му: Ето, майка
33 ти и братія-та ти вънъ искатъ тя. И от-
вѣща имъ и рече: Коя е майка ми, или
34 *кои сѫ* братія-та ми? И като изгледа тѣ-
зи, които сѣдѣхѫ около него, казва:
35 Ето майка ми и братія-та ми! Защото
който прави волѭ-тѫ Божіѭ, той е
братъ мой, и сестра моя и майка.

ГЛАВА 4.

1 И пакъ започнѫ да учи край море-то;
и събра ся при него народъ много, та-
ка щото той влѣзе въ ладіѭ-тѫ и сѣдѣше
на море-то; а всичкый-тъ народъ бѣше
2 на земѭ-тѫ по край море-то. И учаше
гы много съ притчы, и говорѣше имъ
3 въ поученіе-то си: Слушайте. Ето излѣ-
4 зе сѣятель-тъ да сѣе. И когато сѣяше,
едно паднѫ край пѫть-тъ, и дойдохѫ
5 птицы-тѣ небесны и озобахѫ го. Друго
паднѫ на каменито *мѣсто*, дѣто нѣма-
ше много прьсть, и заскоро изникнѫ,
6 защото нѣмаше длъбинѫ отъ земѭ. Но
когато изгрѣя слънце-то припьрли ся,
7 и понеже нѣмаше корень изсъхнѫ. И
друго паднѫ въ тьрніе-тѣ, и обрастохѫ
тьрніе-тѣ и заглушихѫ го, и не даде
8 плодъ. И друго паднѫ на добрѫ-тѫ зе-
мѭ, и даваше плодъ, който възлѣзваше
и възрастуваше, и принесе едно триде-
сеть, и друго шестдесеть, а друго сто.
9 И казваше имъ: Който има уши да слу-
ша, нека слуша.
10 И когато останѫ на самѣ, *онѣзи* кои-
то бѣхѫ около него съ дванадесеть-тѣ,
11 попытахѫ го за притчѫ-тѫ. И казваше
имъ: Вамъ ся даде да познаете тайнѫ-тѫ
на царство-то Божіе, а на онѣзи вън-
12 шны-тѣ, всичко-то бива въ притчы; За
да гледатъ гледающе, и да не видятъ;
и да чуѭтъ чуѭще, и да не разумѣѭтъ;
да не бы да ся обърнѫтъ, и да имъ ся
13 простятъ грѣхове-тѣ. И казва имъ: Не
знаете ли тѫзи притчѫ? а какъ ще ра-
14 зумѣете всичкы-тѣ притчы? Сѣятель-тъ
15 слово-то сѣе. А *посѣяно-то* край пѫть-тъ
сѫ тѣзи въ които ся сѣе слово-то; но
при които, като чуѭтъ, тутакси идва
Сатана, и отнема слово-то всѣяно-то въ
16 сьрдца-та имъ. Подобно и на камени-
ты-тѣ *мѣста* посѣяно-то сѫ тѣзи, кои-
то, като чуѭтъ слово-то, тутакси съ
17 радость го пріиматъ; Нѣматъ обаче ко-
рень въ себе си, но привременни сѫ;
послѣ като настане скърбь или гоненіе
за слово-то, тутакси ся съблазняватъ.
18 И въ тьрніе-тѣ посѣяно-то сѫ тѣзи, кои-
19 то слушатъ слово-то, И грыжи-тѣ на то-
зи вѣкъ, и прѣлесть-та на богатство-то,
и пожеланія-тѫ за другы *работы*, като
навлѣзватъ, заглушаватъ слово-то, и бес-
20 плодно бива. А на добрѫ-тѫ земѭ по-
сѣяно-то сѫ тѣзи, които слушатъ сло-
во-то, и пріиматъ, и даватъ плодъ, едно
тридесеть, и едно шестдесеть, и едно
сто.
21 И казваше имъ: За това ли ся внося
свѣщь да ѭ турятъ подъ шиникъ-тъ, и-
ли подъ одръ-тъ? Да ли не за това, да
22 ѭ поставятъ на свѣтилникъ-тъ? Защото
нѣма нѣщо тайно, което да ся не яви:
нито е было нѣщо потаено, което да не
23 излѣзе на явѣ. Който има уши да слу-
ша, нека слуша.
24 И казваше имъ: Внимавайте на това
което слушате; съ коѭто мѣркѫ мѣрите,
ще ви ся възмѣри; и вамъ които слуша-
25 те ще ви бѫде придатъкъ. Защото, кой-
то има, ще му ся даде; а който нѣма, и
онова което има, ще му ся отнеме.
26 И казваше: Така е царство-то Божіе,
както кога человѣкъ хвьрли сѣме-то въ
27 земѭ-тѫ. И спи и разбужда ся нощя и
деня; и сѣме-то никне, и расте, както
28 той не знае. Защото земя-та отъ само-
себе си произвожда, първомъ трѣвѫ,
послѣ класъ, и напоконъ пълно жито въ
29 класъ-тъ. И когато узрѣе плодъ-тъ, тозь
часъ испраща сьрпъ-тъ, защото е на-
станѫла жетва.
30 Още казваше: На що да уподобимъ
царство-то Божіе? или съ кое сравне-
31 ніе да го сравнимъ? Подобно е на зьрно
синапово, което, кога ся посѣе въ зе-
мѭ-тѫ, най малко е отъ всичкы-тѣ сѣ-
32 мена, които сѫ на земѭ-тѫ; А когато
ся посѣе, израстува, и бива по голѣмо
отъ всичкы-тѣ злакове, и прави клоніе
голѣмы, така щото подъ неговѫ-тѫ сѣн-
кѫ могатъ птицы-тѣ небесны да прѣви-
33 таватъ. И съ много таквызи притчы го-
ворѣше тѣмъ слово-то, както можахѫ да
34 слушатъ. А безъ притчѫ имъ не говорѣ-
ше; но на особно тълкуваше всичко на
ученицы-тѣ си.

35 И казва имъ въ този день когато ся
36 свечери: Да минемъ отвадь. И като о-
ставихѫ народъ-тъ, земать него, както
бѣ въ ладіѭ-тѫ; имаше още и други ла-
37 діи съ него. И дигнува ся голѣма буря
вѣтренна; и вълны-тѣ ся вливахѫ въ ла-
діѭ-тѫ, така щото тя вече ся пълнѣше
38 *съ воды.* И той бѣше на кърмѫ-тѫ за-
спалъ на възглавницѫ; и разбуждатъ го
и казватъ му: Учителю, не тя ли е гры-
39 жа че погыбувамы? И станѫ та запрѣти
на вѣтръ-тъ, и рече на море-то: Мълчи,
умири ся. И прѣстанѫ вѣтръ-тъ, и ста-
40 нѫ тишина голѣма. И рече имъ: Защо
сте така страшливи? Какъ нѣмате вѣрѫ?
41 И убоявѫ ся съ голѣмъ страхъ, и казвахѫ
си единъ другиму: Кой е прочее тозй,
че и вѣтръ-тъ и море-то му ся покоря-
ватъ.

ГЛАВА 5.

1 И минахѫ отвадь море-то въ стра-
2 нѫ-тѫ Гадаринскѫ. И щомъ излѣзе изъ
ладіѭ-тѫ, тозъ часъ го срѣщнѫ единъ
человѣкъ отъ гробища-та съ духъ не-
3 чистъ, Който имаше жилище-то си въ
гробища-та, и никой не можаше да го
4 върже нито съ веригы; Защото много
пѫти бѣхѫ го вързали съ оковы и съ ве-
ригы, и покѫсалъ бѣ веригы-тѣ, и око-
вы-тѣ бѣ строшилъ; и никой не бѣше
5 въ силѫ да го укроти. И винагы, нощя
и деня, бѣше по горы-тѣ и въ гроби-
ща-та, и выкаше и изпрѣсичаше себе
6 си съ каменіе. А като видѣ Іисуса отъ
7 далечь, притече и поклони му ся. И из-
выка съ гласъ голѣмъ и рече: Що и-
машъ ты съ мене, Іисусе, Сыне на Бога
вышняго? Заклѣвамъ тя въ Бога, недѣй
8 мя мѫчи. (Защото му казваше: Излѣзъ
9 изъ человѣка, душе нечистый.) И попы-
та го: Какъ ти е име-то? И отговори
и рече: Легеонъ ми е име-то; защото
10 смы мнозина. И моляше му ся много, да
ги не отпраща на вънъ отъ тѫзи земѭ.
11 А тамъ при горѫ-тѫ имаше стадо голѣ-
12 мо отъ свиніе та пасѣше; И помолихѫ
му ся всичкы-тѣ бѣсове, и казвахѫ:
Проводи ны въ свиніе-тѣ, да влѣземъ
13 въ тѣхъ; И Іисусъ тутакси даде имъ
волѭ. И излѣзнахѫ нечисти-тѣ духове,
та влѣзохѫ въ свиніе-тѣ; и устрѣми ся
стадо-то прѣзъ стръмнинѫ-тѫ въ море-то,
(тѣ бѣхѫ до двѣ хилядъі) и ся издавихѫ
14 въ море-то. А онѣзи които пасѣхѫ сви-
ніе-тѣ побѣгнахѫ та извѣстихѫ въ градъ-
тъ и въ села-та. И *жители-тѣ* излѣзо-
15 хѫ да видятъ какво е станѫло. И идватъ
при Іисуса, и виждатъ бѣсный-тъ въ
когото бѣше легеонъ-тъ, че сѣди, и о-
16 блѣченъ, и смысленъ; и убояхѫ ся. И
приказахѫ имъ онѣзи които видѣхѫ какъ
бѣ *работа-та* на бѣсный-тъ, и за сви-
17 ніе-тѣ. И начнахѫ да му ся молятъ да
18 си отиде отъ тѣхни-тѣ прѣдѣлы. И ко-
гато влѣзе въ ладіѭ-тѫ, моляше му ся
този що бѣ *отъ напрѣдъ* бѣсенъ, да бѫ-
19 де съ него заедно. Іисусъ обаче му не
допуснѫ, но казва му: Иди си *у* дома си
при домашни-тѣ си, и извѣсти имъ то-
ва що ти стори Господь и тя помилува.
20 И тръгнѫ, и начнѫ да проповѣдва въ Де-
каполь *това* що му стори Іисусъ; и
всичкы-тѣ ся чудѣхѫ.
21 И като прѣмина пакъ Іисусъ въ ла-
діѭ-тѫ отвадь, събра ся при него народъ
22 много; и той бѣше край море-то. И е-
то, идва единъ отъ началницы-тѣ на съ-
борище-то, на име Іаиръ, и като го ви-
23 дѣ, падна на нозѣ-тѣ му; И моляше му
ся много и казваше: Дъщеря ми душа
бере; да дойдешь и да положишь рѫцѣ
на неѭ за да ся избави, и ще бѫде жива.
24 И отиде съ него; и слѣдвахѫ го народъ
много, и притискахѫ го.
25 И една жена, която имаше кръвоте-
26 ченіе дванадесеть годины, И отъ много
лѣкари бѣше много пострадала, още бѣ-
ше издала и всичко-то си имѣніе, безъ
да види никаква полза, но повече на
27 злѣ бѣ пристигнала, Като чу за Іисуса,
дойде между народъ-тъ изъ отзадь, и
28 допрѣ ся до дрехѫ-тѫ му: Защото каз-
ваше: Че, ако ся допрѫ само до дре-
29 хи-тѣ му, ще исцѣлѣѭ. И на часъ-тъ
прѣсъхнѫ ся теченіе-то на кръвь-тѫ ѝ, и
усѣти въ тѣло-то си че исцѣлѣ отъ бо-

30 лесть-тѫ. И тутакси Іисусъ като позна
въ себе си че излѣзе отъ него сила, о-
бърна ся къмъ народъ-тъ и казваше:
31 Кой ся допрѣ до дрехы-тѣ ми? И каз-
вахѫ му ученици-тѣ му: Видишь на-
родъ-тъ че тя притисна, и казвашь: Кой
32 ся допрѣ до мене? И обзираше ся да
33 види тѫзи която бѣ сторила това. А же-
на-та уплашена и разтреперана, като
знаеше това което стана съ нея, дойде
и припадна му, и каза му всичкѫ-тѫ ис-
34 тинѫ. А той ѝ рече: Дъщи, твоя-та вѣ-
ра тя исцѣли; иди си съ миромъ, и
здрава бѫди отъ болесть-тѫ си.
35 Когато той още говорѣше, идвать отъ
началника на сборище-то, и казвать:
Дъщеря ти умрѣ; що задавашь вече
36 трудъ на учителя? А Іисусъ, щомъ чу
думѫ-тѫ която говорѣхѫ, казва на на-
чалника на сборище-то: Не бой ся,
37 само вѣрвай. И не остави никого да го
придружи, тъкмо Петра и Іакова и Іоан-
38 на брата Іаковова. И идва въ домъ-тъ
на началника на сборище-то, и вижда
39 мълвѫ, че плачахѫ и пищѣхѫ много. И
като влѣзе казва имъ: Защо ся мълвите
и плачете? дѣте-то не е умрѣло, но спи.
40 И присмивахѫ му ся. А той като испѫди
всичкы-тѣ, зема на дѣте-то бащѫ му и
майкѫ му и онѣзи които бѣхѫ съ него,
41 и влѣзва дѣто лѣжаше дѣте-то. И като
хвана дѣте-то за рѫкѫ, казва му: Та-
лиѳа, куми; което истълкувано ще ре-
42 че: Моиче, тебѣ казвамъ, стани. И
тутакси моиче-то стана и ходѣше, за-
щото бѣше на дванадесеть години; и
43 смаяхѫ ся твърдѣ много. И много имъ
заржча, никой да не научи това; и ре-
че да ѝ дадѫть да яде.

ГЛАВА 6.

1 И излѣзе отъ тамо, и дойде въ оте-
чество-то си; и слѣдвахѫ го ученици-тѣ
2 му. И като дойде сѫббота, начнѫ да учи
въ сборище-то; и мнозина отъ слуша-
тели-тѣ удивявахѫ ся, и думахѫ: Отъ
кѫдѣ на тогози това? и коя е дадена-та
нему мѫдрость, че и такывзи чудеса
3 бывать отъ рѫцѣ-тѣ му? Не е ли този
дръводѣлецъ-тъ, сынъ-тъ Маріинъ, и
братъ на Іакова и на Іосія и на Іудѫ и
на Симона? и не сѫ ли сестры-тѣ му
4 тука у насъ? И съблазнявахѫ ся въ не-
го. И казваше имъ Іисусъ: Нѣма про-
рокъ безъ почеть, освѣнъ въ отечество-то
си, и между родниы-тѣ и въ домъ-тъ си.
5 И не можаше тамъ никое чудо да стори,
тъкмо що на малцина болны като положи
6 рѫцѣ исцѣли гы. И чудѣше ся за тѣхно-то
невѣрство. И обхождаше села-та наоко-
ло та поучаваше.
7 И призва дванадесеть-тѣ, и начнѫ да
гы испраща по двама по двама; и дава-
ше имъ власть надъ нечисты-тѣ духове.
8 И заповѣда имъ да не носять нищо на
пѫть, освѣнъ една тоягѫ; нито торбѫ,
9 нито хлѣбъ, нито пары въ поясъ: Но да
сѫ съ простѫ обувкѫ; и да ся не обли-
10 чать въ двѣ дрехы. И казваше имъ; Въ
коятo кѫщѫ влѣзете, тамъ прѣбѫдвайте
11 до когато излѣзете отъ тамъ. И които не
вы пріемѫть, нито вы послушать, като
излѣзвате отъ тамъ, отрьсѣте прахъ-тъ
изъ подъ нозѣ-тѣ си, за свидѣтелство
тѣмъ; истинѫ ви казвамъ, по леко ще бѫде
наказаніе-то на Содомъ или на Гоморръ
въ день сѫдный, нежели на онзи градъ.
12 И тѣ излѣзохѫ, и проповѣдвахѫ по-
13 каяніе. И испѫждахѫ много бѣсове; и
много болны помазвахѫ съ масло, и *гы*
исцѣлявахѫ.
14 И чу царь Иродъ, (защото явно станѫ
негово-то име), и думаше: Іоаннъ Кръ-
ститель е въскръсналъ отъ мъртвы-тѣ, и
за това дѣйствувать силы-тѣ чрѣзъ него.
15 Другы казвахѫ, че е Илія; другы пакъ
казвахѫ, че е пророкъ, или като единъ
16 отъ пророцы-тѣ. Но като чу Иродъ ре-
че: Този е Іоаннъ, когото азъ посѣкохъ;
17 той е въскръсналъ отъ мъртвы-тѣ. За-
щото този Иродъ проводи та улови Іо-
анна, и върза го въ тъмницѫ-тѫ, заради
Иродіадѫ женѫ-тѫ на брата си Филиппа,
18 понеже бѣше ѭ зелъ за женѫ. Защото
Іоаннъ казваше на Ирода: Не ти е про-
19 стено да имашь братовѫ-тѫ си женѫ. А
Иродіада го ненавиждаше, и щѣше да

20 го убіе, но не можаше. Защото Иродъ
ся боеше отъ Іоанна, като *го* знаеше че
е человѣкъ праведенъ и святъ и припаз-
ваше го, и правѣше много *работы*, ка-
то го слушаше, и съ благодареніе го слу-
21 шаше. И когато настанѫ удобенъ день,
въ който Иродъ за день-тъ на рожденіе-
то си правѣше вечерѭ на голѣмцы-тѣ
си и на тысященцы-тѣ и на старѣйши-
22 ны-тѣ Галилейскы, И влѣзе дъщеря-та
на тѫзи Иродіада, и поигра и угоди на
Ирода и на сѣдящы-тѣ съ него, рече
царь-тъ на момиче-то: Искай ми какво-
23 то щешь, и ще ти дамъ. И заклѣ ѝ ся:
Ще ти дамъ каквото ми поищешь, даже
24 до половинѫ-тѫ отъ царство-то ми. А тя
излѣзе и рече на майкѫ си: Какво да
поищѫ? и тя рече: Главѫ-тѫ на Іоанна
25 Кръстителя. И тозъ часъ влѣзнѫ набързо
при царь-тъ, та поиска и рече: Искамъ
да ми дадешь сега тутакси главѫ-тѫ на
26 Іоанна Кръстителя на блюдо. И царь-тъ,
ако и да ся оскърби много, поради клѣ-
твы-тѣ *обаче* и заради сѣдящы-тѣ съ не-
го, не рачи да отхвърли *прозбѫ-тѫ* ѝ.
27 И тутакси проводи царь-тъ единъ орѫж-
никъ, и заповѣда да донесѫтъ главѫ-тѫ
28 му. И той отиде та го посѣче въ тъмни-
цѫ-тѫ, и донесе главѫ-тѫ му на блюдо,
и даде ѭ на момиче-то; и момиче-то ѭ
29 даде на майкѫ си. И като чухѫ ученици-
тѣ му, дойдохѫ и дигнахѫ трупъ-тъ му,
и положихѫ го въ гробъ.
30 И събрахѫ ся апостоли-тѣ при Іисуса
та му извѣстихѫ всичко, и колкото на-
31 правихѫ и колкото поучихѫ. И рече имъ:
Дойдѣте вы сами на странѫ въ пусто
мѣсто, и почивѣте си малко; защото бѣ-
хѫ мнозина, които идѣхѫ и отивахѫ, и
32 нито да ядѫтъ имахѫ врѣме. И отивахѫ
въ пусто мѣсто съ ладіѭ-тѫ на странѫ.
33 И видѣ гы народъ-тъ като отхождахѫ и
мнозина го познахѫ; и стекохѫ ся тамъ
пѣши отъ всичкы-тѣ градове, и пристиг-
нахѫ прѣди тѣхъ, и събрахѫ ся при не-
34 го. И като излѣзе Іисусъ видѣ много
народъ, и смили ся за тѣхъ; понеже
бѣхѫ като овцы, които нѣмахѫ пастырь;
и начнѫ да гы поучава много.

35 И понеже *бѣше* вече станало късно,
пристѫпихѫ при него ученици-тѣ му, и
казвахѫ: Мѣсто-то е пусто, и късно е
36 вече: Распусни гы, да идѫтъ по окол-
ны-тѣ колибы и села, и да си купятъ
37 хлѣбъ; защото нѣматъ що да ядѫтъ. А
той отговори и рече имъ: Дайте имъ вы
да ядѫтъ. И казватъ му: Да идемъ ли да
купимъ за двѣстѣ пѣнязи хлѣбъ и да имъ
38 дадемъ да ядѫтъ? А той имъ казва: Кол-
ко хлѣба имате? Идѣте та вижте. И
като узнахѫ, казватъ: Петь, и двѣ ры-
39 бы. И повелѣ имъ да турятъ всичкы-тѣ
да насѣдатъ по зеленѫ-тѫ трѣвѫ на тръ-
40 пезы на трапезы. И насѣдахѫ на лѣхы,
41 на лѣхы, но сто и по петдесеть. И като
зѣ петь-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, по-
гледнѫ на небе-то и благослови; и прѣ-
ломи хлѣбове-тѣ, и даваше на ученицы-
тѣ си, да наслагатъ отъ прѣдѣ имъ; и
42 двѣ-тѣ рыби раздѣли на всичкы-тѣ. И
43 ядохѫ всичкы и наситихѫ ся. И дигнахѫ
отъ укрухы-тѣ дванадесеть коша пълны; и
44 отъ рыбы-тѣ. А онѣзи които ядохѫ хлѣ-
бове-тѣ бѣхѫ около петь хиляды мѫжіе.
45 И тутакси понуди ученицы-тѣ си да
влѣзѫтъ въ ладіѭ-тѫ, и да идѫтъ прѣди
него отвѫдъ къмъ Виѳсаидѫ, доклѣ ра-
46 спусне той народъ-тъ. И като гы распу-
47 снѫ, отиде на горѫ-тѫ да ся помоли. И
когато ся свечери, ладія-та бѣше всрѣдъ
48 море-то, и той самъ си на земѭ-тѫ. И
видѣ гы че ся мѫчатъ въ гребаніе съ ло-
паты-тѣ; защото имъ бѣше вѣтръ-тъ про-
тивенъ; и около четвъртѫ-тѫ стражѫ на
нощь-тѫ тръгнува къмъ тѣхъ, като вър-
вѣше по море-то, и искаше да гы номи-
49 не. А тѣ като го видѣхѫ че ходи по мо-
ре-то, възмнѣхѫ че е призракъ, и извы-
50 кахѫ. Защото го всичкы видѣхѫ и сму-
тихѫ ся. И тутакси проговори съ тѣхъ,
и казва имъ: Дързайте, азъ сымъ, не бой-
51 те ся. И влѣзе при тѣхъ на ладіѭ-тѫ,
и утихнѫ вѣтръ-тъ. И ужасавахѫ ся въ
52 себе си твърдѣ много, и чудѣхѫ ся. За-
щото не разумѣхѫ поради хлѣбове-тѣ,
понеже сърдце-то имъ бѣ затвърдѣло.
53 И прѣминахѫ та дойдохѫ въ земѭ-тѫ
Геннисаретскѫ и ся извезохѫ на приста-

54 нище-то. И когато излѣзохѫ изъ ладіѭ-
55 тѫ, тутакси го познахѫ. И завтекохѫ ся
по всичкы-тѣ онѣзи околны *мѣста* и
начнахѫ да носятъ на одрове болны-тѣ,
56 тамъ дѣто чуяхѫ че е. И дѣто влѣзваше
въ паланкы, или въ градове, или въ се-
ла, туряхѫ по пазаръ-тъ болны-тѣ, и
моляхѫ му ся да ся допрѧтъ поне до по-
лы-тѣ на дрехы-тѣ му; и колкото ся до-
пирахѫ, исцѣляваху ся.

ГЛАВА 7.

1 И събиратъ ся при него Фарисеи-тѣ,
и нѣкои отъ книжницы-тѣ, които бѣхѫ
2 дошли отъ Іерусалимъ. И като видѣхѫ
нѣкои отъ ученицы-тѣ му че ядѫтъ хлѣбъ
съ рѫцѣ нечисты, сирѣчь немыты, уко-
3 рихѫ гы. (Защото Фарисеи-тѣ и всичкы-
тѣ Іудеи, ако си не омыѭтъ рѫцѣ-тѣ до
лакти-тѣ, не ядѫтъ, държаще прѣданіе-
4 то на стары-тѣ. И отъ пазаръ *кога ся
връщатъ*, ако ся не омыѭтъ, не ядѫтъ;
има и другы много *обычаи*, които сѫ
пріяли да държатъ; измыванія на чашы,
5 и шулцы и мѣдници и одрове;) Послѣ
питатъ го Фарисеи-тѣ и книжници-тѣ:
Защо твои-тѣ ученици не ходятъ по прѣ-
даніе-то на стары-тѣ, но съ немыты рѫ-
6 цѣ ядѫтъ хлѣбъ? А той отвѣща и рече
имъ: Добрѣ е пророкувалъ Исаія за васъ
лицемѣры-тѣ; както е писано: "Този
народъ съ устны-тѣ си почита мя, а
сърдце-то имъ далечь отстои отъ мене.
7 И напраздно мя почитатъ, учаще ученія,
8 заповѣди человѣческы." Защото оставих-
те заповѣдь-тѫ Божіѭ, и държите прѣ-
даніе-то человѣческо, измыванія на шул-
цы и на чашы, и другы подобны много
9 таквызи правите. И казваше имъ: Добрѣ
че отмѣтате Божіѭ-тѫ заповѣдь, за да
10 вардите прѣданіе-то ваше. Защото Мои-
сей рече: "Почитай бащѫ си и майкѫ
си," и, "Който злослови бащѫ, или май-
11 кѫ, непрѣмѣнно да ся умъртви." Вы о-
баче казвате: Ако человѣкъ рече на ба-
щѫ или на майкѫ: Корванъ е, (сирѣчь
даръ), каквото бы ся ползувалъ ты отъ
12 мене, *доста е*; И не го оставяте вече
да стори нищо на бащѫ си или на майкѫ
13 си; И тъй разваляте слово-то Божіе по-
ради ваше-то прѣданіе, което сте прѣ-
дали: и струвате подобны таквызи много.
14 И призова всичкый-тъ народъ, и каз-
ваше имъ: Слушайте мя всинца, и разу-
15 мѣвайте. Нѣма нищо извънъ человѣка
що влѣзва въ него, което може да го ос-
кверни, но което излѣзва изъ него, то е
16 което осквърнява человѣка. Ако нѣкой
има уши да слуша, нека слуша.
17 И като влѣзе въ кѫщи отъ народа,
питахѫ го ученицы-тѣ му за притчѫ-тѫ.
18 И казва имъ: Така ли и вы сте неразум-
ливи? Не разумѣвате ли че все що отъ
вънъ влѣзва въ человѣка, не може да го
19 осквърнява? Защото не влѣзва въ сърд-
це-то му, но въ търбухъ-тъ; и излѣзва
въ заходъ-тъ, като исчистя всичкы-тѣ
20 ястія. Казваше още, че което излѣзва
изъ человѣка, то осквърнява человѣка.
21 Защото отъ вѫтрѣ отъ сърдце-то на че-
ловѣцы-тѣ излѣзватъ злы-тѣ помысли,
22 прѣлюбодѣянія, блудства, убійства, Кра-
жбы, лихоимства, лукавства, коварство,
похотливость, погледъ лукавъ, хуленіе,
23 гордость, безумство. Всичкы тѣзи лука-
вы *нѣща* изъ вѫтрѣ излѣзватъ, и осквър-
няватъ человѣка.
24 И като станѫ отъ тамъ, отиде въ прѣ-
дѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы; и влѣзе
въ еднѫ кѫщѫ, и не искаше да го знае
25 никой; но не можѐ да ся укрые. Защо-
то като чу за него нѣкоя си жена, на
коѭто дъщеря ѝ имаше духъ нечистъ,
26 дойде и припаднѫ на нозѣ-тѣ му. А тя
жена бѣ Еллинка, родомъ Сирофиникіан-
ка: и моляше му ся да испѫди бѣсъ-тъ
27 отъ дъщерѭ ѝ. А Іисусъ ѝ рече: Оста-
ви да ся наситятъ първомъ чада-та; за-
щото не е добрѣ да земе нѣкой хлѣбъ-тъ
отъ чада-та, и да го хвърли на псета-та.
28 А тя отговори и рече му: Ей, Господи,
но и псета-та отдолу подъ трѫпезѫ-тѫ
29 ядѫтъ отъ трошицы-тѣ на дѣца-та. И
рече ѝ: За тази рѣчь, иди; бѣсъ-тъ из-
30 лѣзе изъ дъщерѭ ти. И като отиде у до-
ма си, намѣри че бѣсъ-тъ бѣ излѣзлъ, и
дъщеря ѝ легнала на постелкѫ-тѫ.

31 И пакъ като излѣзе изъ прѣдѣлы-тѣ
Тирскы и Сидонскы, дойде къмъ море-то
Галилейско, между прѣдѣлы-тѣ Дека-
32 полскы. И довождатъ му едного глухъ и
гагнивъ, и молятъ му ся да възложи рѫ-
33 кѫ на него. И като го зѣ на странѫ отъ
народъ-тъ, вложи прьсты-тѣ си въ уши-тѣ
му; и като плюнѫ, похванѫ го по я-
34 зыкъ-тъ. И погледнѫ на небе-то, въз-
дъхнѫ, и казва му: Еффаѳа, сирѣчь, От-
35 вори ся. И тозъ часъ ся отворихѫ уши-тѣ
му; и развьрза ся връвка-та на языкъ-тъ
36 му, и говорѣше чисто. И зарѫча имъ да
не кажѫтъ *това* никому; но колкото
имъ той зарѫчваше, толкозъ повече тѣ
37 проповѣдвахѫ; И удивлявахѫ ся твърдѣ
много, и думахѫ: Всичко добрѣ прави;
и глухы-тѣ прави да чуѭтъ, и нѣмы-тѣ
да говорятъ.

ГЛАВА 8.

1 Прѣзъ онѣзи дни, понеже бѣше прѣ-
много народъ, и нѣмахѫ що да ядѫтъ,
призова Іисусъ ученицы-тѣ си, и казва
2 имъ: Жалъ ми е за народъ-тъ, защото
три дни вече стоятъ при мене, и нѣматъ
3 що да ядѫтъ; И ако гы распусна глад-
ны по домове-тѣ имъ ще прѣмалнѣѭтъ
по пѫть-тъ; защото нѣкои отъ тѣхъ сѫ
4 дошли отъ далечь. И отговорихѫ му уче-
ницы-тѣ: Отъ дѣ ще може да гы насы-
ти нѣкой съ хлѣбъ тука въ пустынѭ-тѫ?
5 И попыта гы: Колко хлѣба имате? А тѣ
6 рекохѫ: Седмь. И повелѣ на народъ-тъ
да насѣдатъ на земѭ-тѫ; и като взѣ
седмь-тѣ хлѣба, благодари, и прѣломи, и
даваше на ученицы-тѣ си да сложатъ,
7 и сложихѫ прѣдъ народъ-тъ. Имахѫ и
малко рыбичкы; и благослови, и рече
8 да сложатъ и тѣхъ; И ядохѫ и насыти-
хѫ ся, и дигнахѫ остаткы отъ укрухы,
9 седмь кошницы. А онѣзи които ядохѫ
бѣхѫ до четыри хиляды; и распусна гы.
10 И тутакси влѣзе въ ладіѭ-тѫ съ уче-
ницы-тѣ си, и дойде въ Далмануѳан-
11 скы-тѣ страны, И излѣзохѫ Фарисеи-тѣ,
и начнахѫ да му правятъ пытанія, и ка-
то го искушавахѫ, ищѣхѫ отъ него зна-
12 меніе отъ небе-то. А той въздъхнѫ отъ
сърдце и рече: Защо този родъ ище
знаменіе? Истинѫ ви казвамъ: Нѣма да
13 ся даде на този родъ знаменіе. И остави
гы, и влѣзе пакъ въ ладіѭ-тѫ, и миня
отвѫдь.

14 Но забравихѫ ученици-тѣ да вземѫтъ
хлѣбъ, и нѣмахѫ съсъ себе си въ ла-
15 діѭ-тѫ освѣнь единъ хлѣбъ. И зарѫча
имъ и каза: Гледайте, пазѣте ся отъ
квасъ-тъ Фарисейскый и *отъ* квасъ-тъ
16 Иродовъ. И размышлявахѫ помежду си
и думахѫ: *Това е* защото хлѣбове нѣ-
17 мамы. А Іисусъ разумѣ, и рече имъ: За-
що размышлявате че хлѣбове нѣмате?
Не разбирате ли нито разумѣвате? Още
18 ли имате сърдце-то си окаменено? Очи
имате и не видите ли? и уши имате и не
19 чуете ли? и не помните ли? Когато прѣ-
ломихъ петь-тѣ хлѣба на петь-тѣ хиля-
ды, колко кошове пълны съ укрухы диг-
20 нахте? Казватъ му: Дванадесеть. И ко-
гато седмь-тѣ на четыри-тѣ хиляды,
колко кошницы пълны съ укрухы диг-
21 нахте? А тѣ рекохѫ: Седмь. И казваше
имъ: Какъ не разумѣвате?
22 И идва въ Виѳсаидѫ; и довождатъ му
едного слѣпъ и примолюватъ му ся да
23 ся прикосне до него. И хванѫ слѣпый-тъ
за рѫкѫ, та го изведе вънъ отъ село-то,
и като плюнѫ на очи-тѣ му, възложи
на него рѫцѣ, и пыташе го, види ли нѣ-
24 що. И той прогледа и казваше: Виждамъ
человѣцы-тѣ, като че виждемъ дървета
25 да ходятъ. Послѣ пакъ възложи рѫцѣ-тѣ
си на очи-тѣ му, и направи го да про-
гледа; и възстанови ся *зрѣніе-то му*,
26 и видѣ всичкы-тѣ чисто. И испрати го
въ домъ-тъ му, и казваше: Нито въ се-
ло-то да влѣзешь, нито нѣкому въ село-
то да кажешь *това*.
27 И излѣзе Іисусъ и ученици-тѣ му по
села-та на Кесаріѭ Филиппова, и изъ
пѫть-тъ пыташе ученици-тѣ си, и каз-
ваше имъ: Кого мя казватъ человѣци-тѣ
28 че сьмь? А тѣ отговорихѫ: Іоаннъ Кръ-
ститель; други пакъ Илія; а други е-
29 динъ отъ пророцы-тѣ. И той имъ казва:
Но вы кого мя казвате че сьмь? И от-

говори Петръ и рече му: Ты си Хри-
30 стосъ. И запрѣти имъ да не казватъ ни-
кому за него.
31 И начнѫ да гы учи *това*, че Сынъ че-
ловѣческый трѣбва много да пострада,
и да бѫде отхвърленъ отъ старѣйшины-тѣ
и първосвященницы-тѣ и книжницы-тѣ,
и убитъ да бѫде, и слѣдъ три дни да
32 въскрьсне. И говорѣше слово-то явно.
А Петръ го зѣ на странѫ, и начнѫ да му
33 запрѣщава. А той като ся обърнѫ и ви-
дѣ ученицы-тѣ си, запрѣти на Петра и
рече: Махни ся отъ прѣдъ мене, Сатано;
защото не мыслишь това което е Божіе,
но това което е человѣческо.
34 И призова народъ-тъ съ ученицы-тѣ си,
и рече имъ: Който ище да дойде слѣдъ
мене, нека ся отрече отъ себе си, и
35 дигне крьсть-тъ си и мя слѣдва. Защото,
който ище да упази животъ-тъ си, ще
го изгуби; и който изгуби животъ-тъ си
заради мене, и за евангеліе-то, той ще
36 го упази. Понеже какво ще ползува че-
ловѣка, ако спечели всичкый-тъ свѣтъ,
37 и отщети душѫ-тѫ си? Или какво ще
даде человѣкъ въ размѣнѫ за душѫ-тѫ
38 си? Защото, който ся усрами за мене и
за думы-тѣ ми въ този блуденъ и грѣшенъ
родъ, и Сынъ человѣческый ще ся усра-
ми за него, когато дойде въ славѫ-тѫ на
отца си съсъ святы-тѣ ангелы.

ГЛАВА 9.

1 И казваше имъ: Истинѫ ви казвамъ,
че има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука, кои-
то нѣма да вкусятъ смьрть, доклѣ не
видятъ царство-то Божіе дошло въ силѫ.
2 И слѣдъ шесть дни зема Іисусъ Петра
и Іакова и Іоанна, и възвожда гы на го-
рѫ высокѫ на странѫ самы; и прѣобра-
3 зи ся прѣдъ тѣхъ. И дрехы-тѣ му ста-
нахѫ лъскавы, твърдѣ бѣлы като снѣгъ,
каквыто бѣлильникъ на земѭ-тѫ не може
4 да убѣли. И яви имъ ся Илія съ Моисея;
5 и разговаряхѫ ся съ Іисуса. И отговори
Петръ и казва на Іисуса: Равви, добро
е да смы тука; и да направимъ три ша-
тры, за тебе еднѫ, и за Моисея еднѫ,
6 и за Илія еднѫ. Защото не знаеше що
7 да рече; понеже бѣхѫ уплашени. И о-
блакъ гы засѣни; и гласъ дойде изъ о-
блака който казваше: Този е Сынъ мой
8 възлюбленый; слушайте него. И вне-
запно като ся обзърнахѫ, не видѣхѫ ве-
че никого съсъ себе си, освѣнь Іисуса
9 самичькъ. И когато слѣзвахѫ отъ го-
рѫ-тѫ, заръча имъ да не кажѫтъ никому
това що видѣхѫ, освѣнь кога Сынъ че-
ловѣческый въскрьсне отъ мьртвы-тѣ.
10 И задържахѫ слово-то въ себе си, като
разисквахѫ помежду си, що е *това* да
11 въскрьсне отъ мьртвы-тѣ. И пытахѫ го,
и казвахѫ: Защо казватъ книжници-тѣ
12 че трѣбва да дойде първомъ Илія? А той
отговори и рече имъ: Истинѫ че ще И-
лія първомъ да дойде, и да устрои всич-
ко; и какъ е писано за Сына человѣ-
ческаго, че трѣбва да пострада много,
13 и да бѫде уничиженъ; Но казвамъ ви,
че Илія дойде, и сторихѫ му каквото
щѣхѫ, както е писано за него.
14 И като дойде при ученицы-тѣ, видѣ
около тѣхъ народъ много, и книжницы
15 които ся прѣпирахѫ съ тѣхъ. И тутакси
всичкый народъ щомъ го видѣ, смая ся, и
16 притекохѫ ся та го поздравявахѫ. И по-
пыта книжницы-тѣ: Какво ся прѣпирате
17 съ тѣхъ. И отговори единъ отъ народа,
и рече: Учителю, доведохъ при тебе
18 сына си, който има духъ нѣмъ. И дѣто
го прѣхване, тръшка го, и запѣня ся и
скърца съсъ зѫбы, и вцѣпенѣва ся; и
рѣкохъ на твои-тѣ ученицы да испѫдятъ
19 *бѣсъ-тъ*, но не могохѫ. А той му отго-
вори и рече: О роде невѣрный, до кога
ще бѫдѫ съ васъ? до кога ще вы тър-
20 пѭ? доведѣте го при мене. И доведохѫ
го при него; и като го видѣ *бѣсный-тъ*,
тутакси духъ-тъ го покѫса, и той паднѫ
21 на земѭ-тѫ, и валяше ся запѣненъ. И
попыта *Іисусъ* бащѫ му: Колко врѣме
е отъ какъ му станѫ това? А той рече:
22 Отъ дѣтинство. И много пѫти и въ огнь
го хвърля и въ водѫ, да го погуби; но
ако можешь нѣщо, смили ся на насъ, и
23 помогни ни. А Іисусъ му рече: Това,
ако можешь повѣрва, всичко е възможно

24 за тогози който вѣрва. И тутакси на
дѣте-то баща му извыка съсъ сълзы и
казваше: Вѣрвамъ, Господи, помогни на
25 мое-то невѣрство. А Іисусъ като видѣ че
ся стича народъ, запрѣти на нечистыя
духъ, и му казваше: Душе нѣмый и глу-
хый, азъ ти повелѣвамъ: Излѣзь отъ не-
26 го, и да не влѣзешь вече въ него. И
духъ-тъ като испищѣ, и го покаса сил-
но, искочи, и *момъкъ-тъ* станѫ като
мьртвъ, така щото мнозина думахѫ че
27 умрѣ. А Іисусъ го хванѫ за рѫкѫ, и
дигнѫ го, и *той* станѫ.
28 И когато влѣзе въ кѫщи, ученици-тѣ
му пытахѫ го на странѫ: Защо ный не
29 могохмы да го испадимъ? И рече имъ;
Този родъ не може да излѣзе съ нищо
друго, освѣнь съ молитвѫ и постъ.
30 И като излѣзохѫ отъ тамъ, минувахѫ
прѣзъ Галилеѭ, и не искаше да узнае
31 *това* никой. Защото учаше ученицы-тѣ
си, и казваше имъ, че Сынъ человѣче-
скый ще бѫде прѣдаденъ въ рѫцѣ на че-
ловѣцы, и ще го убіѭтъ; и слѣдъ като
го убіѭтъ, въ третій-тъ день ще въскрь-
32 сне. Но тѣ не разумѣвахѫ думѫ-тѫ, и
боехѫ ся да го попытатъ.
33 И дойде въ Капернаумъ, и когато влѣ-
зе въ кѫщи, пыташе гы: За какво ся
34 разговаряхте въ пѫть-тъ помежду си? А
тѣ мълчехѫ; защото, въ пѫть-тъ бѣхѫ
ся прѣпирали помежду си, кой е по го-
35 лѣмъ. И като сѣднѫ призова дванаде-
сеть-тѣ, и казва имъ: Който иска да е
пьрвъ, ще бѫде най послѣдень отъ всич-
36 кы-тѣ, и на всичкы-тѣ слуга. И зѣ едно
дѣте та го постави посрѣдъ тѣхъ, при-
37 гарнѫ го и рече имъ: Който пріеме едно
отъ таквызи дѣца въ мое име, мене пріи-
ма; и който пріеме мене, не пріима ме-
не, но тогози който мя е проводилъ.
38 Отговори му Іоаннъ и казваше: Учи-
телю, видѣхмы нѣкого си, който ны не
слѣдва, че испѫждаше бѣсове въ твое-то
име; и забранихмы му, защото не слѣ-
39 два насъ. А Іисусъ рече: Недѣйте му
забраня, защото нѣма никой който да
стори чудо въ мое име, и да може на
40 часъ-тъ да мя злослови. Понеже който
не е противъ насъ, той е отъ кѫдѣ насъ.
41 Защото който вы напои еднѫ чашѫ во-
дѫ въ мое име, понеже сте Христови,
истинѫ ви казвамъ, нѣма да изгуби за-
42 платѫ-тѫ си. И който съблазни едного
отъ малкы-тѣ, които вѣрватъ въ мене, за
него по добрѣ бы было да ся обложи во-
деничень камыкъ около шіѭ-тѫ му, и да
43 бѫде хвьрлень въ море-то. И ако тя съ-
блазнява рѫка-та ти, отсѣчи ѭ; по добрѣ
ти е да влѣзешь клосенъ въ животъ-тъ, а
не да имашь двѣ рѫцѣ и да отидешь въ
44 пькълъ-тъ, въ огнь-тъ негасимъ; Дѣто
"червей-тъ имъ не умира, и огнь-тъ не
45 угаснува." И ако нога-та ти тя съблаз-
нява, отсѣчи ѭ; по добрѣ ти е да влѣ-
зешь хромъ въ животъ-тъ, а не да и-
машь двѣ нозѣ и да бѫдешь хвьрленъ въ
46 пькълъ-тъ, въ огнь-тъ негасимъ; Дѣто
"червей-тъ имъ не умира, и огнь-тъ не
47 угаснува". И ако око-то ти тя съблаз-
нява, извади го; по добрѣ ти е да влѣ-
зешь съ едно око въ царство-то Божіе,
а не да имашь двѣ очи и да бѫдешь хвьр-
48 ленъ въ пькълъ-тъ огненный; Дѣто "чер-
вей-тъ имъ не умира и огнь-тъ не угас-
49 нува." Защото всякой съ огнь ще ся о-
соли, и всяка жьртва съсъ соль ще ся
50 осоли. Добро *нѣщо* е соль-та; но ако
соль-та бѫде безсолна, съ какво ще ѭ
поправите? имайте соль въ себе си, и
миръ имайте помежду си.

ГЛАВА 10.

1 И станѫ отъ тамъ та отиде въ прѣдѣ-
лы-тѣ Іудейскы, прѣзъ *странѫ-тѫ* от-
вѫдъ Іорданъ; и стича ся пакъ народъ
при него; и както си имаше обычай пакъ
2 гы поучаваше. И пристѫпихѫ Фарисеи-
тѣ та го попытахѫ за да го искушаватъ:
Да ли е простено на мѫжъ да напусне
3 женѫ-тѫ си? А той отговори и рече имъ:
4 Що ви заповѣда Моисей? А тѣ рекохѫ:
Моисей дозволи да напише разводно пи-
5 смо, и да ѭ напусне. И отговори Іисусъ
и рече имъ: За жестокосьрдіе-то ваше
6 ви е писалъ тази заповѣдь: Отъ начало
обаче на създаніе-то, мѫжко и женско

7 гы е сътворилъ Богъ. За това ще оста-
ви человѣкъ баща си и майкѫ си, и ще
8 ся прилѣпи при женѫ-тѫ си, И ще бѫ-
дѫтъ двама-та въ еднѫ плъть: така щото
9 не сѫ вече двѣ, но една плъть. И тъй,
онова което е Богъ съчеталъ, человѣкъ
10 да не разлѫча. И въ кѫщи пакъ учени-
11 ци-тѣ му попытахѫ го за сѫщо-то. И
казва имъ: Който си напусне женѫ-тѫ,
и ся ожени за другѫ, прѣлюбодѣйствува
12 противъ неѭ. И ако жена напусне мѫ-
жа си и посегне за другыго, прѣлюбо-
дѣйствува.
13 И доведохѫ при него дѣца, за да ся
прикосне до тѣхъ; а ученици-тѣ запрѣ-
14 щавахѫ на тѣзи които гы водѣхѫ. *Това*
като видѣ Іисусъ вознегодува, и рече:
Оставѣте дѣца-та да дохождатъ при ме-
не, и не гы въспирайте; защото на так-
15 выэи е царство-то Божіе. Истинѫ ви
казвамъ: Който не пріеме царство-то
Божіе като дѣте, нѣма да влѣзе въ него.
16 И пригарнѫ гы и възлагаше рѫцѣ на
тѣхъ, и благославяше гы.
17 И когато излѣзваше на пѫть-тъ, прите-
че ся нѣкой си та колѣничи прѣдъ него
и го пыташе: Учителю благый, що да
сторѭ за да наслѣдвамъ животъ вѣченъ?
18 А Іисусъ му рече: Що мя наричашь
благъ? Никой не е благъ, тъкмо единъ
19 Богъ. Заповѣди-тѣ знаешь: "Не прѣлю-
бодѣйствувай; Не убивай; Не кради; Не
свидѣтелствувай на лъжѫ; Не обиждай;
20 Почитай баща си и майкѫ си." А той
отговори и рече му: Учителю, всичко
21 това упазихъ отъ младость-тѫ си. А Іи-
сусъ като го погледнѫ, възлюби го, и
рече му: Едно ти не достига; иди, про-
дай все що имашь, и раздай *го* на сиро-
масы-тѣ; и ще имашь съкровище на не-
бе-то; и дигни кръстъ-тъ, и ела та мя
22 послѣдвай. Но той ся наскърби за тѫѭ
думѫ, и отиде си нажаленъ; защото и-
23 маше имотъ много. А Іисусъ погледнѫ
около си и казваше на ученицы-тѣ си:
Колко мѫчно ще влѣзатъ въ царство-то
24 Божіе тѣзи които иматъ богатство? А
ученици-тѣ му ся смайвахѫ за неговы-тѣ
думы. И Іисусъ пакъ отговори и рече
имъ: Чада, колко е мѫчно да влѣзатъ въ
царство-то Божіе тѣзи които иматъ на-
25 деждѫ-тѫ си на богатство-то? По лесно
е камила да мине прѣзъ иглены уши, а
не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе.
26 А тѣ ся твърдѣ много удивявахѫ, и го-
ворѣхѫ помежду си: И кой може спа-
27 сенъ да бѫде? А Іисусъ погледнѫ на тѣхъ
и рече: У человѣцы-тѣ е невъзможно;
но не у Бога; защото у Бога всичко е
28 възможно. И начнѫ Петръ да му гово-
ри: Ето, ный оставихмы всичко и по-
29 слѣдвахмы тебе. А Іисусъ отговори и ре-
че: Истинѫ ви казвамъ: Нѣма ни единъ
който да е оставилъ кѫщѫ, или братія,
или сестры, или бащѫ, или майкѫ, или
женѫ, или чада, или нивя, заради мене
30 и за евангеліе-то, И да не земе стократ-
но сега на това врѣме, кѫщя и братія
и сестры и майкы и чада и нивя наедно
съ гоненія, и въ идущій-тъ вѣкъ животъ
31 вѣченъ. Мнозина обаче първи ще бѫдатъ
послѣдни, и послѣдни-тѣ първи.
32 А когато бѣхѫ въ пѫть-тъ на възлѣз-
ваніе-то си въ Іерусалимъ, Іисусъ вър-
вѣше прѣдъ тѣхъ, а тѣ ся чудѣхѫ, и ка-
то вървѣхѫ подирѣ *му* бѣхѫ на страхъ.
И като прибра пакъ дванадесеть-тѣ, нач-
нѫ да имъ казва това което имаше да му
33 ся случи: Ето, ный възлѣзвамы въ Іе-
русалимъ, и Сынъ человѣческый ще бѫ-
де прѣдаденъ на първосвященницы-тѣ и
на книжницы-тѣ, и ще го осѫдятъ на
смърть, и ще го прѣдадѫтъ на язычни-
34 цы-тѣ; И ще му ся поругаѭтъ, и ще го
біѭтъ, и ще го заплюѭтъ, и ще го у-
біѭтъ, и въ третій день ще въскръсне.
35 И идватъ при него Іаковъ и Іоаннъ,
сынове-тѣ Зеведееви, и казватъ: Учите-
лю, искамы да ни сторишь каквото *ти*
36 попросимъ. А той имъ рече: Що искате
37 да ви сторѭ? А тѣ му рекохѫ: Дай ни
да сѣднемъ единъ отъ дѣсно и единъ отъ
38 лѣво до тебе въ слава-тѫ ти. А Іисусъ
имъ рече: Не знаете що просите; мо-
жете ли да піете чашѫ-тѫ, коѭ-то азъ
піѭ, и да ся кръстите съ кръщеніе-то съ
39 което ся азъ кръщавамъ? Тѣ му рекохѫ:
Можемъ. А Іисусъ имъ рече: Чашѫ-тѫ

които азъ пія ще піете, и съ крьщеніе-
то, съ което ся азъ крыщавамъ, ще ся
40 крьстите; Но да сѣднете отъ дѣсно и
отъ лѣво до мене не е мое да дамъ, но
41 комуто е приготвено. А като чухѫ де-
сетима-та, хванѫхѫ да негодуватъ за Іа-
42 кова и Іоанна. А Іисусъ гы повыка и
казва имъ: Вы знаете че онѣзи които ся
иматъ господари нѫ язычницы-тѣ госпо-
даруватъ надъ тѣхъ, и голѣмци-тѣ имъ
43 владѣятъ гы. А между васъ нѣма да бѫ-
де така; но който между васъ ище да
44 бѫде голѣмецъ, ще ви бѫде слуга; И
който отъ васъ ище да бѫде първъ, ще
45 бѫде рабъ на всичкы-тѣ. Защото Сынъ
человѣческый не дойде да му слугуватъ,
но да слугува, и да даде животъ-тъ си
откупъ за мнозина.
46 И идѫтъ въ Іерихонъ; и когато из-
лѣзваше изъ Іерихонъ той и ученици-тѣ
му, и народъ доволно, Тимеевъ-тъ сынъ
Вартимей слѣпый-тъ, сѣдѣше при пѫть-тъ
47 та просѣше. И като чу че е Іисусъ На-
зорянинъ, начнѫ да выка и да казва:
48 Сыне Давидовъ, Іисусе, помилуй мя. И
запрѣщавахѫ му мнозина, да мълкне; но
той още повече выкаше: Сыне Дави-
49 довъ, помилуй мя. И спрѣ ся Іисусъ и
рече да го повыкатъ; и повыкахѫ слѣ-
пый-тъ и казахѫ му: Имай дрьзновеніе,
50 стани, выка тя. И той си хвърли дрехѫ-
51 тѫ, и станѫ та дойде при Іисуса. Отго-
вори Іисусъ и му рече: Що ищешь да
ти сторѭ? И слѣпый-тъ му рече: Учи-
52 телю, да прогледамъ. А Іисусъ му рече:
Иди, твоя-та вѣра тя исцѣли. И тутакси
прогледа, и послѣдва Іисуса въ пѫть-тъ.

ГЛАВА 11.

1 И когато наближаватъ до Іерусалимъ,
въ Виѳфагіѭ, и Виѳаніѭ, при Елеонскѫ-
тѫ горѫ, проважда двама отъ ученицы-
2 тѣ си, И казва имъ: Идѣте въ село-то,
което е на среща ви, и щомъ влѣзете
въ него ще намѣрите ждрѣбе вързано,
на което никой человѣкъ не е възсѣдалъ;
3 развържѣте и доведѣте го. И ако ви ре-
че нѣкой: Защо правите това? кажѣте
че на Господа трѣбва; и тутакси ще го
4 проводи тука. И отидохѫ, и намѣрихѫ
ждрѣбе-то вързано до врата-та вънъ при
5 край пѫть-тъ, и отвързвахѫ го. И нѣкои
6 отъ стоящи-тѣ тамъ казвахѫ имъ: Що
правите та развързвате ждрѣбе-то? А тѣ
имъ рекохѫ както поръча Іисусъ; и о-
7 ставихѫ гы. И доведохѫ ждрѣбе-то при
Іисуса, и намѣтахѫ на него дрехы-тѣ си,
8 и възсѣднѫ на него. И мнозина постла-
хѫ дрехы-тѣ си по пѫть-тъ; другы пакъ
рѣжахѫ клоніе отъ дървета-та, и пости-
9 лахѫ по пѫть-тъ. И тѣзи които вървѣхѫ
отпрѣдъ, и тѣзи които отподирѣ идѣхѫ,
выкахѫ и казвахѫ: Осанна, благословенъ
10 който иде въ име-то Господне: Благосло-
вено царство-то на отца нашего Дави-
да, което иде въ име-то Господне: О-
11 санна въ вышнихъ. И влѣзе Іисусъ въ
Іерусалимъ, и въ храмъ-тъ, и като раз-
гледа всичко, понеже врѣме-то бѣше
вече късно, излѣзе въ Виѳаніѭ съ два-
надесеть-тѣ.
12 И на утрінь-тѫ, когато излѣзохѫ изъ
13 Виѳаніѭ, огладнѣ. И като видѣ издалечь
смоковницѫ що имаше листіе, дойде да-
но бы намѣрилъ нѣщо на неѭ; и като
дойде до неѭ, не намѣри нищо, тъкмо
едны листіе; защото не бѣше врѣме за
14 смокыны-тѣ. И отговори Іисусъ и рече
ѝ: Никой вече до вѣка да не яде плодъ
отъ тебе. И слушахѫ *това* ученици-тѣ му.
15 И дойдохѫ въ Іерусалимъ; и като влѣ-
зе Іисусъ въ храмъ-тъ, начнѫ да испа-
жда онѣзи, които продавахѫ и купувахѫ
въ храмъ-тъ, и трьпезы-тѣ на сребро-
мѣнители-тѣ, и столове-тѣ на онѣзи,
16 които продавахѫ гълѫбы, прѣтури. И не
допущаше да прѣнесе нѣкой никакъвъ
17 съсѫдъ прѣзъ храмъ-тъ. И поучаваше и
казваше имъ: Не е ли писано: "Домъ-тъ
ми ще ся нарича домъ на молитвѫ за
всичкы-тѣ народы?" а вы го направих-
18 те "вертепъ разбойнический." И чухѫ
книжници-тѣ и първосвященници-тѣ, и
търсѣхѫ какъ да го погубятъ; защото му
ся боехѫ; понеже всичкый народъ ся
19 удивяваше на ученіе-то негово. И като
мрькнѫ излѣзе вънъ отъ града.

20 И сутринь-тѫ когато минуваха, видѣ-
хѫ смоковница-тѫ изсъхналѫ отъ ко-
21 рень. И усѣти ся Петръ, и казва му:
Равви, виждь, смоковница-та, коѭто
22 проклѣ ты, изсъхнала. А Іисусъ отгово-
ри, и казва имъ: Имайте вѣрѫ въ Бога.
23 Защото истинѫ ви казвамъ, че който
рече на тази горѫ: Дигни ся и хвърли
ся въ море-то, и не ся подвои въ сърд-
це-то си, но повѣрва че онова което
казва сбѫдва ся, ще му бѫде все що бы
24 реклъ. За това ви казвамъ: Всичко как-
вото въ молбѫ-тѫ си просите, вѣрувайте
25 че ще получите, и ще ви бѫде. И ко-
гато стоите да ся молите, прощавайте,
ако имате нѣщо върху нѣкого, за да ви
прости и Отецъ вашъ който е на небе-
26 са вашп-тѣ съгрѣшенія. Но ако вы не
прощавате, нито Отецъ вашъ който е
на небеса ще *ви* прости съгрѣшенія-та
ваши.
27 И идватъ пакъ въ Іерусалимъ; и кога-
то ходѣше въ храмъ-тъ, идватъ при не-
го първосвященници-тѣ и книжници-тѣ
28 и старѣйшины-тѣ, И казватъ му: Съ коѭ
власть правишь това: и кой ти даде та-
29 зи власть да струвашь това? А Іисусъ
отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ
и азъ еднѫ рѣчь; и отговорѣте ми, и
ще ви кажѫ съ коѭ власть правѭ това.
30 Крьщеніе-то Іоанново отъ небе-то ли
бѣше, или отъ человѣцы-тѣ? отговорѣте
31 ми. И размышляваха въ себе си и дума-
хѫ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще рече:
32 А защо не повѣрвахте въ него? Но ако
речемъ: Отъ человѣцы-тѣ, боехѫ ся отъ
народа; защото всичкы имахѫ Іоанна че
33 бѣ наистинѫ пророкъ. И отговорихѫ и
рекохѫ на Іисуса: Не знаемъ. Тогазь
Іисусъ отговори и рече имъ: Нито азъ
ви казвамъ съ коѭ власть правѭ това.

ГЛАВА 12.

1 И начнѫ да имъ говори съ притчы:
Человѣкъ нѣкой си насади лозіе, и огра-
ди *го* съ плетъ, и ископа жлѣбъ, и съ-
гради стълпъ, и даде го подъ наемъ на
2 земледѣлцы, и отиде. И въ врѣме-то *на*
плодь-тѣ проводи при земледѣлцы-тѣ
единого раба, да земе отъ земледѣлцы-тѣ
3 отъ плодъ-тъ на лозіе-то. А тѣ го уло-
вихѫ, бихѫ *го* и *го* отпратихѫ празденъ.
4 И пакъ проводи до тѣхъ другыго раба;
и него като бихѫ съ каменіе, разбихѫ
му главѫ-тѫ, и отпратихѫ го бесчестенъ.
5 И пакъ проводи другыго; и него убихѫ;
и множина другы, едны бихѫ, а другы
6 убихѫ. При това още понеже имаше е-
динъ сынъ, любезенъ нему, проводи и
него послѣдень до тѣхъ, и думаше: Ще
7 ся посвѣнятъ отъ сына ми. А тѣзи зем-
ледѣлци рекохѫ помежду си: Този е на-
слѣдникъ-тъ; елате да го убіемъ, и на-
8 слѣдіе-то ще бѫде наше. И хванахѫ го
та *го* убихѫ, и хвърлихѫ *го* вънъ отъ ло-
9 зіе-то. Какво ще прочее да створи гос-
подарь-тъ на лозіе-то? Ще дойде и ще
погуби тѣзи земледѣлцы, и ще даде ло-
10 зіе-то на другы. Не сте ли прочели *вы*
нито това писаніе: "Камыкъ-тъ който
отхвърлихѫ зидари-тѣ, той станѫ глава
11 на ѫгъл-тъ: Отъ Господа быде това и чу-
12 десно е въ очи-тѣ ни?" И искахѫ да го
уловятъ; но ся убояхѫ отъ народа; по-
неже разумѣхѫ че на тѣхъ рече тази
притчѫ, и оставихѫ го и си отидохѫ.
13 И проваждатъ до него нѣкои отъ Фа-
рисеи-тѣ и Иродіяны-тѣ, да го уприм-
14 чатъ въ думѫ. И тѣ като дойдохѫ каз-
ватъ му: Учителю, знаемъ че си истин-
скый, и не тя е грыжа отъ никого; за-
щото не гледашь на лице на человѣцы-тѣ;
но по истинѫ пѫть-тъ Божій учишь;
право ли е да дадемъ дань на Кесаря,
или не? да дадемъ ли, или да не дадемъ?
15 А той като позна лицемѣріе-то имъ, ре-
че имъ: Защо мя искушавате? донесѣте
ми единъ динарій да видѭ. И тѣ му до-
16 несохѫ. И казва имъ: Чій е този образъ
и надписъ-тъ? А тѣ му рекохѫ: Кеса-
17 ревъ. И отговори Іисусъ и рече имъ:
Отдайте Кесаревы-тѣ Кесарю, и Бо-
жіи-тѣ Богу. И почудихѫ ся на него.
18 И идватъ при него Саддукеи, които
казватъ че нѣма възкрьсеніе; и попыта-
19 хѫ го, и казвахѫ: Учителю, Моисей на-
писа намъ, че ако умре на нѣкого братъ

му, и остави жена, а чада не остави, да
земе братъ му жена му, и да възстави
20 сѣме на брата си. И тъй имаше седмь
братія; и първый-тъ зѣ жена, и когато
21 умрѣ не остави сѣме. И зѣ ѭ вторый-тъ,
и умрѣ, и нито той остави сѣме; и тре-
22 тій-тъ такожде. И земахѫ ѭ и седми-
на-та, и не оставихѫ сѣме; най подирь
23 отъ всичкы-тѣ умрѣ и жена-та. Въ въ-
скрьсеніе-то прочее, когато въскрь-
снѫтъ, на кого отъ тѣхъ ще бѫде тя
жена? защото и седмина-та ѭ имахѫ за
24 женѫ. И отговори Іисусъ и рече имъ:
Не за това ли ся заблуждавате, понеже
не познавате писанія-та, нито силѫ-тѫ
25 Божіѭ? Защото когато въскрьснѫтъ отъ
мьртвы-тѣ, нито ся женятъ нито за мѫжъ
отиватъ; но сѫ като ангелы-тѣ които
26 сѫ на небеса. А за мьртвы-тѣ че ще въ-
скрьснѫтъ, не сте ли прочели въ кни-
гѫ-тѫ Моисеевѫ за капинѫ-тѫ, какъ му
рече Богъ и каза: "Азъ сьмь Богъ Ав-
раамовъ, и Богъ Ісааковъ, и Богъ Іако-
27 вовъ." *Богъ* не е Богъ на мьртвы-тѣ, но
Богъ на живы-тѣ: прочее вы ся заблуж-
давате много.
28 И единъ отъ книжницы-тѣ, който гы
чу като ся прѣпирахѫ, и позна че добрѣ
имъ отговори, пристѫпи и го попыта:
Коя заповѣдь е отъ всичкы-тѣ най пър-
29 ва? А Іисусъ му отговори: Най първа
отъ всичкы-тѣ заповѣди е: "Слушай,
Израилю: Господь Богъ нашъ е единъ
30 Господь: И да възлюбишь Господа Бога
твоего съсъ всичко-то си сьрдце, и съсъ
всичкѫ-тѫ си душѫ, и съсъ всичкый-тъ
си умъ, и съсъ всичкѫ-тѫ си силѫ." Тая
31 е първа-та заповѣдь. И втора подобна
ней; "Да възлюбишь ближняго твоего
както себе си." По голѣма отъ тѣзи
32 друга заповѣдь нѣма. И рече му книж-
никъ-тъ: Добрѣ, учителю, право си ка-
залъ, че единъ е Богъ, и нѣма другъ
33 освѣнь него, И да го люби нѣкой съсъ
все сьрдце, и съсъ всичкый си разумъ,
и съсъ всичкѫ душѫ, и съсъ всичкѫ си-
лѫ, и да люби ближняго своего както
себе си, *то* е повече отъ всичкы-тѣ все-
34 съжженія и жьртвы. И като видѣ Іисусъ
че разумно отговори, рече му: Не си да-
лечь отъ царство-то Божіе. И никой ве-
че не смѣяше да го попыта *за нѣщо*.
35 И отговори Іисусъ, когато поучаваше
въ храмъ-тъ, и казваше: Какъ казватъ
книжници-тѣ че Христосъ е сынъ Дави-
36 довъ? Защото самъ той Давидъ рече
чрѣзъ Духа Святаго: "Рече Господь Го-
споду моему: Сѣдни отъ деснѫ-тѫ ми
странѫ, доклѣ положѫ врагове-тѣ твои
37 подножіе на нозѣ-тѣ ти." И тъй самъ
си Давидъ го нарича Господь; и отъ дѣ
е сынъ неговъ? И много-то народъ слу-
шаше го съ благодареніе.
38 И казваше имъ въ поученіе-то си: Па-
зѣте ся отъ книжницы-тѣ, които искѫтъ
да ходятъ прѣмѣнени, и *обичатъ* поз-
39 дравенія по пазары-тѣ, И прѣдни-тѣ сѣ-
далища въ съборища-та, и първы-тѣ мѣ-
40 ста на вечерянія-та; Тѣзи, които ис-
поядатъ на вдовицы-тѣ домове-тѣ, и за
причинѫ правятъ дългы молитвы; тѣ ще
пріиматъ по голѣмо осѫжданіе.
41 И сѣднѫ Іисусъ срещѫ съкровищни-
цѫ-тѫ, та гледаше какъ туряше народъ-тъ
пары въ съкровищницѫ-тѫ; и много бо-
42 гати туряхѫ много. И дойде една вдо-
вица сирота и тури двѣ лепты, сирѣчь
43 единъ кодрантъ. И призова ученицы-тѣ
си, и каза имъ: Истина ви казвамъ:
Тая сирота вдовица тури най много отъ
всичкы-тѣ които турихѫ въ съкровищ-
44 ницѫ-тѫ; Защото всичкы турихѫ отъ
изобиліе-то си, а тя отъ нѣманіе-то си
тури всичко що имаше, всичкый-тъ си
имотъ.

ГЛАВА 13.

1 И когато излѣзваше отъ храмъ-тъ, ка-
за му единъ отъ ученицы-тѣ му: Учи-
телю, виждь, каквы каменіе и каквы
2 зданія! А Іисусъ отговори и рече му:
Видишь ли тѣзи голѣмы зданія? нѣма да
остане камыкъ на камыкъ, който да ся
3 не съсыпе. И когато сѣдѣше той на го-
рѫ-тѫ Елеонскѫ, срещѫ храмъ-тъ, по-
пытахѫ го на самѣ Петръ, и Іаковъ и
4 Іоаннъ и Андрей: Кажи ни, кога ще бѫ-

де това, и кое е знаменіе-то когато
5 всичко това има да ся свърши? А Іи-
сусъ имъ отговори, и начнж да казва:
Пазѣте ся да вы не прѣльсти нѣкой;
6 Защото мнозина ще дойдѫтъ въ мое и-
ме, и ще рекѫтъ: Азъ съмь *Христосъ*,
7 и ще прѣльстятъ мнозина. А кога чуете
бойове и слухове военны, недѣйте ся
смущава: защото *това* трѣбва да бѫде;
8 но не е още свършеніе-то. Защото ще
ся повдигне народъ върхъ народъ, и
царство върхъ царство, и ще бѫдѫтъ
трусове по *нѣкои* мѣста, и ще бѫдѫтъ
гладове и размирицы: тѣзи сѫ начало
9 на болѣзни. А вы пазѣте сами себе си;
защото ще вы прѣдадѫтъ на сѫдовища,
и на съборища ще вы біѭтъ, и прѣдъ
войводы и царіе ще вы искарватъ зара-
10 ди мене, за свидѣтелство тѣмъ. И трѣб-
ва първомъ да ся проповѣда евангеліе-то
11 на всичкы-тѣ народы. А когато вы по-
ведѫтъ на прѣдаваніе, недѣйте ся отъ
по напрѣдъ грыжи, какво ще продума-
те, нито прѣговаряйте; но което ви ся
даде въ онзи часъ, това говорѣте; за-
щото не сте вы, които ще говорите, но
12 Духъ Святый. И ще прѣдаде братъ бра-
та на смърть, и отецъ чадо, и ще ся
подигнѫтъ чада върхъ родители, и ще
13 гы умъртвятъ. И ще бѫдете ненавиждани
отъ всичкы заради мое-то име; а който
прѣтърпи до край, той ще спасенъ да
бѫде.
14 И кога видите мързость-тѫ на запу-
стѣніе-то, реченѫ-тѫ отъ пророка Да-
ніила, че стои дѣто не подобава: (кой-
то чете нека разумѣва;) тогази които
15 сѫ въ Іудеѭ да бѣгатъ по горы-тѣ: И
който е на кѫщѫ-тѫ на покрывъ-тъ, да
не слѣзва въ кѫщи, нито да влѣзва да
16 земе нѣщо отъ кѫщѫ-тѫ си: И който е
на нивѫ, да ся не връща назадъ да земе
17 дрехѫ-тѫ си. А горко на непразды-тѣ,
18 и на доящи-тѣ прѣзъ онѣзи дни. И мо-
лѣте ся да не бѫде бѣганіе-то ви зимѣ;
19 Защото *прѣзъ* онѣзи дни ще бѫде так-
вази скърбь, каквато не е была отъ на-
чало на созданіе-то което созтаде Богъ,
20 до нынѣ, нито ще бѫде. И ако Богъ не
бы скратилъ *онѣзи* дни, не бы ся изба-
вила ни една плъть; но заради избра-
ны-тѣ, които избра, скратилъ е дни-тѣ.
21 И тогази ако ви рече нѣкой: Ето тука
е Христосъ, *или*: Ето тамъ, не вѣрвайте.
22 Защото ще ся подигнѫтъ лъжехристи и
лъжепророци; и ще покажѫтъ знаменія
и чудеса, за да прѣльстятъ, ако е въз-
23 можно, и избраны-тѣ. А вы ся пазѣте:
24 ето, прѣдказахъ ви всичко. Но прѣзъ
онѣзи дни, слѣдъ онази скърбь, слън-
це-то ще потьмнѣе, и луна-та не ще да
25 даде свѣтеніе-то си; И звѣзды-тѣ отъ
небе-то ще слитатъ; и силы-тѣ които
26 сѫ въ небеса ще ся поколебаѭтъ. И то-
гази ще видятъ Сына человѣческаго че
иде на облацы съ голѣмѫ силѫ и славѫ.
27 И тогази ще проводи ангелы-тѣ си и ще
събере избраны-тѣ свои отъ четыри-тѣ
вѣтра, отъ край земѭ-тѫ до край не-
бе-то.
28 А отъ смоковницѫ-тѫ научѣте прит-
чѫ; когато вече вѣйкы-тѣ ѝ омекнѫтъ
и развыватъ листіе-тѣ *си*, знаете вече
29 че е близу лѣто-то. Така и вы, кога ви-
дите това че става, да знаете че е бли-
30 зу, на врата-та. Истинѫ ви казвамъ, че
нѣма да прѣмине този родъ, доклѣ не
31 бѫде всичко това. Небе-то и земя-та ще
прѣминѫтъ; но мои-тѣ думы нѣма да
32 прѣминѫтъ. А за онзи день и часъ ни-
кой не знае, нито ангели-тѣ, които сѫ
на небеса, нито Сынъ-тъ, тъкмо Отецъ.
33 Пазѣте ся, бдѣте и молѣте ся; защото
34 не знаете кога ще бѫде врѣме-то. *По-
неже това ще бѫде* както кога человѣкъ
нѣкой отиде на пѫть, и остави кѫщѫ-тѫ
си, и даде власть-тѫ на рабы-тѣ си, и
всякому неговѫ-тѫ му работѫ, и на вра-
35 тарь-тъ повелѣ да е буденъ. И тъй бѫ-
дѣте будни *и вы*: (защото не знаете ко-
га ще дойде господарь-тъ на кѫщѫ-тѫ,
вечерь-тѫ, или посрѣдъ нощь, или кога
36 пѣе пѣтель-тъ, или зарань-тѫ:) Да не
бы като дойде внезапно да вы намѣри
37 че спите. И това що казвамъ на васъ,
на всичкы *го* казвамъ: Будни бѫдѣте.

ГЛАВА 14.

1 А слѣдъ два дни бѣше пасха и бес-
квасни-тѣ *хлѣбове:* и търсѣхѫ първо-
священници-тѣ и книжници-тѣ какъ да
го уловятъ съ измамѫ, и да го убіѭтъ.
2 И думахѫ: Да не е въ праздникъ-тъ, за
да не стане мълва въ народъ-тъ.
3 И когато бѣше той въ Виѳаніѭ, въ
домъ-тъ на Симона прокаженаго, и сѣ-
дѣше на трѫпезѫ-тѫ, дойде една жена,
която имаше алавастръ съ миро нардо-
во, чисто и скапо; и като разби ала-
вастръ-тъ, излѣ *миро-то* на главѫ-тѫ му.
4 А имаше нѣкои, които негодувахѫ въ
себе си, и думахѫ: Защо станѫ таѧ па-
5 губа на миро-то? Защото можаше то да
ся продаде *за* повече отъ триста пѣня-
зи, и да ся раздадѫтъ на сиромасы-тѣ,
6 и роптаяхѫ на неѭ. Но Іисусъ рече:
Оставѣте ѭ; защо ѝ досаждате? добрѫ
7 работѫ стори на мене. Защото сирома-
сы-тѣ всякога имате съсъ себе си, и
когато щете можете да имъ сторите до-
8 бро; мене обаче всякога нѣмате. Това
което можаше тя го стори; прѣдвари да
помаже съ миро тѣло-то ми за погребе-
9 ніе. Истинѫ ви казвамъ: Дѣто че ся
проповѣда това евангеліе по всичкый-тъ
свѣтъ, и това което стори тя, ще ся
казва за споменъ нейнъ.
10 Тогазъ Іуда Искаріотскый, единъ отъ
дванадесеть-тѣ, отиде при първосвящен-
11 ницы-тѣ, да го прѣдаде тѣмъ. И тѣ като
чухѫ възрадвахѫ ся; и обѣщахѫ ся да
му дадѫтъ сребро; и търсѣше какъ да
го прѣдаде на сгодно врѣме.
12 И въ първый-тъ день на бесквасны-тѣ
хлѣбове, когато коляхѫ жьртвы за пас-
хѫ-тѫ, казватъ му ученици-тѣ му: Дѣ
щешь да идемъ и да приготвимъ да я-
13 дешь пасхѫ-тѫ? И проважда двама отъ
ученицы-тѣ си, и казва имъ: Идѣте въ
градъ-тъ; и ще вы срѣщне человѣкъ
който носи кърчагъ съ водѫ; идѣте слѣдъ
14 него. И дѣто влѣзе, речѣте на стопа-
нинъ-тъ на тази кѫщѫ: Учитель-тъ каз-
ва: Дѣ е виталница-та, дѣто ще ямъ
15 пасхѫ-тѫ съ ученицы-тѣ си? И той ще
вы посочи горницѫ голѣмѫ, постланѫ,
16 готовѫ; тамъ ни приготвѣте. И излѣзо-
хѫ ученици-тѣ му, и дойдохѫ въ градъ-тъ,
и намѣрихѫ както имъ рече, и пригот-
вихѫ пасхѫ-тѫ.
17 И като станѫ вечерь, дойде съ два-
18 надесеть-тѣ. И когато сѣдѣхѫ на трѫпе-
зѫ-тѫ и ядѣхѫ, рече Іисусъ: Истинѫ ви
казвамъ: Единъ отъ васъ ще мя прѣда-
19 де, който яде съ мене. А тѣ начнахѫ да
скърбятъ, и да му казватъ единъ по е-
динъ: Да ли *съмь* азъ? и другъ: Да ли
20 *съмь* азъ? А той отговори и рече имъ:
Единъ отъ дванадесеть-тѣ е, който за-
21 топява съ мене въ блюдо-то. Сынъ че-
ловѣческый отхожда, както е писано за
него; но тежко и горко на тогози че-
ловѣка, чрѣзъ когото Сынъ человѣче-
скый ся прѣдава; добрѣ бы было за то-
гози человѣка, ако не бѣ ся родилъ.
22 И когато ядѣхѫ, зѣ Іисусъ хлѣбъ, и
като благослови, прѣломи та имъ даде,
и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то
23 мое. И зѣ чашѫ-тѫ, благодари и даде
24 имъ; и пихѫ отъ неѭ всичкы. И рече
имъ: Тая е моя-та кръвь на новый-тъ
завѣтъ, която ся за мнозина излива;
25 Истинѫ ви казвамъ, че нѣма вече да піѭ
отъ плодъ-тъ на лозѫ-тѫ, до онзи день,
когато го піѭ ново въ царство-то Божіе.
26 И като испѣхѫ пѣснь, излѣзохѫ на го-
27 рѫ-тѫ Елеонскѫ. И казва имъ Іисусъ:
Всинца вы ще ся съблазните въ мене
тази нощь; защото е писано: "Ще по-
разѭ пастырь-тъ, и ще ся распрьснѫтъ
28 овцы-тѣ." Но подирь въскрьсеніе-то си
29 ще вы прѣдварѭ въ Галилеѭ. А Петръ
му рече: И всичкы ако ся съблазнятъ,
30 азъ обаче не. И казва му Іисусъ: Исти-
нѫ ти казвамъ, че днесь, тази нощь,
прѣди да пѣе пѣтель-тъ двашь, ты три
31 пѫти ще ся отречешь отъ мене. А той
още повече казваше: Ако стане нуждѫ
и да умрѫ съ тебе наедно, нѣма да ся
отрекѫ отъ тебе. Подобно казвахѫ и
всичкы-тѣ *другы*.
32 И идватъ на едно мѣсто което ся ка-
зваше Геѳсиманія; и казва на учени-

цы-тѣ си: Сѣдѣте тука, доклѣ ся азъ
33 помолѭ. И зема съсъ себе си Петра и
Іакова и Іоанна, и начнѫ да ся ужасава
34 и да тѫжи; И казва имъ: Прискърбна е
душа-та ми до смьрть; постойте тука, и
35 будни бѫдѣте. И щомъ позаминѫ малко,
паднѫ на земѭ-тѫ, и моляше ся, ако е
възможно да замине отъ него *този* часъ;
36 И думаше: Авва, Отче; на тебе е всичко
възможно; замини мя съ тѫзи чашѫ;
37 но не което азъ ищѫ, но което ты. Връща
ся и намѣрва гы заспали; и казва
на Петра: Симоне, спишь ли? не можѐ
38 ли единъ часъ да постоишь буденъ? Бдѣте
и молѣте ся, да не бы въ искушеніе
да влѣзете: духъ-тъ е бодръ, а плъть-та
39 немощна. И пакъ отиде та ся помоли,
40 и рече исто-то слово. И когато ся върнѫ,
намѣри гы пакъ заспали, защото очи-тѣ
имъ бѣхѫ отегнали, и не знаехѫ
що да му отговорятъ.
41 И идва третій пѫть и казва имъ: Спѣте
отъ сега и почивайте; доста е: дойде
часъ-тъ; ето, прѣдава ся Сынъ человѣческый
въ рѫцѣ-тѣ на грѣшницы-тѣ.
42 Станѣте, да идемъ; ето, този който мя
прѣдава ся приближи.
43 И тутакси, още като говорѣше, дойде
Іуда, който бѣше единъ отъ дванадесеть-тѣ,
и съ него народъ много съ ножове
и сопы, отъ първосвященницы-тѣ
44 и книжницы-тѣ и старѣйшины-тѣ. А този
който го прѣдаваше бѣше имъ далъ
знакъ, и реклъ: Когото цѣлунѫ, той е;
уловѣте го и заведѣте го съ припазваніе.
45 И когато дойде, тутакси пристѫпи при
него; и казва: Равви, Равви; и цѣлунѫ
46 го. И тѣ турихѫ на него рѫцѣ, и уло-
47 вихѫ го. А единъ отъ прѣдстоящы-тѣ
измъкнѫ ножъ-тъ *си*, и удари рабъ-тъ
първосвященниковъ, и отсѣче му ухо-то.
48 И отговори Іисусъ и рече имъ: Като
на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове
49 и сопы да мя уловите? Всякой день бѣхъ
при васъ въ храмъ-тъ и поучавахъ, и не
мя уловихте; но *това станѫ* за да ся
50 сбѫдѫтъ писанія-та. Тогазь го оставихѫ
51 всичкы и побѣгнахѫ. И слѣдваше го нѣкой
си момъкъ, обвитъ съ плащаницѫ по голо;
52 и уловихѫ го момци-тѣ. А той остави
плащаницѫ-тѫ, и побѣгнѫ отъ тѣхъ голъ.
53 И заведохѫ Іисуса при първосвященника;
и събиратъ ся при него всичкы-тѣ
първосвященници и старѣйшины-тѣ и
54 книжници-тѣ. И Петръ отъ далечь го послѣдвà
до вѫтрѣ въ дворъ-тъ на първосвященника,
и сѣдѣше наедно съсъ слу-
55 гы-тѣ и грѣяше ся при огнь-тъ. А първосвященници-тѣ
и всичкый-тъ съвѣтъ
търсѣхѫ свидѣтелство връхъ Іисуса да
56 го убіѭтъ, и не намѣрвахѫ; Защото мнозина
свидѣтелствувахѫ лъжы на него;
57 но свидѣтелства-та не бѣхѫ съгласны. И
станахѫ нѣкои и лъжесвидѣтелствувахѫ
58 връхъ него и казвахѫ: Ный го чухмы да
говори: Азъ ще разválѭ този храмъ направенъ
съ рѫкѫ, и въ три дни ще съ-
59 зидѭ другъ съ рѫкѫ не направенъ. Но
нито така бѣ съгласно свидѣтелство-то
60 имъ. И станѫ първосвященникъ-тъ на
срѣдъ, та попыта Іисуса и рече: Не отговаряшь
ли нищо? какво свидѣтелству-
61 ватъ тѣзи връхъ тебе? А той мълчеше,
и не отговори нищо. Пакъ го попыта
първосвященникъ-тъ и казваше му: Ты
ли си Христосъ, Сынъ-тъ на Благосло-
62 веннаго? А Іисусъ рече: Азъ сьмь; и
ще видите Сына человѣческаго че сѣди
отъ дѣсно на силѫ-тѫ, и че иде съ обла-
63 цы-тѣ небесны. Тогази първосвященникъ-тъ
раздра дрехы-тѣ си, и рече:
Каквѫ още потрѣбѫ имамы за свидѣтели?
64 Чухте богохулство-то; какъ ви ся види?
и всичкы-тѣ го осѫдихѫ че е повиненъ
65 на смьрть. И начнахѫ нѣкои да го заплюватъ,
и да прикрыватъ лице-то му, и
да го бѫхтатъ, и да му казватъ: Прореchи.
И слугы-тѣ го удряхѫ съ плѣсницы.
66 И когато бѣше Петръ долу въ дворъ-тъ,
идва една отъ слугыни-тѣ първосвящен-
67 никовы; И като видѣ Петра че ся грѣе,
погледнѫ го и рече: И ты бѣше съ Іи-
68 суса Назарянина. А той ся отрече, и
каза: Не знамъ, нито разбирамъ що казвашь
ты. И излѣзе вънъ на прѣдъ дворъ-тъ
69 и пѣтель-тъ попѣ. И слугыня-та като го
видѣ пакъ, начнѫ да казва на прѣдстоя-
70 щы-тѣ, че този е отъ тѣхъ. А той пакъ

ся отричаше. И слѣдъ малко, прѣдстоя-
щи-тѣ пакъ казваха на Петра: Наисти-
на отъ тѣхъ си; защото си Галилеянинъ,
71 и говореніе-то ти прилича. А той начна
да проклѣва и да ся кълне: Не зная то-
72 гозь человѣка, когото казвате. И пѣтель-тъ
попѣ вторый пать. И помена Петръ рѣчь-
та, която му рече Іисусъ: Че прѣди
пѣтель-тъ дваждь да пѣе, триждь ще ся
отречешь отъ мене. И начна да плаче.

ГЛАВА 15.

1 И завчасъ на сутринь-та съвѣтваха ся
първосвященници-тѣ съсъ старѣйшины-
тѣ и книжницы-тѣ, и всичкый съвѣтъ,
и вързаха Іисуса та *го* заведоха и прѣ-
2 дадоха *го* на Пилата. И попыта го Пи-
латъ: Ты ли си царь-тъ на Іудеи-тѣ? А
той отговори и рече му: Ты казвашь.
3 И обвиняваха го първосвященници-тѣ
4 много. А Пилатъ пакъ го попыта и ре-
че: Не отговаряшь ли нищо? вижъ,
5 колко свидѣтелствуватъ връхъ тебе. Но
Іисусъ пакъ не отговори нищо, така що-
то Пилатъ ся чудѣше.
6 А на праздникъ-тъ пущаше имъ по ед-
ного отъ запрѣны-тѣ, когото бы поис-
7 кали. А *тогази* бѣ запрѣнъ *нѣкой си* на
име Варавва, съ другы-тѣ размирницы,
които по размирица-та направиха убій-
8 ство. И народъ-тъ извыка, и начна да
ище *да стори Пилатъ* както имъ всяко-
9 га правѣше. А Пилатъ имъ отговори, и
рече: Ищете ли да ви пусна царь-тъ Іу-
10 дейскый? Понеже знаеше че отъ завистъ
11 го прѣдадоха първосвященници-тѣ. Но
първосвященници-тѣ нагласиха народъ-тъ
да ищатъ да имъ пусне по добрѣ Ва-
12 равва. И Пилатъ отговори пакъ и рече
имъ: Но що ищете да сторя *тогози* ко-
13 гото казвате царь Іудейскый? А тѣ пакъ
14 извыкаха: Распни го. А Пилатъ имъ каз-
ваше: Че какво зло е сторилъ? Но тѣ
15 по много извыкаха: Распни го. Тогазь
Пилатъ, понеже ищѣше да стори угодно-
то на народа, пусна имъ Варавва, а Іи-
суса като го би, прѣдаде го на распятіе.
16 И войни-тѣ го заведоха отвътрѣ
двоpъ-тъ, то есть въ прѣторія-та, и свы-
17 каха всичкый-тъ полкъ. И облѣкоха му
багрѣница, исплѣтоха и вѣнецъ отъ трь-
18 ніе и наложиха го на *главѫ-тѫ* му, И
начнаха да го поздравяватъ *и да каз-*
19 *ватъ:* Радуй ся, Царю Іудейскый! И
удряха го по глава-та съ тръсть, и за-
плюваха го; и колѣничаха, та му ся кла-
20 няха. И слѣдъ като му ся поругаха, съ-
блѣкоха му багрѣница-та и облѣкоха го
въ неговы-тѣ дрехы, и го изведоха вънъ,
21 да го распнатъ. И накарватъ нѣкого си
Симона Киринейца баща на Александра
и Руфа който минуваше, като си идѣше
отъ нива-та, да носи крьстъ-тъ му.
22 И завождатъ *Іисуса* на мѣсто-то Гол-
23 гоѳа, което ся тълкува Лобно мѣсто. И
даваха му да піе вино смѣсено съсъ смир-
24 на, но той не поѐ. И като го распна-
ха, сподѣлиха дрехы-тѣ му, и хвърлиха
25 жрѣбіе на тѣхъ, кой кое да земе. А бѣ
26 третій часъ, и го распнаха. И над-
писъ-тъ на обвиненіе-то му *бѣ* надпи-
27 санъ: ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКЫЙ. И съ не-
го распнаха двама разбойницы, едного
28 отъ дѣсно и едного отъ лѣво нему. И ся
испълни писаніе-то което казва: "И съ
29 беззаконны-тѣ ся вмѣни." И които ми-
нуваха отъ тамъ хуляха го, и кываха съ
главы, и казваха: Уха, ты който раз-
валяшь храмъ-тъ и въ три дни го съ-
30 зиждвашь, Спаси себе си, и слѣзь отъ
31 крьстъ-тъ. Подобно и първосвященници-
тѣ съ книжницы-тѣ присмиваха *му* ся
помежду си и думаха: Другы е избавилъ,
32 *а пакъ* себе си не може да избави. Хри-
стосъ царь-тъ Израилевъ нека слѣзе се-
га отъ крьстъ-тъ, да видимъ и да повѣр-
вамы. И распнѣти-тѣ съ него укоряваха
33 го. И като дойде шестый-тъ часъ, стана
тьма по всичка-та земя, до деветый-тъ
34 часъ. И по деветь-тѣ часа извыка Іисусъ
съ голѣмъ гласъ, и рече: "Елоі, Елоі,
лама савахѳани?" което ще ся рече:
"Боже мой, Боже мой, защо си мя оста-
35 вилъ?" И нѣкои отъ стоящы-тѣ тамъ,
36 като чуха, казваха: Ето, Илія выка. И
завтече ся единъ, и напълни гѫба съ о-
цетъ, и обви я на тръсть, та му даваше

да піе, и казваше: Оставѣте да видимъ
да ли ще дойде Илія да го снеме.
37 А Іисусъ като издаде гласъ голѣмъ,
38 издъхнѫ. И завѣса-та на храмъ-тъ ся
39 раздра на двѣ, отъ горѣ до долу. А ка-
то видѣ стотникъ-тъ, който стоеше сре-
щѫ него, че като извыка така, издъхнѫ,
рече: Наистинѫ този человѣкъ бѣше
40 Сынъ Божій. Имаше още и жены които
гледахѫ отъ далечь, между които бѣ и
Марія Магдалина, и Марія майка-та на
Іакова малаго и на Іосія, и Саломія;
41 Които, и когато бѣше *Іисусъ* въ Гали-
леѭ, слѣдвахѫ го, и слугувахѫ му; и
другы много, които бѣхѫ възлѣзли съ
него въ Іерусалимъ.
42 И когато вече станѫ вечерь, (защото
бѣше петъкъ, сирѣчь срещѫ сѫббота:)
43 Дойде Іосифъ отъ Аримаѳея, почтенъ *е-
динъ* съвѣтникъ, който и той ожидаше
царство-то Божіе; и дрьзнѫ, та влѣзе
при Пилата, и поиска тѣло-то Іисусово.
44 А Пилатъ ся почуди да ли е вече умрѣлъ;
и повыка стотникъ-тъ, та го попыта, от-
45 колѣ ли е умрѣлъ. И като ся научи отъ
46 стотника, подари тѣло-то Іосифу. И той
купи плащаницѫ, и снѣ го, та го обви съ
плащаницѫ-тѫ; и положи го въ гробъ,
който бѣ изсѣченъ отъ камыкъ, и при-
вали камыкъ надъ врата-та на гробъ-тъ.
47 А Марія Магдалина и Марія *майка-та*
Іосіева гледахѫ дѣ го полагахѫ.

ГЛАВА 16.

1 И като ся минѫ сѫббота-та, Марія Маг-
далина и Марія *майка-та* Іаковова и
Саломія купихѫ ароматы, за да дойдѫтъ
2 и да го помажѫтъ. И много рано въ пър-
вый-тъ *день* на седмицѫ-тѫ идватъ на
3 гробъ-тъ, когато изгрѣя слънце-то. И
казвахѫ си помежду си: Кой ще ни отва-
ли камыкъ-тъ отъ врата-та на гробъ-тъ?
4 И като погледнахѫ, видѣхѫ че камыкъ-тъ
бѣ отваленъ; защото бѣше твърдѣ го-
5 лѣмъ. И като влѣзохѫ въ гробъ-тъ, видѣ-
хѫ едного юношѫ че сѣдѣше отъ дѣсно,
облѣченъ въ бѣлѫ одеждѫ; и ужасихѫ
6 ся. А той имъ казва: Недѣйте ся ужа-
сава: Іисуса търсите Назарянина распѣ-
таго; въскрьснѫ, не е тука; ето мѣсто-
7 то дѣто го положихѫ. Но идѣте, кажѣте
на ученицы-тѣ му и на Петра, че отива
прѣди васъ въ Галилеѭ; тамъ ще го ви-
8 дите, както ви рече. И *тѣ* излѣзохѫ
скоро, и побѣгнахѫ отъ гробъ-тъ; понеже
трепетъ и ужасъ бѣше гы обзѣлъ; и не
рекохѫ никому нищо; защото ся боехѫ.
9 И като въскрьснѫ рано въ първый-тъ
день на седмицѫ-тѫ, яви ся най първо
на Маріѭ Магдалинѫ, отъ коѭто бѣ ис-
10 пѫдилъ седмь бѣсове. Тя отиде та извѣ-
сти на тыя които бѣхѫ съ него, когато
11 жалѣяхѫ и плачахѫ. И тѣ като чухѫ че е
живъ и че го е видѣла, не хванахѫ вѣрѫ.
12 Слѣдъ това яви ся въ другъ образъ на
двамина отъ тѣхъ, когато вървѣхѫ и о-
13 тивахѫ на село. И тѣ отидохѫ та извѣ-
стихѫ на другы-тѣ; но нито тѣмъ хва-
нахѫ вѣрѫ.
14 Послѣ ся яви на единадесеть-тѣ кога-
то бѣхѫ на трапезѫ-тѫ, и укори *гы* за
невѣрство-то и жестокосьрдечіе-то имъ,
защото не хванахѫ вѣрѫ на тѣзи които
15 го видѣхѫ въскрьсналъ. И рече имъ: И-
дѣте по всичкый-тъ свѣтъ, и проповѣ-
16 дайте евангеліе-то на всякѫ тварь. Кой-
то повѣрва, и ся крьсти, спасенъ ще
бѫде; а който не повѣрва ще бѫде осѫ-
17 денъ. И на тѣзи които повѣрватъ ще имъ
послѣдватъ тія знаменія; съ мое-то име
бѣсове ще испѫждатъ; новы языцы ще
18 говорятъ: Зміи ще хващатъ; и ако нѣ-
що смъртно испіѭтъ, нѣма да гы повредѣ-
ди; на болестны ще възложѫтъ рѫцѣ и
тѣ ще бѫдѫтъ здрави.
19 И тъй Господь, слѣдъ като имъ говорѝ,
възнесе ся на небе-то и сѣднѫ отъ дѣсно
20 на Бога. А тѣ излѣзохѫ и проповѣдвахѫ
на всякадѣ, като сѫдѣйствуваше Гос-
подь, и подтвърдяваше слово-то *си* съсъ
знаменія-та които слѣдвахѫ. Аминь.

ЕВАНГЕЛІЕ ОТЪ ЛУКѪ.

ГЛАВА 1.

1 Понеже мнозина прѣдпріехѫ да съчи-
нятъ повѣсть за съвършено извѣстны-тѣ
2 намъ събытія, Както ни гы прѣдадохѫ
онѣзи които отъ начало сѫ были оче-
3 видци и служители на слово-то, Видѣ ми
ся благословно и менѣ, който изслѣд-
вахъ подробно всичко отъ начало, да ти
пишѫ наредъ *за това*, честитый Ѳеофи-
4 ле, За да познаешь твърдо-то основаніе
на това ученіе, въ което си поучаванъ.
5 Въ дни-тѣ на Ирода царя Іудейскаго
имаше нѣкой си священникъ отъ четѫ-тѫ
Авіевѫ, на име Захарія; и жена му отъ
дъщери-тѣ Аароновы, и име-то ѝ Ели-
6 саветь. Тѣ и двама-та бѣхѫ праведни
прѣдъ Бога, и ходѣхѫ беспорочно въ
всичкы-тѣ заповѣди и постановленія Го-
7 сподни. И нѣмахѫ чадо, понеже Елиса-
веть бѣ неплодна, а и двама-та бѣхѫ за-
8 маторѣли въ възрастъ-тъ си. И като свя-
щенствуваше той прѣдъ Бога въ редъ-тъ
9 на четѫ-тѫ си, По обычаю на священ-
ство-то падпѫ жрѣбіе нему да влѣзе въ
10 храмъ-тъ Господень и да покади: И въ
часъ-тъ на каденіе-то всичко-то множе-
ство на народа отъ вънъ бѣше на молбѫ.
11 И яви му ся ангелъ Господень стоящъ
12 отъ дѣсно на кадилный-тъ олтарь. И За-
харія като *го* видѣ, смути ся, и страхъ
13 нападнѫ на него. И рече му ангелъ-тъ:
Не бой ся, Захаріе; защото послуша ти
ся молба-та; и жена ти Елисаветь ще
ти роди сынъ и ще му наречешь име-то
14 Іоаннъ. И ще ти бѫде радость и весе-
ліе, и мнозина ще ся възрадватъ за не-
15 гово-то рожденіе. Защото ще бѫде ве-
ликъ прѣдъ Бога; и вино и сикерѫ нѣ-
ма да піе; и ще ся испълни съ Духа
Святаго още отъ утробѫ-тѫ на майкѫ си.
16 И ще възвърне мнозина отъ синове-тѣ
Израилевы къмъ Господа тѣхнаго Бога.
17 И той ще прѣдиде прѣдъ него въ духъ и
силѫ Иліинѫ, за да възвърне сърдца-та на
бащы-тѣ къмъ чада-та, и непокорны-тѣ
къмъ мѫдруваніе-то на праведны-тѣ; за
да приготви Господу народъ прѣдраспо-
18 ложенъ. И рече Захарія на ангелъ-тъ:
По какво ще познаѭ това? защото азъ
сьмь старъ, и жена ми заматорѣла въ
19 дни-тѣ си. А отговори ангелъ-тъ и ре-
че му: Азъ сьмь Гавріилъ, който прѣд-
стоѭ прѣдъ Бога; и проводенъ сьмь да
20 ти говорѭ, и да ти благовѣстѭ това. И
ето, ще мълчишь и не ще можешь да
говоришь, до день-тъ въ който ще бѫде
това, защото не хванѫ вѣрѫ на думы-тѣ
ми, които ще ся сбѫдатъ на врѣме-то
21 си. И народъ-тъ чакаше Захаріѭ; и чу-
22 дѣхѫ ся че ся бавѣше въ храмъ-тъ. А
когато излѣзе, не можаше да имъ про-
дума, и разумѣхѫ че е видѣніе видѣлъ
въ храмъ-тъ, и той имъ кываше, и оста-
23 ваше нѣмъ. И като ся испълнихѫ дни-тѣ
24 на службѫ-тѫ му, отиде у дома си. А
слѣдъ тыя дни зачнѫ жена му Елисаветь,
25 и таеше ся петь мѣсеца, и думаше: Така
ми стори Господь въ дни-тѣ въ които
пригледнѫ да отнеме укоръ-тъ ми измеж-
ду человѣцы-тѣ.
26 А въ шестый-тъ мѣсецъ проводенъ бѣ
ангелъ Гавріилъ отъ Бога въ градъ Га-
лилейскый, на който име-то е Назаретъ,
27 При еднѫ дѣвицѫ сгоденѫ за мѫжъ на
име Іосифъ, отъ домъ-тъ Давидовъ, а и-
28 ме-то на дѣвицѫ-тѫ Маріамъ. И като
влѣзе ангелъ-тъ при неѭ, рече: Радуй

ся благодатная; Господь е съ тебе; бла-
29 гословена си ты между жены-тѣ. А тя
щомъ *го* видѣ смути ся отъ дума-та му,
и размышляваше, какво ще бѫде това
30 поздравеніе. И рече ѝ ангелъ-тъ: Не
бой ся, Маріамь; защото си намѣрила
31 благодать у Бога. И ето ще зачнешь въ
утробѫ-тѫ си и ще родишь сынъ, и ще
32 наречешь име-то му ІИСУСЪ. Той ще
бѫде великъ, и Сынъ на Вышняго ще
ся нарече; и ще му даде Господь Богъ
33 прѣстолъ-тъ на отца му Давида; И ще
царува надъ домъ-тъ Іакововъ въ вѣкы,
34 и царство-то му не ще да има край. И
рече Маріамь на ангелъ-тъ: Какъ ще бѫ-
35 де това, понеже мѫжъ не знаѭ? И от-
говори ангелъ-тъ, и рече ѝ: Духъ Свя-
тый ще дойде върху ти, и сила на Выш-
няго ще тя осѣни; за това и свято-то
което ся ражда отъ тебе, Сынъ Божій
36 ще ся нарече. И ето твоя-та сродница
Елисаветь, и тя въ старины-тѣ си зачнѫ
сынъ, и този е шестый мѣсецъ за неѭ,
37 която ся неплодна казваше; Защото нѣ-
38 ма у Бога невъзможно нѣщо. И рече
Маріамь: Ето рабыня-та Господня, не-
ка ми бѫде по твоѭ-тѫ думѫ. И отиде
си отъ неѭ ангелъ-тъ.

39 И станѫ Маріамь прѣзъ тѣзи дни, та
отиде бързомъ къмъ планинскѫ-тѫ стра-
40 нѫ въ градъ Іудовъ. И влѣзе въ домъ-тъ
41 Захаріинъ и поздрави Елисаветь. И щомъ
чу Елисаветь поздравеніе-то Маріино,
възыгра младенецъ-тъ въ утробѫ-тѫ ѝ, и
испълни ся Елисаветь съ Духа Святаго;
42 И възгласи съ гласъ голѣмъ и рече:
Благословена ты въ жены-тѣ, и благо-
словенъ плодъ-тъ на твоѭ-тѫ утробѫ.
43 И отъ кѫдѣ ми е това, да дойде при ме-
44 не майка-та на Господа моего? Защото
ето, щомъ дойде гласъ-тъ на поздраве-
ніе-то ти въ уши-тѣ ми, възыгра радо-
45 стно младенецъ-тъ въ утробѫ-тѫ ми. И
блажена която е повѣрвала, че ще ся
сбѫде речено-то ѝ отъ Господа.

46 И рече Маріамь: Величае душа-та ми
47 Господа, И възрадва ся духъ-тъ ми въ
48 Бога Спасителя моего. Защото приглeда
на смиреніе-то на рабынѭ-тѫ си, и ето,
отъ нынѣ ще мя ублажавать всичкы-тѣ
49 родове. Защото Силный-тъ ми створи ве-
50 личіе, и свято е негово-то име. И него-
ва-та милость е отъ родъ въ родъ върхъ
51 тѣзи които му ся боять. Сътвори силѫ
съсъ своѭ-тѫ мышцѫ; распръснѫ гордѣ-
ливы-тѣ съ мысли-тѣ на сърдце-то имъ.
52 Свали силны-тѣ отъ прѣстолы-тѣ *имъ*,
53 и въздигнѫ смирены-тѣ. Гладны-тѣ ис-
пълни съ добрины, а богаты-тѣ отпрати
54 празны. Помогнѫ на Израиля свой-тъ
55 рабъ, като помена милость-тѫ *си*, (Как-
то говори на отцы-тѣ ни,) на Авраама
56 и на сѣме-то негово до вѣка. И сѣдѣ
Маріамь съ неѭ до три мѣсеца; и ся
върнѫ у дома си.

57 А на Елисаветь ся испълни врѣме-то
58 ѝ да роди; и роди сынъ. И чухѫ съсѣ-
ди-тѣ и роднины-тѣ ѝ, че е възвеличилъ
Господь своѭ-тѫ къмъ неѭ милость, и
59 радвахѫ ся съ неѭ. И въ осмый-тъ день
дойдохѫ да обрѣжать дѣте-то, и нари-
чахѫ го, по бащино-то му име, Захарія.
60 И отговори майка му и рече: Не, но ще
61 ся нарече Іоаннъ. И рокохѫ ѝ: Че ни-
кой нѣма въ родъ-тъ ти, който да ся на-
62 рича съ това име. И кывахѫ на бащѫ му
63 какъ бы искалъ той да го нарече. А *той*
поиска дъсчицѫ, и написа тѣзи думы:
64 Іоаннъ е име-то му. И почудихѫ ся всич-
кы. И тозь часъ ся отворихѫ уста-та му
и языкъ-тъ му; и говорѣше и благосла-
65 вяше Бога. И нападнѫ страхъ на всич-
кы-тѣ имъ съсѣды, и по всичкѫ-тѫ пла-
нинскѫ странѫ на Іудеѭ приказваше ся
66 за всичко това. И всичкы които чухѫ
турихѫ това на сърдце-то си и казвахѫ:
Какво ли ще бѫде това отроче? И рѫ-
ка-та Господня бѣше съ него.

67 И отецъ му Захарія испълни ся Ду-
хомъ Святымъ; и пророкува и рече:
68 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ,
защото посѣти и створи избавленіе на
69 свой-тъ народъ. И въздигнѫ намъ рогъ
на спасеніе въ домъ-тъ на Давида раба
70 своего, (Както говорѝ чрѣзъ уста-та на
71 святы-тѣ свои отъ вѣка пророцы), Осво-
божденіе отъ врагове-тѣ нашы, и отъ
рѫка-тѫ на всичкы които ны ненавиж-

72 дать, Да стори милость съ отцы-тѣ на-
ши, и да помене святый-тъ свой завѣтъ,
73 Клѣтва-тѫ, съ коѭ-то ся заклѣ на отца
74 ни Авраама, да даде намъ, Освободены
отъ рѫкѫ-тѫ на врагове-тѣ наши, да му
75 служимъ безъ страхъ, Въ святость и
правдѫ прѣдъ него прѣзъ всичкы-тѣ дни
76 на животъ-тъ си. И ты, отроче, пророкъ
на Вышняго ще ся наречешь; защото
ще прѣдидешь прѣдъ лице-то Господне,
77 да приготвишь пѫтища-та му; За да да-
дешь на неговый-тъ народъ да познаѭтъ
спасеніе, чрѣзъ прощаваніе на грѣхове-
78 тѣ имъ, За милосердіе-то на милость-тѫ
на Бога нашего съ коѭто ны посѣти зо-
79 ра отъ высотѫ-тѫ, Да осіае сѣдящы-тѣ въ
тьмнинѫ и въ сѣнкѫ смьртнѫ, така щото
да управи нозѣ-тѣ ни въ пѫть на миръ.
80 А дѣте-то растѣше и укрѣпяваше ся
духомъ, и въ пустыни-тѣ бѣше до день-тъ
на явленіе-то си на Израиля.

ГЛАВА 2.

1 А прѣзъ онѣзи дни излѣзе заповѣдь отъ
Кесаря Августа да ся напише всичка все-
2 ленная. Това написаніе станѫ пьрво ко-
3 гато Киринiй владѣяше Сиріѭ. И идѣхѫ
всичкы да ся написватъ, всякой въ свой-тъ
4 си градъ. А възлѣзе и Іосифъ отъ Гали-
леѭ, отъ градъ-тъ Назаретъ, въ Іудеѭ,
въ градъ-тъ Давидовъ, който ся нарича
Виѳлеемъ, (понеже той бѣше отъ домъ-тъ
5 и родъ-тъ Давидовъ,) Да ся напише съ
Маріамъ обрученѫ-тѫ нему женѫ, която
6 бѣше непразна. И когато бѣхѫ тѣ тамъ,
7 испълнихѫ ся дни-тѣ ѝ да роди; И роди
Сына своего първородниго, и пови го,
и положи го въ яслы-тѣ; защото нѣма-
ше мѣсто за тѣхъ въ гостилницѫ-тѫ.
8 И по онѣзи мѣста имаше овчари които
нощуваxѫ на поле-то, и вардѣхѫ стражѫ
9 прѣзъ нощь за стадо-то си. И ето, ан-
гелъ Господень застанѫ между тѣхъ, и
слава Господня гы осія, и уплашихѫ ся
10 съсъ страхъ голѣмъ. И рече имъ ан-
гелъ-тъ: Не бойте ся, защото ето бла-
вѣствувамъ ви радость голѣмѫ, която ще
11 бѫде на всичкы-тѣ людіе. Защото днесь
ся роди вамъ, въ градъ-тъ Давидовъ, Спа-
12 ситель, който е Христосъ Господь. И
това *ще бѫде* вамъ знаменіе: Ще намѣ-
рите младенецъ повитъ, сложенъ въ яслы-
13 тѣ. И внезапно съ ангелъ-тъ наедно на-
мѣри ся множество войска небесна, кои-
14 то хвалѣхѫ Бога и говорѣхѫ: Слава въ
вышнихъ Богу, и на земѭ-тѫ миръ, въ
15 человѣцы-тѣ благоволеніе. И щомъ си
отидохѫ ангели-тѣ отъ тѣхъ на небе-то,
человѣцы-тѣ, *сирѣчь* овчари-тѣ, рекохѫ
си единъ на другъ: Да идемъ прочее до
Виѳлеемъ и да видимъ това що е станѫ-
16 ло, което Господь ни изяви. И дойдохѫ
на бързо, и намѣрихѫ Маріамь и Іосифа,
и младенецъ-тъ че лѣжеше въ яслы-тѣ.
17 И като видѣхѫ, расказахѫ рѣчи-тѣ що
18 имъ ся рекохѫ за това дѣте. И всичкы
които чухѫ почудихѫ ся за това което
19 овчари-тѣ имъ казахѫ. А Маріамь съхра-
няваше всичкы тѣзи рѣчи, и размышля-
20 ваше *за тѣхъ* въ сърдце-то си. И върнахѫ
ся овчари-тѣ, хвалящe и славящe
Бога, за всичко що чухѫ и видѣхѫ, спо-
редъ както имъ ся бѣ рекло.
21 И като ся испълнихѫ осмь дни за да
обрѣжѫтъ дѣте-то, нарекохѫ му име-то
Інсусъ, наречено-то отъ ангела прѣди
негово-то зачатіе въ утробѫ-тѫ.
22 И като ся испълнихѫ дни-тѣ за очи-
щеніе-то нейно, по законъ-тъ Моисеевъ,
занесохѫ го въ Іерусалимъ, да го прѣд-
23 ставятъ прѣдъ Господа, Както е писано
въ законъ-тъ Господень, че всакой мла-
денецъ отъ мѫжкый полъ който отваря
ложесна, святъ на Господа ще ся наре-
24 че; И да принесѫтъ жьртвѫ, споредъ
реченo-то въ законъ-тъ Господень, „Двѣ
гъргорицы, или двѣ гълѫбчета.„
25 И ето, имаше *нѣкой си* человѣкъ въ
Іерусалимъ, на име Симеонъ; и този че-
ловѣкъ *бѣше* праведенъ и благочестивъ,
и чакаше утѣшеніе-то на Израиля; и
26 Духъ Святый бѣ на него. И открыто бѣ
нему отъ Духа Святаго, че нѣмаше да
види смьрть прѣди да види Христа Гос-
27 подня. И дойде по *внушеніе-то на* Духа
въ храмъ-тъ; и когато родители-тѣ вне-
сохѫ отроче-то Іисуса, да сторятъ за

28 него по обычаю на законъ-тъ, Той го
пріе на рацѣ-тѣ си, и благослови Бога и
29 рече: Нынѣ отпущашь рабъ-тъ си, Вла-
дыко, споредъ рѣчь-тѫ си, съ миромъ;
30 Защото видѣхѫ очи-тѣ ми твое-то спа-
31 сеніе, Което си приготвилъ прѣдъ лице-
32 то на всичкы-тѣ народы; Свѣтлина за
просвѣщеніе на язычницы-тѣ, и слава
33 на твой-тъ народъ Израиль. А Іосифъ и
майка му чудѣхѫ ся за това що ся каз-
34 ваше за него. И благослови гы Симеонъ,
и рече на майкѫ му Маріамь: Ето този
лѣжи за паданіе и за въставаніе на мно-
зина въ Израиль, и бѣлѣгъ за противо-
35 рѣчіе; А на самѫ тебе мечъ ще проник-
не душѫ-тѫ ти; за да ся открыѭтъ по-
мышленія-та на много сьрдца.

36 Имаше и *нѣкоя си* Анна пророчица,
дъщеря Фануилева отъ племе-то Асиро-
во; тя бѣше на възрасть много остарѣла,
и живѣла бѣ съ мѫжа си седмь годины
37 отъ дѣвство-то си; И тя бѣше вдовица
като на осмдесеть и четыри годины, коя-
то не ся отдалечаваше отъ храмъ-тъ дѣ-
то нощя и деня служаше *Богу* въ постъ
38 и молитвѫ. И тя като пристѫпи въ исто-
то врѣме, славословѣше Бога, и говорѣ-
ше за него на всичкы които ожидахѫ ис-
39 купленіе-то въ Іерусалимъ. И като свьр-
шихѫ всичко споредъ законъ-тъ Гос-
подень, върнахѫ ся въ Галилеѭ, въ
40 градъ-тъ си Назаретъ. А дѣте-то растѣ-
ше и укрѣпяваше ся духомъ, и ся ис-
пълняше съ мѫдрость; и благодать Бо-
жія бѣ на него.

41 И ходѣхѫ родители-тѣ му всякѫ годи-
нѫ въ Іерусалимъ за праздникъ-тъ на
42 пасхѫ-тѫ. И когато станѫ той на двана-
десеть годины, като възлѣзохѫ по обы-
43 чаю въ Іерусалимъ за праздникъ-тъ, И
като искарахѫ дни-тѣ *на праздникъ-тъ*,
и ся връщахѫ, дѣте-то Іисусъ остана
назадъ въ Іерусалимъ; и не усѣти Іосифъ
44 и майка му. И понеже мысляхѫ да е съ
дружина-та, изминахѫ единъ день пѫть,
и търсѣхѫ го между роднины-тѣ и по-
45 знаницы-тѣ *си*; И като го не намѣри-
хѫ, върнахѫ ся въ Іерусалимъ да го тър-
46 сятъ: И слѣдъ три дни намѣрихѫ го въ
храмъ-тъ сѣднѫлъ между учители-тѣ, та гы
47 слушаше и попытваше гы. И всичкы кои-
то го чувахѫ удивявахѫ ся на разумъ-тъ
48 и на отговоры-тѣ му. И като го видѣхѫ,
смаяхѫ ся: и рече му майка му: Сынко,
що ни стори така? Ето баща ти и азъ
49 много оскърбени тя търсихмы. И рече
имъ: Защо да мя търсите? не знаете ли,
че трѣбва да сьмь въ това което прина-
50 длежи на Отца ми. А тѣ не разумѣхѫ
51 рѣчь-тѫ, която имъ рече. И слѣзе съ
тѣхъ и дойде въ Назаретъ; и покорява-
ше имъ ся. А майка му съхраняваше
всичкы тѣзи нѣща въ сьрдце-то си.

52 А Іисусъ успѣваше въ мѫдрость, и
възрасть, и благодать прѣдъ Бога и че-
ловѣцы-тѣ.

ГЛАВА 3.

1 А въ петнадесетѫ-тѫ годинѫ на вла-
дѣніе-то на Тиверія Кесаря, когато Пон-
тійскый Пилатъ бѣ управитель на Іудеѭ,
а Иродъ четверовластникъ въ Галилеѭ,
и Филиппъ братъ му четверовластникъ въ
Итуреѭ и въ Трахонитскѫ-тѫ странѫ, и
Лисаній четверовластникъ въ Авилиніѭ,
2 Въ врѣме-то на Архіереи-тѣ Аннѫ и
Каіафѫ, слово Божіе быде къмъ Іоанна
3 сына Захаріина, въ пустынѭ-тѫ: И дой-
де по всичкѫ-тѫ странѫ около Іорданъ,
та проповѣдваше крьщеніе-то на покая-
4 ніе за прощаваніе на грѣхове-тѣ. Как-
то е писано въ книгѫ-тѫ на думы-тѣ на
Исаіѭ пророка, който казва: "Гласъ на
единого, който выка въ пустынѭ-тѫ; При-
готвѣте пѫть-тъ Господень, правы пра-
5 вѣте неговы-тѣ пѫтекы. Всяка долчина
ще ся напълни, и всяка гора и хълмъ ще
ся снижи, и криволицы-тѣ ще станѫтъ
6 правы, и неравны-тѣ пѫтища гладкы; И
всяка плъть ще види спасеніе-то Божіе."
7 И тъй говорѣше на народы-тѣ които и-
дѣхѫ да ся крьстятъ отъ него: Рожбы е-
хиднины, кой ви обади да побѣгнете отъ
8 бѫдѫщій-тъ гнѣвъ? Сторѣте прочее пло-
дове достойны на покаяніе-то; и не нач-
нувайте да думате въ себе си: Отца и-
мамы Авраама; защото казвамъ ви, че

Богъ може отъ тѣзи каменіе да въздигне
9 чада Аврааму. А и сѣкыра-та вече лѣ-
жи при коренъ-тъ на дрьвета-та; и тъй
всяко дьрво което не прави добръ плодъ,
отсича ся и въ огнь ся хвьрля.
10 И пытахѫ го народи-тѣ, и говорѣхѫ:
11 Прочее що да правимъ? А той отгово-
ри и рече имъ: Който има двѣ дрехы
нека даде на тогози който нѣма; и кой-
12 то има храня нека прави такожде. Дой-
дохѫ и мытари да ся крьстятъ, и рекохѫ
13 му: Учителю, що да правимъ? И той
имъ рече: Не събирайте нищо повече
14 отъ това що ви е заповѣдано. Пытахѫ
го и военни-тѣ, и говорѣхѫ: И ный що
да правимъ? И рече имъ: Не правѣте
никому насилство, нито оклеветявайте:
и доволни бѫдѣте съсъ заплаты-тѣ си.
15 И като очакваше народъ-тъ, и размы-
шлявахѫ всичкы въ сьрдца-та си за Іо-
16 анна, Да не бы той да е Христосъ? От-
говори Іоаннъ на всичкы, и рече: Азъ
вы крьщавамъ съ водѫ; но иде по сил-
ный-тъ отъ мене, комуто не сьмь до-
стоинъ да развьржѫ ремыкъ-тъ на обу-
ща-та му; той ще вы крьсти съ Духа
17 Святаго и съ огнь: Комуто лопата-та е
въ рѫкѫ-тѫ му, и ще отрѣби гумно-то
си, и ще събере пшеницѫ-тѫ въ житни-
цѫ-тѫ си; а плѣвѫ-тѫ ще изгори въ огнь
18 неугасимъ. И съ много другы поученія
19 благовѣствуваше той на народа. А Иродъ
четверовластникъ-тъ като ся изобличa-
ваше отъ него за Иродіадѫ женѫ-тѫ на
брата си Филиппа, и за всичкы-тѣ *дру-*
20 *гы* злины що бѣ сторилъ Иродъ, Надъ
всичко друго приложи и това, и затво-
ри Іоанна въ тьмницѫ.
21 И като ся крьсти всичкый народъ, ко-
гато ся крьсти и Іисусъ и ся моляше,
22 отвори ся небе-то, И слѣзе Духъ Свя-
тый въ тѣлесенъ видъ, като гълабъ,
вьрхъ него; и гласъ быде отъ небе-то,
който казваше: Ты си Сынъ мой възлю-
бленый; въ тебе благоволихъ.
23 И самъ Іисусъ начинуваше да е около
тридесеть годины; споредъ както го
мнѣхѫ бѣше сынъ на Іосифа, *който бѣ*
24 *сынъ* Иліевъ, *А Илій* Матѳатовъ, *а Мат-*
ѳатъ Левіинъ, *а Левій* Мелхіинъ, *а Мел-*
25 *хій* Іаннаевъ, *а Іанна* Іосифовъ, *А Іо-*
сифъ Маттаѳіевъ, *а Маттаѳія* Амосовъ,
а Амосъ Наумовъ, *а Наумъ* Есліевъ, *а*
26 *Еслій* Нагтеевъ, *А Нагтей* Мааѳовъ, *а*
Мааѳъ Маттаѳіевъ, *а Маттаѳія* Семеі-
евъ, *а Семей* Іосифовъ, *а Іосифъ* Іудинъ,
27 *А Іуда* Іоаннановъ, *а Іоаннанъ* Рисаевъ,
а Риса Зоровавелевъ, *а Зоровавель* Са-
28 лаѳіилевъ, *а Салаѳіилъ* Ниріевъ, *А Ни-*
рій Мелхіевъ, *а Мелхій* Аддіевъ, *а Ад-*
дій Косамовъ, *а Косамъ* Елмодамовъ, *а*
29 *Елмодамъ* Ировъ, *А Иръ* Іосіевъ, *а Іо-*
сій Еліезеровъ, *а Еліезеръ* Іоримовъ, *а*
Іоримъ Матѳатовъ, *а Матѳатъ* Левіинъ,
30 *А Левій* Симеоновъ, *а Симеонъ* Іудинъ,
а Іуда Іосифовъ, *а Іосифъ* Іонановъ, *а*
31 *Іонанъ* Еліакимовъ, *А Еліакимъ* Мелеа-
евъ, *а Мелеа* Маинановъ, *а Маинанъ*
Маттаѳаевъ, *а Маттаѳа* Наѳановъ, *а*
32 *Наѳанъ* Давидовъ, *А Давидъ* Іессеевъ,
а Іессей Овидовъ, *а Овидъ* Воозовъ, *а*
Воозъ Салмоновъ, *а Салмонъ* Наассо-
33 новъ, *А Наассонъ* Аминадавовъ, *а Ами-*
надавъ Арамовъ, *а Арамъ* Есромовъ, *а*
34 *Есромъ* Фаресовъ, *а Фаресъ* Іудинъ, *А*
Іуда Іакововъ, *а Іаковъ* Исааковъ, *а И-*
саакъ Авраамовъ, *а Авраамъ* Ѳаринъ, *а*
35 *Ѳара* Нахоровъ, *А Нахоръ* Серуховъ, *а*
Серухъ Рагавовъ, *а Рагавъ* Фалековъ, *а*
36 *Фалекъ* Еверовъ, *а Еверъ* Салаевъ, *А*
Сала Каинановъ, *а Каинанъ* Арфакса-
довъ, *а Арфаксадъ* Симовъ, *а Симъ* Но-
37 евъ, *а Ное* Ламеховъ, *А Ламехъ* Маѳу-
саловъ, *а Маѳусалъ* Еноховъ, *а Енохъ*
Іаредовъ, *а Іаредъ* Малелеиловъ, *а Ма-*
38 *лелеилъ* Каинановъ, *А Каинанъ* Еносовъ,
а Еносъ Сиѳовъ, *а Сиѳъ* Адамовъ, *а А-*
дамъ Божій.

ГЛАВА 4.

1 А Іисусъ пъленъ съ Духа Святаго вър-
нѫ ся отъ Іорданъ, и отведенъ быде Ду-
2 хомъ въ пустынѭ-тѫ, *И тамъ бѣше* че-
тыридесеть дни искушаванъ отъ діавола:
и не яде нищо прѣзъ тѣзи дни: и като
3 ся изминахѫ тѣ, напоконъ огладнѣ. И
рече му діаволъ-тъ: Ако си Сынъ Божій,

4 речи на този камыкъ да стане хлѣбъ. И
отговори му Іисусъ и рече: Писано е, че
"не само съ хлѣбъ ще бѫде живъ чело-
5 вѣкъ, но съсъ всяко слово Божіе." И
като го възведе діаволъ-тъ на едны пла-
нинѫ высокѫ, показа му всичкы-тѣ цар-
ства на вселеннѫѭ въ еднѫ минутѫ врѣ-
6 ме. И рече му діаволъ-тъ: Тебѣ ще дамъ
всичкѫ-тѫ тѫзи власть и славѫ-тѫ имъ;
защото е менѣ прѣдадена, и давамъ ѭ
7 комуто щѫ. И тъй ако ся поклонишь ты
прѣдъ мене, твое ще бѫде всичко *това*.
8 И отговори му Іисусъ и рече: Махни ся
отъ мене, Сатано; защото е писано:
"Господу Богу твоему да ся поклонишь
9 и само нему да послужишь." И заведе
го въ Іерусалимъ, и постави го на кры-
ло-то на храмъ-тъ, и рече му: Ако си
Сынъ Божій, хвърли ся отъ тука долу;
10 Защото е писано: "На ангелы-тѣ си ще
11 заповѣда за тебе да тя упазятъ, И на
рѫцѣ ще тя подигатъ, за да не прѣпъ-
12 нешь о камыкъ ногѫ-тѫ си." И отгово-
ри Іисусъ и рече му: Речено е: "Да не
13 искусишь Господа Бога твоего." И като
свърши всяко искушеніе діаволъ-тъ, от-
стѫпи отъ него до врѣме.
14 А Іисусъ съсъ силѫ-тѫ на Духа вър-
нѫ ся въ Галилеѭ; и слухъ излѣзе за
15 него по всичкѫ-тѫ околность. И той по-
учаваше по съборища-та имъ, и ся про-
16 славяваше отъ всичкы-тѣ. И дойде въ
Назаретъ, дѣто бѣше отхраненъ, и влѣзе
по обычай-тъ си въ съборище-то сѫб-
17 ботенъ день, и станѫ да чете. И пода-
дохѫ му книгѫ-тѫ на пророка Исаіѭ; и
като разгърнѫ книгѫ-тѫ намѣри това
18 мѣсто, дѣто бѣ писано: "Духъ Госпо-
день е на мене; защото мя помаза да
благовѣствувамъ на сиромасы-тѣ; про-
води мя да исцѣлѭ съкрушены-тѣ сърд-
цемъ, да проповѣдамъ на плѣнницы-тѣ
освобожденіе и на слѣпы-тѣ прогледва-
ніе, да пуснѫ угнѣтены-тѣ въ свободѫ,
19 Да проповѣдамъ благопріятнѫ-тѫ Госпо-
20 днѭ годинѫ. И като сгънѫ книгѫ-тѫ,
даде ѭ на слугѫ-тѫ и сѣднѫ; а очи-тѣ
на всичкы-тѣ въ съборище-то бѣхѫ ся
21 взрѣли въ него. И начнѫ да имъ говори:
Днесь ся испълни това писаніе въ ва-
22 ши-тѣ уши. И всичкы му засвидѣтел-
ствувахѫ, и чудѣхѫ ся за думы-тѣ на
благодать-тѫ що излѣзвахѫ изъ уста-та
му, и думахѫ: Не е ли този сынъ-тъ Іо-
23 сифовъ? И рече имъ: Безъ друго ще ми
кажете тѫзи притчѫ: Лѣкарю, исцѣри
ся самъ си; което смы чули че е ста-
нало въ Капернаумъ, стори и тука въ
24 отечество-то си. И пакъ рече: Истинѫ
ви казвамъ че никой пророкъ не е пріетъ
25 въ отечество-то си. И наистинѫ ви го-
ворѭ, много вдовицы бѣхѫ въ Израиль
въ врѣме-то на Иліѭ, когато ся затвори
небе-то три годины и шесть мѣсеца, въ
което врѣме станѫ гладъ голѣмъ по
26 всичкѫ-тѫ землѭ: И ни при еднѫ отъ
тѣхъ не бѣ проводенъ Илія, тъкмо въ
Сарептѫ Сидонскѫ при еднѫ вдовицѫ
27 женѫ. И мнозина прокажени имаше въ
врѣме-то на Елиссея пророка въ Изра-
иль; и никой отъ тѣхъ не бѣ очистенъ
28 тъкмо Неемань Сиріяниньъ-тъ. Това като
чухѫ тѣзи които бѣхѫ въ съборище-то,
29 всичкы ся испълнихѫ съ ярость, И ста-
нахѫ та го искарахѫ вънъ изъ градъ-тъ,
и заведохѫ го при край-тъ на рътъ-тъ
на който градъ-тъ имъ бѣше съграденъ,
30 за да го низринатъ. Но той минѫ изъ
помежду имъ, и отиваше си.
31 И слѣзе въ Капернаумъ, градъ Гали-
лейскый; и поучаваше гы въ сѫббот-
32 ны-тѣ дни. И удивявахѫ ся на ученіе-то
му; защото негово-то слово бѣше съ
33 власть. И въ съборище-то имаше единъ
человѣкъ, който имаше духъ на нечисть
34 бѣсъ, и извыка съ гласъ голѣмъ, И каз-
ваше: Остави, що имашь ты съ насъ,
Іисусе Назарянине? Дошелъ си да ны
погубишь ли? Знаѭ тя кой си, Святый
35 Божій. И запрѣти му Іисусъ и рече:
Млъкни и излѣзь изъ него. И бѣсъ-тъ го
тръшнѫ на срѣдъ, и излѣзе изъ него,
36 безъ да го повредди никакъ. И смаяхѫ
ся всичкы, и разговаряхѫ ся помежду
си и думахѫ: Що е това слово, че той
съ власть и силѫ повелѣва на нечисты-тѣ
37 духове, и излѣзватъ? И разнесе ся слухъ
за него по всичкы-тѣ околны мѣста.

38 И като станѫ отъ съборище-то влѣзе
въ домъ-тъ Симоновъ: и тъщѫ-тѫ Симо-
новѫ бѣше ѭ хванѫла силна огница, и
39 молихѫ го за неѭ. И той застанѫ надъ
неѭ и запрѣти на огницѫ-тѫ, и остави ѭ;
и тоѕъ часъ станѫ ти и слугуваше имъ.
40 И когато залѣзваше слънце-то, всич-
кы които имахѫ болнавы отъ всякаквы
болести, доведохѫ гы при него; а той
като възложи рѫцѣ на всякого едного
41 отъ тѣхъ, исцѣли гы. Отъ мнозина още
и бѣсове исхождахѫ съ крѣсъкъ, и каз-
вахѫ: Ты си Христосъ, Сынъ Божій. И
запрѣщаваше имъ и гы не оставяше да
говорятъ, понеже го познавахѫ че е Хри-
стосъ.
42 И като станѫ день, излѣзе и отиде
въ пусто мѣсто; и народъ-тъ го дирѣше,
и дойдохѫ при него; и задържавахѫ го
43 да си не иде отъ тѣхъ. А той имъ рече:
Че и въ другы-тѣ градове трѣбва да бла-
говѣстѭ царство-то Божіе; понеже на
44 това сьмъ проводенъ. И проповѣдваше
въ съборища-та Галилейскы.

ГЛАВА 5.

1 А веднъжъ когато народъ-тъ го при-
тискаше да слуша слово-то Божіе, той
2 стоеше при езеро-то Геннисаретско; И
видѣ двѣ ладіи че стоехѫ по край езе-
ро-то; а рыбари-тѣ бѣхѫ излѣзли изъ
3 тѣхъ та испирахѫ мрѣжы-тѣ *си*. И като
влѣзе въ еднѫ отъ ладіи-тѣ, която бѣше
Симонова, помоли го да ѭ отдалечи мал-
ко отъ землѭ-тѫ; и сѣднѫ та поучаваше
4 народъ-тъ отъ ладіѭ-тѫ. И щомъ прѣ-
станѫ отъ да говори, рече Симону: От-
тегли *ладіѭ-тѫ* въ дълбочинѫ-тѫ, и
хвърлѣте мрѣжы-тѣ си да уловите *ры-
бѫ*.
5 А Симонъ отговори и рече му: Учи-
телю, цѣлѫ нощь смы ся трудили и не
уловихмы нищо; но по твоѭ-тѫ рѣчь
6 ще хвърлѭ мрѣжѫ-тѫ. И това като сто-
рихѫ, уловихѫ много множество рыбы,
щото ся прокѫсноваше мрѣжа-та имъ.
7 И кывнахѫ на дружина-та *си* които бѣ-
хѫ въ другѫ-тѫ ладіѭ, да дойдѫтъ да имъ
помогнѫтъ; и дойдохѫ, и напълнихѫ
и двѣ-тѣ ладіи, до толко щото щѣхѫ да
8 потънѫтъ. А като видѣ Симонъ Петръ,
припаднѫ на колѣнѣ-тѣ Іисусовы, и каз-
ваше: Иди си отъ мене, Господи, за-
9 щото сьмъ человѣкъ грѣшенъ. Понеже
ужасъ обзѣ и него и всичкы-тѣ що бѣ-
хѫ съ него, за ловъ-тъ на рыбы-тѣ що
10 уловихѫ; Подобно и Іакова и Іоанна сы-
нове-тѣ Зеведеевы, които бѣхѫ съдру-
жници Симонови. И рече Іисусъ Симо-
ну: Не бой ся: отъ сега человѣцы ще
11 ловишь. И като извлѣкохѫ ладіи-тѣ на
сушѫ-тѫ, оставихѫ всичко, и отидохѫ
слѣдъ него.
12 И когато бѣше въ единъ отъ градо-
ве-тѣ, ето человѣкъ пъленъ съ проказѫ;
който като видѣ Іисуса, паднѫ на ли-
це-то си, та му ся помоли и казваше:
Господи, ако щешь, можешь да мя очи-
13 стишь. А той прострѣ рѫкѫ, та ся до-
прѣ до него, и рече: Ищѫ, бѫди очи-
стенъ: и тутакси проказа-та ся махнѫ
14 отъ него. И той му заповѣда да не каже
това никому, но иди, *казва*, покажи ся
на священника, и принесь за очище-
ніе-то си, както е Моисей заповѣдалъ,
15 за свидѣтелство тѣмъ. Но още повече
ся расчуваше за него, и събирахѫ ся
народъ много да слушатъ и да гы исцѣ-
16 лява отъ болести-тѣ имъ. А той ся от-
тегляше въ пустыни-тѣ и моляше ся.
17 И единъ день, когато той поучаваше,
сѣдѣхѫ Фарисеи и законоучители, кои-
то бѣхѫ надошли отъ всяко село на Га-
лилеѭ, и Іудеѭ, и Іерусалимъ, и сила
18 Господня бѣ въ исцѣляваніе-то имъ. И
ето, человѣци които носѣхѫ на одръ
едного человѣка който бѣше разслабенъ;
и щѣхѫ да го внесѫтъ вѫтрѣ, и да *го*
19 сложѫтъ прѣдъ него. Но понеже не на-
мѣрихѫ прѣзъ дѣ да го внесѫтъ вѫтрѣ
поради народъ-тъ, възлѣзохѫ на по-
крывъ-тъ, и прѣзъ керамиды-тѣ спуснѫ-
хѫ го съ одръ-тъ на срѣдъ прѣдъ Іису-
20 са. И като видѣ *Іисусъ* вѣрѫ-тѫ имъ,
рече му: Человѣче, прощаватъ ти ся
21 грѣхове-тѣ ти. И начнахѫ да размыш-
ляватъ книжници-тѣ и Фарисеи-тѣ и да
казватъ: Кой е този, който говори бо-

гохулство? Кой може да прощава грѣ-
22 хове освѣнь едного Бога? А като разумѣ
Іисусъ помыслы-тѣ имъ, отговори и ре-
че имъ: Що размышлявате въ сърдца-
23 та си? Що е по лесно, да рекѫ: Про-
щаватъ ся грѣхове-тѣ ти, или да рекѫ:
24 Стани та ходи? Но за да познаете че
Сынъ человѣческый има власть на зе-
мя-тѫ да прощава грѣхове, (рече раз-
слабеному,) тебѣ думамъ: Стани, и ди-
25 гни одръ-тъ си, та иди у дома си. И
на часъ-тъ станѫ прѣдъ тѣхъ, дигнѫ то-
ва на което лѣжеше, та отиде у дома си,
26 и славѣше Бога. И ужасъ обзѣ всич-
кы-тѣ, и славѣхѫ Бога, и испълнихѫ ся
отъ страхъ, и казвахѫ: Днесь видѣхмы
прѣчудны нѣща.
27 И слѣдъ това излѣзе вънъ, и видѣ ед-
ного мытаря, на име Левій, че сѣдѣше
на мытарницѫ-тѫ, и рече му: Ела слѣдъ
28 мене. И *той* остави всичко, и станѫ та
29 отиде слѣдъ него. И стори му Левій го-
лѣмо угощеніе въ кѫщѫ-тѫ си, и много
множество мытари имаше, и другы кои-
30 то сѣдѣхѫ съ тѣхъ на трѫпезѫ-тѫ. А
книжници-тѣ имъ и Фарисеи-тѣ роптая-
хѫ на ученицы-тѣ му и казвахѫ: Защо
съ мытари-тѣ и грѣшницы-тѣ ядете и
31 піете? А отговори Іисусъ и рече имъ:
Нѣматъ нуждѫ за лѣкарь здрави-тѣ, но
32 болни-тѣ. Не дойдохъ да призовѫ пра-
ведны-тѣ, но грѣшны-тѣ на покаяніе.
33 И тѣ му рекохѫ: Защо ученици-тѣ
Іоаннови често постятъ, и молбѫ пра-
вятъ, така и Фарисейскы-тѣ, а твои-тѣ
34 ядѫтъ и піѭтъ? А той имъ рече: Може-
те ли стори свадбари-тѣ да постятъ до-
35 клѣ е съ тѣхъ младоженикъ-тъ? Ще дой-
дѫтъ обаче дни, когато ся отнеме отъ
тѣхъ младоженикъ-тъ; тогазь прѣзъ о-
36 нѣзи дни ще постятъ. Казваше имъ още
и притчѫ: Никой не туря платъ отъ но-
вѫ дрехѫ на ветхѫ дрехѫ; а инакъ, и
ново-то дере *ветхѫ-тѫ*, и платъ-тъ отъ
37 новѫ-тѫ не си прилича съ ветхѫ-тѫ. И
никой не налива ново вино въ мѣхове
ветхы; ако ли не, ново-то вино ще рас-
пукне мѣхове-тѣ, и то ще ся излѣе, и
38 мѣхове-тѣ ще ся развалятъ. Но трѣбва
да ся налива ново-то вино въ мѣхове но-
39 вы, и ся завардятъ и двѣ-тѣ. И никой
отъ какъ піе *вино* ветхо, не ище тутакси
ново; защото казва: Ветхо-то е по добро.

ГЛАВА 6.

1 И въ първѫ-тѫ сѫббота слѣдъ вто-
рый-тъ *день на Пасхѫ-тѫ*, минуваше
той, прѣзъ сѣидбы-тѣ, и ученици-тѣ му
кѫсахѫ класове-тѣ, и ядѣхѫ, като *гы*
2 стрывахѫ съ рѫцѣ. А нѣкои си отъ Фа-
рисеи-тѣ рекохѫ имъ: Защо правите кое-
то не е простено да ся прави въ сѫббо-
3 тѫ? И отговори Іисусъ и рече имъ: Не
сте ли чели ни това, което стори Да-
видъ, когато огладнѣ той и които бѣхѫ
4 съ него? Какъ влѣзе въ Божій-тъ домъ,
и зѣ хлѣбове-тѣ на прѣдложеніе-то, и
яде, и даде и на онѣзи които бѣхѫ съ не-
го, които *хлѣбове* не бѣ простено да гы
ядѫтъ *другы*, тъкмо едни-тѣ священни-
5 ци? И казваше имъ, че Сынъ человѣче-
скый е господарь и на сѫбботѫ-тѫ.
6 И пакъ въ другѫ сѫбботѫ влѣзе въ съ-
борище-то, и поучаваше; и имаше тамъ
нѣкой си человѣкъ, комуто дѣсна-та рѫ-
7 ка бѣ суха. И съгледвахѫ го книжници-
тѣ и Фарисеи-тѣ, да ли въ сѫбботѫ ще
го исцѣли, за да намѣрятъ обвиненіе
8 противъ него. Но той знаеше помыслы-
тѣ имъ, и рече на человѣка съсъ сухѫ-
тѫ рѫкѫ: Стани та ся исправи на срѣдъ.
9 И той станѫ и ся исправи. Тогази имъ
рече Іисусъ: Ще вы попытамъ нѣщо: Що
трѣбва да прави *нѣкой* въ сѫбботѫ, до-
бро ли или зло да прави? да спасе ли
10 душѫ, или да погуби? И като гы изгледа
всичкы-тѣ, рече на человѣка: Простри
рѫкѫ-тѫ си. И той стори така; и рѫка-та
11 му станѫ здрава както друга-та. А тѣ ся
испълнихѫ съ буйство и разговаряхѫ ся
помежду си, що да сторятъ на Іисуса.
12 Прѣзъ онѣзи дни пакъ излѣзе на горѫ-
тѫ да ся помоли; и цѣлѫ нощь бѣ тамъ
13 на молбѫ къмъ Бога. И като станѫ день
призова ученицы-тѣ си; и избра отъ
тѣхъ дванадесеть, които и нарече апо-
14 столы: Симона, когото и наименувà

Петръ, и Андрея брата му, Іакова и Іо-
15 анна, Филиппа и Варѳоломея, Матѳея и
Ѳомѫ, Іакова Алфеева, и Симона нари-
16 цаемаго Зилота, Іудѫ *брата* Іакововъ, и
Іудѫ Искаріотскаго, който и станѫ прѣ-
17 датель. И като слѣзнѫ съ тѣхъ, спрѣ ся
на едно мѣсто равно, и *тамъ бѣхѫ* мно-
зина отъ ученицы-тѣ негови, и голѣмо
множество народъ отъ всичкѫ Іудеѭ и
Іерусалимъ, и отъ приморіе-то Тирско
и Сидонско, които бѣхѫ дошли да го по-
слушатъ и да ся исцѣлятъ отъ болести-
18 тѣ си, И страждущи-тѣ отъ нечисты ду-
19 хове; и *всичкы* ся исцѣлявахѫ. И всич-
кый-тъ народъ искаше да ся допре до
него; защото сила излѣзваше изъ него,
и исцѣляваше всичкы-тѣ.
20 И той подигнѫ очи-тѣ си къмъ учени-
цы-тѣ си, и казваше: Блажени *вы* сиро-
маси; защото е ваше царство-то Божіе.
21 Блажени които гладувате сега; защото
ще ся насытите. Блажени които плачете
22 сега; защото ще ся разсмѣете. Блажени
сте когато вы възненавидятъ человѣци-
тѣ, и когато вы отлѫчатъ и похулятъ, и
пронесѫтъ име-то ви като зло, поради
23 Сына человѣческаго. Възрадвайте ся въ
онзи день и възыграйте; защото ето,
заплата-та ваша е много на небеса; по-
неже бащи-тѣ имъ така правѣхѫ на про-
24 роцы-тѣ. Но горко на васъ богаты-тѣ,
защото пріимате вече утѣшеніе-то си.
25 Горко на васъ насытены-тѣ, защото ще
изгладнѣете. Горко на васъ които ся
смѣете нынѣ, защото ще жалѣете и ще
26 плачете. Горко вамъ, когато всичкы
человѣци ви позахвалятъ; защото ба-
щи-тѣ имъ така правѣхѫ на лъжливы-тѣ
пророцы.
27 Но вамъ, които слушате, казвамъ: Лю-
бѣте врагове-тѣ ваши; добро правѣте
28 на онѣзи които вы ненавиждатъ. Благо-
славяйте онѣзи които вы кълнатъ, и мо-
лѣте ся за онѣзи които ви правятъ па-
29 кость. На тогозь който тя удари по стра-
нѫ-тѫ на лице-то, обърни и другѫ-тѫ, и
отъ тогозь който ти зема дреха-тѫ, и
30 ризѫ-тѫ *си* не спирай. Всякому който
бы ти поискалъ, дай: и отъ тогозь кой-
то зема твои-тѣ нѣща, не си гы искай.
31 И както искате да правятъ человѣци-тѣ
32 вамъ, така и вы правѣте тѣмъ. И ако лю-
бите онѣзи които любятъ васъ, каквѫ
благодать имате? защото и грѣшници-тѣ
33 любятъ любящы-тѣ тѣхъ. И ако правите
добро на онѣзи които ви правятъ добро,
каквѫ благодать имате? защото и грѣш-
34 ници-тѣ правятъ сѫщо-то. И ако давате
на заемъ *на тѣзи* отъ които ся надѣете
пакъ да земете, каквѫ благодать имате?
защото и грѣшни на грѣшны заематъ,
35 за да земать пакъ равно-то. Но вы лю-
бѣте врагове-тѣ ваши, и добро правѣте,
и на заемъ давайте безъ да ся надѣете
за никое назадъ въспріеманіе, и ще бѫде
ваша-та заплата много, и ще бѫдете сы-
нове на Вышняго; защото той е благъ
36 къмъ неблагодарны-тѣ и злы-тѣ. Бѫдѣте
прочее милосерди, както и Отецъ вашъ
37 е милосердъ. И не сѫдѣте, и нѣма да
бѫдете сѫдени; не осѫждайте, и нѣма
да бѫдете осѫдени; прощавайте, и про-
38 стени ще бѫдете; Давайте и ще ви ся
даде; мѣрѫ добрѫ натъпканѫ, стресенѫ
и прѣпълненѫ ще ви дадѫтъ въназуха-
тѫ ви; защото съ истѫ-тѫ мѣрѫ съ кои-
то мѣрите, ще ви ся възмѣри.
39 Рече имъ и еднѫ притчѫ: Да ли мо-
же слѣпъ слѣпаго да води? Не щѫтъ ли
40 паднѫ и двама-тѣ въ ямѫ-тѫ? Нѣма уче-
никъ по горенъ отъ учителя си: а вся-
кой *ученикъ* усъвършенствуванъ ще бѫ-
41 де както учитель-тъ си. И защо гледашь
сѫчицѫ-тѫ която е въ око-то на брата
ти, а гредѫ-тѫ която е въ твое-то око
42 не съзирашь? Или какъ можешь да ре-
чешь на брата си: Брате, остави да из-
вадѭ сѫчицѫ-тѫ която е въ око-то ти,
кога ты самъ не виднишь гредѫ-тѫ коя-
то е въ твое-то око? Лицемѣре, извади
първомъ гредѫ-тѫ изъ око-то си, и то-
газь щешь видѣ чисто за да извадишь
сѫчицѫ-тѫ, която е въ око-то на брата
43 ти. Защото нѣма добро дърво което пра-
ви лошъ плодъ, нито лошо дърво което
44 прави плодъ добръ; Понеже всяко дърво
отъ свой-тъ плодъ ся познава; защото
не берѫтъ отъ трънкы смокини, нито

45 касатъ отъ капина гроздіе. Добрый-тъ
человѣкъ отъ добро-то съкровище на
сьрдце-то си износя добро-то; и злый-тъ
человѣкъ отъ зло-то съкровище на сърд-
це-то си износя зло-то; защото отъ прѣ-
пълнаніе-то на сърдце-то говорятъ не-
говы-тѣ уста.
46 И защо мя зовете, Господи, Господи,
47 а не правите това, което казвамъ? Вся-
кой който иде при мене, и слуша мои-
тѣ думы, и гы прави, ще ви покажж ко-
48 му е подобенъ. Подобенъ е на человѣкъ
що зида кащж, който искона и задълбо-
чи, и положи основж на камыкъ; и ко-
гато станж наводненіе, нападнж рѣка-та
върхъ онази кащж, и не може да ж по-
клати; защото бѣше основана на ка-
49 мыкъ. А който слуша и не прави, подо-
бенъ е на человѣкъ който е съзидалъ
кащж на земж-тж безъ основж; върхъ
която нападнж рѣка-та; и на часъ-тъ
падна, и станж срутваніе-то на тази
кащж голѣмо.

ГЛАВА 7.

1 И като свърши всичкы-тѣ свои думы
къмъ народа който го слушаше, влѣзе
2 въ Капернаумъ. А на нѣкого си стотни-
ка слуга-та, който му бѣ милъ, бѣше злѣ
3 боленъ, на умираніе. И като чу за Іису-
са, проводи до него отъ старѣйшини-тѣ
Іудейскы, да го молятъ да дойде да оз-
4 дравн слугж-тж му. И тѣ дойдохж при Іи-
суса та му ся молихж прилѣжно, и каз-
вахж: Че е достоинъ този комуто ще
5 сторишь това; Защото люби нашій-тъ
6 народъ, и той ни съгради съборище. А
Іисусъ вървѣше съ тѣхъ; и когато не
бѣше вече далечь отъ кащж-тж, проводи
стотникъ-тъ пріятели до него, да му ка-
жжтъ: Господи, не ся прави трудъ; за-
щото не съмь достоинъ да влѣзешь подъ
7 мой-тъ покрывъ. За това нито себе си
счетохъ достоинъ да дойдж при тебе; но
речи рѣчь, и слуга-та ми ще оздравѣе.
8 Защото и азъ съмь человѣкъ подъ власть
подчиненъ, и имамъ подъ себе си войны;
и казвамъ тому: Иди, и отхожда; и дру-
гыму: Ела, и дохожда; и на слугж-тж
9 си: Направи това, и направя. Това като
чу Іисусъ, почуди ся на него; и обърнж
ся та рече на идущій-тъ слѣдъ него на-
родъ: Казвамъ ви, нито въ Израиль на-
10 мѣрихъ толкози вѣрж. И когато проводе-
ни-тѣ ся върнахж въ кащи, намѣрихж
болный-тъ слугж оздравѣлъ.
11 А въ слѣдующій-тъ *день* отхождаше
Іисусъ въ градъ нарицаемъ Наинъ; и съ
него вървѣхж мнозина отъ ученицы-тѣ
12 му и народъ много. И когато наближи до
врата-та градскы, ето, износяхж на вънъ
мъртвецъ, сынъ единороденъ на майкж
си; и тя *бѣ* вдовица; и народъ много
13 отъ градъ-тъ имаше съ нея. И като ж
видѣ Господь, смили ся за нея, и рече
14 ѝ: Недѣй плака. И приближи та ся до-
прѣ до носило-то: а носящи-тѣ ся спрѣ-
хж: и рече: Момче, тебѣ казвамъ, ста-
15 ни. И мъртвый-тъ ся подигнж и сѣднж,
и начнж да говори; и даде го на майкж
16 му. И страхъ обзѣ всичкы-тѣ, и славѣ-
хж Бога, и казвахж: Пророкъ великъ ся
повдигнж между насъ; и, Богъ посѣти
17 свои-тѣ людіе. И расчу ся това слово
за него по всичкж Іудеж, и по всичкж-
тж околность.
18 И извѣстихж Іоанну ученици-тѣ му
19 за всичко това. И призова Іоаннъ два-
мина отъ ученицы-тѣ си, та проводи при
Іисуса, да му кажжтъ: Ты ли си който
20 иде, или другыго да очаквамы? И като
дойдохж при него человѣци-тѣ, рекохж:
Іоаннъ Крьститель ны проводи до тебе,
и казва: Ты ли си който иде, или дру-
21 гыго да очаквамы? И въ истый-тъ часъ
исцѣли мнозина отъ болести и немощи,
и отъ лукавы духове, и на мнозина слѣ-
22 пы подари прогледваніе. И отговори Іи-
сусъ и рече имъ: Идѣте и извѣстѣте
Іоанну което видѣхте и чухте, че слѣпи
прогледватъ, хроми ходятъ, прокажени
ся очистиватъ, глухы прочуватъ, мър-
тви въскрьсуватъ, и на сиромасы-тѣ ся
23 благовѣствува. И блаженъ е който ся не
съблазни въ мене.
24 А когато си отидохж проводени-тѣ отъ
Іоанна, начнж да говори на народа за

Іоанна: Какво излѣзохте да видите въ
пустыня-та? тръсть ли отъ вѣтръ раз-
25 люляема? Но какво излѣзохте да ви-
дите? человѣкъ ли облѣченъ въ мекы
дрехы? ето свѣтло облѣчени-тѣ и онѣзь
които пируватъ въ царскы-тѣ *палаты*
26 сѫ. Но какво излѣзохте да видите? про-
рокъ ли? Ей, казвамъ ви, и повече отъ
27 пророкъ. Този е за когото е писано,
"Ето азъ проваждамъ вѣстителя мое-
го прѣдъ лице-то ти, който ще устрои
28 пѫть-тъ ти прѣдъ тебе." Защото ви каз-
вамъ, че между роденыте отъ жены ни-
кой пророкъ не е по голѣмъ отъ Іоанна
Крьстителя; но най малкый-тъ въ цар-
29 ство-то Божіе по голѣмъ е отъ него. И
всичкый народъ като чуха, и мытари-
тѣ, оправдаха Бога, като ся крьстиха
30 съ крьщеніе-то Іоанново. А Фарисеи-тѣ
и законници-тѣ отхвьрлиха за себе си
волѭ-та Божіѭ, понеже ся не крьсти-
ха отъ него.
31 И рече Господь: А на какво да упо-
доблѭ человѣцы-тѣ на този родъ? и на
32 какво сѫ подобни? Подобни сѫ на дѣ-
ца, които сѣдятъ по пазаръ-тъ, и выкатъ
едно на друго и казватъ си: Свирихмы
ви и не играхте, жално ви пѣхмы и не
33 плакахте; Защото дойде Іоаннъ Крьсти-
тель, нито хлѣбъ ядѐ, нито вино піе, и
34 казвате: Бѣсъ има. Дойде Сынъ человѣ-
ческый, ядѐ и піѐ, и казвате: Ето че-
ловѣкъ ядливъ и винопійца, пріятель
35 на мытари-тѣ и на грѣшницы-тѣ. И о-
правда ся мѫдрость-та отъ всичкы-тѣ
си чада.
36 И моляше го единъ отъ Фарисеи-тѣ
да яде съ него, и той влѣзе въ домъ-тъ
37 Фарисеевъ, и сѣдна на трьпеза-та. И
ето жена *нѣкоя* отъ градъ-тъ която бѣ-
ше грѣшница, като разбра че сѣди на
трьпеза въ домъ-тъ Фарисеевъ, донесе
38 алавастръ съ миро, И като застана при
нозѣ-тѣ му отзадѣ и плачеше, начна да
облива нозѣ-тѣ му съсъ сьлзы и отрыва-
ше гы съ космы-тѣ на глава-та си, и
цѣлуваше нозѣ-тѣ му, и мажеше гы съ
39 миро-то. А Фарисей-тъ който го бѣ при-
вовалъ като видѣ, рече въ себе си и ду-
маше: Този ако бѣше пророкъ, щѣше да
знае коя и каква е жена-та, която ся
допира до него, че е грѣшница.
40 И отговори Іисусъ и рече му: Симо-
не, имамъ нѣщо да ти рекѫ: а той казва:
41 Учителю, речи. Нѣкой си заимодавецъ и-
маше двама длъжницы; единъ-тъ бѣ длъ-
женъ петстотинъ динарія а другый-тъ
42 петдесеть. И понеже нѣмаха да му пла-
тятъ, прости имъ гы и на двама-та. И
тъй, кажи ми, кой отъ тѣхъ ще го възъ-
43 люби повече? Отговори Симонъ и рече:
Мыслѭ че *оны* комуто е оставилъ по-
вече-то. А той му рече: Право си от-
44 сѫдилъ. И като ся обьрна къдѣ жена-
та, рече на Симона: Видишь ли тази
жена? Влѣзохъ въ кѫща-та ти, и ты
вода за нозѣ-тѣ ми не даде; а тя съсъ
сьлзы облѣ нозѣ-тѣ ми, и съ космы-тѣ
45 на глава-та си гы отры. Ты цѣлуваніе
ми не даде; а тя, отъ какъ сьмь влѣзлъ,
не е прѣстанала отъ да цѣлува нозѣ-тѣ
46 ми. Ты съ масло глава-та ми не пома-
47 за; а тя съ миро помаза нозѣ-тѣ ми. За
това ти казвамъ, прощаватъ ѝ ся многото
то нейни грѣхове; защото много възлю-
би; а комуто ся малко прощава, малко
48 люби. И рече ѝ: Прощаватъ *ти* ся грѣ-
49 хове-тѣ ти. И тѣзи които сѣдѣха съ не-
го наедно на трьпеза-та начнаха да си
говорятъ помежду си: Кой е този кой-
50 то и грѣхове прощава? И рече на же-
на-та: Вѣра-та твоя тя спасе; иди си
съ миромъ.

ГЛАВА 8.

1 И слѣдъ това ходѣше отъ градъ на
градъ и отъ село на село, да пропо вѣ-
два и да благовѣствува царство-то Бо-
жіе; и дванадесеть-тѣ *ученици бѣха*
2 съ него, И жены нѣкои, които бѣха ис-
цѣлены отъ злы духове и болести, Ма-
рія нарицаема-та Магдалина, изъ която
3 бѣха излѣзли седмь бѣса, И Іоанна же-
на-та на Хуза, настойникъ-тъ Иродовъ,
и Сусанна, и другы много, които му
слугуваха отъ свой-тъ си имотъ.
4 И понеже ся стичаше народъ много,

и идѣхж при него отъ всякой градъ, ре-
5 че съ притчж: Излѣзе сѣятель-тъ да сѣе
сѣме-то си; и когато сѣяше, едно па-
днж край пжть-тъ, и зажъпка ся, и пти-
6 цы-тѣ небесны го озобахж. А друго па-
днж на камыкъ, и като изникнж, изсъх-
7 нж, защото нѣмаше влагж. Друго пакъ
паднж всрѣдъ тръніе-тѣ, и като пора-
8 стохж тръніе-тѣ заглушихж го. А друго
паднж на добрж-тж земьж, и като изра-
сте, стори плодъ стократенъ. Това ка-
то говорѣше, възгласи: Който има уши
да слуша, нека слуша.
9 А пытахж го ученици-тѣ му и казвахж:
10 Що значи тая притча? А той рече: Вамъ
е дадено да познаете тайны-тѣ на цар-
ство-то Божіе; а на другы-тѣ *ся пропо-
вѣдва* съ притчы, щото гледающе да не
видятъ и слушающе да не разумѣватъ.
11 И тя е притча-та. Сѣме-то е слово-то
12 Божіе: А *посѣяно-то* край пжть-тъ сж
които слушатъ; слѣдъ това идва діа-
волъ-тъ, и отнема слово-то отъ сърдце-
то имъ, да не бы да повѣрватъ и ся спа-
13 сжтъ. А което на камыкъ-тъ, *сж онѣзи,*
които кога чужтъ, съ радость пріиматъ
слово-то; и тѣ корэнь нѣматъ; които за
малко врѣме вѣрватъ, и въ врѣме на
14 напасть отстжпватъ. А паднало-то въ
тръніе-тѣ, тѣ сж *онѣзи* които сж слу-
шали, и отъ грыжи и богатства и сласти
житейскы, отхождатъ, и заглухнуватъ и
15 не приносятъ плодъ. А което на добрж-тж
земьж, тѣ сж *онѣзи,* които чужтъ сло-
во-то, държатъ го въ добро и благо сърд-
це, и приносятъ плодъ въ търпѣніе.
16 И никой като запали свѣщь не ж по-
крыва съсъ съсждъ, нито ж туря подъ
одръ-тъ; но ж туря на свѣтилникъ-тъ,
за да гледатъ виделина-тж тѣзи които
17 влѣзватъ. Защото нѣма скрышно, което
не ще бжде явно; нито утаено, което
не ще бжде знайно, и не ще излѣзе ная-
18 вѣ. За това гледайте какъ слушате; за-
щото който има, ще му ся даде; а кой-
то нѣма, и онова което мысли че има
ще му ся отнеме.
19 И дойдохж при него майка му и бра-
тія-та му, и поради множество-то не
20 можахж да приближатъ до него. И извѣ-
стихж му *нѣкои* и казвахж: Майка ти и
братія-та ти стоятъ вънъ и ищатъ да тя
21 видятъ. А той отговори и рече имъ: Ме-
нѣ ми сж майка и братія тѣзи, които слу-
шатъ слово-то Божіе и го испълняватъ.
22 И единъ день влѣзе въ ладіж той и
ученици-тѣ му; и рече имъ: Да минемъ
23 отвждъ езеро-то: и отплувахж. И въ врѣ-
ме-то на плуваніе-то имъ той заспа: и
спуснж ся буря вѣтренна въ езеро-то
и пълняше ся ладія-та и въ опасность
24 бѣхж. И пристжпихж та го разбудихж и
казвахж: Наставниче, Наставниче, за-
гынуваме. А той станж та запрѣти на
вѣтръ-тъ и на вълненіе-то на водж-тж;
25 и уталожихж ся, и станж тишина. И ре-
че имъ: Дѣ ви е вѣра-та? А тѣ уплаше-
ни чудѣхж ся, и говорѣхж си единъ на
другый: Кой е тоя, щото повелѣва и на
вѣтрове-тѣ и на водж-тж, и го слушатъ?
26 И исплувахж въ Гадаринскж-тж стра-
27 нж, която е срещж Галилеж. И щомъ
излѣзе на земьж-тж, срѣщнж го отъ
градъ-тъ нѣкой си человѣкъ, който отъ
много врѣме имаше бѣсове, и дрехж не
обличаше, и въ кжщи не стоеше, но въ
28 гробища-та. И като видѣ Іисуса, извы-
ка и припаднж нему и съ гласъ голѣмъ
рече: Що *имашь* ты съ мене, Іисусе
Сыне на Бога Вышняго? молж ти ся
29 недѣй мя мачи. Защото повелѣ нечисто-
му духу да излѣзе изъ человѣка; поне-
же отъ много врѣме бѣ го прѣхванжлъ;
и връзвахж го съ веригы и съ оковы та
го вардѣхж; но той раскасваше връзкы-
тѣ, и гоняше го бѣсъ-тъ по пустыни-тѣ.
30 И попыта го Іисусъ и рече: Какъ ти е
име-то? а той рече: Легеонъ; защото
31 много бѣсове влѣзохж въ него. И моля-
хж го да имъ не повелѣе да идатъ въ
32 безднж-тж. А тамъ имаше стадо отъ мно-
го свиніе що пасѣхж по горж-тж: и мо-
лихж му ся *бѣсове-тѣ* да имъ дозволи
33 да влѣзатъ въ тѣхъ; и дозволи имъ; И
като излѣзнахж бѣсове-тѣ отъ человѣ-
ка, влѣзохж въ свиніе-тѣ; и впуснж ся
стадо-то прѣзъ стрьмнинж-тж въ езе-
34 ро-то та ся издави. А свинопасци-тѣ

като видѣхѫ това що станѫ, побѣгнахѫ
и отидохѫ та извѣстихѫ въ градъ-тъ и
35 въ села-та. И излѣзохѫ да видятъ ста-
нало-то; и дойдохѫ при Іисуса, и на-
мѣрихѫ человѣкъ-тъ отъ когото бѣхѫ
излѣзли бѣсове-тѣ, сѣднялъ при нозѣ-тѣ
Іисусовы, облѣченъ и смысленъ; и убоя-
36 хѫ ся. И тѣзи които бѣхѫ видѣли това
извѣстихѫ имъ, какъ исцѣлѣ бѣсный-тъ.
37 И всичко-то множество отъ околность-тѫ
Гадаринскѫ, молихѫ му ся да си отиде
отъ тѣхъ; защото бѣхѫ обзѣти отъ го-
лѣмъ страхъ; а той влѣзе въ ладіѭ-тѫ
38 и върнѫ ся. А человѣкъ-тъ, отъ когото
бѣхѫ излѣзли бѣсове-тѣ, моляше му ся
да бѫде съ него, но Іисусъ го испрати
39 и рече: Върни ся у дома си, и раскажи
това което ти створи Богъ. И отиде та
проповѣдва по всичкый-тъ градъ това
що му створи Іисусъ.
40 А когато ся върнѫ Іисусъ, пріѧ го
народъ-тъ; защото всичкы го чакахѫ.
41 И ето дойде единъ человѣкъ, на име
Іаиръ, (и той бѣ началникъ на събори-
ще-то), и паднѫ на нозѣ-тѣ Іисусовы,
та му ся моляше да влѣзе въ домъ-тъ
42 му. Защото имаше дъщерѧ единороднѫ,
като на дванадесеть годины, и тя бѣше
на умираніе. И когато отхождаше, на-
родъ-тъ го притискаше.
43 И жена нѣкоя си що имаше кръвоте-
ченіе отъ дванадесеть годины, която бѣ
издала на лѣкари всичкый си имотъ, и
44 не можѐ да ся излѣкува отъ никого, При-
ближи ся изъ отзадъ, та ся допрѣ до по-
лѫ-тѫ на дрехѫ-тѫ му; и тозъ часъ прѣ-
45 станѫ теченіе-то на кръвь-тѫ ѝ. И рече
Іисусъ: Кой е що ся допрѣ до мене? И
понеже ся отричахѫ всичкы, рече Петръ
и които бѣхѫ съ него: Наставниче, на-
родъ-тъ тя притискатъ и угнѣтяватъ, а
ты казвашь: Кой е що ся допрѣ до ме-
46 не? Но Іисусъ рече: Нѣкой ся допрѣ
до мене; защото азъ усѣтихъ че сила
47 излѣзе изъ мене. И като видѣ жена-
та че ся не укры, дойде растреперана,
и припаднѫ нему, та му исказа прѣдъ
всичкый-тъ народъ за коѭ причинѫ ся
допрѣ до него, и какъ на часъ-тъ о-
48 здравѣ. А той ѝ рече: Дързай, дъщи,
твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ ми-
ромъ.
49 И когато още говорѣше, идва нѣкой
си отъ началникъ-тъ на съборище-то, и
казва му: Дъщеря ти умрѣ, не труди
50 учитель-тъ. А Іисусъ като чу, отговори
му, и рече: Не бой ся; тъкмо вѣрвай,
51 и ще ся избави. И когато влѣзе въ кѫ-
щи, не остави никого да влѣзе, освѣнь
Петра и Іакова и Іоанна, и бащѫ-тѫ на
52 момиче-то и майкѫ-тѫ. И плачехѫ всич-
кы и оплаквахѫ го. А той рече: Не
53 плачѣте: не е умрѣло, но спи. И при-
смивахѫ му ся, понеже знаехѫ че е ум-
54 рѣло. Но той испѫди на вънъ всичкы-тѣ,
и хванѫ го за рѫкѫ-тѫ и извыка, и ре-
55 че: Момиче, стани. И повърнѫ ся духъ-тъ
му, и станѫ на часъ-тъ; и повелѣ да му
56 дадатъ да яде. И удивихѫ ся родители-тѣ
му; а той имъ повелѣ да не кажатъ ни-
кому това що станѫ.

ГЛАВА 9.

1 И като свыка дванадесеть-тѣ свои у-
ченицы, даде имъ силѫ и власть надъ
всичкы-тѣ бѣсове, и да исцѣляватъ бо-
2 лести. И проводи гы да проповѣдватъ
царство-то Божіе, и да исцѣляватъ бол-
3 ны-тѣ. И рече имъ: Не носѣте нищо за
въ пѫть, ни тоягѫ, ни тържикъ, ни хлѣбъ,
ни сребро, нито по двѣ дрехы да имате.
4 И въ която кѫщѫ влѣзете, тамъ сѣдѣ-
5 те, и отъ тамъ излѣзвайте *на пѫть*. И
които не вы пріиматъ, когато излѣзвате
отъ онзи градъ, оттърсѣте и прахъ-тъ
отъ нозѣ-тѣ си за свидѣтелство противъ
6 тѣхъ. И *тѣ* излѣзохѫ и ходѣхѫ отъ се-
ло на село, та проповѣдвахѫ еванге-
ліе-то и исцѣлявахѫ на всякадѣ.
7 И чу Иродъ четверовластникъ всичко
що бываше отъ него; и въ недоумѣніе
бѣ, защото нѣкои казвахѫ че Іоаннъ е
8 въскръсналъ отъ мъртвы-тѣ; Пакъ дру-
гы, че Илія ся е явилъ; а другы че е-
динъ отъ староврѣменны-тѣ пророцы е
9 въскръсналъ. И рече Иродъ: Іоанна азъ
посѣкохъ; но кой е този за когото азъ

таквызи *нѣща* слушамъ? и искаше да
го види.
10 И като ся върнахѫ апостоли-тѣ *при*
Іисуса, испрѣказахѫ му все що бѣхѫ
сторили, и той гы зѣ *при себе си* и от-
тегли ся на страна въ едно пусто мѣсто
11 на градъ-тъ нарицаемый Виѳсаида. А
народи-тѣ като разбрахѫ, подирихѫ го;
и той гы пріе, и говорѣше имъ за цар-
ство-то Божіе, и които имахѫ потрѣбѫ
12 за исцѣляваніе, исцѣляваше гы. И день-тъ
начнѫ да прѣвали; и пристапихѫ два-
надесеть-тѣ и рѣкохѫ му: Распусни на-
родъ-тъ, за да идѫтъ по околны-тѣ села
и колибы, да нощуватъ, и да намѣрятъ
храна; защото тука смы въ пусто мѣ-
13 сто. А той имъ рече: Дайте имъ вы да
ядѫтъ. А тѣ рекохѫ: Ный нѣмамы по-
вече отъ петь хлѣба и двѣ рыбы, освѣнь
ако бы да идемъ ный и да купимъ яденіе
14 за всичкый-тъ този народъ. Защото бѣ-
хѫ до петь хилядъ мѫжіе. И рече на
ученицы-тѣ си: Турѣте гы да насѣдатъ
15 на купове по петдесеть. И сторихѫ та-
16 ка, и турихѫ всичкы-тѣ да насѣдатъ. А
той зѣ петь-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы,
погледнѫ на небе-то, и благослови гы,
и *гы* расчупи, и даваше на ученицы-тѣ
17 си да сложатъ прѣдъ народъ-тъ. И ядо-
хѫ и наситихѫ ся всичкы, и дигнахѫ
това що изостанѫ отъ укрухы-тѣ, два-
надесеть коша.
18 И когато той ся моляше на самѣ, съ
него бѣхѫ ученици-тѣ му; и гы попыта
и рече: Кого мя казва народъ-тъ че
19 съмь? А тѣ отговорихѫ и рекохѫ: *Едни*
казватъ че си Іоаннъ Крьститель: а
другы Илія; другы пакъ че е въскрь-
сналъ нѣкой отъ староврѣменны-тѣ про-
20 роцы. И рече имъ: А вы кого мя каз-
вате че съмь? Отговори Петръ и рече:
21 Христосъ Божій. А той имъ запрѣти
строго и повелѣ да не кажатъ това ни-
22 кому. И каза че Сынъ человѣческый
трѣбва много да пострада и да бѫде от-
хвърленъ отъ старѣйшины-тѣ и първо-
священницы-тѣ и книжницы-тѣ, и у-
битъ да бѫде и въ третій-тъ день да
въскрьсне.

23 Казваше още на всичкы: Ако ище
нѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся от-
рече отъ себе си, и нека носи крьстъ-тъ
24 си всякой день, и нека мя слѣдва. За-
щото който ище да спасе животъ-тъ си,
ще го изгуби; и който изгуби животъ-тъ
25 си заради мене, той ще го спасе. Защо-
то какво ся ползува человѣкъ, ако спе-
чели всичкый-тъ свѣтъ, а погуби или
26 отщети себе си? Защото който ся усра-
ми за мене и за думы-тѣ ми, за него ще
Сынъ человѣческый да ся усрами, ко-
гато дойде въ своѭ-тѫ славѫ и *въ сла-*
вѫ-тѫ на Отца и на святы-тѣ ангелы.
27 И казвамъ вы истинѫ: Има нѣкои отъ
стоящи-тѣ тука, които нѣма да вкусятъ
смърть, доклѣ не видятъ царство-то
Божіе.
28 И слѣдъ тѣзи думы минахѫ ся до
осмь дни, и зѣ съсъ себе си Петра и Іо-
анна и Іакова, и възлѣзе на горѫ-тѫ да
29 ся помоли. И като ся моляше, измѣни ся
видъ-тъ на лице-то му, и дрехы-тѣ му
30 станахѫ бѣлы и блистаехѫ. И ето двама
человѣци ся разговаряхѫ съ него, и тѣ
31 бѣхѫ Моисей и Илія, Които ся явихѫ въ
славѫ, и говорѣхѫ за смьрть-тѫ му, коя-
то имаше *той* да испълни въ Іерусалимъ.
32 А Петръ и онѣзи които бѣхѫ съ него,
бѣхѫ отеготени отъ сънъ, и когато ся
разбудихѫ, видѣхѫ славѫ-тѫ му, и два-
33 ма-тѫ мѫжіе стоящи-тѣ съ него. И ко-
гато тѣ ся раздѣлихѫ отъ него, Петръ
рече Іисусу: Наставниче, добрѣ е да
смы тука: и да направимъ три шатры,
еднѫ за тебе, и за Моисея еднѫ, и еднѫ
34 за Илія; безъ да знае що дума. И ко-
гато казваше той това, дойде облакъ, и
засѣни гы; и уплашихѫ ся *ученици-тѣ*
35 като влѣзохѫ тѣ въ облакъ-тъ. И станѫ
гласъ изъ облака и казваше: Този е
Сынъ ми възлюбленый-тъ; него слушай-
36 те. И като станѫ гласъ-тъ, намѣри ся
Іисусъ самичъкъ. И тѣ млъкнахѫ, и ни-
кому не казахѫ въ онѣзи дни нищо отъ
37 това що видѣхѫ. А на другый-тъ день,
когато слѣзохѫ отъ горѫ-тѫ, срѣщнѫ го
38 народъ много. И ето, человѣкъ нѣкой
отъ народа извыка и казваше: Учителю,

моля ти ся, погледни на сына ми, за-
39 щото ми е единороденъ. И ето духъ го
прѣхваща и отведнъждь пищи, и каса
го така щото той ся запѣня, и като го
смаже, едвамъ ся отмахнува отъ него.
40 И молихъ ся на твои-тѣ ученицы да го
41 испадятъ, и не могохѫ. А Іисусъ отго-
вори и рече: О роде невѣрный и раз-
вращеный, до кога ще бѫдѫ съ васъ, и
ще вы търпѭ? Доведи *ми* сына си тука.
42 И той още като идѣше, тръшнѫ го бѣсъ-
тъ, и го покаса; а Іисусъ запрѣти ду-
ху нечистому, и исцѣли момче-то, и да-
43 де го на баща му. И удивявахѫ ся всич-
кы на величіе-то Божіе. И когато ся
всичкы чудѣхѫ на всичко това що пра-
вѣше Іисусъ, той рече на ученицы-тѣ
44 си: Вложѣте вы въ уши-тѣ си тѣзи ду-
мы; защото Сынъ человѣческый ще бѫ-
45 де прѣдаденъ въ человѣческы рѫцѣ. Но
тѣ не разумѣвахѫ тази рѣчь, и покры-
та бѣ отъ тѣхъ, за да ѭ не разберѫтъ;
и боехѫ ся да го попытатъ за тази рѣчь.
46 И влѣзе въ тѣхъ помыслъ такъвъ: Кой
47 ли отъ тѣхъ ще е по голѣмъ. А Іисусъ
като видѣ помыслъ-тъ на сърдце-то имъ,
зѣ *едно* дѣте, и постави го при себе си;
48 И рече имъ: Който пріеме това дѣте въ
мое-то име, мене пріима; и който пріе-
ме мене, пріима тогози който мя е про-
водилъ; защото който е най малъкъ
между всинца вы, той ще е голѣмъ.
49 А Іоаннъ отговори и рече: Наставни-
че, видѣхмы нѣкого си който изгонва-
ше бѣсове съ твое име, и понеже не
50 слѣдва съ насъ забранихмы му. И рече
му Іисусъ: Недѣйте му забранява; за-
щото който не е противъ насъ, отсядѣ
насъ е.
51 И когато ся испълнихѫ дни-тѣ да ся
възнесе, той утвърди лице-то си да пѫ-
52 тува къмъ Іерусалимъ. И отпрати прѣдъ
себе си вѣстители, които отидохѫ и
влѣзохѫ въ село Самарянско да му при-
53 готвятъ *мѣсто*. Но *тамъ* го не пріехѫ,
защото лице-то му бѣ на пѫтуваніе къмъ
54 Іерусалимъ. И като видѣхѫ *това* учени-
ци-тѣ му Іаковъ и Іоаннъ, рекохѫ: Го-
споди, искашь ли да речемъ да слѣзе
огнь отъ небе-то, и да-гы истрѣби, как-
55 то створи и Илія? А той ся обърнѫ, та
имъ запрѣти и рече: Вы на кой сте духъ
56 не знаете: Защото Сынъ человѣческый
не е дошелъ да погуби душы человѣ-
чески, но да спасе: и отидохѫ на дру-
го село.
57 А като вървѣхѫ, рече му нѣкой си въ
пѫть-тъ: Господи, ще дойдѫ слѣдъ тебе
58 дѣто и да идешь. И рече му Іисусъ: Ли-
сицы-тѣ лѣгла иматъ, и птицы-тѣ не-
бесны гнѣзда; а Сынъ человѣческый
нѣма дѣ главѫ да подклони.
59 А на другыго рече: Върви слѣдъ ме-
не: а той рече: Господи, дозволи ми
60 да ида първомъ да погребѫ бащѫ си. А
Іисусъ му рече: Остави мъртвы-тѣ да
погребѫтъ мъртвы-тѣ си; а ты иди та
проповѣдвай царство-то Божіе.
61 Рече и другъ: Ще дойдѫ слѣдъ тебе,
Господи; но първомъ дозволи ми да ся
62 опростѭ съ домашны-тѣ си. И рече му
Іисусъ: Никой който е турилъ рѫкѫ-тѫ
си на рало, и гледа на задъ, не е спо-
собенъ за царство-то Божіе.

ГЛАВА 10.

1 Слѣдъ това опрѣдѣли Господь и другы
седмдесеть, и распроводи гы по двама
прѣдъ лице-то си, въ всякой градъ и
2 мѣсто дѣто иináше самъ той да иде. И
казваше имъ: Жетва-та е много, а ра-
ботници-тѣ малко; за това молѣте ся на
Господарь-тъ на жетвѫ-тѫ, да изведи
3 работницы на жетвѫ-тѫ си. Идѣте; ето
азъ вы проваждамъ като агнета всрѣдъ
4 вълцы: Не носѣте ни кесіѭ, ни тър-
жилъ, нито обуща, и никого въ пѫть-тъ
5 не поздравявайте. И въ коѭто кѫщѫ
влѣзвате, първомъ казвайте: Миръ на
6 този домъ. И ако бѫде тамъ сынъ-тъ на
миръ, ще почини на него вашій-тъ миръ;
7 ако ли не, ще ся повърне на васъ. И въ
тѫѭ кѫщѫ сѣдѣте, и яждте и пійте *кое-
то има* у тѣхъ; защото работникъ-тъ е
достоинъ за своѭ-тѫ заплатѫ; недѣйте
8 ся прѣмѣстя изъ кѫщѫ въ кѫщѫ. И въ
който градъ влѣзвате, и вы пріиматъ,

9 яждте което ви прѣдлагатъ: И исцѣля-
вайте болны-тѣ които сѫ въ него; и
казвайте имъ: Наближило ви е царство-то
10 Божіе. А въ който градъ влѣзвате, и не
вы пріиматъ, когá излѣзвате на *глав-*
11 *ны-тѣ* му улицы, речѣте: И прахъ-тъ,
който е полѣпналъ по насъ отъ градъ-тъ
ви, оттрьсвамы ви *го*; но това да знае-
те, че ви е наближило царство-то Бо-
12 жіе. Казвамъ ви, че въ онзи день по̀ ле-
ко ще бѫде *наказаніе-то* на Содомъ,
13 нежели на този градъ. Горко тебѣ, Хо-
разине, горко тебѣ, Виѳсаидо; защото
ако бѣхѫ были въ Тиръ и Сидонъ быв-
ши-тѣ между васъ чудеса, отдавна бы
ся покаяли, сѣдяще въ врѣтище и пе-
14 пелъ. Но на сѫдъ-тъ по̀ леко ще бѫде
на Тиръ и на Сидонъ, нежели на васъ.
15 И ты Капернауме, който си ся възвы-
силъ до небеса, до ада ще ся смъкнешь.
16 Който слуша васъ, мене слуша; и който
ся отмѣта отъ васъ, отъ мене ся отмѣ-
та; а който ся отмѣта отъ мене, отмѣ-
та ся отъ тогози който мя е проводилъ.
17 И върнахѫ ся седмдесеть-тѣ съ ра-
дость, и казвахѫ: Господи, съ твое-то
18 име и бѣсове-тѣ ся покоряватъ намъ. А
той имъ рече: Видѣхъ Сатанѫ че паднѫ
19 като свѣткавицѫ отъ небе-то. Ето, да-
вамъ ви власть да настѫпвате на змія и
на скорпіи, и надъ всякѫ силѫ вражіѭ,
20 и нищо нѣма да вы повреди. Но на то-
ва недѣйте ся радва, че духове-тѣ ся
покоряватъ вамъ; а радвайте ся повече,
защото имена-та ваши сѫ написани на
небеса.
21 Въ този часъ възрадва ся духомъ Іи-
сусъ, и рече: Благодарѭ ти, Отче, Го-
споди на небе-то и на земѭ-тѫ, че си
утаилъ това отъ мѫдры и разумны, и
открылъ си го на младенцы; ей, Отче,
защото така бѣ угодно прѣдъ тебе.
22 Всичко ми е прѣдадено отъ Отца ми; и
освѣнь Отца никой *другъ* не знае кой е
Сынъ-тъ, и кой е Отецъ *никой другъ не*
знае тъкмо Сынъ-тъ, и *онзи*, комуто бы
рачилъ Сынъ-тъ да *го* открые.
23 Обърнѫ ся послѣ особно къмъ учени-
цы-тѣ, и рече: Блажены очи-тѣ които
24 виждатъ това което вы видите. Защото
ви казвамъ, че мнозина пророци и ца-
ріе пожелахѫ да видятъ това което вы
виждате, и не видѣхѫ, и да чуятъ това
що чуете, и не сѫ чули.
25 И ето, нѣкой законникъ станѫ да го
испытва, и казваше: Учителю, що да
правѭ за да наслѣдѭ животъ вѣчный?
26 А той му рече: Въ законъ-тъ що е пи-
27 сано? какъ четешь? И той отговори, и
рече: Да възлюбишь Господа Бога твое-
го съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ
всичкѫ-тѫ си душѫ, и съсъ всичкѫ-тѫ
си силѫ, и съсъ всичкый-тъ си умъ, и
ближняго твоего както самаго себе си.
28 И рече му: Право си отговорилъ; това
29 правй и ще бѫдешь живъ. Но той по-
неже искаше да оправдае себе си, рече
30 Іисусу: И кой е ближній мой? *На това*
отговори Іисусъ и рече: Человѣкъ нѣ-
кой слѣзваше отъ Іерусалимъ въ Іери-
хонъ, и налетѣ на разбойницы, които
като го обрахѫ, и наранихѫ, отидохѫ си
31 и *го* оставихѫ полумъртвъ. А по случаю
нѣкой си священникъ слѣзваше по онзи
пѫть: и като го видѣ минѫ отъ срещѫ
32 и заминѫ. Подобно и Левитъ *нѣкой*, ка-
то стигнѫ на това мѣсто, дойде, видѣ,
33 минѫ отъ срещѫ и заминѫ. Но единъ
Самарянинъ като пѫтуваше, дойде до
34 него, и като го видѣ смили ся, И при-
стѫпи та прѣвърза раны-тѣ му, като
възливаше масло и вино; послѣ го въ-
скачи на добытъкъ-тъ си, та го занесе
35 въ гостинница-тѫ, и пригоди му. И на
утрешній-тъ день когато си отхождаше,
извади та даде два динарія гостиннику,
и рече му: Пригодявай му; и каквото
повече иждивишь, азъ на връщаніе ще
36 ти платѭ. И тъй отъ тѣзи трима-та кой
ти ся вижда да е былъ ближенъ на испад-
37 налый-тъ въ разбойницы-тѣ? А той ре-
че: Този който му стори милость. То-
газь Іисусъ му рече: Иди и ты така
правй.
38 И въ отиваніе-то имъ влѣзе Іисусъ въ
нѣкое село: и жена нѣкоя си на име
39 Марѳа, пріе го у домъ-тъ си. И тя има-
ше сестрѫ нарицаемѫ Маріѭ, която бѣ

сѣдняла до нозѣ-тѣ Іисусовы, и слуша-
40 ше слово-то негово. А Мароа ся мълвѣше
за много-то слугуваніе; и застанѫ та
рече: Господи, не брѣжишь ли, че се-
стра ми мя остави самѫ да слугувамъ?
41 речи ѝ прочее да ми помогне. Отговори
Іисусъ, и рече ѝ: Мароо, Мароо, гры-
жишь ся и мълвишь ся за много нѣща;
42 Но едно е потрѣбно: а Марія избра доб-
рѫ-тѫ часть, която нѣма да ся отьмне
отъ нея.

ГЛАВА 11.

1 И когато бѣ той на едно мѣсто та ся
моляше, като прѣстанѫ, рече му нѣкой
си отъ ученицы-тѣ му: Господи, научи
ны да ся молимъ, както и Іоаннъ е на-
2 училъ ученицы-тѣ си. А *той* имъ рече:
Когато ся молите думайте: Отче нашъ,
който си на небеса, да ся святи име-то
твое; да дойде царство-то твое; да бѫ-
де воля-та твоя, както на небе-то, така
3 и на земѭ-тѫ; Хлѣбъ-тъ нашъ насѫщный
4 давай ни го всякой день; И прости ни
грѣхове-тѣ ни; защото и ный прощава-
мы на всякой нашъ длъжникъ; и не въ-
веди насъ въ искушеніе, но избави насъ
отъ лукаваго.
5 И рече имъ: Кой отъ васъ ако бы и-
малъ пріятель, и отиде при него посрѣдъ
нощь, и му рече: Друже, дай ми на за-
6 емъ три хлѣба; Понеже единъ пріятель
ми дойде отъ пѫть, и нѣмамъ що да сло-
7 жѫ прѣдъ него: А той да отговори из-
вътрѣ и да рече: Недѣй ми досажда;
врата-та сѫ вече затворены, и дѣца-та
ми сѫ на лѣгло-то съ мене; не могѫ да
8 станѫ да ти дамъ. Казвамъ ви че ако не
стане да му даде защото му е пріятель,
то поне за неговѫ-тѫ безочливость ще
стане и ще му даде колкото му трѣбва.
9 И азъ ви казвамъ: Ищѣте и ще ви ся
даде: търсѣте и ще намѣрите: хлопайте
10 и ще ви ся отвори. Защото всякой който
ище пріима; и който търси намира; и
11 който хлопа ще му ся отвори. И отъ
васъ кой е този баща, щото ако му по-
ище сынъ му хлѣбъ, а той да му даде
камыкъ? Или *ако му поище* рыбѫ, на-
12 мѣсто рыбѫ зміѭ ли ще му даде? Или
ако бы поискалъ яйце, да ли скорпіѭ
13 ще му даде? И тъй когато вы, лукави
както сте, знаете да давате добры дава-
нія на чада-та си; колко повече Отецъ
небесный ще даде Духа Святаго на онѣ-
зи които просятъ отъ него!
14 И испаждаше едного бѣса който бѣ-
ше нѣмъ; и като излѣзе бѣсъ-тъ, про-
говори нѣмый-тъ, и почуди ся народъ-тъ.
15 А нѣкои отъ тѣхъ рекохѫ: Чрѣзъ Ве-
елзевула князя на бѣсове-тѣ испѫж-
16 да бѣсове-тѣ. А други, искушаваще
го искахѫ отъ него знаменіе отъ не-
17 бе-то. Но той като знаяше помысли-
тѣ имъ, рече имъ: Всяко царство раз-
дѣлено противъ себе си запустѣва, и
домъ *раздѣленъ* противъ себе си пада.
18 *Тъй* и Сатана ако ся раздѣли самъ си
противъ себе си, какъ ще устои царство-
то му? понеже казвате че азъ изгон-
19 вамъ бѣсове-тѣ чрѣзъ Веелзевула. И ако
азъ изгонвамъ бѣсове-тѣ чрѣзъ Веелзе-
вула, сынове-тѣ ви чрѣзъ кого гы из-
гонватъ? За това тѣ ще ви бѫдатъ сѫд-
20 ници. Ако ли азъ съ Божій прьстъ из-
гонвамъ бѣсове-тѣ, то е настигнало на
21 васъ царство-то Божіе. Когато крѣп-
кый-тъ обораженъ варди дворъ-тъ си, и-
22 мѣніе-то му е въ безопасность. Но ко-
гато по крѣпкый-тъ отъ него нападне
та го побѣди, зема му всеоражіе-то на
което ся е надѣялъ, и расподѣля ко-
23 ристь-тъ обиръ. Който не е съ мене, про-
тивъ мене е, и който не събира заедно
24 съ мене, той расыпва. Когато нечи-
стый-тъ духъ излѣзе изъ человѣка, об-
хожда по безводны мѣста и търси спо-
койствіе; и като не намѣри, казва: Да
ся върнѫ въ домъ-тъ си отъ дѣто излѣ-
25 зохъ. И като дойде намѣрва *го* пометенъ
26 и украсенъ. Тогазь отхожда и зема съ
него си други седмь духове, отъ себе
си по лукавы, и влѣзватъ и живѣятъ
тамъ; и сетно-то състояніе на оногозь
человѣка бива по лошо отъ първо-то.
27 И когато той говорѣше това, една же-
на отъ народа въздигнѫ гласъ и рече

му: Блажена утроба-та която тя е носи-
28 ла, и съсци-тѣ, които си сукалъ. А той
рече: Още по блажени сж които слу-
29 шатъ слово-то Божіе и го пазятъ. А ко-
гато ся събираше народъ-тъ, начнж да
говори: Този родъ е лукавъ; знаменіе
ище, и *друго* знаменіе нѣма да му ся
даде, освѣнь знаменіе-то на пророка Іо-
30 нж. Защото както Іона станж знаменіе
на Ниневійцы-тѣ, така ще и Сынъ че-
ловѣческый на този родъ *знаменіе* да
31 бжде. Царица-та Южна ще въстане на
сждъ-тъ съ человѣцы-тѣ на този родъ, и
ще гы осжди; защото отъ крайща-та на
земж-тж дойде да чуе мждрость-тж Со-
ломоновж; и ето тука е повече отъ Со-
32 ломона. Мжжіе-тѣ Ниневійскы ще въста-
нжтъ на сждъ-тъ съ този родъ, и ще го
осждятъ; защото тѣ ся покаяхж чрѣзъ
Іоновж-тж проповѣдь; и ето, тука е по-
вече отъ Іонж.
33 И никой не запаля свѣщь да ж тури
на скрышно мѣсто, нито подъ шиникъ,
но на свѣтилникъ, за да виждатъ свѣте-
34 ніе-то които влѣзватъ. Свѣтило на тѣло-
то е око-то: и тъй кога е око-то ти чи-
сто, и всичко-то твое тѣло е освѣтлено,
а кога е лукаво, и тѣло-то ти е тъмно.
35 За то внимавай да не бы видѣлина-та
36 която е въ тебе да е тъмнина. Ако про-
чее всичко-то твое тѣло е освѣтлено, и
нѣма нѣкож тъмнж часть, то ще всичко
освѣтлено да бжде, както кога тя свѣ-
тило-то освѣтлява съсъ сіяніе-то си.
37 И като говорѣше *това*, нѣкой си Фа-
рисей го умоляваше да обѣдва въ не-
говъ-тъ домъ, и той влѣзе и сѣднж на
38 трапезж-тж. А Фарисей-тъ като го видѣ
че не ся омы прѣди яденіе-то, почуди
39 ся. И Господь му рече: Сега вы Фари-
сеи-тѣ външно-то на чашж-тж и на па-
ницж-тж очистяте; а вжтрешно-то ви е
40 пълно съ грабежъ и лукавство. Безумни!
този който е направилъ външно-то, не е
41 ли направилъ и вжтрешно-то? Но отъ
това що имате дайте милостынж, и ето
42 всичко ще бжде за васъ чисто. Но гор-
ко на васъ Фарисеи-тѣ, защото давате
десетъкъ отъ мятвж-тж, отъ рутж-тж и
отъ всяко зеліе, и небрѣжите сждба-тж
и любовь-тж Божіж. Това трѣбваше да
43 правите, и онова да не оставяте. Горко
вамъ, Фарисеи, защото обичате прѣдсѣ-
данія-та въ съборища-та и поздравенія-
44 та въ пазары-тѣ. Горко вамъ, книжници
и Фарисеи, лицемѣрци, защото сте като
гробове които не личатъ, и человѣци-тѣ
които ходятъ отгорѣ не знажтъ.
45 И отговори нѣкой отъ законницы-тѣ
и рече му: Учителю, това като казвашь
46 и насъ коришь. А той рече: Горко и на
васъ законницы-тѣ, защото натоваряте
на человѣцы-тѣ брѣмена тежкы за нося-
ніе, и вы нито съ единъ пръстъ не ся
47 допирате до брѣмена-та. Горко вамъ, за-
щото зидате памятницы-тѣ на пророцы-
48 тѣ, а бащи-тѣ ви гы убихж: И тъй сви-
дѣтелствувате и вы и съизволявате на
дѣла-та на бащы-тѣ си; защото тѣ гы
убихж, а вы имъ памятницы-тѣ зидате.
49 За това и прѣмждрость-та Божія рече:
Ще имъ проводж пророцы и апостолы,
50 и отъ тѣхъ ще убіжтъ и изгонятъ; За
да ся прѣдири отъ този родъ кръвь-та
на всичкы-тѣ пророцы, която е проли-
вана отъ какъ ся е свѣтъ-тъ създалъ,
51 Отъ кръвь-тж на Авеля, до кръвь-тж на
Захаріж убитаго между олтарь-тъ и
храмъ-тъ; ей, казвамъ ви, ще ся прѣдири
52 отъ този родъ. Горко на васъ законни-
цы-тѣ, защото зехте ключь-тъ на знаніе-
то; и сами не влѣзохте, а че и на тѣзи
които щѣхж да влѣзжтъ забранихте.
53 И когато имъ казваше той това, книж-
ници-тѣ и Фарисеи-тѣ начнахж твърдѣ
да ся ярятъ и да изваждатъ изъ уста-та
54 му отвѣты за много нѣща, Като го прѣ-
чаквахж, и търсѣхж да уловятъ нѣщо
отъ уста-та му, за да го обвинятъ.

ГЛАВА 12.

1 Между това като ся събрахж много
тысящи народъ, толкозъ щото едни дру-
гы ся тъпчахж, начнж да говори на у-
ченицы-тѣ си: Най първо пазѣте себе си
отъ квасъ-тъ Фарисейскый, който е ли-
2 цемѣріе. *Защото* нѣма нищо покрыто,

което да ся не открые, и тайно, което
3 да ся не узнае. За това колкото гово-
рихте въ тъмнина, на видѣло ще ся чуе:
и каквото сте казали на ухо въ скрыш-
ны-тѣ стаи, отъ горѣ на покрывъ-тъ ще
4 ся проповѣда. А на васъ мои-тѣ пріяте-
ли казвамъ: Не бойте ся отъ тѣзи кои-
то убиватъ тѣло-то, и които слѣдъ това
не могатъ повече нищо да направятъ.
5 Но ще ви обадѫ отъ кого да ся боите;
бойте ся отъ оногозъ който слѣдъ уби-
ваніе-то има власть да хвърли въ пъ-
кълъ-тъ; ей, казвамъ ви, отъ него да ся
6 боите. Не ся ли продаватъ петь врабче-
та за два ассарія? и ни едно отъ тѣхъ
7 не е забравено прѣдъ Бога; Но и кос-
ми-тѣ на глава-та ви всичкы-тѣ ся из-
броени. И така не бойте ся; вы сте отъ
8 много врабчета по добри. И пакъ ви
казвамъ че всякой който мя исповѣда
прѣдъ человѣцы-тѣ, и Сынъ человѣче-
скый щѐ го исповѣда прѣдъ ангелы-тѣ
9 Божіи: А който ся отрече отъ мене
прѣдъ человѣцы-тѣ, отреченъ ще бѫде
10 прѣдъ ангели-тѣ Божіи. И всякой който
бы казалъ рѣчь противъ Сына человѣче-
скаго, ще му ся прости; но който рече
хулѫ противъ Духа Святаго, нѣма да му
11 ся прости. И кога вы приведатъ на съ-
борища-та и *прѣдъ* началства-та и вла-
сти-тѣ, недѣйте ся грыжи какъ или ка-
кво ще отговорите, или какво ще рече-
12 те. Защото Духъ Святый ще вы научи
въ истый-тъ часъ що трѣбва да речете.
13 И рече му нѣкой си отъ народъ-тъ:
Учителю, речи на брата ми да раздѣли
14 съ мене наслѣдіе-то. А той му рече:
Человѣче, кой мя е поставилъ сѫдникъ
15 или дѣлитель надъ васъ? И рече имъ:
Гледайте и пазѣте ся отъ любостяжаніе-
то; защото ако има нѣкой прѣмного, жи-
вотъ-тъ му не състои отъ имотъ-тъ му.
16 И рече имъ притча, и казваше: На нѣ-
кой си богатъ человѣкъ нива-та му да-
17 доха много плодъ. И мысляше си въ се-
ище [illegible] думаше: Що да сторѫ? защото
11 който хѫ да съберѫ плодове-тѣ си. И
васъ кой е ще сторѫ; да съборѫ жит-
нище сынъ и и да съградѫ по голѣмы,
и да съберѫ тамъ всичкы-тѣ си жита и
19 имотъ-тъ си. И да рекѫ на душѫ-тѫ си:
Душе, имашь много пригоды вложены
за много годины; почивай, яждь, пій, и
20 весели ся. А Богъ му рече: Безумне,
тази нощь ще ти изыщатъ душѫ-тѫ: а
това що си приготвилъ, кому ще бѫде?
21 Така *быва* на тогози който събира за
себе си, и не богатѣе въ Бога.
22 Рече пакъ на ученицы-тѣ си: За това
ви казвамъ: Недѣйте ся грыжи за жи-
вотъ-тъ си, що да ядете, нито за тѣло-то
23 *си* що да облѣчете. Животъ-тъ е по дра-
гоцѣненъ отъ храна-та, и тѣло-то отъ
24 облѣкло-то. Разсмотрѣте враны-тѣ, че
не сѣятъ, нито жънатъ; тѣ нѣматъ ни-
то съкровища, нито житницы, и Богъ
гы храни; колко повече сте вы по добри
25 отъ птицы-тѣ! И кой отъ васъ съ гры-
жаніе може да приложи на възрастъ-тъ
26 си единъ лакътъ? И тъй ако най малко
нѣщо не можете, защо ся грижите за
27 друго? Разсмотрѣте кринове-тѣ какъ
растѫтъ; не ся трудятъ, нито предатъ;
но казвамъ ви, че нито Соломонъ въ всич-
ка-тѫ си славѫ ся облѣче както единъ
28 отъ тѣхъ. И ако трѣвѫ-тѫ, която днесь
ѫ има на поле-то, и утрѣ ѫ хвърлятъ
въ пещь, Богъ ѭ така облича, колко по-
29 вече васъ, маловѣрци! И вы недѣйте
търси какво ще ядете или какво ще піе-
30 те; и недѣйте ся обезпокоява; Защото
всичко това търсятъ языччници-тѣ на
свѣтъ-тъ; а Отецъ вашъ знае че това
31 ви трѣбва. Но търсѣте царство-то Бо-
жіе, и това всичко ще ви ся приложи.
32 Не бой ся мало стадо; защото Отецъ ви
33 благоволи да ви даде царство-то. Про-
дайте имотъ-тъ си, и дайте милостыня;
направѣте си кесія които не овехтѣ-
ватъ, съкровище на небеса което не
оскудѣва, дѣто крадецъ не приближава,
34 нито молецъ растлѣва. Защото дѣто е
съкровище-то ваше, тамъ ще бѫде и
35 сърдце-то ваше. Да бѫдатъ чрѣсла-та ви
опасаны, и свѣтилници-тѣ *ви* запалени.
36 И вы бѫдете подобни на человѣцы кои-
то чакатъ господаря си, кога ще ся вър-
не отъ свадбѫ-тѫ, да му отворятъ тозъ

37 часъ, щомъ дойде и похлопа. Блажени
тѣзи раби, които кога дойде господарь-тъ
имъ гы намѣри будны; истинж ви каз-
вамъ, че ще ся опаше, и ще гы тури да
сѣднатъ на тръпезж-тж, и ще мине да
38 имъ послугува. И ако дойде въ вторж-тж
стражж, или въ третж-тж стражж дой-
де, и гы намѣри така, блажени сж онѣ-
39 зи раби. И това още знайте, че ако бы
знаялъ стопанинъ-тъ на кащж-тж въ кой
часъ ще дойде крадецъ-тъ, буденъ бы
стоялъ, и не бы оставилъ да му подко-
40 паятъ кащж-тж. Бждѣте прочее и вы
готови; защото въ който часъ не мыс-
лите, Сынъ человѣческый ще дойде.
41 *Тогазь* Петръ му рече; Господи, намъ
ли казвашь тжзи притчж, или и на всич-
42 кы-тѣ? И Господь рече: Кой е прочее
онзи вѣренъ и благоразуменъ домострои-
тель, когото господарь-тъ ще постави
надъ слугы-тѣ си, да дава на врѣме *вся-*
43 *кому* опрѣдѣленж-тж хранж? Блаженъ
този рабъ когото бы намѣрилъ госпо-
дарь-тъ му, кога си дойде, че прави та-
44 ка. Истинж ви казвамъ, че ще го поста-
45 ви надъ всичко-то си имѣніе. Ако ли ре-
че онзи рабъ въ сърдце-то си, Госпо-
дарь-тъ ми ще окъснѣе да си дойде; и
начне да біе ратаи-тѣ и ратакыни-тѣ, и
46 да яде и да піе и да ся опива; Ще дой-
де господарь-тъ на онзи рабъ, въ день
въ който не му ся надѣе, и въ часъ въ
който не знае; и ще го разсѣче, и не-
говж-тж часть ще положи съ невѣрны-тѣ.
47 И онзи рабъ който е знаялъ волж-тж на
господаря си, че не приготвилъ, нито
сторилъ по волж-тж му, много ще бжде
48 битъ. А онзи който не е знаялъ и е сто-
рилъ *нѣщо* достойно за бой, малко битъ
ще бжде. И всякому комуто е много да-
дено, много ще и да ся поище отъ не-
го, и комуто сж много въвѣрили, пове-
49 че и ще изыщатъ отъ него. Огнь дой-
дохъ да туря на земж-тж; и какво ищж,
50 ако ся е вече запалилъ? Но имамъ кръ-
щеніе да ся кръстж, и колко ся утѣсня-
51 вамъ доклѣ да ся извърши. Мыслите ли
че дойдохъ да дамъ миръ на земж-тж?
52 не, казвамъ ви, но раздѣленіе. Защото
отъ нынѣ петима въ еднж кащж раздѣле-
ни ще бждатъ, трима-та върху двама-та
53 и двама-та върху трима-та. Ще ся раздѣ-
лятъ баща противъ сына и сынъ противъ
бащж, майка противъ дъщерж и дъщеря
противъ майкж, свекърва противъ невѣ-
стж и невѣста противъ свекървж.
54 Казваше още и на народъ-тъ: Когато
видите облакъ който ся възвыся отъ за-
падъ, тозь часъ казвате: Дъждь ще ва-
55 ли; и така бывa. И кога югъ вѣе, каз-
56 вате: Ще стане горѣщина; и става. Ли-
цемѣри, лице-то на земж-тж и на небе-то
умѣете да распознавате; а това врѣме
57 какъ да не распознавате? А защо и по
58 самосебе си не сждите праведно-то? Ко-
гато отхождашь съ противникъ-тъ си
при князя, въ пжть-тъ постарай ся да
ся отървешь отъ него, да не бы тя за-
влѣклъ до сждника, и сждникъ-тъ тя прѣ-
даде на слугж-тж, и слуга-та тя тури въ
59 тъмницж. Казвамъ ти: Нѣма да излѣзешь
отъ тамъ, доклѣ не отдадешь и най по-
слѣдньо-то банче.

ГЛАВА 13.

1 И въ това врѣме дойдохж нѣкои и му
извѣстихж за Галилеяне-тѣ, на които
кръвь-тж Пилатъ смѣсилъ съсъ жъртвы-тѣ
2 имъ. И отговори Іисусъ и рече имъ:
Мыслите ли че тѣзи Галилеяне за това
що така пострадахж, сж были най грѣш-
3 ни отъ всичкы-тѣ Галилеяне? Казвамъ
ви, не; но ако ся не покаете, всинца
4 така ще загынете. Или осмнадесеть-тѣ
онѣзи върхъ които паднж стълпъ-тъ Си-
лоамскый, и гы уби, мыслите ли че тѣ
бѣхж най грѣшни отъ всичкы-тѣ чело-
вѣцы които живѣжтъ въ Іерусалимъ?
5 Казвамъ ви, не; но ако ся не покаете,
всинца така ще загынете.
6 Казваше още и тжзи притчж: Нѣкой
си имаше въ лозіе-то си насадена смо-
ковницж, и дойде да търси плодъ на не-
7 ж, и не намѣри. И рече на лозарь-тъ:
Ето три годины *какъ* идж да търсж плодъ
отъ тжзи смоковницж, и не намѣрвамъ;
отсѣчи ж; защо да запразня и земж-тж?

8 А той отговори и рече му: Господарю,
остави ѭ и това лѣто, докѣ раскопаѭ
9 около неѭ, и насыпѫ торъ: И ако даде
плодъ, *добрѣ;* ако ли не, подирь това
ще ѭ отсѣчешь.
10 И една сѫббота поучаваше въ едно
11 отъ съборища-та; И ето бѣше тамъ една
жена която имаше духъ болестенъ осм-
надесеть годины, и сгърбена бѣше, и
12 не можаше никакъ да ся исправи. Като
ѭ видѣ Іисусъ, извыка и рече ѝ: Жено,
13 освободена си отъ болесть-тѫ си. И по-
ложи на неѭ рѫцѣ, и тозь часъ ся ис-
14 прави *жена-та,* и славяше Бога. И от-
говори началникъ-тъ на съборище-то,
който негодуваше, защото въ сѫбботѫ *іѭ*
исцѣли Іисусъ, и казваше на народъ-тъ:
Шесть дни сѫ, въ които трѣбва да ра-
ботите; въ тѣхъ прочее идвайте и цѣ-
15 лѣте ся, а не сѫбботенъ день. Отгово-
ри му Господь и рече: Лицемѣре, вся-
кой единъ отъ васъ не отврьзва ли въ
сѫбботѫ волъ-тъ или оселъ-тъ си отъ
16 яслы-тѣ, и *го* завожда та *го* напоява? А
тая като е дъщеря Авраамова, коѭто е
вьрзалъ Сатана, ето осмнадесеть годи-
ны, не трѣбваше ли да бѫде развьрзана
17 отъ тази врьскѫ въ сѫбботенъ день? И
това като говорѣше той, посрамявахѫ
ся всичкы-тѣ, които му ся противяхѫ,
и всичкый-тъ народъ ся радваше за вси-тѣ
славны дѣла неговы.
18 Казваше още: На какво е подобно
царство-то Божіе? и на що да го уподо-
19 бѭ? Подобно е на зьрно синапово,
което человѣкъ зѣ и посѣя го въ гради-
нѫ-тѫ си; и порасте и станѫ дьрво го-
лѣмо, и птицы-тѣ небесны прѣвитавахѫ
въ неговы-тѣ вѣтвы.
20 И пакъ рече: На какво да уподобѭ
21 царство-то Божіе? Подобно е на квасъ,
който като го зѣ жена скры го въ три
мѣры брашно, доклѣ вкысна всичко-то.
22 И като отиваше въ Іерусалимъ, мину-
ваше прѣзъ градове-тѣ и прѣзъ села-та,
23 та поучаваше. И нѣкой си му рече: Го-
споди, малцина ли сѫ които ще ся спа-
24 сѭтъ? А той имъ рече: Подвизавайте ся
да влѣзете прѣзъ тѣсны-тѣ врата; за-
щото мнозина, казвамъ ви, ще иищѫтъ
25 да влѣзѫтъ, и не ще да могѫтъ. Слѣдъ
като стане стопанинъ-тъ на кѫщѫ-тѫ и
затвори врата-та, а *вы* останете вънъ,
и начнете да хлопате на врата-та и да
казвате: Господи, Господи, отвори ни,
и той отговори и ви рече: Не вы знаѭ
26 отъ кѫдѣ сте, Тогазь ще начнете да
казвате: Ядохмы прѣдъ тебе и пихмы,
27 и на наши-тѣ улицы си поучавалъ. И ще
рече: Казвамъ ви, не вы знаѭ отъ кѫдѣ
сте; махнѣте ся отъ мене всинца които
28 работите неправдѫ. Тамъ ще бѫде плачь
и скърцаніе съсъ зѫбы, кога видите А-
враама и Исаака и Іакова и вси-тѣ про-
роцы въ царство-то Божіе, а васъ че
29 сте испѫдени вънъ. И ще дойдѫтъ отъ
истокъ и западъ, и отъ сѣверъ и югъ, и
30 ще сѣднѫтъ въ царство-то Божіе. И е-
то, има послѣдни, които ще бѫдѫтъ
пьрви, и има пьрви, които ще бѫдѫтъ
послѣдни.
31 Въ него день дойдохѫ нѣкои Фарисеи,
и казвахѫ му: Излѣзь и си иди отъ ту-
32 ка, защото Иродъ ище да тя убіе. И ре-
че имъ: Идѣте и кажѣте на тази лисицѫ:
Ето бѣсове испѫждамъ, и правѭ исцѣ-
ленія днесь и утрѣ; и въ третій-тъ *день*
33 ся свършвамъ. Но трѣбва азъ днесь и
утрѣ и въ другый день да идѫ; защото
не е възможно пророкъ да загыне вънъ
34 отъ Іерусалимъ. Іерусалиме, Іерусалиме,
ты който пророцы-тѣ избивашь, и пра-
теньі-тѣ до тебе съ каменіе біешь; кол-
ко пѫти поискахъ да съберѫ чада-та ти,
както птица пилцы-тѣ си подъ крылѣ, и
35 не рачихте. Ето оставя ся вамъ домъ-тъ
вашъ пустъ. И истинѫ ви казвамъ, че
нѣма да мя видите дори дойде *врѣме-
то,* когато ще речете: Благословенъ
който иде въ име-то Господне.

ГЛАВА 14.

1 И една сѫббота когато дойде той въ
кѫщѫ-тѫ на нѣкого си началника на Фа-
рисеи-тѣ да яде хлѣбъ, тѣ имахѫ очи-тѣ
2 си на него. И ето имаше прѣдъ него нѣ-
3 кой си человѣкъ красничавъ. И отгово-

ри Інсусъ та говорѣше на законницы-тѣ
и на Фарисеи-тѣ и рече: Позволено ли
4 е да цѣли нѣкой въ сѫббота? А тѣ мъл-
5 чеха. И зѣ та го исцѣли и пусна го. И
отговори на тѣхъ и рече: Кой отъ васъ,
ако бы паднялъ оселъ-тъ или волъ-тъ му
въ яма, не бы го на часъ-тъ извлѣклъ
6 въ сѫбботенъ день? И не можахѫ на то-
ва да му отговорятъ.
7 Рече пакъ притчѫ на званны-тѣ, като
гледаше какъ избиратъ първы-тѣ за сѣ-
8 деніе мѣста, и казваше имъ: Кога тя
кани нѣкой на свадбѫ, не сѣдай на пър-
во-то мѣсто, да не бы да е призовалъ и
9 другыго по почтенъ отъ тебе; И дойде
този който е поканилъ и тебе и него, и
ти рече: Дай мѣсто на тогова; и тогазь
начнешь съ усрамяваніе да захванешь
10 послѣдно-то мѣсто. Но кога тя поканятъ,
иди и сѣдни на послѣдно-то мѣсто, за
да ти рече, кога дойде този който тя е
призовалъ: Пріятелю, възлѣзь по горѣ.
Тогазь щешь има слава прѣдъ тѣзи кои-
11 то сѣдятъ съ тебе наедно. Защото вся-
кой който възнося себе си ще ся смири,
и който ся смирява ще ся възнесе.
12 Казваше и на тогова който го бѣше
призовалъ: Кога правишь обѣдъ или ве-
черѭ, недѣй кани пріятели-тѣ си, ни
братія-та си, ни роднины-тѣ си, нито
съсѣды богаты; да не бы тя подобно и
13 тѣ поканили и ти бѫде заплатено; Но
кога правишь угощеніе, поканвай сиро-
14 масы, клосны, хромы и слѣпы: И ще
бѫдешь блаженъ; защото нѣматъ да ти
платятъ; понеже ще ти бѫде заплатено
въ въскрьсеніе-то на праведны-тѣ.
15 Това като чу единъ отъ сѣдящы-тѣ съ
него, рече му: Блаженъ който яде хлѣбъ
16 въ царство-то Божіе. А той му рече:
Нѣкой си человѣкъ направи вечерѭ го-
17 лѣмѫ и покани мнозина. И въ часъ-тъ на
вечерѭ-тѫ проводи рабъ-тъ си да рече
на поканены-тѣ: Елате, понеже всичко
18 е вече готово. И начнахѫ всичкы-тѣ *ка-
то* на единъ *умъ* да ся отричатъ. Пър-
вый-тъ му рече: Нивѫ купихъ, и нужда
имамъ да излѣзѫ и да ѭ видѭ; молѭ ти
19 ся, имай мя отреченъ. И другъ рече:
Купихъ петь чифта волове, и отхождамъ
да гы опытамъ; молѭ ти ся имай мя от-
20 реченъ. И другъ рече: Ожених ся; и
21 за това не могѫ да дойдѫ. И когато си
дойде този рабъ расказа на господаря
си това. Тогази ся разгнѣви стопанинъ-тъ
и рече на рабъ-тъ си: Излѣзь скоро по
улицы-тѣ и пѫтища-та на градъ-тъ, и
доведи тука сиромасы-тѣ и клосны-тѣ и
22 хромы-тѣ и слѣпы-тѣ. И рече рабъ-тъ:
Господарю, както си заповѣдалъ станѫ,
23 и още мѣсто има. И рече господарь-тъ
на рабъ-тъ: Излѣзь на пѫтища-та и по
ограды-тѣ, и принуди *гы* да влѣзатъ, за
24 да ся напълни домъ-тъ ми. Защото ви
казвамъ: Че никой отъ онѣзь призваны-
тѣ человѣцы нѣма да вкуси отъ вече-
рѭ-тѫ ми.
25 И вървѣхѫ съ него наедно народъ мно-
26 го, и обърнѫ ся та имъ рече: Ако иде
нѣкой при мене, и не възненавиди бащѫ
си, и майкѫ си, и женѫ си, и чада-та
си, и братія-та си, и сестры-тѣ си, а о-
ще и свой-тъ си животъ, не може да бѫде
27 мой ученикъ. И който не носи крьстъ-тъ
си, и не върви слѣдъ мене, не може да
28 ми бѫде ученикъ. Защото кой отъ васъ
кога ище да съгради стълпъ, не сѣда
първомъ да прѣсмѣтне разноскы-тѣ *си*, да
ли ще има *потрѣбно-то* да *го* искара?
29 Да не бы, като положи основаніе-то, а
не може послѣ да *го* искара, да начнатъ
всичкы-тѣ които гледатъ да му ся под-
30 смиватъ, И да казватъ: Този человѣкъ
начнѫ да гради и не може да искара.
31 Или кой царь като отхожда на бой про-
тивъ другъ царь, не сѣда първомъ да
размысли, възможно ли е съ десеть хи-
ляды да стои на срещѫ тогозь който иде
32 противъ него съ двадесеть? Ако ли не,
то кога е той още далечь, отпраща по-
33 сланницы и моли ся за миръ. Тъй про-
чее всякой отъ васъ който не ся отрече
отъ всичкый-тъ си имотъ, не може да бѫ-
34 де мой ученикъ. Добро *нѣщо* е соль-та;
но ако соль-та ся развали, съсъ що ще ся
35 направи? Тя вече не струва нито за зе-
мѭ-тѫ, нито за торъ-тъ; вънъ ѭ исхвър-
лятъ. Който има уши да слуша нека слуша.

ГЛАВА 15.

1 И всичкы-тѣ мытари и грѣшници ся
приближавахѫ около него да го слушатъ.
2 И роптаехѫ Фарисеи-тѣ и книжници-тѣ
и казвахѫ: Този пріима грѣшницы, и
3 яде съ тѣхъ наедно. А той имъ рече тѫ-
4 зи притчѫ, и казваше: Кой человѣкъ
отъ васъ, ако бы ималъ сто овцы, и му
ся загуби една отъ тѣхъ, не оставя де-
ветдесеть-тѣ и деветь въ пустынѭ-тѫ, и
не отива слѣдъ изгубенѫ-тѫ, доклѣ ѭ
5 намѣри? И когато ѭ намѣри, задига ѭ
6 на плѣщы-тѣ си радостенъ; И като си
дойде у дома си, свыква пріятели-тѣ си
и съсѣды-тѣ си, и казва имъ: Радвайте
ся съ мене че си намѣрихъ изгубенѫ-тѫ
7 овцѫ. Казвамъ ви че такава радость бы-
ва на небе-то за едного грѣшника кой-
то ся кае, а не за деветдесеть и деветь
праведницы, които нѣматъ нужда отъ
8 покаяніе. Или коя жена, ако има десеть
драхмы и изгуби еднѫ драхмѫ, не запа-
ля свѣщь, и не мете кѫщѫ-тѫ, и не тър-
9 си прилѣжно доклѣ ѭ намѣри? И кога-
то ѭ намѣри свыква пріятелкы-тѣ и съ-
сѣдкы-тѣ си, и казва: Радвайте ся съ
мене, защото намѣрихъ драхмѫ-тѫ, коя-
10 то бѣхъ изгубила. Така, ви казвамъ, бы-
ва радость прѣдъ ангелы-тѣ Божіи за
едного каѭщаго ся грѣшника.
11 Рече още: Нѣкой си человѣкъ имаше
12 двама сынове: И по младый-тъ отъ тѣхъ
рече на бащѫ си: Отче, дай ми дѣлъ-тъ
който *ми* ся пада отъ имѣніе-то. И раз-
13 дѣли имъ имотъ-тъ *си*. И слѣдъ малко
дни, по младый-тъ сынъ събра си всичко-
то, и отиде въ странѫ далечнѫ, и тамъ
распилѣ имѣніе-то си съ разблудно-то
14 си живѣяніе. И като иждиви всичко, ста-
нѫ голѣмъ гладъ въ онѫзи странѫ, и той
15 начнѫ да е въ оскадность. И отиде та
ся пристави едному отъ граждані-тѣ на
онѫзи странѫ; който го проводи на по-
16 лета-тѫ си да пасе свиніе. И желаеше да
напълни търбухъ-тъ си отъ рошковы-тѣ,
които ядѣхѫ свиніе-тѣ; и никой му не
17 даваше. И като дойде на себе си, рече:
На колко наемницы бащины ми изоста-
18 ва хлѣбъ, а пакъ азъ мрѫ отъ гладъ. Ще
станѫ да идѫ при бащѫ си, и ще му ре-
кѫ: Отче, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ
19 тебе, И не сьмь вече достоинъ да ся на-
рекѫ твой сынъ; стори мя както едно-
20 го отъ наемницы-тѣ си. И станѫ та дой-
де при бащѫ си. И когато бѣ далечь о-
ще, видѣ го бащѫ му, и смили ся, и за-
втече ся, и припаднѫ на вратъ-тъ му, и
21 го цѣлунѫ. Рече му сынъ *му*: Отче, съ-
грѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе, и не
сьмь вече достоинъ да ся нарекѫ твой
22 сынъ. И рече бащѫ *му* на слугы-тѣ си:
Изнесете вънъ най добрѫ-тѫ прѣмѣнѫ, и
облѣчѣте го, и дайте прьстень на рѫкѫ-
23 тѫ му, и обуща на нозѣ-тѣ *му*; И дока-
райте хранено-то теле та *го* заколѣте,
24 да ядемъ и да ся веселимъ; Защото то-
зи ми сынъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, загы-
налъ бѣ и намѣри ся. И начнѫхѫ да ся
25 веселятъ. А по старый-тъ сынъ бѣше на
нивѫ; и като идѣше та наближи кѫщѫ-
26 тѫ, чу пѣяніе и ликуваніе. И повыка ед-
ного отъ слугы-тѣ и пыташе що е това.
27 А той му рече: Братъ ти си дойде; и
закла бащѫ ти хранено-то теле, защото
28 го прія здравъ. И разгнѣви ся, и не ра-
чаше да влѣзе: и тъй бащѫ му излѣзе, и
29 моляше му ся. А той отговори и рече
на бащѫ си: Ето толкози годины ти ра-
ботѭ, и никога твоѭ-тѫ заповѣдь не
сьмь прѣстѫпилъ; и на мене нито яре
ми си далъ нѣкога, да си повеселѭ и *азъ*
30 съ пріятели-тѣ си: А по що си дойде
този твой сынъ, който изѣде имотъ-тъ
ти съ блудницы-тѣ, за него си заклалъ
31 хранено-то теле. А той му рече: Сын-
ко, ты си выналгы съ мене; и всичко-то
32 мое, твое е: А трѣбваше да ся възвесе-
лимъ и да ся възрадвамы, защото този
твой братъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и за-
гыналъ бѣ и намѣри ся.

ГЛАВА 16.

1 Говорѣше още на ученицы-тѣ си: Бѣ-
ше нѣкой си богатъ человѣкъ, който и-
маше домостроитель, и го наклеветихѫ

2 нему, че разсыпва имѣніе-то му. И по-
выка го и рече му: Що е това което
слушамъ за тебе? дай смѣткѫ-тѫ на до-
мостроителство-то си; защото не мо-
3 жешь вече да си домостроитель. Тогазь
домостроитель-тъ рече въ себе си: Що
да сторѭ, понеже господарь-тъ ми от-
нема отъ мене домостроителство-то? да
копаѭ не могѫ, да просѭ срамъ мя е.
4 Разумѣхъ що да направѭ, за да мя пріе-
мѫтъ въ кѫщы-тѣ си, кога бѫдѫ измѣ-
5 стенъ отъ домостроителство-то. И повы-
ка всякого отъ длъжницы-тѣ на госпо-
даря си, и рече на първый-тъ: Колко си
6 длъженъ на господаря ми? А той рече:
Сто ваѳы масло. И рече му: Земи запи-
скѫ-тѫ си, и сѣдни скоро та напиши
7 петдесеть. Послѣ рече другыму: А ты
колко си длъженъ? И той рече: Сто ко-
ра жито. И казва му: Земи си запискѫ-
8 тѫ, и пиши осмдесеть. И похвали гос-
подарь-тъ неправедный-тъ домострои-
тель, че разумно сторилъ; защото сы-
нове-тѣ на този вѣкъ въ свой-тъ си родъ
сѫ по хытри отъ синове-тѣ на видѣли-
9 нѫ-тѫ. И азъ ви казвамъ: Направѣте си
пріятели отъ богатство-то на неправдѫ-
тѫ, за да вы пріемѫтъ въ вѣчны-тѣ оби-
10 талища, когато оскѫдѣете. Вѣрный-тъ въ
малко-то, и въ много-то е вѣренъ; а не-
праведный-тъ въ малко-то, и въ много-то
11 е неправеденъ. И тъй, ако въ неправед-
но-то богатство вы не быхте вѣрни, кой
ще ви повѣри истинно-то *богатство?*
12 И ако въ чуждо-то ся не показахте вѣр-
13 ни, кой ще ви даде ваше-то? Никой
слуга не може на двама господари да
слугува; защото или едного ще намра-
зи, и другыго ще възлюби, или до ед-
ного ще ся прилѣпи, и другыго ще прѣ-
зира. Не можете да работите на Бога
и на Маммона.
14 Всичко това чувахѫ и Фарисеи-тѣ,
които бѣхѫ сребролюбци; и присмивахѫ
15 му ся. И рече имъ: Вы сте които по-
казвате себе си праведны прѣдъ чело-
вѣцы-тѣ; но Богъ знае сърдца-та ви;
защото онова което е высоко въ чело-
16 вѣцы-тѣ, то е мерзость прѣдъ Бога. За-
конъ-тъ и пророци-тѣ до Іоанна *бѣхѫ;*
отъ тогази царство-то Божіе ся благо-
вѣствува, и всякой ся нуди *да влѣзе* въ
17 него. И по лесно е небе-то и земя-та
да прѣминѫтъ, а не една точка отъ за-
18 конъ-тъ да падне. Всякой който напуща
женѫ-тѫ си и ся ожени за другѫ, прѣ-
любодѣйствува; и всякой който ся оже-
ни за напуснѫтѫ отъ мѫжъ, прѣлюбо-
дѣйствува.
19 Имаше нѣкой си человѣкъ богатъ, и
облачаше ся въ багрѣницѫ и виссонъ, и
20 веселѣше ся всякой день свѣтло. Имаше
пакъ и нѣкой сиромахъ на име Лазарь,
който покрытъ съсъ струпеи лѣжеще
21 прѣдъ врата-та му. И желаеше да ся на-
сыти отъ трошицы-тѣ, които падахѫ отъ
тръпезѫ-тѫ на богатый-тъ; но и псе-
22 та-та идвахѫ та лижехѫ раны-тѣ му: И
дойде врѣме та умрѣ сиромахъ-тъ, и за-
несохѫ го ангели-тѣ на лоно-то Авраа-
мово. Умрѣ и богатый-тъ и погребенъ
23 бѣ. И въ пъкълъ-тъ, когато бѣше на мѫ-
кы, дига очи-тѣ си и вижда издалечь
Авраама, и Лазаря въ неговы-тѣ обятія:
24 И той извыка и рече: Отче Аврааме,
помилуй мя, и проводи Лазаря, да на-
кваси край-тъ на пръстъ-тъ си въ водѫ,
и да расхлади языкъ-тъ ми; Защото сьмь
25 на мѫкы въ този пламыкъ. Но Авраамъ
рече: Сынко, напомни си че ты си
пріялъ твои-тѣ добрины въ животъ-тъ
си: така и Лазарь злины-тѣ; а сега той
26 е на утѣшеніе, а ты на мѫкы. И освѣнь
всичко това, между насъ и васъ е утвър-
дена пропасть голѣма, така щото които
ищѫтъ да минѫтъ отъ тука къмъ васъ,
да не могѫтъ, нито пакъ които сѫ тамъ
27 да прѣминѫтъ къмъ насъ. А той рече:
Молѭ ти ся прочее, отче, да го пратишь
28 въ бащинъ-тъ ми домъ; Защото имамъ
петима братія, да имъ засвидѣтелствува,
щото да не бы да дойдѫтъ и тѣ на това
29 мѫчително мѣсто. Казва му Авраамъ:
Имать Моисея и пророцы-тѣ; да слу-
30 шатъ тѣхъ. А той рече: Не, отче Ав-
рааме; но ако иде нѣкой отъ мъртвы-тѣ
31 при тѣхъ, ще ся покаѭтъ. Пакъ му ре-
че: Ако не слушатъ Моисея и проро-

цы-тѣ, не щѫтъ ся увѣри нито ако нѣкой си и отъ мьртвы-тѣ въскрьсне.

ГЛАВА 17.

1 И рече на ученицы-тѣ *си:* Не е възможно съблазни-тѣ да не дойдѫтъ; но горко на оногози чрѣзъ когото дохо-
2 ждатъ. По добрѣ бы было за него да ся окачеше воденичень камыкъ около вратъ-тъ му, и да бѫде хвьрленъ въ море-то, а не да съблазни едного отъ тѣзи
3 малкы-тѣ. Внимавайте на себе си. Ако ти прѣгрѣши братъ ти, погади го; и а-
4 ко ся покае, прости му. И седмь пѫти на день ако ти прѣгрѣши, и седмь пѫти на день ся възвърне къмъ тебе, и рече: Покайвамъ ся, да му простишь.
5 И рекохѫ апостоли-тѣ Господу: При-
6 дай ни вѣрѫ. А Господь рече: Ако имахте вѣрѫ колкото зърно синапово, рекли быхте на тѫзи черницѫ: Изтръгни ся, и насади ся въ море-то, и тя бы вы
7 послушала. А кой отъ васъ, ако има ратай да *му* оре или да *му* пасе, щомъ си дойде отъ нивѫ-тѫ, ще му рече: Мини,
8 сѣдни да ядешь? И не ще ли да му рече: Приготви нѣщо да вечерямъ, и стегни ся та ми слугувай, докѫдь ямъ и пiѭ, и
9 слѣдъ това ще ядешь и пiешь ты? Да ли ще благодари на тогозъ ратая защото е свършилъ каквото му е было порѫчано?
10 Не ся надѣѭ. Така и вы, кога направите все що ви е повелѣно, казвайте: Ный смы раби нищожни; защото направихмы това което бѣхмы длъжни да направимъ.
11 И въ пѫтуванiе-то си къмъ Iерусалимъ, минуваше прѣзъ срѣдъ Самарiѭ и Гали-
12 леѭ. И *веднъжъ* когато влѣзваше въ нѣкое си село, срѣщнѫхѫ го десетмина прокажени, които ся спрѣхѫ издалечь;
13 И тѣ възвысихѫ гласъ, и казвахѫ: Iи-
14 сусе наставниче, помилуй ны. И като *гы* видѣ, рече имъ: Идѣте ся покажѣте на священницы-тѣ. И когато отивахѫ,
15 очистихѫ ся *отъ проказѫ-тѫ.* И единъ отъ тѣхъ, като видѣ че исцѣлѣ, повърнѫ ся и съ голѣмъ гласъ славѣше Бога,
16 И паднѫ на лице при нозѣ-тѣ му, та му
17 благодарѣше; и той бѣ Самарянинъ. А Iисусъ отговори и рече: Не ся ли очистихѫ десетима-та, а дѣ сѫ деветима-та? Не ся ли намѣрихѫ *другы* да ся
18 върнѫтъ да въздадѫтъ славѫ Богу, но
19 само този иноплеменникъ? И рече му: Стани та си иди; твоя-та вѣра тя исцѣли.
20 И попытанъ отъ Фарисеи-тѣ, кога ще дойде царство-то Божiе, отговори имъ, и рече: Царство-то Божiе нѣма да дой-
21 де съ изглежданiе: Нито ще *ви* рекѫтъ: Ето тука *е,* или, ето тамъ; защото ето,
22 царство-то Божiе вѫтрѣ въ васъ е. И рече на ученицы-тѣ: Ще дойдѫтъ дни когато ще пожелаете да видите единъ отъ дни-тѣ на Сына человѣческаго, и
23 нѣма да видите. И *като* ви рекѫтъ: Ето тука *е,* или ето тамъ *е;* да не отидете,
24 нито да тичате подирѣ *му.* Защото както свѣткавица-та, която бляска отъ единый-тъ *край* на поднебеснѫ-тѫ, свѣти до другый-тъ *край* на поднебеснѫ-тѫ, така ще бѫде и Сынъ человѣческый въ
25 свой-тъ си день. Но първомъ трѣбва *той* да пострада много, и да бѫде отхвърленъ
26 отъ този родъ. И както въ дни-тѣ Ноевы така ще бѫде и въ дни-тѣ на Сына
27 человѣческаго. Ядѣхѫ, пiяхѫ, женяхѫ ся, и задомявахѫ ся до день-тъ въ който Ное влѣзе въ ковчегъ-тъ; и дойде по-
28 топъ тъ и погуби всичкы-тѣ. Подобно както станѫ и въ дни-тѣ Лотовы, ядѣхѫ, пiяхѫ, купувахѫ, продавахѫ, садѣхѫ
29 *и* градѣхѫ: И въ който день излѣзе Лотъ изъ Содомъ навали огнь и жупелъ отъ
30 небе-то, и погуби всичкы-тѣ. На това подобно ще бѫде и въ день-тъ въ който
31 Сынъ человѣческый ще ся яви. Въ онзи день, който ся намѣри на покрывъ-тъ, и сѫдове-тѣ му въ кѫщи, да не слѣзе да гы земе; и който е на нивѫ, такожде
32 да ся не връща назадъ. Помнѣте Лото-
33 вѫ-тѫ женѫ. Който поище да си увардй животъ-тъ, ще го изгуби; и който го
34 изгуби, ще го уварди. Казвамъ ви, въ онѭѭ нощь ще бѫдѫтъ двама на едно лѣгло; единый-тъ ще ся земе а другый-тъ
35 ще ся остави. Двѣ *жены* ще наедно да мелѭтъ; една-та ще бѫде зета, а дру-

36 га-та ще ся остави. Двама ще бѫдатъ
на нивѫ; единый-тъ ще ся земе, а дру-
37 гый-тъ ще ся остави. Отговарятъ и каз-
ватъ му: Кѫдѣ, Господи? А той имъ ре-
че: Дѣто е трупъ-тъ, тамъ ще и орли-тѣ
да ся съберѫтъ.

ГЛАВА 18.

1 Казваше имъ още и притчѫ, какъ трѣ-
бва всякога да ся молятъ, и да ся не об-
2 лѣнявать: И говорѣше: Имаше въ нѣкой
си градъ единъ сѫдникъ, който ся отъ
Бога не боеше, и отъ человѣка ся не
3 срамуваше: Имаше и една вдовица въ
този градъ, та идѣше при него и му каз-
ваше: Отдай ми право-то отъ съпер-
4 никъ-тъ ми: И до нѣколко врѣме не ра-
чи; а испослѣ рече въ себе си: Ако и
отъ Бога ся не боѭ, и отъ человѣка ся
5 не срамувамъ, А то на тѫѭ вдовицѫ, по-
неже ми досажда, нека ѝ отдамъ пра-
во-то, да не иде до край да мя отяготя-
6 ва. И рече Господь: Слушайте що казва
7 неправедный-тъ сѫдникъ: А Богъ нѣма
ли да отдаде право-то на свои-тѣ избра-
ны, които выкатъ къмъ него деня и но-
8 щя, ако и да дълготьрпи за тѣхъ? Каз-
вамъ ви, че ще имъ отдаде право-то ско-
ро. Но Сынъ человѣческый кога дойде
дѣ ли ще намѣри вѣрѫ на земѭ-тѫ?
9 И пакъ на нѣкои които ся надѣехѫ на
себе си че сѫ праведни, и унищожава-
10 хѫ другы-тѣ, рече тази притчѫ: Двама
человѣци възлѣзохѫ въ храмъ-тъ да ся
помолятъ, единъ-тъ Фарисей а другый-тъ
11 мытарь. Фарисей-тъ ся исправи и моля-
ше ся въ себе си така: Боже, благода-
рѭ ти, че не сьмь както другы-тѣ че-
ловѣци, грабители, обидници, прѣлюбо-
12 дѣйци, или както този мытарь: Постѭ
дваждь въ седмицѫ-тѫ, десетъкъ давамъ
13 отъ всичко що придобиѭ. И мытарь-тъ
като стоеше изъ далечь не щѣше нито
очи-тѣ си къмъ небе-то да подигне, но
біяше ся въ грѫди-тѣ си и думаше: Бо-
же, бѫди милостивъ менѣ грѣшному.
14 Казвамъ ви, че той слѣзе у дома си о-
правданъ *повече*, нежели оный; защото
всякой който възнася себе си, ще ся
смири; а който смирява себе си ще ся
възнесе.
15 Приносяхѫ му още и дѣчица, да ся
прикосне до тѣхъ: а ученици-тѣ като
16 видѣхѫ забраняхѫ имъ. Но Іисусъ гы
привыка, и рече: Оставѣте дѣца-та да
дохождатъ при мене, и не гы въспирай-
те; защото на таквызъ е царство-то Бо-
17 жіе. Истина ви казвамъ: Който не пріе-
ме царство-то Божіе както дѣте, нѣма
да влѣзе въ него.
18 И нѣкой си голѣмецъ го попыта и ре-
че: Учителю благый, що да сторѭ за да
19 наслѣдвамъ животъ вѣченъ? А Іисусъ му
рече: Що мя казвашь благъ? никой не
20 е благъ, тъкмо единъ Богъ. Заповѣди-тѣ
знаешь, "Да не направишь прѣлюбодѣя-
ніе; Да не убіешь; Да не откраднешь;
Да не лъжесвидѣтелствувашь; Почитай
21 бащѫ си и майкѫ си." А той рече: Всич-
ко това сьмь упазилъ отъ младость-тѫ си
22 *до нынѣ*. Това като чу Іисусъ, рече му:
Още едно ти не достига: все що имашь
продай, и раздай на сиромасы-тѣ, и ще
имашь съкровище на небе-то; и дойди
23 та мя послѣдвай. А той като чу това
оскърби ся; защото бѣше много богатъ.
24 И като го видѣ Іисусъ че ся оскърби,
рече: Колко мѫчно ще влѣзатъ въ цар-
ство-то Божіе тѣзи които иматъ богат-
25 ство. Защото по лесно е да мине камил-
ла прѣзъ иглены уши, а не богатъ да
26 влѣзе въ царство-то Божіе. А които чу-
хѫ това рекохѫ: И кой може да ся спа-
27 се? А той рече: Невъзможно-то у че-
28 ловѣцы-тѣ, у Бога е възможно. А Петръ
рече: Ето ный оставихмы всичко, и по-
29 слѣдвахмы тя. А той имъ рече: Истина
ви казвамъ, че нѣма никой който да е
оставилъ кѫщѫ, или родители, или бра-
тія, или женѫ, или чада заради царство-
30 то Божіе, И да не получи многократно
на това врѣме, и въ идущій-тъ вѣкъ жи-
вотъ вѣченъ.
31 И като зѣ дванадесеть-тѣ при себе си,
рече имъ: Ето възлѣзвамы въ Іеруса-
лимъ, и ще ся свърши всичко що е на-
писано отъ пророцы-тѣ за Сына чело-

32 вѣческаго. Защото ще бѫде прѣдаденъ
на язычницы-тѣ, и ще му ся поругаѭтъ,
и ще го обесчестятъ, и ще го заплюѭтъ,
33 И ще го біѭтъ, и ще го убіѭтъ, и въ
34 третій-тъ день ще въскръсне. И тѣ не
разумѣхѫ нищо отъ това: и тая дума
бѣше покрыта за тѣхъ, и не разбирахѫ
това което ся казваше.
35 А когато наближаваше до Іерихонъ,
нѣкой си слѣпъ сѣдѣше край пѫть-тъ да
36 проси. И като чу че народъ минува, по-
37 пыта, Що е това? И казвахѫ му че Іи-
38 сусъ Назорянинъ минува. Тогазь той из-
выка, и казваше: Іисусе, Сыне Давидовъ,
39 помилуй мя. И тѣзи които вървѣхѫ на-
прѣдъ запрѣтявахѫ му да мълкне, но той
още повече выкаше: Сыне Давидовъ,
40 помилуй мя. И спрѣ ся Іисусъ и повелѣ
да му го доведатъ; и като наближи,
41 попыта го, И рече: Що ищешь да ти
сторѭ? А той рече: Господи, да прогле-
42 дамъ. И Іисусъ му рече: Прогледай;
43 твоя-та вѣра тя исцѣли. И тутакси про-
гледа, и тръгнѫ слѣдъ него, и славѣше
Бога; и всичкый народъ като видѣ *то-*
ва, въздаде хвалѫ Богу.

ГЛАВА 19.

1 Слѣдъ това влѣзе *Іисусъ* въ Іерихонъ
2 и заминуваше си. И ето человѣкъ на и-
ме Закхей, който бѣше началникъ на мы-
3 тари-тѣ, и той бѣ богатъ. И щѣше да
види Іисуса кой е; но не можаше отъ
народа, защото бѣше нисъкъ на възрастъ.
4 И завтече ся на напрѣдъ, та възлѣзе на
еднѫ черницѫ за да го види; понеже
5 прѣзъ онзи *пѫть* щѣше да мине. И като
дойде на това мѣсто, Іисусъ погледнѫ,
видѣ го, и рече му: Закхее, слѣзь ско-
ро; защото днесь трѣбва да останѫ въ
6 твоѭ-тѫ кѫщѫ. И прибърза та слѣзе, и
7 пріѧ го съ радость, И като видѣхѫ *това*
всичкы помърмрахѫ и казвахѫ: Че при
8 грѣшенъ человѣкъ влѣзе да прѣсѣдни. А
Закхей застанѫ и рече Господу: Госпо-
ди, ето половинѫ-тѫ отъ имотъ-тъ си
давамъ на сиромасы-тѣ; и ако съмь оби-
дилъ нѣкого въ нѣщо съ клеветѫ, въз-
9 давамъ четверократно. Рече му Іисусъ:
Днесь станѫ спасеніе на този домъ; за-
10 щото и той е сынъ Авраамовъ. Понеже
Сынъ человѣческый дойде да потърси и
да спасе погыналото-то.
11 И тѣ като слушахѫ това, приложи та
рече и еднѫ притчѫ, защото бѣше бли-
зу до Іерусалимъ, и тѣ имахѫ на умъ-тъ
си че царство-то Божіе щѣше тутакси
12 да ся яви. И рече: Человѣкъ нѣкой си
благороденъ отиде въ странѫ далечнѫ да
пріеме за себе си царство и да ся върне.
13 И повыка десеть отъ слугы-тѣ си, и да-
де имъ десеть мнасы, и рече имъ: Търгу-
14 вайте доклѣ дойдѫ. А граждани-тѣ него-
ви ненавиждахѫ го, и испратихѫ слѣдъ
него посланницы да кажатъ: Не щемъ
15 тогова да царува надъ насъ. И като взѣ
царство-то и ся върнѫ, рече да му по-
выкатъ онѣзи слугы, на които даде сре-
бро-то, да узнае кой какво е припече-
16 лилъ. И дойде първый-тъ и рече: Гос-
поди, твоя-та мнаса придобы десеть мна-
17 сы. И рече му: Добрѣ, рабе добрый;
понеже на най малко-то ся показа вѣ-
18 ренъ, имай власть надъ десеть града. И
дойде вторый-тъ и рече: Господи, твоя-
19 та мнаса стори петь мнасы. Рече и на
тогова; Бѫди и ты *владѣтель* надъ петь
20 града. Дойде и другъ, и рече: Господи,
ето твоя-та мнаса, коѭто имахъ скъта-
21 нѫ въ кърпѫ; Защото ся боѧхъ отъ те-
бе; понеже си строгъ человѣкъ; земашь
което не си положилъ, и жънешь което
22 не си сѣялъ. И казва му: Отъ уста-та ти
ще тя сѫдѭ, рабе лукавый; знаялъ си
че съмь человѣкъ строгъ, и земамъ кое-
то не съмь положилъ, и жънѭ което не
23 съмь сѣялъ; И защо не даде сребро-то
ми на лихварь-тъ, тъй щото азъ като
си дойдѣхъ щѣхъ да го приберѫ съ лих-
24 вѫ-тѫ? И рече на прѣдстоящы-тѣ: Зе-
мѣте отъ него мнасѫ-тѫ, и дайте ѭ на
25 тогози който има десеть-тѣ мнасы. (И
рекохѫ му: Господи, *той* има десеть
26 мнасы). Защото ви казвамъ, че всякому
който има ще му ся даде; а отъ тогозь
който нѣма, и това що има ще ся отне-
27 ме отъ него. А мои-тѣ врагове, онѣзи

които ми не рачихѫ да ся възарѭ надъ
тѣхъ, доведѣте *гы* тука, и посѣчѣте *гы*
28 прѣдъ мене. И това като изрече *Іисусъ*,
отиваше напрѣдъ и възлѣзваше въ Іе-
русалимъ.
29 И когато наближи до Виѳфагіѭ и Ви-
ѳаніѭ, къмъ горѫ-тѫ която ся казваше
Елеонъ, проводи двама отъ ученицы-тѣ
30 си, И рече *имъ:* Идѣте въ срещно-то
село, въ което щомъ влѣзвате ще намѣ-
рите ждрѣбе вързано, на което никой
человѣкъ не е никога възсѣдалъ; отвър-
31 жѣте го и го доведѣте. И ако вы попы-
та нѣкой: Защо *го* отвързвате? така ще
му кажете: Защото трѣбва на Господа.
32 И отидохѫ проводени-тѣ, и намѣрихѫ
33 както имъ рече. И когато отвързвахѫ
ждрѣбе-то, рекохѫ имъ стопани-тѣ му:
34 Защо отвързвате ждрѣбе-то? А тѣ реко-
35 хѫ: На Господа трѣбва. И доведохѫ го
при Іисуса: и като намѣтахѫ дрехы-тѣ
36 си на ждрѣбе-то, въскачихѫ Іисуса. И
въ отиваніе-то му, постилахѫ дрехы-тѣ
37 си по пѫть-тъ. И когато вече наближа-
ваше до прѣвалѫ-тѫ на Елеонскѫ-тѫ го-
рѫ, начнахѫ всичко-то множество на у-
ченицы-тѣ да ся радватъ и да славосло-
вятъ Бога велегласно за вси-тѣ чудеса
38 що бѣхѫ видѣли; И казвахѫ: Благосло-
венъ царь-тъ който иде въ име-то Гос-
подне; миръ на небе-то и слава въ вы-
39 шнихъ. И нѣкои отъ Фарисеи-тѣ между
народъ-тъ рекохѫ му: Учителю, запрѣти
40 на ученицы-тѣ си. И отговори и рече
имъ: Казвамъ ви, че ако тѣ млъкнатъ,
то каменіе-тѣ ще извыкатъ.
41 И като наближи та видѣ градъ-тъ, пла-
42 ка за него, И казваше: Да бѣ зналъ и
ты поне въ този твой день, това което
е за миръ-тъ ти; но сега вече ся скры
43 отъ твои-тѣ очи. Защото ще дойдѫтъ
върхъ тебе дни и твои-тѣ неприятели
ще направятъ окопъ около тебе, и ще
тя обсадятъ, и отъ всякадѣ ще тя утѣ-
44 снятъ, И съсыпятъ тебе и чада-та ти въ
тебе, и нѣма да оставятъ въ тебе ка-
мыкъ на камыкъ; защото не си разумѣлъ
врѣме-то на посѣщеніе-то си.
45 И като влѣзе въ храмъ-тъ, начнѫ да
испѫжда тѣзи които продавахѫ и купу-
46 вахѫ; И казваше имъ: Писано е: Домъ-тъ
ми е домъ за молитвѫ: а вы го напра-
вихте пещерѫ разбойническѫ.
47 И поучаваше всякой день въ храмъ-тъ;
а първосвященници-тѣ и книжници-тѣ и
първи-тѣ отъ народа щѣхѫ да го погу-
48 бятъ; И не намѣрвахѫ какво да сто-
рятъ; понеже всичкый-тъ народъ бѣше
прилѣпналъ при него да го слуша.

ГЛАВА 20.

1 И въ единъ отъ оныя дни, когато по-
учаваше той народъ-тъ въ храмъ-тъ и
благовѣствуваше, надойдохѫ първосвя-
щенници-тѣ и книжници-тѣ наедно съсъ
2 старѣйшины-тѣ, Та му говорѣхѫ и ре-
кохѫ: Кажи ни съ коѭ власть правишь
това? или кой е що ти е далъ тѫзи власть?
3 Отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ
4 и азъ еднѫ рѣчь, и кажѣте ми: Кръще-
ніе-то Іоанново отъ небе-то ли бѣ, или
5 отъ человѣцы-тѣ? А тѣ си помыслихѫ,
и думахѫ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще
6 рече: Защо не повѣрвахте въ него? Ако
ли речемъ: Отъ человѣцы-тѣ, всичкый
народъ съ каменіе ще ны убіе; понеже
7 е увѣренъ че Іоаннъ е пророкъ. И от-
говорихѫ че не знаѭтъ отъ кадѣ бѣ.
8 Тогазь Іисусъ имъ рече: И азъ ви не
казвамъ съ коѭ власть правѭ това.
9 И начнѫ да говори на народъ-тъ тѫзи
притчѫ: Нѣкой си человѣкъ насади лозіе,
и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и
отиде на чуждѫ странѫ за много врѣме.
10 И въ врѣме-то *на плодове-тѣ* проводи
едного отъ слугы-тѣ си при земледѣл-
цы-тѣ, да му дадѫтъ отъ плодъ-тъ на ло-
зіе-то; но земледѣлци-тѣ го бихѫ и от-
11 пратихѫ *го* празденъ. И повтори да про-
води и другъ слугѫ; а тѣ бихѫ и него и
обесчестихѫ *го* и отпратихѫ *го* празденъ.
12 И пакъ проводи третяго; но тѣ и него
13 наранихѫ и испѫдихѫ. Рече тогазь сто-
панинъ-тъ на лозіе-то: Що да сторѭ?
да проводѭ любезный-тъ си сынъ: може
14 него като видятъ, да ся посвѣнятъ. Но
земледѣлци-тѣ като го видѣхѫ, мыслѣхѫ

въ себе си и думаха: Този е наслѣд-
никъ-тъ; елате да го убіемъ, за да бѫде
15 наслѣдство-то наше. И го изведохѫ вънъ
отъ лозіе-то та го убихѫ. И тъй какво
ще имъ направи стопанинъ-тъ на ло-
16 зіе-то? Ще дойде и ще погуби тѣзи
земледѣлцы, и ще даде лозіе-то на дру-
гы. А тѣзи които чухѫ рекохѫ: Дано
17 не бѫде. А той гы погледнѫ и рече: Що
е това писано-то, "Камыкъ-тъ който
отхвърлихѫ зидари-тѣ, той станѫ глава
18 на ѫглъ-тъ?„ Всякой който падне на
този камыкъ ще ся строши, а върхъ ко-
19 гото падне, ще го смаже. И поискахѫ
първосвященници-тѣ и книжници-тѣ да
турятъ рѫцѣ на него въ този часъ; за-
щото разумѣхѫ че тѣмъ каза тази прит-
чѫ; но убояхѫ ся отъ народъ-тъ.
20 И като изварднхѫ проводихѫ навѣт-
ницы, които ся преструвахѫ че сѫ пра-
ведни, съ намѣреніе да го уловятъ въ
нѣкоѭ рѣчь, та да го прѣдадатъ на на-
чалство-то и на власть-тѫ управителевѫ.
21 И тѣ го попытахѫ и рекохѫ: Учителю
знаемъ че право говоришь и учишь, и
не гледашь на лице, но по истинѫ пѫть-тъ
22 Божій учишь. Право ли е за насъ да да-
23 вамы дань Кесарю, или не? А *той* раз-
умѣ лукавство-то имъ и рече имъ: Защо
24 мя искушавате? Покажѣте ми единъ ди-
нарій; чій образъ и надписъ има? Отго-
25 ворихѫ и рекохѫ: Кесаревъ. А той имъ
рече: Като е тъй, отдайте Кесарево-то
26 на Кесаря, и Божіе-то на Бога. И не
могохѫ да уловятъ нѣщо въ думѫ-тѫ му
прѣдъ народъ-тъ; и зачудени за отвѣтъ-тъ
неговъ, млъкнахѫ.
27 И пристѫпихѫ нѣкои отъ Саддукеи-тѣ,
които отричатъ въскрьсеніе-то, и го
28 попытахѫ, И рекохѫ: Учителю, Моисей
написа намъ: Ако умре на нѣкого братъ
му, който има женѫ, и умре той бесча-
денъ, да земе братъ му женѫ-тѫ, и да
29 въстави сѣме на брата си. А имаше се-
дмина братія, и първый-тъ зѣ женѫ и
30 умрѣ бесчаденъ. И зѣ вторый-тъ же-
31 нѫ-тѫ и умрѣ и той бесчаденъ. И тре-
тій-тъ ѭ зѣ; сѫщо така и седмина-та, и
32 не оставихѫ чада, и умрѣхѫ. А подиръ
33 всичкы-тѣ умрѣ и жена-та. И тъй въ въ-
скрьсеніе-то, на кого отъ тѣхъ ще бѫде
женѫ? защото и седмина-та ѭ имахѫ за
34 женѫ. А Іисусъ отговори и рече имъ:
Чада-та на този вѣкъ женятъ ся и за
35 мѫжъ отиватъ: А които ся сподобятъ да
получатъ онзи вѣкъ и въскрьсеніе-то
отъ мьртвы-тѣ, нито ся женятъ нито за
36 мѫжъ отиватъ; Защото не могѫтъ вече
ни да умрѫтъ; понеже сѫ равноангели,
и като сѫ синове на въскрьсеніе-то, сы-
37 нове Божіи сѫ. А това че мьртви-тѣ
въскрьснуватъ, и Моисей го наяви при
кѫпинѫ-тѫ, когато назоваваше Господа
"Бога Авраамова, и Бога Исаакова и
38 Бога Іаковова.„ А Богъ не е *Богъ* на
мьртвы-тѣ, но на живы-тѣ; защото всич-
39 кы сѫ живи при него. И отговорихѫ нѣ-
кои отъ книжницы-тѣ и рекохѫ: Учите-
40 лю, ты добрѣ рече. И не смѣихѫ вече
нищо да го попытатъ.
41 И рече имъ: Какъ казватъ че Хри-
42 стосъ е Сынъ Давидовъ? Когато самъ Да-
видъ казва въ книгѫ-тѫ Псаломскѫ: "Ре-
че Господь Господу моему: Сѣдни отъ
43 дѣсно ми, Доклѣ положѫ врагове-тѣ ти
44 подножіе на нозѣ-тѣ ти.„ И тъй Давидъ
го нарича Господь, а какъ е сынъ не-
45 говъ? И когато всичкый народъ слуша-
46 ше, той рече на ученицы-тѣ си: Пазѣте
ся отъ книжницы-тѣ, които искатъ да
ходятъ прѣмѣнени, и обичатъ поздрав-
ленія по пазары-тѣ, и прѣдни-тѣ сѣда-
лища въ съборища-та, и първы-тѣ мѣста
47 по вечерянія-та: Които испояждатъ до-
мове-тѣ на вдовицы-тѣ, и за причинѫ
правятъ дългы молитвы: тѣ ще пріе-
мятъ по голѣмо осѫжденіе.

ГЛАВА 21.

1 И като погледнѫ *Іисусъ*, видѣ бога-
ты-тѣ които турихѫ дарове-тѣ си въ съ-
2 кровищница-тѫ. А видѣ и нѣкоѭ сиротѫ
3 вдовицѫ която тури тамъ двѣ лепты. И
рече: Истинѫ ви казвамъ, че тая сиро-
та вдовица тури отъ всичкы-тѣ най мно-
4 го; Защото всичкы тѣзи турихѫ въ да-
рове-тѣ Божіи отъ изобиліе-то си; а тя

отъ нѣманіе-то си тури всичкый си и-
мотъ колкото имаше.
5 И когато нѣкои си говорѣхѫ за храмъ-
тъ, че е украсенъ съ хубавы каменіе и
6 съ посвященія, рече: Ще дойдѫтъ дни,
въ които това що гледате нѣма да оста-
не камыкъ на камыкъ, който да ся не
7 съсыпе. И попытахѫ го и рекохѫ: Учи-
телю, а кога ще бѫде това? и какво е
знаменіе-то когато ще бѫде това?
8 А той рече: Гледайте да ся не прѣль-
стите; защото мнозина ще дойдѫтъ въ
мое име и ще казватъ: Че сьмь азъ; и
ужъ врѣме-то наближи; но да не отиде-
9 те слѣдъ тѣхъ. И когато чуете бойове
и размирицы, да ся не убоите; защото
първомъ тѣ трѣбва да бѫдѫтъ; но не е
10 тутакси свършеніе-то. Тогазь имъ каз-
ваше: Че ще възстане народъ върхъ на-
11 родъ, и царство върхъ царство. И ще
бѫдѫтъ на мѣста голѣми трусове, и гладъ,
и моръ, още и страшилища и знаменія
голѣмы отъ небе-то ще бѫдѫтъ.
12 А прѣди всичко това ще турятъ рѫ-
цѣ на васъ, и ще вы изгонятъ, и ще вы
прѣдадѫтъ на съборища и въ тьмницы,
и ще вы извождатъ прѣдъ царіе и прѣдъ
13 владѣтели заради мое-то име. И това ще
14 ви стане за свидѣтелство. И тъй, поло-
жѣте на сьрдца-та си, да не прѣговаряте
15 отъ по напрѣдъ що да отвѣщаете; За-
щото азъ ще ви дамъ уста и мѫдрость,
на коѭто не ще могѫтъ да противорѣ-
чатъ, нито да противостоятъ всички-тѣ
16 ваши противници. И ще бѫдете прѣда-
дени и отъ родители и братія и родни-
ны и отъ пріятели, и ще умьртвятъ нѣ-
17 кои отъ васъ. И отъ всичкы ще бѫдете
18 ненавиждани заради мое-то име. Но ко-
сьмъ отъ глава-тѫ ви нѣма да загыне.
19 Съ търпѣніе-то си придобыйте души-тѣ
20 си. А кога видите Іерусалимъ обыколенъ
съ войскы, тогава знайте че наближи
21 запустѣніе-то му. Тогазь които сѫ въ
Іудеѭ да бѣгатъ по горы-тѣ; и които
сѫ всрѣдъ него да излазятъ *на вънъ*, и
които сѫ въ околности-тѣ да не влѣзватъ
22 въ него. Защото тѣзи сѫ дни на отмь-
щеніе, за да ся испълни все що е писа-
23 но. И горко на непраздны-тѣ и на доя-
щы-тѣ прѣзъ онѣзи дни; защото ще бѫ-
де голѣма тѫга на земѭ-тѫ, и гнѣвъ *Бо-
24 жій* върхъ този народъ. И ще паднѫтъ
подъ остро-то на ножъ-тъ, и ще бѫдѫтъ
закарани въ плѣнъ по всичкы-тѣ наро-
ды, и Іерусалимъ ще бѫде потъпкуванъ
отъ язычницы-тѣ, доклѣ ся испълнятъ
25 врѣмена-та на язычницы-тѣ. И ще бѫ-
дѫтъ знаменія въ слънце-то и въ лунѫ-тѫ
и въ звѣзды-тѣ; и по земѭ-тѫ тѫга на
народы-тѣ въ недоумѣніе-то *имъ*, и ще
26 шуми море-то и вълны-тѣ. Человѣци-тѣ
ще издъхватъ отъ страхъ и отъ очаква-
ніе на *бѫдствія-та* които ще постиг-
нѫтъ вселеннѫѭ, защото силы-тѣ небе-
27 сны ще ся поколебаѭтъ. И тогазь ще
видятъ Сына человѣческаго че иде въ
облакъ съсъ силѫ и славѫ голѣмѫ.
28 И когато начне да става това, въспра-
вѣте ся и подигнѣте си главы-тѣ; защо-
то наближава избавленіе-то ви.
29 И рече имъ притчѫ: Вижте смоков-
30 ницѫ-тѫ и всичкы-тѣ дървета. Когато ве-
че гы виждате че ся развиватъ, знаете
отъ самосебе си че е близу вече лѣто-то.
31 Така и вы кога видите това че става,
знайте че е близу царство-то Божіе.
32 Истинѫ ви казвамъ, че нѣма да прѣми-
не този родъ, докѫдѣ ся сбѫде всичко
33 това. Небе-то и земя-та ще прѣминѫтъ,
34 а мои-тѣ думы нѣма да прѣминѫтъ. Но
пазѣте себе си, да не бы да отегнѫтъ
сьрдца-та ви отъ обяденіе и піянство и
отъ житейскы грыжы, и вы постигне
35 напрасно той день; Защото като примкѫ
ще дойде на всичкы които обитаватъ по
36 лице-то на всичкѫ-тѫ земѭ. За то бѫ-
дѣте будни и молѣте ся на всяко врѣме,
за да ся удостоите да избѣгнете отъ
всичко това, което има да бѫде, и да
прѣдстанете прѣдъ Сына человѣческаго.
37 И деня той учаше въ храмъ-тъ; а но-
щя излѣзваше та нощуваше на горѫ-тѫ
38 нарицаемѫ Елеонскѫ. И всичкый-тъ на-
родъ подраняваха при него въ храмъ-тъ
да го слушатъ.

ГЛАВА 22.

1 И наближаваше праздникъ-тъ на бес-
квасны-тѣ хлѣбове, който ся казва Пас-
2 ха. И първосвященници-тѣ и книжни-
ци-тѣ търсѣхѫ какъ да го убіѭтъ; за-
щото ся боехѫ отъ народа.
3 И влѣзе Сатана въ Іудѫ, който ся
казваше Искаріотъ, който бѣше отъ чи-
4 сло-то на дванадесеть-тѣ: И отиде и на-
говори ся съ първосвященницы-тѣ и
5 войводы-тѣ, какъ да имъ го прѣдаде. И
възрадвахѫ ся тѣ и нагласихѫ ся да му
6 дадѫтъ сребро. И даде обѣщаніе, и тър-
сѣше сгодно врѣме да имъ го прѣдаде
безъ народъ-тъ.
7 Дойде же день-тъ на бесквасны-тѣ въ
който трѣбваше да жъртвуватъ пасха-тѫ.
8 И проводи Петра и Іоанна и рече: Идѣ-
те и приготвѣте ни да ядемъ пасха-тѫ.
9 А тѣ му рекохѫ: Дѣ ищешь да приго-
10 твимъ? А той имъ рече: Ето щомъ влѣ-
зете въ градъ-тъ, ще вы срѣщне чело-
вѣкъ, който носи кърчагъ съ водѫ; идѣ-
те слѣдъ него въ домъ-тъ въ който влѣ-
11 зе, И речѣте на стопанинъ-тъ на кѫщѫ-
тѫ: Учитель-тъ казва на тебе: Дѣ е го-
стинна-та стая въ коіѫто наедно съ уче-
12 ницы-тѣ си ще ямъ пасха-тѫ? И той
ще ви посочи горницѫ голѣмѫ постла-
13 нѫ; тамъ приготвѣте. И като отидохѫ
намѣрихѫ както имъ рече: и приготви-
хѫ пасха-тѫ.
14 И когато дойде часъ-тъ, сѣднѫ на тръ-
пезѫ-тѫ, и дванадесеть-тѣ апостоли съ
15 него. И рече имъ: Съсъ желаніе поже-
лахъ да ямъ тази пасхѫ съ васъ прѣди
16 страданіе-то си; Защото ви казвамъ че
нѣма да ямъ вече отъ неѭ, докдѣ ся не
17 испълни въ царство-то Божіе. И като зѣ
чашѫ-тѫ, благодари и рече: Земѣте то-
18 ва и раздѣлѣте *го* помежду си. Защото ви
казвамъ, че нѣма да піѭ отъ плодъ-тъ
на лозѫ-тѫ, докдѣ не дойде царство-
19 то Божіе. И зѣ хлѣбъ, и като благодари
прѣломи го, даде имъ и рече: Това е
тѣло-то мое, което ся за васъ дава; то-
20 ва правѣте за мое въспоминаніе. Така
же и чашѫ-тѫ слѣдъ вечерѭ-тѫ, и рече:
Тая чаша е новый-тъ завѣтъ съ моѭ-тѫ
21 кръвь, която ся за васъ пролива. Но е-
то, рѫка-та на тогозь който мя прѣдава
22 съ мене е на трѫпезѫ-тѫ. И Сынъ чело-
вѣческый отхожда споредъ както е опрѣ-
дѣлено; но горко на тогозь человѣка
23 чрѣзъ когото ся прѣдава. И тѣ начнахѫ
да разыскватъ помежду си, кой ли отъ
тѣхъ ще е този който ще стори това.
24 Станѫ още и прѣпирня помежду имъ,
кого отъ тѣхъ ще имать за по голѣмъ.
25 А той имъ рече: Царіе-тѣ на народи-тѣ
господаруватъ надъ тѣхъ, и тѣзи които
гы владѣѭтъ наричатъ ся благодѣтели.
26 А вы не така; но най голѣмый-тъ испо-
между вы, да бѫде както най малкый-тъ;
и който началствува, както оногозь кой-
27 то слугува. Защото кой е по голѣмъ,
който сѣди на трапезѫ-тѫ ли, или кой-
то слугува? не този ли който сѣди? но
азъ помежду васъ съмъ като единъ кой-
28 то слугува. А вы сте онѣзи които усто-
яхте съ мене наедно въ мои-тѣ напасти.
29 За това азъ вамъ завѣщавамъ царство,
30 както Отецъ ми завѣща на мене; За да
ядете и да піете на трѫпезѫ-тѫ ми въ
царство-то мое; и да сѣднете на прѣ-
столы, да сѫдите дванадесеть-тѣ племе-
на Израилевы.
31 И рече Господь: Симоне, Симоне, е-
то, Сатана вы изыска, за да *вы* отсѣе
32 като жито. Но азъ ся молихъ за тебе,
да не оскудѣе твоя-та вѣра; и ты кога-
то ся обърнешь, утвърди братія-та си.
33 И *Петръ* му рече: Господи, готовъ съмъ
съ тебе *наедно* и въ тъмницѫ и на смърть
34 да идѫ. А той *му* рече: Казвамъ ти,
Петре, пѣтель-тъ днесь нѣма да пѣе,
прѣди да ся отречешь *мя* трижды че мя
не познавашь.
35 И рече имъ: Когато вы пратихъ безъ
кесіѭ, безъ тържикъ и безъ обуща, о-
станахте ли лишени отъ нѣщо? А тѣ
36 рекохѫ: Отъ нищо. Тогазь имъ рече:
Но сега който има кесіѭ да ѭ земе *съсъ
себе си*, така и тържикъ; и който нѣма,
нека продаде дрехѫ-тѫ си и нека купи
37 ножь. Защото ви казвамъ, че още и то-

ва писано-то трѣбва да ся испълни на
мене: "И съ беззаконны-тѣ ся счете,"
защото *писаны-тѣ* за мене, земать край.
38 И тѣ рекохѫ: Господи, ето тука два
ножа. А той имъ рече: Доволно сѫ.
39 И излѣзе та отиде по обычай на го-
рѫ-тѫ Елеонскѫ; отидохѫ слѣдъ него и
40 ученици-тѣ му. И като дойде на мѣсто-то,
рече имъ: Молѣте ся да не впаднете въ
41 искушеніе. И той ся отлѫчи отъ тѣхъ
колкото единъ хвърлей камыкъ, и колѣ-
42 ничи и моляше ся, И думаше: Отче, а-
ко щешь да мя заминешь съ тѫзи чашѫ;
обаче не моя-та воля, но твоя-та да бѫ-
43 де. И яви му ся ангелъ отъ небе-то та
44 го укрѣпяваше. И понеже бѣ въ тѫгѫ,
моляше ся по усердно: и потъ-тъ му
станѫ както капкы кръвь които капѣхѫ
45 на земѭ-тѫ. И като станѫ отъ молбѫ-тѫ,
дойде при ученицы-тѣ си, и намѣри гы
46 заспали отъ скърбь: И рече имъ: Защо
спите? станѣте та ся молѣте, за да не
впаднете въ искушеніе.
47 И когато още говорѣше той, ето на-
родъ, и този който ся наричаше Іуда,
единъ отъ дванадесеть-тѣ, вървѣше прѣдъ
тѣхъ, и приближи при Іисуса да го цѣ-
48 луне. А Іисусъ му рече: Іудо, съсъ цѣ-
луваніе ли прѣдавашь Сына человѣче-
49 скагó? И тѣзи които бѣхѫ съ *Іисуса*
като видѣхѫ това що имаше да стане,
рекохѫ му: Господи, да ударимъ ли съ
50 ножъ-тъ? И единъ отъ тѣхъ удари пър-
восвященниковъ-тъ рабъ, и отрѣза му
51 дѣсно-то ухо. А Іисусъ отговори и ре-
че: Оставѣте до тука; и допрѣ ся до у-
52 хо-то му и го исцѣли. И рече Іисусъ на
първосвященницы-тѣ и на войводы-тѣ
на храмъ-тъ и на старѣйшины-тѣ, що
бѣхѫ дошли върхъ него: Като на раз-
бойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы?
53 Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ-тъ
и не прострѣхте рѫцѣ на мене. Но то-
ва е вашій-тъ часъ, и властъ-та на тьм-
нинѫ-тѫ.
54 И като го хванѫхѫ, заведохѫ го и въ-
ведохѫ го въ домъ-тъ на първосвящен-
ника. А Петръ идѣше слѣдъ *него* отъ
55 далечь. И наклали бѣхѫ огнь на срѣдъ
дворъ-тъ та бѣхѫ насѣдали, и Петръ сѣ-
56 дѣше между тѣхъ. И вижда го една слу-
гыня че сѣди до огнь-тъ, вгледа ся въ
57 него, и рече: И този бѣше съ него. А
той ся отрече отъ него, и рече: Жено,
58 не го знаѭ. И слѣдъ малко другъ *единъ*
го видѣ, и рече: И ты си отъ тѣхъ. А
59 Петръ рече: Человѣче, не сьмь. И като
ся минѫ до единъ часъ, другъ нѣкой
подтвърдяваше и казваше: Наистинѫ и
този бѣше съ него; защото е Галилея-
60 нинъ. А Петръ рече: Человѣче, не знаѭ
що казвашь: и товъ часъ още като го-
61 ворѣше той, пѣтель-тъ попѣ. И обърнѫ
ся Господь та погледнѫ Петра; и смы-
сли Петръ рѣчь-тѫ Господнѭ, що му
рече: Че прѣди да пѣе пѣтель-тъ, ще
62 ся отречешь отъ мене трижды. И излѣзе
Петръ вънъ и плака горко.
63 И мѫжіе-тѣ които държехѫ Іисуса,
64 ругаяхѫ му ся и го біяхѫ. И като го при-
крывахѫ удряхѫ го по лице-то, и го пы-
тахѫ и казвахѫ: Пророчи, кой е що тя
65 удари. И другы много хулы казвахѫ
върхъ него.
66 И като сьмнѫ, събрахѫ ся старѣйши-
ны-тѣ народни, първосвященници-тѣ и
книжници-тѣ, та го заведохѫ на съ-
67 боръ-тъ си, И *му* рекохѫ: Кажи ни, ты
ли си Христосъ? И рече имъ: Ако ви
68 кажѫ, нѣма да повѣрвате; А ако *вы* пы-
тамъ, не ще ми отговорите, нито ще *мя*
69 пуснете: Отъ нынѣ Сынъ человѣческый
ще бѫде сѣдящъ отъ дѣсно на силѫ-тѫ
70 Божіѭ. И всичкы-тѣ рекохѫ: Ты про-
чее Сынъ Божій ли си? А той имъ рече:
71 Вы казвате *право* че сьмь азъ. А тѣ ре-
кохѫ: Що ни трѣбва още свидѣтелство?
защото *ный* сами чухмы отъ уста-та му.

ГЛАВА 23.

1 И станѫ всичко-то имъ множество, и
2 заведохѫ го при Пилата. И начнѫхѫ да
го обвиняватъ, и казвахѫ: Тогова го на-
мѣрихмы че развращава народъ-тъ, и не
оставя да даватъ дань на Кесаря, и ка-
зва себе си че е Христосъ *(помазан-
никъ)*, царь. А Пилатъ го попыта, и ре-

че: Ты ли си царь-тъ Іудейскый? А той
отговори и рече му: Ты *право* казвашь.
4 И Пилатъ рече на първосвященницы-тѣ
и на народъ-тъ: Азъ не намѣрувамъ ни-
5 коѭ винѫ въ тогозь человѣка. А тѣ на-
силвахѫ, и казвахѫ: Че смущава на-
родъ-тъ, понеже поучава по всичкѫ Іу-
деѭ като е начнялъ отъ Галилеѭ до ту-
6 ка. А Пилатъ, като чу Галилеѭ, попы-
7 та, да ли е Галилеянинъ человѣкъ-тъ. И
като разбра че е отъ Иродовѫ-тѫ дър-
жавѫ, проводи го до Ирода, който бѣше
и той въ Іерусалимъ прѣзъ тыя дни.
8 А Иродъ като видѣ Іисуса възрадва
ся много; защото щѣше отдавна да го
види, понеже слушаше много *работы*
за него; и надѣяше ся да види нѣкое
9 знаменіе да става отъ него. И пыташе
го съ много рѣчи; но той му нищо не
10 отговори. А първосвященници-тѣ и кни-
жници-тѣ стоехѫ та го обвинявахѫ силно.
11 Но Иродъ съсъ свои-тѣ си войны слѣдъ
като го унижи и му ся поруга, облѣче
го въ дрехѫ свѣтлѫ, и проводи го пакъ
12 на Пилата. Въ онзи день Пилатъ и Иродъ
ся сприятелихѫ помежду си; защото
испърво имахѫ враждинѫ помежду си.
13 А Пилатъ свыка първосвященницы-тѣ,
14 и началницы-тѣ и народъ-тъ, И рече имъ:
Доведохте ми тогозь человѣка, като че
отвращава народъ-тъ; и ето, азъ прѣдъ
васъ го испытахъ, и не намѣрихъ въ то-
гозь человѣка ни единѫ винѫ отъ колкото
15 го обвинявате. Нито пакъ Иродъ *намѣри*;
защото вы пратихъ до него; и ето нищо
16 достойно за смърть нѣма да е сторилъ. И
17 тъй, ще го накажѫ и ще го пуснѫ. А
нужда имаше да имъ пуща на всякой
18 праздникъ едного *отъ запрѣны-тѣ*. Но
всичкы изедно извыкахѫ и казвахѫ: Мах-
19 ни тогозь, а пусни ни Вараввѫ: Който
за нѣкоѭ размирица що бѣше станала
въ градъ-тъ, и за убійство, хвърленъ бѣ
20 въ тъмницѫ. И пакъ възгласи Пилатъ и
21 искаше да пусне Іисуса. А тѣ выкахѫ и
22 казвахѫ: Распни *го*, распни го. А той
и третій пѫть имъ рече: Че какво зло е
сторилъ той? азъ никоѭ винѫ за смърть
не намѣрувамъ въ него; и тъй, като го
23 накажѫ ще го пуснѫ. Но тѣ навалѣхѫ
съ голѣмы выкове, и искахѫ да бѫде
распнатъ: и тѣхни-тѣ гласове и първо-
24 священническы-тѣ прѣвъзмогохѫ. И Пи-
25 латъ рѣши да имъ бѫде щѣніе-то: И
пуснѫ имъ когото щѣхѫ, запрѣный-тъ
за размирство и убійство, а Іисуса прѣ-
даде на волѭ-тѫ имъ.
26 И когато го поведохѫ вънъ, уловихѫ
Симона нѣкого си Киринейца, който си
идѣше отъ поле-то, и натоварихѫ на не-
го кръстъ-тъ, да го носи подирь Іисуса.
27 И вървѣхѫ слѣдъ него много множество
народъ, и жены, които и плачахѫ и жа-
28 лѣхѫ за него. А Іисусъ ся обърнѫ къмъ
тѣхъ и рече: Дъщери Іерусалимскы, не-
дѣйте плака за мене, но за васъ си и за
29 чада-та ваши плачѣте; Защото ето идѫтъ
дни въ които ще рекѫтъ: Блажены не-
плодны-тѣ, и утробы-тѣ които не сѫ ра-
ждали, и съсци-тѣ които не сѫ кърмили.
30 Тогазь ще начнѫтъ да казватъ на горы-
тѣ: Паднѣте върхъ насъ, и на планины-
31 тѣ: Покрыйте ны. Защото ако правѭтъ
това съсъ сурово-то дърво, какво ще
32 бѫде съсъ сухо-то? А карахѫ и другы
двамина съ него, *които бѣхѫ* злодѣй-
ци, да гы затрыѭтъ.
33 И когато дойдохѫ на мѣсто-то, което
ся нарича Лобно, тамъ распнахѫ него и
злодѣйцы-тѣ, едного отъ дѣсно а другы-
34 го отъ лѣво. А Іисусъ казваше: Отче,
прости имъ, защото не знаѭтъ що пра-
вѭтъ. И като дѣляхѫ дрехы-тѣ му, мѣт-
35 нахѫ жрѣбіе. И стоеше народъ-тъ та
гледаше. А заедно съ него и началници-
тѣ ругаяхѫ ся и казвахѫ: Другы изба-
ви, да избави себе си, ако е той Хри-
36 стосъ, избраный-тъ Божій. Подигравахѫ
му ся още и войны-тѣ, като приставва-
37 хѫ *до него* та му подавахѫ оцетъ; И каз-
вахѫ: Ако си ты царь Іудейскый, изба-
38 ви себе си. А имаше и надписъ надъ не-
го отгорѣ написанъ съ писмена Гръцкы,
Римскы и Еврейскы: ТОЗИ Е ЦАРЬ-ТЪ
ІУДЕЙСКЫЙ.
39 И единъ отъ обѣсены-тѣ злодѣйцы, ху-
ляше го и казваше: Ако си ты Христосъ,
40 избави себе си и насъ. А другый-тъ от-

говори и му запрѣтяваше и казваше: Ни
отъ Бога ли не ся боишь ты, който си
41 въ исто-то осѫжденіе? И ный праведно
смы осѫдени; защото въспріимамы до-
стойно-то на това що смы сторили; а
42 този нищо зло не е сторилъ. И казваше
на Іисуса: Помени мя, Господи, когато
43 дойдешь въ царство-то си. И рече му
Іисусъ: Истинѫ ти казвамъ, днесь ще
бѫдешь съ мене въ рай.
44 А бѣше кадѣ шестый часъ, и станѫ тьма по всичкѫ-тѫ землѭ до деветый часъ:
45 И потьмнѣ слънце-то, и завѣса-та на
46 храмъ-тъ ся раздра прѣзъ срѣдъ. И извыка Іисусъ съ голѣмъ гласъ и рече: Отче, въ твои-тѣ рѫцѣ прѣдавамъ духъ-тъ
си. И това като рече издъхнѫ.
47 И като видѣ стотникъ-тъ станѫло-то,
прослави Бога и казваше: Наистинѫ то-
48 зи человѣкъ бѣ праведенъ. А всичкы-тѣ
народи които бѣхѫ надошли да гледатъ,
като виждахѫ това което станѫ, връща-
49 хѫ ся біюще ся въ грѫды. А всичкы-тѣ
негови познаници, и жены-тѣ които бѣ-
хѫ дошли слѣдъ него отъ Галилеѭ, сто-
ехѫ отъ далечь и гледахѫ това.
50 И ето человѣкъ нѣкой на име Іосифъ,
който бѣше съвѣтникъ, человѣкъ благъ и
51 праведенъ, (Той не бѣше съгласенъ съсъ
съвѣтъ-тъ и дѣло-то имъ,) отъ Аримаѳеѭ градъ Іудейскый, който и самъ о-
52 жидаше царство-то Божіе; Той дойде
при Пилата и поиска тѣло-то Іисусово.
53 И като го снѣ обви го съ плащаницѫ, и
положи го въ гробъ изсѣченъ въ камыкъ,
54 дѣто никой никога не бѣ лѣжалъ. И
день-тъ бѣше петъкъ, на присьмнуваніе
съ сѫббота.
55 Послѣдвахѫ още и жены-тѣ, които бѣ-
хѫ дошли съ него отъ Галилеѭ, и ви-
дѣхѫ гробъ-тъ, и какъ бѣ положено тѣ-
56 ло-то негово. И като ся върнахѫ, при-
готвихѫ ароматы и миро; и въ сѫбботѫ-
тѫ споредъ заповѣдь-тѫ почивахѫ.

ГЛАВА 24.

1 И въ първый-тъ день на седмицѫ-тѫ,
като бѣше сутрина рано, дойдохѫ на
гробъ-тъ, носяще ароматы-тѣ що бѣхѫ
приготвили, *имаше* още и другы нѣкои
2 съ тѣхъ. И намѣрихѫ камыкъ-тъ отва-
3 ленъ отъ гробъ-тъ. И като влѣзохѫ не
4 намѣрихѫ тѣло-то на Господа Іисуса. И
когато бѣхѫ въ недоумѣніе за това, ето,
прѣдстанахѫ прѣдъ тѣхъ двама человѣ-
5 ци съ блѣстящы дрехы. И тѣ уплашены
наведохѫ лице до землѭ-тѫ, а *человѣци-тѣ* имъ рекохѫ: Защо търсите живый-тъ
6 между мъртвы-тѣ? Нѣма го тука, по въскрьснѫ. Наумѣте си що ви говори, ко-
7 гато бѣше още въ Галилеѭ, И казваше
какъ Сынъ человѣческый ще бѫде прѣ-
даденъ въ рѫцѣ-тѣ на грѣшны человѣ-
цы, и ще бѫде распнатъ, и въ третій-тъ
8 день ще въскрьсне. И поменахѫ него-
9 вы-тѣ думы: И като ся върнахѫ отъ
гробъ-тъ извѣстихѫ всичко това на еди-
10 надесеть-тѣ и на всичкы-тѣ другы. И
тѣзи които казвахѫ това на апостолы-
тѣ, бѣхѫ Магдалина Марія и Іоанна и
Марія *майка-та* Іаковова, и другы-тѣ
11 съ тѣхъ; И тѣхны-тѣ думы ся видѣхѫ
прѣдъ тѣхъ като празны прикаскы, и не
12 гы вѣрвахѫ. А Петръ станѫ и отиде на
гробъ-тъ тичешкомъ, и щомъ надникнѫ,
вижда че лѣжехѫ саваны-тѣ самы: и
върнѫ ся назадъ и чудѣше ся въ себе си
за това що бѣ станѫло.
13 И ето двама отъ тѣхъ въ сѫщій-тъ день
отивахѫ въ село което ся казва Еммаусъ, шестдесеть стадіи далечь отъ Іеру-
14 салимъ. И тѣ ся разговаряхѫ помежду
15 си за всичко това що ся бѣ случило. И
като си приказвахѫ и ся распытвахѫ,
приближи и самъ си Іисусъ и вървѣше
16 съ тѣхъ: А очи-тѣ имъ ся удържавахѫ
17 да го не познаѭтъ. И рече имъ: Каквы
сѫ тѣзи думы, които си приказвате по-
между си като пѫтувате, и сте тѫжни?
18 И отговори единый-тъ на име Клеопа и
рече му: Токо ты ли си страненъ въ Іе-
русалимъ, и не знаешь това което станѫ
19 въ него тѣзь дни? И рече имъ: Кое? А
тѣ му рекохѫ: За Іисуса Назарянина,
който бѣ мѫжъ пророкъ, силенъ дѣломъ
и словомъ прѣдъ Бога и прѣдъ всич-
20 кый-тъ народъ: И какъ го прѣдадохѫ

нашы-тѣ първосвященницы и началницы
на осѫждениѥ смьртно, и распѣхѫ го:
21 А ный ся надѣехмы че той е който ще
избави Израиля. Но при все това, този
е днесь третій день, отъ както станѫ
22 това. Но и нѣкои жены отъ насъ смаяхѫ
ны, които отишли отзарана на гробъ-тъ,
23 И като не намѣрили тѣло-то му, дойдо-
хѫ и казвахѫ, че видѣли и явлениѥ на
24 ангелы, които казвали че той е живъ. И
нѣкои отъ нашы-тѣ отидохѫ на гробъ-тъ,
и намѣрихѫ тъй, както и жены-тѣ реко-
25 хѫ; а него не видѣхѫ. И той имъ рече:
О безумни и късни на сьрдце да вѣрва-
те все що е речено отъ пророцы-тѣ:
26 Не трѣбваше ли това да пострада Хри-
27 стосъ и да влѣзе въ славѫ-тѫ си? И ка-
то начнѫ отъ Моисея и отъ всичкы-тѣ
пророцы, тълкуваше имъ *писано-то* за
28 него въ всичкы-тѣ писанія. И наближи-
хѫ до село-то дѣто отхождахѫ; и той ся
29 приструваше че отива по далечь. И по-
нудихѫ го и казвахѫ: Остани съ насъ,
защото е привечеръ, и день-тъ прѣвали.
30 И той влѣзе да остане съ тѣхъ. И като
сѣднѫ съ тѣхъ на трапезѫ-тѫ, зѣ хлѣбъ-тъ
и благослови, и прѣломи и даваше имъ.
31 И тѣмъ ся отворихѫ очи-тѣ, и познахѫ
32 го; а той станѫ невидимъ на тѣхъ. И
рекохѫ помежду си: Не горѣше ли въ
насъ сьрдце-то ни, когато въ пѫть-тъ ни
приказваше, и тълкуваше ни писанія-та?
33 И станахѫ въ истый-тъ този часъ, та ся
върнахѫ въ Іерусалимъ, и намѣрихѫ съ-
браны единадесеть-тѣ, и тѣзи които бѣ-
34 хѫ съ тѣхъ, Които и казвахѫ: Че наи-
стинѫ въскрьсналъ Господь, и явилъ ся
35 Симону. Тѣ пакъ приказвахѫ *това* кое-
то *станѫ* въ пѫть-тъ, и какъ го позна-
хѫ когато расчупваше хлѣбъ-тъ.
36 И когато говорѣхѫ това, самъ си Іи-
сусъ прѣдстанѫ по срѣдъ тѣхъ, и казва
37 имъ: Миръ вамъ. А тѣ ся стреснахѫ и
уплашихѫ ся, понеже мнѣхѫ че духъ
38 виждатъ. И рече имъ: Защо сте смуте-
ни? и защо влѣзватъ въ сьрдца-та ви
39 *такѣвызи* мысли? Вижте ми рѫцѣ-тѣ и
нозѣ-тѣ, че сьмь истый азъ; попипайте
 мя и вижте; защото духъ нѣма плъть и
40 кости, както гледате мене че имамъ. И
това като рече, показа имъ рѫцѣ-тѣ и
41 нозѣ-тѣ *си*. Но тѣ отъ радость като ся
не довѣрявахѫ още и ся чудѣхѫ, рече
42 имъ: Имате ли нѣщо за яденіе тука? И
тѣ му дадохѫ часть отъ печенѫ рыбѫ, и
43 меденъ сотъ. И зѣ та яде прѣдъ тѣхъ.
44 И рече имъ: Тѣзи сѫ думы-тѣ които ви
приказвахъ, когато бѣхъ още съ васъ, че
трѣбва да ся испълни все що е писано
за мене въ законъ-тъ Моисеевъ и въ про-
45 роцы-тѣ и въ Псалмы-тѣ. Тогава имъ от-
46 вори умъ-тъ да разумѣватъ писанія-та. И
рече имъ: Че така е писано, и така трѣ-
бваше да пострада Христосъ, и да въс-
крьсне отъ мьртвы-тѣ въ третій-тъ день,
47 И да ся проповѣда въ негово име покая-
ніе и прощеніе на грѣхове въ всичкы-тѣ
народы, като ся започне отъ Іерусалимъ.
48 А вы сте свидѣтели на това. (49) И ето,
азъ проваждамъ върхъ васъ обѣщаніе-то
на Отца си: а вы сѣдѣте въ градъ-тъ
Іерусалимъ, докլѣ ся облѣчете съсъ си-
лѫ отъ горѣ.

50 И гы изведе вънъ до Виѳаніѫ; и ди-
51 гнѫ рѫцѣ-тѣ си та гы благослови. И ко-
гато гы благославяше, отстапи ся отъ
52 тѣхъ, и възносяше ся на небе-то. И тѣ
му ся поклонихѫ и върнахѫ ся въ Іе-
53 русалимъ съ голѣмѫ радость. И бѣхѫ
всегы въ храмъ-тъ, хвалящe и благо-
славяще Бога. Аминь.

ЕВАНГЕЛІЕ ОТЪ ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1 Въ начало бѣ Слово-то, и Слово-то
2 бѣ у Бога, и Слово-то бѣ Богъ. То въ
3 начало бѣ у Бога. Всичко чрѣзъ него
станѫ, и което е станало, нищо безъ
4 него не станѫ. Въ него бѣ животъ, и
животъ-тъ бѣ видѣлина-та на человѣ-
5 цы-тѣ. И видѣлина-та свѣти въ тьмни-
нѫ-тѫ, и тьмнина-та ѭ не обзѣ.
6 Имаше человѣкъ проводенъ отъ Бога,
7 име-то му Іоаннъ. Той дойде въ свидѣ-
телство, да свидѣтелствува заради видѣ-
линѫ-тѫ, за да повѣрватъ всичкы чрѣзъ
8 него. Не бѣ той видѣлина-та, но да сви-
9 дѣтелствува за видѣлинѫ-тѫ. Той бѣше
истинна-та видѣлина, която освѣтлява
всякого человѣка що иде на свѣтъ-тъ.
10 Въ свѣтъ-тъ бѣ, и свѣтъ-тъ чрѣзъ него
11 станѫ; и свѣтъ-тъ го не позна. Въ свои-
тѣ си дойде, и свои-тѣ му го не пріяхѫ.
12 А които го пріяхѫ, даде имъ власть да
бѫдѫтъ чада Божіи, *сирѣчь* на тѣзи кои-
13 то вѣрватъ въ негово-то име; Които не
отъ кръвь, нито отъ похоть плътскѫ,
нито отъ похоть мѫжескѫ, но отъ Бога
ся родихѫ.
14 И Слово-то станѫ плъть, и всели ся
между насъ, (и видѣхмы славѫ-тѫ негови,
слава както на единороднаго отъ
Отца), пълнъ съ благодать и истинѫ.
15 Іоаннъ свидѣтелствува за него, и из-
выка та казваше: Този е за когото рѣ-
кохъ: Който иде слѣдъ мене, прѣденъ
ми быде, защото отъ мене по напрѣдъ
16 бѣ. И всинца ный отъ неговѫ-тѫ пъл-
нотѫ пріяхмы, и благодать за благодать.
17 Защото законъ-тъ чрѣзъ Моисея бѣ да-
денъ; *а* благодать-та и истина-та чрѣзъ
18 Іисуса Христа быде. Никой никога не
е видѣлъ Бога; единородный-тъ Сынъ,
който е въ пазухѫ-тѫ на Отца, той *го*
19 изяви. И това е Іоанново-то свидѣтел-
ство, когато проводихѫ Іудеи-тѣ отъ
Іерусалимъ священницы и Левиты, да го
20 попытатъ: Ты кой си? И исповѣда, и
не ся отрече: и исповѣда: Не сьмь азъ
21 Христосъ. И попытахѫ го: А що *си*? И-
лія ли си ты? и казва: Не сьмь. Про-
22 рокъ-тъ ли си ты? и отговори: Не. И
рекохѫ му: Кой си? за да дадемъ отвѣтъ
на онѣзи които сѫ ны проводили. Що
23 казвашь за себе си? Рече: Азъ *сьмь*
"Гласъ на едного който выка въ пусты-
нѭ-тѫ: Оправѣте пѫть-тъ Господень,"
24 както рече пророкъ Исаія. А проводе-
25 ни-тѣ бѣхѫ отъ Фарисеи-тѣ; И попыта-
хѫ го, и рекохѫ му: А защо крьщавашь,
ако не си Христосъ, нито Илія, нито
26 пророкъ-тъ? Отговори имъ Іоаннъ и ре-
че: Азъ крьщавамъ съ водѫ; а по срѣдъ
васъ стои единъ, когото вы не знаете.
27 Той е който иде слѣдъ мене, който прѣ-
денъ ми быде, комуто азъ не сьмь до-
стоинъ да развьржѫ ремыкъ-тъ на обу-
28 ща-та му. Това станѫ въ Виѳаварѫ от-
вѫдь Іорданъ, дѣто бѣше Іоаннъ, и крь-
щаваше.
29 На утринь-тѫ гледа Іоаннъ Іисуса че
иде при него, и казва: Ето Агнецъ-тъ
Божій, който взема грѣхове-тѣ на
30 свѣтъ-тъ. Този е за когото азъ рѣкохъ:
Слѣдъ мене иде человѣкъ, който быде
прѣди мене, защото бѣше по напрѣдъ
31 отъ мене. И азъ го не знаехъ; но за да
ся яви на Израиля, за това дойдохъ азъ
32 и крьщавамъ съ водѫ. И свидѣтелствува
Іоаннъ, и рече: Видѣхъ Духъ-тъ който

слѣзваше като гълабъ отъ небе-то, и о-
33 стана на него. И азъ го не знаехъ; но
този който мя проводи да крьщавамъ съ
водж, той ми рече: На когото видишь
че слѣзва Духъ-тъ и остава на него, той
34 е който крьщава съ Духа Святаго. И
азъ видѣхъ и свидѣтелствувамъ, че този
е Сынъ Божій.
35 На утринь-тж пакъ стоеше Іоаннъ, и
36 двама отъ ученицы-тѣ неговы. И като
сглѣда Іисуса че минува, казва: Ето
37 Агнецъ-тъ Божій. И чуха го двама-тѣ у-
ченици да говори *така*, и отидохж слѣдъ
38 Іисуса. А като ся обърнж Іисусъ и гы
видѣ че идатъ подирѣ *му*, казва имъ:
Що търсите? А тѣ му рекохж: Равви,
(което тълкувано ще рече Учителю), дѣ
39 живѣешь? Казва имъ: Елате и виждте.
Дойдохж и видѣхж дѣ живѣе; и останж-
хж при него *прѣзъ* този день, а часъ-тъ
40 бѣше около десеть. Единъ-тъ отъ тѣзи
двама-та, които чухж отъ Іоанна *за него*,
и го послѣдвахж, бѣше Андрей братъ-тъ
41 на Симона Петра. Той първъ намѣрва
брата си Симона, и казва му: Намѣрих-
мы Мессіж, което ся тълкува Христосъ.
42 И заведе го при Іисуса. И като погле-
днж Іисусъ на него рече: Ты си Симонъ
сынъ Іониинъ; ты ще ся наречешь Кифа,
което ся тълкува Петръ *(камыкъ)*.
43 На утринь-тж поиска Іисусъ да излѣ-
зе въ Галилеж: и намѣрва Филиппа, и
44 казва му: Ела подирѣ ми. А Филиппъ
бѣше отъ Виесаидж, отъ градъ-тъ Ан-
45 дреовъ и Петровъ. Намѣрва Филиппъ
Наѳанаила, и казва му: *За* когото писа
Моисей въ законъ-тъ и пророци-тѣ, на-
мѣрихмы Іисуса сына Іосифова, който
46 е отъ Назаретъ. И рече му Наѳанаилъ:
Отъ Назаретъ може ли да произлѣзе нѣ-
що добро? Казва му Филиппъ: Ела и
47 виждь. Видѣ Іисусъ Наѳанаила че иде
къмъ него, и казва за него: Ето истин-
ный Израилянинъ, въ когото лукавщинж
48 нѣма: Казва му Наѳанаилъ: Отъ дѣ мя
познавашь? Отговори Іисусъ и рече му:
Прѣди Филиппъ да тя повыка, видѣхъ тя
49 като бѣше подъ смоковница-тж. Отго-
вори Наѳанаилъ и казва му: Учителю,
ты си Сынъ Божій, ты си царь Изра-
50 илевъ. Отговори Іисусъ и рече му: По-
неже ти рѣкохъ: Видѣхъ тя подъ смо-
ковница-тж, вѣрвашь ли? По голѣмы отъ
51 тыя *нѣща* ще видишь. И казва му: Исти-
нж, истинж ви говорж; отъ нынѣ ще
видите небе-то отворено, и ангелы-тѣ
Божіи да възлѣзватъ и слѣзватъ надъ
Сына человѣческаго.

ГЛАВА 2.

1 И на третій-тъ день станж свадба въ
Канж Галилейскж, и майка-та Іисусова
2 бѣше тамъ. А призовахж и Іисуса и у-
3 ченицы-тѣ неговы на свадбж-тж. И по-
неже ся свърши вино-то, казва майка
4 му на Іисуса: Вино нѣматъ. Казва ѝ
Іисусъ: Що имашь ты съ мене, жено?
5 часъ-тъ ми още не е дошелъ. Казва май-
ка му на слугы-тѣ: Каквото ви рече,
6 сторѣте. И имаше тамъ шесть каменни
кюпове сложени по обычай на очище-
ніе-то Іудейско, и побирахж всякой двѣ
7 или три вѣдра. Казва имъ Іисусъ: на-
пълнѣте кюпове-тѣ съ водж. И напъл-
8 нихж гы до горѣ. И казва имъ: Налѣйте
сега та подайте на прѣдсѣдатель-тъ на
9 трапезж-тж; и подадохж. И щомъ вкуси
прѣдсѣдатель-тъ на трапезж-тж отъ во-
дж-тж прѣтворенж-тж въ вино, и не
знаяше отъ кадѣ е, (но слугы-тѣ които
бѣхж налѣли водж-тж знаехж;) повыка
10 младоженецъ-тъ, И казва му: Всякой че-
ловѣкъ първомъ добро-то вино слага, и
като ся понапіжтъ, тогазъ по долне-то;
ты си задържалъ добро-то вино до сега.
11 Това начало на чудеса-та направи Іи-
сусъ въ Канж Галилейскж, и яви славж-тж
си, и повѣрвахж въ него ученици-тѣ му.
12 Слѣдъ това слѣзе въ Капернаумъ, той
и майка му, и братіж-та му и ученици-
тѣ му; и не ся бавихж тамъ много дни.
13 И наближаваше на Іудеи-тѣ пасха-тж, и
14 Іисусъ възлѣзе въ Іерусалимъ; И намѣ-
ри въ храмъ-тъ тѣзи които продавахж
волове и овцы и гълъби, още и тѣзи що
15 сѣдѣхж та размѣнивахж пары. И направи
бичъ отъ върві-та испади всичкы-тѣ отъ

храмъ-тъ, и овцы-тѣ и волове-тѣ; и па-
ры-тѣ на среброменители-тѣ разсыпа, и
16 трѫпезы-тѣ имъ прѣтури. И на тѣзи що
продаваха гълѫби-тѣ рече: Дигнѣте тѣ-
зи отъ тука: не правѣте Бащинъ-тъ ми
17 домъ, домъ търговскый. И наумихѫ си
ученици-тѣ негови че е писано: "Рев-
ность-та на твой-тъ домъ мя изѣде."
18 И отговорихѫ Іудеи-тѣ и рекохѫ му:
Какво знаменіе показвашь намъ като
19 правишь това? Отговори Іисусъ и рече
имъ: Развалѣте този храмъ, и въ три
20 дни ще го въздигнѫ. А Іудеи-тѣ реко-
хѫ: За четырдесеть и шесть годины е
съграденъ този храмъ, и ты ли за три
21 дни ще го въздигнешь? Но той казваше
22 за храмъ-тъ на тѣло-то си. И тъй кога-
то въскрьснѫ отъ мьртвы-тѣ, помянѫхѫ
ученици-тѣ му че това имъ бѣ казалъ;
и повѣрвахѫ писаніе-то, и слово-то кое-
то имъ рече Іисусъ.
23 И когато бѣше въ Іерусалимъ въ праз-
дникъ-тъ на Пасхѫ-тѫ, мнозина повѣр-
вахѫ въ негово-то име, като гледахѫ
24 знаменія-та му които правѣше. А самъ
Іисусъ не ся довѣряваше тѣмъ, защото
25 той познаваше всичкы-тѣ: И защото нѣ-
маше нужда да *му* свидѣтелствува нѣ-
кой за человѣка; понеже той познаваше
що има вѫтрѣ въ человѣка.

ГЛАВА 3.

1 Имаше нѣкой человѣкъ отъ Фарисеи-
тѣ, на име Никодимъ, началникъ Іудей-
2 скый. Той дойде прѣзъ нощь при Іису-
са, и рече му: Равви, знаемъ че отъ
Бога си дошелъ учитель; защото никой
не може да прави тѣзи знаменія, които
3 ты правишь, ако не е Богъ съ него. От-
говори Іисусъ и рече му: Истина, исти-
нѫ ти казвамъ, ако ся не роди нѣкой из-
ново, не може да види царство-то Божіе.
4 Казва му Никодимъ: Какъ може старъ
человѣкъ да ся роди? може ли вторый
пѫть да влѣзе въ утробѫ-тѫ на майкѫ си
5 и да ся роди? Отговори Іисусъ: Исти-
нѫ, истина ти казвамъ, ако ся не роди
нѣкой отъ вода и Духъ, не може да влѣ-
6 зе въ царство-то Божіе. Родено-то отъ
плъть-тѫ, плъть е, а родено-то отъ Ду-
7 ха, духъ е. Недѣй ся чуди че ти рѣкохъ:
8 Трѣбва да ся родите изново. Вѣтръ-тъ
вѣе дѣто ще, и гласъ-тъ му чуешь, но
не знаешь отъ дѣ иде, и кадѣ отива;
така е всякой който ся е родилъ отъ
9 Духа. Отговори Никодимъ и рече му:
10 Какъ може да бѫде това? Отговори Іи-
сусъ и рече му: Ты си учитель Израи-
11 левъ, и не знаешь ли това? Истина, и-
стина ти казвамъ: Че това което знаемъ
казвамы, и това което смы видѣли сви-
дѣтелствувамы, и свидѣтелство-то ни не
12 пріимате. Ако земны-тѣ работы ви рѣ-
кохъ, и не вѣрвате, какъ щете повѣрва
13 ако ви рекѫ небесны-тѣ? И никой не е
възлѣзалъ на небе-то, тъкмо този който е
слѣзалъ отъ небе-то, Сынъ человѣческый
14 който е на небе-то. И както Моисей из-
дигнѫ змія-тѫ въ пустынѭ-тѫ, така
трѣбва да бѫде издигнатъ Сынъ человѣ-
15 ческый; За да не погыне всякой който
вѣрва въ него, но да има животъ вѣченъ.
16 Защото Богъ толкозъ възлюби свѣтъ-тъ,
щото даде Сына своего единороднаго, за
да не погыне всякой който вѣрва въ не-
17 го, но да има животъ вѣченъ. Понеже
не е проводилъ Богъ Сына си на свѣтъ-тъ,
да сѫди свѣтъ-тъ, но за да бѫде спасенъ
18 свѣтъ-тъ чрѣзъ него. Който вѣрва въ не-
го, не ще да бѫде осѫденъ; а който не
вѣрва, вече е осѫденъ; защото не е по-
вѣрвалъ въ име-то на единороднаго Сына
19 Божія. И то е осѫжденіе-то, че видѣлина-
та дойде на свѣтъ-тъ, и человѣци-тѣ въз-
любихѫ тьмнинѫ-тѫ повече отъ видѣлинѫ-
20 тѫ; защото дѣла-та имъ бѣхѫ злы. Понеже
всякой който прави зло, мрази видѣли-
нѫ-тѫ, и не иде къмъ видѣлинѫ-тѫ, да
не бы да ся докажатъ негови-тѣ дѣла,
21 *че сѫ злы*. Но който прави истинѫ-тѫ,
иде къмъ видѣлинѫ-тѫ, за да ся явятъ
дѣла-та му че сѫ по Бога направены.
22 Слѣдъ това дойде Іисусъ и ученици-
тѣ негови въ землѭ-тѫ Іудейскѫ; и тамъ
23 живѣеше съ тѣхъ и кръщаваше. А Іоаннъ
кръщаваше въ Енонъ близу до Салимъ,
защото имаше тамъ много вода; и идѣхѫ

24 и крьщавахѫ ся. Понеже Іоаннъ не бѣ-
25 ше още туренъ въ тьмницѫ. И така ста-
нѫ прѣпираніе отъ странѫ на ученицы-
тѣ Іоанновы съ Іудеи-тѣ заради очище-
26 ніе-то. И дойдохѫ при Іоанна и рекохѫ
му: Равви, онзи който бѣше съ тебе
отвѫдь Іорданъ, за когото ты свидѣтел-
ствува, ето той крьщава, и всичкы оти-
27 ватъ при него. Отговори Іоаннъ и рече:
Не може человѣкъ да земе нищо, ако не
28 му е дадено отъ небе-то. Вы сами сте
ми свидѣтели че рѣкохъ: Не съмь азъ
Христосъ; но че съмь проводенъ прѣдъ
29 него. Който има невѣстѫ-тѫ, женихъ е;
а пріятель-тъ жениховъ, който стои та
го слуша, радва ся твьрдѣ много за
гласъ-тъ жениховъ: и така тая моя ра-
30 дость испълни ся. Той трѣбва да расте,
31 а азъ да ся смалявамъ. Който иде отъ
горѣ, надъ всичкы е отгорѣ: който е
отъ землѭ-тѫ, отъ землѭ-тѫ е, и отъ зе-
млѭ-тѫ говори: който иде отъ небе-то,
32 надъ всичкы е отгорѣ. И това което е
видѣлъ и чулъ, него свидѣтелствува; и
никой не пріима свидѣтелство-то му.
33 Който пріеме свидѣтелство-то негово,
34 запечаталъ е че Богъ е истиненъ. Защо-
то *този* когото е Богъ пратилъ, думы-
тѣ Божіи говори: понеже Богъ не дава
35 *нему* Духъ-тъ съ мѣркѫ. Отецъ люби
Сына, и всичко е далъ въ неговы-тѣ
36 рѫцѣ. Който вѣрва въ Сына има животъ
вѣченъ; а който не вѣрва въ Сына, нѣ-
ма да види животъ; но гнѣвъ Божій о-
става на него.

ГЛАВА 4.

1 А когато разумѣ Господь *Іисусъ*, че
сѫ чули Фарисеи-тѣ че Іисусъ повече
ученицы прави и крьщава нежели Іо-
2 аннъ, (Ако и да не крьщаваше самъ си
3 Іисусъ, но ученици-тѣ му;) Остави Іу-
4 деѭ, и отиде пакъ въ Галилеѭ. И трѣб-
5 ваше да мине прѣзъ Самаріѭ. И тъй дой-
де въ единъ Самарійскый градъ нарица-
емъ Сихаръ, близу до мѣсто-то което
6 даде Іаковъ на сына си Іосифа. И тамъ
имаше кладенецъ Іакововъ: Іисусъ про-
чее утруденъ отъ пѫть, сѣдѣше така на
кладенецъ-тъ: *а* часъ-тъ бѣше около
7 шесть. Идва нѣкоя си жена отъ Сама-
ріѭ, да начерпе водѫ. Казва ѝ Іисусъ:
8 Дай ми да піѭ. Защото ученици-тѣ му
бѣхѫ отишли въ градъ-тъ, да купятъ за
9 ядёніе. Казва му жена-та Самарянка:
Какъ ты, който си Іудеянинъ, искашь за
пиіе отъ мене, която съмь жена Сама-
рянка? Защото Іудеи-тѣ не ся съобща-
10 ватъ съсъ Самаряны-тѣ. Отговори Іисусъ
и рече ѝ: Ако бы знаяла Божіѭ-тѫ дар-
бѫ, и кой е що ти казва: Дай ми да
піѭ, ты бы поискала отъ него, и далъ
11 бы ти водѫ живѫ. Казва му жена-та:
Господине, нито почерпало имашь, и
кладенецъ-тъ е дълбокъ: и тъй отъ дѣ
12 имашь живѫ-тѫ водѫ? Ты по голѣмъ ли
си отъ отца ни Іакова, който ни даде
кладенецъ-тъ, и той е пилъ отъ него, и
13 синове-тѣ му, и добитъци-тѣ му? От-
говори Іисусъ и рече ѝ: Всякой който
14 піе отъ тѫзи водѫ, пакъ ще ожеднѣе: А
който піе отъ водѫ-тѫ която азъ ще му
дамъ, нѣма да ожеднѣе въ вѣкы, но во-
дѫ-тѫ която ще му дамъ, ще бѫде въ не-
го изворъ на водѫ, която извира въ жи-
15 вотъ вѣченъ. Казва му жена-та: Госпо-
дине, дай ми тѫзи водѫ, да не ожеднѣ-
вамъ, нито да идвамъ тука да изваждамъ.
16 Казва ѝ Іисусъ: Иди повикай мѫжа си
17 и дойди тука. Отговори жена-та и рече:
Нѣмамъ мѫжъ. Казва ѝ Іисусъ: Право
18 си казала, че нѣмашь мѫжъ; Защото пе-
тима мѫжа си водила, и *този* когото се-
га имашь, не ти е мѫжъ: туй си право
19 рекла. Казва му жена-та: Господине,
20 гледамъ че ты си пророкъ. Бащи-тѣ ни
въ тѫзь горѫ ся поклонихѫ: а вы каз-
вате че въ Іерусалимъ е мѣсто-то, дѣто
21 трѣбва да ся кланямы. Казва ѝ Іисусъ:
Жено, хвани ми вѣрѫ, че иде часъ, ко-
гато нито въ тѫзи горѫ нито въ Іеруса-
22 лимъ ще ся поклоните на Отца. Вы ся
кланяте на онова което не знаете; ный
ся кланямы на онова което знаемъ; за-
23 щото спасеніе-то е отъ Іудеи-тѣ. Не и-
де врѣме, и сега е, когато истинни-тѣ
поклонници ще ся поклонятъ Отцу съ

духъ и истинѫ; защото Отецъ таквызь
24 ище поклонницы-тѣ си. Богъ е духъ, и
които му ся кланятъ, съ духъ и истинѫ
25 трѣбва да ся кланятъ. Казва му жена-
та: Знамъ че ще дойде Мессія, който ся
казва Христосъ: той кога дойде ще ни
26 възвѣсти всичко. Казва ѝ Іисусъ: Азъ
27 сьмь, който ти говорѭ. И на това отго-
рѣ дойдохѫ ученици-тѣ му, и почудихѫ
ся че приказваше съсъ женѫ; но никой
не рече: Що търсишь? или що приказ-
28 вашь съ неѭ? Тогазь жена-та остави
кърчагъ-тъ си, и отиде въ градъ-тъ и
29 казва на человѣцы-тѣ: Елате да видите
человѣкъ, който ми каза все що сьмь
30 сторила; да не бѫде той Христосъ? И
тъй излѣзохѫ отъ градъ-тъ та идѣхѫ
кѫдѣ него.
31 А между това ученици-тѣ *му* го моля-
32 хѫ, и казвахѫ: Учителю, яждь. А той
имъ рече: Азъ имамъ ястіе да ямъ кое-
33 то вы не знаете. За то думахѫ учени-
ци-тѣ помежду си: Да ли нѣкой му до-
34 несе да яде? Казва имъ Іисусъ: Мое-то
ястіе е да сторувамъ волѭ-тѫ на оного-
ва който мя е проводилъ, и да извършѫ
35 неговѫ-тѫ работѫ. Не казвате ли вы,
че още четыри мѣсеца има, и жетва-та
иде? Ето, казвамъ ви, подигнѣте очи-тѣ
си, и вижте нивя-та, че сѫ вече бѣлы
36 за жетвѫ. И който жьне зема заплатѫ,
и събира плодъ въ животъ вѣчень, за
да ся радватъ наедно и който сѣе и кой-
37 то жьне. Защото въ това нѣщо истин-
ска е рѣчь-та: "Че другъ е който сѣе
38 и другъ който жьне." Азъ вы проводихъ
да жьнете това въ което вы не сте ся
трудили; другы ся трудихѫ, и вы влѣ-
39 зохте въ тѣхный-тъ трудъ. И отъ този
градъ мнозина Самаряни повѣрвахѫ въ
него поради думѫ-тѫ на женѫ-тѫ която
свидѣтелствуваше: "Че ми каза всичко
40 що сьмь сторила." И тъй когато дойдо-
хѫ Самаряни-тѣ при него, молихѫ му ся
да остане при тѣхъ: и прѣсѣде тамъ
41 два дни. И още по мнозина повѣрвахѫ
42 поради негово-то слово; А на женѫ-тѫ
казвахѫ: Ный не вѣрвамы вече за тво-
ѭ-тѫ думѫ; понеже сами чухмы, и зна-
емъ че този е наистинѫ Спаситель мі-
ра, Христосъ.
43 А слѣдъ тѣзи два дена излѣзе отъ тамъ
44 и отиде въ Галилеѭ. Защото самъ си
Іисусъ свидѣтелствува че пророкъ въ о-
45 течество-то си нѣма почесть. И когато
дойде въ Галилеѭ, пріяхѫ го Галилея-
ни-тѣ, като бѣхѫ видѣли всичко що сто-
ри въ Іерусалимъ въ праздникъ-тъ; за-
щото и тѣ бѣхѫ дошли на праздникъ-тъ.
46 И дойде Іисусъ пакъ въ Канѫ Гали-
лейскѫ, дѣто направи водѫ-тѫ вино. И
имаше нѣкой си царскый человѣкъ, на
когото сынъ му бѣ боленъ въ Каперна-
47 умъ. Той като чу за Іисуса че е дошелъ
отъ Іудеѭ въ Галилеѭ, отиде при него,
и моляше му ся да слѣзе и да исцѣли
48 сына му; защото щѣше да умре. Тогази
му рече Іисусъ: Ако не видите знаме-
49 нія и чудеса, не щете повѣрва. Казва
му царскый-тъ человѣкъ: Господи, слѣзь
50 доклѣ не е умрѣло дѣте-то ми. Казва му
Іисусъ: Иди си, сынъ ти е живъ. И по-
вѣрва человѣкъ-тъ на рѣчь-тѫ която
51 му рече Іисусъ, и отиваше си. И когато
той вече слазѣше, срѣщнахѫ го слугы-тѣ
му, и обадихѫ *му* и казвахѫ: Сынъ ти
52 е живъ. А той гы попыта, въ кой часъ
му станѫ по леко; и рекохѫ му: Вчера
по седмь-тѣ часа го остави трескѫ-тѫ.
53 И тъй разумѣ баща-та че *това станѫ*
въ онзи часъ, въ който му рече Іисусъ:
Сынъ ти е живъ: и повѣрва той и всич-
54 кый-тъ му домъ. Това пакъ второ чудо
стори Іисусъ отъ какъ дойде изъ Іудеѭ
въ Галилеѭ.

ГЛАВА 5.

1 Подирь това бѣше праздникъ Іудей-
скый, и възлѣзе Іисусъ въ Іерусалимъ.
2 А въ Іерусалимъ близу до овчѫ-тѫ *пор-
тѫ* има кѫпалня, която по Еврейскы ся
нарича Виѳесда, и има петь притвора.
3 Въ тѣхъ лежехѫ голѣмо множество бол-
ни, слѣпи, хроми, сухы, които чакахѫ
4 движеніе-то на водѫ-тѫ. [Защото отъ
врѣме на врѣме слѣзваше ангелъ въ кѫ-
палнѭ-тѫ, и размѫщаше водѫ-тѫ; и тъй

който влезѣше пьрвъ слѣдъ размащаніе-то
на вода-та, здравъ бываше отъ каквато
5 болесть и да бѣше боленъ.] И тамъ имаше нѣкой си человѣкъ боленъ отъ три-
6 десеть и осмь годины. Него видѣ Іисусъ
че лѣжи, и понеже знаяше че отъ много
врѣме вече *боледува*, казва му: Ищешь
7 ли да оздравѣешь? Отговори му болный-тъ: Господине, нѣмамъ человѣкъ да
мя тури въ каналкж-тж, когато ся размати вода-та; и когато азъ дохождамъ,
8 другъ прѣди мене слѣзва. Казва му
Іисусъ: Стани, дигни одръ-тъ си, и хо-
9 ди. И товъ часъ человѣкъ-тъ оздравѣ, и
задигнж одръ-тъ си, и ходѣше: а този
10 день бѣше сжббота. И казвахж Іудеи-тѣ
на исцѣленый-тъ: Сжббота е, не ти е
11 простено да дигнешь одръ-тъ си. Отговори имъ: Онзи който мя исцѣли, той
12 ми рече: Дигни одръ-тъ си, и ходи. Попытахж го: Кой е человѣкъ-тъ що ти
13 рече: Дигни одръ-тъ си и ходи? А исцѣленый-тъ не знаеше кой е; защото
Іисусъ ся уклони, понеже имаше народъ
14 много на това мѣсто. Подирь това намѣрва го Іисусъ въ храмъ-тъ, и рече му:
Ето, сега станж ты здравъ; не съгрѣшавай вече, да ти не стане нѣщо по зло.
15 Отиде *прочее* человѣкъ-тъ и обади на
Іудеи-тѣ че Іисусъ е който го исцѣли.
16 И за това Іудеи-тѣ гонях Іисуса, и
ищѣхж да го убіжтъ; защото правѣше
17 тѣзи работы въ сжббота. А Іисусъ имъ
отговори: Отецъ ми до сега работи, и
18 азъ работж. И за това Іудеи-тѣ още повече ищѣхж да го затрыжтъ; защото не
токо че сжббота-тж прѣстжпваше; но и
Бога за свой Отецъ казваше, и правѣ-
19 ше себе си равенъ Богу. На това Іисусъ
отговори и рече имъ: Истина, истина
ви казвамъ: Не може Сынъ-тъ да прави
нищо отъ самосебе си, ако не вижда Отца да прави това; понеже което прави
20 той, подобно и Сынъ-тъ това прави. Защото Отецъ люби Сына, и показва му
все що прави той; ще му покаже и отъ
тѣзи по голѣмы работы, за да ся чудите
21 вы. Понеже както Отецъ въздига мьртвы-тѣ, и съживява, така и Сынъ-тъ
22 които ще съживява. Защото Отецъ не
сжди никого, но е далъ Сыну всякж сжд-
23 бж; За да почитатъ всички Сына, както
почитатъ Отца. Който не почита Сына,
не почита Отца който го е проводилъ.
24 Истина, истина ви казвамъ, че който
слуша слово-то мое, и вѣрва въ тогозь
който мя е проводилъ, има животъ вѣченъ, и на сждъ нѣма да дойде, но прѣминалъ е отъ смьрть-тж въ животъ-тъ.
25 Истина, истина ви казвамъ, че иде часъ
и сега е, когато мьртви-тѣ ще чуйтъ
гласъ-тъ на Сына Божія, и които *го* чу-
26 ятъ ще оживѣятъ. Защото както Отецъ
има въ себе си животъ, така е далъ и
27 Сыну да има животъ въ себе си: И власть
му е далъ да прави и сждъ, защото е
28 Сынъ человѣческый. Недѣйте ся чуди
на това; защото иде часъ, въ който
всички които сж въ гробове-тѣ ще чу-
29 ятъ гласъ-тъ му, И ще излѣзжтъ; онѣзи
които сж правили добро въ въскрьсеніе-то на животъ: а които сж правили
зло, въ въскрьсеніе-то на осжденіе.
30 Не мога азъ да правж нищо отъ себе
си: сждж както чуж; и сждба-та ми е
праведна; защото не ищж моіж-тж волж,
но волж-тж на Отца който мя е прово-
31 дилъ. Ако свидѣтелствувамъ азъ за себе
си, свидѣтелство-то ми не е истинно.
32 Другъ е който свидѣтелствува за мене,
и знаж че свидѣтелство-то което сви-
33 дѣтелствува той за мене е истинно. Вы
проводихте до Іоанна, и свидѣтелствувà
34 за истинж-тж. Азъ обаче отъ человѣцы
свидѣтелство не земамъ, но казвамъ то-
35 ва за да ся спасете вы. Той бѣше свѣтило което горѣще и свѣтѣше; и вы
поискахте да ся порадвате за малко врѣ-
36 ме на негово-то свѣтеніе. Но азъ имамъ
по голѣмо отъ Іоанново-то свидѣтелство; защото работы-тѣ които Отецъ
ми даде да гы извьршж, тѣзи работы
които азъ правж, свидѣтелствуватъ за
37 мене, че мя е Отецъ проводилъ. И Отецъ, който мя е пратилъ, той свидѣтелствувà за мене. Нито гласъ-тъ му сте
38 чули, нито лице-то му сте видѣли. И
слово-то негово нѣмате да прѣбадва въ

васъ, защото вы не вѣрвате въ тогозъ,
39 когото е той испратилъ. Испытвайте пи-
санія-та; защото вы мыслите че въ тѣхъ
имате животъ вѣченъ; и тѣ сѫ които
40 свидѣтелствуватъ за мене. Но вы не и-
скате да дойдете при мене за да имате
41 животъ. Отъ человѣцы славѫ не прі-
42 мамъ; Но познахъ вы, че нѣмате въ се-
43 бе си любовь Божіѭ. Азъ дойдохъ въ
име-то на Отца моего, и не мя пріима-
те; ако дойде другъ въ свое си име, не-
44 го ще пріемете. Какъ можете да повѣр-
вате вы, които пріимате славѫ единъ отъ
другъ, и не търсите славѫ-тѫ която е
45 само отъ Бога? Да не мините че азъ ще
вы обвинѭ прѣдъ Отца; има кой да вы
обвини, Моисей, на когото вы уповахте.
46 Защото ако бѣхте вѣрвали въ Моисея,
повѣрвали бихте въ мене; понеже той
47 за мене писа. Ако ли неговы-тѣ писа-
нія не вѣрвате, какъ ще повѣрвате
мои-тѣ думы?

ГЛАВА 6.

1 Слѣдъ това отиде Іисусъ отвъдь Га-
лилейско-то море, сирѣчь Тиверіадско:
2 И слѣдъ него идѣше народъ много; защо-
то гледахѫ чудеса-та неговы, които пра-
3 вѣше надъ болны-тѣ. И възлѣзе Іисусъ на
горѫ-тѫ и сѣдѣше тамъ съ ученицы-тѣ си.
4 И наближаваше пасха-та, праздникъ-тъ
5 Іудейскый. И като вдигнѫ Іисусъ очи и
видѣ че народъ много иде къмъ него, ка-
зва Филиппу: Отъ дѣ да купимъ хлѣбъ,
6 да ядатъ тѣзи? (А това казваше *той* да
го испыта; защото си знаеше какво щѣ-
7 ше да прави.) Отговори му Филиппъ: За
двѣстѣ динарія хлѣбъ не имъ постига, за
да земе всякой отъ тѣхъ по малко нѣщо.
8 Казва му единъ отъ ученицы-тѣ неговы,
9 Андрей братъ-тъ на Симона Петра: Има
тука едно момченце, което има петь е-
чимены хлѣба и двѣ рыбы; но тѣ що сѫ
10 на толкова *души*? А Іисусъ рече: Сто-
рѣте да сѣднатъ человѣци-тѣ. А на това
мѣсто имаше трѣва много. И тъй насѣ-
11 дахѫ мѫжіе до петь хиляды на брой. И
зѣ Іисусъ хлѣбове-тѣ, и благодари, и
раздаде ги на ученицы-тѣ, а ученици-тѣ
на сѣдящи-тѣ; така и отъ рыбы-тѣ кол-
12 кото искахѫ. И като ся насытихѫ, казва
на ученицы-тѣ си: Съберѣте изостанѫ-
лы-тѣ укрухы, за да ся не изгуби нищо.
13 И тъй отъ петь-тѣ ечимены хлѣба съ-
брахѫ и напълнихѫ дванадесеть коша у-
крухы, които изостанахѫ на тѣзи що я-
14 дохѫ. Тогава человѣци-тѣ като видѣхѫ
чудо-то което стори Іисусъ, казвахѫ:
Наистинѫ този е пророкъ-тъ който има-
15 ше да дойде на свѣтъ-тъ. И тъй като
разумѣ Іисусъ че ще дойдатъ да го гра-
бнатъ за да го направятъ царь, отиде
16 пакъ самъ си той на горѫ-тѫ. И когато
ся свечери, слѣзохѫ ученици-тѣ му на
17 море-то, И влѣзохѫ въ ладіѭ-тѫ та оти-
вахѫ отвъдь море-то въ Капернаумъ; и
вече бѣше ся стьмнило, а Іисусъ не бѣ
18 дошелъ още при тѣхъ; И море-то ся по-
дигаше, понеже духаше силенъ вѣтръ.
19 И като бѣхѫ гребли до двадесеть и петь
или тридесеть стадіи, видѣхѫ Іисуса че
ходи по море-то и наближава ладіѭ-тѫ,
20 и убояхѫ ся. Но той имъ казва: Азъ сьмь,
21 не бойте ся. Тогази искахѫ да го земать
въ ладіѭ-тѫ, и тутакси ладія-та ся на-
22 мѣри на земѭ-тѫ на коѭто отивахѫ. На
утринь-тѫ народъ-тъ който стоеше от-
вадь море-то, като видѣ че нѣмаше дру-
га ладіѭ тамъ, но само тая въ коѭто
влѣзохѫ ученици-тѣ му; и че Іисусъ не
влѣзе съ ученицы-тѣ си въ ладіѭ-тѫ, но
23 ученици-тѣ му сами тръгнахѫ; (А дру-
гы ладіи дойдохѫ отъ Тиверіадѫ близу до
мѣсто-то дѣто ядохѫ хлѣбъ-тъ, когато
24 Господь бѣ благословилъ.) И тъй като
видѣ народъ-тъ че нѣма тамъ Іисуса, ни-
то ученицы-тѣ му, влѣзохѫ и тѣ въ ла-
діи-тѣ, та дойдохѫ въ Капернаумъ и тър-
25 сѣхѫ Іисуса. И като го намѣрихѫ от-
вадь море-то, рекохѫ му: Равви, кога
26 дойде ты тука? Отговори имъ Іисусъ и
рече: Истинѫ, истинѫ ви казвамъ, тър-
сите мя, не защото видѣхте чудеса, но
защото ядохте отъ хлѣбове-тѣ и ся на-
27 сытихте. Работѣте не за хранѫ която ся
разваля, но за хранѫ която трае въ жи-
вотъ вѣченъ, която Сынъ человѣческый

ще ви даде; защото Отецъ, Богъ, на не-
28 го е положилъ *своя-та* печать. А тѣ му
рекохѫ: Що да сторимъ за да работимъ
29 дѣла-та Божіи? Отговори Іисусъ и рече
имъ: Това е дѣло-то Божіе, да повѣр-
вате въ тогози когото е той проводилъ.
30 Тогазь му рекохѫ: Че ты какво знаме-
ніе правишь, да видимъ и да повѣрвамы
31 въ тебе? Що вършишь? Бащи-тѣ ни я-
дохѫ манна въ пустыня-тѫ, както е пи-
сано: Хлѣбъ отъ небе-то имъ даде да я-
32 дѫтъ. Рече имъ на това Іисусъ: Исти-
нѫ, истинѫ ви казвамъ: Не ви даде Мои-
сей хлѣбъ-тъ отъ небе-то; но Отецъ мой
дава вамъ истинный-тъ хлѣбъ отъ небе-
33 то. Защото Божій-тъ хлѣбъ е този кой-
то слѣзва отъ небе-то, и дава животъ на
34 свѣтъ-тъ. Рекохѫ му пакъ тѣ: Господи,
35 дай ни всякога този хлѣбъ. А Іисусъ имъ
рече: Азъ съмь хлѣбъ-тъ на животъ-тъ:
който иде при мене, нѣма да огладнѣе;
и който вѣрва въ мене, никога нѣма да
36 ожеднѣе. Но азъ ви рѣкохъ, че вы мя
37 видѣхте и не вѣрвате. Всичко що ми да-
ва Отецъ при мене ще дойде; и който
38 иде при мене, нѣма да го испадѫ; За-
щото слѣзохъ отъ небе-то, не моя-тѫ
волѭ да сторѭ, но волѭ-тѫ на тогози
39 който мя е проводилъ. А воля-та на От-
ца който мя е проводилъ е тая, всичко
що ми даде, да не изгубѭ *нищо* отъ не-
го, но да го въскрьсѭ въ послѣдній-тъ
40 день. И това е воля-та на тогози който
мя е проводилъ: всякой който види Сы-
на и вѣрва въ него, да има животъ вѣ-
ченъ, и азъ ще го въскрьсѭ въ послѣд-
ній-тъ день.
41 Тогазь роптаехѫ Іудеи-тѣ за него,
защото рече: Азъ съмь хлѣбъ-тъ, що е
42 слѣзълъ отъ небе-то. И казвахѫ: Не е ли
този Іисусъ, сынъ-тъ Іосифовъ, на ко-
гото ный познавамы бащѫ му и майкѫ
му? Какъ прочее казва той: Азъ сьмь
43 отъ небе-то слѣзълъ? А Іисусъ отговори
и рече имъ: Не роптайте помежду си.
44 Никой не може да дойде при мене, ако
го не привлѣче Отецъ, който мя е про-
водилъ; и азъ ще го въскрьсѭ въ по-
45 слѣдній-тъ день. Писано е въ пророцы-
тѣ: "И всички ще бѫдѫтъ научени отъ
Бога." И всякой който слуша и ся нау-
46 чи отъ Отца, иде при мене. Не че е ви-
дѣлъ нѣкой Отца, освѣнь тогозь който е
47 отъ Бога; той е видѣлъ Отца. Истина,
истина ви казвамъ: Който вѣрва въ мене
48 има животъ вѣченъ. Азъ съмь хлѣбъ-тъ
49 на живота. Бащи-тѣ ви ядохѫ манна-тѫ
50 въ пустыня-тѫ и умрѣхѫ. Този е хлѣбъ-тъ
който слѣзва отъ небе-то, за да яде нѣ-
51 кой отъ него и да не умре. Азъ съмь
живый-тъ хлѣбъ, слѣзлый-тъ отъ не-
бе-то. Ако яде нѣкой отъ този хлѣбъ,
ще живѣе въ вѣкы: и хлѣбъ-тъ който
азъ ще дамъ, е моя-та плъть, която азъ
52 ще дамъ за животъ-тъ на свѣта. Тогава
ся прѣпираха Іудеи-тѣ помежду си, и
казвахѫ: Какъ може този да ни даде да
ядемъ плъть-тѫ *му*?
53 А Іисусъ имъ рече: Истина, истина
ви казвамъ: Ако не ядете плъть-тѫ на
Сына человѣческаго, и не піете кръвь-
54 тѫ му, нѣмате животъ въ себе си. Който
яде плъть-тѫ ми и піе кръвь-тѫ ми има
животъ вѣченъ, и азъ ще го въскрьсѭ
55 въ послѣдній-тъ день. Защото плъть-та
ми е истинна храна, и кръвь-та ми е и-
56 стинно питіе. Който яде плъть-тѫ ми и
піе кръвь-тѫ ми, въ мене прѣбѫдва, и
57 азъ въ него. Както мя е проводилъ О-
тецъ живый, и азъ сьмь живъ чрѣзъ От-
ца, *така* и който мя яде, ще бѫде живъ
58 и той чрѣзъ мене. Този е хлѣбъ-тъ, кой-
то слѣзе отъ небе-то; не както ваши-тѣ
бащи ядохѫ манна-та, и умрѣхѫ; който
яде този хлѣбъ, ще бѫде живъ въ вѣкы.
59 Това рече той въ съборище-то като поу-
чаваше въ Капернаумъ.
60 И тъй мнозина отъ негови-тѣ учени-
цы като чуха рекохѫ: Жестока е тая
61 дума; кой може да ѭ слуша? Но Іисусъ
като узна въ себе си, че негодуватъ за
това ученици-тѣ негови, рече имъ: Това
62 ли вы съблазнява? А ако видите Сына
человѣческаго да възлѣзва дѣто е былъ
63 отъ първо? Духъ-тъ е онова което дава
животъ; плъть-та нищо не ползува; ду-
мы-тѣ които азъ ви говорѭ духъ сѫ, и
64 животъ сѫ. Но има нѣкои отъ васъ кои-

то не вѣрватъ. Защото знаеше Іисусъ
изъ начало, кои сѫ що не вѣрватъ, и кой
65 е дѣто ще го прѣдаде. И казваше: За
това ви рѣкохъ, че никой не може да
дойде при мене, ако не му е дадено отъ
66 Отца ми. Отъ това мнозина отъ него-
вы-тѣ ученицы ся повърнахѫ назадъ,
и не ходѣхѫ вече съ него.
67 Тогава рече Іисусъ на дванадесеть-тѣ:
68 Да ли щете и вы да си идете? А Си-
монъ Петръ му отговори: Господи, при
кого да отидемъ? ты имашь думы на жи-
69 вотъ вѣченъ. И ный повѣрвахмы и по-
знахмы че си ты Христосъ, Сынъ на Бо-
70 га живаго. Отговори имъ Іисусъ: Не
избрахъ ли азъ васъ дванадесеть-тѣ, но
71 единъ отъ васъ е діаволъ? Казваше *за*
Іуда Симоновъ Искаріотскый; защото
той, който бѣ единъ отъ дванадесеть-тѣ,
щѣше да го прѣдаде.

ГЛАВА 7.

1 И слѣдъ това ходѣше Іисусъ по Гали-
леѭ; защото не рачаше да ходи по Іу-
деѭ; понеже Іудеи-дѣ ищѣхѫ да го убі-
2 ѭтъ. А бѣ близу Іудейскый-тъ празд-
3 никъ на шатрорасплъваніе-то. И рекохѫ
му братія-та му: Прѣмини отъ тука, и
иди въ Іудеѭ, за да видятъ и твои-тѣ
4 ученици дѣла-та които правишь; Защо-
то никой не прави нѣщо скрышомъ, и
ище да бѫде той явенъ. Ако правишь
5 това, яви себе си на свѣтъ-тъ. Защото
6 нито братія-та му вѣрвахѫ въ него. То-
гава казва имъ Іисусъ: Мое-то врѣме
не е настанало още, а ваше-то врѣме е
7 всякогы готово. Васъ свѣтъ-тъ не може
да вы ненавижда; но мене ненавиди, за-
щото азъ свидѣтелствувамъ за него, че
8 неговы-тѣ дѣла сѫ лукавы. Вый възлѣзте
на този праздникъ; азъ нѣма още да
възлѣзѫ на този праздникъ; защото врѣ-
9 ме-то ми не ся е испълнило още. И то-
ва като имъ рече, остана си въ Галилеѭ.
10 А като възлѣзохѫ братія-та му, тогазь
и той възлѣзе на праздникъ-тъ, не явно,
11 но тайно нѣкакъ си. Іудеи-тѣ прочее
дирѣхѫ го на праздникъ-тъ, и казвахѫ:
12 Кадѣ е онзи? И имаше много глъчка за
него помежду народъ-тъ; едни говорѣ-
хѫ: Че е добръ; а другы казвахѫ: Не,
13 но льсти народъ-тъ. Никой обаче не
говорѣше явно за него, поради страхъ-тъ
отъ Іудеи-тѣ.
14 Но като ся прѣполовяваше вече празд-
никъ-тъ, възлѣзе Іисусъ въ храмъ-тъ и
15 поучаваше. И чудѣхѫ ся Іудеи-тѣ и ка-
звахѫ: Какъ този знае книжно ученіе,
16 като не ся е училъ? Отговори имъ Іи-
сусъ и рече: Мое-то ученіе не е мое,
но на оногози който мя е проводилъ.
17 Ако ище нѣкой да прави негова-тѫ во-
лѭ, позна ще за поученіе-то, да ли е
отъ Бога, или азъ отъ самосебе си го-
18 ворѭ. Който говори отъ самосебе си,
ище своѭ-тѫ си славѫ, а който ище сла-
вѫ-тѫ на оногози който го е проводилъ,
той е истинскый, и нѣма неправдѫ въ
19 него. Моисей не ви ли даде законъ-тъ,
и никой отъ васъ не испълнява законъ-тъ?
20 защо ищете да мя убіете? Отговори на-
родъ-тъ и рече: Бѣсъ имашь; кой ище
21 да тя убіе? Отговори Іисусъ и рече имъ:
Едно дѣло сторихъ, и всинца ся чудите.
22 За това Моисей ви даде обрѣзаніе-то,
(не че е отъ Моисея, но отъ отцы-тѣ,)
23 и въ сѫббота обрѣзувате человѣка. Ако
въ сѫббота пріима человѣкъ обрѣзаніе
за да ся не наруши законъ-тъ Моисеовъ,
на мене ли ся гнѣвите, защото цѣлъ че-
24 ловѣкъ оздравихъ въ сѫббота? Не сѫ-
дѣте по лице, но правѫ сѫдбѫ сѫдѣте.
25 Тогазь казвахѫ нѣкои отъ Іерусалими-
ны-тѣ: Не е ли този когото ищатъ да
26 убіѭтъ? И ето явно говори, и не му
казватъ нищо. Да не бы извѣстно да сѫ
познали князове-тѣ, че този е наистинѫ
27 Христосъ? Но тогози го знаемъ отъ ка-
дѣ е; а Христосъ когато дойде, никой
28 нѣма да знае отъ кадѣ е. Тогава Іисусъ,
като поучаваше въ храмъ-тъ, възгласи
и рече: И мене знаете и отъ кадѣ сьмь
знаете; и отъ самосебе си не сьмь до-
шелъ, но е истинскый този който мя е
29 проводилъ, когото вы не знаете. Но азъ
го знаѭ, защото сьмь отъ него, и той
30 мя проводи. И тый искахѫ да го хванатъ:

и никой не тури рѫкѫ на него; защото
31 не му бѣ дошелъ часъ-тъ още. И мнозина
отъ народъ-тъ повѣрвахѫ въ него, и
казвахѫ: Христосъ, кога дойде, по го-
лѣмы ли чудеса ще направи отъ тѣзи
които този стори?
32 Чухѫ Фарисеи-тѣ че тъй гълчи на-
родъ-тъ за него, и проводихѫ Фари-
сеи-тѣ и първосвященници-тѣ слугы да
33 го уловятъ. И на тѣхъ рече Іисусъ: О-
ще малко врѣме съмъ съ васъ, и ще идѫ
34 при оногози който мя е проводилъ. Ще
мя потърсите и нѣма да *мя* намѣрите;
и дѣто съмь азъ, вы не можете да дой-
35 дете. Рекохѫ на това Іудеи-тѣ помежду
си: Кадѣ ще иде този, че ный нѣма да
го намѣримъ? Да не бы да иде въ раз-
сѣяны-тѣ между Еллины-тѣ, и да учи
36 Еллины-тѣ? Каква е тая дума която ре-
че: Ще мя потърсите, и нѣма да мя на-
мѣрите? и, Дѣто съмъ азъ, вы не може-
те да дойдете?
37 А въ послѣдній-тъ день, великый-тъ
на праздникъ-тъ, стоеше Іисусъ и въз-
гласи та рече: Ако е нѣкой жеденъ, да
38 дойде при мене и да піе. Който вѣрва
въ мене, както рече писаніе-то, рѣкы
отъ живѫ водѫ ще потекатъ изъ утро-
39 бѫ-тѫ му. А това рече за Духъ-тъ, ко-
гото щѣхѫ да пріемватъ вѣрующи-тѣ въ
него; защото не бѣ *даденъ* още Духъ
Святый; понеже Іисусъ още не бѣше ся
40 прославилъ. И тъй мнозина отъ народъ-тъ
като чухѫ това слово, казвахѫ: Наисти-
41 нѫ този е пророкъ-тъ. Другы казвахѫ:
Този е Христосъ. Другы пакъ казвахѫ:
Че отъ Галилеѭ ли ще дойде Христосъ?
42 Не рече ли писаніе-то че отъ сѣме-то
Давидово, и отъ градецъ-тъ Виелеемъ,
дѣто бѣше Давидъ, ще дойде Христосъ?
43 И тъй станѫ раздоръ за него между на-
44 родъ-тъ. И нѣкои отъ тѣхъ искахѫ да го
хванатъ; но никой не тури рѫцѣ на не-
45 го. И дойдохѫ си слугы-тѣ при първо-
священницы-тѣ и Фарисеи-тѣ, и тѣ имъ
46 рекохѫ: Защо го не докарахте? Отгово-
рихѫ слугы-тѣ: Никога не е говорилъ
человѣкъ тъй, както този человѣкъ *го-*
47 *вори*. А Фарисеи-тѣ имъ отговорихѫ:
Да не бы и вы да сте ся прѣлъстили?
48 Има ли да е повѣрвалъ въ него нѣкой
49 отъ князове-тѣ или отъ Фарисеи-тѣ? Но
този простъ народъ, който не знае за-
50 конъ-тъ, проклѣти сѫ. Казва имъ Ни-
кодимъ, той що бѣ ходилъ нощя при не-
51 го, който бѣше единъ отъ тѣхъ: На-
шій-тъ законъ осѫжда ли человѣка, ако
не чуе първомъ отъ него, и разбере що
52 прави? Отговорихѫ и рекохѫ му: Да не
си и ты отъ Галилеѭ? испытай и виждь
че пророкъ отъ Галилеѭ не е въста-
53 налъ. И отиде всякой у дома си.

ГЛАВА 8.

1 А Іисусъ отиде на горѫ-тѫ Елеонскѫ.
2 И на зарань-тѫ дойде пакъ въ храмъ-тъ,
и всичкый-тъ народъ идѣше при него;
3 и сѣднѫ та гы учаше. И доведохѫ книж-
ници-тѣ и Фарисеи-тѣ при него еднѫ
женѫ хванатѫ въ прѣлюбодѣйство, и ка-
4 то ѭ поставихѫ на срѣдъ, Казватъ му:
Учителю, тая жена бы хванатѫ въ са-
5 мо-то дѣло като прѣлюбодѣйствуваше. А
въ законъ-тъ Моисей повелѣ намъ, ко-
то сѫ таквызъ съ камение да гы убива-
6 мы; а ты що казвашь? И това казвахѫ
да го искушаватъ, за да иматъ да го об-
виняватъ. А Іисусъ ся наведе долу, и
7 пишѣше съ прьстъ на землѭ-тѫ. И като
постоянствувахѫ да го пытатъ, исправи
си и рече имъ: Който отъ васъ е без-
грѣшенъ, *той* първъ да хвърли камыкъ
8 на неѭ. И пакъ ся наведе долу и пишѣ-
9 ше на землѭ-тѫ. А тѣ, като чухѫ *това*,
и отъ съвѣсть изобличавани, излѣзвахѫ
си единъ по единъ, като начнахѫ отъ
старыі-тѣ до най сетны-тѣ; и останѫ Іи-
сусъ самъ си и жена-та стоящѫ на срѣдъ.
10 И когато ся исправи Іисусъ, и не видѣ
никого освѣнъ женѫ-тѫ, рече ѝ: Жено,
дѣ сѫ онѣзи които тя обвиняввахѫ? не
11 тя ли осѫди никой? И тя рече: Никой,
Господи. И Іисусъ ѝ рече: Нито азъ тя
осѫждамъ; иди си, и отъ сега не съгрѣ-
шавай вече.
12 И пакъ говорѣше Іисусъ *народу* и ка-
зваше: Азъ съмъ видѣлина на свѣтъ-тъ;

който мя слѣдва, нѣма да ходи въ тъм-
нина, но ще има видѣлина-та на жи-
13 вотъ-тъ. А Фарисеи-тѣ му рекохѫ: Ты
самъ си за себе си свидѣтелствувашь;
твое-то свидѣтелство не е истинско.
14 Отговори Іисусъ и рече имъ: Ако и да
свидѣтелствувамъ азъ самъ за себе си,
свидѣтелство-то ми е истинно; защото
знаѭ отъ дѣ съмь дошелъ, и кадѣ оти-
вамъ; а вы не знаете отъ кадѣ идѫ и
15 на кадѣ отхождамъ. Вы сѫдите плът-
16 скы, азъ не сѫдѭ никого. Но ако и да
сѫдѭ, моя-та сѫдба е истинска; защото
не съмь самъ, но азъ и Отецъ, който мя
17 е пратилъ. А и въ вашій-тъ законъ е
писано: Че на двама человѣцы свидѣ-
18 телство-то е истинно. Азъ съмь който
свидѣтелствувамъ за себе си, и Отецъ
ми който мя е проводилъ свидѣтелству-
19 ва за мене. Тогазь му казвахѫ: Дѣ е
твой-тъ Отецъ? Отговори Іисусъ: Нито
мене знаете, нито Отца ми; ако бyхте
знаяли мене, щѣхте да знаете и Отца
20 ми. Тѣзи думы изговори Іисусъ въ съ-
кровищница-та, когато поучаваше въ
храмъ-тъ; и никой го не хвана, защото
не бѣше му още дошелъ часъ-тъ.
21 И пакъ имъ рече Іисусъ: Азъ отхож-
дамъ, и ще мя търсите, и ще умрете въ
грѣхъ-тъ си. Дѣто отивамъ азъ, вы не
22 можете да дойдете. А Іудеи-тѣ казвахѫ:
Да не бы да ся убіе, и за това казва:
Дѣто отхождамъ азъ, вы не можете да
23 дойдете? И рече имъ: Вы сте отъ тыя
които сѫ долу, азъ съмь отъ оныя кои-
то сѫ горѣ. Вы сте отъ този свѣтъ: азъ
24 не съмь отъ този свѣтъ. За това ви рѣ-
кохъ че въ грѣхове-тѣ си ще умрете;
защото, ако не повѣрвате че съмь азъ,
25 въ грѣхове-тѣ си ще умрете. А тѣ му
казвахѫ: Ты кой си? И рече имъ Іи-
сусъ: *Азъ съмь това* което отъ начало
26 ви казвамъ. Много имамъ да говорѭ и
да сѫдѭ за васъ; но този който мя е
проводилъ, истинскый е; и азъ което
съмь чулъ отъ него, това казвамъ на
27 свѣтъ-тъ. Не разумѣхѫ че имъ говорѣ-
28 ше за Отца. Тогазь имъ рече Іисусъ:
Кога въздигнете Сына человѣческаго,
тогазь щете позна че съмь азъ, и отъ
самосебе си нищо не правѭ, но както
мя е научилъ Отецъ ми, това говорѭ.
29 И този който мя е проводилъ съ мене
е; не мя е оставилъ Отецъ самичъкъ;
защото азъ правѭ всякогa що е нему
30 угодно. Това като говорѣше, мнозина
повѣрвахѫ въ него.
31 И казваше Іисусъ на повѣрвалы-тѣ
въ него Іудеи: Ако вы устоите въ моя-
та дума, наистина сте мои ученици.
32 И ще познаете истина-та, и истина-та
33 ще вы направи свободны. Отговорихѫ
му: Сѣме Авраамово смы, и никога ни-
кому раби не смы ставали; какъ каз-
34 вашь ты: Свободни ще бѫдете? Отгово-
ри имъ Іисусъ: Истина, истина ви каз-
вамъ: Всякой който прави грѣхъ, рабъ
35 е на грѣхъ-тъ. И рабъ-тъ не остава вѣч-
но въ кѫща-та; а синъ-тъ вѣчно прѣ-
36 бѫдва. И тъй ако Сынъ-тъ вы освободи,
37 ще бѫдете наистина свободни. Знаѭ че
сте сѣме Авраамово; но ищете да мя у-
біете, защото моя-та дума въ васъ ся не
38 вмѣщава. Азъ говорѭ това което съмь
видѣлъ у Отца си, и вы такожде прави-
те това което сте видѣли отъ отца си.
39 Отговорихѫ и рекохѫ му: Отецъ нашъ
е Авраамъ. Казва имъ Іисусъ: Ако бѣх-
те чада Авраамовы, дѣла-та Авраамо-
40 вы бyхте правили. А сега искате да мя
убіете, *мене*, человѣка, който ви гово-
рихъ истина-та, която чухъ отъ Бога;
41 това Авраамъ не е сторилъ. Вы правите
дѣла-та бащины си. А тѣ му рекохѫ: Ный
не смы родени отъ блудъ; единого Отца
42 имамы, Бога. Рече имъ Іисусъ: Ако бѣ-
ше ви Богъ Отецъ, *то вы* любили бых-
те мене; защото азъ отъ Бога излѣзохъ
и дойдохъ; понеже не съмь дошелъ отъ
43 самосебе си, но той мя проводи. Защо
не разумѣвате говореніе-то ми? Защото
44 не можете да слушате мое-то слово. Вы
сте отъ баща діавола, и похоти-тѣ ба-
щины си искате да правите. Той бѣше
отъ край человѣкоубійца, и не устоя въ
истина-та; защото истина въ него нѣ-
ма. Когато говори лъжа-та, отъ свои-тѣ
си говори, защото е лъжецъ и на *лъжа-*

45 тя баща. А пакъ азъ защото казвамъ и-
46 стина-та, не мя вѣрвате. Кой отъ васъ
мя изоблячава за грѣхъ? Ако ли говоря
47 истина, защо вы мя не вѣрвате? Който
е отъ Бога, Божіи-тѣ думы слуша; вы
за това не слушате, защото отъ Бога не
48 сте. На това отговорихя Іудеи-тѣ и ре-
кохя му: Не казвамы ли ный право, че
49 ты си Самарянинъ, и имашъ бѣсъ? От-
говори Іисусъ: Нѣмамъ азъ бѣсъ; но
почитамъ Отца си, а вы мя бесчестите.
50 И азъ не търся моя-тя слава; има кой
51 да ія търси и да сѫди. Истина, истина
ви казвамъ, ако упази нѣкой мое-то сло-
52 во, нѣма да види смърть до вѣка. Тогазь
му рекохя Іудеи-тѣ: Сега разбрахмы че
имашъ бѣсъ. Авраамъ умрѣ и пророци-
тѣ, и ты казвашъ: Ако упази нѣкой сло-
53 во-то ми, смърть нѣма да вкуси. Ты по
голѣмъ ли си отъ отца ни Авраама, кой-
то умрѣ? и пророци-тѣ умрѣхя: ты на
54 какъвъ ся правишъ? Отговори Іисусъ?
Ако славя азъ самъ себе си, слава-та
ми е нищо: Баща ми е който мя слави,
за когото вы казвате че е Богъ вашъ.
55 И не сте го познали, но азъ го позна-
вамъ; и ако рекя че не го познавамъ,
ще бѫдя подобенъ вамъ лъжецъ; но азъ
56 го познавамъ и дума-тя му държя. Баща
ви Авраамъ радъ бы былъ да види мой-тъ
57 день; и видѣ и възрадва ся. Рекохя му
Іудеи-тѣ: Петдесеть годины нѣмашъ о-
58 ще, и Авраама ли си видѣлъ? Рече имъ
Іисусъ: Истина, истина ви казвамъ,
59 прѣди да бѫде Авраамъ, азъ съмъ. Тога-
зи зѣхя камение да хвърлятъ върхъ не-
го; но Іисусъ ся скры, и излѣзе изъ
храмъ-тъ, и мина прѣзъ срѣдъ тѣхъ; и
така си отиде.

ГЛАВА 9.

1 И като заминуваше, видѣ единого чело-
2 вѣка слѣпъ отъ рожденіе-то си. И по-
пытахя го ученици-тѣ му и рекохя:
Равви, кой е съгрѣшилъ, той ли или
родители-тѣ му, та ся е слѣпъ родилъ?
3 Отговори Іисусъ: Нито е той съгрѣ-
шилъ, нито родители-тѣ му; но да ся я-
4 вятъ дѣла-та Божіи на него. Азъ трѣбва
да върша работы-тѣ на тогози който ми
е проводилъ, доклѣ е день; иде нощь,
5 когато никой не може да работи. До-
клѣ съмъ въ свѣтъ-тъ, видѣлина съмъ на
6 свѣтъ-тъ. Това като рече, плюнѫ на зе-
мя-тя, и направи калъ отъ плюнкя-тя, и
помаза съ калъ-тъ очи-тѣ на слѣпый-тъ,
7 И рече му: Иди, омый ся въ капални-
тя Силоамъ, (което ся тълкува прово-
денъ.) И тъй отиде, омы ся и дойде
прогледалъ.
8 А съсѣди-тѣ, и които го бѣхя видѣ-
ли отъ първо че бѣше слѣпъ, казвахя:
Не е ли този, който сѣдѣше та просѣ-
9 ше? Едни казвахя: Той е; други: Че
прилича на него; той казваше: Азъ
10 съмъ. И говорѣхя му: Какъ ти ся отво-
11 рихя очи-тѣ? Отговори той и рече: Че-
ловѣкъ който ся нарича Іисусъ направи
калъ, и помаза очи-тѣ ми, и рече ми:
Иди на капални-тя Силоамъ, и омый
ся: а като отидохъ та ся омыхъ, про-
12 гледахъ. Тогазь му рекохя: Дѣ е той?
Казва: Не знамъ.
13 Заведохя при Фарисеи-тѣ тогова, кой-
14 то бѣ нѣкога слѣпъ. А бѣше сѫббота,
когато направи Іисусъ калъ-тъ, и отво-
15 ри очи-тѣ му. И пакъ го пытахя и Фа-
рисеи-тѣ какъ прогледа. И той имъ ре-
че: Калъ тури на очи-тѣ ми, и омыхъ
16 ся, и гледамъ. И казвахя нѣкои отъ Фа-
рисеи-тѣ: Този человѣкъ не е отъ Бо-
га, защото сѫббота-тя не варди. Други
казвахя: Какъ може грѣшенъ человѣкъ
да прави такивзи чудеса? И имаше раз-
17 деръ помежду имъ. Казватъ пакъ на слѣ-
пый-тъ: Ты що казвашъ за него, поне-
же ти е отворилъ очи-тѣ? И той рече:
18 Пророкъ е. А Іудеи-тѣ не повѣрвахя за
него че е былъ слѣпъ и прогледалъ,
доклѣ не повикахя родители-тѣ на то-
19 гози който бѣ прогледалъ; Та ги по-
пытахя и рекохя: Той ли е синъ ви, за
когото вы казвате че е слѣпъ роденъ?
20 а сега какъ види? Отговорихя имъ ро-
дители-тѣ му и рекохя: Знаемъ че този
21 е синъ ни, и че слѣпъ ся роди; А сега
какъ види не знаемъ; или кой му е от-

ворилъ очи-тѣ не знаемъ; той е на въз-
растъ, него питайте; самъ той да гово-
22 ри за себе си. Това рекохѫ родители-тѣ
му, защото ся боехѫ отъ Іудеи-тѣ; по-
неже вече бѣхѫ ся нагласили Іудеи-тѣ,
ако го исповѣда нѣкой че е Христосъ,
23 да го отлѫчатъ отъ съборище-то. За туй
родители-тѣ му рекохѫ: На възрастъ е,
24 питайте него. И тъй повикахѫ вторый
пѫть человѣка, който бѣ слѣпъ, и реко-
хѫ му: Дай славѫ Богу; ный знаемъ че
25 този человѣкъ е грѣшникъ. А той отго-
вори и рече: Грѣшникъ ли е, не знаѭ;
едно знамъ, че бѣхъ слѣпъ, а сега ви-
26 ждѭ. И рекохѫ му пакъ: Що ти направи?
27 Какъ ти отвори очи-тѣ? Отговори имъ:
Рѣкохъ ви вече, и не чухте; защо ис-
кате пакъ да чуете? Да не бы да щете
28 и вы да бѫдете негови ученици? А тѣ
го укорихѫ и рекохѫ: Ты си неговъ у-
ченикъ; а ный смы Моисеови ученици.
29 Ный знаемъ че на Моисея Богъ е гово-
30 рилъ: а тогозь не знаемъ отъ дѣ е. От-
говори человѣкъ-тъ и рече имъ: Това е
чудно-то, че вы не знаете отъ кѫдѣ е,
31 и отвори очи-тѣ ми. А знаемъ че Богъ
грѣшници-тѣ не слуша; но ако е нѣ-
кой богочестивъ, и прави волѭ-тѫ му,
32 него слуша. А пакъ отъ вѣка не ся
е чуло да е отворилъ нѣкой си очи на
33 слѣпъ роденъ *человѣкъ*. Ако да не бѣ
той отъ Бога, не можеше нищо да сто-
34 ри. Отговорихѫ и рекохѫ му: Ты съв-
сѣмъ въ грѣхове си роденъ, и ты ли у-
чишь насъ? И го испѫдихѫ вънъ.
35 Чу Іисусъ че сѫ го испѫдили вънъ, и
като го намѣри, рече му: Ты вѣрвашь
36 ли въ Сына Божія? Отговори той и ре-
че: Кой е той, Господи, да вѣрвамъ въ
37 него? Рече му Іисусъ: И видѣлъ си го,
38 и който приказва съ тебе, той е. А той
рече: Вѣрвамъ, Господи; и поклони му
39 ся. И рече Іисусъ: Азъ за сѫдъ дой-
дохъ на този свѣтъ, да видятъ не видя-
щи-тѣ, а видящи-тѣ да станѫтъ слѣпи.
40 И чухѫ това онѣзи отъ Фарисеи-тѣ кои-
то бѣхѫ съ него, и рекохѫ му: Да не
41 смы и ный слѣпи? Рече имъ Іисусъ:
Ако бѣхте слѣпи, грѣхъ не бихте има-
ли; но сега казвате че Видимъ; и тъй
грѣхъ-тъ ви остава.

ГЛАВА 10.

1 Истинѫ, истинѫ ви казвамъ, който не
влѣзва прѣзъ врата-та въ кошарѫ-тѫ на
овцы-тѣ, но прѣлазя отъ другадѣ, той е
2 крадецъ и разбойникъ. А който влѣзва
прѣзъ врата-та пастырь е на овцы-тѣ.
3 Нему вратарь-тъ отваря, и овцы-тѣ слу-
шатъ гласъ-тъ му, и свои-тѣ овцы по и-
4 ме зове, и гы извожда. И когато искa-
ра овцы-тѣ си вънъ, ходи прѣдъ тѣхъ; и
овцы-тѣ идѫтъ слѣдъ него, защото зна-
5 ѭтъ гласъ-тъ му. А слѣдъ чужденецъ не
щѫтъ оти, но ще побѣгнѫтъ отъ него;
защото гласъ-тъ на чужденцы-тѣ не зна-
6 ѭтъ. Тѫзи притчѫ имъ рече Іисусъ; но
тѣ не разумѣхѫ що бѣ това което имъ
говорѣше.
7 Тогазь пакъ имъ рече Іисусъ: Исти-
нѫ, истинѫ ви казвамъ, че азъ сьмь вра-
8 та-та на овцы-тѣ. Всички които сѫ до-
шли прѣди мене, крадци сѫ и разбой-
9 ници; но овцы-тѣ гы не послушахѫ. Азъ
сьмь врата-та; прѣзъ мене, ако влѣзе
нѣкой, спасенъ ще бѫде, и ще влѣзе и
10 ще излѣзе, и пашѫ ще намѣри. Кра-
децъ-тъ не иде, освѣнь да открадне, да
заколе и да погуби; азъ дойдохъ за да
иматъ животъ, и да *го* иматъ прѣизобил-
11 но. Азъ сьмь добрый-тъ пастырь; до-
брый-тъ пастырь душѫ-тѫ си полага за
12 овцы-тѣ. А наемникъ-тъ който не е ов-
чарь, на когото овцы-тѣ не сѫ негови,
види вълкъ-тъ че иде, и оставя овцы-тѣ
и бѣга; и вълкъ-тъ разграбя овцы-тѣ и
13 расприснува гы. А наемникъ-тъ бѣга, за-
щото е наемникъ, и не го е грижа за
14 овцы-тѣ. Азъ сьмь добрый-тъ пастырь,
и познавамъ мои-тѣ, и мои-тѣ мене по-
15 знаватъ. Както мя познава Отецъ, и азъ
познавамъ Отца; и душѫ-тѫ си полагамъ
16 зарадь овцы-тѣ. И другы овцы имамъ,
които не сѫ отъ този дворъ, и тѣхъ
трѣбва да съберѫ; и ще чуѭтъ гласъ-тъ
ми; и ще бѫде едно стадо *и* единъ па-
17 стырь. За това Отецъ мя люби, защото

азъ полагамъ душа-та си, за да ѭ земѫ
18 пакъ. Никой не ми ѭ отнема, но азъ отъ
самосебе си ѭ полагамъ. Имамъ власть
да ѭ положѫ, и имамъ власть пакъ да ѭ
земѫ. Тааи заповѣдь пріяхъ отъ Отца си.
19 И тъй пакъ станѫ раздоръ между Іу-
20 деи-тѣ за тѣзи думи. И мнозина отъ
тѣхъ казваха: Бѣсъ има, и лудъ е; що
21 го слушате? Другы казваха: Тѣзи думы
не сѫ на бѣснуемъ *человѣка*; може ли
бѣсъ да отваря очи на слѣпы?
22 И станѫ въ Іерусалимъ *праздникъ-тъ*
на освященіе-то *на храмъ-тъ*, и зима
23 бѣше. И ходѣше Іисусъ въ храмъ-тъ въ
24 притворъ-тъ Соломоновъ. Между това
заобиколихѫ го Іудеи-тѣ и казвахѫ му:
До кога *ще* държишь душы-тѣ ни въ
съмнѣніе? Ако си ты Христосъ, кажи
25 ни явно. Отговори имъ Іисусъ: Казахъ
ви, и не вѣрвате. Дѣла-та които азъ
правѭ въ име-то на Отца си, тѣ свидѣ-
26 телствуватъ за мене. Но вы не вѣрвате,
защото не сте отъ мои-тѣ овцы, както
27 ви рѣкохъ. Мои-тѣ овцы слушатъ мой-тъ
гласъ, и азъ гы познавамъ, и тѣ идатъ
28 слѣдъ мене, И азъ имъ давамъ животъ
вѣченъ, и нѣма да загынатъ въ вѣкы, и
никой нѣма да гы грабне отъ рѫкѫ-тѫ
29 ми. Отецъ ми, който ми *гы* даде, отъ
всичкы е най голѣмъ; и никой не може
да *гы* грабне отъ рѫкѫ-тѫ на Отца ми.
30 Азъ и Отецъ едно смы.
31 Тогазъ пакъ зѣхѫ Іудеи-тѣ каменіе да
32 го убіѭтъ. Отговори имъ Іисусъ: Много
добры дѣла отъ Отца моего ви показахъ;
за кое отъ тѣзъ дѣла хвърляте каменіе
33 върхъ мене? Отговорихѫ му Іудеи-тѣ и
рекохѫ: За добро дѣло не хвърлямы ка-
меніе върхъ тебе, но за богохулство, и
защото ты, като си человѣкъ, правишь
34 себе си Богъ. Отговори имъ Іисусъ: Не
е ли писано въ вашій-тъ законъ, "Азъ
35 рѣкохъ, Богове сте?„ Ако нарече бого-
ве онѣзи, къмъ които быде слово-то Бо-
жіе, (и писаніе-то не може да ся нару-
36 ши;) *На тогозь* когото Богъ освяти и
проводи на свѣтъ-тъ, вы казвате ли, Бо-
гохулствувашь, защото рѣкохъ, Сынъ
37 Божій съмь? Ако не правѭ дѣла-та на
38 Отца моего, не вѣрвайте въ мене; Но
ако *гы* правѭ, въ мене като не вѣрвате,
вѣрвайте въ дѣла-та; за да познаете и
да повѣрвате, че Отецъ е въ мене, и
азъ въ него.
39 Тогазъ пакъ искахѫ да го хванатъ,
40 но избѣгнѫ изъ рѫцѣ-тѣ имъ; И отиде
пакъ отвадь Іорданъ, на мѣсто-то дѣто
кръщаваше отъ напрѣдъ Іоаннъ; и оста-
41 нѫ тамъ. И мнозина дойдохѫ при него,
и казвахѫ: Іоаннъ никое чудо не стори,
но всичко що рече Іоаннъ за него, ис-
42 тинско бѣше. И тамъ повѣрвахѫ мнози-
на въ него.

ГЛАВА 11.

1 Имаше нѣкой си боленъ *на име* Ла-
зарь, отъ Виѳаніѭ, отъ село-то на Ма-
2 ріѭ и на сестрѫ ѝ Марѳѫ. (А Марія бѣ-
ше тая що бѣ помазала Господа съ миро
и отрыла бѣ нозѣ-тѣ му съ косы-тѣ си,
на която братъ ѝ Лазарь бѣше боленъ.)
3 И тъй проводихѫ сестры-тѣ до него да
му кажѫтъ: Господи, ето, този когото
4 любишь, боленъ е. И като чу Іисусъ,
рече: Тая болесть не е на смърть, но
за славѫ-тѫ Божіѭ, за да ся прослави
5 Сынъ Божій чрѣзъ неѭ. А Іисусъ оби-
6 чаше Марѳѫ и сестрѫ ѝ и Лазаря. И тъй
отъ какъ чу че е боленъ, тогазъ ся бави
7 два дни на това мѣсто дѣто бѣше. По-
дирь това казва на ученици-тѣ: Да и-
8 демъ пакъ въ Іудеѭ. Казватъ му учени-
ци-тѣ: Равви, сега искахѫ Іудеи-тѣ да
тя убіѭтъ съ каменіе, и пакъ ли тамъ
9 отхождашь? Отговори Іисусъ: Не сѫ ли
дванадесеть часове въ день-тъ? Ако хо-
ди нѣкой деня, не ся прѣпъва, защото
10 гледа видѣлина-та на този свѣтъ. Ако
ли ходи нѣкой нощя, прѣпъва ся, за-
11 щото видѣлина-та не е въ него. Това
рече, и подирь туй казва имъ: Лазарь
нашій-тъ пріятель заспа; но да ида да
12 го събудѭ. Рекохѫ *му* ученици-тѣ му:
Господи, ако е заспалъ, ще оздравѣе.
13 Но Іисусъ бѣ рекълъ заради смърть-тѫ
му, а тѣ мыслихѫ че казва за отъ сънъ
14 заспиваніе. Тогазъ имъ рече Іисусъ я-

15 но: Лазарь умрѣ. И заради васъ, за да
повѣрвате, радвамъ ся че не бѣхъ тамъ;
16 но да идемъ при него. А Ѳома нарицаемый Близнецъ, рече на съученицы-тѣ:
Да идемъ и ный да умремъ съ него.
17 И тъй като дойде Іисусъ намѣри го че
18 бѣше четыри дена вече въ гробъ-тъ. А
Виѳанія бѣше близу до Іерусалимъ, кол-
19 кото петнадесеть стадіи. И множина отъ
Іудеи-тѣ бѣхѫ дошли при Марѳѫ и Ма-
20 ріѭ, да гы утѣшатъ за брата имъ. И
Марѳа щомъ чу че иде Іисусъ, посрѣщнѫ
21 го, а Марія сѣдѣше въ кѫщи. Тогазь ре-
че Марѳа Іисусу: Господи, ако бѣше
былъ ты тука, не бы умрѣлъ братъ ми.
22 Но и сега знаѭ че каквото и да поищешь
23 отъ Бога, ще ти даде Богъ. Казва ѝ Іи-
24 сусъ: Братъ ти ще въскрьсне. Казва му
Марѳа: Знамъ че ще въскрьсне въ въс-
25 крьсеніе-то въ послѣдній-тъ день: Рече
ѝ Іисусъ: Азъ сьмь въскрьсеніе-то и
животъ-тъ; който вѣрва въ мене, и да
26 умре, ще оживѣе. И всякой който е
живъ и вѣрва въ мене, до вѣка нѣма да
27 умре. Вѣрвашь ли това? Казва му: Ей,
Господи, азъ повѣрвахъ че ты си Хри-
стосъ, Сынъ Божій, който има да дойде
28 на свѣтъ-тъ. И като рече това, отиде и
повыка скрытомъ сестрѫ си Маріѭ, и
29 рече: Учитель-тъ дойде, и тя выка. Тя
щомъ чу, станѫ скоро и отиде при не-
30 го. (Іисусъ не бѣ дошелъ още въ село-то,
но бѣше на мѣсто-то дѣто го посрѣщнѫ
31 Марѳа.) А Іудеи-тѣ, които бѣхѫ съ неѭ
въ кѫщи и ѭ утѣшавахѫ, като видѣхѫ
че Марія станѫ скоро и излѣзе, отидо-
хѫ подирѣ ѝ, защото думахѫ: Отива на
32 гробъ-тъ да плаче тамъ. И като дойде
Марія тамъ дѣто бѣше Іисусъ, та го ви-
дѣ, падна на нозѣ-тѣ му, и казваше му:
Господи, ако бѣше былъ ты тука, нѣ-
33 маше да умре братъ ми. Іисусъ като ѭ
видѣ че плаче, и тѣзи що бѣхѫ съ неѭ
Іудеи че плачатъ, растѫжи ся духомъ,
34 и ся смути; И рече: Дѣ го турихте?
35 Казватъ му: Господи, ела и виждь. Про-
36 сьлзи ся Іисусъ. И думахѫ Іудеи-тѣ:
37 Виждь колко го обычаше. А нѣкои отъ
тѣхъ рекохѫ: Не можаше ли този, кой-
то отвори на слѣпый-тъ очи-тѣ, да на-
38 прави щото и този да не умре? Іисусъ
прочее пакъ като тѫжеше въ себе си
идва на гробъ-тъ. То бѣше пещера, и
39 на неѭ лѣжеше камыкъ. Казва Іисусъ:
Дигнѣте камыкъ-тъ. Казва му Марѳа, сес-
тра-та на умрѣлый-тъ: Господи, смьр-
40 ди вече, защото е четвьродневенъ. Каз-
ва ѝ Іисусъ: Не ти ли казахъ, че ако
повѣрвашь ще видишь славѫ-тѫ Божіѭ?
41 Тогазь дигнахѫ камыкъ-тъ дѣто лѣжеше
умрѣлый-тъ. А Іисусъ дигнѫ очи на го-
рѣ и рече: Отче, благодарѭ ти, че мя
42 послуша. И азъ знаехъ че выняги мя
слушашь; но за прѣдстоящій-тъ народъ
рѣкохъ *това*, за да повѣрватъ че ты си
43 мя проводилъ. И това като рече, въз-
гласи съ голѣмъ гласъ: Лазаре, излѣзь
44 вънъ. И излѣзе умрѣлый-тъ, рацѣ-тѣ му
и нозѣ-тѣ му повиты въ саванъ; и ли-
це-то му бѣше забрадено съ кърпѫ. Каз-
ва имъ Іисусъ: Расповійте го, и оста-
вѣте го да си иде.
45 Тогазь множина отъ Іудеи-тѣ, които
бѣхѫ дошли при Маріѭ, и видѣхѫ това
46 що стори Іисусъ, повѣрвахѫ въ него. А
нѣкои отъ тѣхъ отидохѫ при Фарисеи-тѣ,
и казахѫ имъ *всичко* що направи Іисусъ.
47 Тогава първосвященници-тѣ и Фари-
сеи-тѣ събрахѫ съборъ, и говорѣхѫ: Що
да сторимъ? Защото този человѣкъ мно-
48 го чудеса прави. Ако го оставимъ така,
всичкы ще повѣрватъ въ него; и ще
дойдатъ Римляни-тѣ и ще истрѣбятъ и
49 мѣсто-то и народъ-тъ ни. А нѣкой си
отъ тѣхъ, на име Каіафа, който бѣше
първосвященникъ прѣзъ тази година,
50 рече имъ: Вы нищо не знаете; Нито
размышлявате, че е по добрѣ намъ да
умре единъ человѣкъ за народъ-тъ, а не
51 да загыне цѣлъ народъ. И това отъ се-
бе си го не рече, но понеже бѣше пър-
восвященникъ прѣзъ онаѭ годинѫ, про-
рокува че ще умре Іисусъ заради на-
52 родъ-тъ; И не токо за народъ-тъ, но и
за да събере на купъ разсѣяны-тѣ чада
53 Божіи. И тъй отъ онзи день сговорихѫ
54 ся да го убіѭтъ. За това Іисусъ не хо-
дѣше вече явно между Іудеи-тѣ, но о-

тиде отъ тамъ на мѣсто-то близу до пу-
стынѭ-тѫ, въ градъ нарицаемый Ефра-
имъ, и тамъ живѣеше съ ученицы-тѣ си.
55 И наближаваше Пасха-та на Іудеи-тѣ,
и мнозина отъ това мѣсто възлѣзохѫ
прѣди Пасхѫ-тѫ въ Іерусалимъ, да о-
56 чистятъ себе си. Тогазь търсѣхѫ Іису-
са, и разговаряхѫ ся помежду си като
стоехѫ въ храмъ-тъ: Какъ ви ся струва?
57 Нѣма ли да дойде на праздникъ-тъ? А
бѣхѫ дали заповѣдь и първосвященни-
ци-тѣ и Фарисеи-тѣ, ако разбере нѣкой
дѣ е, да извѣсти, за да го уловятъ.

ГЛАВА 12.

1 А шесть дни прѣди Пасхѫ-тѫ, дойде
Іисусъ въ Виѳанія, дѣто бѣше бывшій-
тъ умрѣлъ Лазарь, когото въскрьси отъ
2 мьртвы-тѣ. И направихѫ му тамъ вече-
рѭ и Марѳа слугуваше; а Лазарь бѣше
единъ отъ тѣзи, които сѣдѣхѫ съ него
3 наедно на трапезѫ-тѫ. Тогази Марія зѣ
еднѫ литрѫ чисто драгоцѣнно миро
нардъ, и помаза нозѣ-тѣ Іисусовы, и
отры нозѣ-тѣ му съ космы-тѣ си; и кѫ-
ща-та ся испълни отъ благоуханіе-то на
4 миро-то. Тогазь единъ отъ ученицы-тѣ
му, Іуда Симоновъ Искаріотскый, който
5 щѣше да го прѣдаде, казва: Защо да ся
не продаде това миро за триста дина-
6 рія, и да ся дадѫтъ на сиромасы-тѣ? А
това го рече, не защото го бѣше гры-
жа за сиромасы-тѣ, но защото бѣ кра-
децъ, и *той* имаше касѫ-тѫ, и носѣше
7 каквото туряхѫ *въ неѭ*. Тогази Іисусъ
рече: Недѣйте ѭ; за день-тъ на погре-
8 беніе-то ми го е задържала. Защото си-
ромасы-тѣ всякога имате съсъ себе си,
а мене всякога нѣмате.
9 И разумѣхѫ голѣмо множество отъ
Іудеи-тѣ че е тамо; и дойдохѫ, не токо
за Іисуса, но да видятъ и Лазаря, кого-
10 то въскрьси отъ мьртвы-тѣ. А първо-
священници-тѣ ся наговорихѫ да убіѭтъ
11 и Лазаря; Защото мнозина отъ Іудеи-тѣ
за него отивахѫ, и вѣрвахѫ въ Іисуса.
12 На утрѣшній-тъ день народъ много,
който бѣше дошелъ на праздникъ-тъ,
като чухѫ че иде Іисусъ въ Іерусалимъ,
13 Зѣхѫ вѣйкы финиковы, та излѣзохѫ да
го посрѣщнѫтъ, и выкахѫ: Осанна, бла-
гословенъ който иде въ име-то Госпо-
14 дне, Царь Израилевъ. А Іисусъ намѣри
осле, и възсѣднѫ на него, *споредъ* както
15 е писано: "Не бой ся, дъщи Сіонова;
ето, твой-тъ Царь иде възсѣднѫлъ на
16 ждрѣбе ослично." Но това ученици-тѣ
му испървомъ не разумѣхѫ, а когато ся
прослави Іисусъ, тогазь си наумихѫ че
това бѣ за него писано, и това му сто-
17 рихѫ. А народъ-тъ който бѣше съ него,
когато повыка Лазаря отъ гробъ-тъ и
го въскрьси отъ мьртвы-тѣ, свидѣтел-
18 ствуваше. За това го и посрѣщнѫ на-
родъ-тъ, защото чухѫ че сторилъ това
19 чудо. А Фарисеи-тѣ рекохѫ помежду
си: Видите ли че нищо не ползувате?
Ето, свѣтъ-тъ отиде слѣдъ него.
20 И между тѣзи, които възлѣзвахѫ да ся
поклонятъ въ праздникъ-тъ, имаше и
21 нѣкои Еллини. И тѣ дойдохѫ при Фи-
липпа, който бѣ отъ Виѳсаидѫ Галилей-
скѫ, и молихѫ му ся и казвахѫ: Госпо-
22 дине, искамы да видимъ Іисуса. Идва
Филиппъ и казва на Андрея: Андрей
23 пакъ и Филиппъ казватъ на Іисуса. А
Іисусъ имъ отговори и рече: Дойде
часъ-тъ да ся прослави Сынъ человѣче-
24 скый. Истинѫ, истинѫ ви казвамъ: Ако
житно-то зърно не падне въ землѭ-тѫ и
не умре, то остава само: ако ли умре,
25 много плодъ принoси. Който обича жи-
вотъ-тъ си, ще го изгуби; и който не-
навиди животъ-тъ си на този свѣтъ, за
26 вѣченъ животъ ще го упази. Ако слугу-
ва нѣкой на мене, мене да послѣдва; и
дѣто сьмь азъ, тамъ ще бѫде и слуга-та
ми; и който слугува на мене, него ще
27 почте Отецъ *ми*. Сега душа-та ми е сму-
тена; и що да рекѫ? Отче, избави мя
отъ този часъ. Но за това дойдохъ на
28 този часъ. Отче, прослави име-то твое.
Тогазь дойде гласъ отъ небе-то: И про-
29 славихъ, и пакъ ще прославѭ. А на-
родъ-тъ, който стоехѫ и чухѫ *това*,
казвахѫ: Грьмъ е. Другы говорѣхѫ:
30 Ангелъ му продума. Отговори Іисусъ и

рече: Този гласъ не быде за мене, но
31 за васъ. Сега е сѫдба на този свѣтъ;
сега князь-тъ на този свѣтъ ще бѫде
32 испѫденъ вънъ. И когато бѫдѫ азъ възд-
игнатъ отъ земля-тѫ, ще привлѣкѫ всич-
33 кы-тѣ при себе си. А това говорѣше
като назначаваше отъ каквѫ смърть и-
34 маше да умре. Отговори му народъ-тъ:
Ный смы чули отъ законъ-тъ че Хри-
стосъ въ вѣкы прѣбѫдва; и какъ каз-
вашь ты че Сынъ человѣческый трѣбва
да бѫде въздигнатъ? Кой е този Сынъ
35 человѣческый? И рече имъ Іисусъ: Още
малко врѣме видѣлина-та е съ васъ. Хо-
дѣте докли имате видѣлинѫ, да вы не
настигне тьмнина-та; а който ходи въ
36 тьмнинѫ-тѫ, не знае кѫдѣ отива. Доклѣ
имате видѣлинѫ-тѫ, вѣрвайте въ видѣ-
линѫ-тѫ, за да сте сынове на видѣли-
нѫ-тѫ. Това издума Іисусъ, и отиде та
ся скры отъ тѣхъ.
37 Но ако и да бѣ сторилъ толкозъ чу-
деса прѣдъ тѣхъ, не вѣрвахѫ въ него;
38 За да ся испълни рѣчь-та на пророка
Исаіѫ, който рече: "Господи, кой по-
вѣрва на наше-то проповѣданіе? и мыш-
39 ца-та Господня кому ся откры?" За то-
ва не можахѫ да вѣрватъ, защото пакъ
40 Исаія рече: "Ослѣпилъ е очи-тѣ имъ, и
окаменилъ сърдца-та имъ; съ очи да не
видятъ, и съсъ сърдца да не разумѣѭтъ,
та да ся не обърнѫтъ и гы исцѣлѭ."
41 Това рече Исаія, когато видѣ слава-тѫ
42 негова, и говори за него. Но пакъ и
отъ князове-тѣ мнозина повѣрвахѫ въ
него; но поради Фарисеи-тѣ не испо-
вѣдвахѫ, за да не бѫдѫтъ отлѫчени отъ
43 съборище-то; Защото възлюбихѫ сла-
вѫ-тѫ человѣческѫ повече нежели сла-
вѫ-тѫ Божіѭ.
44 А Іисусъ възгласи и рече: Който вѣр-
ва въ мене, не вѣрва въ мене, но въ то-
45 гози който мя е проводилъ. И който гле-
да мене, гледа тогози който мя е про-
46 водилъ. Азъ дойдохъ видѣлина на свѣтъ-
тъ, за да не остане въ тьмнинѫ всякой
47 който вѣрва въ мене. И ако чуе нѣкой
мои-тѣ думы, и не повѣрва, азъ нѣма
да го сѫдѭ; защото не дойдохъ да сѫдѭ
48 свѣтъ-тъ, но да спасѭ свѣтъ-тъ. Който
ся отмѣта отъ мене, и не пріима мои-тѣ
думы, има кой да го сѫди: слово-то кое-
то говорихъ, то ще го сѫди въ послѣд-
49 ній-тъ день. Защото азъ отъ себе си не
говорихъ, но Отецъ който мя проводи,
той ми даде заповѣдь, какво да рекѫ, и
50 що да говорѭ. И знамъ че негова-та за-
повѣдь е животъ вѣченъ. И тъй, това
що говорѭ, както ми е Отецъ реклъ,
така говорѭ.

ГЛАВА 13.

1 И прѣдъ праздникъ-тъ на Пасхѫ-тѫ,
като знаеше Іисусъ че дойде часъ-тъ
му, да прѣмине отъ този свѣтъ къмъ
Отца, както бѣ възлюбилъ свои-тѣ, кои-
то бѣхѫ на свѣтъ-тъ, до край гы възлю-
2 би. И на вечеряніе-то, (когато вече
діаволъ-тъ бѣше вложилъ въ сърдце-то
на Іудѫ Симонова Искаріотскаго да го
3 прѣдаде,) Понеже знаеше Іисусъ че О-
тецъ му е далъ всичко на рѫцѣ-тѣ, и
че отъ Бога е излѣзлъ и при Бога оти-
4 ва, Става отъ вечерѭ-тѫ, и слага си
дрехы-тѣ, и зѣ прѣстилкѫ, та ся прѣ-
5 паса. Послѣ налѣ вода въ омывални-
цѫ-тѫ, и начнѫ да омыва нозѣ-тѣ на у-
ченицы-тѣ, и да гы отрыва съ прѣстил-
6 кѫ-тѫ съ коѭто бѣ прѣпасанъ. И тъй
идва при Симона Петра: а той му каз-
ва: Господи, ты ли ще ми омыешь но-
7 зѣ-тѣ? Отговори Іисусъ и рече му: То-
ва което азъ правѭ ты сега не знаешь,
8 но испослѣ ще разумѣешь. Казва му
Петръ: Нѣма да омыешь ты мои-тѣ но-
зѣ до вѣка. Отговори му Іисусъ: Ако тя
9 не омыѭ, нѣмашь дѣлъ съ мене. Казва
му Симонъ Петръ: Господи, не само
нозѣ-тѣ ми, но и рѫцѣ-тѣ и глава-тѫ.
10 Казва му Іисусъ: Омытый-тъ нѣма по-
трѣбѫ освѣнь нозѣ-тѣ *си* да омые, но е
всичкый чистъ; и вы сте чисти, но не
11 всинца. Защото знаеше прѣдатель-тъ си;
за това рече: Не сте всинца вы чисти.
12 А като омы нозѣ-тѣ имъ, и си зѣ дре-
хы-тѣ, сѣднѫ пакъ, и рече имъ: Знаете
13 ли що ви сторихъ? Вы мя викате Учи-

тель и Господь; и добрѣ казвате, за-
14 щото сьмь. И тъй азъ, Господь и Учи-
тель, ако вы омыхъ нозѣ-тѣ, то и вы
сте дължни единъ другыму нозѣ-тѣ да
15 омывате. Защото азъ ви примѣръ дадохъ,
да правите и вы, както азъ направихъ
16 вамъ. Истинѫ, истинѫ ви казвамъ, ни-
кой рабъ не е по горень отъ господарь-тъ
си, нито посланникъ е по горень отъ
17 оногозъ който го е испратилъ. Това ка-
то знаете, блажени сте ако го правите.
18 Не казвамъ *това* за всичца вы; азъ зна-
ѭ кои сьмь избралъ; но за да ся сбѫде
писаніе-то: "Който яде хлѣбъ съ мене,
19 дигнѫ противъ мене петѫ-тѫ си." Отъ
сега ви казвамъ *това*, доклѣ още не е
было, та кога ся сбѫде да повѣрвате че
20 сьмь азъ. Истинѫ, истинѫ ви казвамъ,
който пріима когото азъ проводѭ, мене
пріима; и който пріима мене, пріима
тогозъ който мя е проводилъ.
21 Това като рече Іисусъ, смути ся ду-
хомъ, и свидѣтелствува и рече: Истинѫ,
истинѫ ви казвамъ, че единъ отъ васъ
22 ще мя прѣдаде. Тогази ученици-тѣ ся
спогледвахѫ помежду си, и недоумѣвахѫ
23 ся за кого говори. А единъ отъ учени-
цы-тѣ когото обычаше Іисусъ бѣше ся
24 облегналъ на скутъ-тъ Іисусовъ. Кывну-
ва му Симонъ Петръ да попыта, кой е
25 *този* за когото говори. А той припаднѫ
на грѫды-тѣ Іисусовы и казва му: Го-
26 споди, кой е? Отговаря Іисусъ: Азъ ка-
то затопѭ залакъ-тъ, комуто го дамъ,
той е: и затопи залакъ-тъ та даде на Іу-
27 дѫ Симонова Искаріотскаго. И подиръ
залакъ-тъ, тогазъ влѣзе Сатана въ него:
и тъй казва му Іисусъ: Което правишь,
28 прави го по скоро. А това никой отъ
сѣдящы-тѣ на трѫпезѫ-тѫ не разумѣ за-
29 що му рече. Защото нѣкои мыслихѫ, по-
неже Іуда имаше касѫ-тѫ, че му казва
Іисусъ: Купи каквото ни трѣбва за празд-
никъ-тъ; или да даде нѣщо на сирома-
30 сы-тѣ. И тъй като зѣ той залакъ-тъ, из-
лѣзе тутакси; а бѣше нощь.
31 А когато излѣзе той, казва Іисусъ:
Сега ся прослави Сынъ человѣческый,
32 и Богъ ся прослави въ него. Ако Богъ
ся прослави въ него, то и него Богъ ще
прослави въ себе си, и сега ще го про-
33 слави. Чадца, още малко сьмь съ васъ.
Ще мя търсите, и както рѣкохъ на Іу-
деи-тѣ: Дѣто идѫ азъ вы не можете да
34 дойдете, и вамъ казвамъ сега. Новѫ за-
повѣдь ви давамъ: Да имате любовь по-
между си, както вы възлюбихъ, и вы
35 да имате любовь помежду си. Отъ това
всичкы ще познаѭтъ че сте мои учени-
36 ци, ако имате любовь помежду си. Каз-
ва му Симонъ Петръ: Господи, кѫдѣ от-
хождашь? Отговори му Іисусъ: Кѫдѣто
отивамъ, не можешь сега да дойдешь
слѣдъ мене, но подиръ ще мя послѣд-
37 вашь. Казва му Петръ: Господи, защо
да не могѫ да дойдѫ слѣдъ тебе сега?
38 Душѫ-тѫ си ще положѫ за тебе. Отго-
вори му Іисусъ: Душѫ-тѫ си ли за ме-
не ще положишь? Истинѫ, истинѫ ти
казвамъ, додѣ не е пѣлъ пѣтель-тъ, три
пѫти ще ся отречешь отъ мене.

ГЛАВА 14.

1 Да ся не смущава сърдце-то ви: вѣр-
2 вайте въ Бога, и въ мене вѣрвайте. Въ
домъ-тъ на Отца моего много жилища
има: ако да не бѣ така, азъ быхъ ви
казалъ. Отхождамъ да ви приготвѭ мѣ-
3 сто. И когато отидѫ и ви приготвѭ мѣ-
сто, ще дойдѫ пакъ, и ще вы земѫ при
себе си; щото дѣто сьмь азъ, да бѫдете
4 и вы. И кѫдѣ отивамъ азъ вы знаете, и
5 пѫть-тъ знаете. Казва му Ѳома: Госпо-
ди, не знаемъ кѫдѣ отхождашь; и какъ
6 можемъ да знаемъ пѫть-тъ? Казва му
Іисусъ: Азъ сьмь пѫть-тъ, и истина-та,
и животъ-тъ; никой не отива при Отца,
7 тъкмо чрѣзъ мене. Ако быхте познавали
мене, познавали быхте и Отца ми; и отъ
8 нынѣ познавате го, и видѣхте го. Казва
му Филиппъ: Господи, покажи ни Отца,
9 и доста ни е. Казва му Іисусъ: Толкози
врѣме сьмь съ васъ, и не си ли мя по-
зналъ, Филиппе? Който е видѣлъ мене,
видѣлъ е Отца; и какъ казвашь ты: По-
10 кажи ни Отца? Не вѣрвашь ли че азъ
сьмь въ Отца, и Отецъ е въ мене? ду-

мы-тѣ които азъ ви говорѭ, отъ себе си
гы не говорѭ; но Отецъ който прѣ-
11 бѫдва въ мене, дѣла-та той прави. Вѣр-
вайте ми че азъ съмь въ Отца, и Отецъ
е въ мене; ако ли не, вѣрвайте ми за
12 тыя дѣла. Истинѫ, истинѫ ви казвамъ,
който вѣрва въ мене, дѣла-та които пра-
вѭ азъ, и той ще *гы* прави; и по голѣ-
мы отъ тѣхъ ще прави; защото азъ от-
13 хождамъ при Отца си. И каквото попро-
сите въ мое име, ще го направѭ; за да
14 ся прослави Отецъ въ Сына. Ако попро-
сите нѣщо въ мое име, азъ ще *го* направѭ.
15 Ако имате любовь къмъ мене, упазѣте
16 мои-тѣ заповѣди. И азъ ще умолѭ Отца,
и ще ви даде другъ Утѣшитель, да прѣ-
17 бѫде съ васъ въ вѣкы, Духъ-тъ на ис-
тинѫ-тѫ, когото свѣтъ-тъ не може да
пріеме; защото го не види, нито го по-
знава; а вы го познавате, защото прѣ-
18 бѫдва съ васъ, и въ васъ ще бѫде. Нѣма
да вы оставѭ сирацы: ще дойдѫ при
19 васъ. Още малко, и свѣтъ-тъ вече нѣма
да мя вижда; а вы мя видите: защото
азъ съмь живъ, и вы ще бѫдете живи.
20 Въ онзи день вы ще познаете, че азъ
съмь въ Отца си, и вы въ мене, и азъ
21 въ васъ. Който има мои-тѣ заповѣди и
гы държи, той е който мя люби; а който
мя люби, възлюбенъ ще бѫде отъ Отца
ми; и азъ ще го възлюбѭ, и ще явѭ
себе си нему.
22 Казва му Іуда (не Искаріотскый), Го-
споди, що е това дѣто ще явишь себе
23 си намъ, а не на свѣтъ-тъ? Отговори
Іисусъ и рече му: Който люби мене, ще
упази мое-то слово; и Отецъ ми ще го
възлюби, и ще дойдемъ при него, и ще
24 направимъ жилище у него. Който не лю-
би мене, мои-тѣ думы не държи; и сло-
во-то което слушате не е мое, но на
Отца който мя е проводилъ.
25 Това ви исказахъ, доклѣ съмь още съ
26 васъ. А Утѣшитель-тъ, Духъ Святый, ко-
гото Отецъ ще *ви* проводи въ мое име,
той ще вы научи всичко, и ще ви на-
27 помни всичко що ви съмь реклъ. Миръ
ви оставямъ; мой-тъ миръ ви давамъ;
азъ не ви давамъ както свѣтъ-тъ дава:
да ся не смущава сърдце-то ви, нито да
28 ся устрашава. Чухте, че азъ ви рѣкохъ:
Отивамъ си, и ще дойдѫ при васъ. Ако
мя любѣхте, възрадвали ся быхте за то-
ва що рѣкохъ: Отхождамъ при Отца;
защото Отецъ мой е по голѣмъ отъ ме-
29 не. И сега ви рѣкохъ прѣди да бѫде; че
30 когато ся сбѫде да повѣрвате. Отъ сега
съ васъ нѣма много да говорѭ; защото
иде князь-тъ на този свѣтъ, и *той* нѣма
31 нищо въ мене; Но за да познае свѣтъ-тъ,
че азъ любѭ Отца, и както ми е Отецъ
заповѣдалъ така правѭ. Станѣте да о-
тидемъ отъ тука.

ГЛАВА 15.

1 Азъ съмь истинна-та лоза, и Отецъ ми
2 е земледѣлецъ-тъ. Всякѫ прѫчкѫ въ ме-
не която не приноси плодъ, отрѣзва ѭ;
и всякѫ що дава плодъ, очистя ѭ, за да
3 даде по много плодъ. Вы сега сте чи-
сти, заради слово-то което ви говорихъ.
4 Прѣбѫдѣте въ мене и азъ въ васъ. Как-
то лозена-та прѫчка не може да прине-
се плодъ отъ самосебе си ако не прѣ-
бѫде на лозѫ-тѫ, така нито вы, ако не
5 прѣбѫдете въ мене. Азъ съмь лоза-та,
вы прѫчкы-тѣ; който прѣбѫдва въ мене,
и азъ въ него, той приноси плодъ мно-
го; защото безъ мене не можете нищо
6 да сторите. Ако не прѣбѫде нѣкой въ
мене, исхвърленъ бива вънъ както лозе-
на-та прѫчка, и изсъхнува; и събиратъ
гы та *гы* кладѫтъ на огнь-тъ, и горятъ.
7 Ако прѣбѫдете въ мене, и думы-тѣ ми
прѣбѫдѫтъ въ васъ, каквото ищете ще
8 просите, и ще ви бѫде. Въ това ся
прославя Отецъ ми, да приносяте много
плодъ; и така ще бѫдете мои ученици.
9 Както Отецъ възлюби мене, и азъ въз-
любихъ васъ; прѣбѫдѣте въ моѭ-тѫ лю-
10 бовь. Ако държите мои-тѣ заповѣди, ще
прѣбѫдете въ любовь-тѫ ми; както съмь
азъ държалъ заповѣди-тѣ на Отца си и
11 прѣбѫдвамъ въ неговѫ-тѫ любовь. Това
ви говорихъ за да прѣбѫде моя-та ра-
дость въ васъ, и ваша-та радость да бѫ-
12 де испълнена. Тая е моя-та заповѣдь, да

имате любовь помежду си, както вы *азъ*
13 възлюбихъ. Никой нѣма по голѣмѫ лю-
бовь отъ тази, щото да положи нѣкой
14 душѫ-тѫ си за пріятели-тѣ си. Вы сте
ми пріятели, ако правите това което ви
15 азъ заповѣдвамъ. Не вы наричамъ вече
рабы, защото рабъ-тъ не знае що прави
господарь-тъ му; а васъ вы нарѣкохъ
пріятели, защото всичко що чухъ отъ
16 Отца си явихъ ви го. Не избрахте вы
мене, но азъ васъ избрахъ, и поставихъ
вы, да идете вы и да принесете плодъ,
и плодъ-тъ ви да прѣбѫде; щото какво-
то поискате отъ Отца въ мое име, да ви
17 даде. Това ви заповѣдвамъ, да имате лю-
бовь единъ къмъ другъ.
18 Свѣтъ-тъ ако вы ненавиди, знайте че
мене по напрѣдъ отъ васъ възненави-
19 дѣ. Ако бѣхте отъ свѣтъ-тъ, свѣтъ-тъ
бы любилъ свое-то, а понеже не сте
отъ свѣтъ-тъ, но азъ вы избрахъ отъ
свѣтъ-тъ, за това свѣтъ-тъ вы ненави-
20 ди: Помнѣте слово-то, което ви азъ рѣ-
кохъ: Не е рабъ-тъ по голѣмъ отъ гос-
подаря си. Мене ако изгониха, и васъ
ще изгонятъ; ако сѫ държали слово-то
21 ми, и ваше-то ще държатъ. Но всичко
това ще ви сторятъ заради мое-то име,
защото не знаѭтъ тогозь който мя е
22 проводилъ. Ако не бѣхъ дошелъ и не
бѣхъ имъ говорилъ, грѣхъ не щѣхѫ да
иматъ; сега обаче за грѣхове-тѣ си из-
23 виненіе нѣматъ. Който ненавиди мене, и
24 Отца ми ненавиди. Ако не бѣхъ сторилъ
между тѣхъ дѣла-та, които никой другъ
не е сторилъ, грѣхъ не быхѫ имали;
но сега видѣхѫ и възненавидѣхѫ и мене
25 и Отца ми. Но *това быде* за да ся ис-
пълни писано-то въ законъ-тъ имъ сло-
во: "Безъ причинѫ мя възненавидѣхѫ."
26 А когато дойде Утѣшитель-тъ, когото
азъ ще ви испратя отъ Отца, Духъ-тъ
на истинѫ-тѫ, който отъ Отца исходи,
27 той ще свидѣтелствува за мене. Но и
вы свидѣтелствувате; защото отъ нача-
ло сте съ мене.

ГЛАВА 16.

1 Това ви казахъ за да ся не съблазни-
2 те. Отъ съборища-та ще вы отлѫчатъ;
но иде часъ, въ който всякой който вы
убіе, да мни че служба принося Богу.
3 И това ще ви сторятъ, защото не позна-
4 хѫ Отца, нито мене. Но азъ ви рѣкохъ
това, та кога дойде този часъ да го по-
мните, че азъ ви сьмь рекълъ: и отъ най
напрѣдъ не ви го казахъ, защото бѣхъ
5 съ васъ. А сега отхождамъ при тогозь
който мя е проводилъ, и никой отъ васъ
6 мя не пыта: Кѫдѣ отхождашь? Но по-
неже ви исказахъ това, скърбь испълни
7 сърдца-та ви. А пакъ азъ истинѫ-тѫ ви
казвамъ; за васъ е по добрѣ да отидѫ
азъ; защото ако не отидѫ азъ, Утѣши-
тель-тъ нѣма да дойде на васъ; но ако
8 отидѫ, ще ви го проводѭ: И той кога
дойде, ще изобличи свѣтъ-тъ за грѣхъ,
9 и за правдѫ, и за сѫдбѫ: За грѣхъ, за-
10 щото не вѣрватъ въ мене; А за правдѫ,
защото отхождамъ при Отца си, и нѣма
11 вече да мя виждате; А за сѫдбѫ, защо-
то князь-тъ на този свѣтъ е осѫденъ.
12 Много още имамъ да ви рекѫ, но се-
13 га не можете да носите. А кога дойде
онзи, Духъ-тъ на истинѫ-тѫ, ще вы на-
стави на всякѫ истинѫ; защото нѣма да
говори отъ себе си, но каквото чуе ще
говори, и ще ви извѣсти това що има да
14 бѫде. Той ще мене да прослави, защото
отъ мое-то ще земе, и ще ви извѣсти.
15 Всичко що има Отецъ мое е; за това
рѣкохъ, че отъ мое-то ще земе и ще ви
16 извѣсти. *Още* малко, и нѣма да мя ви-
ждате, и пакъ малко и ще мя видите;
17 защото азъ при Отца отхождамъ. Тога-
ви *нѣкои* отъ ученицы-тѣ му подумахѫ
помежду си: Що е това, което ни казва:
Още малко, и нѣма да мя виждате; и
пакъ малко, и ще мя видите; и *това*,
18 че азъ при Отца отхождамъ? И говорѣ-
хѫ: Що е това което казва, Малко? не
19 знаемъ що дума. И разумѣ Іисусъ че щѣ-
хѫ да го пытатъ, и рече имъ: За това ли
разыскувате помежду си, дѣто рѣкохъ:

Малко, и нѣма да мя виждате, и пакъ
20 малко, и ще мя видите? Истинѫ, истинѫ
ви казвамъ, че вы ще въсплачете и ще
възрыдаете, а свѣтъ-тъ ще ся възрадва;
и вы ще бѫдете оскърбени, но скърбь-та
21 ви ще ся промѣни на радость. Жена ко-
га ражда на скърбь е, защото е дошелъ
часъ-тъ ѝ; а кога роди дѣте-то, не пом-
ни вече тагѫ-тѫ *си*, поради радость-тѫ
че ся е родилъ человѣкъ на свѣтъ-тъ.
22 Така и вы сега скърбь имате; но *азъ*
пакъ ще вы видя, и ще ся възрадва
сьрдце-то ви, и радость-тѫ ви никой нѣ-
23 ма да отнеме отъ васъ. И въ оный день
нѣма да поискате отъ мене нищо. Исти-
нѫ, истинѫ ви казвамъ, че всичко как-
вото попросите отъ Отца въ мое име,
24 ще ви даде. До нынѣ не сте попросили
нищо въ мое име; просѣте и ще полу-
чите, за да бѫде радость-та ви пълна.
25 Това ви говорихъ съ притчы; но наста-
ва часъ, когато нѣма вече съ притчы
да ви говоря, но явно ще ви извѣстя
26 за Отца. Въ оный день ще попросите въ
мое име; и не ви казвамъ, че азъ ще у-
27 молѭ Отца за васъ; Защото самъ си
Отецъ вы люби, понеже мене възлюбих-
те, и повѣрвахте че азъ отъ Бога излѣ-
28 зохъ. Излѣзохъ отъ Отца, и дойдохъ на
свѣтъ-тъ; и пакъ оставямъ свѣтъ-тъ и
при Отца отхождамъ.
29 Казватъ му ученици-тѣ негови: Ето
сега явно говоришь и не казвашь никоѭ
30 притчѫ. Сега познавамы че всичко зна-
ешь, и нѣмашь нуждѫ да тя пыта нѣкой.
По това вѣрвамы че отъ Бога си из-
31 лѣзлъ. Отговори имъ Іисусъ: Сега ли
32 вѣрвате? Ето настава часъ, и дошелъ
е вече, да ся разидете всякой на мѣ-
сто-то си, и мене самичькъ да оставите;
но не сьмь самъ, защото Отецъ е съ ме-
33 не. Това ви казахъ, за да имате миръ въ
мене. Въ свѣтъ-тъ скърбь ще имате; но
дързайте, азъ побѣдихъ свѣтъ-тъ.

ГЛАВА 17.

1 Това изговори Іисусъ, и възведе о-
чи-тѣ си на небе-то, и рече: Отче, дой-
де часъ-тъ, прослави Сына си, да тя
2 прослави и Сынъ ти. Както си му далъ
власть надъ всякѫ плъть, да даде жи-
вотъ вѣченъ на всичкы които си му далъ.
3 А това е животъ вѣчный, дѣто да по-
знаѭтъ тебе единаго истиннаго Бога, и
4 Іисуса Христа когото си проводилъ. Азъ
тя прославихъ на землѭ-тѫ; свьршихъ
5 работѫ-тѫ коѭто ми даде да вършѫ. И
нынѣ прослави мя ты, Отче, у самаго
тебе, съсъ славѫ-тѫ коѭто имахъ у те-
6 бе прѣди созданіе міра. Изявихъ име-то
ти на тыя человѣцы, които ми даде отъ
свѣтъ-тъ. Твои бѣхѫ, и даде гы на ме-
7 не, и твое-то слово удьржахѫ. Сега по-
знахѫ че всичко що ми си далъ отъ те-
8 бе е; Защото словеса-та които ми даде
ты, дадохъ гы на тѣхъ; и тѣ пріяхѫ, и
познахѫ наистинѫ че отъ тебе излѣ-
зохъ, и повѣрвахѫ че ты си мя прово-
9 дилъ. Азъ за тѣхъ ся молѭ; не ся молѭ
за свѣтъ-тъ, но за тѣзи които ми даде
10 ты, защото сѫ твои. И всичко мое твое
е, и твое-то мое, и прославихъ ся въ
11 тѣхъ. И не сьмь вече на свѣтъ-тъ, но
тѣ сѫ на свѣтъ-тъ, и азъ идѫ при тебе.
Отче святый, упази гы въ име-то си,
тыя които ми даде, за да бѫдатъ едно,
12 както ный. Когато бѣхъ съ тѣхъ на
свѣтъ-тъ, азъ гы пазѣхъ въ твое-то име:
тѣзи които ми даде упазихъ; и ни е-
динъ отъ тѣхъ не погына, тъкмо сынъ
погыбелный, за да ся испълни писа-
13 ніе-то. А сега при тебе идѫ, и това *до-
дѣ сьмь* на свѣтъ-тъ казвамъ, за да и-
матъ моѭ-тѫ радость пълнѫ въ себе си.
14 Азъ имъ дадохъ слово-то твое, и свѣтъ-тъ
гы възненавидѣ, защото не сѫ отъ свѣтъ-
15 тъ, както азъ не сьмь отъ свѣтъ-тъ. Не
ся молѭ да гы земешь отъ свѣтъ-тъ, но
16 да гы упазишь отъ лукаваго. Отъ свѣтъ-тъ
не сѫ, както и азъ не сьмь отъ свѣтъ-тъ.
17 Освяти гы чрѣзъ твоѭ-тѫ истинѫ; твое-
18 то слово е истина. Както ты проводи
мене на свѣтъ-тъ, и азъ проводихъ тѣхъ
19 на свѣтъ-тъ; И за тѣхъ азъ освятявамъ
себе си, да бѫдатъ и тѣ освятени чрѣзъ
20 истинѫ-тѫ. И не само за тѣхъ ся молѭ,
но и за онѣзи които чрѣзъ тѣхно-то

21 слово ще повѣрватъ въ мене; Да бѫдатъ
всичкы едно; както ты, Отче, си въ ме-
не, и азъ въ тебе, да бѫдатъ и тѣ въ
насъ едно; за да повѣрва свѣтъ-тъ че
22 ты си мя проводилъ. И азъ, славѫ-тѫ
коѭто ми даде, дадохъ ѭ тѣмъ; да бѫ-
23 дѫтъ едно, както смы ный едно: Азъ въ
тѣхъ, и ты въ мене; да бѫдѫтъ съвър-
шени въ едно, и да разбере свѣтъ-тъ
че ты си мя проводилъ, и възлюбилъ си
24 гы, както си възлюбилъ мене. Отче, тѣ-
зи които си ми далъ, искамъ дѣто сьмъ
азъ да бѫдѫтъ и тѣ съ мене; за да гле-
дѫтъ славѫ-тѫ моѭ, коѭто ми си далъ,
защото си мя възлюбилъ прѣди созданіе
25 міра. Отче праведный, свѣтъ-тъ не тя е
позналъ, но азъ тя познахъ, и тѣ позна-
26 хѫ че ты си мя проводилъ. И явихъ имъ
твое-то имe, и ще явѭ, да бѫде въ тѣхъ
любовь-та съ коѭто си мя възлюбилъ, и
азъ въ тѣхъ.

ГЛАВА 18.

1 Това като рече Іисусъ, излѣзе съ у-
ченицы-тѣ си отвѫдь потокъ-тъ Кед-
ронъ, дѣто имаше градина, въ коѭто
2 влѣзе той и ученици-тѣ му. А Іуда кой-
то го прѣдаваше, знаеше това мѣсто,
защото много пѫти ся събираше Іисусъ
3 тамъ съ ученицы-тѣ си. И тъй Іуда ка-
то зѣ единъ пълкъ и слугы отъ първо-
священницы-тѣ и Фарисеи-тѣ, дойде та-
4 мо съ фенеры и свѣщи и орѫжія. А Іи-
сусъ понеже знаеше всичко що имаше
да дойде върхъ него, излѣзе, и рече имъ:
5 Кого търсите? Отговорихѫ му: Іисуса
Назорянина. Казва имъ Іисусъ: Азъ сьмъ.
Съ тѣхъ стоеше и Іуда, който го прѣ-
6 даваше. И като имъ каза: Азъ сьмъ; по-
дрѫпнахѫ ся назадъ, и паднахѫ на зе-
7 мѭ-тѫ. И пакъ гы попыта: Кого търси-
те? А тѣ рекохѫ: Іисуса Назорянина.
8 Отговори Іисусъ: Рѣкохъ ви че сьмъ
азъ: и тъй ако мене търсите, оставѣте
9 тѣзи да си идѫтъ; За да ся сбѫде ду-
ма-та коѭто рече: Отъ тѣзи които ми
10 си далъ не изгубихъ никого. А Симонъ
Петръ който имаше ножъ, измъкнѫ го,
и удари слугѫ-тѫ първосвященниковъ,
и отсѣче му дѣсно-то ухо: а на слу-
11 гѫ-тѫ име-то бѣше Малхъ. Тогазъ рече
Іисусъ на Петра: Тури ножъ-тъ си въ
ножницѫ-тѫ. Чашѫ-тѫ коѭто ми даде
Отецъ, да ѭ не піѭ ли?
12 И тъй пълкъ-тъ и тысященикъ-тъ и слу-
гы-тѣ Іудейскы уловихѫ Іисуса и вър-
13 захѫ го, И заведохѫ го първо при Ан-
нѫ; защото бѣше тесть на Каіафѫ, кой-
то бѣше първосвященникъ прѣзъ тѫѭ
14 годинѫ. А Каіафа бѣше този който бѣ
далъ съвѣтъ на Іудеи-тѣ, че е по добрѣ
да загыне единъ человѣкъ за народъ-тъ.
15 И вслѣдъ Іисуса идѣше Симонъ Петръ,
и другый-тъ ученикъ; и този ученикъ
бѣше познатъ на първосвященника, и
влѣзе съ Іисуса въ дворъ-тъ първосвя-
16 щенниковъ. А Петръ стоеше вънъ до
врата-та. И тъй излѣзе другый-тъ уче-
никъ, който бѣше познатъ на първосвя-
щенника, и каза на вратаркѫ-тѫ, и въ-
17 веде Петра. И казва слугыня-та вратар-
ка на Петра: Да не си и ты отъ уче-
ницы-тѣ на тогози человѣка? Казва той:
18 Не сьмъ. И стоехѫ раби-тѣ и слугы-тѣ,
които бѣхѫ наклали огнь, защото бѣше
студено, и ся грѣехѫ; съ тѣхъ стоеше
19 и Петръ и ся грѣеше. А първосвящен-
никъ-тъ попыта Іисуса за ученицы-тѣ
20 му и за ученіе-то му. Отговори му Іи-
сусъ: Азъ явно говорихъ на свѣтъ-тъ;
азъ всякога поучавахъ въ съборище-то
и въ храмъ-тъ, дѣто Іудеи-тѣ ся съби-
рагъ вынагы, и нищо не сьмъ говорилъ
21 на скрыто. Що пыташь мене? пытай
които сѫ мя чули, какво имъ сьмъ го-
ворилъ; ето, тѣ знаѭтъ що сьмъ азъ
22 реклъ. А когато рече това, единъ отъ
слугы-тѣ който стоеше близу удари
плѣсницѫ на Іисуса и рече: Така ли
23 отговаряшь първосвященнику? Отговори
му Іисусъ: Ако сьмъ злѣ продумалъ, сви-
дѣтелствувай за зло-то; ако ли добрѣ,
24 защо мя біешь? И проводилъ го бѣ Ан-
на вързанъ при първосвященника Каіафѫ.
25 А Симонъ Петръ стоеше и грѣеше ся;
и рекохѫ му: Да не си и ты отъ него-
вы-тѣ ученицы? Отрече ся той и рече:

26 Не сьмь. Казва единъ отъ рабы-тѣ пър-
восвященниковы, който бѣше роднина
на оногозь, комуто Петръ отсѣче ухо-то:
Не тя ли видѣхъ азъ въ градинѫ-тѫ съ
27 него? И Петръ пакъ ся отрече, и тозь
часъ пѣтель-тъ попѣ.
28 Тогазь заведохѫ Іисуса отъ Каіафѫ въ
преторіѭ-тѫ; а бѣше сутрина, и тѣ не
влѣзохѫ въ преторіѭ-тѫ, да ся не о-
29 сквернятъ, но да ядѫтъ пасхѫ-тѫ. За то
излѣзе Пилатъ при тѣхъ и рече: Какво
обвиненіе наносяте върхъ тогозь чело-
30 вѣка? Отговорихѫ и рекохѫ му: Той а-
ко не бѣ злодѣецъ не быхмы го прѣда-
31 ли на тебе. А Пилатъ имъ рече: Земѣте
го вы и по закону вашему сѫдѣте го.
Рекохѫ му Іудеи-тѣ: Намъ не ни е про-
32 стено да убіемъ никого: За да ся сбѫде
рѣчь-та Іисусова, която рече, като на-
значаваше съ каквѫ смьрть имаше да
33 умре. И тъй Пилатъ влѣзе пакъ въ пре-
торіѭ-тѫ, и повика Іисуса и рече му:
34 Ты ли си царь Іудейскый? Отговори му
Іисусъ: Отъ самосебе си ли казвашь ты
35 това, или другы ти рекохѫ за мене? От-
говори Пилатъ: Че азъ Іудеинъ ли сьмь?
твой-тъ народъ и първосвященници-тѣ
прѣдадохѫ тя на мене; що си сторилъ?
36 Отговори Іисусъ: Мое-то царство не е
отъ този свѣтъ; ако бѣше царство-то ми
отъ този свѣтъ, слугы-тѣ ми борили ся
быхѫ да не бѫдѫ прѣдаденъ на Іудеи-тѣ.
37 А сега царство-то ми не е отъ тука. А
Пилатъ му рече: И тъй ты *сега* царь ли
си? Отговори Іисусъ: Ты *право* казвашь
че азъ сьмь царь. Азъ за това ся родихъ,
и за това дойдохъ на този свѣтъ, да
свидѣтелствувамъ истинѫ-тѫ. Всякой
който е отъ истинѫ-тѫ, слуша гласъ-тъ
38 ми. Казва му Пилатъ: Що е истина?
и щомъ рече това излѣзе пакъ при Іу-
деи-тѣ, и казва имъ: Азъ не намѣрвамъ
39 ни еднѫ винѫ въ него. А у васъ има о-
бычай, да ви пущамъ единого на Пас-
хѫ-тѫ: рачите ли да ви пуснѫ царь-тъ
40 Іудейскый? Тогазь пакъ извыкахѫ всич-
кы-тѣ, и казвахѫ: Не него, но Варав-
вѫ. А Варавва бѣше разбойникъ.

ГЛАВА 19.

1 Тогазь Пилатъ зѣ Іисуса и *го* би. (2) И
войни-тѣ исплетохѫ вѣнецъ отъ трьни,
възложихѫ *го* на главѫ-тѫ му, и облѣ-
3 кохѫ му багрѣнѫ дрехѫ, И казвахѫ:
Радуй ся, царю Іудейскый; и удряхѫ му
4 плѣсници. И излѣзе Пилатъ пакъ вънъ
и казва имъ: Ето, извождамъ ви го вънъ,
да познаете че ни еднѫ винѫ не на-
5 мѣрвамъ въ него. Тогава излѣзе Іисусъ
вънъ, и носѣше трьненый-тъ вѣнецъ и
багрѣнѫ-тѫ дрехѫ. И казва имъ *Пи-*
6 *латъ:* Ето человѣкъ-тъ. А първосвя-
щенници-тѣ и слугы-тѣ щомъ го видѣ-
хѫ, извыкахѫ и казвахѫ: Распни *го*, ра-
спни *го*. Казва имъ Пилатъ: Земѣте го
вы и распнѣте *го;* защото азъ не намѣр-
7 вамъ винѫ въ него. Отговорихѫ му Іу-
деи-тѣ: Ный законъ имамы, и по на-
шій-тъ законъ трѣбва да умре; защото
направи себе си Сынъ Божій.
8 А Пилатъ като чу тѫзи думѫ, повече
9 ся убоя. И влѣзе пакъ въ преторіѭ-тѫ,
и казва на Іисуса: Ты отъ кѫдѣ си? А
10 Іисусъ му отвѣтъ не даде. Казва му Пи-
латъ: На мене ли не говоришь? Не зна-
ешь ли че власть имамъ да тя распнѫ,
11 и власть имамъ да тя пуснѫ? Отговори
Іисусъ: Не бы ималъ ты никаквѫ власть
надъ мене, ако не бѣ ти дадено отъ го-
рѣ; за това който мя прѣдава на тебе,
12 има по голѣмъ грѣхъ. Отъ това Пилатъ
искаше да го пусне; Іудеи-тѣ обаче вы-
кахѫ и казвахѫ: Ако пуснешь тогози,
не си пріятель Кесаревъ: всякой който
прави себе си царь, противникъ е Ке-
13 сарю. А Пилатъ, като чу тѫзи думѫ, из-
веде Іисуса вънъ, и сѣднѫ на сѫдей-
скый-тъ прѣстолъ, на мѣсто-то което ся
казваше Каменопослано, а по Еврейскы
14 Гаввaѳа. Бѣше же петъкъ на Пасхѫ-тѫ,
и часъ-тъ около шесть; и казва на Іу-
15 деи-тѣ: Ето вашій-тъ царь. А тѣ извы-
кахѫ: Махни *го,* махни, распни го. Каз-
ва имъ Пилатъ: Царя ли вашего да
распнѫ? Отговорихѫ първосвященници-
тѣ: *Ный* нѣмамы *другъ* царь освѣнь Ке-

16 саря. И тогазь имъ го прѣдаде да ся
распне. И зѣхж Іисуса и *го* закарахж.
17 И носѣше крьсть-тъ си и излѣзе на
мѣсто-то нарицаемо Лобно, което по
18 Еврейскы ся казва Голгоѳа; Дѣто го
распнахж, и съ него другы двама, от-
19 самъ и отсамъ, а посрѣдъ Іисуса. А Пи-
лать написа и титлж, и тури надъ
крьсть-тъ. И написано бѣ, ІИСУСЪ
20 НАЗОРЯНИНЪ, ЦАРЬ ІУДЕЙСКЫЙ. И
тазя титлж прочетохж мнозина отъ Іу-
деи-тѣ; защото бѣше близу до градъ-тъ
мѣсто-то дѣто распнахж Іисуса, и на-
писано бѣ Еврейскы, Грьцкы и Латин-
21 скы. А първосвященници-тѣ Іудейскы
казвахж на Пилата: Недѣй писа, Царь
Іудейскый, но че той рече: Царь Іу-
22 дейскый сьмь. Отговори Пилатъ: Как-
вото писахъ, писахъ.
23 А войни-тѣ като распнахж Іисуса,
зѣхж дрехы-тѣ му, и направихж четыри
дѣлове, на всякой войнъ по единъ дѣлъ,
и хитонъ-тъ: а хитонъ-тъ не бѣше шитъ,
24 *но* отъ горѣ *до долу* цѣлъ истъканъ. И
рекохж си помежду си: Да го не съди-
рамы, но да мѣтнемъ жрѣбіе за него,
кому ще бжде; за да ся испълни писа-
ніе-то което казва: "Раздѣлихж дре-
хы-тѣ ми помежду си, и за одежда-тж
ми жрѣбіе мѣтнахж." И тъй войни-тѣ
това сторихж.
25 А до крьсть-тъ Іисусовъ стоехж май-
ка му, и на майкж му сестра ѝ, Марія
жена-та Клеопова, и Марія Магдалина.
26 А Іисусъ, като видѣ майкж си и уче-
никъ-тъ когото обичаше, че стоехж бли-
зу, казва на майкж си: Жено, ето сынъ
27 ти. Послѣ казва на ученикъ-тъ: Ето
майка ти. И отъ онзи часъ зѣ іж уче-
никъ-тъ у дома си.
28 Слѣдъ това, като знаеше Іисусъ че
всичко-то вече ся свърши, за да ся сбж-
29 де писаніе-то, рече: Жеденъ сьмь. И
тамъ имаше сложенъ съсждъ пъленъ съ
оцетъ; и *войни-тѣ* напълнихж гжбж съ
оцетъ, обвихж іж съ иссопъ и принесо-
30 хж іж на уста-та му. И като пріе Іисусъ
оцетъ-тъ, рече: Свърши ся: и прѣклони
глава и прѣдаде духъ.
31 Но понеже *тогава* бѣ петъкъ, за да
не останжтъ тѣла-та на крьстъ-тъ въ
сжббота-тж, (защото бѣше великъ день
оная сжббота,) то Іудеи-тѣ молихж Пи-
лата, да имъ ся прѣбіжтъ голени-тѣ, и
32 да гы дигнжтъ *отъ тамо*. Тогазь дойдо-
хж войни-тѣ, и на първый-тъ прѣбихж
голени-тѣ, и на другый-тъ който бѣше
33 распнатъ съ него. А като дойдохж при
Іисуса и го видѣхж че е умрѣлъ вече,
34 не му прѣбихж голени-тѣ. Но единъ отъ
войны-тѣ прободе съ копіе ребра-та му,
35 и тутакси излѣзе кръвь и вода. И този
който видѣ свидѣтелствува, и истинно е
негово-то свидѣтелство, и той знае че
36 истинж казва, за да повѣрвате вы. За-
щото *всичко* това стана, за да ся ис-
пълни писаніе-то: "Кость негова не ще
37 да ся строши." И пакъ друго писаніе
казва: "Ще погледнжтъ на него когото
прободохж."
38 А слѣдъ това Іосифъ отъ Аримаѳея,
(който бѣше ученикъ Іисусовъ, но по-
таенъ заради страхъ-тъ отъ Іудеи-тѣ,)
примоли ся на Пилата да земе тѣло-то
Іисусово; и Пилатъ даде волж. И *той*
39 дойде та дигна тѣло-то Іисусово. Дойде
още и Никодимъ, (който бѣ дохождалъ
отъ най първо прѣзъ нощь при Іисуса,)
и носяше едно смѣшеніе отъ смирна и
40 алой до сто литры. И тъй зѣхж тѣло-то
Іисусово, и обвихж го въ плащаница съ
ароматы-тѣ, както е обычай на Іудеи-тѣ
41 да погребяватъ. И на онова мѣсто дѣто
бѣ распнатъ, имаше градина, и въ гра-
дина-тж гробъ новъ, въ който никой о-
42 ще не бѣ положенъ. Тамо прочее поло-
жихж Іисуса, поради петъкъ-тъ на Іу-
деи-тѣ, защото бѣше близу гробъ-тъ.

ГЛАВА 20.

1 И въ първый-тъ день на седмица-тж
Марія Магдалина идва на гробъ-тъ су-
тринж-тж рано, като бѣше още тъмно,
и гледа камыкъ-тъ дигнатъ отъ гробъ-тъ.
2 Тича тогазь и идва при Симона Петра,
и при другый-тъ ученикъ когото обы-
чаше Іисусъ, и казва имъ: Дигнали Го-

спода отъ гробъ-тъ, и не знаемъ дѣ сѫ
3 го положили. И тъй Петръ и другый-тъ
ученикъ излѣзохѫ и отхождахѫ на
4 гробъ-тъ. И тичахѫ и двама-та наедно;
а другый-тъ ученикъ прѣдвари по скоро
5 Петра, и дойде първъ на гробъ-тъ; И
като надникнѫ, вижда плащаницы-тѣ
6 сложены; но не влѣзе. Слѣдъ него дой-
де и Симонъ Петръ, и влѣзе въ гробъ-тъ,
7 и видѣ плащаницы-тѣ сложены, И кър-
пѫ-тѫ, която бѣше на главѫ-тѫ му, сло-
женѫ не наедно съ плащаницы-тѣ, но
8 особно свитѫ на едно мѣсто. Тогазь
влѣзе и другый-тъ ученикъ, който дой-
де по напрѣдъ на гробъ-тъ, и видѣ и
9 повѣрва; Защото не бѣхѫ разумѣли о-
ще писаніе-то, че трѣбваше той да въ-
10 скръсне изъ мъртвы-тѣ. И върнахѫ ся
пакъ ученици-тѣ у тѣхъ си.
11 А Марія стоеше до гробъ-тъ вънъ и
плачеше; и тъй като плачеше надникнѫ
12 въ гробъ-тъ, И вижда два ангела съ бѣ-
лы дрехы сѣднѫлы, единъ отъ кѫдѣ гла-
вѫ-тѫ, и единъ отъ кѫдѣ нозѣ-тѣ, тамъ
13 дѣто бѣ лѣжало тѣло-то Іисусово. И тѣ
ѝ казватъ: Жено, защо плачешь? Казва
имъ; Защото зѣли Господа моего, и не
14 знаѭ дѣ сѫ го положили. И това като
рече обърнѫ ся назадъ, и вижда Іисуса
15 че стои, и не знаеше че е Іисусъ. Казва
ѝ Іисусъ: Жено, защо плачешь? кого
търсишь? А тя понеже го имаше че е
градинарь-тъ, казва му: Господине, ако
си го ты изнеслъ, кажи ми дѣ си го по-
16 ложилъ, и азъ ще го землѭ. Казва ѝ Іи-
сусъ: Маріе. Тя ся обърнѫ и рече му:
17 Раввуни! което ся казва Учителю. Каз-
ва ѝ Іисусъ: Не ся допирай до мене;
защото не съмь възлѣзлъ още при Отца
си, но иди при братія-та ми, и кажи имъ:
Възлѣзвамъ при Отца моего и Отца ва-
18 шего, и Бога моего и Бога вашего. Идва
Марія Магдалина та извѣстява на уче-
ницы-тѣ че видѣ Господа, и *че* той ѝ
рече това.
19 А вечерь-тѫ на този день първый-тъ
на седмицѫ-тѫ, когато бѣхѫ и врата-та
заключены дѣто ученици-тѣ бѣхѫ събра-
ни поради страхъ-тъ отъ Іудеи-тѣ, дой-
де Іисусъ, и застанѫ на срѣдъ, и казва
20 имъ: Миръ вамъ. И това като рече, по-
каза имъ рѫцѣ-тѣ и ребра-та си. И за-
радвахѫ ся ученици-тѣ като видѣхѫ Го-
21 спода. И пакъ имъ рече Іисусъ: Миръ
вамъ. Както мя Отецъ проводи, и азъ
22 проваждамъ васъ. И това като рече,
духнѫ, и казва имъ: Пріимѣте Духа Свя-
23 таго. На които простите грѣхове-тѣ,
простени имъ сѫ, и на които задържи-
те, задържани сѫ.
24 А Ѳома, единъ отъ дванадесеть-тѣ на-
рицаемый Близнецъ, не бѣше съ тѣхъ,
25 когато дойде Іисусъ. И казвахѫ му дру-
гы-тѣ ученици: Видѣхмы Господа. А
той имъ рече: Ако не видѭ на рѫцѣ-тѣ
му язвы-тѣ отъ гвоздеи-тѣ, и не турѭ
прьстъ-тъ си въ язвы-тѣ на гвоздеи-тѣ,
и не вложѫ рѫкѫ-тѫ си въ ребра-та му,
нѣма да повѣрвамъ.
26 И подирь осмь дни, пакъ бѣхѫ вѫтрѣ
ученици-тѣ му, и Ѳома съ тѣхъ: идва
Іисусъ, като бѣхѫ врата-та заключены,
и застанѫ на срѣдъ и рече: Миръ вамъ.
27 Послѣ казва на Ѳомѫ: Дай си тука
прьстъ-тъ, и виждь рѫцѣ-тѣ ми; и дай
рѫкѫ-тѫ си, и тури въ ребра-та ми, и
28 не бѫди невѣренъ, но вѣренъ. И отго-
вори Ѳома и рече му: Господь мой и
29 Богъ мой. Казва му Іисусъ: Понеже мя
видѣ, Ѳомо, повѣрва; блажени които
безъ да видятъ повѣрвахѫ.
30 И още много другы чудеса стори Іи-
сусъ прѣдъ ученицы-тѣ си, които не сѫ
31 писаны въ тази книгѫ: А тѣзи сѫ на-
писаны за да повѣрвате че Іисусъ е
Христосъ Сынъ Божій, и като вѣрвате
да имате животъ въ негово-то име.

ГЛАВА 21.

1 Подирь това пакъ ся яви Іисусъ на у-
ченицы-тѣ *си* на Тиверіадско-то море, и
2 яви имъ ся така: Тамъ бѣхѫ наедно Си-
монъ Петръ и Ѳома нарицаемый Близ-
нецъ, и Наѳанаилъ отъ Канѫ Галилей-
скѫ, и *сынове*-тѣ Зеведееви, и другы
3 двамина отъ ученицы-тѣ негови. Казва
имъ Симонъ Петръ: *Азъ* ще отидѫ да

ловѭ рыбѫ: Казватъ му: Ще дойдемъ и
ный съ тебе. Излѣзохѫ и възлѣзохѫ за-
вчасъ на ладіѭ-тѫ, и прѣзъ онѫзи нощь
4 не уловихѫ нищо. И като ся разсьвнѫ
вече, застанѫ Іисусъ на брѣгъ-тъ; но
ученици-тѣ не познавахѫ че е той Іи-
5 сусъ. Казва имъ Іисусъ: Дѣца, имате ли
6 нѣщо за яденіе? Отговорихѫ му: Не. А
той имъ рече: Хвърлѣте мрѣжѫ-тѫ от-
дѣсно на ладіѭ-тѫ, и ще намѣрите. И
тъй хвърлихѫ, и не можахѫ вече да ѭ
привлѣкатъ отъ множество-то на ры-
7 бѫ-тѫ. Тогазъ онзи ученикъ когото о-
бычаше Іисусъ казва на Петра: Господь
е. А Симонъ Петръ, като чу че е Го-
сподь, прѣпаса врьхнѫ-тѫ си дрехѫ, (за-
щото бѣше голъ), и хвърли ся въ мо-
8 ре-то. А другы-тѣ ученици дойдохѫ съ
ладіѭ-тѫ, (защото не бѣхѫ далечь отъ
земѭ-тѫ, но колкото двѣстѣ лакти), и
9 влачахѫ мрѣжѫ-тѫ съ рыбѫ-тѫ. И като
излѣзохѫ на земѭ-тѫ, гледатъ жаравѫ
разложенѫ, и рыбѫ туренѫ на неѭ, и
10 хлѣбъ. Казва имъ Іисусъ: Донесѣте отъ
11 рыбы-тѣ конто уловихте сега. Възлѣзе
Симонъ Петръ, та извлѣче мрѣжѫ-тѫ на
земѭ-тѫ, пълнѫ съ едры рыбы сто и
петдесеть и три; и толковь като бѣхѫ,
мрѣжа-та ся не съдра.
12 Казва имъ Іисусъ: Елате обѣдвайте.
И никой отъ ученицы-тѣ не смѣеше да
го попыта: Ты кой си? понеже знаехѫ
13 че е Господь. Идва тогазь Іисусъ и зема
хлѣбъ-тъ, и дава имъ, така и рыбѫ-тѫ.
14 Това бѣше вече третій пѫть, дѣто ся
яви Іисусъ на ученицы-тѣ си, отъ какъ
въскрьснѫ изъ мьртвы-тѣ.
15 А като ся наобѣдвахѫ, казва Іисусъ
Симону Петру: Симоне Іонинъ, любишь
ли мя повече отъ тыя? Казва му: Ей,
Господи, ты знаешь че тя обычамъ. Каз-
16 ва му: Паси агьнцы-тѣ ми. Казва му пакъ
вторый пѫть: Симоне Іонинъ, любишь
ли мя? Казва му: Ей, Господи, ты зна-
ешь че тя обычамъ. Казва му: Паси ов-
17 цы-тѣ ми. Казва му третій пѫть: Симо-
не Іонинъ, обычашь ли мя? Оскърби ся
Петръ, защото му рече третій пѫть: О-
бычашь ли мя? И рече му: Господи, ты
всичко знаешь; ты знаешь че тя обы-
чамъ: Казва му Іисусъ: Паси овцы-тѣ
18 ми. Истина, истина ти казвамъ, когато
бѣше ты по младъ, самъ си ся опасва-
ше и ходѣше кѫдѣто щѣше; но като о-
старѣешь, ще прострешь рѫцѣ, и другъ
ще тя опасва и ще тя води кѫдѣто ты
19 не щешь. И това рече като назначава-
ше съ каквѫ смьрть имаше да прослави
Бога. И това щомъ рече, казва му: Вър-
20 ви подирѣ ми. А Петръ като ся обърнѫ,
вижда че иде подирѣ *имъ* ученикъ-тъ
когото обычаше Іисусъ, този който на
вечерѭ-тѫ ся наклони на грѫди-тѣ му,
и рече: Господи, кой е който ще тя
21 прѣдаде? Него като видѣ Петръ, казва
22 Іисусу: Господи, а този що? Казва му
Іисусъ: Ако щѫ да прѣбѫде той доклѣ
дойдѫ, тебѣ що ти е? Ты върви подирѣ
23 ми. И тъй ся разнесе тая дума помежду
братія-та, че този ученикъ нѣма да ум-
ре: а Іисусъ му не рече че нѣма да ум-
ре; но: Ако щѫ да остане той доклѣ
дойдѫ, тебѣ що ти е?
24 Този е ученикъ-тъ който свидѣтел-
ствува за това, който и написа това; и
знаемъ че негово-то свидѣтелство е ис-
25 тинно. Има още и другы много нѣща
що стори Іисусъ, които ако бы да ся
напишатъ едно по едно, и цѣлъ свѣтъ,
ми ся чини, не бы вмѣстилъ написаны-тѣ
книгы. Аминь.

ДѢЯНІЯ-ТА НА СВЯТЫ-ТѢ АПОСТОЛЫ.

ГЛАВА 1.

1 Първо-то слово, о Θеофиле, напра-
викъ, за все що начнѫ Іисусъ да прави
2 и да учи, Даже до день-тъ въ който ся
възнесе, отъ какъ даде чрѣзъ Духа Свя-
таго заповѣди на апостолы-тѣ, които
3 избра: На които и прѣдстави себе си
живъ слѣдъ страданіе-то си съ много
вѣрны знаменія, като имъ ся являваше
четыридесеть дни, и говорѣше имъ за
4 царство-то Божіе. И като ся събираше
съ тѣхъ зарѫча имъ да ся не отдале-
чатъ отъ Іерусалимъ, но да очакватъ
обѣщаніе-то на Отца, което чухте, *ре-*
5 *че*, отъ мене. Защото Іоаннъ е съ водѫ
крьстилъ, а вы ще бѫдете крьстени съ
Духа Святаго, слѣдъ тыя не много дни.
6 И тъй като ся събрахѫ, пытахѫ го и
казвахѫ: Господи, въ това ли врѣме
щешь да възстановишь царство-то въ
7 Израиль? А *той* имъ рече: Не е за васъ
да знаете годины-тѣ или врѣмена-та,
които Отецъ е положилъ въ собствен-
8 нѫ-тѫ си власть. Но *вы* ще пріемете
силѫ, когато слети Духъ Святый на васъ,
и ще ми бѫдете свидѣтели и въ Іеруса-
лимъ, и въ всичкѫ Іудеѭ и Самаріѭ, и
9 до край земѭ-тѫ. И това отъ какъ рече,
тѣ като гледахѫ, възнесе ся, и облакъ
10 го подѣ изъ прѣдъ очи-тѣ имъ. И като
стоехѫ та гледахѫ на небе-то, когато
възлѣзваше той, ето, двамина человѣци
въ бѣлы дрехы застанахѫ прѣдъ тѣхъ;
11 Които и рекохѫ: Мѫжіе Галилеяне, що
стоите та гледате на небе-то? Този Іи-
сусъ, който ся възнесе отъ васъ на не-
бе-то, ще дойде тъй, както го видѣхте
да отхожда на небе-то. Тогази ся вър-
12 нахѫ въ Іерусалимъ отъ горѫ-тѫ нари-
цаемѫ Елеонскѫ, която е близу до Іе-
русалимъ, единъ сѫбботенъ день пѫть.
13 И когато влѣзохѫ, възлѣзохѫ въ гор-
ницѫ-тѫ дѣто живѣехѫ Петръ и Іаковъ
и Іоаннъ и Андрей, Филиппъ и Θома,
Варθоломей и Матθей, Іаковъ Алфеевъ
14 и Симонъ Зилотъ, и Іуда Іакововъ. Тѣ
всичкы единодушно, съ жены-тѣ и Ма-
ріѭ майкѫ-тѫ Іисусовѫ, и съ братія-та
му, бѣхѫ непрѣстанно въ молитвѫ и мо-
леніе.
15 И прѣзъ тыя дни станѫ Петръ по срѣдъ
ученицы-тѣ, и рече: (а число-то на тѣ-
зи които ся намѣрвахѫ тамъ бѣше до
16 сто и двадесеть души;) Мѫжіе и братіе,
трѣбваше да ся испълни това писаніе,
което прѣдрече Духъ Святый чрѣзъ у-
ста-та Давидовы за Іудѫ, който станѫ
водитель на тѣзи които хванахѫ Іису-
17 са. Защото бѣше причисленъ съ насъ, и
18 зѣлъ бѣ дѣлъ въ тѫѭ службѫ. Той про-
чее спечели нивѫ отъ заплатѫ на *своіѫ-*
тѫ неправдѫ, и като паднѫ на очи-тѣ
си просѣднѫ ся прѣзъ срѣдъ, и истеко-
19 хѫ всичкы-тѣ му чрѣва. И това станѫ
извѣстно на всичкы-тѣ жители Іеруса-
лимскы, така щото тая нива ся нарече
по языкъ-тъ имъ Акелдама, сирѣчь, Ни-
20 ва кръвна. Защото е писано въ книгѫ-
тѫ на Псалмы-тѣ: "Да бѫде жилище-то
му пусто, и да нѣма който да живѣе въ
него;" и "Чинъ-тъ му другъ да земе."
21 И тъй, отъ человѣцы-тѣ които ся на-
хождахѫ съ насъ прѣзъ всичко-то врѣ-
ме, въ което влизаше и излизаше между
22 насъ Господь Іисусъ, Като начнѫ отъ
крьщеніе-то Іоанново до день-тъ въ кой-
то ся възнесе отъ насъ, единъ отъ тѣхъ

трѣбва да бѫде съ насъ свидѣтель на
23 въскрьсеніе-то му. И поставихѫ двамина,
Іосифа нарицаемаго Варсава, (който
24 ся наименува Іустъ), и Матѳія, И помолихѫ
ся и рекохѫ: Ты, Господи, сърдцевѣдче
на всичкы, покажи отъ тыя два-
25 ма-та едного когото си избралъ, Да земе
дѣлъ-тъ на тѫзи служба и на апостолство-то,
отъ което испаднѫ Іуда за да
26 отиде на свое-то си мѣсто. И дадохѫ
жрѣбія-та си, и паднѫ жрѣбіе-то на
Матѳія, и счете ся съ единадесеть-тѣ
апостолы.

ГЛАВА 2.

1 И когато настанѫ день-тъ на Петдесетница-тѫ,
всичкы-тѣ бѣхѫ единодуш-
2 но *сбрани* на едно. И внезапно станѫ
екотъ отъ небе-то, като че идѣше силно
духаніе отъ вѣтръ, и испълни всичкѫ-тѫ
3 кѫщѫ дѣто сѣдѣхѫ. И явихѫ имъ ся языци
като огненны, които ся раздѣляваха,
и сѣднѫ на всякого отъ тѣхъ *по*
4 *единъ*. И испълнихѫ ся всичкы съ Духа
Святаго, и начнахѫ да говорятъ чужды
языци, както Духъ-тъ имъ даваше да го-
5 ворятъ. А *тогава* имаше въ Іерусалимъ
да живѣѭтъ Іудеи, человѣци благочестиви
отъ всякой народъ що има подъ
6 небе-то. И щомъ ся расчу това събра ся
народъ-тъ и смутихѫ ся; защото всякой
единъ отъ тѣхъ чуяше гы да говорятъ
7 неговъ-тъ языкъ. И смаяни всичкы чудѣхѫ
ся, и думахѫ си единъ на другый:
Ето, всичкы тѣзи които говорятъ не сѫ
8 ли Галилеяне? И какъ ный *гы* чуемъ *да*
говорятъ всякой по собственный-тъ нашъ
9 языкъ въ който смы родени, Пареяне и
Мидяне и Еламите, и които населяватъ
Месопотамія, Іудея и Каппадокія,
10 Понтъ и Асія, Фригія и Памфилія, Египетъ
и Ливійскы-тѣ страны които сѫ
около Киринея, и чужденци отъ Римъ,
11 Іудеи и прозелити, Критяне и Арабе,
чуемъ гы да говорятъ по наши-тѣ язы-
12 цы величія-та Божіи. И смаяни всичкы
недоумѣвахѫ ся, и единъ другый си ду-
13 махѫ: Какво ли ще е това? А другы
имъ ся присмивахѫ и казвахѫ: Че сѫ
пили много сладко вино.
14 А Петръ съ единадесеть-тѣ станѫ, възвыси
гласъ-тъ си, и проговори имъ:
Мѫжіе Іудеяне, и всинца които живѣете
въ Іерусалимъ; това да знаете, и дайте
15 внимание на мои-тѣ думы; Защото тѣзи
не сѫ піяни, както вы мислите; понеже
16 е третій часъ на день-тъ; Но това е ре-
17 чено-то чрѣзъ пророка Іоиля: "И ще
бѫде въ послѣдни-тѣ дни, казва Богъ,
ще излѣѭ отъ мой-тъ Духъ на всякѫ
плъть; и ще пророкуватъ синове-тѣ ви
и дъщери-тѣ ви, и юноши-тѣ ваши видѣнія
ще виждатъ, и старци-тѣ ваши съ-
18 нища ще сънуватъ. И още прѣзъ оныя
дни ще излѣѭ отъ Духа моего на рабы-тѣ
мои и на рабыни-тѣ мои, и ще про-
19 рочествуватъ. И ще покажѫ чудеса на
небе-то горѣ и знаменія долу на земя-
20 тѫ, кръвь и огнь и пара отъ дымъ. Слънце-то
ще ся прѣвърне въ тъмнотѫ, и луна-та
въ кръвь, прѣди да дойде великый-тъ
и прѣсвѣтлый-тъ день Господень.
21 И ще бѫде *че* всякой който призове и-
22 ме-то Господне, спасенъ ще бѫде." Мѫжіе
Израиляне, послушайте тѣзи думы:
Іисуса Назорянина, мѫжъ доказанъ вамъ
отъ Бога съсъ силы, чудеса и знаменія,
които Богъ направи чрѣзъ него по срѣдъ
23 васъ, както и вы знаете, Него, прѣданъ
по прѣдопрѣдѣленѫ-тѫ волѭ и
прѣдвѣденіе-то Божіе, вы като хванахте,
чрѣзъ рѫцѣ-тѣ на беззаконницы, *на*
24 *кръстъ го* приковахте и убихте: Когото
Богъ въскрьси, като развърза болѣзни-тѣ
на смърть-тѫ, понеже не бѣ възможно
25 да бѫде държанъ той отъ неѭ. Защото
Давидъ казва за него: "Гледахъ Господа
прѣдъ себе си выпагы, понеже е
отъ дѣснѫ-тѫ ми странѫ, да ся не по-
26 клатѭ. За това сърдце-то ми ся развесели,
и зарадва ся языкъ-тъ ми; а още и
27 плъть-та ми въ надеждѫ ще почива; Защото
нѣма да оставишь душѫ-тѫ ми въ
адъ; нито ще оставишь прѣподобный-тъ
28 си да види истлѣніе. Изявилъ си ми пѫтища-та
на животъ-тъ; съ лице-то си
29 ще мя испълнишь съ веселбѫ." Мѫжіе

братіе, могѫ да ви кажѫ свободно за
Патріарха Давида, че умрѣ и погребенъ
бѣ, и гробъ-тъ му е у насъ до днешній
30 день. И тъй понеже бѣше пророкъ, и
знаяше че съ клѣтвѫ му ся заклѣ Богъ
че отъ плодъ-тъ на неговы-тѣ чрѣсла по
плъть ще въздигне Христа, да го поста-
31 ви на прѣстолъ-тъ му, Прѣдвидѣ и го-
ворѝ за въскрьсеніе-то Христово, че не
бѣ оставена душа-та негова въ адъ, ни-
32 то плъть-та му видѣ истлѣніе. Тогозь
Іисуса въскрьси Богъ, на което ный
33 всиица смы свидѣтели. И тъй като ся
вънесе съ Божіѭ-тѫ дѣсницѫ, и зѣ отъ
Отца обѣщаніе-то на Святаго Духа, излѣ
това което сега вы виждате и чуете.
34 Защото Давидъ не е възлѣзалъ на небе-
сѫ; но той казва: "Рече Господь Го-
35 споду моему: Сѣди отъ дѣсно ми, Доклѣ
положѫ врагове-тѣ твои подножіе на
36 нозѣ-тѣ ти.„ И тъй здраво да знае всич-
кый домъ Израилевъ, че тогозь Іисуса,
когото вы распѣхте, Богъ е него напра-
вилъ Господь и Помазанникъ.
37 *Това* като чухѫ тѣ, дойде сърдце-то
имъ въ умиленіе, и рекохѫ на Петра и
на другы-тѣ апостолы; Що да сторимъ,
38 мѫжіе братіе? И Петръ имъ рече: По-
кайте ся, и всякой отъ васъ да ся крь-
сти въ име-то Іисусъ Христово за про-
щеніе на грѣхове-тѣ; и ще пріемете
39 даръ-тъ на Святаго Духа. Защото обѣ-
щаніе-то е на васъ, и на чада-та ваши,
и на всичкы далечны, колкото ще при-
40 зове Господь Богъ нашъ. И съ много
другы рѣчи засвидѣтелствуваше, и прѣ-
думваше *гы*, и казваше: Избавѣте ся
41 отъ този развращенъ родъ. И тъй тѣзи
които пріяхѫ съ радость слово-то него-
во покрьстихѫ ся, и приложихѫ ся въ
този день до три хиляды души.
42 И прѣбѫдвахѫ непрѣстанно въ поуче-
ніе-то апостолско, и въ общеніе-то, и
въ прѣломяваніе-то на хлѣбъ-тъ и въ мо-
43 литвы. И страхъ обзѣ всякѫ душѫ; и
много чудеса и знаменія бывахѫ чрѣзъ
44 апостолы-тѣ. И всичкы-тѣ вѣрующи бѣ-
45 хѫ наедно, и всичко имахѫ общо, И сто-
кѫ-тѫ и имаміе-то си продавахѫ и ра-
сподѣляхѫ гы на всичкы, всякому спо-
46 редъ нуждѫ-тѫ що имаше. И всякой день
прѣбѫдвахѫ единодушно въ храмъ-тъ, и
прѣломявахѫ хлѣбъ отъ кѫщѫ въ кѫщѫ,
и пріимахѫ хранѫ съ радость и просто-
47 сърдечіе, Като хвалѣхѫ Бога, и бѣхѫ
благопріятни на всичкый-тъ народъ: а
Господь всякой день прибавяше на цер-
квѫ-тѫ спасаемы-тѣ.

ГЛАВА 3.

1 А Петръ и Іоаннъ наедно възлѣзвахѫ
въ храмъ-тъ въ врѣме-то на молитвѫ-тѫ
2 по деветый часъ. И имаше нѣкой си че-
ловѣкъ, който бѣ хромъ отъ утробѫ-тѫ
на майкѫ си, та го *все* носяхѫ; когото
и слагахѫ всякой день до врата-та на
храмъ-тъ които ся наричахѫ Красны, да
проси милостынѭ отъ онѣзи които влѣз-
3 вахѫ въ храмъ-тъ. Той като видѣ Петра
и Іоанна когато щѣхѫ да влѣзѫтъ въ
храмъ-тъ, попроси да земе милостынѭ.
4 А Петръ съ Іоанна взрѣ ся въ него, и
5 рече: Погледни ны. И той гы гледаше
съ вниманіе, съ надеждѫ да земе нѣщо
6 отъ тѣхъ. И Петръ рече: Сребро и зла-
то азъ нѣмамъ; но което имамъ, това ти
давамъ; въ име-то на Іисуса Христа На-
7 зорянина, стани и ходи. И като го хванѫ
за дѣснѫ-тѫ рѫкѫ дигнѫ го; и тозь часъ
утвърдихѫ ся плѣсны-тѣ и глезны-тѣ му,
8 И скочи та ся исправи и ходѣше; и влѣзе
съ тѣхъ въ храмъ-тъ, та ходѣше и ска-
9 чаше и славѣше Бога. И видѣ го всич-
10 кый-тъ народъ че ходи и слави Бога. И
познавахѫ го че бѣ той който сѣдѣше
за милостынѭ при Красны-тѣ врата на
храмъ-тъ; и останахѫ въ ужасъ и уди-
вленіе голѣмо за това което ся бѣ слу-
чило нему.
11 И понеже исцѣленый-тъ хромъ ся не
отдѣляше отъ Петра и Іоанна, всич-
кый-тъ народъ смаянъ стече ся при тѣхъ
въ притворъ-тъ нарицаемъ Соломоновъ.
12 А като видѣ Петръ, отговори народу:
Мѫжіе Израиляне, що ся чудите за то-
ва? или що ся взирате на насъ, като че
отъ своѭ силѫ или благочестіе смы

13 сторили тогози да ходи? Богъ Авраа-
мовъ и Исааковъ и Іакововъ, Богъ на
отцы-тѣ наши, прослави Сына своего
Іисуса, когото вы прѣдадохте, и отре-
кохте ся отъ него прѣдъ Пилата, когато
14 той бѣ рѣшилъ да *го* пусне. Но вы ся
отрекохте отъ Святый-тъ и Праведный-
тъ, и испросихте да ви ся даде человѣкъ
15 убійца. А Началника на животъ-тъ у-
бихте, когото Богъ въскрьси отъ мьрт-
вы-тѣ, и ный смы на него свидѣтели.
16 И чрѣзъ вѣрѫ-тѫ въ негово-то име, то-
гози когото гледате и познавате, него-
во-то име *го* укрѣпи; и тази вѣра коя-
то е чрѣзъ него даде му прѣдъ всинца
17 вы това съвършено здравіе. И сега,
братіе, знамъ че *вы* по невѣдѣніе сто-
рихте *това*, както и началници-тѣ ва-
18 ши; А Богъ, което прѣдизвѣсти чрѣзъ
уста-та на всичкы-тѣ си пророцы, че
ще Христосъ да пострада, така го из-
19 върши. Покайте ся и обърнѣте ся, да ся
заличатъ грѣхове-тѣ ви, та да дойдѫтъ
врѣмена утѣшителны отъ присѫтствіе-то
20 Господне, И да ви проводи прѣдпропо-
21 вѣданыя вамъ Іисуса Христа, Когото
трѣбва да пріеме небе-то до врѣме-то
въ което ще ся възстанови всичко що е
говорилъ Богъ отъ вѣка чрѣзъ уста-та
22 на всичкы-тѣ святы свои пророцы. За-
щото Моисей рече на отцы-тѣ: Господь
Богъ вашъ ще въздигне вамъ отъ бра-
тія-та ваши пророкъ, като мене; него
23 послушайте въ всичко щото ви рече; И
всяка душа, която не послуша тогозь
пророка, ще бѫде истрѣбена изъ на-
24 родъ-тъ. Още всичкы-тѣ пророци отъ
Самуила и па сетнѣ, колкото сѫ гово-
25 рили, прѣдвъзвѣстихѫ и тыя дни. Вы
сте сынове на пророцы-тѣ, и на за-
вѣтъ-тъ, който завѣща Богъ на отцы-тѣ
наши, когато рече Аврааму: "И вси-тѣ
племена на землѭ-тѫ въ твое-то сѣме ще
26 ся благословятъ." Богъ като въскрьси
Сына своего Іисуса, до васъ най нырво
го проводи, да вы благослови, и да от-
връща всякого отъ лукавства-та ваши.

ГЛАВА 4.

1 И когато тѣ говорѣхѫ народу, дойдо-
хѫ върхъ тѣхъ священници-тѣ и войво-
2 да-та на храмъ-тъ, и Саддукеи-тѣ, Които
ся жалувахѫ, защото учахѫ народъ-тъ,
и проповѣдвахѫ чрѣзъ Іисуса въскрьсе-
3 ніе-то отъ мьртвы-тѣ; И възложихѫ на
тѣхъ рѫцѣ, и турихѫ *гы* подъ стражѫ
за утрѣ; защото бѣше вече привечерь.
4 А мнозина отъ тѣзи които чухѫ слове-то
повѣрвахѫ; и число-то на *повѣрвалы-тѣ*
человѣцы стигнѫ до петь хиляды.
5 И на утрињь-тѫ събрахѫ ся въ Іеру-
салимъ началници-тѣ имъ, и старѣйши-
6 ны-тѣ и книжници-тѣ, И първосвящен-
никъ-тъ Анна и Каіафа и Іоаннъ и Алек-
сандръ, и *всичкы* що бѣхѫ отъ първо-
7 священический родъ, И като гы испра-
вихѫ на срѣдъ, питахѫ гы: Съ коѭ си-
лѫ, или въ кое име сторихте вы това?
8 Тогази Петръ, испълненъ Духомъ Свя-
тымъ рече имъ: Началници народни, и
9 старѣйшины Израилеви, Понеже отъ
насъ ся иска днесь отвѣтъ за едно бла-
годѣяніе къмъ человѣкъ немощенъ, чрѣзъ
10 какво быде той исцѣленъ; Да знаете всин-
ца вы и всичкый народъ Израилевъ, че
чрѣзъ име-то на Іисуса Христа Назоря-
нина, когото вы распнѫхте, когото Богъ
въскрьси изъ мьртвы-тѣ, чрѣзъ него той
11 стои прѣдъ васъ здравъ. Той е камыкъ-
тъ когото прѣнебрегнѫхте вы зидари-тѣ,
12 който станѫ глава на ѫгъль-тъ. И чрѣзъ
никого другыго не быва спасеніе; за-
щото нѣма подъ небе-то друго име да е
дадено между человѣцы-тѣ, чрѣзъ което
трѣбва да ся спасемъ.
13 А тѣ като гледахѫ Петрово-то и Іоан-
ново-то дързновеніе, и разумѣхѫ че сѫ
бескнижни и прости человѣци, чудѣхѫ
ся, но познахѫ гы че сѫ были наедно
14 съ Іисуса. А като видѣхѫ исцѣленый-тъ
человѣкъ че стои съ тѣхъ, нѣмахѫ що
15 да рекѫтъ на срещѫ. И отъ какъ имъ
повелѣхѫ да излѣзѫтъ вънъ отъ съборн-
16 ще-то, посъвѣтвахѫ ся помежду си, И
говорѣхѫ: Що да сторимъ на тѣзи че-

ловѣцы? защото, явно е на всичкы кои-
то живѣѭтъ въ Іерусалимъ че знамени-
то чудо стана чрѣзъ тѣхъ, и не можемъ
17 да речемъ че не е станало. Но за да ся
не разнесе повече въ народъ-тъ, съсъ
заплашваніе да имъ запрѣтимъ, да не
говорятъ вече въ това име на никого
18 человѣка. И повыкахѫ гы та имъ зарѫ-
чахѫ да не продуматъ никакъ нито да
19 учатъ въ име-то Іисусово. А Петръ и
Іоаннъ отговорихѫ имъ и рекохѫ: Ако
е праведно прѣдъ Бога да послушамы
20 васъ повече, а не Бога, сѫдѣте. Защото
ный не можемъ да не говоримъ това що
21 смы видѣли и чули. А тѣ пакъ гы за-
плашихѫ и пуснахѫ гы, понеже не на-
мѣрвахѫ нищо *за което* да гы накажѫтъ,
поради народъ-тъ; защото всичкы сла-
22 вѣхѫ Бога за това що быде. Защото че-
ловѣкъ-тъ, надъ когото стана това чудо
на исцѣленіе-то, бѣше повече отъ че-
тыридесеть годинѣ.
23 И щомъ гы пуснахѫ, дойдохѫ при
свои-тѣ си, та извѣстихѫ *това* що имъ
рекохѫ първосвященници-тѣ и старѣй-
24 шины-тѣ. А тѣ като чухѫ, възвышихѫ
единодушно гласъ къмъ Бога, и рекохѫ:
Владыко, ты си Богъ, който си напра-
вилъ небе-то и землѭ-тѫ и море-то, и
25 всичко що е въ тѣхъ, Който си реклъ
чрѣзъ уста-та на Давида раба своего:
Защо ся расфучахѫ язычници-тѣ, и на-
роды-тѣ прѣговарятъ суетны нѣща?
26 Прѣдстанахѫ царіе-тѣ земни, и князо-
ве-тѣ ся събрахѫ на купъ, противъ Го-
спода и противъ Помазанникъ-тъ неговъ.
27 Защото наистинѫ ся събрахѫ противъ
святый-тъ твой отрокъ Іисуса, когото
си помазалъ, Иродъ и Пилатъ Понтій-
скый, съсъ язычницы-тѣ и народъ-тъ
28 Израилевъ, Да сторятъ това което твоя-
та рѫка и твоя-та воля е прѣдопрѣдѣ-
29 лила да бѫде. И нынѣ, Господи, погле-
дни на тѣхны-тѣ заплашванія, и дай на
твои-тѣ рабы да говорятъ твое-то слово
30 съсъ всяко дързновеніе, Ты като про-
стирашь рѫка-тѫ си на исцѣленіе, да
ставатъ знаменія и чудеса чрѣзъ име-то
31 на святаго отрока твоего Іисуса. И ка-
то ся помолихѫ, потресе ся мѣсто-то
дѣто бѣхѫ събрани, и испълнихѫ ся всич-
кы Духомъ Святымъ, и проповѣдвахѫ
слово-то Божіе съ дързновеніе.
32 А множество-то които бѣхѫ повѣрва-
ли имаше едно сърдце и еднѫ душѫ; и
ни единъ не казваше за нѣщо отъ има-
ніе-то си че е негово; но всичко имахѫ
33 общо. И апостоли-тѣ съсъ силѫ голѣмѫ
отдавахѫ свидѣтелство-то за въскрьсе-
ніе-то на Господа Іисуса, и голѣма бла-
34 годать бѣ надъ всичкы тѣхъ. И никой
отъ тѣхъ не бѣше въ лишеніе, защото
всичкы които бѣхѫ стопани на нивы, и-
ли на кѫщы, продавахѫ гы, и носѣхѫ
35 цѣнѫ-тѫ на продадено-то, И слагахѫ ѭ
при нозѣ-тѣ на апостолы-тѣ; и раздава-
ше ся всякому споредъ колкото му трѣб-
ваше.
36 Така Іосій нареченый отъ апостолы-
тѣ Варнава (което ся тълкува сынъ у-
тѣшенія), Левитъ, родомъ Кипрянинъ,
37 Който имаше своѭ землѭ, продаде ѭ,
и донесе пары-тѣ, и сложи *гы* прѣдъ
нозѣ-тѣ на апостолы-тѣ.

ГЛАВА 5.

1 А нѣкой си человѣкъ на име Ананія съ
2 женѫ си Сапфирѫ, продаде стяжаніе, И
утаи отъ цѣнѫ-тѫ, съсъ знаяніе-то и на
женѫ си; и донесе еднѫ часть и сложи
3 ѭ прѣдъ нозѣ-тѣ на апостолы-тѣ. А
Петръ рече: Ананіе, защо испълни Сата-
на сърдце-то ти, да излъжешь Духа Свя-
таго, и да утаишь отъ цѣнѫ-тѫ на ни-
4 вѫ-тѫ? Като стоеше *непродадено,* не бѣ-
ше ли твое? и като ся продаде, не бѣше
ли въ твоѭ власть? Защо тури това нѣ-
що въ сърдце-то си? Не си реклъ лъжѫ
5 на человѣцы, но на Бога. И като слу-
шаше Ананія тѣзи думы, паднѫ и издъх-
нѫ; и страхъ голѣмъ обзѣ всичкы които
6 чуяхѫ това. И станахѫ по млады-тѣ, об-
вихѫ го, и изнесохѫ та *го* погребохѫ.
7 И като ся минахѫ около три часа, влѣ-
зе и жена му безъ да знае това що бѣ-
8 ше ся случило. И Петръ ѝ отговори:
Кажи ми, за толкозь ли продадохте ни-

9 вѫ-тѫ? И тя рече: Ей, за толкозь. А
Петръ ѝ рече: Защо ся съгласихте да
искусите Духъ-тъ Господень? Ето на
врата-та нозѣ-тѣ на тѣзи що погребохѫ
10 мѫжа ти, и тебе ще изнесѫтъ. И паднѫ
на часъ-тъ до нозѣ-тѣ му, и издъхнѫ; а
като влѣзохѫ момци-тѣ намѣрихѫ ѭ мър-
твѫ, и изнесохѫ ѭ, та ѭ погребохѫ при
11 мѫжа ѝ. И голѣмъ страхъ обзѣ всичкѫ-тѫ
църквѫ, и всичкы които чуяхѫ това.
12 И пакъ много знаменія и чудеса бы-
вахѫ въ народъ-тъ чрѣзъ рѫцѣ-тѣ на а-
постолы-тѣ; (и всичкы единодушно бѣ-
13 хѫ въ притворъ-тъ Соломоновъ. А отъ
другы-тѣ никой не смѣеше да ся прилѣ-
пява при тѣхъ; народъ-тъ обаче гы и-
14 маше на почесть. И прилагахѫ ся пове-
че вѣрующи въ Господа, множество мѫ-
15 жіе и жены;) Така щото изнасяхѫ бол-
ны-тѣ по улицы-тѣ и слагахѫ гы на по-
стелкы и на одрове, да бы поне сѣнка-
та Петрова, въ минуваніе-то му, да осѣ-
16 ни нѣкого отъ тѣхъ. Събирахѫ ся още
въ Іерусалимъ и множество отъ околны-
тѣ градове, та носѣхѫ болны и страж-
дущы отъ нечисты духове, и всичкы по-
лучавахѫ исцѣленіе.
17 Тогазь станѫ първосвященникъ-тъ, и
всичкы които бѣхѫ съ него, що принад-
лѣжавахѫ на Саддукейскѫ-тѫ ересь, ис-
18 пълнени съсъ зависть, И турихѫ рѫцѣ
на апостолы-тѣ, и затворихѫ гы въ об-
19 щѫ-тѫ тъмницѫ. Но ангелъ Господень
прѣзъ нощь-тѫ отвори врата-та на тъм-
20 ницѫ-тѫ, та гы изведе, и рече: Идѣте
и застанѣте въ храмъ-тъ, та говорѣте на
народа всичкы-тѣ думы на този животъ.
21 Тѣ като чухѫ *това* на съвнуваніе влѣ-
зохѫ въ храмъ-тъ и поучавахѫ. А кога-
то дойде първосвященникъ-тъ и които
бѣхѫ съ него, свикахѫ съборъ-тъ и всич-
ко-то старѣйшинство на синове-тѣ Из-
раилевы, и проводихѫ въ тъмницѫ-тѫ да
22 доведѫтъ *апостолы*-тѣ. Но слугы-тѣ ка-
то отидохѫ, не гы намѣрихѫ въ тъмни-
23 цѫ-тѫ; и върнахѫ ся та извѣстихѫ, И
рекохѫ: Тъмницѫ-тѫ намѣрихмы заклю-
ченѫ твърдѣ здраво, и стражари-тѣ сто-
ехѫ вънъ прѣдъ врата-та; а като отво-
24 рихмы, не намѣрихмы никого вѫтрѣ. И
като чухѫ тѣзи думы священникъ-тъ и
войдода-та на храмъ-тъ и първосвящен-
ници-тѣ, въ недоумѣніе бѣхѫ за тѣхъ,
25 какво ще бѫде това. И дойде нѣкой си,
та имъ извѣсти и каза: Ето тѣзи чело-
вѣци които турихте въ тъмницѫ-тѫ, сто-
ятъ въ храмъ-тъ и поучаватъ народъ-тъ.
26 Тогази отиде войвода-та съсъ слугы-тѣ,
и доведе гы, не на силѫ: защото ся
боехѫ отъ народъ-тъ да гы не убіѭтъ
27 съ каменіе. И като гы доведохѫ, поста-
вихѫ гы прѣдъ съборъ-тъ; и попыта гы
28 първосвященникъ-тъ, И рече: Не ви ли
заръчахмы и запрѣтихмы да не поуча-
вате въ това име? И ето, напълнихте
Іерусалимъ съ ваше-то поученіе, и ис-
кате да докарате връхъ насъ кръвь-тѫ
на тогозь человѣка.
29 И отговори Петръ и апостоли-тѣ и ре-
кохѫ: Подобава да ся покоряваме пове-
30 че Богу, нежели на человѣцы-тѣ. Богъ
на отцы-тѣ наши въскръси Іисуса, кого-
то вы убихте като го повѣсихте на дръ-
31 во. Него Богъ съ дѣсницѫ-тѫ си въздви-
гнѫ за началникъ и спаситель, да даде
покаяніе на Израиля, и прощеніе на грѣ-
32 хове-тѣ. И въ тѣзи нѣща свидѣтели не-
му смы ный, и Духъ Святый, когото
Богъ даде на онѣзи които го слушатъ.
33 А тѣ като чухѫ *това* късахѫ ся *отъ*
34 *ядъ*, и наговаряхѫ ся да гы убіѭтъ. Но
Фарисей нѣкой си на име Гамаліилъ, за-
коноучитель, когото всичкый народъ по-
читаше, станѫ въ съборище-то, и запо-
вѣда да изведѫтъ вънъ апостолы-тѣ за
35 малко врѣме, И рече имъ: Мѫжіе Изра-
иляне, помыслѣте си добрѣ, какво ще
36 сторите връхъ тѣзи человѣцы. Защото
прѣди тѣзь дни повдигнѫ ся Θевда, и
казваше за себе си да е голѣмъ нѣкой
си, при когото ся прилѣпихѫ до четы-
ристотинъ души на четъ; който быде у-
битъ, и всичкы които му ся покорявахѫ
37 разидохѫ ся и исчезнахѫ. Слѣдъ него ся
повдигнѫ Іуда Галилеянинъ-тъ, въ врѣ-
ме-то на написаніе-то, и отвлѣче поди-
рѣ си доста народъ; и той загынѫ, и
всичкы които ся поведохѫ слѣдъ него

38 распрьснахѫ ся. И сега ви казвамъ, от-
теглѣте ся отъ тѣзи человѣцы и оставѣ-
те гы; защото това намѣреніе, или това
дѣло, ако бы да е отъ человѣцы, ще ся раз-
39 вали; Ако ли е отъ Бога, не можете го
развали: *пазѣте ся* да не бы да ся намѣ-
40 рите и богопротивници. И послушахѫ
го; и повыкахѫ апостолы-тѣ, бихѫ гы
и заръчахѫ имъ да не говорятъ въ име-
41 то Іисусово, и тъй гы пуснахѫ. А тѣ си
отивахѫ отъ съборъ-тъ радостни, защо-
то ся сподобихѫ да прѣтърпятъ бесче-
42 стіе за негово-то име. И всякой день не
прѣставахѫ да учатъ и да благовѣству-
ватъ за Іисуса Христа, и въ храмъ-тъ и
по кѫщы-тѣ.

ГЛАВА 6.

1 И прѣзъ тыя дни когато ся умножава-
хѫ ученици-тѣ, станѫ роптаніе отъ Ел-
линисты-тѣ върхъ Евреи-тѣ, че въ по-
вседневно-то раздаваніе на потрѣбности-
тѣ, тѣхны-тѣ вдовицы оставали непри-
2 гледваны. На това дванадесеть-тѣ свы-
кахѫ множество-то на ученицы-тѣ и ре-
кохѫ: Не е прилично намъ да оставимъ
слово-то Божіе, и да слугувамы на тръ-
3 пезы. И тъй, братіе, виждте та изберѣ-
те отъ васъ си седмь душы свидѣтелству-
ваны, испълнены съ Духъ Святъ и съ
мѫдрость, които да поставимъ за тази
4 потрѣбѫ. А ный ще си останемъ въ мо-
литвѫ-тѫ и въ служеніе-то на слово-то.
5 И угодно бѣ прѣдложеніе-то на всичко-
то множество; и избрахѫ Стефана, мѫжъ
испълненъ съ вѣрѫ и съ Духъ Святъ, и
Филиппа, и Прохора, и Никанора, и Ти-
мона, и Пармена, и Николая прозелитъ-тъ
6 отъ Антіохіѭ, Които поставихѫ прѣдъ
апостолы-тѣ; и *тѣ* ся помолихѫ и въз-
7 ложихѫ рѫцѣ на тѣхъ. И слово-то Бо-
жіе растѣше, и умножаваше ся число-
то на ученицы-тѣ въ Іерусалимъ твърдѣ
много; и много множество отъ священ-
ницы-тѣ подчиняваха ся на вѣрѫ-тѫ.
8 А Стефанъ испълненъ съ вѣрѫ и силѫ,
правѣше голѣмы чудеса и знаменія въ
9 народъ-тъ. И подигнахѫ ся нѣкои отъ
съборище-то което ся казваше *съборище*
на Ливертинцы-тѣ, и Киринейцы-тѣ, и
Александрійцы-тѣ, и нѣкои отъ Кили-
кіѭ, и Азіѭ, и прѣпирахѫ ся съсъ Сте-
10 фана. И не можахѫ да устоятъ срещу
мѫдрость-тѫ и духъ-тъ съ който говорѣ-
11 ше. Тогази подучихѫ человѣцы да каз-
ватъ: Чухмы го да говори думы хулны
12 противъ Моисея и противъ Бога. И под-
сторихѫ народъ-тъ и старѣйшины-тѣ и
книжницы-тѣ, и нападнахѫ, та го дрѫп-
13 нахѫ и докарахѫ *го* на съборище-то, И
прѣдставихѫ лъжливы свидѣтели, които
казвахѫ: Този человѣкъ не прѣстава да
говори хулны думы противъ това свято
14 мѣсто и противъ законъ-тъ. Защото го
чухмы да казва, че този Іисусъ Назоря-
нинъ-тъ ще развали това мѣсто, и ще
измѣни обычаи-тѣ които прѣдаде намъ
15 Моисей. И всичкы които сѣдѣхѫ на съ-
боръ-тъ, като ся вгледахѫ въ него, ви-
дѣхѫ лице-то му като лице на ангелъ.

ГЛАВА 7.

1 А първосвященникъ-тъ рече: Така ли
2 е това? А той рече: Мѫжіе, братіе и
отци, слушайте: Богъ на славѫ-тѫ яви
ся отцу нашему Аврааму, когато бѣше
въ Месопотаміѭ, прѣди да ся засели въ
3 Харранъ, И рече му: "Излѣзъ отъ земѭ-
тѫ си и отъ сродство-то си, и дойди въ
4 земѭ-тѫ която ще ти покажѫ." Тогазь
излѣзе отъ Халдейскѫ-тѫ земѭ и засели
ся въ Харранъ. И отъ тамъ слѣдъ уми-
раніе-то на бащѫ му, прѣсели го въ та-
5 зи земѭ въ която вы сега живѣете. И
не му даде наслѣдіе въ неѭ, нито еднѫ
стѫпкѫ отъ ногѫ, а обѣща му ся да ѭ
даде въ стяжаніе нему и на негово-то
потомство слѣдъ него, когато *още* той
6 нѣмаше чадо. И рече *му* Богъ така: Че
негови-тѣ потомци ще бѫдатъ прѣсе-
ленци въ чужда земѭ, и ще гы напра-
вятъ *като* робіе, и ще *гы* притѣсняватъ
7 четыристотинъ годины. Но азъ, рече
Богъ, ще сѫдѭ този народъ на който
ще робуватъ; и подиръ това ще излѣз-
натъ и ще ми служатъ на това мѣсто.

8 И даде му завѣтъ на обрѣзваніе-то; и
така роди Исаака, и обрѣза го въ ос-
мый день; и Исаакъ *роди* Іакова, и Іа-
9 ковъ дванадесеть-тѣ патріарсы. А пат-
ріарси-тѣ завидѣхѫ Іосифу, и продадо-
хѫ *го* въ Египетъ; Богъ обаче бѣше съ
10 него, И избави го отъ всичкы-тѣ му
бѣды, и даде му благодать и мѫдрость
прѣдъ Фараона, царя Египетскаго който
го постави управитель надъ Египетъ и
11 надъ всичкый си домъ. И дойде гладъ
надъ всичкѫ-тѫ землѭ Египетскѫ и Ха-
наанскѫ, и скърбь голѣма; и отци-тѣ на-
12 ши не намѣрвахѫ прѣхранѫ. А Іаковъ ка-
то чу че има жито въ Египетъ, испрати
13 първый пѫть отцы-тѣ наши: И на вто-
рый пѫть познатъ быде Іосифъ на бра-
тія-та си, и извѣстенъ станѫ Іосифовъ-тъ
14 родъ Фараону. И проводи Іосифъ та при-
зова бащѫ си Іакова, и всичко-то си
15 сродство, седемдесеть и петь души. И
слѣзе Іаковъ въ Египетъ, и умрѣ *тамъ*
16 той и отци-тѣ наши: И прѣнесохѫ гы
въ Сихемъ, и положихѫ гы въ гробъ-тъ,
който купи Авраамъ съ цѣнѫ на сребро
17 отъ синове-тѣ на Еммора Сихемова. И
като наближаваше врѣме-то на обѣща-
ніе-то което Богъ съ клѣтвѫ ся обѣща
Аврааму, нарастнѫ народъ-тъ и умножи
18 ся въ Египетъ, Доклѣ настанѫ другъ
19 царь, който не знаеше Іосифа. Той съ
коварно мѫдруваніе върхъ нашій-тъ родъ,
притѣсни отцы-тѣ ни до толко щото да
хвърлятъ дѣца-та си, за да не оставатъ
20 живы. Въ това врѣме ся роди Моисей,
и прѣкрасенъ бѣше прѣдъ Бога; и хра-
нихѫ го три мѣсеца въ бащинъ-тъ му
21 домъ. А когато го хвърлихѫ, зѣ го Фа-
раонова-та дъщеря, и отхрани го да бѫ-
22 де нейнъ сынъ. И наученъ быде Моисей
на всичкѫ-тѫ Египетскѫ мѫдрость, и
23 силенъ бѣ словомъ и дѣломъ. И като на-
вършаше четыридесетѫ-тѫ годинѫ на
възрасть-тѫ си, дойде му на сърдце да
иде да нагледа братія-та си, синове-тѣ
24 Израилевы. И понеже видѣ нѣкого си
отъ тѣхъ обижданъ, отбрани *го,* и сто-
ри отмьщеніе за притѣсняемый-тъ като
25 порази Египтянина. И мысляше да ся
свѣстятъ братія-та му че Богъ чрѣзъ
негова рѫкѫ имъ дава избавленіе; но тѣ
26 ся не свѣстихѫ. На утрѣшній-тъ день
яви имъ ся когато *нѣкои отъ тѣхъ* ся
біяхѫ, и накара гы да ся примирятъ, и
рече: Человѣци, вы сте братія; защо
27 ся единъ другый обиждате? А този, кой-
то онеправдаваше ближній-тъ си, отпѫ-
ди го, и рече: Кой тя постави началникъ
28 и садникъ надъ насъ? Да ли щешь да
убіешь и мене, както уби вчера Египт-
29 янина? Тогазь Моисей побѣгнѫ за та-
зи думѫ, и станѫ прѣселникъ въ Ма-
діамскѫ-тѫ землѭ, дѣто добы двама сы-
30 нове. И като ся испълнихѫ четыриде-
сеть годины, яви му ся ангелъ Госпо-
день въ пустынѭ-тѫ на Синайскѫ-тѫ го-
рѫ, въ срѣдъ огненъ пламыкъ на единѫ
31 капинѫ. А Моисей като видѣ, почуди ся
за видѣніе-то; и когато приближаваше
за да прѣгледа, дойде му гласъ отъ Го-
32 спода: "Азъ сьмь Богъ на твои-тѣ от-
цы, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и
Богъ Іакововъ." И Моисей растрепе-
ранъ *отъ страхъ* не смѣеше да гледа.
33 И рече му Господь: Изуй обуща-та отъ
нозѣ-тѣ си; защото мѣсто-то на което
34 стоишь, свята земя е. Видѣхъ, видѣхъ
страданіе-то на мои-тѣ людіе въ Еги-
петъ, и чухъ въздыханіе-то имъ, и слѣ-
зохъ да гы избавѭ; и сега ела, ще тя
35 проводѭ въ Египетъ. Тогози Моисея,
когото не пріяхѫ и му рекохѫ: Кой тя
постави началникъ и садникъ? него Богъ
чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на ангела, който му ся
яви въ капинѫ-тѫ, проводи за начал-
36 никъ и избавитель. Той гы изведе, като
направи чудеса и знаменія въ землѭ-тѫ
Египетскѫ, и въ Червено-то море, и въ
37 пустынѭ-тѫ четыридесеть годины. Този
е Моисей който рече на синове-тѣ Из-
раилевы: Господь Богъ вашъ отъ бра-
тія-та ваши ще въздигне вамъ пророкъ
38 като мене; него да слушате; Този е,
който е быль на събраніе-то въ пусты-
нѭ-тѫ наедно съ ангела, който му гово-
рѣше на Синайскѫ-тѫ горѫ, още и съ
отцы-тѣ наши, който и пріе животворны
39 словеса, да гы даде намъ; Комуто не

рачихѫ да бѫдѫтъ послушни наши-тѣ
отци, но го отпадихѫ, и съсъ сърдца-та
40 си повърнахѫ ся въ Египетъ, Когато
рекохѫ на Аарона: Направи ни богове,
които да вървятъ прѣдъ насъ; защото
този Моисей, който ны изведе изъ зе-
мѭ-тѫ Египетскѫ, не знаемъ що станѫ.
41 И прѣзъ онѣзи дни направихѫ теле, и
принесохѫ жъртвѫ идолу, и веселяхѫ ся
42 въ направы-тѣ на рѫцѣ-тѣ си. За това
ся отвърнѫ Богъ и прѣдаде гы да слу-
жатъ на небесно-то войнство, както е
писано въ книгѫ-тѫ на пророцы-тѣ: До-
ме Израилевъ, четыридесеть годины въ
пустынѭ-тѫ, закланія и жъртвы ли ми
43 принесохте? Вы задигнахте шатъръ-тъ
Молоховъ, и звѣздѫ-тѫ на богъ-тъ си
Ремфана, изображенія-та, които си на-
правихте да имъ ся кланяте; и азъ по-
далечь отъ Вавилонъ ще вы прѣселѭ.
44 Скинія-та на свидѣтелство-то бѣше съ
отцы-тѣ наши въ пустынѭ-тѫ, както
заповѣда онзи който говорѣше на Мои-
сея да ѭ направи по образъ-тъ който
45 бѣ видѣлъ; Коѭто наши-тѣ отци като
пріехѫ, внесохѫ ѭ съ Іисуса *Навина* въ
владѣнія-та на языцы-тѣ, които из-
гони Богъ изъ прѣдъ лице-то на наши-тѣ
46 отцы, до дни-тѣ на Давида; Който на-
мѣри благодать прѣдъ Бога, и попроси
47 да намѣри жилище за Бога Іаковова. А
48 Соломонъ му съгради домъ. Но Вышній
не живѣе въ храмове съ рѫкѫ направе-
49 ны, както казва пророкъ-тъ: Небе-то е
прѣстолъ мой, а земя-та е подножіе на
нозѣ-тѣ ми. Кой храмъ ще съградите за
мене? казва Господь; или кое мѣсто за
50 моѭ почивкѫ? Всичко това не направи
51 ли го моя-та рѫка? Твърдоглави и съ
необрѣзаны сърдца и уши; вы всякога
ся противите Духу Святому: както ба-
52 щи-тѣ ви, така и вы. Кого отъ проро-
цы-тѣ не изгонихѫ отци-тѣ ви? а още
и убихѫ оныя които прѣдизвѣстихѫ за
идваніе-то на тогози Праведника, на ко-
гото вы сега станахте прѣдатели и у-
53 бійци; Вы които пріехте законъ-тъ чрѣзъ
служеніе-то ангелско, и го не удър-
жахте.
54 А тѣ като чуяхѫ това, късахѫ имъ ся
сърдца-та *отъ ядъ*, и скърцахѫ съсъ зѫ-
55 бы на него. А *Стефанъ*, испълненъ съ
Духъ Святъ, погледнѫ на небе-то и ви-
дѣ славѫ-тѫ Божіѭ, и Іисуса че стоеше
56 отдѣсно на Бога; И рече: Ето, виждамъ
небеса-та отворены, и Сына человѣче-
57 скаго че стои отдѣсно на Бога. Но тѣ
като извыкахѫ съ гласъ голѣмъ, зату-
лихѫ си уши-тѣ, и единодушно ся впу-
58 снахѫ върхъ него. И като го изведохѫ
вънъ изъ града, хвърляхѫ върхъ него ка-
меніе. И свидѣтели-тѣ сложихѫ дре-
хы-тѣ си при нозѣ-тѣ на нѣкой момъкъ
59 на име Савлъ. И хвърляхѫ каменіе върхъ
Стефана, който ся моляше и казваше:
60 Господи Іисусе, пріими духъ-тъ ми. И
като колѣничи извыка съ гласъ голѣмъ:
Господи, не имъ считай този грѣхъ. И
това като рече заспа.

ГЛАВА 8.

1 А Савлъ съизволяваше на убиваніе-то
му. И по това врѣме станѫ голѣмо го-
неніе противъ церквѫ-тѫ въ Іерусалимъ;
и всичкы ся разидохѫ по Іудейскы-тѣ и
Самарійскы-тѣ мѣста, освѣнъ апосто-
2 лы-тѣ. И нѣкои благоговѣйни человѣци
погребохѫ Стефана, и направихѫ надъ
3 него голѣмъ плачь и рыданіе. А Савлъ
правѣше голѣмѫ поврѣдѫ на церквѫ-тѫ,
понеже влѣзваше въ всякѫ кѫщѫ, и
влачаше мѫжіе и жены, та гы прѣдава-
4 ше въ тъмницѫ. А тѣзи които бѣхѫ ся
разышли, обхождахѫ и благовѣствувахѫ
слово-то.
5 И Филиппъ слѣзе въ единъ Самарій-
скый градъ, и проповѣдваше имъ Хри-
6 ста. И внимаваше народъ-тъ единодушно
на това което имъ говорѣше Филиппъ,
като чуяхѫ *всичкы* и виждахѫ знаме-
7 нія-та които правѣше. Защото нечи-
сти-тѣ духове, съ голѣмъ гласъ извык-
вахѫ и излѣзвахѫ отъ мнозина които гы
имахѫ; и мнозина разслабени и хроми
8 исцѣлени быдохѫ. И станѫ радость голѣ-
9 ма въ онзи градъ. А въ градъ-тъ отъ по
напрѣдъ имаше нѣкой си человѣкъ на

име Симонъ, който правѣше магія, и
омайваше народъ-тъ Самарійскый, като
казваше себе си че е великъ нѣкой си:
10 На когото всичкы отъ малъкъ до голѣмъ
даваха вниманіе и казваха: Този е ве-
11 лика-та сила Божія. И внимаваха на не-
го, по това че доста врѣме бѣше гы о-
12 майвалъ съ магіи-тѣ *си*. Но когато по-
вѣрваха въ Филиппа, който благовѣ-
ствуваше за царство-то Божіе, и за и-
ме-то Іисусъ Христово, крьщаваха ся
13 мѫжіе и жены. И самъ си Симонъ по-
вѣрва, и покрьстенъ намѣрваше ся вся-
кога при Филиппа, и като гледаше че
ставатъ знаменія и чудеса голѣмы, у-
14 дивяваше ся. А като чуха апостолы-тѣ
които бѣха въ Іерусалимъ, че Самарія
пріе слово-то Божіе, проводиха имъ
15 Петра и Іоанна, Които като слѣзоха,
помолиха ся за тѣхъ, за да пріиматъ
16 Духа Святаго. (Защото не бѣ слѣзлъ о-
ще ни на едного отъ тѣхъ *Духъ Свя-
тый*, но само бѣха крьстени въ име-то
17 Іисусъ Христово.) Тогазь възлагаха рѫ-
цѣ на тѣхъ, и пріимаха Духа Святаго.
18 А като видѣ Симонъ че съ възлаганіе-то
на апостолскы-тѣ рѫцѣ ся даваше Свя-
тый Духъ, принесе имъ сребро, и каз-
19 ваше: Дайте и на мене тази власть,
щото върхъ когото възложѫ рѫцѣ, да
20 пріима Духа Святаго. А Петръ му рече:
Сребро-то ти съ тебе наедно въ погы-
бель да бѫде; защото си възмнѣлъ че
даръ-тъ Божій съсъ сребро ся придо-
21 бива. Ты нѣмашь часть нито дѣлъ въ
това, защото сьрдце-то ти не е право
22 прѣдъ Бога. За то покай ся отъ тази
твоѭ злобѫ, и моли ся Богу, дано бы
ти ся простилъ този на сьрдце-то ти по-
23 мыслъ; Понеже тя гледамъ че си въ
жьлчкѫ на горесть и въ свръскѫ на не-
24 правдѫ. А отговори Симонъ и рече: Мо-
лѣте ся вы за мене на Господа, да мя
не постигне ни едно отъ тыя що рекох-
25 те. Тѣ прочее като засвидѣтелствуваха
и говориха слово-то Господне, върнаха
ся въ Іерусалимъ, и на много Самарій-
скы села проповѣдаха евангеліе-то.
26 А ангелъ Господень говори на Филип-
па и рече: Стани и иди къмъ пладне, въ
пѫть-тъ който слѣзва отъ Іерусалимъ
27 въ *градъ* Газѫ; той е пусть. И станѫ и
отиде; и ето, человѣкъ отъ Еѳіопіѭ,
скопецъ, велможа на Кандакіѭ Еѳіоп-
скѫ-тѫ царицѫ, който бѣше надъ всич-
кѫ-тѫ нейнѫ хазнѫ; той бѣ дошелъ въ
28 Іерусалимъ да ся поклони; И на връща-
ніе, като сѣдѣше на колесницѫ-тѫ си,
29 четѣше пророка Исаіѭ. А Духъ-тъ ре-
че Филиппу: Пристѫпи, и прилѣпи ся
30 до тази колесницѫ. И притече Филиппъ,
и го чу като прочиташе пророка Исаі-
ѭ, и рече: Разумѣвашь ли това което
31 четешь? А той рече: И какъ быхъ мо-
жалъ *да разумѣѭ*, ако мя не настави
нѣкой? И покани Филиппа да възлѣзе
32 и да сѣдне съ него. А мѣсто-то на пи-
саніе-то, което прочиташе, бѣше това:
"Заведоха го като овцѫ на закланіе, и
като агне безгласно прѣдъ тогози който
го стриже, така не отваря уста-та си.
33 Въ негово-то унижение отнѣ му ся сѫд-
ба-та; а родъ-тъ му кой ще искаже?
защото ся взема животъ-тъ му отъ зе-
34 мѭ-тѫ." И отговори скопецъ-тъ и рече
на Филиппа: *Кажи ми,* молѭ ти ся, за
кого казва това пророкъ-тъ? за себе си
35 ли, или за другыго нѣкого? А Филиппъ
отвори уста, и начнѫ отъ това писаніе,
36 та му благовѣсти Іисуса. И като вървѣ-
ха въ пѫть-тъ, дойдоха на еднѫ водѫ;
и казва скопецъ-тъ: Ето вода; що мя
37 въспира да ся не крьстѭ? И Филиппъ
рече: Ако вѣрвашь отъ все сьрдце, мо-
жешь. А той отговори и рече; Вѣрвамъ
38 че Іисусъ Христосъ е Сынъ Божій. И
заповѣда да ся спре колесница-та; и
слѣзоха и двама-та на водѫ-тѫ, Филиппъ
39 и скопецъ-тъ, и крьсти го. А когато из-
лѣзоха изъ водѫ-тѫ, Духъ-тъ Господень
грабнѫ Филиппа, и не го видѣ вече ско-
пецъ-тъ; но отхождаше на пѫть-тъ си
40 радостенъ. А Филиппъ ся намѣри въ А-
зотъ; и като прѣхождаше, проповѣдва-
ше евангеліе-то по всичкы-тѣ градове
доклѣ дойде въ Кесаріѭ.

ГЛАВА 9.

1 А Савлъ, като дышаше още устрашa-
ваніе и убійство върхъ ученицы-тѣ Го-
2 сподни, отиде при първосвященника, И
поиска отъ него писма до съборища-та
въ Дамаскъ, че ако бы да намѣри нѣкои
отъ този пѫть, мѫжіе и жены, да гы
3 докара вързаны въ Іерусалимъ. И на о-
тиваніе когато наближаваше Дамаскъ,
внезапно блѣснѫ около него свѣтлина
4 отъ небе-то. И като паднѫ той на земѭ-
тѫ, чу гласъ, който му говорѣше: Савле,
Савле, защо мя гонишь? А *той* рече:
5 Кой си *ты*, Господи? И Господь му ре-
че: Азъ сьмь Інсусъ когото ты гонишь;
не ти е лесно да риташь срещу остенъ.
6 А той растреперанъ и смаянъ рече: Го-
споди, що искашь да сторѭ? И Господь
му *рече:* Стани и влѣзь въ градъ-тъ, и
ще ти ся каже, що трѣбва да правишь.
7 А мѫжіе-тѣ които го придружавахѫ ка-
то чуяхѫ гласъ-тъ а не виждахѫ нико-
8 го, стоехѫ като вцѣпени. И станѫ
Савлъ отъ земѭ-тѫ, и съ отворены очи
не виждаше никого; и водѣхѫ го за
9 рѫкѫ, та го въведохѫ въ Дамаскъ. И
три дни минѫ безъ да види, и не яде
нито пи.
10 А въ Дамаскъ имаше единъ ученикъ
на име Ананія, и рече му Господь въ
видѣніе: Ананіе. А той рече: Ето мя,
11 Господи. И Господь му *рече:* Стани, та
иди на улицѫ-тѫ която ся казва Права,
и попытай въ домъ-тъ на Іудѫ за *нѣко-
го си* на име Савлъ, Тарсянинъ; защото
12 ето ся моли; И видѣ въ видѣніе едного
человѣка, на име Ананія, че влѣзе и
13 тури рѫкѫ на него за да прогледа. И от-
говори Ананія: Господи, чухъ отъ мно-
зина за тогозь человѣка, колко злины е
сторилъ на твои-тѣ святыи въ Іеруса-
14 лимъ. И тука има власть отъ първосвя-
щенницы-тѣ да върже всичкы които при-
15 зовавать твое-то име. А Господь му ре-
че: Иди, защото сѫсѫдъ избранъ ми е той,
да носи мое-то име прѣдъ народы и ца-
16 ріе, и прѣдъ синове-тѣ Израилевы; За-
щото азъ ще му покажѫ *все* що има да
пострада за име-то ми.
17 И отиде Ананія и влѣзе въ кѫщѫ-тѫ; и
като възложи рѫцѣ на него, рече: Сав-
ле брате, Господь, Інсусъ, който ти ся
яви на пѫть-тъ по който ты идѣше, про-
води мя за да прогледашь, и да ся ис-
18 пълнишь съ Духа Святаго. И тозь часъ
паднахѫ отъ очи-тѣ му като люспы, и
тутакси прогледа; и станѫ та ся кръ-
19 сти; А като похапнѫ, добы силѫ. И
прѣсѣдѣ Савлъ нѣколко дни съ учени-
20 цы-тѣ въ Дамаскъ. И отъ тозь часъ про-
повѣдваше по съборища-та Христа, че
21 той е Сынъ-тъ Божій. И всичкы които
го чуяхѫ, дивѣхѫ ся и казвахѫ: Не е
ли този който погубваше въ Іеруса-
лимъ тѣзи които призовавахѫ това име?
и тука за това бѣ дошелъ, да гы зака-
ра вързаны при първосвященницы-тѣ.
22 А Савлъ ся укрѣпяваше повече, и над-
пираше Іудеи-тѣ които живѣехѫ въ
Дамаскъ, като доказваше че този е Хри-
стосъ.
23 И когато ся минахѫ нѣколко дни, на-
24 говорихѫ ся Іудеи-тѣ да го убіѭтъ; И
това тѣхно наговаряніе станѫ извѣстно
на Савла; и вардѣхѫ порты-тѣ деня и
25 нощя, за да го убіѭтъ. Но ученици-тѣ
го зѣхѫ прѣзъ нощь и го спуснахѫ
26 прѣзъ стѣнѫ-тѫ съ кошче. И като дойде
Савлъ въ Іерусалимъ, стараеше ся да
ся придружи съ ученицы-тѣ; но всичкы
ся боехѫ отъ него, понеже не вѣрвахѫ
27 че е ученикъ. А Варнава го зѣ, та го
доведе при апостолы-тѣ, и расказа имъ
какъ е видѣлъ Господа въ пѫть-тъ, и че
му е говорилъ, и какъ въ Дамаскъ е
проповѣдвалъ съ дързновеніе въ име-то
28 Інсусово. И вхождаше и исхождаше съ
тѣхъ въ Іерусалимъ, и дързновенно про-
повѣдваше въ име-то на Господа Інсу-
29 са; И говорѣше и прѣпираше ся съ Ел-
линисты-тѣ; а тѣ гледахѫ да го убіѭтъ.
30 *Това* като разумѣхѫ братія-та, заведохѫ
го въ Кесаріѭ и отпратихѫ го въ Тарсъ.
31 И тогазь по всичкѫ Іудеѭ и Галилеѭ
и Самаріѭ церквы-тѣ имахѫ миръ, и
назидавахѫ ся, и като ходѣхѫ въ страхъ

Господенъ и съ утѣшеніе-то на Святаго
Духа, умножавахѫ ся.
32 И станѫ когато Петръ обхождаше
всичкы-тѣ, да слѣзе и до святы-тѣ кои-
33 то живѣехѫ въ Лиддѫ. И намѣри тамо
нѣкого человѣка на име Еней, който
бѣше разслабенъ, и отъ осмь години
34 все лѣжеше на постелкѫ. И рече му
Петръ: Енее, исцѣлява тя Іисусъ Хри-
стосъ; стани и постели си самъ си. И
35 тозъ часъ станѫ. И видѣхѫ го всичкы
които живѣехѫ въ Лиддѫ и въ Саронъ,
които ся обърнахѫ къмъ Господа.
36 А въ Іоппіѭ имаше нѣкоя ученица на
име Тавиѳа, (което истълкувано ще ре-
че, Сърна:) тя бѣ испълнена съ добры
37 дѣла и съ милостыни които правѣше. И
случи ся прѣзъ тѣзъ дни тя да ся побо-
ли и да умре; и като ѭ окѫпахѫ тури-
38 хѫ ѭ въ горницѫ. И понеже Лидда бѣ-
ше близу до Іоппіѭ, ученици-тѣ като
чухѫ че Петръ е тамъ, проводихѫ до
него двама человѣцы, и молихѫ го да ся
39 не облѣни да дойде до тѣхъ. И станѫ
Петръ и отиде съ тѣхъ; и щомъ дойде,
изведохѫ го въ горницѫ-тѫ; и прѣдста-
вихѫ ся прѣдъ него всичкы-тѣ вдовицы,
та плачехѫ, и показвахѫ *му* ризы и дре-
хы които *имъ* правѣше Сърна, когато
40 бѣ съ тѣхъ. А Петръ испрати на вънъ
всичкы-тѣ, и колѣничи та ся помоли, и
ся обърнѫ къмъ тѣло-то, и рече: Тави-
ѳо, стани. И тя отвори очи-тѣ си, и ка-
41 то видѣ Петра, сѣднѫ. А той ѝ подаде
рѫкѫ и ѭ исправи; повыка послѣ святы-
тѣ и вдовицы-тѣ, и прѣдстави ѭ *прѣдъ*
42 *тѣхъ* живѫ. И това станѫ извѣстно по
всичкѫ Іоппіѭ; и мнозина повѣрвахѫ
43 въ Господа. А *Петръ* прѣсѣдѣ доволно
врѣме въ Іоппіѭ у нѣкого си Симона
усмаря.

ГЛАВА 10.

1 Имаше пакъ нѣкой си человѣкъ въ
Кесаріѭ на име Корнилій, стотникъ отъ
2 полкъ-тъ нарицаемый Италійскый, Бла-
гочестивъ и богобоязливъ съсъ всич-
кый-тъ си домъ, и раздаваше много ми-
лостыни на народъ-тъ, и моляше ся Бо-
3 гу непрѣстанно. Около деветый часъ на
день-тъ той въ видѣніе видѣ ясно ан-
гелъ Божій, който влѣзе при него и рече
4 му: Корниліе. А той погледнѫ на него,
и уплашенъ рече: Що е, Господи? И
ангелъ-тъ му рече: Твои-тѣ молитвы и
твои-тѣ милостыни възлѣзохѫ на поменъ
5 прѣдъ Бога. И сега проводи человѣцы
въ Іоппіѭ, и призови Симона който ся
6 нарича Петръ. Той е гость у нѣкого си
Симона усмаря, на когото кѫща-та е
край море то; той ще ти каже що трѣб-
7 ва да правишь. И като си отиде ангелъ-тъ
който говорѣше Корнилію, *той* повыка
двамина отъ слугы-тѣ си, и единъ благо-
честивъ воинъ отъ тѣзи които ся на-
8 мѣрвахѫ всякога при него; И разсказа
имъ всичко, и проводи гы въ Іоппіѭ.
9 А на утрини-тѫ, когато тѣ пѫтувахѫ
и наближавахѫ градъ-тъ, часъ-тъ кадѣ
шесть, Петръ възлѣзе на кѫщѫ-тѫ отъ
10 горѣ да ся помоли. И бѣше огладнѣлъ
и искаше да яде, а тѣ още като пригот-
11 вяхѫ, той дойде въ изстѫпленіе, И виж-
да небе-то отворено и съсѫдъ като го-
лѣмѫ плащаницѫ, вързанѫ за четыри-тѣ
края, че слѣзваше надъ него, и спуща-
12 ше ся къмъ земѭ-тѫ. Въ него имаше
всякаквы четвероногы земни, и звѣро-
13 ве, и гадове, и птицы небесны. И дой-
де му гласъ: Стани, Петре, заколи и
14 яждь. А Петръ рече: Никакъ, Господи;
защото никога не съмь ялъ нищо мръсно
15 или нечисто. И пакъ вторый пѫть му
дойде гласъ: Което е Богъ очистилъ,
16 ты за мръсно го не считай. И това ста-
нѫ три пѫти; и пакъ ся вдигнѫ съ-
сѫдъ-тъ на небе-то.
17 И като ся недоумѣваше Петръ въ се-
бе си, що знаменуваше това видѣніе кое-
то видѣ, ето, проводени-тѣ отъ Корни-
лія человѣци, като бѣхѫ испытали Си-
моновѫ-тѫ кѫщѫ, застанахѫ на врата-та;
18 И повыкахѫ та пытахѫ, тука ли е гость
19 Симонъ нарицаемый Петръ. И когато о-
ще Петръ размышляваше за видѣніе-то,
рече му Духъ-тъ: Ето трьма человѣци
20 тя търсятъ; Но стани и слѣзъ та иди

съ тѣхъ и никакъ ся не съмнѣвай, за-
21 щото азъ гы сьмь проводилъ. И като
слѣзе Петръ при человѣцы-тѣ проводе-
ны-тѣ до него отъ Корнилія, рече: Ето
азъ сьмь когото търсите; за кож при-
22 чинж дойдохте? А тѣ рекохж: Корнилій
стотникъ, человѣкъ праведенъ и бого-
боязливъ, и свидѣтелствуванъ отъ всич-
кый народъ Іудейскый, пріе заповѣдь
отъ Бога чрѣзъ единъ святъ ангелъ да
тя призове у дома си и да чуе думы отъ
23 тебе. Тогава гы покани вжтрѣ, и угости
гы. И на утрінь-тж Петръ излѣзе съ
тѣхъ, а съ него отидохж и нѣкои отъ
24 братія-та, които бѣхж въ Іоппіж. И на
другый-тъ день влѣзохж въ Кесаріж; а
Корнилій гы очакваше, като бѣ свикалъ
роднины-тѣ си и ближни-тѣ си пріяте-
25 ли. И когато влѣзваше Петръ, Корни-
лій го посрѣщнж, и паднж на нозѣ-тѣ
26 му и поклони ся. А Петръ го дигнж и
рече: Стани; и самъ азъ сьмь человѣкъ.
27 И като ся разговаряше съ него, влѣзе
28 и намѣри мнозина събраны. И рече имъ:
Вы знаете че не е простено на человѣкъ
Іудеянинъ да има сношеніе или да ся
сближава съ иноплеменникъ: Богъ обаче
ми показа да не казвамъ ни на единого
29 человѣка мърсенъ или нечистъ. За това
и като мя повыкахте, дойдохъ безъ про-
тиворѣчіе; и тъй пытамъ *вы* за кож при-
30 чинж мя призовахте? И Корнилій рече:
Прѣди четыри дена, до този часъ дър-
жахъ постъ, и часъ-тъ по деветь като
ся молихъ *Богу* въ кжщж-тж си, ето, за-
станж прѣдъ мене человѣкъ въ свѣтло
31 облѣкло, И казва: Корниліе, послушана
быде твоя-та молитва, и твои-тѣ мило-
32 стыни помѣнахж ся прѣдъ Бога; И тъй
проводи въ Іоппіж, и призови Симона
който ся нарича Петръ: той е гость въ
домъ-тъ на Симона усмаря при море-то;
33 и той като дойде ще ти говори. И на
часъ-тъ проводихъ до тебе; и ты добрѣ
си сторилъ че си дошелъ. Сега прочее
ный всинца прѣдстоимъ прѣдъ Бога, да
чуемъ все що ти е заповѣдано отъ Бога.
34 А Петръ отвори уста и рече: Наис-
тинж разбирамъ че Богъ не гледа на ли-
35 це; Но въ всякой народъ, онзи който
му ся бои, и дѣйствува правдж, пріятенъ
36 му е. Слово-то което проводи на сыно-
ве-тѣ Израилевы, та *имъ* благовѣству-
ваше миръ чрѣзъ Іисуса Христа; (той
37 е Господь на всичкы); *Това* слово вы
знаете което станж по всичкж Іудеж,
като начнж отъ Галилеж, слѣдъ кръще-
38 ніе-то което проповѣда Іоаннъ: Какъ
помаза Богъ съ Духъ Святъ и съсъ си-
лж Іисуса отъ Назаретъ, който обхож-
даше, правѣше благодѣянія и исцѣлява-
ше всичкы-тѣ насилваны отъ діавола;
39 защото Богъ бѣше съ него. И ный смы
свидѣтели на всичко що стори той въ
Іудейскж-тж земж и въ Іерусалимъ; кого-
40 то убихж, като *го* повѣсихж на дърво. Него
Богъ въскръси въ третій-тъ день, и по-
41 каза го явно, Нѣ на всичкый-тъ народъ,
но на насъ прѣдопрѣдѣлены-тѣ отъ Бо-
га свидѣтели, които ядохмы и пихмы съ
него наедно, слѣдъ като въскръснж изъ
42 мъртвы-тѣ. И повелѣ ни да проповѣдва-
мы на народа, и да засвидѣтелствувамы,
че той е опрѣдѣленый-тъ отъ Бога Сжд-
43 никъ на живы-тѣ и мъртвы-тѣ. Всич-
кы-тѣ пророци свидѣтелствуватъ за не-
го, че всякой който повѣрва въ него,
чрѣзъ негово-то име ще пріеме проще-
ніе на грѣхове-тѣ *си*.
44 И когато още говорѣше Петръ тѣзи
думы, слѣзе Духъ Святый на всичкы
45 които слушахж слово-то. И смаяхж ся
вѣрни-тѣ що бѣхж отъ обрѣзанытѣ, кои-
то бѣхж дошли съ Петра, че даръ-тъ на
Святаго Духа ся излѣ и на язычни-
46 цы-тѣ; Защото гы чухж да говорятъ
47 языцы, и да величаятъ Бога. Тогази
отговори Петръ: Може ли нѣкой да
възбрани водж-тж да ся не кръстятъ и
тѣзи които пріехж Духа Святаго както
48 и ный? И заповѣда да ся кръстятъ въ
име-то Господне. Тогази му ся примо-
лихж да прѣсѣди нѣколко дена *у тѣхъ*.

ГЛАВА 11.

1 И чухж апостоли-тѣ и братія-та кои-
то бѣхж въ Іудеж, че и язычници-тѣ

2 пріехѫ слово-то Божіе. И когато възлѣ-
зе Петръ въ Іерусалимъ, прѣпирахѫ ся
съ него тѣзи *които бѣхѫ* отъ обрѣза-
3 ны-тѣ, И казвахѫ: Че при необрѣзаны
человѣцы си влѣзалъ и ялъ си съ тѣхъ.
4 А Петръ начнѫ и излагаше имъ наредъ
5 станѫло-то и казваше: Азъ бѣхъ на мо-
литвѫ въ градъ-тъ Іоппіѭ; и въ изстѫп-
леніе видѣхъ видѣніе, единъ съсѫдъ ка-
то голѣмѫ плащаницѫ *вързанѫ* за четы-
ри-тѣ крайща слѣзваше, и спущаше ся
6 отъ небе-то, и дойде даже до мене. Въ
него като ся вгледвахъ, разсматряхъ и
видѣхъ четвероногы земны, и звѣрове,
7 и гадове, и птицы небесны. И чухъ
гласъ който ми казваше: Петре, стани,
8 заколи и яждь. И рѣкохъ: Никакъ, Го-
споди; защото никога не е влѣзло въ
уста-та ми нищо мрьсно или нечисто.
9 И отговори ми вторый пѫть гласъ-тъ
отъ небе-то: Което е Богъ очистилъ,
10 ты за мрьсно го не считай. И това ста-
нѫ до три пѫти, и пакъ ся дрѫпнѫ всич-
11 ко на небе-то. И ето, на сѫщій-тъ часъ,
трима человѣци пристигнѫхѫ прѣдъ кѫ-
щѫ-тѫ въ коѭто бѣхъ, проводени отъ
12 Кесаріѭ до мене. И рече ми Духъ-тъ да
идѫ съ тѣхъ и никакъ да ся не съмнѣ-
вамъ; а съ мене наедно дойдохѫ и шес-
тима-та тѣзи братія, и влѣзохмы въ кѫ-
13 щѫ-тѫ на человѣка. И каза ни, какъ ви-
дѣлъ ангела въ кѫщѫ-тѫ си, че заста-
нѫлъ и му реклъ: Проводи человѣцы въ
Іоппіѭ, и призови Симона който ся на-
14 рича Петръ. Той ще ти каже думы, чрѣзъ
които ще ся спасешь ты и всичкый-тъ
15 твой домъ. И когато начнѫхъ да гово-
ріѭ, Духъ Святый слѣзе на тѣхъ, както
16 и на насъ испърво. Тогази смыслихъ
рѣчь-тѫ Господніѭ, какъ казваше: Іо-
аннъ е крьстилъ съ водѫ, а вы ще ся
17 крьстите Духомъ Святымъ. И тъй поне-
же даде Богъ равенъ даръ и на тѣхъ,
които повѣрвахѫ въ Господа *нашего* Ін-
суса Христа, както и намъ, азъ кой бѣхъ
18 щото да могѫ да въспрѫ Бога? Това ка-
то чухѫ, млъкнѫхѫ си, и славѣхѫ Бога
и казвахѫ: И на языцницы-тѣ прочее
даде Богъ покаяніе за животъ.

19 И тъй расприснати-тѣ отъ гоненіе-то,
което станѫ по *смьрть-тѫ на* Стефана,
прѣминѫхѫ до Финикіѭ и Кипръ и Ан-
тіохіѭ, и никому другыму не проповѣд-
20 вахѫ слово-то, освѣнь на Іудеи-тѣ. И отъ
тѣхъ имаше нѣкои человѣци Кипряне и
Киринейци, които, като влѣзохѫ въ
Антіохіѭ, говорѣхѫ на Еллинисты-тѣ, и
21 благовѣствувахѫ *имя* Господа Іисуса. И
рѫка-та Господня бѣше съ тѣхъ, и мно-
го множество повѣрвахѫ и обърнѫхѫ
22 ся къмъ Господа. И чу ся дума-та за
тѣхъ въ уши-тѣ на церква-тѫ въ Іеру-
салимъ, и пратихѫ Варнавѫ да прѣмине
23 до Антіохіѭ. И той като дойде и видѣ
Божіѭ-тѫ благодать, възрадва ся, и
подканяше всичкы-тѣ да прѣбѫдвать въ
24 Господа съ постоянно сърдце. Понеже
той бѣше человѣкъ добръ и испълненъ
съ Духъ Святъ и съ вѣрѫ: и приложи
25 ся къмъ Господа доволно народъ. Тога-
ва излѣзе Варнава до Тарсъ да търси
Савла, и като го намѣри, доведе го въ
26 Антіохіѭ. И като ся събирахѫ въ цер-
ква-тѫ цѣлѫ годинѫ, научихѫ доволно
народъ; и най първо въ Антіохіѭ уче-
ници-тѣ ся наименувахѫ Христіяни.
27 И прѣзъ тѣзи дни слѣзохѫ пророци
28 отъ Іерусалимъ въ Антіохіѭ. И станѫ
единъ отъ тѣхъ на име Агавъ, и назна-
чи Духомъ, че има да бѫде голѣмъ гладъ
по всичкѫ вселеннѫѭ, който и станѫ
29 во врѣме-то на Клавдія Кесаря. За това
ученици-тѣ отредихѫ всякой отъ тѣхъ
споредъ състояніе-то си да проводять
помощь на братія-та които живѣехѫ въ
30 Іудеѭ: Което и сторихѫ и ѭ испратихѫ
хѫ до презвитеры-тѣ чрѣзъ рѫкѫ-тѫ на
Варнавѫ и Савла.

ГЛАВА 12.

1 Въ онова врѣме царь Иродъ прострѣ
рѫцѣ да стори зло на нѣкои отъ цер-
2 квѫ-тѫ. И уби съ мечь Іакова Іоанновъ-
3 тъ братъ. И като видѣ че е угодно на
Іудеи-тѣ, приложи да улови и Петра;
(а бѣхѫ дни-тѣ на бесквасны-тѣ хлѣбо-
4 ве;) Когото хванѫ, и хвьрли въ тьмни-

ця, и прѣдаде *го* на четыри четворицы
войны да го вардятъ, съ намѣреніе да
го изведе прѣдъ народъ-тъ подирь Пас-
5 ха-тѫ. И тѣй Петра вардѣхѫ въ тьмни-
ця-тѫ, а отъ церква-тѫ ставаше усер-
дна молба къмъ Бога за него.
6 И когато щѣше Иродъ да го изведе,
прѣзъ тази нощь Петръ спѣше между
двама войны, вързанъ съ двѣ вериги, и
стражари прѣдъ врата-та вардѣхѫ тьм-
7 ница-тѫ. И ето, ангелъ Господень прѣд-
станѫ, и свѣтлина осія стаѭ-тѫ; и *ан-
гелъ-тъ* като побута Петра по ребра-та,
разбуди го, и рече *му:* Ставай скоро;
и паднахѫ веригы-тѣ отъ рѫцѣ-тѣ му.
8 И рече му ангелъ-тъ: Опаши ся, и обуй
сандалія-та си; и стори така: и казва
му: Облѣчи дрехѫ-тѫ си, и ела слѣдъ
9 мене. И *Петръ* излѣзе и отиваше слѣдъ
него, и не знаеше че е истинно това
което ставаше отъ ангела, но мисляше
10 си че видѣніе види. А като прѣминахѫ
пьрвѫ-тѫ стражѫ и вторѫ-тѫ, дойдохѫ
до желѣзны-тѣ врата, които водятъ къмъ
градъ-тъ, и тѣ имъ ся отговорихѫ отъ
самосебе си; и *отъ тамъ* като излѣзо-
хѫ, изминахѫ еднѫ улицѫ, и тутакси
11 ангелъ-тъ отстѫпи отъ него. И Петръ
дойде въ себе си и рече: Сега наисти-
нѫ знаѭ, че Господь проводи ангела
своего, и мя избави изъ рѫкѫ-тѫ Иро-
довѫ, и отъ всичко-то очакваніе на Іу-
12 дейскый-тъ народъ. И като си помисли,
дойде въ кѫщѫ-тѫ на Маріѭ майкѫ-тѫ
на Іоанна, нарицаемаго Марка, дѣто и-
маше мнозина събрани та ся моляхѫ *Бо-
13 гу*. И когато похлопа Петръ на пѫтны-тѣ
врата, пристѫпи една слугыня на име
14 Рода да послуша *кой е*. И щомъ позна
Петровъ-тъ гласъ, отъ радость не отво-
ри врата-та, но затече ся и даде извѣ-
15 стіе че Петръ стои прѣдъ врата-та. А
тѣ ѝ рекохѫ: Ты си луда; но тя под-
твърдяваше че *това що имъ казва* е та-
ка. А тѣ думахѫ: Неговъ-тъ ангелъ е.
16 А Петръ стоеше та хлопаше; и като от-
17 ворихѫ, видѣхѫ го и смаяхѫ ся. И като
имъ помаха съ рѫкѫ да мълчатъ, раска-
за имъ какъ го изведе Господь изъ тьм-
ница-тѫ; и рече: Извѣстѣте това на
Іакова и на братія-та. А той излѣзе та
18 отиде на друго мѣсто. А като съмнѫ,
станѫ голѣмо смущеніе между войны-тѣ,
19 кадѣ ся дѣнѫ Петръ. И като го потърси
Иродъ и *го* не намѣри, испыта стража-
ри-тѣ и повелѣ да гы погубятъ; а *той*
слѣзе отъ Іудеѭ въ Кесаріѭ и *тамъ*
живѣеше.
20 А Иродъ бѣше много гнѣвенъ на Ти-
ряны-тѣ и Сидоняны-тѣ; и тѣ дойдохѫ
единодушно при него, и като убѣдихѫ
Власта, постелникъ-тъ царевъ, просѣхѫ
миръ; защото тѣхна-та область ся хра-
21 няше отъ царевѫ-тѫ. И въ единъ отре-
денъ день Иродъ, облѣченъ въ царскѫ
одеждѫ, сѣднѫ на прѣстолъ-тъ, и гово-
22 рѣше имъ всенародно. А народъ-тъ въз-
гласяваше: *Това е* гласъ Божій а не че-
23 ловѣческый. И на часъ-тъ го порази ан-
гелъ Господень, защото не въздаде сла-
вѫ-тѫ на Бога, и изѣденъ быде отъ чер-
веи и умрѣ.
24 А слово-то Божіе растѣше и умножа-
25 ваше ся. А Варнава и Савлъ, като свър-
шихѫ службѫ-тѫ си, върнахѫ ся отъ
Іерусалимъ *въ Антіохіѭ*, и зѣхѫ съсъ
себе си Іоанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА 13.

1 А въ церквѫ-тѫ която бѣше въ Антіо-
хіѭ имаше нѣкои си пророци и учите-
ли, Варнава и Симеонъ нарицаемый Ни-
геръ, и Луцій Киринеянинъ, и Манаинъ
въспитаный-тъ наедно съ Ирода четве-
2 ровластника, и Савлъ. И когато служа-
хѫ тѣ Господу и постѣхѫ, рече Духъ
Святый: Отдѣлѣте ми Варнавѫ и Савла
на работѫ-тѫ на коѭто сьмь гы призо-
3 валъ. Тогази като постихѫ и ся помо-
лихѫ, възложихѫ на тѣхъ рѫцѣ и *гы*
4 испратихѫ. И така тѣ проводени отъ
Духа Святаго слѣзохѫ въ Селевкіѭ, и
5 отъ тамъ отплувахѫ въ Кипръ. И когато
бѣхѫ въ Саламинъ, проповѣдвахѫ сло-
во-то Божіе въ Іудейскы-тѣ съборища;
6 и имахѫ за слугѫ Іоанна. И като прѣ-
минахѫ *всичкый* островъ до Пафа, на-

2 пріеха слово-то Божіе. И когато възлѣ-
зе Петръ въ Іерусалимъ, прѣпираха ся
съ него тѣзи *които бѣхѫ* отъ обрѣза-
3 ны-тѣ, И казваха: Че при необрѣзаны
человѣцы си влѣзлъ и ялъ си съ тѣхъ.
4 А Петръ начнѫ и излагаше имъ наредъ
5 станало-то и казваше: Азъ бѣхъ на мо-
литва въ градъ-тъ Іоппіѭ; и въ изстъп-
леніе видѣхъ видѣніе, единъ съсѫдъ ка-
то голѣмѫ плащаницѫ *вързанѫ* за четы-
ри-тѣ крайща слѣзваше, и спущаше ся
6 отъ небе-то, и дойде даже до мене. Въ
него като ся вгледвахъ, разсматряхъ и
видѣхъ четвероногы земны, и звѣрове,
7 и гадове, и птицы небесны. И чухъ
гласъ който ми казваше: Петре, стани,
8 заколи и яждь. И рѣкохъ: Никакъ, Го-
споди; защото никога не е влѣзло въ
уста-та ми нищо мрьсно или нечисто.
9 И отговори ми вторый пѫть гласъ-тъ
отъ небе-то: Което е Богъ очистилъ,
10 ты за мрьсно го не считай. И това ста-
нѫ до три пѫти, и пакъ ся дрпнѫ всич-
11 ко на небе-то. И ето, на сѫщій-тъ часъ,
трима человѣци пристигнахѫ прѣдъ кѫ-
ща-тѫ въ коѭто бѣхъ, проводени отъ
12 Кесаріѭ до мене. И рече ми Духъ-тъ да
идѫ съ тѣхъ и никакъ да ся не съмнѣ-
вамъ; а съ мене наедно дойдохѫ и шес-
тима-тѫ тѣзи братія, и влѣзохмы въ кѫ-
13 щѫ-тѫ на человѣка. И каза ни, какъ ви-
дѣлъ ангела въ кѫщѫ-тѫ си, че заста-
налъ и му реклъ: Проводи человѣцы въ
Іоппіѭ, и призови Симона който ся на-
14 рича Петръ. Той ще ти каже думы, чрѣзъ
които ще ся спасешь ты и всичкый-тъ
15 твой домъ. И когато начнахъ да гово-
ріѭ, Духъ Святый слѣзе на тѣхъ, както
16 и на насъ испървo. Тогази смислихъ
рѣчь-тѫ Господнѭ, какъ казваше: Іо-
аннъ е крьстилъ съ вода, а вы ще ся
17 крьстите Духомъ Святымъ. И тъй поне-
же даде Богъ равенъ даръ и на тѣхъ,
които повѣрвахѫ въ Господа *нашего* Ін-
суса Христа, както и намъ, азъ кой бѣхъ
18 щото да могѫ да въспрѫ Бога? Това ка-
то чухѫ, млъкнахѫ си, и славѣхѫ Бога
и казвахѫ: И на языччницы-тѣ прочее
даде Богъ покаяніе за животъ.

19 И тъй распръснати-тѣ отъ гоненіе-то,
което станѫ по *смьрть-тѫ на* Стефана,
прѣминахѫ до Финикіѭ и Кипръ и Ан-
тіохіѭ, и никому другыму не проповѣд-
20 вахѫ слово-то, освѣнь на Іудеи-тѣ. И отъ
тѣхъ имаше нѣкои человѣци Кипряне и
Киринейци, които, като влѣзохѫ въ
Антіохіѭ, говорѣхѫ на Еллинисты-тѣ, и
21 благовѣствувахѫ *имя* Господа Іисуса. И
рѫка-та Господня бѣше съ тѣхъ, и мно-
го множество повѣрвахѫ и обърнахѫ
22 ся къмъ Господа. И чу ся дума-та за
тѣхъ въ уши-тѣ на церква-тѫ въ Іеру-
салимъ, и пратихѫ Варнава да прѣмине
23 до Антіохіѭ. И той като дойде и видѣ
Божіѭ-тѫ благодать, възрадва ся, и
подканяше всичкы-тѣ да прѣбѫдвать въ
24 Господа съ постоянно сърдце. Понеже
той бѣше человѣкъ добръ и испълненъ
съ Духъ Святъ и съ вѣрѫ: и приложи
25 ся къмъ Господа доволно народъ. Тога-
ва излѣзе Варнава до Тарсъ да търси
Савла, и като го намѣри, доведе го въ
26 Антіохіѭ. И като ся събирахѫ въ цер-
ква-тѫ цѣлѫ годинѫ, научихѫ доволно
народъ; и най пьрво въ Антіохіѭ уче-
ници-тѣ ся наименувахѫ Христіяни.
27 И прѣзъ тѣзи дни слѣзохѫ пророци
28 отъ Іерусалимъ въ Антіохіѭ. И станѫ
единъ отъ тѣхъ на име Агавъ, и назна-
чи Духомъ, че има да бѫде голѣмъ гладъ
по всичкѫ вселеннѫѭ, който и станѫ
29 во врѣме-то на Клавдія Кесаря. За това
ученици-тѣ отредихѫ всякой отъ тѣхъ
споредъ състояніе-то си да проводятъ
помощь на братія-та които живѣехѫ въ
30 Іудеѭ: Което и сторихѫ и ѭ испратихѫ
хѫ до презвитеры-тѣ чрѣзъ рѫка-тѫ на
Варнава и Савла.

ГЛАВА 12.

1 Въ онова врѣме царь Иродъ прострѣ
рѫцѣ да стори зло на нѣкои отъ цер-
2 ква-тѫ. И уби съ мечъ Іакова Іоаннов-
3 тъ братъ. И като видѣ че е угодно на
Іудеи-тѣ, приложи да улови и Петра;
(а бѣхѫ дни-тѣ на бесквасны-тѣ хлѣбо-
4 ве;) Когото хванѫ, и хвърли въ тьмни-

цѫ, и прѣдаде *го* на четыри четворицы
войны да го вардятъ, съ намѣреніе да
го изведе прѣдъ народъ-тъ подирь Пас-
5 хѫ-тѫ. И тъй Петра вардѣхѫ въ тъмни-
цѫ-тѫ, а отъ церквѫ-тѫ ставаше усер-
дна молба къмъ Бога за него.
6 И когато щѣше Иродъ да го изведе,
прѣзъ тази нощь Петръ спѣше между
двама войны, вързанъ съ двѣ вериги, и
стражари прѣдъ врата-та вардѣхѫ тъм-
7 ницѫ-тѫ. И ето, ангелъ Господень прѣд-
станѫ, и свѣтлина осія стаѭ-тѫ; и *ан-
гелъ-тъ* като побута Петра по ребра-та,
разбуди го, и рече *му:* Ставай скоро;
и паднѫхѫ вериги-тѣ отъ рѫцѣ-тѣ му.
8 И рече му ангелъ-тъ: Опаши ся, и обуй
сандалія-та си; и стори така: и казва
му: Облѣчи дрехѫ-тѫ си, и ела слѣдъ
9 мене. И *Петръ* излѣзе и отиваше слѣдъ
него, и не знаеше че е истинно това
което ставаше отъ ангела, но мысляше
10 си че видѣніе види. А като прѣминѫхѫ
първѫ-тѫ стражѫ и вторѫ-тѫ, дойдохѫ
до желѣзны-тѣ врата, които водятъ къмъ
градъ-тъ, и тѣ имъ ся отговорихѫ отъ
самосебе си; и *отъ тамъ* като излѣзо-
хѫ, изминѫхѫ еднѫ улицѫ, и тутакси
11 ангелъ-тъ отстѫпи отъ него. И Петръ
дойде въ себе си и рече: Сега наисти-
нѫ знаѭ, че Господь проводи ангела
своего, и мя избави изъ рѫкѫ-тѫ Иро-
довѫ, и отъ всичко-то очакваніе на Іу-
12 дейскый-тъ народъ. И като си помысли,
дойде въ кѫщѫ-тѫ на Маріѭ майкѫ-тѫ
на Іоанна, нарицаемаго Марка, дѣто и-
маше мнозина събрани та ся молѣхѫ *Бо-
13 гу*. И когато похлопа Петръ на пѫтны-тѣ
врата, пристѫпи една слугыня на име
14 Рода да послуша *кой е*. И щомъ позна
Петровъ-тъ гласъ, отъ радость не отво-
ри врата-та, но затече ся и даде извѣ-
15 стіе че Петръ стои прѣдъ врата-та. А
тѣ ѝ рекохѫ: Ты си луда; но тя под-
твърдяваше че *това що имъ казва* е та-
ка. А тѣ думахѫ: Неговъ-тъ ангелъ е.
16 А Петръ стоеше та хлопаше; и като от-
17 ворихѫ, видѣхѫ го и смаяхѫ ся. И като
имъ помаха съ рѫкѫ да мълчатъ, раска-
за имъ какъ го изведе Господь изъ тъм-
ницѫ-тѫ; и рече: Извѣстѣте това на
Іакова и на братія-та. А той излѣзе та
18 отиде на друго мѣсто. А като сымнѫ,
станѫ голѣмо смущеніе между войны-тѣ,
19 кадѣ ся дѣнѫ Петръ. И като го потърси
Иродъ и *го* не намѣри, испыта стража-
ри-тѣ и повелѣ да гы погубятъ; а *той*
слѣзе отъ Іудеѭ въ Кесаріѭ и *тамъ*
живѣеше.
20 А Иродъ бѣше много гнѣвенъ на Ти-
ряны-тѣ и Сидоняны-тѣ; и тѣ дойдохѫ
единодушно при него, и като убѣдихѫ
Власта, постелникъ-тъ царевъ, просѣхѫ
миръ; защото тѣхна-та область ся хра-
21 няше отъ царевѫ-тѫ. И въ единъ отре-
денъ день Иродъ, облѣченъ въ царскѫ
одеждѫ, сѣднѫ на прѣстолъ-тъ, и гово-
22 рѣше имъ всенародно. А народъ-тъ въз-
гласяваше: *Това е* гласъ Божій а не че-
23 ловѣческый. И на часъ-тъ го порази ан-
гелъ Господень, защото не въздаде сла-
вѫ-тѫ на Бога, и изѣденъ быде отъ чер-
веи и умрѣ.
24 А слово-то Божіе растѣше и умножа-
25 ваше ся. А Варнава и Савлъ, като свър-
шихѫ службѫ-тѫ си, върнѫхѫ ся отъ
Іерусалимъ *въ Антіохіѭ*, и зѣхѫ съсъ
себе си Іоанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА 13.

1 А въ церквѫ-тѫ която бѣше въ Антіо-
хіѭ имаше нѣкои си пророци и учите-
ли, Варнава и Симеонъ нарицаемый Ни-
геръ, и Луцій Киринеянинъ, и Манаинъ
въспитаный-тъ наедно съ Ирода четве-
2 ровластника, и Савлъ. И когато служа-
хѫ тѣ Господу и постѣхѫ, рече Духъ
Святый: Отдѣлѣте ми Варнавѫ и Савла
на работѫ-тѫ на коѭто сьмь гы призо-
3 валъ. Тогази като постихѫ и ся помо-
лихѫ, възложихѫ на тѣхъ рѫцѣ и *гы*
4 испратихѫ. И така тѣ проводени отъ
Духа Святаго слѣзохѫ въ Селевкіѭ, и
5 отъ тамъ отплувахѫ въ Кипръ. И когато
бѣхѫ въ Саламинъ, проповѣдвахѫ сло-
во-то Божіе въ Іудейскы-тѣ съборища;
6 и имахѫ за слугѫ Іоанна. И като прѣ-
минѫхѫ *всичкый* островъ до Пафа, на-

мѣрихѫ нѣкого си магесника, лъжовенъ
пророкъ Іудеянинъ на име Варіисусъ,
7 Който бѣше съ исправника Сергія Пав-
ла, человѣкъ разуменъ. Той *Сергій* по-
выка Варнавѫ и Савла, и поиска да чуе
8 слово-то Божіе. Но магесникъ-тъ Елима
(защото така ся тълкува негово-то име),
противѣше имъ ся, и стараеше ся да
9 развърне исправника отъ вѣрѫ-тѫ. Но
Савлъ, който *ся наричаше* и Павелъ,
испълни ся съ Духъ Святъ, вгледа ся въ
10 него, И рече: О ты испълненый съсъ
всякѫ лъжѫ и съсъ всякакво козноди-
ство, сыне діаволскый, враже на всякѫ
правдѫ, нѣма ли да прѣстанешь отъ да
развращавашь правы-тѣ пѫтища Госпо-
11 дни? И нынѣ ето, рѫка-та Господня е
връхъ тебе, и ще бѫдешь слѣпъ, и нѣма
да виждашь слънце-то до врѣме. И на
часъ-тъ нападнѫ на него помрачаваніе
и тьмнина; и луташе ся и търсѣше да
12 го води нѣкой за рѫкѫ. Тогази като ви-
дѣ исправникъ-тъ това що станѫ, смая
ся на ученіе-то Господне и повѣрва.
13 И като ся отвезохѫ отъ Пафа Павелъ
и дружина-та му, дойдохѫ въ Пергѫ
Памфилійскѫ; а Іоаннъ ся отлѫчи отъ
14 тѣхъ и върнѫ ся въ Іерусалимъ. А тѣ
заминахѫ отъ Пергѫ, и стигнахѫ въ Ан-
тіохіѭ Писидійскѫ, и въ съботный-тъ
день влѣзохѫ въ съборище-то и сѣднѫ-
15 хѫ. И слѣдъ прочитаніе-то на законъ-тъ
и пророцы-тѣ, началници-тѣ на събори-
ще-то проводихѫ до тѣхъ та *имъ* реко-
хѫ: Мѫжіе, братіе, ако имате *нѣкое*
слово за увѣщаніе на народъ-тъ, кажѣ-
16 те. И станѫ Павелъ та помаха съ рѫкѫ
и рече: Мѫжіе Израилтяне, и *вы* които
17 ся боите отъ Бога, слушайте. Богъ на
този (Израилскый) народъ избра от-
цы-тѣ наши, и възвыси народъ-тъ, ко-
гато бѣхѫ прѣселенци въ землѭ-тѫ Егы-
петскѫ; и съ мышцѫ высокѫ изведе гы
18 изъ неѭ. И до четыридесеть годины гы
19 води и храни въ пустынѭ-тѫ. И като
истрѣби седмь народа въ Ханаанскѫ-тѫ
землѭ, раздѣли имъ въ наслѣдіе тѣхнѫ-тѫ
20 землѭ. И слѣдъ това, около четыристо-
тинъ и петдесеть годины, даде *имъ* сѫд-
21 ницы до пророка Самуила. И напоконъ
поискахѫ царь, и даде имъ Богъ Саула
сына Кисова, мѫжъ отъ племе-то Веніа-
22 миново, четыридесеть годины: И него
като отмахнѫ, въздигнѫ имъ за царь Да-
вида, за когото рече и свидѣтелствува:
Намѣрихъ Давида Іессеевъ, человѣкъ по
мое-то сърдце, който ще испълни всич-
23 кы-тѣ ми щѣнія. Отъ негово-то потом-
ство Богъ споредъ обѣщаніе-то си въз-
дигнѫ на Израиля Спаситель Іисуса,
24 Отъ какъ проповѣда Іоаннъ, прѣди не-
гово-то идваніе крыщеніе-то на покая-
ніе на всичкый-тъ Израилскый народъ.
25 И когато свършваше Іоаннъ поприще-то
си, казваше: Кого мя имате да сымь?
не сымь азъ; но ето, иде слѣдъ мене
онзи, комуто не сымь достоинъ да раз-
26 вържѫ обувкѫ-тѫ на нозѣ-тѣ. Мѫжіе,
братіе, синове отъ Авраамовый родъ, и
които между васъ ся боятъ отъ Бога,
вамъ ся проводи слово-то на това спа-
27 сеніе. Защото жители-тѣ Іерусалимскы,
и тѣхни-тѣ началници, като не познахѫ
него, и *не разумѣхѫ* прочитаемы-тѣ
всякѫ сѫбботѫ пророческы изреченія,
28 испълнихѫ *гы*, като *го* осѫдихѫ; И безъ
да намѣрятъ ни еднѫ винѫ за смърть,
29 изыскахѫ отъ Пилата да го убіе. И като
свършихѫ всичко що бѣ писано за него,
снѣхѫ *го* отъ дърво-то и положихѫ *го*
30 въ гробъ. Но Богъ го въскръси отъ мър-
31 твы-тѣ. И той въ продълженіе на много
дни ся являваше на тѣзи които бѣхѫ въз-
злѣзли съ него наедно отъ Галилеѭ въ
Іерусалимъ, и които сѫ негови свидѣте-
32 ли прѣдъ народъ-тъ. И ный ви благовѣ-
ствувамы че обѣщаніе-то което станѫ
на отцы-тѣ ни, Богъ го испълни на насъ
тѣхны-тѣ чада, като въскръси Іисуса.
33 Както е писано и въ вторый-тъ Псаломъ:
Сынъ мой си ты, азъ днесь тя родихъ.
34 А че го е въскръсилъ отъ мъртвы-тѣ,
безъ да има да ся връща вече въ истлѣ-
ніе-то, каза така: Ще ви дамъ мило-
сти-тѣ *обѣщаны-тѣ* на Давида вѣрни.
35 За това и въ другый *Псаломъ* казва: Нѣ-
ма да оставишь прѣподобнаго твоего да
36 види истлѣніе. Защото Давидъ като по-

служи на Божіе-то изволеніе въ свой-тъ
си родъ, прѣстави ся, и приложи ся при
37 отцы-тѣ си, и видѣ истлѣніе. А този
когото Богъ въскръси, не видѣ истлѣніе.
38 И така извѣстно да бѫде вамъ, мѫжіе
братіе, че чрѣзъ него ся проповѣдва
39 вамъ прощеніе на грѣхове-тѣ; И отъ
всичко що не сте могли да ся оправдае-
те чрѣзъ законъ-тъ Моисеовъ, чрѣзъ
него всякой който вѣрва оправдава ся.
40 И така гледайте да не дойде на васъ ре-
41 чено-то отъ пророцы-тѣ: Виждте, прѣ-
зиратели, и почудѣте ся и исчезнѣте;
защото азъ вършѫ работѫ на ваше-то
врѣме, работѫ коѭто нѣма да повѣрва-
те, ако ви каже нѣкой.
42 И когато излѣзвахѫ изъ съборище-то
Іудейско, язычници-тѣ гы молнхѫ да
проповѣдатъ и тѣмъ тѣзи думы до сѫб-
43 ботѫ. И когато ся разиде съборъ-тъ,
мнозина отъ Іудеи-тѣ и отъ благоче-
стивы-тѣ прозелиты тръгнахѫ слѣдъ
Павла и Варнавѫ; които като ся разго-
варяхѫ съ тѣхъ убѣждавахѫ гы да прѣ-
бѫдватъ въ Божіѭ-тѫ благодать.
44 И въ идущѫ-тѫ сѫбботѫ събра ся то-
ко речи всичкый-тъ градъ да чуѭтъ сло-
45 во-то Божіе. А Іудеи-тѣ като видѣхѫ
събраный-тъ народъ, испълнихѫ ся отъ
зависть, и съ противорѣчіе и хулы го-
ворѣхѫ противъ това което Павелъ каз-
46 ваше. Но Павелъ и Варнава дързновен-
но говорѣхѫ и рекохѫ: Нуждно бѣ пър-
вомъ вамъ да ся проповѣда слово-то Бо-
жіе; но понеже го отхвърляте, и сами
себе си имате недостойны за вѣчный
животъ, ето обрѫщамы ся къмъ язычни-
47 цы-тѣ; Защото така ни заповѣда Го-
сподь: Положихъ тя за свѣтило на я-
зычницы-тѣ да бѫдешь за спасеніе до
48 послѣдній-тъ край на земѭ-тѫ. И язич-
ници-тѣ като чуяхѫ, радвахѫ ся и сла-
вѣхѫ слово-то Господне; и повѣрвахѫ
всичкы които бѣхѫ отредени за вѣчный
49 животъ. И слово-то Господне ся распро-
50 стираше по всичкѫ тѫзи странѫ. А Іу-
деи-тѣ подсторихѫ набожны-тѣ и поч-
тенны-тѣ жены, и първы-тѣ въ градъ-тъ,
и повдигнахѫ гоненіе върхъ Павла и
Варнавѫ, и гы испѫдихѫ отъ прѣдѣлы-тѣ
51 си. А тѣ отърсихѫ на тѣхъ и прахъ-тъ
отъ нозѣ-тѣ си, и дойдохѫ въ Иконіѭ.
52 И ученици-тѣ ся испълняхѫ съ радость
и съ Духъ Святъ.

ГЛАВА 14.

1 А въ Иконіѭ тѣ влѣзохѫ наедно въ
съборище-то Іудейско, и говоряхѫ така
щото много множество Іудеи и Еллини
2 повѣрвахѫ. А неповѣрвали-тѣ Іудеи по-
дигнахѫ и раздразнихѫ душы-тѣ на я-
3 зычницы-тѣ върхъ братіѭ-тѫ. Но и тъй
тѣ доста врѣме прѣсѣдѣхѫ и проповѣд-
вахѫ съ дързновеніе въ Господа, който
свидѣтелствуваше за слово-то на своѭ-
тѫ благодать, и даваше да ставатъ зна-
менія и чудеса чрѣзъ тѣхны-тѣ рѫцѣ.
4 И раздвои ся множество-то въ градъ-тъ;
и едни бѣхѫ съ Іудеи-тѣ, а другы съ а-
5 постолы-тѣ. И когато стапѫ стремле-
ніе отъ язычницы-тѣ и отъ Іудеи-тѣ съ
началницы-тѣ имъ, да гы обесчестятъ и
6 да гы убіѭтъ съ каменіе, Тѣ ся усѣти-
хѫ, и прибѣгнахѫ въ Ликаонскы-тѣ гра-
дове, въ Листрѫ и Дервіѭ, и въ окол-
7 ны-тѣ *имъ* мѣста, И тамъ проповѣдвахѫ
евангеліе-то.
8 А въ Листрѫ бѣше нѣкой си человѣкъ,
немощенъ въ нозѣ-тѣ си и хромъ отъ у-
тробѫ-тѫ на майкѫ си, който сѣдѣше и
9 никога не бѣ стѫпилъ. Той слушаше
Павла като говорѣше; а *Павелъ* щомъ
го изгледа, и видѣ че има вѣрѫ за да
10 получи исцѣленіе, Рече съ голѣмъ гласъ:
Стани правъ на нозѣ-тѣ си. И скачаше
11 и ходѣше. А народъ-тъ като видѣ това
което створи Павелъ, възвысихѫ гласъ-тъ
си, и казвахѫ по Ликаонскы: Богове-тѣ
уподобени на человѣцы слѣзохѫ при
12 насъ. И наричахѫ Варнавѫ, Юпитеръ, а
Павла, Меркурій, понеже той началь-
13 ствуваше въ слово-то. И жрецъ-тъ на
Юпитеровъ-тъ *идолъ* що бѣше прѣдъ
градъ-тъ имъ, приведе юнцы, и *донесе*
вѣнцы на врата-та, и наедно съ народъ-тъ
14 щѣше да принесе жъртвѫ. *Това* като
чухѫ апостоли-тѣ Варнава и Павелъ,

раздрахѫ дрехы-тѣ си, и скочихѫ вертѣдъ
15 народъ-тъ, та выкахѫ, И казвахѫ: О
мѫжіе, защо правите това? и ный
смы подобострастны вамъ человѣци, и
проповѣдвамы ви, да ся обърнете отъ
тѣзи суетны *идолы* къмъ Бога живаго,
който е сътворилъ небе-то и земѭ-тѫ
и море-то, и всичко що има въ тѣхъ;
16 Който въ прѣминалы-тѣ родове оставилъ
бѣ всичкы-тѣ народы да ходятъ по своитѣ
17 пѫтища; Ако и да не е оставилъ себе
си несвидѣтелствуванъ, понеже е правилъ
добрины, и давалъ ни е дъждове
отъ небе-то и плодоносны врѣмена, и
напълнувалъ е съ хранѫ и веселбѫ сърд-
18 ца-та ни. И това като казвахѫ, едвамъ
въспрѣхѫ народы-тѣ, да имъ не принесѫтъ
жьртвѫ.
19 Между това дойдохѫ Іудеи отъ Антіохіѭ
и Иконіѭ, които убѣдихѫ народъ-тъ,
та бихѫ Павла съ каменіе, и го извлѣкохѫ
вънъ изъ градъ-тъ, като го въз-
20 мнѣхѫ че е умрѣлъ. А когато го обыколихѫ
ученици-тѣ, станѫ та влѣзе въ
градъ-тъ; и на утринь-тѫ отиде съ Вар-
21 навѫ въ Дервіѭ. И като проповѣдахѫ евангеліе-то
и въ този градъ, и научихѫ
мнозина, върнахѫ ся въ Листрѫ, и Ико-
22 ніѭ и Антіохіѭ, И утвърдявахѫ душы-тѣ
на ученицы-тѣ, като гы увѣщавахѫ да
прѣбѫдватъ въ вѣрѫ-тѫ; и *поучавахѫ
гы* че съ много скърби трѣбва да влѣ-
23 земъ въ царство-то Божіе. И като имъ
рѫкоположихѫ презвитеры на всякѫ цер-
квѫ, и ся помолихѫ съ постъ, прѣдадохѫ
гы Господу, въ когото бѣхѫ повѣр-
24 вали. И като минахѫ прѣзъ Писидіѭ,
25 дойдохѫ въ Памфиліѭ; И проповѣдахѫ
слово-то въ Пергіѭ, и слѣзохѫ въ Ат-
26 таліѭ; И отъ тамъ отплувахѫ въ Антіохіѭ,
отъ дѣто бѣхѫ прѣпорѫчени на Божіѭ-тѫ
благодать за дѣло-то което из-
27 вършихѫ. И като дойдохѫ та събрахѫ
церквѫ-тѫ, извѣстихѫ всичко което сто-
ри Богъ чрѣзъ тѣхъ, и какъ отвори за
28 языченицы-тѣ врата-та на вѣрѫ-тѫ. И
прѣсѣдѣхѫ тамо доста врѣме съ ученицы-тѣ.

ГЛАВА 15.

1 А нѣкои които бѣхѫ слѣзли отъ Іудеѭ,
учахѫ братія-тѫ, че ако ся не обрѣжете
по обычаю Моисеову, не можете
2 да бѫдете спасени. И тъй като станѫ
много прѣпираніе и разыскваніе но между
тѣхъ и Павла и Варнавѫ, отредихѫ
да възлѣзе Павелъ и Варнава и нѣкои
другы отъ тѣхъ въ Іерусалимъ до апостолы-тѣ
и презвитеры-тѣ за този въ-
3 просъ. И тъй испроводени отъ церквѫ-тѫ,
тѣ минувахѫ прѣзъ Финикіѭ и Самаріѭ,
и расказвахѫ обращеніе-то на
языченицы-тѣ; и причинявахѫ радость
4 голѣмѫ на всичкы-тѣ братія. А като дойдохѫ
въ Іерусалимъ, пріехѫ ся отъ церквѫ-тѫ,
и отъ апостолы-тѣ и презвитеры-тѣ,
и извѣстихѫ все що стори Богъ
5 чрѣзъ тѣхъ. Но станѫхѫ нѣкои отъ Фарисейскѫ-тѫ
ересь, които бѣхѫ повѣрвали,
и казвахѫ че трѣбва да ся обрѣзватъ
языченици-тѣ, и да имъ ся зарѫча
да държатъ Моисеовъ-тъ законъ.
6 И събрахѫ ся апостоли-тѣ и презви-
7 тери-тѣ да разгледатъ това нѣщо. И
слѣдъ много разыскваніе станѫ Петръ
и рече имъ: Мѫжіе братіе, вы знаете
какъ Богъ отъ първы-тѣ дни избра между
насъ, чрѣзъ мои-тѣ уста да чуѭтъ
языченици-тѣ слово-то на евангеліе-то,
8 и да повѣрватъ. И сърдцевѣдецъ Богъ
свидѣтелствувà тѣмъ, като имъ даде Ду-
9 ха Святаго, както и намъ: И не направи
никаквѫ разликѫ между насъ и тѣхъ,
като очисти сърдца-та имъ съ вѣрѫ-тѫ.
10 Сега прочее защо искушавате Бога, да
налагате на ученицы-тѣ на шіѭ-тѫ хомотъ
който нито отци-тѣ ни нито ный
11 можехмы да носимъ? Но ный вѣрвамы
че съ благодать-тѫ на Господа Іисуса
Христа, ще ся спасемъ, както и тѣ.
12 Тогава млъкнѫ всичко-то множество,
и слушахѫ Варнавѫ и Павла които расказвахѫ
колкото знаменія и чудеса сто-
ри Богъ чрѣзъ тѣхъ между языченицы-тѣ.
13 И слѣдъ тѣхно-то замълчаваніе, отговори
Іаковъ и рече: Мѫжіе братіе, послу-

14 шайте мене. Симеонъ изясни по кой на-
чинъ Богъ най напрѣдъ посѣти язычни-
цы-тѣ, да земе отъ тѣхъ народъ за свое-
15 то име. И съ това сѫ съгласны и про-
роческы-тѣ словеса, както е писано:
16 „Слѣдъ това ще ся върнѫ, и ще съгра-
дѭ паднѫлѫ-тѫ скиніѭ Давидовѫ; и раз-
валины-тѣ ѝ ще съградѭ пакъ, и ще ѭ
17 исправѭ; За да потърсятъ Господа дру-
гы-тѣ человѣци, и всичкы-тѣ народи,
надъ които ся нарече мое-то име, каз-
ва Господь, който прави всичко това.„
18 Отъ вѣка сѫ познаты Богу всичкы-тѣ
19 негова дѣла. За това азъ сѫдѭ да не
отяготявамы тѣзи отъ язычницы-тѣ, кои-
20 то ся обрѫщатъ къмъ Бога; Но да имъ
пишемъ да ся вардятъ отъ скверны-тѣ
жъртвы идолскы, и отъ блудство, и отъ
21 удавеннина, и отъ кръвь. Защото Мои-
сей отъ вѣтхо врѣме по всичкы-тѣ гра-
дове има които го проповѣдватъ, про-
чита ся и всякѫ сѫбботѫ въ събори-
ща-та.
22 Тогазь апостоли-тѣ и презвитери-тѣ
съсъ всичкѫ-тѫ церква намѣрихѫ за до-
бро да изберѫтъ отъ тѣхъ си человѣцы,
и да гы проводятъ въ Антіохіѭ съ Пав-
ла и Варнавѫ; *а избрахѫ* Іуда нарица-
емаго Варсавѫ и Силѫ, мѫжіе отлични
23 между братіа-та; И писахѫ *имъ* по тѣхъ
така: Отъ апостолы-тѣ и презвитеры-тѣ
и братія-та поздравленіе до тѣзи които
сѫ отъ язычницы-тѣ братія въ Антіохіѭ,
24 Сиріѭ и Киликіѭ. Понеже чухмы че нѣ-
кои като излѣзохѫ отъ насъ смутихѫ вы
съ думы, и развращаватъ душы-тѣ ви, ка-
то ви казватъ да ся обрѣзвате и да дър-
жите законъ-тъ, а ный не смы имъ по-
25 рѫчали *това*; Ный като ся събрахмы е-
диnодушно видѣхмы за добро да избе-
ремъ мѫжіе, и да проводимъ до васъ на-
едно съ любезны-тѣ намъ Варнавѫ и Па-
26 вла, Человѣцы, които сѫ прѣдали душы-
тѣ си за име-то на Господа нашего Іи-
27 суса Христа. И така проваждамы Іуда и
Силѫ да *ви* извѣстятъ и тѣ устно исто-
28 то. Защото ся видѣ угодно Святому Ду-
ху и намъ да ви не налагамы повече ни-
коѭ теготѫ освѣнь тѣзи най нуждны-тѣ:
29 Да ся вардите отъ идолскы жъртвы, и
отъ кръвь, и отъ удавеннина и отъ блудъ,
отъ които като ся пазите, добрѣ ще сто-
рите. Здрави бѫдѣте.
30 И така тѣ проводени, дойдохѫ въ Ан-
тіохіѭ, и като събрахѫ множество-то *на*
31 *вѣрующы-тѣ*, дадохѫ *имъ* писмо-то. И
тѣ като *го* прочетохѫ, зарадвахѫ ся за
32 утѣшеніе-то. А Іуда и Сила като бѣхѫ
и тѣ пророци, съ много думы увѣщахѫ
33 братія-та, и утвърдихѫ *гы*. И отъ какъ
прѣсѣдѣхѫ *тамъ нѣколко* врѣме, оста-
вихѫ гы братія-та съ миромъ да ся вър-
34 нѫтъ при апостолы-тѣ. Но Сила видѣ за
35 добро да посѣди още тамъ. А Павелъ и
Варнава ся намѣрвахѫ въ Антіохіѭ, и
учахѫ и проповѣдвахѫ слово-то Госпо-
дне, наедно съ мнозина другы.
36 И слѣдъ нѣколко дни рече Павелъ на
Варнавѫ: Да ся върнемъ сега по всич-
кы-тѣ градове, въ които смы проповѣд-
вали слово-то Господне, и да нагледамы
37 братія-та си, какъ сѫ. И Варнава бѣше
на мнѣніе да земѫтъ съсъ себе си Іоан-
38 на нарицаемаго Марка; А Павелъ не на-
мѣрваше за добро, да земѫтъ съсъ себе
си тогозь, който ся бѣ отлѫчилъ отъ
тѣхъ още отъ Памфиліѭ, и не отиде съ
39 тѣхъ на дѣло-то. И тъй станѫ распря
помежду имъ, така щото отлѫчихѫ ся е-
динъ отъ другый, и Варнава зѣ Марка та
40 отплува въ Кипръ; А Павелъ си избра
Силѫ и тръгнѫ, прѣпорѫченъ отъ бра-
41 тія-та на Божіѭ-тѫ благодать. И зами-
нуваше прѣзъ Сиріѭ и Киликіѭ, и у-
твърждаваше церквы-тѣ.

ГЛАВА 16.

1 И пристигнѫ въ Дервіѭ и Листрѫ; и
ето, имаше тамъ нѣкой ученикъ на име
Тимоѳей, сынъ на нѣкоѭ си женѫ Ев-
рейкѫ повѣрвалѫ, а баща *му бѣ* Еллинъ;
2 Който *ученикъ* бѣше свидѣтелствуванъ
3 отъ братія-та въ Листрѫ и Иконіѭ. И
поиска го Павелъ да отиде той съ него;
и зѣ го и обрѣза го, заради Іудеи-тѣ
които бѣхѫ по тѣзи мѣста; понеже всич-
4 кы знаехѫ бащѫ му че бѣше Еллинъ. И

като ходѣхѫ по градове-тѣ, прѣдавахѫ
имъ да държатъ наредбы-тѣ одобрены
отъ апостолы-тѣ и презвитеры-тѣ въ Іе-
5 русалимъ. И така церквы-тѣ ся утвърдя-
вахѫ въ вѣрѫ-тѫ и отъ день на день чи-
сло-то имъ ся умножаваше.
6 И като прѣминахѫ Фригіѭ и Галатій-
скѫ-тѫ землѭ, понеже имъ ся възбрани
отъ Духа Святаго да проповѣдатъ сло-
7 во-то въ Азіѭ, Дойдохѫ въ Мизіѭ, и
прѣдпріемахѫ да идѫтъ въ Виѳиніѭ; но
8 Духъ-тъ не имъ допусти. И като изминѫ-
9 хѫ Мизіѭ, слѣзохѫ въ Троадѫ. И яви ся
Павлу нощемъ видѣніе; человѣкъ нѣкой
си Македонецъ стоеше та му ся моляше
и казваше: Мини въ Македоніѭ, и по-
10 могни ни. И щомъ видѣ видѣніе-то, ту-
такси поискахмы да идемъ въ Македо-
ніѭ, като разумѣхмы че Господь ны при-
зовава да проповѣдамы евангеліе-то на
11 тѣхъ. И тъй като ся отвезохмы отъ Тро-
адѫ, прѣминахмы право на Самоѳракъ,
12 и на утрень-тѫ въ Неаполь, И отъ тамъ
въ Филиппы, който е първый градъ на
онѫзи часть отъ Македоніѭ, *и* поселе-
ніе *Римско*. Въ този градъ прѣсѣдѣхмы
13 нѣколко дена; И въ сѫббота-тѫ излѣ-
зохмы вънъ отъ градъ-тъ край една рѣ-
кѫ, дѣто имаше обичай да става молба,
и сѣднахмы та говорѣхмы на събраны-
тѣ *тамъ* жены.
14 И нѣкоя си богобоязлива жена на име
Лидія, отъ градъ Ѳіатиръ, която прода-
ваше багрѣницы, слушаше; и ней Гос-
подь отвори сърдце-то да внимава на то-
15 ва, което Павелъ говорѣше. И като ся
кръсти *тя* и домъ-тъ ѝ, помоли *ни* ся и
казваше: Ако мя припознавате че съмь
вѣрна Господу, влѣзте въ кѫщѫ-тѫ ми,
да сѣдите; и принуди ны.
16 И като отхождахмы на молбѫ, срѣщ-
нѫ ны една слугыня която имаше духъ
прѣдвѣщателенъ, и която даваше много
печалбѫ на господари-тѣ си, като про-
17 рицаше. Тя вървѣше слѣдъ Павла и насъ,
и выкаше, и казваше: Тѣзи человѣци
сѫ раби на Бога Вышняго, които про-
18 повѣдватъ намъ пѫть на спасеніе. Това
правѣше много дни наредъ. И понеже
дотегнѫ на Павла, обърнѫ ся и рече ду-
ху: Повелѣвамъ ти въ име-то на Іисуса
Христа да излѣзешь изъ неѧ. И излѣзе
19 въ тозь часъ. А като видѣхѫ господари-
тѣ ѝ че исчезнѫ надежда-та на печалбѫ-
тѫ имъ, уловихѫ Павла и Сила и завлѣ-
кохѫ гы на тържище-то при началницы-
20 тѣ. И като гы изведохѫ при войводы-
тѣ, рекохѫ: Тѣзи человѣци сѫ Іудеи, и
21 смущаватъ градъ-тъ ни, И проповѣдватъ
обычаи, които намъ като Римляне, не
ни е простено да гы пріимамы, нито да
22 гы правимъ. И навали народъ-тъ върхъ
тѣхъ, и войводы-тѣ раскѫсахѫ дрехы-тѣ
имъ, и заповѣдахѫ да *гы* біѭтъ съ тоя-
23 гы. И като гы бихѫ много, турихѫ гы
въ тъмница, и зарачахѫ на тъмничный-тъ
24 стражарь да гы варди здраво; Който
като зѣ таквозь зарачваніе, тури гы въ
най вѫтрѣшнѭ-тѫ тъмницѫ, и стегнѫ
добрѣ нозѣ-тѣ имъ въ кладѫ.
25 И по срѣдъ нощь Павелъ и Сила мо-
лѣхѫ ся и славѣхѫ Бога; а запрѣни-тѣ
26 гы слушахѫ. И внезапно станѫ трусъ го-
лѣмъ, така щото поклатихѫ ся основа-
нія-та на тъмница-тѫ, и тутакси отво-
рихѫ ся всичкы-тѣ врата, и на всичкы-
27 тѣ оковы-тѣ ся развързахѫ. И като ся
събуди стражарь-тъ и видѣ отворены
врата-та на тъмница-тѫ, измъкнѫ ножъ,
и щѣше да ся убіе, понеже мыслеше че
28 сѫ избѣгнали запрѣни-тѣ. Но Павелъ из-
выка съ высокъ гласъ, и рече: Недѣй
струва никое зло на себе си; защото
29 всинца смы тука. И поиска *стражарь-тъ*
свѣщи, вскочи вѫтрѣ и растреперанъ
30 паднѫ прѣдъ Павла и Сила: И изведе гы
вънъ и рече: Господіе, що трѣбва да
31 сторѭ за да ся спасѫ? А тѣ рекохѫ:
Повѣрвай въ Господа Іисуса Христа, и
32 ще ся спасешь ты и домъ-тъ ти. И го-
ворихѫ слово-то Господне нему, и на
33 всичкы-тѣ които бѣхѫ въ домъ-тъ му. И
зѣ гы въ този истый-тъ часъ прѣзъ нощь-
тѫ, та имъ изми раны-тѣ, и безъ забавѫ
34 кръсти ся той и свои-тѣ му всичкы. И
като гы заведе въ кѫщѫ-тѫ си, сложи
имъ трѫпезѫ, и зарадва ся съсъ всич-
кый-тъ си домъ защото повѣрва въ Бога.

35 И когато ся разсъмнѫ войводы-тѣ про-
водихѫ паличницы-тѣ да рекѫтъ: Пусни
36 онѣзи человѣцы. И стражарь-тъ извѣ-
сти тѣзи думы на Павла: Че войводы-тѣ
проводихѫ да вы пуснемъ: И тъй сега
37 излѣзте и идѣте си съ миромъ. Но Па-
велъ имъ рече: Като ны бихѫ прѣдъ на-
родъ-тъ безъ да ны сѫдятъ, насъ които
смы Римляне, хвърлихѫ ны въ тъмницѫ,
и сега тайно ли ны изваждатъ? То не
става; но тѣ да дойдѫтъ и да ны изве-
38 дѫтъ. И паличници-тѣ извѣстихѫ тѣзи
думы на войводы-тѣ; а тѣ като чухѫ че
39 были Римляне, убояхѫ ся; И дойдохѫ та
гы умолихѫ, и като *гы* изведохѫ, моляхѫ
40 *имъ* ся да излѣзѫтъ изъ градъ-тъ. А тѣ
като излѣзохѫ изъ тъмницѫ-тѫ отидохѫ
у Лидіинѫ, и като видѣхѫ братія-та, у-
тѣшихѫ гы, и *отъ тамъ* тръгнахѫ.

ГЛАВА 17.

1 И като изминахѫ Амфиполь и Аполло-
ніѭ, дойдохѫ въ Солунь, дѣто бѣше съ-
2 борище-то Іудейско. И по обичая си
Павелъ влѣзе при тѣхъ, и три сѫбботы
наредъ ся разговаряше съ тѣхъ отъ пи-
3 санія-та, Та *имъ* открываше и доказва-
ше, че трѣбваше Христосъ да пострада
и да въскръсне отъ мъртвы-тѣ, и че то-
зи Іисусъ, когото вы азъ проповѣдвамъ,
4 е Христосъ. И нѣкои отъ тѣхъ повѣрва-
хѫ, и присъединихѫ ся съ Павла и Си-
лѫ; *така* и много множество отъ набож-
ны-тѣ Еллины, и отъ благородни-тѣ же-
5 ны не малко. Но не повѣрвали-тѣ Іудеи
завидѣхѫ, и като зѣхѫ съ тѣхъ си нѣкол-
цина просты и лошы человѣцы, събра-
хѫ гы на купъ и размирявахѫ градъ-тъ;
и нападнахѫ на Ясоновѫ-тѫ кѫщѫ, та
търсѣхѫ *Павла и Силѫ* да гы изведѫтъ
6 прѣдъ народъ-тъ. И като не гы намѣри-
хѫ, новлѣкохѫ Ясона и нѣкои отъ бра-
тія-та къмъ градоначалницы-тѣ, и выка-
хѫ: Тѣзи, които размирихѫ свѣтъ-тъ,
7 дойдохѫ и тука; Които пріе Ясонъ; и
всичкы тѣзи дѣйствуватъ противъ Кеса-
ревы-тѣ повелѣнія, и казватъ че има дру-
8 гый царь, Іисусъ. И смутихѫ народа и
9 градоначалницы-тѣ които чухѫ това. Но
като зѣхѫ порѫчителство отъ Ясона и
10 отъ другы-тѣ, пуснахѫ гы. А братія-та
незабавно прѣзъ нощь испратихѫ Павла
и Силѫ въ Беріѭ; и тѣ като стигнахѫ
тамъ, отидохѫ въ съборище-то Іудейско.
11 И *Беряни*-тѣ бѣхѫ по благородни отъ
Солунцы-тѣ, защото пріехѫ слово-то
съсъ всяко усрдіе, и испытвахѫ всякой
12 день писанія-та, да ли е това така. И
тъй мнозина отъ тѣхъ повѣрвахѫ, и отъ
почтенны-тѣ Еллинскы жены, и отъ мѫ-
13 жіе-тѣ не малко. И като разбрахѫ Со-
лунскы-тѣ Іудеи, че и въ Беріѭ ся про-
повѣда отъ Павла слове-то Божіе, дой-
дохѫ и тамъ, и разбъркахѫ народъ-тъ.
14 Тогазь братія-та по скоро отпратихѫ
Павла да иде кѫдѣ море-то; а Сила и
15 Тимоѳей останахѫ тамъ. А тѣзи които
придружавахѫ Павла, заведохѫ го до А-
ѳинѫ; и като зѣхѫ отъ него заповѣдь до
Силѫ и Тимоѳея, за да дойдѫтъ колкото
по скоро при него, тръгнахѫ си.
16 А Павелъ като гы чакаше въ Аѳинѫ,
раздражаваше ся духъ-тъ му въ него,
като гледаше градъ-тъ пъленъ съ идолы.
17 И тъй разговаряше ся въ съборище-то
съ Іудеи-тѣ, и съ набожны-тѣ, и по па-
заръ-тъ всякой день съ онѣзи които му
18 ся случавахѫ. И нѣкои отъ Епикурей-
скы-тѣ и Стоическы-тѣ философы идва-
хѫ на прѣпираніе съ него, и едни го-
ворѣхѫ: Какво ище да каже този праз-
нословецъ? А другы: Види ся че е про-
повѣдникъ на чужды богове; защото имъ
проповѣдваше Іисуса и въскрьсеніе-то.
19 И зѣхѫ го та го заведохѫ на Ареопагъ,
и казвахѫ: Можемъ ли разумѣ какво е
това ново ученіе, което ты проповѣд-
20 вашь? Защото нѣщо странно вносяшь
въ уши-тѣ ни: ищемъ прочее да разбе-
21 ремъ що ще е то? А всичкы-тѣ Аѳиней-
ци и колкото чужденци ся намѣрвахѫ
тамъ, съ нищо друго не си прѣминува-
хѫ врѣме-то, тъкмо да говорятъ и да
слушатъ нѣщо по ново.
22 И застанѫ Павелъ на срѣдъ Ареопагъ,
и рече: Мѫжіе Аѳинейци, по всичко вы
23 гледамъ че сте твърдѣ набожни. Защото

като минувахъ та разгледвахъ святы-тѣ
ви мѣста, намѣрихъ едно капище, на
което бѣ написано НЕЗНАЕМОМУ БО-
ГУ. Тогозъ прочее когото вы не знаете
а почитате, него ви проповѣдвамъ азъ.
24 Богъ, който е сътворилъ свѣтъ-тъ и
всичко що е въ него, той като е Го-
сподь на небе-то и на земля-та, не жи-
вѣе въ храмове отъ рѫкѫ направены,
25 Нито пріима служенія отъ рѫцѣ чело-
вѣчески *като* да бы ималъ нужда отъ
нѣщо, понеже той дава на всичкы *и* жи-
26 вотъ и дыханіе и все; И създалъ е отъ
еднѫ кръвь всичкый-тъ родъ человѣче-
скый, да живѣѭтъ по всичко-то лице на
земля-тѫ, и опрѣдѣлилъ е прѣднарече-
ны-тѣ врѣмена, и прѣдѣлы-тѣ на насе-
27 леніе-то имъ; За да търсятъ Господа
дано бы го поне напипали и намѣрили;
ако и да не е далечь *той* отъ всякого
28 едного отъ насъ. Защото въ него жи-
вѣемъ и движимъ ся и сѫществувамы;
както и нѣкои отъ ваши-тѣ стихотвор-
цы сѫ рекли, "Защото и неговъ родъ
29 смы." И тъй като смы родъ Божій, не
трѣбва да мыслимъ че Божество-то е по-
добно на злато или на сребро, или на
камыкъ, изработенъ съ искуство и из-
30 мышленіе человѣческо. Богъ прочее
като прѣзираше врѣмена-та на невѣже-
ство-то, сега повелѣва на всичкы-тѣ
человѣцы на всякадѣ да ся покаѭтъ.
31 Защото е отредилъ день, въ който ще
сѫди вселеннѫѭ праведно чрѣзъ чело-
вѣка, когото е опрѣдѣлилъ, и даде увѣ-
реніе на всичкы-тѣ, като го въскрьси
32 отъ мьртвы-тѣ. А тѣ като чухѫ въскрь-
сеніе-то на мьртвы-тѣ, едни ся ругае-
хѫ, а другы рекохѫ: За това пакъ щемъ
33 тя слуша. И така Павелъ излѣзе отъ
34 помежду тѣхъ. А нѣкои человѣци ся
прилѣпихѫ при него, и повѣрвахѫ; ме-
жду които бѣше и Діонисій Ареопа-
гитъ, и нѣкоя си жена на име Дамарь,
и другы *още* съ тѣхъ.

ГЛАВА 18.

1 Подирь това отлѫчи ся Павелъ отъ
2 Аѳинѫ и дойде въ Коринѳъ; И намѣри
тамъ нѣкого си Іудеанинъ на име Аки-
ла, роденъ въ Понтъ, който бѣ скоро
дошелъ отъ Италіѭ съсъ женѫ си При-
скилла, (защото Клавдій бѣ повелѣлъ да
ся махнѫтъ всичкы-тѣ Іудеи отъ Римъ,)
3 и дойде при тѣхъ. И понеже бѣше съ-
художникъ, сѣдѣше у тѣхъ и работѣше;
защото художество-то имъ бѣше да пра-
4 вятъ шатры. И всякѫ сѫбботѫ ся раз-
говаряше въ съборище-то и убѣждаваше
5 и Іудеи и Еллины. А когато слѣзохѫ отъ
Македоніѭ Сила и Тимоѳей, Павелъ ся
утѣсняваше духомъ и свидѣтелствуваше
6 на Іудеи-тѣ че Іисусъ е Христосъ. И
понеже тѣ ся противѣхѫ и хулехѫ, от-
тьрси си дрехы-тѣ и рече имъ; Кръвь-
та ваша на главы-тѣ ви *да е;* азъ сьмь
чистъ *отъ това;* отъ нынѣ ще идѫ въ
7 язычницы-тѣ. И като ся прѣмѣсти отъ
тамъ, дойде въ домъ-тъ на нѣкого си на
име Іуста, който почиташе Бога, и на
когото кѫща-та бѣше до съборище-то.
8 А Криспъ началникъ-тъ на съборище-то
повѣрва въ Господа съсъ всичкый-тъ си
домъ, и мнозина отъ Коринѳяны-тѣ като
9 слушахѫ, вѣрвахѫ и кръщавахѫ ся. И
рече Господь на Павла нощемъ въ ви-
дѣніе: Не бой ся, но говори, и да не
10 млъкнешь. Защото азъ сьмь съ тебе, и
никой нѣма да тури рѫкѫ на тебе за да
ти створи зло, защото имамъ народъ мно-
11 го въ този градъ. И сѣдѣ *тамъ* годинѫ
и шесть мѣсеца та гы поучаваше на сло-
во Божіе.
12 А когато бѣше Галліонъ исправникъ
въ Ахаіѭ, Іудеи-тѣ ся подигнахѫ еди-
нодушно върхъ Павла, и доведохѫ го на
13 сѫдовище-то, И казвахѫ: Този убѣжда-
ва человѣцы-тѣ на богопочитаніе не-
14 съгласно съсъ законъ-тъ. И когато Па-
велъ щѣше да отвори уста, Галліонъ ре-
че на Іудеи-тѣ: Ако бѣ нѣкоя неправда,
или злодѣяніе лукаво, о Іудеи, быхъ и-
15 малъ причинѫ да вы слушамъ; Ако ли
е въпросъ за ученіе, за имена и за ва-
шій-тъ законъ, виждте си вы; защото
азъ не щѫ да сьмь сѫдникъ на таквызь
16 работы. И испѫди гы отъ сѫдовище-то.

17 И всичкы-тѣ Еллини уловиха Сосоена
началникъ-тъ на съборище-то, та го бія-
ха прѣдъ сѫдовище-то; и Галліонъ не
щѣше нито да знае за това.
18 А Павелъ като посѣдѣ още доволно
врѣме, опрости ся съ братія-та, и от-
плува въ Сирія; (и съ него Прискилла
и Акила,) като он остригa главѫ-тѫ въ
19 Кенхреѭ; защото имаше обрекъ. И сти-
гнѫ въ Ефесъ, и остави тѣхъ тамъ, а
той *самъ* влѣзе въ съборище-то, и раз-
20 говори ся съ Іудеи-тѣ. И умоляванъ отъ
тѣхъ да посѣди повечко врѣме у тѣхъ,
21 не склони; Но прости ся съ тѣхъ и ре-
че: Трѣбва непрѣмѣнно да направѭ и-
дущій-тъ праздникъ въ Іерусалимъ, и а-
ко ще Богъ ще ся върнѫ пакъ при васъ.
22 И отплува отъ Ефесъ. И като слѣзе въ
Кесарія, възлѣзе *въ Іерусалимъ* та поз-
драви церквѫ-тѫ и слѣзе въ Антіохія.
23 И като посѣдѣ *тамъ* нѣколко врѣме, из-
лѣзе, и обхождаше наредъ Галатійскѫ-тѫ
земѭ и Фригія, та утвърдяваше всич-
кы-тѣ ученицы.
24 И нѣкой си Іудеинъ на име Аполлосъ,
роденъ въ Александрія, человѣкъ ученъ,
и силенъ въ писанія-та, дойде въ Ефесъ.
25 Той бѣше оглашенъ въ пѫть-тъ Господе-
день, и духомъ распаленъ, говорѣше и
поучаваше прилѣжно за Господа, а зна-
26 яше само крьщеніе-то Іоанново. И той
начнѫ да говори съ дьрзновеніе въ съ-
борище-то; и като го чухѫ Акила и
Прискилла, прибрахѫ го, и му изложи-
27 хѫ по точно пѫть-тъ Божій. И когато
ся канѣше той да мине въ Ахаія, бра-
тія-та *го* насьрдчихѫ и писахѫ до уче-
ницы-тѣ да го пріемѫтъ; и той като дой-
де много помогнѫ на повѣрвалы-тѣ чрѣзъ
28 благодать-тѫ; Защото силно наддумува-
ше Іудеи-тѣ всенародно, като доказваше
отъ писанія-та че Іисусъ е Христосъ.

ГЛАВА 19.

1 А когато Аполлосъ бѣше въ Коринѳъ,
Павелъ минѫ прѣзъ горни-тѣ страны и
дойде въ Ефесъ, и като намѣри нѣкои
2 ученицы, Рече имъ: Пріехте ли Духа
Святаго като повѣрвахте? А тѣ му ре-
кохѫ: Не смы нито чули да ли има Духъ
3 Святъ. И рече имъ: А въ що ся крь-
стихте? А тѣ рекохѫ: Въ крьщеніе-то
4 Іоанново. А Павелъ рече: Іоаннъ крь-
сти съ крьщеніе на покаяніе, като каз-
ваше на народъ-тъ да вѣрва въ тогози
който иде слѣдъ него, сирѣчь въ Христа
5 Іисуса. И като чухѫ крьстихѫ ся въ
6 име-то на Господа Іисуса. И щомъ въз-
ложи Павелъ рѫцѣ на тѣхъ, дойде Духъ
Святый на тѣхъ, и говорѣхѫ языцы и
7 пророчествувахѫ. И всичкы-тѣ бѣхѫ до
8 дванадесеть мѫжіе. И като влѣзе въ съ-
борище-то, проповѣдваше съ дьрзнове-
ніе, и три мѣсеца наредъ разговаряше
ся съ *народъ-тъ*, и убѣждаваше *гы* за
9 царство-то Божіе. А понеже нѣкои ся
ожесточавахѫ и не вѣрвахѫ, но злосло-
вѣхѫ ученіе-то прѣдъ народа, той ся
оттегли отъ тѣхъ, и отлѫчи ученицы-тѣ,
та ся разговаряше *съ тѣхъ* всякой день
въ училище-то на нѣкого си Тиранна.
10 И това ся продължава двѣ годины; така
щото всичкы които живѣехѫ въ Азія,
Іудеи и Еллини, чухѫ слово-то на Го-
11 спода Іисуса. Голѣмы още чудеса стру-
12 ваше Богъ чрѣзъ Павловы-тѣ рѫцѣ; До
толко щото кърпы и прѣстилкы отъ не-
гово-то тѣло носѣхѫ гы по болны-тѣ, и
отмахнуваше ся болесть-та отъ тѣхъ, и
зли-тѣ духове излѣзвахѫ изъ тѣхъ.
13 И нѣкои скитници Іудеи заклинатели
начнахѫ да произносятъ име-то на Го-
спода Іисуса надъ тѣзи които имахѫ злы
духове, и казвахѫ: Заклѣвамы вы въ Іи-
14 суса, когото Павелъ проповѣдва. И тія
що правѣхѫ това бѣхѫ нѣкои си седмина
сынове на Скева първосвященникъ Іу-
15 дейскый. И отговори лукавый-тъ духъ
и рече: Іисуса познавамъ и Павла зна-
16 ѭ; но вы кои сте? И скочи върхъ тѣхъ
человѣкъ-тъ, въ когото бѣше лука-
вый-тъ духъ, и като имъ надви, укрѣпи
ся надъ тѣхъ, така щото голи и ране-
17 ни избѣгнахѫ изъ онѫзи кѫщѫ. И това
станѫ извѣстно на всичкы Іудеи и Ел-
лины, жители Ефесскы; и нападнѫ страхъ
на всичкы тѣхъ, и възвеличаваше ся и-

18 ме-то на Господа Іисуса. И мнозина отъ
повѣрвалы-тѣ дохождахѫ та ся исповѣд-
19 вахѫ и исказвахѫ дѣла-та си. Мнозина
още и отъ тѣзи които правѣхѫ магіи,
доносяхѫ си книгы-тѣ и гы горѣхѫ прѣдъ
всичкы-тѣ; и като прѣсмѣтнахѫ цѣнѫ-тѫ
имъ, намѣрихѫ петдесеть тысящы среб-
20 ро. Така силно растѣше и крѣпѣше ся
слово-то Господне.
21 И като ся свърши това, Павелъ поло-
жи духомъ, слѣдъ като обходи Македо-
ніѭ и Ахаіѭ, да иде въ Іерусалимъ и
рече: Като идѫ тамъ, трѣбва да видѭ
22 и Римъ. И проводи въ Македоніѭ два-
мина отъ тѣзи които му слугувахѫ Ти-
моѳея и Ераста, а той останѫ за *малко*
врѣме въ Азіѭ.
23 А въ онова врѣме голѣмъ метежъ ста-
24 нѫ за пѫть-тъ *Господень*. Защото зла-
тарь нѣкой си на име Димитрій, който
правѣше сребърны храмчета на Артеми-
дѫ, *и* даваше на художницы-тѣ голѣмѫ
25 печалбѫ; Като събра тѣхъ, още и другы
работници които работѣхѫ таквызи нѣ-
ща, рече: Братіе, *вы* знаете че отъ тѫ-
26 зи работѫ е наша-та прѣхрана. И *сега*
видите и чуете, че не само въ Ефесъ,
но токо речи въ всичкѫ Азіѭ този Па-
велъ прѣдума и обърнѫ много народъ,
като казва че не сѫ богове тѣзи които
27 ся правятъ съ *человѣческы* рѫцѣ. И
не само това наше художество е въ о-
пасность да дойде въ прѣзрѣніе, но и
храмъ-тъ на великѫ-тѫ богынѭ Артеми-
дѫ да ся счита за нищо, и ще ся съ-
сыпе нейно-то величіе, коѭто цѣла А-
28 зія и вселенная почита. *Това* отъ какъ
зачухѫ тѣ, испълнени съ гнѣвъ, выкахѫ
и казвахѫ: Велика е Артемида Ефесс-
29 кая. И смущеніе-то ся распрострѣ по
всичкый градъ, и впуснахѫ ся едино-
душно на позорище-то като дръпнахѫ
съсъ себе си Македонцы-тѣ Гаія и А-
30 ристарха Павловы-тѣ съпѫтници. А ко-
гато Павелъ щѣше да влѣзе между на-
родъ-тъ, ученици-тѣ го не пуснахѫ.
31 Така и нѣкои отъ Азійскы-тѣ начални-
цы, понеже му бѣхѫ пріятели, проводи-
хѫ до него и молихѫ му ся да ся не по-
32 казва на позорище-то. И тъй едни вы-
кахѫ едно, а другы друго; защото съ-
браніе-то бѣше неразбрано, и повече-то
33 не знаехѫ защо ся бѣхѫ събрали. А отъ
народа искарахѫ Александра *да говори*,
понеже Іудеи-тѣ прѣдложихѫ него; и
Александръ помаха съ рѫкѫ и щѣше да
34 ся отговори на народъ-тъ. Но като го
познахѫ че е Іудеинъ, нададохѫ единъ
гласъ всичкы-тѣ и выкахѫ колкото до
два часа: Велика е Артемида Ефесская.
35 *На това* писарь-тъ *градскый* като ути-
ши народъ-тъ казва: Мѫжіе Ефессцы,
кой е онзи человѣкъ който не знае че
градъ-тъ Ефесъ служи на великѫ-тѫ бо-
гынѭ Артемидѫ и на паднѫлый-тъ отъ
36 Юпитера *идолъ?* И тъй това като е нео-
споримо, вы трѣбва мирни да бѫдете, и
37 да не правите нищо несмысленно. За-
щото сте довели тѣзи человѣцы, които
нито сѫ святотатци, нито богынѭ-тѫ ви
38 хулятъ. И тъй Димитрій и художници-тѣ
които сѫ съ него ако иматъ сѫдбѫ съ
нѣкого, има дни сѫдебни, има и поправ-
ници: нека излѣзѫтъ да ся сѫдятъ единъ
39 съ другый. Ако ли търсите нѣщо друго,
40 въ законно-то събраніе ще ся рѣши. За-
щото за днешній-тъ *мятежъ* опасно е
да ны не обвинятъ като размирницы,
понеже нѣма никаква причина съ коѭ-
то бы могли да оправдаемъ това *бесчин-*
41 *но* стичаніе. И това като рече, распу-
снѫ събраніе-то.

ГЛАВА 20.

1 И слѣдъ утишеніе-то на мълвѫ-тѫ, Па-
велъ призова ученицы-тѣ, прости ся съ
2 тѣхъ, и излѣзе да иде въ Македоніѭ. И
като прѣминѫ онѣзи мѣста, та гы увѣ-
3 ща съ много думы, дойде въ Елладѫ. И
като прѣсѣдѣ *тамъ* три мѣсеца, понеже
Іудеи-тѣ ся наговорихѫ да му сторятъ
зло на тръгваніе-то му за въ Сиріѭ, рѣ-
шено бы да ся върне прѣзъ Македоніѭ.
4 И придружихѫ го до въ Азіѭ Сопатръ
Берянинъ-тъ, и отъ Солунцы-тѣ Арис-
тархъ и Секундъ, и Гаій отъ Дервіѭ, и
Тимоѳей; а Азійци-тѣ, Тихикъ и Трофимъ.

5 Тѣ като бѣхѫ стигнѫли по напрѣдъ, ча-
6 каххѫ ны въ Троадѫ; А ный отплувахмы
отъ Филиппы слѣдъ дни-тѣ на бесквас-
ны-тѣ хлѣбове, и за петь дни дойдохмы
при тѣхъ въ Троадѫ, дѣто прѣсѣдѣхмы
седмь дена.
7 И въ първый-тъ день на седмицѫ-тѫ,
когато бѣхѫ събрани ученици-тѣ за прѣ-
ломеніе-то на хлѣбъ-тъ, Павелъ, понеже
щѣше на сутринь-тѫ да тръгне, разго-
вяряше ся съ тѣхъ; и прострѣ слово-
8 то до срѣднощь. И горѣхѫ свѣщи много
9 въ горницѫ-тѫ дѣто бѣхѫ събрани. И
едно момче на име Евтихъ, като сѣдѣше
на прозорецъ-тъ, тежъкъ сънъ го бѣ на-
лѣгнѫлъ когато Павелъ ся разговаряше
надълго, и обладано отъ сънъ-тъ, паднѫ
отъ третій-тъ катъ долу; и дигнахѫ го
10 мъртво. И слѣзе Павелъ и паднѫ на не-
го, и като го пригърнѫ рече: Не ся
мълвѣте, защото душа-та му е въ него.
11 Слѣдъ това възлѣзе *горѣ*, прѣломи хлѣбъ
та похапнѫ, и приказва *пакъ* доволно до
12 зоры, и така тръгнѫ. А момче-то го до-
13 ведохѫ живо, и много ся утѣшихѫ. А
ный влѣзохмы по напрѣдъ въ корабъ-тъ,
и отплувахмы въ Ассонъ, че отъ тамъ
щѣхмы да земемъ Павла, понеже така бѣ
14 порѫчалъ, като щѣше да иде пѣшь. И
когато ся събра съ насъ въ Ассонъ, зѣх-
15 мы го и дойдохмы въ Митилинъ. И отъ
тамъ като ся отвезохмы, на утрѣшній-тъ
день отплувахмы срещѫ Хіо; а на дру-
гый-тъ стигнахмы въ Самосъ; и като
прѣсѣдѣхмы въ Трогиллiѭ, на слѣдую-
16 щій-тъ *день* дойдохмы въ Милитъ. Защо-
то Павелъ разсѫди да замине Ефесъ, да
не бы да ся забави въ Асіѭ; защото
бързаше, ако му бѣше възможно, да ся
намѣри въ Iерусалимъ за день-тъ на
Петдесетницѫ-тѫ.
17 А отъ Милитъ проводи въ Ефесъ, та
18 повыка презвитеры-тѣ церковны. И ко-
гато дойдохѫ при него, рече имъ: Вы
знаете отъ първый-тъ день отъ какъ стѫ-
пихъ въ Асіѭ, какъ прѣминахъ всичко-
19 то врѣме съ васъ, Въ служеніе на Го-
спода съсъ всяко смиреномѫдріе, и съ
много сълзы и напасти, които ми ся слу-
чихѫ отъ злоумышленія-та на Iудеи-тѣ;
20 Какъ ся не посвѣнихъ за нищо отъ по-
лезны-тѣ *вамъ*, да ви го не кажѫ, и да
вы не поучѫ и прѣдъ народъ-тъ, и по
21 кѫщы-тѣ, Като проповѣдвахъ на Iудеи и
на Еллины покаяніе прѣдъ Бога, и вѣрѫ
22 въ Господа нашего Iисуса Христа. И се-
га ето, азъ вързанъ духомъ отхождамъ
въ Iерусалимъ, безъ да знаѭ що има да
23 ми ся случи тамъ; Освѣнъ *това* що Духъ
Святый свидѣтелствува въ всякой градъ
и казва, че вързуванія и скърби мя о-
24 чакватъ. Но не мя е грыжа за нищо
отъ това, нито ми е свиденъ животъ-тъ
ми, доклѣ да изкарамъ пѫть-тъ си съ
радость, и служеніе-то, което пріяхъ
отъ Господа Iисуса, да проповѣдвамъ
25 евангеліе-то на Божіѭ-тѫ благодать. И
сега ето, азъ знаѭ че нѣма вече да
видите лице-то ми вы всинца, между
които минахъ та проповѣдахъ царство-
26 то Божіе. За това свидѣтелствувамъ
ви на днешній-тъ день, че азъ сьмь
27 чистъ отъ кръвь-тѫ на всичкы. Защото
не ся посвѣнихъ да ви не извѣстѭ всич-
28 кѫ-тѫ волѭ Божіѭ. И тъй внимайте на
себе си, и на всичко-то стадо надъ кое-
то Духъ Святый вы постави епископы,
да пасете церквѫ-тѫ на *Господа* Бога,
коѭто съсъ собственнѫ-тѫ си кръвь той
29 придобы. Защото азъ знамъ това, че
слѣдъ мое-то отхожданіе, ще да навлѣ-
зѫтъ между васъ върли вълци, на които
30 не ще да е свидно стадо-то. И отъ са-
мы васъ ще въстанѫтъ человѣци, които
ще говорятъ развратно, за да отвлачатъ
31 ученицы-тѣ слѣдъ себе си. За това бѫ-
дѣте будни и помнѣте че три годины
деня и нощя не прѣстанахъ да поуча-
вамъ съсъ сълзы всякого едного *отъ*
32 *васъ*. И нынѣ, братіе, прѣпорѫчавамъ
вы на Бога, и на слово-то на неговѫ-тѫ
благодать, което може да вы назидава и
да ви даде наслѣдіе между всичкы-тѣ
33 освятены. На никого сребро-то или зла-
34 то-то или дрехы-тѫ не пожелахъ. И са-
мы знаете че за мои-тѣ потрѣбы, и за
потрѣбы-тѣ на онѣзи които бѣхѫ съ
35 мене, тѣзи *мои* рѫцѣ послужихѫ. Вся-

какъ ви показахъ, че така трудяще ся
трѣбва да помагате на немощны-тѣ, и
да помните думы-тѣ на Господа Іи-
суса, че той рече: По блажено е да
36 дава нѣкой отъ колкото да зима. И това
като рече колѣничи и помоли ся съсъ
37 всичкы тѣхъ. И всичкы плакахѫ много;
и припаднахѫ на Павла на вратъ-тъ и
38 го цѣлувахѫ; Оскърбени най много за
рѣчь-тѫ която рече, че нѣма да видятъ
вече лице-то му. И го испроводихѫ до
корабъ-тъ.

ГЛАВА 21.

1 И когато ся раздѣлихмы отъ тѣхъ и
тръгнахмы, дойдохмы право на Коосъ,
а на утринь-тѫ на Родосъ, и отъ тамо
2 на Патарѫ, И понеже намѣрихмы ко-
рабъ, който заминуваше за Финикіѭ,
3 качихмы ся на него и отплувахмы. И ка-
то съзрѣхмы *отъ далечь* Кипръ, и го
оставихмы отлѣво, плувахмы къмъ Си-
ріѭ, и слѣзохмы въ Тиръ; защото тамъ
щѣше корабъ-тъ да извади товаръ-тъ си.
4 И като намѣрихмы ученицы-тѣ, прѣсѣ-
дѣхмы тамъ седмь дни; и тѣ отъ Духа
казвахѫ на Павла да не възлѣзва въ Іе-
5 русалимъ. И когато прѣминахмы *седмь*-тѣ
дена, излѣзохмы и отхождахмы си, и ны
испровождахѫ всичкы съсъ жены-тѣ и
дѣца-та си до отвънъ градъ-тъ: и колѣ-
ничихмы на брѣгъ-тъ и помолихмы ся.
6 И като ся опростихмы единъ съ другый,
влѣзохмы въ корабъ-тъ, а тѣ ся върнахѫ
7 у тѣхъ си. И ный, като исплувахмы отъ
Тиръ стигнахмы въ Птолемаида, дѣто
поздравихмы братія-та и прѣсѣдѣхмы у
8 тѣхъ единъ день. А на утринь-тѫ Павелъ
и *ный* които бѣхмы съ него излѣзохмы,
та дойдохмы въ Кесаріѭ; и влѣзохмы въ
домъ-тъ на Филиппа благовѣстника, кой-
то бѣ единъ отъ седмина-та *діаконы*, и
9 останахмы при него. А той имаше че-
тыри дъщери дѣвицы, които пророче-
10 ствувахѫ. И като останахмы *тамъ* мно-
го дни, слѣзе отъ Іудеѭ нѣкой си про-
11 рокъ на име Агавъ. И дойде при насъ, и
зѣ Павловъ-тъ поясъ, та си върза рѫцѣ-
тѣ и нозѣ-тѣ, и рече: Това казва Духъ
Святый: Така ще вържатъ Іудеи-тѣ въ
Іерусалимъ человѣкъ-тъ, на когото е то-
зи поясъ, и ще го прѣдадѫтъ въ рѫцѣ-тѣ
12 на язычницы-тѣ. И като чухмы това ный
и тамошни-тѣ молихмы му ся да не въз-
13 лѣзва въ Іерусалимъ. Но Павелъ отгово-
ри: Що правите вы та плачете и ми съ-
крушавате сърдце-то? защото азъ съмь
готовъ не само вързанъ да бѫдѫ, но и
да умрѫ въ Іерусалимъ за име-то на Го-
14 спода Іисуса. И понеже не склоняваше
той, млъкнахмы си, и рѣкохмы: Да бѫ-
де воля-та Господня.
15 И слѣдъ тыя дни приготвихмы ся и
16 възлѣзохмы въ Іерусалимъ. А съ насъ
дойдохѫ и нѣкои ученици отъ Кесаріѭ,
и *ны* водѣхѫ при нѣкого си Мнасона,
Кипрянина, отколѣшенъ ученикъ, у ко-
гото щѣхмы да бѫдемъ гости.
17 И като дойдохмы въ Іерусалимъ, прія-
18 хѫ ны братія-та съ радость. И на ут-
ринь-тѫ влѣзе Павелъ съ насъ при Іакова,
19 и дойдохѫ всичкы-тѣ презвитери. И ка-
то гы поздрави *Павелъ*, расказваше имъ
едно по едно все що створи Богъ чрѣзъ
негово-то служеніе между язычницы-тѣ.
20 А тѣ като чухѫ славѣхѫ Господа: и ре-
кохѫ му: *Ты* видишь, брате, колко хи-
ляды има отъ Іудеи-тѣ, които повѣрва-
хѫ, и тѣ всичкы сѫ ревнители на за-
21 конъ-тъ. А за тебе сѫ разбрали, че ты
учишь всичкы-тѣ Іудеи, които сѫ между
язычницы-тѣ, да отстанѫтъ отъ Моисе-
овъ-тъ *законъ*, и казвашь имъ да не об-
рѣзватъ чада-та си, нито да ходятъ по
22 *обычаи-тѣ* обычаи. И тъй що е? извѣ-
стно че трѣбва да ся събере много на-
родъ, защото ще чуѭтъ че си дошелъ.
23 За това створи *ты* което ти казвамы. У
насъ има четырма человѣци, които имать
24 обрекъ на себе си; Земи гы, и съ тѣхъ
наедно направи очищеніе-то си, и из-
диви за тѣхъ, да си обрѣснѫтъ главы-тѣ,
и да познаѭтъ всичкы че нѣма нищо
отъ това що сѫ чули за тебе, но и ты
25 слѣдвашь да вардишь законъ-тъ. А за я-
зычницы-тѣ които повѣрвахѫ, ный пи-
сахмы като рѣшихмы да не пазѭтъ нищо

таквозъ, освѣнъ да ся привардватъ отъ
идоложертвенно, и отъ кръвь, и отъ у-
26 давенинѫ и отъ блудъ. Тогази Павелъ
зѣ человѣцы-тѣ при себе си, и на ут-
ринь-тѫ като направи очищеніе-то си
наедно съ тѣхъ, влѣзе въ храмъ-тъ, и
обяви че ся испълнихѫ дни-тѣ на очи-
щеніе-то, когато ще ся принесе при-
носъ-тъ за всякого едного отъ тѣхъ.
27 И на свършеніе на седмь-тѣ дена, Іу-
деи-тѣ отъ Азіѭ, като го видѣхѫ въ
храмъ-тъ разбъркахѫ всичкый-тъ народъ,
28 и турихѫ рѫцѣ на него, И выкахѫ: О,
мѫжіе Израиляне, помагайте. Този е о-
ный человѣкъ който на всякѫдѣ всич-
кы-тѣ учи противъ народъ-тъ, противъ
законъ-тъ и противъ това мѣсто; а още
и Еллины въведе въ храмъ-тъ, и осквър-
29 ни свято-то това мѣсто. (Защото бѣхѫ
видѣли по напрѣдъ Трофима Ефесянина
въ градъ-тъ съ него, за когото мыслягѫ
30 че го е въвелъ Павелъ въ храмъ-тъ.) И
повдигнѫ ся всичкый-тъ градъ, и стече
ся народъ-тъ; и като уловихѫ Павла,
влачехѫ го вънъ изъ храмъ-тъ: и той
31 часъ ся затворихѫ врата-та. И когато
ищѣхѫ да го убіѭтъ, стигнѫ извѣстіе
до тысящникъ-тъ на пълкъ-тъ че всич-
32 кый Іерусалимъ е размиренъ; И той за-
вчасъ взѣ войскѫ и стотницы, и завте-
че ся долу върхъ тѣхъ. А тѣ като ви-
дѣхѫ тысящникъ-тъ и войскѫ-тѫ, прѣ-
33 станахѫ да біѭтъ Павла. Тогазь тыся-
щникъ-тъ пристѫпи та го хванѫ, и за-
повѣда да го оковѫтъ съ двѣ вериги, и
34 пыташе, кой е той и що е сторилъ. А
изъ между народъ-тъ едни выкахѫ едно
а други друго; и понеже не можаше
поради мълвѫ-тѫ да разбере право-то,
заповѣда да го закаратъ въ крѣпость-тѫ.
35 А когато стигнѫ до стѫпала-та, поради
насиліе-то отъ народа, войни-тѣ го диг-
36 нахѫ и носѣхѫ. Защото множество-то
на народа идѣхѫ слѣдъ него и выкахѫ:
Махни го *отъ свѣтъ-тъ*.
37 И когато щѣхѫ да въведѫтъ Павла въ
крѣпость-тѫ, той казва тысящнику: Про-
стено ли ми е да ти рекѫ нѣщо? А той
38 рече: Знаешь ли Грьцкы? Не си ли ты
онзи Егыптянинъ който прѣди нѣколко
дни размири и изведе въ пустыніѭ-тѫ
39 четыри-тѣ хиляды мѫжіе убійцы? И Па-
велъ рече: Азъ сьмь человѣкъ Іудеинъ
отъ Тарсъ, гражданинъ на *този* знаме-
нитъ градъ въ Киликіѭ; и ти ся молѭ,
дай ми дозволеніе да поговорѭ на на-
родъ-тъ.
40 И като му даде волѭ, Павелъ застанѫ
на стѫпала-та, и помаха съ рѫкѫ на
народъ-тъ; а като станѫ голѣмо мълча-
ніе, начнѫ да говори на Еврейскый я-
зыкъ; и казваше:

ГЛАВА 22.

1 Мѫжіе братіе и отци, слушайте сега
2 мое-то прѣдъ васъ оправданіе. И като
чухѫ че на Еврейскый языкъ имъ гово-
рѣше, показахѫ по голѣмѫ тишинѫ; и
3 рече: Азъ сьмь человѣкъ Іудеинъ, ро-
денъ въ Тарсъ Киликійскый, и въспи-
танъ въ този градъ при нозѣ-тѣ Гама-
ліиловы, изученъ точно въ отцепрѣда-
ный-тъ законъ, и ревнитель Божій бѣхъ,
4 както сте вы всинца днесь: И гонихъ
до смърть *послѣдователи-тѣ на* това
ученіе, като връзвахъ и прѣдавахъ въ
5 тьмницы мѫжіе и жены; Както ми сви-
дѣтелствува и първосвященникъ-тъ, и
всичко-то старѣйшинство; отъ които
бѣхъ зѣлъ и писма до братіѩ-та, и от-
хождахъ въ Дамаскъ, да докарамъ вър-
заны въ Іерусалимъ и тѣзи които бѣхѫ
6 тамъ, за да гы накажѫтъ. И когато вър-
вѣхъ и наближихъ Дамаскъ, около пла-
дне, внезапно блѣснѫ около мене свѣт-
7 лина голѣма отъ небе-то. И паднахъ на
земѭ-тѫ, и чухъ гласъ който ми казва-
8 ше: Савле, Савле, що мя гонишь? А азъ
отговорихъ: Кой си *ты*, Господи? И
рече ми: Азъ сьмь Іисусъ Назоряниннъ,
9 когото ты гонишь. А тѣзи които бѣхѫ
съ мене, свѣтлинѫ-тѫ видѣхѫ, и ся у-
плашихѫ, но гласъ-тъ на тогозь който
10 ми говорѣше не чухѫ. И рѣкохъ: Що
да сторѭ, Господи? И Господь ми ре-
че: Стани, та иди въ Дамаскъ; и тамъ
ще ти ся каже за всичко що ти е отре-

11 дено да сторишь. И понеже отъ блѣскъ-тъ
на свѣтлинѫ-тѫ изгубихъ зрѣніе-то си,
поведохѫ мя за рѫкѫ дружина-та ми, и
12 влѣзохъ въ Дамаскъ. И нѣкой си Ананія,
человѣкъ благочестивъ по законъ-тъ,
свидѣтелствуванъ отъ всичкы-тѣ *тамъ*
13 живущы Іудеи, Дойде при мене, и като
застанѫ надъ *мене* рече ми: Савле бра-
те, прогледай; и азъ на часъ-тъ поглед-
14 нѫхъ на него. А той рече: Богъ на от-
цы-тѣ ни прѣдназначилъ тя е да позна-
ешь неговѫ-тѫ волѭ, и да видишь Пра-
ведника, и да чуешь гласъ отъ неговы-тѣ
15 уста; Защото ще му бѫдешь свидѣтель
прѣдъ всичкы-тѣ человѣцы за това кое-
16 то си видѣлъ и чулъ. И сега що ся ба-
вишь? Стани, крьсти ся и омый ся отъ
грѣхове-тѣ си и призови име-то Госпо-
17 дне. И като ся върнѫхъ въ Іерусалимъ,
когато ся моляхъ въ храмъ-тъ, дойдохъ
18 въ изстѫпленіе, И видѣхъ го че ми каз-
ваше: Побързай та излѣзь скоро изъ
Іерусалимъ; защото не ще да пріемѫтъ
19 твое-то за мене свидѣтелство. И азъ рѣ-
кохъ: Господи, тѣ знаѭтъ че азъ за-
твaряхъ и біяхъ по съборища-та тѣзи
20 които вѣрвахѫ въ тебе. И когато ся
проливаше кръвь-та на твоего мѫченика
Стефана, и азъ бѣхъ тамъ, и сънзво-
лявахъ на негово-то убиваніе, и вардѣхъ
21 дрехы-тѣ на тѣзи които го убивахѫ. И
рече ми: Иди; защото азъ ще тя про-
водѭ далечь въ язычницы-тѣ.
22 И до тѫзи рѣчь го слушахѫ; а *тогазь*
възвышихѫ гласъ-тъ си и казвахѫ: Мах-
ни отъ земѭ-тѫ единъ такъвъ; защото
23 не трѣбва да бѫде живъ. И понеже тѣ
выкахѫ, и захвърляхѫ си дрехы-тѣ, и
24 хвърляхѫ прахъ по въздухъ-тъ, Тысящ-
никъ-тъ заповѣда да го закаратъ въ крѣ-
пость-тѫ, и порѫча да го испытатъ съ
бой, за да узнае за коѭ причинѫ выка-
25 хѫ така върхъ него. И като го растег-
нѫхѫ съ ремицы, Павелъ рече на стот-
ника който стоеше *тамъ*: Законно ли е
вамъ да біете человѣка Римлянинъ и не
26 сѫденъ? Това като чу стотникъ-тъ, о-
тиде та извѣсти тысящнику, и рече:
Виждь какво ще сторишь; защото този
27 человѣкъ е Римлянинъ. А тысящникъ-тъ
пристѫпи и рече му: Кажи ми, Римля-
нинъ ли си ты? А той рече: Римлянинъ.
28 И отговори тысящникъ-тъ: Азъ съ мно-
го сребро сьмь добылъ това граждан-
ство; а Павелъ рече: Но азъ сьмь ся
29 и родилъ *въ него.* И тъй тозь часъ ся
отстѫпихѫ отъ него тѣзи които щѣхѫ
да го мѫчатъ. Още и тысящникъ-тъ ся
уплаши, като разбра че е Римлянинъ,
и защото го бѣше вързалъ.
30 На утринь-тѫ като искаше да разумѣе
истинѫ-тѫ, въ какво го обвиняватъ Іу-
деи-тѣ, разьврза го отъ врьскы-тѣ, и
повелѣ да дойдѫтъ пьрвосвященници-тѣ
и всичкый-тъ имъ съборъ, а доведе долу
и Павла та го постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

1 И погледнѫ Павелъ на съборъ-тъ и ре-
че: Мѫжіе братіе, до този день азъ сьмь
живѣлъ прѣдъ Бога съсъ цѣлѫ добрѫ съ-
2 вѣсть. А пьрвосвященникъ-тъ Ананія по-
велѣ на прѣдстоящы-тѣ да го ударятъ по
3 уста-та. Тогази Павелъ му рече: Богъ
ще удари тебе, стѣно варосана; и ты си
сѣднѫлъ да мя сѫдишь по законъ-тъ, а
противъ законъ-тъ ли повелѣвашь да мя
4 біѭтъ? А прѣдстоящи-тѣ рекохѫ: Пьр-
5 восвященникъ-тъ ли Божій хулишь? И
Павелъ рече: Не знаяхъ, братіе, че е
пьрвосвященникъ; защото е писано: "Да
не злословишь началникъ-тъ на народа
6 си." И понеже разумѣ Павелъ че една-
та часть сѫ Саддукеи, а друга-та Фари-
сеи, извыка въ съборъ-тъ: Мѫжіе бра-
тіе, азъ сьмь Фарисей, сынъ Фарисеовъ;
сѫдятъ мя за надеждѫ-тѫ и въскрьсеніе-
7 то на мьртвы-тѣ. И когато рече това,
станѫ расприя между Фарисеи-тѣ и Сад-
дукеи-тѣ; и раздвои ся множество-то.
8 Защото Саддукеи-тѣ казватъ, че нѣма
въскрьсеніе, нито ангелъ, нито духъ; а
9 Фарисеи-тѣ исповѣдватъ и двѣ-тѣ. И ста-
нѫ глъчка голѣма, и дигнахѫ ся книж-
ници-тѣ отъ Фарисейскѫ-тѫ странѫ, прѣ-
пирахѫ ся и казвахѫ: Никое зло не на-
мѣрвамы въ тогозь человѣка, и ако му е

говорилъ духъ или ангелъ, да ся не про-
10 тивимъ Богу. И понеже станѫ распря-та
голѣма, убоя ся тысящникъ-тъ да не бы
да расксаснатъ Павла, и повелѣ да слѣзе
войска-та и да го грабне отъ помежду
имъ и да го заведе въ крѣпость-тѫ.
11 И въ идущѫ-тѫ нощь яви му ся Гос-
подь и рече: Дързай, Павле, защото
както свидѣтелствувà за мене въ Іеру-
салимъ, така трѣбва да свидѣтелствувашь
12 и въ Римъ. И като съмнѫ, нѣкои отъ Іу-
деи-тѣ направихѫ съзаклѣтіе, и ся ту-
рихѫ подъ проклѣтіѭ, и рекохѫ нито да
ядѫтъ, нито да піѭтъ, додѣ не убіѭтъ
13 Павла. И тѣзи които направихѫ това съ-
заклѣтіе бѣхѫ повече отъ четыридесеть
14 души. Тѣ дойдохѫ при първосвященни-
цы-тѣ и при старѣйшины-тѣ и рекохѫ:
Подъ проклѣтіѭ турихмы себе си, да не
вкусимъ нищо доклѣ не убіемъ Павла.
15 Сега прочее вы съсъ съборъ-тъ явѣте на
тысящника да го доведе утрѣ долу при
васъ, като да искате ужь да разумѣете
по извѣстно за него; а ный, прѣди да
наближи той, готови смы да го убіемъ.
16 Като чу тозь заговоръ Павловый-тъ се-
стринъ сынъ, дойде и влѣзе въ крѣпость-
17 тѫ та извѣсти на Павла. И Павелъ по-
выка едного отъ стотницы-тѣ и рече *му:*
Заведи това момче при тысящника; за-
18 щото има да му обади нѣщо. И той го
зѣ, заведе го при тысящника, и казва:
Запрѣный-тъ Павелъ мя повыка, и ми ся
примоли да доведѫ този момъкъ при те-
19 бе, защото има нѣщо да ти каже. А ты-
сящникъ-тъ го зѣ за рѫкѫ, и като ся от-
тегли на самѣ попыта: Що е това кое-
20 то имашь да ми обадишь? А той рече:
Іудеи-тѣ ся нагласихѫ да тя умолятъ да
заведешь утрѣ Павла долу въ съборъ-тъ,
ужь че иматъ да пытатъ нѣщо по точно
21 за него. А ты недѣй гы слуша, защото
го причакватъ повече отъ четыридесеть
души отъ тѣхъ които ся турихѫ подъ
проклѣтіѭ ни да ядѫтъ, ни да піѭтъ,
додѣ го не убіѭтъ; и сега сѫ готови,
22 чакатъ *само* да имъ ся вречешь. И тъй
тысящникъ-тъ остави момче-то да си и-
де, като му заръча: Да не кажешь ни-
23 кому че ми си явилъ това. И повыка два-
мина отъ стотницы-тѣ и рече *имъ:* При-
готвѣте двѣстѣ войны *пѣши,* и седмдесеть
конницы, и двѣстѣ стрѣлцы, отъ третій-тъ
часъ на нощь-тѫ да идѫтъ до Кесаріѭ;
24 Приготвѣте и скотове, да въскачатъ Па-
вла и да го отведѫтъ безопасно до у-
25 правителя Феликса. Написа и писмо,
което имаше слѣдующо-то съдържаніе:
26 Отъ Клавдія Лисіѭ честитому упра-
27 вителю Феликсу поздравленіе. Тогози
человѣка, когото Іудеи-тѣ бѣхѫ уловили
и щѣхѫ да го убіѭтъ, пристигнѫхъ съ
войскѫ-тѫ и го избавихъ, понеже ся на-
28 учихъ че е Римлянинъ. И като искахъ
да разумѣѭ причинѫ-тѫ, за коѭто го
обвиняваха, низведохъ го на съборъ-тъ
29 имъ; И намѣрихъ го обвиняванъ за въ-
просы отъ закона имъ; нѣмаше обаче
никаквѫ погрѣшкѫ достойнѫ за смърть
30 или за оковы. И понеже ми подказахѫ
че има да стане отъ Іудеи-тѣ навѣтъ
върхъ живота на тогозь человѣка, тозь
часъ го испратихъ при тебе, като за-
рѫчахъ и на обвинители-тѣ *му* да си ка-
жѫтъ прѣдъ тебе което *иматъ* върхъ не-
го. Здравъ бѫди.
31 И тъй войни-тѣ, споредъ даденѫ-тѫ
имъ заповѣдь, зѣхѫ Павла и заведохѫ го
32 прѣзъ нощь въ Антипатридѫ. И на ут-
ринь-тѫ оставихѫ конницы-тѣ да идѫтъ
съ него, и ся върнѫхѫ въ крѣпость-тѫ.
33 А тѣ като влѣзохѫ въ Кесаріѭ, и врѫ-
чихѫ писмо-то на управителя, прѣдста-
34 вихѫ му и Павла. А управитель-тъ като
прочете *писмо-то,* и попыта отъ коѭ е
область, и разбра че е отъ Киликіѭ,
35 Ще тя слушамъ, рече, кога дойдѫтъ и
обвинители-тѣ ти. И повелѣ да го вар-
дятъ въ преторіѭ-тѫ Иродовѫ.

ГЛАВА 24.

1 И подиръ петь дни слѣзе първосвя-
щенникъ-тъ Ананія съсъ старѣйшины-тѣ
и съ нѣкого си Тертилла ритора, които
прѣдставихѫ прѣдъ управителя жалбѫ
2 противъ Павла. И като го повыкахѫ,
начнѫ Тертиллъ да *го* обвинява, и каз-

3 ваше: Понеже ся поминувамы въ голѣмо
спокойствіе, чрѣзъ тебе, честитый Фе-
ликсе, и понеже чрѣзъ твое-то промы-
шленіе бывать благоустроенія на този
нашь народъ, съсъ всяко благодареніе,
всегда и всякадѣ признателни смы *ти*.
4 Но да тя не отегчавамъ повече, моля тя
да ни послушашь вкратцѣ споредъ твоя-
5 тѫ снисходителность. Понеже намѣрих-
мы тогози человѣка че е заразитель, и
подига мятежъ между всичкы-тѣ по все-
леннѫѭ Іудеи, още е и главатарь на е-
6 ресь-тѫ Назорейскѫ; Който ся наѐ и
храмъ-тъ да осквьрни; когото и улових-
мы и по нашій-тъ си законъ поискахмы
7 да го сѫдимъ. Но тысящникъ-тъ Лисія
дойде, и съ голѣмо насилство *го* истрь-
8 гнѫ изъ рѫцѣ-тѣ ни, И повелѣ на обви-
нители-тѣ му да дойдѫтъ прѣдъ тебе;
отъ когото и ты като испыташь ще мо-
жешь да узнаешь за всичко това, за ко-
9 ето го ный обвиняваме. И Іудеи-тѣ под-
твърдихѫ и казахѫ, че това е така.
10 Тогазь Павелъ, като му кывнѫ упра-
витель-тъ да говори, отговори: Понеже
тя знаѭ че отъ много годины си сѫдія
на този народъ, по на радо сърдце ще
11 говорѭ за свое-то оправданіе. Защото
можешь да ся научишь, че нѣма повече
отъ дванадесеть дни отъ какъ възлѣзохъ
12 азъ на поклоненіе въ Іерусалимъ. И ни-
то сѫ мя въ храмъ-тъ намирали да ся
разговарямъ съ нѣкого, или да размиря-
вамъ народъ-тъ, нито въ съборища-та,
13 нито въ градъ-тъ. Нито могѫтъ да дока-
жѫтъ това за което мя обвиняватъ сега.
14 А това ти исповѣдвамъ, че споредъ уче-
ніе-то, което *тѣ* наричатъ ересь, така
служѫ на отеческый-тъ *нашь* Богъ, като
вѣрвамъ всичко щото е писано въ за-
15 конъ-тъ и пророцы-тѣ; И имамъ и на-
деждѫ на Бога, която и тѣ сами пріи-
матъ, че ще бѫде възкрьсеніе на мър-
16 твы-тѣ, на праведны и неправедны. На
това азъ ся старая да имамъ всякога
непорочнѫ съвѣсть и прѣдъ Бога и прѣдъ
17 человѣцы-тѣ. И слѣдъ много годины дой-
дохъ да сторѭ милостыни на народъ-тъ
18 си и приношенія. А между това Іудеи
нѣкои си отъ Азіѫ, намѣрихѫ мя очи-
щенъ въ храмъ-тъ, не съ много народъ,
19 нито съ мълвѫ. Които ако имахѫ нѣщо
върхъ мене трѣбваше да ся прѣдставятъ
20 прѣдъ тебе, и да *мя* обвинятъ. Или тѣ
сами да рекѫтъ, ако сѫ намѣрили въ ме-
не нѣкоѭ неправдѫ, когато прѣдстанахъ
21 прѣдъ съборъ-тъ; Освѣнь *ако е* за еди-
ный-тъ този гласъ, що извыкахъ като
стоехъ между тѣхъ: *Че поради ученіе-
то* за въскрьсеніе-то на мъртвы-тѣ мя
сѫдите вы днесь.
22 Това като чу Феликсъ, отложи *сѫд-
бѫ-тѫ* имъ, понеже знаеше по точно за
това ученіе, и рече: Кога слѣзе тысящ-
никъ-тъ Лисія, ще испытамъ на здраво
23 за *распрѭ-та* ви. И повелѣ стотнику да
вардятъ Павла, и да има спокойствіе, и
да не въспиратъ никого отъ познанницы-
тѣ му да му послужатъ, или да дохож-
датъ при него.
24 Слѣдъ нѣколко дни дойде Феликсъ съ
жена си Друсиллѭ, която бѣше Іуде-
янка, и прати та повыка Павла, и слу-
ша отъ него за вѣрѫ-та въ Христа *Іи-
25 суса*. И когато говорѣше той за правдѫ
и за въздържаніе и за бѫдащій-тъ сѫдъ,
Феликсъ уплашенъ отговори: Сега си
иди, и кога имамъ врѣме ще тя повыкамъ
26 пакъ. А при това надѣеше ся че ще му ся
дадѫтъ отъ Павла пары за да го пусне:
за това и по честичко го выкаше та при-
27 казваше съ него. Но слѣдъ навършаніе-то
на двѣ годины, Феликса наслѣдва Порцій
Фестъ; а Феликсъ понеже щѣше да уго-
ди на Іудеи-тѣ, остави Павла въ оковы.

ГЛАВА 25.

1 Фестъ прочее като дойде въ областъ-тѫ,
слѣдъ три дни възлѣзе отъ Кесаріѫ въ
2 Іерусалимъ. И първосвященникъ-тъ и го-
лѣмци-тѣ Іудейскы, прѣдставихѫ прѣдъ
него жалбѫ върхъ Павла, и молихѫ му
3 ся, И просѣхѫ да склони на исканіе-то
имъ противъ него за да го проводи въ
Іерусалимъ; а тѣ правѣхѫ засадѫ на
4 пѫть-тъ да го убіѭтъ. Фестъ обаче от-
говори, Павелъ да стои запрѣнъ въ Ке-

саріѭ, и самъ той скоро ще тръгне *за*
5 *тамъ*. За това, които могатъ отъ васъ,
рече, да слѣзатъ съ *мене*, и ако има
нѣщо въ тогозь человѣка, да го обви-
6 нятъ. И като прѣсѣдѣ между тѣхъ до
десетина дена, слѣзе въ Кесаріѭ, и на
утринь-тѫ сѣдна на сѫдовище-то, и по-
7 велѣ да доведатъ Павла. И като дойде
той обыколихѫ *го* Іудеи-тѣ които бѣхѫ
слѣзли отъ Іерусалимъ, и наносѣхѫ про-
тивъ Павла много и тежкы обвиненія,
8 които не можахѫ да докажатъ; Понеже
той ся оправдаваше: Че нито противъ за-
конъ-тъ Іудейскый, нито противъ храмъ-
тъ, нито противъ Кесаря сьмь сторилъ
9 нѣкое прѣстѫпленіе. Но Фестъ понеже
искаше да угоди на Іудеи-тѣ, отговори
на Павла и рече: Щешь ли да възлѣзешь
въ Іерусалимъ и тамъ да ся сѫдишь за
10 това прѣдъ мене? И Павелъ рече: *Азъ*
прѣдстоѭ на Кесарево-то сѫдовище, дѣ-
то трѣбва да ся сѫдѭ. Не сьмь обидилъ
въ нищо Іудеи-тѣ, както и ты твърдѣ
11 добрѣ знаешь. Защото, ако не сьмь
правъ, и сьмь сторилъ нѣщо достойно
за смърть, не бѣгамъ отъ смърть-тѫ; но
ако нѣма нищо отъ това което мя тѣ
обвиняватъ, никой не може да мя прѣ-
даде на волѭ-тѫ имъ; относямъ ся до
12 Кесаря. Тогази Фестъ, като ся пораз-
говори съсъ съвѣтъ-тъ, отговори: От-
неслъ си ся до Кесаря, при Кесаря ще
идешь.
13 И отъ какъ ся минахѫ нѣколко дена,
царь Агрипна и Верникія дойдохѫ въ
14 Кесаріѭ да поздравятъ Феста. И като
ся бавихѫ тамъ доста врѣме, Фестъ спо-
менѫ на царя за Павловѫ-тѫ работѫ, и
рече: Има нѣкой си человѣкъ оставенъ
15 отъ Феликса въ оковы. За когото, ко-
гато бѣхъ въ Іерусалимъ, първосвящен-
ници-тѣ и старѣйшины-тѣ Іудейскы да-
дохѫ *ми* жалбѫ, и искахѫ да го осѫдѭ;
16 На които отговорихъ че Римляни-тѣ нѣ-
матъ обычай да прѣдаватъ нѣкого чело-
вѣка на смърть докалѣ обвиняемый-тъ
нѣма обвинители-тѣ си на лице, и му ся
не дозволи да ся оправдае за обвине-
17 ніе-то. И тъй когато дойдохѫ тѣ тука
съ мене наедно, безъ забавѫ на другый-тъ
день сѣднахъ на сѫдовище-то и заповѣ-
18 дахъ да доведатъ человѣкъ-тъ: За кого-
то обвинители-тѣ му като застанахѫ, не
нанесохѫ никое *таквозь* обвиненіе как-
19 вото азъ прѣдполагахъ; Но имахѫ про-
тивъ него нѣкаквы разысквания за тѣх-
ны-тѣ си вѣрванія, и заради нѣкого си
Інсуса който былъ умрѣлъ, за когото
20 Павелъ казваше че е живъ. И азъ поне-
же бѣхъ въ недоумѣніе за едно такова
разыскваніе, казвахъ ако ще да иде въ
Іерусалимъ, и тамъ да ся сѫди за това.
21 Но понеже Павелъ поиска да го оставѭ
за сѫдбѫ-тѫ на Августа *Кесаря*, пове-
лѣхъ да го вардятъ докалѣ да го испратѭ
22 при Кесаря. Тогазь Агрипна рече Фе-
ту: Ищѣше ми ся и менѣ да чуѭ тогозь
человѣка. И той рече: Утрѣ щешь го чу.
23 И тъй на утринь-тѫ, когато Агрипна
и Верникія дойдохѫ съ голѣмо велико-
лѣпіе, и влѣзохѫ въ сѫдовищнѫ-тѫ стаѭ
съ тысящницы-тѣ и съ отличны-тѣ мѫ-
жіе на града, заповѣда Фестъ и доведо-
24 хѫ Павла. Тогазь казва Фестъ: Царю
Агрипно, и всичкы които присѫтствува-
те *тука* съ насъ, гледате тогозь, за ко-
гото всичко-то множество Іудейско ми
говорихѫ, и въ Іерусалимъ и тука, и
крѣщѣхѫ че той не трѣбва вече да е
25 живъ. Но азъ, понеже разбрахъ че не е
сторилъ нищо достойно за смърть, и
самъ той ся отнесе до Августа *Кесаря*,
26 рѣшихъ да го проводѭ. За когото нѣ-
мамъ нищо извѣстно да пишѫ на госпо-
даря *си:* за това го изведохъ прѣдъ васъ,
и нарочно прѣдъ тебе, царю Агрипно,
за да стане испытаніе-то *му* и да имамъ
27 що да пишѫ. Защото ми ся вижда бес-
путно, като проваждамъ вързанъ чело-
вѣкъ, да не забѣлѣжѫ и обвиненія-тѫ
противъ него.

ГЛАВА 26.

1 И Агрипна рече Павлу: Имашь дозво-
леніе да говоришь самъ за себе си. То-
газь Павелъ прострѣ рѫкѫ и начнѫ да
2 говори за оправданіе-то си: Честитъ

считамъ себе си, царю Агриппо, като
имамъ прѣдъ тебе днесь да ся оправдаѭ
за всичко за което мя Іудеи-тѣ обвиня-
3 ватъ. А найвече *понеже знаѭ* че си
вѣждь въ всичкы-тѣ обычаи и разысква-
нія Іудейскы; за това молѭ ти ся да мя
4 послушашь търпѣливо. Мой-тъ *още* отъ
младость-тѫ ми животъ, който прѣми-
нѫхъ отъ начало между народъ-тъ си въ
Іерусалимъ, всичкы-тѣ Іудеи го знаѭтъ;
5 Понеже мя знаѭтъ отъ начало, (ако бы
щѣли да засвидѣтелствуватъ,) че споредъ
най точно-то ученіе на нашѫ-тѫ вѣрѫ
6 живѣхъ Фарисей. И сега прѣдстоѭ на
сѫдъ за надеждѫ-тѫ на обѣщаніе-то,
което е Богъ обѣщалъ на отцы-тѣ ни,
7 Въ което *обѣщаніе всичкы-тѣ* дванаде-
сеть наши племена, които служатъ *Бо-
гу* день и нощь непрѣстанно, надѣѭтъ
ся да достигнѫтъ; за тази надеждѫ, ца-
рю Агриппо, мя обвиняватъ Іудеи-тѣ.
8 Що? мыслите ли за невѣрваніе, че Богъ
9 въскрьсява мьртвы-тѣ? Тъй *и* азъ помы-
слихъ въ себе си че трѣбваше да сторѭ
много противности върхъ име-то на Іи-
10 суса Назорея: Което и сторихъ въ Іе-
русалимъ; и мнозина отъ святы-тѣ азъ
запрѣхъ въ тьмницы, като зѣхъ власть
отъ първосвященницы-тѣ, и на убива-
ніе-то имъ и азъ дадохъ гласъ върхъ
11 *тѣхъ.* И въ всичкы-тѣ съборища много
пѫти като гы мѫчахъ, принуждавахъ гы
да хулятъ; и безъ мѣрѫ като имахъ я-
рость противъ тѣхъ, гонахъ *гы* даже и
12 по вънншни-тѣ градища. А между това
когато отхождахъ въ Дамаскъ съ власть
и порѫчаніе отъ първосвященницы-тѣ,
13 По пладне, видѣхъ на пѫть-тъ, царю,
свѣтлинѫ отъ небе-то, която надмину-
ваше слънчево-то сіяніе, която осія ме-
14 не и тѣзи които пѫтувахѫ съ мене. И
като паднѫхмы всинца на земѭ-тѫ, чухъ
гласъ който ми говорѣше, и казваше ми
на Еврейскый языкъ: Савле, Савле, за-
що мя гонишь? жестоко ти е да риташь
15 срещу остны. И азъ рѣкохъ: Кой си
ты, Господи? А той рече: Азъ сьмь Іи-
16 сусъ, когото ты гонишь. Но стани, и ся
исправи на нозѣ-тѣ си; понеже за това
ти ся явихъ, да тя назначѫ служитель
и свидѣтель на това що си видѣлъ, и на
17 това което ще ти открыѭ, Като тя из-
важдамъ отъ народъ-тъ *Іудейскый* и отъ
язычницы-тѣ въ които сега тя проваж-
18 дамъ. Да имъ отворишь очи-тѣ, да ся о-
бърнѫтъ отъ тьмно-то въ видѣло-то, и
отъ власть-тѫ на Сатанѫ къмъ Бога, и
чрѣзъ вѣрѫ-тѫ въ мене да земѫтъ про-
щеніе на грѣхове-тѣ *си,* и наслѣдіе меж-
19 ду освятены-тѣ. За това, царю Агриппо,
не бѣхъ непокоренъ на небесно-то ви-
20 дѣніе; Но проповѣдвахъ първомъ на *Іу-
деи*-тѣ въ Дамаскъ и въ Іерусалимъ, и
въ всичкѫ-тѫ земѭ Іудейскѫ, и *напо-
конъ* на язычницы-тѣ, да ся покайватъ,
и да ся обрѫщатъ къмъ Бога, и да правятъ
21 дѣла достойны на покаяніе-то: За това
Іудеи-тѣ като мя уловихѫ въ храмъ-тъ,
22 турихѫ ся да мя убіѭтъ. Но съ помощь-
тѫ коѭто получихъ отъ Бога, стоѭ до то-
зи день та свидѣтелствувамъ и прѣдъ ма-
лъкъ и прѣдъ голѣмъ, безъ да говорѭ ни-
що *друго* освѣнь *това* което сѫ пророци-
тѣ и Моисей говорили че *то* имаше да бѫ-
23 де; Сирѣчь че Христосъ имаше да постра-
да, и че *той* първъ като въскрьсне отъ
мьртвы-тѣ щѣше да проповѣда видѣлинѫ на
народъ-тъ *Іудейскый* и на язычницы-тѣ.
24 И когато той така отговаряше, Фестъ
съ голѣмъ гласъ рече: Полудѣлъ си,
Павле; много-то ученіе тя докарва въ
25 лудость. А той рече: Не сьмь полудѣлъ,
честитый Фесте, но изговарямъ думы
26 отъ истинѫ и отъ здравъ умъ; Защото
знае за това царь-тъ, комуто и съ дьрз-
новеніе говорѭ; понеже не вѣрвамъ да
има нѣщо отъ това да не знае той; за-
щото то не е станало въ нѣкой ѫгълъ.
27 Вѣрвашь ли, царю Агриппо, проро-
28 цы-тѣ? знаѭ че *гы* вѣрвашь. И Агриппа
рече на Павла: Безъ малко мя убѣжда-
29 вашь да станѫ Христіанинъ. А Павелъ
рече: Молилъ ся быхъ Богу щото не
токо безъ малко но напълно, *и* не само
ты, но и всичкы които мя днесь слушатъ
да станѫтъ таквизи какъвто сьмь и азъ,
освѣнь тѣзи оковы.
30 И това като рече той, станѫ царь-тъ

и управитель-тъ и Верникія, и сѣдящи-тѣ
31 съ тѣхъ: И като отидохѫ на странѫ говорѣхѫ
помежду си и казвахѫ: Този человѣкъ
не прави нищо достойно за смърть
32 или за оковы. И Агриппа рече Фесту:
Този человѣкъ можаше да ся пусне, ако
не бѣше ся отнеслъ *за сѫдбѫ* прѣдъ
Кесаря.

ГЛАВА 27.

1 И когато бѣ рѣшено да отплувамы въ
Италіѭ, прѣдадохѫ Павла и другы нѣкои
вързаны на стотника, на име Іу-
2 лія, отъ пълкъ-тъ Августовъ. И влѣзох-
мы въ корабъ Адрамитскый, и отвезох-
мы ся съ намѣреніе да плувамы около
Азійскы-тѣ мѣста; имахмы още съ насъ
си Аристарха Македонеца отъ Солунь.
3 И на другый-тъ *день* стигнѫхмы въ Си-
донъ; и Іулій ся докарваше человѣко-
любиво съ Павла, и дозволи *му* да иде
4 при пріятели-тѣ *си* да му пригодятъ. И
отъ тамъ като станѫхмы провезохмы ся
подъ Кипръ, защото вѣтрове-тѣ бѣхѫ
5 противни. И като прѣплувахмы море-то
Киликійско и Памфилійско, стигнѫхмы
6 въ Миры, Ликійскый *градъ*. Тамо стот-
никъ-тъ намѣри корабъ Александрій-
скый който плуваше за Италіѭ, и ту-
7 ри ны въ него. И мудно като плувахмы
доволно дни и едвамъ стигнѫхмы въ
Книдъ, понеже не ны пущаше вѣтръ-тъ,
проплувахмы подъ Критъ срещу Сал-
8 монъ. И едвамъ що прѣминѫхмы него,
стигнѫхмы на нѣкое си мѣсто което ся
казва Добры Пристанища, близу при
което бѣ градъ-тъ Ласей.
9 Но като бѣше ся минало доволно врѣ-
ме, и плуваніе-то бѣше вече опасно, за-
щото и постъ-тъ бѣше ся вече миналъ,
10 съвѣтваше Павелъ, И казваше имъ: Бра-
тіе, виждамъ че плуваніе-то ще бѫде
съсъ злостраданіе и съ голѣмѫ щетѫ, не
токо за товаръ-тъ и за корабъ-тъ, но и
11 за душы-тѣ ни. Но стотникъ-тъ ся увѣ-
ряваше повече на кормчій-тъ и на сто-
панинъ-тъ на кораба, а не на Павловы-
12 тѣ думы. И понеже пристанище-то не бѣ
способно за прѣзимуваніе, повече-то да-
дохѫ мнѣніе да ся дигнѫтъ и отъ тамъ,
за да стигнѫтъ, ако бы было възможно,
до Финикъ, пристанище Критско, което
гледа срещу югозападный-тъ и сѣверо-
западный-тъ вѣтръ, и *тамъ* да прѣзиму-
13 вать. И когато подухнѫ малко югъ-тъ,
помыслихѫ че сполучихѫ цѣль-тѫ си,
дигнѫхѫ ся, и плувахѫ близу по край
14 Критъ. Но слѣдъ малко възвѣя срѣщу
него вѣтръ буренъ нарицаемый Евракли-
15 донъ. И понеже ся дръпнѫ корабъ-тъ, и
не можаше да устои срещу вѣтръ-тъ, о-
ставихмы ся *на вълны-тѣ* и носѣхѫ ны.
16 И като утекохмы задъ едно островче
което ся наричаше Клавдій, едвамъ мо-
17 жехмы да удържимъ ладіѭ-тѫ; Которто
като дигнѫхѫ, употрѣбявахѫ *всякаквы*
пособія, и прѣпасвахѫ корабъ-тъ изъ от-
долу; и бояще ся да не паднѫтъ на плит-
ко, снѣхѫ платна-та, и носѣхѫ ся така.
18 И понеже бѣхмы въ голѣмѫ бѣдѫ отъ
бурѭ-тѫ, въ слѣдующій день хванѫхѫ да
19 исхвърлятъ товаръ-тъ. И на третій-тъ
день сами съ рѫцѣ-тѣ си исхвърлихмы
20 корабенны-тѣ нѣща. И понеже за много
дни не ся виждаше ни слънце ни звѣз-
ды, и силна-та буря наваляше, исчезнѫ
вече отъ насъ всяка надежда за спасе-
21 ніе. А подирь много неяденіе застанѫ
Павелъ между тѣхъ и рече: Трѣбваше,
о пріятели, да мя послушате, да ся не
дигамы отъ Критъ и да ни не постигнѣ-
22 ше това злостраданіе и тази щета. Но и
сега вы съвѣтвамъ да сте весели, защо-
то ни една душа отъ васъ нѣма да ся из-
23 губи, но само корабъ-тъ: Защото ангелъ
отъ Бога, чійто съмь азъ, и комуто служѫ,
24 яви ми ся тази нощь, И рече: Не бой
ся, Павле, ты трѣбва да прѣдстанешь
прѣдъ Кесаря; и ето Богъ ти подари
25 всичкы-тѣ които плуватъ съ тебе. За то-
ва, братіе, бѫдѣте весели; защото вѣр-
вамъ въ Бога че така ще бѫде, споредъ
26 както ми бѣ речено. А ный трѣбва да
бѫдемъ исхвърлени на нѣкой островъ.
27 И когато настанѫ четыринадесета-та
нощь, като ся носѣхмы на самъ на тамъ
по Адріатическо-то *море* кадѣ срѣд-

нощь, корабници-тѣ угаждахѫ че наближ-
28 жаватъ до нѣкоѭ сушѫ. И като измѣри-
хѫ дълбочинѫ-тѫ, намѣрихѫ двадесеть
растега; и малко по нататъкъ като оти-
дохѫ, пакъ измѣрихѫ и намѣрихѫ пет-
29 надесеть растега. И боѭще ся да не бы
да паднѫтъ вънъ на каменниты мѣста, спу-
снѫхѫ четыри котвы отъ кормѫ-тѫ, и
30 желаехѫ да сьмне. И понеже корабници-
тѣ ищѣхѫ да побѣгнѫтъ отъ корабъ-тъ,
и спуснѫхѫ ладійкѫ-тѫ въ море-то, съ
причинѫ ужь че ще спуснѫтъ котвы отъ
31 кадѣ прѣдницѫ-тѫ, Павелъ рече на стот-
ника и на войны-тѣ: Тѣзи ако не оста-
нѫтъ въ корабъ-тъ, вы не можете ся из-
32 бави. Тогазь войни-тѣ отрѣзахѫ вжжя-
та на ладійкѫ-тѫ и оставихѫ ѭ да падне
33 вънъ. А при сьмнуваніе Павелъ каняше
всичкы-тѣ да похапнѫтъ *по нѣщо*, и каз-
ваше: Четыринадесеть дена днесь ожи-
дате, и стоите гладни, безъ да сте вку-
34 сили нищо. За това вы молѭ да похап-
нете: защото това е *нуждно* за упазва-
ніе-то ви; понеже ни едному отъ васъ
ни косъмъ отъ главѫ-тѫ нѣма да падне.
35 И като рече това, зѣ хлѣбъ, благодари
Бога прѣдъ всичкы, та прѣломи и начнѫ
36 да яде. Отъ това ся ободрихѫ всичкы,
37 та ядохѫ и тѣ; И всичца въ корабъ-тъ
бѣхмы двѣстѣ и седмдесеть и шесть ду-
38 ши. И като ся насытихѫ съ хранѫ, о-
блегчавахѫ корабъ-тъ като исхвърляхѫ
жито-то въ море-то.
39 И когато ся разсьмнѫ не познавахѫ
земѭ-тѫ; съглеждахѫ обаче заливъ нѣ-
кой си който имаше брѣгъ, въ който ся
рѣшихѫ да тикнѫтъ корабъ-тъ, ако бѣ
40 възможно. И като истеглихѫ котвы-тѣ,
оставихѫ *корабъ-тъ* по море-то, развър-
захѫ още и връскы-тѣ на кормила-та,
и развихѫ малко-то вѣтрило на кадѣ
вѣтръ-тъ, и управихѫ ся къмъ брѣгъ-тъ.
41 Но испаднѫхѫ на мѣсто дѣто біяше отъ
двѣ страны море-то, и тамъ засѣднѫ ко-
рабъ-тъ; прѣдница-та ся заби и не мър-
даше; а задница-та ся разглобяваше
42 отъ насиліе-то на вълны-тѣ. И догово-
рихѫ ся войни-тѣ да избіѭтъ запрѣны-
тѣ, да не бы да исплува нѣкой и да по-
43 бѣгне. Но стотникъ-тъ като искаше да
избави Павла, въспрѣ гы отъ *това* на-
мѣреніе и повелѣ, които можѭтъ да плу-
ватъ, да скочѭтъ първомъ тѣ въ море-
44 то, и да излѣзѫтъ на сухо: А останали-
тѣ, едни на дъскы, другы пакъ на нѣщо
отъ корабъ-тъ. И така бы та ся избави-
хѫ всичкы на сушѫ-тѫ.

ГЛАВА 28.

1 И като ся избавихѫ, тогазь познахѫ
2 че островъ-тъ ся казваше Малта. А вар-
вари-тѣ *тамошни жители* показахѫ
намъ голѣмо человѣколюбіе; защото ны
пріехѫ всичца, и понеже валѣше дъждь,
3 и студено бѣше, накладохѫ огнь. И ко-
гато Павелъ сграмади много храстіе и
го тури на огнь-тъ, една ехидна излѣзе
изъ топлина-та и залѣпи ся за рѫкѫ-тѫ
4 му. А варвари-тѣ като видѣхѫ зміѭ-тѫ
какъ висѣше о рѫкѫ-тѫ му, думахѫ си
помежду си: Извѣстно че този человѣкъ
е убійца, който ако и да ся избави отъ
море-то, *Божіе-то* правосѫдіе го не о-
5 стави да е живъ. Но той тръснѫ зміѭ-тѫ
6 въ огнь-тъ, и не пострада никое зло. А
тѣ ся надѣяхѫ че ще да отече, или вне-
запно да падне долу мъртвъ; но като
очаквахѫ много врѣме, и гледахѫ че му
не ставаше никое зло, промѣнихѫ *мысль*
7 и думахѫ че е богъ. И около това мѣсто
бѣхѫ стяжанія-та на най първый-тъ въ
островъ-тъ, име-то му Поплій: той ны
пріе и гощавà ны пріятелскы три дни.
8 А случи ся да е болень Попліевъ баща,
и лѣжеше отъ трескѫ и отъ дисентеріѭ:
а Павелъ влѣзе при него, и като ся по-
моли *Богу*, възложи рѫцѣ на него, и го
9 исцѣли. И тъй това като станѫ, и дру-
гы-тѣ отъ островъ-тъ, които имахѫ нѣ-
що болесть, идѣхѫ и исцѣлявахѫ ся:
10 Които и съ много почести ны почетохѫ,
и на тръгнуваніе-то ни снабдихѫ *насъ* съ
потрѣбны-тѣ.
11 И слѣдъ три мѣсецы отплувахмы съ
единъ Александрійскый корабъ, *що бѣ-
ше* съсъ знамя на Діоскуры, и който бѣ
12 прѣзимувалъ въ този островъ. И като

стигнахмы въ Сиракусы, прѣсѣдѣхмы
13 три дни. И отъ тамъ все край брѣгъ-тъ,
стигнахмы въ Ригія, и слѣдъ единъ день
като повѣя югъ-тъ, на вторый-тъ день
14 дойдохмы въ Потіолы; Дѣто намѣрихмы
братія, които ны умолиха да прѣсѣдимъ
у тѣхъ седмь дена, и така дойдохмы въ
15 Римъ. И отъ тамъ братія-та като чуха
за насъ, излѣзоха до Аппіево-то тържи-
ще и до Три-тѣ Кръчмы да ны посрѣщ-
натъ; и Павелъ като видѣ тыя *братія*,
благодари Бога, и ободри ся.
16 А когато дойдохмы въ Римъ, стот-
никъ-тъ прѣдаде окованы-тѣ на войво-
да-та; а на Павла ся дозволи да живѣе
особно съ войнъ-тъ който го вардѣше.
17 И слѣдъ три дни свыка Павелъ по пър-
вы-тѣ отъ Іудеи-тѣ, и като ся събраха
казваше имъ: Мжіе братіе, азъ безъ
да сьм сторилъ нищо противъ народъ-тъ,
или противъ отеческы-тѣ обычаи, вър-
занъ отъ Іерусалимъ прѣдадоха мя въ
18 рацѣ-тѣ на Римляны-тѣ; Които като мя
испытаха, щѣха да *мя* пуснатъ, защото
ни една вина за смърть нѣмаше въ ме-
19 не; Но понеже Іудеи-тѣ ся противѣха,
принудихъ ся да ся отнеса до Кесаря;
а не че имахъ да обвиня въ нѣщо на-
20 родъ-тъ си. И тъй по тая причина вы
призовахъ, да *вы* видя и да *ви* погово-
ря; защото заради надежда-та на Из-
раиля имамъ на себе си тѣзи веригы.
21 А тѣ му рекоха: Ный нито писма смы
получили отъ Іудея за тебе, нито нѣ-
кой отъ братія-та е дошелъ да *ни* из-
вѣсти, или да *ни* каже нѣщо зло за те-
22 бе. Но желаемъ да чуемъ отъ тебе твое-
то мнѣніе; защото е извѣстно намъ, че
за тази ересь на всякадѣ противно ся
23 говори. И като му опрѣдѣлиха день, дой-
доха при него въ гостилница-та мнози-
на, на които изложи съсъ свидѣтелства
царство-то Божіе, и отъ сутринь-та до
вечерь-та увѣряваше гы за Іисуса, и
отъ закона Моисеовъ и отъ пророцы-тѣ.
24 И едни отъ тѣхъ ся увѣряваха на това
което говорѣше, а другы не вѣрваха.
25 И тѣ понеже бѣха несъгласни помежду
си, отхождаха си, като *имъ* рече Па-
велъ една рѣчь: Добрѣ е реклъ Духъ
Святый на бащы-тѣ ни чрѣзъ пророка
26 Исаія, Когато е реклъ: "Иди и кажи
на този народъ: Слухомъ ще чуете, и
нѣма да разумѣете; и съ очи ще гледа-
27 те, и нѣма да видите; Защото задебелѣ
сърдце-то на тѣзи людіе, и съ уши-тѣ
си тежко чуятъ, и очи-тѣ си склопиха,
да не бы съ очи да видятъ, и съ уши да
чуятъ, и съсъ сърдце да разумѣятъ, и
28 ся обърнатъ та гы исцѣля." И тъй да
знаете че спасеніе-то Божіе на язычни-
29 цы-тѣ ся проводи; тѣ и ще чуятъ. И
това като рече, отидоха си Іудеи-тѣ съ
голѣмо прѣпираніе помежду си.
30 А Павелъ остана цѣлы двѣ годины въ
особена подъ наемъ кжща, и пріима-
ше всичкы-тѣ които идѣха при него,
31 Та проповѣдваше царство-то Божіе, и
поучаваше невъзбранно съсъ всяко дър-
зновеніе за Господа Іисуса Христа.

СОБОРНО-ТО ПОСЛАНІЕ ІАКОВОВО.

ГЛАВА 1.

1 Іаковъ рабъ на Бога и на Господа Іи-
суса Христа, до дванадесеть-тѣ племе-
на които сж въ разсѣяніе, поздравленіе.
2 Всяка радость имайте, братіе мои,
когато впадате въ различны искушенія;
3 Понеже знаете че испытаніе-то на ва-

4 шж-тж вѣрж произвожда търпѣніе. А
търпѣніе-то да има дѣло съвършено, за
да бждете съвършени и цѣли, безъ ни-
5 какъвъ недостатъкъ. Ако ли нѣкой отъ
васъ е оскуденъ отъ мждрость, да проси
отъ Бога, който дава богато на всичкы
6 и не укорява, и ще му ся даде. Но да
проси съ вѣрж, безъ да ся сжмнѣва ни-
какъ; защото който ся сжмнѣва, подо-
бенъ е на морскы вълны които ся ка-
ратъ и разблъскуватъ отъ вѣтрове-тѣ.
7 И такъвъ человѣкъ да не мысли че ще
8 пріеме нѣщо отъ Господа. Человѣкъ
двоеуменъ непостоянъ е въ всичкы-тѣ
9 си пжтища. Който братъ е отъ по долно
състояніе да ся хвали въ своето си въз-
10 вышаваніе; А богатый-тъ, въ смирява-
ніе-то си; понеже, като цвѣтъ на трѣ-
11 вж, ще прѣцьвти. Защото изгрѣя слън-
це-то съ пекъ-тъ, и изсуши трѣвж-тж,
и цвѣтъ-тъ ѝ слетѣ и хубость-та на ли-
це-то ѝ погынж; така и богатый-тъ ще
повѣхне въ пжтища-та си.
12 Блаженъ онзи человѣкъ който прѣ-
търпѣва искушеніе, защото като прѣми-
не испытъ-тъ, ще пріеме вѣнецъ-тъ на
живота, който обѣща Господь на онѣзи
13 които го любятъ. Никой искушаемъ да
не казва: Че Богъ мя искушава; защото
Богъ ся отъ зло не искушава, и той ни-
14 кого не искушава. А всякой ся искуша-
ва, като ся завлича и подлъгва отъ соб-
15 ственж-тж си похоть; Похоть-та послѣ
като зачне, ражда грѣхъ, а грѣхъ-тъ
като ся извърши, ражда смърть.
16 Не ся заблуждавайте, любезни мои
17 братіе. Всяко добро даваніе, и всяка съ-
вършена дарба отъ горѣ е, и слѣзва отъ
Отца на свѣтлины-тѣ, въ когото нѣма
измѣненіе, или сѣнкж на промѣняваніе.
18 Отъ собственж-тж си волж родилъ ны
е съсъ слово-то на истинж-тж, да бж-
демъ ный нѣкакъвъ си начатъкъ на не-
19 говы-тѣ созданія. И тъй, любезни мои
братіе, да бжде всякой человѣкъ бързъ
на чуеніе, *а* муденъ на говореніе, *и* му-
20 денъ на гнѣвъ; Защото гнѣвъ-тъ на че-
21 ловѣка не върши Божіж-тж правдж. За
това отхвърлѣте всякж нечистотж и мно-
жество-то злобж, и пріемѣте съ кротость
всадено-то слово, което може да спасе
22 душы-тѣ ви. Бывайте и творители на
слово-то, а не само слушатели, да лъ-
23 жете себе си. Защото ако бжде нѣкой
слушатель на слово-то, а не творитель,
той прилича на человѣкъ който гледа
24 природно-то си лице въ огледало; За-
щото огледа ся, и отиде, и завчасъ за-
25 брави какъвъ бѣ. Но който вникне въ
съвършеный-тъ законъ на свободж-тж,
и прѣбжде *въ него,* той като не е слу-
шатель забравливъ, но творитель на дѣ-
ло-то, той ще бжде блаженъ въ дѣла-та
26 си. Ако нѣкой отъ васъ мни че е бла-
гочестивъ, и не обуздава языкъ-тъ си,
по лъже сърдце-то си, суетно е негово-то
27 благочестіе. Чисто и непорочно благо-
честіе прѣдъ Бога и Отца е това: Да
пригледва сирачета-та и вдовицы-тѣ въ
утѣсненіе-то имъ, *и* да пази себе си не-
осквърненъ отъ свѣтъ-тъ.

ГЛАВА 2.

1 Братіе мои, вѣра-та ви въ прослав-
леннаго Господа нашего Іисуса Христа
2 да бжде безъ лицепріятіе. Защото ако
влѣзе въ съборище-то ви человѣкъ съсъ
златъ пръстень и съ великолѣпны дре-
хы, а влѣзе и сиромахъ съ уплесканы
3 дрехы, И погледнете на тогози който е
съ великолѣпны-тѣ дрехы, та му речете:
Ты сѣдни тука добрѣ; и на сиромахъ-тъ
речете: Ты стой тамъ; или, сѣдни тука
4 до подножіе-то ми; Да ли не сте напра-
вили отличіе помежду си, и не сте ли
станали сждници съ лукавы помышленія?
5 Слушайте, любезни мои братіе: не из-
бра ли Богъ сиромасы-тѣ отъ този свѣтъ,
богаты съ вѣрж, и наслѣдницы на цар-
ство-то което обѣща на тѣзи които го
6 любятъ? А вы обесчестихте сиромахъ-тъ.
Не сж ли богати-тѣ които вы угнѣтя-
ватъ, и не влачатъ ли вы тѣ по сждови-
7 ща? Не хулятъ ли тѣ добро-то име съ
8 което ся именувате? Ако испълнявате
вы царскый-тъ законъ, споредъ писа-
ніе-то: "Да възлюбишь ближняго свое-

го, както самаго себе си,„ добрѣ стру-
9 вате. Но ако гледате на лице, грѣхъ
струвате, и отъ законъ-тъ като прѣстѫп-
10 ници ся изобличавате. Защото който у-
пази всичкый-тъ законъ, и погрѣши въ
11 едно, повиненъ быва въ всичко; По то-
ва че който е рекълъ, "Не прѣлюбодѣй-
ствувай,„ рече и, "Не убивай.„ Но ако
не сторишь прѣлюбодѣяніе, а пакъ у-
біешь, станѫлъ си прѣстѫпникъ на за-
12 конъ-тъ. Така говорѣте и така правѣте,
като че ще бѫдете сѫдени по законъ-тъ
13 на свободѫ-тѫ. Защото сѫдба-та *ще бѫ-
де* немилостива на тогози който милость
не е сторилъ; и милость-та ся хвали
надъ сѫдъ-тъ.
14 Коя полза, братіе мои, ако казва нѣ-
кой че има вѣрѫ, а дѣла нѣма? да ли
15 може вѣра-та да го спасе? *Нѣкой* братъ
или *нѣкоя* сестра, ако сѫ голи и лишени
16 отъ дневнѫ-тѫ хранѫ, И нѣкой отъ васъ
имъ рече: Идѣте си съ миромъ, топлѣте
ся и хранѣте ся; а не имъ дадете по-
17 трѣбно-то за тѣло-то, коя полза? Така
и вѣра-та, ако нѣма дѣла, сама по себе
18 си е мъртва. Но ще рече нѣкой: Ты и-
машь вѣрѫ, и азъ имамъ дѣла; покажи
ми вѣрѫ-тѫ си отъ дѣла-та си, и азъ ще
ти покажѫ отъ мои-тѣ дѣла вѣрѫ-тѫ си.
19 Ты вѣрвашь че Богъ е единъ; добрѣ
струвашь; и бѣсове-тѣ вѣрватъ и тре-
20 перятъ. Но ищешь ли да познаешь, о су-
етный человѣче, че вѣра безъ дѣла е
21 мъртва? Авраамъ нашій-тъ отецъ не ся
ли оправда отъ дѣла, когато принесе
22 сына си Исаака на жъртвенникъ-тъ? Ви-
дишь ли че вѣра съдѣйствуваше съ дѣ-
ла-та му, и отъ дѣла-та ся усъвършен-
23 ствува вѣра-та? И ся испълни писаніе-то
което казва: Повѣрва Авраамъ въ Бога,
и вмѣни му ся въ правдѫ, и пріятель Бо-
24 жій ся нарече. И тъй видите ли че отъ
дѣла ся оправдава человѣкъ, а не само
25 отъ вѣрѫ? Така сѫщо и Раавъ блудница
не ся ли оправда отъ дѣла, когато пріе
проводены-тѣ, и гы изведе прѣзъ другъ
26 пѫть? Защото както тѣло-то безъ духъ
е мъртво, така и вѣра-та безъ дѣла е
мъртва.

ГЛАВА 3.

1 Не бывайте мнозина учители, братіе
мои, като знаете че по голѣмо осѫжда-
2 ніе ще пріемемъ. Защото всинца въ мно-
го грѣшимъ. Който не грѣши въ слово,
той е съвършенъ мѫжъ, възможенъ да
3 обуздае и всичко-то тѣло. Ето узды-тѣ
турямы въ уста-та на коніе-тѣ, за да ни
ся покоряватъ, и обрѫщамы всичко-то
4 имъ тѣло. Ето и кораби-тѣ, ако и да сѫ
толкова голѣми, и отъ силны вѣтрове ся
тласкатъ, съ твърдѣ малко кормило ся
обрѫщатъ на кѫдѣто ище воля-та на у-
5 правителя. Така и языкъ-тъ малъкъ удъ
е, но много ся хвали. Ето малъкъ огнь
6 колко голѣмо вещество запаля. И я-
зыкъ-тъ е огнь, свѣтъ *пъленъ* съ неправ-
дѫ. Така между наши-тѣ удове ся на-
мѣрва языкъ-тъ, който заразява всич-
ко-то тѣло, и въспаля колело-то на жи-
вотъ-тъ *ни*, и самъ той ся запаля отъ
7 пькълъ-тъ. Защото всякакво естество
звѣрове, и птицы, и гадове, и морскы
животны, укротяватъ ся, и укротены
8 сѫ отъ человѣческо-то естество: А я-
зыкъ-тъ никой отъ человѣцы-тѣ не мо-
же да го укроти; неудържимо зло е,
9 пъленъ съсъ смъртоносенъ ядъ. Съ него
благославямы Бога и Отца, и съ него
кълнемъ человѣцы-тѣ, създадены-тѣ по
10 подобію Божію. Отъ сѫщы-тѣ уста из-
лѣзва благословеніе и клѣтва. Не трѣб-
11 ва, братіе мои, да быва това така. Да
ли изворъ-тъ отъ сѫщій-тъ чучуръ ис-
12 така сладкѫ и горчивѫ *водѫ?* Да ли е
възможно, братіе мои, смокыня-та да
роди маслины, или лоза-та смокыни?
Така ни единъ изворъ *не е възможно*
да пуща соленѫ и сладкѫ водѫ.
13 Кой е отъ васъ мѫдръ и ученъ? да
покаже отъ добро-то си поведеніе свои-
тѣ работы съ кротость на прѣмѫдрость.
14 Но ако имате въ сърдце-то си зависть
горчивѫ, и свадѫ, недѣйте ся хвали и
15 лъга противъ истинѫ-тѫ. Тая мѫдрость
не е която слѣзва отъ горѣ, но е земна,
16 плътска, бѣсовска; Защото дѣто е за-

висть и свада, тамъ има бъркотія и вся-
17 каква лошавина. Но мѫдрость-та която
е отъ горѣ, първо е чиста, послѣ мир-
на, привѣтлива, благопокорна, пълна съ
милость и добры плодове, беспристра-
18 стна и нелицемѣрна. И плодъ-тъ на прав-
дѫ-тѫ сѣе ся съ миръ за миротворцы-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 Отъ дѣ произлѣзватъ бойове и борбы
между васъ? Не отъ тамъ ли, отъ сла-
сти-тѣ ваши които воюватъ въ удове-тѣ
2 ви? Желаете, и нѣмате; *убивате и за-
виждате, и не можете да получите; ка-
рате ся и ся біете, но нѣмате, защото
3 не просите. Просите и не получвате,
защото злѣ просите, да иждивите въ
4 сласти-тѣ си. Прѣлюбодѣи и прѣлюбо-
дѣицы, не знаете ли че свѣтовно-то прія-
телство е вражда противъ Бога? и тъй
който ище да е пріятель на свѣтъ-тъ,
5 бива врагъ на Бога. Или мислите че на
пусто казва писаніе-то: На зависть рев-
6 нува духъ-тъ който живѣе въ насъ? Но
по голѣмѫ благодать дава *Богъ*; за това
казва: "Богъ на гордѣливы-тѣ ся про-
тиви, а на смирены-тѣ дава благодать."
7 И тъй покорѣте ся Богу; съпротивѣте
ся на діаволъ-тъ, и ще побѣгне отъ васъ.
8 Приближѣте ся при Бога, и ще ся прибли-
жи *и той* при васъ. Очистѣте рѫцѣ-тѣ *си*,
вы грѣшни, и освятѣте сърдца-та *си*, *вы*
9 двоеумни. Мачѣте ся, и тѫжѣте и пла-
чѣте; смѣхъ-тъ ви да ся обърне на плачь,
10 и радость-та *ви* на тѫгѫ. Смирѣте ся
прѣдъ Господа, и *той* ще вы възвыси.
11 Не ся одумвайте единъ другый, бра-
тіе; който одумва братъ, и сѫди брата
си, одумва законъ-тъ, и сѫди законъ-тъ;
и ако сѫдишь законъ-тъ, не си испълни-
12 тель на законъ-тъ но сѫдія. Единъ е За-
коноположникъ [и Сѫдія,] който може
и да спасе и да погуби; а ты кой си
що сѫдишь другыго?
13 Елате сега *вы* които казвате: Днесь
или утрѣ ще идемъ въ този градъ, и ще
прѣсѣдимъ тамъ еднѫ годинѫ, и ще тър-
14 гувамы, и ще спечелимъ; *Вы* които не
знаете утрѣ какво *ще бѫде*; защото що
е животъ-тъ ви? наистинѫ пàра е, коя-
то за малко ся явява, и послѣ исчез-
15 нува; Вмѣсто да казвате: Ако ще Гос-
подь, и бѫдемъ живи, щѐ направимъ това
16 или онова. Но сега ся хвалите съ гор-
дости-тѣ си: всяка таквази хвала е зла.
17 И тъй на всякого който знае да прави
добро-то и *го* не прави, грѣхъ е нему.

ГЛАВА 5.

1 Елате сега, *вы* богати, плачѣте и ры-
дайте зарадь бѣдствія-та които идѫтъ
2 върхъ васъ. Богатство-то ви изгни, и
3 дрехы-тѣ ви молци гы изѣдохѫ. Злато-то
ви и сребро-то ви поръждавѣ, и ръжда-
та имъ ще бѫде въ свидѣтелство върхъ
васъ, и ще пояде плъть-тѫ ви както огнь;
събирахте съкровища за послѣдни-тѣ
4 дни. Ето заплата-та на работницы-тѣ
които сѫ жънали нива-та ви, отъ които
гы лишихте, выка; и выкове-тѣ на же-
твари-тѣ влѣзохѫ въ уши-тѣ на Господа
5 Саваоѳа. Веселихте ся на земѭ-тѫ и ра-
спусно живѣхте, огоихте сърдца-та си,
6 както въ день на закланіе. Осѫдихте, у-
бихте праведнаго: не ви ся противи.
7 И тъй, братіе, имайте дълготърпѣніе,
до пришествіе-то Господне. Ето земле-
дѣлецъ-тъ очаква многоцѣнный-тъ плодъ
отъ земѭ-тѫ, и търпи за него много
врѣме, доклѣ получи дъждь и ранный и
8 късный. Имайте търпѣніе и вы, укрѣпѣ-
те си сърдца-та; защото пришествіе-то
9 Господне наближи. Не въздышайте единъ
на другыго, братіе, да не бѫдете осѫ-
дени; ето Сѫдія-та стои прѣдъ врата-та.
10 Братіе мои, земѣте примѣръ на злостра-
даніе-то и на дълготърпѣніе-то проро-
цы-тѣ, които говорихѫ въ име-то Гос-
11 подне. Ето ублажавамы търпѣливы-тѣ:
чули сте търпѣніе-то Іовово, и видѣли
сте сетнинѫ-тѫ отъ Господа, че е мно-
гомилостивъ Господь и благоутробенъ.
12 А прѣди всичко, братіе мои, не ся кы-
нѣте нито съ небе-то, нито съсъ земѭ-

* *Или* ревнувате.

тѫ, нито съ другѫ нѣкоѭ клѣтвѫ, но да
ви бѫде което е ей, ей; и което е не,
не; да не подпаднете подъ осѫжденіе.
13 Злострада ли нѣкой отъ васъ? да ся
моли *Богу*; веселъ ли е нѣкой? псалмы
14 да пѣе. Боленъ ли е нѣкой отъ васъ? да
призове презвитеры-тѣ церковны, и да
сторятъ молбѫ надъ него, и да го по-
мажжатъ съ масло въ име-то Господне:
15 И молба-та която е съ вѣрѫ ще избави
страждущій-тъ, и Господь ще го привдигне,
и грѣхове ако е сторилъ, ще му ся
16 простятъ. Исповѣдвайте единъ на другъ
прѣгрѣшенія-та *си*, и молѣте ся единъ за
другъ да исцѣлѣете. Голѣмѫ силѫ има
17 усердна-та молба на праведный-тъ. Илія
бѣ человѣкъ подобострастенъ намъ, и
помоли ся съ усердіе да не вали дъждь;
и не валѣ дъждь на земѭ-тѫ три годи-
18 ны и шесть мѣсеца; И пакъ ся помоли,
и небе-то даде дъждь, и земя-та произ-
расти плодъ-тъ си.
19 Братіе, ако ся заблуди отъ помежду вы
нѣкой отъ истина-тѫ, и го обърне нѣ-
20 кой, Да знае че който е обърналъ грѣ-
шныя отъ заблужденіе-то на пѫть-тъ
му, ще спасе душѫ отъ смьрть, и ще
покрые множество грѣхове.

ПЬРВО-ТО СОБОРНО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

1 Петръ Апостолъ Іисусъ Христовъ, до
прѣселенцы-тѣ които сѫ пръснати по
Понтъ, по Галатіѭ, по Каппадокіѭ, по
2 Асіѭ и по Виѳиніѭ, Избрани по прѣд-
узнаніе на Бога Отца, чрѣзъ освященіе-
то на Духъ-тъ, въ послушаніе и поръсва-
ніе на кръвь-тѫ Іисусъ Христовѫ, бла-
годать и миръ да ся умножи вамъ.
3 Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа
нашего Іисуса Христа, който по мно-
го-то своѭ милость възроди насъ за на-
деждѫ живѫ чрѣзъ въскрьсеніе-то на
4 Іисуса Христа отъ мьртвы-тѣ, За наслѣ-
діе нетлѣнно, неоскврьняемо, и неповѣх-
нуваемо, съхранено на небеса за васъ,
5 Които съ Божіѭ-тѫ силѫ сте вардени
чрѣзъ вѣрѫ-тѫ, за спасеніе което е го-
тово да ся открые на послѣдно врѣме;
6 Въ което ся радвате, ако и да скърбите
сега малко (ако е потрѣбно) въ различ-
7 ны напасти, Да бы испытъ-тъ на ва-
шѫ-тѫ вѣрѫ, като е много по драгоцѣ-
ненъ отъ тлѣемо-то злато което ся ис-
пытва чрѣзъ огнь, да ся намѣри въ по-
хвалѫ и почесть и славѫ, когато ся яви
8 Іисусъ Христосъ; Когото, ако и да не
сте видѣли, любите; ако и сега да *го*
не виждате, но като вѣрвате, радвате ся
съ неисказанѫ и прѣславнѫ радость;
9 Като пріимате сетнинѫ-тѫ на вашѫ-тѫ
10 вѣрѫ, спасеніе-то на душѫ-тѫ; За което
спасеніе прѣтърсихѫ и изслѣдвахѫ про-

роци-тѣ, които пророкуваха за благо-
11 дать-тѫ, която *бѣ* за васъ. Понеже из-
слѣдвахѫ, кое или какво врѣме показва-
ше въ тѣхъ Духъ-тъ Христовъ, когато
прѣдизвѣстяваше страданія-та Христо-
12 вы, и слѣдъ тѣхъ славы-тѣ: И откры
имъ ся че не за тѣхъ, но за насъ слу-
жахѫ тѣ това, което сега ся извѣсти
вамъ чрѣзъ тѣзи, които ви проповѣдахѫ
благовѣстіе-то съ Духа Святаго проводенаго
отъ небеса, въ което и *сами-тѣ*
ангели желаѭтъ да надникнѫтъ.
13 За това прѣпашѣте ся прѣзъ чрѣсла-та
на ваши-тѣ помыслы, бѫдѣте трезвенни,
и имайте съвършенѫ надеждѫ за бла-
годать-тѫ която ще ся даде вамъ, кога-
14 то ся яви Іисусъ Христосъ; Както по-
слушны чада, безъ да ся съобразявате
съ пьрвы-тѣ похоти, *които имахте* въ
15 ваше-то незнаяніе; Но както е святъ
този който ви е призовалъ, така бывай-
те святи и вы въ всичко-то *си* поведе-
16 ніе; Защото е писано: "Святи бѫдѣте
17 защото азъ съмь святъ.„ И ако назовава-
те Отецъ тогози който сѫди споредъ
дѣло-то на всякыго безъ да гледа на ли-
це, поминувайте съсъ страхъ врѣме-то на
18 ваше-то пришелствуваніе; Като знаете
че отъ суетно-то ваше отцепрѣдано по-
веденіе не сте искупени съ тлѣнны *нѣ-*
19 *ща*, съсъ сребро или злато; Но съ дра-
гоцѣннѫ-тѫ кръвь Христовѫ, като на
20 агнецъ непороченъ и прѣчистъ, Който
бѣше наистинѫ прѣдопрѣдѣленъ прѣди
созданіе міра, а ся яви на послѣдно
21 врѣме за васъ, Които повѣрвахте чрѣзъ
него въ Бога, който го въскрьси отъ
мьртвы-тѣ, и му е далъ славѫ, щото вѣ-
ра-та ви и надежда-та ви да сѫ въ Бога.
22 Понеже сте очистили душы-тѣ си съ по-
слушаніе-то на истинѫ-тѫ чрѣзъ Духъ-тъ
за нелицемѣрно братолюбіе, възлюбѣ-
те ся усердно единъ другый отъ чи-
23 сто сьрдце; Понеже ся възродихте не
отъ тлѣнно сѣме, но отъ нетлѣнно, чрѣзъ
слово-то Божіе което живѣе и прѣбы-
24 вава въ вѣкъ. Защото всяка плъть е като
трѣвѫ, и всяка слава человѣческа като
цвѣтъ отъ трѣвѫ: изсъхнѫ трѣва-та, и
25 цвѣтъ-тъ й слетѣ. Слово-то Божіе обаче
прѣбывава въ вѣкъ. И това е пропо-вѣ-
дано-то вамъ слово.

ГЛАВА 2.

1 И тъй отхвьрлѣте всякѫ злобѫ и вся-
кѫ льсть, и лицемѣріе, и зависть и вся-
2 ко одумваніе; Пожелайте, като ново-
родены младенцы, чисто-то словесно
3 млѣко, съ него да порастете; Понеже
4 вкусихте "че Господь е благъ:„ При
когото идвайте, *като* при камыкъ живъ
отъ человѣцы-тѣ отхвърленъ, а отъ Бо-
5 га избранъ *и* драгоцѣненъ, И вы като
живы каменіе, зидѣте ся на домъ духо-
венъ, на священство свято, да принесе-
те жьртвы духовны благопріятны Богу
6 чрѣзъ Іисуса Христа. За това е писано
и въ писаніе-то: "Ето полагамъ въ Сі-
онъ камыкъ краеѫгъленъ, избранъ, дра-
гоцѣненъ, и който вѣрва въ него нѣма
7 да ся посрами. На васъ прочее които
вѣрвате е драгоцѣненъ; а на тѣзи които
ся противятъ "камыкъ-тъ когото прѣ-
небрѣгнѫхѫ зидари-тѣ, той быде глава
на ѫглъ,„ и "камыкъ на прѣпъваніе, и
8 камыкъ на съблазнь;„ Които ся прѣпъ-
ватъ и на слово-то сѫ противни, на кое-
9 то бѣхѫ и опрѣдѣлени. Вы обаче сте
родъ избранъ, царско священство, на-
родъ святъ, людіе които *Богъ* придобы,
за да възвѣстите добродѣтели-тѣ на то-
гова, който вы призова отъ тьмнинѫ-тѫ
10 въ чуднѫ-тѫ своѭ свѣтлинѫ; *Вы,* които
нѣкога си не *бѣхте* народъ, а сега на-
родъ Божій, *нѣкога* си непомилувани, а
сега помилувани.
11 Възлюблени, молѭ вы ся, като при-
шелцы и чужденцы *на свѣтъ-тъ,* да ся
отдалечавате отъ плътскы-тѣ похоти,
12 които воюватъ противъ душѫ-тѫ: Да и-
мате добро поведеніе-то си между языч-
ницы-тѣ, та дѣто вы одумватъ като зло-
дѣйцы, отъ добры-тѣ *ви* дѣла, като *гы*
видятъ, да прославятъ Бога въ день-тъ
13 на посѣщеніе-то. И тъй на всяко чело-
вѣческо началство бѫдѣте покорни за-
ради Господа; или на царь-тъ, като що

14 има най высокѫ власть, Или на управи-
тели-тѣ, като на проводены отъ него за
наказаніе на злодѣйцы-тѣ, и за похвалѫ
15 на добротворцы-тѣ; Защото така е во-
ля-та Божія, като правите добро да за-
туляте уста-та на невѣжество-то на без-
16 умны-тѣ человѣцы; Като свободны, и не
като че имате свободѫ-тѫ покрывало на
17 зло-то, но като рабы Божіи. Всичкы-тѣ
почитайте, братство-то обичайте, бойте
ся Богу, царь-тъ почитайте.
18 Слугы, покорявайте ся на господари-
тѣ съсъ всякой страхъ, не токо на доб-
ры-тѣ и на кроткы-тѣ, но и на строп-
19 тивы-тѣ. Защото това е богоугодно, а-
ко нѣкой заради съвѣсть-тѫ къмъ Бога
прѣтърпѣва оскърбенія като страда не-
20 праведно. Защото каква похвала е, ако
търпите біеніе когато съгрѣшавате? но
ако търпите кога струвате добро и стра-
21 дате, това е угодно прѣдъ Бога. Защо-
то на това сте и звани, понеже и Хри-
стосъ пострада за васъ, и остави при-
мѣръ вамъ, да послѣдвате по неговы-тѣ
22 стѫпкы; Който грѣхъ не е сторилъ, ни-
23 то ся намѣри льсть въ уста-та му; Кой-
то укоряванъ, укореніе не отвръщаше,
като страдаше не заплашваше, но прѣ-
даваше себе си на тогозь който сѫди
24 праведно; Който самъ понесе на тѣло-то
си грѣхове-тѣ наши на дърво-то, за да
бѫдемъ мъртви къмъ грѣхове-тѣ, и живи
къмъ правдѫ-тѫ, на когото съ ранѫ-тѫ
25 *вы* исцѣлѣхте. Защото бѣхте като ов-
цы загубены, но сега ся върнѫхте при
Пастырь-тъ и Надзиратель-тъ на ду-
шы-тѣ ви.

ГЛАВА 3.

1 Подобно *и вы*, жены, покорявайте ся
на мѫжіе-тѣ си, щото, ако нѣкои отъ
тѣхъ ся не покоряватъ на слово-то, да
ся придобыѭтъ безъ слово-то чрѣзъ
2 поведеніе-то на жены-тѣ, Като видятъ
ваше-то поведеніе че е съсъ страхъ и
3 чистотѫ; На които украшаваніе-то да
не е външно, *сирѣчь* плетеніе на ко-
сы-тѣ и кытеніе съсъ злато, или прѣ-
4 мѣна на дрехы-тѣ; Но потаеный-тъ че-
ловѣкъ на сърдце-то *украсенъ* съ нетлѣ-
ніе-то на кротъкъ и тихъ духъ, което
5 е многоцѣнно прѣдъ Бога. Защото така
нѣкога си и святы-тѣ жены, които ся
на Бога надѣехѫ, украшавахѫ себе си
6 и ся покорявахѫ на мѫжіе-тѣ си; Както
Сарра ся покоряваше Аврааму, и нари-
чаше го господинъ; на коѭто вы ста-
нѫхте дъщери, кога правите добро и не
7 ся боите отъ никакъвъ страхъ. Така сѫ-
що и вы, мѫжіе, живѣйте благоразумно
съсъ *жены-тѣ си*, и отдавайте почесть
на женскый-тъ полъ като на по слабъ
съсѫдъ, и като на сънаслѣдницы на бла-
годать-тѫ на живота, да не става прѣ-
пятствіе на молитвы-тѣ ви.
8 А най послѣ, бѫдѣте всинца единомы-
слени, състрадателни, братолюбиви, ми-
9 лостиви, дружелюбиви. Не въздавайте
зло за зло, или хулѫ за хулѫ; но напро-
тивъ това благославяйте; понеже знаете
че на това бѣхте призвани, за да наслѣ-
10 дите благословеніе. Защото който ище
да люби животъ-тъ, и да види добры дни,
да спре языкъ-тъ си отъ зло, и устны-тѣ
11 си отъ да говорятъ льсть. Да ся уклони
отъ зло и да стори добро; да потърси
12 миръ и да го слѣдва. Защото очи-тѣ Го-
сподни сѫ на праведны-тѣ и уши-тѣ не-
говы на тѣхнѫ-тѫ молбѫ, а лице-то Го-
сподне е противъ онѣзи които правятъ
13 зло. И кой ще ви стори зло, ако бѫдете
14 подражатели на добро-то? Но ако и да
страдате за правдѫ-тѫ блажени *сте;* а
"отъ тѣхный-тъ страхъ не бойте ся ни-
15 то ся смущавайте." Но "освятѣте Го-
спода Бога" въ сърдца-та си; и вынѫ-
гы *бѫдѣте* готови на отвѣтъ съ кро-
тость и страхъ на всякого който вы
16 пыта за вашѫ-тѫ надеждѫ. Имайте съ-
вѣсть добрѫ, щото, когато вы одум-
ватъ като злодѣйцы, да ся посрамятъ
които клеветятъ добро-то ви въ Христа
17 поведеніе. Защото е по добрѣ да стра-
дате, ако е така воля-та Божія, ка-
то правите добро, а не като правите зло.
18 Понеже и Христосъ веднѫжь пострада
за грѣхове-тѣ, праведный-тъ за непра-

ведны-тѣ, да ны приведе при Бога, у-
мьртвенъ по плъть, а оживотворенъ по
19 духъ; Съ когото отиде та проповѣда и
на духове-тѣ които бѣхѫ въ тьмницѫ-
20 тѫ, Които ся въспротивихѫ нѣкога си
на Божіе-то дълготьрпѣніе, което гы ча-
каше едно врѣме въ дни-тѣ Ноевы, ко-
гато ся правѣше ковчегъ-тъ, въ който
малцина, то есть осмь души, избавихѫ ся
21 чрѣзъ водѫ-тѫ; На коѭто като е образъ
крьщеніе-то, не измываніе-то на плът-
скѫ-тѫ нечистотѫ, но свидѣтелство-то
на добрѫ-тѫ съвѣсть къмъ Бога, спасава
и насъ днесь, чрѣзъ въскрьсеніе-то на
22 Іисуса Христа: Който е отъ дѣсно на
Бога, отъ какъ ся възнесе на небе-то,
и комуто ся покорихѫ ангели-тѣ и вла-
сти-тѣ и силы-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 И тъй понеже Христосъ пострада за
насъ по плъть, орѫжѣте ся и вы съсъ
сѫщѫ-тѫ мысль; защото пострадалый-тъ
по плъть прѣсталалъ е отъ грѣхъ-тъ;
2 За да живѣете прѣзъ останало-то по
плъть-тѫ врѣме, не вече по человѣчески
3 похоти, но по Божіѭ-тѫ волѭ. Защото
е доста намъ прѣминало-то врѣме на
животъ-тъ, дѣто смы правили волѭ-тѫ
на язычницы-тѣ, и смы живѣли въ не-
чистоты, въ похоти, въ винопійства, въ
кощунства, въ упиванія, и въ омразны-
4 тѣ идолослуженія. За това ся и чудятъ,
че вы не тичате съ *тѣхъ* въ исто-то
разливаніе на блудъ-тъ, и *вы* хулятъ;
5 Които ще дадатъ отвѣтъ на оногова кой-
то е готовъ да сѫди живы-тѣ и мьртвы-
6 тѣ. Понеже за това ся проповѣда благо-
вѣстіе-то и на мьртвы-тѣ, за да ся сѫ-
дятъ по человѣчески въ плъть, а да жи-
вѣѭтъ по Бога въ духъ.
7 А свършваніе-то на всичко е прибли-
жило; и тъй разумно живѣйте и трез-
8 вени бѫдѣте въ молитвы-тѣ. А прѣди
всичко имайте усьрднѫ любовь помежду
си; защото любовь-та ще покрые мно-
9 жество грѣхове. Бывайте едни на дру-
10 гы гостолюбиви безъ ропталіе. Всякой
споредъ дарбѫ-тѫ коѭто е пріелъ, слу-
жѣте съ неѭ единъ на другъ, като до-
бры строители на многоразличнѫ-тѫ Бо-
11 жіѭ благодать. Ако говори нѣкой, *нека
говори* като словеса Божіи; ако слугува
нѣкой, *нека слугува* като отъ силѫ-тѫ
коѭто *му* Богъ дава, да ся слави въ
всичко Богъ чрѣзъ Іисуса Христа, ко-
муто е слава-та и държава-та въ вѣкы
вѣковъ. Аминь.
12 Възлюблени, не ся чудѣте за огне-
но-то искушеніе, което става на васъ за
испытниѭ, като че ви ся случава *нѣщо*
13 чудно; Но радвайте ся, споредъ дѣто
сте причастници на Христовы-тѣ стра-
данія, за да ся зарадвате веселяще ся и
14 когато слава-та негова ся яви. Блажени
сте ако вы укорявать за име-то Христо-
во; защото Духъ-тъ на славѫ-тѫ и на
Бога почива на васъ; отъ къмъ тѣхъ ся
15 хули, а отъ къмъ васъ ся прославя. За-
щото никой отъ васъ да не страда като
убійца, или като крадецъ, или злодѣецъ,
или като испытуватель на чужды работы.
16 Но ако *страда* като Христіанинъ, да ся
не срамува, но да слави Бога въ това нѣ-
17 що. Защото *дойде* врѣме-то да ся започ-
не сѫдба-та отъ домъ-тъ Божій; и ако
начне първомъ отъ насъ, каква ще бѫде
сетнина-та на тѣзи които ся не покоря-
18 вать на евангеліе-то Божіе? И ако пра-
ведный-тъ едвамъ ся спасава, нечести-
19 вый-тъ и грѣшный-тъ дѣ ще ся яви? Така
и тѣзи които страдатъ по Божіѭ-тѫ во-
лѭ, да прѣдавать душы-тѣ си *нему*, като
на вѣренъ Създатель, въ добротвореніе.

ГЛАВА 5.

1 Презвитеры-тѣ, които сѫ между васъ,
умолявамъ азъ, който съ тѣхъ наедно
сьмь презвитеръ и свидѣтель на страда-
нія-та Христовы, и причастникъ на сла-
2 вѫ-тѫ която има да ся яви, Пасѣте Бо-
жіе-то между васъ стадо, надзиравайте
го не съ принужденіе, но самоволно;
нито за гнуснѫ печалбѫ, но съ усьрдіе;
3 Нито като че обладавате наслѣдіе-то
Божіе; но бывайте примѣръ на стадо-то.

4 И когато ся яви Пастыреначалникъ-тъ,
ще пріемете вѣнецъ на слава-та който
не повѣхнува.
5 Подобно и вы, млади, покорявайте ся
на презвитеры-тѣ, и всичкы единъ на
другъ като ся покорявате, облѣчѣте
смиреномадріе-то; защото Богъ ся про-
тиви на горды-тѣ, а на смирены-тѣ да-
6 ва благодать. И тъй смирѣте ся подъ
държавна-та рака Божія, за да вы въз-
7 выси на врѣме; И всякаа ваша грыжа
възложѣте на него, защото той ся гры-
жи за васъ.
8 Бадѣте трезвени, бодры; защото съ-
перникъ-тъ ви діаволъ-тъ като львъ ры-
кае и обхожда да търси кого да погълт-
9 не; Комуто ся съпротивѣте, *стояще*
твърди въ вѣра-та, понеже знаете че и-
сты-тѣ страданія ся случаватъ на бра-
тія-та ви които сѫ на свѣтъ-тъ.
10 А Богъ на всяка благодать, който
чрѣзъ Христа Іисуса е призовалъ насъ
въ вѣчна-та своя слава, като пострада-
те малко, той да вы усъвършенствува, да
вы утвърди, да вы укрѣпи и да вы на-
11 прави непоколебимы. Нему слава и дър-
жава да бѫде въ вѣкы вѣковъ. Аминь.
12 Писахъ ви на късо чрѣзъ Силуана вѣр-
наго, както мысля, брата, и увѣщавамъ
вы и свидѣтелствувамъ ви, че тая е ис-
тинна-та Божія благодать, въ която сто-
13 ите. Поздравява вы съизбрана-та *съ васъ*
църква у Вавилонъ, и сынъ мой Марко.
14 Поздравѣте ся единъ другый съсъ цѣлу-
ваніе на любовь. Миръ на всичкы васъ
които сте въ Христа Іисуса. Аминь.

ВТОРО-ТО СОБОРНО ПОСЛАНІЕ
НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

1 Симонъ Петръ, рабъ и апостолъ Іи-
сусъ Христовъ, вамъ, които сте получи-
ли еднаква-та съ насъ драгоцѣнна вѣра
чрѣзъ правда-та на Бога нашего и Спа-
2 са Іисуса Христа; Благодать и миръ да
ся умножи на васъ съ познаніе-то на
Бога, и на Іисуса Господа нашего.
3 Както Божественна-та негова сила е
дарила намъ всичко що е за животъ-тъ
потрѣбно и за благочестіе-то, чрѣзъ по-
знаніе-то на тогози, който е призовалъ
4 насъ съсъ слава и добродѣтель; Чрѣзъ
които ся дарихѫ намъ най голѣмы-тѣ и
драгоцѣнны-тѣ обѣщанія, за да бѫдете
поради тѣхъ причастници на божествен-
но-то естество, и да отбѣгнете отъ по-
хотно-то растлѣніе което е на свѣтъ-тъ.
5 И за това исто-то, турѣте всичко-то си
стараніе, и приложѣте на вѣра-та си
добродѣтель, на добродѣтель благоразу-
6 міе, На благоразуміе въздържаніе, на въз-
държаніе търпѣніе, на търпѣніе благоче-
7 стіе, На благочестіе братолюбіе, и на
8 братолюбіе любовь. Защото тѣзи *добри-*

ны ако ся намѣрватъ у васъ и ся умно-
жаватъ, правятъ вы да не сте празни
нито бесплодни въ познаваніе-то на Го-
9 спода нашего Іисуса Христа. Понеже въ
когото ся тѣ не намѣрватъ, *той е* слѣпъ,
кѫсоглѣдъ, и забравилъ е очищеніе-то
10 на вѣтхы-тѣ си грѣхове. За това, бра-
тіе, постарайте ся повече да утвърждa-
вате призваніе-то и избираніе-то ваше;
защото това като струвате, никога нѣ-
11 ма да прѣгрѣшите. Защото така ще из-
обилно да ви ся даде входъ въ вѣчно-то
царство на Господа нашего и Спаса Іи-
суса Христа.
12 Заради това не ще ся облѣнѭ да ви
напомнювамъ всякога за тѣзи работы,
ако и да вы знаете, и да сте утвърдени
13 въ настоящѫ-тѫ истинѫ. Мыслѭ обаче
праведно, до когато сьмь въ тая хыжи-
нѫ *тѣлеснѫ* да вы възбуждамъ съ па-
14 помнюваніе; Понеже знаѭ, че скоро
ще оставѭ хыжинѫ-тѫ си, както Го-
сподь нашъ Іисусъ Христосъ ми извѣ-
15 сти. Ще ся постараѭ обаче, щото вы и
слѣдъ умираніе-то ми да можете всяко-
га да помните тѣзи работы.
16 Защото като ви обадихмы силѫ-тѫ и
идваніе-то на Господа нашего Іисуса
Христа, не слѣдвахмы хытроизмыслены
басни, но бѣхмы самовидци на негово-то
17 величествіе; Защото пріе отъ Бога От-
ца честь и славѫ, когато дойде нему отъ
великолѣпнѫ-тѫ славѫ такъвъ гласъ:
"Този е Сынъ мой възлюбленый-тъ, въ
18 когото азъ благоволихъ." И този гласъ
чухмы ный че дойде отъ небе-то, кога-
19 то бѣхмы съ него на святѫ-тѫ горѫ. О-
ще имамы и по извѣстно пророческо-то
слово на което добрѣ струвате да вни-
мавате, като на свѣтило което свѣти въ
тьмно мѣсто, додѣ ся зазори день-тъ, и
зорница-та изгрѣе въ сърдца-та ваши.
20 И това най първо да знаете, че никое
пророчество отъ писаніе-то не бывa отъ
собствено-то разясненіе *на тогози кой-*
21 *то пророчествува.* Защото никога не
е идвало пророчество отъ человѣческѫ
волѭ, но отъ Духа Святаго движими,
говорихѫ святи-тѣ человѣци Божіи.

ГЛАВА 2.

1 Но имало е и лъжливи пророци между
народъ-тъ, както и между васъ ще има
лъжливи учители, които ще въведѫтъ
скрыто губителны ереси, и ще ся отри-
чатъ и отъ Господаря *си* който гы е ку-
пилъ, та ще навлѣкѫтъ на себе си ско-
2 рошнѫ погыбель. И мнозина ще послѣд-
ватъ тѣхны-тѣ развращенія, поради кои-
то пѫть-тъ на истинѫ-тѫ ще ся похули.
3 И отъ любостяжаніе ще вы употрѣбяватъ
като търговіѭ съ прѣсторены думы;
тѣхно-то осѫжданіе отколѣ приготвено
не ся забавя, и тѣхна-та погыбель не
4 дрѣме. Защото ако Богъ не пощади ан-
гелы-тѣ които съгрѣшихѫ, но гы хвърли
въ прѣисподнѭѭ *вързаны* съ веригы
мрачны, и прѣдаде гы да бѫдѫтъ варде-
5 ни за сѫдъ, И *ако* не пощади старый-тъ
свѣтъ, но като нанесе потопъ върхъ
свѣтъ-тъ на нечестивы-тѣ, съхрани *свсе*
седмь душы осмый-тъ Ноя, проповѣд-
6 ника на правдѫ-тѫ; И осѫди на разоре-
ніе градове-тѣ Содомскы и Гоморрскы,
и направи гы на пепелъ, та гы постави
примѣръ на онѣзи, които послѣ щѣхѫ
7 да нечествуватъ; И освободи праведна-
го Лота, комуто бѣ досадило нечисто-то
8 поведеніе на нечестивы-тѣ; (Защото
праведный-тъ, който живѣеше между
тѣхъ, отъ день на день мѫчеше правед-
нѫ-тѫ *си* душѫ, като гледаше и слушаше
9 *тѣхны-тѣ* беззаконны дѣла); Знае Го-
сподь да освободява благочестивы-тѣ отъ
напасть, а неправедны-тѣ да държи за
10 сѫдный-тъ день да ся мѫчатъ: А найпа-
че на тѣзи които съ пожеланіе на не-
чистотѫ слѣдватъ подирь плъть-тѫ, и
прѣзиратъ власть-тѫ: *тѣ сѫ* дързостли-
ви, безочливи, *и* не трепер́ятъ кога ху-
11 лятъ чиновничества-та. Дѣто ангели-тѣ,
ако и по голѣми да сѫ въ крѣпость и
силѫ, не произносятъ противъ тѣхъ ху-
12 лителенъ сѫдъ прѣдъ Господа; Тѣзи о-
баче, като природны безсловесны жи-
вотны, родены за ловъ и истрѣбваніе,
хулятъ за нѣща които не знаѭтъ, и ще

13 погынѫтъ въ свой-тъ си развратъ, И ще
пріемѫтъ заплата-тѫ на неправда-тѫ;
иматъ го за наслажденіе деня да раско-
шествуватъ; тѣ сѫ скверънители и по-
рочници; наслаждаватъ ся съ льсти-тѣ
си, когато сѫ на угощеніе съ васъ на-
14 едно; Иматъ очи пълны съ блудъ и съ
непрѣстаненъ грѣхъ; подльстятъ душы
неутвърдены; иматъ сърдце-то *си* научe-
но на любостяжаніе; чада на клѣтвѫ сѫ.
15 Като оставихѫ правый-тъ пѫть заблуди-
хѫ ся, и послѣдвахѫ пѫть-тъ на Валаама
сынъ-тъ Восоровъ, който възлюби за-
16 плата-тѫ на неправда-тѫ; Но изобли-
ченъ бѣ за свое-то си беззаконіе; нѣмъ
подяремникъ съ гласъ человѣческый про-
говори, и въспрѣ безуміе-то на про-
17 рокъ-тъ. Тѣ сѫ безводни кладенци, о-
блаци отъ вихрушкы тласкани, за които
18 мрачна тьма ся варди въ вѣкъ. Защото
като говорятъ съ надуто празнословіе,
прѣлъгватъ съ плътски-тѣ похоти, съ
невъздържанія-та, тѣзи които сѫ наис-
тинѫ избѣгнѫли отъ живущы-тѣ въ за-
19 блужденіе. Като имъ обѣщаватъ свобо-
дѫ, а тѣ сами сѫ роби на развратъ-тъ;
защото отъ когото бива побѣденъ нѣ-
20 кой, нему и робъ става. Понеже като
избѣгнахѫ отъ мръсотіи-тѣ на свѣтъ-тъ
чрѣзъ познаніе-то на Господа и Спаса
Іисуса Христа, ако сѫ ся сплели пакъ
въ тѣхъ и оставатъ побѣдени, послѣд-
ньо-то имъ състояніе е станѫло по лошо
21 отъ първо-то. Понеже по добро бы бы-
ло за тѣхъ да не бѣхѫ познали пѫть-тъ
на правда-та, нежели като *го* познахѫ
да ся повърнѫтъ отъ прѣдадена-тѫ тѣмъ
22 святѫ заповѣдь. Но съ тѣхъ ся случава
това което казва истинна-та пословица:
Псе-то ся върнѫ на бълвочъ-тъ си, и,
Свиня-та окѫпана *върнѫ ся* да ся валя
въ тинѫ-тѫ.

ГЛАВА 3.

1 Ето, възлюблени, пишѫ ви това второ
посланіе, въ които *двѣ посланія* възбуж-
дамъ чрѣзъ напомнюваніе чистый-тъ вашъ
2 смыслъ: Да помните прѣдизговорены-тѣ
отъ святы-тѣ пророцы думы, и запо-
вѣдь-тѫ отъ насъ апостолы-тѣ на Госпо-
3 да и Спаса. Най първо знайте това, че
въ послѣдни-тѣ дни ще дойдѫтъ подиг-
раватели, които ще ходятъ по свои-тѣ
4 си похоти, И ще казватъ: Дѣ е обѣща-
ніе-то на идваніе-то му? защото отъ
както сѫ ся бащи-тѣ *ни* поминѫли, всич-
ко-то си така стои отъ начало-то на съз-
5 даніе-то. Защото самоволно не разумѣ-
ватъ това, че небеса-та отъ край си, и
земя-та която отъ *вънъ* водѫ-тѫ и въ во-
дѫ-тѫ съсъ слово-то Божіе станѫхѫ:
6 Чрѣзъ които тогашній-тъ свѣтъ погынѫ
7 потопенъ отъ водѫ-тѫ. А днешни-тѣ не-
беса и земя-та, съ исто-то слово сѫ
вардены, да ся пазятъ за огнь-тъ до
день-тъ на сѫдбѫ-тѫ и на погыбваніе-то
8 на нечестивы-тѣ человѣцы. Още едно и
това да не забравяте, възлюблени, че
прѣдъ Господа единъ день е като хыля-
да годины, и хыляда годины като е-
9 динъ день. Господь не забавя обѣща-
ніе-то *си*, както що смѣтатъ нѣкои *то-
ва* бавеніе, но търпи ны за много врѣ-
ме, понеже не иска да погынѫтъ нѣкои,
10 но всичкы да дойдѫтъ на покаяніе. А
день-тъ Господень ще дойде като кра-
децъ нощя, въ който небеса-та ще прѣй-
дѫтъ съ бученіе, а стихіи-тѣ разгорява-
ны ще ся стопятъ, и земя-та и дѣла-та
11 по нея ще изгорятъ. И тъй понеже всич-
ко това ще ся стопи, какви трѣбва да
сте вы въ святѫ обходѫ и въ благоче-
12 стіе, Като чакате и бързате за идва-
ніе-то на Божій-тъ день, въ който не-
беса-та въспламеняваны ще ся разва-
лятъ, и стихіи-тѣ разгорявaны ще ся
13 стопятъ? А споредъ обѣщаніе-то му о-
чаквамы новы небеса и новѫ землѭ, въ
14 които живѣе правда. За това, възлюбле-
ни, тѣзи нѣща като очаквате, прилѣ-
жавайте да ся намѣрите чисти и непо-
15 рочни прѣдъ него миромъ; И дълготър-
пѣніе-то на Господа нашего имайте за
спасеніе: както и възлюбленый-тъ нашъ
братъ Павелъ ви писа споредъ даденѫ-тѫ
16 нему мѫдрость, Както и въ всичкы-тѣ
си посланія, кога говори въ тѣхъ за тѣ-

зи работы, въ които има нѣкои нѣща
мѫчноразумителны, които неученн-тѣ и
неутвърдени-тѣ искривяватъ, както и
други-тѣ писанія, за своѭ-тѫ си погы-
17 бель. И тъй вы, възлюблени, като сте
прѣдизвѣстени *за това*, пазѣте ся да ся
не увлѣчете съсъ заблужденіе-то на без-
законны-тѣ, и отпаднете отъ утвържде-
18 ніе-то си. Но растѣте въ благодать-тѫ
и въ познаніе-то на Господа нашего и
Спаса Іисуса Христа. Нему слава *да
бѫде* и нынѣ и въ день вѣчный. Аминь.

ПЪРВО-ТО (СОБОРНО) ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1 Това което бѣ отъ начало, което смы
чули, което съ очи-тѣ си видѣхмы, кое-
то изгледахмы, и рацѣ-тѣ ни похваня-
2 хѫ, за слово-то на животъ-тъ; (И жи-
вотъ-тъ ся яви, и видѣхмы, и свидѣтел-
ствувамы, и ви извѣстявамы вѣчный-тъ
животъ, който бѣ у Отца и яви ся намъ;)
3 Това което смы видѣли и чули, него ви
извѣстявамы, да имате и вы съ насъ об-
щеніе; а пакъ наше-то съобщеніе е съ
Отца и съ Іисуса Христа неговъ-тъ Сынъ.
4 И това ви пишемъ, да бѫде ваша-та ра-
5 дость испълнена. И това е извѣстіе-то,
което чухмы отъ него и *го* извѣстявамы
вамъ, че Богъ е видѣлина, и никаква
6 тъмнина нѣма въ него. Ако речемъ че
имамы съобщеніе съ него, а ходимъ въ
тъмнина, лъжемъ, и не вършимъ истинѫ-
7 тѫ. Ако ли ходимъ въ видѣлинѫ, както
е той въ видѣлинѫ, имамы единъ съ другъ
съобщеніе, и кръвь-та на Сына му Іису-
са Христа очиства ны отъ всякой грѣхъ.
8 Ако речемъ че грѣхъ нѣмамы, самы се-
бе си лъжемъ, и истина-та не е въ насъ.
9 Ако исповѣдвамы грѣхове-тѣ наши, вѣ-
ренъ и праведенъ е, да ни прости грѣ-
хове-тѣ *ни*, и да ны очисти отъ всякѫ
10 неправдѫ. Ако речемъ че не смы съгрѣ-
шили, правимъ го лъжецъ, и негово-то
слово не е въ насъ.

ГЛАВА 2.

1 Чадца мои, това ви пишѫ, да не съ-
грѣшите: и ако съгрѣши нѣкой, имамы
ходатай при Отца, Іисуса Христа, Пра-
2 ведниаго. И той е умилостивеніе за наши-
тѣ грѣхове, и не тъкмо за наши-тѣ, но
3 и за всичкый-тъ свѣтъ. И по това зна-
емъ че смы го познали, ако пазимъ не-
4 говы-тѣ заповѣди. Който казва: Познахъ
го, и заповѣди-тѣ му не пази, лъжецъ е,
5 и истина-та не е въ него. А който пази
негово-то слово, въ него наистинѫ Бо-
6 жія-та любовь е съвършена. По това
знаемъ че смы въ него. Който казва че
въ него прѣбъдва, длъженъ е както е онъ
7 ходилъ, така и той да ходи. Братіе, не

ви пишѫ новѫ заповѣдь, но заповѣдь
ветхѫ, коѭто отъ начало имахте; ветха-
та заповѣдь е слово-то което сте отъ на-
8 чало чули. Пакъ нова заповѣдь ви пишѫ,
което е и въ него и въ васъ истинно; за-
щото тъмнина-та прѣхожда, и истинна-
9 та видѣлина вече свѣти. Който казва че
е въ видѣлина, а ненавижда брата си,
10 въ тъмнина е до нынѣ. Който люби бра-
та си, *той* прѣбѫдва въ видѣлина, и нѣ-
11 ма съблазнь въ него. А който ненавиж-
да брата си, въ тъмнина е, и въ тъмни-
нѫ ходи, и не знае кѫдѣ отхожда, защо-
то тъмнина-та му е заслѣпила очи-тѣ.
12 Пишѫ вамъ, чадца, защото ви ся про-
стихѫ грѣхове-тѣ заради негово-то име.
13 Пишѫ вамъ, отци, защото вы познахте
тогози, който е отъ начало. Пишѫ вамъ,
млади, защото побѣдихте лукаваго. Пи-
шѫ вамъ, дѣца, защото познахте Отца.
14 Писахъ вамъ, отци, защото познахте то-
гози, който е отъ начало. Писахъ вамъ,
млади, защото сте крѣпкы, и слово-то
Божіе прѣбѫдва въ васъ, и побѣдихте
15 лукаваго. Не обичайте свѣтъ-тъ, нито
което е въ свѣтъ-тъ. Ако люби нѣкой
свѣтъ-тъ, любовь-та на Отца не е въ не-
16 го. Защото всичко що е въ свѣтъ-тъ,
похоть-та на плъть-та, и похоть-та на
очи-тѣ, и гордость-та на живота, не е
17 отъ Отца, но отъ свѣтъ-тъ е. Но свѣтъ-тъ
прѣхожда и негова-та похоть; а който
прави волѭ-тѫ Божіѭ, въ вѣкы прѣбѫ-
18 два. Дѣца, послѣдньо врѣме е; и както
сте чули че Антихристъ иде, и сега има
много антихристи; отъ това познавамы
19 че е послѣдньо врѣме. Отъ насъ излѣ-
зохѫ, но не бѣхѫ отъ насъ; защото, а-
ко бы были отъ насъ, щѣхѫ да си оста-
нѫтъ съ насъ; но *излѣзохѫ*, да ся явѭтъ
20 че не сѫ всичкы-тѣ отъ насъ. И вы и-
мате помазаніе отъ Святаго, и знаете
21 всичко. Не сьмь ви писалъ защото не
знаете истинѫ-тѫ, но защото ѭ знаете,
и защото всяка лъжа не е отъ истинна-
22 та. Кой е лъжецъ, освѣнь оногози кой-
то отрича че Іисусъ не е Христосъ? той
е антихристъ, който ся отрича отъ Отца
23 и отъ Сына: Всякой който ся отрича
отъ Сына, нѣма нито Отца; а който ис-
24 повѣдва Сына, има и Отца. И тъй оно-
ва което сте вы отъ начало чули, нека
прѣбѫде въ васъ. Ако прѣбѫде въ васъ
това което сте отъ начало чули, *то* ще
25 прѣбѫдете и вы въ Сына и въ Отца. И
това е обѣщаніе-то, което ни той обѣ-
26 ща, животъ вѣчный. Това ви писахъ по-
27 ради тѣзи, които вы льстятъ. И помаза-
ніе-то което вы пріехте отъ него, прѣ-
бѫдва въ васъ, и нѣмате нужда да вы у-
чи нѣкой; но както исто-то помазаніе
вы учи за всичко, и е истинно, и не е
лъжливо; и както вы е научило, ще прѣ-
28 бѫдете въ него; И сега, чадца, прѣбѫ-
двайте въ него; та когато ся яви да и-
мамы дрьзновеніе, и да ся не посрамимъ
29 отъ него въ пришествіе-то му. Ако зна-
ете че е праведенъ, знайте че всякой
който прави правда отъ него е роденъ.

ГЛАВА 3.

1 Виждте каква любовь е далъ намъ О-
тецъ, да ся наречемъ *и да смы* чада Бо-
жіи. За това свѣтъ-тъ не познава насъ,
2 защото не позна него. Възлюблени, се-
га смы чада Божіи; и още не ся е явило
какво ще бѫдемъ; но знаемъ че, кога ся
яви, ще смы подобни нему; защото ще
3 го видимъ както е. И всякой който и-
ма тѫзи надеждѫ на него, очиства себе
4 си, както е онъ чистъ. Всякой който
прави грѣхъ, прави и беззаконіе; защо-
5 то грѣхъ-тъ е беззаконіе. И знаете че
той ся яви, да земе наши-тѣ грѣхове: и
6 грѣхъ нѣма въ него. Всякой който прѣ-
бѫдва въ него, не съгрѣшава; всякой
който съгрѣшава, не го е видѣлъ, нито
7 го е позналъ. Чадца, да вы не льсти ни-
кой; който прави правдѫ праведенъ е,
8 както и онъ е праведенъ. Който прави
грѣхъ, отъ діавола е; защото отъ нача-
ло діаволъ-тъ съгрѣшава. За това ся яви
Сынъ Божій, да съсыпе дѣла-та на діа-
9 вола. Всякой който е роденъ отъ Бога,
грѣхъ не прави, защото сѣме негово прѣ-
бѫдва въ него: и не може да съгрѣша-
10 ва, защото е отъ Бога роденъ. Въ това

ся познавать чада-та Божіи и чада-та
діаволскы. Всякой що не прави правда,
не е отъ Бога, нито който не люби бра-
11 та си. Защото това е заржчаніе-то кое-
то отъ начало чухте, да любимъ единъ
12 другыго. Не както Каинъ, *който* бѣ отъ
лукаваго, и закла брата си. И защо го
закла? Защото неговы-тѣ дѣла бѣхж лу-
13 кавы, а братовы-тѣ му праведны. Не
дѣйте ся чуди, братіе мои, ако свѣтъ-тъ
14 вы ненавижда. Ный знаемъ че прѣми-
нахмы отъ смьрть въ животъ, защото
любимъ братія-та; който не люби бра-
15 та *си*, остава въ смьрть. Всякой който
ненавижда брата си, человѣкоубійца е, и
знаете че никой человѣкоубійца нѣма
16 животъ вѣченъ да прѣбждва въ него. Отъ
това познавамы любовь-тж, че той жи-
вотъ-тъ си положи за насъ; и ный смы
длъжни да положимъ *нашій-тъ* животъ
17 за братія-та. Но който има свѣтовны-тѣ
добрины, и гледа брата си че има нуж-
дж, а заключи сьрдце-то си отъ него,
какъ ще прѣбждва въ него любовь-та
18 Божія? Чадца мои, да не любимъ съ ду-
мж, нито съ языкъ, но съ дѣло и съ и-
19 стинж. И отъ това познавамы че смы отъ
истинж-тж, и ще увѣримъ сьрдца-та си
20 прѣдъ него. Защото ако ны осжжда сьрд-
це-то, извѣстно че Богъ е по голѣмъ отъ
21 сьрдце-то ни, и знае всичко. Възлюбле-
ни, ако сьрдце-то ни не ны осжжда, и-
22 мамы дрьзновеніе у Бога; И, каквото да
поищемъ, пріимамы отъ него, защото
пазимъ заповѣди-тѣ неговы, и правимъ
23 угодно-то прѣдъ него. И тая е негова-
та заповѣдь, да вѣрвамы въ име-то на
Сына му Іисуса Христа, и да любимъ е-
динъ другыго, както е далъ намъ запо-
24 вѣдь. И който пази неговы-тѣ заповѣди,
прѣбждва въ него, и той въ него; и отъ
това познавамы че прѣбждва въ насъ,
отъ Духа когото е далъ намъ.

ГЛАВА 4.

1 Възлюблени, всякому духу не вѣрвай-
те, но испытвайте духове-тѣ отъ Бога
ли сж; защото много лъжепророци из-
2 лѣзохж по свѣтъ-тъ. Отъ това познавай-
те Духъ-тъ Божій; всякой духъ който
исповѣдва че Іисусъ Христосъ дойде въ
3 плъть, отъ Бога е; И всякой духъ кой-
то не исповѣдва че Іисусъ Христосъ
дойде въ плъть, не е отъ Бога; и той
е духъ-тъ антихристовъ, за когото чух-
те че иде, и сега е вече на свѣтъ-тъ.
4 Вы сте отъ Бога, чадца, и побѣдили сте
гы; защото по голѣмъ е оный който е
5 въ васъ, а не който е въ свѣтъ-тъ. Тѣ
сж отъ свѣтъ-тъ, за това отъ свѣтъ-тъ
6 говорятъ, и свѣтъ-тъ тѣхъ слуша. Ный
смы отъ Бога; който познава Бога, насъ
слуша; който не е отъ Бога, не ны слу-
ша. Отъ това познавамы духъ-тъ на ис-
тинж-тж и духъ-тъ на заблужденіе-то.
7 Възлюблени, да любимъ единъ другы-
го; защото любовь-та е отъ Бога; и
всякой който люби, отъ Бога е роденъ,
8 и познава Бога. Който не люби, не е
позналъ Бога, защото Богъ е любовь.
9 Въ това сж яви Божія-та къмъ насъ лю-
бовь, че Сына своего единороднаго про-
води Богъ на свѣтъ-тъ, да бждемъ живи
10 чрѣзъ него. Въ това е любовь-та, не че
ный смы Бога възлюбили, но че той въз-
люби насъ, и проводи Сына своего уми-
11 лостивеніе за нашы-тѣ грѣхове. Възлю-
блени, понеже така възлюби насъ Богъ,
и ный смы длъжни да любимъ единъ дру-
12 гыго. Бога никой не е видѣлъ никога;
ако любимъ единъ другыго, Богъ прѣ-
бждва въ насъ; и любовь-та негова е
13 съвършена въ насъ. Отъ това познава-
мы, че прѣбждвамы въ него, и той въ
насъ, защото отъ Духа своего е далъ
14 намъ. И ный видѣхмы и свидѣтелствува-
мы, че Отецъ проводи Сына Спаситель
15 на свѣтъ-тъ. Който исповѣда че Іисусъ
е Сынъ Божій, Богъ прѣбждва въ него,
16 и той въ Бога. И ный познахмы и по-
вѣрвахмы любовь-тж, която Богъ има
къмъ насъ. Богъ е любовь; и който прѣ-
бждва въ любовь-тж, прѣбждва въ Бога,
17 и Богъ въ него. Въ това е съвършена
любовь-та въ насъ, да имамы дрьзнове-
ніе въ сждный-тъ день; защото както е
18 той, *така* смы и ный въ този свѣтъ. Въ

любовь-тѫ страхъ нѣма, но съвършената любовь пропѫжда вънъ страхъ-тъ; защото страхъ-тъ има мѫкѫ, и който ся страхува не е съвършенъ въ любовь-тѫ.
19 Ный любимъ него, защото първомъ той
20 възлюби насъ. Ако рече нѣкой: Любѭ Бога, а ненавижда брата си, лъжецъ е; защото който не люби брата си, когото е видѣлъ, Бога когото не е видѣлъ, какъ
21 може да го люби? И тѫя заповѣдь имамы отъ него, че който люби Бога да люби и брата си.

ГЛАВА 5.

1 Всякой който вѣрва че Іисусъ е Христосъ, отъ Бога е роденъ; и всякой който люби онogози който е родилъ, люби
2 и роденый-тъ отъ него. Отъ това познавамы че любимъ чада-та Божіи, когато Бога любимъ, и заповѣди-тѣ негови па-
3 зимъ: Защото тая е любовь-та Божія, да пазимъ заповѣди-тѣ негови; и запо-
4 вѣди-тѣ му не сѫ тежкы. Защото всяко отъ Бога родено побѣждава свѣтъ-тъ, и тая е побѣда-та която е свѣтъ-тъ побѣ-
5 дила, вѣра-та наша. Кой е който побѣждава свѣтъ-тъ, ако не този който вѣрва че Іисусъ е Сынъ Божій?
6 Той е който е дошелъ съ водѫ и съ кръвь, Іисусъ Христосъ; не тъкмо съ водѫ, но съ водѫ и съ кръвь; и Духъ-тъ е който свидѣтелствува; понеже Духъ-тъ
7 е истина-та. Защото трима сѫ които свидѣтелствуватъ [на небеса, Отецъ, Слово и Духъ Святій; и тія трима-та сѫ едно.
8 И три сѫ които свидѣтелствуватъ на земѭ-тѫ], Духъ-тъ, и вода-та и кръвь-та;
9 и *тія* три-тѣ сѫ *съгласны* въ едно. Ако пріимамы свидѣтелство-то на человѣцы-тѣ, свидѣтелство-то Божіе е по голѣмо, защото това е свидѣтелство-то Божіе
10 което свидѣтелствувà за Сына си. Който вѣрва въ Сына Божія, има свидѣтелство-то въ себе си; който не вѣрва въ Бога, направилъ го е лъжецъ, защото не е повѣрвалъ въ свидѣтелство-то, което Богъ
11 е свидѣтелствувалъ за Сына си. И това е свидѣтелство-то, че животъ вѣченъ е далъ намъ Богъ, и той животъ е въ Сына му.
12 Който има Сынъ-тъ, има животъ: който нѣма Сына Божія, нѣма животъ.
13 Това писахъ вамъ, които вѣрвате въ име-то на Сына Божія, да знаете че имате животъ вѣченъ, и да вѣрвате въ и-
14 ме-то на Сына Божія. И това е дрьзновеніе-то, което имамы къмъ него, че, ако просимъ нѣщо по неговѫ-тѫ волѭ,
15 слуша ны. И ако знаемъ че ны слуша, каквото да му попросимъ, знаемъ че получвамы прошенія-та които смы попро-
16 сили отъ него. Ако види нѣкой брата си че съгрѣшава грѣхъ не смъртно, ще попроси, и *Богъ* ще му даде животъ, *сирѣчь* на оныя които съгрѣшаватъ не смъртно. Има грѣхъ смъртенъ; не каз-
17 вамъ за него да ся помоли. Всяка неправда е грѣхъ, и има грѣхъ не смър-
18 тенъ. Знаемъ че всякой роденый отъ Бога не съгрѣшава; но който е роденъ отъ Бога пази себе си, и лукавый не ся
19 прикоснува до него. Знаемъ че смы отъ Бога; и цѣлый свѣтъ въ лукаваго лѣ-
20 жи. Знаемъ още че Сынъ Божій дойде, и даде намъ разумѣніе, да познавамы истиннаго, и въ истиннаго смы, *сирѣчь* въ Сына му Іисуса Христа; той е Богъ истинный, и животъ вѣчный.
21 Чадца, пазѣте себе си отъ идолы. Аминь.

ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

1 *Азъ* Старецъ до избранѫ-тѫ госпожѫ,
и до чада-та й, които азъ наистинѫ любѭ; и не само азъ, но и всичкы които
2 сѫ познали истинѫ-тѫ; Зя истинѫ-тѫ,
която прѣбѫдва въ насъ, и ще бѫде въ
3 вѣкы съ насъ; Да бѫде съ васъ благодать, милость, миръ отъ Бога Отца, и
отъ Господа Іисуса Христа Сына Отца,
въ истинѫ и любовь.
4 Много ся възрадвахъ, че намѣрихъ отъ
чада-та ти *нѣкои* да ходятъ въ истинѫ-
5 тѫ, както пріехмы заповѣдь отъ Отца. И
сега, госпоже, умолявамъ тя, не като че
ти пишѫ новѫ заповѣдь, но тѫѭ коѭто
отъ начало имахмы, да любимъ единъ
6 другыго. И тая е любовь-та, да ходимъ
по заповѣди-тѣ негови. Тая е заповѣдь-
та, както сте испърво чули, да ходите
7 въ неѭ. Защото много льстци влѣзоха
въ свѣтъ-тъ, които не исповѣдватъ че
Іисусъ Христосъ дойде въ плъть; такъвъ
8 *человѣкъ* е лъжецъ и антихристъ. Внимавайте на себе си да не изгубимъ онова
което смы изработили, но да получимъ
9 пълнѫ заплатѫ. Всякой който прѣстѫпва
и не прѣбѫдва въ Христово-то ученіе,
нѣма Бога; този който прѣбѫдва въ ученіе-то Христово, той има и Отца и Сы-
10 на. Ако иде нѣкой при васъ, и не носи
това ученіе, недѣйте го пріима въ кѫ-
11 щи, и не го поздравявайте. Защото който го поздравява, быва участникъ въ
неговы-тѣ злы дѣла.
12 Ако и да имахъ много да ви пишѫ,
не рачихъ съ книгѫ и съ мастило; но
надѣѭ ся да дойдѫ при васъ, и уста
съ уста да ви говорѭ, да бѫде ра-
13 дость-та наша испълнена. Поздравлявать
тя чада-та на избранѫ-тѫ твоѭ сестрѫ.
Аминь.

ТРЕТЕ-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

1 *Азъ* Старецъ възлюбленому Гаію, ко-
2 гото наистинѫ любѭ. Възлюблене, мо-
литствувамъ въ всичко да благоуспѣвашь
и да си здравъ, както благоуспѣва душа-
3 та ти. Защото много ся възрадвахъ, ко-
гато дойдохѫ братія-та и свидѣтелству-
вахѫ за твоѭ-тѫ истинѫ, както ты хо-
4 дишь въ истинѫ-тѫ. По голѣмѫ радость
нѣмамъ отъ това, да слушамъ че чада-та
5 ми ходятъ въ истинѫ-тѫ. Възлюблене,
вѣрно вършишь каквото правишь на бра-
6 тія-та и на чужденцы-тѣ, Които свидѣ-
телствувахѫ прѣдъ церквѫ-тѫ за твоѭ-
тѫ любовь, и които ако прѣдиспратишь
7 достойно Богу, добрѣ ще сторишь. За-
щото за негово-то име излѣзохѫ, безъ
8 да зематъ нищо отъ язычницы-тѣ. Ный
прочее длъжни смы да пріимамы таквы-
зи, за да смы спомощници на истинѫ-тѫ.
9 Писахъ до церквѫ-тѫ; но Діотревъ,
който обича да първенствува въ тѣхъ
10 не ны пріима. За това, ако дойдѫ, ще
напомнѭ за неговы-тѣ дѣла които пра-
ви, като блядослови противъ насъ съ ло-
шы думы; и като не е доволенъ съ това
не само той не пріима братія-та, но въ-
спира и тѣзи които ищѫтъ *да гы пріи-
11 матъ*, и отъ церквѫ-тѫ гы пѫди. Възлю-
блене, не подражавай зло-то, но добро-
то. Който прави добро, отъ Бога е, а
12 който прави зло, не е видѣлъ Бога. За
Димитрія ся *добро* свидѣтелствува отъ
всичкы, и отъ самѫ-тѫ истинѫ; а сви-
дѣтелствувамы още и ный, и знаете че
наше-то свидѣтелство е истинно.
13 Много имахъ да пишѫ, но не щѫ да ти
14 пишѫ съ мастило и перо; А надѣѭ ся ско-
ро да тя видѭ, и ще поговоримъ уста съ
15 уста. Миръ тебѣ. Поздравяватъ тя прія-
тели-тѣ; поздрави пріятели-тѣ по име.

СОБОРНО-ТО ПОСЛАНІЕ ІУДИНО.

1 Іуда, рабъ Іисусъ Христовъ, а братъ
Іакововъ, до званы-тѣ, *които сѫ* освя-
тени отъ Бога Отца, и съхранени отъ
2 Іисуса Христа; Милость да ся умножи
вамъ, и миръ и любовь.
3 Възлюблени, понеже полагамъ всяко
стараніе да ви пишѫ за общо-то спасе-
ніе, за нуждно счетохъ да ви пишѫ, и
да вы увѣщаѫ да ся подвизавате за вѣ-
рѫ-тѫ, която еднъжь бѣ придадена на
4 святыи-тѣ. Защото ся примъкнахѫ нѣ-
кои человѣци, които отъ давна сѫ прѣд-
назначени на това осѫжданіе, нечести-
ви, които прѣобръщатъ благодать-тѫ на
Бога нашего въ невъздьржность, и отри-
чатъ ся отъ самаго Владыка Бога и Го-
5 спода нашего Іисуса Христа. А искамъ
да ви напомнѭ, ако и да сте познали
вы еднъжь това, че Господь отъ какъ
избави *свой-тъ* народъ изъ Египетскѫ-
тѫ земѭ, погуби послѣ онѣзи които не
6 повѣрвахѫ. И ангелы-тѣ които не упази-
хѫ свое-то достойнство, но напуснахѫ
собствено-то си жилище,варди въ вѣ-
чны врьскы отдолу подъ мракъ-тъ, за
7 сѫдъ-тъ на великый-тъ день: Както Со-
домъ, Гоморръ, и околни-тѣ имъ градо-
ве, подобно тѣмъ ся прѣдадохѫ на блуд-
ство, и слѣдвахѫ слѣдъ чуждѫ плъть,
прѣдлежатъ за примѣръ, като търпятъ
8 наказаніе-то на вѣчный-тъ огнь. Така
и тѣзи които бълнуватъ и осквьрняватъ
плъть-тѫ, прѣзиратъ власть-тѫ, и начал-
9 ства-та злословятъ. А Михаилъ архан-
гелъ, когато въ борбѫ съ діавола ся прѣ-
пираше за Моисеово-то тѣло, не смѣя
да произнесе *противъ него* хулително
осѫжденіе, но рече: Господь да ти за-
10 прѣти. Но тѣ злословятъ това което не
знаѭтъ, а което знаѭтъ природно, как-
то безсловесны-тѣ животны, въ това
11 растлѣватъ себе си. Горко имъ; защото
ходихѫ въ пѫть-тъ Каиновъ, и зарадъ
мьздѫ руинахѫ ся въ заблужденіе-то Ва-
лаамово, и погынахѫ въ упорство-то
Кореово.
12 Тѣ сѫ пятна на вашн-тѣ любовны съ-
бранія, като пируватъ съ васъ заедно
безъ страхъ, и напасватъ себе си; обла-
ци безводни, носени отъ вѣтрове-тѣ;
дьрвета есенны, бесплодны, двашь ум-
13 рѣли, искоренены; Свирѣпы вълны мор-
скы, които испущатъ като пѣнѫ свои-
тѣ си срамоты; звѣзды скытателни, за
които е въ вѣкъ завардена мрачна тьм-
14 нина. А пророкувà за тѣхъ и Енохъ се-
дмый отъ Адама, и рече: Ето иде Го-
15 сподь съ много хыляди свои святы, Да
направи сѫдбѫ надъ всичкы, и да изобли-
чи всичкы-тѣ между тѣхъ нечестивы, за
вси-тѣ дѣла на тѣхно-то нечестіе, кои-
то сторихѫ, и за вси-тѣ жестокы *думы*
които говорихѫ противъ него нечести-
ви-тѣ грѣшници.
16 Тѣ сѫ роптатели, мѫмрицы, които хо-
дятъ по похоты-тѣ си; и уста-та имъ
надуто говорятъ, и ласкаѭтъ лица за
17 печалба. Но вы, възлюблени, помнѣте
думы-тѣ прѣдречены отъ апостолы-тѣ на
18 Господа нашего Іисуса Христа; Какъ ви
казвахѫ че на послѣдньо врѣме ще има
подсмиватели, които ще ходятъ по свои-
тѣ си нечестивы похоти.
19 Тѣ сѫ които ся отлѫчватъ, плътскы,
20 които Духъ нѣматъ. А вы, възлюблени,
назидавайте себе си на прѣсвятѫ-тѫ ва-
шѫ вѣрѫ, и молѣте ся Духомъ Святымъ.
21 Пазѣте себе си въ любовь-тѫ Божіѭ, въ

ожиданіе на милость-тѫ на Господа на-
шего Іисуса Христа за животъ вѣченъ.
22 И къмъ едны бывайте милостиви, съ
23 разсѫжденіе; А другы спасавайте съсъ
страхъ, като гы истрьгнувате изъ огнь-тъ,
и гнусѣте ся даже и отъ дрехѫ-тѫ ос-
кврънненѫ отъ плъть-тѫ.
24 А на оногози който може да вы съ-
храни безгрѣшны, и да вы постави не-
порочны въ радость прѣдъ неговѫ-тѫ
25 си славѫ, Единому прѣмѫдрому Богу *и*
Спасу нашему, *да бѫде* слава, и вели-
чіе, държава и власть, и нынѣ и въ вся
вѣкы. Аминь.

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ рабъ Іисусъ Христовъ, при-
званъ апостолъ, избранъ *да проповѣда*
2 евангеліе-то Божіе, (Което по напрѣдъ
обѣща *Богъ* чрѣзъ пророцы-тѣ си въ
3 святы-тѣ писанія, За Сына си, Господа
нашего Іисуса Христа, който по плъть
4 ся роди отъ сѣме-то Давидово, А по
Духъ-тъ на святынѭ-тѫ, чрѣзъ въскрь-
сеніе-то отъ мьртвы-тѣ откры ся въ
5 *всичкѫ* силѫ Сынъ Божій: Чрѣзъ кого-
то пріехмы благодать и посланничество
за негово име да *приведемъ* въ послу-
шаніе-то на вѣрѫ-тѫ отъ всичкы-тѣ на-
6 роды; Между които сте и вы призвани
7 отъ Іисуса Христа,) На всичкы васъ
които сте въ Римъ, възлюблени Божіи,
призвани святіи; благодать да бѫде
вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и
Господа Іисуса Христа.
8 Най първо благодарѭ Бога моего чрѣзъ
Іисуса Христа за всинца вы, защото вѣ-
ра-та ваша по всичкый-тъ свѣтъ ся въз-
9 вѣстява. Понеже свидѣтель ми е Богъ
комуто служѫ съ духъ-тъ си въ благовѣ-
ствуваніе-то на Сына му, че непрѣстан-
10 но вы споменувамъ, И въ молитвы-тѣ си,
вынѫгы ся молѭ, дано съ волѭ-тѫ Бо-
жіѭ да ся сподобѭ нѣкога да дойдѫ до
11 васъ; Защото желаѭ да вы видѭ, за да
ви прѣдамъ духовно нѣкое дарованіе, за
12 утвърденіе ваше; А то е да ся утѣшѫ
взаимно между васъ чрѣзъ общѫ-тѫ вѣ-
13 рѫ вашѫ и моѭ. И не искамъ, братіе,
да не знаете че много пѫти ся канихъ
да дойдѫ до васъ, за да имамъ и отъ по-
между васъ нѣкой плодъ, както и между
другы-тѣ народы, (но до сега все сьмь
14 былъ въспиранъ). Длъженъ сьмь и на
Еллины и на варвары, на учены и на
15 неучены; Така колкото отъ моѭ стра-
нѫ, готовъ *сьмь* да проповѣдамъ еван-
геліе-то и на васъ които сте въ Римъ.
16 Защото не ся срамувамъ отъ благовѣ-
ствуваніе-то Христово; понеже е сила
Божія за спасеніе на всякого който вѣр-
ва, първомъ на Іудеина а *послѣ* и на я-
17 зычника. Защото правда-та Божія въ не-
го ся открыва чрѣзъ вѣрѫ за вѣрѫ, как-

то е писано; "Праведный-тъ чрѣзъ вѣ-
рѫ ще бѫде живъ.„
18 Защото гнѣвъ Божій ся открыва отъ
небе-то върхъ всяко нечестіе и неправ-
дѫ на человѣцы-тѣ, които държатъ исти-
19 нѫ-тѫ съ неправдѫ. Понеже, това кое-
то е възможно да ся знае за Бога, из-
вѣстно е на тѣхъ; защото Богъ имъ *го*
20 изяви. Понеже невидимы-тѣ негови,
сирѣчь присносущна-та негова сила и
божественность, виждатъ ся явно, отъ
създаніе міра разумѣваемы чрѣзъ тво-
ренія-та, така щото тѣ оставатъ безот-
21 вѣтни. Защото като познахѫ Бога, не
прославихѫ *го* като Бога, нито *го* бла-
годарихѫ; но осуетихѫ ся въ свои-тѣ
размышленія, и помрачи ся несмыслен-
22 но-то тѣхно сърдце. Като ся казватъ че
23 сѫ мѫдри избезумѣхѫ, И славѫ-тѫ на
нетлѣннаго Бога измѣнихѫ въ подобіе
на образъ на тлѣненъ человѣкъ, и на
птицы и на четвероногы и на гадове.
24 За това и споредъ похоти-тѣ на сърд-
ца-та имъ, прѣдаде гы Богъ на нечи-
стотѫ, да ся обесчестяватъ тѣла-та имъ
25 въ самы тѣхъ, Тѣ които промѣнихѫ ис-
тинѫ-тѫ Божіѭ въ лъжѫ, и поклонихѫ
ся и послужихѫ на тварь-тѫ, а не на
Твореца, който е благословенъ въ вѣкы.
26 Аминь. За това гы прѣдаде Богъ на сра-
мотны страсти; защото и жены-тѣ имъ
измѣнихѫ естественно-то употрѣбеніе
27 на противоестественно. Подобно и мѫ-
жіе-тѣ оставихѫ естественно-то употрѣ-
беніе на женскый-тъ полъ, та ся разже-
гохѫ въ похоть-тѫ си единъ на другый,
и струватъ безобразность мѫжіе на мѫ-
жіе, и пріиматъ си достойно-то въздая-
28 ніе на свое-то заблужденіе. И както не
ся постарахѫ да иматъ разумѣніе за Бо-
га, прѣдаде гы Богъ на развратенъ умъ,
29 да правятъ което не подобава, Испъл-
нени съсъ всякѫ неправдѫ, съ блудъ,
съ лукавство, съ корыстолюбіе, *и* съ
злобѫ; пълни съсъ завистъ, съ убійство,
съ крамолѫ, съ измамѫ *и* съ злонравіе;
30 Шепотници, клеветници, богоненави-
стници, хулители, горди, самохвалци,
измыслители на злины, непокорни на
31 родители-тѣ *си*, Неразумни, вѣроломни,
немилосерди, непримирителни, немило-
32 стиви; Които, още и като знаѭтъ пра-
ведный-тъ Божій сѫдъ, че тѣзи кои-
то правятъ таквызи работы сѫ достой-
ни за смърть, не само гы правятъ,
но и съизволяватъ на онѣзи които гы
правятъ.

ГЛАВА 2.

1 За това безотвѣтенъ си, о человѣче,
който и да си, който сѫдишь *другыго:*
защото въ каквото сѫдишь другыго, се-
бе си осѫждашь; понеже ты който сѫ-
2 дишь, правишь исто-то. А знаемъ че
Божій сѫдъ е споредъ истинѫ-тѫ върхъ
3 тѣзи които правятъ таквызи работы. И
мыслишь ли това, о человѣче, ты който
сѫдишь тѣзи що правятъ таквызи рабо-
ты, че ще избѣгнешь отъ Божій-тъ сѫдъ,
4 като правишь и ты исто-то? Или прѣ-
зирашь богатство-то на неговѫ-тѫ бла-
гость, търпѣливость, и дълготърпѣніе,
безъ да знаешь че Божія-та благость
5 тя води на покаяніе? А по упорство-то
си и непокаянно-то *си* сърдце, ты тру-
пашь на себе си гнѣвъ, *за* въ день-тъ
на гнѣвъ-тъ и на открытіе-то на праве-
6 дный-тъ сѫдъ отъ Бога, Който ще въз-
7 даде всякому споредъ дѣла-та му; Жи-
вотъ вѣченъ на тѣзи, които съ постоян-
ство-то въ добро дѣло търсятъ славѫ,
8 почесть и безсмъртіе; Ярость пакъ и
гнѣвъ на тѣзи които упорствуватъ и ся
не покоряватъ на истинѫ-тѫ, а покоря-
9 ватъ ся на неправдѫ-тѫ; Скърбь и утѣс-
неніе на всякѫ душѫ на человѣка който
работи зло, първомъ на Іудеина *послѣ*
10 и на язычника; А слава и почесть и
миръ всякому който прави добро, пър-
вомъ на Іудеина *послѣ* и на язычника.
11 Понеже Господь на лице не гледа.
12 Защото тѣзи които сѫ съгрѣшили безъ
законъ, безъ законъ ще и да погынатъ;
и които сѫ подъ законъ съгрѣшили, по
13 законъ сѫдени ще бѫдатъ, (Защото не
сѫ праведни прѣдъ Бога слушатели-тѣ
на законъ-тъ, но испълнители-тѣ на за-

14 конъ-тъ ще бѫдѫтъ оправдани. Понеже,
когато язычници-тѣ, които нѣмѫтъ за-
конъ, по природѫ правятъ което е за-
конно, то и законъ като нѣматъ тѣ, са-
15 ми сѫ законъ на себе си: Тѣ показватъ
дѣло-то на законъ-тъ написано на сърд-
ца-та имъ, иматъ и съвѣсть-тѫ си, коя-
то съсвидѣтелствува, и помыслы-тѣ кои-
то ся осѫждаватъ или ся и оправдаватъ
16 помежду си единъ другый,) Въ день-тъ,
когато, споредъ мое-то благовѣствува-
ніе, Богъ чрѣзъ Іисуса Христа ще сѫди
тайны-тѣ *дѣла* на человѣцы-тѣ.
17 Ето ты ся зовешь Іудеинъ, и облѣ-
гашь ся на законъ-тъ, и съ Бога ся хва-
18 лишь, И знаешь волѭ-тѫ *неговѫ*, и раз-
сѫждашь по добро-то, понеже ся нау-
19 чавашь отъ законъ-тъ; Имашь още увѣ-
реніе въ себе си, че си водитель на
слѣпы-тѣ, видѣлина на тѣзи които сѫ
20 въ тъмнинѫ, Наставникъ на простацы-тѣ,
учитель на младенцы-тѣ, понеже имашь
въ законъ-тъ образъ-тъ на знаніе-то и
21 на истинѫ-тѫ. И тъй ты който учишь
другыго, не учишь ли себе си? Ты кой-
то проповѣдвашь да не крадѫтъ, кра-
22 дешь ли? Ты който казвашь да не прѣ-
любодѣйствуватъ, прѣлюбодѣйствувашь
ли? Ты който ся гнусишь отъ идолы-тѣ,
23 святотатствувашь ли? Ты който ся хва-
лишь съсъ законъ-тъ, бесчестишь ли Бо-
га чрѣзъ прѣстѫпваніе-то на законъ-тъ?
24 Защото, споредъ както е писано, име-то
Божіе поради васъ ся хули между язычь-
25 ницы-тѣ. Понеже обрѣзаніе-то ползува,
ако испълнявашь законъ-тъ; ако ли си
прѣстѫпникъ на законъ-тъ, то твое-то
26 обрѣзаніе става необрѣзаніе: И тъй, ако
необрѣзаный-тъ съхранява заповѣди-тѣ
на закона, негово-то необрѣзаніе нѣма
27 ли да *му* ся вмѣни за обрѣзаніе? И въ
природно състояніе необрѣзаный-тъ,
който испълнява законъ-тъ, не ще ли о-
сѫди тебе, който имашь писаніе-то *на*
законъ-тъ и обрѣзаніе-то, а пакъ си прѣ-
28 стѫпникъ на законъ-тъ? Защото не е Іу-
деинъ този който е наявѣ *такъвъ*, нито е
обрѣзаніе, което е наявѣ въ плъть-тѫ;
29 Но Іудеинъ е този който е вѫтрешно
Іудеинъ, и обрѣзаніе това което е въ
сърдце-то, по духъ, а не по буквѫ; на
когото похвала-та не е отъ человѣцы-тѣ,
но отъ Бога.

ГЛАВА 3.

1 И тъй какво е прѣимущество-то на
Іудеинъ-тъ? или каква полза има отъ
2 обрѣзаніе-то? Много отъ всякѫ странѫ;
а най първо, защото *на Іудеи-тѣ* ся
3 ввѣри слово-то Божіе. Понеже ако нѣ-
кои не повѣрвахѫ, що *има отъ това?*
Да ли ще тѣхно-то невѣрство да уницо-
4 жи Божіѭ-тѫ вѣрѫ? Да не бѫде! но
Богъ нека е истиненъ, а всякой чело-
вѣкъ лъжливъ; споредъ както е писано:
"За да ся оправдаешь въ думы-тѣ си, и
5 да побѣдишь когато ся сѫдишь„ Ако ли
наша-та неправда показва Божіѭ-тѫ
правдѫ, що има да речемъ? Да ли е Богъ
несправедливъ, когато наноси гнѣвъ?
6 (По человѣчески говорѭ.) Да не бѫде!
понеже какъ ще сѫди Богъ свѣтъ-тъ?
7 Защото, ако съ моѭ-тѫ лъжѫ стане по-
вече явна истина-та Божія за неговѫ
славѫ, то защо вече азъ да ся осѫждамъ
8 като грѣшникъ? И, (както ны хулятъ, и
както говорятъ нѣкои че ный *тъй* каз-
ваме,) *защо* да не правимъ зло-то, за да
дойде добро-то? На таквызъ осѫжденіе-
то е праведно.
9 А що отъ това? надминувамы ли *въ*
нѣщо язычницы-тѣ? Никакъ; защото
прѣдизобличихмы и Іудеи-тѣ и язычни-
10 цы-тѣ, че всичкы сѫ подъ грѣхъ; Както
е писано: "Нѣма праведенъ ни единъ;
11 Нѣма който да разумѣва, нѣма който да
12 търси Бога. Всичкы ся уклонихѫ, купно
непотрѣбни станахѫ, нѣма който да пра-
13 ви добро, нѣма ни единъ.„ "Гърло-то
имъ е гробъ отворенъ; съ языцы-тѣ си
льстѣхѫ;„ "подъ устны-тѣ имъ е ядъ а-
14 спидовъ;„ На които "уста-та сѫ пълны
15 съ клѣтвы и горести.„ "Нозѣ-тѣ имъ сѫ
16 бързы да пролѣѭтъ кръвь.„ "Запустѣніе
17 и окаянство въ пѫтища-та имъ; И пѫть
18 миренъ не сѫ познали.„ "Нѣма страхъ
19 Божій прѣдъ очи-тѣ имъ.„ И знаемъ че

което говори законъ-тъ, говори на онѣ-
зи които сѫ подъ законъ-тъ; за да ся
затулятъ всякы уста и да бѫде цѣлъ
20 свѣтъ повиненъ прѣдъ Бога. Защото ни
една плъть нѣма да ся оправдае прѣдъ
него отъ дѣла-та на законъ-тъ; понеже
чрѣзъ законъ-тъ бива *само* познаваніе-
то на грѣхъ-тъ.
21 А сега и безъ законъ-тъ ся яви пра-
вда-та Божія, за коѭто свидѣтелству-
22 ватъ законъ-тъ и пророци-тѣ; Сирѣчь
правда-та Божія чрѣзъ вѣрѫ-тѫ въ Іи-
суса Христа за всичкы и на всичкы кои-
23 то вѣрватъ; защото нѣма разлика. По-
неже всичкы съгрѣшиха, и лишени сѫ
24 отъ славѫ-тѫ Божіѭ. А оправдаватъ ся
даромъ съ неговѫ-тѫ благодать, чрѣзъ
искупваніе-то което е въ Христа Іису-
25 са, Когото Богъ прѣдложи умилостиве-
ніе чрѣзъ вѣрѫ-тѫ въ кръвь-тѫ му да
покаже правдѫ-тѫ си, за опрощаваніе
на стореныі-тѣ изъ напрѣдъ грѣхове,
26 чрѣзъ дълготърпѣніе-то Божіе, Да по-
каже правдѫ-тѫ си въ настояще-то врѣ-
ме, за да е той праведенъ, и да оправ-
27 дава тогози който вѣрва въ Іисуса. И
тъй дѣ остава похвала-та? Исключена е.
Чрѣзъ кой законъ? *чрѣзъ законъ-тъ* на
дѣла-та ли? Не; но чрѣзъ законъ-тъ на
28 вѣрѫ-тѫ. И тъй ный заключавамы че
человѣкъ ся оправдава чрѣзъ вѣрѫ-тѫ,
29 безъ дѣла-та на закона. Или Богъ е *Богъ*
само на Іудеи-тѣ? а не и на языччницы-тѣ?
30 Наистинѫ и на языччницы-тѣ е. Понеже
единъ е Богъ, който ще оправдае обрѣ-
заніе-то отъ вѣрѫ-тѫ, и необрѣзаніе-то
31 чрѣзъ вѣрѫ-тѫ. И тъй съ вѣрѫ-тѫ законъ
ли разваляме? Да не бѫде! но законъ
утвърдявамы.

ГЛАВА 4.

1 И тъй що има да речемъ че е намѣ-
рилъ Авраамъ нашій-тъ отецъ по плъти?
2 Защото ако ся е оправдалъ Авраамъ отъ
дѣла-та, има съсъ що да ся хвали; но
3 не прѣдъ Бога. Понеже що казва писа-
ніе-то? "И повѣрва Авраамъ въ Бога,
4 и *то* му ся вмѣни за правдѫ." А на то-
гози който работи, заплата-та *му* не ся
вмѣнява като благодать, но като дългъ;
5 А на тогозъ който не работи, а вѣрва
въ тогозъ който оправдава нечести-
вый-тъ, негова-та вѣра *му* ся вмѣнява
6 за правдѫ. Както и Давидъ казва бла-
женство-то на человѣка, комуто Богъ
7 вмѣнява правдѫ безъ дѣла. "Блажени
тѣзи на които беззаконія-та ся прости-
хѫ, и на които грѣхове-тѣ ся прикры-
8 хѫ. Блаженъ человѣкъ той комуто Го-
9 сподь нѣма да вмѣни грѣхъ." И тъй то-
ва блаженство за обрѣзаныі-тѣ ли *бива*,
или и за необрѣзаныі-тѣ? защото казва-
мы че на Авраама вѣра-та *му* ся вмѣ-
10 ни за правдѫ. А какъ *му* ся вмѣни? ко-
гато бѣше въ обрѣзаніе ли, или въ не-
обрѣзаніе? Не въ обрѣзаніе, но въ не-
11 обрѣзаніе. И пріе бѣлѣгъ-тъ на обрѣза-
ніе-то, *като* печатъ на правдѫ-тѫ чрѣзъ
вѣрѫ-тѫ, коѭто *имаше* като бѣше нео-
брѣзанъ, да бѫде той отецъ на всичкы-тѣ
вѣрующы *когато сѫ* въ необрѣзаніе, за
12 да ся вмѣни правда-та и на тѣхъ; И о-
тецъ на обрѣзаніе-то, не тъкмо на обрѣ-
заныі-тѣ, но и на тѣзи които ходятъ въ
стѫпкы-тѣ на вѣрѫ-тѫ на отца нашего
13 Авраама когато бѣ въ необрѣзаніе. По-
неже обѣщаніе-то къмъ Авраама или
къмъ негово-то сѣме, че ще бѫде на-
слѣдникъ на свѣтъ-тъ, не *станѫ* чрѣзъ
законъ-тъ, но чрѣзъ правдѫ-тѫ на вѣ-
14 рѫ-тѫ. Защото ако сѫ наслѣдници тѣ-
зи които сѫ отъ законъ-тъ, то вѣра-та
е осуетена и обѣщаніе-то е унищоже-
15 но; Понеже законъ-тъ докарва гнѣвъ;
защото дѣто нѣма законъ, *тамъ* нѣма
16 нито прѣстѫпленіе. За това *наслѣдіе-то*
е отъ вѣрѫ-тѫ, за да бѫде по благодать,
така щото обѣщаніе-то да е здраво на
всичко-то сѣме, не токо на това кое-
то е отъ законъ-тъ, но и на това което
е отъ вѣрѫ-тѫ на Авраама, който е на
17 всинца ни отецъ, (Както е писано: По-
ставихъ тя отецъ на много народы,)
прѣдъ Бога въ когото повѣрва, и който
съживява мъртвы-тѣ, и нарича което не
18 сѫществува като че сѫществува. Той
безъ *причинѫ за* надеждѫ повѣрва въ на-

дежда, че ще бѫде отецъ на много народы, по реченo-то: Така *многобройно* ще
19 бѫде твое-то сѣме. И безъ да ослабне въ вѣрѫ-тѫ, не сматряше че тѣло-то му е
вече замьртвѣло, като бѣ почти столѣтенъ, нито мьртвость-тѫ на Саррина-тѫ
20 утробѫ. Нито си тури омыслъ съ невѣріе за Божіе-то обѣщаніе, но утвьрди
21 ся въ вѣрѫ-тѫ, и даде Богу славѫ, Увѣренъ че това което обѣща *Богъ*, силенъ
22 е и да го испълни. За това му ся и вмѣ-
23 ни за правдѫ. *Това* пакъ, че му ся вмѣни *за правдѫ*, не ся написа *тъкмо* за
24 едного него, Но и за насъ, на които ще ся вмѣнява, като вѣрвамы въ тогози
който е въскрьсилъ отъ мьртвы-тѣ Іи-
25 суса Господа нашего, Който бѣ прѣданъ за прѣгрѣшенія-та ни, и въскрьснѫ
за оправданіе-то ни.

ГЛАВА 5.

1 И тъй оправдани чрѣзъ вѣрѫ, имамы миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Іи-
2 суса Христа; Чрѣзъ когото *ный* съ вѣрѫ-тѫ придобыхмы и входъ-тъ въ тѫзи
благодать въ коѭто стоимъ, и ся хвалимъ съ надеждѫ-тѫ на Божіѫ-тѫ сла-
3 вѫ. И не токо това, но хвалимъ ся и въ скърби-тѣ *си*, като знаемъ че скърбь-та
4 производжа търпѣніе, А търпѣніе-то о-
5 пытность, а опытность-та надеждѫ: А надежда-та не посрамява; защото любовь-та Божія е излѣна въ сьрдца-та ни
6 чрѣзъ даденаго намъ Духа Святаго. Понеже Христосъ, когато ный бѣхмы още немощни, на *опрѣдѣлено-то* врѣме умрѣ
7 за нечестивы-тѣ. Защото едва ще ся намѣри да умре нѣкой и за праведенъ *человѣкъ*; (а може бы да дрьзне нѣкой да
8 умре за благодѣтелныя;) Но Богъ показва своѭ-тѫ къмъ насъ любовь, защото когато ный още бѣхмы грѣшници,
9 Христосъ умрѣ за насъ; Много повече сега като ся оправдахмы чрѣзъ кръвьтѫ му, ще ся избавимъ отъ гнѣвъ-тъ
10 чрѣзъ него. Защото неприятели като бѣхмы ако ся примирихмы съ Бога чрѣзъ смьрть-тѫ на Сына му, колко повече *сега* примирени като смы ще ся избавимъ
11 чрѣзъ неговъ-тъ животъ. И не токо това, но и хвалимъ ся въ Бога чрѣзъ Господа нашего Іисуса Христа, чрѣзъ когото пріехмы сега примиреніе.
12 За това, както чрѣзъ едного человѣка грѣхъ-тъ влѣзе въ свѣтъ-тъ, и чрѣзъ грѣхъ-тъ смьрть-та, и така минѫ смьрть-та въ всичкы-тѣ человѣцы, понеже всич-
13 кы съгрѣшихѫ; (Защото и до прѣди законъ-тъ грѣхъ-тъ бѣше въ свѣтъ-тъ; грѣхъ обаче не ся счита когато нѣма
14 законъ;) Но смьрть-та отъ Адама до Моисея царувà и надъ тѣзи, които не бѣхѫ съгрѣшили споредъ прѣстѫпваніе-то на Адама, който е образъ на Бѫдѫщій-тъ.
15 Но не както съгрѣшеніе-то, така и дарованіе-то; защото ако поради прѣгрѣшеніе-то на едного-то измрѣхѫ много-то, то Божія-та благодать и дарованіе-то чрѣзъ благодать-тѫ на едного-то человѣка, Іисуса Христа, много повече ся
16 прѣумножи за мнозина-та. И дарба-та не е както *сѫдба-та* чрѣзъ едного що е съгрѣшилъ; защото сѫдба-та бѣ отъ едного за осѫжденіе, а дарба-та отъ мно-
17 го прѣгрѣшенія за оправданіе. Защото чрѣзъ прѣгрѣшеніе-то на едного-то ако ся въцари смьрть-та чрѣзъ едного-то; то тѣзи които получаватъ изобиліе-то на благодать-тѫ и на дарбѫ-тѫ на правдѫ-тѫ много повече ще царуватъ въ животъ
18 чрѣзъ едного-то Іисуса Христа. И тъй както чрѣзъ прѣгрѣшеніе-то на едного-то *дойде* осѫжденіе-то на всичкы-тѣ человѣцы, така и чрѣзъ правдѫ-тѫ на едного-то *дойде* на всичкы-тѣ человѣцы
19 оправданіе въ животъ. Защото, както чрѣзъ непослушаніе-то на едного-то человѣка станахѫ грѣшни много-то, така чрѣзъ послушаніе-то на едного-то, мно-
20 го-то ще станѫтъ праведни. А законъ-тъ влѣзе испослѣ, да ся умножи прѣгрѣшеніе-то, а дѣто ся умножи грѣхъ-тъ, прѣ-
21 умножи ся благодать-та; Да бы както царувà грѣхъ-тъ въ смьрть-тѫ, така да ся въцари и благодать-та чрѣзъ правдѫ-тѫ въ животъ вѣченъ чрѣзъ Іисуса Христа Господа нашего.

ГЛАВА 6.

1 И тъй що да речемъ? Да останемъ ли
въ грѣхъ-тъ, за да ся умножи благодать-
2 та? Да не бѫде! ный които смы умрѣли
къмъ грѣхъ-тъ, какъ ще живѣемъ вече
3 въ него? Или не знаете, че ный които
смы ся кръстили въ Іисуса Христа, кръ-
4 стихмы ся въ смърть-тѫ му? И тъй чрѣзъ
кръщеніе-то спогребохмы ся съ него въ
смърть, да бы, както Христосъ чрѣзъ
славѫ-тѫ на Отца въскръснѫ отъ мър-
твы-тѣ, така и ный да ходимъ въ новъ
5 животъ. Защото ако станахмы еднакви
съ *него* по подобіе-то на смърть-тѫ му,
бы щемъ *еднакви* и *по подобіе-то* на въ-
6 скръсеніе-то; Като знаемъ това, че вет-
хый-тъ нашъ человѣкъ бѣ распѣтъ съ
него, за да исчезне тѣло-то на грѣха,
щото да не бѫдемъ вече роби на грѣхъ-тъ.
7 Защото който е умрѣлъ, свободенъ е отъ
8 грѣхъ-тъ. Ако ли смы умрѣли съ Хри-
ста, вѣрвамы че ще и да живѣемъ съ
9 него; Когато знаемъ че Христосъ като
въскръснѫ отъ мъртвы-тѣ, не умира ве-
че; смърть-та вече нѣма власть надъ не-
10 го. Защото, това дѣто умрѣ той, умрѣ
веднъжь за грѣхъ-тъ; а това дѣто жи-
11 вѣе, живѣе за Бога. Така и вы считай-
те себе си че сте мъртви къмъ грѣхъ-тъ,
а живи къмъ Бога, чрѣзъ Христа Іису-
12 са Господа нашего. И тъй да не царува
грѣхъ-тъ въ смъртно-то ваше тѣло, за
да сте послушни на неговы-тѣ похоти.
13 Нито прѣдставяйте удове-тѣ ваши на
грѣхъ-тъ за орѫдія на неправдѫ-тѫ, но
прѣдставѣте себе си на Бога като отъ
мъртвы-тѣ оживѣли, и удове-тѣ ваши на
14 Бога за орѫдія на правдѫ-тѫ. Защото
грѣхъ-тъ нѣма да вы обладае, понеже не
сте подъ законъ, но подъ благодать.
15 А що отъ това? Да съгрѣшимъ ли, за-
щото не смы подъ законъ, но подъ бла-
16 годать? Да не бѫде! Не знаете ли че
комуто прѣдставяте себе си рабы за по-
слушаніе, раби сте нему, комуто ся по-
корявате, или на грѣхъ-тъ за смърть,
17 или на послушаніе-то за правдѫ? Бла-
годареніе обаче Богу, защото бѣхте ра-
би на грѣхъ-тъ, но послушахте отъ сърд-
це образъ-тъ на ученіе-то което ви ся
18 прѣдаде. А освободени отъ грѣхъ-тъ, вы
19 станахте раби на правдѫ-тѫ. По чело-
вѣчески говорѭ зарадъ немощь-тѫ на
вашѫ-тѫ плъть. Защото както прѣдста-
вихте удове-тѣ ваши за рабы на нечи-
стотѫ-тѫ и на беззаконіе-то за безза-
конство, така сега прѣдставѣте ваши-тѣ
удове рабы на правдѫ-тѫ за святость.
20 Защото когато бѣхте раби на грѣхъ-тъ,
21 свободни бѣхте отъ правдѫ-тѫ. Тогазь
прочее какъвъ плодъ имахте отъ онѣзи
работы, за които сега ся срамувате? за-
22 щото сетнина-та имъ е смърть. Но сега
като ся освободихте отъ грѣха, и ста-
нахте раби Богу, имате плодъ-тъ си
въ святость, а сетнинѫ-тѫ животъ вѣ-
23 ченъ. Защото заплата-та на грѣхъ-тъ
е смърть; а Божіе-то дарованіе е жи-
вотъ вѣченъ въ Христа Іисуса Госпо-
да нашего.

ГЛАВА 7.

1 Или не знаете, братіе, (защото гово-
рѭ на тѣзи които знаѭтъ законъ-тъ,) че
законъ-тъ владѣе надъ человѣка, до кол-
2 кото врѣме живѣе? Защото мѫжатица
жена чрѣзъ законъ-тъ е привързана на
мѫжъ-тъ додѣ е живъ, ако ли умре мѫжъ-тъ
остава свободна отъ мѫжевый-тъ законъ.
3 И тъй ако бы при животъ-тъ на мѫжа
си да отиде за другъ мѫжъ, блудница
става; но ако умре мѫжъ й, свободна е
отъ законъ-тъ, да не е блудница, ако о-
4 тиде за другъ мѫжъ. И тъй, братіе мои,
колкото за законъ-тъ и вы умрѣхте
чрѣзъ тѣло-то Христово, за да ся съче-
таете съ другыго, който е въскръсналъ
отъ мъртвы-тѣ, да принесемъ плодъ Бо-
5 гу. Защото когато бѣхмы въ плъть-тѫ,
страсти-тѣ на грѣхове-тѣ които *ся по-
казвахѫ* чрѣзъ законъ-тъ, дѣйствуваха
въ нащи-тѣ удове, за да принесемъ плодъ
6 на смърть-тѫ. Сега обаче, като умрѣхмы
къмъ оногози който ны държеше, осво-
бодихмы ся отъ законъ-тъ; за да рабо-

тимъ *Богу* по новый-тъ духъ, а не по
ветха-тѫ буквѫ.
7 И тъй що има да речемъ? Законъ-тъ
ли е грѣхъ? Да не бѫде! но не познахъ
грѣхъ-тъ, освѣнь чрѣзъ законъ-тъ; за-
щото и пожеланіе-то не быхъ позналъ
за грѣхъ, ако не бы казвалъ законъ-тъ:
8 "Не пожелавай." Но понеже грѣхъ-тъ
зѣ поводъ чрѣзъ заповѣдь-тѫ, произведе
въ мене всяко пожеланіе; защото безъ
9 закона грѣхъ-тъ е мъртъвъ; И азъ жи-
вѣехъ нѣкога си безъ законъ-тъ; но ко-
гато дойде заповѣдь-та, оживѣ грѣхъ-тъ,
10 а пакъ азъ умрѣхъ; И заповѣдь-та коя-
то *ся даде* за животъ, тя ми ся намѣри
11 за смърть. Защото грѣхъ-тъ като зѣ по-
водъ чрѣзъ заповѣдь-тѫ, прѣльсти мя,
12 и умьртви *мя* чрѣзъ нея. Тъй щото за-
конъ-тъ е святъ, и заповѣдь-та свята и
13 праведна и добра. И тъй, добро-то ли
станѫ смърть на мене? Да не бѫде! но
грѣхъ-тъ, да ся яви грѣхъ, който ми
причинява смърть чрѣзъ добро-то, тъй
щото чрѣзъ заповѣдь-тѫ грѣхъ-тъ да бѫ-
14 де много по грѣховенъ. Защото знаемъ
че законъ-тъ е духовенъ; а пакъ азъ съмь
15 плътенъ, продаденъ подъ грѣхъ-тъ. За-
щото не познавамъ онова което правѭ;
понеже не правѭ това което щѫ, но
16 онова което мразѭ, него правѭ. Ако
ли правѭ това което не щѫ, съгласенъ
17 сьмь съсъ законъ-тъ, че е добръ. А сега
вече това не го правѭ азъ, но грѣхъ-тъ
18 който живѣе въ мене. Защото знамъ че
въ мене (сирѣчь въ плъть-тѫ ми) не жи-
вѣе добро; понеже желаніе *за добро-то*
имамъ, но да правѭ добро-то, това не
19 намѣрвамъ. Защото не правѭ добро-то
което щѫ; но зло-то което не щѫ, не-
20 го правѭ. А кога правѭ азъ това което
не щѫ, то вече го не правѭ азъ, но
21 грѣхъ-тъ който живѣе въ мене. И тъй
намѣрвамъ този законъ, че кога азъ и-
щѫ да правѭ добро-то, зло-то е готово
22 при мене. Защото споредъ вѫтрѣшній-тъ
человѣкъ съуслаждавамъ ся въ законъ-тъ
23 Божій; Но въ удове-тѣ си виждамъ другъ
законъ, който воюва противъ закона на
умъ-тъ ми, и поробва мя на грѣхов-
ный-тъ законъ който е въ удове-тѣ ми.
24 Окаяненъ азъ человѣкъ! кой ще мя из-
25 бави отъ това тѣло на смьрть-тѫ? Бла-
годарѭ Бога чрѣзъ Іисуса Христа Гос-
пода нашего. И тъй самъ азъ съ умъ-тъ
си слугувамъ на Божій-тъ законъ; а съ
плъть-тѫ, на грѣховный-тъ законъ.

ГЛАВА 8.

1 Сега прочее нѣма никакво осѫжденіе
на тѣзи които сѫ въ Христа Іисуса, кои-
2 то ходятъ не по плъть, но по Духъ. За-
щото законъ-тъ на Духа на живота въ
Христа Іисуса освободи мя отъ законъ-тъ
3 на грѣха и на смьрть-тѫ. Понеже, не-
възможно-то на законъ-тъ, по това що бѣ
ослабналъ чрѣзъ плъть-тѫ, Богъ като
проводи Сына си въ подобіе на грѣхов-
нѫ-тѫ плъть и *въ жьртвѫ* за грѣхъ-тъ,
4 осѫди грѣхъ-тъ въ плъть-тѫ, За да ся
испълни правда-та на законъ-тъ въ насъ,
които не ходимъ по плъть, но по Духъ.
5 Защото които живѣѭтъ по плъть, плът-
ско-то мѫдруватъ, а които *живѣѭтъ* по
6 Духъ, духовно-то. Понеже мѫдруваніе-
то на плъть-тѫ е смьрть; а мѫдруваніе-
7 то на Духа е животъ и миръ. Защото
мѫдруваніе-то на плъть-тѫ е вражда про-
тивъ Бога; понеже ся не покорява на
8 Божій-тъ законъ, нито пакъ може. И
които сѫ на плъть-тѫ, не могѫтъ да у-
9 годятъ Богу. Вы обаче не сте на плъть-
тѫ, но на духъ-тъ, ако живѣе въ васъ
Духъ-тъ Божій. Но ако нѣкой нѣма
10 Духъ Христовъ, той не е неговъ. Ако ли
е Христосъ въ васъ, тѣло-то е мъртво
поради грѣхъ-тъ, а духъ-тъ е живъ по-
11 ради правдѫ-тѫ. Ако ли живѣе въ васъ
Духъ-тъ на тогози който е въскрьсилъ
Іисуса отъ мъртвы-тѣ; то, този който
въскрьси Христа отъ мъртвы-тѣ ще о-
живи и смъртны-тѣ ваши тѣлеса, чрѣзъ
неговъ-тъ Духъ който обитава въ васъ.
12 И тъй, братіе, ный смы длъжни не на
13 плъть-тѫ та да живѣемъ по плъть. За-
щото по плъть ако живѣете, ще умрете;
но ако умьртвявате Духомъ тѣлесны-тѣ
14 дѣла, ще бѫдете живи. Понеже които ся

управляватъ отъ Духа Божія, тѣ сж сы-
15 нове Божіи. Защото не сте пріели духъ
на рабство та *да бждете* пакъ на страхъ,
но пріели сте духъ на усыновеніе, чрѣзъ
16 когото и выкамы: Авва, Отче. Самъ
Духъ-тъ свидѣтелствува наедно съ на-
17 шій-тъ духъ че ный смы чада Божіи. Ако
ли *смы* чада, *то смы* и наслѣдници; на-
слѣдници на Бога, а сънаслѣдници на
Христа; ако страдамы съ него наедно,
за да станемъ и съпричастници на него-
18 вж-тж славж. Понеже смѣтамъ че ны-
нѣшни-тѣ врѣменны страданія нѐ сж до-
стойны *да сж сравнятъ* съсъ славж-тж
19 която има да ся открые въ насъ. Защо-
то усердно-то чаканіе на *всичко-то* съ-
зданіе ожида открываніе-то на сынове-
20 тѣ Божіи. Понеже създаніе-то ся под-
чини на суетность-тж, не своеволно, но
21 чрѣзъ тогози който го подчини, Съ на-
деждж, че и само-то създаніе ще ся о-
свободи отъ рабство-то на тлѣніе-то, *и*
ще прѣмине въ свободж-тж на славж-тж
22 на чада-та Божіи. Понеже знаемъ че
всичко-то създаніе съвокупно въздыша и
23 на мжкы е даже до нынѣ. И не *то* са-
мо, но и ный които имамы начатъкъ-тъ
на Духа, и ный сами въздышамы въ се-
бе си и ожидамы усыновеніе-то, *сирѣчь*
24 искупуваніе-то на наше-то тѣло. Защото
съ надеждж-тж ся избавихмы; а надежда
която ся види, не е надежда; защото то-
ва което види нѣкой, какъ ще ся надѣе
25 *за него?* Ако ли ся надѣемъ за онова
което не видимъ, то съ търпѣніе *го* о-
26 чаквамы. Така сжщо и Духъ-тъ *ни* пома-
га въ наши-тѣ немощи; понеже не зна-
емъ за какво да ся молимъ както подо-
баа; но Духъ-тъ самъ ходатайствува за
27 насъ съ неисказаны въздышанія. А този
който испытва сърдца-та, знае какво е
мждруваніе-то на Духа, че по *волж-тж*
Божіж ходатайствува за святыи-тѣ.
28 Знаемъ пакъ че на тѣзи които любятъ
Бога, които сж призвани споредъ *не-*
гово-тъ прѣдопрѣдѣленіе, всичко-то на
29 добро имъ съдѣйствува. Защото които
прѣдузна, *тѣхъ* и прѣдопрѣдѣли *да бж-*
джтъ съобразни въ образъ-тъ на Сына
му; за да е той първороденъ между мно-
30 го братія: А които прѣдопрѣдѣли, тѣхъ
и призова; а които призова, тѣхъ и о-
правда; а които оправда, тѣхъ и про-
31 слави. И тъй на това какво има да ре-
чемъ? Ако Богъ е отъ къмъ насъ, кой
32 ще бжде противъ насъ? Понеже *той*
който и Сына своего не пожали, но прѣ-
даде го за всинца ни, какъ не ще ни по-
33 дари съ него наедно и всичко? Кой ще
обвини избраны-тѣ Божіи? Богъ е кой-
34 то *гы* оправдава. Кой ще е този дѣто
ще *гы* осжжда? Христосъ е който умрѣ,
а найпаче и въскрьсна, който е и отъ дѣ-
сна-тж странж на Бога, който и ходатай-
35 ствува за насъ. Кой ще ны отлжчи отъ
любовь-тж Христовж? скърбь ли, или у-
тѣсненіе, или гоненіе, или гладъ, или
36 голота, или бѣда, или ножъ? (Както е
писано: "За тебе весь день смы убива-
ни; вмѣнявани смы като овцы за кла-
37 ніе.") Но въ всичко това прѣпобѣжда-
вамы чрѣзъ тогози който ны е възлюбилъ.
38 Понеже съмь увѣренъ че нито смърть,
нито животъ, нито ангели, нито власти,
нито сили, нито сегашно-то, нито бжда-
39 ще-то, Нито высочина, нито дълбочина,
ни друго нѣкое създаніе, не ще може да
ны отлжчи отъ любовь-тж Божіж, която
е въ Христа Іисуса Господа нашего.

ГЛАВА 9.

1 Истинж говорж въ Христа, не лъжж,
(понеже *имамъ* съвѣсть-тж си съ мене
която ми свидѣтелствува въ Духа Свята-
2 го,) Че имамъ голѣмж скърбь и непрѣ-
3 станнж мжкж на сърдце-то си. Защото
желалъ быхъ, самъ азъ да съмь анаөема
сирѣчь отлжченъ отъ Христа заради
мои-тѣ братія и за мои-тѣ по плъть род-
4 нины: Които сж Израилтяни, и на които
принадлѣжатъ усыновеніе-то, и сла-
ва-та, и завѣти-тѣ, и законоположеніе-
то, и Богослуженіе-то и обѣщанія-та;
5 На които сж и отци-тѣ, и отъ които *ся*
роди по плъть Христосъ, който е надъ
всичко Богъ благословенъ въ вѣкы. А-
6 минь. Но не може да бжде че е пропад-

нало слово-то Божіе; защото не сѫ
всичкы Израиль тѣзи които сѫ отъ Из-
7 раиля: Нито защото сѫ сѣме Авраамо-
во, *за това сѫ* тѣ всичкы чада; но "въ
8 Исаака ще ти ся нарече сѣме:„ Сирѣчь,
чада-та на плъть-тѫ, не сѫ тѣ чада Бо-
жіи; но чада-та на обѣщаніе-то ся счи-
9 татъ сѣме. Защото това е слово-то на
обѣщаніе-то: "По това врѣме ще дойдѫ,
10 и Сарра ще има сынъ.„ И не токо то-
ва, но и Ревекка, когато зачнѫ *два сы-
на* отъ едного *сирѣчь отъ* Исаака отца
11 нашего; (Защото прѣди да ся родятъ
дѣца-та, и прѣди да сѫ сторили нѣщо
добро или зло, за да остане Божіе-то
по избраніе прѣдопрѣдѣленіе, не отъ
12 дѣла-та, но отъ призывающій-тъ;) Рече
ѝ ся: "Че по голѣмый-тъ ще бѫде рабъ
13 на по малкый-тъ.„ Както е писано:
"Іакова възлюбихъ, а Исава възненави-
дѣхъ.„
14 И тъй какво ще речемъ? Неправда
15 има ли въ Бога? Да не бѫде! Защото
казва Моисею: Ще помилувамъ когото
ще помилувамъ, и ще пожалѭ когото
16 ще пожалѭ. И тъй не е отъ тогози който
ище, нито отъ тогова който тича, но
отъ Бога който милува. Защото писа-
17 ніе-то говори Фараону: Само за това тя
повдигнахъ, да покажѫ въ тебе силѫ-тѫ
си, и да ся възвѣсти име-то ми по всич-
18 кѫ-тѫ землѭ. И тъй когото ще, милува,
19 и когото ще, ожесточава. На това ты
ще ми речешь: А защо укорява? кой ся
20 е въспротивилъ на волѭ-тѫ му? Но, о
человѣче, ты кой си, що отговаряшь
срещу Бога? Да ли направено-то нѣщо
ще рече на оногозь, който го е напра-
21 вилъ: Защо си мя така направилъ: Или
нѣма власть грънчарь-тъ надъ калъ-тъ,
отъ едно смѣшеніе да направи единъ съ-
сѫдъ за почесть, а другъ за беспочесть?
22 И *що отъ това,* ако Богъ, като е ис-
калъ да покаже гнѣвъ-тъ си и да яви
силѫ-тѫ си, е търпѣлъ съ голѣмо дълго-
търпѣніе съсѫды-тѣ на гнѣвъ-тъ при-
23 готвени за погыбель; И да направи *пакъ*
опознато богатство-то на славѫ-тѫ си
надъ съсѫды-тѣ на милость-тѫ, които е
24 прѣдуготовилъ за славѫ? Насъ, които
призова, не само отъ Іудеи-тѣ, но и отъ
25 язычницы-тѣ; Както и въ Осіѭ казва:
"Ще нарекѫ мой народъ не мой-тъ си
народъ, и възлюбленѫ не възлюбленѫ-
26 тѫ.„ "И на сѫщо-то мѣсто дѣто имъ
ся рече: Не сте мой народъ, тамъ ще
ся назовѫтъ сынове на Бога живаго.„
27 А Исаія выка за Израиля: Число-то на
сынове-тѣ Израилевы ако и да е кол-
кото пѣсъкъ-тъ на море-то, остатъкъ-тъ
28 ще ся спасе; Защото ще свърши и ще
рѣши дѣло по правдѫ, понеже рѣшител-
но дѣло ще направи Господь на землѭ-тѫ.„
29 И както прѣдрече Исаія: "Ако не бы
Господь Саваоѳъ оставилъ намъ сѣме,
като Содомъ быхмы станали, и на Го-
морръ быхмы ся уподобили„.
30 И тъй що има да речемъ? Че язычни-
ци-тѣ които не дирѣхѫ правдѫ, получи-
хѫ правдѫ, и правдѫ която е отъ вѣр-
31 ваніе; А Израиль, който дирѣше законъ
на правдѫ, не стигнѫ въ законъ на прав-
32 дѫ. Защо? За това че не ѭ *търси* чрѣзъ
вѣрваніе, но като отъ дѣла-та на за-
конъ-тъ; защото ся прѣпънахѫ о ка-
33 мыкъ-тъ на прѣпъваніе-то; Както е пи-
сано: "Ето полагамъ въ Сіонъ камыкъ
на прѣпъваніе и капарѫ на съблазнь, и
всякой който вѣрва въ него нѣма да
ся посрами.„

ГЛАВА 10.

1 Братіе, мое-то сърдечно желаніе и
молба-та ми къмъ Бога за Израиля е за
2 *тѣхно-то* спасеніе. Защото свидѣтел-
ствувамъ за тѣхъ, че иматъ ревность за
3 Бога, но не по право разумѣніе. Поне-
же Божіѭ-тѫ правдѫ като не разумѣватъ
и своѭ-тѫ си правдѫ като искатъ да
възстановятъ, не ся покорихѫ на Бо-
4 жіѭ-тѫ правдѫ. Понеже Христосъ е
свършеніе-то на законъ-тъ за оправданіе
5 на всякого който вѣрва. Защото Мои-
сей пише за правдѫ-тѫ която е отъ
законъ-тъ, *и казва:* "Человѣкъ който
прави тѣзи *заповѣди*, чрѣзъ тѣхъ ще
6 бѫде живъ.„ А правда-та която е отъ

вѣрѫ казва така: “Да не речешь въ
сърдце-то си: Кой ще възлѣзе на не-
7 бе-то?„ сирѣчь да низведе Христа; “Или,
кой ще слѣзе въ бездна-тѫ?„ сирѣчь да
8 възведе Христа отъ мьртвы-тѣ. Но що
казва *писаніе-то?* “Слово-то е близу до
тебе, въ уста-та ти, и въ сърдце-то ти:„
сирѣчь слово-то на вѣрѫ-тѫ което про-
9 повѣдвамы; Ако исповѣдашь съ уста-та
си Господа Іисуса, и повѣрвашь въ сърд-
це-то си че Богъ го е въскрьсилъ отъ
10 мьртвы-тѣ, ще ся спасешь. Защото съсъ
сърдце вѣрва нѣкой за оправданіе, и съ
11 уста бьва исповѣдваніе за спасеніе. За-
щото казва писаніе-то: “Всякой който
вѣрва въ него, нѣма да ся посрами.„
12 Понеже нѣма разлика между Іудеина и
язычника; защото самъ той е Господь
на всичкы, богатъ къмъ всичкы които
13 го призовавать. Защото, “Всякой който
призове име-то Господне ще ся спасе.„
14 Какъ прочее ще призовѫтъ тогози въ
когото не сѫ повѣрвали? И какъ ще по-
вѣрватъ въ тогози за когото не сѫ чули?
И какъ ще чуѭтъ безъ проповѣдникъ?
15 И какъ ще проповѣдатъ, ако ся не про-
водятъ? Както е писано: “Колко сѫ прѣ-
красны нозѣ-тѣ на тѣзи които благовѣ-
ствуватъ миръ, на тѣзи които благовѣ-
16 ствуватъ добро-то.„ Но всичкы не бѣхѫ
послушни на благовѣствуваніе-то; за-
щото Исаія казва: “Господи, кой по-
вѣрва на онова което е чулъ отъ насъ?„
17 И тъй вѣра-та е отъ слушаніе; а слу-
18 шаніе-то отъ слово-то Божіе. Но каз-
вамъ: Тѣ не сѫ ли чули? Наистинѫ *чу-
ли сѫ:* “По всичкѫ-тѫ земѭ ся разнесе
гласъ-тъ имъ, и въ крайща-та на вселен-
19 наѫ рѣчи-тѣ имъ.„ И пакъ казвамъ: Из-
раиль не разумѣ ли? Най напрѣдъ Мои-
сей казва: Азъ ще вы раздразнѭ на
ревнованіе съ *тѣзи които* не *сѫ* на-
родъ, ще вы разярѭ съ несмысленъ на-
20 родъ. А Исаія дързнува и казва: Намѣ-
рихѫ мя тѣзи които не мя търсѣхѫ; я-
венъ быдохъ на тѣзи които не пытахѫ за
21 мене. А за Израиля казва: “Цѣлъ день
простирахъ рѫцѣ-тѣ си къмъ народъ
който ся не покорява и противорѣчи.„

ГЛАВА 11.

1 И тъй казвамъ: Отхвърлилъ ли е Богъ
свой-тъ народъ? Да не бѫде! защото и
азъ съмь Израилянинъ, отъ сѣме-то А-
2 враамово, отъ племе-то Веніаминово. Не
е отхвърлилъ Богъ народъ-тъ си, когото
е прѣдузналъ. Или не знаете що казва
писаніе-то за Илія? какъ выка къмъ
3 Бога противъ Израиля и казва: “Госпо-
ди, пророцы-тѣ твои избихѫ, и олта-
ри-тѣ твои раскопахѫ; и самъ азъ оста-
нахъ, и ищатъ и мой-тъ животъ *да и-
матъ*.„ Но що му отговаря Божествен-
ный отвѣтъ? “Оставилъ съмь си седмь
тысящи *душы* мѫжіе които не сѫ прѣ-
5 клонили колѣно прѣдъ Ваала.„ Така и
въ сегашно-то врѣме останало е нѣкой
остатъкъ по избраніе на благодать-тѫ.
6 Ако ли е по благодать, не е вече отъ
дѣла-та; защото *иначе* благодать-та не
бьва вече благодать; ако ли отъ дѣла-та,
не е вече благодать; защото *иначе* дѣ-
7 ло-то не е вече дѣло. И тъй що? Израиль
не получи това което търсѣше; но из-
брани-тѣ получихѫ, а останали-тѣ о-
8 слѣпѣхѫ, (Както е писано: “Даде имъ
Богъ духъ на нечувствіе, очи да не вид-
дятъ, и уши да не чуѭтъ,„) даже до днесь.
9 И Давидъ казва: “Тръпеза-та имъ да
бѫде за тѣхъ примка и уловка, и съ-
10 блазнь и въздаяніе: Да помрачѣѭтъ о-
чи-тѣ имъ за да не видятъ, и гърбъ-тъ
11 имъ за вынагы сгърби.„ И тъй казвамъ:
Да ли сѫ прѣгрѣшили та да паднѫтъ?
Да не бѫде! Но чрѣзъ тѣхно-то паданіе
станѫ спасеніе-то въ язычницы-тѣ, за
12 да възбуди въ тѣхъ ревнованіе. И ако
тѣхно-то паданіе е богатство на свѣтъ-
тъ, и смаляваніе-то имъ богатство на я-
зычницы-тѣ, колко повече тѣхна-та пъл-
13 нота! Защото на васъ язычницы-тѣ го-
ворѭ, понеже съмь апостолъ на язы-
14 ницы-тѣ, моѭ-тѫ службѫ славѭ: Дано
бы да възбудѭ ревнованіе въ *тѣзи ко-
то сѫ* моя плъть, и да спасѫ нѣкои отъ
15 тѣхъ. Защото ако тѣхно-то отхвърляніе
е примиреніе на свѣтъ-тъ, що бы *друго*

было пріиманіе-то *имъ*, ако не оживява-
16 ніе отъ мъртвы-тѣ? И ако сѫ начатки-тѣ
свяги, то и *цѣло*-то замѣсваніе *е свято;*
и ако е святъ корень-тъ, *то* и вѣтви-тѣ
17 *сѫ святы*. Ако ли сѫ нѣкои вѣтви от-
рѣзаны, и ты като си былъ дива ма-
слина, присадилъ си ся по между тѣхъ
и си станалъ съучастникъ на корень-тъ
18 и на тлъстинѫ-тѫ на маслинѫ-тѫ, Не ся
хвали срещу вѣтви-тѣ; ако ли ся хва-
лишь, *то знай* че не държишь ты ко-
19 рень-тъ, но корень-тъ тебе. Но ще ре-
чешь: Отрѣзахѫ ся вѣтви-тѣ, да ся при-
20 садѭ азъ. Добрѣ: за невѣрство-то *имъ*
отрѣзахѫ ся, а ты за вѣрѫ тѫ *си* стоишь:
21 не высокоумствувай, но бой ся. Защото
ако Богъ не пощади естественны-тѣ
вѣтви, *пази ся* да не бы да не пощади
22 и тебе. Виждь сега благость-тѫ и стро-
гость-тѫ Божіѭ; строгость надъ пад-
налы-тѣ; а благость надъ тебе, ако
прѣбѫдешь въ благость-тѫ *му;* ако ли
23 не, то и ты ще бѫдешь отсѣченъ. И тѣ
пакъ, ако не останѫтъ въ невѣрство-то
ще ся присадятъ; защото силенъ е Богъ
24 пакъ да гы присади. Понеже ако ты,
отсѣченъ отъ естественнѫ-тѫ дивѫ ма-
слинѫ и противъ естество-то си приса-
денъ на питомнѫ маслинѫ, колко повече
тѣ естественны-тѣ ще ся присадятъ на
25 своѭ-тѫ си маслинѫ! Защото, братіе,
не искамъ да не знаете тѫзи тайнѫ, за
да не имате себе си че сте мѫдри, че
ослѣпеніе частно станѫ въ Израиль, до-
кѫдѣ влѣзе пълно-то *число* на язычни-
26 цы-тѣ; И така всичкый Израиль ще ся
спасе, както е писано: "Ще дойде отъ
Сіонъ Избавитель, и ще отвърне нече-
27 стія-та отъ Іакова. И този е завѣтъ-тъ
отъ мене къмъ тѣхъ,„ "Когато отнемѫ
28 грѣхове-тѣ имъ,„ По евангеліе-то *тѣ*
сѫ непріятели за васъ, а по избраніе-то,
29 възлюблени *Богу* заради отцы-тѣ. За-
щото дарованія-та и призваніе-то Божіе
30 не пріиматъ раскаяніе. Защото както и
вы бѣхте нѣкога си непокорни Богу, но
сега чрѣзъ тѣхно-то непокорство сте
31 помилувани, Така и тѣ сега быдохѫ не-
покорни, та чрѣзъ ваше-то помилуваніе
32 да бѫдѫтъ помилувани и тѣ; Защото Богъ
затвори всичкы-тѣ въ непокорство, та
33 всичкы-тѣ да помилува. О колко е дъл-
боко богатство-то и прѣмѫдрость-та и
знаніе-то Божіе! Колко сѫ непостижи-
мы неговы-тѣ сѫдбы, и неизслѣдувани
34 пѫтища-та му! Защото "Кой е позналъ
умъ-тъ Господенъ? Или кой е былъ нему
35 съвѣтникъ?„ Или "Кой му е далъ отъ
по напрѣдъ нѣщо, та да му бѫде въздая-
36 ніе *за него?*„ Защото всичко е отъ не-
го, и чрѣзъ него, и за него. Нему сла-
ва во вѣкы. Аминь.

ГЛАВА 12.

1 И тъй молѭ вы, братіе, за Божіе-то
милосердіе, да прѣдставите тѣла-та ва-
ши въ жъртвѫ живѫ, свѧтѫ, благоугод-
нѫ Богу; *то да бѫде* разумно-то ваше
2 служеніе; И недѣйте ся съобразува съ
този вѣкъ, но прѣобразувайте ся съсъ
обновеніе-то на умъ-тъ си, за да позна-
вате отъ опытъ що е блага-та, угодна-
3 та и съвършена-та воля Божія. Защото
казвамъ чрѣзъ даденѫ-тѫ ми благодать
всякому който е между васъ, да не мѫ-
друва *за себе си* по высоко отъ колко-
то трѣбва да мѫдрува, но да мѫдрува та-
ка щото да смиреномѫдрствува, по мѣр-
кѫ-тѫ на вѣрѫ-тѫ, коѭто *мѣркѫ* е вся-
4 кому Богъ раздѣлилъ. Защото както и-
мамы много удове въ едно тѣло, а всич-
кы-тѣ удове нѣматъ истѫ-тѫ работѫ;
5 Така и *ный* много-то едно тѣло смы въ
Христа, а всякой *отъ насъ смы* удове
6 единъ на другъ. И като имамы дарованія
различны по даденѫ-тѫ намъ благодать;
ако *е* пророчество, *да пророчествувамы*
7 съразмѣрно на вѣрѫ-тѫ; Ако ли служе-
ніе, *да прилѣжавамы* въ служеніе-то;
ако учи нѣкой, *да прѣбѫдва* въ ученіе-то;
8 Ако увѣщава, въ увѣщаніе-то; който
раздава *да раздава* съ простотѫ; който
началствува *да началствува* съ усер-
діе; който милува *да милува* доброволно.
9 Любовь-та да бѫде нелицемѣрна; имайте
отвращеніе отъ зло-то, и прилѣпявайте
10 ся къмъ добро-то. Обичайте ся единъ

другъ съ братскѫ любовь; прѣваряйте
да си отдавате единъ на другъ почесть;
11 *Бывайте* въ усердіе-то нелѣниви, духомъ
12 пламенни; Господу служѣте; Въ надеждѫ
бывайте радостни, въ скърбь търпѣливи,
13 въ молитвѫ постоянни; Помагайте на свя-
тыи-тѣ въ нужды-тѣ *имъ*; отъ гостолюбіе
14 ся не оставяйте. Благославяйте тѣзи които
вы гонятъ; благославяйте и не кълнѣте.
15 Радвайте ся съ онѣзи които ся радватъ,
16 и плачѣте съ онѣзи които плачатъ. И-
сто-то единъ къмъ другъ мѫдрувайте; не
мѫдрувайте высокы нѣща, но да ся во-
дите по смирены-тѣ; не имайте себе си
17 за мѫдры. Никому не въздавайте зло за
зло; промышлявайте това което е добро
18 прѣдъ всичкы-тѣ человѣцы; Ако е въз-
можно, колкото отъ вашѫ странѫ, имай-
19 те миръ съсъ всичкы-тѣ человѣцы. Не
си отмъстявайте, възлюбени *мои*; но дай-
те мѣсто на гнѣвъ-тъ; защото е писа-
но: "Мое е отмъщеніе-то, азъ ще сто-
20 рѭ въздаяніе, казва Господь." И тъй
ако е гладенъ непріятель-тъ ти, нахра-
ни го; ако е жеденъ, напой го; защото
това като правишь ще натрупашь жаръ
21 на главѫ-тѫ му. Не ся оставяй да тя по-
бѣждава зло-то; но ты побѣждавай зло-
то чрѣзъ добро-то.

ГЛАВА 13.

1 Всякой человѣкъ да ся покорява на
власти-тѣ що сѫ надъ *него*; защото нѣ-
ма власть, която да не е отъ Бога; и
колкото власти има *на свѣтъ-тъ всич-*
2 *кы-тѣ* сѫ отъ Бога отредены. Тъй що-
то, който ся противи на власть-тѫ, про-
тиви ся на Божіѭ-тѫ наредбѫ; и които
ся противятъ ще земятъ осѫжданіе на
3 себе си. Защото владѣтели-тѣ не сѫ
страхъ за добры-тѣ работы, но за злы-
тѣ; искашь ли да ся не боишь отъ власть-
тѫ? прави добро-то, и ще имашь похва-
4 лѫ отъ нея. Понеже *владѣтель-тъ* е
Божій слуга на тебе за добро. Ако ли
правишь зло, да ся боишь; защото не
носи напраздно сабѭ-тѫ; понеже Бо-
жій слуга е, отмъститель *да извършва*
гнѣвъ-тъ противъ тогози който прави
5 зло-то. За това нуждно е да ся покоря-
вате, не тъкмо поради гнѣвъ-тъ, но и
6 зарадъ съвѣсть-тѫ. Понеже за това и дань
плащате; защото сѫ Божіи служители,
които постоянно съ това ся занимаватъ.
7 И тъй отдавайте на всичкы кому какво-
то сте длъжни; комуто *сте* дань *длъж-*
ни, дань-тѫ; комуто бирь, бирь-тѫ, ко-
муто страхъ, страхъ-тъ, комуто почесть,
8 почесть-тѫ. Не оставайте никому длъж-
ни въ нищо, освѣнъ да имате любовь е-
динъ къмъ другыго; защото който люби
9 другыго испълнява законъ-тъ; Понеже
заповѣди-тѣ: "Не прѣлюбодѣйствувай;
Не убивай; Не кради; Не лъжесвидѣ-
телствувай; Не пожелай;" и коя да е
друга заповѣдь въ това слово ся заклю-
чава: "Люби ближняго твоего както *са-*
10 *маго* себе си." Любовь-та не прави зло
ближнему; слѣдователно любовь-та е
испълненіе на законъ-тъ.

11 И то като знаемъ врѣме-то; защото
часъ-тъ вече настанѫ да ся събудимъ
отъ сънъ; защото е по близу намъ спа-
сеніе-то сега отъ колкото когато повѣр-
12 вахмы. Нощь-та прѣмина, а день-тъ на-
ближи; и тъй нека отхвърлимъ работы-
тѣ на тъмнинѫ-тѫ, и да ся облѣчемъ въ
13 орѫжіе-то на видѣлинѫ-тѫ. Както въ
день да ходимъ благопристойно; не по
кощунства и піянства, не по курварство
и похотливость, не по крамолы и зави-
14 сти; Но облѣчѣте ся въ Господа Іисуса
Христа, и не промышлявайте за плъть-
тѫ, въ похоти-тѣ ѝ.

ГЛАВА 14.

1 Слабый-тъ въ вѣрѫ-тѫ пріимайте, не
2 съ прѣпираніе за мнѣнія-та. Защото е-
динъ вѣрва че *може* всякакво да яде; а
който е слабъ *въ вѣрѫ-тѫ* зеліе яде.
3 Който яде да не прѣзира тогозь който
не яде; и който не яде да не осѫжда то-
гозь който яде; защото Богъ го е пріелъ.
4 Ты кой си що сѫдишь чуждъ слуга?
Прѣдъ свой-тъ си Господарь стои или
пада; но ще стои; защото Богъ е си-

5 день да го направи да стои. Нѣкой си
има единъ день *за по святъ* отъ другъ
день, а другъ има всякой день еднакъвъ.
Всякой по свой-тъ си умъ да бѫде удо-
6 стовѣренъ. Който различава день-тъ,
различава *го* за Господа, и който не раз-
личава день-тъ, за Господа *го* не разли-
чава. Който яде, за Господа яде; защо-
то благодари Бога; и който не яде, за
7 Господа не яде и благодари Бога. За-
щото никой отъ насъ не живѣе за себе
8 си, и никой не умира за себе си. Поне-
же и ако живѣемъ, за Господа живѣемъ,
и ако умирамы, за Господа умирамы; и
тъй, живѣемъ ли, умирамы ли, Господни
9 смы. Защото Христосъ за това и умрѣ,
и въскръснѫ, и оживѣ, да господствува
10 надъ мъртвы-тѣ и надъ живы-тѣ. А ты
защо сѫдишь брата си? или защо и ты
прѣзирашь брата си? понеже ный всич-
ца ще прѣдстанемъ на Христово-то сѫ-
11 довище. Защото е писано: "Живъ сьмь
азъ, казва Господь, прѣдъ мене ще ся
поклони всяко колѣно, и всякой языкъ
12 Бога ще славослови". И тъй всякой отъ
насъ за себе си ще даде отвѣтъ Богу.
13 Тъй като е да не сѫдимъ вече единъ дру-
гыго, но сѫдѣте повече това, да не по-
лагате на брата *си* прѣпънуваніе или
14 съблазнь. Знаж и увѣренъ сьмь въ Го-
спода Іисуса, че нищо нѣма отъ само-
себе си нечисто, освѣнь за тогозь кой-
то мысли за нѣщо че е нечисто, нечи-
15 сто е нему. Но, ако е братъ ти скър-
бенъ поради ядѣніе-то, ты вече не хо-
дишь по любовь. Съ ядѣніе-то си не по-
губвай тогозь, за когото е Христосъ у-
16 мрѣлъ. И тъй да ся не охулюва ваше-то
17 добро. Защото царство-то Божіе не е я-
деніе и піеніе, но правда и миръ и ра-
18 дость въ Духа Святаго. Понеже който
служи Христу въ това, угодява Богу, и
19 одобренъ е отъ человѣцы-тѣ. И тъй да
диримъ това, което *служи* за миръ, и
20 за назиданіе единъ на другъ. За ядѣніе
недѣй съсыпва Божіж-та работж. Всич-
ко е чисто; но зло е на человѣка който
21 яде съсъ съблазнь. Добро е да не ядешь
месо, нито да піешь вино, нито *да сто-
рашь* нѣщо въ което ся прѣпънува, или
ся съблазнява, или изнемощѣва братъ ти.
22 Ты имашь вѣрж; имай іж въ себе си
прѣдъ Бога; блаженъ който не осѫжда
себе си въ това което избира за добро.
23 Но който ся сумнява, *той* ако яде, о-
сѫжда ся; защото не яде отъ вѣрж; и
всяко, което не *бывa* отъ вѣрж, грѣхъ е.

ГЛАВА 15.

1 Ный силни-тѣ длъжни смы да носимъ
слабости-тѣ на безсилны-тѣ, и да не уго-
2 ждавамы на себе си. Но всякой отъ насъ
да угодява на ближнія си въ добро-то за
3 назиданіе. Понеже и Христосъ не угоди
на себе си, но както е писано: "Укоре-
нія-та на онѣзи които тя укоряватъ на-
4 паднахж върхъ мене." Защото всичко
що е отъ по напрѣдъ писано, за поуче-
ніе намъ е прѣднаписано; та чрѣзъ тър-
пѣніе-то и утѣшеніе-то на писанія-та да
5 имамы надеждж. А Богъ на търпѣніе-то
и на утѣшеніе-то, дано ви даде едино-
мысліе помежду вы по Христа Іисуса;
6 Да славите единодушно съ едны уста Бо-
га и Отца на Господа нашего Іисуса
7 Христа. За това пріимайте ся единъ
другъ, както и Христосъ ны пріе за сла-
8 вж Божіж. И казвамъ, че Іисусъ Хри-
стосъ станж служитель на обрѣзаніе-то
заради истинж-тж Божіж, за да утвърди
9 обѣщанія-та къмъ отцы-тѣ; А язычници-
тѣ да прославятъ Бога за *неговж-тж* ми-
лость, както е писано: "За това ще тя
прославіж между языччицы-тѣ, и на и-
10 ме-то твое ще въспѣж." И пакъ казва:
"Възвеселѣте ся, язычници, съ народъ-тъ
11 неговъ." И пакъ: "Хвалѣте Господа,
вси языччици, и славословѣте го, вси
12 народи." И пакъ Исаія говори: "Ще
бѫде корень Іессеевъ," и "който ще въ-
стане да владѣе надъ языччицы-тѣ; на
13 него ще ся надѣжтъ языччицы-тѣ." А
Богъ на надеждж-тж дано вы испълни
съсъ всякж радость и миръ въ вѣрваніе-
то, тъй щото чрѣзъ силж-тж на Святаго
Духа да ся прѣумножава надеждж-тж ви.
14 И самъ азъ, братіе мои, увѣренъ сьмь

за васъ, че и вы сте пълни съ благость,
испълнени съсъ всяко знаніе, и може-
15 те единъ другъ да ся наставлявате. Но,
братіе, писахъ ви, нѣколко по дрьзно-
венно, като да ви напомнѭ, заради да-
16 денж-тж ми отъ Бога благодать, Да бѫдж
служитель Іисусъ Христовъ въ язычни-
цы-тѣ; и да вършж священнодѣйствіе-то
на благовѣствуваніе-то Божіе, за да бѫ-
де приношеніе-то на язычницы-тѣ бла-
гопріятно, освящено Духомъ Святымъ.
17 И тъй за това което *ся относя* къмъ Бо-
га, могж да си похвалѭ въ Христа Іи-
18 суса; Защото не быхъ дрьзналъ да ре-
кж нѣщо такова, което не е извършилъ
Христосъ чрѣзъ мене, за покореніе на
язычницы-тѣ *въ вѣрж-тж*, словомъ и дѣ-
19 ломъ, Съсъ силж-тж на знаменія и чуде-
са, съсъ силж-тж на Духа Божія, така
щото отъ Іерусалимъ и наоколо, даже
до Илирикъ испълнихъ съ *проповѣдь-*
20 *тж на* Христово-то евангеліе; И така
постарахъ ся да проповѣдвамъ еванге-
ліе-то, не тамъ дѣто бѣше извѣстно име-
то Христово, за да не зидж на чуждо ос-
21 нованіе; Но, както е писано: "Онѣзи
на които не ся е възвѣстило за него ще
видятъ; и онѣзи които не сж чули ще
22 разумѣѭтъ." Това мя е и въспирало
много пѫти та не сьмь дошелъ при васъ.
23 Но сега като нѣмамъ вече мѣсто по тѣ-
зи страны, и отъ много годины насамъ
24 като желаѭ да дойдж при васъ, На от-
хожданіе въ Испаніѭ, ще дойдж при
васъ; защото ся надѣѭ на минуваніе да
вы видѭ, и вы да мя испроводите до
тамъ, слѣдъ като ви ся наситѭ колко
25 годѣ. А сега отхождамъ въ Іерусалимъ,
26 да послужж на святыи-тѣ. Защото бла-
говолихж Македонія и Ахаія да сторятъ
нѣкоѭ помощь на бѣдны-тѣ между свя-
27 тыи-тѣ въ Іерусалимъ. Благоволихж на-
истинж, и длъжни имъ сж; защото ако
язычници-тѣ станахж участници тѣмъ въ
духовны-тѣ нѣща, длъжни сж да имъ по-
28 служатъ и въ тѣлесны-тѣ. И тъй като
извършж това, и като имъ прѣвручж то-
зи плодъ, ще минж прѣзъ ваши-тѣ *мѣ-*
29 *ста* за Испаніѭ. И знамъ че кога дойдж
при васъ, ще дойдж съ изобилно благосло-
веніе отъ Христово-то благовѣствуваніе.
30 А *при това* молѭ ви ся, братіе, за
Господа нашего Іисуса Христа, и за лю-
бовь-тж на Духъ-тъ, да ся потрудите съ
мене заедно въ молитвы-тѣ *си* къмъ Бога
31 за мене; Да ся избавѭ отъ противници-
тѣ *на вѣрж-тж* въ Іудеѭ, и да бѫде бла-
гопріятна на святыи-тѣ моя-та въ Іеру-
32 салимъ услуга; *И* да дойдж радостенъ
съ волѭ-тж Божіѭ до васъ, и да си по-
33 чинж съ васъ. А Богъ на миръ-тъ да бѫ-
де съсъ всичкы васъ. Аминь.

ГЛАВА 16.

1 Прѣпоржчвамъ ви Фивж сестрж-тж
нашж, която е служителница на церкви-
2 тж въ Кенхреѭ; Да ѭ пріемете въ Го-
спода както е прилично на святыи-тѣ, и
да ѝ пристоите за каквото бы да ѝ по-
трѣбва отъ васъ; защото и тя е на мно-
зина пристоявала, и на самаго мене.
3 Поздравѣте Прискиллж и Акилж мои-тѣ
4 въ Христа Іисуса сътрудницы, (Които
си положихж шіи-тѣ *подъ ножъ* за мой-тъ
животъ, на които не *съмь* само азъ *ще*
благодарѭ, но и всичкы-тѣ церкви ме-
жду язычницы-тѣ), и домашнѭ-тж имъ
5 церквж. Поздравѣте възлюбленаго ми Е-
пенета, който е начатъкъ на Ахаіѭ въ
6 Христа. Поздравѣте Маріѭ, която ся е
7 много трудила за насъ. Поздравѣте Ан-
дроника и Іуніѭ мои-тѣ сродницы и съ
мене плѣнницы, които сж отлични меж-
ду апостолы-тѣ, които още и прѣди ме-
8 не бѣхж *повѣрвали* въ Христа. Поздра-
вѣте Амплія възлюбленаго ми въ Госпо-
9 да. Поздравѣте Урвана нашего въ Хри-
ста сътрудника, и възлюбленаго ми Ста-
10 хія. Поздравѣте Апеллія, познатый-тъ за
вѣренъ въ Христа. Поздравѣте които сж
11 отъ Аристовуловы-тѣ. Поздравѣте род-
нинж-тж ми Иродіона. Поздравѣте отъ
Нарциссовы-тѣ тѣзи които сж въ Госпо-
12 да. Поздравѣте Трифенж и Трифосж ко-
13 то ся трудятъ за Господа. Поздравѣте
любезнж-тж Персидж, която ся много
труди за Господа. Поздравѣте Руфа из-

браннаго въ Господа, и негова-та и моя-
14 тх майкх. Поздравѣте Асинкрита, Фле-
гонта, Ерма, Патрова, Ермія и братія-
15 та които сѫ съ тѣхъ. Поздравѣте Фило-
лога и Іулія, Нирея и сестрх му, и О-
лимпана, и всичкы-тѣ святыи които сѫ
16 съ тѣхъ. Поздравѣте ся единъ другъ
съсъ свято цѣлуваніе. Поздравяватъ вы
всичкы-тѣ церквы Христовы.
17 И моля вы ся, братіе, да ся привар-
двате отъ тѣзи които правятъ раздоры
и съблазни противъ ученіе-то което вы
сте научили, и отстранявайте ся отъ
18 тѣхъ. Защото таквизь *человѣци* не слу-
жатъ Господу нашему Іисусу Христу, но
на свой-тъ си търбухъ; и съсъ сладкы
и ласкателны думы прѣлъгватъ сърдца-
19 та на простодушны-тѣ. Защото ваше-то
послушаніе е на всичкы извѣстно; и тъй
колкото за васъ радвамъ ся; ищх пакъ
да бѫдете мѫдри на добро-то, а прости
20 на зло-то. А Богъ на миръ-тъ скоро ще
строши Сатанх подъ нозѣ-тѣ ви. Благо-
дать-та на Господа нашего Іисуса Хри-
ста да бѫде съ васъ. Аминь.
21 Поздравяватъ вы Тимоѳей сътруд-
никъ-тъ мой, и сродници-тѣ ми Лукій, и
22 Ясонъ и Сосипатръ. Поздравявамъ вы
въ Господа азъ Тертій, който писахъ
23 това писмо. Поздравява вы Гаій стран-
нопріемецъ-тъ мой и на всичкх-тх цер-
квх. Поздравява вы Ерастъ строитель-тъ
градскый, и братъ Квартъ.
24 Благодать-та на Господа нашего Іисуса
Христа да бѫде съсъ всичкы васъ. Аминь.
25 А на тогова който може да вы утвър-
ди по мое-то благовѣствуваніе и пропо-
вѣдь-тх за Іисуса Христа, по открове-
ніе-то на тайнх-тх, която е была умъл-
26 чана отъ вѣчны врѣмена, А сега ся е
явила, и чрѣзъ пророческы-тѣ писанія,
по повелѣніе-то на вѣчнаго Бога, станх
позната на всичкы-тѣ народы, за *тѣхно*
27 покореніе на вѣрх-тх; Единому прѣмѫ-
дрому Богу да бѫде слава чрѣзъ Іисуса
Христа въ вѣкы. Аминь.

КЪ КОРИНѲЯНОМЪ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ, призванъ, съ волх-тх Божіх,
Апостолъ Іисусъ Христовъ, и братъ Со-
2 сѳенъ, На церквх-тх Божіх, която е
въ Коринѳъ, на освященны-тѣ въ Христа
Іисуса, на призваны-тѣ святыи, наедно
съсъ всичкы-тѣ които призовавать на
всяко мѣсто име-то на Іисуса Христа
Господа нашего, *който е* и тѣхенъ и
3 нашъ. Благодать да бѫде вамъ и миръ
отъ Бога Отца нашего, и Господа Іису-
са Христа.
4 Благодарх Бога моего выначгы за васъ,
за Божіх-тх благодать, даденх-тх вамъ
5 чрѣзъ Іисуса Христа, Че ся обогатихте

чрѣзъ него въ всичко, въ всяко слово и
6 всяко знаніе, Както ся утвьрди въ васъ
7 свидѣтелство-то Христово; Така щото
вы не оставате назадъ въ никое дарува-
ніе, като чакате откровеніе-то на Гос-
8 пода нашего Іисуса Христа; Който ще
и до край да вы утвьрди *да бѫдете* не-
повинни въ день-тъ на Господа нашего
9 Іисуса Христа. Вѣренъ е Богъ, чрѣзъ
когото ся призовахте въ съобщеніе на
Сына му Іисуса Христа Господа нашего.
10 Молѭ ви ся, братіе, за име-то на Го-
спода нашего Іисуса Христа, всинца е-
дно да говорите, и да нѣма раздори ме-
жду васъ, но да бѫдете съвьршено съе-
динени въ единъ умъ и въ една мысль.
11 Защото отъ *домашни*-тѣ Хлоины ми яви-
хѫ за васъ, братіе мои, че помежду вы
12 имало распри: И това го казвамъ, за-
щото всякой отъ васъ дума: Азъ сьмь
Павловъ, а азъ Аполлосовъ, а азъ Ки-
13 фовъ, а пакъ азъ Христовъ. Да ли Хри-
стосъ ся е раздѣлилъ? Павелъ ли ся
распѣ за васъ? Или въ Павлово-то име
14 ся крьстихте? Благодарѭ Бога че не
сьмь крьстилъ никого отъ васъ освѣнь
15 Криспа и Гаія; Да не бы реклъ нѣкой
16 че сьмь крьстилъ въ мое име. Крьстихъ
още и Стефаниновъ-тъ домъ; освѣнь тѣ-
зи не знаѭ да ли сьмь крьстилъ другы-
го нѣкого.
17 Защото не мя е проводилъ Христосъ
да крьщавамъ, но да проповѣдвамъ е-
вангеліе-то; не съ прѣмѫдрость въ сло-
во-то, да ся не осуети крьстъ-тъ Хри-
18 стовъ. Защото слово-то за крьстъ-тъ на
тѣзи които погыбнуватъ е безумство, а
за насъ които ся спасавамы е сила Бо-
19 жія. Понеже е писано: "Ще погубѭ
мѫдрость-тѫ на мѫдры-тѣ, и разумъ-тъ
20 на разумны-тѣ ще отхвьрлѭ." Дѣ мѫд-
рый-тъ? дѣ книжный-тъ? дѣ *искусный-
тъ* разыскатель на този вѣкъ? Не обър-
нѫ ли Богъ въ безумство мѫдрость-тѫ на
21 този свѣтъ? Защото, понеже въ Божіѭ-
тѫ прѣмѫдрость свѣтъ-тъ съ мѫдрость-тѫ
си не позна Бога, благоволи Богъ чрѣзъ
безумство-то на проповѣдь-тѫ да спасе
22 вѣрующы-тѣ. Понеже Іудеи-тѣ искатъ
знаменія, а Еллини-тѣ тьрсятъ мѫдрость;
23 А ный проповѣдвамы Христа распѣтъ,
за Іудеи-тѣ съблазнь, а за Еллини-тѣ
24 безумство; На самы-тѣ обаче призваны,
и Іудеи и Еллины, Христа, Божіѭ силѫ
25 и Божіѭ прѣмѫдрость. Защото Божіе-то
безумно е по мѫдро отъ человѣцы-тѣ,
и Божіе-то немощно е по крѣпко отъ
26 человѣцы-тѣ. Понеже, братіе, виждате
ваше-то призваніе, че *нѣ между вась*
нѣма по плъть многина мѫдри, нито мно-
зина силни, нито многина благородни;
27 Но Богъ избра безумны-тѣ на свѣтъ-тъ,
да посрами мѫдры-тѣ; избра пакъ Богъ
немощны-тѣ на свѣтъ-тъ, да посрами
28 силны-тѣ; Още и худородны-тѣ на свѣтъ-
тъ и унищожены-тѣ избра Богъ, и тѣзи
които не сѫ *нищо*, за да съсыпе които
29 сѫ *нѣщо*; Да ся не похвали прѣдъ него
30 ни една плъть. А вы сте отъ него въ
Христа Іисуса, който станѫ за насъ отъ
Бога мѫдрость и правда и освященіе и
31 искупуваніе; Тъй щото, споредъ както
е писано, "Който ся хвали, съ Господа
да ся хвали."

ГЛАВА 2.

1 И азъ, братіе, когато дойдохъ при
васъ, дойдохъ не съ прѣвъсходство-то
въ слово или въ мѫдрость, да ви възвѣ-
2 стѭ свидѣтелство-то Божіе; Защото рѣ-
шилъ бѣхъ да не знаѭ между васъ нищо
друго, освѣнь Іисуса Христа, и него
3 распѣтъ. И азъ при васъ бѣхъ немощенъ,
4 въ страхъ и въ голѣмо трепераніе; И
слово-то ми и проповѣдь-та ми не *быва-
хѫ* съ думы убѣдителны отъ человѣче-
скѫ мѫдрость, но съ доказателство отъ
5 Духъ и отъ силѫ; За да бѫде вѣрваніе-
то ви не чрѣзъ человѣческѫ мѫдрость,
6 но чрѣзъ силѫ Божіѭ. А говоримъ мѫд-
рость между съвършены-тѣ; но не мѫд-
рость отъ този вѣкъ, нито отъ господа-
ри-тѣ на този вѣкъ, които прѣминуватъ;
7 Но говоримъ въ тайна прѣмѫдрость-тѫ
Божіѭ, скрыта-тѫ, която Богъ отъ прѣ-
ди вѣкове-тѣ е прѣдопрѣдѣлилъ за нашѫ
8 славѫ; Която никой отъ господари-тѣ

на този вѣкъ не е познавъ; защото ако
быхѫ познали, не быхѫ распѣли Госпо-
9 да на славѫ-тѫ. Но споредъ както е пи-
сано: "Око не е видѣло, и ухо не е чуло,
и на человѣкъ на сърдце-то не е дохож-
дало това, което е приготвилъ Богъ за
10 тѣзи които го любятъ." А намъ Богъ от-
кры *това* чрѣзъ свой-тъ Духъ; понеже
Духъ-тъ всичко, даже и дълбины-тѣ Бо-
11 жіи, издирва. Защото кой отъ человѣ-
цы-тѣ знае человѣчески-тѣ нѣща, ос-
вѣнь духъ-тъ на человѣка който е въ не-
го? Така и Божіи-тѣ нѣща, никой гы
12 не знае, освѣнь Духъ-тъ Божій. А ный
пріехмы не духъ-тъ на свѣтъ-тъ, но
Духъ-тъ който е отъ Бога, за да позна-
емъ това което е дарено намъ отъ Бога;
13 Което и възвѣстявамы, не съсъ словеса
научены отъ человѣческѫ мѫдрость, но
съсъ *словеса* научены отъ Духа Свята-
го, като сравнявамы духовно съ духовно.
14 Естественный-тъ обаче человѣкъ не по-
бира това което е отъ Духа Божія; за-
щото за него е безуміе, и не може да
го разумѣе; понеже то духовно ся ис-
15 пытва. Но духовный-тъ человѣкъ вся-
ко нѣщо испытва, а той отъ никого ся
16 не испытва. Защото, "Кой е разумѣлъ
умъ-тъ Господень, за *да може* да го на-
стави?" А ный имамы умъ Христовъ.

ГЛАВА 3.

1 И азъ, братіе, не могохъ да вы говорѭ като на духовны, но като на плът-
2 скы, *и* като на младенцы въ Христа. Съ
млѣко вы нахранихъ, и не съ ястіе; за-
щото не можахте още *да го пріемете*; а
3 и сега още не можете; Понеже сте още
плътскы; защото, доклѣ има помежду
васъ завидсть, распря и разногласіе, не
сте ли плътскы, и не постѫпвате ли по
4 человѣчески? Защото кога единъ казва:
Азъ съмь Павловъ; а другъ: Азъ съмь
5 Аполлосовъ; не сте ли плътскы? Кой е
прочее Павелъ, и кой е Аполлосъ? не сѫ
ли служители чрѣзъ които повѣрвахте,
и *то* както е Господь всякому далъ?
6 Азъ насадихъ, Аполлосъ напои; но Богъ
7 възрасти. Тъй щото нито който сади е
нѣщо, нито който пои, но Богъ който
8 възрастява. А който сади и който пои
едно сѫ, и всякой споредъ свой-тъ си
трудъ ще пріеме своѭ-тѫ си заплатѫ.
9 Защото *ный* смы съработници на Бога;
а вы сте нива Божія, Божіе зданіе.
10 Азъ, споредъ дадена-тѫ ми отъ Бога
благодать, като искусенъ домозидатель
основаніе положихъ; а другъ на *него*
зиде; но всякой да гледа какъ зиде на
11 *него*. Защото никой не може да положи
друго основаніе освѣнь положено-то,
12 което е Іисусъ Христосъ. И на това
основаніе отгорѣ ако зиде нѣкой, зла-
то, сребро, драгоцѣнны каменіе, дръ-
13 віе, сѣно, сламѫ; Всякому работа-та
ще стане явна; защото день-тъ ще ѭ
покаже; понеже съ огнь ся открыва; и
огнь-тъ ще испыта всякому каква е ра-
14 бота-та. На когото работа-та, която е
15 зидалъ, устои, *той* ще земе заплатѫ. А
на когото работа-та изгори, ще ся от-
щети, а самъ той ще ся избави, но тъй
16 като изъ огнь. Не знаете ли че сте
храмъ Божій, и Духъ Божій живѣе въ
17 васъ? Ако развали нѣкой Божій-тъ
храмъ, него Богъ ще развали, защото
храмъ-тъ Божій е святъ, който *храмъ*
сте вы.
18 Никой да ся не лъже; ако нѣкой отъ
помежду вы мни че е мѫдръ на този
свѣтъ, да стане безуменъ, за да бѫде
19 мѫдръ. Защото мѫдрость-та на този
свѣтъ е безуміе прѣдъ Бога. Понеже е
писано: "Улавя мѫдры-тѣ въ пронырство-то имъ." И пакъ: "Господь знае
20
помышленія-та на мѫдры-тѣ че сѫ сует-
21 ны." И тъй никой да ся не хвали съ
человѣцы-тѣ; защото всичко е ваше;
22 Павелъ ли, или Аполлосъ, или Кифа, или
свѣтъ, или животъ, или смърть, или се-
гашно-то, или бѫдаще-то; всичко е ваше;
23 И вы сте Христови; а Христосъ Божій.

ГЛАВА 4.

1 *Всякой* человѣкъ така да ны има, ка-
то служители Христовы, и строители на

2 Божiи-тѣ тайны. А това което ся ище
отъ строители-тѣ е всякой да ся намѣ-
3 ри вѣренъ. А за мене е твърдѣ малко
нѣщо да бѫдѫ отъ васъ или отъ человѣ-
ческа сѫдба сѫденъ; но нито азъ самъ
4 себе си сѫдѭ. Защото съвѣсть-та ми въ
нищо не мя изобличава; но съ това не
съмь оправданъ; а Господь е който ще
5 мя сѫди. За това нищо недѣйте сѫди
прѣди врѣме, докълѣ да дойде Господь,
който ще и да извади на видѣло скры-
то-то въ тъмнина-та, и ще изяви сър-
дечны-тѣ намѣренiя; и тогазъ ще бѫ-
де всякому похвала отъ Бога.
6 И това, братiе, загатнахъ върхъ себе
си и върхъ Аполлоса заради васъ; да ся
научите отъ насъ да не мѫдрувате пове-
че отъ писано-то, да ся не прѣвъзнося
нѣкой отъ васъ за едного противъ дру-
7 гыго. Защото кой тя прѣдпочита *отъ*
другыго? и що имашь което да не си
прiялъ? Ако ли си прiялъ, защо ся хва-
8 лишь като че не си прiялъ? Сыти сте
вече, обогатихте ся вече, въцарихте ся
безъ насъ; и дано да царувате, та да
быхмы и ный съ васъ наедно царували.
9 Защото ми ся струва че Богъ показа насъ
апостолы-тѣ най послѣдни, като осѫдены
на смърть; защото позоръ станахмы на
свѣтъ-тъ, и на ангелы и на человѣцы.
10 Ный безумни заради Христа, а вы раз-
умни въ Христа; ный немощни, а вы
11 крѣпкы; вы славни, а ный бесчестни. До
тоя часъ и гладувамы и жадувамы, и
12 голи смы, и смы бiени, и скитамы ся, И
трудимъ ся та работимъ съ рѫцѣ-тѣ си;
като ны укорявать, благославямы; като
13 ны гонятъ, търпимъ; Като ны хулятъ,
молимъ ся; станахмы като изметъ на
свѣтъ-тъ, сметъ на всичкы-тѣ до днесь.
14 Не пишѫ това за посрамленiе на васъ, но
като любезны мои чада вразумявамъ вы.
15 Защото ако имате тысящы наставницы
въ Христа, но многина отцы нѣмате; по-
неже азъ вы родихъ въ Христа Iисуса
16 чрѣзъ благовѣствуванiе-то. И тъй молѭ
17 ви ся бѫдѣте подражатели на мене. За
туй ви проводихъ Тимоеея, който ми е
любезно и вѣрно въ Господа чадо, кой-
то ще ви напомни мои-тѣ въ Христа пѫ-
тища, както поучавамъ на всякадѣ въ
18 всякѫ церква. Но нѣкои си ся възгор-
дѣхѫ, като че нѣмаше да дойдѫ азъ при
19 васъ; Но ако ще Господь азъ скоро ще
дойдѫ при васъ, и ще познаѭ не слово-
то, но сила-та на тѣя що сѫ ся въз-
20 гордѣли. Защото царство-то Божiе не е
21 въ слове, но въ силѫ. Що искете? съ
тоягѫ ли да дойдѫ при васъ, или съ лю-
бовь и кротъкъ духъ?

ГЛАВА 5.

1 Въобще ся чува че между васъ *има*
блудодѣянiе, и таквозъ блудодѣянiе, на
което нито име-то помежду язычницы-
тѣ ся чува, така щото да има нѣкой ба-
2 щина-та си жена. И вы сте ся възгор-
дѣли, а найначе не ся ни оскърбихте, за
да ся испади отъ помежду вы тоя кой-
3 то е сторилъ туй нѣщо. Защото азъ а-
ко и да не съмь при васъ тѣломъ, но ду-
хомъ съмь при васъ, и като че съмь тамъ,
отсѫдихъ вече тогози който е това така
4 сторилъ, Въ име-то на Господа нашего
Iисуса Христа, щомъ ся съберете вы и
мой-тъ духъ, съсъ сила-та на Господа
5 нашего Iисуса Христа, Такъвъ *человѣка*
да го прѣдадемъ на Сатанѫ за погубва-
нiе на плъть-та, за да ся спасе духъ-тъ
6 въ день-тъ на Господа Iисуса. Не е до-
бра хвалба-та ви; не знаете ли че мал-
7 ко квасъ всичко-то тѣсто заквасува? И
тъй очистѣте ветхый-тъ квасъ, да бѫде-
те ново тѣсто, както сте бесквасни; за-
щото Христосъ пасха-та наша закланъ
8 бы жьртва за насъ. За това да праздну-
вамы, не съ ветхъ квасъ, нито съ квасъ
на злобѫ и на лукавство, но съ бесквасны
хлѣбове на искренность и на истинѫ.
9 Писахъ ви въ писмо-то да нѣмате сно-
10 шенiе съ блудницы. И не съвсѣмъ *да*
нѣмате сношенiе съ блудницы-тѣ на то-
зи свѣтъ, или съ лихоимцы-тѣ, или съ
грабители-тѣ, или съ идолослужители-
тѣ, понеже тогазъ трѣбва да излѣзете
11 отъ свѣтъ-тъ. Но сега ви писахъ да нѣ-
мате сношенiе, ако бы нѣкой който ся

нарича братъ да е блудникъ, или лихоимецъ, или идолослужитель, или хулитель,
или піяница, или грабитель; съ такъвзи
12 нито да ядете наедно. Защото що мя е
грыжа да сѫдѧ и вънщни-тѣ? Не сѫ-
13 дите ли вы вътрѣшни-тѣ? А вънщни-тѣ
Богъ ще сѫди; за това испадѣте ло-
шій-тъ отъ помежду си.

ГЛАВА 6.

1 Нѣкой отъ васъ, кога има нѣщо съ
другыго, смѣе ли да ся сѫди прѣдъ не-
2 праведны-тѣ, а не прѣдъ святыи-тѣ? Не
знаете ли че святіи-тѣ ще сѫдятъ свѣтъ-
тъ? и тъй вы като ще сѫдите свѣтъ-тъ,
не сте ли достойни да сѫдите ни най
3 малкы работы? Не знаете ли че ный ще
да сѫдимъ ангелы? а колко повече жи-
4 тейскы *работы?* За то житейскы сѫдбы
ако имате, най нищожны-тѣ въ церква-
5 тѫ, тѣхъ поставяйте *сѫдници*. За *ваш*
срамъ ви казвамъ *това;* така ли нѣма
между васъ ни единъ мѫдръ, който бы
можелъ между братія-та си да отсѫди?
6 Но братъ съ брата ся сѫди, и то прѣдъ
7 невѣрны-тѣ! Сега прочее голѣмъ по-
рокъ е за васъ, дѣто имате помежду си
сѫдбы; защо по добрѣ не оставате оби-
дени? защо не прѣдпочитате да изгу-
8 бите свое-то? Но вы *сами* правите оби-
9 да и отнимате, и то отъ братія. Или не
знаете че неправедни-тѣ нѣма да наслѣ-
дятъ царство-то Божіе? Недѣйте ся лъ-
га: нито блудници-тѣ, нито идолослужи-
тели-тѣ, ни прѣлюбодѣйци-тѣ, нито ма-
10 лакійци-тѣ, нито мѫжеложници-тѣ, Нито
крадци-тѣ, ни лихоимци-тѣ, нито піяни-
ци-тѣ, нито хулители-тѣ, нито грабите-
ли-тѣ, нѣма да наслѣдятъ царство-то Бо-
11 жіе. И отъ васъ нѣкои бѣхте таквизи;
но намыхте ся, но освятихте ся, но о-
правдахте ся, съ име-то на Господа Іи-
суса и съ Духъ-тъ на Бога нашего.
12 Всичко ми е позволено, но не е всич-
ко за ползѫ; всичко ми е позволено, но
13 азъ не ще бѫдѫ обладанъ отъ нищо. Яс-
тія-та сѫ за търбухъ-тъ, и търбухъ-тъ е
за ястія-та; но Богъ и него и тѣхъ ще
унищожи; а тѣло-то не е за блудодѣяніе,
но за Господа, и Господь е за тѣло-то;
14 А Богъ и Господа въскрьси, и насъ ще
съсъ силѫ-тѫ си да въскрьси. Не знаете
ли че ваши-тѣ тѣла сѫ удове Христовы?
15 И тъй да земѫ ли удове-тѣ Христовы, и
на блудницѫ удове да гы направѭ? Да
16 не бѫде. Или не знаете че който ся съ-
въкупява съ блудницѫ, едно тѣло е *съ
неѭ?* Защото "ще бѫдѫтъ", казва, "два-
17 ма-та въ еднѫ плъть." Но който ся съ-
единява съ Господа, единъ духъ е съ *не-*
18 *го.* Бѣгайте отъ блудодѣяніе-то; всякой
грѣхъ който бы сторилъ человѣкъ, е
вънъ отъ тѣло-то; но който блудствува,
19 противъ свое-то си тѣло съгрѣшава. Не
знаете ли че тѣло-то ваше е храмъ на
Святаго Духа който е въ васъ, когото
20 имате отъ Бога, и не сте свои си? За-
щото вы сте съсъ цѣнѫ купени; за то
прославѣте Бога съ ваши-тѣ тѣла, и съ
ваши-тѣ душы, които сѫ Божіи.

ГЛАВА 7.

1 А за това що ми искахте, добрѣ е да
2 ся не прикоснува человѣкъ до женѫ. Но
по причинѫ на блудодѣянія-та, нека има
всякой своѭ си женѫ, и всяка *жена* да
3 има свой си мѫжъ. Мѫжъ-тъ да отдава
на женѫ-тѫ длъжно-то *ней* благорасполо-
женіе, подобно и жена-та на мѫжъ-тъ.
4 Жена-та не владѣе на свое-то си тѣло,
но мѫжъ-тъ; така и мѫжъ-тъ не владѣе
5 на свое-то си тѣло, но жена-та. Не ос-
тавайте лишени единъ отъ другъ, освѣнь
ако е нѣщо по съгласіе за врѣме, за да
ся упражнявате въ постъ и молитвѫ; и
пакъ ся схождайте наедно, да вы не и-
скушава Сатана, поради ваше-то невъз-
6 дьржаніе. И това *го* казвамъ по дозво-
7 леніе, а не по повеленіе. Защото щѫ
всичкы-тѣ человѣци да сѫ каквото сьмь
азъ; но всякой има особенѫ дарбѫ отъ
Бога, единъ така, а другъ инакъ.
8 А на неженены-тѣ и на вдовицы-тѣ
казвамъ, добро е за тѣхъ, ако останѫтъ
9 както и азъ. Но ако не могѫтъ да ся въз-
дьржатъ, нека ся оженятъ: защото по

добрѣ е да ся оженятъ, а не да ся раз-
10 жегватъ. А на ожененый-тѣ заржчвамъ,
не азъ, но Господь, жена отъ мжжа *си*
11 да ся не разлжча. Но ако ся и разлжчи,
да остане неженена, или да ся примири
съ мжжа *си*. И мжжъ да не напуща же-
12 нж *си*. А на другы-тѣ азъ казвамъ, не
Господь: Ако нѣкой братъ има женж не-
вѣрница, и тя сънизволява да живѣе съ
13 него, да ж не напуща. И жена която и-
ма мжжъ невѣрникъ, и той сънизволява
14 да живѣе съ неж, да го не напуща. За-
щото невѣрникъ-тъ мжжъ освященъ бы-
ва поради женж-тж, и невѣрница-та же-
на освящена бива поради мжжъ-тъ; по-
неже инакъ чада-та ви щѣхж да бждатъ
15 нечисты; но сега сж святы. Ако ли не-
вѣрникъ-тъ ся отлжча, да ся отлжчи; въ
таквызъ нѣща не е поробощенъ братъ-тъ
или сестра-та. Но Богъ ны призова на
16 миръ. Защото, що знаешь, жено, да ли
не ще спасешь ты мжжъ-тъ? или що
знаешь, мжжу, да ли не ще спасешь ты
17 женж-тж? Но всякой както му е Богъ
отдѣлилъ, и всякой както го е Господь
призовалъ, така да ходи; и така запо-
18 вѣдвамъ по всичкы-тѣ церкви. Обрѣзанъ
ли е призванъ нѣкой *въ вѣрж-тж*, да не
крые обрѣзаніе-то. Необрѣзанъ ли е нѣ-
19 кой призванъ, да ся не обрѣзва. Обрѣ-
заніе-то е нищо и необрѣзаніе-то нищо;
но *всичко е* въ пазеніе-то на Божіи-тѣ
20 заповѣди. Всякой да си остава въ това
21 званіе въ което е призванъ. Рабъ ли си
призванъ? Да тя не е грыжа; но ако
можешь още да станешь свободенъ, по
22 добрѣ употрѣби *това*. Защото който е
рабъ призванъ въ Господа, свободникъ
Господенъ е; така и който е свободенъ
23 призванъ, рабъ е Христовъ. Съсъ *скжпж*
цѣнж сте купени; не бывайте роби на
24 человѣцы. Въ каквото *званіе* е нѣкой
призванъ, братіе, въ него всякой да си
остава прѣдъ Бога.
25 Колкото за дѣвицы-тѣ нѣмамъ запо-
вѣдь отъ Господа; но като помилуванъ
отъ Господа да съмъ вѣренъ, мнѣніе да-
26 вамъ. И тъй за настояща-тж нуждж мы-
слж да е добро това, *сирѣчъ* че е добрѣ
27 человѣку така да си бжде. Вързанъ ли
си съ женж? Не тръси развързваніе. От-
28 вързанъ ли си отъ женж? Не тръси же-
нж. Но ако ся и оженишь, не съгрѣша-
вашь, и дѣвица ако ся ожени, не съгрѣ-
шава; но таквизи които сж ще иматъ
скърбь по плъть; а пакъ азъ вы съжа-
29 лявамъ. Това само казвамъ, братіе, че
останало-то врѣме е кратко; за това и
тѣзи които иматъ жены да сж като че
30 нѣматъ; И които плачатъ, като че не
плачатъ; и които ся радватъ, като че
не ся радватъ; и които купуватъ като че
31 *нищо* не добиватъ; И които иматъ сно-
шеніе съ този свѣтъ, като че не сж прѣ-
дани нему; защото на този свѣтъ об-
32 разъ-тъ прѣхожда. А азъ искамъ вы да
сте безгрыжни: нежененый ся грыжи
за това което е Господне, какъ да угоди
33 Господу; А жененый ся грыжи за това
което е свѣтовно, какъ да угоди на же-
34 нж-тж. Между женж и дѣвицж има раз-
лика: неженена-та ся грыжи за това
което е Господне, за да бжде свята и
тѣломъ и духомъ; а оженена-та ся гры-
жи за това което е свѣтовно, какъ да у-
35 годи на мжжъ-тъ. И това го казвамъ за
собствена-тж ваша ползж; не да ви на-
ложж примкж, но за благообразіе, и по-
стоянно прѣбждваніе въ служеніе-то Го-
36 сподне безъ развлѣченіе *на умъ-тъ*. Ако
ли мысли нѣкой че прави неприлично за
дѣвица-тж си, ако ѝ е минжло врѣме, и
трѣбва така да бжде, нека прави како-
то ще: не съгрѣшава; нека ся женятъ.
37 Но който стои твърдъ на сърдце-то си,
и нѣма нужда, но има власть за своя-
тж си волж, и е рѣшилъ това въ сърд-
це-то си, да държи дѣвицж-тж си *неже-*
38 *ненж*, добрѣ прави. Така щото който о-
женя дѣвицж-тж си добрѣ прави; а кой-
39 то ж не оженя, прави по добрѣ. Жена-
та е вързана отъ законъ-тъ, до колкото
врѣме е живъ мжжъ ѝ; ако ли умре мжжъ
ѝ, свободна е да ся ожени за когото ще,
40 тъкмо *да бъде това* въ Господа. Но по
мое-то мнѣніе по блажена е, ако ся о-
стане така; а мыслж че и азъ имамъ
Духъ Божій.

ГЛАВА 8.

1 Колкото за идоложьртвено-то, знаемъ
че всинца имамы знаніе; *но* знаніе-то
2 възгордява, а любовь-та назидава. И а-
ко ся има нѣкой че знае нѣщо, не е по-
зналъ още нищо както трѣбва да позна-
3 ва. Но ако люби нѣкой Бога, той е по-
4 знатъ отъ него. И тъй колкото за яде-
ніе-то отъ идоложьртвено-то, знаемъ че
идолъ-тъ е нищо на свѣтъ-тъ, и че ос-
вѣнь едного *Бога нѣма* никой другъ
5 Богъ. Защото ако и да има нарицаеми
богове, или на небе-то или на земѭ-тѫ;
(както *ся казва* че има много богове, и
6 господари много;) Но намъ е единъ Богъ
Отецъ, отъ когото е всичко, и ный смы
въ него; и единъ Господь Іисусъ Хри-
стосъ, чрѣзъ когото е всичко, и ный
7 чрѣзъ него. Но *това* знаніе въ всичкы
го нѣма; и нѣкои съсъ съвѣсть на и-
долъ-тъ и до сега ядѫтъ *идоложьртвено*
като жьртвѫ на идолъ-тъ, и съвѣсть-та
8 имъ като е слаба осквьрнява ся. А яде-
ніе-то не ны прѣпорѫчва на Бога; за-
щото нито ако ядемъ ни ся нѣщо при-
дава, нито ако не ядемъ лишавамы ся отъ
9 нѣщо. Но гледайте да не бы тая ваша
свобода да бѫде съблазнь на слабы-тѣ.
10 Защото ако види нѣкой тебе, който имашь
знаніе, че сѣдишь на трѫпезѫ въ идолско
капище, той като е слабъ, съвѣсть-та му
не ще ли ся одьрзости да яде идоложьр-
11 твено? И поради твое-то знаніе ще за-
гыне немощный-тъ братъ, за когото е у-
12 мрѣлъ Христосъ. А като съгрѣшавате та-
ка противъ братія-та, и наранявате сла-
бѫ-тѫ имъ съвѣсть, то вы противъ Христа
13 съгрѣшавате. За това ако яденіе-то съ-
блазнява брата ми, нѣма да ямъ месо въ
вѣкы, за да не съблазнѭ брата си.

ГЛАВА 9.

1 Не съмь ли апостолъ? Не съмь ли сво-
боденъ? Не видѣхъ ли Іисуса Христа
Господа нашего? Не сте ли вы мое-то
2 въ Господа дѣло? На другы ако не съмь
апостолъ, то поне на васъ съмь; защо-
то въ Господа вы сте печатъ-тъ на мое-то
3 апостолство. Това е мой-тъ отвѣтъ на
тѣзи които испытватъ *поведеніе-то* ми.
4 Да ли нѣмамы власть да ядемъ и да пі-
5 емъ? Да ли нѣмамы власть *и ный* както
другы-тѣ апостоли, и братія-та Госпо-
дни, и Кифа, да водимъ съсъ *себе си*
6 женѫ отъ сестры-тѣ? Или само на мене
и на Варнавѫ не е дозволено да не ра-
7 ботимъ? Кой войнствува нѣкога на свое
си иждивеніе? Кой насажда лозіе, и не
яде отъ плодъ-тъ му? Или кой пасе ста-
до, и не яде отъ млѣко-то на стадо-то?
8 По человѣческы ли говорѭ това? не
9 казва ли и законъ-тъ исто-то? Защото
въ законъ-тъ Моисеовъ е писано: "Не
обвьрзувай уста-та на волъ който вър-
шѣе." За волове-тѣ ли ся грыжи Богъ?
10 Или непрѣмѣнно заради насъ казва? за-
щото *това* е за насъ писано; така що-
то който оре, съ надеждѫ трѣбва да о-
ре; и който вършѣе, съ надеждѫ да е
11 участникъ въ надеждѫ-тѫ си. Ако смы
ный посѣяли у васъ духовно-то, много
ли е ако пожьнемъ отъ васъ тѣлесно-то?
12 Ако другы участвуватъ въ власть-тѫ надъ
васъ, не трѣбва ли ный повече? Тѫзи
власть обаче ный не употрѣбихмы; но
търпимъ всичко, за да не причинимъ нѣ-
кое прѣкратеніе на благовѣствуваніе-то
13 Христово. Не знаете ли че които свя-
щеннодѣйствуватъ отъ святилище-то ся
хранятъ? И които служатъ на олтарь-тъ
14 земятъ дѣлъ отъ олтарь-тъ? Така и Го-
сподь заповѣда, проповѣдници-тѣ на е-
вангеліе-то да живѣѭтъ отъ благовѣ-
15 ствуваніе-то. Но азъ ни едно отъ тѣзи
не употрѣбихъ; нито писахъ това да ми
бѫде така; защото за мене е по добрѣ
да умрѫ, а не да осуети нѣкой похвалѫ-тѫ
16 ми. Защото ако проповѣдвамъ еванге-
ліе-то, то не ми е похвала; защото нуж-
да ми надлѣжи, и тежко ми ако не бла-
17 говѣствувамъ. Защото ако правѭ това
отъ своѭ волѭ, имамъ заплатѫ; ако ли
отъ неволѭ, *а то* ми е служеніе-то по-
18 вѣрено. И тъй коя е моя-та заплата?
Тая, съ проповѣданіе-то си да положѫ

евангеліе-то Христово безъ иждивеніе,
така щото да не злоупотрѣбіѫ моѭ-тѫ
19 власть въ благовѣствуваніе-то. Защото
като съмь свободенъ отъ всичкы, зароби
бихъ себе си на всичкы-тѣ, за да придо-
20 быѭ по много-то: И на Іудеи-тѣ быдохъ
като Іудеинъ, Іудеи-тѣ да придобыѭ: на
тѣзи които сѫ подъ законъ като подза-
коненъ *быдохъ* да придобыѭ тѣзи които
21 сѫ подъ законъ. На тѣзи които нѣматъ
законъ *быдохъ* като че нѣмамъ законъ,
(не че съмь безъ законъ прѣдъ Бога, но
подзаконенъ на Христа,) за да придо-
22 быѭ тѣзи които нѣматъ законъ. На не-
мощны-тѣ като немощенъ быдохъ за да
придобыѭ немощны-тѣ. На всичкы-тѣ
станѫхъ всичко, да бы всякакъ да спасѫ
23 нѣколцина. И това го правѭ за еванге-
ліе-то, да бѫдѫ на него съучастникъ.
24 Не знаете ли, че които тичатъ на по-
прище-то, всичкы тичатъ, а само единъ
зема наградѫ-тѫ? така тичайте, като да
25 ѭ получите. И всякой подвижникъ отъ
всичко ся въздържава; и тѣ за да земѫтъ
26 вѣнецъ тлѣненъ, а ный нетлѣненъ. И
тъй азъ тичамъ така, не като на неиз-
вѣстно *нѣщо;* така бѫхтѫ, не като че
27 біѭ въздухъ-тъ; Но уморявамъ тѣло-то
си и поробощавамъ *го,* че като пропо-
вѣдамъ на другы-тѣ, да не бы да оста-
нѫ азъ отхвърленъ.

ГЛАВА 10.

1 И не искамъ, братіе, да не знаете, че
отци-тѣ наши бѣхѫ всичкы подъ облакъ-
тъ, и всичкы прѣзъ море-то прѣминѫхѫ,
2 И въ облакъ-тъ и въ море-то всичкы ся
3 кръстихѫ въ Моисея, И всичкы отъ и-
4 сго-то духовно ястіе ядохѫ, И всичкы
отъ исто-то духовно питіе пихѫ; защото
піяхѫ отъ духовный-тъ камыкъ, който
гы придружаваше; и този камыкъ бѣ
5 Христосъ. Но въ по много-то отъ тѣхъ
не благоволи Богъ; защото испомрѣхѫ
6 въ пустынѭ-тѫ. А тѣзи нѣща станѫхѫ
намъ примѣри да не бѫдемъ ный жела-
тели на зло-то, както и тѣ пожелахѫ.
7 Нито идолослужители бывайте, както
нѣкои отъ тѣхъ, споредъ писано-то;
"Сѣднѫ народъ-тъ да яде и да піе, и ста-
8 нѫхѫ да играѭтъ." Нито да блудствува-
мы както блудствувахѫ нѣкои отъ тѣхъ, и
паднѫхѫ въ единъ день двадесеть и три
9 тысящи *души.* Нито да искушавамы Хри-
ста, както и нѣкои отъ тѣхъ искусихѫ и
10 погынѫхѫ отъ зміи-тѣ. Нито роптайте,
както възроптахѫ нѣкои отъ тѣхъ и по-
11 гынѫхѫ отъ истрѣбителя. И всичко това
имъ ся прилучаше за примѣры, и напи-
са ся за поученіе намъ, които смы до-
12 стигнѫли послѣдни-тѣ врѣмена. Така
щото който ся има че стои, да гледа да
13 не падне. Васъ *друго* искушеніе освѣнь
человѣческо не вы е постигнѫло; вѣ-
ренъ е обаче Богъ, който нѣма да вы
остави да бѫдете искушени повече отъ
колкото ви е сила-та, но съ искушеніе-то
наедно ще даде и срѣдство-то, така що-
14 то да можете да прѣтърпѣвате. За това,
възлюблени мои, отбѣгнувайте отъ и-
15 долослуженіе-то. Говорѭ като на раз-
умны; сами вы сѫдѣте това което каз-
16 вамъ. Чаша-та на благословеніе-то, коѭ-
то благославямы, не е ли причастіе на
кръвь-тѫ Христовѫ? Хлѣбъ-тъ който
прѣломявамы не е ли причастіе на Хри-
17 стово-то тѣло? Защото единъ хлѣбъ,
едно тѣло смы ный множина-та; понеже
всинца отъ единый-тъ хлѣбъ ся прича-
18 щавамы. Гледайте Израиля по плъть;
тѣзи които ядѫтъ жъртвы-тѣ не сѫ ли
19 причастници на жъртвенникъ-тъ? И тъй
азъ що казвамъ? това ли че идолъ-тъ е
нѣщо, или че идоложъртвено-то е нѣ-
20 що? *Не.* Но *казвамъ* че онова което я-
зычници-тѣ жъртвуватъ, жъртвуватъ го
на бѣсове-тѣ, и не на Бога; а не искамъ
вы да бѫдете причастници на бѣсове-тѣ.
21 Не можете да піете чашѫ-тѫ Господнѭ
и чашѫ-тѫ бѣсовскѫ; не можете да сте
причастници на трѫпезѫ-тѫ Господнѭ
22 и на трѫпезѫ-тѫ бѣсовскѫ. Или ищемъ
да подбудимъ Господа на ревнованіе? по
23 силни ли смы ный отъ него? Всичко ми
е дозволено, но всичко не е за полза;
всичко ми е дозволено, но всичко не е
24 за назиданіе. Никой да не трѣси сво-

ѫ-тѫ си *ползѫ*, но всякой *ползѫ*-тѫ на
25 другыго. Всичко що ся продава на ме-
сопродавницѫ-тѫ яждте, безъ никакво
26 прѣдирваніе заради съвѣсть-тѫ; Защото
"Господня е земя-та, и което ѭ напъл-
27 нява." И ако отъ невѣрны-тѣ нѣкой вы
покани, и вы искате да идете, яждте
каквото сложатъ отъ прѣдѣ ви, безъ ни-
какво прѣдирваніе заради съвѣсть-тѫ *си*.
28 Ако ли ви рече нѣкой: Това е идоло-
жъртвено; не яждте, заради тогозъ
който ви е обадилъ, и *за* съвѣсть-тѫ;
защото "Господня е земя-та, и което
29 ѭ испълнява." А съвѣсть казвамъ не
твоѭ-тѫ, но на другыго *свѣсть-тѫ*;
понѣже защо да ся сѫди моя-та свобода
30 отъ другѫ съвѣсть? И ако азъ съ бла-
годареніе участвувамъ *съ ядение-то*, за-
що да бѫдѫ охулванъ за това, за което
31 азъ благодарѭ? И тъй ядете ли, піете
ли, нѣщо ли правите, всичко за славѫ
32 Божіѭ правѣте. Не бывайте съблазнь ни
на Іудеи, ни на Еллины, нито на цер-
33 квѫ-тѫ Божіѭ; Както и азъ угождавамъ
на всичкы въ всяко нѣщо безъ да тръ-
сѭ своѭ-тѫ си ползѫ, но *ползѫ-тѫ* на
мнозина за да ся спасѫтъ.

ГЛАВА 11.

1 Подражатели бывайте на мене, както
2 и азъ на Христа. И захвалямъ ви, бра-
тіе, че въ всичко мя помните, и държи-
те прѣданія-та, както ви *ги* прѣдадохъ.
3 Искамъ пакъ да знаете, че глава на вся-
кой мѫжъ е Христосъ, а глава на же-
нѫ-тѫ е мѫжъ-тъ; глава пакъ на Хри-
4 ста е Богъ. Всякой мѫжъ кога ся моли,
или кога пророчествува, ако има гла-
вѫ-тѫ си покрытѫ, засрамува главѫ-тѫ
5 си. А всяка жена която ся моли или
пророчествува съ непокрытѫ главѫ, за-
срамува главѫ-тѫ си; защото е все ед-
6 накво като да е съ бръснатѫ *главѫ*. За-
щото жена ако ся не покрыва, нека
остриже и космы-тѣ си. Но ако е сра-
мотно на женѫ да си стриже космы-тѣ,
или да си бръсне *главѫ-тѫ*, то нека ся
7 покрыва. Защото мѫжъ-тъ не трѣбва да
ся покрыва главѫ-тѫ, понеже е образъ
и слава Божія; а жена-та е слава на
8 мѫжъ-тъ; Защото мѫжъ-тъ не е отъ же-
9 нѫ-тѫ, но жена-та отъ мѫжъ-тъ; Поне-
же не бѣ създаденъ мѫжъ-тъ за женѫ-тѫ,
10 но жена-та за мѫжъ-тъ; За това жена-та
е длъжна заради ангелы-тѣ да има на
11 главѫ-тѫ *си бълѣгъ на* властъ. Ни мѫжъ
обаче безъ женѫ, нито жена безъ мѫжъ
12 *бывa* въ Господа; Защото както жена-та
е отъ мѫжъ-тъ, така и мѫжъ-тъ е чрѣзъ
13 женѫ-тѫ; а всичко е отъ Бога. Сами
въ себе си сѫдѣте, прилично ли е на
14 женѫ, да ся моли Богу гологлава? А не
учи ли вы и само-то естество, че мѫжъ
ако оставя косѫ-тѫ си да расте, то е
15 бесчестіе нему? Но жена ако оставя
косѫ-тѫ си да расте, то е ней за славѫ;
защото коса-та е дадена ней намѣсто
16 покрывало. Но ако ся яви нѣкой да е
прѣпирливъ, ный такъвъ обычай нѣма-
мы, нито церквы-тѣ Божіи.
17 И това като *ви* заръчвамъ, не *ви* за-
хвалямъ, че ся събирате не за по добро,
18 но за по лошо. Защото първо, кога ся
събирате въ церквѫ, слушамъ че ставали
раздори помежду вы; и по нѣщо вѣру-
19 вамъ; Защото нуждно е да има и раз-
дѣленія между васъ, за да ся явятъ до-
20 стойнии-тѣ въ помежду вы. И тъй съби-
раніе-то ви наедно не е че ядете Го-
21 сподни вечерѭ; Защото на ядение-то
всякой бърза да земе своѭ-тѫ си вечe-
рѭ прѣди другыго, и единъ остава гла-
22 денъ, а другъ ся напива. Кѫщы ли нѣ-
мате да ядете и да піете? или церква-та
Божія прѣзирате, и посрамявате тѣзи
които нѣматъ *нищо*? Що да ви рекѫ? Да
ви захвалямъ ли за това? Не *ви* захвал-
23 ямъ. Защото азъ отъ Господа пріяхъ
това, което ви и прѣдадохъ; че Господь
Іисусъ прѣзъ нощь-тѫ на прѣдаваніе-то
24 му, зѣ хлѣбъ, И като благодари, прѣло-
ми и рече: Земѣте, яждте; това е тѣ-
ло-то мое, което за васъ ся ломи; това
25 правѣте за мое въспоминаніе. Така и
чашѫ-тѫ, слѣдъ вечеряніе-то *зѣ*, и ре-
че: Тая чаша е новый завѣтъ въ моѭ-тѫ
кръвь; това правѣте, всякой пѫть кога-

евангеліе-то Христово безъ иждивеніе,
така щото да не злоупотрѣбя моя-тѫ
19 власть въ благовѣствуваніе-то. Защото
като съмь свободенъ отъ всичкы, заро-
бихъ себе си на всичкы-тѣ, за да придо-
20 быя по много-то: И на Іудеи-тѣ быдохъ
като Іудеинъ, Іудеи-тѣ да придобыя: на
тѣзи които сѫ подъ законъ като подза-
коненъ *быдохъ* да придобыя тѣзи които
21 сѫ подъ законъ. На тѣзи които нѣматъ
законъ *быдохъ* като че нѣмамъ законъ,
(не че съмь безъ законъ прѣдъ Бога, но
подзаконенъ на Христа,) за да придо-
22 быя тѣзи които нѣматъ законъ. На не-
мощны-тѣ като немощенъ быдохъ за да
придобыя немощны-тѣ. На всичкы-тѣ
станахъ всичко, да бы всякакъ да спасѫ
23 нѣколцина. И това го правя за еванге-
ліе-то, да бѫдѫ на него съучастникъ.
24 Не знаете ли, че които тичатъ на по-
прище-то, всичкы тичатъ, а само единъ
зема наградѫ-тѫ? така тичайте, като да
25 іѫ получите. И всякой подвижникъ отъ
всичко ся въздържава; и тѣ за да зематъ
26 вѣнецъ тлѣненъ, а ный нетлѣненъ. И
тъй азъ тичамъ така, не като на неиз-
вѣстно *нѣщо;* така бахтѫ, не като че
27 біѭ въздухъ-тъ; Но уморявамъ тѣло-то
си и поробощавамъ *го*, че като пропо-
вѣдамъ на другы-тѣ, да не бы да оста-
нѫ азъ отхвърленъ.

ГЛАВА 10.

1 И не искамъ, братіе, да не знаете, че
отци-тѣ наши бѣхѫ всичкы подъ облакъ-
тъ, и всичкы прѣзъ море-то прѣминахѫ,
2 И въ облакъ-тъ и въ море-то всичкы ся
3 кръстихѫ въ Моисея, И всичкы отъ и-
4 сго-то духовно ястіе ядохѫ, И всичкы
отъ исто-то духовно питіе пихѫ; защото
піяхѫ отъ духовный-тъ камыкъ, който
гы придружаваше; и този камыкъ бѣ
5 Христосъ. Но въ по много-то отъ тѣхъ
не благоволи Богъ; защото испомрѣхѫ
6 въ пустынѭ-тѫ. А тѣзи нѣща станахѫ
намъ примѣри да не бѫдемъ ный жела-
тели на зло-то, както и тѣ пожелахѫ.
7 Нито идолослужители бывайте, както
нѣкои отъ тѣхъ, споредъ писано-то;
“Сѣднѫ народъ-тъ да яде и да піе, и ста-
8 нахѫ да играятъ.„ Нито да блудствува-
мы както блудствувахѫ нѣкои отъ тѣхъ, и
паднахѫ въ единъ день двадесеть и три
9 тысящи *души*. Нито да искушавамы Хри-
ста, както и нѣкои отъ тѣхъ искусихѫ и
10 погынахѫ отъ зміи-тѣ. Нито роптайте,
както възроптахѫ нѣкои отъ тѣхъ и по-
11 гынахѫ отъ истрѣбителя. И всичко това
имъ ся прилучаше за примѣры, и напи-
са ся за поученіе намъ, които смы до-
12 стигнали послѣдни-тѣ врѣмена. Така
щото който ся има че стои, да гледа да
13 не падне. Васъ *друго* искушеніе освѣнь
человѣческо не вы е постигнало; вѣ-
ренъ е обаче Богъ, който нѣма да вы
остави да бѫдете искушени повече отъ
колкото ви е сила-та, но съ искушеніе-то
наедно ще даде и срѣдство-то, така що-
14 то да можете да прѣтърпѣвате. За това,
възлюблени мои, отбѣгнувайте отъ и-
15 долослуженіе-то. Говорѭ като на раз-
умны; сами вы сѫдѣте това което каз-
16 вамъ. Чаша-та на благословеніе-то, ко-
то благославямы, не е ли причастіе на
кръвь-тѫ Христовѫ? Хлѣбъ-тъ който
прѣломявамы не е ли причастіе на Хри-
17 стово-то тѣло? Защото единъ хлѣбъ,
едно тѣло смы ный множина-та; понеже
всинца отъ единый-тъ хлѣбъ ся прича-
18 щавамы. Гледайте Израиля по плъть;
тѣзи които ядатъ жьртвы-тѣ не сѫ ли
19 причастници на жьртвенникъ-тъ? И тъй
азъ що казвамъ? това ли че идолъ-тъ е
нѣщо, или че идоложьртвено-то е нѣ-
20 що? *Не.* Но *казвамъ* че онова което я-
зычници-тѣ жьртвуватъ, жьртвуватъ го
на бѣсове-тѣ, и не на Бога; а не искамъ
вы да бѫдете причастници на бѣсове-тѣ.
21 Не можете да піете чашѫ-тѫ Господнѭ
и чашѫ-тѫ бѣсовскѫ; не можете да сте
причастници на тръпезѫ-тѫ Господнѭ
22 и на тръпезѫ-тѫ бѣсовскѫ. Или ищемъ
да подбудимъ Господа на ревнованіе? но
23 силни ли смы ный отъ него? Всичко ми
е дозволено, но всичко не е за ползѫ;
всичко ми е дозволено, но всичко не е
24 за назиданіе. Никой да не търси сво-

ѭ-тѫ ся *ползѫ*, но всякой *ползѫ*-тѫ на
25 другыго. Всичко що ся продава на ме-
сопродавницѫ-тѫ яждте, безъ никакво
26 прѣдирваніе заради съвѣсть-тѫ; Защото
“Господня е земя-та, и което ѭ напъл-
27 нява.„ И ако отъ невѣрны-тѣ нѣкой вы
покани, и вы искате да идете, яждте
каквото сложѫтъ отъ прѣдѣ ви, безъ ни-
какво прѣдирваніе заради съвѣсть-тѫ *си*.
28 Ако ли ви рече нѣкой: Това е идоло-
жьртвено; не яждте, заради тогозь
който ви е обадилъ, и *за* съвѣсть-тѫ;
защото “Господня е земя-та, и което
29 ѭ испълнява.„ А съвѣсть казвамъ не
твоѭ-тѫ, но на другыго *съвѣсть-тѫ*;
понеже защо да ся сѫди моя-та свобода
30 отъ другѫ съвѣсть? И ако азъ съ бла-
годареніе участвувамъ *съ ядѣніе-то*, за-
що да бѫдѫ охулванъ за това, за което
31 азъ благодарѭ? И тъй ядете ли, піете
ли, нѣщо ли правите, всичко за славѫ
32 Божіѭ правѣте. Не бывайте съблазнь ни
на Іудеи, ни на Еллины, нито на цер-
33 квѫ-тѫ Божіѭ; Както и азъ угождавамъ
на всичкы въ всяко нѣщо безъ да тръ-
сѭ своѭ-тѫ си ползѫ, но *ползѫ-тѫ* на
мнозина за да ся спасѭтъ.

ГЛАВА 11.

1 Подражатели бывайте на мене, както
2 и азъ на Христа. И захвалямъ ви, бра-
тіе, че въ всичко мя помните, и държи-
те прѣданія-та, както ви *гы* прѣдадохъ.
3 Искамъ пакъ да знаете, че глава на вся-
кой мѫжъ е Христосъ, а глава на же-
нѫ-тѫ е мѫжъ-тъ; глава пакъ на Хри-
4 стѫ е Богъ. Всякой мѫжъ кога ся моли,
или кога пророчествува, ако има гла-
вѫ-тѫ си покрытѫ, засрамува главѫ-тѫ
5 си. А всяка жена която ся моли или
пророчествува съ непокрытѫ главѫ, за-
срамува главѫ-тѫ си; защото е все ед-
6 накво като да е съ бръснатѫ *главѫ*. За-
щото жена ако ся не покрыва, нека
остриже и космы-тѣ си. Но ако е сра-
мотно на жена да си стриже космы-тѣ,
или да си бръсне *главѫ-тѫ*, то нека ся
7 покрыва. Защото мѫжъ-тъ не трѣбва да
си покрыва главѫ-тѫ, понеже е образъ
и слава Божія; а жена-та е слава на
8 мѫжъ-тъ; Защото мѫжъ-тъ не е отъ же-
9 нѫ-тѫ, но жена-та отъ мѫжъ-тъ; Поне-
же не бѣ създаденъ мѫжъ-тъ за женѫ-тѫ,
10 но жена-та за мѫжъ-тъ; За това жена-та
е длъжна заради ангелы-тѣ да има на
11 главѫ-тѫ *си бѣлѣгъ на* власть. Ни мѫжъ
обаче безъ женѫ, нито жена безъ мѫжъ
12 *бывa* въ Господа; Защото както жена-та
е отъ мѫжъ-тъ, така и мѫжъ-тъ е чрѣзъ
13 женѫ-тѫ; а всичко е отъ Бога. Сами
въ себе си сѫдѣте, прилично ли е на
14 женѫ, да ся моли Богу гологлава? А не
учи ли вы и само-то естество, че мѫжъ
ако оставя косѫ-тѫ си да расте, то е
15 бесчестіе нему? Но жена ако оставя
косѫ-тѫ си да расте, то е ней за славѫ;
защото коса-та е дадена ней намѣсто
16 покрывало. Но ако ся яви нѣкой да е
прѣпирливъ, ный такъвъ обычай нѣма-
мы, нито церквы-тѣ Божіи.
17 И това като *ви* заръчвамъ, не *ви* за-
хвалямъ, че ся събирате не за по добро,
18 но за по лошо. Защото първо, кога ся
събирате въ церквѫ, слушамъ че ставали
раздори помежду вы; и по нѣщо вѣру-
19 вамъ; Защото нуждно е да има и раз-
дѣленія между васъ, за да ся явятъ до-
20 стойни-тѣ изъ помежду вы. И тъй съби-
раніе-то ви наедно не е че ядете Го-
21 сподніѭ вечерѭ; Защото на ядѣніе-то
всякой бърза да земе своѭ-тѫ си вече-
рѭ прѣди другыго, и единъ остава гла-
22 денъ, а другъ ся напива. Кѫщы ли нѣ-
мате да ядете и да піете? или церквѫ-тѫ
Божіѭ прѣзирате, и посрамявате тѣзи
които нѣматъ *нищо*? Що да ви рекѫ? Да
ви захвалямъ ли за това? Не *ви* захвал-
23 ямъ. Защото азъ отъ Господа пріяхъ
това, което ви и прѣдадохъ; че Господь
Іисусъ прѣзъ нощь-тѫ на прѣдаваніе-то
24 му, зѣ хлѣбъ, И като благодари, прѣло-
ми и рече: Земѣте, яждте; това е тѣ-
ло-то мое, което за васъ ся ломи; това
25 правѣте за мое въспоминаніе. Така и
чашѫ-тѫ, слѣдъ вечеряніе-то *зѣ*, и ре-
че: Тая чаша е новый завѣтъ въ моѭ-тѫ
кръвь; това правѣте, всякой пѫтъ кога-

26 то піете, за мое въспоминаніе. Защото
всякой пять когато ядете този хлѣбъ,
и піете тази чаша, смьрть-тя Господ-
27 ня възвѣстявате, докнѣ дойде той. Така
щото който яде този хлѣбъ или піе ча-
ша-тя Господня недостойно, повиненъ
ще бяде на тѣло-то и кръвь-тя Господ-
28 ня. Но да испытва человѣкъ себе си,
и така да яде отъ хлѣбъ-тъ, и да піе
29 отъ чаша-тя; Защото който яде и піе
недостойно, той яде и піе осяжденіе на
себе си, като не отличава тѣло-то Го-
30 сподне. Отъ това *има* испомежду вы
множина немощни и болни, а доста и у-
31 мератъ. Защото ако быхмы сами себе
32 си сядили, не быхмы были сядени. Но
когато бывамы сядени, наказвамы ся отъ
Господа, за да не бядемъ осядени на-
33 едно съсъ свѣтъ-тъ. За това, братіе мои,
когато ся събирате да ядете, чакайте
34 ся единъ другъ; Ако ли е нѣкой гла-
денъ, да яде у дома си, да ся не съби-
рате за осяжденіе. А за друго що оста-
ва когато дойдя ще наредя.

ГЛАВА 12.

1 А за духовны-тѣ *дарбы*, братіе, не ис-
2 камъ да не знаете. *Вы* знаете, че бѣхте
язычници, влачими къмъ нѣмы-тѣ идолы,
3 както ся водѣхте. За това вы увѣдомя-
вамъ, че никой, като говори съ Духъ
Божій, не казва анаѳема Іисусу, и никой
не може да нарече Іисуса Господь, ос-
4 вѣнь чрѣзъ Духа Святаго. Има различія
5 на дарбы-тѣ, но Духъ-тъ е истый-тъ. И-
ма различія на служенія-та, но Господь
6 е истый-тъ. Има и различія на дѣйствія-
та, но Богъ е истый-тъ, който дѣйствува
все во все.
7 А всякому ся дава явленіе-то на Духа
8 за ползя. Защото единому ся дава чрѣзъ
Духа слово на прѣмядрость, а другому
слово на знаніе, по истый-тъ Духъ;
9 Другому пакъ вѣра, чрѣзъ истый-тъ
Духъ, а другому дарбы на исцѣленія,
пакъ чрѣзъ истый-тъ Духъ *ся даватъ*;
10 А другому дѣйствіе на чудеса, другому
пророчество, а другому распознаваніе
на духове-тѣ, и другому различни язы-
ци, другому пакъ тълкуваніе на языцы.
11 А всичко това го дѣйствува единый-тъ
и този истый Духъ, който всякому о-
собно раздѣлява както му е угодно.
12 Защото както тѣло-то е едно, а има
много удове, и всите-тѣ удове на едно-то
тѣло, ако и много да ся, *пакъ* едно тѣ-
13 ло ся; така и Христосъ. Защото всич-
кы ный чрѣзъ единый-тъ Духъ ся кръ-
стихмы *да смы* въ едно тѣло, и Іудеи и
Еллини, и раби и свободни; и всинца въ
14 единъ Духъ ся напоихмы. Защото тѣло-
15 то не е единъ удъ, но много. Ако рече-
ше нога-та: Понеже не сьмь ряка, не
сьмь отъ тѣло-то; да ли за това тя не е
16 отъ тѣло-то? И ако речеше ухо-то: По-
неже не сьмь око, не сьмь отъ тѣло-то,
17 да ли за това то не е отъ тѣло-то? Ако
бѣше всичко-то тѣло око, дѣ *щяше да е*
слышаніе-то? ако ли все слышаніе, дѣ
18 обоняніе-то? Но сега Богъ е положилъ
удове-тѣ всякой единъ отъ тѣхъ въ тѣ-
19 ло-то, както е изволилъ. Ако бѣхя были
вси-тѣ единъ удъ, дѣ *щяше да е* тѣло-
20 то? Но сега удове ся много, а тѣло е-
21 дно. И не може око-то да рече на ряка-
тя: Нѣмамъ потрѣбя отъ тебе; или пакъ
глава-та на нозѣ-тѣ: Нѣмамъ потрѣбя
22 отъ васъ. Но удове-тѣ на тѣло-то, кои-
то ся виждатъ че ся по слаби, тѣ ся
23 много по потрѣбни. И тѣзи *части* на тѣ-
ло-то които ни ся виждатъ за по бес-
честны, тѣмъ повече почесть прилага-
мы, и неблагообразни-тѣ наши *удове* и-
24 матъ по голѣмо благообразіе. А благо-
образни-тѣ наши *удове* нѣматъ нужда.
Но Богъ е распоредилъ тѣло-то, като е
далъ на лишено-то по голѣмя почесть;
25 За да нѣма раздоръ въ тѣло-то, но удо-
ве-тѣ да иматъ исто-то попеченіе единъ
26 за другъ; И ако страда единъ удъ, вси-
тѣ удове състрадатъ; ако ли ся слави
единъ удъ, вси-тѣ удове ся радватъ съ
27 него заедно. А вы сте тѣло Христово, и
частно удове.
28 И едни постави Богъ въ церква-тя,
пьрво апостолы, второ пророцы, трете
учители, послѣ чудеса, напослѣдъ дарбы

на исцѣленіе, помаганія, управленія, ра-
29 зны языцы. Всичкы-тѣ апостоли ли сѫ?
всичкы-тѣ пророци ли сѫ? всичкы-тѣ у-
чители ли сѫ? всичкы *дѣйствувать* ли
30 чудеса? Всичкы иматъ ли дарбы на ис-
цѣленіе? всичкы говорятъ ли языцы?
31 всичкы тълкуватъ ли? Имайте ревность
за по добры-тѣ дарбы; и *азъ* още по
прѣвъсходенъ пѫть вы показвамъ.

ГЛАВА 13.

1 Ако говорѭ съ человѣческы и ангел-
скы языцы, а любовь нѣмамъ, ще сьмь
мѣдь що звънти или кимвалъ що дрънка.
2 И ако имамъ пророчество, и знаѭ всич-
кы-тѣ тайны, и всяко знаніе, и ако и-
мамъ всичкѫ-тѫ вѣрѫ, щото и горы да
прѣмѣстямъ, а любовь нѣмамъ, нищо не
3 сьмь. И ако раздамъ всичкый-тъ си и-
мотъ за прѣхранѫ *на сиромасы-тѣ*, и
ако прѣдамъ тѣло-то си на изгореніе, а
любовь нѣмамъ, нищо не ся ползувамъ.
4 Любовь-та дълготьрпи, благосклонна е;
любовь-та не завижда; любовь-та не ся
5 прѣвъзнося, не ся гордѣе, Не безобраз-
ствува, не диря свое-то си, не ся раз-
6 дражава, не мысли зло, На неправдѫ-тѫ
ся не радва, а сърадва ся на истинѫ-тѫ,
7 Всичко прѣтърпѣва, на всичко хваща
вѣрѫ, на всичко ся надѣе, всичко тьрпи.
8 Любовь-та никога не отпада; *другы-тѣ*
обаче пророчества ли сѫ, ще ся прѣ-
кратятъ; языци ли сѫ, ще прѣстанатъ;
9 знаніе ли е, ще исчезне; Защото отъ
части знаемъ, и отъ части пророкувамы;
10 Но когато дойде съвършено-то, тогазь
това което е отъ части ще ся прѣкрати.
11 Когато бѣхъ младенецъ, като младенецъ
говорѣхъ, като младенецъ мѫдрувахъ,
като младенецъ размышлявахъ; но отъ
какъ станахъ мѫжъ, напуснахъ което е
12 младенческо. Защото сега видимъ мрач-
каво *както* прѣзъ огледало, а тога *ще
гледамы* лице съ лице; сега познавамъ
отъ части, а тога ще познаѭ както сьмь
13 и познатъ. А сега оставатъ тѣзи три-
тѣ, вѣра, надежда, любовь; но най го-
лѣма отъ тѣхъ е любовь-та.

ГЛАВА 14.

1 Слѣдувайте любовь-тѫ, и желайте съ
ревность духовны-тѣ *дарбы*, а напаче
2 да пророчествувате. Защото който го-
вори языкъ *незнаенъ*, не говори на че-
ловѣцы, но Богу; защото никой *му* не
3 проумѣва, но духомъ тайны говори; А
който пророчествува, говори на чело-
вѣцы *за* назиданіе и увѣщаніе и утѣше-
4 ніе. Който говори *незнаенъ* языкъ, нази-
дава себе си; а който пророчествува
5 назидава церквѫ-тѫ. Искамъ всичкы да
говорите языцы, а повече да пророче-
ствувате; защото който пророчествува
по горенъ е отъ тогози който говори
разны языцы, освѣнь ако тълкува за да
6 земе церква-та назиданіе. И сега, бра-
тіе, ако дойдѫ при васъ и говорѭ *не-
знаены* языцы, какво ще вы ползувамъ,
ако вы не говорѭ, или съ откровеніе,
или съ познаніе, или съ пророчество,
7 или съ поученіе? И бездушны-тѣ нѣща,
които издаватъ гласъ, свирка или кита-
ра, ако не дадатъ отличителны звукове,
какъ ще ся познае това което свирятъ
8 съсъ свиркѫ-тѫ или съ китарѫ-тѫ? За-
щото ако бы издала трѫба-та неопрѣдѣ-
ленъ гласъ, кой бы ся приготвилъ на
9 бой? Така и вы, ако не дадете съ я-
зыкъ-тъ си вразумителны рѣчи, какъ
ще ся познае това което говорите? за-
10 щото на вѣтръ ще говорите. Толкозь
вида гласове ся случаватъ на свѣтъ-тъ,
и ни единъ отъ тѣхъ *не е* безъ значе-
11 ніе. И тъй ако не разумѣѭ значеніе-то
на гласъ-тъ ще бѫдѫ другоязыченъ за
тогози който говори, и този който го-
12 вори другоязыченъ за мене. Така и вы,
понеже сте ревнители на духовны-тѣ
дарованія, старайте ся да ся прѣумно-
жатъ у васъ за назиданіе на церквѫ-тѫ.
13 За това който говори языкъ *незнаенъ*,
нека ся моли *за дарбѫ-тѫ и* да тълкува.
14 Защото ако ся молѭ по языкъ *незнаенъ*,
духъ-тъ ми ся моли, а умъ-тъ ми остава
15 бесплоденъ. И тъй що е? ще ся молѭ
съ духъ-тъ си, ще ся молѭ и съ умъ-тъ

си; ще пѣѭ съ духъ-тъ си, ще пѣѭ и
16 съ умъ-тъ си. Понеже ако славословишь
съ духъ-тъ си, онзи който е отъ редъ-тъ
на простацы-тѣ, какъ ще рече на твое-
то благодареніе, Аминь, като не знае
17 що говоришь? Защото ты благодаришь
добрѣ, но другый-тъ не ся назидава.
18 Благодарѭ Бога моего, че азъ отъ всич-
19 кы васъ повече языцы говорѭ: Но въ
църквѫ прѣдпочитамъ да изговорѭ петь
думы съ умъ-тъ си, за да наставѭ и дру-
гы, а не десеть хиляды думы съ языкъ
20 *незнаенъ*. Братіе, не бывайте по умъ-тъ
дѣца, но бывайте младенци по злобѫ-тѫ,
21 а по умъ-тъ съвършени мѫжіе. Въ за-
конъ-тъ е писано: Съ другы языцы и
съ другы устны ще говорѭ на тозн на-
родъ: и нито така ще мя послушать,
22 казва Господь. За това, языци-тѣ сѫ
бѣлѣгъ не за тѣзи които вѣрвать, но
за тѣзи които не вѣрвать; а пророче-
ство-то е не за тѣзи които не вѣрвать,
23 но за тѣзи които вѣрвать. И тъй ако
ся събере всичка-та църква наедно, и
всичкы-тѣ *начнатъ* да говорятъ по *не-
знаены* языцы, а влѣзѫтъ простаци, или
невѣрни, не ще ли да рекѫтъ че вы сте
24 полудѣли? Ако ли всичкы пророчеству-
вать, и влѣзе нѣкой невѣрникъ, или
простакъ, той отъ всичко ся изобличa-
25 ва, и отъ всичко ся испытва; И така
скрытни-тѣ на сърдце-то му ставать
явны; и тъй ще падне на лице-то си, ще
ся поклони Богу, и ще исповѣда че на-
истинѫ Богъ е между васъ.
26 И тъй, братіе, що има? Кога ся съби-
рате, всякой отъ васъ псаломъ има, по-
ученіе има, языкъ има, откровеніе има,
тълкованіе има; всичко да бива за на-
27 зиданіе. Ако говори нѣкой языкъ *незна-
енъ, да говорятъ* по двама, или най мно-
го по трима, и наредъ; а единъ да тъл-
28 кува. Ако ли нѣма тълкователь, да мълчи
въ църквѫ, и да говори на себе си и Бо-
29 гу. А пророци да говорятъ двама или
30 трима, а другы-тѣ да разсѫждать; Ако
ли дойде откровеніе на другыго отъ сѣ-
31 дящи-тѣ, първый-тъ да млъкнува. Защото
единъ слѣдъ другъ всинца можете да про-
рочествувате, за да ся научавать всич-
32 кы, и всичкы да ся утѣшавать. И духо-
ве-тѣ пророчески покорявать ся на про-
33 роци-тѣ. Защото Богъ не е *Богъ* на не-
мирство, но на миръ, както по всичкы-тѣ
34 църквы на святыи-тѣ. Жены-тѣ ви да
мълчать въ църкви-тѣ, защото не имъ е
простено да говорятъ, но да ся покоря-
35 вать, както и законъ-тъ казва. Ако ли
щѫтъ да научатъ нѣщо, да пытать мѫ-
жіе-тѣ си у дома си; защото е срамотно
36 на жены да говорятъ въ църквѫ. Слово-то
Божіе отъ васъ ли излѣзе? или е само
37 до васъ достигнало? Ако мысли нѣкой че
е пророкъ или духовенъ, нека узнае че
това което ви пиши е заповѣди Госпо-
38 дни. Но ако не разумѣва нѣкой, да не
39 разумѣва. За това, братіе, имайте рев-
ность да пророчествувате, и не въз-
40 бранявайте да говорятъ языци. Всичко
да бива благообразно и редовно.

ГЛАВА 15.

1 Още, братіе, увѣдомявамъ ви еванге-
ліе-то което ви проповѣдахъ, което и
2 пріяхте, въ което и стоите, Чрѣзъ което
ся и спасавате, ако държите споредъ
както ви съмь благовѣстилъ; освѣнъ ако
3 не сте напразно повѣрвали. Защото ви
прѣдадохъ най първо, онова което и
пріяхъ, *сирѣчь* че Христосъ умрѣ за
4 грѣхове-тѣ ни, споредъ писанія-та; И
погребенъ бѣ и въскръснѫ въ третій
5 день, споредъ писанія-та; И яви ся на
6 Кифа, послѣ на дванадесеть-тѣ. Слѣдъ
това ся яви на повече отъ петстотинъ
братія наеднъжь, отъ които повече-то
и до сега сѫ живи, а нѣкои и починяхѫ.
7 Послѣ ся яви Іакову, послѣ на всичкы-тѣ
8 апостолы; А най послѣ отъ всичкы, яви
ся и на мене, като на нѣкой извергъ.
9 Защото азъ съмь най малкый-тъ отъ а-
постолы-тѣ който не съмь достоинъ и
апостолъ да ся нарекѫ, защото гонихъ
10 църквѫ-тѫ Божіѭ. Но съ Божіѭ-тѫ бла-
годать съмь каквото съмь; и негова-та
на мене благодать не бѣ праздна, но тру-
дихъ ся повече отъ всичкы тѣхъ; не азъ

обаче, но Божія-та благодать, която е
11 съ мене. И тѣй или азъ или тѣ, така
проповѣдвамы, и така сте повѣрвали.
12 А когато ся проповѣдва Христосъ че
е въскрьсналъ отъ мьртвы-тѣ, какъ каз-
ватъ нѣкои отъ помежду вы че нѣма въс-
13 кръсеніе на мьртвы-тѣ? Ако нѣма въс-
крьсеніе на мьртвы-тѣ, то нито Христосъ
14 е въскрьсналъ; И ако Христосъ не е
въскрьсналъ, то празна е наша-та про-
15 повѣдь, празна и ваша-та вѣра. Намѣр-
вамы ся още и лъжесвидѣтели на Бога;
защото свидѣтелствувахмы за Бога, че е
въскрьсилъ Христа; когото не е въскрь-
силъ, ако е тѣй че мьртви-тѣ не въскрь-
16 снуватъ; Защото ако мьртви-тѣ не въс-
крьснуватъ, не е нито Христосъ въскрь-
17 зналъ; Ако ли Христосъ не е въскрь-
сналъ, суетна е вѣра-та ви; още сте въ
18 грѣхове-тѣ си. То и тѣзи които сѫ почи-
19 нали въ Христа погынали сѫ. Ако само
въ този животъ ся надѣемъ на Христа, то
смы най окаянни отъ всичкы-тѣ человѣ-
20 цы. А нынѣ Христосъ въскрьснѫ отъ
мьртвы-тѣ, и станѫ начатъкъ на почи-
21 налы-тѣ. Понеже както чрѣзъ человѣка
смьрть-та *дойде*, така чрѣзъ человѣка и
22 въскрьсеніе-то на мьртвы-тѣ. Защото
както чрѣзъ Адама всичкы умиратъ, та-
ка чрѣзъ Христа всичкы ще оживѣѭтъ.
23 Но всякой на редъ-тъ си; Христосъ на-
чатъкъ, послѣ които сѫ Христови въ
24 пришествіе-то негово; Напоконъ *ще бѫ-
де* скончаніе-то, когато прѣдаде цар-
ство-то Богу и Отцу; когато унищожи
всяко началство и всякѫ власть и силѫ;
25 Защото трѣбва да царува докле положи
26 всичкы-тѣ врагове подъ нозѣ-тѣ си. Най
послѣдень врагъ *който* ся унищожава е
27 смьрть-та. Защото "всичко покори подъ
нозѣ-тѣ му;" а когато говори, че всич-
ко е покорено, явно е че освѣнь тогози,
28 който е покорилъ нему всичко-то; А ко-
гато ся покори нему всичко, тогазь и
самъ си Сынъ-тъ ще ся покори на того-
зи който е покорилъ нему всичко-то за
29 да бѫде Богъ все въ все. Понеже какво
ще сторятъ тія които ся крьщаватъ за-
ради мьртвы-тѣ, ако никакъ мьртви-тѣ
не въскрьснуватъ? защо ли ся и крьща-
30 ватъ заради мьртвы-тѣ? Защо ли и ный
31 всякой часъ бѣдствувамы? Всякой день
умирамъ, тако ми похвалѫ-тѫ за васъ,
която имамъ въ Христа Іисуса Господа
32 нашего. Ако по человѣческы ся борихъ
азъ съсъ звѣрове въ Ефесъ, каквѫ пол-
зѫ имамъ, ако мьртви-тѣ не въскрьсну-
ватъ? "Да ядемъ и да піемъ, защото утрѣ
33 ще умремъ." Не ся льстѣте: "Злы-тѣ
съобщества развалятъ добры-тѣ нравы."
34 Свѣстѣте ся споредъ както е праведно,
и не съгрѣшавайте; защото нѣкои *отъ
васъ* Бога не знаѭтъ: *това* за вашъ
срамъ *го* казвамъ.
35 Но ще рече нѣкой: Какъ ще въскрь-
снатъ мьртви-тѣ? и съ какво тѣло ще
36 дойдатъ? Безумне, това което ты сѣешь,
37 ако не умре, не ся съживява. И това
което сѣешь, не посѣвашь тѣло-то кое-
то ще изникне, но голо зьрно, каквото
ся случи, пшенично или друго нѣкое;
38 А Богъ му дава тѣло, каквото си ще, и
39 на всяко сѣме свое-то *му* тѣло. Всяка
плъть не е еднаква плъть; но друга плъть
е на человѣцы-тѣ, а друга плъть на ско-
тове-тѣ, друга пакъ на рыбы-тѣ, и друга
40 на птицы-тѣ. *Има* и тѣлеса небесны, и
тѣлеса земны; друга е обаче слава-та
на небесны-тѣ, а друга на земны-тѣ.
41 Друга е слава-та на слънце-то, и друга
слава-та на лунѫ-тѫ, и друга слава-та на
звѣзды-тѣ; защото звѣзда отъ звѣздѫ
42 различа споредъ славѫ-тѫ. Така и въ-
43 скрьсеніе-то на мьртвы-тѣ. Сѣе ся въ
тлѣніе, въскрьснува въ нетлѣніе; Сѣе ся
въ бесчестіе, въскрьснува въ славѫ; сѣе
ся въ немощь, въскрьснува въ силѫ;
44 Сѣе ся тѣло естественно, въскрьснува
тѣло духовно. Има тѣло естественно, и-
45 ма и тѣло духовно. Така е и писано:
Първый-тъ человѣкъ Адамъ "станѫ душа
жива," *а* послѣдній-тъ Адамъ е духъ
46 животворящъ. Но не първомъ духовно-то,
но естественно-то, и послѣ духовно-то.
47 Първый-тъ человѣкъ е отъ земѭ-тѫ, пър-
стенъ; вторый-тъ человѣкъ, Господь отъ
48 небе-то. Какъвто е пьрстный-тъ, таквы-
зи сѫ и пьрстни-тѣ, и какъвто небес-

49 ный-тъ, таквизи и небесни-тѣ. И както
ся облѣкохмы въ образъ-тъ на пръстеный-тъ
ще ся облѣчемъ и въ образъ-тъ
на небесный-тъ.
50 И това *ви* казвамъ, братіе, че плъть
и кръвь не могатъ да наслѣдятъ царство-то
Божіе; нито тлѣніе-то наслѣдва
51 нетлѣніе-то. Ето, една тайнѫ ви казвамъ;
всинца нѣма да умремъ, но всин-
52 ца ще ся измѣнимъ, Въ единѫ минутѫ, въ
мьгновеніе на око, съ послѣднѭ-тѫ трѫбѫ;
защото ще затрѫби, и мьртви-тѣ
ще въскрьснатъ нетлѣнни, и ный ще ся
53 измѣнимъ. Защото трѣбва това тлѣнно-то
да ся облѣче въ нетлѣніе, и смьртно-то
това да ся облѣче въ безсмьртіе.
54 А когато тлѣнно-то това ся облѣче въ
нетлѣніе, и смьртно-то това ся облѣче
въ безсмьртіе, тогазь ще ся сбѫде слово-то
което е писано: "Погълнѫта быде
55 смьрть-та съ побѣдѫ.„ Дѣ ти, смьрте,
56 жило-то? дѣ ти, аде, побѣда-та? Жило-то
на смьрть-тѫ е грѣхъ-тъ, и сила-та на
57 грѣхъ-тъ е законъ-тъ; Но благодареніе
Богу, който ни даде побѣдѫ-тѫ чрѣзъ
58 Господа нашего Іисуса Христа. И тъй,
възлюблени мои братіе, бѫдѣте твьрди,
непоколебими, и прѣизобилувайте всякога
въ дѣло-то Господне, понеже знаете
че трудъ-тъ ви не ще да бѫде празденъ
въ Господа.

ГЛАВА 16.

1 А колкото за събираніе-то на милостынѭ-тѫ
за святыи-тѣ, както наредихъ
въ церквы-тѣ Галатійскы, така сторѣте
2 и вы. Въ първый-тъ *день* на седмицѫ-тѫ,
всякой отъ васъ да отдѣля *по нѣщо*, споредъ
както му успѣва работа-та, и да го
има при себе си; да не бы, кога дойдѫ
тогазь да ставатъ събиранія-та на ми-
3 лостынѭ-тѫ. И кога дойдѫ, които одобрите
съ писма тѣхъ ще проводѭ да
отнесатъ подаръкъ-тъ ви въ Іерусалимъ;
4 И ако бѫде достойно да идѫ и азъ, съ
5 мене ще отидатъ. Азъ ще дойдѫ при
васъ, като минѫ прѣзъ Македонія; (за-
6 щото прѣзъ Македонія минувамъ.) А може
бы да поостанѫ при васъ, или *може*
и да прѣзимувамъ, за да ми испроводите
7 вы на кадѣто отидѫ. Защото не ми ся
ще сега въ минуваніе-то да ся видѭ съ
васъ; но надѣѭ ся да останѫ при васъ
нѣколко врѣме, ако бы *ми* Господь до-
8 волилъ. А въ Ефесъ ще ся бавѭ до пет-
9 десетница-тѫ; Защото ми ся отворихѫ
врата голѣмы и работни, *има* и много
противници.
10 Ако ли дойде Тимоѳей, гледайте да бѫде
безъ страхъ при васъ; защото и *той*
работи дѣло-то Господне, както и азъ.
11 За това никой да го не уничтожи; но испроводѣте
ми го миромъ, да дойде при
мене; защото го очаквамъ съ братія-та.
12 А за брата Аполлоса молихъ му ся много
да дойде съ братія-та при васъ: и не
му ся щѣше никакъ да дойде сега; ще
дойде обаче когато му прилѣгне.
13 Бѫдѣте бодри, стойте въ вѣрѫ-тѫ,
бѫдѣте мѫжественни, крѣпкы бѫдѣте.
14 Всичко у васъ съ любовь да бива.
15 Още вы молѭ, братіе; знаете Стефаниновъ-тъ
домъ, че е начатъкъ на Ахаія,
и сѫ отредили себе си въ служеніе
16 на святыи-тѣ; Да ся подчинявате и вы
на таквызь, и на всякого който сѫдѣй-
17 ствува и ся труди. Радвамъ ся за доложданіе-то
на Стефанина, на Фуртуната
и на Ахаика, защото тѣ запълнихѫ *моето*
18 *то* отъ васъ лишеніе; Понеже успокоихѫ
и мой-тъ духъ и вашій-тъ; за това
припознавайте таквызь *человѣцы*.
19 Поздравляватъ вы церквы-тѣ които сѫ
въ Азія. Поздравляватъ вы въ Господа
прѣмного Акила и Прискилла, съ дома-
20 шнѭ-тѫ си церква. Поздравляватъ вы
всички-тѣ братія. Поздравѣте ся единъ
другъ съсъ цѣлованіе свято.
21 Поздравленіе-то *писа* азъ Павелъ съ
22 рѫкѫ-тѫ си. Който не люби Господа Іисуса
Христа, да бѫде анаѳема, *маранъ
23 аѳа. Благодать-та на Господа *нашего*
24 Іисуса Христа *да бѫде* съ васъ. Любовь-та
ми съсъ всичкы васъ въ Христа
Іисуса. Аминь.

* т. е. Господь нашъ иде.

КЪ КОРИНѲЯНОМЪ ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ съ Божіѭ-тѫ волѭ апостолъ
Іисусъ Христовъ, и Тимоѳей братъ, къмъ
Божіѭ-тѫ церквѫ, която е въ Коринѳъ,
и къмъ всичкы-тѣ святыи, които сѫ по
2 всичкѫ Ахаіѭ; Благодать вамъ и миръ
отъ Бога Отца нашего, и Господа Іису-
са Христа.
3 Благословенъ Богъ и Отецъ на Госпо-
да нашего Іисуса Христа, Отецъ на ми-
лосердіе-то и Богъ на всяко утѣше-
4 ніе, Който ны утѣшава въ всякѫ нашѫ
скърбь, за да можемъ и ный да утѣша-
вамы тѣзи които ся намѣрватъ въ всякѫ
скърбь, съ утѣшеніе-то съ което ный
5 сами ся утѣшавамы отъ Бога. Защото
както ся прѣумножаватъ въ насъ страда-
нія-та Христовы, така чрѣзъ Христа ся
6 прѣумножава и утѣшеніе-то наше. И
скърбимъ ли, *скърбимъ* за ваше-то утѣ-
шеніе и спасеніе, което ся дѣйствува
чрѣзъ търпѣніе-то на исты-тѣ страда-
нія, които страдамы и ный; ако ли ся
утѣшавамы, *утѣшавамы ся* за ваше-то
7 утѣшеніе и спасеніе; И надежда-та ко-
ято имамы за васъ е твърда; понеже
знаемъ, че както сте участници на стра-
8 данія-та, така и на утѣшеніе-то. Защото
не искамы да не знаете, братіе, за на-
шѫ-тѫ скърбь, която ни ся случи въ А-
зіѭ, че твърдѣ много ся отеготихмы, по-
вече отъ силѫ-тѫ си, така щото ся от-
9 чаяхмы и за животъ-тъ си; Но ный сами
въ себе си зѣхмы си осѫжданіе-то на
смърть-тѫ, да не ся уповавамы на себе
си, но на Бога който възкрьсява мърт-
10 вы-тѣ: Който е избавилъ насъ отъ тол-
ковъ *близкѫ* смърть, и избавя *ны*; ко-
муто ся надѣемъ че и пакъ ще избави,
11 Когато и вы съ молитвѫ съдѣйствувате
за насъ, щото поради дадено-то намъ
чрѣзъ мнозина даруваніе, да бѫде за
насъ отъ много лица благодареніе.
12 Защото нашата похвала е това, сви-
дѣтелство-то на нашѫ-тѫ съвѣсть, че
ный съ простотѫ и искренность по Бо-
га, не съ плътскѫ мѫдрость, но съ бла-
годать Божіѭ, поминахмы на свѣтъ-тъ,
13 а най много между васъ. Защото не ви
пишемъ друго, освѣнъ това което че-
тете, или и познавате; а надѣѭ ся че
14 и до край ще познаете; Както ны от-
части и познахте, че смы похвала вамъ,
както и вы намъ, въ день-тъ на Господа
15 Іисуса. И съ тѫзи увѣреность искахъ
да дойдѫ при васъ, по испърво, за да и-
16 мате вторѫ благодать; И прѣзъ васъ да
минѫ въ Македоніѭ, и пакъ отъ Маке-
доніѭ да дойдѫ при васъ, и вы да мя
17 испроводите въ Іудеѭ. И тъй като бѣше
това намѣреніе-то ми, да ли сьмь леко-
умно постѫпилъ? или намѣреніе-то ми е
намѣреніе плътско, за да бѫде у мене
18 ту ей ей, ту не не? Вѣренъ е Богъ, че
слово-то ни къмъ васъ не станѫ ей и не.
19 Защото Іисусъ Христосъ Сынъ Божій,
проповѣданый-тъ у васъ отъ насъ, отъ

мене и Силуана и Тимоѳея, не стана ей
20 и не, но въ него стана ей. Защото всич-
кы-тѣ Божіи обѣщанія въ него сѫ ей, и
въ него аминь за славѫ Божіѭ чрѣзъ
21 насъ. А който ны утвърдява съ васъ въ
Христа, и който ны е помазалъ е Богъ;
22 Който и запечата насъ, и даде обруче-
ніе-то на Духъ-тъ въ сърдца-та ни.
23 И азъ призовавамъ Бога за свидѣтель
на моѭ-тѫ душѫ, че понеже вы щадя
24 не сьмь дошелъ още въ Коринѳъ: Не че
имамы власть на вѣрѫ-тѫ ви, но защо-
то смы споспѣшници на радость-тѫ ви:
понеже чрѣзъ вѣрѫ-тѫ стоите.

ГЛАВА 2.

1 И това рѣшихъ въ себе си, да не до-
хождамъ при васъ пакъ съсъ скърбь.
2 Защото ако оскърбявамъ азъ васъ, то
мене кой ще развесели, ако не този
3 който е оскърбенъ отъ мене? И това и-
сто-то ви писахъ, че, кога дойдѫ, да
нѣмамъ скърбь отъ тѣзи отъ които ми
подобава радость да имамъ, като имамъ
увѣреніе на всинца ви, че моя-та ра-
4 дость е *радость* на всичкы васъ. Защо-
то отъ голѣмѫ скърбь и сърдечнѫ тагѫ
писахъ ви съ много сълзы, не да ся ос-
кърбите, но да познаете голѣмѫ-тѫ лю-
бовь, коѭто имамъ къмъ васъ.
5 Ако ли *мя* е нѣкой оскърбилъ, не е
оскърбилъ мене, но всинца вы отчасти,
6 да не отеготѭ повече. За такъвъ единъ
доста е това запрѣщеніе отъ по мнози-
7 на-та; Така щото напротивъ вы *трѣбва*
повече да *му* простите и да *го* утѣши-
те, щото такъвъ единъ да не бѫде погъл-
8 нѫтъ отъ безмѣрнѫ скърбь. За това вы
молѭ да утвърдите *вашѫ-тѫ* къмъ него
9 любовь; Понеже за това и писахъ, за да
вы познаѭ съ опитъ, да ли сте на всич-
10 ко послушливи. А комуто *вы* прощавате
нѣщо, *прощавамъ му* и азъ; защото ако
сьмь и простилъ нѣщо, комуто сьмь про-
стилъ, за васъ сьмь *сторилъ това*, отъ
11 Христово лице, За да не добые прѣиму-
щество надъ насъ Сатана; защото не
смы да не знаемъ неговы-тѣ умышленія.

12 И когато *азъ* дойдохъ въ Троадѫ да
проповѣдамъ евангеліе-то Христово, и
ми ся отворихѫ врата въ *дѣло-то* Гос-
13 подне, Понеже не намѣрихъ брата си
Тита, не ся успокои духъ-тъ ми; но про-
стихъ ся съ тѣхъ и излѣзохъ за въ Ма-
14 кедоніѭ. Но благодареніе Богу който ны
прави вынагы да смы побѣдители въ
Христа, и на всяко мѣсто чрѣзъ насъ
явява уханіе-то на негово-то познаніе.
15 Защото ный, прѣдъ Бога смы Христово
благоуханіе за тѣзи които ся спасаватъ,
16 и за тѣзи които погынуватъ. На едны-
тѣ смы уханіе отъ смърть за смърть, а
на другы-тѣ уханіе отъ животъ за жи-
17 вотъ. И на това кой е доволенъ? Защо-
то не смы както много-то онѣзи които
прѣправятъ слово-то Божіе, но искрен-
но, и като отъ Бога, прѣдъ Бога, въ
Христа говоримъ.

ГЛАВА 3.

1 Пакъ ли начнувамы да ся прѣпорѫчва-
мы? или имамы нуждѫ, както нѣкои, за
прѣпорѫчителны писма до васъ, или за
2 прѣпорѫчителны отъ васъ? Вы сте на-
ше-то писмо, написано въ сърдца-та ни,
знаемо и прочитаемо отъ всичкы-тѣ че-
3 ловѣцы; И явявате ся че сте писмо Хри-
стово, станѫло чрѣзъ наше-то служеніе,
написано не съ мастило, но съ Духъ-тъ
на Бога живаго, не на плочы каменны,
но на плочы плътяны на сърдце-то,
4 И таквази увѣреность къмъ Бога и-
5 мамы *ный* чрѣзъ Христа; Не че смы отъ
самосебе си доволни да намыслимъ нѣ-
що като отъ насъ си, но наше-то довол-
6 ство е отъ Бога; Който ны и удоволи
да бѫдемъ служители на новый завѣтъ,
не на буквѫ-тѫ, но на духъ-тъ; защото
буква-та убива, а духъ-тъ оживотворя-
7 ва. Ако ли служеніе-то на смърть-тѫ,
въ буквы издълбаны на камыкъ, станѫ
съсъ славѫ, така щото синове-тѣ Изра-
илеви не можахѫ да гледатъ Моисея въ
лице, поради славѫ-тѫ на лице-то му,
8 която имаше да прѣстане; Какъ може
служеніе-то на Духъ-тъ да не бѫде съ по

9 голѣмѫ славѫ? Защото ако служеніе-то
на осѫжданіе-то *станѫ съсъ* славѫ, мно-
го повече служеніе-то на правда-тѫ ще
10 го надминува въ славѫ-тѫ. Защото про-
славено-то не ся прослави по тѫзи часть,
заради онѫзи славѫ която прѣвъсхожда.
11 Защото, ако бѣ съсъ славѫ това което
имаше да прѣстане, много по славно ще
12 е трайно-то! И тъй като имамы таквазь
надеждѫ, съ голѣмо дрьзновеніе дѣйству-
13 вамы; А не както Моисей *който* пола-
гаше покрывало на лице-то си, за да не
могѫтъ да гледатъ синове-тѣ Израилеви
край-тъ на това което имаше да прѣста-
14 не. Но тѣмъ умове-тѣ имъ сѫ заслѣпе-
ни; защото и до днесь кога прочитатъ
ветхый-тъ завѣтъ, исто-то покрывало
стои не открыто, понеже *само* чрѣзъ
15 Христа ся унищожава. До днесь обаче,
при прочитаніе-то на Моисея, покрыва-
16 ло лѣжи на сърдце-то имъ. Но когато
Израиль ся обърне къмъ Господа покры-
17 вало-то ще ся отнеме. А Господь е този
Духъ; и дѣто е Духъ-тъ Господень, тамъ
18 е свобода. А ный всинца като гледамы
славѫ-тѫ Господнѭ съ открыто лице
както въ огледало, прѣобразявамы ся
въ истый-тъ образъ отъ славѫ въ славѫ,
както отъ Духъ-тъ Господень.

ГЛАВА 4.

1 Заради това, споредъ както быхмы по-
милувани *отъ Бога,* тѫй служеніе като
2 имамы не ни дотега; Но отрекохмы ся
отъ скрытность-тѫ на срамъ-тъ, и не
ходимъ съ пронырство, нито съ лъжѫ
проповѣдвамы слово-то Божіе, но като
изявявамы истинѫ-тѫ, прѣпорѫчвамы се-
бе си прѣдъ Бога на съвѣсть-тѫ на вся-
3 кого человѣка. Ако ли е наше-то бла-
говѣствуваніе покрыто, то е покрыто за
4 тѣзи които погынуватъ; За тѣзи, невѣр-
ны-тѣ, на които богъ-тъ на този свѣтъ
е заслѣпилъ умъ-тъ, да гы не озари свѣт-
лина-та отъ славно-то благовѣстіе на
Христа, който е образъ на *невидимаго*
5 Бога. Защото ный не проповѣдвамы се-
бе си, но Христа Іисуса Господа; а се-
6 бе си рабы ваши заради Іисуса. Защото
Богъ който е рекълъ да въсіяе видѣлина
отъ тьмнина-тѫ, *той е* който въсія въ
сърдца-тѫ ни, за просвѣщеніе съ позна-
ніе-то на славѫ-тѫ Божіѭ съ лице-то
7 Іисусъ Христово. И това съкровище и-
мамы го въ прьстны сѫдове, за да бѫде
прѣвъсходство-то на силѫ-тѫ отъ Бога,
8 а не отъ насъ. Всякакъ ся угнѣтявамы,
но не смы въ утѣсненіе; въ недоумѣніе
9 смы, но не въ отчаяніе; Гоними смы,
но не оставяемы, обарятъ ны, но не по-
10 гынувамы. Всякога носимъ на тѣло-то си
умираніе-то на Господа Іисуса, за да ся
яви на тѣло-то ни и животъ-тъ Іису-
11 совъ. Защото ный живи-тѣ вынагы ся
прѣдавамы на смърть за Іисуса, да ся
яви и животъ-тъ Іисусовъ, въ смъртнѫ-
12 тѫ наша плъть. Така щото смърть-та
дѣйствува въ насъ, а животъ-тъ въ васъ.
13 А като имамы истый-тъ духъ на вѣрѫ-
тѫ, по писано-то, "Повѣрвахъ, за то и
говорихъ," и ный вѣрвамы, за то и го-
14 воримъ; Понеже знаемъ че този който
е въскрьсилъ Господа Іисуса, ще въс-
крьси и насъ чрѣзъ Іисуса и ще *ны*
15 прѣдстави съ васъ наедно. Защото всич-
ко-то е за васъ, щото благодать-та ум-
ножена поради благодареніе-то на мно-
зина-та, да прѣизобилува въ славѫ Бо-
16 жіѭ. За това не ни дотегнува; но ако
и да тлѣе вънішній-тъ нашъ человѣкъ,
вѫтрѣшній-тъ обаче всякой день ся под-
17 новява. Защото приврѣменна-та наша
лека скърбь произвожда намъ отъ много
18 по много вѣчнѫ тежинѫ на славѫ; По-
неже ный не сматрямы на видимы, но
на невидимы-тѣ, защото видимы-тѣ сѫ
приврѣменны, а невидимы-тѣ вѣчны.

ГЛАВА 5.

1 Защото знаемъ че, ако ся развали зе-
мна-та кѫща на наше-то селеніе, имамы
отъ Бога зданіе на небеса, домъ нерѫ-
2 котворенъ, вѣченъ. Понеже въ това и
въздышамы, и желаемъ да ся облѣчемъ
3 въ небесно-то наше жилище; Ако само
облѣчени *въ него,* не ся намѣримъ голи.

4 Защото ный които смы въ *това* селе-
ніе, стенемъ подъ брѣме-то *му*, понеже
искамы не да ся съблѣчемъ, но да ся о-
блѣчемъ още, за да бѫде смъртно-то по-
5 гълнато отъ животъ-тъ. И Богъ е който
за това исто-то ны създаде, който ни и
6 даде обрученіе-то на Духа. И тъй по-
неже имамы всякогы дрьзновеніе, и зна-
емъ, че до когато ся намѣрвамы въ тѣ-
ло-то, отдалечены смы отъ Господа;
7 (Защото съ вѣрваніе ходимъ, а не съ
8 виждание): За това и дрьзновеніе имамы
и благоволявамы повече да излѣземъ отъ
тѣло-то, и да ся вѫдворимъ при Госпо-
9 да. За това и съ ревность ся стараемъ,
вѫдворявамы ли ся, отстранявамы ли ся,
10 да смы благоугодни нему. Защото всич-
ца трѣбва да ся явимъ прѣдъ сѫдовище-
то Христово, да пріеме всякой споредъ
каквото е правилъ въ тѣло-то, добро и-
11 ли зло. И тъй като знаемъ страхъ-тъ
Господенъ, человѣцы-тѣ убѣждавамы, а
на Бога смы извѣстни; надѣѭ ся още
че и на ваши-тѣ съвѣсти смы извѣстни.
12 Защото не прѣпорѫчвамы себе си на
васъ, но давамы ви причинѫ да ся хва-
лите съ насъ, да има що да речете на
тѣзи които ся хвалятъ отъ лице, а не
13 отъ сьрдце. Защото ако смы ся изуми-
ли, то за Бога; ако ли здраво мыслимъ,
14 то заради васъ. Защото любовь-та Хри-
стова ны принуждава; понеже смы раз-
сѫдили за това, че ако е умрѣлъ единъ
за всичкы-тѣ, то всичкы-тѣ сѫ умрѣли;
15 И умрѣ за всичкы-тѣ, за да не живѣѭтъ
вече живи-тѣ за себе си, но за тогозь
който е умрѣлъ и вѫскрьсналъ за тѣхъ.
16 За това ный отъ нынѣ не знаемъ никого
по плъть; а пакъ, ако и да знаяхмы Хри-
ста по плъть, но сега вече *така го* не
17 знаемъ. За то ако е нѣкой въ Христа,
той е созданіе ново; ветхо-то прѣминѫ,
18 ето всичко станѫ ново. А всичко е отъ
Бога, който ны примири съсъ себе си
чрѣзъ Іисуса Христа, и даде намъ слу-
19 женіе-то на примиреваніе-то; Сирѣчь,
Богъ бѣше въ Христа, и примиряваше
свѣтъ-тъ съсъ себе си, като не вмѣня-
ваше *на человѣцы-тѣ* прѣгрѣшенія-та
имъ, и вложи въ насъ слово-то на при-
20 миреніе-то. И тъй отъ Христова странѫ
посланници смы, като че Богъ чрѣзъ
насъ умолява; молимъ *вы* отъ Христовѫ
21 странѫ, примирѣте ся съ Бога. Защото
тогозь който грѣхъ не е зналъ, *Богъ* за
насъ *го* грѣшенъ направи, за да станемъ
ный чрѣзъ него праведни прѣдъ Бога.

ГЛАВА 6.

1 И ный като съдѣйствувамы *съ него*,
умолявамы вы да не бѫде у васъ напраз-
но пріеманіе-то на Божіѭ-тѫ благодать.
2 (Защото казва: "Въ пріето врѣме по-
слушахъ тя, и въ день на спасеніе по-
могнахъ ти;" ето сега врѣме благопрія-
3 тно, ето сега день на спасеніе.) Ный въ
нищо не давамы никаква съблазнь, да
4 не бы да ся похули служеніе-то; Но въ
всичко прѣдставямы себе си като слу-
жители Божіи, въ търпѣніе голѣмо, въ
5 скърби, въ нужды, въ утѣсненіе, Въ біе-
нія, въ запиранія, въ бъркотіи, въ тру-
6 дове, въ неспанія, въ неяденія, Съ чи-
стотѫ, съ благоразуміе, съ дълготърпѣ-
ніе, съ благость, съ Духа Святаго, съ
7 любовь нелицемѣрнѫ, Съсъ слово-то на
истинѫ-тѫ, съсъ силѫ Божіѭ, съ орѫжія
на правдѫ-тѫ въ дѣснѫ-тѫ рѫкѫ и въ
8 лѣвѫ-тѫ; Въ славѫ и бесчестіе, въ ху-
леніе и захваляніе; като прѣльстницы, а
9 истинни; Като непознаты, а опознати;
като на умираніе, а ето живи смы; като
10 наказвани, а не умъртвявани; Като ос-
кърбени, а то всякогы смы радостни;
като сиромаси, но мнозина обогатявамы;
като че нищо нѣмамы, а пакъ всичко
11 владѣемъ. Уста-та ни ся отвориха къмъ
васъ, о Коринѳяне, сърдце-то ни ся раз-
12 шири: *Вы* не сте на утѣсненіе въ насъ,
но вѫтрѣ въ васъ си на утѣсненіе сте.
13 И тъй *отдайте ми* това взаимездіе, (ка-
то на чада говорѭ,) разширѣте ся и вы.
14 Не ся съпрѣгайте неподобно съ невѣр-
ны-тѣ; защото каква смѣсъ има правда-
та съ беззаконіе-то? или какво общеніе
15 между видѣлинѫ-тѫ и тъмнинѫ-тѫ? И
какво съгласіе има Христосъ съ Веліа-

ра? или какъвъ дѣлъ има вѣрный-тъ съ
16 невѣрный-тъ? И какво спогажданіе има
храмъ-тъ Божій съ идолы-тѣ? защото вы
сте храмъ на Бога живаго, както рече
Богъ: “Ще ся заселѭ въ тѣхъ, и въ тѣхъ
ще ходѭ; и ще имъ бѫдѫ Богъ, и тѣ ще
17 ми бѫдѫтъ народъ.„ За това “излѣзте
отъ срѣдъ тѣхъ, и отлѫчѣте ся,„ казва
Господь, “и не ся допирайте до нечи-
18 сто;„ и “азъ ще вы прїемѫ, И ще ви
бѫдѫ Отецъ, и вы ще ми бѫдете синове
и дъщери,„ казва Господь Вседържитель.

ГЛАВА 7.

1 И тъй, възлюблени, като имамы тѣзи
обѣщанія, да очистимъ себе си отъ вся-
кѫ мърсотѫ на плъть-тѫ и на духъ-тъ,
и да вършимъ святость-тѫ съсъ страхъ
2 Божій. Прїимѣте ны; никого не смы
обидили, никого не смы развратили, не
смы ся полакомили отъ никого да при-
3 печелимъ. Не *ви* казвамъ *това* за о-
сѫжденіе; защото понапрѣдъ рѣкохъ
че сте въ сърдца-та ни, щото и да ум-
4 ремъ наедно и да живѣемъ наедно. Го-
лѣмо дрьзновеніе имамъ къмъ васъ,
много ся хвалѭ съ васъ; пъленъ съмь
съ утѣшеніе, и въ всяко наше оскър-
бяваніе радость-та ми е прѣизобилна.
5 Защото, отъ какъ дойдохмы въ Маке-
донїѭ, плъть-та ни никакво спокой-
ствіе не є прїела, но отъ всякадѣ
бѣхмы въ утѣсненіе; отвънъ бор-
6 бы, отвѫтрѣ страхове. Но Богъ кой-
то утѣшава смирены-тѣ, утѣши ны съ
7 дохожданіе-то Титово; И не тъкмо съ
негово-то дохожданіе, но и съ утѣше-
ніе-то, съ което той бѣше ся отъ васъ
утѣшилъ, като ни извѣсти голѣмо-то ва-
ше *за насъ* желаніе, плаканіе-то ви, рев-
ность-тѫ ви за мене; така щото повече
8 ся възрадвахъ. Защото ако и да вы ос-
кърбихъ съ писмо-то *си*, не съмь въ рас-
каяніе, ако и да бѣхъ ся пораскаялъ; по-
неже гледамъ че онова писмо вы оскър-
9 би, ако и за малко врѣме. Сега ся ра-
двамъ, не за скърбь-тѫ ви, но защото
скърбь-та ви станѫ на покаяніе; понеже
скърбѣхте по Бога, да ся не поврѣдите
10 отъ насъ въ нищо. Защото скърбь-та по
Бога ражда спасително покаяніе, което
не докарва раскаяніе; свѣтовна-та оба-
11 че скърбь ражда смърть. Защото ето,
това ваше по Бога скърбеніе какво у-
сердіе породи въ васъ, какво извиненіе,
какво негодованіе, какъвъ страхъ, какво
желаніе, каквѫ ревность, какво отмъще-
ніе. Всякакъ вы показахте себе си че
12 сте чисти въ това нѣщо. И тъй ако и
да ви писахъ *това*, не *го сторихъ* за-
ради обидникъ-тъ, нито за обиденый-тъ,
но за да ся яви вамъ наше-то усердіе,
13 което за васъ имамы прѣдъ Бога. За то-
ва ся утѣшихмы заради ваше-то утѣше-
ніе; и още повече ся възрадвахмы за-
ради Титово-то възрадваніе, че ся ус-
14 покои духъ-тъ му отъ всинца вы. За-
щото ако му ся похвалихъ нѣщо зарадъ
васъ, не ся засрамихъ, но както ви го-
ворихмы всичко съ истинѫ, така и по-
хвала-та ни прѣдъ Тита станѫ истинна.
15 И той още повече милѣе за васъ, като
поменува послушаніе-то на всинца вы,
какъ сте го прїяли съсъ страхъ и тре-
16 петъ. И тъй радвамъ ся че въ всичко и-
мамъ довѣріе на васъ.

ГЛАВА 8.

1 Още, братіе, обявямы ви Божіѭ-тѫ
благодать дадена-тѫ на церквы-тѣ въ
2 Македонїѭ; Че, като търпятъ голѣмо у-
тѣсненіе, прѣумножена-тѫ тѣхна радость,
и дълбока-та имъ нищета, показахѫ прѣ-
изобилно богатство-то на тѣхнѫ-тѫ ще-
3 дрость; Защото споредъ силѫ-тѫ си
(*това го* свидѣтелствувамъ) и повече
отъ силѫ-тѫ *си*, доброволни *ся посочи-*
4 *хѫ*, Като ны умоляваха съ голѣмо при-
канваніе да прїемемъ даръ-тъ *имъ*, и у-
частіе-то въ служеніе-то на святыѭ-тѣ;
5 И не само както ся надѣяхмы, но себе
си отдадохѫ първомъ Господу, а *послѣ*
6 намъ съ волѭ-тѫ Божіѭ; Така щото
примолихмы ся на Тита, както бѣ запо-
челъ, така и да доискара въ васъ и това
7 благодѣяніе. И тъй както изобилувате

въ всяко нѣщо, въ вѣра и въ слово и
въ разумъ и въ всяко усердіе и въ лю-
бовь-тѫ си къмъ насъ, така да прѣизо-
8 билувате и въ това благодѣяніе. *Това* не
ви го казвамъ като заповѣдь, но чрѣзъ
усердіе-то на други-тѣ, да опытамъ и
искренность-тѫ на вашѫ-тѫ любовь;
9 Защото знаете благодать-тѫ на Господа
нашего Іисуса Христа, че богатъ като
бѣ станѫ сиромахъ за васъ, да ся обо-
10 гатите вы съ неговѫ-тѫ сиромашіѭ. И
на това азъ давамъ съвѣтъ; защото е то
полезно за васъ, които отъ лани започ-
нахте не токо да го правите, но и да го
11 искате. А сега свършѣте и да го прави-
те, така щото както *е было* усердіе-то
да искате, така да бѫде и да го извър-
12 шите отъ колкото имате. Защото ако ся
появи отъ понапрѣдъ у нѣкого усердіе,
той е пріятъ споредъ колкото има, а не
13 споредъ колкото нѣма. Понеже не *ис-
камъ* да е на другы облегченіе, а на васъ
14 утѣсненіе; Но *да бѫде* равно, *така що-
то* ваше-то въ сегашно-то врѣме изоби-
ліе *да запълни* тѣхно-то лишеніе; за да
послужи и тѣхно-то изобиліе на ваше-то
лишеніе, така щото да бѫде изравненіе,
15 Споредъ както е писано: "Който *събра*
много, не му ся прѣумножи; и който
16 малко, не му недостигнѫ." А благодаре-
ніе Богу, който вложи въ сърдце-то Ти-
17 тово исто-то усердіе за васъ; Защото и
молбѫ-тѫ *ни* пріѧ, но понеже имаше го-
лѣмо усердіе, тръгнѫ къмъ васъ само-
18 волно. Проводихмы още съ него и този
братъ, похваляемый-тъ въ всичкы-тѣ
19 церкви за евангеліе-то; (И не токо *то-
ва*, но още избранъ е отъ церкви-тѣ да
пѫтува съ насъ за това благодѣяніе, на
което служимъ за славѫ-тѫ на самого
Господа, и за *доказателство на* ваше-то
20 усердіе.) Като ся свѣнимъ отъ това да
не бы нѣкой да ны похули поради това
изобиліе което е повѣрено на наше-то
21 служеніе. Понеже промышлявамы това
което е добро не само прѣдъ Господа,
22 но и прѣдъ человѣцы-тѣ. Проводихмы
още съ тѣхъ нашій-тъ братъ, когото
много пѫти въ много нѣща смы опытали
че има усердіе, а сега е много по усер-
денъ поради много-то на васъ увѣреніе.
23 Колкото за Тита, *той е мой* другарь и
сътрудникъ въ васъ, а колкото за бра-
тія-та наши, *ти са* посланници на цер-
24 кви-тѣ и слава Христова. Покажѣте про-
чее къмъ тѣхъ и прѣдъ церкви-тѣ дока-
зателство-то на вашѫ-тѫ любовь и на
нашѫ-тѫ съ васъ похвалѫ.

ГЛАВА 9.

1 Защото излишно е да ви пишѫ за спо-
моществуваніе-то което *смы длъжны* на
2 святыи-тѣ. Понеже знаѭ ваше-то усер-
діе, за което ся хвалѭ съ васъ прѣдъ
Македонци-тѣ, че Ахаія отъ лани е при-
готвена; и вашѫ-та ревность многина
3 подбуди. И проводихъ братія-та, да не
бы да излѣзе напраздно мое-то колкото
за това на васъ захваляніе, и да бѫде-
4 те, както казвахъ, приготвени. Да не
бы, ако дойдатъ съ мене Македонци, та
вы намѣрятъ неприготвены, да ся по-
срамимъ ный, да не казвамъ вы, въ това
5 дързновено похваленіе. И тъй за нуж-
дно *го* намѣрихъ да ся примолѭ на бра-
тія-та да дойдатъ понапрѣдъ при васъ,
и да прѣдуготвятъ вашѫ-тѫ прѣдизвѣ-
стнѫ милостынѭ, да бѫде готова тъй ка-
6 то милостыня, а не като лихоимство. А
това *казвамъ че* който сѣе оскудно, о-
скудно и ще пожьне, а който сѣе ще-
7 дро, щедро и ще пожьне. Всякой спо-
редъ произволеніе-то на сърдце-то *си*,
не съсъ скърбь, или отъ принужденіе;
защото Богъ обича оногози който дава
8 съ драго сърдце. А Богъ е силенъ да
прѣумножи въ васъ всякѫ благодать, та-
ка щото като имате выпагы въ всичко
всяко доволство да прѣизобилувате въ
9 всяко добро дѣло; Както е писано:
"Расприсна, даде на сиромасы-тѣ, прав-
10 да-та му вѣчно прѣбъдва." А този който
дава сѣме на сѣятеля и хлѣбъ за храна,
да даде и да умножи сѣме-то ваше, и да
възрасти плодове-тѣ на вашѫ-тѫ правдѫ;
11 Та да бѫдете отъ всякадѣ богати въ вся-
кѫ щедрость, която чрѣзъ насъ произ-

12 вожда благодареніе Богу; Защото слу-
женіе-то на тѫѭ служба не само че за-
пълня скудость-тѫ на святыи-тѣ, но и
прѣизобилува чрѣзъ много благодаренія
13 Богу; Понеже чрѣзъ опытъ-тъ на това
служеніе тѣ славятъ Бога за покорство-
то, което имате въ исповѣданіе-то на
евангеліе-то Христово, и за щедрость-тѫ
на ваше-то къмъ тѣхъ и къмъ всичкы у-
14 частіе, И чрѣзъ тѣхно-то моленіе за
васъ, като имъ сте драгы за прѣмно-
15 га-тѫ Божіѭ благодать на васъ. Благо-
дареніе же Богу за неисказанѫ-тѫ не-
говѫ дарбѫ.

ГЛАВА 10.

1 И самъ азъ Павелъ молѭ вы съ кро-
тость-тѫ и тихость-тѫ Христовѫ, азъ
който сьмь смиренъ когато сьмь при
васъ; а когато не сьмь при васъ земамъ
2 дързновеніе къмъ васъ: И молѭ *ви* ся,
кога дойдѫ при васъ, да *ся* не *принудіѭ*
да употрѣбѭ дързновеніе съ онази смѣ-
лость съ коѭто мыслѭ да ся осмѣлѭ
противъ нѣкои които мнятъ че ный по
3 плътскы ходимъ. Защото ако и да хо-
димъ въ плъть, по плъть не войнствува-
4 мы. Защото орѫжія-та на наше-то вой-
нствуваніе не сѫ плътскы, но съ Бога сѫ
5 силны, да разорявать твърдыни. Понеже
съсыпвамы помышленія, и всяко възвы-
шеніе което ся въздига противъ позна-
ніе-то Божіе, и плѣнимъ всякой разумъ
6 да ся покорява Христу. И готови смы
да отмъстимъ на всяко непокорство ко-
гато ся испълни ваша-та покорность.
7 Външно-то ли на работы-тѣ гледате вы?
Ако има нѣкой на себе си увѣреніе че
е Христовъ, то и това пакъ отъ самосе-
бе си да размышлява че както е той
Христовъ, така смы и ный Христови.
8 Защото ако бы и нѣщо повечко да ся
похвалѭ за нашѫ-тѫ власть, коѭто ни
даде Господь за назиданіе а не за раз-
9 ореніе ваше, нѣма да ся посрамѭ. *Но*
да ся не покажѫ че искамъ да вы запла-
10 швамъ съ писма-та си. Понеже писма-та
му сѫ, казва *нѣкой*, тежкы и силны;
но лично-то *му* присатствіе слабо и го-
11 вореніе-то *му* нищожно. Такъвъ единъ
нека знае че ный каквито смы на слово
въ писма-та си кога смы далечь отъ
васъ, таквизи смы и на дѣло когато смы
12 при васъ. Защото не смѣемъ да счита-
мы, или да сравнявамы себе си съ нѣ-
кои отъ тѣзи които сами себе си прѣ-
порѫчватъ; но тѣ себе си като измѣр-
ватъ съсъ себе си, и пакъ себе си като
сравняватъ съсъ себе си, не правятъ ра-
13 зумно. А ный не щемъ ся похвали вънъ
отъ прѣдѣлы-тѣ си, но споредъ мѣра-тѫ
на дѣлъ-тъ, който е Богъ намъ отдѣлилъ,
мѣрѫ, щото да достигамы даже и до васъ.
14 Защото ный не ся простирамы вънъ отъ
мѣркѫ-тѫ си като че не смы достигнали
до васъ; понеже досегнахмы даже и до
васъ съ благовѣствуваніе-то Христово.
15 И не ся хвалимъ вънъ отъ прѣдѣлъ-тъ си
въ чужды трудове, но имамы надеждѫ,
че колкото вѣра-та ви възрастува, спо-
редъ дѣлъ-тъ ни ще ся възвеличимъ въ
16 васъ прѣмного, Така щото да проповѣ-
дамы евангеліе-то и отъ васъ по ната-
тъкъ, не да ся хвалимъ съ готово-то въ
17 чуждъ дѣлъ. А който ся хвали, съ Гос-
18 пода да ся хвали. Защото не е одобренъ
този който самъ себе си прѣпорѫчва, но
този когото Господь прѣпорѫчва.

ГЛАВА 11.

1 Да быхте потърпѣли малко нѣщо на
2 мое-то безуміе; но и потърпѣте мя. За-
щото ревнувамъ за васъ съ Божіе рев-
нуваніе; понеже вы сгодихъ съ единъ
мѫжъ, да вы прѣдставѭ Христу чистѫ
3 дѣвѫ. Но боѭ ся да не бы, както змія-
та съ пронырство-то си прѣльсти Евѫ,
така да ся развратя умъ-тъ ви *и отпад-*
не отъ простота-тѫ *на любовь-тѫ ви*
4 къмъ Христа. Защото ако бы дошелъ нѣ-
кой да *ви* проповѣдва другыго Іисуса,
когото ный не смы проповѣдали, или да
пріемете другъ духъ, когото не сте прі-
ели, или друго евангеліе което не сте
5 пріели, добрѣ быхте *го* потърпѣли. Но
мыслѭ че не сьмь въ нищо по доленъ

6 отъ най пьрвы-тѣ апостолы. А пакъ, ако
и да сьмь въ говореніе-то простакъ, въ
знаніе-то не сьмь; но ный всякакъ смы
7 явени вамъ въ всичко. Или сьмь грѣхъ
сторилъ като смирявахъ себе си да ся
възвысите вы, защото даромъ ви пропо-
8 вѣдахъ евангеліе-то Божіе? Другы цер-
квы обрахъ, та зѣхъ заплатѫ за служе-
ніе на васъ; а когато бѣхъ при васъ, и
ся намѣрихъ въ оскудность, не отего-
9 тихъ никого; Защото оскудность-тѫ ми
запълнихѫ братія-та които дойдохѫ отъ
Македонія, и по всичко упазихъ себе
си, и ще ся упазѭ да ви не бѫдѫ въ те-
10 готѫ. Истина-та Христова е въ мене, че
тая похвала нѣма да ми ся загради за въ
11 Ахайскы-тѣ мѣста. Защо? Защото вы не
12 обичамъ ли? Знае Богъ. А каквото пра-
вѭ *това* и ще правѭ, за да отсѣкѫ при-
чинѫ-тѫ на тѣзи, които искатъ причи-
нѫ, да ся намѣрятъ въ това, за което ся
13 хвалятъ, *таквизи* каквито и ный. Защо-
то които сѫ таквизи, тѣ сѫ лъжеапосто-
ли, лукави работници, и прѣобразуватъ
14 ся на Христовы апостолы. И не е чудно;
защото самъ си Сатана ся прѣобразува
15 на свѣтълъ ангелъ. И тъй не е голѣмо нѣ-
що ако и негови-тѣ служители ся прѣ-
образуватъ като служители на правдѫ-
тѫ; но тѣхна-та сетнина ще бѫде спо-
16 редъ дѣла-та имъ. Пакъ казвамъ, никой
да мя не възмни че сьмь безуменъ; или
инакъ, пріимѣте мя поне като безуменъ,
17 да ся похвалѭ и азъ малко нѣщо. Което
говорѭ не говорѭ *го* по Господа, но ка-
то въ безуміе, въ това дрьзновеніе на
18 хваленіе-то. Понеже мнозина ся хвалятъ
19 по плъть, ще ся похвалѭ и азъ. Защото
вы като сте разумни, съ благодареніе
20 търпите безумны-тѣ; Понеже търпите
ако нѣкой вы порабощава, ако *вы* ис-
пояжда, ако *ви* зема нѣкой *ваше-то*, а-
ко ся нѣкой прѣвъзнося, ако нѣкой вы
21 біе въ лице. По обесчестеніе казвамъ,
ужь че смы ный немощни; но въ какво-
то ся осмѣлява нѣкой (несмыслено го-
22 ворѭ,) осмѣлявамъ ся и азъ. Евреи ли
сѫ? и азъ *сьмь;* Израиляне ли сѫ? и
23 азъ; сѣме Авраамово ли сѫ? и азъ; Слу-
жители Христови ли сѫ? (*като* изуменъ
говорѭ,) азъ повече; въ трудове пове-
че, въ біенія по прѣмного, въ тьмницы
още по много, много пѫти и на смьрть.
24 Петь пѫти по четырдесеть безъ единъ
25 *удары* ми ударихѫ Іудеи-тѣ; Три пѫти
мя съ тоягы бихѫ, веднъжь съ каменіе
мя бихѫ, три пѫти коработрошеніе сьмь
прѣтьрпѣлъ, еднѫ нощь и единъ день о-
26 станахъ по дълбины-тѣ на море-то. Мно-
го пѫти *сьмь былъ* и въ пѫтуванія; въ
бѣды отъ рѣкы, въ бѣды отъ разбойни-
цы, въ бѣды отъ единородны, въ бѣды
отъ язычницы, въ бѣды въ градъ, въ бѣ-
ды въ пустынѭ, въ бѣды по море, въ
27 бѣды между лъжебратія; Въ трудъ и мѫ-
кѫ, много пѫти въ неспаніе, въ гладъ и
жедность, много пѫти въ неядѣніе, въ
28 студъ и въ голотѫ; Освѣнь вънишно-то,
още и натрупваніе-то *на много чело-
вѣцы* у мене всякой день, *и* грыжа-та
29 за всичкы-тѣ церквы. Кой изнемощѣва,
та не изнемощѣвамъ *и азъ?* Кой ся съ-
30 блазнява и ся не распалямъ азъ? Ако
трѣбва да си хвалѭ, ще ся похвалѭ съ
това което принадлежи на немощь-тѫ
31 ми. Богъ и Отецъ на Господа нашего
Іисуса Христа, който е благословенъ въ
32 вѣкы, знае че не лъжѫ. Въ Дамаскъ о-
бластный-тъ управитель на Царя Аретѫ
зѣ подъ стражѫ градъ-тъ Дамаскъ, като
33 искаше да мя улови; И прѣзъ прозорецъ
по стѣнѫ-тѫ мя спуснахѫ съ кошъ, та
избѣгнахъ отъ рѫцѣ-тѣ му.

ГЛАВА 12.

1 Истинѫ не ми е за ползѫ да ся хва-
лѭ, защото ще дойдѫ до видѣнія и от-
2 кровенія отъ Господа. Знаѭ въ Христа
едного человѣка, който прѣди четыри-
надесеть години, (въ тѣло-то ли, не зна-
ѭ; вънъ отъ тѣло-то ли, не знаѭ; Богъ
знае;) въсхытенъ бы до трете-то небе.
3 И такъвъ единъ человѣкъ знаѭ, (въ тѣ-
ло-то ли, вънъ отъ тѣло-то ли, не знаѭ;
4 Богъ знае;) Че бѣ въсхытенъ въ рай, и
чу думы неизречены, които не е про-
5 стено человѣку да гы говори. Съ такъвъ

человѣкъ ще ся похвалѭ, а съ мене си
нѣма да ся похвалѭ, освѣнь съ немощи-
6 тѣ си. Защото ако поискамъ да ся по-
хвалѭ, безуменъ не ще бѫдѫ; понеже
ще рекѫ истинѫ; но свѣнѭ ся да не бы
помыслилъ нѣкой за мене новече отъ
7 каквото мя види, или чуе отъ мене. И
за да ся не прѣвъзносямъ за прѣмного-то
откровенія даде ми ся трънъ въ плъть-
та ми, ангелъ Сатанинъ да мя мачи, за
8 да ся не прѣвъзносямъ. За това *нъщо* три
пати ся молихъ Господу, да го отмахне
9 отъ мене; И рече ми: Доволно ти е моя-
та благодать; защото сила-та ми въ не-
мощь ся доказва съвършена. И тъй съ
крайно благодареніе по добрѣ ще ся
похвалѭ въ немощи-тѣ си, за да ся все-
10 ли въ мене сила-та Христова. За това
благодаренъ оставамъ въ немощи, въ у-
коренія, въ нужды, въ гоненія, въ при-
тѣсненія за Христа; защото когато сьмь
11 немощенъ, тогази сьмь силенъ. Станахъ
безуменъ съ хвалбы-тѣ си; вы мя при-
нудихте; защото азъ трѣбваше отъ васъ
да ся прѣпорѫчвамъ; понеже не сьмь
былъ по доленъ отъ най първы-тѣ апо-
12 столы, ако и да сьмь нищо. Знакове-тѣ
на единъ апостолъ показахѫ ся дѣломъ
между васъ въ всякю търпѣніе, съсъ зна-
13 менія и чудеса и силы. Защото въ как-
во останахте по долни отъ другы-тѣ
църквы, освѣнь дѣто самъ азъ не вы о-
теготихъ? простѣте ми тази неправдѫ.
14 Ето третій пать сьмь готовъ да дойдѫ
при васъ, и нѣма да вы отеготѭ; защо-
то не искамъ ваше-то, но васъ; защото
не сѫ длъжны чада-та да събиратъ и-
мотъ за родители-тѣ, но родители-тѣ за
15 чада-та. А пакъ азъ съ крайнѫ радость
ще иждивѭ и цѣлъ ще ся иждивѭ за
душы-тѣ ви; съсѣмъ че, като вы обы-
чамъ азъ новече, вы мя обычате по мал-
16 ко. Но тъй да е, азъ вы не отеготихъ, а
17 като хитръ уловихъ вы съ измамѫ. Спе-
челилъ ли сьмь азъ нѣщо отъ васъ чрѣзъ
нѣкого отъ тѣзи които испроводихъ до
18 васъ? Примолихъ ся Титу и съ него
проводихъ братъ-тъ; Титъ ли припечели
нѣщо отъ васъ? не съ истый-тъ ли духъ
ходихмы? не въ исты-тѣ ли стапкы?
19 Пакъ ли мните че ся оправдавамы прѣдъ
васъ? Прѣдъ Бога говоримъ въ Христа;
всичко това, възлюблени *мои*, е за ваше
20 назиданіе. Защото ся боѭ да не бы, ка-
то дойдѫ, да вы не намѣрѭ каквыто вы
желаѭ, и азъ да ся не намѣрѭ за васъ
не какъвто мя желаете; да не би *да и-
ма между васъ* распри, завижданія,
гнѣвове, дразненія, одумванія, шепта-
21 нія, голѣмѣянія, бъркотія: Да не бы
кога дойдѫ пакъ че мя смири Богъ мой
при васъ, и оплачѫ мнозина които сѫ
отъ напрѣдъ съгрѣшили и не сѫ ся по-
каяли, зарадъ нечистотѫ-тѫ, блудство-то
и похотливость-тѫ, които сѫ сторили.

ГЛАВА 13.

1 Ето третій пать идѫ при васъ; "отъ
уста-та на двама или на трима свидѣте-
2 ли ще ся подтвърди всяка рѣчь." И прѣ-
ди рѣкохъ, и *пакъ* като че сьмь вторый
пать при васъ прѣдказвамъ, и нынѣ ка-
то не сьмь при васъ пишѫ на тѣзи кои-
то сѫ изнапрѣдъ съгрѣшили, и на всич-
кы другы, че, ако дойдѫ пакъ, нѣма да
3 нощадѭ; Понеже търсите да опытате
Христа който говори въ мене, който
къмъ васъ не е немощенъ, но е силенъ
4 между васъ. Защото ако и да бѣ рас-
пятъ въ немощь, живъ е обаче съсъ си-
лѫ Божіѭ; понеже и ный въ него смы
немощни, но съсъ силѫ Божіѭ ще бѫ-
5 демъ живи съ него между васъ. Себе си
испытвайте, да ли сте въ вѣрѫ-тѫ; се-
бе си опытвайте. Или не познавате вы
себе си, че Христосъ е въ васъ? освѣнь
6 ако че *вы* сте неодобрени. И надѣѭ ся
че ще познаете че ный не смы неодо-
7 брени. Молѭ Бога да не сторите нищо
зло; не за да ся покажемъ ный одобре-
ни, но за да струвате вы добро-то, а
8 ный нека бѫдемъ неодобрени; Защото
не можемъ нищо противъ истинѫ-тѫ, но
9 за истинѫ-тѫ *можемъ*. Понеже ся рад-
вамы когато ный смы немощни, а вы сте
силни; найпаче това и желаемъ, ваше-
10 то осъвършенствуваніе. За това и като

не сьмь при васъ пишѫ това, щото кога
дойдѫ при васъ да ся не докарамъ строго,
по власть-тѫ коіжто ми е далъ Гос-
11 подь за назиданіе, а не за разореніе. И
тъй, братіе, радвайте ся, съвършенствуй-
вайте ся, утѣшавайте ся, бѫдѣте едино-
мыслени, миръ имайте; и Богъ на лю-
бовь-тѫ и на миръ-тъ ще бѫде съ васъ.
12 Поздравѣте ся единъ другъ съ цѣлува-
13 ніе свято. Поздравяватъ вы всичкы-тѣ
святіи. Благодать-та на Господа Іисуса
Христа и любовь-та Божія и общеніе-
то на Святаго Духа да бѫде съсъ всич-
кы васъ. Аминь.

КЪ ГАЛАТЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ, апостолъ, не отъ человѣцы,
нито чрѣзъ человѣка, но чрѣзъ Іисуса
Христа и Бога Отца който го е въскрь-
2 силъ отъ мьртвы-тѣ, И всичкы-тѣ бра-
тія които сѫ съ мене, къмъ церквы-тѣ
3 Галатійскы: Благодать да бѫде вамъ и
миръ отъ Бога Отца, и Господа нашего
4 Іисуса Христа, Който даде себе си за
грѣхове-тѣ наши, за да ны избави отъ
настоящій-тъ лукавъ вѣкъ, но волѭ-тѫ
5 на Бога и Отца нашего, Комуто слава-
6 та да бѫде въ вѣкы вѣковъ. Аминь. Чу-
дѭ ся какъ вы отъ оногова който вы
призова чрѣзъ благодать-тѫ Христовѫ,
така скоро прѣминувате въ друго благо-
7 вѣствуваніе; Което не е друго, но има
нѣкои които вы смущаватъ, и щѫтъ да
8 прѣвърнѫтъ евангеліе-то Христово. Но
ако бы и сами ный, или ангелъ отъ не-
бе-то да ви проповѣда *друго* евангеліе
освѣнь онова което ви проповѣдахмы, да
9 бѫде анаѳема. Както по горѣ рекохмы,
и сега пакъ казвамъ, ако нѣкой ви про-
повѣдва *друго* евангеліе освѣнь онова,
10 което пріехте, да бѫде анаѳема. Защото
человѣцы ли *искамъ да* склонѭ сега, и-
ли Бога? или искамъ да угодявамъ на
человѣцы? Защото ако угодявахъ още
на человѣцы, не щѣхъ да сьмь Христовъ
11 рабъ. Извѣстявамъ ви, братіе, че про-
повѣдано-то отъ мене евангеліе не е
12 человѣческо; Защото нито азъ отъ че-
ловѣкъ сьмь го пріелъ, нито сьмь го на-
училъ, освѣнь съ откровеніе Іисусъ Хри-
13 стово. Защото сте чули нѣкогашно-то
мое въ Іудейство-то поведеніе, какъ го-
нязъ твърдѣ много церквѫ-тѫ Божіѭ и
14 разорявахъ ѭ. И прѣуспѣвахъ въ Іудей-
ство-то повече отъ мнозина мои връстни-
цы въ родъ-тъ ми, понеже бѣхъ по го-
лѣмъ ревнитель за отеческы-тѣ мои прѣ-
15 данія. А когато Богъ, който бѣ мя о-
прѣдѣлилъ отъ утробѫ-тѫ на майкѫ ми,
и призвалъ чрѣзъ своѭ-тѫ благодать,
16 благоволи, Да открые Сына своего въ
мене, да го проповѣдвамъ между язычни-
ницы-тѣ; отъ тоя часъ не ся допытахъ
17 до плъть и кръвь, Нито възлѣзохъ въ

Іерусалимъ при апостолы-тѣ които бѣ-
хѫ прѣди мене, но отидохъ въ Арабіѭ,
18 и пакъ ся върнахъ въ Дамаскъ. Послѣ,
слѣдъ три годины възлѣзохъ въ Іеруса-
лимъ, за да ся видѭ съ Петра, и оста-
19 нахъ при него петнадесеть дена; И дру-
гыго отъ апостолы-тѣ не видѣхъ освѣнь
20 Іакова брата Господня. А това което ви
пишѫ, ето прѣдъ Бога *исповѣдвамъ* че
21 не лъжѫ. Послѣ дойдохъ въ Сирійскы-
22 тѣ и Киликійскы-тѣ страны; И лично
не бѣхъ познатъ на Іудейскы-тѣ въ Хри-
23 ста церквы; А слушахѫ само, че той
който нѣкога ны гоняше, сега пропо-
вѣдва вѣрѫ-тѫ коѭто нѣкога разорява-
24 ше. И славяхѫ Бога за мене.

ГЛАВА 2.

1 Послѣ, слѣдъ четыринадесеть годины
пакъ възлѣзохъ въ Іерусалимъ съ Вар-
навѫ, като зѣхъ съсъ себе си и Тита.
2 И то възлѣзохъ по откровеніе, та имъ
прѣдложихъ евангеліе-то което пропо-
вѣдвамъ между язычници-тѣ, особено
прѣдъ знамениты-тѣ, да не бы напразно
3 да тичамъ или да сьмь тичалъ. Но нито
Титъ който бѣ съ мене, ако и да бѣше
Еллинъ, не бѣ принуденъ да ся обрѣже:
4 А тѣзи лъжебратія, които сѫ ся вкрад-
нали и примъкнали да съгледателству-
ватъ нашѫ-тѫ свободѫ коѭто имамы въ
5 Христа Іисуса за да ны поработятъ: На
тѣхъ ни на часъ не устѫпихмы да имъ
ся покоримъ, *и то* за да прѣбѫде въ
6 васъ евангелска-та истина. А за тѣзи
които ся мнятъ че сѫ нѣщо, каквито и
да сѫ были нѣкога, менѣ ми е все едно;
(Богъ не гледа на лице-то на человѣка;)
защото знаменити-тѣ не ми приложихѫ
7 нищо повече; Но напротивъ, щомъ ви-
дѣхѫ че бѣхъ повѣренъ *да проповѣд-
вамъ* евангеліе-то на необрѣзаны-тѣ,
8 както Петръ на обрѣзаны-тѣ, (Защото
който подѣйствува въ Петра за апос-
толство между обрѣзаны-тѣ, подѣйству-
9 ва и въ мене за въ язычницы-тѣ;) И
като познахѫ даденѫ-тѫ менѣ благодать
Іаковъ и Кифа и Іоаннъ, които ся виж-
дахѫ че сѫ стълпове, дадохѫ дѣсницы
на общеніе на мене и на Варнавѫ, за
да идемъ ный въ язычницы-тѣ, а тѣ въ
10 обрѣзаны-тѣ. *Искахѫ* само да помнимъ
сиромасы-тѣ; за което и ся потрудихъ
11 съ усердіе това исто-то да сторѭ. А
когато дойде Петръ въ Антіохіѭ, въс-
противихъ му ся въ очи, защото бѣше
12 достоинъ за изобличеніе. Понеже прѣди
да дойдатъ нѣкои отъ Іакова, ядѣше на-
едно съ язычницы-тѣ, а когато дойдо-
хѫ, свѣнѣше ся и странѣше отъ тѣхъ,
13 защото ся убоя отъ обрѣзаны-тѣ. И съ
него заедно лицемѣрствувахѫ и другы-
тѣ Іудеи; така щото и Варнава ся у-
14 влѣче въ това тѣхно лицемѣрство. Но
азъ, като видѣхъ че не постѫпватъ пра-
во по истинѫ-тѫ евангелскѫ, рѣкохъ на
Петра прѣдъ всичкы-тѣ: Ако ты който
си Іудеинъ, живѣешь языческы а не Іу-
дейскы, защо принуждавашь язычницы-
15 тѣ да Іудействуватъ? Ный *които смы*
природно Іудеи а не грѣшници отъ я-
16 зычницы-тѣ, Като знаемъ че не ся о-
правдава человѣкъ отъ дѣла-та на за-
конъ-тъ, тъкмо съ вѣрѫ-тѫ въ Іисуса
Христа, и ный повѣрвахмы въ Христа
Іисуса, за да ся оправдаемъ отъ вѣрѫ-
тѫ Христовѫ, а не отъ дѣла-та на за-
конъ-тъ; защото отъ дѣла-та на законъ-тъ
17 нѣма да ся оправдае никоя плъть. Но
като ищемъ да ся оправдаемъ чрѣзъ
Христа, ако смы ся намѣрили и ный
грѣшни, то Христосъ на грѣхъ-тъ ли е
18 служитель? Да не бѫде. Защото ако
възсъздавамъ пакъ онова което сьмь раз-
валилъ, показвамъ себе си прѣстѫпникъ.
19 Защото азъ чрѣзъ законъ-тъ закону мър-
20 тъвъ быдохъ, да бѫдѫ живъ Богу. Сра-
спѣхъ ся съ Христа, и *сега* вече живѣѭ
не азъ, но Христосъ живѣе въ мене; а
това що живѣѭ сега въ плъть, живѣѭ въ
вѣрѫ-тѫ на Сына Божія, който мя въз-
люби, и прѣдаде себе си заради мене.
21 Не отвъргамъ Божіѭ-тѫ благодать; за-
щото ако оправданіе-то быва чрѣзъ за-
конъ-тъ, то напразно е Христосъ умрѣлъ.

ГЛАВА 3.

1 О несмыслени Галатяне, кой вы о-
мая, да ся не покорявате на истина-тѫ,
вы, прѣдъ очи-тѣ на които Іисусъ Хри-
стосъ ся прѣдначьрта распнатъ между
2 васъ? Това само нѣщѫ да научѫ отъ
васъ: Отъ дѣла-та на законъ-тъ ли прі-
ехте Духъ-тъ, или отъ слушаніе-то на
3 вѣрѫ-тѫ? Толкозъ ли сте несмыслени,
че като започнахте съ Духъ, сега свърш-
4 вате съ плъть? Напусто ли толкозъ по-
страдахте? ако наистинѫ да е напусто!
5 Тогы който ви дава Духъ-тъ, и дѣйству-
ва чудеса между васъ, отъ дѣла-та на
законъ-тъ ли, или отъ слушаніе-то на
6 вѣрѫ-тѫ *правѣ това?* Както Авраамъ
повѣрва въ Бога, и вмѣни му ся за прав-
7 дѫ. И тъй познайте че тѣзи които вѣр-
8 ватъ, тѣ сѫ синове Авраамови. И писа-
ніе-то като прѣдвидѣ че Богъ чрѣзъ вѣ-
рѫ оправдава язычницы-тѣ, прѣдвъзвѣ-
сти Аврааму: "Въ тебе ще ся благосло-
9 вятъ вси-тѣ народы." Така щото тѣзи
които вѣрватъ, благословяватъ ся *наед-*
10 *но* съ вѣрнаго Авраама. Защото които
сѫ отъ дѣла-та на законъ-тъ, подъ клѣ-
твѫ сѫ, понеже е писано: "Проклѣтъ
всякой който не прѣбѫде въ всичко кое-
то е писано въ книга-тѫ на законъ-тъ,
11 за да го прави." А то че никой не ся
оправдава чрѣзъ законъ-тъ прѣдъ Бога,
явно е по това че "Праведный-тъ чрѣзъ
12 вѣрѫ ще бѫде живъ." И законъ-тъ не е
отъ вѣрѫ; но "человѣкъ-тъ който пра-
ви това *което заповѣдва законъ-тъ*, ще
13 бѫде живъ чрѣзъ него." Христосъ ны
искупи отъ клѣтвѫ-тѫ на закона, поне-
же той станѫ клѣтва за насъ; защото е
писано: "Проклѣтъ всѣкой който виси
14 на дрьво." За да дойде благословеніе-то
Авраамово чрѣзъ Іисуса Христа на я-
зычницы-тѣ, така щото да пріемемъ о-
бѣщаніе-то на Духъ-тъ чрѣзъ вѣрѫ-тѫ.
15 Братіе, по человѣчески говорѭ; но и
человѣческо завѣщаніе, като е подтвър-
дено, никой го не разваля, нито прила-
16 га *въ него нѣщо*. А обѣщанія-та ся из-
рекохѫ на Авраама и на негово-то сѣ-
ме: не казва: "И на сѣмена-та," като
за много, но като за единого: "И на сѣ-
17 ме-то твое," който е Христосъ. И това
казвамъ, че завѣтъ прѣдутвърденъ отъ
Бога въ Христа, не може да го развали
законъ станалъ слѣдъ четырстотинъ и
тридесеть годины, така щото да унищо-
18 жи обѣщаніе-то. Защото ако е наслѣдіе-
то отъ законъ-тъ, не е вече отъ обѣто-
ваніе; но Аврааму съ обѣщаніе *го* пода-
19 ри Богъ. И тъй защо *ся даде* законъ-тъ?
Приложи ся по причинѫ на прѣстъпле-
нія-та, докѣ дойде сѣме-то къмъ което
станѫ обѣщаніе-то, още *той законъ* вчи-
ненъ бѣ чрѣзъ ангелы-тѣ съ рѫкѫ-тѫ на
20 единъ ходатай. Но ходатай-тъ не е на
21 единого; а Богъ е единъ. И тъй законъ-тъ
противенъ ли е на Божіи-тѣ обѣщанія?
Да не бѫде! Защото ако бы ся далъ за-
конъ който да може да оживотвори, то
наистинѫ правда-та щѣше да е отъ за-
22 конъ-тъ. Но писаніе-то затвори всичко
подъ грѣхъ, за да ся даде обѣщаніе-то
отъ вѣрѫ-тѫ въ Іисуса Христа на тѣзи
23 които вѣрватъ. А прѣди да дойде вѣра-
та, бѣхмы подъ стража-тѫ на законъ-тъ,
затворени до *врѣме-то на* вѣрѫ-тѫ коя-
24 то имаше да ся открые; Така щото за-
конъ-тъ станѫ намъ дѣтоводитель къмъ
Христа, да ся оправдаемъ чрѣзъ вѣра-
25 тѫ; Но слѣдъ идваніе-то на вѣрѫ-тѫ, не
26 смы вече подъ дѣтоводитель. Защото
всичкы сте синове Божіи чрѣзъ вѣрѫ-
27 тѫ въ Христа Іисуса; Понеже всинца
които сте ся въ Христа кръстили, въ
28 Христа сте ся облѣкли. Нѣма *вече* Іу-
деинъ, нито Елинъ; нѣма рабъ, нито
свободенъ; нѣма мѫжкый полъ, ни жен-
скый; защото всичкы вы едно сте въ
29 Христа Іисуса. Ако ли сте вы Христо-
вы, то сте сѣме Авраамово, и по обѣ-
тованіе наслѣдници.

ГЛАВА 4.

1 Казвамъ още, до колкото врѣме на-
слѣдникъ-тъ е младенецъ, не различа въ
нищо отъ рабъ, ако и да е господарь на

2 всичко; Но е подъ настоятели и домо-
строители, до *назначеный-тѣ* отъ бащж-
3 тж срокъ. Така и ный, когато бѣхмы
младенци, бѣхмы нѡрабощени подъ сти-
4 хіи-тѣ на свѣтъ-тъ. А когато дойде ис-
пълненіе-то на врѣме-то, проводи Богъ
Сына си, който ся роди отъ женж, и
5 станж подъ законъ-тъ, За да искупи о-
нѣзи които бѣхж подъ законъ-тъ, за да
6 въсиріемемъ усыновеніе-то. И понеже
сте синове, проводи Богъ Духъ-тъ на
Сына си въ сърдца-та ваши, който вы-
7 ка, Авва, Отче. За това не си вече рабъ,
но сынъ; ако ли си сынъ то си и на-
8 слѣдникъ Божій чрѣзъ Христа. Но то-
гази като не познавахте Бога, служихте
на тѣзи, които не сж по естество богове;
9 А сега, като познахте Бога, или *да ре-
чемъ* подобрѣ като быдохте познани отъ
Бога, какъ ся връщате къмъ слабы-тѣ и
скадны-тѣ стихіи, на които пакъ изново
10 искате да служите? Дни-тѣ сматряте, и
мѣсецы-тѣ и врѣмена-та и годины-тѣ.
11 Боя ся за васъ, да не би напусто да
12 съмь ся трудилъ помежду вы. Бждѣте
както азъ, защото и азъ сьмь както вы,
братіе, моля ви ся: не сте ми сторили
13 никаквж неправдж. И знаете че най на-
прѣдъ ви проповѣдахъ евангеліе-то като
14 бѣхъ немощенъ по плъть. И вы не уни-
щожихте, нито ся погнусихте отъ мое-
то въ плъть-тж ми искушеніе, но пріех-
те ми като ангела Божія, като Христа
15 Інсуса. И тъй кое бѣше ваше-то бла-
женство? понеже свидѣтелствувамъ за
васъ че, ако бы было възможно, очи-тѣ
си бихте извъртѣли и бихте ми гы да-
16 ли. И тъй азъ неприятель ли ви станахъ,
17 защото ви казвамъ истинж-тж? Показ-
ватъ къмъ васъ ревность не добрж, но
ищатъ да вы отлжчатъ, за да имате вы
18 ревность къмъ тѣхъ. Добрѣ е да сте ре-
внители на добро-то выннгы, а не само
19 кога ся намѣрвамъ между васъ. Чадца
мои, за които сьмь пакъ въ мжкы на
ражданіе докдѣ ся образи Христосъ въ
20 васъ, Искалъ быхъ да сьмь сега при васъ,
и да промѣнж гласъ-тъ си, защото сьмь
21 въ недоумѣніе за васъ. Кажѣте ми, вы
които искате да сте подъ законъ, не
22 слушате ли законъ-тъ? Защото е пи-
сано, че Авраамъ имаше двама сыно-
ве, едного отъ рабынж-тж и едного отъ
23 свободнж-тж; Но този който бѣ отъ ра-
бынж-тж роди ся по плъть; а този кой-
то бѣ отъ свободнж-тж по обѣщаніе.
24 И това е иносказаемо; защото тѣ сж
два-та завѣта, единый отъ Синайскж-тж
горж, който ражда въ рабство, и той е
25 Агарь; Защото Агарь е гора-та Синай
въ Арабія, и спосрѣща ся съ днешній-тъ
Іерусалимъ; и въ рабство е съ чада-та
26 си. А горній Іерусалимъ е свободенъ,
27 който е майка на всинца ни; Защото е
писано: "Възвесели ся неплодна, която
не раждашь, възгласи и извыкай ты коя-
то не си была въ мжкы *на раждание*, за-
щото чада-та на запустѣлж-тж сж повече
отъ чада-та на тази която има мжжъ."
28 А ный, братіе, чада на обѣщаніе-то смы
29 както Исаакъ. Но както тогазь роде-
ный-тъ по плъть гоняше *роденаго* по
30 духъ, така и сега. Но що казва писа-
ніе-то? "Испжди рабынж-тж, и сына ѝ:
защото сынъ-тъ на рабынж-тж нѣма да
бжде наслѣдникъ наедно съсъ сынъ-тъ
31 на свободнж-тж." И тъй, братіе, не смы
чада на рабынж-тж, но на свободнж-тж.

ГЛАВА 5.

1 Стойте прочее постоянни въ свободж-
тж съ которж ны Христосъ освободи, и не
ся подлагайте пакъ подъ иго на рабство.
2 Ето, азъ Павелъ ви казвамъ че, ако ся
обрѣзувате, Христосъ нѣма да вы пол-
3 зува нищо. А пакъ свидѣтелствувамъ на
всякого человѣка, който ся обрѣзува, че
е длъженъ да испълни всичкый-тъ за-
4 конъ. Вы които ся оправдавате чрѣзъ
законъ-тъ, отстранихте ся отъ Христа;
5 отпаднахте отъ благодать-тж. Защото
ный чрѣзъ Духъ-тъ ожидамы надеждж-
6 тж на оправданіе-то отъ вѣрж. Защото
въ Христа Іисуса нито обрѣзаніе-то и-
ма нѣкаквж силж, нито необрѣзаніе-то,
7 но вѣра която дѣйствува съ любовь. *Вы*
вървѣхте добрѣ; кой вы възбрани да ся

8 не покорявате на истинѫ-тѫ? *Това* прѣ-
думваніе не е отъ оногозъ който вы е
9 призовалъ. Малко квасъ все-то тѣсто за-
10 квасва. Азъ съмь увѣренъ за васъ въ
Господа, че нѣма да помыслите нищо
друго: а който вы смущава, той ще
подпадне подъ наказаніе, кой былъ да
11 былъ. И азъ, братіе, ако още проповѣд-
вамъ обрѣзаніе, защо още да мя гонятъ?
тогазъ бы ся махнала съблазнь-та на
12 крьстъ-тъ. Дано ся отсѣчехѫ тѣзи кои-
13 то вы развращаватъ. Защото вы, братіе,
на свободѫ бѣхте призвани, само не *у-
потрѣбявайте* свободѫ-тѫ за причинѫ
на плъть-тѫ, но съ любовь единъ другъ
14 си слугувайте. Защото всичкый-тъ за-
конъ въ еднѫ рѣчь ся испълнява, сирѣчь
въ тѫзи: "Да възлюбишь ближняго тво-
15 его както самаго себе си." Ако ли ся
хапете единъ другъ и ся ядете, пазѣте
ся да не бы единъ другъ да ся истрѣби-
16 те. Прочее казвамъ: Ходѣте по Духу, и
нѣма да извършвате похоти-тѣ на плъть-
17 тѫ. Защото плъть-та похотствува про-
тивно-то на Духъ-тъ, а Духъ-тъ против-
но-то на плъть-тѫ, а тѣ ся противятъ
едно на друго, така щото да не правите
18 това което щете. Но ако ся водите отъ
19 Духъ-тъ, не сте подъ законъ. И дѣла-та
на плъть-тѫ сѫ явны: тѣ сѫ прѣлюбо-
дѣяніе, блудъ, нечистота, похотливость,
20 Идолослуженіе, чародѣйство, вражды,
распри, ревнованія, ярости, крамолы,
21 раздори, ереси, Зависти, убійства, пі-
янства, кощунства, и подобны-тѣ на
тѣхъ; за които ви прѣдказвамъ, както и
прѣдрѣкохъ, че които правятъ таквызъ
работы нѣма да наслѣдятъ царство-то
22 Божіе. А плодъ-тъ на Духъ-тъ е лю-
бовь, радость, миръ, дълготърпѣніе, бла-
23 гость, милосердіе, вѣра, Кротость, въз-
държаніе: противъ таквызи нѣма законъ.
24 А които сѫ Христови, распѣли сѫ плъть-
тѫ наедно съсъ страсти-тѣ и похоти-тѣ
25 *й*. Ако Духомъ живѣемъ, Духомъ и да
26 ходимъ. Да не бывамы тщеславни, та да
ся раздразнямы единъ другъ, и единъ
другъ да си завиждамы.

ГЛАВА 6.

1 Братіе, ако и впадне человѣкъ въ нѣ-
кое прѣгрѣшеніе, вы духовни, поправ-
яйте таковаго съ духъ на кротость; но
пази и себе си, да не бы и ты искушенъ
2 да бѫдешь. Единъ другыму теготы-тѣ
носѣте, и така ще испълните законъ-тъ
3 Христовъ. Защото ако мысли нѣкой себе
си че е нѣщо, като не е нищо, лъже ся
4 съ умъ-тъ си. Но всякой да испытва
свое-то дѣло, и тогазъ ще има похвалѫ
5 само въ себе си, а не въ другыго; За-
щото всякой свое-то брѣме ще понесе.
6 А този който ся учи на слово-то *Божіе*,
да направя участникъ въ вси-тѣ *си* до-
7 брины тогозъ който *го* учи. Не дѣйте ся
лъга: Богъ поругаемъ не бива; понеже
каквото посѣе человѣкъ, това ще и да
8 пожьне: Защото който сѣе въ плъть-та
си, отъ плъть-тѫ си ще тлѣніе да по-
жьне; а който сѣе въ Духъ-тъ, отъ
Духъ-тъ ще животъ вѣченъ да пожьне.
9 Да не ни ся додѣва да правимъ добро; за-
щото ако ся не уморявамы, на врѣме ще
10 пожьнемъ. И тъй, доклѣ имамы врѣме,
да струвамы добро на всичкы, а найвече
11 на свои-тѣ по вѣрѫ-тѫ. Виждте съ колко
едры буквы ви писахъ съ рѫкѫ-тѫ си.
12 Които искатъ да покажатъ добръ видъ по
плъть, тѣ вы нудятъ да ся обрѣзувате,
само да не бѫдатъ гонени за крьстъ-тъ
13 Христовъ. Защото нито тѣ, които ся об-
рѣзуватъ, пазятъ законъ-тъ, но щѫтъ да
ся обрѣзувате вы, за да ся похвалятъ въ
14 вашѫ-тѫ плъть. А азъ да не бѫде да ся
хвалѫ, освѣнь съ крьстъ-тъ на Господа
нашего Іисуса Христа чрѣзъ когото е
свѣтъ-тъ за мене распнѫтъ, и азъ за свѣтъ-
15 тъ. Защото въ Христа Іисуса нито обрѣ-
заніе-то има нѣкоѫ силѫ, нито необрѣза-
16 ніе-то, но ново създаніе. И на *всички*
които живѣѫтъ по това правило, миръ на
тѣхъ и милость и на Божій-тъ Израиль.
17 Отъ нынѣ никой да мя не досажда; за-
щото азъ носѫ на тѣло-то си бѣлѣзи-тѣ
18 на Господа Іисуса. Благодать-та на Го-
спода нашего Іисуса Христа да бѫде,
братіе, съ вашій-тъ духъ. Аминь.

КЪ ЕФЕСЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ съ волѭ-тѫ Божіѭ апостолъ
Іисусъ Христовъ до святыи-тѣ които сѫ
въ Ефесъ, и вѣрныи-тѣ въ Христа Іисуса;
2 Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца
3 нашего, и Господа Іисуса Христа. Бла-
гословенъ Богъ и Отецъ на Господа на-
шего Іисуса Христа, който е благосло-
вилъ насъ съсъ всяко духовно благосло-
веніе въ небесно *блаженство* въ Хри-
4 ста: Както е избралъ насъ въ него прѣ-
ди създаніе міра, да бѫдемъ святи и не-
5 порочни прѣдъ него въ любовь: Като
ны е прѣдопрѣдѣлилъ да бѫдемъ усыно-
вени нему чрѣзъ Іисуса Христа, по бла-
6 говоленіе-то на своѭ-тѫ волѭ, За по-
хвалѫ на славнѫ-тѫ си благодать, съ ко-
ѭто е обдарилъ насъ чрѣзъ Възлюбле-
7 наго *си*; Въ когото имамы искупваніе-
то чрѣзъ кръвь-тѫ му, прощеніе-то на
прѣгрѣшенія-та, по богатство-то на не-
8 говѫ-тѫ благодать; Коѭто е прѣумно-
жилъ въ насъ съсъ всякѫ прѣмѫдрость
9 и разумъ, Като ни обади тайнѫ-тѫ на
своѭ-тѫ волѭ по свое-то благоволеніе,
което е отъ по напрѣдъ положилъ въ не-
10 го си; Въ устроеніе на испълненіе-то
на врѣмена-та, да съвокупи въ Христа
всичко, и което е на небеса-та и което
11 е на землѭ-тѫ; въ него, Въ когото и
наслѣдіе добыхмы, прѣдопрѣдѣлени като
бѣхмы *на това* споредъ намѣреніе-то на
Бога който дѣйствува всичко по съвѣтъ-тъ
12 на своѭ-тѫ волѭ, Да бѫдемъ за похва-
лѫ на славѫ-тѫ му *ный* които ся отъ на-
13 прѣдъ надѣяхмы на Христа; На кого-
то и вы *уповахте*, като чухте слово-то
на истинѫ-тѫ, сирѣчь благовѣствуваніе-
то на ваше-то спасеніе, въ когото и ка-
то повѣрвахте быдохте запечатани съ
14 обѣщаный-тъ Святый Духъ, Който е о-
брученіе на наше-то наслѣдіе, до ис-
купваніе-то на стяжаніе-то *си*, за похва-
15 лѫ на неговѫ-тѫ славѫ. За това и азъ,
като чухъ вѣрѫ-тѫ ви въ Господа Іису-
са, и любовь-тѫ *ви* къмъ всичкы-тѣ свя-
16 тыи, Не прѣставамъ да благодарѭ *Бо-
га* за васъ, и да вы поменувамъ въ мо-
17 литвы-тѣ си; Да бы Богъ на Господа
нашего Іисуса Христа, Отецъ на славѫ-
тѫ, далъ вамъ духъ на прѣмѫдрость и на
18 откровеніе, за да го познаете, И да про-
свѣти сърдечны-тѣ ваши очи, за да по-
знаете каква е надежда-та на призваніе-
то му, и какво е богатство-то на слав-
19 но-то негово въ святыи-тѣ наслѣдіе, И
колко е прѣвъсходно величіе-то на не-
говѫ-тѫ силѫ къмъ насъ които вѣрвамы,
по дѣйствіе-то на държавнѫ-тѫ неговѫ
20 крѣпость, Коѭто подѣйствува въ Христа
като го въскръси отъ мъртвы-тѣ, и тури
го да сѣдне отъ дѣснѫ-тѫ си странѫ на
21 небеса, По горѣ отъ всяко началство и
власть, и силѫ, и господство, и отъ вся-
ко име съ което ся именуватъ, не само
22 въ този свѣтъ, но и въ бѫдѫщій-тъ: И
всичко покори подъ нозѣ-тѣ му; и поста-

ви го надъ всичко, глава на церква-та,
23 Която е негово-то тѣло и испълненіе-то
на тогозъ който испълнява все въ все.

ГЛАВА 2.

1 *Съживи* и васъ които бѣхте мъртви въ
2 прѣстапленія-та и грѣхове-тѣ, Въ които
сте нѣкога си ходили споредъ обичай-тъ
на този свѣтъ, по князь-тъ на въздушна-та
власть, духъ-тъ който дѣйствува
нынѣ въ сынове-тѣ на противеніе-то:
3 Между които и ный всинца смы живѣли
нѣкога си въ похоти-тѣ на нашѫ-тѫ
плъть, като смы правили волѭ-тѫ на
плъть-тѫ и на помыслы-тѣ; и по естество
смы были, както и другы-тѣ, чада
4 на гнѣвъ-тъ: Богъ обаче, който е богатъ
въ милость, за голѣмѫ-тѫ си любовь
5 съ която ны възлюби, И като бѣхмы
мъртви въ прѣстапленія-та, оживи ны
наедно съ Христа, (по благодать сте вы
6 спасени,) И съвъскрьси *ны* и турнѫ *ны*
наедно да сѣднемъ въ небесно *блаженство*
7 въ Христа Інсуса; Да покаже на
идущы-тѣ вѣкове прѣмного-то богатство
на своѭ-тѫ благодать съ добринѫ-тѫ *си*
8 къмъ насъ въ Христа Інсуса; Защото по
благодать сте спасени чрѣзъ вѣрѫ-тѫ; и
9 това не е отъ васъ; Божій даръ е; Не
отъ дѣла, за да ся не похвали никой.
10 Защото негово смы твореніе, създадени
въ Христа Інсуса за добры дѣла, които
е Богъ прѣдуготвилъ, да ходимъ въ тѣхъ.
11 За това помнѣте, че вы нѣкога си по
плъть язычници, наричани необрѣзани
отъ тѣзи които ся наричатъ обрѣзани,
съ обрѣзаніе на плъть-тѫ което става
12 съ рѫцѣ, Че въ онова врѣме бѣхте безъ
Христа, отчуждени отъ гражданство-то
Израилево, и странни отъ завѣты-тѣ на
обѣщаніе-то, безъ да имате надежда, и
13 безъ Бога бѣхте на свѣтъ-тъ; А сега въ
Христа Інсуса, вы които нѣкога си бѣхте
далеко, станахте близу чрѣзъ кръвь-тѫ
14 Христовѫ. Защото той е нашій-тъ
миръ, който направи двѣ-тѣ едно, и развали
срѣднѭ-тѫ стѣнѫ на прѣграда-тѫ;
15 Като унищожи вражда-тѫ съ плъть-тѫ
си, законъ-тъ на заповѣди-тѣ съ постановленія-та;
за да създаде въ себе си
два-та въ единъ новъ человѣкъ, и да на-
16 прави миръ, И въ едно тѣло да примири
и двама-та съ Бога чрѣзъ кръстъ-тъ ка-
17 то уби на него враждѫ-тѫ; И като дойде
проповѣда благовѣстіе-то на миръ-тъ
на васъ които бѣхте далеко, и на тѣзи
18 които бѣхѫ близу; Защото чрѣзъ него и
едни-тѣ и другы-тѣ имамы достанъ при
19 Отца въ единъ Духъ. За то не сте вече
странни и пришелци, но съграждане на
20 святыи-тѣ, и свои на Бога. Понеже бы-
дохте създани на основаніе-то на апостолы-тѣ
и пророцы-тѣ, като е краеъгъленъ
камыкъ самъ си Інсусъ Хри-
21 стосъ, На когото всичко-то зданіе сглобявано
расте за храмъ святъ Господу;
22 На когото и вы наедно ся зиждете за
жилище Божіе чрѣзъ Духъ-тъ.

ГЛАВА 3.

1 За това азъ Павелъ, узникъ Інсусъ
2 Христовъ за васъ языччницы-тѣ; Поне-
же сте чули смотреніе-то на дадена-тѫ
3 менѣ за васъ Божіѭ благодать, Че по
откровеніе станѫ ми извѣстна тайна-та,
(както и по прѣди ви вкратцѣ писахъ;
4 Отъ което, като прочитате, може да разумѣете
мое-то проумѣваніе въ тайнѫ-
5 тѫ Христовѫ,) Която въ другы родове
не быде извѣстена на человѣческы-тѣ
сынове както сега ся чрѣзъ Духа откры
на святы-тѣ негови апостолы и проро-
6 цы; Да бѫдатъ языччници-тѣ сънаслѣдници,
да съставятъ едно тѣло, и да сѫ
съпричастници на негово-то обѣщаніе
7 въ Христа, чрѣзъ евангеліе-то, На кое-
то быдохъ служитель по дарбѫ-тѫ на Божіѭ-тѫ
благодать, която ми е дадена по
8 дѣйствіе-то на негова-тѫ силѫ; На ме-
не най малкый-тъ отъ всичкы-тѣ святыи
даде ся тая благодать да благовѣстѭ
между языччницы-тѣ неизслѣдимо-то бо-
9 гатство Христово; И да просвѣтѭ всичкы-
тѣ, що е смотреніе-то на тайнѫ-тѫ, която
е была отъ вѣкове скрыта у Бога,
който е създалъ всичко чрѣзъ Інсуса

10 Христа, За да стане сега чрѣзъ церква-
та извѣстна на началства-та и власти-
тѣ небесны, многоразлична-та прѣмад-
11 рость Божія, Споредъ прѣдвѣчно-то на-
мѣреніе което направи въ Христа Іису-
12 са Господа нашего; Въ когото имамы
дрьзновеніе и достапъ съ увѣреніе чрѣзъ
13 вѣра-та въ него. За това вы моля да не
ви ся додѣе отъ мои-тѣ за васъ скърби,
14 които сж ваша слава. За това прѣкло-
нявамъ колѣнѣ-тѣ си прѣдъ Отца на Го-
15 спода нашего Іисуса Христа, Отъ кого-
то ся именува всяко отечествіе на не-
16 беса-та и на земя-та, Да ви даде спо-
редъ богатство-то на слава-та си, чрѣзъ
неговый-тъ Духъ да ся утвърдите крѣп-
17 ко въ вѫтрешній-тъ человѣкъ, Чрѣзъ вѣ-
ра-та *ви* да ся всели Христосъ въ ваши-
тѣ сьрдца, щото, вкоренени и основани
18 въ любовь-та, Да можете да разумѣете,
наедно съсъ всичкы-тѣ святии, що е
широчина-та и дължина-та и дълбочина-
19 та и высочина-та, И да познаете лю-
бовь-та Христова, която прѣвъсхожда
всяко знаніе, за да ся испълните съсъ
20 всичка-та пълнота Божія. А на того,
който, по дѣйствующа-та въ насъ сила,
може да направи несравнено повече
21 отъ колкото просимъ или мыслимъ, Нему
слава да бѫде въ церква-та чрѣзъ Іису-
са Христа, въ всичкы-тѣ родове отъ вѣ-
ка до вѣка. Аминь.

ГЛАВА 4.

1 И тъй, азъ узникъ въ Господа, моля
вы да ходите достойно на званіе-то, въ
2 което быдохте призвани, Съсъ всяко сми-
реномѫдріе и кротость, съ дълготьрпѣ-
ніе да си прѣтърпѣвате единъ другъ съ
3 любовь, Като ся старaете да упазите
единство-то на Духъ-тъ въ свързка-та
4 на миръ-тъ. Едно тѣло и единъ Духъ
както ся и призвахте съ една надежда
5 на званіе-то ваше; Единъ Господь, една
6 вѣра, едно кръщеніе; Единъ Богъ и О-
тецъ на вси-тѣ, който е надъ всичкы,
7 чрѣзъ всичкы и въ всичкы насъ. А вся-
кому отъ насъ ся даде благодать, по мѣр-
8 ка-та на Христово-то дарованіе. За
това казва: "Като възлѣзе на высоко,
плѣни плѣнъ, и даде даванія на человѣ-
9 цы-тѣ." А това, възлѣзе, що е друго,
освѣнь че е и слѣзлъ понапрѣдъ въ най
10 долни-тѣ страны на земя-та? Този кой-
то е слѣзлъ той е който и възлѣзе по
горѣ отъ всичкы-тѣ небеса, да испълни
11 всичко. И той даде едни *да сж* апосто-
ли, другы пророци, другы пакъ благо-
вѣстители, а другы пастыри и учители,
12 За усъвършенствуваніе на святыи-тѣ, въ
дѣло-то на служеніе-то, въ назиданіе-то
13 на тѣло-то Христово; Доклѣ достигнемъ
всинца въ единство-то на вѣра-та, и
на познаніе-то на Сына Божія въ съ-
вършенъ мѫжъ, въ мѣрa-та на въз-
14 растъ-тъ на Христова-та пълнота: Да
не смы вече младенци, блъскаеми и за-
влачаеми отъ всякой вѣтръ на ученіе-
то, съ человѣческо-то льстеніе, съ про-
нырство по ухищреніе-то на измама-
15 та; Но съ истинство въ любовь-та, да
порастемъ по всичко въ него, който е
16 глава-та, Христосъ, Отъ когото всичко-
то тѣло съчленявано и свързвано чрѣзъ
всяко сключваніе на спомагателны-тѣ
членове, споредъ съразмѣрно-то дѣй-
ствіе на всяка часть, прави тѣло-то да
расте, за свое-то си въ любовь-та нази-
17 даніе. Прочее, това казвамъ и свидѣтел-
ствувамъ въ Господа, да не ходите вече
както ходятъ и другы-тѣ язычници въ
18 суета-та на умъ-тъ си, Помрачени въ
разумъ-тъ и отчуждени отъ животъ-тъ
Божій за невѣжество-то което е въ тѣхъ,
и заради окаменеціе-то на сьрдце-то имъ.
19 Които, като въ нечувствіе сж ся прѣда-
ли на похотливость, да вършатъ нена-
20 сытно всяка нечистота. Но вы не сте
21 така познали Христа; Понеже сте го
чули, и сте научени отъ него, както е
22 истина-та въ Іисуса, Да ся съблѣчете
отъ ветхый-тъ человѣкъ, споредъ по прѣ-
днишно-то *ви* поведеніе, който тлѣе въ
23 прѣльстителны-тѣ похоти; И да ся под-
24 новявате въ духъ-тъ на вашій-тъ умъ, И
да ся облѣчете въ новый-тъ человѣкъ,
създаденый-тъ по *образъ-тъ на* Бога въ

25 правдѫ и въ святость на истинѫ-тѫ. За
това отхвърлѣте лъжѫ-тѫ, и всякой съ
ближнаго си говорѣте истинѫ; защото
26 смы удове единъ на другъ. "Гнѣвѣте
ся и не съгрѣшавайте," слънце-то да не
27 зайде въ разгнѣвѣніе-то ви, Нито давайте
28 мѣсто на діаволъ-тъ. Който е кралъ, да
не краде вече, а найпаче да ся труди да
работи добро-то съ рѫцѣ-тѣ *си,* за да
има да раздава и на тогози който има
29 нуждѫ. Никое гнило слово да не излѣзва
изъ уста-та ви, но онова което е добро
за потрѣбно-то назиданіе, за да принесе
30 благодать на тѣзи които слушатъ; И не
оскърбявайте Святый-тъ Духъ Божій, съ
когото сте запечатани за день-тъ на ис-
31 купуваніе-то. Всяко огорченіе, и ярость,
и гнѣвъ, и выкъ, и хула, да ся дигне
32 отъ васъ наедно съсъ всякѫ злобѫ; А
бывайте благы единъ другыму, милосер-
ди, прощавайте си единъ на другъ, как-
то ви е и Богъ простилъ чрѣзъ Христа.

ГЛАВА 5.

1 И тъй бывайте подражатели Богу, ка-
2 то чада възлюблены; И ходѣте въ лю-
бовь, както и Христосъ ны възлюби, и
прѣдаде себе си за насъ приносъ и жър-
3 твѫ Богу въ благовоннѫ миризмѫ. А
блудъ и всякаква нечистота или лихо-
имство, да имъ ся не чуе нито име-то
между васъ, както подобава на святыи;
4 Нито срамотны и пусты прикаскы, нито
кощунства, които сѫ неприличны нѣща;
но повече *вмѣсто тѣхъ* благодареніе.
5 Защото знаете това, че всякой блуд-
никъ, или нечистъ, или лихоимецъ, (кой-
то е идолослужитель,) нѣма наслѣдіе въ
6 царство-то на Христа и Бога. Да вы не
льсти никой съ праздны думы; понеже
за *всичко* това иде гнѣвъ-тъ Божій върхъ
7 синове-тѣ на непокорство-то. И тъй не
8 бывайте съучастници тѣмъ. Защото нѣ-
кога си бѣхте тьмнина, а сега сте видѣ-
лина въ Господа: ходѣте като чада на
9 видѣлинѫ-тѫ; (Защото плодъ-тъ на
Духъ-тъ е въ всякѫ благостынѭ, и прав-
10 дѫ и истинѫ;) Опытвайте що е благо-
11 угодно Господу. И не участвувайте въ
бесплодны-тѣ дѣла на тьмнинѫ-тѫ, а
12 найпаче и обличавайте *гы.* Защото това
което скрытомъ правятъ, срамотно е и
13 да ся говори. А всичко което ся изоб-
личава отъ видѣлинѫ-тѫ, става явно;
понеже всяко което става явно, видѣ-
14 лина е; За това казва: Стани ты който
спишь, и въскрьсни отъ мъртвы-тѣ, и
15 ще тя освѣти Христосъ. И тъй гледайте
както съ прѣдупазваніе да ходите, не
16 както глупави, но както прѣмѫдри; Ис-
купувайте врѣме-то, защото дни-тѣ сѫ
17 лукави. Заради това не бывайте несмыс-
лени, но разумѣвайте що е воля-та Го-
18 сподня. И не ся опивайте съ вино, въ
което е разблудство, но испълняйте ся
19 Духомъ; И разговаряйте ся съ псалмы
и пѣнія и пѣсни духовны, пѣйте и въ-
20 спѣвайте Господу въ сърдце-то си, Вы-
нагы благодаряще за всичко Бога и От-
ца въ име-то на Господа нашего Іисуса
21 Христа. Покорявайте ся единъ другыму
22 въ страхъ Божій. Жены, покорявайте ся
на свои-тѣ си мѫжіе, както на Господа;
23 Защото мѫжъ-тъ е глава на женѫ-тѫ,
както е и Христосъ глава на церквѫ-тѫ,
24 и той е Спаситель на тѣло-то. Но както
церква-та ся покорява Христу, така и
жены-тѣ *да ся покорявать* въ всичко на
25 свои-тѣ си мѫжіе. Мѫжіе, любѣте же-
ны-тѣ си, както и Христосъ възлюби
церквѫ-тѫ, и прѣдаде себе си за неѭ,
26 Да ѭ освяти и очистя съ омываніе-то
27 съ водѫ, чрѣзъ слово-то, Да ѭ прѣдста-
ви на себе си церквѫ славнѫ, безъ да
има пятно, или бръчкѫ, или *друго* нѣщо
28 такова, но да е свята и непорочна. Така
сѫ длъжни мѫжіе-тѣ да любятъ жены-тѣ
си, както свои-тѣ си тѣла. Който любя
29 женѫ си, себе си люби. Защото никой
никога не е възненавидѣлъ своѭ-тѫ си
плъть, но храни ѭ и ся грыжи за неѭ,
30 както и Господь церквѫ-тѫ. Понеже смы
удове на негово-то тѣло, отъ негова-тѫ
31 плъть и отъ негови-тѣ кости. "Заради
това ще остави человѣкъ бащѫ си и май-
кѫ си, и ще ся прилѣпи при женѫ си,
32 и ще бѫдатъ двама-та една плъть." Тая

тайна е голѣма; но азъ говорѭ *това* за
33 Христа и за церква-тѫ. Но и вы всякой
единъ отъ васъ да люби женѫ си така
както себе си; а жена-та да ся бои отъ
мѫжа си.

ГЛАВА 6.

1 *Вы*, чада, слушайте родители-тѣ си
въ Господа; защото това е праведно.
2 "Почитай отца си и майкѫ си," което
3 е първа заповѣдь съ обѣщаніе; "Да ти
бѫде добрѣ, и да бѫдешь многолѣтенъ
4 на землѭ-тѫ." И *вы*, отци, не раздража-
вайте чада-та си, но въспитавайте гы въ
5 ученіе и наставленіе Господне. *Вы*, ра-
би, покорявайте ся на *вашы*-тѣ по плъть
господари, съсъ страхъ и трепетъ, въ
простотѫ-тѫ на сърдце-то си, както на
6 Христа. Не прѣдъ очи само да работите
както человѣкоугодници, но както раби
Христови, испълняйте отъ душѫ волѭ-тѫ
7 Божіѭ, И слугувайте доброволно *като*
на Господа, а не *като* на человѣцы;
8 Понеже знаете че всякой, рабъ или сво-
боденъ, каквото добро стори, това ще
9 пріеме отъ Господа. И *вы*, господари,
исто-то правѣте тѣмъ, поослабяйте ус-
трашаваніе-те; като знаете че *както на
тѣхъ така* и на самы васъ има Госпо-
дарь на небеса, и у него нѣма лице-
пріятіе.
10 Най послѣ, братіе мои, укрѣпявайте
ся въ Господа, и въ силѫ-тѫ на негово-то
11 могущество. Облѣчѣте ся въ всеорѫжіе-
то Божіе, за да можете да устоите сре-
12 щу ухищренія-та на діаволъ-тъ; Защото
наша-та борба не е срещу кръвь и
плъть, но срещу началства-та, срещу
власти-тѣ, срещу управители-тѣ на тьм-
нотѫ-тѫ на този вѣкъ, срещу лукавы-тѣ
13 духове въ поднебеснѫѭ. За това земѣте
всеорѫжіе-то Божіе, за да можете да
противостоите въ день-тъ лукавый, и на
14 всичко като надвіете, да устоите. Стой-
те прочее прѣпасаны съ истинѫ прѣзъ
чрѣсла-та си, и облѣчени въ броніѭ-тѫ
15 на правдѫ-тѫ, И нозѣ-тѣ ви да бѫдѫтъ
обуты въ приготвяніе за благовѣстіе на
16 миръ. А връхъ всичко *това* земѣте щитъ-
тъ на вѣрѫ-тѫ съ който ще можете да
угасите всичкы-тѣ разжежены стрѣлы
17 на лукавый-тъ; И земѣте шлемъ-тъ на
спасеніе-то, и мечъ-тъ на Духъ-тъ, кой-
18 то е слово-то Божіе; Моляще ся Духомъ
на всяко врѣме съсъ всякѫ молитвѫ и
молбѫ, и въ това исто-то бѫдѣте бодри
съсъ всяко търпяваніе и моленіе за
19 всичкы-тѣ святыи, И за мене, да ми ся
даде слово да отворѭ уста-та си съ
дързновеніе, за да направѭ познатѫ тай-
20 нѫ-тѫ на благовѣстіе-то, За което сьмь
пословникъ въ оковы, да говорѭ за не-
го съ дързновеніе, както подобава да го-
21 ворѭ. Но за да знаете и вы за мене, що
правѭ, всичко-то ще ви каже Тихикъ,
възлюбленый братъ и вѣренъ въ Госпо-
22 да служитель; Когото проводихъ до васъ
за това исто-то, да разберете за насъ, и
23 да утѣши сърдца-та ви. Миръ на братія-та
и любовь съ вѣрѫ отъ Бога Отца и Гос-
24 пода Іисуса Христа. Благодать да бѫде
съсъ всичкы-тѣ които любятъ искренно
Господа нашего Іисуса Христа. Аминь.

КЪ ФИЛИППЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ и Тимоѳей, раби Іисусъ Хри-
стови, до вси-тѣ въ Христа Іисуса свя-
тыи, които сѫ въ Филиппы, наедно съ
2 епископы-тѣ и діаконы-тѣ; Благодать
вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и
3 Господа Іисуса Христа. Благодарѭ Бога
моего всякога когато вы поменувамъ,
4 (Вынагы, въ всякѫ моѭ молитвѫ за
всинца вы съ радость като правѭ мол-
5 бѫ-тѫ си,) Заради ваше-то участіе въ
евангеліе-то отъ първый-тъ день даже
6 до нынѣ; Като сьмь увѣренъ въ това
исто-то, че онзи който е началъ въ
васъ добро дѣло, ще *го* свърши даже до
7 день-тъ Іисусъ Христовъ; Както е и
праведно за мене да мыслѭ това за всич-
ца вы, понеже вы имамъ на сърдце, и
въ оковы-тѣ ми, и въ оправданіе-то и въ
подтвърдяваніе-то на благовѣствованіе-
то, всичкы вы сте съучастници моѭ на
8 благодать-тѫ. Защото Богъ ми е свидѣ-
тель, че милѣѭ за всичкы васъ съ мило-
9 сердіе Іисусъ Христово. И това ся мо-
лѭ, да прѣизобилува любовь-та ви още
повече въ познаніе и въ всяко разумѣніе,
10 Да испытвате по добро-то, за да бѫде-
те искренни и непрѣпъвани до день-тъ
11 Христовъ, Испълнени съ плодове на
правдѫ, които сѫ чрѣзъ Іисуса Христа,
12 въ славѫ и похвалѫ Божіѭ. Искамъ още,
братіе, да знаете, че всичко що ми ся
случи, спомогнѫ повече за прѣуспѣва-
13 ніе на евангеліе-то, До толкозъ щото
мои-тѣ за Христа оковы станѫхѫ извѣ-
стны на всичкѫ-тѫ прѣторіѭ и на всич-
14 кы другы. И повече-то отъ братія-та въ
Господа, одързновени отъ мои-тѣ оковы,
осмѣлихѫ ся повече да говорятъ слово-
15 то безъ страхъ. Нѣкои наистинѫ отъ
зависть и отъ любопрѣніе проповѣдватъ
Христа, а нѣкои си и отъ добрѫ волѭ.
16 Едни-тѣ възвѣщаватъ Христа отъ съпер-
ничество, не съ чистотѫ, и мыслятъ че
17 прилагатъ тагѫ на оковы-тѣ ми; А дру-
гы-тѣ отъ любовь, като знаѭтъ че сьмь
настаненъ да защищавамъ евангеліе-то.
18 Но що *бива отъ това?* какъ и да е, или
съ приструваніе или съ истинѫ, Христосъ
ся проповѣдва, и *азъ* на това ся радвамъ,
19 и ще ся радвамъ. Защото знаѭ че това
ще ми излѣзе за спасеніе, съ вашѫ-тѫ
молитвѫ и съ помощь-тѫ на Духъ-тъ Іи-
20 сусъ Христовъ, Споредъ постоянно-то
мое ожиданіе и надеждѫ, че нѣма да ся
посрамѭ въ нищо, но съсъ всяко дързо-
новеніе, както всякога, и сега ще ся
възвеличи Христосъ въ тѣло-то ми, или
21 чрѣзъ животъ или чрѣзъ смърть. Защото
за мене да сьмь живъ е Христосъ, и да
22 умрѫ, придобываніе. Но ако живѣѭ въ
плъть-тѫ, това ми е плодъ на дѣло-то,
23 и що да изберѫ не знаѭ. Защото въ у-
тѣсненіе сьмь и отъ двѣ-тѣ, понеже и-
мамъ желаніе да отидѫ, и да сьмь съ
Христа, което бы было много по добро;
24 Но да останѫ въ плъть-тѫ, по нуждно е

25 за васъ. И за това увѣренъ, знаѭ че
ще останѫ и ще прѣбѫдѫ наедно съсъ
всичкы васъ, за вашій-тъ въ вѣрѫ-тѫ
26 успѣхъ, и за вашѫ-тѫ радость; Да ся
прѣумножава чрѣзъ мене ваша-та въ Іи-
суса Христа похвала, съ мое-то дохож-
даніе пакъ при васъ.
27 Обхождайте ся само достойно на е-
вангеліе-то Христово, да бы, или кога
дойдѫ и вы видѭ, или като не сьмь при
васъ, да чуѭ за васъ, че стоите въ е-
динъ духъ и сподвизавате ся единодуш-
28 но за вѣрѫ-тѫ евангелскѫ, И не ся ус-
трашавате въ нищо отъ противницы-тѣ;
което ще бѫде доказателство за тѣхъ на
погыбель, а за васъ на спасеніе, и то
29 отъ Бога; Защото, колкото за Христа,
вамъ е дарено, не само да вѣрвате въ
30 него, но и да страдате за него; Като
имате истый-тъ подвигъ, какъвто сте
видѣли въ мене, и сега чуете *че е* въ
мене.

ГЛАВА 2.

1 И тъй ако *има* нѣкое утѣшеніе въ
Христа, или нѣкоя растуха отъ любовь,
или нѣкое общеніе на Духа, или нѣкое
2 милосердіе и съжалѣніе, Испълнѣте ра-
дость-тѫ ми, да мыслите все едно *всич-
кы*, да имате еднаквѫ любовь, *да сте*
3 единодушни и единомыслени. *Да не
правите* нищо отъ съперничество или
отъ тщеславіе, но по смиреномѫдріе
всякой единъ да има другыго по горень
4 отъ себе си. Не гледайте всякой само
за себе си, но всякой и за другы-тѣ.
5 Да бѫде въ васъ сѫщо-то мѫдрованіе,
6 което *бѣше* и въ Христа Іисуса; Който
въ образъ Божій като бѣ, не го помысли
7 похыщеніе да е равенъ Богу, Но обез-
слави себе си, като пріе рабскый об-
разъ, и стана подобенъ на человѣцы-тѣ;
8 И като ся намѣри по образъ както че-
ловѣкъ, смири себе си, и послушливъ
быде даже до смьрть, и смьрть на крьстъ.
9 За това и Богъ го прѣвъзвыши, и пода-
ри му име което е надъ всяко *друго* и-
10 ме; Така щото на Іисусово-то име да
ся поклони всяко колѣно отъ небесны-тѣ
11 и земны-тѣ и подземны-тѣ; И всякой
языкъ да исповѣда че Іисусъ Христосъ
12 е Господь, за славѫ на Бога Отца. За-
ради това, възлюблени мои, каквото
сте *мя* вынагы слушали, не само както
когато сьмь при васъ, но сега много по-
вече като не сьмь при васъ, изработ-
вайте спасеніе-то си съсъ страхъ и тре-
13 петъ; Защото Богъ е който дѣйствува
въ васъ и хотѣніе-то и дѣйствуваніе-то,
14 споредъ *неговѫ-тѫ* добрѫ волѭ. Правѣ-
те всичко безъ роптаніе и противорѣчіе,
15 Да бѫдете безукоризнени и незлобиви,
чада Божіи непорочны всрѣдъ строп-
тивъ и развращенъ родъ, между които
16 свѣтите като свѣтила на свѣтъ-тъ, Като
държите слово-то на *вѣчный-тъ* животъ,
за моѭ похвалѫ въ день-тъ Христовъ,
че не сьмь тичалъ напразно, и не сьмь
ся напразно трудилъ.
17 Но, ако и да ся приносямъ азъ възъ-
ліяніе за жьртвѫ-тѫ и за служеніе-то
на вашѫ-тѫ вѣрѫ, радвамъ ся и сърад-
18 вамъ ся съсъ всичкы васъ. И така и вы
ся радвайте и сърадвайте ся съ мене.
19 И надѣѭ ся на Господа Іисуса, скоро
да проводѭ до васъ Тимоѳея, да ся у-
тѣшѫ духомъ и азъ като разберѫ за ва-
20 ше-то състояніе. Защото нѣмамъ *дру-
гыго* никого на еднакъвъ духъ *съ мене*,
който да ся погрыжи искренно за васъ;
21 Понеже всичкы-тѣ търсятъ свое-то си;
22 *а* не което е на Христа Іисуса; А вы
знаете неговѫ-тѫ вѣрность, че както
чадо съ отца си слугува съ мене въ бла-
23 говѣствуваніе-то. И тъй, надѣѭ ся него
да проводѭ тутакси, щомъ разберѫ какъ
24 ще стане съ мене: А увѣренъ сьмь въ
25 Господа че и самъ скоро ще дойдѫ. По-
мыслихъ обаче за нуждно да проводѭ
до васъ Епафродита, брата и сътрудника
и сподвижника моего, а вашего послан-
ника, и служителя на потрѣбѫ-тѫ ми;
26 Понеже милѣеше за всичкы васъ и тѫ-
жеше, защото бѣхте чули че бѣ боленъ.
27 И наистинѫ болѣдува близу до смьрть;
но Богъ го помилува, и не тъкмо него,
но и мене, да ми не стане скърбь върхъ

28 скърбь. За това и по скоро го прово-
диxъ, да ся възрадвате като го видите
29 пакъ, и азъ да бѫдѫ по безскърбенъ. И
тъй пріимѣте го въ Господа съсъ всякѫ
радость, и имайте таквызи на почесть;
30 Понеже за дѣло-то Христово наближи
до смърть, защото прѣзрѣ животъ-тъ си,
да допълни недостатъкъ-тъ на ваши-тѣ
къмъ мене услугы.

ГЛАВА 3.

1 При това, братіе мои, радвайте ся въ
Господа: азъ да ви пишѫ все това ис-
то-то, колкото за мене не ми е досадно,
2 а за васъ е безопасно. Пазѣте ся отъ
псета-та, пазѣте ся отъ злы-тѣ работни-
цы, пазѣте ся отъ лъжливо-то обрѣзаніе;
3 Защото обрѣзаніе-то смы ный, които
духомъ служимъ Богу, и ся хвалимъ
съ Христа Іисуса, и увѣреніе-то ни не е
4 на плъть-тѫ: Ако и *да могѫ* азъ и на
плъть-тѫ да имамъ увѣреніе. Ако бы
другъ нѣкой мислилъ че може да има
увѣреніе на плъть-тѫ, то азъ повече;
5 Обрѣзанъ въ осмый-тъ день, изъ родъ-тъ
Израилевъ, отъ племе-то Веніаминово,
Евреинъ отъ Евреи, по законъ-тъ Фа-
6 рисей, По ревность-тѫ гонитель на цер-
ква-тѫ, по правдѫ-та на законъ-тъ не-
7 порочень бѣхъ. Но това което бѣше за
мене придобываніе, щетѫ го вмѣнихъ за
8 Христа; А още и вмѣнявамъ всичко-то
че е щета поради прѣвъсходство-то на
познаваніе-то на Христа Іисуса Господа
моего; за когото изгубихъ всичко, и вмѣ-
нявамъ *всичко* за измѣтъ, *само* Христа
9 да придобыѭ, И да ся найдѫ въ него
безъ да имамъ своѭ си отъ законъ-тъ
правдѫ, но *правдѫ-тѫ* която е отъ вѣ-
рѫ-тѫ Христовѫ, *то есть* правдѫ-тѫ,
10 която е отъ Бога чрѣзъ вѣрѫ-тѫ; Да
познаѭ него, и силѫ-тѫ на негово-то
въскрьсеніе, и участіе-то въ негови-тѣ
страданія, съобразувамъ съсъ смъртѫ-тѫ
11 му; Дано бы да достигнѫ въ въскрьсе-
12 ніе-то на мъртвы-тѣ; Не че сьмъ достиг-
наль вече, или сьмъ станалъ вече съ-
вършенъ; но гонѭ подиръ, дано до-
стигнѫ това, за което быдохъ и постиг-
13 натъ отъ Христа Іисуса. Братіе, азъ не
мыслѭ себе си че сьмъ постигналъ;
но едно *правѭ*, задньо-то забравямъ, а
14 къмъ прѣдньо-то ся простирамъ, И ти-
чамъ къмъ цѣль-тѫ за наградѫ-тѫ на гор-
ньо-то отъ Бога призваніе въ Христа
15 Іисуса. И тъй, ный които смы съвърше-
ни, това да мыслимъ; и ако мыслите нѣ-
що инакъ, и него Богъ ще ви открые.
16 Но въ това въ което смы достигнали,
по исто-то правило да живѣемъ, исто-
то да мѫдрувамы.
17 Братіе, бѫдѣте мои подражатели, и
сматряйте тѣзи които ходятъ така, как-
18 то имате насъ за примѣръ. Защото хо-
дятъ мнозина, за които много пѫти ви
казвахъ, а сега и съ плачь ви казвамъ,
че тѣ сѫ врагове на кръстъ-тъ Христовъ,
19 На които сетнина-та е погыбель, на кои-
то богъ е търбухъ-тъ *имъ*, и слава-та
имъ е въ срамотны-тѣ имъ работы, кои-
20 то мѫдруватъ земны-тѣ нѣща. Защото
наше-то жителство е на небеса, отъ дѣ-
то и Спасителя очаквамы Господа Іи-
21 суса Христа, Който ще прѣобрази уни-
жено-то наше тѣло да стане съобразно
съ негово-то славно тѣло, по дѣйствіе-
то чрѣзъ което може и да покори всич-
ко на себе си.

ГЛАВА 4.

1 За това, възлюблени и въжделѣни мои
братіе, радосте и вѣнче мой, така стой-
2 те въ Господа, любезни *мои*. Молѭ Е-
водіѫ, молѭ и Синтихіѫ да мѫдруватъ
3 исто-то въ Господа; Още, и тебе молѭ,
искренній *мой* съдружиниче, помагай имъ,
които наедно съ мене ся подвизавахѫ въ
благовѣствуваніе-то, наедно и съ Климен-
та и другы-тѣ мои сътрудницы, на които
имена-та сѫ въ книгѫ-тѫ на животъ-тъ.
4 Радвайте ся всякога въ Господа; пакъ
5 ще рекѫ: Радвайте ся. Кротость-та ви
да бѫде позната на всичкы-тѣ человѣ-
6 цы. Господь е близу. За нищо недѣйте
ся грыжи; но въ всяко съ благодареніе
изявайте прошенія-та си на Бога съ мо-

7 литвѫ и моленіе; И миръ Божій, кой-
то прѣвъсходи всякой умъ, ще съхрани
сърдца-та ви и помышленія-та ви въ
Христа Іисуса.
8 Слѣдувателно, братіе, което е истин-
но, което е честно, което е праведно,
което е чисто, което е любезно, което
е доброхвално, ако *има* нѣкоя добродѣ-
тель, и ако *има* нѣкоя похвала, това
9 размышлявайте. Което сте и научили, и
пріяли, и чули, и видѣли въ мене, това
правѣте; и Богъ на миръ-тъ ще бѫде
съ васъ.
10 Азъ ся много възрадвахъ въ Господа,
че сега най послѣ показахте изново про-
цвѣтающѫ вашѫ-тѫ за мене грыжѫ; за
което ся погрыжихте, но нѣмахте бла-
11 говрѣміе. Не че по оскѫдность казвамъ
това; защото азъ ся научихъ да съмь
задоволенъ въ каквото ся намѣрвамъ.
12 Знамъ да живѣѭ оскѫдно, знамъ и изо-
билно да живѣѭ; всякадѣ и всякакъ
съмь наученъ, и да съмь сытъ и да съмь
гладенъ, и да съмь въ изобиліе и да съмь
13 въ скѫдость. Всичко могѫ чрѣзъ Хри-
14 ста, който мя укрѣпява. Но добрѣ сто-
рихте че зѣхте участіе въ скърбь-тѫ ми.
15 А и вы, Филиппяне, знаете че въ нача-
ло-то на благовѣствуваніе-то, когато из-
лѣзохъ изъ Македонія, ни една церква
не влѣзе въ съобщеніе съ мене, за да-
16 ваніе и за земаніе, тъкмо едни вы; За-
щото и въ Солунь и еднъжь и дважь
17 провождахте ми въ нуждѫ-тѫ *ми*. Не че
ищѫ даръ-тъ, но ищѫ плодъ-тъ който ся
18 умножава за вашѫ смѣткѫ. Но пріяхъ
всичко, и имамъ изобилно; задоволихъ ся
като пріяхъ отъ Епафродита *проводено-
то* отъ васъ, благоуханнѫ миризмѫ, жър-
19 твѫ пріятнѫ, благоугоднѫ Богу. А Богъ
мой ще испълни всякѫ вашѫ потрѣбѫ,
по свое-то богатство въ славѫ-тѫ, чрѣзъ
20 Христа Іисуса. А Богу и Отцу нашему
да бѫде слава въ вѣкы вѣковъ. Аминь.
21 Поздравѣте въ Христа Іисуса всякого
святаго. Поздравяватъ вы братія-та, кои-
22 то сѫ съ мене. Поздравяватъ вы всич-
кы-тѣ святіи, а найпаче които сѫ отъ
23 Кесаревъ-тъ домъ. Благодать-та на Гос-
пода нашего Іисуса Христа да бѫде съсъ
всичкы васъ. Аминь.

КЪ КОЛОССЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ, съ волѭ-тѫ Божіѭ, апостолъ
2 Іисусъ Христовъ, и братъ Тимоѳей, До
святы-тѣ и вѣрни-тѣ въ Христа братія,
които сѫ въ Колоссѫ; благодать вамъ и
миръ отъ Бога Отца нашего и Господа
Іисуса Христа.
3 Благодаримъ Бога и Отца на Господа
нашего Іисуса Христа, моляще ся вы-
4 нагы за васъ, Като чухмы вашѫ-тѫ въ
Христа Іисуса вѣрѫ, и любовь-тѫ ви

5 къмъ всичкы-тѣ святыи, Зарадъ надеж-
да-тѫ която ся пази за васъ на небеса;
за която сте чули отъ понапрѣдъ въ и-
6 стинно-то слово на евангеліе-то, Което
дойде въ васъ, както и въ всичкый-тъ
свѣтъ; и приноси плодъ [и расте,] как-
то и въ васъ, отъ който день сте чули
и познали Божіѭ-тѫ благодать въ исти-
7 нѫ-тѫ; Както сте и научили отъ Епа-
фраса възлюбленый-тъ нашъ съслужникъ,
който е за васъ вѣренъ служитель Хри-
8 стовъ, Който ни и яви вашѫ-тѫ чрѣзъ
9 Духа любовь. За това и ный отъ день-тъ
въ който смы чули, не прѣставамы да
ся молимъ за васъ и да просимъ *отъ
Бога,* да ся испълните съ познаніе-то на
неговѫ-тѫ волѭ, въ всякѫ прѣмждрость
10 и духовно разумѣніе, Да ходите достой-
но Господу, да *му* угождавате въ всичко,
и да приносите плодъ въ всяко добро
дѣло, и да растете въ познаніе-то Божіе.
11 Възмогвани въ всичкѫ силѫ по могуще-
ство-то на неговѫ-тѫ славѫ, въ всяко
търпѣніе и дълготърпѣніе съ радость;
12 Благодаряще *Бога* Отца който ны удо-
стои за участіе-то въ наслѣдіе-то на свя-
13 тыи-тѣ въ видѣлинѫ-тѫ, Който ны изба-
ви отъ власть-тѫ на тьмининѫ-тѫ, и прѣ-
мѣсти *ны* въ царство-то на възлюблена-
14 го Сына своего, Въ когото имамы ис-
купваніе-то чрѣзъ кръвь-тѫ му, проще-
15 ніе-то на грѣхове-тѣ; Който е образъ
на невидимаго Бога, първороденъ ** прѣ-
16 ди* вси-тѣ твари; Понеже чрѣзъ него бѣ
създадено всичко, което е на небеса-та
и което е на землѭ-тѫ, видимо-то и не-
видимо-то, прѣстоли было, или господ-
ства, или началства, или власти, всичко-
то чрѣзъ него и зарадъ него ся създаде;
17 И той е прѣди всичко, и всичко-то чрѣзъ
18 него състои. И той е глава на тѣло-то,
на църквѫ-тѫ; който е начатъкъ, първо-
роденъ изъ мъртвы-тѣ, за да има той
19 първенство въ всичко; Защото въ него
благоволи *Отецъ* да ся всели всичкѫ-тѫ
20 пълнота, И чрѣзъ него да примири всич-
ко-то съсъ себе си, като умири чрѣзъ
него, съ кръвь-тѫ на неговъ-тъ кръстъ,
и земны-тѣ и небесны-тѣ.
21 И васъ, които бѣхте нѣкога си отчу-
ждени и врагове споредъ помыслы-тѣ въ
22 злы-тѣ дѣла, Примири сега чрѣзъ тѣло-
то на неговѫ-тѫ плъть, чрѣзъ смърть-тѫ,
да вы прѣдстави прѣдъ себе си святы и
23 непорочны и неповинны; Ако прѣбѫдете
основани и твърди въ вѣрѫ-тѫ, и непод-
вижни отъ надеждѫ-тѫ на евангеліе-то
което сте чули, проповѣдано-то на вся-
кѫ тварь която е подъ небеса-та, на
което азъ Павелъ станахъ служитель.
24 Сега ся радвамъ въ страданія-та си за
васъ, и запълнямъ въ мое-то тѣло не-
достатъкъ-тъ на Христовы-тѣ скърби,
зарадъ негово-то тѣло, което е църква-
25 та; На която азъ станахъ служитель
по Божіе смотреніе, което ми ся даде
заради васъ, да испълнѭ *проповѣдь-тѫ*
26 на слово-то Божіе, Тайнѫ-тѫ която бѣше
скрыта отъ вѣкове-тѣ и отъ родове-тѣ,
27 и сега ся яви на неговы-тѣ святыи; На
които благоизволи Богъ да яви, какво е
богатство-то на славѫ-тѫ на тазѫ тайнѫ
между язычницы-тѣ, което е Христосъ
28 въ васъ, надежда-та на славѫ-тѫ; Кого-
то ный проповѣдвамы, и съвѣтвамы вся-
кого человѣка, и поучавамы всякого че-
ловѣка въ всякѫ прѣмѫдрость, да прѣд-
ставимъ всякого человѣка съвършенъ въ
29 Христа Іисуса; За което ся и трудѭ, и
подвизавамъ ся по дѣйствіе-то негово,
което дѣйствува въ мене силно.

ГЛАВА 2.

1 Защото искѫ да знаете какъвъ голѣмъ
подвигъ имамъ за васъ и за тѣзи които
сѫ въ Лаодикіѭ, и за тѣзи които не сѫ
2 виждали лице-то ми въ плъть, Да ся у-
тѣшатъ сърдца-та имъ, съединени купно
въ любовь, и въ всяко богатство на съ-
вършено разумѣніе, да познаѭтъ тай-
3 нѫ-тѫ на Бога и Отца и на Христа, Въ
когото сѫ скрыты всичкы-тѣ съкровища
4 на прѣмѫдрость-тѫ и на знаніе-то. А то-
ва ви казвамъ, да вы не прѣльсти нѣкой
5 съ убѣдителны речи; Защото ако и да

* *Или надъ*

не съмъ съ васъ тѣломъ, но духомъ съмъ
съ васъ, и радвамъ ся като гледамъ на-
редбѫ-тѫ ви, и постоянство-то ви въ вѣ-
6 рѫ-тѫ Христовѫ. И тъй, както сте прiя-
ли Христа Iисуса Господа, въ него хо-
7 дѣте, Вкоренени и назидани въ него, и
утвърдени въ вѣрѫ-тѫ, както бѣхте нау-
чени, и прѣуспѣвайте въ неѫ съ благо-
дарение.
8 *Братiе,* гледайте да вы не заплѣни
нѣкой съ философiѫ и съ празнѫ измамѫ
по прѣданiе человѣческо, по стихiи-тѣ
9 на свѣтъ-тъ, а не по Христа; Защото
въ него обитава тѣлесно всичка-та пъл-
10 нота на божество-то, И вы имате пъл-
нотѫ въ него, който е глава на всяко
11 началство и власть; Въ когото и обрѣ-
зани быдохте съ нерѫкотворено обрѣза-
нiе и съблѣкохте грѣховно-то тѣло на
плъть-тѫ чрѣзъ обрѣзанiе-то Христово.
12 Спогребени съ него въ кръщенiе-то, въ
което и съвъскръснахте чрѣзъ вѣрѫ-тѫ
на дѣйствiе-то отъ Бога, който го въ-
13 скръси отъ мъртвы-тѣ. И васъ, като бѣх-
те мъртви въ прѣгрѣшенiя-та и въ не-
обрѣзанiе-то на плъть-тѫ си, съживи съ
него, като прости вси-тѣ нашы прѣ-
14 стѫпленiя; И като истрѣби противный-тъ
намъ съ постановленiя-та записъ, който
бѣше противъ насъ, и махна го отъ
15 срѣдъ, и прикова го на кръстъ-тъ; И
като съблѣче началства-та и власти-тѣ,
изведе гы на позоръ явно и въстържe-
ствува надъ тѣхъ чрѣзъ него.
16 И тъй, да вы не осѫжда никой за я-
денiе или за пiенiе или за това което
ся относя до нѣкой праздникъ, или до
17 новолунiе, или до сѫбботы; Които сѫ
сѣнка на бѫдаще-то, а тѣло-то е Хри-
18 стово. Никой съ измамѫ да вы не лиши
отъ наградѫ-тѫ съсъ самоволно смире-
номѫдрiе и съ ангелослуженiе като ся
вглѫбява въ нѣща които не е видѣлъ, и
напразно ся надува съ плътскый-тъ си
19 умъ, А не държи главѫ-тѫ *Христа,* отъ
когото всичко-то тѣло чрѣзъ ставы-тѣ и
свърскы-тѣ снабдявано и свързвано, ра-
20 сте по Божiе нараснуванiе. И тъй ако
сте съ Христа умрѣли колкото за сти-
хiи-тѣ на свѣтъ-тъ, то защо, като че
сте живи на свѣтъ-тъ, държите поста-
21 новленiя, "Не похващай, не вкусвай,
не пипай:" които всичкы отъ употрѣ-
22 бенiе ся развалятъ, По человѣческы за-
23 повѣди и ученiя? Които иматъ *само* видъ
на прѣмѫдрость въ самоволно богослу-
женiе и смиреномѫдрiе и непощадѣнiе
на тѣло-то, не за никаква почесть, въ
насыщенiе на плъть-тѫ.

ГЛАВА 3.

1 И тъй, ако сте съвъскръснали съ Хри-
ста, търсѣте горньо-то, дѣто Христосъ
2 сѣди отдѣсно на Бога. Мыслѣте за гор-
3 ньо-то, а не за земно-то. Защото умрѣх-
те, и животъ-тъ ви е скрытъ съ Христа
4 въ Бога. Когато Христосъ, животъ-тъ
нашъ, ся яви, тогазъ и вы съ него ще
ся явите въ славѫ.
5 И тъй умъртвѣте земны-тѣ ваши удо-
ве, блудъ, нечистотѫ, страсть, злѫ по-
хоть, и лихоимство, което е идолослу-
6 женiе; Заради които иде гнѣвъ Божiй
7 върхъ синове-тѣ на непокорство-то; Въ
които сте и вы нѣкога си ходили, кога-
8 то живѣехте въ тѣхъ; А сега отхвърлѣ-
те и вы всичко това, гнѣвъ, ярость,
злобѫ, хуленiе, срамотны рѣчи отъ ус-
9 та-та си. Недѣйте говори лъжѫ единъ
на другъ, като ся съблѣкохте вече отъ
10 ветхый-тъ человѣкъ съ дѣла-та му, И о-
блѣкохте ся въ новый-тъ, който ся под-
новява въ познанiе, по образъ-тъ на то-
11 гозъ който го е създалъ; Дѣто нѣма Ел-
линъ нито Iудеинъ, обрѣзанiе и необ-
рѣзанiе, варваръ, Скиѳъ, робъ, свобо-
12 денъ; но все и въ все Христосъ. И тъй,
като избраны Божiи святы и възлюб-
лены, облѣчѣте ся въ милосердiе, бла-
гость, смиреномѫдрiе, кротость, дълго-
13 търпѣнiе; Прѣтърпѣвайте си единъ на
другъ, и единъ на другъ си прощавайте,
ако бы нѣкой да има върхъ нѣкого тѫж-
бѫ; както и Христосъ е простилъ вамъ,
14 така и вы; И надъ всичко това *облѣчѣ-
те ся въ* любовь-тѫ, която е свърска на
15 съвършенство-то. И миръ Божiй да вла-

дѣе въ сърдца-та ви, на който сте при-
звани въ едно тѣло, и благодарни бы-
16 вайте. Слово-то Христово да ся вселява
въ васъ богато съсъ всякѫ прѣмѫдрость;
учѣте си и вразумявайте ся въ псалмы
и пѣнія и пѣсни духовны, като пѣете
Господу съ благодать въ сърдца-та си.
17 И все що правите словомъ или дѣломъ,
всичко *правѣте* въ име-то на Господа Іи-
суса благодаряще чрѣзъ него Бога и Отца.
18 Жены, покорявайте ся на свои-тѣ си
19 мѫжіе, както подобава въ Господа. Мѫ-
жіе, любѣте жены-тѣ си, и не бывайте
20 жестокы къмъ тѣхъ. Чада, бѫдѣте по-
слушны на родители-тѣ си въ всичко,
21 защото това е благоугодно Господу. От-
ци, не раздразнявайте чада-та си, да не
22 малодушествуватъ. Раби, бѫдѣте въ всич-
ко послушни на вашы-тѣ по плъть го-
сподари, не съ работеніе *само* прѣдъ
очи-тѣ *имъ* както человѣкоугодници, но
съ простота сърдечна боюще ся отъ Бо-
23 га. И все що правите, работѣте отъ ду-
ша, като на Господа, а не като на че-
24 ловѣцы; Понеже знаете че ще пріемете
отъ Господа заплата-тѫ на наслѣдіе-то;
защото на Господа Христа служувате.
25 А който струва неправда, ще пріеме
заплата-та на неправда-та си, и нѣма
лицепріятіе.

ГЛАВА 4.

1 Господари, отдавайте на рабы-тѣ си
праведно-то и равно-то, като знаете че
и вы имате Господарь на небеса.
2 На молитва бѫдѣте постоянни, и бо-
дърствувайте въ нея съ благодареніе;
3 Молѣте ся още и за насъ, да ни отвори
Богъ врата на слово-то, да говоримъ тай-
нѫ-та Христова, за която съмь и вър-
4 занъ, Да ѭ явя, както ми подобава да
5 говоря. Къмъ външни-тѣ обхождайте ся
съ мѫдрость, като искупувате врѣме-то.
6 Говореніе-то ви да бѫде всякогы съ бла-
годать, подправене съсъ соль, да знае-
те какъ трѣбва да отговаряте всякому
единому.
7 Колкото за мене, ще ви искаже всич-
ко-то Тихикъ възлюбленный братъ и вѣ-
ренъ служитель и съслужникъ въ Гос-
8 пода, Когото само за това проводихъ до
васъ, да разбере състояніе-то ви, и да
9 утѣши сърдца-та ви; Съ Онисима вѣрна-
го и любезнаго брата, който е отъ васъ;
10 ще ви искажатъ за тука всичко. Позд-
равява вы Аристархъ, съплѣнникъ-тъ ми,
и Марко сродникъ-тъ на Варнава, (за
когото пріехте порѫчаніе; ако дойде
11 при васъ, пріимѣте го;) И Іисусъ нари-
цаемый Іустъ, които сѫ отъ обрѣзаны-
тѣ; тѣ *ми сѫ* единственни-тѣ сътрудни-
ци въ царство-то Божіе, които ми ста-
12 нахѫ утѣшеніе. Поздравява вы Епа-
фрасъ, рабъ Христовъ, който е отъ васъ,
и който всякога за васъ ся подвизава въ
молитвы-тѣ да стоите съвършени и ис-
13 плънени въ всяка воля Божія. Защото
свидѣтелствувамъ за него, че има голѣ-
мѫ ревность за васъ, и за тѣзи които
14 сѫ въ Лаодикія и въ Іераполь. Поздра-
вява вы възлюбленный-тъ Лука лѣкарь-тъ,
15 и Димасъ. Поздравѣте братія-та които
сѫ въ Лаодикія, и Нимфана и домашнѭ-
16 тѫ му церква. И като прочетѣте писмо-
то помежду си, сторѣте да ся прочете
и въ церква-тѫ на Лаодикійци-тѣ; и то-
ва което е отъ Лаодикія да го прочете-
17 те и вы. И речѣте Архиппу: Внимавай
на служеніе-то, което си пріелъ въ Го-
18 спода, да го исплънишь. Поздравленіе-то
съмь писалъ азъ Павелъ съ рѫка-тѫ си.
Помнѣте оковы-тѣ ми. Благодать да бѫ-
де съ васъ. Аминь.

КЪ СОЛУНЯНОМЪ ПЬРВО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ и Силуанъ и Тимоѳей до Со-
лунска-тѫ церквѫ въ Бога Отца и Го-
спода Іисуса Христа, благодать вамъ и
миръ отъ Бога Отца нашего и Господа
Іисуса Христа.
2 Благодаримъ всякога Бога за всичкы
васъ, и поменувамы вы въ молитвы-тѣ
3 си, Като помнимъ непрѣстанно ваше-то
дѣло на вѣрѫ-тѫ, и трудъ-тъ на любовь-
тѫ, и тьрпѣніе-то на надеждѫ-тѫ въ Го-
спода нашего Іисуса Христа, прѣдъ Бо-
4 га и Отца нашего. Понеже знаемъ, бра-
тіе възлюблени отъ Бога, ваше-то из-
5 браніе. Защото наше-то къмъ васъ бла-
говѣствуваніе не станѫ само съсъ слово,
но и съсъ силѫ, и съ Духа Святаго, и
съ голѣмо удостовѣреніе, както знаете
какви бѣхмы заради васъ помежду вы.
6 И вы станѫхте подражатели намъ и Го-
споду като при много утѣсненія пріехте
слово-то съ радость на Духа Святаго;
7 Така щото станѫхте примѣръ на вси-тѣ
вѣрующы които сѫ въ Македоніѭ и въ
8 Ахаіѭ. Защото отъ васъ ся прогласи
слово-то Господне, не само въ Македо-
ніѭ и Ахаіѭ, но и на всяко мѣсто ся
расчу ваша-та вѣра въ Бога, щото ный
9 не трѣбва да говоримъ нѣщо. Защото тѣ
възвѣщаватъ за насъ, какъ станѫ наше-
то влѣзваніе при васъ, и какъ сте ся о-
бърнали отъ идолы-тѣ къмъ Бога, за да
служите на живый-тъ и истинный-тъ
10 Богъ, И да очаквате отъ небеса не-
говъ-тъ Сынъ, когото въскрьси отъ мьрт-
вы-тѣ, Іисуса, който ны освободява отъ
идащій-тъ гнѣвъ.

ГЛАВА 2.

1 Защото вы сами знаете, братіе, наше-
то при васъ влѣзваніе, че не бѣ напраз-
2 но; Но като бѣхмы отъ понапрѣдъ, как-
то знаете, пострадали и обесчестени въ
Филиппы, дрьзнахмы въ Бога нашего да
проповѣдамы вамъ евангеліе-то Божіе
3 съ голѣмъ подвигъ. Защото наше-то у-
вѣщаніе не *бѣ* отъ прѣлъгваніе, нито
4 отъ нечистота, нито съ измамѫ; Но как-
то бѣхмы одобрени отъ Бога да ни по-
вѣри благовѣствуваніе-то, така гово-
римъ, не като че угождавамы на чело-
вѣцы, но на Бога който испытва сърд-
5 ца-та ни. Защото, както знаете, нито
ласкателно слово употрѣбихмы нѣкога,
нито причинѫ за лихоимство; Богъ е
6 свидѣтель; Нито поискахмы славѫ отъ
человѣцы, нито отъ васъ, нито отъ дру-
7 гы; (Ако и да можахмы да смы въ тѣж-
кость като Христовы апостолы;) но бѣх-
мы тихы посрѣдъ васъ, както кърмилни-
8 ца ся грыжи нѣжно за чада-та си. Така
като имахмы горещѫ любовь къмъ васъ,
имахмы благодареніе да ви прѣдадемъ не
токо евангеліе-то Божіе, но и душы-
тѣ си, защото станѫхте любезни намъ.
9 Защото вы, братіе, помните нашій-тъ

трудъ и мѫкѫ, понеже деня и нощя ка-
то работѣхмы, да не отеготимъ ни ед-
ного отъ васъ, проповѣдахмы вамъ е-
10 вангеліе-то Божіе. Вы сте свидѣтели и
Богъ, какъ свято, и праведно, и неуко-
ризненно ся обходихмы съ васъ вѣрую-
11 щы-тѣ; Както знаете, какъ всякого отъ
васъ като отецъ чада-та си увѣщавахмы
12 и утѣшавахмы, И строго ви зарѫчахмы,
да ходите достойно Богу, който вы при-
13 зова въ свое-то царство и славѫ. За туй
и ный благодаримъ Бога непрѣстанно,
че като пріяхте слово-то Божіе, което
чухте отъ насъ, пріяхте *го* не *като* сло-
во человѣческо, но, (както е наистинѫ,)
слово Божіе, което и дѣйствува между
14 васъ вѣрующы-тѣ. Защото вы, братіе,
станѫхте подражатели на Божіи-тѣ въ
Христа Іисуса церквы, които сѫ въ Іу-
деѭ, понеже и вы пострадахте исто-то
отъ свои-тѣ си съплеменницы както и тѣ
15 отъ Іудеи-тѣ, Които и Господа Іисуса
убихѫ, и свои-тѣ си пророцы, и насъ
распѫдихѫ, и Богу не угодяватъ, и на
16 всичкы-тѣ человѣцы сѫ противни; Въз-
браняватъ ни да говоримъ на язычницы-
тѣ да ся спасѫтъ, за да испълнятъ грѣ-
хове-тѣ си вынѫгы; но постигнѫ гы
гнѣвъ-тъ до край.
17 А ный, братіе, като осиротѣхмы отъ
васъ за малко врѣме, съ лице *а* не съсъ
сърдце, *още* повече съ голѣмо желаніе
ся постарахмы, дано видимъ лице-то ви.
18 За това поискахмы да дойдемъ при васъ,
(и азъ Павелъ) и веднѫжъ и двѫжъ, но
19 направи ни прѣчкѫ Сатана. Защото коя
е наша-та надежда, или радость-та *ни*,
или вѣнецъ-тъ на похвалѫ-тѫ *ни*? Не сте
ли вы прѣдъ Господа нашего Іисуса Хри-
20 ста въ пришествіе-то негово? Защото
вы сте наша-та слава и радость.

ГЛАВА 3.

1 За това, като не можахмы да търпимъ
вече, разсѫдихмы за добро да останемъ
2 сами въ Аѳинѫ; И проводихмы Тимоѳея
брата нашего и служителя Божія и съ-
трудника нашего въ Евангеліе-то Хри-
стово, да вы утвърди, и да вы утѣши отъ
3 къмъ вѣрѫ-тѫ ви; Да ся не колебае ни-
кой въ тѣзи скърби; защото вы знаете
4 че на това смы опрѣдѣлени; Защото
когато бѣхмы при васъ, прѣдказвахмы
ви, че има да прѣтърпимъ притѣсненіе,
5 както и станѫ, и знаете. За това и азъ
като не можахъ вече да търпѭ, прово-
дихъ да разумѣѭ за вѣрѫ-тѫ ви, да не
бы да вы е искусилъ искуситель, и да
6 бѫде трудъ-тъ ни напразно. А сега като
дойде Тимоѳей отъ васъ при насъ та ни
донесе добры извѣстія за вѣрѫ-тѫ и
любовь-тѫ вашѫ, и това че имате вся-
кога добро поменуваніе за насъ, и же-
лаете да ны видите, както и ный васъ,
7 За това, при всичкѫ-тѫ нашѫ скърбь и
нуждѫ, утѣшихмы ся, братіе, за васъ,
8 чрѣзъ вѣрѫ-тѫ вашѫ; Понеже сега смы
9 живи, ако стоите вы въ Господа. Защо-
то кое благодареніе можемъ да възда-
демъ Богу за васъ, заради всичкѫ-тѫ
радость съ коѭто ся радвамы за васъ
10 прѣдъ Бога нашего? Нощя и деня прѣ-
усердно ся молимъ да видимъ лице-то
ви, и да допълнимъ което ви не достига
11 въ вѣрѫ-тѫ ви. А самъ Богъ и Отецъ
нашъ и Господь нашъ Іисусъ Христосъ
12 дано управи пѫть-тъ ни къмъ васъ. И
васъ Господь да умножи и да *вы* направи
да прѣизобилувате въ любовь-тѫ единъ
къмъ другъ и къмъ всичкы-тѣ, както и
13 ный къмъ васъ, За да утвърди сърдца-та
ви непорочны въ святость-тѫ прѣдъ Бо-
га и Отца нашего, въ пришествіе-то на
Господа нашего Іисуса Христа съсъ
вси-тѣ неговы святыи.

ГЛАВА 4.

1 При това още, братіе, просимъ и мо-
лимъ вы въ Господа Іисуса, както сте
пріели отъ насъ какъ трѣбува да ходите
и да угодявате Богу, *така* да прѣуспѣ-
2 вате повече; Защото знаете каквы за-
повѣди ви дадохмы отъ Господа Іисуса.
3 Понеже това е воля-та Божія, ваше-то
освященіе, да ся въздържате отъ блудъ;
4 Да знае всякой отъ васъ да държи съ-

5 садъ-тъ си въ святость и честность, Не
въ страсть на похоть, както и язычни-
6 ци-тѣ които не знаятъ Бога; Да не
прѣминува *нѣкой предѣлъ-тъ* и да по-
врежда брата си въ *това* нѣщо; защото
за всичко това Богъ е отмъстителъ, както
то вы и отъ понапрѣдъ казахмы и засви-
7 дѣтелствувахмы. Защото Богъ не ны е
призвалъ на нечистотж, но на святость.
8 И тъй, който отхвърля *това*, не отхвърля
человѣка, но Бога, който е и далъ намъ
Духа своего Святаго.
9 А за братолюбіе-то нѣмате нуждж да
ви пишж; защото вы сами сте отъ Бога
научени да имате любовь единъ къмъ
10 другъ; *Защото* и правите това на вси-
тѣ братія които сж по всичкж Македо-
нія; и молимъ ви ся, братіе, да прѣуспѣ-
11 вате *повече*, И усердно да ся стараете
да живѣете тихо, и да вършите свои-тѣ
си работы, и да работите съсъ свои-тѣ
12 си *ржцѣ*, както ви заржчахмы; За да хо-
дите благообразно прѣдъ външни-тѣ, и
да нѣмате нуждж отъ нищо.
13 *И не искамъ*, братіе, да не знаете за
умрѣлы-тѣ, за да не скърбите, както и
14 другы-тѣ които нѣматъ надеждж. Защо-
то ако вѣрвамы че Іисусъ умрѣ и въ-
скръсна, така и Богъ умрѣлы-тѣ въ Іи-
15 суса ще приведе съ него заедно. Защо-
то това ви казвамы съсъ слово Господ-
не, че ный живи-тѣ, които останемъ
до пришествіе-то Господне, нѣма да
16 прѣдварима умрѣлы-тѣ; Понеже самъ
Господь ще слѣзе отъ небе-то съ пове-
лѣніе, съ гласъ архангеловъ, и съ трѫбж
Божія; и мъртви-тѣ въ Христа ще въ-
17 скръснжтъ по напрѣдъ; Послѣ ный жи-
ви-тѣ които смы останали, съ тѣхъ на-
едно ще бѫдемъ грабнати на облацы да
срѣщнемъ *Господа* на въздухъ, и така
18 ще бѫдемъ всякога съ Господа. И тъй
утѣшавайте ся единъ другъ съ тѣзи думы.

ГЛАВА 5.

1 А за *годины-тѣ* и врѣмена-та, братіе,
2 нѣмате нуждж да ви ся пише; Защото
вы знаете извѣстно, че день-тъ Госпо-
день, както крадецъ прѣзъ нощь, така
3 ще дойде; Понеже когато казватъ, Миръ
и безопасность, тогазь ще нападне на
тѣхъ внезапна погыбель както болѣзни-
тѣ на непразнж женж, и нѣма да избѣг-
4 нжтъ. Но вы, братіе, не сте въ тъмнинж,
та да вы постигне день-тъ като крадецъ.
5 Всичкы вы сте синове на видѣлинж-тж
и синове на день-тъ; не смы на нощь-тж,
6 нито на тъмнинж-тж. И тъй да не спимъ
както и другы-тѣ, но да бѫдемъ будни
7 и трѣзвени. Защото които спятъ, нощя
спятъ, и които ся опиватъ, нощя ся о-
8 пиватъ; Но ный, като смы *синове* на
день-тъ, да бѫдемъ трѣзвени, и да об-
лѣчемъ бронж-тж на вѣрж-тж и на лю-
бовь-тж, и за шлемъ, надеждж-тж на спа-
9 сеніе-то; Защото Богъ не ны е опрѣ-
дѣлилъ за гнѣвъ, но да получимъ спасе-
ніе чрѣзъ Господа нашего Іисуса Хри-
10 ста, Който умрѣ за насъ, за да живѣемъ
съ него и когато смы будни и когато
11 спимъ. За това утѣшавайте ся единъ
другъ, и назидавайте единъ другыго,
както и правите.
12 И молимъ вы, братіе, да познавате
тѣзи, които ся трудятъ помежду вы, и
сж настоятели ваши въ Господа, и вы
13 поучаватъ, И да гы почитате прѣмного
съ любовь за дѣло-то имъ. Живѣйте мир-
14 но помежду си. Молимъ вы още, бра-
тіе, вразумявайте бесчинны-тѣ, утѣша-
вайте малодушны-тѣ, поддържайте не-
мощны-тѣ, бѫдѣте къмъ всичкы търпѣ-
15 ливи. Гледайте да не отдава нѣкой нѣ-
кому зло за зло; но търсѣте всякога
добро-то, и единъ на другъ си и на всич-
16 кы-тѣ. Всякогы ся радвайте. (17) Не-
18 прѣстанно ся молѣте. За всичко благо-
дарѣте; защото това е воля-та Божія за
19 васъ въ Христа Іисуса. Духъ-тъ не уга-
20 сяйте. Пророчества не имайте за ни-
21 щожны. Всичко испытвайте: добро-то
22 дръжте. Отъ всякакъвъ видъ зло въздър-
23 жайте ся. А самъ Богъ на миръ-тъ да
вы освяти всесъвършено; и да ся съ-
храни цѣлокупенъ духъ-тъ ви, и душа-та,
и тѣло-то безъ порокъ, въ пришествіе-то
24 на Господа нашего Іисуса Христа. Вѣ-

ренъ е онзи който вы призовава, и ще
го направи.
Братіе, молѣте ся за насъ. (26) Поздра-
вѣте всичкы-тѣ братія съсъ цѣлуваніе
27 свято. Заклѣвамъ вы въ Господа посланіе-
то да ся прочете на вси-тѣ святы братія.
28 Благодать-та на Господа нашего Іисуса
Христа да бѫде съ васъ. Аминь.

КЪ СОЛУНЯНОМЪ ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Павелъ и Силуанъ и Тимоѳей до Со-
лунскѫ-тѫ церквѫ въ Бога Отца нашего
и Господа Іисуса Христа. Благодать вамъ
и миръ отъ Бога Отца нашего и Госпо-
да Іисуса Христа.
3 Длъжни смы, братіе, да благодаримъ
Бога всякога за васъ както е достойно,
защото вѣра-та ви прѣвъзрастява, и ум-
ножава ся любовь-та на всякого къмъ
другыго помежду всичкы васъ; Така що-
то и сами ный ся хвалимъ съ васъ въ цер-
квы-тѣ Божіи, за ваше-то тьрпѣніе и за
вѣрѫ-тѫ *ви* въ всичкы-тѣ гоненія ваши
и притѣсненія-та които прѣтърпѣвате,
Което е доказателство на праведнѫ-тѫ
сѫдбѫ Божіѭ, за да ся сподобите въ цар-
ство-то Божіе, за което и страдате; По-
неже е праведно у Бога да въздаде скърбь
на тѣзи които вы оскърбяватъ, А на васъ
оскърбяемы-тѣ *да даде* отрадѫ наедно
съ насъ, когато ся яви Господь Іисусъ
отъ небе-то съ ангелы-тѣ на своѭ-тѫ си-
лѫ, Въ огнь пламененъ, да даде отмъще-
ніе на тѣзи които не познаватъ Бога, и
които ся не покоряватъ на евангеліе-то
на Господа нашего Іисуса Христа, Кои-
то ще пріемѫтъ наказаніе, вѣчнѫ погы-
бель, отъ лице-то Господне, и отъ сла-
10 вѫ-тѫ на неговѫ-тѫ силѫ, Когато дойде
да ся прослави въ свои-тѣ святыи, и да
ся покаже чуденъ между всичкы-тѣ вѣ-
рующы (понеже вы повѣрвахте въ наше-
11 то свидѣтелство) въ оный день. Заради
това и вынѫгы ся молимъ за васъ, да
вы сподоби Богъ нашъ на призваніе-
то, и да испълни всяко благоволеніе на
благость-тѫ и *всяко* дѣло на вѣрѫ-тѫ въ
12 силѫ; За да ся прослави въ васъ име-
то на Господа нашего Іисуса Христа, и
вы въ него по благодать-тѫ на Бога на-
шего и Господа Іисуса Христа.

ГЛАВА 2.

1 А колкото за пришествіе-то на Гос-
пода нашего Іисуса Христа, и за наше-
то съ него събираніе, молимъ вы, бра-
2 тіе, Да ся не поколебавате скоро отъ
умъ-тъ си, нито да ся смущавате, ни ду-
хомъ, ни словомъ, нито съ писмо, като
отъ насъ проводено, ужь че настанѫ
3 день-тъ Христовъ. Да вы не прѣльсти
никой никакъ; защото *онзи день нѣма
да дойде,* ако първо не дойде отстѫпле-
ніе-то, и ся не открые человѣкъ-тъ на
4 грѣхъ-тъ, сынъ-тъ на погыбель-тѫ, Кой-

то ся противи и прѣвъзнося ся повеч
отъ всякого който ся нарича Богъ, ил
нѣщо което за свято ся почита, та
щото да сѣдне въ храмъ-тъ Божій как
Богъ, и да показва себе си че е Бог
5 Не помните ли че когато бѣхъ още пр
6 васъ, казвахъ ви това? А сега знае
онова което го въспира, за да ся яви
7 свое-то си врѣме. Защото тайна-та
беззаконіе-то дѣйствува вече, само да
отмахне отъ срѣдѫ който ѭ въспира с
8 га; И тогазь ще ся яви беззаконный-т
когото Господь ще убіе съ духъ-тъ
уста-та си, и ще истрѣби съ явленіе-
9 на пришествіе-то си, Тогози на кого
идваніе-то е по дѣйствіе-то на Сата
съсъ всякѫ силѫ и знаменія и чуде
10 лъжовны, И съсъ всякѫ измамѫ на
правдѫ-тѫ, между тѣзи които погы
ватъ; защото не пріехѫ любовь-тѫ
11 истинѫ-тѫ за да ся спасѫтъ. И за т
Богъ ще имъ проводи дѣйство на
12 блужденіе, за да повѣрватъ въ лъжѫ-
За да бѫдѫтъ осѫдени всичкы които
13 сѫ повѣрвали въ истинѫ-тѫ, но сѫ б
говолили въ неправдѫ-тѫ. А ный
длъжни вынѫгы да благодаримъ Бога
васъ, възлюблени отъ Господа бра
че Богъ отъ начало е избралъ васъ
14 спасеніе чрѣзъ освященіе-то на Дух
и вѣрваніе-то въ истинѫ-тѫ, Въ ко
вы призова съ наше-то благовѣствува
15 за получаваніе на славѫ-тѫ на Госп
нашего Іисуса Христа. И тъй, бра
стойте и дръжте прѣданія-та които
16 чихте или отъ слово-то или отъ по
ніе-то наше. А самъ Господь нашъ
сусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ на
който ны възлюби, и по благодать,
17 ни вѣчно утѣшеніе и добрѫ наде
Да утѣши сърдца-та ви, и да вы у
ди въ всяко добро слово и дѣло.

ГЛАВА 3.

1 Най послѣ, братіе, молѣте ся за

то ся противи и прѣвъзнося ся повече
отъ всякого който ся нарича Богъ, или
нѣщо което за свято ся почита, така
щото да сѣдне въ храмъ-тъ Божій както
Богъ, и да показва себе си че е Богъ.
5 Не помните ли че когато бѣхъ още при
6 васъ, казвахъ ви това? А сега знаете
онова което го въспира, за да ся яви въ
7 свое-то си врѣме. Защото тайна-та на
беззаконіе-то дѣйствува вече, само да ся
отмахне отъ срѣдъ който я въспира се-
8 га; И тогазь ще ся яви беззаконный-тъ,
когото Господь ще убіе съ духъ-тъ на
уста-та си, и ще истрѣби съ явленіе-то
9 на пришествіе-то си, Тогози на когото
идваніе-то е по дѣйствіе-то на Сатана
съсъ всяка сила и знаменія и чудеса
10 лъжовни, И съсъ всяка измама на не-
правда-та, между тѣзи които погынуватъ;
вать; защото не пріеха любовь-тя на
11 истина-та за да ся спасатъ. И за това
Богъ ще имъ проводи дѣйство на за-
блужденіе, за да повѣрватъ въ лъжа-та;
12 За да бадатъ осадени всичкы които не
са повѣрвали въ истина-та, но са бла-
13 говолили въ неправда-та. А ный смы
длъжни выпагы да благодаримъ Бога за
васъ, възлюблени отъ Господа братіе,
че Богъ отъ начало е избралъ васъ въ
спасеніе чрѣзъ освященіе-то на Духъ-тъ
14 и вѣрваніе-то въ истина-та, Въ което
вы призова съ наше-то благовѣствуваніе
за получваніе на слава-та на Господа
15 нашего Іисуса Христа. И тъй, братіе,
стойте и дрьжте прѣданія-та които нау-
чихте или отъ слово-то или отъ посла-
16 ніе-то наше. А самъ Господь нашъ Іи-
сусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ,
който ны възлюби, и по благодать, даде
ни вѣчно утѣшеніе и добра надежда,
17 Да утѣши сьрдца-та ви, и да вы утвьр-
ди въ всяко добро слово и дѣло.

ГЛАВА 3.

1 Най послѣ, братіе, молѣте ся за насъ,
да напрѣдва слово-то Господне и да ся
2 слави, както и у васъ, И да ся избавимъ
отъ неразбраны-тѣ и лукавы-тѣ человѣ-
3 цы; защото нѣма въ всичкы вѣра. Но
вѣренъ е Господь който ще ви утвьрди,
4 и ще вы съхрани отъ лукаваго. И има-
мы увѣреніе на Господа за васъ, че то-
ва което ви повелѣвамы, и правите *го* и
5 ще *го* правите. А Господь да управи
сьрдца-та ви въ любовь Божія и въ тър-
пѣніе Христово.
6 Повелѣвамы ви още, братіе, въ име-то
на Господа нашего Іисуса Христа, да ся
отдалечавате отъ всякого брата който
ходи бесчинно, и не по прѣданіе-то кое-
7 то е пріелъ отъ насъ. Понеже вы сами
знаете какъ трѣбва да ны подражавате,
защото не ся обходихмы бесчинно меж-
8 ду васъ; Нито даромъ ядохмы хлѣбъ у
нѣкого, но съ трудъ и съ мака работѣх-
мы деня и нощя, да не отеготимъ нико-
9 го отъ васъ. Не защото власть нѣмамы,
но да ви дадемъ себе си образъ за да ны
10 подражавате. Защото и когато бѣхмы
при васъ, това ви заражчахмы, че ако не
11 рачи нѣкой да работи, нито да яде. По-
неже слушамы че нѣкои ходятъ бесчин-
но между васъ, които не работятъ ни-
12 що, но ся мѣсятъ въ чужды работы. На
таквызь заражчвамы и умолявамы ги чрѣзъ
Господа нашего Іисуса Христа, да рабо-
тятъ въ безмълвіе и да ядатъ свой-тъ си
13 хлѣбъ. А вы, братіе, да ви не дотегнува
14 да правите добро. И ако нѣкой не слу-
ша слово-то наше чрѣзъ посланіе-то, за-
бѣлѣжете го, и не ся събирайте съ не-
15 го, да ся засрами; И недѣйте го има
като за непріятель, но наставлявайте го
16 като братъ. А самъ Господь на миръ-тъ
да ви даде миръ всегда и всякакъ. Гос-
подь да бъде съсъ всичкы васъ.
17 Поздравленіе-то съ моя-та ржка Па-
влова, което е бѣлѣгъ въ всяко посла-
18 ніе: така пишж. Благодать-та на Господа
да нашего Іисуса Христа да бѫде съсъ
всичкы васъ. Аминь.

КЪ ТИМОѲЕЮ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Павелъ Апостолъ Іисусъ Христовъ, по повелѣніе на Бога Спаса нашего и Господа Іисуса Христа, нашѫ-тѫ надеждѫ, На Тимоѳея собственно-то *ми* въ вѣрѫ-тѫ чадо: Благодать, милость, миръ, отъ Бога Отца нашего, и Христа Іисуса Господа нашего. Както тя молихъ, когато отхождахъ въ Македонія, да останешь въ Ефесъ, за да заржчашь на нѣкои си да не прѣдаватъ друго ученіе, Нито да внимаватъ на басни и бесконечны родословія, които произвождатъ повече прѣпиранія, а не назиданіе Божіе въ вѣрѫ-тѫ, *така прави*. А цѣль-та на заржчаніе-то е любовь отъ чисто сърдце, отъ добрѫ съвѣсть, и отъ нелицемѣрнѫ вѣрѫ; Въ които като погрѣшихѫ нѣкои, уклонихѫ ся въ празнословіе, И ищѫтъ да сѫ законоучители, безъ да разумѣватъ нито което говорятъ, нито за което подтвърдяватъ. А ный знаемъ че законъ-тъ е добръ, ако го употрѣбява нѣкой законно; Като знае това че законъ-тъ не бѣ положенъ за праведный-тъ, но за беззаконны-тѣ и непокорливы-тѣ, за нечестивы-тѣ и грѣшны-тѣ, неправедны-тѣ и скверны-тѣ, за отцеубійцы-тѣ и майкоубійцы-тѣ, за человѣкоубійцы-тѣ, За блудницы-тѣ, мѫжеложницы-тѣ, заробители-тѣ, лъжцы-тѣ, клѣтвопрѣстѫпницы-тѣ, и за всичко друго що е про-
11 тивно на здраво-то ученіе, По славно-
то евангеліе на Блаженнаго Бога, което
12 ми быде повѣрено. И благодарѭ Христа
Іисуса Господа нашего който ми даде
силѫ, че мя има за вѣренъ, и настани
13 на служба-тѫ мене, Който бѣхъ испър-
во хулитель и гонитель и обесчести-
тель; но помилуванъ быдохъ, понеже безъ
14 да знаѭ сторихъ *това* въ невѣріе; И
прѣумножи ся благодать-та на Господа
нашего съ вѣрѫ и любовь въ Христа
15 Іисуса. Вѣрно и за всяко пріиманіе до-
стойно е слово-то, че Христосъ Іисусъ
дойде на свѣтъ-тъ да спасе грѣшны-тѣ,
16 отъ които първый съмь азъ; Но за това
быдохъ помилуванъ, да покаже Іисусъ
Христосъ първомъ въ мене всичко-то *си*
дълготърпѣніе, за примѣръ на тѣзи кои-
то щѣхѫ да повѣрватъ въ него за жи-
17 вотъ вѣченъ. А на Царь-тъ на вѣкове-тѣ,
на нетлѣннаго, невидимаго, едного прѣ-
мѫдраго Бога, честь и слава въ вѣкы
вѣковъ. Аминь.
18 Това заржчаніе ти прѣдавамъ, чадо
Тимоѳеe, споредъ станѫлы-тѣ понапрѣдъ
за тебе пророчества, да воинствувашь
19 въ тѣхъ добро-то воинствуваніе, Като
имашь вѣрѫ и добрѫ съвѣсть, коѭто
като отхвърлихѫ нѣкои отпаднѫхѫ отъ
20 вѣрѫ-тѫ; Отъ които сѫ Именей и А-
лександръ, които прѣдадохъ на Са-
танѫ, за да ся научатъ да не богоху-
лствуватъ.

ГЛАВА 2.

1 И тъй, молѭ *вы*, прѣди всичко да пр
вите моленія, молитвы, прошенія, б
2 годаренія, за всичкы-тѣ человѣцы,
царіе, и за всичкы които сѫ на влас
за да поминемъ животъ тихъ и безм
венъ въ всяко благочестіе и честнос
3 Защото това е добро и пріятно пр
4 Спаса нашего Бога, Който ище да
спасѫтъ вси-тѣ человѣци, и да дойда
5 въ познаніе на истинѫ-тѫ. Защото ед
е Богъ, единъ и ходатай между Бог
человѣцы-тѣ, человѣкъ Христосъ Іису
6 Който даде себе си искупленіе за вс
кы, свидѣтелство на свое-то си врѣ
7 За което быдохъ поставенъ азъ пропо
дникъ и апостолъ, (истинѫ казвамъ
Христа, не лъжѫ,) учитель на язычн
8 цы-тѣ въ вѣрѫ-тѫ и въ истинѫ-тѫ.
тъй искамъ, мѫжіе-тѣ да ся молятъ
на всяко мѣсто, и да въздигатъ р
9 чисты безъ гнѣвъ и съмнѣніе. Так
жены-тѣ съ приличнѫ прѣмѣнѫ, с
срамежливость и цѣломѫдріе да укр
ватъ себе си, не съ плетенія *на кос*
тѫ, или съсъ злато или съ бисеріе
10 съ многоцѣнны дрехы; Но съ добры
ла, както подобава на жены които
11 ся прѣдали на благочестіе-то. Жен
да ся учи мълчаливо, съсъ всяко по
12 ство. А жена да поучава не дозволяв
нито да владѣе на мѫжъ-тъ, но да
13 мълчаніе. Защото първо Адамъ бѣ
14 даденъ, а послѣ Ева. И Адамъ ся н
лъга; но жена-та ся излъга та падн
15 прѣстѫпленіе; Но пакъ ще ся с
чрѣзъ чадородіе-то, ако прѣбѫдѫт
вѣрѫ-тѫ и въ любовь-тѫ и въ свя
съсъ цѣломѫдріе.

ГЛАВА 3.

1 Това слово е вѣрно: Ако ся
нѣкому епископство, добро дѣло ж
2 Трѣбва прочее епископъ-тъ да
роченъ, на еднѫ жена м
цѣломѫдръ, благо

ГЛАВА 2.

1 И тъй, моля *вы*, прѣди всичко да пра-
вите моления, молитвы, прошенія, бла-
2 годаренія, за всичкы-тѣ человѣцы, За
царіе, и за всичкы които сѫ на власть,
за да поминемъ животъ тихъ и безмъл-
венъ въ всяко благочестіе и честность.
3 Защото това е добро и пріятно прѣдъ
4 Спаса нашего Бога, Който ище да ся
спасятъ вси-тѣ человѣци, и да дойдатъ
5 въ познаніе на истина-тѫ. Защото единъ
е Богъ, единъ и ходатай между Бога и
человѣцы-тѣ, человѣкъ Христосъ Іисусъ,
6 Който даде себе си искупленіе за всич-
кы, свидѣтелство на свое-то си врѣме.
7 За което быдохъ поставенъ азъ проповѣ-
дникъ и апостолъ, (истина казвамъ въ
Христа, не лъжѫ,) учитель на язычни-
8 цы-тѣ въ вѣрѫ-тѫ и въ истина-тѫ. И
тъй искамъ, мѫжіе-тѣ да ся молятъ *Богу*
на всяко мѣсто, и да въздигатъ рѫцѣ
9 чисты безъ гнѣвъ и съмнѣніе. Така и
жены-тѣ съ прилична прѣмѣна, съсъ
срамежливость и цѣломѫдріе да украся-
ватъ себе си, не съ плетенія *на космы-
тѣ*, или съсъ злато или съ бисеріе или
10 съ многоцѣнны дрехы; Но съ добры дѣ-
ла, както подобава на жены които сѫ
11 ся прѣдали на благочестіе-то. Жена-та
да ся учи мълчаливо, съсъ всяко покор-
12 ство. А жена да поучава не дозволявамъ,
нито да владѣе на мѫжъ-тъ, но да е въ
13 мълчаніе. Защото първо Адамъ бѣ съз-
14 даденъ, а послѣ Ева. И Адамъ ся не из-
лъга; но жена-та ся излъга та падна въ
15 прѣстѫпленіе; Но пакъ ще ся спасе
чрѣзъ чадородіе-то, ако прѣбѫдатъ въ
вѣрѫ-тѫ и въ любовь-тѫ и въ святость
съсъ цѣломѫдріе.

ГЛАВА 3.

1 Това слово е вѣрно: Ако ся ревне
нѣкому епископство, добро дѣло желае.
2 Трѣбва прочее епископъ-тъ да е непо-
роченъ, на една жена мѫжъ, трѣзвенъ,
цѣломѫдръ, благочиненъ, страннолюбивъ,
3 поучителенъ, Не піяница, не побойникъ,
не лакомъ за гнусна печалба, но кро-
тъкъ, не крамолникъ, не сребролюбецъ;
4 Който управлява добрѣ свой-тъ си домъ,
и държи чада-та си въ послушаніе съсъ
5 всякѫ честность; (Защото ако не знае
нѣкой да управлява свой-тъ си домъ, какъ
ще има прилѣжаніе за церквѫ-тѫ Божі-
6 ѭ?) Да не е новъ въ вѣрѫ-тѫ, за да ся
не възгорди и падне подъ осѫжденіе-то
7 на діаволъ-тъ. Трѣбва още той да има
добро свидѣтелство и отъ вънкшни-тѣ, за
да не падне въ укоръ и въ примкѫ-тѫ на
діаволъ-тъ.
8 Така и діакони-тѣ *да сѫ* честни, не
двоязычни, да не обычатъ много вино,
9 да не сѫ лакоми за гнусна печалба; Да
пазятъ тайнѫ-тѫ на вѣрѫ-тѫ съ чиста
10 съвѣсть. И тѣ пакъ първо да ся испы-
тватъ, и послѣ да ставатъ діакони, ако
11 сѫ непорочни. Тъй и жены-тѣ *имъ да
сѫ* честны, не клеветницы, трѣзвены,
12 вѣрны въ всичко. Діакони-тѣ да быватъ
мѫжіе на една жена, и да управляватъ
13 добрѣ чада-та си и кѫщя-та си. Защото
които сѫ служили добрѣ *въ тозъ чинъ*,
придобыватъ за себе си добръ степень,
и голѣмо дързновеніе въ вѣрѫ-тѫ въ
Христа Іисуса.
14 Това ти пиша, и ся надѣѭ скоро да
15 дойдѫ при тебе; Но ако закъснѣѭ, за
да знаешъ какъ трѣбва да ся обхождашъ
въ домъ-тъ Божій, който е церква на
Бога живаго, стълпъ и утвържденіе на
истина-тѫ.
16 И безъ противорѣчіе велика е тайна-та
на благочестіе-то; Богъ ся яви въ плъть,
оправда ся въ Духъ, показа ся на анге-
лы-тѣ, проповѣданъ быде въ язычницы-
тѣ, повѣрованъ быде въ свѣтъ-тъ, въз-
несе ся въ славѫ.

ГЛАВА 4.

1 А Духъ-тъ ясно казва, че въ послѣ-
дни-тѣ врѣмена нѣкои ще отстанятъ отъ
вѣрѫ-тѫ, и ще слушатъ прѣльстителны
2 духове и ученія бѣсовскы, Чрѣзъ лице-
мѣріе-то на тѣзи които говорятъ лъжѫ,

ниматъ съвѣсть-тѫ си прижегѫли, И за-
рѣщаватъ жененіе-то, и заповѣдватъ
ъздържаніе отъ ястія, които Богъ съз-
аде да гы употрѣбяватъ съ благодаре-
іе вѣрни-тѣ и тѣзи които сѫ познали
стинѫ-тѫ. Защото всяко създаніе Бо-
іе е добро, и нищо не е за отхвърля-
іе, когато ся пріима съ благодареніе;
Іонеже ся освятява съсъ слово-то Бо-
кіе и съ молитвѫ. Това като съвѣтувашь
ратія-та, ще бѫдешь добръ служитель
Исусъ Христовъ, храненъ съсъ слове-
а-та на вѣрѫ-тѫ, и на добро-то ученіе,
оето си послѣдвалъ. А отъ скверны-тѣ
бабинскы-тѣ басни отбѣгвай, и обу-
авай себе си въ благочестіе. Защото
ѣлесно-то обученіе за малко е полезно;
благочестіе-то е на всичко полезно,
онеже има обѣщаніе-то на сегашний-тъ
на бѫдѫщій-тъ животъ. Това слово е
ѣрно и за всяко въспріеманіе достойно;
Іонеже за това ся и трудимъ и укоре-
нія търпимъ, защото имамы надеждѫ на
Бога живаго, който е спаситель на всич-
кы-тѣ человѣцы, а найпаче на вѣрны-тѣ.
Това заръчвай и учи. (12) Никой да не
прѣзира твоѭ-тѫ младость, но бѫди на
вѣрны-тѣ образъ въ слово, въ поведе-
ніе, въ любовь, въ духъ, въ вѣрѫ, въ
чистотѫ. Доклѣ дойдѫ, внимавай въ про-
читаніе-то, въ наставленіе-то *и* въ поу-
ченіе-то. Не оставяй въ нераденіе дар-
бѫ-тѫ която е въ тебе, която ти ся даде
чрѣзъ пророчество, съ възлаганіе-то на
рѫцѣ-тѣ отъ презвитеры-тѣ. Въ това ся
поучавай, въ това ся занимавай, да бѫ-
де явно на всичкы-тѣ твое-то прѣуспѣ-
ваніе. Внимавай на себе си и на поуче-
ніе-то, *и* стой въ това; защото тъй ка-
то правишь, и себе си ще спасешь и
тѣзи които тя слушатъ.

ГЛАВА 5.

Стараго человѣка не укорявай, но ка-
го отца го увѣщавай; а по млады-тѣ ка-
то братія; Стары-тѣ жены като майкы;
по млады-тѣ, като сестры, съсъ всякѫ
чистотѫ. Вдовицы-тѣ почитай, които сѫ
4 истинно вдовицы. Ако ли нѣкоя вдовица
има чада или внучета, да ся учатъ първо
да почитатъ добрѣ домашны-тѣ си, и да
въздаватъ въздаянія на родители-тѣ си;
защото това е добро и угодно прѣдъ Бо-
5 га. А която е истинно вдовица и оста-
нала сама, надѣе ся на Бога и прѣбѫдва
въ моленія и въ молитвы день и нощь.
6 Но която живѣе сладострастно, жива е
7 умрѣла. И това заръчвай, да бѫдатъ не-
8 порочны. Ако ли нѣкой не промышлява
за свои-тѣ си, а найпаче за домашны-тѣ
си, *той* ся е отрекълъ отъ вѣрѫ-тѫ, и
9 отъ невѣрникъ е по лошъ. Въ число-то
на вдовицы-тѣ да ся пріима вдовица не
по долу отъ шестдесеть годины, която
10 е была на единъ мѫжъ жена, Свидѣтел-
ствувана въ добры дѣла, ако е чада от-
хранила, ако е страины приглѣдала, ако
е на святыи нозѣ омыла, ако е на бѣдны
помагала, ако е слѣдувала усърдно всяко
11 добро дѣло. А по млады-тѣ вдовицы не
пріимай, защото когато разсвирѣпѣіѫтъ
противъ Христа, щѫтъ да ся женятъ,
12 Та падатъ подъ осѫжденіе, защото ся
13 пометнаха отъ първа-тѫ *си* вѣрѫ; А
при това научаватъ ся *да стоятъ* праз-
дны, да ходятъ отъ кѫщѫ въ кѫщѫ; и
не тъкмо праздны, но и блядивы и мѣ-
сатъ ся въ чужды работы, и говорятъ
14 което не е прилично. И тъй искамъ мла-
ды-тѣ *вдовицы* да ся женятъ, да раждатъ
чада, да управляватъ домъ, да не даватъ
никоѭ причинѫ на противникъ-тъ за
15 хуленіе. Защото нѣкои ся вече уклони-
16 хѫ слѣдъ Сатанѫ. Нѣкой вѣренъ или
вѣрна *нѣкоя* ако има вдовицы, да си гы
приглѣдватъ, и да ся не натоваря цер-
ква-та; за *да може* да приглѣдва ис-
тинскы-тѣ вдовицы.
17 Презвитери-тѣ, които добрѣ прѣдстоя-
ватъ, да ся сподобяватъ съ двойнѫ по-
честь; а повече тѣзи които ся трудятъ
18 въ слово-то и поученіе-то. Защото писа-
ніе-то казва: "Не обвързвай уста-та на
волъ който вършѣе;" и "Достоинъ е ра-
19 ботникъ-тъ за заплатѫ-тѫ си." Обвине-
ніе върхъ презвитеръ не пріимай, освѣнь
20 при двама или при трима свидѣтели. Тѣ-

зи които съгрѣшаватъ изобличавай
прѣдъ всичкы-тѣ, да иматъ страхъ и др
21 гы-тѣ. Прѣдъ Бога и прѣдъ Господа І
суса Христа, и прѣдъ избраны-тѣ анг
лы завѣщавамъ *ти* да съхранишь тѣ
заповѣди безъ прѣдубѣжденіе, и нищ
22 да не правишь по пристрастіе. Не въ
лагай рѫцѣ за скоро на никого, ни
23 бывай участникъ на чужды грѣхове. П
зи себе си чисть. Не пій вече *само*
да, но употрѣбявай малко вино за ст
махъ-тъ си, и за честы-тѣ твои болѣ
24 ванія. На нѣкои человѣцы грѣхове-
сѫ прѣдизявени, и прѣди *тѣхъ* идѫ
на сѫдъ; и на нѣкои отъ послѣ идѫ
25 Така и добры-тѣ дѣла *на нѣкои* сѫ пр
дизявены, и които сѫ инакъ, не могл
да ся утаятъ.

ГЛАВА 6.

1 Раби-тѣ които сѫ подъ иго да счит
свои-тѣ си господари достойны за в
кѫ почесть, да ся не хули име-то Бож
2 и ученіе-то. Тѣзи които иматъ госпо
ри вѣрующы, да гы не прѣзиратъ,
това че сѫ братія; но толко повече
имъ работятъ, защото сѫ вѣрни и
любени тѣзи които иматъ часть въ
3 годѣяніе-то. Това поучавай и увѣща
Ако ли нѣкой учи инакъ, и не прист
на здравы-тѣ думы на Господа наш
Ісуса Христа, и на ученіе-то коет
4 по благочестіе, Възгордилъ ся е, н
знае нищо, но болѣдува за прѣдирв
и прѣпиранія, отъ които быва зави
5 расири, хулы, лукавы подозрѣнія, П
ны прѣпирни на человѣцы съ раз
тенъ умъ, и лишены отъ истинѫ-тѫ,
то мнятъ че благочестіе-то е прид
6 ваніе. Отдалечавай ся отъ таквызи
благочестіе-то съ благодареніе е го
7 придобываніе. Защото не внесохми
свѣтъ-тъ нищо; явно че не можемъ
8 да изнесемъ нѣщо; А като имамы
храна и облѣкло да смы благодар
9 това. А които щѫтъ да ся обогат

зи които съгрѣшаватъ изобличавай гы
прѣдъ всичкы-тѣ, да иматъ страхъ и дру-
21 гы-тѣ. Прѣдъ Бога и прѣдъ Господа Іи-
суса Христа, и прѣдъ избраны-тѣ анге-
лы завѣщавамъ *ти* да съхранишь тѣзи
заповѣди безъ прѣдубѣжденіе, и нищо
22 да не правишь по пристрастіе. Не въз-
лагай ржцѣ за скоро на никого, нито
23 бывай участникъ на чужды грѣхове. Па-
зи себе си чистъ. Не пій вече *само* во-
дж, но употрѣбявай малко вино за сто-
махъ-тъ си, и за честы-тѣ твои болѣду-
24 ванія. На нѣкои человѣцы грѣхове-тѣ
сж прѣдизявени, и прѣди *тѣхъ* идатъ
на сждъ; и на нѣкои отъ послѣ идатъ.
25 Така и добры-тѣ дѣла *на нѣкои* сж прѣ-
дизявены, и които сж инакъ, не могжтъ
да ся утаятъ.

ГЛАВА 6.

1 Раби-тѣ които сж подъ иго да считатъ
свои-тѣ си господари достойны за вся-
кж почесть, да ся не хули име-то Божіе,
2 и ученіе-то. Тѣзи които иматъ господа-
ри вѣрующы, да гы не прѣзиратъ, по
това че сж братія; но толко повече да
имъ работятъ, защото сж вѣрни и възлюбени тѣзи които иматъ часть въ бла-
3 годѣяніе-то. Това поучавай и увѣщавай.
Ако ли нѣкой учи инакъ, и не пристава
на здравы-тѣ думы на Господа нашего
Іисуса Христа, и на ученіе-то което е
4 по благочестіе, Възгордилъ ся е, и не
знае нищо, но болѣдува за прѣдирванія
и прѣпиранія, отъ които бывa зависть,
5 расприи, хулы, лукавы подозрѣнія, Праз-
ны прѣпирни на человѣцы съ развра-
тенъ умъ, и лишены отъ истинж-тж, кои-
то мнятъ че благочестіе-то е прыдобы-
6 ваніе. Отдалечавай ся отъ таквызи. А
благочестіе-то съ благодареніе е голѣмо
7 придобываніе. Защото не внесохмы въ
свѣтъ-тъ нищо; явно че не можемъ нито
8 да изнесемъ нѣщо; А като имамы прѣ-
хранж и облѣкло да смы благодарни съ
9 това. А които ищжтъ да ся обогатяватъ,
падатъ въ напасть, и въ примкж, и въ
много несмыслены и врѣдителны похо-
ти, които правятъ человѣцы-тѣ да по-
10 тъватъ въ пагубж и въ погыбель. Защо-
то корень на вси-тѣ злины е сребролю-
біе-то, което като ся ревне на нѣкои
стори гы та ся заблудихж отъ вѣрж-тж, и
11 пронизахж себе си съ много скърби. Но
ты, человѣче Божій, бѣгай отъ тѣзи нѣ-
ща; и слѣдвай правдж-тж, благочестіе-то,
вѣрж-тж, любовь-тж, търпѣніе-то, кро-
12 тость-тж. Подвизавай ся съ добрый-тъ
подвигъ на вѣрж-тж, хвани ся за вѣч-
ный-тъ животъ, на който си и призванъ
былъ и исповѣдалъ си добро-то исповѣ-
13 даніе прѣдъ множина свидѣтели. Завѣ-
щавамъ ти прѣдъ Бога, който оживява
всичко, и прѣдъ Христа Іисуса, който
засвидѣтелствува прѣдъ Понтійскаго Пи-
14 лата добро-то исповѣданіе, Да упазишь
заповѣдь-тж чистж, безукорнж, до явле-
ніе-то на Господа нашего Іисуса Хри-
15 ста, Което въ свое си врѣме ще покаже
блаженый-тъ и единый-тъ Властитель,
Царь на царствующы-тѣ и Господь на
16 господствующы-тѣ, Който самъ има без-
смъртіе, който обитава въ видѣлинж
непристжпнж, когото никой отъ че-
ловѣцы-тѣ не е видѣлъ, нито може да
види; комуто честь и държава въ вѣ-
кы. Аминь.
17 На богаты-тѣ въ този свѣтъ заржчай
да не высокоумствуватъ, нито да ся на-
дѣжтъ на непостоянство-то на богат-
ство-то, но на Бога живаго, който дава
намъ всичко изобилно за наслажденіе;
18 Да струватъ добро, да богатѣжтъ въ до-
бры дѣла, да бждатъ доброподатливи,
19 общителны, Да събиратъ имотъ за себе
си, добро основаніе за въ бждаще, за
да достигнжтъ вѣчный животъ.
20 О Тимоѳее! пази залогъ-тъ, и укло-
нявай ся отъ скверни-тѣ празнословія,
и противорѣчія на лъжеименно-то зна-
21 ніе, На което като ся прѣдадохж нѣкои,
погрѣшихж отъ вѣрж-тж. Благодать съ
тебе. Аминь.

КЪ ТИМОѲЕЮ ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Павелъ съ волѭ-тѫ Божіѭ апостолъ Іисусъ Христовъ по обѣщаніе-то на живота който е въ Христа Іисуса, На Тимоѳея, възлюблено-то чадо; благодать, милость, миръ отъ Бога Отца, и Христа Іисуса Господа нашего.

Благодарѭ Бога, комуто отъ прародители *още* служѫ съ чиста съвѣсть, че непрѣстанно ти поменувамъ въ молбы-тѣ си день и нощь, И като помнѭ сълзы-тѣ ти, желаѭ да тя видѭ, за да ся испълнѭ съ радость; Понеже си докарвамъ на паметь нелицемѣрнѫ-тѫ въ тебе вѣрѫ, която испърво обитаваше въ бабѫ ти Лоидѫ, и въ майкѫ ти Евникіѭ, а увѣренъ съмь че и въ тебе. По тази причинѫ ти напомнямъ да распалямь Божіе-то дарованіе, което е въ тебе отъ възлаганіе-то на мои-тѣ рацѣ. Защото Богъ не даде намъ духъ на боязнь, но *духъ* на силѫ и любовь и цѣломѫдріе. И тъй не ся срамувай отъ свидѣтелство-то на Господа нашего, нито отъ мене неговый узникъ, но стани участникъ въ злострааданія-та на евангеліе-то по силѫ-тѫ отъ Бога, Който е спаслъ насъ и призовалъ съсъ свято призованіе, не споредъ дѣла-та ни, но по свое-то прѣдложеніе и по даденѫ-тѫ намъ прѣди вѣчны-тѣ врѣмена благодать въ Христа Іисуса, А която ся откры нынѣ чрѣзъ явленіе-то на Спа-
са нашего Іисуса Христа, който унищожи смьрть-тѫ, и осіѧ животъ-тъ и без-
11 смьртіе-то чрѣзъ евангеліе-то; На което
быдохъ поставенъ азъ проповѣдникъ и
12 апостолъ и учитель на язычницы-тѣ; За
коѭто причинѫ и страдамъ това; но не
ся срамувамъ; защото знаѭ въ кого съмь
повѣрвалъ, и увѣренъ съмь че е силенъ
да упази залогъ-тъ мой до онзи день.
13 Дръжь примѣръ-тъ на здравы-тѣ думы,
които си чулъ отъ мене, въ вѣрѫ и лю-
14 бовь която е въ Христа Іисуса. До-
брый-тъ залогъ упази чрѣзъ Духа Свя-
15 таго, който живѣе въ насъ. *Ты* знаешь
това че всичкы които сѫ въ Азіѭ отвър-
нахѫ ся отъ мене, отъ които е Фигелъ
16 и Ермогенъ. Господь да даде милость
на домъ-тъ Онисифоровъ; защото много
пати мя успокои, и не ся усрами отъ о-
17 ковы-тѣ ми, Но когато дойде въ Римъ
потърси мя съ по голѣмо стараніе и на-
18 мѣри *мя*. Господь да му даде да намѣри
милость прѣдъ Господа въ онзи день; а
колко ми послужи въ Ефесъ, ты знаешь
твърдѣ добрѣ.

ГЛАВА 2.

1 И тъй ты, чадо мое, закрѣпвай въ
благодать-тѫ която е въ Христа Іисуса.
2 И колкото си чулъ отъ мене при много
свидѣтели, това прѣдай на вѣрны человѣцы, които да сѫ способни и другы да

3 научатъ. За това ты прѣтърпи зостра-
данія като добръ войнъ Іисусъ Христовъ
4 Никой войнъ ся не заплита въ житейск
работы, за да угоди на тогози който го
5 зѣлъ за войнъ. Ако бы и да ся подвизава
нѣкой, не ся вѣнчава, ако бы законно
6 ся не подвизава. Земледѣлецъ-тъ кой
ся труди трѣбва *той* първо да вкуси от
7 плодове-тѣ. Разумѣвай това което
казвамъ; а Господь да ти даде разумѣ
8 на всичко. Помни Іисуса Христа, отъ с
ме-то Давидово, който въскръсна о
мъртвы-тѣ, споредъ мое-то благовѣсти
9 ваніе; За което злострадамъ даже до
ковы като злодѣецъ; но слово-то Бож
10 ся не връзува. За това всичко прѣт
пѣвамъ заради избраны-тѣ, за да по
чатъ и тѣ спасеніе-то което е въ Хр
11 ста Іисуса съ вѣчнѫ славѫ. Вѣрно е с
во-то; защото ако умремъ съ него,
12 ще и да живѣемъ съ него; Ако т
нимъ, то ще и да царуваме съ него;
но ся отричамы, и той ще ся отрече
13 насъ; Ако смы невѣрни, той вѣренъ
тава; не може да ся отрече отъ себе
14 Това напомнювай и заръчвай имъ пр
Господа да не влѣзватъ въ прѣпира
което не е за никаква потрѣба, но
15 разореніе на слушатели-тѣ. Старай
да прѣдставишь себе си удобренъ пр
Бога, работникъ който нѣма отъ що
ся срамува, като расподѣляшь пра
16 слово-то на истинѫ-тѫ. А отъ скверны
празнословія отдалечавай ся; защото
17 прѣуспѣятъ повече въ нечестіе. И с
во-то имъ като живѣница ще разя
18 отъ които сѫ Именей и Филетъ, Ко
изгрѣшихѫ отъ истинѫ-тѫ, и казватъ
въскръсеніе-то е вече станало; та
19 баратъ вѣрѫ-тѫ на нѣкои. Но твърдо
основаніе Божіе стои, и има този
чатъ: Знае Господь тѣзи които сѫ
гови: и, Всякой който именува име
Господне да отстани отъ неправда
20 А въ единъ голѣмъ домъ нѣма само з
ны и сребърни сѫсѫды, но и дървен
прьстени; и едни сѫ за почесть, а др
21 за безчестіе. И тъй ако очисти
себе си отъ тѣзи нѣща, ще бѫде с

3 научать: За това ты прѣтърпи злострада-
нiе като добръ воинъ Iисусъ Христовъ.
4 Никой воинъ ся не вплита въ житейскы
работы, за да угоди на тогози който го е
5 взѣлъ за воинъ. Ако бы и да ся подвизава
нѣкой, не ся вѣнчава, ако бы законно да
6 ся не подвизава. Земледѣлецъ-тъ който
ся труди трѣбва *той* първо да вкуси отъ
7 плодове-тѣ. Разумѣвай това което *ти*
казвамъ; а Господь да ти даде разумѣнiе
8 на всичко. Помни Iисуса Христа, отъ сѣ-
ме-то Давидово, който въскрьсна отъ
мьртвы-тѣ, споредъ мое-то благовѣству-
9 ванiе; За което злострадамъ даже до о-
ковы като злодѣецъ; но слово-то Божiе
10 ся не вързува. За това всичко прѣтър-
пѣвамъ заради избраны-тѣ, за да полу-
чатъ и тѣ спасенiе-то което е въ Хри-
11 ста Iисуса съ вѣчна слава. Вѣрно е сло-
во-то; защото ако умремъ съ него, то
12 ще и да живѣемъ съ него; Ако тър-
пимъ, то ще и да царувамы съ него; а-
ко ся отричамы, и той ще ся отрече отъ
13 насъ; Ако смы невѣрни, той вѣренъ ос-
тава; не може да ся отрече отъ себе си.
14 Това напомняй и заръчвай имъ прѣдъ
Господа да не влѣзватъ въ прѣпиранiе,
което не е за никаква потрѣба, но за
15 разоренiе на слушатели-тѣ. Старай ся
да прѣдставишь себе си удобренъ прѣдъ
Бога, работникъ който нѣма отъ що да
ся срамува, като расподѣляшь право
16 слово-то на истина-та. А отъ скверны-тѣ
празнословiя отдалечавай ся; защото ще
17 прѣуспѣятъ повече въ нечестiе. И сло-
во-то имъ като живѣница ще разяда;
18 отъ които сѫ Именей и Филетъ, Които
погрѣшиха отъ истина-та, и казватъ че
въскрьсенiе-то е вече станало; та съ-
19 барятъ вѣра-та на нѣкои. Но твърдо-то
основанiе Божiе стои, и има този пе-
чатъ: Знае Господь тѣзи които сѫ не-
гови: и, Всякой който именува име-то
Господне да отстапи отъ неправда-та.
20 А въ единъ голѣмъ домъ нѣма само злат-
ны и сребърны съсѫды, но и дървени и
прьстени; и едни сѫ за почесть, а другы
21 за бесчестiе. И тъй ако очисти нѣкой
себе си отъ тѣзи нѣща, ще бѫде съсѫдъ
за почесть, освященъ и благопотрѣбенъ
на стопанинъ-тъ, приготвенъ за всяко
22 добро дѣло. И отъ младежкы-тѣ похоти
отбѣгнувай; и слѣдвай правда-та, вѣ-
ра-та, любовь-та, миръ-тъ, съсъ *всич-*
кы тѣзи които призовавать Господа отъ
23 чисто сьрдце. А отъ глупавы-тѣ и неу-
чены-тѣ прѣдирванiя ся отричай, поне-
24 же знаешь че раждатъ крамолы. А рабъ
Господень не трѣбва да ся кара, но да
бѫде кротъкъ къмъ всичкы-тѣ, поучите-
25 ленъ, незлобивъ, Съ кротость да наста-
влява противницы-тѣ; дано бы имъ далъ
Богъ покаянiе, да познаятъ истина-та,
26 И да ся съвзематъ отъ примка-та на дiа-
вола, отъ когото сѫ уловени живи за
своя-та му воля.

ГЛАВА 3.

1 И това да знаешь, че въ послѣдни-тѣ
2 дни ще настанатъ усилны врѣмена. За-
щото человѣци-тѣ ще бѫдатъ самолюби-
ви, сребролюбиви, величави, гордѣливи,
хулители, непокорни на родители-тѣ,
3 неблагодарни, нечестиви, Немилосерди,
непримирителни, клеветници, невъздър-
жни, свирѣпи, непрiятели на добро-то,
4 Прѣдатели, напрасничави, надути, по-
5 вече сластолюбиви а не Боголюбиви, И
ще иматъ видъ на благочестiе, а отъ си-
ла-та негова *ще сѫ* отречени; и отъ
6 таквызи ся отвращай. Защото отъ тѣхъ
сѫ онѣзи които ся въвиратъ въ кѫщи-та,
и подльстятъ женица които сѫ прѣто-
варены съ грѣхове, и ся водятъ отъ раз-
7 личны похоти, Които всякога ся учатъ,
и никога не могатъ да дойдатъ въ по-
8 знанiе-то на истина-та. И както Iаннiй и
Iамврiй ся въспротивиха на Моисея, та-
ка и тѣ ся противятъ на истина-та, че-
ловѣци умомъ растлѣни, развращени въ
9 вѣра-та. Но нѣма да успѣятъ повече;
защото безумiе-то имъ ще стане извѣ-
стно на всичкы-тѣ, както стана и тѣх-
10 но-то. А ты си послѣдвалъ мое-то уче-
нiе, поведенiе, намѣренiе, вѣра-та *ми*,
дълготьрпѣнiе-то, любовь-та, тьрпѣнiе-
11 то, Гоненiя-та, страданiя-та, които ми

станаха въ Антіохія, въ Иконія, въ
Листра, какви гоненія прѣтърпѣхъ; и
12 отъ всичкы-тѣ ми избави Господь. Но и
всичкы които ищатъ да живѣятъ благо-
честиво въ Христа Іисуса, ще бѫдатъ
13 гонени. А лукави и прѣльстивици чело-
вѣци ще прѣуспѣятъ по напрѣдъ, да прѣ-
14 льстяватъ и да сѫ прѣльщаеми. А ты
стой въ това което си научилъ, и което
ти е ввѣрено, като знаешь отъ кого си
15 си научилъ, И че отъ дѣтинство знаешь
священны-тѣ писанія, които могатъ да
тя умѫдрятъ на спасеніе чрѣзъ вѣрѫ-тѫ
16 въ Христа Іисуса. Всичко-то писаніе е
Богодухновено, и полезно за наученіе,
за обличеніе, за поправленіе, за настав-
17 леніе въ правдѫ-тѫ; За да бѫде чело-
вѣкъ-тъ Божій съвършенъ, приготвенъ
за всяко добро дѣло.

ГЛАВА 4.

1 И тъй заричамъ тя прѣдъ Бога, и
Господа Іисуса Христа; който ще сѫди
живы-тѣ и мъртвы-тѣ въ явленіе-то си и
2 въ царуваніе-то си: Проповѣдвай сло-
во-то, настоявай на врѣме и безъ врѣ-
ме, обличи, запрѣти, умоли съсъ всяко
3 дълготърпѣніе и поученіе. Защото ще
дойде врѣме, когато не ще да търпятъ
здраво-то ученіе; но понеже гы сърбятъ
уши-тѣ, ще си натрупатъ учители по
4 свои-тѣ си похоти; И отъ истинѫ-тѫ ще
отвърнатъ слухъ-тъ си, и къмъ басни-тѣ
5 ще сѫ обърнатъ. Но ты бѫди трѣзвенъ
въ всичко, злостраждай, извърши дѣ-
ло-то на благовѣститель, извърши на-
6 пълно служеніе-то си. Защото азъ вече
ставамъ жертва, и врѣме-то на отхож-
7 даніе-то ми настанѫ. Азъ ся подвизахъ
съ добръ подвигъ, пѫть-тъ свършихъ,
8 вѣрѫ-тѫ упазихъ; Отъ сега остава ми
вѣнецъ-тъ на правдѫ-тѫ, който Господь,
праведный-тъ Сѫдія, ще ми въздаде въ
онзи день; и не само на мене, но и на
всичкы които сѫ възлюбили негово-то
явленіе.
9 Побързай да дойдешь при мене ско-
10 ро; Защото Димасъ мя остави, понеже
възлюби сегашный-тъ свѣтъ, и отиде въ
Солунь; Крискентъ въ Галатіѭ, а Титъ
11 въ Далматіѭ; Само Лука е при мене.
Земи Марка и доведи го съсъ себе си;
защото ми е потрѣбенъ за служеніе-то.
12 А Тихика проводихъ въ Ефесъ. (13) Ко-
гато дойдешь донеси япунджакъ-тъ кой-
то сьмь оставилъ въ Троадѫ при Карпа,
14 и книгы-тѣ, а найпаче кожаны-тѣ. А-
лександръ ковачъ-тъ много зло ми сто-
ри; Господь да му въздаде по дѣла-та
15 му. Отъ когото ся пази и ты, защото
много противостоя на наши-тѣ словеса.
16 Въ първый-тъ ми отвѣтъ никой не прѣд-
станѫ съ мене, но всичкы мя оставихѫ:
17 дано имъ ся за грѣхъ не вмѣни. Но Го-
сподь ми прѣдстанѫ, и укрѣпи мя, за да
ся извърши напълно проповѣдь-та чрѣзъ
мене, и да чуѭтъ всичкы-тѣ язычници;
18 и азъ ся избавихъ отъ львовы уста. И
ще мя избави Господь отъ всяко лукаво
дѣло, и ще мя спасе въ небесно-то свое
царство: Комуто да бѫде слава во вѣкы
вѣковъ. Аминь.
19 Поздрави Прискилла и Акилла, и О-
20 нисифоровъ-тъ домъ. Ерастъ останѫ въ
Коринѳъ, а Трофима оставихъ въ Ми-
21 литъ боленъ. Побързай да дойдешь прѣ-
ди зимѫ-тѫ. Поздравлява тя Еввулъ, и
Пудъ, и Линъ, и Клавдія, и всичкы-тѣ
22 братія. Господь Іисусъ Христосъ да бѫ-
де съ твой-тъ духъ. Благодать вамъ.
Аминь.

КЪ ТИТУ ПОСЛАНІЕ-ТО

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Павелъ, рабъ Божій, и апостолъ Ін-
сусъ Христовъ, по вѣрѫ-тѫ на избра-
ны-тѣ Божіи, и по познаваніе-то на ис-
2 тинѫ-тѫ която е по благочестіе, Въ на-
деждѫ-тѫ на вѣчный-тъ животъ, когото
прѣди вѣчны-тѣ врѣмена е обѣщалъ Богъ,
3 който не лъже, А въ свои-тѣ си врѣмена
яви слово-то си чрѣзъ проповѣдь-тѫ,
повѣренѫ на мене по заповѣдь на Спаса
4 нашего Бога; На Тита истинно-то *ми*
чадо по общѫ-тѫ вѣрѫ: Благодать, ми-
лость, миръ, отъ Бога Отца и Господа
Іисуса Христа Спаса нашего.
5 Заради това тя оставихъ въ Критъ, да
поправишь недоизкарано-то, и да поста-
вишь на всякой градъ презвитеры както
6 ти азъ заповѣдахъ; Ако е нѣкой непо-
роченъ, на единѫ женѫ мѫжъ, и има ча-
да вѣрны, неукоряваны за распуснатъ
7 животъ или непокорны. Защото епис-
копъ-тъ подобава да е непороченъ, как-
то домостроитель Божій, да не е безоч-
ливъ, нито гнѣвливъ, нито піяница, ни-
то побойникъ, нито да е лакомъ за мрь-
8 снѫ печалбѫ; Но страннолюбивъ, до-
бролюбивъ, цѣломѫдръ, праведенъ, бла-
9 гочестивъ, въздържателенъ; Който да
държи вѣрно-то слово споредъ ученіе-то,
да бѫде възможенъ и да увѣщава съсъ
здраво-то ученіе, и да изобличава тѣзи
10 които противорѣчатъ. Защото има мно-
зина непокорни, празнословци, и умо-
прѣльстници, а най много отъ обрѣза-
11 ны-тѣ, На които трѣбва да затулямы ус-
та-та; че тѣ развращаватъ цѣлы домове,
като учатъ за гнуснѫ печалбѫ това кое-
12 то не подобава. Нѣкой си отъ тѣхъ, свой
имъ пророкъ, е рекълъ: Критяне-тѣ сѫ
всякогы лъжци, зли звѣрове, търбуси
13 лѣниви. Това свидѣтелство е истинно;
за която причинѫ обличавай гы строго,
14 да бѫдатъ здрави въ вѣрѫ-тѫ, И да не
даватъ вниманіе на Іудейскы басни, и
на заповѣди отъ человѣцы които ся от-
15 връщатъ отъ истинѫ-тѫ. За чисты-тѣ
всичко е чисто; а за осквернены-тѣ и не-
вѣрны-тѣ нищо нѣма чисто, но и умъ-тъ
имъ и съвѣсть-та имъ сѫ осквернени.
16 Исповѣдватъ че знаѭтъ Бога, но съ дѣ-
ла отричатъ ся *отъ него*, като сѫ мрь-
зни и непокорни, неспособни за вся-
какво добро дѣло.

ГЛАВА 2.

1 Но ты говори което подобава на здра-
2 во-то ученіе; Старци-тѣ да бѫдатъ трѣ-
звени, честни, цѣломѫдрени, здрави въ
вѣрѫ-тѫ, въ любовь-тѫ, въ търпѣніе-
3 то; Также и стары-тѣ жены да иматъ
начинъ священнолѣпенъ, да не ся кле-
ветницы, нито да сѫ прѣдадены много
на винопійство, да поучаватъ на добро,
4 Да вразумяватъ млады-тѣ *жены* да лю-

5 бятъ мѫжіе-тѣ си и чяда-та си, Да сѫ
цѣломѫдрены, чисты, да си редятъ доб-
рѣ кѫщы-тѣ, да сѫ добры, благопокор-
ны на мѫжіе-тѣ си, за да не ся охулюва
6 слово-то Божіе. Подобно и момцы-тѣ у-
7 вѣщавай да бѫдатъ цѣломѫдрени. Въ
всичко показвай себе си примѣръ на
добры-тѣ дѣла, въ поученіе-то нерас-
8 тлѣнность, и честность, Слово здраво,
неукорно, за да ся засрами противникъ-
тъ, като нѣма да рече за васъ нищо ло-
9 шо. Слуги-тѣ да ся покоряватъ на го-
сподари-тѣ си, да имъ угодяватъ въ всич-
10 ко, да имъ не поврѫщатъ рѣчь, Да не
посвояватъ чуждо, но да показватъ вся-
кѫ добрѫ вѣрѫ: за да украшаватъ въ
всичко ученіе-то на Спаса нашего Бога.
11 Защото ся яви Божія-та благодать спа-
12 сителна-та на всп-тѣ человѣцы, Която
ны учи да ся отречемъ отъ нечестіе-то
и отъ свѣтовны-тѣ похоти, и да живѣемъ
цѣломѫдрено и праведно и благочести-
13 во въ настоящій-тъ вѣкъ, Очаквающе бла-
женѫ-тѫ надеждѫ и славно-то явленіе
на великаго Бога и Спаса нашего Іису-
14 са Христа, Който даде себе си за насъ,
да ны избави отъ всяко беззаконіе, и да
ны направи чисты, за избранъ на себе
си народъ, ревнитель на добры дѣла.
15 Така говорѝ, и увѣщавай, и обличавай
съсъ всякѫ властъ: да тя не прѣзира
никой.

ГЛАВА 3.

1 Напомнювай имъ да ся покоряватъ на на-
чалства-та и власти-тѣ, да имъ слушатъ,
и да бѫдатъ готови на всяко добро дѣ-
2 ло; Да не хулятъ никого, да не сѫ кра-
молници; да бѫдатъ тихы, и да показ-
ватъ къмъ всички-тѣ человѣцы всякѫ
3 кротость. Защото и ный нѣкога си бѣх-
мы несмыслени, непокорливи, прѣль-
щавани, и поработени на различны по-
хоти и сласти, и живѣяхмы въ злобѫ и
зависть, бѣхмы омразни и мразяхмы ся
4 единъ другъ. Но когато ся яви благо-
дать-та и человѣколюбіе-то на Спаса
5 нашего Бога, Не отъ праведны-тѣ дѣла
които смы сторили ный, но по своѭ-тѫ
си милость *той* ны спасе съсъ окѫпува-
ніе-то на възраждаміе-то, и съ поднове-
6 ніе-то отъ Духа Святаго, Когото излѣ
обилно на насъ, чрѣзъ Іисуса Христа
7 Спасителя нашего, Да бы, оправдани
чрѣзъ неговѫ-тѫ благодать, да станемъ
споредъ надеждѫ-тѫ наслѣдници на вѣч-
8 ный-тъ животъ. Вѣрно е слово-то; и то-
ва искѫ да подтвърдявашъ, за да ся гры-
жатъ тѣзи които сѫ повѣрвали въ Бога
да прѣдстояватъ на добры дѣла. Това е
9 добро и полезно за человѣцы-тѣ. А отъ
глупавы прѣдирванія и родословія, и
прѣпиранія и каранія върху законъ-тъ,
отдалечявай ся; защото сѫ безполезны
10 и суетны. Еретикъ человѣкъ като го
съвѣтвашъ еднъжъ и двакъ остави го,
11 Като знаешъ че единъ такъвъ ся е раз-
вратилъ, и съгрѣшава, и отъ самосебе
си е осѫденъ.
12 Кога проводѭ до тебе Артема или
Тихика, побързай да дойдешъ при мене
въ Никополь; защото тамъ сторихъ на-
13 мѣреніе да прѣзимувамъ. Прѣдиспрати
тщателно законника Зина и Аполлоса, и
14 да не сѫ оскѫдни за нищо. Нека ся у-
чатъ и наши-тѣ да прѣдстояватъ на доб-
ры дѣла въ нуждны потрѣбы, за да не
15 бѫдатъ безплодни. Поздравляватъ тя
всички които сѫ съ мене; поздрави тѣ-
зи които ны любятъ въ вѣрѫ-тѫ. Благо-
дать да бѫде съсъ всички васъ. Аминь.

КЪ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНІЕ-ТО

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

1 Павелъ узникъ Іисусъ Христовъ, и
Тимоѳей братъ, до Филимона възлюбле-
2 наго и сътрудника нашего, И до Ап-
фіѫ възлюбленѫ-тѫ *сестрѫ*, и до Ар-
хиппа сподвижника нашего и домашнѭ-тѫ
3 твоѭ церквѫ: Благодать вамъ и миръ
отъ Бога Отца нашего, и Господа Іису-
са Христа.
4 Благодарѭ Бога моего и всякогы тя
5 поменувамъ въ молитвы-тѣ си, Като слу-
шамъ твоѭ-тѫ любовь и вѣрѫ, коѭто
имашь къмъ Господа Іисуса и къмъ вси-
6 тѣ святыи, Да бѫде общеніе-то на тво-
ѭ-тѫ вѣрѫ дѣятелно въ познаніе на
всяко добро, което е у васъ въ Христа
Іисуса. Защото голѣмѫ радость и утѣ-
шеніе имамы за твоѭ-тѫ любовь, поне-
же сърдца-та на святыи-тѣ отпочинѫхѫ
си чрѣзъ тебе, брате.
За това ако и да имамъ голѣмо дър-
зновеніе въ Христа да ти повелѣвамъ
това което подобава, *Но* по любовь по-
вече *тя* молѭ, такъвъ както съмь, като
Павелъ старецъ, а сега и узникъ Іисусъ
Христовъ. Молѭ ти ся за мое-то чадо
Онисима, когото родихъ въ оковы-тѣ
си, Който бѣше нѣкога си непотрѣбенъ
на тебе, а сега и на тебе и на мене по-
трѣбенъ, когото проваждамъ назадъ. А
ты него, сирѣчь утробѫ-тѫ ми, пріими;
Когото азъ щѣхъ да задържѫ при мене
си, да ми слугува вмѣсто тебе въ око-
14 вы-тѣ *за* евангеліе-то. Но безъ твое-то
мнѣніе не рачихъ да сторѭ нищо, да не
бы твое-то добро да бѫде като по нуж-
15 дѫ, но самоволно. Защото може бы за
това да ся е отлѫчилъ отъ тебе за мал-
ко врѣме, за да го пріемешь за всякога;
16 Не вече както рабъ, но погорѣ отъ рабъ,
братъ възлюбенъ, особенно на мене, а
колко повече на тебе, и по плъть и въ
17 Господа! И тъй ако имашь мене за съ-
18 дружникъ, пріими него както мене. И
ако тя е въ нѣщо обидилъ, или *ти* е
19 длъженъ, мини това на моѭ смѣткѫ. Азъ
Павелъ писахъ съ рѫкѫ-тѫ си, азъ ще
платѭ; да ти не рекѫ че ты ми си длъ-
20 женъ и самъ себе си. Тъй, брате, дано
да получѫ азъ това добро отъ тебе въ
Господа; успокой сърдце-то ми въ Го-
21 спода. Увѣренъ отъ твое-то послушаніе,
писахъ ти, и знаѭ че и повече отъ кол-
кото *ти* казвамъ ще сторишь.
22 А между това приготвяй ми обита-
лище, понеже ся надѣѭ че съ молит-
23 вы-тѣ ви ще бѫдѫ подаренъ вамъ. По-
здравяватъ тя Епафрасъ мой-тъ съплѣн-
24 никъ въ Христа Іисуса, Марко, Ари-
стархъ, Димасъ, Лука, сътрудници-тѣ
25 мои. Благодать-та на Господа нашего
Іисуса Христа да бѫде съ вашій-тъ
духъ. Аминь.

КЪ ЕВРЕЕМЪ ПОСЛАНІЕ-ТО

НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1 Богъ който много пяти и съ много
начины говорѝ въ старо врѣме на *на-*
ши-тѣ отцы чрѣзъ пророцы-тѣ, въ тѣзи
послѣдни-тѣ дни говорѝ намъ чрѣзъ Сы-
2 на, Когото постави наслѣдникъ на всич-
ко, чрѣзъ когото и свѣтъ-тъ направи;
3 Който, като е сіяніе на негова-тѫ сла-
вѫ, и образъ на негово-то сѫщество, и
държи всичко съсъ слово-то на своѭ-тѫ
си силѫ, отъ какъ направи чрѣзъ себе
си очищеніе на грѣхове-тѣ ни, сѣднѫ
4 отдѣсно на величіе-то на высоко; И
станѫ толкозъ по горенъ отъ ангелы-тѣ,
колкото по славно надъ тѣхъ име наслѣ-
5 довà. Защото кому отъ ангелы-тѣ рече
нѣкога: "Ты си мой Сынъ, азъ днесь
тя родихъ?„ И пакъ, "Азъ ще му бѫдѫ
6 Отецъ, и той ще ми бѫде Сынъ?„ А ко-
гато пакъ въвожда Първороднаго въ все-
леннѫѭ, казва: "И да му ся поклонятъ
7 всичкы-тѣ ангели Божіи.„ И за ангелы-
тѣ казва: "Който прави ангелы-тѣ си
духове и слугы-тѣ си пламыкъ огненъ.„
8 А за Сынъ-тъ *казва:* "Твой-тъ прѣстолъ
е, Боже, въ вѣкъ вѣка; скиптръ-тъ на
твое-то царство е скиптръ на правдѫ-тѫ;
9 Възлюбилъ си правдинѫ, и възненави-
дѣлъ си беззаконіе; за това тя помаза,
Боже, твой-тъ Богъ съ елей на радость
10 повече отъ твои-тѣ сѫучастницы.„ И
пакъ; "Въ началѣ ты, Господи, си осно-
валъ землѭ-тѫ, и дѣло на твои-тѣ рѫцѣ
11 сѫ небеса-та. Тѣ ще погынѫтъ, а ты
прѣбывавашь: и всичкы-тѣ като дрехѫ
12 ще овехтеѭтъ, И като одеждѫ ще гы
свіешь, и ще ся измѣнятъ: а ты си се
истый, и твои-тѣ годины нѣма да ся
13 свършатъ.„ И кому отъ ангелы-тѣ е рекълъ
нѣкога: "Сѣдни отдѣсно ми, доклѣ но-
ложѫ врагове-тѣ ти подножіе на нозѣ-тѣ
14 ти? Не сѫ ли *тѣ* всичкы служебни ду-
хове, проваждаеми да слугуватъ на тѣзи
които ще наслѣдватъ спасеніе?

ГЛАВА 2.

1 За това ный смы длъжни да внимавамы
повече на това което смы чули, да го не
2 изгубимъ нѣкога. Защото, ако че рече-
но-то отъ ангелы-тѣ слово станѫ твър-
до, и всяко прѣстѫпленіе и непослуша-
3 ніе получи праведнѫ заплатѫ; То ный
какъ щемъ избѣгнѫ, ако оставимъ въ
нераденіе едно толкозъ голѣмо спасе-
ніе? което като начнѫ да ся говори отъ
Господа, подтвърди ся намъ чрѣзъ тѣзи
4 които бѣхѫ го чули; Като свидѣтелству-
ваше наедно и Богъ съсъ знаменія и чу-
деса, и съ различны силы, и съ раздa-
ванія на Духа Святаго, по волѭ-тѫ си.
5 Защото не покори на ангелы-тѣ бѫдѫ-
щѫ-тѫ вселеннѫѭ за коѭто говоримъ:
6 Но свидѣтелствувà нѣкой нѣгдѣ си и ре-
че: "Що е человѣкъ, та го помнишь;

или сынъ человѣческый, та го посѣща-
7 вашь? Направилъ си го малко нѣщо по
доленъ отъ ангелы-тѣ: съсъ славѫ и по-
честь си го вѣнчалъ, и поставилъ си го
8 надъ дѣла-та на твои-тѣ рѫцѣ; Всичко
си покорилъ подъ нозѣ-тѣ му." А когато
му покори всичко, не остави нищо не-
покорено нему; но сега не виждамы о-
9 ще *да е* всичко покорено нему. А видимъ
Іисуса който е направенъ малко нѣщо
по доленъ отъ ангелы-тѣ, че за пострaж-
даніе-то на смърть-тѫ е вѣнчанъ съсъ
славѫ и честь, да бы, съ Божіѭ-тѫ бла-
годать, вкусилъ смърть за всякого *че-*
10 *ловѣка*. Защото подобаваше на тогозъ,
зарадъ когото е всичко, и чрѣзъ когото
е всичко *станѫло*, като привожда въ
славѫ много сынове, чрѣзъ страданія-та
да направи съвършенъ началникъ-тъ на
11 тѣхно-то спасеніе. Понеже и освящаю-
щій-тъ и освящаеми-тѣ всичкы сѫ отъ
едного, за коꙗто причинѫ не ся срамува
12 да гы нарича братія, Защото казва: "Ще
възвѣстѭ име-то ти на мои-тѣ братія, въ
срѣдъ церквѫ-тѫ ще ти въспѣѭ славо-
13 словіе." И пакъ: "Азъ ще имамъ наде-
ждѫ-тѫ си на него:" и пакъ: "Ето азъ
14 и дѣца-та които ми е далъ Богъ." И тъй
понеже дѣца-тѣ участвуватъ въ плъть и
кръвь, и той такожде зѣ участіе въ и-
сто-то, да унищожи чрѣзъ смърть-тѫ то-
гози който има държавѫ-тѫ на смърть-
15 тѫ, сирѣчь діаволъ-тъ, И да избави тѣ-
зи, които поради страхъ-тъ на смърть-тѫ
прѣзъ всичкый-тъ си животъ бѣхѫ под-
16 чинени на робство. Защото извѣстно че
не пріе *да помага на* ангелы-тѣ, но пріе
17 *да помага на* сѣме-то Авраамово. За то-
ва трѣбваше да ся уподоби по всичко
на братія-та, да бѫде милостивъ и вѣ-
ренъ първосвященникъ въ отношеніе
къмъ Бога, за да направи умилостивеніе
18 за грѣхове-тѣ на народъ-тъ. Понеже въ
това което пострада и самъ искушенъ
бѣ, може и на искушаемы-тѣ да помогне.

ГЛАВА 3.

1 За това, братіе святыи, участници на
небесно-то званіе, разумѣйте посланни-
ка и първосвященника на наше-то испо-
2 вѣданіе, Іисуса Христа; Който бѣ вѣ-
ренъ на тогози който го постави, както и
3 Моисей въ всичкый-тъ неговъ домъ. По-
неже той ся сподоби на по голѣмѫ славѫ
отъ Моисеовѫ-тѫ, споредъ колкото по
голѣмѫ почесть има отъ домъ-тъ този
4 който го е направилъ; Защото всякой
домъ ся прави отъ нѣкого си; а който
5 е направилъ всичко е Богъ. И Моисей
бѣ вѣренъ въ всичкый-тъ му домъ като
слугѫ, въ свидѣтелство на това което
6 имаше да ся говори; А Христосъ като
сынъ надъ свой-тъ си домъ; на когото
домъ смы ный, ако удържимъ до край
твърдо дързновеніе-то и похвалѫ-тѫ
7 на надеждѫ-тѫ. За това, както казва
Духъ Святый: "Днесь, ако чуете не-
8 говъ-тъ гласъ, Не ожесточавайте сърд-
ца-та си, както въ врѣме-то на прѣогор-
ченіе-то въ день-тъ на искушеніе-то въ
9 пустынѭ-тѫ, Дѣто мя искусихѫ отци-тѣ
ви, испытахѫ мя, и видѣхѫ дѣла-тѫ ми
10 четыридесеть годины; За това негодо-
дувахъ на онзи родъ и рѣкохъ: "Всяко-
га заблуждаватъ съсъ сърдце-то си; и
11 тѣ не познахѫ мои-тѣ пѫтища;" Така
въ гнѣвъ-тъ си ся заклѣхъ: "Че нѣма да
12 влѣзѫтъ въ мое-то упокоеніе." Гледай-
те, братіе, да не бы да има въ нѣкого отъ
васъ сърдце лукаво на невѣрство, щото
13 да отстѫпи отъ Бога живаго; Но увѣ-
щавайте ся единъ другъ всякой день,
доклѣ ся зове "Днесь," да не бы да ся
ожесточи нѣкой отъ васъ чрѣзъ измамѫ-
14 мѫ-тѫ на грѣхъ-тъ. Защото ный станѫх-
мы причастници на Христа, ако удър-
жимъ до край твърдо начало-то на у-
15 вѣреніе-то; Когато ся казва: "Днесь,
ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесто-
чавайте сърдца-та си, както въ прѣо-
16 горченіе-то." Защото нѣкои си като
чухѫ прѣогорчихѫ *го*; но не всичкы
които излѣзохѫ изъ Египетъ чрѣзъ
17 Моисея. А на кои негодувà четыриде-
сеть годины? Не на тѣзи ли, които съ-
грѣшихѫ, и на които кости-тѣ паднѫ-
18 хѫ въ пустынѭ-тѫ? На кои още ся за-

клѣ че нѣма да влѣзатъ въ негово-то упокоеніе? не на тѣзи ли, които ся не покоряваха? И видимъ че не могохѫ да влѣзатъ заради невѣріе-то *си*.

ГЛАВА 4.

И тъй понеже *ни* остава обѣщаніе да влѣземъ въ негово-то упокоеніе, нека ся убоимъ, да не бы да ся яви нѣкой отъ васъ че ся е лишилъ *отъ него*. Защото намъ ся благовѣсти, както и тѣмъ; но тѣхъ гы не ползова слово-то което чухѫ, понеже въ тѣзи които го бѣхѫ чули, не бѣше размѣсено съ вѣрѫ. Защото влѣзвамы въ упокоеніе-то ный които повѣрвахмы, както рече: "Така ся заклѣхъ въ гнѣвъ-тъ си, че нѣма да влѣзатъ въ мое-то упокоеніе;„ ако и да сѫ были свършены дѣла-та *Божіи* отъ поставленіе-то на свѣтъ-тъ. Защото нѣгдѣ си е рекълъ за седмый-тъ день така: "И починѫ си Богъ въ седмый-тъ день отъ всичкы-тѣ си дѣла:„ И на това *мѣсто* пакъ: "Нѣма да влѣзатъ въ мое-то упокоеніе.„ И тъй, понеже остава нѣкои да влѣзатъ въ него, и тѣзи на които ся отъ понапрѣдъ благовѣсти, не сѫ влѣзли заради непокорство-то, Пакъ опрѣдѣлява нѣкой день, "Днесь,„ като казва чрѣзъ Давида, подирь толкози врѣме, както ся рече: "Днесь ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесточавайте сърдца-та си.„ Защото ако бѣ имъ далъ Іисусъ *Навинъ* упокоеніе, слѣдъ това не бы говорилъ за другъ день. Слѣдователно за народъ-тъ Божій остава упокоеніе. Защото който е влѣзлъ въ негово-то упокоеніе, и той си почина отъ свои-тѣ си дѣла, както Богъ отъ неговы-тѣ си. И тъй да ся постараемъ да влѣземъ въ това упокоеніе, за да не падне нѣкой въ истый-тъ примѣръ на непокорство-то. Защото Божіе-то слово е живо, и дѣятелно, и по остро отъ всякой мечь остръ и отъ двѣ-тѣ страны, и проминува до раздѣленіе-то на душа-та и на духъ-тъ, на ставы-тѣ и на мозъкъ-тъ, и издирва помышленія-та и намѣренія-та

13 сърдечны; И нѣма нйкое създаніе да не
е явно прѣдъ него, но всичко-то е голо
и раскрыто прѣдъ очи-тѣ на тогозъ,
къмъ когото е нашій-тъ отвѣтъ.
14 И тъй като имамы великъ Първосвя-
щенникъ, който е проминалъ небеса-та,
Іисуса Сына Божія, нека държимъ това
15 исповѣданіе. Защото нѣмамы първосвя-
щенникъ който да не може да пострада
съ *насъ* въ наши-тѣ немощи, но който
освѣнь грѣхъ, искушенъ быде подобно
16 *намъ* всякакъ. И тъй да пристѫпвамы съ
дързновеніе къмъ прѣстолъ-тъ на благо-
дать-тѫ за да пріемемъ милость, и да
намѣримъ благодать за помощь въ врѣме
на нуждѫ.

ГЛАВА 5.

1 Защото всякой първосвященникъ кой-
то ся зема изъ между человѣцы-тѣ, за
человѣцы-тѣ ся поставя въ *служеніе*
къмъ Бога, да принося дарове и жъртвы
2 за грѣхове-тѣ, Такъвъ който може да и-
ма състраданіе къмъ невѣжы-тѣ и за-
блуждающы-тѣ; защото и самъ е обло-
3 женъ съ немощь; И за това е длъженъ,
както за народъ-тъ, така и за себе си
4 да принося *жъртвѫ* за грѣхове-тѣ. И
никой не зема на себе си тази почесть,
освѣнь този който ся призовава отъ Бо-
5 га както и Ааронъ. Тъй и Христосъ не
прослави себе си да стане първосвящен-
никъ, но този който му е рекълъ: "Сынъ
6 мой си ты, азъ днесь тя родихъ.„ Как-
то и на друго мѣсто казва: "Ты си Свя-
щенникъ въ вѣкы по чинъ-тъ Мелхисе-
7 дековъ,„ Който въ дни-тѣ на плъть-тѫ
си, като принесе съсъ силно выканіе и
съсъ сълзы, моленія и молбы тому, кой-
то можаше да го избави отъ смьрть, и
послушанъ быде заради благоговѣйнство-
8 то *си*, Ако и Сынъ да бѣ, научи ся на
9 послушаніе отъ това което пострада, И
като ся усъвършенствува, станѫ причини-
тель на вѣчно спасеніе на всичкы що
10 му сѫ послушни; Нареченъ отъ Бога
първосвященникъ по чинъ-тъ Мелхисе-
11 деков. За когото имамы да кажемъ

го, и мѫчны за истълкуваніе; защот
12 станѫхте мързѣливи въ слушаніе. Поне
же като бѣхте длъжни споредъ врѣме-т
и учители да станете, вы пакъ имат
нуждѫ да вы учи нѣкой първы-тѣ нача
ла на словеса-та Божіи; и стигнѫхт
да имате нуждѫ за млѣко, а не за твър
13 дѫ храна. Защото всякой който ся хра
ни съ млѣко неискусенъ е въ слово-то
14 на правдѫ-тѫ; понеже е младенецъ.
твърда-та храна е за съвършены-тѣ
които по навыкновеніе имать чувства-та
си обучены да распознавать добро-то
зло-то.

ГЛАВА 6.

1 Поради това да оставимъ начално-то
ученіе Христово и да ся водимъ къмъ
съвършенство-то, безъ да полагамы пакъ
основѫ на покаяніе отъ мъртвы дѣла,
2 вѣрѫ въ Бога, Ученіе-то за кръщенія-та
и за възлаганіе-то на рѫцѣ, за въскръ
сеніе-то на мъртвы-тѣ, и за вѣчный-т
3 сѫдъ. И това ще сторимъ, ако Богъ до
4 пусне. Защото тѣзи които еднъжъ сѫ
просвѣтили и вкусили сѫ отъ небесный-т
даръ, и сѫ станали участници на Свя
5 таго Духа, И които сѫ вкусили отъ доб
6 ро-то слово Божіе, И сѫ отпаднали, н
възможно е да ся обновятъ пакъ съ по
каяніе, понеже распънватъ вторый пѫ
въ себе си Сына Божія, и опозоряватъ
7 Защото земя-та, която е пила дъждь-
що пада често на неѭ, и която ра
да трѣвѫ полезнѫ на тѣзи за които
и обработва, пріима благословеніе о
8 Бога; А която прораства трьніе и
ней, непотрѣбна е и близу до прокл
тіе, на която сетнина-та е изгарян
9 А заради васъ, възлюблени, ако и
говоримъ така, надѣемъ ся за нѣщо
добро и което принадлежи на спасен
10 Защото Богъ не е неправеденъ, че
забрави ваше-то дѣло, и трудъ-тъ на
бовь-тѫ която показахте къмъ не
11 во-то име, като послужихте и сл
на святы-тѣ. И желаем
васъ да показва

го, и мячны за истълкуваніе; защото
12 станахте мързѣливи въ слушаніе. Понеже
же като бѣхте длъжни споредъ врѣме-то
и учители да станете, вы пакъ имате
нужда да вы учи нѣкой първы-тѣ начала
ла на словеса-та Божіи; и стигнахте
да имате нужда за млѣко, а не за твърда
13 да храна. Защото всякой който ся храни
ни съ млѣко непскусенъ е въ слово-то
14 на правда-та; понеже е младенецъ. А
твърда-та храна е за съвършены-тѣ,
които по навыкновеніе имать чувства-та
си обучены да распознавать добро-то и
зло-то.

ГЛАВА 6.

1 Поради това да оставимъ начално-то
ученіе Христово и да ся водимъ къмъ
съвършенство-то, безъ да полагамы пакъ
основа на покаяніе отъ мъртвы дѣла, и
2 вѣра въ Бога, Ученіе-то за крыщенія-та,
и за възлаганіе-то на рацѣ, за въскрьсеніе-то
сеніе-то на мъртвы-тѣ, и за вѣчный-тъ
3 садъ. И това ще сторимъ, ако Богъ до-
4 пусне. Защото тѣзи които еднъжь са ся
просвѣтили и вкусили са отъ небесный-тъ
даръ, и са станали участници на Свя-
5 таго Духа, И които са вкусили отъ доб-
6 ро-то слово Божіе, И са отпаднали, невъзможно
възможно е да ся обновять пакъ съ покаяніе,
каяніе, понеже распънвать вторый пать
въ себе си Сына Божія, и опозорявать *го*.
7 Защото земя-та, която е пила дъждь-тъ
що пада често на нея, и която ражда
да трѣва полезна на тѣзи за които ся
и обработва, пріима благословеніе отъ
8 Бога; А която прорастява трьніе и ре-
пей, непотрѣбна е и близу до проклѣтіе,
тіе, на която сетнина-та е изгоряваніе,
9 А, заради васъ, възлюблени, ако и да
говоримъ така, надѣемъ ся за нѣщо по
добро и което принадлежи на спасеніе.
10 Защото Богъ не е неправеденъ, че да
забрави ваше-то дѣло, и трудъ-тъ на любовь-та
бовь-та която показахте къмъ него-
во-то име, като послужихте и служите
11 на святыя-тѣ. И желаемъ всякой отъ
васъ да показва исто-то прилѣжаніе за
пълно увѣреніе на надежда-та до край.
12 Да не бывате лѣниви, но подражате-
ли на тѣзи които чрѣзъ вѣра и дълго-
13 търпѣніе наслѣдвать обѣщанія-та. За-
щото Богъ като даваше обѣщаніе Аврааму,
раамy, понеже нѣмаше никого по голѣмъ
отъ себе си въ когото да ся закълне, за-
14 клѣ ся въ себе си, И каза: "Наистина,
съ благословеніе ще тя благословя, и
15 съ умножаваніе ще тя умножа;„ И така
съ дълготърпѣніе-то, получи обѣщаніе-то.
16 Защото человѣци-тѣ ся кълнать въ по
голѣмый-тъ *отъ тѣхъ*, и клѣтва-та за
утвържденіе быва свършваніе на всяко
17 противорѣчіе между тѣхъ; Въ което Богъ
като щѣше да покаже повече непрѣложно-то
ложно-то свое намѣреніе къмъ наслѣдницы-тѣ
ницы-тѣ на обѣщаніе-то, употрѣби срѣд-
18 ство клѣтва-та, Така щото чрѣзъ двѣ
непрѣложны нѣща, въ които не е възможно
можно да сльже Богъ, да имамы твърдо
утѣшеніе, ный, които смы прибѣгнали
да ся хванемъ за прѣдлежаща-та надежда;
19 да; Която имамы както якорь на ду-
ша-та безопасенъ и твърдъ, и който
влѣзва въ най вътрѣшно-то на завѣса-
20 та; Дѣто Іисусъ влѣзе за насъ прѣдте-
ча, като стана първосвященникъ въ вѣ-
кы по чинъ-тъ Мелхиседековъ.

ГЛАВА 7.

1 Защото този Мелхиседекъ, царь Са-
лимскый, священникъ на Бога Вышняго,
който срѣщна Авраама, когато ся връ-
щаше отъ поразяваніе-то на царіе-тѣ, и
2 го благослови; Комуто Авраамъ отдѣли
и десетъкъ отъ всичкый-тъ *обиръ;* той
който първо ся тълкува царь на прав-
да-та, а послѣ и царь Салимскый, сирѣчь
3 царь на миръ; Безъ баща, безъ майка,
безъ родословіе; и нѣма нито начало
на дни, нито край на животъ, но уподобенъ
добенъ на Сына Божія, прѣбѫдва вы-
4 нагы священникъ. А смотрѣте колко
великъ бѣ той, комуто патріархъ Авраамъ
раамъ даде и десетъкъ отъ обиры-тѣ.
5 И които отъ Левіевы-тѣ сынове пріи-
мать священство-то, имать заповѣдь

по закону да земать десетъкъ отъ на-
родъ-тъ, сирѣчь отъ братія-та си, ако
и да сѫ произлѣзли отъ чрѣсла-та Авра-
6 амовы; Но той, който не ся водяше отъ
тѣхный-тъ родъ, зѣ десетъкъ отъ Авра-
ама, и благослови тогозь който имаше
7 обѣщанія-та: А безъ всяко противорѣ-
чіе по малко-то ся благославя отъ по го-
8 лѣмо-то. И тука земать десетъкъ чело-
вѣци смъртни; а тамъ *зема* той за кого-
9 то ся свидѣтелствува че е живъ. И така
да рекѫ, самый-тъ Левій който зема де-
сетъкъ, даде и той десетъкъ чрѣзъ Ав-
10 раама; Защото бѣше още въ чрѣсла-та
на бащѫ си, когато го срѣщнѫ Мелхи-
11 седекъ. И тъй ако бѣ было съвършен-
ство-то чрѣзъ Левитско-то священство,
(защото народъ-тъ подъ него пріе за-
конъ-тъ;) каква нужда вече да ся при-
вдигне другъ священникъ по чинъ-тъ
Мелхиседековъ, и да ся не казва по
12 чинъ-тъ Аароновъ? Защото когато ся
промѣнява священство-то, по нужда ста-
13 ва промѣненіе и на законъ-тъ. Понеже
този, за когото ся говори това, прина-
длежи на друго племе, отъ което никой
14 не е приближилъ до олтарь-тъ. Понеже
е явно че отъ *плѣме-то* Іудино произ-
лѣзе Господь нашъ, за което племе Мои-
15 сей нищо не говорй за священство. И
още повече е явно, защото по подобіе
на Мелхиседека, въстава другъ священ-
16 никъ, Който не бѣ по законъ на плътскѫ
заповѣдь, но по силѫ на безконеченъ
17 животъ; Защото свидѣтелствува *и каз-
ва:* "Ты си священникъ въ вѣкы по
18 чинъ-тъ Мелхиседековъ." Защото става
униціоженіе на по прѣднѭ-тѫ заповѣдь
поради нейнѫ-тѫ слабость и безполез-
19 ность; (Понеже законъ-тъ не доведе ни-
що въ съвършенство,) а *става* привож-
даніе на еднѫ по добрѫ надежда, чрѣзъ
20 коѭто приближавамы при Бога. И спо-
редъ колкото не *е бывалъ священникъ*
21 безъ заклѣваніе, (Защото тѣ станахѫ
священници безъ заклѣваніе, а той съсъ
заклѣваніе, чрѣзъ тогози който му казва:
"Заклѣ ся Господь и нѣма да ся раскае:
Ты си священникъ въ вѣкы по чинъ-тъ
22 Мелхиседековъ,") Толкозь на по добръ
23 завѣтъ поручникъ станѫ Іисусъ. И на-
истинѫ тѣ сѫ были мнозинѫ священни-
ци, защото имъ възбранявате смърть-та
24 да прѣбѫдвать *въ чинъ-тъ си*. Но той,
понеже прѣбѫдва вѣчно, има священство
25 което не прѣхожда на другыго; За това
и може съвсѣмъ да спасава тѣзи които
чрѣзъ него прихождать при Бога, по-
неже е всякога живъ да ходатайствува
26 за тѣхъ. Защото такъвъ първосвящен-
никъ подобаваше намъ, прѣподобенъ, не-
злобивъ, непороченъ, отлѫченъ отъ грѣ-
шны-тѣ, който е craналъ по высокъ отъ
27 небеса-та; Който нѣма всякой день нуж-
дѫ, както първосвященници-тѣ, да при-
нося жъртвѫ първо за свои-тѣ си грѣ-
хове, послѣ за *грѣхове*-тѣ на народъ-тъ;
защото еднъжь створи това като принесе
28 себе си. Защото законъ-тъ постави пър-
восвященницы человѣцы, които иматъ
немощь; а слово-то на заклѣваніе-то ко-
ето е слѣдъ законъ-тъ *постави* Сынъ-тъ,
който е съвършенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

1 А оглавленіе-то на това което гово-
римъ е, че ный имамы такъвъ първосвя-
щенникъ, който сѣднѫ отъ дѣсно на ве-
личественый-тъ прѣстолъ на небеса-та,
2 Служитель на святилище-то и на истин-
нѫ-тѫ скиніѭ, коѭто е Господь въз-
3 дигналъ а не человѣкъ. Защото всякой
първосвященникъ ся поставя да принося
дарове и жъртвы; за това нуждно е да
4 има и той нѣщо което да принося. По-
неже ако бѣше на земѭ-тѫ, не щѣше
нито да е священникъ, защото има свя-
щенници които принасять дарове-тѣ по
5 закону, Които служать въ образъ и сѣн-
кѫ на небесны-тѣ, както бѣ открыено
Моисею, когато щѣше да направи ски-
ніѭ-тѫ; Защото "Гледай," казва, "да
направишь всичко-то по образъ-тъ кой-
6 то ти бѣ показанъ на горѫ-тѫ." Но се-
га, *Христосъ* улучи *толкозь* по прѣвъс-
ходно служеніе, споредъ колкото е и
ходатай на по добръ завѣтъ, който е у-

7 законенъ на по добры обѣщанія. Защото
ако бѣше онзи първый-тъ *завѣтъ* безъ
недостатъкъ, не бы ся искало мѣсто за
8 вторый-тъ. Защото като гы укорява,
казва: Ето идатъ дни, казва Господь, и
ще направѭ новъ завѣтъ съ домъ-тъ Из-
9 раилевъ и съ домъ-тъ Іудинъ; Не по за-
вѣтъ-тъ който направихъ съ отцы-тѣ имъ
въ день-тъ когато гы хванѫхъ за рѫкѫ
да гы изведѫ отъ землѭ-тѫ Египетскѫ;
защото тѣ не устояхѫ въ завѣтъ-тъ ми,
и азъ не радихъ за тѣхъ, казва Господь.
10 Защото този е завѣтъ-тъ който ще за-
вѣщаѭ съ домъ-тъ Израилевъ слѣдъ о-
нѣзи дни, казва Господь; ще вложѫ мои-
тѣ законы въ умъ-тъ имъ, и ще гы на-
пишѫ на сърдца-та имъ, и ще имъ бѫдѫ
11 Богъ, и тѣ ще ми бѫдѫтъ народъ. И нѣ-
ма да учи всякой ближній-тъ си, и вся-
кой брата си, и да му казва: Познай
Господа; защото тѣ всичкы ще мя поз-
12 наѭтъ отъ малъкъ до голѣмъ; Защото
ще бѫдѫ милостивъ на тѣхны-тѣ неправ-
ды, и грѣхове-тѣ имъ и беззаконія-та имъ
13 нѣма вече да помянѫ." *А* като казва
"новъ," овехти първый-тъ; а което о-
вехтѣва и остарѣва, то е близу до уни-
щожение.

ГЛАВА 9.

1 И първый-тъ *завѣтъ* имаше постанов-
ленія за богослуженіе, и святилище зе-
2 мно. Защото ся направи скинія, първа-
та, въ която бѣше и свѣтилникъ-тъ, и
трапеза-та, и прѣдложеніе-то на хлѣбо-
3 ве-тѣ; която ся казва Святая. А задъ
вторѫ-тѫ завѣсѫ *имаше* скинія, която
4 ся казваше Святая святыхъ; Която има-
ше златнѫ кадилницѫ, и ковчегъ-тъ на
завѣтъ-тъ отъ всякадѣ обкованъ съсъ
злато, дѣто бѣ златна-тѫ стомна която
имаше маннѫ-тѫ, и жезлъ-тъ Аароновъ
който процъвтѣ, и плочи-тѣ на за-
5 вѣтъ-тъ; И надъ него имаше херувими
на славѫ-тѫ които осѣняваха очистилище-
то; за които не е *нужда* сега да го-
6 воримъ подробно. И като бѣхѫ тѣзи та-
кѫ направены, въ първѫ-тѫ скиніѭ влѣза-
вахѫ всякога священници-тѣ да съвър-
7 шаватъ богослуженіе-то; А въ вторѫ-тѫ
еднъжь въ годинѫ-тѫ *влѣзваше* перво-
священникъ-тъ самъ, не безъ кръвь, ко-
ято приносяше за себе си и за народ-
8 ны-тѣ отъ невѣдѣніе грѣхове. Съ това
показваше Духъ Святый, че пѫть-тъ за
въ святилище-то не ся е явилъ доклѣ
9 стояше още първа-та скинія; Която
бѣше подобіе за тогашно-то врѣме,
въ което ся приносяхѫ дарове и жър-
твы, които не можахѫ да направятъ съ-
вършенъ по съвѣсть тогозь който слу-
10 жаше, *И които състоехѫ* само въ яде-
ніе и піяніе и въ разны омыванія и
плътскы постановленія, установены до
11 врѣме-то на поправяніе-то. А когато
Христосъ, първосвященникъ на бѫдѫщы-
тѣ добрины дойде, прѣзъ по голѣмѫ-тѫ
и по съвършенѫ-тѫ скиніѭ, която не бѣ
съ рѫкѫ правена, сирѣчь, не отъ так-
12 вазь направѫ, Нито съ кръвь отъ козлы
и отъ телцы, но съсъ собственѫ-тѫ си
кръвь влѣзе единъ пѫть въ святилище-
13 то и придобы вѣчно искупваніе. Защо-
то ако кръвь-та отъ юнцы и отъ козлы,
и пепелъ-тъ отъ юницѫ, съ който ся по-
ръсвахѫ осквърнени-тѣ, освящава за чи-
14 стотѫ-тѫ на плъть-тѫ; Колко повече
кръвь-та на Христа, който чрѣзъ Духа
вѣчнаго принесе себе си непороченъ
Богу, ще очисти съвѣсть-тѫ ви отъ мър-
твы дѣла, за да служите на Бога жива-
15 го! И за това той е ходатай на новъ
завѣтъ, да бы, чрѣзъ смърть-тѫ която
стана за искупуваніе на прѣстапленія-
та които *станахѫ* въ първый-тъ завѣтъ,
да земѫтъ призвани-тѣ обѣщаніе-то на
16 вѣчно-то наслѣдіе. Защото дѣто има за-
вѣщаніе, трѣбва да стане и смърть-та на
17 завѣщатель-тъ. Защото завѣщаніе-то е
дѣйствително слѣдъ смърть-тѫ на умрѣ-
лы-тѣ, понеже никога нѣма силѫ доклѣ е
18 живъ завѣщатель-тъ. За това нито пър-
вый-тъ *завѣтъ* бѣ утвърденъ безъ кръвь.
19 Защото като прочете Моисей всякѫ за-
повѣдь отъ законъ-тъ прѣдъ всичкый-тъ
народъ, зѣ кръвь-тѫ на телцы-тѣ и на
козлы-тѣ, съ водѫ и червенѫ вълнѫ и

иссопъ, та поръси и сама-та книга и
20 всичкый-тъ народъ, И казваше: "Това
е кръвь-та на завѣтъ-тъ, който ви завѣ-
21 ща Богъ." Подобно и скиніа-та и всич-
кы-тѣ служебны сѫдове поръси съ кръвь-
22 тѫ. И по закону почти всичко съ кръвь
ся очистя; и безъ кръвопролитіе про-
23 щеніе не быва. И тъй нужда бѣше, о-
брази-тѣ на небесны-тѣ да ся очища-
вать съ тѣзи; а самы-тѣ небесны съсъ
24 жьртвы по добры отъ тѣзи. Защото Хри-
стосъ не влѣзе въ святилища съ рѫкѫ
направены, които бѣхѫ прѣобразуванія
на истински-тѣ, но въ само-то небе, да
ся яви сега прѣдъ лице-то Божіе за насъ:
25 Нито за да принося себе си много пѫ-
ти, както пьрвосвященникъ-тъ влѣзва въ
святилище-то всякѫ годинѫ съ чуждѫ
26 кръвь; (Защото тогази трѣбваше да по-
страда много пѫти отъ създаніе міра;) а
сега единъжь ся яви въ свършваніе-то на
вѣкове-тѣ, да отмахне грѣхъ-тъ, чрѣзъ
27 пожьртвуваніе-то на себе си. И както е
опрѣдѣлено на человѣцы-тѣ единъжь да
28 умрать, а послѣ сѫдъ; Така и Христосъ,
понеже единъжь быде принесенъ за да
дигне грѣхове-тѣ на мнозина, ще ся я-
ви вторый пѫть безъ грѣхъ на тѣзи
които го чакать за спасеніе.

ГЛАВА 10.

1 Защото законъ-тъ като има сѣнкѫ на
бѫдащы-тѣ добрины *а* не самый-тъ об-
разъ на вещи-тѣ, никога не може да на-
прави съвършены тѣзи които прихож-
дать, съ исты-тѣ жьртвы които прино-
2 сять всякѫ годинѫ непрѣстанно. Поне-
же *иначе* бы прѣстанали да гы прино-
сять; защото жьртвоприносители-тѣ ед-
ньжь очистени, не бы имали вече никое
3 *обличеніе на* съвѣсть-тѫ за грѣхове; Но
въ тѣзи *жьртвы быва* всякѫ годинѫ въ-
4 споминаніе за грѣхове-тѣ. Защото е не-
възможно кръвь отъ юнцы и отъ козлы
5 да отнема грѣхове. За това когато влѣз-
ваше въ свѣтъ-тъ казва: "Жьртвѫ и при-
ношеніе не си поискалъ, но приготвилъ си
6 ми тѣло. Всесъжьженія и *приношенія* за
7 грѣхъ не ти сѫ угодны. Тогази рѣкохъ:
Ето ида, (въ главизна-тѫ на книга-тѫ
е писано за мене,) да сторѭ волѭ-тѫ
8 ти, о Боже." По горѣ бѣ рекълъ: "Жьр-
твѫ и приношеніе и всесъжьженія и
приношенія за грѣхъ не си поискалъ,
нито ти сѫ угодны," (които ся прино-
9 сять споредъ законъ-тъ;) Тогази рече:
"Ето ида, да сторѭ волѭ-тѫ ти, о Бо-
же." Отнема пьрво-то да постанови вто-
10 ро-то. Съ която волѭ смы освятени
чрѣзъ приношеніе-то на тѣло-то Іисусъ
11 Христово *принесено* единъ пѫть. И вся-
кой священникъ стои та служи всякой
день и принося много пѫти исты-тѣ жьр-
твы, които не могать никога да отне-
12 мать грѣхове: Но той като принесе
еднѫ жьртвѫ за грѣхове-тѣ, сѣднѫ за
13 вынагы отдѣсно на Бога, Та чака доклѣ
ся положать врагове-тѣ му подножіе на
14 нозѣ-тѣ му. Защото съ едно приношеніе
направи *единъжь* за вынагы съвършены
15 освящаемы-тѣ. А и Духъ Святый свидѣ-
телствува намъ; защото, като рече по-
16 напрѣдъ: "Това е завѣтъ-тъ, който ще
имъ завѣщаѭ слѣдъ онѣзи дни, казва
Господь: Ще вложѫ законы-тѣ си въ
сърдца-та имъ, и ще гы напишѫ въ умо-
17 ве-тѣ имъ," *Прилага*, "И грѣхове-тѣ
имъ и беззаконія-та имъ нѣма вече да
18 помена." А дѣто *има* прощеніе за тѣхъ,
нѣма вече приношеніе за грѣхъ.
19 И тъй, братіе, като имамы дързнове-
ніе да влѣземъ въ святилище-то чрѣзъ
20 кръвь-та Іисусова, Прѣзъ новый-тъ и
живый-тъ пѫть, който е той отворилъ
за насъ прѣзъ завѣсѫ-тѫ, (сирѣчь плъть-
21 тѫ си,) И *като имамы* великъ Священ-
22 никъ надъ Божій-тъ домъ, Нека при-
стѫпвамы съ истинно сърдце въ пълнѫ
вѣрѫ, съсъ сърдца очистены отъ лукавѫ
съвѣсть, и съ тѣло измыто въ чистѫ во-
23 дѫ; Нека държимъ непоколебимо испо-
вѣданіе-то на надежда-тѫ; защото е вѣ-
24 ренъ той който ся обѣща; И да ся гри-
жимъ единъ за другъ, да ся поощрява-
25 мы на любовь и на добры дѣла; Да не
оставямы събираніе-то си, както имать
обычай нѣкои си, но да ся подканямы

единъ другъ, и толко повече, колкото
26 виждате че день-тъ наближава. Защото
ако ный съгрѣшавамы самоволно отъ
какъ смы познали истинж-тж, не остава
27 вече жъртва за грѣхове, Но страшно
нѣкое ожиданіе на сждъ, и разяреніе на
огнь-тъ, който ще испояде противни-
28 цы-тѣ. Ако бы нѣкой да ся отрече отъ
законъ-тъ Моисеовъ, при двама или три-
ма свидѣтели умира безъ пожалваніе:
29 За колко по жестоко наказаніе, мисли-
те, ще ся удостои този който е потъп-
калъ Сына Божія, и е възимелъ за сквър-
нж кръвь-тж на завѣтъ-тъ съ кожто е
освятенъ, и е укорилъ Духъ-тъ на бла-
30 годать-тж? Защото знаемъ тогози който
е рекълъ: "Менѣ *принадлежи* отмъще-
ніе-то, азъ ще заплатж," казва Господь.
И пакъ: "Господь ще сжди свой-тъ на-
31 родъ." Страшно е да падне нѣкой въ
ржцѣ-тѣ на Бога живаго.
32 Докарвайте си още на умъ първы-тѣ
дни, въ които, отъ какъ ся просвѣтихте,
прѣтърпѣхте голѣмж борбж на страда-
33 нія, Кога опозорявани съ хулы и скър-
би, кога пакъ като участвувахте на тѣ-
34 зи които страдахж така. Защото пока-
захте състраданіе на мои-тѣ оковы, и
на радо сърдце пріяхте разграбваніе-то
на имотъ-тъ си, като знаехте че имате
за себе си на небеса по добръ и траенъ
35 имотъ. И тъй не напущайте дързнове-
ніе-то си, което има голѣмо въздаяніе.
36 Защото ви трѣбва търпѣніе, за да сто-
рите волж-тж Божіж, и да получите о-
37 бѣщаніе-то. Защото още твърдѣ малко
врѣме, *и* "ще дойде този който има да
38 дойде, и не ще да ся забави." "А пра-
ведный-тъ отъ вѣрж-тж ще бжде живъ;"
и "ако ся дръпне *нѣкой* назадъ, не ще
39 да благоволи въ него душа-та ми." Ный
обаче не смы отъ тѣзи които ся дръп-
нуватъ назадъ въ погыбель но отъ тѣзи
които вѣрватъ за спасеніе на душж-тж.

ГЛАВА 11.

1 А вѣра-та е осжществуваніе на онѣзи
нѣща за които ся надѣемъ, и изявеніе
2 на нѣща които не ся виждатъ. Защото
чрѣзъ неж быдохж засвидѣтелствувани
староврѣменни-тѣ.
3 Съ вѣрж разумѣвамы че свѣтъ-тъ бы-
де създаденъ съсъ слово-то Божіе, щото
отъ неявляемы станжхж видимы-тѣ.
4 Съ вѣрж Авель принесе Богу жъртвж
по добрж отъ Каиновж-тж, чрѣзъ кожто
быде засвидѣтелствуванъ че е праведенъ,
понеже Богъ даде свидѣтелство за даро-
ве-тѣ му; и чрѣзъ неж и слѣдъ смърть-
тж си, още говори.
5 Съ вѣрж Енохъ бѣ прѣселенъ да не
види смърть; и не ся намѣрваше, защо-
то го прѣсели Богъ; понеже прѣди прѣ-
селеніе-то му засвидѣтелствуванъ бѣ, че
6 е благоугодилъ Богу: А безъ вѣрж не е
възможно да угоди нѣкой *Богу;* защото
който прихожда при Бога, трѣбва да
повѣрва че има *Богъ,* и че той бива мъз-
довоздатель на тѣзи които го търсятъ.
7 Съ вѣрж Ное, увѣдоменъ отъ Бога за
нѣща които не бѣхж още видимы, убоя
ся, и направи ковчегъ за спасеніе на
домъ-тъ си; чрѣзъ кожто осжди свѣтъ-тъ
и станж наслѣдникъ на правдж-тж която
е отъ вѣрж-тж.
8 Съ вѣрж послуша Авраамъ, когато ся
призоваваше да излѣзе *и отиде* на мѣсто-
то което имаше да земе въ наслѣдіе, и
9 излѣзе безъ да знае дѣ отхожда. Съ вѣрж
ся засели въ обѣщанж-тж землж както
въ чуждж, и живѣеше въ шатры съ И-
саака и Іакова сънаслѣдницы-тѣ на ис-
10 то-то обѣщаніе. Защото очакваше градъ-
тъ който има основанія, *и* на който ху-
дожникъ и създатель е Богъ.
11 Съ вѣрж и сама Сарра пріи силж да
зачне, и като бѣше прѣминжла възрастъ-
тъ си роди, понеже позна за вѣренъ то-
12 гозь който ся обѣща. За това и отъ ед-
ного *человѣка,* а и той замъртвѣлъ, на-
родихж ся множество колкото звѣзды-тѣ
на небе-то, и като пѣсъкъ-тъ който е
по край море-то, и който не може да
ся прѣброи.
13 Всичкы тѣзи въ вѣрж умрѣхж, безъ да
пріемжтъ обѣщанія-та, но отъ далечь гы
видѣхж, и увѣрихж ся, и поздравихж *гы,*

като исповѣдахѫ че сѫ странни и пришелци на земѭ-тѫ. Защото които така говорятъ, показватъ че търсятъ отечество. И ако помняхѫ онова отъ което бѣхѫ излѣзли, намѣрили быхѫ врѣме да ся върнатъ. Но сега желаѭтъ едно по добро, спрѣчь небесно-то *отечество;* за това Богъ не ся срамува за тѣхъ да ся казва тѣхенъ Богъ; защото имъ приготви градъ.

Съ вѣрѫ Авраамъ, когато го опитваше *Богъ*, принесе Исаака *жъртвѫ*, и единородный-тъ си приносяше този който прія обѣщанія-та, Комуго бѣше ся рекло: Въ Исаака ще ти ся наименува сѣме; Като си помысли че Богъ може да въскръсява и отъ мъртвы, отъ дѣто по единъ начинъ *на въскръсеніе* го и пріе назадъ.

Съ вѣрѫ Исаакъ благослови Іакова и Исава за това което имаше да стане.

Съ вѣрѫ Іаковъ като бѣше на умираніе благослови всякого отъ сынове-тѣ Іосифовы, "и поклони ся *като ся подпрѣ* на край-тъ на тоягѫ-тѫ си.„

Съ вѣрѫ Іосифъ на умираніе прѣдизвѣсти за излѣзваніе-то на сынове-тѣ Израилевы, и порѫча за кости-тѣ си.

Съ вѣрѫ, отъ какъ ся роди Моисей, родители-тѣ му крыхѫ го три мѣсеца, защото видѣхѫ прѣкрасно дѣте-то; и не ся убояхѫ отъ царско-то повелѣніе.

Съ вѣрѫ Моисей, като дойде на възрастъ, отказа ся да ся нарича сынъ на Фараоновѫ-тѫ дъщерѭ, И прѣдпочете подобрѣ да злостражда съ народъ-тъ Божій, а не да има кратковрѣменно наслажденіе на грѣхъ-тъ; Като разсѫди че поношеніе-то за Христа е по голѣмо богатство отъ Египетскы-тѣ съкровища; защото гледаше на *бѫдѫще*-то мъздовъзданіе. Съ вѣрѫ остави Египетъ, безъ да ся убои отъ гнѣвъ-тъ царевъ; защото утърпѣ, като че гледаше Невидимаго. Съ вѣрѫ направи пасхѫ-тѫ и поръскуваніе-то съ кръвь-тѫ, да гы не докачи този който погубваше първородны-тѣ.

Съ вѣрѫ прѣминахѫ Червено-то море както по сухо, на което като ся опитахѫ и Египтяни-тѣ, издавихѫ ся.

30 Съ вѣрѫ паднахѫ стѣны-тѣ Іерихон-
скы слѣдъ седмодневно около тѣхъ о-
быкаляніе.
31 Съ вѣрѫ Раавъ блудница не погынѫ
наедно съ тѣзи които ся съпротивихѫ,
като прія съгледатели-тѣ съ миръ.
32 И какво още да говорѭ? защото не
ще ми постигне врѣме да приказвамъ за
Гедеона, и Варака и Самсона и Іефѳае,
за Давида още и Самуила и пророцы-
33 тѣ; Които съ вѣрѫ побѣдихѫ царства,
работихѫ правдѫ, сполучихѫ обѣщанія,
34 затулихѫ уста на львове, Угасихѫ силѫ
огненѫ, избѣгнахѫ отъ остро-то на
ножъ-тъ, замогнахѫ ся отъ болести, ста-
нахѫ силни на бой, обърнахѫ въ бѣгъ
35 чужды войскы. Пріяхѫ жены мъртвы-тѣ
си въскръснали; а другы бѣхѫ мачени,
като не рачихѫ да пріемѫтъ искупува-
ніе-то, за да получѫтъ по добро въскръ-
36 сеніе. Другы пакъ прѣтеглихѫ присмѣ-
хы и біенія, а още и оковы и тъмницы;
37 Съ камьніе быдохѫ убити, съ трионъ
прѣтрыти, съ мѫкы мачени, съ ножъ
заклани умрѣхѫ, скытахѫ ся въ овчы и
въ козіи кожы, и търпѣхѫ оскадность,
38 бѣдствія и злостраданія; (Тѣ за които
свѣтъ-тъ не бѣ достоинъ), скытахѫ ся
по пустыни-тѣ, по горы-тѣ, по пещеры-
39 тѣ и пропасти-тѣ на земѭ-тѫ. И всич-
кы тѣзи, ако и да пріяхѫ *добро* свидѣ-
телство чрѣзъ вѣрѫ, не получихѫ обѣ-
40 щаніе-то; Защото Богъ прѣдусмотри нѣ-
що по добро за насъ; да не достигнѫтъ
въ съвършенство безъ насъ.

ГЛАВА 12.

1 Слѣдователно и ный, като смы обико-
лени отъ толкъвъ облакъ свидѣтели, да
отхвърлимъ всякѫ теготѫ, и грѣхъ-тъ,
който *ны* лесно сплита, и съ търпѣніе
да тичамы на прѣдлежаще-то намъ по-
2 прище, Като гледамы на Іисуса начал-
никъ-тъ и съвършитель-тъ на вѣрѫ-тѫ,
който заради прѣдлежащѫ-тѫ нему ра-
дость прѣтърпѣ кръстъ, като прѣзрѣ
срамъ-тъ, и сѣднѫ отъ дѣсно на прѣ-
3 столъ-тъ Божій. Защото мыслѣте за то-

гозь който прѣтърпѣ на себе си таквозь
противорѣчіе отъ грѣшны-тѣ, да ви не
дотегнува, и да не бывате слабодушни.
4 Не сте ся съпротивили още до кръвь,
5 като ся борите срѣщу грѣхъ-тъ. И за-
бравили сте увѣщаніе-то, което ви го-
вори както на сынове, *и казва:* Сыне
мой, не прѣзирай наказаніе-то Господне;
нито да ослабѣвашь кога тя обличава.
6 Защото когото Господь обича наказва
го: и біе всякого сына, когото пріима.
7 Ако търпите наказаніе, Богъ ся докарва
съ васъ като съсъ сынове; защото кой
8 сынъ е когото не наказва баща *му?* А-
ко ли сте безъ наказаніе, на което всич-
кы участвуваха, то сте прѣлюбодѣйчи-
9 ща а не сынове. Освѣнь това, бащы-тѣ
си по плъть имахмы наказатели, и по-
читахмы *гы;* не щемъ ли ся повече по-
кори Отцу на духове-тѣ, и да бѫдемъ
10 живи? Защото тѣ за малко врѣме сѫ *ны*
наказвали споредъ каквото имъ е было
угодно, а той за *нашѫ* ползѫ, да ста-
немъ съучастници на неговѫ-тѫ свя-
11 тость. И всяко наказаніе по настоя-
щемъ не ся вижда да е на радость, но на
скърбь; а послѣ приноси миренъ плодъ
отъ правдѫ на тѣзи които сѫ обучени
12 чрѣзъ него. За това "стегнѣте ослабнѫ-
лы-тѣ рѫцѣ, и разслабены-тѣ колѣнѣ;„
13 И "направѣте на нозѣ-тѣ си правы пѫ-
тища,„ да не ся искривя хромо-то, но
14 повече да исцѣлѣе. Търсѣте миръ съсъ
всичкы, и святость, безъ която никой
15 нѣма да види Господа; Гледайте да не
бы да е лишенъ нѣкой отъ Божіѭ-тѫ
благодать; да не бы изникналъ горчивъ
нѣкой корень и да ви докара поврѣдѫ,
и да ся не заразятъ мнозина отъ него;
16 Да не бы да е нѣкой блудникъ, или не-
чистъ, както Исавъ, който за едно ястіе
17 продаде първородство-то си; Понеже
знаете че и насетнѣ когато искаше да
наслѣди благословеніе-то, отхвърленъ бѣ;
защото не намѣри мѣсто за покаяніе *у*
бащѫ си, ако и да го потърси съсъ сълзы.
18 Защото вы не сте пристѫпили до го-
рѫ осязаемѫ, и разгоренѫ съ огнь, и до
19 тьмѫ, и мракъ, и бурѭ, И до трѫбенъ
звукъ, и гласъ на думы, който *гласъ* тѣ-
зи що чуха примолихѫ ся да имъ ся не
20 говори вече слово: (Защото не стърпѣ-
вахѫ това що *имъ* ся повелѣваше: И
животно ако бы да ся допре до горѫ-
тѫ, съ камьніе ще бѫде убито, [или съсъ
21 стрѣлѫ устрѣлено]; И толкозь страшно
бѣ видимо-то, *щото* Моисей рече: Мно-
22 го сьмь уплашенъ и растреперанъ;) Но
пристѫпихте до горѫ-тѫ Сіонъ, и до
градъ-тъ на Бога живаго, небесный-тъ
23 Іерусалимъ, и до бесчетны ангелы, При
торжество-то и церквѫ-тѫ на първород-
ны-тѣ, които сѫ написани на небеса, и
при Бога Сѫдникъ-тъ на всичкы-тѣ, и
при духове-тѣ на праведны-тѣ които сѫ
24 стигнали до съвършенство-то, И при
Іисуса Ходатая на новый-тъ завѣтъ, и
при кръвь-тѫ на поръсваніе-то, която
говори по добрѣ отъ Авелевѫ-тѫ.
25 Внимавайте да не прѣзрите тогози
който говори; защото ако тѣ не избѣг-
нахѫ *отъ наказаніе-то* като прѣзрѣхѫ
тогози който *имъ* говорѣше на земѭ-
тѫ, колко повече не *щемъ избѣгнѫ* ный,
ако ся отвърнемъ отъ тогози който *го-*
26 *вори* отъ небеса; На когото гласъ-тъ
расклати земѭ-тѫ тогази, а сега ся о-
бѣща, и рече: "Още еднъжь азъ ще по-
клатѭ не токо земѭ-тѫ, но и небе-то.„
27 А това "Още еднъжь„ знаменува прѣ-
мѣстуваніе-то на тѣзи нѣща които ся
колебаѭтъ, като що сѫ направены, за да
останѫтъ тѣзи които ся не колебаѭтъ.
28 За това понеже пріимамы царство което
ся не колебае, трѣбва да имамы благо-
дать-тѫ, чрѣзъ която да служимъ Богу
благопріятно съ почесть и благоговѣніе;
29 Защото Богъ нашъ е огнь пояждаѭщъ.

ГЛАВА 13.

1 Братолюбіе-то да прѣбѫдва. (2) Стран-
нолюбіе-то не забравяйте; понеже чрѣзъ
него нѣкои безъ да знаѭтъ угостили сѫ
3 ангелы. Помнѣте запрѣны-тѣ, като че
сте съ тѣхъ наедно запрѣни; злостраж-
4 дущы-тѣ, като що сте и вы въ тѣло. Же-
нитба-та е честна у всичкы, и лѣгло-т

непорочно; а блудницы-тѣ и прѣлюбо-
5 дѣи-тѣ Богъ ще сѫди. Да не е сребро-
любиво поведеніе-то *ви*; доволствувайте
ся съ каквото имате; защото той рече:
"Нѣма да тя оставя, нито да тя забра-
6 вя:„ Така щото ный съ дрьзновеніе да
казвамы: "Господь ми е помощникъ, и
нѣма да ся убоѭ какво ще ми створи че-
7 ловѣкъ.„ Поменувайте наставницы-тѣ ва-
ши, които сѫ ви говорили слово-то Бо-
жіе; и като имате прѣдъ очи сетнина-
тѫ на тѣхнѫ-тѫ обходѫ, подражавайте
вѣрѫ-тѫ имъ.
8 Іисусъ Христосъ е истый-тъ вчера и
9 днесь и въ вѣкы. Не ся увличайте слѣдъ
разны и странны ученія; защото е до-
бро съ благодать да ся укрѣпява сърд-
це-то, а не съ ястія, въ които тѣзи що
10 сѫ ходили не сѫ ся ползували. Имамы
олтарь отъ който нѣмать власть да я-
11 дать служители-тѣ на скиніѭ-тѫ. Защо-
то на животны-тѣ, на които кръвь-тѫ
първосвященникъ-тъ внося въ святили-
ще-то за грѣхове-тѣ, тѣхны-тѣ тѣлеса
12 изгорявать ся вънъ отъ станъ-тъ. Зара-
ди това Іисусъ, за да освяти народъ-тъ
чрѣзъ собственнѫ-тѫ си кръвь, вънъ отъ
13 врата-та *градскы* пострада. И тъй да
излѣзвамы *и ный* къмъ него вънъ отъ
станъ-тъ, и да носимъ негово-то пору-
14 ганіе. Защото нѣмамы тука постоянъ
15 градъ, но бѫдащій-тъ търсимъ. За то
чрѣзъ него да приносимы Богу непрѣ-
станно жъртвѫ на хваленіе, сирѣчь,
плодъ отъ устны които исповѣдвать не-
16 гово-то име. А благодѣяніе-то и споно-
ществуваніе-то недѣйте забравя; защото
таквызи жьртвы сѫ благоугодны Богу.
17 Бѫдѣте послушни и покорявайте ся
на ваши-тѣ наставницы; защото тѣ бо-
дърствувать за ваши-тѣ душы, както що
имать да дадѫть отвѣтъ; за да правять
това *бодърствуваніе* съ радость, а не съ
въздышаніе; защото това не е полезно
18 за васъ. Молѣте ся за насъ; защото
смы увѣрени че имамы добрѫ съвѣсть,
и щемъ да ся обхождамы въ всичко
19 добрѣ. А повече ви ся молѭ да правите
това, за да ся върнѫ по скоро при васъ.
20 А Богъ на миръ-тъ който е въздигнѫлъ
отъ мьртвы-тѣ великаго чрѣзъ кръвь-тѫ
на вѣчный-тъ завѣтъ Пастыря на овцы-
21 тѣ, Господа нашего Іисуса, Дано да вы
направи съвършены въ всяко добро дѣ-
ло, за да правите251 неговѫ-тѫ волѭ, като
дѣйствува въ васъ това което е благоу-
годно прѣдъ него, чрѣзъ Іисуса Христа,
комуто да бѫде слава въ вѣкы вѣковъ.
Аминь.
22 И молѭ ви ся, братіе, да ви не бѫде
тежко слово-то на увѣщаніе-то; защото
23 на късо ви писахъ. Знайте че *нашій-тъ*
братъ Тимоѳей е пуснѫтъ, съ когото,
24 ако дойде скоро, ще вы видѭ. Поздра-
вѣте всичкы-тѣ ваши наставницы, и
всичкы-тѣ святыи. Поздравявать вы кои-
25 то сѫ отъ Италіѭ. Благодать да бѫде
съсъ всичкы васъ. Аминь.

ОТКРОВЕНІЕ-ТО

НА

СВЯТАГО ІОАННА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА 1.

1 Откровеніе Іисусъ Христово, което
му даде Богъ, да покаже на рабы-тѣ си
онова което има скоро да бѫде; и *той*
проводи и *го* яви чрѣзъ ангела си на
2 свой-тъ рабъ Іоанна, Който свидѣтел-
ствувà слово-то Божіе, и свидѣтелство-то
Іисусъ Христово, и колкото е видѣлъ.
3 Блаженъ който прочита, и които слу-
шатъ думы-тѣ на това пророчество, и
пазятъ което е писано въ него; защото
врѣме-то е близу.
4 Іоаннъ на седмь-тѣ церквы които сѫ
въ Азіѧ: Благодать вамъ и миръ отъ
оногози който е, и който е былъ, и кой-
то иде, и отъ седмь-тѣ духове които сѫ
5 прѣдъ неговъ-тъ прѣстолъ, И отъ Іисуса
Христа, който е вѣрный-тъ свидѣтель,
първородный-тъ отъ мъртвы-тѣ, и на-
чалникъ-тъ надъ царіе тѣ на земѧ-тѫ.
На тогози който е възлюбилъ насъ, и
омылъ ны е отъ грѣхове-тѣ ни съ кръвь-
6 тѫ си, И който е направилъ насъ царіе
и священници Богу и Отцу своему, на
него да бѫде слава и държава въ вѣкы
вѣковъ. Аминь.
7 Ето, иде съ облацы-тѣ, и ще го види
всяко око, и онѣзи които го прободохѫ;
и ще възрыдаѭтъ за него всичкы-тѣ
8 племена земны. Ей, Аминь. Азъ съмь
Алфа и Омега, начало и конецъ, казва
Господь, който е, и който е былъ, и
който иде, Вседържитель.
9 Азъ Іоаннъ, който съмь и братъ вашъ,
и сѫучастникъ въ скърби-тѣ и въ цар-
ство-то и въ търпѣніе-то Іисусъ Хри-
стово, бѣхъ на островъ-тъ нарицаемый
Патмосъ, за слово-то Божіе, и за сви-
10 дѣтелство-то Іисусъ Христово. Въ *не-
дѣленъ день быдохъ *въ изстѫпленіе* Ду-
хомъ; и чухъ задъ себе си гласъ голѣмъ,
11 като отъ трѫбѫ, Който говорѣше: Азъ
съмь Алфа и Омега, първый и послѣд-
ній; и, каквото виждашь, напиши въ
книгѫ, и проводи на *седмь*-тѣ церквы
които сѫ въ Азіѧ, въ Ефесъ, и въ Смир-
нѫ, и въ Пергамъ, и въ Ѳіатиръ, и въ
Сардисъ, и въ Филаделфіѧ, и въ Лаоди-
12 кіѧ. И обърнѫхъ ся да видѭ гласъ-тъ
който ми проговори, и въ обрѫщаніе-то
13 си видѣхъ седмь свѣтилника златны; И
въ срѣдъ седмь-тѣ свѣтилника *видѣхъ
едного* подобенъ Сыну человѣческому,
облѣченъ въ дългѫ дрехѫ, и прѣпасанъ
14 до грѫды-тѣ съсъ златъ поясъ; А гла-
ва-та и косми-тѣ му бѣхѫ бѣли като бѣ-
лѫ вълнѫ, като снѣгъ, и очи-тѣ му като
15 пламыкъ огненъ; И нозѣ-тѣ му подобны
халколивану, както въ пещь нажежены;
и гласъ-тъ му като гласъ на много воды;
16 И имаше въ дѣснѫ-тѫ си рѫкѫ седмь
звѣзды, и изъ уста-та му излѣзваше
мечъ остръ и отъ двѣ-тѣ страны; и ли-
це-то му *свѣтѣше* както свѣти слън-
17 це-то въ силѫ-тѫ си. И когато го видѣхъ
паднѫхъ при нозѣ-тѣ му като мъртвъ;
и тури дѣснѫ-тѫ си рѫкѫ на мене, и
казваше ми: Не бой ся; азъ съмь пър-
18 вый и послѣдній, И живущій, и мъртвъ

---

* *Грьцк.* Господній.

бѣхъ; и ето, живъ сьмь въ вѣкы вѣковъ; Аминь; и имамъ ключове-тѣ на ада и на смьрть-тѫ. Напиши това що си видѣлъ, и което е, и което има да бѫде слѣдъ това; Тайнѫ-тѫ на седмь-тѣ звѣзды които видѣ въ дѣсницѫ-тѫ ми, и седмь-тѣ златны свѣтилницы. Седмь-тѣ звѣзды сѫ ангели-тѣ на седмь-тѣ церквы; и седмь-тѣ свѣтилници, които си видѣлъ, седмь-тѣ церквы сѫ.

ГЛАВА 2.

На ангелъ-тъ на Ефесскѫ-тѫ церквѫ пиши: Така казва който дьржи седмь-тѣ звѣзды въ дѣсницѫ-тѫ си, *и* който ходи по срѣдъ седмь-тѣ златны свѣтилницы: Знаѭ твои-тѣ дѣла, и трудъ-тъ ти, и търпѣніе-то ти, и че не можешь да търпишь злы-тѣ, и опиталъ си тѣзи които наричатъ себе си апостолы, и не сѫ, и намѣрилъ си гы лъжцы; И търпѣлъ си, и имашь търпѣніе, и за мое-то име си ся трудилъ, и не си ся уморилъ. Но имамъ нѣщо противъ тебе, защото си оставилъ пьрвѫ-тѫ си любовь. И тъй, помни отъ кадѣ си испадналъ, и покай ся, и сторѝ пьрвы-тѣ дѣла; ако ли не, ще дойдѫ при тебе скоро, и ще дигнѫ свѣтилникъ-тъ ти отъ мѣсто-то му, ако ся не покаешь. Но имашь това, че ненавиждашь дѣла-та на Николаиты-тѣ, които ненавиждамъ и азъ. Който има ухо, нека слуша що казва Духъ-тъ къмъ церквы-тѣ: На тогози който побѣди, ще му дамъ да яде отъ дьрво-то на живота, което е въ срѣдъ рай Божій.

И на ангелъ-тъ на Смирнскѫ-тѫ церквѫ пиши: Така казва пьрвый-тъ и послѣдній-тъ, който бѣ мьртъвъ и оживѣ: Знаѭ твои-тѣ дѣла и скърбь-тѫ и сиромашіѭ-тѫ, (но богатъ си), и хулы-тѣ на тѣзи които казватъ себе си че сѫ Іудеи, и не сѫ, но сѫ съборище Сатанинско. Не бой ся нищо отъ онова което има да пострадашь; ето діаволъ-тъ има да тури *нѣкои* отъ васъ въ тъмницѫ, за да бѫдете искушени; и ще имате скърбь до десеть дни. Бѫди вѣренъ до смьрть,
11 и ще ти дамъ вѣнецъ на живота. Който
има ухо, нека слуша що казва Духъ-тъ
къмъ церквы-тѣ: Който побѣди нѣма да
ся повреди отъ вторѫ-тѫ смьрть.
12 И на ангелъ-тъ на Пергамскѫ-тѫ цер-
квѫ пиши: Така казва този който има
острый-тъ и отъ двѣ-тѣ страны мечъ:
13 Знаѭ твои-тѣ дѣла, и дѣ живѣешь, дѣто
е прѣстолъ-тъ Сатанинскый, и дьржишь
име-то ми, и не си ся отрекълъ отъ вѣрѫ-
тѫ ми, и въ дни-тѣ въ които бѣ Антипа
вѣрный-тъ мой свидѣтель, когото убиха
14 между васъ, дѣто живѣе Сатана. Но и-
мамъ малко противъ тебе, защото имашь
нѣкои тамо които дьржатъ ученіе-то на
Валаама, който учаше Валака да поста-
ви съблазнь прѣдъ синове-тѣ Израиле-
вы, да ядатъ идоложьртвенно и да блуд-
15 ствуватъ. Така имашь и ты *нѣкои* които
дьржатъ ученіе-то на Николаиты-тѣ,
16 което ненавиждамъ. Покай ся; ако ли не,
ще дойдѫ при тебе скоро, и ще напра-
вѭ съ тѣхъ бой съ мечъ-тъ на уста-та
17 си. Който има ухо, нека слуша що каз-
ва Духъ-тъ къмъ церквы-тѣ: На тогози
който побѣди ще му дамъ да яде отъ
скрытѫ-тѫ маннѫ, и ще му дамъ бѣло
камыче, и на камыче-то име ново напи-
сано, което не познава никой освѣнь
който *го* зема.
18 И на ангелъ-тъ на Θіатирскѫ-тѫ цер-
квѫ пиши: Така казва Сынъ-тъ Божій,
който има очи-тѣ си както пламыкъ о-
гненный, и нозѣ-тѣ му сѫ подобни на
19 халколиванъ. Знаѭ твои-тѣ дѣла и лю-
бовь-тѫ и служеніе-то, и вѣрѫ-тѫ и тър-
пѣніе-то ти, и *за* дѣла-та ти, че послѣ-
20 дни-тѣ *сѫ* помного отъ пьрвы-тѣ. Но и-
мамъ малко противъ тебе, защото оста-
вяшь женѫ-тѫ Іезавель, която казва се-
бе си пророчицѫ, да учи и да прѣлъгва
мои-тѣ рабы да блудствуватъ и да ядатъ
21 идоложьртвенно. И дадохъ ѝ врѣме да
ся покае отъ блудство-то си, и не си
22 покая. Ето азъ ѭ турямъ на одръ, и кои-
то прѣлюбодѣйствуватъ съ неѭ въ голѣ-
мѫ скърбь, ако ся не покаѭтъ отъ дѣ-
23 ла-та си. И чада-та ѝ ще убіѭ съсъ смьрть;
И ще познаѭтъ всичкы-тѣ церкв

сьмь азъ който испытвамъ вжтрѣшно-
сти и сьрдца-та; и ще ви дамъ всякому
24 споредъ дѣла-та му. А на васъ казвамъ
и на другы-тѣ въ Θіатиръ, които нѣматъ
това ученіе, и които не сж познали (как-
то е казано) длъбины-тѣ на Сатанж, нѣ-
ма да въложж на васъ другж теготж;
25 Но онова което имате, дрьжте доклѣ
26 дойдж. И който побѣди, и който упази
до край мои-тѣ дѣла, нему ще дамъ власть
27 надъ народы-тѣ; И "ще *гы* управлява съ
жезлъ желѣзьнъ; ще ся строшатъ като
сждове-тѣ грънчарскы;" както и азъ
28 пріяхъ отъ Отца си. И ще му дамъ звѣз-
29 дж-тж утреннж. Който има ухо, не-
ка слуша що казва Духъ-тъ къмъ цер-
квы-тѣ.

ГЛАВА 3.

1 И на ангелъ-тъ на Сардійскж-тж цер-
квж пиши: Така казва той който има
седмь-тѣ духове Божіи, и седмь-тѣ звѣз-
ды: Знаж твои-тѣ дѣла, че имашь име
2 че си живъ, а мьртъвъ си. Бжди бодръ,
и утвьрди останжло-то което е готово
да умре; защото не намѣрихъ дѣла-та
3 ти съвьршены прѣдъ Бога. Помни про-
чее какъ си пріялъ и си чулъ, и пази,
и покай ся. И тъй ако не бодърствувашь,
ще дойдж върхъ тебе като крадецъ, и
нѣма да усѣтишь въ кой часъ ще дойдж
4 върхъ тебе. *Но* имашь малко имена и въ
Сардисъ, които не сж осквьрнили дре-
хы-тѣ си; и ще ходятъ съ мене въ бѣлы
5 *дрехы*, защото сж достойны. Който по-
бѣди, той ще ся облѣче въ бѣлы дрехы,
и нѣма да изгладиж име-то му отъ кни-
гж-тж на живота, и ще исповѣдамъ не-
гово-то име прѣдъ Отца си, и прѣдъ
6 неговы-тѣ ангелы. Който има ухо, нека
слуша що казва Духъ-тъ къмъ церквы-тѣ.
7 И на ангелъ-тъ на Филаделфійскж-тж
церквж пиши: Така казва Святый-тъ,
истинный-тъ, който има ключъ-тъ Да-
видовъ; който отваря и никой не затваря;
8 и затваря и никой не отваря: Знаж
твои-тѣ дѣла; ето, поставихъ прѣдъ те-
бе врата отворены и никой не може да
гы затвори; защото имашь малко силж,
и упазилъ си мое-то слово, и не си ся
9 отреклъ отъ име-то ми. Ето, ще напра-
вя тѣзи които сж отъ съборище-то са-
танинско, които казватъ себе си че сж
Іудеи, и не сж, но лъжжтъ; ето ще гы
направя да дойдатъ и да ся поклонятъ
прѣдъ нозѣ-тѣ ти, и да познаятъ че азъ
10 тя възлюбихъ. Понеже си упазилъ сло-
во-то на мое-то търпѣніе, и азъ ще у-
пазя тебе отъ врѣме-то на искушеніе-то
което ще дойде надъ всичкж вселеннжж,
да искуси онѣзи които живѣятъ по зе-
11 мж-тж. Ето, идж скоро; дрьжь това
което имашь, да ти не земе никой вѣ-
12 нецъ-тъ. Който побѣди, ще го направя
стълпъ въ храмъ-тъ на Бога моего, и
нѣма да излѣзе вече вънъ; и ще напишж
на него име-то на Бога моего, и име-то
на градъ-тъ на Бога моего, *сирѣчь* на
новый Іерусалимъ, който слѣзва отъ
небе-то отъ Бога моего; *ще напишж* и
13 ново-то мое име. Който има ухо, нека
слуша що казва Духъ-тъ къмъ церквы-тѣ.
14 И на ангелъ-тъ на Лаодикійскж-тж цер-
квж пиши: Така казва Аминь, свидѣ-
тель-тъ вѣрный и истинный, начало-то
15 на Божіе-то созданіе: Знаж дѣла-та ти,
че не си нито студенъ нито топлъ: дано
16 да бѣше ты студенъ или топлъ. Така
понеже си хладъкъ, и нито студенъ нито
топлъ, ще тя избълвамъ изъ уста-та си.
17 Защото казвашь: Богатъ сьмь, и обо-
гатихъ ся, и нѣмамъ нуждж отъ нищо;
и не знаешь че ты си окаяненъ, и бѣ-
18 денъ, и сиромахъ, и слѣпъ, и голъ. Съ-
вѣтвамъ тя да купишь отъ мене злато
прѣчистено прѣзъ огнь, за да ся обога-
тишь, и дрехы бѣлы за да ся облѣчешь,
и да ся не види срамота-та на твоjж-тж
голотж, и помажи очи-тѣ си съ коллу-
19 ріи, за да гледашь. Азъ които любж,
изобличавамъ и наказвамъ *гы*; за това
20 бжди ревнитель и покай ся. Ето, стоя
на врата-та и хлопамъ; ако чуе нѣкой
гласъ-тъ ми, и отвори врата-та, ще влѣ-
зж при него, и ще вечерямъ съ него,
21 и той съ мене. Който побѣди, ще му
дамъ да сѣдне съ мене на прѣстолъ-тъ

ми, както и азъ побѣдихъ, и сѣднахъ съ
22 Отца си на негов-тъ прѣстолъ. Който
има ухо, нека слуша що казва Духъ-тъ
къмъ церквы-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 Слѣдъ това видѣхъ, и ето врата отво-
рены на небе-то; и първый-тъ гласъ що
чухъ *бѣше* като *гласъ* отъ тржбж която
ми говорѣше, и казваше: Възлѣзь тука,
и ще ти покажж което трѣбва да ста-
2 не слѣдъ това. И той часъ быдохъ *въ из-
стжпленіе* Духомъ, и ето бѣше поста-
венъ прѣстолъ на небе-то, и на прѣ-
3 столъ-тъ *имаше нѣкой* сѣднжлъ; И сѣд-
нжлый-тъ бѣ подобенъ на іасписъ и сар-
дійскый камыкъ; *имаше* около прѣ-
столъ-тъ и джга на глѣдъ подобна на
4 смарагдъ. И около прѣстолъ-тъ *имаше*
двадесеть и четыри прѣстола, и на прѣ-
столы-тѣ видѣхъ че сѣдѣхж двадесеть-тѣ
и четыри старци, облѣчени въ бѣлы
дрехы, и имахж на главы-тѣ си вѣнцы
5 златны. И отъ прѣстола исхождахж свѣт-
кавицы и гръмежи и гласове. *Имаше* и
седмь свѣтила огненны, които горѣхж
прѣдъ прѣстолъ-тъ, които сж седмь-тѣ
6 духове Божіи. И прѣдъ прѣстолъ-тъ *и-
маше* море стъклено, подобно на кри-
сталъ; и въ срѣдъ прѣстолъ-тъ и около
прѣстолъ-тъ четыри животны, пълны съ
7 очи и отъ прѣдъ и отъ задъ. И първо-то
животно *бѣ* подобно на львъ, и второ-то
животно подобно на телецъ, и третьо-то
животно имаше лице като человѣкъ, и
четвърто-то животно *бѣ* подобно на о-
8 релъ летящъ. И четыри-тѣ животны и-
махж всяко по шесть крыла изоколо, и
отвжтрѣ бѣхж пълны съ очи; и не си
почиватъ день и нощь, но казватъ: "Святъ,
святъ, святъ, Господь Богъ Вседържи-
тель, който бѣ, и който е, и който ще
9 бжде." И когато животны-тѣ приносять
славж и почесть и благодареніе на то-
гози който сѣди на прѣстолъ-тъ и жи-
10 вѣе въ вѣкы вѣковъ, Двадесеть-тѣ и че-
тыри старци падатъ прѣдъ сѣднжлый-тъ
на прѣстолъ-тъ, и ся покланять живу-
щему въ вѣкы вѣковъ, и полагатъ вѣн-
цы-тѣ си прѣдъ прѣстолъ-тъ, и казватъ:
11 Достоинъ си, Господи, да пріемешь сла-
вж и почесть и силж; защото ты си съ-
здалъ всичко, и чрѣзъ твож-тж волж
сжществува и е създадено.

ГЛАВА 5.

1 И видѣхъ въ дѣсницж-тж на сѣднжлый-
тъ на прѣстолъ-тъ книгж написанж отъ
вжтрѣ и отъ вънъ, запечатанж съсъ седмь
2 печата. И видѣхъ ангелъ крѣпъкъ че
проповѣдваше съ гласъ голѣмъ: Кой е
достоинъ да разгъне книгж-тж и да раз-
3 вържe печати-тѣ ѝ? И никой не можаше
нито на небе-то, нито на земж-тж, нито
подъ земж-тж, да разгъне книгж-тж, ни-
4 то да ж гледа. И азъ плакахъ много, за-
щото ся не намѣри никой достоинъ да
разгъне и да прочете книгж-тж, нито
5 да ж гледа. И единъ отъ старцы-тѣ каз-
ва ми: Недѣй плака; ето прѣвъзмогнж
Львъ-тъ, който е отъ племе-то Іудово,
Корень-тъ Давидовъ, да разгъне кни-
гж-тж, и да развърже седмь-тѣ нейны
6 печата. И видѣхъ, и ето, въ срѣдъ прѣ-
столъ-тъ и четыри-тѣ животны, и въ
срѣдъ старцы-тѣ, Агне стоеше като за-
клано, и имаше седмь рога, и седмь о-
чи, които сж седмь-тѣ духове Божіи
7 распроводени по всичкж-тж земж. И
дойде и зѣ книгж-тж изъ дѣсницж-тж на
8 сѣдящій-тъ на прѣстолъ-тъ. И когато зѣ
книгж-тж, четыри-тѣ животны, и два-
десеть-тѣ и четыри старци паднахж прѣдъ
Агне-то, държаще всякой кнеарж, и зла-
тны чашы пълны съ темянъ, които сж
9 молитвы-тѣ на святыи-тѣ. И пѣятъ но-
вж пѣснь, и казватъ: Достоинъ си да зе-
мешь книгж-тж, и да распечаташь печа-
ти-тѣ ѝ; защото си былъ закланъ, и ис-
купилъ си ны Богу съ кръвь-тж си, отъ
всяко племе и языкъ и народъ и родъ.
10 И направилъ си ны Богу нашему царіе
и священницы, и ще царувамы на земж-
11 тж. И видѣхъ и чухъ гласъ отъ много
ангелы около прѣстолъ-тъ и животны-тѣ
и старцы-тѣ; и число-то имъ бѣше тмы

12 на тмы и тысящы на тысящы. И казва-
хѫ съ гласъ голѣмъ: Достойно е Агне-
то заклано-то да земе силѫ и богатство
и прѣмѫдрость и крѣпость и почесть и
13 славѫ и благословеніе. И всяко създаніе
което е на небе-то, и на землѭ-тѫ, и
подъ землѭ-тѫ, и колкото сѫ въ море-то,
и всичко що е въ тѣхъ, чухъ че казвахѫ:
На Тогози който сѣди на прѣстолъ-тъ,
и на Агне-то, да бѫде благословеніе и
почесть и слава и държава въ вѣкы вѣ-
14 ковъ. И четыри-тѣ животны казвахѫ:
Аминь; и двадесеть-тѣ и четыри стар-
ци паднѫхѫ и поклонихѫ ся Тому който
живѣе въ вѣкы вѣковъ.

ГЛАВА 6.

1 И видѣхъ когато отвори Агне-то единъ
отъ *седмь*-тѣ печата, и чухъ едно отъ
четыри-тѣ животны че говорѣше, като
2 съ гласъ отъ громъ: Ела и виждь. И ви-
дѣхъ, и ето конь бѣлъ; и сѣднѫлый-тъ на
него имаше лѫкъ; и даде му ся вѣнецъ,
и излѣзе побѣждаѭщъ и да побѣди.
3 И когато отвори вторый-тъ печать,
чухъ второ-то животно че казваше: Ела и
4 виждь. И излѣзе другъ конь червенъ; и
на сѣднѫлый-тъ на него даде ся да вдигне
миръ-тъ отъ землѭ-тѫ, и да ся избіѭтъ
единъ другъ, и даде му ся сабя голѣма.
5 И когато отвори третій-тъ печать, чухъ
третьо-то животно че казваше: Ела и
виждь. И видѣхъ, и ето конь черно, и
сѣднѫлый-тъ на него имаше кѫпоны въ
6 рѫкѫ. И чухъ гласъ отъ срѣдъ четыри-тѣ
животны който казваше: Една ока пше-
ница за динарь, и три окы ечимыкъ за ди-
нарь; и масло-то и вино-то не повреждай.
7 И когато отвори четвъртый-тъ печать,
чухъ гласъ отъ четвърто-то животно че
8 казваше: Ела и виждь. И видѣхъ, и ето
конь блѣдъ, и име-то на сѣдящій-тъ на
него бѣше Смърть, и Адъ идѣше слѣдъ
него: и даде имъ ся власть надъ четвър-
тѫ-тѫ часть на землѭ-тѫ, да умъртвяватъ
съсъ сабѭ и съ гладъ и съсъ смърть и
съсъ звѣрове-тѣ земны.
9 И когато отвори петый-тъ печать, ви-
дѣхъ подъ олтарь-тъ душы-тѣ на закла-
ны-тѣ за слово-то Божіе, и за свидѣтел-
10 ство-то което упазихѫ. И выкахѫ съ
гласъ голѣмъ и казвахѫ: До кога, Вла-
дыко святый и истинный, не сѫдишь и
не отмьстявашь кръвь-тѫ ни отъ живу-
11 щы-тѣ по землѭ-тѫ? И дадохѫ ся всяко-
му бѣлы одежды, и рече имъ ся да си
починіѭтъ още малко врѣме доклѣ ся
допълнятъ и съслужители-тѣ имъ и бра-
тія-та имъ, които има да бѫдѫтъ убити
както и тѣ.
12 И видѣхъ когато отвори шестый-тъ пе-
чать, и ето станѫ трусъ голѣмъ, и слън-
це-то станѫ черно като врѣтище стру-
13 нено, и луна-та станѫ като кръвь. И
звѣзды-тѣ небесны паднѫхѫ на землѭ-тѫ
както смоковница-та мета незрѣлы-тѣ си
смокыни расклащана отъ силенъ вѣтръ.
14 И небе-то ся оттегли като книгѫ която
ся свива, и всяка планина и островъ
15 повдигнѫхѫ ся отъ мѣсто-то си. И царіе-
тѣ земни, и голѣмци-тѣ, и богати-тѣ, и
тысящници-тѣ, и силни-тѣ, и всякой
робъ, и всякой свободенъ, скрыхѫ ся въ
пещеры-тѣ и въ канары-тѣ на планины-
16 тѣ, И казватъ на планины-тѣ и на кана-
ры-тѣ: Паднѣте върхъ насъ, и скрыйте
ны отъ лице-то на сѣдящій-тъ на прѣ-
столъ-тъ, и отъ гнѣвъ-тъ на Агне-то;
17 Защото дойде голѣмый-тъ день на него-
вый-тъ гнѣвъ; и кой може да устои?

ГЛАВА 7.

1 И слѣдъ това видѣхъ четыри ангелы
че стоехѫ на четыри-тѣ ѫгла на землѭ-
тѫ, и държехѫ четыри-тѣ вѣтрове зем-
ны, да не духа вѣтръ по землѭ-тѫ, нито
2 по море-то, нито на никое дърво. И ви-
дѣхъ другъ ангелъ че възлѣзе отъ ис-
токъ на слънце-то, който имаше печать
на Бога живаго; и извыка съ гласъ го-
лѣмъ къмъ четыри-тѣ ангела, на които
бѣ дадено да повредятъ землѭ-тѫ и мо-
3 ре-то, И казваше *имъ*: Не повреждайте
землѭ-тѫ, нито море-то, нито дрьвета-та.
доклѣ ударимъ печать на чела-та на ра-
4 бы-тѣ на Бога нашего. И чухъ числ

на печатаны-тѣ, сто и четырядесеть и
четыри тысящи *бѭхѫ* печатани отъ всич-
кы-тѣ племена на сынове-тѣ Израилевы;
5 Отъ племе-то Іудово, дванадесеть тыся-
щи печатани; отъ племе-то Рувимово,
дванадесеть тысящи печатани; отъ пле-
ме-то Гадово, дванадесеть тысящи печа-
6 тани; Отъ племе-то Асирово, дванаде-
сеть тысящи печатани; отъ племе-то
Нефоалимово дванадесеть тысящи печа-
тани; отъ племе-то Манассіево, двана-
7 десеть тысящи печатани; Отъ племе-то
Симеоново дванадесеть тысящи печата-
ни; отъ племе-то Левіево дванадесеть
тысящи печатани; отъ племе-то Иссаха-
8 рово дванадесеть тысящи печатани; Отъ
племе-то Завулоново, дванадесеть тысящи
печатани; отъ племе-то Іосифово дванаде-
сеть тысящи печатани; отъ племе-то Ве-
ніаминово дванадесеть тысящи печатани.
9 Слѣдъ това видѣхъ, и ето народъ мно-
го, когото никой не можаше да изброи,
отъ всичкы-тѣ колѣна и племена и на-
роды и языцы, които стоехѫ прѣдъ прѣ-
столъ-тъ и прѣдъ Агне-то облѣчени въ
бѣлы дрехы, и държехѫ финиковы *вѣй-*
10 *кы* въ рѫцѣ, И выкахѫ съ голѣмъ гласъ
и казвахѫ: Спасеніе Богу нашему който
сѣди на прѣстолъ-тъ, *спасеніе* и на Аг-
11 не-то. И всичкы-тѣ ангели стоехѫ око-
ло прѣстолъ-тъ и *около* старцы-тѣ и че-
тыри-тѣ животны, и паднахѫ на лице
прѣдъ прѣстола, та ся поклонихѫ Богу,
12 И казвахѫ: Аминь: благословеніе, и сла-
ва, и прѣмѫдрость, и благодареніе, и
почесть, и сила, и крѣпость, Богу на-
13 шему въ вѣкы вѣковъ. Аминь. И отгово-
ри единъ отъ старцы-тѣ, та ми рече:
Тѣзи облѣчени-тѣ въ бѣлы-тѣ дрехы, кои
14 сѫ, и отъ кѫдѣ сѫ дошли? И рѣкохъ му:
Господине, ты знаешь. И рече ми: Тѣ
сѫ които идѫтъ отъ голѣмѫ-тѫ скърбь; и
опрахѫ дрехы-тѣ си, още избѣлихѫ дре-
15 хы-тѣ си въ кръвь-тѫ на Агне-то. За
това сѫ прѣдъ прѣстолъ-тъ Божій, и слу-
жѫтъ нему день и нощь въ неговый-тъ
храмъ; и сѣдящій-тъ на прѣстолъ-тъ ще
распростре скиніѭ-тѫ си върху тѣхъ.
16 Нѣма да огладнѣѭтъ вече, нито да о-
жеднѣѭтъ вече, нито ще гы удари слън-
17 це-то, нито нѣкой пекъ; Защото Агне-
то което е посрѣдъ прѣстолъ-тъ ще гы
упасе, и ще гы заведе на живы изворы
отъ воды, и ще обърше Богъ всякѫ сь-
лѫ отъ очи-тѣ имъ.

ГЛАВА 8.

1 И когато отвори седмый-тъ печать,
мълчаніе быде на небе-то колкото до по-
2 ловинъ часъ. И видѣхъ седмь-тѣ ангелы,
които стоехѫ прѣдъ Бога, и дадохѫ имъ
3 ся седмь трѫбы. И дойде другъ ангелъ,
та застанѫ при олтарь-тъ, и държеше
златнѫ кадилницѫ; и даде ся нему те-
мянъ много, да принесе съ молитвы-тѣ
на вси-тѣ святыи, надъ златный-тъ ол-
4 тарь, който бѣ прѣдъ прѣстолъ-тъ. И
възлѣзе прѣдъ Бога дымъ-тъ кадилный съ
молитвы-тѣ на святыи-тѣ отъ рѫкѫ-тѫ на
5 ангела. И зѣ ангелъ-тъ кадилницѫ-тѫ, и
напълни ѭ отъ огнь-тъ на олтарь-тъ, и
хвърли на землѭ-тѫ; и станахѫ гласове
и гръмове и свѣткавицы и трусъ.
6 И седмь-тѣ ангели които държехѫ
седмь-тѣ трѫбы, приготвихѫ ся да за-
7 трѫбятъ. И първый-тъ ангелъ затрѫби, и
станѫ градъ и огнь размѣсенъ съ кръвь,
и паднахѫ на землѭ-тѫ; и третя-та часть
отъ дрьвета-та изгорѣхѫ, и всяка трѣ-
ва зелена изгорѣ.
8 И вторый-тъ ангелъ затрѫби, и *нѣщо*
като планинѫ голѣмѫ, която съ огнь го-
рѣше хвърли ся въ море-то; и третя-та
9 часть на море-то станѫ кръвь, Та измрѣ
третя-та часть на одушевлены-тѣ съз-
данія, които бѣхѫ въ море-то; и третя-
та часть на кораби-тѣ ся погуби.
10 И третій-тъ ангелъ затрѫби, и паднѫ
отъ небе-то звѣзда голѣма която горѣше
като свѣщь, и паднѫ върху третѭ-тѫ
часть на рѣкы-тѣ, и върху изворы-тѣ
11 водны. А име-то на звѣздѫ-тѫ ся казва
Пелинь; и станѫ третя-та часть на во-
ды-тѣ пелинь, и много человѣци измрѣ-
хѫ отъ воды-тѣ, защото ся вгорчихѫ.
12 И четвъртый-тъ ангелъ затрѫби, и у-
дари ся третя-та часть на слънце-то, и

третя-та часть на луна-та, и третя-та
часть на звѣзды-тѣ, щото да потьмнѣе
третя-та имъ часть, и третя-та часть на
день-тъ да не свѣти, така и на нощь-та.
13 И видѣхъ, и чухъ единъ ангелъ който
летѣше по срѣдъ небе-то и говорѣше съ
голѣмъ гласъ: Горко, горко, горко на
тѣзи които живѣіатъ на земя-та, за о-
станалы-тѣ гласове отъ трабы-тѣ на три-
ма-та ангелы, които има да затрабятъ!

ГЛАВА 9.

1 И петый-тъ ангелъ затрѫби, и видѣхъ
че падна на земя-та звѣзда отъ небе-
то, и даде ѝ ся ключъ-тъ отъ пропасть-
2 та на бездна-та. И отвори пропасть-та
на бездна-та; и възлѣзе дымъ отъ про-
пасть-та като дымъ отъ голѣма пещь;
и потьмнѣ слънце-то и въздухъ-тъ отъ
3 дымъ-тъ на пропасть-та. И отъ дымъ-тъ
излѣзоха скакалци по земя-та, и даде
имъ ся власть, както иматъ власть скор-
4 піи-тѣ земны; И рече имъ ся да не по-
врѣдятъ трѣва-та на земя-та, нито нѣ-
кой злакъ, нито нѣкое дърво, но тъкмо
человѣцы-тѣ които нѣматъ печать-тъ
5 Божій на чела-та си. И даде имъ ся да
гы не убиватъ, но да гы мѫчатъ петь
мѣсеца, и тѣхна-та мѫка бѣше като мѫ-
ка отъ скорпія, кога ожили человѣка.
6 И прѣзъ оныя дни ще потърсятъ чело-
вѣци-тѣ смърть-та, и нѣма да я намѣ-
рятъ; и ще пожелаіатъ да умрѫтъ, и
7 смърть-та ще бѣга отъ тѣхъ. И подобіе-
то на скакалцы-тѣ бѣ както на коніе
приготвены за бой; и на главы-тѣ имъ
имаше като вѣнцы подобны на злато, и
8 лица-та имъ като человѣческы лица. А
космы имаха като космы-тѣ на жены-тѣ,
9 и зѫби-тѣ имъ бѣха като на львове; Още
имаха брони, както брони желѣзны; и
гласъ-тъ на крыла-та имъ бѣ като
гласъ отъ колесницы съ много коніе ко-
10 га тичатъ на бой. Имаха и опашкы по-
добны на скорпіины, и жилà имаха на
опашкы-тѣ си; и власть-та имъ бѣ да
11 врѣдятъ человѣцы-тѣ петь мѣсеца. И
надъ себе си имаха царь, ангелъ-тъ на
бездна-та, който по Еврейскы ся казва
Авадонъ, а на Еллинскый языкъ има и-
12 ме Аполліонъ. Едно-то горко мина, ето,
двѣ горкы още идатъ вслѣдъ това.
13 И шестый-тъ ангелъ затрѫби, и чухъ
единъ гласъ отъ четыри-тѣ рогове на
14 златный-тъ олтарь прѣдъ Бога, Че каз-
ваше на шестый-тъ ангелъ, що имаше
трѫба-та: Развържи четыри-тѣ ангелы
вързаны-тѣ при голѣма-та рѣка Ев-
15 фратъ. И развързани быдоха четыри-тѣ
ангели, приготвени-тѣ за часъ-тъ и день-
тъ и мѣсецъ-тъ и година-та, да убіятъ
16 третя-та часть отъ человѣцы-тѣ. И чи-
сло-то на войны-тѣ конницы-тѣ бѣше
двѣстѣ милліона: и чухъ число-то имъ.
17 И така видѣхъ коніе-тѣ въ видѣніе, и
възсѣдналы-тѣ на тѣхъ че имаха брони
огненны, и іацинеовы, и жупелни; и
главы-тѣ на коніе-тѣ бѣха като главы
на львове, и изъ уста-та имъ излѣзваше
18 огнь и дымъ и жупелъ. И отъ тѣзи три-
тѣ, отъ огнь-тъ, и отъ дымъ-тъ, и отъ
жупелъ-тъ, що излѣзваха изъ уста-та
имъ, убити быдоха третя-та часть отъ
19 человѣцы-тѣ. Защото сила-та имъ бѣ въ
уста-та имъ и въ опашкы-тѣ имъ, по-
неже опашкы-тѣ имъ бѣха подобны на
зміи, и имаха главы, и съ тѣхъ повrѣ-
20 ждаха. И останали-тѣ отъ человѣцы-тѣ
които не бѣха убити отъ тѣзи язвы, не
ся нито покаяха отъ дѣла-та на рѫцѣ-тѣ
си, да ся не кланятъ *вече* на бѣсове-тѣ
и на златны-тѣ и сребърны-тѣ и мѣдны-
тѣ и каменны-тѣ и дървены-тѣ идолы,
които нито да гледатъ могѫтъ, нито да
21 чуіатъ, нито да ходятъ; И не ся покая-
ха нито отъ убійства-та си, нито отъ
чародѣянія-та си, нито отъ блудства-та
си, нито отъ кражбы-тѣ си.

ГЛАВА 10.

1 И видѣхъ другъ ангелъ крѣпъкъ който
слазяше отъ небе-то, облѣченъ въ об-
лакъ; и на глава-та *му* дъга; и лице-то
му като слънце, и нозѣ-тѣ му като стъл-
2 пове огненны; И имаше въ рѫка-та си
книжка разгънѫта; и тури дѣсна-та си

нога на море-то, а лѣва-та на земя-та,
3 Та извыка съ голѣмъ гласъ както рыкае
львъ; и когато извыка *той*, седмь-тѣ
гръмове проговорихѫ свои-тѣ си гласо-
4 ве; И когато изговорихѫ седмь-тѣ гръ-
мове свои-тѣ си гласове, щѣхъ да пишѫ,
и чухъ гласъ отъ небе-то, който ми каз-
ваше: Запечатай това което изговорихѫ
5 седмь-тѣ гръмове, и недѣй го писа. И
ангелъ-тъ когото видѣхъ че стоеше на
море-то и на земѭ-тѫ дигнѫ рѫкѫ-тѫ си
6 на небе-то, И заклѣ ся въ Живущаго въ
вѣкы вѣковъ, който е създалъ небе-то
и каквото е въ него, и земѭ-тѫ и как-
вото е на неѭ, и море-то и каквото е
въ него, че не ще да има вече врѣме;
7 Но въ дни-тѣ на гласъ-тъ на седмый-тъ
ангелъ, когато затрѫби, тогази ще ся
извърши тайна-та Божія, както благовѣ-
сти на свои-тѣ рабы пророцы-тѣ.
8 И гласъ-тъ който чухъ отъ небе-то, пакъ
говорѣше съ мене, и думаше: Иди, земи
разгънатѫ-тѫ книжкѫ въ рѫкѫ-тѫ на ан-
гелъ-тъ, който стои на море-то и на зе-
9 мѭ-тѫ. И отидохъ при ангелъ-тъ та му
рѣкохъ: Дай ми книжкѫ-тѫ. И казва ми:
Земи та ѭ изѣждь; и ще бѫде горчива
въ коремъ-тъ ти, но въ уста-та ти ще
10 бѫде сладка като медъ. И зѣхъ книжкѫ-
тѫ отъ рѫкѫ-тѫ на ангела, та ѭ изѣ-
дохъ: и бѣше въ уста-та ми сладка ка-
то медъ: и като ѭ изѣдохъ, вгорчи ся
11 коремъ-тъ ми. И казва ми: Трѣбва пакъ
да пророкувашь за народы и племена и
языцы и царіе много.

ГЛАВА 11.

1 И даде ми ся тръсть, като тоягѫ; и
ангелъ-тъ стоеше и казваше: Стани та
измѣри храмъ-тъ Божій, и олтарь-тъ, и
2 тѣзи които ся кланятъ въ него; Но
дворъ-тъ който е извънъ храмъ-тъ остави
вънъ, и недѣй го измѣрва, защото е да-
денъ на язычницы-тѣ, и святый-тъ градъ
ще тъпчатъ четыридесеть и два мѣсеца.
3 И ще дамъ на двамина-та мои свидѣтели
да пророкуватъ тысящѫ и двѣстѣ и шест-
4 десеть дни, облѣчени въ врѣтища. Тѣ сѫ
двѣ-тѣ масляны и два-та свѣтилника,
които стоятъ прѣдъ Бога, *Господа* на
5 земѭ-тѫ. И ако ище нѣкой да гы поврѣ-
ди, излѣзва огнь изъ уста-та имъ, та
изяда врагове-тѣ имъ; и ако ище нѣкой
да гы поврѣди, така трѣбва да бѫде у-
6 битъ той. Тѣ иматъ власть да заключатъ
небе-то, да не вали дъждь въ врѣме-то
на тѣхно-то пророкуваніе; и иматъ
власть надъ воды-тѣ да гы прѣвращатъ
на кръвь, и да поразятъ земѭ-тѫ съсъ
всякѫ язвѫ колкото пѫти бы поискали.
7 И когато свършатъ свидѣтелство-то си,
звѣрь-тъ който възлѣзва отъ безднѫ-тѫ,
ще направи бой съ тѣхъ, и ще гы побѣ-
8 ди и ще гы убіе. И трупове-тѣ имъ *ще*
лежатъ по улицы-тѣ на голѣмый-тъ
градъ, който духовно ся нарича Содомъ и
Египетъ, дѣто и Господь нашъ быде рас-
9 пнатъ; И *множина* отъ народы-тѣ и пле-
мена-та и языцы-тѣ и колѣна-та ще гле-
датъ трупове-тѣ имъ три дена и полови-
на, и не ще да оставятъ да ся положатъ
10 трупове-тѣ имъ въ гробове. И жители-тѣ
на земѭ-тѫ ще ся възрадватъ за тѣхъ,
и ще ся възвеселятъ; и дарове единъ
на другъ ще си проводятъ, защото тѣзи
двама-та пророци мѫчихѫ жители-тѣ на
11 земѭ-тѫ. И слѣдъ три-тѣ дена и поло-
вина, влѣзе въ тѣхъ духъ на животъ отъ
Бога; и ся исправихѫ на нозѣ-тѣ си, и
страхъ голѣмъ нападнѫ върхъ онѣзи кои-
12 то гы гледахѫ. И чухѫ гласъ голѣмъ отъ
небе-то който имъ казваше: Възлѣзте
тука. И възлѣзохѫ на небе-то въ облакъ,
13 и видѣхѫ гы врагове-тѣ имъ. И тозъ
часъ станѫ трусъ голѣмъ, и паднѫ десе-
та-та часть на градъ-тъ, та измрѣхѫ въ
тозп трусъ седмь тысящи души человѣ-
ци; и останѫли-тѣ ся уплашихѫ и въз-
14 дадохѫ славѫ на Бога небеснаго. Вто-
ро-то горко прѣминѫ; ето иде скоро и
третьо-то горко.
15 И седмый-тъ ангелъ затрѫби, и ста-
нѫхѫ гласове голѣми на небе-то, които
казвахѫ: Царства-та свѣтовны станѫхѫ
царства на Господа нашего и на Хри-
ста неговъ, и ще царува въ вѣкы вѣковъ.
16 И двадесеть-тѣ и четыри старци, които

сѣдѣхѫ прѣдъ Бога на прѣстолы-тѣ си,
паднахѫ на лица-та си и поклонихѫ ся
17 Богу, И думахѫ: Благодаримъ ти, Го-
споди Боже Вседържителю, който си,
който си былъ, и който ще бѫдешь, за-
щото си пріялъ голѣмѫ-тѫ си силѫ, и
18 въцарилъ си ся. И язычници-тѣ ся раз-
гнѣвихѫ, и дойде твой-тъ гнѣвъ, и врѣ-
ме-то на мъртвы-тѣ да ся сѫдятъ, и да
дадешь заплатѫ-тѫ на твои-тѣ рабы про-
роцы-тѣ, и на святыи-тѣ, и на онѣзи които
ся боятъ отъ име-то ти, малы и голѣмы,
и да погубишь губители-тѣ на земѭ-тѫ.
19 И отвори ся храмъ-тъ Божій на не-
бе-то, и яви ся ковчегъ-тъ на неговый-
тъ завѣтъ въ храмъ-тъ му; и станѫхѫ
свѣткавицы, и гласове, и гръмове, и
трусъ, и градъ голѣмъ.

ГЛАВА 12.

1 И знаменіе голѣмо ся яви на небе-то;
жена облѣчена въ слънце-то, и луна-та
подъ нозѣ-тѣ ѝ, и на главѫ-тѫ ѝ вѣнецъ
2 отъ дванадесеть звѣзды. И тя бѣ непразна,
и выкаше отъ болѣзни, и мѫчаше ся да
3 роди. И яви ся друго знаменіе на небе-
то, и ето змѣй голѣмъ червенъ, който
имаше седмь главы и десеть рога; и на
4 главы-тѣ му седмь короны; И опашка-
та му влачеше третѭ-тѫ часть отъ звѣз-
ды-тѣ небесны, и хвърли гы на земѭ-
тѫ, и змѣй-тъ ся спрѣ прѣдъ женѫ-тѫ,
която щѣше да роди, за да изѣде чадо-
5 то ѝ щомъ роди. И роди дѣте мѫжко,
което ще управлява вси-тѣ народы съ
жезлъ желѣзенъ, и нейно-то чадо бѣ гра-
бнѫто *и занесено* при Бога и при него-
6 вый-тъ прѣстолъ. И жена-та побѣгнѫ въ
пустынѭ-тѫ, дѣто имаше приготвено отъ
Бога мѣсто, да ѭ хранятъ тамъ тысящѫ
и двѣстѣ и шестдесеть дни.
7 И станѫ бой на небе-то; Михаилъ и ан-
гели-тѣ негови ся бихѫ противъ змѣй-тъ;
8 и змѣй-тъ ся би и ангели-тѣ неговы, И
не надвихѫ нито ся намѣри вече за тѣхъ
9 мѣсто по небе-то. И свалень быде голѣ-
мый-тъ змѣй, старовремѣнна-та онази
змія, която ся нарича Діаволъ и Сата-
на, който лъсти всичкѫ вселеннѫѭ, сва-
ленъ быде на земѭ-тѫ, свалени быдохѫ и
10 ангели-тѣ негови, съ него наедно. И чухъ
гласъ голѣмъ който говорѣше на небе-
са: Сега быде спасеніе-то и сила-та и
царство-то на Бога нашего, и власть-та
на Христа неговъ; защото низринѫтъ быде
клеветникъ-тъ на наши-тѣ братія, който
гы клеветѣше день и нощь прѣдъ Бога
11 нашего. И тѣ го побѣдихѫ съ кръвь-тѫ
на Агне-то, и съсъ слово-то на свое-то
свидѣтелство; и не възлюбихѫ животъ-тъ
12 си до смърть. Заради това веселѣте ся,
небеса, и вы които живѣете въ тѣхъ.
Горко вамъ които живѣете на земѭ-тѫ
и на море-то, защото слѣзе діаволъ-тъ
у васъ много разяренъ, понеже знае че
13 малко врѣме има. И като видѣ змѣй-тъ
че быде свалень на земѭ-тѫ, погна женѫ-
14 тѫ, която бѣ родила мѫжко-то дѣте. И
дадохѫ ся на женѫ-тѫ двѣ крылѣ на го-
лѣмъ орелъ да лети въ пустынѭ-тѫ на
мѣсто-то си, тамъ дѣто ѭ хранятъ врѣ-
ме и врѣмена и половинъ врѣме, *поту-*
15 *лена* отъ лице-то на змѣй-тъ. И испус-
нѫ змѣй-тъ слѣдъ женѫ-тѫ изъ уста-та
си водѫ като рѣкѫ, да стори да ѭ по-
16 влѣче рѣка-та. И помогнѫ земя-та на
женѫ-тѫ, и отвори земя-та уста-та си и
поглъпнѫ рѣкѫ-тѫ коѭто бѣ испусналъ
17 змѣй-тъ изъ уста-та си. И прогнѣви ся
змѣй-тъ върхъ женѫ-тѫ, и отиде да на-
прави бой съ останѫлы-тѣ отъ нейно-то
сѣме, които пазятъ заповѣди-тѣ Божіи, и
иматъ свидѣтелство-то Іисусъ Христово.

ГЛАВА 13.

1 И застанѫхъ на пѣсъкъ-тъ морскый,
и видѣхъ звѣрь който възлѣзваше отъ
море-то, който имаше седмь главы и де-
сеть рога; и на рогове-тѣ му десеть ко-
роны, и на главы-тѣ му имена богохул-
2 ны. И звѣрь-тъ когото видѣхъ прилича-
ше на рысь, и крака-та му бѣхѫ като на
мечкѫ, и уста-та му като уста на львъ;
и змѣй-тъ даде нему силѫ-тѫ си, и прѣ-
3 столъ-тъ си, и власть голѣмѫ. И видѣхъ
еднѫ отъ главы-тѣ му като раненѫ смърт-

но; и смъртоносна-та негова рана оздра-
вѣ; и почуди ся всичка-та земя на слѣдъ
звѣрь-тъ; и поклониха ся на змѣй-тъ,
4 който даде на звѣрь-тъ власть; И покло-
ниха ся на звѣрь-тъ, и думаха: Кой е
подобенъ на звѣрь-тъ? Кой може да ся
5 бори съ него? И дадоха му ся уста да
говорятъ гордѣливо и богохулно; даде
му ся още власть да направи *каквото*
6 *ще* четырдесеть и два мѣсеца. И отво-
ри уста-та си на хулы върхъ Бога, да
хули име-то му, и жилище-то му, и тѣзи
7 които живѣятъ на небеса. И даде му ся
да направи бой съсъ святыи-тѣ, и да гы
побѣди, и даде му ся власть надъ всяко
8 племе и языкъ и народъ. И ще му ся
поклонятъ всичкы що живѣятъ на зе-
мя-та, на които имена-та не сж напи-
саны отъ созданіе міра въ книга-тж на
9 животъ-тъ на заклано-то Агне. Който
10 има ухо, нека слуша. Който завожда въ
плѣнъ, въ плѣнъ ще отиде; който убіе
съ ножъ, той трѣбва отъ ножъ убитъ
да бжде. Тука е търпѣніе-то и вѣра-та
на святыи-тѣ.
11 И видѣхъ другъ звѣрь който възлѣз-
ваше отъ земя-та, и имаше два рога
подобны на агнешкы, и говорѣще като
12 змѣй. И дѣйствуваше съсъ всичка-тж
власть на първый-тъ звѣрь прѣдъ него,
и стори *щото* земя-та и живущи-тѣ на
нея да ся поклонятъ на първый-тъ звѣрь,
на когото смъртоносна-та рана бѣ оз-
13 дравѣла. И правѣше знаменія голѣмы,
щото направи и огнь да слѣзва отъ небе-
14 то на земя-тж прѣдъ человѣцы-тѣ. И
лъстяше живущы-тѣ на земя-тж, поради
знаменія-та които му ся дадохж да на-
прави прѣдъ звѣрь-тъ, и говорѣше на
живущы-тѣ по земя-тж да направятъ о-
бразъ на звѣрь-тъ, който имаше ранж-
15 тж отъ ножъ, и оживѣ. И даде му ся да
даде духъ на образъ-тъ звѣровъ, така
щото да продума образъ-тъ звѣровъ, и
да стори щото които ся не поклонятъ
на звѣровый-тъ образъ, да бждатъ уби-
16 ти. И струваше всичкы-тѣ, малкы и го-
лѣмы, и богаты и сиромасы, и свобод-
ны и рабы, да пріиматъ бѣлѣгъ на дѣс-
17 на-та си ржка, или на чела-та си; И
да не може никой да купи или да про-
даде, освѣнъ който има бѣлѣгъ-тъ, или
име-то звѣрово, или число-то на негово-
18 то име. Тука е мадрость-та; който има
умъ нека смѣтне число-то на звѣрь-тъ,
защото е число на человѣкъ, и число-то
му е шестстотинъ и шестдесеть и шесть.

ГЛАВА 14.

1 И видѣхъ, и ето Агне стоеше на го-
ра-та Сіонъ, и съ него сто и четыри-
десеть и четыри тысящи, които имахж
име-то на неговый-тъ Отецъ написано на
2 чела-та си. И чухъ гласъ отъ небе-то
като гласъ на много воды, и като гласъ
на гръмъ голѣмъ; и чухъ гласъ на свир-
3 цы, които свирѣхж съ киѳары-тѣ си. И
пѣехж като новж пѣснь прѣдъ прѣ-
столъ-тъ, и прѣдъ четыри-тѣ животны и
старцы-тѣ; и никой не можаше да нау-
чи пѣснь-та, тъкмо сто-тѣ и четырде-
сеть и четыри тысящи искупены-тѣ отъ
4 земя-тж. Тѣ сж които ся не оскърнихж
съсъ жены; защото дѣвственници сж; тѣ
сж които слѣдватъ Агне-то кждѣто и да
иде; тѣ сж искупени отъ человѣцы-тѣ,
5 начаткы Богу и на Агне-то; И въ уста-
та имъ лъсть не ся намѣри; защото сж
непорочни прѣдъ прѣстолъ-тъ Божій.
6 И видѣхъ другъ ангелъ че летѣше по-
срѣдъ небе-то, който имаше вѣчно-то
благовѣстіе, да проповѣда на живущы-тѣ
по земя-тж и на всяко колѣно и племе
7 и языкъ и народъ, И казваше съ гласъ
голѣмъ: Убойте ся отъ Бога, и въздай-
те нему славж, защото дойде часъ-тъ на
неговый-тъ сждъ; и поклонѣте ся тому
който е направилъ небе-то и земя-тж и
море-то и изворы-тѣ на воды-тѣ.
8 И другъ ангелъ идѣше слѣдъ *него*
и казваше: Падна, паднж Вавилонъ,
градъ-тъ голѣмый; защото отъ вино-то на
ярость-тж на свое-то блудодѣяніе напои
9 всичкы-тѣ народы. И третій ангелъ и-
дѣше слѣдъ тѣхъ, и казваше съ гласъ
голѣмъ: Който ся кланя на звѣрь-тъ и
на образъ-тъ негов, и зема бѣлѣгъ на

10 чело-то си или на ржка-та си, Той ще
піе отъ вино-то на Божіж-та ярость,
налѣяно-то чисто въ чашж-та на гнѣвъ-тъ
му; и ще бжде мжченъ съ огнь и съсъ
жупелъ прѣдъ святы-тѣ ангелы и прѣдъ
11 Агне-то. И дымъ-тъ на тѣхно-то мжченіе
възлѣзва въ вѣкы вѣковъ, и нѣмать от-
дъхнуваніе ни день ни нощь тѣзи които
ся кланять на звѣрь-тъ и на образъ-тъ
неговъ, и който пріима бѣлѣгъ-тъ на не-
12 гово-то име. Тука е тьрпѣніе-то на свя-
тыи-тѣ; тука сж тѣзи които пазять за-
повѣди-тѣ Божіи и вѣрж-тж Іисусовж.
13 И чухъ гласъ отъ небе-то който ми каз-
ваше: Пиши: Блажени мьртви-тѣ които
умирать отъ нынѣ въ Господа. Ей, каз-
ва Духъ-тъ, да си почиватъ отъ трудове-
тѣ си, и дѣла-та имъ ходять слѣдъ тѣхъ.
14 И видѣхъ, и ето облакъ бѣлъ, и на о-
блакъ-тъ сѣдѣше единъ подобенъ Сыну
человѣческому, и имаше на главж-тж си
златенъ вѣнецъ, и въ ржкж-тж си сьрпъ
15 остръ. И другъ ангелъ излѣзе изъ храмъ-
тъ, и выкаше съ голѣмъ гласъ на того-
зи, който сѣдѣше на облакъ-тъ: Простри
сьрпъ-тъ си и жьни; защото дойде ти
часъ-тъ да жьнешь, понеже изсъхнж же-
16 тва-та земна. И онзи който сѣдѣше на
облакъ-тъ, положи сьрпъ-тъ си на зе-
мж-тж, и пожьната быде земя-та.
17 И другъ ангелъ излѣзе изъ храмъ-тъ
който е на небе-то, и държеше и той
18 сьрпъ остръ. И другъ ангелъ излѣзе
изъ олтарь-тъ, който имаше власть надъ
огнь-тъ, и извыка съ выкъ голѣмъ на
тогози който имаше острый-тъ сьрпъ, и
рече: Простри острый-тъ си сьрпъ, и
обери гроздове-тѣ на земно-то лозіе, за-
19 щото узрѣ вече гроздіе-то му. И поло-
жи ангелъ-тъ сьрпъ-тъ си на земж-тж,
и обра лозіе-то земно, и хвърли *обрано-
то* въ голѣмый-тъ жлебъ на Божіж-тж
20 ярость. И истжпканъ быде жлебъ-тъ вънъ
отъ градъ-тъ, и потече кръвь изъ
жлебъ-тъ дори до узды-тѣ на коніе-тѣ,
въ разстояніе на тысящж и шестсто-
тинъ стадіи.

ГЛАВА 15.

1 И видѣхъ друго знаменіе на небе-то
голѣмо и чудно, седмь ангелы, които
държахж седмь-тѣ послѣдни язвы, защо-
то въ тѣхъ ся свьрши Божія-та ярость.
2 И видѣхъ като море стьклено размѣсено
съ огнь; и тѣзи които бѣхж побѣдили
звѣрь-тъ, и образъ-тъ неговъ, и бѣлѣгъ-
тъ неговъ, и число-то на негово-то име,
че стоехж на стьклено-то море, и дър-
3 жехж киѳары Божіи, И пѣехж пѣснь-тж
на Моисея Божій-тъ рабъ и пѣснь-тж на
Агне-то, и казвахж: Велики и чудны
сж твои-тѣ дѣла, Господи Боже Вседьр-
жителю; праведны и истинны сж твои-
4 тѣ пжтища, Царю на святыи-тѣ. Кой нѣ-
ма да ся убои отъ тебе, Господи, и да
прослави твое-то име? защото само ты си
святъ; защото вси-тѣ племена ще дой-
дать и ще ся поклонять прѣдъ тебе, за-
щото ся явихж твои-тѣ праведны сждбы.
5 И слѣдъ това видѣхъ, и ето на небе-то
ся отвори храмъ-тъ на скиніж-тж на
6 свидѣтелство-то; И излѣзохж изъ храмъ-
тъ седмь-тѣ ангели, които държехж
седмь-тѣ язвы, облѣчени въ чисты и свѣт-
лы ленены *дрехы*, и прѣпасани прѣзъ
7 грѫды-тѣ съсъ златны поясы. И едно
отъ четыри-тѣ животны даде на седмь-тѣ
ангелы седмь златни чашы, пълны съ я-
рость отъ Бога живущаго въ вѣкы вѣ-
8 ковъ. И напълни ся храмъ-тъ съ дымъ
отъ славж-тж Божіж, и отъ силж-тж не-
говж; и никой не можаше да влѣзе въ
храмъ-тъ, доклѣ ся не свьршать седмь-тѣ
язвы на седмь-тѣ ангелы.

ГЛАВА 16.

1 И чухъ изъ храмъ-тъ гласъ голѣмъ
който казваше на седмь-тѣ ангелы: И-
дѣте та излѣйте на земж-тж чашы-тѣ на
Божіж-тж ярость.
2 И отиде първый-тъ та излѣ чашж-тж
си на земж-тж, и стана струпъ зълъ
и лютъ на онѣзи человѣцы които имахж
бѣлѣгъ-тъ на звѣрь-тъ, и на онѣзи кои-

то ся кланяхѫ на неговый-тъ образъ.
3 И вторый-тъ ангелъ излѣ чашѫ-та си
въ море-то, и станѫ кръвь както на мър-
твецъ, и всяка жива душа въ море-то
умрѣ.
4 И третій-тъ ангелъ излѣ чашѫ-тѫ си
въ рѣкы-тѣ и въ изворы-тѣ водны, и
5 станахѫ кръвь. И чухъ ангелъ-тъ на во-
ды-тѣ че казваше: Праведенъ си, Го-
споди, който си, и който си билъ, и кой-
то си святъ, защото си това отсѫдилъ.
6 Понеже кръвь на святыи и на пророцы
пролѣхѫ, и кръвь имъ си далъ да піѭтъ;
7 защото сѫ достойни *за това*. И чухъ
другъ *ангелъ* отъ олтарь-тъ че казваше:
Ей, Господи Боже Вседьржителю, ис-
тинны и праведны сѫ твои-тѣ сѫдбы.
8 И четвьртый-тъ ангелъ излѣ чашѫ-тѫ
си на слънце-то, и даде му ся да жеже
9 человѣци-тѣ съ огнь. И опекохѫ ся че-
ловѣци-тѣ отъ голѣмѫ жега, и поху-
лихѫ име-то на Бога, който има власть
надъ тѣзи язвы; и не ся покаяхѫ да
въздадѫтъ славѫ нему.
10 И петый-тъ ангелъ излѣ чашѫ-тѫ си
върхъ прѣстолъ-тъ на звѣрь-тъ; и станѫ
царство-то му потьмнѣло; и дъвчахѫ язы-
11 цы-тѣ си отъ болѣжъ; И похулихѫ Бога
небесниго за болѣжы-тѣ си и за струпы-
тѣ си, и не ся покаяхѫ отъ дѣла-та си.
12 И шестый-тъ ангелъ излѣ чашѫ-тѫ си
върхъ голѣмѫ-тѫ рѣкѫ Евфратъ; и прѣ-
съхнѫ вода-та ѝ, за да ся приготви пѫть-
тъ на царіе-тѣ които сѫ отъ истокъ на
13 слънце-то. И видѣхъ три нечисты духо-
ве подобны на жабы, *и тѣ излѣзвахѫ*
изъ уста-та на змѣй-тъ, и изъ уста-та
на звѣрь-тъ, и изъ уста-та на лъжовный-
14 тъ пророкъ; Защото сѫ духове бѣсов-
скы, които правятъ знаменія, и които
ходятъ при царіе-тѣ на земѭ-тѫ и на
всичкѫ вселеннѫѭ, да гы съберѫтъ за
бой-тъ въ голѣмый-тъ онзи день на Бога
15 Вседьржителя. (Ето идѫ както крадецъ.
Блаженъ който бди, и варди дрехы-тѣ
си, да не ходи голъ, да гледатъ срамо-
16 тѫ-тѫ му.) И събра гы на мѣсто-то на-
рицаемо по Еврейскы Армагеддонъ.
17 И седмый-тъ ангелъ излѣ чашѫ-тѫ си
на въздухъ-тъ, и излѣзе гласъ голѣмъ
изъ храмъ-тъ небесенъ, отъ прѣстолъ-тъ,
18 който казваше: Свърши ся. И быдохѫ
гласове и гръмове и свѣткавицы, и ста-
нѫ трусъ голѣмъ, какъвто не е былъ
отъ какъ сѫществуватъ человѣци-тѣ на
земѭ-тѫ, такъвъ трусъ, толкозъ голѣмъ.
19 И раздѣли ся великый-тъ градъ на три
части, и градове-тѣ языческы паднахѫ.
И великый Вавилонъ ся помѣнѫ прѣдъ
Бога, да му даде чашѫ-тѫ на вино-то
20 отъ ярость-тѫ на гнѣвъ-тъ си. И всякой
островъ исчезнѫ, и планины-тѣ ся не
21 намѣрихѫ. И градъ голѣмъ до единъ та-
лантъ *тежькъ* падаше отъ небе-то върхъ
человѣцы-тѣ; и похулихѫ человѣци-тѣ
Бога зарадъ язвѫ-тѫ на градъ-тъ, защо-
то язва-та отъ него бѣ много голѣма.

ГЛАВА 17.

1 И дойде единъ отъ седмь-тѣ ангелы,
които държехѫ седмь-тѣ чашы, та пого-
вори съ мене и рече ми: Ела, ще ти по-
кажѫ сѫдбѫ-тѫ на голѣмѫ-тѫ блудницѫ,
2 която сѣди на много-то воды; Съ която
блудствувахѫ царіе-тѣ земни, и опихѫ
ся жители-тѣ на земѭ-тѫ отъ вино-то на
3 нейно-то блудодѣяніе. И заведе мя ду-
хомъ въ пустынѭ; и видѣхъ женѫ сѣ-
дящѫ на червенъ звѣрь, пълнъ съ бого-
хулны имена, който имаше седмь главы
4 и десеть рога. И жена-та бѣ облѣчена
въ багрѣницѫ и въ червено, и позлате-
на съсъ злато и драгоцѣнны камьніе и
съ бисеры, и имаше въ рѫкѫ-тѫ си злат-
нѫ чашѫ, пълнѫ съ мърсоты и нечис-
5 тоты отъ нейно-то блудодѣяніе. И на
чело-то ѝ *имаше* написано име: "Тайна;
Вавилонъ великый, майка на блудницы-тѣ
6 и на гнусоты-тѣ земны." И видѣхъ же-
нѫ-тѫ като ся опиваше отъ кръвь-тѫ на
святыи-тѣ и отъ кръвь-тѫ на мученицы-
тѣ Іисусовы; и като ѭ видѣхъ почудихъ
7 ся съ голѣмо почудваніе. И рече ми ан-
гелъ-тъ: Защо ся почуди? азъ ще ти ка-
жѫ тайнѫ-тѫ на женѫ-тѫ, и на звѣрь-тъ
който ѭ носи, и който има седмь-тѣ
8 главы и десеть-тѣ рога. Звѣрь-тъ когото

си видѣлъ бѣше, и нѣма го; и ще възлѣзе изъ бездна-та, и отиде въ погыбель; и ще ся почудятъ жители-тѣ на земѧ-та, на които имена-та не сѫ написаны въ книга-тѫ на животъ-тъ отъ създаніе міра, кога видятъ звѣрь-тъ който бѣше, и го нѣма *вече*, ако и да го
9 има. Тука е умъ-тъ, който има мѫдрость: Седмь-тѣ главы сѫ седмь горы, дѣто же-
10 на-та сѣди на тѣхъ; И седмь царіе има: петь-тѣ паднахѫ, и единый-тъ стои, другый-тъ не е дошелъ още, и кога дой-
11 де, малко трѣбва да постои. И звѣрь-тъ който бѣше, и го нѣма, и той е осмый-тъ, и отъ седмь-тѣ е, и отхожда въ погы-
12 бель. И десеть-тѣ рога, които видѣ ты, десеть царіе сѫ които още не сѫ пріели царство, но за единъ часъ прінмать власть
13 като царіе съсъ звѣрь-тъ. Тѣ сѫ единомыслени, и ще прѣдадѫтъ на звѣрь-тъ
14 сила-тѫ *си* и власть-тѫ си. Тѣ ще ся біѭтъ съ Агне-то, и Агне-то ще гы побѣди, защото е Господь на господари-тѣ и Царь на царіе-тѣ; и които сѫ съ него звани сѫ и избрани и вѣрни.
15 И казва ми: Воды-тѣ които си видѣлъ, дѣто сѣди блудница-та, тѣ сѫ народи и
16 людіе и племена и языци. И десеть-тѣ рога, които си видѣлъ на звѣрь-тъ, тѣ ще възненавидятъ блудница-тѫ, и ще ѭ направятъ пустѫ и голѫ, и плъть-тѫ ѝ ще поядѫтъ, и неѭ ще изгорятъ въ огнь.
17 Защото Богъ тури въ сърдца-та имъ да сторятъ негова-тѫ волѭ и да дѣйствуватъ единомыслено, и да дадѫтъ царство-то си на звѣрь-тъ, докле ся сбѫ-
18 дѫтъ Божіи-тѣ думы. И жена-та коѭто си видѣлъ, е голѣмый-тъ градъ, който царува надъ земны-тѣ царіе.

ГЛАВА 18.

1 И слѣдъ това видѣхъ че слазяше отъ небе-то ангелъ, който имаше власть голѣмѫ: и земя-та ся просвѣти отъ негова-тѫ
2 славѫ. И извыка силно, съ гласъ голѣмъ и казваше: "Паднѫ, паднѫ Вавилонъ великый, и станѫ жилище на бѣсове-тѣ, и прибѣжище на всякой духъ нечистъ, и прибѣжище на всякѫ нечистѫ и омразнѫ
3 птицѫ; Защото всичкы-тѣ народи пихѫ отъ вино-то на ярость-тѫ на нейно-то блудодѣяніе, и царіе-тѣ земни блудствувахѫ съ неѭ; и търговци-тѣ земни ся обогатихѫ отъ безмѣрнѫ-тѫ нейнѫ раскошь.
4 И чухъ другъ гласъ отъ небе-то, който казваше: Излѣзте изъ неѭ, людіе мои, да не станете участници на грѣхове-тѣ ѝ, и да не пріемете отъ язвы-тѣ ѝ.
5 Защото грѣхове-тѣ ѝ стигнахѫ до небе-то, и споменѫ Богъ нейны-тѣ неправды.
6 Въздайте ѝ, както и тя въздаде вамъ, и удвойте ѝ двойно споредъ дѣла-та ѝ; съ чашѫ-тѫ съ коѭто е черпала, двойно ѭ
7 почерпѣте. Колкото е прославила себе си и е раскошествувала, толкозь мѫкы и скърбь ѝ дайте; защото казва въ сърдце-то си: Сѣдѭ царица, и вдовица не
8 сьмь, и скърбь нѣма да видѭ. За това въ единъ день ще дойдѫтъ язвы-тѣ ѝ, смърть и скърбь и гладъ; и ще изгори на огнь; защото крѣпъкъ е Господь Богъ
9 който ѭ сѫди. И ще въсплачѫтъ за неѭ и ще пожалѣѭтъ за неѭ царіе-тѣ земни, които сѫ блудствували и раскошествували съ неѭ, кога видятъ дымъ-тъ
10 на изгаряніе-то ѝ. Отъ далечь ще стоятъ поради страхъ-тъ на мѫкы-тѣ ѝ, и ще казватъ: Горко, горко, *тебѣ*, граде великый, Вавилоне, граде крѣпкый, че въ
11 единъ часъ дойде сѫдба-та ти. И търговци-тѣ земни плачѫтъ и жалѣѭтъ за неѭ, защото никой не купува вече сто-
12 кы-тѣ имъ, Стокы отъ злато и сребро, и драгоцѣнны камьніе и бисеры, и виссонъ, и багрѣницѫ, и копринѫ, и червеницѫ; и всяко дьрво благовонно, и всякой съсѫдъ отъ слоновы кости, и всякой съсѫдъ отъ скапоцѣнно дьрво и отъ
13 мѣдь и отъ желѣзо и отъ мраморъ, И корицѫ, и темянъ, и миро, и ливанъ, и вино, и масло, и семидалъ, и пшеницѫ, и добытъцы, и овцы, и коніе, и колесницы, и тѣлеса, и душы человѣчески.
14 И овощія-та каквыто гы душа-та ти желаеше отидохѫ отъ тебе и всичко тлъсто и свѣтло отиде отъ тебе, и нѣма вече да

15 гы намѣришь. Търговци-тѣ на тѣзи нѣ-
щa, които ся обогатиха отъ нея, ще ся
спратъ издалечь поради страхъ-тъ на
маки-тѣ ѝ, ще плачатъ и ще жалѣятъ,
16 И ще думатъ: Горко, горко, граде ве-
ликый облеченый съ виссонъ, и багрѣ-
ница и червеница, и украсенъ съсъ зла-
то и драгоцѣнны камьніе и бисеры;
17 Защото въ единъ часъ запустѣ толкова
богатство. И всякой корабоначалникъ, и
всичко-то множество въ кораби-тѣ, и
корабери-тѣ, и колкото търгуватъ по
18 море, спрѣхѫ ся издалечь, И выкахѫ,
като видѣхѫ дымъ-тъ на неговъ-тъ по-
жаръ, и думахѫ: Кой *градъ бы* подобенъ
19 на градъ-тъ голѣмый? И посыпахѫ пръсть
на главы-тѣ си, и выкахѫ та плачѣхѫ,
и жалѣяхѫ и думахѫ: Горко, горко,
градъ-тъ великый, въ който ся обогати-
хѫ отъ неговы-тѣ драгоцѣнности всич-
кы които иматъ кораби въ море-то; за-
20 щото въ единъ часъ запустѣ. Весели ся
за него небе, и *вы* святыи апостоли и
пророци, защото отсѫди Богъ сѫдъ-тъ
ви надъ него.
21 И единъ силенъ ангелъ зѣ единъ ка-
мыкъ голѣмъ като воденичень, та *го*
хвърли въ море-то, и рече: Така съсъ
стремленіе ще бѫде хвърленъ Вавилонъ
градъ великый, и нѣма да ся намѣри ве-
22 че. И гласъ отъ онѣзи които свирѣхѫ
съ кинара, и отъ пѣвцы, и отъ свирцы,
и отъ трѫбители нѣма да ся чуе вече въ
тебе; и всякой художникъ отъ всяко ху-
дожество нѣма да ся намѣри вече въ те-
бе; и шумъ отъ воденицѫ нѣма да ся чуе
23 вече въ тебе; И видѣлина отъ свѣтило нѣма
да свѣти вече въ тебе, и гласъ отъ мла-
доженецъ и отъ невѣстѫ нѣма да ся чуе
вече въ тебе; защото търговци-тѣ ти
бѣхѫ голѣмци-тѣ на земѭ-тѫ, защото
бѣхѫ прѣльстени съ твое-то чародѣяніе
24 вси-тѣ народи. И въ него ся намѣри
кръвь отъ пророцы и отъ святыи, и отъ
всичкы-тѣ закланы на земѭ-тѫ.

ГЛАВА 19.

1 И слѣдъ това чухъ като гласъ голѣмъ
отъ много народъ на небе-то, който каз-
ваше: Аллилуія; спасеніе, и слава, и
почесть, и сила *подобава* Господу Богу
2 нашему; Защото истинны и праведны сѫ
неговы-тѣ сѫдбы, защото осѫди велика-
тѫ блудницѫ, която растлѣ земѭ-тѫ съ
блудодѣяніе-то си, и отмъсти отъ рѫка-
3 тѫ ѝ кръвь-тѫ на свои-тѣ рабы. И вто-
рый пѫть рекохѫ: Аллилуія. И дымъ-тъ
4 ѝ възлѣзва въ вѣкы вѣковъ. И паднахѫ
двадесеть-тѣ и четыри старци, и четы-
ри-тѣ животны, и поклонихѫ ся Богу
сѣдящему на прѣстолъ-тъ, и казвахѫ:
5 Аминь; аллилуія. И излѣзе отъ прѣ-
столъ-тъ гласъ който казваше: Хвалѣте
Бога нашего, всичкы раби негови, и вы
които му ся боите, и малкы и голѣми.
6 И чухъ като гласъ отъ много народъ, и
като гласъ отъ много воды, и като гласъ
отъ силны гръмежи, които казвахѫ: Ал-
лилуія; защото ся въцари Господь Богъ
7 Вседържитель. Да ся радвамы и да ся
веселимъ, и да въздадемъ нему слава;
защото дойде свадба-та на Агнe-то, и
негова-та жена е приготвила себе си.
8 И даде ѝ ся да ся облѣче съ виссонъ
чистъ и свѣтлъ; защото виссонъ-тъ е о-
9 правданія-та на святыи-тѣ. И казва ми:
Напиши: Блажени които сѫ призовани на
вечерѭ-тѫ на свадбѫ-тѫ на Агне-то. И
казва ми: Тѣзи сѫ истинны-тѣ думы Бо-
10 жіи. И паднахъ прѣдъ нозѣ-тѣ му, да му
ся поклонѭ; и рече ми: Внимавай *да не
сторишь това*; азъ сьмь съслужитель
твой и отъ братія-та ти които иматъ
свидѣтелство-то Іисусово; поклони ся
Богу; защото свидѣтелство-то Іисусово
е духъ-тъ на пророчество-то.
11 И видѣхъ небе-то отворено, и ето конь
бѣлъ, и онзи който сѣдѣше на него на-
ричаше ся Вѣренъ и Истиненъ, и съ
12 правда сѫди и воинствува; А очи-тѣ му
бѣхѫ както пламыкъ огненный, и на гла-
ва-тѫ му короны много, и имаше име
написано, което никой не знаеше тъкмо
13 самъ той; И облѣченъ *бѣше* въ дрехѫ
обагрѣнѫ въ кръвь; и зовѣше ся име-то
14 му СЛОВО БОЖІЕ. И войскы-тѣ небес-
ны идѣхѫ слѣдъ него на бѣлы коніе, о-

15 блѣчены въ виссонъ бѣлъ и чистъ. И изъ
уста-та му излѣзва сабя остра, да удря
съ неѭ язычницы-тѣ; и той ще гы у-
пасе съсъ жезлъ желѣзенъ; и той стап-
кува жлебъ-тъ на вино-то на ярость-тѫ
16 и на гнѣвъ-тъ на Бога Вседьржителя, И
на дрехѫ-тѫ *си* и на бедро-то си имаше
написано име-то: ЦАРЬ НА ЦАРІЕ-ТѢ
И ГОСПОДЬ НА ГОСПОДАРИ-ТѢ.
17 И видѣхъ едного ангела че стоеше въ
слънце-то; и извыка съ голѣмъ гласъ, и
казваше на всичкы-тѣ птицы що летятъ
по срѣдъ небе-то: Елате, и събирайте
18 ся на вечерѭ-тѫ на Бога великаго, Да
ядете плъть-тѫ на царіе, и плъть-тѫ на
тысященицы, и плъть-тѫ на юнацы, и
плъть-тѫ на коніе и на тѣзи които сѣ-
дятъ на тѣхъ, и плъть-тѫ на всичкы сво-
19 бодны и робы, и малы и голѣмы. И ви-
дѣхъ звѣрь-тъ и царіе-тѣ земны и вой-
скы-тѣ имъ събраны, да направятъ бой
съсъ сѣдящій-тъ на конь-тъ, и съ него-
20 вѫ-тѫ войскѫ. И уловенъ быде звѣрь-тъ и
съ него лъжовный-тъ пророкъ, който бѣ
правилъ знаменія прѣдъ него, съ които
прѣльсти тѣзи които пріехѫ бѣлѣгъ-тъ
отъ звѣрь-тъ, и които ся поклонихѫ на
неговый-тъ образъ: двама-тѫ живи быдохѫ
хвърлени въ езеро-то огненно което го-
21 ри съсъ жупелъ. И останали-тѣ быдо-
хѫ убити съ сабѭ-тѫ на сѣдящій-тъ на
конь-тъ, която излѣзваше изъ уста-та
му; и всичкы-тѣ птицы ся насытихѫ
отъ плъть-тѫ имъ.

ГЛАВА 20.

1 И видѣхъ че слѣзваше отъ небе-то ан-
гелъ, който имаше ключь-тъ отъ безд-
нѫ-тѫ, и веригѫ голѣмѫ въ рѫкѫ-тѫ си.
2 И улови змѣй-тъ, старовремення-тѫ змі-
ѭ, който е Діаволъ и Сатана, и върза
3 го за тысящѫ годины, И хвърли го въ
безднѫ-тѫ, и заключи го, и запечата
надъ него, за да не прѣльсти вече на-
роды-тѣ, доклѣ ся свършатъ тысяща-та
годины; и слѣдъ това трѣбва да бѫде
развързанъ за малко врѣме.
4 И видѣхъ прѣстолы; и насѣдахѫ на
тѣхъ, и даде ся тѣмъ сѫдба, и *видѣхъ*
душы-тѣ на закланы-тѣ за свидѣтелство-
то Іисусово, и за слово-то Божіе, и кои-
то не ся поклонихѫ на звѣрь-тъ, нито
на образъ-тъ му, и не пріехѫ бѣлѣгъ-тъ
на чело-то си, и на рѫкѫ-тѫ си, и жи-
вѣхѫ и царувахѫ съ Христа тысящѫ-тѫ
5 годины. А другы-тѣ мьртви не оживѣхѫ
доклѣ ся свършатъ тысяща-та годины.
6 Това е първо-то въскрьсеніе. Блаженъ
и святъ който има часть въ първо-то
въскрьсеніе; надъ тѣхъ втора-та смьрть
не ще има власть, но ще бѫдатъ свя-
щенници Богу и Христу, и ще царуватъ
съ него тысящѫ годины.
7 И когато ся свършатъ тысяща-та го-
дины, ще бѫде развързанъ Сатана отъ
8 тъмницѫ-тѫ си, И ще излѣзе да прѣль-
сти народы-тѣ въ четыри-тѣ крайща на
землѭ-тѫ, Гога и Магога, да гы събере
на бой, на които число-то е както пѣ-
9 съкъ-тъ на море-то. И възлѣзохѫ по
всичкѫ-тѫ ширинѫ на землѭ-тѫ, и обы-
колихѫ станъ-тъ на святыи-тѣ; и въз-
любленый-тъ градъ; и паднѫ огнь отъ
10 Бога изъ небе-то, та гы испояде. И діа-
волъ-тъ който гы льстѣше хвърленъ быде
въ езеро-то огненно и жупелно, дѣто е
звѣрь-тъ и лъжовный-тъ пророкъ; и ще
бѫдатъ мѫчени день и нощь въ вѣкы
вѣковъ.
11 И видѣхъ единъ бѣлъ прѣстолъ голѣмъ,
и тогози който сѣдѣше на него, отъ ли-
це-то на когото побѣгнѫ земя-та и небе-
12 то и не ся намѣри мѣсто за тѣхъ. И ви-
дѣхъ мьртвы-тѣ малы и голѣмы, че сто-
ехѫ прѣдъ Бога; и книгы-тѣ ся разгъ-
нѫхѫ; и друга книга ся отвори, която
е на животъ-тъ; и сѫдени быдохѫ мьртви-
тѣ споредъ дѣла-та си отъ писано-то въ
13 книгы-тѣ. И даде море-то мьртвы-тѣ що
бѣхѫ въ него; и смьрть-та и адъ дадохѫ
мьртвы-тѣ що бѣхѫ въ тѣхъ; и сѫде-
14 ни быдохѫ всякой споредъ дѣла-та си. И
смьрть-та и адъ хвърлени быдохѫ въ езе-
ро-то огненно. Това е втора-та смьрть.
15 И който не ся намѣри записанъ въ кни-
гѫ-тѫ на животъ-тѣ хвърленъ быде въ
езеро-то огненно.

ГЛАВА 21.

1 И видѣхъ ново небе и нова земя;
защото първо-то небе и първа-та земя
2 прѣйдохѫ; и море нѣмаше вече. И азъ
Іоаннъ видѣхъ святый-тъ градъ, Іерусалимъ
новый, че слѣзваше отъ Бога изъ
небе-то, приготвенъ както невѣста укра-
3 сена за мѫжъ-тъ си. И чухъ гласъ го-
лѣмъ отъ небе-то, който казваше: Ето
скинія-та Божія съ человѣцы-тѣ, и ще
ся засели съ тѣхъ, и тѣ ще бѫдатъ лю-
діе негови, и самъ Богъ ще бѫде съ тѣхъ,
4 тѣхенъ Богъ. И ще обрыше Богъ всякѫ
сьлзѫ отъ очи-тѣ имъ, и смърть-тѫ не
ще ѭ има вече, нито жалѣяніе, нито пи-
съкъ, ни болесть ще има вече, защото
5 първо-то ся минѫ. И сѣдящій-тъ на прѣ-
столъ-тъ рече: Ето правѭ всичко-то
ново: и казва ми: Напиши; защото тѣ-
6 зи думы сѫ истинны и вѣрны. И рече
ми: Свърши ся: Азъ сьмь Алфа и Оме-
га, начало и конецъ; на жедный-тъ ще
дамъ азъ даромъ отъ изворъ-тъ на водѫ-
7 тѫ на живота. Който побѣждава ще на-
слѣдва всичко, и ще му бѫдѫ Богъ, и
8 той ще ми бѫде сынъ. А страхливи-тѣ и
невѣрни-тѣ и мръсни-тѣ и убійци-тѣ и
блудни-тѣ и чародѣйци-тѣ и идолопоклон-
ници-тѣ и всичкы-тѣ лъжци ще иматъ
своѭ-тѫ часть въ езеро-то което гори съ
огнь и жупелъ: това е втора-та смърть.
9 И дойде при мене единъ отъ седмь-тѣ
ангелы, които държехѫ седмь-тѣ чашы
пълны-тѣ съсъ седмь-тѣ послѣдни язвы,
и проговори ми и рече: Ела, ще ти по-
кажѫ невѣстѫ-тѫ, женѫ-тѫ на Агне-то.
10 И отведе мя духомъ на еднѫ горѫ голѣ-
мѫ и высокѫ, и показа ми градъ-тъ го-
лѣмый, святый Іерусалимъ, който слѣз-
11 ваше изъ небе-то отъ Бога; И имаше
славѫ-тѫ Божіѭ, и свѣтлость-та негова
бѣ подобна на драгоцѣненъ камыкъ, как-
то камыкъ іасписъ прозраченъ както
12 кристалъ; И имаше стѣнѫ голѣмѫ и вы-
сокѫ; имаше и дванадесеть порты, и на
порты-тѣ дванадесеть ангели, и надпи-
саны имена, които сѫ на дванадесеть-тѣ
13 племена на сынове-тѣ Израилевы; Отъ
къмъ истокъ три порты; отъ къмъ сѣ-
веръ три порты; отъ къмъ югъ три пор-
14 ты; отъ къмъ западъ три порты. И стѣ-
ны-тѣ градскы имахѫ дванадесеть осно-
ванія, и въ тѣхъ имена-та на дванаде-
15 сеть-тѣ апостолы на Агне-то. И този
който говорѣше съ мене имаше тръсть
златнѫ, да измѣри градъ-тъ и порты-тѣ
16 му и стѣны-тѣ му. И градъ-тъ бѣше че-
твъртитъ, и дължина-та му е толкози
колкото и ширина-та: и прѣмѣри градъ-
тъ съ тръсть-тѫ, до дванадесеть тысящи
стадіи; дължина-та и ширина-та и вы-
17 сочина-та му сѫ равны. И измѣри стѣ-
ны-тѣ му сто и четыридесеть и четыри
лакти, мѣркѫ на человѣкъ, сирѣчь на
18 ангелъ-тъ. И сграда-та на стѣны-тѣ бѣ-
ше отъ іасписъ; и градъ-тъ отъ чисто
19 злато, подобно на чисто стъкло. И осно-
ванія-та на стѣны-тѣ градскы *бѣхѫ* у-
крашены съсъ всякакы драгоцѣнны ка-
мьніе; първо-то основаніе іасписъ, вто-
ро-то сапфиръ, третьо-то халкидонъ, че-
20 твърто-то смарагдъ, Пето-то сардониксъ,
шесто-то сардій, седмо-то хрисолитъ,
осмо-то вирилъ, девето-то топазій, де-
сето-то хрисопрасъ, единадесето-то іа-
21 кинтъ, дванадесето-то аметистъ. И два-
надесеть-тѣ порты *бѣхѫ* дванадесеть
бисера; всяка една отъ порты-тѣ бѣ отъ
единъ бисеръ; и улицы-тѣ на градъ-тъ
отъ чисто злато, като стъкло прозрачно.
22 И храмъ не видѣхъ въ него; защото
храмъ неговъ е Господь Богъ Вседържи-
23 тель, и Агне-то. И градъ-тъ нѣмаше нуж-
дѫ отъ слънце, нито отъ лунѫ, да свѣ-
тятъ въ него; защото слава-та Божія го
освѣтляваше, и свѣтило-то негово е Аг-
24 не-то. И народы-тѣ на спасаемы-тѣ ще
ходятъ въ неговѫ-тѫ свѣтлинѫ, и царіе-
тѣ земни носятъ въ него своѭ-тѫ славѫ
25 и почесть. И порты-тѣ му не ще ся за-
тварятъ деня, защото нощь не ще да и-
26 ма тамъ. И ще донесѫтъ въ него славѫ-
27 тѫ и почесть-тѫ на народы-тѣ. И нѣма
да влѣзе въ него нищо което осквернява
и прави мерзость и лъжѫ; но само напи-
сани-тѣ въ Агневѫ-тѫ книгѫ на живота.

ГЛАВА 22.

1 И показа ми чистѫ рѣкѫ отъ водѫ на
животъ, быстрѫ като кристалъ, коятѡ
исхождаше отъ прѣстолъ-тъ на Бога и
2 на Агне-то. И всрѣдъ стъгдѫ-тѫ му и
отъ двѣ-тѣ страны на рѣкѫ-тѫ, бѣше
дърво-то на живота, което даваше пло-
дове дванадесеть, и раждаше плодъ вся-
кой мѣсецъ; и листіе-тѣ на дърво-то сѫ
3 за исцѣленіе на народы-тѣ. И никоѭ
проклѣтіѭ не ще има вече; и прѣстолъ-тъ
на Бога и на Агне-то ще бѫде въ него;
4 и раби-тѣ негови ще му служатъ. И ще
гледатъ лице-то му, и negово-то име ще
5 е на чела-та имъ. И нощь не ще да има
тамъ; и нѣматъ нуждѫ отъ свѣтило и
отъ слънченѫ видѣлинѫ; защото Господь
Богъ гы освѣтлява; и ще царуватъ въ
вѣкы вѣковъ.
6 И рече ми: Тѣзи думы сѫ вѣрны и
истинны: и Господь Богъ на святы-тѣ
пророцы проводи ангела своего, да по-
каже на неговы-тѣ рабы това което трѣ-
7 бва скоро да бѫде. Ето, идѫ скоро; бла-
женъ който упази думы-тѣ на пророче-
ство-то на тѫзи книгѫ.
8 И азъ Іоаннъ сьмь, който видѣхъ и
чухъ това; и когато чухъ и видѣхъ, пад-
нахъ да ся поклонѭ прѣдъ нозѣ-тѣ на
9 ангелъ-тъ който ми показваше това. И
рече ми: Внимавай *да не сторишь то-
ва;* защото азъ сьмь съслужитель твой,
и на твои-тѣ братія пророцы-тѣ, и на
тѣзи които пазятъ думы-тѣ на тѫзи кни-
10 гѫ; поклони ся Богу. И казва ми: Не
запечатвай думы-тѣ на пророчество-то
на тѫзи книгѫ; защото врѣме-то е бли-
11 зу. Който е неправеденъ, нека си е вече
неправеденъ; и който е нечистъ, нека си
е вече нечистъ; и праведный-тъ нека си
е вече праведенъ; и святый-тъ нека си
12 е вече святъ. И ето идѫ скоро; и моя-
та заплата е съ мене, да въздамъ всяко-
му споредъ каквыто ще бѫдѫтъ дѣла-та
13 му. Азъ сьмь Алфа и Омега, начало и
конецъ, първый и послѣдній.
14 Блажени които испълняватъ неговы-тѣ
заповѣди, за да иматъ власть надъ дър-
во-то на живота, и да влѣзѫтъ прѣзъ
15 порты-тѣ въ градъ-тъ. А вънъ сѫ псета-
та, и чародѣйци-тѣ, и блудницы-тѣ, и
убійцы-тѣ, и идолопоклонници-тѣ, и вся-
кой който обича и прави лъжѫ.
16 Азъ Іисусъ проводихъ мой-тъ ангелъ
да ви засвидѣтелствува това въ церквы-
тѣ; азъ сьмь корень-тъ и родъ-тъ Дави-
17 довъ, свѣтла-та и утренняя-та звѣзда. И
Духъ-тъ и невѣста-та казватъ, Ела; и
който чуе нека рече, Ела; и който е
жеденъ нека дойде, и който ище нека
земе даромъ водѫ-тѫ на живота.
18 А азъ свидѣтелствувамъ всякому кой-
то слуша думы-тѣ на пророчество-то на
тѫзи книгѫ; ако приложи нѣкой на то-
ва, Богъ ще наложи на него написаны-
19 тѣ въ тѫзи книгѫ язвы; И ако отнеме
нѣкой отъ думы-тѣ на книгѫ-тѫ на това
пророчество, Богъ ще отнеме неговѫ-
тѫ часть отъ книгѫ-тѫ на живота, и отъ
святый-тъ градъ, и отъ написаны-тѣ въ
20 тѫзи книгѫ. Казва онзи който свидѣтел-
ствува това: Ей, идѫ скоро. Аминь. Ей,
дойди, Господи Іисусе.
21 Благодать-та на Господа нашего Іи-
суса Христа да бѫде съсъ всичкы васъ.
Аминь.

КОНЕЦЪ.

ТАБЛИЦА

НА

МѢРКЫ, ТЕГЛИЛКЫ И МОНЕТЫ,

КОИТО СЯ ПОМЕНУВАТЪ ВЪ СВЯТО-ТО ПИСАНІЕ. *)

1. *Мѣркы на длъжинѫ.*

	Ендазета. Сточастія.	Метри. Сточастія.
Длань, 4 пръста,	0. 12	0. 08
Педа, 3 длани	0. 36	0. 23
Лакъть, 2 педы,	0. 71	0. 46
Сажень, 4 лакти,	2. 85	1. 85
Тръсть-та Іезекіилева, 6 лакти,	4. 27	2. 77
Поприще, или стадій, 100 сажени,	284. 62	184. 94
Пать сабботенъ, 6 поприща,	1,707. 71	1,109. 62
Миль, 8 поприща,	2,276. 95	1,479. 50

2. *Мѣркы на жидкости.*

	Окы.	Драм.	Литр. Сточ.
Логъ,	0	100	0. 32
Инъ, 12 лога,	3		3. 83
Ваѳъ, 6 ина,	18		22. 97
Коръ, или хоморъ, 10 ваѳа,	180		229. 68

3. *Мѣркы на жита.*

	Окы.	Драм.	Литр. Сточ.
Кавъ,	1		1. 27
Гоморъ, десета часть на ефѫ,	1	320	2. 30
Мѣра, или Сата, 6 кава,	6		7. 65
Ефа, 3 мѣры,	18		22. 97
Коръ, или Хоморъ, 10 ефы,	180		229. 68

*) Нѣкои списатели смѣтатъ тѣзи мѣркы и теглилкы за по голѣмы, а нѣкои си за по малкы отъ колкото сѫ тука писаны, но ный турихмы онова което намѣрихмы за най вѣроятно.

ТАБЛИЦА

4. *Теглилкы.*

	Окы.	Драм. Сточ.	Грам. Сточ.
Гера, ...		0. 22	0. 71
Сикль, 20 геры, ...		4. 44	14. 25
Мнаса, или Литра, 100 сикли, ...	1	44. 22	1,425. 51
Талантъ, 3000 сикли, ...	33	126. 60	42,765. 50

5. *Цѣна на Еврейскы теглилкы*
за злато и сребро.

1. За сребро.	Гроша.	Пары.	Франк. Сточ.
Сикль, ...	12	24	2. 86
Мнаса, ...	1,260	16	286. 46
Талантъ, ...	37,812	20	8,593. 75
2. За злато.			
Сикль, ...	201	27	45. 83
Мнаса, ...	20,166	27	4,583. 33
Талантъ, ...	605,000.		137,500.

5. *Римскы и Греческы монеты,*
които ся поменувать въ Новый Завѣтъ.

	Грош.	Пар. Сточ.	Фр. Сточ.
Лепта, ...		1. 57	0. 01
Кодрантъ, 2 лепты, ...		3. 15	0. 02
Ассарій, 4 кодранта, ...		12. 60	0. 07
Пѣнязь, или Динарій, 10 ассарія, ...	3	6	0. 72
Дидрахма, 2 пѣнязя, ...	6	12	1. 43
Статиръ, 4 пѣнязя, ...	12	24	2. 86
Мнаса, 100 пѣнязя, ...	315	00	71. 59

2.

Дезко. Х. Христовъ.